

تَرْفِیُّی تَرْوِحِیُّ

تہ فسیری قورئان بہ قورئان

عبد الفادر تروحدی

دار الفکر

چاپی یدکم

۲۰۱۴م

۱۴۳۵ھ

مہدوی ۲

تفسیر

القرآن الکریم

ناوی کتب: تفسیری توحید

نوسہ: عبد القادر توحیدی

نوبہ فی چاپ: یداکم

شماره سارون: (۱۹۶) - سالی (۲۰۱۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی الله ی زور به سوزو بی نیهایهت میهرمان

حمدو سوپاس بۆ ئهو زاتهی که منهتی نا به سهرمانداو
پهراویکی بۆ رهوانه کردین که ههموی نورو روناکی و
هیدایهته که مروفتی له تاریکاییه کانی کوفرو بت په رستی و
خوپه رستی و نه قامی رزگارکردو گه یاندیه راسته ریگی
ئیمان و خواپه رستی و خو ناسی و زانیاری، به راستی
پهروهردگار ئه وهندهی نیعمهت پیداوین که ژماردنی
له توانای ئیمه دا نیه ج جای سوپاسکردنی، من تهنها
ئه وهنده ده توانم که سهری به ندایهتی بۆ ئه وزاته به رزو
به شکویه له خاک بنیم و بلیم:

(يَا رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يُنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ).

دیاره له سهر زهوی دا هیچ پهراویک و هک هورئان
پیداچون و لیکوئینه وهو نویسنی له سهر نه کراوه تا ئه
شوینهی که زانیان سهدان بهشی زانیاریان له بارهی ئه
پهراوه به نرخه دامه زراندهوه، جا ئیمهش لیردها بۆ براو
خوشکانی هاو زمانمان به کورتی چهند زانیاریهکی
دهخهینه پیش چاوتان به هیوای سود لی و مرگرتن.

وتراوه بناغه ی زانیاریه کانی هورئان به گشتی س به شه،
یه کهم: ته وحید و یه کتاپه رستی، که ناسینی ناوو وهسزو
کرداره کانی پهروهردگار که ناسینی مهخلو هاتیش که
نیشانه گه لیکن له سهر ناسینی ئه زاته دهگریته وه،
دوو ههم: ئاموزگاری و وهیر خسته وهیه که باس له
به ئینه کان و هه ره شه کانی پهروهردگار و به هه شت و جه هه نم
دهکات، سیههم: ئه حکامه شه رعیه کانه که چۆنیهتی
عیبادته کان و رونکردنه وهی سوده کان و زیانه کان و فه رمان
به چاکه و به رگری له خراپه دهگریته وه جا بۆیه سورتهی
ئیخلاص که باس له ته وحید دهکات به یه که بهش له س
بهشی هورئان دانراوه و سورتهی فاتیه ش که ههر س
به شه که ی تیدایه به " اُمُّ الْكِتَابِ " واته: به بناغه و
ئه صلی هورئان ناوبراوه، به لام ئه گهر بمانه وئ به تاک باس
له و ههمو عیلم و زانیاریه سهرسور هینه رانه بکهین که له
هورئاندا یه و تانیستا زانراوه له راستیدا به ژماره نایهت و

ههموان له و ئیشه په که که وتوده بین، ج جای ئه و ههمو
زانیاریانهی که هیشتا په ردهیان له سهر لانه دراوه

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ﴾

هورئان که لامی پهروهردگار:

ههر له سهردهمی دابه زینی هورئانه وه زور بون که سانیک
که هه وئیان دها که بلین ئه ه هورئانه قسه ی پهروهردگاری
جیهان نیه، جا دهیان گوت ئه ه هورئانه قسه ی خودی
محمد به لام کاتیک که موعجیزه کانی پیغه مبهریان ددی
دهیان گوت: ئه ه پیاوه ساحیریکی زانیاره، ئه وه که ی تر که
به لاغهت و پاراوهیی هورئانی ده بیثی دهی گوت: ئه مه
شاعیریکی زور به توانایه یان کاتیک پیغه مبه ر باسی
زیندوبونه وهو حیساب و کیتابی قیامهتی ده کرد دهیان
گوت: ئه مه شیته، واته: شیتیکی زاناو قسه زان! به ئی
ئه وانهی که مه به ستیان تهنها به رنگاری کردنه جا به ههر
شیومه که بیت به لگو و قسه کانیان ههر ئاوا دور له ههر
بناغه یه کی عیلمی و عه قلیه. دیاره ئه وهی که موسلمان و
کافر له باره ی هورئانه وه له سهری یه که دهنگن ئه وهیه که
ئه ه هورئانه له سهر زمانی که سیکی نه خوینده وار له
سهدی شه شه می زایینی له شاری مه که که محمدی کوری
عه بدولای ناو بوه هاتوه، جا ئه ه کتیه پیرۆزه که ئاوا
گه لی عهرمی که له و په ری نه زانی و نه قامیدا بوون به رز
کرده وه و شارستانیه تیکی وای پیک هینا که زلهیزی
فارس و رۆم به رنگاری ئه وه یان پی نه کراو له ههر
سهرده می کدا ههر گه لیک به چاکی دهستی پیگرتیبت
سهر به رزو سهر به خو و خاوهن شه ر هف بون، وه رۆژ له
دوای رۆژ به پیش که وتنی عیلم و زانیاریه کانی به شه ر
ههر رۆژ موعجیزه یه کی ئه و کتیه پیرۆزه دهرده که ویت و
کۆنه بونی به سهردا نایهت و له ههر سهرده می کدا گه لانیک
په وه رده دهکات که چاکی خو یان له خزمهت کردنی مروفتا
ده بینن، پرسیار ئه مه یه که سهرچاوه ی ئه ه کتیه
به نرخه کوئی و کئی؟ ئیمه ی باوهر دار باوهر مان وایه
که لامی الله یه که ره وانه کراوه بۆ محمد ﷺ که دوا
نیروای الله یه، پهروهردگار دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ ﴾

بَايَعُ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهُمَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي
هَذَا بَصَافُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَذِي رَحْمَةُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ / الأعراف:

۲۰۳ / وه ههركاتيک كه تۆنیشانه يهكيان نيشان نادهيت
ئهوان دهلئين: دهى خۆت بۆ ههلى نابهستيت و بۆمان باس
بكهيت؟ بلئ: من ههر پهيرهوى لهوه دهكهه كه بۆم ديت
لهلايهن پهروهر دگار مهوه، ئههه چاورۆشنهه كه لهلايهن
پهروهر دگار تانهوه و رينماي و رحمهته بۆ ئهوهگهلهى
كه باومردينن. وه ههروهه باومرمان وايه جيا له ماناي
هورئان، وشهكانى هورئانيش لهلايهن پهروهر دگار مهوه نيگا
كراوته لاي محمد، جا ئهوهته پهروهر دگار دهفهرموى:
﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا / يوسف: ۲ / واته ئيمه ئهه هورئانه مان

به زمانى عهره بى رهوانه كردوه ﴿ دياره ماناو واتا
عهربى و عهجه مى نيه بۆ نمونه وشه "الماء" وشه يهكى
عهربه خويندنهوه و حۆرو ژماره پيتهكانى لهگه
وشه "ئاو" كه وشه يهكى كورديه جياوازه، بهلام ماناي
ههردو وشه كه يهكه كه ئهوهش خواردنه وه يهكى ناسراوه
كه كوردى و عهر بى بۆ نيه بهلام لهههر زمانىكا وشه يهك
دانراوه بۆ گهياندى ئهه مانايه ههروهه وشه گهليكى
وهك: ﴿ أَقْرَأَ / بخوينهوه / العلق: ۱: ﴿ يان ﴿ وَرَقِلَ / المزمل: ۴: ﴿

يان ﴿ وَأَتْلُ / الكهف: ۲۷: ﴿ وه يان جولانه وهى زمان ﴿ لَا
تَحْرُكْ يَدَاكَ لِيَسْمَعَنَّ يَدَاكَ / القيامة: ۱۶: ﴿ هههه دهسته واژانيكن
كه بۆ وشه بهكار دهينرئيت نهك بۆ مانايهكى روت، جا
كاتيک دهلئين ئهه هورئانه به عهر بى دابهزيوه ماناي
ئهوهيه كه وشهكانى وهحيهكن له لايان پهروهر دگار مهوه
ئهگينا مانا كوردى و عهره بى بۆ نيه، جا ئههه به
پيچهوانه ئهوهى كه ههنديك كه دانيان ناوه بهه ماناو
مهفهومه گهوانه كه له هورئاندا هاتوه بهلام لهلايهكى
ترهوه حهق و راستيان لى ون بووه دهلئين: هورئان مانا كه
هى خودايه بهلام وشهكانى هى محمده! بهلام ههنديكى تر
به پيچهوانه ئهمانه كه له رهوان بيژى و زمان پاراوهيى
هورئان سهريان سوپماوه دهلئين: مانا هى محمده بهلام
وشهكان هى پهروهر دگار، جا بۆمه بهستى خۆى نايهتى
بيسته مى سورته تى كوپرى دهكرد به بهلگه كه

دهفهرموى: ﴿ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ / الحاقة: ۴۰: ﴿ جا دهى گوت:

واته ئهه هورئانه قسهى پيغه مبهره، له حالىكا پيش
هههه شتيك مه بهست له ليرهه ﴿ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿ جبرئيله

نهك پيغه مبهه كه نايهتى پاش خۆى روى دهكاته وهه كه
دهفهرموى: ﴿ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ / التكويد: ۲۰: ﴿ واته
ئههه قسهى جبرئيله كه نيرواويكه قسهى پهروهر دگار
به محمد ﷺ رادهگه يه نيئ، جا چونكه به هۆى جبرئيله وه
دابهزيوه قسهكه دراوته لاي جبرئيل ئهگينا ئهه ههر
نيرواويكه و بهس، جا ئهگهه باومرت بهه نايهته ههيهه
دهيكهيت به بهلگه دهبيت باومر پشت ههبيت بهه نايهته
كه ئهه نايهتههت بۆ مانا دهكاته وهه دهفهرموى: ﴿ وَلَقَدْ

لَنْزِلَ رَبِّ الْكَلِيمِ ﴿۳۳﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۳۴﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ
مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۳۵﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۳۶﴾ بهلى بى باومرمان
دهيانگوت جنۆكهكان دهستيان لى وهشاندهه شيت بووه
ئهوهى كه دهليت قسه گهليكن كه ههر ئهه شهيتانانه
پيى دهگهيههه، جا پهروهر دگار بهه نايهتانه بهرهههه
دانهوه كه ﴿ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۳۷﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ
﴿۳۸﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۳۹﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۴۰﴾ / التكويد:

بهراستى ئهه هورئانه قسهى رهوانه كراويكى بهريزه كه
ههريز خۆى له قسهى بجوك و نارىك نادات كه ئهه
هورئانهى له بهيتولعيزه وه بهفرمانى خوا گهياندوته محمد
ﷺ كه خاوهنى هيژه وه لاي خاوهنى عهرش به شكۆ و
پايه بهريزه كه بهگويكراره لهناو هريشته كانداو لهويدا
بهدهه دهست پاك دهيناسن، مه بهست جوهرئيله كه
واسيتهيه لهنيوان خواو پيغه مبهرماندا ﷺ و كهلامى
خواي هيناوه بۆ پيغه مبهرمان ﷺ و خاوهن هيژه كه هيچ
شتيک ناتوانيت دهست بخاته ناو كاريه وهه ئهمينه به
ريك و پيكي پهيامه كهى گهياندوه، ئينجا دهفهرموى:
وه بهراستى رهقيه كهى ئيوه كه محمده ﷺ شيت نيهه
قسه له خۆيهه ناكات بهلگو بهراستى لهسر سهريه وه به
رۆشنى جبرئيل بينيوه، وه ئهه (محمده ﷺ) سهبارته
بهه شته نهينيانهى كه بۆى هاتوه رۆد نيهه به هههه
كهسيكى راگهياندوهه هيچ شتيكى نهشاردوتهه، وه ئهه

قورئانه قەسەى شەيتانى تارىنراو نيهو نانوانىت شتيك
لهو بارهوه بليت وا وهك له سورهمتى (الشعرا) ئايهتى
(٢١٠-٢١٢) دا دمهفرموى: ﴿شەيتانەكان نەيانھيئاوہو
بۆيان نيە كەشتى وا بكەنو ناتوانن چونكە ئەوان بەرگررى
كراون لە گوڭگرتن﴾.

ئەمىرۇ بە ھۆى پېشكەوتنى زانىيارىيەۋە ھەركەسىك كە
خاۋنى عەقلىۋ دەرۋىنىكى زىندىۋىت كاتىك تەماشى
ئايەتەكانى قورئان دەكات ھىچ رىگا يەكى بۇ نامىنىتەۋە
جگە لەۋى كە بلىت: ئەم قورئانە سەرچاۋى زاتىكى
زانائو كاربەجىيە كە ئاگى لە ھەمو نەينىەكانو رابردو
داھاتو ھەيە، بۆنمۈنە عىلمى ئەمىرۇ بەھۆى بەكار
ھىنانى زانىيارىۋ نامىرانى پېشكەوتى ئەمىرۇ لەپاش
دۆزىنەۋە ناسىنى "كروموسوم" بۇيان دەرکەۋت كە پىاو
خاۋنى دوو جۆرى جىاۋازى كروموسوم بە ناۋى ئىكسۋ
ۋايە (X Y) بەلام كروموسومەكانى ئافرىت ھەر
جۆرى (X) ە جا بەگىشتى كاتىك كروموسومى ئافرىت لە
گەل كروموسومى (X) ى پىاۋدا يەك دەرگىت ئەۋا كۆرپەكە
مى دىبىت، بەلام كاتىك لە گەل كروموسومى (Y) پىاۋى
يەكبىرگن ئەۋە كۆرپەكە كۆر دىبىت ئەم زانىيارىانە
ئەۋەدەگىيەنىت كە لەراستىدا نىرو مى بونى كۆرپە
دەگەرىتەۋە بۇ ناۋى پىاۋ كە تا سەددى بىستەم ۋەك
زانىيارىەكى عىلمى مەۋق لىۋ بىئاگا بوۋ، بەلام دىبىنىن
قورئان زىاتر لە ھەزارو چوارسەد سال پېش ئەم بىنەما
علمىمان لە سورەتى نەجمدا بۇ باس دەكاتو دىفەرەمۇ:

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٥٥﴾ مِن نُّفُوحٍ إِذَا نَفَخَ ﴿٥٦﴾

واته له توای پیاو نیرو می دروستکرد. یان نهو کهسهی

که شارمزایی له جوغرافیا دا هه بیئت چاک دمزانیئت

دهسته واژهی ﴿أَدْنَى الْأَرْضِ﴾ / الروم: ٣ له قورنان بۆ

ناوجهی به حروله بیت زۆر شیاووهو عیلمی نه مپۆ

نهو دهسه لمیئییئت چونکه نهو شوپنه هوئیرین وشکای

زهویه که سیسه دو نهو دودو پینچ میتر له ناستی دهریادا

هوئیردا یان ده بینین قورنان کاتیك که باسی پاشای میسر له

سه رده می / یوسفی / پیغه مبهردا دهکات به شا "الملك" ناوی

دهیات به لام کاتیك باسی پاشای سه رده می / موسا دهکات به

فیرعهون ناوی دهبات. جاکاتیځ توانرا که نوسینهکانی
کۆن له لایهن زانیانهوه بخوینریتهوه بویان دمرکهوت که
لهقهبی فیرعهون له سهردهمی نوئی له بنه مالهی
ههژدهههمی پاشایهتی میسرهوه دهبات پیدهکات که
لهپیشدا ئەم ناوه نهبوو! یان ئەم قورنانهی که لهماوی
بیستوسێ ساڵ له کاتو ساتانیکی جیاوازا دابهزیوه
کهچی سهرهتاییو کۆتایهکهی لهوپهری ههماههنگیو
رێک و پێکی دایه تهنانهت له ژمارهی پستهکانو
وشهکانیشیدا ئەو ههماههنگیه رێک و پێکه رونو
ناشکرایه! نایا پیاویکی نهخویندهوار له سهدهی شهشهمی
زاینیدا دهگونجی کهخاوهنی ئاوا عیلمیکی وردودهقیق بیٓت
له بوواردکانی زیندوهرناسیو جوگرافیاو کۆمهڵ ناسیو
میژوو رهوان بیژیدا؟ بهراستی هیچ خاوهن عهقلیکی به
وێردان شتی وا نالیت به لکو حهق ههر ئهوهیه که بلیت:
﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ / النساء:

٨٢ / نه گهر ته م پهراوه له لايمن جگه له خواوه بوايه
به دنيا يي وه نارېكيه كي زوريان تېدا به دي ده گرد

بـا شـتـرین تـه فـسـیری قـورنـان :

تەفسىرى ۋەھى بە ۋەھى متمانە پىكراوترىن و باشتىن
شېۋى لىكۆلىنەۋە تەفسىر كىرگەن، چۈنكى ئەۋەى كە لە
ئايەتلىككە بە سەرچەم و تىكپايى باسكراۋ لە ئايەتلىكى
دىكەدا بەدرىژى باسى ھاتو ھەى ئەۋەى كە لەئايەتلىككە
ھوكمەكەى بەگشتى ھاتو ئايەتلىكى تىرتايەتتى دەكاتەۋە
يان ھوكمى ۋاھەيە كە لە ئايەتلىككە ھىچ مەرجىكى بۇ
دىارى نەكراۋ بەلام لە ئايەتلىكى تىرتا مەرجى بۇدانراۋ
ۋاتە تەفسىرى قورئان بە قورئان، بەشېكى تىر لە تەفسىرى
ۋەھى بە ۋەھى لىكۆلىنەۋە تىگەشتىن لە قورئان لە ژىر
تىشكى ھەرمودەكانى پىغەمبەردايە ﷺ چۈنكى
ھەئسوكەۋتى پىغەمبەر ﷺ بەگشتى ۋىنەى عەمەلى
قورئان بوە ۋەك دايكى باۋەرداران دەئىت: {كَانَ خَلْقُهُ
الْقُرْآنُ أَحْمَدُ، صَحْحَةُ الْإِلَهَانِ} ئەخلاقى پىغەمبەر قورئان
بوە. ھەروەھا اللەى بالادەست دەھەرمۇئ: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ تَبْيِينًا لِلنَّاسِ / النحل : ٤٤﴾ ئەم قورئانەمان نارودە
بۇت تا تۇش رۇشنى بىكەيتەۋە بۇخەلك ئەۋەى كە رەۋانە

کراوه بۆيان ﴿ نەم ئايەتە تيمان دەگەيەنئيت كە يەكئك لە
ئەرکەکانی سوننەت رەون کردنەوہی قورئانە، جا کاتئک
پەرەمردگار بەئینی داوہ کە قورئان بپارئزئت بەشئک لەو
پاراستنە پاراستنی روشنکەرەوہکەيەتی کە سوننەتی
پئغەمبەرە ﴿ کەواتە بەئینی پاراستنی سوننەتی
پیداوین ، بەئئ ئەوہی لە ئايەتئکدا بەگورتی باسی کراوہ
دەبينین لە سوننەتی پئغەمبەرەدا کە بەشئک لە وەحیە
رەون کراوہتەوہ بۆ ئەمۆنە حوکمی دز لە قورئان ئاوا باس
کراوہ ﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا / المائدة: ٣٨ /
بپااوئافرتی دز دەستەکانیان بپرن ﴿ نەم ئايەتە بەگشتی
باس لە حوکمی ھەمو دزئک دەکات، بەئام سوننەت بۆمان
رەون دەکاتەوہ کە ئەوشتە دزراوہ دەبئت لای کەم چارەکی
دینارئک نرخی ھەبئت و لە جئگای تايبەتی خۆیدا بئت و
مالئ گشتی نەبئت، ھەرودھا رەونی دەکاتەوہ کە مەبەست
بپرنی دەست لە حومگەدایە، بەئئ قورئان بە زمانی
عەرەبی پاراو دابەزی جا عەرەبەکان لەمانای رەونی قورئان
زۆر بەباشی تئدەگەيشتن بەئام جاری وایشبووہ کە
پئویست دەکرا بۆ تئگەيشتن لە ماناو مەبەستی ئايەتانیئک
بپرسیار لە پئغەمبەر ﴿ بکەن تا بۆيان رەون بئتەوہ کە
مەبەست چيە، بۆ ئەمۆنە: کاتئک نەم ئايەتە دابەزی کە
دەفەرەمۆئ ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ
هُمْ الْآمِنُونَ وَهُمْ مُتَعَدُونَ / الأنعام: ٨٢ ﴿ ھاوہلان وتیان: ئەي
پئغەمبەر ﴿ کام لە ئئمە تۆشی تاوان و زولم نەبوہ؟ جا
پئغەمبەر ﴿ بۆي رەون کردنەوہ کە مەبەست لە زولم
شەرکە. |

وهمهروه ها رونکردنه وهی هاو دلانی پیغه مبه ر ﷺ له سر
هوی دابه زینی ئایه ته کان هۆکاریکی گرن گن بو
لیکۆلینه وهو تیگه یشتنی ئایه ته کان، چونکه ئەوان له کاتی
دابه زینی ئایه ته کان و هۆکاری دابه زینیان به باشی لێی
ناگادار بون دیاره که سیك به باشی له مەبەستی وتیهك
تێده گات که بزانیته له چ بارودۆخیکدا و به چ هۆکاریك
ئهو قسه کراوه، جا بویه تیگه یشتنی ئەوان له ئایه ته کان
له هه مو تیگه شتنه کانی تر به نرختره و پێویسته ره چاو
بکړین نه یگنا زور نزیکه که له مانا و مەبەستی ئایه ته که

وہک خوی تینہ گھین. نہ سلمی کوری عیمران دہلیت؛
کاتیک روبہ روی سو پای رؤمیہ کان بوینہ وہ یه کیک
لہ موسلمانان بہ تہ نہایی ہی رشی کردہ سر سو پای
رؤمیہ کان خہ لک کہ بنیان گوتیان: لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰہُ نہ دہبو
ئاوای بکردایہ خوی بہ دہستی خوی، خوی لہ ناوبرد، واتہ:
مہ بہ ستیان ثایتی ۱۹۵ سورمتی بہ قہرہ بو کہ دہ قہ رموی:
﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ بہ لام نہ بو نہ یوب کہ
یہ کیک لہ یاران یقہ مہر بو کاتیک بینی کہ نہو خہ لک
نایہ تہ کہ بیان بہم شیوہ مانا کردہ وہ وتی: { اِنَّمَا نَزَّلَتْ هَذِهِ
الْآيَةُ فِينَا مَعَشَرِ الْأُنصَارِ لَمَّا نَصَرَ اللَّهُ نَبِيَّهٗ وَاطَّهَّرَ الْإِسْلَامَ قُلْنَا
هَلُمَّ نَقِمْ فِي أَمْوَالِنَاوْ نُصْلِحْهَا فَنَزَلَ اللَّهُ تَعَالٰی وَ اَنْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ وَ لَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ فَلِلْقَاءِ بِالْأَيْدِي إِلَى
التَّهْلُكَةِ اَنْ نَقِمْ فِي أَمْوَالِنَاوْ نُصْلِحْهَا وَ نَدْعُ الْجِهَادَ / نہم
نایہ تہ ہر لہ سر نئمہ ی نہ نصار دابہ زی، کاتیک اللہ
یقہ مہری یارمہ تیداو نیسلامی سرخست وتمان: جا با
نئمہ ش برؤین لہ مہ ولا دہست بگرین بہ مال و
سامانانہ وہو ہول بدہین بو چاک کردنی جا نہم نایہ تہ
دابہ زی، واتہ: مہ بہ ست لہ "لہ ناوچون" مانہ وہیہ لہ ناو
مال و سامان و ازہینانہ لہ جیہاد نہک شہ ہادمت لہ سر
ثایتی خوا. بہم شیوہ نہ بو نہ یوب تی گہ یاندن کہ
مہ بہ ستی نایہ تہ کہ چیہ و بوچی دابہ زیوہ، وہیان لہ
سہر دہمی عومہری کوری خہ تابدا چہند کہ سانیک
دہستیانگرت بہ نایہ تی ۹۳ سورمتی مانیدہ وہ کہ
دہ قہ رموی: **﴿لَيْسَ عَلَى الْاَيِّمِ اَمْنًاوْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ
فِيْمَا طَعِمُوْا اِذَا مَا اَنْقَوْا وَّمَا اَمْنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ...﴾** جا
نہمہ یان کرد بہ بہ لگہ لہ سر نہ وہی کہ نہ گہر کہ سیک
باوہر دارو خاوندی کرداری چاک بیت نہوا لہ خوارندہ وہی
شہراب توشی تاوان نابیت کہ نہمہ ش بہ ہوی بی ناگیان
لہ ہوی دابہ زینی نایہ تہ کہ بوو کہ لہ وہ لامی نہو
پرسیار دہا تہ وہ کہ نایا نہوانہی لہ پشدا شہرابیان
خوارندہ وہ پش حہرام بونی و مردوون لہ لایہن
پہرور دگاردہ و تاونیکیان لہ سر ہہیہ؟ جا نہم
نایہ تہ دابہ زی، نہمہ نمونہ یہک بو بو نہ وہی کہ ہر کہ س
بیہ ویت لہ قورنان تی بگات بیویستہ ناگای لہو روداوو

دەكات و بېباكانە دەفەر موی: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ بِهِ / البقرة ۲﴾
 ئەو قورئانە ھېچ گومانىكى تېدانىيە ۋە بەلام ئەو ھى
 كە ئىمە وەك تەفسىر و لىكۆلىنە وەك بە بېئى عىلم و
 زانىارى خۆمان لەم تەفسىردا باسما كوردە خالى لە
 ھەلە نىيە، جا ئەو ھى راست بو لەلايان اللە و
 پىغەمبەر مەكەپەتى و ھىوادارىن كە لىمان و مرگىت وە
 ئەوش كە ھەلە ھە نىيە كە داواى لىخوشبون لە
 پەر و مرگارىمان دەكەين و لەلوتفى وا چا و رى دەكەين
 كە بۆمان بگۆرئە وە بە چاكە چونكە مەبەستىكى خراپمان
 نىيە.

كۆكردنە وە قورئان :

كۆكردنە وە قورئان بە چوار مانا ھاتوۋە:
 يەكەم لەبەر كوردنى قورئان: كە ئەمە ھەر لە خودى
 پىغەمبەردا روى داو، ھەر وەك اللە دەفەر موی: ﴿هُوَ الَّذِي
 بَعَثَ فِي الْأُمِّيَّتِ رُسُلًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَبَرِّكِي
 وَيُخَوِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَيْ مَلَكِي مُبِينٍ /
 الجمعة: ۲﴾ ئەو (خو) ئەو زاتە ھە كە لەناو نەخوئىندە واراندا
 پىغەمبەرىكى لە خۆيان بۆ رەوانە كوردن كە نىشانەكانى
 خودا دەخوئىنئە وە بەسەر ياندا و پاكىان دەكاتوۋە لە
 نەقامى و بت پەرستى و فېرى ئەم قورئانەيان دەكات
 ئەگەر چى پېش ئەم قورئانە لە سەرگەردانىيەكى ئاشكرى
 وادا بون كە لە دارو بەرد ھەيكەلىان دەتاشى و پاشان
 بەندايەت يان بۆدە كوردن و لىيان دەپارنە وە وە لىيشيان
 دەترسان؟! گەلى عەرب پېش ھاتنى ئىسلام گەلىكى
 نەخوئىندە واربوون و نەياندەتوانى ئەو ھى كە دەيانە وئىت
 بىنوسن جا ئەو ھى كە دەيانويست بىپارىزن، لەبەريان
 دەكرد وەك لە نىشانەكانى پىغەمبەراپەتى محمد ﷺ ئەو
 بوو كە ئەو ھى نەخوئىنە واربوو تا ھېچ گومانىك نەبىت
 لەو ھى كە ئەو ھى پىغەمبەر ھىناو پەتى لە خوئىندە وارى
 خۆى دەستى نەكە و تەو بەلكو پەيامىكى خواپە،
 پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەركات ئايەتەكانى قورئانى بۆ
 دادەبەزى زۆر بەخىرايى دووبارەى دەكردنە وە لە ترسى لە
 بىرى چوئە وە بەلام پارىزگارى قورئان كارى زاتىكە كە

ھۆكارانە ھەبىت كە ئايەتەكانى بۆ دابەزىو، سوپاس بۆ
 اللە، ئىمەش لەم تەفسىردا تائە و جىگايەى توانىومانە
 لەسەر ئەم سى خالە رۆيشتوين بەلام بۆ ئەو ھى كە كورتى
 تەفسىرەكە پارىزرا و بىت زۆر جار ئايەتەكىمان بەيارمەتى
 لە ئايەتەكى تر مانا كوردە و تەو بە بى ئەو ھى بە راشكاوى
 ئامازەمان پىكرد بىت ھەندى جار يىش لەبەر ھۆكارانىك بە
 باشمان زانىوۋە بە رونى ئامازە بە ئايەت يان ئايەتەكان
 بىكەين بەلام بە ھۆى دور كە و تەو ھە لە تەفسىرى قورئان بە
 سوننەت زۆر تر ھەول مانداوۋە كە فەرمودەكان بەئىننە وە
 وە لە ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكان ئەو ھى كە پىمان
 راست و صەحىح بوۋە ئامازەمان پىكرد وە خراپترىن
 تەفسىر ئەو تەفسىرە ھە كە بە بىرورى شەخسى بە بى
 دەستگرتن بە روناكى سوننەت و تىگەيشنى سەلەفى صالحى
 ئەم ئومەتە لىكۆلىنە وە تەفسىر لە سەر ئايەتەكان
 بىكردە وە، تەفسىر كوردنى قورئان بەم شىوۋە ھەرامە و
 ھۆكارى لەناوچونى ئومەتە وەك پىغەمبەرمان ﷺ
 دەفەر موی: ﴿هَلْ أَتَى فِي الْكِتَابِ وَاللَّيْن قَالُوا يَارَسُولَ اللَّهِ
 مَا الْكِتَابُ وَاللَّيْن؟ قَالَ يَتَعَلَّمُونَ الْقُرْآنَ فَيَتَأَوَّلُونَهُ عَلَى
 غَيْرِ مَا نَزَّلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَيُحِبُّونَ اللَّيْن فَيَدْعُونَ الْجَمَاعَاتِ
 وَالْجَمْعَ وَيُبْذُونَ / أحمد، صححه الألباني / لەناوچونى
 ئومەتەكەم بە ھۆى ئەم پەر و وە شىرە و پە و تيان: ئەى
 پىغەمبەرى خوا ﷺ مەبەست لەو پەر و وە شىرە ھىيە؟
 فەر موی: ئەم قورئانە دەزانن، جا بەكەفى خۆيان ماناى
 دەكەن بى ئەو ھى كە لەسەر ئەومانايە بىت كە خوى
 دەسەلاتدارو باشكۆ رەوانەى كوردە، وەشېريان خۆش
 دەوئىت بەدواى مەر و مالات دەكەون و روو لەچۆلايى و
 بىبابانەكان دەكەن ، ئەوسا وازلە جەماعت و جومعە
 دەھىنن { جا بۆيە پىاوانى سەلەفى ئەم ئومەتە دەيان گوت:
 {أَيُّ سَمَاءٍ تُظِلُّنِي وَأَيُّ أَرْضٍ تَقْلُبُنِي إِذَا قُلْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا لَا
 أَعْلَمُ ؟ كَأَنَّمَا نَسَمَانُ سَيِّبَرَمُ بُو بَكَاتُ وَ كَأَنَّمَا زَهْوَى هَلْمُ
 گرئىت ھەركاتىك بەبى زانىارى لەپەر و وەكەى خوادا شتىك
 بلىم؟ }
 گەنگە

بەلئى نوسەرى ھەموكىتابەكان ھەر لە سەرەتاي
 كىتەبەكەيدا باس لە كەم كورى كىتەبەكەى دەكات ، بەلام
 بەپىچەوانە ھەر تەنھا قورئانە رو لە ھەمو بونە وەر

لَيْلًا، وَكُتِبَ هَا مِنْ لَيْلَتِهِمْ / زاد المسير في علم التفسير، محاسن التأويل/ نه وسورته مهكهييه كه به شهو بهيه كجار دابه زيوده ههر لهو شهو هيشدا نوسويانه { زهيدى كورى سابت دهليت: } **كُنَاعِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نُوْلُفَ الْقُرْآنَ مِنْ الرَّقَاعِ** / الترمذي، صححه الألباني/ نيمه له خزمهت پيغهمبر ﷺ دا قورئانمان كؤ دكردهوه له پارچه ئيسك و شتووا دهمانوسييهوه { به ئى ياراني پيغهمبر له چيدا بؤيان دهرخسا وهك پيست و ئيسك قورئانيان دنوسيوه واته ههرله سهردهمى پيغهمبر ﷺ دا قورئان نوسراوه نه گهرچى ههموى له يهك پهردا كؤنه كراوتهوه چونكه قورئان بهردهوام له ماوهى زياتر له بيست سال دا دابه زيوده. كؤكرندهوى نايه ته كانى ههر سورته و دانانى له جئى خؤيدا لهو سورته دا: جبريل عليه السلام كه دادمه زى و نايه تانيكى دهه نايه خواره وه رينمايى پيغهمبرى ﷺ دكرد كه نهم نايه تانه سهر به كام سورته و شوينه كه كوييه پاشان پيغهمبر به نوسهرانى وه جى فرمانى دها كه نهو نايه تانه لهو شوينانه دا بنين.

هازى نه بو به كرى باقلانى دهليت: (ترتيب الآيات امر واجب، وحكم لازم، فَقَدْ كَانَ جبريل يقول: ضَعُوا آيَةً كَذَا فِي مَوْضِعٍ كَذَا/ البرهان في علوم القرآن/ دانانى نايه ته كان له جئگاي خؤياندا كاريكى پيويسته و بيراريكى چه سپاوه چونكه به راستى جبرئيل دهيفهرمو: نايه تى فلانى له جئگاي فلانيدا دابنين)

بيگومان ريكخستنى نايه ته كانى ههر سورته و دانانى ههر كام له شوينى خؤى دا به فرمانى الله بوه بهو شيوازهى كه نه مرؤ له قورئاندا نوسراوتهوه به بئ نه وهى كه هيچ گؤرانكاريه كى به سهردا هاتببت و فهرموده كه نيمامى عوسمان يان نه وهى زهيدى كورى سابت كه پيشتر باسكرا به لگهن له سهر نه وهى كه شوينى نايه ته كان و ريكخستنيان نه مريكى ته وقيفيه، ههروها به لگه يه كى تر كه نه وه دسه لينى كه شوينى نايه ته كان ههر له سهردهمى پيغهمبر ﷺ دا ديارى كراوه نه وه يه كه پيغهمبر ﷺ دهيفهرمو: { **أُعْطِيَتْ خَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مِنْ بَيْتٍ كُنْزٍ مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ** / احمد، صححه الألباني/ كؤتاي سورته به قهره له

ماليكى خه زانه وه له ژير عهرشدا پيم به خسراوه { يان نه وهى كه عومهرى كورى خهتاب دهليت: } **مَا رَاجَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي شَيْءٍ مَا رَاجَعْتُهُ فِي الْكَلَالَةِ، وَمَا أَغْلَظَ لِي فِي شَيْءٍ مَا أَغْلَظَ لِي فِيهِ، حَتَّى طَعَنَ بِاصْبِعِهِ فِي صَدْرِي فَقَالَ: يَا عُمَرُ أَلَا تَكْفِيكَ آيَةُ الصِّفِّ الَّتِي فِي آخِرِ سُورَةِ النَّسَاءِ / سلم/ نه گه پراومه ته وه لاي پيغهمبر ﷺ بؤرسيارى هيچ شتيك به و نه ندازهى كه بؤ مهسته لهى كه لاله گه پراومه ته وه لاي له هيچ شتيك شيدا توند نه بوه ليم بهو نه ندازهى لهو باره وه توند بوه ليم ههتا به په نجهى داي له سينگم و ههرموى: نهى عومهر ناي نايه تهى هاوين كه له كؤتاي سورته نيساء دا يه بهست نيه؟ { كه واته ههر له سهردهمى پيغهمبر شوينى نايه ته كانى ههر سورته ديارى كراوه. عه بدولاي كورى زوبه ير دهليت: } **قُلْتُ لِعُمَرَ هَذِهِ آيَةُ الَّتِي فِي الْبَقَرَةِ وَالَّذِينَ يُتَوَقَّعُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا** ﷻ إِلَى قَوْلِهِ: { **غَيْرِ إِخْرَاجٍ** } قَدْ نَسَخْتُهَا الْآخِرَى فَلِمَ تَكْتُبُهَا؟ قَالَ: تَدْعُهَا، يَا ابْنَ أَخِي لَا أُغَيِّرُ شَيْئًا مِنْهُ مِنْ مَكَانِهِ / البخاري/ وتم به عوسمان نهم نايه تهى كه له به قهرم دايه { **وَالَّذِينَ يُتَوَقَّعُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا** ﷻ إِلَى قَوْلِهِ: { **غَيْرِ إِخْرَاجٍ** } به راستى نايه ته كهى تر هه ليوه شان دوته وه جا بؤنوسيوته؟ وتى: وازى لى بهينه نهى برازام من نامه وى شتيك له وه قورئانه بگؤرم له جئگاي خؤيدا { نهم فهرموده به به راشكاوى نه وه پيشانده دات كه ياراني پيغهمبر ﷺ چؤن شوينى نايه ته كانيان وهرگرتوه له پيغهمبره وه ﷺ ههر بهو شيوه نوسويانه ته وه و باوهريان وابوه كه ئيره جئى ئيجتهاد و بؤ چون نيبه.**

كؤكرندهوى يهك له دوايه كى ههمو سورته كان و دانانى ههر كام له شوينى خؤيدا له يهك پهراودا: هيچ گومان نيك له ودا نيبه كه دانانى ههر نايه تيك له شوينى خؤيدا نه مريكى ته وقيفيه و به فرمانى پيغهمبر ﷺ بووه هيچ نايه تيكيش پيش و پاش نه كراوه، وه نهمه كؤى دهنكى زانايانى ئيسلامى له سهره به لام له سهر نه وهى كه ريكخستنى سورته كان يهك له دواى يهك بهوشيوه كه به فاتحه دست پييكات و پاشان به قهره و ئينجا ئالى عيمران تا به ناس كؤتاي بيديت ناي نايه ته و پيش پيغهمبر

بہر اوہدا کو بکریتہ وہو وتی: {إِنَّ الْقَتْلَ قَدْ اسْتَحَرَّ يَوْمَ الْيَمَامَةِ
بِقِرَاءِ الْقُرْآنِ وَإِنِّي أَخْشَى أَنْ يَسْتَحَرَّ الْقَتْلُ بِالْقُرْآنِ
بِالْمَوَاطِنِ} البخاری/بیگومان لہرؤژی یہ مامہدا کوشتاریکی
زورہہیوو لہناو ئہو کہسانہی کہ قورٹانیان لہبہرہو
بہراستی من دہترسم لہجیگای تردا ئہو کوشتارہ لہ ناو
قورٹان لہبہراندا زوربیی و بونی قورٹان بکہویتہ
مہترسییہوہ {جا پاش ئہوہی کہ ئہبویہکر دئی لہسہر
ئہم قسہی عومہرہ سہقامگیر بو بہ زمیدی کوری سابت
کہ لہ نوسہران و حافیزانی قورٹان بو وتی: {أَنَّكَ رَجُلٌ شَابٌ
عَاقِلٌ وَلَا نَهْمُكَ، كُنْتَ تَكْتُبُ الْوَحْيَ لِرَسُولِ اللَّهِ ؟ فَتَشِيعَ
الْقُرْآنُ فَأَجْمَعُهُ} بیگومان توگہنجیکی ژیری و گومانی
خراپت لی ناکہین، تو وہحییت بو پیغہمبہری خوا
دہنوسیہوہ؟ جاتو بہدوای قورٹاندا برؤو کؤی بکہرہوہ {
ئہبو عہبدورہحمانی سہلہمی دہلئت: {قرأ زيد بن ثابت
على رسول الله ﷺ في العام الذي توفاه الله فيه مرتين، وإنما
سميت هذه القراءة قراءة زيد بن ثابت؛ لأنه كتبها لرسول الله
ﷺ، وقرأها عليه وشهد العرصة الأخيرة، وكان يقرأ الناس بها
حتى مات، ولذلك اعتمده أبو بكر وعمر في جمعه، وولاه
عثمان كتابة المصحف. / البرهان في علوم القرآن / زمیدی کوری
سابیت لہوسالہی کہ پیغہمبہری خواﷺ ودفاتی تیدا کرد
دووجار قورٹانی بو پیغہمبہری خواﷺ خویندوتہوہ ہہر
لہبہر ئہوہ ئہم خویندہوہ ناوئرا خویندہوہی زمیدی
کوری سابت چونکہ بو پیغہمبہری خواﷺ
نوسیوہتہوہو بوی خویندوتہوہو ئامادہی دواترین
رائواندن بوہ و بہوشیوہیہش بہخہلکی دموت ہہتا ودفاتی
کردوہ و ہہر لہبہر ئہوہیشبو کہ ئہبویہکرو عومہر
ہشتیان پی بہست لہکوگردنہوہی قورٹاندا و عوسمانیش
کردی بہسہرپہرستی نوسہرانی قورٹان {زمید ہہستا بو
ئہم ئیشہ پیرؤزہو بہ ہاوکاری ہہندئ لہ یارہ ہمریزہکان
وہک عومہری کوری خہتابو ئوبہیہی کوری کعب،
ہہمو قورٹانی کو کردوہ، جا ئہم پہراوہ لہ سہردہمی
ئہبویہکرلا لای ئہبویہکرو پاشان لای عومر ہہلگیرا لہ
پاش عومہریش درابہ دہستی کچہکہی کہحہفصہی
خیزانی پیغہمبہریوو، بہلام دوی ئہوہی کہ ولاتی

بہر اوہدا کو بکریتہ وہو وتی: {إِنَّ الْقَتْلَ قَدْ اسْتَحَرَّ يَوْمَ الْيَمَامَةِ
بِقِرَاءِ الْقُرْآنِ وَإِنِّي أَخْشَى أَنْ يَسْتَحَرَّ الْقَتْلُ بِالْقُرْآنِ
بِالْمَوَاطِنِ} البخاری/بیگومان لہرؤژی یہ مامہدا کوشتاریکی
زورہہیوو لہناو ئہو کہسانہی کہ قورٹانیان لہبہرہو
بہراستی من دہترسم لہجیگای تردا ئہو کوشتارہ لہ ناو
قورٹان لہبہراندا زوربیی و بونی قورٹان بکہویتہ
مہترسییہوہ {جا پاش ئہوہی کہ ئہبویہکر دئی لہسہر
ئہم قسہی عومہرہ سہقامگیر بو بہ زمیدی کوری سابت
کہ لہ نوسہران و حافیزانی قورٹان بو وتی: {أَنَّكَ رَجُلٌ شَابٌ
عَاقِلٌ وَلَا نَهْمُكَ، كُنْتَ تَكْتُبُ الْوَحْيَ لِرَسُولِ اللَّهِ ؟ فَتَشِيعَ
الْقُرْآنُ فَأَجْمَعُهُ} بیگومان توگہنجیکی ژیری و گومانی
خراپت لی ناکہین، تو وہحییت بو پیغہمبہری خوا
دہنوسیہوہ؟ جاتو بہدوای قورٹاندا برؤو کؤی بکہرہوہ {
ئہبو عہبدورہحمانی سہلہمی دہلئت: {قرأ زيد بن ثابت
على رسول الله ﷺ في العام الذي توفاه الله فيه مرتين، وإنما
سميت هذه القراءة قراءة زيد بن ثابت؛ لأنه كتبها لرسول الله
ﷺ، وقرأها عليه وشهد العرصة الأخيرة، وكان يقرأ الناس بها
حتى مات، ولذلك اعتمده أبو بكر وعمر في جمعه، وولاه
عثمان كتابة المصحف. / البرهان في علوم القرآن / زمیدی کوری
سابیت لہوسالہی کہ پیغہمبہری خواﷺ ودفاتی تیدا کرد
دووجار قورٹانی بو پیغہمبہری خواﷺ خویندوتہوہ ہہر
لہبہر ئہوہ ئہم خویندہوہ ناوئرا خویندہوہی زمیدی
کوری سابت چونکہ بو پیغہمبہری خواﷺ
نوسیوہتہوہو بوی خویندوتہوہو ئامادہی دواترین
رائواندن بوہ و بہوشیوہیہش بہخہلکی دموت ہہتا ودفاتی
کردوہ و ہہر لہبہر ئہوہیشبو کہ ئہبویہکرو عومہر
ہشتیان پی بہست لہکوگردنہوہی قورٹاندا و عوسمانیش
کردی بہسہرپہرستی نوسہرانی قورٹان {زمید ہہستا بو
ئہم ئیشہ پیرؤزہو بہ ہاوکاری ہہندئ لہ یارہ ہمریزہکان
وہک عومہری کوری خہتابو ئوبہیہی کوری کعب،
ہہمو قورٹانی کو کردوہ، جا ئہم پہراوہ لہ سہردہمی
ئہبویہکرلا لای ئہبویہکرو پاشان لای عومر ہہلگیرا لہ
پاش عومہریش درابہ دہستی کچہکہی کہحہفصہی
خیزانی پیغہمبہریوو، بہلام دوی ئہوہی کہ ولاتی

پهرومردگار دمه رموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ

المرد: ۱۷/ هرکام لهوانه که باومری پیته که نهوسا

ناگر حیثیاتی﴾ جا نه م پهراوه پیروزه که گه وره ترین

موجیزه پیته مبرمه پهرومردگار به لینی داوه که

هرچونیک خوی رهوانه کردوه هرئاواش خوی

بیپاریزیت وهک دمه رموی: ﴿حَسْبُ نَزْلًا لِّلْذِّكْرِ وَإِنَّا لَهُ لَنَحْفَظُونُ

الحجر: ۹/ بیگومان نیته خومان نه م هورثانه مان رهوانه

کردوه بیگومان هر خویشمان دمیپاریزین﴾ جا به بی

که م زیاد گه یشتوته دمی نیته به لام نهوانه که چاوی

بینی سهر به رزی نومته نیسلامیان نه بوو رقو قینیکی

زوریان له دلداو بهرام بهر به هاوه لانی پیته مبر که

هه لگرانی نالی نیسلام و راگه یه رانی هورثانی پیروز بون

له دوا ناومید بونیان له دزایه تیگردنی نه م نایینه

به ناشکرای باشترین ریگیان بو بهرمنگاری کردنی نه م

نیسلامه له ودا بینی که نه م جاره به ناوی نیسلامه وه

دزایه تی له گه ل نیسلاما بکه ن، جا بویه دمیست دریزیان

کرده سهر گه وره ترین سهرچاوه نیسلام که هورثانی

پیروزه بو نه م مه به ستهش پیس هه مو شتیک دهستیان

کرد به دمی دریزیکردن له دزی نهوانه که خزمه تکارو

راگه یه نهرو کۆکه ره وهی هورثان بون و گیان و مالیان فیدا

کردوه تا نه م هورثانه وهکو هاتوه هر بهوشیویه به

گهلانی پاش خویان راگه یه نن ، واته هاوه لانی

پیته مبرمان﴾ جا نه مانه دهستیان کرد به بلاو

کردنه وهی نهو فیکره بۆگه نهی خویان و هاوه لانی

پیته مبر یان کرده ئامانج و به مونافق و فاسق و

پاشگه زبونه وه ناویان دمزاندن که به م بۆچونه

نه قامانه یان دوودلیان خسته ناو نومته نیسلامه وه

نه وه ته کوله یی که یه کی که له زانا گه وره کانی شیعه له

کتییی "الکافی" دا ده گپ ریته وه که گوا یا نه بو جه عه قری

صادق وتویه تی: (كان الناس اهل الردة بعد النبي ﷺ إلا ثلاثة

فقلت: ومن الثلاثة؟ فقال: المقداد بن الأسود، وأبوذر،

وسلمان الفارسي... له پاش هه وتی پیته مبر هه مو خه لک

پاشگه زبونه وه جگه له سئ که س، جاوتم: کین نهو سئ

که سه؟ وتی: میقدادی کوری نه سو دوه نه بو زرو سه لانی

نیسلامی بهر بلاو بویه وه له هه ندی شویندا له سهر

شیوازی خوینده وهی هورثان نیختیلافو ناکۆکی دروست

بووله سهر دمی عوسمانی کوری عه فاند، حوزمیفه ی کوری

یه مان که له فه تحی نه رمینیان و نازمربیحان له سالی

بیست و پینجی کۆچی هاوبه شی کردبو دی که خه لکی شامو

خه لکی عیراق هرکام به شیوازیکی حیواوز هورثان

ده خوینده وه ناکۆکی زوریان له نیوان دروست بوه جا

کاتی که گه پیه وه بۆلای عوسمان داوا لی کرد که نه م

ناکۆکیه لابات و پی و ت: ﴿يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَذَرَكْتَ هَذِهِ الْأُمَّةَ

قَبْلَ أَنْ يَخْتَلِفُوا فِي الْكِتَابِ اخْتِلَافَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى﴾ البحاری

نه ی پیسه وای باوه داران فریای نه م نومته بکه وه پیس

نه وهی که ناکۆکیان تی بکه ویت له باره ی نه م هورثانه وه

وهک نه وناکۆکیه ی که که وه نه نیوان جوله که و گاومره﴾ جا

عوسمان بو نه وهی نه م ناکۆکیه که نزیک بو هیتنه یه کی

گه وره ی لی بکه ویت وه بنر بکات دوانزه که س که لهوانه

زهیدی کوری سابت و بویه یه ی کوری که ع و سه عیدی

کوری عاص بون رای سپاردن که له روی نهو پهراوه ی که

له لای حه فسه ی خیزانی پیته مبرمه پهراوانیکی تر

بنوسریت تا بو هه رولاتیک دانه یه ک بنیریت تا له کاتی

رودانی هر ناکۆکیه که له خویندنه وهی هورثاندا بو نهو

پهراوه وهک سهرچاوه یه ک بگه پینه وه، مه به سستی عوسمان

له م نیسه کۆ کردنه وهی موسلمانان له سهر نهو شیوازه

خویندنه وانه بوو که له پیته مبرمه سابت بوه

که هیه ی پیس و پاشیکی تیدانه یه و خالی لهو حوکه مانه یه که

خویندنه وه که ی سراوته وه و جبرئیل ﷺ بهو شیوازه

دوو جار له ناخرین ره مه زانی عومری پیته مبرمه دا بوی

خویندنه وه، جاپاش ته وای بونی نویسی پیته مبرمه که

عوسمان هر پهراویکی له گه ل یه که لهوانه ی که شارمزی

باشیان له خویندنه وهی هورثاندا هه بوه نارد بو ولاتانی

نیسلامی، خوا جه زای به خیری هاوه لانی پیته مبرمه ی

نازیزمان بده ته وه بونه و خزمه ته گه ورانه ی که کردیانه

به ناینه که ی خواو پیته مبرمه که ی و موسلمانان.

الله هورثان ده پاریزیت

نومته نیسلامی به تی کرای باومری وایه که هورثان

که لامی الله یه وه نه وهی باومری پی نه بیت کافره وهک

فارسی ۱) خُوْ نہ گہرئہم قسہیہ راستبِ ہرہم قسہیہ
 نہوان (علی وفاتیمہ و حسہن و حوسہینیش) پاشگہز
 بونہتہوہ! یان مہ جلیسی کہ یہ کیکی ترہ لہ زانایانی شیہ
 لہ کتیبی "حق الیقین" دہگیریتہوہ کہ لہبارہی نہبوبہکرو
 عومہرہوہ پرسیارکرا لہ علی کوری حوسہین کوری
 علی نہویش لہ ولہامدا وتی: (اِنَّهُمَا کَانَ کَافِرَیْنِ، الَّذِی
 یُحِبُّهُمَا فَهُوَ کَافِرٌ اِیضًا/ بیگومان ہمدوویکیان کافرن و نہو
 کہسہش کہ نہوانی خوش بویت نہویش ہمر کافردہ) نازانہم
 نہگہر راست بیٹ علی باپیری چوں بہوکافرانہ رازی بوہ
 و کچی خوی بہعومہری کافرداوه؟! جا کہوایو نہگہر
 نہوقسہیہ نہوان راست بیٹ ناکریت متمانہ بہم قورئانہ
 بکریت کہ نہمانہ کوئیان کردوہتہوہ، بہلکو باوہریان وایہ
 کہ: (ان القرآن الذي جاء به جبرائيل عليه السلام إلى محمد صلى الله عليه وسلم سبعة
 عشر ألف آية" [الکافی" للکلبی کتاب فضل القرآن].

نہم قورئانہی کہ جبرئیل ہیئاویہتی بُو محمد صلى الله عليه وسلم حہفدہ
 ہزار نایہتہ) نہمہ لہ حالیکدایہ نہم قورئانہی کہ نیستا
 لہ بہردہست موسلمانان دایہ زورکہمترہ لہ حہوت ہزار
 نایہت، بہم شیوہیہ ہلک درا بہ دہست گاورو
 جولہکہکانہوہ کہ بلین ہمر بہ قسہی موسلمانان خوئیان
 قورئانیش گورانکاری تیدا کراوہ ، بہلام ئیبنوہزم
 لہوہلامیاندا دہلثت: (وَأَمَّا قَوْلُهُمْ فِي دَعْوَى الرِّوَافِضِ تَبْدِيلُ
 الْقُرْآنِ، فَإِنَّ الرِّوَافِضِ لَيْسُوا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، إِنَّمَا هِيَ فِرْقَةٌ خَدَثَ
 أَوَّلُهَا بَعْدَ مَوْتِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِخَمْسٍ وَعَشْرِينَ سَنَةً... وَهِيَ
 طَائِفَةٌ تَجْرِي مَجْرَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى فِي الْكُذْبِ وَالْكَفْرِ/الفصل
 فی الملل والنحل/واتہ: نہمما پشت بہستنی مسیحیہکان بہ
 ئیدعای شیہکان لہ گورانکاری لہ قورئاندا، جا بہ
 بیگومان کہ رافزیہکان لہ موسلمانان نین، (تاکو بوتریت
 ہندی لہ موسلمانانیش دہلثن قورئان گورانکاری تیدا
 کراوہ...!) بہلکو گہلیکن کہ بیست و پینچ سال پاش فہوتی
 پیغمبر صلى الله عليه وسلم سہریان ہلداوہ لہ درو کوفردا ہرہہ ری
 جولہکہو گاورد دہرؤن).

بہل راستہ دین لہ فاسق و مہرناگیریت ، جا کہسیک
 کہ باوہری وابووبیت کہ نہصحاب فاسق و مورتہد
 بونہتہوہ دہب باوہریشی بہم قورئانہ نہبیت و بہ

بیچہوانہوہ نہوہی کہ باوہری بہم قورئانہ ہہیہ دہبیت
 باوہریشی وابیت کہ نہوانہی کہ نہم قورئانہیان
 کوکردوہوہ پیوانی صالح و حی متمانہن و سیاوی نہوہن
 کہ دینیان لیومرگیریت جا ہر نہمہش حہق و راستہ
 وک پەروردگار لہ وسمفی ہاودلانی پیغمبر صلى الله عليه وسلم کہ
 ہلگرانی قورئان بون دہفرموی ﴿وَلَقَدْ جَاءَ قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا

بِغَيْرِ ﴿الأنعام: ۸۹/ جا بیگومان ئیمہ نہو قورئانہ بہ
 گہلک دہسپیرین کہ بی باوہر نین بہو ﴿. ہرہوہا
 کہسانیکیر کہ دیانزانی نہگہر وک نہ وانہی کہ لہپیشدا
 باسماں کرد باس لہ گورینی قورئان بکن نہوا ئومہتی
 نیسلامی پشتیان تیدہکات و جیگا و پیگیہکیان دہست
 ناکہویت، جا بہ شیوازیکیتر بُو دزایہتی قورئان ہاتنہ
 مہیدانہوہ نہمانہ ہمو ہولیکیان دہدا کہنایہتہکانی
 قورئان بہشیوہیہک باس بکن کہ لہگہل بیروبوچونی
 نہواندا بگونجیت، جا کاتیک زہخنہیان لیدہگرا کہ چوں
 قورئان بہوشیوازہ مانا دہکەنہوہ؟ دیان گوت: نہوہی تو
 باسی دہکەت زاہیرو روبینی نایہتہکەہیہ بہلام نہوہی کہ
 ئیمہ باسی دہکەین ناوہرؤک و حہقیقہتی نایہتہکەہیہ وک
 نہوہ لہ مانای نہم نایہتہدا ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى/طہ:

۲۴ ﴿ دیانوت: مہبہست لہ فیرعون دلی مرؤفہ واتہ
 بگہرہوہ بولای دلث کہ نہوہ توشی سہرکەشی بوہ! یان
 لہ نایہتی ﴿مَجَّ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ/الرحمن: ۱۹ ﴿ مہبہست لہ
 دوو دہریا علی و فاتیمہیہ ، وہ ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الْوُثْقُ

وَالزُّرَّادُ ﴿ مہبہست حسہن و حوسہینہ (بحار الانواربابی
 سو شہشم یہکەم ریوایہت).

جا جیبی خوہتی کہ بوتریت نہگہر نہو دوو دہریایہ
 ﴿يَتَّبِعُهَا بَرِّخ/الرحمن: ۲۰ ﴿ لہنیوانیاندا پەردو بہرہست
 ہہیہ ﴿ جا حسہن و حسین چوں بہدنیا ہاتون؟! بہل
 نہمانہ توانیان بہ گورانکاری ئاوا لہ مانا و مہبہستی
 نایہتہکانی قورئان خہلکی زور لہ قورئان و بیروبوچونی
 راست دوربخنہوہ جگہ لہمانہ ہندیکیش ہولیان داوہ
 بہ ہوی دل نہخوشی یان باش تینہگہیشتنیان لہ قورئان
 بہرنگاری نہو کتیبہ پیروزہ بکن و شک و گومان بُو

سورەتى نەھلدا باس لەو دەھکات کە گۆرانکاری رویداوه:

﴿وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مِّنْكَاتٍ ؕ آيَةً ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزِيلُ ۖ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾﴾

لەو دەلامدا دەلێن: ئەم دوو نایەتە نەك پێچەوانەى یەكترین بەلگە تەواوەکەری یەكترن نایەتى سورەتى یونس باس لەو دەھکات کە کافرەکان داوایان لە پێغەمبەر کرد کە ئەم قورئانە بگۆڕیت، جا پێغەمبەریش پێی راگەیاندن کە ئەو لەتوانای ئەودا نیە بەلگە ئەو تەنها ئەو فرمانانەى کە پێیکراوە رایدەگەیەنێت جا لە نایەتى سورەتى نەھلدا رونی دەکاتەو کە ئەو نیشی الله ی بالادەستە کە کام نایەت یان کام حوکمی ببیەوێت دەیگۆڕیت جا باوەر دار باوەرى بە ھەردوو نایەتەکە ھەبەو پێی وایە کە قورئان ھەموى لەلایان پەرورەدگارەو ھەبەو محمدیش دەسەلاتی گۆرانکاری تیدا نیە، جا ئەمەج دژایەتییەکی تیدا بو؟ وەیان یەکیکی تر کە پێیوایو شارمزی لەزمانی عەرەبی باشە دەى گوت: چۆن دروستە کە لە قورئاندا دەلێت: ﴿نَحْنُ آَعْلَمُ﴾ / ق: ٤٥ بەلگە دەبێت بیگوتابایە: نحن نعلم...! ئەمانە ھەر وەك نمونه باس کران بەلام ھەمو رەخنەکان کە لە قورئان دەگیرین لەبەر دوو ھۆیە: رِقو قینیکی زۆر بەرامبەر بە قورئان چونکە ناتوانن راستی ببینن و دان بە حەقیقەتدا بنین یان جەھل و بەھەلە تیگەشتنە لە قورئان، بەلێ زۆر کەسانیک کە بە ھۆی بێ ناگاییان لە زمانی قورئان بەھەلە لەمانای قورئان تێدەگەن، جا ھەم خۆیان حەقیان لێ ون دەبێت ھەم رێ لە خەلکیش ون دەکەن، جا نالین ئیمە تینەگەشتوین، بەلگە دەلێن ئەو قورئانە کە نایەتەکانی پێچەوانەى یەكترن، ھەندیکیش بەھۆی ئەو رِقو قینەو ھەمو بنەمایەکی عیلمی و عەقلى دەخەنە ژێر پێ و دەست لەسەر چاوی خۆیان دادەنێن تاكو حەق و حەقیقەت نەبینن جا ئەوێ کە خەوی لێ کەوتو دەکریت لە خەو داچلەکینیت بەلام ئەوێ کە بەدرۆ خۆی بەخەودا بردو بەقیرەو ھاواریش بە ناگا نایەتەو، جا ئەگەر بە دلێکی پاك ولەسەر بناغەییەکی عیلمی و عەقلى تەماشای قورئان

باوەر داران دروست بکەن، ھەر لە سەر دەمی دابەزینی قورئاندا ئەم رەخنەگرتن و خراب تیگەشتنە ھەبەو ئەویش دەگەرێتەو بە ئەوێ کە قورئان پێک ھاتو لەجوار بەش: بەشیکی ھەموکەس لێی تێدەگات، بەشیکی ئەوانە لێی تێدەگەن کە شارمزیان چاکە لە زمانەوانی عەرەبیدا. بەشیکیتری ئەوانە لێی تێدەگەن کە خاوەنی عیلم و زانیاریەکی زۆر کە پێیان دەوتریت "الراسخون فی العلم" و بەشیکیشی عیلمەکەى تەنها لای پەرورەدگارەو کەس وەك خۆی لێی تیناگات. کە ئەم بەشەیان تەنها باوەرپون پێی پێویستە و موسلمان ھەرئەوھندەى لەسەرە. جارێک کەسێک باسی لەو دەکرد کە لە قورئاندا شتانیک ھەن کە پێچەوانەى یەكترن وەك ئەوێ کە لە شوینیکیدا ھاتو کە دەلێت: ﴿لَا أُقْسِمُ بِبَدَأِ الْبَلَدِ﴾ کەواتە سویند ناخۆم بەم شارەکە مەکەبە بەلام لە شوینیکی تردا دەلێت: ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ واتە سویند دەخوات بەشاری مەکە. بێ ناگا لەوێ کە "لا" ھەموکات لە زمانەوانی عەرەبیدا مانای نەق و رەد کردنەو نادات تەنانەت ھەندێ جار بۆ تەئکید و جەختکردنەو بەکار دێت وەك لە نایەتیکی تردا دەفەر موی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ / النساء: ٦٥ وە جاری واش ھەبە کە زیادەیی و کاریگەری مانایی لەسەر رستە کەناکات. جا ھەر بۆیە لە سورەتى واقیعەدا دەفەر موی: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ الثُّجْرِ﴾ کە مانای ئەو نەبە کە سویند ناخۆم ئەو تە لە درێژەى نایەتەکە دا دەفەر موی: ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ / الواقعة: ٧٦ بیگومان ئەگەر بزانی ئەو سویندیکی گەورەییە وەیان دەلێن: لە نایەتى پانزەى سورەتى یونس گۆرانکاری لە قورئاندا رەت کراوتەو وەو: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ؕ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ ۚ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِنَا بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا ۖ أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَن أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَآئِي نَفْسِي ۚ إِن أَنشِئُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ ...﴾ / یونس: ١٥ بەلام لە

بکریٰ بہو پہری دلتیایہ وہ دہلتی ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطُلُ مِنْ بَيْنِ

يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ / فصلت: ۴۲ ﴿

دہست پیکردنی سورہ تہ کان:

شیوہکانی دہست پیکردنی سورہ تہکانی قورٹان دہ شیوہیہ، یہ کہہ: دہست پیکردن بہ سہناو مہدخی پەرورددگار کہ ٹہمانہ دووبہشن، الف: ٹہوانہی کہ وسفہ چاکہکان بؤ پەرورددگار دہسلمینن کہ حہوت سورتن کہ پینجیان بہ ﴿لَتَعْبُدُنَّ لِلَّهِ﴾ و دوویشیان بہ ﴿نَبَارَكُ﴾ دہست پیدمکات.

ب: ٹہو سورمتانہن کہ بہ تہسبیحاتی پەرورددگار دہست پیدمکات کہ ٹہوانیش ہہرحہوت سورتن کہ بہ موسہبیحات دہناسرین. دووہم: ٹہو سورمتانہ کہ بہ بانگ کردن دہست پیدمکات کہ دہ سورتن کہ سیانیان بہ ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و سیانی تر بہ ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيُّ﴾ دو سورمتیش بہ ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ﴾ و دہ سورمتی موزہمیلکہ بہ

﴿يَتَأْتِيَ الزَّمَلُ﴾ ہہروہا سورمتی مودہسیریش کہ بہ ﴿يَتَأْتِيَ الْمَرْبُ﴾ دہست پیدمکات. سیہم: بیست و سی سورتن کہ بہ رستہی خہبہری دہست پیدمکات کہ ٹہم سورمتانن: ٹہنفال، تہویہ، نہحل، ٹہنبیاء، مؤٹمینون، نور، زومہر، محمد، فتح، قہمہر، رحمان، موجدہلہ، حافہ، مہعاریح، نوح، قیامہ، عہبہس، بہلد، قہدر، بہینہ، قاریعہ، تہکاسور، کہوسہر. چوارہم: ٹہو سورمتانہن کہ بہ سویند دہست پیدمکات کہ پانزہ سورتن کہ ٹہمانہن: ﴿وَالصَّفَّاتِ صَفًا﴾ ﴿وَالَّذِينَ ذَرَوْا﴾ ﴿وَالطُّورِ﴾ ﴿وَالنَّجْمِ

إِذَا هَوَىٰ﴾ ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا﴾ ﴿وَالنَّزِعَتِ عُرْفًا﴾ ﴿وَالنَّجْمِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ ﴿وَالْأَمْسِ وَضُحَاهَا﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ ﴿وَالضُّحَىٰ﴾ ﴿وَاللَّيْلِ وَالزَّيْتُونِ﴾ ﴿وَالْمَدِينَتِ ضَبْحًا﴾ ﴿وَالْعَصْرِ﴾ پینجہم

: دہست پیکردن بہ مہرج کہ ٹہمانہش حہوت سورتن : واقعہ ، منافیقون، تہکویر، ٹینفیتار، ٹینشیقاق، زہلزہلو نہسر. شہشہم: ٹہو سورمتانہن کہ بہ فہرماندان دہست پیدمکات کہ شہش سورتن: سورمتی جن، عہلق، کافیرون، ٹیخلاص، فہلق و ناس. حہوتہم: پینج

سورمتیش بہ پرسیار کردن دہست پیدمکات کہ ٹہمانہن: سورمتی ٹینسان، نہبہء، غاشیہ، فیل و ماعون. شہشہم: دہست پیکردن بہ ہؤ "التعلیل" کہ تہنا سورمتی قورمیشہ . نۆہم: ٹہو سورمتانہی کہ بہ دوعا دہست پیدمکات کہ سورمتکانی موتہفین و ہومہزو مہسہدہ. دہہم: ٹہو سورمتانہن کہ بہ بیتہ جیاکان (الحروف المقطعة) دہست پیدمکات کہ ٹہمانہ بیست و نؤ سورمتن: بہقہرہ، ٹالی عیمران، ٹہعارف، یونس، ہود، یوسف، رعد، ٹیراہیم، حیجر، مریم، تاہا، شوعہرا، نہمل، قہصہص، عہنکہبوت، روم، لقمان، سہجدہ، یاسین، صاد، غافیر، فوصیلہت، شورا، زخرف، دوخان، جاسیہ، ٹہحقاف، قاف و قہلہم، وتراوہ ٹہم سورمتانہ کہ بہم پیتانہ دہست پیدمکات کہ ہہمویان مہکین جگہلہ سورمتی بہقہرہو ٹالی عیمران کہ ٹہمہ یہکیکہ لہو ریگایانہی کہ سورمتہ مہکی و مہدنیہکان پین لہیہکتر حیا دہکرنہوہ.

مہکی و مہدنی سورمتہکان:

ماوہی ہاتنہ خوارہوہی قورٹان بیست و سی سال بوہ کہ بہہوی کؤچی پیغہمبہروہ ﴿بؤ مہدینہ و دامہزاندنی حکومہتہوہ سورمتہکانی قورٹان بہ مہکی و مہدینہی ناوبراون جا ٹہوہی کہ بہر لہ کؤچی پیغہمبہر ﴿دابہزیوہ بہ مہکی دہناسرینٹ و ٹہوش کہ پاش کؤچی دابہزیوہ بہ مہدینہی دہناسرینٹ ٹیر لہہرکویندا دابہزین. واتہ ٹہوہی کہ رحچا دہکرت کاتہ نہ شوینی دابہزینہکہ، ٹہو سورمتانہی کہ مہکین کہ زؤرتہر باس لہ بنہماکانی ٹیسلام دہکن شیواژہکانیان زؤر بٹہوو توندہ چونکہ رولہ بین باوہرانی مہکہ دہکات کہ دژیہتی قورٹان و پیغہمبہریان دہکرد زؤربہی ٹہم سورمتانہ ٹایہتہکانیان کورتہ بہلام سورمتہ مہدنیہکان کہ زؤرتہر باس لہ ٹہحکامہکان دہکن و بہرامبہرکہی باوہرداران شیواژیکی نارام و ہیواشیان ہہیہو ٹایہتہکانیان دریزہ، بؤ ناسینہوہی ٹہم دووبہشہ لہ یہکتری زانایان چہند شتیکیان داناوہ، لہوانہ ہہرسورمتیک وشہی "کَلَّا" ی تیدابیت ٹہوہ مہکیہ ٹہم وشہیہ سی و سی جار لہ پانزہ سورمتی قورٹاندا ہاتوہ ، ویدیان ہہرسورمتیک کہ سوچدہی

محمد، الفتح، الحجرات، الحديد، المجادلة، الحشر، الممتحنة، الجمعة، المنافقون، الطلاق، التحريم، والنصر

وهو سورته تاندهش كه له سهر مهكي يان مهدهنى بونيان ناكوكي ههيه دوانزه سورتهن كه هم سورتهنهن: الفاتحة، الرعد، الرحمن، الصف، التغابن، المطففين، القدر، البينة، الزلزلة، الإخلاص، الفلق، والناس

ناسخ و مه نسوخ:

هورئان له سهردهميكدا دابهزى كه خهك له وپهري سهرلشيوايوى و بى ناگاييدا بون و هيچيان له بارى ئيسلامهوه نهدهزاني و ههمو رهوشتيكى نارپوا لهناو كوومه لگادا وهك گيا كه له بنجى داكوتابوو كه دزايهتى كردنى زور دزواربوو، جاخواى داناو زانا پيغه مبهري رهوانه كرد بۆ ريشه كيئى كردنى شو ههمو رهوشته ناله بارو بپيسانه و دانانى رهوشتي جوان له جيگاياندا جا چونكه ههندى لهو رهوشتانه نهوهنده پيسو نابهجى بون نهدهكرا هيچ جوړه چاو پوشييهكيان لى بكرئت بهلگو ئيسلام بهبى چاوپوشي لى كردن راستهوخو له دزيان وهستاو ههمو كونو كه له بهريكي لى داخستن وهك بت بهرستى و داوين پيسى و دروو دزى كه دهقهكان يهكسهر دابهزينه سهريان و هيچ ماوهيهكيان بى نه دان، جا دهقهكان ههرچون دابهزين ههر بهوشيوهيهش مانه وه، بهلام ههنديكى تر لهو رهوشته نابهسهندانه زورجيگاي خويان كردبوويهوه له دل و دهرنى زوربهى خهلكداو بهلاماردانى يهكسهرهيهي زيانى لهسودى زورتر دهبو بۆ كوومه لگا له بهر نهوه ئيسلام قوناخ بهقوناخ ههولئى لهناوبردنى داوه دهقى سهردهمى كوئى جياوازه لهگهله دهقى قوناخى پاش خوئى، جا ليرهدا زوربهى زانايان پييان وايه كه دهقى قوناخى پاشى ناسيخ و ههلوهشينه رهوهي قوناخى پيش خوئيهتى.

وشهى "النسخ" واته لهناوبردن يان گورانكارى يان سرپينهوه كه مبهست پيى، {رفع حكم شرعى سابق بدليل شرعى لاحق} واته: لابرندى ئيريارىكى شهرعى پيشو بههوى ئيريارىكى شهرعى كه دواتر دابهزيوه، بهو لابرند و ههلوهشاندهوه دهلئين نهسخ و بهو حوكمهيه كه لابراره

تيدياه وديان هه رسورتهيكى ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسَ﴾ تيدا بيت بهو مهرجهي ﴿يَتَأْتِيَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ي تيدا نهبيت نهوه مهكيه بهلام سورتهى حج كه ههم هم ههر دوو وشه و ههم سوچهى تيدياه زانايان لهسهر مهكيه بون يان مهدينهيه بونى يهكدهنگ نين. وهبيجكه له سورتهى بهقهره هه رسورتهيكى باسى ئادهم و ئيبليس يان باسى گهلانى پيشوى تيدا هاتوه يان ههر سورتهيكى به پيته جياجياكان دهستى پيكرديت جكه له بهقهرو نالى عيمران نهوه مهكيه وه ههر سورتهيكى كه فهرز يان ههديكى تيدا پيوست كراوه نهو سورته مهدينهيه وهجكه له سورتهى عهكه بوت هه رسورتهيكى كه باسى موئافقهكانى تيدا هاتوه يان ههر سورتهيكى كه به ﴿يَتَأْتِيَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دهست پيدهكات نهوه مهدينهيه.

ههندى له زانايان وتويانه ههندى سورته دوو جار دابهزيوه جاريك له مهدينهيه و جاريكيش له مهكه و ههنديكيش وتويانه لهسورته مهكه يهيهكان چهند نايهت له مهدينهيه دابهزيوه وهك له سورتهى حج و جكه له ويشدا هاتوه. ناسينى مهكى و مهدهنى سورتهكان هوكاريكى گرنگ بۆ تيگههشتنى نايهتهكان و ناسينى ناسخ و مه نسوخى قورئان. سورته مهكهيهكان ههشتادوو سورتهن كه ئهمانه: الأنعام، الأعراف، يونس، هود، يوسف، إبراهيم، الحجر، النحل، الإسراء، الكهف، مريم، طه، الأنبياء، الحج، المؤمنون، الفرقان، الشعراء، النمل، القصص، العنكبوت، الروم، لقمان، السجدة، سبأ، فاطر، يس، الصافات، ص، الزمر، غافر، فصلت، الشورى، الزخرف، الدخان، الجاثية، الأحقاف، ق، الذاريات، الطور، النجم، القمر، الواقعة، الملك، القلم، الحاقة، المعارج، نوح، الجن، المزمل، المدثر، القيامة، الإنسان، المرسلات، النبأ، النازعات، عبس، التكويم، الانفطار، الانشقاق، البروج، الطارق، الأعلى، الغاشية، الفجر، البلد، الشمس، الليل، الضحى، الانشراح، التين، العلق، العاديات، القارعة، التكاثر، العصر، الهمزة، الفيل، قريش، الماعون، الكوثر، الكافرون، والمسد.

سورته مهدينهيهكانيش بيست سورتهن كه ئهمانه: البقرة، آل عمران، النساء، المائدة، الأنفال، التوبة، النور، الأحزاب،

دہائیں مہنہ سوخو ۽ ٺہو بہ لگہیش کہ لایر دوہ پییدہ و تریٔ
ناسخ، جا پیویستہ ٺہو دس بزائین کہ:

(الف) لہ بیرو باومروہ و ہوا و داستانہ کان دا هیچ جؤرہ
نہسخیک نیہ بہ لگو نہسخ تہنہا لہ کردارہ فہرعیہ کاندایہ.

(ب) نہسخ لہ پریاریکدا دمبیت کہ دہقہ کان لہ دڑی یہ کہ
بوہستن و هیچ ریگاہہ کیش نہ بیت بؤ یہ کخستنیان و دہقہ
ہہ ٺہو شینہ رموہ کہ پاش دہقہ ہہ ٺہو شینراوہ کہ دابہزی بیت
واتہ دمبی میژوی ہاتنی دہقہ کان زانراو بیت و هیچ
ریگاہہ کیش نہ بیت بؤ یہ کخستنیان ٺینجا رودہ کرتیہ
نہسخ، من پیم وایہ نہسخ بہوشیوہ فرہوانہی کہ
ہہندیک وتویانہ زؤرہ لہ جیگاہی خؤیدا نیہ و ٺینکاری
کردنیشیم پی بی جیہ، پیویستہ ٺہو دس رچاو بکریٔ
کہ ہہندی لہ زانایان وشہی نہسخیان بؤ "التخصیص" وہ
یان بؤ "الاستثناء" ش بہ کارہینا وہ.

لیرہدا نمونہ یک لہسہر نہسخ باس دہکہین، بؤنمونہ:
عارق خوارندنوہ کہ لہو سہردہ مہدا و ہک ساردی ٺہو مرق
بہکار دہینرا ٺہوہ بوئیسلا م لہبہر زیانہکانی
لہ موسلمانانی قہدغہ کرد بہلام بہ چہند قوناغیک،
ہہروہک چؤن بہندیایہ تہہکانی بہہیواشی و قوناخ بہقوناخ
لہسہر موسلمانان پیویست کرد تا ٺہو جیلہ ریک و پیکہ
دروستیو کہ اللہ کردنی بہ مامؤستاوری
پیشاندہروسہر پہرشتی خہلکی خوی گہورہ کہ پریاری
لہسہرقہدغہ کردنی عارق بو سہرہتا مادہی سرکہری

لہرؤزی جوان جیا کردہوہ و ہک دہفہرموی: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ

النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ لَنُخْدُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ النحل: ۶۷ / و ہلہ بہروبو می خورما و تری

کان ٺیوہ ماددہی سہرخؤشی و رؤزییہکی شیرین و جوان
و مردہگہرن، پیگومان لہ تہماشا کردنی ٺہو ہہمو نیعمہ تہ
جؤراو جؤرانہدا بہ لگہیہکی گہورہ ہہیہ بؤ ٺہو گہلہی
کہ ژیری خؤی بخاتہ کارہوہو چاک بیر بکاتہوہ ٺہمہ
یہکہم ٺایہت بوو کہ ہاتہ خوارہوہو خرابی مادہی
سہرخؤشکہری لی و مردہگیرا، چونکہ خوا جیای
کردہوہوہ لہ رؤزی جوان، جا ٺہوانہی ٺہمہیان و مردگرت
ہہندیکیان وازیان لہ خوارندنوہی شہراب ہینا و ہہندیکی

تری داوای لہ خواگرد کہ جوانتر بؤیان رؤشن بکاتہوہ
کہ بہمہ دوودلی دروستکرد لہلای ٺہو باومردارانہش کہ
ہیشتا ہہردہیان خواردہوہ، ٺینجا تیگہیانندن کہ تاوانی
زؤرتہ لہسودی فہرموی: ﴿پرسیارت لی دہکەن لہ بارہی
نارہق و قومارہوہ بلئ: لہم دوانہدا گوناہیکی گہورہ
ہہیہ و سوودیشی ہہیہ بؤ خہلک بہلام گوناہہکہیان
گہورمترہ لہ سوودہکہیان﴾

بہمہش ہہندی لہ موسلمانان وازیان ہینا بہلام پاش
ماوہیہکیتر ٺایہت دابہزی کہ ﴿نزیکی نویر نہکہونہوہ
کاتی کہ سہرخؤشن﴾ ناشکرایہ نویر واجبہ و ناتوان وازی
لی بہینن دہی ٺیتر کاتیان کہم بویہ، وہ ٺہمہ بوو بہ ہؤی
ٺہوہی کہ ہہندیکیان بؤ ہہمیشہ وازی لی بہینن
ٺہوانیتریش رابین لہ سہر بہرگریکردنی خؤیان لہ
خوارندنوہی عارق، ٺینجا لہ سالی شہشہمی کوچیدا واتہ
پاش نؤزدہ سال لہ پیغہمبہرایہتی پیغہمبہرمان ٺہم

ٺایہتہ دابہزی کہ دہفہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْغَنَاءُ

وَالْمُبِرُّ وَالْأَصَابُ وَالْأَزْلَمُ يَجْسُ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ

تَقْلِبُونَ﴾ المائدہ: ۹۰ / ٺہی باومرداران نارہق و قومارو بت

پہرستی و ٺہنجامدانی کاربہہؤی ٺہو بؤچونہ تایبہ تہوہ
بہہلڈانی تیرہکان پیسییہکن لہ کاروکردارہ پیسہکانی
شہتان سا وازی لی بہینن بہ لگورزگار بین﴾

جا بہم شیوہیہ بہچہند قوناغ پەوردگار عارق و قوماری
لہسہر حرام کردن ٺہمہش حیکمہت و لوتضو بہزہمی ٺہو
زاتہ میہردبانہ پیشان دہدات، وہ ہہندیک لہ زانایان
وتویانہ کہ یہکہم شت کہ نہسخی بہ سہردا ہاتوہ رو
کردن بہرہوہ "بیت المقدس" بوہ کہ لہ ٺایہتہکانی
سورمتی بہقہرہدا باسی لیکراوہ.

الحکم و المتشابہ:

محکم واتہ: بتہووریک و پییک و پیگہردو چہسپاو بہیہکہوہ،

کہ ٺہم قورناتہ ہہموی وایہ و ہک دہفہرموی: ﴿الرَّكْبَةُ

أُحْكِمَتْ أَيْكُنْتُمْ ثُمَّ قُضِلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ﴾ مود: ۱ / الف لام.

را ٺہم قورناتہ پہراویکہ مہحکم کراوہ ٺایہتہکانی و ریک
ویپکن و بہ شیوہیہکی چاک و رہوان بیژراو و داریژراون

لهپاشان دریژدی پې دراوه و روشن کړاوه ته وه له لایه نه
که سیکه وه که کار به چې و ژور به ناگاو لې زانه ﴿

موتشابه: واته: له یه کچو که دیسان هم فورثانه هه موی

وايه و له یه که ده چېت وده دمه رموی: ﴿الله زَلَّ أَحْسَنَ

لَلْعَدِيبِ كَيْبًا مُتَشَبِّهًا مَتَّافِي نَقْشَعِرٍ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَيْنَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ

هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

هَادٍ / زمر: ۲۳ / ذاتی (الله) جوانترین هسهی ناروده که

په پړاویکه و سورته کانی له یه که ده چېن و دوو باره کړاوه و

به خویندنه وهی پیستی له شی نه و که سانهی که له

په رومردگاریان دهرسن موچرکه ی پیدادیت اشان پیستیان

و دلیان نه رم نه بیت بویادی (الله) نه مه یه رینمای (الله) بؤ

هرکه سیک که نارمژوی لې بیت رینمای ده کات و

هرکه سیکیش که (الله) ریگای لې ون بکات، نیر هیج

که سیکی تری نیه که رینمای بکات ﴿

فورثان به شیکی فرمانه کانی ناشکرایه و ماناکه ی

ده قمریت که به (محکم) ناده بریت که په پړه وی کردنی

نهرکی سهرشانی باومردارانه و لیکولینه وه و وردبونه وه لې

نیشیکی په سنده و ره وایه ﴿به لام به شیکی تری مانا و

مه به ستی نازانریت و پیویسته زانینه که ی حه والی الله

بکریت و هر نه و ندهش له سهر باومرداران پیویسته که

پیی دهوتریت (متشابه) که مه به ستی هم نایه ته ش نه و یه

که دمه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ

مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ

فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ

تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ

رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ / آل عمران: ۷ / خوا نه و زاته یه

که هم کتیبه ی بؤ تو ره وانه کرد و نه ی محمد ﷺ که له و

کتیبه دا چنده ها نایه تی مو حکم هه یه که حوکمیان

ده زانریت و نیشیان پې دهریت و ماناکه یان ژور روشن و

ناشکرایه که نه وانه نه سلې کتیبه که نه و نه و کتیبه بؤ نه و

مه به ستی ره وانه کړاوه، وه هه ندیکې تری نالوژده و له یه که

ده چېن و چهن دین مانا هه لده گریت. جائه وانه ی که

نه خویشی له ناو دلیان دایه دوی نه وانه ده که ون که

مانایان روشن نیه، نه و سا نه که بؤ نه و دی راستی بزنان

به لگو به مه به ستی ناشوب دروستکردن و به مه به ستی

مانای ناریک و مه افیان نه بو که نه و ریگا هه لیه بگرنه

بهر، چونکه که س مانای نه و موته شبیهانه نازانیت

بیجکه له خوی گه وره خوی، وه نه وانه ی که و ژور

چونه ته خواره و له عیلم و شارمزایان له ته و حید و

یه کتا په رستی دا ژوره ده لئین: نیمه نیمانمان به و نایه تانه

هه یه و له لایه ن خوی خومانه وه هاتوو و بیگومانیش

سودیکی ژوری تیدایه به لام نیمه دهرکی پې ناکه ی، جابر

ناکاته وه له راستیانه مه گهر نه وانه ی که خاوه نی ژیرین

. واته ته نه ها خاوه نه قله کان له مه بیر ده که نه وه و سودی

لې و مرده گرن ﴿له هه مان سورته دا هم سی به شه

باسکراون. واته به کورتی فورثان هه موی محکمه و هه موی

متشابه و هه ندیکې محکمه و به شیکی / متشابه / به و مانایانه

که باسمان کرد.

سهره تا و کوتایي فورثان:

یه که م شت که له فورثان دابه زیوه سهره تای سورته ی

عه له هه، کاتیک که پیغه مبه ر ﷺ گه یشته ته مه نی چل

سالی شه ویک له نه شکوته حه را فریشته ته یه که هاته لای و

وتی: بخوینه، پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رموی: منیش وتم:

من خوینده وار نیم، نینجا هه رموی: گرتی و وشاردمی

به خوینه وه هه تا ژور نارده حه ت بوم، له پاشان به رده لای

کردم و وتی: بخوینه، وتم: من خوینده وار نیم. هه م

گوشیمی به خوینه وه نیم پې گه یشت له پاشان به رده لای

کردم و وتی: بخوینه منیش وتم: خوینده وار نیم جا جاری

سیهم گوشیمی به خوینه وه تا ژور نارده حه ت بوم له پاشان

به رده لای کردم و وتی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ رِبَّكَ الَّذِي خَلَقَ هه تا گه یشته

﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾. به لام سهره ت به ناخرین نایه ت

یان سورته که دابه زیوه هه رموده یه که مان له خودی

پیغه مبه روه ﷺ نییه به لام هه ندی له یارانی به پیی

نیجتهادی خوین و ناگاداریان له ناخرین نایه ت یان

سورته تیک که بیستویانه له پیغه مبه ر ﷺ له و باره و

ہسہیان کردوہ بہرائی کوڑی عازب دہلثیت: ﴿آخِرُ سُورَةِ نَزَلَتْ بَرَاءَةً وَآخِرُ آيَةٍ نَزَلَتْ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ متفق علیہ / دواترین سورمت کہ دابہ زیوہ بہرائتہ و دواترین ثایہ ت کہ دابہ زیوہ ثایہ تی کہ لالہ یہ { وہ ثیبنو عہباس دہلثیت: ﴿آخِرُ آيَةٍ نَزَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ آيَةُ الرَّبِّ الْبَخَارِي﴾ دواترین ثایہ ت کہ دابہ زیوہ تہ سہر پیغہ مہبر ﷺ ثایہ تی ریبایہ مہبست بہ ثایہ تی ریب ثایہ تانی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۷۸) و ثایہ تی ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۷۸) کہ ہر دوو لہ سورمتی بہ قہر دایہ جا ہر بویہ لہ ثیبنو عہباسوہ ہاتوہ کہ ثایہ تی ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ بہ ناخرین ثایہ تی ناوبردوہ (آخرجہ الناسی) وہ لہ روایہ تہ کہی نیمامی مسلم دا ہاتوہ کہ پرسیارکرا لہ ثیبنو عہباس: اُنْذِرِي آخِرَ سُورَةٍ نَزَلَتْ مِنَ الْقُرْآنِ نَزَلَتْ جَمِيعًا قُلْتُ: نَعَمْ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ / ثایادمزانی کام سورمت دواترین سورمتہ کہ ہمووی پیکہ وہ دابہ زی بیٹ؟ وتم بہ ثی ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾

بہ ثی بہ کوچی دوی پیغہ مہبر ﷺ دابہ زینی و حوی دانانی یاساو تہ شریع کوٹای پیہات چونکہ پەروردگار دوابین پیغہ مہبری ﷺ خوی نہ بردوہ تا ٹو ٹاینہی کہ خوی رازیہ بؤ بہندہ کانی تہواوی کردوہ ہیج کہم کوڑیہ کی تیدا نہ ہیلا ہر وہ کہ دہفرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة:

۳ بہ لآم لہم بارہوہش لہ دوی کوچی پیغہ مہبر ﷺ کہ سانیک ہاتن کہ ٹیدعای پیغہ مہبرایہ تی و دابہ زینی و حیان دہ کرد کہ یہ کی کہ لہوانہ موسہیلہ مہ بو کہ موسلمانان لہ سہر دہمی نیمامی ٹہ بو بہر کردا لہ ناویان برد۔ پاشان کہ سانیک تر ہاتن کہ باوہریان وابوو کہ لہ دوی پیغہ مہبر دوانزہ کہس کہ لہ بنہ مالہی پیغہ مہبرن و پلہوپایہیان لہ پیغہ مہبران بہر زترہ بہ بہر دہوامی و حییان بؤ دادہبزی؟! کہ ٹہمانہ بہ شیعہی

دوانزہ نیمامی دہناسرین ہرمودہ گہلثک دہدمنہ پالی ٹہم دوانزہ کہسہ ٹینجا دہلثین چونکہ و حیان بؤ ہاتوہ ہمو ہسہکانیان بہ لگہن و ٹوہی کہ وتویانہ حہ لآلہ حہ لآلہ و ٹوہی کہ وتویانہ حہرامہ حہرامہ، دواتر کہ سانیک تر و ہک قادیانہ کان پیدایا بون کہ باوہریان وایہ کہ میرزا غولام ٹہ حمہد پیغہ مہبریکہ کہ و حوی بؤ دابہ زیوہ ٹہمانہ باوہریان وایہ پیغہ مہبران دووہبشن: بہ شیک کہ یاساو تہ شریعی تاییہ تیان پییہ و پیویست کراوہ کہرایگہنن بہ شیک تر تہنہا راگہیانیدیان لہ سہر و خاوہنی یاساو ٹاینیک تاییہ ت نین، جا بہشی یہ کہ میان بہہاتنی پیغہ مہبری ٹیسلام کوٹای پیہاتوہ و کہس ناتوانیت شتیک حہ لآل یان حہرام بکات بہ لآم بہشی دووہم کوٹای پیہاتوہ و میرزا غولام ٹہ حمہد یہ کی لہوانہ یہ، ٹہم بؤ چونہ ٹہ گہرچی کوہر و گومراہیہ بہ لآم ہیشتا ناگاتہ بؤ چونی شیعہ دوانزہ نیمامیہ کان چونکہ ٹہوان نہ پییان وایہ کہ غولام ٹہ حمہد لہ پیغہ مہبرانی پیشو بہر زترہ و نہ خاومنی تہ شریع و یاسایہ کی تاییہ تہ بہ لآم حیواوای ٹوہی کہ شیعہ کان لہ باتی و شہی پیغہ مہبر و شہی ٹیمام بہ کار دہیٹن ٹہ گہرچی نیمامیش لہ لای ٹہوان لہ پیغہ مہبرایہ تی بہر زترہ بہ لآم قادیانہ کان و شہی "النبي" واتہ: پیغہ مہبر بؤ غولام ٹہ حمہد بہ کار دہیٹن، بہ لآم باوہری راستہ قینہ ہر ٹوہیہ کہ پیغہ مہبران بؤمان باس دہکات و دہفرموی: ﴿وَإِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي كَذَّابُونَ ثَلَاثُونَ كُلُّهُمْ يَرْغُبُ أَنَّهُ نَبِيٌّ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَأَنِّي بَعْدِي﴾ ابوداود، صححہ الالبانی / بیگومان بہم زوانہ لہ ناوٹومہ تی مندا سی دروژن پیدایا دہبن کہ ہہمویان واگومان دہکن کہ پیغہ مہبران لہ حالیکدا کہمن دواترینی پیغہ مہبران و ہیج پیغہ مہبریکیش لہ پاش من نیہ۔

کیشمہ کیش لہ قورٹان دا

پیغہ مہبران دہفرموی: ﴿الْمَرَأَةُ فِي الْقُرْآنِ كُفْرًا﴾ / أحمد، ابوداود، صححہ الالبانی / دہمازی و کیشمہ کیش کردن لہباری قورٹانہوہ کوہرہ / چونکہ دہمازی لہباری قورٹان و بہگزی یہ کدانی ثایہ تہ کانی بہ لگہن لہ سہر ریز نہ گرتنی

نیمه له پیغمبري خواوه ﷺ فیري ده نایهت دمبین و نه ده چوین یو ده نایهتي تر هتا همو زانیاری کرداریکی ناو نه و ده نایهته هیر دمبین}.

جا نه وەبوکە تام و چێژیکی گەورەیان لە قورئان دەکرد
و هەک لە عوسمانی کۆری عەفانەوه دەگێرنەوه کە دەبیوت:
{لَوْ أَنَّ قُلُوبَنَا ظَهَّرَتْ مَا شَبَعْنَا مِنْ كَلَامِ رَبِّنَا، وَ إِنِّي لَا أَكْرَهُ أَنْ
يَأْتِيَ عَلَيَّ يَوْمٌ لَا أَنْظُرَ فِي الْمَصْحَفِ/ ئەگەر دڵمان پاک بوايه
تێر نەدەبوین لە هەرمودەي پەروردگارمان، بێگومان پێم
ناخۆشە کە رۆژێک بەسەرما تێ پەڕێت و تەماشای قورئان
نەکەم}

له به رکړدنی قورئان:

پیغمبرمان دهفەرموی: {نَقَالَ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ اقْرَأْ وَارْقُ وَرَتَّلْ
كَمَا كُنْتَ تُرَتِّلُ فِي الدُّنْيَا فَإِنَّ مُثْلَكَ عِنْدَ آخِرَةِ نَقَرُ أَيُّهَا / ابوداود،
صححه الألبانی/ ئەوەی که قورئانی له بهرکردوه پێی
دهوتریت بخوینەرەوهو سه‌رکه‌وه، بیه‌خوینەرەوه وه‌ک چۆن
له‌دنیا‌دا ده‌خوینده‌وه، جا به‌راستی شوین و مه‌قامی تۆ لای
ئاخرین ئایه‌تیکه که ده‌خوینیت‌هه.} جا هه‌رحی زۆرت‌ری
له‌به‌ری‌ت مه‌قامی به‌رزتره به‌لام ده‌بی‌ت ئەوه‌ش بزان‌ری‌ت
که به‌و مه‌رحه‌ی ئەو له‌به‌رکردنه‌ی قورئان هه‌رمه‌به‌سه‌ت
خوداو پاداشتی دوا‌روژ‌ی‌یت و بۆ ریاو مه‌به‌ستی دنیا‌یی
نه‌بی‌ت، چونکه پیغمبرمان ده‌فەرموی: {أَكْثَرُ مُنَافِقِي
أُمَّتِي قِرَاؤُهَا / احمد، صححه الألبانی/ زۆرت‌رینی مونا‌فقی
ئومه‌تم قورئان خوینه‌کانه‌تی}.

تیبینی: الف: ئەگەرچی ناومان ناو(تەفسیری تەوحید)
بەرستی من ئیدعای تەفسیری قورئان ناکەم، بەلکو یەژم
ئەمە گزگالتیکی منە لەژێر سببەری قورئانداو هەلمزینی
بۆنیککی خوێش لە فرمایشتەکانی پەروردگاری میهرمان و
ئاواتیکی دهرونی منالیم بو پەروردگارم لێی بە زیادیی
بۆی هینامە دی، لەراستیدا هەرلە منالیم دا لەتەمەنی
حەوت سالتیدا حەزم لەقورئان و فام کردنی بو هەر لەسەر
ئەووش زللەیهکی باشم خواردوگریانیکی باشیشم کرد،
بەلام هەرچەند بەهەتیوی و کەم دەستی لەگەل دایکم و
خوشکیکی لەخۆم بچوکتردا بەسەختی ژیانمان بەرێ
دەکرد و پاشان سەرھەلدانی شۆرشێ کوردی و شەری

قورئان جا ئەوەدیش که ریز له قورئان نەگرت ئەوە
گافرد. کەواتە لەسەر باوەردار پیویستە کەبەم فەرمودە
پێغەمبەر ﷺ کاربکات که دەفەرموی: {اقْرَأُوا الْقُرْآنَ
مَا تَلَلْتُمْ قُلُوبُكُمْ فَإِذَا اخْتَلَقْتُمْ فَاقْتُمُوا عَنْهُ} / متفق علیہ/ هتا
ئەوکاتە ی کەدئە کانتان بەیەکەوہ گری دەخۆن قورئان
بخوین ئەوسا هەرکاتی ناریک بون هەستن و وازی لی
بەینن {

بەر راستى ئەم قەرمودە بەرئىزە چەند ئەصلو و بناغەيەكى
گەورەمان پېشانىدەدات، يەكەم: خویندەنەوى قورئان و
لىكونئەوى دەبىت ھۆكارىك بىت بۆ نزيك بونەوى دلى
باوپردان لەپەكتى. (دووهەم: ھەر قسە يان كۆرپك كە
ناكۆكى لە نىوان باوپرداراندان دروست بکات پىويستە وازى
لى بھىئىت با زۆر گرنگىش بىت چونكە لە مەجلىسى
خویندەنەوى قورئان پىروژتەنى) عەبدوللى كۆرى عەمر
دەئىت: چەند كەسك لە پىش دەرگای پىغەمبەر ﷺ
دانىشتبون و لەسەر قەزاو قەدەر بو بە دەمەقالەيان جا
ھەندىكەيان وتیان: مەگەر ئەو ئايەتە ئاواو ئاوا ناليت،
ھەندىكتىشان وتیان: ئەى مەگەر ئەو ئايەتە ئاوا ناليت،
واتە: ھەركام ئايەتەنىكەيان دىكرد بە بەلگە بۆ راستى
بۆچونەكەيان جا پىغەمبەر ﷺ كە ئەمەى بىست
ھاتەدەرودو سور بويەو وەك ئەووى كە دانەى ھەنار بە
روخسارىدا ھەلتەقىبىت، جا قەرموى: {بِهَذَا أَمَرْتُمْ أَوْبَهَذَا
بِعْتَمُ أَنْ تَضْرِبُوا كِتَابَ اللَّهِ بَعْضُ بَعْضٍ إِنَّمَا ضَلَّتْ أَلْسُنُ قَبْلَكُمْ
فِي مِثْلِ هَذَا أَنْكُمْ لَسْتُمْ مِمَّا هَاهُنَا فِي شَيْءٍ انظُرُوا الَّذِي أَمَرْتُمْ بِهِ
فَاعْمَلُوا بِهِ وَالَّذِينَ هِيَ تَمَعْنُهُ فَاَنْتَهُوا / أحمد، حسنہ الألباني/
بەمەقەرمانتان پىدراوە يان بەمە رەوانەكراون كە
پەيامەكەى خوا ھەندىكى بکەن بەگژى ھەندىكدان؟!
گەلانى پىش ئىو ھەر لەسەر شتى وا گومر ابوون، ئىو
ئالەمبارو ھىچتان پى نەسپىر راو، تەماشابكەن ئەووى
كە قەرمانتان پىكراو ەبىكەن و ئەووى كە بەرگرى لى
كراون وازى لى بھىئن}

واته قورثان بؤ عيلم و عهمل دابهزيوه وهك له ثيبنو
مهسعود دگهرينه وه كه دهيوٲ: {كنا نعلم من رسول الله ﷺ
القشر فلا نجاوئها إلى القشر الأخير حتى نعلم ما فيها من
العلم والعمل/ زاد المسير في علم التفسير للإمام ابن الجوزي/

بهیه که وه له گهڵ ئایهتی پاش خۆی واویکی هه‌له‌ وگه‌ راوی
(،) بچوکمان داناوه.

لە کۆتاییدا سوپاس و ریزم ھەبە بۆ تەواوی ئەو برا
خوشکانەیی کە لە کۆکردنەوەوە لەنوسین و ریکۆپیک کردن
ئەم خزمەت بە (قورئانە) دا دەستیان بوو بەتایبەت بۆ
زیادە خۆشەویستم کاک عبدالله کە ھۆی سەرھکی ئەم
دەرسانە بو، جا پاشانیشت ئەرکی خستنه سەر کاغەزیشت
گرت ئەستۆی خۆیەووە و زەحمەتیکی زۆری کیشا و بەچاکی
ئیشی خۆی بردە سەر پەرورەدگار پاداشتی خیری بداتەووە
وخۆی مال و مائالی لە فیردەوسی ئەعلادا جی بکاتەووە، دەسا
ئەبی پەرورەدگارم ھەموومان لەویدا کۆ بکەرەو، ئامین.

حکومومەتی عێراق و ھێرشى تەیارە و تۆپخانە و تەدەغەگانی گەڕان لە شارى ھەڵبەجە و دەیان گەشت و مەینەتى تر سوپاس بۆ اللە تەوانیم خوێندنى مەدرەسەى دینى و مەعشەدى ئىسلامى و خوێندنى حوجرەم لە سالى (ھەزار و نۆسەد و ھەفتا و دوى زاینى) تەواو بکەم، ئیتىر پاش ئێوە ئەومەندە مەدرەسەرى و ھۆلاى ھۆل و ئاوارەى ئێمە بۆ ئەولا ھەتا نوسىنى ئەم چەند دىڤەرە من نازانم بڵێم خەلگى کوێم؟! ئىناللە و ئىنا ئىلھە راجعون .

ب: له پاش مانای هه موئایه تی که وه نوخته یه کمان (.) داناو ده
به لām له هه ندی ئایه تا له بهر په یوه ندی ژور توندیان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي ، وَنُورَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي
وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ حُجَّةً لِي وَ لَا عَلَيَّ اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عُمْرِي
آخِرَهُ وَخَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ فِيهِ
وَصَلِّ اللَّهُمَّ وَسَلِّمْ عَلَى خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ وَاوَاهُ..
آمين يا رب العالمين.
عبد القادر تہ و حیدری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٢
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٣
الْصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ٤ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّالِّينَ ٥

سورتهی فاتحیه که یه کهم سورتهی قورئانه و حهوت نایمه، سورتهی کی مه کییه و تراوه جاریکیش له مدینه دا دابه زیوه واته دوو جار دابه زیوه، ثم سورته زوربهی نهو مانا و باسانه کی له قورئاندا هاتوه له خودا جیی کردوته وه وهک سوپاس و حهمدی بهروردگارو بهیه کتاناسینو باوهر به دواروژو به ندایه تی کردن، جا بویه سورتهی "أم القرآن" واته بناغه و نه ساسی قورئانیسی پیده و تریت، وه هرودها به "الحمد، المثنی، الصلاة، الشفاء، الشافیه" وه "الوافیه" ناو براوه.

ئیب نو عه پاس ده لیت: له کاتیکدا که جبرئیل له لای پیغه مبهردا ﷺ بوو له لای سه ره وی خوی دهنگی بیست جا سه ری بهر زکرده وه جبرئیل سه رموی: {هَذَا مَلَكٌ نَزَلَ إِلَى الْأَرْضِ لَمْ يَنْزِلْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ فَسَلِّمْ وَقَالَ أَنْبِئْ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَأُتِيَهُمَا لَمْ يُؤْتَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَخَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ لَنْ تَقْرَأَ بِحَرْفٍ مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيَتهُ / مسلم و غیره /} نه مه فریشته یه که دابه زیوته سه ر زه وی که جگه له نه مرؤ دانه به زیوه و هات و سه لامی کردو وتی: مؤزدمت پی دهم به دوو نور که بیت دراوه که به هیچ پیغه مبهریکی پیش تو نه دراوه، سورتهی فاتحیه و نایه ته کانی کوتایی سورتهی به قهره، سه ر حه رفیک له وانه بخوینیت خیری نه و مت پی دهریت { جا ئومید دهریت که نه وه بو ئومه ته که یسی بیت.

هرودها نه بو سه عید کوری موعه لا ده لیت: پیغه مبهردا ﷺ سه رموی: {أَلَا أَعْلَمُكَ أَكْبَرُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ فَأَخَذَ بِيَدِي فَلَمَّا أَرَدْنَا أَنْ نَخْرُجَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ قُلْتَ لَأَعْلَمَنَّكَ أَكْبَرُ سُورَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَهُ

/مفق علیه/ نایا گه وره ترین سورتهی قورئان فیر نه کهم پیش نه وه کی له مزگهوت دهریجیت؟ جا دهستی گرتم ئینجا کاتی ویستمان له مزگهوت دهریجین وتم: نه ی پیغه مبهردا ﷺ تو سه رموت که گه وره ترین سورتهی قورئان فیر ده کهم سه رموی: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} که حهوت نایه تی دوو باره کراویه و نهو قورئانه

گه وره یه که پیم دراوه { وه هرودها ده قهرموی: {لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ /مفق علیه/ نویر نه بو نهو که سه ی که سورتهی فاتحیه نه خوینیت { وه عوباده کی کوری سامت ده لیت: {كُنَّا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ فَقَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَتَقَلَّتْ عَلَيْهِ الْقِرَاءَةُ فَلَمَّا فَرَغَ قَالَ لَعَلَّكُمْ تَقْرَءُونَ خَلْفَ إِمَامِكُمْ فَلَمَّا نَعِمَ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَإِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا /الترمذی، ابوداود،

البخاری فی جزء القراءة/ ئیمه کاتی نویری به یانی له پشت پیغه مبهردا ﷺ دا بوین پیغه مبهردا ﷺ قورئانی خویند جا خویند نه که کی له سه ر گران بو کاتیک که نویر ده کی ته و او کرد سه رموی: وادیاره که له پشت ئیمامانه وه ئیوه قورئان ده خوینن؛ وتمان: به ئی، به په له نه ی پیغه مبهردا ﷺ خوا ﷺ، پیغه مبهردا ﷺ سه رموی: وامه کهن، مه گهر سورتهی فاتحیه چونکه به راستی نه وه کی که فاتحیه نه خوینیت نویر ده کی به تاله. جا بویه "خهتابی" ده لیت: {هَذَا الْحَدِيثُ صَرِيحٌ بِأَنَّ قِرَاءَةَ الْفَاتِحَةِ وَاجِبَةٌ عَلَى مَنْ خَلْفَ الْإِمَامِ سَوَاءَ جَهَرَ الْإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ أَوْ خَافَتْ بِهَا، وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ لَا طَعْنَ فِيهِ / واته نه مه سه رموده یه بی پیچ و په نا نه وه ده گه یه نی که خویندی فاتحیه واجبه له سه ر نهو که سه ش که له پشت ئیمامه وه نویر ده کات جا چی ئیمام دنگ بهر ز بکاته وه یان نه. جا سه نه دی نه مه سه رموده یه ش چاکه و هیچ تانه یه کی لی نه دراوه { وه نه مه ش مه زه بی ئیمامی شافعی، ئی سحاق، نه وزاعی، له یسی کوری سه عد، عوروه کی کوری زویه یر، سه عیدی کوری جویه یر، سه سه نی به سه ری و مه کجوله.

ئیمامی بوخاریش ده لیت: {قَالَ الْحَسَنُ وَسَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ وَمِثْمُونُ بْنُ مِهْرَانَ وَمَا لَا أَحْصِي مِنَ التَّابِعِينَ وَأَهْلِ الْعِلْمِ: إِنَّهُ يَقْرَأُ خَلْفَ الْإِمَامِ وَإِنْ جَهَرَ / واته: سه سه ن و سه عیدی کوری جویه یر و مه یمونی کوری مه هران و هرودها کومه ئیکی بیژمار له تابعین و نه هلی عیلم و تویانه: که مه موم له پشت ئیمام دا فاتحیه ده خوینیت نه گهر چی ئیمامیش به دهنگی بهر ز بخوینیت.

"شیخ ئه لبانی" له کتبی (صفه الصلاة) پاس له "نسخ" بونی خویندی سورتهی فاتحیه ده کات که له مه سه رموده دا سه رمانی پیدراوه که و ابو سه رموده که به راست داده نییت و له

"مشكاة المصابيح" به "حسن" دای دهئیت. به لام پیی وایه
"نسخ" بوتهوه که ئەمه رایهکی لاوازه چونکه وتراوه: (لا نسخ مع امکان الجمع. ولا يتم النسخ إلا بعرفة التاريخ. والمثبت مقدم على النافي و... وه ههروهه پیغه مبهه
دهقه رمویت: { إِذَا قَرَأْتُمُ الْحَمْدَ لِلَّهِ فَاقْرَءُوا } (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)
إِنهَا أُمُّ الْقُرْآنِ وَأُمُّ الْكِتَابِ وَالسَّخِ الْمَثَانِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ إِخْدَى آيَاتِهَا/البقي، صححه الألباني/ ههركاتی سورتهی
فاتیحه تان خویند {بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} بخوینن که بهراستی
ئهو سورته ئەساسی ئەم قورئانهو بناغه ی ئەم کتیبه یه و
حهوت ئایه تیکی دووباره کراویه، وه {بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}
ئایه تیکه لهو سورته.

① به ناوی اللّٰه ی زور به سۆزو بیئیه یهت میهره بان.

ئەمه ئایه تیکی قورئانهو له سه رهتای ئەم سورته وه
نوسراوه، هه ندیک له زانایان پییان وایه ئایه تیکه له
سه رهتای هه مو سوورته کاند، چونکه ئیبنو عه باس ده ئی:
كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يَعْرِفُ فَصْلَ السُّورَةِ حَتَّى تَنْزَلَ عَلَيْهِ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ/ابوداود، صححه الألباني/ واته پیغه مبهه
جیا کرده وهی سورته تیک له سورته تیکی دیکه نه ده زانی هه تا
{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} ی بۆ دهاته خواره وه. جا خو ئەگه ره له
هه مو شوینی کیش ئایهت نه بیئت بیگومان له سوورته ی (نه مل)
دا به شی ئایه تیکه. وه به فه رموده شی سابت بوه که
به شی که له سورته ی فاتیحه وه که وسه ره چونکه ئەنه سی
کوری مالیک بۆمان ده گیر پته وه که پیغه مبهه ی خوا
فه رموی: {أَنْزَلْتُ عَلَيْهَا سُورَةً فَقَرَأَ} (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) إِنَّا
أَعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ② إِنَّكَ شَانِكَ
هُوَ الْأَبَرُّ ③ /مسلم وغیره/ ئیستا سورته تیکم بۆ دابه زی جا
خویندی هه وه: {بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ ① ...

تا کو تایی سورته که {

ئهمرو به وهی پیسکه وهتی زانیاری و که ره سه ته کانی هه وه
دهر که وتوه که {بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} یه کی که له موعجیزه
گه وره کانی قورئان، چونکه پیک هاتوه له نۆزده بیت که
هه مو پیته تاکه کانی (الحروف المقطعة) سه رهتای ئەو

سورته انه ی که ته ییدا هاتون به بی ماوه به سه رهیدا دابه ش
ده بن، ههروهه ژماره ی سورته کانی قورئان که
سه دو جو ارده یه به بی ماوه به سه رهیدا دابه ش ده بیئت و
هاتنی خویشی به سه ره نۆزده دا به بی ماوه دابه ش ده بیئت.
ژماره ی نۆزده ش له سورته ی موده سیردا هاتوه، جا بیجگه له
اللّٰه کئ ده توانی کاری ئاوهه بکات به بی ئەوه ی که
ئالو زییه که له مانای دا هه بیئت، به لکو قورئان له
ریکوپیکی و ره وان بیژیدا له ئاستیکدایه که ته واوی ره وان
بیژانی سه رسام کردوه.

وتراوه پیی (با) له {بِسْمِ} بۆ یارمه تی، واته ئەم
عیاده ته ی که ده یکم یان ئەم قورئانه ی که ده یخوینم
ته نه به ناو یارمه تی خوا وه ئەنجامی ده دم/نه که به
یارمه تی وه رگرتن له که سی دیکه وه که شی ناکه م به
شه ریکی ئەو زاته، چونکه هه ره که سی بکه م به هاو به شی
اللّٰه ئەوه زیانم به خو م گه یاندوه و پاشه روژیش ده ستم
خالی ده بن. که واته باوهر دار ته نه به ناوی ئەو زاته وه و
ته نه له ویش ده ست به دو عاو پارانه وه ده کات، کام ناو؟
به ناوی اللّٰه وه که ئەم ناوه تابه ته به و زاته چونکه
کۆکه ره وه ی هه مو سیفه تیکی جوان و ته واو و که ماله که
ئهمه ش بیجگه له په ره وردگار له هه یج که سی کدا ئایه ته دی
ههروهه وشه ی {الرَّحْمَنِ} تابه ته به په ره وردگاری جیهانه
وه که وشه ی {اللّٰه} چونکه ته نه ئەو زاته یه که سۆزو
میهره بانیه که ی هه مو بونه وه ری گرتوه ته وه جا ناو بر دنی
هه ندئ که س به ناوی ره حمانه وه هه له ی، ده بن ناویکی
تری بۆ دابنریت وه که (عبدالرحمن) به لام باقی ناوه کانی
تری په ره وردگار دروسته بۆ که سی که به کار بریت به لام
ئه وانیش ئەگه ره له پاش وشه ی (عبد) وه بیت ئەو به شتره،
به لام ناوی {اللّٰه} و ره حمان تابه ته ی په ره وردگارن.
به راستی مرو ف به بی ناسینی په ره وردگاری خو ی ری لی
گومبو و سه رگه ردا نه، وه به ناسینی ئەو زاته ش دووباره
سه رگه ردا نه له حه قیه ته که ی و ناتوانی ت ته شیه ی بکات،
نازانی بلی چۆنه، ته نه باوهر ی بو وه هه یه که زاتیکی زانا و
کار به جئ و توانای وایه که په ره وردگار و به دیه ی نه ره ی هه مو
بونه وهره وه هه مو ئالو گو پیکی ئەم بونه وهره ش ته نه

منى بهدسته هيچكام له نيوه نيمانى نيه هتا من خوښه ويستر
نهم له لای له باوک و مندالی - له ريوايه تيکي تری دا هاتوه -
وله هم موخه لک {

که واته مروځ پيوسته بهو په رې خوښه ويستی و شوق و
زه وه وه بهندايه تی تهنه بؤ په رومردگاری جيهان بکات،
به لئ نهوکه سہی که باومړې به خوی گه وره هه يه و خوی
به نیازمندی نهو دوزانیت و باومړې وایه که نه و منده
نیعمه تی نهو زاته ی لایه که ناتوانی بیژمیریت و همیشہ
خوی به قهرزاري نهو دوزانیت و تراوه "موسلمان نابی
دوورؤزی وک يه ک بیت" به لکو پيوسته مروځ هتا
دهمريت روژبه روژ هه ول بدات که په رومردگاری خوی
چاکتر بناسیت و بیرو باومړې خوی به هیز تر بکات. به لئ
که روژزی قیامت هاتو شادبوین به دیداری په رومردگار
نینجا هندیک حه قایق دوزانین، که و ابو و هندی له مانای
قورئان موته شابیه و راستیه که ی تیناگه ی و نایزانین.

وک خواخوی دمه رموی، قورئان دوو به شه به شیکي
روشنه و ماناکه ی دوزانین و به شیکي موته شابیه و
حه قیقه تی ماناکه ی نازانین. جا نهو به شه ی که
موته شابیه مه رج نیه سدا سده هتا قیامت نه زانیت
به لکو به گوږه ی زه مان هندیکمان بؤ روشن دمبیته وه،
واته زه مان بؤ مانا دهکات. بؤ نمونه: چونی ته دروست
بوونی باران که له پشدا زانراوه که باران له هه ور
دهباریت، به لام نهو بهم شیوه ی نه زانراوه که نه مړؤ
زانست دهرکی کردوه، که واته بؤ نهو کاته موته شابیه،
به لام نیستا زانراوه. وک له سورته ی فوسيله تدا خوی
گه وره دمه رموی: ﴿به بیگومان نه وانه ی که و تیان:
په رومردگارمان الله يه پاشان راست و هستان له سر نایین
له کاتی گیان دهرچونیاندا فریشته کان دینه لایان و بیان
دهلین: مه ترسن له وهی که جا وروانیتان دهکات و خه می
نهو هس مه خون که به جیتان هیستوه ﴿ نیمه نیستا
نازانین قسه ی نهو فریشتانه چونه تا کاتی سهرمه رگ،
نهو کاته دوزانین که چؤن دین و چؤن قسه دهکات. نیمه
زیندو دهکریینه وه به لام نیستا نازانین که چؤن زیندو
دهکریینه وه یان و لام دانه وو زیان و خوشی و ناخوشیه کانی
ناو قهر چونه، نه مانه هه موی موته شابیه ن تا نهو کاته ی

به دست نهو وه تهنه نهویشه که شایانی نهوویه که
به ندایه تی بؤ بکرت، زاتیک که وینه ی نییه نه له زاتیداو
نه له سیفاتیداو نه له کرداری دا له بهر نهو وه مروځ
ناتوانیت به شیوه دهرکی بکات، به لکو شاکاره کانی له م
بونه و مرده دا به لکه گه لیکي روشن له سر زانایی و دانایی و
دهسلات و هیز ی نهو زاته که به یادی نهو دله کان نارام
دهگرن، جا جی خوی ته که سوپاسی بکه ی و خوښمان
بویت تاکو باومړيکی راسته قینه له دل ماندا سهامگیر بیت و
شیرینی نهو نیماننه ش هه ست پیبکه ی، هه و وک له
فه رمودیه کی پیغه مبهری خوادا ﴿ هاتوه که
فه رمویه تی: ﴿ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ
اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا﴾ البخاری/ سئ شت هه يه که
هه رکه سیک تییدا بیت تامی شیرینی نیمان دهکات:
یه کیکیان نهوویه که خواو پیغه مبهره که ی ﴿ له هه مو
که س خوښه و یسترین له لای { چونکه په رومردگار
سهرچاوه ی بون و زیانمانه جا که سیک سپله و بینمه ک
نه بیت چؤن دمبیت که نهو زاته ی خوښ نهو ی؟ ناشکرایه
که تاکه ریگایه ک له م سهرده مه دا که نهو زاته به ریک و پیکي
به مروځ بناسیتیت ریگای دواترین پیغه مبهری خوايه که
محمدی کور ی عه بدولای قوره یی عه ربیه ﴿ که له شاری
مه که سالی فیل له دایک بووه له چل سالی دا بووه به
پیغه مبهرو پاش سیانزه سال کؤچی کردوه بؤ مه دینه و
پاش ده سال له شاری مه دینه دا له پاش بیست و سئ سال
خه باتی بؤ وچان بؤ رزگاری مروځ له به ندایه تی به نده بؤ
به ندایه تی په رومردگاری جيهان و هاتی کردوه تهرمه
پروژه که ی له گه ل هه ر دوو هاوه له گیان فیداو
دلسوز که یدا (ابوبکرو عمر) له مالی دایکی باومرداراندا
خاتون عائیشه ی خیزانی پیغه مبه ر دهن کراون، لیژنه
لافاوی رحمه تی خوا برؤی به سر گیانی پروژی خوی و
هه ر دوو هاوه له راست و گیان فیدا که ی و ته وای که س و کارو
یارو په یرو و انیدا، جا له بهر نهو خزمه ته به نرخه،
پيوسته که نهو پیغه مبه ر شمان ﴿ خوش بویت، که نهو وه
مه رجی راستی نیماننه وک دمه رموی: ﴿قَوْلَا لِي نَفْسِي بِدِهِ
لَا يُؤْمِنُ أَخَذَكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ . وَفِي
رَوَايَةٍ . وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ﴾ البخاری/ جا سویند بهو که سہی که گیانی

که پئی دهگهین لهپاشان زیندو دهرکړینهوه بؤ چهشرو
 ههمو به روتوو قووتی رودکهینه نهو دهشتو بیابانانو
 له حیځای دیاریدا کؤ دهمینهوه، چوښتی نهو چهشرو
 نازانین، چونکه نهو خه لکه ههنډیکې بوه به خوځو
 ههنډیکې جووخته ناو سکی ماسی لهناو دهریاداو لهویشدا
 تواوختهوه ههنډیکې هیواناتی تر خواردویهتی له ههمان
 کاتدا باورمان وایه که ههمویان زیندو دهرکړنهوه ههمو
 نهندامهکانیان کؤدهکړینهوه تهنانت سهر
 نهنگوشتهکانیشیان وده خوی لیدهکړینهوهو هیچی لی ون
 نابیت، جا له وپوه تا سهر پردی سیراتو بهههشتو
 میوهکانی ههموی موتهشابییهو نا لهو کاتهدا ماناکه
 دوزانین، که واته نیمه لیره بهناسانی لهوه حالی نابینو
 بهپیوهری نهمرؤی نیمه ناپیوریت بهس تهنه نهوه
 دوزانین که چهقهو باورمان پئی ههیهو حقیقهتی
 چوښتی نهو ههموو شتانه خوی گهوره هر خوی
 ددیزانی. نهگهر دهلیی بوچی نیمه نایزانینو بوچی
 موتهشابییه؟ دهلیین: خوا هیچ شتیکی بئ که لک و بئ سود
 دروست نهکردوه هر شتیکی که دروست بوه سودیکی
 ههیه چ نیمه بهو سوده بزانیان یان نهزانیان لای کهم بؤ
 نهوهیه که بزانیان خالقی ههیهو حیسابیک ههیهو نیمه
 بهو تافی دهکاتهوهو بؤ تافی کردنهوهوش دروستیکردوین،
 بؤ نمونه: دروست بوونی شهیتان لهوانهیه بلین تهنه بؤ
 شهره، نهخیر نهو پله گهورانیه که مرؤف دهستی دهکوهی،
 نهگهر شهیتان نهبوایه مرؤف ودهک ئینسانیکی خاووخیچو
 بئ چاره دهکوهوتو هیچی نهدهکرد، بهلام بهبؤنه یونی
 شهیتانهوه مرؤف نهو ههموو پله گهوره گهوره دهرپیتو
 رؤزی قیامت بهرز دهرکړنهوهو، چوونکه نهو لهدنیا
 شهیتان دوزمنایهتی کردوهو ویستویهتی هریوی بدات بهلام
 نهو به گوپی شهیتانی نهکردوه و نهفسی خوی شهیتانی
 بهزاندوه جا بهو پله بهرزانه گهیشتهوه، کهواته بوونی
 شهیتان ههرشهری روت نیه بهلکو مایه خیریکی
 گهورهیشه بؤمرؤفه راستهکان، نهگهر نهو دوزمنه نهبوایه
 نهو پله گهوره بهرزانهیان دهست نهدهکوهوت. کهواته
 کاتیک که له مهخلوقات زور شتیکی ههیه که نیمه لی بئ
 ناگاین و ناتوانین حهقیقهتهکهی به تهواوی دمک بکهینو

له عهقی خو ماندا بیگونجینین چوڼ دتوانین به
 تهواوتی نهو زاته بالادهسته بناسینو یاس له چوښتی
 وسفهکانو کرداردهکانی بکهین؟ کهواته باورمان به ناوو
 سیفتهتهکانی بهروردگار ههیه به بئ نهوهی که ماناکانی
 بگورین یان یاس له چوښتیتهکهی بکهین یان بیچوینین
 به دروستکراو دهکانهوه، جا نهو نهزانیته له راستیدا
 نیشانهی نهوهیه که تؤ بهروردگاری خوځت ناسیوهو
 زانیوته که لهوه گهورمتره که له عهقی و میشکی تؤ دا
 حی بیتهوه.

ئینجا بهروردگار بهدوای وشهی (الله) دا وشهی (الرحمن) ی
 هیناوه، واته نهگهر کهسانیک خواناس بن نهو (الله) یه،
 نهو خاوهن هیزه، نهو خاوهن دسهلاته نهوهی کهواتهواوی
 سیفتهتهکانی کهمالو جهمالی تیدایه با و نهزانی که هر
 بوخویهتی و هیچی تر، نهخیر نهو (الله) یه زور بهسوزه
 بؤ ههمو بهندمکانی بهدوستو دوزمنیهوه، نهوهی ههیه
 نهگهر سوزی نهو زاته نهیگریتهوه بونی نییه جا لهبهر
 نهو سوزه زوریه زور بهخشندهیهو ههموو
 دروستکراو دهکانی خوی غهرقی نیعمهت کردوه. مرؤف
 نهگهر ژیرانه تهماشای خوی بکات دوزانی نهومنده
 نیعمهتی گهورهو بهنرخه بهروردگاری لایه که ناتوانیت
 بیانزمیریت جگه لهوهی که بهیویت سوپاسی بکات که
 هیزی بینینو بیستنو بیرکردنهوه بهشیکن لهو نیعمهته
 زورو فرهوانیهی (الله) کهبه هیچ نرخیکی ناکرین، وه
 هزاران نیعمهتی تری خوی خستومه ژیردهستی نیمهوه،
 بیر بکهروه نهگهر باران نهباریت نایا نیمه چیمان
 پیدهکړیت؟ نایا دتوانین پهله ههوریک دروست بکهین؟
 بهلی نهو زاته رحمانهوه نهو ههمو بارانه دبارینو نهو
 ههمو کانیوو روباره بؤ نیمهبهدی دینیتو بهو ناوه نهو
 ههمو بهروبومانه دهرپیتیت که بؤ سوودو بهرزهومندی
 مرؤف چونکه رحمانه.

(التحیر) واته بینیهیهت میهرمان، ههنډیک پیمان وایه
 که وشهی (الرحمن) چوونکه پیتیکی زیاتره له (التحیر) به
 واتای خوا رحمانه بؤ ههمو شتیکی وه بؤ ههموو مرؤفیک

له دنیا دا کافر بیت یان موسلمان به لām (الْخَبِير) بیتیکی که مژده بویه ماناکه ی که مژده له مانای (الْخَبِير) واته سۆزو به زهی و میهره بانی الله له قیامت دا تاییه تی ثیمان دارانه به لām کافرو موشریک و موفاق ناگریته وه نهوان به رهو جهه نهم دمبرین، هندیك ناوا مانایان کردوه به لām پیویست ناکات بلین ماناکه ی هر ناوایه، هر چه ند خوی گه و ره نهو سۆزه ی هیه و به حقیقه تیش وایه له م دنیا دا به گشتی یه و بۆ هه مویانه و له قیامه تیش دا تاییه تی ثیماندارانه، به ئی پهر و مردگار له دنیا سۆزو به زهی بۆ هه موو به نده یه کی هیه با کافریش بیت به لām له قیامه تدا نهو سۆزو به زهییه تاییه تی ثیمان دارانه، هه ندیکیش وتویانه رحمان واته نه وزاته ی که خاوه نی و مسفی سۆزو به زهییه و نه وهش که به کردوه میهره بانی دهنوینت نه وه رحیمه که وایو رحمان و مسفیکی زاتییه (صفة الذاتية) وه رحیمیش و مسفیکی کرداریه (صفة الافعالیه) بۆ پهر و مردگار.

بزانه نه وه به نده انه ی که خاوه نی و مسفی سۆزو میهره بانی بن سۆزی پهر و مردگار لیان نزیکتره، ئا فره تیک که دوو مندالی له گه لدا بو هاته لای دایکمان عایشه و نه ویش سی خورمای پیدا جا دوو له خورماکانی دا به ده ست منداله کانی و دانه یه که یشی بۆ خوی هه لگرت جا منداله کانی دوو خورماکه ی خویان خواردو ته ماشای نه وه یشان ده کرد که به ده ست دایکیانه وه یه جا نهو خورمایه ی کرد به دوو بهش و پیی دان کاتیک پیغه مبه ریش هاته وه عایشه نه وه ی بۆباس کرد پیغه مبه ریش هه رموی: {وَمَا يُعْجِبُكَ مِنْ ذَلِكَ لَقَدْ رَحِمَهَا اللَّهُ بِرَحْمَتِهَا صَبِيحًا / الأدب المفرد، صححه الالبانی} له چی سه رت سوپماوه بیگومان الله رحمی پیکرد به هو ی نهو رحم و سۆزه ی که به منداله کانی کرد

به لگو پیغه مبه رمان هه رمویه تی: {مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمُ / متفق علیه} نه وه ی که خاوه نی سۆزو رحم نه بیت رحمی پینا کریت} جا مادام پهر و مردگارمان خاوه نی نهو هه مو گه و ره ی و ده سه لاته یه و ته وای سیفاتی که مال و جه مالی تیدا یه و خاوه نی نهو هه موو نیعمه تانه یه که

گه و مرتریان نیعمه تی نیسلامه و هیدایه ته، ئیمهش له ناخی دلمانه وه ده لئین:

ته وای سوپاس بۆ الله یه که پهر و مردگاری جیهانیانه، له باره ی جیا وازی نیوان وشه ی (خمد و شکر و ثناء) و تراوه حه مد هه ر به زمان ده کریت له سه ر نیعمه ت و غه یری نیعمه ت، به لām شوکر به هه مو شیوه یه کی ده کریت به لām ته نها له سه ر نیعمه ت، سه نا له سه ر هه ردووکیان ده کریت نیعمه ت وه غه یری نیعمه ت، به زمان و غه یری زمانیش ده بیت. که وایو هه ر له سه ر نه وه ی که خوی گه و ره خاوه نی عه زمه ت و گه و ره یه حه قی حه مد و سه نای هیه. هه روه ک چۆن له سه ر نهو هه مو نیعمه تانهش حه قی حه مد و شوکر و سه نای هیه.

دوو پیتی (ال) ی (الْحَسَنُ) پیی ده و تریت (ال) ی نیستغراق و مانای هه مو ده گه یه نیت، واته (كُلِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ) نه وه ی که حه مد و سوپاس بیت هه موی شایسته ی (الله) یه، چونکه سه رچاوه ی هه مو نیعمه تیک له خاوه نیه و هه ر که سیك هه رچی نیعمه تی هه بیت هه موی مولکی خوا یه ته نانه ت نه گه ر که سیك یارمه تی که سیك بدات نه ویش هه ر مولکی خوا یه جا له پاش سوپاسی خوا ئینجا پیویسته سوپاسی کابرای به خشندهش بکریت چونکه بناغه ی نیعمه ته که لای خوا یه و نهو کابرایه جینشینه تیدا به کابرای تری ده دات، نه مه له لایه ک، له لایه کی تروه نه گه ر الله نهو سۆزو به زهییه نه خستایه دلایه وه نهو یارمه تی نهو هاونه وه ی خوی نه ده دا که وایو لهو یارمه تیه دا گه و ره ترین بهش هه ر هی الله یه، له به ر نه وه ته وای حه مد حه ق و مافی پهر و مردگاری به شکوو به دیه ی نه ره، ئینجا نه گه ر که سیك یارمه تیت ده دات له باتی وشه ی حه مد، وشه ی شوکر به کاربینه تا وشه ی حه مد هه ر بۆ خوا بیت بویه پیغه مبه ری خوا ده فه رموی: {مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسُ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهُ / الترمذی، صححه الالبانی} واته که سیك سوپاسی خه لک نه کات، سوپاسی خواش ناکات} وه نه یفه رمو: {مَنْ لَمْ يَحْمَدِ النَّاسَ}.

پاشان و مسفی نهو زاته ده که ین به وه ی که (رَبِّ) آفتمیت} له وشه ی (رَبِّ) به مانای پهر و مرده که و

سەرپەرشتیکەرو چاودێری کەرە، واتە ئەو کەسەى کە شتێک دروست دەکات و پاشان لە ژێر چاودێری خۆیدا بۆ ئەو ئامانجەى کە دەیهوێت پەرورمردەى دەکات و گەشەى پێدەدات کە ئەمە پەرورمردە کردنیکی گشتییە بەلام پەرورمردگار ئەوانەى کە بەندە راستەقینەکانى خۆیەتى پەرورمردەىکى تایبەتیان دەکات و هیدایەتیان دەدات و دڵ و دەرۆنیان ئاوەدان دەکاتەووە بەرمو کەمال و بەرزى پەرورمردمیان دەکات و گەشەیان پێدەدات.

وشەى (رب) بەتەنهایى دەبێ بۆ الله بەکار بهێنرێت بەلام ئەگەر درا بە لای وشەیهکى تردا ئەو دەکرێت بۆ غەیری الله ش بەکار بهێنرێت بۆ نمونە: بە ئافرمت دەوترێت (ربه البیت) وه بە پیاویش دەوترێت (رب البیت). بەلام ئەوێ کە لە بنههتدا پەرورمردەى هەموو شت دەکات هەر خوايه واتە پێویستە بزانیان کە هەرچی پەرورمردەگراو هەیه و ئەومیش کە پەرورمردەى شتێ دەکات هەر بە هۆى تیگەیانندن وههست و سۆزیکهوهیه کە الله پێى داوه، واتە حەقیقەتى (رب) تەنها هەر الله یە کە پەرورمردگارى عەالمە، وشەى (أَتَسْمِعُ) کۆیهو بە جەمعى موزەکەرى عاقل کۆکراوتەووە مەبەست لە عەالم (ما سوى الله) یە واتە بێجگە لە خوا پێى دەوترێت عەالم بەلام لێرهدا کۆکراوتەووە هەر بەو مانایە، هەندیک پێیان وایە عەالمین بۆیه کۆکراوتەووە بۆ موزەکەرى عاقل مەبەستى ئینسان و مەلائیکەو جنۆکەیه واتە وشەکە کۆکراوتەووە ماناکەى بچووک کراوتەووە کە ئەمەش ریزیکى تایبەتە بۆ ئەو سێ جۆرە دروستکراوانە واتە: ئەم بوونەومردو ئەومش کە دروستکراوە تێیداو رهوانەکردنى ئەم هەمو پێغهەمبەرانه بۆ ئیوونو لە بەر خاترى ئینسان و مەلائیکەو جنۆکەیهو باقى مەخلووقەکانى تر گەردن کەچ و رامن بۆیان کەواتە پێویستە ئەم سێ دروستکراوى گرنگە چاک خاى خۆیان بناسن و بە دڵ و زمان و کردار کار سوپاسى بکەن.

ئینجا کە باسى عەالم کراو سرنجى بۆلای ئەم بونەومردە گەورەیه راکیشا جەالم حەالمەدا مروڤى باوەردارى لە خوا ترس لە دلهوه هەست بەشتیکى گرنگ دەکات و پرسىار لە خۆى دەکات و دەلێ: ئەو خوايهى کە خاومنى هەمو

سیفەتیکى جەمال و کەماله، ئەو خوايهى کە پەرورمردگارى هەمو عەالمە جا من کێم و کەى شایستەى ئەووم هەیه کە ئیستا لە بەرامبەر ئەووم بووستم؟ یان من چیم کە سوپاسى ئەو زاتە بکەم لە کاتیکدا کە قورسایى بارى تاوان شانمى جەماندووتەووە؟ جا لەو کاتەدا بەم دوسیفەتە بەنرخەیهى هیورى دەکاتەووە و دەفەرموێ:

﴿ ئەو (الله) یە کە هەموى هەر سۆزو میهرەبانیه.

لێره ئەوە دووبارە دەکاتەووە تا ئەو ترسو لاوازیهى کە جووتە ناو دلى باوەردارەووە راي نهکیشی بۆ ناوومیدی کە دەست بشوات لە هەمو شتێک و بلێت خوايه کە ئاوايه من چیم کە سوپاسى بکەم و سوپاسى من بەکۆى دەکات و شەیتان ئەم بۆ چۆنەى بەخواناسى بۆ دانیت و ئیتەر پالى لیبداوتەووە لێى دوور کەوێتەووە، کەواتە ناوومید مەبهو زیاتر هەولێ بۆ بدە چونکە ئەو خوايهى کە تۆ دەپەرستى رحمان و رحیمە، هەندیکیش پێیان وایە وشەى (الرَّحْمَنُ) واتە بەخشەندەیهک کە زۆر زۆر دهبەخشیت لە هەمو بابەتێک و به هەمو جۆرێکەووە، بەلام وشەى (الرَّحِيمُ) بەخشەندەى بەردەوامە، واتە خواى گەورە زۆرزۆر بەخشەندەیهو بە بەردەوامیش دهبەخشیت و هیچ کات کۆتای بە بەخشینی نایەت.

﴿ جا بەم ناوانە هیورییهک رو لەو دلانە دەکات بەلام سروشى مروڤ وایە هەر کە کەوتەناو نازو نیعمەتەووە ترسى نهما ئیتەر لە خۆى بايى دەبیت وەک الله لە سورەتى عەلەقدا دەفەرموێ: ﴿ حەقەو راستە، بەبێگومان مروڤ وا دروست بوووە کاتى کە دیتی بى نیازە توغیان دەکات و لە خۆبايى دەبیت. ﴿ جا بۆیه زۆر کەشیش هەیه کە پێى دەوتریت دەست لە تاوان بکیشەرەووە لە خوا بترسە دەلێت: خوا رحمان و رحیمە و لیمان خۆش دەبیت و بەم قەسەیه خۆى فریو دەدات و پێى وایە ئیتەر ئیستراحت دەکات و حیسابى لە گەلدا ناکرێت. بەلێ ئەم جۆرە هیور بونەومش هەرەوێک ناوومیدی تاوانە جا بۆیه بەدواى ئەویدا دەفەرموێ: ﴿

۴ ئەو ﷲ یە پاشاو خاوەنی روژی دینه.

لەم ئایەتەدا ئەگەر (مالک) واتە خاوەن بە (مَلِك) واتە پاشاو خاوەن دەسلەت بخوێنرێتەوه ئەوەش هەر دروستەو شیوازیکە لە خوێندنەوهکان، هەندیک وتوانە وشەى دین لێردا بەمانای سزاو پاداشت دانەوهیه که مەبەست روژی قیامەتە، من پێم وایە وشەى دین ئەگەر ناویکیش بێت لە ناوەکانی روژی قیامەت، لەبەر ئەوەیه چونکە ئەو روژه پرسیار لەدینت دەکەن نە ئەزادو رەنگو تیرەو بەرەباب، بەئێ خوا پاشای دنیاو قیامەتە بەلام لەدنیاو ماوەى داوێ که مروڤ خاوەنی هەندێ شت بێت هەندیک بۆ ماوەیهک پاشاو خاوەن دەسلەت بن بەلام لەروژی قیامەتدا ئەو خاوەنیەتیە بەکەس نادات وەک لە سورەتی غافرا دەفەرموو: **(لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ / غافر: ۱۶ / ئەمروڤ کێ خاوەنی مۆلکە؟)** کەس نیە وەلام بەداتەوه لەو روژەدا ئەو هەمو پاشایانەى دنیا که هیچ نرخیکیان بۆکەس دانەدناو زۆلمو زۆرداریان هەموخەلکی لەدەست خستبو ئەو روژه هیچ فزەیهکیان لێو نایەو بێ دەنگو سەرشۆرنو وەلامیان نابێ، خواى گەورە خۆى وەلامى خۆى دەداتەوهو دەفەرموو: **(لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ / غافر: ۱۶ / تەنها بۆ ﷲ یەکە که تاک و تەنها یەو بەسەر هەموشتیکدا زالە)** بەئێ ئەو روژه هیچ کەس نیە قەسە بکات تەنانەت فریشتەکانیش، مەگەر بە ئیجازەى ﷲ، ئەو کاتە خەزم خەزانەو عەشیرەت عەشیرەتانەو کێ کورێ کێیه سوودی نابێت وەک پیغەمبەرى خواﷺ دەفەرموو: **{مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ / مسلم وغیره / ئەو کەسەى که لە دنیاو کردارەکەى داوێ خەستبێت لە دینی خواو، ئەزادەکەى پێشی ناخات}** واتە تەنها بەرنامەو دینەو هیچی تر وەکو لە فەرمودەیهکی تری پیغەمبەرداﷺ هاتووە که دەفەرموو: **{قِيلَ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْ قَبْلَهُمْ مَنْ يَتَّبِعِ الشَّمْسُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعِ الْقَمَرَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعِ الطَّوَاغِيتَ وَتَبَقَى هَذِهِ الْأُمَّةُ فِيهَا مُنَافِقُوهَا... / مسن علی / روژی حەشر ﷲ دەفەرموو: هەر کەس لە دنیاو جی پەرستووە یا بپروات لەگەڵ پەرستراوەى خۆى دا جا هەندیکیان بە شوێن روژو هەندیکیش بە شوێن مانگو**

هەندیکى تر بە شوێن ئەوانە دەروێن که لە باتى ﷲ بەندایەتیان بۆ کردون، وە ئەم ئومەتە دەمێنێتەوه که دوورووکانیشان لە ناودایە...} جا لەو کاتەدا ﷲ فرمان دەکات کەسوجده بیهن جا هەمو سوجده دەبەن بەلام موناھقان پشیمان رەق دەبیتو ناتوانن سوجده بیهن ئەو کاتەش کۆمەلى موناھق لەموسلمانان جیا دەکێتەوه. کەواتە ئەو روژه روژی دینو بەرنامەیه واتە ئەوەى که لەو روژەدا دەور دەبێت رێبازو ئایینیکە که مروڤ لە ژيانى دنیاو دەستی پێوێ گرتو،

جا ئێمە وەک موسلمان پێویستە ناگمان لە خوێمان هەبێتو جگە لە بەرنامەى خوا پەرەوى هیچ کەسو هیچ بەرنامەیهکی تر نەکەین. جا پاش ئەوە که خواى گەورە تێی گەیاندىن که خاوەنى سۆزو بەزى یە، خاوەنى ئەو روژهیە وەک دەفەرموو: **{مژدە بدە بە بەندەکانم که هەر منم بە رحەم و سۆزم، وە هەروەها منم خاوەنى عەزابیکى دەرەزى ناک}** کەواتە هەردووکیان وەک یەک وەسفی خودان هەروەک چۆن سۆزو رحەمى هەیه هەروایش عەزابى سەختى هەیه.

لەرستیدا مروڤى موسلمان کە عیبادەتى خوا دەکات هەم دەرستى لە خوا کە لێى خۆش نەبێ و فری بەداتە ناو جەهەنمەوه، **هەم هیوادریشە که ﷲ تۆلەى لى نەسێتو بیخاتە ناو بەهەشتەوه،** جا مروڤ ئەگەر ناوێد بێت لە رحەمى خوا هەر گوناھە، وەئەگەر دلتیاش بوو هەر تاوانە. دەبێ عیبادەتى مروڤ لە بەینى ترسو دلتیایى دا بێت، چونکە ناوێد مروڤ بەرەو تاوانو گوناھ دەباتو هیور بوونەوهش مروڤ بەرەو لەخۆبایى بوونو کەمتەر خەمى دەبات کەواتە ئومێدو ترسو دوو بالی فرینن بۆ گەشتن بە رەزاهەندى پەرورەگار کە بە نەبونى یەکیکیان ئەوى

لەرستیدا
هەرستیدا

تریان هیچی پێناکریت.

هەر تەنها بەندایەتى بۆ تۆ دەکەین، تەنها تۆ دەپەرستین، جگە لە تۆ ناپەرستینو هەر لە تۆش داوای یارمەتى دەکەینو جگە لە تۆ داوای یارمەتى لەکەسى تر ناکەین.

ئەمە دروشمی باوەردارەو بەراست کردنمان لەم
 بڕیارەماندا دەبین بە ئەهلی تەوحید. پێش خستنی وشە
 (يَاكَ) لە هەردوو رستەکەدا بۆ (حصر) واته کورت
 کردنەوهی کارەکە لەو شتەدا دەگەیەنێ، جا لادان لەو
 مانایە لادانە لە یەکتاپەرستی راست و دروست، وە پێویستە
 بزانیت کە عیبادەت هەر رکوع و سوچدەبردن و نوێژ کردن
 نیە بەلکو عیبادەت هەمو ئەوشتانەیە کە پەرەردگار
 خۆشی دەوێت و بەوانە رازیه جا بەدڵ بکڕیت یان بە زمان
 یان بە لەش واته پەپەرەوی کردن و بەجێهێنانی فرمانی
 پەرەردگار لەسەر ئەساسی خۆشەویستی و ئیخلاصە، بۆ
 نمونە: زەکات، پارە دانە بەلام عیبادەتە، حج
 گەشت و گوزارە بەلام عیبادەتە، ئەم بە چاکەو بەرگری
 لەخرایە فەرمانکردنە بەلام عیبادەتە، نەکردنی گوناح
 تەرمکی شتیکە بەلام عیبادەتە، خۆشەویستی بۆ باوەرداران و
 رەقبون لە بێ باوەردان بئاغەکە لە دلدایە لە حالیکدا
 مەرجی راستی و دروستی ئیمانەو عیبادەتە، واته
 ئەنجامدانی فرمانی خواو پیغمبەرەکە ﷺ بچووک بیت
 یان گەورە عیبادەتە هەر لە لابردنی بەردێک لە رینگادا
 هەتا وتی گەورەترین وشە کە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یە هەمو
 عیبادەتە. بەلام بەو مەرجە بەو پەری دڵخۆشی و
 ئیخلاصەو ئەو عیبادەتە بەجێهێشتن بەواتایەکی تر
 عیبادەت واته گوێراپەڵی کردن و ئەنجامدانی فرمانەکان جا
 ئەگەر ئەو گوێراپەڵی کردنە بۆ خواو بۆ پیغمبەر ﷺ بو
 چاکە ئەگینا لەو بڕیارە کە داومانە راستمان نەکردووە
 ئەهلی شیرکین نە ئەهلی تەوحید چونکە پەپەرەوی
 هەرجی بکەیت ئەوشتەت پەرستووە، ئەووتە لە سورەتی
 جاسیەدا دەفەرموێ: ﴿ئایا تۆ نەت دی ئەو کەسە
 کە هەوێس و ئارەزووی خۆی دەپەرست؟﴾ چونکە بەگوێی
 ئارەزوؤکانی خۆی دەکات، جا ئەگەر ئامادە ئەنجامدانی
 فرمانەکانی خوا نەبۆین مانای وایە کە درۆمان کردووە

بەندایەتی خوامان نەکردووە، بەلکو بەندایەتی غەیری
 خوامان کردووە جا کە وتمان: خوایه تەنها بۆ تۆ عیبادەت
 دەکەین، خواى گەورە دەفەرموێ: نەخیر درۆ دەکەن،
 چونکە لە سورەتی ئەعرافدا پێی راگەیانداوین کە ﴿أَلَا لَهُ
 الْفَتْقُ وَالْأَكْمَرُ﴾ / الأعراف: ٥٤ / ناگادار بن هەر ئەو دروستکەرەو
 هەر بۆ خۆیشیتی فرمان دان، دەى هەمو مان دان بەوودا
 دەنێن کە خوا خالیکە دەى چۆن دەبێت کە دروستکراو
 لەدروستکەر چاکتر خۆی بناسێت و یاساو بەرنامە بۆ خۆی
 دابنێت ئایا شتی ئاوەها ژیری وەری دەگرت؟ کەواتە
 ئەو کەسە کە دروستی کردوین دەبێ هەرئەو فرمانمان
 بەسەردادات کەسی تر مافی فرماندانی نیە، هەرکەسێک
 خۆی بەشایستەى ئەو بەزانیت کە بۆی هەیه فرمان
 دەربکات جگە لە فرمانی خوا، مانای وایە ئەو کەسە داوای
 خواپەتی دەکات بەسەر خەلکەو بەلێ یان نەلێ، فرمانی
 کیش جێ بەجێکرا ئەو پەرستراو بەندایەتی بۆ کراوە چ
 خەلک بزانن یان نەزانن، جا پێویستە ئیمەى موسلمان و
 نوێژ کەر کە ئەم سوورەتە لای کەم حەفدە جار روژانە لە
 نوێژدا دەپخوانێن و دەلێن ئیمە تەنها بەندایەتی بۆ تۆ
 دەکەین هەروەها لە باقی ئەمرو فرمانەکانی خوا
 دەرناچین و بەگوێرەى توانا ئەنجامیان بەدەین.
 بەلێ ئیمە تاكو ئێرە مەتەج و سەنای خوامان کردووە
 بە ئێمان داو وتمان تەنها بەندایەتی بۆ خوا دەکەین، ئینجا
 دەلێن: ﴿وَيَاكَ نَسْتَعِثُ﴾ کەواوو داوای یارمەتیش هەر لە
 تۆ دەکەین، چونکە هەر خواپە یارمەتیمان دەدات. مرۆفی
 موسلمان ئەگەر وای زانی کە کەسێکی تر یارمەتی دەدات و
 کۆمەکی دەکات و خۆی توانای هەیه بە بێ فرمان و
 دەسەلاتی خوا ئەو ئیشە بکات، بە راستی ئەو ئینسانە بە
 هەلە دا چوو، وەتێنەگەیشتووە لە بیرو باویری خۆی، ئەبێ
 تەوبە بکات و بەلێ: تەنها خواى گەورەیه دەتوانی هازانچ و
 زیانم بێ بگەیهنێ. وەك پیغمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ:

{ يَا غَلامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رَفَعْتَ الْأَقْلَامَ وَخَفَتِ الصُّحُفُ / الترمذی، صححه الالبانی / نهی لاو بیگومان چهند

رسته یهکت فیردهکهم که بهسود بی بۆت، بریارو سنورهگانی خوا بهاریزه خوایش دمت پاریزیت، پاریزمری فرمانی خوا به همیشه لهگهلت دایه و دهتپاریزیت، هرکاتیک داوات کرد جا هر له خوا داوا بکه، وه هرکاتیک که یارمهتیت ویست نهوسا داوا یارمهتی هر له خوا بکه، بزانه نهگهر جنوکه و مروفت کو ببنه وه لهسر نهوی که هازانجیتک پیبگهیهن ناتوان مهگهر خوا بریاری دابیت که نه و هازانجهت پی بگات، وه ههموشیان کو ببنه وه لهسر نهوی کهوا زیانیتک پی بگهیهن ناتوان هیچ زیانیتک پی بگهیهن، مهگهر خوا بریاری دابیت نهو زیانهت پی بگات} کهوابوو خه لکی تر بوو به چی؟ هیچ.

پیویسته نهوش بزاین کهداواکردن دووبه شه یهکهم . داواکردنی شتیک لهکسهیک که نهگهر ریگریک نه بیت بتوانیت بیت بهدمته وه نهو نیشهش له توانای مروفتا بیت وهک نهو به کابرایهک بلیت: یارمهتیم بده با نه باره باربکین نهو داوایهکی رهویه: دووههم: داواکردنی شتیک لهکسهیک که نهگهر ریگریش نهی نه توانیت بیت بهدمته وه وهک داواکردن له دارو درخت و مردو و یان داوا یارمهتی لهسر شتانیک نهنجامدانی نهو نیشه له توانای مروفتا نه بیت وهک منال پیدان و رهسکردنه وی تاوان و شیفادانی نهخوش که نهو داوایه رهوانیه و شیرکه و تاوانیکه بهی تهوبهکردن خوا چاویوشی لی ناکات.

نه سورته کراوه بهدووبه شه وه، بهشی یهکهمی بهندایهتی نیمهیه بو خواویه {يَاكَ تَبَدُّ} کوتای دیت. بهشی دووههمی داوا نیمهیه له خوا گهره که له {وَيَاكَ

تَسْتَعِينُ} وه دهست پی دهکات که داوا یلیدمهکین که یارمهتیمان بدات. بزانه که نهوتراوه {يَاكَ اَعْبُدُ} وه {يَاكَ اَسْتَعِينُ} واته بهتاک نههاتوه، واته نالیت: من هرتو دهپهرستم، وه من داوا یارمهتی ههرله تو دهکهم. هندیک پیان وایه، چونکه مروفت لهمهقامیکی گهره دایه که بهرامبه به خوا وهستاوه لهبر نهو خوی به گهره دگریت، بویه ماوهی پیدراوه که نهودو وشهیه بهکار بیئن که به (نون) ی قسهکهره بهخویه وه {تَبَدُّ

تَسْتَعِينُ} بهلام لهراستی دا من وای بو دهچم: چونکه نیسلام ناینی کومه نهو ناینی یهکیتی و برایهتیه تیمان دهگهیهن تاکیک که تهنا هر بوخوی بیت و هیچ بهیوهندی بهکسهو نه بیت له ناینه دا نامویه بهکو به کومهن شته، وکو پیغه مبهری خوا لله دهفرمووی: {قَمْنُ رَأَيْتُمُوهُ فَارْقُ الْجَمَاعَةَ أَوْ يُرِيدُ يَفْرُقُ أَمْرُ أُمِّهِ مُحَمَّدٌ كَانْنَا مِنْ كَانَ فَاَقْتُلُوهُ فَإِنَّ يَدَ اللَّهِ عَلَى الْجَمَاعَةِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ يَرْكُضُ / الترمذی، السانی، صححه الالبانی / جاهر کهسیکتان دی که خوی له موسلمانان جیاده کرده یان دهی ویست که نهو نومتهی محمده لله لهت بکات هر کهسیک بیت بیکوژن سادنیابن که دهستی خوا لهگهل کومه لی موسلماناندايه، نینجا بیشک کهشیتان هه لپه که دهکات لهگهل نهو کهسهی که له موسلمانان جیا ده بیت وه ههروهه پیغه مبهری خوا لله دهفرمووی: {عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَيَاكُمْ وَالْفِرْقَةَ / الترمذی، صححه الالبانی / پیویسته لهسرتان که نیوه یهک بن ونه خه له تابن بهشبهش ببین}

وه له سورته نالی عمران الله دهفرمووی: {وَأَعِصُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرُّوا / آل عمران: ۱۰۳ / ههموتان دهست بگرن به ناینه کهی خوداوه بهش بهش مهن} کهوابوو نیمه کاتیک موسلمانین که یهک دهست و یهک ریز بین چونکه به بیگومان نیوهی ناین و عیبادتمان

كۆمەلەيتىيەو بەتاك ناكىت، بۇ نمونە: تۆ زكات بە كى دەدى؟ بەكى دەلىت چاكە بکەو خراپە مەكە؟ كەوا بوو ئىسلام ئاينى كۆمەلەو (تَبَتُّ - نَسِيْتُ) تيمان دىگەنەيت كە دەبى بە يەكپارچەيىو يەك رىزى بژين كەواتە تۆ كاتى ئەم سورەتە لە نوپۇز دا دەخوئىت وەك مەندىمەكى مۇسلمانان لەگەل خوادا گشتوگۇ دەكەيت و بىرارىكى زۆر گەورەش دەدەيت، چونكە بىرپارت داوہ كە ھەر ئەو دەپەرستىن و ھەر لەویش داواى يارمەتى تەكەين و يەكپارچەو يەكرىزىن و بىرپارى يەككىمان بۇ ھەممانە جا تۆ ھەر كە دىت كابرايەك لە شوئىكىدا نوپۇز دەكات دەزانى كە ئەودەو بۇ تۆ دەكات و بە ناوى تۆو دەپارپتەو لە خوا، واتە بۇ خۇى و بۇ تۆش دەپارپتەو جادەبى تۆش ئەو كابرايەت خۇش بوپت كە تەمە دەبىتە ھۇى ئەودى كەمۇسلمانان زياتر يەكترىان خۇش بوپت، چونكە مەروفى مۇسولمان لە رۇزىكىدا بە لای كەمەو ھەفدە ركات نوپۇز دەكات، واتە ھەفدە جار دەپارپتەو دوعا دەكات بۇ خۇى و بۇ گشت مۇسلمانىك جا ئىتر چۆن دەبى مۇسلمانان يەكترىان خۇش نەوئە؟ بەلكو خۇشويستى مۇسلمان مەرجى باوەرداربونە وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: { وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْلَا أَذَلَّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ } / مطلق عليه /

سۆيىد بەو كەسەى كە گيانى منى بەدەستە ناچنە بەھەشتەو تا باوەرنەھيىن، جا باوەرى راستىستان نىە ھەتا يەكترتان خۇش نەوئە، ئەو بۇ رىنمايىتان نەكەم بۇ كىرارىك ھەركاتىك ئەو كىرارىدە نەجام بەدن يەكترتان خۇش بوپت؟ لەنىو خۇتاند زۆر سەلام بکەن؟

ئايا دەزانىت كە براى دىنىت بە لای كەمەو رۇزى ھەفدە جار دوعات بۇ دەكات وە دەپارپتەو لە ﷻ كە كۆمەكىمان بكات و يارمەتيمان بەدات؟ ھەر لەسەر ئەو بناغەيە كە

پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: { لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ } / مطلق عليه / ھىچ كام لە ئىوہ ئيماننان تەواو نىە ھەتا ئەودى كە بۇ خۇتان پىخۇشە ھەر ئەودەستان پى خۇش بىت بۇ براى دىنى خۇتان} ھەرودە پىغەمبەرمەن ﷺ ھەرلەم بارەيەو دەفەرموى: { تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادُّهُمْ وَتَعَاطَفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى } / مطلق عليه /

تۆ دەبىنى باوەردارن لەسۆزو مېھربانىو يەكويست و بادانەويان بۇلای يەكتر وەك يەك لەشن جاھەركاتى پارچەيەكى ھاتە ژان ھەموو ئەندامەكانى لەش دىنە ژان و ئىستراحتە ناكەن تا ئەو پارچەيە سارىژ نەبىت } واتە ئىمەى مۇسلمان ئەگەر ئاودە نەبىن راستمان نەكردووە، كەوا بوو (تَبَتُّ - نَسِيْتُ) تىيگەياندىن كە ئىمەى مۇسلمان يەك كۆمەلەين و يەك لەشىن و بەو شىوئە شتىن ئەگىنا بەتەنيا ھىچ نىن و ھىچ ئىشىكى گىرنگى ئىسلامىشان پى ئەنجام نادىت ھەرچەند فویش لە خۇمان بکەين. ديارە تىكەل بون لە گەل مۇسلمانان و ھەلسوكەوت لەگەلياندا شتىكى ئاسان نىيە چونكە كۆمەلگە ھەموى وەك يەك نىە جا ئەمە خۇ گىرىو ھىكەتى دەوى، بۇيە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: { الْمُسْلِمُ إِذَا كَانَ مُخَالِطًا النَّاسِ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ خَيْرٌ مِنَ الْمُسْلِمِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ } / الترمذى، ابن ماجة، صحيحه الألبانى /

ئەو مۇسلمانەى كە تىكەلەوى خەلك دەبىت و خۇى دەگىت لەسەر ئىش و ئازارەكانيان باشتەرلەو مۇسلمانەى كە تىكەلەوى خەلك نابىت و خۇى ناگىت لەسەر ئىش و ئازارەكانيان؟

كەوا بوو ئاينى ئىسلام ئاينى يەكىتى و براىەتىو خۇشەويستى و يەكرىزىە، كاتى كە دەلىت: ﴿خوايە ئىمە تەنھا تۆ دەپەرستىن و تەنھا داواى يارمەتىش لە تۆ دەكەين﴾ تۆ بە ناوى ھەموو مۇسلمانانەو ھەسە دەكەى،

کهواته ههمو موسلمانیک پیویسته ئەم راستیانە بۆ خۆی
بزانیت وههولیات که ئەو مانایە لە ناو خەلکداو
لەدەرەوی نوێژەکهیدا بچەسپینیت تا زیاتر خۆشەویستی
بکەویتە ناو دڵەکانەوه. ^{دیارە} ئەگەر کەسێکت خۆشویست
نیت حەز بە زینای ناکەیت مالى بەناحەق ناخویت،
غەیبەتی ناکەیت و درۆی بۆ هەلناوەسیت و سیخوری لەسەر
ناکەیت بۆیە پیویستە لەسەرمان کە نوێژ پاکمان بکاتەوه
لەهەمو کردار و گوشتارو نیەتیکى خراب ئەگینا نوێژمان
نەکردوه.

↑ حەز بە

لە فەرمودەیهکی خودسی دا ئەم سورته بە (الصلاة)
ناوبراوه کە دھەرموی: **قَالَ اللَّهُ تَعَالَى قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي
وَبَيْنَ عَبْدِي بِنَصْفَيْنِ وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: (اَلْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ) قَالَ اللَّهُ تَعَالَى حَمْدِي عَبْدِي وَإِذَا قَالَ
(اَلرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) قَالَ اللَّهُ تَعَالَى اُنْتَنِي عَبْدِي وَإِذَا قَالَ
(مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ) قَالَ مَجْدَنِي عَبْدِي وَقَالَ مَرَّةً قَوْضَ إِلَيَّ
عَبْدِي فَإِذَا قَالَ (إِيَّاكَ تَعَبَّدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) قَالَ هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ
عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ فَإِذَا قَالَ (الضَّرِطُّ الْمُسْتَعِينُ مِرَطُ الدِّينِ
أَمَتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) قَالَ هَذَا لِعَبْدِي
وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ / مسلم وغيره/** ^{الله} فەرمویهتی: سورته فاتحه
کردوه به دوو بەشەوه لەنیوان خۆم و بەندەکهەما، وه
بەندەکهەم چی داوا بکات پێی دەریت جا کاتیک کە دەلیت:
(اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ^{الله} دھەرموی: عەبدەکهەم
سوپاسی منی کرد، وه کاتیک دەلیت: **(اَلرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)** ^{الله}
دھەرموی: بە چاکه وەسفی کردم، وەکاتیک دەلیت: **(مَلِكِ
يَوْمِ الدِّينِ)** ^{الله} دھەرموی: بە گەورەیی و بەرزیی یادی کردم
و جاریکیش واهاتوه کە فەرموی: عەبدەکهەم دەسلەتداریهتی
ئەوروژی بەمن سپارد، جا کاتیک وتی: **(إِيَّاكَ تَعَبَّدُ وَإِيَّاكَ**

نَسْتَعِينُ) دھەرموی: ئەمە نیوانی من و بەندەمە جا چی
داوا بکات پێی دەریت، جا کاتیک وتی: **(أَعِدْنَا لِعَبْدِكَ
الْمُسْتَعِينُ مِرَطُ الدِّينِ أَمَتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ)**
^{الله} دھەرموی: ئەمە بۆ عەبدەکهەمە جا چی داوا بکات
پێی دەریت. ئەویش دەلی: ئەی پەروردگارم ...
رێنماییمان بکە بۆ رێگای راست.

واته ههم ریگای راستمان پیشان بدەو حەق و ناحەقمان بۆ
دەریخه و ههم لەسەر ئەو رێگایە سەقامگیرمان بکەو
یارمەتی مان بدە کە لێی لاندەمین، دیارە رێگا زۆرە بەلام
تەنها یەک رێگا راستە و رێگاکانی تر هەمویان کوێرەرێگان و
زۆر نابات رێبوارانیان یان هەلەدەدیرێن یان بەبێ
راھەدەگەن و جگە لە گەرانیەوه چارەیهکی تریان نیە. ئەی
رێگای راست کامەیه؟

رێگای راست رێگای ئەو کەسانەیه کە نیعمەتی خۆت
رژاندوه بە سەریاندا کە نایینی ئیسلامە و گەورەترین
نیعمەتی خوایه نە ریی ئەو غەزەب لیگیراوان و گومراپانە.
جا ئیمەش داوا دەکەین کە لەسەر ئەو ئایینە پیرۆزە
بژین و لەسەر ئەو بمرین و هاوڕێ و رفیقی هەلگرانی ئەو
ئایینە بین ئەوانەیی کە نیعمەتت رژاندوه بە سەریاندا کە
پێغەمبەران و پیاو چاکان و سالتحان و شەهیدان کە ئەوانە
هەمویان بەو نیعمەتەیی خوابون بەو مرقۆفە بەنرخ و
پایەبەرزانه. ئینجا هەر وەک داواي رێنمایي و پیشاندانی
ریی حەقمان لیکرد هەروایشه داواي لیدەکەین کە ریی
هەلەرۆی و سەرلێشوايمان بۆ رون بکاتەوه و بمانباریزێ لێی،
بەرستی حەق و ئیمان بەتەواوی بۆ ئیسان رون نابیت تاكو
نەزانیت ناحەق و کوفر چیه.

وه بەراستی ئەوهی کوفر و گومراهی نەناسی زۆر نزیکە
توشی ببیت بە بێ ئەوهی کە ئاگای لە خۆی ببیت، عومەری
کوری خەتاب ^{عليه السلام} دھەرموی: (إِنَّمَا تَقْضِ غَرَى الْإِسْلَامِ غُرَّةً

عُرُوَّةٌ إِذَا نَسَا فِي الْإِسْلَامِ مَنْ لَا يَعْرِفُ الْجَاهِلِيَّةَ / بهراستی
لقوبوی ئیسلام یهك له دواى یهك له ناو دهجیت ههرکاتئ
کهسئ که ههر له ناوی ئیسلام دا گهشهی کردبیت و کوفرو
تهزانی نهناسیت) وا ئهمرؤ دهبینین نهو قسهیهی بهدی
هاتوه، کابرا خوئی به موسلمان دهزانیت کهچی هاوار له
غهمیری الله دهکات، نهوهی تر دهئ باوهرم بهقورئان ههیه
بهلام له ههمان کاتدا یاسای دستکردی بؤ ژيانی
ههلبزاردوه، نهوی تر خوئی به شوینکهوتهی سونهتی
پنجهمبهر ﷺ دهزانیت کهچی لاسای گاورو جولهکه
دهکاتهوه!! خوا بمانپاریزیت چونکه ههر نهو زاته دهتوانئ
رئ پیشاندهر بیت و بمانپاریزئ جا دهئین سا خواجه
دورمان بخهرهوه لهو غهزهب لیگراوانه نهوانهی که لایان
داوه له ریگای راست که جولهکه سهرقاقله یانهو نهوانهش
کهگومرپاون کهگاوریئ سهرقاقله ی نهوانه.

جابهیه نویژ خوئین پاش تهواوبونی ئهم سورته سونهته
بلیت: (امین) واته خواجه ئهم دوعاونزاو عیبادهتم
لیوهرگره. جا ئهگهر به جهماعهت له پشت ئیمامیک
نویژئ دهخوئند ههولدت با ئامینهکهی لهگهل نامینی
ئیمامدابیت چونکه پنجهمبهر ﷺ دهفرموی: {إِذَا أَمَّنَ
الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ
مِنْ ذَنْبِهِ / سفق علیه/ ههرکاتئ که ئیمام نامینی کرد نهوکاته
ئیوهش ئامین بکهن جا ببگومان ههرکهسیک ئامینهکهی
رئک بکهوئت لهگهل ئامینی فریشتهکاندا. چونکه نهوان
لهگهل ئیمامدا ئامین دهکم. چاوپووشی ددکرئت لهگوناھی
پیشوی}

جا ئیمه ی موسلمان پیویسته لهم ئایینه شارمزابین و
قورئان بزاین چونکه ئیمه بؤ نهوه دروست بوین، پاش
تافی کردنهوهمان دهمرین و جاریکی تر ناگههپینهوه بؤ
ئیشکردن، جا ئاگات لهخوئی و چاکی بزانه، لهبهردهمتایه

سهنگو کیشانه، هاتنی دنیات بؤ ئیمتحنه، ههتا لهودنیا
نهتبئ بههانه.

لهم سورته کورتهی قورئاندا له سههرتاوه هات، ناوی خواو
ههموو سیفهتهکانی به وشهکانی (الله، الرَّحْمَن، الرَّحِیْم،

نَبِّ اَمْتَلَمِیْت، مَلِیْکَ یَوْمِ الدِّیْنِ) پی ناساندین لهراستیدا

ئهم پینج ناوانه ی پهروهردگار ئهگهر بهوردی تهماش
بکریئ تهواوی ناوو سیفهتهکانی خوا دهگریتهوه، ههروهها
ههرسئ بهشهکهی تهوحیدی به تهواوی لهخوگرتهوه
تهوحیدی زاتو سیفاتوکردار جا نهوهی که ئیمانی به
روژی دواى ههبن و بزانی که حیسابیک ههیه خوذهبئ
باوهری بهم پهراوه ههبن و ئهم پهراوهش له ریگای
پنجهمبهرهوه هاتوه لیژ دهبن باوهری به گشت
پنجهمبهران ههبت که دواهینهری ههمویان
پنجهمبهرمانه ﷺ ههروهها ئهم سورته تی گه یاندین

دهبن بهندایهتیهکهمان پالفته بیت، چونکه بهندایهتی
ئهگهر پالفته نهبت خوا وهریناگریئت، وه شهیتانیش
دهتوانئ فریومان بدات چونکه کاتئ که نهعلهتی لیکرا
وتی: ﴿سَوْنِدَمْ به عزهتت ههمویان گومر دهکم، مهگهر
نهو بهندانهت که خوئان پالفتهویهکلا کردوتهوه
بؤبهندایهتیت﴾ ص: ۸۲، ۸۳

جا بؤ نهوهی که پاریزراو بین له شهرئ شهیتان و شهیتان
سیفهتان پیویسته ئینسان ئیشهکهی به پاکی و بهدلسوژی
بؤ خوا لهنجام بدات و تیکهلاو بهروپامایی و ریایی نهبت
ههروهها تی گه یاندین که کام ریگا ریگای بهختهوهریه، وه
کام ریگا ریگای گومراهیه، وه پیویسته نهوهش بزاین
کهئیمه توانای هیچ شتیکمان نیهو دهبن ههموی بسپیرین

به الله. وه تهنه لهو داوا ی کۆمهك بکهین چونکه ﴿وَمَنْ

يُوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ / الطلاق: ۳ / ههرکهس پشت به خوا

بههستئ نهوسا ئیتر خوا بهسیهتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

سورتهی به قهره که سورتهی دووهه می قورئانه و دووسه دو ههشتاوشه ش نایه ته، له سه رمتای هیج رمتی پیغه مبه ره وه ﷺ بؤ مه دینه پاش سورتهی موته ففین دابه زیوه، جا به رده وام نایه ته کانی ئەم سورته دهاته نه خواره وه و تا دوا بین نایه ت که دابه زیوه سه ر پیغه مبه ره ﷺ که نایه ته کانی ربابیه که هی ئەم سورته به، ئەم سورته په کیکه له گه ورترین سورته کانی قورئان که زۆربه ی زانیان ماندو بونیان کیشاوه بؤ له بهرکردنی، چونکه ئەم سورته نیشانه ی عیلم و تیگه یشتنه، وهک دهگیرنه وه که پیغه مبه ره ﷺ رۆژیکان کۆمه لیک مروقی هه لبژاردو دهیویست بؤ ئیشیکیان بنیری چهند پرسپاری قورئانی ئی کردن فه رموی: کئ چی له به ره؟ ده ستیان کرد به قورئان خویندن هه ر که سیک شتیکی خویند تا کو گه یشته که سی کۆتاییان که که سیک ته مه ن مندالیان بو پرسپاری ئی کرد: جیت له به ره له قورئان؟ مهاله که ش وتی: فلان سورمت و فلان سورمت له گه ل سورتهی به قهره دا، ئینجا که ئەمه ی وت، فه رموی: سوورتهی به قهرمت له به ره؟ فه رموی: جا تۆ ئەمیری ئەم کۆمه له به، هه رچه نده به ته مه ن منال بوو به لام به هوی ئەوه ی که سورتهی به قهره ی له بهر بو، ئەو بوو به ئەمیری ئەو کۆمه له موسلماننه، ئەمه رۆشنترین به لگه یه له سه ر پله و مه قامی ئەم سوورته، وه ئەبه وه ره یه ده لیت پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: {لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ/س} مهاله کانتان مه که ن به گورستان به راستی شه یان راده کات له مالتیک که سورتهی به قهره ی تیدا بخوینریت {و ده ره وه ده قهرموی: {إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ سَمًا، وَإِنَّ سَمَ الْقُرْآنِ الْبَقَرَةُ/الحکم، حسه الالبانی} هه موشتیک لوته که ی به رزی خوی هه یه، لوته که ی به رزی قورئانی ش سورتهی به قهره یه {

و ده ره وه ده پیغه مبه ره ﷺ سورتهی "به قهره" و سورتهی "نالی عیمران" ی به "الرّهراوین" ناو ده بات و ده قهرموی: {اقرءوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعا لأصحابه اقرءوا الزهراوین

البقرة وسورة آل عمران فإنهما تأتيان يوم القيامة كأنهما غمامتان أو كأنهما غيابتان أو كأنهما فرقان من طير صواف تحاجان عن أصحابهما اقرءوا سورة البقرة فإن أخذها بركة وتركها حسرة ولا تستطيعها البطلة/س} وه ره/ قورئان بخوینن که به راستی رۆزی هیامه ت ده بیت به تکا کارو شافیع بؤ یارمه کانی، ئەو دوو گو له ی قورئان، به قهره و نالی عیمران بخوینن، جا به راستی رۆزی هیامه ت ئەو دوانه دین وهک دوو په له هه ور یان وهک دوو سی بهر یان دوو کۆمه له له بالنده که باله کانیان کردو ته وه، پشتگیری و یارمه تی هاوړیکانیان ده که ن، سورتهی به قهره بخوینن که به راستی وه رگرتی به ره که ته و وازلیه یانی به شیمانیه و ساحیران ناتوانن له به رام به ریدا رابه وستن {

زانیان ئەوه نده خو یان به سوورتهی "به قهره" وه خه ریک کردو هه تا زانیویانه که چهند وشه و چهند پیت و چهند فرمانی تیدایه، هه ندیک وتویانه له م سوورته دا هه زار هه و آل و هه زار ئەمه و هه زار نه ی تیدایه، گه ورترین نایه تی قورئان له م سورته دا هاتو، که نایه تی دووه و هه شتا و دووه. ئەم سوورته پی شه کی مروقی کردو وه به سی به شه وه: باوه ردارو بی باوه رو و موفاق، له م سی لایه نه وه باسی مروقه کان ده کات، باسی ئیمانداران ده کات، ئینجا سیفه ته کانیان و دوا رۆزیان و ده ره وه ها باسی بی باوه ران ده کات له گه ل سیفه ته کانیان و دوا رۆزیان جا باسی موفاقان و سیفه ته کانیان و دوا رۆزیان ده کات و ده هه ره وه ها ئەم سوورته له به ری ئەه کامه وه، ئەه کامیکی زۆری تیدایه، ئەگه ر به وردی ته ماشای بکه ی عیلم و زانستیکی زۆری تیدایه، ئەبه و ئومامه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: {اسم الله الأعظم الذي إذا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ فِي سُرِّ ثَلَاثِ الْبَقَرَةِ وَآلِ عِمْرَانَ وَطه/ ابن ماجه، صححه الالبانی} ئەو ناوه گه وراهی خوا که هه رکاتی به وناوانه داوای ئی بکرت و ده لام ده داته وه له م سی سورته دا هاتو وه "به قهره و نالی عیمران و ته ها {

{به ناوی الله ی زور به سۆزو بینیه یه ت میه ره بان {

سهرمتای ئەم سوورته به م وشانه ده ست پی ده کات، که به م شیوه یه ده خوینریته وه (ئه لیف، لام، میم). ئەم وشانه، چونکه سه ره به خو ن به ناوه کانیان ده خوینرینه وه

④ ئەم كىتەبە بەرزو بەنرخە لەراستى و تەواۋى دا ھىچ گومانىك تىدا نىيە بەلگو ھەمو زانىارى و علمىكى تەواۋو راستە و رىئەشاندىرە بۇ پارىزكاران.

ۋشەى ﴿ذٰلِكَ﴾ واتە ئەو، ئىشارىتىكە بۇ دور بەلام ئەگەر بۆشتكى نىزىك بەكارچو ئەو ماناى گەورەى و رىز دەگەيەنەيت ۋەك لىرەدا لەباتى ئەوۋى كە (ھذا) بەكاربىنەيت بلىت ئەم كىتەبە و تراۋە ﴿ذٰلِكَ﴾ ئەو كىتەبە.

جارىكىان ئىمامى عومەر. خوالىتى رازى بىت. پىرسىارى كرد لە ئۆبەيەى كورى كەعب، كە تەقۋا چىيە؟ ۋتى: ئەگەر برۆى بە ناو شوپىنىكدا كەھەمۋى دىك ۋ دال بىت جى دەكەى؟ فەرمۋى: جل ۋبەرگەكەم ھەل دەكەم ۋ خۆمى ئى دەپارىزىم، ۋە زۆر بە وريايىيە ۋە دەروم تا لىتى تىدەپەرەم، ۋتى: ئەو تەقۋايە، واتە: وريايى خۆت بە ۋ خۆت بپارىزە لە گوناخ ۋ خۆت تاوانبار نەكەيت.

لە ئىمامى عەلىيە ۋە ھاتو كە لەبارەى تەقۋا ۋە پىرسىارى لىكرا جا ۋتويەتى: ﴿مَنْ أَخْشَى مِنَ الْجَلِيلِ وَالْعَمَلِ بِالْتَزِيلِ وَالْقَنَاعَةِ بِالْقَلِيلِ وَالْإِسْتِعْدَادُ لِيَوْمِ الرَّحِيلِ﴾ تەقۋا ترسان لە خاۋەن شكۆ ۋ ئىش كردن بەقورئان و رازى بون بەكەم ۋ خۆ حارز كردن بۇ مردنە.

لەم ئايەتەدا بۆجى فەرمۋى بۇ مۆتەقىان خۆ ئەم قورئانە رىئەشاندىرە بۇ ھەموو خەلك؟ چونكە تەنھا مەرقى لە خوا ترس سوۋدى ئى ۋمەردەگرى ۋ دەگاتە پەلەى خۆشەختى ۋ كامەرانى ھەردو ۋيان ۋەك ئەوۋى كەھەر بۆئەۋھاتىن ۋايە، جا بۇ بىباۋەرانىش دەبىت بە ھۋى نەمانى بىانويان لە رۆزى قىامەتدا. ئىنجا ۋەسفى پارىزكاران دەكات ۋ دەفەرمۋى:

⑤ مۆتەقى كەسانىكىن كەباۋەريان بە ھەمو ئەو شتە نەئىيانە ھەيە كە خوا پىغەمبەرەكەى باسپان كىردو، ۋە بەرىك ۋ پىكى نوپۇزەكانيان ئەنجام دەدەن ۋ بەردەوامن لەسەريان ۋ لەۋى كە پىمان داۋن دەبىيەخەن.

مەبەست لە شتە نەئىيەكان لە سەروى ھەمۋانەۋە زاتى خوا خۆيەتى ۋ لە پاش ئەو قىامەت ۋ زىندو ۋ بونەۋە ۋە ھەشرو پردى سىرات ۋ ئاگرى جەھەنم ۋ بەھەشت ۋ

پىيان دەۋترىت (الحروف مقطعة) واتە پىتە جىكان، كە جوارە پىتن ۋ لە سەرەتاي بىست ۋ نۆ سورەتى قورئان دا ھاتوۋن، بەشەك لە زانىانى تەفسىر لەسەر ماناى ئەم پىتانە قەسەيان كىردو ۋ زۆر شتىان باس كىردو، بۇ نمونە ھەندىك ۋتويانە: كە (الف) بە واتاى اللّٰه، يە، (لام) جبرائىل، ۋە (ميم) محمد ﷺ. ھەندىكى تريان دەلىن: ۋشەيەكە بۇ ئاگادار كىردنەۋە، ۋە چەندىن راي تىرىش ھەيە، بەلام ئەمانە ھەمۋيان راۋ بۆچونە ۋ ھىچ كاميان سەندىكى راست ۋ دروستيان لەسەر نىيە. زۆرەيى زانىان پىيان ۋايە كە ئەمە مۆتەشەببەھ ۋ واتاكەى نەزانراۋە كە ئەمە پەسەندىترىن رىگايە بۇ خۆپاراستن لە چونەناۋ مۆتەشەببەھاتەۋە ۋ خۆ دورگىرنە لە بپارىدان لەسەر قورئان بە بى بەلگە، بەلام لە ھەمان كاتدا باۋەرمان ۋايە كە پەرۋەردگار بىئەۋدە ئەمەى رەۋانە نەكىردو، بەلگو لە روى ھىكەمەت ۋ زانىايەۋە بوە.

كاتىك كە لە سورەتى ئەعرافدا كە بە ﴿الْمَصِّ﴾ دەست پىدەكات دەبىنن كە ۋشەى ﴿بَطَلَةٌ﴾ كە لە ئەھلىدا بە (سین) بە ﴿بَطَلَةٌ﴾ (الأعراف: ۶۹) واتە (صاد) نوسراۋە ئامازەيەكە بۇ ئەۋەى كە سەرنجى باۋەردار رابكىشەت بۇ ئەم پىتە ۋ پىتەكانى دىكە كە بە شىۋەى جىاجىا لە سەرەتاي سورەتەكە ھاتون، يان ھەرۋەك دەبىنن لە ھەمۋى قورئان كاتىك كە باسى گەلى لوت دەكات بە ﴿قَوْمٌ لُّوطٌ﴾ ناويان دەبات، بەلام لە سورەتى قاف كە بە ﴿قَوْمٌ لُّوطٌ﴾ دەست پىدەكات گەلەكەى لوت بە ﴿لُوطٌ﴾ ناۋدەبات، كە ئەمەش بەراستى سرنج راكىشە.

يەكەك لە موعجىزە سەرسو ھىنەرەكانە سەبارەت بەم پىتانە ئەۋەيە ژمارەى دوو پات بونەۋەى ھەركام لەم پىتانە لە سورەتەكانيان دا لە سەر نۆزدە بە بى ماۋە دابەش دەكرىن واتە لىدراۋىكىن لە ژمارەى نۆزدە، ۋە ھەر خواش زانترە. ئەمە بزانە بۇ تەۋاۋى ئەو پىتانەى كە لەسەرەتاي ھەندىك لەسورەتەكانى قورئانەۋە ھاتون.

فریسته کانه که نه وانه همو یان غه یین و له بهر چاومان نین،

تەمانەت پیغه مبه ریش ﷺ نیستا بۆ ئیمه غه یبه، به لام بۆ

سه حابه کان غه یب نه بوو، هر له سهر نه وه یه که

پیغه مبه ری خوا ﷺ به یاره کانی ده فرموی: {وَدِدْتُ أَنِّي

لَقِيتُ إِخْوَانِي فَقَالَ أَصْحَابُهُ أَوْلَيْسَ نَحْنُ إِخْوَانُكَ قَالَ أَنْتُمْ

أَصْحَابِي وَلَكِنْ إِخْوَانِي الَّذِينَ آمَنُوا بِي وَلَمْ يَزُونِي/ احمد وغيره،

صححه الاباني/ زۆرم بۆ خو شه که براکانم ببینم، یاره کانی

وتیان: ئەو ئیمه برای تۆ نیین، فرموی: ئیوه ره فیه و

یاری من، به لام براکانم نه و که سانه که له دوا ی ئیوه

دین و ئیمانم بۆ دین، له حالیکدا که نه وان منیان نه دیوه {

وشه {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ} لێره به تاك و تراوه نهك بهكو به لام (آل)

مانای کو ده گه یه نیت واته هه مو نه ئینه ک که باسکراوه

بۆیان، وه نه و مو ته قیانه که باوه ریان به نه ئینه کان هه یه.

نه و مو ته قیانه نوێژ ده کانیان به ریک و پیک ده کن، که به و

شێوه یه په یوه ندی به ینی خۆیان و خۆای خۆیان دروست

ده کن، فرموی {وَيُؤْمِنُونَ آيَةً} وشه (الإقامة) که

بهر ده و امیش ده گه یه نیت واته هه لسان به و شته ی که نوێژ

داوی ده کات، دیاره نوێژ داوا له مرؤف ده کات، پێشه کی

پاک و خاوی نی بیرو و باوه رو جیگا و پۆشاک و پاک و خاوی نی

له ش له له ش پیسی و بۆ ده ست نوێژی، {وَم} داوی لی ده کات

که دل و ده ست و دم پاک و دور له هه مو و خراپه و

فه سادیه ک بیت، وه که له سورته ی عه نکه بو تدا ده فرموی:

{وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِابْنِ الصَّلَاةِ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

/ العنکبوت: ٤٥ / نوێژ به ریک و پیک بخوینه، به راستی

نوێژ به رگری ده کات له داوی نی پیسی و خراپه {

وه ده بی نوێژ ده کانی به ریک و پیک بکات و به ره وانی

بیخوینی و به سوچه و رکوعی تیر و ته و او، چونکه

پیغه مبه رمان ﷺ ده فرموی: {لَا تُجْزَى صَلَاةٌ لَا يَقِيمُ الرَّجُلُ

فِيهَا صَلَاتُهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ/ الثاني، صححه الاباني/ بیکه که

نوێژیک که له رکوع و سوچه دا پیاو پستی راست

نه کاته وه و ئارام نه گرت {و ته حیاتیک ریک و پیک و سه لام

دانه وه یه کی جوان. نه مه پیی ده و تری (إقامة الصلاة)

نه گینا (آء) ی سه لاتمان کردوه. ئینجا ده فرموی: وه

له وه ی که ئیمه پیمان داو نه ده خشن. وه نه مه دوو به شه

یه که م نه وه یه که باوه ردار پیی وایه هه رچی هه یه

په ره ردار پیی داوه و نه مانه تیکه لای نه و، به شی

دوو هه می نه وه یه که باوه ردار له وه ی که پیی دراوه

که سانی تر له بیر نه کات، وه نه مه ش بۆ په یوه ندی مرؤف

له گه ل مرؤف دایه. وه له هه مو کرداریکی چاکدا په یوه ندی

نیوان مرؤف و خۆای گه وره هه یه چونکه نه نه جمانی

فرمانیک نه و زاته یه هه ره وک له نوێژدا {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ} تیت

ده گه یه نی که تۆ ته نه ا بۆ خو ت نیت، به لکو بۆ خو ت و

کو مه لی مو سه لمانانیت،

جا پیو یسته لێره دا سرنج له به خشین بکه یین، مو سه لمانان

با بزانی نه وه ی له م سهر زه و یه دایه هه مو ی به ندی

خودان و نه و رزق و رۆزه ش که هه یه هه مو ی مو لکی

خوا یه و نه و ده دات و به نه ندازه ی پیو یستی به نه ده کانی شی

رۆزی ده نی ریت، پاشان خۆای گه وره له به ر نه و

به رزه و نه دی که خۆی ده یزانی ت هه ندیک ده و له مه ندو

هه ندیک هه زار ده کات، که نه مه هه ره و وکیان بۆ تاقی

کرد نه وه ی هه ره و و لایه، نه هه زاری و نه ده و له مه ندی

نی شانه ی خو شه و یستی یان رق لی بونه و نه یه، کابری

ده و له مه ند ده بی بزانی نه و شته ی که پیی دراوه هه ره ی

خۆی نه ی، به لکو به شی کی خه لگی تیدایه و وه که نه مانه تیکه

له لای نه و، جا ده بی بزانی ت که چی به و سه رما یه ی خۆی

ده کات و چۆن و چه ند و به کیی ده به خشی ت چونکه نه و

په رسیاری لی ده کری ت وه که پیغه مبه رمان ﷺ ده فرموی: {لَا

تَزُولُ قَدَمَا الْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسَالَ، عَنْ أَرْبَعِ خِصَالٍ : عَنْ

جَسَدِهِ فِيمَا أَهْلَاهُ، وَعَنْ عَمَلِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَتَيْنَ

اِكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، / الطبراني، صححه الاباني/ له رۆزی قیامه تدا

به نه ده له شوینی خۆی نا جو لیت تا له باره ی (چوار) شت

په رسیاری لی نه که ن: له باره ی جه سته ی که له چی دا

له ناوی برد، له باره ی عومری که له چیدا ته وای کرد،

له باره ی مال و سامانی وه که له کو یوه به ده سته هی نا وه و له

چیدا به کاری هی نا وه {

هه ره وها ده فرموی: {تَصَدَّقُوا فَإِنَّهُ يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ يَمْشِي

الرَّجُلُ بِصَدَقَتِهِ فَلَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا يَقُولُ الرَّجُلُ لَوْ جِئْتُ بِهَا

بِأَلْسِنٍ لَقَبَلْتُهَا فَأَمَّا الْيَوْمَ فَلَا حَاجَةَ لِي بِهَا / البخاري/ مال

که نه مه سن سیفهتی مروقی موتهقی بو، نیقامی سولات،
 ① نیمان به غهیب نهفهقه دان له ریگی خوادا. نینجاسی
 سیفهتی تری نهوانمان بوئاس دهکات ودهفه رموی:

② وه نهو کهسانه که باوهر یان ههیه بهودی که
 رهوانهکراوته لای تو نهی محمد ﷺ که قورئانه، وه
 باوهریان ههیه بهودی که رهوانه کراوه له پیش تودا وهک
 تهورات و نینجیل و زهجوورو سوحواف که موسلمانان
 باوهریان به ههمویان ههیه و نهوان به هاتنی روژی
 قیامت یهقینیان ههیه.

نهوانه دهزانن که بیگومان قیامت دیت، وهحیاسیان
 لهگهئا دهکرت، جا نهو غهیهی که له پیشهوه باسمن
 کرد نهگهر مانای گشتی بیئت نه مه بی دهورتیت تایهت
 چونکه قیامت یهکیکه لهو شته شاراونه. واته (التخصیص
 بعد التعمیم) له دواي نهودی که زانیمان یهکیک له غهیهکان
 نیمان به قیامته، لیبردا دووباره باسی کردهوه بو نهودی
 که بزانیان بابهتهکه گرنگه نه باوهر به راستی مروقی
 دهگیریتتهوه له تاوانو له ههلهو له خراپه به راستی دوو
 شت زورکاریگهرن له ژیانی مروقدا نهوانیش:

③ یهکه میان: باوهر بونه به خوی تاکوتهنها، تواناو ناگا،
 زاناودانا، بیسهرو بینهرو گهوره و دادپهروهر که هیچی لا
 ون نابیت و زولمیش لهکس ناکات

④ دووهه میان: باوهر بونه به هاتنی قیامت که حیسابی
 لهگهئدهکرت، کهگرنترین پالنهری مروقه بو چاکهکاری و
 دورکوتنهوه له خراپه، جا نهوکهسانه که نه پینج
 سیفهتانهیان تیدا بیئت نهمانه له پاریزکاران.

⑤ نهمانه ئیتر کهو تونهته سهر ریگی هیدایهت و لهسهر
 شهقامی راستهقینهی دینی خودان، جا به راستی نهمانه
 ههر خویان سهرکهوتوو رزگارن.

واته نهوانه تهقواو باوهر به ههمو نهو شتانهی که
 پیغهمبهر ﷺ پیی راگهیاندون و کردهوی چاک و باوهردار
 بون به ههمو پیغهمبهرانی پیشو ههموی له خودا کو
 کردوتهوه نهواونه سهرکهوتون، وشه(فلاح) واته گهشتن
 بهو شتهی که ههولیان بوداوه و رزگار بون لهودی که
 خویانیان لیدهپاراست.

بیهخشن جا بهراستی کاتیک دیت که پیاو بهو مالهی که
 دهیهویت بیههخشیت دهکوهیتته ری بهلام کهسیکی دهست
 ناکهویت کهپی بدات، جا پیاوو پیی دهلیت نهگهر دوینی
 بهتینایا نهوه وهرم دهگرت بهلام نهمرؤ پیویستم پیی
 نییه.

⑥ ههروهه ههقیریش بو تاقی کرنهومیه تا دهکرهویت نایا
 مروقی لهو حالتهدا نارام دهگرت یان نه. نایا بو بهدهست
 هینانی مال و سامان رو له ههرشوینیک دهکات و ههر
 ریگهیکه لهبهردهگرت به بی نهودی رهزامهندی ﷺ
 رهچاو بکات و بزانی نایا نهوه حالله بو یان نه؟ نینجا
 ئالیردها پیویسته موسلمانان بزانی که برای یهکترن و بزانی
 که نهگهر دهوله مهنندن و له بهشی خویان زیاتریان ههیه
 داوایان لیکراوه که ههندیکی لی بگهریننهوه بو نهوانه
 خوارهودی خویان له ههزاروکه دهستان تهناهنهت میوانیش
 بهشی خوی ههیه، جا نهو کاته نیمه دعتوانین به ریک و
 پیکی لهم دنیاا ژیان ببهینه سهر و نهوکاته ههرگیز
 ههقیر ههز ناکات که نهو دهوله مهننده زیانی لی بکهویت،
 خو نهگهر چاوی لی بو که زیانیکی روی تیبکات ههقیرکه
 له لایهن خوییهوه نهگهر له دهستی بیئت پاریزکاری لی
 دهکات چونکه نهودی که لهلای نهو دهوله مهندهیه بهشی
 خوییشی تیدایه و هیچ کهسیش ههز به زیانی خوی ناکات،
 جا به پیچهوانهوه ودهو نهمرؤ که دهبینن دهوله مهنده
 ههر بو خوی کودهکاتهوه و لافی پی لی دعات به سهر
 خهلکدا، ههزارهکesh نهک ههر بهو زیانه رازیه، بهلکو
 ههز دهکات ده بهرامبهز زیان بکات، بو؟ چونکه دهلی
 راسته مالی خویته، بهلام بهو مال لهوت بهرز بووه به
 سهرمانداو بهشیکی نیمه ههزاری تیدا نیه و خوی له
 برایهتی موسلمانان دزیوتهوه و نیمهش به چاوی
 برایانهوه تهماشای ناکهین و ههزیش به زیانی دهکهن که
 نهمهش رق و کینه زیاتر دهکات، بهلی خوی گهوره تیمان
 دهگهینی که نه مه ههموی مولکی خوایه و ههمو تیدا
 شهریکین و تیمان دهگهینهی که ههمومان برای یهکترین، وه
 تیمان دهگهینهیت که نهو مالهی ههته دهبی بهشیکی
 بگهرینیتتهوه بو خواروی خوت که ههزارمکانه.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُونَ الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ اللَّهَ أَشْفَهُهُ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٤﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿٦﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿٩﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ فَمَا رَجِحتْ بَخْرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١١﴾

بزانه که بهر دی مروؤو جنوکه یان کافرن و بؤ هه میشی لهناو جهه ننم وه یان باوهر دان و بؤ هه میشه لهناو بهه شتدان وهك الله دهفه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُكِّرْ

كُافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ / التغابن: ۲ / نهو زاتهی که دروستی کردون جا هندیکشان باوهرده و هندیکشان باوهرداره ﴿

جا لیره داش پاش باس کردنی خواناسان دهجیته سهر باسی کافرهکان و پاشان دوور و دهکان که نه وانیش کافرانیکن که خوین به باوهر دار پشانی موسلمانان ددهن، جا موسلمان چونکه ناتوانیت ناگای لهناو دلهکان هه بیت نهوی که خوئی به موسلمان پشاندان و نوئیزی دکرد نهوا وهك موسلمانیک لهگه لیدا هه نسوکهوت دهکات، بهلام الله ناگای له دلهکان ههیه جا نهوی دوور بیت پهروهر دگار له ریزی کافرن حیسابیان دهکات و بهه شتان لی قهدهغه دهکات و دهیانخاته ناو هولترین شوینی جهه ننمه وه.

بهلی نایه تانی پئشو باسی خواناسان بو، ئینجا باسی بهشیکی تر دهکات که به پیچه وانیهی خواناسان ریگای هیدایهت و سهرکهوتنیان نه گرتوته بهرو دلهکانیان

نهو منده رهش بوتوه وه که تهنانهت قسهی پیغه مبه ریش ئیشی لی ناکات جا دهفه رموی:

﴿بیگو مان نهو که سانهی که کافرو بی باوهرن یه کسانه لایان بیانتر سیینی یان نه یانتر سیینی ئیمان ناهینن.

نهم نایه ته ههروهک زانیان و توینانه: هئی عافه و معناه الخصوص فیمن حقت علیه کلمه العذاب واته: نهم نایه ته شیوازیکی گشتی ههیه که مبهسته کهی تایبه ته بهوانه ی که برپاری سزایان دراوه و به کافری دهمرن، وه مبهستی نهوانه نییه که بؤ ماوهیهک لهسهر کوفردا بوون، بهلام پاشان ری راستیان گرتوته بهرو لهسهر نهو ئیمانیهش مردون، وشه کوفر به مانای داپوشاندن و شاردنه وه دیت واته "الستر والتغیة". نهوسا ههرکه سیک شتیک بشاریته وه نهو پیی دهوتریت "کافر" واته داپوشهر جا ههر بویه به جوتیار که دانه ویله له ناو زهوی دهشاریته وه دهوتریت "کافر" وهک له سورتهی "حه دید" دا هاتوه که دهفه رموی: ﴿كُنْزٌ لِّغَيْثٍ أَحَبَّ الْكُفَّارِ بَنَانُهُ﴾ / الحدید: ۲۰ / وهک بارانیک وایه

که گزوغیا سهو زبو دهکانی جوتیار شادمان بکات ﴿جا ههر بویه به مروؤی بی باوهر دلین "کافر" چونکه نهو هه مو نیشانه و نیعمه تانهی پهروهر دگار که بهلگن لهسهر یهکتای و دهسه لاتداری نهو زاته پشتیان تیدهکات و دهشاریته وه، بهلام وشهی "الکفر" به مانای شهرعی واته دژو له بهین بهری ئیمان که بریتیه له کافربوون به الله و به نیعمه تهکانی، وه نه مهش دهکریت به دویه شه وه:

﴿یه کهم: کوفری بجوک (الکفر الأصغر) که به کوفری نیعمهت یان "کفر دون کفر" یش دهناسریت بریتیه: لهو گوناچه گه ورانه که بههوی نهوانه وه کابرا تاوانبار ده بیت، بهلام له بازنه ی ئیمان دهرناچیت، له دنیا دا وهک باوهر داریکی تاوانبار هه نسوکهوتی لهگه لدا دهکریت، وه له دوارو زیشدا له ژیر ویستی پهروهر دگار دایه یان دهیه خشیت یان تولهی نهوی لیدهکاته وه، بهلام سهر نه نجامیان ههر چونه بهه شته، نهم گوناچه گه ورانه بههوی نهوی که ریگایه کن بؤ توش بونی کوفری گه وره له وتهکانی شهر عدا به کوفر ناوبراون وهک پیغه مبه ریش

دهرموی: {سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ/ مسلم/ قسه و تن به موسلمان تاوانه و شه کردن له گه لیدا کوفره}

دووههم: کوفری گه ورهیه (الکفر الأكبر) که به هوی نه ووه کابرا له باز نهی نیمان دمرده چیت و به کافر دناسریت و له دنیا شدا وهک کافریک هه لسوکه وتی له گه لدا دمکریت و له دواروژیشدا بۆ هه تا هه تایی له ناو دۆزه خ دا دمینیت هوه، که نه مانه ش یان ههر له نه و له وه کافربون (الکافر الأصلي) یان له دوا ی نیمان پاشگه زیونه ته وه له نیمان و تووشی نه م کوفره هاتوون (المترد)،

کوفری گه وره دمکریت به چهند به شه وه وهک:

کوفری سهرکه شانه (الکفر العنادی) که نه و که سهیه که راستی و حقی بۆ دمرکه وتوه، به لام به هوی سهرکه شه وه دان به و راستیه دا نانیت،

کوفری دان پیدانه نان (الکفر الإنکاری) نه و که سهی که به دل و زمان نینکاری به و مردگار یان دواروژ دمکات وهک مادهمپرستان (الشیوعون).

کوفری خۆبه زل زانی (کفر الکبر) که نه مهش وهک کوفری عیناد وایه به لام هۆکاری نه و عیناده، نه م خۆ به زل زانی نه، وهک کوفری شهیتان.

کوفری نیفاق (کفر النفاق) نه و که سانه که کوفریان له دلدا شارد و ته وه و به زمان دان به راستی نیسلام و نایین دا دمین، نه مه به نیفاقی باومریش (النفاق الاعتقادی) دناسریت، نه مانه نه گهرچی له دنیا دا تا نه و کاتهی که کوفرکه یان دمرنه که وتوه وهک موسلمان له گه لیا ندا هه لسوکه وت دمکریت، به لام له دواروژدا قوتترین جیگای دۆزه خ مالیانه، کوفری به دروخستنه وه و هه لال کردنی حهرام و حهرام کردنی هه لال (کفر التکذیب و الاستحلال) جاجونکه نه مانه خۆیان ریگای کفریان هه لباردوه و دزایه تی خوا و پیغه مبهریان ﷺ کردوه له بهر نه وه خوی گه وره،

نورم

مۆزی ناوه به سهر دلایندا و به سهر نه ندای بیستنیاندا وه به سهر جاوه کانیانه وه په رده یه کی گه وره و نه ستور هیه، که راستی نابین و بۆ نه وان سزایه کی پر نیش و نازار هیه، دلی مروقی بی باومر سی جوره (زان،

طبع و ختم، قفل) ران: نه ویه که مروق گوناح دمکات جا کهم کهم و نه م گونا هانه دهن به به نه یه کی رهش له سهر دلی گونا حکاره وه تا وای نی دیت که به ته وای دلی داده پوشتی نیر هیچ قسه یه کی چاک نابیسیت وهک دهرموی: «نه خیر وانیه به لگو رهشایی کردارمکانی خۆیان دلی داپوشیون» موتیفین/ ۱۹

دل وهک ناوینه یه که چون ژنگ دهیگریت و کهم کهم وای نی دیت ههرچی ته ماشای بکهیت هیچ نابیسیت ناوایه و به گوناح رهش دهیته وه و قسه ی خیر نابیسیت، پله ی له وه گه وره تر و به زحمهت تر (طبع، ختم) به که نه گهر هاتو ههر خراپه ی کردو به رده وام بوو له سهر تاوان مۆریکی پی دادنه ریت و مگو چون نامه یه ک دنوسی و پاشان مۆری ده کهیت واته تازه ته وای بوو شتیکی تری نادریته دم، پله ی سیهم قوغل دمکریت و داده خریت و ئومیدی کردنه وه ی نامینیت، جا نیر نه ژیریان کار دمکات و نه گوینکانیان راستی و حقیقهت دهیسیت، جا که نه م هه مو حه قه یان بۆ باس دمکریت، و نه و هه مو ئاساره گه وره یه ده بین، به لام په رده به سهر جاویانه وه یه و راستیه کان وهک خۆی نابین، نه وه نه بی که نه مانه جاویان کویر بییت، به لام نه و دله ی که له ناوه ویه نه وه کویر بووه، نه جاوی سهر و نه مه قلی دنیا یان. کاتی که شته کان ده بین بییری نی ناکاته وه و په ندی نی و مرناگریت وهک مروقی کویر وایه.

لیردها پیویسته نامازه به وه بکریت که یه کی که به نه ماکانی باومری نه هلی سونه و جه ماعت نه ویه که: (الایمان قول و عمل یزید بالطاعة و ينقص بالمعصية) واته: نیمان باومر کردن و دان پیدا نانی دله و ته و کرداره که به چاکه زور ده بییت و به تاوان کهم ده کاته وه، جا و ته ج دهرونی بییت که به راست زانین و باومر کردنه له دله وه به نه ماکانی نایین و به چاک سهرامگیر بونیته تی، و ته ی زمانی که دان نانه به و به نه ما سهرمکیانه و ناشکرا کردنی. کرداریش ج دهرونی بییت که هه مو نه و عیباده تانه دهگریته وه که جیگایان دل و دهرونه وهک ئیخلاص و خوشه ویستی و ترسو ئومید و... هتد، وهدراری رواله تی نه و کرده وانه یه که به نه ندانه کانی له ش ده کرین، وه نه مه

واتى ثيمانہ لہلای ٹہلی سونہتو جہماعہت کہ ٹیمامی شافعی لہ کتیبی "الأم" باس لہ ٹیجماعی سہلف دہکات لہسر ٹہمانہو دہلئت: (کَانَ الْجَمَاعُ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ، وَمَنْ أَذَرَكْنَاهُمْ يَقُولُونَ: الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَنِيَّةٌ، لَا يُجْزِي وَاحِدٌ مِنَ الثَّلَاثِ إِلَّا بِالْآخِرِ) واتہ: ٹیمان وتہو کردارو نیہتہ کہ ہیچکامیان بی ٹہوی تریان دروست نیہ) جا ٹہگر ہاتو کہسیک لہ ناخی دا باومری بہ اللہ و ٹایینو راستی پیغہمبہران بوو بہلام نامادہ نہبو کہ بہ زمانو کردہوہ بیسہلمینیت ٹہوہ پئی ناوتریت باومردار (المؤمن)، ٹہگر ہەر باومری دمرونی و ٹہو زانینہ بہس بواہ زوریہی کافران دہبواہ بہ باومردار دابنرایانہ خو دہیانوت (مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى / الزمر: ۲ / نیہ ٹہوانہ ہەر لہبہر ٹہوہدمہپرستین تالہ خوامانہوہ نزیک یکہنہوہ) ٹہگر وتہی رواٹہی (بی کردار) بہس بواہ دہبواہ فرعون و شہیتانیش بہ باومردار حیسابیان بؤ یکاریہ، اللہ لہ بارہی فرعونہوہ دہفرموی: (قَالَ آمَنْتُ أَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا الْإِلَٰهَ آمَنْتُ بِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ / یونس: ۹۰ / وتی) بیگومان کہمن باومرم بوہ کہہیچ بہرستراویکی راستہقینہ نیہ بیجگہ لہوکہسہی کہ نہوہی یہعقوب باومریان پئی بوہو من لہموسلمانانم) لیردہا بہزمان دانی نا بہ تہنہایی خوادا جا ٹہوہش ٹہوہ دہگہپہنیت کہفرعون خووی دموروبہرہکشی لہ دلہوہ خواہیان ناسیوہ بہشایہتی اللہ خووی وک دہفرموی: (وَمَحَمَّدُوا بِهَا وَاسْتَقْنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ / فصل: ۱۴ / بہ ہوی زولم و خو بہ زلزانی ٹینکاری نیشانہکانیان کرد لہحالیکیدا بہ تہواوی دہیانزانی کہ ٹہو بہیامہی موسا راستہ)

وہ یان شہیتان باومری بہ بوونو دہسہلاتداری اللہ و ہرودہا بہہہشت و جہہہنہم و روژی دواہی ہمیہ، باومری ہمیہ کہ بہدہیہنہری ٹہو ہہمو مہخلوقاتہ اللہ یہ جا بؤیہ داوا لہ خوا دہکات کہجاری نہیکوژیت وک لہ سورہی (صاد) دہفرموی: (قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۳۸﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿۳۹﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿۴۰﴾ قَالَ فَمِعْرُوكَ

لَاغِيَتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۴۱﴾ / ص: ۷۹ - ۸۲ / واتہ شہیتان وتی: ٹہی بہرودرگام! ماومہ پییدہ تا روژی زیندوکردنہوہ! اللہ! ہفرموی: جادلٹیابہ ٹہوہ تو لہماوہ پیدراوانی، ہہتا کاتی روژی زانراو، شہیتان وتی: جا سویند بہ عیزمتی تو سہر لہ ہہمویان دہشاوینم) وہیان لہ بارہی ٹہلی کتیب دا لہ سورہی (ٹہنعام) دہفرموی: (الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَلِكْتَبَ بِمِرْئُونِهِمْ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ / الأنعام: ۲۰ / ٹہوانہی کہ کتیبمان پیدان پیغہمبہریان اللہ دہناسی ہہرودک چؤن مندالانی خوہیان دہناسی ہەر خوہیانن کہ زیانیان لہخوہیان داوہو باومر ناہینن) دیارہ کہ ناسین و باومریکی دمرونی بہ بی کردہوہ سودیکی بؤ خواونہکہی نیہو ٹہوانہی کہ ٹیدعای خوہویستی خواو پیغہمبہر دہکەن جا ہہرکات پییان دہوتریت ٹہی کواکردارتان؟ دہلئن: خوا تہماشای دمرون دہکاتو رواٹہ گرنگ نیہیہ، بہراستی زور بہ ہہلہدا چوون، بہلئی راستہ اللہ بؤ وەرگرتنی کردہومکان تہماشای نیہتو دلہکان دہکات کہ سہرچاوہو فرماندہی کردہوہ رواٹہتہکانن، جا بؤیہ پیغہمبہر دہفرموی: (إِلَّا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقُلْبُ / صف: ۱۲ / ناگادارین کہ لہ لہشدا پارچہ گوشتیک ہہیہ کہ ٹہگر چاک بو ہہمو لہش چاک دہبیت، وہ ٹہگر فاسیدو خراب بو ہہمو لہش خراب دہبیت ناگادارین کہ ٹہوہ دلہ) |

دہبیت ٹہوہش بزانتیت ہہندیک پییان وایہ کردہوہ مہرجیک نیہ بؤ راستی ٹیمان، بہلکو مہرجیکہ بؤ تہواو بوونی ٹیمان واتہ پییان وایہ کہ ٹہگر کہسیک لہ ہہمو کردہومکان وازبہینیت مادام باومری دمرونی ہہیہ یان بہ زمان ٹیعتارف بکات ٹہوہ باومردارہ، بہلام ٹیمانہکہی تہواوو کامل نیہ! ہہندیکیش پییان وایہ کہ کردارہکان ہہمویان مہرجن بؤ راستی ٹیمان، ٹہمانہپییان وایہ ٹہگر یہک کردہوہ وازلٹیہینریت ٹہوا کابرا کافر دہبیت و بہباومردار حیساب ناگریت وک بیروبوچونی "خہوارج" بہلام بیروبوچونی وہسہتو حہق بؤچونی ٹہلی سونہو جہماعہتہ کہ لہ فورٹان و سونہت وەرگراوہ ٹہویہ کہ

دروندا خراب بیت جا نیفاقی عهقیدهیی ههیه و نیفاقی عهملیش ههیه، نیفاقی عهقیدهیی کابرا کافر دهبیت مامام به عهقیده باوهری به بنهماکانی نایین نهبیت، بهلام به رموالت شتهکان دمکات. به پیچهوانهیی " فسق " و " الظلم " له قورناندا ههرکات باس له نیفاق و مونا فیک دمکات مهبست نیفاقی عهقیدهیی. له نیفاقی عهملی دا کابرا له دلیدا باوهری ههیه، بهلام به کردموهکان خرابه. پیغمبر ﷺ دهفرموی: { آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أَؤْتِمِنَ خَانَ / منق علیه / نیشانهیی دوورو سیان ههرکاتی هسه بکات درو بکات، وهههرکاتی به لئینی بدات نه بیاته سهرو، وهههرکاتی کرابه جیگای متمانه خیانهت بکات } ئه گهر کابرا ئه مانهیی ئه نجام دا پیی ده لئین: کرداری دووروی ئه نجام داوه، بهلام نازانریت دووروه یان نه، ئه گهر له ناو دلی دا ههر ئاووها بیت و باوهری بهو شتانه نه بیت، ئهوه مونا فقی بیرو باوهریه و کابرا پیی کافر ده بیت. شوینی (لای خواری ئاگری جهه نه مه) مونا فقی بهو ماتایهیی که وتمان له مه که دا نه بوو چونکه ئه وان له ترسی تۆله لیگردنه وه ئاوا دوو روو بون خو له مه که دا موسلمانان زهخت و زوریان نه بو له کاتیکدا پیغمبر ﷺ تشریفی هیئا بۆ مه دینه و خه لگی مه دینه ئیمانیا پی هیئا، وه ئه وسو خه زره ج که دوو تائیفهیی گه وره بوون یارمه تی پیغمبریا ن ددها پپیش ته شریف بردنی پیغمبر ﷺ بۆ مه دینه، عبدالله کوری ئوبهیی یه کیک له وان بوو (ئه وسو خه زره ج) ههر دوو وکیان ئاماده بون که بیکن به قیادهی خو یان، بهلام له کاتیک دا که مه سه له ی پیغمبر و ئیسلام هاته پپیشه وه وازیان له م مه سه له یه هیئا، جا له سه ر ئه وه عبدالله ی کوری ئوبهیی رهی له پیغمبر هه لگرت.

پیغمبر ﷺ ئاگر به سستی له گهل جول هه که کانی ناوخوی مه دینه دا هه بوو، بهلام که شه ری به در کرا ئیتر ئه م کابرایه ترسی ئی پهیدا بوو، چونکه ئه گهر دوژمنایه تی پیغمبر ﷺ بگردایه به ئاشکرا نه ده ویا، ئینجا خو ی و جه ند که سیك له هاووینه کانی هاتنه ریزی موسلمانانه وه که به سه ر زاره کی خو یان به ئیماندار پپیشان ددها، بهلام له ژیره وه دزایه تی پیغمبریا ن دمه کرد، نا له و کاته ی که

موسلمانان هیزیان پهیدا کرد مونا فقان پهیدا بوون، بهلام جیگای سه رسورمانه ئه مرۆ ته ماشا ده که یین ئیشه که پیچه وان هیه سه ره رای ئه وهش که حوکمی ئیسلامیش به داخه وه نیه کابرا مونا فقه وه به دم ده لئیت من موسلمانم و ئیدعای ئیسلامی دمکات و هه ندی ئیشی ئیسلامیش ئه نجام ددهات، که چی له ناو دلیداو له ژیره وه دزایه تی ئیسلام دمکات؟! به راستی مانای (موشریک، مونا فقی، موسلمان) ئه گهر دیکه تیان ئی بکه یین له سه رده می پیغمبر ﷺ له گهل ئیستا هه رسیکیان گۆراون. بۆ نمونه پپیشه کی ئیمانداران له سه رده می پیغمبر ﷺ کاتی که هسه یه کی پیی ده وتن، فهرموده که یان دمه بردو ئیشیا ن پیی دمه کردو ئینجا دمه گه رانه وه که سی واهه بو که دوا ده که وت پیغمبر ﷺ په رسیاری ئی دمه کرد بۆ ئه و منده دوا که وتیت؟ وه لامی ددهایه وه ده یوت: ویستومه ئه و جه ند ئایه ته ی که بر دوومه کاری پی بکه م ئینجا بیمه وه بۆ لات، بهلام به داخه وه ئیمه ئه و هه موو ئایه ته ده زانین، ئه و هه موو شته له باری ئیسلامه وه ده زانین وه خو شمان به موسلمان ده زانین بهلام کامه یه ئیشکردنی ئیمه به و زانینه ی خو مان؟ که وا بوو ئیمه له گهل موسلمانانی پپیشوو گۆراوین و له یه ک ناچین؟ موشریکه کانی پپیشوو کاتی توشی به لاو موسیبه ت و ناره حه تی دمه بون نا له و کاته دا زۆر به ئیخلا سه وه روویان دمه کرده ﷻ و باوهری خو یان دمه گۆری و ده یان وت هیچ که س دمه ر نابینیت و هیچ که س به که لک نایه ت جگه له ﷻ هه تا دمه گه یشتنه و شکایی جاکاتی که دمه گه یشتنه خو شی و ترسیان نه دمه ما موشریک دمه بون، بهلام به داخی گرانه وه ئه مرۆ موسلمانان له کاتی ته نگانه دا خو یان موشریک دمه کن و هاوار ده که نه ده یان ناوی غه یری ﷻ. ته وا و به پیچه وان هیه موشریکانی کۆن! په نا به خوا ﷻ هیه بیجگه له ﷻ وه لامی ناچاران بداته وه ههرکاتی هاواری ئی بکه ن وئو ته نگ و جه لمه یان له سه ر لایات؟

النمل/ ٦٢،

کابرای دوورو چونکه حاکمیه تی ﷻ بوو ئه گهر موسلمانیک ری و پیک نه بوایه لیان قه بول نه دمه کرد، جا توانای شه ری نه بوو خو ی به موسلمانیک راست پپیشان

دهدا خو ئیمرو موسلمان هیچ دسه لاتیکی نیه، که چی دهبینی کابرا دوورووه هه لسوکه وتی دووروانه دهکاتو به نیفاهیکی ناشکراو روونهوه جا بویه پاش ماوهیه کی کهم که ئهم دوورووه نویانه سهریان هه لدا، حوزه یفه که به "صاحب سر رسول الله ﷺ" دهناسریت و ناوی دووروانی دهزانی فهرموی: (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ الْيَوْمَ شَرُّ مِنْهُمْ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ) کائوا یؤمذ یسرون والیوم یجهزون / البخاری / مونا فیه کانی ئهمرو له مونا فیه کانی سهردهمی پیغه مبهرد خراپترن، چونکه ئهوان نیفاهه که یان دهشاردهوه به لام ئه و دی ئهمرو ناشکرای دهکهن

ئه گهر چی ئهو نیفاهه ناشکرایه به لگه یه له سه ر کوفر یکی ناشکرا جا هه ربویه ئهو حوزه یفه ده لیت: (إِنَّمَا كَانَ التَّفَاقُّ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَإِنَّمَا هُوَ الْكُفْرُ بَعْدَ الْإِيمَانِ) / البخاری / واته: له راستیدا نیفاق ته نها له زهمانی پیغه مبهرد بو به لام ئهمرو کافر یوونه له پاش باومردار بوون) چونکه کابرا له بنه ماله یه کی موسلماندا له دایک بووه باومردار بووه به لام بهو هه لسوکه وتانه توشی کوفر ی نیفاق بووه، وه ئهمانه هه ر شه یه کی گهورهن بو کۆمه لگهی موسلمانان، جابویه پیغه مبهرد ده فهرمویت (إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ كُلِّ مُنَافِقٍ عَلِيمٍ) اللسان/احمد، الطبرانی، صحیحه الالبانی / واته: بیگومان ئهو شته ی که له هه موشت زیاتر لیی دهرسم بو ئهم گه له م هه مو مونا فیه کی زمان زانییه جا واده رکه وت که یه که م وه سفی منافقان درۆزیه ده لیتن: ئیمه ئیمانمان هیناوه به الله و به روژی قیامت،

٩ ئهمانه دهیان وه یته به م درۆو ده له سانه فیل له خوداو فیل له ئیمانداران بکه ن و به م هسانه دهیان وه یته که موسلمانان بچه له تینن و وایان تی بگه یهنن که موسلمانن و برای ئه وانن وه له ژیره وه هه رله سه ر بیرو باومردی خو یانن الله ده فهرموی: ئهمانه ته نها نه فسی خو یان ده خه له تینن چونکه الله ناگاداری ئه وانه، ئهمانه دهیان وه یته به م هسانه الله لییان خو ش بیته، به راستی لییان خو ش نابیته چونکه خوای گه وره ده زانی ئه وانه خه ریکی چین، هه روه ها ئیمانداریش مونا فقان ده ناسن

چونکه الله وه سفی مونا فقانی ئه و منده به چاکی بو روشن کردونه ته وه، هه ر که م یه هه لسو که وتیان له گه ل دا بکه ین به چاکی دهیان ناسین، بو نمونه چه ندین جار عه بدولای کور ی ئوبه ی موسلمانان ویستویانه بیکوژن، وه چه ند جار پاله وانی ئیسلام عومهری کور خه تاب وتویه تی ئیجازه بدن با من بیکوژم، پیغه مبهرد ده فهرموی: من ده زانم مونا فقه و حه قی کوشتنی هه یه، به لام دوزمنان پرو پاگهنده ده کهن و ده لیتن: محمد دۆستانی خو ی ده کوژیت له بهر ئه وه ئیجازه ی نه داوه بیکوژن که پیغه مبهردی خوا ناسیویه تی به لکو ناوی مونا فقان بو پیغه مبهرد هاتوه یه کیک له یارانی پیغه مبهرد ناوی حوزه یفه وه ک وتمان پیغه مبهردی خوا ناوی هه مو مونا فقانی بی وتوو، جا ئاوا دهرکه وت که ئهمانه فر و فیلان هه ر له نه فسی خو یان کردوه، به لام هه ست و شعور یان نیه واته سیفه تیکی تری مونا فقان ئه مه یه که مرو فیه کی بی هه ست و بی دهرکن ئه گهر خاوه ن هه ست بونا یه ئا وایان به خو یان نه ده کرد.

١٠ ئه وانه له ناو دلیاندا نه خو شی هه یه ناچار ئهم حاله ته یان بو خو یان هه بوول کردوه به روا ته ئیسلام و له ژیره وه ناموسلمان، سا الله ئهو نه خو شییه یان بو زیاد بکات وه بو ئه وان هه یه سزایه کی دهر دناک به هوی ئهو درۆیه ی که ده یکه ن.

چونکه خو یان بوون به هوی ئهو نه خو شییه، خوای گه ورمش نه خو شی بو زیاد کردن، جا ئهم رسته یه (فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا) لیره خه به ره، به لام ده گونجی به مانای (إنشاء) بیته واته دوعا بیته وه ک مانا مانکرد،

١١ جا هه ر کاتیک پییان بوتریته فساد دروست نه که ن له سه ر زه ویدا، خراپه مه که ن، تاوان مه که ن، خه لک مه کوژن، به ناحق مالی خه لک مه خۆن، دزایه تی نایین مه که ن، جاسوسی مه که ن، پشتگیری بی باومردان مه که ن جا که ئه مه یان بی دهرتریته ده لیتن: ئیمه پیاو چا کین، به رژه وهندی خه لکمان ده ویت، ده مانه ویت خه لک بجه سیته وه، خه لک به ئاسودمی بزیته، نا به م شیویه دینه پی شه وه.

وہک ئەمەرۆ کە دەیبینن لە زۆر شوێندا ئەوانەى کە
بەرامبەر مۆسڵمانان دەوستن دەلێن: مۆسڵمانان ئیرهابین،
بیاو کوژن، و مزە لە خەڵک تێک دەدەن، سەر لە خەڵک
دەشیوێنن، رێگای بلاو بۆنەوێ ئایینی ئیسلام دەگرن و
دژی حوکمی ئیسلام دەوستن و پێیان وایە رێگایەکی
چاکەو بەرنامەییەکی چاکەو پێی دەژین، ناترسن
لەخواپەى کەدروستیکردن و دەشپێنەو بەردەمی و
دەلێن ئیمەش دەبێ لەگەڵ خەڵک بەرەو پێش بچین،
حوکمی ئیسلام بۆ ئەم بارو دۆخەى ئەمەرۆ ناگونجی؟ یان
دەلێن دەبێت نێوان کوهر و ئیمان لەیەک نزیک بکەینەو
ئیمە چاکە خوازانیکین کە پردیکین لە نێوان مۆسڵمانان و
کافراندا وەک پێغەمبەر ﷺ لە وەسفیان دا دەفەرموی:
{مَثَلُ الْمُنَافِقِ كَمَثَلِ الشَّاةِ الْغَائِرَةِ بَيْنَ الْغَنَمَيْنِ تَعْبُرُ إِلَى هَذِهِ مَرَّةً
وَأِلَى هَذِهِ مَرَّةً} وینەى موناھق وەک مەرێک وایە کە
لە نێوان دوو کۆمەڵ مەریدا دێت و دەروا نازانیت شوین
کامیان کەوێت و هەردەمێک لای یەکیانە!

دەى ئایا نابینن ئەو هەموو فەسادەى کە ئەمەرۆ لە جیهاندا
هەیه لەگەڵ ئەوەشدا کە حوکمی ئیسلام وجودی نیە، جا
ئەگەر ئیسلام فەسادو تێکدەرەو غەیری ئیسلام چاکە، ئەى
بۆ تائیسەت دنیا تان چاک نەکردو، خو ئیستە خو تان حاکم و
دەسلەتدارن؟! کى رێى ئى گرتوون، کى ئەمرتان پى دەکات
کەخراپە بکەن؟

١٢) ناگادارین بەبێگومان ئەوان هەر خۆیان خراپەکار
و خراپەکێل بەلام بەهۆى ئەوێ کە دڵەکانیان نەخۆشە
هەست بە گومراھى و خراپەکارى خۆیان ناکەن.

١٣) خو هەر کاتیکیش پێیان بوتریت وەک چۆن ئەم
خەڵکە ئیمانی هێناو ئیو دەش ئیمان بێن دەلێن: ئایا ئیمە
باوەر بێنین وەک ئەوگێل و گەمزانە؟ واتە: یارانى
پێغەمبەر ﷺ بەنەزان ناو دەبن کە چۆن بە گیان و مال لە
خزمەت ئیسلامدان و لەو رێگەدا هەموو سەختی و
دژواریەک قەبوڵ دەکەن وەک ئەمەرۆ دەلێن: ئیسلام کۆن
بوە، دنیا بەرەو پێشکەوتن دەروا، وە ئیسلام بە
جەهالەت و دوا کەوتو دادەنێن، کاتى کابرای مۆسڵمان
گرفتار دەبێ لەسەر دین زۆر کەس بە نەزان و گەمژە ناوی

دەبات و پێی دەلێن: تۆ خەریکی جیت دانیشە لە مالى
خۆت وازى ئى بێنە بۆجى خۆت خەریکی ئەو ئیشانە
دەکەى؟ بڕۆ ئیشى خۆت بکە حەقت بە سەر ئەو ئیشانەو
نەبیت، ئا بەم شیوەیە بە مۆسڵمانان دەلێن. بەلام ئەگەر
کابرا لەسەر رێبازو بەرنامەییەکی تری غەیری ئیسلام بێت
بەو دەلێن: تۆ قارەمانیت و شۆرش گێریت؟ ئەبێ مەرۆ
مەردانە بژیت؟

بەئێ ئیشى ئیسلام بى سودو مۆسڵمان بە نەقام دادەنێن،
بۆیە ﷺ لە وەلامیان دا دەفەرموی: ناگادار بن کە ئەوان
خۆیان گێل و گەمژەو بى عەقل و بى سیاسەتن و ئەوەندە
نەقامن کە ئەم راستیە نازانن، ئەگەر نەزان نەبوانیە
ئاوێکیان لەپێش خۆیان دەدایەو و پەندیان
لەخوێنەناسانى پێش خۆیان وەردەگرتو ئاوا رەفتاریان
نەدەکرد، بەراستى ئەوەندە گێل و گەمژەن نازانن کە
خۆیان کەوتونەتە ج گۆمیکەو و لە ج وەزعیکی خراپدان و
دوا رۆژیان بەرەو کوێ دەروا؟ ئەگەر عەقڵیان بەو
بشکایە ئاوا رەفتاریان نەدەکرد؟!

١٤) وەسیفەتێکی تریان ئەوێ کە کاتى کە دەگەن بە
باوەرداران دەلێن: باوەرمان هێناو و هەر کاتى کە دەگەن
بەسەرۆک و رەفیقە شەیتان سیفەتەکانیان دەلێن: بێگومان
بن کە ئیمە لەگەڵ ئیو دەین، بێگومان کە ئیمە گائە بە
مۆسڵمانان دەکەین و پێیان رادەبویڕین و باوەرمان بە
رێبازو ئیشەکانیان نیە.

١٥) بەراستى ﷺ ئەوان تروو رسوا دەکات و بە بۆنەى
ئەوێ کە ئەوان خۆیان خراپ و تاوان دەکەن و بوون بە
هۆى تاوانى خۆیان خۆى گەورەش یارمەتیا نەدات تا لە
توغیان و سەرکەشى و گومراھیدا زیاتر بڕۆنە خواریوە،
ئەوێ پاداشتی گائە کردنیان بە مۆسڵمانان؟

واتە: ﷺ خۆى خاومنى دەسلەت و هیزە بۆ چاکە کارو
خراپەکار، وە هەر خۆیەتى هاوکاری دەکات بۆ چاکەو
خراپە، ئەگەر ﷺ کۆمەکیان پى نەکات و یارمەتیا نەدات
خۆ ئەوان ناتوانن هیچ کارى ئەنجام بدەن، بەلام خوا،
خۆى هەموو مەرۆقەکانەو یارمەتى هەموو مەرۆقێک بەستراو،
بە هیزی خواو، جا ئەگەر بێت و یارمەتى نەدات مانای

وايه الله به زور چاكه يان خراپه له خه لك قه دهغه دهكات؟
 الله سهرېشكيتي داوه به مروځ، مروځ خوی ريگا
 هه لده بڅيريت، به لام هيزي نيشكردنه كه ي ته نها له دهست
 خواديه و بهس، كهوا بوو له سهر سهرېشكيتيه كه يه تي كه
 كابرا تو له و پاداشتي خوی و مرده گريته وه، له قهر موددی
 پيغه مبهردا لله هاتوه كه: {اذا رايث الله تعالى يعطي العبد من
 الدنيا ما يحب وهو مقيم على معاصيه فانما ذلك منه
 استدراج/ صححه الاباني/ نه گهر بينيتان كه الله به خشي
 به كه سيك نه وه ي كه پي خوشه له دنيا داو نه وه هر
 سوربو له سهر تاوانكاري خوی نه وسا بزانن كه نه وه
 بهر زكردنه و ميه تي له لايه ن خوا و ده بويشت شكاندني
 نينجا پاش نه وه ي كه نه م سيفه ته خراپانه ي مو نافقي باس
 كرد، ده قهر موي:

نه وانه كه سانيكن كه گومراهيان كړيوه به هيدايت،
 چا به راستي نه وان له م نالوگور و بازرگانيه ي كه كرديان
 قازانجيان نه كرد چا نه وان چونكه هيدايت و رينمايان
 نه ويستوه رينمايي نه كراون، وه كه نه وه كه سهرمتا هيدايت
 دراويك بوه له لاي نه وان و گومراهيان كالايه كي ناو بازار
 بوبيت چونكه مروځ كاتي كه له دايك دوبيت له سهر
 فيتره تي نيسلامه چا له پاشدا دايك و باوكي دميكن به
 گاور، به جووله كه، به ناگر په رست و به موشريك،
 له راستيدا نه مه گالته كردنه به و مو نافقانه، چا
 بويشانداني ويته ي خوانه ناسان خوي گه وړه دوو نمونه
 ده ينيته وه و ده قهر موي:

ويته ي نه وانه و دكو ويته ي كه سيكه كهوا ناگريك
 هه لگري نييت، چا كاتي كه نه و ناگره روشن بوو شهوقي
 دايه وه خوي گه وړه نه و روناكيه ي كه هميانه و سوودی ئي
 و مرده گرن لاي ببات و ناگره كه يان بكوزي نيته وه وازيان ئي
 به يني له ناو تاريخا ييه كي وادا كه هيچ نه بينن و نه توانن
 له جيگاي خويان دا ته كان بخون.

كه رن له بيستني راستي و قسه ي چاك، لائن له و تني
 قسه ي حه ق و زمانيان نيه قسه ي باشي پي بكن، كوړن
 حه ق نابينن و نه وه مو شوينه واره گرنگانه كاريان تي
 ناكات، چا بويه نيتر نه وان ناگريته وه بو ريگاي راست. له

مشلهم كمثل الذي استوفد نارا فلما اضاءت ما حوله،
 ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمت لا يبصرون ﴿١٧﴾ ضم
 بكم عمي فهم لا يرجعون ﴿١٨﴾ او كصيب من السماء فيه
 ظلمت ورعد وبرق يجعلون اصمعيهم في اذانهم من الصواعق
 حذر الموت والله محيط بالكافرين ﴿١٩﴾ يكاد البرق يخطف
 ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا فيه واذا اظلم عليهم قاموا
 ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصرهم ان الله على كل
 شيء قدير ﴿٢٠﴾ ياتياها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم
 والذين من قبلكم لعلكم تتقون ﴿٢١﴾ الذي جعل لكم
 الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج
 به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم
 تعلمون ﴿٢٢﴾ وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا
 فأتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله
 ان كنتم صديقين ﴿٢٣﴾ فان لم تفعلوا وكن تفعلوا فأتوا
 الذارعتي وقودها الناس والحجارة اعذت للكافرين ﴿٢٤﴾

باري نه مموونه وه زانايان رايان زوره، به لام روشنتر و
 كورتر له هه مويان نه و ميه كه: نيسلام ته شيه كراوه به
 ناگر، واته چون ناگر روناكي و روشنايي ددات نيسلام
 ناوه ا روناكيه. هه نديك ده لين: (استوفد) نه لزو سين و
 تاكه ي زياد ميه. خوي (وقد) ميه واته خوي هه لگري سيته ري
 ناگره كه يه، به لام (استوفد) داوا ده كا بو هه لگري ساندني.
 من لي ره نه ميم پي جوانتره هر له حاله تي خوي
 به ينيته وه و الله اعلم. واته (استوفد) بيت چونكه هه مو
 كه سيك له سهرمتا وه داواي هيدايت و خير دهكات هه روهك
 چون جووله كه كان به خه لگي مه دينه يان دهوت: له مه ودا
 پيغه مبهريك دي و نيمه دواي نه و ده كه وين و هر
 هه موتان ده كوړين، واته هه مويان هر له سهرمتا وه
 چا ورواني نه وديان هه بوه كه پياو چاكيك و پيغه مبهريك
 ديت، هه روهك له هه مو سهرده ميك و له هه مو زده مانكيكا
 مروځ پي خوشه مروځيكي داد په رور هه بيت. كهوا بوو
 (استوفد) خويان داواي پهيدا بووني روناكيان ده كرد،
 به لام كاتي كه پهيدا بو په يره ويان نه كرد واته خويان
 روناكي و ناگره كه يان كوژانده وه له تاريخي كوفر و

خواتناسيدا مانهوه ئەمە نموونەى يەكەم بووبۇ نموونەى دووھەم . دھفرموى:

۱۶ يان وەكو چۇن بارانىك لە ئاسمانهوه بباريت كە لەگەل ئەو بارانەدا هەورو دىنگى هەورو تاريكى هەبىتو بريسكو روناكيش كە ئەمانە بۇ خۇپاراستن لەمردن ئەنگوستيان دەخستە ناو گويچكەيانەوه تا گوييان لەدەنگى هەورەكە نەبىت؟! لە حالىكدا كە اللە چوار دەورى كافرانى گرتووه بە هيچ شىومەك لە دەستى اللە دمرناچن.

۱۷ ئەو بريسكەى كە لە ناو ئەو بارانەدا هەيە نزىكە چاويان دەربكات جا هەر كاتىك روناكى بكات بويان ئەمانە جەند هەنگاويك دىنين، بەلام هەركاتى كە تاريكاىى بدات بەسرياندا دەوستن و ناتوانن هيچ تەكانىك بخۆن، جا اللە ئەگەر ئارەزووى ئى بىت گويچكەيان كەر دىكاتو چاوانيان كۆر دىكات، ئەوان دەيانەويت چاويان بپاريزن تا ئەم بريسكە كارى تى نەكاتو لە ترسى كەر بوون گويچكەيان دەگرن، بەلام نازانن گوي و چاويان بە دەست خوايە ئەگەر ئارەزووى ئى بى هەر دووكيان لە ناو دەبات؟ جا دەبى ئەوان بزانن كە اللە دەسلەلاتى بە سەر هەموو شتىك دا هەيە.

ئىردە دىنى ئىسلام تەشبيھكراوه بە باران ديارە ئەو دىنە وەك بارانىك وايە كە مايەى خيرو خوشبەختى ژيانى هەمو گيان لەبەرانە چونكە هەموو شتىك لەم بوونەوورە ژيانى بە ھوى ناووەويە كەواتە ئىسلام ژيانە وەك اللە دھفرموى: ﴿هەر كاتىك كەخواو پيغەمبەر ﷺ بانگيان كردن بۇ ژيان برۆن بە پريانەوه﴾ نەفەل/ ۲۴ . واتە: ئەوھى كە ژيانى سەرورەانە بە ئيوە دەدات تەنھائىسلامە. ئەو بارانە دىنگى هەورى تىدايە وە بريسكەشى تىدايە، ئىردە دىگونجى تەشبيھى رستە بە رستە بىت، يان نموونە بە نموونە كە يەكەميان دىنگە كە برىتيە لە ئاگادارى كردنەويەك كە لە قورئان و ھەرمودەكانى پيغەمبەردا ﷺ ھەيە، بۇ نموونە دەللىت: فلانەشت نەكەن ئەو سزايەى ھەيە، جەھەننەم ناوہايە و سزايەكەشى برىتيە لەو ھەمو جۆرانەو لەو رينمايەى كە راستە ريگەى ئىسلام پيشان دەدات، بەلام ئەمانە لە جياتى ئەوھى كە لەو ئاگادارىكردنەوه بترسن و خويان بپاريزن لە خراپە كارى

گويچكەى خويان دەگرن بۇ؟ ھەتا ئەو ئاگادارى كردنەوه نەبىستن كە بە خەيالى خويان پيشان وايە ئەو ئاگادارى كردنەوه ئەوان دەكوژيت، ھەروەكو لە ئايەتى تردا ھاتوھ كاتىك كە پيغەمبەرى خوا ﷺ دەعوەتى دەكردن بۇ دىنى خوا دەيان وت: ﴿ئەى محمد ئەگەر دواى تۆ بکەوين لەم ولاتەى خۆماندا لەناومان دەبەن﴾ قىس/ ۵۷، ليرەش دھفرموى: كاتىك كە ئەم بريسكەيە دەھات واتە كاتىك كەئايەتى قورئانيان بۇ دەخويندرايەوهو دەى ترساندن و رينمايەى دەكردن گويى خويانيان دەگرت تا ئەم قسەيە نەبيسن، لەو لايشەوه ئەو بريسكەيە كاتى كەروناكى دەكردو بەرچاويان رۆشن دەبويەوه واتە: كاتى بەھوى ئىسلامەوه سوديكيان دەست كەوتايە دليان ئارامى دەگرت، بەلام ھەرناخوشىەك بەھاتايە پيشيان خويان مت دەكردو پەيوەنديەكيان بەئىسلامەوه نەدەما؟!

ئىستاش كە دەبينىن كاتىك كە باسى ئايين دەكرىت بۇ كابرە دەللىت: ئەمە چيە و كەى باوى ئەو قسانە ماوہ؟ يان بۇمان زەحمەتەو ناكريت، جا ئەك ھەر ئەوھ بەلگو دەيان قسەى ناشيرين بەرامبەر بەئايين و ئىسلام و پەيپروەوانى دەكەن، ھەندىك دەللىن: كۆنە پەرستىن واتە ئايين كۆنە پەرستىە بە راستى ئەمانە ھەموى بەلگەى نەزانين و بى عەقلى خويانە؟ خۆ ئەوھى كە ئەوان ئەمرو بانگى بۇ دەكەن ھەمويان شتانيكن كەسەدان بەلگو بە ھەزاران سال پيش ئىسلام كراون و لەھەمو سەردەميكىشدا پيغەمبەران و پياوچاكان بەگزيانداچوون؟! پيەم ئالين شتە تازەكانتان كامەيە؟ بەلئ بەشيك لەو ئيشانەى كە ئەمرو ئيوە پييدا دەنازن برىتيە لە: دزى و گزى و شەروال پيسى و قومار و عارەق خواردنەوه، كافرايەتى و بى رەوشتى، روتكردنەوهى ئافرەت لە ئايين و رەوشت و پۆشاك و پارچە پارچەكردنى خەلك و خوئين مژينى بەناو حيزبایەتيەوه ... و...و...ھتد .

توخوا پيەم بلين ئەمانە كاميان تازەيەو جيگای ريزە بۇتان؟ جا ئەى نەھام كى كۆنە پەرستە؟ بەلئ راستە نەخوش بەناوى شيرين دەلئ تالە؟! تۆ بانگ دەكرىت بۇ ئايينيك كە قسەى خواى خۆتە كە عىلمى ئەوھل و ئاخىرى ھەيەو بەرنامەيەكى تىرو تەواوى واى بۇدانواى كە زياتر

له دوانزه سهده فرمانروایی کردوه هه کاتی به چاکیش
په پرهوی کراوه به شایهتی دۆستو دۆزمنی نهو سهردهمه
بۆ مرۆف سهردهمی زێرین بووه، به ئی دهبی وایی چونکه
په پامو بهرنامهی دروستکهری مرۆفه و چاک دروستکراوی
خوی دهناسیت، دهنایت چی باشه بۆی و چی دهبی به
مایهی خیر و خوشبهختی ههردوو دنیای بۆیه دهفهرموی:
ئهگهر لاتان دا له سهر ئهم ریگایه تووشی به لاو موسیبهت
دهبن، به لام ئهگهر ئهم ریگایهتان گرت واته ریگای ئیسلام،
تووشی خیر و خوشی دنیای قیامت دهبن. دنیای ئهمرۆ
چونکه لای داوه لهم ئاینه و تووشی نهو ههموو به لاو
موسیبهته بووین، به داخهوه ئهم مرۆفهی ئهمرۆ وافرپو
دراوه میشکی به خاوهنناسی بهنج کراوه، کاتی که بانگی
دهکهیت و دهتهویت له ئایینی الله شارما بیته که مایه
خوشی و کامهرانی ههردوو ژانییهتی له باتی سووپاس
دژایهتیت لهگهڵ دهکات؟! زۆر جار له رۆژانی جومعه دا
له باتی نوێژی جومعه و پهند وهرگرتن له وتاری جومعه
دهرۆن بۆ رابواردن؟!

ئه مانه ههموو نیشانهی نهومن که مرۆف کهوتوته
به دههختی و نهزانیهوه. ئهمه دوو نموونه بوون له باره
ئیسلام و کفرهوه، له نموونهی یهکهم دا فهرموی وکو
ناگریک وایه که ههلی دهگریستن که روناکیان بۆ بکات،
به لام کاتی که روناکیان بۆ دهکات ناگرهکه بکوژیتهوه و
ئهوان له تاریکایدا بمیننهوه، واته ئهم دینه نیعمهت و
خیر و روناکی بوو، به لام ئهوان وازیان ئی هینا له
گومراهدا مانهوه. وه له نموونهی دووههههه ئیسلام وکو
بارانیکی له ئاسمانهوه بیته خوارهوه که دهنگی ههورو
بریسکهی لهگهڵ دا بیته کاتی که بریسکه دعات دهبیته به
روناکی و ئهوان ههنگاو دهنن، به لام کاتی که تاریکی کرد
دههستن، واته ئهوان له باتی نهوهی که ریگهی خوا بگرن و
سوود لهو روناکیه وهرگرن گوپی خویان دهگرن تا نهو
راستیه نهبیستن. به ئی ئهم دوو نموونهیه له تهواوی نهو
مرۆفانهی که دژایهتی دینی الله دهکهن له ههموو زهمانیکیدا
بووه ههیه ئهوهته ئهمرۆ نهو ئیسلامهی که مایه ژایانه و
روناکیه، به کۆنه پهست و شتیکی کهم نرخ دیادهنن؟
ایه راستی نهوه ههه ورینهیهکه و درێژی ههیه، ئینجا

پاش نهوهی که الله باسی سیفهتی باوهداران و کافران و
موناققانی کرد، روهلهههه موخهک دهکات و دهفهرموی:

ئهی خهلیکینه نهو پهروهردگاره بپهستن که ئیوهی له
نهبوون دروستکردوه نهو کهسانهی پش ئیوهش، هیوا
وایه و چاوهروان دهکریته له ئیوه که ئیوه له الله بترسن و
خۆتان بپاریزن له تۆله و سزای پهروهردگارتان به خۆ
پاراستن له گوناخ و له خراپه و دژایهتی خوا.

که زهوی بۆ ئیوه کردوه به ههرش و رای خستوه و
ئاسمانی کردوه به سهربانیکی بۆتان و له سهرده ئاوتان بۆ
دهنیریت، نهوسا بهو ئاوه ههموو بهروبوومهکان سهوز
دهکات بۆ نهوهی که رۆژییهکی ئی دهربهیتیت بۆ ئیوه
که ههه خوی به تهنهایی کردوونی و هاوبهشی نیه، کهواته
پیویسته لهسهر ئیوهش که هاوبهشی بۆدانهنن لهگهڵ
ئهوهشدا که ئیوه خۆتان دهنان که شهربیک دانان بۆ الله
شتیکی بیهودیه و بی سووده و هیچ کام لهو ئیشانهتان
بۆناکات. جا ئهم بانگهوازه گشتیه و هورنان داوی له
تهواوی مرۆف کردوه که روو بکهنه ئایینی الله، کهواته
داعیانی دین پیویسته بزائن که ئیسلام تهنه بۆ کۆمهلیکی
تایبهت نیه، به لکو بۆ ههموو خهلیکه و نهو بانگهوازه دهبی
به گوپی ههموو خهلیک بگات و ههموو کهسیک تهبلهغ بکریته،
نهوهی که تهبلهغی پش نهگات لهسهر نهناسینی ئیسلام
گوناهی ناگات و ههه کهسیک ئهم ئیسلامه بناسیت و
کهسانیکی تر ههبن ئهم تهبلهغیان پش نهگهیشتهیت و
توانای ههبی تییان بگهیهنن ئهرکی سهرشانیهتی
که ئیسلامیان پش بناسینیت ئهگینا تاوانبار و حهقی
شاردوهتهوه. چاپاش نهوهی که خالقیهت و رازقیهتی و
ئیلاهییهتی خوی پشانی ئیمه دا دهفهرموی:

ئهگهر ئیوه له گومان دان له بارهی نهوهی که ئیمه
ناردوومان به سهر بهندهی خۆمان محمد ﷺ و پیتان وایه
که قسهی ئیمه نیه، جا وهرن یهک سوورعت بیئن به
ئهنازهی سوورعتیکی ئهم هورانه و جگه لهخوداش
ههرکهستان بۆ ئاماده دهبیته بانگی بکهن با یارمهتیتان
بدات ئهگهر راست دهکهن.

۴۵ نهی محمد ﷺ مژده بده بهو کهسانه‌ی که باوهریان هیناوه و کرداری چاکیان کردوه که بۆ نهوان ههیه جه‌ندین باخچه که له ژیر نهو باخچانه‌دا جه‌ندین جوگه له‌هاتوجودایه له ناوی به تامو له شیرو له شهراب نهک وهک شهرابی دنیا، وه جوگه‌یهک له هه‌نگوینی پالفته کراو خو ههر کاتیک که له میوه‌کانی به‌هه‌شت بۆیان دینن و روژیان پی دده‌دن ده‌لین: نه‌مانه‌مان له پێشدا بۆهاتوه، هه‌ندیک ده‌لین: نهو میوانه شیوه‌کانیان له دنیا‌دابی‌نوه وهک سێو، پرته‌قال، هه‌نار و.. کاتی که ده‌یبینن ده‌لین نه‌مه هه‌نارو پرته‌قاله، به‌لام که ده‌یخۆن تامی نهو نادات، هه‌ندیک ده‌لین: نه‌وه‌نده میوه‌ی ره‌نگاو ره‌نگی بۆ دیت به لایه‌وه وایه که نه‌وه‌ی خواردوه به‌لام که ده‌یخوات ده‌زانی که نه‌یخواردوه تامی نه‌م میوه‌یه‌ی تا نیستا نه‌چه‌شته وهک ده‌فه‌رموی: که بۆیان ده‌هیندرا میوه‌کان له یه‌ک ده‌جون، وه بۆیان هه‌یه جه‌ندین هاوسه‌ری پاك و خاوپن کراوه له ههر شتیک که بێ تام و ناشیرینیان بکات لهو حالته‌ی که بۆ ژنان هه‌یه له دنیا‌دا، وه نه‌وان بۆ هه‌میشه له ناو نهو نازو نیعمه‌ت و به‌هه‌شته‌ندان و لییان ناسه‌ندریته‌وه.

به‌لێ نه‌م میوه‌ جو‌راو جو‌رو فره‌وانه نه‌وخه‌لاته به‌نرخه بۆ مرو‌فی موس‌لمان ناماده کراوه. به‌لام کام موس‌لمان؟ نهو موس‌لمانانه‌ی که کرداری ریک و پیکیان نه‌نجام داوه، نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که باوهری رووت به‌بی کرده‌وی چاک به‌ره‌می نابیت، هه‌روهک زانیان ده‌لین: "الْإِيمَانُ مَا وَقَّرَ فِي الْقَلْبِ وَصَدَّقَهُ الْعَمَلُ" / باوهر نه‌وه‌یه که له ناو دلدا جیگیربیت و کردار راستیه‌که‌ی به‌سه‌لینیت" نا لێردا پیوسته‌ ئیشاره به‌وه بکه‌ین که زۆر که‌س هه‌یه که نوێژ ناکات و رو‌زوو ناگریت و زه‌کات نادات، وه هیچ نه‌خلاقیکی چاک تیدا نیه، ئینجا ده‌لێت من باوهرم به‌ الله هه‌یه تا خه‌لک به‌و بلین پیاویکی باوهرداره؟! به‌لام له راستی دا نه‌گه‌ر له‌م قه‌سانه‌یشی دا راست بکات نه‌مه عیلمی به‌ خوا به‌ ناخیرت هه‌یه نه‌ک باوهرداره واته باوهره‌که‌ی باوهرپکی شه‌یتانیه خوا نهو باوهری نه‌له شه‌یتان وه‌له‌فه‌یره‌مون

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَبِّهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعْضُهُ فَمَا قَوْمُهُ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٥٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَّا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ آمِنًا فَأَخَذْنَاكُمْ ثَمَّ مِثْمِثَكُمْ ثُمَّ يُخَيِّبُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

وهرنه‌گرتوه، جا تۆجیت له‌وان زیاتره تا خوا له‌تۆ وهریگریت؟ (به وردی ته‌ماشای کۆتایی سورته‌ی صاد بکه). جا پاش نه‌وه‌ی که‌خوا‌ی بالاده‌ست‌ودانا به‌ نمونه‌ ناوی هه‌ندیک له‌ گیاندارانی باس کرد وه‌کو جالجالۆکه و می‌ش که له‌ سوورته‌ی (عه‌نکبوت‌وحه‌ج) دا هاتون بی باوهریان ره‌خنه‌یان ده‌گرتو ده‌یان وت نه‌گه‌ر نه‌م قورئانه که‌لامی خوایه، خوا‌ی گه‌وره‌ چۆن به‌و گه‌وره‌یه‌ی خو‌یه‌وه باسی می‌ش و نه‌م شته بی نرخانه ده‌کات دیاره نه‌مه که‌لامی خوا نیه. له‌ راستی دا نه‌م قه‌سانه به‌لگه‌ی جه‌هل و نه‌زانیه، چونکه رو‌ح مایه‌ی ژیا‌نی مرو‌فو هه‌مو گیان له‌به‌ریکی تره‌و نه‌و گیانه‌ی که به‌ مرو‌فیک دراوه ههر نه‌و جو‌ره گیانه‌یشه به‌ می‌شووله و می‌رووله بآئنده.. وه... هتد دراوه نه‌وه‌ی که وا مایه‌ی شه‌ره‌فو ریژه بۆ مرو‌فو و بۆ هه‌مو گیان له‌به‌ران ژیا‌نه‌که‌یه‌و نه‌و رو‌حه‌یه که هیچ که‌س تا نیستا سه‌ری له‌ به‌ر دهر نه‌کردوه، جا نه‌گه‌ر ده‌رک وشعور هه‌بیت نه‌و گیانه‌ی که به‌ می‌شووله‌یه‌ک دراوه ههر نه‌و گیانه‌یه که به‌ حوشرتیکیش دراوه هه‌ردوو کیان به‌و گیانه‌ شتن ئیتر ج جیا‌وازیه‌ک له‌ نیوان گیان له‌ به‌راندا هه‌یه

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً
 قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیَحْنُ
 تُسِیْحُ بِحَدِّكَ وَتُفْسِدُ لَكَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٠﴾
 وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی الْمَلٰٓئِكَةِ
 فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْۤا
 سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ
 ﴿٢٢﴾ قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّا اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ
 اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ غِیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا
 تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَۤاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْۤا
 لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ
 ﴿٢٤﴾ وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
 حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ ﴿٢٥﴾
 فَارْتٰۤیَهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنَّا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِیْهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوْۤا
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَّعٌ اِلٰی حَیْنٍ ﴿٢٦﴾
 فَلَمَّآۤ اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً فَتَبَآ اَعْلٰیهِۤ اِنَّهٗ هُوَ النَّوَابِغِیْمُ ﴿٢٧﴾

ئەمە يەككە لەو عامانەى كە تايبەت نەكراوہ جونكە عام
 ھەيە تايبەت كراوہو عاميش ھەيە ھەر بە گشتى خۇى
 ماومتەوہ لەوانە ئەم ئايەتانە ﴿وَهُوَ يَكْلِي شَىْءٍ عَظِيمٍ﴾ /خىد: ۳/
 وە ئەو زانىارى بە ھەمو شتىك ھەيەو ھىچ شتىك لە
 عىلمى ئەو دەرناچىت

﴿فردوان ترہ كورسيہكەى لەئاسمانان و زەوىو
 پاراستنيان لەلای ئەو سەخت نىەو ھەر خۇيەتى بلند
 مەقامو گەورە﴾ بەقمەرە: ۲۵۵.

جا كەواتە چى ئى پەنھان دەرگىت؟ ئەمە باسك بوو بۆ
 ئەوہى كەمىك تەماشای دەورو بەرمان بكەين و سەرىك
 ھەلپىن و ھەندىك لەو نىعمەتانەى كە ﷻ بۆى
 دروستكرديون بىيىن، ئەوسا ﷻ بناسين و سوپاسى بكەين و
 روو بكەينە ئايىنەكەى. ئىنجا خۇاى گەورە سەرمەتاي
 دروستبونى خۇمانمان بۆ باس دەكات و دەقمەرموى:

﴿ئەى محمد ﷺ﴾ باس كە بۆيان ئەو كاتەى كە
 پەرورەدگار تە فرىشتەكانى فەرمو: بىگومان من لەم
 زەويەدا جىنشىنىك دادەنم، ئىنجا ئەوانىش وتيان: ئەى
 خۇايە كەسك دادەننى لەسەر ئەم زەويەدا كە خراپەى
 تىدا بكات و خۇيىن رىزى بكات؟ بەلام خۇ ئىمە لەگەل
 سوپاس و پىزانىنى نىعمەتەكانت تەسبىحاتى تۆدەكەين و
 بە رىزت دەگرين و نويزت بۆ دەكەين؟ لەم جىنشىنە دا
 ئىختلاف بووہ لە بەينى زاناياندا، ھەندىك پىيان وايە: كە
 ئەم جىنشىنە لە وەكالىتى خۇاويە واتە: ئەو دەسەلات و
 عەدالەتەى كە خوا ھەيەتى و لە كىتبەكانى دا باسى كردوہ
 دەيەويت لەسەر زەويەدا كۆمەلىك بىن و جى بە جىي
 بكەن. وە ھەندىك ئەم شىوہ تەفسىر كردەيان بە لاوہ
 جوان نىە، بەلكو بە جىنشىنى مىللەتانى پىشوى دەزانن
 يان خۇيان چىن لە پاش چىن جىگای يەكتر دەگرەوہ.

ئەم پرسىارەى فرىشتەكانە پرسىارىكە بۆ زانين نەك
 بۆنىتكارى، بەلكو بۆ زانينى سوودى دروستبونى ئەم
 مەرقانەيە واتە دەئىن: ئەى خۇايە سوودى ئەم مەرقۇ
 چيە؟ بەلام پرسىارى شەيتان ئىنكارى بوو بۆيە شەيتان
 نەعلەتى ئى كرا.

باشە مەلانىكە جۆن دەيانزانى كە مەرقۇ ئاوا دەكات؟
 دەگونجى بەم شىوہيە بىت لە بەر ئەوہى كە لە جۆرى
 مەرقۇ بووہ لە پىش ئادەمدا و ايان كردوہ يان سىروشتى
 زەوى وايە كە ھەر كەسك دىتە سەر وا دەكات، يان لە (لوح
 المحفوظ) بۆيان ئاشكرا كراوہ كە مەرقۇ لە نايىندەدا وا
 دەكات، يان ئەم مەرقۇ لە خاك دروست بووہو سىروشتى
 خاكىش ئاوەھايە.

خۇاى گەورە دەقمەرموى: من شتانىك دەزانم كە ئىوہ
 نايزانن. ئەوہتە ئەو مەرقۇنەى كە مايەى سەرسورمانى
 فرىشتە بو، ئەو ھەموو پىغەمبەر و پىياو چالو شەھىدو
 ئەو زانا بەرزانى ئى ھەلگەوتوہو بە مىلارەھا مەرقۇ خۇى
 لە پىناوى دىنى ﷻ دا فىدا كردوہو دەيكات، بەلام
 مەلانىكە وا دروستكراون كە بە بەردەوامى عىبادەتى خوا
 بكەن و ئارەزواتى تريان تىدا نىە، بەلام مەرقۇ كە خاوەنى
 ئەو ھەمو ئارەزۆو شەھەواتەيەو چاوى لە ھەموى
 بنووقىيىت و رو بكاتە ئايىنەكەى ﷻ و سەبەر لەسەر ئەو
 ھەمو سەختى و تەنگانە بكات، ئاشكرايە كە دەرەجەى زۆر
 بەرز دەبىت و پلەو پايەى لە فرىشتە گەورەتر دەبىت.
 خۇاى گەورە لىرەدا تافىكرەنەو مەيەك دەكات بۆ ئەوہى كە
 تىيان بگەيەنەت كە ئەوہى خۇاى گەورە دەيزانى ئەوان
 نايزانن.

﴿﴾ جا ئەوہى كە ناو بىت و پىويست بىت لەو سەردەمەدا
 خۇاى گەورە بە ئادەمى راگەيانندو فىرى كرد، لە پاشان ئەو
 شتانەى ھىنايە بەر چاوى فرىشتەكان و پرسىارى ئى كردن و
 فەرموى: ئەگەر ئىوہ راست دەكەن و پىتان وايە ھەمو
 شتىك دەزانن و عىلمتان بە ھەمو شتىك ھەيە ناوى
 ئەوانەم پى بلن.

﴿﴾ وتيان: پاك و بى عەيبى بۆتۆ خۇ ئىمە ھىچ
 زانىارىەكەمان نىە تەنھا ئەو زانىارىە نەبىت كە خۆت فىرت
 كرديون بە راستى تۆ زۆر زانايەت و ئىشەكانت بە
 حىكمەتن.

(علیم) صیغە موبالغەيە واتە زۆر زانا ئاگا، ئەم ناوہى
 پەرورەدگار كە وەسفى عىلمى پەرورەدگار دەگەيەنەت لە
 قورئاندا سەدوشەش جار بە شىوہى ﴿عَلِيمٌ﴾ كە ھژدە جارى

لهم سورته دایه وه سیو دوو جار به **(اَلْعَلَمُ)** که سی جاری لهم سورته دایه هاتوه، وه بیستو دوو جاریش به **(عَلِمًا)** هاتوه.

(حکیم) واته کار به جی، نهو زاتهی که ههمو بریارو ئیشه کانی له سهر بناغه ی عیلمو و حکمه ته، نهو ناوهی بهروردگار که وه سی حکمه تی بهروردگار دهگه به نیت له قورئاندا سی ونو جار به شیوهی **(حَکِمٌ)** که بیئج جاری لهم سورته دایه وه چلو دوو جاریش به **(اَلْحَکَمُ)** که دوو جاری لهم سورته دایه هاتوه، شانزه جاریش به **(حَکِمًا)** هاتوه، کوئا شوینیکیش له قورئان که نهو دوو ناوه هاتبیت نایه تی سیه می سورتهی "نینه سانه".

نهو دوو ناوه له قورئاندا به شیوه کانیانه وه بیستو نو جار بیکه وه هاتون وهک **(عَلِمًا حَکِمًا)**

٣٣ نهی ئادهم نهو ناوانه یان پی بلی، جا کاتی که ئادهم ناوه کانی پیوتن همرموی؛ نهی من پیمن نهوتن که من ههمو نهینیه کانی ئاسمان و زهوی دهزانم؟ وه من ئاگادارترم له خوئان به وهی که ئاشکرای دهکهن و نهو هوش که دهیشار نه وه، ئاگاداره له ههموو شتیک.

واته ئادهم بوو به ماموستای فریشته کان و واخه ریکه شتیان فیر دهکات بهو شیوهیه نهوان مافی خو به گهوره زانیان به سهر ئادهمدا نهما، به لی ههر بهم ماموستایه تی ئادهمه بۆمان دهرده که ویت که بهر ی مروؤ نه مروؤ له عیلم دا به ههر کوئ بگات هیشتا ههر له دوا وهیه چونکه خوی گهوره که مروؤی دروست کردوه، عیلمو زانستی وای پیداه که فریشته کان له لای دهرس بخوینن، لیره پرسیاریک دپته بی شهوه ههز دهکهم بیزانن.

دهلین: خوی گهوره ئادهمی فیری ناوه کان کردو به فریشته کانی نهوت، نه گهر الله به فریشته کانی شی بهرموایه نهوانیش دهیانزانی که وابوو زیره کی ئادهم له مه دا چی بوو؟ لیره دا من وای بو دهچم که مه سه له که نه وهیه که چوئ الله ئادهمی تی گه یاند. نهوان فریشته بون و بییان وا بو که له بهر ی ئادهمه وه ههمو شتیک دهزانن، ئادهم له جیگای تایبه تی خویداو فریشته له بهینی خواو

ئادهم دا زورو زه به نهن و چوئ چوئی بو که الله نهو ناوانه ی به ئادهم پیشان داو نهوان ئاگیان لی نه بو؟ به لی نهو عیلمه ی که خوا ههیه تی زور زور له سهر ی عیلمی نهوانه وهیه، نیت نهوانه حه قیانه ریز له ئادهم بگرن، وه له سهر نهو بناغه ی شه مروؤ به گستی له فریشته گه وره تره پیغه مبه رانی مروؤ له پیغه مبه رانی فریشته گه وره ترن، ههروه ها دهلین که جبرائیل که نیردراوی خواجه بو لای پیغه مبه ران له کاتی معراج دا له پله و پایه ی خوئی تی نه پیری و تی؛ ئیمه مه قامی دیاری کراومان ههیه. که چی پیغه مبه ران بو سهر وتر بهر ی خوا جل جلاله رویشته. ئیمه له مه وه بۆمان دهرده که ویت که بهر ی ئادهم به گستی له فریشته گه وره ترن، به لام پیویسته نه مه بزانیان که فریشته هه میان چاکه کارن و له بهر ی ئادهم دا نهوانه ی که له بهر نامه ی الله لاده دن نهوانه پیسترین مه خلوقی خودان و له ههمو ئاژه لیک په ستو بی نرخ ترن. بهر ی ئادهم دوو به شن چاکه کارانی بهر ی ئادهم نه و نه دن به ریزن الله دهقه رموی؛

٣٤ بیر که ره وه له نهو کاته ی که نه مرمان به فریشته کان کرد که سوجه بهرن بو ئادهم، جا نهوانیش سوجه دیان برد، جگه له شهیتان که خوئی گرتو خوئی به گهوره داناو سوجه ی نه بردو له فریشته کان نه بوو ههر له زوه وه له ریزی کافران دا بوو، به لام خوئی له قالبیتی دینداردا پیشان ده دا.

له مه شه وه جاریکی تر دهر که وت که الله زانیاریه کی وای له سهر شهیتان بوه که فریشته کان نه یانزانیوه له پشدا پییان وابو که شهیتان پایوکی چاکه، به لام الله دهیزانی که وانیه و خراپه، نه وه تا له داستانی ئادهم دا دهر که وت که به ندهیه کی خراپه و نهوان پییان نه ده زانی و له گهل نهوانیش دا هه ل سوکه وتی دهر کرد به لام دهر نه که وت تا ئادهم دروست بوو، که ئادهم دروست بوو له بهر حه سادته و خو به زل زانیان خوئی پی نه گیراو نهو کفره ی ناو دهر وونی دهر خست.

له شوینی تریش قورئان بۆمان باس دهکات که شهیتان کاتی نهو کاره ی کرد بهر نه فرین و نه عله تی خوا که وتو

له بههشت دەرکراو ههتا ئهو رۆژدی که خهک دهرمیت مۆلەتی پی دراوه و ئهویش سویندی خواردوو که مروف لادهدات لهسەر ریگی راست، بهلام مروفی چاکی پی ناخهلهتیت، ئاوا بهم شیویه نهفهرمکانی خوی کۆ دهکاتهوه و جههنهمیان پی پر دهکات.

جا ئهو خالهی که جیگای وورد بوونهوهیه ئهوهیه که ئیمه وکو باورداریکی راست به شیوهی پیویست تهبلغاتی دینی الله ناکهین و له خوا ناترسین، جا ئهگهر ههندیك ئیشی کهمیش بکهین زۆر خۆمانی پی ههلهکشین، زۆر جاریش فرمانی الله دهسکینین وه به خهیاڵماندا نایهت که چی ئهو شهیتانه بهو ههمو سیفەتانهو له ناو مهلائیکههه چهند بهریزو بهرز بوو، ئینجا به یهک نافهرمانی الله دهرکرا لهو نازو نیعمهتهو نهفرینی ههتا ههتایی بهرکهوت.

جا ئیمه موسلمان پیویسته له خۆمان بپرسین بۆ ئهوهنده له خۆمان بایین. موسلمان راست و دروست ههمیشه بهترسو بهتعماعوه خواپهرستی دهکهن. دهفهرموی: ﴿دهیکهن لهچاکه ئهوهی که دهیکهن لهگهڵ ئهوهشدا هیشتا ههر دلیان دهترسی لهوهی که الله لێیان وهر نهگری﴾

چونکه ههموی بایی چاویکمان نابیت، وه نرخ یهک ههناهی ئیمه نیه، کاتیك که یهک ههناسهمان دێته دهرهوه ئهگهر خوی گهوره ئیراده نهکات نایهته دهرهوهو دهخنکین وه ئهگهر هاتو نهگهراپهوه خۆ ئیتر گیانمان دهرچوه، واته: ئیمه بۆ دهرچونی ههر ههناسهیهک پیویسته سوپاسی الله بکهین، وه بۆ ههر ههناسهیهک که وهری دهگرین سوپاسیکی تر پیویسته وه لهسەر ئهو سوپاسهش پیویسته سوپاسی الله بکهین چونکه ئهگهر الله یارمهتیمان نهادات ناتوانین ئهو سوپاسهیش بکهین.

بهلێ راسته که دهفهرموی: ﴿ئهگهر بتانهوی نیعمهتهکانی الله بژمیرن نازمیری بۆتان﴾ جا ههر ناتوانین بژمیرین چ جای شوکری بکهین. با بیر له حاالی خۆمان بکهینهوهو شوکری الله بکهین تا خوی گهورهش نیعمهتهکانی خوی زیاد بکات بۆمان. وهک دهفهرموی: ﴿بهراستی ئهگهر ئیوه شوکرانه بژیرین، منیش رۆزیتان بۆ زیاد دهکهم﴾

له بارهی ئهوهی که دهلێن شهیتان له مهلائیکهیه یان له جنۆکهیه ئیختیلاف ههیه، ههندیك دهلێن: شهیتان له جنسی مهلائیکه نیه له جنۆکهیه وه له ناگر دروستبوه، وه دمست دهگرن بهم نایهتهوه که دهفهرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اٰیٰلِسَ كَانَ مِنَ الْجٰنِ ... / الکہف: ۵۰ / وه ئهو کاتهی که به فریشتهکانمان وت سوچده برن بۆ ئادهم جا سوچدهیان برد جگه له شهیتان که له جنۆکه بو﴾ ههندیك وتوویانه: نهخیر بهشیکه له مهلائیکهوه له جنسی ئهجینهن، ئهو بهشه مهلائیکه له ناگر دروستبوه، ئهوهی که گرنگه ئهوهیه که ئهو کاته شهیتان له ناو فریشتهکاندا بوو و خیتابهکشی ئاراستهی ئهو کراوه که سوچده ببات، بهلام سهرکەشی گردوهو به بۆنهی ئهو سهرکەشی یهوه له بههشت دهرکراوه.

جا وتمان: ئهی ئادهم خۆت و هاوسهرکهت لهناو ئهم بههشتهدا ئارام بگرن، له ههر جیگایهکی ئهو بههشتهدا که ئارهزۆتان لێ ههیه بگهڕین و بخۆن بهلشاوی چۆن ئارمۆ دهکهن و له کام دهتانهوی بیخۆن، بهلام نزیکي ئهو درهخته نهکهن، که درهختیکی ناسراو دیاری بوو لهلایان، جا ئهگهر لهو درهخته نزیک کهوتنهوهو سوودتان لێ وهرگرت ئهو کاته خۆت و هاوسهرکهت لهستهکاران.

پیشهکی ستهمتان له خۆتان کردوه. ئهمهش ئهوه دهگهیهنێ کهههر کهس بێ فرمانی خوی کرد پیشهکی زولمی له خوی کردوه چونکه زیانهکهی پیش ههمو کهس بۆ خۆیهتی. وشه (سکن) بهوجیگایه دهلێن که تێیدا دادهینیش له (سکون)هوه هاتوووه واته ئارام گرتن.

جا شهیتان ههلیخلیسکاندن و فریوی دان و لهناو ئهو ههمو نازو نیعمهته دهری پهڕاندن، جا وتمان: دابهزن ههندیکتان دوزمنی ههندیکتان دهبن، ئهوساجیگهی وهرهگرتن و رابواردنی ئیوه لهسەر زهوی دایه، تا ماوهیهک. ئهم ماوه که تهمهنیکی چهند سالهیهو له پاش ئهم چهند ساله بمانهوی و بمانهوی دهبن و بنهو بارگهمان بپێچینهوهو ئهم زهوییه به جی بهیڵین، له کۆتایشدا ئهم زهوی و ناسمانه تیک دهچیت و نهوهی ئادهم و ههمو گیان

لهبهرانی تردهمرونو کەس نامیڤی و مروڤ دهبی هەموى
لەسەر ئەم زەوییه‌دا کۆچ بکات،

بەئێ کاتێ کەبەقسەى شەیتان فرمانى خوايان شکاندو
بەرى درەختەکیان خوارد پۆشاکیان لەبەردا نەماو
شەرمگەیان دەرکەوت، جا پەلاماریان دایە گلاى
درەختەکانى ئەو بەهەشتەو خۆیان پێدادەپۆشى واتە:
جلو بەرگیان نەما ئەمەش نیشانەى ئەوویە کەتاوان
سەرەرای ئەومەش کە مایەى شەرمەزاری دنیاو سزای
قیامەتە کاردەکاتە سەر پۆشاک و روژیش هەروەک خۆی
گەورە لە قورئاندا بە پێغەمبەرﷺ دەفەرموێ: ﴿ ئارام
بگرە لەسەر ئەو نوێژەى کە دەیکەى و بەردەوام بە لە
سەرى، ئیمە داواى روژى لە تۆ ناکەین بەلکو ئیمە روژى

بە تۆ ددەین﴾ تاھا ۱۲۳

کەواتە دەوام کردن لەسەر عیبادهتى خوا روژى زیاد
دەکات و تەركى عیبادەت بە پێچەوانەوویە، ئەووبو ئادەم لە
ناو ئەو هەموو نازو نعیمةتانەدا بو بەلام کاتێ کە گوناھى
کرد ﷻ دەرى کرد.

ئەى خەلگینە خۆای گەورە کاتێ کە باسى داستانیکمان بۆ
دەکات بۆ ئەو نیه کە ئیمە بخەوین، بەلکو بۆ ئەوویە
پەندو نامۆژگارى ئێ وەرگیرین کەئەمەش لوتفیکى تری
خواپە لەگەڵ مروڤدا دەیکات بەلکو بیر بکەنەو، ئەگینا
نیعمەتى ﷻ فرەوانە تەنانت بۆ بێ باوەرانیڤ؟ ئادەمێک
کە خوا بە دەستى خودەتى خۆى دروستیکردووە بە
مەلائیکەى ئەمەر فەرماو کە سوجدەى بۆ ببەن و تەنها
شەیتان سوجدەى بۆ نەبەرد ﷻ دەرى کرد لە ناو
مەلائیکەتانداو بەتەواوى تپۆى کرد. ئەو ئادەمەش کاتێ
کە نا فرمانى خۆای کرد لەو هەموو نعیمةتانە دوور
خراپەو، بەلام چونکە پەشیمان بوپەووە لەوێ کە کردى
خۆای میهرەبان چاوپۆشى ئێ کردو کردى بەپێغەمبەرىڤ.
جا ئیمەش کە نەوێ ئادەمین حەق وایە لەم داستانە
پەند وەرگیرین و بزانیڤ کە تاوان ئاوا ریسوامان دەکات،
چاکەش خێر و بەیرمان بۆزیاد دەکات﴾ جا ﷻ دەرى کردن
لەو نعیمةتانەى کە تێیدا بون، جا پێمان وێن دابەزن،
برۆن بۆ خوارووە هەندیکتان دوژمنى هەندیکتان دەبن،
دیارە ئادەم و حەواو شەیتان هەمویان دابەزین هیچکامیان

لەویدانەمان و شەیتان دوژمنى بەنى ئادەمە هەتا قیامەت.
هەروەها مروڤەکان بە بۆنەى شەیتانەووە هەندیکیان دەبن
بە دوژمنى هەندیکى تریان واتە بەهەلنانى شەیتان
هەمیشە بەردى ئادەم لە یەك دەخوینن و ناکۆکن ئایەتەکە
هەردووک مانا هەلئەگریت و هەردوویشیان راستە شەیتان
هەرگیز ناشتی لەگەڵ بەنى ئادەمدا ناکات تا روژى
قیامەت و هەمیشە خەریكى دروست کردنى ئاشۆبو
ناکۆکیە، بە داخەووە زۆربەى نەوێ ئادەمیش دلی شەیتان
ناشکێن. هەندیک دەلێن: کەئەمانە پێکەووە نەهاقنە
خوارووە ئادەم کەوتە سەر زەوى هندو حەوا کەوتە سەر
زەوى حیجاز، ئینجا هەستیان کرد کە تاوان و خراپەیان
کردووە لە فرمانى خودا دەرچوون، بۆیە وا کەوتنە ئەم
روژه رەشەووە دانیان بە هەلئەى خۆیاندا، ئەوسا سۆزو
میهرەبانى ﷻ ئەوانى گرتەووە تەووبەى ئێ وەرگرتن و
رێنمایى کردن کە چى بلێن، وەك دەفەرموێ:

ئەوسا لە لایەن خوداوە ئادەم چەند وشەییەکی
پێگەیشت و تێگەیاندا کە بەو چەند وشانە بپاریتەو، بە
راستى ئەو هەر خۆیەتى زۆر تەووبە وەرگرو زۆریش بە
رەحم و میهرەبانە.
جا ئادەمیش جارێكى تر هاتەووە سەر راستە شەقام و بە
دلیكى پاکەووە رێنماییه‌کانى پەرورددارى ئەنجام داو
تەووبەى کرد جا خوداش ئەوتەووبەیهى ئێ وەرگرت و کردى
بەپێغەمبەرىڤ، ئەم بەسەر هاتە وای کرد کە ئادەم بزانی
کە دوژمنى هەیه و دوژمنەکەیشى هەمو فرت و فیل و
درۆیەك بەکار دەهێنێت بۆ ئەوێ لە خشتەى بەریت.

(تَوَاب) واتە تەووبە وەرگر، ئەو زاتەى کە بەندەکانى
چەندە تاوان بکەن مادام بگەرێنەووە تەووبە بکەن لێیان
وەرده‌گرت، ئەم ناوێ پەرورددار لە قورئاندا بە
شیوێکانیەووە دوانزەجار هاتو، کۆتا شوێنیکیش لە قورئان
دا کە ئەم ناوێ تێدا هاتبێت ئایەتى سیهه‌مى سورەتى
"نصره".

(الرَّحْمِ) واتە زۆر بەرەحم و میهرەبانە و ئەوزاتەى کە سۆزو
بەزى دەنوینێت بۆ بەندەکانى بەتایبەت بۆ باوەرداران،
ئەم ناو لە قورئاندا بەشیوێکانیەووە سەدوپانزە جار کە

دوانزه جاری لهم سورته دایه هاتوه بهلام له نایه تی سه دویستو ههشتی تهویه نهم وهسفه بۆ پیغه مبه رمان بهکار هاتوه، کۆتا شوینیکیش له هورنان دا که نهم ناوهی تیدا هاتبیت نایه تی بیسته می سورته می "موزه میله".

ئینجا له سهر نهم وشانه ناکۆکی ههیه ههندیك دهلین: نهوه بوو که ئادهم فهرموی: خواجه نایا تو منت دروست نه کردوه؟ نایا له روحی خووت پی نه داوم؟ فهرموی: بهلئ، ئینجا ئادهم فهرموی: داوی لیخوشبوونت لی دهکم. وه ههندیکی تر دهلین: نایه تی بیستوسی نه عرافه که ده فهرموی: **(قَالَ رَبَّنَا طَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَنَا تَغْفِيرٌ لَنَا وَرَحْمَةٌ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ)** / نهو دووانه وتیان: نهی

پهروردگارمان ئیمه له خویمان سته ممان کردوه و نه گهر تو لیمان خویش نه بیستو رحمان پی نه که هیت به دلناییه وه ئیمه له زیان لی که وتوانین **(۱)**

به راستی نهم داستانیهی ئادهم و به ههشت و دوژمنی شهیتانه وانهیهکی زور گرنگی کردوه می بو بۆ ئادهم، تا دوژمنی راسته هینهی خوئی بناسیت و چاوو دل و می شک و دهرونی بکاته وهو ناگای له خوئی بیت، نهوه بوو که ئیتر به رهه لستی مروف گه یشته نهو پله به رزه ی که به ههزاران پیغه مبهرو به ملیار شهید و پیاو چاک لی هه لکه وتوه، واته: ئادهمی دروستکراو بۆزه وی وا به کۆمه لیک له زانیاری پیویسته وه بۆ جینشینی دابهزی و الله فهرموی:

(۳۸) وتمان هه موتان دابهزن جا ههر کاتیک له لایهن منه وه رینمایو به رنامه تان بۆ هات نهو کاته نهو که سهی که پهیره وی رینمای می کرد سا ئیتر ترس مانای نیه بۆ نهوان و ئیتر خهم ناخون، نه مه نه وه مان تیده گه یهنی که ترس نابی له دل و دهرونی خاوهن باوهراند جیگای بییته وهو نابی برسن، لیردا پیویسته نهوه بلین که ترسان دوو به شه: به شیکیان چاکه و حهقه بییت که بریتیه له ترسان له خوی خاوهن دهسه لات، به شه که ی تر هه دهغو تاوانه که بریتیه له ترسان له غهیری الله که روژی یان ته مهنت کهم کاته وه نه وهش بزانه که ترسانی هیتری به تاوان ناژمیردریت وهک ترسان له مار یان حهشاردان له گولله و دوژمن، بهلام نه بی باوهری هه بییت که

قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ تَّبِعَ هَدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ **(۳۸)** وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ **(۳۹)** يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَارْهَبُون **(۴۰)** وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُون **(۴۱)** وَلَا تَلْسِنُوا الْحَقَّ بِالْبُطْلِ وَكُتِبُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ **(۴۲)** وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ **(۴۳)** أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَتَكُونُوا الْكَذَّابِينَ **(۴۴)** أَتَسْتَعِينُونَ بِالضَّرِّ وَالْأَلَمِ الْكَبِيرِ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ **(۴۵)** الَّذِينَ يَضْطَرُّونَ أَنْفُسَ ثُلَاثَ رَيِّبٍ وَأَتَمَّ إِلَهُهُمُ الرَّحْمَنُ **(۴۶)** يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ **(۴۷)** وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ **(۴۸)**

کاریگری سهرکی ته نه خواجه و به بی خواستی نهو مو له مو ناترازیت. مبههستی نهم نایه ته بهشی دووهه مه و ههر خوایش زانایه جا که سیک که ریگای هیدایه تی گرت با نه ترسی له شهیتان و باقی دوژمنانی الله که مروفن چونکه نهوانه ناتوانن یهک توژ له رزقی کهم که نه وهو ناشتوانن هیچی بۆ زیاد بکهن، وه ناتوانن نه جه لی بیننه پی شه وهو ناشتوانن ته مه نی مروف درێژ بکه نه وه. خو نه گهر بیانیه وی زینانی لی بدن یان سوودی پی بگه یهن ناتوانن مه گهر شتیک الله خوئی ههراری دابیت. بهلئ به راستی نهو که سانه ی که به راستی رینمایو به رنامه ی خویان و مرگرت ناوا لهو هه موو په رستراوه هیچ و پووچانه رزگاریان ده بی و خوئی به ئازادو سهره راز دزمانی و له لای خوایش ههر وایه.

(۳۹) بهلام نهو که سانه ی که کاهرو بی باوهرن بون به نیشانه گانی ئیمه نهوانه هاوړی و دوستانی دهسته ملی ناگرن و بۆ هه می شه تیدا ده مینه وهو روژی له روژان رزگاریان نابیت.

جاناشکرا بو که تهنه دوو ریگا ههیه. ریگای راست و ریگای جهوت، تهنه دوو بهرنامه ههیه حهق و ناحهق، نهگهر بهیرموی ریگای حهق بوین نهوه چاکه و پاداشه کهشی بههسته، نهگهر بهیرموی ریگای راست نهبوین ئیتر گومراهیه و سزاکهیشی دۆزه خه وهک دمهرموی: ﴿پاش راستی ببنجگه له گومراهی شتیکی تر نیه﴾ یونس: ۲۳.

﴿۴۰﴾ نهی کورانی یهعقوب، بیر بکه نهوه لهو نیعمه تانهی من که رزاندم به سهرتاند که گه ورهترینیان رزگار کردنتان له فیرعه ون بوو، وه بهو و وعدو پهیمانهی که داوتانه به من وهفا بکه منیش وهفا دهکم بهو عهدهی خوّم که داومه به ئیوه، وه تهنه له من بترسن. واته نهی کورانی بهندهی صالحی خوا ئا بهم ناوه جوانه بانگیان دهکات تا بهلکو کهمیک بیر بکه نهوه له حالی خوڤیان و لهو سهرکهشی و خراپه کارییه واز بهینن، دهلّین نهو عهدهو پهیمانهی که له تهورات و ئینجیل دا بۆیان باس کراوه که نهگهر ئیوه بهیرموی دینی الله تان کرد منیش خوشبهختی دنیا و قیامهتتان دهمم. لیردها دهبی دیقته بکهین که ﴿نهیفه رموه﴾ ﴿فَارْمُوْنِ﴾ له من بترسن بهلکو فهرمویهتی: ﴿وَرَانِی فَارْمُوْنِ﴾ پیش خستنی مفعوله که ﴿وَرَانِی﴾ بۆ حهسره واته تهنه له من بترسن.

﴿۴۱﴾ وه باومر بیّن بهوی که من دام بهزاندوه که قورنانه بۆ پیغه مبهیر، که نهو قورنانه دان دهنی بهوی که له لای ئیوهیه و دزی نیه و دهلی کاتی خوی شتیکی راست و حهق بوو، بهلام ئیستا گۆرپوتانه، وه له ناو گاورو جوله که دا ئیوه یهکم کافر مبهن بهم قورنانه و به پیغه مبهیر ﴿ها﴾ دهگونجیت بۆ قورنان یان بۆ پیغه مبهیر ﴿بجیته وه، وه نهکرن و نهگۆر نهوه به نیشانهکانی من بههرمیهکی کهم، مه بهست نهوه نیه که نهگهر نرخه کهی زۆر بوو دروسته له راستیدا نهگهر ههمو دنیا به یهک نایهتی قورنان بکری زیانت لی کهوتوه، چونکه له لای خوی گه وره نه دنیا به ههر ههمو به نهندازی یهک زهره نهرزشی نیه وهک پیغه مبهیرمان ﴿دمه رموی﴾ ﴿لَوْ کَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَغُوضَةٍ مَا سَقَى کَافِرًا مِنْهَا

شَرْبَةً مَّاءٍ/ رواه الترمذی وصححه الالبانی/ نهگهر نه دنیا به له لای الله به نهندازی بهیری میشووله یهک کیش و نهرزشی ههبوایه خودا یهک قومه ناوی لهم جیهانه دا به کافر نه دهمدا ﴿دهی ئیتر تهنه له من بترسن وهله کهسی تر نه ترسن﴾.

﴿۴۲﴾ حهق و ناحهق تیکه له مهکن و حهق بشارنه وه له گهل نهو مشدا ئیوه دهمانن که نهم دینه حهق و راسته. نهلّین گاورو جووله که ههروهکو ئیسلام، نهخیر وهکو یهک نین، نهو دووانه ناحهق و ئیسلام حهقه. بزانه ههمو پیغه مبهیران ههر یهک له زهمانی خویدا پهیمانیان لی وهرگیراوه که پیغه مبهیریک بهم ناوونیشانه دیت دهبی باومری پی بهینن و یارمهتی بدن. کهوابو ههمویان زانیویانه که پیغه مبهیر دیت و چاکیشیان ناسیوه، نهو دهبو جوو دهکان دهمان و ت: به جهماعهتی مه دینه پیغه مبهیریک دیت ئیمه دوی دهکوهین و هه موتان دهکوژین، بهلام کاتی که پیغه مبهیری خوا هات و گه یسته لایان دانیان پیدا نهان، ههر له بهر نهوهی که له خوڤیان نه بوو حهسویدیان بهوان دهبرد نهگینا ههمویان دهمان ناسی و دهیانزانی که نهوه پیغه مبهیری خوایه.

﴿۴۳﴾ نهو پینج نوێره جی به جی بکه و زهکات بدن لهگهل نهو کهسانه ی کهوا گهردن که چن بۆ فرمانی خواو نوێر دهکن ئیوهش گهردن که چ و فهرمان بهرداری الله بن. ﴿رکوع﴾ چه مینه وهیه. لیره مانا کهی گشتی تره، به مانای گهردن که چه بۆ الله ئیتر ههموو شتهکانی تر دهگریته وه، وه نهگهر به مانای رکوعی ناو نوێر بیّت نهمه پیی دهوتریت ﴿تخصیص﴾ له پاش ﴿تعمیم﴾ چونکه له پیسه وه فهرمویهتی: نوێر بکه دهن گونجی مه بهست نوێری جهماعهت بیّت واته نوێر دهکانتان به جهماعهت بکهن.

﴿۴۴﴾ نایا ئیوه فرمان دهکن به خهک بۆ چاکه کردن و نهجامدانی شتی په سهندو جوان بهلام خوڤانتان له بیر چووته وه، وه لهگهل نهو مشدا که ئیوه کتیب دهخویننه وه که ئینجیل و تهوراته.

نایا عهقلتان نیه، دهی بۆ بیر ناکه نهوه؟! وهک له فهرمودهدا هاتوو که: ﴿يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِئْلَقِي فِي النَّارِ فَتَنْدَلِقُ

وَإِذْ جَعَلْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَمَجَّيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾
ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ
خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَثَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾
وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَى اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْكُمْ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ
بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

ناسانو به نه‌نجامدانی نارِ حمت نین به لگو بییان خوشه.

کامانه خاشع؟

﴿٤٩﴾ نه‌وکه‌سانه‌ن که یه‌قینان هه‌یه و بیگومانن که ده‌گه‌ن
به په‌رومردگاری خو‌یان و دل‌نیا‌ن که هه‌ر بۆ لای نه‌و
ده‌گه‌رینه‌وه و به‌ره‌می کرداره‌کانی خو‌یان و ده‌ده‌گرن.
﴿٥٠﴾ لی‌ره به مانای یه‌قینه.

﴿٥١﴾ دووباره خوای گه‌وره به نه‌وه‌کانی یه‌عقوب
ده‌فه‌رموئ: نه‌ی کو‌رانی یه‌عقوب، بیر که‌نه‌وه له‌و
نی‌عه‌تانه‌ی من که رُ‌اند‌م به سه‌رتان‌دا، بی‌گومان من نی‌وه‌م
به‌رز کرده‌وه و ری‌زی نی‌وه‌م دا به سه‌ر خه‌لکی سه‌رده‌می
خو‌تان داو له‌خو‌تان نه‌و هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانه‌م بۆ ره‌وانه
کردن.

﴿٥٢﴾ جا به‌ترسن له‌ روژیک که هه‌یج نه‌فسیک سوود نادات به
نه‌فسیکی ترو، هه‌یج تکا کاریه‌ک و مرنا‌گری‌ت و له‌ هه‌یج
نه‌فسیکیش به‌رتیلیک و مرنا‌گری‌ت و نه‌وان یارمه‌تی نادری‌ن.
مه‌به‌ست له‌ شه‌فاعه‌ت لی‌ره شه‌فاعه‌ت بۆ کافرا‌نه، نه‌گینا
پی‌غه‌مه‌رمان شافیه‌ه بۆمان به فه‌رموده‌ی دروست، به‌لام

به‌و مه‌رجه‌ی ده‌بی خو‌شمان ئیشیکی و امان کردی‌ت که
شایسته‌ی شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر پی‌ن، واته: په‌پر‌ه‌وی
به‌رنامه‌ی پی‌غه‌مبه‌رمان کرد بی‌ت و ری‌بازی نه‌ومان
گرتی‌ت، به‌لام له‌ که‌م و کو‌ریه‌ک که هه‌مانه به بی‌گومان
پی‌غه‌مبه‌ر شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌کات. نه‌وانه‌ی که
شه‌فاعه‌تیان بۆ نا‌گری‌ت که‌سانی‌کن که با‌وم‌ریان به هیامه‌ت
وبه زین‌دوبونه‌وه نه‌یه و هه‌یجی بۆ نه‌و روژه نه‌کردوه،
بی‌گومان نه‌و روژه هه‌یج که‌س شه‌فاعه‌تی بۆ نا‌کات.

ئینجا نه‌و که‌سه‌ی با‌وک و با‌پیری پی‌اوی چاک بوون، به‌لام
خو‌ی گو‌ی ناداته ئایی‌ن و پی‌ی وایه با‌وک و با‌پیری رزگاری
ده‌که‌ن یان نه‌و که‌سانه‌ی که تا‌وان ده‌که‌ن و چاو‌مه‌ری
شه‌فاعه‌تن به‌راستی هه‌ل‌ه‌ن چونکه ده‌بی مرو‌ف کرداری
چاک بکات و ترسی دوا روژی هه‌بی‌ت ئینجا چاو‌مه‌ری
شه‌فاعه‌ت و ره‌حمی الله بکات. نه‌ک هه‌ر خه‌ریکی تا‌وان
کردن بی‌ت به ته‌مای شه‌فاعه‌ت چونکه تا‌وان کردن وه‌ک
نه‌وه وایه بل‌ی من زه‌هر ده‌خۆم چونکه ده‌کتور هه‌یه؟!
ئینجا کی ده‌لی نه‌گه‌ر نه‌و کا‌برایه‌ه زه‌هری خو‌ارد ده‌گاته

ده‌کتور وه یان نه‌و ده‌رمانه سوودی ده‌بی بۆی؟

ئینجا خوای گه‌وره چه‌ند نی‌عه‌مه‌تیکی خو‌ی و چه‌ند
نا‌له‌باریه‌کی پی‌شینه‌کانی نه‌وان ده‌خاته روو بۆ نه‌وه‌ی که
بیر بکه‌نه‌وه و ده‌فه‌رموئ:

﴿٤٩﴾ جا بیر که‌نه‌وه له‌و کاته‌ی که ئی‌وه‌مان رزگار کرد له‌
ئالی فه‌رع‌ه‌ون که‌نه‌وان جو‌ره‌ها سزایان به ئی‌وه ده‌چه‌شت و
کو‌ره‌کان‌تانی سه‌ر ده‌به‌ری‌ن و ژنه‌کان‌تانی ده‌هیل‌انه‌وه، تا‌کو
بیان‌که‌ن به که‌نیزه‌و خزمه‌تکار به راستی نا له‌وه‌دا
به‌لایه‌کی زۆر گه‌وره‌ی خوا بوو به سه‌ر ئی‌وه وه به هۆی
نه‌و خراپه‌ کاریه‌ی که کردوتانه.

﴿٥٠﴾ وه بی‌ری له‌و کاته بکه‌نه‌وه که ده‌ریامان بۆ له‌ت
کردن، جا ئی‌وه‌مان رزگار کردو ئالی فه‌رع‌ه‌ونمان خنکاند له‌
کاتی‌ک‌دا که ئی‌وه سه‌ی‌رتان ده‌کردن، نه‌گه‌رجی نه‌م روداوه
نه‌وان نه‌یان بی‌نی بوو، به‌لام خوای گه‌وره هه‌واله‌که
دینی‌ته‌وه به‌ر چاو‌یان چونکه باب و با‌پیری نه‌وان بوون و
نه‌وانیش له‌ ته‌ورات‌دا نه‌م با‌سانه‌یان زۆر خو‌یندۆته‌وه‌و
با‌سه‌که‌یان زۆر باش زانی‌وه هه‌روه‌ک نه‌وه‌یه‌که له‌ به‌ر

جاویان بیت چونکه نه گهر وانه بوايه به دنياييه وه ره خنه یان دهگرت.

۵۱) نهی محمد ﷺ بویان باس نهو کاتهی که به لئیمان دا به موسا که بیت بو لامان و چل شهو بمینیتته وه له پاش نهودی که موسا چوو، ئیوه گویره که تان په رست و ئیوه سته مکارن.

که سیکیان له ناو دا بوو به ناوی سامری، نهو هاتو له خشل و ئالتون و جه واهیراتی که نهوان به غه نیمهت دهستیان که وت بو له کاتیکدا توند بوویانه وه تا بزنان چ بریاریکی له سهر ددریت په یکه ری گویره کی لی دروست کرد له کاتیکدا که جبرائیلی دی بو له ژیر پیی (بۆراق) دا که جبرائیل سواری ببو که مئیک خاکی هیئاو کردیه دهمی نهو په یکه ره و دمنگیکی لیوه هات ههر که نهو دمنگ هات، ئینجا سامری بانگی کردن و وتی: نهمه خوی ئیوه و موسایه و موسا له بیری چوو، ئینجا هاروون زوری ناموزگاری کردن که نهمه هیچی له توانادا نیه و ناتوانی وه لامتان بداته وه و تاقی دهکینه وه و شتی وانه کهن، وتیان نه خیر ئیمه له سهر نهمه لاناچین تا موسا نه په ته وه.

۵۲) له پاشان ئیمه له پاش نهو تاوانهش لییان خوش بووین بو نهودی که سوپاسی الله بکه و دست له دزایه تی پیغه مهران بکیشه وه.

۵۳) باس بکه نهی محمد ﷺ کاتی که ئیمه کتیب و فورقانمان دا به موسا بو نهودی که ریگهی هیدایهت بگرن تاکو به خته و مر بن. ئیمه نهو ههمو نیعمه تانه مان به سهر دا رزاندن، به لام به داخه وه جوله که له ههمو نیعمه تانه ی الله خویان کویر کرد.

۵۴) باس بکه بویان نهی محمد ﷺ کاتی که موسا گه رایه وه و پیی وتن به راستی ئیوه زولمتان له خوتان کردوه بهودی کهوا گویره که تان کردوه به خوی خوتان، سا بکه پینه وه بو لای پهرومردگارتان جا خوتان بکوژن یان په کتر بکوژن.

دهگونجی لهو سهرده مه دا مهرجی تهوبه نهوه بووبی ههتا خویان نه کوژتایه الله تهوبه ی لی قه بوون نه کردنایه، به لام الله به لوتفی خوی نهو باره سه خته ی له سهر نهو نوممه ته

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
وَسَيُزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ اسْتَسْقَى مُوسَى
لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
أَنْتَاءَ عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كَلُوا
وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْمُوا فِي الْأَرْضِ مُغْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْشِي عَلَى طَعَامِهِمْ حَذَقٌ لَنَا رَبُّكَ
يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْمِرُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّيْهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْفَى
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطِلُوا وَمَصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسًا أَنْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ رَبِّهِمْ
وَالَّذِي كَانُوا يُكَفِّرُونَ بَيْنَاتِ اللَّهِ يَاقُلُونَ ﴿٦١﴾
الَّذِينَ يَغْيِرُ الْحَقَّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

هه لگرتوه. یان با چاکه کانتان خراپه کانتان بکوژن، ئینجا الله تهوبه تان لی قه بوون دهکات، نا نهمه چاکه بووتان له لایه ن نهو پهرومردگاری که ئیوهی دروست کردوه جا نه گهر واتان کرد نهوسا خوی گه و ره تهوبه تان لی قه بوون دهکات به راستی الله تهوبه و درگرو و زور به سوژه بو به ندهکانی خوی.

نهمه ههموی سوژو نیعمه تی الله یه که پیشانیان ددهات بو نهودی که جوهدکان بیر بکه نه وه و واز لهو سه رکیشیه بینن و دزایه تی پیغه مهران نه کهن، به لکو دوی پیغه مهران بکه ون و ریگهی راست بگرن.

(باری) واته نهودی که له نه بوون شت به دیدمه نییت. نهو ناوهی پهرومردگار دووچار لهو ئایه ته داو جاریکیش له ئایه تی بیست و جواری سورتمی حه شردا هاتوه.

۵۵) بیر که نه وه لهو کاته ی که وتتان به موسا باوه به تو ناهینین ههتا الله به چای خومان نه بینن نهوسا گرمه و دمنگی هات و ئیوهی گرت و مردن له کاتیکدا که خوتان ته ماشاتان ده کرد.

٥٦ له پاش نهو مردنه ئیوهمان زیندو کردموه بهلکو ئیوهش سوپاس و شوکری الله بکهن لهسهر نهو ههمو نیعمهتانهی که ئیمه رژاندمان به سهرتاندا. ومبزان که ئیوه نهومنده لاوازن که بهرامبهر به گرمهیهکی ناسمان خو ناگرن و دهمرن باشه چۆن دهتانهویت پهرومردگاری ناسمان و زهوی ببینن؟

٥٧ خو به ههمویش سیبههرمان بو کردن و بارانمان به سهرتانا گهزوه و بالندهی شیلایه . جاوتمان . لهو پاکانهی که پیمان داوون بخۆن، جا نهوان ستهمیان لهئیمه نهکرد بهلام ستهمیان له نهفسی خویمان کردوه.

٥٨ سا بیر بکهنهوه لهو کاتهی که وتمان بچه ناو نهو شارهوه که فلهستینه، نهوسا له ههر جینگایهکی نهو شاره که مهیلتان لی یه به فرهوانی و به لیشاوی بخۆن و لهو دهرگاوه به شیوهیهکی گهردن کهج بو الله بچه ناوهوه و بلین: خواجه نهو تاوانهی که کردومانه له سهرمان لایده، ئیمهش له گوناهاهکانتان خوش دهبین و ئینجا پیایو جاکتان لی زور دهکهن، وه به چاکه کاران شتی زیاتر دهمین. به شاری گهوره دموتریت (هریه) وهک به مکه دهفهرموئ: (ام القرى).

٥٩ بهلام لهباتی نهوهی نهوان نهو فرمانه جی به جی بکهن به پیچهوانهوه نهو کهسانهی که زالم بوون گۆرییان نهو قسهیهی که ئیمه پیمان وتن.

دهلین له باتی نهوهی سوجه بهرن، به پشتا دهچوونه ناوهوه له باتی نهوهی که داوا بکهن که الله له گوناهانیان خوش بیت، داوای خوړاکیان دهکرد. واته نهمانه کارهکانیان ههمو به پیچهوانهوه نهجام دهدا. بویه دوجاری سزا بوون وهک دهفهرموئ: نهوسا ئیمهش بو نهوانهی که زولمیان کردوه عهزابمان له ناسمانهوه بو ناردن به هوی نهو فیسق و دهرجونیهوه له یاسای الله.

پیغه مبهری خوا ﷺ دهفهرموئ: {قِيلَ لِبَنِي إِسْرَآئِيلَ ادْخُلُوا أَبْآبَ سَجْدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ فَبَدَلُوا فَدَخَلُوا يَرْحَمُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ وَقَالُوا حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ / مِثْقَالُ عِلَافٍ بِيْزْرَابِهٍ نهوهی یهعقوب لهو دهرگاوه که چونه زورهوه سوجه

بیهن و بلین: خواجه نهو تاوانهی که کردومانه له سهرمان لایده ئیمهش له گوناهاهکانتان خوش دهبین، کهجی گۆرییان، جا گۆریان بهسکه خسهو به پشتا چونه ناویهوه وتیان: دانهیهک لهجو{

٦٠ جا بیر بکهنهوه لهو کاتهی که موسا داوای ناوی کرد بو قهومهکهی، جا پیمان وت: نهی موسا عاساکهت بده لهو بهرده موسایش عاساکهی دا له بهردهکه کتوپر لهو بهرده دوانزه سهرچاوهی ناو ههلقولان و هاتنه دهرهوه، نهوانیش دوانزه بهرهباب بوون، جا ههر بهرهبابهوه کانی خوئی پیدرا که ههمویان دهیانزانی ناو له کامیان بخۆن، جا پییان و ترا بخۆن و بخۆنهوه له رزقهکهی خواو لهسهر زهویدا فهساد بلاو مهکهنهوه، خوای گهوره نهو ههموو نیعمهتانهی بو رژاندن دهی ئیوهش سوپاسی الله بکهن، هیوادارم خوای گهوره عهق له به ئیمهش بدات و بزاین که الله خاومنی نهو ههمو دهمهلاتیه که له ناو بهردیکی رهقدا دوانزه سهرچاوهی ناو به سافی دهربینی.

ناشکرایه که نهمانه باس کران له تهورات داو جودهکانی نهوسهردمه زانیویانه نهگینا دزایهتیان دهکردو پیغه مبهریان ﷺ به درو دهخستهوه، بهلام که نهیان توانیوه به دروی بکهنهوه گه ورهترین بهلگهیه لهسهر پیغه مبهریتی خوشهویستمان محمد ﷺ چونکه مروقیکی نهخویندمواری وهک پیغه مبهیر ﷺ نهگهر له خواوه نیه، چۆن نهو ههمو راستیانه دهرانیت.

٦١ جا بیر بکهنهوه لهو کاتهی که وتتان: نهی موسا ناتوانین نارام بگرین لهسهر یهک خوړاک و ههمیشه ههر یهک جوړ خوړاک بخۆین، جا نهی موسا تو داوا بکه له خواکته که پیمان بدات نهوهی که زهوی سهوزی دهکات له دانهویلهی و له ترۆزییهکهی و له سیرهکهی و له نیسکهکهی و له پیازهکهی. له باتی نهو ههمو نیعمهته گه ورهیهی که خوا پیی داوون لهو نیعمهته شیرینهو لهو گۆشته ناسکهو لهو سیبهره جوانه، کهجی هیشتا نهومنده لاسار بون داوای نهو شتانهیان دهکرد. موسایش وتی: نایا دهیگۆرنهوه نهو شتهی که زور بی قیمهت و سادیه بهو شتهی که زور چاکه. واته نایا سیرو پیازو نیسکتان پی

تا نهگه پینهوه بۆ سهر ریبازی راسته قینه ههروا دهین. وشه (باؤ) به روتی ناوتریت واته یان لهگه خیرادا یان لهگه شهربا دوتری. وهکو له سورمتی ئالی عیمران دا دهفهرموی: ئەمانه هه میسه ئاوا له زهلیلی دان مهگهر دهست بگرن به ئاینهکهی خواوهو ببن به موسلمان یان نهومتا هیزیکی گهره مرؤف له پشتیان بیئت. وهک ئەمهرو که جیهانی کفر بهرگری له یههوودیهت دهکاتو له ژیر سایه ئهواندا دهزی، ئەگینا نازین.

١٦ بهیگومان ئهوه کهسانه که باومریان هیناوه به خواو به پیغه مبهری خواو دواي محمد ﷺ کهوتوون و ئهوانه که یههودی بون و شوینکهوتوی ئاینی موسا بون و ئهوانه که گهردن کهج بون بۆ ئاینی عیساو پهیرهویان له ئینجیل کردوه و ئهوانه که لایان داوه له دینه گۆراوهکانی سهردهمی خویان و رویان کردوته ریگای راسته قینه له ههمو زهمانیکدا ئهوه کهسهی لهوانه بهراستی باومری بوو بیئت به خواو به روژی دواي کرداری چاکی کرد بیئت، ئهوسا بۆ ئهوانه له لای خواي خویان پاداشیان ههیه و هیچ ترسیان بۆ نیه و ئهوانه له روژی قیامهتدا خهم ناخۆن.

دهگونجی وشه (یهود) له یهکیک له مانایانهی خوارهوه وهرگیرا بیئت، یهکهه یههود له (تهود) وهرگیرا بیئت به مانای دۆستایهتی و بورد باری یان یهود به مانای (تهود) به واتای تهحهروک و جموجول یان له (یهودا) وهرگیرا بیئت که گهرهترین کوری یهعقوبه یان وشه یههود به مانای گهرانهوه (الرجوع) بیئت وهک دهفهرموی: ﴿إِنَّا مُدَّا إِلَيْكَ﴾ / الأعراف: ١٥٦ / ئیمه گهراینهوه بۆ لای تۆ. وه نهصاراش کۆمه ئیک له جولهکهکان بوون که باومریان به پیغه مبهرایهتی عیسا کردو بانگهوازهکیان قبول کردو عیسايش هاتنی دواين پیغه مبهری پی مؤژده دابون. وتراوه جووهکان بۆ سوک کردنی عیسا پییان دهوت "هانصری" واته سوکو بی بایهخ، بهلام عیسا وشوین کهوتوانی بهم ناوه شانازیان دهکرد، وه وتراویشه چونکه له شاروچکهی "ناصره" دا نیشته جیوون پییان وتراوه "النصری" نیستاش به مهسیحیهکان یان گاوهکان دهناسرین. وشه (صابئی) به مانای لادانه، وتراوه ئەمانه کۆمه ئیک له

جولهکهکان که شوینکهوتوی پیغه مبهری یهحیان و باومریان به هاتنی محمد بو، جا جولهکهکانی تر زۆر رقیان لییان بو له بهر ئهوه بلایان دهکردوه که ئەمانه ئەستیره پهستن تا خهک له بنهمای بانگهوازهکیان که باومریوون به هاتنی محمد ﷺ بی ئاگا بیئت دواتر رۆمان زۆری لیکردن تا ببن به گاوه بهلام ههندی وتویانه به کۆمه ئیک دوتریت که ئەستیره یان دهپهرست یان مهلائیکه یان دهپهرستو له دینی یههودی و نهصارا لایان دابو بهلام ئهوه (صابئی) دی که له مانایهتدا هاتوهو ئهوه (صابئی) نیه بهلکو به مانای ئهوه کهسهیه که له ههر زهمانیکدا لای دا له ئینحرافو سهرگهردانی بۆ ریگای راستی الله. وهک (اصحاب الکهف) که وازیان هینا له دینی باو باپیرانی خویان وهک ئهوهی که به پیغه مبهری خویان ﷺ دهوت ﴿لقد صباء محمد﴾ محمد لای دا، کاتی که ئاینی ئیسلامی بلای دهکردوه. لییردا ئەم(صابئی)یه بهو مانایه دیت چونکه ناگونجیت بلین مهلائیکه په رست یان ئەستیره په رست رزگاریان.

جا مانای ئایهتهکه به کورتی ئهوهیه که ئهوهی که خوی به موسلمان یان به یههوودی یان به نهصرانی یان به صابئی داناوه مادام بهراستی باومری بوو بیئت به خواو به روژی دواي کرداری چاکی کرد بیئت ئهوسا بۆ ئهوانه له لای خواي خویان پاداشیان ههیه و هیچ ترسیان بۆ نیه و ئهوانه له روژی قیامهتدا خهم ناخۆن. لییردا دهرکهوت که خوا چهند به سۆزو داد پهرومره که ناوو ناوتۆره و ناوبانگ دهور نابینیت، بهلکو راستی دهوری ههیه واته ههر کهسیک دواي راستی و حهقیقهت کهوت له ههر زهمانیکدا ناوهکی ههرچی بیئت گرنگ نیه، گرنگ ئهوهیه که دواي راستی و حهقیقهت کهوت بیئت که ئیستا سهردهمی ئایین و بهرنامهی محمد ﷺ ئهوه کهسهی که دواي هورئان و سوننهت بکهویت و پهیرهویان لیوه بکات و نهیهویت لابادت و له بیرو باومریدا چهوتی نه بیئت، جا ههر ناویکی هه بیئت ئهوه کهسه رزگاری خوشبهخته چونکه ناوهروک دهور دهبینیت نهک روالهت.

بۆ زیاتر رون بونهوه جاریکی تر به سهر مانای ئایهتهکهدا دپینهوه، له دواي ئهوهی که له ئایهتانی پيشودا الله به خراپه باسی نههلی کتیب دهکات ئهوه گومانه دروست

محمدي به دهمسته ناوی من به گوئی هیچ کهس له م نوممه ته ناگات چ جوله که بیت یان گاور، پاشان بمریت و باومری به ووی که من بوی رهوانه کراوم نه هیئت نه وه له ناو دوزم خدایه { دوو باره خوی گه وره ده گه پته وه سمر روودا و مکانی کورانی به عقوب و چیر و کیکی تری کورتمان بوی ده گه پته وه ده قمرموی:

۶۳ بیر بکه نه وه نهی بهنی ئیسرایلی کاتی که ئیمه له ئیوه بهیمانیکی بته ومان و مرگرت و کیوی تورمان به سهرتان دا بهرز کرده وه پیمان وتن: به هه مو هیزه وه وری گرن نه ووی که پیمان دا ون بیر بکه نه وه له و شتهی که تییدایه، به لکو به هوی نه وه وه خوتان بپاریزن له غزمی الله.

نهمه روودا وکی زور گه وره به چون کیویکی وکو تور خوا بهرزی کرده وه به سهریانداد له و کاته دا به دنگیک بانگ کران نه گهر بیت و نه م کتیبه به قومت و به هیزه وه و مر بگرن نه م جایه ناخهین به سهرتانداد نه وانیش بهیمانیان دا که نه م کتیبه به قومت و به هیزی خومان وری ده گرین و بیر ده که پنه وه له و شتهی که له و کتیبه دا هاتوه که تهورات بو به لام له دای دا لایان دا، پیویسته بیر له م فرمانه بکه پنه وه که ده قمرموی: { خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ :

و مری گرن نه ووی که ئیمه پیمان دا ون به قومت و هیز } نه م تیمان ده گه پنه ی نه وکه سه ی که ئاینی خوا و مرده گریت و باومری به ئیسلام ههیه و لاوای ده کات و ده لیت: من نویت ده که م و ژو و ده گرم و هر نه وندشم پی ده گریت ئیر له وه زیاتر من چی بکه م؟ نه م جوړه قسانه سوودیان نیه، چونکه دین پیویستی به قومت و هیز ههیه مروف که وری ده گریت ده بی جدی بیت چونکه نه و خوا گه وره و خاوهن ده سه لاته یاری له گهل خه لکدا ناکات بهرنامه ی بوی نارده وه یاسای بوی داناوه که وری بگریت و بهرپوهی لیوه بکات.

۶۴ له پاشان ئیوه پاش نه و بهیمانه پشتتان تی کردو برپاری خوتان نه برده سهر، جا نه گهر سوز و رحمی خوا نه بویه بوی ئیوه به راستی ئیوه له ریزی زیانکاران ده بوون، به لام خوی گه وره توبه ی لی قه بوول کردن.

ده بیت که هه مو نه هلی کتیب به و شیوهیه خراپه کار و ناله بار بن، جا الله له م ئایه ته دا بنه مایه ک نه ک ته نها بوی نه هلی کتیب به لکو بوی هه مو گه لان رون ده کاته وه که نه ووش نه وویه هه رکام له وانه ئیمانی هی ناوه و کرداری چاکی کرده نه وه پاداشتیان لای الله یه و رزگاری دواروژ چاومروانیان ده کات، مه به ست له ئیمانیش نه وویه که پیغه مبه ر له وه لامی جبرئیلدا پی ناسه ی کرده که: { اَنْ تُوْمِنَ بِاللّٰهِ وَمَا لَكُمْ مِنْهُ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُوْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرَ وَشَرِّهِ / مقله / که باومریت به الله و به فریسته کانی و به پهراوه کانی و به پیغه مبه رانی و به روژی دوی و به قهزا و قه در به سودو زینیه وه هه بیت { ئیبنوعه باس ده لیت: { مَا بَعَثَ اللّٰهُ نَبِيًّا اِلَّا اَخَذَ عَلَيْهِ الْمِيْثَاقَ لَنْ يُعْثَ مُحَمَّدٌ وَهُوَ خِيْلُومُنْ بِهْ وَلَيَنْصُرُنَّهْ وَاَمْرُهْ اَنْ يَّاخُذَ عَلٰى اَمِيَةِ الْمِيْثَاقِ لَنْ يُعْثَ مُحَمَّدُوْهُم اَحْيَاءَ لِيُوْمُنْ بِهْ وَلَيَنْصُرُنَّهْ / البخاری / الله هیچ پیغه مبه ریکی رهوانه نه کرده مه گهر نه ووی که بهیمانی لیومرگرتیت که نه گهر محمد ﷺ رهوانه کرا و نه ویش نه و کاته زیندو بی نه و ئیمانی پیبهنیت و یارمه تی بدات، وه فه رمانیشی پی کرده که له نوممه ته کهیشی بهیمان و مرگرت که نه گهر محمد رهوانه کرا و نه وانیش نه و کاته زیندو بون نه و ئیمانی پیبهن و یارمه تی بدن. که نه م مانای ئایه تی هه شتاویه کی سورته نالی عیمrane که ده قمرموی: { وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيِّينَ ... }

جا هه مو گه لانی پیشو که باومریان به پیغه مبه رانی کاتی خویان بوه باومریشیان به هاتنی ناخرین پیغه مبه ری خوا هه بوه جا نه مانه که خاوهنی کرداری چاکی بوون و به گویره ی ئاینی نه و کاته ی خویان هه لکوه وتیان کرده، په رومردگار موژدهیان پیده دات که پاداشتیان ده داته وه، به لام پاش هاتنی دوا پیغه مبه ری خوا هه رکه س باومری پینه هیئت و به گویره ی نه و شه ریه ته ی که نه و هی نایه تی ره قار نه کات نه وه به باومردار حساب ناگریت و جیگای ناگری دوزده، وه ک پیغه مبه رمان ﷺ ده قمرموی: { وَالَّذِيْ نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيْده لَا يَسْمَعُ بِيْ اَخَذَ مِنْ هٰذِهِ الْاُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُوْمِنْ بِالَّذِيْ اُرْسِلْتُ بِهْ اِلَّا كَانَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ / سلم و غیره / سویند به و که سه ی که گیانی

٦٥ به راستی ئیوه زانیوتانه ههوالی نهو کهسانه ی که دهست درێزبان کرد له روژی شههمه دا جا پیمان وتن: بین به مەیمونیکى بیزراوو ناشیرین. جا دهگونجی (والله اعلم) هەر بووبن به مەیمون، ئەگەر چی هەندئ بە لایانهوه وایه که تهبیعه تیان وهکو مەیمون بووه، به ئی فروفیل له ناینی خوادا نهوه تۆلهیه تی بۆیه پیغه مبهردمان ﷺ نامۆزگاریمان دهکات و دهفهرموی: { لَا تَرْكَبُوا مَا ارْتَكَبَتِ الْيَهُودُ فَتَسْتَحِلُّوا مَحَارِمَ اللَّهِ تَعَالَى بِأَذْنَى الْحَيْلِ } / صَحِيحَةُ التِّرْمِذِيِّ وَحَسَنَةُ الْإِسْلَامِ / نهکهن نهو تاوانه بکهن که جوله که کردیان که به بجوکتین فیل حهرامهکانی خویان حهلال دهکرد له فهرموده دا ههیه که له ناخیر زهمان دا شتی وا رودهدات لهناو نهو ئوممه تی پیغه مبهردمان ﷺ . به گویری رهئی دووهم مانای نهو فهرموده یه هاتوته دی چونکه زۆریک له خه لک رهوشی مەیمون و بهرازیان ههیه ههروهک مەیمون خه ریکی لاسای کردنه وهی خه لکن و وهک بهرازیش بی غیرته و بی عیزه تن و ژن و کچی خویان بهرهل کردوه. بۆ نهوهی که بزانی روژی شههمه چی بووه. ته ماشا نایه تی/ ١٦٦٢١٦٢ نهو عراف بکه. ح

٦٦ خو نهو روداو ههشمان کرد به په ند بۆ نهو خه لکه ی سه رده می خوی و بۆ خه لکی پاش نهو روداو ههش تا نامۆزگار یه کی گرن گ بیت بۆ نهوانه ی که له خوا ده ترسن. (نکلا) واته: تۆله سه ندنه وه له سه ر نهو خراپه ی که کردیان بۆ نهوه ی ببیت به په ند بۆ خه لک. ئینجا داستانیکى ترمان بۆ دهگیریته وه و دهفهرموی:

٦٧ نهی محمد ﷺ باس بکه بۆیان کاتی که موسا به قه ومه که ی وت: بیگو مان که خوا فهرمان به سه ر ئیوه دا ده دات که مانگایه ک سه ر بېرن، وتیان: نایا گالته مان پی ده که ی؟ وتی: په نا ده گرم به خوا که من له نه فامان بم. نهی وت گالته له گه ل ئیوه دا ناکه م، خو نهوان نه یان وت: تۆ جاهیل و نه زانی نهوان ده لێن: گالته مان پی ده که یه ت به لام وه لامی موسا نهوه ده گه یه نی که گالته کردن ئیشی نه فامان، لیوه دا نهو تیبینیه م ههیه: ئیمرو جیهانی فرتو فیل و سیاسه ت گه نجو لاوانیکى زۆری سه رگه رم کردوه به

دهیان جوړ گالته و گه مه ی بی سوود، یان که م سووده وه بۆ نهوان و پر خیر و خۆشی بۆ سیاسه ته داران دیاره ئیمه وهکو مروقدوستی دلمان بهو شتانه ناخۆشه چونکه له پشتی په رده ی زۆریه ی نهو گالته و گه مه وه فریو دان و دزینی ژیری خه لکی غه یره سیاسى به تایبه ت گه نج و لاوان ده بینن و له هه مو سه یرترو جینگای داخی ئیمه نه وه یه که ئیمه ی موسلمان خاوه نی بهرنامه و یاسایه کین و به په یره ی کردنى نهو یاسایه راستی موسلمانیه تیمان دهر ده که ویت که چی ههروهکو بی باوهران ده ستیان داوته نهو جوړه گالته و گه مانه و پارهی موسلمانیان بۆ سه رف ده کریت که زۆریه ی نهو گالته و گه مانه واریداتین و نامۆن له ئیسلامدا له بهر زۆر شت که گرنگه کیهان نه مانه ن:

یه که م . هه رچی له سه ر بېرنه وه و دۆران بیت بیجگه له نه سب سواری و تیره نه ندازی حهرامه و به قوما ر هه ژمار ده کریت له ئیسلامدا. دووهم . یاری جیانی گو لێن له نه ژنۆیان به ره و ژوور که حهرامه دهر که ویت و ته ماشا کراو و ته ماشاکه ر هه ردوو گونا هبارن.

سێهه م . ئیش و ئازاردانی موسلمانان حهرامه و هه ر نه ندامیکى بریندار ببی یان بشکی یان له به ین بجیت تۆله ی تایبه تی خوی هه یه له فیه قی ئیسلامدا بۆ نمونه: شکانی ددانیک یان په نجه یه ک پینج حوشر خوی نه تی و دهر هینانی چاو یک په نجا حوشره .

چواره م . نهو جوړه یاریانه یاسای کضر دایه ینا ون و ئیسلام ده فهرموی: { وَخَالِفُوهُمْ / دژیان بجو لێنه وه } و ده فهرموی: { مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ / ابوداود، الالبانی: حسن صحیح / هه رکه س له هه لئس و که ووتو ئیشی دا خوی بجو ینی به گه لیکه وه لهوان حیساب ده کریت }

پنجه م . به فیرودانی کاتیکى زۆر له ته مه نی خه لک به تایبه ت گه نج و لاوه کان و خاوه ن ته له فزیۆنان که زۆریه ی خه لکی جیهان ده گریته وه.

شه شه م . خه ریک بوونه به شتی پر و پوچ و بی مه به سه ته وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: { مَنْ حَسَنَ إِسْلَامَ الْمَرْءِ تَرَكَهُ

مَا لَا يَغْنِيهِ/مَقْ عَلَيْهِ/ له جوانی موسلمانیه تی مروقه وازهینان لهودی که مه بهستی نیه

حهوته م - ئیسلام سی یاری گالته و گهمه ی به لاوه په سهنده : یاری نه سپ سواری و تیره نه ندازی و شوخی و گالته و گهمه کردن له گهال هاوسه ردا بیجگه له م سییانه نارده وایه ولایه نی که م سه رقال کردن مروقه له یادی خوا که به راستی نه مه مه بهستی سه رکی دروستبونی نه و یاری و گالته و گهمه مانیه . هه شته م - بهنج کردن میسکی خه لکیکی زوره به تایبته گهنجان و دوور خسته وهیان له جیهانی سیاست که به راستی نه مه ش مه بهستیکی تری دروستبونی نه و گهمه مانیه .

نویه م - به لگه ی که م بیری نه و خه لک و گهنجانه یه که خویمان به و شتانه وه سه ر گهرم ده که ن پیتان وانه بی که سایه تی سیاسی به وانه وه خویمان خه ریک بکه ن و ده سگونجیت کاتی ته ماشا کردن ته له فزیونیشیان هه ر نه بیت . هیوادارم لاوان به گشتی به تایبته لاوانی خواناس و ژیر خویمان له و جووره یاریانه بپارین، له باتی نه و یاریانه دا سه رگهرمی نه نجامدانی به ندایه تیه کان بن چونکه سه ره پای نه و پاداشته گه وره یی که ده ستیان ده که ویت و له دواروژدا له دادگای خوی گه وردها پی سه ربه رزن، دلنیا بن که ده بی به مایه ی ته ندروستی چاک و شادمانی رۆح و دووربون له نه خو شیه کانی دل ته نگی و خه موکی که نه مرؤ زوربه ی هه رمزوری خه لکی گرتوه ته وه و رۆزانه ده بنه هو ی رودانی دهیان رودای دل ته زین.

دهیه م - هه ندیک له و یاریانه کاتیک داهینرا که نه و خه لکه دزی دوژمنه کانی خویمان بیجگه له و مره مرو قیره قیره شتیکی تریان به دهسته وه نه بوو هه ر که ده ستیان به چه ک ده گه یشت نیت وازیان له و مره مرو دهینا، نه مرؤ نیمه له بهر زوری چه ک گیرمان خواردوو، زیندو کردنه وه ی نه و جووره یاریانه بیجگه له بهنج کردن میسک و ده ماغی گهنجه کان چی سوودیکی گرنگی تری هه یه؟ گالته نیه که بینه مبه رمان ﷺ دهفه رموی: {أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرُّمِّيَّ أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرُّمِّيَّ أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرُّمِّيَّ/سلبه وغیره / ناگادارین بیگومان هیز بریتیه له تیره ندازی، ناگادارین بیگومان هیز بریتیه له

قَالُوا أَدْعُنَا لِرَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
تَبْرَأُ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَّا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا
أَلَنْ يَحْتَبِيَ الْبَقَرُ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاذْرَوْهَا ثُمَّ فِيهَا مِنَ اللَّهِ فَخَرَجَ مَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾
فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَرُبِّيكُمْ
ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
فَهِيَ كَالْحِجَارِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارِ لَمَ يَنْفَجِرُ
مِنْهُ إِلَّا نَهْرٌ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَ يَسْقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَ يَبْطِ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾
﴿٧٥﴾ أَفَنُظْمِعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكَفَرِ وَقَدْ كَانَ قَرِيبٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا
وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

تیره ندازی، ناگادارین بیگومان هیز بریتیه له تیره ندازی
هیوادارم موسلمانان بینه وه سه ر خویمان، به راستی نیمه
نه گهر نوژمه کانمان به چاکی نه نجام بدهین و رۆزووه
پیو یسته کان بگرین و به شارمزا بوونی چه که کانی
سه رده مه وه و به کار هینانیانه وه خویمان خه ریک بکه ن
به سمانه و هه ر نه وه ش نیشی موسلمانانه و هه ر بۆ نه وه ش
دروست بوین. کاتیک که موسا وای پی گوتن، ده رکه وت که
نه وان قه ومیکی لاسار بون و قسه که یان قه بوول نه کرد
به لگو ده ستیان کرد به ره خه ن گرتن.

﴿٧٨﴾ وتیان: نه ی موسا داوا بکه له په رومردگارت با رۆشن
بکاته وه بۆمان و بزانی نه وه چۆن مانگایه که ؟ وتی:
بیگومان که ﷻ دهفه رموی: نه و مانگایه نه پیره و نه
گهنجه، واته مام ناوه ندیه سا بیکه ن نه وه ی که نه مرتان پی
کراوه، مه وه ستن و زیاتر له سه ری مه رۆن.

﴿٧٩﴾ وتیان: نه ی موسا داوا له په رومردگارت بکه بزانه
نه و مانگایه رنگی چۆنه؟ وتی: ﷻ دهفه رموی: نه و مانگایه
زمرده زمردیکی زۆر زمرده که سه یرکه رانی که یفخو ش ده کا.
به وه ش وازیان نه هینا و موسایش نه مجاره نه ی فه رمو ده ی

۷۲) و بَر بکهنه وه لهو کاتهی که کهسیکتان کوشت، جا نیوه ناکوک بوون له بارهیه وه و هر یه که و پاکانهی بۆ خۆی دکردو ئهی وت: ئهوی تر بووه **اللّٰهُ** ئاشکراکهری ئه و شتهیه که نیوه دهیشارنه وه.

۷۳) بۆیه وتمان: لهو کوژراوه بدهن به هه ندیک لهو مانگیه که سه ر بپراوه، جاده ئین لئی دراو کابرا زیندو بویه وه و ناوی بکوژی وت، به م شیوهیه **اللّٰهُ** مردوو و هکان زیندو دهکاته وه بۆ لیبهرسینه وه له پاشه رۆژداو نیشانه کانی خۆیتان پێشان دهدات به و هیوایهی که نیوهش عمقل بگرن و عاقلانه بر بکهنه وه. به م شیوهیه تیی گه یان دین که زیندو کردنه وهی مردوو و هکان لای **اللّٰهُ** شتیکی گران نیه، هه ندیک ده ئین: دهستی کوژراوه که یان هینا و له گومان ئی کراوه کانیان دا، جا ئه و لیدانه بوو به هۆی رهنگ تیگچوونی بکوژو گرتیان تا دانی نا به ودا که ئه و کهسه ی کوشتوه .

له یاسای ئیسلاما ئه گه ر هات مردو زیندو بویه وه یان له کاتی بئ هۆشیا به هۆش هاته وه دانی پیدانا لئی وهرده گرت یان له حاله تی سه ره مه رگا بوو هۆشی به خۆ بوو، به لām نهیتوانی قسه بکات ناماژدی ئی قه بوول دکریت، هه ندیک ده ئین ئه وه ده بیئت به گومانیکی به هیز له سه ر کابراو حیساب نیه له سه ری، هه تا کابرا خۆی دانی پیدانه ئی.

ده ئین: جاریکیان جوله کهیه ک ئافره تیکی خسته وه نیوان دوو به ردو لئی دابو هه تا سه رو چاوی ورد کرد بوو له حاله تی گیان ده رجونا بو هینایانه خزمه تی پیغه مبه ر ﴿فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ جا پئی وترا کئ وای ئی کردویت؟ چه ند کهسیکیان ناو برد هیچ ناماژدی نه کرد که ناوی ئه و جوله که یان هینا به سه ری ناماژیه کی کرد، ئینجا جوله که که یان هینا و لیان دا تا خۆیشی دانی پیدانا، ئینجا: ﴿فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ فرض زأسه بِالْحِجَارَةِ / مفتح علیه / پیغه مبه ر **اللّٰهُ** فرمانی دا - چۆن ئه و ئافره ته ی خسته وه ناو ئه و دوو به رده و سه ری کوتا بویه وه، برۆن نیوهش ئاوه های ئی بکه ن - جا سه ری ئه و جوله کهش به به رد وای لی کرا.

بیکه ن دیاره لیان ناو می د بووه که جاری یه که م موسا بئی وتن گوئیان نه دایه، ئه م جاره قسه که ی خۆی دوو باره نه کرده وه ئه مهش ره وشتی مامۆستایه، کاتیک که قسه له گه ل کهسیک دا دهکات پئی ده ئی فلانه شت بکه له سه رمتاوه که به باشی نایناسی و هه ئس و که وتی نازانی ئه گه ر زانی نایکات دوو باره ی ناکاته وه بۆی، واته: موسا **اللّٰهُ** جاری یه که م فه رموی: ﴿ سا بیکه ن ئه وه ی که فرمانتان پئی کراوه ﴾ نه یان کرد، ئیت ئه م جاره پاش رۆشن کردنه وه گوئی نه دانی، دیسان مله جه رهیان کرد، بیگومان ئه و کاته هه ر مانگیه کیان سه ر بپریایه دروستبو، به لām که خۆیان ئه وهنده پرسپاریان کرد شته که یان له سه ر خۆیان گرانه تر کرد.

۷۴) وتیان داو بکه له په ره رده گارت با رۆشن کاته وه بۆمان که بزانیان کامهیه ئه و مانگیه به راستی ئه و مانگیه لیان کوژاوه و بیگومان ئیت له هیدایهت دراوان ده بین ان شاء **اللّٰهُ** و نه وهش که فه رمانمان پیکراوه جئ به جئ ده که یان.

۷۵) موسا **اللّٰهُ** فه رموی: **اللّٰهُ** ده فه رموی: بیگومان ئه و مانگیه رام نیه و شت ناکیلی و جووت ناکات و ئاویش ده رنا هینیت، به لām ساغو سه لیمه و هیچ که م کورپه کی تیدا نیه و بئ نیشانه یه، وتیان: ئیستا چه فت هینا وه و باش لئی تیگه یشتین، ئه مهش نیشانه ی زۆر لاساریانه، واته: تا کو ئیستا چه فت نه وتوو، ئه وسا سه ریان بری و نیریک بوو نه یکه ن. واته کردیان.

وشه ی (کاد) ئه گه ر هاتوو به نه فی بوو به مانای شته که کراوه، و نه گه ر به ئیسات بوو به پێچه وانه وه، واته: نه کراوه. جا ده ئین ئه م سه ر بپریانی مانگیه له به ر ئه م کوژراویه که له م ئایه ته ی دوا ییه دا باسی دهکات، گوایه زه لāmیک کوژراوه و به ناحق خراوته سه ر کهسانیکی بئ تاوان و نه وانیش له لای موسا شکایه تیان کردو وتیان: سویند بیئت نه ئیمه کوشتومانه و نه ناگمان له بکوژی شی هیه، ئه ی موسا داوا بکه له **اللّٰهُ** بۆمان رۆشن بکاته وه، خواش فه رموی: با ئه و مانگیه سه ر بپرن و هه ندیک له و کوژراوه بدهن زیندو و ده بیته وه، وه ک ده فه رموی:

أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسِرُونَ وَمَا يَحْتَفِظُونَ ﴿٧٧﴾
 وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ
 إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ قَوْلِيلٍ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرَوْا بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا
 قَوْلِيلٍ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾
 وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ
 أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 وَأَحْطَتْ بِهَا حَسْبَتْ لَهُ مِنْهُ خَطِيئَتُهُ فَإِلَيْكَ أَصْحَابُ النَّكَارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
 لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

حهقیقه ته له زمانی نهوانه وه ودرگیریت رؤزیک دیت که به دستیه وه گیر بخون. نینجا خوی گه وره دمه رموی:

﴿٧٧﴾ نایا نهوان ههروها گیل وگه مژهن و نازانن نهوهی که نهوان دیشارنه وه نهوهش که ناشکرای دهکن الله پیی دوزانیت؟ بهلام نهوان ههمویان وهک یهک نین وهک دمه رموی:

﴿٧٨﴾ له ناو نهواندا ههبو که نهخوینده وارپوو لهباردی تهوراته وه هیچی نهدهزانی مهگهر نهوه نه بیت که هیوایه کیان به رحمی خوا ههبو نهوان بیجگه لهوهی که گومان دمهین شتیکی تر نازانن. نهمانه هه میسه هه خریکی دروو دهلهسه بوون و هه رگیز راستیان پهسند نه کردوه. بویه الله دمه رموی:

﴿٧٩﴾ سا هوارو رپورپو بؤ نهو کهسانه، یان (ویل) که شوینیکه له جهه نههم نهگهر هه موچیاکان بخرینه ناویه وه بهماویه کی زور کهم دمتوینه وه، بؤ نهو که سانهی که به دستی خوین کتیب دنوسنه وه له پاشان دهلین: نه مه له لایهن خواوه هاتوه وهک نه تهورات و نینجیلهی که نه مرو

﴿٧٧﴾ نهی کورانی یه عقوب نیوه لهم روداوه هیچ په نديکتان ورنه گرت به لکو پاش نهوهش دلتان رهق بو که وهکو بهرد رهق بوو یان زیاتر له بهر دیش رهقر بوو، چونکه بیگومان له ناو بهردان بهردی واهیه جهندين روبروی ناوی لی دهر دیت و بهردی واهیه که شهق دمه بیت و ناوی لی دهر دیت و بهردی وایش ههیه که له ترسی الله بهر دمه بیت وه بهلام له دلی نیوه هیچ سموز نابیت، به لکو له بهر دیش رهقره، نینجا خوی گه وره هه رشه یان لی دهکات و دمه رموی: خوا بی ناگا نیه لهو شتانهی که نیوه دهیکه.

﴿٧٨﴾ نینجا الله دلخوشی موسلمانان دهکات و دمه رموی: نایا نیوه نومیدتان وایه وای بؤ دجهن که نهوانه باورپ بکهن به نیوه گهر دنکهج بین بؤ دینه که تان؟ به راستی کومه لیک لهوان هسهی خویان دمه بیت، پاشان دهیانگوری پاش نهوهی که تی دهگه یشتن له حالیکدا که نهوان دهزانن راست و ناراست کامهیه.

﴿٧٩﴾ هه کاتیک دهگه یشتن به باورپ داران دمه یان وت: باورپ مان هیئاوه و کاتی که خوین به ته نهایی دمه مانه وه و کهس له نیوانیاندا نه بو دمه یان وت: نه جو بن بؤ نهوان هسه تان کرد بیت، بؤ؟ چونکه نه مانه نیر به لگه یان دمه بیت بؤ قیامت له لای خوی خوین، نایا نیوه نیسی ناوه ها دهکن و هام ناکه نه وه؟ واته نیوه نه جو بن له لای نهو موسلمانانه باسی نهو سیفه تانهی محمد تان کرد بیت که له کتیبی نیمه دا باسکراون و به لگه له سه راستی محمد ﷺ هسهی ناوه ها تان نه کرد بیت، تا له قیامتدا نه بیت به به لگه و حوجهت بویان و بلین، به لی خوایه خوین دمه یان زانی و خوشیان شایه تن له سه نهوهی که دمه یان زانی بهلام به گوینان نه کردیت پیان وای بوو که خوی گه وره ناگای له شته نه پینه کانی نهوان نیه و بهم شیویه وه سفیکی ناته و او بؤ الله داده نین که نه بونی زانینی خوایه به مه خفی کارییه کان واته: دمه یان زانی که حیسابیک ههیه و باورپ یان وایو که نه گهر بیت و به دزیه وه هسه بکهن و دابنیشن الله پیان نازانی بهلام باورپ یان به وه بوو که قیامت ههیه و باورپ یان بوو که نه گهر بیت و نهو

دهست کاریان کردوه و دهلّین: ئەمە لە لایەن خواوە هاتوه که قورئان شایهتە که دهستکاری کراون و گۆرپیوانن بۆ ئەوێ بههرهیهکی کهمیان دهست کهوێت.

وهک وتمان: ئەگەر هەمو دنیایشیان دهست بکهوێت هەر بههرهیهکی کهمە لە چاو قیامهتدا، بهلام ئەم درۆو دهلهسانه دهکەن تا ئەو نان و کورسیهێ که ئەمپڕۆ ههیهانە لە دهستیان دهرنهچێت وای بۆ ئەوان لەو شتەێ که به دهستی خۆیان نوسیویانه و واوهیلا و کۆسی گهوره بۆ ئەوان لەو نیشهی که دهیکەن. بهلێ به راستی ئەوان هیچیان راست نیه و دهریش کهوت که ئەو پهراوهی کهله دهستیان دا ههیه نوسراوی دهستی خۆیانە و دمیدهنه پال خوا. جاجۆن تهما دهکەن بهباوهڕهینانی ئاوا گهلێک که ئەوه سیفهتیانه؟

جا بۆیه ئیبنو عبەاسیش دهلّیت: {يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ كَيْفَ تَسْأَلُونَ أَهْلَ الْكِتَابِ وَكِتَابُكُمُ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى نَبِيِّهِ ﷺ أَخَذْتُ الْأَخْبَارَ بِاللَّهِ تَفَرَّقُوا لَمْ يَشَبْ وَقَدْ حَدَّثَكُمْ اللَّهُ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ يَدُلُّوْا مَا كَتَبَ اللَّهُ وَغَيْرُوا بِأَيْدِيهِمُ الْكِتَابَ فَقَالُوا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْخَرُوا بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا أَفَلَا يَنْهَأُكُمْ مَا جَاءَكُمْ مِنَ الْعِلْمِ عَنْ مُسَاءَلَتِهِمْ وَلَا وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا مِنْهُمْ رَجُلًا قَطُّ يَسْأَلُكُمْ عَنْ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ/ البخاري/ ئەو موسلمانان چۆن ئێوه پرسیار له ئەهلی کتیب دهکەن لهحالیکیدا ئەو پهراوهی ئێوه کهرموانه کراوه بۆ پیغههمبهڕهکەتان ﷺ تازهترین ههوالانی تیدایه لهبارەێ ﷻ ه وه که پیر نهبووه ئێوه دهیخویننهوه، بهراستی ﷻ پێی وتون که بێگومان ئەهلی کتیب کتیبهکهی خویان ئالو گۆر کردوه بهدهستی خۆیان و گۆرپیوانه، ئینجا وتویانه ئەوه لهلایەن (ﷻ)ه ویه تا بههرهیهکی کهمی پێ وەرگرن، دهی ئایا ئەوهی که بۆتان هاتوه له زانیاری ئێوهی بهرگری نهکردوه لهپرسیار کردن لهوان؟ بهخوا نهماندیوه هەرگیز پیاویک لهوان پرسیار بکات لهئێوه لهبارەێ ئەوهی که رموانه کراوته لاتان؟

واته بۆ ئەوهنده سادەو ساویلکهن و چۆن باومر دهکەن به قسهی ئەوان! جا ئەوه ئیبنوعهباسه و بهو خهلهکی ئەو سهردهمهێ وتوه ئەگەر ئەمپڕۆ بوایه چی بهئیمه دهوت که دوژمنانی خواو خۆمان دهکەین بهدۆستی خۆمان و

بهناشکراو بهنهینێ پیکهوه دادهنیشین و داو بۆ موسلمانان و ئیسلام دهنیینهوه؟

٨٠ دمیان وت: ئاگر نامان سوتینێ مهگەر چهند رۆژیکێ دیاری کراو نهبێت. جا دهلّین دنیا چهوت ههزار ساله ئیمه تنها چهوت رۆژ دهسوتین، واته له باتی هەر ههزار سال یهک رۆژ دهسوتین! ئەو محمد ﷺ پێیان بلێ: ئایا لای ﷻعههدو پهیمانیکتان وەرگرتوه لهسەر ئەوهی که بێجگه له چهوت رۆژ نهبێت ناتان سوتین؟ ئەوسا ئیتر بۆ خۆتان دلّیا بن چونکه ﷻ پیچهوانهێ بریاری ناکات؟ یان ئایا ئێوه شتیک دهلّین بهدهم خواوه که خۆتان هیچی لێ نازانن و تنها قسهیهکی سهرزاردکیه و هیچی تر؟

٨١ نهخیر وانیه که ئێوه بیر دهکهنهوه که بلّین ئیمه، چونکه گهلی ههلبێژدرای ﷻ ین دوچارێ سزا نابین هەر کهسیک به هەر ناویک بیت مادام کارو کۆششی خرابه کردن بو بیت و به خرابه گهمارۆ درابیت و داپۆشرا بیت ئەوسا ئەوانه ئیتر هاوڕێی ناگرن که ئەوان بۆ ههمیشه تیددا دهمیننهوه.

٨٢ ئەوسا ئەو کهسانهێ که باوهریان هیناو کرداری چاکیان کرد، ئەوانه هاوڕێی بهههشتن و بۆ ههمیشه له بهههشتدا دهمیننهوه. لێرهش دهردهکهوێت که باومرێ بێ کردار هیچ سودی نیه ههروهک لهپیشدا باسمان کرد.

٨٣ باسی ئەو کاته بکه که ئیمه پهیمانمان وەرگرت له بهنی ئیسرائیل، ج پهیمانیک؟ ئەو پهیمانیه که وتمان: جگه له ﷻ کهس نهپهرستن و پیمان وتن: لهگهڵ دایک و باوکتاندا چاکه بکهن و لهگهڵ خزمی نزیکتانداو لهگهڵ ههتیوان و ههژارانداو لهگهڵ خهڵکدا قسهی جوان بکهن و نوێژ بکهن و زهکات بدن. دیاره زهکات لهو سهردهمهشدا هەر پێویست بوه، چونکه نوێژ بۆ بتهو کردنی پهیوهندی نیوان مرۆڤ و خالقێ خۆیهتی لهبهر ئەوه له ههموکتاندا پێویسته، و زهکاتیش ههروایه چونکه ئەویش بۆ بتهو کردنی پهیوهندی نیوان مرۆڤ لهگهڵ مرۆڤدايه. لێرهدا ههمو لایهنه پهیوهندی دارهکانی مرۆڤی به شیوهیهکی کورت باسکردوه، پهیوهندیهکانی مرۆڤ لهگهڵ خواداو مرۆڤ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَحْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَوْنَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَى تَعْدُوهُمْ وَهُمْ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
 بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ
 وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَحْفَظُهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُبْصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
 بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
 بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
 قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

اللَّهُ دهفهرموی، بۆ رۆژی دهگری؟ دهلی الله دهفهرموی، بۆ
 زمکات ددهی؟ دهلی الله دهفهرموی، بۆ ئهمر ناکهی به
 چاکه؟ دهلی تافهتم نیه. بۆ نههی له خرابه ناکهی؟ توانام
 نیه. بۆ، بۆ حاکمیهتی ئیسلام تیناکۆشی؟ دهلی ئهوه بهمن
 ناکریت و توانام نیه، دهی ئهمه باوهر به ههندیکی له
 قورئان و بی باوهری به ههندیکی نیه؟ بیگومانم که
 ئیمهش ههمان سزیمان ههیه، الله دهفهرموی؛ له دنیادا سهر
 شوهر دهن. ئهوهتا نزیکه یهک ملیاردو نیو موسلمانوه
 ئیمه ئهمرۆ وههاسهر شوهرین له جیهاندا ههتا ئیستا
 لهمیژوی ئیسلامدا شتی وانهبوه، چونکه راسته باوهرمان
 به ههندیکی قورئان ههیه وه ئیشی پی دهکهین، بهلام
 ههندیکی تریمان وازلئ هیناوهو کاری پی ناکهین، جائهوه
 دنیامانه که ئاوا سهرشوهرین ئینجا سزای هیامهتیش با
 لهولاهو بهوستیت، ساخوای گهوره گوهمهکمان پی بکات که
 پیاو بین و خۆمان لهو سزایه رزگار بکهین. ئینجا
 دهفهرموی: الله بی ناگانیه لهوهی که ئیوهمهیکهن.

﴿٨٦﴾ ئهوانه کهسانیکن بۆ ئهوهی که له دنیادا خویش
 رابوهرن و پلهو پایهیهکی بهرزو ژیانیکی خوشیان ههیت

لهگهڵ مرۆف دا به ههمو چینهکانیهوه، باوک و دایکو
 چینی خزمی نزیک چینی ههتیو چینی ههزاران، جا ئیتر
 ههرچی که ماوتهوه ئهم وشه پیروژه دهگریتهوه که
 دهفهرموی: ﴿لهگهڵ خهڵکدا چاکه بکهن﴾ واته: وتارو
 کردارتان جوان بیت سهبارت به خهڵک بهگشتی، له پاش
 ئهوه جگه له ژماریهکی کهمتان پشتتان ههلهجرخاندو
 گویتان بهو پهیمانهی که ئیمه لیمان وهرگرتن نهدا.

﴿٨٤﴾ بیر بکهنهوه لهو کاتهی که پهیمانمان وهرگرت له ئیوه
 که خوینی یهکتر نهپیژن و یهکتر دهرنهکهن له مال و
 زهوی و زاری خۆتان، له پاشان دانتان بهم بریارهدانا
 له حالیکدا که ئیوه خۆتان شایهتن لهسهر ئهم پهیمانه.

﴿٨٥﴾ پاشان ئیوه ئهوه بوون که برا کوژیتان دهست پی کردو
 یهکترتان دهکوشت و یهکترتان له خانوهدکانی خۆتان
 دهردهکردو پشتی یهکترتان دهگرت به دژی ههندیکتان بۆ
 گوناح و تاوان و دهست درپژی، کهچی ئهگهر ئهوان بگیریو
 دیل بکرین ئیوه فیدییهیان ددهمن و رزگاریان دهکهن لهگهڵ
 ئهوهشدا که حهرام بوو لیتان دهرکردنیا، چۆن وا دهکهن؟
 واته: شهریان لهگهڵ یهکتر دهکرد و یهکتریان دهردهکرد،
 بهلام ئهگهر کهسیکیان بگیریه دهیان وت: پیویسته له
 سهیمان مال کۆ بکهینهوهو رزگاری بکهین، چونکه بهنی
 ئیسرائیلی یه، جا مائیان کۆ دهکردهوهو کابرایان رزگار
 دهکرد بۆ؟ چونکه دهیان وت ئیمه یههودین و پیویسته له
 سهیمان که یارمهتی برای خۆمان بدهین. ئهی
 دهرنهکردنیشی ههر پیویست نهبوو له سهریان؟ بۆ ئاوا
 دهکهن؟! تۆلهی هیچ کام له ئیوه که ئیشی ئاوهها دهکات
 نیه مهگهر سهرشوهری له دنیاداو له رۆژی هیامهتیش دا
 بۆلای سهخترین سزا دهگهپیترینهوه. خوای گهوره
 دهفهرموی: ئیوه باوهرتان به ههندیکی له تهورات ههیهو
 کهسیک له جولهکه دهگریت لهسهر فرمانی تهورات
 فیدییهی ددهمن و رزگاری دهکهن، بهلام بی باوهرن به
 ههندیکی تری که دهفهرموی: یهکتری مهکوژن و یهکتری له
 مالهکانتان دهرنهکهن؟ لیبردا ئهم ههپهشهی بهنی
 ئیسرائیلیه ههپهشیشه بۆ تهواوی موسلمانانی ئهمرۆ، بۆ؟
 چونکه کاتی دهرسی له کابرا بۆ نویژ دهکهی؟ دهلی

﴿٨٨﴾ کاتیک که ناموژگاری دهکران، دهیان وت؛ ئیمه دلمان له ناو پهردهدایه و هیج نابیسیت نهخیر دانهخواوه بهلگو الله نهفرینی ئی کردوون به بونهی کفرو سرکهشیانهوه، جا کهمیکیان باوهر دهیننو به کهمیک له ئیسلام باوهر دهکمن. (غلف) واته: پهرده، ههرودکو چوون دهئین خههجر له غیلاف دایه وه شمشیر له غیلاف دایه واته؛ دئی ئهوانیش لهناو پهردهدایه.

﴿٨٩﴾ له کاتیکدا کتیبیک هاته لای ئهوان له لایهنی خواوه که ئه و کتیبه دانی دنا بهوهی که له لای ئهوان بوه که تهوراته و ئهوان له پیئشا هیوای سرکهوتنیان دهکرد به سمر کافرماندا به هاتی. ئهوه بوو که له مهدينهدها ههرهشیمان بهوه دهکردو دهیان وت پیغهمبهریک دیت ئیمه دواى ئه و پیغهمبهره دهکوهینو به سمر ئیوهدها زال دهیین و تولهی خویمانان لى دهکینهوه، بهلام کاتی که هات بو لای ئهوان ئهوهی که دهیاناسی و دهیانزانی که حهقه و راسته بى باوهر بوون بیى، سا نهفرینی الله له بى باوهران بیت، که ئیوه راستیهکه دهزانن بو دواى حهقیقهت ناکهون؟ لیله بویمان دهکوت که ههر کهسى حهقیقهت بزانى و لادات له و حهقیقهته و لاساری بکات کافر دهبی و بهر نهفرین و نهعلهتی الله دهکوهیت. دهی نایا زاینه ناودهر ونیه کهیان کردنی به باوهردار؟ ده فریده ئه و هسه پوچانهی که له و له و دهبیسیت که دهئین؛ ئیمان باوهری ناودهر ونه.

﴿٩٠﴾ به راستی خویمان به شتیکی خراپ گوژییهوه، که بى باوهر بون بهوهی که الله رهوانهی کردبو، ههرچهند ئه و رهوانه کراوهشیان به راست دهزانی، بهلام ههر له بهر ئیرهیی بهوهی که خواى گهوره شتیك له بههری خوی بنیریت بو که سیک که نارمژوی ئی بیت، پییان وابوو دهبی پیغهمبهر ههر له خویمان بیت ونابی ئه ونیعمهتهی الله که پیغهمبهرایهتیه به که سیکى تر بدریت. واته: دهیانزانی شتهکه راسته، بهلام له بهر ئیرهیی قهپوولیان نه دهکرد، ئهوسا ئا بهم ئیشهی که کردیان دوجاری غهزهبی یه که له دواى یهکی الله بون چونکه له هه مو ئیشیکیاندا دزایهتی

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ يَسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوْفِنَا بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوا بِمَا وَرَأَوْهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ يَفْقَهُوا وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

ژیانی دنیایان کرپوه به ناخیرمت، وازیان له قیامت هیناوه دزایهتی ناینی خوا دهکمن، ئهوسا بهوهی لاساریانهوه له روژی قیامت دا نه سزایان لهسمر سوک دهکریتهوه نه یارمهتیش دهرین بو رزگار بونیان. ههروا به زهلیلی و سهرشوړی دهمیننهوه له قیامهتهدا.

﴿٨٧﴾ ئیمه به راستی ئه م کتیبه مان دا به موسا که تهوراته و چهندن پیغهمبهرمان به دواى ئه و دا هیئا. دیاره پیغهمبهرهکان تاكو گه یشتونهته عیسا ﷺ هه مویان به پیرهوی تهوراتیان کردوه ههر خهریکی بلاوکردنهوهی تهورات بوون، دامان به عیسای کوری مریه میش نیشانهی ناشکرا که ئینجیله و به هیزمان کرد به روحي پیروژ که الله پیی دابو خه لگی زیندو دهکردوه که ئه وه یه کیك بو له موعجیزهکانی، یان مه بهست له (روح القدس) جبرائیل که بهفرمانی الله یارمهتی ددها، ئه ی بهنی ئیسرایلی ئه وه بو ههر کاتیک پیغهمبهریک بهاتبایه لای ئیوه به شتیك که پیتان خویش نه بوایه خوتان به گهوره دهزانی جا هه ندیکتان به درو دهخستنهوه و باوهرتان پی نه دهکردن و هه ندیکیشان شه هید دهکردن؟

فرمانی خویان دهکرد بویه وا غه زب له دوی غه زب دهیگرتن به راستی بۆ ئه و که سانه ی که کافرن سزایه کی گالته پی کهریان بۆ هیه، سوکایه تیان پی دهکرت، واته: سزایه که گالته یان پی دهکات و ئیهانه یان دهکات چونکه ئه وان له دنیا دا گالته یان به بهرنامه ی خوا کرده جا سزاش به گویره ی عه مه له وه ک و تراوه (کَمَا تَدِينُ ثَدَانُ: چون رهتار بکهیت ئاوات له گه لدا دهکرت).

۱۱ هه ر کاتی پێیان بوترايه باوه ر بێن به وه ی که الله نارویه تی دهیان وت: ئیمه باوه رمان هیه به وه ی که ره وانه کراوته لامان که ته وراته و بی باوه رین به وه ی که له پاش ئه و هاتوه که قورنانه له کاتی کهدا که هه ر ئه و راسته و پێویسته باوه ری پی بکه ن چونکه ئه و قورنانه دان ده نی به وه ی که له لای ئه واندایه که ته وراته و به راستی ده زانی، به لام ئه و بۆ سه رده مێک بووه و ده ستکاریشیان کرده، ئه ی محمد ﷺ بلی: ئه گه ر ئیوه باوه ردارن ئه ی بۆچی له پێشدا پیغه مبه ره کانی خوتان ده کوشت؟ که واته درۆ ده که ن ئه و کاته ش باوه ردار نه بون.

۱۲ به راستی موسا ﷺ به نیشانه گه لی ئاشکرا هات بۆ لای ئیوه و ده کو توفان و عه سای ده ستی و بۆق و خوین و کوله و نه سپی و له ت کردنی به رد و شه ق کردنی به حر که هه مویان نیشانه ی روون و ئاشکرا بون، وه دهیان نمونه ی تر، که چی کاتی که موسا ﷺ هات بۆ سه ر کێوی تور هه ر پاش ئه و ئیوه گویره که تان کرد به خوی خوتان و په رستان بابزان که به راستی ئیوه سه مه تان له خوتان کرد.

۱۳ بیر بکه نه وه له و کاته ی که ئیمه په میانی به ته ومان له ئیوه و مرگرت و کێوی تورمان به سه ر ئیوه دا به رز کرده وه و پیمان وتن: ئه وه ی که پیمان داو به قومت و به هیز وهریگرن و گوپی بۆبگرن، به لام ئه وان به پیچه وانه وه نیشه که یان کرد که وتیان: بیستمان و سه رپیچیمان کرد. ده گونجی هه ر به ئاشکرا ئاویان وت بیست که بیستمان و به گویت ناکه یان دهیان بیست به لام پشت گوپیان ده خست، جا به هوی خوا نه ناسیانه وه خۆشه وستی گویره که چوبوه ناو دئیانه وه، ئه ی محمد ﷺ بلی: ئه گه ر ئیوه باوه ردارن و

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ آذَانُ أَلَا تَسْمَعُونَ عِنْدَ اللَّهِ خَالِكَةٌ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الَمُوتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۴ وَلَنْ يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝۱۵ وَلَنَجْذِثَهُمْ أَجْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوتِهِمْ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَخَذَهُمْ لَوِيضَةٌ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هِيَ بِمُحْزَنَةٍ ۝۱۶ مِنْ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝۱۷ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۱۸ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ۝۱۹ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ۝۲۰ أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدُوا عَهْدًا بِنَدَاهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۱ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۲

باوه ر که تان شتی ئاوه یان پی وتون به راستی بیرو باوه رپکی خراپتان هیه.

۱۴ ئه ی محمد ﷺ پێیان بلی: ئه گه ر به هه شت و خۆشی ئه و ماله ی دوا روژ تاییه ته بۆ ئیوه و بۆ خه لگی تر نه ده ی با ئاواتی مه رگ بخوازن، ئه گه ر ئیوه له م هسانه تاندا راست ده که ن چونکه له و به هه شته و له و نازو نیعه مه ته خۆشتر نه یه. خوی گه وره خۆی وه لام ده داته وه و ده فهرموی:

۱۵ به دئیاییه وه هه رگیز ئه و ئاواته ناخوازن. بۆ؟ چونکه خۆیان ده زان چهنه ئیشی خراپ و تاوانیان ئه نجام داوه و به راستی الله زانییه به سه مه کاران و ئه وانیش سه مه کارن و ده زانن که سه ره نجام تۆله یان لی و فرده گریت.

۱۶ ئه مانه نه ک ته نه ا ئاواتی مه رگ ناخوازن به لگو تۆ ده بیی که ئه وه ان سوورترین خه لکن له سه ر ژیان و مانه وه و هه ندیک له وانه ش که هاوه لیان بۆ الله داناوه ئاوات ده خوازن که هه زار سال ته مه نیان درێژ ببوایه، الله ده فهرموی: ئه گه ر ئه و نه ده ش ته مه نیان درێژ بیت با دئیاین که له سزای الله دوریان ناخاته وه چونکه روژیک له روژان ده گه رپنه وه

بُولَايَ اللَّهِ بَقِ حِسَابُو تَوَلَّهْ، به راستی اللہ بینه ره به ووی که نهوان دهیکهن. بهم شیوویه بهمان دهرکهوت که کی ژيانی خوش دمویت، مروفی موسلمان دهبی ناگای له خوی بیت. پیغهمبهر ﷺ دهمرموی: {مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ} / اوداود. **حسہ الالبانی** / ههر کهسیک خوی به گهلئیک بجویئی نهوسا نهوهلهوانه}

جا نهگهر ئیمهش به دوی دنیا کهوتین و دنیا مان لا خوشهویست بو ئیمهش وهک نهوانمان لی دیت ههروهک چون پیغهمبهر ﷺ له ههرمودهیهکی تردا دهمرموی: {يُوشِكُ الْأَمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا} فَقَالَ قَائِلٌ وَمِنْ قِلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ قَالَ بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكِنْ كُنْتُمْ غَنَاءَ كَفَاءِ السَّبِيلِ وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُُدُورِ عَذُوكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ فَقَالَ قَائِلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ قَالَ حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ / اوداود، صحه الالبانی /

نزیکه ئوممهتانی کوفر گهله کۆمهتان لی بکهنو بهلامارتان بدن و بتان خۆن ههروهکو چون کۆمهلیکی برسی پهلاماری خوانیکی نامادهکراو ددهن، کهسیک وتی: نهو رۆژه لهبهر کهمیمان وامان لیدی؟ پیغهمبهر ﷺ ههرموی: بهلکو نهو رۆژه ئیوه زۆرن، بهلام ئیوه وهک کهفو بلقی سهر لافاو وان، اللّ له ناخی نهواندا ترسو سامی ئیوه لا دهبات و "وهن" دهخاته ناو دلّهکانی ئیوهوه، کهسیک وتی: نهی پیغهمبهری خواﷺ "وهن" چییه؟ ههرموی: خوشویستی دنیاو رق بونهوهیه له مردن}

بهلی ژيان بۆ دنیا دین و دنیات دهبات، گهر بۆدین بیت دین و دنیات پی ددهات کهواته موسلمان دهبی خوشهویستی دنیای نهویت تهنها بۆ نهوه نهبیت که عیبادهتی خوی تیدا بکات، نهمه بهو مانایه نیه که موسلمان تهرکی دنیا بکات بهلکو پیویسته دنیای به فرسهت بزانی بۆ قیامهتی.

جوولهکهکان پرسیاریان له پیغهمبهر ﷺ نهکرد که کی ودهی بۆ تۆ دینیت؟ ههرموی: جبرئیل، وتیان: نهگهر میکانیل بوایه باومرمان دهینا، بهلام چونکه جبرئیل به باومر ناهینین چونکه نهو مهئموری عهزابهو ههر کاتیک که عهزاب هات بیته سهر ئیمه جبرئیل هیناویهتی له بهر نهوه رهمان لییهتی. خوی گهوره به توندی رهدیان ددهاتهوه و تیمان دهگهیهنی که نهو دینه ههرخوی ئایینی

دابین کردنی بهرزه و هندییه کهانهو لادان له بجوکرین یاسای دزی بهرزه و هندی مروقه.

٩٧ نهی محمد ﷺ بلی: نهو کهسهی که دوژمنی جبرائیله سا بیگومان ههر نهوه دادمهزیت بۆ لای تۆو ههر نهوهکه به ههرومانی اللّ وهحیت بۆ دینیت، خوی ناتوانیت له خویهوه هیچ شتیک بینیت دان دهنیت بهوهی که له پیش نهو قورئانهدا هاتوه وهک، تهورات، ئینجیل و مزهجوور، ری پیشاندرو مرده دهره بۆ باومرداران، مردهیان ددهاتی به بهههشت و پاشهروژیکی خوش.

دیاره قورئان هیدایهت و مرده دهره بۆ ههمو کهسیک، بهلام چونکه ههر باومرداران سودی لی و مردهگرن وهک نهوه وایه که ههر بۆ نهوان هات بیت. ئینجا به فرمانیکی گشتی دهمرموی:

٩٨ نهو کهسهی که دوژمنایهتی خوداو فریشتهکانی و پیغهمبهرانی و جبرئیل و میکانیل بکات کافر نهبیت، نهوسا بیگومان خودا دوژمنی کافرا، جبرئیل و میکانیل دوو فریشتهن له فریشتهکان، ههر بهوشهی **وَمَلَكَيْتِهِ** دا بهر دهکهون بهلام بۆ زیاتر ریزلی گرتیان و بۆ دم کوتکردنی جوولهکهکان له پاشدا ناوی نهو دوو فریشتهیهی حیا کردهوه.

٩٩ بهراستی ئیمه ناردومانه بۆ لای تۆ نهی محمد ﷺ چهندن ئایهتی رۆشن و ئاشکرا که نهو قورئانهیهو نهو رسته جوان و پر ماناو پر موعجزانهیه که کهسیک نهیتوانیوهو ناشتوانی سورتهتیکی بجووی وینهی نهو قورئانه بهینیت، **خو بی باومر نابی بهو ئایهتانه مهگهر فاسق گهلی له سنورتی پهریو.**

جا دووباره بۆ نهوهی که زیاتر سهركۆنهیان بکاتهوهو تیان بگهیهنیت که باومر نهوونی ئیستایان بهم قورئانه خوویهکی تازهی نهوان نیه، بهلکو بۆ ههمو پهراودکانی تری پیش قورئانیش ههروا بوون وهک خوی گهوره دهمرموی:

١٠٠ ئایا وانیه که ههر کاتیک پهیمانیکان داوه تاهمیک لهوان پهیمانکهی خویان فری داوه؟ بهلکو زۆربهی نهوان

باوهرپان همر نه هيناوه. واته: نهى محمد ﷺ نه مه نه ريتيكي تازهى نهوان نيه به لكو نهوان همر ناووها بوون له دژايه تي بهرنامه ي خوادا.

﴿۱۰۱﴾ كاتيك كه هاته لاي نهوان نيرواويك له لايه ني خواوه كه محمده ﷺ كه دان دهنى بهو كتيب و پهراوانه ي كه له لاي نهوان بووه، هه نديك له وانه كه نه هلى كيتاب بون وهك جووله كه وه له كان، نه مانه پهراوه كانى خويان هري داو خستiane پشت گويا نه وه وهك نه وهى كه قهت شتى وايان نه زاني بيت، پيوسته نه وه بزاني كه هم له ته وراتو هم له نينجيدا باسى هاتنى پيغه مبهرو سيفه ته كانى كراوه بو نهوانو زور چاك دميان زاني، به لام كاتى كه پيغه مبهرو هات هممو باسيكي نه ويان خسته پشتگوئ وهك نه م كتيب هيان همر نه زاني بيت و هيچيان له باره ي پيغه مبهروه بو نه هات بيت چونكه نه گهر به گوئ پهراوه كه ي خويان بكردياه دهبوايه باوهرپان به پيغه مبهرو بكردياه.

نينجا ليردا داستانيكي ترمان بو باس دهكات كه به ني نيسرايلى سه بارهت به سليمان ﷺ دروستيان كردبوو دميان وت: سليمان كاتى خوى به سيجر توانيويه تي جنوكه كان رام بكاتو نيشيان پي بكات، نيت پيغه مبهرايه تيان له بيرى خه لك برده وه چه ند چيروكيك ده گير نه وه، يه كيك له وانه نه وديه: ده لئين: كاتيك كه سيجر بلاو بويه وه سليمان ريگري ليكردن و كتيب ه كانى سيجرى گرتن له ژير كورسيه كه ي خوى دا شاردن يه وه نيت نه جنوكه وه نه مروف نه يان توانيوه به ده وري دا برؤن هه تا نه و كاته ي كه سليمان وه فاتي كرد، نينجا شهيتان به شيوه ي مروفيك هاتو به خه لكه كه ي وت: ژيري كورسيه كه ي هه لكه نن مولكيكي گه ورتان ده ست ده كه ويت، هه ليان كه ندو كتيب ه كانيان له وي دهره ينا، نينجا شهيتان پي وتن به لي كاتى خوى سليمان به نه مانه توانيويه تي زال بيت به سهر خه لكدا، نينجا ناووها بلاو بويه وه كه به لي سليمان سيجرى به كار هيناوه به سيجر نيشه كانى كردوه. خوى گه وره ش بهر په رچيان ده داته وه وه دمه رموي:

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا ۖ يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحَرُ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۖ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ ۖ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۖ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ ۖ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَعَيْنَا وَتَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يُؤَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ بِرَحْمَتِهِ ۖ مَن يَشَأْ ۖ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

﴿۱۰۲﴾ دواى نه وه كه شهيتانه كان دميان خويندوه سه بارهت به دهسه لاتو مولكى سليمان، واته دميان وت: سليمان به هوئ نه م سيجرانه بو به خاوه ني نه م زهويه الله دمه رموي سليمان كافر نه بو، به لكو پيغه مبهريكي خوا بو به لام شهيتانه كان پي بي باوهر بوون و كافر بون كه خه لكان فيري سيجر ده كرد، له رهسته ي ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ﴾ وشه ي (ما) به دوو مانا مفسرين مانايان كردوه هه نديكان ده لئين: (ما) يه كه (ما) ي نه فيه وه هه نديك ده لئين (ما) يه كه به ماناى (الذي) يه واته شهيتانه كان كافر بوون و خه لكان فيري سيجر ده كرد، نه گينا هيچ شتيك نه هات بوو بو نه و دوو مه لانيكه يه كه ناويان هاروتو ماروت بوو نه و دوو مه لانيكه هيچ كه سيكيان فير نه نه كرد هه تا پيشيان ده وتن ني مه هه ر تافى كه ره وه دين، جا خوتان كافر مه كه ن. نه مه له سه ر ماناى يه كه مى (ما) يه كه له سه ر ماناى دوو هه م: واته شهيتانه كان كافر بوون و خه لكان فيري سيجر ده كردو نه وه ش كه هات بوو بو نه و دوو فير شتانه كه گوايه نه وانيش سيجريان بو هاتبوو بو تافيكردنه وه ي خه لك و راسته و خو به خه لكه كه يان ده وت

خویندنی ئەم چەند ئایەتە و سەرەتای سوورەتی بەقرە تاکو ئایەتی (النِّعَمُ ٥٠) و خویندنی ئایەتی (وَاللَّهُ لَهُ) که دوو ئایەتە لەگەڵ ئایە کرسی و دوو ئایەتی دوا ئایەتە کرسی و سێ ئایەتی کۆتایی سوورەتی بەقرە چاکن بۆ بەتال کردنەوی سیحەر (٥٠/١٠٠) ئەو خاوەن باوەڕان نەلێن بەمحمد ﷺ سەرپەرشتان، بلێن بنواری و تەماشامان بکەو ئیوەش گۆی بگرن بەراستی بۆ کافران سزایەکی بەژان هەیە. ئێینو عەباس دەلێت: هەراکتێک قورئان فەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ چاک گۆی بۆ شل بکەن چونکە یان داوا کردنی خێرێکە دەو ئیوەش بیکەن یان شتێکی پڕ مەترسیە و دەتان ترسێن ئیوەش مەیکەن.

وشە (رَعِنَا) واتە شوان و سەرپەرشتان ئەمەلە پێشدا لە مەکە موسلمانان بە پێغەمبەریان دەوت، بەلام کاتێک کە چوێ مەدینە ئەم وشە بەزمانی جوووەکان بە مانای (نازاردەمکەمان) بوو، واتە ئەو ئەو کەسە کە مایە نازاری بۆمان جا جوووەکان بەم مانایە بە کاریان دەهێناو لەدەلدا پێخۆشچال دەبوو چونکە جێبوو، خەلک وایان دەزانی کەدەلێن ئەو سەرپەرشتەکەمان، ئەگەر چی وشەکە وشەیهکی جوانە بەلام چونکە نیەتیان خراب بوو، هەموو خاوەن باوەڕان لە وتنی ئەو وشەیه قەدەغە کران ئەمەش بۆ ئێمەیه کە فەرفەیل لە ئایینی خوادا نەکەین و دلتیا بین کە خوای گەورە ئاگای لە ناو دلمانەو هیچ شتێکی ئی ناشارێتەو. واتە ئەوانە کەدراپەتی پێغەمبەر ﷺ دەکەن و نازاری دەدەن با بە نیەتیش بێت ئەوانە لە ریزی کافران و پاشە روژێکی پڕ مەترسیان هەیە. ئێینجا پەرورەدگارمان ئاگادارمان دەکاتەو دەفەرموی:

١٠٠ هەرگیز نە ئەهلی کتێب و نە هاوێ دانەرە ئاواتیان ئەو نە کە ئیو لەلایەن پەرورەدگار تانەو خێر و چاکەیهکتان دەست کەوێت بەلام ئەو نەبێت کە خواش بە دلی ئەوان بکات بەلکو خوای گەورە خۆی تاییبەت دەکات بە رحمەتی خۆیهو ئەو کەسە ئارمۆزی ئی بێت، کەسیش ناتوانێت رینگای لیبگرێت. ئەمە بەر

کە خۆتان فیری سیحەر مەکەن چونکە کافر دەبن هەتا بە خەلکەکەیان دەوت ئێمە هاتوین بۆ تافیکردنەوی ئیو، خۆتان کافر مەکەن، فیری سیحەر مەبن، داوای سیحەر لە ئێمە مەکەن، بەلام ئەگەر داوامان ئی بکەن پێتان دەلێن: واتە لە پێشەو دەیانترساندن، بەلام هەندیکیان هەر دەپارانەو لێیان و ئەوانیش بۆ تافیکردنەو رویشتبون فیریان دەکردن، جا لەو دوو فیریستەیهو فیری ئەو بون کە بتوانن ژن و پیاو لە یەکتەر جیا بکەنەو، واتە: ئیشی خراب فیر بون و شەیتانیش هەر ئاوەهایە، بەلام ئەو ش بزانن کەئەوان ناتوانن هیچ زیانیک بە کەس بگەیهنن مەگەر بە فرمان و ئیزنی خوا! واتە هەموو شتێک لە دەسلاتی خوادایە، بەلام مروؤف خۆی سەرپشکە بۆ هەلبژاردنی ئیشی چاک یان خراب هەر کامیانی هەلبژارد ﷻ یارمەتی دەدات.

کەواتە هەموو لە ژیر ئیزن و دەسلاتی خوادایە، بە بێ یارمەتی ئەو هیچ شتێک ناکرێت، خوای گەورە قومت و هیز ئەدات و کابرا هەلبژاردنی شتەکە دەکات، وە فیری ئەو شتە دەبون کە زیانیان پێ بگەیهنێت و سوودیان پێ نەگات، واتە: تەنها فیری زیانگەیانندن دەبون نە فیری قازانج، بە راستی زانیان ئەو کەسە کە خۆی فیری سیحەر دەکات لە روژی دوایدا بێ بەش و ناوۆمێدە واتە دەیانزانی کە سیحەر شتێکی قەدەغەیه. (خلاق) بەش، نسیب. بە راستی ئەگەر بزانن بە شتێکی خراب نەفسی خۆیان گۆریهه، واتە ئەگەر زانا بونایه شتی وایان نەدەکرد کە بۆ بەهرهیهکی کەم ژانیکی هەتاهەتایی لە دەست بدن. بە داخهه زۆربەي خەلک بۆ ژانیکی کاتی جیهانیکی هەتا هەتایی لە دەست خۆی دەدات.

١٠١ ئەگەر ئەوانە باوەڕیان بەینایهه و تەقوایان ببوایه دەیانزانی کە بچوکتین پاداشتی لای ﷻ چاکترە بۆیان لە هەمو دنیا، بەلام دیارە نەزان بوون بۆیه بۆ شتێکی کاتی ئەو پاشەرۆژی خۆیان سوتاند، واتە: پێویستە مروؤفی زانا بیر لە دوا روژی ئیشی خۆی بکاتەو نەک بیر هەر لەوکاتە بکاتەو کە تییدا دەژی ئەو سیحەر زۆر باو بوو لەو کاتەداو ئیستاش شەیتان هەر هەن بۆ ئەنجام دانی سیحەر.

په چرچاندن هوی نهو هسانه بوو که سه بارهت به هندی شت
دهیانکرد بؤ نمونه: وکو گورانی قبيله له پيشه وه (بيت
المقدس) بوو، پاشان که جوونه مهدينه روو کرایه که عبه،
نينجا جووله که کان که وخته پروپاگه نده بلاو کردنه وه
له دزی پیغمه مبر ﷺ و ناینه که ی و دیمان وت محمد ﷺ هر
روژیک بهر و لایه ک روو دهکات جا خوی گهرده ش
دفعه رموی:

هیچ نایه تیک ناسرینه وه یان هیچ بریاریک دوانا خهین
مه گهر چاکتر یان وینه ی نهو بریاره بهینین. نینجا بوجی
دهیگوریت؟ نهو خوی ده زانیت ﴿پرسپار ناکریت له خوا
که چی دهکات، به لکو نهوان پرسپاریان لی دهکرت﴾ نایا تو
نازانی که بیگومان خوی گهره توانای به سهر هه مو
شتیک دا هه یه؟ دهی که واته نهو گورانکاریانه شتیکی زور
ناسانه بؤ الله.

وشه ی (استنساخ) بؤ گواستن وه بؤ سرینه وه به کار دیت
لیرهدا بؤ سرینه وه بریاره کان و نه هیشتنی هندی که له
فرمانه کان به کار هیتره وه، زانایان واتای "النسخ" بهم
شیوه کورت ده که نه وه ده لیلین: (زُفِعَ الْحُكْمُ بِذِلِّلِ شُرْعِي
مُنَافِرٍ: لابرندی بریاریکه به به لگه یه کی شهرعی که دواتر
هاتین) که نهو نه سخ و سرینه وه ش هسی زور به ی
زانایانه و دزایه تی کردنی کاریکی ناسان نیه.

نایا تو نازانی که بیگومان خاوندی ناسمانان و زموی
هر خویه؟ وه بؤ نیوه بیجگه له الله هیچ دوست و یارمه تی
دهریکی تران نیه؟

یان ده تانه وئ پرسپار بکه ن له پیغمه مبره که تان که
محمد ﷺ وه که نهو پرسپارانه که له پيشدا له موسایان
دهکرد؟ واته: شتی وا نه که ن و پرسپاری زور و بی سود
مه که ن، به راستی یارمه کان پیغمه مبر ﷺ زور چاک
بریارمه کان هورنایان نه انجام دهده نه وخته لهم بارمه وه
هورن نزیکه ی دوانزه پرسپاری یارمه کان پیغمه مبر ﷺ
تومار کرد وه که نه مه نیشانه ی راستی باومرو بهرزی
خورده شتیانه، نینجا دفعه رموی: هر که سیک باومرو به
کوفر بگوریت وه به راستی له راسته ریگا لای داوه و
گومرایه. له فهرموده یه کی پیغمه مبردا ﷺ هاتوه که هیچ

﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ يُلْهِكَ
آلَمَ نَسَخَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسْبًا
مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتُوا
وَأَصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
﴿١٩﴾ وَأَتِمُّوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا
تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَعَلَّ أَمْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾

تاوانی له وه گهره تر نیه که پرسپار بکرت جا به هوی
نهو پرسپاره وه شتی که حه لاله حهرام بکرت له
نوممه تم، نهو حه لال و حهرام کردنه له کاتی پیغمه مبر ﷺ
دا هه بو وه تازه هیچ شتی که به بونه ی پرسپاره وه ناگوریت،
به لام پرسپاری زور نیستاش هر باش نیه وه که له
فهرموده یه کی پیغمه مبر ﷺ دا هاتوه که دفعه رموی خوی
گهره سی شتی پی ناخوشه که له ناو نیوده هه بیت: ﴿قِيلَ
وَقَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةُ الْمَالِ﴾ ^{سفي عبه} بیزار و وتی

گپران وه ی هسی خه لک چونکه دهگونجی به شیکی درؤ
بیت ههروه ها زور پرسپار کردن و فهوراندنی مال
جا که واته ههروه که نایه ته که رینمای موسلمانانی کرد وه
لهو کاته ده بؤ نه مرؤش پیغمه مبرمان ﷺ تیگه یان دین که
زور پرسپار نه که ی و پرسپاریک بکه ی که سود به خش
بیت و بؤ زانینی راستیه کان بیت نه بؤ تهریق کردنه وه
یان گپره شیونیی: خوی گهره دل بیسی دوژمنه کانمان بؤ
باس دهکات دفعه رموی:

زوریک له نه هلی کتیب ناوات ده خوازن که پاشگه زتان
بکه نه وه دهستان پی بکیشنه وه له باومرو کافر ببن، جا

﴿۱۱۱﴾ جوولهکه و فهله دهیان وت: بئجگه له جوولهکه و فهله کهس ناجیت بهههشته وه ئهوه ئارەزوؤ ئهوانه، ئه ی محمد ﷺ بلی: ئه گهر راست دهکهن ج به لگه یه کتان ههیه له سه ر ئه م هسانه تان بیهینن. ئاشکرایه که ئه مانیش ههر یه که یان خۆی به راست دهزانی و ئه مه کۆی قسه ی ههردوو لایه خوایش به م شیوهیه ده مکتوبیان دهکات و ده فهرموی:

﴿۱۱۲﴾ وایه که ئه وان بۆی دهجن ئه و کهسه ی به ته وای خۆی ته سلیم بکات و گهر دن که ج بێت بۆ فرمانهکانی خوا و ئه و چاکه کاریش بێ، ئه و سا بۆ ئه و ههیه پاداشت له لای خوای خۆی و هیچ ترسیکیان نیه و خه م ناخۆن له و رۆژه ی که دێته پێشه وه. یه کێک له مانای (احسان) ئه وهیه که مرۆف عیبادته ی خوا بکات و وای بزانێ که خوا دهیبینیت چونکه پرسیار له پێغه مبه ری خوا ﷺ کرا (ما الاحسان؟) فهرموی: {ئه وهیه که تۆ خوا به رستی وهکو ئه وه ی که ئه یبینی ئه گهر تۆ خوا نابینیت خوا تۆ دهیبینیت} ههر که سیك وای لیهات له ئیحسان دایه و به و کهسه دهگوتریت چاکه کار (محسن). بزانه ئه م ئایه ته له ئه وه ئه وه تا ئه گاته ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ به تاکی هاتوه له ئاخ ره که یدا به کۆ هاتوه چونکه به ته رتیب رعیه ته ی له فزو مانای (من) کراوه که له فزده کی تاکه و ماناکی کۆیه و ئه م جوړه له قورئاندا زۆره و لێره ئه وه بزانه بۆ شوینهکانی تر.

﴿۱۱۳﴾ جوولهکه دهیان وت: فهله له سه ر هیچ شتیك نین و به رنامه یان هه له یه و فه له کانیش دهیان وت: جوولهکه له سه ر هیچ شتیك نین و به رنامه یان هه له یه له گه ل ئه وه شدا ههردووکیان کتیبیان دهخوینه وه جوولهکه کان ته وراتیان دهخوینه وه دهیانزانی ئه و پێغه مبه ری که له دوایدا دیت راسته وه فه له کانیش ئینجیلیان دهخوینه وه دهیانزانی موسا ﷺ راست بووه بۆ پشگیری موسا ﷺ ئینجیل هاتوه وه، عیسا ﷺ بۆ پشگیری موسا ﷺ هاتوه وه. که وایه له راستی دا قسه ی ههردووکیان درۆیه کاتی خۆی ههردووکیان له سه ر حه ق بوون. جوولهکه ی راست له سه ر حه ق بوه تا هاتنی ئینجیل وه گاوری راستیش له سه ر حه ق بوه تا هاتنی محمد ﷺ و له لایه کی تره وه ههردووکیان قسه یه کی راستیان وتوه وه جوولهکه له سه ر هیچه و نه

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ إِنَّكُمْ يَنْتَهِي إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهِ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَسَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عَلَيْهِ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَدِيرٌ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ سَتَنْبَهتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُشْغَلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

گا ور له سه ر ههجه. ئینجا الله ده فهرموی: ئه وان هه که هیچ شتیك نازان ههر وینه ی قسه ی ئه وانیان دهکرد و ئه وانیش دهیان وت: نه جوولهکه و نه گا ور هیچ کامیکیان راست نین ته نها ئیمه راستین، ئیمه له سه ر دینی ئیبراهیمین و ئیبراهیم موشک بوه، ئه و سا له رۆژی قیامه تدا خوا حوکم ئه کات له نیوانیاندا له باره ی ئه و شته وه که ئه وان تیبدا ناکۆکن، جا ههر که سی ئیپیچینه وه ی خۆی له گه لدا دهکریت و تۆله ی خۆی وهرده گری له سه ر ئه و ئیشه خراپه ی که کردویه ته ی.

﴿۱۱۹﴾ کۆ ههیه زالم تر له و کهسه ی که ریگری له یادی خوا بکات له مالهکانی خوا داو ههول دات بۆ خراپ کردنی مزگه وتهکان؟ نه ئه بوایه ئه وان به جونا یه ئه و مزگه وتانه وه مه گهر بۆ یادی خوا له ترسی ئه و بێ، بۆ ئه وان ههر له دنیا دا سه ر شوړی و له رۆژی قیامه تیشدا سزایه کی گه وریان بۆ ههیه، واته: مافی هیچ که سیك نیه که مزگه وتهکانی خوا قه دهغه بکات له زیکرو یادی خوا ئه مه یه کێکه له ماناکانی. وه هه ندیک ده لێن ئه م ئایه ته زه می گا ورده کان دهکا که یارمه تی (به خته نه سریان) دابوو

بۇ خراب كردنى (بيت المقدس) و هەندىك وتويانە ئەمە بۇ پىغەمبەرە كاتىكە لە خودەبىيە چوو بۇ عومرەو مەنعىان کرد بەلام ئەمە بۇ ئەوانىشە بۇ ھەر كەسكە رىگىرى لە مزگەوتەكانى خوا بىكات لە ھەر سەردەمىكا دىت، چونكە ئايەت ئەگەر ھۆيەكىشى بوو بىت بۇدەبەزىنى بەو ھۆيە تايبەت نابىت بەلكو گشتىە تا قىامەت. خراب كردنى مزگەوت دوو مانای ھەيە يەككىيان ئەوھىە بىروخىنى و ئەوى تریان ئەوھىە كە نەھىلریت كە عىبادەتى تىدا بكریت.

وھكو تەعمیر دوو مانای ھەيە ھەم ئاوەدان كردنەوھىەو ھەم عىبادەت تىدا كردنى كەتەعمىرى پى دەوتریت. دەبى دەسەلاتدارى موسلمانان ئەوھندە بە ھىز بىت ماوہ نەدات كە سەمكاران نزىكى مزگەوتەكان ببنەوہ مەگەر لە كاتىكا كە ئەوان گەردن كەچ بن بۇ موسلمانان. ئەمەش پى دەوتریت تۆلە لە جوړى كردار (الجزء من جنس العمل) چونكە كاتى خۆى ئەوان مزگەوتەكانىان مەنع دكرد لە زىكرى خوا، واتە: ئەمە ئەركىكى سەرشانى موسلمانانە كە ھەول بەدن بۇ وەرگرتنەوھى مافى مزگەوتەكان و نەھىلن ئەوان نزىكى مزگەوتەكان ببنەوہ ئەمەش يەككىە لە ماناكانى ئايەتەكە كە لە مانای (وَالْمَرْءُ وَمَا لَهُ) دايە.

﴿١١٥﴾ رۆژھەلات و رۆژئاوا مولكى خوايە ئەوسا روو لە ھەر كوئى دەكەن بىكەن خۆ خواى گەورە لەوێ، بە راستى خوا زانايەكەى بەر بلاوہ و ھەمو جىگايەك دەگریتەوہ چونكە اللہ بەعيلى و بەتواناى و بەزاتى گەمارۆى ھەمو دروستكراوێكى خۆى داوہ.

چەند تىبىنيەك :

يەكەم لەم ئايەتەوہ دەرەكەوێت كە ئەگەر كەسك نەيزانى قىبلە لە كام لايە دەتوانى نوێژەكەى بىكات بەر ھەر لايەك كە خۆى بە قىبلەى دەزانى، بەم شىوہىە ئەم ئايەتە ئايەتى قىبلە تايبەت دەكات ھەر بۆيە زانايان پىيان وايە كە لە كاتى ترسى زۆرو لە كاتى جىھاد و تىكەلاو بوونى موسلمانان لەگەل كافران دا لە شەر ئىتر بۇ نوێژ لەو كاتەدا قىبلە پىويست نىەو لە نوێژى سونەتیشدا لەسەر ولاخ و سەيارە روكردنە قىبلە پىويست ناكات.

دووھەم. پەيوەندى ئەم ئايەتە لەگەل ئايەتى پىشوو، ھەر خوا زانايە، بەلام من بەم شىوہى بۇ دەجم كە زالم و سەمكاران ھەر بەردەوامن لە دژايەتى ئاينى خواداو مزگەوتەكانىش يەكەم بىكەى ئەم ئايينە پىرۆزەيە، كەواتە نابىت چاوەرپوان بكریت لەوان كە ئاوەدانىان بكنەوہ!! دەى ئىتر قەدەغە كردنى مزگەوتەكان لە مروڤى چاك و پاك تا حاكمىيەتى خوا نەبىت بە شتىكى عەجايىب نازانریت و ئەو قەدەغە كردنە نابى بىت بە ھۆى سارد بوونەوھى موسلمانان و كەمتەر خەميان سەبارەت بە ئەركەكانى سەرشانىان و تا بە دەست ھىنانەوھى عىزەت و سەربەرزى خۆيان لە ھىچ بەندايەتەكى راست و دروست و پالفتە كۆتايى نەكەن و بزائن بەرەو ھەر كوئى رووبكەن خوا ئاگای لىيانەو خوا كردارى ھىچ چاكەكارىك زايە ناكات، جا ئەگەر ئەو سەمكارانە ئىوھيان قەدەغە كرد لە مزگەوتەكان ئىوہ لە ھەر كویدا بن خوا ئاگای لىتانەو پىويستە سوور بن لەسەر بەندايەتى كردنى و ھەولەدان بۇ بن بر كردنى ھەمو بەرپەرچەكان.

سپەھم. ديسان لەم ئايەتەوہ وەردەگریت كە پىويستە مروڤ ھەمىشە روى لە خوا بىت و لەيادو باسى ئەو بى ئاگا نەبىت. ئىنجا ھەندى لە قسە ناپەسەندەكانى بى باوەرنامان بۇ باس دەكات و دەفەرەمۆى:

﴿١١٦﴾ گاورو جوولەكەكان دەيان وت: خوا منالى ھەيە، پاك و بىگەردە خوا لەو كەم و كورتىانەى كە ئەوان نىسبەتى دەدەنە لاى خوا بەلكو بۇ خوايە مولكىتى ئەوھى كەلە ئاسمانان و زەوى دايەو ھەمويشيان گەردن كەچن بۆى. وە ھىچيان لە دەستى دەرناچن. يەكەميان دەى وت: عيسا كورى خوايە جوولەكەكانىش دەيان وت: عوزمير كورى خوايە. پىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۆى: {قَالَ اللَّهُ كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ وَشَقَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِنِّي فَرَعَمَ أَنِّي لَا أَقْدِرُ أَنْ أُعِيدَهُ كَمَا كَانَ وَأَمَّا شَقَمُهُ إِنِّي فَقَوْلُهُ لِي وَلَدَ فَسُبْحَانِي أَنْ أَتَحَدَّ صَاحِبَةً أَوْ وَلَدًا الْبَحَارِي} خوا دەفەرەمۆى: ئەوھى ئادەم بە درۆم دەخاتەوہ لەحالىدا كە ئەوہ بۇ ئەو نەبوہ، جنىوم دەداتى لەحالىدا كە ئەوھىشى بۆنەبوہ، جا بەدرۆ خستەوہكەى بۆمن ئەوھىە كە ئەو

واگومان دهکات که من ناتوانم دووباره زیندوی بکه مه وه
 و دهک بوه و جنیوه کانی شی بو من نه و قسه یه تی که ده لئ من
 منالم هه یه سا پاک و بی نیازم له وهی که هاوسهرم هه بی
 یان منالم هه بی، سا پاک و بی عه بیم له وهی که من خیزان
 یان منالم ببی {

نه و خوایهی که به دیهینه ری ئاسمان و زهویه
 به شیوهیه که وینه نه بو وه و هیناویه تی دی و هر
 کاتیک ئیرادهی شتیک بکات و بیهوئ شتیک بکریت نه و سا
 هر فهرموی ببه به کتوپری ده بی؟ واته: هیچ کاریک له
 لای خوا گران نیه. وشه (بدیع) به دوو مانا به کار دیت.
 مانایه کی زمانه وانی: به مانای چاک که لیره نه وه
 مه به سته و مانایه کی شهرعی به مانای داهاتوویه که
 وینه نه بو بیت. (بدیع) له دیندا به مانای یه که م
 ده گونجی به هر ئیشیک لای که سیک جوان بیت بوتریت
 بدیع، یان بیدعه به م مانایه و تراوه به جه ماعه تی ته راویح
 بیدعه یه نه که به مانای شهرعیه که ی چونکه پیغه مبه ری
 خوا ﴿خوای له سهر مایه وه ته راویحی به جه ماعه ت
 کردوه، له پاشان ترسی نه وهی بو وه که وا فهرز بکری له
 سهریان، جه ماعه ته که ی تهرک کرد، دوا و وفاتی
 عومهر (خوالیی رازی بی) وتی: حوکی فهرز بون ئیر تاز
 نه ماوه با ئیمه جه ماعه ته که بکه ین که وا بو بیدعه ی
 شهرعی نه بو به لگو بیدعه ی زمانه وانی بو، ئینجا به مانا
 شهرعیه که ی، واته: داهینانی شتیک که نه و شته له نایینی
 خوا دا نه بی و نه و شته ش په یوه ندی به عه قیده و
 عیباد ته وه هه بی و نه وه خراپه و پیغه مبه رمان ﴿له م
 باره وه ده فهرموی: {مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ
 رَدٌّ / مطلق علیه/ هر که سیک له م دینه ی ئیمه دا شتیک
 دابه ئینیت که له دینه که دا نه بی و نه وه په سه ند
 نه که راو ورده { وه ده فهرموی: {مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا
 فَهُوَ رَدٌّ / مطلق علیه/ هر که سیک ئیشیک بکات که بریاری
 ئیمه ی له سه ر نه بی و بو کردنه که ی رده و لئی
 وهر ناگریت { نه م فهرمودیه زور ورده چونکه ده فهرموی:
 نه و شته ی که بریاری ئیمه ی له سه ر نه بی، واته: نه گهر
 شتیکیش پیمان جوان بیت به لام بریاری کردنی له سه ر

نه بی و نابی بلین نه مه شتیک باشه و نه گهر بکریت
 چاکه، له فهرمودیه کی تر دا ده فهرموی: {إِنَّ أَصْدَقَ
 الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ وَشَرُّ الْأُمُورِ
 مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي
 النَّارِ/الناسی وغیره. صححه الالبانی/ باشترین و راستین قسه قسه ی
 خوا به و باشترین و چاکترین ره وشت و ریگا، ره وشت و ریگای
 پیغه مبه ره ﴿و خراپترین ئیشه کان نه وه یه که دادیت و
 هه مو شتیک که دابیت بیدعه یه و هه مو داهاتویه کیش
 گومراهیه چونکه هر شتیک دابیت له م دینه دا مادام
 پیغه مبه ر ﴿نه یکرده یان نه یفه رموه بیکه ن دوو شتی
 زور پر مه ترسی ده گه یه نی

یه که م: واته: پیغه مبه ر ﴿نه یزانیوه چاکه یان
 زانیویه تی و به ئیمه ی نه و ته واته حه قی شار دوه ته وه که
 نه م دوو به شه هه ردو وکیان زور پر مه تر سین سه باره ت به
 بیرو باوه ری موسلمانان چونکه پیغه مبه رمان ﴿یان به
 نه زان ده زان، یان به شار دنه وه ی راستی تاوانباری ده که ن،
 خوا په نامان بدات له م بو جوونه پر مه تر سیه بو یه
 ده فهرموی: هه مو بیدعه یه که گومراهیه و هه مو
 گومراهیه کیش بو ناو ناگری جه هه نه مه، به لام داهاتنی
 چاک له ئیشه کانی دنیا ییدا هیچ تاوانیکی تیدا نیه و
 فهرموده ی: {أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأَمْرِ دُنْيَاكُمْ / مسلم وغیره/ خو تان چاکر
 کاروباری دنیا تان ده زان { فهرموده ی: {الْحَرْبُ خَدْعَةٌ / من
 علیه/ واته شهر فیله { نه م به شه مان بو رون ده کاته وه، جا
 پیو یسته نه م به شه جیا کری ته وه له داهاتووه خراپه کان و
 نه درینه پال یه که به راستی به شی یه که م سهر مرای نه و
 دوو خه تهره به لگه ی ناته واوی دینه چونکه نه و شته
 نه کریت نه گهر به نایینی نازانی بو چی ده یکه یه؟ وه
 نه گهر به نایینی بزانی، واته: پیغه مبه ر ﴿نایینی به
 ته واوی نه زانیوه و نیشی پی نه کرده که نه مه ش دزی نه م
 نایه ته یه که خوا ده فهرموی: ﴿نُيْمِرُوْا بُوْ نُيُوْه دَیْنِم تَه وَاو
 کرده، ته و اوم کرد نیعمه تی خو م که ئیسلامه بو تان و رازیم
 لیتان که ئیسلام دینتان بیت ﴿مائده ۲/ هه روها به
 پیغه مبه ری خوا ﴿ده فهرموی: ﴿بَلَى: نه گهر خواتان خو ش
 ده ویت دوا ی من بکه ون خوداش ئیوه ی خو ش ده وئ و
 له گونا هانتان خو ش ده بی به راستی خودا لی بورده یه و

مېھربانہ نالی عمران ۳۱ نیتر چۆن رینگهك هه لده بژیری که نهو نه یکردوه یان نه یفه رموه بیکه ن؟!

به راستی جیگای سه رسو و پرمانه که هه ندیک ده لێن پیغه مبه ر ښ نه یه پرژاوه تا هه مو شتیک بلێ چونکه هه ر خه ریکی جیهاد بووه بۆ دامه ز راندنی حکومه تی نیسلام به راستی نه م قسه یه زۆر قسه یه کی نا په سه ندو نا په وایه له به ر نه م دوو هۆیه:

یه که م: مانای وایه پیغه مبه ر ښ به ته وای ناینی به خه لک نه که یاندوه، دهی نه گه ر نهو قسه راست بێت. په نا ده گرم به خوا له بۆگه نی نهو قسه یه نه بی پیغه مبه ر له پیغه مبه رایه تی بشۆریت هوه چونکه خوا ده فهرموی: ښ نه ی پیغه مبه ر نهو دهی که له لایه ن په روهر دگارت هوه هاتوه ته لات رایگه یه نه به خه لک نه وسا نه گه ر نهو ته نه کرد په یامی نهو ته نه که یاندوه مانبه ۶۷ دووهم وا ده رده که ویت که نه مپۆ هه مو شت ته واده و خاوه نی حکومه تی خوا و جه ییشکی زۆر به هیزین و هیچ نه ماوه بیکه ن له فهرزو له سونه ت بۆیه وا خه ریکی نه نجامدانی شتی زیاده دین؟ کابرا روژانه سێ جار ریشی سێ تیخه ده کاته ووه دهیان فهرزو سه دان سونه تی ته رک کردوه فزه ی لیوه نایه ت، به لām بۆ نه نجامدانی بیده و خه رافات به ناو نایینی خوا وه ک مه نجه لی سه ر ناگر چه پوو کانه یه تی؟! هه ر که بیستی و تراوه فلا ن شت بیده یه و ته رکی که ن وه ک نهو به که دنیا روخا بێت و سو رو کوپ ده بێته ووه ئیشی عومه رو عوسمان ده کات به به لگه له سه ر دروست بوونی بیده و یان ده لێ نهو نه یه پیغه مبه ری خوا ښ فهرمویه تی: {من سن سنه حسنه..} نیتر نازانی که ئیشی خوله قای راشدین بیده نهو پنیو یسته په یه روه یان بکه ین به فرمانی پیغه مبه ر ښ که ده فهرموی: {فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرَىٰ اخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِنَّاكُمْ وَمُخَدَّاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّهَا ضَلَالَةٌ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ بَشِيرِي وَسُوءِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ عَصَوْا عَلَيْهِ بِالنَّوَاجِذِ / الترمذی، صححه الالبانی / ببگومان هه ر کام له ئیوه بزی ت ناریکیه کی زۆر ده بین و کاروباران یکی دا هاتو یش نه وسا نهو گومراهیه جا هه ر کام له ئیوه گه یشت به و کاته نه وسا پنیو یسته رهوشتی من و رهوشتی خه لیفه جاک و ریی پشاند هه ر کام بگری و بوهستن له سه ر یان و دان

بگرن به خۆتاندا { فهرموده که ش ده فهرموی: } { مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً... } نا فهرموی: { مَنْ سَنَّ بِدْعَةً حَسَنَةً } نهو فهرموده یه سه باره ت به کابرایه کی موسلمان بوو که داوی نهو په یغه مبه ر ښ داوی کرد یارمه تی برایه کی موسلمان یان به دن پێش هه مو که سیک کیسه یه کی پر له پارهی دانا ئینجا موسلمانانی تر چاویان له و کردو پارهی کی زۆر کو کرایه ووه بۆ نهو موسلمان وه پیغه مبه ری نازیز ښ زۆر دلخۆش بوو نه م فهرموده یه فهرموی { مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً... } دهی نه مه یه که م، نه مری پیغه مبه ره ښ له کوئ بیده یه.

دوو هه م، نهو چه کاکه کردن بوو که دهیان نایه ت و سه دان فهرموده ی تری له سه ره. دهی نیتر که ی بیده ی نه نجام داوه نهو کابرایه؟ چۆن ده یکه یه ت به بیده که هورثان نه مری پی ده کات و پیغه مبه ر ښ داوی کردوه له پێش چاوی دا نه نجام دراوه په سه ندی کردوه واته هه م قه وله و هه م ته قریشه. ئینجا خوا ی گه و ره بت په رسته کانی مه که باس ده کات و ده فهرموی:

118 نه وانه ی که خاوه ن کتیب نین، وتیان: دهی با خوا قسه مان له گه لدا بکات یان نایه تی کمان بۆ بێنه له لایه نی خوا وه که ئیمه بزانی ن تۆ راست ده که یه ت، نه وانه ی له پێش نه مان هوه بوون هه مان قسه یان ده کرد دلّه کانیان له یه ک ده چون به راستی ئیمه به یانمان کردوه نایه ته کانی خۆمان بۆ نهو قه و مه ی که یه قین و باوه ری به قیامه ت و به راستی نه م ناینه ی ئیمه هیه و نه وهنده به لگه شمان باس کردوه که کهس به هانه ی نه ماوه نهو موشریکانه ی که له سه ر ده می پیغه مبه ر ښ دا بون دهیان وت: ئیمه باوه ر ناهینین به تۆ تا خوا خۆی قسه مان له گه لدا نه کات و پیمان بلێت باوه ر به یین نه گینا ئیمه چۆن باوه ر بکه ین که تۆ راست ده که یه ت؟ له پێشدا به موسایشیان دهوت: باوه رت پی ناهینین تا کو خوا نه بینین به چاوی خۆمان و نه وانه ی که عیسا یشیان ده په رست پێیان دهوت: نه گه ر راست ده که ی داوا بکه با له ئاسمان هوه خوانی کمان بۆ بێت. پیغه مبه ری خوا ښ زۆر جار خه می ده خوارد که خه لک باوه ری پی ناهینین، زۆر جار قسه کانی کاری گه رنین له خه لکدا به لکو

دژایه‌تیشیان دهکردوو نازاریان ددها خوی گه‌وره بهم شی‌وده دله‌وای دهکات و ده‌هرموی:

۱۱۱) ئه‌ی محمد به‌راستی ئیمه‌تۆمان ناردوه که مژده‌دەری به‌هه‌شت بیت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که چاکه‌ده‌کن و ترسینه‌ری ناگری دۆزه‌خ بیت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که خرابه‌ده‌کن و تۆ هه‌رنه‌وه‌ندەت له‌سه‌ره. ئیتر کابرا به‌که‌یفی خۆیه‌تی باومر دینیت یان نایه‌ینیت و پرسیری دۆزه‌خیانت لی ناکریت. ئینجا خوی زاناو خاومر دسه‌لات په‌رده له‌سه‌ر رووی جووله‌که‌و گا‌وره‌کان لاده‌دات و ده‌هرموی:

۱۱۲) نه‌ جووله‌که‌و نه‌ گا‌ور هیچ کامی‌کیان له‌ تۆ رازی نابن هه‌تا تۆ دوا‌ی نایه‌که‌ی نه‌وان نه‌که‌وی، ئه‌ی محمد پی‌یان بلی به‌ راستی ئه‌و رینماییه‌ی که هاتوه له‌ لایه‌ن خواوه که قورئانه هه‌ر ئه‌و رینیشاند‌ه‌ره‌و راسته‌و نه‌گه‌ر تۆ په‌یره‌وی له‌ ئارمه‌زۆه‌کانی نه‌وان بکه‌یت و به‌ که‌یفی نه‌وان نیش بکه‌یت و به‌ مه‌یلی نه‌وان بجولیتیه‌وه‌و پاش ئه‌وه‌ی که حه‌ق و زانی‌ن هاته لات ئه‌وه ئیتر بزانه ئه‌ی محمد که له‌ لایه‌نی خواوه نه‌ دۆستایه‌تیه‌کت بۆ هه‌یه‌و نه‌ یارمه‌تی ده‌ریک، به‌ راستی ئه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی زۆر گه‌وره بوو بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ئه‌ی ئیتر چۆن ره‌وايه بۆ ئیمه‌ی موس‌لمان که په‌یره‌وی بکه‌ین له‌وانه‌ی که خوا به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ده‌هرموی: نه‌که‌یت نیشی و بکه‌یت؟ به‌ داخه‌وه ئه‌مرۆ گه‌لی خه‌لگی به‌ ناو موس‌لمان وادزانن که کافر فریایان ده‌که‌ویت و یارمه‌تیان ده‌دات هه‌ر له‌ به‌ر مرۆف دۆستی و هه‌چی تر؟! به‌راستی پی‌ویسته موس‌لمانان له‌و بۆ جوونه هه‌له‌یه ته‌وبه‌ بکه‌ن و دان به‌ هه‌له‌ی خویان دا بنین ئه‌گینا له‌ دین ده‌رده‌جن.

۱۱۳) ئه‌و که‌سانه‌ی که کتیبمان پی دا‌ون به‌ ریک و پیکی ده‌یخویننه‌وه‌و په‌یره‌وی ده‌کن، نه‌وانه باومر‌یان به‌و قورئانه هه‌یه‌و هه‌ر که‌سی‌کیش بی باومر بیت پی به‌ راستی نه‌وانه رهنجه‌رۆن.

۱۱۴) ئینجا الله جاریکی تر بانگی به‌نی ئیسرائیلیه‌کان ده‌کاته‌وه‌و بهم وشه‌ جوانه: ئه‌ی کورانی یه‌عقوب بیر

وَلَنْ رَضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هَذَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَلَنْ أَتَّبِعَ أَهْوَاءَ هُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا فَصِيرٍ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ يَتَّبِعِ إِسْرَءِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكَ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ وَإِذْ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانْخَبُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ وَعِصْهُنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ أَنْ طَهَّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْمُكَيِّمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأَتَمَّعَهُ. وَلَبَّأَكُمْ أَقْطَرُهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝

بکه‌نه‌وه له‌و هه‌مو نيعمه‌تانه‌ی که من دام به‌ ئی‌وده ئی‌ودم به‌رز کرده‌وه به‌ سه‌ر هه‌موو خه‌لگی سه‌رده‌می خوتان دا.

۱۱۳) بترسن له‌ رۆژیک که‌هیچ نه‌فسیک سوود نادات به‌ نه‌فسیکی ترو هیچ یارمه‌تی و پارو پولیکی لی وهرناگیریت و شه‌فاعه‌تیش سوودی پی نادات و نه‌وان یارمه‌تی نادرین چونکه که‌سیک باومری راسته‌قینه‌ی نه‌بیت شه‌فاعه‌تی که‌س نایگریته‌وه، ئه‌مه به‌ مانای نه‌بونی شه‌فاعه‌ت نیه به‌لگو شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌رو شه‌هیدان و پی‌او چاکان و زانیانی باش له‌ پاش ئیزنی خوا هه‌یه، به‌لام ئه‌و شه‌فاعه‌ته ئه‌و که‌سانه ناگریته‌وه. ئینجا دوا به‌ دوا‌ی ئه‌مانه باسی ئیبراهیمان الله بۆ ده‌کات چونکه ئه‌مانه زۆر خویان هه‌لده‌نا به‌ ئیبراهیمه‌وه الله جووه‌کان ده‌یان وت: ئیبراهیم الله له‌ ئیمه‌یه‌و گا‌وره‌کانیش ده‌یان وت: له‌ ئیمه‌یه‌و مووشریکه‌کانیش ده‌یان وت: له‌ ئیمه‌یه‌، خوی گه‌وره به‌ درۆیان ده‌خاته‌وه‌و ده‌هرموی:

۱۱۴) بیر بکه‌ره‌وه له‌و کاته‌ی که خوا ئیبراهیمی تاه‌ی کرده‌وه به‌ جه‌ند وشه‌یه‌ک جا ئه‌ویش ئه‌و وشانه‌ی ته‌واو

کرد، ئیجنا خوا هەرموی: بەبیگومان من تۆ دەکەم بە
پێشەوای خەڵک. ئیبراهیم علیه السلام وتی: ئەم بێیارە بۆ
ئەو کانی شەمە خوا هەرموی: ئەم پێشەوایەتیە خۆم نادەم
بە سەمەکاران. واتە: زالم نابێت بێت بە پێشەوای وەک
وتراوه (إِنَّ الْإِمَامَةَ لَا تَعْقِدُ لِكَاْفِرٍ بَلْ وَلَا لِفَاسِقٍ أَوْ ظَالِمٍ
ابتداء). بەراستی پێشەوایەتی هەر لەسەرەتاوە دانامەزێت
بۆ کافر بەلکو بۆ فاسق یان بۆ سەمەکاریش (بەلام ئەگەر
هاتوو زالمێک حوکمی گرتە دەست و بە پێی شەرع حوکمی
دەکردو یاسایەکی تری بۆ حکومەتداری دانەنا جا ئەگەر
توانرا لەسەر حوکم لابەرێت بە بێ ئەوێ که فیتنەییەکی
گەورەتر رووبەت ئەو لادەبرێت بەلام ئەگەر وانە بوو
بێویستە خۆگری بکریت لەسەر زوڵمەکی و بەحاکمیش
بناسرێت و لەو بێیارانە که بەپێچەوانە شەرع نین
گوێرایەتی بکریت بەلام ئەگەر بێیارێکی زالمە یان
ناشەری بدات لەو بێیارە بەگوێی ناکرێت وەک پێچەمبەر
دەفەر موی: {لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي
الْمَعْرُوفِ / مَعْقُوبٍ} گوێرایەتی نییە بۆ هیچ مەخلوقێک لەو
شتانە که تاوانە و پێچەوانە بێیاری الله یە بەلکو
گوێرایەتی هەر لە چاکە دایە {بەلام ئەگەر هاتوو توشی
کوفر بوو لە بازەنی باوەرداری دەرچو بێویستە لەسەر
موسلمانان که لەسەر حوکم لای بێن و حاکمییکی شەریعی
بۆخۆیان دانین هەروەک عوبادەتی کوری سامت دەلێت:
پێچەمبەر عليه السلام بانگی کردین و پەیمانێ لێوەرگرتین که
لەوانە: {وَأَنْ لَا تَنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ
مِنْ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ / مَعْقُوبٍ} دژی دەسەلاتداران نەوێستین
مەگەر کوفرێکی و ناشکاریان لێببینن که بەلگە روشتان
لە لایەن خۆی گەورەو لەسەر ئەو کوفرە هەبێت {
مەبەست بە عەهد لەم ئایەتەدا پێشەوایەتیە. وە هەروەک
لەم ئایەتەدا ناماژە پیکرا زوڵم و نەمانی دادپەرورە
دەبێتە هۆی لە ناوچونی دەسەلات و گەورەیی و ریز
هەربۆیە و تراوه: (إِنَّ اللَّهَ يَقِيمُ الدَّوْلَةَ الْعَادِلَةَ وَإِنْ كَانَتْ كَافِرَةً،
وَلَا يَقِيمُ الظَّالِمَةَ وَإِنْ كَانَتْ مُسْلِمَةً / واتە دەوڵەتێک که
دادپەرورە بێت الله بەردەوامی دەکات ئەگەرچی کافریش
بێت بەلام دەوڵەتێک که زالم بێت بەردەوامی ناکات

ئەگەرچی موسلمانیش بێت) وەلە نیشانەکانی حاکمی
موسلمانێ دادپەرور ئەمانەتداری و دەست پاکەییە لەو
مالە که لەژێر دەستی دایە پێچەمبەرمان دەفەر موی: {لَا
يَحِلُّ لِلْخَلِيفَةِ مِنْ مَالِ اللَّهِ إِلَّا قَصْعَتَانِ قَصْعَةٌ يَأْكُلُهَا هُوَ وَأَهْلُهُ
وَقَصْعَةٌ يَضَعُهَا بَيْنَ يَدَيِ النَّاسِ / احمد، صححه الالباني / حەلال نیە
بۆ خەلیفە لەبەیت و مال لە خۆراکدا جگە لە دودەفر
نەبێت که یەکیکیان بۆ خۆی و خاوخیزانی و ئەوێریان بۆ
میوان و دەوروبەران}

بیر بکەرەوە لەو کاتە که بەیتمان و خۆشەویست
کرد که خەڵک هەردەم بگەڕێنەو بۆ لای و دنیا و دوا
روژیان لەو جیگایەدا دەست گەوێت و کردمان بە جیگای
ئەمن و ئاسایش که کەس نەتوانیست لەو جیگایە دا دەست
دریزی بکات تەنانەت بۆ سەر حەیانانیش دە ئیوێش
جیگای ئیبراهیم عليه السلام بکەن بە جیگای نوێز بۆ خۆتان.
ئەمە ئەوەمان تی دەگەییەتی که ریزو گەورەیی ئەو بەیتە
لە بەر خۆی بەیتە نەک بچین دارو بەرد بپەرستین واتە
ناگاتان لە خۆتان بێت و بزانی کەچی دەکەن و خۆتان
نەکەن بە موشریک، بەلکو ئیوێ ئەو شۆینەدا عیبادهتی
خوا بکەن، هاتنی ئەم ئایەتە یەکیکە لە دووپات کردنەوێ
قورئان بە بۆ چوونی عومەر رضي الله عنه دەلێن: کاتی که چوونە
مەکە و مەقامی ئیبراهیمی عليه السلام دی عومەر وتی: خۆزگە
پێچەمبەری خوا عليه السلام ئەم شۆینە بکرایە بە شۆینی نوێز
جا ئەوێو کە ئەم ئایەتە دایەزی. ئیمامی عومەر رضي الله عنه
وتویەتی: {وَأَقْبَحْتُ رَبِّي فِي ثَلَاثٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اتَّخَذْنَا
مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى فَتَزَلْتُ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى
وَأَيُّ الْحِجَابِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَمَرْتُ نِسَاءَكَ أَنْ يَخْتَجِبْنَ
فَأِنَّهُ يَكْلُمُهُنَّ الْبُرُّ وَالْفَاجِرُ فَتَزَلْتُ آيَةُ الْحِجَابِ وَاجْتَمَعَ نِسَاءُ
النَّبِيِّ عليه السلام فِي الْغِيَرَةِ عَلَيْهِ فَقُلْتُ لَهُنَّ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ
يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ فَتَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةُ... لەسێ شتدا
بێیارم وەک بێیاری پەرورەدارم دەرچو یەکەم - ئەو بو
وتم: ئەو پێچەمبەری خوا عليه السلام خۆزگە ئەم جیگای
ئیبراهیمەمان عليه السلام بکرایە بە نوێزگە جا ئەم ئایەتە (وَإِذْ
جَعَلْنَا آيَةً مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ...)
دایەزی.

وَإِذْ رَفَعَ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

دهست دیرزی بکاته سهرو له بهروبوومهکان رۆزی خه لکه که ی بده، نه وهی که باوهری هیناوه له وان به خواو به رۆزی قیامت، خوا ی گه ورهش فره موی: نه وهی که کافریش بیت نهوسا من که میک رۆزی پیدهددم و دهیژینم، له پاشان ناچاری ده که به چونه ناو سزای ناگروهه که بیستری جیگایه نه و ناگروه. بیر که نه وه له و کاته ی که ئیبراهیم (ع) ناوا داوایه کی کردوه و داواکهشی وهرگیراوه، جا ته ماشای نه دهمی پیغه مبه ران بکه له بهرامبه ر خودا (ع) له داوای ئیرهیدا وتی: (مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ) به لām له پیشه وه وتی (وَمِنْ ذُرِّيَّتِي) بو؟ چونکه له وه لāmی پیشویدا خوا ی گه وره فره موی: «پیشه وایه تی من نادریت به سته مکاران» واته: نه و داخوایه تی جی به جی ناکریت ئیر ئیبراهیم (ع) لیره دا شهرمی کرد داوای رۆزی بو هه مویان بکات و وتی: «نه و که سه ی که باوهری هیناوه» به لām خوا ی گه وره ده فره موی: مه سه له ی ژیان جیایه - نه ی ئیبراهیم - من ره حمانم و دروستکراوانی خۆم ده ژینم باکافریش بیت چونکه هه رممن خالیق و رازق و ژیانی دنیا ژیانیکی که مه و په یومندی به تاکه وه هه یه، به لām مه سه له ی ره به ره و

دووم - نایه تی حیجاب که وتم: نه ی پیغه مبه ری خوا (ع) خۆزگه فرمانت بکر دایه به خیزانه کانت به په رده کردن چونکه به راستی هه مومروقیکی چاک و خراب قسه یان له گهل ده کات، جانیه تی په رده دابه زی.

سیه م - خیزانه کانی پیغه مبه ر (ع) هه مویان یه ک ده نگ بوون له باره ی تهنگی ژیانیه وه له سه ر نه و خۆشه وسته (ع) جا منیش پیم وتن: نه گه ر ته لا هتان بدات زۆر نزیکه په رومردگاری بو ی بگۆریته وه به هاوسه رانیکی چاکتر له نیوه جائه م نایه تی پینجه می ته حریمه دابه زی {بوچی نه م خوا ناسه به ریزه وای گووت؟ بو یه وای وت: تا وا نه زانریت که ئیبراهیم (ع) خۆی توانیویه تی نه و به رده ره قه به پی نهرمه که ی دیاری بکات و بین به موشریک هه ر وه ک چۆن نه و دره خته ی بری که پیغه مبه ر (ع) و یاره کانی له ژیریا په یمانیان به سته بو جیهاد کردن له ریگای خودا که دی خه لک که م که م بو لای ده چن و به دره ختیکی پیروزی ده زان که نه مهش دهرسیکی زۆر گرنگه بو نیمه ی موسلمان و پیویسته خۆمان له و دارو به رد و بنچکانه دوور به یه نه وه که خه لگی نه زان به شتیکی به به ره که ت و پیروزیان ده زان چونکه جیگای هه یج که س له جیگای پیغه مبه ر (ع) و یاره کانی که عومه ر خۆی یه کیک بوه له وانه چاکتر و پیروتر نیه. ئینجا خوا سه باره تی به ئیبراهیم (ع) ده فره موی: نه مرمان کرد یان وه چی مان کرد بو لای ئیبراهیم و ئیسماعیل که ماله که مان پاک بکه نه وه بو نه و که سانه ی که ته واف ده که ن و نه وانه ی که له ویدا نیشته جین و نه وانه ی که عیبادت ده که ن بو خوا و نو یژ ده که ن یان گه ردن که چن و سوچه ده به ن بو خوا، له و کاته دا ناوه ها فرمانیکی په رومردگار دهرچوه و ئیستاش هه تا که عبه ده مینیت هه ر ناوه هایه. پیغه مبه ر (ع) ده فره موی: نه ی قورهش ئیوه ریگری له هه یج که سیک نه که ن نه به شو نه به رۆژ که ته وافی نه م که عبه یه بکات، هه مو که س نازده له و جیگایه دا عیباده تی خوا بکات له هه مو کاتی که دا.

(ع) بیر بکه ره وه له و کاته ی که ئیبراهیم (ع) وتی: خوا یه نه م شاره بکه یه تی به شاریکی نه مین که که س نه توانی

ئىمامەت پەيوەندى بە خەلگەو ھەيە دەيى ستمەكار
تەبىت و مافى خەلگ پېشېل نەكات.

﴿١٧﴾ جابر كەرەو ھەو كاتەى كە ئىبراھىم ﷺ بناغەى
يەيتى بەرز كەردو ھەو ئىسماعىلىش ﷺ، جا ھەو كاتەدا
وتيان: ئەى پەرەردگارمان لىمان وەرگەر بە راستى تۆ
بىسەر و زانەرى.

ئەم مائە ھەو كۆنەو ھەو سترەو، بەلام رووخواو
ئىبراھىم ﷺ بە ياریدەرى ئىسماعىلى كورى ﷺ لەسەر
ئەو بناغە كۆنەى دروستى كەردۆتەو ھەو ھەيە كەوا
دەگەيەنەت كە ھەر لە زەمانى ئادەم ﷺ دا دروست بوە،
بەلام لە دوايیدا رووخواو ھەو ھەمۆدەى پېغەمبەردا ﷺ
ھاتو كاتى كە ئىبراھىم ﷺ وىستى ئەو مائە دروست
بكات كەمەك بەرزايى ھەبو ئا ھەو بەرزايەدا ئەو مائەى
دروستكرد. ئەم دوو پېغەمبەرە (عليهما السلام) وا خەرىكن
مائەك دروست دەكەن بۆ اللە خۆى، جالە خۆيان بايى نابىو
داوايان دەكرد كە خوا لىيان وەرگريت. واتە: كاتى كە تۆ
عەبادەت دەكەى پىويستە بپارپیتەو كە لىت وەرگريت
تەك لە خۆت بايى بىي ئەوئە پېغەمبەرى
خۆشەويستمان ﷺ لە پاش زۆربەى نوێژەكانى دەيغەرمو:
(استغفر الله/ خوايە داواى ئى خۆشبوونت ئى دەكەم) ئاوايە
خوا ناسىنى راستەقەينەو بەندايەتى بى غەل و غەش نەك
وئەك ئىمە كە دوو ركەت نوێژى بى سەر و بەر دەكەين و
خۆمان ھەلەكەيشىن و منەت بە سەر خودادا دەكەين وئەك
ئەو كە اللە موحتاجى ئىمە بىت لەكاتىكدا ھەمۆ عالەم
بىنەيازە. ئىبراھىم ﷺ درىژە بە دوعاكەى دەدات و دەلى:

﴿١٨﴾ پەرەردگارمان بمانگيرە بە مل كەچ و گوێراپەلى
فرمانەكانت و بمانكە بە دوو مۆسلمانى چاك و پاكو و امان
ئى بكە كە تەنھا بۆ تۆ گەردن كەچ بكەين، لە نەوئەى
ئىمەش گەلەيكى مۆسلمان سەوز بكەو شىو ھەو جىگەى
عەبادەتمەن بى پيشان بەدە كە چۆن عەبادەتت بكەين و
تەووبەمان ئى وەرگەر بە راستى ئەى خوايە تۆ زۆر تەووبە
وەرگري و زۆر بە رحەمى.

بەلى لە خوا ترسان ئاوايەو پىويستە ھەرچەند عەبادەتت
ھەبى ھەر لە خوا زياتر بترسىت، چونكە اللە خواوەنى ھىزەو

نيازى بە بەندايەتى ئىمە نىو ھەو بەندايەتى ئىمەدا
سوودىك بەو زاتە ناگات بۆيە پېغەمبەرمان ﷺ زۆر جار
دەيغەرمو ﴿يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ﴾ رواه الترمذى.
صحە الاولانى/ ئەى كەسەك كەوا دلەكان دەگۆرى، دلەم
دامەزرىنە لە سەردىنى خۆت

ئەوئە ئىبراھىم و ئىسماعىل دوو پېغەمبەرى خوان و
خەرىكى عەبادەتت كەچى زۆر بە پەرۆشەو دەلەن:
دەوامان بەدە لەسەر ئەم دىنە، ھەر لەسەر ئەو بناغەيە
كە پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: من رۆژانە سەد جار
دەگەرىمەو بۆ لاى خواو تەووبە دەكەم، دەى مۆسلمانان
تەووبە بكەن و بگەرىنەو بۆ لاى خوا، چونكە بە تەووبە
كردنى راست خوا ھەمۆ گوناھەكان دەسپرتەو.

﴿١٩﴾ ئەى خوايە لە ناوياندا پېغەمبەرىك كە لە خۆيان
بنيرە بۆيان كە ئايەتەكانى تۆ بخوینیتەو بە سەريانداو
فىرى كەتب و دانايان بكات و پاكيان بكاتەو، بە راستى
خوایە تۆ خواوئە دەسەلاتى و ھەمۆ ئىشەكانت بە
ھىكەمەتە.

بەلى ئەم دوعايەش وەرگير، خوا ئەم پېغەمبەرە بەرىزەى
بۆ ناردىن وئەك خۆى ھەرمويەتى: من بەرى ئەو دوعايەم.
وئە ھەو ھورئانە پى خىرو بەرەكەتەى بۆ ئىمە ھانى كە
پەپرەوانى سەربەرزو سەرفرازى ھەردو دىيان. سوپاس بۆ
خواو درودو رەحمەتى خوا لەسەر گيانى پاكى
پېغەمبەرمان و تەواوى پېغەمبەرانى تر بىت.

﴿٢٠﴾ كى ھەيە كە پشت بكاتە ئايىنى ئىبراھىم ﷺ كە ئايىنى
پېغەمبەرمانە بىجگە ھەو كەسەى كە خۆى نەفام بكات؟!
ئىمە لە دنيادا ئەومان ھەلەزاردو لە رۆزى قىامەتیشدا لە
رىزى پياو چاكانە. واتە: پەپرەوى لە ئايىنى ئىبراھىم ﷺ
پىويستە لەسەر ئەم ئوممەتەى پېغەمبەر ﷺ چونكە ئەم
ئايىنە ئايىنى ئىبراھىم بە زىادەيشەو.

﴿٢١﴾ بىر بكەرەو ھەو كاتەى كە پەرەردگارى بىي ھەرمو:
گەردن كەچ و گوێ رايەل بە بۆمان و بە چاكى فرمانەكانمان
جى بەجى بكە. ئەويش لەوئەلامدا وتى: من گەردن كەچم
بۆ پەرەردگارى جىھان.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ لَوْلَا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ إِنْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَرَأَيْتُمْ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ ءُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنتَفِلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

نەبن و ئىشى باش نەكەن، وەپرسىار ناكىت لە ئىو
لەئەوئى كە ئەوان كەردوانە. ئەوان ھەرجيان كەردوو بۆ
خۆيانە ئىوئەش ھەرجى دەكەن بۆ خۆتانە. ئىنجا دىتە
سەر باسى قەسى ئەو جوولەكەو گاورانە و دەقەر موئ:

﴿١٣٥﴾ ئەيان وت: بىن بە جوولەكەو بە گاور دەكەونە سەر
رئگى راست و دروست. جالىردە قەسەكانيان كۆ كراوتەتەو
ئەگىنا ئەوانىش ھەر يەكەيان ھەرخۆى بە راست دەزانى
وەك لە پىشەو زانىمان و ھەر يەكەيان مۇسلمانەكانيان بۆ
لاى خۆيان بانگ دەكرد. جوولەكە دەيان وت: بىن بە
جوولەكە و گاوردەكانىش دەيان وت: بىن بە گاور، خۆى
گەورەش دەمكوتيان دەكات و دەقەر موئ: ئەى محمد ﷺ
بلى: نەخىر وا نىە كە ئىو دەلئىن ئىمە دوای ئاينى راست و
دروستى ئىبراھىم ﷺ دەكەوئىن، خۆ ئىبراھىم ﷺ لە
موشرىكان نەبوە كە باباى موشرىك خۆى ھەلەدەنىت و دەلئى
ئىبراھىم ﷺ لە ئىمەيە. جا خوا دەقەر موئ:

﴿١٣٦﴾ بلىن: ئىمە باوەرمان ھىناو بە خواو بەوئى كە
رەوانە كراوتە لمان و ئەوئى كە رەوانە كراوتە لاى
ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و (اسباط)

﴿١٣٦﴾ ئا بەو وشە جوانانە ئىبراھىم ﷺ وەسپەتى كەرد بۆ
كۆرەكانى و يەعقوبىش ﷺ كە وتى: ئەى كۆرانى خۆم بە
راستى و دروستى خۆى گەورە ھەلئى بژاردوو بۆ ئىوئە ئەم
بەرنامەيە ئەوسا نەمرن مەگەر ئىوئە مۇسلمان بن.
ئاشكرىيە كە ھىچ كەس نازانىت خۆى كەى دەمرىت، مەروڤ
ھەر سات ئىحتىمالى مەرگى ھەيە كە واتە دەبىن يەك سات
لەخوا بىن ئاگا نەبن نەوەك لەو كاتەدا بمرن و بە
نامۇسلمانى لەم دنيايەدا بپوئ.

﴿١٣٧﴾ ئاىا ئىوئە لەوئى بوون كاتىك كە يەعقوب ﷺ گەيشە
سەرە مەرگ كە ئەو كاتە بە كۆرەكانى وت: جى دەپەرستن
باش من؟ ئەوئە باوكى دئسۆز كە نزىكى گيان
دەرجونىەتى وا لە غەمى كۆرەكانى بپيان دەلئىت: ئىوئە لە
باش من جى دەپەرستن؟ ئەوانىش وتيان: خواكەى تۆ
دەپەرستىن و خۆى باوكانت ئىبراھىم و ئىسماعىل و
ئىسحاق كە يەك خوايە و ئىمە گەردن كەچىن بۆ ئەو
خوایە.

لەم ئايەتەو دەركەوت كە وشەى ئىسلام لە دپىرەنەو لە
سەردەمى ئىبراھىمەوئە ﷺ ھاتو ھەروەك ئاخىر ئايەتى
سورەتى حەج دەقەر موئ: ﴿ ئەو لە پىشدا ناوى ناوون
مۇسلمان﴾

وشەى (آء) بۆ بادانەوئە يان بۆگواستەنەوئە واتە قەسى
پىشو وازلى بھىتە و مەربۆ ئەم قەسەيە.

﴿١٣٨﴾ جا لە پاش ئەوئى كە باسى ئىبراھىم و ئىسماعىل كەرد
بۆ بەنى ئىسرائىل كە ئەوان بە باوئەگەورەى خۆيانيان
دەزان و ھەر كام لە جوولەكەو گاور دەيان وت: باوكى
ئىمەيەو زۆر بەوئە دىنازىن ھورئان ھاتو پەيوئەندى
خزمایەتى ھەلەشاندەوئە ئەگەر لە بىرو باوئەدا يەك
نەبن و گەردن كەچى ئاينى خوا نەبن وەك دەقەر موئ:
ئەوانە گەل و نەتەوئەيەك بون لەپىش ئىوئە دا رۆيشتن، جا
ھەربۆ خۆيانە ئەوئى كە كەردوانەو تۆلەى خراپەو پاداشى
چاكەيان ھەر لەسەر خۆيانەو بۆ خۆيانەو ئىوئە بەر
پرسىارنىن سەبارت بەوان، واتە بە بۆنەى خزمایەتى و
قەوئەيەتى لەگەل ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و
يەعقوب دا سوودىكتان پى ناگات، ئەگەر خۆتان چاك

به‌ودیش که دراوه به موساو عيساو نه‌ودی که دراوه به ته‌واوی پیغه‌مبه‌ران له لایه‌نی خویانه‌وه که ئیمه هیچ جیاوازیه‌ک دروست ناکه‌ین له نیوان ته‌و پیغه‌مبه‌رانه‌داو هه‌مویان وه‌ک یه‌ک به راست ده‌زانین (سه‌لامی خوا له‌هه‌مویان بـ) و به‌یامی هه‌مویان به حه‌ق ده‌زانین له کاتی خویاندا و ئیمه ته‌نها بۆ خوا گه‌ردن که‌چین و به‌نده‌و گوئی رایه‌لی نه‌وین. (الأسباط) واته: نه‌وه‌کانی یه‌عقوب که به‌ره‌ی دوازه‌ کور‌ی نه‌و بوون و هه‌ریه‌که‌یان به‌رنامه‌یان بۆ هاته‌وه ئیمه به‌راستیان ده‌زانین و باوه‌رمان پێیان هه‌یه. ئیستا پێویسته هه‌مومان دوا‌ی محمد ﷺ بکه‌وین چونکه نایینه‌کانی تر بۆ کات و گه‌لیکی تایبه‌ت بوون و هه‌ر بۆیه‌ش خوا زمانه‌تی نه‌گۆرانی نه‌کردون و ده‌ستکاری کراون و گۆراون. به‌لام ئهم قورئانه‌ی پاراستوه‌و ده‌یپاریزیت هه‌تا نه‌و‌و‌و‌و‌ی که‌ده‌یاته‌وه وه‌ک شه‌رمویه‌تی: ﴿بِهِيْگومان ئیمه ئهم قورئانه‌مان ناردوه‌و چاودێریشی ده‌که‌ین﴾ ح‌ج‌ر/٩ نه‌به‌وه‌ره‌یه‌ ده‌لێت: {كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ بِالْغَرْائِیَةِ وَيُفَسِّرُونَهَا بِالْغَرْائِیَةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تُكْذِبُوهُمْ} (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا... الآية) البخاری/ نه‌ه‌لی کتیب ته‌وراتیان به‌عیرانی ده‌خوینده‌وه‌و ده‌یان‌کرده‌وه به‌ عه‌ره‌بی بۆ خه‌لکی موس‌لمان، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌رموی: نه‌باوه‌ر بکه‌ن به‌نه‌ه‌لی کتیب و نه‌ به‌ درو‌یان بخه‌نه‌وه‌و بلێن: باوه‌رمان هێناوه به‌خواو به‌وه‌ی که ره‌وانه‌ کراوه بۆ لامان... نه‌ونا‌یه‌ته‌.

١٣٧ نه‌گه‌ر نه‌وان باوه‌ریان هێنا وه‌کو ئیوه باوه‌رتان هێناوه نه‌وه نه‌وانیش ریگای هی‌دایه‌تیان دۆزیوته‌وه‌و بوون به‌ برای یه‌کتر خۆ نه‌گه‌ر بشتیان هه‌لچه‌رخاند، نه‌وسا ئیتر نه‌مانه‌ که‌وتونه‌ته‌ ناو به‌دبه‌ختی و له‌ یه‌ک جیا بوونه‌وه‌و ته‌مه‌رقه‌وه له‌ یه‌ک خویندن و له‌ یه‌ک کوشتنه‌وه‌و هه‌میشه هه‌ر خه‌ریکی ئازاوه‌و ئاگری شه‌ر هه‌ل‌کردن، ئینجا خوی خاوه‌ن ده‌سه‌لات دلخۆشی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌کات و دلی ده‌داته‌وه‌و ده‌شه‌رموی: نه‌مانه نه‌گه‌ر هه‌ر دژایه‌تیت بکه‌ن

خوا بۆ تۆ به‌سه‌و پارێزگاریت ده‌کات و دۆزمنانت زه‌لیل و سه‌ر شو‌ر ده‌کات و به‌ راستی ته‌و بیسه‌رو زانه‌ره‌.

١٣٨ ریبازه‌که‌ی خوا بگرن و به‌م لاو به‌م لادا مه‌ر‌و‌ن و دلخۆش بن به‌و نایینه‌ چونکه به‌رنامه‌ی خوا‌یه‌و ک‌ی هه‌یه له‌ خوا جواتر به‌رنامه‌ دابنیت؟ ئیمه هه‌ربۆ ته‌و به‌ندایه‌تی ده‌که‌ین، جا هه‌ر که‌سیک به‌ندایه‌تی و گه‌ردن که‌چی کرد بۆ که‌سیک جگه‌ له‌ خوا نه‌وا له‌و ریبازه‌ ده‌ر‌چووه‌. وشه‌ی (صَبَعَةً) واته‌ ر‌ه‌نگ، مه‌به‌ست نایینی خوا‌یه‌.

١٣٩ ئه‌ی محمد ﷺ پێیان بلێ ئیوه ده‌مبازی ده‌که‌ن له‌گه‌ل ئیمه‌دا له‌ باره‌ی خواوه‌، ئیمه ده‌لێن خوا به‌ه‌ستن، ئیوه دژایه‌تی خوا ده‌که‌ن؟ له‌حالی‌که‌دا که‌ هه‌ر ته‌وه به‌رومه‌ردگاری ئیمه‌و به‌رومه‌ردگاری ئیوه‌ش و کرداری چاکی ئیمه هه‌ر بۆ خۆمانه‌و کرداری خۆتان بۆ خۆتانه‌و ئیمه ته‌نها بۆ ته‌و خۆمان یه‌ک‌لا ده‌که‌ینه‌وه‌. پاشان به‌ هێنانی (أَمْ) باسه‌که‌ ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ باسیکی ترو ده‌فه‌رموی:

١٤٠ نایا ئیوه ده‌لێن ئیبراهیم و ئیسماعیل و اسحاق و یه‌عقوب و نه‌سبات جووله‌که‌ یان گا‌ور بوون؟ ئه‌ی محمد ﷺ پێیان بلێ: نایا ئیوه زاناتر یان خوا به‌راستی نه‌وان نه‌ جووله‌که‌و نه‌ گا‌ورو نه‌ موشریک بوون، به‌ل‌گو نه‌وانه پیغه‌مبه‌رانی راسته‌قینه‌ی خوا بوون و خۆشیان ده‌یان‌زانی وایه‌، به‌لام ده‌یان شاردوه‌و بۆیه خوا ده‌فه‌رموی: ک‌ی هه‌یه زالم تر له‌و که‌سه‌ی که‌ شایه‌تی‌ه‌کی لا بـ و بیشاریته‌وه له‌ خوا؟ با چاک بزانی‌ت که‌ سه‌مه‌یکی گه‌وره‌ی له‌ خۆشی و له‌ خه‌لگیش کردوه‌، چونکه خوا ئاگای لێیه‌تی وه‌ک ده‌فه‌رموی: خوا بـ ئاگا نیه‌ له‌وه‌ی که‌ ئیوه ده‌یکه‌ن. به‌راستی ته‌وه هه‌ره‌شه‌یه‌کی توندی خوا‌یه‌و بزانه‌ که‌ هه‌مو که‌س به‌تۆله‌ی خۆی ده‌گات. ئینجا ده‌قی ئایه‌تی پێشووتری دووباره‌ کردوه‌و ده‌فه‌رموی:

١٤١ ته‌وه ئومه‌مه‌تیک بوون هه‌رحیان کردوه‌و بۆ خۆیانه ئیوه‌ش هه‌رحیتان کردوه‌و بۆ خۆتانه‌و په‌رسیار ناکریت له‌ ئیوه له‌و ئیشه‌ی که‌ نه‌وان کردوایه‌. جا پێویسته ئیمه‌یش وه‌ک موس‌لمان بیر بکه‌ینه‌وه‌و زمانمان له‌ به‌رامبه‌ر پێشینه

چاکه کانی خو مانه وه پاک بیو بیجگه له دو عای خهیر شتیکی تریان پی نه لئین، مادام پرسیاری کردار دکانی نهوان له ئیمه ناکریت ئیتر ئیمه بو خو مان تاوانبار بکهین به غه بیهت کردنیان؟!

له م نایه ته دا فهرموی پرسیاری نهوان له ئیوه ناکریت ئهمه وا دهگهیه نی که پرسیاری ئیمه لهوان مومکینه، به ئی له راستیدا وایه خراپه و تاوان و چاکه ی پێشوان بو خو یانه و ئیمه له و باره وه تاوانیکمان نیه تا پرسیارمان ئی بکه ن به لام نه گهر پێشوان هه و ئی گهرانه وه ی خراپه یه کیان دا بی یان بیدعه تیکیان ساز کرد بیتی و خه لکی پاش نهوان په پره و ی کرد بی خوای گه و ره، بیجگه له پرسیاری خو یان پرسیاری سهر لێشواندنی خه لکی پاش خویشیان ئی دهکات. بو نموونه: ئیسلام هات نافره تی له روتی و به ره لایی رزگار کردو به رگی شه ره فو که رامه تی کرده به ری و چه ندین چه رخ به م شیوه ی تی په ری له پاشدا به شیك له نافره تان شه یتان فره ی دان و دوو باره خو یان روت کرده وه، جا ئهمه کام نافره ت له پێشه وه ئهم ره وشته نا په سه نده ی زیندو کرده وته وه تا قیامه ت ههر نافره تیک به م شیوه ی ره فتر بکات چه ند گونا ه ی دهکات ئه و نافره ته ی پێشو وه ئه و نه ند گونا ه ی ئه گات هه ره و ها بو چاکه یش، که واته پرسیاری دوا ییه کان له پێشو وه کان ئه کریت وه پێیان ئه و تریت چۆن ئه و رێ باز ده تان دا هینا؟ فه رموده ی پێغه مبه ر ﷺ ده رباره ی کوشتنی هابیل به دهستی قابیل و فه رموده ی {مَنْ سَنَّ سُنَّةَ حَسَنَةً...} و فه رموده ی {الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَقَاعِلِهِ} ئهم راستیه مان به چاک ی بو روشن دهکاته وه، جا پێو یسته ئیمه یش وێژدانمان هه بی و پیا و چاکانی پێشوی خو مان ئازار نه ده وین و دو چاری حیسابی دوا رۆژیان نه که ین و هه به ر ده کانیان نه که ین به جه ژنگا و داوای شتیکیان ئی بکه ین که له توانای ئه و اندا نیه و نه یانکه ین به ها و به شی خوا چونکه بیگومان خوای زانا و کار به جی ئه وانیش له دادگادا بانگ دهکات و مو حاسه به یان ئه کات له سه ر ئهم داوا کاری و بو چوونه ی ئیمه سه باره ت به و ان ئه و ته خوای گه و ره عیسا ﷺ که پێغه مبه ریکی خا و نه شه ریعه ته مو حاسه به دهکات له سه ر قسه ی به نا و په پره وانی (ته ماشای ناخیری سورته ی مائیده بکه) ئایا کی

﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٢٢ ﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ إِنَّكَ بِالنَّاسِ أَزْهَقُ وَفَرَّحِمٌ ١٢٣ قَدْ رَأَى نَقْلَبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَوْلَيْسَكَ قِبْلَةٌ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ١٢٤ وَلَيْنَ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ آتَيْتَهُمْ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنْ أَمْرِ لَعَلَّكَ إِذَا لَمِنَ الظُّلُمَاتِ ١٢٥

هه یه له عیسا ﷺ به رزتر تا له و مو حاسه به یه رزگاری ببیت؟ ده ی با نه فامه کان واز بینن له شیخ و پیا و چاکه کانمان و دو چاری ئه و مو حاسه به سه خته یان نه که ن، پێغه مبه ری ئازیزمان ﷺ ده پارێته وه له گه له که ی که گۆره که ی نه که ن به جه ژنگه و ده فه رموی: { لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا وَلَا تَجْعَلُوا قُبُورِي عَيْدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنْ صَلَاتَكُمْ تَبْلَغْنِي حَيْثُ كُنْتُمُ } ابو داود. صححه الالبانی/ ما له کافتان مه که ن به گۆرو گۆره که م مه که ن به جه ژنگا و سلوا تم له سه ربده ن له هه ر کو یدان پیم دهکات { و صلی الله علی النبی الامی محمد و علی اله واصحابه اجمعین.

ئینجا دوا ی ئه مانه ئه جیته وه سه ر مه سه له یه کی زۆر گرنگ له میژوی ئیسلام دا ئه ویش مه سه له ی قیبه یه. له پێشه وه پێغه مبه ری خوا ﷺ له نوێژدا روی ده کرده (بیت المقدس) له دوایدا خوای گه و ره گۆرای و کردی به که عبه. به راستی ئهمه تاهیکردنه وه یه کی گه و ره ی سه رده م بوو تا پاک و نا پاک له یه کتر جیا بکریته وه و دم کو تیکیشه بو ئه و که سه انه ی که ده لئین: به رژه و نه ندی پێش هه مو شتیکه، له راستیدا وا نیه، به لکو ده رگای تاهیکردنه وه ی مو سلمانان

کراومیهو تا دوا ههناسهی له ههمو بواریکدا تاقی
دهکریتهوه چونکه بهو تاقیکردنهوهیه راستی و ناراستی
مرؤف دهردهکهوئیت و عبادت و عیبادت له یهک جیا
دهکریتهوه خوی گهوره دهفرموی:

﴿ ١١٢ ﴾ له مهولا که قیبله مان گوړی بۆ تۆ نهی محمد ﷺ وه
رومان کردیته کهعبه سهفیبهکان دهلین ج شتیکه نهوانه
چهرخاندوه له قیبله یهکه که له سهری بوون؟ خوی
گهوره دهکوتی کردن و هفرموی: نهی محمد ﷺ بییان بلن
رؤزه لات و رؤژناوا مولگی خوییه و ههر چۆنیک خوی
گهوره نهمر بکات من وا رودکهمو ههر کهسیک که
نارمزوی لی بیت رینمایي دمکات بۆ ریگای راست.

﴿ ١١٣ ﴾ ههروهها ئیوه مان دانا به ئوممه تیکی مام ناومندی
نهوهک نهوانه که دهلین خوا نیه و نهوهک بت په رست و
موشریکه کانیسن که دهیان خوی ناراستیان بۆ خویان
داناوه، به لکو ئیوه دهلین خوا ههیه و ته نیایه. وشه
(وَسَطًا) به مانای چاک و خیر هاتوه واته به راستی ئیوه
ئوممه تیکی چاک و خیرن. ودهکو له سوورپتی نالی عمران دا
نهفرموی: ﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ ﴾: ئیوه چاکترین گهل بوون
خوا ههلی بژاردن بۆ خه لک ﴿ تاکو شایهت بن له رؤزی
قیامهتدا له سهر خه لک و نهو کاتهش پیغه مبهه ﷺ شایهت
بیت له سهر ئیوه.

پیغه مبهه ﷺ دهفرموی: ﴿ نَجِيءٌ نُّوحٌ وَأُمَّتُهُ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى
هَلْ بَلَغْتَ يَقُولُ نَعَمْ أَيْ رَبِّ يَقُولُ لِأُمَّتِهِ هَلْ بَلَغْتُمْ يَقُولُونَ
لَا مَا جَاءَنَا مِنْ نَبِيِّ يَقُولُ نُوحٌ مَنْ يَشْهَدُ لَكَ يَقُولُ مُحَمَّدٌ ﷺ
وَأُمَّتُهُ فَتَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ وَهُوَ قَوْلُهُ جَلِّ ذِكْرُهُ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ
أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَالْوَسْطُ الْعَدْلُ ﴾ البخاري
رؤزی قیامهت نوح و ئوممه ته که ی دین، جا الله پیی
دهفرموی: ئایا په یامت گه یاندوه، نه ویش یه ژئ: به لئ نهی
پهرومردگارم، جابه گه له که ی دهفرموی: نهو پیغه مبهه
به رنامه که ی منی پیی راگه یاندن نهوانیش دهلین: هیچ
پیغه مبهه ریگمان بۆ نه هاتوه جا به نوح دهفرموی: کئ
شایهتیت بۆ دمدات؟ نه ویش دهلئیت: محمد ﷺ و
ئوممه ته که ی، جا ئیمهش شایهتی دمه دین که نوح

به رنامه ی (الله) ی به گه له که ی راگه یاندوه، جا نه مه واتای
نه مانیه ته یه. ﴿

کاتئ که پرسیار دهکریت نهو ئوممه ته چۆن دهران
دهلین: یاره بی ئیمه باومرمان به پیغه مبهه که ی تۆ بوو،
باومرمان به که لامه که ی تۆ بوو تۆ له که لامه که ی خۆتدا
هفرموته که پیغه مبهه رهاگانت ته بلیغان کردوه
ئوممه ته کان سه ری پیچیان کردوه به گوئیان نه کردوه ئیمه
له سهر نهوه شایهتی دمه دین و پیغه مبهه ریش شایهتده له
سه رمان که دهفرموی: به لئ ئوممه ته که ی من راست
دهکه ن و نهو په یامه یان پیگه یشتوه شایه ته که یان راسته.
جا ته ماشا که یان چ ئوممه تیکی خیرین، چ ئوممه تیکی
به رزین، ئاخیرین ئوممه تین، وه نهولین ئوممه تین دهچینه
به هه شته وه یه که م که س که دهرگای به هه شتی بۆ
دهکریته وه پیغه مبهه ﷺ له پاشان ئوممه ته که ی نهوه.

ئینجا دهفرموی: ئیمه نهو قیبله یه ی که تۆ له سه ربوه
نه مانگوړیوه مه گمر بۆ نهوه ی که بزانی کئ په یهروی له
پیغه مبهه ﷺ دمکات و کیش سه ری پیچی دمکات و پاشگیز
دهبیته وه. که واته تاقیکاری شتیکی بناغه ییه و دهبی مرؤف
تاقی بکریته وه له مانه داو به بی تاقیکاری له مانه دا
مرؤف رزگاری نابئ. ههرومه کو خوا دهفرموی: ﴿ هەرگیز
خوا واز له باومرمان ناهینئیت ههتا پاک و پیس له یهک
جیا نه مکاته وه ﴾ نالی عمران ١١٩.

پیغه مبهه ی خۆشه ویستمان ﷺ پاش تیپه ربونی شانزه یان
حوقده مانگ له کوچی، خوی گهوره نارمزؤ ناو
دهروونه که ی هینایه دی و قیبله ی بۆ گوړی و روی کرده
کهعبه له نویژی عه سردا، وه له نویژی به یانی دا له
کاتیکدا که موسلماننه کان له مزگهوتی هوبادا له روکوعدا
بوون کهسیک هات وتی: نه شهه دو بیلا قیبله گوړاوه به
کهعبه، جا نویژ خوینه کان ههر لهو حاله ته دا جهرخانه وه
به ره و کهعبه و نویژه که یان ته واو کرد، واته: سه ره تایی
نویژه که یان تا زیاتر له رکاتیکی روویان له بهیتو المقدس
بووه له ئاخیری و له سه لامدانه وه دا روویان له کهعبه بووه،
نهوان ئا بهو شیویه له نیسلام تیگه یشتن بۆیه هه مویان
بون به ماموستای جیهان و ههتا هه تاه میژوو شانازیان
پیوه دمکات،

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١١٦﴾ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٧﴾ وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُوَ مَوْلَاهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٨﴾ وَمِن حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ تُطَرِّقُ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ وَمِن حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ تُطَرِّقُ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ إِنَّهَا يُكُونُ لَلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَمْنُنْ فِيكُمْ وَلَا تُكَلِّمُوا الَّذِينَ يَسْتَفْزُونَ ﴿١٢٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٢١﴾ فَادْكُرُوا فِي آذَانِكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٢٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٢٣﴾

مزگه و ته که به لگو به رهئی خوی روی لهو مزگه و ته و بهت بهسه، به راستی نهو که سانهی که کتیبیان پی دراوه که گاورو جووله که کانن ههردو و کیان دزمانن که نه مه راسته و له لایه نی خوی خویانه و مه چونکه دهیان زانی که یه کی که سیفه ته کانی پیغه مبه ر نه و مه که قیبله که ی که عبه یه، به لام له پیشه و له بهر هازانجی خویان شاردبو و یانه و نه یان دهگو و ت نه گهر دهوامیشی بگردایه له سهر قیبله ی پیشو و دهیان و ت: تو نهو پیغه به ره نیت چونکه سیفه ته ی نهو پیغه به ره وایه که ده بویه رو و بکاته نهو که عبه یه، وه خوا بی ناگا نیه له و ی که نهوان دهیکه واته: ناگای هیه له هه مو فر و فیله کانیان.

وشه ی (سَطْر) واته نیوه یان به ره و نه و ماله. نینجا خوا سرنجمان راده کی شیت بو ناسینی دوژمنان و کله له ره قیان و دهقرموی:

﴿١٢٥﴾ تو ههرچی به لگه بی نیت و هه له سهر نه و ی که قیبله که ت راست و حقه هه رگیز نه هلی کتیب با و هرت بی ناکنه و بهیره ویت ناکنه و توش هه رگیز به دوی قیبله ی نه و اندا نارویت، واته: ههر چو نهوان به توندی و دهستان

به لئ نهوان چاکترین گهل و شایه تن له سهر نوممه تان نهک نیمه ی به ناو موسلمان و به ناوهر و ک دهرمانی ههزار دهردان له حیاتی گوئی رایه لی و بهیره و ی راست و رهوان له نیسلام بکه ین گوئی ناده ین به نیسلام و هیه نرخی که دانانیین بو پیغه مبه ری نیسلام به لگو به سازو سه مته وری دوژمنانمان سه ماده که ین!! به لئ به راستی نهو که ماله پاکه تافیکرانه و هه چاکیش دهرچو و لهو تافیکر دهنه و هه گرنگه دا، ههروه که خوا خوی دهقرموی: به راستی نهو گورانکاریه نیشیکی زور گه و ره بو و مه گهر لای نهو که سانه ی که خوا هی دایه تی دابون.

ناشکاریه هه ندیک لهو تافیکر دهنه و هیه دا دهرنه چو و جووله که کانیش که و تنه بلا و کردنه و ی پر و پاگه نده دزی پیغه مبه ر و نایینه پر و زه که ی ههروه که له پیشه و دهیان و ت: نه گهر نایینی نیمه راست نیه محمد بو رود که اته قیبله که مان، نینجا کاتی که گورا و تیان: محمد دو و دله و دانه مه زرا و ده دیان و ت: دیاره ههر که سیک که له پیشه و به ره و بهیت المقدس نوژی کردوه و مردوه تا و انباره چونکه نوژی ده که به تال بوته و هه نوژی نه مانه ییش که ما و ن تا نیستا بی سو و د بو و ه خوی گه و ره به توندی ده مکتی کردن و هه رموی: خوا به ندایه تی و نوژی نیوه به تال ناکاته و هه چونکه به راستی خوا زور میهره بان و به سوزه بهرام به ره به خه لک و چا و پو شی له تا وانی خه لک دهکات نیتر چو ن چاکه ی چاکه کارانی به ندی با و هرداری خوی به تال دهکاته و هه؟ نینجا خوی زانو کار به جی دریزه به باسی قیبله ده دات و دهقرموی:

﴿١٢٤﴾ به راستی نیمه دیمان که تو هه میسه چا و ت هه لده بری به ره و ناسمان و چا و هروانیت ده کرد که نیمه نهو قیبله یه ت بو بگورین له بهر نه و نه نیمه رووی تو ده که یه قیبله یه که تو بی رازی بیت، جا تو رووی خوت بکه ره ناو ه راستی یان به ره و (مسجد الحرام) که بریتیه لهو مزگه و ته ی که له مه که دا هیه، نیوه نه ی خا و هن با و ه ران له ههر کویدا بن سا رووی خوتان بکه نه نه و ماله ی خوا و پیو یسته نه و ی که خه لکی مه که یه رو و بکاته مزگه و ته که و خه لکی تریش رو و بکه نه مه که، واته: سه دا سه د واجب نیه رو و بکاته

لەسەر ئاینەكەى خۆيان، تۆش ئاوا توند بە لەسەر ئاینەكەى خۆت، ئەمە راستى و خۆگرى پىغەمبەرمان ﷺ پيشان ئەدات، تەنانت ئەوان لە ناو خۆياندا رو لەقىبلەى يەكتر ناكەن و ھەريەكەو بۆ خۆيان قىبلەىەكيان داناو، جا ئەگەر تۆ پەپرەوى لە ئارەزۆى ئەوان بکەيت پاش ئەودى كە ئەم حەقىقەت و زانىنە ھاتووتە لات، بىگومان ئەو كاتە ئەى محمد ﷺ تۆ لە ستەمكاران دەبیت. ئەى ئيمرۆ ئيمە كە پەپرەوى ئەوانين ج حىسابىكمەن بۆ دەرگىت؟ ئەمە ھەرشەيەكە بۆ پىغەمبەر ﷺ كە ھەرشە بۆ پىغەمبەر ﷺ بوو بۆ ئيمەيە، كورد واتەنى "ديوار بە تۆمە، پاسار گویت ئى بى".

١١٦ ئەو كەسانەى كە ئيمە كتيبمان پى داوان وەك تەورات و ئىنجىل بە راستى محمد دەناسن و دەزانن كە ئەو پىغەمبەرە ﷺ و راستە ھەر چۆن كۆرى خۆيان دەناسن كە كۆرى خۆيانە، ھەر ئاوەھا پىغەمبەريش ﷺ دەناسن، بەبىگومان كۆمەلەك لەوان راستيان شاردووتەو لەحالىكدا كە خۆيشيان دەزانن حەق و راستى كامەيە.

ئەمە بەلگەيەكى ترە لەسەر ئەودى كەكردار مەرجە بۆباوەردى ناودەرون و دان پىدا نان چونكە ئەوان بەشايەتى قورئان پىغەمبەريان ﷺ بەباشى ناسيوو لەناوخۆيشياندا ئەمەيان دركاندو، جا ئەگەر باوەرد ھەر ناودەرونى و دان پىدانان بىت بەبى كردار ئىترىو ئەوان كاھرن؟ وردبەرەو.

١١٧ ئەى محمد ﷺ حەق و راستى ھەر ئەودەيە كە لە لايەنى پەرورەدگار تەو بۆت ھاتو ئەوسا تۆ لەوانە نەبى كەوا بکەويتە گومانەو لەو شتانەى كە بۆت باس دەرگىت. وەك دەفەرموى: ﴿ئەگەر تۆ لە بارەى ئەم پەرەووە كە بۆمان ناردويت گومانە ھەيە پرسیار بکە لەوانەى كە لە پيش تۆ كتيبيان خویندوتەو﴾ یونس: ٩٤.

١١٨ بۆ ھەمو كەسك قىبلەيەك ھەيە كە روى تیدەكەن، دەسا پەلەبکەن بۆ چاكەكردن لەھەركویدا بىن خوا ھەموتان كۆ دەكاتەو، بىگومان كە اللہ توانايى و دەسلالتى بەسەر ھەمو شتىكدا ھەيە.

واتە: ھەمو تاقەم و حىزبىك بەودى كەلای خۆيەتى كەيف خۆشەو ھەر كەسك جىگايەكى تايبەتى ھەيەو

دەپەرستىت و ھەر كەسك مەحبوبىكى ھەيە دواى مەحبوبەكەى كەوتوو ھەر كەسك رۆگەيەكى تايبەتى خۆى ھەيە وابۆ ئيوەش وەك خەلكانى تر قىبلەمان ديارى كرد كەواتە ئەمە شتىكى نامۆ نىە كە ئيمە قىبلەى ھەلو قىبلەى جوومان بە تۆ نەداو، بەلكو قىبلەيەكى تايبەتيمان بە تۆ داووەلەچاكە كردنىش مەترسن چونكە بەدلىيايىو ھىچى ون نابىت و لەھەر كویدا ئەنجامى بدن سەرەنجام پىتان دەكاتەو. ھەر سەبارەت بە قىبلە جارىكى تر دەفەرموى:

١١٩ لە ھەر كویدا دەرچويت و لە ھەر كویدا بویت، ئەوسا روو بکەرە (مسجد الحرام) كەيە راستى ئەو گۆران و رووتىكردەنى تۆ شتىكى راستەولە لايەنى پەرورەدگارى خۆتەو ھەيەو خوا بى ئاگا نىە لەودى كە ئيوە دەيكەن. ئىنجا خۆى گەورە روو دەكاتە پىغەمبەر ﷺ و ھەموو باوەرداران و دەفەرموى:

١٢٠ بەرەو ھەر كوئ رۆيشتیت و لە ھەر كویدا بویت رووبكەرە (مسجد الحرام) و ئيوەش ئەى گەلى موسلمان لە ھەر كوئ دا بن رووبكەنە مرگەوتى حەرەم. بۆجى ئەمەمان كردو؟ تا ھىچ بەلگەيەك نەمىنیت بۆ خەلك لەدزى ئيوە، بىجگە لەوانەى كە زالمەن لەوان. واتە: زالمەن قسەى خۆيان ھەر دەكەن باسور بزائن كەناحەقىش چونكە ئەوان بازارىكى وايان داناوو لەگەل نەبونى نايپىندا ئەوان دەتوانن بژين، كە ئايين بوو ئەوان ناژين. كەواتە ھەمىشە دژايەتى ئايين دەكەن. جا خۆى گەورە دەفەرموى: مەترسن لەوان و تەنھا لە من بترسن تا من تەواو بکەم بۆ ئيوە نىعمەتەكەى خۆم كە ئەم ئايينەيەو بەو ھىوايە كە رىگای ھىدايەت بگرن و دواى حەقىقەت بکەون، بەئى ئەگەر بەو زوانە نەگۆرايە دەيان وت: ئەگەر محمد ﷺ ئايينەكەى راستەو دواى ئايينى ئىبراھىم ﷺ كەوتوو بۆ روناكەتە كەبە؟! بۆ روودەكاتە بەيتو لوقەدەس؟

١٢١ ھەرەكو چۆن لە ناو خۆتاندا پىغەمبەريكمەن لە خۆتان بۆ ناردون كە نىشانەكانى ئيمەتان بۆ دەخوینتەو دەكاتان دەكاتەو لەبەت پەرستى و رەوشى

ناپەسەند ۋە كىتىپ ۋە چىكمەتتان ھىر دەكات ۋە ھىرى
شتانىكتان دەكات كە ئىۋە ھەت نەتانزانيۋە ۋەك
دەنگوباسى ھەندى لەگەلە پىشووۋەكان ۋە باسى قىامەت ۋە ۋە
نەيمەتەنى كە لە بەھەشتدا ھەيە ۋە جەھەننەم ۋە جۈرى
سزاكانى ۋە چەندىن رېنمونى تر كە بەم شىۋەيە نەزانراۋە.
دەگونجى كافي (ك) بە ماناى (لام) بىت ۋەتە بە ۋە ھىۋايە
كە ئىۋە رىگاي ھىدايەت بگرن ۋە... يان بە ۋە مانا بىت كە
ۋەتمان.

سا ئىۋەش يادى من بىكەن منىش يادى ئىۋە دەكەم.
سوپاسى من بىكەن ۋەسپلە ۋە ئەمەك نەناس مەبن ۋە بى باۋەر
مەبن پىم. تەماشاش كەن خۋاى گەۋرە چەند بە سۆز
ۋە مېھرىبانە.

لە ھەرمودەى قودسى دا ھاتۋە خۋاى گەۋرە دەفەرمۇئى:
{ يَا اَيُّهَا اَدَمُ اِنَّ دَعْوَتِي فِي نَفْسِكَ دَعْوَتِكَ فِي نَفْسِي وَاِنَّ
دَعْوَتِي فِي مَلَا دَعْوَتِكَ فِي مَلَا مِنَ الْمَلَايِكَةِ اَوْ فِي مَلَا خَيْرٍ
مِنْهُمْ / احمد. محمەد الانبىاء / ئەى نەۋەى ئادەم ئەگەر لە نەفسى
خۇتان دا يادەم بىكەن لە نەفسى خۇمدا يادەم دەكەم، ئەگەر
لە ناۋ كۆمەللىكدا يادەم بىكەن من لە ناۋ كۆمەللىكى فريشتە
يان كۆمەللىكى چاكتەر لە ۋە كۆمەللىكى ئىۋە يادەم دەكەم }

جا تەماشاش بىكەن خۋاى گەۋرە چەند بە ھەزل ۋە مېھرىبانە
بەرامبەر بە مەۋق ۋەك دەفەرمۇئى: (خۋا ئەۋ زاتەيە كە
خۋى ۋە فريشتەكانىشى سەلاۋات لە ئىۋە دەمدەن تالە
تارىكايىيەكان دەرتان بەيىنى بۇرۇنكى ۋە ئەۋ زاتە زۇر
مېھرىبانە بۇ باۋەرداران ﴿ نەحزب / ۲۳ لىرەشدا دەفەرمۇئى:
(يادەم بىكەن يادەم دەكەم ۋە شوكرەم بىكەن ۋە كىزەم نەكەن)
بۇ؟ چۈنكى دەفەرمۇئى: ﴿ ئەگەر شوكرەم بىكەن زىياترى
دەكەم بۇتان ۋە ئەگەر ناسوپاسى بىكەن بە راستى سزام
سەختە ﴿ نېراھىم ۷/

ئىنجا ۋەك لە پىشدا ئامازەمان پى كەردو ۋەتمان: مەۋقى
موسلمان توشى بەلاۋ موسىبەت ۋە نارەھەتى زۇر دەبىت ۋە
لە ناخۇشەك رىزگارى دەبىت دەچىتە ناۋ ناخۇشەكى
ترەۋە ۋەتە ئىسراھەت ناكات ۋە دىنيا خانۋى گىرەتارىە.

ۋەك دەفەرمۇئى: ﴿ بېگومان تۇ زەھمەت زۇر دەكىشى
بەرەۋ خۋاى خۇت سا پىي دەگەيت ﴿ ئىنشاۋ ۱/ مادام ۋايە
ئەى دەرمانى ئەۋ ھەمۇ زەھمەتەنە چىە؟ ۋەتمان دوو
دەرمانى ھەيە كە يەككىيان خۇگىرىيە ۋە ۋەى تىران
برىتيە لە نوپۇز كە لىرەدا لەبەرگىنگيان دووبارەى
كەردۋەتەۋە دەفەرمۇئى:

ئەى باۋەرداران كۆمەك بخۋازن ۋە داۋاى يارمەتى بىكەن
بۇ خۇتان ۋە ھىز پەيدا بىكەن بە خۇگىرى ۋە نوپۇز. جا
چۈن ئەم دوو شتە ئەبىن بە ھۋى ھىزو تۋانا؟
چۈنكى ﴿ بېگومان كە اللە لەگەل خۇگىراندەيە ۋە ھەروھە
دەفەرمۇئى: ﴿ خۇگىر پاداشى بى ژمارەيان ھەيە ﴿ زومەر / ۱۰.
ۋە نوپۇزىش چۈنكى ھىللىكى راستەۋخۇيە لە بەيىنى بەندەۋ
خۋاداۋ بە ۋە روو تىكەرنە دلى بىتەۋتر دەبىت ۋە دەتۋانى
رازو نىاز لەگەل خۋاى خۇيدا بىكات كە ئەمە ئەبى بە ھۋى
ئارامى ۋە خۇگىرى ۋە دىخۇشى مەۋق ۋە دىزانى كە خۋا خاۋەنى
سۆزە ۋە ئاگاي لە نارەھەتى ۋە سەختەكانى ئەۋ ھەيە
ناگۈنچى ھاۋارى ئەۋ بى سوۋدو بى كەلەك بىت بەلگۈ باۋەر
پەيدا دەكات كە ئەم بارە گرانە زۇر بە سوۋدە بۇى ج لەم
دىنبايە ج لەۋ دىنباۋ، بۇيە پىغەمبەرمان ﷺ ھەر كاتىك كە
تەنگ ۋە چەلەمە يەخەى دەگرت دەپفەرمۇ: { ئەى بىلال
كەيىف خۇشمان بىكە } ۋەتە بانگ بىدە با نوپۇز بىكەن بەمە
كەيىف خۇش دەبىن.

بەللى خۇگىرى ۋە نوپۇز دەرمانى ھەمۇ بىرىنەكانى خاۋەن
باۋەردان ۋە ۋە دوۋانە دەتۋان سەركەۋن بە سەر تەۋاۋى
تەنگۈ چەلەمە ۋە دوۋماناندا ئىتر دوۋمى ناۋەكى بىت
ۋەك نەفس ۋە شەيتان يان دوۋمى دەرمەكى ۋەك
ستەمكاران ۋە موشرىكان ۋە بى باۋەردان. ئىنجا دەچىتە سەر
باسى ئەۋ كەسانەى كە لە رىگاي خۋادا شەھىد دەبن.
ئەدەبى مەۋقى موسلمان دەبى چۈن بىت بەرامبەر بەۋ
كەسانەى كە لە رىگاي خۋا دا شەھىد دەبن، ئەبى چۈن بىر
بىكاتەۋە بەرامبەريان؟ دەفەرمۇئى:

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَا وَلَكِنَّ
لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالصَّرَبِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ
﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ سَعَاءِ اللَّهِ
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَكْفُرُونَ مَا أَرْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا وَلَهْدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ فَأُولَئِكَ أَثُوبٌ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كَفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿١٦٢﴾ وَلَنُحْكُمَنَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَإِلَهُ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

﴿١٥٤﴾ نه‌ئین بهو که‌سانه‌ی که له ریگای خوادا ده‌کوژرین مردوون به‌لگو نه‌مانه زیندوون به‌لام ئیوه هه‌ستی پی ناکهن.

له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموئ: نابیی به زمان بلین وه له ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿گومان نه‌که‌ن نه‌وانه‌ی که له ریگه‌ی خوادا کوژراون مردوون نه‌خیر، نه‌وانه زیندوون که‌له لایهن خوا‌ی خو‌یانه‌وه رزق و رۆزیا‌ن پی ده‌دری﴾ ١٦٩. واته نابیی گومانیشی له نه مردنی نه‌واندا هه‌بی‌ت چونکه شه‌هید که ژیا‌نی خو‌ی له‌پیناو الله دا به‌خت کردوه په‌روم‌ردگاری له‌باتی نه‌و ژیا‌نه‌ی، ژیا‌نیکی وای پی‌ده‌دات که چۆنییه‌تی‌که‌ی بۆ ئیمه‌ ده‌رک ناکریت که‌واته حه‌ق نیه به هه‌ج شی‌وه‌یه‌ک بو‌تریت مردوه یان گومان‌ی مردنی لی بکریت چونکه مرو‌فی زیندو دوو حاله‌تی هه‌یه یان خه‌وو خواردن و ئیسرا‌حه‌ت یان نه‌بی‌ت به هو‌ی جو‌لاندنی خه‌ل‌کو قسه‌ کردن له‌گه‌ل خه‌ل‌ک‌داو بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینی خوا له ناو خه‌ل‌ک‌دا. له راستی دا شه‌هید هه‌ردوو‌کیانی هه‌یه به نه‌سی هور‌ئان له‌وئ رزقیان ده‌دریت ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ ١٦٩. لای

په‌روم‌ردگاریان رزق و رۆزیا‌ن پی‌ده‌تریت واته خواردن و ئیسرا‌حه‌تیا‌ن هه‌یه، هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ردا ﴿هاتوه که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَرَأَوْهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ لَهَا قَنَادِيلٌ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَسْرُحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ فَاطْلَعُ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ أَطْلَاعَةً فَقَالَ هَلْ تَسْتَهْوُونَ شَيْئًا قَالُوا أَيْ شَيْءٍ نَشْتَهِي وَنَحْنُ نَسْرُحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنَّ يُسْأَلُوا قَالُوا يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ نَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى نَقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى فَلَمَّا رَأَى أَنَّ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرْكُوا/س﴾ گیانیان له ناو له‌شی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدایه که‌چه‌ندین لاله‌ی هه‌لو‌ه‌سراو به عه‌رشیا‌ن هه‌یه له ناو به‌هه‌شتدا به ئاره‌زو‌ی خو‌یا‌ن ده‌سو‌رپینه‌وه، له‌پاشاندا بۆ حه‌وانه‌وه دینه‌وه لای نه‌ولاننه، جا په‌روم‌ردگاریان جاریک خو‌یا‌ن لی ناشکرا ده‌کات و پی یان ده‌فه‌رموئ: ئایا شتی ترتان ده‌و‌یت؟ ده‌لین: جا چیمان بو‌یت له‌حالیک‌دا له‌م به‌هه‌شته‌دا به‌ئاره‌زو‌ی خو‌مان ده‌سو‌رپینه‌وه؟ سی جار نه‌م په‌رسیاره‌یا‌ن لی ده‌کات، جا کاتی که ده‌زان وازیان لی ناهینریت هه‌رده‌بی داوای شتی‌ک بکه‌ن، وتیا‌ن: نه‌ی په‌روم‌ردگاریان ده‌مانه‌وئ گیانمان بکه‌یه‌ته‌وه‌له شمان تا جاریکی تر له‌ریگای تۆداب‌کوژرینه‌وه. جاکاتی ده‌بینیت که هه‌ج پی‌ویسته‌یه‌کیان نیه وازیان لی‌ده‌هینریت﴾

که‌واته ژیا‌نیانی‌شیا هه‌یه. جانه‌وان چۆن له دنیا‌دا خواردن و خواردنه‌وه‌یا‌ن هه‌بوو، له‌و‌یش خواردن و خواردنه‌وه‌یا‌ن هه‌یه به زیاتره‌وه‌و چۆن له دنیا‌دا خه‌ل‌کیان ته‌حریک ده‌کردو هه‌ل‌یا‌ن ده‌نان بۆ جیهاد به شه‌هاده‌ته‌که‌یا‌ن خه‌ل‌ک زیاتر ده‌جو‌ل‌یت، جا نه‌ک هه‌ر مرو‌فی باو‌مه‌ردار به‌لگو کوشتنی هه‌ر که‌سی‌ک له ناو هه‌وم‌یکا به ده‌ستی هه‌وم‌یکی تر ده‌بی‌ت به هو‌ی جو‌لانی هه‌ومه‌که واته: نه‌و کوشتنه‌ی به ناحه‌ق زۆر گرو تین دروست ده‌کات، له ناو هه‌ومه‌که‌یدا، به‌لام نه‌گه‌ر له ریگه‌ی خوادا‌بی‌ت گرو تینه‌که‌ی زۆر زیاتره.

جا وا جاریکی تر هور‌ئان سرنج‌مان راده‌کی‌ش بۆ لای ته‌نگو چه‌له‌مه‌و سه‌ختی پاش نه‌وه‌ی که ده‌رمانه‌کانی بۆ باس کردین (خۆگری و نو‌یز) تا رۆله به جه‌رگو نه‌به‌زه‌کانی ئیسلام فی‌ری خۆگری و مه‌ردانه‌یی بکات و له

هیچ کۆسپیک سل نه که نه بزانن که دنیا خانوی تاقی کردنه وهیه و هیچی تر، ههروهک خوی گه وره له سورتهی (ملک/ ۲) دا دهفرموی: ﴿نهوزاتهیه که مهرگو ژیا نی دروست کردوو تا تاقیتان بکاته وه و دمرکه ویت که کامتان ئیشی باشتر دهکن﴾ لیرهش دا دهفرموی:

به دئنیاییه وه تاقیتان دهکه مه وه به شتیک له ترسو برسیتی و به که مکردنه وه له مال و سهروه تان و خوتان به رو بو متان. لیره دا ترسی پیش خستوه چونکه ترس بو مرؤف له هه مو شت مه ترسی دارتره ئه گهر ترس پهیدا بو مرؤف خزم و کهس و کاریشی له بیر نامینی، هه موی له بیر دهچیت. به راستی مرؤف به برسیتی زور تهنگاو ده بیت. بیستومه هی وا هه بو ده که برسی بو مندالی خوی کوشته وه خوار دویه تی و نه مانی تر که می ئاسانتره نه مانه ته نها بو تاقی کردنه وهی خه لکن له دنیا دا تا هیچ به لگه یه کی به دهسته وه نه بیت و به هانه ی نه مینیت له قیامه تدا، بویه دهفرموی: مرده بده به خوگران. کامه یه وه سفی خوگران؟ دهفرموی:

ئهو که سانه که ههر گرفتارییه کیان توش بیت ده ئین: ئیمه بهنده و دروستکراوی خواین و بو لای خوی ده که رپینه وه.

پهغه مبهری خوا ﴿إِذَا أَصَابَتْ أَخَذَكُمْ مُصِيبَةٌ فَلَقُلْ إِنَّ اللَّهَ وَإِنَّا إِلَهُه رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ عِنْدَكَ أَخْتَسِبُ مُصِيبَتِي فَاجْزِنِي فِيهَا وَأَبْدِلْ لِي بِهَا خَيْرًا مِنْهَا﴾ ابوداد، صحه الالبانی / ههر کاتی به کی که له ئیوه دو جاری گرفتیک هات بابلیت: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَهُه رَاجِعُونَ / ئیمه بهنده و دروستکراوی خواین و ههر بو لای خویشی ده که رپینه وه. ئهی خویه داوی پاداشتی ئه م گرفتارییه م ده که م ساپاداشم بدمه وه و بیگوره وه بۆم به چاکتر له وه

وه ههروه ها دهفرموی: ﴿لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، أَوْ شَقَّ الْجُيُوبَ. أَوْ دَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ﴾ مفتح علیه / له ئیمه نیه ئه وه که سه ی له رومه تی خوی ددهات یان جلی دمه رینیت یان بانگو سلا لی ددهات وه که سه رده ی نه فامی جا کاتی که ئاوه هایان وت: خوی گه وره بریاری سی خه لاتی گه وره و گرنگی پی داو ن که نه مانه ن:

یه که م - ئه وانه لاهوی لی بور دنی به ره و درگاری خویان له سه ره. دووم - سوژو رهحه تیان بو دهنیریت و به ره رهحه تی نه و ده که ون. سیهه م - ئه وانه رینمای کراو ن و ریگه ی هیدایه تیان گرتوه و که وتونه ته سه ره شه قامه راسته قینه که ی ئایینی خوا. هه ندیک پیان وایه: ئه گهر مرؤفیک موسلمان بوو نابی بکه ویته ناو تهنگو چه نه مه وه، پیویسته بزانن که ئه م بو چوونه زور هه له یه، به لگو به لاو ئیش و ئازار زورتر بو موسلمان وه که پیغه مبهری خوا ﴿أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ ثُمَّ الْأَمْلُ فَلَا مَثَلَ يُتْلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صُلْبًا أَشَدَّ بَلَاءُ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ ابْتُلِيَ عَلَى قَدَرِ دِينِهِ فَمَا يَبْرُخُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتَرَكَّهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ﴾ / احمد و غيره، صحه الالبانی / ئه وهی له هه موتان به لای زورتری تووش هاتوه پیغه مبهران، ئینجا کی له پیغه مبهران نزیکتر بیت به لای زیاتره، جا ههر پیاو یک به گویره ی ئایینه که ی به لای به سه را دمه ریت خو ئه گهر له ئایینه که ی دا پته وو ره ق بو به لاکه یشی توند دمه بیت و ئه گهر له ئایینه که ی شل و شو ل بو ئه وه به لاکه یشی به گویره ی ئایینه که یه تی، جا به لا له کۆلی بهنده نابیته وه تاکاتی که به جی ده هی لیت به م سه رزه ویه دا ده که ریت له حالیکدا که هیچ تاوانیکی به سه ره وه نه مینیت

جا بویه پیغه مبهری خوا ﴿عَجِبْتُ مِنْ أَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَ الْمُؤْمِنِ كُلُّهُ لَهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنَّ أَصَابَتُهُ سَرَّاءٌ شُكْرٌ كَانَ ذَلِكَ لَهُ خَيْرًا وَإِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ فَصَبْرٌ كَانَ ذَلِكَ لَهُ خَيْرًا﴾ / احمد، صحه الالبانی / سه رم سو رده مینیت له ئیشی باوه رداران که کاروباری هه موی خیره و نه مه ش ههر بو باوه ردار هه یه. ئه گهر نیعمه تی به سه ردا رزان د شوکری دهکات که چاکه یه بوی - چونکه خوا به زیاد کردن بوی پاداشتی ددهاته وه - و ئه گهر ناره حه تی تووش هات جا خوی گرت نه ویش چاکه یه بوی - چونکه خوی گه وره پاداشتی ددهاته وه -.

سه فاو مه روا هه ندیک ن له دروشمه کانی الله که هاتو چو کردن به و شیوه یه که شه ریعت باسی کرده، مانای وایه ریز گرته له فرمان و نه مری الله، ده ی ههر که سیک حه جی

بهیستی کرد یان عومرهی کرد هیچ گوناھی تیدا نیه کهته وافی ئەم دووانه بکات هەر کهسێک زیاتر له ئەندازهی خۆی چاکه بکات سوودی چاکي دەست دهکەوێت، چونکه بێگومان که خوا پاداشتی سوپاس گوزاران دەداتەو، زۆر زانەرە به ئیسه کانتان.

جا ئەو سەفاو مەرۆیه کاتی خۆی لەسەر هەر یهکیکیان بێتکیان لەسەر دانا بوو موسلمانەکان بێیان وابوو مادام بێیان لەسەر داناوه له پێشا ئیتر نابێ ئەمڕۆ بچنه سەریان، به لکو پێویسته دزایهتی موشریکان بکریت چونکه پێغه مبهری خوا ﷺ فەرمانمان پێدهکات به پێچهوانه ی موشریکان و کافران بجوێنهوه، هەرچی ئەوان دهیکهن ئێوه مهیکهن له بهر ئەوه وتیان: ئەگەر بچین بۆ سەفاو مەرۆه تووشی گوناو دهبین، ئینجا خوای گهوره ئەم ئایهتهی رهوانه کردو فەرموێ: نهخیر سەفاو مەرۆه دوو دروشمی خوان به تهواف کردنیان گوناھتان لەسەر نانووسریت. بهیوهندی ئەم ئایهته به ئایهتی شههادمت و خوڤری و نوێژوه چیه؟

یهکەم: هه مویان بهندایهتین ئەمیش وەکو ئەوان.

دووهم: ئیشی خوا ناسیکی خوڤر بوو ههتا قیامت هەر باسی دهکریت و یادگاریکی ئەو کاتهن که خاتون (هاجهره) مندالهکە ی به جی هیلوو له هه مو شتیك ناومید ببوو، وه له نه مان و له ناو چون زۆر نزیک بوو، به لام چونکه به راستی هاواری کرده خوا، خوای گهوره گهیشه فریای زه مزه می بۆ دروستکردو بوو هوی ناوه دانی شاری مه کهو هوی دروستبونی که عبه. جا هاتوچۆی سەفاو مەرۆه ئەوه دهخاته بیری مرۆڤه وه که نه ی مرۆڤ تۆ رۆژیکی سهختی وات هاتوه به سهرداو که وتوێته حالهتیکی واوه که غهیری من کهست شک نه دهبرد ته نه نا ئومیدت من بوو دهی منیش هاتم به هاوارته وه فریات که وتمو ئەمه یشم کرد به دروشمێک له دروشمهکانی خۆم تا خاو من باوه ران دلنیا بن که هەر کاتی به دلێکی سافو بیرو باوه رپکی پا کو به ناگاییه وه هاوار بکه نه من، منیش وه لامیان دهده مه وه. ئینجا سه بارهت بهو که سانه ی که حه ق دهشارنه وه ده فەرموێ:

بێگومان ئەو که سانه ی که دهشارنه وه ئەوه ی که ئیمه رهوانه مان کردوه له نیشانه ئاشکراکان و رێنمایی باش ئەوه ی که ئیمه به یانمان کردوه بۆ خه لک له هورنن دا ئەوانه خوا نه فرینیان ئی دهکات و هه مو له عه نت چیه کانی ش له عه نتیان ئی دهکهن. به راستی ئەمه هه ره شه میکی زۆر قورسه بۆ ئەه لی عیلم که خو یان به خو ینده وار دهزانن که کۆمه لێکی زۆر له ئیمه ی وه بهر ده که ویت چونکه زۆر حه قانی قه مان شاردو ته وه و زۆر راستی هه یه له ترسا یان له برسا نه مان توانیوه بیلێن.

بێجگه لهو که سانه ی که ئەم سی شتانه ئەنجام ئەدهن: ته و به بکه ن و په شی مان ببه نه وه لهو هه له یه ی که کردو و یانه و لهو هه لو یشه ی که بو یانه و ئیشی باش بکه ن و به یانی ئەو حه قیقه ته بکه ن و بلێن که فلانه شتمان نه وتوو که ئەمه حه قیقه ته که یه تی. ئەو کاته خوای گهوره ده فەرموێ: ئەوسا من ته و به یان ئی و مرده گرم و به راستی من ته و به و مرده گرم و زۆریش به سۆزم.

ئەبو هورمیره وه ﷺ ده لیت: [ئەلێن خه لکی باسی ئەبو هورمیره یان ده کرد ده یان وت: بۆ کۆچه ری یاری ده دره کان ئەوه ندی ئەو فەرمو ده ناگێر نه وه؟! ئەبو هورمیره وتی: برایانی کۆچه ریم مامه له ی بازار سهرگه رمی ده گردن و برایانی یاری ده دریشم به کاروباری خو یانه وه سهرگه رم بوون و منیش مرۆقیکی نه دار بووم و چه سه پیام به پێغه مبه ره وه ﷺ به پر سه کی خۆم رازی بوم، جا من کاتی که ئەوان نه بوون له وێ من هەر له وێ ده بووم و ئەوه ی که ئەوان له بیر یان ده چویه وه من له به رم ده گرد، رۆژیکیان پێغه مبه ر ﷺ فەرمو ی: هیچ کام له ئیوه پۆشاکي خۆی رانا خات هه تا من له قسه کانم ده به وه وه له پاشان کۆی بکاته وه له سهر سینگی خۆی، ئیتر هه رگیز هیچ شتیك له قسه کانی منی له بیر بجیته وه، جا منیش عه پاکه ی خۆم راخست که جگه لهو هه یچی ترم پێوه نه بو هه تا پێغه مبه ر ﷺ له قسه که ی بو یه وه له پاشان کۆم کردوه له سهر سینگم بهو که سه ی که ئەوه ی به حه ق رهوانه کردوه لهو قسه یه وه هه تا ئیستا هه یچم له بیر نه چو ته وه به خوا ئەگه ر له بهر دوو ئایهت له قورئاندا نه بوایه - واته ئایهتی سه دو

په نجانوؤو سهدو شهستی سورتي به قهره- هه رگيز هيچ
قسه يه کم بؤ نه ده کردن / مفتح عليه {

﴿۱۳۱﴾ بيگومان ئهو که سانهی که بئ باوهرن و به کافری
دهمرن ئهوانه بهر له عنه تی خواو هريشته کان و هه مو
خه لک ده که ون.

له عنه ت واته دور و بئ بهش بوون له رحه م و به زه ی
په رومردگار جا ئهو که سه ی به کافری به مریت دوره له
رحه می په رومردگار و سه رنه نجاميش بؤ هه ميه شه له ناو
ئاگر دا ده ميئن ه وه. بزانه که له عنه ت به ديار يکراو (معين)
له که س نا کریت جگه له و که سه ی که بزانين به کافری
مردوه، به لām به گشتی (عام) له عنه ت ده کریت له وانه ی که
له هورثان يان فه رموده کان له عنه نيان ليکراوه وه ک ده لئین:
له عنه ت له زالمان.

﴿۱۳۲﴾ ئه ميئن ه وه له ناو ئهو له عنه ت و نه فرينه دا که
به ره مه می ئهو له عنه ته سزای سه ختی دۆزه خه که ئهو سزا
يه يان له سه ر سووک نا کریت و ئه وانه مؤله تيان بئ نادريت
که ئيسراحت بکه ن و که می پشو و بدن. ئه وديه به ره مه می
خوا نه ناسی و لاساری.

﴿۱۳۳﴾ خوی ئيوه يه ک خوايه که هيچ په ره سراوئکی
راسته قينه ی تر نيه بيچگه له و خوايه ی که زور به سوژه
له دنيا دا بؤ هه مو مه خلوقاتی خوی بيگيان و گياندار،
باوهر دارو بئ باوهر دار به لām ئه م سوژه له قيامه تدا،
تا يبه ته به باوهر دارانه وه.

﴿۱۳۴﴾ لي ره دا چه ند نيشانه يه ک له سه ر عه زه مه ت و ده سه لاتي
خويمان بؤ باس ده کات بؤ ئه و ی که زياتر بيناسين.
ده فه رموی: به راستی له دروستکردنی ئاسمانان و زه ويداو
له گوژاندنی شه و رۆژو که م زياد کردنيان داو له و
که شتيانه ی که هاتوچو ده که ن به ناو ده ريدا دا بؤ ئه و ی که
سوود بگه يه نيئت به خه لک و له و ی که خوا ره وانه ی ده کات
له ئاسمانه وه له ئاو، ئينجا پاش ئه وه که زه و ی ده مریت و
گياو شتی ئی وشک ده بیت سه وزی ده کاته وه و بلا و کردنه و ی
ئهو هه مو جانه و مرانه له م زه ويه داو له گوژاندنی باکان
که هه ر ده ميک له لايه که وه دیت و له و هه وره ی که گه ردن

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَمِنْ
النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٣٢﴾
إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٣٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا
لَنَّا كَرِهَ فَنَتَّبِعَ آيَاتَهُ كَمَا تَبَرَّأْنَا مِنْهَا كَذَلِكَ يُرِيدُهُ اللَّهُ
أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٣٤﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلْالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٣٥﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

که چه له نیوان ئاسمان و زه ویدا نا له مانه ی که باس کران
چه ندين به لگه هه يه له سه ر ده سه لات و هیزو زانایی و کار
به جیی خوی تاک و ته نیا بؤ ئهو گه له ی که هامی شت
بکه ن و عه قل بخه نه کاره وه چونکه هيچ که س ئه م
ئيشانه ی ئی نايه ت و توانای هيچ کام له و شتانه ی نيه بؤ
نموونه کی ده توانی شه و و رۆژ بگوړیت؟ کی هیزی پالنه ری
له ناو ده ریاکاندا داناوه؟ کی باران ده بارینی و کی دانه
دانه ی ده کات؟ کی ئهو هه مو گيان له به ره زورو جوړاو
جوړانه ی دروست کرده هيچيانی له بير ناچیت و رزقی
هه مويشيان ددهات؟ کی ده توانی باکان بگوړی و هه رده ميک
له لايه که وه بيانهيئ؟ کی ئهو هیزو گه وره يه ی به و شته
نه بينراوه داوه که زور جار بيناکان ده و خينیت؟ وه کی یه
ئهو هه وره ی راگرتوه له نیوان ئاسمان و زه ويداو بؤ هه ر
جيگايه ک که پيوست بیت ره وانه ی ده کات؟ به راستی نا
له مانه دا سه دان به لگه هه يه بؤ مروقی ژييرو زانا له سه ر
ده سه لات و هیزو ته نيایی خوی گه وره به لām به داخه وه
زوربه ی مروق خوی به ره و هه لدير ده بات و ژيیری خوی له
ده ست ددهات و له گه ل ئه م هه مو به لگه راست و دروستانه دا
هاوه ل و شه ريك بؤ خوی گه وره داده نيئت؟! به ئی ئه گه ر

خوای گهوره هیژیکی پالنه‌ری دروست نه‌کردایه له ناو دم‌ریادا که‌شتیه‌کان نه‌یان ده‌توانی برۆن به‌ سهر دهریادا، نه‌گهر نه‌و پالنه‌ره به‌ هیژه نه‌بیئت نه‌و هه‌مو ئاسنه‌ چۆن دم‌روات به‌ سهر نه‌و دم‌ریا گه‌وره‌و هوولانه‌داو چۆن به‌ سهر ناو ده‌که‌وئیت بۆ نقوم نابئیت؟

هه‌ندیک له‌ خه‌لک بیجگه‌ له‌ خوا چه‌ند هاوه‌ل و شه‌ریکانیکیان داناوه‌و ده‌ی په‌رستن، خو‌شیان ده‌وون هه‌روه‌ک چۆن خ‌وایان خو‌ش ده‌وئیت، به‌لام نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هه‌یه به‌ الله خو‌شه‌ویستی نه‌وان بۆ خودا زۆر زۆرت‌ره له‌و خو‌شه‌ویستیه‌ که‌ نه‌و موشریکانه‌ هه‌یانه‌ بۆ خواکانیان. وه‌ نه‌گهر چ‌اوت بکه‌وئیت به‌ سته‌مکاران کاتێ خو‌ش ده‌وئیت به‌ چ‌اوی خو‌یان سزای جه‌هه‌ننهم ده‌بینن و ده‌زانن که‌ هه‌مو هیژو ده‌سه‌لات هه‌ر هه‌مو بۆ الله یه‌و که‌س هیچی له‌ ده‌ست نایه‌ت، به‌بیگومان سزای خوا زۆر سه‌خته. به‌لێ نه‌مه‌ سزای نه‌وانه‌یه‌ که‌ توشی شیرکی خو‌شه‌ویستی بوون، واته‌: چۆن خودایان خو‌شو‌یستوه‌ ئاوه‌ها جگه‌ له‌ خ‌وایان خو‌شو‌یستوه‌ جا ح‌الی نه‌وانه‌ چۆنه‌ که‌ جگه‌ له‌ الله یان زۆرت‌ر له‌ الله که‌سیکی تریا شتیکی تریان خو‌ش ویستوه‌ یان خو‌شه‌ویستیان هه‌ر بۆ الله نه‌بووه‌، دیاره‌ که‌ نه‌و موشریکانه‌ی که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا باسیان هاتوه‌ نه‌وانه‌ن که‌ خ‌وایان خو‌ش ده‌وئیت به‌لام نه‌م خو‌شه‌ویستیه‌ نابێ به‌ مایه‌ی نه‌جات و داخ‌ل بونیان له‌ ریزی باوه‌رداراندا به‌لگو پی‌ویسته‌ که‌ له‌گه‌ل نه‌م خو‌شه‌ویستیه‌دا نه‌وه‌ی که‌ الله پێی خو‌شه‌وپێی رازیه‌ نه‌ویشی خو‌ش بو‌ئیت و پێی رازی بیئت و له‌و خو‌شه‌ویستیه‌دا که‌س نه‌کات به‌ هاوه‌لی الله و خو‌شه‌ویستیه‌کانی تری له‌به‌ر خواو بۆ خوا بیئت نه‌ک له‌گه‌ل خودا که‌ نه‌مه‌یان شیرکی ته‌واوه‌و نه‌وی پی‌شو ته‌واویه‌تی ئیمان.

جا وه‌یریان به‌ینه‌ره‌وه‌ نه‌و کاته‌ی که‌ ره‌ئیس و سه‌رو‌ک و تاغو‌وته‌کان بی‌زاری خو‌یان سه‌بارمه‌ت به‌ ژیر ده‌سته‌کانیان دهر ده‌برن و ده‌لێن درۆ ده‌که‌ن ئیوه‌ په‌یره‌وی ئیمه‌ نه‌بون که‌ سزا ده‌بینن هه‌مو هۆیه‌که‌ن ده‌بچ‌رئیت نه‌ خ‌زمایه‌تی ده‌مینیت و نه‌ پاروه‌ مه‌قام، واته‌ نه‌وه‌ی که‌ هۆی په‌یوه‌ندیان بوه‌ له‌ دنیا‌داو نه‌وانی به‌ یه‌که‌روه‌ به‌ستوه‌

هه‌مو ده‌بچ‌رئیت نه‌ک له‌ به‌ر نه‌وه‌ی که‌یه‌که‌تر نانا‌سن به‌لگو له‌ به‌ر نه‌وه‌ی که‌ سزای قیامه‌ت سه‌خته‌و ده‌ترسن نه‌وانیش داوای مافی خو‌یانیان لێ بکه‌ن.

نه‌وانه‌ی که‌ تابیع بوون ده‌لێن وه‌لاهی نه‌گهر جارێکی تر بگه‌رپنه‌وه‌ بۆ دنیا نه‌وسا ئیمه‌ش خو‌مان له‌وان دوور ده‌خه‌ینه‌وه‌و جارێکی تر په‌یره‌ویان ناکه‌ین هه‌روه‌ک نه‌وان نه‌م‌رۆ خو‌یان له‌ ئیمه‌ دوور خه‌سته‌وه‌و بی‌زاریان له‌ ئیمه‌ دهربریوه‌، به‌لێ نه‌زان و نه‌فامه‌کانی دنیا نه‌و کاته‌ بیر ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ تازه‌ کار له‌ کار تراز‌اوه‌، هه‌ر ئاوه‌ها خوای گه‌وره‌ پ‌یشانیان ده‌دا کرداره‌کانیان و ده‌بیئت به‌ داخ‌و چه‌سه‌رمه‌تیکی زۆر بۆیان و هه‌ناسه‌یان له‌ گه‌روویاندا په‌نگ ده‌خواته‌وه‌و قه‌پ به‌ لێوی خو‌یاندان ده‌که‌ن، به‌لام تازه‌ چ‌ سوودیکی هه‌یه‌ بۆیان نه‌و په‌شیمانی و داخ‌و خه‌فه‌ته‌ چونکه‌ نه‌وانه‌ تازه‌ نایه‌نه‌ دهره‌وه‌ له‌ ئاگری جه‌هه‌ننهم له‌ ناو ئاگر‌دا ده‌میننه‌وه‌، جا نه‌ی هه‌لخه‌له‌تاوان بیر که‌نه‌وه‌و فریای خو‌تان که‌ون تا له‌ دنیا دان و به‌ په‌له‌ نه‌فرین بکه‌ن له‌ تاغو‌وت و په‌یره‌وو ر‌ی‌بازیان و ر‌ی‌بازی په‌روه‌ردگاری خو‌تان هه‌ل‌ب‌زێرن نه‌گینا دل‌نیابن په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌ له‌ کاتێک‌دا که‌ په‌شیمان بو‌ونه‌وه‌ سوودی نیه‌ بو‌تان. بزانه‌: یه‌که‌م (ند) واته‌ وینه‌ و هاوسه‌نگ وه‌ به‌ دژیش (ضد) مانا کراوه‌که‌ مانای لازمی (ند)ه‌.

دووه‌م نه‌م هاویه‌شیه‌ له‌ خو‌شه‌ویستی و ر‌یز لێناندا‌یه‌ نه‌گینا هیچ کافرێک ئینکاری خ‌الق و ر‌ازیه‌تی خوای نه‌کردوه‌.

سێهه‌م. مانای (يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ) به‌ دوو شیوه‌ کراوه‌ یه‌که‌میان نه‌وه‌بوو له‌ پی‌شه‌وه‌ باس‌مان کرد واته‌ کافر‌ه‌کان و موشریکه‌کان خ‌وایشیان خو‌ش ده‌وئیت، به‌لام قیاده‌و شیخ‌و ئا‌غاو ئیمان و موچه‌هیدو بته‌کانیشیان وه‌ک خوا خو‌ش ده‌وئیت. مانای دووه‌م: واته‌ نه‌و موشریک و بی‌ باوه‌رانه‌ نه‌و

شتانه‌ی که‌ باس‌کران خو‌شیان ده‌ون هه‌روه‌ک چۆن خ‌اوه‌ن باوه‌ر‌ان خ‌وایان خو‌ش ده‌وئیت، به‌لام له‌ راستیدا مانای یه‌که‌م نزیک‌تره‌ چونکه‌ نه‌وان نه‌و شتانه‌یان هاوتای خوا کردوه‌ له‌ خو‌شه‌ویستی‌او له‌ روژی قیامه‌ت‌دا دان به‌ هه‌له‌ی خو‌یان دا ده‌نێن و ده‌لێن سویند به‌ خوا ئیمه‌ له‌سهر

لَيْسِيَوَانِيكِي نَاشِكِرَا دَا بَوِيْنِ نُهُو كَاتَهِي كِه نِيُو دِمَان كِرْد بِه
هاوتاي پهرومردگاري عالمه ﴿شوعه را ۹۶ و ۹۷﴾.

چواردم- به لگهي راستي قسمي نهُو كه سانهي كه دهئين:
خوامان خوښ دهوريت په پيرهوي كردني پيغه مبهري ﴿وهك
دمه رموي: ﴿نهي محمد بلې: نه گهر نيوه خواتان خوښ
دهوريت و راست ددكهن لهو هسانه تاندا دهی په پيرهوي من
بكه ن خواش نيوه خوښ دهوريت﴾ نالي عمران ۳۱ واته نه گهر
په پيرهوي پيغه مبهري ﴿نه كرا نهو نيديعايه نيديعايه كي
پووجه و خواش نهواني خوښ ناوېت﴾.

پينجهم- له باره شريك دانانه وه نايهت و فهرموده
زورمان ههيو به پشتيواني الله هه نايهتيك له جيگهي
خويدا باس ددكهن و له هه جيگايه كدا به گوږه
پيوست فهرموده پيغه مبهري نازيزمان ﴿باس
ددكهن و ليرهدا تنها نهم فهرموده باس ددكهن كه
دمه رموي: ﴿مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاً دَخَلَ النَّارَ
وَقُلْتُ أَنَا مِنْ مَاتٍ وَهُوَ لَا يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاً دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ البخاري/
هه كه سي بمرئ و هاوتاي دانابيت بوخوادمه چيته ناگروهه،
جامنيس و تم: خوهر كه سيكيش بمرئ و هاوتاي دا
نه نابيت بوخوا دده چيته به هه شته وه {

ثيتر نهم هاوتا دانانه چ له پهرستن دابيت چ له خوښه ويستي
دابيت چ له ريز ن ناندا بيت تاوانيكي زور كه وريده و مروف
ده چيته ريزي كاغرانده وه و پيوسته خاوه باوه ران خوښاني
لي بياريزن.

﴿۳۸﴾ نهی خه لکینه بخون نهو هی که له ناو زه ویدایه،
نهو هی که حه لال و پا که واته خوارده مهنی پيوسته هم
حه لال بيت و هم پاك بيت، نينجا رهوايه خواردن، سا
دواي ههنگاهه کانی شهيتان نه که ون و ريبازه کانی په سند
نه که به راستي شهيتان بو نيوه دوژمنيكي ناشکرايه.

ليره وه ددرده که ویت که نه گهر کابرا حه رام بخوات با
خاوه باوه رپش نه بيت له سهر نهو حه رامه و توله ی لي
ده سه ندریت هه ر چون له سهر نه کردنی به نديا هتي توله ی
لي ده سه ندریت به گوږه نايه تي (۲۸: ۴۲) سورتي (المدر)
که دمه رموي: ﴿چ شتيك نيوه به ره و سه قهره وه
په لکيشکروه و له وه لامدا وتيان: ني مه نوژمان نه کردوه و

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا أَفْنَيْنَا عَلَيْهِ
ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كُنَّا ءَابَاءَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿۳۷﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ لَا يَبْقِلُونَ
﴿۳۸﴾ يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۹﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ
لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
الْكِتَابِ وَيَسْتُرُونَ بِهِ ءِمْنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ ﴿۴۱﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أَشْرَوْا الصَّلَاةَ بِالْهَدْيِ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۴۲﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۴۳﴾

خواردنمان به فقهير نه داوه و له گهل هه وچي گهران دا هه
خه ريكي هه وچي گهري بووين و باوه رمان به روژي قيامهت
نه بو هه تا نهو کاته ی که مردين ثيتر شه فاعه تي شه فاعهت
که ران سوودی نه بوو بويان ﴿

به لي له سهر خواردنيس حسابيان هه يه، واته: نه گهر
موسلمانيس نه بو دهي له شتي هه دغه و پيس به رگري
بکريت مادام له ولاتي نيسلامی دا بيت چونکه خواردن
شتي حه رام و پيس ده بيت هوي نه خوښي و پيوستي به
داو دهرمان و دکتور و نه خوښخانه هه يه. که نه مانه هه موي
زيانيکه بو مالي گشتي (بيت المال) موسلمانان. که له نه مه و
وينه ی نهو نهم قاعیده فيقهيه وه گيراوه که ده ليت: "الضرر
يزال/ زيان لا دهریت".

﴿۳۹﴾ شهيتان نهم سي شته تان پي ده ليت: په که م: ده لي
خرابه بکه ن: دوو دم: داوين پيس بن سي هه م: شتانیک بلين
که خوا نه يو و تو و واته: درو به دم خواوه بکه ن ده ی ثيتر
تا که ی ژير نابيت: بو دهي دوژمني نه وه نده خراب بکه يه
به دوستي خو ت؟! ﴿

١٧٠ هەر کاتیک پیان بوتریت: پهیرهوی نهو دهکهن که الله ناردویهتی که قورنانه دهلین: نیمه پهیرهوی نهو دهکهن که بابو باپیرانمان پهیرهوی بوون. بابو باپیرانمان چیان کردوه نیمهش ناوا دهکهن، الله دهفهرموئ: ددی نایا شینکه وتوی بابو باپیریان دهبان له کاتیکدا بابو باپیریان ژیریان له دهست دابی و هیج فامیان نه بووبیت و هیدایهت نه درابن؟
واته بۆ پهیرهویان دهکهن کابرا که هیچی نه زانی بیت و عهقی به هیج کرداریکی باش نه شکابیت و له سهر ریگای راست نه بووبیت؟ نینجا الله وینهیه کمان بۆ دینیتیه وه بۆ تاسینی نهو که سانهی که بی باومرن و دهعوت دهکرین بۆ ریبابزی خوا و دهفهرموئ:

١٧١ وینهی نهو که سانهی که کافرن وه که نهو ناژه لهیه که دهنگ دهرییت که هیج شتیک نافامی لهو بانگه وازه تهنه هات و هاوارو دهنگی نه بیت.

مه بهست له بیستن لیژدها بیستنی که که فام کردن و تیگه یشتنی له گه لدا بیت، بۆ نمونه شوان له ناژه له دهخوریت بهوشی (ها، حا) ناژه له که تهنه دهنگی ده بیستیت و شتیکی تر فام ناکات که وابوو پیتان عه جانیب نه بیت کابرایه کی بی دین نهو هه مو نایه تانهی بۆ ده خویندریته وه نهو هه مو فهرمودانهی بۆ باس دهکریت و نهو هه مو شوینه واره گه ورهیه ده بینیت و له هه مان کاتدا باومریش ناهینیت چونکه حه قیقهت دمک ناکات و هه روه که نهو ناژه له وایه بویه الله دهفهرموئ: نه وانه که رن، لال، کویرن واته نه گوپیان هه یه بۆ بیستنی حه ق و نه زمانیان هه یه که قسه ی حه قی لی بیته دهره وه نه چاویان هه یه نهو هه مو شوینه واره گرنگانه ی پی ببینن جا نه وانه فامی هیج ناکهن. که واته چاومرپی چیان لی دهکیت؟ نه مهت به لاوه سهیر نه بیت وه که له سورته ی حه ج دا دهفهرموئ: ﴿چاوی سهریان کویر نه بووه، به لام نهو چاوه ی که له ناو دلیان دایه کویره و راستی نابین﴾. جا له نایه تی پیشوو به گشتی داوای له خه لک کرد له شتی پاک و حه لال بخون و له نایه ته دا به خاومر باومر باومر موئ:

١٧٢ نهی خاومر باومر باومر لهو پاکانه ی که نیمه پیان داون بخون و شوکری خوا بکه نه گهر نیوه به راستی تهنه نهو ده په رستن.

پنجه مبه رمان ﷺ له م باره وه دهفهرموئ: ﴿اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ اِلَّا طَيِّبًا وَاِنَّ اللَّهَ اَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا اَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ يَا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاَعْمَلُوْا صَالِحًا اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ وَقَالَ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ اَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ اِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُلِيٍّ بِالْحَرَامِ فَاَنَّى يَسْتَجِيبُ لِّلَّذِيْكَ سَلَّمَ وَغِيْرَه/ نهی خه لکینه بیگومان که خوا پاکه وه ههر پاکیش و مرده گریت و خوا فهرمان ده دات به سهر باومر داراندا ههر بهو فهرمانه ی که داویتی به سهر پیغه مبه راندا علیهم السلام که دهفهرموئ: نهی پیغه مبه ران له شته پاکه کان بخون و کرداری چاک بکه، بیش که من زانیاری ژورم هه یه به سهر نهو دهی که نیوه دهکهن و دهفهرموئ: نهی باومر داران لهو پاکانه ی که پیان داون بخون، له پاشان باسی نهو پیاهوی کرد که سه فهری دریژ دهکات و مو دهکانی په رتو بلاوه و تو زواییه و دهستی به ره و ناسمان دریژ دهکاته وه. ده لئ - نهی په رومر دگرم، نهی په رومر دگرم له حالیکدا که خواردنه که ی حهرامه و خواردنه وه که ی حهرامه و پو شاکه که ی حهرامه و به حهرامی گو شپوه سا نیتر چون و ده لامی نهو پیان نهو دهی ده ریته وه؟ ﴿که واته نهو که سه ی که خو ی خو ش دهو ی و حه زده کات نزاکانی و مر بگریت باخو ی له حهرام بیاری زیت.

١٧٣ ههر نه م چهن د شته حهرام کراوه: مردار بوو، نهو خوینه ی که جاری ده بیت و نه نهو خوینه ی که به گو شته وه ده مینیت وه که نه مه یان حه لاله و پیس نیه، وه گو شتی به رازو نهو دهی که کاتی سهر برین ناوی جگه له الله ی له سهر بریت که نه مانه حهرام و نابی بخورین، ناشکرایه که خوی گه وره ناگای له وه زعی مرو ف هه یه و ده زانیت که مرو ف له هه مو حاله تی کدا وه کو یه که نیه هه ندیک جار ده که ویته فهره حیه وه هه ندیک جاریش ده که ویته تهنه گانه وه الله له هه مو قوناغیکی ژیاندا به رنامه یه کی

شتی ترو به خه لکی نالین که بهو شاردنه وهیه دهبانه ویت
بهره میکی که می دنیا یان دهست که ویت نهوانه له سر
نهو راستی شاردنه وه هر ناگرده خوئن، وه له روژی
قیامه تیشدا خوی گه وره هسه یان له گه لدا ناکات و پاکیان
ناکاته وه له گونا هه کانیان و عه فویان ناکات و بۆ نهوان ههیه
سزایه کی پر ئیش و ژان.

جا نهو پارو مه قامه می که بهو راستی شاردنه وه دهستیان
که وتوه هر ناگری که وه دهیخه نه ناو سکی خو یانه وه وهک
له پیشدا وتان نه گهر هه مو بهره می دنیا به یهک
مروفت بدن له سر نهو می تاکه حو کمکی الله بشاریته وه
زیانی کردوه چونکه له حه فیه ته دا بههره یه کی بی نرخ و
که مه له چاو سهختی روژی قیامه تداو ئاشکرایشه
نهو ندهشی هر گیز پی ناده، له فهرموددی پیغه مبه رماندا
هاتوه که دمه رموئ: ﴿لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ
جَنَاحَ بَعْضَةٍ مَّا سَقَىٰ كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَّاءٍ﴾ / الترمذی صححه الالبانی /
نه گهر هه مو دنیا به نه ندهشی بهری می شو له یهک لای خوا
قیمه تی هه بوایه خوا قومه ناویکی لی نه دده دا به کافر).

که واته نه گهر هه مو دنیا پی بدن تا یهک حو کم
ئیسلام بشاریته وه زیانی به خوی گه یاندوه.

نهوانه که سانیکن که گومراهیان کرپوه به هیدایهت،
هیدایه تی خو یان ناویت. وه سزایان کرپوه له جباتی لی
خوش بوون. نه مانه چی عه جانیب سه بریکیان ههیه
له سر ناگر! به راستی نه مه گالته پی کردنیانه،
فیه رته مروفت پیشه کی پاکه وه له سر ئایینی خواجه، به لام
نهوان به مه یلی خو یان له ئایین لاده دن یان حه فیه قه تیان
زانپوه وه له پاشان پاشگه ز دهنه وه له باتی عه فوو
به خشیشی خوا سزایان بۆ خو یان هه لبراردوه، جا نهی
موسلمان ئاگات له خوت بی و نه که ی نیشانه کانی خوا
بشاریته وه له بهر خاتری دهست که وتیکی دنیا یی، نه گهر
بیشاریته وه بی شک زیانیکی گه ورته به خوت گه یاندوه و
روژیکی پر مه ترسی چاوه ریت دکات بۆچی ده بی خوی
گه وره وا تو له ی لی بستینیته وه؟

نهو سزا سهخته له بهر نهو وهیه چونکه الله نهو
کتیبه ی به راستی ناردوه، جا چون ده بیت نهو راستیانه

تابیه تی ههیه نه گهر له حاله تی فهره حیا بیت نه بی
خواردنی پاک و خاوین بخوات و نابیت هیچ کام لهوانه ی که
باس کران بخورین، به لام نه گهر که وتنه کاتی تهنگانه و
برسیتیه وه نهو کاته دمه رموئ: نهو که سه ی ناچار کرا به
هو ی سه فر یان برسی بوو شتی دهست نه که وت مادام
خوی قه سدی حهرام نه کات و مه به سستی حهرام خواردن
نه بیت و له سنوری پیویست تینه په ری نهو سا هیچ گونا می
ناگات هه کام لهوانه ی دهست که وت بخوات، مانایه کی تری
نه مهیه مادام لهو کاته ی که نهو نده ناچاره ستم کارو
دهست دریت که نه بیت به لام نه گهر کابرا بۆ سه فره ی
حهرام یان نیشی حهرام بروات نه گهر برسیشی بیت نابی
بیخوات یان دهست دریتی که ربو لهو حاله تده برسیتی
زوری بۆ هیئا، نابی بیخوات. بۆیه به ناچاران ماوه دراوه
چونکه به راستی خوی گه وره خواجه کی لی بورده و
میهره بانه بهرام بهر به مروفته کان. نهو تدا کاتی که مروفت
که وته نار هه تیه وه خوا نهو شتانه ی که لی حهرام
کردوه بۆ حه لال دکات.

نه گهر وترا دیاره نهو می که خوی گه وره لی قه ددهغه
کردوین زیانی ههیه بۆمان دهی له حاله تده زیانه که چی
لی دیت؟

ده لئین: زیان و قازانج به دهست خوا خویه تی و نایه لی نهو
شته لهو حاله تده زیان بگه یه نیت چونکه ته نها خواجه
زیان و قازانج ده گه یی (والله اعلم)، یان نهو زیانه له ریزی
نه گهر و لهوانه یه به لام زیانی برسیتی نهو کاته بیگومانه
له بهر نهو نهو لایه نه پیش ده خریت لهو کاته داو له کاتی
فهره حیشدا نهو لایه نه که ی تریش ده خریت له سر
نه مهش نهو بناغه فیه قیه دروس بوه که ده لی: (الضُّرُورَاتُ
تُبِيحُ الْمَحْظُورَاتِ) ناچاریه کان قه ددهغه کراوه کان حه لال
دکه نه وه هه ره له روشنایی نهو نایه ته و وینه کانی نهو
بناغه فیه قیه ی تر دانراوه (الضُّرُورَاتُ تُقَدَّرُ بِقَدَرِهَا)
ناچاریه کان به نه ندهشی خو یانی بۆ دده نریت).

بیگومانه ی نهو که سانه ی که نهو می خوا رهوانه ی
کردوه له ته ورات و ئینجیل دا، ههروه ها نهوانه ی که
راسته ی کانی نهو هورئانه دهشارنه وه له بهر بهر ژه وهندی و

لَيْسَ إِلَهَ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَدِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْأَرْضَ مِنْ أَمَنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِتَابِ
الْأَلْبِينِ وَآءِ قَالَمًا عَلَى حَيْهٍ ذَوَى الْقُرْبِ وَالْتَمَعِ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ يَعْتَدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الْفِقَاصُ فِي الْقَتْلِ الْمُرْتَابِ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى
بِالْأَنْثَى فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَلْيَبِيعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءً
إِلَيْهِ بِإِحْسَنِ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعْدَى
بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْفِقَاصِ حَوَءٌ
يَتَأَوَّلِي الْأَلْبَسَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ
بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

بشارنهوه؟ خو ئهमे شتيكى گالتهو گهمه نيه تا تو به كهيفى خوٽ له گهليدا بجووئيتهوه. جا به راستى ئهوه كهسانهى كه له بارهى ئهه كتيبهوه نارپكن و دزايهتى دهكهن وان له ناو بهديه ختيهكى دوور له راستيدا.

ٲينجا دوا به دواى باسى نهوانه‌ى كه خراپنو كهتمى حقه
دهكهن. پاشان باسى پياو چاكهكانمان بو دهكاتو
دهفه رموى:

چاڪه نهو ه نيه كه ئيوه روو له رۆژهه لات و رۆژ ناوا
يكن به دمهيوه فيسبن و په پرهو جولهكه و گاور بكن و
ههركاميان به هيز بوون ئيوه بهرو نهوان برؤن و ههردم
سهربه لايهك و روو به لايهك دابكن به لام چاكه و چاكهكار
نهو كه سهيه كه باومړي به خوا هينا بيټ و به رۆژي
دوايو به فريشتهكان كه زؤرترين لهنا و عالمداو
دروستكراون لهروناكي ههركيز نا فرماني خوا ناكه م وه
باومړي به پهراوي خوا ههبيټ كه دواترينيان قورنانه و
دان به راستي هه مو كتيبهبه كاني تر دا دمئيت له كاتي
خوياندا، وه باومړي به تهواوي پيغه مبهران هينا بي، تا
ثيره پيرو باومره دهر وونهكان بوو، به لام ههربه وانهكار

تەواوتەواو نابى بۇيە دەفەرمۇي: وە ماڭ دىبەخشېت لەگەل
ئەوئەشدا كە مائەكەيشى خۇش دەوئيت. واتە: كاتىك ئەو
ماڭ بەخشىنە ئەو سۈدە گەورمىيە ھەيە كە مائىكى چاك
خۇشەويست بېت لە لاي، ئىنجا لە بەر رەزاو خۇشەويستى
خو ئەو مائەى بدات بە خزمەكانى نىزىكى خۇى و بە
ھەتيوان و بە نەداران و بە رېبواران و بە ئەو كەسانەى كە
داوا دىكەن و بۇ ئازاد كەردنى گەردنەكان. ئەگەر بە چاكى
تەماشبا كەين دەبىنن كە ھىچى نەھىلاوتەتەو. يەكەم
خزمان دووم، ھەتيوان. ھەتيو ئەو كەسەيە كە باوكى
نەيو تەمەنى نەگەيشتەتە پانزە سال يان باغ نەبوئيت،
بەلام ئەگەر داىكى نەمايېت ئەو ھەتيو نەيە. سىتەم،
بىنەوايان. چوارەم، رېبواران ھەرچەندە كابرا لە شوئىنى
خۇى دا دەولەمەندىش بېت مادام لە سەفەردا پارەى پى
نەما دەبى پارەى پى بدرئيت. پىنچەم، ئەو كەسانەى كە
اواوت لى دىكەن.

شەشەم، ئەو كەسەى كە گىرۇدە بوەو كراوە بە بەندە، يان ئەسەرى دەستى بى باوەرەنە بە پارە پىوېستە ئازاد بىكرىت يان قەرزى خەلگى بە لاوەىە ناتوانى بېداتەوە وەك بەندەى ئى ھاتوە دەبى ئەوانە يارمەتى بىرېن. ئا ئەمەىە بە خىو كەرنى راستەقىنەى كۆمەلەىەتى (التكافل الاجتماعى) و خەم خۆرى و بەدەمۆھاتنى چەوساوەو بى كەس و بى دەستانەوە. ئا ئەمەىە بەرنامە راستەقىنەكەى خواى عالەم لەو خواىە دەپارېمەوە كە جارىكى تر ئەم بەرنامەىە بختەوە كارەوە و چاوى ئىمەىشى پى رۆشن بىكاتەوە" انە سمىع مەجىب.

جاریکی تر دهگه پیننه وه سهر نایه ته پیرۆز کهو پاشماودی
سیفه تی پیاو چاکان که دهفه رموی: جا نوێژ به چاکی
نه انجام دهدات که ده بیټ به هوی توند کردنی په یه موندی
نیوان خووی و خواو زهکات دهدات که گرنگترین هوی به
تیین کردنی په یه موندی نیوان خووی و خه لکه، له پشدا
باسی مال به خشیني کرد به گشتی و لیردا زهکاتی دووباره
کرده وه که به لکه یه کی گرنگه له سهر نه وه دی که بیجگه له
زهکات مافی تر هیه له سهر مال، دیسان درێژ به سیفه تی
پیاو چاکان دهدات و دهفه رموی: جا نه وه عهدو په یمانه ی
که دهیدن حیّ به حیّ دهکن. به وشپوه خویمان له

رەۋىتى مۇناققان دەپارېزىن، چۈنكى نىشانى مۇناقق
ئەۋەپە كە ھەر عەھدو پەيمانىكى دا نايىباتە سەر. ۋە
سىفەتىكى تىرىشان ئەمەپە كە خۇگرن لە كاتى
دەستكورتى و زيان لىكەۋتن و شەردا جا ئەۋ كەسانەى كە
رەۋىتىن ئاۋا بېت و ئەۋ سىفەتانەيان تېدا بىخ خوا بەۋانە
دەفەرمۇئ: ئەۋانە ئەۋ كەسانەن كە بە دل و بە وتارو بە
كردارىان راستى و دروستى باۋەرەكەى خۇيان سەلماندوۋ
ئەۋانە پارېزكارن چۈنكى خۇيان لە شتە قەدەغە كراۋەكان
پاراستوۋو ئىشە چاكەكانيان ئەنجام داۋوۋ بەۋ شىۋەپەش
خۇيان لە سزى پاشە رۇز پاراستوۋو.

تېبىنى: الف - لەم ئايەتەۋە دەرەكەۋت كە ئىسلام بە كۆى
بىرو باۋەر و تارو كردارو رەۋىتىن دەۋىرتى و نابى لىك جىا
بكرىنەۋە، واتە: ئەۋانەى كە تەنھا گۆشەپەكى ئىسلام جى
بەجى دەكەن و خۇيان بەلاۋە راستە بە ھەلە داچوون با
سرنجىك لەم ئايەتە پىرۋزە بىدەن و تەماشى خۇيان بىكەن و
بزانن كام لەم ۋەسفانەيان تېداپە.

ب - پېشەكى سىفەتەكانى بۇ تاك باس كردوۋ لە
(الْمُؤْمِنُونَ) ئەۋە بوۋە بە كۆ چۈنكى بۇ سەرمەكان لەفزى
(مَنْ) لە بەر چاۋ گىراۋەۋ لە پاشدا ماناى (مَنْ) واتە:
لەفزەكەى تاكەۋ ماناكەى كۆپە. ئەمە لە قورئاندا بە زۆرى
ھاتوۋو چاكى بزانە.

سېھەم - لە زۆربەى سىفەتەكان دا رەۋىتىن ۋە بەر چاۋ
دەكەۋىت بە تايىبەت لە بەخشىنى مال و ۋەفا بە عەھدو
خۇگرى دا، بۇيە پېغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ: {إِنَّمَا بُعِثْتُ
لَأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ / أحمد، المستدرک، مسحه الابانی / من رەۋانە
نەكرام مەگەر بۇ ئەۋەى رەۋىتىن بەرزو بە نرەكان
تەۋاۋ بىكەم. ۋە دەفەرمۇئ: {الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ / صفى علیہ /
شەرم بەشەكە لە باۋەر} ۋە لەم بارەۋ دەيان فەرمودەى تر
ھەپە.

ئىنجا خوا حوگمىكى ترمان بۇ باس دەكاتو دەفەرمۇئ:
(۱۷۸) ئەى باۋەر داران فەرز كراۋە لەسەر ئىۋە تۆلە
سەندەنەۋە لە كۈشتەن ئازاد بە ئازادو بەندە بە بەندەۋ
ئافەرت بە ئافەرت، جا كەسەك ھەر چەندى چاۋ پۇشى
لىكرا لە لايەنى براكەپەۋە، واتە: خاۋەن كۆزراۋ لە كۈشتى

كابرا دەستى ھەلگرت ئەۋە بە راستى ئىشىكى باشى
كردوۋ ئەۋەپەش كە تۆلەى خۇپنەكەى لە سەرە دەپى بە
جۋانى ئەۋ حەقە بىداتەۋە، ئەۋە سوۋك كردنىكە لە لايەن
خۋاى خۇتانەۋەۋ سۆزىكى گىرگە سەبارت بە ئىۋە، جا
ئەگەر خۇپن دراۋ پاشان كابرا بۇى ھەلگەۋت و كۈشتەۋە
ئەمە تاۋانىكى زۆر گەۋرەپە بۇيە دەفەرمۇئ: جا كەسەك
دەست درىزى بىكات پاش ئەۋەى كە ئاشتەۋاى كرا
سزايەكى دەردناكى بۇ ھەپە دوۋبارە ئەۋەپەش قاتىلەۋ
دەكۆزىتەۋە بە راستى ئەم تۆلە سەندەۋە بەرگىرەكى
زۆر گىرگە بۇ ئارام گىرتن و بۇ زيان. بۇيە خۋاى گەۋرە
دەفەرمۇئ:

(۱۷۹) لە تۆلە سەندەۋە دا زيان ھەپە ئەى خاۋەن عەقلان
چۈنكى ھەر كەس زانى ئەگەر كەسى بىكۆزىت
دەكۆزىتەۋە، ئىتر جورئەتى پىۋا كۈشتن ناكات خۇى
خەلگىش بە سەلامەتى دەزىن بۇيە دەفەرمۇئ: تا ئىتر
خۇتان بىپارېزىن لە كۈشتارو تاۋانى كۈشتن و سزى سەختى
دنىۋاۋ دوا رۇز.

تېبىنى:
يەكەم - ئەم بىپارەى لە بارەى ئازاد بە ئازادو بەندە بە
بەندەۋ ئافەرت بە ئافەرت بە لاي گەلىك لە زانايانەۋە
ھەلۋەشاۋەتەۋە بە ئايەتى (أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ / المائدة: ۴۰ /
گىان بە گىان).

دوھەم - مۇسلمان بە كافر ناكۆزىتەۋە لە بەر ئەم
فەرمودەى كە بوخارى بۇمان دەگىرپىتەۋە لە عەلى يەۋە كە
پېغەمبەرى خاۋە ﷺ فەرمۇيەتى: {وَلَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ
بِكَاْفِرٍ / البخارى / مۇسلمان بە كافر ناكۆزىتەۋە} سېھەم
سەبارت بە بەندە ئەۋو ھەنپەۋ گەلىك لە زانايانى تر
دەلىن: ئازاد بە بەندە دەكۆزىتەۋە بەلام جەھور
مخالىفيانە،

چۈرەم - چەند كەس بە يەك كەس دەكۆزىت، واتە: ئەگەر
چەند كەس بە يەكەۋە زەلامىكىان كۈشت ھەمويان
دەكۆزىتەۋە.

پىنجەم - باۋك بە كۈشتىنى مەندالى خۇى ناكۆزىتەۋە لە بەر
ئەم فەرمودەپە كە عمر ئەلى بىستەم لە پېغەمبەرەۋە ﷺ

الالباني/ دهستی خوا له گهل نهو کومه له دايه که له سهر رتيازی پیغه مېهر ﷺ و یارانې بیت له خواب ترس نه وانه نه وهی ناپندهی نه م گهلن. جهو ته م. بکوژ نیرس له کوژ راو نابات نه گهر نیرس به ربی، وهک پیغه مېهر ﷺ دهغه رموی: {لَا يَرْثُ الْفَاقِلُ} ابوداود، صححه الباني/ قاتل میرات نابات.

١٨٠ هه کاه له نیوه کاتی سهره مهرگ نه گهر سهرومتو مالتان بوو واجبه له سهرتان که وهسیهت بکهن بو دایک و باوکان و بو خزمه کانتان به شیوهیه کی چاک نهک نهو ماله به ههنديکیان بدات و ههنديکی تریان بی بهش بکات نه مه شتیکی پیویسته له سهر نهو کهسهی که خاوهنی تهقوايه، نه م نایه ته زوربهی زانایان پییان وایه مه نسوخه به نایه تی نیرس چونکه ماف ده دات به خاوهن مافه کان، وه پیغه مېهریش ﷺ دهغه رموی: {لَا وَصِيَّةٌ لِّلْاِثْرِ} البخاری/ وهسیهت بو که له پور بهر نیه {به لای ههنديکی تره وه مه نسوخ نیه و دروسته وهسیهت بکریت بو باوک و دایک و خزمانی که نیرس نابن به هویهک له هویه کانی بهرگری له نیرس وهک جیاوازی دین، واته: ماناکه ی له گشتیه وه تایبهت کراوه.

١٨١ نینجا نه گهر کهسیک وهسیهتی کردو کهسیکی تر نهو وهسیهته ی گۆری پاش نه وهی که بیستی تاوانباره و کابرای وهسیهت که هر هیچ گوناھی پی ناگات، بیگومان خوا بیسه ره بو هه مو قسه کانتان و زور زانه ره به هه لسه که و تتان.

١٨٢ نینجا نه گهر کابرای وهسیهت که ره له وهسیهته که ی دا دادپهروهر نه بو وهسیهت لا کراو ده توانیت دهستکاری وهسیهته که بکات وهک دهغه رموی نه گهر کهسیک ترسا له وهسیهت که ره که لادات له حهق و زولم بکات یان وهسیهت بو شتیکی گوناخ بکات. بو نمونه بلیت: به مالی من ئارهق خانیه که دروست بکه، نابی نهو وهسیهته ی جی به جی بکریت و له م گۆرانکاریه دا هیچ تاوانیکی له سهر نیه وهک دهغه رموی: جا نهو کابرایه ویستی به م نیشه ی ناشته وایی بکات له بهینیاندا، نهوسا نهو کهسه هیچ گوناهیکی له سهر نیه، به راستی خوی گه و ره له تاوان خوش ده بییت و زور به

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْسَ جَنْفًا أَوْ اِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيقُوْنَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرٍ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَأَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ اُجِِبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَا فَلَئِنْ سَجَدْتُمْ لِيْ وَلِتُؤْمِنُوْا بِى لَعَلَّكُمْ يَّرْشُدُوْكُمْ ﴿١٨٦﴾

که فهرموی: {لَا يُقْتَلُ وَالِدٌ بَوْلَدِهِ} احمد وغيره. صححه الباني/ باوک به کوړی ناکوژریت {شه شه م. زوربهی هه ره زوری نه حکام له سورته کانی مه دینه دا هاتون، به لام حوکه مەکانی بیرو باوهرو ره وشتو باسی نویتو زهکات و جیهاد نه م سیانیهی دواپی به کورتی له سورته مه که یه کان دا به زوری هاتوون، به داخه وه زوربهی زانایان که سه بارهت به نه حکام قسه یان کردوه یان نویسیوانه له باره ی بیرو باوهرو ره وشته وه شتیکی زور گرتگیان باس نه کردوه خوا لییان خوش بیتو له تاوانی نیمه و نه وانیش چاو پۆشی بکات نه مه بو به هوی نه وه که نه مرؤ نه وهی تازه مان روو بکهن به م لاو لاداو شتیکی بو خویان به دهست بهیئن له نیو په رتووکه په رتو بلا وه کانی زانایان داو نه مهش تا روئن بوونه ی چاک و پاکى نه و م کانه مان گیجه ل و دمرده سه ری زورمان بو دروست دهکات هیوادارم که برا زاناو له خوا ترسه کانی نه م سه رده مه مان وهک پیشه وایه کی له خوا ترس و باوکیکی دل سو ز له گه لیان دا بجولینه وه و مافیان پی بدنه له گورج و گۆلیان داو یه کیان یخه ن و لیکیان مه دهن، پیغه مېهر ﷺ دهغه رموی: {يُنَادِ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ} الترمذی، صححه

سۆزە بۇ بەندەكانى. ئىنجا خىۋى گەورە حوكمىكى تىرمان بۇ باس دەكات و دەقەرمۇئ:

۱۸۲ ئەى خاۋەن باۋەران فەرز كراۋە لەسەر ئىۋە رۇزۇ بەلام ئەۋە نەبىت كە ئەۋ رۇزۋە تايىبەت بىت لەسەر ئىۋە بەلكو فەرزمان كىردە لەسەر ئىۋە ھەروەك چۆن فەرز كراۋە لەسەر ئوممەتانى پىش ئىۋە، واتە: ئەمە شتىكى پىۋىستە بۆتەۋاۋى مەرۋف ھەروەكو چۆن مەرۋف بە بى ئاۋ ناۋى ھەر ئاۋەھا مەرۋف بە بى رۇزۇۋ تەندىروستى تىك دەجىت و دوچارى دەيان نەخۋشى دەبىت. لە بەر ئەۋە ھەر كە مەرۋف دروستبە ھەر لە سەرمتايەۋە رۇزىشى لەگەل ھاتوۋە ئىتر كەم و زۆرى رۇزۇكان بە گۆيرە سەردەم و ۋەقت جىۋاۋى ھەبۋە بۇ نمونە: داۋد لە سالىكا شەش مانگ رۇزۋى گىرتەۋە واتە رۇزى نا رۇزى بە رۇزۋو بۋوۋە بە كورتى رۇزۋو دىكتۇرىكى پىسپۇرو دىسۇزە بۇ مەرۋف، بۇيە خىۋى گەورە دەقەرمۇئ: ئومىدە بۇ ئەۋە كە ئىۋە خۇتان بىپارىزىن لە توشىۋىنى نەخۋشى ج نەخۋشى ئاشكرا ج نەخۋشى دەرونى، ۋە بۇ ئەۋە كە خۇتان بىپارىزىن لە ئاگرى جەھەننەم چۈنكە ئەۋ كەسەى كە رۇزۋو دەگىرت خىۋى گەورە لە تاۋانەكانى پاكى دەكاتەۋەم خۇى بە لوتىۋو كەرمەى پاداشتى دەماتەۋەلەناگرى دۇزەخ دوورى دەخاتەۋە. ئەم رۇزۋوۋە چەند رۇزىكى ژمىرراۋن. دىيارە ئىمە ھەندىك جار لە سەفەرداين و دوچارى ئەزىيەت و موشەقەت دەبىن و ھەندىك جارىش نەخۋش دەكەۋىن لەۋ ھالەتەندا خىۋى گەورە ئىمەى لە بىر خۇى نەبردەۋەتەۋە دەقەرمۇئ:

۱۸۳ جا ھەر كەسىك لە ئىۋە نەخۋش كەۋت يان لە سەفەرا بۋو با رۇزۋوۋەكە بشكىنى و لە پاشان بەۋ ئەندازەيەى كە شكاندۋىەتى لە دوايىدا رۇزۋو بگىرتەۋەۋە لەسەر ئەۋ كەسانەى كە تۋانايان ھەيە كە رۇزۋو بگىر با فەيدىە بدن كە ژەمەخۋاردنى فەقەرىكە، ئەۋسا ھەر كەسىك لەۋەش زىاتىر بدات ئەۋە چاكترە بۇى و ئەگەر رۇزۋو بگىر ئەۋە چاكترە بۇتان ئەگەر بزانن.

سەلەمەى كورئ ئەكۋە دەلىت: ﴿لَمَّا نَزَلْتُ وَعَلَى الْأَذْيَمِ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةً طَعَامٌ مِسْكِينٍ﴾ كَانَ مَنْ أَرَادَ أَنْ يُفْطِرَ وَيَفْطِرَ

خَتَّى نَزَلْتُ الْآيَةَ الَّتِي بَعْدَهَا فَتَسَخَّرَهَا / البخارى / لەسەلەمەۋە ھاتوۋە كەۋتۋىەتى: لەكاتىكا كەئەم ئايەتە دابەزى (لەسەر ئەۋ كەسانەى كە تۋانايان ھەيە كە رۇزۋو بگىر با فەيدىە بدن) ھەر كەس مەيلى بۋايە رۇزۋى نەگىرتايە نەيدەگىرت و فەيدىەى دەدا تائەم ئايەتەى پاشى دابەزىۋەئەم حوكمەى ھەلۋەشانەۋە{

ۋاتە: خاۋەن باۋەر خۇى سەرىشكە لە رۇزۋو گىرتن يان رۇزۋو نەگىرتن و فەيدىە داندا جا بەم مانايە حوكمەكەى ھەلۋەشاۋەتەۋە بە ئايەتى پاش خۇى، ھەندىك دەلىن ھەلۋەشاۋەتەۋە ئەۋانىش بە چەند شىۋەيەك مانايان كىردە كە گىرگەكانيان ئەمانەن.

يەكەم - ئەۋانەى كە تۋاناي رۇزۋو گىرتن يان ھەيە بەلام لە بەر پىرى يان شىردان يان باردارى سەختە بۇيان دەتۋان رۇزۋو نەگىر و فەيدىە بدن. ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ يَقْرَأُ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فَلَا يُطِيقُونَهُ فِدْيَةً طَعَامٌ مِسْكِينٍ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ لَيْسَتْ بِمَنْسُوخَةٍ هُوَ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ لَا يَسْتَطِيعَانِ أَنْ يَصُومَا فَيُطْعِمَانِ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا﴾ البخارى / لەئىبىنۋ عەباسەۋە ھاتوۋە كە دەيخۋىندەۋە ﴿لەسەر ئەۋ كەسانەى كە رۇزگىرتن بارىكى قورسە لەسەريان و ناتۋان بىگىر ئەۋسا لەسەر ئەۋانە بۇ ھەر رۇزىك خۋاردنى ژەمىكى فەقەرىبدن﴾ جا ۋتى: كە ھەلۋەشاۋەتەۋە بەلكو بىرىتە لەۋپىۋاۋو ژنە پىرانەى كە ناتۋان رۇزۋو بگىر ئەمانە رۇزۋو ناگىر و بۇ ھەر رۇزىك خۋاردنى ژەمىكى فەقەرىبدات .

دوۋەم: دەلىن لە ۋشەى ﴿يُطِيقُونَهُ﴾ (لا) تەركە واتە ﴿لَا يُطِيقُونَهُ﴾ جا ماناي ئايەتەكە ئاۋاى لىدەت: ئەۋانەى كە تۋاناي رۇزۋو گىرتن يان نە با رۇزۋو نەگىر تەنھا فەيدىە بدن كە خۋاردنى فەقەرىكە.

سىتەم - دەگونجىت ئەمە ئىشارەتىك بىت بۇ زەكاتى فەتر ۋاتە ئەۋانەى كە تۋاناي رۇزۋو گىرتن يان ھەيە و دىگىر با خۋاردنى فەقەرىكىش بدن كە فەرمودەى پىغەمبەرى خۋشەۋىست ﷺ ئەم زەكاتەۋ چەنىەتى و چۈنىەتى باس كىردە بۇمان ۋەك لەم فەرمودەيەدا بوخارى بۇمان دەگىرتەۋە دەقەرمۇئ: ﴿فَرَضَ زَكَاةً الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنْ

الْمُسْلِمِينَ/ به راستی پیغمبر خا ﷺ زهکاتی سهر چاک کردنه وهی داناوه به ساعیک واته چوار مشتی مام ناوهندی له خورما یان جۆ له سهر ههمو نازادو بهندمو نیروو مییه که له موسلمانان. جا کاتی روژوو دکمه مان بۆ باس دکاتو دمه رموی:

﴿١٨٥﴾ روژوو که له مانگی رهمهزان دایه ئهو مانگهی که قورئانی تیدا دابه زینراوه، دهی بزانین که قورئان له مانگی رهمهزان دا رهوانه کراوه بۆ پیغمبر ﷺ به لام له کاته دا روژوو فهرز نه کراوه به لکو پاش کۆچی پیغمبر ﷺ واجب بووه له مانگهی که کاتی خوی قورئانی تیدا هاتومه خواره ده. یه کسه ر بۆ (بیت العزة) که ئهو کاته شهو بوه قورئان به شهوی به فهری ناو نه بات (لَبَّ لَه الْقَدَرُ) واته قورئان تا گه یشتومه ئیمه به سی قوناغی له یه ک جیادا هاتوه:

یه کهم - له اَللّٰهُ بۆ (لوح المحفوظ) که ئیمه له بارهی کاتی و چۆنیهتی بۆ ئهو له وحه هیچ نازانین.

دووهم - له و له وحه بۆ ناسمانی یه کهم بۆ (بیت العزة) ئهو له شهوی هه دردا بووه یه کسه ر ههموی هاتوه مه بهستی نییه ئه وهیه که ئهو شه و میش له مانگی رهمهزان دا بووه.

سیههم - له (بیت العزة) وه بۆ پیغمبره مان ﷺ که ماوهی بیست و سی سال درێژهی هه بووه که له سوورپتی عه له وه دهستی پیکردوو به ئایهتی دوسه دو هه شتاویهکی ئهم سورمه واته (وَأَنفُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ...) دواى هاتوه

هه رچهنده که می مشتوو م ههیه له سهر ئایهتی کۆتایی. به راستی ئهم قورئانه مایه ی خو ش به ختی ههمو مرو فیه بۆیه دمه رموی: ری پیشاندهری ههمو خه لکه و چه ن دین به لگهی ئاشکرای ههیه ههم بۆ رینمایو ههم بۆ جیا کردنه وهی راست و ناراست.

به لئ ئهم په یامه به ریزه له مانگه دا هاتوه، جا بۆ شوکرانه ی ئهم نیعمه ته گه ورمیه ی ههر که سی له ئیوه گه یشته ئهو مانگه با روژو بگریته، ئهمه ئهم ره و ئهم ریش

بۆ واجب بوونه که واته ئهم ئایه ته ئایه تی (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ) نه سخ دکاته وه ئه گه ر به

مانای یه کهم لیکى بدهینه وه، جا له بهر ئه وهی که باسی واجب بونی روژوی رهمه زانی کردو فهرموی: بیگرن جانه ک گومان بگریته که نه خو شو و سه فهریش بهر ئهم حوکمه دکه ویت دووباره دمه رموی: جانه و که سه ی که نه خو شو بو له ئیوه یان له سه فهر دا بیت روژوو دکهی بشکینیت و له دوا ییدا چه ند روژوی شکاندوه ئه و منده روژو بگریته وه،

به راستی ئهمه بار سووک کردنی که بۆیه دمه رموی: خوا ی گه و ره هه می شه ئاسانی بۆ ئیوه ده ویت و نا په حه تی بۆ ئیوه نا ویت، واته: ئهم ئاینه ئاینیکی ئاسانه، پیغمبر خا ﷺ کاتی که (ئهبو موسا و مه عاز) ی نارد بۆ یه مهن پیی فهرمون: {يَسْرًا وَلَا تُعْزِرًا وَيَسْرًا وَلَا تُنْفِرًا} ئاسان بکه ن و نا په حه تی نه که ن، جا موژده بدن و خه لک مه تر سین { تا ئهو حه ده ی که ئیمکان بیت. بۆ نموونه ئیمه له بهینی فتوی دوو زانا یه کیکیان نا په حه تی بیت و هه تر یان ئاسان بیت مادام هه ردوو به لگه یان بیت پیویسته ئاسانه که یان هه لبرێرین.

تییینی: ته قلید بۆ که سی که خوی نه زان بیت دروسته به لام ده بیت له زانا ته قلید بکات، به لام بۆ که سی که زانای هه بیت دروست نیه و نابی به قسه ی هیچ که سی که بکات مادام له ئایه تی قورئان یان فهرموده ی راستی پیغمبر ﷺ یان ئیجماعی موسلمانانه وه و مر نه گرا بیت، وه نابی بۆ ئاسانکاری به م مه زه هب و به و مه زه هب دا بگه ریت بۆ شته ئاسانه کان چونکه په ی ره و ی مه زه هب بۆ زانا نه فهرزه و نه سونه ته به لکو حه رامه. ئیتر که ی ره وایه بۆ ئاسانکاری ئهم مه زه هب و ئهو مه زه هب بگه ریت؟ به لکو پیویسته له سه ری له کتیب و سونه ت دا به لگه بۆ ئه رکه گانی خوی و موسلمانان بدو زیته وه. جا ئه گه ر ئیشیک به دوو شیوه ی جیا له یه ک له وانه وه و مر ده گرا کامیان ئاسانه ئه وه هه لبرێریت، مادام به لگه گانیان و دکو یه ک وابن له لاوازی و له هیژ دا ئه و میه حه قیه تی ئایین و خوا ی میهرمان ئه وهی له ئیمه ده ویت، ئه و میو پیغمبره مان ﷺ فهرموی: {ئاسان بکه ن و نا په حه تی نه که ن...} یان کاتی که باسی ده ست و نوێژ دکات خوا دمه رموی: ئه گه ر ئا و نه بوو ته یه موم بکه ن خوا ی گه و ره نایه ویت ئیوه نا په حه تی بکات و

ددهرموی: له دینا تهنکی نیه و دیسان پیغه مبهری خوا
 ددهرموی: {إِنَّ هَذَا الدِّينَ مَتِينٌ فَأَوْغِلُوا فِيهِ بِرَفْقٍ / احمد. حسنه
 الابانی / به راستی ئهم ئایینه بتهوو بههیزه دهی به
 هیواشی بچنه خوارمده تییدا}

دهیان فهرموددهو چه ندين ئایهتی تر لهم بارمده هاتوده
 له سهر روشنایی ئهم ئایهتو فهرمودانه چه ندين بناغهی
 فیقهی دانراوه یه کیکیان ئه وهیه که ددهرموی: (الْمُشَقَّةُ
 تَجْلِبُ النَّيْسَ / ناره حهتی ئاسانی دینیت) ئه وهتا لیبره شدا
 خوی گه وره ئامازدهی بۆ ئهم مه بهسته کردوده ددهرموی:
 خوا هه میسه ئاسانکاری بۆ ئیوه دهویت نایهوی ناره حهتی و
 گرفتاری و تهنگی بۆ ئیوه دروست بکات، وه ئهو ماوهیه
 تهواو بکهن که مانگی رهمه زانه، جا جاری وا ههیه
 بیستونو رۆژه جاری واش ههیه سی رۆژه جا بۆ گرتنی
 رۆزوی رهمه زان پئویسته له پشه وه مانگ ببینن یا وکو
 شهعبان سی رۆژ تهواو بکهین دوايش که رهمه زانمان دهست
 پئی کرد پئویسته یان سی رۆژ تهواو بکهین یان مانگ له
 شهوی سی دا ببینن چونکه پیغه مبه رمان ددهرموی:
 {لَا تَقْدُمُوا الشَّهْرَ يَوْمَ وَلَا يَوْمَيْنِ إِلَّا أَنْ يُوَافِقَ ذَلِكَ صَوْمًا كَانَ
 يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ صَوْمًا لِرُؤْيَيْهِ وَأَفْطَرُوا لِرُؤْيَيْهِ فَإِنْ غُمَ عَلَيْكُمْ
 فَعُدُّوا ثَلَاثِينَ ثُمَّ أَفْطَرُوا / الترمذي وغيره. الابانی: صححه / نه به
 رۆژیک و نه به دوو رۆژ پيش مه کهون بۆ گرتنی رۆزوی
 مانگی رهمه زان مه گهر ریک بکهویت له گهل رۆزویه کدا
 که به باوی خوی ئهو رۆژهی دهگرت، رۆزوو بگرن به بینینی
 مانگو بیشکینن به بینینی مانگ، جا ئه گهر هاتو به
 بۆنه ی ههور یان به بۆنه ی تۆزو غوباره وه نه تان دیت
 ددهرموی: سی رۆژ تهواو بکهن له پاشان جهژن بکهن}

له ریوایهتی تردا ددهرموی: {لَا تَقْدُمُوا الشَّهْرَ حَتَّى تُكْمِلُوا
 الْعِدَّةَ أَوْ تَرَوْا الْهِلَالَ ثُمَّ صُومُوا وَلَا تُفْطَرُوا حَتَّى تَرَوْا الْهِلَالَ أَوْ
 تُكْمِلُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ / السانئ صححه الابانی / پيش مه کهون
 بۆ گرتنی رۆزوی مانگی رهمه زان ههتا سی رۆژی مانگی
 شهعبان تهواو نه کهن یان مانگ ببینن پاشان رۆژو بگرن
 وجهژن نه کهن ههتا مانگ نه بینن یان سی رۆژ تهواو
 ده کهن}

لیبره دا ددهرموی: {إِشْكُرُوا لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا: وه با ریزی بیا
 پایان بۆ خودا دابینن و یادی خوا بکهن له سهر ئهو
 نيعمه ته گه وره یه که رینمایی کردون}

گه لیک له زانایان ئهمه ده کهن به به لگه له سهر (الله اکبر)
 وتن له جهژنی رهمه زاندا جا ئه گهر ئاوا رۆزووی
 رهمه زانمان گرتو له پاشا سوپاسی خوی خۆمانمان کرد
 ئهو راست مه بهستی ئهم ئایه ته مان پیکاره که ددهرموی:
 به لکو ئیوهش سوپاسی خوی خۆتان بکهن له سهر ئهم
 رینماییه به نرخه چونکه ئهو ئیمه ی دروست کردوده ههر
 ئهو دزمانیت چی باشه بۆ ئیمه. وه ئه گهر به گوپی
 رینماییه کانی خوی خۆمان نه کهین به راستی زیانیکی
 گه وره مان له خۆمان داوه، ههر له سهر ئهو بناغیه
 که پیغه مبه رمان ددهرموی: {يَا مَعْشَرَ الشُّبَّانِ مَنْ
 اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ
 لَهُ وَجَاءٌ / البخاری/ ئه ی گه نهجه کان ئهو که سه ی که دهسلاتی
 ههیه با ژن بینیت و ههر که سیکیش دهسلاتی ژن هیئانی
 نیه با رۆزوو بگرت چونکه ئهو رۆزوووه مروف لاواز
 دهکات و هیژی ئارمزواتی کهم دهکاته وه}

بۆ ئارامی گیان و ته ندروستیشی زۆر به که لکه بهم شیویه
 مروف به سهر نه فسی خویدا زال ده بیت و نایبات به رهو
 فه سادو داوین پیسی کهواته رۆزوو ئهو دهرمانه به
 نرخه یه که مروف به سهدان تافیکاری بۆی نه ئه دوزرایه وه،
 ههروه ها یه کیکی تر له به ره مه هه گرنگه کانی رۆزوو ئه وهیه
 که دوعای رۆزووان کاتی که به رۆزوو کاتی که به ربانگیش
 دهکاته وه هه بوئه. (اليسر) واته سه هه لی (العسر)
 ناره حهتی. جا له پاش باسی رۆزوو باسی دوعاو
 پارانه وه مان بۆ دهکات وه ددهرموی:

ئهم ئایه ته له وه لامی ئهو پرسیاره دا هاته خواره وه که
 وتیان ئه ی محمد خوا که مان دووره تا بانگی بکهین یان
 نزیکه تا به هیواشی قسه ی له گهل دا بکهین؟ الله فهرموی
 له باره ی منه وه پرسیارت لی ده کهن به نه دهکانم و ده لئین:
 خوا که مان دووره یان نزیکه بلئ: سا به نه لئاییه وه من
 نزیکم لئایانه وه دوور نیم که من وه لامی بانگی بانگ کهر
 ئه ده مه وه ههر کاتیک بانگ کهن، واته ئهو شته ی که داوی

دهكات خواى گه وره بوى دهكات يان به نه ندازهى ئه و شته به لاو موسيبه تى له سهر لانه بات به و مهرجهى نه لى تى دوعام كرد به لام خوا جوايى نه دامه وه و نه و پارانه وهش تاوان و برينى سيله رهم نه بى تى. ههر وهكو له فهرموده پيغهمبر ﷺ دا هاتوه، واته: چهند مهرجيك ههيه بؤ و مرگرتنى پارانه وه كه له خواره وه باسيان دهكهين دهى نه گهر وه لامى نه دراوه تاوان له خو مانه بؤيه دهفه رموى: دهى ئيوهش و ده لامى من بدمنه وه و باوهرم پى بى ن به لكو ئيوهش بگهن به كه مال و هه مو شتىكى چاك بزانن چونكه به باوهر بوون زيانى تىرو تهواو بؤ مروف دابىن ده بى تى وهك دهفه رموى ﴿ئهى باوهر دارينه وه لامى خواو پيغهمبره كهى ﷺ بدمنه وه ههر كاتى كه بانگتان دهكات بؤ ئه وهى كه زيندوتان دهكات وه﴾ نهفال: ۲۴. به راستى زيندوو بونه وهى مروف له باوهر هينانىكى پاك خاوين دايه به خواو به پيغهمبره كهى ﷺ.

بزانه پارانه وه (الدعاء) به شىكى گرنگه له به ندياه تى خواى تاكو ته نياو كاكه لى به ندياه تيه و به لگه لى لاوازى و دهسته پاچه يى مروفه سه باره ت به زور شتى خو و نيشانه يى هيزو دهسلات و زانايى و به خشنده يى و سو زى خودايه سه باره ت به به ندهكانى و بانگيان دهكات و دهفه رموى: ﴿داوام لى بگهن وه لامتان دهممه وه﴾ وه له م ئايه تهى كه مانامان كرد دهفه رموى: ﴿من نزيكم وه لامى بانگ كهر نه دهممه وه ههر كاتى بانگم بكات﴾ ته نانه ت الله رقيه تى له و كه سهى كه داواى شتى لى ناكات كه ئه مه يه كيكه له و سيفه ته گه ورانه يى خودا كه له سيفه تى به شهر ناچى تى، چونكه به شهر به پيچه وان وه ههر چهند سه خيش بى تى ههر پى خو ش نيه كه داواى لى بكرى تى. پيغهمبرى نازيزمان ﷺ له م باره يه وه دهفه رموى: ﴿اِنَّهُ مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ تَعَالَى يَغْضَبْ عَلَيْهِ الرَّبُّ، صححه الالبانى﴾ به بى گومان ههر كه سى ك داوا له خواى به شكؤ نهكات خوا رهى لى ده بى ته وه {پارانه وه ده بى به هؤى لابرده ن و پال نانى به لاو نارام بوونى دلى مروف، جا بؤ ئه وهى سوودى باشر له و پارانه وه و مرگرين پيوسته ئه م خالانه يى خواره وه له بهر چاو بگرين.

۱. هه ولدهين كه خواردن و خواردنه وه و پؤشاكمان چه لال بى تى.

۲. نه گهر گونجا روو به قيبه ل بين له كاتى دوعا دا.

۳. هه ولدهين كه پارانه و مكامان له و بارو دؤخ و كاتانه دا بى تى كه پارانه و هيان تيدا و مرده گيرى تى وهك رو زى جومعه و عه ره فه و رهمه زان و سى به شى ناخبرى شه و بهر له نو پى زى به يانى و كاتى سو جده و كاتى باران بارين و به ينى بانگ و قامه ت و كاتى بانگى مه غريب و كاتى به رو زوو بوون و كاتى بهر بانگ كردنه وه و نامين كردن له كاتى خو يندنى نامينى ئيمام داو كاتى تيكه لاو بوونى مو سلمانان و بى باوهران له كاتى جيهاد داو كاتى ترسو و كاتى دل نه رم بوون و كاتى بى نى نى ههر رو و داو يكى گرنگ و له كاتى سه فه ردا.

۴. بهر ز كردنه وهى رووى هه ر دوو دهست تا راستى شان.

۵. سو پاسى خودا و نارده نى درود بؤ گيانى پيغهمبرى نازيز ﷺ له پيش و پاشى پارانه وه كه دا.

۶. دلى ناگا بى تى و روا له تى خو و زه بوون پيشان بدات له كاتى پارانه وه دا.

۷. باوهرى به گيرا بونى دوعا هه بى تى و په له نهكات بؤ هاتنه دى چونكه مه رج نيه دهقى داواكاريه كه بى ته دى به لكو يه كيكه له م سى شتانه.

الف - هاتنه دى دهقى داواكاريه كه.

ب - يان لابرده نى به لايه كه به نه ندازه يى داواكاريه كهى.

ج - يان پاداشه كهى له رو زى دواى دا ده درى ته وه، گرنگ ئه وه يه كه پارانه وه بى سوود نيه.

۸. پارانه وه كه بؤ تاوان و بچرانى خزمه يه تى نه بى تى.

۹. هه لى زاردنى وشه يى پر ماناى وهك ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

﴿اللهم إني أسئلك العفو والعافية في الدنيا والآخرة﴾

۱۰. پارانه وه كه دؤى خو و ت و مال و منال ت نه بى تى.

۱۱. سى جار كردنه وهى پارانه وه كه.

۱۲. دهست هينان به دهم و جاودا له پاش پارانه وه كه دا.

ئه مانه يى كه باسمان كرد هه مو يان له فهرموده يى سه حى ح

یان حهسه نی پیغه مبهری نازیزدا ھاوتن راسته وخو ټان ناراسته وخو.

دووباره نه چینه وه سهر باسی روژوو، پيش هاتنه خواره وې نه م نايه ته ی که بهرو وروی دهچين روژوو هوان دهبوايه بهر له خه و نانی بخواردايه و بهر له خه ویش دوی توانی له گه لخیزانیدا جیماعی بکردایه جاریکیان په کیک له یارانی پیغه مبهري ښ که ناوی هه یسی کوری سورمه ی یاریدم دربو که بهروژو بو کاتی ئیواره که له نیش هاتوه هچیان ناماده نه بو که بیخوات جا تاخیزانه کی گه پراو شتیکی بو پیدا کردو هاتوه نه و خه و ی لی که وتو نیومرو ی نه و روژه له برسا بی هوش که وت، ئینجا نه م باسه کرا بو پیغه مبهري ښ جا خوی گه ورو خاوند سوژ نه م نايه ته ی رهوانه کردو موسلمانانی له و نارچه تیه رزگار کردو هه رموی:

١٧٧ **حەلال کرا بو ئیوه له و شهوانه ی که و به روژوون** له گه لخیزانی خواتندا هاوچیکا ببن که نه وان پوښاکن بو ئیوه و ئیوه ش پوښاکن بو نه وان، واته: چوڼ هه میسه مروژ لیباسی خوی له گه لدايه و ناتوانیت له خوی دوور بخاته وه، ههروه ها نه پیاوو نه نافرمت توانای دووره په ریزیان نیه له یه کتر به لکو داپوښه رو چاودپرو گهرم که ره ووه پاریزمړی یه کترن وا نه و باره سه خته یان له سهر لا دهریت چونه که نه م دینه شتیکی پاک و خاوین و ناسانه خواش خوايه کی زانو دانایه و ناگاداری هه لسوو که وتی ئیوه یه وه دمفه رموی: ښ ناگای لییه که هه ندیک له ئیوه نه فسی خوی هه لخه له تاندوه و خوی پی نه گیراوه له گه ل خیزانیدا هاوچیکا بووه به لام سوژی خوا گرتیه وه و ته و به ی ئی وهرگرتن و چاوپوښی ئی کردن نه م مهش به لگه ی سوژو لوتفی خوايه، تاوان کراوه دمفه رموی: من زانیم چیتان کردوه، به لام ته و به تان ئی وهرده گروم چاوپوښیتان ئی ده کم (فلله الحمد)

ئینجا دمفه رموی: دوی ئیستا له مرو به دواوه شهوانی رهمه زان له گه ل نه گاناندا هاوچي ببن با مه به سستان به وچونه لایه نه و به ی که خوا بو ی داناون، واته: مه به سستان زیاد کردنی نوممه ته پیغه مبهري ښ و پاراستنی

أَجَل لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَاہِ أَلَرَفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ مَنْ لَیْسَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لَیْسَ لَهُنَّ عَلَیْمُ اللَّهِ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَیْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ وَأَبْشِرُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّیَامَ إِلَى الْآیْلِ وَلَا تُبْشِرُواهُمْ وَأَنْتُمْ عَنْكُمُونَ فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْمَلَكِ لِتَأْكُلُوا فَرِیقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْآيَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُیُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُیُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَفَوْا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٧٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْتُلُونَكُمْ وَلَا تَسَدُّوْا اِبْرَکَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعَسِدِينَ ﴿١٨٠﴾

شهره و کهرامه ته خوت و خیزانت بیت، جا نه گهر مروژ به و بیرو رایه هاوچیکا بوو له گه ل خیزانیا که حه لال و هاوسهرمه ته و شکانی نارمرو ی نه فسی هه ردوولایه خوی گه ورو خاوند بهرکه ت چاکه یسی بو دنووسیت؟ هه رزی پیغه مبهري خویان ښ کردو وتیان: هوربان کابرا نارمرواتی خوی ته واد دهکات بوچی عیاده ته؟ هه رموی: نه گهر نه ووی له حهرام دا سهرف بکردایه خوا تو له ی ئی نه ده سهند؟ وتیان: به یی. هه رموی: مادام له حه لال دا سهرفی دهکات پاداشتی دهریت هوه جا نه گهر نیه ته و بیت که خوا نه ولادیکی سالی بداتی خیره کی زیاتره و پاداشته کی گه وره تر دهریت.

پاش نه ووی که باسی هاوسهری بو کردین له شهوانی رهمه زان دا باسی خواردنیشمان بو دهکات و دمفه رموی: بخوڼ و بخوڼه وه هه تا نه و کاته ی که هیل ی سبی له هیل ی رهستان له به یانیدا بو جیا دهریت هوه، واته: تا نه و کاته ی که نو یژی به یانی دهری بابای روژوه وان بو ی هه یه بخوات، له پاشان روژوه و دهکات ته واد بکه ن تا ده گن به شه و، جا که شه و هات ئیتر کاتی روژوه که نامینیت، لی رده ا حوکمیک وهرده گیریت مادام مروژ له شه واکو به یانی بو ی هه یه

بِجَيْتِهِ لَاى خَيْرَانَهْ كَهَى خَوَى مانای وایه نه گهر روژ بویه وه وه لَهْ شى بېس بېت روژ وه كَهَى به تال نابیت وه چونكه مادم كابرأ بوى ههیه تا ناخرى كات له گهل خَيْرَانَهْ كَهَى دابیت ئیتر چوَن دَهْتَوَانِیت هریا بكه ویت و خوى بشوات؟

ئینجا پاش ئه وهى تیگه یشتین كه روژوو به (جماع) له شه ودا به تال نابیت وه، جا باسى به ندایه تیه كى ترمان بو دكات كه به (جماع) به تال دهبیت وه كه بریتیه له مانه وه له مزگه وندا بو به ندایه تى (الاعتكاف): واته خو به ستنه وه له شوینی عیباده تدا ج مزگه وتى گه وره بیت ج مزگه وتى بچوك بیت هه ندیکش ده لئین: كابرأ دَهْتَوَانِی له مالى خوى دا بیت به لام راست وایه كه له مزگه وتا بیت وهك ده فهرموى: له كاتیکدا كه ئیعتكافان كردوه نابى ئیوه جیماع بكه له گهل خَيْرَانَهْ كَانْتَانْدَا، ئه وهى كه باسكرا چه ند سنوریکن خوا دایناون دهى نزیكى سنوره كان نه بنه وه همر ناوهدا خواى گه وره نیشانه كانى خوى باس دكات بو خه لك به لكو شه وان خو یان بپاریزن له تاوان و له سزای سه ختى روژى دوا یی. ئینجا خواى گه وره یاسایه كى تر له یاساكانى ئیسلامان بو باس دكات وه ده فهرموى:

﴿١٣٨﴾ له نیوانى خوتان دا مالى یه كتر مه خوَن به حهرامى، واته: همر چوَنى خواردن و خواردنه وه له روژانى ره مه زان دا بو كه سیك كه به هانه ی شه رعى نه بیت هه دهغه یه وه حهرامه، ههروه ها خواردنى مالى یه كترى به نا په و هه دهغه یه وه حهرامه ئیتر شه و ماَن خواردنه به سته م و دزى و خیانه ت و تالان بیت یان له ریگه ی قومارو گوژرانى و پارهى ئاره ق و جگه ره و به رازو سینه ماو شتى تر له م بابیه تانه بیت با خاوه ن ماَن به و ههش رازى بیت ههر حهرامه یان با حاكمیش بیداتى ههر حهرامه وهكو ده فهرموى: وه به و ماله خوتان مه گه یه ننه فرمان په وایان تا هه ندئ له مالى خه لك بخوَن، واته: به رتیل مه ده ن بو به ده ست هینانى مالى خه لك له ریگای فرمان په وایانه وه، حوكمى حاكم مالى كه س بو كه س هه لال ناكات و كابرأ كه زانى مافى خوى نیه با وازى ئى به ئینیت، له فهرموده یه كدا پیغه مبه رى خو شه و یستمان ﷺ ئه م مانایه ی رو شن كرد وه ته وه بو مان و

ده فهرموى: ﴿مَنْ بِهِ شَهْرٌ مِنْهُ يَوْمٌ لَهُ يَوْمٌ نَاكُوكِيَهْ كَانْتَانَهْ وَه دینه لام و مومكینه هه ندیكتان قسه زانتر بن له هه ندیكى تر تان و من حه ق به و بده م به لام نه گهر شه و كه سه ی كه من حه ق هه كه م پى دا وه خوى دهرانى مافى خوى نیه با وهرى نه گریت من پارچه یه ك ناكرم بو بچرپوه﴾ واته: حوكمى حاكم شت هه لال ناكات و حاكم بو ی هه یه له پاش ئیجتها د كردن حه ق به كه سیك بدات با راستیشى نه پىكا بیت، جا كاتیک كه حوكمى پیغه مبه ر ﷺ ماَن هه لال نه كات بو غه رى خاوه ن ماَن شه ی حوكمى كام حاكمى تر دَهْتَوَانِیت هه لالی بكات؟ بویه فهرموى نه كه ن مالى خوتان له نیوان خوتان دا به ناحه ق بخوَن و به رزى كه نه وه بو لای حاكمان تا به و بو نه یه وه هه ندئ له مالى خه لك بخوَن به گوناخ و تاوان له گهل شه وه شدا خوتان دهران كه مافى خوتان نیه و به و كار ه تاوان بار ده بن. له م ئایه ته دا به رتیل دان به حهرام دهرانىت چونكه كابرأ هه ندئ به رتیل به حاكم و كار به ده ست ده دات تا مافى كه سیكى ترى بو بچرپت. له م باره یه وه شه بو هوره ره له پیغه مبه رمانه وه ﷺ هی ناویه تى كه: ﴿لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الزَّانِي وَالْمَرْثِي فِي الْحُكْمِ﴾ پیغه مبه رى خوا ﷺ له عه تى له و كه سه كرد وه كه به رتیل ده دات و له و كه سه ی كه وهرى ده گریت له برپارو حوكم ده اندا. ئینجا ﷺ له وه لامى پرسىارى مانگدا ده فهرموى:

﴿١٣٩﴾ پرسىارت لی ده گریت له باره ی مانگه وه كه مانگ چه و له چى دروستكرا وه؟ بلى: شه وه بویه وای ئى ده كه ین تاكو خه لك كاته كان و حه جى پى بزانی ت و له ئایه تیكى تردا ده فهرموى: ﴿زَمَارَى سَالَهْ كَانْ وَ حَسَابِ پى بزَانْ﴾ بونس/ واته: كاتر می رى كى خوا ییه بو خه لك چونكه شه گهر ههر یه ك جو ر بوا یه خه لك ژماره ی مانگى پى نه دهرانى و نه حه ج و نه روژوو به رىك و پىكى و له كاتى خو یان دا شه نجام نه ده دران، ئینجا ﷺ ناموژگار یمان دكات و ده فهرموى: شه مه چاكه نیه كه ئیوه له پشت وه بچه ماله كانه تانه وه به لكو چاك ئاوا یه كه له ده رگا كانیانه وه بچه زو وروه شه مه سه ره رای شه وه كه ناموژگار یه كى گرنگى تیدا یه كه بو ههر ئی شىك پیویسته مرو ژ له ریگای خو یه وه بو ی بچیت،

هه ئوه شینه ره دهی بۆ چون و رهوشتیکی سهرده می نه قامیه ده لێن نه گهر له مال دهرچو و نایه بۆ سه ههر ج بۆ چه ج یان سه ههری تر نه گهر سه ههره که یان بۆ ته وانه کرایه و بهاتنایه وه بۆ مال له دهرگاوه نه ده چونه ماله وه به لکو پستی خانو ده کانیان کون ده کردو ده چونه ژوو ره وه نه مه یان کردبو به داب و نه ریتیکی نایینی خو یان به لام نیسلام هاتو نه م جو ره نی شه مندالانه یشی و ده کو باقی نه ریت و باوه کانی تری سهرده می نه قامی هه ئوه شانده وه وه ره موی: چاکه نه وه نیه که نی وه له پستی ماله کانتانه وه بچه ژوو ره وه به لکو چاکه و چاکه کاری بریتییه له رهوشتی نه وه که سه ی که له خوای خو ی برتسیت، جا بچه ماله کانتانه وه له دهرگا کانیانه وه له الله برتسن به لکو رزگار بین. (الْأَهْلَیْ) کو ی (هلال) له واته مانگی یه که شه وه، (همر) مانگی چوارده یه لی ره شدا نه وه وهر ده گرین که نابی له غهیری دهرگاوه بچه مالی که سه وه. ئینجا الله ههستی خاوم باوه ران ده بزوی نییت و ده ستور دمدات به موسلمانان بۆ جیهاد و ده فره موی:

﴿۱۹۰﴾ شه پ بکه ن له ریگه ی خوادا له دزی نه وه که سانه ی که شه رتان له گه لدا ده که ن و له سنوری نایین دهرمه چن و ده ست دریز کر مه بن به راستی الله مر و فی ده ست دریزی که ری خوش ناویت. یه که م جار بریار درا که شه پ بکه ن له گه ل نه وانه ی که شه رتان له گه ل دا ده که ن. له نایه تی سی و نو ی سورته (حج) دا ده فره موی: ﴿ئیزن درا به و که سانه ی که شه ریان له گه ل دا کرا شه پ بکه ن چونکه سته میان ئی کراوه﴾ لی ره دا ده ستور درا به شه رو واجب کرا شه پ بکه ن له گه ل نه وه که سانه ی که شه رتان له گه لدا ده که ن و له نایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿شه پ بکه ن له گه ل مو شریکاندا به گشتی وه ک نه وان شه پ له گه ل نی ودا ده که ن به گشتی﴾ ته و به ۳۱ وه ده فره موی: ﴿وه جهنگیان له گه لدا بکه ن هه تا شریک و به لا و موسیبه ت نامینی ت له نا و موسلمانان دا و یه که سر هه مو دینه نا و نایینی ئیسلامه وه که ریازی خوا یه﴾ نه منال ۳۹. به ئی نه م نایه ته ی ئیره یه که م نایه ته که جیهادی فره ز کرد له سه ر موسلمانان به لام نایینی خوا ده ست دریزی به ناروا دانه نی ت له

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمْ وَالْقَبْلَ مِنْ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۱۹۱﴾ فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۹۲﴾ وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَالْعَاقِلِينَ ﴿۱۹۳﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَأَقْتُلُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۹۴﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۹۵﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا بِرُءُوسِكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفَدْيُهُ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ مِنْ صَمَعٍ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَرِحْ وَسَبِّحْ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَأَقْتُلُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۹۶﴾

هه رله یه نیک بیت، بریایم نه مه یه نایینی داد په ره رو مرو قدوست ته نانه ت ماوه به موسلمان نادات که ده ست دریزی و زیاده ره ی بکات دزی بی باوه ران و کوژراوه کانیان ناشیرین بکات ته نانه ت سته م ئی کرا و نه گهر زیاتر له مافی خو ی ههنگاو نا دزی سته م کار نه وه نه بیته وه به سته م کار و سته م کار به سته م ئی کرا واده نریت. پیغه مبه ری خوا ده فره موی: تاقمیک سته میان ئی کرا له پاش دا خودا زالی کردن به سه ر سته م کاران دا به لام له سنوو در په رین و نیشی ناروه ایان دزی سته م کاران نه نجام دا له بهر نه وه خوا باره که ی گو ی و تو له ی ئی سه ندنه وه. ژور جار په رسیار ده کریت جا کاتیک که ئیمه باوه ردارین و دوژمنانمان بی باوه رن ده ی بۆ نه وان زال ده بن به سه رماندا؟ ئیمامی عومهر هه رکات سو پایه کی ره وانه ده کرد پئیانی ده وت: (وَأَمْرُكَ وَمَنْ مَعَكَ أَنْ تَكُونُوا أَشَدَّ اجْتِرَاسًا مِنَ الْمُعَاصِي مِنْكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ، فَإِنَّ ذُنُوبَ الْجَبَشِ أَخَوْفٌ عَلَيْهِمْ مِنْ عَدُوِّهِمْ، وَإِنَّمَا يُنْصَرُّ الْمُسْلِمُونَ بِمَعْصِيَةِ عَدُوِّهِمْ لِلَّهِ، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَمْ تَكُنْ لَنَا بِهِمْ قُوَّةٌ، لِأَنَّ عَدَدَنَا لَيْسَ كَعَدَدِهِمْ وَلَا عَدَدُنَا كَعَدَدِهِمْ، فَإِنْ اسْتَوْفَيْنَا فِي الْمَعْصِيَةِ كَانَ لَهُمُ الْفَضْلُ عَلَيْنَا فِي الْقُوَّةِ وَلَا تَقُولُوا

إِنْ عَدُّنَا شَرًّا مِّنَّا فَلَنْ يُّسَلِّطَ عَلَيْنَا، فَرُبُّ قَوْمٍ سَلَّطَ عَلَيْهِمْ شَرًّا مِنْهُمْ، كَمَا سَلَّطَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمَّا عَمِلُوا بِمَسَاحِطِ اللَّهِ كَفَارًا الْمَجُوسِ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا/ فرماندهدم بهسهر خۆت وئهوانه‌ی که له‌گه‌ل تۆدان که خۆپاریزتر بن له گوناح تا دوژمنه‌کانتان ئه‌وسا به‌دلنیاپیه‌وه گوناحی سه‌ربازده‌کان پهر مه‌ترسی تره له‌لای من تا دوژمنه‌کانیان، موسلمانان ههر به بۆنه‌ی گوناحی دوژمنه‌وه یارمه‌تی دهره‌ین و ئه‌گهر ئه‌وه نه‌بواپه ئیمه ئه‌و هیزه‌مان نه‌ده‌بو، چونکه نه‌ژماره‌مان به ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی ئه‌وانه و نه‌سازو به‌رگی جه‌نگیمان وه‌ک ئه‌وانه، جا ئه‌گهر له‌تاواندا هاوتا بویه‌وه ئه‌وان له‌هیزدا له‌ئیمه به‌هیزترن و نه‌لین: دوژمن خراپ ترن له‌ئیمه بویه ههرگیز زāl نابن به‌سهر ئیمه‌دا، ئه‌وسا زۆرگه‌ل بوون خراپتر له‌خۆیانیان به‌سهردا زāl کراوه ههر وه‌ک زالبو به‌سهر به‌نی ئیسرائیلیدا کاتێ که ئیشیان کرد به‌و جۆره‌ی که خوا پێی ناخۆش بو ناگره‌پرستانێ فارس که له ناو ماله‌کانی خۆیاندا سووک و رسوایان کردن} بوخاریش له ئه‌بودهرداوه ئه‌م قسه‌یه‌ی هیناوه‌که (أَيُّهَا النَّاسُ عَمَلٌ صَالِحٌ قَبْلَ الْغَزَا، لَا كِبَافٍ وَلَا جَبَانَةٍ / ئه‌ی خه‌لکینه کرداری چاک پێش ده‌ستکردن به ههر غه‌زایه‌ک، نه درۆ هه‌بیت، نه‌گزی).

له ههر کوێیه‌کدا پێیان ده‌گه‌ن لێیان بده‌ن و ده‌ریان که‌ن له‌و شوێنه‌ی که ئیوه‌یان ده‌رکردوه و هاوه‌ل دانان بۆ خوا زۆر زۆر گه‌وره‌تره له کوشتن، ئیسلام ئایینی ناشتی و ئارامیه له به‌ر ئه‌وه هه‌ندێ کات و هه‌ندێ جیگای داناوه که شه‌ریان تیدا نه‌کریت، له‌و جیگایانه شاری مه‌که‌یه وه‌ک ده‌فه‌رموئ: نابێ شه‌ر بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌و بێ باوه‌رانه دا له‌لای (مسجد الحرام) که‌شاریکێ ئه‌منه چونکه ئیره‌هیم وتی: خواپه ئه‌م شاره بکه‌ی به شاریکی ئه‌من و الله یش دوعاکه‌ی ئی وهرگرت جا نابیت له‌و جیگایه‌دا شه‌ر بکریت تا ئه‌و کاته‌ی که ئه‌وان شه‌ر ده‌که‌ن له‌گه‌ل ئیوه‌دا، جا ئه‌گهر ئه‌وان شه‌ریان کرد له‌و شوێنه‌دا ئیوه‌ش شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه‌ن ههر ئاوه‌هایه تۆله‌ی کافران واته مادام ئه‌وان ریزی ئه‌و جیگا پیرۆزه‌یان نه‌گرت ئیوه‌ش تۆله‌یان ئی بکه‌نه‌وه به‌لیدانیان با له‌ویش دابن. هتته به مانای سزاو

مه‌شغول کردن و شيرك هاتوه له قورئان دا، لێره‌دا ئیمه به شيرك مانامان کردوه ههرچه‌نده مه‌شغول که‌رو سزا ده‌ری خاوه‌ن باوه‌رانیش بون.

جا ئه‌گهر وازیان هیناوه شه‌ریان نه‌کرد ئیتر ئیوه‌ش شه‌ر نه‌که‌ن، ئه‌وسا بێگومان خوا خواپه‌کی ئی خۆش بوو میهره‌بانه. میهره‌بانێ و سۆزی خوا ئه‌وه‌نده زۆره ته‌نانه‌ت کافرانیش ده‌گریته‌وه.

جا ئه‌بێ ئه‌وه‌نده شه‌ر بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌واندا تا شه‌ر که شيرك به‌شیکێ ههره گرنگی شه‌ره نامینیت جا ئه‌گهر وازیان هیناخۆ ئیتر ده‌ست درێژی و شه‌ر نیه مه‌گهر دزی ستم کاران و موشریکان.

که‌واته ئه‌بێ شه‌ر بکه‌ن هه‌تا ئه‌وکاته‌ی که ههر ئایینی ئیسلام به‌رنامه‌ی مروّف ده‌بیت و هه‌مو جیهان دیته ژیر سێبه‌ری ئیسلامه‌وه و شه‌ر کوژایی پیدیت وه‌ک وتراوه: "الْجِهَادُ مَاضٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ/ جیهاد هه‌تا رۆژی قیامه‌ت به‌رده‌وامه" فه‌رموده‌ی سه‌حیحیش پشتی ئه‌م مانایه ده‌گریت، ئینجا ده‌فه‌رموئ: جا ئه‌گهر وازیان هینا له ده‌ست درێژی و ناماده‌ی فرمانه‌روایی ئایینی الله بوون با خۆیان به کافری بمیننه‌وه ئیوه بۆتان نیه بلین: ده‌بێ موسلمان ببن له‌به‌ر ئایه‌تی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ/البقرة: ۲۵۶ / زۆرنیه له‌وه‌رگرتنی ئایین دا﴾ (زāl) واته موشریک. چونکه گه‌وره‌ترین زۆلم بریتیه له شيرك واته تا موشریک هه‌بیت شه‌ر هه‌یه. وه ئه‌مه سونه‌تی الله یش که حه‌ق و ناحه‌ق، ئیمان و کوفر له دزایه‌تی یکه‌تر دابن. والله اعلم.

مانگی حرام به مانگی حه‌رام و هه‌مو حورمه‌ت شکاندنێک تۆله‌ی هه‌یه، واته: ههر تاوانێک ئه‌نجام بدریت تۆله‌ی هه‌یه به تاپه‌ته‌ی ئه‌و تاوانانه‌ی که به ئاشکرا ده‌کرین ده‌بێ تۆله‌ی به ئاشکرا ئی وهرگرتیت تا خه‌لکی له‌وتاوانانه بسله‌ویته‌وه.

به‌ئێ ئایینی ئیسلام ئایینی برایه‌تی و ناشتی یه‌و بۆ سه‌پاندنی ناشتی ئالای جیهادی به‌رز کردوه‌ته‌وه و نابێ له به‌رامبه‌ر نه‌فس نزمان و ده‌ست درێژی که‌رانه‌وه ده‌سته‌وسان دانیشی و ته‌ماشاکه‌ر بیت. بویه الله ده‌فه‌رموئ:

هر كهسې دهست دريژى كرده سهرتان نيوش دهست
دريژى بكه نه سهرى به ههمان شيوه، ناشكرايه بهر بهرچ
دانه وى بى باومړان دهست دريژى نيه به لكو شتيكى
جوان وپه سهندى لای ههموانه، جابه كار هينانى وشى
(فَاعْتَدُوا) بؤ هاوچه شنى (المشاكلة) وشى پيش خويته
كه له رهوان بيژيدا شتيكى جوان و په سهنده.

ئينجا دهفهرموى: له خوا برسن، هينانى وشى تهقوا
ليرمدا زور به تامه چونكه مروقى ستم ليكراو نه گهر
دهستى پيدا كړد زور جار له سنوور تيده پيړئو له مافى
خوى زياتر دمروات الله ترس له خوى دمخاته بريده و تا له
سنور تيته پيړئو دوجارى سزاي دواروژوو تانه و تهره
دنيايش نه بيته وه، واته: ناينى ئيسلام په پيروهانى خوى
فيري له سهر خويى و ئى بوردن و هه وسه له دهكات هر
چونى فيري نازايى و نه ترسى و گيان فيداييان دهكات بزانه
كه زور ستم ئى كراو هه به له روژى قيامه تدا ستم كاره
چونكه بؤ نموونه ستم ئى كراو باى ده دينار ستمى ئى
كراو به لام نه و باى سهد دينار جنوو غه يبه و باسى
ستم كارمكه ي كرده ناشكرايه خوى داناو كاربه جى
دادگهره و ميزانه كه ي له زهره كه مريش دهخوئيته وه.

به ئى بهم ته مى كړدنه جوانه مروقى خاوهن باومړ پله ي
به رز دميته وه و الله يش دمي به ياريدهدرى و رى
پيشاندهرى و كه دهفهرموى: جا بزنان كه الله له گهل
پاريزكاران دايه ناشكرايه كه جيهاد و خه بات له پيناوى
خواد پيوستى به جهك و چوله و يارمه تى هه به بويه
دهفهرموى:

خهرجى بكه نه له ريگاي خواداو به دهستى خوتان
خوتان نه فهدوتين و چاكه بكه نه بيگومان كه خوا چاكه
كارانى خوش دهويت. واته نه گهر جيهادتان نه كړدو مالتان
نهدا له ريگاي خوادا بؤ به هيز كړدى كاره جيهاديه كان
نه وه به دهستى خوتان خوتانتان له بهين برده.

نهم نايه ته پيروژه گرنگى مال سهرف كردنمان پيشان
دهدات بؤ به هيز كړدى ناين و جيهاد له پيناوى
نه هيشتنى بت به رستى و كوفرو ستمدا به داخه وه
هه نديك به هله ماناى نهم نايه ته دهكه نه و كاتيك كه

مه سه له ناين و پاريزگارى له ناين ديتنه پيشه وه دهلتن:
به دهستى خوتان خوتان له بهين نه بهن. به راستى نهم
نايه ته بؤ نه وه نه هاتوه و كه ريوايه تكراره له نه بو نه يوبى
نه نساريه وه كه يكه م كهس بوو له مه دينه دا ميواندارى
پيغه مبهري کرد دهلتن له شهرى روما بوين له شارى
هوسته نته نيه له و كاته دا يه كيك له ياره كانى پيغه مبهري
خوى كړد به ناو ريژى كافران داو شهرى كړد تا شهيد بو
هه نديك له ياره كان وتيان: نه وه به دهستى خوى خوى
خسته هيلاكه ته وه، نه بو نه يوبى نه نسارى گووى ئى بوو
وتى: نهم نايه ته به هله مانا مه كه نه نهم نايه ته بؤ نيمه
دابه زى كاتى كه پيغه مبهري ته شريضى هينا بؤ مه دينه
نيمه وازمان له زمراعت و شتى خومان هينا هر خه ريكي
جيهاد و نه نجام دانى كاري جيهاد بوين كاتى كه پيغه مبهري
سهركه وت و خه لكيتى زور باومړى هيناو موسلمان و
موجاهيد زور بوون نيمه خه لكى مه دينه كو يونه وه له
بهينى خومان دا پرس و رمان به يه كتر كړد كه با نيمه
نير واز له جيهاد بينين و با خه ريكي مال و زمراعت ته كه ي
خومان بين چونكه ئيستا خه لك زور بوو پيوست به
نيمه نيه، وتى: له كاته دا نهم نايه ته هاته خواره وه
فه رموى: نهك خه ريكي زمراعت و شت ببن نه فهدو
بكه نه له ريگه ي خوادا نه گهر هاتو واتان نه كړدو وازتان له
جيهاد هينا نه وه خوتان خستوته هيلاكه ته وه ئا نه وه يه
ماناى نهم نايه ته پيروژه، جا نه بو نه يوبى يارمه تى دريش
له م شهردا شهيد بوو رحمه تى خوى ئى بيت بؤ خوى و
زانيارى و كرداره جوانه كانى.

به ئى نه و كه له پياوه موجاهيده زور پير ببوو به لام
ته مهنى هر له جيهاد دا برده سهر و دى هه رمو ناتوانم
دابنيشم خوا دهفهرموى: دهرجن بؤ جيهاد سوكتان و
هورستان ته و به: پييان دهوت ناخر تو پيرى نه ي هه رمو
هيج نه بيت ژماره ي موسلمانان زياد دهكه م و كافريكيش به
خومه وه خهريك دهكه م له باتى نه وه ي كه گهنجيك شهيد
بكات با من بكوزيت.

جا با نيمه ي موسلمان ته ماشاى بيرو راى نهم موسلمان
بكه ي و بزاني نيمه له كوئين و نه وان له كوئين به ئى نا بهم
شيويه نه وان دينيان گهيانده به نيمه، به لام به داخه وه

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
مِلَّمَهُ اللَّهُ وَكَرَّوْذُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الْقَوَىٰ وَأَتَقُونَ
يَتَأُولَى الْأَنْبِيبِ ﴿١٣٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ
عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿١٣٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣٩﴾
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْ مَناسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنْ النَّكَاسِ مَنْ
يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خَلْقٍ ﴿١٤٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آدَبَ النَّارِ ﴿١٤١﴾
أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٤٢﴾

ئىمە چىمان كۆرگەن دىنەن چۆن ۋا بەش بەش ۋا بىچى
بىچىمان كۆرگەن ھەر كەسك بە گۆشەيەكە ۋە مەشغۇلە
خۇشى لە ھەمە كەس پى راسترە؟! ئىنجا ئاللاھى
يەككى تر لە ياسا بەرزەكانى ئىسلامان بۇ دىكەتە
دەھەرمۇ؟

حەج و عومرە تەواو بکەن بۆ **الله** نەك بۆ رابواردنو
 کە یزو سەیران و خۆهەلکێشاندن ئەگەر کاتێ بۆ حەج و
 عومرە کەوتنە رێ و مەنع کران ئەوە ئیتر بگەرێنەوه و
 جێتان بۆ هەل سوورپا لە حەیان سەری بپرن و نابێ
 سەرتان بتراشن هەتا ئەو حەیانە ی کە پێی دەلێن هەدی
 نەگاتە جیگای خۆی و سەر نەبرێت واتە: ئەو کەسە ی کە
 چووە حەج تا رەجمی شەیتان نەکات نابێ ئەو حەیانە
 سەربەرپێت بەلام ئەگەر مەنعیش کرا لەو جیگایەدا سەری
 بپرێت ئینجا سەری بتاشی، خۆ ئەگەر کابرا دوچار ی
 تەنگو چەلەمە بوو خۆی و حەیانەکە ی بۆ نەگەیشتنە
 جیگا و کاتی دیاری خۆی یان سەری بە ھۆی نەتاشینەوه
 ئەسپێ و ئازاری پەیدا کرد **الله** بپارەکە سووک دەکاتەوه و
 دەفەرموێ: ھەر کەسێ لە ئێوە نەخۆش کەوت یان سەری

ئەسپىي پەيدا كىرد ناچار بو كە سەرى بىتاشت ئەو
تاوانبار نابىت ئەو دەبى كەفارىت بىدات لە رۆژو يان
چاكە كىردن يان ھەيوان سەر بېرىن، بىزنىك يان مەرىك جا
ئەگەر ھات و ترستان نەماو چوون بۆ ھەج و ھەجىتان كىرد
كە ھەجىش سى جۆرى ھەيە واتە بە سى شىو ئەكرىت
يەككىيان بىي دەوترىت: تاك كىردنەو ھە (الافراد) ئەو ھە
كە ھەج بكات لە كاتى ھەجداو لە دواى دا عومرە دەكات.
جۆرىكى تىرى: بەيەكە ھەلكان (القران) بە كە بە يەك نىەت
ھەردووكيان ئەنجام دەدات.

جۆرىكى تىرى لەزەت وەرگرتنە (التمتع) ئەودىيە كەكبازا
لە پېش ھەجدا لەمانگى ھەجدا عومرىيەك دەكات و
ئىسراھەت دەكات و لىباسى عادى دەپۆشەت ھەتا كاتى
ھەج ئىنجا ئىحرام دەپۆشەت و ھەجكەيشى ئەنجام دەدات،
جا ئەگەر بەم دووشپۇدى ئاخىرە رەفتارى كىرد، واتە
عومرەوھەج ى بەيەكەوھە ئەنجام دا يان عومرى بەر لە
ھەج ئەنجام دا ئەو دەپۆيىستە لە سەرى كە بە گۆيىرى
تواناى خۇى ھەيوانىك سەر بېرېت وەك دەفەرەمۇئ: ئەودى
كە لە دەستى دېت لە ھەيوان بىزنىك يان مەرىك جا ئەگەر
كەسىك دەسلاتى ھەيوانى نەبو ئەوسابا سى رۇز رۇزۇو
بىرېت لە كاتىك كە لە ھەج دايەو لە پاشان كە گەراپەوھە
بۇ ناو مال و خاوخىزانى خۇى دەپ ھەوت رۇز رۇزۇو
بىرېت كە دە رۇزى تەواو دەكات. ئەمە بۇ كەسىكە كە
خەلگى مەكە نەبېت بەلام ئەو كەسانەى كە خەلگى مەكەو
دەروربەرى بن ھىچيان لەسەرنىيە چۈنكە دەفەرەمۇئ:
ئەمە بۇ كەسىكە كەوا ئەھلەكەى لەوئى نەبېت و خەلگى
ئەوئى نەبېت،

ئىنجا دىھىرمۇي: لە خوا بىرسىن، واتە: ئەو كەسئەي كە
ئەيئەنەئۇ ھەج بىكەن با ھەجھەكەيان تەواو بىت و
مالئەكەيان ھەلەل بىت بە پىي تەوانا زەھمەت بۇ ھەك
دروست نەكەن وپپويستە ھەلگى تىرىش لە خوا بىرسىت
وزەھمەت بۇ ھاجيان دروست نەكات و ئەينە پەرج لەسەر
رىگاي ھاجيان دا و بزەنن بەبىشك كە ﷲ زۆر زۆر بە
ھىزە لە تۆلە سەندەنەودا، جا كەسانىك دەستىرىزى بىكەن
يان مافى ھەج رەايەت نەكەن با بزەنن كە بەر تۆلەي خوا

دەكەون و تۆلەي خواش سەخت و بەهێزە. ئینجا خۆی گەرە کاتی حەجمان بۆ باس دەکات و دەفەرموی:

﴿حَجَّ لَه جَهَنَد مَانْگِی دِیاری کراو دایه بریتیه له شهوال و زیلقه عەدەو دەرۆژی سەرەتای زیلجەنەم دوو مانگو دە روژه مانگی حەجن وه ئیحرامی حەجیان تیدا دەپۆشیت و کاتی ئەنجام دانی حەج کۆی عەرەفات و روژی عەرەفیه واتە روژی نۆی مانگی قوربان حاجی دەبیت لەکۆی عەرەفات بیت جا ئەوکەسەي که ئیحرامی حەجی پۆشی و حەج پێویست بو له سەری دەبی خۆی له تاوان بپاریژی وەك دەفەرموی: حیماع لەگەڵخیزانداکردن نیە و له سنوری ئایین دەرچون نیە. وه بهم وشەیه هەمو تاوانیک دەگریتەوه چونکە هەمو تاوانیک دەرچونە له سنوری خوا، ئاشکرایە که تاوان له هیچ کاتیکدا بۆ مەرۆف نیە، بەلام له و کاتەدا گوناھەکەي گەورەترەو سزاکەي سەختەرەو دەفەرموی: ناکۆکی و مشتومر نیە له کاتی حەجدا بەلکو پێویستە حاجیهکان به چاکەو چاکە کاریهوه خەریک بن بۆیه دەفەرموی: هەر ئیشیکي باش که ئیوه ئەنجامی بدن خۆی گەرە پێی دەزانی و پێزانی خۆایش پاداشت دانەوهیه، ئینجا دەفەرموی: تیشو ببەن بۆ حەج و بزانی که باشترین تیشو بریتیه له تەقواو له خوا ترسان و خۆ پاراستن له گوناخ، جا له من بترسن ئەي خاوەن عەقلان.

دەلێن: له پێشدا هەندیک دەچوون بۆ حەج و دەیان وت: ئیمە میوانی خۆیان و خواردن و شتیکیان لەگەڵ خۆیاندا نەدەبرد و دەیان وت: پێویستە اللّٰه رزقمان بۆ بنیريت دیارە ئەوان بهم شیوهیه رفقارەیان دەبوون به بار به سەر خەلکەوه بۆیه اللّٰه تەمیی کردن و فەرموی: ﴿وَكَرُّدُوا: تیشوو ببەن﴾ جا ئەگەر له رێگادا کەمو کورپیهکەتان بۆ پەیدا بوو انشاالله خوا پەکتان ناخات، بەلێ ئەگەر له خوا ترسن با خۆتان نەکەن به بار به سەر موسلمانانەوه. پێغه مەبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ﴾. / ابن ماجه، صححه الالباني / هەر کەسێک حەجی ئەم ماله بکات، حاجیماع نەکات لەگەڵ خیزانیدا و له سنوری ئایین دەرئەچیت، ئەگەر پێتەوه بۆ مال وەك ئەو

روژهی دایکی بویهتی { ئینجا اللّٰه باسی کرین و فرۆشتنمان بۆ دەکات له کاتی حەجدا و دەفەرموی:

﴿گوناختان ناگات ئەگەر برۆن له فەزل و بەرەکەتي خۆی خۆتان شتیک پەیدا بکەن، واتە کەسێک بجیت بۆ حەج و کەسابەت بکات گوناھی ناگات، مادام کەسابەتەکەي حەرام نەبیت، به پێچەوانەي ئەوهي که هەندیک کەس دەلێن: کابرا نەچوو بۆ حەج بەلکو چوو بۆ بازارگانی ئەمە قسەیهکی هەلەیه، بەلام ئەگەر نیەتي تەنها کەسابەت بوو ئەوه پاداشتی حەجەکەي بۆ نابیت چونکە پێغه مەبەرمان ﷺ دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ﴾ / مسقط عليه / پاداشتی کردارە چاکەکان بەستراوه به نیەتە کەیانەوه. جا ئەگەر به نیەتي حەج چوو و وتی / لهو سەرەوهش شتیک بۆ خۆم دێنم ئەوه تاوانبار نابیت، بەلکو ئەو جوړە کەسابەتە يەکیکە له حیکمەتەکانی حەج و وەلامدانەوهي بەشیکە له نزاکانی ئیبراهیم ﷺ واتە بردنی کەل و پەلی پێویستی ئەو جیگایه و کرین و فرۆشتن، شتیکی رهواو چاکە له کاتی حەجدا هەر وەك چۆن له کاتی غەیری حەج دا.

ئینجا دەفەرموی: له کاتیکە که له کۆی عەرەفات هاتنه خوارهوه، کێوهکە هەندیک له ژوو و مەکەوهیه که ئەبی روژی عەرەفه لهوئ بن تا روژی ناوا دەبیت، وه هەر له بهیانی روژی عەرەفهوه تا مەغریب ساتی لهو شوێنە دا بیت ئەوه حەجەکەي دروستەو ئەگەر ئەومندە فریا نەکەوت حەجەکەي بۆ حیساب ناکریت. جادوا به دواي ئەو هاتنه خوارهوه له لای (مەشعەر لەهرام) دا یادی خوا بکەن. مەشعەر لەهرام شوێنیکە پێی دەلێن موزدەلیفه له عەرەفات که دێنە خوارهوه دێنە ئەوي، پێغه مەبەري خوا ﷺ له عەرەفات نوێژی مەغریبی دوا خست و ئەي کرد تا هاتە موزدەلیفه، ئینجا لهوئ نوێژی مەغریب و عیشای به يەکەوه به يەك بانگو دوو قامەت کرد، ئاشکرایە که نوێژ گەورەترین یادی خوايه، یادی خوا بکەن هەرچۆن که ئەو رێنمایی کردوون و کات و جیگای بەندایەتي بۆ دیاری کردون، ئەگەر چی ئیوه له پێشەوه لەم بارەوه له ریزی ئەو کەسانەدا بوون که لاری بوون کەوا بوو مادام ئەمڕۆ

ئِيَّوَهُ لَه سايه‌ی لوتفی په‌روه‌ردگار دوه ریځای راستان دوزیو دته‌وه پټیوښته له سهرتان سوپاسی ئه‌م نیعمه‌ته به ترخه بکه‌ن، ئه‌م قسه‌یه پی‌شه‌کی له باره‌ی هوره‌یشه‌وه‌یه که خویان له خه‌لک به جیا دوزانی و له مه‌شعرو له‌رامدا ددوه‌ستان و نه‌ده‌چونه سهر دوه بۆ عه‌رفه‌ت بۆیه خوا فرمائی پیدان و هه‌رموی:

﴿١٢٩﴾ له پاشدا بی‌نه خواره‌وه له کوپوه خه‌لکی دپنه خواره‌وه خوتان جیا مه‌که‌نه‌وه له خه‌لک. واته ئایینی پی‌روزی نی‌سلام هه‌مو مرو‌قه‌کان به یه‌ک چاو سه‌یر ده‌کات و ماوه نادات که‌س خوی به‌سپینیت به سهر که‌سی تر دا به‌لکو ده‌فه‌رموی: داوای ئی خو‌ش بوون بکه‌ن له خوا به‌بیگومان خوا خوایه‌کی ئی خو‌ش بوو می‌هه‌ربانه. له راستی دا نی‌ستغفار بۆ گونا‌حه‌چونکه به‌نده له‌وعیاده‌ته‌ی که ده‌یکات که‌م و کوری هه‌یه، جا به‌و شی‌وه‌یه ئه‌و که‌م و کوریانه پرده‌کریته‌وه، له‌سهر ئه‌م رینماییه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ زور کات که سه‌لامی نو‌یژی ده‌دایه‌وه سی جار ده‌یفه‌رمو: (استغفر الله) و له پاش نو‌یژ سی و سی جار سیحان الله وه سی و سی جار الحمد لله و سی و سی جار الله اکبری داناوه چه‌ندین دوعای تر که له هه‌مو نی‌ستغفار ده‌کان گه‌وره‌تر نه‌مه‌یه: {اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُ عَنِّي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ} ئه‌مه پی‌ی ده‌وتریت گه‌ورده‌ی هه‌مو نی‌ستغفار ده‌کان (سید الاستغفار) چونکه لی‌رده‌ی کابرا نی‌عتراف ده‌کات به خوایه‌تی و ده‌سه‌لات و هی‌زی په‌روه‌ردگار و بی هی‌زی و تاوانی خوی له ئاستی خودا داو ئه‌م نی‌ستغفاره‌ی پاش عیبادت، تیماری دوو نه‌خو‌شی گرنگ ده‌کات یه‌که‌میان: وه که له پی‌شه‌وه وتمان تا که‌م و کوری ئه‌و عیبادته چاره‌سهر بکات و دوو هه‌میان: تا کابرای عیبادت که‌ر له خوی بایی نه‌بیت و خه‌رمانی کرده‌وه‌کانی خوی نه‌سوتینیت و هه‌ست به که‌می خوی بکات سه‌بارت به په‌روه‌ردگاری. جا پی‌غه‌مه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموی: {وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مِوَقَّتًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمَسِّيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ

مُوقِّنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ/البحاري/ههر که‌سیک ئه‌وه بل‌ی به‌رو‌ژ که دل‌نیابی پی‌ی جا له و رو‌ژدا پی‌ش ئه‌وه‌ی که شه‌و بیت به‌ریت، ئه‌وسا ئه‌وه به‌هه‌شتیه، وه‌ههر که‌سیک ئه‌وه بل‌ی به‌شه‌وو که دل‌نیابی پی‌ی، جا له و شه‌ودا پی‌ش ئه‌وه‌ی که‌رو‌ژی ئی بی‌ته‌وه به‌ریت ئه‌وسا ئه‌وه به‌هه‌شتیه}

له دایکی باوه‌ردار نه‌وه عایشه (ره‌زای خوی ئی بیت) هاتوه که: {كَانَ قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ دِيْنَهَا يَقْفُونَ بِالْمُرْدَلِقَةِ وَكَانُوا يُسَمُّونَ الْحُمْسَ وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقْفُونَ بِعَرَفَةَ فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ أَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَبِيَّهُ ﷺ أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ فَيَقِفَ بِهَا ثُمَّ يُقِصَّ مِنْهَا فَعَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ/مسلم وغيره/ هوره‌یش و ئه‌وه‌ی که له‌سهر ری‌جکه‌ی ئه‌وان بون له‌موزده‌لیفه دوه‌ستان و پی‌یان ده‌وتن حومس، نی‌تر هه‌مو عه‌رب له عه‌رفه‌ت دوه‌ستان جا کاتی که نی‌سلام هات خوی ده‌سه‌لاتداری به‌شکو فرمائی کرد به پی‌غه‌مبه‌ره‌کی که بجیته عه‌رفه‌ت و له‌ویدا بوه‌ستیت، پاشان له‌ویوه بیته خواره‌وه، ئا ئه‌وه‌یه مانای هه‌رمایشته‌که‌ی ده‌سه‌لاتداری به‌شکو ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾}

﴿٢٠٠﴾ ئه‌وسا ههر کاتیک که مه‌ناسیک و پی‌ویسته‌کانی چه‌جتان به جی هی‌نا، جا یادی خوا بکه‌ن هه‌روه‌کو چو‌ن یادی باب و باپیرانی خوتان ده‌که‌ن. ده‌لین له پی‌ش نی‌سلام دا دواي ئه‌وه‌ی که چه‌جیان به جی ده‌هینا ههر که‌س ده‌هات به‌شان و بالی باب و باپیرانی خوی داو ده‌بو به‌ خو‌هه‌لکیشان، نی‌سلام هات ئه‌و شته بی سو‌ده‌ی وه‌ک باقی شته‌کانی تر لای‌ردو هه‌رموی یادی خوا بکه‌ن و ده‌و ئه‌و یادانه‌تان یان له‌وه‌ش زیاتر یادی خوا بکه‌ن و مه‌زان که‌وا چه‌ج ته‌واو بووه نی‌تر نی‌شتان ته‌واو بووه، نه‌خیر پی‌ویسته زیاتر خوتان به یادی خواوه خه‌ریک بکه‌ن و زیاتر سوور بن له‌سهر ئه‌نجام دانی ئیشی جاک هه‌روه‌ک له سو‌ره‌تی (ئین‌سراح) دا به پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿هَر كَاتِيْكَ كَه تَوَّ لَه دَعْوَمَت وَ بَانْگَه‌وَاْزِيْ كَرْدَنِيْ خَه‌لْک بُوِيْته‌وه ئه‌ی محمد ﷺ و امه‌زانه که نی‌تر ده‌بی نی‌سراحت بکه‌یت به‌لگوده‌بی خو‌ت مان‌دو بکه‌یت و عیبادته زیاتر بکه‌یت﴾ ئه‌وه بوو پی‌غه‌مه‌رمان ﷺ له

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ إِلَهَ الْهَادِ ﴿٢٦﴾ وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعَبَادِ ﴿٢٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْخُلُوا فِي السِّلَاحِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْفُجَارِ ۖ وَأَلَمَلَيْكُمْ ۖ وَفُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ فَتُجَعَّلُ الْأُمُورُ ﴿٣٠﴾

ئەو كەسەي كە پارىزكار بىتو لە خوا بترسىت ئەم پاشو پېش خستنه تاوان نيهو لە خوا بترسنو بزائن بە راستى كە نىوہ لای خوا كۆدمكرينهوہ بۆ حيساب دواى ئەوہى كە مروڤهكان ھەر يەكەو لە گۆشەيەك دا كەوتوہو لە ناو خاكدا رزيوہ، لە راستيدا كۆبوونەوہى ئەمروى حاجيەكان لە سەرانسەرى جيهان دا بى جياوازی لە رەنگو نەژادو زمانداو بە يەك لىباسى سادەى نەدووړاو بەلگەيەكى بچوكى ئەو كۆكرەنەوہ گەورەيەى رۆژى قيامەتە، بەراستى ھيچ دەسلەدارىك نيهى لەم جيهانەدا ئاوا خەلك لەھەمورەنگوزماندا بەبى زۆرو بەمالوبەكەيى خويان لەجىگايەكدا كۆبكاتەوہ بەلام ﷻ كۆيان دەكاتەوہ!! ئينجا وەسفىكى تری دووړوہكانمان بۆباس دەكاتو دەفەرموئ:

﴿٣١﴾ ھەندئ لە خەلك ھەيە كاتى لە باردى دنياوہ قسە دەكەن سەرت سووړ دەمىنىت لە جوانى و شيرىنى قسەكانى بۆ نمونە دەلئت: خەلكى دەخەينە خوشيەوہو مافى مروڤ رىعايەت دەكەين ومروڤ بەرەو پېشكەوتن دەبەين و ولات ئاوەدان دەكەينەوہ..و..ھتد. لە عەينى كاتيشدا خوا ئاگادارە بەوہى كە لەناو دليدايەو قسەو دلى وەك يەك نين

مالەوہ ئەوہندە نويزى كوردبوو ژير پي پيرۆزى شەق شەق ببو، ئينجا خواى گەورە كە زاناو بيسەرو بينەرى نيەتو كردارەكانى ئيمەيە ئيمە دەكات بە دوو بەشەوہو دەفەرموئ: ﴿خەلكى وا ھەيە ھەر داواى دنيا دەكات بۆنمونە، دەلئ خوايە سەروەتو سامانى زۆرم پى بدە خوايە ژيانم خوش بكە ئاوەھا دەپارتيەوہ خواى گەورەش دەفەرموئ: بۆ ئەوانەى كە ئاوا دەلئەن لە رۆژى قيامەت دا ھيچ بەشيكيان نيه چونكە ئەوان ھەر دنيايان داوا كردوہ﴾

﴿٣١﴾ وە ھەندىكى تريس لەوان ھەيە كەدەلئەن:خوايە لە دنيادا چاكەمان بدمرئو لە قيامەتيش دا ھەر چاكەمان بدمرئو بمان پاريزە لە ئاگر.

﴿٣٢﴾ ئەوانە بەشيكى گەورەيان بۆھەيە لەو كارو كۆشەى كە دەيكەن و بە راستى خواى گەورە بە پەلەيە لە حيساب كردندا، واتە:زوو حيساب دەكاتو كارو كۆششى كەس بە زايە ناچيت و ئەو كەسانەى كە بەم شيوەيە دەپارتيەوہو داواى خيرى دنياو قيامەت دەكەن پارانەوہكانيان زۆر پەسەندە، چونكە بەم پارانەوہديان سيفەتتى سەخاوتو فراوانى و بەخشنەدى خوا دەسەلئەن ھەر بۆيە زۆرتەين دوعاى پيغەمبەر ﷺ ئەوہ بووہ بە راستى نزايەكى زۆر پەرمانايە چونكە ھەمو چاكەى دنياو ھەمو چاكەيەكى دوا رۆژيشى تيداىە.

﴿٣٣﴾ وە يادى خوا بكەن لە چەند رۆژىكى ديارى كراودا كە سى رۆژى پاش ھەجە (ايام التشرىق) وە لەو ياد كردنەوہيە قوربانى كردن و رەجمى شەيتان كردنى حاجيان لە ماوہى ئەو سى رۆژەدا بەلام بۆ كەسيك كە پەلەى بوو دەتوانيت لە دوو رۆژدا ئەو سى رەجمى شەيتانە ئەنجام بەدات وەك دەفەرموئ:چا كەسيك كە پەلە بكات لەو دوو رۆژەدا ئيشى ئەو سى رۆژە ئەنجام بەدات گوناھى ناگاتو كەسيكىش دواى بخاتو لەم سى رۆژەدا تەواوى بكات گوناھى ناگات واتە بە كەيى خۆتانە دوو رۆژ دواى ھەج ئەمىننەوہيان سى رۆژ پيغەمبەرى مەزن ﷺ دەفەرموئ: {أَيَّامُ التَّشْرِيقِ أَيَّامُ أَكْلِ وَشَرْبِ وَذِكْرِ لِلَّهِ /مسلّم/} ئەم رۆژانە رۆژى خواردن و خواردنەوہو يادى خودايە {بۆ

يان هه‌میشه له‌سهر قسه‌کانی خوا ده‌گری به شایه‌تو ده‌لئ خوا شایه‌ته که من نه‌و قسانه‌ی ده‌یکه‌م له دله‌مه‌وه‌یه. له‌حالیکدا که‌ئه‌و لاسارو نه‌گونجاوو شه‌ره‌نگیزه. به‌لئ له قسه‌کانی دا ناوه‌هایه ئه‌ی له کرداری دا؟ خوا ده‌فه‌رموئ:

﴿٢٥﴾ جا ههر کاتیک که ریاسه‌ت بگریته ده‌ست و بییت به شتیک و مه‌سئولیه‌تی بگریته ده‌ست هه‌ول ده‌دات له‌م سهر زه‌ویه‌دا بۆئه‌وه‌ی بئ به‌ندوباری و تیدا بلآو بکاته‌وه هه‌م کتیکه‌و هه‌م وه‌چه‌ی مروؤ له به‌ین ده‌بات. ئه‌م جوؤره مروؤانه کورد واته‌نی "گورگن و له پیستی مه‌ردان" به راستی ئه‌مانه ده‌مو دل پیسن و خراپه‌کارن بۆیه خوا ده‌فه‌رموئ: به راستی خوا مروؤی خراپه‌کاری خووش ناویت. جائه‌و مروؤه زمان لوس و دل پیس و به‌د کرداره دزی ناموژگاریشه.

﴿٢٦﴾ ههر کاتی بییان بووتریت به تایبه‌ت کاتی که ده‌بن به لیپرسراو ناوه‌ها ده‌فتار مه‌که‌ن و له خوا بترسن له باتی چاک بوون زیاتر سوور ده‌بن له‌سهر گوناح و دزایه‌تی نایین. جا ئه‌و لووت به‌رزوی و تاوانکردنه له دواوژدا دوچاری سزای دۆزه‌خیان ده‌کات وه‌ک ده‌فه‌رموئ: جابه‌سه بۆیان جه‌هه‌ننهم و پیسترین بی‌شکه‌وئارامگایه‌که بۆ ئه‌وان، جا با هه‌مو مروؤیکی خوا ناس ته‌ماشای خو‌ی بکات و ناگای له‌ناو ده‌رونی خو‌ی بییت نه‌وه‌ک له ریزی ئه‌و تاوانبارانه‌دا بییت و دنیاو هیامه‌تی له ده‌ست ده‌رحییت، ئینجا هه‌روه‌کو باوی قورئانه کاتی که باسی پیاو خراپان و سزایان ده‌کات باسی پیاو چاکان و پاداشتیان ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

﴿٢٧﴾ له‌ناو خه‌لکیشدا پیاوی واش هه‌یه که نه‌فسی خو‌ی ده‌فرۆشیت به‌ خواو له به‌ر رمزانه‌ندی خوا بئ ماندوو بون و بئ پسانه جیهاد ده‌کات له ریگای خوا‌داوخواش میهره‌بانه سه‌باره‌ت به به‌نده‌کانی و کووش و ته‌لاشی هه‌ج خاوه‌ن باومرێک زایه ناکات. هه‌ندیک ده‌لئین: وشه‌ی (یشری) به مانای خو‌یه‌تی، واته: به مانای کرپنه یه‌عنی نه‌فسی خو‌ی ده‌گریت بۆ خوا. وشه‌ی (شاء) بۆ کرپن و بۆ فروشتن به کار دیت. واته: له‌ناو خه‌لکیشدا پیاوی واش هه‌یه که نه‌فسی خو‌ی ده‌گریت بۆ خواو خواش میهره‌بانه

سه‌باره‌ت به به‌نده‌کانی و کووش و ته‌لاشی هه‌ج خاوه‌ن باومرێک زایه ناکات.

ده‌لئین یه‌کیک له یاره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ناوی (سوهه‌یبی رومی) بو کاتیک که ده‌ستوردارا هیجرت بکریت له‌مه‌که‌وه بۆ مه‌دینه یاره‌کان هیجرتیان کرد سوهه‌یبیش هیجرتی کرد سوهه‌یب که‌میک ده‌وله‌مه‌ند بو له‌خه‌لکی مه‌که‌و قوره‌یش نه‌بو به‌لکو خه‌لکی رۆم بوو به‌لام ده‌میک بوو هاتبوه ناو قوره‌یش و مه‌که‌و به که‌سابه‌ته‌وه خه‌ریک بوو سامانیکی به ده‌ست هیئا بوو ئینجا که زانیان کۆج ده‌کات ریگایان ئی گرت و وتیان: تۆ هاتویت نه‌ ئیمه‌و ده‌وله‌مه‌ند بووی ئیستا ده‌ته‌ویت له‌گه‌ل محمد ﷺ بجیت؟ ئیمه ئیجازه ناده‌ین بجیت بۆ مه‌دینه‌و ئه‌و هه‌مو مال و سه‌روه‌ته به‌یه‌ت و له‌گه‌ل ئیمه‌دا شه‌ر بکه‌یت ئه‌وه‌یش تیر و که‌وانی له‌سهر شانی بوو دایگرت شمشی‌ره‌که‌شی پیبو وتی: خو ئیوه ده‌زانن من چه‌ند تیر نه‌ندازم ولا‌هی چه‌ند تیرم پیته یه‌ک تیری به خورایی ناهاوێژم و تا ئه‌م شمشی‌ره‌یشم له ده‌ست دا بییت زه‌لامی پی ئه‌کوژم جا ئیتیر با بم کوژن جا هه‌رحی ده‌که‌ن بیکه‌ن دلنیا بن که من کۆج ده‌که‌م و وتیان: نایه‌لین مال‌ه‌که‌ت به‌ی. وتی: ئه‌گه‌ر هه‌مو مال‌ه‌که‌تان پی بده‌م ئیجازه ده‌دن بچم؟ و تیان: به‌لئ. وتی: برۆن مال‌م له فلانه شوینه‌و هه‌مو شوینه‌کانی پیشان دان، ئینجا ئیجازه‌یان دا که کۆج بکات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ جا هیشتا سوهه‌یب نه‌گه‌یشتبوه مه‌دینه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموئ: { رِبْحٌ صُحَيْبٌ، رِبْحٌ صُحَيْبٌ / ابن حبان، والبیہی / سوهه‌یب هازانجی کرد سوهه‌یب هازانجی کرد } ئه‌وه بوو که سوهه‌یب گه‌یشته جئ چه‌ند که‌سیک له‌یاران چون به پیره‌وه‌و و تیان: موژده بییت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناوه‌های فه‌رموه، جا ده‌لئین: ئه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی ئه‌وه دابه‌زیوه، له‌راستیدا بۆ هه‌مو موحاهیدیکی راسته‌قینه‌یه تا رۆژی قیامه‌ت.

به‌لئ پیشه‌وایانی ئیمه ناوه‌ها پارێزگاری ئه‌م نایینه به نرخه‌یان کردوه بۆیه بوون به مامۆستای جیهان ئیمه‌یش ناوه‌ها وازمان ئی هیئا بۆیه بووین به په‌ندی جیهان. ده‌با جاریکی تر گوئ له بانگه‌وازه‌کانی خوا بگرین و تۆزی نه‌فاسی و نه‌زانی له خۆمان بته‌کینین و ژیرانه له

فرمانەكانى خوا ورد بېيىنەو و سەر لە نوئى ئايىنەكەمان بناسىنەو و جارىكى تر بەرەو ئاسۋىي و سەرەرازى ھەنگاۋى مەردانە ھەلگىرىن، ئەووتە خوا بانگمان دەكات و دەقەر موى:

②۸ ئەى باۋەرداران بچنە ناو ئايىنى ناشتى و تەبايى و سولخ و سەفاۋە كە ئايىنى ئىسلامەو بە تەۋاۋى ھەمو بەشەكانى وەرگىر و پەپرەۋى ھەمو فرمانەكانى بگەن. واتە نابى ۋەك ئەمرۆى ئىمە ئىسلام وەرگىر ھەندىكى ئەنجام بدمىن و ھەندىكى ۋەپاش گوىى بگەين. ئەو بو اللە لە ئايەتى ھەشتاۋىنچى ھەمان سوورەت دا ھەرەشەى كرد لەو كەسانەى ئاۋەھا رەفتارىك دەكەن لەگەل ئايىندا دۇنيائى كزدين ھەتا ئاۋەھا بىن ھەمىشە لە دنيادا سەر شۆر دىمىن و لە رۆزى قيامەتیشدا سەختىن سزا چاۋەرۋانمانە. دەبا بىر لە حالى خۇمان بگەينەو و بەزىمان بە خۇماندا بېتەو و پەيمانىكى راستەقىنە لەگەل خۋاى خۇماندا بېستىن و ئەم ماۋە كەمەى تەمەنمان لە خزمەت قورئان دا بېيىنە سەر تا ئەگەر لەم ژيانەدا نەژىن لە ژيانەكەى تردا بەختەۋەرمانە بژىن.

دنيا بن ئەگەر وا بىن مەردانە دەژىن و مەردانەش دەمرىن و رۆژىكى پاش مەرگىشمان خۇشترو چاكتەر دەبىت لە ھەزار سال ژىنمان. بە راستى ئەم كەمتەر خەمى و گوىى نەدان بە دىنە پەپرەۋى كردنى شەيتانەو شەيتانىش دوژمنى دوا نەھاتۋى ئىمەيەو لە فرىودان و خەلەتاندنى بەرەى ئادەمىزاد دا دەستىكى پۇلايىن و بى بەزىمى ھەيە، بۆيە پەرۋەردگارى مېھرىبان ئەۋەندە باسى شەيتان دەكات و بەرەى ئادەمىزاد لەو دوژمنە ئاگادار دەكاتەو وەك لىرەدا دەقەر موى: ئايىنى ئىسلام بە تەۋاۋى وەرگىر و بچر بچرى مەكەن كەھەر بەشيك

حيزبىك دابىت. لە خوا بترسن و دەست بە ئايىنەكەى خواۋە بگىر و دواى ھەنگاۋەكانى شەيتان مەكەون و ئاۋاتەكانى مەھىننە دى چونكە بەراستى شەيتان بۆ ئىۋە دوژمنىكى ئاشكرايە. دەى ئايا زىيرانەيە كە مروژ بە گوىى دوژمنى خۋى بكات؟ ئەو بو شەيتان كاتى كە بە بۆنەى سوچدە نەبەردىنەو بۆ ئادەم نەفرىنى ئى كرا ئەۋىش

سوئندى خۋارد كە نەيەئىت ھىچ كەسەك بە سەر رىگا راستەكەى خۋادا بىروات وتى: ﴿ بە عزمت قەسەم ھەمويان گومرا دەكەم بىچگە لە بەندە موخلىسەكانت ﴾

ساد/ ۸۳۸۲.

جا ئەگەر ئىمە موخلىس نەبىن ئەبى چاك بزانىن كە شەيتان دەتوانىت گومرمان بكات. موخلىش ئەۋەيە كە ئىشەكانى خۇمان پالفتە بگەين بۆ خوا. بەلگەى بەندەى راست و پالفتە ئەۋەيە كە ئەنجام دانى بەندايەتى لە خۋاردنى خۇش بە خۇشت تەماشىا بكات وەكو پىغەمبەر ﷺ لە كاتى تەنگانەدا ئەيفەرمو ﴿ يَا بَلَاءُ أَقِمِ الصَّلَاةَ اِرْحَنَّا بِهَا / ابوداۋد، صححه الالبانى / ئەى بىلال قامەت بگە بۆ نوئىزو بەۋە كەيف خۇشمان بگە { واتە: قامەت بگە با دەست بگەين بە نوئىزو بەۋ نوئىزە پەژارەكانمان كەم كەينەو. بەلخ خاۋەن باۋەرى راستەقىنە ئەو كەسانەن كە بەندايەتى خۋاى خۇيان بە لاۋە لە ھەمو شت شىرىن ترە تەنانەت لە گيانىشيان چونكە خۋاى خۇيان چاك دەناسن و تەنھا سەرى بەندايەتى بۆ ئەو شۆر دەكەن ۋەھر لە ئەۋىش دەترسن جا چونكە مروژ دوو دوژمنى سەرەكى ھەمىشە لەگەلدايە، يەكەم: نەفس، دوۋەھم: شەيتان، لەبەرئەۋەزۋر ھەلەدەخلىسكى بەلام خوا زۆر بەخشنەيە ئەگەر پەشيمان بېتەۋە دەى بەخشىت.

②۹ جا ئەگەر ئىۋە ھەلخلىسكان و لاتان دا دواى ئەۋەى كە ھەقىقەتەتەن بۆ رۆشن كرايەو و بەلگەى ئاشكراتان بۆ ھات دەى باش بزانن بە راستى خوا خاۋەن دەسەلاتەو تۆلەتان ئى دەستىن و ئەم تۆلە سەندەۋەش كارىكى دانايانەيە. لادان تەنھا زىيانى بۆ لادەر نىە بەلگو زيان بە خەلگى ترىش دەگەيەنەت بۆيە چاۋ پۆشى ئى ناكىت وە تۆلەى ئى وەردەگىرىت.

ھەندى ﴿ كَافَّةً ﴾ بە حالى ۋاۋى ﴿ اَمْسُوا ﴾ دى دەزانن واتە ھەموتان بچنە ناو ئايىنى ئىسلامەو وە ھەندىكىشى بە حالى ﴿ اَلَيْسَ ﴾ دا دەنەن ۋەك مانامان كرد ھەردوو دەگونجى و چاكەو بۆ ھەردوش بەلگە ھەيە بەلام من دوۋەھمىانم بە لاۋە جوانرە لە بەرئەۋەى كە خوا بە ناۋى باۋەردارەو ھەنگام دەكات و دەقەر موى: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ

سَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ يَلَكُمُ ءَاتِيَنَّهُمْ مِّنْ ءَايَةٍ يَّزِيكُمُوهَا وَمِنْ مَّيْزَلٍ يُضَمَّةُ
 اللَّهُ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١٣﴾ زَيْنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَسَخَّرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
 اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿١١٤﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِي مَا اختلفُوا فِيهِ وَمَا اختلف فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لِمَا اختلفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
 وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ
 أَلَا إِن نَّصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿١١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 مَا أَنفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَلِلسَّكِينِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

ءَامَنُوا) بچنه ناو ئىسلامه وه واته هه مو خاوهن باومړان
 بانگ دهکات که به ته واوی بچنه ناو نایینه وه.

هه نديک **(الْيَسْر)** يان، به مانای ناشتی مانا کردوه نه مه
 له وانیه که مانای لازمی بیټ چونکه ته سلیم بونی ته واو
 به نایین ته سلیم بونی ناشتیه له گهل ته واوی نه م
 بونه وهرده چونکه هه موی ته سلیم و گهردن که چی خوی
 گهوره و خاوهن دسه لاتو دهک دهمرموی: ﴿ هه ربو نه و
 ته سلیم و گهردن که چه نه وهی که له ناسمانان و
 زه ویدایه ﴿ نالی عمران/ ۸۲.

هه روه ها دوژمنانی نایین هه کاتی نامادهی فرمانروایی
 نایین بوون وازیان له شه رهینا با باومړیشیان به نایین
 نه بیټ خاوهن باومړان نه بی لییان وهرگرن دهک دهمرموی:
 ﴿ نه گهر نه وان نامادهی ناشتی بوون توش بالی بو
 راکیشه ﴿ نه نزال/ ۶۱. دوا به دواي نه م ته سلیم بوون و ترساندن
 له هه لخلیسانی نه م دنیا به سرنجی مروځ بو هاتنی روژی
 دواي راده کیشی و دهمرموی:

۱۱۰) نایا باومړ ناهینن و هه له سهر نه و بی باومړیه
 دهمینه وه تا نه و کاته ی که خوی گهوره له ناو سیبه ری

هه وریکدا ددبه زئی بو حیسابو فریشته کانی هه ر حه وټ
 ناسمان دینه خواروه وهه مو ئیشه کان چی به چی کراوه
 هیشتا که قیامت نه هاتوه الله دهمرموی: ئیش چی به
 چی کراو هه مو کاروباریک روبه خوا دهمریته وه. هه ندی
 نه م نایه ته یان به م شیوه یه مانا کردوه، نه م بی باومړانه
 باومړ به نایین ناکه ن و داوی به لگهی ناسمانی دهکهن واته:
 داوی سزا دهکهن.

به لام ئیمه ره نی یه که م به نزیکر دهمزانی له بهر نه و
 دهمرموده مه شه وری پیغه مبه ر ﴿ که خه لک له پاش
 وه ستانیکی زور له سه رای مه حشه ردا ناجار رووده که نه
 پیغه مبه رکانو له باوکه گه وره مانه وه نادم ده ست پی
 دهکهن تا دهکهنه محمد ﴿ نا له ویدا دهمرموی: { به لی، من
 بو نه وده م}، ده چیټ و له ژیر عه رشدا سوچه ده بات بو
 خواو داوا دهکات که خوا ته شریف به نی نیټ بو دادگای
 کردنی خه لک خوایش داوا که ی و مرده گریټ و له سیبه ری
 هه وریکدا ددبه زئی دواي له تبونی ناسمانی یه که م و هه مو
 فریشته کانی ناسمانی یه که م و پاشان دووه م و پاشان هه ر
 حه وټیان و هه لگرانی عه رش و فریشته زور به ریزه کانی تر
 ددبه یزن به لام چو نیه تیه که ی نه زانراوه له موته شابیه اته و
 جونه خواروه تییدا به لگهی دل نه خو شیه و لادانه
 له راسته ریگای ئیسلام.

۱۱۱) پرسیار بکه له جووه کان جا دهمزانیټ که ئیمه چهند
 به لگهی ئاشکرمان پی دان وهک روونکی دهستی موساو
 عه سا که ی و له کردنی دهریاو شق کردنی به ردو و هاتنه
 دهمرو ی ناو له و به رده و سیبه ری هه ور بو پاراستنیان له
 گه رماو گه زو و شیلایه بو خوار دنیان، به لام نه وان سوپاسی
 خویان نه کردو په پرده ی پیغه مبه رکه یان نه کرد بو یه
 نه فرینیان ئی کراو بو هه می شه که وټنه بهر رق و هینی الله
 ی خاوهن دسه لاتو هه ر که سیک نیعمه تی الله که بریتیه
 له نایین بگوړیټ پاش نه وهی که نایینی پی گه یشت و ناسی
 ده بیټ هه روه ک جووه کان چاومړوانی سزای سه خټ بیټ،
 چونکه به راستی الله خاوهنی ټوله ی سه خټه بو دوژمنانی
 نایین و پیغه مبه رکه ی. ئینجا دهمرموی:

۳۴

جوان گراوہ بۇ بى باومرپان ژيانى دنياو زۆر
كەيفخۇش و شادو لوت بەرزىن بەو سەرومتو سامانەى كە
خو پىي داوونو ھەر خەرىكى كۆكردنەوونو دەستيان بۆ
بەخشىن و سەرف كىردنى لەسەر بېرىارى خواو
پىغەمبەرەكەى ﷺ قوچاوەو ھىچى ئى دەرناچىت و گالتە بە
موسلمانەكان دەكەن كە كەم دەستو لاوازن كە ئەمەش
وەسفىكى ھەمىشەيى زۆربەى ھەرە زۆرى موسلمانانە لە
بەر چەند ھۆيەك كە ئەمانەى خوارەو گىرنگەكانيانە :

يەكەم - موسلمانى راستەقىنە نەك ھەر گيانى، بەلكو
مالىشى ھىداى رىبازى خوا دەكاتو لە باتى كۆكردنەووى
سەرومتو سامان بە خىزمەت كىردنى ئايىنەو خەرىك
دەيىت.

دووەم - كۆكردنەووى سەرومتو سامان لای موسلمانى
راست و دروست شتىكى لاوھىكەو دنياى بۆ خىزمەتى ئايىن
دەويىتو بۆ دنيايەكى كۆتاو بۆ رۆزىيەكى ديارى كراو
ھەرگىز ئايىنەكەى نادۆرپىنىت.

سېھەم - موسلمان لەو سەرومتو سامانە كەمەيش كە
دەستى دەكەويىت، بىچگە لە زەكات بەشىكى ترى تەرخان
دەكات بۆكەم دەستان و ھەتيوان و خىزان كە ئەم سى خالە
لەدنياىدا زۆرجاردەبنە ھۆى كەم دەستى و كەم سامانى
موسلمان بەلام لەدواروژدا زۆردەولەمەندە.

چورادەم - رىگاي ئايىن بە زۆرى كەم دەستان و چەوساوان
بىرى ئى دەكەنەووى و مەرى دەگىر بەدرىزاىى مېژوى كوفرو
ئىسلام، ھەمىشە خۇشگوزەرانان بىچگە لە بىر كىردنەو لە
كۆكردنەووى سامانى زياترو رابواردنى خۇشتر و
چەوساندەووى كەم دەستان مەگەر بە دەگمەن ئەگىنا
بىريان لە ئايىن مەگەر بۆ دزايەتى كىردبىتەو بە راستى
ئەگەر بەئىنى پەروردگار نەبوايە، دەبوايە خاوەن باومرپان
لە ھىچ كاتىكىدا سەرەكەوتنىان بە دەست نەھىنايە بەلام
پەروردگارمان خاوەنى بەخششەو دەفەرەموى: ﴿ئەوسا
ھەر شتىك دەبەخشن خوا جىگاكەى پەر دەكاتەو﴾. سەبە
۳۹۱.

پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرەموى: {قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْفَقْ أَنْفَقْ
عَلَيْكَ / الحارثى/} خواى دەسەلاتدارى گەرە دەفەرەموى: نەووى

ئادەم بىەخشە پىت دەبەخشم} جا بى باومرپان بە بۆنەى
ئەو سەرومتو سامانەى كە ھەيانە لە خۇيان بايى دەبن و
گالتە بە خاوەن باومرپان دەكەن خواش لە رۆزى قىيامەتدا
خاوەن باومرپان بەرز دەكاتەو بە نازو نىعمەتى بى وىنەو
زۆرو ھەمىشەيى بەھەشت خۇشبەخت و شاديان دەكاتو
ستەم كاران بە سزاي سەختى جەھەننەم سەر شۆرو رسوا
دەكات. ئىنچا دەفەرەموى: بەراستى خوا رۆزى دەدات بەو
كەسەى كە ئارەزوى ئى بىت لە دنياو لە دوا رۆژدا بە بى
ژمار، واتە: سامان بە دەست خوايە و ھەرخوى دابەشى
دەكات نە زۆرىەكەى بەلگەى چاك يان خراپى كابرەيە نە
نەبوونەكەى، بەلكو ھەردو بۆ تاقىكردنەوويەو پىويستە
مروڤ ئاگاي لە خوى بىت.

ئىنچا خواى گەرە باسى بەش بەشى خەلك و دەست پى
كىردنى ئەو بەش بەشەمان بۆ دەكاتو دەفەرەموى:

۳۵ لە كۆنەو خەلك خاوەنى يەك بىرو باومرپان
راستەقىنەو يەك پارچە بوون ھەتا نىزىكەى سەردەمى نوح
ﷺ ئىتر شەيتان دەورى خوى دى و خەلكى فېرى بىت
پەرسىتى كىرد ۱ ئىنچا خوا پىغەمبەرەئى يەك لە دواى يەك
نارد كە يەكەميان نوحەﷺ و ئاخريان محمدە ﷺ بۆ
ئەووى كەمژدەى بەھەشت بەدەن بەو كەسانەى كە ئىشى
باش دەكەن و بىرسىنن ئەو كەسانەى كە ئىشى خراپ
دەكەن بە جەھەننەم و لەگەل ئەو پىغەمبەرەئەدا كىتېبى
نارد بۆ مەبەستىكى راست و دروست تا ئەو پىغەمبەرە
ھوكم بىكات لە نىوان خەلكدا لە بارەى ئەو نارېكىيەى كە
ھەيانە سەبارەت بە يەكتا پەرسىتى و پەپرەوى پىاوانى
چاك و دوور كەوتنە لە تاوان و بىت پەرسىتى و شتانى پىرو
پوچ و ھەرئەوانە ناكۆكيان تىيىدايوكە كىتېبيان پى درابو
پىغەمبەرەئى بۆ ھاتبوو، واتە: لە سەرەتاو دەميان وىت:
ئەگەر پىغەمبەرەئى بىت يان پىاويكى چاك بىت ھەمومان
دواى دەكەوين و ناكۆكى دروست ناكەين و خراپەش ناكەين،
بەلام كاتى كە پىغەمبەر دەھات ناكۆكيان دروست دەكرد بە
راستى رەوشتى مروڤ ئاوەھايە لە پىش ھاتنى پىاوچاك
ئاواتى ھاتنى دەخوازن لەباش مەردنىشى داخ و خەمى بۆ
دەخۆن و لەسنور دەردەچن، بەلام ئەگەر ھات و كەسىكى

چاکیان ئی پەیدا ببیت هەر زۆر زوو دەست دەکەن بەدزایەتی ئەگەر چی دەرزان راستیشە وەک لێردا دەفەرموئ: پاش ئەوەی کە نیشانەی ئاشکرا دەهاتە لایان، ئێنجا ناکۆکی و دزایەتیان دەست پێ دەکرد کە یاخێ بون لەناو خۆیانداو حەسادەت وای ئی کردن کە دزایەتی یەکتەر بکەن، ئەوسا **اللَّهُ** رێنمایی خاوەن باوەڕانی کرد بۆ ئەو شتە کە راست و دروستەو ئەوان ناریک بوون تێیدا ئەمەش ئەوە دەگەیهێنێت کە مەرووفی مۆسڵمان پێویستە باوەڕ بێنێت و نابێت خۆی کەمتر خەم بکات و چاوەڕێ ئەوە ببێت کە **اللَّهُ** هیدایەتی بدات چونکە **اللَّهُ** دەفەرموئ: رێنمایی ئەو کەسانە دەکەین کە پێشەکی باوەڕیان هێنا بێ وەک دەفەرموئ: ﴿ئەو کەسە کە لە پێناوی ئێمەدا کۆشش دەکات بە راستی ئێمەش ئەو رێنمایی دەکەین﴾

عەتەمبوت، ٦٩.

لە فەرمانەکانی پێغمەبەردا ﷺ هاتووە کە دەفەرموئ: {ئێمە ئاخەر ئوممەتین کە هاتوین و یەکەم ئوممەتین لە رۆژی قیامەتدا. ئێمە ئەوەمان کەسێن کە دەچێنە بەهەشتەو هەرچەند کە خاوەن پەراوەکان پێش ئێمە بوون و ئێمە لە پاشدا پەراومان دراوەتی خوا ئێمە رێنمای کرد بۆ ئەو شتە کە راست و دروستەو ئەوان ناریک بوون تێیدا ئەمە ئەو رۆژمە (جەمە) کە ئەوان بە هەڵدا چوون لە بارەبەرەو بەیانی (شەمە) هی جەوڵەکەیه و پاش بەیانی (یەکشەمە) هی فەلەکانە} بەئێ ئێمەو ئەوان لە زۆر شتا لە یەک جیاين ئەوان (بەیتولوقەدەس) دەکەن بە قیبلە ئێمە قیبلە راستمان دۆزیوەو ئەوان لە بارە ئیبراهیمەو ناریکیان هەیه هەندیکیان دەلێن: ئیبراهیم جەوڵەکەیهو هەندیکیان دەلێن: ئیبراهیم فەلەیهو هەندیکیان دەلێن: هاوێ دانەرە (مۆشریک)، ئێمە بە راستی ئیبراهیممان ناسی و دەرزان کە هیچ کام لەوانە نیە بەلکو مۆسڵمانیکی پاک و راست و خاوەن بوو پێغمەبەرێکی خاوەن شکوێ، ئەوان هەندیکیان عیسا بە خراب ناو دەبن و هەندیکیان بە خۆی دەرزان ئێمە بە پێغمەبەرێکی پاک و بێ گەردو بەندە راستەقینە خۆی دەرزان، جا پێویستە ئێمە سەری شوکرانە بژێری ئەو کەین بۆ خواو سوپاسی

بکەین کە ئێمە لەو بەدبەختی و سەر لێشواویە رزگار کرد چونکە هەر ئەو دەتوانی بەندە خۆی رێنمایی بکات و رێگای راستی پێشان بدات وەک دەفەرموئ: تەنها **اللَّهُ** کە رێنمایی ئەو کەسانە دەکات کە ئارەزووی ئی بیت بۆ رێگای راست کە ئایینی بەرزو بە نرخێ ئیسلامە. لێردا دەگوێنێ (فاعِل) (یشاء) بۆ (مَنْ) کە بگەرێتەو واتە **اللَّهُ** کەسێک رێنمایی دەکات بۆ رێگای راست و ئیشی باش کە ئەو کەسە خۆی ئارەزووی ئەو شتە بێ و هەوڵی بۆ بدات وەک دەفەرموئ: جاخوا رێنمایی ئەو کەسانە دەکات کە باوەڕیان هێناو.

وێک لەم پارێزەویدا هاتوو (ئەو خۆیە حەقمان بە حەق پێشان بدەو یارمەتی مان بدە کە رێگای حەق و راستی بگرین و ئەوەی کە ئارەواپە بە ئارەوا پێشانمان بدە کە دوور کەوینەو لێو نەگۆڕی لێمان کە گومرا ببین و بۆ پارێزکاران بمانکە بە پێشەو واتە: ئەوەندە روشت بەرزو چاکی و ئیخلاسمان تێدا بروینە کە پارێزکاران چاومان ئی بکەن و بمانکەن بە مامۆستاو پێشەوای خۆیان. ئا بەم شیوێ پێغمەبەری خوا ﷺ دوعای دەکردو لە خوا دەپارێهەو، چونکە دۆزینەوێ راستی زانایی دەوێت و پەڕمۆی کردنیشی پیاوی دەوێت هەروەها ناسینی بەتاڵ و پڕو پووج زانای دەوێت دوور کەوتنەوێ پیاوی دەوێت هەر بۆیە لە پاش ئایەتی رێنمایی سەرچمان بۆ زەحمەتی پێشوان رادەکێشێت و دەفەرموئ:)

﴿٢١٩﴾ ئایا ئێو و گومان دەکەن کە دەچنە ناو بەهەشتەو بە ئاسانی و هێشتا نەهاتووە بە سەرتاندا ئەو بەلاو سزاو زەحمەتانە کە لانی پێش خۆتان کە ئەوان فەقیری یەخە دەگرتن و زانی گیانیان ئی دەکەوت و بە کارمەساتی جۆراوجۆر دەههژێنران بە شیوێ کە بە تەمای خۆیان نەدەمان وەک دەفەرموئ: هەتا ئەوەندە دەکەوتنە مەترسێهەو پێغمەبەرەو ئەوانە کە لانی پێش بوون لە خاوەن باوەڕان دەیان وت: کە یارمەتی خوا دێت خۆ ئێمە خەریکە لە نیو دەچین؟ واتە: پێشوانی ئێو ئاوەها بەهەشتیان بۆ خۆیان دەبچێ و ئێوێش بە تەمان کە هەروا بە ئاسانی بچنە ناوێهەو خۆتان لەسەر ئایین و بیرو

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
شَيْعًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْعًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدَّقَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَكُفْرًا بِهِ وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَإِخْرَاجَ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقِيلُونَكُمْ
حَتَّى يَرْدُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أَسْطَلَعُوا وَمَنْ يَزِدِدْ
مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قِيمَتٌ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَغْفُورُ
كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾

درايهوه ئهوان دهلێن چ شتێك ببهخشین خوا دهفهرموی:
ببهخشن بهو كهسانه، واته: وهلام هی ئهم پرسیاره نیه،
بهلێ راستهوه ئهمهش جورێكه له وهلام دانهوه به پێ
زانینی رهوان بیژی (البلاغه) پێی دهوتریت رهوشتیکی
دانایانه (الاسلوب الحکیم) واته: ئهم وهلامه چاك بوو
پرسیاری بۆ بکهیت و ئهمه به كهلكه بۆت كهلهپێشدا
وهلامی پرسیری مانگی یهك شهوهش، ههر بهم شتیه بو
گرنگ ئهوهیه بزانی له کام رێگاوه پارمکته به کار
بهینیت و مالهکته سودی ههیه بۆت.. دهلێن مهیمونی کوری
مههران که زانیهکی پایه بهرز بوو جارێک ئهم ئایهتهی
خویندهوه وتی: ئا ئهمهیه جیگای مال خهرج کردن ئیتر
کهی باسی تهپل و زړناو وینهی دارو لیباس دیواری
تیدایه؟! بهداخهوه، شهوقسه بهنرخانه لهلای موسلمانانی
ئهمرۆ کاتی بهسهر چوه؟!!

ئینجا له دواپیدا اللّٰه وهلامی پرسیارهکهی به جهشنی خۆی
دهداتهوه دهفهرموی: ههرچی دهبهخشن له مال اللّٰه
ناگاداره لێ ههروهک دهفهرموی: ﴿ههركهس به ئهندازی
زهریهك چاکه بکات دهیبینیتهوه به ئهندازی
زهریهکیش خراپه بکات دهیبینیتهوه﴾ ﴿زهرمه ۸۷﴾ جائهگهر

باوهری راستهقییهی ئیسلام که بهرنامهی راست و دروستی
خوایه زهمهت نهدابیت خۆ پیشوانی ئیوه نهوهنده
مهترسیان بهسهردا دههات خهریک بوو ناوهمید بین و
دمیان وت: ئاخۆ کهی یارمهتی خوامان بۆ بیت. خواش
دهفهرموی: ناگادار بن که یارمهتی خوا نزیکه چونکه پاشه
روژ بۆ مروفی پارێزکاره ئهوان ههرچی بکهن چهند
سالیکهو دواپی دیت تهنها ئهوهکهسه دهیباتهوه که تهقوای
ههیبیت و له خوای خۆی بترسیت. لهم بارمهیهوه بوخاری له
خهبابی کوری ئهترهوه ئهم فهرموده ی پێغه مبههرمان ﷺ
بۆ باس دهکات که دهلێ وتمان: ئهی پێغه مبههری خوا بۆ
داوای یارمهتیمان بۆ ناکهیت بۆ ناپارێیهوه له خوا بۆمان؟
پێغه مبههری نازیز ﷺ فهرموی: {به راستی ههندێ له
خاوهن باوهرانی پێش ئیوه به مشار ئهکران به دوو لهتهوه
وازیان نهدههینا له ئایینهکهی خۆیان و به شانهی ناسن
گۆشتهکانیان له ئیسقانهکانیان، دا دهمالین بهلام ئهوان
ههر سور دمبون لهسهر بیرو باوهری خۆیان له پاشان
فهرموی به اللّٰه قهسه، اللّٰه ئهم دینه سهردهخات به
شێوهیهک که سوار له سهناوه بۆ چهزرمهوت دمپوات
هیچ ترسیکی نیه بێجگه له ترسی خواو ترسی گورگ له
حهیوانهکانی بهلام ئیوه پهله دهکهن، وهدهیان ئایهتی تر
لهم مانایهدا ههیه وهک ئایهتی (۲۰۱) عهنگه بوت و ئایهتی (۲۸).
(۲۹) معارج. ئینجا اللّٰه که ئهم بوونهوهری رامو گهردهن
کهچ کردووه بۆمان کردوینی به خاوهنیک کاتی لهم
ژیانهدا. مافی خۆیهتی که نامۆزگاریمان بکات له ههمو
بوارهکانی ژیان دا چ ژیانی تاکی و چ ژیانی کۆمهلی جا و
لێرهدا باسی خهرج کردنمان بۆ دهکات و ئهو کهسانه مان
پێشان ددهات که پێویسته مالی خۆمانیان بۆ سهرف
بکهین و دهفهرموی:

﴿پرسیارت ئی دهکهن که چ شتێک ببهخشن؟ بلی: ئهوهی
که دهیبهخشن له مال با بیدهن به دایک و باوکیان با بیدهن
به خزمی نزیکیان و به ههتیوان و نهداران و رێبواران و ههر
ئیشیک چاک که ئیوه دهیکهن ههرچهند بچوک و کهم بیت
خوا پێی دهمانیت و ون نابیت، ئینجا ئهوان پرسیارهکیان
به جورێک کردووه بهلام وهلامهکهی به جورێکی تر

يەكەمى بە باشگەز بوونەو شىرك و دووھەمى بە تەوہبە
ھەئەو ھەشاندوہ تەوہ پاداشى يەكەم و سزای دووھەم
چاوەر وانىەتى. ئىنجا ﷻ سەنگەرە بەرزمەكى ئىسلامان
بۆ باس دەكات و دەفەرموى:

﴿۴۱﴾ فەرر گراوہ لەسەر ئۆوہ شەر کردن. (قتال) بە مانای
شەر بەلام جیھاد دەگونجیت بۆ شەر و غەیری شەر
ھەرچەندە جیھادیش لە شەرعدا ھەر بە مانای قیتالە،
واتە: شەر کردن لەسەر دینی خواو گیان فیدایی بۆ
پاراستنی دینی خوا پێویستە لە سەرتان ھەرچەند
ئەو شەرەتان پێناخۆشە بەلام نزیکە ئەو شتەى کە ئۆوہ
پێتان ناخۆشە ھازانچ بێت بۆتان چونکە لە شەرکردندا
زۆر جار سەرکەوتن ھەيە بە سەر ستمەکارانداو
دەستکەوتنی سامان و دەرکردنی دوژمن دەبیت و دەبن بە
خاومنى ھیزو دەسلالت و بە ئازادانە بیرو رای خۆتان
رادەگەيەنن، وە نزیکە ئۆوہ شتانیکتان بەلاوہ خۆشەويست
بیت کەئەوہ زیانی تیدا بیت بۆتان، دانیشنتان بەلاوہ
چاکە بەلام پاش کەمێک ستم کاران پەکتان دەخەن و وەك
بەندەيەك کاروباری خۆیانتان پێ ئەنجام دەدەن و لە ئازادی
بیرو باوهریش بێ بەشتان دەکەن، جا ئایا کەمى سەختی و
عوهریک سەر بەرزى باشە یان کەمى ئیسراحت و تەمەلى و
عوهریک سەر شۆرى؟ ئیتەر با سزاو تۆلەى پاشە روژیش
بیتە سەرى ھەر بۆیە پێغەمبەرى مەزن ﷺ دەفەرموى:
﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ أَيْدِيكُمْ بِالسَّيْرِ وَالزَّيْرِ وَتَرَكْتُمْ
الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ /

دەکەون و دین دوژمنان وەك دال دادەبەزە سەرتان،
عەرزبان کرد ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ لە بەر کەمى وامان
ئى دیت فەرموى نەخیر زۆرن بەلام وەك بلى سەردەریان،
لە رەوالەتدا تەواون بەلام لە ناوەرۆک و بیرو باوهردا
بۆشن و (وہنتان) (تیداى)، عەرزبان کرد وەھن چيە؟
فەرموى: ئۆوہ زۆر دنیااتان خۆش دەویت و پیتان ناخۆشە
بمرن جا ھەر کاتیک واتان لى ھات ئیتەر دوژمن زال دەبیت
بە سەرتان دا. ھەر وەكو ئەمرو دەبینین کە ژمارەى
موسلمان يەك ملیارد و نیو زیاترە، بەلام يەك حکومەتى
خوامان نیە چونکە وەھنمان ھەيە جا ھەمومان دنیامان
خۆش دەویت و دەرستین بمرین نە خۆمان دەناسین و نە
دەوروہەرى خۆمان بۆیە ﷻ دەفەرموى: ﷻ دەزانیت ئۆوہ
نازانن واتە ﷻ عالمەو دەزانیت چى باشە بۆمان و چى زیانى
ھەيەو پێویستە بزانین کە گەورەترین و بە نرخ ترین شت
بۆ خاومن باوهران جیھادە لە رینگای خوادا بۆیە خوا فەرزى
کردوہ لە سەرمان. ھەر وەھا دەفەرموى:

﴿۴۲﴾ ھۆى دا بەزینی ئەم ئایەتە دەلێن: پێغەمبەرى خوا ﷺ
جەماعەتیکى ناردو نامەيەكى بە يەكێك لەوان کەناوى
عەبدوللہ كورى جەحش بوو داو فەرموى: برۆ و ئەم
نامەيە مەکەرەوہ ھەتا دەگەيتە (ناوچەى مەلەل) لەوئ
نامەکە بکەرەوہو زۆر لە ھيچ کام لە ھاوہلەکانت مەکە
ئەویش چەند کەسێکى لەگەل خۆى برد ھەندیک دەلێن:
بە خۆيەوہ ھەوت کەس بوون و چون تا ناوچەى مەلەل و
نامەکەى سەیر کرد کە پێغەمبەرى خوا ﷺ نووسى بوو برۆ
تا دەگەيتە (بطن النخلة) و ئاگات لە ھەوالەکانى قورەيش
بیت ھەر کەس بیت بە ئیختیارى خۆى لەگەل تۆدا با بیت
و ھەر کەسێکیش نایەت با بگەریتەوہ ھەمويان خۆيان
سەرپشکن، ئینجا لەو جەماعەتە پێنج کەسيان لە کاتى
نامە خویندەنەوہ کەدا حازر بوون بەلام دوو کەسيان کە
سەعدى كورى ئەبى وەھاس و عوتبە بوون و شەريان لى و
ببوو چون بە شوینیدا تا بەحران کە کانگەيەکە لە
حیجازدا ئەوانى تر چون لەگەل فەرماندەکیان داو کاتى
گەيشتنە ئەو جینگايە قافلەيەكى قورەيش ھات و ئاخیر
روژى مانگی جمادى دووھەم و سەرەتای رەجەب بوو کە

مانگيكي حهرامهو نابيت شهرې تيډا بکريت له بهر نهوه
 نهو کومه له بهرېزه به ناخيري مانگي جماد يان زانو
 هيرشيان کرده سهر قافله کهو په کيکيان به ناوی عه مری
 حه زرمی په وه کوشتو دوانيشيان به ناوی عوسمانی کورې
 عه بدولواو حه که می کوری کيسانيان له گهل قافله کهدا به
 ديل گرتو هينايانه وه خزمه تی پيغه مېهر، جا
 پيغه مېهر نه قافله کهو نه نه سهره کانی لي ورنه گرتن،
 واته: نارازی بوو بهو شهره نه مهش تينيکی زوری کرده
 سهر نهو کومه له بهرېزه زور دلته نگ بوون خواي خاوه ن
 سوز نه م نايه ته ی رهوانه کردو فهرموی: پرسيارت لي
 ده که ن له باره ی مانگي حهرامه وه بلي: شهر کردن لهو
 مانگه دا زور گه وره یه به لام ريگا گرتن له بلاو بونه وه ی
 نايینی خواو بي باوه بوون به خواو ريگا گرتن له (مسجد
 الحرام) و دهرکردنی خه لکه که ی که پيغه مېهر و ياره کانی
 بون نه مانه گه ورمترن له لای الله، له شهر کردن لهو
 مانگانده، واته: نيوه نهو هه مو تاوانانه تان کردوه هيشتا
 ره خنه ش ده گرن و موسلمانان به تاوانبار ده زان؟! سهرباری
 نهو هه مو تاوانانه هيش نيوه موشريکن و شيرکه که ی نيوه
 گه ورمتره له کوشتن، واته تاوانی هاوبه شی دانان بوي الله له
 کوشتن گه ورمتره. به لي نهو تاوانبارانه نهو هه مو عه يبه ی
 خويان نابین هه روه که نه مړو که کابرا ناره ق ده خواته وه
 قومار ده کات و دميان کرداری پيسی تر نه نجام ددهات به لام
 نه گهر عه يبيک به موسلمانیکه وه ببينيت زوو ده کات به
 قاله له سهری و دنيای لي پر ده کات روظانه سهدان کهس به
 بي تاوان به دست سته م کارانه وه ده کوژريت و کهس باسی
 ناکات به لام نه گهر موسلمانیک تاوانبارک له توله ی خويدا
 بکوژيت ههر زور زوو به تيروريست و توهينه ر ناو
 ده بریت و به دميان زمان باس ده کريت و سهدان لاپه رهی
 له سهر رهش ده کريت هوه؟! به راستی نه مه یه "بانیکه و دوو
 ههوا"

به لي له پاش هاتنی نه م نايه ته پيغه مېهر قافله که ی
 دابهش کرد به سهر نهو کومه له ياره بهرېزانه داو
 قورميشيش هاتن بوي بهردانی دوو گيراوکه یان به لام
 پيغه مېهر بهوانی ته تسليم نه کرد چونکه نهو دوو
 نه فهری که چوو بوون به دوی حوشره که یان دا هيشتا

نه گهر ابوونه وه فهرموی: تا نهو دوو که سانه مان نه گهر پنه وه
 نايان دمينه وه نه گهر نهو دووانه تان شهيد کرد بيت
 نيهمش له توله ی نهوان دا نه م دوو نه فهره ده کوژين. له
 پاشدا نهو دوو ياره به سه لامه تی گهرانه وه و
 پيغه مېهرش دوو گيراوکه ی بهرله کرد، به لام حه که م
 ناوکه یان موسلمان بوو له پاشدا له سريه ی (يري معونه) دا
 شهيد کراو عوسمان ناوکه یان به کافری رويي، نينجا
 خوی زاناو کاربه جي دلپيسي و نيته خراپی بي باوه رانمان
 بوي ناشکرا ده کات و ده فهرموي: بي پسانه وه کافران شهر تان
 له گه لده که ن تا نهو کاته ی په شيمان تان ده که نه وه له بيو
 باوه رتان نه گهر توانايان هه بيت واته هيچ کاتيک بي شهر
 نابن له گه لتان دا نه گهر توانايان هه بيت نه وده تا نيستا
 ده بينين که دميان بهر يان دزي موسلمانان کردوته وه به
 دميان ريگيان گرتوته بهر بوي له ناو بردنی نابین و
 سرينه وی له دل و ميشکی خاوه ن باوه ران دا له دروست
 کردنی ده سته و پارتو ريک خراوی جوړاو جوړی دوژمن به
 يه کی دزي نابین، تا راديؤو ته له فزيؤن و روظانه و گوډاری
 رنکا ورنگ بوي فريو دان و هه لکه ته تاندنی روله ی
 موسلمانان له نابین و بيو باوه ريان دا، پيوسته نه وه ش
 بزاین که الله هيچ زيانيکی بي ناگات به لکو مروف خوی
 زیان ده کات نه وده الله ده فهرموي: ههر که سيک له نيوه له
 بيو باوه رو نابین خوی پاشگه ز ببينه وه به کافری
 بهریت نه وانه هه مو کرداره چاکه کانيان هه لده و مشيته وه و
 بوي هه ميشه له ناو ناگری دوزخ دا ده بن. له پاشدا الله
 باسی نه وانه ده کات که جيهاد ده که ن بوي بهر ز کردنه وه ی
 وشه ی خوداو ده فهرموي:

نه وانه ی که باوه ريان هيناوه و کوجيان کردوه و
 جيهاد يان کردوه له بهر خاتری خواو مه به ستیان ته نها
 بهر ز کردنه وه ی وشه ی الله بوه نه وانه چاوه روانی سوزو
 ره حمه تی خودانو خودايش زور ليخوش بوو به سوزو
 سه بارمت به به نده کانی و ناگونجي نه وانه لهو لي بووردن و
 سوزهی الله بي بهش بين.

کوج دوو مانای هه یه يه که م کوج کردن له ولات و جیگای
 دانیشن له بهر الله، دووه م وازه نيان له تاوان و گوناخ

وہکو پیغمبر مہرمان ﷺ دہفہ رموی: **إِنَّ الْمُهَاجِرَ مِنْ هِجْرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ** احمد، السانی، صحیحہ الالبانی، کۆچ کەر ئەو کەسەییە کە واز بهینیت لەو شتانەیی کە خودا قەدەغەیی کردوون { کە مانای یەکەم مەبەستی سەرەکی نایەتەکەییە و جیهادیش دیسان دوو مانای ھەییە لە زمانەوانیدا بە مانای کارو کۆشش و تەلاشە بەلام لە شەرعدا مەبەستی شەر کردنە بۆ بەرز کردنەووی ئایینی ئیسلام کە مانای دووھەم مەبەستەو لە تەواوی قورئان و فەرموودەکانی پیغمبرمەردا ﷺ بەم مانایە ھاتووە بێجگە لە چەند جیگایەکی کەم کە بە مانای زمانەوانی ھاتووە. ئینجا ﷺ دہفہ رموی:

۲۶

پرسیارت ئی دەکەن لە بارەیی عارەق و قومارەو بەلئ: لەم دوانەدا گوناھێکی گەورە ھەییە و سوودیشی ھەییە بۆ خەلک جاری و ھەییە کابرا قومار دەکات و دەبیاتەووە و قازانج دەکات و کابرای عارەق خۆر کەمیی ھۆشی خۆی لە دەست دەدات و دەحەسیتەووە عارەق فرۆشیش سودێکی دەست دەکەوێت بەلام گوناھەکیان گەورەترە لە سوودەکیان، ئەم دوانە قەدەغە کردنیان بەچەند جاربوو و نایەتەکانی بە ھۆناغ ھۆناغ ھاتووتە خوارەو چونکە لەو سەردەمدا ھیشتا عارەق و قومار بە تەواوتی حەرام نەکرا بون و خەلک زۆر عادیان کرد بو بە عارەق و قومارەو، تەنانەت دەلئین: ئیمامی عومەر مەشھور بو بە (عمر الخمار) چونکە ھەمیشە عارەقی دەخواردووە ئینجا کاتی کە یەکەم نایەت دابەزی کە ﷺ دہفہ رموی: ﴿ ئیوہ لە خورماو ترئ رزقی جوانتان دەست دەکەوێت لەگەڵ مادەیی بیھۆشی کەردا ﴾ وتی: مادام اللہ مادەیی بیھۆشی جیا کردۆتەووە لە رزقی جوان دیارە مادەیی بیھۆشی رزقی جوان نیە ئیتەر ترسی ئی نیشت و وتی: خوایە بەیانیککی شافی و کافی لەم بارەو بەنیرە تا بزائەم حەلالە یان حەرامە ئینجا نایەت دابەزی کاتی ئی کەم کردنەووە و فەرمووی: ﴿ نزیکی نوێژ نەکەونەووە کاتی کە سەرخۆشن ﴾

ئاشکرایە نوێژ واجبە و ناتوانن وازی ئی بهینن دەی ئیتەر نہیان دەتوانی پاش نیومەرۆ عارەق بخۆنەووە چونکە تا عەسر بە سەرخۆشی دەمانەووە، وە نہیان دەتوانی پاش عەسر بی

خۆنەووە چونکە بۆ مەغریب ھەر بە سەرخۆشی دەمانەووە و نہیان دەتوانی دواي مەغریبیش بخۆنەووە چونکە بۆ عیشا ھەر بە سەرخۆشی دەمانەووە جابەم شیوہیی تەنھا بەینی عیشا و بەیانیان بۆ ماہیووە بۆ عارەق خواردنەووە کاتیان کەم بویووە ئەمە بوو بە ھۆی ئەووی کە ھەندیکیان بۆ ھەمیشە وازی ئی بهینن بەلام دلە گەرم و گورەکی عومەر ھەر ئاوی نەخواردەووە ھەر دوعای دەکرد، ئەی خواہی بەیانیککی شافی و کافیمان بۆ بنیرئ تا بزائەم حەلالە یان حەرامە ئینجا پاش ماوہیک نایەتی (۹۱۰) لە سورەتی مائیدە دابەزی کە دہفہ رموی: ﴿ ئەی باوەرداران عارەق و قومارو بت پەرستی و ئەنجامدانی کاربەھۆی ئەو

بۆچونە تاییبەتیووە بەھەلدانی تیرەکان (تیر و پشک) پیسییەکن لە پیسییەکانی شەیتان سا وازی ئی بهینن بەئگورزگار ببن ﴾

جا کە ئەم دوو نایەتە دابەزی پیغمبرمەرد ﷺ فەرمووی عومەر بۆ بانگ بکەن، ئەم دوو نایەتەیی بۆ خویندەووە کە گەیشتە ئاخیریان عومەر وتی: ئەی پەرورەردگارمان وازمان ھینا، ئەی پەرورەردگارمان وازمان ھینا، لە پاشدا پیغمبرمەردی خوا ﷺ چووہ ناو یانەکانیانەووە ئەم دوو نایەتەیی بۆ خویندەووە، جاری ھی و ھەبو کە بە سەر لیویووە بو ھی و ھەبو کەبە دەمیووە بو ھی واش ھەبو کە نیوہی خواردبویووە کاتیئ کە نایەتەکی بۆ خویندەووە ھەمویان رژاندیان، تەنانەت دەلئین: ئەو رۆژە ئەویندە عارەق رژا لە مەدینەدا کۆلانەکانی مەدینەووەک لافاوی ئی ھەلئیشتبئ و اچاوی دەدا، بەلئ خاوەن باوەردانی راستەقینە ئاوەھا پەیرەوی فەرمودەیی خواو پیغمبرمەردەکیان ﷺ دەکرد کاتی کە پێیان ئەوترا ھلانە شت مەکەن بی سی و دوو ئەمرەکیان جئ بە جئ دەکرد بەلام ئیمە ھەزاران ئەحکام و فەرمودەیی پیغمبرمەرد ﷺ دەزانین و گویشی پئ نادەین و خۆیشمان بە موسلمان دەزانین؟! لیرەدا جیگای سرنجە کە زیانەکیان زیاترە لە سودەکیان بەلام نەیفەرمووە زیان فەرمویتە گوناھەکیان زۆرتەر، بۆ؟ تا تییان بگەییەنیت کە ھەر شتیک زانی ھەبیت گوناھە بۆ نمونە، کابرای جگەرە کیش جگەرە زانی ھەییە بۆی جا ھەر کاتی کە جگەرەیی خوارد دەتوانی پئی بلئیت:

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي قُلْتَ إِصْلَاحَ لَهُمْ
خَيْرٌ وَإِنْ عَمِلُوا شَاءَ اللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدِينَ
الْمُصْلِحِينَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ عَنْ اللَّهِ غَيْرُ حَكِيمٍ ﴿٣٠﴾
وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَا مُمْسِكَةً خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْبَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ
وَبَيِّنَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾ وَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْمَحْضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعِزُّوا نَفْسَكُمْ فِي الْمَحْضِ
وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّبِينَ وَبِحُجَّتِ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٣٢﴾
يَسْأَلُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْ يَشْتِمُوا وَقَدْ مَوَّاهُ لَأَنْفُسِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٣٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
وَتَقْفُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

به لکو خاکی بډوده کرد به زیر وک له نه سهردا هاتوده که: نهی
محمد ﷺ نه گهر بته ویت کیوی نوحود که چیا به کی
گه وره دهیکم به زیر وک له گه لیشدا بگه ریت و زحمه تی
هه لگرتنیشی پیوه نه کیشی که چی پیغه مبه ر ﷺ شانازی به
هه قیری به دهکات، به لئ با مروقه هه ندیک له باره دنیاوه
هه ول بدات بؤ دنیا به لام به و شیوه به به و ریگایه که
شهریه و نه وده که هه به تی دیسان به گویره شهر
سهری بکات، پیویسته مروقه زیرانه بیر له دنیا بکاته وه
مشوری بخوات نه گهر بیر بکه یته وه ژیا نه که ت له دنیا دا
هه فتا هه شتا سالتیکه به لام ژیا نی قیامت به مه لاین ساله
به لکو هه نابریته وه، که واته هه قه مروقه به گویره نه و
دو ژیا نه هه ول بدات که چی بؤ نه و ژیا نه کورته دنیا
چهند خومان نه زیه ت دهمین به لام بؤ نه و ژیا نه دریزه
قیامت هه چ خه فته ناخوین چاکیش بزانه پا داشتی نه و
دنیا به گویره کرداری نه و دنیا به جاری کی تریش الله له
وه لامی پرسیا ریکی تر دا ده فرموی:

پرسیا ر دهکهن له تو له باره هه تیوانه وه و ده لئین چی
بکه ین له گه ل هه تیوان داو چو ن له گه لیا ندا هه ل سو که وت
بکه ین؟

نه و کار ته گونا هه چونکه هه ر شتیک زیانی هه بیت گونا هه
به کار هیانی نه و ته خوا له باتی زیان، گونا هی ناو
بر دوه (وَأَشْهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفِيهِمَا) گونا هه که یان گه ور ته
له سو وده که یان، دیسان الله وه لامی پرسیا ریکی تری
ده داته وه و ده فرموی: پرسیا ر لئ دهکهن نهی محمد ج
شتیک به به خشین الله ده فرموی: بلئ: به به خشین نه وده
که لئتان زیاده له راستی دا نه وان پرسیا ر جوری
شته کانیان له پیغه مبه ر ﷺ کرده به لام خوا وه لامی
چهن دایه تیان نه داته وه بؤ؟ چونکه هه ق وایه پرسیا ر بکه ن
چهن دیک به به خشین نه ک بلئین چی به به خشین، واته: گرنگ
له جوری به به خشین که نه به لکو گرنگ له چهن دی
به به خشین که به که نه و ده زانیو ته نوسلوی هه کی می پی
ده و تریت، واته: نه و کابرایه زور لیزان نه پرسیا ر کرده
به لام کابرای پرسیا ر لیکرا و هه کی و لئ زانه جوا بی
نه داته وه به شیوه به کی و که سودی هه بیت بؤ، چونکه
جواب دانه وده سونا له که ی خوی بی سو وده، واته: خا وین
با و مران باش وایه هه ر شتیک له خو یان زیاده به به خشین.
هه ر نا ودها به م شیوه به الله به یانی نی شان هه کانی خوی دهکات
بؤتان به لکو نی وده بیر بکه نه وه و سودیان لئ و مر گرن.

﴿٣٥﴾ هه م له باره دنیا وه هه م له باره نا خیر ته وه، واته:
هه م بؤ نه و ژیا نه ی خؤتان بیر بکه نه وه و هه م بؤ قیامت تان.
نه لبه ته نایینی نی سلام مه نی نه وه ناکات که مروقه مال و
سهر و ته حه لائی بیت به لام به و مه رجه هه قه
شهریه کانی لئ دهر بکات و له ریگای شهریه وه به دهستی
به نی ت پیغه مبه ر ﷺ نه و نو خیرانه ی هه بو که خاتون
عائشه ده لئ: سی مانگی ناسمان دیت که نه کاته دوو
مانگی ته واه له مالی پیغه مبه ردا ﷺ که نو خیزان بوون
ناگر نه کرایه وه. نینجا ده لئ: هه ر ناو و خورما مان
ده خوار د. نه گیره نه وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ندیک
خورمای وشک و فری دراوی دیت وه که عه با سی ناموزای
له گه لدا بو مندال بو شهرموی: بخو و تی: من تیرم.
پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: {من دوو روزه هه چم
نه خوار دو وده} نینجا نه و خورما نه ی پاک ده کرده وه
ده بخوار دن. له حالیکه نه گهر دا وای له خوا بکرایه نه ک چیا

بَلَى: نه گهر مائی خوځيان جيا بېټ چاکه و نه گهر نيوه خواردن و خوارندنه و متان ټيکه لاو به همتيوان بکهن براتنن و خراب نيه و خوا دهمزانيته گنه کار کييه و چاکه کار کييه و دهمزانيته کي به نيه تي خراب ټيکه لاو به همتيوان دهمبېټ و دهميه ويټ مال و سهروته که يان بخواتو کاميان به نيه تيکي چاک ټيکه لاويان دهمبېټ که واته ټيکه لاو يون به همتيوان به گوږه نيه تي خوټانه. نه وه بوو کاتي که نايه تي (وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ) (النساء: ۱۰۲) وه (إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ...) (النساء: ۱۰). دابهزي، نه وانه ي که همتيويان لا بوو زور ترسيان لي نيشته و خواردن و خوارندنه و همتيودکانيان جيا کرده وه له خوځيان و نه گهر شتيکيان لي بمايه وه بوځيان هله دهمگرتن زور جار نه و شتانه خه سار دهمبوون نيتر نه يان دهمزاني چوځ بکهن و خزمه تکردي همتيويان به لاهو زور سهخت بوو. الله ريڼمايي کردن و نه نايه ته ي ناره خواره وه بوځيان ټيگه يانندن که نه ټيکه لاو کرده هيج تاوانيکي تيډا نيه نه گهر نه وان مهبهستي يان باش بي خواش ناگاداري مهبهستي نه وانه و دهمزاني کي مهبهستي باشه و کي مهبهستي خراپه و دهميه ويټ زيان به همتيوان بگه يه نيت بهم شيوهميه باري سه رشان ياني ناسان کردن، دهمي نه وانيش سوپاسي خوا بکهن چونکه خوا دهميتواني بلي نابي ټيکه لاوي بکهن و نابي به خيويشيان نه کهن بوځيه همرموي: نه گهر خوا ناره زوي لي بوايه نيوه دهخته زحمه ته وه. به راستي الله خاوه ني دهمه لاتو نيشه کانيشي به حیکمه تن واته دهمتوانيته ټوله له نيوه بستي نيته نه گهر خراپه بکهن. وشه ي (عَنْت) واته نيش و نازار و سهختي،

هرگيز نافرمتاني بت په رست و هاوهل دانه ر نیکاح مه کهن هه تا باوهر دينيته وکهنيزه يه کي خاوه ن باوهر باشتره له نافرمتيکي نازادي بت په رست و هاوهل دانه ر هه رچهنه نه و نافرمته هاوهل دانه رمتان به لاهو زور جوان بېټ، واته: نيکاحي نافرمتي موشريک دروست نيه بو پياوي موسلمان مه گهر واز له شريک بهينيته ته و به بکات. وه دهمفرموي: نافرمتي موسلمان نيکاح نه کهن له موشريک نه گهر چي پياوانيکي جوان بن به لاتانه وه، واته: نه

دروسته موشريک بخوازين وه نه دروسته نافرمت بده ين به موشريک، نه مهش نه وه ده گه يه نيته که نافرمت ناتوانيته به بي سه رپه رشت خو ي نيکاح بکات چونکه دهمفرموي: نيکاحي نه کهن بو موشريک که و باو نافرمته که خو ي ناتواني خو ي نيکاح بکات نه م رايه رايه کي په سه نده چونکه له گهل روا له تي نه م نايه ته دا هاوتا ديته وه و ديسان له همرمودي پيغه مبه ر (الله) هاتوه که دهمفرموي: (لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ وَشَاهِدَيْنِ الطبراني. صحيحه الاباني) نيکاح دروست نيه مه گهر به سه رپه رشتيکي نيرينه و دوو شايه ت. نيچا الله دهمفرموي: به ننده يه کي باوهر دار باشتره که کچي خوټان يان خوشکي خوټانيان لي نيکاح بکهن. نه ک نه و موشريکه هه رچهنه پياويکي جوان و دهموله مهنه و خاوه ن دهمه لاتو شوهرمت بېټ.

نابي نه وانه بتان خه له تي نيته چونکه نه وانه خه لگي بانگ ده کهن بو ناو ناگري جه هه ننه م به لام الله بانگتان ده کات بو به هه شت وه لي خو ش يون به نيزني خو ي. که واته نه مانه دوو ري يازي حيا وازن کابري باوهر دار به ره و به هه شت و به ره و ره زاي خوا دهمروات به لام کابري موشريک به ره و ناگري جه هه ننه م رهي خوا دهمروات. بيويسته نه وده ش بزانيته که نوځر نه کهر له ريزي موشريکاندايه و تا ته و به نه کات نه نيکاح ده کري و نه نيکاحيشي بو ده کريته، پيغه مبه ر (الله) دهمفرموي: (بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ) (مسلم وغيره) نه و سنوره ي که له نيوان پياوي باوهر دار و شريک و کوفردا هه يه واز هي نان له نوځره نيتر که ي ره وايه ببيت به هاو به شي جه هه ننه م يان کچ و خوشکت بکه يت به هاو به شي جه هه ننه م ي؟! جا الله نيشانه کاني خو ي به يان ده کات بو خه لک به لگو بير بکه نه وه.

ليرهدا نه گهر بلين: بو نييمه دهمتواني ټواني نه هلي کتيب ماره بکه ين به لام نابي نييمه ټن به وان بده ين؟ ده ليني: ټواني نه هلي کتيب عه قيده يان پاريزراو نه بېټ لاي نييمه به لگو هه ر کاتي ناوي موسا يان عيسا به بن نييمه ري يان بو دانه نين و ده ليني (علي نبينا و عليه السلام) له سه ر پيغه مبه رمان و نه ويش سه لام بېټ. هيج بي ري يه ک نه به ته ورات و نه به نينجيل ناکه ين نه گهر چي

یههینمان ههیه که گۆراون چونکه نهسله که یان لای ئیمه راسته و تا زهمانی خۆیان په پیرهوی کردنیان واجب بوه بهلام به هاتنی پیغه مبهه ﷺ هیچ ئاینهک له هیچ کهس و مرناگیریت لهدوا روژدا وهک لهم ئایه ته دا دمفرموی:

﴿هَمَر كَه سِيكَ بِيَجْكَه لَه نِيْسَلَام هَمَر رِيْبَازِيْكَ تَرِيْ هَهَبِيْت لِيْ وَ مَرْنَاغِيْرِيْت وَ لَه رُوْزِيْ دَوَايِيْدَا وَ لَه رِيْزِيْ زِيَانْكَارَانْدَا﴾ نالی عیمران ۵/ بهلام ئافرتمی ئیمه لای نهوان ریزی عه قیده ناگیریت و گالته به پیغه مبهه که ی و قورئانه که ی دمکه. جا نه گهر ههروا له سه ر ئایینه که ی خوی بهردهوام بیت ماله که ی زیندانیه تی نه جیگای خوشی و نیسراحت و نه گهر واز له ئایینه که ی بیئیت نهوا چاره رهش و شهرمه ندهی خودای خوی و کهس و کاری بوه، جا ئیتر ج سودیک ههیه له و ژن و ژنخوازیه دا؟ راستی ههروم خوا، که نهوان به ره و ناگر بانگ دمکه و خواش به ره و به ههشت و چاوپوشی لیکردن به ئیزنی خوی بانگ دمکات. ئینجا الله یاسایه کی ترمان بو باس دمکات و دمفرموی:

﴿۳۳۳﴾ نهی محمد ﷺ له باره ی حه یزه وه پرسیارت لی دمکه ن بللی نهوه نازاریکه دوچار ی نهوان ده بیت جا له و کاته داخۆتان دوور خه نه وه له ژنان و نزیکیان نه بنه وه بو جیما ع ههتا پاک ده بنه وه، جا هه ر کاتی خۆیان پاک کرده وه نه وسا له ولایه نه وه که خوا ده ستوری پی داون له گه لیاندا هاو به سته ر بن و حاله تی ژن و میردایه تی نه نجام بدن، بیگومان خوا نه و مرو فانه ی که ده گه رینه وه بو لای و هه میسه ته وبه دمکه ن خوشی ده وون و مرو فه پاکه کانی خوش ده ویت. به لی ئافرته له زهمانی پیش پیغه مبهه ردا ﷺ که ده که وته عوززه وه ده یان کرده ژوو ریکی تایبه ته وه بو ی نه بو و تیکه ل به کهس ببیت و خواردنیان له گه لدا بخوات چونکه به بیسیان ده زانی به لام نیسلام هات و نه و باره هورسه ی له سه ر لای برد و کردنی به خوشکی بیوان. وهک پیغه مبهه ی خوا ﷺ دمفرموی: ﴿إِنَّمَا النِّسَاءُ شَفَاتِقُ الرِّجَالِ﴾ ابوداود. صححه الالبانی / ژنان نین مه گهر خوشکانی بیوان و به شیکن لیان

له نه نه سه وه هاتو ده که جوله که هه رکاتی که ئافرته تیکان بکه و تایه حه یزه وه نه له گه لیاندا نانیان ده خوارد نه له یه ک هۆده یشدا له گه لیان داده نیشتن جا له م باره وه یاره کان پرسیاریان له پیغه مبهه ﷺ کرد، جا خوا نه م ئایه ته ی دابه زاند ﴿وَسَعَلُونَا عَنْ الْمَرْحُومِ﴾ نه وسا پیغه مبهه ی خوا ﷺ فرموی: ﴿اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الْكَاحَ فَبَلَغَ ذَلِكَ الْيَهُودَ فَقَالُوا مَا يُرِيدُ هَذَا الرَّجُلُ أَنْ يَدْعَ مِنْ أَمْرِنَا شَيْئًا إِلَّا خَالَفَنَا فِيهِ فَجَاءَ أَسِيدُ بْنُ حَضِرٍ وَعَبَادُ بْنُ بَشْرٍ فَقَالَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْيَهُودَ قَالَتْ كَذَا وَكَذَا أَفَلَا نَجَامِعُهُنَّ فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ قَدْ وَجَدَ عَلَيْهِمَا فَخَرَجَا فَاسْتَقْبَلْنَاهُمَا هَدِيَّةً مِنْ لَبَنٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَرْسَلَ فِي آثَارِهِمَا فَسَقَاهُمَا فَعَرَفَا أَنَّهُ لَمْ يَجِدْ عَلَيْهِمَا / أحمد. صححه الالبانی / هه مو شتیکیان له گه لدا نه نجام بدن ته نه ا جیما ع نه بیت، جا نه م قسه یه به جوده کان گه یشته وه نه وانیش وتیان: نه و پیاوه واز له هیچ ئیشیکی ئیمه ناهینیت و دزایه تیمان ده کات، جا ئوسه ی دی کور ی حوزه یرو عه بادی کور ی بیشر هاتن و وتیان: نه ی پیغه مبهه ی خوا ﷺ جوده کان واو وایان وتوه ئایا له و کاته یشدا جیما ع له گه ل ئافرته تانی خۆماندا نه که ین؟ جا پیغه مبهه ی خوا ﷺ دموچاوی گۆرا تاوامان گومان کرد که لیان عاجز بووه، جا نه وانیش چونه دهره وه له و کاته دا دیتیان که هه ندی شیر بو پیغه مبهه ی خوا ﷺ هات، ئینجا ناردی به دوایانداو شیری پیدان جا ئیتر زانیان که لیان عاجز نه بووه { به لی به م شیویه باری ئافرته تان سوک کراو نه وسه ختی و گرانیه یان له سه ر لایرا. له وشه ی ﴿حَتَّى يَطْهَرْنَ﴾ / ههتا پاک ده بنه وه } واده گه یه نیت که به پاکبونه و ده یان له و خوینه چونه لایان دروسته، به لام ﴿فَإِذَا طَهَّرْنَ﴾ / که خۆیان پاک کرده وه } نه وه ده گه یه نیت تا خۆیان نه شوړن حه قی جیما عیان نیه و نه مه یان ئاشکراتره. ئافرته له و ماوه دا به بۆنه ی نه و خوینه وه پاک و خاوینی کاتی له ده ست ددهات، بۆیه پیویسته کاتی برانه و دی نه و خوینه خوی خاوین بکاته وه چونکه پاک و خاوینی نه رکیکی گرنگی موسلمانانه وهک پیغه مبهه رمان ﷺ دمفرموی: ﴿الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ

وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالصَّلَاةُ نُورٌ وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ وَالْقُرْآنُ
حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ
مُوقِقُهَا/سلم/ پاك و خاوينى به شيكه له باومر الحمد لله
كيشانهى چاكه پر دهكاته وه وسبحان الله والحمد لله نياوى
ناسمانان و زهوى پردهكه نه ووم يان پر دهكاته وه و نويز
روناكيه و چاكه به لگه يه و خوگرى روشناييه و هورنان يان
به لگه يه بوټ يان دژته هه مو مروفتيك كه روژ دهكاته وه
فروشندهى نه فسى خو يه تى، جا يان نازادى دهكات يان
له ناوى دهبات ئينجا الله دريژه به باسه كه دهكات و
دهفه رموى:.

③ زنهكانتان كي لگه ن بوټان، جا بچنه ناو كي لگه ي
خوتانه وه چون نارموزتان لييه بهم كارماتان به رهه مئى
باش پيش بخه ن بوټ خوتان و چاومروانى نه ولادىكى سالت
يكن وله خوا بترسن و بزنان بيگومان نه گه ن به خواى
خوتان و مژده بده به باومر داران كه پاشه روژيكى خوشيان
هه يه كه بريتيه له و به هه شته پر نازو نيعمه تهى كه الله
دايناوه بو يان.

هه ندى وشه (آنى) يان، به ماناي (حيث) ليك داومه وه،
واته: كابرا له پيشه وه له دواوه بيت دهتوانيت له گه ن
هاوسه رى خويدا نزىكى بكات به لام پيغه مبه رى خوا
نه مهيشى روشن كردومه وه و دهفه رموى: {مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى
أَمْرًا فِي دُبُرِهَا/احمد/ اوداد. حسنه الالباني/ له عننه ليكراوه نه و
پياوهى كه له پاشه وه له گه ن خيزانى دروست دهبيت وهك
كردارى قه ومى لوت} چونكه نه و شوينه بيجه له زيان
هيج به رهه مئى لى پهيدا نابيت.

له جابيره وه هاتوه كه ده لى: {كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ إِذَا جَامَعُهَا
مِنْ وَرَائِهَا جَاءَ الْوَلَدُ أَخْوَلُ فَنَزَلَتْ {يَسْأَلُكُمْ خَرَجٌ لَكُمْ فَأَنْتُمْ
حَرَجْتُمْ أَنَّ شَيْئًا} /الحارثي/ جوله كه دهيان وت: نه گه ر پياو
له پاشه وه و بچيته لاي خيزانى نه وه مندالى چاو خيلى دهبيت،
جا نه م نايه ته دابه زى كه نه فه رموى: {خيزانه كانتان
كي لگه ي خوتانه و له و جياگايه ي كه دهبيت هوى زياد بونى

نه وهى ناده ميزاد چونتان دهوى سود و مرگرن} {كه واته
گرنگ نه وميه كه له و شوينه ديارى كراوه نزىكى بكرىت،
جا بزنان له سه ر نه و كارماتان بيجه له وهى كه نارموزى
نه فستان ده شيكن به چاكه ش بوټان دهنوسريت جاحه ق
وايه له و كاته دا يادى خوات له بير نه حيت، پيغه مبه رمان
دهفه رموى: {لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ
جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا فَقَضَى بَيْنَهُمَا وَلَدَ لَمْ
يَضُرَّهُ /الحارثي/ نه گه ر هه ركه س له ئيوه چوه لاي خيزانى
خوى و وتى: بسم الله، خوايه دوورمان بخه ره وه له
شهيتان و شهيتانيش دوور خه ره وه له نه وهى كه دهيكه يت
به رزقمان. جا نه گه ر خوا كردى منداليكيان ببي،
نه وه شهيتان هيج زيانىكى لى نادات} ئينجا الله حوكمئىكى
ترمان بو باس دهكات و دهفه رموى:

④ سويندهكانتان به خوا مهكهن به هوى بهرگرى كردن
له چاكه و پاريزكارى و بچرانى په يوندهى خزمايه تى، جا
خوا بيسه رى هه مو قسه كانتانه و زانه رى هه مو
ئيشه كانتانه، واته: نهكهن سويند به خوا بخون كه چاكه
ناكهين يان سه ر له فلانه خزم نادهين يان قسه له گه ن
باوك و كه س و كارم ناكه م شكاني سويندهكه و كه فارمت
دانى و نه نجام دانى نه وانه ي كه له خوى منه ن كردوه
چاكتره تا نه شكاني و دووركه و تنه وه له خزمان و چاكه
كردن به هوى سويندهكه وه. الله داواى يهك بون و يهك
دهستى و يهك ريزى و چاكه و پاريزكارى دهكات له خاومر
باومرمان ئيتر چون ده بى ناوى نه و زاته بكرىت به ريگر له و
شته چاكانه؟! بويه پيغه مبه رمان دهفه رموى: {وَاللَّهُ لَأَنْ
يَلْجَ أَحَدُكُمْ بِمِمْنِيهِ فِي أَهْلِهِ أَثَمَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ
الَّتِي فَرَضَ اللَّهُ/النساي/ واته به خوا قه سه م هه ر كام له ئيوه
له جبا زى بكات و زحمه تى كه س و كارى بدات به بونه ي
سويند خواردنيه وه تاوانبارتره له و كه سه ي كه سويندهكه ي
بشكىنييت و نه و كه فارمه تى كه خوا فه رزى كردوه له
سه رى بيدات}

لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ الَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ رِئَاصَ أَرْبَعَةٍ أَشْهُرٍ فَإِنْ قَامُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَتُ يَرْبِصُ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لهنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِعَوْلِهِنَّ أَحَقُّ بِرِئَاصٍ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِخْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ سَفَاةً إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ طَلَّ أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

نهمهش نیشانهی سؤزو موحه بهتی خوایه بهرام بهر به مروفو پاراستنی مافی پیاوو ژنهو نه گهر پیاوه کان به ته مای په شیمان بونهوه نه بون له سوینده که یان نهوه ئیر مافی ماته ل کردنی ژنه کانیان نیه، بویه خوا دمه فرموی:

نه گهر بریاری ته لاق دانیان دا له دوی چوار مانگه که با ته لاقی بدات، جا به راستی خوا بیسه رهو زانه به نیشه کانیان. واته: له دوی نه م چوار مانگه حاکم بانگی دمکاتو پیی دهلی په شیمان به رهوهو بجوره لای خیزانه که، جا نه گهر چوو باشه نه گهر نه چوو دهبی ته لاقی بدات جا نه گهر ته لاقی نه دا با حاکم ته لاقی بدات چونکه حاکم لهم شیوه نیشانه دا سهر به ستهو دمتوانیت بریاری یه که لا که رهوه بدات چونکه له چوار مانگ زیاتر سته مه که له نافرته که ده کړیت. وه خوی گه ورش هرگیز به سته م رازی نیه. ئینجا الله یاسایه کی ترمان سهارت به نافرته ته لاق دراو بؤ باس دمکاتو دمه فرموی:

نهو نافرته نهی که ته لاق دهر دین دهبی سی نه و بهت چاوه ری بکه و دروست نیه بؤ نهوان بیشار نهوه نهوه کی

خوی گه وره توله تان لی ودرنا گړیت لهو سوینده کی به بی ناگای دیت به دمه تاندا وه که نهوه که ده لی: نه ری والله، نه والله، نه سویندانه به سویند حساب نابن به لام توله تان لی ودرده گړیت له سر نهو سوینده کی که له دهوه بریاری دمه و زمانیش ناشکرای دمکات به لام نهو سوینده کی که به دل قهراری دمه و به زمانتاندای نهت دیسان نهوهش به سویند حساب ناکړیت، نه مهش یه کی که لهو نیعمه ته له ژماره نه هاتوانه ی الله هه روه که دمه فرموی: الله لی بوردهو به حه وسه نه یه. که فارته سویند وه که له سورتهی مائیده له نایه تی (۸۹) دا باسکراوه بهم شیوه یه: خواردنی دمکه س بدات یان لی باسیان بؤ بکات یان به نده یه که نازاد بکات نه گهر نه مانه ی نه توانی سی روژ روژو بگړیت. لی ردها الله دوو سیفه تی باس کردوه سهارت بهو سویند خواردنه مان، یه که م: (غفور) واته نه گهر هاتو سویندیکت خوارد که له خووه هات به دمه تان سویندیکت خواردو و خیر له شکانه کی دا بوو سوینده که ت بشکینه و که فارته یه. خوا به رحمه له تاوانه که ت خو ش دمی ت.

دووه م: (حلیم) د به حه وسه نه یه، واته: نه گهر سویندیکت خواردو حه ق بوو نه یشکینیت به حه وسه نه بهو خو ت بگره. دیسان الله یاسایه کی ترمان بؤ باس دمکاتو دمه فرموی:

بؤ نهو که سانه ی که سویند ده خون له گهل ژنه کانیان دا که نه چنه لایان ماوه ی چاوه ری کردن چوار مانگه نه گهر گه رانه وه وازیان هی ناو سوینده که یان شکاندو که فارته سوینده که یان داو چونه لای خیزانه کانیان، نه وسا بیگومان الله لی خو ش بوو به ره حمه و له گوناوه که یان خو ش دمی ت. جا نهو که سه ی که سویندی ودها بخوات نه گهر بؤ ماوه ی که م تر له چوار مانگ بو نهوه با ماوه که ته واو بکاتو سوینده که ی نه شکینیت و نابیت حاکم زوری لی بکاتو نابیت ژنه که ش داوی سویند شکاندنی لی بکات چونکه خو ی کاریکی وای کردووه که پیاوه کی لی ناره حمت بووه نه م سوینده کی خواردوه، نه گهر بؤ زیاتر له چوار مانگ بو با سوینده کی بی شکینیت.

خو! دروستى كردوه له رهحميان دا واته؛ منداڵ يان چهيز كهيهوانه عيده سابت دهبيت نابى بيشارنهوهو دهبى راستيهكهى بلين نهگهر نهوان باوهريان ههيه به خواو به دواروژ، ئەمە هەر شەيهەكە لەوان ئەگەر پێچەوانەى راستى قسە بکەن. وه ميژدهكانيان حەق ترو شايسته ترن بهگهراوهوه بۆلايان (ئەگەر هەر سى تەلاقى نهكهوت بيت) ئەگەر ههمويان نيهتى ناشتهواييان ههيو، وه بۆ ئافرهتان ههيه وينهى ئەو مافهى كه پياوان ههيايه لهسەر ئافرهتان به چاكه و بۆ پياوان به سەر ژنانهوه پلهيهك ههيه پيوسته نهوانيش ئەو ريزه دابنين بۆ پياوان و به سهرپهرشتى خوڤانيان بزانن چونكه پياوان به هيزترن لهوان و به مالى خوڤيان نهوان به خيو دهكهن و زهمهتى زياتریش دهكيشن، الله سهرپهرشتى و خزمهتى ئافرهتى خستۆته سەر پياوان و ئافرهتانيش دهبى سوپاسى پياوان بکەن، چونكه پيغه مبهрман ﷺ دهقهرموى: {مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ} ابوداود الترمذى. صححه الالبانى/ ههركهسى سوپاسى خهك نهكات سوپاسى خواش ناکات} ئەمە فرمانى خوايه و خواش خاوهنى دهسهلاته و نيشهكانى به حيكمهته.

وشهى (قُرُوء) ههنديك دهلين: چهيزه و ههنديك دهلين: پاكيهتیه، واته سى چهيز يان سى پاکی له پاش ئەو تهلاقه نهوسا عيدهيان تهواو دهبيت تا ئەو سييه تهواو نهبيت نابى نيكاح بكرين له كهسو نابى لهو عيده دا هيچ كهسيش خوازيينيان بکات. به داخهوه له ههندى جيگادا ئافرهت به بچوکی ماره دهبرن بهلام کاتى گهوره بون به يهك رازى نابن و ئافرهتهكه لهگهڵ كهسيكى تر دا دهست تيكهڵ دهكات و وهدهدى پى دهدات و كابراش پارەى ميژدى پيشوو دهدات، ئينجا مارهى دهبرن كه ئەمە تاوانيكي زور گهورهيه وهك له نايهتى دووسه دوسى وپينجى ههمان سورهدا ديت. جا پيوسته ئەو ئافرهتانهش خوڤيان بياريزن لهو تاوانه تا تەلاق نهدرين نابى هيچ پهيوهنديهك پهيدا بکەن به هيچ كهسيكهوه له بارەى ژنو ژن خوازييهوه نهوانهش كه خاوهن عيدهن دهبى راستى بلين و هيچ نهشارنهوه.

بهلى بهراستى چهنديك پياو حەقى ههيه به سەر ئافرهتهوه ئافرهتیش نهوهنده حەقى ههيه به سەر پياوهوه بۆ نمونه: پيوسته كه ئەو مالى كابرا بياريزى و داوين پاك بيت و ماوه نهدات به كهسيك كه لای ميژدهكهى باش نهبيت بيتە مالىهوه، ههروهها پياوهكهشى پيوسته رعايهتى ئەم مهسهلانه بکات و به شيومهيهكى جوان لهگهڵ هاوسهرمهكهى خوڤيدا بجوليتيهوه و ئازارى نهدات و خوڤراو و پۆشاکى به شيوهى پيوسته و باوى سهردهم پى بدات.

وشهى (عَزِيْز)ى هينا نهك پياو به هيزى خوڤيدا بزانيت و ستم له ئافرهت بکات بهلکو پيوسته بترسيت له ستمكارى و بزانيت كه هيزى خوا لهسەر ههمو هيزهكانهويه. وشهى (حَكِيْم)ى هيناوه تا ئافرهتان رازى ببين بهو سهرپهرشتى و گهورهيهى پياوان، چونكه خواى دانا دايناوه ئيشى خوايش بى سود نيه. ئا بهم شيومهيه الله ئهركى ههريهك له پياوو ئافرهت ديارى دهكات و ههردوويشيان دهترسينيت تا له سنور دهرنهجن نهوهش بزانن كه خوا ناپازيه به سهرپهرشتى بى سنور بۆ پياوان و ماوه به ئاغايهتى ئافرهتانيش نادات چونكه ئەم دوو جوړه دروستكراوه ههردوو مولكى خودان و دروستكەر دهزانيت دروستكراو چى بۆ باشه و چى بۆ خراپه. جا پيوسته ههردوو سنورى خوڤيان بزانن و له سنور دهرنهجن.

بهداخهوه ئەمڕۆ به ناوى مافى ئافرهتهوه زۆربهى ئافرهتان له خسته ترازاون و دروستكهرى خوڤيان و بهرنامهو پيغه مبهرى خوڤيان له بير جووتهوهوه به دههۆلى نهفام و نهزان و بى باوهرو دوور له رهوشت سهما دهكهن؟! خوشكى بهريز ئيسلامه توى بهرز كردوهوه بهههشتى له ژير لاقى تۆ داناو توى كرد به دايك و به يهكهم قوتابخانهى مروڤ ههروهها وهك گول توى پاراست له ههمو مروڤيكي نهفس نزم و دل نهخوش و لاسارو بى بهزهيه. توى كرد به خوشكى پياوان {النَّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ} ئافرهتان خوشكاني پياوان {جا ههرجى زوتر فرياي خۆت بكهوه و خۆت لهو مروڤه نهفس نزم و دل نهخوش و لاسارانه رزگار بكه و دواى بپياري دروستكهرى خۆت بكهوه كه خوايه كه

سبهینی دهچیته وه خزمه تی و حیسابت له گه لدا دهکات بتهوئ یان نه تهوئ.

ئایا باوهرت به دهسه لات و دانایی الله نیه؟ دهی بوجی سه ریچی له فرمانه کانی الله دهکیت و بهو بهشکردنه ی ئه و رازی نابیت؟ خوی خاوهن دهسه لات و دانا له بیر چوونه وهی له تودا زیاترداناوه تا ئیش و نازارده کانی سک پری و منداڵ بونت له بیر بجیته وه و ناماده ی چه ند جار سک پر بون و منال بون ببیت ئینجا بۆ منداڵ بون بتهوئ و نه تهوئ پئوئستیت به پشوئیسراحه ته ههروهاله کاتی عوزریشدا ئیش و نازارت ههیه وحه سانه و مت پئوئسته، به لام پیاو نه باردار دهیبت و نه عوزری ههیه و له بیر چوونه وهش له ودا که مته دیسان له بهر ئه و هه مو سودو قازانجه ی که هه ندیکی هه مومان ده زانین بگره زوئیشی هیشتا هه ر نایزانین، جا که ی ره وایه تۆ به و هه مو ئیش و نازاری سک پری و عوزروه و به و له بیر چوونه وه زوئته وه بکریئت به سه ره برشتی پیاو؟

ئهمهش به هیچ شیوهیه که به لگه ی سوکی و که می نا فرمت نیه چونکه دروستکهر ئهم دوو ره گه زه ی به شیوهیه کی جیاتر له یه ک دروستکردوه تا پئوئستیان به یه ک هه بیئت و له یه کتری بی نیاز نه بن و به یه که وه بژین و زه ی ناوهدان بکه نه وه. ئایانه وزاته ی که زوئ و وردبین و به ناگایه به دروستکراوی خوی نازانیت؟ ﴿مولک/ ۱۴﴾ بۆ نموونه سه یاره ی وا ههیه پینچ کهس هه لده گریئت و سه یاره ی وا ههیه ده تن بار هه لده گریئت ئهمه مانای ئه وه نیه که ئه و سه یاره یه ی پینچ کهس هه لده گریئت بی قیমে ته و ئه وی تر به قیমে ته نه خیر به لگو به پیچه وانه وه جاری وا ههیه که یه که میان له دوو هه میان به قیمه ته تر و گرانه به لام ده بی هه ریبه که ی باری خوی هه لگریئت ئایا مه عقوله ته نی بلوک له و سه یاره پینچ که سه بار بگریئت یان ئه و هه لابه ده ته نیه هه میسه له به ینی دوو شاردای ته نها پینچ که سی ئی بار کریئت و تراوه "رحمه تی خوا له و که سه بیئت که نه ندازه ی نه فسی خوی ده زانیت"

ئینجا الله چوئیه تی ته لاق دانمان بۆ باس دهکعت دهقه رموی:

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْنِ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سِرِّهِنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُنْكِحُوهُنَّ حُرَارًا لَّيَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَٰيَتِ اللَّهِ هُزُوًا وَادْكُرُوا يَمَعَتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ بِعِظْمَ رَبِّهِمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْنِ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ وَلكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾

﴿٣٣﴾ ته لاق دوو جاره جا له پاش ئه و دوو جاره یان ژنه کانتان له لای خوتان دابنن به ته واهتی و باسی ته لاق نه کهن یان سییه م جار به ره لایان بکهن، واته: له جاری سییه م دا یان به شیوهیه کی چاک و عورفو عاده ت بیانیه ننه وه یان به ره لایان بکهن به شیوهیه کی جوان نه ک به شیوهیه کی دوژمنانه و ناسیرین و زوره مله، ئه وسای دروست نیه له وهی که پیتان داو له ماریبی و خه رجی هیچ شتیکیان ئی وهرگر نه وه مه گهر له وه بترسن که نه ته وان سنوری که خوا بۆی داناو بپاریزن ئه وسای مه گهر هات و ترسان که نه ته وان ئه و سنوره ی خوا بپاریزن ئه وه له و کاته دا به تاوان بووتان دانانریت مه گهر ژنه که فدییه ی خوی بدات واته ئه و مارییه ی بۆ میرده که ی بگه رپینیته وه. ئهمه پیی دهوتریئت (خلع).

لیرمه دا وشه ی (مرة) به کاره ی تراوه بۆیه زانایان دوو جوئ بۆچونیا ههیه له م باره وه هه ندیکیان ده لئین به مانای ژمارهیه، جا نه گهر کابرا سی ته لاقی به یه ک جار خست ته لاقه که ی دهکوه یبت به لام به شیکی تریان به لایانه وه جاره و ده لئین تا دوو جار ناکه ویت یه ک ته لاق بلتییت یان

زیاتر، هەر یه‌که‌و بۆخۆیان به‌لگه‌یان هه‌یه‌و من دوو‌هه‌میانم به‌لاوه‌ نزی‌کتره‌.

به‌ئێ ئه‌گه‌ر بێ وهر‌گرتنی شت سنوره‌که‌ی خودا پێشێل ده‌کرا با کابرا مارمیه‌یه‌که‌ی وهر‌بگریته‌وه‌و ژنه‌که‌ی ته‌لاق بدات. جا بۆ رۆشن کردنه‌وه‌ی مانای ئهم ئایه‌ته‌، ده‌لێن: جارێکیان ئافهرته‌تێک هاته‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و‌تی: من رازی نیم به‌ هه‌ڵانه‌ که‌س، فه‌رموی: بۆ؟ ئافهرته‌که‌ و‌تی: وَاللَّهِ مَنْ لَه‌ ئه‌خلاق‌و دینی هیچ نی‌گه‌رانیم نی‌ه‌، به‌لام فه‌سه‌م به‌ خوا هه‌ندێ جارێ وا هه‌یه‌ که‌ دیت بۆ لام ده‌ترسم کافر بيم چونکه‌ ئه‌وه‌نده‌م پێ ناشیرینه‌ له‌ ترسی خوا نه‌بیت تف ده‌که‌مه‌ ناو چاوی به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پیاویکی موسلمانه‌ به‌رگه‌ی ئه‌و وه‌زعه‌ناگرم. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: {مادام وایه‌ کاتی خۆی مارمیه‌که‌ت باخچه‌یه‌ک یوه‌ باخچه‌که‌ی بدم‌روه‌ به‌ کابرای می‌ردت تا ته‌لاقت بدات نه‌ویش و‌تی: وا دامه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموی: ته‌لاقی بده‌}

ئینجا ئه‌چینه‌وه‌ سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ی که‌ باس‌مان کرد سنوری خوایه‌، ئه‌وسا له‌و سنوورانه‌ ده‌رنه‌چ‌نو هه‌ر که‌سێک سنووره‌کانی خوا به‌ه‌زینیت و‌گوێ به‌ هه‌ڵاڵ‌و حه‌رام نه‌دات ئه‌وانه‌ سه‌تمه‌کارن. به‌ئێ هه‌رکه‌سی سنووره‌کانی خوا ب‌ه‌زاند زۆر سه‌تمه‌کاره‌ پێشه‌کی له‌ خۆی و‌ له‌ پاشدا له‌ خه‌ڵکیش، ئینجا ئه‌گه‌ر کابرا به‌ ته‌واوی ته‌لاقی دا ئیتر چا‌ک کردنه‌وه‌ی نی‌ه‌. وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿٣٣﴾ خۆ کاتی که‌ سێ جار ته‌لاقی دا ئیتر له‌ دواییدا کابرا یان ژنه‌که‌ی په‌شیمان بونه‌وه‌ ناتوانن بینه‌وه‌ لای یه‌ک به‌ ژن و‌می‌ردی تا پیاویکی تر نیکاحی نه‌کات و‌ نه‌بیت به‌ ژنی، جا ئه‌گه‌ر پاش ئه‌وه‌ ته‌لاقی داو عیده‌ی ته‌واو بو می‌ردی یه‌که‌می بۆی هه‌یه‌ نیکاحی بکاته‌وه‌و بیهینیته‌وه‌ ئه‌گه‌ر پێیان وا بوو که‌ سنوره‌کانی خوا رێک و‌پێک ده‌به‌نه‌ سه‌رو مافی یه‌کتر دهن‌د ئه‌وه‌ سنوره‌کانی خوایه‌ که‌ رونی ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌و گه‌له‌ی که‌ زانایه‌.

ئهمه‌ کاتێک دروسته‌ که‌ کابرای دوو‌هه‌م مه‌به‌ستی هه‌ڵاڵ کردن نه‌بیت بۆ می‌ردی پێشوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاله‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌وه‌ هه‌ندێک ه‌روفیل ده‌که‌ن جا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ سێ

ته‌لاقی بکه‌ویت ژنه‌که‌ی ماره‌ ده‌بێن له‌ کابرایه‌ک به‌م شیویه‌ ئه‌و ئافهرته‌ که‌ ماره‌ی ده‌که‌ن له‌و کابرایه‌ به‌و مه‌رحه‌ی پاش چوونه‌ لای ته‌لاقی بدات به‌راستی ئهمه‌ کارێکی زۆر ناپه‌سه‌ندو نادروسته‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلِلَ وَالْمُحْلِلَ لَهُ / ابوداود، ابن ماجه‌، صححه‌ الالبانی} له‌عه‌نتی خوا له‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌و نیکاحه‌ ده‌کات، وه‌ له‌و که‌سه‌ی که‌ بۆی ده‌گریت { که‌واته‌ ته‌نها کاتێک دروسته‌ که‌ ئهم کابرایه‌ ئافهرته‌که‌ نیکاح ده‌کات مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نه‌بیت ته‌لاقی بدات بۆ کابرا یان هه‌ڵاڵی بکات بۆی.

عایشه‌ رمزای خوا لێ بیت ده‌لێت پیاویک ژنه‌که‌ی خۆی سێ جار ته‌لاقداد ئینجا ئه‌و ژنه‌ شوی کرد به‌ کابرایه‌ک ئه‌و کابرایه‌ به‌ر له‌ گواسته‌نه‌وه‌ی (واته‌ به‌ر له‌ جیماع) ته‌لاقی دا ئینجا له‌ باره‌ی ئهم ئافهرته‌وه‌ په‌رسیار کرا له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئایا دروسته‌ ئهم ئافهرته‌ نیکاح بکریته‌وه‌ له‌ می‌رده‌که‌ی پێشوی؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: {لَا- حَتَّى يَذُوقَ عُسْلَهَا كَمَا ذَاقَ الْأَوَّلُ / متفق عليه} نه‌خه‌یر هه‌تا می‌ردی دوو‌هه‌ شیرینییه‌که‌ی نه‌چه‌زی وه‌ک می‌ردی یه‌که‌م چه‌شتویه‌تی { واته‌ پێویسته‌ جیماعی له‌گه‌ل دا به‌کات پاشان ئه‌گه‌ر ته‌لاقی دا ئه‌و کاته‌ بۆ می‌ردی یه‌که‌م دروسته‌.

ئینجا ده‌فه‌رموی: ئا به‌م شیویه‌ خوا زاناو کاربه‌جێ سنووره‌کانی خۆیمان بۆ باس ده‌کات تا به‌ هه‌ڵه‌دا نه‌رۆین. ده‌لێن: له‌ پێش هاتنی ئیسلامدا ئه‌گه‌ر کابرا ژنه‌که‌ی خۆش نه‌ویستبایه‌و ئاره‌زووی ئازاردانی بکردایه‌ هه‌میشه‌ ته‌لاقی دهن‌دا تا نزیکێ عیده‌ ده‌بویه‌وه‌، ئینجا ده‌ی هی‌نایه‌وه‌ ژیر نیکاحی خۆی هه‌تا ئاره‌زووی لێ بوایه‌ وای لێ ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توانیت شوو بکات، به‌لام ئیسلام هات و ئهم کاره‌ی هه‌ده‌غه‌ کردو ته‌نها دوو جار ده‌توانیت ته‌لاقی بدات و بیهینیته‌وه‌.

﴿٣٤﴾ جا هه‌ر کاتی ژنانتان ته‌لاق دا جا ئه‌و ژنانه‌ گه‌یشته‌ عیده‌ی خۆیان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان مابوو که‌بتوانیت بیهینیته‌وه‌ ئه‌گه‌ر توانای گه‌رانه‌وه‌ی هه‌بوو واته‌ هه‌رسێ ته‌لاقی ته‌واو نه‌که‌وتبو، ئه‌وساده‌توانن یان به‌ چاکی

بيانهيڻهوه بولاي خوٽان و راگريان بڪن به چاڪه يان بهرلايان بڪن به چاڪه، نيت راگريان نهڪن بؤ ٺهوهي كه زيانان لي بدن.

جا الله سهارمت به نازارداني ٺهوه ٺافرهتانه دمهرموي: هر كهسي ٺهوه كاره بڪات به راستي زولمي له نهفسي خوي كردوه چونكه دوحاري سزاي خوا دهبيت، وه گالته به ٺايهتهكاني خوا نهڪن و فرمانهكاني به سوڪ نهگرن و باسي نيعمهتهكاني خوا بڪن و سوپاسي بڪن بؤ ٺهوه همو نيعمهتهي كه به ٺيوي داوه لهوانه نيعمهتهي رهوانه كردني بيغهمبهرو هورانه بهريزهكهي و داناييه پر پيژهكهي كه همرمودهكاني بيغهمبهرمانه ڪه پرپهتي له دانايي و زانايي و سوود بؤ بهري ٺادهميزادو بهو هورانه ناموزگاري ٺيوه دهكات و له خوا بترسن و بزائن كه خوا عيلمى ههيه به سهر همو شتيكدادو هيچ شتيك له خوا ون نابيت. يهكيكي تر لهو نيعمهتهانه هلال بوني هاوسهريگريه و تهماشاي ٺهوه همو سوزو ميهربانيه بڪن كهخوا له نيوانياندا دروستي كردوه. اللهفهرموي: تهلاق دوو جاره جا ٺهگهر لهوماوهدا پهشيمان نهبونهوه جاري سيهم نيت تهواو دهبيت، واته: ٺهوه نيعمهتهانهي خواتان له بير نهچيتهوهو گالته نهڪن بهو همو نيعمهتهانه كه به راستي ههموي پر له حيكهت و سووده دهي با مروف ناگاي له خوي بيت و ههلسوگهوتهكاني ريڪ و پيڪ بڪات لهگهر فرمانهكاني خواداو وا بزانيت كه خوا چاوي ليپهتي ٺهگهر ٺهوه چاوي به خوا ناكهويت خوا ٺهوه دهبينيت و حيسابي گهوره و بچووي لهگهلدا دهكات. ٺينجا فرمانيكي ترمان بؤ باس دهكات و دمهرموي:

هر کاتي زانان تان تهلاق داو گهيشته عيدهي خويان، ٺهوسا ٺهگهر ويستيان خويان نيڪاح بڪهنهوه له ميردهكاني خويان بهرگريان لي مهڪن، بؤ روشنكردهوه وتمان: كابرا بؤي ههيه دوو جار ٺنهكهي تهلاق بدات جاري سيهم تهلاقي ٺهدات به تهواوي يان دهي هيڻيتهوه بؤ لاي خوي جائهگهر دوو جار تهلاقي داو روشت پيويستي به نيڪاح بوو يان كابرا ويستي بيهيڻيتهوه بؤ لاي خوي با سهرپهرشتهكانيان نهٺين: تو تهلاقت داوه نيت پيٽ

نادينهوهوه شتي وا نهڪن و بويان ماره بيرنهوه ٺهگهر پيويستي به ماره برين كرد، واته: تهلاقهكهي كهتر له سي جار بوو بهلام عيدهي روشت بوو لهم شيويهيدا بي ماره بريني تازه گهرانهوهي دروست نيه ٺههش ههر کاتي كهزن و ميردهكه به تهواوي رازي بون له بهيني خوياندا. لهمهعهلهي كوري يهسارهوه هينراوهكه: **اِنَّهُ زَوْجٌ اُخْتُهُ رَجُلًا مِّنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَىٰ عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَكَانَتْ عِنْدَهُ مَا كَانَتْ ثُمَّ طَلَّقَهَا تَطْلِيقَةً لَّمْ يَرَا جُعْهَا حَتَّىٰ انْقَضَتِ الْعِدَّةُ فَهَوِيَهَا وَهَوِيَتْهُ ثُمَّ خَطَبَهَا مَعَ الْخُطَّابِ فَقَالَ لَهُ يَا لَكُعْ اُكْرِمُكَ بِهَا وَزَوْجُكَهَا فطَلَّقَتْهَا وَاللَّهِ لَا تَرْجِعْ اِلَيْكَ اَبَدًا اَحْرُ مَا عَلَيْكَ قَالَ فَعَلِمَ اللَّهُ حَاجَتَهُ اِلَيْهَا وَحَاجَتَهَا اِلَيْ بَعْغِهَا فَانْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ **(وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلِهِنَّ إِلَىٰ قَوْلِهِ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) فَلَمَّا سَمِعَهَا مَعْقِلٌ قَالَ سَمِعَا لِرَبِّي وَطَاعَةٌ ثُمَّ دَعَاهُ فَقَالَ اَرْوُجُكَ وَأُكْرِمُكَ،****

الرملي. صحه الايباني/ يهكيك له ياردهكاني بيغهمبهري ڪه ناوي (معقل) بوو خوشكي خوي دابو به كابرايهكي موسلمان لهسهردهمي بيغهمبهردا ڪه جالاي بو ٺهوهندهي كهلاي بو پاشان تهلاقيكي دابو عيدهي تيپهري بوو له پاشان ههردوويان پهشيمان بونهوهو يهڪريان زور خوشدهويست و موسلمانكه داواي له مهعهقل كردهوه كه بؤي ماره برپيتهوه، ٺهويش وتي: ههي بيقيمهت من له پيشهوه زور ريزم بؤ تو دانا مادام تهلاقت دا نيت ههرگيز ناگهريتهوهبولات و ماردي نابرمهوه ٺاخر شته بؤ تو، ٺهئي: خوي زانا كهناگاي له پيويستي ٺهوه دووانه بوو به يهڪر ٺهوه ٺايهتهي ناره خوارهوه **(وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلِهِنَّ إِلَىٰ قَوْلِهِ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) ٺينجا مهعهقل رازي بوو بانگي كردو وتي: ٺهوا پيم دايتوهوهو بيسهرو پهپرهوي كهري فرماني پهرومردگارم}**

خوا دمهرموي: نا بهوه ناموزگاري دهكرت ٺهوه كهسهتان كه باومري ههيه به خواو به روڙي قيامهت. بهئي الله ناوا برپارهكاني خوي باس دهكات و تيتان دهگهيهنيت ٺهوه پاكترين شته بؤ ٺيوه چونكه بهم شيويهيه ڪومهل پاك دهبيتهوه. هم پيڪ ڏينهوهوه هم عهداوت ناميني چونكه ٺهگهر ٺهوه ميرده ههز له ٺنهكهي بڪات و ٺنهكه ههز له پياوهكهي بڪات له داويدا سهرپهرشتهكهي ماوهي ماره

بِرَبِّنْ نَهْدَاتْ نَهْوَهْ نَهْگەر نَهْوْ نَافَرْتَهْ مِیْرَدِیْکِیْ تَرِیشْ
بِکَاتْ هەر دَلِیْ لَهْ لَایْ مِیْرَدِیْ پِیشْوِیَهْتِیْ وَ هَهْمِیشَهْ
دَلْگَرَانَهْوْ مِیْرَدَهْکَهْشِیْ هَهْرْ بَهْوْ شِیْوَهْیَهْ هَهْرَدُووکیانْ لَهْ
نَافَرَحَهْتِیْ دَا دَهْزِینْ کَهْ زَوْرْ جَارْ نَهْمْ جَوْرَهْ رَهْمَقَارَهْ دَهْبِیْ
بَهْ هَوِیْ شَهْرُوْ هَهْرَا کَهْوَاتَهْ مَادَامْ دَهْگُوْنَجِیْ وَ رَازِینْ بَهْ
یَهْکَتَرْ وَازِیَانْ لِیْ بَیْنِیْنْ بَا لَهْ یَهْکْ مَارَهْ بَکَرِیْنَهْوَهْوْ نَهْوَهْشْ
پَاکَتَرَهْ بُوْ نِیْوَهْ وَاتَهْ پَاکْ دَهْبِنَهْوَهْ لَهْ هَهْمُوْ شَتِیْکْ هَهْمْ
نَهْفَسْتَانْ پَاکْ دَهْبِیْتَهْوَهْ هَهْمْ عَهْقَلْ وَ وِیْژْدَانْتَانْ پَاکْ
دَهْبِیْتَهْوَهْوْ هَهْمْ بَهْیَنِشْتَانْ لَهْ شَهْرُوْ هَهْرَا پَاکْ دَهْبِیْتَهْوَهْ
نَهْگەر بَهْمْ جَوْرَهْ رَهْمَقَارْ بَکَهْنْ چَوْنِکَهْ نَافَرْتَهْکَهْ خَوِیْ
مِیْرَدَهْکَهْیْ هَهْئِیْزَارْدَهْوَهْ گَهْرَاوَهْتَهْوَهْ بُوْ لَایْ بَهْمْ شِیْوَهْیَهْ
دَلْ وَ دَهْرُوْنْ مِیْشَکِیْ پَاکَتَرْ دَهْبِیْتَهْوَهْ، بَهْ لَآمْ نَهْگەر بَهْ
نَافَرْمَازِیْ بَیْتْ لَهْوَانَهْیَهْ شَهْیَتَانْ فَرِیْوِیَانْ بَدَاتْ بُوْئَهْوَهْیْ
بَهْمَا بُوْداوِیْنْ پِیْسِیْ بَهْبَنْ، کَهْوَاتَهْ چَاکَتَرِیْنْ شَتْ نَهْوَهْیَهْ کَهْ
گَوِیْ بَگَرِیْنْ لَهْ اَللّٰهُ چَوْنِکَهْ بَهْرَاسْتِیْ اَللّٰهُ دَهْزَانِیْتْ چِیْ
بَهْسُووَدَهْ، نِیْوَهْ نَازَانْ وَ هَهْرْ خَوَا دَهْزَانِیْتْ هَازَانِجْ لَهْ کَوِیْ
دَا یَهْ. سِیْحَانْ اَللّٰهُ نَهْمْ دُووْ نَایَهْتَهْ چَهْنَدْ بَهْ لَهْزَمَتْنْ لَهْمْ
شَوِیْنَهْدَا. لَیْرَهْدَا جَارِیْکِیْ تَرْ نَهْوَهْمَانْ بُوْ دَهْرَهْکَوْتْ کَهْ
نَافَرْتْ نَاتَوَانِیْتْ بَیْنْ سَهْرَبَهْرَشْتْ خَوِیْ مَارَهْ بَیْرِیْتْ، بَهْئِیْ
بَهْمْ بَهْیُوْمَهْنْدِیَهْ چَاکْ وَ پَاکَهْ نِیْسَلَامْ بِنَاغَهْیْ کُوْمَهْ لَگَا
دَا دَهْمَهْزِیْنِیْتْ. نَاشْکَرَا یَهْ کَهْ بَهْرَهْمَهْمِیْ نَهْوْ بَهْیُوْمَهْنْدِیَهْ
مَنْدَالَهْ، ئِیْنِجَا اَللّٰهُ بَاسِیْ شِیْرْ دَانْ دَهْکَاتْ وَ دَهْفَهْرَمُوْیْ:

۱۳۳

دَا یَکَانْ شِیْرْ نَهْدَهْنْ بَهْ مَنْدَالَهْ کَانِیَانْ. نَهْمْ وَشَهْیَهْ
هَهْرَهْچَهْنَدَهْ لَهْ شِیْوَهْیْ خَهْبَهْرَدَا هَاتُووَهْ بَهْ لَآمْ بَهْ مَانَایْ
نَهْمَهْرَهْ ئِیْنِشَا یَهْ، وَاتَهْ: نَهْگەر مِیْرَدَهْکَهْیْ لَهْمْ حَالَهْتَهْشِدَا
تَهْلَاقِیْ بَدَاتْ نَابِیْ نَافَرْتَهْکَهْ بَلِیْتْ: شِیْرِیْ پِیْ نَادَهْمْ،
بَهْ لَگُوْدَا یَکَانْ دَهْبِیْ شِیْرْ بَدَهْنْ، چَا نَهْوْ کَهْ سَهْیْ کَهْ دَهْیَهْوِیْتْ
شِیْرِیْ تَهْوَاوْ بَدَاتْ بَهْ مَنْدَالْ دُووْ سَالِیْ تَهْوَاوَهْ لَهْ دُووْ سَالْ
زِیَا تَرْ سُووَدِیْ نِیَهْ بَا نَهْیْ دَرِیْتِیْ لَهْوَهْشْ خَوَارْتَرْ تَهْوَاوْ نِیَهْ
شِیْرْدَانَهْکَهْ بَهْ لَآمْ تَهْوَاوْ کَرْدَنِیْ دُووْ سَالِیْ پِیْوِیْسْتْ نَهْکَرْدَهْوَهْ
چَوْنِکَهْ دَهْفَهْرَمُوْیْ: بُوْ کَهْ سِیْ کَهْ دَهْیَهْوِیْتْ بَهْ تَهْوَاوِیْ شِیْرْ
بَدَاتْ دُووْ سَالَهْ کَهْ وَاوَبُوْ نَهْگەر دَا یَکْ وَ بَاوْکْ نَارْمَزُوْیَانْ لِیْ
بُووْ کَهْ مَتَرِیْ پِیْ بَدَهْنْ دَهْتَوَانْ بَهْوْ مَهْرَهْچَهْ لَهْوْ شِیْرْ کَهْمْ
کَرْدَنَهْوَهْدَا زِیَانِیْکْ بَهْ مَنْدَالَهْکَهْ نَهْگَاتْ چَوْنِکَهْ لَهْ

بِیْغَهْمَبَهْرَهْوَهْ هَاتُووَهْ کَهْ {لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ} اَحْمَد، اِبْنِ
مَاجَهْ صَحْحَهْ اَلْاَلْبَانِیْ / زِیَانْ گَهْ یَا نَدَنْ دُرُوْسْتْ نِیَهْ {

لَیْرَهْدَا زَوْرِیْ لَهْ زَانَا یَانْ نَهْمَهْ یَا نْ وَهْرْگَرْتَوَهْ کَهْ شِیْرْ دَانْ لَهْ
پَاشْ دُووْ سَالْ نَابِیْ بَهْ هَوِیْ مَهْ حَرَهْمِیَهْتْ لَهْ نِیْوَانْ شِیْرْ
دَهْرُوْ شِیْرْ پِیْ دَرَاوْ دَا لَهْمْ بَارَهْیَهْوَهْ تَرْمَزِیْ نَهْمْ
فَهْرَمُووَدَهْمِیَهْیْ بِیْغَهْمَبَهْرَمَانْ بُوْ دَهْگِیْرِیْتَهْوَهْ کَهْ
دَهْفَهْرَمُوْیْ: {لَا یُحَرِّمُ مِنَ الرِّضَاعِ اِلَّا مَا فَتَقَ الْأُمَمَاءُ فِي الثُّدِيِّ
وَكَانَ قَبْلَ الْفِطَامِ} الرَّمْذِیْ. صَحْحَهْ اَلْاَلْبَانِیْ / حَهْرَامِیَهْتْ دُرُوْسْتْ
نَاکَاتْ شِیْرْ دَانْ مَهْگەر کَاتِیْکْ رِیْخُوْلَهْ کَانْ بَکَاتَهْوَهْوْ لَهْ
مَهْمَهْکَهْوَهْ بَیْتْ وَ پِیْشْ بَرِیْنَهْوَهْیْ مَنْدَالَهْکَهْ بَیْتْ کَهْ تَهْوَاوْ
بُوْنِیْ دُووْ سَالَهْ { وَهْکُوْ لَهْ رِیْوَا یَهْتِیْکِیْ تَرْدَا عَهْبَدُوْلَایْ کَوِیْ
عَهْبَاسْ دَهْلِیْ: بِیْغَهْمَبَهْرِیْ خَوَا هَهْرَمُوْیَهْتِیْ: {شِیْرْ دَانْ
حَهْرَامِیَهْتْ دُرُوْسْتْ نَاکَاتْ مَهْگەر لَهْوْ دُووْ سَالَهْ دَا
بَیْتْ} وَاجِبَهْ لَهْ سَهْرْ بَاوْکِیْ مَنْدَالَهْکَهْ کَهْ رَزْهَیْ شِیْرْ دَهْرَهْکَهْ
بَدَاتْ نِیْزْ شِیْرْ دَهْرَهْکَهْ لَهْوْ کَاتَهْدَا ژُنِیْ کَابِرَا بَیْتْ یَا نْ تَهْلَاقِیْ
دَا بَیْتْ مَادَامْ شِیْرْ دَهْدَاتْ بَهْ مَنْدَالَهْکَهْ دَهْبِیْتْ بَاوْکَهْکَهْ بَهْ
شِیْوَهْیْ عَوْرَفُوْ عَادَهْتْ بَزِیْوِیْ بَدَاتْ وَ لِیْبَاسِیْ بُوْ بَکَاتْ بَهْ
چَاکَهْوْ بَهْ گَوِیْرَهْیْ بَاوِیْ خَهْلَکْ لَهْوْ سَهْرْدَهْمَهْدَا هِیْجْ
نَهْفَسِیْکْ دَاوَا یْ لِیْ نَاکَرِیْتْ مَهْگەر بَهْ گَوِیْرَهْیْ تَوَانَا یْ خَوِیْ
نَهْبِیْتْ وَاتَهْ نَهْگەر پِیَاوَهْکَهْ تَوَانَا یْ نَهْبِیْتْ نَابِیْ زَوْرِیْ لِیْ
بَکَرِیْتْ وَ دَا یَکِیْ مَنْدَالْ زِیَانِیْ لِیْ نَهْدَرِیْتْ بَهْ هَوِیْ
مَنْدَالَهْکَهْ یَهْوَهْوْ بَاوْکِیْشِیْ نَابِیْ زِیَانِیْ لِیْ بَدَرِیْتْ بَهْ هَوِیْ
مَنْدَالَهْکَهْ یَهْوَهْ، بَهْ لَگُوْ پِیْوِیْسْتَهْ هَهْرَدُووْ لَهْ گَهْلْ یَهْکَتَرْدَا
بَسَا زِیْنْ وَ بَهْ سُووَدِیْ مَنْدَالَهْکَهْ هَهْ نَگَاوْ هَهْ لَگَرَنْ نَهْ گِیْنَا
هَهْرَدُووْ گُوْنَاهَا بَارْ دَهْبِنْ وَ هَهْرُووْکُوْ نَهْوَهْشْ پِیْوِیْسْتَهْ لَهْ سَهْرْ
مِیْرَاتْگَرَهْ کَانْ نَهْگەر مَنْدَالَهْکَهْ بَاوْکِیْ نَهْمَا بُووْ نَهْوَانْ نَهْرَکِیْ
بَاوْکِیْ مَنْدَالَهْکَهْ نَهْ نَجَامْ بَدَهْنْ، یَا نْ مَابُووْ بَهْ لَآمْ کَهْمْ دَهْسْتْ
بُووْ لَیْرَهْشِدَا نَابِیْ نَهْوَانْ زِیَانْ بَهْ شِیْرْ دَهْرَهْکَهْ بَدَهْنْ وَ
شِیْرْ دَهْرَهْکَهْشْ زِیَانْ لَهْوْ کَهْ لَهْ پُوْرْ بَهْرَانَهْ بَدَاتْ، لَیْرَهْوَهْ
دَهْرَدَهْکَهْ وِیْتْ کَهْ نَهْگەر کَابِرَا ژُنَهْکَهْیْ خَوِیْ تَهْلَاقِیْ دَاوْ شِیْرِیْ
بَهْ مَنَالِیْ کَابِرَا دَهْدَا پِیْوِیْسْتَهْ لَهْ سَهْرْ نَهْوْ خَاوَهْنْ مَنْدَالَهْ کَهْ
بَزِیْوِیْ بَدَاتْ وَ لِیْبَاسِیْ بُوْ بَکَاتْ بُوْ نَهْوْ نَافَرْتَهْ بَهْ گَوِیْرَهْیْ
عَادَهْتْ وَ بَاوِیْ خَهْلَکْ لَهْوْ سَهْرْدَهْمَهْدَا. ئِیْنِجَا اَللّٰهُ دَرِیْزَهْ بَهْمْ
بَاسَهْ دَهْدَاتْ وَ دَهْفَهْرَمُوْیْ: نَهْگەر ژُنْ وَ پِیَاوَهْکَهْ وِیْسْتِیَانْ
مَنْدَالَهْکَهْ بَرِیْنَهْوَهْ لَهْ شِیْرْ مَادَامْ بَهْ پَرَسُوْ رَا یْ

هەردووکیانە، ئەوسا گوناھیان ناگات با کەمتەریش بێت لە دوو سال. وە ئەگەر ئێوە ویستان کە ژنیکی تر شیر بدات بە منالەکەتان نەک دایکەکەى خۆى بەمەش گوناھتان ناگات و دەتوانن بیدەن بە دایەنیک کە شیر بدات بە منالەکە بەو مەرجەى بە گوێرەى باوى ئەو سەردەمە مافى خۆى پى بدەن و لە خوا بترسن.

جا تەماشای سۆزو بەزەیی خوا بکەن کە چۆن هەر لە مندالیەو چاودێریمان دەکات و لە گەورەیییدا لە تاوان و ستم دەمانترسینێت تا لە هەردوو ژیان دا خۆشەخت و سەرھەراز بین ئەوەتە لە پاش ئەم بپارە هەرد بەرزو بە نرخانە دەفەرموی: بزانی کە اللہ بەو شتانەى کە ئێوە دەیکەن بینەرەو هیچ شتیکی ئى ون نابیت و ناگای لە هەمو ئیشەکانی ئێوەیە، کەواتە ئەگەر بە شیوەیەکی دادپەرورەوانەو رێک و پێک نەجووێنێوە ئەبێ چاودەرپی تۆلەو سزای خوا بکەن و ئەگەر ئیشەکانتان بە شیوەیەکی دادپەرورەوانە بوو با چاودەرپی رحەم و سۆزی خوا بکەن. جاخوای گەورە بۆ سووک کردنی کاری ئاھەرتان بپاریکی تر دەرەدەکات و دەفەرموی:

ئەو کەسانەى کە دەمرن لە ئێوەو هاوسەرەکانیان دەمێننەو ئەو ژنانە دەبێ چوار مانگ و دە رۆژ، چاودەرپی بکەن و خۆیان بگرن، دەبێ ئەو چوار مانگ و دە رۆژ عیدە رعایت بکەن و نابێ تا ئەو ماوەیە لیباسی جوان لە بەر بکەن و خۆیان بپازیننەو بەوشیوەکە لەپەرەو فیهیەکاندا باسکراو. جاھەر کاتیکی گەیشتنە ماوەی خۆیان، واتە: چوار مانگ و دە رۆژەکیان تەواو کرد لەسەر پیاوانی سەرپەرشت گوناح نیە کە ماوە بدەن بەو ئاھەرتانە دەرچن یان لیباسی جوان لە بەر بکەن بە مەرجیک بە شیوەی عورفو عادەت بێت و بە راستی خوا بەو ئیشەى کە ئێوە دەیکەن زۆر ئاگادارە.

بەلێ، عیدەى ئاھەرتیک کە مێردی دەمریت دوو جۆرن چونکە ئەو ئاھەرتە یان سک دارە یان بێ سک (الحمل)، جا ئەگەر سک دار بوو ئەوە تەواو بونی عیدەکەى بریتىە لە دانانی سکەکەى چى زیاتر چى کەمتر لەو چوار مانگ و دە رۆژە بخایەنیت. وەک لە سورتهى نەلاق؛ دا دەفەرموی:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٢﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْخُذُوهُنَّ بِسَرِّ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا عُقْدَةً الْيَكَاجِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى التَّوَسُّعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَبَصِّفْ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بَيْنَهُمَا عُقْدَةُ الْيَكَاجِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾

﴿خاوەن سکەکان ماوەکەیان بە دانانی سکەکەیانە﴾ وە ئەگەر سکی نەبوو ئەوە چوار مانگ و دە رۆژە وەک لێردا باسی فەرمو بەراستی ئەمە سووک کردنی ئەرکی سەرشارنی ئاھەرتان بوو چونکە لە پێشەو ئەم ماوەیە سالتیک بوووە لە نایەتی ژمارە دووسەدوچلی هەمان سووپەت دا دیت. دیسان ئەوەش هەر بار سوکی بوو لەسەر ئاھەرتان چونکە لە پێشەو دەبواوە ئەو ئاھەرتە کە مێردی دەمرد بچواوە ژووریکی زۆر بچوکی تاریکەو بە لیباسیکی کۆن بۆ ماوەی سالتیک نە خۆی بشۆردایەو نە بەهاتیە دەرەو لە پاش ئەو سالتە دەهاتە دەرەو و پشکەلیکی فری دداو حەیانیکی زیندویان بۆ دەھێناو خۆی بەودا دەسپێوەو دەلێن: کەم وابووە ئەو حەیانە بژیت لە پاش ئەو خۆ ئى سڕینە لە بەر پیسی و ناخۆشی ئەو بۆگەنەى کە لەو ئاھەرتەو دەهات؟! جا خوشکانی خوا ناس مافی خۆیەتی کەسەری کرێش بخەنە سەر خاک بۆ ئەو پەرورەدگارەو هەزاران جار سوپاسی بکەن بۆ ئەو نەعمەتە گەورەو بۆئەو ئاسانکاریەى کە بۆی کردوون.

گوناح نیە بۆتان ئەگەر هات و بە شیوەی رانواندن و ناراستەوخۆ بدوین لەگەڵ ئەو ئاھەرتانەى کە لە عیدە دابن

واته بَلَّيْنِ نَافِرَتَانِي وَهَكَو نِيَّوَه بَه كِيَان نَاكَهوَيْت دَمِيَان
بِيَاوِي وَهَكَو مَن بِيَّوِيستِيَان بَه نَافِرَتِي وَهَكَو نِيَّوَه هَهِيَه
بَه لَام نَابِي رِيكَ بَلَّيْنِ: مَن تَوَم دَهوَيْت. يَان لَه دَلَتَان دَا حَهز
بَكَهَن نَهو رُتَانَه بَهيْنَن شَهوَش دِيَسَان گُونَاخَتَان نَاگَات خَوَا
دَمَزَانِي كَه نِيَّوَه لَه مَهوَدَوَا بَاسِيَان دَهكَهَن، وَاتَه: نَهگَهَر چِي
مَن دَمَزَانِم كَه نِيَّوَه لَه پَاش عِيَدَه دَاوَاي دَهكَهَن بَه لَام نَهوَه
تَاوَان نِيَه بَه لَام نَابِي بَه نَهيْنِي بَه لَيْنِيَان پِي بَدَهَن، جَا نَهْمَه
لَه كَوِي وَهَه لَغَرَتَنِي رُتَن يَان نِيكَاح كَرَاوِي كَابَرَايَهك لَه كَوِي
كَه چِي خَوِي بَه مَه لَا زَان نَامَادَهِي مَامَه لَهكَهِي دَهيْبِيْت؟! نَهِي
مَه لَاي نَامَه لَا بُو شَهْرَم لَه خَوَا نَاكَهِيَت تُو دَهيْبِي نَهفَرِيْن لَهو
جَوْرَه كَه سَانَه بَكَهِيَت نَاوَا بِي تَرَس سَنُورَهكَانِي خَوَا
دَهيْبِي زِيْنَن كَه چِي بَهكَه مِي پَارَه نِيَشِيَان بُو نَاسَان دَهكَهِيَت وَ
دِيْنِي خَوْت دَهفَرُوشِيَت بُو دُنْيَاي خَه لَك؟ چَاكِي وَتَوَه شَاعِيْر
كَه دَه لَيْت: (وَهَلْ أَفْسَدَ الدِّينَ إِلَّا الْمُلُوكُ... وَأَخْبَارُ سُوءٍ وَرَهْبَانِيَّهَا؟
نَايَا نَايِنِي خَرَاب كَرُدَوَه جَغَه لَه پَاشَايَان وَزَانَايَانِي
خَرَاب وَعَايِيَدَه نَهفَامَه كَان؟) خَوَا لَهو شَاعِيْرَه كُورَدَهِيَش
خَوَش بِيْت كَه دَه لَيْت: دَهك بَهفَه نَاچِيْت مَه لَاي نَامَه لَا —
بَه رَدِي بَنَجِيْنَهِي دِيْنَت دَهْرَهيْنَا. تَه مَاشَاي نَايَه تِي ٢٣٨
بَكَه رَهوَه.

بَه لِي نَهِي خَاوَهَن بَاوَه رَان نَا بَهو شِيَّوَهِيَه دَهتَوَانَرِيْت
كُومَه لَغَايَهكِي پَاك وَخَاوِيْن هَه بِيْت نَهك بَهو شِيَّوَهِيَه كَه
نَه مِرُو تَيِيْدَا دَهزِيْن. بَه لِي نَابِي هِيچ قَهسَهِيَهكِي بِي جِي
لَهگَهَل نَافِرَتِي عِيَدَه دَارَدَا بَكَرِيْت مَهگَهَر قَهسَهِيَهكِي جَوَان وَ
عَادَمَتِي بِيْت وَهَكَو لَه پِيْشَهوَه بَاسْمَان كَرَد، نَابِي نِيكَاحِي
بَكَهَن تَا نَهو رُتَه عِيَدَهِي تَهوَاو نَه بِيْت، جَا بَزَانَن
بَه بِيْگُومَان ﷺ نَاگَادَارَه بَهوَهِي كَه لَه نَاو دَلَه كَانَتَان دَا
هَهِيَه وَ مَه زَانَن كَه شَتَه كَانَتَان لَه خَوَا دَه شَارِيْتَهوَه كَه وَاتَه
لَه خَوَا بَتَرَسَن وَخَوْتَان بِيَارِيْزَن لَه سَزَاي سَه خَتِي نَهو زَاتَه
جَوْنَكَه دَه زَانِيْت كَه چ شَتِيْكَ لَه نَاو دَلِي نِيَّوَه دَا هَات وَ جُو
دَهكَات. وَ مَه زَانَن كَه خَوَا لِي خَوَش بُوو بَه حَهوَسَه لَهِيَه.
لِيْرَه دَا وَشَهِي (غُفُور) ي بَه كَار هِيْنَاوَه تَا نَهگَهَر تَاوَانِيْكَتَان
كَرَد يَان وَشَهِيَهكِي وَ كَه چَاك نَه بُوو هَات بَه دَه مَتَان دَا بَه
نَهفَامِي تَهوَبَه بَكَهَن خَوَا لِيْتَان خَوَش دَه بِيْت، نِيْنَجَا لَهو
لَاشَهوَه فَهْرَمُوِي (حَلِيْم) بَه حَهوَسَه لَهِيَه. وَاتَه: نَهگَهَر
رُتِيْكَت حَهز لِي بُوو بَه لَام نَهو رُتَه لَه عِيَدَه دَا بُوو نَهكَهِي

قَهسَهِي سَرِي لَهگَه لَنِيَكَهِي بَه لَكُو خُو بَغَرَهو بَه حَهوَسَه لَه بَه
تَا عِيَدَهكَهِي تَهوَاو دَه بِيْت. نِيْنَجَا ﷺ يَاسَايَهكِي تَرَمَان
بُو بَاس دَهكَات وَ دَهفَهْرَمُوِي:

٢٣٩ بَه تَاوَان وَ گُونَاخ حِيَسَاب نَاكَرِيْت بُوْتَان نَهگَهَر مَارَه
بَرِي خَوْتَان بَهْر لَهوَدِي كَه بَجَنَه لَايَان وَ مَارَه يِيَان بُو دَابَنِيْن
تَه لَاقِيَان بَدَهَن وَ شَتِيْكَيَان بَدَهَنِي هَهْر چَهَنَد نَه شَتَان
گَوَاسْتَوَه تَهوَدَو مَارَه يَشْتَان بُو دَانَه نَاوَن، بَه لَام هَهْر
شَتِيْكَيَان پِي بَدَهَن نَهو شَتَه يَش بَه گُوِيْرَهِي بُوْن وَ نَه بُوْنِي
كَابَرَا دَه بِيْت وَهَكَو دَهفَهْرَمُوِي: لَه سَهْر دَهوَلَه مَهَنَد بَه
نَهَن دَاوَهِي خَوِي وَ لَه سَهْر فَهفَرِيْش بَه نَهَن دَاوَهِي خَوِي،
كَه ل وَ پَه لِيْكَه كَه بَه شِيَّوَهِيَهكِي عَوْرَفُو عَادَمَت پِي دَه رِيْت
كَه نَهْمَه مَافِيْكَه لَه سَهْر چَاكَه كَارَان. (الْمُقْتَرِ) فَهفَرَه
(نُورِيْع) دَارَايَه. بَه لَام نَهگَهَر مَارَه يِيَان بُو دَانَرَا بُوو نَهوَا بَهْم
شِيَّوَهِيَه كَه دَهفَهْرَمُوِي:

٢٤٠ نَهگَهَر رُتَانَتَان تَه لَاق دَا پِيْش نَهوَدِي بَجَنَه لَايَان وَ
مَارَه يِيْتَان بُو دَانَا بُوْن نَهوَه دَهيْبِي نِيَّوَهِي مَارَه يِيَه كَانِيَان
بَدَهَنِي مَهگَهَر رُتَهكَان عَهفُوتَان كَهَن، وَاتَه: نَهگَهَر رُتَهكَان
وَ تِيَان: نَامَانَهوِي نَهوَه مَوَلَكِي خَوِيَانَهو دَهتَوَانَن چَاوَبُوشِي
لِي بَكَهَن يَان نَهو كَه سَهِي كَه نِيكَاحِي بَه دَه سَتَهوَهِيَه
چَاوَبُوشِي بَكَهَن، جَا كِيْيَه كَه نَهْم نِيكَاحَهِي بَه دَه سَتَهوَهِيَه
نَارِيْكَي هَهِيَه هَهَن دِيْكَ دَه لِيْن: سَهْر پَهْرَسْتِي نَافِرَتَه كَهِيَه.
دَهتَوَانِيْت چَاوَبُوشِي بَكَات لَهو نِيَّوَه مَارَهِيَه نَهگَهَر چِي
نَهْمَه دَه سَت خَسْتَنَه نَاو مَالِي خَه لَكَهو بَه زِيَانِيْشَه، بَه لَام
مََاوَه دَرَاوَه كَه بَرِيَارِيْكَي جِيَا كَرَاوَهِيَه (اَسْتَسْنَاي) هَه
هَهَن دِيْكَ دَه لِيْن: مِيْرَدَه كَانِيَانَه عَهفُودِي نِيكَاحِي نَهوَانِيَان بَه
دَه سَتَهوَهِيَه وَ قَه بُوْلِيَان كَرُدَوَه دَه سَتَوَانَن هَه لِي وَ هَشِيْنَهوَه.
وَ اتَه: مَهگَهَر مِيْرَدَه كَانِيَان چَاوَبُوشِي بَكَهَن لَه نِيَّوَهكَهِي
تَرُو هَهْمُو مَارَه يِيَه كَه بَدَات بَه نَافِرَتَهكَه نَهْمَه ش هَهْر
دَرُوسَتَهو نِيْشِيْكَي بَاشَهو هَهْر كَامِيَان نَهْم بَه شَهِي خَوِيَان
بَه خَشَن بَه مَه بَه سَتِي نَاسَان كَارِي نِيْشِيْكَي چَاكِيَان كَرُدَوَه.
بُوِيَه دَهفَهْرَمُوِي: خُو نَهگَهَر يَه كُتَر عَهفُو بَكَهَن نَهْمَه زُوْر
نَزِيْكَتَرَه لَه تَهفَوَاوَه. خِيْتَابَهكَه بُو پِيَاوَانَه، جَا نَافِرَتَانِيْش
دَه گَرِيْتَهوَه هَهْر كَامِيَان يَه كُتَر عَهفُو بَكَهَن نِيْشِيْكَي بَاشَه،
نَهو رِيْزُو چَاكَه كَارِيَهِي كَه هَهِيَه لَه بَه يِنِي خَوْتَان دَا لَه

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجًا لَا أَوْرَکِبَانَا فَإِذَا آتَيْنَا فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لَا رِزْقَ لَهُمْ مَتَّعْنَا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ خِراجٍ فَإِنْ حَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ فِی مَا فَعَلْتُمْ فِی أَنْفُسِهِمْ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلَمَّا طَفَّتْ مَنَعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَٰلِكَ یُبَیِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَکِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا یَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَتِّلُوا فِی سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِیعٌ عَلِیمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِی یَقْرُضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فِیضَیْعُهُ لَهُ أَضْعَافًا کَثِیرَةً وَاللَّهُ یَقِضُ وَیَبْصِطُ وَلَیْسَ بِرُجْعُونَ ﴿٢٤٥﴾

﴿٢٣٨﴾ جا نه گهر ترسان و نه تانتوانی بوهستن بونویژ کردن به پیاده یان به سواری برپون نویژه کانتان بکن، جا هر کاتیک که ثیوه ترستان نهما، نهوسا یادی خوا بکن و نویژه کانتان بکن هر وکو خوا چون فیری کردون که له بیشتا نهومتان نه دوزانی به تهواوی قیام و رکوع و سجود نه نجام بدن. زورترین زانایانی تهفسیر لهسر نهون که نه (خه وفه) له جیهاد دا له کاتی شهردا ده بیئت. به لام دمگونجیت مبهسته که گشتی بیئت، واته: هر کاتی که ترست هه بوو چ له دوزمن بیئت یان له درنده یان ترسی هه وتانی نویژه که ت بوو ماوهی هه لسوکه وت نه ماوه وکو له سه یاره دابووی وه ماومیان نه دا که دابه زیت و نویژ بکهیت نه توانیت چونت بو بکریت و نویژ بکهیت. نیامی بوخاری دهئی نه وزاعی وتویه تی: نه گهر سه رکه وتن نزیک بو توانای نویژ نه بو که به هیم نویژه که یان بکن نه وه له کاته دا نویژه که یان دوا بخن تا ده که ونه وه ناسیش و دوو رکت نویژ بکن، وه نه گهر توانای دوو رکتیان نه بو رکتیک و دوو سوچه ببهن، واته: یه ک رکت نویژ بکن بهسه و نه گهر توانای رکتیکیان نه بو ده بیئت نویژه که دوا

برایه تی و رحم و شهفه قهت و دوستایه تی و خزمایه تی له بیرتان نه چیته وهو کیسه دروست مه کن که نهو خزمایه تی و دوستایه تی له بات. به راستی الله ﷻ بینهری نهو کارانه یه که نیوه دمیکن. نه گهر به چاکی رهفتار بکن الله ﷻ پاداشتی چاکه تان ددهاته وه. ومنه گهر به خرابیش رهفتار بکن خوا توله تان لی نه سینیته وه، به داخه وه نه مرؤ هر پیاوو زن له یه ک حیا بونه وه نیتر هه مو شت له بیر ده چیته وه. نینجا الله ﷻ برپاریکی ترمان بو باس دهکات و دهی چه سپینیت بهم برپاری سهر وه که باسی خیزانه تا تیمان بگه یه نیئت که نیسلام هه موی یه که وه پارچه پارچه ناکریت نابی هه ندیکی به لاه چاک بیئت و وازله هه ندیکی تری بهینیت نه وه تا لیردا له پاش عاثیله باسی نویژمان بو دهکات.

﴿٢٣٨﴾ ناگاداری نویژه کانتان بن به تایبیت نویژی ناوه راسه. له باره ی نویژی ناوه راسه وه قسه ی زور هه یه به لام نزیک ترینان نه وه یه که نویژی عه سره چونکه چهن دین هه رموده ی پیغه مبه ر ﷻ ی له سهره له وانه ﴿فَقَالَ مَلَأَ اللَّهُ قُبُورَهُمْ وَبُيُوتَهُمْ نَارًا كَمَا شَغَلُونَا عَنْ صَلَاةِ الْوُسْطَىٰ حَتَّىٰ غَابَتِ الشَّمْسُ وَهِيَ صَلَاةُ الْعَصْرِ الْبَخَارِ﴾ هه رموی: خواگوژمه کانیان و ماله کانیان پر بکات له ناگر هه روه ک چون سهر گهر میان کردین له نویژی ناوه راسه هه تا خور ناوا بوو، وه نه وه نویژی عه سره {هه روه ها نیامی موسلمیش بهم شیوه یه بوامانی باس دهکات که {خه ریکیان کردین له نویژی ناوه راسه نویژی عه سر} وه هه لسن بو خوا به شیوه یه کی گهر دن که چانه و به ندایه تی خوا بکن. ﴿قَانِتِينَ﴾ گهر دن که چان.

نه مه برپاریکی گشتیه و ده بی مرؤف گهر دن که چ بیئت بو هه مو حوکمیکی خوا. نویژیش یه کیکه لهو حوکمانه. دهئین: تا نهو نایه ته دانه به زی بو موسلمانان له بهینی خویاندا له نویژدا قسه یان ده کرد به لام که نهو نایه ته دابه زی نیتر موسلمانان بی دنگ بون. بو یه هه ندیک وتویانه ﴿قَانِتِينَ﴾ واته (ساکتین) بی دنگان. واته له نویژه کانتاندا بی دنگ بن و قسه مه کن و نیمنو سیکن بن.

بخەن تا کاتی توانا. ئیمامی بوخاری سى بەلگەى لەسەر ئەم رەئىە باس کردووە. یەكەمیان دواخستنى پىغەمبەر ﷺ نوێزى عەسەر لە رۆژى خەندەق دا هەتا رۆژ ئاوا بو.

دووهمیان: کاتی فرمانى ئامادە بونى دا بە یارەکانى بۆ بەنى ھورەیزە ھەرموى: **﴿لَا يُصَلِّينَ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ. فَاذْكُرُوا لِلَّهِ ۖ فَلَمْ يُعْنَفْ وَاحِدًا مِنْهُمْ﴾** /البخارى/ ههچ کام لە ئیوه نوێزى ئەم عەسەر نەکات مەگەر لە بەنى ھورەیزە { ئەووبو ھەندیکیان لە رێگادا نوێزیان کردو وتیان: مەبەستى پىغەمبەر ﷺ پەلە کردن بوو ھەندیکیان نوێزەکەیان نەکرد تا چوونە بەنى ھورەیزە بەلام رۆژ ئاوا ببو کاتیک پىغەمبەرى ئازیز ﷺ ئەمەى بۆ باس کرا، ئەو لۆمەى ههچ کام لەوانى نەکرد واتە بەووە رازى بوو.

سێھەم: ئەنەسى كوپى مالیک دەلى: ھێرش کردنە سەر قەلای شوشتەر دەستى پى کردو نزیكى نوێزى بەیانى بوو شەپ زۆر گەرم بو توانای نوێز کردنمان نەبو تا رۆژ بەرز بوووە ئەو کاتە نوێزمان کردو دوا بە دواى نوێزەکە سەرکەوتین ئەنەس دەلىت: ھەمو دنیاو ئەوہى کە تێدايە پىم بەدرايە بە ئەندازەى ئەو نوێزە پىم خۆش نەبو، بەلام جەمھور دەلىن: نابى دوا بخريت. لەگەل ریزم بۆ ئەوان ئەوہى ئیمامى بوخاریم پى خۆشە، ھەر خوايش زانیە. ئینجا **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** لە پاش نوێزى ترس جارىكى تر باسى ئەو ئافرەتانە دەکات کە مێردیان مردووە بەم شیوہیە قورئان یاساکان تیکەل دەکات تا تیمان بگەيەنیت کە ئیسلام ھەمو یەکەو نابى پارچە پارچە بکريت وەکو ئەمرف کە دەیان حیزبو دەستەو کۆمەل بە ناوى ئیسلامەوہ دروست بون و ھەر یەکەى بەشیکى لە ئیسلام گرتووە ھەر خۆیشى بە راست دەزانیت!

٢٤٠ جا ئەو کەسانەى کە دەمرن لە ئیوہ ھاوسەرانیان بە جى دەھیلن مۆجپارى بۆ ھاوسەرمەکانیان دەکرى کە هەتا سالتیک بمیننەوہو دەرکردن نیە، خۆ ئەگەر خۆیان دەرچوون بۆ ئەوہى کە ئیشیکى چاک بۆخۆیان ئەنجام بدەن کە لە عورف و عادەتدا پەسەند بوو، ئەوہ ئیوہى سەرپەرستى ئەو ژنانە ههچ تاوانیکتان لەسەر نیە و خوا

خاوەنى دەسلەتەو ئیشەکانى بە حیکمەتە. ئەم ئایەتە ھەندیک پێیان وایە مەنسوخە بە ئایەتى پىشو کە وتمان ئەگەر چى ئەم ئایەتە لە قورئان دا لە دواى ئایەتى پىشو و ھاتوہ بەلام لەدابەزیندا ئەم لەپیش ئەودا ھاتوہ، بەلام من واتى دەگەم برپارى ئەم ئایەتە ئیختیارییەو برپارى ئایەتى چوار مانگ و دە رۆژ ئیجبارییە، جا باش وایە سالتیک دەرئەچیت بەلام ئەگەر ھاتو سالتیک نەیان توانى دەبى چوار مانگ و دە رۆژ دانیشن کەواوو ئەم دوو ئایەتە دزایەتیان نیەو پىووست بەوئناکات کە بوتریت ھەلوەشاوہتەوہ(منسوخ) وە خوا زاناترە. لە پىشەوہ ھەرموى: ئەگەر ئافرەتیک تەلاق دراو ههچ ماری نەبوو ئەو دەبى کەل و پەلیكى بۆ دابین بکريت. لیژەدا بە گشتى دەفەرئەموى:

٢٤١ بۆ تەلاق دراوان، جا ئیتەر ھەر جۆریک بن بە شى رەواى خۆیان ھەيەو دەبى پێیان بەدريت بەگوێرەى عورفو باوى سەردەمى خۆیان ئەمە مافیکە لەسەر پارێزکاران. زانیان پێیان وایە ئەمە شتیکى واجبەو پىووستە ھەر کەسیک بە ھەر نەوعى بیت ژنى تەلاق دا بێجگە لەو حقوqەى کە دەکەوێتە سەرى وەکو نیوہى ماری یان ھەمو مارەییەکەى ئەگەر چوو بیتە لای، بەلى ئەمەيە رەوشتى پەسەند لە رەوانگەى ئیسلامەوہ نەک شەپ و تى ھەلدان و مافى ئافرەت خواردن.

٢٤٢ ھەر ئا بەم شیوہیە خواى گەورە نیشانەکانى خۆى بۆ ئیوہ رۆشن دەکاتەوہ، بەلکو ئیوہ بیر کەنەوہو ئاومزاتان ھەبىو بزانن کە چۆن رەفتار دەکەن. ئینجا **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** چەند روداویکمان بۆ دەگێریتەوہ کە روداوى مێزویین بۆ بتمەو کردنى بیرو باوەرى خوا ناسان و باوەر ھێنان بە توانایى و زانایى خوا و دەفەرئەموى:

٢٤٣ ئایا تۆ خەبەرت پى نەگەيشتەوہ نازانیت ئەو کەسانەى کە دەرچوون لە مالمەکانیان کە ئەوان ھەزاران کەس بون، جا **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** پى ھەرمون بمرن ھەمویان مردن لە پاشان زیندوى کردنەوہ بە راستى خوا خاوەنى نیعمەت و کەرەمە بە سەر خەلک دا، بەلام زۆربەى خەلک سوپاسى خوا ناکەن و سێلەو ئەمە نەناسن. ھەندیک دەلىن:

سى ھزار كەس بون، له ترسى مەرگ دەرچون دەلێن
تاعون پەيدا ببو ئەمانە ھەستان له ترسى ئەودى كە
نەمرن دەرچوون بەلام بێى فەرمون: بمرن ھەمويان
مردن، دەلێن چۆنە شیویك و لەو شیودا ھەمويان
كۆبونەودە دەنگێك له خواروو ژووروى شیوەكەودە ھاتو
ھەمويان بە جارێك مردن و رزین پێغەمبەرێك دای بە
لايان داو دوای بۆ كردن و اللہ ﷻ زیندوى كردنەودە، بەم
شیودە بۆ ئەوان و بۆ ھەمو كەسى دەرى خست كە ھەمو
شت لای خودا ئاسانە و مەرگ و ژيان بۆ ئەو یەكسانە. ھىچ
پەرچێك ناتوانیت رێگەى بگريیت له ھەر شتێك كە
ئارەزووى ئى بێت بە راستى ئەم مەرگ و ژيانەش يەكێكە لە
نیعمەتە گەورەكانى خوا ئەگەر باش بیری ئى بكەنەودە بۆیە
فەرموى: بە راستى خوا خاوەنى نیعمەت و كەرەمە بە سەر
خەلك دا بەلام زۆربەى خەلك سوپاسى خوا ناكەن و سەپلەو
نەمەك نەناسن. دوا بە دواى ئەمە دەفەرموى: مادام مەرگ
بە دەست خۆتان نیە ئەگەر خوا ئیرادەى نەكرد نابیت وە
ئەگەر ئیرادەشى كرد دەبیت ئیتر ئیو ترستان لە چىو
بۆجى دەترسن لە دوژمنانتان :

دەى شەر بێكەن له رێگای خوادا و بزائن كە اللہ ﷻ بيسەرە
بۆ وتارتان و زانەرە بە كردارتان. ئاشكرايە كە ئەم
جیھادەش بە بى مال نابیت لە بەر ئەو اللہ ﷻ جارێكى
تر سرنجى موسلمانانى بۆ مال بەخشین رادەكێشىو
دەفەرموى:

كێیە ئەو كەسەى كەوا ھەرزى جوان دەدات بە خوا،
جاخوايش زيادى دەكات بۆى بە چەندین بەرابەرى زۆر
ھەر خوايە توانای ھەمو شتێكى ھەيە دەگريتەودە نايدات
بە ھەندێك و ھەر خوايە فرەوانیش دەكات بۆ ھەر كەسى
كە خۆى ئارەزووى ئى بێت.. جا وەختى اللہ ﷻ بھەرموى:
(كەبیرە) دەبى چەند بێت. لە ھەرمودەى ھودسى دا
ھاتوہ كە دەفەرموى: {ئەى بنیام بېەخشە پیت دەبەخشم
مەيگروہ لیت دەگريتەودە}. ئینجا اللہ ﷻ داستانێكى
ترمان بۆ دەگريتەودە لە ناو بەنى ئیسرائیل داو
دەفەرموى:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
لِنَبِيِّ لَهُمْ آتِنَا مِلْكًا نُقَاتِلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَيَّكُمْ الْفَتْحَالُ أَتَقْتُلُونَا
قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا
مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٦١﴾ وَقَالَ
لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يَأْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾ وَقَالَ
لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ آءَالُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٦٣﴾

مەگەر تۆ نازانى و عیلمت نیە كە ھەندێك لەپیاو
ماھولانى بەنى ئیسرائیلی لە دواى موسا ﷺ بە یەكێك لە
پێغەمبەرەكانى خۆیان كە ئەو پێغەمبەرە (شمعون یان
شمویل) ناو بوە وت: پاشایەك یان رێبەرێكمان بۆ دانى تا
له رێگای خوادا غەزا بكەین. بەئێ بەنى ئیسرائیلی كاتى،
كە لایان دا لە فرمانى خواو دەرچوون خوا خەلكێكى تری
زال كرد بە سەریان داو تەفرو توانای كردن ئیتر
نەپێغەمبەریان ماو نەپاشا. لە دواى دا اللہ ﷻ
پێغەمبەرێكى بۆ رەوانەكردن، ئینجا كە پێغەمبەریان بۆ
ھات پاشایان نەبوو دەیان وت: ئەگەر بێت و ئیمە
پاشایەكمان ھەبیت ئیتر ئیمە بۆ تۆلە سەندنەودى خۆمان
لەگەڵدوژمنانى خۆمان دا لەسەر ئایینی خوا شەر دەكەین.
پێغەمبەرەكەیان وتی: ئاخر من دەترسم كە ئەگەر جیھاد
فەرز كرا لە سەرتان ئیوہ شەر نەكەن وتیان: چۆن ئیمە لە
رێگای خوادا شەر ناكەین لەگەڵ ئەوێشدا كە ئیمە
دەرگراوین لە ناو مال و خیزانى خۆمان؟ چۆن شەر ناكەین
چۆن تۆلەى خۆمان ناسینینەودە بەلام لە كاتیك دا كە شەر
فەرز كرا لە سەریان پشیمان تى كرد تەنھا ژمارەيەكى

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
مِنِّي إِلَّا مَنْ أَغْرَقَ عُرقَةً يَدِيهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا
لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوُا آلِهَةً مِنَ اللَّهِ كَفَمَنْ فَتَنَّا قَلِيلًا
غَلَبَتْ فِتْنَةُ الْكَافِرِينَ ۖ إِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾
وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَكَفِّ رَأْسَنَا عَنْ الْقَوْمِ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ لِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
دَاوُدُ جَالُوتَ وَكَانَ اللَّهُ أَلَمُّ الْمُلُوكِ وَالْحَكَمَةُ
وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

که میان نهبت، بهائی مرقف رهفتاری ناوهایه کاتی جیهادو
شهر نیه له ریگای خوادا ناھو نالھیان بۆ جیهاد، به لام کاتی
که جیهاد روو دھدات زۆربهیان پشتی تی دھکن و خویان
دھشارنھوھو هندی جاریش ئیشهکه به بی جی ته ماشا
دھکن، به راستی مرقف به زۆری له سهر زیانی خویه تی و
ستم له خوی دھکات. جال الله زانه ربه سته مکاران،
دھزانی کی زالمه و کییش مه زلومه و لی ناگوریت.

پهغه مبه رکه یان پیی وتن نهوا الله تالوتی کرد
به پئشهواو پادشای نیوهو کردی به لیبرسراوتان وتیان:
نهوه چون دهبیت سهر په رستی ئیمه بیت و دهستیان کرد به
رمخنه گرتن و وتیان: ئیمه شایسته ترین لهو که ببین به
پاشاو خاومن دمه لات چونکه خاومن مالین له حالیکدا نهو
مالی وای نیهو هه زاره پیاویکی فه قیری و چون دهبیت
قیادهی ئیمه بگریته دهست پهغه مبه رکه یان الله وتی:
بزانن به راستی الله نهوی هه لبراردوه به سهر نیوهو
له بهر شتانیک که ههر خوی دھزانی و نهوی به سهر
نیوهو بهرز کردو تهوه له لایه زانیاری و توانای له شهوه،
واته: هم عیلمی پی داوه و هم جسمی پی داوه که نه

دوو مهرجه پیویسته بۆ رههبر لهو دا ههن، سهرومت
سامان مهرجی سهر په رستی نیه چونکه شتیکه به دهست
خوایه هندی که نزم دھکاتهوه که زۆر زاناو ژیره و
هه ندیکیش بهرز دھکاتهوه که زۆر نهزان و گیلن و هک
دهقه رموی: ههر خوایه مالیک و مولکی خوی دھدات به ههر
که سیک که نارمزوی لی بیت ئهمه ئیتر نیشانهی باش و
خرابی نیه نیشانهی بهرز و نزمی نیه و مال ئهمانه تیکه
خوا به هندیکی دھدات و مبه هندیکی نادات، الله
مولکی زۆر فرهوانه و زهزی زۆره و زانیشه و ئیشهکانی له
روی زانینهوه نه نجام دھدات نهک گوتره کاری و دھزانی
که نیوه چون رهفتار دھکن له گهل پیغه مبهرو
به رنامه کهیدا ئهمهش و ده لایمکی ددان شکینی تره بۆ نهو
که سانهی که بهرز و هندیان کردوه به خوا و ده په رستن
چونکه نه گهر بهرز و هندی رواله تی شتیکی زۆر گرنگ
بوایه دهبوایه الله کابرایه کی ناودار و دهوله مهندی
نهوانی بکردایه به رههبر.

بهائی نهوان له پئشدا تابووتیکان هه بو که هندی
ئهبابی تیدا بو و هک گۆپال و جل و بهرگی هارون و موسا،
ههروهها چه نیدین شتی تر که هه لیان دھگرت له پئش
خویان دا بۆ ههر شهریک ده چون سهر دھکوتن به لام که
فرمانی پیغه مبه رکه یان شکاندو لایان دا تابوته که یان برا
ئیر نهوان شکسته یان خواردو زه لیل بون، ئینجا
پیغه مبه رکه یان وتی: یه کی که لهو به لگانهی که الله
تالوتی بۆ نیوه هه لبراردوه نهویه تابوته که تان که مایه
سهر که وتن و نارام به خشینه بۆ نیوه له لای خوی
خوتانهوه بۆتان دیتهوه ده لیل. فریشته له ناسمانهوه
هاتن و بۆیان هینانهوه نهوان به چاوی خویان بینیان و
گه یشته به ردهستیان نهوته خوا دهقه رموی:

پهغه مبه رکه یان پیی وتن: به راستی نیشانهی
پاشایه تی نهو به سهر نیوهو ده و مبه که تابوته که تان
دیتهوه بۆ لاتان که لهو تابوته دا له لایه په روه رده گارتانهوه
نارامشی تیدایه و ده بی به هوئی دلتیا بونتان له راستی
پیغه مبه رکه یان و سهر به رزی سهر که وتنی ئایینه دتان،
و ده پاش ماوهی نالی موسا و نالی هارون که به جیماوه لییان

بیت و یارمەتیمان بدات ئیت زۆری و کەمی گەنگ نیه و خۆ
بگرن چونکە خوا لەگەڵ خۆگران دایەو لە کاتی پێویستدا
یارمەتیاں دەدات. ئینجا دەفەرموێ:

﴿۴۵﴾ جا لە کاتێکدا کە کۆمەڵی بچوکی باوەرداران بە
قیادە تالوت روبەرپوێوەوە لەگەڵ کۆمەڵی زۆری کافری
خوانەناس دا بە قیادە جالوت، باوەرداران وتیان: خواپە
لافاوی خۆگری و ئارامی بپێژێنە بەسەرمانداو پێمان
محکەم و پتەو بکە کە وەقەرە بگڕین و یارمەتیمان بدەو
زۆمان بکە بە سەر گەلی کافران دا.

﴿۴۶﴾ بەئێ پەروردگار نزاکی لێ وەرگرتن، جا بە ئیزنی
خوا ئەو کۆمەڵە بچوکه ئەوانیان شکاندو داود کە ئەو کاتە
سەربازێک بوو لە ناو لەشکرە تالوت دا جالوتی کوشت کە
قیادەو رەهبەری کافران بوو ئیت ئەو لەشکرە گەورەپە
تارو مار کراو ئەو لەشکرە بچوکهش سەرکەوتوانە درێژە
بە ژێانی خۆی داو خۆی گەورەش نیشانە نازایەتی و
شەهامەتی بە داود بەخشی ﷺ پادشایەتی و دانایی پێداو
کردی بە پێغەمبەر پاش شمویل و فێری ئەو شتانە کرد
کە خۆی ئارەزووی ئێ بوو وەک لە سورەتی ئەنبیا/ ۸۰ دا
دەفەرموێ: ﴿فَیَرَىٰ دُرُوسَتَ کُردنی لیباسی زۆمان کرد بۆ
ئێوە﴾ و لە سورەتی سەبەئ/ ۱۰ دەفەرموێ: ﴿ئاسمان بۆ
نەرم کرد﴾ تا چۆنی ئارەزووی ئێ بیت بەو شیوەیە لیباسی ئێ
دروست بکات و لە سورەتی ساد / ۱۹-۱۸ دا دەفەرموێ: ﴿بە
راستی ئێمە چیاکانمان رام کرد بۆ داود بۆ ئەوەی لەگەڵیا
بە ئیواران و بە بەیانیاں تەسبیحاتی خوا بکەن و
بەلندەکانیش کۆدەکرانەووە بۆی و لە هەوادا دەوستان و
لەگەڵ داودا تەسبیحاتیان دەکرد﴾

جا فەرمو پێم بڵێن کێ نیشانەو مەدالیای ئەوەندە بە
نرخێ وەرگرتووە؟ بە راستی ئیش هەر بۆ خوا بکەیت
چاکەو بەرھەمەکی زۆر بە نرخە خواپە وامان ئێ بکە
هەر بۆ تۆو هەر لە بەر خاتری بەرز کردنەوێ ئایینەکی
تۆ ئیش بکەین، بەئێ دروستکارو بەدیهینەری ئەم جیهانە
چاک دروستکاروی خۆی دەناسیت، ئەگەر بیت ئەم
پاریزگاری ئایینە تەنھا هەربە قەسە روت بیت و هیچی تر
بەبێگومان ستمەکاران هەرگیز پاشەکشە ناکەن و ئەم

کە بریتی بوو لە عەساو جل و بەرگی موسا و هارون و وردە
بارچەیی ئەلواحی تێیداپە کە بێگومان ئا لەویدا
بەلگەپەکی گەورە هەپە بۆ ئێوە کە بزانن پێغەمبەرەکان
راستەو فرماندەیی تالوتیش دروستەو دەبی ئیت بە گوێی
بکەن. ئینجا ئەو کەسانە کە راست بون دواي ئەم رەخنە
گرتنە ئامادە بون و لەشکرێک پێکھات بەلام رەهبەری
لێزان و شارەزا هەروا بە گۆترە خەلکێک پێش خۆی نادات
بۆ شەر بەلکو تاقیان دەکاتەووە ئەوەتە لێرەش ئەم قیادە
بەریزە ئەو لەشکرە خۆی تاقی دەکاتەووە وەک قورئان
دەفەرموێ:

﴿۴۷﴾ کاتێ کە تالوت سەربازەکانی حیا کردەووە بیری لە
تاقیکردنەووەپەکی لەشکرەکی کردەووە و وتی: بێگومان کە
ﷻ ئێوە تاقی دەکاتەووە بە روباریک، جا هەر کەسێ لەو
ئاو بەخواتەووە، ئەوسا ئەوەلە من نیه و با لەگەڵ ئێمەدا
نەیت و هەر کەسیکیش لەم ئاو بەخواتەووە لە ئێمەپە
مەگەر کەسیک یەک لامشت ئاو بەخواتەووە، جا هەر کەسیک
لەو لا مشتە زیاتر بەخواتەووە نابێ لەگەڵ ئێمەدا بیت، جا
کە گەشتنە روبارەکە جگە لە کەمکیان نەبی هەموو لەو
ئاومیان خواردەووە، دەئێن: ئەو لەشکرە هەشتا هەزار کەس
بوو کە حەفتا و شەش هەزاریان گوێیان بە ئامۆژگاریەکی
(تالوت) نەداو بە کەپیی خۆیان ئاویان خواردەووە چوار
هەزاری لەگەڵ دا مایەو، بەلکو وا مەشهورە کە سێ سەدو
چەند کەسیکی بۆ مایەو وەکو ژمارە یارەکانی پێغەمبەر
ﷺ لە بەردا بە هەر حال خوا دەفەرموێ: جا لەو کاتەدا
کە خۆی و ئەو خاوەن باوەرپەنە کە لەگەڵیا بون تێپەڕین
لەو روبارەو تەماشای کەمی خۆیان و زۆری دۆزمنیان کرد
وتیان: ئەمڕۆ توانای شەری جالوت و سەربازەکانی ئەومان
نیه چونکە ئێمە کەمین و ئەوان زۆرن جالوت قیادە
کافەرەکان بوو، وە تالوتیش قیادە خاوەن باوەرپەن بوو، جا
خوا دەفەرموێ: ئەوانە یەقینیان بوو کە بە خەزمەتی
خوای خۆیان دەگەن و حیسابیان لەگەڵ دا دەکات و تیان:
زۆر جار کۆمەڵی بچووک کەم بوو کەسەرکەوتووە بە سەر
کۆمەڵی گەورەو زۆردا، بە چی؟ بە بپارو بە ئیزنی ﷻ
واتە مادام ئێمە بۆ خوا شەر بکەین و خوامان لەگەڵدا

زەویە ھەمو پێ دەبێت لە ستەمکاری و تالان و کوشتن و برین و داوین پیسی و بەد رهوشتی وەك ئەمەڕۆ دەبینین.

بۆیە دەفەرموێ: ئەگەر اللّٰه هەندیک لە خەلکی بە هەندیکی تری لە بەین نەبات زەوی ھەموى خراب دەبوو جارى وایش ھەبە ئەو شەپانە لەسەر ئایین نین بەلام ئەویش ھەر چاکە چونکە گەلیک مەرۆفی بێ رهوشتو ستەمکارو تاوانبار بەو شەپە دەفەوتین و خەلک پشووپیەکی ئارام دەداتو لە شەپیان رزگار دەبێت. بەحەقیقەت خوا خاوەنى نیعمەتى زۆرە بە سەر ھەمو عالەما. نەیفەرمووە بە سەر موئمەنان دا چونکە وەك وتمان: لە بەینى کافرانیش دا اللّٰه شەپ دروست دەکات و کافران دەدات بە گز یەکدا، چونکە ئەگەر ھەروا بێمێننەووە فەساد زیاتر دەبێت کەواتە ئەم جەنگە دەبێت بە ھۆى بێ ھیزی کردنى هەندیکیان و لە بەین چونی هەندیکی تریان " فَلَلهِ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ " لەم داستانەدا ئەم شتانە وەردەگیرێت. یەكەم - زۆلەم و ستەم و تالانی و دەرکردن دەبێت بە ھۆى راپەرین و تۆلە سەندنەووە زوو یان دێر، ئەوەتە ﴿ وتیان: چۆن ئێمە لە رێگای خوادا شەپ ناکەین لەگەڵ ئەوئەشدا کە ئێمە دەرکراوین لە ناو مالا و خیزانی خۆمان؟ ﴾

دووھەم - پارێزگاری ولات و پاراستنى ولاتی موسلمانان ئەركیكى ئیسلامیەو جیھادی رێگای خوایە. سێھەم - دەست بە سەرا گرتنى مۆلك و مالى موسلمانان ھەرامەو شەپ لەسەر کردنى جیھادە.

چوارەم - موسلمانان داواى شەپ نەكەن بەلام ھەر كاتى شەپ ھاتە پێشەو ھەردانە رادەپەرن و تەمەلى نەكەن وەك پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموێ: { لَا تَتَمَتُّوا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَاسْلُوا اللَّهَ الْعَاقِبَةَ فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ / العارى/ئاواتى شەپ و روبەروبوونەو ەى دژمن مەخوازن و داواى خۆشى لەخوابكەن جانەگەر گەيشتن پێيان، ئەوسا خۆ بگرن و بزەن كەبێگومان بەھەشت لەژێر سێبەرى شمشێردايە }

پنجەم - جیھاد پێویستی بە رەھبەر و قیادە ھەبە، موسلمان نابێت بێگەورەو رەھبەریبێت تەنانەت پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموێ: { إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ

فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ / ابوداود، حەسە الالبانى / ئەگەر سێ نەفر دەرچون بۆ سەفەر با كەسێكیان بكەن بە گەورەو ئەمیری خۆیان } جا ئەمە بۆ سەفەر ئاوامان پێدەفەرموێ كەواتە بۆ ئیشیكى گرنكى وەك جیھاد دەبێت چۆن بێت، وە ئەم رەھبەرەش لە ئاسمان ناكەوێتەخوارووە بەلكو موسلمانان دەبێت لەناو خۆیاندا بە رەچاوگرتنى مەرەجەكانى رەھبەر كەسێك لە خۆیان ھەلبژێن.

شەشەم - مەرجى رەھبەر زانیی و بەدەن ساخیە نە ئەژادو نە دەولەمەندى.

ھەوتەم - نەبون یان كەمى مالا و سامان نەكرێت بە بەھانە بۆ نەکردنى جیھاد ﴿ ھەر خوايە مالیک و مۆلكى خۆى دەدات بە ھەر كەسێك كە ئارەزووى ئى بێت ﴾.

ھەشتەم - پارێزگارى ئایین پێویستى بە زەحمەت و جیھاد ھەبە نەك لە مالا دا دانیشتن و ھەر بلێى ﴿ اللّٰهُم ادفع الظالمين بالظالمين ﴾؟! جا بەسالمینش ناوەستن دەلێن: غامین؟!

نۆھەم - پیاوانى موحاید دەبێ تاقى بکړینهو ە تا ریزەكەیان پالفتە ببیت نەك ھەر زۆرو بۆر بێت.

دەھەم - بەرژوونەندى نەكریت بە بتو بپەرسرێت تەماشای ئەو ھەمو تاقیکردنەوانە بكە كە كرا لەگەڵ ئەو خەلكەى بەنى ئیسرائیلی دا ﴿ بێگومان كە اللّٰه ئیو ە تاقى دەكاتەو بە روباریك ﴾.

یانزەھەم - سەرکەوتنى موسلمانان بە زۆرى و كەمى نیە بەلكو بە دەست خوایە. ﴿ وتیان: زۆر جار كۆمەلى بچوك و كەم بو ە كەسەرکەتو ە بە سەر كۆمەلى گەورەو زۆردا، ﴾

دوانزەھەم - مەرجیكى گرنكى تری سەرکەوتن خۆگرتنە ﴿ چونكە اللّٰه ﷻ لەگەل خۆگراندايە ﴿ پێغەمبەریشمان دەفەرموێ: وَأَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ / احمد، صححە الالبانى / بێگومان سەرکەوتن لەگەل خۆ گرتن دايە. }

سیانزەھەم - مەرجیكى تریان پارانەو ە نزاى موحایدانە لە كاتى دەست بێ کردنى شەپدا كە ئەو كاتە یەكێكە لەو كاتانەى كە نزاو دوعا قەبوول دەبێت ئەمانیش ﴿ وتیان: خوايە لافاوى خۆگړى و ئارامى بېژینه بەسەرمانداو پێمان

محکمه و بته و بکه که و مقره بگرین و یارمه تیمان بدو زامان بکه به سهر گهلی کافران ﴿

چواردههم- جیهاد کردن پاریزمیری نایینه و پیوستی به نه سباب همیه و پیوسته نه و نه سبابانه به گوپردی توانای موسلمانان ناماده بکریت و دک له نایه تی شهستی سورتهی نه نفالدا هاتوو و نه وهی که له توانا تاندایه له هیژ نامادهی بکن... ﴿ لیروش قیاده و پیگهینانی له شکر نه انجام درا ئینجا شهری پیکرا.

پانزدههم- دروسته فه رماندهی موسلمانان شتیکی زیاده بدات به و که سانهی که له ناو له شکره که دا شتی گرنگ و گه و ره ده که دن و دک پیغه مبه رمان ﴿ نه فه رموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ قَبِيلًا قُلُّهُ سَلْبُهُ﴾ البخاری/ههر که سنی که سیتی کافر بکوژیت ههرچی پییه بؤ نه وه.

لیره شدا خوی گه و ره سه بارمت به داود که جالوتی کوشت ده فه رموی: ﴿ داود که نه و کاته سه ربازیگ بوو له ناو له شکره تالوت دا جالوتی کوشت که قیاده و ره به بری کافران بوو.. خوی گه و ره ش نیشانهی نازییه تی و شه هاهمه تی به داود به خشی الله پادشایه تی و دانایی پیداو کردی به پیغه مبه ر ﴿

شانزدههم- شهر و لیکنان سونه تیکی خوییه و ده بی تا قیامت ببیت بویه پیغه مبه ریشمان ده فه رموی: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ قَالَ فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَيَقُولُ آمِينَ لَهُمْ تَعَالَى صَلَّ لَنَا فَيَقُولُ لَا إِنْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَمْرًا تَكْرِمَةً اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةُ/مسلم و غیره/

همیشه به شیک لهم ئوممه ته له سه رنایین شهر ده که دن و دیارن هه تا روژی قیامت فه رموی: جاعیسی کوری مریم داد به زیت، نه و سا نه میره که یان ده لی: و ره بیه به ئیمامان، ده فه رموی: نه خیر به راستی ده بی هندیکتان بیه شوای هندیکتان بن که نه مه ریژیکی خوییه بؤ نه م ئوممه ته. ﴿

که و ابو جیهاد تا روژی قیامت ده مینیت لیره ش دا فه رموی: ﴿خوی گه و ره نه گهر هندیگ له خه لکی به هندیکی تری له بهین نه بات زهوی هه موی خراب ده بوو ﴿

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٢٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَافٌ وَلَا شَفْعَةً وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٢٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

﴿٢٢٣﴾ ئا نه وهی که باسمان کردو خویندمانه وه هه موی نیشانه کانی خودان که دهی خوینینه وه به سه رتا و بیگومان تو نهی محمد ﷺ یه کیکی له پیغه مبه ران.

﴿٢٢٤﴾ نه وانه پیغه مبه رانن که ئیمه هندیکمان به رز کرده وه به سه ر هندیکیاندا هندیکیان خودا قسه ی له گهل کرده و دک موسا و پیغه مبه رمان و نادم سه لاتو سه لامی خوا له هه مویان، هندیکیانی چهند پله به رز کرده وه وه به عیسی کوری مریم نیشانه گه لی ئاشکرای دا، نه وه بوو که به ئیزنی خوا مردوی زیندو ده کرده وه کوپرو که چه لی چاک ده کرده وه، هه روه ها له قوو پر ته پیری دروست ده کردو فوی پیدا ده کردو گیانی تی ده که و تو زیندو نه بوو ویه وه نه وانه هه مویان نیشانهی ئاشکرا بون ئیمه یارمه تیمان دا به روح القدس، واته: به روحیکی پیروژ. ئایا نه و روحه پیروژه بوو که مردوی بی زیندو ده کرده وه؟ یان مه به ست له روح القدس جبرائیل که جبرئیل پالپشتی بوو یارمه تی دها، خو نه گهر خوا نارمزوی بکر دایه هیج که س شه ری نه ده کرد پاش هاتنی نه وان چونکه راست و ناراستیان بؤ جیا ده کردنه وه وه له سه ر

راستی و دروستی خوځان دميان به لگهي روښنيان پيشان
 ددان به لام ناکوکی له نيوانيان دا پهيدا بوو، جا
 هندیکیان باومړيان هيناو هندیکیان کافر بون دياره
 نهوان خوځان ناکوکیان دروست کرد، واته: نه گهر خوا
 ناروژی ئی بوايه نهی دهیلا نيزاع بیی، به لام برپاری خوا
 له سر نهوه نیه که کس به زور موسلمان بکات چونکه
 دروستیونی نیمه له دنیا دا بونه مانی بهانه یه، جا نه گهر
 به زور خه لکی موسلمان یان کافر بکات ئیتر سوود له
 دروستیونی دنیا مان دا نامینیت و نهو نایه تانهی که مانی
 نهوه ده گه یه نن که نه گهر خوا مهیلی ئی بیت خه لکی
 رینمایي دهکات و نهی کات به موسلمان یان نه گهر ناروژی
 ئی بیت هر هر کس هیدایهت بدات هیدایهتی ددات و
 هر که سیکش خوا گومړای بکات کس ناتوانیت هیدایهتی
 بدات نه مانه راستن و به لگهي که مالی خودرت و دسه لاتی
 خوداو دندن، به لام خوا برپاری داوه که نهوه نهکات، واته:
 نه کس به زور موسلمان بکات و نه کس به زور گومړای
 بکات به لکو مروقی کردوه به سر پشک و خوئی دتوانی
 ریگا هه لېژیرئ بۆ خوئی وک له نایه تی بیست و نؤی
 نه لکه هفدا دمه رموی: ﴿جا هر کس ناروژی لیه سا با
 باومړ بهیئ و نهوهش که ناروژی لیه با کافر بیئ﴾ به لام
 ﷻ هرچی خوئی ئیراده بکات دهیکات و کس ناتوانیت
 ریگای بگریئ، و نه ئم ئیرادهش دوو به شه ئیرادهی کهونی و
 ئیرادهی شرعی، جا بۆ نهوهی چاکتر لهو نایه تانه شارزا
 ببیت ئم چهند دیره سهارمت به ئیراده دنووسین چاکی
 بزانه بۆ ناییندنت به که لکه .
 ئیرادهی خوای خاوهن دسه لات دوو به شه: یه کهم - ئیرادهی
 کهونی ئم به شه هر چوئیک خوئی ئیراده دهکات ودها
 دپته دی و کهم و زیادی نابیت.
 دووم - ئیرادهی شرعی که ئم به شهی مهرج نیه بیته دی
 جیاوازی نیوانیان بهم شیوهی خواره ویه
 الف - ئیرادهی کهونی حتمه ن دپته دی ئیرادهی شرعی
 مهرج نیه بیته دی
 ب - ئیرادهی کهونی مهرج نیه خوا خوئی پی خوش بیت
 به لام له بهر حیکمه تیک که خوئی دهیزانیت نهی کات وک

دروست بونی کوفرو شهیتان به لام ئیرادهی شرعی، خوا
 پی خو شه وک باومړ.
 ج - ئیرادهی کهونی خوئی مه بهست نیه به لکو له بهر شتی
 تر مه بهسته وک دروستیونی شهیتان نه مه به ئیرادهی
 کهونی خوا دروست بووه نهک له بهر خاتری خوئی به لکو
 بۆ تاقیردنه وهی مروقه، به لام ئیرادهی شرعی، هر خوئی
 مه بهسته وک روانه کردنی پیغه مبه ران و باومړ هینانی
 خه لک به وان. به کورتی هیچ شتیک لهم بونه وهرده به بی
 ئیرادهی خوا روونادات به لام ده بی بزانی ئیرادهی خوا بهم
 شیوه یه که باس مان کرد. بۆ نمونه - کوفری نه بو جهل
 ئیرادهی کهونی خوا بوه باومړی نه بو به کریش هر ئیرادهی
 کهونی خوا بوه چونکه هاتومه تی و هم ئیراده شرعیه
 چونکه خوا بهو بیرو باومړه رازیو پی خو شه واته
 هردو ئیراده هندیک جار یهک دگر و هندی جاریش
 له یه کتر جیا دهنه وه وک کوفر بۆ کافران نه مه هر
 که ونیه و باومړ بۆ هه مو خه لک نه مهش ئیراده شرعیه
 به لام نایه ته دی بۆ هه مو خه لک. ئینجا ده چینه وه سر
 نایه تیکی تر که دمه رموی:

❀ ئه ی خاوهن باومړان شت ببه خشن له وهی که پیمان
 داو و نه مانه ته لاتان له پیش نه وهی که روژیک بیت که
 نه مامه له و نه دوستایه تی و نه شهفاعه تی تیدایه که روژی
 قیامه ته و به راستی هر کافران سته مکارن.

❀ خودایه و هیچ بهر و مردگاریکی تر نیه که شایسته ی
 په رستن بیت بیجگه له نه و که زیندوه و هه مو شتیک که
 گیانی تیدایه به هوی نه وه و ده ژیت و سر په رستی هه مو
 شتیکه و هیچ شتیک به بی نه و خوئی پی راگیر ناکریت
 نه خه وه نوچکه دهیگریئ نه ده خه ویت، چونکه خه و بۆ
 هه سانه ویه خوا هه رگیز ماندو نابیت تا پیوستی به
 خه و ببیت، بۆ خوا یه نه وهی که له ئاسمانان و زهوی دایه و
 هه مو مو لکیه تی جا کی هیهی بتوانیت شهفاعه ت بکات له
 لای خوا مه گهر به ئیزنی خوئی وک دمه رموی: ﴿مه گهر
 دواي نه وهی که ئیزن بدات بۆ که سیک که ناروژی ئی
 بیت و رازی بیت﴾ نه جم/ ۲۶

ئەمە قسەى ئەو كەسانە ھەل دەوھىيىتەو كە دەلئىن:
 ھەر كەس ئارەزوى ئى بىت شەفاعەت دەكات بۆ ھەر
 كەسك كە خۆى بىھوئىت، بەلئى شەفاعەت ھەيە بەلام بەو
 مەرجانەى كە باسماں كەرد، جا كەى ژىيرانەيە كەسك بە
 بۆنەى شەفاعەتەو پىشتوئىنى ئى بىكاتەو ھەىچ خۆى
 زەحمەت نەدات بۆ نمونە دەرمانى دۆى ژەھر ھەيە جا
 كەى ژىيرانەيە كەبرا بلىت من ژەھر دەخۆم، چونكە
 دەرمانەكەى ھەيە. ئىنجا دەفەرەمۆى: ئاگای لە ئايندەو
 رابردوئان ھەيە و ھەىچ شتەك لە عىلمى خوا بە تەواوئى
 نازانن و ئەو زانايەى كە مروؤ ھەيەتى لە چاوا زانايى خوا
 دا زۆر كەمە وەك لە سورتهى ئىسرا / ۴۰ دا
 دەفەرەمۆى: ﴿ئەوئى كە بە ئىوہ دراوہ لە زانستى ھەر زۆر
 شتەكى كەمە﴾ ئىنجا پاش باسكردنى فرەوانى زانينى
 باسى دروستكراوئىكى گەورەى تر دەكات و دەفەرەمۆى:
 كورسەكەى خوا لە ئاسمانان و زەوى گەورو فرەوانترەو
 پاراستنى ئاسمانان و زەوى بارئىكى گران نىە لای ئەو زاتەو
 ھەر ئەوہ خاوەن شكۆ و گەورەيە گەورەيەكى واىە كە ھەمو
 گەورەكان لە بەر دەستيا بچوك و فرمانبەر و داماون.

ئەم ئايەتە بەرپزترين ئايەتى قورئانەو بەناوبانگە
 بە (ئايەتەلكورسى) و چەندىن فرەمودەى پىغەمبەر ﷺ لە
 بارەيەو باسكراوہ. ئەسەحى رىوايەت ئەوئەيە كە خوئندنى
 ئەم ئايەتە دەبىت بە ھۆى دوور كەوتنەوئى شەيتان لە
 مروؤ كە لەم بارەو داستانىكى مەشھور ھەيە لە ئەبوو
 ھورەيرەوہ ﷺ كە بوخارى لە چەند جىگا باسى كردوہ
 لىرەش ئەم رىوايەتەى ئىمامى ئەحمەد و ئىمامى
 موسلىمتان بۆ باس دەكەين كە دەلئىت: {عَنْ أَبِي أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ
 سَأَلَهُ أَيُّ آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ أَكْبَرُ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ فَرَدَّدَهَا
 مِرَارًا ثُمَّ قَالَ أَبِي آيَةُ الْكُرْسِيِّ قَالَ لِيُهِنِكَ الْعِلْمُ أَبَا الْمُنْذِرِ
 وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ لَهَا لِسَانًا وَشَفَتَيْنِ تُقَدِّسُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ
 سَاقِ الْعَرْشِ وَهَذَا لَقَطٌ حَدِيثِ أَبِي عَنْ عَبْدِ الرَّزَّاقِ / احمد و مسلم /

لە ئۆبەيى كورى كەعبەوہ ھاتوہ كە پىغەمبەر ﷺ
 پرسىارى ئى كرد كە ئايا دەزانى كام ئايەت لەو كتەبەى خوا
 كەلاتەگەورترە لە ھەموان؟ ئۆبەيى وتى: خواو
 پىغەمبەرەكەى دەزانن. چەند جارەك پىغەمبەر ﷺ ئەم
 پرسىارەى دووبارە كردەوہ لە پاش دا ئۆبەيى، وتى: وتم

ئايەتەلكورسى. پىغەمبەر ﷺ دای لەسەر سىنگم و فرەمۆى:
 زانست توئى لەخەم رەخساندوہ پىرۆزت بىت ئەى باوئى
 مونزىر سوئند بەو كەسەى كە گيانى منى بە دەستە ئەو
 سوورتمە زمانىك و دوو لىوئى ھەيە كە لەلای ھاجى ھەرش
 دا زىكرى پادشا دەكات}

بەم شىوئە دەرگەوت كە ئەم ئايەتە ئايەتەكى گەورەى
 قورئانەو پىكھاتوہ لە دە رستەى سەر بە خۆو پىنج ناوئى
 خواى تىدایە كە لە راستى دا كۆكەرەوئى ھەمو ناوەكانى
 خودان (اللَّهُ، الْحَيُّ، الْقَيُّومُ، الْعَلِيُّ، الْعَظِيمُ) منيش داوا
 لەروئەى موسلمانان دەكەم كەلە بەرى بىكەن و پاش نوؤزكان
 و كاتى خەوتنان و كاتى ترس بخوئىنن چونكە ئايەتەكى زۆر
 گەورەيە،

لەئەبو ئومامەى باھىلەوہ ھاتوہ كە پىغەمبەرەى خوا ﷺ
 فرەمويەتى: {مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْنُونَةٍ لَمْ
 يَجَلْ بِئِنَّهُ وَبَيْنَ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا مَوْتُ} / مسلم و غيره / ھەر كەسك
 لەپاش ھەمو نوؤزە فرەزەكان ئايەتەلكورسى بخوئىت ھىچ
 شتەك نابج بەرئىگر لەنئوان ئەو ولەنئوان چوئە
 بەھەشتەوہ جگە لەمردن}. كورسى يەكەكە لەمەخلوقە
 گەورەكانى ﷻ، لەبارەى گەورەى ئەو مەخلوقەى خودا
 پىغەمبەرمان ﷺ فرەمويەتى: {مَا السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ فِي
 الْكُرْسِيِّ إِلَّا كَخَلْقَةِ بَارِضٍ فَلَاةٍ وَفَضْلُ الْعَرْشِ عَلَى الْكُرْسِيِّ
 كَفَضْلِ تِلْكَ فَلَاةٍ عَلَى تِلْكَ الْخَلْقَةِ} / السلسلة الصحيحة / ھەر
 جەوت ئاسمانگەكان لەچاوا كورسىدا وەك ھەلقەيەك وان
 لەناو دەشتەكدا و گەورەيى ھەرشىش بەسەر كورسىدا وەك
 گەورەيى ئەو دەشتە واىە بەسەر ئەو ھەلقەدا. وە ئىبنو
 عەباس دەلئىت: {الْكُرْسِيُّ مَوْضِعُ الْقَدَمَيْنِ وَالْعَرْشُ لَا يَقْدَرُ قَدْرُهُ
 إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى} / قال الألباني: صحيح موقوف / كورسى جىگەى ھەر دوو
 پىئى ﷻ يەو ھەرشىش كەس ئەندازەى نازانئىت جگە لە
 ﷻ ئەمە قسەى سەحابەكە لە بارەى شتەكى غەيبەوہ
 بىگومان قسەى ئەوانىش لە بارەى غەيبەوہ ھوكمى
 فرەمودەى گەيەنراو (المرفوع) بە پىغەمبەرەى ھەيە. ﴿مَا
 بَيْنَ آيَاتِهِمْ﴾ بۆ لە مەو بەر لە مەو دوا مانا كراوہ
 ھەروہا ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وەشى ﴿سِنَّةٌ﴾ وەنەوہ.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ أَطْغَوْهُمْ فِي ظُفُوفِهِمْ مِّنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
أَن يَأْتِيَهُ اللَّهُ الْمَلَكُ إِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّیْ أَلَّذِی یُعِیْ
وَبِعِیمْتُ قَالَ أَنَا أُخِی. وَأَمِیتُ قَالَ إِبرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ یَأْتِی
بِالسَّمِیْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِی
كَفَرَ وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَالَّذِی مَرَّ
عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِیَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى یُعِیْ هَٰذَا اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَیْسَتْ
قَالَ لَیْسَتْ یَوْمًا أَوْ بَعْضُ یَوْمٍ قَالَ بَلْ لَیْسَتْ مِائَةَ عَامٍ
فَأَنظَرْنَا إِلَىٰ طَعَامِکَ وَشَرَابِکَ لَمْ یَسْسَهُ وَأَنظَرْنَا إِلَىٰ
جَمَارِکَ وَلَیْسَ لَکَ ءَايَةٌ إِلَّا النَّارُ نَظَرْنَا إِلَیْکَ
أَلْغَطْنَا رُءُوسَکَ فَنُفِثْنَا مِنْ نَّفْسِکَ فَنُفِثْنَا مِنْ نَّفْسِکَ فَنُفِثْنَا
تَبَیَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ﴿٢٥٩﴾

﴿٢٥٧﴾ زور کردن نیه بؤ وەرگرتنی نایین هەر کەس ئەبێ
خۆی هەول بەداتو لە نایین شارەزا ببێت و بە ئارەزووی
خۆی وەری بگرت بە راستی چاک و خراپ روژن
کراوەتەو بە بؤ خەڵک. لێرەدا ئەوەمان تێدەگەیهێنێت کە بە
زور نایین ناسەپێندێت بە سەر خەڵک دا بە لکو دەبێ
خەڵک بؤ خۆی بگات بە قەناعەت و باوەر بەهێنێت ئەمە
دژایەتی نایەتەکانی جیهاد ناکات، چونکە مەرووف بێ
سەرپەرست و یاسا ژبانی بؤ ناکرێت جا یا دەبێت یاسای
خودا فرمان رەوا بێت یان یاسای ئەزانی، جا با هەر ناویکی
هەبێت وەک لە نایەتی پەنجای سوردەتی مانیید دەفەر موی؛
«نایا فرمانی ئەزانیتان دەوێت؟ کێ هەیه جوائەر لە خوا
بێت لە لایەنی فرمان دانانەو بە بؤ گەلێک کە گەیشتبێتە
دنیایی؟»

دەوی بؤ فرمان رەوا بێ یاسای اللّە دەبێ جیهاد بکریت و
فەرمانەکانی ئەو جی بە جی بکریت بە لām بؤ باوەر هێنان
بە ئیسلام کابرا بە دەست خۆیەتی و زوری ئی ناکرێت، ئەگەر
جی خوا رازی نیه بە کوهر و بێ باوەر. لێرەدا لەوانەیه
بێن دەوی ئەو دیکتاتۆریه، لە وە لām دا دەلێن: هەمو

خەڵک کومونستی یان سۆسیالیستی یان دیموکراسی تۆیان
قەبوول نیه ئەوی بؤ ئەم هەمو ئاگرو ئاسنە بە کار
دینیت بؤ رام کردنی خەڵک و بە پەسەندی دەرانی و
لافی مەرووف و سۆستی و دیمواریش لێدەدەیت لە حالیکدا تانیستا
ئەو دەوی کە ئیو ئەو هەموهات و هاواری بۆدە کەن ئەو دەو
نەدیته دی چونکە پەپرەوی کردنی ئارەزوواتە و
ئارەزوکانیش هیچ کات یەک ناگرن کەواتە خەویکە و
هەرگیز نایەتە دی؟ ئەوی بؤ ئیسلام مافی ئەو دەوی نیه
کە ئەو دەوی بؤ بکریت بە مەرجیک یاساکە بؤ دەست کردی
کۆمەڵی خەڵکە کە خۆشی ناگای لە نایبەندی خۆی نیه و
بە ئارەزووی تاقمیکە، بە لām یاسای ئیسلام هی دروستکەری
خەڵکە و بؤ هەمو کەس وەک یەک وایە و نایبەندی هەمو
کەسیش دەرانی و زیاتر لە هەزار سال بە سەر ملیاردا
مەروفا فرمانەرە وای کردو و زێڕین ترین کاتی مەروفا بێتی
ئەو کاتە بو کە بە چاک پەپرەوی کراو، واتە دنیابن
ئەو دەوی کە ئیو دەوی پەرستنی مافی پەرستنی نیه و دەوی
کلاوی بابردو کە و تون بە لām خۆی دانا و زاناو کار بە جی
کەتۆی لە هیچەو هێناو تە دنیا و ئەو هەمو جیهازو دەسگ
گرنگ و سەپرو سەمەرانی پێداو و پاشان دەمەری،
ئینجا زیندو و بێت دەکاتە و بە جیساب هەر ئەو مافی
پەرستنی هەیه، بۆیه مەرجی باوەر راستە قینەش ئەو هیه
کە بە تەواوی قەناعەتەو خۆی پال بە و هەمو خوا دەست
کردانەو بێت و خۆی راستە قینە بپەرستێت بۆیه
دەفەر موی: جا ئەو کەسە کە کافر بێت بە تاغوت و باوەر
بەهێنێت بە خوا بە راستی ئەو دەستی گرتو و بە
دەستەیه کی زور بێ و مەحکەمەو کە سەریکی لای ئەو و
ئەو سەرەکی تری و لە لای خوادا کە هەرگیز بچرانی
نیه و دەگات بە خۆشی و خۆشەختی هەر دوو دنیا،
بەرستی خوا بپسەر و زانەر بە ئیسه کەن. (الطاغوت) واتە
هەر شتیک بێجگە لە خوا بپەرستێت ئیتر ئەو شتە گیان
دار بێت وەک شەیتان و گەورەکان یان بێ گیان وەک پارو
مەقام و شورت، لە ترسا بێت وەک پەپرەوی کردنی
رەئیسەکان یان لە خۆشەو و بێستیدا بێت وەک پارو و نافرمت
هیچ فەرەقی نیه، پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موی: (رَبِّی عَزَّ
الدِّینَارِ وَالذَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةِ وَالْخَمِصَةِ إِنَّ أُعْطِيَ رِزْقِي وَإِنْ لَمْ

يُعْطَى لَمْ يَرْضَ / البخارى / بمریت بهندى دینارو درهمو پارچه
مهغمه لى و پارچه ی پۆشاك ئەگەر پى درا رازیه و ئەگەر
پى نەدرا نارازیه { كەواتە پەرستىن هەرمانای سوجدە بۆ
بردن نیه، بە ئى پەپرەوى هەر شتىك بكهیت يان ياساكەى
قەبۆل بكهیت ئەو پەرستەن. جا ئەگەر پەپرەوى ﷻ و
ياسای ئەوت کرد ئەو بەندایەتى پەروردگار کردو
بەلام ئەگەر شۆنكەوتوى ياسایەكى تر بیت ئەو
بەندایەتى جگە پەروردگار کردو.

﴿۲۵۷﴾

ﷻ دۆستو یارمەتى دەرى باومر دارانەكە رزگاریان
دەكات لە تاریکایەکانەو بۆ رۆناکی بەلام ئەوانەى كە خوا
نەناسن دۆستو یارمەتى دەرانیان تاغوتەکانن نەك
رزگاریان ناکەن بەئكو لە روناکی یەو دەیان بەن بۆ
تاریکایەکان، جا تەماشاکەن چەند جیاوازیان زۆرە
وتراو: ژیر ئەو یە خۆی تەمى بکات.

لیرەدا وشەى ﴿أَنُور﴾ ی بە تەك فەرموە بەلام وشەى
﴿أَظْلَمْتُ﴾ بە كۆ فەرموە، (نور) واتە: رىبازى ئىسلام كە
تەنها یەك رىگایە وەك لە سورەتى ئەنعام دا دەفەرموئ:
﴿بِیْگومان ئەمە یە رىگای من كە راستە جا دواى بكەون و
دواى رىچكەكانى تر مەكەون، چونكە بەش بەش تان
دەكات و دورتان دەخاتەو لە رىگای ئەو﴾

بەلام لادان لە رىگای خودا چەندەها تاریكى دىنىت وەكو
تاریكى عەقڵ و تاریكى نەفس و تاریكى پەپرەوى كردنى
شەیتان و تاریكى دنیا پەرستى و ستم كاری و دەیان تاریكى
تر كە بە هۆى لارێ بون و دوور كەوتنەو لە نایىنى خودا
توشى خەلك دەبیت ئەمە تەنها لە دنیاو لە رۆژى
دوايشا رۆژیان لەم رۆژانەى دنیا چاكتر نیه، وەك
دەفەرموئ: ئەوانە هاو پى ناگرن و بۆ هەمیشە لە ناوى دا
دەمیننەو. ئینجا ﷻ داستانىكى ترمان بۆ باس دەكات و
دەفەرموئ:

﴿۲۵۸﴾

وشەى (تَرَوْ) بە مانای بینین و زانین دیت، لیرە
مەبەست دوو هەمە، واتە: تۆ خەبەرت نیه و نازانیت
كەچۆن ئەو كەسەى كە دەمە دەمەى كرد لەگەل
ئىبراھیمدا لە بارەى خۆیەو، جا دەگونجیت ئەم (ه)

هایە بۆ ئىبراھیم بىت لە بارەى خۆى ئىبراھیمەو یان بۆ
كابرای دەم باز بگەریتەو وەك مانامان کرد دەلین: ئەم
كابرای دەم بازە نەروود بوو و خۆى بە خوا دەزانى و ئەم
دەمبازىەشى لە بەر ئەو بو كە خوا دەولەمەندى كرد بوو
سەرومت و پاشایەتى پى دابو جا لە خۆى باى ببو دزایەتى
ئىبراھیمی دەكرد لە بارەى خواو و هەر خۆى بە خوا
ئەزانى، ئەو كاتەى كە ئىبراھیم گوتى: خۆى من ئەو
كەسە یە كە زیندو دەكاتەو دەش مرینىت، دەلین
ئەویش دوو نەفەرى هینا یەكێكىانى كوشت و ئەوى تریانى
بەرەلا کرد، وتى: منیش زیندو دەكەمەو دەمەمىنم، واتە:
منیش مردن و ژيانم لى دیت ئابەم شۆدە یە ئیدعای خوا یەتى
دەكرد، ئینجا ئىبراھیم وتى: مادام تۆ بەم كاریت وا
دەزانیت كە ژيان و مردن بە دەست تۆ یەو هەمو
گۆرانكارىەكت پیدەكریت، دەى خوا خۆر لە رۆژەلاتەو
دەر دەهینیت تۆ ئەگەر راست دەكەیت و گۆرانكارىت بە
دەستە دەى لە رۆژئاواو و بیهینەرەو، ئەوسا ئەم خوا
نەناسە مات و دامو بوو هیچ وەلامى بۆ نەمایەو، بەلێ
مرۆفێكى زالم بو، وە بە راستى خواش رینمایى گەل زالم
ناكات. گەلێك كە زولم و ستم بكات ﷻ نایخاتە سەرە
رىگای راست دەلین: ئەو كابرایە هەر باوهرى نەهینا و بە
هەمو هیزیهو دزایەتى ئىبراھیم و نایینهكەى كرد تا ﷻ
میشوولەى زالم كرد بە سەریا و كوشتى و ناو كردارى
ئىبراھیمیش بوو بە پاشاوەیەكى چاك و لاى هەمو خەلك
مایەو. ئینجا داستانىكى گرنگى ترمان بۆ باس دەكات و
دەفەرموئ:

﴿۲۵۹﴾

نایا هەوالى ئەو كابرایەت پى نەگەیشتو كە بە لاى
گۆندىكدا تى پەرى كە وێران ببوو دارو بەردى كەوتبو
بەسەر یەكداو خەلكەكەى هەمویان مرد بون، جا وتى:
خوا ئەمانە چۆن زیندو دەكاتەو؟ (پرسار دەكات بۆ
ئەوى چۆنەتى زیندو یونەوى بۆ دەرکەویت) جا خوا
ئەو كابرایەى سەد سال مراند، كە خۆرادن و خواردنەو
گوئى درێژىكشى پىبو بۆ سواری، پاشان زیندو کردەو
فەرموئ: چەندىكە لیرەیت؟ وتى: رۆژێك یان تافىكە من
لیرەم، كاتى تەماشای گویدرێزەكەى دەكرد كە هەر

ئىسقانه كەي مابوو پىي وابو دەمىكە لىرەيە، بەلام كە تەماشاي خواردنەكەي دەكرد كە نەگۆرابوو پىي وابو كە زۆر نەماوتەووە بۆيە وتى: تاقىكە. خوا ھەرموى: نەخىر وانىە كە تۆ دەزانىت بەلكوئەووە سەد سالى تۆ لەويدايت، دەي بىر لە تواناودەستى ئىمە بکەرەووە تەماشايەكى خواردن و خواردنەووە كەت بکە كە ھىچ گۆرانكارىەكيان بە سەر دا نەھاتووە دەلێن: تری و ھەنجىرو ناوى مێوہى پى بوہ ئەمانە ھىچ كامىكيان نەگۆرا بون، جا اللہ لە رىگاي فرىشتەوہ پى ھەرمو: تەماشاي گۆي درێژە كەت بکە كە چى ئى ھاتووە چۆنى درست دەكەينەووە ئىمە تۆو بە سەر ھاتەكەت دەكەين بە بەلگەي زىندو كەردنەووە بۆ خەلك و تەماشاي ئىسقانەكان بکەو بزائە چۆنى راست دەكەينەووە لە پاشدا بە گوشت ئىسقانەكانى دا دەپۆشين دەلێن: ئىسقانى ئەو گۆي درێژە بە راستو بە چەپ دا بلاو ببو ئەوئەندەي بەسەردا تى پەريپوھەموى سىي ببوہو اللہ بايەكى نارد ھەموى كۆكردنەووە ھەر پارچەيەكى لە شوينى خۇيدا داناو بو بە گويدريژيكي ئىسقانى و لە پاشدا خوا داى پۆشى بە گوشت و رەگ و پىست و فرىشتەيەكى نارد ھوى كرد بە ھەردوو كونە لووتى داو كوتو پى سەراندى، ئەم كابرايە دەلێن: عوزمىر پىغەمبەر بوہ، جا كاتى ئەمەي ھەمو بە چاوى خۆي دى وتى: من دەزانم خودا دەسلالتى بە سەر ھەمو شتىك دا ھەيەو لەم زەمانەدا كەس ئەو زاناييەي منى نىە چونكە من بە چاوى خۆم زىندو كەردنەووەم ديوە.

ئەم داستانەي عوزمىر پىغەمبەر پەندو ھىكمەتى زۆرى تى دايە بۆ زۆربەي خەلكى نەھامو نەزان و لەدين تىنەگەيشتوو ئەوانەي كە لە غەيرى اللہ ھاوار دەكەن و دەپارێنەووە، پىيان وايە كە بەردىك يان دارىك يان قەبرىك يان پياو چاكىك يان پىغەمبەرىك يان شىخىك وەلامى داواكارىەكانيان دەداتەووە كاتى كە بانگيان دەكەن و لىيان دەپارێنەووە، يان شىقاي نەخۆشىيەكيان دەدات، يان داواي مندال لە قەبرىك دەكەن (سبحان اللہ) پاك و بىگەردى بۆ خواي تاكو تەنھاو بى شەرىكە، غەيرى خوا كەس ھىچ شتىك لە پەنھانىەكان نازانىت. من دە پرسەم و دەلێم: ئايا ئەگەر پىغەمبەرىك خواي گەورەو خاوەن دەسلالت سەد

سال بيمرىنىت، ئىنجا داوى سال زىندوى بكاتەووەو پرسىارى ئى بكات چەندىكە مردويت؟ وەلام بداتەووە بلىت خوايە رۆژىكە يان دانى رۆژىكە مردوم. جا ئەگەر كەسىك پىغەمبەرى خوا بىت و لەھەمو شىخىك شىخىر بىت و وەلو دۆستى اللہ بىت سەد سال بمرىت نەزانىت چەندە مردوہو ئەم سەد سالى ئاگاي نە لەم دنيايەو نە لەو دنيايە بىت بەنەسى ئايەتى ھورئان ئەي دەبى بىچگە لە خواي خاوەن دەسلالت كى ترەھەبىت لەو گەورتر و پايەبەرزتر ئاگاي لە داخوازيى و پارانەوكانى ئىوہ بىت؟ ھورئانى پىرۆز كە شەش ھەزارو دووسەدو ئەوئەندە ئايەتە بەلای كەمىيەووە شەش ھەزار ئايەتى باسى عەقىدەيە، لەگەل ئەوئەندە زۆربەي ھەرە زۆرى خەلكى توشى سەدان چۆر نەخۆشى شىرك بوون! بۆ لە ھورئانەكەت ورد نابىتەووە؟ بۆ لەو خوايە ناپارێنەووە كە زىندوہو نامرى؟ بۆ لە مردوو داوادەكەن؟ خۆ ئەگەر ئىوہ دەلێن ئەوانەي كە ئىمە داواي يارمەتيان ئى دەكەين ئەوانە واسىتەمان بۆ دەكەن لەلایەن اللہ، ئايا تۆخۆت نازانى كە واسىتە تەنھا لە ھوكمى زالم دا ھەيە؟ خۆ اللہ سىفەتى زولمى نىە تا پىويست بە واسىتە بكات. سىفەتىكى اللہ عەدالەتە، خۆ ھەر ھاكمىيكىش عەدالەتى ھەبو پىويستى بە واستە نىە! جا باش بىر بکەرەووەو بزائە كە لە ھەر شوينىكدا واسىتە ھەبو بە يەقین زولم زالى بەسەر عەدالەت دا.

خۆ ئەگەر ھەندىك بىر لەم ھورئانە بکەيتەووە جا دەزانى موشرىكانى سەردەمى پىغەمبەر ﷺ بە دەقى ئايەتى ھورئان كەسيان ئىنكارى خوايەتى خوايان نەكردوہ، اللہ دەفەرموى: ئەي محمد ﷺ، پرسىار لەو موشرىكانەي وەك ئەبو جەھل و دارو دەستەكەي بکەوبلى كى ئاسمانەكان و زەوى دروستكردوہ؟ كى بارانتان بۆ دەبارىنى؟ (يَقُولَنَّ اللَّهُ) دەميان وت: اللہ، بەلكو موشرىكەكان دەيان وت: ئەي محمد ﷺ ئىمە دەزانين ئەوانەي كە بانگيان دەكەين و لىيان دەپارێنەووە خوانين بەلكوئەمانە تەنھا واسىتەن لە بەينى ئىمەو اللہ! ئىمە تەنھابەندايەتى ئەوان بۆ ئەوئەندەكەين كە لە اللہ نزيكمان بکەنەووە ﴿زومەر/۳﴾.

خۆ موشرىكەكان جەجيان دەكرد، ھەمىشەخزمەتى مالى خوايان دەكردو ئاويان بە حاجيانى مالى خوا دەدا ،

وده همیشه ییش نه تنهنا ته وافی مالی خویان دهکرد، به لگو
 بۆ ته وافیش لیباسیان له بهر خویاندا نه ده هیشت و دهیان
 وت: ناییت نهو بهرگو و لیباسه ی که ئیمه گونا همان پیوه
 نه انجام داوه ته وافی مالی خوی پی بکهین، به پروتی
 ته وافیان دهکرد له بهر زور ریزلینان له مالی خوا ! ده ی
 بۆچی به موشریک الله ناویان ده بات؟ ئینکاری خواکردن
 کوفره، باومرپوون به خواو به پیرهوی نه کردنی ههر کوفره و
 باومرپوون به خواو به پیرهوی کردنی هه ندئ له و یاسانه ی
 که به سودی بیئت و دزایه تی کردنی هه ندیکه که به سودی
 نه بیئت کوفره، ناسینی خواو نه انجامدانی فرمانه کانی و
 سپاردنی هه ندئ له تایبه ته هه ندیکه کانی خویه تی وهک
 مندان پیدان و شیفادان و زیادو که مکردنی رۆزی و قوربانی
 بۆکردن و سپاردنی نه مانه به غهیری خوا شیرکه و پی
 کافر ده بیئت، جا ههر که سیک به و تاوانه وه بمریت دۆزهخ
 بۆ هه میسه جیگه یه تی.

که واته موشریک نه ویه باومرپی به خوا هه یه و عیباده تی
 خواش ده کات، به لام له گهل خوا به رسته که یه دا په نا بۆ
 غهیری خوا ده بات و هاوار له غهیری خوا ده کات و پی
 وایه جگه له خوا سوودی پی ده بات، خو تۆ کاتی که نه و
 مردوه زیندو بوو نه گهر له دووری یهک کیلۆ مه تر دا
 بانگت بکر دایه نه به ده مه وه ده هات و نه گویشی لیئت ده بو
 ، نه ی چۆن ئیستا که مردوه ناگای له تۆیه؟ نه ی نازانی
 بیجگه له خوا کهس غهیب نازانی، خو نه و مه سیفه تی
 خویه تی به و کهسه ی ده دیت! نه ی خواناس بۆ بیر
 ناکه یته وه؟ نه ی نازانی کاتی که ئیبراهیم پیغه مبه ر الله
 میوانی بۆ هات ئینجا خواردنی بۆدانان، وتیان: ئیمه
 خواردن ناخوین، ئینجا وتیان: به ئیبراهیم الله ئیمه
 فریشته یین و ئیرواین له لایه ن خواوه بۆ له ناوبردنی
 قهومی لوت پیغه مبه ر الله، جا ئیبراهیم الله
 که پیغه مبه ره و خلیل الله یه نه زانیئت نه وانه فریشته ن تا
 به خویان خویان ئاشکرا نه کرد نه ی ده بیئت چ کهس غهیب
 بزانیئت و چ که سیک کهرامه تی هه بیئت و له لای الله له
 ئیبراهیم پیغه مبه ر الله گه وره تر بیئت؟ خو هه مان
 جه ماعه ت بون به میوانی لووتیش الله به لام نه ی زانی
 که نه مانه فریشته ن تا خویان ئاشکرا کرد ! بۆ لووت

پیغه مبه ر الله نه ی زانی و کهرامه تی نه بوو بهر له وه ی
 سه ردانی نهو بکه ن که جه ماعه تی مئوانن له مالی
 ئیبراهیم پیغه مبه ران الله؟ نه ی نازانی که نه سحابو
 لکه هف و له الله بون، الله سئ سه دو نۆسان خه واندنی، جا
 کاتی که خه به ری کردنه وه پرسیاریان له یه کتر ده کرد
 جه ندیکه نووستوین هه ندیکان وتیان: رۆژیکه و هه ندیکه
 تر وتیان: تافیکه. بۆ بیر ناکه یته وه له قورنانه که ی خۆت
 ورد بیته وه که هیچ گومانی تی دانیه؟ نه ی الله ی خاوه ن
 ده سه لات بۆ نه م هه مو نموونانه باس ده کات و ده ی
 هیئتیه وه له قورنان دا؟ ئایا تنه نا حکایه ته و بۆ گوئ
 گرتن و خوشیه و هیچی تر؟ به ده یان نموونه ی تر ده توانی
 هه ر له م قورنانه دا دهر به یینی و بیر ی ئی بکه یته وه. هه مو
 نه مانه که باس ده کریئت تنه نا بۆ نه ویه که به ته نهایی
 خوا به رستی و هه ر داواکاریه کت هه یه تنه نا داوا له و
 بکه ییت و ده سه لات ی ره ها تایبه تی خویه و هیچ که سی تر
 ناگای له هیچ نه و هیچی پی نا کریئت مه گهر به ئیزنی خوا.
 بۆ که سیک که لیی رازی بیئت.

ئایا ده زانیئت نه گهر بیئت وایی که جگه له خوا که سئ
 له باردی شته نه ئینه کانه ته وه زانیاری هه یه و ناگای له
 پیویسته کان و داواکاریه کانی جه نبه ت، له گهل قه دهری
 خوا دا هاوتانایه ته وه؟ نه گهر بریار بیئت هه ر پیاو چاکیک و
 مشایخیک و پیغه مبه ریک که به داخه وه رۆژانه به مه لاین
 خه لک رویان تی ده کهن و داوی نه انجامدانی
 پیویسته کان یان ئی ده کهن، نه گهر نه وانه ده وریکیان هه بی و
 هه ر که سه و ئیشی خو ی بکات، قه دهری که ونی له کار
 ده که ویت، جا نه گهر نه وانه ده وریان هه بی و هه ر که سیک
 واسیه بۆ خه لکی بکات، نه ی نه م هه مو تافی کردنه وه ی
 مرۆقه سودی چیه له دنیا دا؟ تۆزیک بیر که رمو وه ته پوتۆزی
 خه رافیات و شیرک له خو ت به تکه ینه، چونکه تاوانیک زور
 گه وره یه و جو ری زوره و هه ندیکه زور نه ئینه و
 پیغه مبه رمان الله له خوا پارا وه ته وه که له هه مو جو رمه کانی
 شیرک بیپاریزیت، نه ی خه لکینه به ئینی خوا حه قه و
 ده قه رمو ییت له وانه یه له هه مو گونا هیک خوش ببه م، به لام
 له شیرک هه رگیز خوش نابم.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِكَ ثَوَمِنٌ قَالَ بَلَى وَلَئِنْ لَيْتُمْ مِّنْ قَوْمٍ فَخَذَ مِنْهُمُ الْجَنَّةَ لَمَّا دَخِلُوا فِيهَا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعِيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾
مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْتَ سَمْعَ سَابِلٍ فِي كُلِّ سُبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَفِيرٌ حَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابُهُ وَابِلٌ فَفَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَصْدُرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾

شیخ عبدالقاری گیلانی رحه متی خوی لی بی که یه کیک بوو له بهنده سالحه کانی خوا سهری خوی له سهر تایره بهردمکانی که عبه داده ناو دهگریاو هاواری له الله دمرکرو دهی وت: خواجه نه گهر له گوناهاه کانی عبدالقادر خوش نابو له رۆزی هیامه تدا بهو ههمو گوناهاه وهه حشرم دهکی خواجه به چاو کویری حشرم بکه له بهر شهرمه زاری گوناهاه کانم تا خه لگی نه بینم! وریابه سهدو بیستو چووار هزار پیغه مبه روهانه کراوه تنها بۆ نهودی که خه لک خوی خوی به تاکو و بی هاوتا بناسیتو روو له خوی خوی بکات. ئینجا الله داستانیکی ترمان بۆ باس دهکاتو دهفرموی:

باس بکه نهو کاتهی که ئیبراهیم علیه السلام وتی: نهی بهروردگارم چۆن مردو زیندو دهکته وهه تیم بگهینه تا به چاوی خۆم ببیینم؟ الله فرموی: ئایا تۆ هیشتا باومریت نیه که من مردو زیندو دهکته مه وهه وتی: خواجه من باومرم ههیه که تۆ مردو زیندو دهکته وهه به لام حمز دهکهم بۆ نهودی دلم به تهواوی ئارام بگریت شتیک بیت به چاوی خۆم ببیینم و نهو (علم الیقین) به بیت به (عین الیقین)

بۆم. به ئی له راستیدا ئیبراهیم علیه السلام بهم پرسیاره باری سهرشانی خوی قورس کرد نهو دهو الله فرموی: دهی چوار بالنده بگرده چاک ته ماشایان بکهو بیان ناسه و سهریان بیره له باشد و ردیان بکه به ناو یه کداو بیانکه به جهند به شیکه وهه ههر به شیکیان له سهر جیایه ک دابنی جا ئیبراهیمیش علیه السلام نهو چوار بالندهیهی هیئاو پاش ناسینیکی پاش سهری برین و بهردمکانی لی کردنه وهه وردی کردن به سهر یه کداو کردنی به چوار به شهوه له سهر چوار چیا یان ههوت بهش له سهرحهوت چیا دایانان، له پاش دا خوا فرموی: بانگیان بکه به پهله دین بۆ لات نهویش بانگی کردن، جا دیی ههر پهڕی بۆ لای پهڕیکی ترو ههر خوینیک بۆ لای خوینیکی ترو ههر گوشتیک بۆ لای گوشتیکی تر دهفریت، دهلین سهری ههر چوار یان له لای خوی بووه دی ههر چوار لاشه که تهواو ریک و پیک بون و بی سهر هاتنه لای جانوه ههر کاتی که دهیویست سهری یه کیکیان له سهر لاشه یه کی تریان دابنیت نهو لاشهیه وهری نه دهگرت به لام ههر که سهری خوی له سهر دادنا گورج و مگو خوی لی دههاته وهه جابه م شیوهیه ئیبراهیم علیه السلام که خوی ئوممه تیکی تهواوو ماموستای تهواوی یه کتا په رستانه به چاوی خوی زیندو بوونه وهه بیی و دل و دهر و عه قلی خوی جاریکی تر به بی سنوری زانایی و توانایی و دانایی پهرو مردگاری خوی زاخا و دایه وهه داستانیکی راست و دروستی زیندو بوونه وهه بپاش خوی تۆمار کرد. کۆتایی نایه ته کهش دهفرموی: دهی بزانه به راستی خودا خاوهنی دهسه لاتمه و ئیشه کانیشی دانایانهیه. له باره ی جۆری نه م بالنده وهه هسه ی جیا جیا گراوه به لام نهوه شتیک زۆر گرنگ نیه نه گهر گرنگ بوايه خوا باسی دهکردن، جابه نديک دهلین: بالندهیه کی رهشی ناوی و تاوسیک و که له شیریک و کۆتریک بووه هه نديکی تر دهلین: مراوییه ک و به چکه ی نوعامه و که له شیریک و تاوسیک بووه هه نديکی تر دهلین: کۆتریک و که له شیریک و تاوسیک و قهله ره شهیه ک بوه. بهم شیوهیه نه م داستان به نرخه کۆتایی دیت و ئینجا باسی مالبه خشین و خه رجکردنی له ریکای بهرز کردنه وهه ئالای ئیسلامان بۆ دهکات و تیمان دهگهیه نی که ئیسلام به ههمو به شه کانی دهوتری و کۆی

همو یان دهکاته ئیسلامو به شیهی تیدا دروستنیه و ده قهرموی:

﴿۸۱﴾ وینهی ئه و که سانهی که مالیان ده به خشن له ریگای خوا دا وک دنکه تویه که که جهوت گول سه وزبکات و له ههر گولیکدا سهد دانهی تیدای که ده بی به جهوت سهد دانه و خوا دوو بهرام به ریشی دهکاته وه بۆ که سی که ئارموزی ئی بیت، وه خوا شتی زوری ههیه و زانه ره به هه مو ئیشه کانی مروڤ. واته به خشین بۆغه زا لای که می جهوت سهد بهرام به ره وهک له م فرموده شدا هاتوه که ئه بو مه سعود ده لیت: ﴿أَنْ رَّجُلًا تَصَدَّقَ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيَأْتِيَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِسَبْعِ مِائَةِ نَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ / احمد، السانی، صححه الالبانی / جاریکیان بیاو ویک حوشتریکی هینا بۆ پیغه مبه ر ﷺ به زین و له غاوه وه پیغه مبه ر ﷺ قهرموی: ﴿اللَّهُ جَهَّوْسُهُ حُوشْتَرِي بِهِمْ شِيْوِيَهْتِ بِيْ دَهْدَاتِ لَه قِيَامَهْتِ دَا﴾ بیگومان خوا خاوه نیی هه تی زورو بی زوماره وزو ریش به خشن دهیه و به خشین هه کانی هیج شتی که له موگی ئه و که م ناکاته وه وهک له م فرموده هه دسیه دا هاتوه که ده قهرموی: ﴿يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أُولَئِكَمْ وَأَخْرَجْتُمْ وَإِنْ سَكُنْتُمْ وَجِئْتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاجِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ / مسلم / ئه ی به نده کانم ئه گهر هه موتان به مروڤو جنو که وه له ده ستاییه کی به رزدا کو بینه وه وه هه رچی به خه یالی خوتان دا دیت داوا ی بکه ن، جابه هه مو به کیکتان ئه وهی که داوا ی ده که ن پیتان به به خشم له وهی که له لای منه هه رئه وه نده که م دهکاته وه که دمرزیه که بهیت به ناو ده ریایه کدا له پاشدا دهری بهینی ئه م دمرزیه جه ند له گه ل خو ی ناو هه لگرئ و جه ندئ ناوی ئه و دمریایه که م بکاته وه هه ر ئه وه نده ش له نییمه تی من که م ده بیته وه ئینجا ده قهرموی:

﴿۸۲﴾ به راستی ئه وانهی که مالیان له ریگای خوا دا ده به خشن و مه به ستیان ته نها رمزه مندی خوایه له دوا ی دا له سه ر ئه و مال به خشین هه یج منه ت ناکه ن به سه ر کابرا داو ئازاری ناده ن بۆ ئه وان پادا شتیان ههیه له لایه ن به رومرد گاریانه وه وه یج ترسیک نیه بۆیان و ئه وان خه قه ت

ناخون و سه ربه رزن له و روژدها که خه لک خه قه ت ده خوات. ئینجا ئه گهر ئه و ریبازه جوانه ی نه گرت ه به ر کابرای به خشن ده و منه تی ده کرد به سه ر کابرای پی به خشا و داو ئازاری ده دا ئه وه ئه و چاکهیه نه کات باش ره وهک ده قهرموی:

﴿۸۳﴾ قسهیه کی چاک و چاوپووشی کردن له هه لیه که باش ره له چاکهیه که ئیش و ئازاری به دوا داییت خوا ده و له مه نده و نیازی به یارمه تی و به خشین ئیوه نیه و ئه وهی که ده به خشن به سودی خوتانه، جانه گهر له سه ر ئه و رفقا ره خراپه تان تۆ له تان به زوی ئی و مرنا گریت له به ر ئه و نهیه که رفقا ره که ت چاکه نه خیر به لکو له به ر ئه وهیه که ﷻ سبحانه و تعالی به حه وسه لیه، جا وریابه له حه وسه لیه ئه و که لکی خراپ و مرنه گریت چونکه تۆ له که شیه سخته.

واته قسهیه کی جوان و رینمای بکه بو کاریکی باش چاک ره له و جو ره چاکه ئازار دمرانه ﷻ بی نیازه و تۆ چاکه بو خوت ده کهیت و پیویسته به حه وسه لیه ش بیت ئه گهر ئه و کابراییه که چاکه ی له گه لدا ده کهیت رفقا ری له گه لتا جوان نه بو تۆ چاکه ی خوت به منه ت و ئازار دان هه لئه وه شینیته وه چونکه چاکه ی مروڤ پی شه کی به دهستی ﷻ ده گات ئینجا ده که ویت ه دهستی چاکه له گه لگرا ودا. له ئه بو هورمیره وه هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ قهرمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ الصَّدَقَةَ وَيَأْخُذُهَا بِمِمينِهِ فَيُرِيهَا لِأَخْلِكُمْ كَمَا يُرِي أَخْلَكُمْ مُهْرَهُ حَتَّى إِنْ اللَّقْمَةَ لَتَصِيرُ مِثْلَ أُخْبِ / الترمذی، صححه الالبانی / به بیگومان که ﷻ چاکه به دهستی راستی و مرده گریت جاگه و ره ی ده کات بۆ ئیوه وهک چۆن ئیوه به چکه ی حوشتر گه و ره ده که ن تا یه ک پارو و چاکه وای لیدیت وهک چیای ئوحد به راستی باسکردنی ئه م دوو سیفه ته به رزه لی ره دا زور کاری گه ره له دلی مروڤی خواناسدا جابا چاکه کار به په له نه بییت بۆ پادا شته که ی به لکو پیویسته به حه وسه لیه بیت و پیویسته چاکه له گه لگرا ویش سوپاسی چاکه کار بکات. وهک هاتوه که: ﴿ئه گهر که سی که چاکه ی له گه لدا کردی هه و ل بده پادا شتی بدمره وه به شیوه ی چاکه که ی، خو ئه گهر نه ت توانی، ده ی

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَقِيَمَتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
فَقَانَتْ أَكْثُلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلُ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾ أَوْ دُ احْدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءُ
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِاخْذِلِيهِ إِلَّا أَنْ تُفْرَضُوا فِيهِ وَعَلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَسِيدٌ
﴿٣٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَ الْأَلْبَابِ ﴿٣٩﴾

نهو منده دوعای خیری بۆ بکه به نه نذازی چاکه کی به
بهائی نیسلام ناوهارا فهیرو دهوله مه ند نه لکینیت به
یهکه وهو برایه تیان له نیوان دا دروست دمکات ئیت نه مه
دهبی به هوی نه وهی که چاکه کان هه لئه وهشیننه وه وهک
دهفه رموی:

﴿٣٥﴾ ئهی باومرداران چاکهی خوتان به تال نه که نه وه به
منهت و نه زیهت دان چونکه چاکه کردن نه گهر منهت نانی
تیدا بی به تال دهبیته وه وهک نهو که سانه وایه که مالیان
دهبه خشن بۆروپامایی و له بهر چاوی خه لک تا بلین
کابرایه کی سه خیه، جا نه مه باومری به خواو به روژی
دوایی نیه که پاداشت ومردگریته وه به لکو ته نها بۆ دنیا
نهو چاکه یه دهکات جا وینهی نهو کابرایه وهک به ردیکی
ساف وایه که هه ندیک خولی له سه ربیت و بارانیکی توند
لیی بدات چه ندیک لهو خوله ده مینیتته وه له سه رب نهو
به رده سافه نهو کابرایه ش ههر نه ونده چاکه ی بۆ
ده مینیتته ناشکرایه که هیچی به سه ره وه ناهیلیتته وه واته
نهو کابرا منهت نهرو نازار ده ریش چاکه که ی به فیرۆ
دهجیت و هیچیان لهو چاکه یه که کردویانه ده ست

ناکه ویتته وه وهک دهفه رموی: نهوانه توانایان نابیت هیج
شتهک پهیدا بکه نه وهی که که سیان کردوه بهم شیویه
نه مانه زولمیان له خویان کردوه به هوی بی باومردیانه وهو
کافر بوون و خواش هیدایه تی گه لی کافران نادات. ئینجا
وینه یه کی چاکه کارانی چاکمان بۆ باس دهکات و دهفه رموی:

﴿٣٥﴾ وینهی نهو که سانهی که مالی خویان ده به خشن به
که مده ستان و نیازمه ندان له بهر خاتری ره زای خواو بۆ
بته وکردنی نهو مرزاهه ندیه له دلیاندا و نارامگرتن و
دنیایونیان به پاداشت، نهو چاکه یه نه بیت به هوی قه رار
گرتنی دلیان له گه ل خوادا چونکه نه م جوړه به خشینه
یادو زیکری خوایه و له بهر فرمانی خوایه ناشکرایشه
نه گهر مروفت عیبادته ی کرد بۆ خوا زیاتر دلی نارام ده بیت.
جاوینهی چاکه ی نهو چاکه کاره وهک باخچه یه که وایه له
شوینیکی به رزدا بیت که هه میشه بارانی زور لیی بدات جا
بهرو بومی نه م باخچه یه دوو به رابه ری باخچه ی وینهی
خوی بیت خونه گهر بارانیکی زورو گه وره ش لیی نه دات
هه میشه س بارانی وورد لیی بدات و بی برانه وه ناوی ببیت
ناشکرایه که نهو باخچه یه له باخچه کانی تر به رو بومی
زیاتر و به خیرتره وه هه میشه به ره مه ی جوانی ده بیت.
ههر به م شیویه ش نهو که سانهی که چاکه ده که نه له بهر
خاتری الله هه رگیز برانه وهی نیه و هه میشه له زیاد کردن
دایه و به راستی خوا به وهی که ئیوه ده که نه بینه ره و
هیچی لی ون نابیت نه چاکه و نه خراپه با له
گه ردیله یه کیش بچوک تر بیت. ئینجا سه به رت به و
که سانهی که کرداری خویان خراپ ده که نه دهفه رموی:

﴿٣٦﴾ نایا هیج کام له ئیوه پیی خۆشه که باخچه یه کی له
خورما و له تری هه بیت که به ناویدا چه ندین روبرا بروات
که له و باخچه یه یه دا هه مو میویه کی هه بیت و له هیچی که م
نه بیت و کابرا پیر بو بیت و مندالانیکی لاواز و بی هیزی
هه بیت ئینجا نا له و کاته دا بایه که به گر وه لیی بدات و
بسوتیت؟ کی شتی وای پیخۆشه؟

نه م وینه یه بۆ نهو که سانه یه که له سه ره تاوه مروقی
باشن و ئیشی باش ده که نه له پاشان پاشگه ز ده بنه وه ئینجا
له و کاته دا که پیویستی به به ره مه ی کردار و وتارمه کانی

ھەيە كە رۇزى قىيامەتە ھېچى بۇ نەمىننەتە ھەروەك
كابرى پىر كە تازە توانى باغ دانانى ترى نەماو ۋەمىش
تازە كاتى ئىش كىردى نەماو ۋە ھېچى بۇ ناكىرىت جا ج
زىانىك ۋە ج سەرشۇرىيەك ھەيە لەو زىان و سەر شۇرىيە
گەورەترو پىر مەترسى تر؟

بۇيە پىتويستە مۇسلمانان ھەمىشە لە دوا رۇزى خۇيان
بىرسىن و رۇز لە دواى رۇز زىاتىر ئىخلاسل و تەقوايان ھەبىت
چونكە ئايندە نەزانراو ۋە خواش گۇرپنەرى دلەكانە.

نەنەس ﷺ دەلىت: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَكْثُرُ أَنْ يَقُولَ يَا
مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَّا
بِكَ وَبِمَا جُنْتُ بِهِ فَهَلْ تَخَافُ عَلَيْنَا قَالَ نَعَمْ إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ
أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ. / احمد، الترمذى، صححه

الالبانى/ پىغەمبەر ﷺ زۆر جار دەى فەرمو: ئەى كەسىك
كەدلەكان دەگۇرپىت دلە دامەزىنە لەسەر ئاپىنەكەت. جا
ۋتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئىمەبە تۆۋ بەئەۋى
كەھىناۋتە، باۋەرمان ھىناۋە، جا ئايا ترسى ئەۋەت ھەيە
كە پاشگەز بىيىنەۋە، فەرمو: بەلى، بەراستى دلەكان لە
بەيىنى دوو ئەنگۈستى ﷻ دايە ھەرچۇن ئارەۋى لى بىت
ئەم دىو دىۋى دەكات { ئەۋە نمونەيە كە لەم ئايەتەدا باس
كراۋە بۇ ئەۋ كەسانەى كە پاشگەز دەبنەۋە دەفەرموئ:
ھەر ئاۋەھا خواى گەۋرە نىشانەكانى خۇى رۇش دەكاتەۋە
بۇتان تاكو ئىۋەش بىر بىكەنەۋە ئامۇزگارى لى ۋەرگىرن.
ئىنجا لەبارەى چۈنەتەى بەخشىنە ۋە دەفەرموئ:

ﷻ ئەى باۋەرپاران بىەخشىن لەۋشتە پاكەنى كە
بەدەستتان ھىناۋە ۋاتە ئەۋەى كە دەبىەخشىن شتى پاك و
ھەلال بىت. چاكە ۋە خىر تەنھا بەمالى ھەلال دەبىت
ھەروەك لە فەرمودى پىغەمبەر ﷺ دا ھاتوۋ كە: {يَا أَيُّهَا
النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا / مسلم وغيره/ ئەى

خەلىكەنە بە راستى خوا پاكە ۋە ھەر پاكىش ۋەردەگىرىت. {
لەۋانەى كە ئىمە لە زەۋىدا بۇمان دەرھىنان ۋە ئىتر ئەمە
گشتىۋ ھەموو شت دەگىرىتەۋە لە دانەۋىلەۋ مېۋە
بەرھەمى كانەكان دەى ئىۋە نەچن شتى خراپ بىەخشىن
ئەۋەندە بىن قىمەتبىت ئەگەربەخۇتان بىرىت ۋەرى نەگىرن
مەگەر چاۋپۇشى تىدا بىكەن ۋەلەشەرما ۋەرى بگىرن،

دەلىن يارەكانى مەدىنەى پىغەمبەر ﷺ ئەۋانەى كە
خورمايان ھەبوو ھەر كەسىك دەچوۋ لىك خورماى
دەبىرى ۋە دەپىنا بۇ مزگەۋت جەمەتەتىكى تر لە يارە
كۆچەرمەكان لە مزگەۋت دا ھەبون ئەۋانىش ھەر كاتىك
بىرسىان دەبوو دەچون دارىكىان لى دەداۋ ئەۋەى كە دەۋەرى
دەيان خوارە ھەندىكىش دەچوۋن ئەۋە لىقانى كە خۇيان
دەشكان بە ھۇى باۋەۋىباش نەبو دەيان ھىنا بۇ مزگەۋت و
دەيان ۋت: ھەر خىرەۋ بە دارىان دا دەكرە. ئىنجا خواى
گەۋرە فەرموئ ئەۋە شتە بەۋ شىۋەيە نەكەن بەلكو ئەۋەى
بە لاي خۇتانەۋە چاكە ئەۋە بەيىن ئەۋەتە دەفەرموئ:
«ناگەن بە پەلى چاكى ھەتا ئەۋەى كە خۇتان پىتان
خۇشە نەبەخشىن» نالى عىمران/ ۹۲ . لىرەش دا دەفەرموئ:

جاباش بزانن كەبە بىگومان ﷻ (عَنْ) ۋاتە بىن نىيازە لە
چاكەى ئىۋەۋ نىيازى بە چاكەى ئىۋە نىۋە چاكەتان تەنھا
بەسودى خۇتانەۋە ۋە ھەر خۇتان كەلىكى لىۋەردەگىرن. بزانە
كە ﷻ دەتۋانئ ھەمو خەلك دەۋلەمەند بىكات بەلام ئەمە
تافىكرەنەۋەمىكەۋ سودەكەى ھەر بۇ خۇتانە ھەم لە دىيادا
دەبىن بە ھۇى دۇستايەتى ۋە خۇشەۋىستى ۋە ھەم لە رۇزى
قىيامەتە پاداشتى گەۋرەتان دەست دەكەۋىت ئەگىنا خوا
(حِكْمَةٌ) ۋە ۋاتە سوپاس گراۋە، ئەگەر مۇۋەپپىقىيەت سوپاسى
نەكات ھەزاران دروست كراۋى ترى ﷻ ھەيەۋ سوپاسى ﷻ
دەكەن ۋە لە ھەمويان زۆرتر فرىشتەكانن بە راستى
بەخشىن سوۋدىكى زۆر گەۋرەى ھەيە بۇكۇمەلگاو
سارپىزكەرى زۆربەى بىرىنەكانى كۇمەلەيتىن ۋە ھۇى
ژىانىكى ئاسودەۋ بەختەۋەرانەيە بۇيە شەيتان زۆر پىيى
ناخۇشەۋ ھەمىشە كەم دەستى دەخاتە بەر چاۋى
دەۋلەمەندەن ۋە دەيان ترسىنىت لە بەخشىن ۋەك
دەفەرموئ:

ﷻ ئەۋە شەيتانە دەتان ترسىنىت بە ھەزارى ۋە نەدارى.
دەلىت نەبەخشىن فەقىر دەبن پارتان پى نامىنىت ۋە بەلىنى
فەقىرىتان پى دەدات ۋە دەستورتان پى دەدات بە داۋىن
پىسى ۋە ئىشى خراپە كىردن، بەلام ﷻ بەلىنى لىخۇش
بوناتان پى دەدات ھەروەھا بەلىنى مالىستان پى دەدات ۋە
دەفەرموئ: {بەخشە پىت دەبەخشىم}.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا. وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧﴾ إِنْ تَبَدُّوا الْأَصْدَاقُ فَنِعْمَ أَهْلُ الْفُرْقَةِ فَهُمْ خَيْرٌ لَكُمْ وَكَفَرُ عَنْكُمْ مِنْ سَعْيَاتِكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا لَا بُدَّكَ وَجَدَ اللَّهُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْأَيْدِ وَالْأَنْهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣١﴾

وه هه موو روژیک دوو فریشته بانگ دهکهن دهلین: {فَيَقُولُ أَخَذَهُمَا اللَّهُمَّ أَغْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا وَيَقُولُ الْآخِرُ اللَّهُمَّ أَغْطِ مُنْكَسِرًا تَلْفًا} البخاری / یه کیکیان دهلینت ئهی خوایه ئه وکهسهی که مال دهبه خشیت بوی پر بکه ره وه ئه وی تریان دهلی ئه ی خوایه ئه وهی که دهیگریته وه له ناوی ببه { به راستی خوا زور زور فرموانه له باره ی مولک و سامان و دسه لاته وه زور زانیه و هه موو نیشه کانی له رووی زانیاریه وه نه نجام داوه و دمدات.

﴿٣١﴾ که واته دانایی و زیری دمدات به که سیک که نارمزوی ئی بیت و هه که سیکیش که دانایی پی بدریت به راستی ئه وه خیریکی زوری پی دراوه. به لام هه خاوهن عهقلان بیر له راستیانه دهکهنه وه و تهنا ئه وانن که بتوانن ئه و راستیانه بزائن. نایه تانی پیشو به گشتی باسی چۆنیتهی چاکه کردن به به رامبه ر بو جا ئه و کهسه که نه زانیت چۆن چاکه بکات یان حکمت به کار نه هینیت دور نیه که پاداشتی ئه و چاکه یه و درنه گریت به لکۆ به شیوازی که نه نجامی بدات که تۆله یچی ئی بسینریته وه که واته لیره دا حکمهت زور پیویسته له باره ی حیکه ته وه و تراوه "هو

الإتقان في عمل أو قول" واته حیکمهت ئه و به ری ریک و پیک و کار به حییه له کردار یان له گوشتاردا. وه ئه مهش دمهت ناکه ویت مه گه ر به هیربون و تیگه یشتن له قورنان و فه رموده کانی پیغه مبه ر.

﴿٢٧﴾ هه ر شتیک بهه خشن کهم بیت یان زور یان هه ر نه زریه یه ک بهن خوی گه وه پی دزمانیت و پاداشتی دمداته وه ئینجا هه ره شه له سته م کاران دهکات و دمه ره موئ: بو ئه وانه ی که سته م کارن هیج یارمه تی ده ریکیان نیه.. نه زری ئه وه یه که تۆ دای بنیی له سه ر خۆت و بلایی ئه گه ر فلانه نیش کرا یان فلانه شت ئاوه ها درجوو ئه وهنده باره یان حه یوانیک یان ئه و حه یوانه له سه ر من بیت ئه مه واجبه له سه رتو ده بی جی به جیی بکه یهت مه گه ر بو حه رام بیت یان ماله که هی خۆت نه بییت چونکه نه زر نیه له مالیک دا که مالی خۆت نه بییت و نابی بو شتی حه رام بیت به لام ئه گه ر مالی خوی بوو بو شتی حه لال بو ئه وه ده بی جی به جیی بکات وه ک له وه سفی پیاو چاکندا الله دمه ره موئ: {ئو نه زریه ی له سه ریانه جی به جیی دهکهن} لیره شدا دمه ره موئ: هه ر نه فه قه یه ک بهکن و هه ر مالیک بهه خشن به راستی خوا پیی دزمانیت. ئینجا خوا باسی چۆنیتهی به خشینمان بو دمه کات و دمه ره موئ:

﴿٣٠﴾ ئه گه ر به ئاشکرایي چاکه بهکن ئه مه شتیکی باشتان کردوه و نه گه ر ئه و چاکه یه به شیوه یه کی شاروه ئه نجام بدن و هه ر فه قیره که خوی بزانییت ئه و زور چاکتره بۆتان و خوا گونا هه کانتان له سه ر لاده بات به هوی ئه و چاکه کردنه وه به و شیوه شارویه چونکه هه م دلی فه قیره که ناشکی و هه م له روو پامیی وه دووره هه ر له م باره یه وه له م فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ دا ها توه که دمه ره موئ: {صَدَقَ السِّرُّ تُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ الطَّرَافِي فِي الصَّغِيرِ، صَحْحَةُ الْإِبَانِي / چاکه ی نه ینی تووړه یی په روه ردا گار دادمه رکیته وه} به لئ، خوا به وهی که ئیوه ده یکه ن ئاگاداره و دزمانیت که ئیوه چی دهکهن.

لیره دا زانیان پیان وایه چاکه به ئاشکرا بکه یهت یان به مه خزیانه هه ردوو باشه هه ندیک دهلین ئه گه ر چاکه که فه رز بیت به ئاشکرا بیکه ن باشه تا خه لک جاوتان ئی

بکات، وه نه گهر نه و چاکه یه سونه ت بوو به مه خفیانه بیکهن. روا لمتی نه م نایه ته نه وه ده گه یه نیت که نه گهر به دزییه وه بکریت با شتره.

پیغه مبهری نازیرمان ﷺ دمفه رموی: {لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ هَلَكِهِ فِي الْحَقِّ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا/مفق علیه/ حه سادمت ههر له دووشتدا دروسته: الف - پیاویک خودا مالی پیدا بیتو زالی بکات به سهریا که له ریگای راست دا له ناوی بدات. ب - پیاویک که خودا دانایی پی بدات نهویش حوکمی پی بکات و خه لکیش فیر بکات}

وه له باره ی به خشین به نه نیه وه دمفه رموی: {سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهُ خَالِيًا فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ/مفق علیه/ حه وت تا قم ههن که خوا دهیان خاته ژیر سیبهری خو ی نه و کاته ی که هیج سیبهری نه بیجگه له سیبهری نه و، یه که م - پی شه وای داد پهرومر، دووهم - گهنجیک که ههر به گهنجی له عیبادمتی پهرومر دگاریدا پهرومر ده بوبیت، سیههم - پیاویک هه می شه دلی لای مزگه وت بیت کاتی که دمرد هجیت له مزگه وتدا ناواتی گه رانه وه ی بیت بو لای، چوارم - دوو پیاو که له بهر خاتری خوا یه کتریان خوش بویت که یه گهرتریان ههر له بهر خوابیت و حیا بونه وه شیان ههر له بهر نه و بیت، پینجه م - پیاویک که نافره تیکی خاوه شکوو جوان بانگی بکات بو نی شی خراپ نه و بلایت من له خوا دهرسمو شتی وا ناکه م، شه شه م - پیاویک که چاکه یه ک بکات نه وه نده به نه نی بی کات، که دهستی چه پی نه زانیت دهستی راستی چی به خشیوه، حه وته م - پیاویک که به ته نه یادی خوا بکات و هرمیسک به ههر دوو چاوی دا بیت ه خواره وه {عه بدولای کوری عه باس له باره ی نه م نایه ته وه ده لی: (خوا چاکه ی سونه تی شاره وه ی به هه فتا بهرام بهری چاکه ی سونه تی ناشکرا دانه وه چاکه ی فره زی ناشکرایشی به بیست و پینچ بهرام بهری چاکه ی

فره زی شاره وه حساب کرد وه). دیسان نه م نایه ته چاکه کردنی به گشتی باسکرد وه واته چاکه له گهل ههر گیانه به ریگ دا بکریت ههر چاکه و له لای خودا پاداشتی هه یه له ده بهرام بهرموه هه تا هزارو چوارسده بهرانبهرو زیاتر له وه می ش وک له پی شه وه باسمان کرد وه موسلمان بیت یان نه، مرو ف بیت یان حه یوان. که نه م نایه ته ی پاشی خو ی ده لئین سه بارمت به وه هات که چاکه له گهل هه مو که سیکدا بکریت مادام داوای بکات موسلمان بیت یان نه دمفه رموی:

موسلمان کردنی نه و ان نه رکی سهرشانی تو نیه و به بیگومان هه رخوا یه که ده توانیت بیخاته سهر ریگای راست نه و که سه ی که خو ی ناره زوی لی بیت، نی وه پیو یسته چاکه بکه و گو ی له چاکه له گه لکراودا شل مه که ن چونکه نه وه ی که نی وه ده ی به خشن بو خوتانه نی تر جیتان ده ویت له وه ی که کابرا چی هه و چونه خو نی وه نه و شته ی که ده ی به خشن ههر له بهر خاتری خوا یه واته سیفه تی موسلمان ی راست وایه که ههر شتیک ده به خشی ت ته نه ا له بهر ره زای خوا ده به به خشی ت چونکه باوهری هه یه که پاداشته که ی له لای الله ده ست ده که ویت ه وه. دوو باره دمفه رموی: نه وه ی که نی وه ده به به خشن له مال پاداشته که ی تان پی دهر پته وه ونی وه سته متان لی ناکری ت نی تر کابرا ههر چو نی ک هه یه که یضی خو یه تی و دنیا یه کی تر هه یه. به لی چاکه کردن له گهل هه مو که سیک ههر باشه به تایبه تی:

بو نه وه فه قیرانه ی که له بهر خاتری خوا ریگایان لی گراوه که نا توانن بگه رین به م زمویدا و که سابه ت بکه ن، جا چونکه خو یان ناشکین نه وه و داوای شت له خه لک ناکه ن ههر بو یه نه زانیش لای وایه که ده و نه مه ندن که تو ده یان ناسیت به رهنگ و روویان دا، نینجا رووله خه لکی نانین و خه لک ناچار ناکه ن که شتیان پی بدن، واته نه وه که سانه ی که مافی خو یانه و شایسته ن که چاکه یان له گهلدا بکری ت نه م جو ره که سانه و ههر شتیکش به به خشن له مال چاکه و الله زانه ره و پاداشتان ده داته وه. پیغه مبه ر ﷺ دمفه رموی: {لَيْسَ الْمُسْكِينُ الَّذِي تَرُدُّهُ الْأُكْلَةَ وَالْأُكْلَتَانِ وَلَكِنَّ الْمُسْكِينُ الَّذِي لَيْسَ لَهُ غِنًى وَيَسْتَحْيِي أَوْ لَا يَسْأَلُ النَّاسَ

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحُ
اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُوا اللَّهَ
وَذَرَوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
فَأَذْنُوبُ جَرَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَإِن تُبْتِغُوا فَكَيْفَ تُرْءَوْ
أَمْوَالُكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانِ
ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى
اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

إِلْحَافًا/ متفق عليه/ فقیر نهوکهسه نیه کهژدهمیک و دووژدهم
دهیگرینیتیهو بهلام فقیر نهوکهسهیه که بینیا کهریکی
نیهولهگهل نهوهدشا شهرم دهکات یان زور روولهخه لک
نانیت بؤداوای شت کردن}. جائه و ریگا لیگیراوانه کهسانیک
بن که به بهرنامهی خواوه خهریک بن و کاریان بؤ نهکریت
یان دوژمن ریگایان پی نادات که نیش و کار بکهن و بژیوی
خویان دابین بکهن. واته ریگریکی مادی بیت یان معنهوی
فهرقی نیه.

﴿٢٧٩﴾ نهوکهسانه ی که مال دهبهخشن له ریگای خوادا به
شهوو به روژو به نهینی وبه ناشکرا نهوسا بؤ نهوانه
پاداشتیکی گهوره ههیه له لای بهرومردگاریان و نه
ترسیکیان له سهره و نه خهمیش دهخون له روژی
قیامهتدا. نا بهم شیودیه الله و مسفی نهو کهسانه دهکات که
ناوا چاکه دهکهن. نینجا دیته سهر مهسئهلهی سوخوری
(ریبا) مادام باسی بهخشینی کرد چونکه بؤ نهودیه که
مروقهکان یارمهتی بهکتر بدن تا مروقی ههژار بهکی
نهکهویت و نهو کهم دهسته به نهندازهیهک بهرز بیتیهو
نزیک بیتیهو له دهولههمندهوهو دهولههمندهکesh نهختیک

له مالی خوی سهرف بکات تا کهمن نزم بیتیهو ههواش
ههواش چینایهتی نهمینیت یان کهم ببیتیهو بهلام به
هوی ریباوه چینایهتی بهپیچهوانهوه دروست دهبیت تاوهک
نهمروی لی دیت کهیهکیک نانی نیهیبیخوات یهکیکی تریش
پیشپرکهی ملیارد لهری دهکات یهکیکی جیگای چادریکی نیه
ههلیدات و نهوی تر بهسهدان دوژم له سهرخوی تاپو
دهکات و... و... هتد نینجا خوا دهفرموی:

﴿٢٧٥﴾ جا نهوانه ی که ریبا دهخون روژی قیامهت که زیندو
دهکریتهوه و مکو کهسانیک که شهیتان دست ی لیوهشاندون و
شیت بوون ناوهها هه لدهستنهوهو بیهوشن و ورتنه دهکهن
چونکه بهپیگومان نهوانه له دنیا دا گالتهیان به نایین
دهکردو دمیان وت: مامهلهش ههروهک ریبا یه له حالیکدا الله
مامهلهی حهلال کردوهو ریبا ی حهرام کردوه. جا نهو
کهسه ی که ناموژگاری بؤ هات له لای خوی خویهوهو له م
باروهه تیگهیش که ریبا حهرامه جائه ویش دهسبهجی
وازی لی هیئا نهوسا نهوکهسه بؤی ههیه نهودی له پیشهوه
ومری گرتوه. واته داوای گهرا نهودی سوده پیشهوهکانی لی
ناکریت و سهرنویشتی نهو کهسه له لای خوا یه که له پاشه
روژداو چی حیسابیکی لهگهلدا دهکات، ودهمر کهسیکیش
که گهرا یهوه سهر نهو مامهلهیه دوی نهودی که زانی
حهرامه نهوسا نهوانه یارو دوستی دهسته ملی ناگری
دوزهخن که نهوان بؤ هه میشه تییدا دهمینهوه. نهمهش
ههرهسهیهکی زور پر مهترسیه بؤ نهو کهسانه که سوو
دهخون چونکه مانهوهی ههمیشه ی ناو ناگری جهه نهو
تهنها بؤ کافرانه، نهو سوو خورانه ییش بهم نیشیهیان کافر
دمین نهگهر به حهلالی بزنان و گالته به یاسای نیسلام
بکهن، نهگهر به حهرامیشی بزنان جا توشی یهکیکه لهو
حهوت گونا هه گهورانه بوون که پیغه مبهری خوا به
له بهینهرو پشت شکین ناویان دهبات، جابریش دهلیت:
﴿لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْلَ الرِّبَا وَمُؤْكَلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ هُمْ
سَوَاءٌ/ مسلم وغیره/ پیغه مبهری خوا ﷺ نهفرینی له سوخورو
سودمرو نوسهرو شایهتهکانی کردوه و دهفرمویت:
ههمویان وهک یهکن له تاواندا.﴾

به لکو له شیتیش وه زعیان پیسترو خرابتر ده بیټ به راستی
 نهم قسه یان قسه ی شیتانه چونکه مامه له سوو هرگز
 وهکو یهک نین مامه له سودی هیه به لام هه میسه نیهو
 هندی جاریش زیان دهکات به پیچه وانه سوو هرگز
 زیان ناکات هه میسه همر سود ده بات، جا نه گهر وا چا وری
 بکه ن که به هو ی نهو سوو خوار دنه وه ده له مه ند دهن الله
 ده فهرموی:

﴿ثُمَّ مَالَهُ زِيَادَةٌ كَمَا سَوَّىٰ خُورٌ دَمَسْتِي دَمَكُوَيْتِ خَوَا
 لَه نَوَى دَمَات وَ بَى سَوْدَى دَمَكَات بَوَى بَه لَام خَوَا
 چاکه کان و مال به خشینه کان گهرمو زیاد دهکات، پیغه مبه
 ﴿فَهَرْمُوَيْتِي: مَنْ تَصَدَّقَ بِعَدْلِ ثَمَرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ وَلَا
 يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ يَتَقَبَّلُهَا بِمِيزَانٍ ذُرِّيَّتِهَا لِصَاحِبِهِ
 كَمَا يُرَبِّي أَحَدَكُمْ فَلَوْهُ حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ﴾ متفق علیه / واته
 ههر که سیك به نه ندازه ی خورمیه ک چاکه بکات له
 مایکی پاک که خودا مالی پاک نه بیټ وری ناگریټ نه وه
 به راستی خودا به دهستی راستی خو ی وری دگریټ و له
 پاشدا گهروری دهکات بۆ خا و نه که ی چۆن نیو دی جوانوی
 ماینه که تان گهروره ده که ن تا نهو چاکه یه ده بیټ به
 نه ندازه ی چیا یه ک﴾

به لام سوو خو ری ههر چهن د زۆر بیټ ناکامه که ی به رمو
 زیان و که می ده چیټ وهک له م فهرمودیه دا هاتوه که
 پیغه مبه رمان ﴿الرَّبَا وَإِنْ كَثُرَ فَإِنَّ عَاقِبَتَهُ تَصِيرُ
 إِلَى قُلٍّ / أَحْمَد، صححه الالبانی / واته سوو ههر چهن د زۆر بیټ
 ناکامه که ی به رمو که می ده چیټ﴾.

روخان و شکستی نابوری جیهانی له م سهرده مه دا که به دان
 پیدانانی زانایانی نابوری ناس سهرچا و ده که ی ریبای
 بانکه کان بو به زهقی مانای نه م فهرمودی پیشاندا یین جا
 به سهر به زیه وه ده لئین: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا
 وبالإسلام ديناً "

جا با شه مشه مه کویره کان با ههر روژ نه بینن. " به لئ نه م
 دوو فهرمودیه مانای ﴿يَمَحُقُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ ی بۆ کردین،
 به راستی خوی گهروره هیچ کافرو گونا هباریکی خو ش
 ناویټ کابرای سو خوړ به و به شه ی الله رازی نیهو
 که سابه تی حه لالی پی که مه و ده یه ویت به مزینی خوینی

به یو مندی نیوان نه م نایه ته ی ریبای به پیشه وه
 به یو مندی یه کی دزایه ته یه که میان خوینی خو ی ده دات
 بوژیانی خه لک دوو هه میان خوینی خه لک ده خوات بۆ
 ژیا نی خو ی، یه که میان مالی بۆ ره زامه ندی الله یه و
 هو یه که بۆ رزانی نیه مه ته کانی په رومردگار دوو هه میان
 به مالی دزایه تی الله دهکات و سزاو توریه ی په رومردگار
 ده هیټ پیغه مبه رمان ﴿دَهْفَهْرَمُوْی: { مَا ظَهَرَ فِي قَوْمٍ
 الرِّبَا وَالرِّبَا إِلَّا أَهْلُوا بِأَنْفُسِهِمْ عِقَابَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ / أَحْمَد، حه
 الالبانی / له ناو ههر گه لیکدا ریبای زینا ناشکرا بو بیټ سزای
 الله یان به سهر خو یاندا هی ناوه { ریبای زینا دوو تاوانی
 گهر ورن که دهن به هو ی هاتنی عه زایی په رومردگار به لام
 پیغه مبه رمان ﴿دَهْفَهْرَمُوْی: { دَرَهْمٌ رَبًّا يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ وَهُوَ
 يَعْلَمُ أَشَدُّ مِنْ سِتَةٍ وَثَلَاثِينَ زَنْيَةً / أَحْمَد، صححه الالبانی / دره مه یت
 ریبای که پیاو ده یخوات له حالیکدا چاک دمرانیټ که نه وه
 ریبایه تاوانی له سی و ششی زینا توند تره. یه که میان
 خوا په رسته و دوو هه میان پار په رسته پیغه مبه رمان دوعا
 له پار په مرست دهکات و ده فهرموی: { تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ
 وَالذَّرْهَمِ / متفق علیه / له بین چیټ به ندی دینار و دره م،
 یه که میان خو شه و یستی خودایه، دوو هه میان دژمنی
 خودایه یه که میان به م ژیا نه ی نهو ژیا نه که ی خو ش دهکات
 دوو هه میان به م ژیا نه ی نهو ژیا نه که ی خراب دهکات،
 یه که میان به هه شت جیگایه تی دوو هه میان دوزخ
 جیگایه تی نه مانه و ده یان جیا وازی تریان هیه. یان
 ده توانین بلین نه م دوو نایه ته ههر دوو سهارت به مالن
 که یه که میان له ناوی ده بات بۆ سودی خه لک و دوو هه میان
 کو ی دهکاته وه به زیانی خه لک یان ههر دوو سهارت
 به فرمانه کانی خودان که یه که میان ده بیټ نه نجام بدریټ و
 دوو هه میان ده بیټ وازی لی به یټی ریت.

جا نه وانه ی که پییان وایه شتیک له نابوری ده زان و
 سهریان سور ده میټیټ له حهرام بونی ریبای ده لئین:
 مامه له ش ههر وهک ریبای وایه که واته ده بیټ مامه له ش
 نه که یین چونکه نه ویش ههر هازانجی هیه و ههر وهک یهک
 وان نه گهر مامه له حه لال بیټ سوو خوار دنیش حه لاله نا
 بهو شیوه ناشیرنه له گه ل نایین و پیغه مبه ری خودا ﴿
 قسه یان ده کرد بویه کاتی زیندو بونه و دیان و مکو شیټ وان

خەلك خۆى سەرۆت مەند بکات واتە ئىنکاری نىعمەتى
خودا دەکات و تاوانبارە بە ھۆى ئەو مالى خەلك خواردنە
بەو رىگا حەرامە. ئىنجا ﷻ سەبارت بە پياو چاکان
دەفەرەمۆى:

٢٧٧ بىگومان ئەوگەسانەى کە باومەريان ھەيە و کردارى
چاک دەکەن و نوێژەکانيان دەکەن زەکات دەدەن بۆ ئەوان
ھەيە پاداشتى گەورە لە لايەن خودای خۆيانەو و ترسيان
نيە و خەميش ناخۆن لە روژى قيامەتدا. ئىنجا دەچیتەو و
سەر باسى سوو دەفەرەمۆى:

٢٧٨ ئەى باومەرداران لە خوا بترسن و واز بێنن لە رىبا واز
بێنن لەو وى کە ماوەتەو و لە رىبا و زیادەى پارەکەى خۆتان
و مەرنەگرن ئەگەر ئێو باومەردارن.

٢٧٩ ئەوسا ئەگەر وا نەکەن سا ئىتر با چارى شەر بەدەن
دژى خواو پىغەمبەرەکەى ﷺ. جا لەسەر ئەمە قەسەيەکى
ئىمامى مالک ھەيە دەلێن، چارێکیان کابرايەک لە شەويکى
مانگە شەودا کابرايەکى عارەق خۆرى دى کە بە شوپى
مانگ دا راي دەکرد، دەى وت: مانگ دەگرم، جا تەلاقى
خوارد کە ھىچ شتێک لەو پىستى نە ئىنجا بەيانی ھاتە
لای ئىمامى مالک و پرسىارى ئى کرد کە مە تەلاقىکى وام
خواردو نایا ھىچى تر ھەيە پىستى لە عارەق؟ فەرەمۆى
بچۆرەو بەيانی وەلامت دەدەمەو. دەلێ: کە بەيانی
گەرايەو و تى: بە ئى تەلاقى کەوتەو چۆنکە رىبا لە عارەق
پىستەر، ﷻ بۆ ھىچ شتێک شەرى رانەگەياندو مەگەر
دژى سوو خۆر.

بە ئى سوخۆرى ئەوئەندە پىسە بەلام خودا زۆر بە رحەمەو
دەفەرەمۆى: ئەگەر تەو بە بکەن ئەو بۆتان ھەيە کە
سەرمايەکەتان و مەگرنەو و لە کابرا نە زۆلم بکەن لە کابراو
زىادەى ئى و مەگرن و نە زۆلمىشتان ئى بکرىت کە مافى
خۆتانان پى نەدریتەو.

٢٨٠ ئەگەر ئەو کەسەى کە قەرزەکەى بەلاو بوو بى
دەسەلات بوو نەيىو و بىداتەو دەى مۆلەتى بەدەن تا ئەو

کاتەى کە دەسەلات پەيدا دەکات. جا لەم بارەيەو
فەرەمۆدى پىغەمبەر ﷺ ھەيە کە دەفەرەمۆى: {عَنْ أَبِي
قَتَادَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَنْ نَفَسَ عَنْ غَرِيْبِهِ أَوْ
مَحَا عَنْهُ كَأَن فِي ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ/احمد وغيره. صححه الألبانى/}

لە ئەبو قەتادەو ھاتو کەوتىوئەتى بىستەم لە پىغەمبەرى
خواو ﷺ کە دەفەرەمۆ: ھەرکەسێک کە ماو بە قەرزى
بەدەن يان لەسەرى لا بەت ئەو لە روژى قيامەتدا
لە ژىرسىبەرى عەرشدايە {ليرەش خودا دەفەرەمۆى: ئەگەر
چاکە بکەن و کابراى کەم دەست عەفو بکەن و ھىچى ئى
و مەرنەگرنەو ئەو چاکە بۆتان ئەگەر ئێو بەخۆتان بزانن
چۆنکە ئەو مالىکى نەفەوتاو و روژى قيامەت دەستەن
دەکەوتەو. } ئەو وى کە لەى خۆتانە لە ناو دەچیت بەلام
ئەو وى کە لەى خوايە دەمىنیتەو {نەحل/٩٦}.

ئىمە لە بارەى تاوانى سوو خۆرىيەو باسىکمان لە پەراوى
ئابورى لە ئىسلامدا نووسىو جا بۆ کەسێک کە زياترى
دەوێت با چاويک بەودا بخشىنیتەو. ئىنجا خواى گەورە
ئامۆزگارى بەندەکانى دەکات و مەريان دەخاتەو کە دنياو
ئەو وى کە تىيەدايە ھەموى لە ناو دەچیت و ھەمو
دەگەرنەو بەردەم داداگای دادپەرەرى خواو دەفەرەمۆى:

٢٨١ بترسن لە روژێک کە ئێو دەگەرنەو بۆ لای داداگای
خواو ھىچ کەستان لەگەندە نایەت بىجگە لە کردەو کانتان
پاشان ھەمو نەفسێک ئەو وى کە کردوئەتى پى
دەدریتەو ئەوان سەمىيان ئى ناکرىت ئەگەر خرابەى
کردو خرابە پاداشيەتى ئەگەر چاکەشى کردو، چاکە
پاداشتيەتى.

دەلێن ئەم چەند ئايەتە ئاخىر ئايەتن کە ھاتونەتە
خوارەو و پىغەمبەرمان ﷺ نۆ روژ پاش ئەم ئايەتانە
ژياو. ئىنجا لە درێژ ترين ئايەتى قورئاندا خواى گەورە
سەبارت بە قەرز دان و کرپى و فروشتن کە گرنگترين
بەشەکانى ئابورىيە باسما بۆ دەکات کە بە ئايەتى پاش
خۆى دەتوانين بلىن تەواوى بنەما سەرەکیەکانى ئابورى لە
خۆ گرتو جا دەفەرەمۆى:

۵۸۲

نهى خاوهن باومړان نه گهر ئيوه همرزان دا به يه کتر
 بؤ ماوميه کي ناوبراو نهوسا بينوسن تا له بير نه چيته ووه
 له پاشدا توشى کيشه نه بن، با له نيوانتان دا نووسمړيک
 دادپهرومرانه بينوسيت و نوسه نه لئيت ناي نوسم، هرهوک
 الله چؤن فرماني به سهر داداوه و نهوى فئري عيلم کرده
 ناوه ها نه ویش يارمه تي کابرا بدات و بؤى بنوسيت جا
 نوسه با بنوسى به و شيويه ي که قهرز و مرگر ده لئيت و با
 له خوا بترسيت کابراي قهرز و مرگر و هيچى ئى که م
 نه کاته وه نه له مه وعيده که وه نه له ماله که جا نه گهر
 کابراي همرزار خوى نه زان بوو يان بى هيرو لاواز بوو نهى
 دهراني چؤن قسه بکات و چى بلئيت تا نوسه بؤى بنوسيت
 نهوسا با سهرپهرشتى قهرارز که بلئيت همدىک ده لئين
 وه ليه که برى تيه له ساحيب قهرز که واته با خاوهن
 قهرز که بلئيت به نوسه رو دوو شايه تيش له و کاته دا به
 شايه ت بگرن له پياوانتان جا نه گهر دوو پياو نه بوون با
 پياويک و دوو ژن بن واته پياويک له باتى دوو ژن حيساب
 دهرکيت هم دوو ژنه ماناي و انيه که هره دوو کيان شايه ت
 دهن له دادگادا به لکو له بهر نهويه که نه گهر دوان بن
 يه کيکيان شتيکى له بير بجيته وه نهوى تريان وه بيرى
 دهه نيته وه چونکه ژنان و دروست بوون له بير
 چونه و هيان زؤر تره به لام کاتى مه حکمه ته نها يه کيکيان
 داوا دهرکيت، نه گهر شتيکى نه زانى و به بيرى نه هاته وه
 ئينجا نهوى تريان بانگ دهرکيت بزانيه ت چؤن بووه بؤيان
 راست کاته وه و هکو دهرموى: له وکه سانه ي که ئيوه به
 لاتانه وه پياوى چاکن جا نه گهر يه کيک له و دوو ئافره تانه
 له بيرى جوويه جا نهوى تريان دهى خاته وه بيرى، جا
 هره و هکو دهرموى نوسه نابى نه ينوسيت هره و هها
 شايه تيش هر کاتى بانگ کران بؤ شايه تي نه ویش نابى
 خوى ببويريت و شايه تي نه دات، بى تافه ت و بى حموسه له
 مه بن له نوسينى نه و قهرز که م بيت يان زؤر بيت
 پئويسته بينوسن، نه لئين نه وه شتيکى که مه و له بير
 ناچيت. به م شيويه په رومردگارمان نامؤز گايما نه کات تا
 شهرو قه پو قال له نيوانماندا روونه دات بؤيه دهرموى: با
 نوسه بنوسيت و شايه ت شايه تي بدات و له م نوسين و

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
 فَاتَّكِبُوهُ وَلَا تَكُتِبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبًا بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
 كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيَمْلِكِ
 الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
 فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
 أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيَمْلِكْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
 مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
 وَمَنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ
 لِأُحْدَهُمَا الْآخَرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
 أَنْ تَكُنُ بُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكَمْ أَقْسَطُ
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
 تَجِدَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَلَّا تَكُنُ بُوَهَا وَاشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ
 وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَلَّحُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءًا عَالِمٌ

۵۸۳

شايه تيه دا کو تايى نه که ن، هه تا ده گاته ماوهى خوى و
 ئيشه که دوايى ديت نه وه ئيشيکى دادپهرومرانه و راست تره
 لای خواو زؤر به هيتره بؤ شايه تي دان له پاشدا و قسه ي
 شايه ته کان به هيتر دهرکات و نزيک تره بؤ نه وهى له پاشدا
 نه که ونه گومانه وه مه گهر نه و کاته ي که بازگان يه کي
 ناماده و ده ست به ده ستى بيت که نه و شتانه زؤر زو و
 بکړن و بفرؤشنه وه، نه م نوسينه ليږدها سه خته، بؤيه
 دهرموى: له م حاله تدا نه گهر نه ينوسن گونا هاتان ناگات
 به لام هر کاتى مامه له تان کردو شتتان فروشت با
 شايه تتان هه بيت تا له دواييدا دوچارى کيشه نه بن به لام
 نه مه پئويست نه کراوه به لکو بؤ ري نمايى کردنه، وه ک
 له نه م دهرموددى پيغه مبه ر ﷺ دا هاتوه که دهرموى:
 {إِنَّا أُمَّةٌ أُمَّةٌ لَا نَكُتِبُ وَلَا نَحْمُسُ / مطلق عليه / نيمه گه ليکي
 نه خوينده وارين نه دهنوسين و نه ژماره ده که ين} هره و هها
 له دهرموديه کي ترده هاتوه که {إِنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 سَأَلَ بَعْضَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُسَلِّقَهُ أَلْفَ دِينَارٍ قَالَ: أَتَيْتَنِي
 بِالشَّهَادَةِ أَشْهَدُهُمْ، قَالَ: كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا قَالَ: أَتَيْتَنِي
 بِالْكَفِيلِ، قَالَ: كَفَى بِاللَّهِ كَفِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ إِلَى

أَجَلَ مُسَمًّى. فَخَرَجَ فِي الْبَحْرِ فَقَضَى حَاجَتَهُ وَالتَّمَسَ مَرْكَبًا
يَرْكَبُهُ لَنَلَّا يَقْدَمَ عَلَيْهِ الْأَجَلَ الَّذِي أَجَلَهُ فَلَمَّ يَجِدْ مَرْكَبًا فَأَخَذَ
خَشَبَةً فَنَقَرَهَا وَأَدْخَلَ فِيهَا أَلْفَ دِينَارٍ وَصَحِيفَةً مِنْهُ إِلَى صَاحِبِهِ،
ثُمَّ رَجَعَ مُوَضِّعَهَا ثُمَّ جَاءَ بِهَا إِلَى الْبَحْرِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ
أَنِّي تَسَأَلْتُ مِنْ فَلَانٍ أَلْفَ دِينَارٍ، فَسَأَلَنِي كَفِيلًا فَقُلْتُ لَهُ: كَفَى
بِاللَّهِ كَفِيلًا فَسَأَلَنِي شَهِيدًا فَقُلْتُ لَهُ: كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا فَرَضِي
بِذَلِكَ، وَإِنِّي خَهِدْتُ أَنْ أَجِدَ مَرْكَبًا أَبْعَثُ إِلَيْهِ بِالَّذِي لَهُ فَلَمَّ
أَقْبَرَ وَإِنِّي قَدْ اسْتَوْذَعْتُكَهَا وَرَمَى بِهَا فِي الْبَحْرِ حَتَّى وَلَجَتْ فِيهِ
ثُمَّ انْصَرَفَ وَهُوَ فِي ذَلِكَ يَلْتَمِسُ مَرْكَبًا يَخْرُجُ إِلَى بَلَدِهِ فَخَرَجَ
الرَّجُلُ الَّذِي كَانَ أَسْلَفَهُ يَنْظُرُ لَعَلَّ مَرْكَبًا قَدْ جَاءَ بِمَالِهِ فَإِذَا
بِالْخَشَبَةِ الَّتِي فِيهَا الْمَالُ، فَأَخَذَهَا لِأَهْلِهِ حَطْبًا، فَلَمَّا نَشَرَهَا
وَجَدَ الْمَالَ وَالصَّحِيفَةَ، ثُمَّ قَدِمَ الَّذِي كَانَ أَسْلَفَهُ وَأَتَى بِالْأَلْفِ
دِينَارٍ وَقَالَ: وَاللَّهِ مَا زِلْتُ أَجْهَدُ فِي طَلَبِ مَرْكَبٍ لَاتِيكَ بِمَالِكَ،
فَمَا وَجَدْتُ مَرْكَبًا قَبْلَ الَّذِي أَتَيْتَ فِيهِ قَالَ: هَلْ كُنْتُ بَعَثْتُ إِلَيْ
بَشِيءٍ؟ قَالَ: نَعَمْ وَأَخْبَرْتُكَ أَنِّي لَمْ أَجِدْ مَرْكَبًا قَبْلَ الَّذِي جِئْتُكَ
فِيهِ قَالَ: بَلَى وَاللَّهِ، قَدْ أَذَى اللَّهُ عَنْكَ الَّذِي بَعَثْتُ بِهِ فَأَنْصَرَفَ
بِالْأَلْفِ دِينَارٍ رَاضِيًا / جامع الصغير / صححه الإلباني / كابراییه کی به نی
نیسرائیلی داوای قهرزی کرد له نه فهریک وتی:
چهنده شایه تیك بیئنه وتی: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ خوا بهسه
شایه تمان بیت وتی: کفیلیم بو بیئنه وتی: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾
خوا بهسه که کفیل بیت وتی: راسته ده که بیت و هزار
دیناری دا به و کابراییه بو کاتی دیاری و پاشان له یهک حیا
بوونه وده کابرا بهر و دهر یا چووئیشه کهی خوئی نه نجام دا
جادوای ماوهمیه که کاتی دانه و دی هاتو کابرای قهرزدار
هرچه ند گهرا و لاخیکی دهست نه کهوت که بروات
قهرزه کهی بو خاونه کهی بباته وه.

وتی: خوایه تو خوت ناگاداری نه کابرایه داوای شایه تی له
من کرد توّم کرد به شایه تی و داوای کفیلی لی کردم توّم
کرد به کفیل. له دوایدا کابرا داریکی هیئاو کونی کردو
هزار دینار که ونامهمیه که له خوئی وه بو کابرای خاوهن
قهرزه که نوی و خسته ناوییه وه نیجا کونی داره کهی
محکم گرت و بردی بولای نه وروباری که بهر وولای خاوهن
قهرزه که دهچو، جا وتی: خوایه تو خوت دزمانی که من
داوای هزار دینار قهرزم له فلان کرد داوای کفیلی لیّم

کرد پیّم وت: بهسه که خوا کفیل بی و داوای شایه تی لی
کردم پیّم وت: بهسه که خوا شایه تی بی جا نه ویش رازی
بو، و من زورم هه ولدا و لاخیکم دهست نه کهوت که سواری
بیم و نه قهرزی بو بیبه موه ناوا من به نه مانه تی
دهیده موه به تو و داره کهی بهر و روبره که پالنا
تاجوه ناوییه و پاشان گهرا یه وه به لام هر هه و لی نه و دی
دهدا که و لاخیکی سواری دهست که ویت و بیجیت بو
نه وشاری خاوهن قهرزه که، جا نه و کابرایه ش که قهرزی
له لای بو هر چاوهری ده کرد له سر نه و روبره به لگو
که سیك بیت و قهرزه کهی بو بیئیته وه جا بیی کولکه
داریک له سر ناوکه دیّت نه ویش گرتیه وه و بر دیه وه بو
ماله وه که بیسو تیئیت که له تی کرد بو سوتان دی تی
کاغه زیکی تی دیاه کاغه زه که لی کرده وه ته ماشای کرد که
هزار دینار کهی له ناو کاغه زه که دیاه بهم شیومیه کابرا
هزار دینار کهی به دهست گه شته وه کابرای تریش هر
خه می ده خوار دویوت نایا هزار دینار کهی به دهست
نه گه شت بیت پاش ماوهمیه کی کهم کابرای قهرزار و لاخیکی
دهست کهوت و هزار دیناری تری له گه ل خوئی بردو چوبو
لای کابرا و وتی: خودا ناگاداره ویستم له کاتی خویدا پارمت
بو بهیئنه موه به لام هیچ و لاخیکم به دهست نه کهوت تابیم
بولاتان. خاوهن قهرزه که ش وتی: نهی له پی شه وه که سیکت
ره وانه نه کرده؟

وتی: پیّم وتیت به خوا و لاخیکم دهست نه کهوت پیش
نیستا، نیجا خاوهن قهرز وتی: نه وانی به خوا، خوا نه و دی
که ناردوته وه به داره که وه به دهستی گه یاند، جا کابرا به
هزار دینار که وه به خوئی بهر و مال گهرا یه وه} جا
ناوایه هر که سیك به راستی خوا بکات به شایه تی به
کفیل. نه ریوایه ته نیمامی بوخاری له حهوت شویندا
نه قلی کرده وه نه مانه نه وه ده گه یه نن که شایه تی و نویسن
واجب نی به لام لهم باره وه که له که عبه وه دهیگیر نه وه که
کابرایه ک دوعای کرد له کابرایه که قهرزی لا بوو خوی
گه ورمش دوعا کهی لی قه بوول نه کرد. چونکه نه و کاته
خوئی به گوئی خوی نه کرد بو نه شایه تی هه بوو نه
نوسهر. بو یه ده فهرموی: نه نوسهر که و نه شایه ته کان
زیانیان لی نه دریت، وه نه گهر شتی واتان کرد و زیانتان لی دان

ئەوسا ئەو گوناھیکی گەورە و پێی تاوانبار دەم و بێترسن لە **اللَّهُ** خۆ **اللَّهُ** ئێوە شارەزا دەکات کە چۆن لە گەل یەکتەدا هەلسوکهوتی جوان و مەزە دۆستانە ئەنجام بدەن و **اللَّهُ** زانایی بە سەر هەموو شتێک دا هەیە.

۳۸۳ جا ئەگەر ئێوە لە سەفەردا بون و کەسێک نەبوو بنوسیێت بۆتان و نیازتان بو، کە قەرز وەرگیرێت لە کابرایەک یان قەرز بدەن بە کابرایەک بانه و کارەبکەن جا رەهێنێک وەرگیرێت. بۆ نمونە تۆ دمهتوێت دە دینار لە کەسێک وەرگری و ئەویش دمهتوانیێت لە باتی ئەو دە دینارە شتێک لە بارمەتە دا وەرگیرێت، بەلام نابێت سود لەو شتە وەرگیرێت چونکە تەنها لە باتی قەرزدەکە یەو ئەگەر قەرزدەکە لە کاتی دیاری خۆیدا پێنەدا یەو بۆی هەیە شتەکەت بفرۆشی و بارە خۆی ئی هەلبگیرێت و هەرچی زیادی بوو دەبێ بیداتهو پێت ئەمە پێی دەوترێت رەهن، ئەوێ کە ئەمە قەرزدەگیرێت و کابرای خاوەن قەرز سود لە رەهنکراوەکە وەردهگیرێت تا کابرا قەرزدەکە دداتهو دروست نیە بەشیکە لە سو خۆری، و تراوە (کُلُّ قَرْضٍ جَرٌّ نَفْعًا فَهُوَ رِبَا) هەر قەرزیکی زیادهی بێتەسەر ئەو ربا یە ئەو رەهنە تەنها بۆ ئەو یە کە کابرای خاوەن قەرز دانیابێت کە مالکە نایەوتی. ئینجا خۆی گەورەو کاربەجی یاسایەکی ترمان هەر لە بارە مامە ئەو بۆ باس دەکات و دەفرموی: جا ئەگەر هەندیک لە ئێوە هەندیکی تری کرد بە ئەمین و شتیک دایە دەستی و وتی: با ئەمە لای تۆ بێت جا هەر کاتیک داوا لە کابرای ئەمین کرا با ئەمانەتەکە بیداتهو ماتهلی نەکات. واتە ئەمانەت دانان دروستەو کابرای ئەمینیش نابێ دەستی ئی بدات. چونکە یەکیک لە بەلگە مونا فیک ئەو یە کە خیانتە لە ئەمانەت بکات. جاده فرموی: وە با لەو خوا یە بترسیێت کە پەرورەدگاریەتی و شایەتی نەشارنەو و نەترسن لە کەس بۆ ئەو شایەتی دانەش، ئەوسا هەر کەسێک ئەو شایەتیە بشاریتەو خۆی گوناھبار کردو و خۆی دوچار ی سزا دەبێت لە پاشە روژدا و **اللَّهُ** بەوێ کە ئێوە دەیکەن زانایە.

۳۸۴ موئکی خوا یە ئەوێ کە لە ناو ئاسمانەکاندا یەو ئەویش کە لە ناو زەویدا یە، و ئەوێ کە لە ناو دلتان دایە

۳۸۵ و **إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْصُودَةً** **۳۸۶** **فَإِنْ آمَنَ بِضَمٍّ بَعْضًا فَلَیْئُوَ الَّذِي أَوْثَقَ آمَنَتُهُ وَلِیَقِ** **اللَّهُ** **رَبَّهُ** **وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ** **عِندَ اللَّهِ قَلْبُهُ** **وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ** **۳۸۷** **وَمَا فِي السَّمَوَاتِ** **وَمَا فِي الْأَرْضِ** **وَلَنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ** **يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ** **فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ** **وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** **۳۸۸** **وَأَمَّا الرَّسُولُ** **بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ** **وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفْرِقُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا** **غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ** **۳۸۹** **لَا يَكْفُرُ** **اللَّهُ** **نَفْسًا إِلَّا رُسْعًا** **لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ** **رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِمْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ** **وَاغْفِرْ عَنَّا وَارْحَمْنَا** **أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ** **۳۹۰**

ج دەری بخەن و ج بێشارنەو **اللَّهُ** پرسیارتان ئی دەکات ئەوسا خۆش دەبێت لەو کەسانە کە ئارەزووی ئی بێت و سزا دەدات ئەو کەسە کە ئارەزووی ئی بێت و کەس ناتوانیێت زۆری ئی بکات نە بۆ بەخشین و نە بۆ سزا چونکە بە راستی **اللَّهُ** توانای بە سەر هەموو شتێکدا هەیەو هیچ شتێک توانای بە سەر ئەوانیە.

ئەبو هورەیرە دەلێت: کاتێ کە ئەم ئایەتە سورتهی بەقەرە دابەزی یارەکانی پێغه مبر **ﷺ** زۆر خەمبار بون و زۆر ترساون و چوێتە خەمەتی پێغه مبر **ﷺ** خوا **ﷻ** و لە سەر ئەزۆ دانیشتون جا وتویانە: ئەی پێغه مبر **ﷺ** خوا **ﷻ** ئەوێ تا ئیستادوامان ئی کراوە لە کردار لە تواناماندا بوو کردومانە، نوێز، روژوو، غەزاو چاکە، بە راستی ئەم ئایەتە دابەزیوێتە لات و لە تواناماندا نیە، فرموی: **{أَتْرِيدُونَ أَنْ تَقُولُوا كَمَا قَالَ أَهْلُ الْكِتَابِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا بَلْ قُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}** **۳۸۹** **أَحْمَد و سلم** پێغه مبر **ﷺ** فرموی: ئایا و دەلێن: کە ئەهلی هەردوو کتێبەکە ی پێش ئێوە وتیان بیستمان و سەر پێچیمان کرد؟ بە لکو بلێن: بیستمان و پەرەویمان

کردو چاوپوشیتان دهویت نهی پهرووردگارمان وههر بولای تویه سهرنجاممان؟ جا نهوانیش وتیان: بیستمان و پهیرهویمان کردو چاوپوشیتان دهویت نهی پهرووردگارمان وههر بولای تویه سهرنجاممان جا کاتئ نهو گهله نهو دیان خویندهوه، زمانیان بهو رام بو نینجا بهدوای نهوددا الله ثم نایهتانهی رهوانه کرد (ءَاَمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ...) جا کاتئ نهمهیان کرد خوی بلههه مهقام نهو بوجونهی نهوانی لهو نایهته ههلوهشاندوه، نینجا نایهتی (لَا يَكْفِيكَ اللهُ نَفْسًا اِلَّا وَشَعْمًا ...) ی، دابهزاند

پنځه مبهه باوهری ههیه بهوهی که دابهزیوته لای له لایهه پهرووردگاریهوه و باوهردارانیش ههمویان باوهریان ههیه به خواوو به فریشتهکانی و به پنځه مبهه ردهکانی و دهلئین: حیوازی ناخهینه نیوان هیچ کام له پنځه مبهه رانهوه و ههمویان پنځه مبهه ری خوا بوون ههمویشیان راست بوون و ههمویان پهیامی خوځیان بهتهواوی نههجام داوه، جاوتیان: بیستمان و گوئ رایهلیمان کرد ئی خوشبوونمان لیت دهوئ نهی پهرووردگارمان و ههر بولای تویه گهراپانهوه. واته، پاداشت و سزیمان ههر له لای خوټه و چاوهروانی بهخشین و بهههشتی ههتا ههتاین. نینجا پاش نهوه که موسلمانان وتیان: (سَمِعْنَا وَاطَعْنَا)

الله بهزهی به موسلمانان دا هاتهوه و ههرموی: (لَا يَكْفِيكَ اللهُ نَفْسًا اِلَّا وَشَعْمًا ...) الله تهکلیف ناکات له هیچ کهسک مهگهر به گویرهی توانای خوئی بیت.

بهو شیوهیه خهتهراتی ناو دل کهوت بهر عهفوی خواوچاو پوئی ئی کراو باری گرانی پیشو لا برا جا نهگهر کهسک خهتهرهیهکی خراپی به ناو دلدا هات بهلام دهوامی لهسهر نهکرد نهوه عهفوو کراوه، ههر کهس ههر نیشیکی باشی کردبیت بوخوټهتی و پاداشتی و مرددگریتهوه نهگهر خوئی ههلی نهوهشانیبتهوه و ههرچی خراپهیهکیشی کردبیت ههر لهسهر خوټهتی و ههموی لهسهر دهنووسریت و سزا

دهدریت لهسهری مهگهر بهر عهفوی خوا کهوتبیت یان پیش مردنی تهوبهی لهو خراپانه کردبیت و پهشیمان بویتتهوه. نینجا موسلمانان دهلئین: نهی پهرووردگارمان لؤمهه مان مهکه لهسهر نهو شتانهی که له بیرمان چویتتهوه یان به ههله کردبیتان، نهی پهرووردگارمان باری گران مهده به سهرماندا وهک نهو باره گرانهی کهداوته به سهر لؤمهه تانی پیش ئیمهدها.

جا کاتئ که پنځه مبهه خوا الله نایهتی نهی پهرووردگارمان تولهه مان ئی مهسینه لهسهر له بیر چوونهوه و ههلهکهانمانی خویندهوه اللهی خاوهن شکو ههرموی: بهلئ، (واته تولههتان ئی ناسینم) ثم ههمودهیهش راسته و موسلم هینایهتیهوه.

نهی پهرووردگارمان نهی دهیت به سهرماندا نهوهی که له توانامان دا نیهو چاوپوشیمان لی بکهو له تاوانهکانمان خوټش بهو رحمان پی بکهبه راستی ههرخوټ سهرپه رست و یارمهتی دهرمانی سا خوایه یارمهتیمان بدهوسهرماپخه به سهر گهلی کافران دا بهبهلگه و بهغهزاو بهسهرکهوتنی نایینهکهمان. نهمه بوو پارانهوهی موسلمانان و نهمه بوو سیفهتی موسلمانانی راستهقینه جا ههر کاتیک که نایهتیک قورئان یان ههر کاتیک هه دیسکی پنځه مبهه رمان الله بولاس دهگریت، نهگهر عهقلمان دهرکی ماناکهی نهکرد با عاقلانه بیر بکهینهوه و بلئین: بیستمان و پهیرهوی دهکهین نهک نهفامانه عهقلی خوټمان بکهین به پیوهرو نایهت و هه دیسی پیدا بکشین و دهست بکهین به بهرپه رچدانهوهی ههرشتیک که عهقلمان نهیگرت.

پنځه مبهه ری خوا دهههرموی: {الْاٰیٰتٰنِ مِنْ اٰخِرِ سُوْرَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَتْهُ/مَغْرَبُهُ/ ثُمَّ دُوُو نَایهتهی کوټایی سورتهی بهههره ههرکهس بیانخوینئ لهشهودا بهسن بوئی} وه دهههرموی: {اُعْطِیْتُ خَوَاتِیْمَ سُوْرَةِ الْبَقَرَةِ مِنْ بَيْتٍ كُنْزٍ مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ، لَمْ يُعْطَهُنَّ نَبِیُّ قَبْلِی/اَحْمَد، صححه الالبانی} کوټای سورتهی بهههره له مائیکی خهزانهوه له ژیر عهرشدا بیم بهخسراوه که به هیچ پنځه مبهه ریکی پیش من نه دراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ ۲) نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ ۳) مِنْ
 قَبْلُ هَٰذَا لِلنَّاسِ الْفُرْقَانُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
 شَدِيدٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۚ ۴) إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ ۵) هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي
 الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ ۶) هُوَ
 الَّذِي أُنزِلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
 وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ
 مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
 وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ۚ آمَنَّا بِهِ ۚ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ
 إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ ۷) رَبَّنَا لَا تُفِضْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
 لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۚ ۸) رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ
 النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ۚ ۹)

که دان دمنیت بهوی که له پیش خوی دا هاتوه وه باوهری
 به راستی و دروستی ههمویان ههیه و تهورات و نینجیلیشی
 له پیش دا رهوانه کردوه.

۴) که نهوانه ههمویان له کاتی خویندا ری پیشاندر
 بوون بۆ خه لک تا نهو کاتهی گوژپنדרان، وه فورقانیشی
 پاش نهوان رهوانه کردوه که نه مهش ناویکی تری قورنانه
 واته جیا کهرهوی راست و ناراست، به بیگومان
 نهوکه سانهی که بی باوهرن به نیشانهکانی خوا بۆ نهوان
 ههیه سزایهکی دمر دناک، به راستی خوا خاومنی هیژوو
 دهسه لاته بوژوله سهندنهوه له سته مکاران و ملهوران و
 تاوانباران و لای نهو زور ناسانه و کس ناتوانیت له دهمستی
 دهریچیت.

قورنان چوار ناوی ههیه (الذکر، الکتاب، الفرقان، القرآن).

۵) به بیگومان الله نه له زهوی و نه له ناسماندا هیچی لی
 ون نابیت، جا نهوانه که تاوان دهکن چی دهکن و له
 کوئی دا نهو تاوانانهی خوین دشارنهوه، ههر دهمی به
 کوئی تاوانهوه بچنه بهردم دادگای خوا،

سورته نالی عمران که سورته سیهمی قورنانه،
 دووسه د نایهته له پاش سورته بهههره له سهرتای
 هیجهرته پیغه مبهروه ۱) له مه دینه دابه زیوه، ههر له
 سهردهمی پیغه مبهروه بهم ناوه ناسراوه، له سورته دا
 باسی چاکی و گهرهوی بنه مالهی عیمرا نی باوکی مریم و
 زمکه ریای پیغه مبهر ۲) کراوه، پیغه مبهر ۳) سورته
 "بهههره" و سورته "نالی عمران" ی به "الزهراتین" واته
 "دوو گوژ" ناو بردوه، فرمانی داوه که باوهرداران هیریان
 ببین. په یوهندی نیوان نهو سورته و سورته پیچی زور
 رونه، زور بهی نهو حوکمانه ی که له سورته پیشودا
 به کورته باسکراوه له سورته دا دریزه ی پیدراوه، زانایان
 وتویانه ههرکات له نیوان دوو سورته دا نزیک و یه که
 ریزیه کی زور بیت کو تایی سورته دووه مهینه که ههر
 نهو باسه یه که له سهرتای سورته یه که مهوه هاتوه، له
 سهرتای سورته بهههره باسی موته فیه کان و رزگار
 بونیان کرا، جا دهمینین له کو تایی نهو سورته دا
 دهگهریته وه سهر باسی نهوان و موژده ی بهههشتیان
 پیدمدات و داوا له باوهرداران دهکات که نه هلی ته قوابن تا کو
 رزگارین له سزای پهروه ردار.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه ایهت میهرمان.

۱) سهرتای سورته که بهم پیتانه دهمستی پی دهکات:
 (نهلیف، لام، میم) راست و دروستر هسه نهوه یه که دوور
 که وینه وه لهو ههمو قیل و قالیک و بلین: باوهرمان وایه
 نه مانه به شیک له قورنانه که له لایان پهروهر دگاره وه
 دابه زیوه و ههر خویشی زاناره که مه بهستی چیه له
 پیتانه.

۲) خوا نهو زاته یه که هیج په رهمستراویکی راسته فیه تر
 نیه بیجگه له نهو که زیندوه و ههمو شتیک به هو ی
 نهوه وه وسته وه، که نه گهر وجودی نهو نه بیت وجودی
 هیج شتیک تر نابیت.

۳) نهو خواهیه که رهوانه ی کردو ته سهر تو نه ی
 محمد ۴) نهو کتیه که قورنانه به مه بهستی کی رهوا و حق

جوانترین قسمی رهوانه کرد وه که بهراویکه و نایهتہکانی
له یهك تردهچن که دووباره نهبیتهوه ﴿

۲- قورئان هموی موحهکمه واته: همو وسهکانی راست و
رومان و هی خواجه وکو لهم نایهتهدا دمهفرموی: ﴿الرَّ
كِتٰبُ اٰحْكَمَتِ اٰیٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ﴾ (هود: ۱)
ئههمهتتبییکه که نایهتهدا موحهکمه له پاشدا دریژدی
پیندراوهو روشن کراوتهوه له لایهن داناو زور ناگادارهوه که
الله یه .

۲- هەندىكى قورئان موھكەمەو ھەندىكى تىرى مۇتەشابىيە
وھك لەم ئايەتەدا ھەرمۇى جا ئەم جۆرە مۇتەشابىيەنەش
بە لای ھەندى زاناو ھەس نايزانىت بىجگە لە خوا خۇى
كە ئەم رىگەيان بى دەردى سەر ترە، وە بە لای ھەندىكى
ترەو ھەوانەى كە زۆر شارەزا بىن لە خوا ناسى و يەكتا
پەرەستى دا دەيزانن، كە ئىبنو عباس لە سەر ئەم
باومرەپەو خۇى بە يەكك كە ھەوانە دەزانىت. مەن رەئى
يەكەمىانم بەلاو ھەو ھەو ترە دووھەمىش بە دوور نازانم
﴿لله شان فى خلقه﴾ بەلام مەن وانازانم كە مۇتەشابىيە ھەتا
ھەتايى لە قورئان دا ھەبىت بەلامو ھە وايە
كە مۇتەشابىيەكان كاتىن بۇ نمونە، سەلامى فرىشتەكان لە
پىاوى چاك لە كاتى سەرەمەرگ دا مۇتەشابىيە تا ھەو
كاتە، بەلام لەو كاتەدا چۆنىەتى سەلام كەردنەكەيان ئاشكرا
دەبىت بۇ كابر، ميزان و كىشانى كەردەوكان بۇ ئىمەو لە
دنيادا مۇتەشابىيە، بەلام كە گەيشتىنە ھەو كاتەراستى
دەزانىن و لە مۇتەشابىيەكان كەردەچىت بىنىنى خوا لە
رۆزى قىيامەت دا مۇتەشابىيە بەلام لەو كاتەى كە بىنىمان
ئىتر ھەقىقەتى ماناكە كەردەكەوئىت، وە ھەروھە باقى
مۇتەشابىيەكانى تر، ھەر خوايش زاناىە. لەوانەيە پىرسن
دەى ئەگەر مۇتەشابىيەو ماناى نازانىن بۇجى
ھاتوو؟ دەئىن.

۱. نهو خوايه وخواهني هه موسته و هه رچي بکات پرسياړي ئي ناکړيت **(لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلَوْنَ)** ﴿ ۲۳ 〉 الأنبياء: ۲۳

۲. مه رچ نيه کهس ماناي نه زانييت و هکو له پيشه وه باسمان کړد.

هەر ئه‌وه وێنه‌ی کێشاون له ناو منداڵدان و له ناو سکی دایکتاندا، له ناو ئه‌و جیگا ته‌نگ و تاریکه‌ دا به‌و شێوه‌ی که خۆی ئارمژو‌ی ئی بوه بێ ئه‌وه‌ی دایک و باوک بتوانن له‌و نه‌خشو و نیگارده‌دا که‌ترین ده‌سه‌لاتیان هه‌بێت، به‌راستی هه‌ر خۆیه‌تی دروستکار که هه‌ج په‌رس‌تراوێکی راسته‌هینه‌ تر بێجگه‌ له ئه‌و نیه که خاوه‌نی هه‌ژو ده‌سه‌لاته‌و ئیشه‌کانیشی به‌ حیکمه‌ته‌. جا باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌کات ئه‌وه‌ی که له‌م کتێبه‌ دا ها‌توه که دوو به‌شه‌. به‌شێکی (محکم) ده‌و به‌شێکی تری (موتشابه‌) و ده‌فه‌رمو‌ی:

خو! ئەو زاتىيە كەنەم كىتەبى بۇ تۆ رەوانە كىردە
ئەي محمد ﷺ كە لەو كىتەبە دا چەندەھا ئايەتى موھكم
ھەيە كە ھوكمىيان دەزانرەيت ئىشيان پى دەكرەيت و
ماناكەيان زۆر رۆشن و ئاشكرائە كەنەوانە ئەسلى
كىتەبەكەن و ئەو كىتەبە بۇ ئەو مەبەستە رەوانە كراود، وە
ھەندىكى تىرى ئالۆزەو لەيەك دەچن و چەندىن مانا
ھەلدەگرەيت، جائەوانەى كە نەخۆشى لە ناو دلىاندايە دواى
ئەوانە دەكەون كە مانايان رۆشن نىە جا نەك بۇ ئەوەى
راستى بزانن، بەلگوبە مەبەستى ئاشۆب دروست كىردن و بە
مەبەستى ماناى نارەك، وە ماڧيان نەبو كەئەو رەگە ھەلەيە
بگرنە بەر، چونكە ماناى ئەو مەتەشابىھانە نازانەيت بىچگە
لە خواى گەورە خۆى، وە ئەوانەى كەوا زۆر چەنەتە
خوارەو لە عىلماو شارەزاىيان لە تەوھىدو يەكتا
پەرەستى دا زۆرە دەلەين: ئەمە ئىمانمان بەو ئايەتەنە
ھەيەو لە لايەن خواى خۇمانەو ھاتەو، وە بىگومان
سودىكى زۆرى تىدايە بەلام ئەمە دەرگى ناكەين، جابىر
ناكەنەو لەم راستىانە مەگەر ئەوانەى كە خاوەنى ژىرىن.
واتە تەنھا خاوەن عەقەلەكان لەمە بىر دەكەنەو سودى ئى
و مەردەگرن،

تیبینی: جوڑی موته شابیهه کان و موحه مه کان:
یه کهم- له یاره ی مانای وشه که وه:

۱- قورئان ههموی موته شابیهه واته ههموو له یهک دهجیت وهک لهم نایهته دا هاتوه که ددهرموی: ﴿ اَللّٰهُ نَزَلَ اَحْسَنَ الْحَدِيثِ کِتَابًا مِّنْ شَیْءٍ مَّآثِي ۝ الزمر: ۲۳ ۝ خوا نهو زاتهیهکه

۳. مهرج نیه هیچ کات مانای نه‌زانیّت وەك له پێشه‌وه ئه‌ویشمان باس کرد.

ئەگەر بۆلۈن كەس كەس نازاننىت وە هېچ كاتىش
نازاننىت دووبارە ئەو دروستكارە دوو پەراوى داناوە لە
بەردەم ئىمە دا يەككىيان ئەم قورئانەيە كە
ئەپخونىنەنە وە ئەوى تريان ئەم بوونە وەرمەيە ھەروەكو لەم
بوونە وەرمەدا ھەزاران شتى داناوە تا ئىستا ئىمە
سوڭەكانىمان نەزانيوۋە وەكو مارو دوشك و مشك و پلنگو
كورگو سەدان شتى تر، ھەروەھا لەم قورئانەدا ئەو ئايەتە
موتەشابىھانەيشى داناوە ئەگەر ھەر ھېچ سودىكى نەبىت
ئەو سوڭە گرنگەي ھەيە كە بزانىرت كى بەبى چەندو
چۇن فەرمانى خواو ئىشەكانى وەرنەگرىت و كىشى ئەمانە
ئەكات بە بەھانە خۇي لە خوا ناسى و بەندايەتى
ئەبويرىت واتە ھېچ نەبىت ھۇي تاقىكرەنە وەي نەوۋى
ئادەمە كە

ثُمَّ مِيش هەر بۆ ئەوه تاقى بکړيښه وه دروست کړاوين
 ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا / الملك: ۲ / واته
 مهرگو ژيانى دروست کړد تا تافيتان بکاته وه و بزانيټ
 کامتان کردارى جوانتر نه کهن﴾. رحمه تهى خوا له شاعيرى
 کورد مه ولوى که ده لى : گهر زه ږيه شعور هديه پيښه وه ،
 که وتيان خودا نه بريښه وه.

جا هندیك له سهر وشهی **اللَّهُ** له **{إِلَّا اللَّهُ}** دا نهو هستانون
به لگو له سهر وشهی **(الْعَلَمِ)** له **{وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ}**
وهستان واته مانای ئهو ئایه تانه نازان مه گهر خواو ئهو
که سانهی که زور چونه ته مهو خواره وه له عیلم دا که له
پیشه وه وتمان: عبدالله ی کوری عه باس وای بو چوهو
پیغه مبه ریش **ﷺ** دوعای زیاتر زانینی بو کردوهو
فه رمویه تی: **{اللَّهُمَّ فَفِّهْ فِي الدِّينِ وَعَلِّمْنَا التَّوْبِيلَ}** / **مفق علیه** /
ئهی په روه وردگار شاره زای بکه یت له دینداو فئیری تمه فئیری
بکه یت { وشه ی (التَّوْبِيل) به دوو مانا هاتوه:
یه که م: حه حقیقه تی شت که به م مانایه چاک وایه له سهر
وشه ی **اللَّهُ** بو هستیت، چونکه حه حقیقه ت و راستی ئهو شته
نه نینانه تمه نا **اللَّهُ** خوی ده یزانی ت.

دوووههم: تهئویل واته تهفسیرو مانای وشه، ئابهم مانایه
 ئهگهر له سههر وشه **(الْمِر)** بووستیت باشه، چونکه ئهوان
 ماناو مهفهومی شتهکه دهدان، عایشه خوالیی رازی بیته
 دهئێ: پیغه مبهری خوالله ئهم نایه تهیه
 خوینده وه ده رموی: {فَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ
 فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّى اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ/ البخاری} جا ههرکاتی
 که سانیك که به دواى ئه وه به شه ئالۆزه دا که وتن ئه وسای
 بزانن که ئه وانهن خوا ناوی بردون ئه وساخوتانیان لی
 بپاریزن

بهائی دنیا دنیاای تافیکردنه و دیه و دله کان زور هم دیو شه و دیو دهکن بویه خاوهن باومرانی راست دهلین:

ئەي پەرۋەردىگارمان دۆلەكەنمان لا مەدە لەنايىن پاش
ئەۋەي كە ھىدايەتت دايىن و رېنمايت كىردىن و بېخەشە
پيمان لە لايەن خۆتەۋە رحىمەت و سۆز بە بىگومان تۆ
ھەر خۆتيت بەخشنەد.

له مباره وه نوموسه له مه دهلی: پیغه مبهری خوا ۱۱ زورجار
 دمیضه رمو: {يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ} قَالَتْ
 ثَقُلَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَكْثَرَ دُعَاءَكَ يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي
 عَلَى دِينِكَ قَالَ يَا أُمُّ سَلَمَةَ إِنَّهُ لَيْسَ آدَمِي إِلَّا وَقَلْبُهُ بَيْنَ
 أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ فَمَنْ شَاءَ أَقَامَ وَمَنْ شَاءَ أَزَاعَ / رواه الترمذی
 وصححه الالبانی / نهی گوړپېنه ری دله کان دلم سه قامگیر بکه
 له سهر نایینه که مت. دهلی: وتم نهی پیغه مبهری خوا ۱۱
 چه ندزور نه و دوعای {يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ}
 دهه رموی؟! هه رموی نهی نوموسه له مه بیگومان هیچ
 بنیاد دمیك نییه مه گهر دلی نهو له نیوان دوو نه نگوست له
 نه نگوسته کانی خواد بیت جانارمزوی له هه رکه سیك بوو،
 راست دهیو هستین و کامیشی نارمزولی بوو لای ده دات {
 وه نه وزیرانه ده لین:

ئەي پەرۋەردىگارمان بىي گومان تۇ كۆكەرەمەي خەلقى
لە رۇزىكىدا كە ھىچ گومان لەھاتىدا نىيە كە رۇزى قىيامەتە
بە بىيگومان كە ﷻ پېچەۋانەي بەئىنى خۇي ناكات و ھەر
بەئىنىكى دابىت جىي بە جىي دەكات.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَّبَ آلُ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُكُمْ
وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ
لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَأَى الْكَافِرُ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بَصَرِيٍّ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْأَفْئِسَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ
أُؤْتِيكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَعِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

له بهرنامه که می خوا، چونکه نه تو لهی که سهندرا له
فرعهون چاودرپی نیوش دهکات جا نه گهر له دنیا دا
توله تان لی نه سهندریت بیگومان له قیامت دا دوجاری
سزای نه تانوانه دمن، خوی گه وره باسی فرعهون و
گهلانی پیشوی کرد تا زو و بینه وه سر هوش و خویان
گرفتاری به لاکانی نهوان نه کهن، نینجا خوی گه وره مؤزده
دهدات به مسلمانان و لهو لایشه وه دل ساردیه کی چاک
دروست دهکات له ناو دلی کافران داو دمفرموی:

﴿١٠﴾ نهی محمد ﷺ بلی: به کافران هر نیستا مال و
سهرومت و هیز کوبکه نه وه و دزایه تی نایینی خوا بکهن
سهرته نجام شکست دهخون و کو دکرینه وه بو جهه منم.
هم له دنیا دا شکست دهخون و هم له قیامتیشدا
دمبرین بو دوزخ و به راستی دوزخ پیسترین جیگه به
بویان، نینجا بو به هیز کردنی بیرو باودری خاوند باودران
دمفرموی:

﴿١١﴾ به راستی بو نیوه هیه له تماشاش کردنی نه و دوو
کومه لهی به یه که گیشتن له شهر، مهبهستی شهر ی به دره
که کومه لی مسلمانان بریتی بوو له سی سهدودوانزه
تاپانزه که سو کومه لی کافران نزیکه ی نوسه دویه نجا
تاهزار که سو بوون جاخوا وای کردبو که کافران
موسلمانان دهمینی که دوو بهرابه ری خویانه، نه گهر چی
موسلمانان که سو بوون یه که به سی بوون له گهل کافردهکان
دا نه مه له کاتیکا بوه که شهر دهستی پی کردود نه گینا له
پیش شهر که دا هم کافردهکان موسلمانان به لاه که سو
بوو هم موسلمانان کافرهکان به لاه که سو بوو، جا
نه شیوه بو موسلمانان هر وایه وه به لام له کاتی شهر
بو کافردهکان وکو فرموی: گورا، به لام بو له پیشه وه وای
بو؟ خوا دمفرموی: ﴿لَقَضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾ (الأنفال:

٤٤ / تا خوا نهو حوکه می که خوی بریاریداوه جی به
جی بکات) که نهو بهووله سهرانی کوفر چندی پیاوی
گه وره وکو نهو بهووله و چندی که سی تر کوژران، به
کورتی حهفتا که سیان لی کوژراو حهفتا یشیان به دیل گیرا،
به لام موسلمانان پانزه که سیان لی شهید بوو، جا نه گهر
کافردهکان له پیشه وه بیانزانیایه که موسلمانان نه وندند

﴿١٠﴾ به بیگومان نه وانه ی که کافران نه مال و نه نهولادیان
له ریزی قیامتدا هیچ سودیکیان پی نادات و هیچ
حیاسبیکیان بو ناکریت له سر نه نهولادانه ی که نهوان
له دنیا دا پاریزگاریان لی دکردن نه وانه به راستی
سوته منی ناگری جهه منم وه که له سورته ی ته حریمدا
دمفرموی: ﴿نه ی خاوند باودران خوتان و خاوخیزانتان له
ناگریک بیارین که هه لگرینه رو سوته منی نهو ناگره
نینسان و به رده﴾

﴿١١﴾ ههروهکو نه ریتی نالی فرعهون و نه وانه ی که له پیش
نه ماندها بوون که بی باودر بوون به نیشانهکانی نیمه، جا
خوی گه وره گرتنی به هوی نهو تانوانه ی که کردیان
له دزایه تی موسا و بهیره وانی و به راستی خوا زور به هیزه
له توله سهندنه ودا. واته نا نهو گه له نهی محمد ﷺ که
دزایه تی تو ده کهن و به گویت ناکه ن شتیکی تازه نین
به لکو ههروهکو چو ن نالی فرعهون له پیشدا نه مه یان
ده کردو بی باودر بوون به نیشانهکانی نیمه نه مانه ش
ههروهک نه وانه، جا پیویسته له سر نهو گه له ش
که دزایه تی پیغه مبه ر ﷺ نه کهن، به لکو به چاک گوئی بگرن

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّا اَمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالْمُتَّقِينَ
وَالْمُتَّقَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ
اللَّهُ اَنَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُو الْاَلْبَامِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ
اللَّهِ اِلَّا سَلَمٌ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْاِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ يَتَّخِذِ
اللَّهُ قَلْبًا ۗ اَللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ اِنْ حَاجُّوكُمْ فَقُلْ اَسَلْتُ
وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعْنِ ۖ وَقُلْ لِلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيِّنَ
اَسَلْتُكُمْ اَنْ اَسْلَمُوْا فَقَدْ اَهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
عَلَيْكُمُ الْاَلْبٰتُ ۗ وَاللَّهُ بِصِرٰٓئِ الْاَلْمَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ
يَتَّخِذُ اللّٰهُ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيْنَ بَعِيْرَ حَقٍّ وَيَقْتُلُوْنَ
الَّذِيْنَ يَأْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَيِّنْهُمْ
بِعَذَابِ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٢٢﴾

کاتیه و له دست دهچیت، وه له لای خواجه چاکترین جیگا و
پاداشت:

﴿١٥﴾ نهی محمد ﷺ پییان بلی: نایا خه بهرتان بدهمی به
چاکتر له مانهی که باسماں کرد؟ بۆ نه وکه سانهی که
دهترسن له خوی خویان چهن دین باخچه ههیه له رۆزی
قیامه تدا که له ژیر نه و باخچانه دا چهن دین جوگا دهروات،
وهک له سورتمی محمد دا باسی دهکات جوگهیه کیان له
ناوه و هرگیز خراب نابیت و جوگهیه کیان له شیر و
جوگهیه کیان له شهرابه و جوگهیه کیان له ههنگوینی پالفته
کراوه، نه و چوار جوگهیه له ژیر کۆشکی هه مو موسلمانیک
دا دهروات که بۆ هه میشهش تیدا ده میننه وه و ناترسن
له وهی که رۆژیک له رۆژان نه و نیعمه تانه بریت یان له و
شوینه خۆشه دا دهر بکری، وه بۆیان ههیه ژنانیکی پاک
کراوه نه دهکونه عوز ره وه نه شتیکی ناشیرینیان پیوه
ده بیت، بۆیان ههیه رمزه مندی له لایه ن خواوه که نه مه
له هه مو یان گه وره تر و خۆشتره، وه به راستی خوا بینره به
به ندهکانی و دزمانیت کی چی دهکات و کی شایسته ی ج
جیگایه که و کام مه قامه ی پی بدریت، جا کین نه و

به هیزن ههر له سه ره تاوه شهریان نه ده کرد و نه و
ده سه کوته گه ورهیه دهستی موسلمانان نه ده که وه، به لام
نه وهش نه وه مان تی ده گهیه نیت که شهر کردن و جیهاد
کردن له ریگای خوادا نه وه منده پیروزه هه تا خوا خوی
هویه کانی بۆ دروست دهکات نینجا ناکامی نیش ههر به
دهست خواجه وهک ده فهرموی: به راستی خوا به هیز نهکات
به پشتیوانی و یارمه تی خوی نه و که سه ی که نارم زوی لی
بیت به بیگومان نا له م داستانه دا واته له شهر ی به دردا
ناموز گاریه کی گه وره ههیه بۆ نه و که سانهی که خاوه نی
بری رۆناکن، نینجا خوی گه وره هه ندیک له و نیعمه تانه ی
خوی که دروست کردوه بۆمان باس دهکات و تیمان
ده گهیه نی که نه مانه نیعمه تیکی کاتین واته به نه مانه وه
خۆتان زۆر خهریک مه که ن چونکه نیعمه تی گه وره تران
بۆ ههیه له دوا رۆژدا و ده فهرموی:

﴿١٦﴾ جوان کراوه بۆ خه لک خۆشه و یستی نارم زوهان له ژنان
واته خوی گه وره بۆ ناوه دان کردنه وه ی دنیا وای بریار داوه
که وا بیا و ژنی خۆش بویت و کورانی بۆ جوان کراوه واته
کورانیان زۆر پیخۆشه و مالی زۆر له زیرو له زیو یان له لا
جوان کراوه و پییان خۆشه، هه روه ها جوان کراوه لایان و پییان
خۆشه نه سپی مۆچینرا و تهعلیمی و دیاری کراوه مهرو
مالا ت و کیلکه که نه مانه هه مو شتانیکن که خه لک به
گشتی حه زیان لییه تی و هه ولی بۆ دده ن تا به ده ستیان
بهینن، چونکه خوی گه وره دهیه ویت نه م زهوییه ناوه دان
بکاته وه، جا نه گهر نه و خۆشه و یستیه نه بیت نه م
زهوییه ناوه دان نابیته وه، خۆ کابرا نه گهر خۆشه و یستی ژن
نه بیت ناجیت کریکاری بکات و زه حمه ت بکیشیت و پاره کۆ
بکاته وه تا ژنیک بهینیت و به خوی بکات، وه نه گهر
خۆشه یستی مندالی نه بیت شهش حه وت منال به خوی
ناکات، به لام نه و خۆشه و یستیه وای کردوه که نه و رهنج و
زه حمه ته ی به لاوه گرنگ نه بیت، به لکو زۆریش پیی
خۆشه و خوی به به خته وهر دزمانیت، به لام پیویسته مروژ
ژیر بیت و پاشه رۆزی خوی له بیر نه چیته وه، بۆیه خوی
گه وره ده فهرموی: نه وه هه مو ی له زم تیکی ژیا نی دنیا ییه و

بەندانەى خوا كە ئەو ھەموو نازو نەعمەتەيان پى دەدرئەت؟ دەفەرموئ:

﴿١٦﴾ ئەوانە ئەو كەسانەن كە دەلئەن ئەى پەرورەدگارمان نەيمە باوەرمان ھەتاو سا لە گوناھەكانمان خوش ببەو لە سزای ناگر بمانپارێزە. پارانەوئى ئەمانە تەنھا بە قەسەو زمان نەیبە بەلكو ئەوانە ئا بەو شەوئەى لە خوا دەپارێنەوئەكە:

خۆگران. خۆگران لە سەر سە شتە: يەكەم: خۆ گرتن لە سەر عیبادەت. دووھەم: خۆ گرتن لە سەر نەکردنى خراپە.

سەھەم: خۆ گرتن لە سەر بەلاو گرفتارى دنیایى، جا ھەر كەسێك ئاوەھا خۆگر بوو خۆى گەورە خوش دەوئەت، وە راستگۆيان ئەوانەى كە راست دەكەن لە گەل خواو پەغەمبەرەكەیداو بەرنامەى خوا بە راستى ھەلەدەگرن نەك بە شەوئەى دووروى، وە ئەوانەى كە گەردن كەچن بۆ ئەنجام دانى فەرمانەكانى خواو ئەوانەى كە لە بەخشینی مال و عیلم و دانایی دا درئەقى لەكەس ناكەن و لە بەر رمزای خوا دەیبەخشن و لەو بەخشینەشدا بەسەر كەسدا مەنەت ناكەن، چونكە ئەوان دەزانن لە ھەموو شتێكدا زەكات ھەبە، وە ئەوانەى كە بە سەحەر لە خوا داوا دەكەن، سەحەر بریتىيە لەو كاتەى كە نەو ساعەتێك دەمەینێت بۆ نوێزى بەیانى ئەمە پەى دەوترئەت سەحەر، لەو كاتەدا خۆى گەورە دابەزیوئەتە سەر ئاسمانى يەكەم و دەفەرموئ: كى چى دەوئەت با داوام ئى بكات لە كاتى نەمانى شەودا سەردەكەوئەت، چۆنەتەى ئەودابەزێن و سەردەكەوئەتە لەعەرشەوئەو بۆ سەر عەرش ھەرخۆى دەزانى وئەيمە باوەرمان پەى ھەبە كە دادەبەزئەت وە سەردەكەوئەت، جا لەو كاتەدا دوعا وەردەگێرئەت، ئەو بوو لەو كاتەدا كە يەعقوب یوسفى دۆزىوئەو، براكانى داوايان ئى كرد كە دوعامان بۆ بكات وتى: لە مەو لا دوعاتان بۆ دەكەم واتە با كاتى سەحەر بئەت دوعاتان بۆ دەكەم:

﴿١٧﴾ اللّٰه خۆى شاھەتەى دەدات كە ھەيچ پەرەستراوئەى راستەقەینە نەبە بێجگە لە خۆى كە سەرپەرشتىكەرو بەرپەرستەرى تەواوى ئەم بونەوئەمەبە بەدادپەرورەوانەو

ھەرخۆیەتەى دەسلەتدارو دانا، ھەروەھا فریشتەكان و ئەوانەى كە خاوەنى عیلمەن، ھەمويان شاھەتەى دەدەن كە ھەيچ مەعبودێكى بە حەق نەبە كە مافى پەرستنى ھەبئەت بێجگە لە اللّٰه. دەبەینن لەم ئایەتەدا خۆى گەورە لە گەل خۆیدا باسى فریشتەكانى كردوئەو پاش ئەوانیش باسى خاوەن عیلمەكانى كردوئەو، ئەمە نیشانەى ئەوئەمەبە كە خاوەنى زانینى راستەقەینە كە یەكئەپەرستى راستەقەینەبە لای پەرورەدگار زۆر رەزىان ھەبە، وەك لە سورەتى موحادەلە دا دەفەرموئ: ﴿خۆى گەورە پەلى ئیماندارانى بەرز كردوئەوئەو وە ئەوانەى كە زانایان پەى دراوئە چەند پەلەبەك بەرزترن لەوان﴾ وە ھەروەھا دەفەرموئ: ﴿ئایا خۆیندەوارو نەخۆیندەوار وەك يەك وان؟﴾ الزمر: ۹. كەواتە پەرورەدگار خۆى و فریشتەكان و زانایانى كردوئە بە بەلگە لە سەر تەنپەى خۆى؟!

﴿١٨﴾ بە راستى ئایین لە لای خوا تەنھا ئىسلامە واتە ئەو ئایینەى كە پەسەندە لە لای خودا تەنھا ئىسلامەو غەیری ئەو ھەيچ ئایینێك و رەببازێكى تر وەرناگێرئەت. وەك لە ئایەتێكى تردا لەم بارەبەوئە دەفەرموئ: ﴿ھەر كەسێك غەیری ئىسلام رەببازێك بۆ خۆى قەبۆل بكات خۆى گەورە لئى وەرناگێرئەت وە لە رۆزى قیامەتدا لە زیانكاران﴾ ئالى عمران ۸۵/ ئینجا لێردا دەفەرموئ: وەناكۆكیان نەبو ئەوانەى كە كەتیبیان پەى درا بوو ھەتا ئەو كاتەى ئەم زانیە راستە كە قورئانەھا تە لایان واتە ئەو كەسانەى كە ئینجیل و تەوراتیان پەى درا بوو ناكۆكیان لەم مەسەلەبەدا نەبوئە كەوا پەغەمبەرێكى تر دئەت، وە ئەو پەغەمبەرى كۆتای دەبئەت و سیفاتى ئەو پەغەمبەرەیان لا ئاشكرا بوئە ھەيچ ناكۆكیان نەبوئە ھەتا ئەو كاتە كە ھات بۆ لایان، ئینجا ناكۆكیان تەى كەوت باوەریان بەو پەغەمبەرە نەھەتا ھەرچەند وەكو كۆرى خۆیان دەیان ناسى، ئەى بۆ باوەریان پەى نەكرد؟ تەنھا لە بەر ئەرەبى حەسادەت بو، چونكە چاوەرئە بون كە ئەو پەغەمبەرە لە خۆیان بئەت نەك لە عەرەب، ئینجا خوا دەفەرموئ: وە ئەو كەسەى كە پەى باوەر بئەت بە نیشانەكانى خوا با بزائەت كە ئەو ناتوانئەت ھەيچ زيانێك لە خوا بدات، بەلكو خۆى توشى زیان دەبئەت، بە

بیگومان که الله زور به پهلویه له حیسابدا. له فرموده‌دا هاتوه که: موحاسبه‌بی نهو هه‌موخه‌لکه له یه‌ک کاتدا به‌ماوه‌ی نیو روژ ده‌کریت:

۲۰ جا نه‌ی محمد ﷺ نه‌گهر نه‌وان ده‌مبازی ده‌کهن له گهل تو‌دا له باره‌ی نه‌م ناینه‌وه سا تو بلن من گهردن که‌چم به ته‌واوی بو خوی خوم، ههر وه‌ها نه‌و که‌سانه‌ش که‌به‌په‌رموی منن گهردن که‌چن بو فهرمانی خودا. جا نه‌و که‌سه‌ی که ده‌لیت من شوین که‌وته‌ی پیغه‌مبه‌رم نه‌بی نا به‌و شیوه‌یه خوی به ته‌واوی ته‌سلیمی به‌رنامه‌ی خوا بکات، ئینجا راست ده‌کات که به‌په‌رموی پیغه‌مبه‌رم ﷺ ئینجا خوا ده‌فه‌رموی: بلن: به نه‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌نی کتیب‌ن و نه‌وانه‌ی که نه‌خوینده‌وارن واته به‌جوله‌که‌و گاورو موشریکان بلن: ئایا ئیوه گهردن که‌چ ده‌بن بو خواو بو به‌رنامه‌که‌ی؟ نه‌وسا نه‌گهر نه‌وانیش هاتن و گهردن که‌چ بون به‌راستی نه‌وانیش ریگای هیدایه‌تیا گرتوه، وه نه‌گهر پشتیان تی کردو گوینان نه‌دا به‌و ناینه ئیتر له‌مه ناوومید مه‌به، تو ته‌نیا راگه‌یاندنن له سهره‌و خوا بینهره به به‌نده‌کانی خوی. ده‌زانیت چی ده‌کهن نه‌وسا ههر ئیشیکی خراب بکه‌ن له کاتی خوی دا تو‌له‌ی و مرده‌گرن، ئینجا خوی گه‌وره باسی هه‌ندئ له‌سیفه‌تی کافران ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۲۱ دیاره نه‌م رودا‌وانه‌هه‌مویان له پش پیغه‌مبه‌ردا ﷺ رویان داوه چونکه دوا‌ی هاتنی پیغه‌مبه‌رم ﷺ هیچ پیغه‌مبه‌ریکی تر نایه‌ت تا نه‌وان بیکوژن واته به شیوه‌ی ناینده ده‌فه‌رموی: تا نه‌و کاته‌و نه‌و ئیشه خراپه‌ی نه‌وان وه‌ک روداوئیکی تازه بخته به‌ر چاومان و بی‌بینین. ده‌فه‌رموی: ها نه‌و که‌سانه‌ی که‌وا کافر ده‌بن به نایه‌ته‌کانی خواو خه‌ریکن پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکانی که فرمان ده‌کهن به چاکه‌و به‌رگری ده‌کهن له خراپه ده‌کوژن ده‌ی نه‌ی محمد ﷺ مرده‌یان پی بده به سزایه‌کی ده‌ردناک. چونکه نه‌وان ئیش و نازار بو‌موسلمانان دروست ده‌کهن و سزاکه‌شیا به گویره‌ی کرداره‌که‌ی خوینانه.

۲۲ نه‌مانه هه‌رچی کرداری چاکیان هه‌یه له دنیاو له قیامه‌تدا هه‌لده‌وه‌شیته‌وه‌و بو نه‌وان نیه هیچ یارمه‌تی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُعْطُونَ إِلَى كِتَابِ
اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّبُوا
فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ
لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ
قَوْلَهُ وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
إِنْ تَحْفَظُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْشِرُوا بِعَلْمِ اللَّهِ وَسَمِعْتُمْ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

ده‌ریک که رزگاریان بکات له سزای خوا له روژی دوا‌ییدا. له دنیا‌دا هیچ حیسابیکیان بو ناکریت چونکه نه‌گهر ئیشیکی باشیان کرد بی‌ت مادام پیاوی چاکیان کوشت ئیتر نه‌وان خوینان نرخیان نامینیت و خه‌لک ریزيان بو دانانیت و له روژی دوا‌ییدا سزای سه‌ختیان هه‌یه نه‌ک پاداشتی چاک جا له پاش باسی پیغه‌مبه‌ران باسی نه‌و که‌سانه ده‌کات که فهرمان ده‌دن به دادگه‌ری نه‌گهر چی نه‌مانه پیغه‌مبه‌ریش نه‌بوون هه‌تا نه‌گهر له خواروی زانایانیش بن واته نه‌خوینده‌وار بن مادام هه‌میشه حه‌ز له دادپه‌رومیری بکه‌ن و نه‌وه‌ی که ده‌یزانن به دادپه‌رومرانه رفعتاری تیدا‌بکه‌ن پله‌یان نه‌ومنده به‌رز ده‌بیته‌وه خوی گه‌وره وای حیساب ده‌کات که نه‌گهر یه‌کیک له نه‌وان بکوژیت وه‌ک نه‌وه وایه که‌یه‌کیک له پیغه‌مبه‌ران بکوژیت. دادپه‌رومیری نه‌ومنده شتیکی گرنگه له روانگه‌ی ئیسلامه‌وه. له راستیدا نه‌م دنیا‌یه له سهر دادپه‌رومیری دامه‌زراوه، بو؟ چونکه له سهر وجودی خوا‌یه که نه‌ویش هه‌موو بریاره‌کانی دادپه‌رومرانه‌یه‌و نه‌گهر له‌م ژیا‌نه‌دا دادپه‌رومیری نه‌ما هه‌مو و مزعیک له‌م دنیا‌یه‌دا تیک ده‌چیت وه‌ک نه‌م‌رو که ده‌بینین نه‌و هه‌مو زولم و زور و ته‌عه‌دایه

دەكرىت لە سەرانسەرى جیهاندا بە ھۆى نەبوونى دادپەرورەییەو ئىنجا دەفەرموى:

﴿٢٣﴾ تۆ نابىنى ئەو كەسانەى كە بەشێك لە كۆتیبیان پى دراو واته جولهكەوفەلەكان بانگ دەكرىن بۆ لای كۆتیبەكەى خوا كە قورئانە بۆ ئەوێ كە حوكم بكات لە نىوانیاندا لە پاشا ھەندىكیان پىشتى تى دەكەن لە حالێكدا كەئەوان بەو قورئانە نارازین.

﴿٢٤﴾ لە بەر ئەوێ ئەوان وتیان: ئىمە چەند رۆژێك نەبیت ئىتر ئاگرى دۆزەخ نامان سوتىنیت گوايە ئەوان حىساب ئەكەن و دەلێن: دنیا ھەموى ھەزار سالە بۆ ھەر ھەزار سال يەك رۆژ ئىمە دەخړینە دۆزەخەو، واته ئىمە لە رۆژى قىامەتدا تەنھا ھەوت رۆژ سزا دەدرىن بەو خۆيان بى ئاگا كێدو و ئا ئەمە بوو بە ھۆى مانەوھيان لە سەر ئەو بىرو باوێرە ھەلەيە.

﴿٢٥﴾ دەبى وەزعی ئەوان جۆنەبیت كاتێك كە ئىمە كۆيان دەكەینەو لە رۆژێكدا كە ھىچ گومانى تىدا نىە كە رۆژى قىامەتەو ھەموو كەسێك بەرھەمى ئەو كەسابەتەى كە كێدووەتى وەردەگرتەو ئەوانە ستەمیان ئى ناكړیت و ھەر كەس بە ئەندازەى خۆى لە چاكەو لە خراپە پاداش و سزا وەرئەگرت بەم شىوێ ھەموو خۆى گەورە پوچە ئى قەسەكانیانى دەرخت، ئىنجا خۆى گەورە باسى عەزەمەت و دەسلەلاتى خۆيان بۆ دەكات وە دەفەرموى:

﴿٢٦﴾ ئەى محمد ﷺ بلى: ئەى خۆدایە كە تۆ خاوەنى ھەموو مولكى مولك دەدەى بە ئەو كەسەى كە ئارەزۆت ئى بىت واته دەسلەلات ئەدەى بە ئەو كەسەى كە ئارەزۆت ئى بىت و دای دەرنى مولك لە كەسێك كە ئارەزۆت ئى بىت و عەزىز و بەدەسلەلاتى دەكەیت ئەو كەسەى كە ئارەزۆت ئى بىت و زەلیل و سەر شۆرى دەكەیت ئەو كەسەى كە ئارەزۆت ئى بىت، ھەرچى چاكە ھەيەبە دەست تۆيە بىگومان كە توانايیت بەسەر ھەموو شىكدا ھەيە. جائەگەر ئىمەى مۇسلمان لەو بارەيەو ئەوئەندە بىرو باوێرمان چاك بوايەو بەرزى و نزمى و بوون و نەبوون ھەموو ھەر بە مولكى خوامان بزانىبايەو باوێرمان وابوايە كە ھىچ كەسێك لەم

بارەو ھىچى لە دەست دا نىە ئەمرو ئەم پیاو نەدەبوین و دۆزمن ئاوەھا سەرى نەئەكردە كەلاكمان و بە زیاتر لە ملیارد و نىوێك مۇسلمان ئاوەھا زەلیل و سەر شۆر نەدەبوین. ئىنجا فەرموى: ﴿بىدك الخیر﴾ خوايە بە دەستى تۆيە خىر، ئەلەبەتە شەرىش ھەر بە دەستى خوايە، چونكە ھىچ كەسێك ناتوانىت لەم بوونەوئەمدا ھىچ شىك بكات تەنھا بە ئىرادەى خوا نەبىت، بەلام لە بەر ئەو نەبەتەى شەرى نادەینە لای خوا لە بەر ئەدەب. لە راستى دا ھىچ شىك شەرى نىە بە نەبەت خواو، چونكە شەرى ئەوێ كە ھەر زيانى ھەبىت چا ئەگەر خۆى كار بەجى كافران ھەمويان توشى شەرى بەلاو موسىبەت بكات و ئەگەر ھەمو ئىنسانە چاكەكانىش تووشى بەلاو موسىبەت بكات بەئى ئىمە بە شەرى خراپەى دەزانين بەلام لە راستى دا شەرى نىە، چونكە كافران ھەتا زیاتر تووشى بەلاو موسىبەت بن تاوانیان كەمتر دەكاتەو لە قىامەتدا لەسزايان كەمتر دەبىتەو كەوابوو ئەو بەلاو موسىبەتە خىرە بۆ ئەوان، مۇسلمانانىش ھەرچەندە توشى بەلاو موسىبەت بن پاداشەكەيان گەورەتر دەبىت كەوابوو بۆ ئەوانىش ھەر خىرە ئەگەر چى لە روالەتا ئىمە بە شەرى دەزانين كەوابوو ھەر خىر لای خوايەو وجودى شەرى لای خۆدا نىەو ئەوئەش كە بەروالەت شەرى بىت بە ھۆى مەخلوقى خواو، لەم قەسەيەوئەدبەرەو!

﴿٢٧﴾ ئەى خوايە تۆى كە شەو دەخەیتە ناو رۆژەو رۆژ دەخەیتە ناو شەوئەو. كەدەبىنن ھەندى جار شەو درىژ دەبىت وە ھەندى جاریش رۆژ درىژ دەبىتەو، وە تۆ ئەو زاتەى كە زىندو لە مردو دروست دەكەیت كەدەبىنن لە ھەموو تۆيەك بەروبووم دروست دەبىت و لەدۆپەناوێكى بى گيان ئىنسان دروست دەبىت و لە ھىلكە مەرىشك و ھەر بەم شىوێ ھەموو جۆرە بالندەيەك دروست دەبىت ھەروەھا مۇسلمان لە كافر پەيدا دەبىت چونكە لە راستى دامۇسلمان بە ئىمانەكەى بە زىندو حىساب دەكرىت و كافر بە ھۆى بى باوێرەكەيەو بە مردو حىساب دەكرى، وە تۆ مردو لە زىندو پەيدا دەكەیت و نۆتفەى مردو لە ئىنسانى زىندو ھىلكە لە بالندەو كافر لە مۇسلمان، بە راستى ئەى خوايە

تۆ رۆزى دەدەيت بە ھەر كەسك كە ئارەزۆت ئى بېت بە
بىن ژمارەو كەس ناتوانىت رىگات ئى بگرېت ھەر بەو
بۆنەى كە ھەرموى: مولك بە دەست خوايە و عىزەت و
زىللەت ھەر بە دەست خوايە دەى كەوابو:

۲۸ نابی باومرداران بېجگە لە باومرداران كاھران بکەن بە
دۆستى خۇيان. واتە ھەقىيان نىە كەوا غەيرى ئىمانداران
بکەن بە دۆست بۆ خۇيان، چونكە مولك بە دەست خواى
گەورە خۇيەتى ئىتر بۆ غەيرى ئىماندار ئەكەى بە دۆست و
ئەتەوئىت جىت بۆ بکات؟ دەولەمەندىت كات؟ بەرزت
بکاتەو؟ ئەى نەترانى كە ھەر خۇيەتى ئەمانە ئەكات؟
بۆيە دەفەرموى: ھەر كەسك ئاودھا بکات ئەو لە لايەنى
خواوہىچ حىسابىكى چاكى بۆ ناکرىت مەگر ئەو
دۆستايەتىەى بۆ ئەو بېت كە خۇى بپارىزىت لە شەرى
ئەوان ئەگىنا دۆستايەتى بى باومردان تاوانەو نابی
موسلمانان تۆخنى ئەو تاوانە بکەونەو، چونكە ئەوان
ھەرگىز راستيان نىە لە گەل خاومەن باومرداندا ھەر كات
ھەليان بۆ ھەلگەوئىت ناپبوئرن، جا ئەگەر ترسى شەرى
ئەوانى بوو دەتوانىت بە روالەت خۇى وا پېشان بدات كە
دۆستيانە وەكولەئەبۇدەرداودھاوئەكە: (إِنَّا لَنَكْشِرُ فِي وَجْهِهِ
أَقْوَامٌ وَإِنَّ قُلُوبَنَا لَنَلْعَنُهُمْ/البحارى) بېگومان ئىمە دەم و
چاومان گوشادە دەكەين لەگەل تاقمىكدا بەلام دلمان
نەفرىنيان دەكات). بە داخەو ئەمرو رۆلەى موسلمان بە
روالەت خۇى چاك پېشان دەدات كەچى نەك دۆستايەتى
بەلگو جاسوسيان بۆ دەكات؟!وہ خواى گەورە خۇى لە
نەفسى خۇيتان دەترسىنىت و دەفەرموى: بترسن لىم
ئەمەش. لە دلسۆزى خۇيەتى ئەگىنا خوا خاومەنى
دەسلەتەو لە كەس ناترسى و دەتوانى باس نەكات تا
دەگەينە خزمەتى، چونكە ھەر بۆ لای خوا دەگەرپنەو،
واتە ھەرچى بکەى ھەر بۆ لای خوا دەگەرپنەو.

تېببىنى: ئىسلام دىنى ئاشتى و دۆستايەتى و راستىەو
ھەمىشە راستى پى خۆشە، بەلام چى بکەيت ئەم ئىنسانە
زۆر لاسارەو سودى خۇى ناوئىت و بە درىژايى مېزوو ھەتا
رۆزى قىامەتیش زۆربەى ھەرە زۆرى دژايەتى رىگای
بەختەمورى رىگای راستى دەكات و ژيىرى خۇى بە لاوہ لە

بەرنامەو قەسەكانى خواى بە راسترو چاكر دەرنايت و
كۆمەللىكى كەم ھەمىشە باومر بە قەسە راست و دروستەكانى
خواو پېغەمبەرەكەى ﷺ دەكەن جا ئەم كۆمەلە كەمە،
چونكە بەرنامەكەى راستەو خۆشەختى خۇى و خەلگى
دەوئىت بى باكانە دېتە مەيدانەو ئەوہى كە راست بېت
دەيسەلنىت و ئەوہى ناراستىش بېت دژايەتى دەكات و بە
وتاروہەكردارپوچەلى دەكاتەو بۆيە ھەمىشە راستە لە
كردارو لە وتارى خۇى دا، بەلام جارى واش دەبېت ناچار
دەبېت بەوہى كە بىرو باومرى خۇى بشارپتەوہو روالەتى
بېچەوانەى ناو دەرونى بېت ئەم ئايەتەى تەفسىرمان كرد
بۆ ئەو جۆرە كاتانەيە نەك بۆ ھەمىشە، چونكە
(التولى والتبرى/ دۆستايەتى و دژايەتى) دوو شتى بىرو
باوپرن و نابىت بگۆرپت خاومەن باومر دەبېت ھەرموسلمانان
بە دۆست و يارمەتى دەرى خۇى بزانىت و بە دل ئەم
قەسەيە وەرگريت و بە قەسە كرداريش بى سەلنىت بە
مەيان دەوترىت (التولى) وە دەبى بېزارى خۇى سەبارەت
بى باومردان دەربېرپت و ھىچ كات نەيانكات بە يارمەتى
دەرى خۇى و دۆستايەتيان لە گەل دا نەكات لە سورەتى
مائىدە/ ۵۱ دا دەفەرموىت ﴿ئەى خاومەن باومردان
جولەكەو فەلە نەكەن بە دۆست و يارمەتى دەرى خۇتان
ئەوانە ھەندىكيان يارمەتى دەرو دۆستى ھەندىكيان ھەر
كەس لە ئىوہ كە ئەوان بکات بە دۆست و يارمەتى دەر بە
راستى لەرىزى ئەوان دەژمىرپت، وە بە راستى خوا
يارمەتى گەلى ستەمكار نادات﴾

وہ لە سورەتى مومتەحىنە /۱۵۱ دەفەرموى: ﴿ئەى خاومەن
باومردان دوژمنانى من و دوژمنانى خۇتان نەكەن بە دۆستى
خۇتان﴾ وە لە سورەتى النساء - ۱۳۹ دا دەفەرموى: ﴿ئەو
كەسانەى كە لەباتى خاومەن باومردان كاھران دەكەن بە
دۆست و يارمەتى دەرى خۇيان ئايا دەتانەوئى بە بۆنەى
ئەوانەو دەسلەت پەيدا بکەن؟ نەكەن شتى وا چونكە
سەرچاوەى تەواوى دەسلەت تەنھا لە خواوہىە﴾.

واتە ئەگەر ھىزو دەسلەت دەوئىت تەنھا لە خواداوبكەو
رىبازمەكى ئەوہەلگرو بەس، بەلگو بەم ئىشە باومردار
دەكەوئە بارودۇخىكى خراپەوہ لە بارى بىرو باومرپىيەوہ
ئەوہتە ھەر لە سورەتى نىسادا دەفەرموى: ﴿ئەى ئەوانەى

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّخَضَّرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَعَالًا عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنُورِمَنِّي أَنْ لِّكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُ مِنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

باوهرتان هیناوه بئ باوهران مه‌که‌نه یارو یاوهری خوتان له‌باتی ئیمانداران، ئایا ده‌تانه‌وئیت به ده‌ستی خوتان به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا بده‌نه ده‌ست خوا له‌سه‌ر خوتان که سزاتان بدات. ﴿٣٠﴾ جا که‌وا بو پی‌ویسته خاوه‌ن باوهران ئاگایان له خویان بی‌ت و بی‌رو باوهره‌که‌ی خویان به‌ فی‌رۆ نه‌ده‌ن، ته‌ماشاکه‌ن لی‌ره‌ش پاش نه‌وه‌ی له‌و خوو ره‌وشته پی‌سه‌ ترساندن، ئینجا هه‌ره‌شه‌مان لی ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

﴿٣١﴾ بی‌یان بلی: ئه‌گه‌ر بی‌شارنه‌وه نه‌وه‌ی که له‌ ناو دلتاندا به‌ یان ئاشکرای بکه‌ن جیاوازی نیه له‌ لای خوا چونکه‌له هه‌ردوو حاله‌تدا خوا پی‌ی ده‌زانیت. ئایا که‌سیک که‌ خوی شته‌که‌ی دروست کردوه و ورد بینه‌و به‌ خه‌به‌ر له هه‌مو شت، ناگو‌نجیت که‌ناگای لی‌ی هه‌بی‌ت؟ خودا خوی خه‌ته‌ره‌که‌ دروست ده‌کات له‌ ناو دلی کاب‌رادا ئیتر چۆن ده‌بی خوی نه‌زانیت ئه‌و خه‌ته‌ره‌ چیه له‌ ناو دلی ئه‌ودا به هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموئ: خوا عیلمی هه‌یه به‌وه‌ی که له‌ناو ئاسمانان و زه‌وی دا هه‌یه که ئینسانیش به‌شی‌که له‌و شتانه، وه به‌ راستی خوا قودرته‌و توانایی به‌ سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا هه‌یه.

﴿٣٠﴾ باس بکه‌ بۆیان رۆژیک که هه‌مو که‌س هه‌رجی کردوه له‌ چاکه‌ بۆی ئاماده‌ ده‌کریت هه‌روه‌ها نه‌وه‌ش که کردویه‌تی له‌ خراپه‌ دیسان نه‌ویشی بۆ ئاماده‌ ده‌کریت و ئاوات ده‌خوازیت و ده‌لێت خۆزگه له‌ نیوان من و تاوانه‌کانمدا ماوه‌یه‌کی درێژ بوایه که نه‌گه‌یشتی‌نايه به‌ یه‌ک، به‌لێ تاوانباران ئاله‌و کاته‌دا په‌شیمان ده‌بنه‌وه که‌هی‌چ سودی نیه‌ بۆیان، وه‌ خ‌وای گه‌وره له‌ خوی تان ده‌ترسینیت. جا بۆ ده‌تان ترسینیت؟ چونکه‌ می‌هه‌ربه‌نه به‌ به‌نده‌کانی و پی‌ی خ‌وش نیه که به‌نده‌کانی توشی ئیشو ئازار بین.

﴿٣١﴾ ئه‌ی محمد ﷺ بلی: ئه‌گه‌ر ئیوه‌ خواتان خ‌وش ده‌وئیت ساپه‌یره‌وی من بکه‌ن خ‌وای گه‌وره‌ش ئیوه‌ی خ‌وش ده‌وئیت و له‌ گونا‌هه‌کانتان خ‌وش ده‌بی‌ت، به‌ راستی خوا خواپه‌یه‌کی لی‌ب‌ورده‌و به‌ سۆزه به‌رامه‌به‌ر به‌ به‌نده‌کانی خ‌وی له‌ تاوانه‌کانیان خ‌وش ده‌بی‌ت. واته‌ کاتی ده‌توانین ئیمه‌ خ‌وشه‌ویستی خوا بۆ خ‌ۆمان راب‌کیشین که په‌یره‌وی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بین و فره‌مانه‌کانی جی به‌جی بکه‌ین ئه‌گینا قه‌سه‌ی بوو‌جی بئ ناوه‌رۆک هه‌چ سوودیکمان پی‌ نادات و نابین به‌ دۆستی خوا.

﴿٣٢﴾ بی‌یان بلی: په‌یره‌وی فره‌مانه‌کانی خواو ئه‌م پی‌غه‌مبه‌ره‌ی ﷺ بکه‌ن ئه‌وسا ئه‌گه‌ر ئه‌وان په‌شتیان کرده‌ تۆ و به‌ گو‌یی تۆیان نه‌کرد ئیتر با بزانه‌ن که ئه‌وان کافه‌رن و بی‌گومان که‌ خ‌وای گه‌وره‌ش کافه‌رانی خ‌وش ناوئیت. له‌ پاش نه‌وه‌ی که له‌ ئایه‌ته‌کانی پی‌ش‌وو‌دا به‌ زه‌قی خوا باسی ده‌سه‌لات و هی‌زی خ‌وی کردو هه‌ره‌شه‌ی کرد له‌و که‌سانه‌ی که‌ غه‌یری خوا ئه‌که‌ن به‌ دۆست بۆ خ‌ویان ئینجا به‌ شی‌وه‌ی داستان دووباره‌ ئه‌م هی‌زو ده‌سه‌لاته‌ گه‌وره‌و بئ سنوره‌ی خ‌ۆیمان بۆ باس ده‌کات ده‌فه‌رموئ:

﴿٣٣﴾ بی‌گومان که‌ الله له‌ناو ته‌واوی مرو‌قی جیهاندا ئاده‌مو نوح و ئالی ئیبراهیم و ئالی عیمرانی هه‌لب‌زاردوه‌و‌ری‌زی زیاتری پی‌داون.

﴿٣٤﴾ ئه‌مانه‌ هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکیان و چوون به‌ناو یه‌کدا و سه‌ر به‌یه‌کن، وه به‌راستی خ‌وای گه‌وره بی‌سه‌ری

هٰذَا لَكَ دَعَاكَ رَبِّي. قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً. اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاۤءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ اَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ مُّصَدَّقًا بِكَلِمَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ عَلٰى نِسَاءِ الْمَلٰٓئِكِيْنَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاۤءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَمَهُمْ اَيْتُهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اَسْمٰهُ الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾

﴿٣٧﴾ جا پهرومردگاریشی نزاکی وهرگرت وزوړ به جوان بپیگه یاندو سهوزی کرد بوی به سهوز کردنیکی جوان جابو به نافرمتیکی بهریزو پایه بهرز بهلئ: گوئیک بیتو خوا خوۍ سهرپهرستی سهوز بوون و نهخشو نیگاری بکات دهبی ههړناوایت. جا یان به بونهی نهوهوه که باوکی نهماوو یان ساله گرانی بوو بۆ نهوهی زاناترو کاری جوانتر شارمزا ببیت پهرومردگار وای کرد که زهکهریا کهمیردی بوری مریهم بوو سهرپهرستی بکات جاههرکاتیک که زهکهریا دهجو بۆ سهردانی مریهم لهمیحرابدا دهی دی که بژیوییهکی وای لهلا یه که نهوړوژی و بژیوییه لهو شوینو سهردهمانه پهدا نابیت له زستان دا روژی هاوینهی لهلا بوو له هاوینیش دا روژی زستانهی لهلا بوو بویه زهکهریا لهو رووداوه گرنگه سهری سوورماو وتی: مریهم نهو روژیته له کوئ هیناوه وتی: نهمه له لایهنی خواوه هاتوه به راستی خوا روژی ددات بهو کهسانه که ناروژی لی بیت به بی ژماره، ینجا زهکهریا که نه شته گرنگه دی که روژییهکی ناوهها نایاب بۆ نافرمتیک که هاتو جوۍ دهرهوه ناکات!! دلی هاته جوۍ و

بهزهیی به بی مندالی خویدا هاتهوهو به جاوی خویشی دی که هیچ شت له لای خوا گران نیه ههر بویه به دلیکی پر هیواو نومیدهوه هاواری کرده لای خواو داوای کوړی لی کرد وهک لیردها دهفرموی:

﴿٣٨﴾ نا لیردها زهکهریا داوای له پهرومردگاری کرد که وتی: خوایه له بار خانهی خوټ نهولادیکی پاکو خاویتم پی بده به بیگومان که تو بیسهری نهه نزیایه منی. دوا به دواي نهه نزوا دوعایه.

﴿٣٩﴾ جاله حالیکدا که به پیوه وهستابو له میحرابه کهیدا نوژی دمکرد فریشتهکان بانگیان کردو وتیان: به بیتش که خوا مژدمت پی ددات به کوړیک که ناوی یهحایه که لهو سهردهمهدا ناوهها ناویک نهبوه که دان دمنیت بهراستی نهو وشهیهی که له لایهنی خوداوهیه که عیسیایه، وه گهورهیهو مهنع کراوه له ئیشی خراپهو له ژن هینان، چونکه ههندیک دهلین ژنی نههیناوه، ومپیغه مبهریک ده بی لهریزی پیاوچاکان. نا بهم شیویه خواي گهوره وهلامی زهکهریای دایهوه، ینجا زهکهریا:

﴿٤٠﴾ وتی: نهی پهرومردگارم من چوَن منالم دهبیت بهراستی پیر بوومو ته مهنیکی زوړم کردوهو ژنه کهشم نهزوگو نهوه چهند ساله منالی نهبوه؟! خوا هفرموی: ناوههایه خواي تو ههرچی مهیلی لی بیت دهی کات. کهس ناتوانیت دهستی بگریت ئیتر زهکهریا یهقینی پهدا کرد که نهو منالهیان دهبیت، بهلام نهیدمزانای کهی کاتی پهدا بوونی نهو مناله دهست پی دکاتو پیی خوۍ بوو کهکاتی دهست پی کردنی بزانتیت بویه:

﴿٤١﴾ وتی: نهی پهرومردگارم نیشانهیهکم پیشان بده بۆ نهوهی که دلنیا بم به کاتی پهدا بوونه کهی هفرموی: نیشانهی زانینی پهدا بوونی نهو مناله بۆ تو نهوهیه که تو ناتوانیت سی روژ قسه بکهیت. وه له سورمتی مریهم دا دهفرموی: سی شهو، کهواته: سی شهو سی روژ زهکهریا زمانی بهستراو دهبیت و قسهی پی نهکراوه تهنها به شیوهی ئیشارت نه بیت نه مهش له کاتی ساغو سهلامهتی دابوو زمانی ریکو پیکهوه دهتوانی یادای خواي پی بکات، بهلام

ناتوانىت قەسە تىرى پى بىكەت. ۋە دەفەرمۇئى زۆر يادى
خوۋى خۇت بىكە ۋە ئىۋاران ۋە بە بەيانىان ۋە تەسىبىحاتى
خوۋى خۇت بىكە.

تېيىنى: لىردە ئەمانە ۋەرنەگرىن:

يەكەم - باۋەربون بە توانايى ۋە ھىزى لە سنور بە دەرى
خوۋى دانائو زانا، ئەۋەتە مېۋە پەيدا نەبوى ئەۋ كاتە
دەدات بە مېرەم لە ژوورى مەگەۋتى قودس دا چۈن ۋە لە
كۆيى ھىنا ھەر خۇى دەزانىت بە راستى ئەۋەندە ئىشىكى
گرنگە پېغەمبەرىكى ۋەك زەكەرىيا سەرى سوۋر دەمىنى
بۆيە پىرسىار دەكات ۋە دەلىت: ﴿ئەى مېرەم ئەمەت لەكۆئ
ھىناۋە؟﴾.

دوۋھەم - جىاۋازى ئافرىتو پىاو لە يەك ۋە ھەر كەس
ئىدىعەي يەكسانىان بىكەت لە ھەموو رويەكەۋە تاۋانبارەو
قەسكەى دژى ھەرموۋەى خواپە كە دەفەرمۇئى: ﴿ۋَلَيْسَ

الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ آل عمران: ۳۶ / نېرو مى ۋەكۆپەك نىن

سېھەم - ئافرىتو پىاو يەكسانن لە پەرەستىنى خۇداۋ لە
پاداشتى لای خواۋ ھەردوۋ دروسكراۋى خۇدان ۋە جىاۋازى
ناكات لە نىۋانىاندا ھەر كامىيان باشتر عىبادەتى خۇدا بىكەن
خۇشەۋىستىرن لای خۇدا ئەۋتا لىردە مېرەم ئافرىتىكە
چۈنكە بە راستى خوۋى خۇى دەپەرستىت خوۋى گەۋرە
ئاۋەھا پاداشتى دەداتەۋە كە پىاۋىكى ۋەكو زەكەرىيا كە
پېغەمبەرىشە سەرى سوۋر دەمىنىت ۋەكو ھەر لە كۆتايى
ئەم سورەتەدا دەفەرمۇئى: ﴿بەبىگومان مىن كىردارى ھىچ
باۋەردارىك زايەناكەم نېرىي يان مى﴾

جۋارەم - مۇسلمان نابىت نا ئومىد بېيىت لە رەھمەت ۋە
سۆزى خۇدا ئەۋەتە زەكەرىيا لە تەمەنە پېرەى خۇى ۋە
نەزۇكى خىزانى ھاۋارى كىردە لای خوا بۆ مىنالىكى پاپە
بەرزو پېغەمبەرو پىاو چاك خۇدايش نزاكەى ئى ۋەرگرتو
يەحىيا پى دا.

پىنجەم - ھەر كاتى ئىنسان چاۋى كەۋت بە شتىكى سەر
سوۋر ھىنەر با لەۋ كاتەدا دوعاى چاك بىكەت ئەۋە كاتىكە
لەۋ كاتانەى كە دوعا ۋەردەگرىت.

شەھەم - مۇسلمان دەمىت دوعاكانى بۆ شتى باش بىت
نەك بۆ دزايەتى ۋە خراپە كارى دىنيا پەرستى بىت ئەۋەتە

لىردە زەكەرىيا دەلىت: ﴿قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾

آل عمران: ۳۸ / ئەى پەرۋەردىگار مىنالىكى پاك ۋەخاۋىنم پى
بەدە بەللى خوۋى گەۋرە ئەۋ جۆرە دوعاى پى خۇشە
بۆيە لە سورەتى بەقەردە ھەرەشەى لە نزاى دىنبايى
كىردەۋ مژدەى دا بەۋ كەسانەى كە داۋاى چاكەى دىناۋ
قىامەت دەكەن تەماشاي ئايەتى (۲۰۲:۲۰۰) البقرە بىكە.
دوۋبارە باسەكە روۋ دەكاتەۋە مېرەم ۋەدەفەرمۇئى:

۴۲ ۋەنەى مۇھەممەد باس بىكە ئەۋ كاتەى كە فرىشتەكان
ۋەتىن: ئەى مېرەم بەبىگومان كە اللە تۆى ھەلباردوۋە
بەرزى كىردۋىتەۋە بە سەر تەۋاۋى ئنانى سەردەمى خۇتدا.
ۋاتە لەۋ سەردەمەدا لە مېرەم بەرزىتو بە قىمەتەر نەبۋە
لە ناۋ ئنان دا پېغەمبەرىمان دەفەرمۇئى: ﴿خَيْرُ نَسَائِهَا
مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَخَيْرُ نَسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ / متفق عليه /
باشترىن ئافرىتى ئەۋ گەلەى سەردەمى مېرەم، مەرىمەى
كچى عىمران بوۋە ۋە باشترىن ئافرىتى ئەم ئۆمەتەيش
خەدىجەى كچى خۇيلىدە﴾

۴۳ ئەى مېرەم گەردن كەچپە بۆ خوۋى خۇتو سۈجەى
بۆ بېۋە ركۋە بېۋە لە كەل ئەۋكەسانەى كە ركۋە دەبەن.
ئەمەش لە رۋالەتدا ئەۋە دەگەيەننى كە ئەۋ كاتە رەۋا
بۈبىت ھەلۋەكەۋتى ئافرىتو پىاو بە يەكەۋە بۆ ئەنجام
دانى عىبادەت ھەروەكو ئىستا لە ھەجدا رەۋايە ۋە ئافرىتان
نابى رىگى جۈمەۋ جەمەتەيان ئى بىگرىت ھەر چەند
بەندايەتى ناۋ مالى خۇيان خىرى زىاترە لە بەر ئەۋ
ھەرمودەيە كە پېغەمبەرىمان دەفەرمۇئى: ﴿لَا تَسْتَعْمَلُوا
نِسَاءَكُمْ الْمَسَاجِدَ وَيُؤْتُوهُنَّ خَيْرٌ لَّهُنَّ / ابوداۋد ۋەرىھە ۋەصحە الالبانى /
رىگرى ئافرىتەكانتان مەكەن بۆمىزگەۋتەكان ۋە كۈنجى
مالەكەيان باشترە بۇيان﴾ لە ئنان خەدىجە لە ھەمويان
گەۋەترە ئىنجا مېرەم ئىنجا ئاسىيە كە خىزانى فېرەۋن
بوۋ پاشان فاتمەى خىزانى على كە كچى پېغەمبەرە
پاشان عائىشەى خىزانى ۋە ئەمانە لەم ھەرمودانەدا
ھاتوۋن: يەكەم لەپېغەمبەرى خواۋە ۋە دەفەرمۇئى: ﴿خَسْبُكَ مِنْ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مَرْيَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ
وَخَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَقَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ وَآسِيَةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ
/ الترمذى، صححه الالبانى / لە ھەمو ئافرىتانى دىنيا بۆ چاكەكارى

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْهَدَىٰ وَكُهْلًا وَمِنَ الْغَيْبِ ۖ
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۚ قَالَ كَذَلِكِ
 اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ
 وَيَعْلَمُ الْكِنَازَ وَالْجُحْمَ وَالْغُرُوبَ ۚ وَلَا يَجِدُ
 رَسُولًا إِلَىٰ بَيْتِ إِسْرَءِيلَ أَنَّىٰ قَدِ جَنَّتُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
 فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُخْرِئُ الْمَوْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَكُونُونَ وَمَا تَنْذِرُونَ
 فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ
 وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ يَدَىٰ رَبِّ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ
 بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجَنَّتُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۚ ۝۵۰ ۚ إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ
 هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝۵۱ ۚ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمْ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ ۖ هُمْ
 أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝۵۲

بهس بؤت که ئەمانە بناسی: مریەمی کچی عیمران و
 خەدیجە کچی خوەیلدو فاتیمە کچی محمدو ئاسەیی
 ژنی فیرەون

دووهم . هەروەها عائیشە خیزانی پێغەمبەر ﷺ یەکیکە
 لەو ئافرەتە بەرزو پایە بەرزانه وەک لەم فەرمودەیەدا
 هاتووە {كَمَلُ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ وَلَمْ يَكْمَلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا آسِيَةُ
 امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ وَمَرْيَمُ بَنَتْ عِمْرَانَ وَإِنَّ فَضْلَ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ
 كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ / البخاري/} لە پیاوان زۆر کەس
 پیاوی تەواو بوون بەلام لە ئافرەتان تەواو نەبوون بێجگە
 لە ئاسیە خیزانی فیرەون و مەریەمی کچی عیمران، وە
 بە راستی گەورەیی عایشە بە سەر ژنان دا وەکو گەورە
 تێگوشینی ئاو گۆشتە بەسەر باقی خواردنەکانی تردا

۲. وشە (قنوت) واتە گۆی رایەلی و پەپرەو کردن بۆ ئەم
 مانایەش هەندێ لە زانیان فەرمودەیان کردووە بە
 بەلگە کە دەفەرموێ: {كُلُّ حَرْفٍ مِنَ الْقُرْآنِ يُدْكَرُ فِيهِ الْقُنُوتُ
 فَهُوَ الطَّاعَةُ / رواه احمد/} هەر پیتێک لە قورئان دا باسی
 قنوتی تێدا بێت بە مانای گۆی رایەلی و پەپرەو کردنە
 ئەگەرچی ئەم فەرمودە لاوازە.

۴۴ ئەمەمی کە باسمان کرد ئەی محمد ﷺ هەموی
 خەبەرانی نەینی بوون و چەندین سال پێش تۆ ئەو شتانە
 روویداوەکە ئێمە نیگامان رەوانە کرد بۆ تۆبۆمان باس
 کردیت و لەو کاتە کە ئەوان قەڵەمەکانیان فری دا بۆ
 ئەوێ بزانن کامیان سەرپەرستی مەریەم بکەن تۆلەلای
 ئەوان نەبویت و تۆلەلایان نەبویت ئەو کاتە کە کەشەیان بوو
 لەسەر سەرپەرستی کردنی مریەم. ئیتر ئەمە لە بەر بێ
 باوکی مریەم بوو یان کەم دەسلاتی باوکی بوو و باوکی
 پێشەوای ئەو سەرەمەمی ئەوان بوو لە بەر ئەوە ئەو
 خەڵکە حەزیان دەکرد کە سەرپەرستی ئەو منالە بگرنە
 ئەستۆی خۆیان، وە لە ناو ئەوان دا دەلێن کە خیزانی
 زەکەریا پووری مریەم بوو یان خوشکی بوو حەزی دەکرد
 لای ئەو بێت زەکەریاش پێغەمبەری خوا بوو، بەلام چونکە
 خەڵکی زۆر داوای ئی دەکرد کە بە خێوی بکات هەستان
 چەند قەڵەمیکان فری دا ناو ئاویک و وتیان قەڵەمی کێ
 وەستاو ئەوە با بە خێوی بکات، ئینجا کە قەڵەمەکانیان
 فری دا هەمویان ئاو بردنی تەنها قەڵەمی زەکەریا ماوە کە
 بەرەو ژور لە ئاوەکە هاتەووە بەو شیوەیە خوا گەورە
 وستی ئەو ئافرەتە لە لای ئەو پێغەمبەر بەرزە بەخێو
 بکریت.

۴۵ ئینجا خوا گەورە درێژە بەم چیرۆکە بەرزە دەدا و
 دەفەرموێ: بێر بکەرەموو باس بکە بۆیان ئەی محمد ﷺ
 ئەو کاتە کە فریشتەکان بە مەریەمیان وت: بە راستی خوا
 موژدەت پێ دەدا بە وشەیک و بە بریارێک لە لایەنی
 خۆی کە ئەو بریارەش دروست بوونی مروفیکە بەناوی
 مەسیح کە عیسی کوری مەریەمە کە پیاویکی ناوێدووە بە
 شەرفە لە دنیاو لە دوا روژداو لە بەندە نزیکەکانی
 خواوە. بەم شیوەیە موژدە درا بە مریەم کە عیسی
 دەبێت، کە هیشتا میردی نەکردووە عیسا ﷺ لە زۆر شوێن
 دا بە کەلیمە خوا ناوبراووە کەلیمە خواش زۆرە، بەلام
 چونکە عیسا بە بێ هۆی باوک پەیدا بوو تەنها بە
 بریارێکی خوا لە بەر ئەوە بە کەلیمە خوا ناوێدەبریت.

۴۶ لە بێشکەدا هەسە دەکات لە گەل خەڵکداو دەلی من
 پێغەمبەری خودام و کاتی کە دەبی بە پیاویکی تەواویش

ھەمان قەسەدەدەكاتو يەككىكە لە پياو چاكان، ئاشكرايە قەسەى كاتى گەورمىي شتىكى گىرنگ نىيە مەبەست قەسەى رووت نىيە بەلگو مەبەست ئەوھىيە كە ھەر وەكو لە بېشكەدا دەلىت من پېغەمبەرم كاتى كەگەورە بوو قەسەكى بە راست دەگەرپتە دەبىي بە پېغەمبەر ھەمان پەيامى ناوبېشكەى رادەگەيەنەيت ، جا باشە كەنەمەش بزانين كە سى كەس بە منالى قەسەيان كىردە كە يەككىيان عيسا بوو وەكو پېغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: { لە بېشكەدا قەسەى نەكردوۈ بېجگە لە سى كەس عيسا و منالېك لە زەمانى جورەپچدا و منالېكى تر }

وہ بە عيسا دەوترىت مەسىح لە بەر يەككىك يان ھەموو ئەم شتانە يەكەم: لە بەر ئەوھى زۆر دەگەرپا. دووھەم: پاژنەى نەبووۈ ژىر پىي ساف بوو. سېھەم: دەستى بە سەر ھەر جۆرە نەخۇشېك دا بەئىنايە بەنيزنى خودا چاك دەبويەو.

﴿ ۱۷ ﴾ جا مريەم كاتى كەنەم قەسانەى بىستە وتى: ئەى پەرورەردگارم من چۆن مندانم دەبىت؟ ئەمە شتىكى سەر سوورھىنەرە چونكە ھىچ كەسك نە بە ھەرامى و نە بە ھەلالى جىماعى لە گەل مندا نەكردوۈ و بە تەماى ئەوھش نىم كە مىرد بكەم، چونكە من خەمەتى مالى تۆ دەكەم. فەرموى: ھەر ئاوەھا خەى تۆ دروست دەكەت ئەو شتەى كە ئارەزۆى ئى بىت. ئەگەر بە وردى تەماشى ئەم داستانە بکەين دەبىين لە بارەى زەكەريا دا خەى گەورە دەفەرموى: ﴿ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴾ / آل عمران: ۴۰ / ھەر ئاوەھا خەى دەكەت ئەوھى كە ئارەزۆى ئى بىت. بەلام لە داستانى مەريەم دا دەفەرموى: ﴿ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ﴾ / آل عمران: ۴۷ / ھەر ئاوەھا ھەرچى ئارەزۆبكات دروستى دەكەت. لىرەدا خەلقى فەرمو، چونكە لەوئى كىردارەو پياو ژن مەعقۇلە منالان بىت، با لەو پەرى پىرىشدا بن، بەلام مريەم مىردى نىيە. ئىتر دەبىت دروست بوونەكەى ھەر لە خواوہ بىتە دەمكوتىكىشە بۆ زمان پيسان سەبارەت بە عيسا و مريەمى دايكى و تا جىگەى گومان نەمىنەتەو كە دروستكردنەكە ھەر بە دەست خۇيەتى و راستەوخۇخۇى دروستى كىردوۈ ئەوھتە دەفەرموى: ھەر كاتىك خەى

گەورە ئىرادەى ھەر شتىك بكات ھەر كە فەرموى: بىيە دەبىت. ئىتر بۆچى دەبىت خەلك ئەم ئىشەى مريەم بە تاوان بزانىت لە گەل بونى ئەوہەلگە گەورەيە كە قەسە كىردنى ئەو منالە ساوايە بوو؟

﴿ ۱۸ ﴾ وە خەى گەورە فەرى نوسىن و دانايى و تەورەت و ئىنجىلى كىرد تەورەت بۆ موسا بوو، بەلام عيسا لە سەر تەورەت ئىشى كىردوۈ ھەتا ئىنجىلى بۆ ھاتو.

﴿ ۱۹ ﴾ وەھەر ھەھا پېغەمبەرېك بووۈ بۆ بەنى ئىسرائىل، جا ئىتر لىرە بە دواوہ شىوہى قەسەكە دەگۆرپت لە غايەوہ بۆ قەسەكەر، بەلى و ئەو منالە پەيدا بوو وە گەورەش كرا، بو بە پېغەمبەر و ئەویش دەستى كىرد بە ئەنجامدانى ئەركەكانى سەرشانى و ھىنانى بەلگەى راست و دروست لەسەر پېغەمبەرەيەتى خۇى و وتى: بە بىگومان من ھاتووم بۆ لای ئىوہ ئەى گەلەكەم بە بەلگەيەك لە لايەنى خواوہكەمن لە قور لە شىوہى بالندە دروست دەكەم بۆتان جافوى پىدا دەكەم بە ئىزنى خوا كەدەبىت بە بالندەو دەفەرپ، ھەر ھەھا ئەوھى كە لەسەر تاوہ كوئىر بووۈ ئەوگەسەش كە بەلەك بىت باشيان دەكەمەوۈ ئەوھىش كە مردوۈ بە ئىزنى خوا زىندوى دەكەمەوۈ، وەپىتان دەلېم ئەوھى كەلەمالەوۈ دەپخۆن و ئەوھش كە ھەلى دىگرن بەبىگومان ئالەوۈدا نىشانەيەكى گەورە ھەيەبۆتان ئەگەر ئىوہ باوہردار بن.

﴿ ۲۰ ﴾ وە من دان دەنېم بەوھى كە لە پېش دەستە دايە كە تەورەتو بە راستى دەزانم، وە ھاتوم تا ھەلال بکەم بۆ ئىوہ، ھەندىك لەوانەى كە ھەرام كراوہ لىتان. ئەمە و دەردەخات كە ئىنجىل ھەندىك ھۆكىمى تىدا بوو بۆ ھەلەشانندەوھى ھەندىك لە ھۆكەكانى تەورات ھەندىكى تر دەلېن ئەوان ھەندى شتىان لە خۇيان ھەرام كىردبوو ئىنجىل ھاتو بە درۆى خستەوۈ پىي وتن: كە ئەو شتانە ھەلالن ديسان عيسا درىزە بەقەسەكەى خۇى دەداتو دەلى: وە من لەلايەن پەرورەردگار تانەوۈ بە بەلگەيەكى گەورە ھاتومەتەلاتان سا لە خوا بىرسن و پەيرەوى من بکەن. بۆ زانين: ئەونوانەى كە لە قورئاندا بە كىردارەكانەوۈنەوۈ (افعال) ھاتون كە كەسەريان لە

رَبِّسَاءَ امْتَابَهَا اَنْزَلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكْرًا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ وَرَافِعَكَ
اِلَى وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ اِلَى مَرْجِعِكُمْ
فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَاَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ اُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ
مِثْلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
اَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَنْتَهِلْ فَتَنْجِعَكَ لَمْ نَكُنْ لَكَ عَلَى الْكَذِبِينَ ﴿٦١﴾

ژیردایه هه مویان (یانی) قسه کهر یان ئی لابراره و نه
که سرهیه له باتیدا دهنوسن وهک ﴿وَأَطِيعُوا﴾ له پیشدا
﴿وَأَطِيعُوا﴾ ی بوه.

﴿٥٦﴾ به بیگومان که خوی گه وره په رومردگاری من و
په رومردگاری ئیو شه دسا بی په رستن ئه مهیه ریگای
راست. ئا بهم شیوهیه عیسا بانگی گه له کهی خوی ده کردو
سوور بو له سهر ریگای خیر پیشان دانیان، به لام ئه وان تا
دهات زیاتر دوره په ریز دهنون و دزایه تی عیسیان ده کرد.

﴿٥٤﴾ جا کاتی که عیسا ههستی بی باوهری ئی کردن چاره ی
نه ماو ناچار بو جیا کردنه وهی راست و ناراست وتی: کی
ههیه یارمه تی من بدات بوگه یاندنی په یامی الله؟ خودا
لیرهدا ئه وه مان پیشان ددهات که پیشه کی خاوهن باوهران
پیویسته له سهریان که بانگه وازه که یان به ناشکراو گشتی
بیئت جا ئه گهر زانی به گوئی ناکریت ئیر واز له گشتی
بهیئیت و خاوهن باوهری راست جیا بکاته وه بو گه یاندنی
ئاینه کهی خودا، نهک هه میسه ههر به یهک جوړ رهفتار
بکات له گهل نه وه شدا دهنانیت که تا ئیستا نه وه شیوهیه

هیچ سودیکی نه داوه بو راستی بو چونه که مان فه رمو
ئیوه و ئه م به لگه یه، پیغه مبه رمان ﷺ له کاتی حه ج دا پیش
ئه وهی کوچ بکات بو مه دینه دهیغه رمو: ﴿اَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي
اِلَى قَوْمِهِ فَاِنْ قُرَيْشًا قَدْ مَنَعُونِي اَنْ اُبْلَغَ كَلَامَ رَبِّي؟﴾ / احمد و غیره
صححه الابانی / واته ج پیاوئیک من ددهات بو ناو گه له که ی و
یارمه تیم ددهات تا فه رمو دهکانی په رومردگارم بگه ینم به
خه لک؟ به راستی قورمیش لیم ناگهرین تا فه رمو دهکانی
په رومردگاری خو م رابگه یه ننم؟ به ئی بانگه واز که رانی
ریگای ناشتی و به خته وه دی که ریگای ئیسلامه ده بی به
چه ند شیوه نیش بکه ن تا بزائن به کامیان ئیشه کانیان به
سود ده بیئت و قسه و بریاره کانیان کاری گهر ده بیئت. ته نها
ئه وه پیویسته که له نایین لانه دات و وهک ئه م پو
به رژه وهندی نه کات به خوا بو خوی و نه زانانه ملی خوی و
په پره وانیشی بشکیئیت و له باتی خوا به رستی بیان خاته ناو
لیرلاوی شیرک و دنیا په رستیه وه.

وشه ی (الی) هه ندئ ده ئین: به مانای (مع) یه واته له گهل
خودا وه به لای هه ندیکی تره وه (الی) به مانای به ره و
ئایینی خوا یه واته کی یارمه تیم ددهات به ره و رزگاری
ئایینی خودا که ئه مه م به لاوه نزیک تره و امان مانا کردوه.

وشه ی (حواری) به مانای ئه وان ه ی که لیباس سپی
ده که نه وه به مانای نیچیره وان و به مانای یارمه تی در
مانا کراوه که ئیمه سیته میانمان هه لیراردوه له بهر ئه م
فه رمو دهیه ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فه رمو ی: ﴿اِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ

خَوَارِجًا وَاَنَّ خَوَارِجَ النَّبِيِّ بْنِ الْاَعْوَامِ وَزَادَ أَبُو نَعِيمٍ فِيهِ يَوْمُ
الْاَحْزَابِ قَالَ مَنْ يَأْتِيَنَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ قَالَ النَّبِيُّ اَنَا قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ
النَّبِيُّ اَنَا / رواه احمد والترمذی واللفظ له / همر پیغه مبه ریک

یارمه تی دریکی تایبه تی بو یارمه تی دری تایبه تی من
زویه یره. ئه بونه عیم ئه مه ی لی زیاد کردوه: ئه مه له روژی
ئه حزاب دابوه که فه رمو ی: کی هه وائیکی ئه وگه له مان
بو دین؟ مهستی قورمیش بوو زویه یر وتی: من. ئه مه ی
سی جار فه رمو: زویه یر وتی: من نامادم؟ جا
حه واریه کان وتیان: ئیمه له گهل عیسا دا یارمه تی ئایینی
خوا دده دین که باوهرمان هی ناوه به خوا، وه شایه تی بده که
ئیمه موسلمانین و خو مان به وده سپرین. خوی گه وره داوا
له هه موو خاوهن باوهران ددهات که هه مویان یارمه تی

دەری ئایینی خودابن و دەفەرموی: ﴿ئەى خاوەن باوەرمان
ئێوەش ببن بە یارمەتى دەرى ئایینی خودا وەکو چۆن
عیسای کورى مریەم وتی بە قەومەکەى کى یارمەتیم
دەدات بۆ ئایینەکەى خوا ھەوارییەکان وتیان: ئیمە
یارمەتى ئایینی خودا دەدەین، جاتاقمیک لەبەنى ئیسرائیلی
باوەرمان ھیناو تاقمیکیشیان کافرپون ئەوسا ئیمەیش
یارمەتى باوەرمانمان دا جا ئەوانیش سەر کەوتن بە سەر
کۆمەلەى کافران دا﴾ سە:۵۰ جا ئێوەش ببن بە کۆمەلەى
ببن بە یارمەتى دەرى ئایینی خودا ھەتا خواش ئێوە
سەریخات.

﴿۵۱﴾ ئەى پەرەردگارمان ئیمە باوەرمان ھیناو بەوەى کە
تۆ رەوانەت کردووە دواى ئەم پێغەمبەرە کەوتووین دەى
بمان نووسە لە ریزی ئەو کەسانەى کە شایەتن لە رۆژى
قیامەتدا ھەندیک دەلێن ئەم شایەتیە مەبەست پێى
ئۆممەتى محمد ﷺ واتە بمان نوسە لەو ئۆممەتەى کە لە
ئاخىر زەماندا دیت و دەبن بە شایەت لە سەر خەلک و
خواپە ئیمە لە ریزی ئەوان دا حیساب بکە. ئەمەش
پەکیکی ترە لە سیفەتە جوانەکانى موسلمانان، کابرا کاتى
کە دەعوەى ئایینی خودا دەکات ھەرچەند کە عیبادەتیش
دەکات و ئیشى باش ئەنجام دەدات لە خۆبایى نابیت، بەلکو
لەو کاتەدا دەپارێتەو لە خوا کە لێى وەرگریت و بە
پیاویکی چاکى حیساب بکات. جائەم گەلە لاسارە ھەر بە
دزایەتى ئەو پێغەمبەرە وە ئەوەستان بەلکو چۆنە لای
پاشای ئەو سەردەمە و قەسەى زۆر خراپیان سەبارەت بە
عیسا ھەلبەست و تەنانت و تیان: ئەو باوک و کوپى لە یەك
جیا کردووەو خەلکى سەر لى شیواندووە نایەلێت لە
سەر رێبازى باو باپیری خۆیان برۆن و پاشایان لە دژی ئەو
پێ کردو پاشایش فەرمانى دا کە برۆن بیگرن و ھەلبەسن
ئەوانیش چوون و چوار دەورى مالى عیسا یان گرت و وایان
زانى بە ئاواتى خۆیان گەشتون، بەلام خوا عیسای
رزگارکردو ئەوانى بۆھەمیشە شەرمەندەو روورەش کرد
ئەگینا عیسا نەگیراوە نە ھەلواسراوە بەلکو وەکو وتیمان:
خوا بەرزى کردووەو لە دەستى ئەوان رزگارى کرد وەك

دەفەرموی: ﴿نە کوشتیان و نە ھەلیان واسى بەلام لیبیان
تیکدرا﴾ نيسا/ ۵۷ بۆیە لیرەش دەفەرموی:

﴿۵۲﴾ ئەوان فرۆفیلێ خۆیانیان کردو خوا بە شیوەى
فرۆفیلەکەیان سەرى لى تیکدان و عیسای رزگار کرد. بە
راستى خوا چاکتر لە ھەموو فیلبازان تۆلە لە فیلبازان
و مردەگریت. ﴿وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ﴾ پەکیکە لە سیفەتەکانى
خواو نابى (ماکرى) روت بە کار بەینریت. ئینجا خواى
گەورە داوا لە پێغەمبەرمان دەکات کە باسەکەى عیسا
زیاتر رۆشن بکاتەو بەمان و دەفەرموی:

﴿۵۳﴾ باس بکە بۆیان ئەو کاتەى کە خوا فەرموی: ئەى
عیسا من نایەلەم دەستى ناپاکى ئەوان بە تۆ بگات، چونکە
من تۆ ئەبەمەووە بەرزت ئەکەمەووە بۆ لای خۆم. وشەى
﴿مُؤَفِّك﴾ بە مانای مردن ھاتووە واتە ئەمیرینم جا ئەمە
ھەندیک دەلێن سى ساعات و ھەندیک سى رۆژ خوا
مراندووەتى ئینجا زیندو کردووەو بەرزى کردووەو،
ھەندیک دەلێن: پێشکەوتن و دوا کەوتن (تقدیم و تأخیر)
لیرەدا ھەبە واتە ئیستا دەتەبەینەووە لە پاشدا دەمترینین،
ھەندیک دەلێن ﴿مُؤَفِّك﴾ بە مانای وەرگرتنەوہیە
کە بەو شیوەیە ئیمە مانامان کرد لە پێشەوہ. ھەندیکى تر
دەلێن بە مانای خەوتنە، کە ئەمەش لە ھورئاندا ھاتو
وەکو لەئایەتى (۴۲) سورەتى زومەر وە ئایەتى (۶۰)
سورەتى ئەنعام. وە خوا توێ پاکوخواوین کردووەو لە
دەستى ئەوانەى کە بى باوەر بوون وە ئەو کەسانەى
کەبەرەستى پەپرەوى تۆن ئەى عیسا سەرکەوتوو دەبن بە
سەر کافران دا ھەتا کو رۆژى قیامەت. ئاشکرایە ئەو
کەسەى کە باوەرى بە عیسا بویت و بە پێغەمبەرى
زانیبیت لە پاشدا باورپان ھیناووە دەى ھینن بە
پێغەمبەرمان ﷺ وە ئەم ئۆممەتەیش ئەگەر چى ناو بەناو
لاوازو کەم دەسلەلات ببیت بەلام ھەتا قیامەت ھەر
دەمینییت و سەرىش دەکەوێت بە سەر دوژمنانى ئایندا، ئەم
گەلە ئاخىر گەلەو باوەر بوون بەم پێغەمبەرە ﷺ باوەر
بوونە بە تەواوى پێغەمبەران، بەلێ بە راستى ئەگەر چى
ئیمە بە بۆنەى تاوانبارى خۆمانەوہ بى دەسلەلات بووین،

به لَام دوژمنان هەر لیمان دهرستین سالتیک پاش
کیمیابارانی هه لېجه رادیو لهندن شهویک له بهرنامه ی
فارسیدا وتی: ئەمەریکا هیچ ترسیکی له رووس ئەماوە،
مەترسی تەنها لە موسلمانە ئوسولیه کانه به قەسە ی خوێان
- وتی دەبێ یارمەتی دەوڵەتەکانی خەلیج بدریت بۆ لە ناو
بەردنی ئەو موسلمانانە، ئەوەتە ئیستا دەبینین چۆن لەم
وڵاتە بە ناو موسولمانەووە رۆژانە دەیان موسلمانان راست
دەگیرێ و شەهید دەکریت و ئەمریکا و ئینگلیزیش ئەو
هەموو سەربازو فرۆکەو کەشتی و چەکی جۆراوجۆرانەیان
هێناوەتە سەر خاکی موسلمانان و گالتە بە گیان و سامانیان
دەکات، ئێمە دلتیان کە جاریکی تر ئەوانە بە دەستی
بەچکە شیرانی ئیسلام راو دەنرێن و تۆلە ی دەست درێژی
خوێان وەردەگرنەووە ئیسلام هەر سەرکەتوو بە هیز
دەبیت ئەگەر چی دوژمنان بە ملیاردا دۆلار دژی
موسلمانان خەرج بکەن.

ئەمەیه مانای (وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَوْمَ
الْفِتْمَةِ) ئینجا خۆی داناو زانا دەفەر موی: لە پاشان بۆ لای
من دەگەرێنەووە ئینجا من حوکم ئەکەم لە نیوان ئیوودا لە
بارە ی ئەو شتەووە کە ئیووە ناکۆکیان تییدا هەیه ئەووە بوو
هەندیک دە ی وت: عیسا کۆری خاویە و هەندیک دەیان وت:
خۆی سێهەمەو و هەندیکیان عیسا یان بە خوا دەزانی و
هەندیکیش عیسا یان بە بەندە ی خۆا و پیغەمبەری خوا
دەزانی کە ئەمەیان کۆمەلە راستەکەیان بوو، جا خوا هەر
وا ئەم پیغەمبەرانی بە گالتە رهوانە نەکردووە بە لکو
رۆژی قیامەت بە گوێرە ی هەلۆیستی خەلک سەبارەت بەو
پیغەمبەرانی خۆا پاداش یان سزای ئەو خەلکە دەدات
وەک دەفەر موی:

جا ئەوانە ی کە بێ باوەر بوون ئەوسا ئێمەیش
سزایان دەدەین بە سزایەکی زۆر سەخت هەم لە دنیاو هەم
لە قیامەتیشدا، وەبۆ ئەوان نیه هیچ یارمەتی دەریک کە
یارمەتی ئەوان بدات و لەو سزایانە رزگاریان بکات. واتە بێ
باوەرێان نە لەم ژیا نەداو نە لەو ژیا نەکە ی تردا
ناحەسێنەووە، ئەوەتە ئەمڕۆ بە بۆنە ی داوین بیسیههه
کەوتونەتە سزایەکی گرانی وا، وە خەریکن گیانیان

دەردەچیت کە لەوانە نەخۆشی ئایدزە کە گیریان خواردووە
بپۆیهووە. ئینجا توفان و باو بومەلەرزهو شەری دەرونی و
بیرونیان با بوەستیت ئیتیر سوتان و تی هەلدان و ئاوی داخ
خواردن و خوین و زوخوا خواردنەکە ی قیامەتیشیان هەیه،
ئینجا سەبارەت بە باوەرداران دەفەر موی:

وہ ئەو کەسانە ی کە باوەر یان هێناووە کردووە ی
چاکیان کردووە خۆی گەورە پاداشتیان پێ دەداتەووە بە
راستی خوا سەمەکارانی خۆش ناویت.

ئا ئەو ی کە بۆ تۆی دە خوینێنەووە بەشیکە لە
نیشانەکانی ئیمەو لەو قورئانە پێ لە داناییە ی کە پیمان
داویت، واتە ئەو ی کە باسی دەکەین سەبارەت بە لە دایک
بونی عیساو ژیا نی و بەرز بونەووە ی بۆ ئاسمان بەشیکن لەو
بەلگە گەورانە ی هیزودەسلاتی خۆداو بەشیک ی ئەم
قورئانە پێ حیکمەتەن، ئینجا خۆی گەورە سەبارەت بە
دروست بوونی عیسا (ﷺ) دەفەر موی:

بە راستی وێنە ی دروستبوونی عیسا لە لای خوا
هەر وەکو دروست بونی ئادەم وایە کە دروستی کردووە لە
خاک نە بابی هەیهو نە دایک ئەویشی ئاوەها دروست
کردووە بێ باوک و لە دایکیکی پاک و خاوین و خوا ناس
پاشان پێی فەرمو: ببە. ئینجا ئەویش بوو.

ئەو ی کە راستی هەر ئەو یە کە لە لای
پەر وەردگارتەووە هاتووە ئەوسا تۆ نەکەویتە گومانەووە لە م
روداوە ی عیسا دا. ئاشکرایە کە پیغەمبەری خوا ناکەویتە
گومانەووە، بە لَام بۆ ئیمەیه ئەم ئاموژگاریه.

جا هەر کەسێک لەبارە ی عیساووە پاش ئەو ی کە تۆ
هەموو راستیەکان ت زانی دەمەقَالَه ی لە گەلتا کرد، دە ی
پێیان بلێ: وەرن با ئیمەو ئیووە هەمو مان کۆرانمان و ژنانمان
بانگ بکەین و خویشمان لە پاشا هاوارە بکەینە لای خوا
ئەوسا نەفرین بکەین و بلێن: نەفرینی خوا لە درۆزان.
ئەمە لە کاتی کدا بوو کە وەفدیکی شەلەکانی نەجران کە
پێک هاتبو لە شەست سوار کە چواردەیان لە گەورە
پیاوان و ئەشرافیان بوون و کارو باری ئەو ناوچەیه هەمو ی
لە ژێر دەستی ئەوان دا بوو لەوانە: عاقب کە ناوی عبد

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَصْرُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِلَهُكَ اللَّهُ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٤﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾
 قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
 بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
 مُسْلِمُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي
 إِبْرَاهِيمَ وَمَا أَتَتْهُ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَدْرِهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هَكَانُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
 عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
 حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٩﴾ إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ
 بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٠﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
 وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧١﴾ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٢﴾

بیجگه له خوا کهس نه پهرهستین و هیچ هاو به شیکش بؤ
 خوا دانه نین و هندی کمان هندی کمان نه کهین به
 پهره مردگار و بی پهرهستین بیجگه له خوا جا نه گهر پشت
 هه لده چرخین و گوئی پی نادن سا بائیوه به وان بلین
 که ئیوه شایهت بن که ئیمه موسلمانین، ئینجا خوا
 ده فهرموی:

﴿٦٤﴾ ئه ی محمد ﷺ بلی: ئه ی ئه هلی کتیب ئیوه بؤ
 دمه قاله له باره ی ئیراهیمه وه ده کهن خو ته ورات و
 ئینجیل نه هاتوه مه گهر پاش ئیراهیم نایا ئیوه
 بیرنا که نه وه بزانی چی ده لئین؟ واته جوله که به وکه سانه
 ده ورتیت که ته ورات و فه له ش به وکه سانه ده ورتیت
 که ئینجیلیان بؤ هاتوه و ئهم دوانه ش چه ندین سال پاش
 ئیراهیم هاتون ئیتر چۆن جوله که ده لئین: ئیراهیم
 جوله که به وه له ش ده لئین: فه له یه؟

﴿٦٦﴾ وریابن وائیوه توانیتان که دمه قاله تان کرد له باره ی
 ئه و شتانه وه که دهیزان، ده ی چۆن له باره ی شتی که وه
 که نایزان دمه قاله ده کهن؟ وه خوا هه مو راستیه کانی
 لایه و دهیزانیت، به لام ئیوه نایزان. واته خوا ئیراهیم

المسیح بوو وه سه ید - که ئه یه هم بوو - و باوکی حاریسه ی
 کوری عه لقه مه به یه کوری کوری واثیل و وه یسی
 حاریس و زه ید و قه یس و یه زید و نه بیح و خوه یلید و
 عه مرو خالید و عه بدولاه و یوحه ننه ش بوون ئه مانه به
 راستی پیغه مبهریان له لا ته واه بوو به لام هه ر به
 دزایه تی و حه سادته وه دانیان به م راستیه دا نه ده ناو
 به رده واه بون له سه ر ئایینه گۆراوه که ی خو یان و دزایه تی
 پیغه مبه ر ﷺ، ئینجا ده لئین: سه رته ی نالی عیمران هه تا
 نایه تی هه شتا ده رباره ی ئه وان دابه زیوه و ئهم نه فرینه ی
 که لیرده باسی ده کات ئه و کاته بو که له هه مو قسه کانه دا
 دزایه تیان کرد و داوای چو نیه تی دروستبونی عیسیان کرد و
 خوای گه وره ش به م چه ند نایه ته وه لامی دانه وه و فهرمانی
 به پیغه مبه ر ﷺ دا که بانگیان بکات بؤ نه فرین کردن،
 جاکاتی که پیغه مبه ر ئهم نایه تانه ی بؤ خو یندنه وه و
 به یانی خو ی و حه سه ن و حوسه ی ن و فاته می کچی ئاماده
 بوون، ئه وان په شیمان بونه وه و داوای ناشتیان کرد و
 پیغه مبه ریش ﷺ لئی قه بول کردن و گه راپه وه و
 نه فرینه که ی نه کرد و په یمانیکیان له گه ل پیغه مبه ردا
 به ست که سالانه دوو هه زار ده ست لیباس بدن به
 پیغه مبه ر ﷺ هه زاریان له مانگی ره جب داو هه زاره که ی
 تریان له مانگی سه فهردا. جا به م شیویه خوا داستانی
 ئه و گه لانه مان بؤ باس ده کات وه ک ده فهرموی:

﴿٦٤﴾ به راستی نا ئه مانه ی که باسمان کردن داستانیکی
 راست و ره وان و هیچ په ره ستر او یکی راستین نیه بیجگه له
 خودا، وه به بیگومان که الله ﷻ هه ر خو یه تی به ده سه لات و
 دانا.

﴿٦٥﴾ جائه گهر ئه وان پشت له نایین هه لده کهن ئه وسه به
 بیگومان که الله زانیاری هه یه به سه ر ئه وانه ی که
 خرا به کارن و سه ره نجام به تۆله ی تاوانی خو یان ده گهن.

﴿٦٦﴾ ئه ی محمد ﷺ بانگیان بکه و بلی: ئه ی ئه هلی کتیب
 وهرن بؤلای که لیمه یه ک که ئه و که لیمه یه یه کسانه له
 نیوان ئیمه و ئیوه دا هه ر که س راستر بکات سودی زیاتری
 ده ست ده که ویت و هه ر که سیکیش خراب تربیت زانی
 زیاتر ده کات، ئه و که لیمه یه ش ئه مه یه که هیچ کامان

يَتَّخِلُ الْكِتَابَ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا
بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارَ وَكُفُّوا عَمَّا جَاءَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَى اللَّهِ أَن يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُنْزَلُ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْضِعْ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِن تَأْمَنُهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِن تَأْمَنُهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا
مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ
سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ
الَّذِينَ يَشْتَرُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَآيْمَنَ بِهِمْ مِّمَّا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

دهناسیت چونه نه نیوه که به که یی خوتان بهی زانیاری
باسی دهکن، نیجا روون تر خوا دهمکوتیان دهکاتو
دهفهرموی:

﴿٧٦﴾ نیراهیم نه جولهکه بووهو نه فله بهلام نیراهیم
کهسیکه که لای داوه له ههموو ناحهقییهک و موسلمانوه
گهردن کهچه بو خواو ههرگیز له موشریکان نهبوه. نا بهم
شیوهیه خوی گهوره ههرسی ریبازی کونی له سهر
نیراهیم سرپهوهو ههمویانی به درو خستهوه، چونکه
ههریهک لهوانه دهیان وت: نیراهیم له نیهمیه، خوا
دهفهرموی: له هیچ کامیان نیوه پهپرهوی راستهقییهی
خوایه و پیغمبریهکی بت شکین و کولنه دمر بووهو نه
رهوشتهش رهوشتی نه پیغمبریهی ناخر زهمانهو
پهپرهوانی راستهقییهی نهومن وهک دهفهرموی:

﴿٧٧﴾ نزیکترین کهس له نیراهیمهوه نهو کهسانه بوون
کهلهسه ردهمی خویدا پهپرهوی نهو بوون و به فرمانی نهو
ههلس و کهوتیان کردوهو نا نه پیغمبریهی که نهپرو
هاتوه بهم قورئانهوهو نهو کهسانه که باوهرپان هیناوه
به پیغمبره: نهوانه دوستی نزیک نیراهیم(علی

نیینا و علیه السلام) وه خوداش دوستو یارمهتی دهری
خاوهن باوهرپانه. جا برپایان و خوشکانی خوا ناس چ لهمه
خوشره که نیهم لهو کهسانه بین که خوا دوستو یارمهتی
دهریان بیت؟ نیجا له هرو فیلی دوژمنان ناگادارمان
دهکاتهوه وه دهفهرموی:

﴿٧٨﴾ وه کومه نیک له نههلی کتیب ناوات دهخوازن بو
نهوهی که نیوه گومرا بکهو لاتان بدن له سهر نایینی
نیسلام، بهلام ههرکهسیک راست بیت نهوان ناتوانن هیچی
له گهلدا بکهو وهک دهفهرموی: وه نهوان گومرا ناکه
مهگهر نهفسی خویمان نههمانه ههست ناکه و نازانن که
چالکهن خوی له بنی چالداپه و تهنها خویمان زیان نهکهو
موسلمانی راست ناگوریت و نادوریت. خوی خاوهن توانا
به سوز کوفرو بی نایینی پی خوش نیوه و جاریکی تر بانگ
دهکاته نههلی کتیب و دهفهرموی:

﴿٧٩﴾ نهی نههلی کتیب بو نیوه بی باوهرن به نایهتهکانی
خوا وه خوتان شایهتن له سهر راستی و دروستی محمد و
بهرنامهکهی؟ دیسان خوی میهرهپان بانگیان دهکاتو
دهفهرموی:

﴿٨٠﴾ نهی نههلی کتیب بو حهق و ناحهق تیکهلاوی پهکتر
دهکهو نهوهی راسته له پهراوهکاناندا هاتوهو
دهشارنهوهو نهوهی ناراسته باسی دهکهو بلاوی
دهکهنهوه، وه خوتان دهمانن که نه کارمتان شتیکی
نادرست و ناروایه نیر بو نهویشه دهکهن؟ نیجا خوی
گهورمشیهکی تری هرو فیلی کافرانمان بو باس دهکاتو
دهفهرموی:

﴿٨١﴾ تاقمیک له نههلی کتیب به جهماعهتهکهی خوینیان
دهوت: باوهر بهینن بهوهی که دابه زیوته سهر باوهرپاران
تاقی بهینیان و دنگو باسیان بزانون له ناخیری روژدا
بگهرپنهوه بهلکو نهوانیش بگهرپنهوه. بهلی خوانه ناسان
بهم نیشهپان دوومه بهستی خهترناکیان ههبو، یکهه -
بهم شیوهیه دمتوانن دنگو باسی ناوخوی موسلمانان
بزانون. دوهه - بهم نیشهپان کار بکهنه سهر باوهری
باوهرپاران و دوودلی دروست بکهن لهناویاندا و له لاوولاش

بلىن، ئەگەر ئىسلام راستو چاك بوايه ئىمە بەشىمان نەدەبىيەنە، ۋە ئەمەش رىگايەكى زۆر شەيتانانەيە بۇ پاشكەز كىرەنەۋى خاۋەن باۋەرمان، بەلام بى باۋەرمان با چاك بزانن، ئەم جۆرە ئىشانە ئاشكراۋ ناسراۋە لە ناۋ مۇسلمانانداۋ ناتۋانن بەۋ شىۋە فېرۋ فېلانە زيان بە بىرو باۋەرى خاۋەن باۋەرمان بىگەيەنن چۈنكەبە كۆيىرايى چاۋى دژمنان خۋاى زاناي بالادەست دۆستو يارمەتى دەرى خاۋەن باۋەرمانەۋ لەپىلاننى دۆژمنان پارىزەريانە.

بەلى خۋاى گەۋرە درىژە دەدات بە رۆشن كىرەنەۋى فېرۋ شىلەكانيان ۋە دەفەرمۇي، ئەۋان بەئىۋە دەلىن: باۋەر نەكەن بە ھىچ كەسىك مەگەر ئەۋ كەسەي كە پەيەرەۋى ئاينى خۇتان بىت واتە كەس بە راست مەزانن ۋە بە گۆيى كەس نەكەن مەگەر ئەۋ كەسە لە سەر دىنى خۇتان بىت، چۈنكە ئەۋان كەس بە راست نازانن بىچگە لە خۇيان، جو، ھەر جو بەراست دىزانن ۋە لەش ھەر فەلە، ئەۋەتە خوا بە درۇيان دەخاتەۋەۋ دەفەرمۇي: ئەي مۇھەممەد ﷺ پىيان بلى: ھىدايەت ھەر ھىدايەتى خاۋايەۋ بەس. ئەۋاننىش دەلىن: ھەرگىز باۋەر نەكەن كەبە ھىچ كەس درايت ۋىنەي ئەۋەي كە دراۋە بە ئىۋە. بەم شىۋەيە ئەمانە خۇيان بە گەلى ھەلپۇاردەي خوا دىزانن ۋە پىيان وايە كە ھىچ كەسىكى تر بىچگە لەۋان مافى پىغەبەرايەتى نىۋە نابت، ھەرچەند ئەمەش قەسەيەكى سەرزارەككەيەۋ خۇيان دەيان زانى كە پىغەمبەرمان ﷺ راستەۋ لە غەيرى ئەۋاننىشەۋ دەيان وت: قەسەيان بۇ نەكەن تا نەبىت بە بەلگە لە سەرمان، يان ئەۋانە بتۋانن مۇجادەلە بىكەن لە گەل ئىۋەدا لە رۆزى قىامەتدا؟ ئەي مۇھەممەد ﷺ بلى: تەۋاۋى فەۋرۋ خىر بە دەستى خاۋايەۋ دەي دات بە ھەر كەسىك كە خۇي نارەۋى لى بىت كەس ناتۋاننىت بەرگىرى بىكات ۋە پىغەمبەرايەتتىش بە شىكە لەۋفەۋ خىرەۋ بە دەست خاۋايە ۋە خۇي دىزاننىت بە كىي دەدات، ۋەبە راستى خوا فراۋانە لە ھەمۋەۋ بارىكەۋەۋەۋ زانايە بە ئىش ۋە كارى ئىستاۋ لەمەۋبەرۋ ئاينەدەۋ كەي ۋە چۈنۋ لە كۆيدا بوۋە دەبىت ۋە دابەش كىردى نىعمەتەكانى ھەمۋى لە روى زانن ۋە ئاگايىيە نەك ھەرۋا ئىشكى گۆترەكارى بىت.

جا نىتر لە سەر ئەۋ زاننەي خۇي رەحمەت ۋە سۆزى خۇي دەرژىنىت بە سەر ئەۋ كەسەدا كە نارەۋى لى بىت، ۋە خوا خاۋەنى خەيرو بەرەكەتى گەۋرەيە جا لەۋ بەرەكەت ۋە فەردى بەخشى بە ھەر كەس، پىۋىستە ئەۋىش سۇپاسى بىكات ۋە پەيەرەۋى فرمانەكانى بىكات چۈنكە شوكرى نىعمەت نىعمەت زىاد دەكات ۋە كوفرى نىعمەت نىعمەت لە بەين دەبات. ۋەكۈ لە سورتمى ئىبراھىم ئايەتى ھەفتەم دا دەفەرمۇي: ﴿باس بىكە ئەۋ كاتەي كە خۋاى تۆ جارى داۋ فەرمۇي: ئەگەر سۇپاسم بىكەن زىادى ئەكەم ۋە ئەگەر بى مەنەت بىن سزام زۆر سەختە﴾.

ۋە ئەھلى كىتەب ھەمۋى ۋەكۈ يەك نىن خۋاى گەۋرە ھۆكەمەكانى عادىلە ھەر كەس بە گۆيەرى خۇي حىسابى لە گەلدا دەكات ۋە دەفەرمۇي: لە ناۋ ئەھلى كىتەبدا كەسى ۋاھەيە كە ئەگەر بە ئەمىنى دابىنىت ۋە سەرۋەتتىكى زۆرى پى بىدەيت ھەر كاتى كەداۋى لى بىكەيتەۋە پىت دەداتەۋەۋ كەسى ۋايشان ھەيە ئەگەر يەك دىنارى بىدەيتە دەستى ھەرچەند شىكى زۆر كەمە بەلام ئەۋ نايداتەۋەۋ مەگەر ھەمىشە بە سەر سەريەۋە بىتۋەتۋانى لىي ۋەرگىرەۋەۋ، بۇ؟ لە بەر ئەۋەي كە دەلىن: ئەۋانە نەخۋىندەۋارن ۋە مافى ھىچيان نىۋە بە مەرۋۋ حىساب نىن لە لاي ئىمە، واتە ھەمۋەۋ مالى خەلەك بە مالى خۇيان دىزانن ۋە چۈن دەستيان بىكەۋىت بە خەلەللى دىزانن ئا ئەمەيە رەۋشتى جۈلەكەۋ فەلە سەبارەت بە خەلەكى تر كەچى بۇ چاۋ بەستىنى خەلەك لافى مافى مەرۋۋ ۋە ئىنسان دۆستى لى دەدەن؟ اوۋ ئەم بىرپارەي خۇيان بە قەسەيە خوا دادەنن، بەلام خۋاى مېھرىبان ۋە زاناۋ دانا بە تۈندى لە دەمىان دەدات ۋە ئەۋ قەسەيشان ۋەكۈ باقى قەسەكانى تىران بە درۋ دەخاتەۋەۋ دەفەرمۇي: ۋە ئەمانە درۋ بە دەمى خاۋەۋەۋەۋ دەكەن ۋە خۇيشان دىزانن كە درۋىيە.

ئىنجا خوا دەفەرمۇي: ۋانىە كە ئەۋان بۇي دەچن ۋە دەيلىن، ھەر كەسىك ئەۋ عەھدۋ پەيمانەي كەداۋىتى بە خۋاى خۇي بىباتەسەرۋ لە خۋاى خۇي بىترسىت، ئەۋەيە مەرۋۋى راست ۋە دوست ۋە پەرىھىزكار ئەۋسا بە بىگومان اللە ىش مەرۋۋى پەرىھىزكارى خۇش دەۋىت. نەك مەرۋۋى خۇ

وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ الْيَتِيمَ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ مِنْ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُوَفِّيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّصُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لِلْمَلَائِكَةِ
وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾
فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

به زل زانو تاوانبارو بئ رهوستی وهک نهو دروژنانه.
ئینجا خوی گهوره باسی پهیمان شکینان و پاشگهز بوان
دهکات و دهفرموی:

﴿٧٧﴾ به بیگومان نهو که سانهی که نهو عهدهو پهیمانهی که
به خویان داوود و فرۆشن به بههرمهکی کهم. واته پهیمان و
نایینه کهی خوا له بهر شتیکی کهم و هکو مهقام و شوهرت و
پارهو خوشگوزمرانی دهگورنهوهو و ریبازو بهرنامهی جگه له
بهرنامهی خوا و مرددگرن نهوانه هیچ بهشیکی چاکیان نیه
له هیامهتداو خوی گهوره قسهیان له گهلدا ناکات و
به میهرمه بانیوه تهماشایان ناکات له روژی هیامهتداو
له تاوان پاکیان ناکاتهوهو بو نهوان ههیه سزایهکی
دردناک. به لئ نهوه پاشهروژو نایندهی چاومرئ کراوی
نهو که سانهیه که نایینی خودا به جئ دهیلن و دواي نهو
نهو دهکهن بو خاتری لوقمه نانیکی حهرام و تهرام. له
فرمودیه کهدا که ئیمامی بوخاری له عبدالله ی کورئ نهبی
نهو فاهو هیناویهتی دهلئیت: پیاویک له بازاردا ههندئ کهلو
پهل داناوو بو فروشتن و سویندی به خوا دهخوارد که
نهو مندهم پی داوه، که پیی نه دابوو، بو نهوهی بهو سوینده

پیاویکی موسلمان بخه له تینئیت، له بهر نهوه نهو نایهته
هاته خوارهوه.

ههروهها سهبارت بهو که سانهی که خوی گهوره له روژی
هیامهتدا قسهی خوشیان له گهل ناکات و تهماشایان ناکات و
له تاوان پاکیان ناکاتهوه نهو دوو فرمودیهی
پیغه مبهمران ﴿٧٨﴾ نهخه مه بیس چاوتان تا بیان ناسن و
خوتانیان ئی دوور بگرن.

١. له نهبو زهرهوه که دهلئیت پیغه مبهمری
خوادمه فرموی: ﴿ثَلَاثٌ لَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَبُو ذَرٍّ خَابُوا وَخَسِرُوا خَابُوا وَخَسِرُوا قَالَ
الْمُسْلِمُ إِزَارَةٌ وَالْمُنْفِقُ سَلْعَةٌ بِالْخَلِيفِ الْكَاذِبِ وَالْمَنَانُ غَطَاءٌ/
سلم/ پیغه مبهمری خوا ﴿٧٩﴾ فرموی: سیان ههن خودا قسهی
باشیان له گهلدا ناکات و له روژی هیامهتدا به سوژهوه
تهماشایان ناکات و پاکیان ناکاتهوه له تاوان، وه بو نهوان
ههیه سزایهکی زور به ئیش و نازار، جا پیغه مبهمری خوا
﴿٨٠﴾ نه مهی به سهردا خویندنهوه. جائه بوزهر سی جار وتی:
ره نهچر وو په شیمانن. کین نهوانه؟ فرموی: نهو که سهی
که کراسه کهی نه کشی به زهویداو نهو که سهی که سودی
کهل و پهله کهی به سویندی درؤ زیاد نهکات و نهو که سهی
که منهت دهخاته سه ریئ به خشارو {

٢. له نهبو هریرهوه دهلئیت: پیغه مبهمری خوا دهفرموی :
﴿ثَلَاثٌ لَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ رَجُلٌ عَلَىٰ فَضْلِ مَاءٍ بِالْقَلَاءِ يَمْتَنِعُهُ مِنَ ابْنِ
السَّبِيلِ وَرَجُلٌ بَائِعٌ رَجُلًا بِسَلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ فَخَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ
لَا خَدْعَهَا بِكَذًا وَكَذًا فَصَدَّقَهُ وَهُوَ عَلَىٰ غَيْرِ ذَٰلِكَ وَرَجُلٌ بَائِعٌ إِمَامًا
لَا يَبَايِعُهُ إِلَّا لِدُنْيَا فَإِنْ آغَطَاهُ مِنْهَا وَفَىٰ وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا لَمْ
يَفِ /سلم/ و غیره/ سیان ههن خودا قسهی باشیان له گهلدا
ناکات و له روژی هیامهتدا به سوژهوه تهماشایان ناکات و
پاکیان ناکاتهوه له تاوان وه بو نهوان ههیه سزایهکی زور
به ئیش و نازار یه که میان: پیاویکه که ناویکی زیاد له خوی
له لا هه بیئت و پیاویکی ریبوار که پیویستی بهو ناوه
هه بیئت و پیی نه دات. دووهه: پیاویکه پاش عهسر سویند
بخوات به خوا له سهر فروشتنی کهل و پهل که به نهو مندهی
کریوه و کابرا باومرئ پی بکات به لام قسه کهی راست نه بیئت.

له سدها دهشتاي ساماني جيهان له دست نيمه دايه که نيمه
له سدها پينجي جيهانين به گوږهري ناماريک که خويان
بلاوي ده که نه وه، دهی نايانه وان نيمه ده زينن يان به سهر
نيمه وه ده زين و دميان ناو ته ناوسکمان و چاويان کوږ
کردوين تاهيچ شتيک نه بينين و به هسه نارې واو روکesh
کوږچکهيان پر کردوين تاهيچ هسه يکي راست وروها
نه بيسين و خه فه يان کردوين که هاوارنه که ين و عه قتيان
کريوين تابه ساري نه وان هه لپه رين و نه وتي دشمن وهک
روبار به ين و کيمياي و ژاري سپيمان به هه ديه بوږنيرن!!
نهي موسلمان تاکه ي هه روايي هوش دمييت؟

۷۹ بوهيچ که سيک نيه که خوا کتيب و حوكم و
پيغه مبرايه تي پي داييت له پاشان به خه لک بلييت؛ ورن
به ندهي من بن، واته چوډ دگونجيت که سيک که خوا نه و
هه موو نيغمه ته ي پي داييت وهک عيسا که چي بلييت؛ ورن
جگه له خودابه ندهي من بن؟ به لام نه و پييان ده لتييت؛ خودا
بپه رستن و، داناو زاناو به هه وسه له بن به هوي نه وه وه که
نيوه خه لکي فيري کتيب ده که ن وه به هوي نه وه وه که
دهيخويننه وه واته؛ نه گهر ژير بن ده بي نه و فير کردن و
فير بونه وا له نيوه بکات که داناو زاناو به هه وسه له و خوا
ناس بن و نابي هيچ زانايه که له هيچ سهرده ميک بلييت
ورن بو لاي من پيوسته بلييت ورن بو لاي کتيبه که ي
خوا، وه کتيبي خوايان بو باس بکات و دوريان بخاته وه له
مروقه په رستي و بلييت؛ نه مهي ريگاي حه ق و راست.

۸۰ همرگيز نه و مروقه به نرخانه ي که کتيبيان بو
هاتبيت نايانوتوه ورن مه لائيکه و پيغه مبران بکه ن به
خوي خوتان، نايان ده ستورتان پي دده ن که کافر بن باش
نه وه ي که موسلمان بوون؟ شتي ناو ها بو نه و مروقه
به نرخانه ي نه گونجاوه جابه م شيويه بيرو باوهرې بت
په رستان و جووله که وه هه له ده وه شينيته وه، چونکه
يه که ميان به شيکيان فريشته گانيان دپه رست و جوله که
عوزمير و هه له کان عيسا.

۸۱ نه ي محمد ﷺ باس بکه بو نه وان کاتي که خوا
په يماني و مرگرت له هه مو پيغه مبران هه رچه ند که
هاتبيته لاتان کتيب و ژيري له پاشان پيغه مبريک بيته

سيهم: پياويکه هه ره له بهر ده سته که وتيکي دنيايي په يمان
بدات به پيشه واي موسلمانان جا نه گهر شتي پيدا
په يمانه که ي ببا ته سهر، وه نه گهر شتي پينه دا نه يبا ته
سهر. هه روه ها سه باره ت به دابه زيني نه م ريوايه ته ي
تريش هاتوه که ده لتييت؛ له نيوان نه سعه س ناويکي
سه حابه داو پياويکي جووله که دا له سهر زه وي
ده مه قاله يه که په يدا بوو کيشه که يان گهيانده پيغه مبر
ﷺ و هه رموي به نه سعه س: {أَلَمْ يَكُنْ لَكَ بَيْنَهُ فُتُورٌ لَّا يَقَالَ
لِلْيَهُودِيِّ أَخْلَفْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذْنٌ يُخْلِفُ فَيَذْهَبُ بِمَالِي
فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيلًا إِلَى آخِرِ الْآيَةِ / احمد والترمذي وصحه الايباني / نايان
شايه تته هه يه؟ وتم: نه خير. هه رموي: به جووه که سوږند
بخو، وتم: نه ي پيغه مبري خوا ﷺ نه گهر واييت نه و سوږند
ده خوات و ماله کم ده بات له و کاته دا نه م نايه ته ي سهر وه
دابه زي}

نينجا خوا سيغه تيکي تري نه هلي کتيب باس ده کات و
ده هه رموي:

۷۸ به بيشک که له ناو نه واندان کو مه ليک هه يه که
زمانيان لاده دن به هه نديک له و کتيبه ي که لايانه و
دهيگوږن و ماناي وا لي دده نه وه که هيچ کات ناگونجي
په يوه ندي به خوا وه هه بييت، تا نيوه وا هه ست بکه ن که
نه وه ش به شيکه له و کتيبه و هسه ي خودايه له حاليکدا
که نه وه هيچ په يوه ندي نيه به کتيبي خوا وه، وه ده لتيين:
نه وه له لايه ني خوا وه هاتوه له حاليکدا که نه وه له لايه ني
خودا وه نه هاتوه، و نه وان درو به ده مي خودا وه ده که ن و
خوشيان ده زانن که هسه گانيان درويه؟

نه مه سيغه تي کو مه ليکه له نه هلي کتيب که سل له هيچ
درويه که ناکه ن و چي بييت به دهمياندا بي ترسانه ده لتيين
جا که سيک که له خوا نه ترساو دروي به ده مي خودا وه
هه لپه ست و نه وه ي که ناروا بوو وتي، نايان نه وه له من و تو
ده ترسييت؟ نايان ده گونجيت که نه وه خيانه تمان له گه لدا
نه کات؟ نيمه نه وه نده ساده و خوش باوهرين خومان دده دين
به ده ست نه وانه وه و ده لتيين نه وان نيمه ده زينن و
کو مه که مان پي ده که ن و دلسوزمانن؟! نه مه له حاليکدا يه که

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ
مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ نُقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كَفَارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةٌ إِلَّا أَرْضٌ ذَهَبًا وَلَوْ
اُفْتَنَى بِهِ ﴿٩١﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٢﴾

لاتان که دان بنیت بهودی که لای نیوهمه دایه و به راستی
بزانیت دهی نیوهمه ایمانی پی بهینن و دهی یارمه تی بدن،
نینجاخوا فهرموی: نایا نیوهمه ایمانان داو نهم باره
گرانه تان و مرگرت؟ وتیان: به لئ نیمه ایمانمان دا خوی
گهورهش فهرموی: نهوسا هموتان شایهت بن و منیش له
گهل نیوهدا لهو شایهتانهین. به لئ بهم شیوهیه خوی زاناو
دانا بهیمانی له تهواوی پیغه مبهران و مرگرتوه که دهی
باوهر بهینن به پیغه مبهری پاش خویان نه گهر هاتو
یارمه تیشی بدات نهمهش نهوهده گهیه نی که یه کهم: واته
همو پیغه مبهران له لایه یه که کهسه وه هاتوون که
خوایه. دووهم: پیغه مبهران له بناغهی ناییندا همویان
خاوهنی یه که بهرنامه و ریبازن و هیچ جیاوازیان نیه واته
له مهسهله ی تهوحدی خواداو قیامتو باوهر به
فریشته و کتیب و پیغه مبهران یه کن و هیچ جیاوازیه کیان
نه بووه. ناشکرایه پیغه مبهران که ناخهرین پیغه مبهره
نه گهر تهواوی پیغه مبهران له سهردهمی هاتنی نهودا
له ژاندا بونایه دهوایه باوهریان پی بهینایه و یارمه تیان
بدایه، چونکه به همویان و تراوه دهی ایمانی پی بهینن و
یارمه تی بدن و دکو عه لی و عه بدولای کوری عه باس ده لئین

(خوا هیچ پیغه مبهریکی رهوانه نه کردوه مه گهر لهو
بهیمانی و مرگرتی که نه گهر خودا محمدی ﷺ ناردو نیوهمه
له ژاندا بوون دهی باوهری پی بکه ن و یارمه تی بدن، وه
خودا فهرمانیشی پی داوه که فهرمان به گه له کهیشی
بکات و بهیمانان لی و مرگرتی که نه گهر محمد هاتو نیوهمه
زیندو یون باوهری پی بکه ن و یارمه تی بدن) تهفسری
تهمیری. عه بدولای کوری سابت ده لئیت: عومهر هات بو لای
پیغه مبهر ﷺ و وتی: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ من به لای
برادریمی بهنی قورمیزم دا رویشتم چند شتیکی پر
مانای له تهورات بو نویسمه وه نایا پشانت نهدهم؟
عه بدولای ده لئیت: رنگی دهم و چاوی پیغه مبهر ﷺ گورا،
عه بدولای ده لئیت: وتم به عومهر مه گهر تو روخساری
پیغه مبهر ﷺ نابینی؟ عومهر گورج وتی: رازین که خوا
پهر و مردگارمان بیت و نیسلام دینمان بیت و محمد
پیغه مبهران بیت. عه بدولای ده لئیت: روخساری پیغه مبهر
نهو ناره حه تیه ی له سهر لاجو جا فهرموی: (وَالَّذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَصْبَحَ فِيكُمْ مُوسَى ثُمَّ اتَّبَعْتُمُوهُ وَتَرَكْتُمُونِي
أَضَلَّكُمْ إِنَّكُمْ حَطَّيْ مِنَ الْأُمَمِ وَأَنَا حَطَّكُمُ مِنَ النَّبِيِّينَ / احمد

رحمه الالبانی / سویند بهو کهسه ی که گیانی منی به دهسته
نه گهر موسا نیستا له ناو نیوهدا بیت و له پاشان نیوهمه دوا
نمو بکه ون و واز له من بهینن، گومرا بوون چونکه نیوهمه
بهشی منن له گهلان و منیش بهشی نیوهمه له پیغه مبهران
جا کاتی پیغه مبهران بویان رهوا نه بیت ریگای خویان
بگرن و واز له ریگای پیغه مبهر بهینن نهی چون رهوایه که
نیهمه پهیرهوی خهلکی ناسایی بکهین و ریبازه مگانیان
هه لبریزین و واز له ریبازی پیغه مبهر ﷺ بهینن؟ جاپاش
نهو بهیمانه ده فهرموی:

﴿٨٢﴾ نهوسا ههر کهسیک پاش نهودی که نهم هموو
راستیانه ی بو درکهوت، نه گهر بیت و پشتی تی بکات دهی
نیتر نهوانه فاسقن و له نایینی نیسلام دهرده چن و کافر
دهبن.

﴿٨٣﴾ دهی نایا نیوهمه جگه له نایینی خواتان دهویتی؟ له حالیکدا
نهودی که له ناسمانه کان و زهوی دایه همویان ته سلیم و
گهردن که چی نهوون نیتر پییان خوش بیت یان پییان

راست و دروست و نابى پەيرەۋى شتىكى تر بىكرىت و هيچ
بەرنامە يەكى تر بە راست بزانرىت بۆيە دەفەرمۇئ:

۸۵) ۋە ھەر كەسىك رىبازىك بىجگە لە رىبازى ئىسلام
ھەلبىررىت ئەوسا با بزانرىت ھەرگىز لىي وىرناگىرىت و
ئەو لە رۆزى قىيامەتدا لە رىزى زىان لىكەتوانە. دەى بە
ناو مۇسلمان ئىتر چۆن دەتوانىت رىبازىك بىجگە لە
رىبازى خودا وىرگىرىت و خۆىشت بە مۇسلمان بزانرىت؟
ئەمەفەرمۇدەى پەرورەدگار تە ژىرىبە و ورد بەرەو، بۆ
ژيانىكى كورتى دنيايى خۆت شەرمەزارى خوا مەكە، كە
رۆىشتىت گەرەنەوئەت نىە.

۸۶) گەلىك پاش ئەوۋى كە ئىمانىيان ھىناۋە وشاپەتيان
داۋە كە پىغەمبەر راستە و نىشانە گەلى ئاشكراۋدلىيا
كەريان ھاتەوئەتەلاۋ لە پاشان پاشگەز بىنەوۋە خۋاى گەورە
چۆن تازەرىنمايىيان دەكات و ھىدايەتيان دەدات؟ لە راستىدا
ئەوانە(المرتدون) ستەمكارن و خوداش گەلى ستەمكار
رىنمايى ناكات و نايگەيەنىت بە خۆشەختى. جاخۋاى
گەورە باسى سزى دوا رۆزى ئەو ھەلگەرەوانە دەكات و
دەفەرمۇئ:

۸۷) ئەمانە پاداشەكەيان ئەمەيە كە نەفرىنى خۋاۋ
فرىشتەكان و ھەموو خەلىكان لە سەرە.

۸۸) بۆ ھەمىشە تىيدا دەمىننەوۋە ھەرگىز سزايان لە سەر
سوك ناكىرىت و ئەوان مۆلەتتىش نادىر و دەبى زوۋ بە زوۋ
بخرىنە ناو ئىش و ئازارەو.

۸۹) مەگەر ئەو كەسانەى كە لە دنيايدا لە ھەلەى خۇيان
پەشيمان بىنەوۋە پاش ئەو كارە ناپەسەندەيان دان بە
ھەلەى خۇيان دا بىن و ئىشى چاك بىكەن، ئەوۋە ئىتر بە
بىگومان كە اللە لىبوردەو مېھرىبانە بەرامبەر بەو
كەسانەى كە ئاۋەھا تاوان دەكەن و لە پاشان پەشيمان
دەبىنەوۋە. ئەمە گەورەترىن نىشانەى لوتفى خۋايە
بەرامبەر بە مۇۋفەكان و ھىچ خاۋەن دەسەلاتىك ئاۋا
تاۋانبارىكى بى شەرم و سەركەش نابەخشىت ئەم جۆرە
بەخشىنە تەنھا لە سۆزۈ گەورەو ھەمە لايەنەكەى اللە

ناخۆش بىت و بۆ لاي ئەو دەبىرنەوۋە بۆ پاداشت و بۆ سزا.
بزانن لە راستى دا ئەوۋى كە لە ئاسمانان و زەۋى دا ھەيە
ھەمۋى گەردن كەچى خۋايە تەننەت مۇۋ و جىنۇكەيش.
بۆ نمونە: كابرەيەكى كافر چۆن دروست بوۋە نەى تۋانىۋە
خۆى بگۆرىت كەى دروست بوۋە كەى دەمىرىت و چۆن
ھەناسەى دىت و دەچىت، رەش بىت يان سې، بەرز بىت
يان نزم، جوان بىت يان ناشىرىن...و.. ھتە. ھىچ كامىانى
بە دەست خۆى نىە ھەمۋى لە ژىر ھانۇنىكەيەكە خودا
بۆى دانائە. تەنھا خوا كىرەۋىەتى بە سەر پىشك لە بەشىكى
كەم دا كەھەلبىزاردنى چاك يان خراب و ھەنگاۋبۇنانى،
جالە سەر ئەو بەشە كەمە بەھەشت يان دۆزەخى پى
دەدرىت واتە مۇسلمان بە دل و بە لەش تەسلىمى خۋايە
بەلام كافر دلەكەى سەرگەشە ئەۋىش بە فەرمانى اللە كە
ھەر لەسەرەتائەۋ بىرپارى داۋە كە مۇۋ لەو بەشەدا
سەرپىشك بىت، ئىتر ھەمۋىشتەكانى تىرى لەشى تەسلىمى
خۋايدەو تۋاناي ھىچ گۆرانكارىەكى نىە. ئىنجا خۋاى
بالادەست بەرەو ئايىن بانگمان دەكات و دەفەرمۇئ:

۹۰) ئەى محمد ﷺ بلى: ئىمە ئىمانمان ھەيە بە خۋاۋ بە
ئەۋى كە رەۋانە كراۋە بۆسەر ئىمەو سەر ئىبراھىم و
ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و نەسبات و ئەۋى كە
دراۋەبە موساۋ عىساۋ تەۋاۋى پىغەمبەرانى تر ھەمۋى
لەلەيەن پەرورەدگارى خۇيانەۋە بوۋە كە ئىمە لە نىۋانى
ئەو پىغەمبەرانە دا ھىچ جىۋاۋازىەك دانانىين و ئىمە ھەر
بۆ ئەو گەردن كەچىن. ھەمان نايەت لە سورەتى بەقەرەدا
ھەبو لە گەل كەمى جىۋاۋازىدا، لەۋى فەرمان درا
كەھەمومان بلىين، لىرەدا بە پىغەمبەر دەفەرمۇئ بلى:
چۈنكە پىغەمبەرمەن ﷺ قسە دەكات لە گەل وەفەدەكەى
نەجەرەن داۋ خۋايدەو دەفەرمۇئ: ئەى محمد ﷺ تۆ بلى.
لىرەدا فەرمۇى (وَالنَّبِيُّونَ) آل عمران: ۸۴، لەۋى
فەرمۇى: (وَمَا أَوْفَى النَّبِيُّونَ) البقرة: ۱۳۶ لىرە دەگونجىت
ھەر بە ھەمان ماناي ئەۋى بىت، ۋە دەشگونجىت
بگەرپتەۋە سەر وشەى اللە واتە باۋەرمەن ھەيە بە تەۋاۋى
پىغەمبەران، ھەر خۋايش زانايە. بەلى ئەۋەيە رىبازى

لَنْ نَنالُوا الْاٰلِهَ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا رَحِمْنَا بِكُمْ وَمَا نُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَلًا لِّنَبِيِّ
اِسْرَءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ قُلْ قَاتِلُوا بِالْاَنْفُسِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ
﴿١٣﴾ فَمَنْ اَفْرَضَىٰ عَلٰى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿١٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاَتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٥﴾ اِنْ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ فِيْهِ اٰيٰتٌ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ
اِبْرٰهِيْمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
مَنْ اَسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللَّهَ عَنِّيْ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ
﴿١٧﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِدٌ
عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ
سَبِيْلِ اللَّهِ مَنْ اٰمَنَ تَبِعُوْهَا وَعَوَّجُوْا اَنْتُمْ شٰهِدٰٓءُ وَمَا اللَّهُ
بِغَفِيْلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ طٰطِيعُوْا
رَبَّكُمْ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰوَلُوْا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كُفْرِيْنَ ﴿٢٠﴾

دەودەشیتەو، «يَا رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَبْغِي لَجَلَالِ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ
سُلْطَانِكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ».

﴿١٠﴾ بە بیگومان ئەوانەى كە كافەر بوون لە پاش باوەڕ
هێنانیان و روژ لە دواى روژ درێژه دەدەن بە كوفەرەكەیان
تا نزىكى مەرگ دەبنەو ئەوانەهەرگیزتەوبەیان ئى
وەرناگیریت و ئەوانە كەسانىكە كە گومرا بوون و حەققیان
ئى ون بوە. واتە ئەوانە كە هەر سور بوون لە سەر كوفرو
بى باوەرى ئەگەر جار جارێش تەوبەیان بە دەمدا بێت یان
لە كاتى سەرمەرگدا كە جیگای خوێان بۆ دەردەكەوێت و
تەوبە دەكەن ئەو دوو شیوێ تەوبە كردنە لای خودا
وەرناگیریت، چونكە تەوبە كاتى وەردەگیریت كە گیان
نەگات بەو جیگایەو بە دل كابرا لە تاوانەكانى پەشیمان
ببیتەووە بریار بدات كە جارێكى تر ناگەریتەووە بۆ ئەو
تاوانانە، وەئەمە هەرپەشە یەكی گەورەشى تێدايە لە
پاشگەز بوان.

﴿١١﴾ ئینجا دەفەرموى: بەبیگومان ئەوانەى كە كافەرن و بە
كافرى دەمرن ئەوسا ئیتر ئەو كافرانە پەر بە پەرى زەوى
هەموى زێر بێت و مولكى ئەوان بێت و بیدەن لە باتى

ئەوێ كە لە عەزایی خودا رزگارێان بێت هەرگیز ئێیان وەر
ناگیریت و بۆ ئەوانە هەبە سزایەكی دەردناك و هیچ
یارمەتى دەریكیان نیەكە كۆمەكیان پێ بكات و نەخەرنە
ناو ئەوسزا سەختەو. هەرەك لە بارەى عەبدولای كورێ
جەدعانەووە كە میوانداری خەلكى دەكردو بەند كراوى
نازاد دەكردو نان دەر بوو پەرسیار كرا لە پیغەمبەرمان ﷺ
ئایا سودى بۆى دەبیت؟ فەرموى: «لَا يَنْفَعُهُ، إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا
رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ / سەلم، احمد / نەخیر سودى
بۆى نابیت چونكە ئەو روژى لە روژان نەبووتە: ئەى
پەروردگارم خۆشە لە تاوانەكانم لە روژى قیامەتدا) وە
هەر لەم بارەىووە پیغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: «يُقَالُ لِلرَّجُلِ
مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ
شَيْءٍ أَكُنْتَ مُفْتَدِيًا بِهِ قَالَ فَيَقُولُ نَعَمْ قَالَ فَيَقُولُ قَدْ أَرَدْتُ
مِنْكَ أَهْوَنَ مِنْ ذَلِكَ قَدْ أَخَذْتُ عَلَيْكَ فِي ظَهْرِ آدَمَ أَنْ لَا تُشْرِكَ
بِي شَيْئًا فَأَبَيْتَ إِلَّا أَنْ تُشْرِكَ بِي / مەفق، عەب / بە یەكێك لە
ئەهلى ناگر لە روژى قیامەتدا دەوتریت، ئایا ئەگەر ئەوێ
لە سەر زەمىدايە هەموى مولكى تۆ بوایە دمت دا بۆ ئەوێ
لەم سزایە رزگار ببیت؟ ئەویش دەلێت: بەئى. خوا
دەفەرموى: بە راستى من شتىكى كەمتر لەوێم لە تۆ
دەویست بە راستى تۆ لە پەشتى ئادەمى باوكتا بویت من
بەئێنم لێت وەرگرت كە هیچ هاوێلم بۆ دانەنیت، جا تۆ
ئەمەت نەكردو هاوێلت بۆ دانام} لە رىوايەتێكى تردا
دەفەرموى: «فَقَرِدُ إِلَى النَّارِ / جا ئەو كەبەرێ دەگیرنەووە بۆ
ناو ناگر} ئینجا باسى خاوەن باوەڕان دەكات و دەفەرموى:

﴿١٢﴾ ناگەن بە پەلەى بەرز لە چاكەو چاكەكاریدا تا
نەبەخشن لەو شتانەى كە خۆشتان دەوێت، وە هەر شتىك
بەخشن خودا پێى دەزانیت پاداشى دەداتەووەو هیچ
شتىكى لەلا ون نابیت. راستە مروڤى موسلمان هەر شتىك
بدات لە رێگەى خودا چاكە، بەلام ناگات بەو پەلە بەرزە
هەتا شتە خۆشەوێست و چاكەكانى نەبەخشیت، جا كە ئەم
نايەتە هاتە خوارووە ئەو تەلحە یەكێك بوو لە یارمەتى
دەرمكان و دەولەمەند بوو خۆشەوێستى مالى بیریك بوو
بە ناو (بەيروحانە) لە بەردەم قەبیلەى مزگەوتەووە بوو
شوێنىكى خۆش بوو پیغەمبەرى خوا ﷺ هەمیشە دەچوو

لهو بيره ناوى دهخواردو هو نيسراحتى دمکرد وتى: نهى
پيغمهبرى خوا من هيچ مالئكم لهو بيره له لا
خوشهويستر نيه. خواى گهورهش دمهزموى: همتا لهو
مالهى كه خوتان خوشستان دهويت نه بهخشن نابن به چاكه
كارى پله بهرز من وا نهو مالهم بهخسى له ريگهى خودا.
پيغمهبرى خواش فهرموى: {بَخْ ذَلِكَ مَالٌ رَابِعٌ ذَلِكَ مَالٌ
رَابِعٌ وَقَدْ سَمِعْتُ مَا قُلْتُ وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ
فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ أَفْعَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ
وَبَنِي عَمِّهِ / البخارى/ ناى چهند جوانه، نهوهمالئكى چاك و به
قازانچو به سوده، نهوهمالئكى چاك و به قازانچو به سوده،
بهراستى قسهكهتم بيست بهلام من پيغم خوشه له ناو
خزمهكانى خوتدا بيت، نينجا نهبوو تهلههش وتى:
وادهكم نهى پيغمهبرى خوا جا نهبو تهلهه نامؤزاو
خزمهكانى خوى بانگ كردو دابهشى كرد به سهرياندا
بهئى نهوان ناوهها نيشيان به قورنان دهكرد بويه به
ماويهكى زور كهه نهو نايانهيان سهقام گير كردو سهري
خوانهناسى و ستمكارانيان نهوى كرد، بهلام به داخهوه
نيمه رؤزانه دميان نايهتو فهرموده دهبيسين وهك نهوى
له گهل نيئمهى نهبيت وايه، موسلمانان وريا ببنهوه بهياني
حيسابه! نينجا عومهر خوالئى رازى بيت كاتى كه نهو
نايهته دابهزى وتى: من تهنها شتيك كه زورخوشهويستره لام
نهو بهشهيه كه له خهبيهردا بهرم كهوتوه، واته نهوهويت
داينيم له ريگهى خودا، چونكه خوا دمهزموى: تاكو
نهوى كه بو خوتان بيتان خوشه نهى بهخشن ناگهن به
پلهى بهرزى چاكه. وتى چى بكهه؟ پيغمهمبر ﷺ
فهرموى: {فَأَخْبَسَ أَصْلَهَا وَسَبَّلَ الثَّمَرَةَ/الناسي وصحه الاباني/
نهسلى مالكه دابنى و بهروبوومهكهى بكه بهخير باخهك
بيخوات} كه نهمهه بيتى دهوتريت وهقف. نينجا باسى بهنى
نيسرائيلى دمكات چونكه كومهلى قهشهكان و جودهكان زور
هاتو چوى پيغمهبريان ﷺ دهكرد به تايبهت جودهكان
جاريك هاتنو وتيان: چهند شتيك ههيه نهگهر خهبرى
نهو شتانهمان پى بدهيت نيئمه نيتر باوهر دهكهين به تو.
يهكيك لهوانه نهويه كه يهعقوب كاتى خوى چ شتيكى له
خوى حهرام كردهه؟ جا پيغمهمبريش ﷺ بهئينى لى
مهرگرتن كه نهگهر جوابم دانهوه دهبى نيئوه باوهرم پى

بکەن، وتیان: بەئێن بێت. جانەوان چوار ستیان داوا کرد
پێغەمبەریش ﷺ ھەر چوار شتەکەی ئێوانی وەلام دایەو
سەتا کو سێ ھەمیان ھەر وتیان: راستە. چوارەم پرسیار
وتیان: لەفریشتەکان کێ دۆستە؟ وتی: جبرائیل وەحیم بو
دێت و ھەر جبرائیلیش بوە کەوەحی ھیناوە بو ھەمو
پێغەمبەران لەوانەش موسا، وتیان: لێردا لە تۆ جیا
دەبینەو ئەگەر کەسێکی تر وەحی بو تۆ بەینایە ئێمە
قەبوڵمان بوو بەلام مادام جبرائیلە، جبرائیل دوژمنی ئێمە
بوو ھەمو سزایەکی ئێمە لە لایەن ئێوەوە بۆمان ھاتوو.
نەو بوو کە خواى گەورەلە سورمى بەقەرەدا وەلامى
دانەووە قەرموى ھەر کەسێ دوژمنى جبرائیلە ھەرچى
دەکات بابىکات ھەرئەو دیت بو لای تۆ ناسگۆریت لە بەر
خاترى ئێوان، لێردەش باسى ئێو شتانە دەکات کە زوو
قەدەغە بوون و دەقەرەوى:

هه مو خواردنێك حه لاله بۆ كوێانی ئیسرائیل بێجگه
لهوێ كه یه عقوب حه رامی كردوه له سه ر نه فسی خۆی
(ئیسرائیل واته یه عقوب عليه السلام) گوايه یه عقوب تووشی
نه خۆشیهك بووه له پاشان داوای كردوه له خوا ئه گه ر
شیفای بۆ بێت خۆشه و یسترین ته عام و شه راب به لایه وه كه
بریتیه له شیرو گۆشتی وشتر ئه وانه هه یج کامیان نه خوات
ئیه تر كه شیفای بۆ هاتوه نه ی خواردوون ئه مه ش له بێش
ئه وه دا بوه كه ته ورات دا به زیت. بلی: ئه گه ر له مه دا
ره خنه تان هه یه و وا ده زانن وا نیه جاته ورات بێنن و
بیه وێننه وه ئه گه ر ئیه و راست ده که ن و قسه ی من به راست
نازانن. ده ی ئه گه ر ئه شه زانن قسه ی من راسته و هه ر به
ئاره وێ نه فسی خۆتان ده زایه تیم ده که ن زۆر جاک بزانن.

هەر كەسێك درۆ بە دەم خوداوە هەلبەستێت پاش
ئەوێ كە راستی بۆ رۆشن بویەو ئەوسا ئەوانە
ستەمكارن.

 ئەي محمد ﷺ : بلى: خوا راستى فەرمودە لەو ھەوال و
 دەنگو باسانەي کە لە قورئاندا ھاتو دەي پەيڕموي نايني
 ئيبراھيم بن کە ئەو ئيبراھيمە لای دابوو لە ھەمو بەتال و
 نارەواييەک بەرھەو نايني خوا، ئيبراھيم يەکتا پەرەستێکی
 راست و دروستەو ئيبراھيم لە موشريکان نيە. بەم شێوھە

قورئان رۇشنى كردهوه كه ئىبراهيم يەكتا پەرەستىكى راستەقىنە بوەو رىبازەكەى پاك و خاوينەو ئەم پىغەمبەرەش ﷺ بە ھەمان رىگاۋ رىچە دا دەجىت. ﴿حَنِيفًا﴾ بە ماناى لادانە لە ھەمو بەتالى وناپەوايىبەكە بۆ رىگاى راست. ئىنجا دەفەرموئ:

﴿١٦﴾ بە بىگومان يەكەم مائىك كە دانرا وە بۆھەمو خەلك كە وەكو يەك تىيدا شەرىك بن و بتوانن بى ترس بەندايەتى تىدا بکەن ئەومالەيە كە لە مەكە دايەو برىتيە لە كەعبە. دەى ئەگەر جولهكەو فەلە راست دەكەن خوا پەرست بۆ ناچن بۆ حەج و عومرەو تەوافى ئەو مالەى كە ئىبراهيم سەرلە نوئ بە فەرمانى خوا دروستى كردوہ كە جىگايەكى موبارەكەو رى پيشاندەرە بۆ عالەم. وشەى ﴿بَكَّةَ﴾ ھەندىك دەلئىن: ھەر ناوى مەكەيە، وە ھەندىكى تر دەلئىن: ﴿بَكَّةَ﴾ بە خودى كەعبە دەلئىن و بە دەورو بەرەكەى دەوترىت مەكە، بەلام دروستىن قسە يە كەميانە. بەلئ ئەو شوئە مەرکەزى ھەمو پىغەمبەران بوە بە تايبەتى ئىبراهيم و ئەو پىغەمبەرەنەش كەلە نەوہى ئەون و دەحىش بۆ پىغەمبەران دووبارە لەوئو دەستى پى كردووہ كەوا بوو جىگاي رىنمايى ھەموو خەلكە تا قىامەت.

﴿١٧﴾ لەو شوئەدا چەندىن نىشانەى ئاشكرا و شوئىن وەستانى ئىبراهيمى تىدايەو ھەركەسىك بچىتەناويەوہ بىترسەو ھەركەسىك تواناى رىگاى ھەبىت پىويستە كەحەج بكات و ئەومالە پىروژە لەنزيكەوہ ببىنىت و ھەركەسىكىش كافرو سىلەو نەك نەناس بىت ئەوسا بەبىشك الله بىننازە لەھەموخەلك. جا لەونىشانە ئاشكرانە ئاوى زەمزم و سەفاو مەروا. ئاوى زەمزم تاهانە ئاويكە كەمروؤ بە بى خواردن پىي دەژىت و سالانە لە كاتى حەجدا بەمليونە بۆشكە ئاوى لى دەردەھىنرىت و ھىچ كەمناكاتەوہو لەپاش نەمانى حەجىش ھىچ زىدانكات؟! سەفاو مەروا جىگاي ھات و چۆ كەردنى ئەو نافرەتەيە كاتىك كە ئاومىد بوو لە ھەمو شتىك لەوئدا ھات و چۆى دەكرد تاكو بزائىت جىگاي ئومىدىك نابىنىتەوہ كاتىك كە

ئاومىد بوو لە ھەموى خواى گەورە ئەو ئاودى زەمزمەى پىدا ئەمانە ھەموى نىشانەى ئاشكران لە سەر ھىزو دەسلەلاتى خوا وە ھەروەھا مەقامى ئىبراهيم كاتىك كە دىوارەكەى بەرز كردهوہ بەردىكىان لە ژىر پىيدا دانا تاكو بەرز ببەوہ بۆ دانانى دىوارەكەو جىگاي پىي ئىبراهيم لەسەر ئەوبەردە كەوتوہ ھەتا ئەم دوايىش ھەر ماوہ ئىتر ئەومندە دەستى لى دراوہ ئىستا ساف بوە.

جا ئەو پىيە چۆن لە سەر ئەو بەردە رەقە كارى كردوہ ئەگەر ھىزو دەسلەلاتى خوا نەبىت؟ دەى ئەم مالە بۆجارى دوھەم ئىبراهيم دروستى كردوہ ھەموشيان دەلئىن ئىمە لە سەر ئايىنى ئىبراهيمىن كەجى دژايەتى جىگاۋ رىگاى ئەو پىغەمبەرە بەرپىزە دەكەن؟! بە راستى پەپرەوانى راستەقىنەى ئەم سەردەمەى ئىبراهيم ﷺ، محمد ﷺ و ياوەر و پەپرەوانىەتى و ھەر ئەوانى راست دەكەن لە گەل ئىبراهيم دا، ئەومتە سالانە بە مليونە پەپرەوى ئەو پىغەمبەرە حەج و عومرەو تەوافى ئەو جىگا پىروژە دەكەن، لىرەدا ھەندىك وتويانە ﴿الناس﴾ وشەيەكى گشتىە تايبەت دەكرىت بە موسلمانانەوہ، بەلام من واى بۆ دەچم كە بە گشتى خۆى دەمىنىتەوہ چاكترە، چونكە پاش ھاتنى ئىبراهيم و دروست بوونى كەعبە ھەمو ئىنسانەكان پىويستە لەسەريان كە بچن بۆ حەج و عومرەو موسلمان ببن، كەوابو كابراى كافرىش پىسارى حەجى لى دەكرىت ھەروەكو چۆن پىسارى نوپىزى لى دەكرىت، ئاشكرايە مەرجى قەبول بوونى حەج و ھەر بەندايەتيەكى تر بەسراوہ بە بوونى ئيمانەوہ بە خواو بە پىغەمبەران و بەروژى قىامەت. واتە دەبى ھەمو كەس ئيمان بەبىت و حەج بكات ئەگىنا تاوانبارە مەگەر تواناى حەجى نەبىت. لىرەدا وشەى ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ دەگونجىت بەماناى كوفر نەبىت، واتە داپۆشىنى راستى، وە دەشگونجىت ھەر بە ماناى كافىر بوون بىت بە تايبەتى سەبارەت بەو كەسانەى كە باودەريان بە حەج نەبىت. ئىنجا دەفەرموئ:

﴿١٨﴾ ئەى محمد ﷺ بلى بە ئەھلى كىتب بۆجى بى باودەن بە نىشانەكانى خوا؟ خۆ بە راستى خوا شايتە لە سەر ئەو كردهوانەى كە ئىوہ دەيكەن وناگاي لىتانه؟!

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَسَوْفَ يَنْصَرُّكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وَجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

کهی دیت و هرکات لهوانهیه یهخه مان بگریت هیچ کاتیک بی ناگانه بین لیی نهو دک لهوکاته دا بهرین و رهنجه رپوبین.

دست بگرن به نایینی خوا وه که نایینی نیسلامه و بهش بهش مهبین، دست گرتن به نایینی خواوه گوریسیکه و هرگیز نابچریت له راستی دا هر نه مه بهسه بۆ نهو دی موسلمانان یه کدهست و یهک پارچه بن، چونکه دینه کهی خودا یه کهو نابی به دوو، بهلام بۆ زیاتر به هیز کردنی نهو مانایه وشه (وَلَا تَفَرَّقُوا) ی هینا به دوا دا واته نه کهن بهش بهش بین. جا کهوا بوو بهش بهش بون و دهسته دهسته یی و حزب حزبانه له نیسلامدا نیه نهو کهسانه ی که نهو جوړه نیشانه ده کهن و به شتیکی رهوای دوزان به راستی به ریگای ههله دا دهرؤن و نیسلام دوره لهوانه وه، چونکه خوا دهفه رموی: هه موتان دست بگرن به دینه کهی خواوه و بهش بهش نه بین و بیر بکه نه وه لهو نیعمه ته گه وره ی خوا که ده میک بو نیوه دوزمنی یه کتر بوون جاخوا به یومندی و موحبه تی دروست کرد له ناو دله کانتان دا نینجا نیوه ییش به هو ی نهو نیعمه ته ی خوداوه بوون به برای یه کتر، وه نیوه به راستی له لیواری بیریکی ناگر دا

١٠١ بیان بل: نهی نه هلی کتیب بۆ نیوه نهوانه ی که باوه رپان هیناوه لایانده دن له ریگای خودا که ده تانه وئ ریگای خودا به ناشرینی پیشان بدن له گهل نهو هشا که خوتان شایه تن له سهر حهق و راستی نهو نایینه ی که محمد ﷺ هیناویه تی؟ وه خوا بی ناگا نیه له وهی که نیوه ده کهن.

١٠٢ نینجا به نیمانداران دهفه رموی: نهی خاومن باوه رپان نه گهر نیوه به پیره و ی کۆمه لیک بکه ن لهوانه ی کهوا نه هلی کتیب نهوانه دلسوز نین بۆ نیوه و هرگیز ریگای باستان پیشان نادن به لگو به پیچه وانوه نهوان ده یانه ویت پاش موسلمان بونتان له نایینتان هه لگه رپننه وه و کافرتان بکه ن. نا بهم شیوه جوانه خوا نه هلی کتیب مان پی دناسیتیت و دلپسی نهوانمان بۆ رون ده کاته وه نیتر بۆ ده بی نیمه نهومنده گیل و گه مژمبین که چاوه رپی خیرۆ چاکه لهوان بکه یین و به دوستیان بزانیین؟ نهی موسلمان خوت مه خه له تینه و خوا نه ناسان هرگیز تو یان خو ش ناوی و حمز به خو شی و به خته و هری تۆ نا کهن و خوت شهرمه نده ی خودا و بهنده شایسته کانی خوا مه که و دنیا خو شیه کی که مه و دوا هاته و.

١٠٣ نهی نیمانداران نیوه چۆن ده بی بی باوه ر بین له گهل نهو هشا که نیشانه کانی خوا ده خو یندریته وه به سه رتاندوا له ناو نیوه دایه پیغه مبه ره که ی؟! وه هر که سیک که ده ست بگریت به نایینه که ی خواوه بی گومان نهو که سه هیدایه ت دراوه بۆ سهر ریگای راست. مانای وایه هر که سیک دهستی نه گرت به نایینه که ی خوداوه نه وه له گومراهی و به دبه ختی و سهر لی شیواوی دایه، به لی کاتی دایه زینی نه م قورئانه پیغه مبه ر ﷺ خو ی له ناو نهواندا بو به لام نیستا قورئانه که ی و هه رموده کانی لای نیمه حازرن و ههروه کو ته شریفی لی ره بیت وایه. دوو باره دهفه رموی:

١٠٤ نهی نیمانداران هه رجۆنیک شیواو و پیویسته ناوا له خوا بترسن و هر به موسلمانیش بهرمن. واته پیویسته بهرده و امبین له سه رنایین چونکه نازانیین مه رگ

بون و نزيك بو بكهونه خواروه بو ناوى نهوسا به راستى خوا ئيوه رزگار كرد لىي دهى كه وابوو شوكر و يادى نهو نيعمهتهى خوا بكن و زياتر سورترو بهردهوامتر بن له سهر بهندايتى و برايهتى. جا دمه رموى: هر ناوها خوا نيشانهكانى خوى بو ئيوه روشن دمكاتهوه بهلكو ئيوهش ريگاي هيدايت بگرن و خوتان به نارم زوى خوتان نهو ريبازه به نرخه ههلبزين.

١٠٤) جا له ناو نهو كومهله موسلماناندا كه دست دهگرن به نايهكهى خوداوه پيوسته كومهلىكى تايبهتيش له ناو نهوانه ههبيت نهك حيزبىكى تايبهتى كه پاراستنى بهرزه موندى تهسكى حيزبهكهى به لاوه پيروز تربيت له پاراستنى موسلمانان واته هيزيك كه دلى موسلمانان بيت و پاسهوانى نهوان بكن له ههمو بواريكى نابين داو خهلكى بانگ بكن بو ئيسلام، كه ئيسلام ههموى خير و تاكه ئيشيكى تيدا نيه كه خير نهبيت و فرمان بكن به چاكه و بهرگري بكن له خراپه، وه به راستى نائهوانه رزگارن به پيچه وانهوه نهگه و نهكرا موسلمانان شهرمه ندهو سهر شوپر دهن و هك نه مپو.

دياره فرمان به چاكه و بهرگري له خراپه به بى هيزو دسهلات نابيت واته دهبي موسلمانان حكومهت يكي ئيسلامى و ايان ههبيت كه نه سى خاله به بى ترس نه نجام بدات، نهگه ناوا دسهلاتيك نهبيت به بىگومان ههمو موسلمانان گونا هبارن و پيوسته له سهر يان كه ههولئ بهيدا كردنى نهوه هيزو دسهلاته بدن و هك له م بناغه شهرعيه دا دهليت: (مَا لَا يَتَمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِفُهُ وَاجِب) واته هر شت يك واجب يك تهواو نهبيت به بى نهو، نهوه نهو شتهش خويشى واجبه و دهبي نه نجام بدرت. دهى نهگه نهه نهركه گرنگه ئيسلامان نه نجام دا نهوه ئير سهر فهرزو بهخته موى ههردوو دنياين و هك فهرموى: (وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ) جاريكى تر خواى گهوره دمه رموى:

١٠٥) ئيوه و هك نهو كه سانه مهن كه بهش بهش بوون له پاش نهوهى كه بهلگه گهلىكى رون و ناشكرايان بو هات، وه

بو نهوان ههيه سزايهكى گهوره. كهى نهو سزا گهوره ههيه؟

١٠٦) له ورژدهدا كه ههنديك له دهمو جاوهكان سبي دمهبيت وهه ههنديكىش رهش داده گيرسيت، جائه وانهى كه روياي رهش دمهبيت بريته له وانهى كه كافر بوون و پرسياريان ئى دهكرت نايا ههلهگه پانهوه له نابين پاش نهوهى كه باومردار بوون؟ دهى سا بخون سزا به هوى نهوهى كه بى باومر بوون. بهلئ نهوانه كومهلىكى كه روياي رهش دمهبيت و شهرمه زارى دهيانگريت له نهو روزه داو هاوار دهكن و دهلئ: خوزگه دواي پيغه مبه ر بكه و تينايه و قهپ به دهستى خوياندا دهكن، جا نه وانهى كه نه مپو پشتيان كرد و ته پهرومردگارى خويان با به خوياندا بينهوه بهر له هاتنى روزهكى ناوا سهخت و بير بكه نهوه و بگه پينهوه بولاى پهرومردگارى خويان و حيسابيك بوئايندهى خويان بكن پيش نهوهى كه دادگايى بكرين:

١٠٧) وه نهو كومهلهش كه دم و چاويان روشن و سپيه نهوانه وان له ناو دهرياي ميهره باني خواى خويان داو نهوان بو ههميشه لهو شوينه دا نه ميننه وه.

جا ليردها باش ديختهتى ئى بكهين، چونكه ئيمه لهو دوو كومهلهيه يهكيان دهبين و كومهلى سيهم نيه يان نهو كومهله دهبين پهنا به خوا رومان رهش دمهبيت له دهركاي خودا چونكه پيغه مبه ريكمان بى هاتوه و هورنائيكى پر بهر كهتتى بو هيناوين و فهرمودهكانى به شيوه راسته قينه له ناومان دا ههيه، بهلام ئيمه هيچ گوياي پى نادهبين و لهو روو رهشانه دهبين. يان نهو هتا به گويمان كردوه و لهو رو شادو رو سپانه دهبين؟ هيوادارم خواى گهوره له كومهلى رو سپيانمان دابنيت، دياره نه مهش به كردوهى خومان دمهبيت و خومان دهبي زحمهتى بو بكيشين، خوداش زولم له كهس ناكات.

١٠٨) نهى محمد ﷺ نه مانه نايه تهكانى خودان كه دهخوينينه وه به سهرتا به حق و راستى نهك به گالته و گه مه، وه خوا نايه و ئيت زولم بكات له هيچ كه سيك.

۱۰۹ و ده هه ربو خوايه نه وهی که له ئاسمانان و زهوی دایه و مولکی نه وه و ناتوانین زه ربیه که له و شتانهی که الله ئیرادهی نه کرد بیت بگورین و ناتوانین هازانج یان زیان به هیچ که سیکیش بگهیه نین مه گهر به ئیزنی خوا بیت و هه موی هه ربه خواست و ئیرادهی خودایه و کاروبار هه رب بولای نه و ده ربیته وه. واته هه رب نهیت و قسه و کرداریک که دهیکه ن پیشه کی له لای خوا وه سه رب چا وه ده گریته و نه و پیش خوت به نهیت و قسه و کردار دکانت ده زانیت و له پاش مه رگیش نه وانه هه موی دینه دادگای خودا و حیسابی له سه رب ده گریته. نه وه ته له سورتهی ملک نایه تی چا وده دا ده فهرموی: «نایا نه و زاتهی که ور دبین و زور به نا گایه نازانیت به و شتهی که دروستی ده کات؟»

و ده له سورتهی ق - ۸ دا ده فهرموی: «هه رب قسه یه یه کی له ده م ده رچیت چا و دیری لایه» و ده له سورتهی زو خروف نایه تی هه شتادا ده فهرموی: «نایا نه وان وا ده زان که نیمه نازانین به نه ینی وه به چفه کانیا ن؟ نه خهیر وا نیه و ئیرراوی ئیمه یان لایه و ده یونس»

نه ی مرو ف ئیتر به سیه تی لاساری و خو خه ربو کردن هه رچی ده که یه له سه رب تو مار ده گریته و کیشی یه که یه کت له گه لدا ده گریته حیسابی یه که به یه که ی کرد وه دکانت له که لدا ده گریته، ئینجا خوا ی گه و ره له وه سفی چا کانی نه م ئومه ته دا ده فهرموی:

۱۱۰ ئیوه چا کترین گه لن که دروست کرا ون بو سود و به خته و هری خه لک و ئیشه کان تان مایه ی سه رفه رازی و سه ربه رزی خه لکه واته، موسلمان بو خاتری به رزه وه ندی خه لک ئیش ده کات نه ک بو سودی شه خسی و تاییه تی خو ی، چونکه نه گهر ته نها بو خو ی بیت هه رب زی کړو نو یزو رو زو به س بوا یه هه مو که سی ک ده ی توانی له مالی خو یدا نه نجامی بدات، به لام خوا به مه لی مان رازی نابیت و ده بی کو مه ئی کی راستمان ببیت هه ول بدات بو به رزه وه ندی خه لک و به رزه وه ندی خو ی له به رزه وه ندی گه لدا ببینیت وه ئومه تی ئیسلامی پیوسته له سه ربی هه موی وا بیر بکاته وه چونکه ئیسلام به راستی حکومتی تاکه له سه رب گه ل و هه مو که سی ک حاکمه و هه مو که سیکیش تییدا مه حکومت

و لله ما فی السکوت و ما فی الارض و الی الله ترجع الامور ۱۰۹ کنتم خیر امة اخرجت للناس تا مرون بالمعروف و تنهون عن المنکر و تؤمنون بالله و لواءه اهل الکتاب لکان خیرا لهم منهم المؤمنون و اکثرهم الفاسقون ۱۱۰ لن یضروکم الا اذی و ان یقتلوکم یولوکم الا ذبارکم لا یضروکم ۱۱۱ ضربت علیهم الذلة ان ما تقفوا الا یحیل من الله و حیل من الناس و باءو بغضب من الله و ضربت علیهم الممسکة ذلک بانهم کانوا یکفرون بآیات الله و یقتلون الانبیاء بغير حق ذلک بما عصوا و کانوا یعتدون ۱۱۲ لیسوا سواء من اهل الکتاب امة قائمة یتلون آیات الله و اناء الیل و هم یسجدون ۱۱۳ یؤمنون بالله و الیوم الآخر و یا مرون بالمعروف و ینهون عن المنکر و یسرعون فی الخیرات و اولئک من الصالحین ۱۱۴ و ما یفعلوا من خیر فلن یکفره و الله علیهم بالمقیر ۱۱۵

واته نه و که سه یش که له خواری خو ا وه بیت بو ی هه یه مو حاکمه ی رابه ربکات و بو ی هه یه نه گهر هه له یه کی کرد هه له که ی بلیت نه وه ته یه ک ئافه رب رو به ربی ئیمامی عومه ربیته وه کاتیک که مارهی ژن دیاری ده کات و پی ده لیت چون تو مارهی ژن دیاری ده که یه؟ خوا ی گه وه ده فهرموی: «نه گه ر داتان به ئافه ربان کو مه له پاریه که نیسا/ ۲۰ تو چون ده توانی دیاری بکه یه؟ عومه ربی: خوا یه دا وای ئی خوشبونت ئی ده که م و باشگه ز نه بیته وه له قسه که ی خو ی، نه وه یه داد به روه ربی له ئیسلام دا و حکومتی ئیسلام که نه و ئافه ربه بی ترس له و خه لیفه ره خنه ده گریته و خه لیفه شه ره خنه که ی و مرده گریته و دان به هه له ی خو یدا ده نیته.

جا نه و و لاتانه ی که نه مر بو ها واری دیمو کراسی و مافی مرو ف و مافی ئافه رب ده که ن با نمونه یه کی و امان پشان بدن، به م شیویه ده رکه و ت که حکومتی ئیسلامی حکومتی هه مو گه له و هه رتا کیکی نه و گه له ده بی فهرمان به رو فهرمانده رب بیت و ده ده فهرموی: ئیوه نه مر ده که ن به چا که و به رگری ده که ن له خرا به و ئیمان تان هه یه به الله. (واو) ته نها بو عه تفه و مانای نه وه نیه که

دوای ئەمە ئیمانان بێت. بەلام فەرمان بە چاکەو بەرگری لە خراپە ئەوەندە گرنگو بپۆستە بۆیە وای بپشان داو. بەداخەو ئەمەق ئیمە موسلمان نوێژ دەکەین و رۆژی دەگرین، بەلام بە سەدان ئیشی حەرام دەبینین و بەرگری ئی ناکەین و سەدان ئیشی چاکیش دەزانین و نایێتین و خەلکیشی بۆ بانگ ناکەین ئەمە مانای وایە کە ئیمە راست ناکەین ئەلە گەل خواداو نە لەگەل خۆماندا. ئینجا دەفەرموئ: ئەگەر ئەهلی کتیب ئیمان بپنیت بەراستی هەر ئەووە چاکە بۆیان و سەرەرازو سەرەرزى هەردوو ژيان دەبن. بەئێ لەوانیش هەندیکیان ئیمانیان هیناوە وەك (عەبدولای کورێ سەلام و نەجاشی) وە زۆربەیشیان فاسقن و لە سنوری خوا ناسی و بەندایەتی دەرجون و کافرن. ئاشکرایە ئەم کافرو بت پەرست و بئ باوەرمانە هەروا بۆ خۆیان دانانیش و سەری خۆیان کز بکەن بەلکو هەمیشە خەریکی پیلان نانەووە سازکردنی بەلاو سزان بۆ خاوەن باوەرمان و بێجگە لەووش هیچیان پئ ناکریت بۆیە خوا موژدە دەدات بە موسلمانان و دەفەرموئ:

﴿ثُمَّ لَآتِيَنَهُم مِّنْ لَّدُنْهُمْ يُدْعَوْنَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَبِأَنفُسِهِمْ يَفْتَنُونَ﴾
ئەوانە هەرگیز هیچ زیانیکتان لئ نادەن تەنها ئیشو ئازارتان پێدەگەپەن، واتە ئەوانە هەرچی بکەن هەرئەو ئیش و ئازاردیان لە دەست دێت و ئیو هەر قازانج دەکەن وە ئەگەر شەرپشتان لە گەلدا بکەن سەرەنجام پشتتان تئ دەکەن و شکەست دەخۆن لە پاشدا یارمەتیش نادرین، چونکەخوای گەورە دۆست و سەرپەرەستی ئیمان دارانە و ئەوان هیچ دۆست و سەرپەرەست و یارمەتی دەریکی راستیان نیە.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَكُلُوا وَشَرِبُوا لَا تُفْسِدُوا﴾
چادری زەلیلی هەلداو بە سەر ئەواندا. دیارە ئەمە تایبەت بە جودکانە لە هەر کوێدا بین مەگەر دەست بگرن بە حەبلی خواو موسلمان ببن و پەپرەوی پیغەمبەر و قورئان بکەن لەم کاتەدا ئیتر هیچ جیاوازی نامینیت وەکو دەیفەرمو: ﴿لَا يُلَاحِظُونَ إِلَٰهًا إِلَّا إِلَٰهُنَا﴾
جەج سودیک بۆ کۆچەریان هەبیت بۆ ئەوانیش هەیه وە ج زیانیك بۆ کۆچەریان هەبیت بۆ ئەوانیش هەیه وە یان دەست بگرن بە حەبلی خەلکەووە واتە شەرمەندەو سەرشۆرن مەگەر بین بە هاوپەیمانی خەلکانیکی بەهیز تر

بێجگە لە خۆیان. جاتەماشا کەن ئیستا جودکە ئەگەر بە پالپشتی ئەمریکاو و ئەو هەموو کفرەو نەبیت ناتوانیت شەر لە گەل موسلماناندا بکات و خاکی موسلمانان و قیبلە یەکەمیان داگیر بکات. ئەمەق دوو شت بوە بە هوی سەرەرزى جودکان یەکەمیان کە گرنگتریانە واز هینانی موسلمانانە لە نایینەکەیان. دوو هەمیان پالپشتی کوفری جیهان لە جودکە، ئینجا دەفەرموئ: وە ئەوان کەوتنەتە بەر رقی خوداو فەقیریش دووبارە ئەوانە ی گرتۆتەو.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾
جا لێردە لەوانە یە زۆر کەس بلیت خۆ ئیستا ئیسرائیل زۆر دۆلەمەندترە لە ولاتە بە ناو ئیسلامیەکان کەچی خوا دەفەرموئ: ئیتر تازە ئەوان چادری فەقیری داگیرتوون، بەلام ئەگەر کەمیک بە چاکی ورد ببینەووە دەزانین کە ئیستاش چەند فەقیرن دەبئ ئەووش بزانی کە ئەمەق لەم جیهانەدا دۆلەتیک ئیسلامیمان نیە کە یاسای ئیسلام بە رێو ببات و سامانی ولات بە شیووی دادپەرورانە خەرج بکات جا ئەگەر ئاوا دۆلەتیکمان بوو ئینجا دەبینی ئەو حکومەتی ئیسلامیە چەند دۆلەمەندەو ئەوان چەند فەقیرن هیشتا لەم حالەتەشدا کە ئیمە حکومەتیک ئیسلامی ئاوەهامان نیە و سامانی ولاتی ئیسلامی لە زۆر رێگای بئ سودەو لەناو دەچیت کەچی خەرجی ئیمە لەم ولاتانە ی خۆماندا باشتەر و سووکترە تا ولاتیکی وەکو ئەمریکاو ئیسرائیل بۆ نمونە ئەگەر خواردنی پینج کەس لەم ولاتەدا بە سەدوپەنجا دیناری خۆمان تەواو ببیت هەر ئەو خواردنانه لەو ولاتانەدا بۆ پینج کەس بە پینج سەد دینار تەواو نابیت، ئیسرائیل ئەگەر سالانە ولاتیکی وەکو ئەمریکا بە میلیونها دۆلار یارمەتی نەدات هەر زۆر زوو لە ناو دەچیت لە کاتیکدا زیاتر لەو پارە یە سەرومت و سامانی ولاتانی ئیمە لەو ولاتە کافرانەدا بە ئیشی بئ سود یان کەم سود لە بەین دەچیت کەواوو قسە ی خوا راستەو جودکە چادری زەلیلی و فەقیران بە سەردا هەلداووە قەت لە سەریان لاناچیت مەگەر بگەرپنەووە بۆ سەر ئاینە پیرۆزەکی ئیسلام. ئینجا جودکە بۆ وایان ئی هاتووە خۆ ئەوانیش هەر بەندە ی خودان بەلکو بەندە یەکی زۆر زۆر پیرۆزیش بوون لە کاتی خۆیداو ئەولادی یەعقوب پیغەمبەر بوون و خوا بەرزى

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتُونَكُمْ خَبْرًا
 وَلَا دُورًا مَعِنَهُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾
 هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
 وَإِذَا الْقَوْمُ فَالَوْا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَنْكُمْ الْأَنْمَالَ
 مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣٩﴾
 إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ سَوَّاهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
 بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ عَدَّتْ مِنْ أَهْلِكَ
 بُيُوتُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٤١﴾

دەدەیت. ئیئىجا خۆى گەورە درێژە بە وەسفی ئەم کۆمەلە
 چاکە دەدات و دەفەرەمۆی:

﴿١٣٦﴾ ئەمانە باوەڕ دێن بە خۆا بە رۆژی دواى و فرمان
 بە چاکە دەکەن و بەرگری لە خراپە دەکەن و پەلە دەکەن
 لە ئیشی چاکدا و ئەمانە لەپیاو چاکان. بەم شێوەیە خۆى
 زاناو بە سۆز مەرفی چاک لە خراپ جیا دەکاتەو و تۆلەى
 کەس لە کەسیکی تر ناسینیت و دەفەرەمۆی:

﴿١٣٧﴾ وە ئەوەى گەوا ئەوان دەیکەن لە چاکە با بزەنن کەبێ
 مەنەت ناکریت و پوچ ناکریتەو و خۆایش زانیە بە
 پەرەزگارەن و پاداشتیان دەداتەو و رۆزییان پێ دەدات و
 دەرگای چاکەیان لێ دەکاتەو و لە تاوانەکانیان خۆش
 دەبیت و یاسایەکی وایان پێ دەدات کە چاک و ناچاک لە
 یەك جیا بکەنەو و ئەبەنەخۆشەووستی خوا. ئیئىجا خوا
 پاش باسی چاکان و کردارەکانیان باسی خراپە کاران و پاشە
 رۆژیان دەکات و دەفەرەمۆی:

﴿١٣٨﴾ بە بیگومان ئەوانەى کە بێ باوەڕن هیچ سودیک
 نادات بەوان نە مائیان نە منائیان لە تۆلەو سزای خۆا

کردنەو بە سەر خەلکی زەمانی خۆیاندا؟ بەلام ئەوان
 وازیان لە نایین هیناو دەستیان دا یە خراپە کارى وەك خوا
 دەفەرەمۆی: بۆیە ئەوان ئاوەها کەوتنە بەر تۆلەو سزای
 خۆای گەورە، چونکە ئەوان بێ باوەڕ بوون بە نیشانەکانی
 خۆا و چەندین پیغەمبەری خۆایان کوشتو. لە رێوايەتیکدا
 کە ئیبن و ئەبى حاتم لە عەبدولای کوری مسعودو
 دەیکریتەو کە لە یەك رۆژدا سێ سەد پیغەمبەریان
 کوشتو بۆ ئیوارە دوکانیان داناو واته ئەم ئەوانە
 گەورەیان بە هیچ دانەناو، بۆیە ئەمانە وایان بەسەر
 هات چونکە ئەمانە تاوانیان کردو و لایان داو لە
 نایینەکەى خوا وە ئەوان تەجەوز کار بوون بۆیە خۆای
 گەورە ئاواى لێ کردن و بۆ هەمیشە چادری رەق و هین و
 تۆلەى داو بە سەریانداو تا پەشیمان نەبنەو ئەو
 بەشیانە، ئەگینا خوا ستم لە کەس ناکات ئەودە لێرەشدا
 دەفەرەمۆی:

﴿١٣٩﴾ ئەوان هەمویان وەك یەك نین لە ناوئەهلی کتیب دا
 هەندیکیان هەن کە شەو نوێژ دەکەن و ئایاتەکانی خوا لە
 کاتەکانی شەو دا دەخویننەو و سوچە دەبەن بۆ خۆداو
 بەندایەتی راستەقینە دەکەن بە شەو تا باشتەر خۆیان لە
 روپامایى بپارێزن، مەبەست لەسەجەدە لێرەدا نوێژە بەلام
 بە ناوی نزیکترین جیگای بەندە لە خواو ناوی نوێژی
 بردو هەروەك لە فەرمودەى پیغەمبەرمانەو ﷺ هاتو
 کە دەفەرەمۆی: ﴿أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ
 فَأَكْبِرُوا الدُّعَاءَ / مسلم﴾ نزیکترین کاتی بەندە لە خواو
 کاتیکە کە بەندە لە سوچە دا بیت جا زۆر دوعای تێدا
 بکەن} چونکە ئەو کاتە شایستەیه بۆ وەرگرتنی
 دوعاکانتان، ئەوەى کە بە ناوبانگە لە هەسەکان ئەودیه کە
 ئەم ئایەتە دەربارەى عەبدولای کوری سەلام و ئەسەدى
 کوری عوبەیدو سەعلەبەو ئوسەیدی کورانی سەعیەو
 بیجگە لەوانیش دابەزیو. بەئێ سەر خستە سەر زەوى
 گەورەترین نیشانەى گەردن کەچی و زەلیلی بەندەیه بۆ
 خوا، چونکە تۆ ئەودەم و چاوەى کەزۆر بەرێزەو بەرزى
 رادەگرت لە ناو خەلکدا، لە سوچەدا ئەودەم و چاوت
 دەخەیتە سەر خاک بۆ خواو زۆر زەلیلی لە خۆتەو نیشان

ئەوانە رەفییقی ئاگرن و ئەوان لەو ئاگرەدا بۆ ھەمیشە دەمیئەنەو، چونکە بە کوفرەکەیان دژایەتی خوا مەخلوقاتی خوا دەکەن وە لە ھەمو خەیریک دا تەریکن و لە ھەمو شەریکدا شەریکن، وە ئەمەش ستمیکە پێشەکی لە خۆی دەکات و پاشان لە خەڵک، لە بەر ئەو ئەگەر نیشیکی چاکیش بکات هیچی بۆ نانوسریت وەک لەم نایەتەدا دەفەرموی:

﴿وَيَنذِرُ نَارَ الْجَهَنَّمَ الَّتِي يُوقَدُ بِهَا نَارَ الْغَنَاقِ﴾ ۱۷۷ وینە ئەو شتانەکی کە دەیبەخشن لەم ژیانەکی دنیا وەکو بایەک وایە کە گەرما یان سەرما یەکی زۆری تیدا بێت و بدات لە کێلگەکی گەلیک کە ستمیان کردووە لە خۆیان و لەناوی ببات، وە خۆی گەرە ستمی لی نەکردن بەلکو خۆیان ستمیا لە خۆیان کرد کە باوەریان نەهێنا تا بە کافری مردن.

۱. وشە ﴿مِرْ﴾ ھەندیک بە گەرما و ھەندیک بە سەرما تەفسیریان کردووە. واتە بۆ ھەردوو یان ھاتووە.

۲. وشە ﴿رِج﴾ بە تاکێ زۆرتر لە قورئاندا بۆ سزا بە کار ھێنراوە وەکو ﴿رِجٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الأحقاف: ۲۴) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّتَمَرٍّ﴾ (القمر: ۱۹) وە لە ھەر کوێدا کۆیە بۆ خۆشی و نیعمەت و رەحمەت بە کار ھێنراوە وەکو ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ (الأعراف: ۵۷) ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَدَرِينَ﴾ (الحجر: ۲۲)

۳. ستم کار و موشریک بونیان مەترسیەکی گەرەو گران ھەیە بۆ موسلمانان بە تاییبەتی ئەگەر ئەوان زۆرتر بە دەسەلات تر بن و پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموی: ﴿مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ﴾ رواه الترمذی وحسنه الألبانی/ ھەر کەسێک لە گەل موشریکدا کۆ ببیتەو یان نیشتە جێ بێت لە گەلیدا ئەو ئەویش ھەر وەک ئەو موشریکە وایە

۴. ﴿بَطَانَةٌ﴾ بە ئەھلی تاییبەتی کابرا دەوتریت کە ھەمو شتیکی کابرا بزانیت. ئەبو سەعید دەلی کە پێغەمبەری خوا فەرمویەتی: ﴿مَا اسْتَخْلَفَ خَلِيفَةٌ إِلَّا لَهُ بَطَانَتَانِ بَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْخَيْرِ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَبَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالشَّرِّ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ﴾

وَالْمَعْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهُ / البخاری/ خوا ھەر پێغەمبەرێکی رەوانە کردبێت و ھەر جێ نیشینیکیش دانرابێت دوو ھاوێلی نەینی زانی ئەوی پێداوەکە یەکیکیان فرمانی پێداوە بە چاکە کردن و ھەلناوە لە سەری و یەکیکی تریان فرمانی پێداوە بە خراپە و ھەل ناوە لە سەری وە پارێزراو ئەو کەسە یە کە خودا پاراستویەتی { دووبارە خۆی گەرە بانگی ئیمانداران دەکات و تێمان دەگە یە نیت کە ئێمە دوژمنەکانمان بناسین و دەفەرموی:

﴿ثُمَّ لَآتِيَنَاكَ بِنَارٍ مِّنْ جَهَنَّمَ﴾ ۱۷۸ ئەو ئیمانداران ھەرگیز بێجگە لە خۆتان دۆستی پەنامەکی بۆ خۆتان قەبوول مەکەن واتە کەس نەکەیت بە دۆستی نەینی بۆ خۆت مەگەر خاوەن باوەر بێت، بۆ؟ چونکە ئەوان ھەرگیز کۆتایی ناکەن لە خراپە کردن تیکدانی ژیری و بیرو باوەرتان و شیت کردنتان و ھەمیشە ئاواتە خوازی ئەو شتەن کە دەبێ بە ھۆی سزا و تەنگ و چەلەمە و ناردەحەتیتان بە راستی ھەندیک جار لە دەمیانەو و رق و کینەیان دەر دەکەوێت کە رەقیان لە ئێوە، وە ئەوێ کە دەشارنەو و بە ئێوەی نالین و بە نەینی لەدژی ئێوە ئەنجامیان دەدەن زۆر زۆر گەرەترو پر مەترسی ترە لەوێ کە جار بە جار بە دەمیاندا دێت لەدژایەتی کردنتان، جا دەفەرموی: بە راستی ئێمە ئاوەھا نیشانەکانی خۆمان روژن کردەو تەو و بۆتان ئەگەر ئێوەش ژیری بخەنە کارو وەو خۆتان گیل نەکەن دەبێ دۆست و دوژمنی خۆتان باش بناسن.

جا ئەمە ھەرەشە یەکی گەرەو توندە بە تاییبەت بۆ ئەمڕۆ ئێمە و پێویستە بزانی کە دۆستایەتی لە گەل کێدا دەکەین و نابێ بەخەڵەتیین بە قەسە یوچ و بە ئێینی درۆی خوانەناسان، چونکە ئەمانە ھەرگیز لە گەل ئێمەدا راست نین، وە نابێ ئێمە ئەوئەندە ساویکەو نەزان بین. ئینجا جوانتر پێناسە ی خوانەناسمان بۆ دەکات و دەفەرموی:

﴿ثُمَّ لَآتِيَنَاكَ بِنَارٍ مِّنْ جَهَنَّمَ﴾ ۱۷۹ ئاگاداربە ئێوە ئا ئەوانەن کە ئەوانتان خۆش دەوێت، بەلام ئەوان ئێوەیان خۆش ناوێت، وە ئێوە باوەرتان بە تەواوی ئەم کتێبە ھەبەو ھەمو ی بە راست دەزانن کەچی ئەوان لەو بە گومانن، وە ھەر کاتێک بگەن بە ئێوە دەلێن: ئیمانمان ھێناوە، وە ھەر کاتیکیش کە ھەر خۆیان تەنیا

بن وموسلمانان لىناودا نەبىت لى داخدا ئەنگۈستى خۇيان دەگەزن و دەلئىن: ئەوانە چىن و دەيانەوى چى بىكەن؟! وە سەدان قىسە ناسىرىن دەكەن وەكو ئەمىرۇ كابرۇ خۇى بە موسلمان ئەزانىت كەچى گالتە بە سۈننەتى پىغەمبەر ﷺ دەكات و بە ناپەوا رەخنە لى خاوەن باوەرمان دەگىت، ئىنجا خوا دەفەرمۇئ: ئەى محمد ﷺ پىيان بلى: ھەر با بەو داخەوە بمرن بە راستى خوا زانايە بەوۋى كە لى ناو سىنگەكاندا ھەيە. ئىنجا خۋاى گەورە سىفەتتىكى تىرى ئەوانمان بۇ باس دەكات و دەفەرمۇئ:

۱۰ ئەگەر كەمىك شتى چاكەتان پى بگات و كەمى بىكەونە خۇشەوۋە ئەوان ناپەحەت دەكات و ئەگەر خراپى و بەلەيك روتان تى بگات ئەوان بەوۋەكەيف خۇش دەبن، واتە ئىوۋە نەك ھەر دوچارى چاكەو خۇشى بن بەلكو ھەر تۇزقائىك چاكەتان پى بگات ئەوان پىيان ناخۇشە، جا ئەگەر بىكەونە ناوچاكەو بە راستى ئەوان ھەر لەوانەيە لەت لەت بىن لە خەمدا، بەلام بەلاو موسىبەتتان ھەرچەند زۇرتىر بىت ئەوان خۇشحال تىردەبن، ئىنجا خوا دلى خاوەن باوەرمان دەداتەوۋە دەفەرمۇئ: خۇ ئەگەر ئىوۋە سەبىرتان بىت و تەقۋاتان ھەبىت فرۇقىلى ئەوان ھىچ زىانىكتان پى ناگەيەنەت. بەراستى ئەم دوو وشەيە زۇر پىرۇزن و سارىژ كەرى ھەموو ئىش و ژان و برىنىكن و ھۋى سەركەوتن و پىرۇزى موسلمانانە لى ھەموو شەرىكدا چ شەرى شەيتان و نەفس بىت و چ شەرى كوفرو تاغوت و تاغوت پەرستان بىت، بەلئ ئەگەر بەم دوو وەسفەوۋە موسلمانان خۇيان لكاند بە بەرنامەو ھەرمانەكانى خواوۋە دوژمنانان خۇيان پى ناگىرىت و بە زوىى تارو مار دەكرىن، چونكە ئەوان سەرشۇرو زەلىلن لە بەر دەستى خوادا، ئەوۋەتە دەفەرمۇئ: بەبىگومان كە اللە ئاگادارە بەوۋى كە ئەوان دەيكەن و بەھىزو دەسەلات و زانىارى خۇى چوار دەورى داوون و لە كاتى پىوۋىستدا دىت بە ھاواری خاوەن باوەرمانەوۋە دەيان پارىزىت دوژمنانان سەرشۇرو رىسۋادەكات، ئىنجا خۋاى گەورە لى نايەتى سەدو بىست و يەك بەولەوۋە تا كۆتايى ئەم سورمەتە بەدرىژى باسى شەرى ئوۋود دەكات. جابۇ ئەوۋى جۋانتر لە نايەتەكان شارمزابىن

كورتەيەكى ئەو غەزايەتان بۇ باس دەكەين، دەگىرەوۋە لەمبارەوۋە پىرسىاركارا لە عەبدورەحمانى كورى عەوۋف كەدەنگو باسى جەنگى ئوۋود چۆن بوە وتى: پاش نايەتى سەدو بىست و يەكى ئالى عىمران بخۋىنەرەوۋە دەنگو باست دەست دەكەوۋىت، قورەيش كە شكىستى غەزاي بەدرو تياچۈنى دەيان پياۋى ناودارىان، بوو بە داخ و سەرشۇريان، بىرپارىاندا سوپايەكى بە ھىز بۇ تۆلە سەندەنەوۋە لى موسلمانان رىكەبىن جا ئەوۋوۋ لى مانگى شەۋالى سالى سىھەمى كۆچىدا بۇ سىپنەوۋى ئەو نەنگو سەرشۇريە سالى بەدر سى ھەزار كەس بە فەرماندەيى ئەبوو سۇفیان بەرەو مەدىنە كەوتنە رى و خىلەكانى دەوروبەرى مەكەش ھاوكارىان كردن و ئەبوعەمرى راھىبىش كە خەلكى مەدىنەوۋە لى تىرى ئەوس بوو لە دژى پىغەمبەر ﷺ رايكردبوۋە ناو قورەيشەكان و پىغەمبەر ﷺ ناۋى نابو ئەبو عەمرى فاسق لە گەلىان و سەفۋانى كورى ئومەييە وتى: بە ئەبو عوزەى شاعىر وتى تۇ شاعىرو زمان لوسى دەبن بە قىسەو ھەلەبەست يارمەتىمان بەدەت

وتى: من پەيمانم داوۋ بە محمد ﷺ كە لە دژى نەدوۋىم دەترسىم ئەم جارە بىكەومەوۋە بەر دەستى و رزگارم نابىت. وازى لى نەھىنا تا لە گەل خۇيان دا بردى و ژنانى قورمىش بە سەروكاپەتى "ھىندى كچى عوتبە كە خىزانى ئەبو سۇفیان" بو سور بوون لە سەر ئەوۋە كە بچن لە گەلىانداو ھاۋبەشى شەركە بىكەن پىاۋەكانىان لەم بارەوۋە كەوتنە مشت و مپ، ھەندىكىان بردىان بە لاۋە چاك بوو چونكە ئەوان باشتەر دەتۋان پىاۋان ھەلەبنىن و كۆزراۋەكانىان بىخەنە وە بىرو ھەندىكى تىران ئەم بۇچۈنەيان بەلاۋە پەسند نەبوو "ھند" ھاتە زمان و قىزاندى و وتى: ئىوۋە لە رۇژى بەدردا خۇتان دەرکردو ھاتنەوۋە باخەلى ژنەكانتەن بەلئ ئىمە دىين و بە قىسە كەسىش ناگەرپىنەوۋە جا ئەو سوپاى سى ھەزار كەسىيە بە ژنانەوۋە ھاتن و سەرىپەرشى ژنان بە دەست ھەندەوۋە بوو كە لە بەدردا عوتبەى باۋكى وەلىدى براى و شەيپە مامى و ھەنەزەلى كورى كۆزراۋوون ئەو سالاھ نە خۇى و نە ئەبو سۇفیانى مىردى ئاۋيان لە لەشيان نەدابوۋ نەشگىرا بوون بۇ كۆزراۋەكانىان و سۈيىندى تۆلە سەندەنەوۋەيان خواردبوو، ئەو لەشكەرە دوسەد ئەسپ و

سى ھەزار وشتر و ھەوت سەد زىيى جەنگيان پى بوو ئالاي گەورەيان بە دەست تەلھەى كورى ئەبو تەلھەو بوو ھەر لە كاتى رىكەوتنى ئەو سوپايە عەباسى مامى پىغەمبەر كە ھىشتا موسلمان نەبو بوو لە بەر خزمایەتى نامەيەكى نوسى بۇ پىغەمبەر و ھەموو شتىكى ئەو سوپايەى بۇ نوسى و بە پياويكى غەفارى دا بۆى ناردو پىي وت: كە لە ماودى سى رۆژدا بىگەيەنەيت بە پىغەمبەر ﷺ لەشكر گەيشتە چىاي ئوحدو نامە بە پىغەمبەر ﷺ گەيشت پىشەكى ويستی جارى كەس نەزانى چوہ مالى (سەعدى كورى رو بەيع) و روداو كەى بۇ باس كردو فەرموشى با جارى كەس نەزانىت،

بەلام زنى سەعد زانى و كاركە بە نەينى نەمايەو، پىغەمبەر ﷺ ئەنەس و مونىسى كورى فەزالەى نارد بۇ ھەوال زانىنى قورەيشەكان بىنيان وا نزىك بونەتەو و ولاخ و حوشترەكانيان بەرەلای ناو كشتوكالى مەدينە كرد وەو بە دواى ئەوانىشدا (حابابى كورى مونزى) ىشى نارد ھەموو ھاتنەو ھەواليان دايە وەكو (عباس) نوسىبوى پىغەمبەرمان ﷺ كەوتە بىر كەرنەو ھەر لەو كاتەدا سەلەى كورى سەلامە چوہ دەرەو ى شارو دىتى وا خەرىكە دىنە ناو شارو بە گورجى گەرايەو ھەوالى بە مەدينەيەكان داو خەلگى مەترسىيەكى زۆريان پەيدا كردو موسولمانان شەو لە مزگەوتا بە چەكەو دەرمانەو و كۆمەلىكىش كە سەعدى كورى مەعازو ئوسەيدى كورى حوزەيرو سەعدى كورى عوبادەيان تىدا بوو بە چەكەو بە شەو چاودىرى پىغەمبەريان دەكردو لە سەر ھەموو رىگای چوہ ناو مەدينە چاودىريان داناو چەند كەسانىكىش دەگەرەن بە سەر ئەو رىگايانەدا كە دەرەنجا لەو شوپانەو دوزمەن بىتە ناو شارو پىغەمبەرىش گەورە پياوان و لىزانانى مەدينەى كۆ كەردەو و پرس و راي پى كردن و خۆى رەمى واپوو كە بىمىنەو لە ناو شارداد پارىزگارى لە شار بكن و زۆرىيە پياو بە تەمەن و تەجرەبە ديوەكان ئەم بۇچوہيان بە لاوہ چاك بوو سەرۆكى دوورەوكان (عەبدولاي كورى سلول) ھەر ئەم رەئىيەى بوو، بەلام گەنجەكان و ئەوانەى كە لە شەرى بەدرا نەبوون بە تايبەت پالەوانى بە جەرگ ھەمزەى مامى پىغەمبەر كە وتى:

سۆيىد بەو كەسەى كەوا ئەم كىتەبەى ناردو بۇ تۆ من ھىچ خواردنەك ناخۆم ھەتا بەم شمشىرى خۆم لە دەرەو ى شار شەريان لە گەلدا نەكەم. لىرەدا پىغەمبەرمان ﷺ كاتى دى كەرەئى ئەوانەى كە شەرى دەرەو ى شاريان بە لاوہ چاكە زۆترە، پەسەندى كردو فەرموى: من دەترسم لە شكان و كەوتەرى كە رۆژى ھەينى و دەرەمى مانگ بوو خوتبەى جومعەى بۇ خويندەو و وتارىكى جوا ن و پىر تام و پال پىئوہ نەرى ھىداكارى ناراستە كردن و داواى سەبر و نارام گرتنى لى كردن و پاش نوپزى عەسر چوہ مالىوہ بۇ ژوورى خاتون عائىشە و خۆى گورج كەردەو زىيى كەردە بەرو شمشىرى كەردە مل و ھاتەو بۇ ناويان و فەرموى: {سەردەكەون بە مەرجى كەسەبر و ئارامتان بىيىت}

بەلام كاتى كە پىغەمبەر ﷺ چوہ بۇ مالىوہ ئەوانەى كە رەئيان لە سەر چوہ دەرەو نەبوو لۆمەى ئەوانى تريان كردو وتيان: بە خوا ئىو خوتان دەرەن كە پىغەمبەر ﷺ پىي خۆش بوو كە لە شارداد بىمىنەو بەلام ئىوہ ناچارەتەن كرد بە دەرچون جا مادام ئەو نارازى بىت سەرنەكەون و خراپەتەن كرد كە رەئىيەكەى ئەوتان شكاند، ئىستەش ئىو ئىشەكە بىخەنە دەست خۆى و گوئ رايەلى بن با خۆى بىريار بدات ئەوانىش دلىان نەرم بوو لە سەرنەجامى كاركە ترسان و پەشىمان بونەو كە پىغەمبەر ﷺ ھاتە دەرەو زىو شمشىرى بەست بوو ئەو كۆمەلە بەرەو رووى رۆين و پىيان وت: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئىمە نامانەوئ پىچەوانەى فرمانى تۆ بچوئىنەو تۆ خوت چى بە باش دەرەنەت و ھەا بكن و ئىمە گوئ رايەلىت دەكەين ئىشەكە بە دەست خواو بە دەستى تۆيە پىغەمبەرىش ﷺ فەرموى: {من وام وت لە پىشەوہ ئىوہ نەتان بىست تازە تىبەرى، پىغەمبەر كە چەكى ھەلگرت ئىتر بۆى رەوا نىيە كەدايەنەت تا خوا فرمانى خۆى جى بە جى نەكات لە نىوان ئەوو دوزمەكانى دا} ئىنجا پىغەمبەر ﷺ لەشكرەكەى كرد بە سى بەشەوہ

۱. بەشى كۆچكەران و ئالەكەيانى دا بە مەسەبى كورى عومەير.

۲. بەشى ئەوسى لە يارمەتى دەرەن و ئالەكەيانى دا بە ئوسەيدى كورى حوزەير.

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
 اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدَرِّ وَأَنْتُمْ
 أُولُو الْأَنْفِ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ رَبُّكُمْ رَبَّكُمْ بِئِنَّ اللَّهَ الْغَفُورُ الْكَافِرُ
 مُنْزِلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُبَدِّلْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلَسَطَمَيْنَ قُلُوبِكُمْ بِهِ وَمَا
 أَنْصَرُوا إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
 وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 ﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

﴿١٢٢﴾ نهی محمد ﷺ باس بکه نهو به یانی که له ناو خاو
 خیزانی خوئا بویتو خاوهن باوه دانت ناماده دهکرد بو
 جهنگو ریئو بیئت دمکردن، وه خوا بیسه ره به قسهی
 توو قسهی دوژمنانت و دزمانیت کام راست دهئین و له سر
 راستن و کام فرو هیشال دهکن و له سر بهرنامهیهکی
 بهتالئ. بو به یانی که منی شهوی مابوو بهر دوژمن کهوته
 ریگاو له ناوچهی (شهوت) دا بوو نویژی به یانی کردوو زور
 نزیک بونهوه له دوژمن لهو کاته دا سهروکی منافقان
 (عبدالله) ی کوری نوبه ی به به هانه ی نهووه که کاتی
 پرس و راکه پیغمبر ﷺ به گوئی نهکردوم سی سه
 جهنگاوری له گهل خویدا گهرا ندوه بی گومان نهو
 مه بهستی نهو به گوئی نهکردنه نه بوو، چونکه نه گهر وا
 بوو دهی بوچی هات تا نهو جیگایه به لگو مه بهستی نهو
 لهو جیگادا لاواز کردنی روحیه ی موسلمانان بوو لهو
 لایشه وه نه بو به هو ی به هیژ کردنی دوژمنی داخ له دل
 دژی پیغمبر ﷺ به لئ نهو موافقه له پیلانه که پیدا
 هندی سوودی خو ی دهست کهوت نهووه بوو دوو تیردیش
 له موسلمانان خه ریک بوو رابکه ن و دو جاری سزای

۳. بهشی خه زره چی و نالا که یانی دا به خه بابی کوری
 مونزیر نهو له شکرش پیک هاتبوو له ههزار جهنگاوهر
 که سه د زریان پی بوو ههروه ها دوو نه سپ که یه کیکیان
 هی پیغمبر بوو، وه نهوی تریان هی نه بو بهر ده بوو
 عه بدولای کوری نومومه کتومی دانا بو نویژ کردن بو
 نه وانه ی که له مه دینه دا مانه وه نیجا له شکر به ره و باکور
 که وته ریگاو ههردوو سه د دهکان له پیش پیغمبر ﷺ وه
 بوون که خو یان ته تهر پیچ کردبوو لهو کاته دا
 پیغمبر ﷺ چاوی به کومه لیک تر کهوت که جوان
 خو یان پیچاوه و له سی کومه لیش نین هه رموی: نه وانه
 کین؟ وتیان: نه وه جوو له که کانی خه زره جن و ده یانه ویت
 له شهر دا به شداری بکه ن پیغمبر ﷺ هه رموی: نایا
 موسلمان بوون؟ وتیان: نه خیر هه رموی: {نابی یارمه تی
 وه رگین له کافر دژی موشریک} و نیجا گه یشته
 جیگایه که پی دوترا (شه یخان) سهردانیکی
 له شکر که ی کردو هه رچی منال بوو هیژی شهر کردنی
 تیادا نه دیت گهرا ندیه وه له وانه عه بدولای کوری عومه رو
 نوسامه ی کوری زهیدو زهیدی کوری سابیت و زهیدی کوری
 نه ره وه و عه رابه ی کوری نه وس و عه مری کوری هه زم و
 نه بو سه عیدی خدری و زهیدی کوری حاریسه ی نه نساری و
 سه عدی کوری حه بیه. ریگای به رافع ی کوری خه دیچ و
 سه موره ی کوری جنبد دا هه رچه ند که منال بوون،
 چونکه رافع تیر نه ندازیکی چاک بوو سه موره ش وتی: من
 به هیژترم له رافع و ده توانم نهو بدهم به زهوی دا کاتی که
 نهو هه واله به پیغمبر ﷺ درا هه رمانی پی دا که له بهر
 چاویدا زوران بگرن زورانیان گرت سه موره رافع ی خسته
 ژیر پیغمبر ﷺ به ویش ریگای نهو جهنگه ی دا له هه مان
 شوین دا شهویان به سهردا هاتو نویژی مه غریبو له
 پاشدا عیشای کردوو په نجا که سی هه لبارد بو پاسه وانی
 له شکر که به سه رپه رستی (موحه ممه دی کوری مه سلمه)
 ی نه نساری و زه که وانی کوری عه بدو قه یسیش سه رپه رستی
 پاسه وانی پیغمبر ﷺ گرتنه نه ستو جا قورنان نه م
 ناماده کردنه ی پیغمبر ﷺ بو باس دهکات و
 ده هه رموی:

قيامهتو شهرمهندهیی دنیا ببن بهلام خوا راستی و دلسۆزی ئهوانی دزمانی دل گهرمی کردنو لهو بۆ چونه پاراستنی وهك دهفهرموئ:

باس بکه بۆیان ئهه کاتهی که دوو تیره لهخۆتان ویستیان رابکهو مهیدانی جهنگ به جی بهیلن له ترسا وه خوا دۆستو یارمهتی دهری ئهوان بوو پاراستنی لهو نهنگی و سهرشۆریه، جا ههربهخوا پشت دهبهستن خاوهن باومرآن. ئینجا بۆ ئهوهی بزائن بهرزوی و نرمی و سهرکهوتن و ژیر کهوتن به دهست خوایه دهفهرموئ:

وهبه راستی خوا یارمهتی ئیوهی داو سهریخستن له بهردا له گهل ئهوهشدا که ئیوه کهم هیزو کهم دهست بوون ئهوسا له خوا بترسن ئومیده که ئیوهش سوپاسی بکهو. واته ههر چونیک لهویدا بهو هیزه کهمهوه سهرم خستن به سهر ئهه هیزه زۆردا ئهگهر له خوا بترسن و سوپاسی نیعمهتی خوا بکهو ههر ئاوهها لیڕهش سهرتان دهخهه. ئینجا دهفهرموئ:

وهبیر بیئنهوه ئهوکاتهی کهتۆ به ئیماندارانت وت: ئایا بهس نیه بۆ ئیوه کهپهروردگارتان به سئ ههزار فریشتهی رهوانه کراو یارمهتی تان بدات؟.

ئهرئ بئ گومان وایه که خوی گهوره یارمهتی موسلمانان ددهات و دیت به هانایانهوه ئهگهر ئهوان خۆ بگرن له بهرامبهردوژمنهکانهوهو خوشیان بپاریزن له تاوان، واته ئهم دوو مهرجه پئویسته له سهر موسلمانان ئینجا خوا دیت به هانایانهوهو کوتوپر له دژی ئهوان لهو کاتهدا پهروردگارتان یارمهتی تان ددهات به پینچ ههزار فریشته که ئهه فریشتانه دیاری کراو و به تیرهکانیان دوژمنهکانی خودا دیاری دهکهو. (مُسَوِّمِینَ) بهسهرو بهژیری خویندنهوی واوهکه دروسته. مانهکهیشمان ههر بهوتهرتیبهکردوه، بهئ فریشتهکان له بهردا هاتنو سهرپیشان کرد، بهلام له هیچ شوینیکی تردا سهرپان نهکرد بهتایبهت لهم غهزایههه ئهوهش لهبهرسی هۆ یهکهه: موسلمانان لیڕه وهك بهدر خۆگر نهبوون. دووههه:

ههندیکیان دهسکهوتی دنیا بیان ویست. سیههه:فرمانی پیغههمبهریان شکاند. خوالهههمویان خۆش بی.

لهراستیدا ئهوهفریشتانه دهوریان دووشت بو یهکهه: موژدهی راستی و دروستی ریبازمهکتانن که ئیسلامه. دووههه: وه تا دلهکانتان ئارام بگریئتو به دلتیاییهوه شهر بکهو له ژماردهو هیزی دوژمن نهترسن و بزائن سهرکهوتن ههر به دهست خوایه وهك دهفهرموئ: وه سهرکهوتن نیه مهگهر له لایهن خواوه بیئت واته فریشته ناتوانن ئیوه سهر بخهن و ئهبی دلی خۆتان به خواوه ببهستن و خۆ بگرن و لهو بترسن بهلگو خوا سهرکهوتنتان پئ ببهخشیت، چونکه خوا یه خاوهن دهسهلاتهه دانایه له ئیشهکانیدا. بهئ دوژمنانی خواو موسلمانان ههرگیز ئاماده نین بئ دهنگ بژین له گهل موسلمانانداو ههمیشه شهر و کارهساتی دل تهزینیان بۆ دروست دهکهو بۆیه خوایش فرمانی شهر ددهات و دهفهرموئ:

تابهه غهزایه هیزیک لهو کافراوه ببچرن یان کاریکیان پئ بکهو که ترسیکی وا بخهنه ناو دلتیانهوه که ئیتر نهتوانن له بهرامبهرتانهوه رابوستن و ئارهزۆی شهر و فیتنه ئهنگیزی بکهو تا ئیتر بگهڕینهوه به سهرشۆری و شهرمهزاری. به داخهوه لهغمزای ئوحدودا له بهر ئهوسئ هۆیهی که باسمانکرد موسلمانان دوجاری بهلایهکی گهورهو گران بوون و حهفتا کهس له موسلمانان شههید بوو که حهمری مامی پیغههمبهرمهه یهکیک بوو لهوانهه پیغههمبهرمهه بریندار بوو یهکیک لهددانه چوارینهکهی پیشهوهی شکاو توره بووههرهشهی تۆله سهندنهوهی کرد، جا خوا فهرموئ:

لهه بارمیهوه تۆ هیچ شتیکت بۆ نیه یان تۆبهیان ئی قهبول بکهیت یان سزایان بدهیت سا به راستی ئهوان زولمیان کردوه له خۆیان. واته تۆ تهنها پیغههمبهریکی و تهبلغ دهکهی به دهستی خۆمانه جی لهوانه بکهین.

ئهوهی که له ئاسمانان و زهویایه به گیاندارو بی گیانهوه ههموی مولگی خوایه. ههر خۆی دزمانی کهچون رهفتاریان له گهلهدا دهکات خۆش دهبیئت لهو کهسهی که

ئارمۇزى لىيەو رىڭگى ھىدايەت دەگىرىت وە سزا دىدات ئەو
كەسەي كە ئارمۇزى لىيەو رىڭگى خراپ دەگىرىت وە تاوان
دەكات، خۇاى گەورە خۇايەكى بە رەھىم وە مېھرىبانە بە
تايىبەت بەرامبەر بە ئىنسانەكان. ئىنجا خۇاى گەورە باسى
سوخۇرى ئەكات كە لە روالەتا ھىچ پەيۋەندىيەكى بەم
باسەو نىيە بەلام لە راستى دا قورئان ھەمۇ ئايەتەكانى
تېھەلگىشى يەكترن و پەيۋەندى بە ھىزىيان ھەيە بە يەكەو
ج ئىمە بزانين بەو پەيۋەندىيە يان نەزانين، وە ئەو
پەيۋەندىيە كە ھەيە لە نىۋان ئايەتەكان دا يەك و دوان
نىيە جا دەگونجى ھەر زانايەك يەك يا دوو يان زياتر لەو
پەيۋەندىيە باس بىكات، وە زانايەكى تر ھەر بەو چەشنە
يەك و دوان زياتر باس بىكات و قەسەكانيان لە يەك جيا بىت
ئەمە بەلگەي ھەلەو بۇچونى ئەم زانا ئەو زانا نىيە بەلگە
بەلگەي بوونى چەندىن پەيۋەندىيە لە نىۋان ئايەتەكانى
قورئان دا لەوانە:

۱. ھەمويان فەرمودەي خۇدان و دەبى بە يەك جاو تەماشا
بكرين و جيا كىرەنەو بە شىكى لەبە شىكى تىر تەوانە.
۲. رۇشن كىرەنەو ئايەتەكانى خۇدايە بۇ بەندەكانى.
۳. فرمانى خۇدايە و پىۋىستە جى بەجى بكرىت.

۴. بەرگى خۇدايە و ئەبى خاۋەن باۋەرەن دوور بىكەنەو
لەو شتانە كە باس دىكرىن ئەمانە شتانىكى گشتىن و دەبنە
ھۇي پەيۋەندى لە نىۋان ئايەتەكانى قورئان دا وەھەندى
جارىش سەرەراي ئەو پەيۋەندىيە گشتىيە پەيۋەندى
تايىبەتەش ھەيە جا ئەگەر پەيۋەندىيە تايىبەتەكەمان
نەزانى كە بىگومان ھەيە خۇ پەيۋەندىيە گشتىيەكان ھەيە
كەواتە قورئان ھىچى نىيە كە پەيۋەندى بە يەكەو نەبىت
كە ئەمەش ئەو دەگەيەنەت كە ئەم قورئانە قەسەي خۇايە
ئەگىنا دەبوو ھەندى دۇ ھەندىكى تىر بىۋايە وەكو لە
سورتمى نىسا ۸۲/ دا دەفەرمۇئ: ﴿ ئايا وورد نابنەو لە
قورئان بە راستى ئەگەر لە خۇاۋە نەبۋايە قەسەي دۇ
پىچەوانەي زۇرتان تىدا بەدى دىكرىت ﴾

ئىنجا دىيەنەو سەر مەبەستى خۇمان و ئىرە كە پەيۋەندى
ئايەتى سوخۇرى ئەگەل ئايەتى جىھاد دا، ئاشكرايە كە لە
پەيۋەندىيە گشتىيەكاندا ھاۋبەشەن كە ھەمويان فەرمودەي

خۇدان و بىپىارى ئەو زاتەيەو پىۋىستە ئەنجام بىرىن وە لە
پەيۋەندىيە تايىبەتەكانىش

۱. سوخۇر بە مالى خۇي رازى نىيە بەلگە دىيەۋىت خۇينى
خەلگىش بىمىزىت بۇ خۇي ئەۋەندە پىسكەو مال
خۇشەۋىستە جا كەسەي كە ئامادە نىيە مال بىدات لە رىڭگى
خۇادا چۇن گىيانى ھىداي خۇدا دەكات؟

۲. سەرگەۋىتى مۇسلمانان بەستراۋە بە دوو شتەو يەكەم
خۇگىر لە بەرامبەر دۇمەنەو دۈھەم: ترسان لە خۇا
خۇپاراستن لە تاۋان دەي سوخۇرى تاۋانىكى زۇر گەورەيەو
مۇسلمانى راست و دروست نابى بىخوات، چۈنكە بىچگە لە
تاۋانەكەي خۇي دەبى بە ھۇي شىكىتىش لە جىھاد دا،
چۈنكە سوخۇرى بانگەۋازى شەر كىرەنە لە گەل خۇادا وەك
لە سورتمى بەقەرە ئايەتى (۲۷۸_۲۷۹) دا فەرمۇئ: ﴿ لە خۇا
بىرسن ئەي خاۋەن باۋەرەن و واز بىنن لە سوخۇرى ئەگەر
باۋەر دارن جا ئەگەر وازتان نەھىنا دەي بانگەۋازى شەر
بىكەن دۇي خۇا پىچەمبەرەكەي ﴾

دەي كەسەي شەرى خۇا پىچەمبەر بىكات غەزا دەكات بۇ
خۇا؟ جا دەفەرمۇئ:

﴿ ۱۳۰ ﴾ ئەي ئىمانداران ھەرگىز سوو نەخۇن بە چەند قات
كىرەنەو ولە خۇا بىرسن بەلگە ئىۋە رىگار بىن. ماناى
ۋانىيە ئەگەرچەند بەرامبەر نەبوو ھەرام نىيە بەلگە
دەرھەمىكىش بىت ھەر ھەرامەو تاۋانە بەلام زۇربەي
چەند بەرامبەر دەبىتەو بۇيە لىرەۋاي فەرمودە ئىنجا
دەفەرمۇئ:

﴿ ۱۳۱ ﴾ خۇتان بىپارىزن لەو ئاگرەي كە ئامادە كراۋە بۇ
كاۋران واتە سوخۇرى كابرە دەباتە رىزى كاۋرانەو. ئىنجا
دەفەرمۇئ:

﴿ ۱۳۲ ﴾ گۇي رايەلى خۇا پىچەمبەر ﷺ بىن و فرمانەكانى جى
بە جى بىكەن تا خۇاى گەورە رەھمتان پى بىكات. واتە ئەو
شتەي كە ئەبىتە ھۇي رەھىم و سۆزى خۇا بىرىتە لە
پەيۋەندى كىرەنە خۇا پىچەمبەر ﷺ. ئىنجا خۇاى گەورە
بەرەو خۇشەختى و كامەرەنى بانگەمان دەكات و دەفەرمۇئ:

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٢﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْفَظِيطِ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٣﴾ وَالَّذِينَ إِذَا
فَعَلُوا فِتْنَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى
مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَبِعَمَلِهِمُ الْعَمَلِينَ ﴿١٢٥﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ
فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
﴿١٢٦﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٧﴾
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُم مُّؤْمِنِينَ
﴿١٢٨﴾ إِن يَمَسُّكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ مِّثْلُهُ
وَلِئَلَّا يَأْتِيَ الَّذِينَ لَا يَفْقَهُونَ الصَّادِقَ وَالكَافِرَ
مَعًا أَوْ يَذَّكَّرُ بِهِمْ تُنْفَذُ بِهِ الْأَمْرُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٢٩﴾

﴿١٢٢﴾ دهی پهل بهکن بؤ لی خوشبون له لایه نی
پهرومردگار تانه وه که نهویش به کردار و وتاری چاک
دهبیت، وه بؤ بههشتیک که پاناییه کهی به نهندازی
ناسمانان و زهویه که نهه ناماده کراوه بؤ بهر هیز کاران.
همروهک فهرموی: خوتان بپاریزن له ناگرئ که ناماده کراوه
بؤ کافران. نههمش بهلگهیه له سهر نهودی که بههشت و
جهنم دروست کراون وه ناماده کراون. وه باغهکانی
بههشت به وتنئ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ) سهوز دهبیت وهک پیغهمبهرممان ﴿١٢٣﴾ دهفهرموی:
{لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةً أُسْرِي بِي فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ أَقْرَأْ أَمَّاكَ مِنِّي
السَّلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةٌ التَّرْبَةُ الْعَذْبَةُ الْمَاءُ وَأَنَّهَا قِيَمَانٌ
وَأَنَّ غِرَاسَهَا سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ/
الترمذی، حسنہ الابانی/ شهوی نیسرا گهیشتم به ئیبراهیم عليه السلام
وتی نهی محمد لهمنه وهسهلام بکه لهئومه تهکمت و پییان
راگهیهنه که بیگومان بههشت خاکه کهی پاکه و ناو دهکی
شیرینه و بیشت که دهشتیکی کاکي به کاکیه و بیگومان که
درمخته رواهکانی نهو زیکرانهیه (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) ئینجا خوا باسی نهو موته قیانه
دهکات و دهفهرموی:

﴿١٢٢﴾ نهوکه سانهن که له حالتهی خوئی و نهخوئیداو
دهسهلات و کهم دهسهلاتی دا ههر کهس به گویرهی خوئی
دمبهخشیت و رقی خوئیان دهخونه وه کاتیک رقیان
ههله دستیت چونکه رق ههستان له شهیتانه وهیه و پیویسته
خاومن باومرآن رقی خوئیان بخونه وه، وه نهوکه سانهن که
خه لکی عهفو دهکمن و چاوپوئی لههله کانیان دهکمن
که نه مانه چاکه کارن و خوایش چاکه کارانی خویش دهوئیت.
نهو کهسهی که چاکه کاره کهسیکه که مالی خوئی له ریگای
خوادا له ههمو حالته تیکدا به گویرهی توانای دمبهخشیت و
رقی خوئی دهخواته وهو خه لکی عهفو دهکات له بهر خاتری
خوای گهره دیاره نهو کابرایه خوای خوئی به چاکي
دهناسیت و پیی وایه که ههمیشه خوا دهبیینیت که و ابو
نهو کابرایه بوه به چاکه کار. نهبو هورمیره دهلئیت
پیغهمبهری خوا ﴿١٢٣﴾ فهرموی: {لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِنَّمَا
الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ/ مفق علیه/ به هیز نهو
کهسه نیه که خه لکی به زوران بازی بدات به زهویدا به لکو
به هیز نهو کهسهیه که خوئی بگریت له کاتی رق ههستان
دا} پیغهمبهرممان ﴿١٢٤﴾ دهفهرموی: {مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ
وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعُ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ
اللَّهُ/ مسلم و غیره/ سی شت ههیه سوئندیان له سهر دهموم
که وایه یه کهم: هیچ مالیک به چاکه کردن کهم نابیته وهو
خودا هیچ له بندهیه کی زیاد ناکات که چاوپوئی له خه لک
بکات و رق و قینی خوئی بخواته وه مهگهر زیاتر به هیزتری
بکات، وه ههر کهسیک بؤ خوا خوئی نزم بکاته وه خودا
به رزی دهکاته وه}

خوای گه وره لهم نایه تانهی پئیشودا چه ند جار وشه
تهقوی دوباره کردموه تهقوا نهویه وهک کابرایه که به
ناو درک و دالدا بجیت چؤن دهبیت وریای خوئی بیت و
بزانی چؤن حاج ههله دگریت و چؤن دایدنیت تا درک و دال
لیی نه دات نه بی ناوها بیت ههمیشه ناگای له خوئی بیت
که دوجاری تاوان نه بیت، جا ههر کهسی ناوها بوو پیی
دهوتريت (موته هی). اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالتَّقَاتِ

وَالْفَنى، ئامىن. ئەمە تا ئىرە سى سىفەتى پەرھىزكارى بۇ
باس كردين وا ئىستە سى سىفەتى ترمان بۇ باس دەكات،
يەكەم: ئەگەر گوناھ بىكەن يادى خوا دەكەن. دوھەم: ئەگەر
ستەم لە خۇيان بىكەن يادى خوا دەكەن. سىھەم: دوام لە
سەر تاوان ناكەن وەك دەفەرمۇئ:

۱۳۵) وەپەرھىزكار ئەو كەسانەن كە ئەگەر ئىشىكى
خراپەيان كىرد يان ستەمىيان لە نەفسى خۇيان كىرد خۇيان
دەكەوئىتە بىرو دەزانن كە خراپەيان كىردە جا داواى
لېخۇشبون دەكەن بۇ گوناھەكانىيان و دانىيان بە ھەلەى
خۇياندا دەننن، وە كى ھەيە لە گوناخ خۇش بىيىت بىجگە
لە خوا؟ وە ئەوانە نەچون لە سەر ئەو ئىشە خراپە
بەردەوامىن و ئەوان دەيانزانى كە خراپە كىلن و باوەرپان
بو جا لە ترسى سزى خوا گەرانەو.

۱۳۶) پاداشتى ئەوانە لېخۇش بوونە لە لايەن خۇاى
خۇيانەو و چەندىن باخچەيە كە لە ژىرپاندا چەندىن
جۇگە دەپرات و بۇ ھەمىشە تىيدا دەمىننەو، بە راستى
چاكتىن پاداشتە پاداشتى ئەو كىركارنە. دەى حەق واىە
كە ئىنسان زەحمەت بۇ ئەوئ بىكىشىت و ھەول بۇ ئەو
جىگايە بدات كە ئەو پاداشتە گەورەيە تىدا يەو بۇى
ئامادە كراو. ئىنجا خۇاى گەورەو دانا دلخۇشى ئەو
مۇسلمانانە دەكات كە لە جەنگى ئوحد دا توشى ئەو
كارەساتە دل تەزىنە بوون و دەفەرمۇئ:

۱۳۷) لە پىش ئىوودا چەندىن رەووش رۆيشتو و ئەوئ
كە چاك بوو بە گوئى پىغەمبەرانى كىردە سەرەكتو
بوون لە دنيا و قىامەتدا ھەرچەندە زىانيان پى گەيشتىت
لە لايەن خوا نەناسانەو، وئەوانەى كە خراپ بوون
سەرەنجامىان ھەوتاندن و روخاندن بوو، وە لە رۇزى
دوايشدا سزايان بۇ ئامادە كراو جا بىويستە ئىووش
خۇبگىرن، دەى ئىووش بگەپن بە سەر زەويدا و جوان ورد
بىنەو لە گەلانى پىشو و ئەوسا تەماشاكەن و بزائن دوا
رۇزى ئەو كەسانەى كە بى باوەر بوون چى بوو. كەواتە
ئىووش ئاگاتان لە خۇتان بىت و بى باوەرى نەكەن بە
پىشەى خۇتان، چونكە ھەمان رەووش دووبارە دەبىتەو.
بەداخەو ئەمرو ئىمە تەمasha دەكەين كاتى كە ئىنسانىكى

چاك و چاكەكار بانگى خەلك دەكات و دەمەوئ كە ئەو
خەلكە لە گوناخ و تاوان بگەپننەو لە باتى سوپاس و پى
زانن بى باوەرو نەزانەكان ئەوئەندە بە توندى بەر
بەرەكانى دەكەن كە پىاو چاكەكان ناتوانن ئىسلاحي خەلك
بىكەن لە ھەمو سەخت تر ئەوئەى كە ئەمانە خۇيان پى
پىاو چاك و بەرژەوئەندى وىست و مۇسلمانان بە تۆھىنەرو
پىاوكوژو خراپە كار ناودەبەن ھەروەك چۆن لە سورەتى
بەقەرە ۱۱/ ۱۲ دا باسى كىردن و ھەرمۇئ: ﴿ھەركاتىك بەوان
بوترىت كەخراپە مەكەن لەولاتدا دەلنن: ھەرنىمەين
چاكە خواز، خوا دەفەرمۇئ: ئاگادارىن ھەر ئەوانن
خراپەكار بەلام بەخۇيان نازانن﴾

بە راستى بە بۆنەى ئەو تاوانبارو ستەم كارانەو كۆمەلگا
ھەمۇى دوچارى خراپە دەبىت و ھەمو وەزىى ئىك
دەجىت و شىرازەى ژيان دەبچرىت. بۇيە خۇاى گەورە
دەفەرمۇئ: دەپرۆن و ئەنجامى ئەوانە تەماشە بىكەن و بزائن
چيان بە سەر ھاتو؟ لەكوئى مىژودا بىستوتانە كەوا
كەسانىك كە دزايەتى پىاو چاكانىان كىردىت و زىانىكى
چاكانىان بىردىتەسەر؟ بەلگو ھەمىشە تىشكاوون و لە بەين
چوون، دەى دەبى بۇ خەلكى ستەمكارى ئەم سەردەمە
ئەورەفتارە ناپەسندەنى ئەوان دووبارە بىكەنەو؟! ئەوئە
خۇاى گەورە دەفەرمۇئ:

۱۳۸) ئەم ھورئانە رىپرونكەرمەيە بۇ خەلك بۇ ئەوئ
خەلك رىگائى راستەقىنە بدۆزىتەو بە رىگائى
بەختەومرى خۇى بزائىت و ھىچ بەھانەيەكى نەمىننەو
بۇ دوا رۇزو بزائن كە ئەم ھورئانە رى پىشاندرەو
ئاموزگارى كەرە بۇ پەرھىزكاران. لەراستىدا ھورئان
ئاموزگارى كەرە رى پىشاندرە بۇ ھەمو كەس، بەلام
چونكە تەنھا پەرھىزكاران سودى ئى وىردەگىرن بۇيەوئ
ھەرمۇ. ئىنجا خوا دلخۇشى مۇسلمانان دەكات و دەفەرمۇئ:

۱۳۹) ھەرگىز لاوازو سست نەبىن و خەم مەخۇن، وەھەر
ئىوون سەرەكتو ئەگەر باوەردارىن. پىغەمبەرمان ﷺ
وھەنى بۇ مانا كىردوئەن دەفەرمۇئ: ﴿الْوَهْنُ حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ
الْمَوْتِ/ رواه ابوداود وصححه الالبانى/ ئەمەيە كە ئىنسان دىناى
خۇش بوئەت و بىرسىت لە مردن/ واتە ئەگەر خۇتان

گه‌نده‌ل و پيس و بت پهره‌ستن دمرکه‌ون و له کۆمه‌لی
موسلمانان دمرچن و نه‌و کۆمه‌له پاک ببيته‌وه.

دووهمه - هه‌تاكو له ناو ئيوه شايه‌تی له راستی و دروستی
موسلمانان وەرگریت و نه‌و به‌ به‌رزه بدریت به هه‌ندئ له
موسلمانان، وه تا به‌و جیهاده پیاوانی نازاو لیهاتوو مشوور
خوری راسته‌قیه‌ی نه‌م دینه دمرخات بۆ خه‌لك و خه‌لك
دان به نازایی و لیهاتویی و دلسۆزی نه‌ودابنن و نیشانه‌ی
شیای بدریتی، وه هه‌ر به‌و جیهاده مونا‌فق و ترسنۆك و
هه‌له‌پرستان دهناسرین و دكو له پيشه‌وه و تمان، نه‌مه‌ش
یه‌كێكه له تافه‌یكاریه‌كانی خوی خاوه‌ن دمه‌سه‌لات بۆ خه‌لك
تا بزانیت كئ له‌و تافه‌یكاریه دمرده‌چیت و كیش دهبه‌زیت؟
نه‌گینا شكست خواردنی موسلمانان به‌لگه‌ی راستی و
دروستی ریبازی بئ باوه‌رو سته‌مكاران نیه نه‌وده‌ته خوی
گه‌وره ده‌فه‌رموی: خۆ خوا سته‌مكارانی خۆش ناویت. جا
نه‌گه‌ر هه‌ندئ جار سه‌ریان ده‌خات ته‌نها بۆ نه‌و
مه‌به‌سته‌یه‌وه بۆ نه‌وه‌یه زیاتر سته‌مكاران له خۆبایی بکات
تا چاکتر ملیان بشکینیت و دكو له هه‌مان سوپه‌ت نایه‌تی
(١٧٦-١٧٩) دا نه‌م مه‌به‌سته به جوانی روون نه‌کاته‌وه.
به‌ئێ خوا نه‌و جووره شکسته‌نه به سه‌ر موسلمانان دا دینیت
تا دمرکه‌ون خاوه‌ن باوه‌رانی راست و شه‌هیدان.

١٧٩ سیه‌م - وه ده‌یه‌ویت موسلمانان پاک کاته‌وه و هه‌رجی
گه‌نده‌لیان تیدایه لاجیت ته‌نها موسلمانانه خاوینه‌كان
بمینه‌وه، بۆ نمونه کابرای زه‌ده‌نگه‌ر رقی له‌و زی‌ره نیه
کاتی که ده‌یخاته ناو ناگرو ده‌یتاوینیته‌وه به‌لگو زۆر
خۆشی ده‌ویت و ده‌یه‌ویت هه‌ج شتیکی خراپی له گه‌لدا
نه‌مینیت و زی‌ریکی پالته‌هه‌ بیت.

چواره‌م - وه به‌و شیوه‌یه‌ش کافران مه‌حوو
ده‌کاته‌وه و ده‌یان توینیته‌وه، جا نه‌گه‌ر نه‌و شه‌رو به‌زم و
هه‌رایه نه‌بیت نه‌وان له به‌ین ناچن چونکه له ناو
نه‌وانیشدا زۆر که‌سی هه‌له‌پرست هه‌یه و هاتوه و ریزی
نه‌وانی زۆر کردوه، به‌لام که دیتی شه‌ر ده‌کهن و شکسته
ده‌خۆن نه‌وانه‌ش لییان جیا ده‌بنه‌وه و که‌میک ده‌میننه‌وه
که دزایه‌تی و شه‌ر له گه‌ل موسلمانان دا بکه‌ن و له ناکامدا
به ته‌واوی شکست ده‌خۆن و له به‌ین ده‌چن، به‌ئێ نه‌م

وَلِيْمَحْصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ ١٨١ أَمَر
حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّادِقِينَ ١٨٢ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَظَرْتُمْ ١٨٣ وَمَا مُحَمَّدٌ
إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبِهِ فَلَنْ يَصُرَ
اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ١٨٤ وَمَا كَانَ
لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِنَئًا مَوْجَلًا وَمَنْ يَرِدْ
تَوَابُ الدُّنْيَا نُفُوتًا مِنْهَا وَمَنْ يَرِدْ تَوَابُ الْآخِرَةِ نُفُوتًا مِنْهَا
وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ١٨٥ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَتَلْنَا مَعَهُ
رَيْثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا أَسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ ١٨٦ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ١٨٧ فَقَالَهُمُ اللَّهُ
تَوَابُ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابٍ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٨٨

نه‌دۆرپنن به پاشگه‌زبوونه‌وه و ترسان له مردن و
خۆشه‌ویستی دنیا دلتیا بن که ئیوه سه‌ر ده‌که‌ون و
ده‌یه‌بنه‌وه نه‌مه‌ش به‌و مانا نیه که موسلمانان دوچار
هیچ سه‌خته‌یه‌ک نابن، به‌لگو ده‌فه‌رموی:

١٨٠ نه‌گه‌ر ئیوه دوچار برین و ناراحه‌تی ده‌بن خۆنه‌و
گه‌له کافره‌ش هه‌ر و دكو ئیوه دوچار ده‌بیت. بۆ نه‌و
ناترسیت و دیته پيشه‌وه و بۆ دنیا خۆیان توشی به‌لا و
کوشتن ده‌کهن؟ ئیوه بۆ پارێزگاری کردن له حه‌ق و راستی و
نه‌گه‌ر کوژران ده‌کهن به به‌هه‌شتیکی هه‌تا هه‌تایی بۆ ده‌بی
لاوازو سست بن؟! وه نه‌وه روژگارانیکه‌و ئیمه‌ ده‌ی
چه‌رخین له نیوان خه‌لکدا. هه‌ر روژیک به لایه‌کی
ده‌ده‌ین وه هه‌ندیک جار به کافران، بۆ؟ له به‌ر نه‌م
مه‌به‌سته‌نه:

یه‌که‌م - نه‌گه‌ر نه‌مه نه‌بیت تافی ناکیته‌وه، چونکه
نه‌گه‌ر موسلمان هه‌میشه سه‌رکه‌ویت هه‌مو خه‌لك دیته
ریزی موسلمانانه‌وه و خۆی به موسلمان پیشان ده‌دات، ده‌بی
هه‌ندئ جار موسلمان شکسته‌ست بخۆن هه‌تاكو نه‌وانه‌ی

شکست و سەرکەوتنه هەردەم بۆ لایەنیکە بۆ ئەم چوار مەبەستە وستانی تریش کە هەرخاوخۆی دەیزانیی واته موسلمان هەر هەولانی لە سەرە ئیتر چی روودەت بە دەست ئەو نیە، ئینجا خوا دەفەرموێ: بە ئیمانداران ئەو ئیوە داوای بیهشت ناکەن؟ دەو چاومپی بیهشت هەر ئاوها بە خۆرایو بێ زەحمەتە؟ وەکو دەفەرموێ:

۱۲۴ نایا نئیوه گومان دهکهن که هه رئاوه هابه بی زهحمهت
 بچنه ناو بهه شته وه که هیشتا دهرنه که وتبیت زانینه که ی
 خودا به وانهی که جیهاد دهکهن له نئیوه؟ وه ههتا
 دهرکه ویت. که گامانهن خوگران تا ئهم زانینه ی خودا
 دهرنه که ویت له دنیا دا نابی چاوه پروانی بههشت بکهن خوی
 گه وره بهر له دروست بوونی مهخلوقات دمرانیت ههر
 کهس چی دهکات و چۆن دهبیت جائه گهر دروستی
 نه کردنایه و بهو زانینه ی خوی له گهل مهخلو قاتی دا
 حیسابی بگردایه گله یی له خودا دهکرا له بهر نه وه
 دروستی کردین و ریگای پیشان داین و خو مانی کرد به
 سه رپشک بو هه لئباردنی راست و هه له و ئهم
 تافیکردنه وانهی دانا تا ئهو زانینه شاراو ی خوا دهرکه ویت
 له دنیا داو خودا له سه ر ئهو ی که له دنیا دا دهیکهن
 حیسابیان له گهل دا بکات، مه بهست ئهو دیه نابی وا بیر
 بکه یته وه که خوا نازانیت بۆیه تافیمان دهکاته وه تا
 بزانیت کی مواهیده و خوگره و کی بی باوهره و ترسنۆک،
 ههر وه کو له فهرمووده یه که دا که نیمامی موسلم ریوایه تی
 کردوه هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمو ی په نجا هه زار سال
 پیش له دروستبو نی ئاسمانان و زهوی خودا ههر شتیک که
 ده بیت نوسیویه تی و جاریکی تر شتیک زیاده و کم ناکات.

به راستی ئیوه ئاواتی مه‌رگتان ده‌خواست و ئه‌تان وت: نای که‌ی حیه‌اد بی‌ت وبه شه‌هیدی به‌مرین زۆر جار داوای شه‌هاده‌تان ده‌کرد پێش ئه‌وه‌ی پێی بگه‌ن به راستی ئه‌وه گه‌یشتن به ئاواتی خۆتان ده‌ی حیه‌اد به‌که‌ن و خۆتان بگرن ئه‌وه‌ته خۆتان به چاوی خۆتان مه‌رگ ده‌بینن و هه‌ستی مه‌رگ ده‌که‌ن له‌و شه‌ره شیر و تیره‌دا جاخۆتان بگرن، وه نه‌ده‌بوو خۆتان که‌نار به‌دایه دیاره ئه‌مه سه‌ره‌زنه‌شتیکه بۆ ئه‌و موس‌لمانانه‌ی که له ئو‌حو‌دا باش ش‌ک‌ست رایان کردو

زۆر پەشۋاكان بە تايبەتى دواى ئەۋەدى كە شەيتان چارى دا
كە پېغەمبەر ﷺ كۆزۋاۋە، جا خوا تەمىيە مۇسلمانان
دەكات و تېيان دەگەيەنەيت كە دەبى ئىۋە بزنان شەر بۇچى
دەكەن، ئىۋە شەر بۇ دامەززاندىنى ھىرمانى خوا دەكەن و
خودا بەرنامەى ناردە بۇ ئىۋە پېغەمبەر ﷺ گەيەنەرى
ئەو بەرنامەيەو نابى بە نەمانى ئەو واز لەو بەرنامەيە
بەينەن و دەبى ئىۋە خۇتان بناسن و بزنان خەرىكى چىن
ئەۋەتە دەفەر مۇئ:

وہ محمدیہ جگہ لہووی کہ پیغمبریکہ ﷺ و دکو
پیغمبرانی پیش خوئی شتیکی تر نیہ و نابی گومانی
خراب ببہن جائیا ئه گہر ئه و ہمریت یان بکورزیت نیوہ
پاشگہز دہنبہوہ؟ وہ ئه و کہسہی کہ پاشگہز بییتہوہ و
کافر بییت با بزانیئت کہ هیچ زینانیک لہ خوا نادات ہانکو
خوئی زیان دہکات، وہ بہم زوانہ خوا پاداشتی ئه و کہسانہ
دہداتہوہ کہ شوگری خوا دہکەن و بہیرہوی لہ پیغمبر ﷺ
دہکەن چ زیندو بیت چ مردو.

ههچ نه فسێك نامریت مهگهر خودا ماوهی پێ بدات (16)
 كه نه وه نوسراویکی دواخراوه تا کاتی خۆی نهیهت نایهته
 پێشهوه و نه انجام نادریت كه وا بوو بو رادهكهن و بۆچی
 دوترسن؟ وه ههر كه سێك پاداشتی دنیای دهوێت پێی
 ددهدین و ههر كه سێكیش پاداشتی قیامهتی دهوێت پێی
 ددهدین ئیمه زوڵم له ههچ كه سێك ناکهین و بهم زوانه
 پاداشتی سوپاس گوزاران ددهینهوه به گوێردی سوپاس و
 کردارەکانی. پێویسته نه وهش بزنان مه رج نیه ههر كه سێك
 بۆ دنیا ههول بدات دنیای دهست كهوێت، چونكه نهگهر
 لیژده به گشتی وای فهرمود بهلام نه وهته له سورعتی
 الاسرا ئایهتی ۸/ ئهم حوكمه تایبهت دهكات و
 دهفهرموی: ﴿ههر كه سێك كه ئهم ژيانهی دهوێت ئیمه بهو
 كه سهی كه دهمانهوێت دهیبه خشین به پێی نه وهی كه
 ئارمه ژمان لی بیت﴾

ئىنجا بۇمان باس دەكات كە تەنھا ئىو نەبون كە دوچارى
تاقىكارى و شەرى دوژمان هاتىن.

وہ زور لے پیغمبران ہون کہ خوا بہرستانیکی زور
لے گہلیان بوون و شہریان کردہ لہ دئی کافران و بی

يَتَّخِذُهَا الذِّبْنَ ءَامِنُونَ إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ آفَاقِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨٩﴾
بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٩٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ ۖ يَمَآ أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ۖ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ
مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعَدَهُ ۖ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَثَرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ
مَّا تَحِبُّونَ مِّنْكُمْ مَّنْ يُرِيدِ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۖ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩٢﴾
إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرُّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَأَتْبَعَكُمْ
عَمَّا بَغِمَ لَكُمْ لِيَكِيلَ تَخَزُّنَ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصْبَحَكُمْ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩٣﴾

باوهران و شهید کراون و بریندار بوون که چی نهوان
هرگیز چوکیان دانه داوه و لاوازی روی تی نه کردون بهم
شیوه واز له ناین بهین و خهریکی دنیا په رستی ببن و
حهز به مردن نه کهن له ریگای خواداو هرگیز لاواز
نه بوون که واز له جیهاد بهین نه کهر چه ند که سیکیان لی
شهید دهبو و هه ولیان داوه که جیگه یان پر بکه نه وه و
هرگیز گهردن که چ نه بوون بۆ دوژمن و خویان نه داوه به
دهستی دوژمنه وه تهنانه ت زور جاریش بووه که
پیغه مبه ران کوژراون، به لام په پره وانیان وازیان له
ریبازمکانیان نه هیئاوه و ته سلیمی دوژمن نه بوون دهی نهی
نوممه تی محمد ﷺ وه نهی په پره وانی پیغه مبه ری خوا بۆ
دبی نیوه به بی هیزو لاواز خوتان پیشان بدن و خوتان
ته سلیمی دژمنانی ناینه که تان بکهن پیتان وایه که نهوان
دوستن بۆ نیوه به راستی نهوان هرگیز دوستی نیوه نین و
راستتان له گه لدا ناکهن، به لگو پیویسته خو بگرن وهکو
نهو خوا ناسانه تا خوا یارمه تی نیوه ش بدات و نیوه شی
خوش بویت وهک دهفه رموی: وه خوای گه وره مروقی
خوگری خوش دهویت نهو که سهی کهوا شهر دهکات له بهر
خاتری خواو وهن روی تی ناکات و خوی نادان به دهست

دوژمنه وه و خوی له جیهاد ناشاریته وه نه وه خوگره و
خوداش نهوی خوش دهویت.

وشه ی (رَبِّیُّونَ) به مانای خوا په رستان لیکماندایه وه
هه ندی دهلین: واته په پره واون و ژیر دهسته که هه ردوو هه ر
یهک دهگریته وه، چونکه بی گومان په پره وانی نهو
پیغه مبه رانه خوا په رست بوون. جا پاش نهوی کرداری
نهوانی بۆ باس کردین، نینجا هه ندی له وتهکانی
نهوانیشمان بۆ باس دهکات و دهفه رموی:

﴿١٩٧﴾ هسه ی نهوان بیجگه له وهی که دهیان وت: نهی
په روه ردگارمان سه رمان بخره به سه ر دوژمنانی دهرونی
خومانداو له گوناوه وزیاده رهوییه کانه مان خوش بیه، وه
خوایه پیمان به هیزکه و توانای وامن بی بیه خشه
که خوگرین له سه ر ناینه که وت یارمه تیمان بدیت و
سه رمان بخره تی به سه ر گه لی کافراندا. هه ر یهکیک بۆ
خوی داوای نه کرد، چونکه نهیزانی که به باوهر و راستی
نه بیّت خوا یارمه تی نادان نه کهر چی ریگای خویان به
ریگایه کی چاک دهزانن، به لام دهترسن که بهو شیوه یه
نه بیّت که خوا داوای دهکات بۆیه زور دهترسن ونا بهو
شیوه یه دهپارینه وه له خوا. جیگای داخه نه مرو هه ر
که سیک له نیمه نه ختیک که له دین شارمزابو نه کهر پیی
بلیت گونا هباری نه وه ند ده خوی بی گه وره یه زور زو
ناره حه ت و توره ده بیّت ده لیّت: چۆن به من ده لیّت
گونا هباریت؟

﴿١٩٨﴾ جائه و کومه نهی که ناوه ها کرداریان ده کردو ناوایان
دهوت به زار خوا ی گه وره پاداشتی چاکی بی دانه وه، به
چی؟ به پاداشتی دنیا، که سه رکه وتن به سه ر
دوژمنه کانیانداو به پاداشتیکی جوانی قیامه تیش چونکه
نه مانه چا که کار بون و خوا ی گه وره ش مروقی چا که کاری
خوش دهویت. بهم شیوه یه خوا موسلمانان ته می دهکات و
رایان ده هی نیّت له سه ر په ره یزکاری و خوگرتن و لومه یان
دهکات که بۆچی پیغه مبه رتان به جی هیشت تا جار یکی تر
شتی وانه کهن داوایان لی دهکات و دهفه رموی:

﴿١٩٩﴾ نهی خاومن باوهران نه کهر نیوه به گوپی موفاق
وکافران و بی باوهران بکهن نهوان کافرتان ده که نه وه نیتر

ئەو كاتە ئىيۈ دەپن بە مروفىكى زيان لىكەوتو رەنجه رۆ
واتە دەپن ناگاتان لە خۇتان بىت كە نرىكى شتى
مەكەونەو كەبۇنى خوانەناسى لىبىت چونكە كافرو بى
باومەران ھەمىشە خەرىكى ئەو دەن كە ئىيۈش كافر بىكەن
وەكو خۇيانو دوچارى سزى قىيامەتو سەرشۆرى دىنياتان
بىكەن، ئىنجا دەفەر موى:

۱۵۰ واز لە و تانانە بېنن چونكە خوا سەرپەرەستو
يارمەتى دەرى ئىيۈدە، وە ھەر ئەو چاكتىن يارمەتى دەرى
بۇ دۇستانى خۇى، دەى ئىيۈش تەنھا بەو پىشت بېستىن
چاومەرى سەرگەوتىن يارمەتى ھەر لە خۇى بىكەن. لە پاشا
مژدە بە خاودن باومەران دەدات كە لە كافران نەترىن،
چونكە:

۱۵۱ بەم زوانە ئىمە ترس دەخەينە ناو دلى بى باومەرانو
كافرانەو، بۇچى ترس دەخەينە ناو دلىانەو؟ بە ھۇى
ئەو دەى كە شەرىكىان بۇ خوا قەرار داوە شىرك واتە ھاوەل
بۇ خوا دانان جا ئىتر ئەو ھاوەلە خۇشەوئىستى مال بىت،
خۇشەوئىستى ناوو شورەتو كورسىو شەخسو حىزب بىت،
ئەو موشرىكو بى باومەرانە ھەر كاتىك كەموسلمانان
ھەرەشەيان لى كردن زۆر نەترىن، چونكە خوا خۇى لەو
كاتانەدا ترس دەخاتە ناو دلىانەو لە بەرامبەر گيان
فەيدايىو ئامادەيى موسلماناندا ھىچيان لە دەست نايەتو
كورد واتەنى "كونى مشكىان لى دەبىت بە قەيسەرى" و
لە سىبەرى خۇشيان سىل دەكەن" بەلى خۇى گەورە
ئاوۋەدا دەيانترىنىت، چونكە ئەوانە شتانىك دەپەرەستىن
كە ھەرگىز بۇ ئەو خۇى گەورە دەلىلىكى بۇ نەئاردونو
ھىچيان بە دەستەو نىيەو جىگەى ئەوان ئاگرى
جەھەننەم، وە بىستىن جىگايە ئاگرى جەھەننەم بۇ
ستەم كاران

جا با موسلمانان پياوانە بەرامبەر دوژمنانى خۇيان
بەستىن وە دوژمنانى خۇيان بناسن و دلىا بن كە ئەگەر
ئەوان راست بىكەن خوا ترس دەخاتە ناو دلى دوژمنانەو
وەك پىغەمبەرمان ﷺ دەفەر موى: {أَعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ
أَخَذَ قَبْلِي نُصْرَتٌ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ
مَسْجِدًا وَطَهُورًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ

وَأَجَلْتُ لِي الْمَغَانِمَ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَخِي قَبْلِي وَأَعْطِيتُ الشُّغَاعَةَ وَكَانَ
الْثَّيْبُ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَيُبْعَثُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً / مطلق عليه /

من پىنج شتم پى دراو كە نەدراو بە ھىچ پىغەمبەرىكى
تر پىش من. يەكەم - يارمەتى درام بە ترس بەئەندازەى
رۇيشتى يەك مانگ رىگا. دووھەم - زەویم بۇ كرا بە
مزگەوتو پاكۆكەر جاھەر كەسىك لە ئومەتى من
لەھەركویدا كاتى نوئىزى ھات با لەو جىگايەدا نوئىزى بىكات.
سىيەم - غەنىمەتم بۇ ھەلەل كرا كە بۇھىچ كەسىك
لەپىش مندا ھەلەل نەبوو.

چوارەم - شەفاعەتى گەورەم پى درا.

پىنجەم - ھەرپىغەمبەرىك رەوانە دەكرا بۇ گەل وتىرەكەى
خۇى من رەوانە گرام بۇ ھەموو خەلك بە گشتى ئەو دەبوو.

خۇى گەورە يارمەتى پىغەمبەرەو يارمەكانى داو زالى كردن
لەو شەرەنەدا بەلام لەم غەزايەدا لە خۇيانيان تىك دا.

ئەوئىش بەم شىۋەدە بوو كەپىغەمبەرى خوا ﷺ كۆمەلىكى

پەنجا كەسى لە سەر بەرزايىەك دانائو فەرموى لىرە

دەرنەجن ئەگەر دىتان ئەوان بە سەر ئىمەدا سەرگەوتوون

ئىيۈ دانەبەزنو جىگا كە چۆل نەكەن، وە ئەگەر دىتان

سەرىش كەوتىن ئىيۈ ھەر لەویدا بىن ئەو بوو ئىتر

پىغەمبەر ﷺ فەرموى كەس شەرىش نەكات ھەتا خۇم

نەلىم، ئىنجا لە كاتىكا كە دوو زىيەى بۇشى بو ھاتە ناو

يارمەكانىو ھەلى نان لە سەر شەرو شمشىرەكەى خۇى

رووت كردو فەرموى: {كى ئەم شمشىرەم لى ورنەگرىتو

مافى خۇى پى دەدات؟ چەند كەسىك ھەلسان وەرى بگرن

لەوانە ەلىو زوبەيرو عومەر بوون تا ئەبو دوچانە

سەماكى كورى خەرەشە ھەستاو وتى: مافى جىپە ئەى

پىغەمبەرى خوا؟ فەرموى: ئەوئەندە شەرى پى بىكرىت لار

بىت. وتى: من وەرى دەگرم. پىغەمبەرىش ﷺ پى دا

ئەو ئەبو دوچانەيە پياوئىكى زۆر زىنگ بوو لە كاتى شەپدا

خۇى ھەلەدەكىشاو پارچە پەروپەكى سورى ھەبوو كە

دەپەست لە سەر ئىتر دەيانزانى تا مەرگ شەرى دەكات،

كاتى كە شمشىرەكەى وەرگرت پەروكەى بەستو دەستى

كرد بە خۇپىشاندان لە ئىوان رىزى موسلمانان و كافران داو

پىغەمبەر ﷺ فەرموى: {ئەم جۆرە رۇيشتە خوا رەقەتى

لى مەگەر لەم شوئانەدا} ئەبوسوفيانىش لەو لاو

کافر دکانی هه لدهناو به هه لگري ئالاکه يانی وت: کاتی خووشی له بهدرا ئالا به دهستی ئیوهوه بوو ئیمه شکاین ئیستا نه گهر دوژمنمان بۆ بیت له لای ئالاکهوه بۆمان دیت یان پیاوانه هه لیگرن یان بیدهن به خوومان با خوومان هه لیگرن بهمه خوینی جولاندن و هه لگري ئالا (تهلحه ی کوری ئه بو تهلحه) هاته مهیدانه وه داوای هاوسهری کردو زرنگترین سوار ی هورهش بوو عه لی یان زوبیر بۆی چوو و دکو هه لۆ دابه زیه سهری و سهری له لهشی کرده وه پیغه مبه ر ﷺ زۆری پێ خووش بوو هه رموی: (الله اکبر) موسلمانانیش هه مویان وتیان: (الله اکبر) جا شهر دهستی پێ کردو موسلمانان کافر دکانیان تارو مار کردن و کهوتنه سهریان لهم کاتدا ئه وانه ی سهر به رزاییه که کهوتنه چی بکه ین چی بکه ین و هه رمانده که یان (عبدالله ی کوری جوبهیر) وتاریکی بۆ دان و داوای لێ کردن که هه رمانی پیغه مبه ر ﷺ نه شکین و بمیننه وه، به لام هه ندیکیان وتیان: مه به ستی پیغه مبه ر ئه وه نه بوو نه گهر سهریش بکه وین ئیمه هه ر له سهر ئهم چیا به بین جادابه زین و دوژمن به مه ی زانی و هیرشی هینایه سهر ئه و چیا به و ئه وانه ی له وئ بوون تا شه هید کران شهریان کرد به لام دوژمن سهر که وتو له پشت وه موسلمانان دابه بهر تیرو هاواری سهر که وتیان کردو دوژمن هه موی گه رانه وه سهر موسلمانان هه ر که س له بیر ی خو رزگار کردنا بوو هه رچه ند هه ندیکیان په لاماری سهر چیا که ین دا، به لام تازه بێ که لک بوو له پێشه وه شهریان ده کرد بۆ له ناو بردنی کوهر ئیسته ئه بێ شهر بکه ن تا خو یان له مردن رزگار بکه ن و پێشه کی به ریک و پیک دمه جهنگان و ئیستا په رته وازه بوون و هه رمانده که شیان دیار نیه و موسلمانان تیکه ل و پیکه ل بوون و موسلمان له موسلمان ددها و نه ی ده زانی موسلمان هه ل و کاته شدا جا پ دراکه پیغه مبه ر کوژرا وه هه مویان با وهریان کردو هه ندیکیان وتیان: ئیمه له سهر پیغه مبه ر شه رمان ده کرد مادام پیغه مبه ر نه ماب ئیتر با بجینه وه ناو تیره و مالی خو مان ئه وان ده مانپاریزن و گه رانه وه بۆ ناو شاری مه دینه ته نانته ئه بو به کړو عومه رو ته لحه له کوشتنی پیغه مبه ر دُنیا ببون و له داخدا خو یان دابو به زه ویدا، ئه نه سی کوری

نه زر دای به لایاندا و وتی: ئه وه بۆچی دانیشتون وتیان: پیغه مبه ری خوا ﷺ کوژرا وه وتی: جا ئیوه داوای ئه و ژیا تان بۆچی هه لسن با به مرین له سهر ئه وه ی که ئه وه ی له سهر مردوه، ئینجا خو ی روی کرده دوژمن و جهنگیکی هیدا کارانه ی کردو نه کوژرا هه تا حه فتا برینی لێ کرا به پم و شمشیرو تیر وای لیها ت که که س نه یده ناسیه وه ته نها خوشکیکی خو ی نه بیت که به په نهجه ی دا ناسیه وه. خوا لیخو شبو پارێزانی ده لیت: هوره شیه کان که ئهم هاواریان بیست به جاری هیرشیان برده سهر ئه و ناوچه یه که پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو دیاره دهیان ویست له درو و راستی هه وانه که تی بگه ن، یاخود هه موو به شدار بن له کوشتن و برینیا و ئهم به شدار بونه شیان ببیته جیگه ی شانازی و پشتا و پشت بگه رپته وه ئه مه یه راو تیگه یشتنی کوهر و نه قامیه تی له هه مو چه رخ و ده وریکا و هه ول ددها بۆ به شدار بون له کوژاندنه وه ی بانگی ناشتی خوازی و رزگاری داو خو ی به به خته و مر ده زانی ت ئه گهر به شی ببیت له له ناو بردنی بانگ که را !! ئالم کاتی تهنگانه و تهنگ و چه له مه دا پیغه مبه ری خوا ﷺ و دکو که ژ ی دامه زرا و له جیگای خویدا مایه وه و له ره و جو له ی لیوه نه هات و کهوته تیر باران کردنی کافر دکان هه تا خه ریک بوو تیرو که وانه که ی بشکی، وه کو مه لێ له یار دکانی له ده وری مابونه وه له وانه (ئه بو ته لحه) ی یاریده در که پارێزگاری پیغه مبه ری ده کردو تیر نه ندازیکی بلیمه ت و دلیر بوو تیر دکانی هه ل رشته به رده می پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه ی وت: روی من هیدا ی روی تۆ بیت، هه ر موسلمانێ له وپوه به اتایه پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رمو: تیرو که وانه که ت بینه بۆ (ئه بو ته لحه) و که تیری ده هاویش ت پیغه مبه ر ﷺ خو ی هه لده بری تا بزانی کافر دکان چی ده که ن ئه بو ته لحه ییش ده یوت: ئه ی پیغه مبه ری خوا دایک و باوکم فیدا ت بێ مه رانه نه وه ت تیریکی دوژمنت بهر بکه ویت، لاشم له پیش لاشته وه یه. هوره شیه کان کهوتنه بهرد باران کردنی پیغه مبه ر ﷺ و (عوتبه ی) کوری ئه بی وه قاس به ردیکی گرت به پیغه مبه رو دانی پیرۆزی شکاند حاته بی کوری ئه بو به لته عه کهوته سهری و کوشتی (عبدالله) ی کوری شه هابی زه هری رووی

له مه که دا دای به ستبو نهی وت: (محمد) ی له سهر ده کوژم که پیغه مبهری خوا نه وهی بیست هه رموی: نه گهر خوا ههز کا من نهو ده کوژم که نزیك بووه پیغه مبهه ۱۵۲ رمه کهی حارسی گرت به دهسته وهو رمیکی لی داو برینداری کرد دیار بوو جیگای کوشندهی گرت بوو بویه گورج گه رایه وهو وهک گا دهی بۆراندو له ریگادا کوشتی و ناو ته کهی پیغه مبهه ۱۵۳ هاته دی. وه پیغه مبهه ۱۵۴ بیجگه له ئوبه ی کهسی تری نه کوشتوه. کاتی چونه سهر ته وهه سهری که ژه که به ردیک هه بوو پیغه مبهه ویستی بجیته سهری به لام نهیتوانی و به کۆمه ل سهریان خست نا بهم شیوهیه درکهوت که خوا پیشه کی موسلمانانی سهرخست، به لام خو یان بوون به هو ی نهوشکسته ی خو یان. جا نیستا هه رمون بۆمانای نه م ئایه تانه ی تر که دین، خوا دهه رموی:

۱۵۲ به راستی خوا راستی کرد له گهل ئیوه داو به ئینه کهی خو ی هیئیه دی کاتی که ئیوه به فرمانی خوا ۱۵۳ نهوانتان دهکوشت و لاشه یان ئی دهکوت له مهیداندا هه تا نهو کاته ی که ترسان و ئیوه ی تیرهن داز له باره ی دابه زینه وه له سهر جیا که ناکۆکیان لی پهیدا بوو، وه سهر پیجیتان کردو فرمانی پیغه مبهه ی خواتان ۱۵۴ شکاند له پاش نهوه ی که من پیشانم دان نهوه ی که ئیوه پیتان خو شبوو که سهر کهوتن و دهستکهوتیکی چاک که له گۆره پانی جهنگدا کهوتبو جا هه ندیکتان دنیا تان دهویست و هه ندیکی تر تان دوا رۆژ، پاشان له بهر نه وه خوا ئیوه ی لادا لهو سهر کهوتنه به سودی کافران تا کو تاقیتان بکاته وه، به راستی خوا لهو تاوانه ش عه فوی کردن، وه خوا خاوه نی ههرو خهیری زۆره بۆ خاوهن باوه ران. ته ماشا بکهن و سوپاسی نهو خوا میهره بان و به خشندهیه بکهن نه وه ته پیش نهوه ی که باسی به زین و راگردنه که یان بکات دهه رموی: وه به راستی خوا لهو تاوانه ی به خشین. ئینجا باسه که یان بۆ ده گیریته وه که چیان کردوه دهه رموی:

۱۵۳ وه میریان به ئینه ره وه نهو کاته ی که به په له سهر ده کهوتن بۆ جیا که، چونکه هه ر زانیان وه زعیان باش نیه و شکستیان خوارد به په له رۆیشتن به ره و جیاکان

شیرینی بریندار کرد وه (ابن محیثه) ی چه په ل به ردیکی بیا مالی و نهلقه ی زیریکی چوو به روویدا و هه ردوو کۆلمی پیروزی بریندار بوو (ابو عامر) ی فاسق چه ند چالیکی هه لکه نه دبوو سهریانی دا پۆشیبوو بۆ نهوه ی موسلمانه کان تی بکه ون و پیغه مبهه ی خوا ۱۵۴ که وته یه کی له و چالانه و زۆر نازاری پی گه یشت هه ردوو نه ژنۆی بریندار بوون و له خو چوو (عه لی و ته لحه ی) کوری عوبه ی دولا به په له رایان کردو ده ریان هیئیه وه وه بهم کۆمه له وه دهیان ویست ورده ورده سهر که ون بۆ سهر که ژه که تا خو یان رزگار بکهن و نهیه ئن دوباره پشتیان ئی بگر نه وه جا به هیزی بازوی تیر نه ندازه کان توانیان نهو کافرا نه بگپر نه وه که دهیان ویست بچه سهر که ژه که و موسلمانه په رته وازه کان گه رانه وهو نه ت وت له خه و راهه ری بوون. هه ره یش بهم هه واله زۆر دلخۆش بوون و نه بو سو هیان له ناو کوژرا وه کاند ده گه را تا بیدۆزیته وه، وه له سهر برپاری پیغه مبهه ۱۵۵ موسلمانان نهو قسه یه یان به درۆ نه خسته وه نه وهک به جار یک هیرش ببه نه سهریان و له ناویان ببه ن تا (که عبی) کوری مالیک روو به نه بو دوجانه و هاوړیکانی هات و چاوی به پیغه مبهه کهوت و به دهنگی بهرز بانگی کرده موسلمانه کان، مژده بیت نه مه پیغه مبهه ۱۵۶ پیغه مبهه ریش دهستی ئی هه لوه شانده که بی دنگ به و له کاتی رۆیشتندا پیغه مبهه ۱۵۷ خو ی نه دا به سهر شانی (سه عدی) کوری نه بی وه قاس و سه عدی کوری عوباده دا نه بو به کړو عومهر و عه لی و زوبه یرو حاریسی کوری حه سمه و چه ند که سیکی تری له گه لا بوو. خوا لیخۆشبوو پارمزان ده لیت: بانگه کهی که عب دیاره تینی زۆری کرده سهر هه ره یشیه کان به ئی هه ندیکیان باوهریان نه کردو وایان زانی بۆ زات نانه بهری موسلمانه کانه به لام زۆریان به راستیان دانا بویه دهیان ویست برۆن به شوینیاندا، وه لهو کاته دا عوسمانی کوری عبدالله ی کوری مغیره روی تی کردن و پیغه مبهه ی بهر چاو کهوت وتی: نه وه (محمد) ه دهر نه چه نه گهر دهر جیت نهوه ی وتو و لاخه کهی خسته یه خواره وه کهوته ناو چالیک حارسی ی کوری حسمه چو بۆی و کوشتی وه ئوبه ی کوری خه له هیان پی گه یی و نهی وت: کوا (محمد)؟ دهر نه چه نه گهر دهر جیت ئوبه یه به سهر و لاخیکی چاکه وه بوو که

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَدَأَ أَلَمَ أَمَنَةً مُّعَاسَا يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَىٰ لَّو كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّئُ وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

وئاوړتان نه دده دايه وه بۆ لای هيچ كه سيك و راتان دكردو دمرؤيشتن، وده پيغه مبهريش بانگي دكردن كه له دواتانه وه بوو ئه ي به ننده كاني خوا بۆ لای من و مرن من وام ليړه جا چونكه گوښتان به بانگه كاني پيغه مبهري نهداو فهران تان شكاند نا بهم شيويه خوي گه وړه پاداشتي ئيوه داوه به په ژاره له سهر په ژاره جا ئه مه ددگونجيت بۆ هاوشكلي بيت واته دواي ئه وه كه ئه وه هواله يان پي درا كه پيغه مبهري كوژراوه خو ئه وه پيغه مبهري بانگتان دكاتو دمه رموي: و مرن بۆ لای من ئه ي به ننده كاني خوا من ليړه كه واپو پاداشتي دانه وه ئه وه غمه تان بۆ بوو به فهران جي. يان ددگونجيت ههر به ماناي خوي بيت واته ئيوه له وي دا شكستان خواردو له پاشان په ژارديه كي گه ورمري خسته به رتان به مه پاداشتي دانه وه كه نه مه يان شيويه كي لومه كردني تيدايه، له راستيدا پاداش نه بوو سزا بوو، چونكه شكستان خواردو چهند نه فهران شهيد بوون و ئه وسهر كه وتن و غه نيمه تهيان هه موو له دست دا، له دواي ئه مه ش بيستان كه پيغه مبهري شهيد بوو كه ئه مه له هه مويان گه وړه تر بوو له لايان كه له دواي دا بويان دمر كهوت كه ئه مه راست نه بوه نيتر ئه واني

تريان هه موو له بير چونه وه به لابردي ئه وه په ژاره گه ورميه پاداشتي دانه وه وشاد بوونه وه به پيغه مبهري و هه موو نيش و نازار دكاني تريان له بير نه ما وده دمه رموي: تا خه فته نه خون له سهر ئه وه كه فه و تاوه له سهر كه وتن و له غه نيمه ت و له سهر ئه وه كه توشان هاتوه له شهيد بوون و بريدار بونتان، وه خوي گه وړه ناگاداره به وه كه ئيوه ديه كن و له خراپه كانتان خوشبوو پاداشتي چا كه كانيستان دده اته وه، چا كه پيغه مبهري گه شتمه وه به وان هه مويان له ده وري كوښونه وه داخو خه فته يان سو ك بوو خه و گرني وده دمه رموي:

له پاشان خوي گه وړه له دواي ئه مه په ژاره و ناره حه تيه ناسايشكي پي دان كه ئه وه ناسايشه ش و نه وزيه ك بوو كه كومه ئي موسلماناني راستي گرته وه له و كاته ناسكه داو له ناو ئه و دوژمانه دا خه و گرني، وه كومه ئيكي تر كه تهنه مه به ستيان خويان بوو كه گوماني ناره وايان دهر د به خوا به گومانيكي نه زانانه كه ده يان وت: ئه گهر ئه م نيشه بۆ خوايه بۆجي دهي بشكيين؟ به لام خاوم باو مران ههر بهم و نه وزيه خويان بويان دمر كهوت كه خوا يارمه تي دمر و سهر په رشتيانه، چونكه له م حاله ته دا كابر را دكات و خوا خوايه تي نه كوژريت. كه جي خه و بيگريت؟! هه تا ده ئين زور جار شمشير دكانمان له دستمان ددكهوت وه لمان ددگرت وه نا بهم خه وه دمر دكه و يت كه سوديك هيه له ناراداو ههر ئا ودها به ره لا نه كراون و كه س ناگاي ئي نه بيت، به لام مونا فقان و نه فامان له و راستيانه تي ناگه و گوماني خراپ دبه و نه ده ئين: نايه له م نيشه دا هيچ سوديك هيه؟ نايه ئيه نيشمان ته واره يان هيشتا ما ومانه؟ نايه ئه گهر خوا خوي جي ويست ئه وه ده بيت نيتر بوني ئيه ج سوديك هيه؟ ئه ي محمد پييان بلي:، به ئي به راستي ئه م نيشه هه موي به دست خوايه و فرماني ئه وه دهي جي به جي بكريت و بي سوود نيه نيتر ئه و سودانه بزانيان يان نه زانين، بهر استي قسه ي ئه و مونا فقانه راسته، به لام مه به ستيان پيسه ئه گينا هه مو شت به دست خوايه و هيچ شتيك به بي برياري ئه و ناكريت و ناي و كه س خاومني هيچ شتيك نيه، ئينجا خوا

وَلَمَّا مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦١﴾
أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْنَا إِنَّ هَذَا
قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٢﴾

﴿١٦١﴾ نهمهش هرهشیهکی تونده له موسلمانان که نابی و دهک کافران بیر بکه نه وه که ههمو ناردهویمان تهنه دنیا به و باوهریان به زیندوو بونه وه و حیساب نیه، ئیمه باوهرمان به قیامت هه به و چاوهروانی پاداشتی گه وهری نه و روزهین، جا دهفرموی: نهی خاوهن باوهران ئیوه وهک نه و کافرانه نه بن، که به براکانیان دهوت کاتیک که دهجون بو سهفریک یان بو جیهاد: نه گهر نه وانه له لای ئیمه بونایه نه دمردن و نه دکوژران. ئیوه ودهو نه وانه نه کهن تا خوی گه وره بهم شیوه به داخ و خهفته یان بو زیاد بکات و به هوئی نه بیر و باوهره هه له وه زیاتر داخداریان بکات بو نه و که سانه یان که کوژراون، یان مونا فکان و کافران ناوایان دهوت تا موسلمانان زیاتر خهفته بخون جا دهفرموی: هر خواه به زیندو دهکاته وه و دهرینیت، هره دووکیان به دهستی خواه به تا خوا داخی زیاتر دروست بکات له دلی کافراندا که بزائن هیچ به دهستی نه وانه نیه و ههمو ههر به دهستی خواه به، جا ههم بو ترسان و ههم بو مردهش دهفرموی: خوا نه چاکه ی چاکه کارانی لا ون ده بیت و نه

ناو دهرونیان باس دهکات و دهفرموی: نه وانه ده یشارنه وه له نهفسی خویندا شتیک که دهری ناخن بو تو نهی محمد ﷺ واته له لای خویمان گومانیان هه به که نه مه راست بیت و پیان وانیه که له سهر ریبازیکی راستن و ده لئین: نه گهر له نه شهدا شتیک بو ئیمه بوا به نه مه لی ردها نه ده کوژراین ئینجا خوی گه وره ده مکتوی نه و مونا فکانه دهکات و دهفرموی: نهی محمد ﷺ پیان بلن: نه گهر ئیوه له مالی خویندا بوونایه نه وانه ی که واه کوشتن له سهریان فهرز بو ده بوا به بهاتنایه نه و جیگایه ی که تیدیا کوژراون و بکوژرین و پاش و پیشی نه ده بوو خوی گه وره نه مه ی کرده تا تافیتان بکاته وه و ناو دلتان ناشکرا بکات و تا پاک و خاوین بکاته وه نه وه ی که له ناو دلتاندا به، وه خوا ناگاداره به وه ی که له ناو دله کاندایه و کام دل له گهل خوی خوی راست دهکات و کامیان درو دهکات جا به و تافیکردنه وانه زویریان ناشکرا ده بن و ده بین راستگویان تا مهرگ به به رده وامی له سهر نایین و به رنامه ی خوا ده جهنگن و دروژنان له نیوه ی ریگاداو له ناو ئیشه که یاندا به شیوه به رک رهفتار ده کهن له گهل نایندا که به چاکی ناپاکیان دهر ده که ویت.

﴿١٥٥﴾ به بیگومان نه و که سانه ی ئیوه که له و روزه دا رایان کرد و پشتیان کرده جهنگه که ههر شهیتان بوو هه لیدیران به هوئی تاوانانیکه وه که له پیشه وه کرد بویان، و تراوه "گوناح گوناح راده کیشیت" نه گینا شهیتان نه یده وتوانی هه لئاندریت و له ناو دلتاندا لانه بکات شهیتان له بهرام بهری قورئان و یادی خوا وه نه وهنده لا وازه که ههر و ترا په نا ده گرم به خوا له شهیتانی دهرکراو ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ئیتر به سه و توانای نامینیت. جا خوی گه وره له تاوانی نه و راکردنه چاو پویشی کرد، به راستی خوا زور لیبوردو به چه و سه له به. ته ماشا کهن ﴿عَفْوٌ حَلِيمٌ﴾ / لیبوردو به چه و سه له ی به کار هینا وه واته ئیوهش نه گهر که میک سهرتان بگرتایه له و جیایه و نه هاتنایه خواره وه ئیشه که ی ئیوهش نه و کاته سهر که و توده بو.

تاوانی تاوانباران چونکه خوی گه وره بینهری ئه و شتانهیه که ئیوه دهیکهن.

و به راستی ئه گهر ئیوه بکوژرین له ریگای خوا دا یان بمرن لیخو شبون و رحمة تیکی واتان بۆ ههیه له لایهن خوداوه که چاکتره له و دی که ئه وان کۆی دهکهنه وه له سهرومت و سامان له دنیا دا واته ئه گهر نه چویت بۆ سهفهرو نه چویت بۆ جیهاد و ههر له مالدا بویت نامریت؟ دهبی ههر بمریت و هه مومروؤف له مەرگه دا یه کسانه و کەسی ئی رزگار نابیت، جا ئایا به و شیوهیه بمریت که دهستت خالی بیت باشه یان زحمهت و ته لاشی چاکت کیشابیت له سهر ئایینی خوا و بمریت یان بکوژریت که ئه و هه مومروؤف به خششی پهر و مردگارت بهر که ویت؟ تۆ دهبی ههر بگه رپیتته وه بۆ لای خواو حیسابت له گه لدا بکریت وه ک دهفه رموی؛

ئه و سانه گهر ئیوه بمرن یان بکوژرین هه مومتان بۆ لای خوا دههیننه وه و حیسابتان له گه لدا دهکات. ئینجا خوی گه وره نیعمه تیکی تر له نیعمه ته له ژماره نه ها ته و دهکاتی دهخاته بهر جاوی موسلمانان به تایبه تی بۆ پیغه مبه رمان ﷺ که ئه و خه لکه له دهوری کۆبوونه وه و ههروه ها بۆ ههر فه رمانده یه کی موسلمانان له ههر زه مانیکدا ئه گهر چه ند که سیك له دهوری کۆبوونه و با بزانییت که ئه وه رحمه تی خوا بوه نه ک زرنگی و لیها ته ووی خۆی و دهفه رموی؛

دهی به هۆی رحمه تی خواوه که تۆ نه رم بویت بهرامبه ر به ئه وان و به نه رمی رهفتارت کرد له گه ل خاوه ن باوه ران دا ئه ی محمد ﷺ ئه گهر تۆ ئینسانیکی ووشک و دل رهق بوا یته خه لک له جوار ده ورت ده رده جوون ئه مه خوایه که تۆی وا دروست کردوه که ئاوه ها نه رم بیت که واته دهی وه کو ئه و ده مان پی دایت تۆش نا ئه مانه له گه ل ئه واندا ئه نه جام بده بۆ ئه وه ی زیاتر بلکین به یه که وه یه که م؛ له تاوانیک که دهیکهن له سه ریان زیاد مه که و چاوپۆشیان ئی بکه ئه گهر حه دی دیاری نه بوو. ئه مه ش دزی رهفتاری ئه و داعیه موسلمانانه ن که عه یبیک ده بین له برای موسلمان ی له باتی دا پۆشی نی دهیکهن به قال و به خه لکی تری ده لئین به راستی ئه مه سیفه تی مروؤفی موسلمان نیه.

دوهه م: دوعای لیخو شبونشیان بۆ بکه باخو اش لییان خو ش بیت. سییه م: له کاتی ئیش و کار و باریان دا راویژیان له گه لدا بکه، چونکه ئه گهر پرس و رات پی کردن سیقه یان بۆ پهیدا ده بیت و هه ست به لیپرس راوی خو یان دهکهن، ئه م سی سیقه ته پیویسته له هه مو فه رمانده یه کی موسلماناندا هه بیت. جا ئه گهر فه رمانده ئه و ئیشانه ی ئه نه جام داو دی ره می خۆی راسترو دروسته ر با له سهر ره میه که ی خوی به روا ت وه ک دهفه رموی؛ ئه گهر تۆ خو ت برپاری ته و او ت دا له سهر ئه و ئیشه، بیکه و پشتت ببهسته به خوی گه وره و گوئ مه ده به که سی تر. به راستی خوی گه وره ئه و که سه ی که پشتی پی ده به ستی ت خو شی ده ویت. ئه م فه رمانه ی خوی گه وره له وانه یه له بهر ئه وه بو بیت که دوا ی ئه و شکسته ئیتر پیغه مبه ر ﷺ ها تبی به دلیدا که ئیتر پرس و رایان پی نه کات خوی گه وره دهفه رموی؛ ئه و ره وشته شتیکی زۆر به نرخه به تۆمان داوه ههروه ها سوودی ئی وهر بگه ر. (فَطَّأ) قسه ناخو ش و قسه رهق، (عَلِیْطُ الْقَلْبِ) دل رهق و به د خو.

وه له باره ی مه شو مه ته وه ئایا واجبه یان سونه ت زانیان دوو قسه ن، هه ندیک به واجبی ده زانن وه چه ندین به لگه یان هه یه و هه ندیکی به سونه تی ده زانن و ئه وانیش چه ندین به لگه یان هه یه که له په راوه فیقه هکاندا به دریزی باسکراوه و من رای دوهه میان به نزیکتر ده زانه و ههر خواش زانیه. وه ئه و که سه ی که پرس و رای پی ده کریت ده بی راست و ده م و ده س پاک بیت، ئه بو هوره ره ده لئیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: {الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ / ابوداود، صححه الالبانی/ واته راویژ پی کراو ئه بی ئه مین و باوه ر پی کراو بی} جا ئه و برپار دانه ی پیغه مبه ر ﷺ ده گونجی ت به م مانا بیت واته ههر کاتی پرس و رات کردو به هه مواته وه برپاری له سهر درا تۆیش ئیتر مه تر سه و ده ست بده ئیشه که و پشت ببهسته به خوا، وه ده گونجی ئه گهر شتیک خو ت به چاکت زانی، بی راویژ کردن بیکه و پشت ببهسته به خوا به م مانایه دهستی فه رمانده و الا تر ده بیت له ئیش و کاریا و هه مو ئیشه کانی نا به ستی ت به راویژ کردنه وه ئه مه ئه گهر چی بۆنیکی

داناوه هیچی تری هه لئه دهگرت تا وا گومان نه کهن که پیغه مبه‌ر ﷺ. ئەم شهره بۆ خۆی دهکات یان بۆ زیاد کردنی مال و سهرودتی خۆی دهیکات نه خیر وانیه ئەگەر هات و ئەو شتیک به پیچه وانهی ئەمری خوا ئەنجام بدات ئەویش وەکو ئێوه دادگایی دهکریت. بهم شیوهیه خوای گه‌وره موسلمانانی ترساند له گومانی خراپ بردن به پیغه مبه‌ر ﷺ.

﴿١٦٢﴾ دە یاش ئەوهی که پاکی پیغه مبه‌رتان زانی نایا دهگونجیت ئەوه که سه‌ی که په‌یره‌ی ره‌زامه‌ندی خوا بیت و ئەو که سه‌ی که خوا غه‌زه‌بی ئی گرت بیت وەك یه‌ك بن؟ که ئەو شوینی جهه‌نمه وه پیسترین شوینه جهه‌نمه واته پیغه مبه‌ر ﷺ که هه‌میشه هه‌ر به شوین ره‌زایه‌تی خودا دا ده‌روات وەك ئەو که سانه ته‌ماشای بکه‌ن که ترسیان له خوا نیه و هه‌مو جه‌رام و حه‌لالیک تیکه‌لاو ده‌که‌ن؟ نه‌خیر نابێ ئەوانه وەکو یه‌ك بن.

﴿١٦٣﴾ ئەوه‌لکه خاوه‌نی چه‌ندین په‌لی جیا جیا له لای خوا ، هه‌یه بۆ دۆزه‌خ و لاخواروی دۆزه‌خ هه‌یشه بۆ به‌هشت و جی‌گه‌یه‌زه‌کانی، وه خوا بینه‌ره به‌وه‌ی که ئەوان ده‌یکه‌ن و هیچی ئی ون نابیت.

ئینجا باسی پیغه مبه‌رمان ﷺ بۆ ئەکات که ئەو پیغه مبه‌ره له نه‌وه‌ی ئاده‌میزاده و هه‌روه‌کو باقی خه‌لکی تر هه‌ستی خۆشی و ناخۆشی و ساردی و گه‌رمی و برسی و تینوی ده‌کات، چونکه ئەگه‌رله فریشته یان په‌ری بوایه، به‌شهر جی‌گای ره‌خنه‌ی ده‌بوو ده‌یتوانی بلی: ئی‌مه وەکو ئەومان پی ناکریت و ئەو ره‌گه‌زیکی تره‌و ئی‌مه‌ش ره‌گه‌زیکی ترین، که‌واته ئەمه نیه‌مه‌تیکی زۆر گه‌وره‌یه بۆیه خوا ده‌فه‌رموی:

﴿١٦٤﴾ به‌راستی ﷻ منه‌تی نایه سهر خاوه‌ن باوه‌ران، که‌ی؟ ئەو کاته‌ی که له نه‌فسی خۆیان پیغه مبه‌ریکی بۆ ناردن که نایه‌ته‌کانی خوا که قورئانه ده‌ی خوینده‌وه به سه‌ریاندا و له‌بت په‌رستی و ره‌وشتی ناپه‌سه‌ند پاکی ده‌کردنه‌وه و فی‌ری ئەم قورئانه و دانایی ده‌کردن، وه شاره‌زای ره‌وشتی به‌رزی ده‌کردن هه‌ر چه‌ند ئەوان له پێشدا له‌م باره‌یه‌وه له گومرا‌هی‌ه‌کی ئاشکرا دابون و هی‌چیان نه‌ده‌زانی. ئینجا ﷻ ده‌مانباته‌وه سهر باسه‌که‌ی جه‌نگی "ئوحود" و ده‌فه‌رموی:

دیكتاتۆری لی دیت، به‌لام چونکه فه‌رمانده‌ی موسلمانان شه‌رع دانهر نیه‌ن به‌لگو جی به جی که‌ری فه‌رمانه‌کانی شه‌رع و په‌یره‌ی کردنی ئەوان کاتیک پی‌ویسته که له شه‌رع لانه‌ده‌ن به‌لگو ده‌بی بریاره‌کانیان هاوتا بیت له گه‌ل شه‌رع دا جا ئیتر پی‌ویست ناکات دوباره به‌سه‌ریت به پرس و رای خه‌لکیشه‌وه، ئەگه‌ر جی پرس و رای کردن سونه‌تی‌که‌و تا بکریت باشته‌وه به سود تره‌له‌به‌ر ئەوه‌ویانه‌ی که باسه‌مانکردن، به‌لام له هه‌ندئ کاتدا پرس و رای ده‌بی به هۆی فه‌وتاندن یان دوا که‌وتنی ئیشیکی پی‌ویست، شه‌ری پاشگه‌زه‌بان و شه‌ری نه‌دانی زه‌کات و ناردنی سوپای ئوسامه‌ی کوری زه‌ید بی پرس و رای، به‌لگو دزایه‌تیشی کرا چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی به هی‌زی ئەم فه‌سانه‌مانه هه‌ر خوایش زانیه. ئینجا خوای گه‌وره سه‌رنج‌مان بۆ سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌که‌وتن و ژیر که‌وتن راده‌کیشی و ده‌فه‌رموی:

﴿١٦٥﴾ ئەگه‌ر ﷻ یارمه‌تی ئی‌وه بدات هی‌چ که‌س سه‌رناکه‌ویت به سه‌رتاندا و ئەگه‌ر ئەو ئی‌وه سه‌ر شو‌ربکات و بتان شکینیت کئ هه‌یه یارمه‌تی ئی‌وه بدات پاش خوا؟ ئاشکرایه هی‌چ که‌سیکی تر نیه ده‌ی ته‌نها پشت به خوا ببه‌ستن خاوه‌ن باوه‌ران، چونکه هه‌مو شت هه‌ر به ده‌ست خۆیه‌تی و پشت به هی‌زو ژماره نه‌به‌ستن ئەگه‌ر جی ئەوانه‌ش ئەسه‌باب‌ن و پی‌ویسته ئاماده بکرین وەك له سورته ئه‌نفال / ٦٠ ده‌فه‌رموی: ﴿خۆتان ئاماده بکه‌ن بۆیان به هه‌رجی له تواناتاندا هه‌یه﴾ ده‌لێن له شه‌ری به‌درا پارچه‌یه‌ك قوماشی سوور له ناو غه‌نیمه‌تدا نه‌ما و تیان له‌وانه‌یه پیغه مبه‌ر هه‌لی گرتبی خوا ئەم نایه‌ته‌ی نارد ه‌وارمه‌وه فه‌رموی:

﴿١٦٦﴾ بۆ هی‌چ پیغه مبه‌ریک نیه که‌وا خیانه‌ت بکات و هه‌ر که‌سیک خیانه‌ت بکات چ پیغه مبه‌ره‌و چ غه‌یری ئەو رو‌زی قیامه‌ت به‌و خیانه‌ته‌وه دیت و حی‌سابی له گه‌لدا ده‌کریت له پاشان هه‌مو که‌سیک چ پیغه مبه‌ر بیت چ بیاو‌یکی عادی‌پاداش یان سزای ئەوه‌کرداره‌ی خۆی پی ده‌دریت و ئەوان سته‌میان لی ناکریت. پی‌ویسته ئەوه بزانی‌ن که پیغه مبه‌ر ﷺ وەکو که‌سیک له موسلمانانه سه‌بارمه‌ت به ده‌سکه‌وته‌کانی جه‌نگ و بی‌جگه له‌وبه‌شه‌ی که خوا بۆی

تەرخەمى ناكەن و بۇ ئەنجامدانى بېرىدەكانى خواو
پېغەمبەرەكەى لە ھىچ كۆسپىك سەل ناكەن تا لەو پېناوودا
سەرى خۇى دادەننەن و دەچنەو بەردەم باردەكەى خواى
خۇيان و خوايش بەو كەسانە دەفەرەمۇئ:

۱۳۱ ھەرگىز گومان نەبەن بەوانەى كە كوژراون لە رىگەى
خوادا كە ئەوانە مردون نەخىر ئەوانە زىندون و لاى خواى
خۇيان رزقيان ھەيە. ئەمە زۆر بە ھىزترە لەوەى كە لە
سورتمى بەفەرە ۱۵۴ دا ھاتوۋە كە دەفەرەمۇئ: ﴿وَلَا تَقُولُوا /
نَهَلَيْنَا لِيَرْهَ دَفْعَهُمُوءُ﴾ گومانىش نەكەن لەوانەيە
ھەندىك لە موسلمانان لە بەر خاترى رىز بۇ شەھىدەكان
بلىن: شەھىد بوون، بەلام لە دلىاندا شتىك بىيىت، خوا
دەفەرەمۇئ: ھىچ گومانىكتان نەبىت ئەوانە نەمردون
ئەوانە زىندون، چۆن؟ چونكە ھەياتى ئىنسان بىرىتيە لە
دوو شت يەككىيان خواردن و ئىسراحتە ئەوى تريان
بىرىتيە لە جموجول و ئىش كردن. ئەو كەسەى كە شەھىد
دەبىت ئەوۋەيە بە نەسى قورئان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ آل عمران:

۱۶۹ / رزقيان پى دەدرىت لە لايەنى خواى خۇيانەوۋە

جا ئەگەر جى شەھىدان لەم ژيانە كۆتايەى دنياىدا لە بەر
جاو نەماون، بەلام بى گومان گيانە شىرىنەكەيان زىندوۋە
رۆزى پى دەدرىت لەو ئارامگاىەى كەتتىدان. ئىبنو جەرير
لە ئەنەسى كورى مالىكەوۋە بۆمان دەگىرپىتەوۋە دەربارەى
ئەو يارانەى پېغەمبەر ﷺ كە رەوانەى كردن بۇ لاى
خەلگى (بىرى مەعونە) دەلى نازانم چل يان ھەفتا كەس
بوون وە لە سەر ئەو ئاۋە (عامرى كورى (توفەھىل) ى
جەعفەرى ئى بوو، ئەو كۆمەلە يارەى پېغەمبەر ﷺ چو
ھەتا گەيشتنە ئەشكەوتىك كە ئەپنوارى بە سەر ئەو ئاۋە
داو لەویدا دانىشتن ھەندىكەيان بە ھەندىكەيان وت كامتان
دەتوانن ئەم نامەى پېغەمبەر ﷺ بىبەن بۇ ئەو خەلگە
ئەنەس وتى وائەزانم كە: ھەرامى كورى مەلجان ى
يارمەتى دەر وتى: مە نامەى پېغەمبەريان بۇ دەبەم، جا
چو ھەتا نزىكى ئاۋەدانىەكەى ئەوان بويەوۋە لە بەردەم
مالەكاندا خۇى ھەشارداو ئىنجا وتى: ئەى خەلگى (بىرى
مەعونە) بە راستى مە رەوانە كراوى پېغەمبەرى خوام بۇ
لاى ئىوۋە (انى اشەدان لا الە الا اللە وان محمدنا عبده ورسوله)

دەى ئىوۋەش باۋەر بەھىن بە خواو بە پېغەمبەرەكەى.
پىاۋىك لەوان بە رىمىكەوۋە بۇى چوۋ دای لە كەلەكەى و لە
كەلەكەى تىرەوۋە دەرچوۋ ھەرام كە ئەوۋە دى وتى: "اللە
اكبر فرت ورب الكعبة/ خوا لە ھەمو شت گەورترە سویند بە
خوای كەعبە سەرگەوتەم" ئىنجا بە رىگەى ئەودا رۆيشتن تا
گەيشتنە رەھىقەكانى لەو ئەشكەوتەداۋ عامرى كورى
توفەھىل ھەمويانى شەھىد كرد. ئىسحاق دەلىت ئەنەسى
كورى مالىك قەسەى بۇ كردم: كە خوا دەربارەى ئەوان
چەند ئايەتى قورئانى رەوان كرد كەداۋايان كرىدو لەخوا
كە ئەم روداۋەى ئەوان بە پېغەمبەر ﷺ بگەيەنەت
كەوتيان لە باتى ئىمەدا بە گەلەكەمان بگەيەنن كە ئىمە
گەيشتن بە خواى خۇمان و ئەو رازى بوو لە ئىمەو
ئىمەش رازى بوۋىن لەو) لە پاشان ئەمە سىرايەوۋە بەرز
كرايەوۋە داۋى ئەوۋە كە ماۋەيەك بۇ ئىمە دەمان
خویندەوۋە جا خوا ئەمەى دابەزانە ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ آل عمران: ۱۶۹
ئىمامى مسلم بۆمان باس ئەكات كە مەسروق دەلىت:
سەبارەت بەم ئايەتە پىرسىمان لە عەبدوللا وتى ئىمەش
پىرسىارمان كرد لە بارەيەوۋە فەرەمۇئ: ﴿أَرْزَاؤُهُمْ فِي جَوْفِ
طَبْرِ خَضِرٍ لَهَا قَنَادِيلُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَسْرُحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ فَاطْلَعُ إِلَيْهِمْ رُتُّهُمْ أَطْلَاعَةً
فَقَالَ هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا قَالُوا أَيْ شَيْءٍ نَشْتَهِي وَنَحْنُ نَسْرُحُ مِنَ
الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا فَقَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ
لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا قَالُوا يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تُرَدَّ أَرْوَاحَنَا فِي
أَجْسَادِنَا حَتَّى نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ
لَهُمْ حَاجَةٌ تُرْكُوا/ گيانى ئەوان لە ناو لەشى بالندەيەكى
سەوزدايە كە چرايەكى بەسراۋ بە عەرشى ھەيە،
دەسورپىتەوۋە لە بەھشت دا ھەر كۆيى دەۋى بە ئارەزۋى
خۇى لە پاشان دەگەرپىتەوۋە لاى ئەو چرايە لەو كاتەدا خوا
خۇى پىشان دان بەو شىۋەيەى كە خۇى دەزانىت: فەرەمۇئ:
چىتان پى خۆشە؟ وتيان چ شتىكەمان پى خۆش بىت ئىمە
لە بەھشت دا بە ئارەزۋى خۇمان دەسورپىنەوۋە؟ سى جار
خوای گەورە ئەم گەشت و شۆدەى لە گەلدا كردن، كاتى
دىيان كە وازيان ئى ناھىنرىت ھەتا داۋى شتىك نەكەن،

وتیان: ئەى پەروردگارمان دەمانەوێت کە زیندومان بکەیتەوه هەتا جارىکى تر بکوژرێنەوه لە سەر رێبازەکەى تۆ، دواى کە زانرا بێجگە لەو داوايە داوايەکی تریان نیه وازیان ئی هینرا جابیر دەئى کاتى باوکم شەهید بوو لە ئوچوددا هەر سەرم دەدیرایەوهو دەگریام، یارەکانى پێغه مبهرى خوا ﷺ بەرگریان ئی دەکردم، بەلام پێغه مبهرى ﷺ بەرگری نەکردم جا فرمانى دا کە بەرزکرایەوه و لەو کاتەدا پێغه مبهرى ﷺ گویى لەدەنگى گریان بو فەرەموى: {مَنْ هَذِهِ فَقَالُوا بِنْتُ عَمْرٍو أَوْ أُخْتُ عَمْرٍو فَقَالَ وَلَمْ تَبْكِي فَمَا زِلْتِ الْمَلَائِكَةُ تَظْلُمُهُ بِأُخْبَتِهَا حَتَّى رَفَعَهَا مِنْ عِلِيٍّ/ ئەمە مەکتییه؟ وتیان کچی یان خوشکی عەمرە جافە فەرەموى دەى بۆ دەگری؟ ئەوه فەریشتەکان بى پسانەوه بە بالەکانیان سیبەریان بۆ دەکرد هەتا بەرز کرایەوه}

باوکى جابیر ئەو عەبدولایە بوو کە بانگی کردە عەبدولای کۆرى ئوبەى و ئاموزگارى کرد کە نەگەرێتەوه جا وائەم گەشت بەو پاداشتە گەورەیه و ئەویش بەو شیوەیه سەر شۆرى هەردوو دنیا بوو، بەئى شەهید زیندوو و بەو مەرگەى ژيانى هەتا هەتایى بۆ خۆى بە دەست دینیت و راستى و دروستى بیر و باوەڕەکەى دەچەسپینى و یارەکانى پاش خۆى گەرم دەکات لە سەر خەبات و تیکۆشان و گیان فیدایی و شادمان و دلخۆش بە ئیش و بە پاداشتەکانیان و دکو لێردا دەفەرەموى:

﴿١٧٠﴾ زۆر کەیف خۆش و شادمانن بەو بەخششەى کە اللە بە گەورەیی خۆى پێى داو و مژدە ددەن بەوانەى کە پێیان نەگەشتون و هیشتا شەهید نەبون کە بۆ ئەوان هیچ ترسیک نیه و ئەوان ئیتر هیچ پەژاریەکیان نابێت.

﴿١٧١﴾ مژدە ددەن بە نێعمەتیکی گەورەلەلایەن خودا وهو زیاده بەخشینیش و بەوهى کە بێگومان بن کە خوا پاداشتی خاوەن باوەڕان زایە ناکات.

جابیر دەئى: پێغه مبهرى خوا جارێک تەماشای کردم و فەرەموى: بۆ وا داماویت؟ جابیر وتى: ئەى پێغه مبهرى خوا ﷺ باوکم شەهید بوو مال و منال و فەرزیکی زۆر کە لای بوو بە جیماو و بۆم و حەوت خوشکی گەورەم هەیه، بۆیه ناوہا دامام، پێغه مبهرى ﷺ فەرەموى ئایا پیت بلیم کە خوا

لە گەل هیچ کەسیکدا قەسەى نەکردووە مەگەر لە پشتى پەردەوێت بێت بە راستى روبەر و قەسەى لە گەل باوکتا کردو فەرەموى: داوام ئى بکە پیت دەدم باوکت وتى: داوات ئى دەکەم کە بمبەرەوه بۆ دنیا تا دووبارە لە رێگای خودا شەر بکەم و بکوژرێمەوه، پەروردگار فەرەموى: تازە ئەو گەرانیەو نابیت، ئینجا باوکت وتى: کە مادام ناگەرێمەوه دەى ئەم و مزەعەى ئیمە بگەیهنن بەوانەى کە ماون لە دنیادا تا بەخێلى بە مال و بەگیانیان نەکەن، خواش ئەم ئایەتەى نارد ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ

أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ نالی عمران: ۱۶۹

کاتى ئەبو سوفیان لە جەنگى ئوچود دا بەرەو مەکە گەرایەوه لە رێگا دەستی کرد بە وتو ویز لە گەل موشریکەکانى رفیق ی و وتیان: ئیمە ئیشیکى خراپمان کرد موسلمانانمان تارو مار کردو بریندارمان کردو ئیشەکەمان یەکسەرە نەکردووە هەمویان هاتنە سەر ئەورایە کە بگەرێنەوه بۆ سەر مەدینەو بە تەواوی موسلمانان لە بەین ببەن جا ئەم هەوالە گەشتە پێغه مبهرى ﷺ بانگی کردە ئەو هاوێلانەى کە لە ئوچود بوون کە دەرچن بە شوین ئەو کافرانەدا کوتو پڕ هەمویان ئامادە بون هەرچەندە هەندیکیان بریندار بوون بەو برینداریه شەو هاتنە خزمەتى پێغه مبهرى ﷺ تا لە گەل دا بڕۆن، ئینجا خوا باسى ئەو موسلمانانە دەکات و دەفەرەموى:

﴿١٧٢﴾ ئەو کەسانەى کە وەلامى خواو پێغه مبهرى خوايان ﷺ دایەوه پاش ئەوهى کە بریندار ببوون، ئینجا خوا مژدەیان ددات و دەفەرەموى: بۆ ئەو کەسانەى کە چاکەیان کردووە لەوان و لە خوا ترساو پاداشتیکی زۆر گەورەیان بۆهەیه. جا پێغه مبهرى ﷺ بى وەستان تا ناوچەى (حەمرائو لئەسەد) رویشت و لەو کاتەدا قافلەیهکی بازرگانى (عبدالقيس) دەهات بۆ مەدینە ئەبو سوفیان هەندى پارەى پێدا کە دیعایەى بۆ بکات و موسلمانان بترسینیت ئەو دته خوا دەفەرەموى:

﴿١٧٣﴾ ئەو کەسانەى کە هاتن و پێیان وتن: قورەیش دووبارە هیزیکى گەورەى کۆ کردووەوه دەیەوێت دووبارە بێتەوه سەرتان جا لەو حالەتە شکەست و سەختەدا ئەوان

فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضَّلَ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا
 رِضْوَانُ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٦﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
 يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٧﴾
 وَلَا يَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَصُرُوا اللَّهَ
 شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطْلًا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿١٧٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَوْا أَلْكَفَرُوا بِالْإِيمَانِ لَن يَصُرُوا
 اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزَادُوا إِثْمًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٨٠﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
 أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِمَكُمْ
 عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٨١﴾ وَلَا
 يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءٍ أَنْتَهُمْ أَتَتْهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
 لَّهُمْ بَلْ هُوَ سَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿١٨٢﴾

﴿١٧٦﴾ با بي باومرپان وا گومان نهكهن كه نيمه مؤلتهتيان
 ددهدين نهوه شتيكي چاكه بزيان نيمه هر مؤلتهتيان لهبر
 نهوه ددهدين تا گوناھي زياتر بكهن وه بؤ نهوان ههيه
 سزايهكي سهختي وا كه گالتهتيان بي دكاتو سهرشورپان
 دكات. خو نهوان دهرناجن له دهستي سزاو نهخته نهخته
 دينهوه بهرو دادگاو سزاو رؤز به رؤزو ههنگاو به ههنگاو
 خويان له سزاي خوا نزيك دهكهنهوه بيانهوي يان
 نهياهوي. نينجا موسلمانانيش با وا نهزانن كهوتيان
 نيماندارين نيتروازيان لي بهينريئت. وگو له پيشهوه
 همرموي: نهم سزاو شكستيانهتيان بهسهردا ددهدين بؤ
 تاهيكرندهوي موسلمانانو لهخوياببوني خوانهناسان.
 نينجا خوي گهوره به شيويهكي رونتردههرموي:

﴿١٧٧﴾ خوي گهوره واز له نيمانداران ناهينئت، هر بهمه
 كه بلين نيمه نيماندارين له گهل بووني مروفي دووروو
 ههلهپرستو گهندهلدا، ههتا پيس وپاك له يهك حيا
 دكاتوه، خوي گهوره نيوي ناگادار نهكردومهوه له سهر
 شته شاروكدان نيوي نازانن باش كييهو خراب كييه بهلام
 بهو شهرو بهزم وههرايه نهوهي كه موسلمانو پالفته بيت

نهترسانو وتيان: خوا بهسه بؤ نيمه، وه نهو باشترين
 پشتيوانه. بهم شيويه باومرپهتيان زياترو به تين تر بوو.

﴿١٧٨﴾ جا به بؤنهي نهم ههلوپسته جوانهي كه ههتيان بوو
 نهو ومزعهتيان له سهر لاجوو خوا له باتي نهو ناخوشيانه
 نيعمهتيكي فرهواني پيدان نهومبو لهم غمزاي (حهمرانو
 اللهسه) دا موسلمانان توشي هافلهيهكي بازرگاني بوونو
 كرپن وهروشتنيان كردو سوديكي باشيان دهست كهوت و
 هيچ خراپهيهكي تريان توش نهبو لهو سهفهردا وه نهوان
 ههربهدوي رهمهندي خوا دا بوون و خواش خاموني
 بهرمكهتو سامانيكي گهورميه. وشهي (فضل) زياتر
 مهبهستي ماله. جا نهو ههرهوهو گورهشي نهوانه
 نهيتواني موسلمانان سستو لاوز بكات بهلگو به
 پيچهوانهوه زياتر موسلمانان ورهتيان بهرزتر بويهوهو نهو
 ههرهوهو گورههتيان به فرتو فيلي شهيتانو شهيتان
 سيفهتان زاني و گوپيان نهدايه ههرهوهو خوا دمههرموي:

﴿١٧٩﴾ ناگاتان لي بيت نهوه شهيتانه ديهويئت نيوه له
 دوستهكاني خوي بترسينئت جا نيوه نهترسن لهوانو
 نهگهر نيوه باومردارن له من بترسن. چونكه نيوه دوستي
 خودان و خودا خوي بهسه بؤ دوستهكاني وگو له سورتي
 (زومهر) ۳۶/ دا دمههرموي: ﴿نايا خوا بهس نيه
 بؤبهندهكاني خوي؟﴾

﴿١٨٠﴾ وهبا تو خهمبر نهكهن نهوانهي كه پهله دهكهن له
 كوفرو فساد دا چونكهبه راستي نهوانه هيچ زياننيك به
 خودا ناگهيننو خويان زيان نهكهن بؤ كوي دهجنو چؤن
 له دهستي خوا رزگار دهين؟ نهگهر خوا بهو بي باومرپانه
 ماوه دمدات نهوه نيشانهي نهوه نيه كه نهوان رزگار دهين
 بهلگو خوي گهوره ديهويئت له دوارؤزدا هيچ بهشيكيان
 نهبيتو سزايهكي گهورهتيان بؤ ههيه. نينجا خوي گهوره
 ههوالمان بي دمداتو دنليمان دكاتوهو كه:

﴿١٨١﴾ بهبيگومان نهوانه كه كوفر دهكرن به باومر نهوانه
 ههرگيز هيچ زياننيك له خوا نادن، وه بؤ نهوان ههيه
 سزايهكي دهرنك. ههرهوهو دمههرموي:

درددهکه ویتو نهوهی ناخالشیش بیت ددردهکه ویت، وه بهراستی خوی گهوره هه لده بژیریت له ناو نیردراوه کانی خوی دا نهو کهسهی که ئاره زوی لی بیتو شتانیکی په نامه کیان پی ده لیت دهی ئیمان بینن به خواو به هه مو پیغه مبه رده کانی، وه نه گهر ئیمانان هیناو له خوا ترسان بهو شیوهی که شیابو بیت نهوسا بۆ ئیوه ههیه پاداشتیکی گهوره. هیچ کهسیک نیه که دۆستو دوژمن له یهک جیا نهکاته وه و ریزی دۆستانی خوی پاک نهکاته وه دهی چۆن دهبی خوی داناو زانا هه روا بی تاقیکردنه وه و پاک کردنه وهی ریزی دۆستانی دهستهو سان بیت؟ نهخیر، نه مهش دهمکو تیکه بۆ نهو کهسانه ی که نه گهر موسلمانیک توشی به لایهک هات ده لئین: نه گهر پیاوی چاک بوایه و راستی بکردایه وای لی نه ده هات به راستی نه مه قسه یهکی ناره وایه و بۆ چونیک هه لایه، چونکه پرسیارکرا له پیغه مبه رمان ﷺ که کی له هه موکس تهنگو چله مه و گرفتاری زوری به سه ردا هاتوه؟ فه رموی: {الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ فَيَتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بِأَلَاؤِهِ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَمَا يَبْرُخُ الْأَلَاءُ بِالْعُبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ / الترمذی، صححه الالبانی / نهوهی که زیاتر له هه موکس دوچاری سهختی بوبیت پیغه مبه رانن له پاشان کی له چاکیداله وان نزیکتر بیت جا هه رکهسیک به گویره ی نایینه که ی تاقی دهکریته وه جائه گهر له نایینه که یدا بته و بیت تاقیکردنه و ده کانی توند تره، ومنه گهر له نایینه که یدا لاوازی بیت تاقیکردنه و ده کهشی به گویره ی نایینه که یهتی نهوسا تاقی کردنه وه له سه ر بهنده ی خواناس لاناچیت تاکاتی به جیبی هیشت بهوسه ر زهوییه دا دهروات که هیچ تاوانیکی به سه ره و نه نامینیت { که وابهو نه م بۆ چونه بۆ چونیک هه لایه که بلین کابرا نه گهر موسلمان ه بۆ ئاوه های لی هاتوه؟ له راستی دا به لاو موسیبه ت بۆ تاقیکردنه و دیه و به لکو موسلمانان زیاتر له کافران توش دهکات، ئینجا نه گهر له و تاقیکردنه و دیه درجوو و مکو زیپیکی پالفته کراو دهمینیت وه که واته کافران نابی وا گومان بکهن که موله تیان پی دراوه و توله تیان لی نه سه نه راوه ئیتر خوشیان رابواردوه و

خوشبهختن نهوان سزایه کی گه وره یان بۆ ئاماده کراوه و ئیمه ی موسلمانیش نه گهر راست بکهین پاداشیکی زور گه وره مان بۆ دانراوه. به ئی بهم تاقیکردنه وهی جهنگی ئو حوده ریزی خواناسان له مونا فاق وه هه لپه رده ستان جیا کرایه وه و بهم شیویه شاراو ده کانی ئاشکرا کرد تا خاوهن باوه ران راست و ناراست له یهک جیا بکه نه وه. تا ئیتره باسی جهنگی ئو حود بو، جا خوی گه وره له م نایه ته دا باسی نهو که سانه دهکات که مالیان پی ددریت و نایبه خشن له ریگی خواداو پییان وایه نهو دهوله مهنديه به بۆنه ی عیلم وزرهنگی خویانه وه ده ستیان که و توه، قارون ئاسا خویانی پی هه لده کیشن جا خوی گه وره ده فه رموی:

﴿٢٨﴾

با گومان نه کهن نه وانه ی که رزدی ده کهن به وهی که خوا له نیعمه تی فره وانی خوی رزاندویه تی به سه ریاندا و بهشی خوی لی نادهن نه مه شتیکی چاکه بۆیان نه خیر نهو ماله شهرو سزایه بۆیان بهم زوانه نه و ماله ی که رزدوبه خیل بون له خیر و چاکه کردن تییدا دهکری به ته وه یک و دهکریته ملیان له رزوی هیامه تداو له عاقیبه تدا ناسمانان و زهوی ته نها بۆ خوا دهمینیت وه و هه موو زینده و مریک دهریت و هیچ کهس نامینیت و خوا ئاگاداره بهو ئیشه ی که دهیکه ن. له شوینیکی تر دا خوی گه وره ده فه رموی: ﴿ نه و زیرو زیوه ی که کو یان کردو ته وه دهکریت به پارچه ناسنی گه وره داغ دهکریت و دهریت به نا و جاوانیان و ته نیش تیان و پشتیانه وه و پیان ده فه رموی: ها نه ویه که کو تان کردو ته وه بیخون ﴿ (ته و به / ٢٤ ٢٥) وه پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموی: {مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُوَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ فَأُخِيصَ عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبْهُ وَظَهْرُهُ كُلُّمَا بَرَزَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيَرَى سَبِيلَهُ إِنَّمَا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّمَا إِلَى النَّارِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِلَيْكَ قَالَ وَلَا صَاحِبَ إِبِلٍ لَا يُوَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا وَمِنْ حَقَّهَا حَلْبَتُهَا يَوْمَ وَرَدَهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بَطِخَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ أَوْفَرَ مَا كَانَتْ لَا يَفْقِدُ مِنْهَا فَصِيلًا وَاحِدًا تَطْوُهُ بِأَخْفَافِهَا وَتَقْضُهُ بِأَفْوَاهِهَا كُلُّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا رُدَّ عَلَيْهِ أَخْرَاهَا فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأُنْبِيَاءَ وَفَعْلَهُمْ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ عَهِدُ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِيَنَا بَقَرَانِ
تَأْكُلُ الْنَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
وَلِنَّمَّا تُوَفَّقَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحَّجَ
عَنِ الْكَارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾ تَسْبُحُونَ فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَأَن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عِزِّ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

سهبارمت بهوانه‌ی که مالیان هه‌یهو زهکاتی ئی نادهن
فه‌رموده زوره به‌لام ئی‌مه لی‌ردها به‌م فه‌رموده‌یهی که نه‌یهو
هوره‌یره ده‌یگیریت‌هوه دینی‌ه‌کوتایی که ده‌ئی: پی‌غه‌مبه‌ری
خوا ۱۸۱ {مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُوَدِّ زَكَاتَهُ مَثَلٌ لَهُ مَا لَهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَفْرَعُ لَهُ رَيْبَتَانِ يُطَوَّفُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ
بِلَهْرَمَتَيْهِ يَغْنِي بِشِدْقَتَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا مَالِكٌ أَنَا كُنْزُكَ ثُمَّ تَلَا } وَلَا

يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ ... / البخاری/ هر که سی‌ک خوا مالی
بداتی و زهکاتی نه‌دات له روژی قیامه‌تدا نه‌و ماله‌ی بو
ده‌کریت به‌ ماری‌کی گه‌وره‌ی وا که له به‌ر زاری زوری
که‌چه‌له‌و ددانی تی‌ژی هه‌یه‌وده‌خریت‌ه ملی له‌روژی
قیامه‌تدا له‌پاشان به‌ه‌ردو که‌لاوه‌ی لی‌وی کابرا ده‌گریت‌و
پی‌ ده‌ئیت: من ماله‌که‌تم، من خه‌زینه‌که‌تم، له‌ پاشان نه‌م
نایه‌ته‌ی تا نا‌خر خوینده‌وه { وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ ... }
ئینجا خوی گه‌وره قه‌سه‌یه‌کی نا‌شیرینی بی‌ باوه‌ران ونه‌له‌ی
کتیب نا‌شکرا ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۱۸۲ با چاک بزائن که خوی گه‌وره بیستی قه‌سه‌ی نه‌وانه‌ی
که ده‌یان وت: بی‌گومان که‌خوا فه‌قیره‌و ئی‌مه ده‌وله‌مه‌ندین

حَتَّى يَقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيَرَى سَبِيلَهُ إِنَّمَا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّمَا إِلَى النَّارِ
قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَلْبَسُوا وَانْعَمُوا قَالَ وَلَا صَاحِبَ بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ لَا
يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُطْحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ لَا
يَفْقِدُ مِنْهَا شَيْئًا لَيْسَ فِيهَا عَقْصَاءٌ وَلَا جُلَخَاءٌ وَلَا عُصْبَاءٌ تَنْطَحُهُ
بِقُرُونِهَا وَتَطْوُهُ بِأُظْلَافِهَا كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا زُدَّ عَلَيْهِ أَخْرَافًا فِي
يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يَقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيَرَى
سَبِيلَهُ إِنَّمَا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّمَا إِلَى النَّارِ / مسلم وغيره/ وه هيج خاومن
زي‌رو زي‌ويك نيه كه حه‌قی خوی لی نه‌دات مه‌گه‌ر روژی
قیامه‌ت هات نه‌وپاره‌و زي‌ره‌ی که کویان کردوته‌وهو
زه‌کاتیان ئی نه‌داوه ده‌کریت به‌ پارچه‌ ناسنیک که‌به‌ناگری
دو‌زه‌خ سور کراوته‌وهو ته‌نشست‌ونا‌چاوو پشتی پی داخ
ده‌کریت له روژی‌کدا که ماوه‌ی په‌نجا هه‌زار ساله‌ جا هه‌ر
کاتیک سارد ده‌بیته‌وه دو‌وباره داخ ده‌کریته‌وه هه‌تا برپاری
ته‌واو ده‌دریت له‌نیوان به‌نده‌کاندا یان بو‌به‌ه‌شت یان
بو‌دو‌زه‌خ، بی‌زرا نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ۱۸۲ نه‌ی حوشت‌ر
فه‌رموی: هيج خاومن خوشتریک نيه كه حه‌قی نه‌دابیت،
وله‌لوحه‌فانه‌شی دوشینیتی له‌روژی ناودانیدا مه‌گه‌ر
به‌ی‌نریت له‌روژی قیامه‌تدا ورا‌خریت بو‌ی له‌ده‌شتیکی
ته‌خت و پان‌وپو‌تر له‌وه‌ی که‌به‌وه‌ی که‌به‌چکه‌خوشت‌ریشی
ون نابیت که‌به‌سمه‌کانیان ده‌یشیلن‌وه‌ه‌پی پی‌دا ده‌که‌ن
کاتیک که‌ی‌کی‌کیان ده‌روات نه‌وی تریان ده‌گیرنه‌وه‌سه‌ریان
له روژی‌کدا که ماوه‌ی نه‌و روژه په‌نجا هه‌زار ساله‌ هه‌تا
برپاری ته‌واو ده‌دریت له‌نیوان به‌نده‌کاندا یان بو‌به‌ه‌شت
یان بو‌دو‌زه‌خ ، بی‌زرا نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ۱۸۲ نه‌ی
ره‌شه‌ولا‌خ و مالا‌ت؟ فه‌رموی: هيج خاومنی ره‌شه‌ولا‌خ و
مالا‌تیک نيه كه حه‌قی نه‌داتن مه‌گه‌ر کاتی که‌قیامه‌ت هات
له‌ده‌شتیکی ته‌خت دا داده‌خریت بو‌ نه‌و به‌سه‌زمانانه‌و
هی‌جیان ون نابین و نه‌شاخ پی‌چ‌دراونه‌شاخ لارو نه‌شاخ
شکاو‌ی تی‌دایه‌ به‌لگو هه‌مویان شاخیان راسته‌وتی‌زه‌ که
به‌شاخانه‌یان لی‌یان ده‌ده‌ن‌وبه‌ قول‌ه‌سمه‌کانیان ده‌یان شیلن
کاتیک که‌ی‌کی‌کیان ده‌روات نه‌وی تریان ده‌گیرنه‌وه‌سه‌ریان
له روژی‌کدا که ماوه‌ی نه‌و روژه په‌نجا هه‌زار ساله‌ هه‌تا
برپاری ته‌واو ده‌دریت له‌نیوان به‌نده‌کاندا یان بو‌به‌ه‌شت
یان بو‌دو‌زه‌خ} نایه‌م شی‌ومه‌ی سزا ده‌درین.

بەم زوانە دەى نوسىن ئەوەى كە ئەوان وتیان و ھەروەھا بەنارەواكوشتنى پێغەمبەرانیش، ئەوانەدینەو بەر دەستمان و جەھەنەمیان بۆ داخ دەكەین و پێیان: دەلێین بچنە ناو ئەو سزایە و بچێژن سزای سوتینەر. چونكە ئێو دەلى پیاو چاكان و پێغەمبەران تان سوتاندوو و اتان دەزانى ئیشى باش دەكەن جا بخۆن عافىەت تان بێت ئەو ئاگرە سوتینەرە. دەلێن ھەندىك لە كافەرەكان كاتىك كە خۆى گەورە فەرەمۆى: كى ھەيە كەوا قەرزى جوان بدات بە خوا، وتیان: خوا دیارە فەھىرە داواى قەرزمان ئى دەكات نا بەم قەسە ناشىرینە وەلامى خاویان داپەو.

ئەمەش بە بۆنەى ئەو كەردارە پەيسانەيە كە لە پێشەو كەردوتانە بۆيە وا سزا دەدرێن ئەگینا بەبىگومان خوا ستم ناكات لە ھىچ بەندەيەك بەلكو خۆيان ستميان لە خۆيان كەردوو و باوەريان بە پێغەمبەران نەھيئاو.

ئەوانەى كە وتیان: بەراستى خوا پێى راسپاردوین كە باوەر نەھيئین بە ھىچ پێغەمبەرىك، ھەتا قوربانىەك نەكاتو ئەو قوربانىە ئاگر نەيسوتىن جا ئەگەر راست دەكەيت و تۆپێغەمبەرىت دەى قوربانى بكە بابسووتیت تا باوەرپ پێى بكەين ئەى محمد ﷺ پێيان بلى: خۆ لە پێش منەو پێغەمبەرانىك ھاتن بە چەندىن نیشانەى ئاشكراو بەوكارەش كە خۆتان دەلێن جانەگەر راست دەكەن دەى بۆ كوشتنتان؟

ئەى محمد ﷺ ئەگەر تۆ بە درۆدەخەنەو و باوەرپ پێى ناكەن نارەحەت مەبە چونكە تەنھا تايبەتى تۆ نىە ئەم بە درۆ خستەوھيان بە راستى بى باوەر بوون بە پێغەمبەرانى پێش تۆش كە بە چەندىن نیشانەى ئاشكراو بە زەبوور بە كتیبى روناك كەرەو ھاتبوون. ئىنجا خۆى گەو ھەوالىكى گشتى رادەگەيەنیت و دەفەرەمۆى:

ھەموو گيان لەبەرىك تامى مردن دەكاتو كەس لە مردن رزگارى نابیت و پاداشتى خۆتان ھەر لە رۆزى قىامەتدا و مردەگرەو جا ئەو كەسەى كە دوور خراپەو لە ئاگرى جەھنم و بخریتە ناو بەھەشتەو بە راستى ئەو كەسە خۆشەخت و رزگارەو ژيانى دنيا بىچگە لە كەلوپەلىكى سەرگەرم كەر شتىكى تر نىەو بەم زوانە نامىنیت وەكو لە سورەتى (رەحمان: ۲۶) دا دەفەرەمۆى: ﴿ھەركەس لەسەر ئەم زەوييە داپەنامىن﴾.

بەدلىياپەو كە ئێو لەمە و لەگيان تاندا تاقى دەكرێنەو و بەراستى لەوانەى كە كتیبیان پێدراو پێش ئێو لەوانەش كە ھاوھەلەيان بۆ خوا دانائە ئیش و ئازارىكى زۆرتان پێى دەكات، وە ئەگەر ئێو سەبەرتان ببیت و بەردەوام بن لە سەر عىبادەتى خواو لە خوا بترسن و دەست نەبەن بۆ خراپە و تاوانو خوا لە خۆتان عاجز نەكەن بە راستى ئەمە بەشىكە لە بەشە گرنگەكانى ئايىن. ئەمە لە كاتىكدا دابەزى كە موسلمانان كۆچيان كەردە شارى مەدینە و موشرىك و ئەھلى كتیب زۆر تانەو تەشەريان لى دەدان و دلى موسلمانان بىرەندار دەكرد

بەم شىوہە خۆى گەورە دلخۆشى كەردن و فرمانى پێدان كە چاوپۆشيان لى بكەن و خۆ بگرن ھەتا خوا دەرگايەكتان لى دەكاتو، وە ئەمە دلخۆشەكەشە بۆ ھەموو موسلمانان كە دوچارى سزاو ئیش و ئازار دەبن كە بە چاكى ھەلسو كەوت بكەن و خۆ بگرن تا بكەن بەو پەلە بەرزە، بەلام دەبى خۆگرتن لە گەل ترسنوكى دا جيا بكەپنەو و خۆ گرتن ئەوہە كە ئێو خوا ناسى راستەقىنە ئەنجام بەدەن و سل لە ھىچ كۆسپىك ناكەن و لە بەرامبەر تەنگ و چەلەمەو ھەراسان نەبن و لە بەرنامەى خۆتان كۆل نەدەن، بەلام ترسنوكى وەكو ئەمەروى ئىمەيە كە راستى نەلێين نەوہك توش بىين ئەوئەندە باوەرمان لاوازەو بى ئاگايىن لە قورئان و وا دەزانين ئەگەر بەو شىوہە رەفتار بكەين و بتوانين ستمەكاران لە خۆمان رازى بكەين شتىكى ژىرانەو چاكامان كەردو بى ئاگايىن لەوہى كە خوا دەفەرەمۆى:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَتَكُونُ لَهُمْ قِسْمًا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَلَئِنْ تَوَلَّوْا لَعَذَابُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ
فَلَمَّا تَوَلَّوْا الْبُقْعَةَ الَّتِي كُفِّرْتُمْ قَامَا وَلَهُ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي جَهَنَّمَ ۚ وَاللَّهُ يَذَرُ مَا شَاءُ ۚ وَلَمْ يُفْعَلْ مَا كُنْتُمْ
يَعْمَلُونَ ۚ وَلَمْ يُفْعَلْ مَا كُنْتُمْ يَفْعَلُونَ ۚ فَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَعَارَظِكُم مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِزَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ
رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ۚ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۚ رَبَّنَا وَآيِنَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ۚ

نه وانیس بهو سوپاس و هه ئانهی هاو با و مه کانیان زور
شادمان بوون، له فهرموده ده کدا هاتوه که: اَنْ رَجُلًا مِّنَ
الْمُنَافِقِينَ عَلَىٰ عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
إِلَى الْغَزْوِ تَخَلَّفُوا عَنْهُ وَفَرَحُوا بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
فَإِذَا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اغْتَدَرُوا إِلَيْهِ وَخَلَفُوا وَأَخْبُوا أَنْ يُحْمَدُوا
بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَتَرَلْتُ ﴿ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ
يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا ... الآية ﴾ نالی عمران: ۱۸۸ / له
سهردهمی پیغه مبهردا ﷺ کومه لیک له منافقه کان ههر کاتی
که پیغه مبهری خودا ﷺ دهرده جو بؤ غهزا خویمان وهباش
دهدا که شادمان بون به ودانیشتنه یان پاش پیغه مبهری
خودا ﷺ جا ههر کاتی که پیغه مبهری خودا ﷺ
دهگه یشته وهمال به هانهی نه چونیان باس ده کرد و پییان
خوشبو که سوپاس کرین له سهر نه وهی که نه یان کردبو جا
﴿ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا
... الآية ﴾ دابهزی

له فهرموده دهی پیغه مبهردا ﷺ دا هاتوه که ﴿مَنْ سُلِّ عَنْ
عِلْمٍ عِلْمُهُ ثُمَّ كَتَمَهُ الْجَمُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَّارٍ﴾ الترمذی و غیره،
قال الابانی: حسن صحیح/ ههر که سیلک پرسیری عیلمیکی لی

۱۸۷ وه بیر یان بخهرده وه نهو کاتهی که خوا بهیمانی
وهرگرت له وانهی که کتیبیان پی درابوو که دهبی نه و کتیبیه
روشن بکه نه وه بؤ خه لک و نابی هیچی لی بشارنه وه که چی
نه وانه نهو راستیانه یان پشت گوئ خستو له بیری خویمان
برده وه بهو شاردنه وهیه له دنیا دا بههره دهی که میان
دهست کهوت نای چ مامه لهیه کی خرابیان کرد.

جوله که و گاور ههر دوو کیان کتیبیان بؤ هاتوه له هه میوان
بهیمان وهرگیراوه وه ئیمهش له قورنانه دا داوامان لی
کراوه که نه م راستیانه نه شارینه وه با نازاریش بدرین
چونکه یان دهبی ههر موسلمان نه بین یان دهبی تافی
بکریینه وه راست و ناراست دهرکه ویت، ئینجا خوا ههره شه
له وانه دهکات که راستی دهشارنه وه بؤ ئافهرین و
دهفه رموی:

۱۸۸ گومان نه که بیت نهو که سانهی که که یف خوئن
به وهی که وتویانه له شاردنه وهی راستی و پییان خوئه که
سوپاس بکرین بهو شتهی که نه یان کردوه دهی سا گومان
نه که بیت که نه وه ده بیت بهر زگار که ریان له سزا، وه
بؤ نه وان سزایه کی بهزان ههیه.

پیغه مبهری خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿مَنْ ادَّعَىٰ ذُعْوَىٰ كَاذِبَةٍ
لِيَكْتُمَنَّ بِهَا لَمْ يَزِدْهُ اللَّهُ إِلَّا قَلَّةً / سلم/ ههر که سیلک قسهیه کی
درو بکات و ناراستیک به راست دابنیت بؤ نه وهی خوئی پی
زور بکات خوی گه وره بیجگه له که می شتیکی تری پی
نادات﴾ ههر وه ها دهفه رموی: ﴿الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسٍ
ثَوْبِي زُورٍ / صغی عله/ نهو که سهی که خوئی به تیر پیشان
دهدات له شتیک که پیی نه دراوه و ده که سه وایه که
دو پؤ ساکی رو که شی پؤشی بیت﴾

ده لئین هوی دابه زینی نه م نایه ته نه وه بو که جه ماعه تیک
هاتنه خزمه تی پیغه مبهردا ﷺ پیغه مبهردا داوی شتیکی لی
کردن که له کتیبیه کهی خویماندا نوسرابو نه وانیس هاتن به
پیچه وانهی نه وهی که له کتیبیه کهی خویماندا نوسرابو بؤ
پیغه مبهردا ﷺ خوینده وه. ئینجا پییان وت که له
کتیبیه کهی ئیمه و نوسراوه جا تاهمیک له خویمان
سوپاسیان کردن که ئیوه پیایو زرنگو به شه هامت بون
که حه فیه ته که تان شاردوته وه به محمدتان ﷺ نه وتوه جا

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفِي بَعْضُكُمْ مِّنَ بَعْضٍ فَأَلَّزِنَ هَاجِرُوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَادُّوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سِقَاتِهِمْ وَلَا ذَنْبٌ عَلَيْهِمْ جَنَّتْ جَحْرَى مِنْ مَحْتَمَا
 أَلَا نَهْتَرُ نَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْقَوَابِ (١١٥)
 لَا يَغْرَبُكَ قَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْيَلْدِ (١١٦) مَتَّعُ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْأَمْهَادُ (١١٧) لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ جَنَّتْ جَحْرَى مِنْ مَحْتَمَا أَلَا نَهْتَرُ خَلْدِيكَ فِيهَا نَزَّلَا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْآبَرَارِ (١١٨) وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَسْتُرُونَ بِكَافِيَةِ اللَّهِ ثُمَّ نَا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّكَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ (١١٩) يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبَرُوا وَصَابَرُوا وَرَأَوْا طَوًّا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (١٢٠)

سُورَةُ النِّسَاءِ

١١٦

٤

نعمه تانهی خوا دهکن که خوا لهم زهویهدا بۆ ئیمهی داناوه و تهماشای گۆرانی شهو رۆژ دهکن که ههموی له خرمهتی مروفدایه دهلین: ئهی پهرومردگارمان ناگونجیت تۆ ئه مهت بیهوده دروست کردبیت پاک و مونه زههی بۆ تۆ که ئیشی بۆ کهک بکهیت، نه خیر ئیشه کانت ههموی له سهر بناغهی دانایی و زاناییه و ئیمهیش بۆ حیسیب و کتیب نین دهی بمان پارێزه له سزای ناگرو دهلین:

١١٥ ئهی پهرومردگارمان بیهگومان ئه و کهسهی که تۆ بیخهیه ناو ناگری جهنمه وه به راستی سهرشۆرو ریسوات کردوه، وه بۆ ستهکاران هیچ یارمهتی ده ریک نییه، واته خوایه ئیمه له ریزی ستهکاراندا دامه نیی، چونکه باوهرمان وایه ههر که سیک ستهکار ببت یارمهتی ده ریکی نییه و شهرمه نده و سهرشۆره. ئینجا ئه و ئینسانه ژیرانه درێزه به پارانه وهی خویان دهن و دهلین:

١١٦ ئهی پهرومردگارا به بیهگومان که ئیمه بیستمان بانگ که ریک بانگی کرد بۆ ئیمان که له سهردهمی پیغه مبهرا، پیغه مبهرا خوی بووه دوا پیغه مبهریش بانگ که رانی راسته قینهی ئه م ئاینه یه ههتا قیامهت دیت بانگیان کردین و وتیان باوهر بهین به پهرومردگاری خۆتان جائیمهیش باوهرمان هینا ئهی پهرومردگارمان له گوناوه کارمان خۆشه و تاوانه کارمان بۆداپۆشه و له گه ل ئینسانه چاکه کارمان مرینه. واته ههر کاتی مهرگمان هات مهرگمان وهکو چاکه کاران ببت که هریشته کار له و کاته دا سهلامیان لی دهکن.

١١٧ ئهی پهرومردگارمان ههر تۆ ده پهرستین دهی پیمان بده ئه و به ئینهی که داوته له سهر زمانی پیغه مبهرکهت که بریتیه له یارمهتی دان و سهرکهوتن به سهر کافرو سته م کاران داو بههشتی ههتا ههتا ییه و له رۆژی قیامهتدا سهرشۆرمان نه کهیت به بیهگومان که تۆ پیچه وانهی به ئینی خۆت نا کهیت ئیمهیش چاوهروانی سهرکهوتنی دنیا و سهر به رزی رۆژی دوایت لی ده کهین، چونکه ههر موته: پیویسته له سهر ئیمه که یارمهتی خاوهن باوهرمان بدین ﴿روم/٤٩﴾

بکریت که بیزانیته و بشاریته وه رۆژی قیامهت له غاو ده کریت به له غاویکی ناگر! ئینجا خوی گه و ره باسی دهسهلات و مولکی خوی دهکات و دهقه رموی:

١١٨ وه ئه وهی که له ئاسمانان و زهوی دا ههیه ههموی مولکی خوایه به کافرو موسلمان وه به گیاندار و بۆ گیانه وه و الله دهسهلاتی به سهر ههمو شتیکدا ههیه، جا بۆ نه بی لی نه تر سیین و به ندایه تی نه کهین؟ به لگه یه کی تر له سهر دهسهلاتی باس دهکات و دهقه رموی:

١١٩ به بیهگومان له دروست کردنی ئاسمانان و زهوی داو له گۆراندنی شهو و رۆژدا، که ئه م شهو و رۆژه بۆ پسانه وه به دوا یه که تر دا دین به شیوهی دیاری کرا و چه ندین به لگه ی گه و ره ی تیدایه بۆ ئه وانه ی که خاوهنی عهقل و دهرک بن ﴿أُولَئِكَ الْأَنْبِ﴾ کین خاوهن عهقله کار؟

١٢٠ خاوهن عهقل ئه و که سانه که یادی خوا دهکن به پیوه به دانیشه وه و به راکشانه وه واته ههمیشه یادی خوا دهکن و خویان له بیر ناچیتته وه و بیر ده که نه وه له دروست کردنی ئاسمانان و زهوی و تهماشای ئه و ههمو

عبدالولاي کوري عهباس دهلي: شهويڪ له لاي پورم مهيمونهي خيزاني پيغهمبهر ﷺ مامهوه، پيغهمبهرى خوا ﷺ هندی قسهى کرد له گهل خيزاني داو له پاشان خهوت، کاتي که سي بهشى ناخري شهو هات له خهو ههستاو، دانيشتو تهماشاي ناسماني کرد فهرموى: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ پاشان دهست نويزى گرتو سيواکى کردو يانزه رکات نويزى کرد له پاشان بيلال بانگى دا نينجا دوو رکاتى تری کردو له پاشان هاته دهرهوه نويزى بهياني کرد بو خهئک. (بخارى)

۱۱۵ جا خوا دهفهرموى: با دنيايان که من نيشى هيچ کام له ئيوه زايه ناکهم چ پياو بيت چ زن ههر کهسيک بهراستى نيشى کرد بو خوا به بي جياوازي پاداش دهرتتهوه جا نهو کهسانهى کوچ دهکن له بهر خاترى خوا وه دوور دهکونهوه له مال و دوست وخزم وکسهى خويان و نازار دهرين له سهر ريگاي من و بو خاترى گهياندى بهيامى من به خهئک و شهر دهکن و شهيد دهکرين بادلتيايان که له ههموو گوناهايان خوښ دهم، وه بهراستى دهيانخهमे ناو بههشتانيکهوه که دهروات به زير نهو بههشتانهدا چهندين جوگه نهमे پاداشتيکه له لايهني خوداوه به راستى خوا له لايهتي باشرين پاداش. نوموسهلهمهى خيزاني پيغهمبهر ﷺ پرسيارى له پيغهمبهر ﷺ کردو وتي: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا أَسْمَعُ اللَّهَ ذَكَرَ النِّسَاءِ فِي الْهَجَرَةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ بُعِثْتُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ / رواه الترمذى قال الالبانى صحيح لغيره/

ئهى پيغهمبهرى خوا ﷺ نه م بيستوه که خوا باسى نافرمتانى کردبيت له بارهى کوچ کردنهوه به هيچ شيويهک؟ جا خوا هم نايهتهى رهوانهکرد؟

بهئ مروف له روانگهى ساختمانى لهشيهوه دو جوړه و جياوازيان ههيه، بهلام لهزورشتدا هاوبهشنو ههرهکه وکاريکى تايبمت بهخويشى ههيه بهلام لهبهرامبهر خواناسى و پهرهيزکاري و پاداشتيانهوه لهلايهن خوداوه هيچ جياوازيهکيان نيهو ههردووکيان وهک يهک تهماشا دهکات جا نهوهى که نافرمتو پياو له ههمو

رويهکهوه وهک يهک دهزانييت له نهفاميدا هيچ جياوازيهکى نيه له گهل نهوانهى که نافرمتيان به بي گيان زانيوه، چونکه ههردووکيان له راستى لايان داوهو به کويره ريگادا دهرؤن ههردوو سهر ليشيواو گومران، بهئ له پاداشتى کردهوى چاک دا ههموو يهکسان.

(ل) وهلامى سوينده واته سويند به خوځم نهو شتانهيان بو دهکهم. پياويک پرسيارى کرد له پيغهمبهر ﷺ وتي: ئهى پيغهمبهرى خوا ﷺ بيت چونه نهگهر من بکوژريم له ريگاي خودا کهخوگرو چاوهرپي پاداش بم و روم له شهرگاوه بيت، بستم ههئنهچهرخاند بيت تايا خوا له تاوانهکانم خوځ دهبيت؟ فهرموى: ﴿نَعَمْ إِنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُّقْبِلٌ غَيْرٌ مُّذِرٍ﴾ بهئ نهگهر له پيناو خودا بکوژرييت له حاليکدا که خوگر بيتو چاوهرپوانى پاداشت بيتو روت له مهيدانى جهنگ بيتو پشت لى نهکردبيت. له پاش ماويهک فهرموى: كَيْفَ قُلْتَ؟ چونت وت: نهو يش دوبارهى کردهوه پيغهمبهر فهرموى: نَعَمْ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُّقْبِلٌ غَيْرٌ مُّذِرٍ إِلَّا الَّذِينَ فَإِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي ذَلِكَ / مسلم وغيره/ بهئ نهگهر له پيناو خودا بکوژرييت له حاليکدا که خوگر بيتو چاوهرپوانى پاداشت بکهيتو روت له مهيدانى جهنگ بيتو پشت لى نهکردبيت جگه له فهرز که جبرئيل ئيستا نهمهى پى وتم؟

واته موسلمان نهمه نيشيهتى، بهلام کافران به پيچهوانهوه دهولههمندو خاوون دسهلاتن پيوسته ناگات له خوځ بيتو دل تنگ و خهमार نهبيت، دهفهرموى:

۱۱۶ نهو هات وچو کردنهى بي باوهران بهم شارو بهو شارده له کاتيکدا که تو له مال و جيگاي خوځتيشدا دهر دهکرييت با نهتخهلهتيني.

۱۱۷ چونکه نهوه خوځى وراواردنيکى زور کهمو کوځتايه و بهم زوانه له دهستيان دهردهجيت له پاشان شوينى نهوان جهنمهو پيسترين نارامگايهکه بويان، بهلام تو نهو بههشتت ههيه. دوباره خواى گهوره دلى خاوون باوهران دداتتهوهو دهفهرموى:

١٣٨ به لَام بُوْ ئەو کەسانەى کە تەقوايان هەيه و لە خواى خۆيان دمترسن و پەيپەوى فرمانەکانى دەکەن بُوْ ئەوانە هەيه چەندىن باخچە کە لە ژيَر ئەو باخچانەدا چەندىن جُوگا دەروات، بُوْ هەميشەش تتيپدادەبن کەئەمەتەنھا ميانداريپە کە لە لايەنى خواوە بُوْ ئەوان و ئەووى کە لە لای خوايە زوَر چاکترە بُوْ چاکان.

١٣٩ بَيِّگومان لەناو ئەهلى کتیب دا کەسانیک هەن کە باوەر دینن بە خوا و بەووى کە رهوانه کراوته لای ئیوهو بەهوش کە رهوانه کراوته لای خۆيان، ئەوانە گەردن کەچن بُوْ فرمانەکانى خوا و ناکړن بە نیشانەکانى خوا بەهرهيه کى کەمو هەرگيز نیشانەکانى خوا ناگۆرئەوه بەهيج شتیک، بُوْ ئەوان هەيه پاداشتيكى گەوره لە لايەن خواى خۆيانەوه، بەبَيِّگومان کە الله زوَر بە پەلەيه بُوْ محاسبه کردن و زوَر زوو حيساب لە گەل خەلکدا دەکات. جا ئەووى کە نيشى چاکى نەکردبیت تازه لەو جیگایەدا هيج پەلە قازمەيه کى بُوْ ناکړیت و بە زوى لیکۆلئەوه و حيساب دوايى دیت. دەى حسابى بُوْ خۆت بکە پيش ئەووى کە حيسابت لەگەلدا بکړیت. ئينجا خواى گەوره رو دەکاتەوه خاوەن باوەرە و سەرەتاو گۆتايى سورەتە کە دەبەستیت بە يەمکەوه، پيشە کى فەرموى: ﴿اللّٰهُ نُوْ زاتەيه کە هيج بەرەستراويكى راستەقينه نيه بيچگە لە ئەو، ئەو فوَرئانەى رهوانه کردوته لای تُوْ بُوْ مەبەستتيكى راست و رهواو دان دەنيت بە راستى و رهوايى ئەو پەراوانەى پيش خۆيدا﴾

و هە بایى جوانکردنى ژيانى بُوْ کردین و فەرموى ئەوه شتيكى دنياين و پاشە رُوْو بههشت و رمزامەندى خوا کە لە هەمو شت گەورەترە کە ئامادە کراوه بُوْ خاوەن باوەرە و تتيگەياندين تەنھا ريبازى ئيسلام راستە و چەند شتيكى گەوره و گرنگى پيشانداين کە بەلگەن لە سەر دەسەلات و توانايى خوا وەك لە دايك بونى عيسا ﷺ بە بى باوك و يەحيای دا بە زمکەريا ﷺ لە تەمەنيكى پيرى و ناوَميَدى دا و تتيگەياندين کە مۆلک و دەسەلات هەمو بە دەست خۆيەتى بە کيى بدات و لە کيى بسەنيتەوه، وە دەم کووى جولهکە و گاورو موشريکەکانى کرد کە دەيان وت: ئيبراهيم

لە ئيمەيه و هەرەشەى کرد لەوانەى کە پاشگەز دەبنەوه و باسى فەرز بونى حەجى بُوْ کردین و داواى ئى کردین کە هەمومان دەست بگرين بە ئاينەکەى خواوە و بەش بەش نەبين و تتيگەياندين کە ئەگەر پياو بين و دەست بگرين بە ئاينە پيرۆزەکەى ئيسلامەوه و فرمان بەدين بە چاکە و بەرگري بکەين لە خراپە باشتري گەلين لەم جيهانەدا ئينجا بە دريژى جەنگى ئوحودى بُوْ باس کردین کە چەندىن پەندو ئامۆژگارى تيدا بو، وە زيانتيكى گەورهى گيانيشى تيدا بوو بُوْ موسلمانان، چونکە بە شيوى پيويست خۆيان نەگرت و ئيستاش دوبارە سرنجمان رادەکشيت بُوْ پيويست بونى ئەو ئارامى و خۆراگريه لە سەر پاريزگارى ئاينە پيرۆزەکەى ئيسلام و دەفەرموى:

١٤٠ ئەى خاوەن باوەرە و خُوْ بگرن بەرامبەر بە روداوەکان کە بەين بەين سەرەلەدەدات و بەردەوام بن لە سەر خۆگرتن و بەم مەلەمە تەواوى بريئەکان ساريژ دەبن و دوژمنانى ناوخوى مَرُوْف کە بريئە لە نەفس و شەيتان و دوژمنانى دەرەوى کە بريئە لە مَرُوْفە شەيتان سيفەتەکان و ستەمکاران و تاغوتان سەر شۆرو رسوادلەبن و وەك بەفرى بەهار هەرس دین و دەتوينەوه و لەناو دەچن، وەبەو خۆگرتنە باوەرەداران پاداشتيكى گەوره و گرانيشيا پى دەدریت. وەك لە ئايەتى دەهەمى سورەتى زومەردا دەفەرموى: ﴿خَوْگران پاداشتيكى بى زمارەيان هەيه﴾

وەخۆتان لە مەکوْ بدن و سينگتان بکەن بە سپيَر بُوْ بەرپەرچ دانەوهى دوژمنانى نايين و يەك ديوارى پتەوو بە هِيَز بن تا دوژمنانتان نەتوانن بيئە ناو ولاتى ئيسلاميهوه و گيان و مالمان حەلال بکەن. وەك لە سورەتى ئەنفال ئايەتى شەست دا دەفەرموى: ﴿بەرامبەر دوژمنانتان خۆتان ئامادە بکەن بە گوپەرى تواناتان لە هِيَزو لە ئەسپى بەسراوى ئامادە کراو تا دوژمنانى خوداو خۆتانى پى بترسين﴾. لەم بارەيهوه زوَر فەرمودەى پيغەمبەرى نازيزمان ﷺ هەيه، بەلام ئيمە ليژەدا ئەم فەرمودەيه باس دەکەين کە دەفەرموى: ﴿رِبَاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَمَوْضِعُ سَوْطِ أَخِيكُم مِّنَ الْجَنَّةِ

خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَالزُّوْحَةُ يُرْوَحُهَا الْعَبْدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ
الْعُدُوَّةُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا / البخاري / يهك روژ خو مهكو
دان له سهنكهري ريگاي خوادا باشتره له ههمو دنياو نهووي
كه له سهريهتي، جيگاي تولي يهكيكتان له بههشتدا
باشتره له ههمو دنياو نهووي كه له سهريهتي، رويشتني
تاهيكي نيواردي بهنده لهريگاي خوادا يان تاهيكي بهياني
باشتره له ههمو دنياو نهووي كه له سهريهتي {ئينجا سهري
ههمو سيفته چاكهكانمان بو باس دهكات وداوامان لي
دهكات كه نهو سيفته بهنرخه مان تيدا بيت و دهمرموي:
وه له خوا بترسن تا سر بكهون و زگار بين له دنيا وله
قيامهتدا. پيغمبر ﷺ دهمرموي: {اتق الله حينما كنت
وأتبع السيئة الحسنة تمحها وخالق الناس بخلق حسن/ رواه
الترمذي وغيره. حسنه الاباني / له خوا بترسه له ههر كوي دا بيت
وه به دواي خراپه دا چاكه بكه له ناوي دهبات، وه
بهروشتيكي جوان له ناو خه لكدا بجوليرود}.

سورته نيساء

۱۷۶

۴

سورته نيساكه سورته چوارهمي قورئانهو له مهدينه دا
هاتووده خوارهوو سه دوحه فتاوشه ش نايهته، و تراوه به
گويره دابه زين سورته نهوودو سيهمهه و پاش سورته
(المتحنة) و پيش (زلزله) دابه زيود. زوريه ي نايهته كاني باس
له بهيوه ندي خيزاني و دامه زراندي يه كه م هوتا بخانه ي
مروفايه تي دهكات به تايبه ت كاروباري ناهره تان و يه كه م
سورته كه به ته واوي بناغه ي دابه ش كردني كه له پور
روشن دهكاته وه.

به ناوي الله ي زور به سوژو بينيه ايه ت ميه رده بان

۱ نه ي خه لكينه بترسن لهو په رورده گارده تان، كه نيوي
دروست كردوه له يهك كه سو لهو كه سه ش هاوسهري بو
دروست كردو لهو دوو نه فهره ش پياو زناني زوري
بلاوكرده وه بترسن لهو خوايه ي كه نيوي به بونه ي
نهوزاته وه داوا دهكهن له يهك ترو ههرودها به بونه ي
رحم و به زميه وه بيگومان كه الله جاوديره به
سهرتانه وه هيجي نيوي لي ون نابيت.

له سهرتاوه په رورده گار ئاده مي له خاك دروست كردوه،
پاشان كاتي ئادم له خهوا بوو له په راسويه كي لاي جهبي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝۱ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَبَدِّلُوا الْحَبِيبَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝۲ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُفْسِدُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا
مِطَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنٍ وَتِلْكَ وَرِثَةٌ لَكُمْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ ذَلِكَ أَذَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۝۳ وَآتُوا
النِّسَاءَ صَدَقَاتٍ بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَإِنْ طَبَنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَتَسَاءَلُوا فَاذْكُرُوا
هَيْتَ أَمْرًا ۝۴ وَلَا تَوَفُّوا السَّهْمَةَ أَمْوَالِكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
فِيهَا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝۵ وَابْتَلُوا
الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْعَفِ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا
دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝۶

ئادم ههوايشي دروست كردوه، ئادم كه خه بهري بويه وه
به شتيكي جواني زاني و تولفه تيان به يه كه وه گرت، ئينجا
لهو هاوسه ره نه مروفه ي دروست كردوه، وه هه نديك
وتويانه ئادم له ههوا دروست بوو، به گويره ي نهووي
﴿وَخَلَقَ مِنْهَا﴾ (ها) بو ميينه يه، ماناي وايه له پيشه وه مي
يه كه دروست بوو بيريان له وه نه كردوته وه كه وشه ي
﴿نفس﴾ له زماني عه ربهيدا مييه وه خواي گه وره
دهمرموي: نيوم دروست كردوه له يهك نهفس و هاي
(منها) ش بو نهفسه كه دهگه رپته وه، واته بو چونه كه يان
هه له يه. به لي بهري ئادمه ميزاد هه مويان لهو بابو
دايكهن و هيج جياوازيه كه نيه له نيوانيان دا وهك
پيغمه بهري خوا ﷺ دهمرموي: {كُلُّكُمْ بَنُو آدَمَ وَ آدَمُ خُلِقَ
مِنْ تُرَابٍ / الزار، صححه الاباني / هه موتان له ئادهمن و
ئادهميش له خاك دروستكراوه}

كهواو هيج جياوازيه كه له بهيني مروفه كان دا نيه مه گهر
به زياتر له خوا ترسان، وه با هيج كهس خوي
هه لئه كيشيت به سر كه سيكي تر دا كه بليت من له فلا نه
تيرم وه نهو له فلا نه تيره يه ده ي مادام خواي ميه رده بان و

دانا مرقۇقى لە يەك كەس دروست كردو پەرورەدى دەكاتو چاودىرىيەتى مافىكى ئىجگار گەورەى بە سەر ئەم مرقۇقە وە ھەيە كە بەندايەتى بىكاتو فرمانەكانى جى بە جى بىكات ئەم مافەيش لە بەر دوو بەلگەيە يەكەم: وەك وتمان: خودا ھەمو مرقۇقى دروست كردو. دوھەم: خودا ھۆيە بۆ پەيدا بونى ئەم مرقۇقە لە يەك گيان وئەو گيانەش كە ئادەمە لە خوا خۆيەويەو سەرچاودى پەيدا بونى مرقۇقە بەتەنھا ھەر خۆيەتى كەواتە پەرەستن و بەندايەتى بۆ كردنى شتىكى پىويستە، ھەرودھا مادام ئىمە ھەمو نەودى ئادەم و ھەواين پىويستە ھاوکارو يارمەتى دەرو مشور. خۆرى يەكتر بين وەك لە سورەتى حوجورات ئايەتى سيانزە دا دەفەرموئ: ﴿ئەي خەلکينە بە بىگومان كەئىمە ئىوھمان لە پياويك وژنىك دروست كردوھو كردومانن بە گەل گەل و تيرە تيرە تا يەكتر بناسن و لە گەل يەكتر دا چاكە بکەن بەبىشك بەريزتان لەلای خوا ئەو كەسەتەنە كە زياتر لە خوا بترسىت بىگومان كە اللّٰه زاناو بەناگايە﴾

وہ لہ بارہی خزمایہ‌تی و پەيوەندیەکانیەو چەندین فەرمودەى پىغەمبەرمان ﷺ ھەيە يەكەك لەوانە ئەم فەرمودەيە: {أَحِبَّ الْأَعْمَالَ إِلَى اللَّهِ إِيْمَانٌ بِاللَّهِ ثُمَّ صَلَوةُ الرَّجِيمِ ثُمَّ الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالْتِهْي عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَبْغَضُ الْأَعْمَالَ إِلَى اللَّهِ الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ثُمَّ قَطِيعَةُ الرَّجِيمِ/الْجَامِع الصَّغِيرِ، حَسَّ الْأَبَائِي/} خۆشەويست ترين کردار لەلای خوا باوەرپوونە بەخوا پاشان پەيوەندى خزمایەتیە پاشان فرمان بەچاکە کردن و بەرگری لە خراپە کردنە، وە ناشیرین ترين کردار لەلای خوا ھاوبەشى دانانە بۆ خواپاشان بچرانى خزمایەتیە {لەرستى دا ئەم لە خوا ترسان و پاراستنى مافى خزمایەتیە كە لە سەرەتای سورەتەكەوھە ھاتوھە مەبەستىكى سەرەكى و ھەرە گرنكى ئەم سورەتەيەو دەتوانم بلييم ھەمو باسەكانى يەكەك لەم دوو بەشە يان ھەردوو بەشەكەى تىدايە، جا پيشەكى پىويستە خۆمان بەم دوو سىفەتە چەكدار بکەين و ئينجا بچينە ناو سورەتەكەوھە كە ئايەتى دووھەمى دەفەرموئ:

٢ بە ھەتيوان مالىەكانيان بدەنەودو مالى ئەوان نەگۆرنەوھ بە مالى خراپ جا ئەو مالىە كەل و پەل بىت يان ھەيوان و باخو كىلگە بىت، وە مالى ئەوان بەمالى خۆتانەوھ مەخۆن بەبىگومان ئەوھ گوناھىكى گەورەيە. بەم شىوہيە خواى گەورە كە سەرپەرەشت و چاودىرى مرقۇقە، پيشەكى مافى لاوازترين مرقۇقە باس دەكات كە ھەتيوھو باوكى نيەو لەوانەيە كەمتەر خەمى تىدا بكرىت و ئەو مرقۇقە خۆى يان ئەو مالىە تىدا بچىت جا ناوا فرمانمان پى دەكات كە مالى ھەتيوان بدەينەوھو داگىرى نەكەين و نەيشى گۆرپنەوھ بە شتى خراپ، وە ئەو ھەتيوانەى كە ئافرەت بوون و سەرپەرەشتەكانيان مال و جوانى ئەوانى بە لاوھ پەسەند بوو نىكاحيان دەكردن بەلام ماردەيەكى دادپەرورەنەيان بۆ دانەدەنان لە بەر ئەوھ خوا بەرگری كردن لەو جۆرە نىكاھەو فەرموئ:

٣ ئەگەر ئىوھ دەترسن كە دادپەرورە نەبن لە ناو ئافرەتە ھەتيوھكانداو ماردەيەكى دادپەرورەنەيان بۆ دانەنن، يان تەنھا لە بەر مال نىكاحيان بکەن و ئارەزووتان لييان نەبىت ئەو نىكاھە نەكەن و وازيان لى بىنن با بە ئازادانە ھاوسەر بۆ خۆيان ھەلبىزىرن و ئىوھش ئەودى كە پاكە لە ئافرەتان بىجگە لەو ئافرەتە ھەتيوانە نىكاھ بکەن بۆ خۆتان دووان و سيان و جوار واتە: لە ئىسلامدا ماوھ دراوھ ھەتا جوار ژن بھيئن، بەلام ئەگەر ترسان بە دادپەرورەنە رەفتار نەكەن تەنھا يەك ژن بھيئن. دادپەرورەيش برىتيە لە دادپەرورەى خەوتن و خۆراك و جل و بەرگ و لەم شتەندا ژنەكان دەبى وەك يەك بن، بەلام خۆشەويستى دل داوا نەكراوھ چونكە ھەر لەم سورەتەدا ھاتوھ كە "ئىوھ ناتوانن دادپەرورەرى رىك وپىك لە ناو ژنەكانتان دا بکەن" واتە دادپەرورەرى ناو دل چونكە دەبينى يەكەكيان ئەخلاقى چاك و رووخۆشترە كابرأ زياتر خۆشى دەوئىت و يەكەكيان توندترە لە گەل كابرأ باش ھەئسوكەوتى لە گەلدا ناكات خۆشى ناوئىت، كەلەسەر ئەو خۆشەويستىيەى ناو دل لىپرسينەوھ ناكريت مادام نەيەتە كرادارەوھ.

يان سود وەرگرن لەوانەى كە بە مولكى يەمين دەستان كەوتوھ واتە بە پارەى خۆتان دەستان كەوتوھ، زەمانى كۆن ئەو ئافرەتانە بوون كە دەكران و دەفرۆشان واتە ئەگەر ترسان بە دادپەرورەنە رەفتار نەكەن يا يەك ژنى ئازاد بھيئن يان كەنيزەيەك، ئەگەر زىاد لە يەكەكىش بن واجب نيە وەك

ئافرهتي ئازاد خهوتن وجلو بهرگيان وهك يهك بؤ بكات
 نهگهرجي سونهته ليئرهش كابرأ ههر دادپهرورهانه رهمتار بكات،
 جا نههم كرينو فرؤشتنه ئيستا نهماوهو خهك به رواهت
 نازاده، بهلام به داخهوه كوفري نهمرؤ ههموي كردوه به
 بهندهو به كهيفي خؤي دهيفرؤشيت، بهلام بهندهيهكي زؤر
 زيرهكانهو زير به زيري بهلام به رواهت نهك بهنده نيه
 بهلكو لافي نازادي و ديموكراتي و مافي مرؤفو نههم شتانه ئي
 دهديات، ئينجا خوا دهفهرموي: نههم شيوه باشره بؤ ئيوه كه ئيوه
 توشي ههزاري نهبن به بؤنهي زؤري خيزان و منالهوه كه نههم
 زؤريهش ببيت به هؤي ستهمو لادان له دادپهرورموي، له
 ريوايهتدا هاتوه كه پيغهمبهرى خوا ﷺ پهناي بهخوا دهگرت
 لهجوارشت: {مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ / مِثْقَ عَلِيٍّ / لَهو جوارانه: له بهلاي
 سهخت پرسيار كرا بهلاي سهخت كامهيه؟ فهرموي: نهوهيه كه
 مرؤف مالي كه م بيت و منالي زؤر بيت} له عايشهوه هاتوه كه: {
 أَنَّ رَجُلًا كَانَتْ لَهُ نَيْمَةٌ فَتَكْخَهَا وَكَانَ لَهَا عَذَقٌ وَكَانَ يُمَسِّكُهَا
 عَلَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا مِنْ نَفْسِهِ شَيْءٌ فَتَزَلَّتْ فِيهِ وَإِنْ خِفْتُمْ أَنَّ لَا
 تُقْسَطُوا فِي الْيَتَامَى أَحْبَبُهُ قَالَ كَانَتْ شَرِيكَتَهُ فِي ذَلِكَ الْعَذَقِ
 وَفِي مَالِهِ. / البخاري / بهراستي پياوي واههيووه كهئافرهتتيكي
 ههتيوي بوو جا نيكاخي دهكرد چونكه دارخورماي ههيوو
 نهگينا هيچ نارمزؤيهكي لهونافرهته دا نهيوو جائهم نايهته
 لهوباريهوه دابهزي {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسَطُوا فِي الْيَتَامَى... الآية} النساء،
 ترساندن لهوههئس و كهوته بي رحمانه.

مارهبي بدنه به نهكانتان كه بهخششيكه و پيويسته
 له سهرتان نهوسا نهگهر ئافرهتان ئيوديان عهفو كرد لهو
 مارهبيه ههموي يان بهشيتي به دلي خويان نهك به
 ههرهشه و ترس يان به خهلهتاندن، بيخؤن عافيهتتان بيت.
 لهفهرمودهدا هاتوه كه نهگهر كهسيك ئافرهتيك ماره بكات
 و قهسدي و ابيت كه مارهبي يهكهي نهديات وهك زينا بكات
 وايه.

نهو مالهي كه خواي گهوره ئيوه كردوه به
 سهرپهرهستي مهيدنه دهستي مرؤفي بي عهقل و نهزانو
 رزقيان بدنهئ لهو مالهو جلو بهرگيان بؤ بكهو بههسهي
 جوان له گهلياندا ههئسوكهوت بكهو. نهمه بؤ نهوانهيه كه
 سهفيهن و نازانن مال خهرج بكهو و بي سهرپهرستن
 پيويسته نهو مالهيان له دهست دهربهينن و به گويرهي

پيويست خواردن و پؤشاكيان لهو ماله بؤ بكهو و ماوه
 نهدهن كه نهو مالهيان به ههدهر پروات ماناي نهوه نيه،
 كه تؤ مالهكهي ئي بسيني به شهوو به تيههلدان چونكه
 مهبهستي سهرمكي مال نيه بهلكو مهبهست كابرايه، واته:
 نهو كهسه فيري رهوشي جوانو ئيداره كردني باش بكه تا
 هيواش هيواش نهويش ههستي دلسؤزي و چؤن زيان بكاتو
 له ئاينده دا ببيت به مرؤفيكي به سود له كؤمهلكادا، نا
 بهم شيويه ئيسلام چاوديرو مشور خؤري گهلهو ههمويان
 به يهكهوه دهلكيئيت و له خؤشي و ناخؤشي يهكتر
 ئاگاداريان دهكاتوهو ههرهك بهرامبهر بهوي تر به
 بهرپرسيار دهزانيت و دهليت: {كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْنُولٌ عَنْ
 رَعِيَّتِهِ / مِثْقَ عَلِيٍّ / ههمووتان شوانن و ههموتان بهرپرسن له
 زير دهستهكهي خؤتان}

بهئي پاش باسي ههتيو و ليئرهشدا باسي مرؤفي ههله
 خهرج و نهزان دهكات، كه نهگهر نهيزاني مال خهرج بكات
 نهوه بؤي نيه كهبيت مالي خؤمهو بهكهيفي خؤمه چؤني
 خهرج دهكهو، چونكه خوا دهفهرموي: {أَمْوَالُكُمْ}
 مالهكانتان، چونكه نهو كابراي ههله خهرجه نهگهر
 ههمومالهكهي خؤي خهرج كرد له دواييدا فهفهر
 دهكهويت و دهبيت بهبار به سهر كؤمهلكاوه له بهر نهوه
 نهوان حهقيان ههيه به سهرهوه ليئرهوه دهردهكهويت، كه
 نهو مال و سهروهته ههموي مولكي نهو خهلكه
 موسلمانهيه و نهمانهته له دهستي ميري و دهسهلاتداري
 ولاتدا به گشتي، جا نهگهر به شيويهكي دادپهرورهانه
 خهرجي نهكردو درايه دهستي كؤمهليك نهزانو به كهيفي
 خويان خهرجيان دهكرد له سهر موسلمانان واجبه كه به
 دهنگ بين و نههيئن نهو ماله بهو شيويه سهرف بكرت.
 جيگاي داخه بؤ دهبي مرؤفهكان زير و دانا نهبن و پهند له
 رابردوي خويان وهرنهگرن ههر كام ديتو سهر كار نهوي تر
 تاوانبار دهكات به خراپه كاري بهتايهت لهباري
 داراييهوهو كهچي خؤيشي به ههمان ري و شوئيندا دهروات،
 جا نهوهي كه دهستي له ناو مالي موسلمانان دايه و به

كهيفى خوى خهرجى دهكات با بزانيٓت كهروؤى دادگايى
 كردنى ديتو كورسى بؤكەس نامينيٓت {نَعَمْتُ الْمَرْجِعَةُ
 وَنَسَبُ الْفَاطِمَةِ/ چەندجوانە شيردەرو چەند ناشيرينه شير
 برهوه} واتە رياستە و لى سەندنەوه. هەر لە سەرەتاي ئەم
 سورەتەدا تىي گەياندين كه هەمومان لە يەك بەرەبابين و
 كەس بە سەر كەسدا جياوازي نيه و بە بۆنەى
 خزمایەتیهوه مافمان هەيه بە سەر يەكترهوه لە پاشدا لە
 لاوازترین كەسى كۆمەڵەوه كه هەتيو بوو سورەتەكەى
 دەست پى كردو داواى لى كردين كه مالىان نەخوين و تەماع
 لە مال و جوانى ئافەرتى هەتيو نەكەين و مال بە دەستى
 هەلە خەرج ونەزانەوه نەدەين و مالى هەتيوانيش بپاريزين
 هەتا بالغ دەبن وەك دەفەرموى:

٦

كاتى مالتان وەرگرت لەو هەتيوانەى كه سەرپەرشتيان
 دەكەن تاقيان بكەنەوه هەتا دەگەنە حەدى بلوغ و نيكاح جا
 ئەگەر ئۆوه دەرگەتەن كرد كه ئەوان پيگەيشتن و رەشادەتيان
 پەيدا كردوه و گەيشتن بە حەدى كامل بوون كه بتوانن
 مالهكەيان بەجوانى سەرف بكەن جا ئالەو كاتەدا مالهكەيان پى
 بدەنەوه و مالهكەيان بە زيادەروى بە پەلە پەل نەخون بەر
 لەوهى كه گەورە ببن و هيجيان بۆ نەميينتەوه و كەسيك كه
 سەرپەرستى ئەو ماله دەكات ئەگەر دەولەمەندە با خوى لى
 بگريتهوه و لەو مالانە خەرج نەكات و ئەگەر كاپرا فەقيرەو
 سەرپەرشتى ئەو جوړە مالانە دەكات با بە شيوى عادەت
 ببخوات واتە چەندىك پيوستى هەيه با لەو ماله خەرج بكات.
 هەتيو بەو كەسە دەلێن كه باوكى نەمايىت و بالغ نەبويىت جا
 بالغ بوون لە كوراندان يان بە پەيداى بونى شەهوت دەبيٓت وەك
 لەم فەرمودەدا هاتو كه دەفەرموى: {لَا يُثْمُ بَعْدَ احْتِلَامٍ /
 داود، صححة الابابى/ دواى پەيدا بونى شەهوت هەتيوى نيه}

و ه يان تەمەنى بگاتە پانزە سال كه ئەمەش لە رىوايەتى
 بوخارى دا هاتو كه عەبدولاي كورى عومەر دەلێت: بۆ جەنگى
 ئوحوود خۆم پيشانى پيغەمبەر ﷺ دا كه چوارده سال بووم
 ماوهى نەدام و لە شەرى خەندەق دا كه پانزە سال بووم پيشانى
 درام ماوهى هاوكارى پى دام كه بەشدارى لە شەرى يەكەم عومەرى

كورى عبدالعزیز فەرموى ئەمەيه نيوانى بچوك و گەورە، جا
 پيوستە موسلمانان مالى ئەو مرووفە لاوازانە بە جوانى
 بپاريزن و تەماعى تى نەكەن، بەلام ئەگەر ئەوهى كه
 سەرپەرشتى دەكردن فەقير بوو جا ئەوه دايكى مالهكان بىٓت
 يان بيٓجگە لەو بىٓت دەتوانىٓت بە شيوى باوى خەلك ببخوات
 وەك لە پيشەوه و تەمان ئەمە رىگاي راست و دروستە بۆ
 سەرپەرشتەكانى ئەو ماله جا ئەوهى كه ئەمرو لە هەندى
 ناوچەى كوردستان دا باوهو بانگى مەلا دەكەن لە پاش مەرگى
 خاوەن مالهكەو مال دەفرسين و دەيدەن بە دايكى مالهكان
 گوايه ئيت ئەو ماله حەلالە ئەوه شتيكى ناپاستەو هيج
 بەلگەيهكى شەرى نيه يان لە هەندى جىگاي تر دا سەر لە
 هەتيوان نادەن و ئەگەر سەريشيان لى بدەن شتيكى كەم وەك
 جاي يان شتيكى تريان بۆ بهين نايخون ئەوهش شتيكى
 پەسەند نيه و بگرە تاوانيش بىٓت، چونكه مالهكان بەو
 نەخواردنە برينەكەيان تازە دەبيٓتەوه و باوكيان دەكهويٓتەوه
 بير، بىرام سەر لە هەتيوان بدە خيٓرت دەگاتى جا ئەگەر هەتە با
 شتيكىش لە گەل خۆندا ببەيت و دلخوشيان بكەيت، وە ئەگەر
 دەسەلاتيشت نەبوو بەو سەر ليدانە ئەوان دلان خوش دەبيٓت و
 ئەگەر شتيكى بچوكيان بۆ هينايٓت ببخوؤ دلان مەشكينه توش
 چيٓت پى كرا لە چاكە دريغى مەكە هەر هيج نەبيٓت
 ناموزگار يان بكە گوئى لەو قەسە پووچە مەگرە كه دەلێن:

(هەتيو لە سيبەرى مالهكەيشيا دانيشيت گوناھت دەكات)
 لە مەو دوا هەر لەم سورەتەدا باسيكى ترى مالى هەتيو ديت.
 جا ئەگەر كەسيك ناچار بوو بە خواردنى مالى هەتيو لە پاشان
 دەولەمەند بو بىداتەوه يان نە، دوو بۆچون هەيه يەكيكيان
 ئەومەيه كه نەخيٓر پيوست ناكات بىداتەوه كه ئەمەشيان راستە
 لە لاي زانايانى شافيعى مەزەهەدا، چونكه نايەتەكە حەلالى
 كردو بۆ ناچارو باسى بژاردنەوى نەكردو بەللى مالى
 هەتيوان دەبىٓ بپاريزىٓ تا بالغ دەبن ديارە خەرجى
 هەتيوكانى لى دەكرىٓت جا ئەگەر مايەوه كاتى بالغ بوون دەبىٓ
 بياندرىٓتەوه، جا دەفەرموى: كاتيك كه مالهكەتان پيدان دەى
 شايت بگرن لە سەرى ئەو وەك شەرو نيزاع دروست بكرىٓت لە
 دوايىداو كافيه خواى گەورە حيسابى لە گەل دا بكات.

واتە بزەن ئەگەر توئى شايت بگر تەنها بۆ فِر و فِيل بىٓت لەو
 شايتەيدا تو رزگار نابيت جا ئاگات لە خۆت بىٓت بزەنە كه
 خواى گەورە محاسەبەت لە گەلدا دەكات و زۆر بە وردى
 تەماشاي ئيشەكانتان دەكات و زەمەى لا ون نابىٓت، ئينجا باسى
 مافى پياوو ژن دەكات لەميرات دەفەرموى:

۷ بُو پیاوان به شیک ههیه له وهی که دایک و باوکیان و خزمانیان به میرات به حیی دمهیلن ههروهها بُو ژنانیش ههیه به شیک له وهی که له دایک و باوکیان و خزمانیان به حیی دمهیلن له و ماله کهم بیت یان زور بیت به شدارن تییدا، نه مه به شیک فهرز کراوه و له لایهن الله و دانراوه و کهس بُو نیه بیگوریت و دهیی بهو شیوه بیت که له باشد باس دهکریت بومان، ئینجا خوی گه وره یاسیه کی تر سهبارمت بهو که سانهی که له کاتی دابه شکردنی میرات دا ناماده دهین باس دهکات و دمه فرموی:

۸ خُو نه گهر له کاتی دابه شکردنی میرات دا خزمانی نزیک و ههتیوان و کهم دهستان له وئ بوون و میراتیان وه بهر نه ده کهوت نه وه له و ماله بهشی نه وانیش بدن، جا زوریک له زانایان پییان وایه که نه مایه ته مه نسوخه به نایه تی (ارث) وه به گویره ی نوسول به مه نسوخ دانه نریت چاکه و نه گهر نه وانه حازر بون شتیکیان پی بدریت نه مه ریواتیکه له عبدالله ی کوری عه باسه وه. وه قسه یان له گه لدا بکهن به قسه یه کی جوان، وه نه گهر ههر نه گونجا هیچ به وانه بدریت با به قسه یه کی جوان دلی نه و جوړه خزمه فیه قیرو هه تیوانه ی تر بدریت وه ج بلین نایه ته که مه نسوخه یان ماله که وا نیه شتی به وان بدریت وه ک باخو رهزو خانو.

۹ با بترسن نه و که سانهی که نه گهر له پاش خویان منالانیک لواز به حیی بهیلن که بترسن لییان که چییان پی بکریت و چونیان له گه لدا بجولینه وه با ناوه هایش بجولینه وه له گه ل نه و هه تیوانه ی که له ژیردهستی نه واندایه جابا له خوا بترسن و با قسه ی جوانیان له گه لدا بکهن وه دلایان نه شکیئن له فهرمودیه کدا که مسلم بومان ده گیریت وه هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ دمه فرموی: {مَنْ غَالَ جَارِئَتَيْنِ دَخَلْتُ اَنَا وَهِيَ الْجَنَّةُ كَهَاتَيْنِ وَاُشَارَ بِاصْبُعِهِ / رواه الترمذی} ههر که سیک دوو کج - هی خوی یان هه تیوبن - به خیو بکات تا بالغ دهین له روژی قیامه تدا من و نه و ناوه هاده چینه به هه شته وه هیما ی کرد به دوو په نجه ی {به شیوه یه کی تر : بابترسن نه و که سانه ی که منالانی وردیان له پاش به حیی دمه یلن له وه سیه تکرندا زیانیان پی

لِرَجَالٍ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۝ ۷ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقَرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ ۸ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ ۹ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝ ۱۰ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرَّمٌ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ ۱۱

نه گه یه نن و باقه سی جوانیان بُو بکهن و..... ئینجا دمه فرموی:

۱۰ به راستی نه وانه ی که مالی هه تیوان دهخون به نارپه و نه وانه ههر ناگر دهخنه ناو سکی خویانه وه بهم زوانه دهخینه ناو ناگریکی بلنیه داریشه وه واته له دنیا دا به خواردنی نه و ماله ناگر دهخنه ناو سکی خویانه وه، جا دهگونجیت ههر ناوه ها بیت و خوی گه وره بیکات به موسیه تیک بُو نه و کابرایه تا هه مو سهروه و سامانی له بهین دهبات و دهیستینیت له دنیا دا جا که باسی هه تیوی بُو کردین، دیاره که سیک دمه ریت بویه هه تیو ده بیت جا نه گهر مال و شتیکی لی به حیی ما چون دابه ش دهکریت؟ دمه فرموی:

۱۱ خوی گه وره نا بهم شیوه یه و سهیه تان بُو دهکات له باره ی مناله کانتانه وه نه گهر هات و که سیک مرد و منالی لی به جیما نیرو من و تیکه لاو بوه هر کوریک به وینه ی دوو خوشک به شیوه تی، لی رده نا وانه ی که باوه رپان به خواو حاکمیه تی خوا نیه دم ده که نه وه و خویان به مشور خورو خه مخوری نا فرمتان پیشان ددهن و رهخه له نایین دهگرن و دهلین نایین مافی

تهواوی به نافرمت نه داوه و نافرمتی به کهم ته ماشا کردوه به راستی نه مه وهک و تمان: به لگهی بی باوه ری و نه زانیه، یان بۆ هه لئه تاندنی نافرمته نه گینا ده توانم بلیم لیرمدا نافرمتان زیاتریان له پیاوان بهر ده که ویت، چونکه نافرمت وهک نهو به شهی خوی دهبات که نیوهی براهیه مه سرمفی ههر له سهر برای گهورمیه تا شو دهکات و ئینجا مه سرمفی له سهر میرده که بهتی و نه گهر به نه ندازهی چیا بهک مالی خوی هه بیت دهنانی هیچی ئی خهرج نه کات، به لام براهی خهرجی خوشکه کهی تا شو دهکات و خهرجی خوی و خهرجی ژن هینانی له سهر دهی ئایا نه مهی که بر دویه تی زوره یان کهم له چاو خوشکه که پیدا؟ لهو باره وه نهو نافرمتانه مافی که سیان له سه رنیه به لام له بهر نه وهی که کابرای مردو هی ههر دوو کیانه و ههر دوو دلیان بریندار بوه نیوهی براهی بی دهریت، جا نه گهر ههر نافرمت بوون و زیاتر له دووان بوون - نه گهر دوانیش بوون - وهک له ههرمودهی سه حیددا هاتوه نه وسا دوو بهش له سی بهشی تهواوی نهو ماله بۆ نه وانه واته نه گهر کابرا بمریت دوو کچ یان دوو خوشک یان زیاتر له وانهی هه بیت دمی نهو ماله دابهش بکه نه سی بهشو دوو بهشی نهو ماله بهوان بدریت، وه بهشیک دهمینیت هوه نه گهر یهک کچی بوو، یان یهک خوشکی بوو نه وسا نیوهی ماله که بۆ نهو دهبیت و نیوه کهی تری دهمینیت هوه جا نه گهر (بیت المال) ریک و پیک نه بوو دابهشی ده که نه به سهر نهو که سانهی که خاوهی ههرزو واجبه کانن - جگه له پیاوژن به گویرهی دابهش کردنی خویان له پی شه وه، پیاو ژن ههر ههزه دیارییه کهی خویان بی دهریت و بۆ باوک و دایکی مردوه که، له وهی که به جیماوه له پاش مردوه که نه گهر نهو مردوه منال، کور یان کچی بوو شهش یهک دهبه نه خۆ نه گهر مردوو منالی نه بوو یان منالی کوری نه بوو لهم کاته دا دایک سی یهکی ماله که دهبات، جائه گهر چه نه برا یان خوشکیکی بوو نهو کاته دایکی دوو باره شهش یهک وهرده گریت واته دایکی سی یهکی ماله که دهبات کاتی مردوو نه منالی ببیت وه نه منالی کوری ببیت وه نه ژمارمیه که له خوشک برای هه بن وه نه گهر یهکک له وانه بوو دایک شهش یهکی ماله که دهبات نه مهش له پاش نه نجامدانی وه سیه تیک که نهو مردوه دهیکات یان دانه وهی ههرزه کانی. نهو بهو مانا نیه که ههرزه که له دوا پیدا بدریت هوه به لگو پی شهکی ههرزه دهریت هوه ئینجا وه سیه ته کهی جی به جی دهریت به مهرجیک له سییه کی ماله که تی نه په ریت و پاشان به سهر میرات گراند دابهش دهریت بهو شیویه که باسکرا،

ئینجا دهفرموی: باو کانتان و کورده کانتان ئیوه نازانن کامیان سودیان زۆرتره بۆتان، که واته نه باوک بی بهش دهبیت و نه نه ولادی بی بهش دهبیت واته ههرگیز دایک و باوک بی بهش نابن له مالی نه ولادیان وه نه لادیش بی بهش نابیت له مالی دایک و باوک نه گهرشتیک نه بی به هوی بهرگری. هه ندی کهس ده لیت فلانه کورم بی بهری کردوه نهو به هیچ شیویه که بی بهری نابیت و قسه یهکی هه لیه، چونکه خوا دهفرموی: ئیوه نازانن کامیان سودیان زیاتر دهبیت و نهو به شهش دیاری کراوه له لایه نی خوا وهو کهس بۆی نیه دهستکاری بکات، به بیگومان که الله زانه ره دانا یه و ئیشی بیسودی نیه، که واته کهس مافی دهست کاری نیه. نه م نایه ته و نایه تی پاش نه م و نایه تی ناخیری نه م سورته که سی نایه تن له سهر جۆنیه تی دابهشکردنی میرات دهنوین، ههر چه نه د ههرمودی پیغه مبه ر خوا له م باره وه هاتوه هه موی به یانی نه م سی نایه تن و نه م عیلمه عیلمیکی زۆرگرنکه و وتراوه یه که م عیلمه که له بیر ده جیت هوه. جابیری کوری عه بدولا ده لیت: نه خوش بووم پیغه مبه ری خوا که نه بو به کری له گه لدا بوو هاته سهره خوشیم به پیدا له ناو خیلی (به نی سه له مه) دا پیغه مبه ری دی که من هوشم به خۆم نیه، داوی کرد هه ندی ناویان بۆ هینا و دهست نوژی ئی گرت له پاشان هه ندی ناوی ئی پرژاندم دهم و هوشم به خۆم هاته وه وتم ج پرپاریکت هه یه نهی پیغه مبه ری خوا له باره ی ماله که مه وه؟ نه م نایه ته دابهزی ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي الْمَوْلَىٰ لِلْغَيْرِ مِثْلَ حَقِّ الْأُنثَيْنِ﴾ مفع علیه نه مهی که باسکرا سه بارته به دابهزینی نه م نایه ته له وه ده جیت نه م پرسیاره وه لامی هوی دابهزینی ناخر نایه تی نه م سورته بیت، چونکه له وکاته دا جابیر خوشکی بوو (که لاله ی) بی دهریت نه م ههرمودیه ی تر دیسان که له جابیره وه هاتوو نه زیکتره که خیزانی کوری سه مدی ره بیع هاته خزمه تی پیغه مبه ر وتی: نهی پیغه مبه ری خوا نه مه دوو که چه کهی سه عده که باوکیان له گه ل تۆ دا له ئو حود دا شهید بوو به راستی مامه که یان ماله کهی بردون و هیچی بۆ نه مان نه هیشته وه، نه گهر مالیشان نه بیت کهس نایانخوازیت جابیر ده لیت: پیغه مبه ر خوا له م باره وه فرمان دهرده کات، جابیر ده لیت ههر به دوا ی نه ودا نایه تی (میرات) دابهزی و پیغه مبه ری خوا ناردی به شوین مامه که یان داو هفرموی: ﴿أَعْطِ الْبَنَاتِ سَعْدُ الثَّلَاثِينَ وَأَعْطِ الْأُمَّهَاتِ الثَّمَنَ وَمَا بَقِيَ﴾

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَجْشَةَ مِنْ سَائِبِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُمْ فِي الْيُبُوتِ حَتَّى تَوَفَّقَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذَوْهُمَا فَأَنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَتَضَلَّوهُنَّ لِيَتَّخِذُوا بَعْضُ مَاءِ آتِيَتُهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَجْشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَجَعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

دستکەوتی گەورە. جاسەبارەت بە سەرپێچی کەرانیش دەفەرموئ:

﴿١٥﴾ وە هەر کەسێک نا فرمانی خواو پێغەمبەرەکی بکات و سنوردەکانی خوا ببەزێنێت خواى گەورە دەپخاتە ناو ناگریکی گەورەووە کەبۆ هەمیشە تێیدا دەمێتەووە بۆ ئەو هەیه سزایەکی وا کە گالتەى پێ دەکات. ئەووتە دۆزەخیان بەهێزی ناگر بەرز دەکێنەووە تا نزیکى دەرگای جەهەننەم دەبنەووە دیسان فریشتەکان بە گورزی ناگرین لێیان دەدەن و سەرەو خواریان دەکەنەووە بە ناو ناگردا ئا بەو شیوەیەیاریان پێ دەکری. ئینجا الله حوکمیکی ترمەن بۆ باس دەکات و دەفەرموئ:

﴿١٥﴾ ئەو نافرەتانەى کە داوین پێسی بکەن لە ژنانتان داوای چوار شایەت بکەن لە خۆتان، واتە ئەو بپیارە سەبارەت بە نافرەتی موسلمانە، جا ئێمە ئەگەر حوکمان لە دەست داوو کافر لە ولاتماندا ژیا بەو مەرجانەى کە بۆی دانراووە شتی خراپى وای کرد لە ناو خۆیاندا تا خۆیان نەیهەنە دادگا ئێمە لێیان ناپرسینەووە بەلام ئەگەر هاتنە لامان دە بێ حوکمیان بۆ بکەین بەو شیوەى کە

حوکم دەکەین بە سەر نافرەتی موسلمان دا، ئینجا دەفەرموئ: ئەگەر شتیکی وایان کرد واتە ئەگەر بە چوار شایەت نەبێت ئەو تاوانە سابت نابێت، چونکە ئەووە ئیشیکی خراپەو نا بێ بە گومان ئەو نەیسبەتەى ئی بدريت و ئەگەر بەم شیوەیە سابت نەبو هەر کەسێک باسی بکات دەبێ حەدی ئی بدريت کە هەشتا دارە جا ئەگەر هاتو چوار نەفەر شایەتیان لە سەر دا ئەو کاتە زیندانیان بکەن لە مالهەکی خۆیاندا هەتا دەمرن یان تاخوای گەورە دەرگایەکیان ئی دەکاتەووە ئەمە بەر ئەووە بۆ کە ئایەتی دیاری کردنی حەدی زینا دا بەزیت کاتێ سورەتی (النور) دا بەزی پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموئ: {خُذُوا عَنِّي حُذُوا عَنِّي قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهِنَّ سَبِيلًا الْبُكْرُ بِالْكُرِّ جُلْدٌ مِائَةٌ وَتَغْيُ سَنَةٍ وَالْقَبْلُ بِالْقَبْلِ جُلْدٌ مِائَةٌ وَالزَّجْمُ / سَلَمٌ وَغَيْرُهُ} فەرموئ: لێم وەرگرن، لێم وەرگرن خوا دەرگای ئی کردنەووە ئەووە کە نیکاحی حەلالی نەدیبت سەد داری ئی دەدریت و سالتیکش دوور دەخړیتەووە، وە ئەووەش کە دی بییتی سەد داری ئی دەدریت و بەردباران دەکریت.

ئینجا باسی ئەو پیاوانە دەکات کە کرداری قەومی لوت دەکەن و دەفەرموئ:

﴿١٦﴾ ئەوانەى کە شتی ئاویان کرد نازاریان بدن و هسەیان پێ بلێن و سەرزەشتیان بکەن جا ئەگەر تەووبەیان کردو ئیشی باشیان کرد ئەوسا ئیتر وازیان ئی بهێنن و گوییان نەدەن و باسیان نەکەن، بە بیگومان کە الله تەووبە وەرگەرەو بە رحمە. وەك وتمان ئەم یاسایە بەر لە دا بەزینی یاسای زینا بووەو بەو یاسایە ئەم حوکمە هەلوەشاووە، زینا کار پیاو بێت یان نافرەت بەو شیوەیە کە لەو فەرمودەى پێشودا باسمان کرد، وەبۆ ئەوانەش کە ئیشی قەومی لوت ئەنجام دەدەن پێغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: {مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَغْمَلْ عَمَلًا قَوْمَ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا أَلْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ} رواه اصحاب السن و صححه الابانی / هەرکەسێکتان دی کە کرداری وەك کرداری گەلی لوت بکات ئەوسا هەردووکیان بکوژن. ئینجا لەبارەى تەووبەو دەفەرموئ:

﴿١٧﴾ تەووبە لە لایەنى خوا وە هەر بۆ ئەو کەسانەى کە ئیشی خراپە دەکەن بە نەزانین، لە پاشان بەزووی تەووبە

لَعْبَدِهِ مَا لَمْ يَقَعِ الْحِجَابُ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْحِجَابُ قَالَ
 أَنْ تَمُوتَ النَّفْسُ وَهِيَ مُشْرِكَةٌ / احمد، المستدرک، صححه الذهبي /
 بهراستی خوا تهوبه ی بهنده ی خوی و مرددگری یان له
 بهنده ی خوی خۆش ده بیټ مادام په رده په یدا نه بیټ.
 وتیان: نهی پیغه مبهری خوا څو په رده چیه؟ فهرموی:
 مادام نهو گیانه به موشریکی دهرنه چوبیټ.

نیجا جوکمیکی ترمان بؤ باس دهکاتو دهرموی:

۱۹ نهی نیمانداران حال لال نیه بؤتان که ژنان به نیرس
 ببهن به زوره ملی. له پیشا وابو نه گهر ژنیک میړدکه ی
 بمردایه جا کام خزمی میړدکه ی لی نیک بویه به په له
 رای دکردو په لاسیکی ددها به سهر ژنه که داو دبو به
 مافی و نیر به که یفی خوی بو نیکاحی بکات بؤ ماله که ی
 یان نیکاحی نه کاتو نهی دا به شویش تا دمرد بؤ نه ووی
 ههرچی مائی هه یه بؤ نهو بیټ خوی گه وره نه ووی
 هه لوه شانده وه.

وه مهنیشیان نه که له میړد کردن نه گهر ویستیان میړد
 بکه بؤ نه ووی که هندی شتیان لی بستین که پیټان
 داوون مه گهر داوین پیسی بکه چونکه بهو داوین پیسیه
 زیانیان گه یاندوه به حورمیت ورپیژی نهو بنه ماله یه بویه
 بویان هه یه که توله یان لی وهر بگر نه ووی وبلین: چه ندی
 زیانمان کردوه نه وندهمان دهویت نیجا وازیان لی
 دهینین، وه به باشی له گه لیاندا بجولینه وه به شیوه یه کی
 عورفو عادت نه ووسا نه گهر نیومرفتان لهو ژنانه هه یه و
 خوشتان ناوون نریکه خوی گه وره خیریکی زوری تیدا
 دانابن وهک نه ووی که کابرا نافرته یی که خیزانیه تی
 خوشی ناویت که چی خوی گه وره چند نه ولادیکی باش و
 سالی پی دداتو دهن به مایه ی خیر بؤ دایک و باوکیان
 له بهر نه وه پیغه مبهری خوا څو دهرموی: {لَا يَفْرُقُ الْمُؤْمِنُ
 مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَتْ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرُ / مسلم / یا هیه
 پیاویکی نیماندار رهی نه بیټ له هیه نافرته یی نیماندار.
 چونکه نه گهر بیزاره له ره وشتیکی ناشیرینی ره وشتیکی
 جوانیشی تییدایه که به سهندی بیټ}

ده کهن جا نه مانه الله تهوبه یان لی هه بول دهکات، وه خوا
 زانه ری ته ووی نیه و وتارو کردارو نیسه کانه و به
 حکمه ته. هه تاده دهلی: {أَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ كَانُوا
 يَقُولُونَ: كُلُّ ذَنْبٍ أَصَابَهُ عَبْدٌ فَهُوَ جَاهِلَةٌ غَمْدًا كَانَ أَوْ غَيْرَهُ
 / زوایه ابن جریر / هاهولانی پیغه مبهری څو دهنیان وت هه مو
 تاوانیک که بهنده دهکات نه وه نه زانی و نه قامیه چی به
 عه مد بیټ یان به یی عه مد.

۱۸ تهوبه نیه بؤ نهو که سانه ی که نیسی خراپه ده کهن
 هه تا مهرگ یه خه یان دهگریټ. زوره ی زانیان دهلین که
 گیان دهکاته نریک هورگ لهو حالته دا تهوبه هه بول نیه،
 چونکه کابرا شوین و وه زعی خوی ده بیټ. له ریوایه تا
 هاتوه که پیغه مبهری څو فهرموی ته: {إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ
 الْعَبْدِ مَا لَمْ يَغْرُزْ / احمد وابن ماجه وصححه الالبانی / بیگومان که الله
 تهوبه ی بهنده ی خوی و مرددگریټ مادام له سهرمه مرگو
 گیانداندا نه بیټ}

که نه مایه تهش دهرموی: تهوبه نیه بؤ نهو که سانه ی
 که نیسی خراپ ده کهن تا مردن یه خه یان دهگریټ، نیجا
 لهو کاته دا دهلیټ: بهراستی من نیسته تهوبه ده کهم؟ جا
 زور کهس هه یه دهلی نیستا کاتی تهوبه نیه کاتی که پیر
 بوم تهوبه ده کهم وهک نه ووی که مردن به دهست خوی بیټ
 نهی هور به سهریان له کوئ دهرانن که ی دهرن، به لکو له
 ناکاو مردن نهو کاته چی ده کهن؟

نیجا دهرموی: وه تهوبه هه بول نیه بؤ نهو که سانه ی
 که به کافری دهرن، واته نه وانه ی که به کافری دهرن
 ههرچه نده په شیمان ببنه وه و تهوبه بکه له هیامه تدا
 تهوبه یان لی هه بول ناکریټ. یان کابرا موسلمان بووه له
 دوایدا پاشگیز بوته وه و به کافری مردوه تهوبه کردنی
 پیښوی سودی پی نادات که بلیت: من کاتی خوی موسلمان
 بووم و تهوبه م کردوه، بؤ نه وان ناماده مان کردوه سزایه کی
 دهرنک. له فهرموده یه کی تری پیغه مبهری مانا څو هاتوه که
 نه موه فهرموده ی پیښوی نیامی نه حمده له موسنه دا
 هیناویه تی که دهرموی: {إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ عَبْدِهِ أَوْ يَغْفِرُ

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَلَهُنَّ أَجُورُهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ
فَتَنَاتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآثُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذَاتِ
أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْ تَنْكِحُوا فَتَحْشَرُوا ثَلَاثِينَ نِصْفُ
مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْرُوهَا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتَّوْبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

حیکمه ته. به لئ مارهی پیویسته نه گهر مارهی نه دهن به
نافرمت، نهو ژنه حال نابیٹ بو ئیوه مه گهر نافرمتکه
خوی بلایت نامهوی. چونکه جارکیان نافرمتیک هاته
خزمهتی پیغمبر ﷺ وتی: من حهز دمکه بم کهی به
هاوسه ری خوت. پیغمبر ﷺ سه ریکی هه لیری و
ته ماشایه کی کردو فره موی من ئیحتیاجیم به ژن نیه.
سه حابه یه کی تر دانیشتبو وتی: مارهی بکه له من.
فره موی: جیت بو پهیدا ده بیٹ بیهنه، هیچی پی پهیدا
نه بو پاشان فره موی: برؤ نهنگوستیله یه که بهینه بؤم، گهرا
پی پهیدا نه بو سه حابه که وتی: کراسیکم هه یه له سه
نهو کراسه مارهی بره بؤم، پیغمبر ﷺ فره موی: نهو
کراسه چی لی بکات، نه گهر نهو دهی دا به خویدا تو روتی،
وه نه گهر تو دهی دهی به خوتا نهو روته نهوه نابیٹ.
کابرا بهینیک دانیشتبو ئینجا هه لساو رویش پیغمبر
خوا ﷺ بانگی کردو فره موی: چهنديک قورئانت له بهره
وتی: فلا نه سورمه و فلا نه سورمه فره موی: باشه مارهی
ده برم له سه نهو سورمه نه که فیری بکهیت، ئینجا له
سه نهوه مارهی بری. واته به بی شتیک مارهی نابیٹ.
کهوابوو نهو نافرمت به هوی نهو شتهوه حالل بوه.

دایکی یان باوکی و کچی برای شیری ههتا برواتو کچی
خوشکی شیری ههتا بروات ژنی کوری شیری ژنی کوری
کوری شیری ههتا بروات، ئینجا یه کیکی تر لهو نافرمتانهی
که حهرام دهین له سه ریایو بریتیه له ژنانی کوری
نه سه بیتان. بهم نه سه بیه لابر دنی به کور کردنه (التبی)
مه بهسته که ئیسلام نه مهی هه لوه شانده وه. وه ههروه
هه رهامه کو کردنه وهی دوو خوشک، مه گهر بو نهو که سهی
که پیش هاتنی نهو حوکه مه نهو شتهی نه انجام دابیٹ،
ئینجا ده فره موی: به بیگومان که الله لیبوردو به سوژه بو
بهنده گانی نه گهر که سی که کی لهو تاوانانهی نه انجام دا
له پاشان تهویه لی کرد با دنیا بی که خوا لی خوش
ده بیٹ، چونکه ژور میهره بانه. ئیبنو عهباس ده لیٹ خه لکی
نه هام هه رچی خوا حهرامی کرد بو به حهرامیان دانه نا
بیجکه له نی کاحی ژنی باوک و کو کردنه وهی دوو خوشک
بویه خوا نهو نایه تانهی رهوانه کرد یه کهم: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا

مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ دووهه م:

﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ ئینجا الله یاسی به شیکی
ترمان بو دمکات و ده فره موی:

﴿٢٦﴾ وه نهو نافرمتانهی کهوا خاوهن میردن بو که سی تر
حالل نین مه گهر نه وهی که بیٹ به مولکی خوتان
نه مانه گوئ نادریت پیان مادام له شهرا گران، یان
به کرین بوون به مولکتان کتیه کهی خوا بگرن و
ده ستورمکانی خوا جی به جی بکهن بیجکه لهوانه کی که
وتان نیتر حاله بوتان، به مه رجیک به مالی خوتان واته
مارهی بدن بهو نافرمتانه و پیایو چاک بن نه زینا کارو
داوین بیس بن. جا نه گهر له زمتان و هرگرت لهو نافرمتانه
به به لئندانی مارهییه که یان سائیر نهو مارهییه پی بدن
چونکه نه وه شتیک فره زو دانراوه مافی خویانه، مه گهر
خویان عه فوتان بکهن. به لام گوناح نیه بوتان له وهی که
رازی دهین له بهینی خوتاندا له دوی دیاری کراوه که بو
نمونه کابرا بریاری داوه هه زار دیناری پیبادت و ماره
براهه سه ری به لام نافرمتکه بلایت پینجسه دیناری
وهرده گرم یان کابرا بلایت: هه زارو دووه سد دیناری پی
دهدم، به بیگومان که الله زانه رهو ئیشه کانیشی به

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ يُقِيمُوا امْتِلَاءً عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
عَنكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَتْ بَيْعَةً عَنْ رَاضٍ مِنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
وظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ جَحْتَبْتُمْ أَكْبَابًا مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكَحَ
عَنكُمْ سَفَاحَتَكُمْ وَتَدْخُلُكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَعَاثُوهُمْ
نَصِيبُهُمْ إِنْ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

تیبینی: یه کهم - نافرمتی میرد داری کافر که گرا دهبی
عوزریکی ژنانه بشوریت نینجا دروسته نهو کهسهی که
بهری کهوتوه بچیتلهای. دووهم - نافرمتی موشریک و بت
پهرست حلال نیه بو موسلمان تهنه نافرمتی کتیبی
حلاله بو نیکاح کردن، بهلام نهگهر غنیمت بوو
نهوانیش حلالن. سیهم - پیغهمبره دهفرموی: {يُخْرَمُ
مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَخْرُمُ مِنَ النَّسَبِ / مسلم} حرام دهبیت به شیر
نهوی که حرام دهبیت به نهسهب

چوارم - نهو ژماره شیرهی که مهحرهمیمت پهیدا دهکات
له نیوان زانیاندا ناوکی تیدایه: هندیک دهلین هر
شیردان بوو نیر مهحرهمیمت پهیدا دهبیت به گویره
روالتهی نایهتهکه نهمه قسهی نیمامی مالیک و سهعیدی
کوری موسهیب و عوروهی کوری زوبهیر زوهریه و دهلین
(عبدالله) ی کوری عومهریش قسهی وابوه. هندیکی تر
دهلین لای خوار سن جاره له بهر نهوی که پیغهمبره
خواه دهفرموی: {لَا تُخْرَمُ الْمَصَّةُ وَالْمَصَّانُ / مسلم} حرام
ناکات شیردانی جاریک و دوو جار {نههمش قسهی نیمامی
نهحمه دو اسحاق و ابو عوبهید ابو سهوره و له عایشه و

علی و عهبدولای کوری زوبهیر و سولیمانی کوری یهسارو
سهعیدی کوری جوبهیره و باسکراوه. بهشی سیهم دهلین
بهلای کهم پینج جاره له بهر نهو همرمودهیهی که دیسان
(مسلم) له عایشه و دهگیریته و ده دلبیت: له وانهی که
رهوانه کراوه له هورثان نهمه بوو: {عَشْرَ رَضَاعَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ
يُخْرَمُنَ ثُمَّ نُسَخْنَ بِخُمْسِ مَّعْلُومَاتٍ فَتُؤْفَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُنَّ
فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ / ده جار شیردانی زانراو حهرامیهت
دروست دهکن له پاشان نهم ددیه ههلوهشایه و به پینج
جاری زانراو له پاش نهمه پیغهمبره خواه له دنیا
دهرچه نهوانه له هورثاندا دهخوینرانه و نههمش قسهی
نیمامی شافیعی یه و دهبی نهو شیردانه له تهمنی دوو
سالی تی نهپهری بیت.

چوارم: له غهزای نهو تاسدا هندی نافرمتی میرد دار
کهوته بهر دهستی موسلمانان و پییان خوش نهبوو بچنه
لایان نایهتی {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ} /
النساء: ٢٤ دابهزی (مسلم و غیره). نینجا نهبو سهعید دلبیت:
نیر به حلالان دانا. له پینجا و تمان: پاش تهواو بونی
عوزریکی ژنانه. پینجهم: نیکاحی کاتی (المتعة)
که له سردهمی نهقامیدا باوبوه حهرامه و جهندین
هفرمودی راستی له سهره وهک دهفرموی: {إِنَّ النَّسَبَ
نَهَى عَنِ الْمُتَعَةِ وَعَنِ لُحُومِ الْأَهْلِ زَمَنَ خَيْرٍ / متفق علیه /
پیغهمبره له کاتی سهرکهوتنی خهپهردا بهرگری کرد
له نیکاحی کاتی و له گوشتی گویدریژی مالی}

هر کهسیک له نیوه توانای مالی نهبوو که نافرمتیکی
نازادی نیماندار نیکاح بکات جا با له و کچانهی که به
دهستان دهکهویت به مولک لهو کهنیزه باوهردارانه نیکاح
بکه و خوا چاک دهزانی به نیمانتان که هندیکتان
هه و وخویشی هندیکتان جا به نیرنی نههلهکیان
نیکاحیان بکه و به گویرهی باوی سهردهم مارمیهکیان
پی بدن که نهوانیش داوین پاک بنو زیناکهر نهبن و
دوستی ژیر به ژیریان نهبیت جا ههرکاتی میردیان
کردپاشان زینایان کرد نهو نیوهی سزای نافرمتی نازادیان
له سهره واته ناکوژین تهنه پهنا داریان لی ددهن،
چونکه نیوه گوشتن نیه نا نهم برپاره کاتیک رهویه که

خوځم بشوړم بمرم وفهرموده دى خوام كهوتهوه بير كه
دقه رموى: (وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ) بويه ته به موم كردو نويزم
كرد (فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا / مسلم وغيره /
پيغه مبهري خوا ﷺ پيگهنى و هيچى نهوت).

۲۰ هره كه سيك نهو نيشه بركات ومالى يه كتر به دوژمن
كارى و ستم بخوات بهم زوانه نيمه داخى دهكهن له ناو
ناگردا و نه وه شتيكى زور ئاسانه له لاي خوا. (عبدالولا
به جهلى) وتى: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموى: {كَانَ فِيمَنْ
كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ فَجَزَعٌ فَأَخَذَ سَكِينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ فَمَا
رَقَا الدَّمُ حَتَّى مَاتَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى بَادَرْتَنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ حَرَمْتُ
عَلَيْهِ الْجَنَّةَ / متفق عليه / پياويك له ناو كه لاني پيش نيوه
هه بوه كه برينيكي پيوه بوه جاوه قهرى نه ددگرت
نه وساهه ستاو به چه قو دهستيكي خوى برى وخوينى
نه وستاوه هه تا مردو خوا فهرموى بهنده دى من به په له
خوى هينايه وه لاي من منيش به هه شتم نى قه دغه كرد}

۲۱ نه گهر نيوه واز بهينن لهو گونا هه گه ورا نه دى
كه بهر گريمان كرده ليتان له تاوانه بچو كه كانتان خوش
دهبين و دعتان خهينه شوينيكي زور به ريزو نيحترامه وه.
نيينو عه باس دهلى: هره گونا هيك هره شهى ناگر يان رقى
خوا يان نه فرين يان سزى له سهر دانرايت نه وه گونا هى
كه ورميه . وه دهلى: تاوانى گه وره له جهوت سده وه
نزيكتره تا جهوت به لام هيچ گونا هيك گه وره نيه كه
(استغفارى) نى بكريت وه هيچ گونا هيكيش بچو كه نيه مادام
دهوامى له سهر بكريت. پاش نه مه حوكميكي ترمان يو
باس دهكات و دقه رموى:

۲۲ خوژگه مه خوازن به وه دى كه خوا داويتى به هه نديكتان
له پله ومه قامى دنيا يى وده و له مه ندى، يو پياوان له وه دى كه
به دهستى دينن به شيك هه يه يو ژنانيش له وه دى كه به
دهستى دينن به شيك هه يه جا خوژگه مه خوازان به لكو
داواى مال و سامان هره له خوا بكه، چونكه هره خوځيه تى
مال دابهش دهكات و دهيدات به هه نديكو نايدات به
هه نديكى تر، به بيگومان كه الله عيلمى به هه مو شتيك
هه يه و به گوږه دى نهو زانينه دى هه نديكى ده و له مه ندى

نيوه ترسى زينتان ببيت، وه نه گهر سهر كهن و خوټان
بگرن له و جوړه نكاحه باشته بوټان، وه به راستى خوى
كه وره خوايه كى ليږدوه و بينيه ايهت سوزه يو بهنده كانى.

۲۳ الله ديه و يت بهم شيويه روښنى بكا ته وه بوټان كه
چيتان يو حلاله و چيتان يو حرامه و رينمايتان بكا يو
ره و شتى جوانى خه لكانى پيش خوټان و ته و به تان نى
وهر گريت، وه به راستى الله زانه ره و دانايه و نيشه كانى پرله
حيكمه ته.

۲۴ خوا ديه و يت ته و به له نيوه وهر گريت به لام
نه و مروه شهيتان سيفه تانه دى كه په يره دى نارم و زواتى
خويانن ده يانه و يت كه نيوه ش دوچارى سزاو به لا بكه ن به
لادانتان له ريگاي راست به لادانيكى گه وره.

۲۵ خوى گه وره ديه و يت نيش يو نيوه سوك بكا
له حاليكدا كه مروه لاواز دروست كراوه و تواناى بارى
سه ختى نيه.

۲۶ نه دى نيمانداران مالى يه كتر به نارم و نه خون مه گهر
نهو ماله بازگاننيك بيت به ره زامه ندى هه ردوولاتان لى
بخون و خوټان نه كوژن به راستى خوى گه وره به سوزه
به رامبه ر به نيوه. هاتوه له نيينو عه باسه وه {فِي الرَّجُلِ
يَشْتَرِي مِنَ الرَّجُلِ الثَّوبَ يَقُولُ : إِنْ رَضِيَهُ أَخَذْتُهُ وَإِلَّا رَدَدْتُ مَعَهُ
دِرْهَمًا قَالَ : هُوَ الَّذِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : } لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ

بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ / عمدة التفسير، صححه احمد شاکر / له باره دى
پياويك كه لى باسيك ددكرت له پياويك و پيى ده ليت
نه گهر رازى يوم پيى نه وه دى بهم نه گينا له گهل
دريهه ميكداد ديه گه رينمه وه بوټ، نيينو عه باس وتى: نه وه
نهو فهرموده دى خودايه يه كه دقه رموى: مالى يه كتر به
نارم و نه خون}

له كاتى (زاتو سه لاسيل) دا عه مري كورى عاص فرمانده
بوو شه و شيتانى بوو هه و ايش زور سارد بوو نه دى ويرا
خوى بشوړيت و ته به مومى كردو نيمامه تى نويزى به يانى
كرد يو جه ماعه ته كه دى و قسه كه يان گه يانده وه به پيغه مبه ر
پيغه مبه ريش فهرموى: عه مر تو وات كرده؟ وتى:
به لى نه دى پيغه مبه رى خوا ﷺ زور سارد بوو تر سام نه گهر

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَأَلْصَقَ اللَّهُ فِتْنَتَهُمْ فَحَفِظْتُ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُمْ فَعِظُوهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّهُمُ الصَّاحِبُ الْأَضْمَرُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَنِيكُمْ فَإِعْظُواهُمُ أَهْلَهُمْ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهِمْ إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٢﴾ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَالَّذِينَ

إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَآبِی السَّبِيلِ وَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنْ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمُ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٢٤﴾

دهکات و هندیکی ههزار که و ابو هه له خوی بیار پیره وه و داوای نیعمه تی لی بکه به لکو سۆزی بخاته کار بۆ تۆش و وهلامی دو عاکهت بداته وه. جابه ورد بونه وه له م نایه ته چهنده حوکمیکی گرنه و مرده گرین یه که م - هه که سیک که سابه تی کرد به ره مه که دی بیته به مولکی، پیاو بیته یان ژن بیته. دو وه م - هه رد و وکیان ده توان که سابه ت بکه. سیته م - دان ده نیت به مولکیه تی تاکدا. چواره م - هاویه شبونی خه لک له مالی تایبه تی دا نه وه ته فه رموی: (مَمَّا) واته هه یه که ی له وان نه وه ی که به دهستی دینن هندیکی بۆ خویانه نه که هه رموی؟!

پینجه م - نافرته ده توانی هاتو چۆی بازار و شوینه گسته یه کان بکات بۆ که سابه تی خه لال به و مهرجه ی ئادابی شه ری رعی رعیایه ت بکات.

شه شه م - مولکیه تی تاک سنوری هه یه. خه وه م - خۆزگه خواستن، نه گهر بلن خۆزگه منیش هه مپوایه به م مانایه گوناه نیه، به لام نه گهر بلنی خۆزگه من هه مپوایه و نه نه یپوایه گوناهه. ئینجا خوا حوکمیکی ترمان بۆ باس دهکات و ده فه رموی:

﴿٢١﴾ بۆ هه مو مرۆشیک له نه و سه روته و سامانه ی که دایک و باوک و خزمه نزیکه کانیا و نه و که سامنه ی که به عه قدو په یمان بو به دۆستان به جیی ده هیلن، به شیک هه یه ده ی به نه و که سامنه هه ره یه که و به شی خوی پییدن به بیگومان که الله به سه ره هه مو شتیکندا حازرو ناگاداره. له سه رفته ی ئیسلامدا په یمانیکی برایانه ده به ستر او به و په یمانه ده بون به برای یه که تر ئیتر له حاله تی میرات دا به شی دهره، به لام نه و حوکمه هه لوه شروده وه و الله اعلم جابه م شیویه خه لک ناگادار ده کاته وه که نه که ن له و سامنه که سیک بی به ش بکه ن یان که سیک زیاتر له مافی خوی بی بدن به لی خوی گه وره به هه مو خاوه ن مافی مافی خوی پی داوه و نا بی ده ستراری فرمانه کانی بکریته. جوبه یی کوری مو تعیم ده لی پیغه مبه ری خواجّه فه رموی: ﴿لَا جُلْفَ فِي الْإِسْلَامِ وَأَيُّمَا جُلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً / مُسْلِمٌ وَغَيْرُهُ﴾ هاوسوین خواری له ناو ئیسلامدا نیه، به لام هه ره په یمانیک له سه رده می نه فامی دا به سترایته ئیسلام به هیترتری دهکات

واته په یمانه کۆنه کان هه لئاوه شی نیته وه مادام له سه ره تاوان نه بی و په یمانی تازه ش دانانیت له ناو موسلمانا دا چونکه موسلمانان برای یه که ترن ئیتر هاوسوینی مانای جییه؟. پیاوان دوو زیاده یان هه یه به سه ره نافرته وه یه کیکیان خوا پی به خشیوه و به ته لاشی پیاو نیه که بریتیه له ژیری و هۆشیکی واک نه ییداوه به نافرته واک له فه رموده ی (صحیح) دا باسکراوه دو وه م: پیاو مال خه رج دهکات له هیئانی نافرته داو ژپانی دابین دهکات جا نه ویش حه قیه تی فرمانی میردی نه نجام بدات و شتی که نه کات که له گه ل میرده که ی دا نه گونجیت. وه نه م نایه تانه ی که دین هندیکی له و مافانه ی پیاو ده ست نیشان ده که ن و ده فه رموی:

﴿٢٢﴾ پیاوان سه ره په ره سستی نافرته تان که کۆمه لگا له و دوو نه وعه به شه ره دروست بووه یاسای خوایش یاسایه کی ریک و پیکه و ناریکی وهرناگریته و ده بی یه کیکی له و دوانه سه ره په ره ست بیته و نه و تریان فرمان به ردار به هوی نه و زیاده به شه ی که خوی گه وره داویه تی به هندیکیان

مُبْرَحَ فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا أَلَا إِنَّ لَكُمْ عَلَى
نِسَائِكُمْ حَقًّا وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ
فَلَا يُؤْتِنَنَّ فُرْشَكُمْ مَنْ تَكْرَهُونَ وَلَا يَأْذَنَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ لِمَنْ
تَكْرَهُونَ أَلَا وَحَقُّهُنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تُحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِي كِسْوَتِهِنَّ
وَطَعَامِهِنَّ/رواه الترمذی وحسنه الألبانی/ وریابن له گهل ئافرمتاندا
به چاکی رهفتار بکهن جا بیگومان که نهوانه
بهندکراوانیکن له لای ئیوهو ئیوهجگه لهو به شه دیاریه
نهوان خاوهنی هیچ شتیکی تری نهوان نین مه گهر کاری
داوین پیسی بکهن جا نه گهر شتی وایان کرد له گهل یاندا
مه خه ونو لییان بدن بهو مهرجهی شوینیان بریندار
نه کهن نهوسا نه گهر به گویتان بکهن ئیتر ئیوه بۆتان نیه
هیچ خراپه یان له گهلدا بکهن، ئاگادارین بیگومان ئیوه
به سهر ژنان تانه وه مافتان ههیه و نهوانیش به سهر ئیوه
مافیان ههیه، جامافی ئیوهی پیاو به سهر نهوانه وه نه وهیه
که ههر که سیک که ئیوه خوشتان ناوون نهیه ئینه سهر جیگای
ئیوهو که سیک که خوشتان ناوون ماوهی پی نه دهن که بیته
ماله کانتانه وه، ئاگادارین که نهوانیش مافیان ههیه به سهر
ئیوهی پیاوه وه که چاکه یان له گهلدا بکهن له خوراک و
لیباسیاندا به گویره عادهت و باوی سهردهم/

جا نه گهر هاتو ئافرمتی نه گونجاو بهو ته ربیه تهی باسکرا
چاره ی نه کراو ههر له سهر بگهرو بهردهی خوی بو، ئینجا
خوا دهفرموی:

﴿۲۵﴾ جا نه گهر هاتو ههر نیزاع کهوته بهینیانه وهو ریک
نه ده کهوتن نهو کاته باش وایه ناویژیکهر هه لبرژیرن به
ههردووکیانه وه ههر یه کهی خزمیکی خوی بکات به
نوینه ری خوی تا چاره سهری موشکیله که یان بکهن نه گهر
نه مانه ئیراده ی ئاشتکردنه وه یان هه بیت خوا یارمه تیان
دهدات بۆریک خستنیان، چونکه نیه تی چاک له لایهن ههر
که سیکه وه بیت دهوری خوی دهبینی به بیگومان که الله
زانه وه هه لئس و کهوتتان لهو پۆشراو نیهو زۆربه ناگایه
جائیوه دوش ئاگاتان لی بی ههر له خۆتان وه بریار مه دهن
به لکو بیر له بهرژه وهندی هردووکیان بکه نه وه چون به
قازانجه بهو شیوهیه بریاری بۆ بدن و ئیسلام به یه که وه
گونجانی به لاهه باشتره نهو دوو ناویژیکهره له باره ی

به سهر هه ندیکی تریاندا واته داویه تی به پیاوو بهرزی
کردوه ته وه به سهر ئافرمت دا ههر بۆیه پیغه مه برایه تی
نه دراوه به ئافرمت و نا بی قیاده ی گشتیشی پی بدریت،
چونکه پیغه مه بری خواﷺ دهفرموی: ﴿لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ
أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ﴾ البخاری/ رزگار نابیت گهلێک که ئافرمتیک بکهن
به سهر بهر دهستی کارو باریان/ نه م زیاده به شه وه که له
پیشه وه وتمان به شیکی خوا بیهو به دهستی پیاوو ئافرمت
نیه، بهر وه رزگار له بهر حیکمه تیک که خوی ده زانیت وای
دروست کردون بۆ جیاوازی دووه م: به بۆنه ی نه وهی که
پیاوان ده به خشن له مالیان بۆ ماره یی ئافرمت و
گواسته نه وهی و دابین کردنی جیگا و خوراک و پۆشاک ده ی
ئیتر که ی مه عقوله ئافرمت به سهر پیاو دا ره نیس بیت. جا
نهو ئافرمته سالجانه ی که به راستی گهردن که چن بۆ
میرده کانیان که پارێزگاری ئابروو شهره یی میرده که یانن
کاتج که میردیان لا نه بیت و ماله کانیان ده پارێزن
له ناو چون و خراپ بوون به وشیه ی که خوی گه وره
فرمانی پارێزگاری پیداون، جا نهو ئافرمتانه ی که
به رامبه ر به میرده کانیان راست ده بنه وه و ده مه ده مه یان له
گهلدا ده کهن و ئیشه کانیان به گویره قسه ی نهوان نه نجام
نادهن سهر مه تا ئاموژگاریان بکهن نه گهر ماوه یه که به سهر
چوو ئاموژگاری سودی نه بوو جیگای خه و تنیان لی جیا
بکه نه وه ئینجا نه گهر به مه ش ههر ته مبی نه بوو
له سهر له جبازی خوی ههر بهر دهوام بوون ده بی لییان بدن،
به لام پیغه مه برﷺ دهفرموی: نهو لیدانه نابیت برینداری
بکات و نابی له ده م و چاوی بدریت. نهوسا نه گهر هاتو نهو
ئافرمتانه ئیتاعه ی ئیوه یان کرد بۆتان نیه ئازاریان بدن
به راستی خوا بێند مه قام و زاله به سهر هه مو شتی کدا و
گه وره یه. خوا باسی گه وره یی خوی ده کات واته نه ی پیاو و
مه زانه که تو زالو گه وره یی تو نهو ئافرمته زه عیظه له
به رده ستدایه ههر چی به که یفی خۆته له گهلیدا بکه ییت
چاک بزانه خوا به کیش هه یه له تو زالترو زۆر گه وره تره و
تۆلعت لی ده سینیت و له دهستی ده رناجیت پیغه مه بری خوا
ﷺ دهفرموی: ﴿أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّمَا هُنَّ عَوَانٌ
عِنْدَكُمْ لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
مُبَيِّنَةٍ فَإِنْ فَعَلْنَ فَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ

دانانیانەووە لە بارەى بڕیاردانانیانەووە زانیان ناکۆکیان تێداھەبە، ھەندیک دەلێن حاکم ئەو دوو میانجیگەرە دادەنێت با ئەو پیاوو ژنەیش رازی نەبن کە ئەمە قەسەى زۆربەى زانیانە لەوانەش ئیمام ئەبو حەنیفەو قەسەى تازەى ئیمامى شافعیە، ھەندیکى تر دەلێن پیاوو ژنەکە دایان دەنێن. لە بارەى حوکم کردنیانەووە ھەندیک دەلێن تەنھا دەتوانن یەکیان بێخەن ناتوانن جیاپان بکەنەووە مەگەر کرابن بە وەکێل لە لایەن پیاوو ژنەکەووە ئەووە لەو ھالەتەدا دەتوانن ھەردوو بڕیارەکە بدن واتە کامیان پێ چاک بوو یەکبۆن یان جیا بوونەووە دەتوانن بیکەن ئەمەش بڕیارى ھەمو زانیانى لە سەر بەلام ئەگەر نەکرابوون بە وەکێل ئەووە بەشیک وەک پێشوو دەلێن بەلام زۆربەى زانیان لە سەر ئەووە کە دەتوانن ھەردوو بڕیار بدن یەکبۆن یان جیا بوونەووە ھەر خواش زانیە:

بەندایەتى الله بکەن و هیچ ھاوئیک بۆ الله دانەنێن و لە گەل باوک و دایکتاندا چاکە بکەن، ھەروەھا چاکەبکەن لە گەل خەمى نزیک و ھەتیوان و نەداران و دراوسێیەک کە نزیکت بێت لە مالدان یان لە خەمەتیداو دراوسێیەک کە بێگانەبێت یان دووربێت و ئەووەش کە وا رەفیقە ج رەفیقى رێگاو ناو سەیارە بێت ج لە ناو مالدان بێت کە ھاوسەرەکەبێت رەفیقە، وە لە گەل رێبوارداو لە گەل ئەو کەسانەى کە بە ھۆى ھیزو سامانتانەووە لە گەلتانن چاکەبکەن بە بێگومان کە الله ئەو کەسەى کە فەخر فرۆش و خۆ بە زل زانو لوت بەرزە خۆشى ناوێت. کاتى خۆى ھەندى لە خەلک بازرگانى پێدەکراو بەندە بوون لە دەستى خەلکى تردا زۆربەى ئەوانە لە شەردا دەگیران و دەکران بە بەردەو دەفرۆشان واتە ئەگەر ئەوانەتان کرى پێویستە چاکەیان لە گەلدا بکەن لە بارەى ئەوانەووە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: {إِنَّ إِخْوَانَكُمْ خَوْلَكُمْ} /سق/ علی/ بێگومان براتانن ئەووە کە لە ژێر دەستانن ج ئەم نایەتە ئەو ھەیانانەش دەگریتەووە کە مەرۆف راگیری دەکات. ئینجا خۆی گەورە زۆرتر (مَحْتَالًا قَحُورًا) مان بۆ رۆن دەکات و دەفەرموێ:

ئەو کەسانەن کە خۆیان بەخیلن و هیچ شتیک نادەن لە رێگای خواداو یارمەتى فەقیر و ھەزارو ھەتیوان نادەن و بە خەلکیش دەلێن بەخیلی بکەن و ئەو نەعمەتانەى کە خوا پێى داوون ئەو بەخیلانە دەیشارنەووە نە خۆیان دەبخۆن و نە بە لیباسیانەووە دیارەو نەشتیک دەدەن بە کەس. دیارە ئەوانە کە خۆیان بەخیلن و دەستور دەدەن بە بخل و رۆزى لە بەخشینی مال لە بەر ئەووە کە باوەریان بە رۆزى قیامەت و رۆزى پاداش نیە مادام باوەریان بە مە نەبوو کافرن بۆیە لەکوژتای ئایەکەدا دەفەرموێ: وە بۆئەو بێباوەرانە سزایەکی گالته پێ کەرمان نامادە کردووە. وە ئەم شارندنەووەش سیفەتیکى خرابە، چونکە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێ: خۆی گەورە پێى خۆشە ئەو نەعمەتەى کە دەیدات بە بەندەى خۆى شوێنەوارى ئەو نەعمەتە ببینن. واتە ئەگەر کابرا مالى ھەبوو با لیباسى جوان بکات و با خۆراکى باش بخوات و زیاتر یارمەتى خەلک بدات. لە بارەى بەندایەتى خواوە پێغەمبەر ﷺ بە مەعاز دەفەرموێ: {يَا مَعْزُزُ أَتَذَرُ مَا حَقَّ لِلَّهِ عَلَى الْعِبَادِ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ أَنْ يُعَذِّبَهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا أَتَذَرُ مَا حَقَّهُمْ عَلَيْهِ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ. /سق/ علی/ ئەى مەعاز ئایا دەزانى مافى خوا چى بە سەر بەندەکانیەووە؟ وتی: خواو پێغەمبەرەکەى ﷺ دەزانن فەرموێ: ئەمەى کە بێبەرەستن، وە هیچ ھاوئیکى بۆ دانەنێن لە پاشان فەرموێ: ئایا دەزانى مافى بەندە چى لای خوا ئەگەر ھات و ئەوھیان کرد؟ وتی: خواو پێغەمبەرەکەى ﷺ دەزانن فەرموێ: ئەووە کە خوا سزایان نەدات وە لە بارەى دراوسێووە زۆر فەرمودەى پێغەمبەر ﷺ ھەبە، بەلام ئیمە لێردا تەنھا ئەم فەرمودەى باس دەکەین کە دەفەرموێ: {مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُّهُ/سق/ علی/ ھەمیشە جبرئیل ناموزگارى دەکردم بە گوێ دادەدام سەبارەت بە ھاوسە تا وام زانى کە ئەگەر دراوسە بمریت دراوسێکەى تری میراتى لى ئەبات وە لە بارەى ئەو شتانەى کە لە ژێر دەستى مەرۆف دان پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموێ: {كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُخْبِسَ عَنْ مِلْكِكَ قُوَّتَهُ/مسلم وغیرە/ بەسە بۆ تاوانبارى مەرۆف کەرۆزى بگریتەووە

لهو كه سهي كه رۆزی له ژیر دهستی نهودايه { وه دهفهرموى: } إِذَا أَنَّى أَخَذْتُمْ خَادِمَهُ بِطَعَامِهِ فَإِنَّ لَمْ يُجْلِسْهُ مَعَهُ فَلَيْتَاوَلَهُ أَكْمَلَهُ أَوْ أَكَلْتَيْنِ أَوْ لَقَمْتَيْنِ فَإِنَّهُ وَلِي خَرَّةٍ وَعِلَاجُهُ / سفق عليه/ ههر كاتى كه خزمهت كارى يهكى له ئيوه خواردنى بۆ هيئان و دانه نيشت له گهلتاندا بۆ خواردن، پارويهك يان دوو پاروى پى بدن، چونكه نهو گهرمايى دروست كردنهكهى جهشتهوو خواردنهكهى دروست كردوه { جا تهماشا بكه ن بزانن نه نايينه چۆن خزمهتى مرووف دمكاتو له ههمو ههنگاويكدا به گويرهى پيوست ياساى بۆ دادهنييت و ناموزگارى دمكات، ئينجا خواى گهوره سيفهتتيكى ترى نهو لوت بهرزو خو بهزل زانو و سهله يانه بۆباس دمكاتو دهفهرموى:

٣٨ ئهوانهى كه مال دهبه خشن له بهر نهوهى كه خهلك بيان بين و باسيان بكاتو نه باوهريان ههيه به خواو نه باوهريان ههيه به رۆزى دوايى نهو كه سه شهيتان رهفيقيهتى و ههر كه سيكيش كه شهيتان رهفيقى بيت بهراستى پيسترين رهفيقى ههيه. له بارهى عهبدولاى كورى جهدعانهوه پرسيار كرا كه كابرايهكى سهخى تهبيعهت و ناندمرو خزم دۆستبهو ئايا سودى دهبيت بۆى؟ فهرموى: لَا يَنْفَعُهُ إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ / مسلم/ نه هيچ سوديك بهو نادات، چونكه رۆزىك له رۆزان نهى وتوه: نهى بهروردگارم له رۆزى دواييدا له تاوانهكانم خوشبهبه { واته باوهرى به رۆزى دواى نهبووه باوهريش بناغهيه بۆ شتهكانى تر. ئينجا دهفهرموى:

٣٩ دهى ج زيانتيكى دهبو بۆيان و ج شتيك ريگهى ئى گرتبون نهگهر نهوان ئيمانين بهنيانه به خواو به رۆزى دوايى و لهوهى كه خوا پيى دابوون بيان بهخشييايه؟ ومبهراست الله زانا بوو بهوان و پاداشتى چاكي پى ددان، بهلام ئيسته رهنجهر و سهر و مال شهوتاون.

٤٠ به بيگومان كه الله به نهندازى يهك زهره ستم له كهس ناكاتو نهگهر مرووف يهك چاكه بكات خواى گهوره بۆى دوو بهرامبهر زياد دمكات، سهرمراى نهوهش له لايهن خو بهوه پاداشتيكى گهوره پى دداتهوه. جا شتيك خوا به گهورهى دانابيت دهى دهبى چهند بى؟ نهو چاكهيه له

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ٣٨ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ٣٩ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ٤٠ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ٤١ يَوْمَئِذٍ بُدِّئُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ شِئُوا بِهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ٤٢ بَيْنَ أَيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَجٍ أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ٤٣ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكَنْزِ يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ٤٤

ده بهرامبهروه بۆ زياتر دهبات، پيغه مبهري دهفهرموى: مَنْ دَخَلَ سُوقًا مِنَ الْأَسْوَاقِ فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَمَا عَنْهُ أَلْفُ أَلْفِ سَيِّئَةٍ / الطبراني، صحيحه الاباني/ ههر كه سيك كه بجيته ناو بازار نهگهر نهمه بخوينيت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، / يهك مليون چاكهى بۆ دنوسريت و يهك مليون خراپهيه له سهرا دهبريت { خوا خاوهنى نهو فهزله گهورهيه. ئينجا له دنياى سرنجمان بهرهو رۆزى دوايى رادهكيشت و دهفهرموى:

٤١ ئه بى چۆن بيت و مزعى خهلك لهو رۆزهدا كه ههمو ئومهتتيك له گهل شايه تهكهى دا ديت بۆ دادگاي خوا؟ وه نهو كاته كه تۆش دهينين نهى محمد ﷺ كه شايهت بيت له سهر نهو ئومهته. له رۆزى قيامهتدا ههمو ئومهتان كۆ دهكرينهوه بهخويان و به شايهتبهكانيانهوه به پيغه مبهران و پياو چاكانى ههمو زهمانهيهكه و پيغه مبهريش دهينريت كه شايهتى بدات له سهر گهلهكهى خوى و نهوانيش. له ريوايهتدا هاتوه كه رۆزى

قيامهت دواى ئەووى كە پىغەمبەرى خواﷺ شەفاعەت دەكات ئىجازە دەدرىت بە پىغەمبەرانى تر كە شفاعەت بىكەن. ھەمو پىغەمبەرىك لە دادگای خوادا دەلىت يارەبى من پەيامى تۆم گەياندووە ئومەتەكەى ئىنكارى دەكات، ئىنجا بە پىغەمبەران دەوترىت كى شایەتە دەلىن ئۆمەتى محمدﷺ ئەوانىش دەلىن: چۆن ھەبۆل دەكەين، ئەوان لە پاش ئیمە ھاتون ئەوان چى دەزانن كە ئیمە چیمان کردو؟ خواى گەورە بانگى ئەم ئۆمەتە دەكات نایا ئیوہ شایەتن لە سەر ئەووى كە ئەو پىغەمبەرانە پەيامەكەى منیان گەياندووە ئەوانىش دەلىن: بەلى ئیمە شایەتین بۆ ئەو پىغەمبەرانە. جا خوا دەفەرموى: بەلگەتان چى یە؟ دەلىن: بەلگەمان ئەوویە كە باوەرمان بوو بە كىتیبەكەى تۆ كە ھورئانەو بە پىغەمبەرەكەى تۆ كە ناردووتە بۆمان و لەو ھورئانەدا بە ئیمەت ھەرمو بو كە ئەوان تەبلىغیان کردو، بەلام ئۆمەتەكەیان بە گوئیان نەکردون و سزات بۆ ناردن و لەناوت بردون، ئیمە لە سەر ھەرمودەى خۆت شایەتى دەدەین ئەو كاتە بانگى پىغەمبەرﷺ دەكات نایا تۆ شایەتى لە سەر ئەم گەلەى خۆت كە راست دەكەن؟ پىغەمبەرﷺ شایەتى دەداو دەفەرموى: بەلى ئۆمەتەكەم راست دەكات.

ئىنجا ھوكم دەكرىت لە نىوان پىغەمبەرەكان و ئۆمەتەكانیان دا. بەلى تا ئەو شایەتى نەدات ھوكم ناكرىت، ئىبنو مەسعود دەلى: پىغەمبەرﷺ بىتى و تەم: ھەندى ھورئانم بۆ بخوینەو و تەم: ئەى پىغەمبەرى خواﷺ من ھورئان بۆ تۆ بخوینەو كە ھورئان بۆ تۆ ھاتو ھەرموى: **﴿إِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ سُورَةَ النَّاسِ حَتَّى بَلَغْتُ﴾** **﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾** **﴿قَالَ أَمْسِكْ إِذَا عَيْنَاهُ تَذَرَفَانِ﴾** / **سُورَةُ النِّسَاءِ** / بەلى من پیم خوۆشە لە غەیری خۆمەو بېبیسەم. منیش سورەتى نىسانم خویندەو ھەتا گەیشتە ئەو ئایەتەى كە دەفەرموى: **﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾** ... پىغەمبەرى خواﷺ ھەرموى: بەسە. دەلىت كاتىك كە تەماشام كرد دەبینم ھەرمەسك بە جاوەكانیدا دیتە خوارو ھەگرى چوئەكە رۆژىكى ئەو ھەندە سەختە. ھەتا لە

رەبەبەتەى تەرىقى ترا دەفەرموى: يا رەبى من شایەتم لە سەر ئەووى كە خۆم بىنیومن ئەى چۆن شایەتم بەم لە سەر ئەووى كە لە دواى خۆم دیت (ابن ابى حاتم) بەلام خواى گەورە دەى ھەیتىت بۆ دادگاو ئەمە ئىشىكى ئاسان نە. وە لە ھەرمودەدا ھاتو كە ھەمو رۆژى دوو جار تاقى بەیانیان و ئیواران کردەوى ھەموو ئەم ئۆمەتى پىغەمبەرﷺ پىشانى پىغەمبەرى دەدرىت ھەتا بچوكرىن شت كە پەلەكە پووشىك بىت كە لە مەزگەوتا فرى یان دابىت نوسراو دەى بىنى كەوابو لە سەر ئەو پىغەمبەرﷺ دەتوانى شایەتى بدات. بزانە **﴿عَلَى هَؤُلَاءِ﴾** دەگونجىت پىغەمبەرﷺ و پیاو چاكان یان ئۆمەتانى پىشو، یان ئۆمەتى خۆى بىت یان ھەمویان مەبەست بىت. ھەر خواش دەزانىت واتە بۆ شایەتى لە سەر ھەمویان.

٤٢ ئەو رۆژە رۆژىكە كە بىباوەرەن و ئەوانەى كە ھەرمانى پىغەمبەریان شكاندو ھاوات دەخوازن كە لەگەل خاكدا یەكسان بونایەو ئەم رۆژە سەختەیان چا و بى نەكەوتایە ھەروەكو دەلىن: خۆزگە ھەر خاك بوینایە **﴿يَلْتَنِي كُتُّ رَبِّا﴾** **﴿النَّاسِ﴾** ٤٠ بەلى ئەو رۆژە ھاوات دەخوازن و دەلىن: خۆزگە ھەر نەبوینایەو ئەوان ئەو كاتە ناتوانن یەك قەسە لە خوا بشارنەو ھەرچیان کردو ھەموى دیارە. وە لە ئایەتدا ھاتو كە لە رۆژى قیامەتدا موشرىكەكان دەلىن: **﴿وَأَسْأَلُ رَبِّي﴾** **﴿مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾** **﴿الْأَنْعَامِ﴾** ٢٣ / سویند بە اللہ بە پەرورەدگارمان ئیمە ھاوئەمان دانەناو **﴿بەلى سەختى ئەو رۆژە ھەموو شتیان لە بیر دەباتەو﴾** **﴿وَنَسَوْنَ مَا كُنَّ يَكُونُ﴾** **﴿الْأَنْعَامِ﴾** ٤١ / لە بىرتان دەچیتەو ئەو ھاوئەلانەى كە داتان نابون بۆ خوا **﴿بەلى ئەو پالەوانانەى كەبەناپەوا لە دنیادا خۆیان ھەلەكەیشن بە سەر خاوەن باوەرەن و لاوازان داو بە بى باوەرى و گومراھى خۆیان شانازی دەكەن و ئەو ئىشەى خۆیان بە پىشكەوتن و شارستانی دەزانن ئالەو رۆژەدا ھەردەمىك قەسەىك دەكەن جارێك ئاواتى مەرگ دەخوازن و جارێك دەلىن: خۆزگە ھەر نەبوینایەو جارێك دەپارینەو سویند بە خوا دەخۆن كە ھاوئەلان بۆ خوا دانەناو ھەر جارێك دەلىن: شەیتان ئیمەى خەلەتاندووە**

هەندئ کاتیش دەلێن: بمان خەرمووە دنیاو جارێکیش دەلێن: گەورەو سەرۆک خێڵەکەمان گومراهی کردین و جارێکی تر نەفرین لە یەکتەر دەکەن. جارێکی ترو... جارێکی تر. بەلام بێ سودو کار لە کار ترازاو. ئینجا حوکمیکی ترمان بۆ باس دەکات و دەفەرموێ:

﴿ ۱۲۷ ﴾ ئەو ئیمانداران نزیکي نوێژ نەکەونەووە لە حالەتیک دا کە ئیووە سەرخۆشبێن تا بزانی چ دەلێن، چونکە نوێژ دەبێ ناگاتان لێ بێت کەچوونی دەخوینن، ئەمەش تیمان دەگەیهێت کە پێویستە نوێژ بە ناگاییەووە بکریت جا ئەو خەلکە ی کە ناوہا بێ ناگا نوێژ دەکات و نازانیت چي دەلێت وەکو سەرخۆشیک وایە، ئەوەندە هەیه کە گوناھی نەکردووە بەس جا چونکە لە نوێژدا دوو شت زۆر گرنگە یەکەم: ناگایی و گەردن کەچی کە سەرخۆشی دژیەتی و قەدەغە کرا.

دووہەم: پاک و خاوینی کە لەم بارمیشەووە دەفەرموێ: نا بێ لە حالەتیکدا کە لەشتان پیس بوو نزیکي نوێژ بکەونەووە مەگەر کەسیک کە رێبوار بێت هەتا خۆتان دەشۆرن و بە لەش پیسی نوێژ دروست نیە،

ئینجا خوای میهرەبان و دانا سەبارەت بە کەسانیک کە نەتوانن ئاو بە کار بھێنن چ لە بەر نەبونی ئاو بێت یان نەتوانریت ئاو بە کار بھێنریت دەفەرموێ: ئەگەر ئیووە نخۆشبون یان لە سەفەردا بون یان دەستان گەیانە بە ئاو یان لە گەل ژنانتاندا هاوچێگابون جا ئاوتان دەست نەکەوت ئەوسا قەسەدی خاکیکێ پاک بکەن ئینجا مەسحی دەم و چاوتان و دەستەکانتان بکەن بە بیگومان کە اللہ چاوبۆشی دەکات لە تاوان و زۆر لێ خۆشبووە. ﴿الْعَاطِطِ﴾ واتە شوینی نزم مەبەسست پێی پیسی و میز کردنە بەلام ئەسلی ﴿الْعَاطِطِ﴾ واتە شوینی نزم، چونکە پیسی تیدا دەکریت با تەوھە سەری چیاہەکیش بێت بەلام هەر جیگایەک شتی باشی تیدا بکەیت بەرزە با نزمترین دۆل بێت وەک خاکی تەمبەموم دەفەرموێ: ﴿صَعِيدًا﴾ واتە شوینی بەرز. چونکە دەست نوێژ کاریکێ پێرۆزە، ئەگەر لە نزمترین شوێندا بێت شوێنەکە ی هەر بە بەرز تەماشای دەکریت.

لە بارە ی چونیەتی تەمبەمومەووە دوو قەسە هەیه بۆ دەستەکان هەندیک دەلێن: تا موحە. هەندیکیش دەلێن: تا ئانیسکە، دوو جار دەست لە خاکیکێ پاک دەدەیت جارێکیان لە گەل نیەتدا بە دەم و چاودا دەیهێنیت و جارێکی تر دەست دەدەیت لە خاک دەست بە یەکیک لەو شیوازە ی کە وتمان: مەسح دەکەیت ئەمە چ بۆ بێ دەست نوێژی بێت چ بۆ لەش پیسی بێت. سەبارەت بە ناگایی لە نوێژدا ئەگەر کەسیک ئەوەندە خەوی دەهات نە ی دەزانێ چي دەلێت یان میزو پیسی زۆری بێ هینابو لەم کاتانەدا نا بێ نوێژ بکات، چونکە ناگای لە نوێژەکە نیە.

وہ وشە ی ﴿لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ واتە لەمسی ژنانتان کرد جا زانیان لە بارە ی لەمەسووە دوو مانا یان کردووە هەندیکیان بە لەیەک کەوتنی پێستی ئافرەت و پیاوی دەزانن وەک ئیمامی شافعی. هەندیکێ تریان بە مانای جیماعی دەزانن و هەر کەس لەوانە بۆ خۆیان بەلگەیان هەیه و رێگە ی ورد بوونەو قەھم کردنشیان لە کەس قەدەغە نەکردووە، لە قورئاندا لەمس بە هەردوو مانا هاتووە بە مانای دەست لێ دان ئەو ئایەتە یە کە دەفەرموێ: ﴿أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ﴾ ٩٧ / واتە نەخۆشیەک بگریت بلیت کەس دەستم لێ نەدات. وە بە مانای جیماع ئەم ئایەتانە یە کەم . دەفەرموێ: ﴿وَلَمْ يَمَسْنِي بَشَرٌ﴾ مەم: ٢٠ / کەس دەستی لێ نەداوم.

ئەگەر لەمس بە مانای دست لێ کەوتن بێت ئەو دایک یان کەس و کاری دەستی لێ نەداو؟ کەواو مەبەستی ئەو یە کە کەس جیماعی لە گەلدا نەکردووە.

دووہەم: لە سورەتی بەقەرەدا دەفەرموێ: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكَ إِنْ طَلَقْتَ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ البقرة: ٢٣٦ / گوناھتان ناگاتی ئەگەر ژنانتان تەلاق بەدن پیش ئەو ی کە جیماعیان لە گەلدا بکەن و شتیکیان بۆ پێویست بکەن. هەر لە ئایەتی پاش ئەو ی بەقەرە ﴿وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ البقرة: ٢٣٧ / ئەگەر تەلاقتان دان پیش ئەو ی کە جیماعیان لە گەلدا بکەن. لێرەش مانای جیماعە، ئیمامی ئەبو حەنیفە ئەوانە دەکات بە بەلگە لە

سەر قسەکهی خۆی و دەلێت (لمس) بە مانای جیماعه و (ابن عباس) یش وا دەلێت. هەر خوا زانییه. خۆای داناو میهرهباڤ پاش ئهوهی که چه‌ندین ته‌کلێفی باس کرد، ئاگاداره له سەر ته‌مه‌لێ و سستی کردنی مرۆف له به‌ر ئه‌وه هات باسی نوێزی بۆ کرد، چونکه یه‌کێک به‌لکو گه‌وره‌ترین یارمه‌تی ده‌ری مرۆفه‌و مه‌له‌مه‌ی برینه‌کانی و دلخۆشکه‌ریه‌تی وه‌ک له سورمه‌تی به‌قه‌ردا دوو جار فهرمویه‌تی: ﴿یارمه‌تی و کومه‌ک وەرگرن به‌ خۆگری و به‌ نوێژ﴾

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری نازیزمان ﷺ هەر کاتی باری سه‌خت ببوایه‌و دلی ناره‌حه‌ت ببوایه‌و کاتی نوێژ به‌هاتایه ده‌یفه‌رمو: ئه‌ی بیلال بانگ بده‌و که‌یف خۆشمان بکه‌. وه ئهم نوێژه به‌ره‌و پاک و خاوینی ده‌روون و لیباس و جیگا رامان ده‌کێشیت و له‌ خواوه‌ نزیکامان ده‌کاته‌وه‌و ده‌بیته‌ هۆی ترسان له‌ خوا که‌ مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ئهم سوورته‌یه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ النساء: ۱.

بزانه که ئایه‌تی ته‌یه‌موم له سورمه‌تی مانیده‌یشدا هه‌یه، به‌لام له به‌ر ئه‌وه‌ی که ئهم ئایه‌ته‌ی (النساء) پێش ئایه‌تی(المائدة) هاتوه‌ چونکه ئهم ئایه‌ته‌ پێش حه‌رام بو‌نی عاره‌ق هاتوه‌ وه حه‌رام بو‌نی عاره‌ق دوا‌ی جه‌نگی ئو‌حود کاتی گه‌مارۆدان‌ی جو‌له‌که‌کانی به‌نی نه‌زیر که‌مێ دوا‌ی ئو‌حود حه‌رام کراوه‌ به‌لام (المائدة) له سالانی دوا‌یدا هاتوه‌ به‌ تایبه‌ت سه‌ره‌تا‌که‌ی له به‌ر ئه‌وه‌ باسکردنی لی‌ره‌دا شتیکی گونجاوه‌.

ئیمامی بخاری له عائیشه‌وه‌ بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌ که ده‌لێت: له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا ﷺ بوین له سه‌فه‌ری له سه‌فه‌ره‌کانیدا تا گه‌یشتی‌نه (به‌یدا) یان (ذات الجیش) که دوو جیگای نزیکی شاری مه‌دینه‌ن گه‌ردن به‌نه‌که‌م بجراو لی‌م ون بوو پێغه‌مبه‌ر ﷺ مایه‌وه‌ تا به‌لکو بیدۆزینه‌وه‌ و خه‌لکه‌که‌یش له‌ گه‌لیدا مایه‌وه‌و نه‌ له سەر ئاو بوین و نه‌ خه‌لکیش ئاوی بێ بوو خه‌لک چوونه‌ لای ئه‌بوبه‌کرو وتیان: مه‌گه‌ر نابینی

عائیشه‌ جی کرد؟ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و خه‌لکی ماته‌ل کرد نه‌ له سەر ئاون و نه‌ ئاویشیان پێیه، ئیتر ئه‌بوبه‌کر هات له کاتی‌کدا که سه‌ری پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ سەر ئه‌ژنۆم بوو که خه‌وی ئی که‌وتبو وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و خه‌لک ته‌سته‌وه‌ نه‌ له سەر ئاون و نه‌ ئاویشیان بێ یه؟ عائیشه‌ ده‌لێت: ئه‌بوبه‌کر زۆر سه‌ره‌ده‌شتی کردم و ئه‌وه‌ی خوا ئاره‌زو‌ی ئی بوو بێ وتم و یه‌ک گورمشتی کوتایه‌ که‌له‌که‌م، ته‌نها له به‌ر خاتری خه‌به‌ر نه‌کردنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر بو نه‌جو‌لام، پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یانی خه‌به‌ری بووه‌و به‌ بێ ئاو، ئینجا خوا ئایه‌تی ته‌یه‌مومی ره‌وانه‌ کردو خه‌لکی ته‌یه‌مومیان کرد. ئوسه‌یدی کو‌ری خو‌زه‌یر وتی: ئه‌مه ئه‌وه‌ل به‌ره‌که‌تی ئیوه‌ نیه‌ ئه‌ی خێلی ئه‌بو به‌کر، عائیشه‌ ده‌لێت جا ئه‌و وش‌ره‌ی که‌ سواری بووم هه‌ل‌مان ساندو دی‌مان گه‌ردن به‌نه‌که‌ له ژێر ئه‌ودایه، جا خۆای گه‌وره‌ پاش ئهم ئامۆژگاریه‌ به‌ نرخانه‌ و اجاریکی تر پێناسه‌یه‌کی تری جو‌له‌که‌و گا‌ورمان بۆ ده‌کات، چونکه ئهم دوو کۆمه‌له‌ خۆیان به‌ خاوه‌ن با‌وه‌ر داده‌نێن و دژایه‌تی‌ه‌کی زۆر سه‌ختی ئهم نایینه‌و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خواو خاوه‌ن با‌وه‌ران ده‌که‌ن و هه‌موو شی‌وازیکی ناشیرین به‌ کار ده‌هێنن له‌دژیان بۆیه‌ و هه‌ورئان په‌رده له سەر زۆربه‌ی پیلان و نه‌خشه‌کانیان لاده‌دات و نیه‌تی پیسیان ئاشکرا ده‌کات تا مو‌س‌لمانان دو‌ژمنانی خۆیان بناسن و نه‌که‌ونه‌ دا‌وا‌پانه‌وه‌ جا ده‌فه‌رموی:

٤٤ ئه‌ی محمد ﷺ تو نابینی ئه‌وانه‌ی که به‌شیک له‌ کتێبیان بێ دراوه‌ گو‌مراهیان کړیوه‌ بۆ خۆیان و دینه‌که‌یان ه‌ر ئی داوه‌و ده‌یان‌ه‌و‌یت به‌ ئی‌وه‌ش رێگا بزر بکه‌ن، ئه‌وه‌ش له به‌ر ئه‌وه‌ نیه‌ که ئی‌وه‌یان خۆش ده‌و‌یت نه‌خێر، به‌لکو له به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که خۆیان رێگای راستیان بزر کردوه‌و پێیان خۆش نیه‌ که‌سیش رێگای راست بگ‌رێت. خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی:

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
 مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوا بِحِرْفَتِهِمْ عَنْ اٰيَاتِهِمْ عَنِ مَوَاضِعِهِمْ وَيَقُولُوْنَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْتَ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ
 وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْتَ وَأَنْظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
 اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْكُتٰبَ ؕ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا
 عَلٰى اٰدِبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا اَصْحٰبَ السَّبْتِ وَكَانَ اَمْرُ
 اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
 ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْرَضَ اِثْمًا عَظِيْمًا
 ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَرْكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ بِاللّٰهِ يَرٰكُم مِّنْ سَآءٍ
 وَلَا يَظْلُمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٤٩﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ يَقَعُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكُتٰبَ
 وَكَفَىٰ بِهِ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوا نَصِيْبًا
 مِّنَ الْكُتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْحَبِيْبِ وَالطَّغُوْبِ وَيَقُولُوْنَ
 لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰؤُلَاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾

نهیئی و قسه خراپه کانیانی دهرخست و ریسوای کردن و
 فهرموی: نهوان بهم قسانه که دهیکه مبهستیان روالته
 چاکه که ی نیه به لکو ههر زمان به قسه که لار دهکه نه ووه
 تانه له نایین دمدن. به لام خوا خاومنی سۆزو میهره بانیه
 نه ووته نامۆزگاریان دهکات که چی بلین دمه رموی: نه گهر
 نهوان بیان وتایه بیستمان و به گویمان کردیت و گوئی
 بگرده چاوت لییمان بییت به راستی نه ووه باشتربوو بۆ نهوان
 تا نه و قسه ناپه سه ندانه ی که خویان دهیان کردو نه ووه
 ریگایه کی راسترو به هیزترو دروستر بوو به لام به هوی
 بی باومرپانه ووه به خواو به پیغه مبه ر: و به بهرنامه که ی،
 خوا نه فرینی کردن جا نیتر باومر ناهینن مه گهر
 کۆمه لیک کی که میان نه بییت، واته خوا سته می لی نه کردون
 خویان سته مکارن. ئینجا خوی گه ووه بانگیان دهکات و
 دمه رموی:

﴿٤٧﴾ نهی نه و که سانه ی که کتیببتان پی دراوه واته
 ئینجیل و تهوراتتان پیدراوه ئیمان بهینن به ودی که
 رهوانه مان کردوه که دان ده نیت به ودی که له لای
 نیوده دایه و ده لیت نه وانه کتیبی خوا بوون، نیوهش باومر

﴿٤٥﴾ خوا زانیه به دوژمنه کانتان و به سه که الله دوست و
 یارمه تی دهری مروّف بی. جاتۆ نهی باومرپار خوا بکه به
 دوست و یارمه تی دهری خوت و خه فته ت نه بییت نه و کام
 نیش به سوده وات بۆ دهکات، به راستی نه مه موژده یه کی
 زۆر خو شه بۆ خاومن باومرپان که خوا که ی ناگی له فرت
 وفیلی دوژمنه کانیه تی، جا یان موسلماننه کان شارمزا دهکات
 یان فرت وفیلی نهوان په ک ده خات.

﴿٤٦﴾ هه ندیک له وکه سانه ی که جوله که ن قسه کانی خویان
 گۆریوه و ناینه که ی خویانیان تیک داوه و کاتی که له گه لتان
 قسه ده که ن ده لین: بیستمان و به هیواشیش ده لین: به
 گویت ناکه یان، جا ده گونجیت هه رویان وتبییت یان به کردار
 وایان کرد بییت که نه مرو به داخه ووه زۆریه ی خه لک به م
 شیوه رهفتار ده که ن ده لیت ده زانم کامه چاکه و پیویسته
 بکریت که چی له کرداریشدا پیچه وانه ی زانیه که ی خوی
 دهکات. جا به پیغه مبه یان: دهوت: گوئی بگره، هیچ
 نه بیسی، وه به تانه و ته شه ردان و گالته ووه دهیانوت: نهی
 شوانه که مان، نه مانه له روالته دا چهند وشه یه کی جوان
 بوون، به لام مبهستی نهوان خراپ بوو دهیشیان وت نه گهر
 پیغه مبه ر بییت چۆن ده بی له مبهستی ئیمه تی نه گات،
 به لی جوه کان له حه و سه له و رهوش جوانی پیغه مبه ر

﴿٤٧﴾ به ناره و سودیان و مرده گرت، چونکه پیغه مبه ر زۆر
 چاک له مبهستی نهوان تی ده گه یشت، به لام نه و رهوش
 به رزو به حه و سه له بوو ده لین جاریک کۆمه لیک جوله که
 هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر: وتیان: (السام علیک یا ابا
 القاسم) عائیشه وتی: وعلیکم السام. عائیشه ده لیت:
 پیغه مبه ری خوا: ﴿مَهْ يَا عَائِشَةُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْفُحْشَ وَالْفَحْشَ﴾ / مطلق علیه نه که ی نهی عائیشه: به راستی
 خوا قسه ی خراپ کردن و خراپه کاری خو شناویت. وتم: نایا
 تو گویت لی نیه نهوان ده لین (مه رگ بۆ تو بییت السام
 علیک) پیغه مبه ری: خواهه رموی: نهی تو گویت لی
 نه بوو منیش وتم: له سه ر نیوه بییت (وعلیکم)؟. به لی
 نه و جوله که به د فه سالانه له م رهوشته جوانه و له م
 حه و سه له یه خراپ که لکیان و مرگرت و نه و جنیوه
 خراپانه یان به خو شه ویست دهوت تا قورئان هات و هه مو

بَيْنَ لَه پَيش نِه وهى كه نيمه دم وچاوتان مهو
بكهينه وهوبهروپشتى بكهين و بيخهينه وه پشتى سهرتان
بهرو دوا بچن به ريگادانه مه وينهيه كه خوا هيناويه تى
بو نهوان واته مادهم خوتان گيل بكن له نايين و پشتى تى
بكن نيمه پيش زياتر بهرو گومراهى و نه زانى و كوفر
رينمايتان دهكهن، يان مادام پشت بكنه نايين له كوئ
دمركراون بتان نيرنه وه بو نه شوينه، بهراستى همر كهس
پشتى كرده نايين دهبن چاومروانى ههمو سزايهك بكات،
چونكه دزايه تى خوا دهكات و كه سيش له دزايه تى خوا
سهر ناكه وئيت،

دهلئين: كه عيب الاحبار به بيستنى نهم نايه ته ترساو باومرى
هينا پيشهكى چهند جار بانگ كرا بو بو ئيسلام بوون
ومرى نه گرتبو خوا فهرموى باومر بهين پيش نه وهى واتان
لى بيت يان نه فرينتان لى بكهين و هكو چون نه فرينمان كرد
له نه هلى شه ممه. واته نهوانه ي كه مهنع كران له روژى
شه ممه كه لهو روژده نا بئ نيش بكن، به لام به فيل
نيشيان كرد خوا نه فرينى لى كردن نهم داستانه له نايه تى
سه دوشه ستو سى سورده تى نه عرافدا هاتوه. وه نه مرى
خوا جى به جى كراوه كه خواى گه وره ئيراده ي شتيكى
كرد ئير بئ پاش و پيش روده دات. ئينجا خواى گه وره
خراپى شيرك باس دهكات و ده فهرموى:

١٨ به بيگومان كه ﷻ ههرگيز خووش ناوئ له وهى كه
شهريكى بو قهرار بدرئت وله تاوانى شرك ههرگيز
چاوپوشى ناكات مه گهر تهوبه بكات، وه له خواروى
شركه وه خواى گه وره له گوناهاهكانى تر خووش دهبيت بو
ههر كه سيك كه نارده زوى لى بيت نه گهر تهوبه شى
له و تاوانه نه كرد بيت، وه ههر كه سيك هاوبه شى بو
خوادابنيت بهراستى دروو گوناهايكى گه وره ي كردوه.
جارى كيان پرسيار كرا له پيغه مبهرى خوا ﷻ كه چ
گوناهايك زور گه وره يه فهرموى: {أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نَدًا وَهُوَ
خَلَقَكَ / مَتَقِ عَلَيْهِ} نه وه يه كه هاوبه شى بو خوا دابنيت
له حاليكدا كه نه و توى دروست كردوه

١٩ تۆ نايينى نه و كه سانه ي كه خويان به باش دهزانن
وهكو جوهدكان كه دهيان وت: ئيمه گه لى هه لئيرراوى

خوداين (نحن شعب الله المختار) نه خير وانيه، به لكو
ههرخوايه پاك دهكات وه نه و كه سه ي كه نارده زوى لى بيت و
ههرگيز به نه ندازه ي پليته يهك زولتمان لى ناكريت.
﴿فتيل﴾ دمزه و بارىكه كه ي ناو ئيسقانى خورمايه نه گهر
ئيسقانه كه بشكيت شتيكى بارىكى له ناو دايه واته به و
نه ندازه كه مەيش سته متان لى ناكريت. تيبينى: ليردها پيم
خوشه نهم قسه بكه م كه بو شوينه كانى تر بيانزانن، له
قورئاندا سى وشه باس كراوه ﴿فيل، قطمير، نقير﴾
ههرسيكه يان له ناوى خورمادان (فهتيل) نه و دمزه
بارىكه يه كه له ناو خورمادايه نه بيته مايه ي سهوز بوون.
(قطمير) برىته له و تيكول ته كه ي كه پيچراوه له
ناوكه كه ي.

(نقير) برىته له و چاله ي كه وهكو ناوكى مروقه كه له
ناومراستى پيشه كه دايه جا والله اعلم نه گهر بيتو
خورمايه ك له ت بكه يت و به جوانى ديقه تى لى بكه ي شيوه
جه نازه ي مروفيكى مردوى ناو قهبر پيشان ددهات
پيغه مبهري ﷻ جاري كيان فهرموى درهختيك هه يه نه و
درهخته زور له مروقه دهجيت كى دهزانى چيه؟
نه سحابه كان ههر يه كه و شتيكى وت هيچ كهس نه ي زانى
به لام عهبدو لاي كورى عومهر له وئ ناماده بوو كه ته مهنى
منال بوو وتى: ويستم بلئم خورمايه به لام شهرمم كرد
له م ههمو پياوه گه ورانه كه له وئ بون دوايى كه هه لسان
پيغه مبهرى خوا ﷻ فهرموى: خورمايه وتم من نه مزانى.
عومهر وتى: زورم پيخوش ده بوو كه بت گوتايه. به گوپره ي
نه و فهرموده يه ش دنكى خورما زور له مروفيكى مردوو
دهجيت جا نيمه ههر نه و دنكه رهقه ي خورما ده نيزين
پاشان ده بينين چون سهوز دهبيت و چهند بهرز دهبيت،
نيمه ش كه خراينه ناو قهبره وه پيچراوين به و كه نه وه
ههر ناوها خوا زيندومان دهكات وه نه گهر به هه شتى بين
بالامان شه ست مه تره له حهوت مه تراو نه وه ش كه
جه هه نه مى بيت ههر دانىكى به نه ندازه ي چياى ئو حوده و
قايمى پيستمه كه ي سهدان مه تره جا وا تى دهگم باس
كردنى نه و سى وشه يه نه و دهرسه گه وره گرنگه ي تيدايه
ههر خوايش دهزانى.

۵۰ ته ماشاڪه ڪه نه مانه چوڻ به دهمي خواوه درو هه لده به ستن؟ وه به سه نه م درويهی ڪه دهڪن دانريت به گونا هيڪي ٺاڪرا بويان.

۵۱ ٺايا تو نابيني نهو ڪه سانهي ڪه به شيڪ له ڪتي بيان ٻن دراوه ڪه چي چه واشه دهبن و باور به (جت و طاغوت) دهڪن وه نه مانه دهئين به وانهي ڪهوا ڪافرن نا نه مانه ريگيان چاڪره له وانهي ڪه ٺيمانين ههيه. جا دهئين: ڪاتيڪ ڪه قورهيش جون پرساريان ڪرد له جو هڪان ڪه ٺايا ٺيمه راستين يان محمد ﷺ؟ وتيان: ٺيوه راستن و ريگاي ٺيوه چاڪره له په پرهواني محمد ﷺ.

۵۲ نه وانه نهو ڪه سانهن ڪه خوا نه فريني ٺي ڪردون، چونڪه دزايه تي خواو پيغه مبهريان ﷺ ڪردوه و هر ڪه سيڪيش ڪه خوا نه فريني ٺي بڪات ٺيتر ڪي ههيه يارمه تي بدات؟ واته ڪهس يارمه تي نادات و نه بي سزاي سهخت و سوتينه پاداشتي ڪردارو تاوانه پيسه ڪاني بيت. جوله ڪه پييان وابو ڪه سه پرهستي ٺايني و ڪومه لايه تي نه بي له دهست نه واند بيت و پييان نهنگ و سه رشوري بو نه گهر په پرهوي پيغه مبهريڪي عه رب بڪن و هر خويان به خاوهني نهو مولڪه دهزاني خواش دهفرموي:

۵۳ ٺايا به شيڪ لهو مولڪه ڪه پيغه مبهريه تيه ههيه بو نه وانه؟ نه وسا نه گهر به شيان پيوه بويه به نه ندازهي نهو چاله بچوڪهي سه ناوڪي خورمايان به ڪهس نه دهده نه ونده رزو دنيا په رسته، جا چوڻ دهبي نه وانه بڪرين به خاوهن مولڪ؟ نه هر هيج نابه خشن:

۵۴ به لڪونه وانه سه سادعت دهبن به خه لڪ له سه نه وهي ڪه خواي گه وره له به رهرو رحمي خوي به شي داو، به راستي ٺيمه به ٺالي ٺيراهيم ڪه به قسهي خويان نه وانه دوي ٺيراهيم ڪه وتون ڪتيبو ٺيري و مولڪي ڪه ورهيشمان پيدان، جا نه گهر نه وانه له نه وهي ٺيراهيمن خو محمد ﷺ له نه وهي ٺيراهيمه. جا بو بو نه وانه دهسلات و پيغه مبهريه تي راسته و دروسته بو محمد ﷺ نادرست؟ به راستي نه م خو په سهندي و له خويابونه هر له جوله ڪه و بي باوران دهو ده شيته وه. مه به ست له خه لڪ ليردها پيغه مبهريه ﷺ چونڪه ههري ڪه نه خلاقي پالو رهوشي جوان هه بيت له مروقه ڪاندا له ودا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُوَفُّونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
 فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَمَا يُصْلَوْنَ جُلُودُهُمْ بِذُنُوبِهِمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا هُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَدَدْخُلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِمْ أَنْ تَوَدُّوا أَلَّا تَنْتَبِذُوا آلَ إِبْرَاهِيمَ إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ يَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

ڪوبه ته وه هر خوي به تمنيا ﴿الناس/خه لڪه﴾ و ڪو چوڻ خواي گه وره دهفرموي: له باره ٺيراهيم ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ﴾ النحل: ۱۲۰ / نهو يه ڪ ٺوممه تي گهرن ڪه چ بووه بو الله ﷻ ليرش پيغه مبهري ٺاخر زهماني به هه مو خه لڪ داناوه.

۵۵ جا ههنديڪ لهو ڪاتهدا ٺيمانين بهو هيناوه ههنديڪيشيان به رگري خه لڪيان ڪردوه له باور هينان واته نه وانه بو ٺيراهيم ٺاويان ڪرد نه ي بو تو جي دهڪن نه ي محمد ﷺ دهگونجيت ماناڪهي بهم شيويهش بيت نا نه وانه ههنديڪيان باور يان هينا به مه ي ڪه بو محمد ﷺ هات بو و ڪو عه بدولي ڪوري سه لام، وه ههنديڪيشيان خه لڪيان منع دهگرو نه يان دههلا خه لڪ ٺيمان بهي نيت، به لام خواي گه وره دهفرموي: به سه جهه نه نه نهو ٺاگره بلتسه داره بو نهو تاوانبارانهي ڪه دزايه تي ريزاي پيغه مبهريان ﷺ ڪرد ڪه ريزاي ٺيراهيمه ﷺ. ٺينجا باسي پاداشتي باوردارو سزاي بي باور دهڪات و دهفرموي:

۵۶ به بيگومان نهو ڪه سانهي ڪه ڪافرن به نيشانه ڪاني ٺيمه بهم زوانه ٺيمه دهيان خهينه ناو ناگريڪي سوتينه ره وه جا هر

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَكًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ يَمَّا
قَدِمْتَ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

﴿٦١﴾ هەر کاتیک به‌نځوان بو تریت و مرڼ با بچین یو لای نه‌ودی
که خوا ناروویه‌تی و یو لای پیغمبر ﷺ و باوړی پې بهین و
هر نه‌ویش له نیوانماندا بریار بدات، نه‌ی محمد ﷺ تۆ دینی
که دووړوکان چوڼ پشتم تیددکه‌ن به‌پشت تیکردن.

﴿٦٢﴾ نه‌وه چوڼه هەر کاتیک که نه‌وان به‌لاو موسیبه‌تیکیان
توش دیت به‌بوڼه‌ی نیسی ناپه‌سندی خوځانه‌وه له پاشان
دینه‌لاتو سویند ددخون به‌خواو دهلین؛ واللّه نیمه‌پیای
چاک بووین و مه‌به‌ستی خراپه‌مان هرگز نه‌بودو هەر
ویستومانه چاکه بکه‌ین و ریگای راست و دروست بگرین و
کیشه‌کان چاره‌سەر بکه‌ین؟ به‌لئ نه‌و کاته ناو‌ها به‌زمانی
لوسو هسه‌ی هه‌له‌وو زل ددکه‌ن و پاکانه یو نیشه
ناپه‌سنددکانیان ددکه‌ن، به‌لام الله، به‌درویان ددخاته‌وه و
دغه‌رموی؛

﴿٦٣﴾ نه‌وانه که‌سانیکن که‌خوای گه‌وره دمرانیت چیان له ناو
دل‌دایه چاپشتیان تې بکه‌و گوئ به‌هسه‌کانیان مه‌دو نارمزوی
تو‌له‌سندنه‌وه مه‌که به‌لکو دینی تۆ دل فراوان بیت و
ناسوژگاریان بکه‌و هسه‌یه‌کی جوانی وایان له گه‌لدا بکه‌ که
کاریان تې بکات، به‌لکو په‌شیمان بېنه‌وه و بینه‌وه سەر ریباری
خوا ناسان.

پېویسته له خوځیان بیت واته نه‌ویش موسلمان بیت، پاشان
دغه‌رموی؛ وه نه‌گه‌ر له باره‌ی هەر شتیکه‌و ناریکیتان بوو
دینی روکه‌نه‌وه خواو پیغمبر ﷺ که هورثان و هرموددکانی
پیغمبر ﷺ نه‌گه‌ر باوړتېان به‌خواو به‌روژی دوی هه‌یه
واته ریگه‌نیه یو هیچ خاوند باوړتیک که ناکوکیه‌کانی خو‌ی
به‌ریبارو فرمانی بیجگه‌ له خواو له پیغمبر چاره‌سەر بکات
چا هەر ناریکیه‌ک له نیوان دوو موسلماندا روی داو په‌کیکیان
وتی؛ با بچینه‌ لای شهرعو نه‌ویرتیا وتی؛ شهرعم پې قبول
نیه با بچینه‌ لای یاسا، بې گومان دوو‌هه‌میان کافر ددیت و‌ه‌کو
له نایه‌تی شه‌ست‌وپینجی هه‌مان سورتم دا دیت. بویه
دغه‌رموی؛ هەر نه‌مه‌ چاکه‌و جوانترین شته یو ناینده هه‌م یو
دنیاو هه‌م یو پاشه‌روژ. نینجا خوای گه‌وره جوانتر نه‌م دوو
که‌سه له په‌کتر جیا ددکاته‌وه دغه‌رموی؛

﴿٦٤﴾ نایا تۆ نابینیت نه‌و که‌سانه‌ی که‌وا گومان ددکه‌ن
که‌باوړتیا هه‌یه به‌ودی که‌ره‌وانه کراو‌ته‌وه لای تۆو باوړتیا
هه‌یه به‌ودی که‌پیش تۆ ره‌وانه کراون به‌لام له‌هه‌مان کاتدا
دینه‌و‌یت حوکمی خوځیان بېنه‌نه لای تاغوت له‌حالتیکدا که‌نه‌وان
دستوریان پې دراوه که‌دینی کافر بېن به‌تاغوت. نه‌وه بوو له
سورتمی به‌قره‌ نایه‌تی دووسه‌دوپه‌نجاو‌شه‌شدا هه‌رموی؛
«نه‌وسا هه‌رکه‌سیک که‌باوړی نه‌بی به‌تاغوت و نیمانی بیی
به‌الله نه‌وه به‌راستی ددستی گرتوه به‌په‌تی زۆر مو‌حکه‌مه‌وه و
بچرانی یو نیه» به‌لام نه‌مانه به‌پیچ‌ه‌وانه‌ی نه‌و نایه‌ته
ره‌فتار ددکه‌ن، نینجا خوا دغه‌رموی؛ وه شه‌یتان ددیه‌و‌یت
نه‌وان گوم‌راه بکات به‌گوم‌راهییه‌کی دوو‌ر له‌حق. هو‌ی
دابه‌زینی نه‌م نایه‌ته به‌م شی‌ودیه که‌گویه کابرایه‌کی یارمه‌تی
دمرو جوله‌که‌یه‌ک بوو به‌کیشه‌یان کابرای جوله‌که‌ و‌تی با له
نیوان من و تۆدا محمد ﷺ بریار بدات کابرای موسلمان و‌تی؛
نه‌خیر که‌عبی کورې نه‌شرف. هه‌رو‌ده‌ها بیژراوه که‌سه‌بارت
به‌کۆمه‌لک مونافق که‌به‌روالته‌ خوځیان به‌موسلمان پېشان
دداو ویستیان که‌بچنه‌ لای حاکمه‌ نه‌فامه‌کان یو په‌کلا
کردنه‌ودی نیشه‌کانیان، بیجگه‌ له‌مانه‌ش هسه‌ی تر کراوه
سه‌بارت به‌هو‌ی دابه‌زینی نه‌م نایه‌ته، به‌لام نه‌م نایه‌ته یو
گشتیه‌و لؤمه‌و سه‌ره‌نشت که‌ری هەر که‌سیکه‌ که‌له‌کتی‌بی
خواو له‌سوننه‌تی پیغمبر ﷺ لادبات و بچیت یو په‌یره‌وی
کردنی بیجگه‌ له‌وان، نینجا خوای گه‌وره دوو روو‌ه‌کانمان یو
باس ددکاته‌وه دغه‌رموی؛

٦٤

وَهُ نِيْمَهُ هِيَج پَيَغْه مَبِيرِكَمَان رَهَوَانِه نِه كَرْدُوِه مِه كِهَر بُو
 نِه وِه بِن كِه پِه پِرِه وِي بَكْرِيْت بِه نِيْزَنِي خَوَا، وَه نِه كِهَر نِه وَان
 نِه وِكَا تَهِي كِه زِيَانِيَان بِه خَوِيَان گِه يَانْدُو سْتِه مِيَان لِه خَوِيَان
 كَرْد لِه وَا كَاتِه دَا بَهَاتِنَا يِه لَای تُو، جَا دَاوَاي لِيْخُوْشَبُوْنِيَان بَكْرِدَا يِه
 لِه خَوَا پَيَغْه مَبِيرِيْش دَاوَاي لِيْخُوْشَبُوْنِي بُو كَرْدِنَا يِه نِه وَا كَاتِه
 دَمِيَان دِي كِه خَوَا خَوَا يِه كِي تِه وِي بِه قِه بُولُكِه رُو بِه رَحْمِه و
 تِه وِي بِي لِي وَه رَدِه گِرْتَن.

دِيَارِه نِيْتَا عَاي پَيَغْه مَبِيرَان بُو يِه رَهَوَا يِه چُونَكِه بِه نِيْزَنِي
 خَوَا يِه نِه گِيْنَا نَابِيْن نِيْتَا عَاي هِيَج كِه سِيْكَ بَكْرِيْت چُونَكِه نِه كِهَر
 مَرْوُف نِيْتَا عَاي هِر شَت وِه ر كِه سِيْكَ كَرْد مَادَام بِه فِرْمَانِي
 خَوَا نِه بِيْت نِه وِه كِه سِه نِه كِهَر بَاوَمِر دَار بِيْت دِه بِيْن بِه مَوْشَرِيْكَ
 وَه نِه كِهَر بَاوَمِر دَارِيْش نِه بِيْت كَا فِرِه كِه جِيْگَاي هِر دَوُو كِيَان
 نِه كِهَر بِه ر لِه مِرْدَن تِه وِي بِه نِه كِهَن جِه هِه نِه مِه، نِيْنَجَا هِر
 كِه سِيْكَ نِه كِهَر تَوُوْشِي گُونَاهِيْكَ بُو وِه تِه وِي بِي كَرْدُو
 پَيَغْه مَبِيرِيْش دُعَاي بُو كَرْد نِيْتَر خَوَاي گِه وِرِه لِه
 گُونَاهِه كَانِي خُوْش دِه بِيْت جَا مَوْزْدِه بِيْت بُو خَاوَمِن بَاوَمِرَان
 چُونَكِه پَيَغْه مَبِير دُعَاي بِه فِرْمَانِي خَوَا دُعَاي كَرْدُوِه چُونَكِه خَوَا
 فِرْمُو يِه تِي: **(وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) مُحَمَّد،**

١٩ / دَاوَاي لِيْ خُوْشَبُوْن بَكِه بُوْخُوْت بُو هِمُو بَاوَمِر دَارَان.
 نَاشَكْرَا يِه كِه پَيَغْه مَبِير دُعَاي بِه تِه وَاوَاي نِه نِجَام
 دَاوِه، جَا نِه كِهَر نِه مَرْوُ لِه زِيَانْدَا نِيِه نِه وِه دُعَاي بُو كَرْدُوِيْن جَا
 مَادَم تِه وِي بِه بَكِه يِن خَوَاي گِه وِرِه وِه مِيَهْرَمِيَان لِيْمَان خُوْش
 دِه بِيْت، جَا بَا دَوُو رُو بِي بَاوَمِرَانِيْش نِه مِه لِه لِه دِه سَت خَوِيَان
 نِه دَمِن تَا لِه دُنْيَا دَمِر نِه چُوْن پِه شِيْمَان بِيْنِه وِه وِه رِيْگَاي
 پَيَغْه مَبِير بَكْرِنُو تِه وِي بِه بَكِهَن، خَوَا، خَوَاي هِمُو مَانِه وِه نِه م
 نَا يِيْنِه بُو هِمُو خِه لَكِه هِه تَا قِيَامَت بِه بِيْن جِيَاوَاي،

نِيْنَجَا بِه رَاسَت وِرُونِي خَوَا پِيْشَانَمَان دِه دَات كِه كِيْ مَوْسَلْمَانِه و
 كِيْ كَا فِرِه وِه كِه س نَاتَوَانِيْ خُوْ ي بَشَارِيْتِه وِه وِه هِر جِيْ بَكَات
 هِر جِيْ بَلِيْت مَوْسَلْمَانِم جَا پِيْش نِه وِي كِه نِه م نَا يِه تِه بَاس
 بَكِه يِن بُو جَا كَرْت رُوْشَن بُوْنِه وِي مَانَا كِهِي هُوْ دَا بِه زِيْنِي
 نَا يِه تِه كِه بَاس دِه كِه يِن كِه نِيْمَامِي بُوْخَارِي لِه عَوْرُو ي كُوْرِي
 زُوْبِه يِرِه وِه دِه گِيْرِنِه وِه كِه پِيَاوِيْكَ، لِه گِل زُوْبِه يِرْدَا لِه سِهْر
 نَاوِي چِه مِيْكَ بُو وِه بِه كِيْشِه يَان كِه بَاخِي زُوْبِه يِر پِيْش بَاخِي
 كَابِرَا بُو وِي پَيَغْه مَبِير فِرْمُو ي: **{إِسْقِي يَا رَبُّنَا ثُمَّ أَرْسِلْ أَلْمَاءَ**
إِلَى جَارِكَ فَغَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ أَنْ كَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ قَتْلَوْنَ

وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ قَالَ اسْقِي يَا رَبُّنَا ثُمَّ أَحْسِنِ الْمَاءَ حَتَّى
 يَرْجِعَ إِلَى الْجَذْرِ فَقَالَ الرَّبُّنَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَحْسِبُ هَذِهِ الْآيَةَ
 نَزَلَتْ فِي ذَلِكَ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
 بَيْنَهُمْ / پَيَغْه مَبِيرِي خَوَا فِرْمُو ي نِهِي زُوْبِه يِر بَاخِه كِهَت نَاو
 بَدِه وِي پَاشَان رَهَوَانِه ي بَكِه بُو هَاوَسِيْكَ ت كَابِرَاي يَارْمَه تِي دَمِر
 تَوِرِه وِي وِي: لِه بِه ر نِه وِي كِه پُوْر زَاتِه بُو يِه وَاي بُو
 نِه كِه يِت؟ رُوْمَه تِي پَيَغْه مَبِيرِي خَوَا گُوْزَاو فِرْمُو ي: نِهِي
 زُوْبِه يِر گُوْلِه كَانِي خُوْت تِه وَاو پِر بَكِه نِيْنَجَا رَهَوَانِه ي بَكِه بُو
 هَاوَسِيْكَ ت بِه م شِيُو دِيِه ر كِه وِرَاسَت مَافِي تِه وَاوَاي دَا بِه زُوْبِه يِر
 كَاتِي كِه كَابِرَا رَقِي پَيَغْه مَبِيرِي هِه سَتَان، لِه پِيْشِه وِه سُوْلَحِي
 كَرْدَن وِرِيْگَا يِه كِي بُو دَانَان كِه بُو هِر دَوُو كِيَان فِرْمَوَانِي تِيْدَا بُو و
 كِه پِيَاوَمَتِي لِه گِه ل يِه كَرْت دَا بَكِهَن يَان زُوْبِه يِر زُووْتِر رَهَوَانِه ي
 بَكْرِدَا يِه يَان نِه وِه كِه مِي جَاوِيْوُشِي لِه زُوْبِه يِر بَكْرِدَا يِه بِه لَام وَا
 نِيْسَتَا حُوْكَْمِه و دِه بِيْن هِر دَوُو بِه و شِيُو دِيِه رَهْفَتَار بَكِهَن. زُوْبِه يِر
 دِه لِيْت: مَن وَا دِه زَانِم كِه نِه م نَا يِه تِه لِه و بَارِه وِه دَا بِه زِيُوِه **(فَلَا**
وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ...)

لِه پِيْشِه وِه بَاسْمَان كَرْد كِه هِه نْدِيْكَ نِيْدَعَاي بَاوَمِر بِه خَوَا
 بِه وِي كِه رَهَوَانِه ي كَرْدُوِه هِه بُو بِه لَام كَاتِي بِيَانُو يِسْتَا يِه
 بِرِيَارِيْكَ يَان بُو بَدْرِيْت بِه رِه وِه تَا غُوْت دَمِرُو يِسْتَن، خَوَا لِه وِيْدَا نِه و
 رِيْگَاي بِه رِيْگَاي شِه يِتَان دَانَا فِرْمُو ي: شِه يِتَان دِه يِه وِيْت لِه
 رِيْگَاي رَاسَت لَا يَان بَدَات لِيْرِدَا رُوْشَن تِرُو تُوْنْدَتِر دِه فِه رَمُو ي:

٦٥ / وَا نِيِه سُوْيِنْد بِه خَوَاي تُو نِهِي مُحَمَّد ﷺ نِه وَانِه بَاوَمِر يَان
 نِيْيِه هِه تَا تُو نِه كِهَن بِه حِه كِه م لِه هِمُو شَتِيْكَ دَا كِه رُو دِه دَات
 لِه بِه يِنِيَانْدَاو لِه پَاش حُوْكَْمِه كِهِي تُو هِر نِه وِش بِه س نِيِه كِه
 بِه دَم بَلِيْن رَا زِيْن بِه لُكُو دِه بِيْن بِه دَل وِه گِيَان بِه و بِرِيَارِه ي تُو
 رَا زِي بِيْن كِه وَا تِه نَابِيْن لِه نَاو دَلِيَانْدَا هِيَج نَارِه حِه تِيِه كِه هِه بِيْت
 نِه كِهَر بِه سُوْدِي نِه بُو وَا تِه نِه كِهَر لِه نَاو دَلِيْشِيَانْدَا نَارَا زِي
 بُو وِن بِه و حُوْكَْمِه كِه كِرَا مَانَاي وَا يِه نِيْمَانِيَان نِيِه و دُرُو دِه كِهَن،
 نِه كِه هِر نَاوِه هَاش بِه لُكُو دِه بِيْن بِه هِمُو شِيُو دِيِه كِيْش گِه رْدَن
 كِه جِي خَوِيَان بِه رَامَبِه ر بِه و حُوْكَْمِه پِيْشَان بَدَهَن و خَوِيَان
 تِه سَلِيْم بَكِهَن. بِه لِيْ پِيُو يِسْتِه مَرْوُشِي خَاوَمِن بَاوَمِر لِه دَلِه وِه
 خُوْش حَالِي بِه فِرْمَانِه كَانِي خَوَا پَيَغْه مَبِير دِه رِبْرِيْو پِيْو
 رَا زِي بِيْت، چُونَكِه هِه مُو ي بُو سُوْدِي مَرْوُفِه وِه هِيَج سُوْدِيْكَ يَان
 زِيَانِيْكَ لِه كَرْدَن و نِه كَرْدَنِيْدَا بِه خَوَا نَا گَات.

وَلَوْ أَنَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اقْتُلُوا بَعْضُكُمْ بَعْضًا يَدْعُوكُمْ مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيْثًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ يَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَن لَّيْطَنَ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْتَمِسُنَا لَمَّا جَاءَتْهُمْ فَاذْكُرُوا فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيَهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

﴿٦٦﴾ وه نهو كهسهی كه پهیرهوی خواو نهه پیغهمبهروی بکات نهوسا نهوه لهگهل نهو كهسانه دا دهبی كه خوا نیعمهتی رزاندوه به سمریاند ا كه پیغهمبهران و راستگوین و شهیدان و بیاو چاکان، نای ج رهمیقینی چاکن نهوانه.

هوئی دابهزینی نهه نایهاته نهوه بوو كه جاریکیان پیغهمبهری خواص پهکي له یاردهکاني دی كه عاجز بوو فهرموی: یو عاجزی؟ وتی: خه یالیکه و هاتوه به ناو دلندا له بهر نهوه عاجزم فهرموی: چیه؟ وتی: که بیرم کردهوه نیمه هه مو روژیک به یانی و نیواره دین یو لای توو بههریهکی گه وره نه بهین له بنین و دانیشتن له خزمهتتاو وهرمنارگم که روژیک نه تبینم به یانی توو بهرز نه بیته وه له گهل پیغهمبهرانو نیمه بیت ناگهین له بهر نهوه ناردهتم که نهو روژد هاته پشه وه نیمه توو نابینن پیغهمبهری خواص بن دهنک بوو جبرئیل دابهزی و نهه نایهته یی هیئا، جا پیغهمبهر ناردی به شونیاو نهه موژده خوښی دایه.

﴿صدیق﴾ به که سیک دهلین که باومړی به پیغهمبهرو په یامه که هی بیت له دلوه و هیچ به لگی نهویت و بهراستی بزانی. ﴿شهید﴾ بهو کهسه دهلین که گیانی خو فیدی خوا بکات. ﴿صالح﴾ به کهسی دهلین که له ناو دلیدا بیجگه له چاکه کاری شتیکی تر نه بیت و له کرداری خراب له شو دلی

﴿٦٦﴾ نهگهر نیمه پیویستمان بگردایه له سهر نهوان که خوین بکوژن یان دهبی له مالکانتاندا دهریچن نهیان دهکرد مهگهر کومه لیکي که میان نه بیت جا نهگهر نهوان نهوهی که ناموژگاریان پی کرا بیانگردایه بهراستی نهوه شتیکی زور باش بوو یو یان و نهوه دهبو به هوئی بتهوتر بونی نهوان له سهر ریبازی خوا. واته نهگهر بمان و تاپه که دهبی خو تان بکوژن نهگینا تهو بهتان لی هه بول نا کهین، و مددی له ناو مال و خیزانی خو تان کوچ بکهن و دهریچن یو ولاتیکی تر، چونکه گونا هتان کرده نهگینا تهو بهتان لی هه بول نا کهین نه نجاتان نه ددها مهگهر کومه لیکي که متان. کهو ابوو شوکری خوا بکهن که نهو باره ی سوک کرده له سهر نیوه و تنها به تهو به کردن و پاراندهوی پیغهمبهر بول بولان خوا ی گه وره تهو بهتان لی هه بول دهکات. جا له م دوو نایهته وه به چاکي دهر کهوت که حاکمیهتی غهیری خوا نا بی هه بول بکهین و فرمانی پیغهمبهریش ههر فرمانی خوا وه و فرمانی کهسی تر نا بی هه بول بکرت مهگهر فرمانه کهی فرمانی خواو پیغهمبهر بیت، وه دهبی فرمان به سهر دراو به دل و به گیان و به مال نامادی نه نجام دانی نهو فرمانانای خواو پیغهمبهر بیت نهگینا له سنوری باومړ دار دهرده چیت با ریشه کهی مهتریک بان بیت و میزهره کهی له بهر سپی تربیت، پیغهمبهر دهفهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى اجْسَادِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يُنْظَرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَشَارَ بِأَصَابِعِهِ إِلَى صُدُورِهِ / سلم وغیره/ بهراستی خوا ته ماشای له شو وینه تان ناکات به لام ته ماشای دلکانتان دهکات، وه به پهنجهی هیما ی کرد بوسینگی که جیگای دل هه جا نهوهی که به گوئی خوا ی کرد دهفهرموی:

﴿٦٧﴾ وه نهو کاته له لایه نی خو مانه وه پاداشتیکی زور گه وره مان پیدمدان.

﴿٦٨﴾ وه به دلنیا پیه وه نهوانمان رینمایي دهکرد یو ریگای راست. به لی نهو هه مو چاکه گه ورانه کاتیک دهبی که نیمه خو مان پیاو بین و مهردانه بمانه وئ که پهیرهوی خواو پیغهمبهر کهی بکهین چونکه خوا دهفهرموی: ﴿وه نهوانی که کوشت دهکن له بهر خاتری نیمه با دلنیا بن که نیمه رینمایان دهکن بوه مو به شهکانی ناین و به بیگومان که الله له گهل چاکه کاراندایه﴾ عنکوت: ٦٩. نینجا خوا موژده یه کی خوښ یو موسلمانان باس دهکات و دهفهرموی:

خۆی بپارێزێت. جا کە سێکیش کە لە بەر خوا ئەوانی خۆش بویت بەو پلانه دهاکت و پەرورددگاریش میهرههانی خۆی بهوان دهگهیهنێت. له فهرموده‌ی سه‌حیح دا هاتهوه که ده‌فه‌رموئ: {الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ / الترمذی، صححه‌ الابانی / مرقف له گهل ئەو کەسه‌دا ده‌بی‌ت که خۆشی ده‌وێت}.

٧٠ ئەمه زیاده ریزیکه له لایه‌نی خواوه به کرده‌وه‌ی کابرا نیه چونکه هیچ کەس شایسته‌ی ئەوه نیه‌که بگاته پله‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و زانی‌نی خوا به‌سه‌ بۆ زانی‌نی راستی و ناراستی ناو ده‌رونی خه‌لک و چاک ده‌زانیت کێ به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خۆش ده‌وێت و کێش هه‌ر به‌ ده‌مه‌و به‌ دل جۆریکی تهر، ئینجا خۆی گه‌وره‌ موسلمانان وریا ده‌کاته‌وه‌ به‌رامبه‌ر به‌ مه‌ترسییه‌کانی دنیا‌یی و ده‌فه‌رموئ:

٧١ ئە‌ی ئیمانداران هه‌میشه‌ ئاماده‌ باش و وریا بن به‌رامبه‌ر به‌ دوژمنانتان جا هه‌میشه‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل ده‌رجن بۆ دینه‌که‌ی خوا و بۆ جیهاد کردن له‌ رێگای خوادا یان هه‌ر هه‌موتان ده‌ربچن. واته‌ ئە‌گه‌ر به‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌س بوو به‌سه‌، ئە‌گه‌ر به‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌س نه‌بوو ده‌بی‌ هه‌موتان ده‌رجن بۆ جیهاد له‌ رێگای خوادا،

ئینجا له‌وه‌ش وریامان ده‌کاته‌وه‌ که هه‌ندئ کەس له‌ سه‌رمتاوه‌ له‌ گهل موسلمانان، به‌لام له‌ کاتی ته‌نگانه‌دا خۆیان ده‌کێشنه‌وه‌ واته‌ له‌ ده‌روندا له‌ گهل موسلماندا نین، به‌لام له‌ رواه‌تا خۆیان وا پێشان ده‌ده‌ن که له‌ گهل موسلمانان دان هه‌تا کاتی نارحه‌تی، ئینجا ئە‌گه‌ر ئە‌و کاته‌ تووشی نیعه‌مه‌تیک بون داخ و خه‌فه‌تی زۆر ئە‌خوات بۆ ئە‌ویش نه‌بوو، وه‌ ئە‌گه‌ر تووشی ناخۆشیش بون ده‌لێن چاک بو له‌ گه‌لیاندا نه‌بوین، ئە‌وه‌ته‌ خۆی گه‌وره‌ ئە‌و باسه‌مان بۆ رۆشن ده‌کاته‌وه‌و نیه‌ت و ره‌فتار و کرداری هه‌ل په‌رست و دوو روو کانمان بۆ یاس ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

٧٢ بێشک که‌له‌ ناو ئیوه‌دا که‌سانیک هه‌ن که‌ سستی ده‌که‌ن و خۆیان ده‌شارنه‌وه‌ له‌ جیهاد جا ئە‌گه‌ر ئیوه‌ دو‌جاری

به‌لا‌و موسیبه‌تیک هاتن ده‌لێت: به‌راستی خۆی گه‌وره‌ نیعه‌مه‌تی به‌سه‌رمدا رژاندو منی خۆشه‌خت کرد که له‌ گهل ئە‌وانه‌ نه‌بوم که‌ تووشی ئە‌و به‌لایه‌ به‌م.

٧٣ خۆ ئە‌گه‌ر هات و خوا دو‌جاری چاکه‌یه‌کی کردن و نیعه‌مه‌تیک خۆی دابه‌ ئیوه‌ و سه‌ره‌که‌وتن و ده‌سه‌که‌وتیک دنیاییتان ده‌ستکه‌وت ئە‌و کاته‌ وه‌ک ئە‌وه‌ی که‌ هیچ دۆستایه‌تیه‌ک نه‌بی‌ت له‌ به‌ینی ئیوه‌و ئە‌ودا ده‌لێت: ئای خۆزگه‌ منیش له‌ گهل ئە‌واندا بومایه‌ جا منیش نا ئە‌و به‌هه‌ر گه‌وره‌یه‌م ده‌ست بکه‌وته‌ییه‌. به‌لێ بێ باوه‌ران و دووروه‌کان و ئە‌وانه‌ی که‌ له‌ جیهاد خۆیان ده‌شارنه‌وه‌ هه‌ر سو‌ود به‌هه‌ری دنیا له‌ به‌ر چاو ده‌گرن. ئینجا یاسی جیهاد ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

٧٤ با شه‌ر بکه‌ن له‌ رێگای خوادا ئە‌وانه‌ی که‌ ژایانی دنیا‌یان ده‌فه‌رۆشن به‌ قیامه‌ت، وه‌ ئە‌و که‌سه‌ی که‌ شه‌ر بکات له‌ رێگای خوادا جا بکوژرێت یان سه‌ر بکه‌وێت ئە‌وسا به‌م زوانه‌ پاداشتیکی گه‌وره‌ی پێ ده‌ده‌ین. جا ئە‌گه‌ر کابرا نه‌کوژراو سه‌ره‌که‌وت و غه‌نیمه‌تی ده‌ست که‌وت با وا نه‌زانێ که‌ پاداشتی قیامه‌تی رۆشته‌وه‌، نه‌خێر له‌ فهرموده‌دا هاته‌وه‌که‌: {تَكْفُلُ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ وَتَصَدِيقُ كَلِمَاتِهِ بِأَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يُرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ / متفق علیه / خوا خۆی کردوه‌ به‌ زامن بۆ هه‌ر تیکۆشه‌ریک له‌ رێگای خۆیدا که‌ ئە‌گه‌ر مراندی بیه‌خاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ یان بیه‌گه‌ر پێنیته‌وه‌ بۆ ئە‌و شوینه‌ی که‌ لێی ده‌رجوه‌ له‌گهل ئە‌وه‌ی که‌ ده‌ستی که‌وته‌وه‌ له‌ پاداشت یان له‌ ده‌ستکه‌وت} به‌م شیوه‌یه‌ قورئان داوا له‌ خاوه‌ن باوه‌ران ده‌کات که‌ رۆدی به‌ مال و به‌ گیانیان نه‌که‌ن، چونکه‌ هه‌م ماله‌که‌و هه‌م گیانه‌که‌ ئە‌مانه‌تی خوا خۆیه‌تی وه‌ه‌تا خۆی ئیراده‌ نه‌کات که‌س ناتوانی لایان بات و ئە‌گه‌ر ویستی له‌ناویان ببات که‌س بۆی نا‌پارێزێت، دو‌باره‌ هه‌ره‌شه‌ ده‌کات له‌و که‌سانه‌ی که‌ جیهاد ده‌خه‌نه‌ پشت گوئ و هه‌لیان ده‌نیت بۆ جیهاد و ده‌فه‌رموئ:

وَمَا لَكُمْ لَا يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنِ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ قَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ نَأَىٰ صَابَكُمْ مِّنْ حَسَنَةٍ فَرَأَىٰ اللَّهُ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكُمْ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

خوزگه ماوهیهکی تر دوات بخستایه بۆمان خواش دمه رموی:
پیان بلای رابواردن و له زمهتگانی دنیا شتیکی که من و ناخیرت
باشه بۆ ئه و کهسهی که ته قوای هه بیته و له خوا برسیته و به
نه ندازهی ده زوله باریکه کهی ناودهنکی خورما ستمه متان لی
ناکریت. شتیکی رونه که ئیوه له ترسی مه رگه پیتان ناخوشه
شه پکهن به لام بزان که..

﴿٧٨﴾ له هه ر کوئیدا بن مه رگتان پیت ده گات نه گه ر چی ئیوه له
چهن دین قه سری پته و به هیزو سافکاری کراو به گه ج دابن، وه
نه گه ر تووشی خووشی بین ده لئین نه مه له لایه نی خواوهیه،
ومه گه ر تووشی به لاو موسیبه ت بوون ده لئین: نه مه خه تایی
تویه نهی محمد ﷺ پیتان بلای: نه مه هه موی له لایه نی خواوهیه،
خووشی و ناخووشی و گرانی و هه رزانی به بین ویستی خوا نابیت
هه رچهن د که مروف خووشی هوی چاک یان خرابی بیت، نه وه
چی به نه وه هه موه خه ریکه نه زانن چۆن هه سه ده که نه و ده رکیان
نیه له هه سه کردنیاندا و ناها من چی ده لئین.

﴿٧٩﴾ نه وهی که دوو چاری تو دیت نهی محمد ﷺ له چاکه له
لایه نی خواوهیه و نه وهی که دوو چارت ده بیت له خرابه نه و س
نه وهیش هه رله نه فسی خو ته وهیه، به بۆنه ی لادانی خو ته له
هه ندیک شتی پیویست بویه تووشی به لاو موسیبه ت ده بی، وه

﴿٧٥﴾ نه وه چی وه بۆ ده بی شه ر نا که نه له ریگای خوداو له
ریگای رزگار کردنی جه و ساوان له پیاوان و ژنان و منالانیک که
ده لئین: نهی په روه ر دگارمان ده رمان بکه له م شاره ی که گه وره و
ده سه لاتدارانی ستمکاره و خوا به له لایه ن خو ته وه دو ستیکمان
بۆ بنیره و له لایه ن خو ته وه یارمه تی ده ریکمان بۆ بنیره؟!
مه به ست پیتی شاری مه که یه (ابن عباس) که نه م نایه ته ی
ده خو پنده وه ده یوت من و دایکم له وانه بوین. (قریه) به گوندو
شاریش دهوتریت نه وه ته هورنان به مه که ده فمه رموی: (ام
القری) له کاتی که دا مه که له و سه ر ده مه دا گه وره ترین شاری نه و
ده ورو به ره بووه. ئینجا خوا زیاتر موسلمانان هه لده نی و
ده فمه رموی:

﴿٧٦﴾ نه و که سانه ی که نیماندارن شه ر له ریگه ی خودا ده که نه
به لام نه وانه ی که کافرن شه ر له ریگه ی طاغوتدا ده که نه بۆ
هینانه دی ناواتی نه و تاغوته و به رز بونه وه ی، ده ی سا شه ر
بکه نه له گه ل دو سته گانی شه ی تان داو مه ترستن چونکه
بیگومان بزانن که فره فیل شیه تان زه میعو لا وازه. به لئ نه م
نایه ته بناغه یه کی گه وره مان بۆ دیاری ده گات نه وه ش نه وه یه
که هه ر که س که به بین و ره ملی له پیناوی تاغوته کان وه ک
حاکمه کافره کان شه ر بکات و یارمه تیان بدات دژ به باوه رداران
نه وه کافره با خووشی به باوه رداریزانیت، کاتی که موسلمانان له
سه ره تا وه له شاری مه که بون ته نها چهن د شتیکی وه کو نو یزو
دوری له ره وشتی نایه سه نه د پیویست کرابو له سه ریان ئیش و
نازاری زوریان ده دی به ده ست موشریکانه وه و ناواتیان ده خوا ست
که فرمانی جیهادیان بۆ بیت که نه و کاته ش نه گونجاو بو له به ر
چهن د هویه که له وانه که مه ی موسلمانان و زوری دو ژمنه گانیان و
بونیان له و شاره به ریزه دابو که شه ر له و شاره دا شتیکی
په سه نه نه بو، ئینجا که هاتنه مه دینه و ژماره یان زور بو جیگا و
یارمه تی ده ریان بۆ پهیدا بو خوا داوی لی کردن که جیهاد بکه نه
که چی له و کاته دا پیتان خوش نه بو وه ک ده فمه رموی:

﴿٧٧﴾ نهی محمد ﷺ نایا تو نابینی نه و که سانه ی که پیتان و ترا
له پی شه وه دهستی خوتان بگرن و شه ر نه که نه و نو یزه دکان تان
بکه نه و زه گات بدن که نه و کاته چونه ته ی زه کاتیش دیاری
نه کرابو، که چی کاتی که که فره ز کرا له سه ریان شه ر بکه نه
نالو کاته دا هه ندیک له وانه ده ترسان له خه لک وه ک چۆن
ده ترسان له خوا یان زیاتر له خواش له وان ده ترسان که ده میان
وت: نهی په روه ر دگارمان بۆ فره زت کرد له سه رمان شه ر

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبْسِتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَقَ أَنْ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ آخِذًا مِمَّا كَفَرُوا وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٢﴾ فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٣﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا ﴿٨٤﴾ وَإِذَا حُجِّبُكُمْ بِحِجَابٍ فَقِصْبًا يَأْخَسِنُ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٥﴾

ئيمه تۆمان رهوانه كردوه بۆلای خهلك كه نيرراوى ئيمه بيت و پهيامى ئيمه بگهيه نييت بهوان، وه بهسه كه خوا شايهت بييت له سهر گهياندى نهوپهيامه و رهفتارى نهوان له گهل تۆدا. جا خوا نهگهر به پيغه مبههره بفرموى: ئهى محمد ﷺ ههرچى تهنگو چه له مهت تووش بييت تاوانى خۆته ئهى ئيمه ئيماندار چون دهبين كه به ههزاران تاوانمان ههيه؟ خۆ نهگهر تووشى بچوكترين سزا ببين گورج ناھو نالهى گله ييمان به ناسمان دهگات بهراستى ههر خوا چاگمان دهناست. ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا ظُلُمًا﴾

جَهْلًا / الاحزاب: ٧٢ / بهراستى كه مروق سته مكاره بئ ناودزا

﴿٨٠﴾ ئه و كه سهى كه په پيرهوى ئهم پيغه مبههره بكات ئهوسا بهراستى په پيرهوى خواى كردوه و ههر كه سيك كه پشت بكات به پيغه مبههره و گووى بئ نه دات ئهوسا ئهى محمد ﷺ ئيمه تۆمان نهاردوه كه حهرهسو و چاوديري نهوان بيت تۆ ههر گهياندى له سهره بهس ئير نهوان چى دهگه له تاوان و خراپه كارى ئيمه ناگامان ليايه. بۆ روشكردنه وه ئهم مانايه پيغه مبههره بفرموى: ﴿مَنْ أَطَاعَنِى فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِى فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَطَاعَ أَمِيرِى فَقَدْ أَطَاعَنِى وَمَنْ عَصَى أَمِيرِى فَقَدْ

عَصَانِى / مغن عليه / ههر كه سيك په پيرهوى من بكات په پيرهوى خواى كردوه و ههر كه سيكش سهر پيچيم بكات سهر پيچى له فهرمانى خوا كردوه، وه ههر كه سيك په پيرهوى نه ميري خوى بكات بهراستى په پيرهوى له من كردوه، وه ههر كه سيكش سهر پيچى بكات بهراستى سهر پيچى له فهرمانى من كردوه} ئينجا هه ندئ له نهينيه گاني دوو روهكان باس دهگات و دهفرموى:

﴿٨١﴾ له لای تۆ دهئين: به گويت دهگهين، جا كاتيك كه دهرچوون له لای تۆ شه و داده نيشن و برپاريك ددهن و شتيك دهئين نه نه وهى كه به تۆيان وتوه، وه خوا دهينوسيت نه وهى كه نهوان به شه و دهيلين و دهيكه سا پشتيان تى بكه و گوئيان بئ مهده و به حهوسه له به و پشت بهسته به الله له فرو فيله گانيان و له و باسو دانيشتهى كه شهوان داده نيشن و بيرى ئى دهگه نه وه بهرامبهرت، وه بهسه كه خوا پشتيان بيت.

ئينجا خواى دانا وا له بهنده گاني دهگات كه بير له هورنان بكه نه وه و هيرى وشه و مانا گاني ببين و ته ماشا بكه و بزائن له و هورناندا دژايهتى يه كترى دهيين، چونكه بهياميكى راسته و له لايهنى زاتى حهقه وه هاتوه و دهفرموى:

﴿٨٢﴾ نايه نهوان بير ناكه نه وه له و هورنانهى كه ئيمه بۆ تۆمان رهوانه كردوه نه گهر ئه و كتبه له غهبرى خوا وه هاتبايه بئ شهك زۆر ناريكى تيدا دهبو، وه زۆر هسهى دژى يه كترى تۆمار دهكرد ددى مادام دهبين كه هسه يهكى پيك و پيكه و ههموى لكاون به يه كتره وه، دهباويه خۆيان چاك بيانزانيايه كه ئهمه هسهى خوايه و ته سليم به هسه گاني تۆ ببونايه ئهى محمد ﷺ به ئى بهراستى نه وهى كه زانا و پسپۆر بيت له بارهى هورنانه وه چاك سهرى به ندايهتى بۆ خوا داده خات و دهليت: باوه رمان به وه ههيه و ههموى له لايهنى پهرووردگارمانه وه هاتوه. عه بدولاى كورى عومهر دهليت به يانيهك زوو چومه خزمهتى پيغه مبههره و ئيمه دانيشتبوين ناكوكيهك كه وه نيوان دوو كه سه وه له بارهى نايه تيكه وه و دهنگيان بهرز بويه وه و پيغه مبههرى خوا ﷺ فرموى: ﴿إِنَّمَا هَلَكْتَ الْأُمَمُ قَبْلَكُمْ بِاخْتِلَافِهِمْ فِي الْكِتَابِ / سلم / كه لاني پيش ئيو هه ره بهر نه وه له ناوچوون كه ناريك بوون له بارهى كتبه كه يانه وه}

وه له ريوايه تيكى تر دا كه ئيمامى احمد باسى دهگات دهفرموى: ﴿إِنَّ الْقُرْآنَ لَمْ يَنْزَلْ يَكْذِبُ بَعْضُهُ بَعْضًا بَلْ يُصَدِّقُ بَعْضُهُ بَعْضًا فَمَا عَرَفْتُمْ مِنْهُ فَأَعْمَلُوا بِهِ وَمَا جَهِلْتُمْ مِنْهُ فَرُدُّوهُ إِلَى عَالِمِهِ / صححه الالباني / بهراستى هورنان نه هاتوه هه ندك

هەندیکى بە درۆ بۆختەوه بەلکو هەر بەشیکى دان بەراستی
 ئەوێتردا دەنیت جا ئەوەی کە دەزانن لەو ئیشى پێ بکەن و
 ئەومش کە نایزانن بېگەرێننەوه بۆ لای زانەرى { وەك
 بهروهنگار دەفەرموى: } **﴿فَتَلَوُاْ اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُوْنَ﴾** (النساء: ۷/ پرسىار لە ئەهلى قورئان بکەن ئەوەی کە
 نایزانن ﴿

و دەفەرموى: } **﴿وَقَوْفَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾** (يوسف: ۷۶/ بە
 سەر هەمو خاوەن زانینیکدا زانتر هەیه ﴿

جا دەبێ تەماشای قورئان زۆر بە ریزهوه بکەین و کێشه لە
 سەر ئایەتەکانى دروست نەکەین و بە کەیفى خۆمان مانای
 نەکەین هەرچیمان زانی با ئیشى پێ بکەین و ئەوەشمان
 نەزانی با پرسىار لە خۆمان زانتر بکەین، زانایش ئەو کەسە
 نیه کە زمانى عەرەبى بزانیت زانا ئەو کەسەیه کە قورئان
 بزانیت. ئینجا خۆى گەوره تەمیهى موسلمانان دەکات کە
 زمانى خۆیان بگرن و هەول نەدەن هەرچى بپسێن باسى
 بکەن و دەفەرموى:

هەركاتى ئەوان خەبەرىکیان پێ بگات چ لە بارەى
 ئاسایشهوه یان لە بارەى ترسهوه بڵاوى دەکەنەوه، وە ئەگەر
 ئەوان ئەو خەبەریان بۆ پێغهەمبەر ﷺ بێردایه و بۆ لای
 بهرپرسهکانیان ئەوان دىانزانى کە چۆن رەفتار بکەن لە گەل
 ئەو خەبەرەدا واتە نەدەبو ئەو قسانە بڵاوى بکەنەوه هەتا نەئێن
 بە فەرماندەگەى خۆیان جا ئەو فەرماندەیه ئەگەر وتى: ئەو
 قەسەیه بڵاوى بکەنەوه یان بڵاوى نەکەنەوه دەبێ بە قەسەى
 بکەن و نا بێ سەربەخۆ هەوالەکان بڵاوى بکەنەوه، موسلمانان
 دەبێ زāl بن بە سەر زمانى خۆیانداو قەسە نەدرکێنن بەبێ
 فرمانى فرماندە، وە ئەگەر قەزڵ و رەحمەتى خوا نەبوايه کە
 ئیوهى هیدایەت داو رێگەى پێشان دان بەراستى ئیوه دەکەوتنە
 شوین شەیتان مەگەر کۆمەلێکى کەمتان. پێغهەمبەر ﷺ
 دەفەرموى: { كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ / **مسلم**
وابوداود / بەسە کە مەرووف بە درۆزن دابنریت کاتى هەرچى بیست
 بېگێریتەوه } چونکە لە راستى دا هەوالەکان زۆریان درۆن و
 کابرا دەبێ بە درۆزن. ئینجا خۆى گەوره و زانا داوا لە بەندە
 راست و پاکەگەى کە پێغهەمبەریتى ﷺ دەکات کە راستەو خۆ
 دەست بکات بە شەڕ و دەفەرموى:

ئەى محمد ﷺ غەزا بکە لە رێگای خوادا کە تۆ داواى هیچ
 خەرجى و کەرەسەى غەزات لى ناکریت مەگەر بۆخۆت و تەنھا

ئەركى خۆت لەسەرە، وە موسلمانان هان بەدە لە سەر غەزا
 نزیکە خۆى گەوره شەرى ئەو کەسانەى کە کافرو بێ باورن
 لايدات لیت، وە خۆى گەوره زۆر زۆر بەهێزە لە بارەى
 شەڕهوه و ترسى لە کەس نیه و زۆر بەهێزە لە تۆلە
 سەندنهوهدا. واتە تۆ ئەگەر خۆت ئامەدى غەزاکردو
 موسلمانان هەلئا بۆغەزا زۆر نزیکە کافران لە شەڕ بوستن
 چونکە دەترسن و خۆدوور ئەگرن و تەماع ناکەنە سەر وەست
 سامانى موسلمانان هەر بۆیه خۆى گەوره داوا دەکات کە لە
 بهرامبەرى سەمکارهوه بوستن، چونکە ئەگەر بهرامبەرى
 نەههستن زāl رەحمتان پێ ناکات، ئەو دنیای دەوێت کاتى دى
 کە موسلمانان هۆشیارن ئەویش لە ترسا دەکشیتەوه واتە شەڕ
 کردن لە ئیسلامدا بۆنەمانى شەڕ ئەگینا شەڕ خۆى مەبەست
 نیه مەبەستى ئیسلام گەیاندى ئەو ئایەنى خوايه بە خەلکى و
 دابین کردنى ئاسایشە، جا هەر کەسێک رێگا لەیهکێک لەو دوانە
 بگرت شەرى لە گەلدا دەکرت و نابى موسلمان لەو بێ باورە
 خراپە کارانە بترسن. بزانە فرمانەدى موسلمانان پێشەکی
 هەرتەکلێفى دابین کردنى ژيانى خۆى لى دەکرت. پێویستە
 فرماندە خەلک هەل بنیت بۆجیهاد نەك وەكو مردووەکانى
 ئەمڕۆ رەفتار بکات و ماوه نەدات کەس باسى جیهاد بکات
 چونکە ئاغاگانیان لێیان عاجز دەبن و تەنانهت ماوهى
 خۆیندەوهى پەراوه جیهادیە کانیش بە پەیرەوانیان نادەن
 نازەن ئەوان باشتەر دەزانن یان خوا کە دەفەرموى: **﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾** (الأنفال: ۶۵/ باورداران هەل
 بنین بۆغەزا ؟!! دى بیر بکەنەوه ئەى خاوەن باورەن پێش
 ئەوهى کە روژى بێت کە بیر کردنەوهى سودى نەبیت و بلێن
 ئەى پەروەردگارمان بەراستى ئیمە بە گوێى سەرۆکەکانمان و
 گەوردەکانمان کرد ئەوانیش ئیمەیان گومراھ کرد ﴿ الاحزاب: ۶۷.
 ئەوه بو پێغهەمبەرى ئازیزمان ﷺ لە کاتى غەزای بەردا کە
 خەریکی رێک کردنى ریزی موسلمانان بوو فەرموى: **﴿قُومُوا إِلَى
 جَنَّةِ عَرْضِهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ / مسلم وغیره/ هەلێسن شەڕیکەن**
 بۆدەست کەوتنى بەهەشتیک کە پاناییهکەى بە ئەندازەى
 ئاسمانان و زەوییه. } جا ئەمە لە کوێ و شاردنەوهى ئایەتە کاتى
 جیهاد و پەراوەکانى جیهادى لەکوێ؟! ئینجا خۆى گەوره باسى
 تەکا کردنمان بۆ دەکات و دەفەرموى:

أَلَمْ يَلَهُ إِلَّا هُوَ لِيَجْزِيَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ ﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسُهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَسْرِدُونَ أَنْ تَهَدُوا مِنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾ وَذُوقُوا نَكَرُوهُمْ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْبِلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءَكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْبِلُواكُمْ أَوْ يَقْبِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَبَلُواكُمْ فَإِنْ عَزَّوْكُمْ فَلَمْ يَقْبِلُواكُمْ وَأَلْفُوا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَّمْ مَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعَزَّوْكُمْ وَلَقُوا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَّمْ وَيَكُونُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْبِلُواهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩٢﴾

﴿٨٥﴾ هەر کەسێک شەفاعەتی چاک بکات بەشتیکی چاک بۆ ئەو هەیه و پاداشتی پێ دەرئێتەو لە سەر ئەو ئێشە چاکە کە دەیکات. وە هەر کەسێک شەفاعەتیکی خراب بکات بۆ ئەویش بەشتیکی تاوان هەیه وەک کابرای تاوانکار، وە بەراستی خوای گەورە حافیزو نیگەهبانە بە سەر هەموو شتێکداو هیچ شتێکی ئی و ن نابێت و ناگادارە کە ئەو پالێشتی و شەفاعەتەنە کامیان راستەو لە بەر خوایەو کامیشیان ناراستەو دژی ئایینی خوایە، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿إِشْفَعُوا تُؤْخَرُوا وَيَقْضِي اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيٍّ مَا شَاءَ﴾ /مصدق علیه /پالێشتی و شەفاعەت بکەن پاداشتان دەست دەکەوێت ، وە خوا ئەوێ کە ئارەزوێ ئی بێت بە زمانی پێغەمبەرە کەیدا ﷺ دەی هینێت { ئینجا خوای گەورە موسلمانان فیتری رەوشتیکی تر دەکات و دەفەرموی:

﴿٨٦﴾ ئەوسا هەر کاتێک سەلامتان ئی کرا وەلامی ئەو سەلامە بدەنەو بە باشتر لە خۆی یان وەکو خۆی بە بێگومان کە الله موحاسبە جیهو ئاگای لە هەموو شتێکەو حیساب لە سەر هەموو شتێک دەکات. واتە ئەگەر کەسێک بپێ وتی: (السلام علیکم) بلی: (وعلیکم السلام ورحمة الله) کە ئەمە باشترە یان وەکو خۆی بلی: (وعلیکم السلام) وە ئەگەر وترا: (السلام علیکم ورحمة الله) تۆیش یان وەکو خۆی وەلامی بدەردەو یان باشتر (وەبرکاتە) ی

بۆ زیاد بکە ی وە ئەگەر ئەو وتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) باش وایە شتیکی تر زیاد نەکەن لە وەلامە کەیدا وەک خۆی بلی، وە هەر وشەیهک لەوانە خیریکی زیاتری هەیه واتە کە بلی: السلام علیک خیری دە چاکەیه وە ئەگەر وتی: السلام علیکم ورحمة الله بیست چاکەیه وە ئەگەر وتی: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته خیری سی چاکەیه هەیه وە ئەم سەلام کردنە هۆی خۆشەوێستیە لە نیوان موسلمانان دا و بەم سەلام کردنە سابت دەبێت کە ئەو مەروئە ئیماندارەو ئیمانیش دەبات بەهەشت. پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابُّتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ /سلم وغیره/ ئێوە ناچنەبەهەشتەو هەتا ئیمان نەهێنن و ئیمانتان نیە هەتا یەکتران خۆش نەوێت ئایا دەتانەوێت کە کەلیمەیهکتان پێ بپشان بدەم کە ئەو کەلیمەیه بپێتە هۆی ئیمان زیاد بوون بۆ ئێوەو بپێت بە هۆی خۆشەوێستی؟ زۆر سەلام بکەن لە نیوان خۆتاندا { جا لە بەر ئەوە دەلێن کە یارەکانی پێغەمبەر ﷺ کە ئەیان دا بە لای درەختیکایەکیان لەم دیووە یەکیان لەو دیووە دەچوون کە بە یەک دەگەیشن دەیان وت: السلام علیکم.

لە بەر ئەم فەرمودەیهی پێغەمبەر ﷺ کەوا بو وەلام دانەوێ سەلام وەک خۆی واجبە و بەباشتر لەخۆی شتیکی چاکە. ئینجا خوای دانا توانایی خۆیمان پێ دەناسینێت و سویند دەخوات کە روژی قیامەت دێت و هەموو کۆ دەکێنەوێ دەفەرموی:

﴿٨٧﴾ خوا ئەو زاتەیه کە هیچ پەرستراویکی راستەهێنە نیە بێجگە لەخۆی، سویند بێ ، کۆتان دەکاتەو لە روژی قیامەتدا کە هیچ گومانی تێدا نیە و ئەمە هەسەی الله یە جا کێ هەیه لە قەسدا راستگۆتر بێت لە الله؟.

﴿٨٨﴾ پێشەکی با هۆی دابەزینی ئەم ئایەتە بزانی، دەلێن کاتێک کە پێغەمبەر ﷺ تەشریفی برد بۆ غەزای ئوحد، لە رینگادا عەبدوڵا ی کوری ئۆبە ی کە گەورە موناققان بوو گەراپەوێ سێ سەد کەسی لە گەل خۆی گەراندەو. واتە هەزار نەفەر ئامادە بوون بۆ شەری ئوحد، بەلام ئەو کاتە کە گەراپەوێ سێ یەکی گەراندەوێ پێغەمبەر ﷺ حەوت سەدکەسی لە گەل دا مایەوێ جا ئەوانە ی کە چوونە جیهادەکەو قەسیان لە بارە ی ئەم گەراوانەو دەکرد هەندیک دەیان وت: ئەوانە کافرن وە هەندیک دەیان وت: موسلمانن. هورئان دابەزی فەرمو ی: جائەوێ بۆ ئێوە لە بارە ی موناققانەو دوو بەشن و

وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا وَمَنْ قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٣﴾ يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ آتَى إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُوا
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَفَازُهُ كَثِيرٌ
كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ يُمَاطِعُ أَعْمَالَكُمْ خَبِيرًا ﴿١٤﴾

ئيمن دهنه وهو ده لئین: نه چنه لای نهوان و ئیشی ئیمه ناشکرا
بکهن با نه مان ناسن ئیمه له گهل ئیوه داین، نه مانه هر کاتیک
که بانگیان بکهنه وه بۆ شیرک و بت په رستی دوو باره دهر و نه وه
سهر و مزعه کهی خویان و موشریک دهنه وه و به لاو موسیبه
دروست دهنه بۆ موسلمانان، جا نه گهر نهوان دوره په ریزیان
نه کرد لیان و وازیان لی نه هینان و دهستی ناشته وای و سولحیان
بۆ دریز نه کردن و دهستی خویان نه گهرته وه له شهرو ناژده و دژ
به ئیوه دهی ئیوه له هر کویدا په داتان کردن بیانگرن و
بیان کوژن، به ئیوه دسه لاتیکی گهره ی ناشکرمان داوه له
دژی نهوان. واته بۆ ئیوه هیه له دژی نهوان هر حوکمیک که
پیتان چاک بیت بیکه له گرتن و له گوشتن و له دهر کردن
چونکه خویان هوی نه و رۆژ رمشی و زه لیلی و سهر شۆریه،

لهم چهند نایه ته دا شیوازی هه لسوکه و ته له باره ی بی باوه ران
به تاییه ته دوو روکه نه باسکرا جا کران به سن به شه وه: بهشی
یه کهم نه وانه که هاوپه میانه له که له ل گهل کیدا که له گهل
موسلماناندا په میانی ناشته وایان له بهینیاندا هیه نه به
شهریان له که له نا کریت و ده که له هاوپه میانه که یان حیسابیان
بۆ دهر کیت،

بهشی دووهم نه وانه که نه دهیانه ویت له گهل بی باوه راندا
بن و دژ به موسلمانان شهر بکهن، وه نه دهیانه ویت له گهل

دوو هه ستان هیه له حالیکدا خوی گهره نهوانی شکه ست
پیدا وه به هیلاکی بردون به هوی نه و کرداره خرابانه یان که
کردویانه و گهراونه ته وه نایا ده تانه ویت که سیک که خوا گومرای
کردوه هیدایه تی بدهن؟ وه نه و که سه ی که خوا گومرای بکات
ئیت ریکای تر نابینی بۆ هیدایه تی نه و. به راستی نه وانه به
بۆ نه ی کاری ناله باری خویانه وه گومرا بوون.

﴿١١﴾ نه وانه ناوات ده خوازن که ئیوه کافرین و ده چون نهوان
کافر نه و سوا ده یه ک دین جا ههر گیز نهوان تا کوچ نه کهن له
ریکای خوادا دوست بۆ خوتان نه گرن خۆ نه گهر پشتیان
هه لچه رخان له نایینه نه و سوا بیانگرن و بیانکوژن له هر کویدا
ده ستان که و تن و ههر گیز له ناو نه وانه که سیان به دوست و
یارمه تیدرو چا و ساغی خوتان په سهند نه کهن.

﴿١٢﴾ مه گهر نه و که سانه ی که په یوه ندیان به گهل کیده وه هه بیت و
ئیه له گهل نه و گهلدا په میانی به توتان هه بیت یان مه گهر له
گهل کو مه لیک که دین بۆ لای ئیوه که دوو دلی نایانه وئ له گهل
خزمانی خویاندا شهرتان له گهلدا بکهن یان له گهل ئیوه دا شهر
له دژی خزمانی خویاندا بکهن، خۆ نه گهر خوی گهره نارمزی
لیبیت نه وانه زان ده کات به سهر ئیوه دا نه و سوا شهرتان له گهلدا
ده کهن که وایو نه گهر نهوان دوره په ریزی و که ناره گریان کردو
شهریان له گهلدا نه کردن و ریبازی ناشته وایان گرت بهرو
پیشنیاری سولحیان دا نه و سوا ئیت الله بۆ ئیوه هیچ ریگایه کی
تری دژ به نه وانه داننه وانه. هیچ ریگایه کی تر نیه نه به ناشکرا
نه به هرو هیل، به لکو ئیسلام نه وه به شتیکی حهرام ده زانی،
ناوا دهر که و ته که ئیسلام ناینی شهر نیه به لکو دینی ناشتی
نه و ته نه گهر کابرای کافر وتی: شهر ناکه م کابرای موسلمان
بۆ نیه شهر بکات. نه و هیه ناینی ئیسلام و ناوه ها بی باوه ران
ده باریزی و به خویان ده کات، به لام ده بین که بی باوه ران
کاتی حوکم ده گرنه ده ست به هه زاران موسلمان ده گرن و
شه هیدیان ده کهن.

هر له نه لبا نیا به یه ک رۆژ یه ک هه زار مرگه و تیان تیک دا جا
گوناه ی مرگه و ته چی بوو؟ ناشکرایه که ئیسلام په روهانی
خوی سهر شۆر ناکات کاتی که بزانی دوژمنانی راست ناکه ن له
خۆ پاراستن له شهر ده ره رموی:

﴿١٣﴾ کو مه لیک تر تان ده ست ده که ویت که دهیانه ویت ئیوه ئیمن
که نه وه و دلیاتان بکهن که نهوان نه ئیشی خراب ده کهن و نه
نیه تی خرابیان له گهل ئیوه دا هیه، وه گهل که ی خویشیان

موسلماناندا بنو دژ به بی‌باودان شهر بکهن، له‌گه‌ل نه‌مانه‌شدا شهرناکریت چونکه نه‌گهر نه‌مانه ناچار بن شهر بکهن یان نه‌وته له‌گه‌ل موسلماناندا دهن که نه‌میش زور دوره یان نه‌وته له‌گه‌ل بی‌باودان دا دهن جا دهن به هوی زالبونیان به سهر موسلماندا، وه به‌شی سیئه‌میش نه‌وانه به هوی ترسه‌وه هه‌لو‌یستیکی دووروانه دهنونن جا نه‌مانه‌ش نه‌گهر دهست دریژی نه‌گه‌نسه‌ر موسلمانان ووازیان لی بهینن نه‌وا نه‌وانیش شهریان له‌گه‌لدا ناکریت. پاشان ههر به‌بونه‌ی کوشتنه‌وه باسی جوړیکی تر له‌کوشتن دهکاتو دهه‌رموی:

﴿بُذِيعٌ نِيْمَانْدَرِيْكَ نِيَهْ كِهْ نِيْمَانْدَرِيْكَ بِيْكُوْزِئْ مِهْ‌گِهْرْ بِهْ هِهْ‌لَهْ، وَهْ هِهْرْ كِهْ‌سِيْكَ خَاوَهْ بَاوَهْ‌رِيْكَ بِيْكُوْزِئْ بِهْ هِهْ‌لَهْ جَا نِهْ‌وَهْ دِهْ‌بِئْ بَهْ‌نْدِهْ‌يَهْ‌كِيْ مُوسْلَمَانْ نَازَادْ بِيْكَاتْ وَ دِهْ‌بِئْ نَرْخِيْ خَوِئْنِيْكَ تَهْ‌سَلِيْمِيْ نِهْ‌هَلِيْ كَابِرَايْ كُوْزِرَاوْ بِيْكَاتْ مِهْ‌گِهْرْ خَوِئْانْ عَهْ‌فَوِيْ بِيْكَهْ وَ لِيْ نِهْ‌سْتِئْنْ جَا نِهْ‌گِهْرْ نِهْ‌وَهْ كَابِرَايَهْ لَهْ‌گِهْ‌لِئْكْ بُوْ دُوْزْمَنْتَانْ بُوْونْ بَهْ‌لَامْ نِهْ‌وَهْ كُوْزِرَاوَهْ بَاوَهْ‌رِدَارْ بُوْ نِهْ‌وَهْ تَهْ‌نِهْا بَهْ‌نْدِهْ‌يَهْ‌كْ نَازَادْ دِهْ‌كِرِئْ وَ هِيْجِيْ تَر، خَوِئْانْ نَادِرِئْ بَهْ‌وَهْ‌گِهْ‌لَهْ دُوْزْمَنْتَهْ نِهْ‌گِهْرْ لَهْ نِئْوانْ نِهْ‌وَدُوْزْمَنْتَهْ وَ مُوسْلَمَانَانْدَا هِيْجِيْ عَهْدُوْ پِهْ‌يْمَانِيْكَ نِهْ‌بُوْ، وَهْ نِهْ‌گِهْرْ‌گِهْ‌لِئْكْ بُوْ كِهْ لَهْ بَهْ‌يْنِيْ نِئْوَدُوْ نِهْ‌وَهْ‌گِهْ‌لَهْ‌دَا عَهْدُوْ پِهْ‌يْمَانِيْكَ هِهْ‌بُوْ جَانِهْ‌مَهْ پِئْوِسْتَهْ خَوِئْنِيْكَ تَهْ‌سَلِيْمْ بِيْكَرِئْ بَهْ‌وانْ وَ دِهْ بِئْ بَهْ‌نْدِهْ‌يَهْ‌كِيْ نِيْمَانْدَرِيْشْ نَازَادْ بِيْكَاتْ، جَا كِهْ‌سِيْكَ كِهْ‌نِهْ‌مانهْ‌يْ دِهْ‌سْتْ نِهْ‌كِهْ‌وَتْ دِهْ‌بِئْ دُوْوْ مانگْ بَهْ‌سَهْرْ يَهْ‌كِهْ‌وَهْ رُوْزُوْوْ بِيْگِرِئْ وَ دِهْ‌بِئْ بَهْ‌رَاسْتِيْشْ لَهْ‌لَايْ خَوَا تَهْ‌وَبِهْ بِيْكَاتْ لَهْ‌وَهْ تَاوَانَهْ كِهْ‌گِرْدَوِيْهْ‌تِيْ، وَهْ خَوَا زَانِهْ‌رُوْ نِيْشِهْ‌كَانِيْ بِهْ حِيْكَمَهْ‌تَهْ.. پِيْغِهْ‌مِهْ‌رْ دِهْ‌هَرْمُوْ: ﴿لَا يَحِلُّ ذِمُّ اَمْرِيْ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنْيَ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَّا يَخْدِيْ ثَلَاثَ النَّفْسِ بِالنَّفْسِ وَالنَّفْسِ الزَّائِي وَالْمَارِقِ مِنَ الدِّيْنِ التَّارِكِ لِلْجَمَاعَةِ / مَتَفَقْ عَلَيْهِ/ حَهْ‌رَامَهْ رَشْتَنِيْ خَوِئْنِيْ مَرُوْشِيْكَ مُوسْلَمَانْ كِهْ شَايَهْ‌تَمَانِيْ هِئْا بِئْ بَهْ خَوَاوْ بَهْ پِيْغِهْ‌مِهْ‌رْ مِهْ‌گِهْرْ بِهْ يَهْ‌كِيْ لَهْ‌مْ سِيْ هُوْ‌يَانَهْ يَهْ‌كِهْ‌مْ‌گِيَانْ لَهْ‌بَاتِيْ‌گِيَانْ دَا وَاتَهْ كِهْ‌سِئْ بِهْ نَاحِهْ‌قْ كِهْ‌سِيْكَ بِيْكُوْزِئْ دِهْ‌كُوْزِرِئْتَهْ‌وَهْ. دُوْوَهْ‌مْ . كِهْ‌سِئْ بِهْ نِيْكَاحِيْ حَهْ‌لَالْ جِيْ‌مَاعِيْ كِرْدِئْٔ پِيْاوبِئْ يانْ نَافِرَهْتْ نِهْ‌گِهْرْ زِيْنَايْ كِرْدْ دِهْ‌كُوْزِرِئْتَهْ‌وَهْ. سِيْهَمْ . نِهْ‌وَهْ كِهْ‌سَهْ‌يْ پَاشْ‌گِهْزْ بِئْئْهْ‌وَهْ لَهْ‌ثَايْنْ وَ جِيْاَبِئْئْهْ‌وَهْ لَهْ‌كُوْمَهْ‌لِيْ مُوسْلَمَانْ. نِيْجَا سَهْ‌بَارَهْتْ بَهْ‌وَهْ كِهْ‌سَهْ‌يْ كِهْ‌مُوسْلَمَانِيْكَ بَهْ‌پَرِيَاوْ بَهْ‌هَسْ‌دِيْ بِيْكُوْزِئْ دِهْ‌هَرْمُوْ:

﴿هَرْ كِهْ‌سِيْكَ بَاوَهْ‌رِدَارِيْكَ بِهْ دِهْ‌سْتِيْ نِهْ‌نَقَهْ‌سْتْ بِيْكُوْزِئْ نِهْ‌وَهْ تُوْلهْ‌كِهْ‌يْ جِهْ‌هَنْمَهْ بُوْ هِهْ‌مِيْشَهْ كِهْ‌تِيْ‌يْدَا دِهْ‌مِئْنِئْهْ‌وَهْ خَوَا رَهِيْهْ‌تِيْ لِئْوْ نِهْ‌فَرِئْنِيْ دِهْ‌كَاتْ وَ سَزَايَهْ‌كِيْ زُوْرْ‌گِهْ‌وَرَهْ‌يْ بُوْ دَانَاوَهْ،

جَا نِهْ‌گِهْرْ نِهْ‌مْ كُوْشْتَنَهْ بِهْ حَهْ‌لَالْ بَزَانِئْ نِهْ‌وَهْ كَاْفِرُوْ سَزَاكِهْ‌يْ جِهْ‌هَنْمَهْ بُوْ هِهْ‌مِيْشَهْ بَهْ‌لَامْ نِهْ‌گِهْرْ بِهْ حَهْ‌لَالِيْ نِهْ‌زَانِئْ وَ تَهْ‌وَبِهْ نِهْ‌كَاتْ نِهْ‌وَهْ ماوَهْ‌يَهْ‌كِيْ زُوْرْ لَهْ جِهْ‌هَنْمَدَا دِهْ‌مِئْنِئْهْ‌وَهْ هِهْ‌رُوْ‌هْ‌كُوْ پِيْغِهْ‌مِهْ‌رِيْ خَوَا دِهْ‌هَرْمُوْ: ﴿لَوْ اَنَّ اَهْلَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ اجْتَمَعُوْا عَلٰى قَتْلِ مُسْلِمٍ ؛ لَأَكْبَهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا عَلٰى وُجُوْهِهِمْ فِي النَّارِ/ الطَّبْرَانِيْ، صَحْحَهْ‌الْاَلْبَانِيْ/ نِهْ‌گِهْرْ هَاتُوْ نِهْ‌هَلِيْ نَاسْمَانَانْ وَ زَهْ‌وِيْ (دِيَاَرَهْ نِهْ‌هَلِيْ نَاسْمَانَانْ مَهْ‌لَايْ‌كِهْ‌نْ) هِهْ‌مُوْ‌يَانْ كُوْ‌بِئْنِهْ‌وَهْ لَهْ سَهْرْ نِهْ‌وَهْ‌يْ يَهْ‌كْ نِيْمَانْدَارْ بِيْكُوْزْنْ بِهْ نَاحِهْ‌قْ خَوَايْ‌گِهْ‌وَرَهْ هِهْ‌مُوْ‌يَانْ دِهْ‌خَاتَهْ نَاوْ نَاگِرِيْ جِهْ‌هَنْمَهْ‌وَهْ}

وَ دِيْ‌سَانْ دِهْ‌هَرْمُوْ: ﴿قَتْلُ الْمُؤْمِنِ اَعْظَمُ عِنْدَ اللّٰهِ مِنْ زَوَالِ الدُّنْيَا/ النَّسَائِيْ، صَحْحَهْ‌الْاَلْبَانِيْ/ كُوْشْتَنِيْ بَاوَهْ‌رِدَارْ‌گِهْ‌وَرَهْتَرَهْ لَهْ لَابِرْدَنِيْ هِهْ‌مُوْ دُنْيَا} كُوْشْتَنِيْ مُوسْلَمَانْ بَهْ‌نَاحِهْ‌قْ نِهْ‌وَنَدْ تَاوَانِيْ‌كِيْ‌گِهْ‌وَرَهْ‌يَهْ كِهْ پِيْغِهْ‌مِهْ‌رِيْ خَوَا لَهْ‌گِهْ‌لْ هَاوَهْ‌بِيْ‌شِيْ دَانَانْ بُوْ‌خَوَا نَاوِيْ دِهْ‌بَاتْ وَ دِهْ‌هَرْمُوْ: ﴿كُلُّ ذَنْبٍ عَسٰى اللّٰهُ يَغْفِرْهُ، اِلَّا مَنْ مَاتَ مُشْرِكًا، اَوْ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا / الْبَزَارِ، صَحْحَهْ‌الْاَلْبَانِيْ/ هِهْ‌مُوْ تَاوَانِيْكَ نَزِيْكهْ كِهْ‌اللّٰهْ لِئْيْ‌خُوْشْ بِئْتْ جِيْگِهْ‌لَهْ‌وَهْ كِهْ‌سَهْ‌يْ‌كِهْ‌بِهْ‌ مَوْشَرِيْ‌كِيْ مَرْدِئْتْ يانْ نِهْ‌وَهْ كِهْ‌سَهْ‌يْ بَاوَهْ‌رِدَارِيْ‌كِيْ بِهْ نِهْ‌نَقَهْ‌سْتْ كُوْشْتِئْتْ}

﴿نَهْ‌يْ خَاوَهْ بَاوَهْ‌رَانْ هِهْرْ كَاتِيْكَ كِهْ‌دِهْرْ‌جُوْنْ بُوْ جِيْهَادْ لَهْ رِيْگَايْ خَوَادَا نِهْ‌وَسَا جَاكْ شَتْ رُوْشْنْ بِيْ‌كِهْ‌نِهْ‌وَهْ هِهْرْ لَهْ خُوْ‌تَانِهْ‌وَهْ خَهْ‌لَكْ نِهْ‌كُوْزْنْ وَ هِهْرْ كِهْ‌سِيْكَ كِهْ پِئْتَانْ‌گِهْ‌يْشْتْ وَ تِيْ: مِنْ مُوسْلَمَانِمْ پِئْيْ نِهْ‌لِئْنْ نِهْ‌خِيْرْ مُوسْلَمَانْ نِئْتْ، ثَايَا نِئْوَهْ كِهْ‌لَوَهْ‌لِيْ‌كِيْ دُنْيَا‌يِئْتَانْ دِهْ‌وِئْتْ نِئْوَهْ نِهْ‌گِهْرْ كِهْ‌لَوَهْ‌لَوَسَا‌مَانِيْ دُنْيَا‌يِئْتَانْ دِهْ‌وِئْتْ نِهْ‌وَسَا لَهْ‌لَايْ خَوَا غَهْ‌نِيْ‌مَهْ‌تِيْ زُوْرْ هِهْ‌يَهْ نِئْوَهْ‌شْ لَهْ پِيْشِهْ‌وَهْ هِهْرْ نَاوَهْ‌هَا بِئْ دِيْنْ بُوْونْ جَا خَوَا مَنَهْ‌تِيْ خَسْتَهْ سَهْ‌رْتَانْ وَ بُوْونْ بَهْ مُوسْلَمَانْ‌گِهْ‌وَا بُوْ جَوَانْ شَتْ رُوْشْنْ بِيْ‌كِهْ‌نِهْ‌وَهْ، هِهْرْ لَهْ خُوْ‌تَانِهْ‌وَهْ خَهْ‌لَكْ نِهْ‌كُوْزْنْ بَهْ بِيْ‌گُوْمَانْ‌اللّٰهْ بَهْ‌وَهْ‌يْ‌كِهْ‌ نِئْوَهْ دِهْ‌يَكِهْ‌نْ نَاگَا‌دَاَرَهْ. هُوْ‌يْ دَا‌بَهْ‌زِئْنِيْ نِهْ‌مْ نَايَهْ‌تَهْ دِهْ‌لِئْنْ جَارِيْكَ كَابِرَايَهْ‌كِيْ بَهْ‌نِيْ سُوْ‌لَهِيْمْ دَايْ بَهْ‌لَايْ هِهْ‌نَدِئْ لَهْ يَارَدَهْ‌كَانِيْ پِيْغِهْ‌مِهْ‌رِدَا هِهْ‌نَدِئْ مَهْ‌رُوْ مَالَأِيْ پِئْ بُوْوْ سَهْ‌لَامِيْ لِيْ كِرْدَنْ نِهْ‌وَانِيْشْ وَ تِئْانْ: بُوْ‌يَهْ سَهْ‌لَامِيْ كِرْدُوْهْ تَا وَازِيْ لِيْ بَهْ‌يْنِئْنْ لِئِْئْانْ دَاوْ كُوْشْتِئْانْ وَ مَهْ‌رُوْ مَالَأَهْ‌كِهْ‌يَانْ هِئْا بُوْ خَزْمَهْ‌تِيْ

پیغمبر ﷺ و هم نایه ته دابه‌زی. بهم شیوه‌یه خوا هه‌رده‌شی
 ئی کردن و ترساندن له‌وه‌ی که جاریکی تر شتی ناو‌دها بکه‌ن
 ته‌ماشا که‌ن خ‌وای گه‌وره‌و می‌هره‌بان چ‌و‌ن تیمان ده‌گه‌یه‌نیت‌و
 چ‌و‌ن ب‌و‌مان ر‌و‌شن ده‌کاته‌وه که نه‌که‌ن غه‌زا له‌به‌ر م‌الی دنیا
 یان ر‌ق‌و ت‌و‌له س‌ه‌ندنه‌وه بیت به‌ل‌گوده‌بی ته‌نها له به‌ر خ‌اتری
 خوا ب‌ئ‌و به نه‌مری نه‌و ب‌ئ‌، جا که باسی که‌ف‌ارته‌ی خ‌وین
 ک‌وشتنی کرد نه‌ک م‌وج‌اهیدان س‌ارد ب‌بنه‌وه له ج‌یه‌اد و دانیشن و
 هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ش که دهره‌ن‌چ‌و‌ن ب‌ئ ج‌یه‌اد نه‌م هه‌ل‌انه‌ی که له
 م‌وج‌اهیدانه‌وه ر‌وده‌دات ب‌یکه‌ن به‌به‌ل‌گه‌و ب‌ل‌ئ‌ن: دانیشن‌ی ن‌یمه
 با‌ش‌تر بو له‌و ج‌یه‌اده‌ی ن‌ی‌وه ، ب‌و‌یه باسی پ‌له‌ی م‌وج‌اهیدمان ب‌ئ
 ده‌کات و ده‌فه‌رم‌وئ:

۱۵ هه‌رگیز دانیشن‌وانی با‌وه‌ردار ب‌ی‌ج‌گه له‌وانه‌ی که‌وا
 دو‌ج‌اری زیان بو‌ون وه‌ک ک‌و‌یر و ش‌ه‌ل و نه‌خ‌وش، و نه‌وانه‌ی
 که‌ج‌یه‌اد ده‌که‌ن له ر‌ی‌گ‌ای خ‌وادا به نه‌فس و م‌الی خ‌و‌یان وه‌کو
 یه‌ک ن‌ین و له ل‌ای خ‌وا و پ‌له‌یان وه‌ک یه‌ک ن‌یه‌به‌ل‌گو خ‌و‌ای
 گه‌وره نه‌و که‌سانه‌ی که ج‌یه‌اد ده‌که‌ن به م‌ال و گ‌یا‌ن‌یان چه‌ند
 پ‌له‌ی زیاتری پ‌یدا‌ون له‌وانه‌ی که دانیشن‌و‌ون، به‌لام خوا به
 هه‌مو‌ویان به‌ل‌ئ‌نی به‌هه‌شتی دا‌وه. مادام هه‌ر با‌وه‌ر دار بیت با
 داش‌بن‌ش‌یت له م‌ال‌ه‌وه، به‌لام ب‌ئ ش‌ه‌ه‌یدان سه‌د پ‌له هه‌یه ن‌ی‌وانی
 هه‌ر کام‌یان وه‌کو ن‌ی‌وان ن‌اس‌مان وزه‌وی وایه‌و خ‌و‌ای گه‌وره
 زیاده‌ی دا‌وه به ج‌یه‌اد که‌ران به سه‌ر دانیشن‌و‌ه‌کاندا به
 پاداش‌تی‌کی ز‌و‌ر گه‌وره ، وه نه‌و پاداش‌ه‌ش ب‌ر‌یت‌یه له:

۱۶ چه‌ند پ‌له‌ی به‌رز له ل‌ایه‌ن خ‌وا‌وه و ل‌ی‌خ‌و‌ش‌بو‌نی خوا له
 تا‌وانه‌کان‌یان و س‌و‌زی خوا ب‌و‌یان، وه‌خوا ل‌ی‌خ‌و‌ش‌بو‌و می‌هره‌بانه
 به‌رام‌به‌ر به ن‌یم‌اند‌اران. کات‌یک که نه‌م نایه‌ته واته (لَا يَسْتَوِي
 الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ...) دابه‌زی (غ‌یر ا‌و‌لی الض‌ر‌ر) ت‌یدا نه‌بو‌و، عه‌بدو‌لا‌ی
 ک‌و‌ری ئ‌ومی مه‌کت‌وم که ک‌و‌یر بو وت‌ی: نه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ
 نه‌ی نه‌وانه‌ی که نات‌وان ج‌یه‌اد بکه‌ن وه‌کو ک‌و‌یر و و‌ینه‌کان‌ی؟
 زه‌ید ده‌ل‌ئ‌: به خوا سو‌ین‌ده ده‌خ‌و‌م هه‌سه‌که‌ی ته‌وا و نه‌بو‌و یان
 هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی پ‌ی‌چ‌وو که هه‌سه‌که‌ی ته‌وا و بو‌و و‌د‌ح‌ی ب‌ئ
 پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ دابه‌زی و فه‌رم‌وئ: (غ‌یر ا‌و‌لی الض‌ر‌ر) واته ب‌ی‌ج‌گه
 له‌و با‌وه‌ردارانه‌ی که‌وا تو‌وش‌ی زیان بو‌ون ب‌ئ نه‌وانه‌ش هه‌ر
 ح‌ی‌ساب‌ی گه‌وره‌یان ب‌ئ ده‌ک‌ر‌یت به گ‌و‌یره‌ی ن‌یه‌تی خ‌و‌یان هه‌ر
 له‌م مان‌ادا پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌وئ: (إِنَّ بِالْمَدِينَةِ لَأَقْوَامًا مَا

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكَأَنَّ اللَّهَ الْحَسْبُ وَفَضَّلَ اللَّهُ
 الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۱۵ دَرَجَتٌ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ
 وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۶ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغُلَّةَ
 ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
 قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْتَكُم مَّا وَدَّعْتُمْ
 جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝۱۷ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝۱۸
 قَالُوا لَيْتَكُم عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۹
 وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَسَعَةً
 وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْوُتُّ
 فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۲۰ وَإِذَا ضَرَأْتُمْ
 فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
 أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَكْثَرِينَ كَانَُوا لَكُمْ عِدَاؤُمُيْنَا ۝۲۱

سِرْتُمْ مِنْ مَسِيرٍ، وَلَا قَطْعْتُمْ وَاِدْيَا إِلَّا كَانُوا مَعَكُمْ قَالُوا وَهَمَّ
 الْيَوْمَ بِالْمَدِينَةِ قَالَ : نَعَمْ حَبَسَهُمُ الْغُلَّةُ / سَفَقَ عَلَيْهِ / كَوْمَهُ لَيْتَكُم
 مه‌دینه‌دا هه‌ن ن‌ی‌وه ه‌ی‌ج هه‌نگ‌او‌یک‌تان نه‌نا‌وه ه‌ی‌ج شو‌ی‌کتان
 نه‌بر‌ی‌وه مه‌گه‌ر نه‌وان‌یش له گه‌ل‌تان‌دا بو‌ون، وت‌یان: خ‌و نه‌وان
 ن‌ی‌ستا له‌مه‌دینه‌ش دانیشن‌و‌ون و نه‌ه‌ات‌ونه دهره‌وه ب‌ئ ج‌یه‌اد؟
 فه‌رم‌وئ: به‌ل‌ئ‌، ع‌وز ر‌ی‌گری کرد‌و‌ون که ب‌ئ‌ن له‌گه‌ل‌مان‌دا؟

۱۷ به‌ب‌یش‌ک نه‌وانه‌ی که ز‌و‌ل‌م‌یان کرد‌وه له نه‌فس‌ی خ‌و‌یان که
 ک‌و‌چ‌یا نه‌کرد‌وه له ر‌ی‌گ‌ه‌ی خ‌وادا و نه‌چ‌ونه‌ته خ‌زم‌تی
 پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ مه‌به‌ست ل‌یره نه‌و م‌وس‌لمان‌انه بو‌ون که له مه‌که‌دا
 مانه‌وه‌و ک‌و‌چ‌یان نه‌کرد، به‌لام نایه‌ته‌که گ‌شت‌یه ب‌ئ هه‌مو‌کات و
 سات‌یکه که‌م‌وس‌لمان له ج‌ی‌گ‌ای خ‌و‌یدا نه‌ت‌وان‌یت به ن‌از‌ادانه
 بان‌گه‌وا‌زی نای‌ین ب‌کات. جا نه‌مانه مه‌ل‌ای‌که له کات‌ی سه‌ره مه‌رگ
 دا‌و له ر‌و‌زی د‌وا‌یدا پ‌ی‌یان ده‌ل‌ئ‌ن ن‌ی‌وه له ک‌و‌ی بو‌ون؟ ده‌ل‌ئ‌ن
 ن‌یمه م‌رو‌ش‌انی لا‌وا‌زو ب‌ئ ده‌سه‌لات بو‌و‌ین له سه‌ر زه‌و‌یدا، پ‌ی‌یان
 ده‌ل‌ئ‌ن: نایا نه‌و زه‌وی‌ه‌ی خوا فرا‌وان نه‌بو که ک‌و‌چی ت‌یدا بکه‌ن
 ب‌ئ دانیشن‌و‌ون له‌و ج‌ی‌گ‌ادا که سه‌متان ئ‌ی بکه‌ن؟ چ‌ون‌که نه‌وه‌ی
 که نه‌ب‌یت به ه‌و‌ی زال ب‌ونی سه‌تم‌کار به سه‌رم‌رو‌ف‌دا یان
 مه‌قامه یان سه‌رم‌ایه‌یه یان عه‌شر‌مت و م‌ال و م‌ناله ک‌اب‌را ده‌ل‌ئ‌ن
 چ‌و‌ن عه‌شر‌ته‌که‌م به ج‌ئ به‌ی‌ل‌م؟ چ‌و‌ن خ‌یزان و م‌الم به ج‌ئ

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمِينِكُمْ فَيمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مِغْلَةً وَجَدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٢﴾ فَإِذَا أَقَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٥﴾

بهيڻم؟ جا خواش دهفهرموي: سامادام نهوانه ڪوچيان نهڪردوه شوينيان جههنممه و پيسرين جيگهيه جههننم. كهسانيك كه ڪوچ ناڪهن له ريگاي خواداوگوي نادهن به جيهاد، بهلام دهئين نيماندارين، نويژ دهڪهن و روژو دهگرن و هيچي تر ناڪهن نهمانه خوا ناوها حيسابيان بؤ دهكات جا حيسابي نهوانه چونه كه نهك خويان بؤي ههئناسن بهلگو خهلكيش له جيهادو هيحرت سارد دهڪهنهوه؟! سا با ههر موسلمانيك تهماشاي خوي بكات و خوي ليكولينهوهيهك لهگهل خويدا بكات نهوه ناپينهو قيامتهوه ههرگهس بؤخويهتي. ليهدا كهباسي ڪوچ كردني كرد نهمانه جيا دهكاتوهوه لهو سزايهوه دهفهرموي:

﴿١٨﴾ بيچگه لهو لاوازانه له پياوان و زنان و منالاننيك كه هيچ فريو هيلنيك نهدهوزنهوه بؤ خو دهر باز كردن و ريگايهكيش نهدهوزنهوه كه خويان رزگار بڪهن.

﴿١٩﴾ جا ئانهمانه نزيكه خوا لييان خوش ببيت، وه خوا چاوپوشيكهرو ليخوشبوه بؤ موسلمانان. كه باسي ڪوچ كردني كردو داواي كرد كه ڪوچ بڪهن نهگهر نهيان كرد نهوه سزا گهورميان بؤ ههيه نهى نهگهر ڪوچ بڪهن پاداشهكانيان چونه؟ دهفهرموي:

﴿١٠﴾ وه نهوه كهسهي كه ڪوچ دهكات و دهردهجيت له مائي خوي له بهر خاتري خوا له زهويدها جيگاي زوري دهست دهكهويت ج له باره رويزهوه ج له باره ي جيگاوه، وه نهگهر كهسيك دهرچوو له مائي خويدها لهكاتيكدا ڪوچهكهي بؤ لاي خوا پيغههمبرمهكهيه ﷺ وه تهنها بؤ بهرز كردنهوهي دينهكهي خوا هيحرمته دهكات، لهپاشان مرد پيش نهوهي بكات بهو شوينه كه مهبهستي ههيووه بهراستي نهوه پاداشتي لاي خوي خوي مسوگهر كردوهو الله ليپوردديه له گوناوهكانو به سوزيشه بهرامبهر به نيمانداران. وتراوه هوي دابهيزني نهه نايهتانه " زهمره ي ڪوري چوندوب بووه، نهه پياوه له مهكه توشي نهخوشي بو جا ترسا كه بمريت و نهتوانيت نهوه هيحرمتهي كه فرماني پيگراوه بهجيي بهييت و پاداشتهكهيشي له دهست بجويت جا داواي كرد كه بيبهن بؤ مهدينه بهلام پيش گهيستن به مهدينه له ريدا مرد جا بيپاورانيش گالتهيان پيدهكردوو دميان وت: نهوهي كهويستي پيي نهگهيشت، جا نهه نايهتانه دابهزين، ناشكرايه دهرچوون بؤ بهرز كردنهوهي ناپيني خوا ههر وا شتيكي ناسان نيه بهلگو سهدان ڪوسپو تهگهره دينه ريگاي و له جهندين لاوه مهترسي روي تيدهدهكات تهنانهت ههندي جار ناتوانيت شهريكي وهك نويژ به ناسودهيو بهئيسراحت نهنجام بدات له بهر نهوه خوي زانو دانا چونيهتي و جهنديهتي نهوه نويژانهمان بؤ باس دهكاتو دهفهرموي:

﴿١١﴾ نهگهر چوون بؤ سهفهر جا بؤ جيهاد بيت يان بؤ كهسابهتي هلال هيچ تاوانيڪ نيه كه نيوه نويژهكانتان ڪورت بكهنهوه نهگهر ترسان ڪافران دوحاري بهلاتان بڪهن، نهه هتنهيه ليدها به ماناي سهختي و بهلايه، بهراستي بزانن كه ڪافران بؤ نيوه دوژمنيكي ناشكران. واته مروث دهتوانيت له سهفهدا نويژهكاني ڪورت بكاتوهوه له فهرموددي پيغههمبرماندا ﷺ هاتوهكه نويژي چوار ركاتي دهكريت به دوو ركات، بهلام نويژهكاني بهياني و مغريب ڪورت ناكرينهوه نهه نايهته ههم بؤ ڪورت كردنهوي نويژهكانهوه ههم بؤ چوون كردني نويژهكانه كه بؤ دووهميان زياتر سازگار، نينجا نهگهر له گهرمي شهرا بوون دمبي بهم شيوهيه نويژهكانتان بڪهن كه دهفهرموي:

﴿١٢﴾ وه نهگهرتو له ناو نهواندا بووي نهى محمد ﷺ، دياره له پاش پيغههمبر ﷺ ههر نيمامو فرماندهيهك ههبيت له شهركاندا پيوسته ناوها بكات چاكه ههستاي بؤ نهوهي كه

نويۇزىيان بۇ بىكەيت با كۆمەللىك لەوان لە گەل تۇدا بۈەستىت بۇ
نويۇزۇ با چەكى خۇيان پى بىت جا ھەر كاتىك كە ئەوان چوون
بۇ سوجدە با ئەوانەى كە لەپاشەومەن بە پىئو بۈەستىن بۇ
پاسەوانى يان با لەسەنگەردا بىمىنەوہو بى ناگا نەبن لە
دوژمن، وە ھەر كاتى ئەوان ھەستانەوہو يان تەواويان كەرد، ئەو
تائىفەبەى كە نويۇزىيان نەكردوہ با بىن لە گەل تۇدا نويۇز
بەكەن وە سجارە ئەمانە دەبى زۆر وريا بن و چەكى خۇيان پى
بىت چونكە بەراستى كافران ئاوات دەخوازن كە ئىوہ نەختىك
بى ناگا بىن لە چەكەكانتان ولە كەل و پەلەكانتان جا ئەو كاتە
ئەوان ھىرشىكى كوت و پرتان بەكەن سەر جا لە بەر ئەوہ دەبى
ھەم وريا بن، وە ھەم دەبى چەكەكانتان پى بى، ئىنجا سەبارەت
بەو موسلمانانەى كە چەكەكانيان ھەلگرتوہ ئەگەر بەو چەك
ھەلگرتە تووشى نازار دەبوون ئىتر ج بە ھۆى بارانەوہ بىت
يان بە ھۆى نەخۇشەوہ بىت دەفەرەمۇئ: تاوانتان لەسەرنىە
ئەگەر چەكەكانتان دابىن و دەبى ورياي خۇتان بن و لەدوژمن
بى ناگانەبن بە بىگومان كە ﷻ نامادەى كەردوہ بۇ بىباوہران
سزايەكى سەرشۆركەرو گالتە پىكەر. ئەمە شىوہىەك لە
شىوہكانى نويۇزى كاتى ترسە (صلاة الخوف) جا لە پاش نويۇزى
كاتى ترس خوا فرماضمان بە سەردا دەدات كە يادى خوا بەكەين و
دەفەرەمۇئ:

۱۰۳ ھەر كاتى نويۇزتان تەواو كەرد ئىتر ئەو كاتە يادى خوا
بەكەن بە پىئوہ بە دانىشتەوہو بە سەر تەنىشتەوہ واتە
ھەمىشە، چونكە بەم ياد كەردنە زياتر سۆزى خوا دەجولئىت
سەبارەت بە خوا پەرستان زوتر بە ھانايانەوہ دىت. وە
دەگونجىت ھىمەيكىش بىت بۇ ياد كەردنى خوا لە پاش ھەمو
نويۇزەكانەوہ ج لە كاتى ترسا بىت وەكو ئىتر يان لە كاتى
ئىسراحتا بىت وەكو لە فەرەمۇدەى (صحیح) پىغەمبەرمان ﷺ
دا ھاتوہ كە لە پاش نويۇزەكان سى و سى جار سبحان الله، سى و
سى جار الحمد لله، سى و سى جار الله اكبر وە جارىكىش (لا اله الا
الله وحده لا شريك له) وە دەيان زىكرى ترى دەكەرد، ئىنجا
دەفەرەمۇئ: جا ئەگەر ھاتو ئىوہ كەوتنە ئاسايشەوہ ئىنجا
نويۇزەكانتان بە رىك وپىكى بەكەن چونكە بەراستى نويۇز لە سەر
موسلمانان فەرزىكى كات ديارىيە، واتە ھەر نويۇزىك لە كاتى
خۇى دا بەكەن، مادام كەوتنە ئىسراحتەوہو ترستان نەما. ھۆى
دابەزىنى فرمانى نويۇزى ترس (صلاة الخوف) ئەبو عەياش
دەئى: لە خەزەمەتى پىغەمبەر دا بوين لە "عوسفان" بت
پەرستەكان لە روى قىبلەمانەوہ بوون خالىدى كورى وەلید

سەپەرەستىيان بوو پىغەمبەرى خوا نويۇزى نيوەرۇى بۇ كەردىن
وتيان: فرسەت بو چونكەئەوان بە شىوہىەك بوون ئىمە
ئەمانتوانى بە پەلە بدەين بە سەريانداو لەكىسمان چوو لە
پاشان وتيان: ئىستە كاتى نويۇزىكى تریان دىت خۇشەوېستەرە لە
لايان لە كورەكانيان و لە گيانى خۇيان. ئەبو عەياش دەئى:
جىرەئىل دابەزى و ئەم ئايەتانەى لە نىوان نويۇزى نيوەرۇو
عەسردا ھىنا دەئى: كاتى نويۇز ھاتو پىغەمبەرى خوا فرمانى
پىدان كە ھەمويان چەك لە شان بەكەن و ئىنجا كەردنى بە دوو
رىز لە پاش خۇى، وە دەئى: پىغەمبەر چوو بۇ ركوع ھەمومان
چونە ركوع و ھەلساوہ ھەمومان ھەلسانەوہ لە پاشان پىغەمبەر
ﷺ سوجدەى برد لە گەل ئەو رىزەى كە لە پاشى بوو، رىزەكەى
تەپاسەوانيان دا بە پىئو تاكاتى كە ئەوان سوجدەيان بردو
ھەستانەوہ ئىنجانەوہ رىزەكەى تر دانىشتو سوجدەى برد لە
جىگای خۇياندا لە پاش ھەستانەوہ رىزى دووھەم چوہ شوئىنى
رىزى يەكەم و يەكەم ھاتە جىگای دووھەم لە پاشان ركوعى
بردو ھەمويان ركوعيان بردو لە پاشان ھەستايەوہ لە ركوعو
ھەمويان ھەستانەوہ لە پاشان پىغەمبەر ﷺ سوجدەى برد لە
گەل ئەو رىزەى دواى خۇى و رىزى دووھەم پاسەوانيان دا جا لە
كاتىكا كە دانىشتن ئەوانى تىرىش سوجدەيان بردو دانىشتن لە
پاشان پىغەمبەر ﷺ سەلامى دايەوہ لە گەل ھەموياندا، ئىنجا
ئەبو عەياش دەئى: پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەم نويۇزى دوو جار
كەرد جارىكيان لە (عوسفان) وە جارىكى تىرىش لە (زەوى بەنى
سەلىم) ئەبو داود و نەسائى و تەبەرانى رىوايەتى ئەم
خەدىسەيان كەردوہ. جارىكى تر خۇاى گەورە دلخۇشى
موسلمانان دەكاتو دەفەرەمۇئ:

۱۰۴ ئىوہ خۇتان لاوازو زەمىضو سست پىشان نەدەن بۇ بە دوا
چونى ئەو گەلە كافرو ستم كارانەدا بەلكو پەلەتر بەكەن و
دل و دەرون زل بن چونكە ئەگەر ئىوہ دوچارى نازار دەبن خۇبە
بىشك ئەوانىش دوچارى ئىش و نازار دەبن وەك چۆن ئىوہ
ئىش و نازارتان دوچار دەبىت، وە ئىوہ ئومىدتان ھىيە لەلای
خۇاى گەورە، بەلام ئەوان ئەو ھىواو ئومىدەشيان نىيە كەوا بوو
ئىوہ ھەق واىە زياتر سور بن لە سەر جىھاد ئەگەر ئەوان
جارىك ھىرش بەكەن دەبوایە ئىوہ دوو جار ھىرشيان بەكەن
سەر، ئەگەر ئەوان شەوئىك نەخەون ئىوہ دووشوہ نەخەوتنايە،
چونكە ئەوان ھىچ پاداشتيان نىيە بەلام ئىوہ پاداشتى
گەورەشتان ھىيە، وە خۇاى گەورە زانەرە وە ئىشەكانىشى بە
حىكمەتە. ئىنجا خۇاى گەورە روداوىكى تىرمان بۇ باس دەكاتو

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجْدِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنْفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَكَأَنَّهُ هُوَ لَا يَجِدُ لَهُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجْدِلْ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ أَم مَّنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يَطْلُبْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

بۆمان روژن دمکاتهوه که حەق پەکیکەو بە کەس نابێ بە
ناحەق و ناحەقی بە کەس نابێ بە حەق و دەفەر موی؛

﴿١٠٦﴾ ئەو محمد ﷺ نێمە ئەم قورئانەمان رهوانه کرد بۆ لای تۆ
بە حەق و راستی هەتا تۆش لە نێوان خەڵکدا حوکم بکە بەو
شیوەیهی که خوا پێت دەلێت واتە ئەو محمد ﷺ حوکمەکانی تۆ
پێویستە بەو شیوەیه پێت که خوا دەفەر مویت نەک بە کەیفی
خۆت، وه ئەو محمد ﷺ تۆ نابێ بۆ ئەوانەهی که خیانەتکارن
ببیت بە پالێشت و دیفاعیان لێ بکەیت.

﴿١٠٧﴾ داوای لیخۆشیون بکە لە خوا بە راستی خوا زۆر لیخۆش
بوو بە رحمة. لەهۆی دابەزینی ئەم نایەتانهدا هاتوه که،
سەحابەیهک که ناوی قەتادە بو دەلێت مامیکی هەبوو هەندێک
ناردی کړی بوو له ژیری ئاردهکهدا چهک و زړیو شمشیریکی
شاردبویهوه شهو دزرا، نینجا له ناو خەڵکا تەحقیقمان کردو
بۆمان دەرکەوت که بنه‌ماله‌یهک ئەومیان کردوه بە ناوی خێلی
نۆبەیریق مەشهور بوون بەکەم دەستی مامەکەشم وتی: حمز
دەکەم ئەم شتە راگەیه‌نیت بە پێغه‌مبەر ﷺ منیش جوومه
خزمت پێغه‌مبەری خوا ﷺ و عەرزەم کرد که مامە شتیکی
ناوه‌ای بە سەر هاتوه که هەندێک ناردی کړیوه له گەل چهک
زړی و شمشیر و له ژیر ئاردهکه‌دا دایناوه و شهو هاتووون کونیکیان

کردوته که‌نوی ئارده‌که‌و هەرجی تیدا بووه بردویانه، نیتسا
گومانمان هه‌یه له سەر مایک که له خێلی "بە‌نو نۆبەیریق" ه
جا بفرموده با چه‌که‌که‌مان بە‌دنه‌وه نیتر نه‌وی تر هه‌موو بۆ
خۆیان پێغه‌مبەری خوا فەر‌موی: { سَامُرُ فِي ذَلِكَ / الترمذی.
حسنه‌ الالبانی / بەم زوانه‌ پرسو رایه‌ک ده‌کەم له‌و باره‌وه } که
به‌نو نۆبەیریق ئەوه‌یان زانی هاتنه‌ لای پیاویکی ما‌قو‌لی
خۆیان و له‌و باره‌وه قەسیان کردو هاتنه‌ سەر ئەوه که هەندێک
له‌و به‌ره‌ بابیه‌ بچنه‌ لای پێغه‌مبەر ﷺ و بلێن: بە راستی قەتاده‌ی
کو‌ری نو‌عمان و مامی ده‌یان‌ه‌و‌یت خانە‌واده‌یه‌کی چاک و پاک‌ی
نێمه‌ ناشرین بکەن هه‌روا بێ شایه‌ت و به‌لگه‌ به‌ دزی
تاوان‌باریان ده‌کەن، قەتاده‌ ده‌لێ هاتمه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبەر ﷺ و
فەر‌موی: ئەته‌وێ خانە‌واده‌یه‌ک که با‌سی نی‌سلامی و چاکیان
کراوه‌ تاوان‌باریان بکەیت به‌ دزی به‌بێ شایه‌ت و به‌بێ به‌لگه‌؟
قەتاده‌ ده‌لێت: گه‌رامه‌وه‌و ئاواتم خواست که هه‌ندێ له‌ مالم له
ناو بچوايه‌و له‌و باره‌وه قەسم له‌گه‌ل پێغه‌مبەر‌دا ﷺ نه‌کردایه‌و
مامە پێم گه‌یشت وتی برا‌زا چیت کرد؟ منیش ئەوه‌ی که
پێغه‌مبەر ﷺ فەر‌موی پێم وت وتی: (الله المستعان) هه‌رخوايه‌
داوای یارمه‌تی ئی دەر‌کیت زۆری بێ نه‌جو قورئان دابه‌زی و
راستی قەتاده‌ی سه‌لامندو ئەوانی به‌درۆ خسته‌وه‌و داوای له
پێغه‌مبەر ﷺ کرد که پالێشتی ئەو خیانە‌تکارانه‌ نه‌کات و داوای
ئێ خۆشبوون بکات له‌ خوا. ئینجا ده‌فەر‌موی:

﴿١٠٧﴾ تۆ بگه‌رو به‌رده‌ مه‌که له‌ باره‌ی ئەو که‌سانه‌ی که
خیانه‌تیان کردوه‌و له‌ نه‌فسی خۆیان و دزیان کردوه‌و بە راستی
خوا هه‌رگیز مرۆ‌فی خائین و گونا‌ه‌باری خۆش ناوێت. که ئەو
کۆمه‌له‌ش خائین و گونا‌ه‌بارن و حەق نیه‌ پالێشتی و دا‌کو‌کیان له
سەر بکړیت.

﴿١٠٨﴾ شتە‌کان ده‌شارنه‌وه له‌ خە‌لک چونکه‌ شه‌رم ده‌کەن
له‌حالی‌کدا که ناتوانن له‌خوای به‌شارنه‌وه چونکه‌ ئەو له‌گه‌لیاندا
یه‌و هیچی ئێ پنه‌هان نا‌کړیت که شه‌و دانه‌نیشن قسه‌ی وا
ده‌کەن که خوا رازی نیه‌ به‌و قسه‌یه‌، وه‌ خوا گه‌مارۆی کارو
باری ئەوانی داوه‌. واتە هه‌موو ئیشه‌کانی ئەوان له‌ ژیر ده‌ستی
خوادایه‌و خوا پێی ده‌زانیت و ئەوان له‌ ژیر زانیاری خوا دەر
ناچن.

﴿١٠٩﴾ نا‌گادارین ئیوه‌ وادا‌کو‌کیشتان کرد له‌ وان له‌ دنیا‌دا ئەو
رو‌ژی قیامه‌ت کێ دی‌فاعیان ئێ دمکات و پا‌کانه‌ یان بۆ دمکات؟
یان کێ هه‌یه‌ پال پشت و چاو دێر بیت بۆ‌ته‌وان؟ به‌م شی‌ویه‌

دەرکهوت که نهو کۆمهلهی که تاوانبار کران به لای راست بوو دز بوون، ئینجا پیغه مبه رمان ۱۱۰ کتیبکی حهقی بۆهاتوه و دهین گوی بگریت له ههردوو لا، ئینجا بۆی ههیه حوكم بکات ئیستا که به ته نیای گوینی له مانه گرتوه خوی گه و ره ناوه ها سه رزهنستی دهکات، چونکه خوا خوی حهقه و حهقیش ناشاریته وه.

۱۱۰ وه هه رکه سیك ئیشیکی خراب بکات یان زولم بکات له نهقی خوی و تاوان بکات پاشان له خوا داوای ئی خوشبوون بکات دهینی که خوا چاوپۆشی که رو به به زه ییه. نه مهش مژده یکی خۆشه بۆ موسلمانان به گشتی و بۆ نهو کۆمهلهش به تایبته.

۱۱۱ هه رکه سیك گوناھیک بکات نهوسا نهو گوناھه زانی بۆخۆیهتی و پێش هه موو کهس خوی گرفتار ده بیته به راستی خوا زانه رو ئیشه کانشی به حیکمه ته. جا نه گه ر که سیکی تر هو نه بی تیدا نه وه هه ر خوی تاوانبار. و نه گه ر که سیکی تر هو ی تاوانه که ی بوو باری نه م سوک نابیت نه مه هه ر له سه ر تاوانه که ی خۆیه تی و مافی سزای خوی هه یه و نه وه یش که هو یه نه ویش تۆله ی خوی هه یه و نه گه ر به ر عه قواتی به روهر دگاری نه که ویت لپی ده سه ندریت.

۱۱۲ هه ر که سیك خوی هه له یه ک بکات یان گوناھیک بکات له پاشان نهو هه له و نهو گوناھه بدات به سه ر که سیکی تر دا که دور بی له و تاوانه و ناگای ئی نه بی نهوسا به راستی نهو مرو شه باریک بوهتان و گوناھیکی ناشکرای له سه ر خوی بار کردوه. وشه ی (بهتان) واته سه رسامبوون، واته چونکه نهو قسه یه هه له به سراوه هیج بنمایه کی نه و قسه بۆ هه له به س تراوه سه رگه ردان و سه رسام ده بیته.

۱۱۳ نه ی محمد ۱ نه گه ر زیاده و هه زل و لوتفی خوا نه بوایه بۆ تۆ خه ریک بوو تا قه میك تۆ گو مریا بکه ن و لاتده ن له حه ق و راستی، به لām چونکه لوتفی خوا له گه ل تۆ دا بوو نه وان هه ر خۆیان یان گو مریا کرد، و ته نه ها سه ر یان له خۆیان شیواند و هیج زیانیك به تۆ ناگه یه نن، چونکه تۆ به ر واته حوكم ده که ی و نه وانیش به ر واته هاتن و دیفاعیان ئی کردو قسه کانیان په سه ندبوو له لات نه گه ر حوكمه که یشت بکرا یه تۆ تاوانت نه ده بوو، به راستی خوا کتیبی ره وانه کرد و ته لای تۆ و دانای ژیری شی پیداویت و نه و دی که نه تزانیه و له پێشدا فیتری کردیت و به هه رو زیاده ی خوا له سه ر تۆ گه و ره یه. نه مهش

۱۱۰ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ ۱۱۱ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَىٰ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ ۱۱۲ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ ۱۱۳ إِن يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُوا إِلَّا أَلَا سَيْطَانًا مَّرِيدًا ۝ ۱۱۴ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا يُخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ ۱۱۵ وَلَا ضِلَّةٌ وَلَا تُنَبِّهَهُمْ وَلَا تُمْنِتْهُمْ وَلَا تَأْتَهُمُ الْأَنْغَمُ وَلَا تَمُرُّهُمْ فَلْيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ۝ ۱۱۶ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ ۱۱۷ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ۝ ۱۱۸

نه وه مان تی ده گه یه نیته که پیغه مبه ران ماوه ی ئیجتیهادیان بی دراوه به لām پیغه مبه ران نه گه ر له و ئیجتیهادیان دا نه یان پیکا بیته خوا ناگاداری کرد و نه ته وه و راستیه که ی بی فهرمون و له سه ر نهو ئیجتیهاده هه له نه مان، نه مه به سو ده بی زانه. ئینجا خوی ته میمان دهکات و دهقه رموی:

۱۱۴ له زۆربه ی حقه کانیاندا هیج خیریکی تیدانییه مه گه ر حقه کانیان بۆ یه کیک له م سئ شته بیته، یه که م. مه گه ر فرمانبدهات به چاکه کردن، دوو هه م. فهرماندان به ئیشی باش و خیر، سیهه م. بۆ ناوبژی و چاک کردنی کاروباری خه لک. هه ر که سیك نهو حقه یه له به ر خاتری ره زای خوا و ته نه ها بۆ نه وه بیته که خوا له خوی رازی بکات نه وه به م زوانه پاداشتیکی گه و ره ی بی ده دریت. له مباره وه پیغه مبه ری خوا ۱۱۵ دهقه رموی: {إِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَجَّىٰ اثنانِ دُونَ الثَّالِثِ/ البخاری} نه گه ر سئ نه فهر بن بادوانیان حقه نه که ن بی سیهه میان { چونکه دوانیان که حقه بکه ن نه و ی تر و ا گو مان ده بات که قسه له باره ی نه وه وه ده کریت و دلی نار ه حه ت ده بیته له به ر نه وه ئیجازه نیه، به لām نه گه ر زیاته ر له سئ نه فهر بوون حقه بکه ن به و مه رجه ی حقه کان له و سئ شته ی که با سمان

کرد دمرنه حیټ فهینا که به لّام نه گهر له م سئ شته دمرچوون
هر کاتیک بیت هر خرابه.

(۱۱۶)
 ئەو كەسەي كەپاش ئەمدى كە ھەقىقەتى بۇ رۇشن
 بويەۋو رىڭاي ھىدايەتى بۇ ئاشكرا بوو موخالفەتى
 بېغەمبەر ﷺ بىكاتو پەيرەۋى رىڭاي بېيجگە لە باۋەرداران بىكات
 ئىمەيش دەببەين بەو رىڭايەي كە خۇي دەببەۋىت و دەببەينە
 دۆزخەۋە، ئاي چ جىڭايەكى خراپە ئەو دۆزخە. واتە
 ھەۋسارى خۇي دەدەببەينە دەستى خۇي و ھەرچى دىكات با
 بىكات. ۋەك ئەو ئايەتەي كە دەفەرمۇي: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ

قُلُوبِهِمْ / الصف: ٥ / كَاتِبِكَ كِه نِهوان لایان دا لِهَم حَقَقِه، خَوای
گِه وِرَش دَلِی نِهوانی لادا ﴿ نِهْمَش نِهْوِه دِهردَخات کِه
موسلمانان پُیوستِه هِمیشِه ناگیان لِه خَوِیان هِه بِنِو
مُوخالِفَتی کُومَه لِی موسلمانِی راسته قینِه نِه کِهَن، نِه گِهَر
کِردِیان ناوِها یان لِی دِیت وَک لِهَم فِهَر مُوَدِدا پِیغِه مِهَری خِوا
ﷺ دِه فِهَر مُوِی: { َیَدُ اللّٰهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ / الترمذی، صححه
الالبانی / دِستی خِوا لِه گِهَل کُومَه نِدا یِه }.

خوای گه‌وره خوښ نابیت له‌ودی که هاوبه‌شی بۆ
دابنریت به‌لام خوای گه‌وره خوښ دهبیت له‌و گونا‌هانه‌ی
که‌له‌وبه‌ره‌و‌خوار‌تر بیت بۆ هەر که‌سێک که ئارەزو‌ی ئی بیت، وه
ئه‌وه که‌سه‌ی که هاوبه‌ش دابنیت بۆ خوا به‌راستی گومرا بوه به
گومرا‌هیه‌کی دوور له راستی وا که دوره جاریکی تر
بگه‌رنه‌وه سه‌ر رێگای راست.

١٧٧ نهوانه جگه لمزاتی خوا ههرچی دمپهستن ناوی مئینهیان
ههیه (لات، عزا، ماة) وه نیوه ههراوارپۆ شهیتانیك دمهبن كه
سهركهشو خرابه كێله؟! وتراوه له گهل ههموو بتيكدا
جێوكهیهکی مێ ههیه.

۱۱۸ خَوای گه‌وره له‌عنه‌تی له‌وشه‌یتانه کردوه و نه‌ویش سویندی به عزمتی خوا خواردوه و وتویه‌تی که به‌شیکی بر‌اوه له به‌نده‌کانت و مردد‌گرم بۆ خۆم و وه‌ک خۆم لارییان ده‌که‌م.

سۆيىند بە گەۋرەدەت گومرايان دىكەم، ۋە سۆيىند بە تۆ
ئەۋەندە ئاۋاتيان ئەخمەمە بەر چاۋ تا تۆيان نەگەۋىتە بىرەۋە،
كەتەۋبە نەكەن بېيان دەلىت ئىستاپلە مەكەۋ تەۋبە مەكە
ئەۋ گوناھە ھىچ نىۋە تۆ باشرى لە فلائەنە كەس.... ھتە بە

نهم جوړه ستانه دمه‌ل‌ات و هيزی خوايان له بير نه‌باته‌وه.
 ورسويند به تو نه‌مريان پې ددکهم هه‌تا گوښی مهر و
 مال‌ته‌کانيان شوق بکه‌ن بو ديارى کردن بو بته‌کانيان، وه
 سويند به تو فرمانيان پې ددکهم که دروست کراوه‌کانى خوا
 بگوړن که خال کوتان و خه‌ساندى حميوانى نيرو بر و
 هه‌لگرتن و ريش تاشين و همر جوړه گوړان بو دروست
 کراوه‌کانى خوا تاوانه و فرمانى شه‌پتانه و خوا به و جوړه
 رفتارانه عاجزو و همر که‌سې ده‌ستيان ئى نه‌کيشته‌وه
 تاوانبارو و مافى سزادانى هه‌يه به‌لئى خواى گوره موى سهرى
 پيداويين وه ريش و سمپليشى پې داوين که‌نهم دوانه دراوه به
 پياو نه‌ک به نافرمت وه نه‌و موانه که خواى گه‌وره پې داوين
 بيويسته له سهرمان که نه‌يگوړين مه‌گمر شهرع خوى حوکه‌مان
 بو بکات که چوَن بيگوړين بو نمونه بو سهر شهرمويه‌تى؛
 بيتاشن يان کورتى که‌نه‌وه که‌وابوو بو پياو ئيجازى پې داين
 که سهر بيتاشن يان کورتى بکه‌ينه‌وه، ئينجا بو سميل
 پيغه‌مبه‌رى خوا^{۱۱۱} ده‌فرموى: هه‌لگيشاندىن، تاشين، کورت
 کردنه وه که سيئه‌ميان چاکتر يانه، به‌لام بو ريش شهرمويه‌تى؛
 {اعفاءُ اللحية/واز له ريش به‌نين}

وه بو موى شهرمگه هه رمويه تى بيتاشن و موى بن بال
هه لگيشن. به لى نه مانه دروستکراوى خودانو کهس مافى
نه وهى نيه دمستکاريان بکات مه گهر بهو شيوهيهى که بو
ديارى کردوين، به لام نه وه تى شهيتان زال بو به سهر
زور به ماندان سهر شوو شهرمه ندهى خواو پيغه مبهرو روو
هيامه تى کردوين، بريان و خوشکانى خوا ناس نهو
دروستکراوى خوا زور زور جوانترو کهم نه رکتره تا نهو
دمسکاريهى خوتان، له خوا بترسن و دوژمنى بى به زميى و رق له
دلى خوتان که شهيتانه رازى مه کهن و په پردهى مه کهن چونکه
خوا دمه رموى، وه نهو کهسهى که شهيتان بکات به دوست بو
خوى بيجه له خوا نهوسا به راستى نهو زيانى کردو به
زيانىكى ناسکرا.

وتراوه دوزمن نه‌گهر ئامۆزگاری کردیت لهو ئامۆزگاریه بترسه،
ئینجا خوی گه‌وره زیاتر ره‌فتارمکانی شه‌یتان سه‌بارمت به
نه‌وی ئاده‌م رو‌شن ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموێ:

شہیتان به ئینیان پی دمدات و دمیانخانه ناو دمریای
 ئارمژو و ئاوات خواستنه وه لهکاتیکدا کهئوه به ئینانه ی
 شهتانیش تهنا دستخه ره کردن و سر ئی تیک دانه و هیچی

تر. دمی نایا رهوایه مروقی ژیر دوژمنی وا بکات به دوستی خوئی؟

۱۲۱) نهوانه شوینیان جهنمهو جگه لهو جیگایه هیچ پهناگیهکیان دهست ناکهویت که خوینانی تیدا بشارنهوه تا روزگاریان بییت لهو تولهو سزایه. ینجا خوی گهوره باسی باومر دارانمان بۆ دمکاتو دهفرموی:

۱۲۲) وه نهوانی که باومریان هیناوهو کرداری چاکیان کردوه بهم زوانه دهیانخهینه بهشتانیکهوه که له ژیر نهو بههشتانهدا چهنیدن جوگه دمروات کهنهوانیش به ههمیشهیی تییدا دهمیننهوه له ناو نهو نازو نیعمهتانهداو ناترسن لهودی که روژیک له روژان دواپی بییت نهمه بهئینی خویبهو بهئینی خواش راسته، وه کئ ههمیه له خوا قسه راستر بییت؟ بهئینی دهین نهوه بزانی که نایینو خواناسین وگهورهی مروقی لای پهرومردگاری به ناواتو نارمزو نیه بهلکو پیویست به نیشو تهلاش دمکات، نهوخته خوی گهوره دهفرموی:

۱۲۳) نه به ناواتی ئیوهیه ئهی موسلمانان وه نه به ناواتی نههلی کتیه، همر کهسیک خراپه بکات په دنیاپییهوه سزای خوئی پی دهریتهوه له سهر نهو خراپهیه، وه بیجگه له خوا هیچ دوستو یاریدهدمریکی دهست ناکهویت. نهمه له سهر نهوه دابهزی که نههلی کتیب دهیان وت: دینهکهی ئیمه له دینهکهی ئیوه چاکتره، چونکه پیغهمبهری ئیمه پئیش پیغهمبهری ئیوه بووه وکتیپی ئیمه پئیش کتیهکهی ئیوه بووه کهوا بو دینی ئیمه له دینی ئیوه چاکتره و موسلمانان دهیانوت: ئیمه چاکترین له ئیوه پیغهمبهری ئیمه دواترین پیغهمبهرو کتیهکهمان دواترین کتیه که هاتوهو حوکم دمکات به سهر تهواوی کتیهکانی تردا خوی گهوره دهفرموی: به پیغهمبهرمکهتان نیهو به کردارکهی خوئانه، دهئین: کاتیک که نهم نایمهته دابهزی نهوبهکر هاته خزمهتی پیغهمبهر ﷺ و وتی: توندترین همرشه نهم نایمهتهیه همر نیشیکی خراپمان کردبیت تولهمان ئی دهنریت؟ پیغهمبهر ﷺ همرموی: {عَفَرَ اللَّهُ لَكَ يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَسْتَ تَمْرُضُ أَلَسْتَ تَنْصَبُ أَلَسْتَ تَخْرُجُ أَلَسْتَ تُصَيِّكُ الْأَوَّاءَ قَالَ بَلَى قَالَ فَهُوَ مَا تُخْرُجُونَ بِهِ / احمد، صححه الالبانی} خوا لیث خویش بییت نهی نهوبهکر نایا نخویش ناکهویت؟ نایا ماندو نابیت؟ نایا خهمبار نابیت؟ نایا توشی سهختی و نارحمهتی نابیت؟ نهوبهکر وتی: بهئینی، پیغهمبهر ﷺ همرموی نهو تولهی نهو تاوانانهیه لیث وهرئمگریت واته مهرج

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۱۲۲) لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا يَصِيرَ ۱۲۳) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۱۲۴) وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۱۲۵) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطًا ۱۲۶) وَتَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمُّ النِّسَاءَ الَّتِي لَا تَوْفُؤُهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغْبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّبَايَةِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسَاءِ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۱۲۷)

نیه مروقی نهگهر ههر گوناهیکی کرد دهی چهنیدن سال له ناو ناگری جهنم دا بسوتیت جاری وا ههمیه کابرا گوناهیکی کردوه بهلام له رویشتنا درکیک دهی به پییداو دهی به هوی سرپنهوهی گوناههکهی و نههمش ههزلو رحمهتی خوی بهرامهر به مروقهکان.

۱۲۴) همر کهسیک له نیشه چاکهکان نهانجام بدات ج نیر بییت یا می لهحالیکیدا که نهو باومردار بییت نهوسا نهوانه دهچنه ناو بهههشتهوه به نهاندازی چاله بچوکهکهی دنکی ناوخورما ستهمیان ئی ناکریت.

۱۲۵) کئ ههمیه چاکتر بییت له بارهی دینهوه لهو کهسهی که به تهواوی خوئی تهسلیمی الله بکات لهگهل نهوهشدا چاکهکار بییتو ههمیشه عیبادهتی خوا واکات وهک خوا ببینیتو دوا نایینی نهو ئیراهیمه بکهویت که له ههمو نارهبویهک لای دا بوو پهیرهوی راستی بو، وه خوی گهورهش ئیراهیمی به خوشهویستی خوئی داناوه بهئینی نایینی ئیراهیم ههمان نایینه که هاتوه بۆ پیغهمبهرمان ﷺ وهک دهفرموی: {لَا تَأْتِي الْوَلَدَيْنِ)

يَا إِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوكَ هَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ} آل عمران: ۶۸ / نزیکترین کهس به ئیراهیم نهو کهسانه که

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُغُورًا وَاعِرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمِغْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَنْقَرِقَ عَيْنُ اللَّهِ كَلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَكَافِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنَّ يَسَاءَ يَذْهَبُكُمْ إِلَيْهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخِرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

له کاتی خویدا دوی که و توون و نه م پیغمبریه و نه که سانه که به پرموی نه م پیغمبرن ﷺ و ده خوا دوست و یارمهی دهری خاوند باورانه.

﴿١٢٨﴾ همرچی له ناسمانان و زهوی دایه مولکی خواجه، و ده خوداش گه ماروی همموو شتیکی داوهو هیچ شتیک له ده سلات و عیلم وزانایی نه و دهرناچیت.

﴿١٢٩﴾ وه له بارهی ئافرته نه و پرسیارت ئی ده که بنی: خوا فتواتان بۆ دمدات له باره یانه وه، نهویش نه میه که له م کتیه ده ده خویندریه وه به سهرتاند که بریتیه له وهی که له بارهی نه و هه تیوه ئافرته نهی که ئیوه نه وهی فهرز کراوه بۆیان له مارهی پئیان ناده و ده تانه ویت که نیکاحیشیان بکه و یان ناهیلن میرد بکه، نهوانه که له پیندا باسکران و نهوانهیش که له مه و دواباس ده کړین نابین سته میان له گه لدا بکړیت و مافیان پشیل بکړیت و نهوانهش که لاوازن له مندالن، وه پیویسته ئیوه دادگه رانه له گه ل نه و هه تیوانه دا بجوئینه وه، وه همر چاکه به که بکه با دنیا بن که خوا زانایه پی و پاداشتی به چاکتر له خوی دمداته وه. له سهرده می نه فامیدا پیوئیک که هه تیوئیک ئافره تی لابوایه لیباسیکی خوی بدایه به سهریا ئیتر هیچ کهس نهی دمتوانی نیکاحی بکات و بیخوازیت چا نه گهر

جوان بوایه و هه زی ئی بکردایه نه وه دهیخوازی و همموو ماله که ی ده خوارد، وه نه گهر ناشیرین بوایه نهیده دا به شوو هه تا دهمردو هه رکاتیکیش دهمرد ماله که ی به میرات دهمرد، ئینجا خوی گه و ره به رگری کردن له و تاوانه سه باره ت به هه تیوان و داوای ئی کردن که به جوانی رهفتار بکه نه له گه ل ئافره تان و منالن و هه تیوان داو چاکه یان له گه لدا بکه نه. ئینجا خوی گه و ره باسی حوکمیکی ترمان بۆ دمدات سه باره ت به و پیوانه ی که له گه ل خیزانیان به چاک رهفتار ناکه نه و ده کو چۆن له پشه وه باسی نه و ئافره تانه ی کرد که خراپه له گه ل میرده که یان ده که نه و گوئ له بریار و هسه کانیان شل ناکه نه ده فهرموی:

﴿١٢٨﴾ چا نه گهر ئافره تیکی ترسا له سته می پیوانه که یان گوئی پی نه دا له خهرچی و جیگا و مافی خوی پی نه دات نه وه گوناح نیه که ناشتیان بکه نه وه چونکه ههر ناشتی چاکه، ناشتی کردن له گه ل حوکم کردندا نه و جیاوایه ی هه به که له ناشتی دا بۆرئیک که وتنیان دمتوانرئیت زیاده که م بکړیت له مافی پیوا ژنه که دا، به لام حوکم هیچ جیاوایه ی ناکات و هه رکام چهندیکی مافیان ببیت ههر نه و نه ده یان پی دمدات ماوه به زیاده که م کردنی مافی هیچ که سیک نادرئیت، وه نه فسه کان ئاماده ی رۆدی کراون و همموو که سیک مائی پیخوشه چا نه گهر ئافره ته که ههندی له مائی خوی به خشی به میرده که ی میرده که ی رازی ده بیت، وه نه گهر ئیوه ی پیویشی چاکه بکه نه و ههندی چاوپویشی له مائی خوتان بکه نه بۆ ئافره ته کانتان و له خوا بترسن ناشته وایه که زووترو چاکتر ده کړیت، نه وسا به بیگومان که الله به وهی که ئیوه ده یکه نه ناگاداره و پاداشتی چاکه کانتان دمداته وه.

له پشه وه فهرموی ده بی به دادگه رانه رهفتار بکه نه له نیوان ئافره تان دا و همر که سیک چهنده خیزانی ببیت ده بی دادگه ر بیت له نیوانیان دا، به لام نه وه مه به سته خوشه ویستی ناو دل نیه وه ده فهرموی:

﴿١٢٩﴾ هه رگیز ئیوه ناتوانن که دادپه روه ر بن له نیوان ژنه کانتان هه رچه نه ده خوتان زۆر سووریش بن له سهری، چونکه نه وه شتیکی ناودهر و نیوه به سهراره به رهفتاری ئافره ته کانه وه چا کامیان جوانتر رهفتار بکات نه وه یان خوشه ویستره له دلی میرده که یدا و به و خوشه ویستیه زیاتره میرده که یان تاوانبار نابیت، به لام نابین نه م خوشه ویستی ناو دهر و نیه ببیت به هوی فهرق و جیاوایان له خوراک و پیوشاک و

جیگاداو له ژماره ی نمو شومانه ی که له گهلاندن دهن. ههنديک به هه له هم نايه ته دهکن به به لگه له سمر دروست نه بونی نيتر له ژنيک، چونکه ده لئن خوا زياتر له ژنيکی به ستوه به دادپه رميره وه (العدالة) وه لهم نايه ته شدا دهفرموي: کهس ناتوانيت که دادپه رومري بپاريژيت، کهوا بوو نابي زياتر له ژنيک بهيئت. به لام له راستي دا کردارو وتارو دان پيدانانی راستو دروستي پتغه مبرمان ﷺ نوو مانايه هه ل دموه شينيت هوه مهبه ست خو شه ويستی ناو دمرونه و ناتوانيت بگوړيت بويه وا به دواي نه وه دا دهفرموي: جا به ته وایي مميل نه کن به لای ههنديکيانداو نه وانيتريان واز ئي بهينن وهک هه لبه سراويک که نافرته که نه شودار ببوت نه بي شوو، وه نه گهر نيوه ناشتي و نيشي چاک بکن و له خوا بترسن نه وسا دلنيابن که الله ليئوردو ميه ربانه بهرامبه ر به بندهکانی. جا نه گهر هر گونچان و ناشتيان نه کردو ريک نه ده که وتن خوا دهفرموي:

۱۳۰

خۆئەگەر هاتو له يەك جيا بونەوه خۆای گه‌وره
به‌ردووکیان له‌ و هرده‌وانی و نیعمه‌ته‌ زۆری که هه‌یه‌تی بی
نیازیان دمکات واته‌ دوی ئەو هه‌موو هه‌ول و کۆششه‌ و رێک
نه‌که‌وتنیا، ئینجا به‌ره‌و لێک جیا بوونه‌وه هه‌لێان ده‌نیّت و
دقه‌رموی؛ له‌ رۆژی مه‌ترسن و خۆای گه‌وره نیعمه‌ته‌کانی
هرده‌وانه‌ و نیشه‌کانیشی به‌ حیکمه‌ته‌ ناوده‌ها برپاری داوه‌ و نابێ
له‌و برپارانه‌ی لا‌بدن، چونکه‌ لا‌دان له‌ دانایی، نه‌زانی و
نه‌قامیه‌ و بێجگه‌ له‌ شه‌رمه‌نده‌یی و سه‌ر شوێ شتێکی تر نیه‌.
پاشان په‌روه‌دگاری داناوکار به‌جێ به‌ره‌و دسه‌لاّت و هیزی خۆی
سرنجه‌مان را‌ده‌کێشیت و دقه‌رموی:

۱۳

خَوَّ نِه‌وِی له ئاسمانان و زه‌ویدایه ههموی مولکی خواویه و
خوا خاومنیمتی، وه بهراستی نییمه نامۆژگاریمان کردوه بۆ
ئهووانهی که کتیبمان پێ داون له پێش ئیوودا، وه بۆ ئیووش که
له الله بترسن و خوَتان بهاریزن لهو ستانهی که ببیت به هوی
رقی و سزای الله، وه ئەگەر ئیوه بی‌باومر بین سا چاک بزانی به
بیگومان نه‌و‌دی که له‌ناو ئاسمانان و زه‌ویدایه ههموی مولکی
خوایه و خ‌وای گهوره به سه‌ریپچی نه‌و‌دی ئادهم له فرمانه‌کانی
هیچ زیانیکی پێ ناگات، به‌لکو ته‌نها ههرخو‌یان رمنجه‌روو
خه‌سارت مه‌ندن، ئه‌وته ده‌قه‌رموی: وه خوا دمه‌لمه‌نده‌و
سوپاس کراوه ئیتر ئیوه ئه‌ی نه‌و‌دی ئادهم وا بیر نه‌که‌نه‌وه که
داواکاری خوا له ئیوه به‌لگه‌ی نیازی خوایه به ئیوه نه‌خیر خوا
هیچ ئیشیکی به‌کی ناکه‌وپێت له‌سه‌ر ناشو‌کری و تاوانی ئیبه.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتُوبًا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا هَوَىٰٓ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَّوْهُ أَوْ تَعْرِضُوهُ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بُشِّرِ الْمُتَّقِينَ بِأَن لَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِئْتُكَ عَنْهُمْ الِغْرَةُ فَإِنَّ الِغْرَةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَتَ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ؕ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

١٣٢
 ئەوسا ھەر بۆ خواپە ئەووی کە لەناو ئاسمانان و زەوی
 دایەو بەسە کە ﷺ چاودێرو پشتیوانی مەزھۇب بێت. ئاشکرایە
 پاش ئەم ھەمو ئامۆزگاری و لوتف نواندنەئە ئەگەر سەرپێچی
 بکەیت زۆر شتێکی پەسەندو بەجێیە کە تۆلەئە سمخت
 وەرگرت ئە تاوانباران و توانایشی ھەیە وەک دھەر موی:

۱۳۲) ئەي خەلىكە ئەگەر ﷲ بىيەۋىت لە ناۋتان دەيات و
خەلىكى تر دىنىتە جىتان، وه ﷲ بەسەر ئەودا زۆر
بەتوانايە و هېچ هېزىكىش نىيە كە بتوانىت بەرەنگارى بكت و
لە نىشەكانى دواى بخت. دى ئايا ئەمە بەس نىيە بۆ نىمى
موسلمان كە بە چاكى خۆمان بپارىزين لە تاوانكارى و نىشى
خراب ئەودك ﷲ عاجز بىيت لىمان و لە ناومان بيات؟

۳۲) ئەو كەسەي كە پاداشتى دنيایى مەبەستە بۇ ئىشەكانى
خۆى پادئىابىت ھەر لەلای ﷲ پە پاداشتى دنيائو قىيامەت
كەوابوو تەنھە روبكەرە ئەو زاتە، وە خوائ گەورە بيسەر
بينەرە بەو وتارو ئىشانەي كە ئیوۋە دەي كەن. دەي ھەرﷲ
بیسرستە پاداشتى دنيائو قىيامەت دەست دەگەوئت.

نهی خاوَمَن باوَمَران نِیوَه هه‌میشه به دادپه‌رومَرانه حوکه
بکهن، له‌بەر خوداش شایهت بن نه‌گه‌ر چی نه‌و شایه‌تیه زیانی

خَوَاتَان يَان زِيَانِي دَايَك وِبَاوَكْتَان و خَزْمَانِي تَبْدَا بَيْت نَهْگەر جِي نَهْوَشَايَهْتِي لَهْ سَمَر دِرَاوَه دَهْ لَهْ مَهْنَد بِي يَان فَهْقِر بَيْت، هَمَر ﷲ شَايَسْتَهْتِرَه و پَيُويسْت تَرَه پَيَش نَهْوَانِي بَخَهْت و فَرْمَانِي جَيِّبَه جِي بَكَهْت جَا دَوای نَارْمَزَوَات نَهْكَهْون كَه دَاڊگَهْرَانَه نَهْجَوَلِيْنَهْوَه بَه لَكُو دَمْبِي دَاڊگَهْر بِن، وَ نَهْگَهْر نِيَوَه زَمَانْتَان گُورِي لَهْ شَايَهْتِي دَا يَان شَايَهْتِيَان نَهْدَا نَهْوَسَا بِيگُومَان ﷲ بَهْوَدِي كَه نِيَوَه دَهِيكَهْن نَاڭَاڊَارَه. نَهْ مَهْش هَهْر شَهِيَهْكِي تَوْنَدَه تَا دَاڊَهْرَوَهْر بِن وَ زَمَان نَهْگُورِن وَ لَهْ شَايَهْتِي دَانِيَشْدَا خَوَاتَان كَهْنَار نَهْدَهْن. نِيْنَجَا بَه وَصْفِي بَاوَمَرْدَار بَانْگَمَان دَمَكَات وَ دَهْفَهْر مَوِي:

۱۳۶ نَهْی خَاوَمَن بَاوَمَرَان نِيْمَان بَهْيِيْن وَ بَهْرَدَهْوَام بِن لَهْ سَمَر بَاوَمَرِي رَاَسْتَهْ قِيْنَه جَا نَابِيْ هِيْج گُومَانِيْكَ لَهْ نَاو دَلْتَانْدَا هَهْبِيْ وَ پَيُويسْتَه هَهْمِيْشَه نَهْو بَاوَمَرَهِيْ خَوَاتَان تَاَزَه بَكَهْنَهْوَه، بَاوَمَر بَهْيِيْن بَه خَوَاو بَه نِيْرَاوَهْكَهْی وَ بَهْوَ كَتِيْبَهْی كَه رَهْوَانَهْی كَرْدَه بُو نِيْرَاوِيْ خَوِيْ كَه هُورْنَانَهْوَ بَهْوَ كَتِيْبَهْش كَه لَهْ پَيَشْدَا رَهْوَانَهْی كَرْدَه، وَ هَمَر كَه سِيْكَ بِيْ بَاوَمَر بَيْت بَه خَوَاو بَهْ فَرِيْشْتَهْ كَانِيْ وَ بَه كَتِيْبَهْ كَانِيْ وَ بَه پَيْغَهْمَبَهْرَهْ كَانِيْ وَ بَهْرُوْزِيْ دَوَايِيْ بَهْرَاَسْتِيْ نَهْوَ كَهْ سَهْ گُومَرَا بُوَوَه بَهْ گُومَرَايَهْكِيْ دَوُور لَهْ رَاَسْتِيْ.

وَ خَوَايْ گَهْوَرَهْ تَاك وَ تَهْنِيَايَهْ وَ نِيْحَتَاْجِيْ بَهْ كَهْ س نِيَهْوَ هَهْمُو مَرُوْشَهْ كَان مَوْحَتَاْجِن بَهْ نَهْوَ، وَ نَهْوَدِيْ كَه سِيْضَهْتِيْ جَهْمَالْ وَ كَهْمَالَهْ هَهْمُوِيْ لَهْوَدَا هَهْيَهْوَ هِيْج كَهْمُو كُورِيَهْكَ نَهْ لَهْ زَاتِيْدَاو نَهْ لَهْ سِيْضَاتِيْ دَاوْنَهْ لَهْ كَرْدَارِيْدَا نَهْمُوَهْ نِيْيَهْوَ نَا بَيْت وَ فَرِيْشْتَهْ كَانِيْش كُؤْمَهْ لِيْكَن كَه ﷲ دُرُوسْتِيْ كَرْدُوون هِيْج كَاتِيْكَ لَهْ زِيْكَرِيْ نَهْوَ بِيْ نَاڭَا نِيْن وَ دُرُوسْتَكِرَاوِيْكِيْ زُور زُورِن وَ جِيْگَايْ جَوَار نَهْ نَگُوسْت لَهْوَ نَاسْمَانَهْی خَوْمَانْدَا نِيَهْ مَهْگَهْر فَرِيْشْتَهْ يَهْكِيْ بَه سَهْرَهْوَ يَهْوَ خَهْرِيْكِيْ بَهْنَدَايَهْتِيْ خَوَايَهْوَ مَهْمُورِيْ بَاو بَارَان وَ گِيَانْدَارُو بِيْ گِيَان وَ بَهْشْت وَ جَهْمَنَمْ مَهْرگُو زِيَانِن، كَه دَهْجَهْ سَمَر هَهْمُو شِيْوَ يَهْكَهْوَ بِيْجَكَهْ لَهْ شِيْوَ يَهْ سَهْگُو بَهْرَاَز نَهْبَيْت، وَ كَتِيْبَهْ كَانِيْش بَرِيْتِيْن لَهْ (تَهْوَ رَات وَ نِيْنَجِيْل وَ زَهْوَورُو سَوْحُوف) كَه بُو پَيْغَهْمَبَهْرَهْ كَانِيْ پَيَشُو وَ هَاتُوون وَ هُورْنَانِيْش بُو پَيْغَهْمَبَهْرَمَان ﷲ هَاتَوَه، وَ هَهْمُو پَيْغَهْمَبَهْرَهْ كَان وَك يَهْكَن لَهْ پَيْغَهْمَبَهْرَايَهْتِيْ دَاو هَهْمُويَان رَاَسْتِن وَ خَوَا نَارْدُونِيْ وَ دَمْبِيْ بَاوَمَرْمَان پَيَّيَان هَهْبَيْت بَهْ بِيْ جِيَاوَاْزِيْ لَهْ نِيْوَآن پَيْغَهْمَبَهْرَهْ كَانْدَاو پَيْنَجِيَان بَهْ خَاوَمَنِيْ شَهْرِيْعَهْتِيْ سَهْرَبَهْ خَوُو بَهْئَوَلُولَهْ زَم نَاوَدَهْ بَرِيْن كَهْ بَرِيْتِيْن لَهْ (نُوح وَ نِيْبَرَاهِيْم وَ مُوسَاو عِيْسَا وَ مُحَمَّد سَهْلَامِيْ خَوَا لَهْ هَهْمُويَان بِيْ)، وَ دَمْبِيْ بَاوَمَرْمَان

بَهْرُوْزِيْ دَوَايِيْ كَه نَهْوَ رُوْزَهْ مَرُوْشَهْ كَان زِيْنْدُوو دَمَكَرِيْنَهْوَ هَهْبَيْت وَ نَهْم لَهْ شَهْی كَه نِيْسْتَا هَهْمَانَهْ وَ مَكُو خَوِيْ لِيْ دَمَكَرِيْتَهْوَ دَو حِيْسَابِيْ مَرُوْشَهْ كَان لَهْ سَمَر كَرْدَهْوَ كَانِيْ دَمَكَرِيْت وَ دَمْبِيْ بَرَانِيْن كَه پَرْدِيْ سِيْرَات هَهْيَهْوَ هَمَر كَهْ س لَهْوَ پَرْدَهْ نَهْ پَهْرِيْتَهْوَ بِيْ گُومَان دَمَكَهْوَ يَتَهْوَ جَهْمَنَهْوَ دَمْبِيْ بَرَانِيْن لَهْ بَهْشْت وَ جَهْمَنْدَا مَرُوْشَهْ كَان دَمَكُورِيْن بَهْشْتِيْ بَهْم شِيْوَ يَهْمَن كَه شَهْسْت مَهْتَر بَالَاو حَهْوَ ت مَهْتَر قَايَمِيَان هَهْيَهْوَ هَمَر جِيَان پِيْ خَوَشْبَيْت دَهْسْتِيَان دَمَكَهْوَ يَت وَ نَهْ نَهْخَوَشِيْ وَ نَهْ قَهْسَهْ نَاخَوَشِيْ وَ نَهْ پِيْسِيْ وَ نَهْمِيْزُو نَهْ بَهْ لَهْ مَهْمُو نَهْ سَهْرَهْگِيْجَهْيَان هَهْيَهْوَ جَهْ هَهْنَهْمِيَهْ كَانِيْش هَمَر دَانِيْكَيَان بَهْ نَهْدَاْزَهْی جِيَايْ نُوْجُوْدَهْوَ قَايَمِيَايِيْ پَيْسْتِيَان لَهْجَل مَهْتَرَهْوَ بُوْ زِيَاْتَرِيْش وَ تَرَاوَهْوَ لَهْ سَهْعَاتِيْكَدَا سَهْدُو بِيْسْت جَار لَهْ نَاو نَاڭَرْدَا نَهْوَ پَيْسْتَهْيَان دَمَكُوتِيْت وَ پَيْسْتِيْ تَاْزَهْيَان بُوْ دُرُوسْت دَمَكَرِيْت وَ خَوَارْدَهْوَ يَهْوَ يَان زَوْخ وَ كِيْمِيْ جَهْمَنِيَانَهْوَ بَهْزُورِيْش لَهْ قُورْگِيَان نَاْجِيْتَهْ خَوَارَهْوَ، لِيْبَاسِيْ نَاڭَرِيَان لَهْ بَهْر دَايَهْوَ كَهْرُو كُورِيْن تَا نَالَهْی كَهْ سِيْ تَر نَهْبِيْسْتِن وَ جَاوِيَان بَهْكَهْ س نَهْكَهْوَ يَت تَاوَا بَرَانِن كَهْ هَهْر خَوِيْآنِن لَهْوَ سَزَادَا جَا بِيْ بَاوَمَرُوْ دَوُورُوْ مَوْشَرِيْكَ بُوْ هَهْمِيْشَهْ لَهْ نَاو نَهْوَ سَزَا گَهْوَ رَدَا دَهْمِيْنَهْوَ نَهْ تَاَزَهْ دَهْمَرِن تَا رَزْگَار بِيْن لَهْوَ سَزَايَهْوَ نَهْ رَزْگَارِيَان دَمْبِيْت لِيْ، نِيْنَجَا خَوَايْ گَهْوَ رَدَهْ سَهْبَارَهْت بَهْوَ كَهْ سَاْنَهْی كَه نِيْمَان لَهْ دَلَهْ كَانِيَانْدَا بَهْ تَهْوََاوِيْ سَهْ قَاْمَكِيْر نَهْ بُوَوَهْ دَهْفَهْر مَوِي:

۱۳۷ بِيْگُومَان نَهْوَآنَهْی كَه بَاوَمَرِيَان هِيْنَا لَهْ پَاشَان كَاْفَر بُوْنَهْوَ لَهْ پَاشَان بَاوَمَرِيَان هِيْنَايَهْوَ دِيْسَان هَهْم كَاْفَر بُوْنَهْوَ نِيْنَجَا لَهْ سَمَر كُؤْمَرَهْ كَهْيَان رُؤِيْشْتِن وَ دَرِيْزَمِيَان پَيْدَا هَهْتَا بَهْ كَاْفَرِيْ مَرْدِن هَهْرگِيْز خَوَا لَهْ گُوناْهِيَان خَوَش نَابِيْت وَ تَاَزَهْ رِيْگَايْ خَوَشْبَهْ خَتِيْشِيَان پَيْشَان نَادَات وَ لَهْ رُوْزِيْ هِيَاْمَهْتَدَا رَزْگَارِيَان نَابِيْت.

۱۳۸ مَرْدَهْ بَدَهْ بَهْ مَوْنَافَقَان كَه سَزَايَهْكِيْ دَهْرْدَنَاكِيَان بُوْ هَهْيَهْ. نَهْم مَوْزْدَهْيَهْ گَالْتَهْ پِيْ كَرْدَنَهْ چُوْنَكَهْ مَوْزْدَهْ بُوْ شْتِيْ خَوَشِيْ وَ بَهْ سُوْد بَهْ كَار دَهْ يَتَرِيْت.

۱۳۹ مَوْنَافِق نَهْوَ كَهْ سَاْنَهْن كَه بِيْ بَاوَمَرْمَان دَهْكَهْن بَهْ دُؤْسْت بُوْ خَوِيَان لَهْ بَاتِيْ بَاوَمَرْمَان، نَايَا نَهْوَآنَهْ دَمِيَانَهْوَ يَت بَهْ هُوْی نَهْوَ بِيْ بَاوَمَرْمَانَهْوَ گَهْوَ رَهْيِيْ وَ عِيْزَمْت بُوْ خَوِيَان پَهْيَدَا بَكَهْن سَابَا بَرَانِن هَهْر جِيْ گَهْوَ رَهْيِيْ وَ عِيْزَمْت هَهْيَهْ بُوْ خَوَايَهْوَ هِيْج كَهْ س نَاتَوَانِيْ كَهْ سِيْكَ سَمَر بَهْرَز بَكَات يَان نَزْمِيْ بَكَات مَهْگَهْر ﷲ خَوِيْ نَارْمَزُوْی لِيْ بَيْت. بَهْ لَام جِيْگَايْ دَاخَهْ كَه نَهْمَرُوْ نِيْمَهْ بَهْ سَاْزِيْ

دوڙمن هه لڏهه پښو چاودږي دوڙمنين که بښت به هاوارمانه وهه پاريزگاريمان لي بکات به راستي نه گهر بير نه که پنه وه زور زور خه له تاوين و هه رگيز له سزي خوداش رزگارمان نابيت، پيوسته نيمه گوي له هورن بگرين.

١٤٠ به راستي له کتيېدا که هورنانه ره وانه مان کردو ته لاتان که هر کاتيک بيستان که به نايه ته کاني خوا کوفرده کړيت و گالته يي ده کړيت نه وسا نيوه نابي له گه لپاندا دابنشين هه تا دچه سمر باسيکي تر، واته دهبي به جيان بهيلن و دوور بکه ونه وه لپان. چونکه نه گهر هات و له گه لپاندا دانيشتن به بيگومان نه و کاته نيوه وه که نه وان حيسابتان يو ده کړيت. کاتيک که ديتان که سيک گوناح و تاوانيکي کردو تو له گه لي بي دمنگ دانيشتبوي بزانه که حيسابي توش له گه ل نه ودا ده کړيت و تويش هاو به شي له و گونا هو و تاوانه، نه ي تو باودردار نيت نه وه دزايه تي بيرو باودرو خوي تو نيه؟ چاک بزانه که تو شهريکيت و له م باره شيه وه نه م فرموده ي پيغه مبه رمان ۱۴۱ ده خينه بهر چاو که ده فرموي: {مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَفْعَدُ عَلَىٰ مَائِدَةِ يَدَارِ عَلَيْهَا الْخَمْرُ / النّٰسِئِ، احمد،

صححه الاباني/ که سيک که باودري به خواو به روژي شيامه ت هه بښت هه رگيز له سمر خوار دنيک دانانيشيت که شهراي له سمر دانرا بښت با خويشي نه يخوا ته وه نه وه فرموده ي خواو پيغه مبه ر بوو ۱۴۲ جا تويش هه ر بلي: من چه هم چيه؟ نينجا ده فرموي: به بيگومان که الله ۱۴۳ کو که ره وه ي هه مو مونا فقان و کافران له جهه مدها. گالته کردن به ناييني الله ۱۴۴ کوفرده نه گهر بيشتر باودردار بښت به و کوفرده له باز نه ي نيمان دهرده جيت و نه و که سش که به مهيلي خوي له و شوينه دا داده نيشيت که گالته به ناييني خوا ده کړيت جا به رپه رچيان ناداته وه و لای که م به جيان ناهي ليت نه وه دياره نه و يش به وه رازيه نه گهر چي خويشي نه و نيشه نه کات جا رازي بوون به کوفرش خوي بوخوي کوفرده، بويه نه وانه هه مويان يه ک حيسابيان يو ده کړيت و هه ردو وکيان کافرن هه رچه ند کابري موفاق به رواه ت خوي به خاوند باودردابنيت و نيدعاي موسلمانيه تي يو خوي بکات، که واته له دنيا دا ناو له گه ل کافران دا کو نه بنه وه تا خوا له جهه مدها له گه ل نه واندا کوتان نه کاته وه، نينجا زياتر مونا فقانمان يي دهناسي نيت و ده فرموي:

١٤١ موفاق نه و که سانه که هه ميشه چاودږي روژي رهش بونيوه ده که جا نه گهر نيوه له لايه ني خواوه سه رکه و تني کتان

الَّذِينَ يَرَبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ فَكُلُوا أَلْفَهُمْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ فَأَلْفُوا أَلْفَهُمْ سَخِرَ مِنْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَمَنَعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ١٤١ إِنَّ الْمُتَّقِينَ يَخُذُ عَوْنَ اللَّهِ وَهُوَ خَدِّعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَالَىٰ يَرَأَوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤٢ مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ١٤٣ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ يُجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ١٤٤ إِنْ الْمُتَّقِينَ فِي الْأَذْكَرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ١٤٥ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ

دهست کهوت مونا فقان: ده لپن نه دي نيمه له گه ل نيوه دا نه بوو ين؟ وه نه گهر کافره کان شتي کيان دهست بکه و تايه ده يانوت: ناي نيمه زانه بوين به سمر نيوه دا؟ نه وه نيمه نه بوين که نه نيه نه کاني موسلماننه کانمان يو ده ينان و پيمان ده گوتن که يو به رنه رنار بونه و يان چي بکه ن؟ وه نيمه نه بوين که ريگانمان له باودرداران ده گرت تاده ستيان پيتان نه گات؟ ده مان ترساندن و پرو پاگه نده مان دزي نه وان بلاو ده کدرده وه روحيمان لاواز ده کدرن؟ نا به م شيويه خوي گه ورده مونا فقان دهناسي نيت به نيمانداران و ده فرموي: نه وسا چاک بزاتن به راستي الله ۱۴۶ حوکه ده کات له نيوانتانا له روژي شيامه تدا، وه کافران به هيچ شيويه که بويان نيه خاوه ني دسه لات بن به سمر موسلمانان دا. وه نه مه برياريکي شهريه نه که وني ، واته له شهريه تي خوا دا ده سلاتي کافر به سمر موسلمانان دا دروست نيه.

١٤٢ به بيگومان که مونا فقان ده يانه و يت فيل له خوا بکه نه به لام الله ۱۴۷ نه وان ده خه له تنيت، وه هه ر کاتي هه لده ستن يو نويز به شيويه که ته مه لانه هه لده ستن، واته مونا فقه کان نويز ده که ن، به لام به شيويه که ته مه لانه و لاره ملي که خويان پيشاني خه که دهن و ده يانه و يت که خه که بيان بينيت تا به و فيله جيگاي خويان له ناو ريزي موسلمانان دا بکه نه وه، وه يادي

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَى مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفُوا أَوْ تَعْفُوا عَنْ
 سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَيَقُولُوا نَحْنُ بِبَعْضِ وَتَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
 أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
 حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ
 يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا
 مُوسَى أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
 الصَّاعِقَةُ بِظُلْمَتِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 أَلَيْسَتْ لَهُمْ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ فَيَكْفُرُوا بِهَا لَكُمْ وَلَوْلَا ذَلِكَ
 لَفَعَلْنَا بِهِمْ ظِلْفًا وَمِثْلًا لَكُمْ وَلَقَدْ سَأَلُوا آلَ هَارُونَ أَنْ
 تَنزِلَ عَلَيْهِمْ مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ فَنَزَّلْنَا سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾
 وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِ هَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ
 الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ ﴿١٥٤﴾

خوای ناکه ن مەگەر بە کەمی. لە راستی دا دەستی خوا بە فێلباز
 بە روتی دروست نیه، چونکه فێل کردن بۆ کەسیکە که توانایی
 نەبێ راستەوخۆ ئەوەی ئارمەزوی لێبەتی بیکات بۆیە پەنا بۆ
 فێل کردن دەبات، بەلام ﷻ هەرجی ئارمەزوی ئی بێت دەیکات و
 کەس ناتوانی رێگای ئی بگرت و لە کەسیش ناترسیت ئەم
 وشە (خەدە، مکر) د لە بەر هاوشیوویی ئیشی ئەوان
 فەرمووبەتی، چونکه فێل ئەوەیە کابرای فێل لیکراو بە خۆی
 نازانیت تا ئەخەرتە داوود دەی هەمو ئیشەکانی خوا هەر وایە،
 چونکه کابرا نازانی لە ئایندەدا چی لە گەلدا دەکرت تا
 روودەدات لێی ئینجا بە خۆی دەزانیت، ئینجا خۆی گەورە
 زیاتر پێناسەیان دەکات و دەفەرموی:

﴿١٥٣﴾ ئەمانە دوو دڵن نە بەردو خاوەن باوەڕان بەراستی
 دەپۆن و نە بەردو کافران، بەئێ بەراستی ئەمانە کۆمەڵێکی
 فەوتاوو گومراو دۆراون، وە ئەو کەسە کە خۆی گەورە
 گومراهی بکات تۆ هەرگیز هیچ رێگایەکی تری بۆیەیدا
 ناکەیت. پێویستە ئەوەش بزانی کە خۆی گەورە کەس گومرا
 ناکات، مەگەر کابرا خۆی مەبەستی گومرا کردنی خۆی بێت و
 هەمیشە رێگای چەوت و نالەبار هەلبژێرت، ئەمەش کە بێلێن
 هەر کەسیک کە خوا گومراهی بکات یان هیدایەتی بدات کەس
 ناتوانی بێجەوانی بکات راستە بەلام ئەمە دوو شتی جیاوازان

یەکەمیان: مەرۆف خۆی هۆیەتی. دووهمیان: بە دەستی خوا،
 بەلام خوا ئەمەیان ناکات، چونکه سوود لە تاقیکردنەودا
 نامینیت، چاک لەم بابەتە وردبەرەو چونکه بیروباوەرپەتە.

﴿١٤٤﴾ ئەو ئیمانداران هەرگیز کافران نەکەن بە دوستی خۆتان
 بێجگە لە خاوەن باوەڕان ئایا دەتانەوێت بەم ئیشە بەلگەیهکی
 ناشارو روون بۆ تۆلەو سزاتان بدەن دەستی خودا؟! کە ئەمە
 ئیشی دووروەکانە جابۆیە دەفەرموی:

﴿١٤٥﴾ بە بێگومان کە موناققان وان لە خواروی ئاگری جەهەمداو
 بۆ ئەوان هەرگیز هیچ یارمەتی دەریکات دەستی ناکەوێت کە لە
 سزای ئێمە رزگاریان بکات. بەئێ بەراستی دوو روکان زۆر پەر
 مەترسین و کۆسپێکی دژوارن لە رێگای موسلمانان دا جا بۆیە
 سزای گەورەیان بۆ دانراوە، بەلام خوا زۆر میهرمبانه ئەو
 تاوانبارانە ئەگەر تەوبە بکەن خوا لێیان وەرئەگریت وەک
 دەفەرموی:

﴿١٤٦﴾ مەگەر کەسانیک کە تەوبە بکەن و بگەڕێنەو بە بۆ لای
 خواو بێلێن خوا یە ئێمە لەم رەفتارانەماندا بە هەلە دا چوین و
 ئیشی باش بکەن و دەستی بگرن بە ئایینەکەمی خواو، ئەوسا
 ئەوانە لە گەل ئیمانداران حیسابیان بۆ دەکرت و دەمێکی ترالە
 پاداشتیکی گەورە دەدات بە خاوەن باوەڕان، و تراو: (أَخْلَصْ
 دِينَكَ يَكْفِلْكَ الْغَلِيلُ مِنَ الْعَمَلِ / واتە: باوەردەکەت پالشتە بکەرەوود
 خۆت یەک لا بکەرەو بە ﷻ ئەو کاتە بەسە بۆت کرداریکی
 کەمیش)

﴿١٤٧﴾ ئەگەر ئێو شوکری ﷻ بکەن و باوەڕ بەئێن خودا سزادانی
 ئێو بۆچیە؟ وە خوا پاداشتی سوپاسکاران بە چەند
 بەرامبەر دەداتەو و زۆر زانایە بە ئیشەکانتان. شوکری بەندە
 ئەوەیە کە گوێرایەتی پەروەردگار بکات (الطاعة) شوکری خواش
 ئەوەی کە بەو عیبادەتە کەمەمی کە بەندە دەیکات رازی
 دەبیت و پاداشتی چەند بەرامبەری پێ بداتەو (الثواب)

﴿١٤٨﴾ ﷻ ناشارکردنی هەسی ناشرین و نابەجێ و جنیودانی پێ
 خۆش نیه مەگەر کەسیک ستم لیکراو بێت نا ئەم کەسە بۆی
 هەیه بە بانگەروئ هەسە بە کابرای ستمکار بلیت و ناوی
 ستمەکەمی لە ناو خەلکدا ببات، بەلام ئەگەر خۆی بگرت و
 هەسە نەکات ئەو چاکترە بۆی مەگەر هەسە نەکردنەکە بێت بە
 هۆی شیرا بونی ئەو ستمکارە بە سەر خەلکی تردا لەم
 حالەتەدا باس کردن و ناشارکردنەکەمی باشترە ئەوەش بەو

مه رحه دروسته كه قسهو باسه كهى نهو له سته مى كبرا زياد نهكات. به ئى نايىنى مروؤ پهرورى نيسلام دادپهرومرو مىزانى له گهرديلهكان بچوكتريش دمخوينيتهوهو مافى كهس به سهر كهسهوه ناهيئيت، له كوټاييدا دمفهرموى: وه خوا بيسهرى قسهو گشتوگوكانتانهو زانهرى رمفتارو كردارمكانتانهو هيچى ئى ون نابيت، كهواته بزانن چى دهئين و چى دهكهن.

١٤٩ نهگهر ئيوه چاكهيهك به ناشكرا بكهن يان بيشارنهوه يان چاپوشى له كهسيك بكهن كه خراپهتان له گهلدا دمكات بهراستى نهوه نهبيتته هوئى نزيك بونهوتان له خواو پاداشتى گهوردى نهو زاته بهرزو بهريزه چونكه نهمه سيفهتيكه له سيفهتاهكانى خوا كه چاپوشى دمكات له تاوانى بهندهكانى له گهل نهوهشدا دمتوانيت كه تولهيان ئى بسينيت بويه به دواى نهو رينماييه به نرخهدا دمفهرموى: نهوسا بهبىگومان كه الله چاپوشى كهرومرو خاوون دمسهلات. له ههرمودهدا هاتوه كه ﴿مَا نَفَسْتُمْ صَدَقَةً مِنْ مَالٍ وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ / مسلم وغيره / ههرگيز مال كهم نابيتهوه به هوئى چاكه كردنهوه ، وه خوا هيچ بهنده زياد ناكات به بونهى چاپوشى كردنيهوه له خهك مهگهر زياتر بهرزى بكاتهوه ، وه ههر كهسيك خوئى نزم بكاتهوه له بهر خوا، خوا نهو كهسه بهرز دمكاتوه { ئينجا خواى گهوره دمفهرموى:

١٥٠ به بىگومان نهوانهى كه بىباومر دهن به الله و به پيغه مبهراى و دميانهوئى جياوازي دروست بكهن له نيوان خواو پيغه مبهراى داو دهئين: باومرمان ههيه به ههنديك له پيغه مبهران و بىباومرين به ههنديكى تريان، دميانهوئى بهم شيويه له نيوانه بىباومر بوون به پيغه مبهران بهتهواوى و باومرداربوون به ههمويان ريگايهك بو خويان بدوژنهوه به بى نهوى كه هيچ بهلگه بهكيان به دستهوه بيت. جوهكان باومريان به عيساو به محمد ﷺ نيهو گاوارانيش باومر به پيغه مبهرا ناكهن و ههر يه كه لهوانهش خوئى به راست دمتوانيت و نهوى تر بهههله، بهلام خوا دمفهرموى:

١٥١ كافر بونى نهوانه شتيكى راست و بى پيچ و پهنايه، و نيمهش ناماددمان كردوه بو نهو كافرايه سزايهكى سهر شوپكهرو گالتهكه به سزاداران. له پاش باسى كافران و پاداشتهكهيان باسى باومرداران و پاداشتهكهيان دمكات و دمفهرموى:

١٥٢ خو نهوانهى كه باومريان هيناوه به الله و به پيغه مبهراكانى و هيچ جياوازيهك دروست ناكهن له نيوان هيچكامياندا نهوانه بهم زوانه بهرومردگار پاداشتى كرداره چاكهكانيان دمداتهوهو الله ليپوردوه به سوزه بو بهنده چاكهكانى و پاداشتى چهندان بهرامبهريان دمداتهوهو له تاوانهكانيان خوش دهبيت.

١٥٣ خاومنى كتيب كه جولهكهو گاوارن داوات ئى دهكهن و دهئين كه تو پمراويكمان بو بينه له ناسمانهوه كه به نيمه فرمان درابيت كه باومر به تو بكهين خوايش دمكوټيان دمكات و دمفهرموى: خو بهراستى نهو جولهكانه له موسايش داواى شتى گهوره تريان كردوه واته نهگهر ئيستته داواى كتيبى نوسراوى وهك تهورات له تو دهكهن خو كاتى تهوراتى نوسراووش بو موسا هات باومريان بى نهكردو داواى شتى گهوره تريان ئى كردو وتيان خودامان به ناشكراپيشان بده واته سمرت لهم كوومهله چهنه بازو رخنه گر سهو نه ميئيت نه مانه ههر له كوئهوه نهو داخوازيه گهوره پر مهترسيانهيان كردوه جا بويه دهنكيكى زور توندو به هيز نهوانى گرتو له ناوى دان به هوئى نهو ستهمه گهورهيهى كه كرديان. خواى گهوره دريژه به رونكردنهوى وتارو كرداره ناشيرينهكانى جولهكه نه دات و دمفهرموى: له پاشان دستيان دايه گويزكه بهرستى دواى نهوى كه چهندين بهلگه روشنيان بو هاتبوو سهبارت بهراستى موساو بانگهوازكهى وهك دستى و عهساكهى و شهقى بهحرو خنكانى شيرعهون و دميان بهلگه روشنى تر ههر كه موسا چوو بو كيوى توورو قسه كردن له گهل الله دا تا موسا گهرايهوه ساميرى لهو خشهلى كه به دستيان هينابوو گويزكهيهكى بو دروست كردن و بانگى كردن بو بهرستنى و نهوانيش نه چاومروانى موسايان كردو نه به گوئى هارون و پياو چاكانى خويانيان كرد گورج دستيان كرد به بهرستنى نهو گويزكه دروست كراوه تا موسا نهگهرايهوه وازيان نههينا كه نهو باسه به دريژى له سورته "نهعراف" و "تاها" دا هاتوه. له گهل نهو تاوانه گهورهيهشدا خواى گهوره دمفهرموى: نهوسا پاش نهو ديش نيمه چاپوشيمان ئى كردن و نيمه بهلگه به هيزو روشنمان دا به موسا، كه بهشيك لهو بهلگه به هيزو روشنانه نهوهبوو كه خوا دمفهرموى:

١٥٤ جا بههوئى پهماننيك كه دايانبو كيوى تورمان بهرز كردوهو به سهر نهوانداو وتمان: لهو دهرگاي بهيتو لموقه دمهسهوه بچه

فَمَا تَقْضِيهِمْ مِثْلَهُمْ وَكَفَّرْهُمْ بِبَابِ اللَّهِ وَقَلْبِهِمُ الْأَنْبِيَاءُ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَعَّ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكَفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكَفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ
بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءُ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِئَتْ أُحْلَتْ لَهُمْ وَبَصَدَّ هُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كثيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَذَفُوا عَنْهُمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَنَكُنَّ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

ژورموه به سوځده بردن به لږم نه وان له وښدا به پېچه وانه وه
چولانه ووهو پښتو پښت چوونه ناو هودسه ووه له باتي دوعاي
خير داواي گمنه و چويان دمکرد، وه پيمان وتن: له روژي
شه مه دا دست دريژي نه گمنه و پهمانيكي گهوره مان
ليوهر گرتن. كه چي هره همويان شاندين بويه دمهر موي:

100
جا به هۆی پەیمان شکندنیان و کافر بوونیان به
نیشانهکانی اللہ و کوشتنی پیغمبەران به بێ تاوان و بههۆی
ئەوقسەوێه که دەیاری وێ؛ دڵمان داخراوێه هیچ قسەیهک
نابیسین و پێویست ناکات قسەمان بۆ بکەن، له راستی دا ئەوان
کە پەنبوون بەلکو خوا دڵەکانیانێ مۆر کردبوو به هۆی ئەو
هەمو کوفرو تاوانانەوێه که دەیاری کرد کەواته ئەوان باوەر
ناهیێن مەگەر کە مەیکیان، یان باوەر ناھیێن مەگەر به چەند
شتێکی کەم لەم نایینەو ئەوێه که بۆ خۆیان به سوودی بزانی،
ناشکرایه که ئەمەش شتیکی نارهوایه و لێیان وەرناگیرێت. ئێنجا
خوا زیاتر بێ ناسەیان دەکات و دەفەرموێ:

هەر به هۆی کوفریان و ئەو قسە ناشیرینەى کە ئەوان
دەیانکرد دەربارەى مریەم کە بۆختانیکی گەورەیان بۆ
هەڵبەستبو کە دەیان وت: زینای کردو، پەنا بە خوا.

١٧٧ ههروههها دلتهكانيان مۆر گرا به هۆی ئهو هسه ناشيرينانهی که دميان وت: به بېگومان ئيمه عيسای کورې مريم که پيغمبهری خوا بو کوشتووه، لهکاتیکدا نه کوشتيان و نه ههليان واسيوه بهلام لييان گۆرا، وه بېگومان ئهو کهسانهی که نارېکيان ههبوو سهبارت به کوشتنی عيسا ﷺ خۆيان کهوتنه کومانهوه لهم بارهيهوه بهراستی نهوان هيچ زانيارهکی راستيان لانهبو تهنه پهيرهويان له گومانهوه دهکرد، تهنانت بکوژمکانيش هر به گومان وتيان عيسايه ئهگينا هيچ بهلگه و زانيارهکی راستيان له لانهبوو خۆيشيان به گومان بوون که ئهمهی کوشتويانه نایا عيسايه يان نه. و تراوه کاتي که چوونه سر عيساو گهمارۆيان دا عيسا وتی: کي دهيهوي ئيستا شيوي مني به سهرا بکشي ت ئهوه دهبج به رهفيقم له بهههشتدا؟ لاويک ههستايه سر پي و وتی: من دهمهوي، بهلام چونکه تهمهنی منال بوو جاريکی تر دوبارهی کردهوه ديسان ههمان لاو وتی: من. جاري سيهم هسهکهی دووباره کردهوه ديسان ههرئهو لاوه ههستاو وتی: من. ئينجا خوی گهوره شيوي لاوهکهی وهک عيسا ئي کردو عيسای له کلاو روژشني ئهو هودهوه ههلهکشا باش ئهوهی که خهويک هات به سر عيسا داو بردی بۆ ناسمان جا کاتي که ئهو بهرز کرايهوه ئهو چهند کهسهی که له گهل عيسا دا بوون هاتنه دهرهوه هيژش کهرانيش ئهو لاوهی که وینهی عيسای به سهردا کيشرابوو به عيسايان زانی و گرتيان و کوشتيان و ههليان واسی و بهم شيويه ﷺ عيسای بهرز کردهوه ئهو تاوانبارانهيش ئهو لاوهيان شههيد کردو وتيان: عيسامان کوشتوه و گاورمکانيش باومړيان کرد بيچگه لهو چهند کهسه راسته نهبي که خۆيان به چاوی خۆيان رژگار بوون و بهرز بونهوهی عيسايان ديت و زانيان که ئهو کوژراوميش رهفيقي خۆيان بووه عيسا نهبووه، جا قورئان هاته خوارهوه بۆ پيغمبهرمان ﷺ و ههمويانی به درۆ خستهوه فهرموی: وه به دلنيايهيهوه نهوان عيسايان نهکوشتوه و جوهمکانيش خۆيان له بارهی کوشتنی عيساوه دلنيا نهبوون، ئينجا خوا زياتر به درۆيان دهخاتهوه و دهفهرموی:

به لگو خوا به رزی کرده و به لای خوئی، وه خوا خامنی
 دمه لاته و نیشه کانی شی به حیکمه ته. چهن دین فهرموده له
 بارهیه وه ههیه واته له باره ی عیسا علیه السلام که راسترین قسه
 نه مهیه که خوی گه وه عیسا به رز کرده و ته به لای ناسمان و
 له ژیاندایه، له کاتیک دا که ده جال دئی و نه وهی که خرابه
 بهیره وی دهکات و له شگری موسلمانان خهریکی نوژی به یانی

ھەسەيەكى وام كىردىيىت تۆ دىزانىت، ۋە ئەم قەسەو گەفتوگۆيە لەو سورەدا دىت ان شاء اللہ. ئىنجا خۋاى گەورە ھەر درىژە بەباسى ئەو تاۋانانى خاۋەن كىتبان دەداتو تاۋانىكى ترمان بەم شىۋەيە بۆ باس دەكاتو دەفەرمۇي:

﴿۱۶۰﴾ جا ئەو كەسانەى كە جۈلەكەبوون ھەر بە ھۆى ستەمىكەۋەو زۆر رىگا گرتىيان لە بىلاۋبونەۋەى ئايىنى اللہ دا ئىمە چەندىن شتى پاكمان ئى حەرام كىردن كە ئەو حەرامانە لە پىشدا حەلال بوو بۇيان ۋەك گۆشتو شىرى حۈشترو چەند شتىكى تر ۋەك لە سورەتى (انعام : ۱۶۶) دا ھاتو.

﴿۱۶۱﴾ ئەوسا بە ھۆى رىبا ۋەرگرتىيانەۋە لە كاتىكدا بىشك ئەوان كاتى خۋى لەو رەۋشتە ناپەسەندە بەرگرى كرابوون، ۋە بە ھۆى ئەۋەى كە مالى خەلگيان بە ناپەسەندە دەخوارد، بۆيە ئىمەش بۆ ئەۋەى كە بىباۋەر بوون لەوان سزايەكى دەردناكمان بۆ ئامادە كىردون. چونكە ئەوان خۇيان بە (شعب اللہ) موختار دەزانى پىيان ۋابو كە ئەو زەۋى ئاسمانە بۆ ئەوان دروست كراۋە لە دەستى ھەر كەسىكدا بىت مافى خۇيانە كە لىي بىسپىنەۋەو بىخۇن ۋە بە حەلاليان دەزانى، جا شتىكى بەلگە نەۋىستە كە ئەم خاۋەن كىتبانە ۋەك يەك نىن ۋە خۋاى دانو دادپەرۋەر تاۋانى كەس لە سەر كەس دانانىت، ئەۋەتە لىرەش جىيان دەكاتەۋەو دەفەرمۇي:

﴿۱۶۲﴾ بەلام ئەۋەى لەوان كە زۆر جۈۋنەتە خوارەۋە لە عىلم ۋە زانىنداۋ باۋەردارن، باۋەردىيان ھەيە بەۋەى كە رەۋانە كراۋە بۆ تۆ ئەى محمد ﷺ بەۋەى كە رەۋانە كراۋە لە پىش تۇدا ۋەك تەۋراتو ئىنجىلو زەبۇرو سەحىفەگانو بە تايبەت ئەۋەى كە نۆيژ دەكەن ئەۋەى كە زەكات دەدەن چ زەكاتى مال بىت چ زەكاتى گيان، ۋە ئەۋەى كە باۋەردىيان بە اللہ ۋە بە رۆزى دۋاى ھەيە ئائەۋانە بەم زوانە پاداشتىكى گەۋەردىيان پى دەدەين. ۋەشەى ﴿وَالْمُتَمِينَ الصَّلَاةَ﴾ جىا كراۋەتەۋە لەۋانى تر لە سەر زىردا بۆ زياتر بايەخدانە بە نۆيژ، چونكە نۆيژ كۆلەكەى ئايىنە دەرمانىكى بە سودو ئارام بەخشە بۆ خاۋەن باۋەردىيان بە تايبەت لە كاتى تەنگانەو گىرو گىرەتە ئەۋان بە بۆر (مرفوع) دەخوئىرنەۋە بەلام ئەم بە سەر (منصوب) دەخوئىرنەۋە كە مەفعولە بۆ فعلىكى ۋەك (أَمَدُخْ يان أَخْصُ).

دەبن ۋە ھامەت دەكەن لەو كاتەدا عىسا دىتە خوارەۋە جا ئىمام لە شۋىنى خۋى دىتە پاشەۋە داۋا لە عىسا دەكات كە بىتە پىشەۋە، عىسا دەفەرمۇي: نەخىر ھامەت بۆ تۆ كراۋە ئەم ئومەتە دەبن ئىمامى لە خۋى بىت جا عىسا ئىقتىدا بەو ئىمامە دەكات، ئىنجا دۋاى دەجال دەكەۋىت لە جىگايەكى ھەلەستىن بە ناو (باب لد) دەيگاتى ۋە دىكوۋىت پاش ماۋەيەك عىسا ۋەفات دەكات، ئىنجا پىش ۋەفاتى عىسا باجو خەراج لادەباتو دەستور دەدات جا ھەرچى بەرازە دەكۆۋىت ۋە ھەرچى سەلىبە دەشكىندىت،

ئىنجا ھىچ كەسىك نامىنىت تەنھا ئەو كەسە نەبىت كە باۋەردىيان بە پىغەمبەر ﷺ ھەبىت ۋە بۆ ماۋەى چل سال ئەۋەسلا تە دەۋىت ۋە ھىچ حەيۋانىكى ژەھراۋى ژەھرى نامىنى ۋە منال يارى بە مار دەكاتو گورگو مەر بە يەكەۋە دەلەۋەردىن واتە سەر ئەنجام ئەم دىنە سەر دەكەۋىت بە سەر تەۋاۋى دىنەكانى تردا ماۋەيەكىش پاش عىسا بەو شىۋەيە دەبىت، ئىنجا خۋاى گەورە بايەك ھەلدەكاتو ھەركى بلىت (لا اله الا الله) بەو بايە دەمرىت ۋەكو نەخۋشى ئالەمەت (الزكام) جا تەنھا ھاجرو ھاسد ۋە خراپەكان كە لە ترسا تا ئەم كاتە خۇيان لە ناو رىزى مۇسلمانان دا شاردىۋىيەۋە دەمىنىت ۋە دەست دەدەنە خراپەكارى تاۋان بە شىۋەيەك كە ۋەك گۆى درىژ سۋارى يەكتر دەبن جا بە سەر ئەم گەلە پىسەدا دىنيا ۋەيران ئەبىت؟!

﴿۱۶۳﴾ ۋە ھىچ كەسىك نىيە لە ئەھلى كىتەب مەگەر باۋەر دىنىت بە عىسا لە پىش ئەۋەى كە عىسا بىرىت واتە كاتىك كە عىسا دادەبەزىت گاۋرو جۈەكانى ئەم كاتە ھەمۋان ئىمانى پىدەين، ئەمەش بەم مانايە بەلگەيەكى بەھىزە لە سەر ژيانۋمانى عىسا تا دىتە خوارەۋە.

ھەندىك دەللىن: ئەو (ھ) لە ۋەشەى ﴿مَوْتَهُ﴾ بۆ ئەھلى كىتەبە دەجىتەۋە واتە ھەمۋە ئەھلى كىتەب بەر لەۋەى كە بىمىر باۋەر دەھىن بە عىسا ئەمەش لە سەر مەرگياندا دەبى چونكە بۇيان دەردەكەۋىت كە عىسا راست بوۋە ئەۋان ھەردو لە سەر ھەلە بوون بەلام ئەم باۋەر ھىنانە سودى نابى بۇيان، ئىنجا دەفەرمۇي: ۋە لە رۆزى قىيامەتدا عىسا لە سەر ئەۋان شايتە دەبىت، كە ئەۋان راستيان نەكردو، ۋەكو لە سورەتى مائىدە دا دەفەرمۇي: خۋاى گەورە بانگ دەكاتە عىساۋ پىرسپارى ئى دەكات، كە ئايا تۆ ۋوتە جگە لە اللہ، من ۋەدىكىشم دوو خۇداين؟ لە ۋەلامدا دەللى: يا رەبى تۆ ئاگادارى من چىم پى ۋتون، من ھەت قەسەى ناپەرۋام پى نەۋتون، ۋە ئەگەر من

﴿١٦٥﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَاللَّيْنِ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَأَلْسَبَاطَ وَيَعْسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُرِّيًّا ﴿١٦٦﴾ وَرُسُلًا قَدْ فَصَّصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكْلِيمًا ﴿١٦٧﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٦٨﴾ لَئِنْ أَلَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا
﴿١٧٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٧١﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٧٢﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ
الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمِنُوا أَخِرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٣﴾

﴿١٦٥﴾ نِیمه نهم پیغمبرانه مان ناردوون تا نهوان موژده بدن
بهو که سانه که نیشی باش ددکهن به بهشت وه بترسینن به
ناگری جهنم نهو که سانهی که خراپه ددکهن بویه
پیغمبرانیسمان بهم شیوهیه ناردوه تا نیتیر بؤ هیچ که سیک
بهانه نه مینیت له لای الله که بلین: خواجه نِیمه نه مانزانیوه،
وه الله دسه لاتدارو دانایه وه همو فرمان و بریارو نیشهکانی
به دانایی داناه. نینجا بؤمان درکهوت که نهم پیغمبرانه
همویان بؤ یه که مبهستی گرنگ هاتوون نهویش ریی
پیشاندان و رینمای خه لکه بؤ یه کتابه رستی و نه هیشتی
بهانه و رون کردنه وهی حهق و ناحقه وه که پیغمبرهی خوا
دفعه رموی: {الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ مِنْ عِلَالٍ وَأُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ
وَاحِدٌ/سلم/ هموو پیغمبرانه بریانی یه که بهر باین، بهلام
دایکامان جیایه وه رینازدهکیان یه که {نابین هموی نابینی
خودایه و بهرنامه و عه قیدهی همویان یه که بهلام له فروعات
فهرقیان هیه جا بؤ داکوکی کردن له سهر راستی قورئان
دفعه رموی:

﴿١٧٣﴾ بهلام الله خوی شایهتی ددات سهارت بهو شتهی که
رهوانهی کردووته لای تۆ که حهق و راسته، له سهر بناغهی
زانباری و ناگاداری خوی نهم قورئانهی ناردوه بؤ تۆو ههروا
بهگوتره نیه واته نهو زاته گهورمیه ههروا نهم قورئانهی
نه ناردوه که نه توانی گرو گرفته کان چاره سهر بکات بؤ نهم
گه له ههتا قیامت جا نهمه بهرپرچ دانه وهی نهو که سانهیه که
دهلین: نابینی نیسلام به دهردی نه مرؤ ناخوات (پهنا به خوا)
واته خوا ناگای له نه مرؤ نه بو، جا با نه مانه شایهتی بؤ راستی
قورئان نه دهن خوا خوی و هریشته گانیش شایهتی ددمن له
سهر راستی و دروستی نهم قورئانه. نه گهرکه سیک که خاوهنی
شعوری هه بیت بهسه که خوا خوی شایهت بیئت. به لئ به راستی
زانباریه کی وا له ناو قورئاندا به له هیچ بهراویکی تردا نه بووه
نابیت جا زوریک له دانیشمه ندانی راسته قینه ههر به
وردبوونه وه له قورئانه پایه بهرزه باورپان هیناوه و دهینن،
جا با نه فامان ههر له مانگ بوهرن، و تراوه "دهریا به دهمی سهگ
گلاو نابیت" نینجا خوا بریاری خوی سهارت به بی باوهران
بهم قورئانه راده گیه نیت و دفعه رموی:

﴿١٧٧﴾ به بیگومان نهو که سانهی که کافرن و دهن به بهرچ له
ریگای خواداو ناهیلن خه لک له سهر ریگای خواداو پروات

﴿١٧٣﴾ به بیگومان نهی محمد ﷺ نِیمه ودهیمان کرده لای تۆ
ههروهک چۆن ودهیمان کردوته وه لای نوح و نهو پیغمبرانهی
که له پاش نوح بوون، واته نه مهی تۆ شتیکی تازه نیه، وه
ههوره ها بؤ نه مانه همویان که نیبراهیم و نیماعیل و اسحاق و
یعقوب و نه سبات و عیسا و نه یوب و یونس و هارون و سلیمان
و دهیمان کردوه و زبوریشمان داوه به داوود ﷺ و دهی
بریتیه له ناردنی بهیامی خوا بؤ پیغمبرانه که شیوهی جیا
جیای بو.

﴿١٧٦﴾ خوجه ندین پیغمبر بوون له پیش تۆدا نهی محمد ﷺ
که داستانی نهوانمان بؤ باس کردویت و چهن دین پیغمبرهی تر
بوون که باسی نهوانمان نه کردوه بؤت، واته مهج نیه که نِیمه
باسی هه موو پیغمبریک بؤ تۆ بکهین، وه خوی گه وره
راسته و خو گفتوگوی کرد له گهل موسادا له کیوی "تور" نهوه
بوو ههرموی: نهی موسا به راستی من بهروردگاری تۆم.
ههروه ها دوی نهوه که موسا له ناو هه و مه کهی چوو بؤ گفتو
گۆ له گهل خوادا گفتو گوی له گهل کرد به شیک لهو
گفتوگویهش نه و بهو ههرموی: ج شتیک وا پهلهی به تۆ کرد که
پیش گه له کهت بکهویت نهی موسا؟ نه مه و نایهتی به شوو
که دهری هی گفتوگؤکانه له سورمتی (طه) دا دهیسی ان شاء الله.

بهراستی نهوانه گومرا بون به گومراهيكي دور له راستی.
دوباره دهفرموی:

۳۸ به دلنیاييپوهه نهوکهسانه کی که کافرنو سته میان کردوه
نانه مانه نیتز الله لیان خوش نابیت و بؤ هیج ریگایه که
رینمایان ناکات.

۳۹ مهگه بؤ ریگای جهه منم که بؤ ههمیشه می لهو جیگه
ناله بارمدا دهمیننه وه، وه نه مه له لای الله شتیکی زور ناسانه،
به فرمانیکی نهو زاته ههمو شت جی به جی دهگریت.

۴۰ نهی خه لکینه به راستی نهو پیغه مبه ره له لایه ن
پهرومردگار تانه وه هاتومه لاتان که به لگهی راستی و دروستی
خوی پییه که نهو هورنانه یه دهی باومر بهینن نهو ده چاکه
بؤتان، وه نهگه کافریش بن الله هیج زیانیکی ناکات و شتیکی له
مولگی نهو کهم نابیتنه وه چونکه به بیگومان نهو دهی که له
ناسمانان و زهوی دایه ههموی مولگی خوییه و خوا عیلمی
ههیو برپاره کانی له سهر زانینه و نیشه کانیشی دانایانه یه. دهی
تا که نهی مروف بیر له خوت ناکه پته وه و سهری به ندایه تی
بؤ پهرومردگاری زاناو دانای خوت نهوی ناکه پت؟ خوکاته کانی
ته مه نت به به لهو بی پسانه وه به ره و ته و او بون ده و ات هه تا
ده رفعت ههیو فریای خوت بکه وه و په شیمانی نیستمت چاکه و
سبهینن هه پ له دهستی خوت نهگریت و (یالیتی. .. یالیتی)
ده لیتی و هیج سودیشت پی نادات.

۴۱ نهی نه هلی کتیب زیاده رهوی مه که له دینه که تانداو
جگه له شتی راست و دروست شتیکی تر نه لئن له باره ی
خودا وه، عیسای کوری مریم ته نها هر پیغه مبه ری خوییه و
که لیمه ی خوییه تی که ناردویه تی لای مریم و گیانیکی له لایه نی
خوییه وه سا نیوش باومر بهینن به خوا به پیغه مبه رکانی و
هیج جیاوازیه که دروست نه که له نیوانیانداو هه رگیز نه لئن
سی خودان واته مریم و عیسا له گه ل الله دا به خوا مه زانن
واز بهینن لهو بیرو بؤ چونه خراپه ههر نهو ده چاکه بؤتان،
ته نها الله تاکه په رستراوی راسته قینه یه، پاک و بی عه بیه و
بینیاز دهیسه له وهی که نهو مندالی هه بیت، نهو دهی که له
ناسمانان و زهوی دایه که عیسا یه کیکی له وانه مولگی خوییه
دهی مولک چون ده بیت به منالی خاوه نی، چونکه منال
ههمیشه هاوبه شه له گه ل باوکیدا خاوه نی هیزه و بؤی ههیو
دهست بخاته ناو کارو باری باوکیه وه، به لام مولک نه هاوبه شی
خاوه نیه تی و نه توانای به رامبه ری کردنی خاوه نی ههیو، وه

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِیْ دِیْنِكُمْ وَلَا تَقْلُوْا
عَلٰی اَیِّ الْاَحْقِ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِیْسٰی ابْنُ مَرْیَمَ رَسُوْلٌ
اَللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقُنْهَآ اِلٰی مَرْیَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ فَاَمَّا اِلٰهٌ
وَّرَسُوْلُهُ وَلَا تَقْلُوْا ثَلٰثَةً اَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ خِیْرًا لَّكُمْ اِنَّمَا اِلٰهٌ
وَاحِدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يَّكُوْبَ لَهُ وَلَدٌ لَّهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِی الْاَرْضِ وَكُنْیَ بِاللّٰهِ وَكِیْلًا ۝۱۳۸ لَنْ یَّسْتَنْكِفَ
الْمَسِيْحُ اَنْ یَّكُوْبَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ
وَمَنْ یَّسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَیَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْضُرْهُمُ
اِلٰیهِ جَمِیْعًا ۝۱۳۹ فَاَمَّا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
فَیُوْفِیْهِمْ اُجُوْرَهُمْ وَیَزِیْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِۦ ۚ وَاَمَّا الَّذِیْنَ
اَسْتَنْكَفُوْا وَاَسْتَكْبَرُوْا فَعِذْ بَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمًا وَلَا
یَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اِلٰهِ وَلِیًّا وَلَا نَصِیْرًا ۝۱۴۰ یٰۤاَهْلَ الْاِنْسِ
قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهٰنٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَیْكُمْ نُوْرًا مُّبِیْنًا ۝۱۴۱
فَاَمَّا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا بِاللّٰهِ وَاَعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَیُدِّیْنُهُمْ
فِی رَحْمَتِنَا وَفَضْلٍ وَیَهْدِیْهُمْ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمًا ۝۱۴۲

بهسه که الله بشتیوان بیت بؤ مروف. به راستی مروف جگه له
الله پیویستی به که سی تر نیه نهگه ر خوی و خالقی خوی به
چاکی بناسیت. پاشان جاریکی تر به ره ره جی نهوانه ده داته وه
که ده لئن عیسا خوییه جاریکی تر دم کووت دهگریت و
دهفرموی:

۱۳۸ هه رگیز مه سیخ خوی به گه وره ناگریت و پی عه بی نیه
که نهو به ندیه کی خوا بیت و فریسته گه وره نزیکه کانیشی
هیج کامیان خویان به گه وره ناگرن سه باره تی به به ندایه تی
کردنی خودا، وه نهو که سهی که خوی بگریته وه له به ندایه تی
خواو لوت بهرز بیت و خوی به گه وره بزانیته بهم زوانه خوا
ههمویان کو دکاته وه له لای خوی و به ههر که سیکیش
به گویره ی کرداری خوی سزا یان پاداش ده دات. وه سته له
کهس ناکات و که سیشی لی ناساریته وه وه دک دهفرموی:

۱۳۹ نهوسا نهو که سانه کی کهوا باومر یان هینا وه کرداری
چاکیان کردوه بهم زوانه خوا پاداشیان ده داته وه به ریک
ویکی و زیادیش دهکات بؤیان له نیعمه تی خوی واته چه ند
نیشیان کردوه بی کهم کردنه وهی پاداشیان پی ده دریته وه،
سهرمپری نهو دهی به لوتضو به خشنده یی خوی چه ندین
به رامبه ر زیادیه یشیان پی ده دات. وه نهو که سانه کی که خویان

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمَرْتُ هَآكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُتْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رَجُلًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ الْأُنثِيَيْنِ
بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضْلُوا وَاللَّهُ يُكَلِّمُ شَيْءً عَلَيْهِ ۝١٧١

سُورَةُ التَّائِيَةِ ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعُتُهُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَوْتَتَيْنِ عَلَيْهِمَا غَرَرٌ الْفَيْدُ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنْ اللَّهُ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا سَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْفَلْتِيدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقُورٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِلْرِ وَالنَّفْقَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِلْرِ وَالْعُدُونِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٢

گرتوخته‌وه له به‌ندایه‌تی خواو خوځیان به گه‌وره زانیوه که گه‌ردنکه‌چی فرمانی خواځن نه‌وسا خوا سزایان ددات به سزایه‌کی زور دمردناک و هه‌رگیز بۆ نه‌وانه بېجگه له الله هېچ دوستیک و هېچ یارمه‌تی درېک نیه که له سزای په‌روهر دگار بیانپارېزیت. پاش نه‌وهی که دهمکوئی گاوردکانی کرد سه‌بارت به عیسا ﷺ و خواپه‌تی و کورپه‌تی عیسی هه‌لوه‌شاندوه که بیروړای گاوردکانه بۆ جاریکی تر هه‌مو خه‌لک به‌ره و دواترین په‌یام و به‌ره و دواترین پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگ دهکات و دهفه‌رموی:

۝١٧١ نهی خه‌لکینه له‌هه‌ر کویدا هه‌ی به بڼ حیاوازی نژاد و رنځ و زمان به‌راستی به‌لگه‌ی رونا و ناشکرا له لایه‌ن په‌روهر دگارتانه‌وه هاتوته لاتان که پیغه‌مبه‌ری خواپه‌تی و روناکیه‌که که روناک که‌روهی راست و ناراستیه ره‌وانه‌مان کردوته‌لاتان. به‌راستی نه‌گه‌ر مروّف دست بگریت به‌م دوانه‌وه که هورنات و سونه‌ته هه‌رگیز گومراو و سه‌رلئ شیواو نابیت.

۝١٧٢ جا نه‌و که‌سانه‌ی که باومرپان هی‌ناوه و ده‌ستیان گرتوه به دینه‌که‌ی خوا نه‌وسا به‌م زوانه دمی‌ناخته ناو رهمه‌تی خوئی و زیاتریشه‌وه له دنیا دا رینمایان دهکات بۆ ریگای راست که به‌ره و خوئی دمی‌ان بات. واته دمی‌ن مروّف خوئی هه‌ول بدات و

ته‌لاش بکات بۆ په‌یره‌وی کردنی فرمانه‌کانی خواو دست بگریت به نایینه‌که‌په‌وه، نینجا خوا روّشی دهکاته‌وه و زیاتر ناشنا تری دهکات به نیسلام و نایین نه‌ک پالی ئی بداته‌وه و بلیت خوا به رهمه، نینجا کو‌تایی سورمه‌که ده‌لکینی به‌سهرمه‌تاکه‌په‌وه که سه‌بارت به دروست بونی مروّف و بلاو بونه‌وه‌ی دابه‌ش کردنی میرات بوو جا لی‌ره‌ش دهفه‌رموی:

۝١٧١ داوای فتوات لی‌ده‌که‌ن له باره‌ی که‌لله‌وه پېیان بلی: خوا فتواتان بۆ ددات له‌و باره‌وه، نه‌گه‌ر مروّفیک مرد که نه‌دایک و باوک و نه‌منالی خوئی و نه کورده‌زی هه‌بوو به‌لام خوشکیکی هه‌بوو جا نه‌و خوشکه نیوئی نه‌وه‌ی که به جڼ ماوه له براکه‌ی دمی‌ات، وه به‌پیچه‌وانه‌وه نه‌وبرایه‌ش میرات دمی‌ات له‌و خوشکه‌ی نه‌گه‌ر نه‌و خوشکه‌ی مرد نه‌دایک و باوک و نه‌منالی خوئی و نه کورده‌زی هه‌بو، جا نه‌گه‌ر نه‌و خوشکانه دووان بون نه‌وانه دوو به‌ش له سڼ یه‌کی نه‌وه‌ی که به جڼ ماوه دمی‌ن وه نه‌گه‌ر هات و خوشک و برا تیکه‌لاو بوون نه‌وه بۆ هه‌ر نیریک دوو به‌رامبه‌ری مییه‌ک له‌ومیراته هه‌یه، الله ناوا به جوانی بۆتان روّش دهکاته‌وه تا نیوه گومرا نه‌بن، وه خوا زانیاری به سه‌ر هه‌مو شتیکدا هه‌یه. به‌م نایه‌ته ده‌وتریت نایه‌تی هاوین چونکه له هاوین دا دابه‌زیوه، هوئی دابه‌زینی هم نایه‌ته جابیر ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا هاته لام که من نفخ‌شوم و هوشم به خوم نه‌بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ دست نویزی گرت و ناوده‌کی رزاند به سه‌رما یان هه‌رموی: بیرژینن به سه‌ریا و هوشم کردوه و وتم: من به که‌لاله نه‌بی میراتم ئی نابریت لی‌تر میراتم چون دابه‌ش ده‌کریت؟ - له پی‌شه‌وه باسی که‌لاله‌مان کرد نه‌و که‌سه‌یه که دایک و باوک و نه‌ولادی نه‌بیت. جابیر ده‌لیت: جا نایه‌تی دابه‌ش کردنی که‌له‌پور دابه‌زی. ته‌واوبو (ولله الحمد)

سورته‌ی مائیده ٥

سورته‌ی مائیده که سورته‌ی پینجه‌می هورنانه، سه‌دوبیست نایه‌ته، له مه‌دینه هاتوته خواره‌وه، گومانی تیدا نیه که هه‌ندئ له نایه‌ته‌کانی له روژی عه‌رفه له سالی حه‌جی مائاوا پیغه‌مبه‌ردا ﷺ دابه‌زیوه. نه‌سمای کچی یه‌زید ده‌لئ: { إِنِّي لَأَجِدُكَ بِرَمَامِ الْغَضَاءِ نَاقَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ الْمَائِدَةُ كُلُّهَا فَكَادَتْ مِنْ ثِقَلِهَا تَدْقُ بِعَضْدِ النَّاقَةِ / احمد و صححه البانی / به‌راستی من ره‌شوی (عضباء) ی و شتری پیغه‌مبه‌ری خواو گرتیوو که له کاته‌دا سورته‌ی (مائده) ی به ته‌واوی بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیرا که

خەرىك بوو ھۆلى وىترەكە بشكىت لە ھورسى ئەو
سورەتە}

بەناوى ﷲ ى زۆر بەسۆزوبىننىھايەت مېھرىبان

ئەى ئەو كەسانەى كە باوەرتان ھىناو ھە بکەن بەو
عەھدو پەيمانانەى كە لە بەینى خۆتاندا دەبەستەن و
مەشكىن، ھەلەل كراو ھۆتان خواردنى گۆشتى مەرو
بزن و مانگاو ھۆشتر بەنیرو مېانەو ھەجگەى لەوھى كە
لە مەھول دەخوینریتەو ھەسەرتاندا، وە لەھالەى كە
لەئىحرامدان راوى نېچىر نەكەن بە بېگومان ﷲ ھۆكەم
دەكات بەو شتەى كە خۆى ئىرادەى لېیەو كەس ناتوانیت
رېگای ئى بگرت چۆنكە ﷲ دەسەلتادارى باشكۆیەو ھەر
خۆى خاوەنى ئىختىيارى تەواو ھە پەرسىار ناكرت لە خوا
كەچى دەكەیت، بەلگەو دروستكراوكانن پەرسىارىان لى
دەكریت وىشەى ﴿ءَامَنُوا﴾ ھەر كاتى بە رەھایى ھەرموى،
واتە ئەو كەسانەى كە باوەرپان ھىناو بەو شتانەى كە
پەيوستە لە سەریان وەكو باوەر بوون بە خواو بە رۆزى
دواىو بە ھرىشتەكانو بە كىتەبەكانى خواو بە
پەغەمبەرانو بە ھەزاو ھەدەر. لەھەرمودەدا ھاتو
كابرايەك كە ئىحرامى بەست، نە بۆى ھەمە خۆى راو
بكات و نە كەسكىش بۆى ھەمە بە ناوى ئەوھو ھەراو بكات
جانەگەر بە ناوى ئەویشەو ھەراو كرا نابى گۆشتەكەى
بخوا.

كابرايەك ھاتە لای عەبدوللا ى كورى مەسعودو وتى:
ئامۇزگارەكم بکە ، وتى: ھەر كاتى بېست كە خوا
ھەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ چاك گووى بۆ بگەر، چۆنكە
يان ھەرمەنت پى دەكات بە كەردنى ئىشىكى چاك يان
بەرگرت دەكات لە ئىشىكى خراپ. زوھرى دەلى: ھەر
كاتى خوا ھەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى باوەرپاران ئەو
شتە ئەنجام بەدن ئەو ھە پەغەمبەرىش خۆى يەككە لەو
خاوەن باوەرپانەو روى ھەشە لەو. پەيوستە بزانين كە
ئيمان وەختىك تەواو سود بەخشە كە بە تەواوى خۆت
بەدەتە دەست خواو بە عىشقو ھەلاھەو نامادى ئەنجام
دانى ھەرمەنەكانى بېت نەك بە زۆرە ملىو لە كۆل
كەرنەو ھەيت.

ئەى ئەو كەسانەى كە باوەرتان ھىناو ئەو دروشمە
دىارى كراوانەى ﷲ كە ھەدەغە كراون نابى بە رەوايان
دەبىن و نابى مانگە ھەدەغە كراوكان كە(ذوالقعدة ذوالحجە
محرم) كەئەم سى مانگە بەيەكەوھەن و (رجب) كە دەكەوئە
نېوان جەمادا و ھەعبان) شەريان تېدا بگرت و ھۆرمەتپان
بشكىت بەل، دەبى سەورەكانى شەمەر بپارىزىرت و نابى
رېزى ھىچ شتىكى ئايىنى بشكىنریت بەتايەت
دروشمەكانى ھەج، وە ئەو ھەوانەى كە پى ئەوتىرت
(ھەى) و ھاجپان دەبەن بۆ ھەج لە گەل خۆياندا نابى
دەست درېزان بکەن سەرو پەيوستەشە گەردن بەنيان
بگرتە ملو دىارى بگرتن تا كەس تەمەيان تى نەكات و
دەست درېزان نەكرتە سەر تا ئەگەنە شوپنى خۆيان و
سەر دەبرن ، وەئەوانەى كە لە (بیت الحرام) دان نابى
رېزان بشكىنریت و دەست درېزان بگرتەسەر، ئەوانەى
كەبۆ بە دەست ھىنانى ھەزل و بەرەكەتى پەرومەنگارىان
دەچنە ئەو شوپنەو مەبەستپان رەزامەندى خوايەو ھەر
كاتىك كە لە ھەج بونەو ھە ، ئىحرامى ھەجتان لابر، جا
ئىتر راو بکەن، واتە: ئەو كاتە دەتوانن راو بکەن. بۆ زانين:
زۆرەى زانپان شەپ كەردنى مانگى ھەرام بە ھەلەشاو
دەزان بە ئايەتى ﴿وَقِيلُوا الشِّرْكُ كَافَّةً كَافَّةً﴾
﴿يَقُولُونَ كَافَّةً﴾ التوبة: ۳۶. خۆى گەورە بەو
پەغەمبەردى ﷺ كە دەرگاوە لە مەكەو ئىستا لە
مەدینەدایەو ھەردەم ئىشو نازارى پى دەكات لە لایەن
ئەوانەو دەفەرموى: نابى ئەم ئىشو نازارە وات ئى بكات
كە تۆ بە دادپەرورەنە ھەفتار نەكەيت لە گەلياندا، بەلگەو
تۆ دەبى دادپەرورە بى لە گەليانداو ھەمىشە يارمەتى
يەكتر بەدن لە سەر چاكەو لە سەر خۆپاراستن لەو شتانەى
كە دەبى بە ھۆى تۆلەو سزای خواو ھەرگىز يارمەتى يەكتر
نەدەن لە سەر تاوان و دۆژمەنپەتەى ولە خوا بترسن بە
بېگومان تۆلەى خوا زۆر توندە بۆتاوانباران. ئىنجا خۆى
گەورە باسى ئەو گۆشتانە دەكات كە ھەرامە خواردنپان
و دەفەرموى:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمِیَّةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أِهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ، وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِیْحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ بَیَسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِیْنِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِیْنَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِیْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِیْنًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخِصَّةٍ غَیْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾ یَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّیِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَرِیعُ الْحِسَابِ ﴿٣﴾ الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّیِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَیْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مَخِذَى أَخْدَانٍ وَمَنْ یَكْفُرْ بِالْإِیْمَنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤﴾

(امری ربی) له دوو هه میان دهنوسی په رومردگارم بهرگری کردوم (نهانی ربی) له سیهه میان هیچیان نه دهنوسی، جا نه گهر یه که میان بؤ دهرچوایه به لاماری نیشه که میان ددهاو ددیانکردو گوئیان له حهرامو حهلل نه بو ددیان وت: بؤمان دهرچوه.

وه نه گهر دوو هه میان بؤ دهرچوایه نیتر نهو نیشه میان نه دهرکرد با زور چاکیش بوايه، چونکه ددیوت په رومردگارم لئی قه دمه کردوم جا نه گهر نه مانه میان به په رومردگارم دانابیت ناشکرایه کافر بونیان، وه نه گهر به وه مه بهستیان خوا بوو بیت نه وه دروئیان به دم خواوه کردوه خو نه وانه داریکی رهقو وشک یان به ردیک یان ناسنیک یان شوشه یه که بوون خو پیغه مبهری خوا نه بوون چؤن دهران خوا نیاردی وایه که نهو نیشه بکریت یان نه کریت؟ ناشکرایه چ به خویان بزنان یان درؤ به دم خواوه بکهن کافر دهن، جا موسلمانان نابی بهو شیوهی نه وان بجولینه وه دهلین نه گهر سیهه میان بؤ دهرچوایه چهند بارهیان دهر کرده تا یان یه که یان دوو هه میان بؤ دهرده چوو.

پیغه مبهری نیسلام ﷺ هاتوه بؤ هر نیشیک که حهلل بیت، به لام نه گهر کابرا نه زانی نهو نیشه چاکه بؤی یان نه، بهرنامه یه کی جوانی داناوه پیویسته موسلمانان لهو بهرنامه یه سود وهرگرن که نه ویش بریتیه له وهی که کابرای دوو دل بوو له نیشه که ی دوو ركات نویزی سوننهت بکاتو پاشان بلی: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاقْضْهُ لِي وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضَيْتُ بِهِ وَيُسَمَّى حَاجَتَهُ / الْخَارِ وَغَيْرَهُ / نهي خوايه داواي خه پيرت لي نه کهم به هو زانينه که ته وه ، واته: تو زانای به سهر هه مو شتيکداو دهرانی کام چاکه و کام خراپه و داوات لي ده کهم به هو توانايه که ته وه واته تو توانای هه مو شت هه وه دهرتوانی نه م شتهيش بؤ من بکهيت و دوات لي نه کهم لهو نازو نيعمه ته گه ورهيه ی که هه ته به راستی تو

﴿٢﴾ حهرام کراوه ليتان گوشتی حهيوانی مردار بوو خوینی جاری و گوشتی بهراز و نهو حهيوانهی که کاتی سهر برینی ناوی جگه له خواي له سهر بریت و گوشتی حهيوانی که بخنکیریت و گوشتی نه وهی که به بهردو شتی فورس لئی بدریت تا دهکوژریت و نه وهی که له شوینی بهرزا فر بهدریت و به کهوته خواره وه بمریت و نه وهی که حهيوان به شاخ لئی بدات و بیکوژریت و نه وهی کهوا درنده ببخوات مه گهر نه مانه بگهن به دهست و سهر برین ، وه نهو حهيوانانهی که له شوینی بته کاند سهر بریت حهرامه و گوشتی ناخویریت و نه وهیش که به قومار دابهش دهرکین، جگه له مردار و بووی ماسی و کولله،

(ازلام) نیشیکی سهردهمی نه هامی بو که بریتیه له سئ پارچه شتی وهکو یه که پهرداخ بیت یان شتیکی تر له سهر یه کیکیان دهنوسی (بیکه) لهوی تریان دهنوسی (نه یکهیت) هیچیان له سیهه میان نه دهنوسی و ددیان جولاندن و داویان لي دهرکردن که نه م نیشه یان نه م شته مان بؤ بهش بکهن و نهو سئ شته یان به ته هسیم کهر داده نا هه ندیکیش دهلین: له سهر یه کیکیان دهنوسی په رومردگارم فرمانی پی کردوم

دەتوانى و من ناتوانم و تۆ دەزانىت و من نازانم ، وە تۆ زانەرى ھەمو نەيىنەكانىت ئەى خوايە ئەگەر تۆ دەزانى ئەم ئىشە - ناوى ئەو ئىشەى كەدەيەوئىت، ببات - بۆ ئايىنم و بۆ ژيانم و بۆ ئايندم چاكەبىنوسە بۆم و ئاسان و بە فەر و بە پىتى بکەيت بۆم ، وەئەى خوايە ئەگەر تۆ دەزانى كە خراپە بۆم لە ئايىن و لە ژىن و لە ئايندمەدا لام بدەلىي و ئەويش لادە لە من و ئەوەى كە چاكە بۆم بنوسە لە ھەر كۆيدا ببىت لە پاشان رازىم بکە بەو. جا پاش ئەم نوپۆ دوعايە ئەگەر ئارەزۆى ھاتە سەرى با بىكات ئىنشا اللە سودى تىدا دەبىت. وەنابى ئەو شتە ھەرامانە بخوات، وەيان ئەو ئىشە ھەرامانە ئەنجام بدات.

لە پاش ئەوانە دەفەرموى: ئەوەى كە باسكرا بۆ ئىو ھەموى لادانە لە حدودى خوا ئەمپۆ ئىتر كاھىرەكان نا ئومىد بوون لە دىنەكەتان و كەس ناتوانىت بىپروخىنىت و لەناوى ببات ئەمەش موژدەيەكى گەورەيە بۆ موسلمانان. كەوايوو لەوان مەترسن و لە من بترسن كەمن ئەمپۆ تەواوم كەردو بۆتان دىنەكەتان و نىعمەتى خۆم تەواو كەرد بۆتان و رازىم لىتان كە ئىسلام دىنتان بىت. بەئى ئەوانە ھەرامن و نابى بخورپن مەگەر لە ناچارىدا وەك دەفەرموى: ئىنجا ھەر كەسك كە ناچار بوو لە برسا بۆ خواردنى يەكك لەو ھەرامانە ئەو بەئەندازەى لاڭردنى برسەتەيەكى بخوات بەو مەرجەى مەيلى گوناح نەكات و زياتر لە پىويستىش نەخوات ، وە ئەگەر نەفس و شەيتانى خەلەتەندى و زىادەپەوى كەرد، ئەوسا بىگومان كە اللە لىبورودو بە سۆزە بۆيان و چاوپۆشيان لى دەكات، ئەمەش گۆشەيەكى ترە لە سۆزە بى سنورەكەى خوا بەرامبەر بە بەندەكانى كەئەو ھەرامانەى بۆ خەلەل كەردو لە كاتى پىويستدا. بەراستى ئەم ئايەتە خوشترىن مژدەيە و رۆزى دابەزىنىشى گەورەترىن جەزنى موسلمانانە. خوا دەفەرموى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾

المادة: ۳ | ئەمپۆ دىنەكەم بۆ تەواو كەردن ﴿ئوبەيەى كورى كەعب وتى: ئەگەر ئەم ئايەتە بۆ گەلىكى ترى بىجگە لەم گەلە بەئاتايە زۆر چاك لەو رۆزە ورد دەبونەو دەيان كەرد بە جەژن بۆ خۇيان و كۆ دەبونەو تىيدا. عومەر وتى: كام ئايەت ئەى ئوبەى؟ وتى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ عومەر وتى: بە راستى ئەو رۆزە ئەو جىگايە دەزانم كە تىيدا دابەزىو لە

رۆزى جومعه و لە رۆزى عەرەفەداو لەعەرەفات دابەزىو سوپاس بۆ خوا ھەردووکیان جەژنمانە (تەبەرى). جا لەم ئايەتە پىرۆزەدا دوو وشەى (اکمال واتەم) بە كار ھاتو كە يەكەميان جوانى و رىك و پىكى دەگەيەنەت و دووھەميان: تەواوى بى كەم و كورى دەگەيەنەت. واتە: ھەم جوان و رىك و پىكە ھەم تەواو ھىچ كەم و كورپەكى تىدا نىە مادەم وایە دەى نابى رىگە و رىيازىكى تر دابىرئىت بۆ نەوەى ئادەم چونكە يەكەم: دەست درىژيە بۆ ماڤى خوايەتى و دووھەمیش خەلەتەندى خەلگە، چونكە كەس ناتوانىت ياسايەكى ئاوا رىك و پىك و تەواو دابىت دەى بۆ سەرى لى تىك دەدەت و ئايەلئ ئەو رىيازە چاكەھەلبرئىت؟ ھەروەھانەم ئايەتە رىگا نادات بە زىاد كەردنى ئايىن يان كەم كەردنەو، چونكە خوا

دەفەرموى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ دەى كە رىك و پىك و تەواو ، ئىتر چۆن دەبى لى زىاد بکەيت ئەمەش دەمكوتىكى توندە بۆ بىدەچەكان، چونكە شتىك لە زەمانى پىغەمبەرى خداﷺ دىن نەبوئىت و نەكرا بىت و نەوترا بىت ئىتر چۆن دەبى ئىستە دىن بىت؟! ئەگەر ئەوان نەيان كەرد بى يان نەيان و تىن دووشت دەگەيەنەت كە ھەردووکیان يەك لەيەك خرابترن يان ئەوەيە كە پىغەمبەرﷺ نەيزانىو چاكە يان زانىويەتى و بەئىمەى نەوتو كە ئەمەش شاردنەو كەتمانەو خىانەت كەردنە بە ئۆمەت و دزى تەواو بونى رسالەتى پىغەمبەرﷺ و دزى ئەو ھەمو ھەرمودائەى پىغەمبەرﷺ كە يەكك لەوانە ئەمەيەيە كە بوخارى و مسلم رىوايەتيان كەردو كە دەفەرموى: ﴿مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ / ھەر كەسك لەم ئىشەى ئىمەدا كە ئىسلامە شتىك دابەنئىت و لەودا نەبىت ئەو وەرنەگىرئىت} وە لە ھەرمودەيەكى تردا كە مسلم رىوايەتى دەكات دەفەرموى: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ / ھەر كەسك ئىشكىك بكات و فرمانى ئىمەى لە سەر نەبىت ئەو وەرنەگىرئىت}

وە چەندىن ھەرمودەى ترمان لەو بارەو ھەيە ئاوا بە زەقى بىدە ھەلەدەو شىنئەتەو، بەلام ئەوانەى كە شەيتان سەرى لى شىواندون و دوكانىكى گەرميان ھەيە بەھوى رەواجدانى بىدەو بەو ھەمو ھەرمودەراستەنە بپرا ناكەن و بە ھەندى بەلگەى خەيالى و خەوى فالان و فیسارەو خۇيان و خەلگىش مال و ئىران و شەرمەندەى پىشگای اللە دەكەن؟! بىرام خۆ ئەگەر سونەتىش بن ئەگەر ئەنجاميان نەدەيت ھىچ گوناھت ناگات ئەى ئەگەر بىدە بىت ج جوابت ھەيە؟ بىر بکەرەو سەر لە

خَوْتُ وَ خَهْلِكِش تَبَّكَ مَهْدَه پَيَغَهْمبَهري دَهْفَهرموئ: {كُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِذَعَةٍ وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ / اصحاب السنن وغيرهم} هه مو داهاتوهيهك بيدههيهو هه مو بيدههيهكيش گومراهيهو هه مو گومراهيهكيش له ناو ناگردايه { پيشهكي با بيدهه بناسين بيدهه له ناو زمانى عمرهبيدا به ماناي شتى جوان هاتوه ثبتر بووبيت له پيشهوه يان نهوبيت سونهت بيت يان فهرز بهلام له شهرعدا مههست بهيدا بوون و كردنى شتيكه كه له پيشهوه نهوبيت ونهكرا بيت ونهوترابيت لهبروباوهرو له بهندايتيدا ، جا هم جوړه بيدههيه كهئيسلام ناوا ههريشهى لى ددكاتو بهليني سزاي سهختى داوه يو نهو كهسانهى كه دايهيننو بيكه ههروهكو لهو حهديسانهى پيشهوه باس كران، بهلام جيگاي داخه ناييني راستههينهى ئيسلامو نهو بهرنامه جوانهى پيغهمبهرى خواص له خهك شاروتهوهو دشاريتهوهو شتانيك كه هيچ بهلگهيهكى شهريان له سر نيه كراوون به سونهت بهلگو به فهرزيش له روانگه خهكي نهزانو تن نهگهيشتو له ئيسلامداو سهدان سونهتو دميان فهرز واز لى دههينيتو هيچ قاليكي له سر نابيت، كهجي به يهكيك لهو بيدعانه وترا: شهرعى نيه ناسمان دكهويته سر زهوى و دارو بهردى لى ديتته سر پى و كابرآي رؤشنكهروهو بهر دميان تانهو تهشهو ناوهى جوړاو جوړ دكهويت، بهلام نهوهى راستى بيت نهويه كه پهپرهوانى راستههينهى هم دينه ههميشهكهم بونو ههتا قيامهتيش ههروا به كه مى دهمينهوهو هك پيغهمبهرمان دَهْفَهرموئ: {بَدَأَ الْإِسْلَامَ عَرَبِيًّا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ عَرَبِيًّا فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ / رواة مسلم والنسائي} دين به غهريبي هاتوهو ههرواش دهست پى ددكاتوه به غهريبي ، جا خوښهختى يو نهوغهريبانته چونكه ئيمه له پيشهوه له سر نايهتى (١١٧/سورمتى بقره) لهم بارهوه ههنديك قسهمان كروه بهمه كوتايى بهم باسه دينين،بهلام ليردا سرنجى خوئينهران رادهكيشين يو وهلامى سى پرسيار يهكهم: وتراوه كوكردنهوهى قورنان بيدههيهو نيشى پى كراوه دووههم: عومهر (رمزاي خواى لى بيت) تهراويجى كرد به جهماعهتو وتى: (نعمت البدع هذه) نههمبيدههيهكى چاكه(سيهم: ههرمودى: (من سن سنة) بى يهكهم دهلئين: نهگهر قورنان نهنوسرايوو (٤٠) چل نوسهري وهجى چيان دكدرد يو پيغهمبهر ؟ قورنانى (حفصه) جى بوو؟ يو وهلامى دوهم دهلئين: جهماعهتى يهكهمو دووههمو سيهمى پيغهمبهر بى تهراويج بهس نيه كه سونهت بيت؟ وشه

(نعمت البدع)ى عومهر با ماناي زمانهوانيه، نهى دهگونجيت عومهر نهيزانبييت كه پيغهمبهرى خواص نهو سى شهوه جهماعهتى تهراويجى كروه له گهل نهودا كه عومهر خوى دهلئت: بويه پيغهمبهرى وازى له بهجهماعهت كردنى نويزى تهراويج هينا چونكهدهترسا فهرز بيتو خهك نهتوانن نهنجامى بدن،دهى خو ئيست پيغهمبهرى نهماوهو تازه وهجى نايهتو هيچمان له سر واجب نابيت، جا با به جهماعهت بيكهينهوهو نوبهى كورى كهعبى كرد به ئيمامى نويزى تهراويج يو مسلمانان،دهى نههم سونهته نه بيدههيه جهنابت. له وهلامى سيهمدا: دهلئين: براكهم جوان تهماش بكه بزانه حهديسهكه له سر جى وتراوهو روداوهكى بزانهو له وشه (سنة حسنة _ سنة سيئة) تى بگوو سونهت دهبى شيوهكهى وترا بيت يان كرا بيت ئينجا پيى دهوتريت سونهت قورنانو پيغهمبهرمان چهندين جار فرمانى چاكه كردنيانى داوه وا ئيستاش كابرآيهكى فهيرى جل و بهرگ دراو ديتته خزمهت پيغهمبهرى و پيغهمبهرى كه چاوى پى دكهويت دلى يو فهيرى و نهدارى نهو ناگر دگريتو داوا له مسلمانان ددكاتو كه يارمهتى بدن نهوه بوو كابرآيهكى موسلمانيش يهك كيسه پارمى زورى هيناو ديناو خهك كه ديتيان به شوين نهودا ههركى جى توانى كردى كومهليكى باش پاره له بهردم پيغهمبهرى خواص دا ههئدرايهوهو دله به سوزدهكى پيغهمبهرى هينك بويهوهو ناوجاوانى وهكو زير بريسهكى ددا له خوښى نهوى كه كرا سهبارت بهو موسلماننه فهيرهو موژدى گهوره به يهكهم چاكه كه داو فهرموى (من سن سنة حسنة) ناي نهمه له گهل بونى دميان نايهتو حهديس سهبارت به داوا كردنى چاكه و فرمانى راستهخوى نهو كاتهى پيغهمبهرى بهوان دكريت نههم بيدههيه بيت تا تو بيدههيه ناپهسهندهكهى خوت قياس بكهيتته له سر نهو سونهته؟! وه (من سن سنة سيئة) نهويش ههر بهم شيوهيه كهسيك رهوشيكي خرايهى كوى مردوو زيندو بكتاوه دياره پاش نهو ههتا روى قيامهت كى بهو رهوشته ناشرينه نيش بكتا نهوه نهو زيندو كهروه بهشدار دهبيت له تاوانهكهيدا بوئمونه:ئيسلام هات نافرمتى لهروتى و بهردلاى قهدهغهكردو دايكانى ئيمه زياتر لههزارو سى سهه ساله به شانازييهوه نهو فرمانهيان بهريكوپيكي جىبهجى كروه ، جا له پاش نهوه يهكهم نافرمتيكي بهناو موسلمان سهرولاقى خوى دمرخستو

له خوا بترسن ، بېگومان که الله زور زور به پهلمیه له موخاسه به کردنی بهندمکانیداو ماوه ندریت به توبه کردن و بهشیمان بونهوه لهو کاته دا. ئینجا دمهفرموی:

له ئهمرپوهه حالل کراوه بۆ ئیوه شته چاکهکان و خواردمهمنی ئهو کهسانه ی که خاومنی کتیب به ئیزنی خاومنه که ی رهوایه بۆتان و خواردنن ئیومش رهوایه بۆ ئهوان و رهوایه بۆتان ئهو ئافرهتانه ی که پاک داوین و بئ هاوسهرن له ئیمانداران و ئهو ئافرهتانه ی که پاک داوینن له ئههلی کتیب ، واته: ئافرهتیک ی پاک داوینی یههودی یان مهسیحی دروسته پیاوی موسلمان بیخوازی ، بهلام دروست نیه ئافرهت بهوان بدهین لهوانه یه لیرهدا رهخنه بگرن و بلین ج حیوازیه که ههیه بۆ ئیمه دهتوانین ئافرهتی ئههلی کتیب بهینن، بهلام نابی ئافرهتی موسلمانان پئ بدهین؟

دهلین: حیوازی لهوهدایه ئهو ئافرهته ئهگهر جوله که بیته ریز له عهقیده و بیرو باومری دمگیریت و دهتوانیت ئازادانه به گویره ی بیرو باومری خوی بهندایهتی خوا ئه نجام بدات و هر کاتی ناوی موسا ببات ئیمه دهلین (علی نبیا وعلیه السلام) وه دهتوانیت تهوراتی خوی ته ماشا بکات و سودی ئی و مرېگریته ههروهها ئهگهر ئهو ئافرهته گا ور بیته یوی ههیه ئازادانه بیرو باومری خوی دمېرېریت و بهندایهتی خوی ئازادانه ئه نجام بدات و هر کاتیکیش ناوی عیسا ببات ئیمه دهلین (علی نبیا وعلیه السلام) کهواته ئهوانه له لای ئیمه هیچ شتیک ئازاریان نادات و سه ربهرزانه ژیا نی خویان دمبه نه سهرو روژیک له روژان زوریان ئی ناکریت له سه ر ئیسلام بوون بهلام ئافرهتی ئیمه ئهگهر بهوان بدریت هیچ کام لهو ئازادیانه ی نابیت و کاتیک که ناوی پیغه مبه ر پیغه مبه ر بیهنریت گالته و لاسایی دمکریته وه و قورئانیشی بۆ ناخویندریت به ئاشکرای و جا دمبیت ههتا دمهریت ههروا به سه ر شوپی و ترس و له رزه وه ژیا ن بباته سه ر یا ن واز له عهقیده و بیرو باومرکه ی بهینیت که له لای خوا و پاشان پیغه مبه رکه ی و ئینجا له لای خزمانی سه ر شوپی شه رمه نده بیته ئایا ئه مه عاقلانه یه که ئهم ئافرهته ئاومهایی لهگه لدا بکریته ؟ وه ئایا حیوازی ههیه له م حیوازیه پر مه ترسی تربیت؟ به ئی ئیمه بۆمان ههیه ئافرهتی ئههلی کتیب بیخا زین و مافی خوی پئ بدهین وهک دمهفرموی: هر کاتی مارمیهه کانتان پیدان ئینجا رهوایه بۆتان دیسان دهبی ئهو پیاوه موسلمانه پیاویکی راست و دروست بیته و ئن هینانی به لاده کاریکی جوان و مهردانه بیته وهک دمهفرموی: داوین پاک

ئهو سوننه ته خرابه ی زیندو کرده وه جا ئهو به شداره له تاوانی سهرو لاق روتانی پاش خوی ههتا قیامهت. بهلام ئهم جوړه بیدعهیه ی که به بیدعهی (حسنه ی) ناو دهبه ن ئهمهیه پر مه ترسی، چونکه وهک وتمان: به لگه ی نه زانینی پیغه مبه ر یان زانیویه تی بهلام شاردویه تیه وه؟! که پالدا نی ئهو دوو شته ئه لای پیغه مبه ر تاوانیکی ئیجگار گه وروه پر مه ترسیه و مرؤف به ره وه هه لدریو شه رمه زاری سه رشوپی قیامهت دمبات ، جا له بهر ههست به و مه ترسییه گه وریه بویه ئیمهش ئه وهنده به پهروشین بۆ چاک کردنی بیرو رای براو خوشکانی هاو زما نمان. ئهمهیه راو بۆ چونمان سه بارته به بیدعه به کورتی جائه گهر پیکابیتمان منهت هی خوایه و هر خوی ریمای که ره، وه ئه گهر به هه لدا جوابین تاوانی خۆمه و داوی چاپووشی له خوی گه وره دهکم ، ئینجا خوی گه وره بۆ زیاتر روشتن کردنه وه ی موسلمانان سه بارته به چه رام و به حالل دریزه به بهیا ن کردن دمه دات و چه نندین شتی ترمان بۆ باس دهکات لهوانه ئهو ئیجیرانه ی که به هوی سهگی فیتر کراو و بازو شتی ترموه راو دهکرین و خاومنه که یا ن به مردویی دهجیته سهریان و دمهفرموی :

ئهی محمد پرسیارت ئی دهکهن ج شتیک حالله بۆیا ن بلن: هه مو شته پاکه کان حالل کراوه بۆتان کهواته ئه وه ی که حالل نیه له بهر ئه وهیه که پاک نیه. ئینجا دمهفرموی: وه حالله شکاری ئه وه ی که فیترتان کردوه مۆچاندوتانه له برین که رهکان که خۆتان ماندو کردوه به فیتر کردنی و فیترتان کردوه وهک خوی گه وره ئیوه ی فیتر کردوه، واته: وهک خۆتان چۆن له مانای برۆو بیگره و راکه و نه ی خویت تیدهگه ن ئهوانیشتان هر به و شیویه فیتر بکه ن، جا خوا دمهفرموی: ئهو حیوانه فیتر کراوانه هه رچیا ن بۆ گرتن و له ژیر دهستیاندا مردن بیخۆن و زیکی خوی له سه ر بکه ن و بلین: (بسم الله) جا ئه گهر کابرا سهگیکی هه بوو پئی وت: برۆ رویشته ئهو کاته ئهو سهگه به فیترکراو دادهنریت ئه گهر ئهو سهگه به که یزی خواونه نه چو ئه وه فیتر کراو نیه و مردار بوی ناخو ریت، واته: پیویسته ئهم سی مه رجه ی تیدا بیته

یه که م . حیوانی راوچی ئه بی فیترکراو بیته. دووه م . ئهو حیوانه رهوانه کرا بیته بۆ ئهو ئیجیره. سیه م _ فیتر کردنی واییت که رویشتن و گه رانه وه ی به فرمانی کابرای ئیجیره وان بیته ئهو کاته ئه گهر شتیک گرت و له ژیر دهستیا مرد بهر له وه ی خاومنه که ی بیگاتی حالله خواردنی. ئینجا دمهفرموی:

يَتَّابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُتِلُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَاعْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَرُوا
وَلِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْمَآطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُثَبِّتَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الْصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَتَّابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ
أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هَٰؤُلَاءِ وَلِلْقَوَّيْنِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

بن وزینا کار نه بن و دوستی ژیر به ژیری نه گرن ، لیره دا خوی
گه وره خاو من باو مران دهر سینه ت له کوفر و پاشگه ز بونه وه
واته نه که نه به هوی تیکه لاو بون تانه وه خوشه ویستی بی باو مران
بعیته ناو دلتانه وه یان به هوی خوشیستی نافرمتیکی بی
باو مره وه بۆ نه وهی دستتان بکه ویت بیرو باو مره کهی خوتان له
دست بدن و دهر موی: وه ههر که سیک پاش باو مره هینان بی
باو مره ببیت نه وه به راستی هه مو کردار و ره تاره چاکه کانی
پیشوی هه لده و هشیته وه له روژی دوایشدا له ریژی
ره نه ره و یان زیان ئی که وتوانه ئینجا خوی گه وره یاسایه کی
ترمان بۆ باس ده کات و دهر موی:

﴿٦﴾ نهی خاو من باو مران ههر کاتیک که هه لسان بۆ نویژ
نه گهر دست نویژتان نه بوو یان هه رویستان دست نویژ بگرن
دهم و چاوتان بشۆن و دهسته کانتان بشۆن هه تا نه نیشکه کانه و
دهستی ته ره به سه رتانا به یین و پییه کانتان تا ده کاته
قاپه کانتان بی شۆرن. لیره دا دهر کهوت که نه م چوار شته
پیویسته: یه که م: شۆردنی دهم و چاو.

دوو هه م: شۆردنی هه ردو و دست تا کو نه نیشک.
سینه م: مه سحی سه ر. چواره م: شۆردنی هه ردو و پی تا هوله پی
به گویره ی هه رموده ی پیغه مبه ره که دهر موی: ﴿وَلَّ

لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ مَنْقُ عَلَيْهِ / وای بۆ پاژنه کان له ناو
ناگردا چونکه که چاک نا شۆرن.

سه رمه ی نه مانه دیاره نه تیش پیویسته، چونکه دهر موی:
﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَىٰ/ مَنْقُ عَلَيْهِ / کرداره
باشه کان به نه ته کانیانه و هه مو مرو قنیک نه ته که ی بۆ هه یه {
ههر وه ها رونه ترین و به هیژترین به لکه یه له سه ر شۆردنی پی
له کاتی دست نویژ گرتندا. ئینجا دهر موی: وه نه گهر ئیوه
نه خوش بوون یان له سه فهر بوون یان یه کی که له ئیوه دهستی
گه یاند به ناو یان له ژنانتان کهوتن، جا بۆ دست نویژ ناوتان
دست نه کهوت ، نه وسه خاکیکی پاک هه لیرن و به و خا که
پاکه ته یه موم بکه ن ، جا دهسته کانتان له دهم و چاوتان دهم
به و خا که پاکه واته: هه ردو و له پی دهست نه ده ی له و خا که
پاکه و به دهم و چاویا دینیت و جاریکی تر که دهستان له و
خا که پاکه دهم و به به بهری دهستی چه پتانا به دهستی
راستانا ده یین تا موج یان تا نه نیشک، ئینجا بهری دهستی
راستیش به و شیوه یه ده یین به دهستی چه پتانا له سه ر
نه مه ش ئیختیلاف بوه له به یینی زانایان و ده کو مانامان کرد
هه ندیک ده لئین: مه سحی دهست تا موچه، وه هه ندیکی تریش
ده لئین: تا کو نه نیشکه ته نانه ت هسه ی تا بن دهستیش کراوه،
به لأم نزیکترین تا کو نه نیشکه ههر خوایش زانایه. الله نایه ویت
که ئیوه بکه ونه ناو سه ختی وه به لگو ناسانکاری بۆ ئیوه
ده ویت و نه و شۆردنه به هازانچتانه و ده دهر موی: به لأم خوا
ده یه ویت ئیوه پاک بکاته وه، واته: خوی گه وره ده یه ویت به م
دهست نویژه ئیوه پاک بکاته وه چ پاکی پۆشاک و جیگا و له ش
بیت چ پاکی ناو دهر و بیت و چ پاک کردنه وهی له تاوان و
خرابه بیت که خوی گه وره به هوی نویژه وه هه مو یانمان
بۆ پاک ده کاته وه، پاک و خا وینی جل و به رگو و له شان شتیکی
ناشکرایه و به لکه نه ویسته به لأم بۆ پاک کردنه وهی دل و
دهر و مان خواله نایه تی بیست و هه شتی ره مد دا دهر موی: ﴿
نه وانه ی که باو مران هه یه و به یادی خوا دله کانیان نارام ده گرن
، با بزانه ههر به یادی خوا دله کان نارام ده گرن﴾

ده ی کام یاد کردنه وهی خوا هه یه گه وره تر بیت له نویژ کردن؟
وه بۆ پاک کردنه وهی کرداره خرابه کانیان چه ندین هه رموده ی
پیغه مبه رمان ﴿هه یه یه کی که له وانه نه م هه رموده یه که
دهر موی: ﴿إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ أَوْ الْمُؤْمِنُ فَغَسَلَ وَجْهَهُ
خَرَجَ مِنْ وَجْهِهِ كُلِّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ أَجْرِ
قَطْرِ الْمَاءِ فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَ مِنْ يَدَيْهِ كُلِّ خَطِيئَةٍ كَانَ

بَطَّشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ
خَرَجَتْ كُلُّ خُطِيئَةٍ مَشَتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ
حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الذُّنُوبِ / رَوَاهُ مَالِكٌ مُسْلِمٌ / هَر كَاتِيك

بهنديهي کی موسلمان یان باوهر دار دهمو چاوی شور د بؤ دست و
نویژ گرتن ههمو نهو تاوانانهی که به چاوه کانی کردویه تی
دهجیت یان له گهل ناخر تکهی داو هرکاتیک هردودستی
شورد ههمو نهو تاوانانهی که به دست کردویه تی دهجیت
یان له گهل ناخر تکهی داو هر کاتیک هردوو پئی شورد ههمو
تاوانیک که به قاجه کانی بوی چوه نهجیت یان له گهل دوا
تکهی ناوه که دایاوت تا وای ئی دیت که له ههمو گوناھیک پاک
دهجیت هود { کهوا بوو خوی گه وره دهیوئیت بهم عیباده
گه وره له ههمو خراپه ک پاکمان بکاته ودهو شایسته ی
به هه شته پر نازو نیعمه تکهی ببین که ته وای نیعمه تکه کان
له ویدا دست دمه کون بویه دمه رموی: وه تا ته وای بکات بؤتان
نیعمه تکه کانی خوی به لکو ئیووش سوپاسی نهو خوا گه وره
به خشندهو به سوزه بکهن. له وانه یه لیره دا بلین به ئی ناو
له شمان پاک دکاته وه نهی خاک خو نهو ته وای و پیسمان
دهکات: ده ئین یکه م: نه مه به ندایه تی وه به گوئ رایه لی
کردن و نه نجامدانی فرمانه کان بئ نه م لاو نهو لا پیوئسته له
سهرمان و به وه راست و ناراست دمه دمه کوئیت. دو وه م: خاک له
پاش ناو پاک و خاوین که ره دیه کی زور زور گرنگو به نرخه و
نه گهر خاک میکروبی له ناو نه بردایه هر زور له میژ بوو
مرؤف کوئی هاتبوو به بؤنه ی پیسی خاک وه ته نانه ت هندی
میکروپ که به ناگر له بهین ناچیت به خاک له ناو دهجیت
وه کو نهو میکروبی که له دمی سه گو پیسی پشیلدا پهیدا
دمین نه و هته پیغمه مبرمان ﷺ بؤ پاک کردنه وهی جیگا دمی
سه گ دمه رموی: حهوت جار بیشورن جاریکیان به خاک ،
وه خوا خوی پشیلای وا تیگه یاندوه نه بئ پیسی خوی
بشاریت وه و خولی به سهر بادات ﴿سبحان الذی قتر فیدی﴾ جا
کهوا بو نهو فرمانانهی خوا ههموی نیعمه تن بؤ ئیمه و
پیوئسته سوپاسی بکهین و له بیرمان نهجیت وه وه
دمه رموی:

بیر که نه وه لهو نیعمه تانهی خوا که به ئیوهی داوه
گه وره ترینان ره وانه کردنی پیغمه مبرمانه ﷺ و رونکردنه وهی
رئگای راسته بؤمان و جه لال کردنی پاکه کان و هه دغه کردنی
شته پیسه کانه، وه نهو پهیمانه بته وهی که ئیوه بؤ بهرگری له
نابین به ستوتانه که ی: نهو کاتهی که و تان: بیستمان و به

گویمان کردیت ، جا ده گونجیت نهو پهیمانه بیت که
پیغمه مبرمان ﷺ کاتی خوی وری گرت له کؤمه لی یکه می
موسلمانانی مه کهو به ئینیان پیدا که گوئ بؤ بگرن و پهیره ی
بکهن یان نهو پهیمانه بیت که موسلمانانی مه دینه به
پیغمه مبرمان ﷺ داو ناویران یارمه تی دهر (الانصار) یان نهو
پهیمانه بیت که له ناشتی کردنی حوده یبیه دا به ئینیان دا به
پیغمه مبرمان ﷺ خوا ﷺ شهر بکهن تاکو مهرگ ، یان نهو پهیمانه
بیت که کاتی خوی له پشتی نادم دا دایان به خوا، نهو کاته ی
که خوا فهرموی: ﴿نایا من پهرومردگاری ئیوه نیم؟﴾ ههمو
وتیان به لی تۆ پهرومردگاری ئیمه ی. واته: بیر لهو به لئین
و بیرارانه تان بکه نه وهو نه یان شکین و له خوا بترسن
به بئگومان که الله ﷻ زانایه بهو شتانه ی که له ناو دلئان دایه و
هیچی ئی حه شار نادریت چونکه خوی وردو کردی ناو دلئان کان
دروست دهکات ئیتر چون ده بئ نه زانی بهو وردو کرده ی ناو
دلان؟ جاریکی تر ههم روده کاته خاوهن باوهران و دمه رموی:

نه ی نه وانه ی که باوهرتان هیناوه ئیوه له بهر خاتری الله ﷻ
رابو هستن له سهر هسه ی راست و بانیشتان له بهر خاتری الله ﷻ
بیت ، وه با به عه دالته و دادپهروهری شایه تی بدن، واته:
پیوئسته دادپهروهر بین له شایه تیداو ئیشیک نه گهر هه له بوو
نابی بین به شایه ت له سهری. ده لئین جاریکیان یه کیک له
یاره کانی پیغمه مبرمان ﷺ به شی له ماله کی خوی به خشی به
کورپکی که ناوی نوعمانی کوری به شیر بو خیزانه که شی وتی:
من رازی نیم بهو ماله که دمی به خشی بهو کورم تاکو
پیغمه مبرمان ﷺ خوا ﷻ حازر نه بیت. وا دیاره که چهند کورپکی
تری ههمو له ژنیکی تری و نه م ژنه ی بویه شایه تی پیغمه مبرمان
ﷺ بئ خوش بووه تا له دوا پیدا هه یو قالی له گهلدا نه کهن
ئینجا پیغمه مبرمان ﷺ ناگادار کراو تشریفی هینا بؤ مالی کابرا،
کابراش وتی: نه ی پیغمه مبرمان ﷻ خوا ﷻ نه م ماله به خشیوه بهم
کورم، پیغمه مبرمان ﷻ فهرموی: نایا به ههمو منداله کانت
ناوه ها مالت بئ به خشیون؟ کابرا وتی: نه خیر، پیغمه مبرمان ﷻ
فهرموی: ﴿لَا تُشْهَدْنِي عَلَى جُورٍ / مَقْعُ عِبْ / مَهْمَكْ به شایه ت
له سه رسته م، له خوا بترسه و عه دالته به کار به ئینه له ناو
منداله کانتاندا ، ئینجا له پاش نه م هسه ی پیغمه مبرمان ﷻ خوا ﷻ
هه لساو نوعمان ده لئ: باوکم به شیمان بویه وه لهو به خشیوه ی ،
جا پاش نه وهی فهرموی که بؤ خوا ئیش بکهن و شایه تی
دادپهروهرانه بدن دمه رموی: وه هرگیز رقی دوژمنایه تی له
گهل گهلک دا واتان ئی نه کات که داد پهروهر نه بن به لکو ده بئ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَسْطُورَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
 إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
 ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا
 نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
 يُخَوِّفُونَ الْكَاذِبَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
 ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

دادپه‌روم بن هرچند نهو گه‌له‌شتان خوښ نه‌ویت
 چونکه‌نهو دادپه‌روم‌ریه‌ نزیکه له ته‌قواوه له خوا بترسن به
 راستی خوا ناگاداره به‌وهی که نیوه دهی که‌ن، ناو‌دها خوا
 مؤریکی به هیژ ده‌چه‌سیینیت به کوتایی برپاره‌که‌یه‌وه تا
 خه‌لک وریا ببیته‌وهو خوئی له تاوان بپاریزیت.

٩ خوا به‌لینی داوه بهو که‌سانه‌ی که باوهرپان هی‌ناوهو
 کرداری چاکیان کردوه که‌بو نه‌وان هه‌یه لیخوښبون و
 پاداشتیکی گه‌وره‌ش.

١٠ خو نه‌وانه‌ی که بچ باوهرن به نیشانه‌کانی نیمه که
 گه‌وره‌ترینیان قورثانه نه‌وانه ره‌فیق و دوستی ده‌سته‌ملی ناگری
 جه‌هه‌نه‌من. دووباره خوی گه‌وره رو ده‌کاته‌وه خاوه‌ن باوهرپان و
 ده‌فه‌رموی.

١١ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوهرپان هی‌ناوه بیر بکه‌نه‌وه لهو
 نیعمه‌ته‌ی الله که رزاندی به‌سهرتاندانه‌وه کاته‌ی که گه‌لێک
 ویستی ده‌ست دریزی بکاته سهرتان جاخوای گه‌وره ده‌ستی
 نه‌وانی گرت له نیوهو له خوا بترسن، وه باوهرپداران ته‌نها به
 خوا پشت ببه‌ستن و پشت به که‌سی تر نه‌به‌ستن. نه‌وه بو که
 له خوده‌بیه‌یدا سه‌د سوار خوئیان ناماده کرد که بین بدن به
 سهر پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌لام خوی گه‌وره کاریکی وای کرد

که نه‌وان هه‌مویان له‌لایه‌ن موسلمان‌هوه به‌دیل گیران. هه‌ندی‌ک
 له زانایان ده‌لێن: نه‌مه سه‌بارته به (بنی نصیر) دابه‌زیوه، ودختی
 ویستیان به‌رد ناسی‌ک بخه‌ن به سهر پیغه‌مبه‌ردا کاتی که
 ته‌شریفی برده لایان که یارمه‌تی بدن سه‌بارته به خوینی
 دوو که‌سی (عامری) جا نه‌وان لهو کاته‌دا عه‌مری کوری
 جه‌حاشی کوری که‌عبیان کرد به لیبرسراوی نه‌و کاره‌و وتیان:
 نه‌گهر پیغه‌مبه‌ر دانیشت له ژیر نه‌و دیواره داو کۆبونه‌وه
 لینی نه‌و به‌رد ناشه له‌سهرپانه‌وه بده به سهر سه‌ریا، خوی
 گه‌وره ناگاداری کردوه له سهر نه‌و گفتو گۆو برپارانه، ئینجا
 پیغه‌مبه‌ر گه‌رایه‌وه بو ناو شارو یاره‌کانیشی دوی که‌وتن و
 به دوی نه‌م روداوه‌دا خوی گه‌وره‌و دانا نه‌م نایه‌ته‌ی نارد
 خواره‌وه:

(يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ ... الآية)

جا پاش نه‌وه‌ی که خوی گه‌وره داوای له برپا داران کرد که
 به‌لینه‌کانی خوئیان بدنه‌هه‌و باسی نه‌و نیعمه‌تانه‌ی کرد که
 داویه‌تی پێیان وا باسی حوله‌که‌و گاور ده‌کات که چۆن هه‌موو
 په‌یمان و به‌لینیان شکاند ئیتر به‌ر تانه‌و نه‌فرینی خوا که‌وتن و
 گوئیان که‌ر بوو له بیستنی راستی و چاویان کویر بوو لهو
 هه‌موو به‌لکه‌ روښانه‌و دلایان بیجگه له نه‌قامی و نه‌زانین
 هیچی تری وهرنه‌ه‌گرت و ده‌فه‌رموی:

١٢ به‌راستی خوی گه‌وره په‌یمانی وهرگرت له کورانی
 ئیسرائیل و شه‌رموی: نه‌وه دوازه‌هه‌رگه‌ده سهرپه‌رشتان لی
 هه‌ل‌ب‌زاردن و شه‌رموی: من له گه‌ل نیوه‌دام و یارمه‌تیتان دده‌م
 نه‌گهر نیوه نوپه‌رکانتان به رێک و بیکی نه‌نجام بدن و زه‌کات
 بدن و باوهر بینن به پیغه‌مبه‌ره‌کانه‌و دزایه‌تی هه‌یجیان
 نه‌که‌ن و ریزیان لی بگرن به‌په‌په‌وه‌ی کردنیان نه‌گهر شتتان له
 به‌ر خاتری خوا به‌خشی به تاپه‌ته له پیناوی بلاو کردنه‌وه‌ی
 نایه‌که‌یدا، با دنیا بن که نیمه هه‌موو گونا‌هه‌کانتان له سهر
 لاده‌به‌ین و پاکتان ده‌که‌ینه‌وه‌و به دنیایه‌یه‌وه له رۆزی
 قیامه‌تیشدا ده‌تان خه‌ینه ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه که له ژیر نه‌و
 به‌هه‌شتانه‌دا چه‌ندین جوگه به هه‌میشه‌یی ده‌روات، جا ههر
 که‌سیک له نیوه کافر بیت پاش نه‌م هه‌موو راستیانه‌ی که بو‌تان
 روښن کرایه‌وه‌و دوی نه‌م هه‌موو داستان و نامۆزگاریانه‌ی
 که‌بیستتان، جا به راستی نه‌و که‌سه راسته‌ رێگای لی ون بووه
 که‌وته‌وه‌ لاری. جابیری کوری سه‌موره ده‌لنیت بیستم له
 پیغه‌مبه‌ر ده‌لام خوی گه‌وره‌وه: {لَا يَزَالُ أَمْرُ النَّاسِ مَا

وَلَهُمْ اِنَّا عَشْرَ رَجُلًا ثُمَّ تَكَلَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَلِمَةٍ خَفِيتْ عَلَيَّ فَسَأَلْتُ أَبِي مَاذَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ / البخارى ومسلم واللفظ له / كارو بارى نهم

خه لکه به باشى دمروات ههتا سهرپهرشتى نهوان دهکهن دوانزه بپاو له پاشان قسه يهکى فهرموو به هپواشى تى نهگه يستم و پرسپارم له باوکم کرد که پيغه مبه ر ﷺ چى فهرموو؟ وتى: فهرموى ههمويان له فهرديش دهبى { تيبنو که سیر لهو باره وه دهئى: مانای نهم فهرودميه مؤزديه به بونی دوانزه خه ليفه ي صالح که به راستى رهفتار دهکهن و دادپه رورهانه دهبى له ناويانداو پيويست ناکات نهم دوانزه که سه يهک به دواى يهکدا بيت به لگو چواريان به دواى يهکدا هاتون که (نه بوبه کرو عومهر و عوسمان و عليه) و له وانه يه عمرى كورى عبدالعزیز و بى گومان هه ندئى له بهنى عه باسپش و ههرگيز قيامت نايهت ههتا نهم دوانزه که سه به ته وای هرمان ره وایى نه کهن و نهوش که رونه نهو مه هديه ي که له فهرموده گانی پيغه مبه ر دا باسکراوه له وانه، نهمه نهو مه هديه چاوه رى کراوه ي رافيزيهکان نيه له سهر دابى سامه را، نهوه هيچ بناغه يهکى راستى نيه و هيچ شتيكى وايش نيه ، به لگو نهوه بؤ چونی هه ندئى عه قلى بى قيمه ته و خه يالاتى چهند دلتيكى نه خوشه و مه به ست لهم دوانزه خه ليفه نهو دوانزه خه ليفه ي نهوان نيه و دهک بيرى نى دهکه نه ووه باسى دهکهن. ته و او بو به که مى ده ستکاريه وه. نينجا خواى گه و ره دريژه به باس کردنى ره وشته بى نرخه گانی جوله که ده واد ده فهرموئى:

۱۳ ﴿حَا يَٰ هُوَ يَهُودى كَهْنَهُوَان پِهِمَانَه به هيزمكه ي خويانيان شكاند نيمه يش نه فرينمان نى كردن و نيمه دلته گانی نه و امان رهش کرد و هه ستي هيچ خه يرو خوشيه گيان نه ده کرد که نه مانه ده ستیان کرد وه به گورپنى نايه ته گانی خوا هم له وشه گانی داو هم له خويندنه وه ي دا ته نانهت لهم دوايانه دا هه ندئى له گاوردگانی نه وروپا دانيان ناوه بهم گورانه داو خونه گهر نه و انيش دانی پيدا نه نين نيمه دلتيابين که قسه ي خوا راسته و نهوان ته ورات و نينجيليان گورپه وه له بيريان چويه وه به شتيك له وه ي که ناموزگاريان پى کرا بوو نيتاش بى بسانه وه تۆ ده بينيت و ده زانيت که نهوان ههر خه ريکى نيشى ناپه سهند و خيانهت کارين سه بارهت به خوت و ياره گانت نه ي محمد ﷺ مه گهر کومه ليکى که ميان نه بيت و ده کوعه بولای كورى سه لام که واپوو تۆ لييان ببوره و پشتيان تيبکه، بيگومان که الله چاکه کارانى خوش ده ویت. نهمه بهر له ده رچونی برپارى

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّا نَصْرِيْكَ اَحْذَنَّا مِثْلَهُمْ فَسُواْ حَظًا مِمَّا ذُكِّرُواْ بِهِ فَاَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَ سَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١٤﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْقُوْا عَنْ كَثِيْرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِيْ بِهٖ اللّٰهُ مِنَ اللّٰهِ رِضْوَانُهُ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْۤآءًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ وَاَمَّنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقْ مَا يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۤءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٧﴾

جيهاده ، واته: نهم نايه ته حوکه مکه ي هه نهوشا وده ته به نايه ته گانی جيهاد، نينجا پاش جوله که خوا باسى گاوردگان دهکات و ده فهرموئى:

۱۴ ﴿خُوْ لَهو که سانه ش که دهيان وت نيمه گاورين پهمانمان نى و ده رگرتن جائه و انيش هه روه کو جوه گان به شيکیان له و ناموزگاريانه ي که پييان و ترابوو له بير چويه وه نينجا به بؤنه ي نه ووه نيت نيمه ش رق و هينمان له ناوياندا هه لگيرساند که و امان نى کردن هه ميشه شهرو ره به رى هه بيت له ناوياندا نه وده ده بينين که گاورد نهک ههر خويان چهند مه که ته بى دزى يهکن ، به لگو خا وونى چهند نينجيلى گوراون هه رچهند له پيشه وه يهک نينجيل بوه، نينجا خوا هه ره شه يان نى دهکات و ده فهرموئى: وه بهم زوانه که له ره و زى قيامه تدايه خواى گه و ره خه به ريان ده داتى به وه ي که ده يان کرد و تۆ له يان نى ده سيني و توانای هيچ به له هازه يه گيان نامپيت. وه نهمه هه ره شه يه له نيمه، چونکه نه مړ نيمه ش و ده کو نهوان زوریک لهو شتانه ي که ناموزگاريان پى کراوه له بيرى خومان برده وده وه پارچه پارچه بووين و دوچارى هه مان به دبه ختى و سه رشورى نهوان بووين و له دزى يه کتر نيش دهکين؟! ناوو شورته و کورسى و پاره بؤ نهم نهمه ته وهک زارى ماره و شيرينيکى پر له زاره.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوا قُلُوبَهُمْ فَلَمَّ يَعْزِزْكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَتَّهَلَّا لَكُذِّبٍ قَدْ جَاءَكُم رُسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُم عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْت أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَنْقُورِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْدُوا عَلَى آذَانِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدَحُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنِعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمُ عَلَيْهِمُ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

خاوونی شتیکه له لایهنی خواوه نهگهر خوا بیهویت مهسیح و دایکی مهسیحیش و ههرچی وا لهم سهر زهوییهدا بیکوژیت؟ کی ههیه دهستی خوا بگریت؟ دهی نهگهر مهسیح خوایه بؤ دهستی خوا ناگریت با له بهین نهجیت و با نههیلت دایکی بمریت؟ ژیر بن. وه نهوی له ناسمانان و زهویدا یه ههموی مولکی خوایه ، عیسایش یهکیکه لهوان و مولکی خوایه و دروست دهکات نهوی که نارمزوی ئی بیت و کهس ناتوانیت دهست بخاته کاروباریهوه، چونکه خوا دهسلاتی به سهر ههموو شتیکیا ههیه ، بهئی دروست بونی عیسا (علی نبینا وعلیه السلام) شتیکی زور گرنگو سهرسوپهینهروه دهلین: نهگهر خوا نیه نهی چۆن بی باوک دروست بوه راسته شتیکی زور گرنگه، بهلام نهی نیوه نازانن که خوی له دایکیک دروست بوه کهوابوو ههر محتاجه به دایک ، به بی دایک ههر نهبوه خو شتی لهوه گهورتر ههیه که نادهمهو الله دروستی کرد به بی دایک و باوک، بهم شیویه خوا دهمکوتی نهوانه دهکات که عیسا به خوا دهمانن که بهشیکن له گاور به ناوی یهعقوبیهوه ناو دهرین، ههروهها زیاتر خوا پیناسهی نههلی کتیبمان بؤ دهکات و دهفهرموی:

﴿١٨﴾ جولهکهو گاور دهلین: ئیمه کوری خواین و دوستانی نهوین، جا ئهمه نهوه نهبی ههردووکیان به یهکهوه نهوهیان وتبیت بهلکو نهوانیش یهکتر به راست نازانن و ههر کامیان ههر خوی به راست دهمانی و ههرخوی به کوری خواو دوستی خوا دهمانیت. نهی محمد ﷺ پییان بلئ: نهگهر راست دهکهن نهوان کوری خودان و دوستی نهون دهی خودا بؤچی سزاتان دمدات به بؤنهی گوناهاکانتانهوه؟ بهلکو نیوهش بهشهریکن لهوانهی که خوای گهوره دروستی کردون کهچاپوشی دهکات لهو کهسهی که نارمزوی ئی بیت و سزا دمدات نهو کهسهی که نارمزوی ئی بیت، واته: هیچ کهسیک خزمایهتی و دوستایهتی له گهل خودا نیهو به گویرهی چاکی و خرابی خوی پاداش یان سزا وهردهگریت و نهوی له ناسمانان و زهوی دایه و نهوهش که له نیوانیان دایه به گیاندارو بی گیانهوه ههموی مولکی ﷻ یه و له دواپییدا ههموو ههر لهلای نهوجیگیای دهبیت. جیگیای وردبونهوهیه که داستانی موسوا بهنی ئیسرائیل له داستانی ههموو پیغهمبرانی تر زیاتر باس کراوه له قورنان دا له بهر چهندنین هوی گرنگ که ئهمه ههنديکیانن:

﴿١٩﴾ نهی نههلی کتیب به راستی هاته لاتان پیغهمبری ئیمه که محمد ﷺ له که ناشکرای دهکات بؤتان زور لهو شتانهی که نیوه دهمشارنهوه لهو کتیبهی خؤتان وهک نایهتی رهجم که دهمیان ویست بلئ: له تهوراتدا نیهو چاو پؤشیشی کردوه له زور شتیش، چونکه نایهویت نابروتان ببات بهلکو دهمیهویت رینمایتان بکات به راستی هاته لاتان له لایهنی خواوه روناکیهکی گهوره که محمد ﷺ له که خوای گهوره پیغهمبری به نورو روناکی داناوه ههروهکو روناکی تاریکی لادهمبات وریگیای راست رؤشن دهکاتهوه ویهراویکیش که راست و ناراست لهیهک جیا دهکاتهوه که قورنانه.

﴿٢٠﴾ خوا بهو کتیبه یان بهو پیغهمبره ﷺ رینمایی دهکات نهو کهسهی که بهیرهوی نهو شتانه بکات که دهمبن به هوی رهزامهندی خواو دهمیان دههینیت له تاریکیهکانهوه بؤ روناکی، وه خوا رینماییان دهکات بؤ گرنتی ریگیای راست کهریگیای پیغهمبران و راستگویمان و چاکان و شهیدانه دیسان خوای زاناو دانا یهکیکی تر له رهوشته ناپهسهندهکانی گاورهکامان بؤ باس دهکات و دهفهرموی:

﴿٢١﴾ دلنیا بن نهو کهسانهی که وتیان: به راستی خوا ههر مهسیحی کوری مهیرهمه نهوانه کافر بوون، دهی بلئ کی

یه کهم - تا موسلمانان هم چینه ناپاکه چاک بناسن و خویان له شه پړان بپاریزن.

دووه هم - تا موسلمانان بترسن و نهوانیش نا به شیوهی نهوان له گهل هم پیغه مبهری ناخر زهمان ﷺ دا رفطار نه کهن تا دوچارۍ نه فرین و سزای خوا نه بن.

سیهم - مانای وایه که هم گهل ناپاکه به دریژایی ته مهنی هم نایینه نه مینیته وه.

چوارهم - تا سته مکاران بترسن و نهو به سهر هاتهی فیرعهون بکهن به درس و هرجی زوتر دست له تاوان و سته مکاری و دزایه تی هم نایینه بکیشنه وه ههر جهند تاوان و ستم بکهن ههر بهو هیزه ده گهن که فیرعهون پپی گه یشت.

پینجه م - تا بانگ کهرانی ریگای خوا بی باکانه دریژه به بانگه وازی خویان بدن و بزائن هرجی خوا نه یکات کهس ناتوانی بیکات خوفرعهون بؤ له ناو بردنی موسا کاتی له سکی دایکیا بوو هه وئی ددها، به لام خوا نارویه مالی فیرعهون و ههر به فیرعهون و مالی فیرعهون موسای گه وړه کرد.

شه شم - تا بانگ کهرانی نایین خویان رابینن له سهر تهنگ و چه لهمه و برسیتی و بزائن که ناینده هه ربؤ خواو په پره وانیه تی و نه مان و سهر شوړی بؤ دوژمنانی خواو ناینه که به تی که نه مانه و دهیان سودی تر له و داستانه وه به زهقی درمده که ویت و خوا یار بی له ههر جیگایه کدا شتیکی لی باس ده که یین.

جاریکی تر خوی گه وړه رو ده کاته وه نه هلی کتیب و نیعمه تی ردوانه کردنی پیغه مبهریانان دمخاته وه بهر چاوو ده فرموی:

۱۹) نهی نه هلی کتیب پاش نه ووی که ماو دیه که پیغه مبهر نه هاتوه به راستی و پیغه مبهری نیمه که محمد ﷺ هاتوته لاتان و هرجی پیویست بیت بؤتان رون ده کاته وه تا نه لین: نه هاتوته لامان موژده درو ترسینه ر، دی واته لاتان موژده درو ترسینه ر موژده ددهات بهو که سانه که نیشی چاک ده کهن به به ههشت و رهمه بندی خواو به سهر که تنی دنیا و قیامت، هه روه ها دهیان ترسینیت له پاشه روژی نیشی خراپ و سهر شوړی و سزای قیامت تا به لکو ژیرانه بیر بکه نه وه و له و نیشه خراپانه واز به یینن تا خوا لییان خوش بیت. به راستی ﷻ توانای هیه به سهر هه موو شتیکیا، نینجا ده فرموی:

۲۰) باس که نهی محمد ﷺ نه و کاته ی که موسا به گله که ی خوی وت: نهی گهل من بیر بکه نه وه له و نیعمه ته گه وړی که

قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَن نَّذْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَهْتُمُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٢٦﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ
لَيَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِإِيدِي إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِلَاسِي وَإِنَّمَا فَتَكُونَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي
سُوءَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلَتِي أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سُوءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

خوا داویمه تی پیتان که له خوتان جهندین پیغه مبهری ناروده ،
وه نیوهی کردوه به پاشا و شتاییکی داوه به نیوه که نهی داوه
به خه لکی تری نهو و سهر دمه له وانه گه زوه و شیاقه و سیبه ری
هه ورو دهیان شتی تری سهر سوړ هینه ر. به لی ههر
پیغه مبهریک له دنیا دهرجوو بیت الله پیغه مبهریکی تری
ناروده بؤیان که دواتریان عیسا بوو، وشه ی (ملوک) بهو که سه
ده لین که مال و خزمه تکاری ببیت.

۲۱) نهی گهل من بچه نهو زهویه پیروزی که خوا دایناوه
بؤتان که هودسه و پاشگه ز نه بنه وه له دینه و له بیر ویاوړه
به راستی زیانکار دهن و دهن به گه لیکي رهنجه رؤ. به لی موسا
تا بهم شیویه ناموژگاری نه وانی کرد به لام نه وان :

۲۲) وتیان: نهی موسا له وئ گه لیکي خاومن ده سلات و خاومن
هیژ هیه و نیمه هه رگیز ناچینه نهو جیگایه هه تا خویان
دهرنه چن له و جیگادا جا نه گهر نه وان دهرجوون له و جیگادا
نهو کاته نیمه ده چینه ناویه وه.. ناشکرایه له ناو هه موو
گه لیکدا چاک و خراپ هیه و دهن و بووه به لام نه گهر
خراپه کان زور بوون و دکو جوله که نهو نهی رؤژ ره شی و
به دبه ختیه لی رهش دوو نه فری جاکیان هه بوو و دکو خوا
ده فرموی:

۲۳ دوو پیاو له ناو نهواندا که له خوا دوترسانو خواش نیعمه‌تی خوځی رږاند بو به سهریاند او په‌پړه‌وی راسته‌هینه‌ی موسایوون دستیان کرد به ناموژگاری گه‌له‌که‌یان و ترساندن‌یان له پاشه روژی نهم سهر پیچی و ناله باریه‌ی که دهرباری موسا کردیان و وتیان: بچن و لهدمرگای شارمکانیانه‌وه پرځونه‌ناووه‌وه جا نه‌گهر نیوه‌ونه ناو شارمکه‌وه نیتر بزاند که نیوه سهر که‌وتوو دهن و تنه‌ها پشت به خوا بیه‌ستن نه‌گهر نیوه باوهردارن و لهدمه‌سلات و هیزی نه‌وان مه‌ترسن. نهم دوو پیاوه له خوا ترسه نا بهو شپوه‌یه ناموژگاری نه‌وه گه‌له‌یان کرد به‌لام به گشتی:

۲۴ وتیان: نه‌ی موسا هه‌رگیز تا نه‌وان لهو شارمدابن نیمه ناجینه ناوییه‌وه و شهر ناکه‌ین جا توو خواکعت برځون شهر بکه‌ن، نیمه‌ش نا لیږدا ته‌ماشاجی لی دده‌نیشین، به‌لی نه‌وه گه‌له ههر پییان خوځش بوو که ته‌ماشاجی بن نه‌ک پیاوی مه‌یدان، به‌لام نه‌مرو که موسلمانان پارچه‌پارچه‌ن و راست نین له گهل یمکتردا نه‌وانن پیاوی شهروداگیر کردن، جا ته‌ماشاکه‌ن نه‌وه هسه ناشیرینه‌ی نه‌وان و وه‌لامی یاره پیروژه‌کانی پیغه‌مبه‌ر که له به‌درا وتیان: نه‌گهر هرمان بدیه‌ت به‌چونه ناو دهریاوه ههر توو چویت نیمه هیچ کاممان دوا ناکه‌وین و دمه‌پینه ناویه‌وه، ووه‌کو گه‌لی موسا نالین: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾ به‌لکو ده‌لین: توو خواو خوت شهر بکه‌ن نیمه‌ش له گهل‌تانیان به راستی پیغه‌مبه‌ریش چاک یاره‌کانی خوځی ناسیوه و شایسته‌ی نه‌وه بوون که پیغه‌مبه‌ری خوا نهم دوعایه‌ی بو کردن و هه‌رموی: خواجه نه‌گهر نهم کو‌مه‌له له به‌ین بچیت نیتر له‌م زه‌ویه‌دا که‌س ناتپه‌رسته‌یت به‌لی پیغه‌مبه‌رمان ناو‌ه‌های ده‌گوت به یاره‌کانی خوځی، به‌لام موسا چی به‌وان وت؟.

۲۵ وتی: خواجه نیتر من بیجکه له خوځم و براکه‌م ده‌سه‌لاتی که‌سی ترم نیه، واته: که‌س به گویم ناکات ددی خواجه نیمه‌وه نهم گه‌له فاسقه له‌یه‌ک جیا بکه‌ره‌وه و حیسابی نیمه‌وه نه‌وان به یه‌که‌وه مه‌که. نیتر نه‌وه بوو خوا نزاکه‌ی لی وهرگرت و نه‌وان که‌وته نه‌وه سهرگه‌ردانیه‌وه به‌لام موسا و هارونی برای زور به دل‌یکی نارامه‌وه باسی نایین و خوا په‌ره‌ستیان ده‌کرد، واه‌ده‌که‌ویت نهم جیا بونه به‌و مانایه نه‌ک نه‌مان به له‌ش جیا

ببینه‌وه له گه‌له‌که‌یان. ههر خوایش زانایه، خواو زاناو دانا له وه‌لامی موسادا ده‌فه‌رموی:

۲۶ مادام نه‌وان ناواسه‌ریچی هرمانی موسایان کردو نه‌چونه شارمکه‌وه، سا نیتر نابی نه‌وان بچنه ناو نه‌وه شاروه چل سال به سهرگه‌ردانی و هه‌وانته‌ده‌که‌پښ به سهر زه‌ویه‌دا. به‌لی خواو گه‌وره خاوه‌نی هیزه‌وه نه‌گهر بیه‌ویت سهر له که‌سیک بشپوینیت ناو‌ه‌های لی ده‌کات؟! که‌واوو نه‌ی موسا توو نار‌ه‌حمت مه‌به له سهر نه‌وه سهرگه‌ردانی و سهر لی‌شپو‌انه‌ی نه‌وه گه‌له سنور به‌زینه، چونکه خوځیان سهر له خوځیان ده‌شپوین و هه‌ز به رابواردن ده‌که‌ن نه جیه‌ادو خه‌بات، گهنجیش بی رهنج نه‌یوه نابیت، پاش نه‌وه‌ی که نهم داستانه‌ی بو باس کردین، نیجا خواو گه‌وره داستانیکی ترمان بو باس ده‌کات که زور زور له پیش زه‌مانی موسادا بووه که باسی هه‌ساده‌تی نیوان دوو کوری ناده‌مه‌وه ده‌فه‌رموی:

۲۷ نه‌ی محمد پی‌خوین‌ه‌ره‌وه بو نه‌وان ده‌نگو باسی دوو کورمکه‌ی نادم که دوو کوری هه‌بوون به ناوی قابیل و هابیل وده کاتیک که هه‌ردوو‌کیان هوربانیان کرد، هوربانی یه‌کتیکان وهرگراو هوربانی نه‌وی تریان وهرنه‌گیرا، نیجا ر‌قو و نیریه‌ی سهری هه‌لداو قابیل سویندی خواردو وتی: ده‌تکوژم بوو هوربانی توو وهرگراو هی من وهرنه‌گیرا؟ نه‌ویش وتی: خوا له موته‌قیان وهرده‌گریت له‌وه ده‌چی که توو پاریزکار نه‌بیت بو‌یه خواو گه‌وره لی‌یوهر نه‌گرتویت، نیتر گونا‌هی من له‌وه‌دا چیه که هوربانی من وهرگراوه‌وه هی توو وهرنه‌گیراوه؟

۲۸ به راستی نه‌گهر توو ده‌ست دریژی بکه‌یته سهرم و بمکوژی من ده‌ست دریژی ناکه‌مه سهر توو بو‌نه‌وه‌ی که بت کوژم چونکه بی‌گومان من له خوا دهرسم که په‌رومردگاری عاله‌مه.

۲۹ بی‌گومان من دمه‌و‌یت که توو به گونا‌هی کوشتنی من و به گونا‌هی خوته‌وه ببیت به رفیقی ناگری جه‌هه‌ننه‌م و نا نه‌وه‌یه سزای سته‌مکاران. جا نه‌وه مومکینه ههر هسه‌ی هابیل بیت که به قابیلی و تبیت یان هه‌رموده‌ی خوا بیت، خوا ده‌فه‌رموی: سزای سته‌مکاران ناو‌ه‌هایه‌وه ههر که‌سیک ناوای کرد ده‌چیته ناو ناگری جه‌هه‌ننه‌مه‌وه، لیږدا ده‌فه‌رموی: به گونا‌هی من و به گونا‌هی خوته‌وه هه‌ندیک و تو‌یانه ههر که‌سیک که‌سیک بکوژیت نه‌وه کابرایه چه‌ند گونا‌هی هه‌بیت نه‌که‌و‌یته سهر شانی بکوژ، به‌لام مانای پیشو راسته چونکه خوا ده‌فه‌رموی: ﴿هیچ نه‌ه‌سیکی تاوانبار تاوانی نه‌ه‌سیکی تر هه‌لناگریت﴾ ده‌لین:

یه کهم که سیک لهم ئۆمه ته دا که مانای ئهم نایه ته ی نه نجام دابیت (عوسمانی کوری عه فان) بووه کاتی که هاتنه سه ری. پیغه مبه رمان ده فرموی: **﴿إِذَا تَوَاجَہُ الْمُسْلِمَانِ بِسَیْفِهِمَا فَکِلَاهُمَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَبْلَ فَهَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ قَالَ إِنَّهُ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ﴾** /مفق علیه/ ههر کاتی دوو موسلمان روبه روی یه کتر بونه وه به شمشیره کانیان (چه که کانیان) و یه کیکیان یه کیکیانی کوشته ههر دوو له ناو ناگردان ، وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا **﴿بکوز حه فی خو به تی نه ی کوزراو بوچی؟ ههرموی: به راستی نه ویش ویستویه تی رفیق هه کی خو ی بکوزیت﴾** ناوا به و شیوه یه هابیل خو ی دایه دهستی هابیل، به لام هابیل شهیتان وای له خسته برد بوو هیچ به زهی به م برای خویدا نه هاته وه وه له و ئارده زو پیسه دهستی نه کی شایه وه تا سه رنه نجام دهستی خسته خوینی براهی وه ک خوی گه ورده دانا ده فرموی:

﴿۳۰﴾ ئینجا نه فسی کوشتنی براهی بو چاک کرد. ده لئین: نه ی ده زانی چونی بکوزی، چونکه تا ئیستا کوشتن و نه مانی نه ده زانی و شهیتان هات و نه هه ریکی هینا سه ری نایه سه ر به ردیک و به به ردیکی تر له سه ری دا هه تا سه ری پان کرده وه، ئینجا شهیتان به په له ئهم هه واله ی دا به حه وای دایکی و وتی: هابیل هابیلی کوشته وه حه وایش وتی: نه وه چی ده لئیت؟ کوشتن چی؟ وتی: نه وه یه نه نان ده خوات و نه ناوو نه ده جو لئیت ، وتی: مردنه؟ وتی: به لئ مردنه ، ئیتر دایکه حه وایش هاواری کردو ئادهم هاته لای و نه وه ههر هاواری ده کرد وتی: نه و چیته؟ هیچ وه لامی نه دایه وه دوو جار هاته لای ههر هیچ وه لامی ئادهمی نه دایه وه وه ههر هاواری ده کرد، ئیتر ئاده میش وتی: نه م هاوارو قه ره و هاله ههر له سه ر خو تو کچه کانت بئیت و من و کوره کانی ئی دوور بئیت (ته به ری و ئیبنو که سه ر له ئیبنو ته بی حاته مه وه).

ئا به و شیوه یه هابیل براهی خو ی کوشته یه کهم که س بوو که کوشتنی داهینا و بو به هاویه شی هه موو خوینیکی ئا ره و هه تا ئینسان له سه ر زه ویدایه وه ک پیغه مبه رمان ده فرمویه تی: **﴿لَا تُقَاتِلْ نَفْسَ ظَلَمًا إِلَّا کَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ کِفْلٌ مِنْ دِمَیْهَا لِأَنَّهُ کَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ﴾** /البحاری و مسلم و غیره / هیچ که سیک به بی تاوان نا کوزریت، مه گه ر به شیک له تاوانی کوشته که ی بدریت به سه ر نه ول کور ی ئادهم (هابیل) دا، چونکه نه و یه کهم که س بوو که کوشتنی داهینا { که و ابوو هابیل به و نیشه خرابه ی توشی نه و به دب ه ختیه گه وره یه بوو جا له به ر

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ **﴿۳۱﴾** إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جَزَاءُ خَزَائِفِ الْأَنْفِيَّةِ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ **﴿۳۲﴾** إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ **﴿۳۳﴾** يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّبِعُوا الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ **﴿۳۴﴾** إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَتْ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ **﴿۳۵﴾**

نه وه بو هه میشه چوه ریزی خه سارعت مه ندانه وه جا هه روه کو یه کهم کوشتن بو وه واده ده که ویت که یه کهم شاردنه وه ی مرو فیش بو وه بو یه نه ی زانیوه چونی بشاریت هه جا چه ندی بیچوه راستیه که ی ههر خوا خو ی ده زانییت، هه روا له و ناو ده دا یان نا تا خوا ماموستایه کی بو ناردن - ده لئین دوو هه له ره شه له بهر چاوی نه وانه دا به شه ر هاتن و یه کیکیان یه کیکیانی کوشته وه ک ده فرموی:

﴿۳۱﴾ خوی گه وره هه له ره شه یه کی نارد که زه ی هه لکه نی ، جا ههر زه ی هه لکه نه د بئیت یان وه کو وتمان رفیقی خو ی کوشتن و شارد بئیه وه، به ههر حال تا پشانی بدات که چو ن ته رمی براهی بشاریت هه ، جا که نه وه ی دیت وتی: هاوار بو من نایا من له وه هه له ره شه بیده سه لات ترم که ته رمی براهی خو م بشارمه وه؟ ئینجا پاش شاردنه وه ی په شیما ن بویه وه. ئیتر نازانین که نه و په شیما ن بونه وه یه ته ویه بو یان نه نه وه بو پیغه مبه رمان ده فرموی: هه تا رو زی قیامت ههر که سیک به ناحه ق بکوزریت به شیک بو نه و ده گه ریت هه وه، چونکه یه کهم که سه که کوشتنی داهینا وه نه مه ش مانای کافر بوون نا گه یه نی ت که سیکیش کافر نه بئیت ههر رزگاری ده بئیت له جه هه نه م نه گه ر چی ما ویه کی ئیجگار زو ریش له جه هه نه م نه مینیت هه وه ، وه له هه رموده یه کی پیغه مبه ردا ده هاته که

دەفەرموئ: { مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعْجَلَ اللَّهُ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا مَعَ مَا يَذْخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ/رواه الترمذی وغیره وصححه الألبانی/ هیچ تاوانیک شایسته تر نیه که خوا به پەلە لە دنیا دا تۆلەئێ وەر بگێرێ لە گەل ئەو سزا گەورەیهش که دایناوە بۆی لە پاشەرۆژدا لە ستمەو لە بچراڤی پەییوەندی خزمایەتی که لە راستیدا لەم روداوی قایبیدا هەردوو یان هەیه، جا بەم شیوەیه خوا جودەکان دەترسێنێت لە نیەتە پیسەکهیان سەبارەت بە پیغەمبەرمان ﷺ و دەفەرموئ :

﴿٣٢﴾ هەر لە بەر خاتری ئەو کوشتنە ناپەروا و خود سەرانی تا جاریکی تر ئەو جۆرە تاوانانە نەکریت وایستایتمە یاسایەکی توندو تیر دادەنێن لە سەر جودەکان که بەم شیوەیه: بە بیگومان بپاریائەوهیه که هەر کەسیک کەسیک بە ناپەروا بکوژیت نە کەسی کوشت بێت وە نە خراپەئێ لە زەوی دا بلام کردبێتەوه هەر کەسیک نەفسیک بەو شیوەیه بکوژیت وەکو ئەو وایە که هەموو خەلکی کوشت بێت، چونکە دەرەو کەو ناچارای بۆ هەموو کەس پەیدا دەبێت و مەرووف هەموو گیانیان دەکەوێتە مەترسیەوه و ئاسودەیی لە ناو خەلکا هەڵدەگێریت و هەر کەسیک کەسیک لە مەرگ رزگار بکات وەکو ئەو وایە که هەموو خەلکی ژياندهیتەوه چونکە مادام داکۆکی کرا بۆ رزگار کردنی گیانی کەسیک هەموو کەس دڵخۆشەو و هەست دەکات که ئەویش هەر وای پاریزراو دەبێت و هیوری و ئاسایش پال دەکێشێ بە سەر ژيانی هەموو خەلکا، وەکو لە سورەتی بەقەرەنایەتی/سەدو حەفتا نوێدا دەفەرموئ: ﴿ وە لە تۆلە سەندنەوه دا ژيان هەیه بۆتان ﴾ ئینجا دەفەرموئ: بە راستی هاتوتمە لاتان پیغەمبەری ئیمە بە نیشانه گەلی ئاشکرا و روون، بەلام زۆری ئەوان لە پاش ئەو هەموو راستیه که دەیزانن زیاده رەو لەم سەر زەویەدا و ستورە کان دەبەزێنن و فەساد و خراپە بلام دەکەنەوه، ئینجا دەفەرموئ:

﴿٣٣﴾ ئەو کەسانە که دژایەتی و شەر لە گەل خوا و پیغەمبەری خوا دا دەکەن و دەیانەوێت لەم زەوییه دا خراپە و ناپاکی و کوفر بلام بکەنەوه تۆلەو سزایان هەر ئەمانەیه که بکوژێن یان هەل بوا سڕێن یان دەست و لایان بپێت که چەپ و راست بقرتێنێت یان دوور بخێنەوه لە ناو زەوی دا و لە شوینی خۆیاندا نهیان هێلنەوه ، ئەمە سەر شوپیه که بۆ ئەوان لە ژيانی دنیا دا و لە رۆژی قیامەتیش دا سزایە زۆر گەورەیان

بۆ هەیه، واتە: شەر دەکەن دژی خەلک ئەگینا کەس ناتوانیت شەر لە گەل خوادا لە پاش وەفاتی پیغەمبەریش ﷺ تازە شەر لە گەل ئەویشدا بکات ئەو بۆ راستەوخۆ نەوتراوه هەر کەس دژی خەلک بێت بە ناپەروا ئەو تۆلەکەیهتی؟ یەکەم: تا شتەکه زۆر بە تاوانیکی گەورە بزانریت و دور بکەنەوه لێی.

دووەم: تا دەرکەوێت که ئایین هاتو بۆ پاراستنی شەرەفو کەرەمەت و گیان و مالی خەلک ئەوتمە هەر شتیک بۆ گشتی بێت خوا به هی خۆی دادەنێت.

سێهەم: تا هەلێ بنیت که بلی شەر لە گەل خوا ی گشتاندایه. جا هەمووتان شەر بکەن هەر وەکوو چۆن ئەگەر ئیشیکی باش کرا و سودی هەبوو بۆ خەلک بە ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واتە لە رینگای خوادا دادەنریت، بەلێ زانیان ناکۆکیان بوو لەسەر ئەو نایا کەسیک خراپەئێ بلام کردەوه لەم جوار حوکمە کامەیان ئەنجام بدریت نایا بە دەست حاکمە که کامیان ئەنجام بدات یان تەماشای ئیشی ئەو خراپەکارانە دەکړیت؟ هەندیک دەلێن: حاکم بەکەیفی خۆیهتی کامیان لەو حوکمانە ئەنجام بدات دروستە.

عەبدوللای کورێ عەباس دەلێ: ئەوێ لە قورئاندا هاتووە بەوشە (او) ئەنجام دەری ئەو حوکمە سەر پشکە لە ئەنجام دانی هەر کام بەسودی دەزانێ، وە هەندیکی ترلە زانا پێشوەکان (السلف) وتویانە: لەم ئایەتەدا دەبێ بە پشت سەری یەک بێت، واتە: ئەو کەسێ که خەلکی کوشت و مالی برد دەبێ بکوژریت و هەلوا سڕیت وە ئەوێ که تەنها مالی دەبرد دەبێت دەست و رانی بپێت و ئەوێ تەنها خەلکی دەترساند نە مالی دەبرد و نە کەسێ دەرکوشت دەبێ دوور بخێنەوه، هەندێ تر لە زانیان بەندیخانە بە دوور کەوتنەوه دادەنێت، لەبارە هەلوا سینهوه زۆری زانیانی شیعە دەلێن: دەبێ بە زیندویی رۆژی یان سێ رۆژ لە سەر رینگای گشتی هەلوا سڕیت بۆ ئەوێ ببێت بە پەندیک بۆبافی خراپەکاران بەلکو بگەڕێنەوه لە تاوانکردن تا دوچارێ ئەو جۆرە سزایە نەبن ، لە پاشا دەرکوژیت که ئەمە مەزەهەبی مالیکی و حەنەفیه کانه، وە هەندیکی تر دەلێن: نابێ بە زیندویی هەلوا سڕیت تا بەم شیوەیه رینگای نوێژ کردن و خواردن و خواردنەوه ئێ وەر نهگێریت بەلکو دەبێ بکوژریت، ئینجا هەلوا سڕیت ئەمەش مەزەهەبی شافعییه رهزای خوا لە هەمویان (روایع البیان محمد علی مابونی) تەماشای بکە.

ھۆى دابەزىنى ئەم ئايەتە دەللىن: كۆمەللى خەلگى تىرى (عورەينە) ھاتنە مەدىنە موسلمانان بوون، بەلام ئاۋو ھەۋاي مەدىنە لە گەلىان نەگونجاۋ توۋشى نەخۇشى بوون، پېغەمبەرى خواﷺ ناردنى بۇ لاي حوشترەكانى زەكاتو فەرموى: شىرو مېزەكانيان بخون ئەۋانېش ئەم ئىشەيان كىردو چاك بونەۋەۋە پاشگەز بونەۋە لە ئىسلامو شۋانى حوشترەكانيان كوشتو حوشترەكانيان برد پېغەمبەرىش ﷺ كە ھەۋالى زانى كۆمەللى لە يارەكانى نارد بە دوايانداۋ گىرتىيان و ھىناياننەۋە بۇ مەدىنەۋە پېغەمبەر ﷺ فەرموى: دەستو ھاجيان بېرنو چاۋيان دەرېھىنن و فرەيان دەنە ناۋ بەردەلەنەكانى مەدىنە تا مردن و بە دۋاي ئەۋە دا ئەم ئايەتە دابەزى ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ

يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ... (الاية)

بەللى تاۋانبارو پاشگەز بوۋەۋە دەمى ئاۋا تۆلەيان لى وەرېگىرىت لە دىياداۋ لە رۆزى دوايشدا سزايەكى زۆر بە ئۇش و ئازار يان بۇ ھەيە ، ئەم قورئانە چاۋ بەس لە كەس ناكاتو نايەۋى بە قىل خەلگى بىخاتە ناۋچالەۋە بەلگە پېشەكى ئاۋا رىگى راستو ناراست رۇشن دەكاتەۋەۋە پاداش و سزاي ھەردوۋىكىان ديارى دەكاتو ھەلىان دەنىت بۇ چاكە كىردن و دەيان ترسىنى لە پاشە رۆزۋ ئاكامى خراپى، و تراۋە: (السعيد من اعطى بغيره/ سەرکەۋتو ئەۋ كەسەيە لە پاشە رۆزۋ ئاكامى ئىشى بېجگە لە خۆى پەندو ئامۇزگارى بگىرىت/بەيھەقى) جا ئايا ئەۋ كەسانەى كە دەستيان دايە خراپە كارى پەشىمان بونەۋەيان لى وەردەگىرىت يان نە؟ خوا دەفەرموى: دزايەتى كەرى خواۋ پېغەمبەر بىيان كوژن و ھەلىاناسن و دەست و ھاجيان بېرن :

﴿ ۳۱ ﴾ مەگەر تەۋبە بىكەن پېش ئەۋەدى كە ئىۋە زالىن بە سەريانداۋ بىكەنە دەستتان، ئەۋە ئىتر لەۋ تاۋانانەى پېشۋو چاۋ پۇشيان لى دەكرىت لە دىياداۋ پاشە رۆزۋىش خواۋ مېھرىبان دەيان بەخشىت وەك لە كۆتايى ئەم ئايەتە دا دەفەرموى: دەى چاك بزانن بېگومان كەخۋا خوايەكى لىبوردەۋ مېھرىبانەۋە لە تاۋانەكانيان خۇش دەمىت و بە مېھرىبانى خۇشى دەيان خاتە بەھەشتەۋە، دەى بە راستى زۆر زۆر شايانە كە ئىمەى ئەۋەى ئادەم روۋبەكەينە ئەۋ خوايەۋ سوپاسى بىكەين و لە تۆلەۋ سزاي ئەۋ زاتە خاۋەن دەسەلاتە خۇمان بېاريزىن و رىگى خۇشەختى بگىرىنە بەر كە رىگى ئىسلامە وەك لىرەشدا بانگمان دەكاتو دەفەرموى:

﴿ ۳۰ ﴾ ئەى ئەۋانەى كە باۋەرتان ھىناۋە لە خوا بىترىن و بە رەۋ گەشەتن بە رەزاۋ رەحمەتى خوا ھۆ پەيدا بىكەن ، چونكە باۋەرى روۋتى بى كىردار ھىچ سودىكى نىۋە پىۋىستە بە كىردارى چاك ئەۋ باۋەرە بە ھىز بىكرىت تامرۇق بە مېھرىبانى خواۋ خۆى بگات ئەك دانىشى و ھەر بلى خوا بەرەمە ، ئەۋ كىردارە چاكانەن ھۆن بۇ خۇنزىك كىردنەۋە لەخۋا، ئەمە بەۋ مانايە نىۋە كە دەمىت كابرە شىخىك بىكات بە ھۆكارىك بۇ لاي خوا، ئەگەر ۋابى دەمى بلىين: بەندايەتى تايبەتى ھەندىكەۋ بەس، چونكە باقى خەلگى تر با بىچن و ئەۋان بىكەن بە ھۆ بۇ خۇيان و دوكاندريەكەى گاۋەركانىش ھەروايەۋ شىكى كەمىر لەمە نىۋە، وە كۆشش بىكەن لە رىگى خواۋا بەلگە رىگار بىن. بەلام پىۋىستە ئەۋەش بزانن كە رىنمايى و رىبەريەتى كىردنى خەلگى بەرەۋ خوا پەرەستى ئىشىكى زۆر گەۋرەۋ بە نرەۋە كابرە بە ھەر ناۋىكەۋە بىكات جىگى رىزە چ بە ناۋى مەلاۋە يان بە ناۋى شىخەۋەۋە چونكە ناۋ گىرگ نىۋە ناۋەۋەۋە گىرگە. (الرسلة) ئەۋ شتەيە كە ئىنسان بە ھۆى ئەۋەۋە ئەكات بە مەبەست ،

ھەروەھا (ناۋى) بەرزىترىن شۋىنى بەھەشتەۋ جىگى پېغەمبەرمانەﷺ و نىزىكىترىن جىگايە لە عەرشى خواۋە، لەم بارەۋە پېغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: ﴿مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَخْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ / البخارى / ھەر كەسەك وەختى گۈيى لە بانگ بوۋ وتى: ئەى خواۋ ئەم بانگە تەۋاۋەۋە ئەم نۆيزە ئەنجام دراۋە بە محمد ﷺ وسيلەى بېخەشەۋ رىزى گەۋەرى بۇ دابىن و زىندى بىكەرەۋە بۇ ئەۋ جىگا سوپاسكراۋەى كە بەللىن بى داۋە ، جا ئەۋكەسە با دىنيا بىت كە شەفاعەت كىردنى مىنى بۇ خەللى دەمى لە رۆزى قىامەتدا ئىنجا دەفەرموى :

﴿ ۳۱ ﴾ بېگومان ئەۋانەى كە بى باۋەرن ئەگەر ئەۋەى لە سەر زەۋىدايە ھەموۋى مولى ئەۋان بىت و ئەۋەندەى تىرىشى لە گەل دابىت و بىانەۋىت بە قىدىيەى بىدن لە باتى سزاي قىامەتدا لىيان وەرنەگىرىت و بۇ ئەۋان سزايەكى دەردناك ھەيە:

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِن النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴿٢٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٢٨﴾ مَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾ يَتَأَيَّهَا الرَّسُولُ
لَا يُخْرِكَ الَّذِينَ يُسْعِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا سَكَّعُوا لِلْكَذِبِ سَكَّعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخْرِقُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوْتِينَا هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاحْذَرُوا
وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّر قُلُوبَهُمْ هُمْ فِي
الْذُنُوبِ خَرَىٰ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣١﴾

﴿٢٧﴾ دميانه ویت دهرجن له ناگر له حالیکدا که نهوان
ددرناجونیان نییه له ناویداو بۆ نهوان سزایهکی ههمیشهیی
همیه و هرگیز نابریتهوه. نه مهش به لگهیه له سر نهوهی که
بى باوهران هرگیز رزگار نابن له جهه نهم. نه نهسی کوری
مالیک دهلی پیغمبهیری خوا ﷺ همرموی: {يُؤْتَى بِالرَّجُلِ مِنْ
أَهْلِ النَّارِ فَيَقَالُ يَا ابْنَ آدَمَ كَيْفَ وَجَدْتَ مَضْجَعَكَ؟ فَيَقُولُ:
شَرٌّ مَضْجَعٍ، فَيَقَالُ لَهُ: هَلْ تَفْتَدِي بِقَرَابِ الْأَرْضِ ذَهَبًا؟ فَيَقُولُ:
نَعَمْ يَا رَبِّ، فَيَقَالُ لَهُ: كَذَبْتَ قَدْ سَأَلْتُكَ أَقْلًا مِنْ ذَلِكَ فَلَمْ
تَفْعَلْ فَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ / سفق عليه/؛ پیاوی وا دهینریت له
جهه نه میهکان و خوا پیی دهفرموی: نهی کوری نادم
جیگا کهت چونه؟ نهویش دهلیت: خراپترین جیگایه!
دهفرموی: نهی نایا پری زهوی نالتونت ببی دمیدهیت بۆ
نهوهی لهو جیگایه رزگارت ببی؟ پیغمبهیر ﷺ همرموی کابرا
یمزئ: بهلی نهی پهروهردگارم! خوا دهفرموی: درؤ دهکیت
چونکه من که متر لهو دم داوا کردوه له تۆ له دنیا داو تۆ نهت
کردوه، نینجا فرمانی پیی دهکریت که ببریتهوه بۆ ناو ناگر!
نینجا خواى گهوره یاسایهکی ترمان بۆ باس دهکات و
دهفرموی:

﴿٢٨﴾ نهو کهسهی که دزی دهکات پیاو بییت یان ژن دهستیان
بیرن نه مه سزایه که به هوی نهو کردوه ناپه سندهی که
کردویانه، که نه مه تۆله سندنه و دیه که له لایهن خواوه بۆ
نهوان و خواى گهوره خاوهن دمهسلاتهو نیشه کانیشی به
حیکمهته. دیاره پیغمبهیری خوا ﷺ شیوهی نهو دست برینهی
دیاری کردوه که نه گهر که سیک یه کهم جار بوو دهستی راستی
دهبریت نه گهر دووباری کردوه لاقی چهپی دمپریت، جاری
سیهم دهستی چهپی و جاری چوارم لاقی راستی له جو مگه دا
دهبرن بهو مهرجهی قیমে تی شته دزراوده که له جوار یهکی
دینار که متر نه بییت و بهشی خوی لهو ماله دا نه بییت و نهو
مالهش له جیگای دانانی جوړی خویدا بییت، واته: نه گهر کابرا
پارهی له حهوشه دا دانا بو دزرا دهستی نهو دزه نابریت، چونکه
کابرای خاوهن مال کوتایی کردوه له هملگرتنی ماله کهیدا،
لیرده پیاوی پیش نافرمت ناو هیناوه و له سورمتی نوردا له
باری زیناوه نافرمتی پیی پیاو ناوی هیناوه، چونکه له
نیسی زینادا نافرمت زیاتر دمبییت به هوی زینا نه گهر نافرمت
خوی نه دات به دهسته وه پیاو هیچی پیی ناکریت، وه نه گهر خوی
به ره لا نهکات پیاو توانای ته ماشا کردنیشی نیه، به لام له دزی
کردندا هیزو لیها تویی دهویتی و نافرمت کهم ده توانی دزی بکات
بۆیه له م باره وه پیاو زیاتر ده توانی دزی بکات له بهر نهوه
پیاوی پیش خسته و الله اعلم،
نه سمعی دهلی نه م نایمه تی دزیم خوینده وه و له ته نشتمدا
پیاویکی عمرمب دانیشتبو وتم: ﴿والله غفور رحيم﴾ کابرای
عمرمب وتی: نهوه قسهی کییه؟ وتم: هی خوایه وتی: دوباری
بکهروه منیش هر وتم: ﴿والله غفور رحيم﴾ کابرا وتی:
نهوه قسهی خوا نیه منیش بیرم کردوه و وتم: ﴿والله عزيز﴾
حکیم وتی: بیگات، نهوه قسهی خوایه، وتم: تۆ هورنان
دهزانی؟ وتی: نه خیر، وتم: نهی چۆنت زانی که من به هه له
داجووم؟ وتی: نهی کابرا (عز فحکم فقطع ولو غفر وزجم لما قطع/
خاوهن دمهسلاتهو بریاری داوه و جا بر، خۆ نه گهر لی بورده
بوايه و بهزمی پيدا بهاتایه وه نه دمپر) هرچه نده نه مه
به لگهی زیرمکی کابرای عمرمب بووه به لام له راستیدا به لگهی
تمواو به یه که وه لکانی و ریک و پیکی نه وه و ناخری
نایه ته کانی هورنانه، جا با بزانی نهو که سانهی که دزی دهکهن
نایا بۆیان همیه تهوبه بکهن یان نه؟ خوا دهفرموی:

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَكَانَ يَصْرُوكَ شَيْعًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٦﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ اللَّهُ وَعِنْدَهُ
الْتَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ بِمَا اسْتَحَقُّوا مِنْ كِتَابِ
اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ
وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِإِنِّي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٨﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ
فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
فِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٩﴾

بهریت له بهر نهوه زور ههولیان دا که کهسیک بدوزنه وه تکای
بۆ بکات و پیغه مبهه ځای دهستی نه بهریت و بیجکه له ئوسامه
کوری زهید که زور خو شه ویستی پیغه مبهه بو کهسیان دهست
نه کهوت، نافرمتیان هینا و داوایان له ئوسامه کرد که تکای بۆ
بکات ئوسامه یش تکای بۆ کرد پیغه مبهه ځای سور هه لگه پراو
ناره حمت بوو فهرموی: { اَتَشْفَعُ فِي خَدِّ مِنْ خُدُودِ اللَّهِ! } نایا
له باره ی حه دیک له حه دهکانی خوا وه تکا ده کهیت؟!
ئوسامه کوتو پر وتی: داوای لیخوشبونن ین ده کهم نه ی
پیغه مبهه ځای خوا ځای هم روداو به دریزی له بوخاری و موسلم
دا هاتوه ئینجا خوی گه و ره باسی خوی دهکات و دهفه رموی!!

نایا تۆ نازانیت نه ی نه وه کهسه ی که قورئان قسه ت له
گه لدا دهکات بیگومان هه ر مولکی خوا به نه وه ی له ئاسمانان و
زهویدایه که سه زان ده دات نه وه کهسه ی که ناره زوی ین بیت و کهس
ناتوانیت ریگای ین بگریت و خوش ده بیت له وه کهسه ی که
ناره زوی ین بیت و خوی گه و ره ده سه لاتی به سه ر هه موو
شتیکدا هه یه و ده توانی تۆ له ی ین و مرگریت یان پاداشتی
بداته وه، واته: هه مووی مولکی خوا به و خاوه ن مولک هه ر جوړه
ئالوگ و په یه که له مولکی خویدا بکات مافی خویتی و کهس بوی
نیه دهست بخاته کاروباریه وه و مرویش به شیک ی زور بچوکه

جا هه ر کهسه یک ته و به بکات دوا ی نه وه سه ته مه ی که
کردویه تی له خوی له خه لک و نیسی باشی کرد ، نه و سا
بیگومان که خوا ته و به ی ین و مرده گریت، بیگومان که خوا زور
زور لیبوردو به سوژه. نه مه ش به لگه یه له سه ر سوژو ره حمی
خوا به رامبه ر به به نه دهکانی هه ندیک نه زان وه ک نه زان و
نه فامه کانی نه مرۆ ره خنه یان له م یاسایه گرتو ده و تو یانه
خوینی ئینسان بریتیه له سه د حوشترو و نه گه ر کابرا ده ستیک
به ریت نه بی په نجا حوشت ره جهریمه بگریت نه ی بۆ ده بیت له
سه ر روبه دیناریک نه وه ده سه به ریت؟ به راستی نه وانه
ته نیا روا له ت بین و راستی و سودی به ریه که نازان ، قازی
عه بدو لو هاب مالیکی له وه لامی نه وه نه زانانه دا ده لیت: (لَمَّا
كَانَتْ أَمِيَّةٌ كَانَتْ ثُمَّ يَتَّةٌ فَلَمَّا خَالَتْ هَانَتْ / واته: نه وه ده سه کاتی
که نه مین بوو به قیمه ت بوو حا چونکه خیا نه ت کار ده رجوو بی
قیمه ت بوو) به راستی ئیشیک ی زور ته و او زور په سنده که نه وه
نرخه گه و ره یه دابریت له سه ر کهسه یک که ده ست دریزی بکاته
سه ر نه وه ده سه پاک و بی تا وانه و له ناوی ببات، وه نه و ده سه
سو که یش که مال و ژیا نی خه لکی تیک ده دات و ناسوده یی و
هیمنی له ناو ده لکان و ماله کاند ا ده فرینی جیگای خو یمه تی
که نا و بی نرخ بی و له سه ر شیک ی که م له ناو به ریت.

بزانه:

یه که م - نه وه سیفه تانه ی خوا که له پاش نایه ته کانه وه هاتو ه
وه کو ﴿ غفور رحیم ﴾، سمیع علم ، عزیز حکیم ، علی کل شیء قدير ، خیر
بما تعملون ﴿ هه مو یان وه کو مؤرک وایه و مانای نایه ته که
دوو پات دهکات وه وه هه ر زانایه کی به هوش قورئانی لا
بخو ینریته وه پش کۆتای هاتنی نایه ته که خه یالی ده جیت بۆ
کۆتاییه که ی وه ک له پشه وه داستانی نه سمه عیت بیست
هه رچه ند کابرای عه رمب خو ینده وار نه بوو، به لام زمینیکی
چاکی هه بوو، نه وه نایه تی ده ست به رین بوو ﴿ عزیز حکیم ﴾ ی
فه رموو له باشدا نایه تی ته و به بوو ﴿ غفور رحیم ﴾ ی فه رموو، جا
ئیر باش گوئ بگره بۆ کۆتای هه موو نایه ته کان تا نه و
راسته یه ت جوان بۆ رون ببیته وه.

دوو دم - دروست نیه کاتی که تا وانبار جووه لای حاکم و
تا وانه که ی حه دی دیاری بوو تکای بۆ بگریت - راسته و بۆ
ناشته وای که ریش پاداش هه یه وه ک له سورتمی (النساء ۸۵) دا
فه رموی - چونکه له فه رموده ی (صحيح) دا هاتوه که
نافرمتیک ی مه خزومی دزی کرد بوو به لام تیرمه کی زور
به لایانه وه عه یب بوو که ده ستی نه و نافرمتیه یان له سه ر دزی

لەمۆلگەیی خوا بەلام دەبێ ئەوە بزانین کە خوا ستم لە کەس ناکات، ئینجا خوا رودەکاتە پێغەمبەر ﷺ و دەفەرموێ:

﴿٤١﴾ ئەو پێغەمبەر ﷺ با تۆ خەمبار نەکات ئەو کەسانەیی کە بەپەلەن لە تاوان و کفر دا لەو کەسانەیی کە بە دەم دەلێن: باوەرمان هێناوە بەلام دلایان باوەری نەهێناوە ، وە لەو جوولەکانەیی کە گۆی دەگرن بۆ درۆو گۆی دەگرن لە گەلێکی تر کە نەهاتوونەتە لای تۆ کە وشەکانیش دەگۆزن و لە شوێنەکانی خۆیاندا لایان دەبەن، ئینجا دەلێن بپۆن ئەگەر وەك قەسەیی ئێمەتان لە گەلدا کرا ئەوە وەریگرن، وە ئەگەر ئەوەتان پێ نەوترا ئەوسا وریا بن و دوور کەونەووە لێی نا بەم شیوەییە خەلکیان دەخەلەتاندو لەپێغەمبەریان دوور دەخستەووە ، ئینجا خۆی گەرە دەفەرموێ: هەر کەسێک کە خوا بیەوێت سزای بدات و تۆلەیی ئی وەرگرێت و بیخاتە ناو کارەسات و ناردەحەتیەووە ئەو محمد ﷺ تۆ خاوەنی هیچ شتێک نیت بۆی و تۆ ناتوانیت هیچی بۆ بکەیت، نا ئەوانە کەسانێک کە خۆی گەرە نایەوێت کە دلەکانیان پاک بکاتەووە ، کە بۆ ئەوانە هەییە سەرشوێری لە دنیا داو لە قیامەتیش دا سزایەکی گەورەیان بۆ هەییە، ئیستاکە جوو نزیکەیی سی ملیون کەسن ئەوە ماوەی زیاتر لە چل سائە لەشەردان ، جا ئەگەر دەستیان بە دەستی ئەمریکاووە نەبایە دەمێک بوو ناویان لە کورەیی زویدا سەراپوێوە جا ئەگەر جی خۆیان بە حکومەت و خاوەن هیز دەزانن، بەلام لە راستیدا هەر سەر شوێن. ئینجا خوا دەفەرموێ:

﴿٤٢﴾ گۆی گریبوون بۆدرۆو حەرام خۆربوون وەك سوو خۆری بەرتیل وەرگرتن و دزی کردن، دەو ئەگەر ئەوان هاتن بۆ لای تۆ بۆ شیکردنەووە لابردنی گێرو گرفتیان ئەوە تۆ لە نێوانیاندا دادپەرورەوانە بپاریا بدە وەكو چۆن حوکم دەکەیت بۆ خاوەن باوەرمان یان پەشتیان تۆ بکەو گۆییان مەدەری و بلی: بپۆن خۆتان گێرو گرفتیی خۆتان چارەسەر بکەن، جا ئەگەر پەشتت تۆ کردن مەترسە لەوان ئەوان ناتوانن هیچ زیانیکت ئی بدن، وە ئەگەر حوکمیشت کرد بە دادپەرورەوانە حوکم بکە لە نێوانیاندا با کافریش بن و دزایەتی دینەکەیی تۆ بکەن مادام هاتن بۆ لای تۆ بۆ حوکم تۆ دەبێ بە دادپەرورەوانە حوکم بکەیت بە بێگومان کە الله دادپەرورەوانی خۆش دەوێت و حاکمی دادپەرورە لە رۆژی قیامەتدا لە ژێر سیبەری عەرشی خوادایە.

پێغەمبەرمان درودی خۆی لەسەر بێت دەفەرموێ: إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا أُولُوا / رواه مسلم / داد پەروەرمان لەلای خوا لەسەر مینبەرەکانی نورن، ئەوانەیی کە دادگەر بوون لە حوکمەکانیان و لەناو خێزانیان و لەگەل ئەوانەیی کە کراون بە سەرپەرشتیان.

﴿٤٣﴾ چۆن ئەوان تۆدەکەن بەبپاریا در بۆ خۆیان لەحالیگدا کە ئەوان تەوراتیان لایە کە بپاریا الله ی تێدایە، واتە: ئەگەر ئەوان راست دەکەن بۆ تەماشای تەورات ناکەن و بۆ راستیەکانی ئەشارنەووە لە پاشان دوا ئەوێ کە تۆ بپاریا بۆ دان پەشت دەکەنە نایین و پەشت دەکەنە بپاریا کەت؟! خۆ ئەوانە باوەردار نین.

﴿دەلێن: جۆلەکەکان پیاو و ژنیکیان هێناوە لای پێغەمبەر ﷺ کە زینایان کرد بوو، پێغەمبەر ﷺ فەرموێ خۆیندەوارترینتانم بۆ بەیئن ، ئەوانیش دوو کورەکەیی "سوریا" یان هێناو سویندی دان چۆنە ئیشی زینا لە تەورات دا؟ ئەوانیش وتیان: لە تەورات دا ئەگەر جوار کەس شایەتیا دا کە چاویان پێ کەوتووە کە ئالەتی پیاو کە لە ناو لەشی ئافەرتەکەدایە وەكو میلی ناو کلدان ئەبێ سەنگسار بکریئن. فەرموێ: دەو بۆ سەنگساریان ناکەن؟ وتیان: دەسلەتمان نەماوە و کوشتنمان پێ خوش نیە، پێغەمبەری خوا بانگی شایەتەکانی کردو هاتن و شایەتیا دا کە بە چاوی خۆیان ئالەتی ئەو پیاویان لە ناو لەشی ئەو ئافەرتەدا دیو وەكو میل لە ناو کلدان دا ، پێغەمبەر ﷺ فەرمانی داو سەنگسار کران) (مسلم وابو داود وابن ماجه)

ئاوفا دەرگەوت کە ئەو جۆلەکانە باوەرمان بە تەوراتەکەیی خۆشیان نەبوو تەنها دەیان ویست خۆیان رزگار بکەن لە فرمانی خوا ، بۆیە هاتنە لای پێغەمبەر ﷺ جا خوا بەوانە دەفەرموێ: باوەردار نین، ئەو ئێمە باوەردارین سەدان فرمانی قورئانمان خستووە پەشت گۆی؟ خۆ بە موسلمان زان بیربکەرەووە. ئینجا خوا وەسفی تەورات دەکات و دەفەرموێ:

﴿٤٤﴾ بێگومان کە ئێمە تەوراتمان رەوانە کرد کە لەودا رێنمایی و رۆشن کردنەووی راست و ناپراست هەبو کە بەو حوکمیان دەکرد ئەو پێغەمبەرەکانی کە هەمیشە گەردن کەچی فرمانی خودا بوون بە سەر جۆدەکاندا ، هەروەها خوا پەرست و زاناکیان بەو تەوراتە حوکمیان دەکرد و بپاریان دەداو بەندایەتیا دەکرد، چونکە ئەوان کرا بوون بە چاودێرو نیگابانی ئەو

وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَةِ ۚ وَأَتَيْنَهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦١﴾ وَلَيَحْكُمَنَّ
أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّا يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ
اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٢﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُم شُرْعَةً وَمِنْهَاجًا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
آتَاكُم ۖ فَاسْتَقِيمُوا ۚ الْخَيْرَاتُ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَظِّرُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِن أَحْكَمُ بَيْنَهُمْ يَمَا
أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنِ
بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّا بُرْءٌ لَّكُمْ أَن يُصِيبَهُم
بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٦٤﴾ أَفَحُكْمَ
الْبَاطِلِ يَتَّبِعُونَ ۚ وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٦٥﴾

دهگونجا دهبی خوینی بدات نه مانه دهبی بهو شیویه نه منجا
بدرین مهگهر خاوند ماف کابرا بیه خشیت وک دمه رموی؛ جا
نهگهر خاوند ماف مافی خوی به خشی نهوه نیر کابری
نیشکر زرگاری ده بیت و به خشه ندهش پاداشی به خشینی خوی
به چهند فاته وه دست ده که ویته وه ، پیغه مبرمان
دمه رموی: ﴿مَا مِنْ رَجُلٍ يُخْرِجُ فِي جَسَدِهِ جِرَاحَةً فَيَتَصَدَّقْ بِهَا
إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ عَنْهُ مِثْلَ مَا تَصَدَّقَ بِهِ﴾ / رواه احمد / هیچ پیاویک نیه
که برینیک بکری له لهشی و چاو پویشی لهو مافه بکات و کابرا
بیه خشیت مهگهر خوا داپوشتیت بوی تاوانه کانی به هوئی نهو
به خشینه وه به نه ندازهی نرخی نهو چاکه یه؛ نا نه مانه
به شیکن له یاساکانی خواو دمه رموی: نهوهی که حوکم نهکات
بهوهی که خوا رهوانه ی کردوه ئانه وه سته مکاران، همره وه
فاسقان و مگو له دوایدا دیت زالم و فاسق و کافر به یکه مانا
دیت که کفر و خوانه ناسیه ، به لام مهرج نیه هرچی زالم بیت
کافرش بیت وه هرچی فاسقه کافر بیت، به لام همره وه
کافریک فاسق و زالمه، بؤ؟ چونکه کابری کافر زولمی کردوه له
خوی و له خه لک، چونکه گالته به ژیری باو و داران دهکات و
خویشی دوجاری سزای سهختی دوا روژو ناگری جهه نه
دهکات و همره وه فاسقیشه، چونکه کابری کافر در چوه له
سنوری خوا به لام شهرت نیه کابرا هر در چوه له سنوری خوا

کتیبه ی خوا که تهوراته و نهوان شایهت بوون له سهر راستی و
درستی نهو به پراوه ، نهوسا له خه لکی مه ترسن و همرله خوم
بترسن و هرگیز نیشانه کانی نیغه نه فروشن به نرخیکی که م و
نهو که سهی که حوکم نهکات بهوهی که خوا رهوانه ی کردوه ،
سا بزانی که هر نا نهوانه ن خوا نه ناسن، (ربانی) به
به ندایه تی که مران ده و تریت و (احبار) کوی (حبر) ه واته: زانا.
نه مه بهو مانا نیه که نهگهر به نرخیکی زور بی گوړنه وه
دروسته ، نه خیر به هیچ نرخیکی نابی حقه و راستی
بشاریته وه چونکه نهگهر همره وه دنیاش بدریت به که سیک له
سهر نهو شاردنه وه یه هر رهنجه روو شهرمه نده یه، چونکه
همه وه دنیا لای خوا به نه ندازه ی بهری می شوله یه که نرخی
نیه، و مگو پیغه مبرمان: ﴿لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْبُدُ
عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بِغُوصَةٍ مَا سَقَىٰ كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَّاءٍ﴾ / رواه الترمذی
وصحه الابانی / همه وه دنیا نهگهر به نه ندازه ی بهری
می شوله یه که نرخی هه بوا یه له لای خوی گهره نهی ده هشت
کافر یه که قوم ناوی تیدا بخواته وه؛ کهوا بوو نهگهر عالمیکی
دینی جه هتیک شاردنه وه نهی وت له بهر خاتری نهوهی که
همه وه دنیای بی بدن که هرگیز شتی واش نابی که دنیا
بدریت به یکه کهس نهوه نهو زانا و عالمه زیانی کردوه
به هر یه کی زور که می و هرگرتوه له سهر دین فروشیه که ی
به داخه وه له زه مانه دا شتیکی وایشان پینا دریت، به لام هر
زور به هر زانی دینه که ی خومان دمه رو شین؟! همره وه خوی
داناو ناگا دریژه به وده سی تهورات دمدات و دمه رموی:

﴿٦٥﴾ له تهورات دا پیو بیستان کرد له سهر نهوان که بیگومان
توله ی گیان به گیانه ، واته: نهگهر که سیک بکوژریت به ناړه و
دهبی بکوژ بکوژریته وه مهگهر خاوند نه که ی چاو پویشی لی بکات
پیغه مبرمان: ﴿الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ﴾ / احمد،
الناسی، وصحه الابانی / واته موسلمانان و مگو یه که خوینه کانیان
واته: جیا وازیان نیه، وه نه م نایه ته بهم همرموده ی
پیغه مبرمان: ﴿وَلَا يَقْتُلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ﴾ / البخاری /
موسلمان نا کوژریت به کافر. تایبیت ده بیت به باو و دارانه وه.
نینجا دمه رموی: چاو له جباتی چاودا دمر دیت و لوت له
جباتی لوت داو و گوئی له جباتی گوئی دا دهر بیت ، واته نهگهر
که سیک چاوی که سیک دهر هینا یان لوتی بری یان گوئی بری
یان گهری کرد هر بهو شیویه له گه لدا ده کړیته وه، وه بؤ
برینه کان توله هیه، واته: هر برینیک دهبی به گوړه ی خوی
له برین که برین بکرتیت نهگهر دهگونجا ، وه نهگهر نه

کافر ببیت، چونکه هر تاوانیک بکریت دمرچون له سنوره، بهلام ئینسان به ههموو تاوانیک کافر نابیت. خوی گهوره پاش نهودی که وهسفی تهوراتی کرد وایستا وهسفی ئینجیل دمکات که بۆ عیسا علیه السلام هاتوه دمه رموی:

١٦ به دوی ئه و پیغه مبهرا نه دا عیسی کوری مهریه ممان هینا که دانی دنا بهودی که له پیش خویدا بوه که تهوراته و ئینجیلیشمان دا به و کله ودا رینمای و چاو روشنی هه بو، وه دانی دنا به راستی نهودی که له پیش خوی دا هاتیوکه تهوراته و رینمای و ناموزگاری بوو بۆ له خوا ترسانی سهردهمی خوی، دیاره نهوانه که له پیش قورئان دا هاتوو چ تهورات و چ ئینجیل و چ بیجگه لهوانیش ههلو هاشاونه تهوده کاریان پی ناکری چونکه هر بۆ سهردهمیکی تایبهت بوون و تیکیش دراوو کهس نازانیت کامیان راسته و کامیان ناراسته، ئینجا خوی داناو ناگاو میهربان دمه رموی:

١٧ با نههلی ئینجیل حوکم بکات بهودی که خوا له ئینجیل دا رهوانه ی کردوه و نه و کهسهی که حوکم نهکات بهودی که خوا رهوانه ی کردوه نهوانه فاسقن. بهرائی کوری عازیب دهلیت: پیغه مبهرا به و، جا پیغه مبهرا به و بانگی جوله که کانی تازیانه یی لیدرا بوو، جا پیغه مبهرا به و بانگی جوله که کانی کردو هه رموی: {هَكَذَا تَجِدُونَ حَذَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ / نهوانه یه تو له زیناکار له کتیبه که ی خوتاند؟ وتیان: بهلی، جا پیغه مبهرا به و یه کیک له زانایانی خویانی بانگ کردو هه رموی: أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَذَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ / سویندت دهم به و خودایه که تهوراتی ناروده بۆ موسا علیه السلام ئایا ناوه هایه حدهی زینا له کتیبه که تاندا؟

جا وتی: نه خیر، نه گهر بهمه سویندت نه دامایه نه مهه پی نه دهوتی، بهلام له بهر نهودی که له ناوی پیاو ماقوله کانه ماندا نه مه زور بوو، جا هه کاتیک پیاو ماقوله کانه ماندا بیکردایه وازمان لی دهینان و نه گهر لاواز کانه ماندا بیکردایه حه دمان به سهریاندایه جیبه جی دمکرد، جا بویه وتمان با له سهر حوکمیک کۆببینه وه که له سهر ماقول و لاواز به بی جیاوازی جیبه جی بکهین جا له جیگای رهجم دا، داخکردن و تازیانه مان دانا ئینجا پیغه مبهرا به و رموی: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَخْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ

فَأَمَر بِهِ فَرْجَمَ / مسلم و غیره / نهی خودایه من یه کهم که سیکم که نه و برپاری تو که مراندویانه، زیندوی ده که مه وه، جا فرمانی دا به و برپاره نهوسا کابرا رهجم کرا ئینجا الله نه و نایه تانه ی رهوانه کرد که باس له و که سانه دمکات که به فهرمانی الله حوکم ناکه ن که به زالم و فاسق و کافر ناویان دهبات و دمه رموی: {وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

الْكَافِرُونَ} المائدة: ٤٤. بهلام مه بهست نه وه نیه که نه مه هه ر بۆ گاوو جوله که وایه، له حوزده یفه بهر سیاریان کرد که نه و نایه تانه مه بهست پیی نههلی کتیبه؟ هه رموی: {نِعْمَ الْإِخْوَةُ لَكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ، إِنْ كَانَتْ لَكُمْ كُلُّ خُلُوفٍ وَلَهُمْ كُلُّ مُرَّةٍ، وَلَتَسْلُكُنَّ طَرِيقَهُمْ قَدَرُ الشَّرَاكِ} / الطري به راستی بهنی ئیسرا ئیل برپایه کی چاکن بۆ ئیوه هه رچی شیرینه بۆ خوتان و هه رچی تاله بۆ نهوانه له حالیکدا ئیوه وه ک قهیتانی پیلاو ریگای نهوان دگر نه بهر جا دمکهوت مه بهست له کوفر له نایه ته دا کوفری گه وره یه واته نه و کوفریه که مروف له باز نه ی ئیمان دمکهوت هه روا که ئیبه نوعه باس دهلیت: {هُؤُلَاءِ الْآيَاتُ الثَّلَاثُ نَزَلَتْ فِي الْيَهُودِ خَاصَّةً فِي قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرِ / ابو داود، الألبانی: حسن صحیح الإسناد / واته: نه و سی نایه ته له یاره ی یه وه دوه هاتوه ته خواره وه به تایبهت قورمیزو نه زیر. دیاره که کوفری یه هود کوفری گه وره یه (کفر اکبر).

جا الله له نایه ته دا بهراشکاو ی فتوی کافر بوونی نه و فرمانی وایانه دمکات که به یاسا و شه رع ی الله حوکم ناکن و یاسایه کی تر له سهر خه لک پیویست ده که ن. ته تارمکان کاتیک که ولاتی ئیسلامیان داگیر کرد له سهر خه لک نه و یاسایه یان پیویست کرد که شاکه یان چه نگیزخان بوی دانابون که نه و یاسایه له چه نندین ئابین وه ک ئیسلام و یه هودی و مه سیحی و هر گیرا بوو، جا ئینو که سهر له ته فسر ده کهیدا باسی لیده کات و دهلیت: (فَصَارَتْ فِي بَنِيهِ شَرْعًا مُتَّبَعًا يُقَدِّمُونَهَا عَلَى الْحُكْمِ بِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَمَنْ قَمَلَ ذَلِكَ مِنْهُمْ فَهُوَ كَافِرٌ يَجِبُ قِتَالُهُ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى حُكْمِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ﷺ، فَلَا يَحْكُمُ سِوَاهُ فِي قَلِيلٍ وَلَا كَثِيرٍ / جا نه و یاسایه له ناو نه وه کانهیدا بووبه یاسایه که په یرو ی لیده کرا و به سهر حوکم و برپاری الله و پیغه مبهرا به و رموی: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَخْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ

دەخست، جا ھەر كەس واپكات ئەو كافرە پۈيۈستە شەرى لەگەلدا بىكرىت تا دەگەرپتەو ھەو بۆ ھوكمى خواو پىغەمبەرەكەى، ۋە ناپىت بىجگە لەو بە ھىچى تر ھوكم بىكات نە لە كەم ۋە نە لە زۆردا. بەلام پۈيۈستە ئەو بىزانرىت كە ئەگەر ھاتو ھاكىمىكى مۇسلمان كە بە ياسا شەرىعەتى ئىسلام ھوكمى دەكردو ياسا ئىسلامى بە باشترىن ياسا دەزانى، ئەگەر لە مەسەلەيەكدا بە ھۆى شتانىك ۋەك بەرتىل يان رشو يان تورەيى يان خزمایەتى، لەو روداودا بە پىتى شەرىقى ﷻ ھوكمى نەكرد بەلام لە ھەمان كاتدا باۋەرى بەتوانبارى خۆى لەو مەسەلەدا ھەبوو، ۋە ئەو ھوكمەيشى ۋەك ياسايەك لە سەر خەلك پۈيۈست نەكردو ھوكمى شەرىقى لەو مەسەلەدا نەگۆرى ئەو تەنھا تاۋنبارەو لە بازىنەى ئىمان دەرئەچو بەلگو توشى كوفرى بچوك يان "كفر دون كفر" بوو. ۋەك ئىبنو عەباس لە ۋەلامى ئەوانەى كە ئەم ئايەتەيان دەكرد بە بەلگەو ھاكىمانى سەردەمى خۆيان بە ھۆى ھەندى بىريارى ناشەرى كە لەو ھاكىمانە دەرەچو، بەكافردەزانى فەرموى: (كفر دون كفر... لیس بالکفر الذي تذهبون إليه) ئەو كوفرى بچوكە... ئەو كوفرى نىيە كە ئىۋە باسى لىدەكەن)

جا پىم بلىن: ئەمرو كام ۋلاتە يان كام فرماندەيە كە بە فرمانى خوا ھوكم دەكاتو باۋەرى پىتى ھەيە ھىچ بىريارىكىش لەو بە چاكتر نازانىت ئەگەر ھەيە ئىمەش لەگەلتاين كە ئەگەر لايدا لە ياسايەك لەبەر يەكەك لەو ھۆيانە كەوتمان ئەوسا دەلىين: دوچارى كوفرى دون كفر بوو؟!

۱۸ خۇ رەوانەمان كرووتە لای تۆ ئەى محمد ﷺ ئەم قورئانە بە راستى نەك بە گالتەو گەمە ئەۋىش دان دەنىت بەراستى ۋەدروستى ئەوانەى كە لە پىش خۇيدا بوون ۋە چاۋدىرو خاۋەن ھىزو نىگەھبانە لەسەر ئەوانەى كە لە پىش خۇيدا ھاتوون كەوا بوو تۆ ھوكم بىكە لە نىۋانىانا بەو شىۋەى كە خوا رەوانەى كروودو ھاتو بۆ تۆ ۋە دۋاى ئارمۇزۇكانى ئەوان نەكەۋىت بەلادان لەو ھەق ۋە راستىيەى كەھاتوتە لات. ئىنجا دەفەرموى: بۆ ھەموو ئۆمەتەكانى پىش تۆش ياسا رىيازىكىمان دانائە كە لە سەرى برون، خۇ ئەگەر خوا مەيلى بۋايە ھەموتانى دەكرد

بە يەك ئايىن، بەلام خوا بىريارى نەداۋە كە ئاۋەھا بىتتو بە گوۋىرى زەمان ھەندىك ھوكمى گۆرىۋە ھەتا دواترىن پىغەمبەرەو دواترىن پەيام كە قورئانە ئىتر ھوكم بەۋانە دەكرىت ھەتا قىامەت ۋە ناگۆرى، ئىنجا خوا بۆ ۋەلامدانەۋەى ئەو پىريارى كە بۆجى ھەموى يەك ئايىن نەبۋە دەفەرموى: تاكو خوا تاقىان بىكاتەو ۋە دەرگەۋىت كە كى ھوكم دەكات بەۋەى كە پىمان داۋن ۋە كى ھوكمى پى ناكات، جا مادام تاقىكردنەۋەيە دەى پەلە بىكەن بۆ كرىنى ئىشە چاكەكان كە ھەر بۆ لای خوا دەگەرپتەو ھەتا ئىتر ھەۋالتان پى دەداتو تىتەن دەگەيەنىت كە كى راستەو كى ناراستە لە ناگۆكىەكانداۋاتە: لە خوا بىرسن ۋە رىگى راست بىگرن ھەرجى بىكەن دەبى بگەرپتەو بۆ لای خوا، خوايش راست ۋە ناراست لە يەك جىا دەكاتەو نە لە كەس دەترسى ۋە نە لە كەس شەرم دەكات ۋە ھەر كەس بە ئەندازەى گەردىلەيەك چاكە يان خراپەى ھەبىت پىشان دەدرىت. دوۋبارە خۋاى گەۋرە ئامۇزگارى پىغەمبەرمان ﷺ دەكات ۋە ھەلى دەنىت ۋە دىترسىنىت لە فەرتو فەلى بى باۋەران ۋە دەفەرموى:

۱۹ ئەى محمد ﷺ تۆ ھوكم بىكە لە نىۋان ئەوان دا بەۋەى كە خوا رەوانەى كروودو پەپرەۋى ئارمۇزى ئەوان نەكەۋىت ۋە خۇ بىگرە لە سەر قەسەو بىريارى خۇت ۋە ئاگات لە خۇت بىت ۋە رىا بە نەۋەك لات بىدەن لە ھەندىك لەۋەى كە خوا رەوانەى كروودو بۆت، جا ئەگەر ئەوان پىشان ھەلچەرخاندو گوۋيان نەدايە تۆۋ بەرنامەكەت دەى تۆ بزانە كە خۋاى گەۋرە دىيەۋىت دوچارىان بىكات بە تۆلەى ھەندىك لە گوناھەكانىانەۋە، بىگومان كە زۆرىەى خەلك لە سنور دەرچوون.

ئەمەش بەلگەيەكى ترە لە سەرئەۋەى كە زۆرىەى خەلك ھاسق ۋە بى دىنە. پىم خۇشە لىرەدا ئەۋە بزانىن كە زۆرىەى خەلك باۋەر ناھىنىت ۋە زۆرىەيان دۋاى ئايىن ناكەون، ۋە لە رۆزى قىامەتدا ۋەكو پىغەمبەرى خوا دەفەرمۇت لە ناۋ ھەزار نەفەردا يەك مۇسلمانە ۋە نۆسەدو نەۋەدو نۆ كەس كافىر، ۋاتە: ئەگەر ھەزار مىليار خەلك ھەبىت يەك مىليارى دەچىتە بەھەشتەۋە نۆسەدو نەۋەدو نۆ مىليارى دەچىتە جەھەننەمەۋە ھەموو كەسىكىش جىگى ھەيە لە ھەردوۋ لادا، جا ئەۋەى كە بەھەشتىە يەك لە ھەزار، ۋاتە: بىجگە لە جىگى خۇى جىگى (۹۹۹) كەسى جەھەننەمى دەدرىت بەلام جەھەننەمەكان جىگى يەك مۇسلمان دابەش ئەكرىت بە سەر (۹۹۹) كەس دا ئاشكرايە كە جىگى ئى تەنگ دەكرىتەۋە ھەرچەند جەھەنەم بەو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ مِّنَ بَعْضٍ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ تَدْمِينًا ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَعَنَكُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَّامَةً ۚ فَذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوعًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا أَوْ تُولُوا الْكُفْرَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكُفْرَ أَوْلَىٰ بِكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

حاله‌ش که ددانیکی کافر به نه‌ندازی چپای نوحودو هاپمی پیسته‌کمی به‌نه‌ندازی سن رُوژ ریگایه بویه خوی گه‌وره دم‌فرموی: ﴿وَإِذَا أَقْبَلُوا مَكَانًا ضَيِّقًا مَّقْرَّبِينَ﴾ الفرقان: ۱۳ / هرکاتی به‌سهر و حاج به یه‌که‌وه به‌سراو خرا‌نه ناوجیگایه‌کی زور ته‌نگه به‌رموه ﴿الفرقان ۱۳﴾. نه‌وشمان له‌بیر نه‌جیت که خوی گه‌وره له هور‌ناندا دم‌فرموی: وه‌ختیک که جه‌ه‌نم له جه‌ه‌نمه‌یه‌کان پر دم‌کریت دم‌فرموی: ﴿نایا پر بویت؟ ده‌لی خویه زیاده‌ی تر هیه؟﴾ ق / ۳۰. واته هیشتا پر نابیت، نینجا خوی گه‌وره حاجی خوی داد‌هنیت له‌سهر‌نه‌و شوینه‌و دم‌روختیت جه‌ه‌نم جیگای خالی نامینیت. نینجا ده‌لی: نه‌ی خویه به‌سه به‌سه، جا نه‌لین: نه‌گهر ته‌نگه چۆن فرا‌ونه‌و ماومت‌ه‌وه؟ وه نه‌گهر فر‌ه‌وانه چۆن ته‌نگه؟ چونکه جیگای کافر ته‌نگه‌و زیندانی تایبه‌تیته‌ی، نه‌گینا جه‌ه‌نم خوی زور گه‌وره‌یه، خو ههر له‌دنیدا ناوی چهن‌دین زیندانی گه‌ورمت بیستوه که‌به سهدان جیگای ته‌نگی یه‌ک نه‌قه‌ری تیدایه؟ به‌لام موسلمان وه‌ک کافر نیه‌و موسلمان نه‌و کاته شه‌ست مه‌تر بالای به‌رزه له‌حه‌وت مه‌تردا.

نایا نیوه حوکمی نه‌فامه‌کانتان مه‌به‌سته‌و نه‌وتان ده‌ویت؟ وه نایا کن هیه له‌الله جواتر یاسا دابنیت بۆ گه‌لیک که

یه‌قینی هه‌بیت؟ به‌لی خوی گه‌وره ههرچی حوکم و فرمانه بیجگه له حوکم و به‌رنامه‌کانی خوی هه‌موی به‌جاهیلی داد‌هنیت به‌راستی ده‌بی واش بیت، چونکه ههرچی حوکمی مرؤفه حوکمیکی نه‌زانانه‌یه، چونکه ده‌وله‌مه‌ند یاسا به‌گویره‌ی به‌رزه‌ومندی ده‌وله‌مه‌ند داد‌هنیت و هه‌زاریش یاسا به‌گویره‌ی به‌رزه‌ومندی هه‌زار داد‌هنیت، واته: ههر تاقم و پیریک به‌گویره‌ی به‌رزه‌ومندی خوی یاسا داد‌هنیت سهر‌مرای نه‌وش نه‌وانه‌ی که یاسا داد‌هنین نازانن ناینده چی رود‌دات و چی ده‌بیت که‌چی خهریکی دانانی یاسان بوی نایا نه‌مه نه‌زانی نیه‌و یاسایه‌کی نه‌زانانه‌یه؟ (ابن ابی حاتم) ده‌لی (ابو عبیده الناجی) وتی: بیستم له‌حه‌سه‌نه‌وه که ده‌ویت: (من حکم بغير حکم الله فحکم الجاهلیة) ههر که‌سیک حوکم بکات به‌حوکمیکی غه‌یری حوکمی خودا نه‌وه حوکمیکی نه‌فامانه‌یه) نه‌ی موسلمانان نایا نه‌و زاته‌ی که له‌هه‌موو حاکمان حاکم ترده له‌هه‌موو که‌س به‌به‌زه‌یی ترده له‌هه‌موو که‌س زان‌ترده له‌هه‌موو شتیک به‌توان‌ترده له‌هه‌موو که‌سیکیش داپه‌ره‌ور‌ترده دروست‌که‌ره‌و مرینه‌ری هه‌موو به‌ره‌ی ناده‌میزاده نایا ره‌وایه یاسای نه‌و واز لی به‌ینیت و په‌یره‌ی یاسای به‌شه‌ریکی وه‌کو خوت بکه‌یت؟! پیغه‌مه‌برمان: له‌م بار‌وه دم‌فرموی: ﴿أَبْغَضُ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةٌ مُّلْحِدٌ فِي الْحَرَمِ وَمُتَّبِعٌ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَمُطْلَبٌ دَمِ امْرِئٍ بِغَيْرِ حَقٍّ لِّيَهْرِقَ دَمَهُ﴾ البخاری / بوغزین‌را‌وترین که‌س له‌لای الله سی که‌سن.

یه‌که‌م: که‌سیک که خراپه‌کاری بکات له‌ناو حهر‌می مه‌که‌دا. دووم: نه‌و که‌سه‌یه که له‌ناو نیسلام دا هه‌ول بدات بۆ نه‌نجام دانی ره‌وشتی سهر‌دمی نه‌فامی.

سیه‌م: نه‌و که‌سه‌یه که زور هه‌ول بدات بۆ نه‌وه‌ی خوینی که‌سیک به‌نا‌ره‌وا بریزیت {جا پاش نه‌وه‌ی که‌باسی فرمانی خوی کردو هه‌موو فرمانه‌کانی بیجگه له‌خوی به‌فرمانی جاهیلی و نه‌فامی پی ناساندین وا جاریکی تر نه‌ودوو دوژمه‌نه گه‌وره‌ی موسلمانانمان بۆباس ده‌کاته‌وه‌و دم‌فرموی:

نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ههرگیز جوله‌که‌و گاور نه‌که‌ن به‌دۆست و یارمه‌تی ده‌ری خوتان نه‌وانه‌ خوتان هه‌ندیکیان دۆست و یارمه‌تی ده‌ری هه‌ندیکیان و ههر که‌سیک له‌نیوه که‌نه‌وان بکات به‌دۆستی خوی ده‌ی به‌راستی نه‌ویش له‌وان داد‌هنیت به‌بیگومان که‌الله ههرگیز گه‌لی سته‌مکاران رینمای ناکات و نایانگه‌یه‌نیت به‌خوشبه‌ختی. نینجا ههر‌وه‌کو نه‌مه‌رۆ کاتی خوی له‌ناو موسلماناندا هه‌بو ده‌یان وت: نیمه

ئابى دەست لەو جۈلەكەو گاۋرانە ھەلگىرىن چۈنكە ئەگەر تەنگانەيەكمان بە سەر دا ھات ئەى كى بە ھەوارمانەو دەيت؟ و كى يارمەتيمان دەدات؟ بۇيە ناچارىن دەست لە دۇستايەتى ئەمانە نەكىشىنەو ، بەلام ئەمە بۇچونىكى زۆر ھەلەيەو ئىشىكى تاوانەو ھەرامەو خۋاى گەورە دەفەرمۇئ:

﴿۵۲﴾ تۆ دەيىنى ئەى محمد ﷺ ئەوانەى كە لە ناو دلىان دا نەخۋشى ھەيە نەخۋشى نىفاقو نەخۋشى ترسنۋكىو نەخۋشى تەماعى دىناو نەخۋشى مەقامو دىيان شتى تر ھەيەو ھەز ناكات دۇستايەتى ئەوانى لە دەستى دەرىجىت لەبەر ئەو زۆر پەلە دەكەن بۇ دروست كردنى پەيۋەندى نىۋانايان و خۇبەستەنەو بەوانەو ھەو دايان دەنن بە دۇستو جىگى رازو نىيازى خۇيان و دەلنن: دەترسىن كە دووچارى بەلابىين كە ئىمە ناچار بىن بە ئەوان ، دەى نىزىكە خۋاى گەورە سەرگەوتنىك بدات بە مۇسلمانان يان بارودۇخ بە سودى مۇسلمانان بسورپتەو ھەلە نالەبارى و ھەلە لە گوئى ئەو كەسانەش دەرىكەوئىت ، جا ئەو كاتە پەشيمان دەبتەو لە سەر ئەو ئىشانەى بە شىۋەيەكى ژىر بە ژىرى كردويانە، ھەندىك دەلنن: ئەم ئايەتە سەبارت بە دوو كەس بوو كە پاش روداۋى ئوحدو يەككىيان وتى: مەن دەچم بۇ لای فلان كەسى جۈلەكە بەلگو بمپارىزى و دەم بە جۈلەكە ئەوى تريان وتى: مەنىش دەچم بۇ شام بۇ لای فلانە كەسى گاۋرو دەم بە گاۋر بەلگو بمپارىزى خۋايش ئەم ئايەتە رەوانە كردو رۈنى كردەو كە ئەو ھەلۋىكى نەزۋكەو ئابى خاۋەن باۋەر شتى وا بىكات، ھەندىكىش دەلنن: دەربارەى عەبدوللاى كورى ئوبەى موناقق دابەزىو كە وتى: لە گۇرانى زەمان دەترسم و ھەرگىز دەست ناكىشمەو لە دۇستايەتى جۈلەكە.

﴿۵۳﴾ ئەو كەسانەى كە باۋەريان ھىناۋە دەلنن: ئا ئەوانە مەگەر كەسانىك نەبوون كە سوئندى گەورەيان دەخواردو دىيان وت: ئىمە لە گەل ئىو دابىن كەجى دەركەوت درۆ دەكەن و لە گەل دەستەو بەستەى ترن و دورن لە مۇسلمانان، خۇ كردارە چاكەكانيان ھەلۋەشايەو ھەيچيان بەدەستەو نەما ، جا بوون بە مرۇفۋىكى زيان ئى كەوتوو. ئەمە چ بۇ دىنيا بىت چ بۇ دوا رۆژ دەگونجىت. خۋاى گەورە وا جارىكى تر بانگى باۋەرداران دەكاتو دەفەرمۇئ:

﴿۵۴﴾ ئەى باۋەرداران ئەگەر ھەر كەس لەئىو پاشگەز بىتتەو لە ئايىنەكەى خۇى ئەو بەم زوانە خۋاى گەورە گەلىك

دەھىنىت كە خۋا ئەوانى خۇش ئەوئىت و ئەوانىش خۋاى خۇيان خۇش دەوئىت كە لەگەل باۋەرداراندا زۆردل نەرم و بىن دەمىەوفىزنو بەرامبەر بە كافران زۆر ەمزىزو دل رەھن، ئەمانە جىھاد دەكەن لە رىگى خۋادو لە ئۆمەى ئۆمە كەران ناترسن بە راستى مۇسلمانى مۇجاھد ، چۈنكە ھەمىشە ھەر لە خەباتو تىكۇشان دايەو كەمتر بىر لە سودى دىنايى دەكاتەو خەللى بە تايىبەت خىزمانى خۇى سەدان ناۋو ناتۆرەى پىۋە دەنن ، بەلام ئەوانەى كە جىگى رەزامەندى خۋا بىن بۇ ئىشى جىھادى خۇيان ھەرگىز بىر لەو سەرگۇنەو تانەو تەشەر دانە ناكەنەو ھەبەتو رەزامەندى خۋايان لە ھەموو شت بەلاۋە گرنگترە ، ئا ئەو ۋەسغە باشانە لە ھەر كەسك دابو ئەو بەرەكەتو ھىزى خۋايەو داۋىەتى پىۋە ۋە ۋەسغە جوانانە نەخشاندىۋەتى، ﷻ بەھەرەو نىعمەتەكانى فرەوانەو زانايە بەوانەى كە شاپستەى ئەو نىعمەتە بىن و ئەوانەش كە شاپستە نەب، ئەبو سەعیدى خودرى ئەل پىغەمبەرى خۋا فەرمۇئ: ﴿أَلَا لَا يُمْنَعُنْ أَحَدُكُمْ زَهْبَةُ النَّاسِ أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ إِذَا رَأَاهُ أَوْ شَهِدَهُ فَإِنَّهُ لَا يُقَرَّبُ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يَبَاعِدُ مِنْ رِزْقٍ أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُذَكِّرَ بِعَظِيمٍ﴾ رواه احمد / ئاگادار بىن با ترسان لە خەلك ھىچ كام لە ئىو بەرگى نەكات لە وتنى شتى راستو دروست ھەر كاتى دىيان يان نامادى بوو ، چۈنكە بە ھىچ شىۋەيەك مەرگ نىزىك ناكاتەو ۋە رۆزىش دور ناخاتەو ئەگەر قەسى ھەق بىكات يان پەندو نامۇزگارى خەلك بىكات بە قەسى گرنگو ترساندن لە خاۋەن دەسەلاتى گەورە كە ﷻ . ئىنچا پاش ئەوۋى كە خۋاى دانو زانا بەرگى كردىن لەۋەى كە جۈلەكەو گاۋر بىكەن بە دۇستو يارمەتى دەرى خۇمان بانگمان دەكات بۇ ئەۋەى دۇستو يارمەتى دەرى خۇمان باش بىناسىن و دەفەرمۇئ:

﴿۵۵﴾ دۇستو يارمەتى دەرتان ھەر ﷻ پىغەمبەرەكەى ئەوانەن كە باۋەريان ھىناۋە ئەوانەى كە نوئز دەكەن و زەكات دەدن لەھالىكدا كە ئەوان گەردن كەچن بۇ خۋا. دەلنن پىغەمبەرمان ﷺ فەرمۇيەتى: ﴿لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ﴾ رواه الترمذى وغيره وحسنه الألبانى / با رەقىقايەتى بىجگە لە باۋەر دار نەكەيتو با خۋاردنەكەت بىجگە لە پارىزگار كەسىكى تر نەپخوات.

﴿۵۶﴾ ئەوسا ئەو كەسانەى كە خۋا پىغەمبەرەكەى ﷺ ئەوانەى كە باۋەردارن بىكەن بە سەرپەرستو دۇست بۇ خۇيان ئەوانە ھىزىب و دەستەو كۆمەلى خودان و بەراستىش

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوعًا وَلَبَّأُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُمُونَ مَنَا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَصْبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَكُمْ فَالُوءَ ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَالَهُ أَغْلَبَ بِمَا كَانُوا يَكْسُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِيمَانِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمْ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمْ رَبُّنَا عَنْهُمَا وَالْأَجْبَارُ عَنْ فَوَهِهِ الْإِيمَانِ وَأَكْلِهِمْ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ بَدَأَ اللَّهُ مَغْلُوبَةً عَلَتْ أَيْدِيَهُمْ وَلَبِغُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُبْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَّ دِينٍ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ فَطِينًا وَكَفَرُوا وَالْقِيَامَ بَيْنَهُمُ الْعُدُوءُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ءَالَهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

هەردەستەو حیزبو کۆمەڵی خودایشە سەر گەوتو، واتە:
تاییندە بۆ باوەڕدارانی راستەهێنە دەوێن چ بیهوێت و چ
نەیهوێت.

نەى ئەوانەى كە باومېرتان ھىناو ھەرگىز ئەوكەسانەى
كەوا گالتە دەكەن بەدىنەكەتان ئەيكەن بەدۇستى خۇتان. لە
كى؟ ئەوانەى كەكتىبىيان پى دراو لەپىش ئىودە كە جولەكەو
گاوردكانن ھەرودھا خوانەناسەكان و لە خوا بترسن ئەگەر
باومېردارن. بەلئ پاش ئەوەى كە فەرموى ئەوانەگالتە بە
ئائىنەكەتان دەكەن سىفەتتىكى ترى ئەوانەمان بۇباس دەكات
ودەفەرەموى:

خۆ هەر کاتێک کەئێوە بانگتان کردن بۆ نوێژ گالتەو
گەمە دەکەن بەنوێژ و بەبانگەکەى ئێوە ئه‌وه‌ش له‌بەر ئه‌وه‌یه
چونکه ئه‌وان گه‌لیکی بێ عه‌قڵ و نه‌زانن. جا ئه‌ی موسڵمانان
که‌سیک که‌ خوا ده‌فه‌رموی: بێ عه‌قڵ و نه‌زانه‌ که‌ی ره‌وایه‌ که
تۆ خۆت بده‌یته‌ ده‌ستی؟^{۱۹}

پٽيان بلن: ٺهي نه هلي ڪٽيب ٺاڻا ٿيوه رقتان له ٿيمهيهو
ٿيمهتان خوشنوي ههر له بهر نهودي که باوه ڀمان هيٺاوه به
خواو بهودي که رهوانه گراومه لاماو بهومش که رهوانه گراوه
له پيشدا؟ ڀنگومان زور بهتان هاسقن.

۶۰) ئەي محمد ﷺ پييان بلى؛ ئايا ھەۋالى لەمە خرابەرتان پى
بەدم كە پاداشتانە لە لای خودا؟ ئايا كى ھەمە شەرمەندە
خراپەرت لەو كەسەي كە اللہ ﷻ لەعنەتى ئى كرد بى و غەزەبى
رۆژاندبىت بە سەرىداو ھەندى لەۋانى كرد بى بە مەيمون و
بەرازو بەندايەتى تاغوت بكات ئا ئەوانە خرابەرتىن جىگايان
ھەمە و گومارتن لە رىگاي راست، جا ئايا ئەمانە حەقە
گالتەيان پى بكرىت يان نىمەي باۋەردار بە خواو بە
پىغەمبەران و تەۋاۋى كتيبان؟. سىفەتەيكى تريان باس دەكات و
دەقەرەمۆى:

٦٦) بهای ئهوانه ترسۆڤن، ریا بازن درۆزن کاتیک که دین بو
لاتان دهلین، ئیمهش باوهرمان هیناو به راستی ئهوانه کافرن
که دینه لاتان و کاتیکیش که دهگهرینهوه ههر به کافری
دهگهرینهوه، وه الله زانایه بهوهی که ئهوان دهی شارنموه له ناو
دلی خویاندا.

جا تۆ دهبینی زۆربەى ئەوان پەلە دىگەن لە تاوان و
 دوژمنایەت و لە خواردنى مالى حەرام دا بە راستى ئىشىكى
 خراب دىگەن.

(۱۳)

ئەوھ بۇچى خوا پەرستان و زانايان بەرگرى ناکەن لەو
گوناهانى کە گەلەکیان دەيتین و لەو مائە حەرمانەى کە
دەپخۆن بە راستى ئەو زانایانە ئیشیکى خراپ دەکەن. ئەمە
ئەگەر جی بۇ خوا پەرستان و زانایانی جولەکو گاورد، بۇ ئەم
گەلەش هەروایه و دەبى هەموومان هەول بدەين کە بە گوڤى
فرمانى خواو پیغەمبەر ﷺ بکەين و لە بەرامبەرئیشە خراپەکان
دا بى دەنگ نەبین پیغەمبەرمان ﷺ دەفەر موئى: ﴿مَا مِنْ رَجُلٍ
يَكُونُ فِي قَوْمٍ يُعْمَلُ فِيهِمْ بِالْإِصْحَابِ يَقْدِرُونَ عَلَى أَنْ يَغْيُرُوا
عَلَيْهِ فَلَا يُغَيِّرُوا إِلَّا أَصَابَهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُمُوتُوا / ابو
داود، ابن ماجه، حسن الألباني / هیچ پیاویك نیه که له ناو گەلیک
دابیت کەتاوانی تیدا بکریت لەحالیکندا کەبتوان بیگوژن و
نهیگوژن مەگەر خوا ئەو گەله دوچارى سزایه بکات بهر
لهوى بمرن. سیفهتیکى ترى پیسی جوهدگانمان بۇ باس دکات و
دەفەر موئى:

جوله‌که‌کان دمیان وت: دهستی خوا به‌ستراوه ، خوا شت نادات به خه‌لک و رزهی خوئی گرتوه‌ته‌وه ، دهستی خویمان به‌به‌ستراوه و نه‌فرین ئی کراون به هوئی نه و هسه خراپه‌ی که کردیان، نه‌خبر وانیه به‌لکو هه‌ردوو دهستی خوا بلام و

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سِتَاتٍ مِّنْهُمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنزَلْنَا إِلَيْهِمْ مِّن رَّبِّهِمْ لَآكَلُوا مِن فَوقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ﴿١٧﴾ يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ لَقَدْ يَأْتِيهِمْ الْكِتَابُ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُتْلَىٰ عَلَيْهِمُ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ وَمَا أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَٰكِن يَذَّكَّرُ أَكْثَرُ مِنْهُمْ مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طَعَيْنَا وَكُفَرْنَا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّادِقِينَ وَالنُّصَرَىٰ مَن ءَامَرَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٠﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَآرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولُ رَبِّكُمْ لَا تَهْوِ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٢١﴾

خوښی و ناخوښی به هوۍ خوښانه و ديه ، ئينجا خواى گه وړه دهغه رموي:

﴿٢١﴾ ئهۍ نيروى خوا را يگه ينه ئه ودى كه نارد و مانه ته لات، و نه گهر هات و وات نه كړدو بچو كترين شت رانه گهياند نه و سا هه وړه كو هيچ لهو به يامه رانه گهياند بيت نا وايه ، و له كهس مه ترسه چونكه الله د هتباريزيت له خه لك، دلته كاتيك كه ئه م نايه ته دابه زى حهر مى هه يو كه له ناو چا دريكا بو سه رى هي نايه دمرو چهند كه سيك له ياره كانى له ده ورو به رى چا درمه كدا بو وون و هه رموى بر و نه وده من له م رو به دواوه هيچ پيوستيم به نيگابان نيه و خواى گه وړه خوۍ دهمپاري زى له خه لك به بيگومان كه الله رينمايى گهلى كافران ناكات، چونكه نه و ان كافرن و نه گهر كافران زال ببن به سه ر پيغه مبه ردا الله ماناى وايه نايه كهۍ خوا دهغه وتى، خوا ناوى پيغه مبه رمان به به يامبه ر ناو دهبات و پيغه مبه ريش الله هيچي نه شارد وده ته وده نه و نايينهۍ هه مو و راگه ياندوده. نه ممش دمكو تيكى تونده بو شيعه و هه مو و بيده چييان.

﴿٢٠﴾ پييان بلئ: ئهۍ نه هلى كتيب به راستى ئيوه له سه ر هيچ شتيك نين هه تا به گوۍ ته ورات و ئينجيل و ئه ودى كه ره وانه كرا وده لاتان له لايه ن په رومردگار تانه وده كه هورانه نه كهن ،

دېه خشيت چوۍ نارموز لى بيت ، و ديه راستى گه ليك له و ان به بو نهۍ ئه ودى كه ره وانه كرا وده لاي تو له لايه ن په رومردگار تانه وده له به ر رق و رزديان زياتر به رومو سه ركه شى و كافر بون چوون، نه م سه و كرا وده ناپه سندهۍ نه و ان بو به هوۍ نه وده كه خوا دهغه رموي: ئيمش دوژمنايه تى و رق و هي نمان خسته نيوانيانه وده هه تا قيامه ت و هه ر كاتي ك نه و ان ناگرى شهريان هه ل ده گي ر ساند خواى گه وړه نه و ناگرى ده كوژانده وده ، واته: هه ميشه دهبانه ويت شه ر له نيوانى موسلمانان دا دروست بكهن و هه ميشه هه ولى نه وده دده ن كه له سه ر نه م زه وپه دا خراپه و ناشوب به رپا بكهن ، به راستى خوا خراپه كارانى خوښ نا ويت. نه وده ته هه ميشه هرت و هتلى نه و خراپه كارانه ناشكرا ده كات و رسوايان ده كات. ئينجا دهغه رموي:

﴿١٩﴾ جا نه گهر نه هلى كتيب با ورمپان به نيانپه وده له خوا بترسنايه به راستى ئيمه هه مو و خراپهۍ نه و انمان دا ده پو شى و لييان خوښ ده بوين، وده به راستى نه مان خسته ناو به هه شتاني نازو و نعيمه ته وده. نه مده و دلامى سوپنديكى لا برو ده واته سوپند بى له هه مو گونا هيان خوښ ده بوين و دمان خسته ناو نه و به هه شته وده ده گهيشتن به هه مو و نا و اتى خوۍان.

﴿١٦﴾ خو نه گهر نه و ان به گوۍ ته وراتيان بكر دايه له كاتى خوۍ دا و له پاشان به گوۍ ئينجيليان بكر دايه و به گوۍ نه وديان بكر دايه كه ره وانه كرا وده لاي نه و ان له لايه ن په رومردگار يانه وده كه نه م هورانه يه نه گهر نه مانه يان بكر دايه به راستى خواى گه وړه نعيمه تى خوۍ له سه ر وده وده له خوار وده بو دمژاندين نه مهيان نه كړد، به لام هه مو يان وده يه ك نين به لكو له ناو نه واند كومه ليكى باش هه يه كه به گوۍ الله ده كهن، وده زور به يان ئيشى خراپ ده كهن. نه ممش تيمان ده گه يه نييت كه نه گهر هه مو و خه لك روبكه نه خوا و نايي نى حه ق و عيبادت بكهن خواى گه وړه نعيمه ته كانى خوۍ فره و ان ده كات و هه ر زانى و خوښى ده نييت هه وړه كه له هه رمودهۍ پيغه مبه رى خوا دا الله هاتوه كاتيك كه عيسا دپته خوار وده جل سال حوكم ده كات، چونكه نه و كاته هه مو يان زيكرى خوا و به ندايه تى راسته قينه ده كهن نه و كاته خواى گه وړه ته نانه ت ژارى مارمه كان لا دهبات و مندا ل له گه ل ماردا يارى ده كات هه تا شيرى شير داران زور ده بيت كه شيرى بزنيك به شى بنه ماله يه ك ده كات و شيرى مانگا و وشتر يش به شى تيره و هوزيك ده كات و هه ناريك به شى چهند كه س ده كات واته هه ر زانى و گرانى و

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لِي بَيْتًا أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَكَانُوا مِنْكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ وَجِدُوا وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُوا لَكُمُ الْعَذَابُ الَّذِي كَفَرْتُمْ مِنْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَا يَاقُوتَانِي أَلْطَعَامُ أَنْظَرَ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَعْبُدُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُم ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

وه به راستی زوږيک لهوان به بڼه‌ی نه‌ودی که ره‌وانه گراوته لای تو له حیاتی باوږ هینان زیاتر له سنور دمرچون و کافرتر بوون ، واته: هه‌روه‌کو بو به مایه‌ی خیر بو باوږداران بوو به مایه‌ی شه‌ر بو نه‌هلی کتیب جاکه‌وا بوو تو ناره‌حمت مهبه‌و خه‌فت مه‌خو له سهر به‌دبه‌ختی و سهر شوږی کافران. نینجا خوای گه‌وره سه‌بارمت به باوږ داران ده‌فهرموی:

﴿٧١﴾ بی‌گومان نه‌وه‌که‌سانه‌ی که باوږپیان هی‌ناوه به‌م ناینه‌ی پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ وه نه‌وانه‌ی که جوله‌که بوون له کاتی خو‌ی و له سهر ناییی موسا بوون و راستیان کردوده نه‌وانه‌ی که لایان داوه له هه‌موو شتیکی خراپه‌و به‌تال و نایینیکی سه‌ربه‌خو‌یان نه‌بوه، به‌لام هه‌رحیان به چاک زانیوه نه‌نجامیان داوه و نه‌وه‌که‌سانه‌ی که نایینی مه‌سیحیان له سه‌رده‌می خو‌یدا به ری‌کووی‌نی گرتوه ههر کام لهو ناوانه که باوږپیان هی‌ناوو به خواو به رو‌زی قیامه‌ت و نیشی باشی کردوده نی‌تر نه‌وانه هیچ ترسیکیان نیه له رو‌زی قیامه‌تدا وخه‌م ناخون. واته خوای میهره‌بان ته‌ماشای ناوو ناتوره ناکات ته‌ماشای دل و کردار ده‌کات ههر که‌سیک باوږی راسته‌قینه‌ی هه‌بوو نیشی چاکی کرد خوا پاداشتی ده‌داته‌وه به چه‌ندین به‌رامبه‌ر زیاتر له کارو کو‌شه‌که‌ی خو‌ی و سته‌م له هیچ به‌نده‌یه‌کی ناکات. جاریکی تر خوای گه‌وره بادده‌اته‌وه سهر جوله‌که‌کان و ده‌فهرموی:

﴿٧٠﴾ به راستی ئی‌مه په‌یمانیکي بته‌ومان ودرگرت له کوپانی یه‌عقوب و ره‌وانه‌مان کرد بو لای نه‌وان پی‌غه‌مبه‌ران، به‌لام ههر وه‌ختیک پی‌غه‌مبه‌ریک ده‌هاته لایان و نامو‌ژگاری ده‌کردن به شتانی‌ک که به ناره‌زو‌ی نه‌وان نه‌بو، ناشکرایه که نه‌وان هه‌رگیز راستیان نه‌ویستوه ، جا ههر بو‌یه نه‌وان هه‌ندی‌ک لهو پی‌غه‌مبه‌رانه‌یان به درو ده‌خسته‌وه‌وه کو‌مه‌لیکی‌شان ده‌کو‌ژن. نافه‌رموی: ﴿فريقا قتلوا﴾ تا وا پیشان بدات که‌وا نی‌سته‌و له مه‌ولا نه‌و کاره ده‌که‌ن و کاره‌ساته‌که دینی‌ته به‌ر چاو که نه‌مه به‌شی‌که له ره‌وان بی‌زی قورنان که شتی رابردو دینی‌ته‌وه به‌ر چاوو باسی ده‌کات به‌لئ نه‌م جوله‌که تا‌وانبارانه نه‌م نیشه پر مه‌ترسی و تا‌وانبارانه‌یان ده‌کرد.

﴿٧١﴾ وایان ده‌زانی که به‌مه دوجاری هیچ به‌لایه‌ک نابن جاهه‌م کو‌یر بوون و هه‌م که‌ر له پاشان تو‌به‌یان کردو خوای گه‌وره تو‌به‌ی لی ودرگرتن پاشان دوباره زو‌ریه‌ی نه‌وان له بی‌ستن و بینینی حه‌ق و راستی کو‌یرو که‌ر بونه وه‌للله بینه‌ره به‌و نیشه‌ی که نه‌وان ده‌یکه‌ن. جا الله پاش نه‌ودی که هه‌ندی له ره‌وشته ناپه‌سندانه‌کانی جوله‌که‌ی باس کرد وا باسی هه‌ندی بیرو راو قسه‌ی نابه‌جئ گا‌ورمه‌کانیش ده‌کات و ده‌فهرموی:

﴿٧٢﴾ به‌راستی کافرن نه‌وانه‌ی که ده‌یان وت: خوا بریتی‌ه له عی‌سای کو‌ری مه‌ریه‌م و عی‌سایش وتی: نه‌ی کوپانی یه‌عقوب عی‌باده‌تی خوا بکه‌ن که په‌رومردگاری من و په‌رومردگاری ئی‌وده‌ه ، به‌بی‌گومان ههر که‌سیک هاو‌به‌شی دانی بو الله، نه‌وسا به‌حه‌قیقه‌ت الله یش به‌هه‌شت هه‌دغه نه‌کات لهو که‌سه‌و جی‌گای ناگری جه‌هه‌نمه. پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ کابرایه‌کی ناردو فهرموی: جاپ بدو بلی: ﴿إِلَّا لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُنِيْمَةٌ﴾ / **ضيق عليه** / ناگاداربن به راستی ناچیته به‌هه‌شت مه‌گهر موسلمان بی‌ت واته: پی‌غه‌مبه‌ران هه‌مویان یه‌ک ده‌نگن له‌ودا که موشریک ناچیته به‌هه‌شته‌وه . وه به‌م نیشه ناره‌وايه ده‌بن به‌سته‌مکارو . بو‌سته‌مکاران هیچ یارمه‌تی ده‌ریک نیه. وه له

سورته‌ی (النساء) له دوو شو‌ین دا فهرموی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَمُرُّ بِأَنْ يَشْرَكَ يَوْمَ﴾ / خوا خو‌شنا‌بی‌ت که هابه‌شی بو دابن‌ریت به راستی هاو‌به‌شی دانان سته‌میکی ئی‌جگار گه‌ورمه‌یه وده‌کو خوا له سورته‌ی (لقمان / ١٢) له سهر زمانی لوهمان بو‌مان تو‌مار ده‌کات و ده‌فهرموی: ﴿جا بیر بکه‌ره‌وه‌و باس بکه‌ن نه‌ کاته‌ی که لوهمان به‌ کو‌ره‌که‌ی وت که نامو‌ژگاری ده‌کرد: نه‌ی کوپانی خو‌م هاو‌به‌ش

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا
كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٦﴾ لُعِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٧﴾
كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ عَنْ مَنكِرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٨﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٧٩﴾
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا أَتُوا بِهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٠﴾
لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَرُكَ ذَلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ
قَتِيلِينَ وَرُحْبَاءًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨١﴾

بونايه شتی ناوهاتان نه دهرکرد، وه به راستی خوا ههر خویهتی
بیسر و زانهر بؤ وتارو کردارمگانتان.

﴿٧٦﴾ پیان بلئ: نهی نه هلی کتیب زیاده رویی مهکن له
دینه که تان داو شتیکی نارهوا نه لئن که ناینه که تان نهیوتبیت و
دوای نارمژوکانی گه لیک مهکنه که نهوان خوین ههر له پشدا
گومراو سر لی شیواو بوون و زور خه لگشیان گومرا کردوه و
خویشیان له راسته شه قامی نیسلام و ثابین لایان داوه و گومرا
بون. بهداخوه نه مرؤ دهبین سدهها سونهتی راسته هینه
پیغه مبرر و دهبان فهرز تهرک کراوه و کس به خه یالیدا نایه
وهک نه وهی هیچ روی نه دابیت، وه سدهها بیدعه تیان به ناوی
نایینه وه بلاو کردوه ته وه و رهواجی بی ددهن و خه لکی بیوه
خهریک دهکن و هه ندئ جاریش خهرجی زوری بؤ دهکن،
نه گهر خوا ناسیکی راسته هینه و دلسوز به خوا به نایین و له
باشان دلسوز به گهل و نه ته وهی وتی: نه وه شتیکی داهاتوه و
نه وهنده خوتانی بیوه خهریک مهکن له لای نه نه زانی خو
به زانا زانه دنیا کاول ده بیت و ناسمان و زهوی به ویرانی
دهبین و له هیچ تانه و ته شه ریکی ناروهو سل ناکاتو (پولس)
دهبان به لگی خو په سند بؤ نه زانان که له که دهکات و نه زانانی
بی رازی دهکات ثیربیر له وه ناکاتوه که چ تاوانیکی گهره
نه نجام داوه به ناو دینه وه یا له دین دهرجووه وهک (پولس)

دانه نیت بؤ خوا به راستی هاوبه شی دانان سته میکی زور
گهره وهی نه وه ته پیغه مبرمان ﷺ له یه کی له پارانه وهکانی
دا دهفه رموی: نهی خواهیه به راستی من پهنا نه گرم به تو
له وهی که هاوه لئ بؤ دابنیم و خوم بزانه، و مداوی لی بور دنت
لی دهکم بؤ نه وهش که خوم نه زانم نه به شهیان له گاوردکان
دهبان وت: ههر عیسا خواهیه و به شیکی تریان خویان به سی
دهزانی و مهریمه و عیسی گوریان به دوو خوا دادنه، خواهیش
دهمکوتیان دهکات و دهفه رموی:

﴿٧٧﴾ به راستی کافر بوون نه وه که سانهی که وتیان: الله سی
ههمی سی یه کانه، واته: خوا و عیسا و مهریمه، وه جگه له یهک
خوای تاک و ته نها که الله یه هیچ خواهیه کی تر نییه و نه گهر واز
نه هینن له وهی که دهیلین با جاک بزانه که سزایه کی دهر دناک
پیان دهکات و نازاریان دهکات له رژی دوایداو کویت و زنجیر
دهکرین و دهخرینه ناو ناگره وه نینجا خوای گهره به
شیوه میکی زور جوان بانگیان دهکات و دهفه رموی:

﴿٧٨﴾ نایا نهوان ههروا سور دهبین له سر خوانه ناسی و
ناگهرینه وه بؤ لای خوای خوین و داوی لی خوشبونی لی بکهن؟
به راستی خوا خواهیه کی لی بورده و میهره بانه بهرامبر
مرؤ ههگان. واته با تهوبه بکهن و بگهرینه وه بؤ لای خوا داوی
لی خوشبونی لی بکهن، به راستی نه مه نیشانهی سوزو
میهره بانی خواهیه بهرامبر به بهندهکانی له گهل نه و تاوانه
گهره یهیدا که عیسا و مهریمه به خوا دهزانه و دهیانکه به
هاوه لی خوا که چی خوا هه لیان دهنیت بؤ تهوبه کردن؟ نینجا
دهفه رموی:

﴿٧٩﴾ عیسی گوری مهریمه بیجگه له وهی که پیغه مبریکی
خوایه شتیکی تر نیه که به راستی پیغه مبرانیک پیش نه و
چووون نه ویش وکو نهوان وایه و دایکیشی نافره تیکی
راستگوبوه و بی باوک پهیدا بوه که ههر دووکیان خوار دنیان
دهخوارد و که سیکیش که خوراک بخوات ناگو نتجیت که خوا بیت،
چونکه خوا پیویتی به خوراک نیه، راستیش نه وهیه که
پیغه مبران ته نها له پیان بوه، که واته مهریمه و دلیه نه
پیغه مبر، دهی ته ماشا بکه و بزانه چون نیشانهکانی خومان
رؤشنی دهکهینه وه بویان؟ له باشان ته ماشاش بکه که نهوان
چون وا درؤ هه لدهبهستن به دم نیمه وه؟

﴿٨٠﴾ پیان بلئ: نایا بیجگه له خوا شتانیک دهرستن؟ که
نه خواهونی زیانیک و نه خواهونی سودیکن بؤ تان؟! نه گهر ژیر

يان خەرىكە دەردەدەجێت، پێغه مبه‌رمان ﷺ د‌ف‌ه‌رمو‌ی: (لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَبَ النَّصَارَى عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ، وَلَكِنْ قُولُوا : عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ / مَتَّقِ عَلَيْهِ / له سنوری خۆم نەكەن وەكو گاورەكان عیسیای كوری مەریه‌میان له سنوری خۆی د‌م‌ر‌گ‌رد من بێجگە ئەو‌دی كه به‌نده‌ی خودا‌وه‌ند‌م و ره‌وانه‌ كرا‌وی ئە‌وم ش‌ت‌ی‌ك‌ی تر نیم) { جا تۆ ئە‌گ‌ەر راست د‌ه‌كه‌یت و پێغه‌م‌ب‌ه‌رت خۆش د‌ه‌و‌یت كه خۆش‌و‌ی‌ست‌نی ئە‌رك‌ی س‌ه‌ر ش‌انی ه‌م‌م‌و موس‌لمان‌یک‌ه و‌ه‌ر به‌ گ‌و‌ی‌ی ب‌كه‌و ش‌تی تازه دامه‌ه‌ین‌ه ئە‌و‌دی زه‌مان‌ی ئە‌و د‌ین نه‌بو ب‌ی‌ت ه‌م‌تا ق‌یام‌ه‌ت د‌ین ن‌ی ، ره‌ب‌ی‌عی ك‌ور‌ی ئە‌نه‌س د‌ه‌ل‌ی‌ت: به‌ راست‌ی ه‌ی وا ه‌ه‌ب‌و‌وه كه ما‌وه‌یه‌ك به‌ گ‌و‌ی‌ره‌ی س‌ون‌ه‌ته‌ی پێغه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ ن‌ی‌شی ك‌رد‌وه جا ش‌ه‌ی‌تان ه‌ات‌وه‌ته لا‌ی و پ‌ی‌ی و‌ت‌وه تۆ ه‌ه‌ر خ‌ه‌ری‌ك‌ی ش‌ت‌ی‌ك‌ی كه پ‌ی‌ش تۆ ك‌را‌وه كه‌واته ئە‌وه‌ند‌ه و‌ش‌ك م‌ه‌به‌ له س‌ه‌ری، تۆ د‌ه‌ب‌ی ش‌ت د‌ابه‌ی‌ن‌یت. و‌ه‌ك ئە‌م‌ر‌ۆ د‌ه‌ل‌ی‌ن: د‌ه‌ب‌ی ئ‌ی‌ب‌ت‌ك‌ارات ه‌ه‌ب‌ی‌ت و خ‌ه‌لك بانگ ب‌كه‌ ب‌ۆی ئە‌و‌ی‌ش و‌ای ك‌رد له پ‌اش‌ان زانی كه ش‌ت‌ی‌ك‌ی خ‌را‌پ‌ی ك‌رد‌وه و‌ی‌ستی به‌ش‌ی‌مان ب‌ی‌ت‌ه‌وه‌و وازی له‌و د‌ه‌سه‌لات‌و س‌ه‌روه‌ته ه‌ی‌نا‌و خ‌ه‌ری‌ك‌ی به‌ند‌ایه‌تی بو‌وه‌ چه‌ند رۆژێك س‌ه‌ر‌گ‌ه‌رم‌ی به‌ند‌ایه‌تی بو‌و ج‌اری‌ك‌ی تر ه‌ات‌نه‌وه لا‌ی و پ‌ی‌یان و‌ت: ئە‌گ‌ەر تۆ خ‌ۆت به‌ش‌ی‌مان بو‌یت‌ه‌وه‌و ته‌و‌ب‌ه‌ت ك‌رد‌وه له ن‌ی‌وان خ‌ۆت و خ‌ودا ن‌ز‌ی‌كه خوا ل‌ی‌ت و‌م‌ر‌گ‌ر‌ی‌ت ئە‌ی چ‌ی به‌ فلا‌ن و ه‌ی‌س‌ار د‌ه‌كه‌یت كه تۆ ك‌اتی خ‌ۆی ت‌ی‌ك‌ت دا‌ون و ئ‌ی‌ستا م‌رد‌ون؟ كه‌واته ته‌و‌به به‌ه‌ی‌ج ش‌ی‌وه‌یه‌ك بۆ تۆ ن‌یه. ئ‌ی‌بن‌و ئە‌ب‌ی ح‌ات‌ه‌م د‌ه‌ل‌ی‌ت س‌ه‌ب‌ار‌ه‌ت به‌و كه‌سان‌ه‌و و‌ینه‌یان ئە‌م ئ‌ایه‌ته‌یه‌كه د‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: ﴿ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلَوْنِي وَبِعْكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ ﴾ جا با ئ‌ی‌مه‌ش ب‌ی‌ر له خ‌ۆمان و به‌ر‌نامه‌كان‌مان ب‌كه‌ینه‌وه‌و نه‌ب‌ی‌ن به‌ ه‌ۆ‌ی گ‌وم‌را ك‌رد‌نی خ‌ۆمان و خ‌ه‌لك‌ی‌ش ئە‌وه‌ته خ‌و‌ای گ‌ه‌وره س‌ه‌ب‌ار‌ه‌ت به‌و زان‌ایانه د‌ف‌ه‌رم‌و‌ی:

٧٨ ئە‌ف‌ر‌ی‌ن ك‌را له‌و كه‌سان‌ه‌ی كه ك‌اف‌ر بو‌ون له‌نه‌و‌دی ئ‌ی‌سرائ‌یل له س‌ه‌ر زه‌مان‌ی دا‌ود و ع‌ی‌س‌ای ك‌ور‌ی م‌ه‌ری‌ه‌م، چ‌ون‌كه س‌ه‌ر‌پ‌ی‌چی فر‌مان‌ی خ‌و‌ایان ك‌رد و د‌ه‌ست در‌ی‌ژ كار بو‌ون.

٧٩ به‌ر‌گ‌ری‌ان نه‌د‌ه‌ك‌رد له‌و ئ‌ی‌شه خ‌را‌پ‌انه‌ی كه د‌م‌یان‌ك‌رد به‌ راست‌ی ئ‌ی‌ش‌ی‌ك‌ی زۆر خ‌را‌پ‌یان د‌ه‌ك‌رد. جا با ئ‌ی‌مه‌ش ته‌ما‌شا ب‌كه‌ی‌ن و بزانی‌ن بۆ خوا ئە‌ف‌ر‌ی‌نی ك‌رد له‌و زانا‌و خوا ن‌اسانه‌ی ئە‌و گ‌ه‌له؟ چ‌ون‌كه ئ‌ی‌شی خ‌را‌پ د‌ه‌ك‌را و زانا‌و خا‌وه‌ن ه‌ی‌زە‌كان به‌ر‌گ‌ری‌ان نه‌د‌ه‌ك‌رد ئ‌ایا بۆ ئە‌م س‌ه‌ر‌د‌ه‌مه‌ی ئ‌ی‌مه‌و له‌ ناو ئە‌م خ‌ه‌لك‌ه‌ی ئە‌م‌ر‌ۆدا ئە‌و ه‌ه‌م‌و ئ‌ی‌شه خ‌را‌پ‌ه د‌ه‌ك‌ر‌ی‌ت و ئ‌ی‌مه‌ ل‌ی‌ی

ب‌ی‌ د‌ه‌نگ‌ی‌ن ئە‌گ‌ەر ق‌ور‌ئان ئ‌ی‌سته به‌ات‌ایه خ‌وار‌ه‌وه چ‌ی به‌ ئ‌ی‌مه د‌ف‌ه‌رم‌و؟ جا پ‌ی‌و‌ی‌سته ب‌ی‌ر له‌ حا‌لی خ‌ۆمان ب‌كه‌ینه‌وه‌و بزانی‌ن كه ئ‌ی‌مه‌ و‌ای‌ن له‌ ل‌ی‌واری ئ‌اگ‌ر‌ی‌ك‌ی زۆر ب‌ر م‌ه‌تر‌س‌یدا كه ئ‌اگ‌ری چه‌ه‌مه‌، پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر‌مان ﷺ د‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: ﴿مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ / م‌س‌ل‌م‌/ ه‌ه‌ر كه‌س‌ی ئ‌ی‌ش‌ی‌ك‌ی خ‌را‌پ‌ی د‌ی با به‌د‌ه‌ست ب‌ی‌گ‌ۆر‌ی‌ت و‌ه ئە‌گ‌ەر به‌ د‌ه‌ست نه‌ی‌ت‌وان‌ی با به‌ زه‌مان ب‌ی‌گ‌ۆر‌ی‌ت و‌ه ئە‌گ‌ەر به‌ زه‌مان نه‌ی‌ت‌وان‌ی با به‌ د‌ل ر‌ق‌ی ب‌ی‌ر له‌و ئ‌ی‌شه‌و ئە‌مه‌ش لا‌خ‌وار‌وی با‌وه‌ر‌ه، ئ‌ی‌ن‌جا د‌ف‌ه‌رم‌و‌ی:

٨٠ تۆ د‌ه‌ب‌ی‌نی زۆر‌ب‌ه‌ی ئە‌وان ئە‌و كه‌سان‌ه‌ی كه خ‌وا‌نه‌ناس‌ن د‌ه‌ك‌ه‌ن به‌ د‌ۆ‌ست بۆ خ‌ۆیان به‌ راست‌ی ش‌ت‌ی‌ك‌ی پ‌ی‌سه كه‌نه‌ف‌سیان ب‌ۆیان ج‌وان د‌ه‌كات و پ‌ی‌ش‌كه‌ش‌یان د‌ه‌كات ، كه ﷻ ر‌ق‌ی ل‌ی‌یان ه‌ه‌س‌ت‌ی‌ت و له‌ ناو س‌زا‌دا ب‌م‌ی‌ن‌ه‌وه بۆ ه‌ه‌م‌ی‌شه. گ‌ه‌ر‌ج‌ی م‌ه‌به‌ستی ج‌وله‌كه‌و گ‌اوره‌كانه‌ یان م‌ونا‌ف‌قه‌كان‌ی س‌ه‌ر‌د‌ه‌می پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر‌مانه‌ ﷺ، ه‌ه‌روا ئە‌م ئ‌ایه‌ته‌ بۆ ه‌ه‌ر موس‌لمان‌یک‌ه كه ئە‌و ئ‌ی‌شه ب‌كات و ب‌ی‌ر با‌وه‌ر‌ان ب‌كات به‌ د‌ۆ‌ست و ی‌ار‌مه‌تی د‌ه‌ری خ‌ۆی، ئ‌ی‌ن‌جا ر‌ی‌ن‌ما‌ی‌ان د‌ه‌كات كه چ‌ی ب‌كه‌ن و د‌ف‌ه‌رم‌و‌ی:

٨١ خۆ ئە‌گ‌ەر ئە‌وان با‌وه‌ر‌یان به‌ی‌نا‌یه به‌ خ‌وا‌و به‌ پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ و به‌و‌دی كه ره‌وانه‌ ك‌را‌وه‌ته لا‌ی ئە‌و پ‌ی‌غه‌م‌ب‌ه‌ره ﷺ ه‌ه‌ر‌گ‌یز ئە‌و ك‌اف‌را‌نه‌یان نه‌د‌ه‌ك‌رد به‌ د‌ۆ‌ست و س‌ه‌ر‌پ‌ه‌ر‌ستی خ‌ۆیان به‌لام زۆر‌ب‌ه‌یان له‌ س‌ن‌ور د‌ه‌ر‌چ‌و‌ون و سن‌وری راست‌ی و ئ‌ای‌نیان به‌زاند‌وه و‌كه‌م‌ی‌ك‌ی به‌سه‌لام‌ه‌تی ما‌وه‌ته‌وه. ئە‌ی ئە‌م‌ر‌ۆ له‌ و‌لات‌ی ئ‌ی‌س‌لام‌یدا ئە‌و ك‌رد‌اره‌ نا‌م‌ۆ‌یه ئە‌ن‌ج‌ام نا‌در‌ی‌ت؟! و‌ه ئ‌ایا كه‌س س‌ل‌ی ل‌ی‌ د‌ه‌كات؟! ئ‌ی‌ن‌جا د‌ف‌ه‌رم‌و‌ی:

٨٢ ئە‌ی م‌حم‌د ﷺ سو‌ی‌ند به‌ گ‌ه‌وره‌ی‌ی خ‌ۆم د‌و‌ژ‌من ت‌ر‌ی‌ن كه‌س بۆ ئە‌و كه‌سان‌ه‌ی كه با‌ه‌ر‌یان ه‌ی‌نا‌وه ج‌وله‌كه‌و ئە‌و كه‌سان‌ه‌ن كه ها‌وب‌ه‌ش‌یان بۆ خوا دا‌نا‌وه‌و ن‌ز‌ی‌ك‌ت‌ر‌ی‌ن كه‌س بۆ د‌ۆ‌ست‌ایه‌تی له‌ ن‌ی‌وان خ‌ه‌لك‌ا س‌ه‌ب‌ار‌ه‌ت به‌وان‌ه‌ی كه با‌وه‌ر‌یان ه‌ی‌نا‌وه ئە‌و كه‌سان‌ه‌ن كه خ‌ۆیان به‌ گ‌اور دا‌ده‌ن‌ی‌ن چ‌ون‌كه له‌ ناو ئە‌وان دا زان‌ایان و گ‌ۆ‌شه گ‌ی‌ره‌ه‌یه‌و ئە‌وان خ‌ۆیان به‌ گ‌ه‌وره نا‌گ‌رن. له‌ راست‌ی دا چ‌وار ش‌ت د‌ه‌ب‌ی‌ت به‌ ه‌ۆ‌ی لا‌دان له‌ ئ‌ای‌ی‌ن و د‌ژ‌ایه‌تی ك‌رد‌نی و به‌ سو‌ك ته‌ما‌شا ك‌رد‌نی په‌پ‌ه‌ره‌وان‌ی یه‌كه‌م - نه‌زانی (الجهل). دو‌وه‌ه‌م - خ‌ۆ‌شه‌و‌ی‌ستی د‌ن‌یا. س‌ی‌ه‌ه‌م - ح‌ه‌سو‌دی. چ‌وار‌ه‌م - خۆ به‌ گ‌ه‌وره گ‌رت‌ن گ‌اوره‌كان زان‌ایان ه‌ه‌بو‌و ، و‌ه له‌ ناو ئە‌وان‌ی‌ش‌دا كه‌سان‌ی‌ك ه‌ه‌ب‌ون كه به‌ ته‌وا‌وی و‌ازیان له‌ د‌ن‌یا د‌ه‌ه‌ی‌نا‌و ه‌ه‌ر خ‌ه‌ری‌ك‌ی به‌ند‌ایه‌تی د‌ه‌ب‌ون، و‌اته: له‌ نه‌زانی و د‌ن‌یا

ویستی و خو به گهواره گرتن دور بوون بۆیه زووتر باوەریان دەهێناو ریزیان له نایین دەگرت ، ئەو بوو نەجاشی چۆن رەفتاری کردله گەل یارە کۆچەرپەکانی حەبەشەدا وموھەوھیس چۆن وەلامی نامە پێغەمبەری ﷺ دایەو، بەلام جولەکه چەندین جار هەوڵی کوشتنی پێغەمبەریان داو سەحریان ئی کرد و بەدزی ئەو هاوکاری پت پەرستەکانیان دەکرد ، بۆیه خوا سەبارەت بە گاوردەکان دەفەرموی:

﴿۸۳﴾ خۆھەر کاتیک که دەیبیس ئەوێ که رەوانە کراوئە لای پێغەمبەر ﷺ و گوێیان لە ھۆنان دەبیت تۆ دەبینی جاویان فرمیسکی پێدا دیتە خوارووە لە بەر ئەو راستییە که ناسیویانەو دەزانن که ئەو حەق و راستە، جا دەلێن ئەو پەروردگارمان ئێمە باوەرمان ھیناوو بمان نوسە لە گەل ئەو کەسانە که شایەتەن واتە لە گەل ئەو ئۆمەتی محمد ﷺ حیسابیان بۆ بکە ، چونکە ئەوان لە کتێبەکی خۆیان باسی ئەم پێغەمبەریان بۆ کراووە و دەزانن که ئەمە چەند پایە بەرزە لە لای خواو لە سەروی ھەموو ئۆمەتەکانی ترەو دیو دەلێن :

﴿۸۴﴾ بۆ دەبی کە ئێمە باوەر نەھینین بە خواو بە ئەو راستییە که ھاتوئە لامان لە گەل ئەویدا کە ئێمە بە تەماین کە پەروردگارمان بمانخاتە ناو گەلی سالتانەو؟

﴿۸۵﴾ جا بە بۆئە ئەوێ ئەوێ که بەو شیوہ باوەریان ھینا خواش پاداشتی ئەو ھەلوئیتو قسەجوانانە پێدانەو بە بەھەشتانیک که لە ژێر ئەو بەھەشتانەدا چەندین جۆگە دەروات کەبۆ ھەمیشە تێیدا دەمێننەووە ئەو دیە پاداشتی چاکەکاران. جا ئەو موزدەییە بۆ ھەموو کەسیکی چاکە لە ھەموو سەردەمیکدا ئەگەر چی لێردا سەبارەت بەو گاوارانە دابەزی و، چونکە ھۆی دابەزینی شتی گشتی تاییبەت ناکات و تراو: " العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب / کەلک لە گشتی وشە وەردەگیرێت نەک لە تاییبەتی ھۆی وشەکە ". ئینجا خۆی گەورە پاش باس کردنی پاداشتی باوەر داران باسی سزای بێ باوەرێان دەکات و دەفەرموی:

﴿۸۶﴾ ئەو کەسانە که کافرو بێ باوەر بە نیشانەکانی ئێمە ئەوانە رەقیقی دەستە ملی ناگری جەھەنمن.

﴿۸۷﴾ دەگیرنەو دەلێن: ھۆی دابەزینی ئەم نایەتە ئەو بوو کە کۆمەڵیک لە یارەکانی پێغەمبەری ﷺ بۆ زیاتر بە نادایەتی

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۳﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۴﴾ فَأَنْتَهُمُ اللَّهُ يَمَاقِلُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾ تَأْتِيهِمُ اللَّزِيمَةُ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَتِ مَا آحَلَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا إِنَّا اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾ وَكُلُوا مِن مَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْغُلُوفِ فِي آيَمِنِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْآيَمْنَ فَكَفَرْتُمْ ۖ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِكُمْ أَوْ كَسَوَتْهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَمِصَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَرَةٌ ۚ آيَمِنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَنَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾

کردن ھەندیکیان بپارییان دا کە ژن نەھینن و ھەندیکیان وتیان: گۆشت ناخۆین و ھەندیکیان وتیان ناخەوین لەسەر بەرە، جا ئەم ھەوالە گەیشتە پێغەمبەرمان ﷺ و ناردی بە دواپانداو ھاتن و فەرموی: ئێو ئاوەھاتان وتو؟ وتیان: بەئێ. پێغەمبەر ﷺ فەرموی: {لَكِنِّي أَصْلِي وَأَنَامُ وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي / سەفە / بەلام من شەو نوێژ دەکەم و ئەیشخەووم و روژو دەگرم و ھەندێ جاریش بە روژو نابم و ژن دەھینم ئەوسا ھەر کەسیک لە رەوشتی من لابادات لەمن نیە} جا خوا دەفەرموی: ئەو ئەوانە که باوەرێتان ھیناوو قەدەغە مەکەن لە سەر خۆتان ئەو شتە پاکانە که خوا حەلالی کردووە بۆتان و لە سنور دەرئەچن و چیتان بۆ دانراووە ئاوەھا بکەن نە زیادو نەکەم لە بپاری حەلال و حەرام لا نەدەن بە راستی خوا دەست درێژی کەران و سنور بەزێنانی خۆش ناوێت. ئینجا خۆی گەورە دەفەرموی:

﴿۸۸﴾ بۆخۆ ئەوێ کە خوا پێیداوون ئەوێ کە حەلالەو پاکە واتە پێویستە لە خواردندا دووشت لە بەر چا و بگیریت یەکەم - حەلال بێت. دووھەم - پاک بێت. بۆ نمونە: لوھمە یەکی حەلال ئەگەر کەوتە ناو ھەندێ شتەو کە تەبەئەت نەبیات حەق نیە بخوریت یان شتیکی حەلال وەکو بزە مژو کوللە ھەرچەندە

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَانَمَا الْحَمَرُ وَالْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَدُ وَآلَا تُرِيدُ
مِنَ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَبِيُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ ءِنَّمَا يَرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا ءَنَّمَا عَلَى
رُسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَالَّذِينَت ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَأَلَّهَ يَجِبُ لِلْحَسَنِينَ
﴿١٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَلْبِسُواكَ اللَّهُ يَتَى مِنَ الصِّدِّيقِينَ
أَيُّدِيكُمْ وَرِمَا حَكْمِكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ أَعَدَّيْ بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَاتَقْتُلُوا الصِّدِّيقَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ
مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكُ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ۚ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا
سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٥﴾

حەلال، بەلەم گەسێ نەبخوارد بێت و بیزی ئی ببیتەو بە
نەبخوات، چونکە ئەگەر چی حەلالە بەلەم بۆ ئەوان چاک (طەب)
نیه، ئینجا دەفەرموێ: جا بترسن لەو خواپەیی کە ئێوە باوەردان
پێی هەیه، جا نە حەلال حەرام بکەن و نە حەرام بە حەلال
دانن چونکە هەردوو تاوانن و دەست درێژیە لە سەر مافی
پەروردگار، چونکە هەر ئەو مافی حەلال و حەرامکردنی هەیه
(أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ) (الأعراف: ٥٤) ناگادار بن تەنھا بۆ خواپە
دروستکردن و هەر بۆ ئەویشە فرمان» ئینجا خواپە
یاسای سوێندمان بۆ باس دەکات و دەفەرموێ:

﴿٨٩﴾ خواپە میهرەبان تۆلەتان ئی ناسینی لە سەر سوێندیەک کە
لە خۆپەوێهەو بە دەمتاندا دیت و مەبەستتان سوێند خواردن
نییه وەک (نەوێللا و نەوێ) وەللا) بەلەم خوا حیسابی
سوێندیکتان لە سەر دەکات کە بە دل دەتانەوێ سوێند بخۆن و
بەریار بەدن و ئینجا سوێند بخۆن، جا ئەو سوێندە ئەگەر بۆ
ئیشیکی رهوای دروست بوو نابێ بێشکێن وە ئەگەر بۆ شتیکی
نادروست بوو وەک ئەو کابرا سوێند بخوات کە قەسە لە گەل
باوکیا نەکات ئەو دەبێ سوێندەکە ی بێشکێن، وە ئەگەر
سوێندەکە لە سەر شتیکی موباح خوارد و ویستی بێشکێن ئەم
دوو بەشە دەبێ تۆلە سوێند شکانەکە بەدن کە تۆلەکەیشی

بەریته لە خواردنی دە هەزار لەناوهراسترین ئەو خواردنە کە
دەیدەن بە منال و خیزانی خۆتان واتە خواردنیکی نەزۆر لەرو
نە زۆر قەلەو یان لیباسیان بۆ بکریت، واتە: لیباسی دە فەقیر
لیباسیش ئەوێهە کە بەدەنیان داپۆشی و بتوانن نوێزی پێ بکەن
یان بەندەیکە نازاد بکەن، جا کابرا خۆی سەرپشکە لە ئەنجام
دانێ یەکیەک لەو سێ شتانە هەر کامیان ئەنجام بدات باشە،
بەلەم ئەگەر توانای ئەنجام دانێ هیچ کامیان نەبوو ئەو سێ
رۆژ رۆژوو پێویستە لە سەری و دەبێ بیگری، ئینجا خواپە
گەورە دەفەرموێ: ئەوێ کە باس کرا کە فارەتی سوێندەکانتانە
ئەگەر شکاندتان و دەفەرموێ: کاتێک کە سوێند دەخۆن
سوێندەکانتان بپاریزن و نەیان شکێن هەر ئاودەها خوا
نیشانەکانی خۆی باس دەکات بۆتان بەلکو ئێوەش سوپاسی خوا
بکەن. ئینجا خواپە گەورە یاسای قەدەغە کردنی ئارەق و قومار و
بت و سپاردنی تەقسیمات بە شتی خەیاڵی باس دەکات و
دەفەرموێ:

﴿٩٠﴾ ئەو ئەوانە کە باوەردان هێناوە مادە سەرکەرەکان
و قومار و بتهکان و پیاڵەدیاری کراوەکانی بەشکردن شتانیکی
پێسن لە کردارەکانی شەیتان دەی دوور بکەوێهەو ئەو کردارە
پێسە بەلکو رزگار ببن لە دەستی فەو فەو شەیتان و شەیتان
سێفەتان و رزگار ببن لە سزاو تۆلە سەختی دوا رۆژ. (الخمر)
بە داپۆشەر دەلێن وەک چۆن بە سەرپۆشی ئافەرت دەوتریت
(خمار) ئەمیش ئەو ناوێ بۆ دانراوە، چونکە ژیری
دادەپۆشیت و مەستی دەکات و لەو کاتەدا عەقڵی بە هیچ
ناشکیت و ناگای لە خۆی نیه چی دەکات و چی ئی دەکریت، جا
کە ژیریانەیه مەرۆفە بە دەستی خۆی و بە مائی خۆی خۆی ناوا
ئێ بکات کە ببێ بە هۆی گالته پێ کردنی؟ تەماشای کەن
کە ئیسلام چەند دلسۆزە بۆ مەرۆف و چۆنی دەپاریزیت لە شتی
عەیبەو ناشرین، پێویستە ئەوێش بزانی کە هەر شتیەک مەرۆف
سەر خۆش بکات ئەو (خمر) و هەرچی مەرۆف سەر خۆش بکات
بابەسەتلیکیش بێت ئەو هەموو مێکیشی حەرامە قومار بە هەموو
شیوەکانیەو حەرام و قەدەغەیه نابێ باوەرداران نزیک
بکەوێهەو تەنانەت ئەگەر لە سەر بردنەو و دۆرانیشت نەبێت
باوەردار مافی نزیک کەوتنەوێ نیه وەک پێقەمبەرمەن ﴿٩١﴾
سەبارت بە تاوڵە دەفەرموێ: ﴿مَنْ لَعِبَ بِالْأَرْذَشِ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ
يَدَهُ فِي لَحْمٍ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ / مسلم﴾ هەر کەسێک یاری تاوڵە بکات
وەک ئەو کەسە وایە کە دەستی خۆی بە گوشتی بەرازو

خویندهکهی رنگ کردبیت{نینجا خوا زیاتر پیسی نارەق و قومار رۆشن دەکاتهوه و دهمەرموی:

۱۱) شەیتان دەیهوئیت دوزمانیەتی و ڕق و قین دروست بکات لە ناو ئێودا بە بۆنە ی عارەق و قومارەوه و بەرگریتان بکات لە یادی خوا. دەبینی کابرا سێ سەعات بەلکو زیاتریش خەریکی قومار دەبیت و ناگای لە هیچی تر نامینیت ، وە یان کابرا عەرەق دەخواتەوه چەند سەعاتیک سەر خۆشە و نەك ناگای لە نوێژ نامینیت بەلکو ناگای لە خۆیشی نامینیت دە ی نا یا ئیتر ئێوه واز ناهین؟ دەلێن کە ئەم ئایەتە هاتە خوارەوه پیغەمبەرمان ﷺ فەرموی عومەرم بۆ بانگ بکەن کاتێ کە هات ئەم ئایەتە ی بۆ خویندەوه هەتا گەیشتە (فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ) عومەر وتی: "یا ربنا انتھینا، یا ربنا انتھینا / ئە ی پەروردگارمان وازمان هینا ئە ی پەروردگارمان وازمان هینا" دوا ی ئەمە کە عومەر وتی: وازمان لێهینا،

نینجا پیغەمبەری خوا ﷺ رۆشت بۆ لای نادیهکەیان و ئەم ئایەتە ی خویندەوه و دەلێن: هی وا هەبوو نیو ی نارەقەکە ی خواردبوو و هی وا هەبوو بە سەر دەمیو بوو کە ئەم ئایەتە یان بیست ئەو ی کە بە سەر دەمیو بوو ئەو ی کە هیچی ئی نەخواردبوو ئەو ی کە نیو ی کردبوو هەمو یان رۆانیدیان دەلێن: ئەو رۆژە لە مەدینەدا ئەو ەندە نارەق رۆا کۆلانەکانی مەدینە لاھوای ئی هەلشیشت جا ئەو سیفەتی موسلمانانی سەر دەمی پیغەمبەرمان ﷺ بوو موسلمانانی پیشو کاتیک کە خوا دە ی فەرمو فلانە شت حەرامە وازیان ئی دەهینا بەلام بە داخەوه ئەم رۆ هەزاران شت دەزانین حەرامە و پیشی دەوتریت مەیکە هەر دەیکات جا ئەمە لە کو ی و ئەو لە کو ی؟.

نینجا خوای دانا دەفەرموی:

۱۲) پەپەرە ی فرمانەکانی خوا و پیغەمبەری خوا ﷺ بکەن و بترسن لە تۆلە و سزای خودا ، جا ئەگەر ئێوه پشتتان ئی هەلجەر خاند سا بزائن لە سەر پیغەمبەرەکە ی ئیمەش تەنها راگەیانندی ناشرکرا پیویستە و هیچی تر.

عەبدورەحمان ی کو ی وەعلە دەلێ: پرسیم لە ئیبنو عەباس لە باردی شەرابەوه ئەویش وتی: پیغەمبەری خوا ﷺ دۆستیکی هەبوو لە سەقیف یان لە دەوس لە سالی فەتخدا لە مەکە هاتە خزمەتی پیغەمبەر ﷺ و کونە یەك شەرابی بە هەدیە بۆ هینابو پیغەمبەر ﷺ فەرموی: {يَا أَبَا فَلَانٍ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا فَأَقْبَلَ الرَّجُلُ عَلَى غُلَامِهِ فَقَالَ أَذْهَبَ فَبِعَها فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا فَلَانٍ بِمَاذَا أَمَرْتُهُ قَالَ أَمَرْتُهُ أَنْ يَبْعَهَا قَالَ إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شَرْبَهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا فَأَمَرَ بِهَا فَأَفْرَعْتُ فِي الْأُطْحَاءِ؟/ رواه احمد ومسلم وغيرهما/ ئە ی باوکی فلانە کەس ئە ی

تۆ نازانی کە خوا حەرامی کردو؟ جاکابرا روی کردە خزمەتکارەکە ی و وتی: پڕۆ بیفرۆشە، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموی: ئە ی باوکی فلانە کەس ج دەستوریکت پێدا؟ وتی: دەستورم پێدا کە بچیت بیفرۆشیت پیغەمبەر ﷺ فەرموی: ئەو کەسە ی کە خواردنەوهکە ی حەرام کردو فرۆشتنەکەشی هەر حەرام کردو، ئینجا فرمانی پێداو لە ناو بەرەدەلانەکانی مەدینەدا رۆینرا، ئیمامی بوخاری و موسلم دەگێرنەوه کە عومەری کو ی خەتاب لە میمبەری پیغەمبەری خوا ﷺ لە خوتبە یەکیدا وتی: ئە ی خەلکینە ئایەتی حەرام کردنی شەراب دابەزی و ئەو کاتە شەراب لەم پینچ شتە دروست دەکرا لە تر ی و لە خورماو لە هەنگوین و لە گەنم و لە جۆو. شەراب «الخمر» ناوە بۆ هەر شتیک کە عەقل داپۆشیت و کابرا یی ناگا و مەست بکات، سەعد دەلێ: جوار ئایەت سەبارت بە شەراب دابەزیو ئینجا پاش باس کردنی ئەو جوار ئایەتە دەلێ: بیاوکی یاریدەدەر خواردنیک دروست کردو بانگی کردین و پاش خواردن شەرابمان خواردو پێش ئەو ی کە حەرام بکړیت هەتا سەر خۆش بوین ئینجا دەستمان کرد بە خۆهەلگیشان یاریدەدەرکان وتیان: ئیمە بەرپزین و کوچەر یەکانیش وتیان: ئیمە بەرپزین و بیاوکی یاریدەدەرکان چەناکە ی و شتریک ی بەر دەست کەوت و دای لە لوتی سەعدو کونی کرد ئیتر ئەم ئایەتە دابەزی {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ - الی - فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ؟} ئینجا کاتێ ئایەتی حەرام کردنی شەراب و قومار دابەزی و بە پیسی ناویران داخ لە دلانی منافق و بێ باومر ئەم هەلەیان فۆستەوه و دەستیان دایە بلاو کردنەوه ی پڕو پاگەندە بۆ لەکەدار کردنی ئایین و دروستکردنی دلە راوکی لە ناو موسلمانان داو وتیان: ئەگەر ئەمە پیسە خۆ هەندئ لە موسلمانان لە مەو بەر مردون یان شەهید بوون سکیان پڕ بوە لەو پیسیە و دەبی ئەوانە و مزعیان چۆن بییت؟ خوای دانا و میهرمانیش دەمکو تی کردن و فەرموی =

۱۳) هیچ تاوانیک نیە لە سەر ئەو کەسانە ی کە باومر یان هیناو وە کردو وە ی چاکیان کردو لە سەر ئەو کەسانە ی کە لەو شتە پیسە یان خواردو لە پێش فەدەغە کردنیدا مادام تەقوایان هەبو بیت و لە خوا ترسا بن و باومر یان هینا بیت و کرداری

أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلْغَنَاءِ وَحُرْمٌ
عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِنًى لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلِيدَ ذَلِكَ لِيَتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَكِلُ
شَيْءًا عَلَيْهِ ﴿١٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَغْبَجَكُمُ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِ الْوَلِيُّ الْأَلْبَسُ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُونَ
عَنْ أَشْيَاءَ إِن تَبْدَأْكُمْ تَسْأَلُونَ عَنْهَا جِئَ يُنْزَلُ
الْقُرْءَانُ تَبْدَأْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢١﴾ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٢٢﴾
مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

جاکیان کردبیت له پاشان له خوا ترسا بن و باوهریان هیئابی له پاشان له خوا ترسا بن و چاکه یان کردبی ، وه بهراستی خوا چاکه کارانی خوش دمویت. به لی ناووها خوی میهرمان و دانا دهمکوتی مونا فغان و کافران و هله پهرستان دمکات و دلخوشی کس و کاری مردو شه هیده کانیش دمکات که نه مهش رحمی خوی بهرام بهر به موسلمانان ، واته: نه گهر هات و کهسیک به نه زانی گونا هیکی کرد ههر کاتیک زانی و وازی لی هیئا خوی گه وره توله لی لی ناسینیت، نینجا باسی یاسایه کی ترمان بؤ دمکات و دمه رموی:

﴿١٦﴾ نهی باوهر داران خوا تاقیتان دمکاته وه به شتیک له باره نیچیرمکانه وه نهو نیچیرانهی که دستتان و سهره رهمکانتان بییان دمکات، چونکه بچوکن یان لاوازن تاکو خوا دهری خا بؤ خه لک که کی له په نامه کی دا له خوا دترسیت وکییش لی ناترسیت. چونکه خوا خوی دزمانیت کی دترسیت و کی ناترسیت لی به لگو بهم شیویه نهو زانینهی خوی ناشکرا دمکات جا ههر کهسیک دستدریزی بکات دوی نهو کی نهو حوکه می بؤ هات و نیچیری هه ددغه کراو راو بکات نیر بؤ نهو هیه سزایه کی دهر دناک نه مه بؤ نهو که سانهیه که دهچن بؤ دهج و دهگنه که عبهو له نیحرامی دهج یان عومردان ههروه ها نیشارمیه کی تره بؤ هه موو راو که ریک ، چونکه زور

جار راوچی ههر چه یوانیکی بؤ دهر بکه ویت راوی دمکات نیر نازانیت نایا دهری دهکه ویت یان نه؟ یان له چه یوان دمکات به لام له بهر کهز نه زران یان ههر هویه کی تر ناچیت سهری بری و مردار ده بیته وهو کاتی ههستا دمیهنی و دمیخوات که نه مه حهرامه و نابی بخوریت، نینجا خوا جهزای نهو نیچیرانهی ههردو حهرم (مه که و مه دینه) باس دمکات و دمه رموی:

﴿١٧﴾ نهی نهوانه کی باوهرتان هیئا وه نیچیر نه کوژن له کاتیکدا که نیحرامی چهجتان به ستوه و ههر کهسیک له نیوه چه یوانیکی حهرم به دهری نه نهقهست بکوژیت نه و سانه وه دمی توله ی بداته وه به چه یوانیکی وینهی خوی له چه یواناتی مالی بؤ نمونه کابرا گایه کی کیوی کوشت دمی گایه کی مالی بدات له توله ی دا جا ههر کاتی چه یوانیکی کوشت، نه گهر وینهی نهو چه یوانه بوو له ناو چه یوانی خوماندا دمی بیکی ویت و بدات له توله ی نهو چه یوانه دا که دوو مروقی دادپه رور له خوتان حوکه می پی دمکات ج لهو چه یوانانه کی وینه یان هه بی یان نرخی نهو نیچیره لهو چه یوانانه کی وینه یان نه بییت نه و هس دمی بگاته که عبهو لهو شوینه کی چه یوانی تیدا سهر دهریت له ویدا سهر بریت و گوشته کهی دابه شکریت خؤ نه گهر دهسه لاتی نه بوو چه یوانه که بکریت یان چه یوانه که وینهی نه بوو نهو توله کی خوار دنی چهند هه زاریکه و دمی بدریت یان له جیاتی نهو خوار دنی روژوو بگریت بؤ مهنیک روژیک ههتا نه و کابرایه توله ی نهو نیشه خراپه ی خوی بچه زیت خوی گه وره خوش دهریت له وهی که له پشدا کراوه و دوی نه وه ههر کهسیک دزایه تی نه حوکه می کرد خوا توله ی لی و مرده گریت بهو شیوه کی له پشوه باسکرا نه گهر توبهش نه کات له روژی دواشدا دوجاری سزا دهریت و الله زور زور به هیزه و خاوهی توله سهندنه و هیه کهس ناتوانی له دهری دهریجیت. نینجا بؤ نهو ی بزانی که نایا هه مو نیچیری که سهر نهو کهسه کی له نیحرامدایه هه ددغه یان جیا وازیان هیه دمه رموی:

﴿١٨﴾ حه لال کراوه بؤتان نیچیرمکانی دهریاو خوار دمه نیه کانی نهو کی که ناوه که خوی بیداته لا مادام بؤنی نه کرتبیت که له زه متیکه بؤ نیوه و بؤ کاروانچیان ، واته: نه گهر کهسیک له نیحرامی دهج دهریت و ماسی بگریت تاوان نیه و حه لاله بؤی، وه حهرامه له سهر نیوه نیچیری دهره و ی ناو مادام له نیحرام دابن و برسن لهو خوییه کی که نیوه ده گهرینرینه وه بؤ لای و حیسابتان له گه لدا دمکات. پیغه مبه ر دمه رموی: حهرامه

نیچیر بۆ ئەو کەسە کە لە ئیحرامدا بە ج خۆی بیگرئ یان بۆی بگرن، واتە: ئەگەر کابرایەك کە لە ئیحرامی حەجدا نەبوو چوو حەییوانیک راپ بکات بۆ کابرایەك کە لە ئیحرام دا بوو ئەووە حەلال نیەو نابێ کابرای حاجی لەو گۆشتە بخوات چونکە بۆ ئەو راوکراد، بەلام دروستە لە حەجدا شتی زیاندر بکوژریت وەکو مارو دووپشک و مشک و قەلەپەشەو سەگی هار.

﴿۱۷﴾ خۆی گەرە کەعبەى داناوە کە مائیکى بەرێز و قەدەمەغە کراوە کەببیت بەهۆی راپەراندنی بژێوی خەلک و رێک و پێکى کارو باریان بۆ ئەوەی کە مەردوم هاتو چۆ بکەن و بژێوی خۆیان بە دەست بهێنن و ژيانى عانیلهی خۆیان دابین بکەن مانگە حەرامەکان و ئەو هەدیەى کە دەبرئ بۆ ئەو مائەو ئەو گەردن بەنانهی کە دەبنە هۆی پاراستنی حەییوانەکەو خاوەنەکەى لە دەست درێژی، هەمویان مایهێ چاکتر کردن و بە هێزتر کردنی خەلکى موسلمانن بە گشتی و خەلکى عەرەبن بە تاییبەت ئەوەتە ولاتیکی بچ دەرامەدو رەق و وشک بە بۆنەى ئەوانەووە خودا ناوەدانى کردەووەو خەيرو بەرەکەتیکى زۆرى وای رژاند بە سەریاندا ئەمەرق ئەوان لە تەواوی موسلمانانى جیهان خاوەن سەرودت و سامانترن، دەى ئەوە دەبێ ببیت بە هۆی بیرو باوەرى راست و دروست بۆ هەموو مەرووفیکى ژیر کەبیر بکاتەووەو بە چاکى دەسەلات و هیزو زانایى و توانایى خۆى بناسیت هەر وەك لە کۆتایی ئایەتەکەدا دەفەرموئ: ئەوەبۆ ئەوەیە کەئێوە بزائن کە بەبێگومان ﷻ ئەوەى کە لە ناو ئاسماناندا یەو ئەوەى لە ناو زەویدا یە دەیزانیئ، ئەوەتا لە ئاسمانەووە بریار دەدات کە دەبێ مەرووف ئاگای لە مانگی حەرام بیت و ئاگای لەو هەدیەو گەردن بەن لە ملانەدا ببیت و دەست درێژیان بۆ نەکەن و وا نەزانن کە بێ خاوەن و ئاگاتان لێیان بیت چونکە بە بێگومان کە ﷻ بە هەموو شتیک زانیەو هێچ شتیک لە زانیاری ئەو دەرنەچێت. هەر وەها بۆ ئەو کەسە کە ئەوێە بیر لە زەمەدەو کەعبەو شوێنەوارەکان بکاتەووەو لەخەوى بێ ئاگایى و دنیا پەرستى رزگار ببیت و ببیت بەجیگای راپەرینی خاوەنسان دژی نەفس پەرستى و دنیاویستى ، خۆى گەرە ئەو جیگایەى وا دروست کردەو کە هەر کەسێک بچیتە ئەوئ و بە چاوى سەرودلی ببینیت یەکسەر لە دەرونەووە رادەپەریت، جا بۆ سودی زیاتر دەلێن: کاتى کە ئیبراهیم(علیه السلام) تەشریفى هێنا یە میسر و پاشای میسر زولمى ئى کردو سارا خاتونى ئى داگیر کرد ، بەلام کاتى کە وىستى تەعەداى ئى بکات سارا خاتون زۆر روى خۆى ئى گرژ

کردو ئەویش پشتى ئى کردو گوئی بێ نەداو چوووە سەر جیگای خۆى و خەوت کە خەوى ئى کەوت لە خەودا پێیان وت: خیزانى ئەو کابرایە دەبێ تەسلیم بکەیتەووە ئەویش هەر لە خەو هەلسا وتی: ئەم ئافرەتە ببەنەووە بۆ کابرای میردى ئەمە چیه بۆ منتان هیناوەو ئافرەتیکى بە ناوى هاجەرەووە پێ بەخشى و وتی: من ئەم چەند سەعاتە ئازارى روحى تۆم داووە ئەم ئافرەتەش بۆ تۆ هەدیە ببێت تاكو خەزەتت بکات ئیبراهیم تا ئەو کاتە لەو خیزانەى کە ئامۆزای بوو هێچ مندالی نەبوو تەمەنیشی زیاتر لە نەووەد سال بوو جاپاش ماویدیەك سارە خاتونى خیزانى داوای لە ئیبراهیم کرد کە ئەم ئافرەتە من دەى بە خشم بە تۆو تۆ نیکاحى بکە لە خۆت بەلکو مندالیکمان بۆ پەیدا ببیت بۆ هەردوو کەمان باشە ئیبراهیم لە سەرمتاوە پێى وت: ئەمە شتیکى چاک نیه لە دوایدا دەبیت بە هۆى ناردەحەتى لە نیاومان دا ئەویش زۆرى ئى کرد کە ئەم ئیشە بکات دیارە خۆى گەرە ئیرادەى وا بوو وەحى کردە لای ئیبراهیم کە بە گوئى خیزانەکەى بکات ، ئینجا ئەو ئافرەتەى مارد کردو لە پاشان حامیلە بوو هەر لە گەل ئاشکراپونى حەملەکەیدا سارا خاتون ناردەحەت بوو لە گەل و تاكو مندالەکە بوو، هەر کە مندالەکە پەیدا بوو وتی: نابێ بە هێچ شیوەیەك ئەو ئافرەتەو ئەو مندالە لە شوپنیک بن کە من گویم لە دەنگى ئەوان ببێت، ئینجا خۆى گەرە وەحى کردە لای ئیبراهیم و فەرموئ: ببێو دورى بخەرەووە

ئینجا ئیبراهیم هاجەرە خاتون و مندالەکەى لە گەل هەندیک خۆراك کە لە توانای دا بووبیت لە گەل خۆى بردى و لە میسرەووە چوون بۆ ئەو شوپنە جۆلابیەى کە هێچ کەسێکى تێدا نەبوو لە پاش دانانیان خۆى گەرەپاوە، کاتى گەرەپاوەى خیزانەکەى پێى وت: ئەى ئیبراهیم چى دەکەیت؟ ئینجا ئیبراهیم گوئی بێ نەداو گەرەپاوە لە پاشان هاواری کردو وتی: تۆ ئەگەر بەزەیت بە من دا نایەتەووە ئایا بەزەیت بە مندالەکەى خۆتا نایەتەووە؟ ئیبراهیم هەرسور بوو لەسەر رویشتن لە دوایدا ئافرەتەکە باوەشى کرد بە لاقى ئیبراهیم دا بۆ ئەوەى کە نەرۆات دەلێن: ئیبراهیم هەر رویشت لە پاشان وتی: ئەى ئیبراهیم ئەمە تۆ خۆت بریار ت داوە کە برۆى یان خۆى گەرە وای فەرمووە کە وام پێ بکەیت؟ ئینجا ئیبراهیم پێى وت: خۆى گەرە دەفەرموئ. جا ئیتر هاجەرە خاتون دەستى بەردا لە لاقى و وتی: برۆ مادام خۆى گەرە ئەمرى بە تۆ کردووە بێشک ئاگای لە منیش دەبیت و زایەمان ناکات بەلج ئیبراهیم رویشت جا هەندیک جار بە توندی دەرویشت و جار

جاریش به هیواشی له دوی دا که پرسایریان ئی کرد وتی: کاتی
بیری نهو مناله و دایکه کهیم دهکردهوه هیزم نهبوو بچم به
ریدا، به لام کاتی که نه که و تمه وه بیری نهوه که هه رمانی خوی
گه وره به توندی دهر ویشتم نه وه که خوی گه وره لیم توره
ببیت و غه زهم ئی بگریت، ئینجا با لیردها ئیبراهیم به جی
به ئلین به ئی نهو ژن و منداله لهوئ به جی مان و خواردنه وه
تهواو بوو خوراک نهما له پاش ماوهیه که هیچ ستیان لا نهما
منداله که دستی کرد به گریان له بهر برسیه تی و دایکشی
هیچی نهبوو بیداتی ههتا ده ئین: دهگریا به سه ری دا به لکو
فرمی سکی جاوی بیته خوارده و بکه ویتته ده می منداله که وه بو
نهوهی له تینوی رزگاری بکات ، به لام دوی چه ند روژیک
فرمی سکی نهما منال هه دهگریا له برسیاو له تینواو دایکی
له حه یوتی منال له لایه که و برسیتی خوی له لایه کی ترده وه
وه قری نه ده گرت و نه یه دزمانی چی بکات و جاوی له هه موو
لایه که ده کرد تا به لکو جیگایه که یان که سیکی چاو پی بکه ویت و
داوای فریایه که وتنی ئی بکات زوری نواری، به لام بیجکه له دوو
ته بولکه ی بچوک هیچی به دی نه کرد ناجار به په له چوه سهر
ته بولکه ی یکه مه یان که ناوی سه فا بوو زور ته ماشای نهو لاو
نهو لای کرد هیچی نه دی ته نها نهوه نه بیت که له سهر
ته بولکه که ی تر شتیکی دی وه کو ناو وابوو که پیی ده وتریت
سه راب له ناوچه کانی عه ره بستان له کاتی گه رمادا
له ده شتایه که اندا هیه که له دورده وه وه کو ناو وایه، به لام که
لیی نزی که بویتته وه هیچ نیه، ئینجا له نیوانی نهو دوو
ته بولکه یه دا حه وت جار هات و چوی کرد که له جاری ناخردا
ده نگیکی بهر گوئ که وت و خوی به خوی وت: بی دمنگ به ،
ئینجا له بهر خوی وه وتی: نه گه ر چاکه ت لایه فریام بکه وه
ئینجا دی زه لامیک لای منداله که یه دی که ئیشاره تی بو ده کات
که بیتته وه لای منداله که ی دوی نهوه ی که له هه موو شت
ناؤمید بوو کاتی هات زه لامه که روئ و چالیکی بچوکی له
خواری لای مناله که وه کردبوو ته راییه کی تیدابوو نه ویش به
په له دهستی برده وه ندیکی ئی هه لکه ندو ناو هه لقو لاو هاجه ره
خاتون نهو لاو نهو لای ده گرت و ناوی به دهستی دهرده ئینا و
ده ی خوارده وه به مناله که شی ده دا وکونده که ی ئی پر کرد.
ئیبو عه باس ده ئی پیغه مه ره ﷺ فه رموی: **﴿يَرْحَمُ اللَّهُ أُمَّ
إِسْمَاعِيلَ لَوْ تَرَكَتْ رَمَزًا أَوْ قَالَ لَوْ لَمْ تَعْرِفْ مِنَ الْمَاءِ لَكَانَتْ
عَيْنًا مَعِينًا وَأَقْبَلَ جُرْهُمُ فَقَالُوا أَتَأْذِنُ أَنْ نَنْزِلَ عِنْدَكَ قَالَتْ نَعَمْ
وَلَا حَقَّ لَكُمْ فِي الْمَاءِ قَالُوا نَعَمْ﴾** رواه البخاری و غیره / رحمه تی خوا

له دایکی اسماعیل بیت نه گه ر وازی ئی به ئینا یان فه رموی:
نه گه ر ناوی ئی هه لکه گوزایه زه مزه نهبوو به چاوگه یه که
ویوه هه میسه ناوی له بهر دهر وئی

به ئی به راستی هه ر که سیکی خوا سه ره برستی بکات له ناو
ناچیت، نهو کاته جیگای بهیت شوئیکی که می بهر ز بوو لافاو
دهات له لاو لهولا ی دهرده له شوئینی نهودا دره ختیکی بوو
که کاتی خوی ئیبراهیم نهوانی له ژیر نهو دره خته دا دانا بوو
جا هه ر بهم شیوه یه مانه وه تا کۆمه لیک خه لگی (جورهوم) له
خواری مه که وه دابه زین و چاویان به هاتو چۆیه کی زوری
بالنده که وت و تیان: نهو بالنده به دهوری ناوا ده سورینه وه
ئیمه تا ئیستا لهو شیوه دا ناومان نه دیوه له بهر نهوه یه کی یان
دوانیان نارد به ره وه نهو جیگایه ی که بالنده کان تیدا
ده خولانه وه دییان نهوه ناهه رته کی که مندالیکی له گه ل دایه و
کانی ناوئیکان له لایه و چوونه وه هه واله که یان بهو کۆمه له
خه لکه دا و نه وانیش هاتن و کاتی نهو ناهه رته و منداله یان دی
داویان له ناهه رته که کرد که ریگیان بدات نه وانیش مالی
خویان به ئینه نهو شوئینه و ناهه رته که ش گفتی پیدان بهو
مه رجه ی ناوه که هه ر له دهستی خویدا بیت نا بهم شیوه یه
مه که ی ئیستا ناوه دان کرایه وه و پاش ژنی دووه می ئیسماعیل
لهو خیله ئیبراهیمی باوکی هات بو لای و به یه که شاد بونه وه و
وتی: ده مه وئ لهو شوئینه بهر زه دا مالیک دروست بکه و
ئیسماعیلیش به ئینی یارمه تی دانی دایه و ده ستیان کرد به
دروسته کردنی ئیبراهیم وه ستایه تی ده کردو ئیسماعیلیش بهر
دهستی باوکی ده کرد تا دیواریان بهر ز کرده وه و چوون بهر دیکی
گه وره یان هینا تا ئیبراهیم له سه ری بو ده ستیت و باش دهستی
بگاته سهر دیواره که و خانویان تهواو کردو جیگای پیی
ئیراهیم له سهر نهو بهرده که وت ده ئین: ههتا سه رده می
پیغه مه ره مان ﷺ هه ر دیار بوو،

جا نهو که سه ی که بچی بو حه ج و بیر له پهیدا بوونی زه مزه و
سه فا مه رده و که عبه بکاته وه بزانی چۆن پهیدا بوون و چی
کراوه لهو شوئینه داو چۆن خوی داناو ناگا یارمه تی نهو
مندال و ناهه رته ی داو لهو بارودوخه وه کردنی به هوی نهو
ناوه دانیه گه وره یه که ههتا روژی قیامت سالانه دهیان ملیون
کهس سهر لهو جیگا و باره گا بیرۆزانه ده دات بی گومان باکی له
هیچ نابی و بی ترس ده ست به ئایینی خوی وه ده گریت و له
هیچ کۆسیپیک سل ناکات و مانای راسته قینه ی نایه ته که ی بو
ده رده که ویت که به راستی ژبانی راسته قینه ی مرو ف بریتیه له
خوا په رده ستی که به نهو سه هه ره به نرخه به هیزتر و خاویتر

دهبیتهوه بهو مهرجهی بزائی بۆچی دهجیت بۆ نهو ماله پیرۆزه. کهوابوو پیویسته مروقه خوی بباریزیت له تاوانو خراپهکاری چونکه خوا ناگای لئییهتی و تۆلهی سهختی هیهیه بۆ تاوانباران و خراپه کاران وهک دهفهرموی:

﴿ ۹۸ ﴾ بزائن بیگومان الله زور به هیزو تونده تۆلهکانی بۆ تاوانباران و بیگومان الله زور لیبوردو به بهزهیه سهبارت به بهندهکانی. جا پیویسته موسلمانان زور ترسیان ههبی له خواو ناوومیدیش نهبن له چاو پۆشی و لیخوشبونی، واته: نابیی له خویان بایی بین و نابیی ناوومیدیش بین ئینجا دهفهرموی:

﴿ ۹۹ ﴾ ئەم پیغهمبهره تهنها تهبلغ و گه یاندنی ئهوپه یامهی له سهره والله دهمانی بهودی که ناشکرای دمکهو نهودی که دهمشارنهوو ههچی ئی ون نابیی، جا نه چاکه کاران بترسن بۆ له ناو جووون و کهم بونهودی چاکهکانیان و نه ستمکاران دلخۆشین له ستمهکانیان چونکه خوا به وردو درسی نیشهکانیان ناگاداره.

﴿ ۱۰۰ ﴾ ئەم محمد پییان بلی: ههرگیز پیسو پاک وهکو یهک نین، واته: باومرداران پاکو خاویئن ههرچهند به ژماره کهم بن و به روالهت لاوازو بی دهسهلات بن ههر نهوان چاکن، چونکه پاکن بهلام بی باومردان پیسن ههر چهند له ژماره زور بن و به روالهت به هیزو بهدهسهلات بن کهوابوو وهکو یهک نین نهگهر چی له زۆری پیسهکه سهرت سور بمینیت، خوا پاکهو بیجگه له پاکی ناوی ددی له خوا بترسن ئەم خاوهن عهقلهکان بهلکو رزگار بین. ئینجا خوی گهوره تهمییهی خاوهن باومردان دهکات و دهفهرموی:

﴿ ۱۰۱ ﴾ ئەم ئەوانهه که باومردان هیناوه پرسیارلهبارهی شتانیک مهکهن کهنهگهر ناشکرا بکریت بۆتان خه مبارتان بکات و پیتان ناخۆش بیت، وه نهگهر پرسیار لهو شتانه له کاتیکیا بکهن که قورئان دادمه بهزیت بۆتان ناشکرا دهکری بهلام خوی گهوره چاوپۆشی کردوه لهو شتانهو ئیوهش ههول نهدهن بۆ نهودی باس بکریت بۆتان، وه خوی گهوره لیبوردو زور به حهوسهلهیه، نهبو هورمیره دهلیت: پیغهمبهری خوا ﷺ روژیک هاته دمرهوه که توره بوو دهمو چاوی سور ههنگهرا بوو ههتا چوو ه سهر میمبهرو پیاویک وتی: باوکه له کوپیه؟ فهرموی: ﴿فی النار﴾ له ناو ناگردایه {یهکیکی تر وتی: کی باوکه؟ فهرموی: ﴿ابوک حذافه﴾ باوکی تۆ حوزافهیه} ئیتر عومهری

کورێ خهتتاب ههستاو وتی: رازین که الله پهرومردگارمانهو ئیسلام ناینمانهو محمد پیغهمبهرمانهو قورئان پیشهوامانهو ئەم پیغهمبهری خوا ﷺ ئیمه زور نیه له نهزانی و شیرک وازمان هیناوهو خوا دهمانی کی باوکهامانه، ئیتر پیغهمبهره

رهچونهکهی نهماو ئەم نایهته دابهزی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّ لَكُمْ سَأَلَكُمْ...﴾ عهلی دهلی کاتی نایهتی ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ پیویسته لهسهرخهک مادام توانای ریگای ههبیته که حهج بکات

دابهزی وتیان: ئەم پیغهمبهری خوا ﷺ ههموو سالتیک؟ بی دمنگ بو ههم وتیان: ههموو سالتیک؟ فهرموی: ﴿لَا وَلَوْ قُلْتُ

نَعَمْ لَوْجِبْتَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ

أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّ لَكُمْ سَأَلَكُمْ﴾ / رواه الترمذی وصححه الألبانی / نهخهیر،

خۆنه گهر من بم وتایه بهلی واجب دهبوو ئینجا خوا ئەم

نایهتهی نارد ههوارهو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ

أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّ لَكُمْ سَأَلَكُمْ﴾

لیرمدا وشه غهفوری به کار هیناوه تا نهگهر کابرا تاوانیکی کرد ناوومید نهبی خوی گهوره به سۆزه ئی خوشبوه وه سیفهتی حهلیمی به کار هیناوه واته به حهوسهلهیهو پهله ناکات له تۆله سهندنهوهدا ئیوهش ههروا له سهر خۆتان بن و ورد ببنهوه له هسهکانتان و هسهو پرسیار بی جی و بی سود نهکهو پرسیار بی سودیشان ئی کرا له سهر خۆو به حهوسهله بن، بهلی نهگهر چی تازه نهحکام ناگۆرئ و قورئان دانابهزی، بهلام پیویسته موسلمانان له پرسیار کردنی بی سوود خویان بباریزن و باسی نهکهن. ئینجا دهفهرموی:

﴿ ۱۰۲ ﴾ به راستی گهلیک له پیش ئیوهدا پرسیاریان کرد له پاشان بی باومردان بوون پیی. بهلی له ههر سهردهمیکیا که داوای شتیان کرد بیت و خوا بۆی نهنجام دابن و له پاشان ههر له سهر رهوشتی خراپو بی باومردی خویان جووبن خوا تۆلهی ئی وهرگرتون و سزای داوون جا ههر گهلیک به جۆریک یهکی به باران و یهکی به باوو یهکی به خنکاندن. ئینجا نهریتیکی تری نهقامهکان ههلهدهوشینیهوهو دهفهرموی:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُمُ الْيَاسُورُونَ
شَيْئًا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٠٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
لَا يَصُرُّكُمْ مِّنْ ضَلٰلٍ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَبْئِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةٌ
بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَتَيْنَاكَ دَوًّا
عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرًا مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصْبَحْتُمْ مَّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةً إِلَّاهُ إِنَّا إِذْ لَّالْمَنِ الْأَلِيمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ غَرَبَ عَلٰى
أَنفُسَاكَ اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَٱخْرَاجْ يَقَوْمَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحَقَّ
مِنْ شَهِدَتُهُمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِثْمًا إِذْ لَّالْمَنِ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ
أَدَّبْنَا أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ أَيْمَنٌ بَعْدَ
أَيْمَنِهِمْ وَأَنقَضُوا إِلَّاهُ وَٱسْمَعُوا إِلَّاهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٣﴾ خوا به حیره و سائیه و هسیله و حامی دانه نابووئه مانه
خویان دایان نابوون، نه دمبوو کهس له وانه سود وهر بگریت
که نه مه قسه یه کی درو بوو به دمی خوداوه دهیان کردو
زور بهی نه وان نافامن. عانیسه (رمزای خوی لی بیت) دهلی
بغفه مبهری خوا ﴿رَأَيْتُ جَهَنَّمَ يَخْطِيْهَا بَعْضًا
بَعْضًا وَرَأَيْتُ عُقْرًا يَجْرُ قُصْبُهُ وَهُوَ أَوَّلُ مَنْ سَبَّ السَّوَابِ﴾ / نغد
به البخاری/ چاوم به جهه نه م کهوت که هندیکی هندیکی
دههاری و چاوم به عهر کهوت که ریخو له کانی خوی
دهکیشا به شوین خویدا ، وه نهو یه کهم کهس بوو که
(سائیه) واته نه زری بوو بت داهینا عهری کوزی لوحه یی
کوری قه مده یه کی بوو له سه رو که کانی تیره خوزاعه
نه وانه ی که پاش جور هومیه کان بوون به سه ربه رستی
(بهیت) و نهو یه کهم کهس بوو که نایینی ئیر اهیمی
گوری و بتی هینایه حجاز و داوی له خه لکی ساده له وح کرد
که بیان په رستن و یاسایه کی نه قامی بوو دانان سه بارمت به
حه یوانات و بیجکه له حه یوانات. وه خوی دانا و ناگا له
سورمتی (الانعام) له نایه تی ۱۳۶-۱۳۹ / باسی دهکات. (بحره)
نهو وشرمیه که نه گهر پینج سکی بکردایه و سکی

پینجه میان نیر بویه سهریان دمیری و پیاو زن لئی
دهخوارد به لام نه گهر می بویه گویان نهیری و نهیان وت:
نه مه به حیره (سائیه) موحاهد دهلی (سائیه) له مه ره
ههرومکو به حیره بهو جیاوازیه ی که نه گهر تا شش سک
یه که جوو بویه نیر یان می حه و ته میان نه گهر نیر بویه
یه کی یان دوان بویه سهریان دمیری و ته نها پیاوان
نه یان خواردو به شی نافرمتانیان لی نه دمدا
۲. محمدی کوری اسحاق دهلی: سائیه به وشرتی دهلین که
ده، سکی می بکردایه و نیریان له بهینا نه هاتایه نه مه
نیر سائیه بوو نه دمبوو کهس سواری ببیت یان کور که که ی
بیری یان شیر که ی بدوشی. ۳. دهلین: نه گهر پیاویک
بجوایه بوو ئیشیک و بوی جیه جی بکرایه وشریک یان
حه یوانیکی تری ده کرد به (سائیه) و دای دنا بوو بته کان و
ههرچی ببوایه ده بوایه لهو بتانه دا خهرج بکرایه
۳. سودی دهلی: نه گهر پیاویک پیوستیه کی بوو جی به جی
بکرایه یان له نه خوشیه که چاک بوایه وه یان مالی زور
بوایه شتیکی لهو ماله دادنا بوو بته کان و ههر که سی دهست
دریژی بوو بکردایه تو له ی سهختی لی ده سه نرایه وه له
دنیا دا (وصیله) ئیبنو عباس دهلی: بریتیه له وه ی که نه گهر
حه یوانیک حه وت سکی بکردایه ته ماشای سکی حه و ته میان
ده کرد ، جا نیر بوایه یان می نه گهر مردو بوایه ههر بوو
پیاو بوو نه یان دندا به نافرمت وه نه گهر می بوایه وازیان
لی ده هینا و نه گهر نیرو می بوایه به یه که سک دیسان
وازیان لی ده هینا و دیان وت: خوشکه که ی پی گه یشتوه و
حه رامی کردوه له ئیمه سه عیدی کوری موسه یب دهلی:
(وصیله) له وشر بوو نه گهر یه کهم سکی می بوایه وه سکی
دوه می ههر می بوایه دیان وت: دوو می لکاند به
یه که وه و نیریان له بهینا نه بووه ده هاتن گویان دمیری و
به ره لایان ده کرد بوو بته کان یان. محمدی کوری ئیسحاق
دهلی: له مه رو نه گهر به پینج سک ده می ببوایه به
جوته ناویان دمیرد به (وصیله) و وازی لی ده هینرا پاش نه وه
ههرچی ببوایه ج نیر ج می هی پیاوان بوون نافرمت بی
بهش بون لی وه نه گهر به مردایه ههردو هاویه ش ده بوون
تییدا. (حام) عه وفی دهلی: ئیبنو عباس وتی: نه گهر
نیریک ده جار به پرایه پی دوترا (حام) و وازی لی

دهینرا. عهلی کوری ئه بی تهله له (ابن عباس) ده دهلی: (حام) له وشتره و دختی که به چکه به چکه بی بی دهمان وت: ئه مه ئیتر پستی خوی پاراستوه و نابی شتی ئی بار بکریت وه نابی کورکه که بی بپرن وه نابی له هیچ لهوه پرگاهیه که دهر بکریت و له هیچ ناویک بهرگری بکریت ئه گهر چی هی خاوه نه کهیشی نه بوایه ئه مه ی باسکرا مانای ئه و جوار و وشه بوو، وه مانای تری کراوه کورته ی هسه ئه وه یه که ههر جوړه بریارو یاسا دانانیک مادام برپاری خواو پیغه مبهری ۱۰۴ له سهر نه بیته حهرامه و تاوانه و پیویسته خاوه و باوه ران خویان ئی دوور بخه نه وه به لکو دهبی دزایه تیشی بکه، چونکه ههر جوړه یاسا دانانیک دزایه تی خوایه و کوفره مادام ئه و یاسایه له قورئان و حه دیسا دهر نه هینراییت ئه مانه ی ئیره چهند شتیکی تایبه تین له و مانا گشتیه که له پیشه وه ههر موی (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ) (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ) (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۰۳

وه ئایه تی (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْآخِرَةُ) الاعراف: ۴۰ وه چهن دین ئایه تی تر که خوی خاوه و دسه ئات وزانا ئه و بت په رستانه به درو ده خاته وه و یاسا کانیان هه لده و شه ییته وه و ده فهر موی: که ئه وانه دروژن و که ئه ک چین و که س مافی ئه وه ی نیه که ئاوا برپاریک بدات و برپار دهران به کافر دائه نیته و ده فهر موی: جا به راستی ئه وانه ی که کافرن درو به دمی خواوا هه لده به ستن و زوړ به ی ئه و کافران به عه قل و نه زانن:

۱۰۴ ههر کاتیک پییان بو تریت و مرن بو لای ئه وه ی که خوا ره وانه ی کردوه وه بو لای پیغه مبهری ۱۰۴ و به گوئی بکه نه ده لئین: به سمانه ئه وه ی که باب و باپیرانمان کردویانه و ئیمه ش ههر ئاوا ده که یین خوی گه وره ده فهر موی: ئایا ههر به گوئی باوکانیان ده که نه گهر چی باوکانیان هیچیان نه زانی بیته و ریگای حه قیان نه دی بیته وه؟ ههر وه که ئیستای خومان کاتی خوی مه لا که م بوه له (۱۰) گوندا مه لایه که هه بوه ئینجا ئه و مه لایه ش

ئه گهر گه رابیته یان شتیکی که می پرسیار ئی کرابیته واته شتی ئایینی به زوړی نه زانراوه و زوړ شتی داهاتویش هاتومه ناو خه لکه وه به ناوی ئاینه وه و ره وaji په یدا کردوه و که سیکی واش نه بوه به سهر هه موو شته کاندای گه ییته و بو خه لکی روون کرد بیته وه، به لام سوپاس بو خوا ئیستا زانیاری ئایینی به چاکی بلاو بوته وه و زانای باش په یدا بوه هه تا وای ئی هاتوه نه که ههر گوندیک به لکو ههر بنه ماله یه که به لکو ههر ماله یکه نه فهر یکی زانای تی دایه که له دینی خوا شارمزا بیته و ئه گهر کابرا نارمزوی نایین ناسین بکات ههر زوړ زوو نایین دهناسیته و راست و ناراست له یه که جیا ده کاته وه هه ندیک ده لئین: ده ی بو باب و باپیرانمان شتی وده یان نه وتوه یان نه کردوه ئایا ئه وانه نه زان و نه فاهم بوون؟ به لام له راستیدا ئه مانه خویان نه فاهم ده که نه گه ینا ده زانن راست و ناراست کامه یه و به هانه ی قیامه تیان نه ماوه و درویش ده که نه که ده لئین: ئیمه ههر به ری و شوینی باو باپیرانمان دروین و له قسه یان دهرناچین، چونکه ئه گهر به قسه ی باب و باپیران بکر دایه ئاره قه یان نه ده خواردو سه حنیان نه ده کړی و قوماریان نه ده کردو ژن و خوشک و گچی خویانیان رووت نه ده کردوه بو خه لک و دهمان ره وشتی پیسی تر که کاتی خوی باب و باپیرانمان زوړ لیی دوور بوون که چی ئه مپرو دهمانکه نه؟! که وابه و ئه مانه درو ده که نه و به قسه ی باب و باپیرانیشیان ناکه نه ته نها له شتی پرو پوچ و داهاتودا که ئه وش تاوانه به گوئی باب و باپیرانمان ده که نه، که له راستیدا ئه وش به لکه ی بی باوه ری و لادانی خه لکه له ئایین، ئینجا خوی گه وره ده فهر موی:

۱۰۵ ئه ی خاوه و باوه ران ئاگاتان له خوتان بیته و خوتان بپاریژن له تاوان و خراپه کاری زیان ناگه یه نیته به ئیوه ئه و که سه ی که خوی گومرا بوه ئه گهر ئیوه شارمزا بن، ئیوه هه مووتان بو لای خوا ده گه رینه وه جا ئه و کاته خوا خه به رتان پی دده دات به وه ی که کردوتانه. ئه م ئایه ته به روا له ت و ده گه یه نیته که که س کاری به که س نه بیته ههر که س بو خوی خه ریکه، ده لئین: ئه بو به کهره ستاو حه مندو سه نای خوی کردو وتی: ئه ی خه لکینه ئیوه ئه م

نايه ته ددخوئنه وهو به شيوه خوى ماناى ناكهن به راستى من بيستم له پيغه مبهري خواص فرموى: **إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا النُّكْرَ لَا يَغْيُرُونَهُ أَوْشَكَ أَنْ يَعْصِمَهُمُ اللَّهُ بِعَقَابِهِ** / رواه الترمذى وابن ماجه صححه الألبانى / به بيگومان خه لك همر كاتى خراپه يان دى و بهرگرييان نه كرد نزيكه خوى دهسه لاتدارى و باشكو توله له ههمويان و مرگرييت . سعهيدى كورى موسهيب دهئى: نهگهر فرمانى چاكه كردنت داو بهرگرييت كرد له خراپه نهوه نيت زيانت پى ناگهيه نيت و نهو كهسهى كه گومرا بوه نهگهر تو خوت هيدايت دارو ريگاي راست گرتى ناشكرايه وختيك به هيدايت دراو داده نريت كه په پرهوى له هورئان و فرموده كانى پيغه مبهري بكات كه به شيكيان په يوه ندى به فرمان به چاكه و بهرگري له خراپه وه ههيه دياره نهگهر نه ممت كرد نيت تاوانى تاوانباران نايه ته سهر شانى تو، به لام نهگهر نه تكرر له تاوانى نهو تاوانبارانه بى بهش نابيت نهوان له بهر تاوانه كهيان و تو له بهر بى دنگيت نينجا خوى گه وره ياساى وهسيهت كردنى كاروانچيمان بو باس دمكات و دهفرموى:

نمى نهوانهى كه باو درتان هيناوه شايه تى دان له ناو خوتاندا له كاتى وهسيه تى سهرمه رگدا دهبى دوو كهسى خاوهن داد له خوتان كه موسلمان بيت يان دوو كهسى تر كه له خوتان نهبن واته خه لكى لاي خوتان نهبن يان موسلمان نهبن نهگهر نيوه له كاروان بوون جا مهرگ يه خهى گرتن و وهسيه تتان له لا كردن ، جا نهگهر خاوهن مردو كه گومانى بوو لهو وهسيهت بو كراوانه دهبى نهوان رابگرن له دواى نويزى عهسر نهو ساسويند بخون به خوا له بهر چاوى خه لك و بلين نهگهر نيوه گومان تان ههيه له باره ئيمه وه همرگيز ئيمه نهام شايه تيهى خومان ناگورين به هيچ بههره يه كه نهگهر چى نهو گورينيشه به سوودى خزمى زور نزيكيشمان بيت و ئيمه شايه تى خوا ناشارينه وه چون بوه ههر ناوها بوتان باس دهكهين جا نهگهر ئيمه هه قمان شارد بيته وه ، بيگومان كه ئيمه له گونا هبارانين. نيت نه مانه بهم شيوه سويند ددرين، به لام نهگهر هاتو سوينديان خواردو له پاش دا دمركهوت كه درويان كردوه

نهوه بهم شيوه دهبى كه پاش باس كردنى هوى دابه زينى نهام نايه ته باسى دهكهين. دهگيرنه وه كاتيك كه دوو نهفر وهسيه تيان لاكرا بوو كابراى وهسيهت كه ر چهند شتيكى پى بوو يه كيك لهوانه شتيكى به نرخ بوو كه باى هه زار درهم بوو نهو شته به نرخه نه ما بوو، چونكه كابرا بهر لهوى وهسيهت بكات ههموو كه ل و په له كهى نوسيوو خستويه ناو بارخانه كهى و نهو دوو نهفره به ناوى (تهميمى دارى و عهدى كورى بهدا) كه هيشتا ههر گاور بوون بهو نامه يان نه زانى بوو خاوهن حقه كانيش پرسياريان لى كردبوو نايا بودهيلى كورى نهيو مهربم (كابراى مردو) هيچى فروشته و تيان: نه خير پاش ماويهك نهو شته به نرخه جاميكى زيو بوو لاي زهرنگريك ناسيانه وهو كابراى زهرنگهر وتى: له وانم كړيوه نهوانيش و تيان: به لى هى نهو بوه، به لام ئيمه ليمان كړيوه نينجا خاوهن مافه كان كي شه كه يان هينايه خزمهت پيغه مبهري ئيستا نهوان ئيدعا دهكهن كه كړيو يانه و خاوهن مافه كان ئينكار دهكهن و نيت به گوروى (أَنْ أَلْبَيْتَ عَلَى الْمُدْعَى وَالْمُدْعَى عَلَيْهِ) داواى شايهت له كاسه بهرمان دمركا نهوانيش شايه تيان نهيوو نينجا سويند خواردن له سهر واريسى بودهيل بوو كه بهم شيوه نهوانيش سويند دران كه دهفرموى:

جا نهگهر دمركهوت كه نهو دوو كهسه يه كه م دوچارى تاوان بوون به هوى نهوه وه كه شايه تيه كه يان راست نه بوه دوو نهفره تر دهبى بهين له شوينى نهواندا بوهستن دواى نويزى عهسر له مرغه و تا له نهفرانه كهوا نهام دوانهى نهو دل ماله كه يان بو هينابونه وهو نزيك ترين خزمى كابراى مردو و نهو دوو كهسه دين و له جيگاي نهواندا دهو هستن ، نهو سا سويند دهخون به خوا كه به الله شايه تى ئيمه شياوتره له شايه تيه كهى نهوان كه له پيشه وه دا يان و ئيمه نامانه وى دهست دريژى بكهين، چونكه به لگى روشنمان ههيه ، جا نهگهر هاتو ئيمه دهست دريژى بكهين، بيگومان كه ئيمه له ستمكارانين، نينجا دهبى نهو ماله لهو دوو شايه تى نهو دل كه وهسيه تيان لا كرابو و مرگرييته وهو بدرت بهم

دووانه‌کەى تر که خزى نزيكى مردومه‌کن. ئينجا خواى داناو ناگا ده‌فهرموى:

١٠٨) ئەم ريگايه نزيکتره بۆ ئەوى شايه‌تیه‌کان هه‌موويان له ريگاي خويانه‌وه به‌شيوه‌ى راست و دروست جى به جى بکړين چونکه ئەگەر کابرا زانى ئەم ترسه گه‌رميه هه‌يه، ئيتر ناتوانى درۆ بکات يان خيانه‌ت بکات يان تا بترسن که سوينده‌کەيان به سويند بهر بهرچ بدریته‌وه تا هه‌ر له ئەوه‌له‌وه درۆ نه‌که‌ن. ئينجا ده‌فهرموى: له خوا بترسن و گوئ بگرن له فرمانه‌کانى و خواى گه‌وره گه‌ل فاسق ريئىماى ريگاي راست ناکات و نايگه‌يه‌ني‌ت به‌خوشبه‌ختى ئينجا خواى گه‌وره لهم ژيانه‌وه به‌ره‌و مه‌حشره‌مان ده‌بات و ده‌فهرموى:

١٠٩) ئەو روژه‌ى که خواى گه‌وره هه‌مو پيغه‌مبه‌ران کۆ ده‌کاته‌وه که روژى قيامه‌ته‌وه ده‌فهرموى: چۆن وه‌لام درانه‌وه چپتان له گه‌لدا کرا؟ ده‌لئين: خوايه ئيمه هيج زانياريه‌کمان له‌و باره‌وه نيه به بيگومان تۆ هه‌رخۆت زاناي هه‌موو نه‌يه‌يه‌کانى و هه‌ر خۆت ده‌زاني چپيان کردوه و چۆن وه‌لامان دراوته‌وه، ئەمه ماناي ئەو نيه که ئەوان هيج نازانن به‌لکو ئەمه به‌لگه‌ى ئەده‌بى پيغه‌مبه‌رانه سه‌بارت به‌به‌روه‌ردگارى جيهان، وه‌نه‌وان هه‌مو شتي‌کيش نازانن له فهرموده‌ى جه‌وزى که‌وسه‌ردا هاتوه که فريشته‌کان ريگا له هه‌ندئى که‌سى ئۆمه‌ته‌ى پيغه‌مبه‌رمان ده‌گرن و نايه‌ئن بيته سه‌ر جه‌وزمه‌که‌وه ناو بخۆن له‌وه‌لامى تکاي پيغه‌مبه‌رماندا ده‌لئين: تۆ نازانيت ئەوان چپيان داينه‌اله‌پاش تۆ ئەويش ده‌فهرموى: دوريان به‌خه‌نه‌وه دوريان به‌خه‌نه‌وه، به‌لام به‌گشتى ناگادارن و ده‌کو له‌و فهرموده‌ دا که ده‌لئ روژئ دوو جار به‌يانيان و ئيواران کردوه‌ى ئۆمه‌ته‌که‌ى پى پيشان ده‌درئت که به‌چاکه‌مان که‌يف خۆش ده‌بيت و به‌ خراپه‌کامان نارجه‌ت ده‌بيت، به‌لام له دادگاي خوادا ناتوانن بلئين چۆنيان کردوه و چۆن بوون له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌رماندا هه‌تا خواى گه‌وره پييان نه‌ئييت و ئيجازميان پى نه‌دات، ئينجا هه‌ر که‌س جى ده‌زاني‌ت ده‌ئييت به‌لئ به‌راستى ئەو کاته کاتيکى ئەوه‌نده سه‌خته پيغه‌مبه‌ران تواناي قسه‌ کردنيان نابى و هه‌ر پيغه‌مبه‌ريک

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ ١٠٩) إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُخْرِجُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَ لَهُمْ آلِيْنَائِي فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّا هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ تُبَيِّنُ ١١٠) وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنِ آمِنُوا بِي وَارْجِعُوا إِلَىٰ أَمَاثِلِي وَأَشْهَدُ أَنَّا مُسْلِمُونَ ١١١) إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١١٢) قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِئَن قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا وَنَكُونُ عَلَيْهِمُ الشَّاهِدِينَ ١١٣)

بيجگه له پيغه‌مبه‌رمان به‌يى رزگار بوونى خويدياوه به‌س، ئينجا خواى گه‌وره داستانى عيسامان به‌ كورتى بۆ باس ده‌كات و ده‌فهرموى:

١١٠) ئەى محمد باس بکه ئەو کاته‌ى که خوا فهرموى: به عيساي کورى مه‌ريه‌م يادى ئەو هه‌موو نيعمه‌تانه‌ى من بکه که داومه به‌ تۆو به‌ دايتک له‌وانه هه‌لبژاردنى تۆ به پيغه‌مبه‌رو پاكانه کردن بۆ دايتک و خۆشه‌ويستکردنى هه‌ردووتان لای خاوه‌ن باوه‌راني راسته‌قينه‌و جه‌ندين نيعمه‌ته‌ى گه‌وره‌ى تر له‌وانه به‌ هي‌ز کردن و يارمه‌تى دانت، بيره‌که‌روه له‌وکاته‌ى که تۆمان به‌ هي‌ز کردو يارمه‌تيمان دايت به‌ روحيکى پيرو‌ز که به‌و روچه بوو ده‌توانى مرو‌فئىکى مردو زيندوو بکه‌يته‌وه که تۆ قسه‌ ده‌که‌يت له‌ گه‌ل خه‌لکدا له‌ ناو بي‌شکه‌داو هه‌مان قسه‌ ده‌که‌يت که بوى به‌ پياوى ته‌واو ئەوه‌ بوو ئەو کاته که له‌ بي‌شکه‌دا بو مه‌ريه‌مى دايتکى هي‌نايه‌وه ماله‌وه‌و لييان پرسى ئەو مندا له‌ت له‌ کوئ هي‌نا؟ ئەويش قسه‌ى بۆ نه‌کراو هي‌ماى

کرد بۆ لای عیسا عیسايش وتی: ﴿مَنْ بَعْدَهُ خَوَامُ
کَتِيبِ بَنِي دَاوُدَ وَكَرْدُومِي بَعْدَ بَيْتِهِ مَبْعَرُ﴾ مريم/۳۰. ئەمە
لەو کاتەدا بوو کە تازە لە دایک بوو ھەر بەو شیوەیکە
گەشت بە تەمەنی پیاویکی گەورە لەو ھالەتەش دا ھەمان
قەسە پێشوی کرد کە ئەمەش ئەو دەگەییەت کە ژیری
عیسا لە کاتی لە دایک بونی بەو پلە گەشتووە کە لە پیری
دا خەڵکانی تر پێی دەگەن، وە بێر بکەرەووە لەو کاتەدا کە
من تۆم فیتری کتیب و دانایی و تەورات و ئینجیل کردووە بێر
بکەرەووە لەو کاتەدا کە تۆ لە قورشتی وەکو بەلندەت
دروست کرد بە ئیزنی من، جا فوت پێیدا دەکرد بە
ئیزنی من دەبوو بە بەلندەیک و دەفیری و تۆ ئەو کەسە
کە کویری زکماگی و ئەوانەدا کە دوچارێ نەخۆشی بە ئەکی
بوون بە ئیزنی من چاکت دەکردنەو، وە بێر بکەرەووە لەو
کاتەدا کە تۆ دمت توانی لە ناو ھەبرەکاندا مردو
دەربھێنی و زیندو بکەیتەو بە ئیزنی من، وە بێر
بکەرەووە لەو کاتەدا کەوا من بەرگری جولەکەکانم کرد لە
تۆ ئەو کاتەدا کە تۆ بە چەندین نیشانە ئاشکرا ھاتبووتە
لایان کەچی ئەوان ھاتن بۆ کوشتنی تۆ و من تۆم لە دەستی
ئەوان پاراست و یەکیکی تریان گوشت، وەک لە سورەتی
النسا/۱۵۸ دا باسکراوە ئەوسا کاتیک کە تۆ بەو نیشانە
ئاشکرایانە ھاتیتە لای ئەوان جووگان دەیان وت: ئەمە
بێجگە لە جادووێک یان جادوگەرێک ئاشکرا شتیکی تر
نیە، وە ئەم وشە بە ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّيْتٌ﴾
خوێندراووتەو.

لە ھەموو سەردەمێکدا چی زۆر گرنگ بوو ئەو
پێغەمبەرە لەو رێگاوە ھاتوون بۆ گەیانندی پەيامی خوا
بە خەڵک بۆ نمونە لە زەمانی موسادا سحر لە ھەموو
شتیکی تر زیاتر ناوی بوو خوا شتیکی بە موسا داوە کە
ئەو سحرانە ھەلەو شتی تەووە لە زەمانی عیسا دا (پزیشک
سالاری) رەواچی ھەبوو خوا ھیزی زیندو کردنەووە

چارەسەری چەند نەخۆشی بۆ دەرمانی بە عیسا داوەو لە
زەمانی پێغەمبەرمان دا (صلوات اللہ وسلامہ علیہ وعلی سائر
اخوانہ من المرسلین) رەوا بپێزی باو بوو پەيامەکی خوا
ھەر وەکو پەيامی رێ پێشاندان و خۆشەختی ھەمیشەیی
مروفتە لەو بوارەدا دەستی بەلای ھەبوو کەس نەیتوانیووە
وەکو بچوکتێن سورەتی ئەو بھێنن و تا قیامەتیش ئەو میان
بۆ ناکرێت، لێرەدا کە باسی پرسیارو وەلامی قیامەتی کرد
بە تاییەت لە ناو پێغەمبەرمان دا عیسا باس کرد، چونکە
خەڵکیکی زۆر عیسا بە خوا دەزانن لە بەر ئەو عیسا لە
بەر چاوی ئەواندا ئەم پرسیارانەدا ئی دەکرێت تا
دەرکەوێت کە خوا نیە، چونکە ئەگەر خوا بە بۆ پرسیار
ئی دەکرێت؟ وە وشە (یاذن) چەند جار دوبارە کراووتەو
تا دەرکەوێت کە عیسا ئەمانەدا بە ئیزن و ئارەزووی خوا
بوو ئەگینا عیسا ھەر بەندەیکە خواوە ناتوانی سەر
بەخۆ ئەم شتانە بکات ئینجا دەفەر موی:

﴿بِئِذْنِ رَبِّكَ﴾ بێر بکەرەووە لەو کاتەدا کەوا من وەحیم کردە لای
ھەوارییەکان (دۆستانی راستەقینە عیسا) و وتان: باوەر
بھێنن بە من و بە نیراوەکەم کە عیسا بە وتیان: ئەوا ئیمە
باوەرمان ھینا ئەو خواوە تۆ شایەت بە کە ئیمە
موسلمانین و گەردن کەچین بۆ بەرنامە کەت.

﴿بِئِذْنِ رَبِّكَ﴾ بێر کەرەووە لەو کاتەدا کە ھەوارییەکان بە عیسا
کوپی مەریەمیان وت: ئایا خۆی تۆ توانای ئەو دەھەبە کە
لە ئاسمانەووە خواردنیکمان بۆ بنێریت؟ عیسا وتی: لە خوا
بترسن ئەگەر ئێوە باوەر دارن و داواي شتی وا مەکەن.
(يَسْطِيعُ) بە (تَسْطِيعُ رَبُّكَ) خوێندراووتەو، واتە: تۆ ئەتوانی داوا
بکە لە خواي خۆت.

﴿بِئِذْنِ رَبِّكَ﴾ وتیان: ئیمە دەمانوێت لەو خواردنە بخۆین و
دلەکانمان ئارام بگریت، وە تا یەقین پەیدا بکەین کە تۆ
راست دەکەیت لە گەل ئیمەداو تۆ پێغەمبەری خوایت، وە

دا بومو ههيه تۆ ئاگادارى پېي به بېگومان تۆخۆت زانهرى ههموو شتيكى پەنامەكيت.

❶❶❶ خاويه من پېم نەوتون مەگەر ئەوئى كە تۆ ئەمرت پى كردوم كە پېيان بېلېم، ئەوئىش ئەمە بوو: وتومە بەندايەتى خاوى من و خاوى خۆتان بکەن و من شايتەم لە سەريان هەتا خۆم لە ناوياندان بووم هەر ئەوئى پى وتون و پېم راگەياندون جا كاتىكيش كە منت هەلگرت لە ناو ئەو خەلگەدا تۆ خۆت چاودېرو نىگەهباى ئەوانى و دەزانى جيان كردهو و چيان وتوو تۆ خۆت ئاگادارى بە سەر ههموو شتيكدا ، بەئى پەپرەوانى نەزان و نەقام ئاوا پياوانى بەرز دەخەنە بەردەم پرسیار و وەلامى دادگای دوا رۆژ هەرچەند كە عيسا لەم بارەو هېچ تاوانى نىه، چاچاك بزەن چوئە سەرگۆرى هەر پياو چاكيك و پارانەو لىي شيركەو ئەوپياو چاگەش دادگای دەرئى بۆدەمكوت كردنى ئەو پەپرەو نەزان و نەقامانەو بۆ بە درۆخستەنەويان. وتراو: "دوژمنى زانا باشترە لە دوستى نەزان"، پېغەمبەرى خواﷺ دەرئى: {ئەگەر هەمووتان كۆبينەو بە ئينسان و بە جنۆكەو لە سەر ئەوئى كە قازانچىك بگەيەنن بە ئينسانىك ناتوانن قازانچى پى بگەيەنن مەگەر خوا ئىرادەى ئەو قازانچەى كردهيت، و ئەگەر بيانەوييت زيانىكى پى بگەيەنن ناتوانن مەگەر خوا ئىرادەى كردهيت كە ئەو زيانەى ئى بگەوييت} كەوابوو داوا كردن لە هەر ئينسانىكى مردو داوايەكى زۆر بى جىگايەو دوژمنايەتى كردنى مردو كەيە، چونكە ئەو مردو هېچ كات لە عيسا بە نرختر يان پايە بەرزتر نىه يان بەلكو پېغەمبەرىكەو وەكو عيسايە يان كەمترە دەى كە عيسا لە سەر ئەو موخاسەبە بكرىت ئىتر كىي تر ههيه لەو موخاسەبەيە رزگارى بېيت؟ وە كام پياو چاك وتويهتى: بانگم بکەن من دېم بە هاوارتانهو؟! وە كام بەلگەى شەرى عهيه لە سەر بانگ كردنى پياو چاكان؟ هيوادارم باومر داران ئاگايان لە خۆيان بىت تاشەيتان و شەيتان سيفەتان هەليان نەخەلەتینن و خوا پەرەستىەكەيان تىكەلاو بە شيرك نەكەن چونكە هەر باومر بوون و كردهو بەس نىه، بەلكو پېويستە لە كردهو كانماندا كەس نەكەين

بە هاوئل و رفيقى خواو سيفەتى خاويى بە كەس نەدەين و راستگۆ بين لە بەندايەتى خوادا چونكە تەنها راستگۆيى دەبى بە هۆى رزگاريمان لەو رۆژە سەختەدا. ئىنجا عيسا دەپارپتەو بۆ گەلەكەى و دەئى:

❶❶❶ خاويه ئەگەر تۆ سزايان بەدەيت خۆتەوانە بە بېگومان بەندەى خۆتن و هەر خۆت دەزانى چۆن رەفتاريان لە گەلدا دەكەيت و ئەگەر لىيشيان خۆش بيت بېگومان تۆ هەر خۆتى دەسەلتادار و دانا. ئىنجا ،

❶❶❶ ﷻ دەرئى: ئا ئەمە ئەورۆژمەيە كە راستگۆيان راستىەكەيان دەگاتە فرىايان و هېچى تر سودى نابى و ناگاتە فرىايان، نەعەشرەت و نە پارەو نەمەقام، تەنها راستى و دروستى خۆى لە گەل خواو لە گەل دىنەكەى خوادا فرىاي دەكەوئ ، بۆ ئەوانە ههيه چەندىن باخچە كەلە ژىر ئەو باخچانەدا چەندىن جۆگە دەروات و بۆ هەميشە لەو جىگايەدا دەمىننەو كە خوا بە هۆى كردهو رەفتارى پاكىانەو رازىە لىيان و ئەوانىش رازىن لە خوا لە سەر ئەو هەموو نازونىعمەتانهى كە پىي داوون بە راستى ئەويە بەهرەى گەورە. لەم سورەتەدا گەللىك ياساى باسكرد بۆمان چونكە ئىمە مولكى ئەوزاتەين و لەناو مولكى ئەودا دەژىن و دروستكراوى ئەوين ئەولەخۆمان چاكر ئىمە دەناسىت و دەبى بە گوێرەى برپارى ئەو نىش بکەين ئەگىنا مافى خۆيەتى تۆلەمان ئى وەرگرىت چونكە لە مولكى ئەودا بە گوێرەى برپارى ئەو ئىشمان نەكردو و سېلەو بىنمەكين. ئىنجا كۆتايى سورەتەكە دەبەستەو بە باقى ياساكانى تريەو دەرئى:

❶❶❶ ئاسمانان و زەوى و ئەوئى كە لە ناوياندایە هەموى مولكى خاويه و ئەو دەسەلتاتى بە سەر هەموو شتيكدا ههيه و هېچ شتيك لە دەستى ئەو دەرناچىت. دەى مروؤف تۆ پارچەيەكى زۆر بچوكى ئەو مولكەيت بۆ دەبى ئەوئەندە لاساربىت؟! يەكئىك لەوانەش عيسايە، جا كە عيسا لە ژىر دەسەلتاتى خودا دايەو مولكى خاويه ئىتر كەى خاويه؟! عەبدوللەى كورى عەمر دەئى: دواترين سورەت كە دابەزىو سورەتى (المائدة) يە.

سورتهی نه‌نعام که سورتهی شه‌شه‌می قورئانه و سه‌دو شه‌ست و بی‌نج نایه‌ته و سورته‌یکی مه‌کیه و وتراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین سورتهی په‌نجاو‌پینجه‌مه و پاش سورتهی (الحجر) و پیش (الصافات) شه و به یه‌کجار له مه‌که دابه‌زیوه. هه‌رچه‌ند ئی‌بینو سه‌لاح شه و ریوایه‌تانه‌وه که ده‌لین شه سورته به یه‌کجار هاتوه به راستی نه‌زانیون. شهو ئی‌سه‌حافی ئی‌سه‌فه‌رائینی ده‌لای: شه سورته ته‌واوی بنج و بنه‌ماکانی بیرو باوه‌ری تیدایه.

به ناوی الله ی زۆربه سۆزو بێنیها یه‌ت میه‌ربان

۱ سوباس بۆ شه و خوایه‌ی که‌ناسمانان وزه‌وی دروست کردوه و تاریکیه‌کان و رووناکی داناوه و دروستی کردوه جا له پاش شه و هه‌موو به‌لگانه هیشتا شه‌وانه‌ی که بی باوه‌رن هاوتا داده‌نن بۆ په‌رومردگاری خو‌یان.

۲ الله شه و زاته‌یه که، ئی‌وه‌ی دروست کردوه له قور چونکه هه‌موو له ئاده‌مین و ئاده‌میشی له قور دروست کردوه به‌راستی، شه‌گه‌ر به جوانی و به‌وردی بیر ئی بکه‌ینه‌وه ده‌بینین هه‌موو مرو‌فه‌کان ئی‌ستاش هه‌ر له قور دروست ده‌کرتین چونکه دروست بونی مرو‌فه به هوی شه و ناوه (نطفه) تایبه‌تیه که له پشی پیاو و سنگی ئافه‌رده‌وه په‌یدا ده‌بیت که شه‌ویش له خو‌راکه‌وه په‌یدا ده‌بیت و خو‌راکی‌ش به هوی خاک به قور بوونه‌وه سه‌وز ده‌بیت که مرو‌فه و چه‌یوانی تر سودی ئی و مرده‌گرن، شه‌گه‌ر ئاو نه‌بیت وزه‌وی نه‌کات به قور هیه به‌رو بومیک نابیت و هیه که‌سیش له‌م زه‌ویه‌دا نامی‌ئێ ئینجا ده‌فه‌رموئ: له پاشان خوا ماوه‌یه‌کی بۆ داناو و له کو‌تاییدا ده‌بی کو‌ج بکه‌ن له‌م دنیادا، و ماوه‌ی دیاری کراو که بریتیه له رۆزی قیامه‌ت یان مه‌رگی هه‌ر مرو‌فیک شه‌وه لای خو‌یه‌تی و که‌س نایزانیت له پاشان ئی‌وه گومان‌تان له باره‌ی هاتنی قیامه‌ته‌وه هه‌یه یه‌قین‌تان نیه که رۆژیکی ئاوه‌ها دیته پێشه‌وه. وه نازانن شه و که‌سه‌ی که توانیویه‌تی له‌سه‌رم‌تادادروستان بکات هه‌روایش ده‌توانیت زیندوتان بکاته‌وه بۆ حیساب و کیتاب.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ لَظُلُمَاتٍ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝۱ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمُرُّونَ ۝۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝۴ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَدَّعِيهِمْ ۝۵ أَلَمْ
يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
نُعْمِكْ لَكُمُ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
آخَرِينَ ۝۶ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝۷ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ ۝۸ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝۹

وه هه‌ر خو‌یه‌تی خوایه له ناسمانان وله زه‌ویدا، که‌ده‌زانی به شته نه‌ینیه‌کان‌تان و به شته ئاشکراکان‌تان و خوا ده‌زانیت که‌ئیه‌وه چ ئیشیک ده‌که‌ن چاک یان خراپ. له‌م نایه‌ته‌وه شه‌وه و مرده‌گیریت، که خوا له هه‌موو شو‌ئینیک بیت و ده‌هیچ شو‌ئینیک خالی نیه له زانیاری خوا که زانیاری ده‌گاته هه‌موو کون و قو‌زبنیک و ده‌سه‌لاتی به سه‌ر هه‌موو شتی‌کا هه‌یه که‌واته که‌سی تر مافی فرمان‌ه‌وایی نیه بی‌جکه له (الله) چونکه یه‌کیک له مانا‌کانی (الله) حاکیه‌ته و ده‌که‌مه‌رموئ: (وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ الزخرف: ۸۴) هه‌ر شه‌وه له ناسمان فرمان‌ه‌وایه‌وه له زه‌ویشدا فرمان‌ه‌وایه وه هه‌ر شه‌وه داناو زانا (واته هیه که‌س بۆی نیه که دزایه‌تی فرمان‌ه‌وایی خوی گه‌وره بکات چ له ناسمانان و چ له زه‌وی دا نه‌که به مانای شه‌ویه که‌زاتی خوی گه‌وره له هه‌موو شو‌ئینیکدا هه‌یه. پاش شه‌وه‌ی خوی گه‌وره باسی چه‌ند سی‌فه‌تیکی خوی کردو مرو‌فی له‌ه‌وه‌ی بی‌دار کرده‌وه، که تا بزانی هه‌رچی بکات و هه‌رچی بلی‌وله هه‌ر کو‌یدا بیت و له ژیر چاودیری خوا‌دا.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبُسُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ أَسْأَلْنَاهُ رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّلِّينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣﴾ قُلْ لِمَنْ مَالِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ كُفْرَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ الْغَنَى وَالْيَا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسَلَهُ وَلَا تَكُونُ مِنَ الْمُنْكَرِينَ ﴿٦﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٧﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْأُمِينُ ﴿٨﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَهُوَ الْغَايُ قَوْلَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٠﴾

١) ئەمانە هیچ نایەتیەک لە نایەتەکانی پەروردگاری خۆیان نایەتەلایان مەگەر ئەوان پەشتی تێ بکەن و گوێی پێ نەدەن. ئەمە ئەک هەرخەلکی ئەو سەردەمە بەلکو خەلکی ئەمڕۆی ئێمەیش هەر وایە کە ئەو هەموو بەلگە روناوەی قورئان دەزانین و روژ لە دواى روژ راستى و دروستى قورئان چاکتر دەردەکەوێت جا لە باتى ئەودى کە رووبەکەینەو دەنى خواو زیاتر لێى نزیک ببینەو کەچى پەشتى تێ دەکەین هەروەک لێردا دەفەرموئ:

٢) جابە راستى ئەوان بێ باوەڕ بوون بەو حەقە کاتێک کە ھاتە لایان کە قورئانەو پێیان وابوو کە درۆیە ئەوسا بەم زوانە ھەوالى ئەو شتەى کە ئەوان گالەیان پێ دەکرد پێ دەگات واتە لیکۆلینەو ھەیان لەگەڵدا دەکرێت جا ئەو کاتە دەزانن چیان کردووە بە خۆیان.

٣) ئایا نابینن کە چەندین وڵات و چەندین مەملەکەت و چەندین خەلکی ناو ئەو مەملەکەتانەمان لە بەین بردووە لە پێش ئەواندا ، کە جێگیرمان کردبوون لەم سەر زەویەداو توانایى و ھیزی چاکمان پێ دابوو بە شیوەیەکی

وا کە ھێشتا بەو شیوەیە بە ئیوومان نەداووە لە ئاسمانەووە ئاومان بۆ دەناردن ھەمیشەو بێ براوەووە دامان بەوان چەندین جۆگە کە دەروێشت بە ناو باخ و بیستانیان داوەکەم کەم لە خۆیان بایى بوونولە باتى سوپاسى خوا دەستیان دایە دژایەتى فرمانەکانى خواو خوایش سەر ئەنجام لەو دنیاىیدا لە ناوى بردن و بێردنیووە بۆ تۆلەو سزای گەورەتر وەک دەفەرموئ: جا ئیتر ئێمەش لە بەینمان بردن بە بۆنەى گۆناھەکانى خۆیانەووە ، ھەر گەلێک بە شیوەیەک لە بەین بران یەکى بە باوو یەکى بە باران و یەکێک بە دەنگ و ھەیکێکیش بە سەرو بن کردن . وە لە پاش ئەوانیش چەندین خێلى ترمان دروست کرد.

٤) وە ئەگەر ئێمە کتیبیکمان بۆ رەوانە بکەردایتەخوارەووە کەنوسراوبوایە بە رێک و پێکى لە ناو کاغەزادا، جابە دەستى خۆیان دەستیان ئى بەدایە بێ گومان بێ باوەڕان دەیان وت: ئەمە بێجگە لە سەحریکى ئاشکرا ھىچى تر نى و اتە ئەوان دەیان وت: ئەگەر کتیبیکمان بۆ بێتە خوارەووە ئێمە باوەڕت پێ دەکەین، بەلام خۆى گەورە دەفەرموئ: ئەگەر کتیبیکى رێک و پێکیشیان بۆ بنێرینە خوارەووەو خۆیان دەستیشى ئى بەدەن و بە جاوى خۆیان بى بینن ئینجا ھەر بە سەحری دادەنێن، بەئى ئەم بێ باوەڕانە ھەر روژەى بەھانەىەک دەگرن و ھەر دەمێک داواى شتێک دەکەن.

٥) وە دەیان وت: جا ئەگەر محمد ﷺ راست دەگات با فریشتەىەکی لە گەل دا بوایەو شایەتى بۆ بەدایە کە راستە خوایش دەفەرموئ: ئەگەر ئێمە فریشتەمان بناردایە ئیش جى بە جى دەکرا چونکە ئەگەر فریشتە لە سەر داخوای ھات ئیتر سزای خوا دێت بە دواى دا لە پاشان مۆلەتیشیان نادریت ئەمە لە لایەکەووە. وە لە لایەکی تریشەووە دەفەرموئ:

٦) ئەگەر ئێمە لە گەل ئەو پێغەمبەرەى خۆماندا کە بەشەرە فریشتەىەکمان رەوانە بکەردایە چونکە ئیووە فریشتە بە شیوەى خۆى نابینن دەبوایە بمانکردایە بە بەشەر و بەو پۆشاکەى ئەوان پۆشاکمان بۆ بکەردایە دووبارە دەیان وت: باشە کى دەلێ ئەو فریشتەىەو کى دەلێ ئەویش بەشەر نى و اتە: ئەمانە بۆ بەھانە دەگەرێن و بەھانەش

دڙاوو سهر شور لهو رڙدها بي باوهران. پيغه مبهرماني
 دمفهرموي: { لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ قُوقُ
 الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي / متفق عليه / واته به راستي خوا
 له کاتيکا که مه خلوقاتي دروست کرد له کتبيکا لاي
 خوي له سهری عهرش نوسی، به بيگومان سوزو رحمه تي
 من زال دمبي به سهر رقي و هينم دا! نينجا خوي گه ورده
 دمفهرموي:

۱۳ به راستي بؤ خوايه ومولگي نه وه ، نه وهی که له شهو
 رڙدا نارام دهگريت و زيانی دهپاريژت له دميان دوژمني
 ناشکراونهيني و بهندهی نه ون له ژير دسه لات وهيزي
 نه ودان و ههر خوي گه ورهيه بي سهری هه مو رازو نيازنيک و
 زانهري هه مو نيشه گانه. نينجا خوي گه وره فهران به
 پيغه مبهرماني ددهات که خه لگي به ره و يه کتا په رستي
 بانگ بکات و دمفهرموي:

۱۴ بلي: ناي ا بيچگه له خوا بکه م به دوست بؤ خوم که
 نهو خوايه دروست که ري ناسمانان و زهويه و ههر نه وه که
 خواردن ددهات به خه لگ و خواردن پي نادریت به لگو نهو
 زاته پيويستي به خواردن نيه ، نهی محمد پييان بلي:
 به راستي من نه مر م پي کراوه که من يه که م که س بم بؤ
 خو ته تسليم کردن به خواوبؤ به نديا هتي نهو يه که م که سم
 له موسلمانان نه م گه له و تو نه که ی له ريزی موشريکاندا
 بيت. ناشکرايه که پيغه مبهرماني ههر گيز به هاوهل دانان
 بؤ خوا رازی نه بوه که واته نه گهر چاکترين بهندهی خوا
 تاوان بکات شايسته يه بؤ خوا سزای بدات، ديسان خوي
 گه وره دمفهرموي:

۱۵ نهی محمد بلي: به راستي من دترسم نه گهر نا
 فرمانی خوي خوم بکه م له سزای روژيکی گه وره که روژي
 قيامته ، که نهو رڙه وه قورنن دمفهرموي: روژيکه
 نه وهی که حاميله يه حمله که ی خوي فری ددهات و مندال
 له ترسا سهر سپي دهکات و پير دهبيت

۱۶ ههر که سيک نهو سزای روژي قيامته ی ن
 لادريت و تووشي نهو سزايه نه بيت به راستي خوا رحمی پي
 کردوه ههر نهويه سهر که وتن و سهره رازی ناشکرا وهک

قهر دوايي نايهت که و ابو نهی محمد تو حهق راگه يه نه
 به ته وای. جاپيويست ناکات که داعياني حهق بلين: کابرا
 فلانه به هانه ی هه يه با به هانه ی بپرين به لگو پيويسته
 نه وهی راسته بوتريت نيت کابرا باوهر دمکات يان نه تاوان
 له سهر نهوان نيه، نينجا دلخوشي پيغه مبهرماني دهکات و
 دمفهرموي:

۱۰ نيستا نه گهر باوهرت پي ناکه ن تو ناره حهت نه بيت
 چونکه نه وه خوي هه مو و بي باوهراني پيش تو يه به
 راستي گالته يان پي کراوه و ريزيان نه گرتون جا نه وه نه بي
 هه روا نه م کاره خرابه يان بؤ چوبيته سهر به لگو بي گومان
 سزای نهو گالته کردنه يان پي گه يشت و له دهست سزای
 خوا دهر باز نه بون دهی نه گهر به م هه س ههر باوهر ناکه ن.

۱۱ پييان بلي: برون بگه پين به سهر زهوی داو ته ماشای
 سهر منجامي بي باوهران و خرابه کاران بکه ن و بزنان
 عاقبيه تي نهو که سانه ی ، که بي باوهر بوون به کوئ
 گه يشت و چيان به سهر هاتوه وهک فیرعه ون و په يره وانی و
 گه ی سهر مودو گه ی عادوگه ی شوعه يبو و گه ی لوت پاش
 نه وهی که خوي گه وره وه لامي چهند ره خنه ی بي باوهراني
 دايه وه وا هه ندی له هيزو دسه لات و سوزو سزای خوي له
 شيوهی پرسيار دا باس دهکات و دمفهرموي:

۱۲ بلي: بؤ کييه نه وهی که له ناسمانان و زه ويدا يه، نه گهر
 چي له چهند جيگای تر وه لاميان داو ته وه که بؤ خوايه
 به لام نه وهنده لاساريان کردوه وهک ههر وه لاميان
 نه دابيته وه وايه بويه خوا دمفهرموي: بلي: ههر بؤ
 خوايه و که سی تر خاوه نی نيه که وای داناوه له سهر نه فسی
 خوي که به ره حم و به سوز بيت به رام بهر به بهنده گانی
 خوي. ته ماشا بکه ن نهو هه مو و مخالفته ی دهکريت ، وه
 نهو هه مو و کفرو ناره واييه دهکريت به لام نهو باران که
 مايه ی ژيانه دمنيريت و زهوی ناوهدان دهکاته وه بؤ مان؟!
 نينجا دمفهرموي: نهو (له) له وشه دی (يَجْمَعُكُمْ) له
 وه لامي سوينديکی لبراو دايه واته سويند به خوم خوا
 کوژان دهکاته وه له روژي قيامته دا که هيج گوماننيک لهو
 کوژدنه وه له و رڙدها نيه نه و که سانه ی که نه فسی خو يان
 دوړاندوه نه وسا نهو که سانه ن که باوهر ناهين ، واته

له ههرومهدها هاتوه كه پښه مبهه **﴿١٧﴾** به عهبدولای كورې
عهباس دهغه رموی: بزانه نهگهر هه موو گه لان كوبینه وه
له سهر نه وهی كه سوودیکت بی بگه یهینن ناتوانن
نه وسودمت بی بگه یهینن مهگهر خوا بوئی برپاردا بیت ،
ههروهه نهگهر هه موو نوممته كوبینه وه له سهر نه وهی
كه زیانیكت بی بگه یهینن ناتوان نه وزیانهت بی بگه یهینن
مهگهر خواله سهری نوسیبت.

﴿١٨﴾ جا ههر خویاه خاوهنی هیزو دسه لاتنه به سهر
به ندهكانی خویداو هه موو خاوهن دسه لاتان گهردن
كه چن و بیدهسه لاتن بهرامبه به دسه لاتی خدا ، وه ههر
نه وه دانایه له ئیشهكانی داو ناگداره به سهر هه موو شتیكا
گرته نه وه به خشینی به به ندهكانی له سهر بناغهی
دانایی و ناگاییه نه كه له خووه به گوثره كاری بیت بوئی
پیویسته خاوهن باوه ران به بهشی خویان قانع بنو
حه سوودی نه بهن به خه لکی خاوهن سهروته و سامان ،
ئینجا دهغه رموی:

﴿١٩﴾ نهی محمد **﴿٢٠﴾** پښان بلئ: چ شتیك هه به كه گهوره تر
بیت له باره ی شایه ته وه واته شایه تیك كه له هه موو
شایه تیك گهوره تر بیت؟ پښان بلئ: خویاه له هه موو
شتیكي تر شایه تی گهوره تره ، وه نه وه شایه ته له نیوان
من و نیوه ده كه من په یامی نه وه به نیوه گه یانده وه نیوه
دزایه تی منتان كرده وه نه وهش له پیشگای خوادا تومار
كراوه له دوا روژدا من و نیوه له یك جیا دهكاته وه ، وه
من به رده وام دهم له سهر بانگه وازی خویم و وهی
كراوته لای من نا بهم هورثانه ، كه واته هورثان و دهیوه
له لایه نی خاوه هاتوه نه مه بناغهی سیته می بیرو
باوه رمانه كه باوه رمان ببیت بهم هورثانه ، تا بهم هورثانه
بتان ترسینم له پاشه روژی ئیشی خراپ و ههروهه نه وه
كه سهی كه نه وه هورثانه ی پی دهگات كه وابهو ههر كه سیك
دهنگی هورثانی پی گه یی وناوی بیست نه وه نوممته
محمد **﴿٢١﴾** و پیویسته له سهری به گوئی نه وه هورثانه بکات
خو نهگهر لای دا بیگومان سزا دهریت ، وه پښان بلئ: ئایا
نیوه شایه تی ددهن كه له گهل خوادا خویاه کی تر هه به؟
بلئ: نهگهر نیوهش نه وه شایه تی نه وهایه بدن من هه رگیز

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا
الْقُرْآنُ أَنْ لَا تَذَرُكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ إِلَيْكُمْ لَتَشْهَدُنَّ أَنَّ اللَّهَ
مَعَ اللَّهِ الْآخِرُ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحْدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ **﴿١٩﴾** الَّذِينَ آمَنَتَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ **﴿٢٠﴾** وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعَاتُهُمْ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سُرَكَاؤُكُمْ
الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ **﴿٢٢﴾** ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ
رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ **﴿٢٣﴾** أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ **﴿٢٤﴾** وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلاًَّ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُخْبِرُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا
إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ **﴿٢٥﴾** وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ
يُهَيِّجُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ **﴿٢٦﴾** وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ
فَقَالُوا يَلَيْلِنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَلَكُنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ **﴿٢٧﴾**

له سورتهی ال عمران ١٨٥ دا دهغه رموی: **﴿٢٨﴾** قَمَنْ رُحِمَ عَنِ
النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ قَارَ / ال عمران: ١٨٥ / به راستی
نه وهی له ناگری جهه نه من دور خرایه وه خرایه به ههشت
بیگومان سه ركه و توه خو شبه خته

﴿٢٩﴾ خو نهگهر خوا بیه ویت دوچارى به لایه كت بکات ئیر
هیچ كه سیك ناتوانیت لای ببات مهگهر خو ی واته هیچ
كه سیك ناتوانی هیچ زیانیك به كهس بگه یهینن یان
به لایه کی له سهر لابات مهگهر خوا ئیراده بکات ، زیان
گه یانده نی خه لکی به یه كتر هو ی زیانن وه كه تهوشیهك
دارك بریت، ناشکرایه خو ی ناتوانی بی بریت نهگهر به
دهستی كه سیكه وه نه بیت، ته نه نه وهنده جیا وازی هه به كه
له مروف دا ئیراده كرده هه به نه ویش به برپاری خوا ،
ئینجا دهغه رموی: وه نهگهر هات وچا كه یه كت له گهلدا بکات
دیسان كهس ناتوانی ریگای لی بگریت چونكه نه وه به سهر
هه موو شتیكا دسه لاتی هه به وزیان و سود هه مو ی به
دهست خو یه تی وه نه وه دتوانی چی نارمزو بکات له ناو
به ندهكانی دا بیکات و خاوهن دسه لاتنه نهگهر ئیمه
ئیمانیکى ناوهامان بیت بو له خه لك دهرسین؟ ههروهك

ئەو شایەتیە نادەم، چونکە درۆیە بلی: بەراستی تەنھا یەک خوا ھەییەوبیگومان کە دورم لەوەی کە ئیوە بۆ خواى دادەنێن چونکە ناپەرەواو نادروستەو تاوانیکی زۆر گەورمییە، ئینجا خواى گەورە لاساری و خرابی ئەھلی کتیب باس دەکات و دەفەرموی:

﴿۲۰﴾ ئەوانەى کە ئیمە کتیبمان پێ داوان کە تەورات و ئینجیلە ئەوەندە بەرونی باسی ئەم پیغەمبەرەیان یتیدا کراوەکە دەیناسن ھەرەوک چۆن کۆپی خۆیان دەناسن واتە لە راستی و دروستی پیغەمبەر و بەرنامەکەیدا گومانیان نیە بەئکو لە بەر ھەسادەت و لاساریان باوەر ناهێنن کەئەوانە کەسانیک نەفسی خۆیانیان دۆرانداوە چونکە ئەوانە باوەر ناهێنن.

﴿۲۱﴾ کى ھەییە ستەمکارتر لەو کەسانەى کە ئیفترا و درو بە دەمی خواوە بکەن؟ یان پێ باوەر بێت بە ئایاتەکانی ئەو ئاشکرایە ئەو کەسانەى کە درۆ بە دەمی خواوە بکەن و باوەر بە ئایەتەکانی نەکەن ستەمکارن و بیگومان ھەرگیز مەروڤی ستەمکار سەرکەوتوو رزگار نابێت ئەمەش مۆزدەییەکی خۆشە بۆ موسلمانان کە ستەمکاران ھەرجی بکەن سەرئەنجامیان ھەرشکست و ھەوتانە.

﴿۲۲﴾ ئەوسا باسی ئەو رۆژە بکە کە ھەمویان کۆ دەکەینە کە رۆژی قیامەتە لە پاشان بە ئەو کەسانەى کە ھاوبەشیان بۆ خواداناوە دەلێن: کواو لە کوێیە ئەو ھاوبەشانەى کە داتان ناوە بۆ من و ئەتان وت ئەوانە خوان و پارێزگاریان ئی دەکەن و دین بە ھاوارمانەو و پال پش تمانن؟ با بێنە پێشەو، واتە لەو رۆژەدا ھیچ پەرستراویک جورئەتی ھاتنە پێشەو و تەکاردنی نییە بەئکو ھەرکام لەوان ھەول دەدات کە ئەوتوانە لەسەرخواى لابیات و لایەنەکەى تر تاوانبار دەکات؟!

﴿۲۳﴾ لە پاشان ھیچ شتیکیان بۆ نامینیت و ھیچ ھەسەییەکیان نیە بیکەن و ھیچ بەلگەو بەھانەییەکیان نیە کە وەلامی خواى داناو ئاگا بدەنەو مەگەر ئەو نەبی کە دەلێن: سویند بە اللہ ئەى پەروردگارمان ئیمە ھەرگیز ھاوئ دانەر نەبوین، بەئى ئەو ھاوئ دانەرە کاتى کە دەبینن کە

بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۲۸﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۲۹﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۰﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ حَقًّا إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَعْتَهُ قَالُوا يَحْسَرُنَا عَلَى مَا قَرَرْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِيلُونَ ﴿۳۱﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَقْنُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۳۲﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْذَرُونَ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّى أَنَّهُمْ نَصَرْنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۴﴾ وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۵﴾

بیجگە لەمەروڤانی راست و دروست و نوێژ کەر کەسى تر ناچیتە بەھەشتەو دەلێن با ئیمەش بدەین لە ژیری کردارە ناپەسندەکانی خۆمان و سویند بخۆین کە ھاوئەلمان بۆ خوا دانەناوە و دەزانن ئەو جیگایەش ھەرەوک دنیایە کەبە درۆ بۆیان بچیتە سەر ئا بەو شیوہیە سویند دەخۆن و پاگانە دەکەن بەلام خواى تواناو زانا دەمیان لە کار دەخات و دەست و قاچیان دیتە قسەو ھەموو کردارەکانیان ئاشکرا دەکەن ، ئا ئەوانەى لە دنیا دا ھەوت ھەوت قسەیان کەئەکە دەکرد و ھیچ حیسابیان بۆ پاشە رۆژ نەدەکرد ناوا سەرشوڤانە خۆیان بە درۆ دەخەنەو و دەک خوا دەفەرموی:

﴿۲۴﴾ تەماشاکە چۆن خۆیان بە درۆ دەخەنەو و لێیان گوم بوو ئەو درۆیەى کە دەیانکرد لە دنیا داو ھاوئەلیان بۆ خوا دادەنا.

﴿۲۵﴾ جا ھەندیک لەوان دین گوێ دەگرن لە تۆ بەلام چونکە گوێ گرتنەکیان بۆ ئەو نیە کە خۆیان پاک بکەنەو و نایانەوینت پەیرەوی حەق بن لە بەر ئەو وائیمەش لە سەر دڵەکانی ئەوان پەردەمان دانا کە ئیتر

ئەوان حەق نەبىستى ئەمەش لە سەر ئەومىيە چوئە
ئەوان ئەو ھاتو چۆيەى كەدەيكەن بۆلاى تۆ ئەى
محمەد ﷺ بۆ مەبەستىكى چاك نايكەن، يان بۆ دەمبازىيە يان
بۆ تانەو تەشردانە يان بۆ جاسوسى و بۆلاو كردنەومى
ھەوالى موسلمانانەو شكەندنيانە لە بەر چاوى خەلك جا
خوای گەورە بە گوێرەى نىەتى خوایان مەعامەليان لە
گەلدا دەكات وە بارىكى گران بە سەر گوێكانيانەومىيە
بارىكى قورسى وا كە ھىچ شتىكى راست نەبىسن ، وە
ئەگەر ھەموو ئايەتەكانىش ببىسن ئىنجا ھەر باومەريان بى
ناكەن ھەتا ئەو كاتەى كە دىنە لای تۆودەمە دەمەت لە
گەلدا دەكەن كەكافرەكان دەلێن: ئا ئەم قورئانە نىە مەگەر
داستان و چىرۆكى پەرو پوچى خەلكى رابردووە. ئىنجا خوای
داناو ئاگادار دوو سىفەتى پىسى بى باومەريان باس
دەكات و دەفەرەموى:

٢٦ ئەوسا ئەمانە بەرگرى دەكەن لە خەلك و نايەلن باومە
بەينن بە بىغەمبەر و بە قورئان و خوایانىش پشتى تى
دەكەن و دوور دەكەونەووە لە باومەريان و بە راستى
ئەمانە ھەر تەنھا ئەفسى خوایان دەفەوتىنن بەلام شعور و
ھەستيان نىە.

٢٧ ئەى بىنەر ئەگەر تۆ ئەوان ببىنى كاتىك كە
ئەوئىسنرىن لە سەر ئاگرى جەھەنەم جادەلێن ئەى
خۆزگە ئىمە جارىكى تر زىندوو ببويناىەووەو بچويناىەووە
بۆ دىناو ئىتر ھەرگىز بى باومەريان نەدەبوون بە ئايەتەكانى
پەرومەردگارمان و ئەو كاتە ئىمەش باومەريان دەھيانا و لە
گەل باومەرداراندا دەبوون. لە ناو ئاگردا ئەم ئاواتە دەخوازن
بەلام بى سوودە بۆيان چونكە تازە ناگەرێنەووە.

٢٨ تازە بى سوودە ئاوات خواستن، چونكە ئەوەى كە زوو
شاردبويناىەووە ھەموى ئاشكرا دەبىت خۆ ئەگەر جارىكى
ترىش ئەوانە بگەرێنەووە بۆ دىنا بى گومان دووبارە
دەگەرێنەووە بۆ ئەو رەوشتە ناپەسندەى پيشويان واتە
ئەگەر بگەرێنەووە بۆ دىنا ئەو نەبى كەئەوانە تەو بەكەن
نەخىر بە زووى ئەو سزاو سەختيانەيان لە بىر
دەجىتەووە دەست دەكەنەووە بە ئىشى خراپ و بى باومەرى ،
و بە راستى ئەوانە درۆزن ئەگەر بە راستى باومەريان

بوايە بە خواو بە رۆژى دوايى و خوايان بە خاوەن ھىزو
دەسلەلات بزانايە دزايەتى خوايان نەدەكرد بەلگە ئەوان
وادەزانن ژيان ھەر ئىرەيەو حىساب و كتابىك لە نارادانىە
وەك خوا باسيان دەكات و دەفەرەموى :

٢٩ خۆ دەلێن زىندەگى نىە بىجگە لە ژيانىكى دىنايى و
ئىتر ئىمە كە مردين زىندو نابىنەووە ئەمە لە دىنادا وا
دەلێن.

٣٠ جا ئەى بىنەر كاتى كە ئەوان ئەبىنى كە لە دادگای
پەرومەردگارى خوایان دان و خوا دەفەرەموى: ئاى ئەمە
شتىكى راست نەبوو كە لە دىنادا پيمان وتن: كە ئىو
زىندوو دەكرێنەووە و دادگای دەكرێن؟ دەلێن: بەلێ وە اللہ ی
سویند بە پەرومەردگارمان، قسەيەكى راست و دروست بوو
بەلام ئىمە لاسارىمان كرد خوا دەفەرەموى: دەى بچەژن سزا
، ئىتر سویند خواردنتان سودى نىە بە ھۆى ئەو كە ئىو
بى باومەريان بوون لە دىنادا كەواوو دان پيدانانى ئەمەرتان
بى كەلكە بۆتان لەم ئايەتەتە چەند شتىكىمان بۆ دەرکەوت
يەكەم : ئاگرى جەھەنەم ھەيە. دوھەم : قسە لە گەل
خوادا دەكرىت با كابرانىش بى باومەريان بىت، بەلام
چونى تەيەكەى نازانىن. سىھەم : بى باومەريان دان دەنن بە
بى باومەرى خوایاندا. چوارەم : لە پاش مەرگ گەرانیەووە بۆ
ئەم دىنايە بۆ ئىش كردن نىە ئىنجا دەفەرەموى :

٣١ بە راستى زيانيان كردووە ئەو كەسانەى كە بىباومە
بوون بە گەشتن بە خواى خوایان ھەتا قىامەتيان ھات بە
كتو پرى. ئىنجا وتیان ئەى ھاوار بۆ ئىمە لە سەر ئەو
كەمتەر خەمى و كۆتاييانەى كە كردومانە ئەوان ئەو كاتە
گوناھەكانيان بە كۆلى خوایان ھەل دەگرن ، ئاگادار بن بە
راستى بارىكى خراپيان بە كۆلەومىيە لەو رۆژدا وا ديارە
ئەم گوناھانە ھەموو دەكرىن بە تەن و دەكرىت بە بار بۆ
خاوەنەكەى و ئەو دەبى بە كۆلى خۆى بەم لاو لادا
بگەرێنیت ئىنجا خواى مېھرەبان كەم تەمەنىوبى كەلكى
ژيانى دىنامان بۆ باس دەكات و دەفەرەموى :

٣٢ خۆ ژيانى دىنا بىجگە لە گالتەو گەمەو
سەرگەرمىيەك شتىكى تر نىە، ھەر وەك چۆن مندالان

۳۱) نهوسا به راستى به درو خراونه ته وه پيغه مېهرانى كه له پيش تودا بوون جا نه وانيش خوځيان گرتوه له سهر نهو به درو خستنه وه يان و نازار دراوون هه تا يارمه تى نيمه يان بؤ هاتوه و سهر كه وتون به سهر دوژمنه كانيان داو هيچ گوړينه ريكيش نيه بؤ برياره كانى خوا كه برياريشى نه وه يه كه نايين و پيغه مېهره كانى سهر كه وپت ، ددى نهى محمد ﷺ دنيا به كه توش سهر نه نجام سهر دكه وپت ، وه به راستى هه والى پيغه مېهرانى پيش خوتت پيگه يشتوه كه گه له كه يان چوون رهفتاريان له گه لدا كردون و سهر نه نجام نهوان سهر كه وتوون و خراپه كاران و دوژمنانيان ته فرو تونا كراون و له ناو چوون ، واته تويش خوت بگرو به مردوام به له سهر بانگه وازه كهتو دلته ننگ مېه به قسه و قسه لوكى بى باومړان جا ههر وهك دلخوشى دهكات له بهله كردن و خو ناره حمت كردن سهر بارت به باومړ نه هينانى گه له كهى دمپتر سينى و ددفرموى :

۳۲) خو نه گهر تۆ پشت تيكردى نه وانه به لاهو سخته و ناره حمتيت كه نهوان له هورانه رادكه و به گويت ناكه و باومړ ناهين ده هه رمو نه گهر ددوانيت زهوى كون بكه يتوبه ژيريا برؤيت برؤ كوني بكه و تا كوئ نه روى برؤ يان پله كانه يه كه دابنى و برؤ سهر كه وه بؤ ناسمان نهوسا نيشانه يه كى و ايان بؤ بهينه كه نه توانن باومړت پي نه كهن ، ناشكرايه كه پيغه مېهر ﷺ نه وهى پي ناكريت واته : نايى تۆ خوت ناره حمت بكه يت و نيگه ران ببيت له وهى كه نهوان باومړ ناهين ، تۆ ته نها گه ياندنت له سهر وه يچى تر چونكه نه گهر خوا نارم وؤ بكات هه مويان كؤ دهكات وه له سهر هيدايت و ريگاي راست ، به لام خوا بريارى نه داوه كه به زور كهس رينمايى بكات چونكه نه م دنيا به بؤ تافيكردنه وه دروست كراوه جا نه گهر خوا كه سيكى به زور موسلمان كرد يان به پيچه وانه وه كه سيكى به زور كاخر كرد خه لكى تر ددوانن له رؤزى دواييدا بلين : خوايه نهى بؤ نيمه يشت موسلمان نه كرد يان كاخر كه دهلى : خوايه تۆ به زور منت كاخر كردوه من تاوانم چيه كه و ابو و هه موو كهس به هانهى ددمينى بؤ قيامت دنياش وهك وتمان بؤ نه وه دروست بوه كه كهس به هانهى نه مينى له رؤزى

گالتهو گه مېه دكه و نه دوى دا بى تافقت دمن وههر كه سيك به ره و شوينى خوى دمرواته وه. وه مالى رؤزى دوايى چاكره بؤ نهو كه سانهى كه له خوا دمترسن و بهر هيزكارن ددى ناي نيوه عه قلتان نيه كه بير بكه نه وه نه م راستيانه بزانن و كات و ژيان و مالى خوتان به فبرؤ نه م ددوبهر له هاتنى حيساب حيسابيك بؤ خوتان بكه ن؟ بهلى ، دنيا كاتى چاكه كه مروؤ نيشى چاكى تيدا بكات چونكه دنيا كيلگى قيامت ته ، نه گهر بؤ نه وه نه بى نيت ژيانى دنيا سهر اپا زيانه چونكه گه و ره و بچوكى حيسابى له سهر هه روهك پيغه مېهرى خوا ﷺ ددفرموى : { لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَغْيِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْضَةِ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءٍ / الترمذى. صححه الألبانى } نه گهر بپت و دنيا ههر هه موى به نه ندازهى بهرى ميسوله يه كه لاي خوا نرخی هه بوايه خوى گه و ره نهى ده هيت كه كاخر يه كه قومه ناوى لى بخواته وه واته دنيا هيچ نيه و دوا كؤتايه و له سهر چاكهى حيساب هه يه و له سهر خراپه توله هه يه و نه م ژيانه به هه زاران ناواتى ناو دمرون ته وه دمن بارگه و بنه بپيچيته وه و بهره و خانوى هه ميشه يى برؤيت و له پيشگاي بهر و مردگارى دانا و زانا دا بتوه ستينيت و پرسيارى گه و ره و بچوكت لى بكرى و ناشكراو په نامه كيه كانه هه موى دهر بخريت ، نينجا خوى داناو ميه ره بان دلخوشى پيغه مېهرى نازيمان ﷺ دهكات و ددفرموى :

۳۳) نهى محمد ﷺ به راستى نيمه دزمانين نهو هسانهى كه نهوان ديكه تۆ زور غه مېار دهكات نهوسا به بيگومان كه نهوان تۆ به درو ناخه نه وه و تويان پي راستگو يه به لام نهو سته مكارانه نينكارى نايه ته كانى الله دهكه و چونكه پيغه مېهر ﷺ زياتر له چل سال له ناو نه وانه دا بوه و ناوبانگى به (محمد الامين) دمرو و جهه وانه ددزمان كه محمد ﷺ درو ناكات به لام نه وانه بى باومړن به قسهى الله دهلين : نه بو جهه ل وتى : نهى محمد نيمه تۆ به دروزن نازانين به لام باومړمان به وهى كه تۆ هيناوته نيه نينجا خوا نه م نايه تهى سهر وهى نارده خواره وه ديسان دلخوشى پيغه مېهرمان دهكات و ددفرموى :

﴿ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴾ ٣٦ ﴿ قَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ٣٧ ﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَافَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾ ٣٨ ﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُورُكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ دُونِهَا يُضَلَّلُونَ وَمَنْ يَتَأْتِ بِجَعَلُهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ ٣٩ ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ أَعْبَرِ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ٤٠ ﴿ بَلْ آيَاتُهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴾ ٤١ ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْأَسْوَءِ وَالْأَضْرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُّونَ ﴾ ٤٢ ﴿ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ ٤٣ ﴿ فَكَلِمًا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فُزِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ ٤٤

قيامهتا وه ئهم ئايهته وشيوهكانى بهلگه بى سنورى دمهلاتى خوا پيشان دمدات نهك ماناى وايه كه خوا نايهويت خهك موسلمان بى واته خوادمتوانى ههمو كهسيك موسلمان بكات يان كافرى بكات بهلام له نهزهدا برپارى دا وه كه نهوه نهكات تا ههر كهس به نارهوؤى خوؤى بى له گرتن ونهگرتنى ريگاي راست دا. ئينجا خواى گهوره توندتر روو دهكات به پيغه مبهрман ودهفرموى: توؤ خوت نهخهپته ريزى نهزانانه وه و ههلوئستت وهك ههلوئستى نهزانهكان نهبيت. ئينجا خواى داناو ميهربان زياتر دلى پيغه مبهрман ودهكات وه سنورى ئيشهكانى بو ديارى دهكات و دهفرموى: نهركى سهر شانى توؤ گهياندى و روشن كردهوى خهكهو هيچى تر بانگهوازكهرانى نايينى ئيسلام پيوسته به چاكى ئهم نهركه بى خوؤيان بزائن و بهرزه وهندى (المصلحة) نهكهن به بههانه بو لادان له دهقى نايهت و فرموده بپيغه مبهрман بانگ كهر (داعى) گهياندى و روشن كردهوى له سهر ئيتير پهپرهوى كردن و كه وزياد بوونى خاوهن باوهريان به دهست ئهو نيهولهو سنوره تى نهپهريت

ههر كهسيك خوؤى ئاماده نهبيت بو ودهگرتنى ئايين ئاينيش خوؤى له و نزيك ناكاته وه وهك دهفرموى:

﴿ ٣٦ ﴾ ئهو كهسانه بى كه خوؤيان دهپانهويت گوى بگرن له توؤ راستى بزائن ههر نهوانه جوابت ددهمنه وهو باوهر دينن بهلام نهوانى تر مردون و مردوش قسه ناييستى ج جاي نهوى باوهر بهيئيت ، وهو مردوانهش خوا له روؤى قيامهتدا زينديوياي دهكات وه وهوى باوهريان بى نهكرده به چاوى خوؤيان دهپيئين، ئهمه گائنه كرده به بى باوهريان واته با ههر خوؤيان بى ئاگا بكهن روؤيك داديت كه به ئاگا بكرين كه روؤى قيامهت وهك دهفرموى: له پاشان نهوانه بو لاي خوا دهگهريئنه وهو وهو حيسابى بى باوهريان له گهلا دهكات.

﴿ ٣٧ ﴾ جا نهوان دهپان وت: جا با ئايهتيكى له لايهن پهرومردگاريه وه بو بهاتايه، ئاشكرا يه كه قورئان و ههلوئسكهوتى روؤانه بى پيغه مبهрман ودهفرموى: گه وهرمترين بهلگه بوو له سهر راستى و دروستى پيغه مبهرو بهرنامهكه بى، بهلام نهوان مبهستيان نهو شتانه بوو كه خوؤيان داوايان دهكرد وهك له سورهمتى فورقان / ٧- ٨ وه سورهمتى الاسرا / ٩- ٩٣ دايه ئينجا دهفرموى: پيئان بلى: كه بيگومان الله دمهلاتى نهوى ههپه كه ئايهتيك بنيئى ههموتان ناچار بكات به باوهر هيئان جا نهگهر زانا بونايه داواى نهو جوهر نيشانانهيان نهدهكرد چونكه ژيانى دنيا بو تافيكردنه وهديه نهك بو زوره مى ئينجا خواى دانا سرنجمان بو گياندارهكانى چوار دهورمان رادهكيشى و دهفرموى:

﴿ ٣٨ ﴾ نهوسا هيچ شتيك نيه له سهر ئهم زهوييهدا بگهريت و هيچ بالندهپهك نيه كه به دوو بالى بفرئت جگه لهوى كه نهوانيش ههمويان گهلاننن وهك ئيو وه دروست كراو بهندهى خودان و بهرنامهپهكى تايبهتى خوؤيان ههپه به گوپره بى بهرنامه بى خوؤيان رهفاتر دهكهن به راستى خواى دانا و ئاگا ههرچى پيوست بيت بو ژيانى ئيمه لهم سهرخاكهدا بو داناوين و باسى كردوه خراپهكانى بو ديارى كردوين و دهفرموى: ئيمه كوئايان نهكرده لهم كتيبهدا له باره بى شتيكدا جا نهگهر مبهست لهو كتيبهدا (لوح المحفوظ) بيت ئاشكرايه ههمو شتيكى تيدا

نوسراوه به گه‌وره‌و به بچوکه‌وه، وه نه‌گهر مه‌به‌ست لهم
 کتیبه‌ش قورئان بیئت واته نه‌وه‌ی که مروّف پئیویستی پئی
 هه‌بیئت بۆرزگار بوونی له‌ سزای دنیاوه‌قیامه‌ت هیچ که‌متر
 خه‌می و کۆتایی نه‌کراوه‌و هه‌مووی تیدا دیاری کراوه
 که‌وابوو نه‌وه‌ی که لهم کتیبه‌دا باسی نه‌هاته‌وه نه‌وه شتیکی
 پئیویستی مروّف نیه له‌ بواری بیرو باومرو به‌ندایه‌تیدا،
 بۆیه په‌روهره‌دگار رازی نابێ که ئیمه به‌رنامه‌و یاسایه‌کی
 تر بۆ خۆمان هه‌لبرێرین چونکه ههر نه‌وچاکمان
 ده‌ناسیئت و ده‌زانیت چیمان بۆباشه، له‌ پاشان هه‌مویان
 به‌ره‌و لای په‌روهره‌دگاری خۆیان کۆ ده‌کړینه‌وه بۆ حیساب
 جا نه‌گهر بیئت و نه‌ختیک وردبینه‌وه له‌ ژیا‌نی گیانداران
 ده‌بینین به‌ شیوه‌یه‌که ده‌جولینه‌وه زۆر گرنگ‌وسرنج
 راکیشه، بۆ نمونه مروّف نه‌وه هه‌موو هۆی پاک و خاوی‌نیه‌ی
 ناسیوه‌و دروستی کردوه که‌چی هیشتا نه‌یتوانیوه ژینگه‌ی
 خۆی نیوه به‌ نیوه پاک بکاته‌وه به‌لام می‌ش هه‌نگه‌کان
 نه‌ومنده پاک و خاوی‌ن و نیشیان ریکه ریشانه‌وه‌که‌ی نه‌وان
 بۆ ئیمه ده‌رمانه، چۆله‌که‌یه‌که که هیلانه‌یه‌کی دروست کرد
 بۆ خۆی تاقیمکی تر ناچن داگیری بکه‌ن، مانگایه‌که چه‌ند
 گا دوا‌ی ده‌که‌و‌یت کاتی یه‌کێکیان لێ په‌ری ئیتر یه‌کێکی
 تری ناچێ به‌ ده‌وریا، حه‌یوانیک یان بشیله‌یه‌که نه‌گهر
 خواردنیک پێ بدریئت زۆر به‌ هیواشی و له‌ سه‌ر خۆ و بێ
 خۆ شاردنه‌وه خواردنه‌که ده‌خوات به‌لام نه‌گهر خۆی
 بچیته‌ سه‌ر نه‌وه خواردنه ههر که خاوه‌ن خواردنه‌که‌ی دی
 را ده‌کات، چونکه جاری یه‌که‌م هه‌ست به‌نه‌وه ده‌کات که
 ئیشه‌که‌ی خراپ نه‌بووه به‌لام له‌ جاری دووه‌م دا ده‌زانێ
 که‌ئیشه‌که‌ی هه‌له‌یه‌وه‌خۆی به‌ شیوا‌ی تۆله‌و سزا ده‌زانێ
 بۆیه راده‌کات، نه‌م می‌شوله‌ بچوکه‌نه‌ جگه له‌وه‌ی که‌زانست
 شتی گرنگی له‌باره‌وه‌دیانه‌وه بۆده‌رکه‌وتوه نه‌لێن جارێکیان
 موسا وتی: خوايه بۆ له‌ باتی نه‌واندا زه‌لامیکت دروست
 نه‌کردوه؟ ده‌لێن: خوا به‌ موسای فه‌رموه نه‌ی موسا نه‌وه
 می‌شولانه‌ش وا به‌ تۆ ده‌لێن: ده‌لێن: یا ره‌بی نه‌وه شته
 گه‌وره‌یه‌ چیه دروست کردوه له‌وانه‌یه‌ زۆر به‌ که‌می یادت
 بکات خۆ نه‌گهر ته‌نیا که‌لله سه‌ری نه‌وت بکرا‌یه به‌
 می‌شوله‌ به‌ ده‌یان ملیۆن می‌شوله‌ی ئێ دروست ده‌بوو ههر
 له‌حه‌زه‌ی ده‌یان ملیۆن جار یاد وزیکری تۆیان ده‌کرد نه‌گهر

چی نه‌مه جیروکێکه راست و ناراستی ههر خاوه‌زانیئت به‌لام
 بێ گومان مانا‌که‌ی راسته بۆیه‌هی‌نامان چونکه دروست
 کراوه‌کانی خوا هه‌مویان یادێ خوا ده‌که‌ن وه‌که له‌ سورمه‌ی
 (الاسرا / ٤٤) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ ههر حه‌وت ناسمانه‌کان و
 زه‌وی و نه‌وه‌ش که له‌ ناو نه‌واندا‌یه ته‌سبیحاتی خوا ده‌که‌ن
 وه هیچ شتیک نیه که ته‌سبیحات و سوپاسی نه‌وه نه‌کات
 به‌لام ئیوه ته‌سبیحاتی نه‌وان ده‌رک ناکه‌ن به‌ راستی نه‌وه
 به‌ حه‌وسه‌له‌یه‌وه په‌له ناکات له‌ تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی
 به‌نده‌کانی و ئێ خوشبوه له‌ تاوانیان﴾ لهم ئایه‌ته‌وه
 به‌چاکی رو‌شنه که نه‌م قورئانه که‌لامی خوايه و نه‌وه‌ی
 پئیویستی مروّف بیئت تا قیامه‌ت باسی لێوه کراوه‌و مروّف
 پئیویستی به‌ یاسا و ریسایه‌کی تر نیه چونکه مروّف نه‌ له
 خوا زاناره‌وه نه‌ له‌و چاکتر ده‌زانێ یاسا دا‌بنیئت، جا
 نه‌وانه‌ی که لاده‌ده‌ن لهم قورئانه به‌لگه‌ی نا‌ته‌وا‌وی قورئان
 نیه به‌لگو به‌لگه‌ی نه‌زانینی نه‌وانه وه‌که لێرده‌دا ده‌فه‌رموئ:
 ﴿نه‌وانه‌ی که بێ باومرو به‌ نیشانه‌کانی ئیمه که‌رن و
 لال‌ن و وان له‌ ناو‌تاریکایه‌کانی هه‌وه‌س بازی و دنیا
 په‌رستی و خۆ په‌رستی و نه‌فامی دا ههر که‌سیک که خوا
 ئاره‌زو بکات بۆ گو‌مرا کردنی گو‌مرا‌ی ده‌کات، وه ههر
 که‌سیکیش که خوا ئاره‌زو بکات که رینمایي بکات له‌ سه‌ر
 رینگای راست دا‌ی ده‌نی، به‌لام وه‌که چه‌ند جاری تر وتراوه
 خوا نه‌مه ناکات نه‌گهر چی خوا ئاره‌زو‌ی هه‌رچی ئێ بیئت
 ده‌یکات و که‌س ناتوانێ ده‌ست بخاته کاریه‌وه‌وه رینگای لێ
 بگریئت، نه‌م جو‌ره‌ نایه‌تانه به‌لگه‌ی ده‌سه‌لات و هی‌زی بێ
 سنوری خودان. ئینجا خوا‌ی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و دانا
 ده‌فه‌رموئ:

﴿نه‌ی محمد ﷺ پیا‌یان بلی: ئاده‌ی پیم بلین: نه‌گهر
 سزای خواتان بۆ بیئت له‌ دنیا‌دا یان کو‌ت‌وپر قیامه‌ت بیئت
 نایا ئیوه په‌نا بۆ بی‌جگه له‌ خوا ده‌به‌ن که‌بیئت
 به‌هاوارتانه‌وه؟ واته نایا پیا‌ن وایه که که‌سیکی تر له‌و
 کاته‌دا ده‌توانیئت به‌ هاوارتانه‌وه بیئت و ئیشیکی تر‌تان
 بۆبکات؟ نه‌گهر ئیوه راست ده‌که‌ن و ده‌لامی بده‌نه‌وه، نه‌وه‌ته
 ههر له‌ دنیا‌دا کاتی که روداو‌یکی سه‌خت روده‌دات ئیوه
 ههر هاواری خوا ده‌که‌ن که لای دات له‌ سه‌رتان.

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصْرُكَ الْآلِئَةِ
 ثُمَّ هُمْ يَصْذِقُونَ ﴿١٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْكَمَ عَذَابُ اللَّهِ
 بَقْتَهُ أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ وَمَا
 تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ
 فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا
 يَسْمُومُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 إِنِ اتَّبَعِ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
 أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا
 إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيُّ وَلَا شَفِيعٌ لَهُمْ يَقُولُونَ
 ﴿٢١﴾ وَلَا تَقْرُؤْ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَىٰ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
 وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

﴿٢١﴾ نه‌خیر لهو کاته‌دا تهنه‌ها ههر هاواری نهو ده‌کهن و
 هه‌مو شتیکی ترتان له بیر ده‌جیته‌وه جا نه‌گهر نارمه‌زوی لی
 بیئت لای دمه‌بات نه‌وهی که ئیوه له ده‌ستی نا‌هو نا‌له‌تانه‌و
 له‌حالی‌که‌دا لهو کاته‌دا له ترسا ههر‌جیتان کرده به‌هاوه‌لی
 خوا له بیرتان ده‌جیته‌وه‌و ده‌لین" ههر خوا خواجه‌و
 هه‌مووی کاو بایه ."

﴿٢٢﴾ به راستی ئی‌مه بو گه‌لانی پێش تو‌ش ئه‌ی محمد
 پێغه‌مبه‌رانمان ره‌وانه کرده ، به‌لام نه‌وان دژایه‌تیان
 کرده‌ووبه گوییان نه‌کردون ئینجا ئی‌مه‌پیش نه‌وانمان تاقی
 کرده‌وته‌وه به شه‌روه‌ه‌راو به‌زم ونا‌ره‌حه‌تی و به زیانی
 گیانی‌ومالی بو نه‌وهی که نه‌وان هاوار بکه‌نه لای خوا تا
 به‌لگو به‌و هۆیه‌وه روو بکه‌نه‌وه خواوری‌گای راست
 بدو‌زنه‌وه واته سزاو نار‌ه‌حه‌تی دنیا‌یی بو نه‌وه‌یه که
 خه‌لکی بیر بکه‌نه‌وه له سه‌رحاوه‌ی هه‌ستی و گو‌رنه‌ری
 بارو دو‌خه‌کان که خواجه‌و بیناسن و بگه‌رنه‌وه بو‌لای و
 ری‌بازه‌که‌ی بگرن. نه‌وه‌ته‌دوو‌باره لی‌رده‌دا ده‌فه‌رموی:

﴿٢٣﴾ ئای نهو کاته‌ی که هاته لای نه‌وان سزای ئی‌مه ده‌بوا‌یه
 نه‌وان هاواری خوا‌یان بکر‌دا‌یه به ریک وپیک‌وبه
 ئی‌خلاسه‌وه، به‌لام نه‌وان دلیان زور ره‌ق بوو شه‌یتان نه‌وه‌ی
 که نه‌وان کرد‌بویان له ئی‌شی خراپه بو‌یانی جوان کرد‌بوو
 نه‌یده‌ه‌یشت که بیر له سه‌رنه‌نجامی خو‌یان بکه‌نه‌وه. جا
 خوا ده‌فه‌رموی:

﴿٢٤﴾ جا له به‌ر نه‌وه‌ی که نه‌وپه‌ندو ئامو‌ژگاری‌یه که‌بو‌یان
 کرابوو له بیر یان برده‌وو له تاوان‌وخراپه‌کاری
 نه‌گه‌رانه‌وه نه‌وسا ده‌رگای هه‌مو شتی‌که‌مان لی کرد‌نه‌وه له
 چاک‌وله خراپ هه‌تا له خو‌بایی بون به‌وه‌ی که پێمان دان‌و
 ده‌ستیان دایه که‌یف و رابواردن به‌شی‌وه‌ی نار‌ه‌وا نه‌وسا
 ئی‌مه‌ش له نا‌کاودا نه‌وانمان گرت‌وتو‌له‌مان لی سه‌ندن ئی‌تر
 نه‌وانیش به ته‌واوی نا‌ئو‌مید بوون له هه‌موو شتی‌که‌و
 هیوا‌یان برا نه‌مه به‌لگه‌یه له سه‌ر نه‌وه که نه‌گه‌ر
 هات‌ومرو‌قه‌کان رو‌ویان کرده کوفرو تاوان‌وخراپه‌کاری‌ه‌وه
 خوا نه‌ومنده له سه‌ر خو‌ی و می‌هرمه‌بانه ژیا‌نی چاک‌یان پێ
 دمه‌ت تا ماوه‌ی ته‌مه‌نیان ته‌واو ده‌کهن، ئینجا بارگه‌و
 به‌نیان بو ده‌پێ‌جیته‌وه ده‌یان هی‌تیته‌وه بو حیساب‌ودا‌دگایی
 کرد‌ن. پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: { إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ
 مِنَ الدُّنْيَا عَلَىٰ مَعَاصِيهِ مَا يُحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ اسْتِزْجَاجٌ ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ

﴿٢٥﴾ فَلَمَّا سَأَلُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ... } / احمد، صححه‌ الانبای / ههر
 کاتی که دیتان خوا مال نه‌دات به به‌نده‌یه‌کی خو‌ی که
 خراپه‌و تاوان ده‌کات بزانن که‌نه‌وه ئی‌ستدر‌اجه واته خوا
 پله به پله ده‌ی‌بات‌وبه‌رزی ده‌کاته‌وه تا کو‌تایی دیت ئینجا
 ده‌ی‌خات‌وپشتی ده‌شکینی. له‌پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا نه‌م
 نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا سَأَلُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ... } به‌لام
 زور مرو‌قی ساویلکه هه‌یه به‌وه ده‌خه‌له‌تیت و ده‌لی فلانه
 که‌س خوا نی‌عه‌تی زوری پێ‌دا‌وه‌وخو‌شبه‌خته ئی‌ترنا‌زانیت
 که نه‌وه تاقی‌کرد‌نه‌وه‌ی دنیا‌یه و به‌م زوانه قارون ئاسا
 خو‌ی و سه‌رومت و سامانی له ناو ده‌جیت. ده‌بی: نه‌وه‌ش
 بزانین که‌نه‌گه‌ر کابرا رووی کرده دینی خوا به ته‌واوی
 نه‌وه خوا ده‌رگای هه‌موو خیری‌کی بو ده‌کاته‌وه به‌لام له‌م
 نایه‌ته‌دا چونکه مه‌به‌ست کافرا‌نه ده‌فه‌رمو‌یت ده‌رگای
 هه‌موو شتی‌کی بو ده‌کاته‌وه واته ده‌رگای خیر و شه‌ر له

کافران ددکړيته‌وهو سهر نه‌نجام له ناو ددېرېن. وده
ددهرموي:

﴿٤٩﴾ **ثَمُوسَا هَمُومُو گه‌لې که سته‌مکار يوون له ناوبران‌وسهر**
زه‌ويان لي پاک کرايه‌وه که نه‌مه‌ش يه‌کيکه له نيعمه‌ته
فره‌وانه‌کاني خواو به‌لگه‌ي هيزو دده‌لاتي بي سنوري
خوايه‌ويه‌لگه‌ي دادگه‌ري په‌رومردگارو نايه‌لې که‌س به‌بي
دادگايي کردن رزگاري بي، وه سوپاس بې خوا که
په‌رومردگاري عالمه‌ که ناوها تو‌له له سته‌مکاران
ده‌سينيت و پياوي چاک‌وزه‌وي رزگار ده‌کات له ده‌ستيان.

﴿٥٠﴾ **ثَه‌ي محمد ﷺ بي‌يان بلې: خه‌به‌رم بده‌ني نه‌گهر خواي**
گه‌وره هوي بيستني نيوه لابي‌ات‌وکه‌رتان بکاتو هيزي
بي‌يني نيوه لابي‌ات‌و کوپرتان بکات و مؤر بنې به سهر
دل‌ه‌کانتانداو راستي ورنه‌گرن کام خوا هيه‌ي بېجگه له
﴿الله﴾ که چاوو گوپتان بداتي‌ونه و په‌رده‌يه له سهر
دل‌تاندايه لابي‌ات‌و ته‌ماشا بکه که نيمه چو‌ن په‌يتا په‌يتا
نيشانه‌کاني خو‌مان ده‌گوپين‌وراستيان بې روشن
ده‌که‌ينه‌وهو نه‌و هه‌موو باسه جو‌راو جو‌رانه‌يان بې ده‌که‌ين
تا روو بکه‌نه نايين‌وخوا په‌رستي که‌چي هيش‌تا نه‌وان له
باتي باوهر هينان پشت ده‌که‌نه ديني خوا.

﴿٥١﴾ **ثَه‌ي محمد ﷺ بي‌يان بلې: خه‌به‌رم بده‌ني نه‌گهر سزاي**
خوا هات بو‌تان به‌ کوت‌وپري يان هه‌روا به‌ ناشکراو له بهر
چاوي خو‌تان دا سزاي خوا بتان گريته‌وه نايي چي
ده‌که‌ن‌وده‌سه‌لاتتان چيه‌ي؟ نايي له ناو ده‌چيت بېجگه له
گه‌لي بي باوهرې سته‌مکار؟ واته ته‌نها سته‌مکاران له ناو
ده‌چن ده‌با له خوا بترسن، چونکه روژي‌کي ره‌ش
چاوهر‌وانيانه لي‌رده پرسيارک سهر به‌رز ده‌کاته‌وهو ده‌لې:
مه‌گهر خوا ناهه‌رمويث ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا

مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ / الأنفال: ٢٥ /
نيوه خو‌تان بياريزن له خراپه‌و شرک چونکه وده‌ختي سزا
هات ته‌نها سته‌مکاران و موشريکان ناگريته‌وه به‌لگو
چاکه‌کانيش ده‌گريته‌وه‌ولم نايه‌ته‌دا دده‌رموي: ﴿هَلْ
يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ﴾ / الأنعام: ٤٧ بېجگه له گه‌لي
سته‌مکارو موشريک کي به هيلاکدا ده‌چيت؟ له روا‌له‌تدا

ثم دوانه دزي يه‌کن له وده‌لما ده‌لپين: هيلاک لي‌رده به
ماناي زيان و خه‌ساره‌تي‌کي وايه که هه‌رمبوو ناگريته‌وهو
به هيلاک چوو روژي‌کي خو‌ش تر به خويه‌وه ناييني
ناشکرايه نه‌وه پاشه روژي موشريک‌وبې باوهرانه، وشه‌ي
(ظالم) لي‌رده به ماناي موشريکه له نايه‌تي(٢٥) سورتي
نه‌نزال بې خراپه تاوانه به‌گشتي و خاوهر باوهر توشي
سزاي دنيا ده‌بيت به‌هوي تاواني سته‌مکارانه‌وه به‌لام
پاشه‌روژي‌کي روناک چاوهر‌واني‌ه‌تي و له روژي قيامه‌تيدشا
نه‌و موسلمانانه قازانچ ده‌کن به‌و مه‌رجه‌ي که له‌دنيدا
نه‌رکي سهرشانيان به‌رامبه‌ر به خواو به‌ناييين نه‌نجام
دابيت که‌واوو رووي نايه‌ته‌کان حيان له يه‌کترې. نينجا
دده‌رموي:

﴿٤٨﴾ **ثَيَمه پيغه‌مبه‌رائمان ههر بې نه‌وه ره‌وانه‌کرده**
که‌موژده ده‌ري به‌هه‌شت بن بو نه‌و که‌سانه‌ي که چاکه
ده‌که‌ن و ترسي‌نه‌ري دوزه‌خ بن بې نه‌و که‌سانه‌ي که خراپه
ده‌که‌ن چا نه‌و که‌سه‌ي که باوهرې هيناو نيشي چاکي
کرديت نيت نه‌وانه ترسيان نيه‌و له روژي قيامه‌تيدشا
خه‌م ناخون، لي‌رده نه‌وه‌مان تي ده‌گه‌يه‌ني که خاوهر
باوهرې راسته‌هينه بي ترسه له دنيداو باکي له
سته‌مکاران و ده‌سه‌لات و هيزيان نيه‌و نارامه له کارو
ته‌لاشي پاشه‌روژي دا به‌لام ده‌گونجي له دنيداو خه‌مگين
بيت له سهر زور شت چونکه به‌شه‌رمو به‌شه‌ريش خو‌شي و
ناخوشي کاري تي ده‌کات بويه نه‌يه‌هرمو: خه‌مگيني
نيه‌ويان، هه‌رموي له ناپنده‌دا خه‌م ناخون که روژي
قيامه‌ته.

﴿٤٩﴾ **جا نه‌وکه‌سانه‌ي که بي باوهرن به نيشانه‌کاني نيمه**
سزايان بي ده‌کات به هوي نه‌وه‌ي که ده‌رجوون له سنوري
خواو نايينه‌که‌ي.

﴿٥٠﴾ **ثَه‌ي محمد ﷺ بي‌يان بلې: من ناليم به نيوه که**
خه‌زينه‌کاني ﴿الله﴾ له لاي منه‌و ههر که‌سيک موسلمان بيت
نيت زياني خو‌ش ده‌که‌م و من ناليم که غه‌يب ده‌زانم، نه‌و
شته‌ي که خوا خوي به مني نه‌هه‌رمويث من هيچ شتي‌کي
لي نازانم، ومن ناليم که من فريشته‌م به‌لگو‌منيش
به‌شه‌ريکم وده نيوه که‌من هه‌ريه‌په‌روي له نه‌وه ده‌که‌م

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِثْلُ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا
جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ كَلِمَاتُ
رَبِّكُمْ عَنْ نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾
وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَيَاتِ وَلِتَسْتَتِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٤﴾
قُلْ إِنِّي نُبَيِّنُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِئُ
أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٥﴾
قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَبِيرٌ
الْفَصِيلِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضَى
الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ يَعْلَمُ مَا فِي
الْبَرْ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ
فِي ظِلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٨﴾

که وحی دهم کرده لام و تنهها را سپاردهی خود را ده گدیه نه.
نهی محمد ﷺ بیان بلی: نایا کوپرو چاو ساغ وهک یه کن؟
دهی بۆ بیر ناکه نه وه وه راسنیانه بزانی؟. ئینیجا خوی
گه وره داوا له پیغه مهیر دهکات که به رده وام بیت له سهر
بانگه وازه کی خوی و دهه رموی:

﴿٥١﴾ جا بیان ترسینه نهی محمد ﷺ بهو قورانهی که پیمان
سپاردویت نهو که سانهی که دترسن که کوپکری نه وه له
پیشگای پهرومردگاری خویاندا. وه نه ترساننده بۆ
هممو که سه به لام چونکه ههر نهوان سودی لی و مرده گرن
بۆیه باسی نهوانی کردوه، که لهو روژمدا بۆ نهوان نیه
هیچ دۆستی که پالشتیان بیت، وه هیچ که سیکیان نیه
که تکایان بۆ بکات ههتا خوا ئیجازه نه دات به لگو خویان
بیاریزن له شرک و تاوان و خراپه تا بپاریزین له سزاو
تۆلهی سهختی دوا روژ. عهبدو لا ی کوری مهسعود دهلی
کۆمهلی له پیاو مافولانی قورهش دایان به لای
پیغه مهیردا ﷺ و سوهیب و بیلال و عهمار و خهباب و
چهند که سیکی تر له موسلمانانی ههزارو لاوازی لا بوو
وتیان: نهی محمد ﷺ: نایا تۆ نه مانعت به لاوه باشره له

گه له کهی خۆت؟ نایا نهوانه که سانیکن که خوا له نیوان
ئیمه دا ههلی بژاردوون؟! نایا ئیمه بیین بیین به
پهیرهوانی نهوان؟ تۆ نه مانه دوور بخهروه له خۆت نه گهر
دوریان بخهیه وه لهوانه یه ئیمه پهیرهویت بکهین له
وهلامی نهو جوړه قسه هه لانه دا خوی گه وره نه نایه تهی
نارده خواره وه که دهه رموی:

﴿٥٢﴾ جا تۆ نهوانه دوور نه خهیه وه پال نه نیبت به نهو
که سانه وه که خوی خویان ده په رستن به به یانیان و نیوان
واته هه میسه به نایه تهی خوی خویان ده که نه و تنهها
خویان ده ویت تۆ هیچ زیانیکت پی ناگات له باره ی
نهوانه وه کارو کۆشی تۆش نابی به زیان بۆ نهوان واته
ههر کهس به گوپره ی ئیشی خوی حیسابی له گه لدا ده کرایت
نهوانه گهر بیت و تۆ نهوان در بکهیت نه وه تۆ له ریزی
سته مکاراندا ده بیت واته نهی محمد ﷺ نه گهر تۆ نهو
کۆمه له فهیرانه در بکهیت له بهر خاتری نه وهی که نهو
دهوله مه ندانه بیین له دهورت کۆبب نه وه تۆ ده چیه ریزی
سته مکارانه وه چونکه نه نایینه مولکی خوی خه لگو
هاتوه بۆ خه لک له زهویه داو هیچ کهس لای خوا به رزو
نزم نییه مه گهر به به نایه تهی زیاتر یان خراپه ی زۆر تر
که یه که میان زۆر تر به ریزه و دووه میان زۆر تر بی ریزه.

﴿٥٣﴾ ههر ناوه ها ئیمه تاقیان ده که ی نه وه هه ندیکیان به
هه ندیکی تریان، مرو فیه ساده و کهم ده سته کان باوه ر دین و
دهوله مه ند خۆ به زل زانه کان له نایین و له خوا په رستی
دوور ده که ونه وه تا کو نه مه بکهن به به هانه یه ک و بلین:
نه گهر نایین چاک بوایه نهوان بهر له ئیمه باوه ریان
نه ده هینا چون نهوان ده زانن، که نه مه شتیکی راست و
دروسته به لام ئیمه نازانیین؟ جا نه قسه یه ده کهن تا
بلین: نا نهو ساویله که و نه دارانه یه که خوی گه وره منه ی
خستۆته سه ریان و نیعه تهی خوی رژاندوه به سه ریاندا و له
نیوان ئیمه دا له نایین تی گه یاندون و نهوان له ئیمه
ژی رترو عاقل ترن؟ نهی نایا خوا نازانیت که کی به راستی
سوپاسی ده کات و کییش گه نه کاره؟

﴿٥٤﴾ جا ههر کاتی هاتن بۆ لای تۆ نهوانه ی که باوه ریان
هیناوه به نیشانه کانی ئیمه دهی تۆ پیان بلی: سه لامتان

رێگای تاوانباران. وشه‌ی (سبیل) به فاعل و مه‌فعول ده‌خوێنرێته‌وه، بۆیه واما نامان کرد.

❶ ئه‌ی محمد ﷺ بڵێ: من به‌رگری کراوم له‌پهرستنی ئه‌وه‌ی که ئێوه ده‌ی پهرستن بێجگه له خوا، چونکه هه‌مویان شتانیکه‌ی بێ که‌لک و پرۆپوچن پێیان بڵێ: من دوا‌ی ئارم‌زواتی ئێوه ناکه‌وم به‌لکو من فرمانی خوا‌ی خۆم چون بوت‌ریت ئاوه‌ها ئه‌که‌م، بێگومان ئه‌گهر بێت و دوا‌ی ئارم‌زواتی ئێوه بکه‌وم ئیتر من سه‌ر لێ شیواوم و من ئیتر له سه‌ر رێگای راست نیمه‌ و وه‌ک ئێوه شه‌رمه‌نده‌ی پێشگای الله ده‌م.

❷ پێیان بڵێ: به راستی من له سه‌ر رێگاوه‌ به‌رنامه‌یه‌کی رو‌شنم له لایه‌ن په‌روم‌ردگاری خۆمه‌وه، که زۆر چا‌ک ده‌زانم چی ئه‌که‌م، چونکه په‌روم‌ردگارم چا‌کی تی گه‌یانده‌م له حا‌لێکدا که ئێوه بێ باوهرن به‌و رێگا رو‌شن و به‌رنامه‌و قورئانه‌ی که من هێناومه‌، خۆ له لای من نیه ئه‌وسزایه‌ی که ئێوه په‌له‌ی بۆ ده‌که‌ن و هیچ به‌ریاریک له‌م باره‌وه نادریت مه‌گهر له لایه‌ن خواوه بێت و که‌سی تر مافی به‌ریارو‌حوکه‌می نیه ئه‌وه‌ی که باسی ده‌کات راسته‌و هیچ گو‌مانی تێدا نیه‌و ئه‌وه‌خۆی چا‌ک‌ترینی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌یه که راست و ناراست له یه‌ک جیا ده‌که‌نه‌وه. وه ئه‌مه به‌ریاریکی گه‌شته‌وه‌که‌س مافی حوکم کردن و حوکم دانی نیه بێجگه له خوا، چونکه خۆی دروستکه‌ری ئه‌م بونه‌وه‌ریه‌و هه‌ر خۆی مافی به‌ریاردانی هه‌یه‌وه‌ ئه‌م مافه‌یشی نه‌داوه به که‌س واته‌ئهم یاسا و حوکمانه‌ی که ئه‌م‌رۆ ده‌کرێن هه‌مو‌ی ده‌ری به‌ریاری خودایه چونکه ئه‌و چا‌ک‌ترینی ئه‌وانه‌یه که حه‌ق و ناحه‌ق و راست و ناراست له یه‌ک جیا ده‌که‌نه‌وه ئیتر که‌ی ره‌وایه ئیمه‌ واز له به‌رنامه‌و یاسا‌که‌ی ئه‌و به‌ی‌نین و به‌رنامه‌و یاسای که‌سانیکه‌ی تر هه‌له‌بێ‌ترین که‌نازانن به‌یانی چییان به‌سه‌ردیت؟ ئه‌وه‌ی که بێگومان هه‌مو‌ی راست بێ چون ده‌بێ بێگۆرینه‌وه به شتیک که تێکه‌ل له راست و ناراست بێ؟ سه‌عاتیک ئیش به‌ سه‌ددینار بێ که‌ی ژیرانه‌وه‌ره‌وایه بچین بۆ ئه‌وه‌ی که سه‌عاتی به پینچ دیناره؟ ئیش به‌یاسای ده‌ست‌کرد هه‌ربۆدنیایه به‌لام یاسای الله بۆدنیاو قیامه‌ته به‌په‌ره‌وی

لێ بێت به راستی په‌روم‌ردگاری ئێوه به‌ریاری داوه له سه‌ر خۆی که‌ره‌حم و سو‌زی هه‌بێ بۆتان، هه‌ر کام له ئێوه به نه‌زانی ئیشیکه‌ی خراپ بکات له پاشان ته‌وه‌به‌ی لێ بکات پاش ئه‌وه‌ی که ئیشه‌که‌ی کردوه و ئیشی باش بکات به‌بێگومان که‌شه‌واتیکه‌ی لێخۆش بوو به ره‌حمه به‌رامبه‌رتان، واته لێتان خۆش ده‌بێ.

جا ته‌ماشای بکه‌ن و بزانه‌ن که خوا‌ی مه‌هریان چ ریزیکه گه‌وره‌ی دانا بۆ ئه‌و مو‌سه‌لمانه ساده‌و فه‌قی‌رانه نه‌ک نابێ له مه‌جلیسی پێغه‌مه‌به‌ردا دور بخه‌ینه‌وه به‌لکو خوا فرمانی به پێغه‌مه‌به‌ره‌که‌ی ﷺ کرد که هه‌ر کات هاته‌ن لات تۆ پێیان بڵێ: سلام علیکم و مو‌زده‌یان پێ ده‌ده‌ به‌و دوو شته گه‌رنکه که‌ئهمه به‌شیکه له‌و سو‌زه بێ سنوره‌ی خوا سه‌بارت به خاوه‌ن باوهرانی ساده‌و فه‌قی‌ر، به‌لێ به‌راستی هه‌ر خوایه له که‌س ناترسی و هه‌ر که‌سه‌یکه‌ش راستی له گه‌لدا بکات نا‌ئومێد و بێ به‌شی ناکات، به داخه‌وه ئه‌و جو‌ره هه‌له‌وێستانه‌ش ئیستا هه‌ر ماوه هه‌ندیک که‌س گه‌له‌یی ده‌کات و خۆی به زانا ده‌زانیت و ده‌لێت ئا ئه‌و مندا‌ل و ساوێل‌کانه چین که ئیده‌ای ئیسلام ده‌که‌ن و خۆیان به شوین که‌وتوی ئیسلام ده‌زانن و له باره‌ی قورئانه‌وه قه‌سه ده‌که‌ن؟ بۆ ئه‌وان له ئیمه‌ باشتر ده‌زانن وه ئه‌وان له ئیمه‌ زیاتر ئیسلامیان خۆش ده‌وێت؟ ئا به‌م جو‌ره تانه‌و ته‌شه‌ردانه ئه‌یه‌انه‌وێت که سه‌ر له خه‌لگی تێک ده‌ن و ماوه نه‌ده‌ن که خه‌لک بۆ خۆی بیر بکاته‌وه، به راستی ئه‌مه قه‌سه‌یه‌کی کۆنه له‌بهر ئه‌وه له سه‌ر داعیانی راسته‌قینه‌ پێ‌ویسته که‌ریز له‌ولاوه د‌ل‌س‌وزانه بگه‌رن و ئایینیان زیاتر بۆ رو‌شن بکه‌نه‌وه و ئه‌و دوو مو‌زده به نه‌رخانه‌شیان پێ‌ده‌ن و هه‌میشه سه‌لامیان لێ بکه‌ن و ریزیان لێ بگه‌رن هه‌ر پاش ئه‌م ئایه‌تانه‌ پێغه‌مه‌به‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رمو: {وَهَلْ تُزْزِفُونَ وَتُنْصَرُونَ إِلَّا بِضَعْفِکُمْ / احم‌و غی‌ره، مح‌مه‌ الا‌له‌ی} ئایا رو‌زیتان پێ‌ده‌دریت و یارمه‌تی ده‌رێن و سه‌ر ده‌که‌ون ئه‌گهر به هۆی لاوازه‌کانتانه‌وه نه‌بێت؟

❸ هه‌ر ئاوه‌ها ئیمه‌ درێژه ده‌ده‌ین به باس‌کردنی نیشانه‌کانمان و رو‌شنی ده‌که‌ینه‌وه هه‌تا ده‌رکه‌وێت رێگای تاوانباران و تا تۆ رو‌شنی بکه‌یته‌وه کارو ته‌لاش و رێچکه‌و

ياسای دستکرد سووددهکی ئەگەر هەیبێت هەر بۆ چەند روژێکی ئەم ژيانەیه بەلام پەپرەوی یاسای اللّٰه سوودی بۆ دنیا و قیامەتە. یاسای زاتیک کە بەدیھێنەری مرقەو هەموویان لەلای ئەو بەندن و لەبەندایەتیدا یەكسان و سوود و خەیری هەموایانی دەوێت چۆن وەك یاسای تاقم و پێپرێکە کە جگە لە تاقم و پێپرەکی خۆی سوودی کەسی تری ناوێت؟

٥٨ پێیان بڵێ: ئەگەر لای من بواپە ئەوەی کە ئێوە پەلە ی بۆ دەکەن بەراستی دەمێک بوو کە ئیش جێ بە جێ کراو بوو، وە خوا زاناترە بە ستەمکاران. واتە ئەوەی کە ئێوە دەلێن: با سزایمان بۆ ببێت ئەگەر بە دەستی من بواپە هەر زوو جێ بە جێم دەکردو ئێشەکم یەكسەرە دەکردو، بەلام نە ئەوە لە دەست من دایە و نە خواش بێ ئاگیە لێتان بەلکو ئەو بە حەوسەلەییە و ماوەتان پێ دەدات و لە کاتی پێویست و دیاری دا تۆلە لە ستەمکاران و مردمگرت عایشە (رمزای خۆی لێبێ) وتی: ئەی پێغەمبەری خوا ئایا روژێکی سەخت تر لە ئوچووت بە سەر هاتو؟ فەرموی: بەراستی لە گەلەکی تۆ روژی سەختیم زۆر دیووە لە هەمویان سەخت تر روژی (عەقەبە) بوو کاتێ کە باسی بەرنامەی خۆم کرد بۆ (ئێبنوعەبدو یالەیل) کە مەسعود ی ناو بوو کۆری کولال بەلام ئەو وەلامی چاکی منی ئەدایە و بە خەمباری و کەسکونیە وە منیش هەستام و هاتم و لە (قەرنوسەعالیب) ئەو هاتمە و سەر خۆم و سەرم بەرز کردووە تەماشام کرد هەورێک سیبەری بۆ کردم تەماشام کرد دیم جبرائیلی (درودی خۆی ئی بیت) لە ناو دایە و بانگی کردم و وتی: بەراستی خوا بیستی ئەو قەسە کە گەلەکەت پێی وتیت و چۆنیان گەرنادیتەو، وە ئەو فریشتە چیاکانە کە ناروویەتی بۆ لات تا فرمانی پێ بکەیت بە هەر شتێک کە دەتەوێت سەبارەت بەو گەلە، پێغەمبەر ﷺ فەرموی: فریشتە چیاکان بانگی کردم و سەلامی ئی کردم لە پاشان وتی: ئەی محمد ﷺ بە راستی خوا بیستی ئەو قەسەیی کە گەلەکەت پێی وتیت و خۆی تۆ منی نارووە بۆ لات تا فرمانم پێ بدەیت چۆن نارمزوت لێیە، ئەگەر ئەتەوێت من ئەو دوو چیا کە ئەوان

کەوتوبو نە ئیوانیانە وە بەخەم بەسەریاندا و هیچیان دەر نەجێت پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموی: { بَلْ أَرَبُّوْهُ أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ } بۆخاری و موسلم و شەمکە ی موسلم/نەخیر بەلکو هیوادارم خوا لە ئەوەی ئەمانە کەسانێک دروست بکات کە بەندایەتی خوا بکەن و هاوبەشی بۆ دانەنێن { واتە: سزاو تۆلەیان خرایە دەستی ئەو بەلام ئەو چاوپۆشی ئی کرد، وەئەمە لە گەل ئەو

ئایەتە سەرە وەدا کە فەرموی: ﴿قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْمِلُونَ بِهِ..﴾ وەلامەکی بەم شیوەیە. ١. واتە: ئەگەر کاتی داواکردن برپاری سزا بە دەست پێغەمبەر بواپە جێ بە جێی دەکرد بەلام لەم فەرمودەیدا ئەوان داوا سزایان نەکردو و لە کاتی قەسو گفتوگۆی ئەواندا نەبوو بەلکو پاش هەستانی پێغەمبەر و برپاری ماوەیە ک لە رێگا ئەم ئیختیارە بە پێغەمبەردا تازە پێغەمبەرمەن دلی سارد بوو و ئەو داوا ماوەیان بۆ دەکات.

٢. ئەگەر بە قوول تر وردببینەو لە ئایەتەکە دەبینین کە مەبەستی پێغەمبەرمەن ئەوەیە، کە بیرو باو و پێرێکی راستی یەکتا پەرستی لە ناو دلی ئەواندا دروست بکات و راستیەکی بێ پێچ و پەنا بەوان دەلێت ئەو دەفەرموی منیش بە شەرم وەك ئێوە حوکم کردن و برپار دان و سزا دان تەنها بە دەست خواوە و من روژن کەرە وەو جێ بە جێ کەری فرمانەکانی ئەو جە ئەگەر برپاری سزا راستەخۆ بە دەست خۆم بواپە منیش بە شەرم وەك ئێوە و حەز بە سەرکەوتن و تۆلە سەندنەو دەکم لەوانەیه هەر کاتێ ئیش بگەیشتایە ئەو جیگایە کە داوا سزاتان بکردایە منیش سزام بەدانیە، کەواتە هیچ دزایەتیە ک نە لە ئیوان ئەو ئایەتە و ئەم فەرمودەیدا ئایەتەکە سەرچاوی فرمان پێشان دەدات و فەرمودەکە فرمانرەواکە اللّٰه پێغەمبەری کردو بە سەر پشک ئەک خۆی راستە و خۆ فرمانرەوا بیت واللّٰه اعلم. ئینجا خۆی دانا دەفەرموی:

٥٩ خۆ هەر لەلای ئەو زاتەیه کلیلەکانی غەیب، کە جگە لەخۆی هیچ کەس هیچی ئی نازانێت مەگەر خۆی شتێک پێشانی خەلک بەدات کە ئەو شارمژایە بەوەی کە لە وشکی و لە دەریادا هەیه کە بەو دوو وشەیه هیچ جیگایەکی تر

نامینیتیهوه، وه یهک په لکه گه لا ناومریت مه گهر نهو پیی
بزانتیت واته هیج حهره کهو جموجوئیک روونادات مه گهر
نهو پیی بزانتیت و هیج دانیه که و تویه که له تاریکاییه کانی
زهوی دا نیه و هیج ته پیی و وشکاییه که نیه، مه گهر خوا
گه وره له کتیبی روشن کهره ودا که بریتیه له (لوح
المحفوفه) ههموی دیار کردوه واته هیج شتیک لای خوا
شاراوه نابیت و نهوهی که بومو ههمو دهبی ههموی له
(لوح المحفوفه) دایه و تومار کراوه به گویره ی زانینی خواوه و
نهو زانینش ناگوړی.

۶۰ خو نهو زاته نهوهیه که نیوه دهمرین به شهو به
خه و که به شیکه له مردن و ده زانی که نیوه له روژا جی
دکه و هیجی له بیر ناحیتیه و له پاشان له روژا زیندوتان
دکاته ووهو شهو دعتان مرین تا بجه سینیه ووهو روژ که هات
زیندوتان دکاته ووه تا جی به جی بکریت ماوهی ناوبراو
که به دوا دا هاتنی شهو روژ دهبی به هوی ته و او بونی
ته مهنی مرو و ه و گیانداران که و ابو خه و تن و هه لسانی تو بؤ
نهوهیه که نهو ماوهیهی ته مهنه ته و او ببیت و به ورو
مه رگ و مالی دواپی بجیت له پاشان گه رانه و دعتان هه ربؤ لای
نهوهو پاشان خوا خه به رتان دعتاتی به ووهی که کردوتانه له
چاک و له خراپ.

۶۱ نهوسا هه ر خواپه خواوهی هیزو دسه لاته به سهر
به نده کانی خویدا و نهو چاودیر له فریشته کان ره وانه
دکات بؤ پاراستنی نیوه و پاراستنی کردارمکانتان تا مهرگ
دیت بؤ لای هه ر یه کیکتان نهو کاته نیت که مهرگ هات
نه و انیش ناتوانن پاریزگاری بکه، چونکه بریار دهری
نه سلی بریاری مردنی داوه له بهر نهوه ته سلیمی
فریشته کانی گیان کیشان دهریت و خوا دهره رموی، نهو
کاته نیراوه کانی نیمه که مه موری گیان کیشان دعتان
مرینیت و نهوان که مته ر خه می و کو تایی ناکه و واته کاتی
که مهرگ هات تازه شهو باس نامینی و دهبی فرمانی خوا
بؤ مهرگی نیوه جی به جی بکریت جا کتوپر دعتان
مرین.

۶۲ له پاشان رهد دهرینه ووه بؤ لای خوا که خوا
سهر په رشتی حه ق و راسته هینه ی نه وانه . نه مه ده گونجی

وهو الذي يَتَوَفَّنَكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ
يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
ثُمَّ يُنْفِثُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عَرْشِهِ
وَرَسُولٌ عَلَيْكُمْ حَفْظَةٌ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ قَفَّتْهُ
رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ
أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنْفِثُكُمْ مِنْ
ظِلْمَتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ تَدْعُوهُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَجْنَبًا مِنْ هَٰذِهِ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنْفِثُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
مِّن فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيَرْبِطَ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ نَّظَرٌ كَيْفَ تُنْصَرَفُ ۚ أَلَا يَتْلُمُهُمْ يَقْهَرُهُمْ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ
وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ
نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزُلًا
وَحِيدًا فَانْفَضَّتْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَحْضَوْا فِي حَبِيبٍ غَيْرِهِ وَإِنَّمَا يَنسِفُكُمُ
الْشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدَ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

مه به سستی مرو و بې یان فریشته کان مه مهور بن، ناگادار بن
هه ر بؤ خواپه حوکه و بیجکه له خوا که س مافی حوکی
نیه. وه نهو له هه موو حه ساوکه ران به په له تره وله نیو
روژدا حه ساوی نهو هه موو به ندانه ی ته و او دکات و له و
ماوه که مه دا چاکه و خراپه ی ته و او ته مهنی هه ر مرو فیک
روشن و نا شکر دکات.

۶۳ پېیان بلئ: کي رزگارتان دکات له تاریکاییه کانی
زهوی و دهریادا هاوار دکه نه لای نهو کاتی که دکه و نه
نارچه ته تیه و به زه بونانه و به نه نییه ووه ده لئ: نه گهر خوا
رزگارمان بکات نا له م نارچه ته تیه نیت نیمه ش له ریزی
سوپاسگوزاراند دهبی واته هه ر کاتی که و تنه ته نگانه ووه
هاواریان لی هه لده سی و روو دکه نه خوا، خواپه
دهره رموی:

۶۴ پېیان بلئ: هه ر خواپه رزگارتان دکات له و
تارکایانه و له و ته نگانه و له هه موو نارچه ته تیه کی تریش
که ته نه هه ر نه و دعتوانی رزگارتان بکات نه که که سی تر
که چی نیوه له پاشان شهریک بؤ خوا دادنه ی. به داخه ووه
دعتوانم بلیم نه وانه ی که له سهر دهمی هاتنی هورئاندا

موشريك بوون زۆر جياوازن له گهل ئەم موشريكانەى ئەم سەردەمە باشتر بێلیم باوەرداران و موناققان و موشريكانى ئەم سەردەمە جياوازن له باوەرداران و موناققان و موشريكانى سەردەمى پێغەمبەرمان ﷺ، بۆ؟ چونكه باوەردارى پېشوو كاتێك كه نايهتێكى بۆ دهخوێندرايه وه تا ئيشى پێ نهكردايه نهدهچوو بۆ وەرگرتنى نايهتێكى تر بهلام ئيمه ئيستا ئەو ههموو نايهتانه دهمانين و ئيشيشى پێ ناكهين و خوڤمان به باوەردار دهمانين. موشريكانى پېشوو كاتى كه دهكهوتنه نارهحهتیهوه هاوارى خويان دهكردو خويان يهكلا دهكردوه بۆخواو كاتى كه دهكهوتنهوه فهرهحييهوه دووباره شەريكيان بۆ خوا دادەنا، بهلام خو به باوەردار زانى ئەم سەردەمە كاتى كه دهكهوێته نارهحهتیهوه هاوارى بێجگه له خوا دهكات هاوارى ئەم شێخوئەو پياو چاك و قەبرو نهزەرگه دهكات واته له كاتى تهنگانهدا زياتردهبن به موشريك به پێچهوانهى موشريكانى كۆن. موناققى سەردەمى پێغەمبەر ﷺ بۆيه موناقق بو چونكه حكومهتى ئىسلامى بوو دهمترسا ئەگەر بێت وپێى بزانرێت كه موسلمان نين تۆلهيان ئى دەستين بۆيه موناققى يان دهكرد له ترسى حوكمى ئىسلامى، بهلام خوئەمپۆ حاكميهتى خواش نيه كهچى هەندى لهخەلك هەرموناققى دهكات كه بهسەرو سىماو ئەنجامدانى هەندى ئەركى ئاييىن بهروالەت موسلمانە كهچى له ژيريشهوه دژى خواو ئاييىنە كهجيگای داخو سەرسورمانە. دهمتوانم بێلیم له پاش سەرکهوتنى مەكه ئيتر ترس پەيدا بووه له دلى بى باوەردار داو مانای ئەم نايهته رۆشنتر دەبێتهوه كه دهفەرموى: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ ٨١ / ئيسرا / راستى هاتو ناراست لهناوچوو بهراستى كه ناراستى هەر لهناوچوه.

٦٥ پێيان بلى: ئەوسا خوا خاوهنى دەسلەتە كه سزاتان بۆ بنێرى له سەرتانەوه يان له ژيرى لاههكانتانەوه يان ليتان بگۆرىوله ناو خۆتاندا بتانكات به بەش بەش وفرقه فرقهو حزب حزبو به هەندىكتان هەندىكى تراتان بچهوسينێتهوه، دەى تەماشايە بکه چۆن ئيمه نيشانهكانيان بۆ باس ئەكەين وچۆن بۆتان رۆشن دهكەينهوه بهلکو

ئەوانيش دەرکى واقعيەت بکەن. سەعدى كوپى ئەبو وهاقاس دەلى له خزمەتى پێغەمبەردا بووين ﷺ دامان به لای مزگهوتى بهنى معاويهدا پێغەمبەر ﷺ چوه مزگهوتودوو رکات نوێزى کردو ئيمهيش نوێزمان کردو پێغەمبەر ﷺ زۆر پاراياهوه له خواو فەرموى: { سَأَلْتُ رَبِّي ثَلَاثًا فَأَعْطَانِي ثَلَاثًا وَمَعْنَى وَاحِدَةٍ سَأَلْتُ رَبِّي أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالسَّنَةِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالْفَرْقِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُجْعَلَ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ فَمَنْعَنِهَا / امام احمدو مسلم / داواى سى شتم له خوا کرد يهكهم: داوام له خوا کرد كه گهلهكهم به نقووم بوون له ئاودا تيدا نهچيت خوا ئەوهى پيدام، دوهمه : داوام کرد له خوا كه ئەم گهلهم به گرانی له ناو نهچيت خوا ئەویشى دا پيم، سېههم : داوام کرد له خوا كه شەر له نيوانياندا روو نهەت خوا ئەمهى ئى وەرنهگرتى له راستى دا مانای ئەم نايهته ئەمپۆ له ههموو كاتهكانى پېشوو رونتره ئەوهته به هوى لادانمانهوه له ياساو شەريعهتهكهى خوا له ئاسمانهوه به تەيارهه موشەك وتۆبى گهورهوبچوك ناگر باران دهكرين و له ژير لاهمانهوه سالانه بهلکو مانگانە بهلکو رۆژانه دهيان كهسمان به هوى ئەلغامهوه گيان يان لای كهم لاق له دەست دەدم، وه بويى به سەدهها كۆمهلى جيا هەر يەك لهوى تر تېغ ساو دەداو زۆر داريان بى زۆريان وهك هەلوا قوت دەداتو به بههانهيهكى بچوك دهيان گيان له ناو دهچيتو سەدان مندال بى باب دهكریتو دهيان بيناو كۆشكوتەلار ويران دەبیتو بهو حالهيشهوه باسى مافى مروؤ دهكەن!! ئەم نايهتهوه

١. پى مانايى قورئان دەردهكهوێت، كهله مهوپيش بهلای سەريان وهك بهرد بارانى گهلى لوتوتوئافانى گهلى نوح ليكداوتهوهو راستيشهوه ئەمپۆ هەزفى فرۆكه شەرکهركەكان وساروخ وتۆپ لهوى پيش رونتره سزى ژير لاهيان به بومه لهرزه ليكداوتهوه كه ئەوميش راستهوه ئەلغامهكانى ئەمپۆى ژير لاق رونتره تيرەگەرىو ياساى خيلايهتى به مانای بەش بەشى ليكداوتهوه كه ئەویش هەر راستهوه ئەمپۆ حزب حزبينهيهو راست ترو رۆشنتره.

٢. ئەم نايهتهوه به رونی دەردهكهوێت كه دەسته دەستهو حزب حزبينه نهك مافى مروؤ نيه بهلکو شتيكه دژى

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ جَسَادِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَئِنْ ذُكِّرُوا لَهُمْ لَيَقُولُنَّ ﴿٦٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذُكِّرُوا بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُتْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْتَهِ قُلْ إِنِّي هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَأُمِرْنَا لِنُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَلَمِينَ ﴿٦٨﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٠﴾

بئ ناگهیه‌نی، بۆیه بییان و تراوه دور بکه‌ونه‌وه لییان تا به‌لگو نه‌و نه‌فام و بئ باوه‌رانه بیر بکه‌نه‌وه له سهر نه‌م مانایه‌ حوکم به‌ نایه‌تی (۱.۱۴) (النسا) هه‌لومه‌شاوته‌وه، به‌لام له سهر مانای پی‌شوو ههر وه‌ک نه‌و نایه‌ته‌ی سورمه‌تی "النسا" نه‌. به‌لگو نه‌وانیش بترسن‌وخویان بپاریزن له سزای خوا. له‌م بارمیه‌وه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: نه‌فسی خۆتان سوک مه‌که‌ن، عه‌رزیا‌ن کرد که‌ی نه‌فسی خۆمان سوک ده‌که‌ین فه‌رموئ: کاتی که‌ بئ شه‌رعیه‌ک ده‌بین که‌ دژی دینی خواجه‌و ده‌کریت، ئی‌وه‌قسه‌ ناکه‌ن چونکه‌ شه‌رم ده‌که‌ن له‌ کابرا که‌چی شه‌رم ناکه‌ن له‌ خوی خاوه‌ن ده‌سه‌لات مانای وایه‌ نه‌فسی خۆتان سوک کردوه.

﴿٧٠﴾ واز بی‌نه‌ له‌و که‌سانه‌ی که‌ نایه‌که‌ی خۆیان به‌ شی‌وه‌یه‌کی ساده‌و به‌ گالته‌و گه‌مه‌ گرتوه‌و ژیا‌نی دنیا بئ ناگای کردون له‌ خواو له‌ دوا روژ، وه‌ به‌ نه‌و رابواردنی دنیاو له‌زه‌ته‌کانیه‌وه سه‌رگه‌رم و بی‌هۆش بوون، جا تو ئاموژگاری بکه‌ به‌و قورئانه‌و بیا نترسینه‌ له‌و روژه‌ی که‌ ههر که‌س گرفتاری نه‌و ئیشه‌یه‌ که‌ کردویه‌تی، تا به‌لگو بیر بکه‌ نه‌وه‌ پی‌ش هاتنی نه‌و روژه‌ی که‌ بۆ نه‌و که‌سه

مرو‌فایه‌تی و هۆی روو رمشی و له‌ناو‌چونی نه‌خلاق و نایین و مرو‌فایه‌تی‌ه‌و نه‌مرو‌یش نا نه‌مه‌ به‌ چاوی خۆمان ده‌بینین له‌ گه‌ل بونی هه‌زاران حزبی جو‌راو جو‌ر له‌ هه‌موو کات زیاتر مرو‌ف ده‌جه‌وسیتیه‌وه ئینجا خوی دانا ده‌فه‌رموئ:

﴿٦٦﴾ جا گه‌له‌که‌ی تو ئه‌ی محمد ﷺ بئ باوه‌رن به‌م قورئانه‌ له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌مه‌ر نه‌و قورئانه‌ حه‌ق و راسته‌، بی‌یان بئ: من پاریزگار و چاودیری که‌ر نیم‌ تا ئی‌وه‌ له‌ هه‌له‌ بپاریزم یان ههر که‌سێک به‌م لاو به‌و لادا بپروات تو‌له‌ی ئی بستینم نه‌خیر نه‌وه‌ ئیشی من نیه‌. بۆ؟ چونکه‌

﴿٦٧﴾ بۆ هه‌موو هه‌والیک شوینی تایبه‌تی خۆی هیه‌یه‌وه‌هر هه‌والیک که‌ بی‌تان ده‌لیم له‌ کات و وه‌ختی خۆیدا دیته‌ پی‌ش. وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ ههر ماوه‌یه‌ک نو‌سراوی تایبه‌تی خۆی هیه‌یه‌ ﴿رمعه‌د ۲۸﴾ وه‌ له‌مه‌و دوا ده‌زان چیتان کردوه‌و چۆن تو‌له‌تان ئی ده‌سه‌نریت. ئینجا سه‌بارمه‌ت به‌و که‌سانه‌ که‌ بئ باوه‌رن و گالته‌ به‌ فه‌رموده‌کانی خوا ده‌که‌ن ده‌فه‌رموئ:

﴿٦٨﴾ ههر کاتیک دیتت نه‌و که‌سانه‌یی که‌ زۆر ده‌چه‌ خواره‌وه‌ له‌ گالته‌ کردن به‌ نیشه‌نه‌کانمان و تانه‌و ته‌شه‌ر له‌ ئایینی خودا ده‌مه‌ن له‌م کاته‌دا ئه‌رکی سهر شانی تو نه‌وه‌یه‌ که‌ پشتیان تئ بکه‌یت هه‌تا ده‌چه‌ ناو قسه‌و باسیکی تره‌وه‌ که‌ دژی قورئان و نایین نه‌بی‌ت، وه‌ نه‌گه‌ر هات‌وشه‌یتان له‌ بیری بریدیته‌وه‌ که‌ تو له‌ ناو کو‌مه‌لێکا دانیشتوی که‌قه‌سه‌ی خراب ده‌که‌ن ههر که‌ زانیت ئیتر نابئ دانیشی پاش نه‌وه‌ی که‌ که‌وته‌وه‌ بیرت له‌ گه‌ل نه‌و گه‌له‌ سه‌ته‌مه‌کاره‌دا. هه‌ندیک ده‌لێن ﴿بعده‌﴾ له‌ پاش نه‌وه‌ی که‌ تو ئاموژگاریت کردن و بی‌ت وتن که‌ قسه‌کانتان هه‌له‌یه‌ ئیتر ده‌بی برۆیت و له‌ گه‌لیاندا دانه‌نیشیت.

﴿٦٩﴾ وه‌بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ خوا ده‌ترسن هیج کیشه‌یه‌کی نه‌و تاوانبارانه‌یان له‌سه‌رنیه‌ واته‌: نه‌گه‌ر دوور که‌وته‌وه‌ لییان پاش ئاموژگاری کردنیان ئیتر مه‌ترسی نه‌وه‌تان نه‌بی‌ت که‌ خراپه‌ی نه‌وان ئی‌وه‌ بگریته‌وه‌، به‌لام ههر و مبه‌ر خسته‌نه‌وه‌یه‌، هه‌ندئ ده‌لێن: ههر که‌سێک که‌ خۆی موته‌قی بوو ئیتر قسه‌و ره‌فتاری بئ باوه‌رن زیانیان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى أَنَّهُ أَخَذَ أَصْنَامًا إِلَهَةً إِيَّاهُ
أَرَدَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نَرَى إِبْرَاهِيمَ
مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيْكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكَوْكَبَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
لَأُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا
رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ إِلَهِي بِيَوْمِي رَبِّيَ لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الصَّالِينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُغْوِي إِيَّايَ بِرَأْيٍ مِمَّا فُتِّرُونَ ﴿٧٨﴾
إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
خَافِيًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
اتَّخِذُوا مِنِّي إِلَهًا وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا
تَخَافُونَ أَنتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَآيُ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

بیجگه له خوا هیج دوستیک و هیج شهفاهعت کهریک نیه ، ومنهگه هرچی ههیه و شکی دهبات بۆ رزگار بونی خوی بیدات لئی و مرناگریت نهوانه کهسانیکن ، که سجن دهکرین و تۆلهیان لی و مردهگری به هوی نهو کرداره خراپانهی که کردویانه نهوسا بۆ نهوان ههیه یهکههم: خواردنه وهیه که له ناوی داخی دۆزهخ. دووههم: سزایهکی نییش وئازاردرو دهرناک و نهمهش ناحهق نیه بهلکو به هوی نهومیه که نهوان بی باوهر بون به خواو به نیشانهکانی.

﴿٧٦﴾ بلی: نایا هاوار بکهینه کهسیک بیجگه له خوا که نه سودمان پی دهگهیه نییت و نه زیان؟ وه پاشگهز ببینه وه لهم بیرو باوهره راسته پاش نهوهی که خوا رینمایی کردین؟ وهک نهو کهسهیه، که شهیتان سهری لی شیواندوه و شیئی کردوه و نازانی چۆن دیت و دهروات و چی دهلیت که نهو جهندین رهقی ههیه و بانگی دهکن: وهره بۆ رینمونی لای نیمه. پییان بلی به راستی رینمایی خوا ههر نهومیه رینمایی و هوی خوشبهختی، وه نیمه فرمانمان پی کراوه که گهردن کهج بین بۆ پهرومردگاری عالهم.

﴿٧٢﴾ فرمانمانیشی پی کراوه که نویژ بکهین و لئی بترسین ، وه ههر بۆ لای نهو کۆدهکرینهوه. نهوسا حیسابی گهروه و بچوکتان له گهله دهکات وهیچی لا ون نابی.

﴿٧٣﴾ وه ههر نهو زاتهیه که ئاسمانان و زهوی دروست کردوه به راستی و بۆ مهبهستیکی راست وه بترسن له رۆژیک که ههر فهرموی: ببه. دهبیته که رۆژی قیامهته قسهی راسته و ههر بۆ نهوه مولک و نهو مالیکی ههموو بونهومره و پادشایهتی و له ژیر چاودیری نهو دایه ، نهو رۆژدی که هو دهکریته به سورا نهو کاته کاتی لی ترسانه دهوتریت کی پادشایه و کی مالیکه کهس ناتوانیت وهلامی بداتهوه، خوی دهفهرموی: ههر بۆ الله یه کهتهنهاو زۆرداره زانهری ههموو نهینی و ئاشکرا یهکه واته ههر وهک ئاشکراکان دهرانیته ههر بهو شیوهیهش شته شاراوکان دهرانیته و نهو دانایه و زۆر بهئاگیه ، وه نهمانه ههم ناوون وههم وهسفی خودان. پیغههمبهر ﷺ دهفهرموی: ﴿يُطْوِي اللهُ عَرْجَ وَجَلِّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِبِدَةِ الْيَمْنِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ﴾ / مسلم / خوی دهسهلاتداری بهشکو له رۆژی قیامهتدا ههر چهوت ئاسمانگهکان دهپیچیتهوه و پاشان بهدهستی راستی دهیانگریته ئینجا دهفهرموی: ههرمنم پادشا ، کوا زۆردارمکانی سهز زهوی کوا خو بهزلزانهکانی سهز زهوی با بین هیج کهس ناتوانیت وهلامی بداتهوه و قسه بکات پاشان زهوییهکانیش بهدهستی چهپی دهپیچیتهوه و دیسان دهفهرموی: ههرمنم پادشا، کوا زۆردارمکانی سهز زهوی کوا خو بهزلزانهکانی سهز زهوی با بین هیج کهس ناتوانیت وهلامی بداتهوه و قسه بکات} له دوی نهمه خوی گهوره داستانی باپیره گهوره پیغههمبهرمان که ئیبراهیمه بۆ پیغههمبهر ﷺ باس دهکات و دهفهرموی:

﴿٧٤﴾ باس بکه نهی محمد ﷺ کاتی که ئیبراهیم وتی به باوکی که نازمر بوو نایا تۆ نهو بتانه نهکهی به خوی خووت؟ به راستی من دهبینم که خووت وگهله کهت وان له گومراهیهکی ئاشکرا. زانایان له بارهی ناوی باوکی ئیبراهیمه وه یهک دهنگ نین ههندیک دهلین ناوی تارهح

بوهدودایکی ناوی مهسانی بوهو خیزانی ناوی ساره
 بوهدودایکی ئیسماعیلی کوپی ناوی هاجهرهیه که جاریه بوه
 ههندیك دهلین نازمر ناوی بتیک بوهو هم قسه ری تی
 دهجیت له بهر نهوهی که به زوری خزمهتی نهو بهتی
 دهکرد بهو ناوه به ناوبانگ بوبیت. له سورتمی مریهم و
 شوهرادا هم گفتو گویه زور به دریزتر باسکراوه ئینجا
 خوا دهفهرموی:

٧٥ هه ناوهها ئیمه نهو ههموو مولکهی ئاسمانان
 وزهویمان پێشانی ئیبراهیم داو له ههموو راستی وحهقایق
 تیمان گهیاوند تا ئیبراهیم ببیت به یهکیک لهو کهسانه
 که دنیایو یهقینیان ههیه بهو ههموو راستیانهو ببیت به
 (عین یقین) چونکه ههر شتیک پاش زانین به چاویش
 ببینریت ئیتر نهوه هیچ گومان و دوو دلییهک روی تی
 ناکات و ئیبراهیم ﷺ گهیشه نهو پلهیه ئینجا بو
 ههلوهمشاندنهوهی بت پهستی و پێشاندانی ریگای لارو
 چهوتی گهلهکهی کهوته رازو نیاز له گهلیاندا وهک خوای
 دانا لێرهدا دهفهرموی:

٧٦ جا له کاتیک دا که شهو تاریک بوو ئهستیرهیهکی دی
 له ئاسمان و به شیوهی گالته کردن به گهلهکهی وت: نهوهیه
 خوای من؟ یان بو نهوه بوه بێ دهنگیان بکات واته: به
 قسهی ئیوه نهوه خوای منه؟ جاکاتی که ئهستیرهکه
 رویشته و نهما وتی: من شتیک که نهمیپیت خوشم ناویت
 مادام رۆی به دهرم ناخوات.

٧٧ جا کاتیک که بینی مانگ ههلهات و شهو هوقی دایهوه وتی:
 نهوه خوای منه؟ جاکاتیک که مانگیش روپی وتی: نهگهر
 پهروهردگارم رینمایم نهکات منیش له ریزی نهو گهله
 گومراهه دا دهم، بهم شیوهیه تیی گهیاوند که نهو گهله
 نهزان و گومراهن.

٧٨ جا کاتیک که خوری دی که له ههموو ئهستیرهکانی
 تر به شهوق ترو پرشنگ دار تروگه و ورتره دیسان وتی:
 نهمه خوای منه؟ جا نهمیش کاتیک که ناوا بوو ئیتر
 بوویجی بو خوشبوو وتی: نهی گهلی من چاک گویم ئی

بگرن و بزائن که بهبێگومان من بهری و دورم لهو
 هاوبهشیهی که ئیوه دای دهنین بو خوا.

٧٩ به راستی من روی خوّم خالیسانه کرده نهو کهسهی
 که ئاسمانان وزهوی دروست کردوه من له هاوهل دانهران
 نیم. (وشه "حنیفا" واته دور کهوته نهو لادان له ههموو
 بهتالیک و روگردنه راست و حهق) نا بهو شیوهیه ئیبراهیم
 ﷺ بیروباوهری گهلهکهی ههلوهمشاندوهو سهرحاوهی
 راستی و دروستی پێ ناساندن که خوای تاک و تهنیایه و
 دروستکهری ئاسمانان و زهویه جا ئیتر گهلهکهی کهوته
 دهمه دهمه کردن له گهلیدا:

٨٠ وتی: ئیوه له بارهی خواوه دهمه دهمه له گهلی مندا
 دهکهن له حالیکدا که نهو منی رینمایي کردوه ریگای
 راستی پێشان داوم؟ وه من ههرگیز ناترسم لهو
 هاوبهشانهی که ئیوه دای دهنین بو خوا چونکه ناتوانم
 هیچم پێ بکهن که نه قازانج دهگهیهن و نه زیان مهگهر
 پهروهردگاری خوّم بیهویت شتیک له گهلی مندا بکات واته
 نهگهر توشی شتیکیش بېم خوای خوّم کردویهتی نه
 بهتکهانی ئیوه، نه مهی وت چونکه دهگونجی خوا دوجاری
 سهختیهکی بکات له بهر ههر سودیک که خوای دهنانیت تا
 نهوان دواپی نهلین نهوه دزایهتی خواکانی ئیمه کرد
 بویه وای ئی هات وهک له مرۆدا نهگهر بلاییت نه سورپیتیهوه
 به دهوری قهبری که ساو سوچده نه بو مردو نه بو زیندو
 نه بهیت چونکه شتیکێ حهرامه و دروست نیه جا نهگهر
 کابرای ئامۆزگاری کهر توشی سهختیهک بو دهلین نهوه
 دزی فلانه قهبر یان فلانه پیاو چاک بووه بویه وای ئی
 هاتوه نازانن نهوه ئیشی خوایه و لهوانهیه خوا ههر بو
 نهوه نهو به لایه به سهر نهو ئامۆزگاری کهردها بدات تا
 ههم خوای ههم خهنگیش تاهێ بکری نهوهو هیچی تر. جا
 قور به سهر ناگات له خۆت بێ و نهو ئیشانهی که تابهتی
 خوایه نهیسیپریت به کهسی تر نهگهر بکریت یانه کریت
 ههر به دهست خوایه مالی خۆت وێران کردوه. ئینجا
 قورئان دهفهرموی: ئیبراهیم وتی: پهروهردگارم
 زانیاریهکانی ههموو شوین دهگریتهوهو شوینیک نیه کهله
 عیلمی نهو دا دهر بچیت دهی ئیتر نایا ئیوه بیر ناکه نهوه؟

به کورده کی وت: ﴿به راستی هاوبه شی دانان بۆ خوا سته میکی گه ورهیه﴾ . واته مه بهستی ﴿ظلم﴾ لهم نایه ته دا هاوبه شی دانانه بۆ الله.

﴿۸۷﴾ نا نه وهیه به لگه کی ئیمه که دامان به ئیبراهیم بۆ برینی به هانه ی گه له که ی ، بهرز ده کهینه وه پله ی نهو که سانه ی که ئاره زۆومان لی بیت و خوی گونجاوو راست و دروست بیت له خوا ناسی وله په پیره یی کردنی ئایین دا چونکه خوا سته م له کهس ناکات ههر که سیک بیه ویت به ره و خوا بروات خوایش رینمایی ده کات و به چند بهرام بهری ئیشه چاکه کانی پاداشتی دمه داته وه چونکه به راستی خوی تو دانایه له ئیشه کانی داو زانایه به نیهت و ئیشی خه لک جا خوزگه به و که سه ی که خوی داناو زانا یارمه تی دمه دات و شارمه زای ده کات چونکه له گو تره وه نیه . جا وا خوی گه وره پاداشتی ئیبراهیم عليه السلام دمه داته وه و ده فیه رموی:

﴿۸۸﴾ جا ئیمه به ئیبراهیم ، ئیسحاق و یه عقوقمان به خشی و همه موومان رینمای کردن چ رینماییه ک. ئه م دوو منداله ی له ساره خاتون که کورو کورده زاینی له پاش ئیسماعیل خوا پئی داوه و کردونی به پیغه مبه ر ، وه له پئیش نه وانه دا نوحمان رینمایی کردبو و کردومان به پیغه مبه ر ، وه له نه وه ی نه ویش ئیمه داوه و سلیمان و نه یوب و یوسف و موسا و هارونی برای موسامان هه لئباردو ههر ئاوه ها ئیمه پاداشتی چاکه کاران دمه دینه وه . ئیبراهیم نه و مروفه چاکه کاره بوو که خوی فیدای خوا کردو خوایش به و شیوه یه پاداشتی دایه وه .

﴿۸۹﴾ نه وسا ههر له نه وه ی نه و بوون زه که ریوا یه حیا و عیسا وه نه لیا س که هه مویان له پیاو چاکان بوون ، وه هه مویان پیغه مبه ری خوا بوون .

﴿۹۰﴾ وه ههر له نه وه ی نه و ئیسماعیل و یه سه ع و یونس و لوتیشمان هه لئباردو هه مویانمان بهرز کردنه وه و ریزمان دان به سه ر عاله مدا .

بۆزانین: نه مانه هه ژده پیغه مبه ر بوون که لی رده دا باس کران و له ته وای قورئان دا بیست و پینج پیغه مبه ر ناویان

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٧﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٨﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٩﴾ وَذَكَرْنَا وَيْحَ عِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلًّا مِّن الصَّالِحِينَ ﴿٩٠﴾ وَاسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَثُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٩٢﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ لََّا شَاءَ مِن بَعَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَآ كُنُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْنَاهُمْ أَقْتَدِ قُلْ لَا اسْتَلْجَمَ عَلَيْهِ أَجْرٌ إِن هُوَ إِلَّا وَكَرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٥﴾

﴿۸۷﴾ چون من دمه ترسم له وه ی که ئیوه کردوتانه به هاوبه شی بۆ خوا له حالیکه دا ئیوه ناترسن له وه ی که ئیوه هاوبه شتان بۆ خوا داناهه که خوا به لگه یه کی به هیزی له و باره وه نه ناردوه بۆتان و ههر له خو تانه وه نه م بت په رستیتانه دروست کردوه ده ی ئایا کو مه لیک که به گویره ی فرمانی خوا ره فثار بکات و کو مه لیکش دزی خوا بیت کامیان ده بی که م ترس ترو دنیوا نارام تربیت نه گه ر ئیوه شت ده زانن؟.

﴿۸۸﴾ نه وه که سانه ی که باوه ریان هی ناوه و باوه ره که یان تیکه لا و به هاوبه شی دانان نه کردوه و هیچ جو ره هاوبه شیکیان بۆ خوا دانه ناوه بۆ نه وانه دنیایی و ئاسایش هه یه و ههر نه وانه ن که ریگای هیدایه تیان گرتوه . کاتی که نه م نایه ته دابه زی یاره کانی پیغه مبه ر عليه السلام وتیان: کی هه یه له ئیمه که سته می نه کرد بیت؟ جا پیغه مبه ر عليه السلام فه رموی: { لَئِنْ كُنَّا نَظُنُّونَ إِنَّمَا هُوَ كَمَا قَالَ لَقَمَانُ لِابْنِهِ } (يَتَنَبَّأُ)

لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّكَ الْفَرَكُ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿٩٣﴾ / متفق عليه / وانیه که ئیوه گو مان ده که ن نه مه ههر وه ک نه وه وایه که لوقمان

هاتوه که جهوت ناوی تر به شیوهی حیا حیا باس کراون له قورئان دا که ئەمانەن (محمد، یدریس، شعیب، صالح، هود، ذولکفل و آدم، صلوات الله وسلامه علیهم أجمعین) ناکۆکی ههیه سهبارعت به سێ کهس که ئایا پیغه مبهرن یان نه؟ (لقمان و ذوالقرنین و غزیر) ئەمانه راسته که بوون و ههر کهسی ئینکاریان بکات کافر دهبی بهلام له سهر ئهوهی که پیغه مبهرن یان نه؟ کافر نابیت. باش وایه مروقی باوهردار لییان بی دهنگ بیت.

٨٧ ئەوسا له باوکانی ئەوان و له نهوهکانیان و له براکانیان ههلمان بژاردن و گردمانن به پیغه مبهرو رینمایمان کردن بۆ سهر ریگای راست. ئینجا خوی داناو زانا دهفه رموی:

٨٨ ئا ئەوه رینمایمی خوایه و خوا رینمایمی دهکات بهو هیدایه تهی خۆی ئەو کهسهی که ئارمژوی ئی بیت. پیویسته لهم شوینانه دا وریا بن ویزانن که خوا زۆر، له کهس ناکات نه گهر کابرا خۆی ویستی ریگای خوا بگریت خوایش کۆمهکی پێ دهکات، وه نه گهر کابرا ریگای گومرپاهی دهویست دیسان خوا بهویش کۆمهک دهکات. ئینجا دهفه رموی: ئا ئەوانه ی که باسمان کردن له و پیغه مبهرا نه نه گهر هاویهشیان بۆ خوا دابنایه ههر چیان کردبوو له چاکه و خوا په رستی و تهبلغات و زحمهت کیشان له سهر ئایینی خوا هه موی هه لده و شاهیه وه جا با ئیمهیش سرنجی ئیشهکانی خۆمان بدهین نه وهک تیکه لاوی شیرک بو بیت چونکه به تال ده بیته وه خۆ ئیمه له و پیغه مبهرا نه نه گه وره ترین و نه گرنگترین، شیرک نه و نه ده جۆری ههیه و نه و نه ده به نهیتی دزدهکاته ناودل و دهر و و کردارهکانی خاوم باوهرانه وه پیغه مبهرمان ﷺ لێی ترساوه و هه میشه په نای دهگرت به خوا له و شیرکه ی که خۆی بزانی و له و شیرکهیش که خۆی پێی نه زانی.

٨٩ ئەوانه ی که ئیمه باسمان کردن ئەوانه بوون که ئیمه کتیب و فرمانه وایی کردن به سهر خه لگدا و پیغه مبهریمان پێ دان جا ته ماشای نارده وایی قسه ی ئەوانه بکه که ده لێن چه هتاتان چیه به سهر خه لکه وه برۆن بۆ خۆتان نوێژ بکه ن و روژو بگرن و زیکرو فیکری خۆتان بکه ن ئیتیر ئیشتان نه بی به سهر یاسا و حکومه ته وه!! ئینجا ﷻ

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبْدُونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلَّمْنَهُم مَّا لَمْ يَعْلَمُوا أَنشُرُوا وَأَنبَأُوهُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَن حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدًا كَمَا خَلَقْتَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُكُمْ مَّا خَوَّلْتَكُمْ وَرَأَى ظُهُورَكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنتُمْ زَعَمُونَ ﴿٩٤﴾

دهفه رموی: جا نه گهر ئەوان بی باوهر دهین بهوانه ی که باس کران له کتیب و فرمانه وایی و پیغه مبهرا نه یی ئا ئەوانه واته خه لکی مه که بادلنیا بن که ئیمه گه لکی ترمان داناوه بۆی، که بریتی بوون له کۆچه ریهکان و یارمهتی دهرهکان ﴿المهاجرون والانصار﴾ که ئەوان بی باوهر نین بهو شتانه ی که باس کران، ئەوه بوو له پاشدا خه لکی مه دینه زۆریه ی ههره زۆریان باوهریان هیناو له گه ل کۆچه ریهکاندا بوون به سه نگه ریکی به هیزو هه لایهکی بته و بۆ پیغه مبهر ﷺ و ئاینه تازه که ی (رهزا و رحمته ی خویان ئی بیت) و بوون به کۆله که ی یه که م و بناغه ی ئەم ئایینه به نرخه.

٩٠ ئا ئەمانه ی که باسکران له پیغه مبهران و باو باپرو نه وهکانیان و براکانیان کهسانیک بوون که خوا رینمایمی کردن ده ی تۆیش ئە ی محمد ﷺ په پرده ی بکه له رینماییهکانی ئەوان و گه له کهیشی پیویسته وهک خۆی بکه ن. ئە ی محمد ﷺ بلی: من له سهر ئەم راگه یاننده و له سهر بلا و کردنه وه ی ئەم ئایینه داوی هیچ پاداشتیک له ئیوه ناکه م، ئەو هورئانه بیجگه له وه ی که ئاموژگاری

که‌ریکی نهم عالمه‌یه شتیکی تر نیه که‌واته جیگای خو‌یه‌تی که ئیوه باش له‌م ئایینه شاره‌زا ببن‌و‌چاک به‌یره‌وی ئیوه بکه‌ن چونکه هه‌مووی ئامۆزگاری و ری پێشاندان و رونه‌کردنه‌وه‌یه بۆ هه‌موو خه‌لك به‌بی جی‌ا‌وا‌زی له‌ نیوان رهنگو و زمان و نه‌ژاد دا، که‌واته خه‌یرو خو‌شیه بۆ هه‌موو عالم و هه‌ك له‌ سورته‌ی (الانبیاء) ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷) بۆیه‌ خ‌وا‌ی‌ داناو ناگا تو‌رمیه له‌وانه‌ی که به‌ چاکی په‌ یره‌وی له‌م ئایینه‌ ناکه‌ن و ده‌فه‌رموئ:

﴿۱۱﴾ خۆ ئه‌وان ریزیان دانه‌ناوه بۆ خ‌وا به‌و شی‌وه‌یه‌ی که پێ‌ویست و شی‌ا‌وی مه‌قامی خ‌وا بی‌ت ئه‌و کاته‌ی که وتیان: خ‌وا هیچی ره‌وانه نه‌کردوه. پێیان بلێ: ئه‌ی کێ ئه‌و کتێبه‌ی ره‌وانه کرد که موسا هینای؟ که روناکی و ری نیشانده‌ر بوو بۆ خه‌لك که کردتان به‌ په‌ره‌گه‌لیکی کاغه‌ز که هه‌ندیکتان ئاشکرا ده‌کردو زۆریشان ده‌شارده‌وه. وه‌ فی‌ری شتی‌ک کران نه‌ خۆتان و نه‌ باو‌کانتان نه‌تان ده‌زانی؟ بلێ: خ‌وا ئه‌ویشی ره‌وانه کردوه. له‌ پاش ئه‌و قسانه‌ ده‌ی لێیان گه‌ڕێ با هه‌ر له‌و بێ ناگاییه‌دا بن و با هه‌رگا‌لته بکه‌ن بۆ کوئ ده‌چن؟ تۆ راسپاردی خۆت راگه‌یه‌نه‌ ئیتر وازیان لی بینه. ئابه‌م شی‌وه‌یه‌ قورئان ده‌مکو‌تی ئه‌و جوله‌کانه‌ی کرد، ئینجا خ‌وا ده‌فه‌رموئ:

﴿۱۲﴾ ئه‌وسا ئه‌مه‌ی که‌بو تۆمان ناردوه ئه‌ی محمد ﷺ په‌را‌وی‌کی پێ‌رۆ‌زه‌دان ده‌نی به‌ راستی په‌را‌وه‌کانی پێش خۆیداو تا تۆ خه‌لکی مه‌که‌و ئه‌وانه‌ی ج‌وا‌ر ده‌وری به‌ترسینی به‌ سزای الله ئه‌گه‌ر په‌یره‌وی ئایینه‌که‌ی نه‌که‌ن که هه‌موو جیهان ده‌گریته‌وه ، چونکه هه‌موو دنیا به‌ریته‌ له‌ مه‌که‌و ج‌وا‌ر ده‌وری مه‌که‌، ئینجا خ‌وا ده‌فه‌رموئ: وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که با‌وه‌ریان به‌ رۆژی قیامت هه‌یه با‌وه‌رپیش به‌م قورئانه‌ ده‌که‌ن له‌ حالیکدا که‌ئه‌وان پارێزگاری نوێزه‌کانیان ده‌که‌ن و له‌ کاتی خۆیاندا جی به‌ جی ده‌که‌ن و که‌مه‌تر خه‌می و بێ موبالاتی تیدا ناکه‌ن له‌ ئه‌نجام دانیان دا. پێغه‌مبه‌ری خ‌وا ده‌فه‌رموئ: ﴿أَعْطِیْتُ خَمْسًا لِّمَنْ يُعْطِیْهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِی... وَكَانَ الَّذِیْ یُبْعَثُ اِلَی قَوْمِهِ خَاصَّةً وَیُبْعَثُ اِلَی النَّاسِ عَامَّةً/مُتَّفَقٌ عَلَیْهِ﴾ من پێنج شتم پێ‌دراوه

که‌نه‌دراوه‌به‌هیچ پێغه‌مبه‌ریکی تر پێش من. له‌و پێنج شته‌ ئه‌مه‌ی باسکرد که "هه‌ر پێغه‌مبه‌ریک تایبه‌ت بوه بۆ گه‌له‌که‌ی خ‌وی به‌لام من نێ‌ردراوم بۆ هه‌موو خه‌لك".

﴿۱۳﴾ کێ هه‌یه له‌و که‌سه سته‌مکارتر که درۆ به‌ ده‌می خ‌واوه بکات یان بلێ: وه‌حی کراوه‌ته‌ لای من له‌حالیکدا هیچی شی بۆ نه‌هات بی‌ت؟ وه‌سته‌مکار تر له‌و که‌سه‌ی که بلێ: منیش به‌م زوانه شتی ئاوه‌دا دی‌نم وه‌ك ئه‌وه‌ی که خ‌وا ناردویه‌تی بۆ محمد ﷺ جا خ‌وا ده‌فه‌رموئ: ئه‌گه‌ر تۆ ببینی ئه‌و کاته‌ی که سته‌مکاران که ده‌چنه‌ ناو ده‌ریای مه‌رگه‌وه‌وله هه‌موو شت ناوۆمید ده‌بن و که‌س فریایان ناکه‌وێت و فریشه‌کانیش ده‌ست راده‌کێشن بۆیان ولێیان ده‌ندن و ده‌لێن: ده‌ری بکه‌ن گیانه‌کانتان بۆ تۆ‌له‌و سزای خ‌وا ئا ئه‌م‌پۆ جه‌زا ده‌درینه‌وه به‌ سزایه‌ک که گا‌لته‌که‌ره پێتان وه‌ك چۆن ئیوه له‌ دنیا‌دا گا‌لته‌تان ده‌کرد به‌ پێغه‌مبه‌رو ئایین‌خواه‌ن با‌وه‌ران ئه‌م سزایه‌ش به‌ ه‌وی ئه‌وه‌یه که ئیوه قه‌سه‌ی نادرست و نا‌په‌واتان به‌ دم خ‌واوه ده‌گوت و ده‌فتان وت: خ‌وا هیچی ره‌وانه نه‌کردوه به‌ ه‌وی ئه‌وه‌ی که خۆتان زۆر به‌ گه‌وره‌ گرتو مل پێ‌چیتان کرد له‌به‌ریاره‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌ ئایین ، جا ئه‌م‌پۆ به‌و سزایه‌ خ‌وا سووک و رس‌واتان ده‌کات. ئینجا‌خ‌وا سرنجی هه‌موو خه‌لك به‌ تایبه‌ت بێ با‌وه‌ران راده‌کێشی بۆ به‌ر کردنه‌وه له‌ هاتنی دوا رۆژوو ده‌فه‌رموئ:

﴿۱۴﴾ به‌راستی ئیوه دین بۆ لای ئیمه به‌ تا‌کو ته‌نیایی چۆن له‌ سه‌رتاوه له‌ دایکتان به‌ تا‌کو ته‌نیایی دروستمان کردن و هیچ تواناییه‌کتان نه‌بوو روت و قوت بوون هه‌ر ئاوه‌ها به‌ روتی‌وبه‌و شی‌وه‌یه‌ دینه‌وه بۆ لای ئیمه بۆ دادگایی کردنتان، نه‌مال‌ونه مندال‌ونه شورمه‌ت‌ونه مه‌قام نه‌ قه‌سرو نه‌ ته‌لارو نه‌ هیزو نه‌ سوپات له‌ گه‌لدا نابیت به‌لگو به‌ ته‌نهایی ده‌جیت بۆ به‌رده‌م دادگای خ‌وا گه‌وره‌و ئه‌وه‌ی که پێمان دا‌ون له‌ شورمه‌ت و سامان و مال و مه‌قام و که‌سو کارو مو‌لك هه‌موتان به‌ جی هیشت و ئیمه‌نابینین ئه‌و پالێشت و شاه‌یعه‌نه‌ش که واتان ده‌زانی له‌ رۆژی قیامه‌تدا شه‌فاعه‌تتان بۆ ده‌که‌ن له‌ گه‌ل ئی‌وه‌دا‌بن، به‌ دل‌نایه‌وه به‌جرا ئه‌و په‌ی‌وندیه‌ی که له‌ نی‌وانتاندا بوو

نهوڊي که گومانان پڻ دمېردن که له دنياو دوا روژدا بڼ
به هاوارتانهوډو تکتان بڼ بکهن وا نه مړوليتان ون بوون.
ئينجا خوی گه وره هه نديک له گه وره يی و هيزی خوی
پيشان نه دات و ددغه رموی:

﴿۹۵﴾ بېگومان که خوا دانه و ناوکه کان شق ددکات و له و
دکه بچکولانه نه و هه موو گياو و درخت و بهر و بومه
جوانانه دمدات و شينايی و نه و درخته گه ورانه دمر ویني و
زیندو له مردو دمر ددهيښت، ته ماشاکه له و زهويه ره و
وشکه نه و سه وزه و ميوه دروست ددکات و نه و زیندو له و
مردوه دمر ددهيښت و دمر ددهيښت مردوش له زیندو له و
درخته زیندو نه و تو دروست دهيت که مردوه يان له مړو
که زیندو نه و تو ﴿نطفه﴾ دروست دهيت يان له مريشک
هیلکه دروست دهيت، واته: له و زیندوانه مردويان لي
دروست دهيت نه وده خوايه که نه وانه ددکات ثير نيوه
چون له وراستيه لاده درين؟! دهی بير بکه نه وده و واز
له وگوفتار و رهتاره پيس و ناپاکانه بهين.

﴿۹۶﴾ روژ له شه و جيا ددکاته وده و شويشي داناو بڼ
نارامگرتن که مړوځ تييدا بجه سيته وده و روژ و مانگيشی
داناو بڼ حيساب کردن، چونکه به هوځ روژ وده مانگ
دهيښت و به که مړ و زيادی مانگيش ژماره دهرانيت نه وده
نه دنازه گيري خوايه کی خاوهن دسه لات و زانايه و شتيکی
گوتره نيه. جا نه گهر مانگ وده روژ هر يه که شيوه بوايه
زانينی ژماره بڼ گه ليکی نه خوینده وار زور سهخت و دژوار
دهبوو.

﴿۹۷﴾ جا هر نه و زاتهيه که نه ستيرمکانی داناو بڼ نيوه تا
ريگه ي پڼ بدوژنه وده له تاريخايه کانی وشکايی و
دهريايه کان دا به تاييه تي نه مړو حکمه تي سرنج راکيشی
نه م ثايه ته دمر ددکه وځي که له و دهر يا گه ورانه دا نه و
که شتيانه چند شه و روژ دمر وځ تا ددگه نه جیگای
مه بهست، جا نه گهر به بڼه ي نه ستيرمکانه وده نه بيت
نازانن بهر و کوي دچن که واته خوی گه وره نه م
نه ستيرانه ي بڼ سئ شت داناو. يه که م: بڼ جوان کردنی
ناسمانی نزیک له خوځمانه وده وده که سورته (الملك: ۵) دا

﴿۹۸﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْبِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَآلِي تُوفِّكُونَ ﴿۹۹﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۱۰۰﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿۱۰۱﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَرَيْعُهُ إِن فِي ذَٰلِكُمْ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ آئِلِينَ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَعَلَى عَمَّا
يُصِفُونَ ﴿۱۰۴﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَفَنُكُونُ لَهُ نُجُودًا
وَلَمْ نَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۵﴾

دغه رموی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾ / دووهم: له هه مان
سورته ددغه رموی: ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ بڼ نه وده دامن
ناو که شهيتانه کان بهر د باران بکړين و نه هيلن نزیک
بڼه وده له ناسمانه وده وده واه بگه يه ننه خواره وده. سيته م:
وده ليرده دهر موی تا ريگای پڼ بدوژنه وده له شهوی
تاريخداو بزائن بڼ کوي دچن چ به هوځ نه ستيرمکانه وده
بڼ راسته و خوی يان به هوځ هيله نمانه وده بيت، ئينجا
دغه رموی: به حه قيه ته نيوه دريژه ددهين به روښن
کردنه وده نيشانه کانی خوځمان بڼ نه وده گه لهی که زانايه و
بتوانيت په ي به راستيه کان ببات. ئينجا زياتر دريژه به
باسی دسه لات و هيزی خوی دمدات و ددغه رموی:

﴿۹۸﴾ خوځنه وده و زاتهيه که نيوه دروست کردو له يه که
که س که نادمه، ئينجا بڼ نيوه هه يه جیگای نارام گرتن و
جیگای به نه مانه د دانان، نه م دوو وشه يه به چهندين مانا
راشه کراوه من وای بڼ دچم که بڼ نيوه هه يه شويی نارام
گرتن که رحمی دايکه و که م که م شيودی دنيايی لي
نه و پيت وله پاشا دپته دنيا و پاش ماو ديه که له دنيا
دمر دچيت و به نه مانه ددخريته گوړه وده که که م که م

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾
قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ
فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الشُّرَكِ كِ ۖ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيفًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا
لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنَقَلِبْ أَقْسَامَهُمْ أَبْصِرْهُمْ كَمَا لَمْ
يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

شیوهی دوا روژی لی دردمدکهوئیت که زیندوو بونهوهو
حیسابه پاشان بهههشتو جهههنهههه هر چند
نهمهیشم بهلاوه دوور نیه که بلئین خوا دمفهرموی: له
پاش نهوهی که ئیووم له نادم دروست کرد دوو جینگاتان
ههیه یهکیکیان مانهوهیه بۆ ههمیشه که بهههشتو
جهههنههههه ئهویتریان ئهمانهته ج رحموج ژبانی دنیاو
ج گوږ بیت والله اعلم، جا چونکه ئهم باسه باسیکی ورده له
پاشدا ئهفهرمویت به حهقیقهت ئیمه دریژهمان داوه به
روشن کردنهوهی نیشانهکانمان بۆ گهلێک که زاناو زیرهک و
فامیده بیت بهلئ زانی زیرهک و فامیدهدهتوانی له بارهی
دروست بونی ئهم مرقفه ریکوپیکی و خاوهن ههست و
فامیده له ئاوکی سادهی وا که کابرا نهگهر بر شنگیکی لی
بکهوئیت ههز ناکات کهس ببینی و زوو خووی لی پاک
دهکاتهوه ، جا نهگهر زانایهکی زیرهک و فامیده نهبیت
ئهمانه نازانیی :

﴿١١﴾ نهوسا نهوزاته نهو کهسهیه که له ئاسمانهوه ئاو رهوانه
دهکات بهو شیوه گرنگه که دهیبینن، ئینجا بهو ئاوه
دردمهئین گیایی ههمو شتیک، پیشهکی ههمو شینای و

دردختیک گیایهکی ناسکی بجوکهو به هوئی ناوهوه سهوز
دهبیت ، جا لهو گیایه شینایمان درهئیناو لهو شیناییهش
دانهی سوار بو له سهر یهکمان درهئیناو له دار خورما لهو
کیسهی که لیی دروئیت هیشوی شوږ بوه به هوئی
هورسیهوه درهئیناوهو چهندین باخچه له تری و زهیتون و
ههناری لهیهکچوو له یهک نهچومان رواندوه ، با تهماشای
بهروبوهمهکهی بکهن کاتیک که بهر نهادات و کاتی که پی
دهکات چهند جیان لهیهک له تام و رنگ و شیوازهوه له
سهرتاوهتا پی دهکات ، کی ئهم گوږانکارییهی پی دهکات؟
بیگوومان لهوانهی که باسمان کردن چهندین بهلگه ههیه له
سهر هیژو دانایی و زانایی خوا بۆ گهلێک که باوهڤ بهئین.
ئینجا خوی گهوره باسی ناسوپاسی و نهزانی زۆریهی مرقفه
دهکات و دمفهرموی:

﴿١٢﴾ له گهل نهوهدا چهندین هاوبهشیان داناوه بۆ خوا که
ههندیکیان جنۆکهن که خوی گهوره ئهوانی دروست
کردوهو به نارهاو دای دهئین بۆ خوا کوڤان وکچان به بی
نهوهی که هیچ زاناییهکیان لهم بارهوه ههبیت، نهوهته
گاوارهکان دهلئین: "عیسی ابن الله/ عیسا کوڤی خوایه".
جولهکهکانیش دهلئین: "عزیر ابن الله/ عوزیر کوڤی
خوایه" و بت پهستهکانیش دهلئین: "فریشتهکان کچی
خودان" واته ئهوان ئاوا به نارهاو کوڤو کچیان بۆ خوا
داناوه خوی گهوره زۆر بهرزو پاک و بی نیازه لهو وهسفه
که ئهوان دهیکهن. خوا دروست کهری ئاسمانان و زهوی و
ههموو شتهکانی ناویانهو ج نیازیکی ههیه به مندال و به
هاوسهر؟ جا پیویسته له سهر ئیمه ههرهک خووی
دمفهرموی: ئیمهیش بلئین: "سبحانه وتعالی عما یصفون/
پاک و بیگهرده خواو بهرزه لهو سیفهتانهی که ئهوان بۆ
خوی دادهئین".

﴿١٣﴾ بهدی هینهری ئاسمانان و زهویه، چۆن دهبی کوڤی
ببیت که ئهو خیزانی نیه چونکه مندال و بههههه دهبی له
دوو شتی له یهک چوو هاوشانی یهک و مونسایی یهکتر بن
دهی خو کهس هاوشان و هاو تهریبی خوا نیه و لهو ناچیت ،
نیتر چۆن دهبی بلئین خوا نهولادی ههیه؟ لهحالیکدا
کهئهو ههموو شتیکی دروست کردوه، مادام ههمووی

دروستکراوی ئهو بیت ئیتز چ نیازیکی بهو دروستکراودی
خوی هیهه؟ وه ئهو زانیاری بهسهر ههموو شتیگدا هیهه.

۱۰۲) ئهو (الله) یه پهرودردگاری ئیومیهکه هیچ خواهیکی تر
نیهو پهرمستراویکی راستهقیینهی تر نیه بیجگه له ئهو
که دروست گهری ههمو شتیگه، دهی بی پهرستن خو ئهو
چاودیرو پاریزمیری ههمو شتیگه.

۱۰۳) دیدمکان ناتوانن ئهو ببینن بهلام ئهو دهتوانی ههموو
دیدمکان ببینیو حهقیقهتیان بزانی چونکه خوی
دروستیان دهکات، وه ههر ئهوه زور ریز بین و وردبین و
بهناگیه. جا لهم ئایهتهدا که خوا دهفهرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ

الْأَبْصَارُ﴾ / چاو دهرکی ناکات که ههندیگ ئهمه دهکهن به
بهلگه له سهر ئهوهی که مروف خوا نابینیت بهلی راسته له
دنیا دا مروف ناتوانی خوا ببینیت، بهلام له قیامهت دا
دهتوانی وهک له سورمتی (القیامه) دا دهفهرموی: ﴿وَجُوهٌ

يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ ﴿إِنَّ رَبَّهَا نَاطِرٌ﴾ / روودهم وچاوانیکی زورن که
له روژی قیامهتدا دهرهوشینهوه چونکه تهماشای خوی
خویان دهکهن ﴿، ههروهها پیغهمبهه ﴿دهفهرموی: ﴿لَكُمْ

سَرُّونَ رَبُّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ﴾ / بیگومان بهم
زوانه خوی خوتان له روژی قیامهتدا دهبین وهک چو
ئاهم مانگی چواردیه دهبین له دنیا دا جا ئهوانهی که
ئینکاری ببینی خوا دهکهن له قیامهتدا به ههله دا چوون
بهلام له دنیا دا نابیین نهک له بهر مانای ئهم ئایهته

بهلکو به گویره ئایهتی ﴿لَنْ تَرَانِي﴾ / الاعراف: ۱۴۳ / ناتوانی
به بین، بویه دهلیم له بهر مانای ئهم ئایهته نه، چونکه
من بهم شیویه له مانای ئهم ئایهته تن دهگم که ﴿الله

دهفهرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ﴾ / یهعهنی دیدمکان دهرکی
واقعیهتی ناکهن دهرک کردن غهیری ببینینه تو دهگونجی
شتیک ببینی بهلام نهزانی حهقیقهتهکهی چونه ئیمه خوا
دهبین له قیامهتدا بهلام دهگونجی دهرکی حهقیقهتهی
ناکهین بهلام خوا ههموو دیدمکان دهبینی و حهقیقهتیان
دهزانی چونکه خوی دروستی کردون دهیان پاریزی. ئینجا
خوی گهوره دهفهرموی:

۱۰۴) ئهی ئهو کهسانهی که هورئان قسهتان له گهلدا دهکات
به راستی هاتوته لای ئیوه جهندی بهلگهی رۆشنگهروهه
له لایهن پهرودردگاری خوتانهوه، ئهو بهلگانه وهک
دوربین چو کاتیگ چاو شتیگ نابینیت، بهلام که
دوربین له چاو دهکات دهزانی چیوه دهیان بین، جا ئهو
کهسهی که چاو بکاتهوهو سود لهو بهلگانه وهربرگیت وباش
لی ودریبیتهوه سودهکهی بو خویتهی و ئهو کهسهش که
خوی کویر بکات وئهو ههموو بهلگانه نهبینی زبانی به
خوی گهیاندهوه، جا ئهی محمد ﷺ پیان بلی، من حهرمی
ئیوه نیم که نهیهلم ئیوه بهم لاو لادا برۆن و له ههمووش
بتان پاریزم.

۱۰۵) جا وا ئایاتهکانی خومان دهگۆرین وشی دهکهینهوه
بویان، وه ئهوان با بلین: تو ئهمانهت خویندهوه، کاتی که
پیغهمبهه مان ﷺ ئهمانهی باس دهرکد خهلی مکه،
چونکه خویان نهخویندهوار بوون وشتی وایان نهدهزانی
دهیان وت: تو ئهمانهت له لای جولهکهو گاورمکان
خویندهوه فیری بویت و بو ئیمهی باس دهکیت، ئیتز
بیریان لهوه نهدهکدهوه که ئهم شهخسه ههر له مندالیهوه
تا بهم تهمنه گهیشتهوه هیچی نهخویندهوه وهه میسهش له
بهر چاویان بو، ئیتز چو ههروا به چاو پی کهوتنیک
دهتوانیت ئهم ههموو شته گرنگانه بزانیته؟ ههروهها
دهفهرموی: سویند به گهوههیی خوم راستی و ناراستی بو
گهلیگ که بیانهوی بزانی رۆش دهکهینهوه تا پهیرهوی
راستییهکان بکهن و دوور بکهونهوه له خراپه و ناراستیهکان.
بهراستی هورئان بهیانه بو ههموو کهسیگ بهلام زانیان
سودی لی وهردهگرن، له بهر ئهوه دهفهرموی: بو ئهوانهی
که بیانهوی بزانی وهک له سورمتی (فاتیر ۲۸) دا
دهفهرموی: ﴿لَهُ نَاوِيَهْ نَدَهْكَانِي﴾ الله دا ههزانیانن که
له خوادهرسن ﴿زاناش واته ئههلی تهو حیدو یهکتا
پهرستی بیجگه لهوانه کهس به زانا دانانیت، چونکه
ههر خویان له روژی قیامهتدا دان دهنن به نهزانی
خویندا وهک له سورمتی (الملک ۱) دا دهفهرموی:
﴿خَوَانِهْ نَاسَان دَهْلِيْن: ئهگهر ئیمه بمان بیستایه و ژیریمان
کاری بکردایه ئیستا لهم ناگره داخدا نهدهبوین﴾ واته دان

به بئ عهقلى خوځيان دا دهنن. وشهى (دهرسته) به (دارسته)ش خوځيندراوتمهوه. ئينجا ددفعهرموى:

۱۰۶) ئهى محمد ﷺ تۆ بهيرهوى ئهوه بكه كه له لايهن پهرومردگارتهوه پيټ گهيشتهوه كه قورئانهو هيچ پهسرستراوځى راستهقىنه نيه بيجگه له ئهوهو پشت بكههره ئهوهواوهلدانهراڼه بۆ ئهوه پهرومردگار پهكتايهوه گوځيان پي مدهد. ئههه بهر له شهړز بونى جيهاد بوه، ئينجا خوا دلخوشى پيغهمبهريمان دهكاتوددفعهرموى:

۱۰۷) نهوسا ئهگهر خوا ئارهزوى ئى بوايه ئهوان هاوبهشيان دانهدمنا بۆ خوا بهلام زورى ئى نهكردونوخوځيانى كردوه به سهر پشك ئهوانيش له باتى يهكتا پهستى هاوهليان بۆ داناوه كهواته تۆ نارحمت مهبهو تۆمان دانهناوه كه چاوديرو نيگابانى ئهوان بيت كه بهههلهدا نهړون، وه تۆ وهكيلو زامنى ئهوان نيت بۆ رزقو رزوى كارو باريان، تۆ تهنه گهيانندنو روشن كردنهوهت له سهره وهك له سورمى (الرعد/۴). دا ددفعهرموى: ﴿له سهر تۆ تهنه گهيانندنه وه له سهر ئيمهيه حيساب كردن﴾

دهلځن كاتى كهئهبو تالب كهوته سهره مهرگ قورهشيهكان وتيان: وهرن با بچينه لاي ئهوه پياوهو پيى بلځين: برازاكمت بهرگرى بكه له هسه وتن پي مان، چونكه ناشيرينه دواى مردنى بيكوژينو عهرمب بلځ: تا مامى مابو پاريزگارى ئى كرد وهختى كه مرد كوشتيان، جا بۆ ئهوه مهبهسته ئهبو سوفيانو ئهبو جههلوه نهزرى كورى حاريسو ئوميهو ئۆبهيهى كوراني خهلهفو عوقبهى كورى ئهبو موعهيتو عهمرى كورى عاسونهسوهدى كورى بهختهرى يهكيكيان له خوځيان نارده لاي ئهبو تاليب كه ماوهيان بدات بچنه لاي، ئهويش هاته لاي ئهبو تاليبو وتى: ئهوه ريش سپياني گهلهكهن دميانهوئى بيته لات، ئهويش ماوهى پيدانوههاتنه لاي وتيان: ئهى ئهبو تالب تۆ گهورهى ئيمهوه ريش سپى ئيمهيت به راستى محمد نازارى خوځمانوخواكانى داوين پيمان خوځه بانگى بكهيتوبلځيت: وازبځينئ له باس كردنى خواكانى ئيمهوه ئيمهش واز لهئهووه له خواكهى دينين، ئهبو تالبيش بانگى كردو وتى: ئانهوانه گهلى تۆنو ئاموزاتن پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرموى: چيان دهوى؟

ئهويش قسهكهى ئهوانى پي وت، وتى: گهلهكمت به ويژدان بونوتويش وهرى گر لځيان، پيغهمبهري ﷺ فهرموى ئهگهر من ئهوهتان پي بدهم ئيؤمش كهليمهيك له من ومردمگرن ئهگهر بلځين: بهلځو وهرى بگرن دهن به گهورهى عهرمبو غهيره عهرمبيش گهردن كهچ دهيتت يوتانو سهرانهتان پي دهات؟ ئهبو جههل سويندى بۆ خواردو وتى: ده ئهومندهش له تۆ ومردمگرين، ئهوه چيه؟ فهرموى بلځين: (

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ههر كه بيستيان نارحمت بونو وهريمان نهگرتو ئهبو تالب وتى: شتى تريان پي بلځ گهلهكمت زور تورهن لهوه فهرموى: ئهى مامى خوځ من بيجگه لهوه شتيكى تر ناليم ههتا رۆژ نههيئنوداينځن له دهستدا وه ئهگهر رۆژيش بهيئنوداينځن له دهستدا من بيجگه لهوه شتيكى تر ناليم. بهم شيويه ويستى كه ناؤميديان بكات جائهوانيش رهيان ههستاو وتيان: يان دهبى وازبځينئ له جنيو دان به خواكانمان يان ئيمهش جنيو دمهدين به تۆوبهوه كهسهيش كه فرمانت به سهردا دهات، ئهههيه مهبهستى ئهم نايهته كه ددفعهرموى: جائهوان جنيو به خوا ددهن كويانهو بئ ئهوهى هيچ شت بزانن ههتاده دهلځ: موسلماننهكان جنيويان ددها به بتانى بئ باوهپرانو ئهوانيش دوژمنانهو بئ زانايى جنيويان به خوا ئهداوخوايش ئهم نايهتهى رهوانه كرد.

۱۰۸) جا ئيوه جنيو بهوه كهسانه مهدهن كه بيجگه لهخوا دهپهرستن، چونكه ئهوانيش جنيو به خواى ئيوه دمهدين به بئ ئهدهبىو به نهقامى ئهوه كاته تاوان دهكهويته سهر ئيوه. وهك پيغهمبهري خوا ﷺ ددفعهرموى: {گههرهترين گوناح ئهوهيه كه مروؤ جنيو به دايكو باوكى خوځى بداتو لهعنهتيان ئى بكات. يارمگان وتيان: ئهى پيغهمبهري خوا كى ههيه لهعنهت له دايكو باوكى خوځى بكات؟ فهرموى: جنيو به باوكى كابرا دهات ئهويش جنيو به باوكى ئهوه دهاتو جنيو به دايكى كابرا دهات ئهويش جنيو به دايكى ئهوه دهات كهوابوو خوځى بوبه هوځى جنيودان به باوكودايكى، واته: پيويسته له سهر بانگهواز كهرانى ئاينين له كاتى قسه كردن له گهل دوژمنانى ئاينندا جنيو بهوه شتانهى لاي ئهوان پيروژه نهات ئهگهر چى شتيكى

﴿وَلَوْ أَنَّا زَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَيْنَا وَكَلَّمَهُم بِالْقَوْلِ وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِلْيُؤْمِنِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ (۱۳۱) وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلْنَاهُ قَدْ زَكَّاهُمْ وَمَا بقَرَّبُوا ﴿۱۳۲﴾ وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفَشِدَّةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا الْآخِرَةُ وَلَيَزِيدُنَّ وَلَيَقَرُّوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿۱۳۳﴾ أَفَغَيَّرَ اللَّهُ أَسْمَاءَ الَّذِينَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَكْفُرُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۳۴﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۵﴾ وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۳۶﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْذِبِينَ ﴿۱۳۷﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۸﴾

بئ باومری و خرابی دهیان هیلینه‌وه وازیان ئی دههینین تا به ته‌واوی به هوئی سه‌ره‌کشی‌وله خو‌بایی بونیانه‌وه سه‌ره‌گردان و سه‌رلیشی‌واو ده‌بن،

﴿۱۳۱﴾ خو نه‌گه‌ر ئیمه‌ه فریشته‌کانمان ره‌وانه‌ه بکردایه‌ه بۆ لایان و مردو‌ه‌کان زیندو‌ه ببنه‌وه‌ه و قسه‌یان له‌ه گه‌لدا بکه‌ن و هه‌رجی شتیک هه‌یه‌ه کۆمان بکردایه‌وه‌ه بۆیان به‌ه چاوی خو‌یان بیان بینایه‌ه نه‌وان هه‌ر باوم‌ریان نه‌ده‌هینا مه‌گه‌ر خوا‌ نارم‌زوی لی‌بوايه‌ه ، ئاشکرایه‌ه خوا‌یش دنیای بۆ تاه‌یکردنه‌وه‌ه دروست کردو‌ه نه‌ه‌ه‌س به‌ه زۆر باوم‌ردار ده‌مکات‌ونه‌ه که‌س‌یش به‌زور بئ باوم‌ر ده‌مکات ، به‌لام زۆربه‌ی نه‌وان نه‌زانانه‌ه ده‌جولینه‌وه‌ه پێیان وایه‌ه ئیمه‌ه ئاگامان لی‌یان نیه‌ه و نازانین ده‌یان‌ه‌و‌یت چی بکه‌ن و چیان ده‌وی ، جا خوا‌ی گه‌وره‌ه بۆ دل‌دانه‌وه‌ی پی‌غه‌مه‌به‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموی ،

﴿۱۳۲﴾ وه‌ک چۆن ئیستا دو‌ژمنانی‌ک بۆ تۆ هه‌ن و دو‌ژمنایه‌تیت ده‌که‌ن هه‌رئاوه‌ها بۆ هه‌موو پی‌غه‌مه‌به‌رێک دو‌ژمنمان داناوه‌ه له‌ه شه‌یتان و شه‌یتان سی‌فه‌تانی مرو‌ف‌وجنۆکه‌ه ، که‌ه نی‌گا ده‌که‌نه‌ه لای یه‌که‌تری و هه‌وال دینن بۆ یه‌که‌تری به‌ه قسه‌ی زل و بریقه‌ه دار بۆ فریودانی خه‌لکی

خراپه‌ه و پی‌ویسته‌ه به‌ه خه‌لکی بناسین‌ریت ، چونکه‌ه له‌و کاته‌دا نه‌وانیش ره‌قیان هه‌له‌ده‌ستیت و له‌وانه‌یه‌ه قسه‌ی خراپ به‌ه خوا‌و به‌ه ئایین و به‌ه پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ بلین: واته‌ه پی‌ویسته‌ه نه‌و جنیوه‌ه له‌و کاته‌دا وازی ئی بینئ له‌ه به‌ر به‌رزه‌وه‌ندی ئایین، چونکه‌ه هه‌ر که‌سێک بیروباوم‌ری خوا‌ی لا جوانه‌ه وه‌ک ده‌فه‌رموی: وه‌ه هه‌ر ئاوه‌ها ئیمه‌ه جوانمان کردو‌ه بۆ هه‌موو گه‌لێک کردو‌ه‌ه‌که‌ی خو‌ی ، واته‌ه: هه‌ر که‌سێک کردو‌ه‌ه‌که‌ی خو‌ی پئ چاکه‌ه له‌ه پاشان بۆ لای په‌ره‌م‌ردگاری خو‌یان ده‌گه‌رینه‌وه‌ه ، ئینجا خوا‌ه‌ه‌والی کارو‌ کۆشه‌ه‌کانیان پئ ده‌مات و تێیان ده‌گه‌یه‌نئ که‌ه چیان کردو‌ه به‌لام خو‌ نه‌وان نه‌و کوره‌ه ده‌مه‌اره‌که‌ی دنیا نین له‌وئ له‌ه ترسا ده‌لین: هیچ ئیشیکی خراپمان نه‌کردو‌ه.

﴿۱۳۱﴾ و نه‌وسا نه‌وانه‌ه سویند ده‌خۆن به‌ه سویندیک‌ی زۆر توندو‌ه گه‌وره‌ه ده‌لین: نه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌ه له‌وانه‌ی که‌ه داوا‌ی ده‌که‌ن بێت بی‌گومان باوم‌ری پئ دینین بلئ: ئایات و مو‌ع‌جیزات به‌ه ده‌ستی خوا‌یه‌ه و به‌ه ده‌ستی من نیه‌ه ، به‌لام ئیوه‌ه نازانن نه‌گه‌ر نه‌و داواکاریه‌ی خو‌یانیان بۆ به‌هاتایه‌ه نه‌وان هه‌ر باوم‌ریان نه‌ه ده‌هینا ، وه‌ه ده‌گونجئ مانای ئاوه‌ها بێت بئ باوم‌ران سویندی پته‌و ده‌خۆن به‌ه خوا‌و ده‌لین: نه‌گه‌ر نه‌و داخوازیانه‌یان به‌هاتایه‌ته‌ه دی باوم‌ریان ده‌هینا به‌ه، خوا‌ی گه‌وره‌ه ده‌فه‌رموی: ئه‌ی محمد پێیان بلئ: جئ به‌ه جئ کردنی داواکاری ئیوه‌ه ته‌نها به‌ه ده‌ست خوا‌یه‌ه و خاوه‌ن باوم‌ران پێیان خو‌شبو‌ داواکاری بئ باوم‌ران جئ به‌ه جئ بکرایه‌ه به‌لکو باوم‌ر به‌پنن خوا‌یش ده‌فه‌رموی: ئیوه‌ه نازانن نه‌گه‌ر نه‌و داخوازیانه‌شیان بۆ جیبه‌ه‌جئ بکرایه‌ه هه‌ر باوم‌ریان نه‌ده‌هینا ، یان به‌ه چی ده‌زانن نه‌گه‌ر جئ به‌ه جئ بکرایه‌ه بۆیان باوم‌ریان ده‌هینا و له‌ه حاله‌ته‌دا (لَا) له‌ه وشه‌ی (لَا يُؤْمِنُونَ) زیاده‌یه‌ه و پئ ی ده‌وتریت (لَا) ی په‌یوه‌ندی، لی‌ره‌ش نه‌وه‌مان تئ ده‌گه‌یه‌نئ که‌ه نابئ داخوازی بئ باوم‌ران جئ به‌ه جئ بکری‌ت و مو‌سلمان بۆ خاتری نه‌وان چاوپۆشی له‌ه هه‌ندئ یاساوب‌ریاری خوا‌ بکات به‌ه ناوی به‌رزه‌وه‌ندی‌ه‌وه‌ه ئینجا ده‌فه‌رموی:

﴿۱۳۲﴾ جا هه‌ر ئاوه‌ها ئیمه‌ه دل‌ه‌کانیان و چاوه‌کانیان ده‌گۆرین هه‌روه‌ک چۆن له‌سه‌ره‌تاوه‌ه باوم‌ریان نه‌هینا هه‌روا له‌ه سه‌ر

ھەردوو بەشەكە، واتە: ھەر كەسێك بەرنامەییەکی وا راستی بۆ ھاتیج ھەمیشە دوژمنایەتی كراوەو رەوشتی خوا وایە لەم بۆنەو ھەردا ھەمیشە راست و ناپاست ھەبێ وە مل ملانی بکەن و بەو مل ملانییە بەھەشت و جەھەننەمی بەر دەكەوێت، وە ئەگەر پەرورەدگارت ئارەزووی ئی بوايە نەیان دەتوانی شتی ئاوەھا بکەن و دزایەتی تۆ بکەن كەوابوو وازیان ئی بێنەو خەفەت مەخۆ كە باوەر ناھێنن و دوژمنایەتیت دەكەن زۆر نابات بەسزای كرداری خۆیان دەكەن دەی با ھەر درۆ ھەلبەستن تۆ پشت ببەستە بە خوا ئەو بەسە بۆتو یارمەتی دەرئە بە سەر دوژمنانتا.

﴿١١٣﴾ جا تا دلی ئەوانەیی كە باوەرپیان بە رۆژی دواي نیه راکێشن بۆ لای ئەو قسە ھەلەو نادروست و دوژمنكاریانەو تا بەو شتە رازی ببن و تا ھەلێ بەستن قسەیی پەر و پوچ نادروست ئەو دەی كە ھەلێ دەبەستن، واتە: ھەرچی دەكەن با بیکەن و بلی:

﴿١١٤﴾ ئایا بێجگە لە خوا بکەم بە ناوێزی كەر بۆ حیا كردنەو راست و ناپاست، لە ھالێكدا ئەو، ئەو زاتەییە كە ئەم ھۆرئانەیی رەوانە كردووە بۆ ئیو بە شیواییەکی رونكراوەو باسی ھەموو شتیکی پێویستی ئیو كردووە، وە ئەوانەیی كە كتیبمان پێ داو وەك جۆلەكەو گاور دەزانن كە بە راستی ئەمە لە لای پەرورەدگاری خۆتەو بە راستی و بۆ مەبەستیکی راست و دروست ھاتووە لەوانە عەبدوڵا ی كۆری سەلام كە زانیەکی جۆلەكە بوو لە پاشان مۆسڵمان بوو زانیەکی زۆر یش بوو، كەوابو ھەرگیز نەكەوێتە گۆمانەو لە راستی و دروستی ئەم ھۆرئانە. ناشرایە كە مەبەست گەلەكەییەتی ئەگینا پێغەمبەر ﷺ ھەرگیز گۆمانی نەبوە.

﴿١١٥﴾ جا تەواو بوو فرمائی پەرورەدگاری تۆ كە راستەو رێك و پێكەو ھیچ كەم و كۆریەکی تێدا نیه كە گۆرێنەریش نیه بۆ فرمانەكان و بپارو یاساكانی ئەو زاتەو ئەو بیسەرە بۆ ھەموو قسەكان و زانەرە بۆ ھەموو ئیشەكان و ھیچ شتیك لەو حەشار نادریت.

﴿١١٦﴾ ئەوسا ئەگەر تۆ پەیرەو زۆرینەیی خەلگی سەر زەوی بکەیت ئەو گۆمراپ دەكەن و لات دەدەن لە سەر رێگای خوا. ئەمەش مانای ئەو دەی كە زۆر بەی خەلگ باوەر ناھێنن و بەرەو سەر لیشیوان و گۆمراھیش خەلگی بانگ دەكەن و بەم شیوایی ئەم دوو قسەیی ھەلەو ھەشتەو. یەكەم: قسەیی ئەو كەسانەیی كە دەلێن وەختی پێویستە ھەلێ حاكیمیت بدرێت كە زۆر بەی خەلگ باوەر بەیئیت كە ئەمەش بە گۆرەیی ئەم ئایەتەو دەیان ئایەتی تر ھەرگیز نابێ. دووھەم: نابێ ئایین و حاكیمییەتی خوا لە رێگای ھەلێاردنەو بێ، چونكە زۆر بەی خەلگ نەك ھەر باوەر ناھێنن و دژی ئایین دەبن بەلگۆ زۆر بەی خەلگی بانگەوازی گۆمراھیی دەكەن وەك لیژەدا ئەفەرموی: "ئەگەر بە گۆیی زۆر بەی خەلگی بکەي گۆمراپ دەكەن" بەم شیوایی دەرئەكەوێت كە ھەلێاردن و پەرلەمانانی ئەمەرو پەیویندی بە ئیسلام و مۆسڵمانانەو نیهو نابێ ھاوایی بکەن لە ھیچ کامیان دا ھەروەك لە سورەتی یوسف/ ١٢ دا دەفەرموی: " زۆر بەی خەلگی ئەگەر چی سوریش بی لە سەریان ھەر باوەر ناھێنن".

ئیمە لەم بارەو شتیكمان نوسیووە بە ناو نیشانی (ئایین و ھەلێاردن) ئەگەر تەماشای بکەن بە سودە، چونكە زۆر بەی ئەو ئایەتانەیی كە باسی زۆر بەی خەلگ دەكەن نوسیومانە جیگای داخە لە گەل بوونی ئەو ھەموو ئایەتانەدا لە ھەندێ و لا تدا مۆسڵمانان دەیانەوێ لە رێگای سندوھی دەنگدانەو بگەن بە سەرورەیی ئەنجام دانی یاسای خوا، ئەو خواییە كە بە پێغەمبەرەكەیی دەفەرموی: ﴿ئەگەر پەیرەو زۆر بەی خەلگی سەر زەوی بکەیت گۆمراپت دەكەن﴾ وە دەفەرموی: ئەوان تەنھا شوێنكەوتوی گۆمان و بێجگە لەو دەی كە درۆزن و ناحەق وێژن ھیچ شتیکی تر نین و ئیشیان تەنھا گۆمان بردن و خەلاندن و پێش بینیەو تا جاریکی راست دەر بچێت سەدان جار ھەلە دەبێ.

﴿١١٧﴾ بێگۆمان پەرورەدگارت خۆی دەزانێ كە كێ گۆمراھەو لای داو لە رێگاكەیی و ھەر ئەو دەزانێ كە كێیش رێگای خۆی گرتووە.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوا بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٣﴾ وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَرِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْأَيْمَنَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرُونَ ﴿١١٤﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجِدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١١٥﴾ أَوْ مَن كَانَ مِيسًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٦﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّمَّنْ مِهَا لِيَمْتَكِنُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١١٧﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١١٨﴾

جا الله ده‌فهرموی: خو نه‌گهر ئیوه به گوئی نه‌وان بکه‌ن و نه‌و حه‌یوانه مردارو بووه بخون به راستی ئیوه‌ش له ریزی موشریکان ده‌بن. لیردها پیویسته نه‌م جه‌ند شته بلین: یه‌که‌م: هر حه‌یوانیک به ریک وپیکی سهر برآو ناوی بیجگه له خوی له سهر وترا نابی گوشتی نه‌و حه‌یوانه بخوریت.

دووه‌م: هر حه‌یوانی به هوی سه‌گی موحینراو و بالنده‌ی موحینراوه گیرا و پیش نه‌وه‌ی خاوه‌نده‌گی بیگاتی‌وسهری ببرئ بمریت هه‌لله خواردنی.

سیه‌م: هر حه‌یوانیک سهر برآو هه‌لقه‌یه‌ک له هورگی به سهریه‌وه نه‌پویشته با موسلمانیش سهری بری بیت‌و(بسم الله) یشی کرد بی، هه‌رامه خواردنی.

چواره‌م: هر حه‌یوانیک که گوشتی بخوریت و نه‌هلی کتیب سهری بری بیت هه‌لله خواردنی. بینه‌جه‌م: هر حه‌یوانیک که باشگه‌ز بوویه‌ک (مورتد) یان بی باوه‌پیکی بی کتیب سهری بری با چاکیشی سهر بریت گوشتی نه‌و حه‌یوانه ناخوریت.

شه‌شه‌م: نه‌گهر موسلمانیک حه‌یوانیکی به ریک وپیکی سهر بری به‌لام (بسم الله) نه‌کرد نه‌خوریت یان نه‌؟

١١٨ بیخون گوشتی نه‌و حه‌یوانه‌ی که ناوی خوی له سهر براوه له‌کاتی سهر برینی دا نه‌گهر ئیوه به نایه‌ته‌کانی خوا باوه‌مدارن، واته: نه‌وه‌ی که ناوی خوی له سهر نه‌بریت مه‌بخون. ئینجا موسلمان هه‌ل دهنی بو خواردنی نه‌و گوشتانه‌وه‌ده‌فهرموی:

١١٣ نه‌وه چیه ئیوه ناخون گوشتی نه‌وه‌ی که ناوی خوی له کاتی سهر برینی له سهر براوه که به‌دنیاییه‌وه خوارنی روشنی کرد و ده‌وه‌ه بیتان نه‌وه‌ی که هه‌رامی کرد و له سهرتان مه‌گهر ئیوه ناچار بن بو خواردنی وه‌ک گوشتی به‌رازو حه‌یوانی مردارو بو، وه به راستی زۆریه‌ی هه‌لک گوهر دهن به هوی نارمه‌ز و ده‌کانیانه‌وه به‌بی نه‌وه‌ی هه‌یج زانییکیان هه‌بیت ته‌نها په‌په‌وه‌ی له هه‌وا و نه‌فسی خویانه‌وه ده‌که‌ن که بیگومان په‌رومردگارت خوی ده‌زانی کئ له‌گای بگارد و وه‌ کئ له سنور دهرچوه‌و خراپه‌کاره.

١١٠ ده‌ی واز بپن له هه‌موو گونا‌هی ناشکرا و په‌نامه‌کی، چونکه خوا ناگاداره به سهر هه‌موو کرداره‌کانتان دا به راستی نه‌و که‌سانه‌ی که گونا‌ج ده‌که‌ن به‌م زوانه تۆله‌یان ئی و مرده‌گیریت به هوی نه‌و گونا‌حانه‌ی که کردویه‌ه، سه‌بارت به گونا‌ج پیغه‌مه‌به‌رمان ده‌فهرموی: ﴿إِنَّكُمْ مَا خَاك فِي صَدْرِك وَكُرْهَتْ أَنْ يُطْلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ﴾ / مسلم. / گونا‌ج و تاوان نه‌وه‌یه بیت به دلتا و پیته خوش نه‌بی که هه‌لک پیی بزانی ئینجا خوی دانا و ناگا ده‌فهرموی:

١١١ نه‌وسا نه‌که‌ن نه‌و حه‌یوانانه بخون که له کاتی سهر برینیاندا ناوی خوی له سهر نه‌بریت، چونکه نه‌و خواردنه‌و نه‌و کرداره گونا‌حه‌و دهرچون له سنوره‌و به‌راستی شه‌یتانه‌کان و ده‌ی ده‌که‌نه‌ی دۆسته‌کانی خویان که ده‌مه ده‌مه‌و مونا‌قه‌شه‌تان له گه‌ل دا بکه‌ن، جا نه‌گهر له هه‌ندئ مروقی بی باوه‌رو خراپه‌کاره‌وه هسه‌ی ریک و پیک و گرنگت گوی ئی بوو سهرت سوپ نه‌مینئ و نه‌ئیت چۆن شتی و ده‌زانی چونکه شه‌یتانه جنۆکه‌کان نه‌و هه‌سانه ده‌خه‌نه ناو دلیانه‌وه بو خه‌له‌تاندنی خه‌لکی ساویلکه‌وه بو‌نمونه: ده‌یان وت: بو حه‌یوانیک که خۆتان بیکوژنه‌وه هه‌لله‌و ده‌بخون به‌لام نه‌وه‌ی که خوا بیکوژیته‌وه ناخون؟

زانايان سى قسەيان ھەيە ھەندىكىيان دەلئىن: ئەو سەر
بىراو ھاخورىت ئىتەر ئەو (بىسم اللہ) يىيە لە بىر جوبىت
يان دەستى ئەنقىست نەى وتبىت لەوانە عەبدوللاى كورى
عومەرونافىع وشەعبى ومحمدى كورى سىرىن و رىوايەتتىكى
ئىمام مالىك و ئىمامى ئەحمەدىشە. دووھەميان : دەلئىن: بە
بىچەوانەى يەكەمەو دەلئ (بىسم اللہ) كوردن سونەتە، جا
ئەگەر ئەگەر بە سەھو يان بە دەستى ئەنقىست زىانى
نەى و ھەلەلە ئەو گۆشتە ئەمەش مەزھەبى ئىمامى
شافعى و ھەموو يارمەكانىيەتى و رىوايەتتىكى ئىمام مالىك و
ئىمام ئەحمەدىشەو لە عەبدوللاى كورى عەباس و ئەبو
ھورەيرە عەتاي كورى ئەبو رەباحەو باسكراو.
سىتەميان: دەلئ ئەگەر كابر (بىسم اللہ) كوردن لە بىر جوو
ئەو ئەو گۆشتە ھەلەلە بەلام ئەگەر ھەر بە دەستە
ئەنقىست نەى گۆتوبو ھەرامەو نابى بخورىت. ئەمەش بە
ئاوبانگە لە مەزھەبى ئىمامى مالىك و ئەحمەدى كورى
ھەمبەل داو مەزھەبى ئەبو ھەنىفەشە.

﴿١٢٢﴾ ئايا ئەو كەسەى كە مردوہ ئەوسا ئىمە زىندوى
بەكەينەو ھەموو گومراپە رىنمايى بەكەين و روناكەكى واى بى
بەدەين كە بەو روناكە بە ناو خەلكا ھاتو جۆ بىكات ئايا
ئەم كەسە وەك ئەو كەسەيە كە لە ناو چەندىن تارىكاى
دا بى نەتوانى دەرىچى لىي؟ نەخىر ئەم دوانە ھەرگىز
وەك يەك نىن، جا مادام وەك يەك نىن دەى بۆ بى باومرەن
بىر لە خۇيان و پاشەرۆژيان ناكەنەو؟ وەلامەكەى ئەمەيە
كە خوا دەفەرەموى: چونكە جوان كراو بۆ بى باومرەن ئەو
كردارە ناپەسەندەو ئىشى خۇيانيان بەلاوہ لە ئىشى ھەمو
خاوەن باومرەك بە چاكتر و جوانتر دەزانن، ئىنجا خوى
گەرە دلى پىغەمبەرمان ﷺ دەداتەو دەفەرەموى:

﴿١٢٣﴾ ھەر وەك چۆن ئەى محمد ﷺ تۆ لە مەكەدا
دوژمنانىكت ھەيەو بەرمەنگارىت دەكەن بزانە كە ئەمە
شتىكى تازە نەوتەنيا بۆ تۆ بوبىت ھەر ئاوەھا ئىمە لە
ھەمو شارو گونىكدا گەورەكانى ئەو شارەمان سەر و ستو
سامان و ھىرمان بى داوہ تا ئەوان دەستيان كردوہ بە فرۆ
فيل لەو شارەدا دۆ پىغەمبەرمان و پىياو چاكانى سەردەمى
خۇيان ، بەلام لەو فرۆ فيل و ئىشە خراپانەيان بىچگە لە

سەر شۆرى و شكان ھىچيان بۆ نەماويەو وەك دەفەرەموى:
خۆ فيليان لە كەس نەكردوہ بىچگە لە خۇيان بەلام خۇيان
ھەستى بى ناكەن. ئەمە وەك ئايەتى شانزەى سورەتى
(ويسرا) وايە كە دەفەرەموى: ﴿جا ھەر كاتى بمانەوى
جىگايەك لە ناو بىبەين فرمان دەدەين بە سەر خاوەن
دەسلەت و گەورەى ئەو جىگايە دا كە پەپرەويما بەكەن ،
بەلام ئەوان دەست دەكەن بە تاوان و خراپە لەو جىگايەداو
موسەتەھەقى تۆلە دەبن و بىريارى تۆلە سەندەنەو ئىمە
لە ستەمكاران دىتە جى ، ئىنجا ئەو جىگايە لە ناو
دەبەين و وىرانى دەكەين﴾

بەلئ تاوانباران كاتى كە تاوان و خراپە دەكەن ئەگەر
پىيان بوترىت: دەست لە تاوان بىكەشەو ھەموو خراپە مەكەن
ھەر زۆر بەزوى دەلئىن: ئازادى، ديموكراتىيە وا دەزانى
ئازادى و ديموكراتى تەنھا بۆ ئەو كەسى تر ماڤى ئازادى
نەى و نابى قسە بىكات! ناخ مروڤ وەختىك لات دا لە ياساى
خوا چەند لاسارو نەقامىت و چەند ھەلەو نەزانىت !!
ئەگەر ئازادى ھەبى ھى ھەموو كەسەىكە خۆ تەنھا مولكى
پىرو تاقمىك نىيە. ئىنجا خوا درىزە بەباسى لاسارى بى
باومرەن دەدات و دەفەرەموى:

﴿١٢٤﴾ جا ھەر كاتى نىشانەيەك بىت بۆيان دەيان وت: ئىمە
باومرە ناھىنىن ھەتا وەك ئەو كە دراوہ بە پىغەمبەرەن
نەدرى بە ئىمەش و ھەر كام لەوان دەيانەوى پەيامىكىيان
بى بدرىت و راستە خۆ پەيوەندىيان بە خواوہ ھەبىت ئىنجا
خوا دەمكوتيان دەكات و دەفەرەموى: خوا زانايەو دەزانى لە
كوئ دا پەيامى خوى دادەنەيت و دەزانى كە كى شاپستەيەو
بە راستى ھەلى دەگرىت ، پەيامى خوى بە ھەموو كەس
نادات بەم زوانە ئەوانەى كە لە دنيادا ستەم و تاوان دەكەن
دووچارى شەرمەندەيى و سەر شۆرى دەبن لە لای خوا لە
رۆژى دوايدا، ھەر و ھەموو دوچارى سزايەكى دەردناك دەبن
چونكە لە دنيادا فرۆ فيليان دەكرد دۆ پىغەمبەرەو خاوەن
باومرەن جا وا لەو رۆژەدا سەر شۆر دەبن و سزا دەدرىن وەك
لە سوهرتى (غافرا) دا دەفەرەموى: ﴿بەبىگومان ئەوانەى
كە خۇيان بە گەرە دەگرن لە بەرامبەر بەندايەتى كردنى
ئىمەو بەم زوانە سەر شۆرانە دەخريئە ناو
جەھەننەمەو﴾

۱۲۵ ئەو كەسەي كە خۇاي گەورە ئىرادەي خىرى پىن بىكات و
 ھىدايەتى بدات دلى فراوان دەكات بۆ وەرگرتنى ئىسلام ،
 چونكە خۇي ئەھلى خىرەو بە دواي خىردا دەگەرپىت
 خواش دلى دەداتەو مو ئىشەكانى بۆ ئاسان دەكات و بە چاكى
 يەكتاپەرستى و باوهرى راستەھىنەي بۆ جىگىر دەكات.
 پىرسىار كرا لە پىغەمبەر ﷺ كە كام باوهردار زىرەكتەرە؟
 فەرەموى: **أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ ذِكْرًا وَأَخْسَنُهُمْ لِمَا بَعْدَهُ اسْتِعْدَادًا**
أُولَئِكَ الْأَخْيَاسُ / **ابن ماجه. حه الاثنى** / ئەوھىيان كە زۆر يادى
 مردن بىكاتەو ، وە ئەوھىيان كە جوائىر خۇي نامادە بىكات
 بۆ پاش مەرگ ئائەوانەن زىرەكەكان ئىنجا خۇاي گەورە
 پاش باسى خەلاتى نىيەت باشان، باسى بەدبەختى نىيەت
 خراپانمان بۆ دەكات و دەفەرەموى: ئەوسا ھەر كەسىك خوا
 ئىرادەي گومرا بونى بىكات واتە كابرا خۇي بىيئە ھۆي
 ئەوھى كە گومرا بىيئە گۆي لە ئايىن نەگرتى و لاسارى
 بىكات ئەو كاتە خوا دلى زۆر تەنگ دەكات بە شىوھىيەك كە
 ھەمىشە لە گومان دا بىيئە جىگاي ھىچ قەسەيەكى چاكى
 تىدا نەبىيئەو، دەللىن جارەكەيان عومەر (رەزاي خۇاي لا
 بىيئە) پىرسىارى كرد لە كابرايەكى دەشتەكى كە بە جى
 دەللىن: (حرج)؟ وتى: بە درەختىك دەللىن كە نە شوان
 دەتوانى لىي نرىك بىيئەو و نە ھەيوانى كىویش دەتوانى
 بىيخوات. ئىنجا عومەر فەرەموى: دلى موناڧق ئاوايە ھىچ
 خەيىرىكى پىن ناكات ئەو دل تەنگىيە وەك چى وايە؟
 دەفەرەموى: وەك ئەو كەسە وايە كە سەر دەكەوئ بۆ
 ئاسمان ، واتە: وەك كەسىك كە سەر كەوئ بۆ شوئىنىكى
 بەرز چۆن دلى تەنگ دەبى و ھەناسەي سوار دەبى و بىجگە
 لە بىرى ھات و چۆي ھەناسە شتىكى تىرى بە خەيالىدا نايەت
 ھەر بەو شىوھىيە ئەو كابراي سەر لى شىواووش بىجگە لە
 ژيان بىر لە شتىكى تر ناكاتەو ئەمەش يەككىكە لە
 موغىزەكانى قورئان كە لەو كاتەدا نەزانراو كە
 سەرگەوتن بۆ ئاسمان پىويستى بە ھەوا بردن ھەيە ،
 چونكە لە سنورى زەوى سەرگەوتى ھەوا نامىنى و كابرا
 دەخنىكى ئەگەر ھەواي پىن نەبى زانىارى تازەيى لەم دوو
 سەدەي دوايىدا بەم راستىيەي زانىوہ كە قورئان
 ھەزار و چوارسەد سالى لەمەو پىش ئامازەي بۆ كردەو لە

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
 أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ
 فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 وَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَبَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
 يَمَعَشَرَ الْجِنِّ قَدْ اسْتَكْرَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
 مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي
 أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مُوَكَّلَةٌ خَلِيدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
 رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعَصَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
 يَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
 رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُذَرِّوْنَكُمْ لِقَاءَ
 يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ نَفْسَهُمُ الدُّنْيَا
 وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ
 أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَى يَظْلِمُ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

وئەنى نامۆزگارىش ھىچى كەم نەبووتەو دەگونجى (ف)
 بە ماناي (على) بىيئە واتە ھەر چۆن سەرگەوتن بۆ سەر
 ئاسمان بەبى ھۆ لە تواناي مروڧ دا نىيە ، ھەرنائوھا ئەو
 كەسانەيش كە گومرا بون و دلئان تەنگ كراوہ ناتوان
 باوهر بىيئە مەگەر ھۆي پەيدا بکەن كە پەشىمان بوونەو
 لەتاوان و گەرانبەدەي بۆلاي ﷻ ئىنجا دەفەرەموى: ھەر
 ئاودە خۇاي گەورە سزاي خۇي دادەنئە لە سەر ئەو
 كەسانەي كە ئيمان ناھيئەن. دووبارە دەردەكەوئە كە خۇاي
 گەورە ستەم لە كەس ناكات بەلكو كابرا خۇي نايەوئە
 باوهر بىيئە بۆيە ئاواي بە سەر دىيئە. ئىنجا دەفەرەموى:

۱۲۶ ئەي محمد ﷺ ئەمە رىگاي خۇاي تۆيە رىكەو ھىچ
 چەوتىيەكى تىدا نىيە بە ھەقىقەت ئىمە نىشانەكانى
 خۆمانمان روون كەردەو بۆ ئەو گەلەي كە بىر
 بکەنەو ھەيەند وەر بىگرن تا كەس بەھانەي نەبىيئە. جا ئەو
 كەسەي كە بەراستى ئەم رىيازە بىگرتولە پەندو
 نامۆزگارىيەكان سود وەر بىگرتىو بە دل و بە گيان خۇي
 تەسلىمى ئەم رىيازە راستە بىكات.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَنَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
أَنشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا
تُوعَدُونَ لَأَن تَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَقَوْمِ
أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنْ عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعِيَّتِهِ وَهَذَا لِلشُّرَكَائِ
فَمَا كَانُوا لِلشُّرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
وَمَا كَانُوا لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مِنَ الشُّرَكِيِّ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَائِهِمْ لِيُرْذَوْهُمْ وَلِيَقْتَرِفُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَذَرَهُمْ وَمَا بَفَرُّونَ ﴿١٣٧﴾

﴿١٣٧﴾ بۆ ئەوان هەیه خانوی ئەمن و ئاسایش لەلای
پەروردگاری خۆیان و هەر ئەوە دوستانە بە هۆی ئەو
کردارە چاکانەیی که ئەوان دەیکەن. ئەمانە چونکە لە
دنیا دا خویان لە سەر ئایین ئەزیەت دەدەن و خۆیان
نارەحەت دەکەن خۆی میهرەبان خانویەکیان پێ دەدات که
جیگای حەسانەووە ئەمن و ئاسایش بێت. بە راستی هەر
ئەو دەتوانی ئەو پاداشتە گرنگە بە بەندهکانی بدات.

﴿١٣٨﴾ ئەی محمد ﷺ باس بکە ئەو رۆژی که ئێمە هەمویان
کۆ دەکەینەووە دەلێن: ئەی کۆمەڵی جنۆکە ئیوه ژمارە
خۆتانان زۆر کرد بە هۆی لادانی خەڵکی زۆرەو لە
ریگای راست و کردنتان بە بێ باومر و بە هاوێلی خۆتان ،
جا دوستانەکانیان لە مەرۆف دەلێن: ئەی خۆی ئێمە
هەندیکمان سودمان وەرگرت لە هەندیکمان. سودو لەزمتی
مەرۆف لە جنۆکە دەبێ چى بێ جنۆکە فرماندە بوو
مەرۆفیش فەرمانبەردار و شەیتان چى وتووە مەرۆفەکەش وای
کردووە ئایا ئەمە لەزمت وەرگرتنە؟! دیارە ئەوان لە دنیا دا
ئەو بە گۆی کردنەى شەیتان بە لەزمت دەزانن و
جنۆکەیش بە بۆنەى ئەووەووە که مەرۆف بە گۆی کردوون

خۆیان زۆر بە زل زانیووەو کهیضیان پێ کردووە لە دنیا دا
بە هۆی ئەووەی که مەرۆف دواى ئەوان کهوتووە زیاتر
ئەوانیان گومراتر کردووە ، دەلێن: ئێمە بۆین بە گەورەى
مەرۆف و جنۆکە ، ئینجا دەلێن: ئەى خۆایە گەشتین بەو
ماوەیەى که بۆت دانا بۆین واتە گەشتین بە مردن و
مردین و هاتینەووە لات بۆ حیساب. ئینجا خۆای گەورەش
دەفەر مۆی: ئەو قسانەتان بێ سودووە ناگر جیگەتانە بۆ
هەمیشەو لە ناوی دا دەمێننەووە مەگەر کاتێک که خوا
نارمۆی ئی بێت. ئینجا خۆای گەورە دەفەر مۆی: بێگومان
پەروردگارت ئەى محمد ﷺ دانایە لە ئیشتەکانی داو زانیە
بە هەموو ئیشتەکانتان.

﴿١٣٩﴾ ئەوسا هەر ئابەو شیوەیە هەندیک لە ستەمکاران زال
دەکەین و دەیکەین بە سەر پەرشتی هەندیکى تریان بە
هۆی ئەو تاوانانەى که کردوینەووە رۆژی دوايشدا هەر
تاوانبارێک لە گەل تاوانبارێکی وەک خۆی دا لە یەك
جیگادا سزا دەدرێن، واتە: ئەم ئایەتە دەگونجێ مەبەست
دنیا بێت وەک لە پێشەووە مانامان کرد یان مەبەست
قیامەت بێ وەک مانای دوو هەم، جا ئەو کاتە فریشتەکان
پێیان دەلێن :

﴿١٤٠﴾ ئەى کۆمەڵی جنۆکەو مەرۆفە ئایا نەهات بۆ لاتان
پێغەمبەرانیك لە خۆتان که دەیان خویندەووە بۆ ئیوه
نیشانەکانی ئێمەو دەیان ترساندن لە گەشتن بە رۆژیکی
ئاوخوا که بگرمووەردەتان لە گەلدا دەرکێت؟ دەلێن: ئێمە
شایەتین لە سەر خۆمان که پێغەمبەرمان بۆ هاتووەو لەم
رۆژەى ترساندوین ، بەلام ئەم شایەتیە هیچ سودیکیان پێ
نادات چونکە ئەوان لە دنیا دا بە گۆی پێغەمبەرانیان
نەکردووەو زیانی دنیا ئەوانی سەرگەرم کردووەو بیران لە
پاشەرۆژی خۆیان نەکردووەووە ، وە شایەتی دەدەن لە سەر
نەفسی خۆیان که بەبێشک ئەوان بێ باومر بۆن بەم
رۆژووە بە رهوانە کراوانی خوا ، بۆیە ئەوان ناگر جیگایانەو
ستەمیان ئی نەکراوە وەک دەفەر مۆی:

﴿١٤١﴾ ئا ئاوا ئێمە نێرراوی خۆمان رهوانە کردووەو ئەوان
باومریان پێ نەهێناوەو بۆیە لە ناومان بردوون ئەگینا
پەروردگارت هەرگیز بە بێ تاوان خەڵکی جیگایەك لە ناو

نابات که ئەو خەلگە ئاگایان لە هیچ نەبیت و بەرنامە و ئایینی خودا یان پێ نەگەشتبیت هەرچەند خوا نەناسیش بن واتە پاش ترساندن و ئاگاداری ئەگەر سەریچی کرا ، ئینجا خوا تۆلەیان لێ وەردەگرێت.

﴿۱۳۲﴾ ئەوسا بۆ ھەموو مەرقۇفیک لە چاک و خراپ ، چاکەکاران لە ناو خۆیانداو خراپەکارانیش لە ناو خۆیاندا چەندین پەلە جیا جیا یان ھەبە ھەر کەس بە گوێرە ئێوەی کە کردووەتی پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموئ: { ھەبە لە ناو بەھەشتدا لە خواوە دەنوارێت بۆ پەلە سەروتر وەک چۆن مەرقۇفەکان لە دنیادا لە سەر زەویەو دەنوارنە ئەستێرەکانی ئاسمان } ئەوەندە جیاوازی ھەبە لە پەلەکانی بەھەشتدا. ئینجا خوا دەفەرموئ: بە راستی پەرورەدگارت بێ ئاگا نیە ئێوەی کە ئەوان دەیکەن ھەرکەس بە گوێرە کردووی خۆی سزا وەردەگرێت.

﴿۱۳۳﴾ خۆ پەرورەدگارت دەوڵەمەندەو بێ نیازە لە بەندایەتی بەندەکانی و خاوەن رەحمەتە بۆ یان ئەگەر خوا ئارمۆزی ئێ بێ ئێوە لادەبات و کەسانیکی تر کە ئارمۆزی ئێ بێ دینیت و دای دەنیت لە جیگای ئێوەدا وەک چۆن ئێوەی دروست کردووە لە نەوێ گەلانی تری پێش خۆتان ، واتە: ئەم لابردن و ھێنانە شتیکی زۆر زۆر ئاسانە لای خوا ئێوە خۆتان ھەر بەم شیوەیە بەم رۆژە گەشتون ئەگەر پێش تۆ ھەروا بەمایەو تۆ نەدەھاتیە جیگای ئەوان ، جا چاک بزانن کە،

﴿۱۳۴﴾ بەدنیایە و مەنەوێ کە بە ئینتەن پێ دراووە لە بەھەشت و لە جەھەنەم ، لە سزاو لە خۆشی، ھەمووی دیتەدی و ئێوە ناتوانن رێگای ھاتنی بگرن ، بەلکو خوا خاوەنی ھیز و توانایە لە سەر لەناوبردن و زیندو کردنەوێتان پاش ئەوێ کە دەپزێن و دەبن بە خاک ، جا ئەوێ دەبینی کە خوا بێ باکەو ھەردەھە دەکات و دەفەرموئ:

﴿۱۳۵﴾ ئەی محمد ﷺ بە گەلەکەت بلی: ئەی گەلی من ھەرچی لە تواناتاندا ھەبەن و چۆنتان پێ خۆشە بۆ خۆتان واکەن منیش چۆنم پێ خۆشە واکەم لە مەولا دەزانن

سەر ئەنجامی ئەو مائە بەرزو بەرپزە کە بەھەشتی ھەتا ھەتاییە بۆ کێیە؟ بێگومان بڕیار وایە کە هیچ کاتێک سەمەکاران سەرکەوت و خۆشەخت نەبن ، جا ئێتر ج دەکەن و چی بە باش دەزانن بۆ خۆتان بێ منەت بن چونکە جیگاتان ناگری جەھەنەمە وەک لە سورەتی (المولات/ ۴۶) دا دەفەرموئ: ﴿ بخۆن و رابوێرن کەمێک بە راستی ئێوە تاوانبارن ﴾ ئینجا خوا دانا سیفەتیکی تری بت پەرستانمان بۆ باس دەکات و دەفەرموئ :

﴿۱۳۶﴾ خۆ ئەو بت پەرستانە ئێوەی کە زەوی سەوزی دەکرد و لە بەجکە مەر و بزن و وشت و مانگا بەشیکیان دادەنا بۆ خواو دەیان وت: ئەمە بۆ خواوە و ئەمەش بۆ بێتەکانمانە ، جا ئێوەی کە بۆ بێتەکانیان بو بە تەواوی بۆیان خەرج دەکردو نەیان دەھێشت ھیچی کەم بێتەووەوبەلای خوا دا بجێت و ئێوەش کە بۆ خاویان دانا بوو ھەرچی کەم بکردایەووەو بجوایە سەر بەشی بێتەکان نەیان دەھێنایەو !! بەراستی بڕیارێکی ناشرین و پێس دەدەن. چونکە شینایی و مەر و مائەتەکانیان مولکی خواوە کە چی ئەوان لە دژایەتی خوادا بە کاری دەھێنن لەوێش خراپتر بەشەکەو خوا بە شیوەیەکی ناتەواوو کەم و کوپ جی بە جی دەکەن بەلام بەشی بێتەکان سەر بە زیادە وە بۆیان جی بە جی دەکەن لەگەڵ ئەوێشدا دەلێن: خوا بێ نیازە بۆیە واکەم بەلام بێتەکان موحتاجن؟

جا ئەمە کەو ژیریە کە تۆ واز لە خواوەکی خاوەن دەسلالت و داناو زاناو بێ نیاز بێنی و پەیرەوی شتی بکەیت کە موحتاج بێ؟ من لێردە مانایەکی تری ئێ وەردەگرم ھەرچەند ئێوەی پێشوم بەلاووە جوانەو رای زۆربەو تەفسیر نویسانە. بت پەرستان ئێوەی کە زەوی سەوزی دەکردو لە بەجکە ئێوە چوار حەیانە بەشیکیان دادەنا بۆ خواو بەشیکێ تریان دادەنا بۆ بێتەکان خواش دەفەرموئ: ئێوەی کە دای دەنێن بۆ بێتەکان ئێوە شتیکی نادروستە لای خواو و مری ناگریت ، وە ئەو بەشەش کە دای دەنێن بۆ خوا ، چونکە ھاوبەشی بۆ دادەنێن ئێویش ناگات بە خوا چونکە خوا و مری ناگریت وەک لە حەدیسی صحیح دا ھاتووە کە دەفەرموئ: ﴿ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنْ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكَهُ /

دروگانیه‌ها. ثینجا خوی گه‌وره سیفه‌تیکی خرابی تری
بت په‌رستانمان بؤ باس دهکات و ده‌فرموی:

﴿۱۳۸﴾ خؤ بت په‌رستان به گومانی خویان دهیان وت: ئەم
مه‌رو مالاته و ئەم کیلگه‌یه قه‌ده‌غه‌یه و نابی لییان بخوات
مه‌گەر ئەو که‌سه‌ی که خۆمان نارم‌زۆمان ئی بی، به‌ئێ ئەم
بت په‌رستانه هەر وا له خۆیان‌ه‌وه ئەم سئ بریاره‌یان د‌ه‌دا:
یه‌که‌م: وه‌ک وترا هه‌ندی له حه‌یوانات‌ودانه‌وێله‌یان له
خه‌لک قه‌ده‌غه ده‌کرد به که‌یخی خویان بوو ، که بؤ کی
حه‌لائی بکه‌ن و له کیی قه‌ده‌غه بکه‌ن.

دووم : سواری هه‌ندی‌ک له حه‌یوانه‌کانیان قه‌ده‌غه ده‌کرد،
نه‌ده‌بو که‌س سواریان ببی و باریان لی باربکات ، دیسان
ئه‌مه‌ش هەر به مه‌یلی خویان و هیج به‌لگه‌یه‌کیان به
ده‌سته‌وه نه‌بوو.

سیه‌م : له کاتی سه‌رب‌پ‌ینی هه‌ندی له حه‌یوانات دا ناوی
خوایان نه‌ده‌هینا ئەمه‌ش هەر بریارو نارم‌زۆی خویان بوو
که‌چی ده‌یان وت: خوا وای بریار داوه‌ودرۆیان به دەم
خواوه ده‌کرد له مه‌و دوا خوی گه‌وره تۆله‌یان ئی
ده‌ست‌ین‌یت به هۆی ئەو ئیفت‌یرا و درۆیان‌ه‌ی که به دەم
خواوه ده‌یان کرد.

﴿۱۳۹﴾ جا ده‌یان وت: ئەمه‌ی که له سکی ئەم مه‌رو
مالاتانه‌دایه تایبه‌ته بؤ ن‌یرینه‌کان و قه‌ده‌غه‌یه له
نافرمه‌کان ، واته: ئەگەر ن‌یرینه‌ی ببوایه پیاوه‌کان
سه‌ریان ئه‌به‌ری و ئەیان خواردو ئەگەر م‌ینه‌ی ب‌وایه وازیان
ئ ده‌هینا ، وه ئەگەر مردوی ببوایه ئەوا هه‌ردووک ت‌ییدا
شه‌ریک ده‌بون واته ن‌یرو م‌ی ده‌یان خواردو ده‌یان وت: خوا
ئەم بریاره‌ی داوه. خوی گه‌وره‌ش ده‌فرموی: به‌م زوانه
خوا تۆله‌یان ئی ده‌س‌ینی به هۆی ئەو بریاره‌ ناشرینه‌وه که
بؤ خوی داده‌نین، بی‌گومان ئە‌وزاته دانایه له ئیسه‌کانی داو
زانایه به‌و ره‌فتارو بریاره‌ ناپه‌سند‌ه‌ی که ده‌ید‌ه‌ن.

﴿۱۴۰﴾ به حه‌قیقه‌ت زیانیان کردو تیا چون ئەو که‌سانه‌ی که
منداله‌کانی خویان کوشتن به گ‌یلی و به نه زانی و ئەوه‌ی
که خوا پ‌یتی ده‌دان له ب‌ژیوی هەر له خۆیان‌ه‌وه و درۆیان به
ده‌می خواوه ده‌کردو قه‌ده‌غه‌یان کردو ده‌یان وت: خوا
ئاوه‌ها بریار‌ی داوه به راستی ئە‌وان گومرا بوون و له ریزی

وَقَالُوا هَذِهِ أُنْعَمٌ وَّحَرَّتْ جَبْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
نَشَاءُ بِرِزْقِهِمْ وَأَنْعَمُ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْرَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفِرَاءَ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
خَالِصَةٌ لَّذِكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ
حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفِرَاءَ عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي
أَنشَأَ جَنْبًا مَعْرُوشَتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَتٍ وَالنَّحْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْلِفًا أَكْلَهُ وَالزُّبُرَ وَالرِّمَاطَ مُتَشَكِّبًا وَغَيْرَ
مُتَشَكِّبٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾
وَمَنْ أَلَانَعِمَ حَمُولَةً وَفَرَّشًا كُلُّوا مِمَّا رَزَقَكُمْ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

مسلم/ خوی خاوه‌ن خ‌یرو به‌شکو‌ ف‌رمویه‌تی: من ب‌ی
نیاز‌ترین‌ی هاوبه‌شه‌کانم له‌هاوبه‌شی دا، هەر که‌س‌یک
ئ‌یش‌یک بکات و ب‌یج‌گه له خۆم که‌س‌یکی تر له گه‌لا بکات به
هاوبه‌ش ئەوه وازی ئی ده‌هینم له خۆی‌وله هاوبه‌شه‌که‌شی و
ل‌یی وهرناگرم! واللّه اعلم. دیسان خوی دانا خراب‌ی و
ناشر‌ینی سیفه‌تیکی تری بت په‌رستانمان بؤ باس دهکات و
ده‌فرموی:

﴿۱۳۷﴾ جا هەر ئاوه‌ها هاوبه‌شه‌کانیان که شه‌یتانه جوانی کرد
بؤ زۆربه‌ی بت په‌رستان کوشتنی منداله‌کانیان پ‌ییان
ده‌وتن: منداله‌کانتان بکوژن چونکه توشی که‌م ده‌ستی
ده‌بن و که‌چ‌کانتان بکوژن ، چونکه دو‌جاری عه‌یب‌وعار
ده‌بن ، بۆیه ئاویان ل‌یده‌کردن بؤ ئەوه‌ی له ناویان به‌بن ،
وه‌بؤ ئەوه‌ی که‌ئ‌ایینه‌که‌یان ئی ب‌گوژن ، وه ئەگەر خوا
نارم‌زۆی ئی ب‌وایه ئە‌وان ئە‌وه‌یان نه‌ده‌کرد که‌وابوو ئە‌ی
محمد ﷺ تۆ خه‌فه‌ت مه‌خؤ بؤ ئە‌مانه که ئاوا ره‌فتار گه‌ل‌یک
ده‌که‌ن ، چونکه ئ‌یمه ئە‌م ژ‌یانه‌مان بؤ تا‌قی کردنه‌وه
دروست کردوه که‌وا بوو وازیان ئی به‌ئینه به خۆیان‌وبه

ریتیمی کراواندا نه‌بون ئه‌مانه له هه‌ردوو دنیادا زیانیان کرد مال و مندالیان له دهست داو دوا روژیش سزای سه‌ختیان بۆ ئاماده کراوه . ﴿خسر الدنيا والاخره﴾ بۆ ئاوه‌ها که‌سانی‌که ئینجا خوای داناو می‌هه‌ربان باسی هه‌ندی له نعیمه‌ته‌کانی خۆی ده‌گات و ده‌فه‌رموی:

﴿۱۴۱﴾ جا خوا ٿو زاتهيهه كه چهندين باخچهي كهپر بؤ
 ڪراوو كهپر بؤ نهڪراوى دروست ڪردوهههنديڪيش دهئين
 ﴿مَعْرُوشَتِ﴾ ٿو درهختانهيهه كه خهك بؤ خوى
 دهياننيؤو ﴿وَعَيْرَ مَعْرُوشَتِ﴾ ٿوانهيهه كه خويان
 مروين له چياو چؤل به همر حال ٿم ههمو دارو
 درختو شيناييهه ههمويان بهشيڪن له نيعمهته فرهوانو
 بهر بلاودهكهى الله ، جا پاش ٿهوى كه به شيوهى گشتى
 باسى دارو درهختهكانو ميودهكانى ڪرد وا ئيسٽا به تاييهه
 ناوى ٿمانه دهباتو دهفرموى: خو خورماو دانهويٿه
 دروست ڪردوهه كه خواردنى ٿمانه جيان له يهڪو همر
 يهڪيڪ لهمانه تاميڪ دمدات ، وه زهيتون وههناريشى
 دروست ڪردوهه هيانه له يهڪ دهچن له شيويانو له تام
 دا ههشيانه له يهڪ ناچن نه له شيوهه نه له تاميان دا ،
 يان له يهڪ ٿهچن له رهنڱدا بهلام له يهڪ ناچن له تام دا
 بخون لهو بهرو بومانه ڪاتي كه بهرو بوميان گرتو ههه
 خويشى ئي بدن له ڪاتي كه دروينه دهڪريٽو بهرو
 بومهكهى ههٿدهگرن . ﴿حصاد﴾ ڪاتي دروينه ڪردنه .
 جابيري ڪورى عهبدولادهئى: { اَنْ اَلْتَّبِي ﷺ اَمْرٌ مِنْ كُلِّ جَاذٍ
 عَشْرَةَ اَوْسُقٍ مِنَ التَّمْرِ يَغْلُقُ فِي الْمَسْجِدِ لِلْمَسَاكِينِ / امام
 احمد. نيينو كهسير دهئى: ٿم ريوايهته (جيد هوى/
 چاڪوبههيزه) /واته: بيغههمبهريزي بپريارى دا به سمر ٿو
 كهسهى كه ده وسق خورمادهبرئ هيئشويههك بيئى بؤ
 مزگهوتو ههٿواسريٽ بؤ بي ٿهويان { ههنديڪ دهئين:
 ٿمهه زهڪاتهوهههنديكى تر دهئين: ٿمهه شتيكى زياتر له
 زهڪاته. ئينجا خوا دهفرموى: زياته رهوى نهڪن به
 راستى خوا زياته رهوانى خوئ ناويٽ كهوابوو له
 بهندايهتيشدا زياته رهوى جوان نيهه چونكه ڪابرا مالى
 خوى به زيامرهوى خهرج بڪاتو فهفهر بكهوى دهبي به
 بار به سمر ڪؤمهٿهوهه ناييني پاكو بي گهردى ئيسلام بهو

ثُمَّ نَبِيَّةٌ أَرْوَجُ مِنْ الصَّانِ اثْنَتَيْنِ وَمِنَ الْعَمْرِ اثْنَيْنِ
قُلْ ءَالِ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَرِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
زَحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبُوءِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٣﴾
وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَتَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَتَيْنِ قُلْ ءَالِ الذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَرِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيَكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَآ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
فَسَقًا أَهْلَ لُغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَعْثِهِمْ وَإِنَّا صَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

نیشه رازی نیه. هه‌ندیکی تر ده‌لێن: زیاده‌پوهیی بریتیه له‌و حه‌قانه‌ی که **الله** دایناوه مادام به‌گوێهری پتووست حه‌قه‌که‌ی ئی نه‌دات زیاده‌پوهیه‌و خوا خۆشی ناوێت، جا نه‌گهر کابرا باغیکی هه‌بوو حه‌ق نیه له‌خه‌لگی راگوزهر به‌رگری بکات وه‌ نه‌و که‌سه‌ش که به‌ناوی دا به‌روات حه‌ق نیه هه‌ج له‌گه‌ل خۆیدا ببات به‌بی ئی‌جازه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی.

ههروهك چۆن درهختانى دروست كردوه كه سيبهرمان
بۆ دروست دهكهن و ههنديكيان دهخشين به سهر زهوى داو
بهروبوممان پى دهدهن ، ههروهها له ناو حهيواناتهكانيشدا
ههنديكيان بار ههنگرهو بارمان بۆ ههلهدگريت وهك
حوشترو ئهسپ و هيىسو كهر ، وه ههنديكيشيان بچوكن
لهخورى و له موهكانيان فهرش دروست دهكريت و وهك
راخهر رادهخريئن و سهر دهبرينوسود له گوشتهكانيان
وهردهگيرئ و ئهمه دوو شتى دژى يهك نيهودهگونجئن ههر
بۆ يهكيكيان بشئ وهك كهر و بز و مهپ يان بۆ
ههردووكيان وهك حوشترو ئهسپ ، ئينجا دهفهرموى: بخۆن
لهوى كه خوا كردويهتى به رۆزيتان و دواى ههنگاوهكانى
شهيتان نهكهونويهو چۆرى كه شهيتان پيتان دهئى ناوهها

رهفتار نهكهن چونكه بهراستی شهیتان بۆ ئیوه دوژمنیكى
ناشکرایه. جا نهگهر مروؤ عاقل بیت دواى دوژمنى خوى
ناكهوئیتو به گوئى ناکات بهلکو نهگهر ناموژگارى باشیشی
بکات ههر لئی به گومانه. ئینجا خواى گهوره دهفهرموئیت :

﴿ ۱۱۳ ﴾ حیوانهکان ههشت جوړن بز و مهر و حوشترو مانگا
که چوارن ههر یهکهیان دوو جوړه نیرومى که واته ههشت
جوړن، جا باسیان دهکات و دهفهرموئیت: له مهر دا دوان
یهکیکیان نیرو یهکیکیان مى وه له بزیشدا دوان پئیان
بلى: ئایا خوا نیروهکانیانی حهرام کردوه یان مییهکانیان؟
یان نهوهی که له ناو سکی نهوه دوو مییانه دایه حهرامی
کردوه؟ دهی نهگهر راست دهکهن له مبارهوه زانیارییهکم
بۆبئین که تییدا نوسرا بیت که خوا یهکیک لهمانه
حهرام کرد بیت ، نهی چوون له خوئانهوه نهوه شتانه
حهرام دهکهن؟ واته: حهرام و حلال کردن تنها به دهست
خوایه و کهس مافی حهرام و حلال کردنى نیوه ههر
کسیک نهوه مافه بۆ خوى دابنى له ناو چوو فهوراوه ،
چونکه یان ئیدعای خوایهتى دهکات یان درؤ به دهمی
خاواوه دهکات نهگهر بلى: خوا وای فهرموه یان خوا به
نهزان دهماننى که ههر سى بۆ چونهکه کوفره و کابرا له
ئایین دهمدهچیت ههرچهند لافى بیروباوهرو خواناسیش
لیبدات ، ئینجا باسی چوار جوړهکهى ترمان ههر بهو
شیوازهى سهرهوه بۆ دهکات و دهفهرموئیت:

﴿ ۱۱۴ ﴾ له حوشتران دووان نیرومى و له رهشه ولاخیش دووان
نیرومى و گا و مانگا پئیان بلى: ئایا خوا نیروهکانیانی حهرام
کردوه یان مییهکانیان؟ یان نهوانهی که له سکی نهوه دوو
مییانه دایه؟ ئا دهی چ بهلگهیهکتان ههیه بهیئن. یان ئایا
ئیهوه لهوئى ناماده بوون کاتى که خوا نهوه وهسیهتهى
کردوه؟ پرسیارىکی ئینکاریه، واته: نهخیر لهوئیش نهبوون.
نهى ئیتر بیجگه له درؤ چ بهلگهیهکتان ههیه؟ دهی کى
ههیه ستمکارتر لهو کهسهی که ناوا درؤ به دهمی خاواوه
بکات تا خهلگى به نهزانانه لابدات له ریگهى خوا؟ به
راستی نهمانه ستمکارن به بيشک که خوایش رنمایى
گهلى ستمکاران ناکات و ههروا لهو بى بهختى و سهر
شۆرپه دا دهمیننهوه، چونکه مروؤ بۆ زانینى حهرام و حلال

بیجگه له دوو ریگه ریگایهکی تری نیه یان به هوئى
بیغهمبهراوه و هیه یان راستهخو خوا پئى بهفهرموئى
یهکهمیانی به ﴿ تَتَوَفَّي بِمَلِكٍ ... ﴾ الأنعام: ۱۴۳ / دهی نهگهر
راست دهکهن له مبارهوه زانیارییهکم بۆبئین که تییدا
نوسرابیت که خوا یهکیک لهمانهى حهرام کردبیت، ﴿
ههلوهشاندهوه دووههمیانیشی به ﴿ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ
وَصَّيْنَاكُمْ اللَّهُ بِهَذَا .. ﴾ الأنعام: ۱۴۴ / یان ئایا ئیهوه لهوئى
ناماده بوون کاتى که خوا نهوه وهسیهتهى کردوه؟ ئینجا
خواى گهوره له پاش نهوهی که بت پهستانى به درؤ
خستهوه له برپارى حهرام و حلال دا نهوسا باسی نهوه
شتانه دهکات که حهرامه و دهفهرموئیت:

﴿ ۱۱۵ ﴾ نهى محمد ﷺ پئیان بلى: من نابینم لهوهی که ودهی
کراوته لای من هیچ شتىک حهرام بوئیت له سهر بخوړىک
که خواردنىک بخوات مهگهر یهکیک لهم چوار شتانهبى
یهکهم : ههوانىک مردار بو بیت . دوههم : خوئنى رهوان
نهک خوئنى که به گوشتهوه بیت چونکه وشهى (مسفوح)
نهوه دهگهیهنى. سیههم: حهرامه گوشتى بهراز که بهبیشک
نهوه شتىکی پیسه. دهگونجیت نهمه دوبات کردنهوه بیت
بۆ گوشتى بهراز یان بۆ ههرسیکیان. چواردهم: سهربرپى
ههوان بۆ غهیری خوا ، یان نهوه ههوانه سهر بېرن و
ناوى بیجگه له خواى لهسهر بېریت ، جا چ ناوى خوا ههر
نهبهن له گهل ناویکی تر یان ناوى خواوکهسیکی تری له
سهر ببهن، ههر دووکیان ههر تاوانه و گوشتى نهوه ههوانه
حهرامه و نابى بخوړیت نهمانه چوار شت بوون که قهدهغه
کراون و حهرامه خواردنیان له کاتى ئاسایدا بهلام نهگهر
مروؤ ناچار بوو بۆ خواردنیان نهوه چاوپوشى لى کراوه .
وهک خوا دهفهرموئیت: جا کهسیک کهمه بهستى حهرام
خواردنى نهبى و ناچار بیت به مهرچیک دهست دريژى کار
نهبیت و له سنورى پیویستى تیپهر نهکات نهوه لهو گوشته
قهدهغه کراوانه بخوات قهیناکه، بهم شیوهیه
دانایى و میهرهمانى خوا سهبارت به بهندهکانى لهمانگى
چواردنه ناشکراتر دهبیت ههر وهک دهفهرموئیت: بیگومان
پهرومردگارت لى بوردهیه لهو کهسانهى که لهو بارهوه
تاوانیکیان کردبیت و خاوهن سۆزه و ناهیلیت لهبرساو له

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شِئِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٢٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي كُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهُمْ مُرْسِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَلَا تَزْنُوا أَلْفَافًا مَّا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٢٢﴾

بانگ کهره بؤ ریبازی خوی داناو ناگاو میهره بان دهبی بهو شیوهیه له ناو خه لکدا رهفتار بکات، جا با سته مکارانیش بزائن که تۆلهو رهقی خوا زور سهخته و کاتی ویستی تۆله بکاته وه کهس ناتوانی ریگی بگریت وهک ددفرموی: وه هرگیز سزای خوا بهرگری ناکریت له گهلی سته مکار، واته: دلتیا بن که گهلی سته مکار دوجاری سزای خوا نه بن وه هرگیز دربار نابن و په نا نادرین مهگهر په شیمان ببنه وه پیش هاتنی سزاکه یان، وه با هاوئل دانهران چاکیش بزائن که نه م گومان دروستکردنانه هیچ سودیکیان پی نادات.

﴿١٢٨﴾ بهم زوانه نه مانه ی که هاوبه شیان بؤ خوا داناوه دهلین: نه گهر خوا مهیلی لیبویه نه نیمه و نه باو باپیرانمان هاوبه شمان بؤ خوا دانه دنا، چونکه خوا خاوهن دسه لاتو دهیتوانی بهرگریمان بکات جا مادام بهرگری نه کردوین، دیاره خوا خوی بهم نیشه مان رازیه، ههروه ها دهلین: وه هیچ شتیکمان حرام نه ده کرد، واته: نه مه نیرادی خوی له سهره وهک نیستا هندیک له نه فامه کان کاتی که تاونی دهکهن و پییان بوتريت: بؤ نه و تاونه دهکهن هه مان هسه ی کؤن دووباره دهکهنه وه، واته: خویان

تهنگانه دا بمرن و مهیدانیان بؤ فرهوان دهکات، جا پیویسته له سهر موسلمانان که له کاتی ناسایدا نه و گوشته نه خون وه ناوی بیجگه له خوا له کاتی سهر برینی حه یوانات و شتی تردا نه بهن و خویان دوجاری شیرک نه کهن و گوشتی حرام دهر خواردی مال و مندالی خویان و خه لکیش نه دهن، یه کیک لهو شته خراپانه سهر برینی حه یواناته له بهر پیی گه وره یان پیاو چاکدا نه مه رهوشتیکی نیسلامی نیه و پیویسته موسلمانان خویانی ئی دور بگرن، وه نه گهر له کاتی سهر برینیدا سهر بر ناوی کابرا ببات گوشتی نه و حه یوانه حه رامه و ناخوریت و سهر بر تاوانباره. نینجا خوی داناو ناگا باسی هه ندی شتی حه رامی گه لانی پیشومان بؤ دهکات و ددفرموی:

﴿١٢٦﴾ نیمه حه رامان کرد له سهر نه و که سانه ی که جوله که بون نه وه ی که خاوهنی نینوک بیت ههروه ها له مانگا و له مهر قه دغه مان کرد لییان به زهکانیان (چهوری) که شتیک ناسراوه دهیکهن به رۆن مهگهر نه وه ی که به گوشتی پشتیان وه بیت یان به گوشتی ریخوله یانه وه بیت یان نه وه ی که تیکه لاو به نیسقانه کانیان بوبیت که نه وانه مان چاو پۆشی ئی کردوه بؤیان. جا نه وه نه بی که نیمه نه مانه به شتیک خراپ بزائین بویه قه دغه مان کردوه نه خیر به لگو نه وه تۆله سهندنه وه یه کی نیمه بوو لییان به هوی لاساری و سته مکاریانه وه، بیگومان نیمه له راستگو یانین و راست دهلین و حوکه ماکمان راستن وه ههر نه مانه مان قه دغه کردوه له جوهکان و بریاری نیمه دادگهرانه یه.

﴿١٢٧﴾ جا نه گهر پاش نه مه نه وان ههر باوهرت پی ناکهن ده ی تۆ بلی: بهروردگار تان خاوهنی رهحه تیکی فراوانه و بهره و سۆزو میهره بانی خوا بانگیان بکه، واته: نه گهر نه وان ههر باوهرت پیناکهن تۆ نه چی جنیویان پی بدی و له عنتیان ئی بکه ی تۆ دهبی زور به نه رمی و میهره بانیه وه بهره و نایینی خوا بانگیان بکه ی. نا نه مه یه رهوشتی قورئان و نه خلاقی پیغه مبه رمان ﷺ جا نه گهر کابرای موسلمان راست دهکات و تابعی قورئان و پیغه مبه ر ﷺ و

دەبەستەن بە قەدەرەو دەلێن: خوا خۆی پێی خۆشەو لەسەر ئێمە نوسیو ، بۆیە ئێمەش دەیکەین وەلامی ئەم ئەزانانە زللە یان شەقیكە ونابێ وەلامت بدەنەو چونکە بە قەسەى خۆیان خوا پێی خۆشبوو لێی بدەیت وە لە سەرى نوسیوی ئایا بەم وەلامە لێت رازی دەبن؟ ئەگەر رازی نابن بۆ؟ بانیکەو دوو هەوا؟ ئینجا خۆی گەورە دئی پیغەمبەرمان دەداتەو دەفەرموی: هەر ئاوەها بۆ ئەوانەى کە بێ باوەر بوون لە پێش ئەمانیشەو ، واتە: ئەم قەسەى قەسەیکى کۆنەو بەرھەمیکى نەبوە بۆ پێشینهکانیان تا بۆ ئەمانیش بەرھەم و سودیکى ببیت بەلێ پێشینهکانى ئەوان وایان وت: هەتا سزای ئێمە یان چەشت، جا ئەگەر ئەو بەلگەى شتیکى بە سود بوايە نەدەبوو پێشوەکانى ئێو سزایان بدارایە پێیان بلی: ئایا هیچ زانییكتان لایە لەم بارەىو ئەگەر لاتانەو راست دەکەن دەى بۆمان بەینن، نەخیر هیچتان لا نیە بەلگو ئێو هەرپەپرەوى لە گومان دەکەن و بیجگە لە گومان هیچتان لا نیە، وە ئێو هەر درۆ هەلەبەستەن .

١٤٩ پێیان بلی: تەنھا بۆ خوايە بەلگەى بێ نیهایەت و راست و دروست خوا دنیای بۆ تاقیکردنەو دروست کردو و ئیختیارى بە مەرۆف داو ئەگینا ئەگەر خوا ئارەزوێ بکردایە هەمويانى رێنمایى دەکردن و باوەرپتان دەهینا ، بەلام خوا ئەم ئارەزوێ ناکات چونکە سودى هاتنى ئێمە بۆ دنیا نامیئ.

١٥٠ پێیان بلی: بانگیان بکەن ئەو شایەتانهتان کە شایەتى بدن و بلین: بە راستى خوا ئەمەى حەرام کردو ، واتە: هەر کى شایەتیان بۆ ئەدات با بێت شایەتیان بۆ بدات ، ئەوسا ئەگەر هاتو شایەتیشیان دا تو هەرگیز شایەتیان لە گەلدا مەدەو لە گەلانداندا مەبە ، چونکە درۆ دەکەن و هەرگیز دواى ئارەزووتى ئەو کەسانە نەکەوى کە پێباوەرین بە نیشانهکانى ئێمەو ئەوانەى کە باوەریان بە رۆزى دواى نیە. لەحالیکیدا کە هەر ئەوانن هاوتا دادەنێن بۆ پەروردگارى خۆیان. ئا بەم شێوەى خۆى دانا دەم کوئى بێ باوەرپان و هاوێل دانەرانی کردو هەموو بەهانهیەکی بپین و بە درۆی خستنهو ئینجا خۆی گەورە لەم چەند

ئایەتەى دواى دا نۆ شتى خراب باس دەکات تا خاوەن باوەرپان لێی دور کەوێنەو دەفەرموی:

١٥١ پێیان بلی وەرن تا بخوینمەو بۆتان ئەوێ کە پەروردگارتان حەرامى کردو لێتان ، ئیتر لە خۆتانەو قەسەى درۆو ئارەوا نەکەن ئەگەر خواتان خۆش دەوئ و پەپرەوى راستەقینەى ئەون وەرن ئەمە ئەو شتە قەدەغانەن. یەکەم: دەبێ هیچ هاوێلێک بۆ خوا دانەنێن. دوهم: لە گەل دایک و باوکتاندا چاکە بکەن. سێهەم: منداڵەکانتان نەکوژن لە بەر کەم دەستى و نەدارى خۆ هەرئێمەى کەرۆزى ئێو و ئەوانیش دەدەین. چوارەم: نزیکى داوین پیسى نەبنەو و زینا نەکەن، بەلام دەفەرموی: نزیکى مەکەنەو واتە رێگاکانى پێش زینا نەگریت وەک تەماشاکردن و قەسە کردن. پێنجەم: کەس نەکوژن بەنارەوا. ئا ئەمەى کە وەتا ئامۆژگارى خوايە بۆ ئێو بەلگو ئێو شۆش بۆمان و بزانن چى دەکەن و بپەرێ بکەنەو لە مالى ئاینەدى خۆتان و بەتاوانکردن ئەو ماله لەخۆتان خراب نەکەن. کوشتنى بە رەوا لەوانە، زیناکاریک کە سوودى لەهاوسەرى حەلال وەرگرتبێ. وەلەوانە ، کەسى کە کەسێک بە دەستى ئەنقەست بکوژێت. وەلەوانە ، پاشگەز بونەو لە ئایین و هێرشکەرێک بۆسەر بێ تاوانیک و باغى یان باغیانى کە ئامادەى ئاشتى نەبێت ، جێبەجێی بەخواو بەئایین و بەپێغەمبەرێک لەپێغەمبەرەو و چەند کەسانیکى تر کە لەپەرەو فقهیهکاندا بەدریژى باسکراو . جا یەکەم حەرامى کە خوا لێردا باسکرد هاوێل دانانە ، چونکە ئەو لە هەموو گوناھێک گەورەترە چونکە دەگونجێت خۆى گەورە لە هەموو گوناھێک بە بێ تەوبە خۆش ببیت بەلام لە هاوێل دانان بە بێ تۆبە قەت خۆش نابیت ، جا پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموی: { مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ /س/ هەر کەسى بمړئ و هاوبەشى بۆخوا دانەنابى بېگومان دەچیتە بەهەشتەو } وە هەر وەها پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموی: { مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ /س/ هەر کەسى بمړئ و هاوبەشى بۆ خوا دانا بى بە بېگومان دەچیتە ناو ئاگرەو } وە لە بارەى دایک و باوکەو دەیان ئایەتى ترو سەدان فەرمودەى پێغەمبەرمان ﷺ

ههیه و له باره منداڵ کوشتهوه نه م ههرمودی
 پیغه مبهرمانه که له وهلامی عهبدولای کوری مهسعود دا
 هاتوه که دهلی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ کام تاوان له
 هه موان گه وره تره؟ ههرموی: { أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًا وَهُوَ خَلَقَكَ
 قُلْتُ إِنَّ ذَلِكَ لَعَظِيمٌ قُلْتُ ثُمَّ أَيُّ قَالَ وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ
 يُطْعَمَ مَعَكَ قُلْتُ ثُمَّ أَيُّ قَالَ أَنْ تُزَانِيَ خَلِيلَةَ جَارِكَ/ البخاری/
 نهوهیه که تو هاوبهش دابنئی بو خوا له حالیکدا که ههر
 نهو زاتهیه تو ی دروست کردوه. له پاشا وتی: پاشا نهو؟
 ههرموی: نهوهیه که تو مندالی خوت بکوژی له ترسی
 نهوهی که خواردنت له گه لدا بخوات. له پاشا وتم چ
 تاوانیکی تر له پاشا نهوانه گه وره تره؟ ههرموی: نهوهیه
 که زینا بکهیت له گهل ژنی دراوسیتدا { پیغه مبهری ﷺ
 دهههرموی: { لَا تَزَالُ أُمَّيْ بِخَيْرٍ مَا لَمْ يَفْسُ فِيهِمْ وَلَدُ الزَّانَا فَإِذَا
 فُسَا فِيهِمْ وَلَدُ الزَّانَا فَيُوشِكُ أَنْ يَغْمَهُمُ اللَّهُ عَذْرًا وَّجَلَّ بِعَقَابٍ/ رواه
 احمد/ حسنه الالبانی/ ههمیشه نه م گه له له خوشیدایه هه تا مندالی
 زوئی تیدا زور نه بیئت جا ههر کات مندالی زوئی تیدا زور
 بوو، ئیتر نزیکه که خوی دمهسه لاتداری به شکو ههمویان
 سزادات { نه م پالیشتی که بو نهو ریوایه ته ی که
 هاتوه دهههرموی: { له ههر ولایتیکدا زینا ناشکرا بوو
 کوشتار زور ده بیئت و دوچار نه خوشیه ک دهن که بابو
 بابیرانتان نهو نه خوشینه یان ههرگیز نه بینیه و
 نه بیستوه {
 که نه م پر دهبین که ههمان نه خوشی نه بینراو
 ونه ناسراو به ناو نیشانی (ایدز) بلاو بوته وه و ولاتی
 کوفر به دهستی وه دهنالینی و به سایه ی نهوهی که هیشا
 که میک له خووره وشتی ئیسلامی له ولاتانی ئیسلامیدا
 ماوته وه له م ولاتانه دا بهو شیوهیه پهیدا نه بو به لام
 بهرورده کراوه کانی غه رب و شهرق به ناوی ئازادییه وه
 دهیانه وئ ههمان بئ ره وشتی له م ولاتانه شدا رهواج بئ
 بدهن و بلاوی بکه نه وه تا نه مانیش دوچار ههمان
 چاره نوس ببنه وه که خو یان به دهستی وه دهنالین؟ له
 بهر نه وه داوا له براو خوشکانی ولاتی ئیسلامیم ده کم که
 فریا که ونو پیشگیری له و بئ ره وشتی و بئ به ندو باریه
 بکه ن به گه رانه وه بو لای نایینی ئیسلام و هریو نه خواردن
 به قسه ی زل و بریقعه داری دوژمنانی ئیسلام نه گینا له

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ يَالْقَيْسُ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
 وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
 اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
 أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
 رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْأَنْزِلُ
 عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَفَنَافِلِينَ
 ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
 فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سََجَرَى الَّذِينَ
 يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

ههر دوو ژياندا دوچارى به لا دهن. ئينجا تاوانى شه شه م
 نهوهیه که خوا دهههرموی:

﴿١٥٢﴾ نزیکى مالى ههتیو نه که ونه وه مه گهر به شیوهیه کی
 چاکتر و بو پارێزگاری له ماله کانیان بئ ههتا نهو ههتیو
 بالغ ده بیئت. ئینجا ماله که ی نه دریتته وه ههرجی بکات له
 دمه ویت و خیر و چاکه خواردنی دروسته و به ههتیو
 دانانریت ههتیو نهو که سهیه که باوکی بهریت و بالغ نه بوو
 بیئت. ئینجا دهههرموی: با پیوانه و گیشانه کانتان ته و او
 دادپه روه رانه بیئت، واته: چوینی بو خوتانی دمه کیشن
 ناوه هاش بو خه لکی بکیشن که نه ممه حه وته م تاوانه یان
 حه وته م رینمایى و رى پیشاندا نه مانه. ئیمه داوا ناکه یان له
 هیچ مروفیک مه گهر به گویره ی توانای خو ی که ههر
 که س به گویره ی توانای خو ی پیویسته هه ول بدات بو
 نه نجام دانی ئیشی چاک و بهرگری کردن له ئیشی خراب.
 بو هه شته م رینمایى دهههرموی: وه ههر کاتیک قسه یه کتان
 کردو بریاریکتاندا با دادپه روه ربین نه گهر چی خزمی
 نزیکتان بئ، واته: قسه و بریاره که دزی بئ یان به قازانجی
 بیئت نابج خزمایه تی و دورو نزیکى کارى تى بکات. نه وه م

مَلَّ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْظُرُوا
إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا أَلَسْتَ
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يَجُرِّئُ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَجُلًا
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِيْنًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الشُّرَكِيِّ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنِّي رِزْقًا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
نَفْسٍ إِلَّا عَنتَهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

نامؤژگاری دمه رموی: وه نهو عه هدهو په پیمانهای که داواتانه به خوا جی به جیی بکهن، نهویش به وه ده بیت که به گوئی خوا بکهن لهو شتانهی که داواتان لی دهکات یان بهرگریتان لی دهکاتو به گویردی قورنان وهرمودهکانی پیغه مبه رهمان بجولینه وه. نا نهوانه ی که باسکرا بؤتان خوا نامؤژگاری تان دهکات به لگو نیودش بیر بکهنه وه ورئگای راست بگرنو فرمانهکانی خواو پیغه مبه رهمه کی نه نجام بدن وبگهن به خوشبهختی همدوو زیان له پاشان خوا دمه رموی:

﴿١٥٣﴾ بیگومان نا نهمه ریگا راسته که ی منه دی دیوای بکهنو بهو شیوه یی بؤمان باس کردن نیشی پیبکهنو دیوای ریگاکانی تر نهکهنو، چونکه نیوه پارچه پارچه دهکاتو دورتان دهخاته وه له ریگای خوا نا نهوای که پیتان و ترا: نامؤژگاری پهرومردگارتانه بؤ نیوه به لگو نیودش بترسن له خواو خؤتان بپاریزن له تاوان. دمرکهوت که نیسلام تهنه یه ک ریگایه و نابیت به دووانو سیان به لام ریبازهکانی تر دهگونجیت هه زاران ریگا بیت، چونکه ریگای نارهمزؤکاری و نه فسهو ههر که سی نارهمزؤیه کی تاییه تی

خوی هه یه به جؤرئیک بیر دهکاته وه که جیاوازه لهوانی تر. نینجا خوی گه وره پاش باسی قورنان ودهی ته وراتو پیغه مبه رهمه کی دهکاتو دمه رموی:

﴿١٥٤﴾ له پاش نهوای که باسماں کرد بؤت، بزانه که نیمه کتیبکی ته وای ریگ وپیگمان دا به موسا بؤ نهو کهسه ی که چاکترین نیشی دهکرد ودهک پاداشیک، وه لهو کتیبه دا نهوای پیویست بی له هه موو باریکه وهو بؤ هه موو شت روون کراوته وهو رینمای ی کهرو مایه ی خه یرو سؤز بوو، به لگو نهوانیش باوهر به روؤی دیوای وگه یشتن به پهرومردگاریان به یینن. هه تاده دهلی: ههر که سی نیشی چاکتر بکات له دنیا دا روؤی دیوای بؤی ته وای دمه رموی. ﴿الذی﴾ دهگونجی به مانای ﴿الذین﴾ بیت. نینجا باسیکی تری قورنان دهکاتو دمه رموی:

﴿١٥٥﴾ خو نهمه قورنانیکی پیروزه و نیمه رهوانه مان کردوه و محمد ﷺ له خؤیه وه نهی وتوه، دی نیودش دیوای بکهنو و په یروای بکهنو له خوا بترسن به لگو رحمتان پی بکریت، چونکه ههرچی خه یرو چاکه یه له په یروای نهو قورنانه دایه.

﴿١٥٦﴾ وای نیمه نهو قورنانه مان رهوانه کرد نه ک بلین: کتیب ههر تهنه بؤ نهو دوو تایفه ی پیش نیمه که جوله کهو گاوره هاتوه و به راستی نیمه هیچ لهو کتیبانه ی نهوان نازانین.

﴿١٥٧﴾ یا بلین: نهگهر نهو کتیبه ش رهوانه بکرایه بؤ سهر نیمه بیگومان نیمه لهوان چاکتر ریگای راستمان دمه رموی و باشر په یروایمان دهکرد، دی وای هاته لاتان به لگه یه کی روون له لایه نی خوی خؤتانه وهو رینمای ی کهرو مایه ی به رهمه کت و سؤزه، جا نیتر کی هه یه سته مکارتر لهو کهسه ی که بی باوهر بیت به نیشانهکانی خواو پشتی تی بکاتو گالته ی پی بکات؟ با بزائن که نه مانه له دهست تؤلله ی خوا دمرناچن ودهک دمه رموی: بهم زوانه تؤلله ده سینین لهو کهسانه ی که پشت دهکهنه نیشانهکانی نیمه و پی پیده که نن و گالته ی پی دهکهن به خراپترین سزا به هو ی نهو گالته و پشت تی کردنه ی که دهیان کرد.

۱۵۸

ئاي ئەوان چاۋمىرى دىگەن بىجگە لەو كاتەى كە
فرىشتەكان دېنە لايان يان پەرورەدگار يان دېتە لايان لە
رۆزى قىامەتدا يان ھەندى نىشانەكانى خوا بېت بەر لە
ھاتنى رۆزى قىامەت، جا ئەو رۆزەى كە ھەندىك لە
نىشانەكانى پەرورەدگار ھات ھىچ سودىك نادات بە ھىچ
نەفسىك بىر و باۋمىرىكەى مادام لە پېشدا باۋمىرى نەھىنا
بى و كردارى چاكى لەو تەمەنەى باۋمىرى دا ئەنجام
نەدايېت، پېيان بلى: ئىۋە چاۋمىرى بىكەن و ئىمەش چاۋمىرى
دەكەين.

پېغەمبەرمان ﷺ لە بارەى ئەو نىشانانەى پېش ھاتنى
قىامەتدا دەفەرموى: { لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ
مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ وَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ
نَفْسًا إِيْمَانُهَا ثُمَّ قَرَأَ الْآيَةَ / البخارى / قىامەت نايەت ھەتا رۆز لە
رۆز ئاۋاۋە ھەل نەيەت، جا ھەر كاتى رۆز لەۋىۋە ھەلئەت
ھەمو خەلك باۋمىرى دېن، جا ئەۋە ئەو كاتەى كە ھىچ
سودى نادات بە ھىچ كەسىك لەو كاتەدا باۋمىرىكەى و ئىنجا
پېغەمبەرمان ﷺ ئەم نايەتەى خويىندەۋە {

ھەرودھا پېغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: { لَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ حَتَّى
يَكُونَ قَبْلَهَا عَشْرُ آيَاتٍ طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ
وَخُرُوجُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَالذُّجَالُ وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَالْذُّخَانُ وَثَلَاثَةُ
خُسُوفٍ خَسَفَ بِالْمَغْرِبِ وَخَسَفَ بِالْمَشْرِقِ وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ
وَأَجْرُ ذَلِكَ تَخْرُجُ نَارٌ مِنَ الْيَمَنِ مِنْ قَعْرِ عَذَنٍ تَسُوقُ النَّاسَ إِلَى
الْمَحْشَرِ / مسلم وابوداود واللفظ له / واتە: قىامەت نايەت ھەتا دە
نىشانە نەيەت لەپېشىدا، يەكەم: ھەلئەت رۆز لە
رۆز ئاۋاۋە. دووھەم: دەرچونى ھەيۋانىك كە قسە لە گەل
خەلكدا دەكات

سېھەم: ھاتنى ياجوج وماجوج. چوارەم: ھاتنى دەجال كە
لافى خوايەتى ئى دىدات و چاۋىكى كۆپرە بە روالەت
ھەرچى دەيەۋى دىكات ۋە ھەمو جىگايەكەش دەگەرى لەم
خاكەى ئىسلامدا بىجگە لە مەكەو مەدېنە ۋە قۇدس دىزى
رۆزى ئەۋەلى يەك سائە و رۆزى دووھەمى يەك مانگەو

رۆزى سېھەمى ھەفتەيەكەو باقى رۆزەكانى كە ھەموى
سى و ھەوت رۆزە ۋەك ئەمروۋەى خۇمانە نزىكەى
سالىك ۋسى مانگ دەكات.

پېنجەم: دابەزىنى عىساي كورى مەريەم. شەھەم:
دوگەلىكى گەرە. ھەوتەم ۋە ھەشتەم ۋە نۆھەم: سى رۆچونى
زەۋىيە يەككىيان لە رۆز ئاۋاۋە دەبى و يەككىيان لە
رۆز ھەلئەۋە دەبى و ئەۋى تريان لە نىۋ دورگەى ھەربدا
دەبى. دەھەم: ئاگرىكە كە لە قولايى ھەدەنەۋە دىۋپال بە
خەلكەۋە دەنى يان كۆى دەكاتەۋەو شەو لە گەل خەلكا
دەۋەستىت و پېش نىۋەروانىش بۆ ئەۋەى خەلكى
ئىسراھەت بىكات و پشۋىەك بدات دەۋەستىت، جا قورئان
دەفەرموىت كەسانىك كە باۋمىرىان نەھىنا بى تا رۆز
دەگەرىتەۋە ئىتر باۋمىرى ھىنانى سودى نابى كە ئاخىر ئەو
دەنىشانانەى.

بە راستى ئەو كەسانەى كە ئايىنەكەى خۇيان بەش
بەش دەكەن ۋەك ئەمروۋى ئىمە يان مرتد دەبىنەۋە لە
دېنەكەيان ۋە گۆى پى نادەن و دەبن بە حىزب
حىزب و دەستە دەستە تۆ لەۋان نىت و خەفەتيان ئى مەخۇ
ۋلىيان گەرى بۆ ئىمە و حىسابى ئەۋان تەنھا لاي اللە يە لە
پاشان ھەۋالىيان پى دىدات بەو كارە خراپانەى كەدەيكەن.
موسلمان و رىبابەو حىزبىيەتى بەناو خەمخۆرى بۇئايىن
لەرىبازى اللە لات نەدات.

ئەو كەسەى كە چاكەيەك دەكات بۆ ئەو ھەيە
پاداشتى دە بەرامبەرى ئىشە چاكەكەى و ھەر كەسىكىش
خراپەيەك بىكات خوا تۆلەى ئى ناسىيىت مەگەر بە وىنەى
خراپەكەى ۋە ھىچى ئى زىاد ناكات، ئەمەش گىرنگىر
بەلگەيە لە سەر سۆزو مېرەبىانى خوا بەرامبەر بە
بەندەكانى، چاكەيەك لاي خوا يەك بە دەبى بەلام خراپە
ھەر ۋەك خۆى دەبى ۋە ھىچى ئى زىاد ناكىت. ۋەك
ئەفەرموى: ۋە ئەۋان ستەمىيان ئى ناكىت. بۆ زانىن ئەو

کەسەى کەواز لە خراپە دەهینیت بە سى شیوەیە یەكەم:
وازی ئى دەهینى لە بەر خاترى خوا ئەمە چاکەییەكى بۆ
دەنوسریت لە سەر نیەتەكەى. دووهم: وازی ئى دەهینى
چونکە لە بیری چوو ئەمە نە چاکەو نە خراپەى بۆ
نانوسریت ، چونکە نیەتى چاکەى نەبوو و نیشى
خراپەیشى نەکردووە.

سێهەم: وازی ئى دەهینى چونکە ناتوانى یان تەمەلى دەکات
دواى کۆشش و نزیک بونەووە لى ئەمە خراپەییەكى بۆ
دەنوسریت لە سەر نیەتە خراپەكەى. وەهەرودها
پێغەمبەرمان دەفەرمویت: {إِنَّ صَاحِبَ الشَّامْلِ لَيَرْفَعُ الْقَلَمَ
سِتَّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْفَاضِلِ فَإِنْ نَدِمَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْهَا
أَلْقَاهَا وَلَا حِجْبَ وَاحِدَةً/الطبرانی، حەسە الالبانی/ فەریشەى لای چەپ
بۆ ماوەى شەش ساعەت لەو عەبدە موسلمانە کە گوناھى
کردووە قەلەمى نووسینى تاوانەكەى هەڵدەگریت ، جا ئەگەر
پەشیمان بوبێ و دواى لىخۆش بونی کرد لە الله ، جا
ئەویش فەرى دەدات و ناپنوسیت ئەگەرى وای نەکرد تەنها
یەك تاوانى لە سەر دەنوسریت}

ئەى محمد ﷺ بلى: بێگومان پەرورەدگارم رێنمای
کردوم بۆ رێگای راست کەتایە راستو بە نرخەكەییەتى
ئەویش نایینى ئیبراھیمە کە لایداو لە هەموو شتیكى
هەلەو ناپەرەو و رێك و بێك وەستاو لە سەر یەكتا پەرستى و
ئەو لە هاوێ دانەرەن نەبوو و منیش هەر لە سەر ئەو
رێبازەم.

بلى: بێگومان بەراستى نوێژم و حەیان سەرپرینم و
ژیانم و مردنم بۆ الله یە کە پەرورەدگارى هەموو عالەمە.

کە هیچ هاوبەشیكى نیەو تەنیا یەو نیازی بە هاوێ
نیەو هەر بەوێش ئەمرم پێ کراو کە من خوا بپەرستم و
من یەكەم موسلمانم ، ناشکرایە بۆ ئەم رێبازە،
پێغەمبەرمان ﷺ یەكەم کەس بوو کە تەسلىمى ئەم رێبازە
بوو لە پاشان لەوێ بە خەلى تر گەیشتو.

ئەى محمد ﷺ بلى: ئایا من بێجگە لە خوا کەسێكى تر
بکەم بە پەرورەدگارى خۆم لە گەل ئەوێشدا هەر ئەوێش
پەرورەدگارى هەموو شتیكەو هیچ کەسێك هیچ خراپەییەك
ناکات مەگەر لە سەر خۆى بنوسریت ، چونکە هیچ
نەفسێكى تاوانبار ناتوانى تاوانى کەسێكى تر هەلگریت لە
پاشان گەرانیەوێت بۆ لای پەرورەدگارى خۆتانە ، ئەوسا
لەوێ خەبەرەتان پێ دەدات بەو شتەى کە ئێو لە دنیا دا
ناکۆکیتان تێدا بوو کە دوا رۆژو ئەم نایینەو
پێغەمبەرەكەییەتى و هەندیکتان باوەرتان پێ کردو
هەندیکى ترتان باوەرتان پێ نەکرد.

خۆ ئەو ، ئەو کەسەى کە ئێو کردو بە جێنشین
لە سەر زەویداو جین لە دواى جین دین و زەوى ئاوەدان
دەکەنەو و هەندیکتانى چەند پلە بە سەر هەندیکى
ترتاندا بەرز کردووە بەوێش زانیاری و لە خوا ترسان و
خەمەت بە خەلى و سەرۆم و سامان و هیرو دەسلەلاتى
دنیا ییەو تا خوا تاقیتان بکاتەو لەوێ کە پێ داو و
دەربەكەوێت بۆ خۆتان کە چۆن رەفتار دەکەن لەکاتى
پێدانى ئەو نەمەتەنەدا یان پێنەدانى ، بێگومان
پەرورەدگار زۆر بە پەلەییە لە تۆلە سەندنەو و دوا ئەو
زۆر ئى بوردەى لە تاوانى بەندەکانى و خاوەنى بەزەبى و
سۆزە بۆیان.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموى: { لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ
الْعُقُوبَةِ مَا طَمَعَ فِي الْجَنَّةِ أَخَذَ وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ
الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنَ الْجَنَّةِ أَخَذَ خَلَقَ اللَّهُ مِائَةَ رَحْمَةٍ فَوَضَعَ رَحْمَةً
وَاحِدَةً بَيْنَ خَلْقِهِ يَتَرَاخَمُونَ بِهَا وَعِنْدَ اللَّهِ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ رَحْمَةً /
احمد، مسلم/ ئەگەر باوەردار بزانیت کە لای خوا چەندە
تۆلەى سەخت هەیه بە تەمای بەهەشت نابى ، و ئەگەر
خوانەناسیش بزانیت کە لای خوا چەندە رەحمەت و سۆز
هەیه لە بەهەشت ئائۆمێد نابى ، خوا سەد دانە رەحمەتى
دروست کردو یەك دانەى لە ناو هەموو دروست کراوەکانى
خۆیدا داناو کە بەزەبیا بە یەكترا دیتەو و لە لای خوا
نەو و نۆ بەشى هەیه سا خوا لەو سۆزەى بێبەشمان
نەکات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَسَّ ۝ كُتِبَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ ۖ وَذَكَرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝
وَكَمْ مِنْ قَرِيبٍ أَمَلَتْكُمْ نَارُهَا بِأَسْنَانِهَا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ
فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَانُ إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ ۝ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقْصُصَ عَلَيْهِمْ عَمَلَهُمْ ۖ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۖ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝
وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ۝

دەکات بۆ ئیمە تا بەلکو وەك ئەوان توش نەبین و ئینجا الله
دەفەرموی:

سۆیند بەخۆم پرسیار دەکەین لەو گەلانی که
پێغەمبەرمان بۆ رهوانه‌کردون که چۆن وه‌لامی پێغەمبەر
که‌یان داوته‌وه وه چیان له گەلدا کردون و پرسیاریش لەو
پێغەمبەرانه‌ش دەکەین که ئیوه چۆنتان پێ راگه‌یان‌دون و
گەلەکه‌تان چۆنی وه‌لام داونه‌ته‌وه؟

ئەوکاتە ئیمە باسی دەکەین بۆ ئەوان له روی ئەوزانیارییه
ووردوکه‌هه‌مانه نهك له خۆمانه‌وه هه‌به‌که‌ین بێجگه‌له‌وه‌ی که
فریشته‌کان نوسیویانه‌و زه‌وی تۆماری کردوه و نوسخه‌ی وه‌ك
کردارەکانیان لێ گه‌راوه الله ده‌فەرموی: وه‌ئیمه بێ ناگاوغایب
نەبوین له‌وان و هه‌مو شته‌کانیان له‌به‌رحاومان بووه. ئینجا
دەفەرموی:

ئەو رۆژه کێشانه زۆر وردوړیک و پیکه و هیچ کهس سته‌می
لێ ناکړیت و هیچ کهس زیاده‌یه‌کی له سمر دانانړیت جا ئەو
که‌سه‌ی که تاي ترازوی چاکه‌کانی قورس بیت ئەوسابه‌راستی
ئەوانه سهر‌فه‌رازو خۆش به‌ختن و به‌ره‌و به‌هه‌شتی هه‌میشه‌یی
ره‌وانه ده‌کړین

سورتهی نه‌عرف که سورتهی چه‌وته‌می هورئانه‌و دوسه‌دو
شه‌ش ئایه‌ته له مه‌که‌دا هاتوته خواره‌وه بێجگه له‌ئایه‌تی
سه‌دوشه‌ستو سح تا سه‌دو چه‌فتا که ده‌لێن له مه‌دینه‌دا
هاتوته خواره‌وه. ئەم سورته به‌م ناوانه‌یش ده‌ناسرێت:
الْمِيقَاتِ، الْيُنَاقِ... دایکی باوه‌رداران عایشه ده‌لێت: اِنَّ
رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ فِي صَلَاةِ الْمَغْرِبِ سُورَةَ الْأَعْرَافِ فَرَفَّهَا فِي
رُكْعَتَيْنِ / الثَّانِي، مَحْمَدُ الْإِلَهِي / پێغه‌مبه‌ری خوا له له دو رکاتی
نویژی مه‌غریبه‌دا سورتهی نه‌عرفی خویندوه.

به‌ناوی الله ی زۆر به‌سۆزو بێنیهايه‌ت مه‌هرمیان

ئەلیف، لام، میم، صاد. هه‌روه‌ك له پێشه‌وه باسمان کرد
باشترین هه‌سه ئه‌وه‌یه که ئینسان خۆی به‌پاریزیت له ته‌فسیر
کردنی ئەم پیتانه، به‌لام باوه‌ری وایی که‌بێ سوندیه‌ن.

ئهمه په‌راویکه ره‌وانه‌که‌راوته لای تۆو گالته‌و گه‌مه نه‌یه‌و
خۆت دات نه‌ناوه جا با دلت ته‌نگ نه‌بێ له‌باری قه‌سه‌ی په‌رو
بوچی بێ باوه‌ردانه‌وه سه‌بارت به‌و کتێبه که وه‌حیمان کردوته
لای تۆ، تۆ به‌ خه‌لگی راگه‌یه‌نه‌هه‌ جاخه‌لك به‌گویت ناکات دلت
ته‌نگ نه‌بێ، بۆیه ره‌وانه‌مانکردوه تا‌تۆ خه‌لگی لاسارو
سه‌ره‌که‌شی پێ به‌رسینی و تا ئەم په‌راوه ده‌رس و نامۆزگاری بێ
بۆ باوه‌رداران واته ئه‌وه‌ی باوه‌رداره سودی لێ و مرده‌گریت
ئه‌وه‌ش که باوه‌ردارنیه تاوانی بێ باوه‌ریه‌که‌ی له‌سهر
تۆنیه. ئینجا ده‌فەرموی:

ده‌ی په‌په‌روی به‌که‌ن له‌وه‌ی که ره‌وانه‌که‌راوته‌لاتان له‌لایه‌ن
په‌رومرده‌گارتانه‌وه‌و شوین پێی پێغه‌مبەرکه‌تان بگرن و
په‌په‌روی بێجگه‌له‌ ئه‌وزاته نه‌که‌ن و نه‌یکه‌ن به‌دۆست بۆخۆتان،
که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه، ده‌بوايه هه‌میشه ژیری خۆتان‌تان به‌خستایه
کاره‌وه‌و پێگای هه‌له‌تان نه‌گرتایه،

خۆ زۆر خه‌لگی دێهات‌وشارمان له‌ناو برد، جا سزای
ئیمه‌یان بۆ هات له شه‌وو له‌کاتی خه‌وتندا یان له رۆژو له‌کاتی
په‌شودانی پێش نیوه‌پۆیاندا

جا کاتیك که سزای ئیمه یان بۆ ده‌هات هاوارو بانگی
ئەوان هیچ نه‌بوو جگه له‌وه‌ی که ده‌یان وت: بێگومان که‌ئیمه
سته‌مه‌کاربوین. واته ئەوکاتە به‌ریان ده‌کردوه به‌لام چ سودی
هه‌بو کاتیك که‌سزای خوا ده‌هات، جا خوای گه‌وره ئه‌وه باس

قَالَ مَا مَنَّكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمٍ يَرْجِعُونَ
﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَمَا اَعْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُنَهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
اَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ يَمَعُكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَتَكَادَمُ اسْكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ قَوَسَ لَهَا
وَالشَّيْطَانُ لِبَيْدٍ لَمَّا مَا وَرَى عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءٍ رِيحًا وَقَالَ
مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ رُكُوعٍ اَعَنِ هَذِهِ الشَّجَرَةَ اِلَّا اَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً اَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا اِنِّي لَكَا لَئِنْ اَلْتَصَّيْتُمَا
فَدَلَّيْتُكُمْ بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاءُهُمَا وَطَافَا
بِخَصِيفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرْقٍ اَلْجَنَّةِ وَقَادَهُمَا رَبُّهُمَا اَلْوَانُهُمَا
عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَاَقْلَلْ لَكُمَا اِلَ الشَّيْطَانُ لَكُمَا عِدُوًّا مُبِينًا ﴿٢١﴾

﴿١﴾ خُوْ ئه وکەسەى گەتای تەرازوی چاکەکانى سووک بێت و خراپەى قورس بى ئه و سابەرستى ئه وانه گەسانیکى که خۆيانيان دۆراندوه زيانيان له نهفسى خۆيان داوه به هوى ئه وى که دزايەتى نيشانهکانى ئيمهيان کردوه ، ئينجا کيشانه چۆن دهکريت؟ ئايا ئه وى که نوسراوه له ناو دهفته رهکانيان يان کابرا به ئه نندازى کردارهکانى گه و ره دهکريت و دهکيشريت يان کردوه کانيان دهکريت به شيوهى زهلاميك يان سى جار کيشانه دهکريت هه رجارهى به شيوهيه که له و شيوانهى که باسکران هه موى دهگونجى ، گرنگ ئه وديه که کردار و تارو نيهتى هيچ که سيک لای خوا ون نابى و سته م له هيچ که سيکيش ناکريت . پيغه مبهرى نازيزمان ﷺ دهر باره دى عه بدولا کورى مه سعود که مروفيكى زور بجوک و دوو لاهى زور بارىكى پيئوه بوون فه رموى: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُمَا اَثَقْلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ اُخْدٍ / احمد، محمده الابابى} ئايا ئيوه سه رتان سو پرده مينى له بارىكى هه ردوو هاچى سويند به و که سەى که گيانى منى به دهسته ئه و دوو هاچەى له کيشانه دا هورستر له چيايى ئو حود؟

﴿٢٠﴾ به راستى ئيوه مان جيگر کردوه له م زه و ييه داو پيئير يويمان له ناويدا بۆ داناون به لام ئيوه که م سوياسى الله ده که ن .

﴿١١﴾ خُو به راستى ئيمه ئيوه مان دروست کردوه جا ئه و هيو به و شيوهى که خومان ويستم ان ويئنه مان کيشان ، جا واخواى گه و ره داستانى دروستبونى باوکه گه و ره مان ئادهم به شيوهيه کى زورکورت و کيشه شيه تان و سه رئه نجامى کيشه کهى و پارانه و هى باوکه گه و ره مان و ناکامى ئه و روداو ده مان بۆ باس دهکات و دهقه رموى: به فريشته کانمان وت: سو جده به من بۆ ئادهم ئه و سا هه مويان بى درنگ سو جده مان برد بي جگه له شهيتان که ئه و سو جدهى نه بردو نه هاته ريزى سو جده مبه رانه وه

﴿١٢﴾ خوا فه رموى: ئه ي شهيتان چ شتيک وای له تو کرد که سو جده نه به يت ئه و کاته ي که من ده ستورم بى دايت که سو جده به يت شهيتان وتى: بۆيه سو جده ي بۆ نا به م چونکه من له و چاکترم ، به لگه ي خۆ به چاک زانى باس دهکات و ده لى منت له ناگر دروست کردوه ئه و ت دروست کردوه له قور ناگر له به ريزتره ، شهيتان لي ره دا هه ر ته ماشاى روا له تى کردوه و بيرى له و نه کردوه که ئادهم خوا به ده ستى خوى دروستى کردوه و گيانى و مبه را کردوه ، و مبيرى له و نه کردوه که خاک سه رچا وه ي ژيانى هه موو گيان له به رانه يه تى له سه ر زه ويدا و که ره سه کانى ناگر يش هه موو له ناو خا کدان و به شيکن له و خا که و ئه و نه ده به سو ده ئه و نه ده ش ويران که و له نا و به ره خۆ هه رچه نه ده به ريزيشى هه ره به شيكى خا که ، ده ستى کى مرو ف هه رچه ند به هي زبى ئه و مرو ف ه به هه موو به شه کانيه و به ريزتره له و يه ک ده ست ه، جا ئه مه قيا سيک بوو که شهيتان کردى قيا سيكى هه له و به و قيا سه هه له خوى و په روه انى بۆ هه ميه سه رشو رو رسوا کرد، ده لى ئه و نه و له که سيکيش که قيا سى کردوه شهيتان بووه ، پيغه مبه رى خوا ﷺ دهقه رموى: {خُلِقْتُ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْبَاحُ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ / اسم} فريشته کان له رونا کى دروست کرا و و شهيتان له پوخته ي ناگر دروست کرا وه ، وه ئاده ميش له وه دروست کرا وه که بۆ تان باس کرا وه {واته له خاک . دياره دروستبونى ئادهم له خاک به م قونا غانه دا تى په رپوه يه که م: خاک بووه . دوه م: کرا و به قور، سي هه م: قور يکى لينج و مچ . چواره م: قور يکى تر شا و . پي نجه م: قور يکى وشکبو ي وه ک که ندو . شه شه م: ئه و شيوه که ندوه ئه و نه ده وشکبوه که ده ستى لى بدرايه زي که ي ليوه ده هات، به ئى، خوا ي مي هه رمان و به ده سه لات ده يتوانى هه ره و ه باهى دروست کرا و هکانى تر به نه ميش به ره رموي ت: به به ، ده بو . به لام خوا ي دانا دروست کرا و يک دروست دهکات که پيويسته ئيشه کانى له سه ر خۆ و قونا غ به قونا غ و ريک و پيک بى و ناتوانى

ھەمو پېۋىستىيەكانى و ئەركەكانى بى پشودان و لەپەك ھۇناغدا ئەنجام بدات لەبەرئەو ۋە دەرەسى بەشئەو كرددەوى و لەبەرچا و بەنەوكانى دەلى تائەوانىش ھىرى ھەلس و كەوت و خۇگرى دانانى بەرنامەى رىكو پىك بۇ ژيانىان بىن، جا سەرەتا دوژمنان پى دناسى و بەو دوژمنە دەفەرموى:

❶ دابەزە لەو بەھەشتەى كە تىيىدايت چونكە بۆتۇ نىە لەو شوئىنەدا خۆت بەگەرە بزانى دەى دەرچوو بەراستى تۆ لەرىزى بى نرڭ و سوك و سەرشۇراندایت، جا كە زانى تازە دەستى لەو نازو نىعمەتە برادە و لەو بارەو ھىچى بۇ ناكرىت

❷ وتى خوايە مۆلەتم بدە تاكو ۋەو رۆژەى كە خەلگى زىندو دىكرىنەو. بەم شئو شەيتان دىيوست كە خۆى دىربازكات لە مردن

❸ خوايش فەرموى: تۆ لە مۆلەت دراوانى بەلام نەك تاكاتى زىندو بوونەو بەلگە تاكاتى نەمانى ژيانى بەردى ئادەمى و تويش دەبى بىریت و زىندو بىكرىتەو بۇ حىساب وەك لە سورتمى (صاد) ئايەتى ۸۰-۸۱ دا دەفەرموى: ﴿ قَالَ فَبَلِّغْ مِنْ

الْمُنْظَرِينَ ۸۰﴾ **إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۸۱﴾** ص: ۸۰ - ۸۱ خوا دەفەرموى: بەراستى تۆ لەوانەئەبى كە ماو دەدرىن ھەتا رۆژى كاتى ديارى) بەم شئو دەركەوت كە ماودان بە شەيتان برپارى كۆنى خويەو ۋەو برپارەش ھەئناو شەيتەو تائەو كاتە دەبى ۋەو نەفرىن لى كراو بىئى و بەخراپەكارى خۆى درىژە بدات، ئەگەر بىر بىكەينەو لە داخووزى و قەسەكانى شەيتان دەبىن كە شەيتان بى باوەر نەبوو. ئەگەر باوەر ھەرزانىن و قەسەبى. نىتر بۇ كافەر؟ بەلام بەراستى داستانى شەيتان ماناى باوەرمان بەچاكى بۇ روون دەكاتەو، كە باوەر برىتە لە ناودل و تەى زمان و كرددەو ئەگەر كرددەو نەبو زانىنە نەك باوەر واتە: مەسەلەى عىلم و ئيمان دوو شتى لەپەك جيان شەيتان ۋەو بىناغانەى ئاينى ھەموو زانىو بەلام ئامادە نەبوو بەو زانىنە ئىش بىكات و گەرم و گۆر بوونى لەسەر فەساد ھەلى دەنى و لە باتى پەشيمان بوونەو،

❹ دەلى جا بەھۆى ئەو كەمنت گومراكرد سوئند بەگەرەمىت منىش دادەنىشم و كەمىن دەكەم بۇ ئەوان لەسەر رىگا راستەكەتدا .

❺ لەپاشان بۇيان دەچم لەبەردەميانەو و لە پەشتیانەو، وە لەلى راستیانەو و لە چەپیانەو واتە بەھەموو شئو دەكەم دىمە

رىگانىان و تۆ زۆربەى ئەوانت دەست ناكەوت كە سوپاست بىكەن ، و مەداخەو ۋە ئەم پېشېبىنەبى شەيتان راست دەرچوو لە سورتمى (السبا) ئايەتى ۲۰ دا دەفەرموى: (بەراستى شەيتان گومانەكەى خۆى بىردەسەر دۆى ئەوان ، جادواى كەوتن بېجگە لە كۆمەلەك لە باوەر داران) عەبدوللەى كورى عومەر خوالىيان رازى بىت دەلى: پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەم پارانەوانەى نە بەيانىان و نە ئىواران وازلى نەھىناو ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوزَاتِي وَآمِنْ رُؤُوسِي اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي / احمد والحاكم وقال صحيح الاسناد/ ئەى خويە داواى جاوپۇشى و تەندروستى دونياو قىامەتت لى دەكەم، ئەى خويە داواى جاوپۇشى و تەندروستى ئايىن و ژيان و ئەھل و مالت لى دەكەم، ئەى خويە عەبىيەكانم داپۇشە ئەى خويە ترسەكانم بگۆرە بە ھىورى، ئەى خويە بىم پارىزى لە بەردەمىم و لە پەشتەم و لە راستەم و لە چەپەم و لە سەرم، و مەپنا بەگەرەمىت دەگرم كە لە ژىر قەچمەو بىكۆررىم).

❻ خوا فەرموى: دەرچۆ لەوئىدا ئابروچوانەو تى ھەلدرانەو سوئند بەخۆم ۋەو كەسەى لەوان كە پەپەردى تۆ بن جاوپۇشيان لى ناكەم جەھەنم پى دەكەم لە ئىو ھەموتان و ھىچكامتان لە دەستم دەرناچن و لە بىر نابرىنەو و لىم پەنانادرىن چونكە ئىمە رىگەى خۇمانمان رۆشكرودەتەو و كەس بەھانەى نەماو بۇ قىامەت، ئىچا خوى مېھرىبان روودەكاتە ئادەم و دەفەرموى:

❼ ئەى ئادەم خۆت و ھاوسەرەكەت ئارام بگرن لەم بەھەشتەداو دانىش ئىچا بخۆن لەھەر جىگەيەك و لە ھەر شتەك كە ئارە زۆتان لى بىت بەلام نىزىكى ئەم درختە نەكەونەو ، خوى گەرە درختىكى بۇ ديارى كردن چونكە ئەگەر نىزىكى ئەو درختە بىنەو ھەردووكتان لە ستەمكاران دەبن. بەلام زۆرى نەخايند

❽ ئەوسا ئەو شەيتانەى كە بەلئىنى داو بۇ فرىودانى ئادەم و نەوكانى خەتەرەى دروست كرد لەناو دلى ئادەم و جەوادا بۆنەو كە عەبىو عارى ئەوان داپۇشراو بو دەرى بخات و روتيان بىكاتەو و تى: خوى ئىو بۆيە بەرگرى كرددە ھىچ مەبەستىكى نىە مەگەر بۇ ئەو كە ئىو وەكو فرىشتەكان نەبن وە ئىو لەوانە نەبن كە بۇ ھەمىشە لەوئى بىئىنەو،

قَالَ رَبِّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهَيْطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيَّ آدَمَ قَدْ أَزَلْنَا عَنْكَ لِبَاسًا يُؤْذِي سَوَاءَ يَكُمُ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيَّ آدَمَ لَا يَفْنَيْكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ آبَايَكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يُزَعِّ عَنَّهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ بَيْتِهِمَا إِنَّهُمْ يَرَوْنَكُمْ هُمْ وَفِيهِمْ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَأْمُرُونَ بِالْفَحِشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

ئەگەر بێت بێخۆن هەم وەک فریشتەکان دەبن و هەم بۆ هەمیشە دەمێننەوە .

﴿٢٣﴾ وەڵەسەر راستی ئەم قەسەیی خۆی سویندی بۆ خواردن بەخوا کە من یەکێکم لە نامۆژگاری کەران بۆ ئێوەو مەبەستم خۆشی و خۆشەختی ئێوەیە .

﴿٢٤﴾ جا ئابەم جۆرە هەردووکیانی پێنمایی کرد بۆ لە خۆ بایی بون و سەری ئی تێک دان ، ئینجا ئەوانیش لەبەر و بومی ئەودرەختەیان خوارد ، جاکاتی کە لەو درختەیان خوارد پۆشاکیان لەبەردانەماو عەیبیان دەرکەوت و بەپەله گەڵای ئەو باخەیان دەهێناو خۆیان پێ دادەپۆشی و بەروردگاریان بانگی کردن : ئەم من ئێوەم قەدەغە نەکرد لە خواردنی ئەو درختە و پێم نەوتن ، کە شەیتان دوژمنی ئاشکراتانەو ئاگاتان لە خۆتان بێت ؟ جا دەگونجی هەروەک مانامان کرد وای کە روالەتی ئایەتەکە کەهەر زۆر بەزوویی ئەوەی ئی وەردەگیرئ یان مەبەست ئەوەبێ کەئادەم و حەوا تالەو درختەیان نەخواردبو هیزی شەهوانیان نەبو هەستی تەماشای کردنی یەکتریان نەدەکرد کە لە درختەکەیان خوارد هەستیان جولاو ناچار بۆ داپۆشینی عەیبی خۆیان پەنایان بردە بەر گەڵای

درختان ، والله اعلم . ئینجا ئادەم و حەوا هەستیان بەتاوانی خۆیان کردو پەشیمان بونەو ،

﴿٢٥﴾ هەردووکیان وتیان : ئەم بەروردگارمان بەراستی ئێمە ستممان کردووە لەخۆمان و ئەگەر تۆ لە گوناھمان خۆش نەبیت و رحیممان پێ نەکەیت سویند بەزات ئەوکاتە ئێمە لە کۆمەڵی رەنجەرپۆیان دەبین ، جا خوا تۆبە ی لە ئادەم و حەوا وەرگرت چونکە پەشیمان بونەو .

﴿٢٦﴾ فەرموی : دابەزنە خوارووە هەندیکتان دوژمنی هەندیکتان دەبن ، وەبۆ ئێوە لەم زەویدا شوینی ئارام گرتن و لەزەتێک هەبە تاماو مەبەست . بەئێ ئابەم شیوەیە ئادەم لەو نازو نیعمەتە دەرھێناو بەرەو مەبەستی سەرەکی دروست بوونی کە جی نشینیە لەم زەویەدا بەرئێ کرا _ لەم بارووە لە سورەتی بەقەرەدا قەسمان کردووە پێویست بە دووبارەکردنەو ناکات .

﴿٢٧﴾ فەرموی : ئێوە لەناو ئەم زەویەدا دەژین و لەویدا دەمرن و دووبارە لەوێوە دەر دەهێنرێنەووەو زیندو دەکێنەووە بۆ حیساب و پاداشت و سزا ، وە لە سورەتی (طە) ئایەتی ١٥٥ بەهەمان شیوە دەفەرموئ : (لەم زەویە ئێوەمان دروست کردووە دمتان کەینەووە بەخاک و جاریکی تر لەوێوە دەرمان دەهێنێنەووە) بەئێ ، بەراستی شەری شەیتان و نەوێکانی لە خۆی و لە ئادەمی لەگەڵ پاکانی ئەوەی ئادەم شەڕیکی سەخت و درێژ خایەنەو دەبێ رۆژی بێتە پێشەو کە شەیتان و پەڕەوانی سزای تەواوی سەرپێچی و تاوانکاری خۆیان وەرگرن و چاکەکارانی بە پاداشتی خۆیان بگەن ، ئینجا خۆی دانای مێهرەبان نامۆژگاری ئەوەی ئادەم دەکات و دەفەرموئ :

﴿٢٨﴾ ئەم بنیام بەراستی ئێمە رەوانەمان کرد بۆتان لیباس و پۆشاک ، بۆپاراستنتان لەگەرماو سەرماو هەم بۆجوانیش مەبەست لەناردن ئەوەیە کە خۆی گەورە هۆی پەیدا بوونی ئەو پۆشاکە لەئاسمانەو ناردووە کەبارانەو لە ئاسمانەو باران دەبارێت و دەبێ بەهۆی سەوز بوونی گیای ژیاو مەرۆمالات کە لیباس بەزۆری لەو رۆکانەو لەخوری و مومووک و پێستی حەمیواناتەویدە ، ئەگەر باران و ئاو نەبێ هیچیان نابن کەواتە وشە (أَزَلْنَا) (الأعراف : ٢٦ / رەوانەمان کرد) جیگای خۆیەتی ، جا خۆی گەورە مەرۆمالات و لۆکەو هەوریشمی کرد بەسەرچاوەیەکی سەرەکی پۆشاک تا عەیبەکانی خۆتان پێ داپۆشن و بۆ جوانیش تا بتوانن خۆتان پێ برازێنەووەو لەسەر

يَبْنِيْ اٰدَمَ خُذُوْا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِيْ اَخْرَجَ لِبِيعَادِهِۦ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاَلْبَنٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَفِيْ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَالْاِثْمُ وَالْاِثْمُ الْبَغْيُ الْحَقُّ اَنْ تَشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٤﴾ يَبْنِيْ اٰدَمَ اِنَّمَا يَنْتَعِمُ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ عَآلِقِيْ فَمِنْ اَقْنٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِنْ اَقْرَبٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَبَ بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ يَنٰلُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِنَ الْكَلْبِ حَتّٰى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾

دهلین عمره بېجگه له قورهش به و لیباسه ی که پوښیویان ته وای که عیبه یان نه دکر د گوايه چونکه به و لیباسه تاوانیان کردو جا نه گهر لیباسی تازدیان نه بوايه یان قورهش لیباسی پی نه دانایه به روتی ته وایان دکر د ته نمانت نافرته به روتی بېجگه له پهرویه ک که له سر عیبه یی خوی دای دنا ته وای دکر د نه مه یان به فهرمانی الله دادنا بویه الله به توندی سرکونه یان دهکاتو ددهرموی: نهی محمد پیان بلی: الله هرگیز دستورنادات به خرابه کاری و اوین پیسی نایا نیوه شتانی که دهلین له باره ی خواوه که خوتان هیچ زانیاریه کتان له سهری نه؟ واته نه زانانه و بی ناگایانه بریار ددهن. نیجا ددهرموی:

پیان بلی: پهروردگارم دستوری داوه به هاوتای و دادپه رومری ، وه فرمانی داوه که له هه موو مزگه و ته کاند روکانتان راست بکهنه الله و له کاتی هه موو به ندایه تی وپارانه و دهکانتان دا خوتان یه ک لا بکهنه وه بوی وهرله و بپارینه وه ، و نه و بپهرستو و به شیوه یه که هاوتابیته وه له گه ل شریعتی نیسلما دا جا هه روه ک چو ن نیوه ی له سهرمتاوه دروست کردو هه رئاوه ها دروستان دهکاته وه بوی حیساب، جا که دروستی کردوون

نه مانه یه وه پوښاکیکي تر هه یه که پوښاکي له خوا ترسان و خو پاراستنه لهو شتانه ی که ددهبته هوی رقی و هینی الله. که نه و میان چاکتره و به سود تره و مایه ی خوښه ختی هه ردو و دنیا یه چونکه نه گهر مروځ له خوا ترسا نه پیاو لیباسی هه وریشم دهیوشیت و نه پوښاکي تهنگو تروسک و دریژ دروست دهکات ونه نافرمتان خو یان روت دهکته نه وه و خو یان به و هه رزانیه دهفروشن به چا وچنوکان که واته، پوښاکي تهقوا که وره ترین و بنه رت ترین پوښاکه و نه گهر نه و پوښاکه ناو دهرونی نه نه بی پوښاکه روا لته یه کان هه ر زور زو و پارچه پارچه دهبن و نامیت، به داخه وه مروځی نه مرو له باتی به مروځ بوون له روتی و تیکه لاویدا شانازی به ناژهل بوونه وه دهکات؟ نیجا ددهرموی: نه وه ی که باس مان کرد هه ندیکن له نیشانه کانی الله به لکو نیوهش بیر بکهنه وه و به ندو ناموزگاری لی وهر بگرن و وازیبن له تاوان و خرابه کاری و پوښینی پوښاکي نادروست و خو چواندن به ناژله وه . نیجا ددهرموی

نه ی بنیام شهیتان نه تان خه له تین هه روه ک چو ن دایک و باوکتانی له به هه شتدا دا به دمرکردن، که پوښاکه که یانی له بهر داکه ندن تا عه بیان دمرکه ویت و سوک بین واته دمرکه ویتی عه یبه ، هوی سوک بوونی مروځه چ پیاو چ نافرته جا نه وه که ی ژیریه که بنیام به دهستی خوی خوی سوک بکات؟ بېگومان که نه وه شهیتانه نیوه دهبینی خوی و تاقمه که یی به شیوه یه که نه وه نه وان نابین واته به شیوه ی خو یان نیمه شهیتان و تیره که ی نابین، بېگومان که نیمه شهیتانمان کردو به دوستی نه وکه سانه ی که باومر ناهین واته نه گهر که سیک باومر داریت شهیتان ناکری به سهر به رستی و ناتوانی بهرمو شهرمه زاری و نزمی بیبات ، نابهم شیوه یه پهروردگارمان دهمان ترسین له شهیتان و پیره که ی وه که له سورتمی (الکف) نایه تی ۱۵۰ ددهرموی: (نایا شهیتان و نه وه که ی دهکته به دوستی خوتان و وازله من دهین له حالیداکه نه و دوژمنتانه؟ پیستری نالوگور کردنی که نانه مه بوی سته مکاران) نیجا ددهرموی:

نه و بی باومرانه هه رکاتی خرابه یان دکر د دهیان وت: باب و باپرا تمان ناوایان کردو دیاره نه وانیش له خو یانه وه نه بووه به لکو به بریاری الله بووه و الله یش وای دستور بی داوین که ناوابکه یین.

﴿ ٣٠ ﴾

ئەو كاتە كۆمەلەك رېنمايى و ھىدايەت دەدات و مەكۇمەلەكش بەيۇنەى خۇيانەو دوجارى گومراھى و سەرلى شىواوى دەكات چۈنكە ئەوان لەباتى ﷻ دا شەيتانىيان كەردو بە دۆستى خۇيان و وا دەزانن كە ئەوان ھىدايەت دراو و رېگەى ھىدايەتيان گرتو ! واتە ئەمانە بى باومرو كافىرون بەلام خۇيان وادەزانن كە لەسەر رېگەى راست و ئىشى خۇيانىيان بەلاو چاكە كەبەم جۆرە كەسانە دەوترى ئەزانىنى ئاوتەى ھەيە (الجهل المركب) جارىكى تر خوا بانگ دەكاتە خەلك و دەفەرموئ:

﴿ ٣١ ﴾

ئەى كورانى ئادەم لەكاتى نوپۇزەكانتاند و ولە كاتى ھاتوجوى مزگەوتەكانتاند و جل و بەرگى جوان بېوشن. سوننەت وايە لەكاتى نوپۇز و لەكاتى چۈنە مزگەوتدا مروف و جل و بەرگى جوان و خاوين بېوشى چۈنكە بەرامبەرى خالقى خوى رادەوستى تا جوان و پاك و خاوينترى چاكتە ، و مېخون و بېخونەو و زىادە رەوى مەكەن بەمېگومان كە ئەوزاتە مروفى زىادە رەوى خوش ناوت. جا تەماشاكەن چۈن خوى گەورە رېگەى زىانمان پېشان دەدات نايە ئەگەر ئىمە زىادە رەوى بگەين ھېچ زىيانكە لە ﷻ دەكەوت؟ خۇنەگەر زىادە رەوىمان كەرد ھەم مالى خۇمان لەبەين دەبەين و ھەم لە ناپندەشدا دەبەين بەسەربار بەسەر كۆمەلەو، ھەندى لە پېشىنە سالىھەكان وتويانە: خوا تەواوى نەخوشى و جارەسەريەكانى لەنپو ئەم نايەتەدا باسكردو (بېخون و بېخونەو و زىادە رەوى مەكەن).

﴿ ٣٢ ﴾

ئەى محمد ﷺ پېيان بلى: كى ئەو پۇشاك و خشلە جوانە و ئەو شتەپاك و خاوينانەى كە ﷻ پېتى رەوايىيون ھەرام كەردو؟ واتە كەس بۇى نىيە كە ھەرامىيان بكات، بلى: ئەو زىنەت و رۇق و رۇزىيە پاكەنە بۇ ئىماندارانە لە ژيانى دونياد و ھەر تايپەتى خۇشيانە لە رۇزى دوايى داو ھەدەغەكراو لە بى باومرو چۈنكە ئەوان دۆزەخين و دۆزەخيش ھېچ نىعمەتتىكى تېدانىيە ، جا كى ھەردو ژيانى دەوى باپەيرەوى ئايىن بكات و دلگرم بى لەسەرى و خەلگىشى بۇ بانگ بكات تا بەرھەم و سودى ئەو دنيائى زياتر بېيت، ئىنجا خوا دەفەرموئ: ئىمە ھەر ئاومەا درىزە دەمدەين بە نىشانەكانى خۇمان بۇ گەلەك كە شت دەزانن واتە گەلى نەزان سود لەم نايەتەنە وەرناگرىت، ھەرچەندە تۇ باسى ئايىنى خاويى بۇ بگەيت ئەو خەرىكى حىسابىكى ترەو دلى بۇ شويىكى تر لى دەدات، ئىنجا خوى گەورە باسى جوار خراپە و تاوان دەكات و دەفەرموئ:

﴿ ٣٣ ﴾

پېيان بلى: خوى من تەنھا داوين پېسى ھەرام كەردو چ ئەو كە ئاشكرائىت و چ ئەو كەبە پەنامەكى بىت و گوناھو ھاومل دابنن بۇ خوا كە ھېچ بەلگەيەكى لەسەربونى ئەو ھاوبەشەيە رەوانە نەكردو بۇتان، واتە قەسەيەكى بچو كى بى ناومروگە و مايەيى شەرمەندەيى و دۆزەخى ھەتەھەتايى مروف، جا بۇتاوانى جوارەمىيان دەفەرموئ: كە لە خۇتانەو قەسەيەك ھەلەستەن بەدەمى خواو و شتىك بلىن كە خۇتان ھېچى لى نازانن. جا وەك لە پېشەو بەسەم باسەمان كەرد ئەم بى باومروانە ھەروا لە خۇيانەو دەيان وت ھالان شت ھەلەو ھالان شت ھەرامەو بەكەيى خۇيان ھەلەو ھەرامىيان دادەنا بەداخەو ئىستاش زور قەسى ئاوا ھەلەو ناپروا دەكرىت و كابرا دەللىت باشە بۇ ئەو كە خوا سەرى بېروە ناخورىت بەلام ئەو كە من سەرى بېرم دەخورىت؟ رخنەلە ياساى ئىسلام دەگرن و ياسا دادەنن و ھەرام ھەلەو دەكەن و ھەلەلەش ھەرام دەكەن كە ئەركى سەر شانى خاوم باومروان ئەومەيە كە بەگويەرى تانا ھەرام بەچاكەو بەرگى لە خراپەبگەن و بزەنن كە تاوانباران رزگارنابن وەك دەفەرموئ:

﴿ ٣٤ ﴾

بۆھەرگەلەك ماوئەيەكى ديارى كراو ھەيە بۇ ھەوتاندن يان بەرزوبونەومىيان جا ھەركاتىك ماوئەى ديارى كراويان ھات نەدەتوانن ماوئەيەك دواى بېخەن و نەپېشى بېخەن واتە ئەگەر كاتى مەرگى گەلى يان كەسەك ھات يەك چاوپرەكەيەك پېش و پاش ناكرىت، جارىكى تر پەروەدگارى عالمە بانگ دەكاتەو خەلك و دەفەرموئ:

﴿ ٣٥ ﴾

ئەى كورانى ئادەم ئەگەر پېغەمبەرانى ئىمە ھاتنە لاي ئىو و نىشانەكانى ئىمەيان بۇ ئىو بەسكردن جائەو كەسەى كە لە خوا ترساوئىشى باشى كەرد ئىتر ھېچ ترسيان نىيە ئەوان و دلئەنگ نابن ئەو رۇزە كەھەموو ئىنسانەكان لە ناپەھەتەدا بە چۇكا دەكەون، وەئەوان لە سزاي ئەو رۇزە سەربەرزەنە رزگارەمەن و خەفەت و دلئەنگيان نابىت، ئىنجا ھورئان ھەروەك نەرىتى خوى كەباسى چاكەكارو پاداشتى كەردن باسى خراپەكارو پاداشتى ئەوانىش دەكات و دەفەرموئ:

خو نه وکسانه ی که بې باوډن به نیشانه کانی نیمه و خوږیان به گه وره دهمزانی و لایاندا له ونیشانه ی نیمه و به قسه ی نه و پیغه مبه رانه یان نه کرد نه وانه ره قی ددسته ملی ناگری جه هه نه من و بو هه میسه له ناویدا دهمینه وه ، واته که س پیش روانه کردنی پیغه مبه ران سزانداریتو که سیش پاش هاتنی پیغه مبه ران بې پاداش و سزا نابیت یان به گوئی پیغه مبه ران ده که نه و به هه شت دهبه یان به پیچه وانه وه دوزخ دهبه . نینجا دهمرموی:

کی هیه سته مکارتر له وکسانه ی که درو به دهمی خواوه هه لیه ستیت یان بې باوډن بیت به نیشانه کانی نه وزاته ، ناله وانه بهش وچارمنوسی خوږیان له کردارو روزی و ته من پیده گات هه تا کاتی که نیراوه کانی نیمه دینه لایان که ده یان مرینن فریشته گان پښان ده لئین: کوا نه وانه ی له دنیا دا دعتان پهرستن و بانگتان دکردن، بیجگه له الله؟ ده لئین: لیمان بزر بوون، نازانین چیان لی هات! شایه تی دمدن له سر نه قسه ی خوږیان که به راستی نه وان نه وکاته بې باوډن بوون. جا نه و شایه تیه ش بویه دمدن واده زان به و قسه یه رزگاریان دهبی چونکه دانیان به تاوانی خوږیانداوه به لام تازه رزگاریان نابیت و نه و نیتراو و دان پیدانانه ناله وکاته دا بې سوده بویان .

الله پښان دهمرموی: بچنه ناو نه و گه لانه وه که که له پیش نیوده دا بوون له جنو که و له نینسان، بچنه ناو ناگری دوزخه وه، جا نیر قه پوهالیان ددست پې دکات که هر کومه لیک که ده دجن نه فرمت له نه وی تریان ده که نه و ده لئین: نیوه نیمه تان خسته ناو ناگری دوزخه وه ، جا نه و شهره قسه یه به ردموامه هه تا هه موویان ده چنه ناو ناگری دوزخه وه. نینجا نه وانه ی که له دنیا دا دواکه ت و ژیردسته بوون رودکه نه سه روه کانیان و ده لئین: نه ی په روه رده گارمان نه وانه نیمه یان گوډا کرد له دنیا دا سا دوو به رامبه ر سزبان پې بده له و ناگره. جا خوا دهمرموی: بو هه موتان دوو به رامبه ر سزا هیه، چونکه الله بهم خه لکه وکویه ک ژیری پیداون بو له دنیا دا له سر تاوان و هه لیه په روه ی له مرؤفی وک خوږیان ده که نه؟

جا سه روه کانیان به نه وان ده لئین: نیوه هیچ ریزو گه وره یه کتان به سر نیمه دا نیو نیوده ش هه رگوډا بوون وک نیمه نیر بو تاوانی خوږتان دده خه نه سه رنیمه؟ نینجا پښان

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ أَخْبَهَا حَقِّي إِذَا أَدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِجْنَهُمْ لَا وَلَهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُ نَافَثَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخْرَجْنَهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْفِيلِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ فَجَرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ تُلَكُّمُ الْجَنَّةَ أَوْ رَسُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

دهوتری: دهی سزای خوږتان بچیژن به هوئی نه و کرداره ی که خوږتان کردوتانه و سته متان لی نه کراوه.

بهبیگومان نه و که سانه ی که بې باوډن بوون به نیشانه کانی نیمه و خوږیان به گه وره زانیوه و پشیمان کردوته نیشانه کانیان دمرگاکانی ناسمانیان بو ناکریته وه و هیچ کرداریکی چا و پارانده و یان لی ودرناگریت و ناچنه به هه شته وه هه تا وشر نه چیت به کونی دهرزیا ، دیاره وشر هه رگیز به کونی دهرزی نا ناچیت واته چوونی نه وانه بو به هه شت شتیکی نه گونجاو و نیمه هه ناو وها تو له له تاوانباران ده سینین. جا چ پارانده و کرداری چاکیان ودرناگری یان کاتی که گیانیان دهر دمحیت ماوه به روه کانیان نادریت سه رناسمان بکه وون وک پیغه مبه ر باسی دهرجونی گیانی تاوانباری کرد که به ر دهرکریته وه بو ناسمان جا به رموی: {فَيَصْعَدُونَ بِهَا فَلَا يَمْرُونَ بِهَا عَلَى مَلٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الْخَبِيثُ فَيَقُولُونَ فَلَا بَنُ فُلَانٍ بِأَقْبَحَ أَسْمَاءِهِ أَلَيْكَ كَانَ يُسَمَّى بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يُنْتَهَى إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيُنْفَخُ لَهُ فَلَا يُنْفَخُ لَهُ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْفِيلِ) / احمد، صححه الألبانی / نینجا گیانی نه و بې باوډن به ر دده که نه وه بو ناسمان نه و سا نه و گیانه به لای هه ر کومه

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارَ أَن قَدْ جَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٢﴾ وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَنَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٥﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٦﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٤٧﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا قَالِیْمٌ نَنْسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٤٨﴾

فریشته یهکدا تی بیهریت دهلین، ئەم گیانه بۆگهناوی جیهی؟
فریشته بهرزکه رهو دکانیش دهلین: گیانی هالان کهسی کوری
هالانه، که بهناشیرینترین ناوی دنیای ناوی دهبن جا ههر بهم
شیوه دهبی ههتا دمیگهیهننه ناسمان و داوای کردنهو دی دهرگای
ناسمانی بۆ دهکهن بۆی نا کریتهوه له پاشدا پیغه مبهری خوا
ئەم نایهتهی خویندوه (لَا تَنْفَعُ لَهُمْ آيَاتُنَا السَّمَاءِ... الآية) {.

﴿٤١﴾ بۆ ئەوان ههیه لهناو ناگری دۆزهخ دا جیهی راخراو
وداخراو له سه ریانهوه دوکول دایبۆشیون، وههر ناوهها ئیمه
لهسته مکاران تۆله دەسینین. جیهی ئیسراحه تیان ناوی ناگری
دۆزهخه و سبیهریان دوکلهی سوتانی دۆزهخیه، ئینجا الله
باسی پاداشتی چاکان دهکات و دهفرموی:

﴿٤٢﴾ ئەوسا ئەوانه ی که ئیمانیان هیناوه و کرداری چاکیان
کردوه . که ئیمه داوا له هه یج نههسک ناکهین مهگهر
بهگهری توانای خۆی . ئانهوانه رهقی دهسته ملی بهههشتن
کهبۆ هه میسه تییدا ده میننهوه.

﴿٤٣﴾ خۆ ئیمه ههر چی رقی کینه یهکیان هه بوه له یه کتر لامان
بردوه ، له ناوبه ههشتدا چه ن دین روبرار هه میسه دهروات و
دهلین: سوپاس بۆ ئەو خوا بهی که ئیمه ی هیدایهت داوه بۆ ئەم

شۆینه باشه و نهگهر الله رینمای ی ئیمه ی نه کردایه بهراستی
ئیمه نه مان دهتوانی رینگای هیدایهت بگرین و نه دهگه یشتین بهم
نیعمه ته گه ورانه،

به لئ، بهراستی باورداری راست هه مو چاکه یهکی خۆی ههر له
خواوه دهزانی. ههروهک چۆن موسلمانان له دنیا دا رینمای
کراون له پاش نوێزمکانیان بلین: (استغفر الله) ههروهها له پاش
حه ج چونکه بهم وشه یه ئەوه دهگه یه نی کهمن ئەم ئیمه
بهوشیوه ی که بهسه ندو چاک و لایق به مه قامی زاتی الله بیت
ئه نجام نه داوه له بهر ئەوه پی شهکی داوای لی بوردنی لی دهکهم،
ئینجا داوای وهرگرتن نهگهر چی له پاش چونه ناوبه هه شتهوه
خوای میهره بان دهفرموی: به بۆنه ی کرداره کانی خۆتانه وهیه
بهلام ئەوانه سۆزو میهره بان ی خوای خۆیان له بیر ناچیته وهو
دهلین: ئەگهر هیدایه تی خوا نه بوایه ئیمه رینگای راستمان چۆن
دهدۆزییه وهو ئەگهر به بۆنه ی پیغه مبهری خواوه ﴿نه بوایه
چاک و خراپه مان چۆن حیا ده کردوه تا بهم جیگا بهر خه
بگه شتی نایه؟ ئینجا دهلین: بهراستی پیغه مبه رانی
بهروه ر دگارمان هه مو یان به به لگه ی راست و ریکه وه هاتنه لامان،

وه نه وان لهو ی بانگ ده کرین و پیا یان دهوتریت: ئانه وه ئەی
باوهر داران بههه شتهو به که له پور به ئیوه دراوه و ههر یه که تان
بهگهری کرداری خۆی جیگای پیدراوه. پی شهوای مهز نمان ﴿
دهفرموی: { يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ لَّكُمْ اَنْ تَصْحُوْا فَلَا تَسْقُمُوْا اَبَدًا وَّ اِنْ
لَّكُمْ اَنْ تَخِيْوْا فَلَا تَمُوْتُوْا اَبَدًا وَّ اِنْ لَّكُمْ اَنْ تَشِيْوْا فَلَا تَهْرَمُوْا اَبَدًا وَّ اِنْ
لَّكُمْ اَنْ تَنعُمُوْا فَلَا تَبْسُوْا اَبَدًا فَاٰتَاكَ اللهُ حَقَّ قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ } وَتُؤَدُّوْا اَنْ

تِلْكَمُ الْجَنَّةُ اَوْرَشْتُمْوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾ } / مسلم/ بانگ

که ریک با نگهکات که بیگومان ئیتر بۆنیوه ساغو
سه لامه تی و ته ندروسته یه ئەوسا ههر گیز نخۆش ناکهون، وه
بیگومان بۆ نیوه زینده گییه و ههر گیز نامرن، وه بیگومان ئیتر
نیوه ههر گه نچ ده بن و ههر گیز پیر نابن، وه ئیتر نیوه له ناو
نازو نیعمه تدا ده بن و ههر گیز ناکهونه ناخۆشیه وه ئەوه یه
فرموده ی خوای به ده سه لات و به شکۆ: ئەوه ئەو بههه شته یه

که به میرات پیمانداون بههۆی ئەو کردارانه ی که کردوتانه {
ئهودی راستی بی کهس به کردوه ی خۆی شایه نی بههه شت
نیه بهلام کاتی خوا به سۆزو میهره بان ی خۆی خسته ی
بههه شتهوه چونکه باوهر دار بووه و هاوه لی بۆ خوا دانه ناوه
ئینجا له بههه شتا ههر کهس بهگهری کردوه ی خۆی که
چه ند بهرام بهرگرا وه ته وه بۆی پله ی پی دهریت ئەوه ته
پی شهوای مهز نمان ﴿ ئەم راستیه باس دهکات و دهفرموی:

ويستيان قىسە لەگەل يەكتىدا بىكەن دەتوانن، كە ئەم شىۋەيە لە جىھازەكانى ئەمىرۇ گەلئىك پىشكەوت و ترە چونكە لەو رۇزەدا ھەموو كەسك دەتوانن قىسە لەگەل ئەوى ترا بىكات و دەبىيىنى و ۋەلامى راستەوخۇش وەردەگىرئەتە ۋەك لەم داستانەدا و لە ئايەتى (صافات) تۆمار كراۋە.

ئىنجا خوا دەفەرمۇئ: لەسەر ئەعراف كە شوئىنىكە لە نىۋان بەھەشت و دۆزەخ دا پىۋانئىك لەۋىدان كە لەسەر تاۋان راگىر كراۋن، ھەندىك دەلئىن: ئەوانە چاكە و خراپەيان ۋەك يەكە بۇيە لە وىدا ماۋنەتەۋە كە ئەو پىۋانە بەروالەت ھەردوۋلا واتە بەھەشتى و دۆزەخىەكان دەناسن، ۋە بانگى ئەھلى بەھەشت دەكەن و دەلئىن: سەلامتان لى بى، ئىۋە چۈنەتە بەھەشتەۋە لە ھەمو ناخۇشەيەكان رىزگارتان بو، ئەم ئەھلى ئەعرافە تانىستا نەچۈنەتە بەھەشتەۋە و بەتەمان كە بىچە ناۋيەۋە. ئەم كۆمەلەي ئەعرافىش لەۋىدا دەمىننەۋە تا خوا بەگەۋەرى خۇي چاۋپۇشيان لى دىكات ئىنجا دىچە بەھەشتەۋە.

۴۷ ئەۋسا ھەركاتىك روويان بەرەۋلاي دۆزەخيان بسورپىنرئىت و چاۋيان بەۋەزەيان بىكەۋىت دەلئىن: پەرۋەردىگارمان ھەرگىز لە رىزى ستەمكاراندا حىسابمان مەكە. ۴۸ جا ئەو تاھمەي ئەعراف بانگ دىكەنە پىۋانئىك كە بەروالەت دەيان ناسن لەناۋ دۆزەخداۋ دەلئىن: ھىچ سودى بى نەدان زۆرى ژمارەو ھىزو دەسەلات و ئەۋلۇتبەرزى و خۇبەگەۋەردە زانىنەتان. جا ھەردوۋچارى سزى پاشەرۇۋو تۆلەي خۇدا بوون دەلئىن:

۴۹ ئايا ئەۋە ئەۋانە نەبوون كە ئىۋە سوئىندتان دىخوارد كە ناگەن بەرەھمەتى ﷻ؟ مەبەستىيان باۋەردارانئىكە كە بى باۋەردان لە دنياۋا گالئەيان بى دىكرەن. دەي خۇ بىنەۋان و ترا: بىچە بەھەشتەۋە، ھىچ ترسىك بۇ ئىۋەنىيە و لەمەۋلاش ھىچ خەفەتىكىش ناخۇن. ئەمە گەفتوگۇ تاھمى ئەعراف بو لەگەل دۆزەخىەكاندا ئاشكرايە كە ئەۋان بىچەگە لە دان پىدا نان ھىچ ۋەلامىكىيان نىيە. ئىنجا

۵۰ دۆزەخىەكان بانگ دىكەنە بەھەشتىەكان چ خىزم و كەسو كارىيان كە دەيان ناسنەۋە لە بەھەشتدا يان تىكرىي بەھەشتيان بى داۋايان لى دىكەن و دەلئىن: ھەندىك لە ناۋ بىرۇيىن بەسەرماندا بەلكوگەمىك تىنومان بىشكىت و تۆزىك ھىنك

رُؤَاعِلْمُوا أَن لَّنْ يَدْخُلَ أَحَدُكُمْ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ وَأَنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ /متفق عليه/ بىزان بەراستى ھىچكام لە ئىۋە كىردەۋەكەي نايباتە بەھەشتەۋە، و تىيان: تۆيش ئەي پىغەمبەرى خواﷺ فەرمۇي: بەلئى، منىش بەلام خوا بەسۇزو ھەزلى خۇي مىنى داپۇشيوە - ۋەبىزان كە خۇشترىن كىردار لەلا ﷻ، ئەۋەيە كە بەدەۋام بىت باكەمىش بىت:

جا ۋەكو باسى چۈنە دۆزەخى بى باۋەردان و چۈنە بەھەشتى باۋەردارانى كىرد لىرەدا گەفتوگۇيەكى ئەۋ دوو كۆمەلەمان بۆتۇماردىكات و ۋەكو ۋىنەيەكى رابورد و ۋەبەرچاۋمان دىخات و دەفەرمۇئ:

۴۴ پىۋاننى بەھەشت بانگ دىكەنە پىۋاننى دۆزەخى و دەلئىن بەراستى ئىمە ئەۋ بەلئىنەي پەرۋەردىگارمان كە بەھەشت بوو دىستەمان كەۋت جا ئايا ئىۋەش ئەۋ ھەرىشەي خۇي خۇتان كە دۆزەخ بوو دىستەمان نەكەۋەتە؟ دەلئىن بەلئى، راست بوو كەۋتىنە ناۋەۋرتى بەدبەختىەۋە ئىنجا بانگ كەرىك لەۋىدا لە ناۋ ھەمو خەلگدا بانگ دىكات و دەلئىت: ئەي لەنەتەي خوا لە ستەم كاران. جا ستەم كارانمان بۇرۇش دىكاتەۋە دەفەرمۇئ:

۴۵ ئەۋكەسانەن كە رىگەي بىلاۋىۋونەۋەي رىبازى ﷻ دىگەن و ئەۋ رىبازەي خوا بەشۋەيەكى لار پىشان دىدەن و لەبەرچاۋى خەلگ ناشىرىنى دىكەن تا خەلگى لى بتارىن ۋەك ئەمىرۇ، كە بە چاۋى خۇمان دەبىيىن و بەگۇئ خۇمان دەبىيىسىن كە چى دەۋرتىت بەنايىن و بەياسا بەنرخەكانى، بۇ نەۋنە، دەستى دز بەۋەھەموۋەرجەي كە بۇ دانراۋە ئەگەر بىرئىت تاۋانە بەلام لە ناۋ بەرمىلى بىزماردا بەپانكە بسورپىتەۋە تا گۇشتى لە ئىسقانى جىادەكاتەۋە يان شىشە لە دۋايدا ووردىكرىت، يان سەرى بىرىندار بىكرىت و مىرو بىكەنە سەرى، يان سەگى ھار بىكرىتە لاي تا بەكەيى خۇي گىيانى دىردەكات و دەيان رەفتارى شەرماۋەرى تىرى ۋا كەمرۇف شەرم دىكات لەنوسىنى، بەلئى، ئانئەمانە چاك و پارىزگارىيە لەمافى مەۋف. !!! ئاشكرايە ئەمانە ھەر خوا دەيان ناسىت و دەفەرمۇئ: ۋەنەۋان بەرۇزى دۋايى بى باۋەردان. جا دەفەرمۇئ:

۴۶ لە بەيىنى ئەمانىشا پەردەيەك ھەيە ئەۋە نەبىت كە ناگرى دۆزەخ بىتە سەرەۋە بەھەشتيان نازارىيان بى بگات بەلام ئەم پەردەيە رىگا لە بىنىن و قىسەردن ناگرىت جا ئەگەر كابراي بەھەشتى لە سەۋى ھەموۋ بەھەشتىانەۋە بىت و دۆزەخىش لە خوارۋى ھەموۋ دۆزەخىانەۋە بىت ھەركاتىك

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوا مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَّنَا مِن شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَعْمَلٌ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ أَنَّهُ يُطْبِئُهُ حَيْثُهَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ بَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَارِكٌ بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَنَائِهِ فَنُزِّلَاهُ الْمَاءَ فَآخَرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ تُخْرَجُ الْمَوْسَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

ببینهوه یان هه‌ندیک له‌و خواردنه‌ی که خوا پیی داو واته داوای ناو خواردنیان لی ده‌که‌ن نه‌وانیش وه‌لامیان دده‌منه‌وه‌و ده‌لئین: به‌بیگومان که خوا خواردن و خواردنه‌وه‌ی به‌هه‌شتی قه‌دده‌کرده له کافران

﴿٥١﴾ نه‌و کافرانه که دینه‌که‌ی خو‌یان که‌به‌رنامه‌ی ئیسلام بوو به‌گالته‌و گمه‌ گرتبویان و زۆر به‌سوکی ته‌ماشایان ده‌کردو ژبانی دنیا مه‌ستو مه‌غروری کردبوون ده‌ی وا ئیمه‌ش نه‌مپو ئیوه له‌بیری خو‌مان ده‌به‌ینه‌وه هه‌روه‌ک چۆن نه‌وان له دنیا‌دا به‌که‌م: گه‌یشتن به‌م روژه‌ی خو‌یانیان له بیر خو‌یان برده‌وه‌و گو‌ییان پی نه‌دا با هه‌ر له ناوئه‌و سزاو عه‌زابه‌دا به‌میننه‌وه دووه‌م: به هه‌نهی نه‌وه‌ی که ئینکاری نیشانه‌کانی ئیمه‌یان ده‌کرد . جا نه‌مپو ناوایان له‌گه‌لدا ده‌کریت، هه‌روه‌کو له قه‌رموده‌ی پیغه‌مه‌برماندا هاتوو که خوای گه‌وره له دوا روژ‌دا به‌به‌نده‌ی خو‌ی ده‌لئ: { أَمَّا أَنَا فَأَكْرَمُكَ وَأَسْوَدُكَ وَأَزْوَجُكَ وَأَسْخَرُ لَكَ الْخَيْلَ وَالْإِبِلَ وَأَذْرُكَ تَرَأْسَ وَتَرْبَعٍ فَيَقُولُ بَلَى قَالَ فَيَقُولُ أَفَظَنَنْتَ أَنَّكَ مُلَاقِي فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ فَإِنِّي أَنَا أَكْثَرُ نَيْبِي / سلم / واته: ئایا من هاوسه‌رم پی نه‌دایت؟ ئایا یرزم لی نه‌گرتی؟ ومانایا چاره‌وه‌ی وشرتم بو رام نه‌کردی ، وه تۆم کرد به‌گه‌وره‌و به‌په‌روه‌یکراو؟ یه‌ژی: به‌لئ، خوا ده‌قه‌رموئ: ئایا وات

ده‌زانی ده‌گه‌یه‌لام؟ ده‌لئ: نه‌خیر. خوا ده‌قه‌رموئ: نه‌مپویش ئیمه تو له بیر ده‌به‌ینه‌وه وه‌ک چۆن تو ئیمه‌ت له بیربرده‌وه؟

﴿٥٢﴾ به‌راستی ئیمه کیتابیکی گه‌وره‌مان بو‌هینان که نه‌م قورئانه بوو جا هه‌موو شتی‌که‌مان رو‌ش‌ن‌کرده‌وه له‌سه‌رزانیاری و زانستیانه نه‌ک هه‌ره‌مه‌کی ، که نه‌و کیتابه ری‌نیشاندرو سو‌زو به‌ره‌که‌تی خوايه بو گه‌لئ که باوه‌ر دینن. به‌راستی نه‌م قورئانه ، ری پیشاندرو سو‌زه بو هه‌مو که‌سی‌ک به‌لام چونکه ته‌نها باوه‌رداران سودی لی وهرده‌گرن وه‌ک نه‌وه وایه که ته‌نها بو‌نه‌وان هاتبن بو‌یه قه‌رموئ: بو‌گه‌لئ که باوه‌ردینن. نه‌مه‌بزانه بو‌مانای نه‌وانیه‌تانه‌ی که له‌م شیوه‌یه ده‌چن ، ئینجا ده‌قه‌رموئ:

﴿٥٣﴾ به‌راستی نه‌وان هه‌رچاوه‌ری هاتنه‌دی نه‌و شته‌ن که له‌وکتیبه‌دا پییان وتراوه جا رو‌ژیک که نه‌وه بیته دی نه‌وه‌که‌سانه‌ی که له پی‌شدا نه‌وه‌یان له بیر چوته‌وه که په‌په‌روه‌ی نه‌م قورئانه بکه‌ن نه‌و رو‌ژه ده‌لئین: به‌راستی پیغه‌مه‌برانی په‌روه‌ردگارمان به‌به‌لگه‌ی حه‌ق و راسته‌وه هاتن به‌لام ئیمه به‌گو‌یمان نه‌کردن ، جا ئایا ئیستا شه‌فاعه‌ت که‌ری‌ک هه‌یه شه‌فاعه‌تمان بو بکات تاله‌م سزایه‌رزگارمان بکات؟ یان ئیمه بگه‌ریننه‌وه بو دنیا تاجو‌ریکی تر ره‌فتاریکه‌ین که جیایی له‌و کرداره‌خراپانه‌ی که کردومه‌مان؟ واته له‌وئ دان به‌هه‌له‌ی خو‌یاندنا ده‌نئین و ده‌زانن که ئیشه‌کانیان خراپ بووه به‌لام چ سو‌دیکی هه‌یه نه‌و ئیعترا‌فو دان پیدانانه؟ به‌راستی نه‌وان نه‌فسی خو‌یان دو‌راندوه و ن بوو لییان نه‌و درۆو که‌له‌ک بازیانه‌ی که‌له دنیا‌دا نه‌نجامیان دداو هیچ په‌رس‌تراو‌یکیان تکیان بو ناکات. پی‌ویسته بزانی که نه‌م سو‌رته مه‌کیانه به‌زۆری دا‌کو‌کییان له‌سه‌ر سئ شتی سه‌ره‌کیه ، به‌که‌م: ته‌وحیدویه‌که‌تاپه‌رستی. دووه‌م: رو‌ژی دوا‌یی و زیندوبونه‌وه. سی‌هه‌م: پیغه‌مه‌برایه‌تی(مبدأ، معاد، نبوه) وه‌ده‌یانه‌وئ نه‌م سئ شته له مێشکی مرو‌ف دا جی‌گیریکه‌ن چونکه بنچینه‌وه‌سه‌سی ئاینن تا نه‌م سئ شته له مرو‌فدا به‌ری‌کو‌پیکی دانه‌مه‌زری‌ت هه‌رچی‌به‌ک بکری‌ت بی‌سووده ، جا هه‌ر جاریک به‌شی‌ومه‌یه‌ک باسیان ده‌که‌ن، جاوا جاریکی تر له سه‌رم‌تاوه (مبدأ) ده‌ست پی ده‌کات و ده‌قه‌رموئ:

﴿٥٤﴾ بی‌گومان په‌روه‌ردگارتان (الله) یه که ناسمانان و زه‌وی دروست کرده له‌شه‌ش نو‌به‌ته‌دا ، به‌لئ، (یوم)ئ که نه‌مپو ئیمه ده‌یناسین بریتیه له‌وه‌ی که شه‌وو رو‌ژ دیت خو شه‌وو رو‌ژ

۵۶ ئەوسا خراپەنەكەن لەسەر زەويدا پاش ئەۋەدى كە بارودۇخى زەۋى سەقامگىر وچاكەو ھاۋاربەكەنە خۇداو بە ترسو بە تەماعەۋە بېيەرستىن ، بىرسىن كە لىتان خۇش نەبىتو تەمايىستان ھەبى كە لىتان خۇش بىيىت. واتەمرۇقى مۇسلمان نابى ئەمىن بىت لە مەكرى خۇداو ئاينىدە خۇى و نابىت نائومىدىش بىت لە سۆزى خۇدا. ۋەك ئىمامى عومەر رەزىيە اللە ئىنە ئەگەر لە ئاسمانەۋە دىنگى بىت و بلى: ھەمو كەس دەچنە بەھەشتەۋە بېجگە لە يەك كەس مەن دىترسم ئەۋكەسە بىم، ۋەئەگەر بلىت: ھەمو كەس دەچىتە جەھەنم بېجگە لەيەك كەس مەن ئومىدەكەم ئەۋكەسە مەن بىم. واتە باۋەردار ھەمىشە لە نىۋان ترسو ئومىددايە بە بېگومان سۆزى ﷻ نىزىكە لە چاكەكارانەۋە ئەۋانەى پەپرەۋى ھەمانەكانى دىكەن و دوور دىكەنەۋە لە تاۋان و سەرپىچى ھەمىشە خۇاى خۇيانىان لەبەر چاۋە. ئىنچا خۇاى گەۋرە نىعمەتلىكى ترى خۇيمان پىشان دىدات و دىفەرەمۇئ:

۵۷ خۇا ئەۋ زاتەيە كە با دىنېرىت كەئەۋ بايە مۇژدە دىرە بېش ھاتنى رەھمەتى ئەۋزاتە كەبارانە ، ھەتا ئەۋكەتەي كەئەۋ بايە ھەۋرى قورس بەھۇى زۇرى ئاۋەۋە ھەلدەگىت كە پالى پىۋەدەنن بىن بۇ شارىكى مردوى وشكى بىن گزۇگيا كە پىۋىستى بەۋ ئاۋە ھەيە ئەۋسا ئىمە بەھۇى ئەۋ ھەۋرەۋە ئاۋ رەۋانە دىكەين بۇ ئەۋشارە جا بەھۇى ئەۋ ئاۋەۋە لەھەموو جۇرە بەرۋومىك دىردەھىنن ، ھەرنائۇھا مردوىش زىندوۋ دىكەينەۋە . واتە كەسك كە تۋانەى ھەلگىرتى ئەۋ ئاۋەزۇردى ھەبى و نايەل بىرژىت تا جىگەي مەبەست لەۋىش ئەۋ زەۋىە وشكە ئاۋىدات و ئەۋ ھەموشىناى گىايە سەۋىزىكات بۇناتۋانن مردو زىندو بىكاتەۋەۋ ج شىك ھەيە كەپىگەي بىگىت؟ بۇيە دىفەرەمۇئ: بەلكو ئىۋەش بىر بىكەنەۋە كە چۇن بەۋ بارانە ئەۋ ھەموو زەۋىيە زىندو دىكەينەۋە. بەراستى مەسەلەى باران شىكى زۇر عەجىب و سەر سۈرھىنەرە ھەر لە ھەلگىرتى ئەۋ ئاۋە لەۋ بەرزايىمەۋ پال نانى و ناردنە خۇارەۋى بەشىۋە دانەدانە ! ئەۋ ئاۋە بۇ نازىت يان كاتى رزان كى و وورد ووردى دىكات؟ چۈنكە ئەگەر بەيەكجار بىتەخۇارەۋە ئەك سۈدى نابىت بەلكو ئەۋناۋەجەيە وىران دىكات. بەراستى سەرپەرست و دوستكارى زاناۋ بەناگاۋ خاۋەن دەسەلاتە (الەلىم الخىر القدىر).

ئەۋكەتە نەبۋەۋە جا دىگۈنچى لە شەش كاتدا بى كە ھەركاتى بەئەندازەى ئەمرۇۋەى ئىمەبۋىت ، بەھەر حال خۇا ئەم ئاسمانەۋە زەۋى بەيەكجار دروست نەگرد . ئەگەرچى بۇ ئەۋىەكسانەۋەھىچ شىك لەۋى ئەۋزاتە سەختىيە . تا مەۋقەتى بىگەينەى كە كات پىۋىستەۋ نىش بەپەلە نابى، ئەگەر پشودان نەبى لەكارىدا بۇى ناچىتە سەرۋ زوۋكۇتايى بەتەمەنى دى. ئىنچا دىفەرەمۇئ: لەپاشا خۇاى گەۋرە سەرگەۋت بۇ سەر عەرش بەۋ شىۋەى كە خۇى دىزانىت و ئىمە چۇنىتەكەى نازانىن ۋەكو ئىمامى مالك دىفەرەمۇئ: (سەرگەۋتن شىكى دىيارىيە چۇنىتەكەى نەزانراۋەۋ باۋەربۋون بەۋ شتە پىۋىستەۋ پىسارىكرەن لەۋبارەۋە داھىنراۋ (بىدە) يە، ئىمەش ھەربەۋ شىۋەيە كە ھاتۋە بى لىكۇلىنەۋەلىى باۋەرمان پى ھەيە. شەۋ رۇز دادەمۋىش ھەرىكەيان بەپەلە رادىكات بەشۋىنى ئەۋى ترداۋ رۇزۋ مانگو ئەستىرەكان ئەمانە ھەمۋىان گەردن كەچن و كارى خۇيان بە فرمانى ئەۋدەيەن بەرپۋە چۇنى بۇ داناون ھەرىكەيان بەۋشىۋەيە لە شۋىنى خۇيدا نىش دىكات دەى ئاگاداربىن مادام ھەر خۇايە دروست كەرى زەۋى و ئاسمانەكان و شەۋو رۇز دىگۇرىت و خۇرو مانگو ئەستىرەكان ھەمۋىان گەردن كەچن بۇى و لەۋ ئىشانەدا ھىچ ھاۋبەشىكى نىە ، دەى دىبى ھەۋرەھابى لە بىپارو ھەمانەكانىدا واتە : ئەگەر باۋەرتان بەخالىقىەتى خۇا ھەيە ھەردەبى ئاۋايش باۋەرتان بەفرمانەكانى بىن جاھەرەك لە دروست كىردن ھاۋبەشى نىە نابى لەپاسا بەرنامەى ژيانى خەلگدا كەسىكى تر بىكرىت بەھاۋبەش و شەرىكى، ئابەم شىۋەيە ياسا دەست كىردەكان قەدەغەدىكات چۈنكە بىپارو ياسايەكن لە بەرانبەر بىپارو ياساى خۇادا، ئىنچا دىفەرەمۇئ: خىرو بەرەكەتى زۇرە پەرۋەردىگارى عالم. ئەۋسا دىفەرەمۇئ:

۵۸ ھاۋاربەكەنە پەرۋەردىگارتان بەگەردن كەچىۋە ھىۋاشىۋە بېگومان ئەۋزاتە بى بەندو بارۋتەجاۋەزكارانى خۇش ناۋىت. تەنانت لەدۋعاۋ پارانەۋەشدا زىاد لە سنور شىكى خراپەۋ خۇا پى خۇش نىە ، ج بىپارىتەۋەۋ داۋاى پەلى پىغەمبەران بىكات يان داۋاى بىچرانى خۇشاۋەندى بىكات، پىغەمبەرمەن ﷺ ھەمۋەيەتى: { إِنَّ سَيَكُونُ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدُّعَاءِ وَقَرَأَ هَذِهِ آيَةَ اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ. / احمد وابو داود، حسنە الابابى/ بەراستى بەم زوانە گەلىك دىبى كەلەپارنەۋەدا لە سنور تى دەپەرىت. ۋەئەم نايەتەى خۇيىندەۋە (اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا...)

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ، وَيَادِّنُ رَبِّهِ، وَالَّذِي خُبْتُ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَكِيدًا. كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ، فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ. إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ: إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ بِي ضَالُّةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أَتُكْفِرُونَ بِرِسَالَتِي رَفِي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِمَّنْ لِيُذَكِّرَكُمْ وَلِتَقْوُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلِإِذَا عَادَ آفَاكُهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ: إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

﴿٥٨﴾ شاری پاک گیاهی کی جوان سهوز دهکات بهئیزنی خوا بهلام شاری پیس بهروبومیکی پیسی دهبیت، مهبهست لیردا باومردارو بی باومره، ههیه بهم فورانه بهو بهری خوش بهختی دهکات، وههیه بهو بهری بهدبهختی و رۆژرهشی دهکات ، یهکه میان بهیرهوی دهکات و دووهه میان دژایهتی، ئینجا دهفرموی: ههر ناوهها ئیمه نیشانهکانی خۆمان دهگۆرین بۆ کهلێک که شوکرو سوپاسمان بکات. ههرلهم بارهوه پیغه مبههرمان: ﴿مَثَلُ مَا يُغْنِي اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَبِيرِ أَصَابَ أَرْضًا فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةٌ قَلْبَتِ الْمَاءُ فَأَنْبَتَتِ الْكَلَّا وَالْعُشْبَ الْكَبِيرَ وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتْ الْمَاءُ فَتَفَعَّ اللَّهُ بِهَا النَّاسُ فَشَرِبُوا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا وَأَصَابَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ إِنَّمَا هِيَ قِيعَانٌ لَا تَمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلَّا فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ قَفَّ فِي دِينِ اللَّهِ وَتَفَعَّ مَا يُغْنِي اللَّهُ بِهِ فَعَلِمَ وَعَلَّمَ وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ / رواه الشيخان والنسائي /
واته: وئینهی نهو شتهی که منی بۆرموانه کراوه له پینمای و زانین و دهو بارانیکی زۆر وایه که بدات له زهوییهک جا نهو زهوییه ههندیکی چاک بی و ناوهکه وهرگریت و له ورو گیای زۆر سهوزبکات وهههندیکی ههر ناوهکه وهرگریت خوا بههوی نهوهوه سود بهخهک یگهیهنیت جا ناوی لی بخونهوهو شتی

بی ناو بدن و شتی بی بروین و وهههندیکی دشت بی و نهئاوهه لگری و نهگیایش سهوزبکات. یهکه و دووهه میان: وئینهی نهوهکه سهیه که شارهزای ئاینی خودابی و سود له وشته وهرگریت که خوا منی بۆ رموانه کردوه جا خۆی فیربوی و خه لکیشی فیرکردبیت و مسیهه میان: وئینهی نهوهکه سهیه که هیچ سودیک وهرنهگریت و سهری بهوه بهرزنه بیته وهو نهو پینماییهی خۆی وهرنهگریت که منی بۆرموانه کراوه. ئینجا خوا باسی داستانی چهند پیغه مبههرمان بۆ دهکات و دهفرموی:

﴿٥٩﴾ بهراستی ئیمه نوحمان رموانه کرد بۆ لای ههوهکهی ، نوح یهکه م پیغه مبههر له پاش نادهم بۆ نههلی زهوی جا نهویش بهگه له کهی خۆی وت: نهی گهلی من الله بههرستن چونکه هیچ بهرستراویکی راسته قینهی تر بیجگه له نهو بۆ ئیوه نیه، به بیگومان من دهترسم نهگهر ئیوه ههر له سههر نهو بهرنامه ههلهیهی خۆتان برۆن که دوچارای سزای رۆژیکی گهوره بین که رۆژی دوایه.

﴿٦٠﴾ هه میسه نهوانهی بالا دهست و سهرمایه دار بوون دژایهتی ئاینیان کردوه چونکه خۆیان به پیاو ما قول ودهم راستی نهو گهله داناوهو ژانیان له سههر شانی نهوان بووهو زانیویه که نهگهر بهیرهوی پیغه مبههر بکهمن ئیتر نهوان نهوپلهیان نابن بۆیه وتیان: بیگومان ئیمه تۆ دهبینن که له گومراهیهی کی ناشکرادی .

﴿٦١﴾ نهی گهلی من ، بهراستی من هیچ جۆره گومراهیهکم پیوه نیهو سهرم لی نهشیواوه بهلام من نیرووم له لایهن بهرومردگاری جیهانهوه .

﴿٦٢﴾ من پهیمهکانی بهرومردگاری خۆمان بی رادهگهیهنم و من نامۆژگاری کهریکی دلسۆزم بۆتان، ودهن شتانیک له لایهن خواوه دهزانم که ئیوه نای زانن .

﴿٦٣﴾ ئایا ئیوه سهرتان سوپماوه لهو نامۆژگاریه که له لایهن بهرومردگارتانهوه هاتوته له پیاویک کهله خۆتانه تا بتان ترسین له پاشه رۆژو لهتۆلهی خوا له خرابه کارو ستهکارو تا ئیوهش خۆتان بیاریزن له تاوان و ههله بۆنهوهی رهمتمان بی بگریت وپاشه رۆژیکی خوشتان ببیت ، ودهو نهوهی که خوا بهزمی بیتهوه پیتانداو له ههر دوو ژیان بهخۆشی بتان ژینی که چی نهوان لهباتی سوپاس و ریز لی گرتن ،

٦٤
ئەوسائەوان بەدرۆيان خستەمەوباو مەريان پىن نەکرد جا
ئىمەش خۆى و ئەو كەسانەيش كە لەگەلئابوون لەناو
كەشتىيەكەدا رزگارمان كردن و ئەوانەى كە بىن باومەريان بە
نەيشانەكانى ئىمە لە دەريادا خنكاندىمان بىگومان كە ئەوانە
گەلئىكى كوئىربوون و راستيان نەدەدى بەم شىو مەيە خوا تۆلەى لە
تاوانباران سەندەو بە دۆستەكانى، يەكەميان لەناوچوون و
دوھەميان رزگار بوون. ئينجا دەچىتە سەر داستانى ھودو
دەقەر مۆى:

ههروهه روهانهمان کرد بۆ گهلی عاد براهیان که
 هود عليه السلام بوو. که واته دروسته له جیههتی ئینسانیه وه موسلمان
 به شه له یان جوویهك بلیت برا. وتی: ئەی گهلی خۆم خودا
 بهرستن بهراستی بیجگه لهو خودایه هیچ بهرستراویکی
 راسته هینهی تر نیه بۆ ئێوه، ئایا ئێوه ناترسن له خواو
 به خۆبارستن لهو شتانهی که دمیته هۆی رق و هینی ئه وهزاته؟

٦٦ ئەوانەى كە ئەشراڧى گەلەكە بېوون وەلاميان دايەوود و تيان؛
بەبېگومان نېمە تۆ دەبينين واى لە ناو سەفاهەتو بىن ئەقلى
داو بېشك كە نېمە وا دەزانين تۆلە درۆزنانىيت. تەماشابكەن و
بزانن پياوى گەورە نوادارى ھەمو سەردەميك چۆن بوون
سەبارەت بە ئايين و پېغەمبەران ئەمرۆيش و ھەتا ھيامەتەش
ھەروا دەبى، ئىنجا ھود وەلامى دانەوود

۶۷ وتی: ئەی گەلی من والله ی من بئ عەقڵ نێمو ئەم هێسانە
لە خۆمەوه ناکەم بەلام بەراستی بزانی کەمن نیرراوم لەلایەن
بەروردگاری جیهانەوه

٦٨ کہ من په پامه کانی په روږدگارم به ښوود دمه په منم و من بڼ
ښوود ناموزگاری که ریکی نه مین و دست و دمه پاکم. ښینجا
دغه رموی:

۶۱
 ئايا ئىيۈسەرتان سورماۋە لەو ئامۇزگارىيە كەلەلايەن
 پەرۋەدگار تەنەۋە ھاتوم تەلەي پىياۋىك كەلە خۇتاتنە تا بتان
 ترسىنى لە پاشەرۋۇ لەتۈلەي خوا لە خرابەكارو سەمكار ، وە
 بىر بىكەنەۋە لەۋكاتەي كە خۋاي گەورە ئىيۈى كرد بەجىنىشىنى
 گەلى نوح كەئەۋانى خىكاندو ئىيۈى دانا لەسەر زەۋىو خوا بە
 ئىيۈى لەۋان زياتر بەخشيۈە لەلايەن بەژن و بالاۋ ھىزو
 دەسلەتەۋە دەي بىر بىكەنەۋە لە نىعمەتەكانى خوا بەلكو
 ئىيۈمىش رزگار بىن .

أَتَلِفُكُمْ رَسُولَتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِعٌ آمِينَ ﴿٧٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
رَأَوْا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَأَذْكُرُوا ءَالَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ
﴿٧٩﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
بِعِبَادِهِ آبَاؤُنَا فَأَيْنَا يِمَّا تَعِدُونَ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٨٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ
أَتَجِدِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنظِرِينَ ﴿٨١﴾ فَأَجَبْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
﴿٨٢﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَالَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بُعِينٌ مِنْ
رَبِّكُمْ هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٨٣﴾

۷۰) وتیان: ئایا تۆ ھاتویت بۆلای ئیْمە کە ﷲ بەتەنھای پەرستین و واز بئین لەو ھەموو خویانەھێ کە بابو و باپیراتمان پەرستویانە؟ بەداخەو ھە مەرۆیش بەھەمان شیو ھە نۆایەتی خواو ئاینی دەرکریت کاتی پێیان دەرتری: تەنھا ھاوار لەخوا بکەن و تەنھا ئەو بەجیگای ئومید بزانن گورج پەلەمار دێن و دەلێن: تۆ بابو و باپیرانی ئیْمە سوک دەرکەیت، کاتی خۆی ئەوان ھاواریان دەرکەردە فلان و فیسارو ئیْمەش وازی ئی ناهیتین. ھەرودکو لێردا بەھودیان وت. دەی ئەگەر راست دەرکەیت بیهینە بۆمان ئەوێ کە ھەرەشەمانی بێ دەرکەیت واتە دەی یا سزیمان بۆ بیت ئەگەر لە راستگۆیانێ .

۷۱
وتی: به راستی ئیتر بهیۆنه‌ی ئەو ئیشە‌ی خۆتانە‌وه
غەزەب و سزا لە‌لایەن پەرە‌وردگار تانە‌وه‌ مسۆگەر بووه‌ بۆتان
ئایا ئیوه‌ لە‌بارە‌ی ناوانیکه‌وه‌ که‌ خۆتان و باو باپیرانتان داتان
ناوه‌ دهمه‌ دهمه‌ له‌گە‌ڵ مندا ده‌که‌ن؟ من هیچ‌ باکم نیه‌
چونکه‌ خوا له‌و باره‌وه‌ هیچ‌ به‌لگه‌یه‌کی ره‌وانه‌ نه‌کردوه‌ جائیوه‌
چاوهرپی بکه‌ن بیکومان منیش له‌گە‌ڵ ئیوه‌دا چاوهرپی ده‌که‌م
تا که‌ ئە‌و عه‌زابه‌ دێت. دیاره‌ سزایان بۆ هات

وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ خَدُوتُ مِنْ سُھُولِهَا قُصُورًا وَنَجَّيْتُ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا اِلٰهَ اللّٰهِ وَلَا تَعْبُوا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَا الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنْتَ صَاحِبُ السُّلْطٰنِ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِيْ ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَكَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحْ اٰتِنَا يَمَاعِدًا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٧٧﴾ فَاحْذَرْتَهُمْ اَرْجَفَتْ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُنُحِمٍ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّيْ وَفَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تَحِبُّونَ النَّصِيحَ ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُوْنَ الْفَجْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُوْرِ الْاِنْسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

﴿٧٤﴾ جا نيمه خوئی و نهوکه سانهی لهگهل نهو دابوون بههوی سوزو رحمهتی خو مانهوه رزگارمان کردن و نیمه هیچمان نه هیسته وه لهو که سانهی که بی باو دبوون به نیشانه کانی نیمه و نهوان باو دپریان نه هینابو، به لی، نابو شیویه خوا هودو بهیر هوانی رزگار کردو بی باو دپانی له ریشه دهر هیناو خه لکی نهو سهردهمه هاتنه جیان و به لینی خویان دی و نیمهش وایستمان و بۆ که شیش به هانه نه ماوه لهم باره و دو تاقی کردنه وش بهرده و امه. نینجا خوا ده چته سهر داستانی پیغمه سالیح ﷺ و دهفه رموی؛

﴿٧٥﴾ و ناردمان بۆ گه لی سهمود برا که یان که سالیح بوو وتی: نهی گه لی من خوا بهرستن بیجگه لهو خواجه هیچ بهرستراویکی تری بهحق نیه بهراستی لهسهر راستی من بهلگه یه کی رون و ناشکراتان له لایه ن خوی خوتانه وه بۆ هاتوه که نه و شتره یه که خوا له سهر داخوای خوتان بیی دان که نیشانه یه کی گه و ریه بۆ نیوه تا باو دپهین نهوسا وازی لی بین با بله وهریت له زه ویه که ی خواداو ههرگیز دهست درین نه که نه سهری چونکه بهراستی نه گهر دهست درین بکه نه سهری سزایه کی سهخت دعتان گریت. نه لین: که گه لی سهمود بههسهی سالیح باو دپریان نه کردو داویان لی کرد نه گهر راست

ده که یه و پیغمه مبهری خوایت باله و بهرده و شتریک بیته دهر وه سالیح داوی له خوا کردو خوایش لهو بهردهی که دیاریان کردبو و شتریک بۆ هینانه دهر سالیح وتی: ناگاتان لهو و شتره بی و دهست درین نه که نه سهر وازی لی بهین با بۆ خوئی بله وهریت و

﴿٧٦﴾ بیر بکه نه و که الله نیوهی کرد به جینشین له پاش گه لی عادو جیگری کردن له سهر زه ویدا که نیوه له ناو شوینه دهشتایه کانداهه سرتان دروست ده کرد بۆ هاوینان و چیاکانیشتان ده کوئی و دعتان کرد به نه شکوه و مالی خوتان له زستاندا، دهی بیر بکه نه وه له وهه موو نیعه تانه ی الله و ههرواخر به کارانه خراپه بلا و نه که نه وه به سهر زه ویدا.

﴿٧٧﴾ نهوانه ی که نه شرافو سه رما یه دارای گه له که ی بوون و خویان به دهم راس و به گه و رده دزمانی وتیان: بهو که سانه ی که له دهست خرابوون و لاوا زکرا بوون که باو دپریان هینابو له ناو نهو که له دا نایا نیوه بیتان وایه که سالیح پیغمه مبهری خواجه و له نیمه ژیر ترو چاکتر دزمان؟ وتیان به لی، باو دپریان هیه به وهی که نهوی بی روانه کراوه و پیمان راسته.

﴿٧٨﴾ به لام نهوانه ی که خویان به گه و رده دزمانی وتیان: نیمه به وهی که نیوه باو دپریان بی هیناو بی باو دپریان. ههر به وهش نهوستان بهلگو

﴿٧٩﴾ نهوسا و شتره که یان سه رب ری و دمر چون له فرمانی خوی خویان و دهستیان کرد به تانه و ته سهر دان له سالیح و وتیان: نهی سالیح نهو و دهدهی که پیت داوین که نه گهر و شتره که بکوژین سزمان بۆ دیت بابیت نه گهر راست ده که ی و یه کیکیه له پیغمه مبهران؟ جا خوا دهفه رموی:

﴿٨٠﴾ جاههر به دوا ی نهو تاوانه گه و ردهی که کردیان دهنگیکی توند گرتی هه مو یان له ناو مالی خویاندا که و تن و مردن. نهو گه لهش ناوا له بهین چوون و نه مان ده لین: نهوهی که و شتره که ی کوشت ناوی (قهیداری کوری سالیح) بو پاش کوشتی و شتره که ته نها سی رۆژ ماوه دران و نهو دوژمانه ی سالیح نۆ دهسته بوون به لام هه مو یان بۆ دزایه تی نایین یه که هه بوون تانه و تاوانه یان کردو خوا تو له ی لی وهر گرتن و له ناوی بردن به یه که دنگ.

﴿٨١﴾ پیغمه مبهران هه رئاو ده ها دلسوزن نهو ته کاتی که گه له که ی دو چاری نهو سزایه بوون نه هات شادی و حه فله بکات بهلگو

پشتی تی کردن و وتی: ئەی گەلی من بهراستی من په یامه که ی پهره وردگاری خۆم پێ گه یاندن و نامۆزگاریم کردن و نیووم ترساند له روژیکی ئاوه ها به لām نیووه ئینسانی نامۆزگاری که رتان خۆش ناوێت. به داخه وه زۆربه ی خه لک ئاوه ها و هه ربه تاوا نه وه سه ره گه رم و دژایه تی خوا و نایین ده که ن تا خۆیان و خه لکیش له نا و ده بن. ئینجا خۆی گه وه داستانی لوتمان بۆ باس ده کات و ده فهرموی:

﴿۸۰﴾ کاتی که لوت به گه له که ی وت: ئایا نیووه تاوانیک ده که ن که هیج که س له پێش نیووه تا نه و تاوانه ی نه کردوه؟

﴿۸۱﴾ بیگومان نیووه رابواردنی خۆتان له گه ل پیاواندا ده که ن و واز له ژنانی جه لاتی خۆتان دینن بهراستی نیووه گه لیک ی له سنور دهرجو و زیاده رهن.

لوت کوپی هارانی کوپی نازمه وه برزای ئیبراهیم پیغه مبه ر بووه که باوه ری به ئیبراهیم هینا و له گه ل نه ودا کۆچی کردوه بۆشام ئینجا خوا کردی به پیغه مبه ری خه لکی (سه دم) و ده ووبه ری، نه ویش بانگی کردن بۆ خوا به رستی و واز هینان له تاوان و خراپه کاری به تایبه ت ئیربازی که تا سه رده می نه وان هیج که س له نه وه ی ئاده م نه وکاره پیسه ی نه کردبو نه وان دایان هینا. نه فرینی خۆیان لی بی- لوت هه ربه رده وام بوو له سه ر فرمان به چاکه و به رگری له خراپه به لām ،

﴿۸۲﴾ وه لām ی گه له که ی بیجگه له وه ی که ده بیان وت: ده بیان بکه ن له ولاته که ی خۆتاندا ، چونکه نه وان پیاوانیک خۆیان به پاکی راده گرن و نایانه وێ که خۆیان پیس بکه ن به و تاوانه، نه گه ر چی نه مه قسه یه کی راسته و خوا به ده می نه وندا هینا ویتی به لām مه به ستیان تانه و ته شه ر لیدان بووه له لوت و له په یه و یانی.

به ئی، دنیایی نه مپۆیش نه و تاوانه به شتیکی ساده دمه زن و یاسا ده ست کرده کان ماوه ی پێ ده دن و وه ک ئافه رم پیا و له پیا و ماره ده که ن که له راستیدا نه مه بیجگه له وه ی که تاوانه پێشیل کردنی مافی ئافه رم تیشه به لām ده هۆل کوتانی مافی ئافه رم ، چونکه مرو فانی هه وه س باز و بی باوه رن له م باره وه ده نگیان له ده م ده رنایه به لām له سه ر چادرو سه رپۆش که مایه ی ریزو پاراستنی ئافه رته دنیا یان پێ له هه یاو هو کرده و، و تراوه هالۆنجه له بۆنی خۆش راده کات. به ئی، نه و گه له ی لوت هیج گو ییان به نامۆزگاریه کانی لوت نه دا و به رده وام بوون له سه ر

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَظْهَرُونَ ﴿۸۲﴾ فَأَجْبَيْنَاهُ وَأَهْلَاهُ إِلَّا أَمْرًا أَنَّهُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِينَ ﴿۸۳﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرَكُمْ كَيْفَ كَانَتْ عَذِيبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۸۴﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْفَوِرَ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَتَرْتُمْ وَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَذِيبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۸۶﴾ وَإِنْ كَانِ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ أَرْسَلْتُ إِلَيْهِمْ وَطَائِفَةٌ لَّا يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿۸۷﴾

تاوان و ئیشی پیس سه ر نه نجام سزایان بۆهات وه ک خۆی گه وه ده فهرمه ی

﴿۸۳﴾ ئینجاخۆی و نه هله که یمان رزگارکرد جگه له خیزانه که ی که نه ویش له نه وان بوو که وته به ر سزای خودا.

﴿۸۴﴾ وه ئیمه به ردبارتمان کردن ده ی ته ماشا بکه و بزانه چۆن بوو ناگامی نه و تاوان بارو موچه رمانه. جا نه م موچه رمانه سی شتیان به سه ر هات یه که م: ده نگیک ی توند لییدان. ده وه م: به رد باران کران. سیه م: گو نه ده کانیان به خۆیان و دانیشه توانیانه وه سه روبن کران. لیژده دا ده رکه وت که حساب شه خسیه و لوت که پیغه مبه ره مادام خیزانه که ی که باوه ردار نه بووه له سزای خوا رزگار نابێ جا با که س به که سو کاردا نه نازی بۆ پاشه روژو دادگای خوا چونکه هه رکه س ئیشی چاک بکات بۆ خۆیه تی و هه رکه سیکیش خراپه بکات هه ربۆ خۆیه تی. ئینجا خۆی گه وه باسی به سه رهاتی شوعه یی و گه له که یمان بۆ ده کات و ده فهرموی:

﴿۸۵﴾ هه روه ها بۆ مه دیه ن براکه یان که شوعه یی بو بۆمان ناردن که وتی: ئەی گەلی من خوا به رستن ، بیجگه له و خوایه هیج په رستراویکی راستی تر نیه به راستی به لگه ی ئاشکرا له لایه ن خۆی خۆتانه وه هاته وته لاتان، نه وانیش ئیشی خراپیان ده کرد به تایبه ت کاتی که شتیان بۆ خه لک ده کیشا

﴿٨٧﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِدْخُلِنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفَتَحْبَبِنَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَلِاحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمُ شُعَيْبًا إِكْثُرُوا إِذَا لَخِيرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَنْتَوُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٢﴾ فَنَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءَةِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

سوک دهمانکیشاو کاتئ بؤ خویانیان دهکیشا به سهنگیکی هورس دهمانکیشا نه مهش به لگه ی باومر لاوازیان بو به خواو بهرؤزی دواپی وبه لگه ی بی رحمیان بو بهر ابر بهیه کتر دسا با بیوانه و کیشانه تان ریکوپیک و تهواوبیت زیان له خه لک نه دمن و شتی خه لک بی نه رزش و سووک نه کهن و هه ساد بلاونه که نه وه له سر زمویدا پاش هاتنی نه وه هه موو پیغه مبه رانه. ناشکرایه پاش هاتنی پیغه مبه ران نه گهر نه وه خه لکه به گویی بکه نه زوی و لات بهر وه چاکی دمروت بویه دهفه رموی: خرابه نه کهن دواپی نه وه که زوی چاک بو، نا نه وه چا که بؤتان و تا کیشانه و بیوانه تان جوان بی به سودتره بؤتان نه گهر نیوه باومر دارن، چونکه له دنیا دا سودیکی حه لالتان دهست دهکه ویت و هه له پاشه رویشدا شهرمه نده نابن، نه م گه له ی شوعه یب ﴿٨٧﴾ دهمان سیفه تی خرابیان هه بو گرنگریان ترازو بازی بو بویه پیشه کی باسی کرد ئینجا نه وه سیفه ته کانی تریان باس دهکات و دهفه رموی: شوعه یب پیی و تن:

﴿٨٦﴾ دامه نیشن له سر هه موو ریگایه کداو هه ره شه له خه لکی بکه نه و خه لک مهنه بکه نه له ریگای خوداو نه یه لن باومر بیه ن و بتانه وه ئی که نه و ریگایه ی خودا به شیوه یه کی لار پیشانی خه لکی بدن واته شوعه یب مهنی کردن له ریگاگرتن چ مادی بی وه توفاندنی خه لک یان مهنه و ی بی وه ناشیرین پیشاندانی

ثانی خوا به خه لکی نه زان. ومبیر بکه نه وه له وکاته ی که نیوه که م بوون جا خوا ی گه وره زؤری کردن و دمه لاتی بیدان و ته ماشا بکه نه و بزائن چؤن بوو دوارؤزی نه وکه سانه ی که خرابه کاربوون و جییان به سه ره ات؟ واته نه وه ش بؤ نیوه هه یه نه گهر نیوه ش هه روا تاوان بکه نه و به گویی پیغه مبه ری خؤتان نه کهن.

﴿٨٧﴾ و نه گهر تاهمیک له نیوه باومر ی هیئا به وه ی که منی بؤ ره وانه کرا وه و تاهمیک تریان باومر یان نه هیئا سا خؤتان بگرن تاخوا له نیوانماندا حوکم دهکات، که پاشه روؤ بؤ په ره یزکارانه و شهرمه نده ییش بؤ بی باومرانه، وه هه ره نه وه چاکترینی حاکمان که زهری لی ون نابیت و سته میش له که س ناکات و هیچ که سیکیش پیش ته واو بوونی به لگه و نه مانی به هانه سزا نادات، ناشکرایه هه رکاتئ که قسه ی راست و ره واکرا له بهرانه بر تاوانبارانه وه و له امیان نه بوو ئینجا دهست دهکهن به چاو زاق کردنه وه و هه ره شه کردن له بیواو چاکان و خیر خوازان، نه وه ته لی ره دا شوعه یب وتی: با خؤبگرن جا ناگر به ربووه که ولیان،

﴿٨٨﴾ نه شراف و سه رمایه دارانی گه له که ی و نه وانه ی که خویان به گه وره ده زانی وتیان: به راستی نه ی شوعه یب تؤ و نه و که سانه ش که له گه ل تؤدان دمروتان دهکهن یان دهمی بگه ری نه وه بو سهر دینه که ی نیمه، شوعه یبیش وتی: نایا هه ره دهمی بگه ری نه وه بؤ دینه که تان نه گهر چی ره مان له و دینه به تاله ش بیئ؟ واته شتیکی دوور له ژیریه و نه گهر نیمه شتی وابه کهن

﴿٨٩﴾ به راستی نیمه درؤمان به ده می (الله) وه کرد وه نه گهر بگه ری نه وه بؤ سهر دینه که ی نیوه پاش نه وه ی که الله نیمه ی له و بیرو باومر چه وته رزگار کرد وه واته دواپی نه وه ی که خوا رینمای کردین و ریگه ی راستی پیشان داین هه رگیز پاش گمز بونه وه نیه. ئینجا خوا ی گه وره دهفه رموی: شوعه یب وتی: نه وسه بؤمان نیه هیچ کاتئ بگه ری نه وه بؤ نه و دینه مه گهر الله نارمزؤ بکات، که نیمه ش وه ک نیوه دگومرا بکات و سه رمان لی بشیؤنی واته خوا هه رچی نارمزؤ بکات دهکات و په رومر دگارمان زانیاری به سه ره هه موو شتیکدا هه یه و هیچ شتیک له زانیاری نه وده رنا چیت.

جا نیوه هه رچی دهکهن بیکه نه نیمه مننه تان لی نازانین چونکه نیمه ته نها به خوا پشتمان به ستوه و هه رکه سیکیش به راستی پشت ببه ستیت به خوا خوا به سه بؤی، ئینجا له و

خوایه دهپارینه و دهلین: نهی پهروه دگاران نیمه و گه له که مان به راستی له یه که جیابکه ره و تو چاکترین جیابکه ره و کانی واته راست و ناراست له یه که جیابکه ره و ، و نه و و معددی که داو ته به چاکان پیمان بدو نه و هه ره شه یه ش که کردو ته له خرابه کاران بیهینه دی هر تو دتوانی نه مه بکه یتر

بوزانین: جوار پیغه مبه ر له عه رب بوون (هود، صالح، شوعه یب، پیغه مبه رمان) سه لام و سه لاتی خوا له سر هه مو یان، وه شوعه یب نه و ونده ره وان بیژر بووه به (وتار بیژر پیغه مبه ران) نابراوه، نه و گه له ی نه و خه لگی مه دیه ن بوون که شارک بووه له شارمکانی که نعان له ده ورو به ری شام به ره و حیجاز ، وه نه و گه له یش به ناو نه و شارمده ناسراوه نه مانه کافر بوون و ړیگایان ده گرتو خه لگیان ده ترساندو باجیان و مرده گرتو دمرختیکیان ده په رست به ناو نه یکه و جوار ده وری دارستانیکي زور چرو پر بووه نه ویش بانگی نه و گه له ی کرد تا ته نها خوا به رستن و واز له و نیشه خرابانه به یین

له وده لاما پیاوی دیاری و ما قولی گه له که ی که بی با و مر بوون وتیان: به راستی نه گه ر نیوه په پرده ی شوعه یب بکه ن دلنایان که له دوزاو ورمجه ړویان.

نه و سا یه که ده نگی توند نه وانی گرتو هه مو یان له ناو خانوی خو یاندا که و تن و مردن.

نه و که سانه ی که بی با و مر بوون به شوعه یب وایان به سه ره ات وک نه و دی هر گیز نه وان له و شوینه دا نه بوون، نه و که سانه ی که بی با و مر بوون به شوعه یب به راستی هر نه وان زیانان کردو له ناو چون شوعه یب و په پرده وانی رزگار بوون.

جا پستی تی کردن و وتی: نهی گه لی من به راستی من رامگه یانده به نیوه په یامه کانی په و مرده گارم و ناموزگاریم کردن و به گوئی منتان نه کرد تا توشی نه و سزایه بون، دیاره نارحه مت بوو بؤ گه له که ی ، نینجا هات دلخوشی خو ی کردو فه رموی: نیت من بؤ ده بی خوم نازیه ت باربکه م له سر گه لی بی با و مر؟ نینجا خوای گه و ره به سه ره اتی گه لانی پیشومان به شیوه یه کی کورت بؤ باس ده کات و ده فه رموی:

نیمه هیچ پیغه مبه ریکمان نه نارده بؤ هیچ گوندو عه شیر متیک مه گه ر خه لگی نه و شوینه مان دو چاری نه خوشی و

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَقُوا لَفَنَحْنًا عَلَيْهِم بِرُكْنٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُجًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو شَاءَ أَصْبَحَتْ يَدُؤُهُمْ فَيَشْرِبُوا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَمَا يُدْرِيهِمْ لََّا يَسْمَعُوا ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآءَ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْغَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِن عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَنفِرُونَ فِي رَسُولٍ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

هه زاری و که مدهستی و زیانمان کردی به لگو نه وان به شیوه یه کی شه رمنده ی و گه ردن که جیه و به گه رینه و به لای نیمه و داوی لی بوردن بکه ن لی مان جا کاتی ناوا پارونه ته و نیمه نزا که مان لی و مر گرتون.

له پاشا گوزیو مانه بویان و نه خوشی و ته نگ دهستی و هات و فریمان له سر لاپردوون و نه و ونده نیعمه تی خو مان رزاندوه به سه ریاندا تا له هه مو باریکه و شتیان له خو یان زیاتر بووه، جا له باتی نه و دی که سو پاسی خوا بکه ن ده یان وت: نه مه شتیکی عادیه و باب و با پرانمان دوو چاری نه و به لای نارحه متیانه بوون و له پاشا و مزعیان چاک بوو ته و واته هیچ په ندو ناموزگاریه کیان و مر نه ده گرت بویه خوا و ده فه رموی: نه و سا نیمه ش له نا کاو به بی نه و دی که نه وان هه ست بکه ن توله مان لی سه ندن.

نه گه ر نه هلی شارمکان با و مر یان به یینایه و له نیشی خراب خو یان به راستی به راستی دمرگای فه ریه رکه تی فره وانمان بؤ ده گردنه و له ناسمان و له زه ویه و ، به رکه تی ناسمان و مکو بارانی زور و دوام دار به شیوه یه که هه میشه له کاتی پیو یستدا به اریت و به رکه تی زه ویش نه و هه مو شته یی له سه ریته ی هر له سه رچا و و روباره و تا میوه و سه و زیجات و دانه و یله و گزو گیا

بِ سُد و مَرگرتنی مَرُو فو مَرو مَالَت، واته: گه رانه وهی راسته قینهی خه لک بُولای پهروردگاری و به گویندنی نهک همر پاداشتی رُوژی دواپیان ههیه به لکو له دنیا شدا همریه خویشی و همرزانی دهژین، وه به خواپهرستی راسته قینه همر دوو ژیان دست دهکوهیت، به لام زوریهی خه لک له رینگای راست لاددات وهک دهقه رموی: به لام نهوان بی باومرپوون به مدینه کهی خواو ئیمهش تۆله مان لی و مگرتنه وه به هوی نهو که سابه ته ناشرینه که کردیان. ئینجا خوا ده مان ترسینج له هاتنی سزای له نا کاوو دهقه رموی:

۱۰۲) نایا خه لکی نهوشوینانه ناترسن له وهی که سزای ئیمهیان بی بیت له شه ودا لهو کاتهی که له گهرمه ی خه و دان؟ نایا ناترسن که نهو خه و تنه ببی به خه و تنیکی هه می شه یی و بمرن؟ حه سه نی به سری ده لی: باومرپار هه می شه خه ریکی به ندایه تی وه نه مین نی وه دمترسیت له تۆله ی خوا، به لام مَرُو قی تاوانبار هه می شه خه ریکی تاوانه و باکی له تۆله و سزای خوا نیه؟! ئینجا خوا ی گه و ره دهقه رموی:

۱۰۳) یان نایا نهوان ناترسن له وهی که سزای ئیمهیان بی بیت له کاتی چیشتنگا ودا و نهوان خه ریکی گالته و گه مه بن؟

۱۰۴) نایا نهوان ناترسن له مەگری خوا و ده زانن که ی خوا ی گه و ره سزا ده نیرئ و چ برپارینک ددات بۆیان؟ هیچ کهس نه مین نابیت له مەگری خوا مەگه ر نهو گه له ی که زیان لیکه و ت و خه سارتمه ند بن. که و ابو پیو یسته موسلمانان هه می شه له خوا ی خۆیان بترسن و له مەگری خوا نه مین نه بن به راستی نه وهی که چاکتر خوا ی ناسیوه نه وه له هه مو کهس زیاتر عیبادتی خوا ی خۆی کرد وه زیاتر لی تر سا وه، چونکه نهو ده زانن که خوا نیازی به به ندایه تی نه و نیه، به لکو به ندایه تی نه و یو سودی خۆی و ده و له مە ندیونی ئایندی خۆیه تی و کئ به رکئ کردنه بۆ به ده ست هینانی پله به رزه کانی به هه شت و و مَرگرتنی خه لاتی پهروردگاری.

۱۰۵) نایا ناشکرا و رون نه بو هته وه بۆ نه و که سانه ی که له پاش خه لکی فه و تاوی تر هاتوون که و ریابن و تاوان نه که و نه به شوین پیی نهوان دا نه رۆن چونکه نه گه ر ئیمه ئارمزۆ بکه مین به هوی گونا هه کانیانه وه هه ره وک گه لانی پیش خۆیان دو چاری سزایان ده که مین و دلایان مۆرده که مین جا ئیت نهوان هیچ راستیه ک نابین، ناشکرایشه که نه گه ر حه قیان نه بیست ئیت هه رگیز

ناگه رینه وه سهر رپیازی به خته و مری و هه روا به گو مراهی ده مرن.

۱۰۶) ئا نهوانه ی که باسکران هه مو و نه و ولات و شارانه یون که وای ئیمه به سهر هاته کانیان بۆ باس ده که مین و پیغه مبه رانیان به نیشانه ی ناشکرا هاته لایان جا نهوان باومرپان نه هینا به وهی که گه لانی پیش خۆیان باومرپان پی نه کردیوو هه ر ئا ودها الله مۆر ده نیت به سهر دلی کافراند. پیو یسته نه و هه ش بزانی که خوا ی گه و ره هه رگیز سته م له هیچ کهس ناکات به لکو نهوان خۆیان سته میان له خۆیان کرد وه نه و هته دهقه رموی:

۱۰۷) نابینن که زوریهی نهوان عه ده و پهمانیان هه بیت، وه به راستی زوریهی نهوانمان به فاسق و پهمان شکین دی.

۱۰۸) له پاش نه م پیغه مبه رانه موسامان به نیشانه کانه وه نارد بُولای فیرعه ون و نه شراف و ده ورو به رده کانی نه و سا نهوان دزایه تی نیشانه کانیان کرد جا ته ماشا بکه و بزانی چۆن بوو دوا رۆژی نهوانه ی که خراپه کار و گه نه کیل بوون و چییان به سه ردا هات؟ واته له وانه وه به ندو ئامۆژگاری و مَرگرن با ئی و میش نه و تان به سه ر نه یه ت.

۱۰۹) موسا وتی: نه ی فیرعه ون به راستی من ره وانه گراوم له لایم پهروردگاری عاله م وه، له سورمتی به قهردا به بۆنه ی باسی چوله که وه که مع باسی موسا کرا لی رده کورته به سه ر هاتیکی دهنوسین بۆ نه وه ی لی رده له دها تودا ئاسان تر له مانای وشه کان تی بگه ین،

موسا ﷺ هه رله سکی دایکیابو جادوو گه ران نزیک بوونه وهی له دایک بوونی که سیکیان به فیرعه ون را گه یاند، که له ئاینده دا ده بیت به هوی له ناو چونی هیزو ده سه لاتی تۆ هه رله به ر نه وه فیرعه ون فرمانی دا که ژنانی بار داری به نی ئیسرا ئیلی چا و دیری بکرتن و هه رچی نی رینه یان بوو سه ری بچرن، خوا دایکی موسای وا لیکرد که نه و ئا فرمه ته پشکینه رده ی هه ستی به بار داری نه کردو کاتئ بوو خوا وای تیگه یاند که منداله که ی بخاته ناو سنده و فیکه وه و بیبات به ره و رویاری نیل، دایکی موسایش نه و کاره ی نه نجام داو منال به سنده و هه و به رایه لای مالی فیرعه ون چونکه پیا وانی فیرعه ون نه و سنده و هه یان له ناو

بېيىن لېرەدا دەۋەستىن تائەۋان لى دەنبەۋە ئىنجا ئىمە
 ھەيۋانى خۇمان ئاۋدەدەيىن . موسا ھاتو ھەيۋانەكانى ئەۋانى
 بىردو ئاۋى دانو بۆى ھىنەنەۋە ئەۋانىش گەپانەۋە بۆ مالو
 موسايش لە بىرسا ھاۋارى لە خۋاى خۆى کرد کہ شتىكى بۆ
 بگەپەنىت، ئاشكرايە کہ ئەمانىش لەعادەتى خۇيان زووتر
 گەپانەتەۋە بوۋتە ھۆى پىرساىركردنى باۋىكيان لىيان کہ
 چۆن بو وا ئەمروۆ زوو ھاتونەتەۋە؟ ئەۋانىش داستانەكەيان بۆ
 باسکرد جا باۋىكيان يەكئ لە كچەكانى نارد بە شوئىنيو
 دەۋەتى کرد تا ھەقى ئاۋدانەكەى پى بدات ، ئىنجا كاتى موسا
 ھاتو دەنگو باسى خۆى بۆ گىپاىيەۋە كاپرا وتى: مەترسە
 رزگارېويت لەگەلى ستەمكار،

ئىنجا يەكئ لەكچەكان وتى: ئەى باۋى خۆشەۋىستەم بەكرى
 بگرە بەراستى چاكتىنى كەسانىكە کہ تۆ بەكرىت گرتىن و
 بەھىزو دەم دەست پاكە، بۆيە پياۋەكە پىنى وت: مە ئەمەۋى
 يەكئ لەم كچانەت لى نىكاھ بگەم بەۋەمەرچەى ھەشت سال
 شۋانىم بۆ بگەيت ، وئەگەر بىكەيت بەدەسال ئەۋە پىاۋەتى
 خۆتەو مە نامەۋى سەختىت بۆ دروست بگەم ، موسايش وتى:
 باشە كامىيانم بۆ جى بەجى كرا پەسەندى بگەيت و دەست
 درىژى نەكەيتەسەرم.

بەئى، موسا شۋانى تەۋاۋ کردو دەغدەغەى ولاتى خۆى ھات
 بەسەرىداۋىبەرە ولاتى خۆى كەۋتە رىۋ شەۋ لەلاى كىۋى تور
 چاۋى بە تروسكەى ئاگرىك كەۋتو بەخىزانەكەى وت: لىرە
 بوۋستەن مە چاۋم بەئاگرىك كەۋت تا بچەملەى بەلگو ھەۋاللىك
 بزانم يان دەستەۋارمىەك ئاگر بىنم تا خۆتانى پى گەرم
 بگەنەۋە ، موسا رۆيشتو لەو شۆنەدا نىگای(الوحى) خۋاى
 بۆھاتو دوو بەلگەى گىرنگى پىدرا يەكئ عەساكەى بوو کہ
 دەبو بەمار . دووھەم: دەستى راستى كەدەيكرە بەباخەلىۋا
 دەرى دەھىنايەۋە زۆر سىپى دەبو .

جا ھەرمۋى: بچۆ بۆلاى ھىرەۋەن و دەستو دايرەكەى کہ ئەۋان
 گەلىكى ھاسقن، موسايش وتى: ئەى پەرۋەردگارم مە لە ترسى
 ھىرەۋەن رام كىردەۋەچۈنكە زەلامىك لى كۈشتۈن دەترسم
 بىكۆژن ، وە چەند داخۋازىيەكى تىرى لە خوا كىردو خۋايش
 داخۋازىيەكانى لى ۋەرگىرتو ھارۋنى برايشى كىرد بەپىغەمبەرۋ
 ھەردو كىيان چۈنەلاى ھىرەۋەن. جا ئىتر ھەرمون بالەگەل
 ئايەتەكانى ئەم سورەتەدا بىن و بزانىن چى كراۋە، خوا
 دەفەرەمۋى: موسا وتى:

ئاۋدا دەرھىنا ، كاتى کہ خىزانى ھىرەۋەن كىردىۋە ھەستى
 بەروناكىەك كىردو داۋاى لە ھىرەۋەن كىرد کہ نەى كۆژن بەلگو
 ھەلى بگىرنو بەخىۋى بگەن و بىكەن بەكۆرى خۇيان چۈنكە
 ھىرەۋەن كۆرى نەبەۋە ، بەۋشۋەيە كەۋتە مالى ھىرەۋەنەۋە ،
 جا چۈنكە خوا مەمكەى ھەمە ئاھرەتلىكى لى بىزانىدبوو گەپان
 تاداىكيان دۆزىيەۋە بەناۋ ئاھرەتلىكەۋە کہ ھەمەۋ مەنالىك
 مەمكى دەگرىت نەك بەناۋ دايكىيەۋە كەلە سورتمى (طە)دا
 باسكراۋە چۈنكە ئەگەر بزانرايە کہ كۆرى ئەۋە دەيان كۈشت ،
 بەم شۆمەى اللە گەپاندىيەۋە لای دايكى و خىزمەتلىشان دەكرە
 لەسەر بەخىۋەكرەنەكەى ، موسا گەۋرە بو لەناۋ قىبىتەكانداۋ
 ۋەك كۆرى ھىرەۋەن ھىسابيان دەكرەۋ لەناۋ بەنى
 ئىسرائىلىيەكانىشدا ، چۈنكە شىرەدەكەى لەۋان بو بەبەنى
 ئىسرائىلىيان دادەنا ۋاتە لای ھەردوۋ لايان پىژى تايبەتى ھەبۋو
 تا رۆژىك ھەدەرى خوا ۋابو کہ چاۋى بە يەككى بەنى
 ئىسرائىلىيە يەككى قىبىتى كەۋت لەدەۋرۋەبەرى كاتى نىۋەرۋدا
 کہ شەپيان بو بەنى ئىسرائىلىيەكە وتى: موسا ھىرام كەۋە موسا
 ھاتو گورمىشلىكى لەكابراى قىبىتى داۋ كاپرا مرد موسا لەو
 ئىشەى خۆى دلتەنگ بو داۋاى لى بوردنى لە خوا كىردو كەس
 پىنى نەزانى و قىبىتەكان زۆر دەگەپان تا بەلگو بىكۆزى كاپرا
 بدۆزىنەۋە تا رۆژىكى تر ھەمان كاپراى بەنى ئىسرائىلىيە لەگەل
 يەككى تىرى قىبىتەدا شەپى كىردو موساى دىۋ ھاۋارى بۆ ھىنا
 موسايش پىشەكى لەو تۋەمۋو وتى: تۆ پىاۋىكى چاك نىت
 ھەمىشە خەرىكى شەپو ھەمەرادروست كىردنى و پەلامارى كاپراى
 قىبىتى دا بەلام كاپراى بەنى ئىسرائىلىيە ۋاى زانى موسا بۆئەۋ
 پەلەمار دەبات ئەۋەمۋو گورج ھاۋارى لى ھەلساۋ وتى: ئەى موسا
 تۆ دۋىن زەلامىك كۈشتو ئەمروۋىش بەتەمەى مە بىكۆزىت؟
 بەئى،

ھەسە كەۋتە زارو ھال كەۋتە شارو بە گۈيى ھىرەۋەنىيان گەپاند
 ھىرەۋەنىش بىراىرى كۈشتى دا بەلام كەسلىك كەخۋا نەيكۆزىت
 كى دىتۋان بىكۆزىت؟ كاپرايەك بەپەلە ھاتو ھەۋالەكەى
 بەموسا گەپاندو وتى: راكە ئەگىنا ئەتكوژن ئىنجا موسا راي
 كىردو رۆيشت تا گەيشتە مەدىيەن و لەۋى لەسەر بىرى ئاۋىك
 چاۋى بە چەند شۋانى مەرۋ مالات كەۋت کہ ئاۋيان دەدان بەلام
 لە دورى ئەۋانەۋە دوو ئاھرەتى دى کہ كۆمەلە ھەيۋانلىكيان پى
 بو لىيان نىزىك كەۋتەۋە پىرساىرى لى كىردن بۆجى ئىۋە لىرەدا
 ۋەستاۋن؟ وتيان: ئىمە ئاھرەتىن و باۋىكەمان پىرەۋ تۋاناي ئاۋدانى
 ھەيۋانى نىھە ئىمەش نامانەۋى تىكەلەۋى ئەۋ پياۋە شۋانانە

حَقِيقٌ عَلَيَّ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
جِئْتَ بِبَيِّنَةٍ فَأَبْرَأَ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى
عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
لِّلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا ثَوَكُ
يَكُلُ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنِ كُنْتُمْ
لَمِنَ الْمُفْرِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَمْوَسِيَّ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ
تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
بِأَفْكُونِ ﴿١١٧﴾ فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَبْرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿١٠٥﴾ شايسته و لايق هه رنه وديه كه من جگه له راستی له لایه ن
(اللَّهُ) به وه هیچ شتیکی ترنه لایم و نه مهش هسه مه كه ده لایم;
من به نیشانهی ناشکرا له لایه نی خوی خوتانه وه هاتومه ته
لاتان دهی جا وازله به نی ئیسرائیل بهینه باله گهل مندا بن و
نازاریان مه ده و چیتر مه یان چه وسینه وه.

﴿١٠٦﴾ فیرعه ون وتی: باشه تۆ نه گهر به به لگه و نیشانه یهك
هاتویت بۆسه مانندی هسه كهت دهی بهینه نه گهر تۆ له راست
گۆیانی.

﴿١٠٧﴾ موسا عه ساكه ی خوی فری داو بو به یهك نه زدیهای
گه وره و زل دهمی كرده وه په لاماری فیرعه ونی داو فیرعه ونیش
له ترسا رای كرده داوای له موسا كرده كه بیگریته وه موسا
گرتی همر عه ساكه ی خوی بو.

﴿١٠٨﴾ دهستی خوی دهرهینا كه چی نه ویش سپی و نه دره وشایه وه
وهك مانگ بهین نه وهی له كه یهكی ناشیرین دروست بكات.

﴿١٠٩﴾ جا نه وانه ی كه دم سپیانی گه لی فیرعه ون بون وتیان:
به راستی نه مه ساحیریکی زۆر زانایه. به لی، هه میسه
كاسه لیسانی هه موو سه رده میك ههر ناوها بوون كاتیك

كه له گهل سته مكاراندا هسه ده كریت و كه میك نهرم نه بن
له وكاته دا ده ست و پی كانیان بۆ خۆن وندن و خۆ به پیاو چاك
نیشاندان له لای نه و سته مكارانه ده ست ده كه ن به
خۆهه لكیشان و زیاتر كابرای سته مكار سورده كه ن له سه ر
دزایه تی دین و نه خلاق و ره وشت و موسلمانان به لام كاتی
كه قیامهت هات جا نه وكاته سته مكارو ژیرده سته هه رده و
نه فیرینی به كتر ده كه ن، جا كاتی كاسه لیسانی دهربار وایان وت
فیرعه ون وتی:

﴿١١٠﴾ دمه یویت دهرتان بكات له ناو زمو ی وزاری خوتاندا جا نیتر
برپاری ئیوه جیهه؟ به لی، تا ئیستا هه رخوی هه رمانده بوو
به لام وائیستا ترسی واهیعی پهیدا بوو كورسییه كه ی
كهوته له رزین، جا به وان ده لی چی نه مرده كه ن؟

﴿١١١﴾ وتیان: رایگه ر خوی وبراكه شی كه هارونه و مه نموران
كۆكه ره وه ره وانه بكه بۆ شارمگان تا خه لك كۆكه نه وه.

﴿١١٢﴾ تا هه رچی ساحیری زۆر زانا هه یه هه مویان كۆ بكه نه وه و
بۆت بهینن، نه مانه وایان ده زانی موسا ساحیره و ده یان ویست
به سیحر بهر په رچی بده نه وه دیار نه ویش به گۆیی كرده و
پیاوی ناردو ساحیران كۆكرانه وه.

﴿١١٣﴾ جا نه و ساحیرانه هاتن بۆلای فیرعه ون و وتیان: نایا ئیمه
پاداشتمان هه یه نه گهر هاتو سه ركه وتین به سه ر موسادا؟

﴿١١٤﴾ فیرعه ون وتی: به لی، ئیوه نه بنه پیاو نزیكانی خۆم.
ئینجا موسایش كاتی كه نه وانی دی وهك له سورته ی
(طه- ٦١) دا هاتوه نامۆزگاری كرده و وتی: (وای بۆ ئیوه درۆ

دروست مه كه ن به دژی الله به هاوڵ دانان بۆی به راستی خوا
به سزا له ناوتان ده بات، و به راستی رهنجه رۆبوه و نه وكه سه ی كه
درۆ هه لبه ست) نه گه رچی زۆربه یان به م هسه یه كه و تنه
گومان و ترسه وه له ئیشه كه ی خویان به لام هه ندیكیان
كه ده ست و پله و پایه ی لای فیرعه ونیان هه بوو ساحیره كانی
تریان هه لئاو وایان لی كرده كه له به رامبه ری موسا وه بووه ستن
نه و ته،

﴿١١٥﴾ وتیان: نه ی موسا یا تۆ ئیشی خۆت بكه و عه ساكه ت
فرپیده یان ئیمه ئیشی خۆمان ده كه پین و عه ساو گوریسی
خۆمان فری دده بین

موسا وتی: نښو ئیشی خوتان بکهن تا خه لگی بیبیئی. ۱۱۶
 ده لئښ ده ، یان (پانزه ، یان سی ، یان هفتا) ههزار جادوگر
 بوون و ههریه که یان گوریستک و عه سایه کیان پی بووه و کاتی که
 فرمیان داوو ئیشی خوځانیان کرد کاریان کرد له چاوی ئهو
 ههموو خه لکه به تاییهت له چاوی شیرعه ون له چاوی موسا عليه السلام
 پییان وابو که نه مانه شتانیکی راستن و مارو نه زدیهان ته نه انت
 موسا ترسا که ئهو شته گرنگانه ی دیو سیجره که یان کاری
 کردبوه سهر چاوی بویه خوا همرموی: **(لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ)**

(٦٨) طه : ٦٨ مهترسه بهراستی نه مېرؤ ههرتؤ
سهرکه وتودمبيت) پيغه مبهران عليهم السلام هميشه له خوا
ترساون نه گهر له وکاته دا خوا وهلاميان نه داته وه موسا چي
دکرده؟ بملئ، ههمو خهلکيان ترساندو سيحريکي زور گهورميان
کرد نه ومبو ئهو ژماره زوره هرهيه که گوريسی خوئی وعه سای
خوی هرهداو بون بهنه ژديهای زور گهورمو ده جولانو دههاتن
به سهریه کدا لبر جواوی خه لک له ناو نهو شيوهدا، جا وا نهوان
ئهوهی له تۆنايان دابو کردیان و سرنجی خه لکيان بؤ خوځيان
راکشاو موسایش ته ماشا دکات ، ئینجا خوا دفهرموي:

خۆ لەو کاتەدا ئێمەش وەحیمان کردە لای موسا و تەمان
عەساکەت فری بێدە . بەئێ، موساییش شەرمانی خوای خۆی
نەنجام داو عەساکە ی فری دا دەس و دەم ئەو عەسایە کە ئەیدا
بە لای هەر کامیاندا هەلێ دەلوشی، ساحیرەکان زانیان کە ئەمە
ئێشی سەرزەوی نیەو زانیان کە لە لایەن خاوەنیدە

١١٨) جا حق جيگير ٻوٽو ، وه نهوهي ڪنهوان گرديوويان
هموي هلهوشايهوه.

١٩ نیتر ئەو ساحیرانه لەویدا شکستیان خوارد و هەمویان زەلیل و سەرشوێریوەن لەبەرنایەر راستیداو خۆیان لێ بێزراو ئێشکەکی خۆیانان لاناشرین بوو هەریۆیە بەیەلە،

جادوگره‌كان هه‌موويان سوچدهيان برد بۆ خوا به‌هۆی
 نه‌و نیشه‌ گرنگه‌ی موساوه‌و دانيان به‌راستی موسادانا،

۱۲۱ وتیان: نئیمه باوهرمان هیئنا به پهروردگاری جیهان.

۱۴۲) که پەروەردگاری موساو ھارونە. بە ئی، ئەو ھەموو
ساحیرانە باوەریان ھێنا جا ئینجا کاسە ئێسان چی بکەن؟

قَالُوا أَأَمَّا بَرَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٦﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٣٧﴾ قَالَ
فَرِعُونَ ءَأَمْنُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَأَذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُوهُ
فِي الْمَدِينَةِ لَئِيْخْرَجُوْا مِنْهَا ءَأَهْلُهَا فَسَوْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٨﴾ لَاقِطْعَنَ
أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضْمِيْنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٩﴾
قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٤٠﴾ وَمَا نَنْقُمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ ءَأَمْنَا
بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ رَبَّنَا أَنْفِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّأْ مُسْلِمِينَ
﴿١٤١﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فَرِعُونَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقْبِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي
نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٤٢﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَءَالِ عَاقِبَتِ السَّاعَةِ ﴿١٤٣﴾ قَالُوا أَوِذْنَا
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ
أَنْ يَهْلِكَ ءَعْدُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ كُمْ فِى الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٤﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا ءَالَ فَرِعُونَ
بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُوْنَ ﴿١٤٥﴾

که و تنه هه لنانی فیرعهون تا ته سلیم نه بی و نه مانیش پله و
پایه گانیان له دست نه چیت نه وهندهیان و ت: تا ،

۱۳۳ فریعوون وتی؛ باومرتان هیئاوه بهموسا بهمرلهودی که من ئیزنتان پیدم؟ چۆن ئیشی وادهکن دهیوايه ئیوه نیزن لهمن یخوازن بۆ باومرهئیان و نابئ ههروا خود سهراڤه بریاریدن؟! ئه مه فریوئیکه که ئیوه لهم شارده ئه و فریوئیکه تان کردوه که باومرتان به موسا هیئاوه و دهتانه وئ خه لکه که دی در بکه؟ جا فریعوون هه رچه ند دهیزانی که قسه که ی راست نیه به لام بۆ خه لکه تاندنی گه له نه قام و نه زانه که ی ئاوی به و ساحیرانه دوه و ت هه رپه شه ی لی کردن و وتی؛ لهمه و دوا ده زانن که چیتان به سه ر ده یتم سویندی ده خواردو ده یوت؛

بهراستی دهسته کانتان و پیکانتان به پیچه وانده ده
ده برمه وه و جهپو راستان پی ده که له پاشان به دارخورمادا
همموتان هه لده وه ستم، به لام ساحیرگان گوئیان نه دایه
همر شه که ی به لکو

١٤٥) وتیان: ئیمە بۆلای خوای خویمان ددگەرپینەو، وەکو لە سورەتی (طه/٧٢) دا وتیان: (هەرچی ددگەریت بیکە ئیشی تۆ هەرلەدنیا دا دەبێ)

فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ أَمْسَنَهُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَلَرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ۚ إِنِّي مُمِضِلٌ مِّمَّا تَكْفُرُونَ ﴿١٣٣﴾ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا بِمُوسَىٰ أَدْعُ رَبَّكَ ۖ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْكَ لَيْسَ كُفْرًا مِنَّا وَلَكِن نَّجْعِلُكَ مِنَ الْخاسِرِينَ ﴿١٣٥﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هَمَّ بَلَغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٦﴾ فَانْقَمْنَا مِنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا ۚ الَّذِينَ بَلَّغْنَا فِيهَا وَكَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ۖ أَلْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَوْمَهُ ۚ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٩﴾

﴿١٣٦﴾ تَو رقت نيه له ئيمه مهگەر لهبەر ئه وديه كه ئيمه باومرمان هيناره بهو ئايه تانهى خواى خويمان كه هاتوته لاملان و دهزانين كه راستن ئه گينا ئيمه هيچمان له تو نه كرده نه مالممان خواردويت و نه دهست دريژيمان كردوته سهرت و نه شورشيكممان ليكردويت، ناشكرايه سته مكاران كه كورسيان كه وته ممتريسيه وه نه سوزيان هيه وه نه بير له قسهى راست و دروست دهكه نه وه به لگو دميانه وئ هه رچى به كه يفى ئه وانه ، هه ر ئه و به بئيت بويه باومر دارايش زانيان كه قسهى خوى دهباته سهر و دهست دريژى دهكاته سهرمان و تيان: خوايه سه برمان زياد بكه كه بتوانين خويمان بگريين بهرامبه ر بهو نارو حه تيانهى كه توشمان ديته و خوايه به موسلمانى بمان كوژه و كارىك نه بئ كه ئيمه لهم ئاينه په شيمان ببينه وه وه به كافرى بمرين، به راستى جىگاي بير كردنه وديه ئه وانهى كه دووسى سه عات له مه و پيش مه به ستنى هه ره گرنگيان ته نها نزيكى فيرعه ون بوو، وه له هه مووش به چاكريان دهزانى وائيسا نه ك فيرعه ون به لگو داواى ژيانى دنيايش ناكه ن به لگو دميانه وئ بمرن له سهر ئه و بپرو بارومره!!

﴿١٣٧﴾ نينجا ده ورو بهر دهكاني فيرعه ون دهستان كرد به هه ئنانى فيرعه ون بوله ناوبردنى موسا و په يره وانى و تيان: ئايا تو

وازدينيته له موسا و گه له كهى تا ئه وان خراپه و فه ساد بكه ن له م ولاته دا؟! واته ئه وان بوونى موسا و بهرنامه كهى به فه ساد دهزانن و خويمان به پياو چاك حيساب دهكه ن!! و تيان: وازيان لئ دهه ينى له گه ل ئه و هه دا كه به نديايتيه نه كه ن؟ واته شتى وانه كه يت و ماوه يان بئ نه ده يت، فيرعه و نيش فوى كرده خوى و وتى: خه م مه خو ن له مه و دوا كور دهكانيان دهكوژين و ژنهكانيان دهه يلى نه وه هه م لاوازيان دهكه ين و هه م سو د له ئا فره تهكانيان و مرده گرين، وه ئيمه به سهر ئه وانه دا زالن ئه مه دوو چاره فيرعه ون ئه م جوژه ره قاره بكات له گه ل بنى ئيسرائيلدا پيش له داىك بوونى موسا و ئيستاييش جا دياره هه والى ئه م بپياره ي فيرعه ون گه يشته موسا ﷺ ناشكرايه كه نه وانيش ترسيان ده بئيت له فيرعه ون چونكه ئه و خاومنى هيزو ده سه لاتىكى زور بو،

﴿١٣٨﴾ بويه موسايش دلته وايى گه له كهى كردوپيى وتن: داواى يارمه تى له خوابكه ن و خوتان بگريين بگومان ئه م زه ويه مولكى خوايه و دهيدات به هه ركه سيك كه خوى ئاره وژى لبييت له به ندهكاني، روژى دهيدات ده ست فيرعه ونىك له فيرعه ونه كان و روژىكى تر دهيدات ده ستى پياو چاكيك له پياو چاكان چونكه مولكى خويه تى و چو ن ئاره وژ لئ بئ واي لئ دهكات به لام سه رئه نجام و سه ركه و تن بؤ په ره يزكارانه، جا كئ راستى كرد له گه ل خوادا هه ر ئه و ده ياته وه ، له راستى دا ئه و ده گرنگ نيه كه كا برياه ك چه ند سال فرما ن په وايى دهكات چونكه هه ر ده بئ بمرئ و شو ينى خوى چو ل بكات گرنگ ئه وديه له پاش مه رگ جى به سه ردى كه هه رگيز نابريته وه، جائه گه ر چاك بوو ئه وه هه ردو و دنيا يى بووه، و نه گه ر خراپ بوو ئه وه هه موى له ده ست چوه و تازه رزگارى نابيت، كه وايو په ره يزكاران برديانه وه هه رچه ند به سه ختى بزوين له م چه ند روژه ي دنيا دا،

﴿١٣٩﴾ ئه و گه لهى موسا و تيان: ئه ي موسا بهرله وهى تو ببئيت هه ر ئازار ده دراين و ئيستاش كه تو هاتوى هه ر ئازار ده دريژين؟ جا ئيتر له هاتنى تو دا ج سو ديكممان ده ست كه و ته وه؟ موسايش هه ردلته وايى ده كردن و مژده ي سه ركه و تنى بئ ده دان و وتى: نزيكه كه په ره و مرده گارتان دوژمه نه كه تان به فه و تينيته و له م ولاته دا ئيوه بكات به جينشيني ئه وان جا ته ماشا بكات و ده رى بخات بوجيهانيان تابزانريت كه ئيوه چو ن ره قار دهكه ن ، موسا به وشيوه يه مژده ي ده دا به گه له كهى و ده يوت: سه رده كه ون به لام ئه بئ ئه وش بزنان كه سه ركه و تنى ئيوه ش بؤ تا قى كردنه وديه، ئه گه ر چاك چو لانه وه پاداشى چاكتان ده بئ، و نه گه ر خراپيش

جولانەوۋە پاداشى خراپتان پى دەدرىتەوۋە، بەئى، موسا بانگەوازەكەى خۇى بە فىرەمون و گەلەكەى گەياندو نەترسانە ھەرجى پى سىپىراپو پىي راگەياندن بەلام فىرەمون لە ستمو تاوانى خۇى پەشيمان نەبوۋەو بەنى ئىسرائىلى نەدايە دەست موسا ئىنجا خۇى گەورە بۇ ئەوۋى زىاتر بىرەكەنەوۋە ھىچ بەھانەيەكەيان نەمىيى بۇ دوا رۇژ چەندىن بەئى جۇراو جۇرى دابەسەرياندا وەك دەفەرەمۇئ:

۱۳۰ بەراستى تۆلەمان وەرگرت لە فىرەمون بە قاتو ھىرى و گرانى و نەبارىنى باران و كەم كىرنەوۋى بەروو بومو ميوەكان بۇ ئەوۋى كە ئەوان بىر بىكەنەوۋە پەند وەرىگرن و وازلە ستەمكارى و تاوان بەيىن.

۱۳۱ جاھەرەكاتىك خۇشەك روى تىدەكەردن و دەكەوتنە ھەرحەيەوۋە دەيان وت: ئەمەتايەتەي خۇمانەوۋە خۇمان شايستەى ئەوۋىن بۇيە خوا ئەمەمان لەگەلدا دەكات، وەنەگەر توشى زيان و خراپەكە دەبوون دەيان وت: ئەمە خەتاي موسا و ھەومەكەيەتەى و نەگەتەى ئەوانە بۇيە ئىمە كەوتەيەتە ناو ئىش و ئازارو نەرەھەتەيەوۋە، ئىنجا خۇى گەورە وەلاميان دەداتەوۋە دەفەرەمۇئ: پىيان بلى ئاگاداربىن نەگەتەى ئەوان لاي خوايەوۋە ئەوان خۇيان خراپەوۋە ھەساديان كىردە بۇيە وا دوو چارى بەلەدەگىرەن بەلام زۆربەى ئەوان نازانن كە ھەموشە بەدەست خوايەوۋە پىغەمبەران تەنھا گەياندەيان لەسەرەو ناتوانن ھىچ بەلەيك بەسەر كەسدا بەيىن تەننەت پىغەمبەران زۆر دىسۆزى گەلەكەيان بوون و ھەزىان نەدەكەرد گەلەكەيان دووچارى ھىچ ناخۇشەك بىيەت و ھەمىشە لە خوا دەبارانەوۋە كە رىنماى گەلەكەيان بىكات تا رىزگارەبىن لە تۆلەو سزاي خوا ، واتە نەزىان و نەسود بەدەست ھىچ كەس نىيە تەنھا بەدەست خوايەوۋە تا خوا ئارەزۆى لى نەبىت ھىچكاميان نابىت، ھەركەس پىي وابى كە ئەم دووشتە لە غەيرى خواوۋە دەبى ئەوۋەكەسە موشرىكەوۋە ھەموو كىدارە چاكەكانيان ئەگەر ھەيانىي ھەلەدەوۋەشەتەوۋە بى تەوبە كىردن لەو بۇچونە ھەلەيە خوا نايان بەخىشت. بەئى، فىرەمون و گەلەكەى بەھەموو ھىزەوۋە دزايەتەى موسايان دەكەرد.

۱۳۲ جا دەيان وت: ئەى موسا تۆ ھەر بەلگەيەك بۇ ئىمە بەيىنىت و ھەر نىشانەيەكەمان پىشان بەدەيت بۇ ئەوۋى ناچارمان بەكەيت بەپرواھىيان ئەوسا ئىمە ھەرگىز باوۋەرت پى ناكەين و

پەپەرەويت ناكەين. ئىنجا خۇى گەورە چەند بەئى گەورەى دابەسەرياندا ، وەك دەفەرەمۇئ:

۱۳۳ لەپاش ئەوۋى كە سەركەشيان كىرد تاهيمان كىرنەوۋە بە بارانىكى زۆر كە دەبارى بەسەريانداو زەوى كىلگەكانيان پەرلە ئاوبوون و بوون بە زۇنكاوۋ دەغل و دانەكانيانى لەناوۋەرد، وە كولى بۇناردن كە ھەرجى دانەوۋەلەيان ھەبو ھەموۋى خواردوۋ ھىچى بۇنەھىشتەوۋە تەننەت دەلەن بىزمارى دەرگاكانىشى دەخوارد، خواردنى كۆللە ھەلەلە. ھەبىدولاي كۆرى ئەبى ئەوفا دەئى: { غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ سَبْعَ غَزَوَاتٍ نَّكَلُ الْخِرَادَ / مِسْلَم } لە خىزمەت پىغەمبەرى خوادا ﷺ ھەوت غەزامان كىردە كە كۆللەمان دەخوارد} بەلام پىغەمبەرمان ﷺ نەپەدەخوارد چونكە تەبەئەتەى نەجۋەتە سەرى وەك بىز مژو گورچىلەو ھەرامى نەكەردوون. وەنەسپى يان گەنەى زۆرى بۇ ناردن كەھەموو خۇراكان پىر بىو، ھەندىك دەلەن ئەمانە بەھۇى ھەزىانى پىشويانەوۋە كەپاش پارانەوۋى موسا خوا پىي دابوون دەغل و دانىكى زۇريان خستە ئەنبارەوۋە خۇيان بى نىياز زانى و دەستيان دايەوۋە خراپەوۋە خوا ئەوۋەسپىيەى بۇ ناردن كە ھەموو دەغل و دانە ئەنبارەوۋەكەى پوچەل كىردن كەنەگەر دە بوۋتيان لە ئاش بىكرەيە دوو بوۋتيان دەست نەدەكەوتەوۋەھەرۋەھا بۇقى بۇناردن ئەوۋەندە زۇربو كە خواردنىان دادەنا دەچوۋە ناويەوۋە خواردن و خواردنەوۋەيان پىروو لە بۇق. وەھەرۋەھا تاقى كرەنەوۋە بەخوۋىن، ئەمانە ھەموۋىيان چەندىن بەلگەى جىجىيابوون و ھەرىكەى پاش ماوۋەيەك بۇ ئەوۋى فىرەمون و گەلەكەى واز لە تاوان بەيىن و پەپەرەمۇئ موسا بىكەن بەلام ئەوان زىاتر لوت بەرزيان دەكەردو دزايەتەى موسايان زىاتر پەرەپىدەداو ئەوان گەلەيكى تاوانباربوون.

۱۳۴ خۇ ھەرەكاتىك كەنەوان دەكەوتنە نەرەھەتەيەوۋە توشى يەكەك لەو سزايانە دەبوون ھاواريان دەكەردو دەيان وت: ئەى موسا بانگ بىكە پەرۋەردىگارت بۇ رىزگاريمان بەھۇى ئەوۋەگەت و پەيمانەى كە پىي داوۋىت جا ئەگەر ئەو سزايەمان لەسەر لاپبەيت بەراستى باوۋەرت پى دەكەين و بەنى ئىسرائىلىشت لەگەلدا دەنئىرىن ، بەلام خوا دەفەرەمۇئ:

۱۳۵ جا ھەرەكاتىك كە ئىمە ئەو سزايەمان لەسەر لاپىردوون و گەيشتون بەوۋەزەيكى باش ئەوان ھەرزۆر بەزى عەھدو پەيمانى خۇيانيان دەشكاندو دەچونەوۋە سەر بارودۇخى پىشو

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَمْكُنُونَ عَلَى
أَمْصَانٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَيَطِلُوا
مَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغْبِرْ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَخْبَرْنَاكُمْ
مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتَمَّمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مِّقْدَتِ رَبِّهِ أَزْبَعِيكَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَن نَرِيكَ وَلَٰكِنِ أَنْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ فَلَمَّا تَجَلَّى
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

که دژایه‌تی موسا بو بویه خوی گه‌وره ره‌ی لی هه‌ستان و
تۆله‌ی یه‌کجاره‌کی دنیایی لی کردنه‌وه ، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿١٣٨﴾ خۆ ئیمه‌ش تۆله‌مان لی کردنه‌وه ، نه‌وسا له‌ناو ده‌ریادا
ئه‌وانمان خنکاند چونکه ئه‌وان بێ باوهریون به‌ نیشانه‌کانی
ئیمه و خۆیان دایه‌ گیلی و گوینیان نه‌دایه به‌رنامه‌که‌ی ئیمه و
زۆر بێ ناگابون لی ، به‌م شیوه‌یه‌ کۆتایی به‌ته‌مه‌نی فیرعه‌ون و
گه‌له نه‌زانه‌که‌ی هات و هه‌مویان له‌ده‌ریای نیل دا خنکان و
موسا و په‌یره‌وانی رزگاریان بوو سه‌روعت و سامانی ئه‌وان که‌وته
ده‌ست موسا و په‌یره‌وانی وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿١٣٩﴾ جا ئیمه ئه‌و گه‌له‌ی که لاوازو بیچاره کرابون رۆژه‌لات و
رۆژئاوای ئه‌و ولاته‌ی که فه‌روپیتمان تیدا دانابوو پێدان و
کردمان به‌ خاوه‌نی سه‌روعت و سامانی فیرعه‌ون و په‌یره‌وانی و
به‌ریاره‌جوان و ریکوپیکه‌که‌ی په‌روهردگارت بویه خه‌یره‌وبه‌یره
رژا به‌سه‌ر به‌نی ئیسرائیلیدا ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی که خۆیان
گرت. واته هۆیه‌کی گرنگی سه‌رکه‌وتن خۆگرتنه‌و هه‌ر خاوه‌ن
باوهری‌ک که چاوه‌روانی سه‌رکه‌وتن ده‌کات ده‌بی زۆر خۆگر بی و
گرفتاری و ته‌نگو چه‌له‌مه لاوازی نه‌کات و له‌سه‌ر کار و ته‌لاشی
ئیسلامی خۆی به‌رده‌وام بی و دنیایی که خوایی ناگانیه‌ لی و
به‌هانا به‌وه دیت.

جا خوا ده‌فه‌رموی: نه‌وسا ئیمه ئه‌وه‌ی که‌فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی
دروستیان کردبو له‌ کۆشک و ته‌لار و جینگای خۆش و باخ و بیستان
هه‌مومان له‌ناوهرد. جا خوی گه‌وره باسی کۆمه‌لیکی نه‌زانی
به‌نی ئیسرائیل مان بۆده‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿١٣٨﴾ خۆ ئیمه به‌نی ئیسرائیل مان له‌و به‌حره به‌راندوه‌و
رزگارمان کردن جا ئه‌وان چاویان که‌وت به‌ گه‌لیک خۆیان
له‌مه‌کۆدابو له‌ ده‌وری به‌ری چه‌ند بت‌یکیان دا وتیان: ئه‌ی موسا
تۆش بت‌یک بۆ ئیمه دانێ وه‌ک ئه‌وان که چه‌ند بت‌یان هه‌یه
موسایش وتی: بیگومان ئیوه گه‌لیکی جاهییل و نه‌فامن خوی
گه‌وره له‌و هه‌موو به‌لاو موسیبه‌ته ئیوه‌ی رزگارکرد که‌جی ئیوه
داوای بت ده‌کهن و چه‌زتان له‌ بت په‌رسته‌نه‌!

﴿١٣٩﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی که‌ئه‌وه‌بتانه ده‌به‌رستن گه‌لیکی فه‌وتاون
، وه‌نه‌وه‌ی که ئه‌وان ده‌یکهن شتیکی به‌تاله. جا موسا بۆئه‌وه‌ی
که‌بیر بکه‌نه‌وه نیعه‌مه‌ته‌کانی په‌روهردگاریان بیر نه‌خاته‌وه،

﴿١٤٠﴾ وتی: ئایا من بیجگه له‌ الله داوا بکه‌م که شتیکی ترخواتان
بێ له‌حالیکیدا که ئه‌و ئیوه‌ی ریزدارو گه‌وره کردوه به‌سه‌ر
ته‌واوی خه‌لکی زه‌مانی خۆتاندا؟

﴿١٤١﴾ ده‌ بیر بکه‌نه‌وه له‌و کاته‌ی که ئیمه ئیوه‌مان رزگارکرد له
ده‌ست و دایره‌ی فیرعه‌ون، ئه‌و ده‌ست و دایره‌ی که هه‌مو
چه‌شنه سزایه‌کیان به‌ئیوه ده‌چه‌ژاندو کورانیان ده‌کوشتن تابه‌و
شیویه ژماره‌تان که‌م بکاته‌وه‌و لاوازتان بکات و ئاوه‌ته‌کانتانی
ده‌هیشته‌وه بۆ خه‌زمه‌ت پێ کردن و پێ رابواردنیان، وه‌به‌راستی
ئاله‌مه‌دا به‌لایه‌کی گه‌وره‌بوو له‌لایه‌ن په‌روهردگاری خۆتانه‌وه‌و
تافی کردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره بوو بۆتان. به‌لام سودیان لی
وهرنه‌گرت. جا هه‌روا خوا درێژه ده‌دات له‌ وه‌بیر خسته‌نه‌وه‌یان و
ده‌فه‌رموی:

﴿١٤٢﴾ خۆ به‌ئینمان دا به‌ موسا که‌وا سی رۆژه‌ کێوی "تور" دا
بمینیته‌وه بۆئه‌وه‌ی هه‌سه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ین و ته‌واومان کرد به‌ ده
رۆژی تر. واته ده‌ رۆژی ترمان بۆ زیاد کرد ته‌فسیر نوسان
له‌سه‌ر ئه‌م ده‌ رۆژه ناکۆکیان هه‌یه‌و زۆربه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که
سی رۆژی مانگی "زی قه‌عه‌ده" یه‌و ده‌ رۆژه‌که‌شی ده‌ی مانگی
"زیحجه" یه‌ جاکاتی په‌روهردگاری چل شوی ته‌واوویی
که‌م‌وزیادیو ، ئینجا کاتی ویستی بجیت هه‌روا گه‌له‌که‌ی بێ
سه‌روبه‌ر به‌جی نه‌هیشته به‌لکو موسا ئامۆژگاری کردن و

بههارونی برای وت: لهباتی من دا لهناو گهلهگه دانیشه و نیسی چاک و گونجاو نهنجام بده و پهیرهوی خراپهکاران نهکهدیت.

۱۱۳ جا لهوکاتهدا که موسا هات بۆلای نئمه ، و پهیرهودرگاری قسهی لهگهلدا کرد وتی: نهی پهیرهودرگارم خۆتم نیشان بده تا من تهماشات بکه، فهرموی: تۆ ناتوانی لهدنیا دا من ببینی جا چیا بهک له بهرامبهری بو فهرموی: بهلام تهماشای نهو چیا به بکه نهگهر نهو چیا به خوی گرت له شوینی خۆیدا نهوسا تۆش دتوانی من ببینی جا کاتی پهیرهودرگار خوی دهرخست بۆ چیا به خوی ورد و ردو ریزال ریزال کردو موساس به بی هۆشی کهوت نینجا کاتی به خۆ هاتهو و هۆشی کردو و تی خوی به پاک و خاوی نی هه ربۆ تۆیه و من گهرامه و بۆ لای تۆو پهشیمانم لهودی که وتومه و من یه کهم باوهردارانی نهه گه لهه. (نهبو سه عیدی خدری ده لئ پیایوکی جوله که هاته لای پیغه مبه ر که زلهیه که درابو لهناو چای وتی: نهی پیغه مبه ر یه کهک له رفیق هکانت نهه زلهیه ی لیداوم فهرموی: بانگی بکه ن بۆم، نهوانیش بانگیان کردو وتی: نهی پیغه مبه ر من دام به لای نهو جوله کهدا گویم لی بو وتی سویند به و کهسه ی موسای هه لیزاردو به سه ر هه مو به سه ردا منش وتم به سه ر محمد دیشدا؟ رهم هه ستاو نهو زلهیه م لیدا پیغه مبه ر فهرموی: { لَا تُخَيِّرُونِي مِنْ بَيْنِ الْأَنْبِيَاءِ فَإِنَّ النَّاسَ يَصْغَفُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَمُوتُ فَإِذَا أَنَا بِمُوسَى آخِذًا بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوْمِ الْعَرَبِ فَلَا أَدْرِي أَفَأَقِ قَبْلِي أَمْ جَزِي بِصَفَةِ الطُّورِ الْحَارِي/

من جیانمه که نهو لهناو پیغه مبه راندا به راستی رۆزی قیامت هه مو و خه لک بیهۆش ده که ویت و من یه کهم کهس دمبه که به هۆش دهیمه و که چی موسا دهستی گرتو به کۆله کهیه که له کۆله کهکانی عه رشه و نازانم پیش من به هۆش هاتو ته و یان به هۆی بیهۆش که وتی توره و چاو پۆشی لی کراوه }

۱۱۴ خوایش فهرموی: نهی موسا من تۆم هه لیزاردو بۆ خه لک به په یام و قسه ی خۆم و تۆم کردو به پیغه مبه ریان جا تۆش وهریگره نهودی که پیت ددهم و له ریزی سوپاس گوزاراند به.

۱۱۵ خۆ نئمه هه مو شتیکی پیویستی نهوانمان لهناو نهو تهختانه ی که بۆمان ناردویت نوسیومانه که نامۆزگاری زۆرو دریزهدان و رونکردنه و هه موشتیکه له حه رام و حه لال جا تۆش هه مو و هیزی خۆت به خه ره کاره و بۆ گهیاندنی

قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَتِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَكُنْتُمْ لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّآئًا يَوْمَئِذٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَيِّئَ الرَّشْدِ لَا يَقْبَلُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَسْأَلُ سَبِيلَ الْغَىِّ يَخَذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١١٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِفَسَاةِ الْآخِرَةِ حِطَّتْ عَنْهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَدْعِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ أَلَّا يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يُجِيبُهُمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١١٨﴾ وَلَمَّا سَقِطَ فِئ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١١٩﴾

به گه له کهت و فه رمان بده به سه ر گه له کهت دا که به جوانی وهری بگرن و پهیرهوی بکه ن بهم زوانه مال و جیگای هاسقانان پیشان ددهم . نه مه هه ره شهیه کی تونده له تاوانباران و ده گونج مه به ستیش جیگای هه ره و ن و ده ست و دایه ره که ی بی به لام نه و له م بی نزیک تره چونکه نه مه پاش په رینه و دی به نی ئیسرائیله و ده فه رموی:

۱۱۴ بهم زوانه لایان ددهم له نیشانهکانی خۆم نهوانه ی که به ناحه ق خۆیان گه و ره ده که ن له سه ر زمویدا، واته ته که به وری نهوان ده بیت به هۆی رق و هینی خواو ناو میدیان دهکات له باوهره یان، و نه گهر هه مو به لگه کان ببین هه رباوهره یان به و به لگانه، و نه گهر ریگای راستیش ببین نایکه ن به ری باز ی خۆیان! و نه گهر ریگای خراپ ببین ده ی که ن به ری باز ی خۆیان! نه مه ش نه و نه بی که خوا سته میان لی بکات به لکو له بهر نه ویه که بی باوهره یان به نیشانهکانی نئمه نهوان بی ناگابون و به هۆی لاساری خۆیان هه له راستی تی نه گه یشت.

۱۱۷ جا نهو که سانه ی که بی باوهره یان به نیشانهکانی نئمه و بی باوهره یان به رۆزی قیامت و حیساب، هه رچی کردو دی چاکیشیان بو بیت هه موی هه لوه شایه و، نه مه به لگه یه کی

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَيْفًا قَالَ يَنْتَظِرُونِي
 مِنْ بَعْدِي أَفَعِلْتُمْ أَمْرًا رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
 أَخِيهِ يُجْرِيهِ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ إِنْ الْقَوْمَ اسْتَصْعَفُونِي وَكَادُوا
 يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي
 رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخْذَلُوا
 أَعْبَلُ سَيِّئَاتِهِمْ غَضِبَ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلِكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ
 تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَعَمِلُوا آمَنًا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي
 نُصْحَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَأَخْبَارَ
 مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا أَلَيَقِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ
 قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَائْتِي أَهْلَكُنَا بِمَا فَعَلِ
 السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
 مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

روونه که کرده‌ای چاکى بن باومرو کافران سودى نابى بؤ
 روى قيامت ، چونکه مهرجى پاداشى قيامت له‌سهر چاکه
 باومروپونه بهو رؤوه هه‌لنه‌وه‌شاندوده‌یه‌تى به‌شیرک و باشگه‌ز
 بوونه‌وه، ئینجا خواى گه‌وره ده‌فه‌رموى؛ ئایا پاداش درانه‌وه
 به‌شتیک بیجگه له‌و کارو ره‌فتارانیه‌ی که خویان کردبوپان، واته
 هیچ سته‌میکیان لئ نه‌کراوه به‌لکو ته‌لاش و ره‌فتاره‌که‌ی خویان
 هه‌رنه‌و پاداشه‌ی لایق بووه وه‌ک وتراوه "چۆن بپوی وات بؤ
 ده‌پوریت، نه‌گهر چاک و به‌چاک، وه‌نه‌گهر خراپ و به‌خراپ".
 ئینجا خواى گه‌وره ده‌نگو باسى نه‌و گه‌له‌ی موسا مان بؤ
 ده‌گپرتنه‌وه کاتى که موسا چو بؤ تور بؤقه‌سه‌و گف‌توگؤ له‌گه‌ل
 خوادا که‌پاش نه‌و کابراپه‌ک به‌ناوى سامیری له‌و زپه‌رى که‌له
 قیبتیه‌کانه‌وه ده‌ستیان که‌وتبو وینه‌ی گویره‌که‌یه‌کی دروست
 کردو مشتئ خاک که‌له ژپیریئى نه‌سپى جبرئیل دا هه‌لئى گرتبو
 کردیه ده‌مى گویره‌که‌که‌ه‌واندى که‌نه‌م باسه به‌دریژى له
 سورمه‌تى (تاها) دا باسکراوه لپرمش ده‌فه‌رموى:

١٥٨ پاش نه‌وه‌ی که موسا چو بؤ کپوی تور گه‌له‌که‌ی له‌و
 زپه‌رى که‌لایان بو به‌ده‌ستى سامیری گویره‌که‌یه‌کیان دروست
 کرد که‌ته‌نها ه‌زپه‌رى لپوه ده‌هات وه‌ک وتمان جا به‌مه‌ خوش
 حالبوون و کردیان به‌خواى خویان ، بویه خوا سه‌رزده‌شتیان

ده‌کات و ده‌فه‌رموى؛ مه‌گهر نه‌وان نابین که نه‌و خواى نه‌وانه
 هیچ هسه‌یه‌کیان له‌گه‌لدا ناکاتو بؤ هیچ رینگایه‌ک رینگایان
 ناکات؟ که‌چى نه‌وان کردیان به‌ خواى خویان!! وه‌نه‌وان
 سته‌مکاربوون، نه‌گینا چۆن شتى وایان ده‌کرد به‌لئ، پاش
 گه‌رانه‌وه‌ی موسا سه‌رزده‌شت کردنیان و ده‌کردنى سامیری و
 سوتانى گویره‌که‌ که‌ زانیان که هه‌لنه‌ ، به‌شیمان بوونه‌وه وه‌ک
 ده‌فه‌رموى:

١٥٩ له کاتیکه که‌داریان له‌ده‌ست که‌وت و هیچ هسه‌یه‌کیان
 نه‌بوو زانیان که به‌راستى نه‌وان گومراوه‌ بوون، وتیان؛ به‌راستى
 نه‌گهر به‌رومه‌ردگارمان ره‌حمان پئ نه‌کات و لیمان خوش نه‌بیئت
 نه‌وه ئیتر بئ گومان ئیبه‌ له‌ ریزی زیان لئ که‌وت و ره‌نجه‌رپویان
 دا ده‌بین.

١٥٠ جا کاتى که موسا گه‌رپاوه‌وه بؤ لای گه‌له‌که‌ی زؤر توپه‌وه
 دلپه‌ر له‌داخ بو له‌ سه‌ر نه‌و ئیشه‌ خراپه‌ی که گه‌له‌که‌ی کردبو،
 وتی؛ به‌راستى ئپوه خراپترین جئ نشین بون بؤ من ، له‌ پاش
 من ئپوه بؤ به‌له‌تان کرد به‌ر له‌نه‌وه‌ی که‌ فرمانی
 به‌رومه‌ردگارتان پئ بگات؟ ئینجا موسا که‌نه‌م وه‌زعه‌ی گه‌له‌که‌ی
 بینى زیاتر ره‌ی هه‌ستاو نه‌و "له‌وحانه‌"ی که‌له‌ کپوی توردا
 له‌لایه‌ن خواوه وهرى گرتبون فرمیدان و هرچى هارونى برای
 گرت و رایکیشا بؤلای خوی چونکه وای ده‌زانى که نه‌و کۆتایی
 کردوه له‌ نه‌مر به‌چاکه‌و به‌رگری له‌ خراپه‌دا، براکه‌ی وتی؛
 نه‌ی کپرى دایکم نه‌م گه‌له‌ منیان له‌ده‌ست خست و خه‌ریک بو
 بمکۆژن جا تۆ دادو قال مه‌که له‌گه‌ل منداو دوژمنانم پئ
 شادمان مه‌که‌و من له‌ ریزی گه‌لى سته‌مکاراندا دا مه‌نئ
 به‌راستى من نامۆژگاریم کردن ، وه‌بؤ نه‌وه‌ش من لییان جیا
 نه‌بوومه‌وه نه‌وه‌ک تۆ بلئیت؛ له‌ناو گه‌له‌که‌دا دووبه‌ره‌کیت
 دروست کردوه. به‌لئ، موسا زانی که هارون هیچ تاوانی نیه
 بویه

١٥١ وتی نه‌ی به‌رومه‌ردگارم خوشبه‌ له‌من و له‌براکه‌م و بمان
 خه‌ره ناو ره‌حه‌مت و سۆزى خۆته‌وه‌و تۆ له‌ هه‌موو به‌ره‌حم و
 به‌سۆزده‌کان به‌ره‌حم و به‌ سۆزتری. ئینجا خوا ده‌فه‌رموى:

١٥٢ به‌ بیگومان نه‌وه‌که‌سانه‌ی که گویره‌که‌(گۆلک) ده‌کیان
 په‌رست به‌م زوانه غه‌زمی به‌رومه‌ردگاریان و سه‌رشۆپیان هه‌رله‌م
 سزپانه‌ی دنیا دا پئ ده‌گات ، نه‌وه‌بو که ته‌وبه‌ی لئ وهرنه‌گرتن
 هه‌تا هه‌ندیکیان هه‌ندیکتان نه‌کوشت وه‌ک له‌ سورمه‌تى

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ قَالِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلِ يَكَيْفَهَا النَّاسُ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلامِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

بەسەر چیاكەدا كەوتو كەم كەم چیاكەى داپۆشى و موسا لىي نزيك كەوتەو و چو ناو هەورەكەو و وتى: بە ئەوانەيش كەلەگەلەيا بوون نزيك ببەو و جاموسا كاتيك كەخوا قسەى لەگەلەدا دەرگەروناكەى و دەيدا بەناو چاويدا كە هيج بنياميك نەى دەتوانى تەماشای بكات ئەوسا پەردەيەكى بۆدانراو گەلەكەيشى نزيك بوونەو و هەتا چوئە هەورەكەو و هەمويان بەشيوەى سوجد بێردن سوجدەيان كرد جا لەو كاتەدا گوێيان لە گەفتوگۆى خوابو لەگەل موسادا فەرمانى پێدەدا و ديفەرمو بيكەو لەهەندئ شت بەرگرى دەرگرو ديفەرمو نەيكەيت، كاتى لە فەرمانەكانى بويەو هەورەكەنەماو موسا بەرو لای ئەوان گەرايەو، ئەوانيش وتیان: ئەى موسا ئيمە باوېرت پى ناكەين هەتا خوا بەچاوى خۆمان نەبينين، ئينجا دەنگيكى توند هات و هەمويان مردن ئيتەر موسايش زۆر دلەنگ بوو دەستى كرد بەتكاو لالە لە خواو چاومېرئ بوو كە خوا وەلامى بداتەو وەك ديفەرموئ: كاتى كە ئەو دەنگە لىيدان موساوتى: ئەى پەرورەدگارم ئەگەر ئارەزۆت لىبوايە پيش ئەودى كە ئيمە بپينە ئيرە ئەوانت دەكوشت و منيش ئايا ئيمە لەناو دەبەيت بەهۆى ئەو كەردارى كە گيل و كەم عەقلەكانى ئيمە كەردويانە كە ئەو ش بيجگەلە تاقى كەردنەويەكى خۆت شتيكى ترنيەو هەر خۆتى بەو تاقى كەردنەو گومرا دەكەيت

"بەقەرە" دا باسمان كرد سەرشۆرپيشن هەتا رۆژى قيامەت و بى خۆبەستەنەو بەخەلك نازين، وەهەر ئاوەها ئيمە تۆلە لەو كەسانەى و مردەگرين كە درۆ بەدەمى ئيمە و دەكەن. جا ئەمە هەرشەيەكى زۆر تونديشە لەبەناو موفتيانى ئەم سەردەمە كە بى ئەودى ئاگادارى ئايين بن هتوا بەناو خواو پيغەمبەرەو ۛ دەدەن. ئينجا خوا ديفەرموئ:

﴿١٥٣﴾ جا ئەو كەسانەى كە كەردارى خراپيان كەردو و لەپاشا گەراونەتەو و پاش ئەو كەردارە خراپانەو تەوبەيان كردو باوېريان هينا بيگومان پەرورەدگار تەى محمد ۛ لەپاش ئەو تاوانانەيش كە كەرديان زۆر لى خوش بوو بەسۆزە بۆ بەندەكانى. ئەى مەرۆڤى لەخۆ بايى و گەنەكيل بەراستى ئەمە موژدەيەكى زۆر خوشە بۆ تاوانبارانى كە پەشيمان دەبنەو، بەئى، نابى كەس ئانوميد بكريت لە سۆزو رحمتەى خوا هەرچەند تاوان كاريش بى مادام لەزيانداييت. ئينجا خوا ديفەرموئ:

﴿١٥٤﴾ جا لەكاتيكدا كە تورەيەكەى موسا هتواش بوويەو ئەوسا ئيتەر لەوحەكانى هەلگرتەو ئەو لەواحنەى كەلە بەر تۆلەسەندنەو لەفرمان شكينانى خوا دايان، و ئەودى كە نوسرابوو لە ناو ئەو لەواحنەدا هەم هيدايتەو رينماي و هەم رحمتەى بوو بۆ ئەو كەسانەى كە دەرسان لە پەرورەدگاربان، لەوح: واتە تەختە هەنديك دەلئين: لە گەوهەرى بەهەشت بوون والله اعلم، ئينجا خوا دريژە بەباسى موسا و گەلەكەى دەدات بۆ پيغەمبەرمان ۛ و ديفەرموئ:

﴿١٥٥﴾ ئەوسا موسا لەگەلەكەى حەفتا نەفەرى هەلبارد بۆ ئەودى كە بچن بۆ ئەو جىگايەى كە موسا قسەى لەگەل ئيمەدا دەكات لە كاتى ديارىكراماندا، دەلئين: موسا ۛ حەفتا پياوى چاكى بەنى ئيسرائيلي هەلباردو پيى وتن: ئيوە بە نوينەرى باقى خەلگەكەى تەرەو بچن و پەشيمانى خۆتان لەودى كە كەردوتانە دەرپەرو داوى لى بكەن كە تۆبەى ئيوەو باقى خەلگەكەى تر وەرگرين و رۆزو بگرن و خۆتان پاك بكەنەو و پۆشاكەكان خاوين بكەنەو، جا موسا ئەمانەى برد بۆ كيوى تور لەوكاتە ديارى كراودا . موسا نەدەهات بۆ كيوى تور مەگەر خوا خۆى ماودى پى بدايە . ئەم حەفتا كەسەيش بەموسايان وت: داوا بكە لە پەرورەدگار با ئيمەش گويمان لە فەرمودەى خواييت كاتى كە گەفتوگۆ لە گەل تۆدا دەكات موسايش وتى: وادەكەم، كاتيك موسا نزيكى چياكە كەوتەو و كۆلەكەيەكى هەور

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَافًا عَشْرَةَ أَسْبَابًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَمَهُ قَوْمُهُ أَنْ يَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْخَجَرَ فَانْجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَرِّ وَالسَّلَوى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَعْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَرَّيْدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١١٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١٣﴾

ئەو کەسەى کە ئارەزۆت لى بى و رېنماى دەكەيت ئەو کەسەى کە ئارەزۆت لى بى، تۆھەر خۆتیت سەرپەرشتى ئىمە سا چاوپۆشيمان لى بکەو بەزەييت بىت پىماندا، وەتۆ چاکترىنى ھەموو چاوپۆشیکەرانى.

﴿١١٠﴾ وەئەى خودايە لەم دنياىدا چاکەمان بۆ بنوسەو ھەربە چاکەوە خەريک بىن، وەلە رۆزى دوايشدا ھەرچاکەمان پى بدە، بەبىگومان کەئىمە گەرايەنەتەو بۆلاى تۆو پەشيمانىن، خوايش لە وەلامى پارانەوہى موسادا ھەرموى: سزاکەم دەدەم بەسەر ھەرکەسىگدا کە ئارەزۆم لى بى سزای بدەم و سۆزەکەيشم ھەموو شتیک دەگريتەوہ جابەم زوانە ئەو سۆزەى خۆم دەنوسم بۆ ئەو کەسانەى کەلە خواى خۆيان دەترسن و زەکات دەدەن و ئەو کەسانەى کە بەنیشانەکانى ئىمە باوەردەھيئن، جا خوا زياتر پىناسەى ئەو کەسانەمان بۆدەکات و دەفەرموى:

﴿١١١﴾ ئەو کەسانەن کە پەپرەوى دەکەن لەو پىتخەمبەرە نەخويندەوارەى کە لە لای ئەو جولەکەو ھەلانە لەناو تەورات و ئىنجیل دا ناوى ئەويان بەتۆمار کراوى دەست دەکەوئیت، کە ھەرمانيان پيڤدەکات بە چاکەکردن و بەرگريان دەکات لە خراپە کردن و ھەموو شتیکى پاکيان بۆ ھەلال دەکات و ھەموو شتیکى پيسيان لى قەدەغە دەکات و ئەو بارە قورسانەى کەلەسەرشان

ئەوانبووہ لایدەبات وەک خۆشۆردن بۆخۆپاک گردنەوہلەمیزو نەخەوتن و نەخواردن لەگەل نافرەتى ھەيزداردا و بچراندىنى پۆشاک کاتى کەتکەيەک ميزى پيۆہ بدرایە، وئەو کۆت و زنجيرەى کەلە سەر ئەوان بووہ ، وەک خۆکۆشتنەوہ لەباتى تەوبەداو قەدەغە بوونى ئيش لەرۆزى شەممەدا ، لەسەر ئەوانەى کە پەپرەوى دەکەن لایدەبات جا ئەو کەسانەى کە باوەرپان پى ھىناو و پشتيوانيان لى کردو و يارمەتيان داو و پەپرەوى ئەو قورئانەيان کرد کە بۆ ئەو رەوانە کراوہ بەراستى ئائەوانە سەرکەوتو و رزگارن، ئىنجا خوا روبە پىتخەمبەرى ئازيزمان دەفەرموى:

﴿١١٢﴾ ئەى محمد ﷺ بلى: ئەى خەلکينە بىگومان کە من پىتخەمبەرى خودام و رەوانە گراوم بۆلاى نيوە ھەموتان، کە تەنھا ئەو خاومنى ئاسمانان و زەوييەوھيچ بەرستراوئىكى راستەقىنەى تر بىجگە لە ئەو نىە کە ھەر ئەو زىندوو دەکاتەوہ و دەمرينئ دەسا ئيوش باوەرپەيئن بە الله و بەئەو نيرراوہى کە ئەو پىتخەمبەرە نەخويندەوارەيە کە باوەرپى ھەيە بە خوا بە ھەرمودەو ھەرمانە کانى و ئيوش پەپرەوى بکەن بەلگەو رىگای راست بدۆزنەوہ. ئەمەش بەر پەرچدانەوہيەکى توندبۆ ئەو کەسانەى کە دەلئىن: پىتخەمبەر ﷺ لەئەوہلەوہ ھەر خەلگى مەکەى مەبەست بووہ پاش تر عەربو و لەپاشا تەماع گرتى و بانگى ھەموو خەلگى کردوہ، چونکە ئەم سورەتە مەکيەو ھەرلە سەرمتاوہ بانگەوازەکەى بۆ ھەموو خەلک بووہ وەک دەفەرموى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ ..﴾ سبأ: ٢٨ / وە ئىمە تۆ مان رەوانە نەکردوہ مەگەر بۆ گشت خەلک..﴾

﴿١١٣﴾ وەلە ناو گەلى موسادا واتە بەنى ئيسرائيل تاقمىک ھەن کە رىگای راست دەدۆزنەوہ کە پەپرەوى گردنيانە لە قورئان و بەو ھۆيەوەرست دەرۆن. واتە گەلى موسا ھەمويان وەکو يەک نەبوون و نين بەلگەو لەناو ئەو گەلەدا کەسانىک ھەن کە راستى بزانن و پەپرەوى لەراستى بکەن وەک: عەبدولای کورى سەلام و سەدانى تريش . ئىنجا ليرە بەدواوہ تا کۆتايى ئايەتى سەدوشەست و دووہ سورەتى "بەقەر" دا بە کەمى جياوازييەوہ ھاتوہ ليرە بەپەلە تر بەسەريا دەرۆين. دەفەرموى:

﴿١١٤﴾ خۆ ئەوانمان کرد بە دوانزە بەرەباب و دوانزە تيرەو وەحيمان کردە لای موسا کاتىک کە گەلەکەى داواى ئاويان لى کردو و تەمان: عەساکەت لەو بەردە بدە؟ ديارە موسايش

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّاكَ رَبُّكَ وَأَلْعَلَّهُمْ يَنْقُوتُونَ ﴿١٢٦﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٢٧﴾
فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٢٨﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَنَ عَلَيْهِمُ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ مَنْ يُسُوِّمُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَسْمَاءً مِنْهُمْ أَصْلَابُهُمْ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٣٠﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّأُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنْقُوتُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٣٢﴾

﴿١٢٦﴾ دى ودير بخه روه ټه و کاتهى که تاقمیک لهوان وتیان: بؤ ناموژگاری گه لی دمهکن که خوا هه وتاندونی؟ جا ټمه دهگونجی هه ټه و کومه ټه که به شیوهی نارودا دهستیان کرد به ماسی گرتن و کومه ټیک ناموژگاری کردین جاکومه ټیکی تر باش چهند ناموژگاری و بی سود بوونی وتیان: بؤ ناموژگاری گه لی دمهکن که خوا هه وتاندونی یان سزایان دمدات؟ وتیان بویه ټمه دمهکن تابه هانهیه که بی بؤمان لای په روه درگارتان واته فرمان به چاکه و بهرگری له خراپه ټهرکی سهرشامانه و به هیواى ټه و دس به لکو خو بپاریزن له تاوان و خراپه. ټه و سا خوا دمه رموئ:

﴿١٢٧﴾ جا له کاتیکدا که له بیر یان چویه وه ټه و دى که ناموژگاریان بی کرابو و هه سوربوون له سهر راودماسی له شه ممه دا ټه و ساخوا سزای بؤناردن و دک دمه رموئ: رزگارمان کرد ټه و که سانه ی که بهرگریان دمه کرد له خراپه و هیچ زیانیکیان توش نه هات، به لام سه بارت به تاوان باران دمه رموئ: و متوله مان سنده وه له و که سانه ی که سته میان کردبو به سزایه کی زور توند به هوی ټه و دى که له سنور دمرجو بوون.

﴿١٢٨﴾ جا له و کاته ی که سهر که شیان کردو له فرمانی خوا لایانداو خه ریکی ټه و مبوون که بهرگریان لی کرابو له و کاته دا

فهرمانه که ی جی به جی کرد و عه سا که ی لی دا کتو پر دوانزه کانی له و بهر ده هاته دمه روه هه رکانیه که بؤ یه که بهر باب، هه مو بهر بابیک کانی خوی دمناسی و له و دى خوی سودی دمه رموئ: بهم شیوه له شه و دمه هاله ی سهرناو رزگاریان بو، ټینجا خوا باسی نیعمه ټیکی تری دمه کات بؤ ټه و ان و دمه رموئ: و به هه ور سیبه ریشمان بؤ کردن و که زو و شیلقه مان پیدان واته خو شترین شیرینی و به تام ترین گوشتی پیدان، ټینجا خوی گه وره پیی فهرمون: بخون له و شته پاکانه ی که ټیمه بی مان داو و ټه و ان سته میان له ټیمه نه کرده به لکو سته میان له نه فسی خویان کرده واته له و ټیشه ناپه سهندو خراپه یان ته نها زیانیان به خویان گه یاننده، دیسان خوا دمه رموئ:

﴿١٢٩﴾ دى باس بکه بؤیان ټه و کاته ی که پییان و ترا بچن له و گونده دا بؤ خوتان دانیشن و بخون له هه رکویدا که نارمه زوتان لی هه یه و بلین خویا به ټه و گونا هانه ی که کرده و و مانه له سهرمان لابه و به حاله تی سوجه بر دنده وه له و دمرگانه وه بچنه ناو وه جا ټه گهر و اتان کرد ټیمه ش له گونا هه کانتان خو ش دمه بین و له موه و لا پیای چاکه که رتان زور دمه کین ، پاداشتی چاکه کاران زیاد دمه کین.

﴿١٣٠﴾ به لام ټه و سته مکارانه ی ناو ټه و ان ټه و فسه یان گوړی به فسه یه کی تر بیجگه له و دى که پییان و ترا بو ټه و سائیمه ش له ناسمانه وه سزایان بؤناردن به هوی ټه و سته مبه ی که کردیان. ده لئین: له باتی ټمه دا که بلین خویا به تاوانه کاشمان له سهر لابه ده یان وت: خویا به گتمان پی بده واته له باتی (حطه) ، (حنطه) یان دهوت هه ربویه خوا ره ی لی هه ستان و سزای بؤناردن. ټینجا خوا به پیغه مبه رمان دمه رموئ:

﴿١٣١﴾ ټه ی محمد له باره ی ټه و گونده ی که له سهر دهریایى "قه لزدم" بوو پرس یاریان لی بکه ټه و کاته ی که له شه ممه دا ده ستریزیان کردو فرمانی خویان شکاند ټه و کاته ی که ماسیه کان له رۆزی شه ممه دا به زوری ده هاتن و ټه و رۆزه ی که رۆزی شه ممه یان نه بویا به نه ده هاتن هه ر ټابه م شیویه ټیمه ټه و انمان گرفتار کرد به هوی ټه و دى که ټه و ان هه مو و سنوریکیان به زانديبوو. ټه مبه ش دمه کوتیکه بؤ ټه و انه ی که هوا دمه زانن بهر زه و مندی (المصلحه) هه مو و شتیکه و دک خوا ده یه پرستن؟! ټینجا خوی زانا به سهره اتیکى تری ټه و انمان بؤ باس دمه کات و دمه رموئ:

وَإِذْ نَفَخْنَا فِي جُودِ الْجِبَلِ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ قُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّهُ الْآلِيتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَأَقْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِيَةِ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهْ يَلْهَثَ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ مِّنْ يَّهْدِي اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَن يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٧﴾

بیمان وتن بین به مہیمونیکى ناشیرین، بہلئ، خوا بہوشیوہیہ نہو گہلہی لہ دنیا دا سزاداو کردنی بہ مہیمون، ئینجا خوا دہفہرموی:

﴿١٧١﴾ جا باس بکہ نہوکاتہی کہ پەرورمردگارت رایگہیانند کہ بہدنیایہیوہ ہہمیشہ کہسانیک دہنیرمہ سہر جولہکہ کہ خرابترین سزایان بدات ہہتا روژی قیامت بیگومان کہ خواى تو زور بہپہلہیہ لہتولہ سہندنہوداو بیگومان کہ نہوزاتہزور لی خوشبووو بہرحمہ بؤ نہوکہسانہی کہ دہگہرینہوہو تہوبہ دہکەن. واتہ جولہکہ تالہسہر نہو بیرو باورہبن ہہرگیز خوشی بہخویانہوہ نابینو سہربہخو نابن و ناہاریزرین مہگہر کہسانیک بہہیزتر لہ خویان ہشتیان بگریٹ وەك زل ہیزہکانی نہمرؤ، ئینجا دہفہرموی:

﴿١٧٢﴾ ئەوسا لہ زہویدا ئەوانمان کرد بہچہندگەل و تیرہو تاقمیک کہ لہناو ئەواندا مروقی باشیان ہہبوہ کہ باورہی ہیناوو موسلمان بووہ و ہہندیکیان ناوہا نہبوون و باورہیان نہہیناوو بہکاہری مردوون دہمرن، وئہوانمان تاقی کردوہ بہدەسەلات و بہزوری نەعمەت و بہہہرزانی و بہ بہلاو موسیبت و ناہجہتیش بہلگو بگہرینہوہ بہلام ئەوان سودیان لی وەرنہگرتوہ. ئینجا خوا فہرموی:

﴿١٧٣﴾ جا لہ باش ئەوان کۆمەلئیکى ترى بن خەیرہاتن کەنہم کتیبہیان لہبابو باہیرانیانہوہ بؤ مابوہوہ کەبہگۆرینی ئایہتەکانی ئەو کتیبہ کەلوپەلئیکى ئانہم دنیا بن نرخەیان بن وەر دگرت و ئایہتەکانی خویان دہگۆریہوہ بہشتیکى زورکەم. بیویستہ ئەوہش بزانین کەہہمو دنیا بدریت بەکەسیک لہسەر گۆراندى ئایہتیکى خوا ئەوکەسہ زبانی لی کەوتوہ چونکہ ئەم ژبانہ زور کورتہو ہەردەہیٹ دەرچیت لی پئی خوش بیت یان پئی ناخوش بیت، جا ئەمانہ تاوانیان دہکردو کاتیک کەنامۆزگاری دہکران دەیان وت: ہەر ئەمجارہیہوہم زووانہ خوا لیمان خوش دەہیٹ، وە ئەگەر ہەم کەلو پەلئیکى ترى وەکو ئەوہی پئشویان دەست کەوتایہوہ دیسان ئەوتاوانہی پئشویان دہکردوہ واتہ ئەگەر چى بہدەم دەیان وت: بہم زووانہ خوا لیمان خوش دەہیٹ بہلام ہہمیشہ بہردەوام بوون لہسەر تاوان، بؤیہ خوا سہرزەنشتیان دہکات و دہفہرموی: ئایا لہو کتیبہدا بہمانی پتہویان لی وەرنہگیراوە کەنابى قسہى ناردوا بہدەم خواوہ بکہن؟ کواو لہ کویدا نوسراوہ کە ئیوہ تاوان بکہن و گوئی مەدەنى چونکہ خوا لیٹان خوش دەہی؟ دەى بؤ درؤبەدەم خواوہ دہکەن وسەر لہ خوتان و خەلگیش تیک دەدەن؟ بہداخەوہ ئەمرؤیش بہہەرکەس دەہیٹ تاوان مەکە دەلئ: خوا بہرحمہ. راستەکە خوا بہرحمہ بہلام تۆلہکەیشی زور سەختە. جا خوا سہرزەنشتی ئەو کەسانہ دہکات و دہفہرموی: خۆیشیان لہو کتیبہدا ئەمەیان خۆیندوہتوہ کەبہردەوام بوون لہ سەر تاوان، تاوانیکى گەورہیہو خوا چاو پۆشى لی ناکات.

ئینجا خواى مہیرمیان ہەلیان دەنى بؤ بیر کردنہوہو گہرانہوہ بہرہو ئاینی خواو دہفہرموی: بہراستی مالى دواى چاکہ بؤ ئەوانہی کہ خویان دہپاریزن لہو شتانہی کەدەینہ ہۆی رقو قینی اللہ ئایا ئیوہ ژیریتان ناخەنہکاروہ تا تئ بگەن و بزانی کە ہەرئہو جیگایہ چاکہ؟ بہلئ بہراستی ئەو جیگا بہنرخەہیہ کەحەقہ مروؤ ہەموو سەختیہکی لہ پیناویدا بەدل و بەگیان وەرگریٹ، ئینجا خوا وەسفو سەناى ئەوکەسانہ دہکات کەبہہۆی بیرکردنہوہ لہو کتیبہی لایانہ پەیرہوی پیغەمبەرمان دہکەن و دہفہرموی:

﴿١٧٣﴾ ئەوسا ئەوکەسانہی کەدەست دہگرن بہو کتیبہوہو نوێز دہکەن ئەوانہ چاکەکارن و بہپیگومان ئیمەش پاداشتی پیاو چاکان زایہناکەین. واتہ وەك لہپشدادەستیان بہتەوراتوہ گرتوہ بہراستی لہپاشداہاوہریان بہم فورئانەش ہیناوہ.

ئینجا خوا به‌سهرهاتیکى تری جوله‌که‌مان بۆ باس ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

﴿۱۷۱﴾ دى باس بکه بۆيان ئه‌وکاته‌ی که ئه‌و چيايه‌مان له‌بن دهره‌یناو به‌رزمان کردوه به‌سهریاندا وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌وریک بئ به‌سهریانده‌وه راماڤگرت. ئیتر دلتیابوون که‌ئمه ده‌که‌وئ به‌سهریاندا، پیمان وتن: به‌هه‌موو هیزو توانای خۆتانه‌وه ئه‌م په‌يامه هه‌لگرن وه‌بیریکه‌نه‌وه له‌وستانه‌ی که‌له‌و په‌يامه‌دایه تا زیاتر له‌ خوا بترسن و باشر خۆتان له‌ تاوان بباریزن. ده‌لێن کاتیک موسا عليه السلام له‌وچه‌کانی هه‌لگرت و بردنی به‌ره‌و به‌یتولو‌قه‌ده‌سو فرمانه‌کانی خۆی پئ راگه‌یاندن به‌لایانه‌وه هورس بوو بۆیه خوا ئه‌و چيايه‌ی هه‌لکه‌ندو به‌سهرئه‌واندا رایگرت و فه‌رموئ: بگرن ئه‌وه‌ی که ئیمه پیمان داو و هه‌ولئ بۆ بدن، نه‌ک به‌ شێوه‌یه‌کی سادو سهرده‌ستiane بیرى ئئ بکه‌نه‌وه، چونکه‌ئوه په‌يامی خوايه‌و پئوئسته موسلمانان به‌دل و به‌گیان هه‌ولئ بۆ بدن و هه‌مو توانایان بخه‌نه کاربۆئ ئه‌گینا خۆی خاوه‌ن ده‌سه‌لات له‌ هه‌ردوو ژيانماندا سهرشۆرو داماو مان ده‌کات که‌سیکیش که‌خوا سهر شۆری بکات به‌که‌س سهر به‌رزنابئت. به‌داخه‌وه ئه‌م‌رۆ که‌ئمه خۆمان به‌موسلمان ده‌زانین که‌چى بئجگه‌له‌ چه‌ند شیعاریک که ئه‌ویش زۆربه‌یان بئ ناو‌م‌رۆک و پوچن هه‌موو یاساو فرمانه‌کانی ئایمان پشت گوئ خستوه لای هه‌ندیکیشی باسکردنیان تاوانه‌؟ له‌ولای ئیسلامی و له‌لای ئه‌ولادی موسلمان ئیشی ئیسلامی و هه‌ولدان بۆ ئیسلام و سه‌قامگیر کردنی یاساکانی قه‌ده‌غه‌یه!! ولاحول ولاقوة إلا بالله.

ئینجا خۆی گه‌وره خه‌به‌رمان پئ دمدات که‌نه‌وه‌کانی باش ئادهم هه‌مویان شایه‌تی دده‌ن له‌سهر خۆیان که خوا په‌رومردگاری خاوه‌نیانه‌و ده‌زانن که‌هیچ په‌رس‌ترایکی راسته‌هینه نیه بئجگه‌ له‌ خوا چونکه‌ خوا م‌رۆقی له‌سهر ئه‌و بیرو باوه‌ره راسته‌ دروست کردوه ده‌فه‌رموئ:

﴿۱۷۲﴾ ئه‌ی محمد صلى الله عليه وسلم باس بکه بۆيان ئه‌و کاته‌ی که په‌رومردگارت له‌نه‌وه‌ی ئادهم له‌پشتیاندا په‌یمان و عه‌ده‌ی وهرگرتوه خۆیانى کردوه به‌شایه‌ت له‌ سهر نه‌فسی خۆیان و پئى فه‌رموون: ئایا من په‌رومردگاری ئیوه نیم؟ ئه‌وانیش وتیان: به‌ئئ، تۆ په‌رومردگاری ئیمه‌یت، شایه‌تیمان دا، تاله‌ روژی قیامه‌تدا نه‌لێن ئیمه‌ له‌م باره‌وه بئ ئاگایین ئه‌م ئایه‌ته به‌دوو جۆر مانای لیدراوته‌وه په‌که‌میان مه‌به‌ست نه‌وه‌ی ئادهمه‌و هاته‌نه دنیاو بینینی ئه‌و هه‌مو دروستکراوه جۆراوجۆرانه، که به‌لگه‌ن

له‌سهر په‌رومردگاریی و خاوه‌نییه‌تی و په‌رس‌ترای راسته‌هینه که خوايه‌، مانای دووه‌هه‌میان ئه‌وه‌یه که کاتی خۆی خوا که ئادهمی دروست کرد له‌پشتی ئادهم هه‌رچی نه‌وه‌ی هه‌یه وه‌کو زینده‌وهریکى زۆر ورد بووه له‌ پشتی ئادهمدا دهره‌یناوه‌و پئى فه‌رموون: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ ئایا من په‌رومردگاری ئیوه نیم؟ ﴿قَالُوا بَلَّی﴾ وتیان: به‌ئئ، تۆ په‌رومردگاری ئیمه‌یت، جا خوا فه‌رموئ بۆیه ئه‌مه‌تان ئیستا پئ ده‌لێم ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَرَفِينَ﴾ تا ئیوه له‌ روژی قیامه‌تا نه‌لێن ئیمه‌ له‌مه‌ بئ ئاگایین و هه‌یچمان پئ نه‌وتراوه.

﴿۱۷۳﴾ یان بلێن: هه‌ربابو باپیرانمان بوون له‌ پێشه‌وه که‌هاوبه‌شیان داناوه بۆ خواوئیمه نه‌وه‌ی ئه‌وانین و پاش ئه‌وان هاتوین و په‌یره‌ویمان کردوون ئایا تۆ له‌ناومان ده‌به‌یت و سزیمان دده‌یت به‌ئیشی که‌له‌سهره‌تادا به‌تال کاران کردویه‌؟ له‌م باره‌وه چه‌ندین فه‌رموده‌ی راست هه‌یه له‌وانه فه‌رموده‌ی ﴿مَا مِنْ مَّوَلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصْرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ الْبَخَارِ﴾ هه‌رمنا ئیک که‌له‌ دایک ده‌بئ له‌سهر بیرو رایه‌کی پاک و راست په‌یدا ده‌بئت به‌لام له‌پاشا باوک و دایکیان ده‌یکه‌ن به‌جوله‌که یان فه‌له یان ئاگر په‌رست {هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌رمان صلى الله عليه وسلم ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلُّهُمْ وَأَنَّهُم أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَخَرَّمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَخْلَلْتُ لَهُمْ / سلم﴾ خوا ده‌فه‌رموئ: من به‌نده‌کانی خۆم له‌سهر بیرو رایه‌کی پاک و دور له‌ شیرک دروست کردوه پاشان شه‌یتانه‌کان هاتن و لایان دان له‌ ئاینه‌کانیان و هه‌رامی کرد لێیان ئه‌وه‌ی که‌من حه‌لالم کردبوو بۆیان {هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌رمان صلى الله عليه وسلم ده‌فه‌رموئ: ﴿بِهَ بَيَاوِيكَ كِه لَه‌ناو ئاگرى دۆزه‌خ دایه له‌روژی قیامه‌تدا ده‌وترئت ئایا ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌مو سهرودت و سامانه‌ی سهر دنیا هی تۆ بویه ده‌تدا بۆئه‌وه‌ی که ئه‌م‌رۆ له‌م ئاگره‌ رزگارت ببئ؟ کابرا ده‌ئئ: به‌ئئ، خوا ده‌فه‌رموئ: من شتیکی زۆر ناسان تر له‌وهم داواکرد له‌ تۆ، من په‌یمانم له‌تۆ وهرگرت کاتئ که‌له‌ پشتی ئادهم دا بویت که هیچ هاوبه‌شم بۆ دانه‌نییت به‌لام تۆ ئه‌وه‌ت په‌سه‌ند نه‌کردو هاوبه‌شت بۆدانام {وله‌ فه‌رموده‌یه‌کی تر دا که ئیمامی ئه‌حمه‌د له‌ موسنه‌ده‌که‌یدا بۆمان باس ده‌کات و ده‌لئت: ئیبنو عه‌باس له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه صلى الله عليه وسلم ده‌یگێرئته‌وه که فه‌رمویه‌تی: ﴿أَخَذَ اللَّهُ الْبَيْتَاقَ مِنْ ظَهْرِ آدَمَ بِنَعْمَانَ يَعْنِي عَرْقَهُ فَأَخْرَجَ مِنْ صَلْبِهِ كُلَّ ذُرِّيَّةٍ ذُرَّاهَا

فَتَرَهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ كَالَّذِزِ ثُمَّ كَلَّمَهُمْ قَبْلًا قَالَ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
 شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا
 أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
 الْأَبَاطُورُونَ / أَحْسَدُ، مَحْجَه الْأَبَابِي / بهراستی اَللَّهُ پیمانی و مرگرت
 له پستی نادم کاتی که نادم له عمرهفات بوو هه موو نهوانه
 که پهیدا دهن له نادم دهریهتیاو له پیش دستیا بلاوی کردموه،
 نینجا روبهرو هسهی له گه لدا کردن و هه رموی: نایا من
 بهروردگاری نیوه نیم؟ وتیان: بهلئ، تو بهروردگاری نیهمیت،
 شایهتی ددهمین، جا نهوهمان بویه کرد تا له قیامهتدا نهلئین:
 نیهمه بی ناگابوین له ناسینی توو په کتاپه رستی یان بلئین:
 هه ربابو بابیرانمان بوون له پیشهوه که هاویه شیان داناوه بو
 خواو نیهمه نهووی نهوانین و پاش نهوان هاتوین و بهروردیمان
 کردوون نایا تو له ناوهمان دهبیت و سزمان ددهدیت بهنیشی
 که له سه رمتادا بهتال کاران کردویانه؟ جا کووی نهو هه رمودانه
 نهو ددهملئین که نهو پهیمانه پهیمانیکی گفتوگوو هسه کردن
 بووه نه پهیمانیکی حال و بارو دوخ و بهلگو و نیشانه بیت و هک
 مانای پیشو ددیگه یاند، واته هه موو بنیامیک راسته وخو
 خو بهرپر سیه سیه بهت بهیه کتاپه رستی و بهروردی نهو و نهو
 هیچ سودیکی بی نادات، بهلگو دهبی بهنارمزوی خووی
 په کتاپه رستی هه لبریزو بهروردی لهو پهیمانهی پستی نادمی
 باو دکه گه ورهی خووی بکات، بهوشیوهی که به زمانی
 پیغه مبه ردهو: هاتوه، نهگینا شایستهی سزاو رقی خواهیه.

جا ددهرموی: نهوهمان بی وتن تا له روژی هیامهتدا نهلئین:
 نیهمه بی ناگابوین له ناسینی توو په کتاپه رستی یان بلئین:
 هه ربابو بابیرانمان بوون له پیشهوه که هاویه شیان داناوه بو
 خواو نیهمه نهووی نهوانین و پاش نهوان هاتوین و بهروردیمان
 کردوون نایا تو له ناوهمان دهبیت و سزمان ددهدیت بهنیشی
 که له سه رمتادا بهتال کاران کردویانه؟ نینجا خوا ددهرموی:

هه ر نابهو شیویه نیهمه نیشانهکان روژن ددهکینهوه
 بهلگو نهوانیش له خراپه و تاوان بگه رینهوه و ریگای راسته قینه
 بگرته بهر. نینجا خوا باسی زانایه کی خواناسمان بو دکات
 که له بهر دنیاو خویشی دنیا وازی له ناینه که کی خووی هیئاو
 بهروردی له نارمزو و شهیتان کردو ددهرموی:

نهی محمد ﷺ بخویننه ردهو بو نهوان ههوالی نهو که هسهی که
 نیهمه نیشانهکانی خو مانمان پیدابوو شاره زاییه کی چاکی هه بو
 بهلام خووی دارپی لهووی که نیهمه پیمان دابو، بهگوپی
 فرمانهکانی خوی نه کردو بو خوش گوزهرانیه کی کهم ژیانیکی

هه میسهیی خووی له دست دا، جا وای لی هات که شهیتان
 بهروردی دکرد، واته له خراپیدا بو به ماموستای شهیتان،
 ودمه شگونجی که شهیتان دواپی کهوت و هک که یوانیک بهم
 لاوлада دمیرو نهوزانا پایه بهرزه بهو تاوانه کهوته ژیردستی
 شهیتان، دهلئین نهو زانایه ناوی بلعام یان بهلعه می کوری
 باعورا بووهو ناوه جوانه تر دکان و گه وره تر دکانی خوی (اسم الله
 الاعظم) ی زانیوهو هه ردوعایه کی بکردایه وهر ددیگرا بهلام کاتی
 موسا بهر و هاشام چوو خزمهکانی چونه لای و وتیان: نهو موسا
 گه له که یه تی و دهبیو لیره دهرمان بکات و گه له که کی خووی
 سه قامگیر بکات دهبی دوعا بکهیت بهلگو له ناو جیت نهویش
 وتی: نهو پیغه مبهری خواهیه نابج دوعای لی بکه نه گهر
 دوعایشی لی بکه وهر ناگیریت، بهلام خزمهکانی بهلومه و به
 بهرتیل وازیان لی نه هیئاو نهوسا نهویش که خزمهکانی خووی
 له گه لدا بو چوو شوینیک له بهرام بهری موسا و گه له که یه ووه
 ددهستی کرد به دوعا کردن جا هه رچی دوعای شهی له موسا
 دکرد زمانی به خهیر دهوراو هه رچی دوعای خیری بو
 خزمانی دکرد زمانی به شهی دهوراو خزمهکانی وتیان: تو به
 پیغه وانهوه دوعا ددهکیت؟! نهویش وتی: به دست خووم نیهو
 زمانم هه نهو ددهیئ، نینجا خوا ددهرموی:

نه گهر نیهمه نارمزومان لیبویه بهراستی بههوی نهو
 نیشانهانی که خو مان پیمان دابو بهر زمان دکردموه بهلام باوی
 خوا وانیه که کهس بهزور باو مردار یان بی باو مریکات بهلگو خوا
 بنیامی سه رپشک کردوه که به نارمزوی خووی بی که کام ریگا
 هه لبریزیت، چاک یان خراپ، کامیان هه لبریزیت خوا
 یارمتهی ددهت و هک لیره ش هه رموی: نهو خووی لهوانه بو که
 خراپه یان ددهیست، که وایو چونکه خووی نهویست خواهیش
 بهرزی نه کردموه بهلگو نهو و هک مرویشی که هست و بی نرخ له
 سه رزه و پیغه دامایه ووه دوا ی نارمزو کانی کهوت که وینهی نهو
 زانایه و هک وینهی سهگ وایه که نه گهر راوی نییت و بیضری
 زمان ددهرموی و نه گهر وازی لی بهیئ نهو هه ر له بهر
 هه ناسه تهنگی زمان دهر ددهیئ جا نهو زانایه ییش بهم
 رهتاری که کردی و هک نهو سه گیه له هسهو گفتو گو دا هیچ
 که می نیه بهلام هه رماندو بونی بو ددهمیئتهوه جا نهو دهنه بی
 نهو بهسه ر هاته هه ر تاییه تی نهو زانا بی بهلگو بو هه ر زاناو
 گه لیکه له هه رسه رده می کدا که به گوپی نایین و بهرنامه ی الله
 نهکات و پال پستی خراپه کاران بی و دزی چاکه کاران و هک
 ددهرموی: نانه مه وینهی هه رگه لیکه که بی باو مری بی به

نیشانه‌کانی نېمه ، بویه خوا به پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فرموی: نه‌ی محمد تو نه‌و داستانه‌ی باس بکه بؤگه‌له‌کعت به‌لکو نه‌وانیش بیر بکه‌نه‌وه و خوځیان و ده‌ک نه‌و زانیه لئ نه‌که‌ن، به‌راستی نه‌مه وانه‌یه‌کی زور گرنگه و پیوسته زانیان چاک بیر لئ بکه‌نه‌وه و ترازویه‌که و خوځیانی پیدا بکیشن و خوځیان و ده‌ورویه‌ری خوځیشیان به‌چاکی پی بناسن و بزائن نایا به‌پامه‌که‌ی خوا راده‌که‌یه‌نن و سل له هیچ ناکه‌ن یان نه‌وانه‌ن که‌بؤدسه‌که‌وتیکی که‌می دنیا راستیه‌کان ده‌شارنه‌وه و خراپه‌ی خراپه‌کاران پاساو دمدن و دمست خوځی و پیروز بابیان لئ ده‌که‌ن؟ نه‌ی زانیان بیر بکه‌نه‌وه و بترسن له خوا خوا هیچی لئ شارو‌دنیه ، له‌م باره‌وه پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فرموی: (إِنْ مَّا

أَتَخَوْفُ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ قَرَأَ الْقُرْآنَ ، حَتَّى إِذَا رُؤِيتَ بِهِ جَنَّةٌ عَلَيْهِ وَ كَانَ رِدْءُ الْإِسْلَامِ اعْتَرَاهُ إِلَى مَا شَاءَ اللَّهُ : انْصَلَحَ مِنْهُ وَبَدَأَ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ، وَسَمَى عَلَى جَارِهِ بِالسَّيْفِ ، وَرَمَاهُ بِالشَّرِكِ قَالَ قُلْتُ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ ، أَيُّهُمَا أَوْلَى بِالشَّرِكِ : الْمَرْمِيُّ أَوْ الرَّمِي؟ قَالَ : بَلِ الرَّمِي / السِّلَّةُ الصَّحِيحَةُ : حَسَّه الْإِلَهِي / به‌راستی همدنئ له‌وانه‌ی که‌ من زور لئی دمترسم له‌ناو نیوده‌ا پی‌او‌یکه که‌ قورنانی خویندوه به‌ شیومیه‌ک که‌ نه‌و قورنانه‌ی جوان و رمنگینی کردوه به‌سهر و سیمایدا نه‌دره‌وشیته‌وه نه‌و پشتیوانی نیسلام بووه یارمه‌تی داوه تا نه‌و کاته‌ی خوا نارمزوی لئ بووه نینجا خوی کیشاوته‌وه و ناپینه‌که‌ی خستوته‌ی پشت گوئییه‌وه و په‌لاماری هاوسیه‌ی به‌ شمشیر دمدات و تاوانباری ده‌کات به‌شیرک و هاویه‌ش دانان بؤ خوا. حوزه‌یغه که‌ نه‌م فه‌رمودیه‌ی ده‌گیریته‌وه. ده‌لئ وتم نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و دوانه کامیان نزیک‌ترن له‌ شیرکه‌وه تاوانبارگراو یان تاوانبارکه‌ر فه‌رموی: تاوانبارکه‌ر

به‌لئ، به‌راستی نی‌شیکی خراپ و تاوانیکی گه‌وره‌یه پشتگوئ خستنی ناینی خواو لی‌ره‌ش ده‌فرموی:

ناشرین و خراپه وینه‌ی نه‌وگه‌له‌ی که‌ بی باومرن به‌ نیشانه‌کانی نېمه . جا نه‌وده‌ته خوا وینه‌ی نه‌و جوړه بی باومرنه‌ی به‌سه‌گو به‌ گویدریژی چواندوه و ده‌کو لی‌ره‌وله سورته‌ی "الجمعه" نایه‌تی پینج‌ده‌هاتوه. جا ته‌ماشای بکه‌ن و بزائن که‌ پی‌سترین گیان له‌بهر سه‌گو و بی عه‌قل‌ترین حه‌یوان گویدریژه خوا کردویه‌تی به‌وینه‌ی نه‌وزانیانه‌ی که‌ به‌گوئی ناینی خوا ناکه‌ن و راستیه‌کان ده‌شارنه‌وه، چانه‌وه نه‌بی که‌خوا ستم له‌وان بکات به‌لکو نه‌وان ستمیان له‌ خوځیان کردوه.

نینجا خوا ده‌فرموی:

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَفْئَادٌ لَا يَشْعُرُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ أَلْسَمَاءُ السَّمْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ إِلَيْهِمْ قِيَامِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَكَلا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ يُفَلِّتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا غَنَّةٌ يُسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

١٧٩ نه‌وگه‌سه‌ی که‌ الله رېنمای بکات و هیدایه‌تی بدات همر نه‌وه ریگای راستی گرتووه، و ده‌ره‌که‌سیکی‌ی گومرا کرد نه‌وسا همر نه‌وانن زیان لیکه‌وتوو رمنجه‌رؤن.

پیوسته نه‌وه بزاین که‌ خوا خاونه‌ی هیزه و هره‌چیه‌ک نارمزوبکات ده‌یکات و که‌س ناتوانی ریگری لئ بکات به‌لام خوا خاونه‌ی سوژوو به‌زه‌یه‌کی زوړو گه‌وره‌یه و ستم له‌که‌س ناکات و بنیامی کردوه به‌ سهرپشکو خوی بؤ خوی دمتوانی ریگای جه‌وت یان راست هه‌لېږیږی ، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست ناشکرا کردنی ده‌سه‌لاتی بی سنوری خوایه نه‌ک خوا به‌زور خه‌لک رېنمای یان گومراپکات و ده‌ل راستیشدا بؤ رېنمای و بؤ خراپه خوایه یارمه‌تی دمری مروّف ، که‌واته راسته له‌و لایه‌نه‌وه بلّین هه‌رخوايه رېنمای ده‌کات و گومراش ده‌کات و هه‌ردو وکیان هه‌ربه‌ده‌ست نه‌ون به‌لام چونکه‌ خوی بؤ خوی ریگای خراپه و چاکه هه‌لېږیږی ، تاوانی خراپه‌ی له‌سهر خوځیه‌تی و هه‌روده‌ا پاداشی چاکه‌یشی بؤخوځیه‌تی جا نه‌وانه‌ی که‌نه‌م هه‌موو په‌ندو نامؤژگاریه‌ی کاریان تی نه‌کات و بیر له‌ ناینده‌ی خوځیان نه‌که‌نه‌وه و بؤ سودیکی کاتی په‌پرده‌ی نه‌فس و شه‌یتان بکه‌ن به‌راستی نه‌وانه‌ی خوځیان له‌ مروّفايه‌تی دورخستوه‌ته و ده‌و چونه‌ته ریزی نازه‌له‌وه به‌لکو له‌نازه‌لش که‌متر ، و ده‌ک ده‌فرموی:

﴿١٧٩﴾ خَوَّ بَهْرَاسْتِي نَيْمَه زَوْرِيكْ لَه جَنُوكَهو ئَيْنَسَانَمَان بُو دَوَزْدَخ دروست كَرْدَوَه چُونَكِه نَمُو دَوُو دروستكراوه زَوْرَبَهْيَان رِيْبَازِي نَآپَهسَهْنَدُو خَرَاب هَلْدَمَبَزِيْرَنو نَآيْنَدَهْيَان دَوَزْدَخ دَمَبِي، وَدَخَوَا سَتَم لَهكَهس نَاكَاتو كَهسِيش بَهزَوْر بَهْرَدُو خَرَابَه نَابَات بَهلْگُو هَهْمُوو هَوِيَهكِي رِيْگَا دَوَزِيْنَهوْدِيَان بِي دَمَدَات، نَهْوَان دَلِيَان هَهِيَه بَهلَام هِيچ وَهْرَنَاگِرَنو چَاوِيَان هَهِيَه بَهلَام لَهوَهْمُوو بَهلْگُو نِيْشَانَهْنِي بُووْنَهْمُوْر سُوْد وَهْرَنَاگِرَنو نَهْوَان گُوِيِيَان هَهِيَه بَهلَام هِيچ شَتِيكِي بَاشِي بِي نَابِيْسَن، وَاتَه سِي شَت پَاش بَهْيَامِي پَهْيَامَبَهْرَان هَهِيَه كَهَبِيِي بَههَوِي زَانَايِيو رِيْنَمَايِي مَرُوْف نَيْمَه نَمُو سِي شَتَهْمَان پِيْدَاوَن، رِيْزِيْرِي كَهَبَهْدَل نَاوِي بَرْدَوَهو چَاوُو گُوِي بَهلَام نَهْوَان لَههِيچ كَامِيَان سُوْدِيَكِيَان وَهْرَنَهگِرَتَوَه بَهلْگُو وَهك چَوَارِيِي تَهْنَهَا مَهَبَهسْتِيَان خَهوُو خَوَارْدَن بُووَو هِيچِي تَر، بُوِيَه خَوَا دَهْفَهْرَمُوِي: نَهْمَانَه وَهك چَوَارِيِي وَانَه هِيچ شَتِيك كَارِيَان تِي نَاكَاتو سُوْد لَهو هَهْمُوو بَهلْگَانَه وَهْرَنَاگِرَن، نَهگَهْر جِي هَهْنَدِي لَه چَوَارِيِيِيَان خَاوَهْنِي خَوِيِيَان دَهْنَسَن بَهلَام نَهْم كُوْمَهْمَه زَوْرَهِي جَنُوكَهو ئَيْنَسَان خَاوَهْنِي خَوِيْشِيَان نَانَسَن بَهلْگُو نَهْوَان لَه چَوَار پِيْكَانِيْش گُوْمَرَاو سَهْرَلِي شِيَوَاو بِي نَاكَاتَرَن نَآنَهْوَانَه هَهْرَخَوِيَانَن بِي نَاكَان كَه بُو شَتَانِيكِي كَهْمُو بِي نَرُخِي دَنِيَايِي پَاشَه رُوْزِيكِي دَرِيْزُو رِيْآنِيكِي هَهْمِيْشَهِيِي لَهْدَهسْتَخَوِيَان دَمَدَن. لَهپَاش نَهوَهِي كَه تِيْيَهگَهْيَانْدِيْن كَه زَوْرَبَهِي نَمُو دَوُو دروستكراوه بُو دَوَزْدَخ دَمَبِي، نَهْوَسَا نِيْتَر جِيْگَاي خَوِيَهْتِي كَه بِيْرَه كَهْمُو بَاشَهكَه چَاكْتَر خَوَاي خَوِيِيَان بِنَاسَنو بَزَانَن چُوْن دَاوَاكَارِيَهكَهِي خَوِيِيَان پِيْشَكَهش بَهزَاتِي بِي نِيَازِي پَهْرُوْمَرْدَگَارِي عَالَهْم بَكَهَن وَهك لِيْرَهْدَا دَهْفَهْرَمُوِي:

﴿١٨٠﴾ بُوْخَوَا چَهْنَدِيْن نَاوِي شِيْرِيْن تَرُو جَوَانْتَر هَهِيَه دَمِي بَهو نَاوَانَه بِيَارِيْنَهوَه لَهْنَهو خَوَا بَهشْكُوِيَه كَهخَاوَهْنِي نَاوِي زَوْرَه لَهْوَانَهش زَوْرَبَهْيَان لَه هَوْرَنَانو هَهْرَمُوْدَهْدَا بَاسَكْرَاوَن نَزِيَكَهِي هَهْزَار نَاوِيك لَهلَايَهَن زَانَايَانَهوَه تُوْمَارَكْرَاوَهوَه نَيْمَهش لَهْم بَارَهوَه لَه نَامِيْلَهكَهِي (اَسْمَاءُ اللّٰهِ الْحُسْنٰى) دَا دُووسَهْدُوپَه نَجَاوَهش نَاوَمَان تُوْمَارَكْرَدَوَهوَه مَانَاي دُووسَهْدُوْسِي وَحَهوْت نَاوَمَان كَرْدَوَهو خَوِيْنَدَهْنَهوَهِي سُوْدِي دَمَبِي لَه هَهْرَمُوْدَهِي پِيْغَهْمَبَهْرَمَانْدَا هَاتَوَه كَه ﴿لِلّٰهِ تَسْبِيْحَةٌ وَتَسْمُوْنُ اَسْمًا مِّنْ اَخْصَاْهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَاِنَّ اللّٰهَ وَثَرٌ يُجِبُّ الْوَثْرَ﴾ / مَتَفَقْ عَلَيْهِ / بَهْرَاسْتِي خَوَا نَهوَدُو نُو نَاوِي هَهِيَه، سَهْد يَهكِيكِي كَهْمَه هَهْرَكَهسِيك نَهو نَهوَدُو نُو نَاوَانَه بَرْمِيْرِيُو بَاوَهْرِي پِيْيَان هَهْبِيُو لَه كَرْدَارِيْدَا رَهْنَهگ بِلَاتَهوَه دَهجِيْتَه بَههَهشْتَهوَه، نَهوَزَاتَه تَاكَهو تَاكِي پِي خُوْشَه { مَهَبَهسْت نَهوَدَنِيَه كَه خَوَا تَهْنَهَا نَهوَدُو نُو نَاوِي هَهِيَه بَهلْگُو مَهَبَهسْت نَهوَدِيَه

كَهْنَهوَدُو نُو نَاو لَهو نَاوَانَهِي خَوَا لَهْبَهْر كَرْدَنو مَانَا زَانِيْنِيُو بَهگُوِي كَرْدَنِي دَمَبِي بَههَوِي نَمُو دَهسَكَهوَتَه گَهوَرَهِيَه، لِيْرَهش وَادَهْر دَهكَهوِي كَه خَوَا دَوُو جَوْرَه نَاوِي هَهْبِيِي جَوْرِيَكِيَان نَاوِي شِيْرِيْنو جَوَانَهو جَوْرِيَكِي تَرِي شِيْرِيْنَتَرُو جَوَانْتَرَه، جَا چُونَكِه هَهْرَمُوْدَهِيَهكِي رَاسْتِي كُوْكَهْرَهوَهِي نَاوَهكَان نَههَاتَوَهوَه نَهگَهْر جِي. تَرْمَزِي. هَهْرَمُوْدَهِيَهكِي هِيْنَاوَهوَه نَهوَدُو نُو نَاوِي نُوْسِيُوَه بَهلَام نَاتَوَانَرِيْت هَهْر نَهوَه بَهْنَاوَه جَوَانْتَرَكَان دَابْنَرِيْت چُونَكِه نَاوِي خَوَا زَوْرَهو وَهك لَه هَهْرَمُوْدَهِي پِيْغَهْمَبَهْرَمَانْدَا هَاتَوَه كَه دَهْفَهْرَمُوِي: ﴿مَا قَالَ عَبْدٌ قَطُّ إِذَا أَصَابَهُ هَمٌّ وَخَزَنَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ أَمَتِكَ نَاصِيَّتِي بِيْدِكَ مَاضِي فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيْتُ بِهِ نَفْسُكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبْعَ قَلْبِي وَتُورِ صَدْرِي وَجَلَاءَ خُرْنِي وَذَهَابَ هَمِّي إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمَّهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَ خُرْنِهِ فَرَحًا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَعَلَّمَ هَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ قَالَ أَجَلٌ يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهُنَّ أَنْ يَتَعَلَّمَهُنَّ / اَحْمَد، صَحِيحُ الْإِسْلَامِي / هِيچ كَهسِيك دُوچَارِي دِلْتَهْنَهگِيو خَهْفَهْتِيك نَابِيُو بَلِي: نَهِي خَوَايَه مَن بَهْنَدِي تُوْمُو كُوْرِي بَهْنَدِي تُوْم كُوْرِي نَآهْرَمَتِيكَم كَه بَهْنَدِي تُوِيَه نَاوُچَاوَانَم بَهْدَهسْت تُوِيَه هَرْمَانِي تُو لَهْبَارَهِي مَنَهوَه جِي بَهجِي كْرَاوَه، دَاد پَهْرُوَهْرَانَهِيَه بَرِيَارِي تُو لَهْبَارَهِي مَنَهوَه، مَن دَاوَات لِي دَهكَهْم بَههَهْمُوو نَاوِيك كَه خَوْت بُو خَوْتَت دَانَاوَه يَان كَهسِيكْت هِيْرَكْرَدَوَه يَان رَهْوَانَهْت كَرْدَوَه لَه پَهْرَاوَهكَهْت دَا يَان تَهْنَهَا خَوْت دَهِيْزَانِيُو لَآي خَوْتَه نَهْم هَوْرَنَانَه بَكَهِيْت بَهْبَهَارِي دَلَمُو بِيكَهِيْت بَهْرَوَنَاكِي سِيْنَهگَمُو بَهپَاك كَرْدَنَهوَهِي خَهْفَهْتَهكَهْمُو لَابَرْدَنِي دَل تَهْنَهگِيَهكَهْم. هَهْرَكَهسِي وَآي وَت خَوَاي گَهوَرَه نَمُو دِلْتَهْنَهگِيو خَهْفَهْتَهِي لَادَهْبَاتو دَمِيگُوْرِيْتَهوَه بَهخُوْشِي بُوِي، وَتَرَا نَهِي پِيْغَهْمَبَهْرِي خَوَا ۞ نَايَا هِيْرِي نَهْمَانَه نَهْبِيْن؟ هَهْرَمُوِي بَهلِي: پِيُوِيْسْتَه لَهسَهْر هَهْرَكَهسِيك كَهبِيْسْتِي هِيْرِي بَبِيْت. جَا لَهْم هَهْرَمُوْدَهوَه دَمَرْدَهكَهوِيْت كَه نَاوَهكَانِي خَوَا زَوْرَنو لَهْوَانَه هَهْنَدِيَكِيَان لَه هَهْنَدِيَكِي تَرِيَان جَوَانْتَرَه بَهلَام نَهْوَانَه دِيَارِي نَهكْرَاوَن تَا هَهْمُوو نَاوَهكَانِي خَوَا بَزَانَرِيْت،

ئِيْنَجَا خَوَا دَهْفَهْرَمُوِي: وَازَبِيْنَه لَهو كَهسَانَهِي كَهوَا لَادَهْمَدَن لَه نَاوَهكَانِي خَوَاوِيَه شِيُوَهِي خُوِي مَانَاي نَاكَهَنو بَهشِيُوَهِي نَاتَهوَاو بُو غَهپَرِي خَوَاي بَهكَارِي دَههِيْتَن وَهك بَت پَهْرَسْتَان لَه وَشَهِي (اللّٰهُ) الْاَلَاتِيَان دروست كَرْد وَهَهْرَهوَهَا لَه (الْعَزِيْز، الْمَنَان) عَوَزَزَاو مَهْنَاتِيَان دروست كَرْدِيُو بَهوْشِيُوَهِيَه بُوْن بَههَاوُل دَانَهْر بُو خَوَا جَا خَوَا دَاوَا لَه مُوسَلْمَانَان دَهكَات كَه نَاوَه جَوَانْتَرَهكَانِي خَوَا

بەكەن بەوردى زامانىيەن مانايان بەوشىۋەيە نەكەن كەنەگونجىت لەگەل زاتى خودادا، ئىنجا خىۋا گەورە دەفەرمۇئ: بەم زووانە پاداشتى ئەو كارە ناپەسەندەيان وەر دەگرن.

﴿۱۸۱﴾ خۆلەوانەى كە ئىمە دروستمان كردوۋە گەلەك ھەيە كە پەيپەرى راستى دەكات پەقسەو بەكردارو خەلگىشى بۇ بانگ دەكەن ھەر بەو راستىيە ئىش دەكەن و بېرىار دەدەن، لە ھەرمودەى پېغەمبەرمان ﷺ دا ھاتوۋە كە دەفەرمۇئ: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مِنْ خَلْقِهِمْ وَفِي رِوَايَةٍ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ﴾. رىۋايەت ھەم بالىشام/ متفق عليه/ بەردەوام كۆمەلەك لەم گەلەى مەن بەناشكرا لەسەر ھەق دەبەن ھېچ زىيانكەش پەن ناگەيەن ئەو كەسەى كەدەيەى دۇايەتەيان بىكات ھەتا قىيامەت دېت . ۋەلە رىۋايەتتىكى تردا ھەتا ھەرمانى خوادېت ئەوان بەشىۋەن. ۋەلە رىۋايەتتىكى تردا ۋەنەوانەلەشامەن. ئىنجا خىۋا گەورەباسى ئەو كەسانە دەكات كە تاۋان و خراپەدەكەن بەلام ۋەزىيەت زىيانىيەن خۇش دەبىۋە دەفەرمۇئ:

﴿۱۸۲﴾ ئەوانەى كە بى باۋەربوۋەن بەنەشەنەكانى ئىمە كەم كەم و پەلە بەپەلە بەرزىان دەكەيەنەۋە زىيانىيەن خۇش دەكەين و ھەندى لە ئاۋاتەكانىيان بۇ دېنەنەجى لەپاشدا تۆلەيان لىدەسەنەن بەشىۋەيەك كە خىۋان نايەزان. ۋەكو لە ھەرمودەى پېغەمبەرمان ﷺ ھاتوۋە كە دەفەرمۇئ: ﴿ئەگەر بېنەيتان ئىنسانى گوناھى كەردو لەگەل ئەۋەشدا خىۋا گەورە نەيەمەتى بەسەردا دەپۇزاند بزانن كە ئەۋە(استدراجە) خىۋا گەركەيەتى بەرزى بىكاتەۋە پاشان بەسەختى بەزەۋىدا بەت﴾ ئاشكرايە ئىنسان تالە جىگەى بەرزىر بىكەۋىتە خواروۋە زىانى زۆرتى پەن دەكات، خىۋا تاۋانباران و ستەمكاران زۆر زۆر بەرزىنەكەتەۋە لە پاشان ئەيەنەت كە ئىتر لە ناۋ چوئىنان مەسۇگەرە ۋەك پېغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لِيَمْلِكُ لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ/مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ/بەبېگۇمان كە خىۋا ماۋە بەستەمكاران دەدات تا چى لە تاۋاندايە بەكارى بەيئەت تابارى ھۆستەبىن بۇ پاشە رۇز جاماۋەى پەن دەدات تا ئەۋەكەتەى كە كاتى تۆلەسەندەۋەى دېت كە ھەركات گەرتى تازە رەزگارى ناكات و لىرەش دەفەرمۇئ:

﴿۱۸۳﴾ ئەى مەھمۇد ﷺ مۇلەتم پەن بەدە بۇيان بەراستى ئىشى مەن دۇى ئەۋان و تۆلە لى كەردەۋەيان زۆر بەھىزو تەندە ، بەراستى ئەمە ھەپشەيەكى زۆر تەندە لە ستەمكاران ۋاتە ئەى خاۋەن باۋەر

دەتەنگ نەبى بەستەمكاران و دەسەلات و ھىزىيان ئەۋەشتىكە خۇم ئەمەۋى دەستىيان لى شل بەكەم تا بۇ خىۋان ھەموو خەلگىش دەركەۋىت پېسى و لاسارى ئەۋان ۋەلە پاشان ھىزو ھەۋسەلەى ئىمە. ۋەشەى (كەيد) كە لىرە ھەيە (مەكر و خەدە) بۇ خىۋا ، نايەن بەم مانايەى كە بۇ خەلەك مانا دەكرىت بۇ خىۋايش ۋا مانا بەكرىت، لەراستىدا خەلگى بۇيە ھىزو ھىل دەكات تاۋانەى نەيە بەناشكرا ئەۋە كارە ئەنجام بەدات و لە تۆلە سەندەۋە دەترسىت بەلام خىۋا ۋانەۋە لە ھەموو كەس بەھىزترەۋە لە تۆلەى كەسەش ناترسىت، بەلام چۈنكە (مەكر كەيد خەدە خەلە)بەۋە ئىشە دەلەن كەلە پەشتى پەردەۋە ئەنجام دەكرىت و كابرا بەخۇى نازانن تا رەدەدات بۇى، لەم بارەۋە ئىشەكانى خىۋا كەس پەى نازانن تارودەدات كەۋاتە شىۋەكەى (كەيد) خەلەك دەچىت ئەگىنا ناۋەرۋەكەكەى جىايە. ئىنجا خىۋا گەورە دەفەرمۇئ:

﴿۱۸۴﴾ ئايا ئەۋە بى باۋەرپانە بىر ناكەنەۋە كە ئەۋە رەفەقەى ئەۋان ۋاتەمەھمۇد ﷺ ھېچ شىۋە شىتەيەكى پىۋە نەيە؟ ئەۋە نەيە بىجەكە لە ترسىنەرىكى ئاشكراۋە رەن . دەلەن : پېغەمبەرمان ﷺ لەسەر كىۋى "ئەۋە ھەيەسە" ۋە، بانگى كەردە ھۆرەيش تىرە بەتەرەۋە ناۋى تىرەكانى بەردو ترساندەن لە سزاۋ تۆلەى خىۋا لەم كاتەدا يەكەيەن ۋەتە: بەراستى ئەم رەفەقەى ئىۋە شىتەۋە ھەر لە شەۋەۋە تابەيانى بانگ دەكات ، ئىنجا خىۋا ئەم ئايەتەى ناردەخواروۋە بۇدەم كوتى ئەۋە تاۋانبارەۋە ۋەنەكانى تا قىيامەت، ئىنجا خىۋا گەورە سەرنەجى باۋەرداران بەرەۋە بونەۋەر رادەكەش تا بەلگەۋە بىر بىكەنەۋەۋە خىۋا بىدۇزەۋەۋە پەيپەرى پېغەمبەر ﷺ بەكەن و دەفەرمۇئ:

﴿۱۸۵﴾ ئايا تەماشاش ئەۋە ھەموو مەلگەى خىۋانەكەن لە ناسمان و زەۋىداۋ بەۋە تەماشاش كەردەنە پەندو نامۇزگارى ۋەرنەگرن؟ ۋەتەماشاشانەكەن ئەۋەى كە خىۋا دروستى كەردەۋە لە ھەمۇشتىك ۋەبىر ناكەنەۋە لەۋەى كەۋا نەزىك كەۋەتەبەتەۋە كاتى مەركەيان ۋاتە ھەق ۋايە كە بىرەكەنەۋە چۈنكە نەزىكە كاتى لە ناۋچوئىيان. ئىنجا دەفەرمۇئ: جا پاش ئەم ھەسەنى خىۋا ئىتر ئىۋە باۋەر بەج ھەيەكى تر دېنن؟ ئىنجا پىۋىستە مەۋى ئىۋە زانا بەپەلە سود لە نەشەنەكان ۋەرگەرتەۋە لە دلو دەروۋ و ۋاتارو كەردارىدا رەنگ بەداتەۋە، ئەۋەك لەناكاۋا بەرئەۋە ئەم زىانەى لە دەست بچەتەۋە دەستىشى خالى بى بۇ ئەۋە دىنەكەى تر، ئەمەش سۆزۋ مەھەربانى لە سەۋرەدەرى پەروەردەگارانە كەبەم شىۋەيە نامۇزگارىمان ئەكات تا بەلگەۋە سودى لى

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ
 أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا
 اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَحْمَ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادُ أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ آتِجُلٌ يَمْسُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آيَةٌ
 يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
 يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿١٩٥﴾

وهرېگرينو لهو روژه سهختو پر مهترسيه رزگاربيبن. ئينجا
 دمهفرموي:

﴿١٨٨﴾ نهوکهسهی کهوا خوئی نیشی خرابه دهکاتو دمن بههوی
 نهودی کهالله گومراهی بکا نهوسا مادام الله گومراهی کرد هیچ
 کهسیکی تر ناتوانیت بیخاته سهر ریگی راست ووازیان لی
 دههینی تا نهوان ههر لهو بی ناگاییهی خویناندا زور بچه
 خواروهو ههر خهریکی نهو ئیشه خرابانهی خوین بن . نهمه
 بو ترساندن و ههرهشهگردنه لییان واته ئیمه هیچ نیازیکمان
 بهوان نیهو موحتاجیان نین و ناترسین لییان بهلگو مروؤ
 بیویتسی به ئیمه ههیهو دمن بیتهوه بهردادگامان و جهندو
 جونی لهگهلدا بکهین. له پاشان دمهفرموي:

﴿١٨٩﴾ پرسیار دهکدن لهتو نهی محمد ﷺ لهباردی روژی
 قیامهتهوه دهلین: کهی دیت؟ بزانه کهنهم ناوانه بهمانای
 قیامهتن(الساعة، القارة، الطامة، الصاخة، يوم الجمع، يوم
 التغابن، يوم الازفة، الواقعة، يوم التناد، القيامة، يوم الآخرة، يوم
 التلاق) پییان بلئی زانیی کاتی هاتنی قیامهت تهنها لهلای
 بهروردگارمه کهکاتی هاتنی دیاری ورؤشن نهکردوتهوه واته
 بیجگهله خوا کهس ناتوانیت کاتی هاتنی روژی قیامهت دیاری
 بکات چونکه ههر خوئی دهزانی و پیغمبهیرانی لهکاتی هاتنی

ناگادار نهکردوتهوهو ههرچی لهم بارموه بوتريت گومانه ،
 بهلئی، پیغمبهیران زوریک له نیشانهکانی هاتنی قیامهتیان پی
 وتراوه بهتایبهت پیغمبهیری خویمان ﷺ نهومته له جهندین
 ههرموددا باسی کردون. باریکی گرانه لهسهر ناسمانان و زهوی
 چونکه ههموویان بههاتنی نهوروژه دوحاری سهختی و نهمان و
 گوران دمن، که قیامهت هات ناسمان لهت دهیت و نهستیرمکان
 ریزال ریزال دمن و روژ نهپیچریتهوهو چیپاکان دمن بهتوزو با
 بهم لاو لایاندا دهبو دمریاکان دمهتههوهو دمسوتین و ههموو
 گیان لهبهریک نهمریت ، لهراستیدا باریکی گرانه لهسهر
 ناسمان و زهوی هیچ دروستکراویکی خوا له هاتنی نهو روژهپی
 زیان نابی ، کاتی هاتهکههیشی لهنا کاودا دمنی وهک دمهفرموي:
 نایمهتلاتان نهو روژه مهگهر زور له ناکاودا ، پرسیار دهکدن
 لهتو نهی محمد ﷺ وهکو نهودی کهوا تو زاناییت ههپی لهباردی
 روژی هاتنیهوهو وادهزانن که تو دهزانی بهلام بهوان نالیتیت ،
 وهکو له ههندی ریوایهتدا هاتوه که هورهیشهکان دهچونه
 نریکی پیغمبهیرمهوه ﷺ بهچه پییان دهوت تو دهزانی کهی دیت
 ئیمه خزم و خویشی توین پییان بلئی، خوایش دمهفرموي: بلئی ،
 بهراستی زانیی کاتی هاتنی قیامهت تهنها لهلای خوایهوه کهسی
 تر بهلام زوربهی خهک ئهم راستیهنازانن بهلگو ههردهیانهوئی
 بهقهسه خوین خهریک بکهن. له ههرموددی بهناو بانگی
 جوبرهئیلدا پرسیری هاتنی روژی قیامهت له پیغمبهیرمان ﷺ
 دهکاتو پیغمبهیرمان ﷺ هفرموي: { مَا أَلْمَسْتُمْ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنْ
 السَّائِلِ / الباری / پرسیار لی کراو لهباردی کاتی هاتنی روژی
 قیامهتهوه له پرسیارکهر زانانر نیه } واته منیش ههرودهکو تو
 لهم باروهو نایزانم.

﴿١٨٨﴾ پییان بلئی: بهراستی من بو نهفسی خوم هیچ سودو
 زیانیکم بهدهست نیه مهگهر خوا خوئی نارمؤ بکات ئیت دمن
 بو خهلگی تر چوئ بی؟ پیویسته بزانی که زانیی ههمووش
 نهکی سهرشانی پیغمبهیران نهبهو بهلگو زانیی فرمانه
 شهریهکان بهتهواوی نهکی سهرشانیان بووه ، تهماشای
 داستانی موسو رهقیقهکهی بکهن له سورتی (الکھف)داو
 داستانی بوختیانی دوورووهکان سهارمت بهخیزانه پاکهکهی
 پیغمبهیرمان ﷺ ، ناردهمت بونی پیغمبهیر تاودهی بوهاتو
 بردنی هدی بو حج که هفرموي: نهگهر نهودی ئیسته زانیم
 له پیشهوه بمزانیایه {لَمَّا سُقْتُ الْهُدَى/ ههدییم لهگهل خوئدا
 نهدههینا} ومدهیان روداوی تر کهنهوه دسهملینن که
 پیغمبهیرانیی توانای هیچ سودو زیانیکیان نیه تا خوا نارمؤ

نەكەت كە ئەمە دەپ ئامۇڭگارىيەكى زۆر بەسود بى بۇ ئەو ئەزانانەنى كە چاۋمېروانى سودو زيان لە خەلگى ۋەك خۇيانەۋە دەكەن ۋە دەچنە سەر قەبرو داۋاى كۈرۈ مال ۋە شىفائان لى دەكەن؟! ئىنجا خوا بە پېغەمبەر ﷺ دىھەرمۇئ: بەو بى باۋمېرەنە بلى: ئەگەر ئەيتىم بزانىايە زۆر ئىشى باشم دىكرد بۇ خۆم ۋە ھەرگىز بەلاۋ موسىبەتم دۇچار نەدەبو چۈنكە دەم زانى كامە خەيرە زوو دەم كىردو كامەش شەرە زوو خۆم لى دەپاراستو تۈۋشى نەدەبو، مەن ھەر ترسىنەرو مۇژدەدەرم بۇ گەلەك كە باۋمېرەن دەيتىن، ئەم ئەركەى سەرشانى مەن پەيوەندى بەزانىنى غەيبەۋە نى، ئەمە دۇز ئەو قەسەيە نى كە دەلئىن پەمبەرمان ﷺ چەندىن شتى ئەيتى باسكردە، چۈنكە مەبەست ئەۋمىيە كە پېغەمبەرمان ﷺ خۇى لە خۇيەۋە نەبۈە تا خوا ئاگادارى كىردەتەۋە ئىنجا پېغەمبەرمان ﷺ ئەۋشەتى باس كىردەۋە واتە تازە لاي پېغەمبەر ﷺ بەشۈۋەى ئەيتى نەما بەلگو خوا تىيگەياند كە ئاۋا بوۋە ئاۋادەبى، كەنەم شۈۋمىيە تەنە بۇ پېغەمبەرمان نەبۈۋە بەلگو بۇ دۈستەكانى خۇايش ھەبۈۋە ھەيە بەلام نايى كەس لاقى ئەيتى زاننىن لىبىدات تا خوا خۇى ئاگادارىان دىكەتەۋە ، ھەر كەسى لاقى زاننىنى شتى ئەيتى لىدا نەك دۈستى خۇدا نىيە بەلگو بى باۋمېرە دۈۋمىنى خۇايە. ئىنجا خۇاى گەۋرە باسى دروست بوۋىنى ئىنسان ۋە زۆر بوۋىنى ئىسانمان بۇ دىكەتو دىھەرمۇئ:

۱۸۸ خۇا ئەو زاتەيە كە ئىۋەى دروست كىردە لە يەك كەس كە (ئادەم) دە لەو كەسەش ھاسەرى بۇ دروست كىرد كە دايكە ھەۋايە، لە پەراسۋى ئادەم ﷺ ھەۋاى دروست كىرد تا ئارام بگرى لاي ئەو ھاسەرىۋى خۇى پىۋە بگرىت ۋەك لە ئەيەتى بىستۈيەكى سورتمى (الروم) دا ھاتۈكە دىھەرمۇئ: ۋەھەندى بەلگە لەسەردەسەلەت ۋەدانىيى خۇا ئەۋمىيە كەلە خۇتان ھاسەرى بۇ دروستكىرد تا ئارام بگرىن لە گەلئاي لە نىۋانئاندا خۇشەۋىستىيەكى راستەقىنەۋ سۆزۈ بەزەيى دانائەۋ ئىنجا خوا لەپاش باسى باۋكە گەۋرە ئادەم ۋە پەيداۋىنى خۇشەۋىستىۋ دۈستايەتى بەھۋى ھاسەرىيەۋە باسى باردارى ۋە ئاكامەكەيما بۇ دىكەتو دىھەرمۇئ: جاكاتى پىاۋ چۈەلەى خىزانى ئەۋىش بارىكى سۈكى ھەلگىرتو سكى پىۋوۋەكەسەرەتا شتىكى زۆركەمە جا ئەۋنەۋفەرتە بەو سكە ماۋمىيەكى بىردە سەرۈكەم كەم بەرمۈگەۋرە بوۋىن رۇيشت ئىنجا كاتى كە سكەكەى گەۋرەمىو ھەردوۋىكىان دىپارنەۋە لەخۇا ئەگەر بىتو تۇ ئەۋلادىكى

چاكامان بى بەدى بەراستى ئىمە سوپاست دىكەين لەسەر ئەو نىعمەتە

۱۸۹ كەچى لەو كاتەدا كە خۇا كۈرى رىك ۋە پىكى بى دىدان لەباتى شۈكرى ئەو نىعمەتەۋ سوپاسى بى پايانى خۇا ئەۋان ھەۋبەشيان بۇ خۇا دادەنا چۈنكە دىيان ۋە: بەيۋەنى فلان پىاۋ چاكامە يان فلان قەبىرەۋە ۋەيان فلان دەرمانەۋە بوە ، بەم شۈۋە دىبوۋىن بەمۈشرىك ۋە ھەۋبەش دانەر بۇ خۇا لەۋنىعمەتەى كە خۇا پىتى دابوۋىن، جا بلىد مەھام ۋە شىۋىيە خۇاۋ ھىچ نىيازىكى نىيە بەۋەى كەئەۋان دىكەن بە ھەۋبەش. لەبارەى ئەم ئايەتەۋەمانانى تر كراۋە بەلام مەن ۋام بەچاك زانى ھەر خۇايش زانايە، ئەگەر چى باسەكە باسى ئادەم ۋە ھەۋايە بەلام مەبەست نەۋەى ئەۋانە ئەۋمىيە دىسان لەم ئايەتى دۈايەدا بەكۈباسيان دىكەتو دىھەرمۇئ:

۱۹۰ ئايە ئەۋان شتىك دىكەن بە ھەۋبەشى خۇا كەھىچ شتىك دروست ناكات بەلگو ئەۋان ھەرخۇشيان دروست دىكرىن.

۱۹۱ ئەۋسا ئەۋان ناتوانن يارمەتيان بىدن بەلگوناتوانن يارمەتى خۇشيان بىدن جا شتىك كەنەتۈاننى يارمەتى خۇى بىدات ۋە پارىزگارى لە خۇى بىكات لەبەرەمبەرى روداۋى زەمانەۋە ئەى چۇن دىتۈاننى يارمەتى ئەۋان بىدات ۋە بەچ عەقلىك ئەۋان پەيەرەۋى دىكەن ۋە دىپەرستىۋ دىكەن بە ھەۋبەشى خۇا ؟! مەگەر ئىبراھىم ﷺ بىتەكانى گەلەكەى خۇى نەشكاند؟ دەى كاميان تۈانن دۇز ئىبراھىم بوەست؟ ئىنجا خۇاى گەۋرە زىاتىر پۈچى پەرسىراۋەكانىان باس دىكەتو دىھەرمۇئ:

۱۹۲ ۋەنەگەر بەرەۋ رېنمايىۋ سودى خۇيان بانگيان لى بىكەن پەيەرەۋىتان ناكەن ۋە يەكسانە لاي ئەۋان چ بانگيان بىكەن ۋە چ بىن دىنگ بىن واتە پەرسىراۋەكان تۈاننى ھىچيان نىيە چ بىيان بەرستىن يان جىۋىيان بىدەننى ، ۋەچ بانگيان بىكەن يان ھىچ قەسەيان لەگەلدا نەكەن ، ئەۋەندە شتىكى بى ناۋەرۈك ۋە پۈچىن.

۱۹۳ بەبېگۈمان ئەۋانەى كە ئىۋە بانگيان دىكەن ۋە دىيان پەرسىن بىچگە لە خۇا ئەۋاننىش ھەرىيەندەن ۋەكو ئىۋەۋ زىاتىر لە ئىۋەيان لى نايەت ، جا ئەگەر باۋەرەنەكەن دەى بانگيان بىكەن جا باۋەلامتان بىدەنەۋە ئەگەر ئىۋە راست دىكەن لەۋەى كە دەلئىن: ئەماننىش ھەۋبەشى خۇان ۋە دىتۈان شت بىكەن. ئىنجا خۇا زىاتىر بى نىرخى پەرسىراۋەكانىان دىرەدەخاتو دىھەرمۇئ:

بکات هر نه ونددی دموئ که خوا بیهوی بیه دمی و یهک چاو
برکه یهک دوا ناکه ویت، هر وکو لیردا رینمای بیغه مبرمان
دکات و دمه فرموی: بلی با هموو خواکانیان کۆکه نه ووو چی
دمتوان بهرامبر بهتو بائه نجامی بدن و منه تیان لی مه زانه و
بلی:

بیگومان که دوست و یارمندی دهری من (الله) یه ، نهو (الله) یه ی که نهو قورئانه ی رهوانه کردوه و هر نهو هه میشه سه ره پرشت و یارمندی دهری سالجان. لیرموه دهره که وئ که یارمندی و سه ره پرشتی و دوستایه تی (الله) تنها بۆ پیغه مبه رمان نیه به لگو بۆهه موو مروشکی خواناسی چاکه له هه موو کات و له هه موو جیگایه کدا، وشه ی (سالح) واته گونجاو ، که سئ که گونجاو بی له گه ل خوی خۆیداو هه میشه ناماده ی جئ به جئ کردنی فرمانه کانی خوا بی و به ئه نجامدانه کانی شی دلخۆش بی و خۆی له تاوان و خراپه بیاریزی ئه موو جۆره که سه خوا سه ره پرشت و یارمندی دهر و دوستیه تی و ده بیاریزی ت. ئینجا جاریکی تر بی نرخی بته کان باس ده کات و ده ره موئ:

١٩٧
نەوگەسانەى كە ئۆوھ بێجگە لە خوا دەیان پەرسى
ناتوان هېچ يارمەتیهكتان بدەن ناتوان يارمەتى خۆشيان
بدەن.

۱۳۸) ۋەئەگەر ئىيۈ بانگيان بىكەن بۇ ھىدايەت و رېنمايى ناپيسن چونكە گوڭى بېستىيان نىيە و تۆ دەبىنى كە ئەوان ئەمەشاي تۆ دەكەن لە حالئىكدا كەئەوان نابىنن چونكە چاۋيان لەبەتەكانەۋمىيە ھىچى ترناپىنن. دەلئىن: موعازى كورى عەمرى كورى جەموح و موعازى كورى جەبەل رحەمتى خاۋيان لى بىن نوو گەنج بوون موسلمان بوون لە كاتىكا پىنغەمبەر ﷺ چوۋ مەدىنە ئەوان بەشەو دەگەرەن و بىتەكانى موشرىكەكانيان دەشكاندو پارچەكانيان دەبرد بۇ بىيۈ زەنان بەلكو گەلە كەيان بىرىكەنەۋو واز لە بت پەرسى بېيئىن، جالەو كاتەدا كەعەمرى كورى جەموح كە گەۋرەى گەلەكەى خۇى بوھىشتا موسلمان ئەبوو بىتىكى ھەبو دەپپەرست و بۇن خۇشى دەكرد ئەم دوۋانە بەشەو دەھاتن و سەر و بنیان دائەناو پىسيان پىيۈ دەدا عەمر كەدەھەت و چاۋى بىن دەكەوت كەچى لىكراۋە عەمر دەيشۆردو بونى خۇشى لى دەدا، جارىكان شەمشىرىكى ھىناپە لای و پىيى ۋىت: "تۆلەى خۆت ۋەرگەر" ئەۋانىش ھاتنەۋسەرى و چەند جارىك ۋاپان لى كرد تا شەۋىك كەھەستان توتكە سەگىكى

٣٧ وَإِنِّي إِلَهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ
 وَالَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكَمْ وَلَا
 أَنْفُسَهُمْ يَصُدُّونَ ۚ وَإِن نَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرَبَّنَّهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۚ خُذِ الْعَقْوَ وَأْمُرْ
 بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۝ ٣٨
 الشَّيْطَانُ نَزَغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ٣٩
 الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٠
 وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤١ وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٢
 وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٣ وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٤
 وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٥ وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٦
 وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٧ وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٨
 وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٤٩ وَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ ٥٠

١٥) نایا نهوانه‌ی که نیوه دمیان پهرستن که خوٲان
له‌داروبهرد دروستان کردوون نایا نهوان قاجیان همیه پنی
بیروٲن؟ نایا دهمستان همیه که زله له خه‌لگی بدنو توٲه له
خه‌لی وهرگر نه‌وه؟ نایا چاویان همیه که خه‌لگی ببینن بوٲه‌وه‌ی
یزانن جی ده‌که‌ن؟ ومانایا گوٲیان همیه قسه ببیستن؟ ده‌ی که
ٲاوه‌ه‌ابن که‌ی شایانی پهرستن؟

بهراستی زوږبهی پمرستراومدگانی مروؤ ناودهان بتی له دارو
بهرد داتاشراو پارو کورسو و ناوبانگو نهفس که
ئهمانههموویان کراون بهخوای خه لک و خه لک دهمان
پمرستی و ههموویان لهوشته بی حاج و دست و چاوو گوئیمن
جا دهبی چیان له دست بی؟ نهی محمد ﷺ پیان بلی؛ ههمو
شهریکه کانتان ههرچی ههن بانگیان بکهن بابین له پاشان
ههرچی فزو فیلتان شهیه دزی من بیکهن نهوسا هیچ
مؤله تیشم مه دهن واته بی منمت بن و چیتان له دست دیت
بهخوتان و خواگانتانه وه دزی من بیکهن.

ئەي مۇسلىمان ئەمە سىروشتى ئەم نايەنەيە پېۋىستە ھەلگىرانى
ئاۋەھا زىنگى بن لە بەرامبەر بى باۋەرۋ سەمكارانەۋە چونكە
يارمەتى دەرى ئەۋان ھەر ئەۋ خۋا بى لاقو بىدەستو چاۋو
بىگۈنپەيە بەلام يارمەتى دەرى باۋەرداران ئەۋ پەرۋەردگارە
خاۋەن دەسلەتەيە كە ئەگەر ئارمۇۋى نەمانى ئەم بونەۋەرە

تۇپىو ھەبو لەوئ بەستىان پىيەو ۋە خىستىانە بىرىكەو ۋە .
جابه يانى كە عەمرى كوپى جەمو ۋە ھات ۋە ھەوى دى تىگەشت
كەنەم بىرو باومەرى ۋە غەلەت ۋە ھەلەيە ۋە: "بەخو ۋە سەم
ئەگەر تۆ خويەك بويىتايە ۋە داۋا پەرستىت بىردايە تۆئىستا
لەگەل ۋە سەگەدا ھومل نەدمبوت". لەپاشان بو
بەموسلمانىكى چاك ۋە لە غەزى "ئوحد" دا شەھىد بوو.

ئىنجا خۇاى دانائو زانا كاتى كە بەو شىۋەيە باسى بت ۋە بت
پەرستانى كىر ئاگادارە كەنەوان زىاتىر رەقىان ھەلدەسى ۋە زىاتىر
قەسى ناشىرىن دەكەن لەبەر ۋە پىغەمبەرمان ﷺ ئاگادار
دەكاتە ۋە داۋا رەۋشتى بەرزو بەنرخى لى دەكات ۋە دەقەر مۇئ:

تۆ چاۋپۇشى ۋە لىبوردن بىكە بەپىشە خۇت ۋە فرمان بەدە
بۆ كىردى ئىشى چاك ۋە پىشت بىكەرە نەھامەكان ۋە بەناشىرىنى
ۋە لامىان نەدەپتە ۋە، ۋە تراۋە "كاسە چى تىدائى ھەر ۋە ھەوى لى
دەپزىت" پىغەمبەرمان ﷺ قەسى جان ۋە رەۋشتى بەرزى
تىدائە ۋە دەپى ھەر ۋە ھەوى لى چاۋمەرى بىكەرت، ۋە نەھامەكانىش
قەسى ناشىرىن ۋە رەۋشتى نىزمىان لايە ۋە بىجگەلە ۋە ھەش
چاۋمەروانى شتى تىران لى ناكەرت. ئىنجا خۇا باسى دوژمنىكى
ترى خاۋەن باومەرى كەشەيتانە ۋە رىگە چۆن خۇپاراستى لى
دەكات ۋە دەقەر مۇئ:

خۇ ئەگەر لە شەيتانە ۋە دالغەيەكى خراب ھات بەدلتاۋ
ۋىستى بەرمە ھەلدەرت ببات، ئەوسا چارە تۆ ئەمەيە كە
بەناىگىرەت بەخو، چۈنكە بىگومان كە ۋە بىسەرە زانەرە ۋە
شەيتان ناتوانىت بەپى ۋىستى ئەۋھىچ ئىشىك بىكات.
ۋاتە پىۋىستە خاۋەن باومەرى لەبەرەمبەرى دوژمنى ئىنسانىيە ۋە
چاۋپۇشى ۋە فرمان بەچاكە ۋە ۋەلام دانە ۋە ھەوى ئەوان بەجوانى
بىكات بەپىشە بۆ خۇ ۋە بەم شىۋەيە دەتوانى ئىشى خۇ بەرمە
پىشە ۋە مەبەت بەلام لە بەرامبەر دوژمنايەتى شەيتانە ۋە چۈنكە
دروست كراۋىكى ناديارە مروقى خاۋەن باومەرى ھىچى بى
ناكىرت ۋە ناتوانى خۇ لى بىپارىزىت لەبەرئە ۋە بەرەمبەرى
مىيەرەمان سەرپەرشت ۋە يارمەتى دەرى خاۋەن باومەرى ۋە
دەقەر مۇئ: لەم بارە ۋە داۋا لە خۇم بىكەن تابىتان پارىزم
ھەرەك لە سورتمى (المونون) ئايەتى ۹۸/۹۷ بە
پىغەمبەرمان ﷺ دەقەر مۇئ: كەپەنا بە بەرەمبەرى بىگەر
لەدالغە شەيتانەكان. ئىنجا دەقەر مۇئ:

بەبىگومان ئەۋانە كەلە خۇا دەترىن ھەركاتى
خەتەرەمبەرى خراب لەلايەن شەيتانە ۋە بەدلىاندا ھات ھەرزور
زۋو بىر دەكەنە ۋە يادى خۇا دەكەن ئىتر كىتوپ بەر چاۋيان
رۇش دەپتە ۋە راستى دەبىن ۋە لە خەتەرە خراب دور
دەكەنە ۋە، لىرەدا خۇاى زاناۋ دانا خەللى كىرە ۋە بەدو
بەشە ۋە يان لە خواتىرىن ۋە پەپەرى ۋە لەدەكەن ۋە لەرەقتارى
نارىك دور دەكەنە ۋە ھەمىشە لەبىرى خۇدادان يان لاسارو
سەللى شىۋاۋ پەپەرى كەرى شەيتان كە شەيتانىش
بىرەمبەرى خرابە ۋە ھەرگىز دىغى ناكات لە تىكەن ۋە
گومەركىدان، ۋەك دەقەر مۇئ:

خۇ بىرە بى باومەرى كەشەيتانەكان ھەمىشە يارمەتى
بىر ئىنسانەكانىان دەدەن كە زىاتىر خرابە بىكەن ۋە زىاتىر لەرەنگى
راست لايان بەدەن، ۋە كۆتاي ناكەن لە يارمەتى دانايان بۆ
خرابەكەن، جا ھەر ئىنسانىك تەماشى خۇى بىكات ۋە بزائى
بەركام دەستەيان دەكە ۋە ئايا لەۋانەيە كە ھەمىشە لەبىرى
بەندائەتى خۇا ئىشى چاكەدائە ۋە بەجۈگەرتىن تاۋان دلتەنگ
دەپى يان ھەر خەرىكى ژيانى دنياۋە مەگەر بەدەگەن ئەگىنا
خۇا ئىشى چاك ۋە پاشە رۇزى ناكە ۋە ۋە بىر؟ ئىنجا خۇا باسى
سەرگەشى ۋە لاسارى ۋە خەللى دەكات كە يەكەم چار ئەم
قورئانە ھاتەتە ناۋيان ۋە دەقەر مۇئ:

ئەوسا ئەگەر ئەۋان داۋا موعجىزەيان كىر ئەمى محمد ﷺ
تۆ موعجىزەت پىشان نەدان ۋە نىشانەيەكى ئاشىرات بۆ نەبىردن
دەللىن: دەى تۆ بۆ لەخۇتە ۋە شتىك ناهىنىت خۇايش
دەقەر مۇئ: پىيان بلى: من تەنھا پەپەرى ۋە ئەۋەم كەلە لايەن
بەرەمبەرى ۋە بۆم دىت ۋە من لە خۇمە ۋە ھىچم بى ناكەرت،
من ھەرگەياندنى ئەم پەيامە ئەركى سەرئانە ۋە ھىچى تر،
ئىنجا خۇا دەقەر مۇئ: ئانەم قورئانە ھۇى بەرچاۋ رۇشنىە
لەلايەن بەرەمبەرى دىگارتانە ۋە ھۇى رىنمايى ۋە رەھمەت ۋە سۆزە بۆ
گەلى كە باومەرىن. ۋاتە تەنھا باومەردان چاۋ رۇشنى ۋە
رېنماي ۋە سۆزىان بەھۇى ئەم قورئانە دەست دەكە ۋە،
ۋە ھەر ئەم قورئانە بەسە بۆخەللى ئەگەر زاناۋ خاۋەنى بىرى
رىكە پىك بىن ۋە پىۋىست بە موعجىزە ۋە تر ناكات چۈنكە
موعجىزەكان كاتىە بەلام ئەم قورئانە بۆ ھەموو كاتە ۋە دەپى
موعجىزەكە لەگەل خۇيدا بىت، كەۋايشە "پىغەمبەرىكى
نەخۇندەۋار پەراۋىكى ھىناۋە ھەموو زانايەك لە

بهرامبهریهوه دستهوسانهو نهیان توانیوهو هه‌رگیز ناشتوانن سورته‌یکی بچوکی وهک نهو په‌راوه به‌ینن "دهی پئویسته نهو قورئانه چاک بزانریتو به باشی گوئی بۆ بگریت تابه‌باشی سودی لی وەرگرن بۆیه‌دده‌رموئ:

جا هه‌رکاتی‌ک نهو قورئانه خویندرایه‌وه مادام هیدایه‌تو ره‌حمه‌تو چاو‌وشنییه به‌گالتو سادی مه‌گرنو وا مه‌زانن ته‌نها دهنگی‌کهو به‌س به‌لکو به‌باشی گوئی لی بگرن وبی‌ده‌نگ بن وه‌پو هال نه‌که‌ن به‌لکوره‌حمتان پی بگریت. نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌کاتی قورئان خویندرایه‌وه پئویسته دووشت بگریت یه‌که‌م: گوئ گرتن لهو قورئانه‌وه‌وه‌ولدان بۆتی‌گه‌یشتن لی. دوه‌م: بی دهنگ بوون، واته‌ حه‌رامه له‌کاتی قورئان خویندنندا هسه‌کردن و گوئ نه‌گرتن، چونکه‌ دوو وه‌سفی کافرو بی باوم‌په‌کانه وهک له‌سورته‌ی "فصلت" نایه‌تی بیست‌وشه‌شدا ده‌فه‌رموئ: ﴿خَوَانِه‌نَاسَان وَتِیَان: گوئ له‌م قورئانه مه‌گرنو هسه‌ی بیتامو بی مانای خۆتانی تی‌که‌ل بکه‌ن به‌لکوسه‌رکه‌ون به‌سه‌ریا﴾

وم‌زانایان نه‌مه‌ ده‌که‌ن به‌به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که له‌پاش ئیمام‌یکه‌وه که‌لهو نوێزانه‌دایه‌ ده‌نگی تیدا به‌رز ده‌گریته‌وه‌و قورئان ده‌خوینن نابی مه‌نوم قورئان بخوینن به‌لکو پئویسته گوئ بگریت لهو قورئانه‌ی که ئیمام ده‌یخوینن ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر خویندنن سورته‌ی فاتحه‌یش هسه‌یه به‌لام من نهو ره‌ئیه‌م به‌لاوه‌ نزیک‌تره که ده‌لی: ده‌بی فاتحه‌ بخوینریت، هه‌ر خوایش زانایه، به‌لی، قورئان نهو په‌راوه به‌رن‌رخه‌یه که ده‌بی به‌هۆی حیا‌کردنه‌وه‌ی خه‌لک وهک پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿وَقَدْ مَقَرَّ اللَّهُ بِرَفْعِ هَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ آخِرِينَ / سَلَم﴾ به‌بی‌گومان الله که‌لانی‌ک به‌و قورئانه به‌رز ده‌کاته‌وه که‌لانی‌کی تری پی‌نزم ده‌کاته‌وه﴾

قورئان نهو په‌راوه‌یه که خویننه‌ری تاجی وبقاری ده‌خریته‌سه‌ر وهک پی‌غه‌مبه‌ر ﴿وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ وَيَكْسَى وَالِدَاهُ خُلَّتَيْنِ لَا يَقُومُ لَهَمَّا أَهْلُ الدُّنْيَا فَيَقُولَانِ بِمَ كَسِبْنَا هَذِهِ فَيَقَالُ بِأَخْذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ ثُمَّ يَقَالُ لَهُ اقْرَأْ وَاصْغَدْ فِي دَرَجَةِ النُّجَى وَغَرَفَهَا فَهُوَ فِي صُعُودٍ مَا دَامَ يَقْرَأُ هَذَا كَانَ أَوْ تَرْتِيلاً / احمدوغيره، محمده‌الابن‌ی نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌خاوه‌نی قورئانه‌و قورئان بخوینن‌تو ئیشی پی بکات تاجی وبقاری ده‌خریته‌ سه‌رو باوک و دایکی مادام به‌باوم‌پداری مردبن دوو‌پوشاکیان پی دده‌ریت که هه‌موو خه‌لکی دنیا نرخ‌ی نه‌و‌دوو‌پوشاکه‌یان پی

نادریت جا ده‌لین: به‌هۆی چیه‌وه نه‌م پۆشاکانه‌مان پی دراوه؟ پی‌یان ده‌وتریت: به‌هۆی نه‌وه‌یه که‌مه‌اله‌که‌تان قورئان فیربووه . مه‌اله که‌یشیان له‌رؤزی هیهامه‌تدا تاجی وبقاری له‌سه‌ر داده‌نریتو پی ده‌وتریت بخویننه‌و به‌په‌له‌کانی به‌هه‌شتو به‌هۆد‌مه‌کانیدا سه‌رکه‌وه ، جا هه‌مه‌یشه له‌ سه‌رکه‌وتنه‌دایه تا نا‌خر نایه‌تی‌ک که خویندویه‌تی له‌دنیا‌دا ج به‌ په‌له‌بیت ج به‌هۆاش { به‌لی، قورئان شافیه‌ بۆ قورئان خوین به‌و مه‌رحه‌ی که‌له‌م هه‌رموده‌دا هاتوه که { اقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَاعْمَلُوا بِهِ ، وَ لَا تَحْجُوا عَنْهُ ، وَ لَا تَغْلُوا فِيهِ وَ لَا تَأْكُلُوا بِهِ ، وَ لَا تَسْتَكْثِرُوا بِهِ / جاب‌المصحح، محمده‌الابن‌ی قورئان بخوینن و ئیشی پی بکه‌ن و لی له‌مه‌ده‌ن و زیاده‌روی تیدا مه‌که‌ن و پی مه‌خۆن و به‌وه‌هۆیه‌وه داوای زۆری ناوبانگ و مالی دنیا مه‌که‌ن}

به‌داخه‌وه نه‌مه‌ر قورئانی ئیمه‌ بۆنان پی خواردنه‌و ده‌نگ خۆشیه‌و کاتی خویندنن نه‌م قورئانه گوئی لی ناگریتو من خۆم ده‌یان و سه‌دان جار دیومه له‌مه‌رکه‌وتندا نه‌وه‌قورئان خویننه‌ ناحه‌قه قورئان ده‌خوینن کابرای خۆ به‌موتقی زان له‌باتی گوینگرتن له‌قورئانه‌که خه‌ریکی ته‌سبیحات بوه نازانن له‌باتی چاکه کاریکی حه‌رام ده‌که‌ن؟! له‌هه‌مو خراپ‌تر مامۆستاو پی‌وام‌قولا‌نی خه‌لکی گه‌ره‌ک له‌کاتی‌کدا که‌قورئان خوین له‌مه‌رکه‌وتندا قورئان ده‌خوینن نه‌وان له‌حوجره‌ی مامۆستادا خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌هه‌و جای خواردن؟! کورد واته‌نی "نه‌گه‌ر گۆشت بگه‌نی خوی تیده‌گریت ، نه‌ی نه‌گه‌ر خۆی گه‌نی چی لی بکه‌ین "به‌داخه‌وه هه‌رکه ده‌نگی قورئان هات له‌مه‌رکه‌وتیکه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر مردنن که‌سی‌ک به‌و مه‌رحه قورئان بۆ زیندو کردنه‌وه هاتوه بۆ زیندو‌مه‌کانه، هه‌رحه‌ند قورئان خوینی چاکو بی کرئ سودی ده‌بی بۆ باوک و دایکی خۆی، جی‌گای خۆیه‌تی نه‌وه‌ش بلین که‌قورئان خویننه‌کانی نه‌مه‌ر زۆریان له‌ باتی خه‌یرو چاکه له‌وانه‌یه تاوانی‌کی زۆریان بۆ بنوسریت. چونکه هه‌یه ته‌نها له‌به‌ر ده‌نگ خۆشی ده‌یخوینن و هه‌یه مه‌به‌ستی پاره پی و‌مرگرتنه‌و هه‌یه له‌ مه‌رکه‌وتدا که جی‌گای نوێزه بيشک که‌نوێزکه‌ری تیدایه به‌ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوینن و نوێزی نوێزکه‌راون نا‌پیک ده‌کات به‌تایبه‌ت له‌ رۆزانی جومعه‌دا که‌خه‌لکی هه‌مه‌یشه دینه مه‌رگه‌وت و هه‌مه‌یشه کۆمه‌لێک به‌ نوێزکردنه‌وه خه‌ریکن چونکه سوننه‌ته ، قورئان خویننیش گوئی له‌که‌س نه‌یهو نیو سه‌عات زیاتر به‌ قورئان خویندنه‌وه به‌ده‌نگی به‌رز خه‌ریکه‌ جا نه‌مه نه‌گه‌ر هه‌یچ‌کامیش نه‌بی له‌به‌شه‌کانی سه‌روه‌وه تاوانی زیاتره تا

چهنده هول دمدات كه په پړهوانی ښیری رهوشی بهرزو جوان
بكات ،

جا نابې ئىشى بىدعه چيان به ئىشى ئىسلامى نه ماشا بکړيتو
 رهنه له ئىسلام بگړيت ، ئىسلام نه وهيه و بهرنامه کهى کهله
 بهر دمتانديوه وهې و قالى بې جىگای هه ندئ کهس له پېش
 نوټزى به يانې و پاش و پېش بانگه کان و کوږ گرتن به ناو
 زىکړه وه و دنگ بهر زگر دنه وه به شيوه يک که ده بې به هوى
 نارحمه تى خه لکى ده ورو به رى نه و شوينه و سهر تىکدان له
 نوټزگه ران يان هورثان خوښان نه گهر نوټزگهر نه بو له و
 شوينه دا ئىشى ئىسلامى نين و ئىسلام و موسلمانانى راسته هينه
 بيزان لييان و بانگيان دمکات بو وازه ينان له بىدعه و
 بىدعه چيان ، به لام يادى خوا به شيوه نه ينى و به دل شکاوى و
 به تر سه وه زوږ به نرخه و هه ربه وهش دلنه کان پاک دهنه وه و نارام
 ده گرن جگه له وکات و جىگايانه ي که دنگ بهر زگر دنه وه
 تياندا نجان و روه يوه وک دنگ بهر زگر دنه وه ي حاجيان
 به زىکړه کانى روژانى حه ج. ئينجا خواى گه وړه ده هه رموى:

٢٦) بیگومان که نه‌وانه‌ی له‌لای په‌روه‌ردگارتن واته نه‌و
فریشتانه‌ی که خوا پله‌و مه‌قامی به‌رزی پی داوون خوځان
به‌گوره ناگرن له‌به‌ندایه‌تی کردنی خواداو هه‌میشه
ته‌سبیحاتی نه‌و‌زاته ده‌کن و مه‌ته‌ن‌ها بۆ نه‌و گه‌ردن که‌چی
ده‌کن و سوجه‌ ده‌بن ، واته موسلمانانیش حه‌قیانه ئاو‌ها
وه‌ک نه‌وانه که تاوانیش ناکه‌ن و هه‌میشه له‌ عیباده‌تی خوادان
نه‌وان که گناه تاوانیش ده‌کن نه‌ب زیاتر به‌ به‌ندایه‌تی‌و
گو‌پراپه‌ئی خواوه خه‌ریک ببن و دنیا بۆ تاه‌ی کردنه‌وی ئیمه‌و
جنۆکه‌کان دروست بووه‌و به‌گو‌پره‌ی کۆشش و به‌ندایه‌تی نه‌م
دنیاپه‌ له‌به‌ه‌ه‌شتدا به‌شدار ده‌بن، جاک‌ی ده‌یه‌وی جی‌گای خو‌ی
چاک‌تر و خۆش‌تر بکات باپه‌له‌ بکات. تی‌بینی: له‌ قورئاندا چه‌ند
جی‌گا هه‌یه سونه‌ته‌ نه‌گه‌رخو‌ینران کابرای خو‌ینه‌رو گو‌پگر
سوجد ببه‌ن که کۆتایی نه‌م سوره‌ته‌ پاش وشه‌ی (يَسْجُدُونَ) به‌کنکه‌ له‌و جی‌گایانه‌.

پاش عەسرى يەك شەممە ۲۱/محررم/۱۴۲۲ھ كۆچى لە
 ھاوینە ھەوارى سەلاحەدین.

چاگهی چونکه وهك وتمان نویژی نویژکه‌ران ناپێك دهكاته من
خۆم چه‌ند جار ناچار بووم ئایه‌تی‌كم چه‌ندباره‌ گردبێته‌وه
به‌تایبه‌ت ئه‌گهر قورئان خوێن قورئانه‌كه‌ی به‌هه‌له‌
خوێندبێته‌وه ، كه قورئان خوێنی ناو مزگه‌وته‌كان له‌سه‌دا
هه‌شتایان له‌وانه‌ن كه قورئانه‌كانیان نا‌په‌وانه‌ هیوادارم كه
قورئان خوێنان جاوێك به‌ خۆیاندا بخشین و بزانی خۆیان
له‌كام تاقم دا ده‌بیننه‌وه و له‌هه‌له‌ی پێشویان پاش گه‌ز ببه‌وه‌و
به‌ شیوه‌یه قورئان بخوێن كه سودی هه‌بێ بۆیان و تراوه
(دۆست ئه‌وه‌یه بگه‌ڕێن و دوژمن ئه‌وه‌یه بته‌كه‌نێن). له‌پاشا
خوای گه‌وره‌ رو‌ده‌كاته پێغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌مه‌یه‌ست
ئومه‌ته‌كه‌یه‌تی و ده‌فه‌رموی:

له‌دئی خۆندا زۆر به‌گه‌ردن که‌چی و به‌ترسه‌وه یادی
به‌روه‌ردگارت بکه‌و نه‌ک به‌دهنگی به‌رز ، به‌ به‌میانیان و به
ئێواران و له‌و ئێنسانه مه‌به که بێ ناگان و یادی خوا نایه‌ت به
دلێاندا به‌تایه‌ت له‌و دوو کاته‌دا چونکه ه‌ریشته‌کانی شه‌وو روژ
که مه‌ئمو‌رن له‌لای ئێنسان له‌م دوو کاته‌دا یه‌کتر ده‌گۆژن ، وه‌ک
له‌ هه‌رمو‌ده‌دا هاته‌وه ئه‌وانه‌ی که ده‌گه‌ڕێنه‌وه ده‌لێن: ئه‌ی
به‌روه‌ردگارمان به‌راستی کاتێ که ئێمه رو‌یشتین به‌یادی تۆوه
خه‌ریک بوو کاتی‌که‌ش که گه‌ڕاینه‌وه له‌لای هه‌ربه‌یادی تۆوه
خه‌ریک بوو، وه‌پێ‌وسته له‌سه‌ر خ‌و‌ی‌ش بێ وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا
هه‌رمو‌ی دیسان پێ‌غه‌مه‌به‌ریشمان ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ
ارْجِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُم لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ تَبَارَكَ اسْمُهُ وَتَعَالَى جَدُّهُ / البخاری/ئه‌ی خه‌لکینه
به‌زه‌میه‌تان به‌خ‌و‌تا‌ندا بی‌ته‌وه‌وه‌له‌سه‌ر خ‌و‌تا‌ن یادی خوا‌به‌ک‌ن
به‌راستی ئێ‌وه داوا له‌ که‌ڕ یان نادیار ناکه‌ن، به‌بێ‌گومان ئه‌وه‌ی
که ئێ‌وه بانگی ده‌که‌ن به‌زانیا‌ری و بی‌سته‌ن و گه‌مارو‌دان‌تان
له‌گه‌لتان‌دا‌یه، به‌بێ‌گومان ئه‌وه‌ی که ئێ‌وه بانگی ده‌که‌ن و یادی
ده‌که‌ن بی‌سه‌ره‌و نزیکه ، ناوی پ‌ر‌ه‌ه‌ڕ و خ‌ی‌ره‌و با‌ل‌ایه
ده‌سلاته‌که‌ی}.

واتە يادکردنی خوا ھەتا شاراووترو بچ دەنگ تریب باشترە
چونکە نە سەر لە خەلک تێک دەدات و نە پارەحەتی بۆ خەلک
دروست دەکات ، وە دوورترە لە پراییی، جا تەماشابکەن و بزانی
کەئەم ئایینە جەندە بەسۆزە بۆریکو پێک کردنی پەیرەوانی و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝١ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ۝٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ۝٣ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ۝٥
يَجِدُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝٦ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝٧

سورته نه نفال كه به سورته "به در" يش ناو براوه و سورته هه شته می خورانه له مەدینه دا دابه زیوه و هفتا و پینج نایمه. پیوسته بزاریت پیغمبر و یاره به و هفاکانی سیانزه سال له مەکه دا له ژیر سمخت ترین نه شکەنجه و نازاردا ژانیان برده سر به شیوهیه که هه ندی له یارهکانی نه م پیغمبره نازیمه له ژیر نه شکەنجه دا گیانیان سپارد به گیان ئافرین و له ژانی دنیا دا مال ئاویان کرد، وه له م جهند سألده الله ماوهی به باو و داران نه دا که شهر بکەن له گهل نهو بی باو و روو بی رحمانه دا به لکو فرمانیان پی کرا که ولات و خزم و کەس و کاری خویان به حی بیلن و کۆج بکەن بۆ مەدینه جا موسلمانانیش به گیان و به دل فرمانی کۆچیان و مرگرت و چوونه مەدینه نه و سا الله ماوهی به موسلمانان دا که پاریزگاری له خویان بکەن له سته مکاران وه که له نایه تی سیو نۆی سورته (حه ج) دا هاتوه. به ئی پیغمبرمان له شاری مەدینه پاش دامه زانندنی بناغه یه که م ده و له تی ئیسلامی بیری له وه کرده وه که پیشه کی ریگای بازرگانی قورده ی که م کاته وه و تهنگیان پی هه لچنی، جا بۆ نه م مەبه سته جهند کۆمه له لاویکی به م لاولدا نارد تا سالی دووه می کۆچی که بیستی هافله یه کی گه و ده ی قورده ی به سه ره رشتی نه بو سوفیان چوه بۆ شام و واخه ریکه

به سه رمایه یه کی زۆره وه به ره و "مه که" ده گه رپته وه، پیغمبره ی نازیمان پرس و رایه کی به یارهکانی کرد که به ته مایه بجیته ریگای نه و هافله به لام چون چاو و پنی شهر نه ده کرا زۆر به گرنه که گه راو سه ره نه نجام پیغمبره خوی و سی سه دو جهند که سی که به جه که و چۆله یه کی سادوه رویشته ریگای به لام نه بو سوفیان زانی به په له پیاوی نارد مه که داوای لی کردن که به مەدینه وه بی و له هه مان کاتدا توانی هافله که له که ناری ده ریاهه رزگار بکات و دیسان په یامی بۆ ناردن که به گه رپته وه به لام نه وان به سه ره ره رشتی نه بو جههل و زۆربه ی سه رانی قورده ی به هه زار نه فه ری پرچه که و شهر که ره وه هاتبوون و تازه نه بو جههل سواری نه سی نه جهل بو وه به گوئی نه بو سوفیان نه کردو هاتنه نزیکی کانیهکانی به در، پیغمبره ی که نه مه ی زانی پرس و رای به یارانی کردو هه مویان ناماده یی خویان ده ربی بۆ شهر، به ئی شهر که راو الله تۆله ی له سته مکاران سه ندوه و هفتا که سیان لی کۆزار و هفتا که سی تریان به دیل گیران و سه روه ت و سامانیکی چاکیش که وته ده ست موسلمانان جا چونکه نه مه یه که م غه نیمه تبه که له دوژمنانه وه ده ستیان که وتبوو، له سه ره نه وه ی که به سه ره کیدا دابه ی بکریت دوچار ی نا کوکی بوون جا اللهی گه و ره و مه ره بان پاش ته واو بوونی شهر که نه م سورته ی نارد خواره وه و سامانه که ی خسته ده ست پیغمبره مانه وه نه ویش به شیوهیه کی داد په و ده رانه دابه ی کرد به سه ریانه دا.

به ناوی اللهی زۆر به سوو و بی نیهایه ت مه ره بان

١ نه ی محمد پرس یارت لی ده که ن له باره ی دابه شکردنی نه و ده سک وه ته ی که له دوژمنه وه ده ستان که وتوو. وه که و تمان نه م سورته پاش شهر ی به در کاتی که موسلمانان سهاره ت به چۆنیه تی دابه شکردنی ده سک وه ته که نا کوکی که وته نیوانیه وه هاته خواره وه، چونکه له کاتی شهر که دا سی به ش بوون به شیکیان دوا ی نه وانه که وتن که شکستان خواره بو جا به دوا ی نه وانه ده رویشتن و شهریان له گهلدا ده کردن و به شیکی تریان ده ستیان کرد به کۆکردنه وه ی ده سک وه ته کان و نه وانه ی که له مهیدانی شهر که دا مابوونه وه، و به شیکی تریان پاریزگاریان له پیغمبره ده کردو له لای پیغمبره مابوونه وه نه که دوژمن له گۆشه یه که وه هیرش به یینیته سر پیغمبره که دوو به شه که ی پیشو و هه ر کامیان خوی به خاوه ن ده سک وه ت دادنه و نه مانه ی لای پیغمبره ی دیان وت: نیمه ش خاوه ن به شین و له به ر پاریزگاری پیغمبره نیمه لیرمه و ده ستاوین

ئاشكرايە كە **اللَّهُ** دۇستو يارمەتى دەرى خاۋەن باۋەردانەو لە ھەمو تەنگانەيەكدا دىت بەھاۋارپانەو ، جا ھەرەك لىرەدا ئەو سوپا بچوك و كەم چەك و چۆلەيەي سەرخت بەسەر ئەو سوپا گەرەو پەرچەكەدا ئىستاش ماۋە بەشەيتان نادات كە ئەو كۆمەلە پاك و دلسۆزە پەرتەۋازە بكات و بەناردنى ئەم سورمە ئەم گرى كۆپرەي بۆكرەنەو ھەرموى: ئەي محمد ﷺ ئەوان لەبارەي دابەشكرەنى دەسكەوتەكانەو پەرسىارت لى دەكەن تۇيش چارەسەرى ئەو ناكۆكەي ئەوان بكو بلى ئەو مالى كەلە دوژمنانەو كەتودە دەستان مالى ﷻ ۋە مالى پىغەمبەرەكەيەتى ۋە مافى كەسى تىرى پىۋە نى ، بەم شىۋەيە **اللَّهُ** دانو زانا مۇسلمانانى خستەۋەيەك و تىيگەيانەن كەسك لەوان مافى ئەۋەي نىە كە ئەم دەسكەوتە بەھى خۆي بزانى . ئىنجا **اللَّهُ** دەفەرموى: لە **اللَّهُ** بترسن و كىشە لەگەل يەكتەردا دروست نەكەن و نىۋانى خۇتان چاك بكنەو ۋە يەكتەر ئازارنەدەن و گوى رايەلى **اللَّهُ** ۋە پىغەمبەرەكەي ﷺ بكنە ئەگەر ئىۋە باۋەردارن .

لەبارەي وشەي (ئەنزال) دا چەند قسەيەك كراۋە يەكەم: مەبەست ئەو شتانەيە لە كافرانەو ئەكەۋىتە دەست مۇسلمانان بەيى شەر كەئەمە لاي زانايان بە (نې) ناۋ دەبەن و باسەكەي لە ئايەتى شەشى سورەتى حەشردادىت. دوۋەم: مەبەست پىنج يەكە. سىئەم: مەبەست پىنج يەكە لە پىنج يەك . چوارەم: مەبەست ھەمو دەسكەوتىكە كەئەمە راي جەھورى زانايانە. پىنجەم: مەبەست ئەو زىادەيەكە دەدرا بەو گرۋو دەستانەي، كە رەۋانە دەرگان بەم لاۋلادا ، ۋەك لە پىشەۋە و تمان ئەم سورمە سەبارت بەجەنگى بەدرو دەسكەوتەكانى ھاتە خوارەو ۋە ئاشكرايە كە ئەو دەسكەوتانە بەھۋى شەرەۋە بوۋە بەگۈپرەي ھەۋالى دروست كە ئىمامى مۇسلىم لە عەليەۋە ئەيگىرەتەۋە كە بەشۋەي پىنج يەك دابەشكراۋە { وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَانِي شَارِقًا مِنَ الْخُمْسِ / پىغەمبەر ﷺ و شىركى لە پىنج يەك پىدام لەو رۆژەدا كەرۋى بەدربوۋ } بەئى خۋاي گەرە فرمانى دابەشكرەنى ئەو دەسكەوتەي دايە دەست پىغەمبەر ﷺ و داۋاي لە خاۋەن باۋەردان كىر كە نىۋان خۇيان چاك بكنە ، جا پىناسەيەكى باۋەردارى راستەقىنە دەكات و دەفەرموى:

۲ وشەي **اللَّهُ** بۆ كورەكەنەۋەيە ۋەتە باۋەرداران تەنھا ئەۋەكەسانەن كە ھەر ۋەختى يادى **اللَّهُ** كراۋ ناۋى **اللَّهُ** برا دلەكانيان بترسىت و ھەركاتىك ئايەتەكانى ئەو بخۋىندى

بەسەرپاندا باۋەردان زياتر بىيىت ، ۋەتەنھا پىشت بەپەرۋەردگارى خۇيان دەبەستن. لىرەدا سى سىفەتى باۋەردارى راستەقىنەي باسكرد ، ھەركاتى يادى **اللَّهُ** كرا دلەيان دەترسىت و بەخۋىندەۋەي ئايەتەكانى **اللَّهُ** بەسەرپاندا ، باۋەردان زىاد دەكات ، ۋە تەنھايىش پىشت بە **اللَّهُ** دەبەستن كەئەمانە سى ۋەسقى شارۋەن ئىنجا باسى دوۋ ۋەسقى تىرى كىردارىان دەكات و دەفەرموى:

۳ ئەۋباۋەردارانەكەسانىك كە نوژدەكانيان جى بەجى دەكەن و لەۋەي كە پىمان داۋون دەبەخشن چ ھەرز بى لە سەريان ۋەك زەكات يان ھەرز نەبىت ۋەك باقى چاكەكانى تر .

۴ بەراستى ھەر ئەۋانەن باۋەردارى راستەقىنە كەبۇ ئەۋانە چەندىن پلە ھەيە لەلەيەن پەرۋەردگارىانەۋە لىخۇش بوون و رۆزىيەكى زۆر بەرپىزىش ، ۋاتە ئەۋەكەسەي كە ئەو پىنج سىفەتەي ھەبو باۋەردارى راستەقىنەيە **اللَّهُ** ي خاۋەن بەخىش پلەي زۆر بەرزو گرنگى بۇ دانائەۋە لە تاۋانەكانى خۇش دەبى و رزق و رۆزىيەكى زۆر بەرپىزو بەفەرى پى دەدات. پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: { إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءُونَ أَهْلَ الْفُزْ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءُونَ الْكُوفُ الدَّرَجَاتِ الْفَابِرِ فِي الْأَفْقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لَتَفَاضِلُ مَا بَيْنَهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ قَالَ بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رَجُلٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ / متفق عليه / خەلگى ناۋبەھەشت ھۆدەكانى خەلگى سەر خۇيان ئەۋەندە لە بەرزادەبىن ھەرەك چۆن ئەستىرەي پىرشتىگارى ناسمان، لەۋەپرەي رۆژ ھەلاتەۋە يان رۆژ ناۋاۋە دەبىن لەبەر ئەۋزادەۋەلەيە كەھەيە لەنىۋاناندا، ۋەتيان: ئەي پىغەمبەرى خۋا! ئەۋە جىگاي پىغەمبەرەنەۋە كەسى تر ناكات بەۋان؟ پىغەمبەر ﷺ ھەرموى: نەخىر ، قەسەم بەۋ كەسەي كە گيانى منى بەدەستە پىۋانىك كە باۋەردان ھىناۋە بە **اللَّهُ** و پىغەمبەرانيان بەراست زانىۋە { كەۋاتە ھەر بەھەشت شاپستەي ئەۋەيە كە كى بەركىي بۆكرىت .

۵ ھەرەك چۆن پەرۋەردگارت دەرى كىرەيت لە مالى خۇتدا بۆ مەبەستىكى رەۋا ، ۋە بىگومان كۆمەلەك لەۋ باۋەردارانە پىيان ناخۇش بوۋ لەم غەنىمەت و دەسكەوتەدا بەشى كەسى تىرى لى بىرەيت بىجگەلەخۇيان ۋاتە ھەرەك كۆمەلەك پىيان ناخۇش بوۋ بچىت بۆرىگاي قافلەي ھورمىش ھەرنائا كۆمەلەكىش لەۋانە كەلە شەرى بەدرا بوون پىيان ناخۇش بوۋ كەسى تر

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ
مِّنَ الْمَلَكِ كَرَّةٍ فِيكُمْ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
لِلظَّالِمِينَ بِهِ قُلُوبُكُم وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يَغْشِيكُمُ النَّعَاسُ أَمَنَهُ مِنْهُ وَيُنْزِلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾
إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكِ أَنِ امْكُمُ فَيَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ بِمَا أَنَّهُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَهُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَحَقُّ فَلَا تُولَّوْهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرُهُ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقَتَالٍ أَوْ مَتَحَرِّفًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبِ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ رُبَّمَا الْخَصِيرُ ﴿١٦﴾

بکريٽ به شهريکيان له وده سټکه وټه دا چوټکه خوټيان به زه حممت کيښو شهرکهر دمراني ، وهک له پيښه وه وتمان،

دەمەدەمەت لەگەڵدا دەمەن لەبارەى ئەو شتە راستەو
پاش ئەوێى كە ئاشكرابوو وەك ئەوێى كەبەرەو مردن پالیا
پێوە بنریت ، چونكە ئەوان تەماشای كەمى خۆیان و زۆرى
دوژمنیان دەكرد جا وەك لەبارەى دەسكەوتەكانەو كەوتنە
كێشەو و **الله** لەدەستى ئێوێى دەرھێناو خستەپە دەست
پێفەمبەرەو **ﷺ** ھەرنابو كاتێكا كە ئێو پێتان ناخۆش
بوو كەدەربچن بۆ جەنگى بت پەرستان بەلام **الله** دەرى كردو
دوچارى جەنگى كردو دەرى خستى بەسەر دژوارترین
دوژمنانتاندا كەلە راستیدا ئەمە سودى گشتى تێدا بوو بۆتانو
بوو ھۆى دەنگ زڕانى ئیسلام و ترسو سام خستە ناو دلى بى
باومرو بت پەرستان و دوروكانەو ، ھەروەك دەفەرئوى:

بیریکه نهوه لهو کاتهی که الله به لاینی یه کی که لهو دوو
تانیضه پیدان له حالیکدا که ناوات دهخازن و واتان پی خو شه
که نهوه ی زور گرنه نه که هافله که یه نهوه تان دهست که ویت
تاهم شهرتان نه گردی و هم سهروست و سامانیکی زورتان
دهست که ویتیت ، له راستیدا نه مان له بهر که می و کم چه که
چولای خوین دهرسان ، به لام نارموی الله جیا به له گهل

[illegible]

تا راستی و حقیقت جیگر بکات و بهتان و پوچ
هه‌لۆسه‌تییته‌وه، وده‌هرچه‌ند تاوان بارانی شی پێیان ناخۆش
بیت، ئینجا الله به‌روه‌ رو داوه‌کانی به‌در ئه‌مانیات و ده‌فرموی:

۹) ئەي محمد ﷺ بىر كەرمۇھ لەو كاتەي كە ھاوارتان لە
پەروردگار تان دىگىرد ئەوسا ئەوئىش وەئامى دانەودو فەرەموى:
بىگومان كە مەن يارمەتى دىرى ئىدوم بەھەزار فەرەشتەي يەك
لە دواي يەك، بەم شىئويە ﷲ ي مېھربان ھات بەھاناي
موسلمانانەودو يەندە بى گوناھەكانى خۆي ناردە يارمەتيان ،
بەئام بۆ ئەودى بىرو باومىرې خاومەن باومىران بەھەئەدا نەجىت و
وانەزان كەئەگەر فەرەشتە نەبوايە سەرگەوتەن ئەدەببوو
جافەرەشتە بەھۆي سەرگەوتەن بزانە دىفەرەموى:

خۇ ۱۰ ئەمۇ فرىشتەلەرنى ئەناردۇە بۇ يارمەتنى ئىۋە مەگەر
تەنھا بۇ ئەۋەبى كە مژدە راستى و دوستى رىيازەكەتات بى
بدەن و تا دلەكانتات بە رەۋانەكردنى فرىشتەكان ئارام بگرىت
ئەگىنا ۱۱ دەتۋانى سەرتان بخت بەسەر دۈژمنەكانتانا بەبى
فرىشتەش بۇيە فەرەمۋى: ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷

﴿فَإِذَا لَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرَبَ الرِّقَابَ حَتَّى إِذَا أَغْلَسْنَاهُمْ مُرْسِدُوا الْوَيْلَ فَإِنَّمَا مَتَى
بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاهُ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَرْزَامَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرَفَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن

يَسِّرْ لَنَا مَعَكُمْ يَمِينِي وَالَّذِينَ قَبِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ ﴿١٠﴾

همرکاتی گه‌یسته بی باومړان بدن له گهردنیان و شهریان
له‌گه‌لدا بکه‌ن هه‌تا نه‌و کاته‌ی که‌ کوشتاریان زوړ نه‌بی ئینجا
بیان گرن و ماودی دهرچونیان نه‌دمن جا له پاشان نه‌و
گروانه‌یان همر به به‌لاش نازاد بکه‌ن یان له باتیاند شت
وهرگرن چ پاره بیټ یان نازاد کردنی موسلمانانی لای دوژمن
بی هه‌تا نه‌و کاته‌ی شهر بن برده‌گریټ بریاری الله نه‌ومیه له
باره‌ی بی باومړانه‌وه‌و نه‌گهر الله نارم‌زو‌ی لی بیټ همر یو‌خو‌ی

پيغمبر ﷺ و باومرداران کڙتايان نه کردوه و هر چي توانايان بووه خرچيان کردوه. وه دمه رموي:

۱۳ بويه نه بي ناوه ايان لي بکريت چونکه نه وان دزايه تي ﷻ و پيغمبر مبره کيان ﷻ کردوه له بهرانبهريانه وه و مستاون و ريگاي باومر هيتاني خه لکيان گرتوه جا نه وانه ي دزايه تي ﷻ و پيغمبر مبره کي ﷻ بکهن نابي هروا له سهر يان بجيت وله سزا رزگابن ، ناشکرايه سزاي ﷻ يش نابي وهکو سزاي بهنده کاني و ابيت به لکو سزاي نه و زور سخت و بهيژه وهک دمه رموي: بهيگومان زور تونده سزاي ﷻ. نه و بو له جهنگي گه وري به دردا حه فتا کس له تاوانباران و سهراني کوفر کوژران که نه بو جهل يه کيک بو له و حه فتا که سانه و حه فتا که سي تريان به دليل گرا ، به راستي توله ي ﷻ سهخته و کس ناتوانيت بهرگري بکات؟ به وکڙمه له که م و کم چهک و چوله نه و تاغوتانه ي به چوکدا هيناو پايه و بناغي کوفري له رزاند.

۱۴ نائمه فرماني خوي گه وريه که باومرداران سهر دهخات و بي باومردان به چوکدا دهيتي و دمه رموي: سا له دنيا دا بيچزن توله ي ئيشه ناشرينه کانتان ، توله ي ستمکاري و ريگرتنتان له ناييني ﷻ و بهيشک که بؤ کاfran بيچگه له و سزاي دنيا به سزاي ناگريان بؤ هيه له روژي قيامه تدا .

۱۵ له نايه تده خوي گه وريه ناموژگاري باومرداراني موحايد دهکات تا بزائن هه لوپستي ان چون بيت له کاتي هيرشي دوژمندا ، له راستي دا ههروهک نه ودي که زاتي خوي له مهيداني جهنگ دا ناماده بيت و سه له گال موحايدان دا بکات و ايه و دمه رموي نه ي خاوه ن باومردان کاتي که نيوه گهيشتن به بي باومردان و هيرشي نه واناتان هاته سهر و له وان نزيک بوونه وه نه که ن پشتي تي بکهن وراکه ن و مهيدان چول بکهن

۱۶ نه وسا هه رکه سي نه و روژه پشتي تي بکات و له و شپره رابکات مه گهر بجيت ه گوشه يه که وه بؤ نه ودي شپره که ي باشر بي بکريت يان کڙمه لک له موسلمانان پيويستي به به هيرکردن هه بيت بجيت بؤ به هيرکردنيان مه گهر بؤ نه و دوانه بروات. خو نه گهر رو يي به لام بؤ يه کي له دووانه نه بو به راستي نه وکه سه غه زمبي ﷻ ي بؤ خوي سازداوه و جيگايشي دوژه خه ، وه پيسترين جيگايه نه و دوژه خه. نه گهر چي هه ندئ و تو يانه نه م برپاره تاي بهت بوو به شپري به دروه به لام راي کڙمه لي زانايان له سهر نه وديه که نه م نايه ته بؤ هه موو موسلمانان هه تا

توله يان لي ده سينت ، به لام ﷻ هه نديکتان به هه نديکتان تافي دهکاته وه ، و نه وکه سانه ي که کوژراون له ريگاي ﷻ دا ﷻ کرداره کاني نه وان ناهه و تي و ناو ميديان ناکات) لير هس فرموي: بيگومان که ﷻ خاوه ني هيزو توانايي و عيز ته جا نه و عيز ته ش دهکات به پيغمبر مبره و پيپر هواني راسته هينه يان ، وله مه شدا که ده بي موسلمانان ناماده ي گيان فيدايي بب ن به لگه ي دانايي ﷻ يه چونکه نه گهر نه و ترس و تويه نه بي هه موکه س له دنيا دا خوي به باومردان دانه ني و پاک و پيس له يه ک حيا نايه ته وه و ه ي سهر مکی دنيا مان که تافي کردنه ودي نايه ته جي که واته نه و شپرو جيهاده پيويسته بؤ تافي کردنه ودي مروقي راست و ناراست که نه مه ش دمه کو تي که بؤ نه وانه ي که بهر ژوهندي دهکهن به ه ي سهر مکی وهک بتيک ده ي پهرستن و بير له راستي و دروستي و تارو کرداريان ناکه نه وه ، ئينجا لير هدا وهک له پيشه وه ﷻ باومرداراني به هيرکرد به شتانيک که له تواناي نه وانا نه يو واهم شتيکي سهر تر به باومرداران دهکات نه وه کوفر به و سوپا گه وريه پر چهک و چوله وه هاتوه نه مانيش هه م که م و هه م که م چهکن، شتيکي ره وايه که مروق له م جوړ دهکاتانه دا زور برسي و خه و خواردي لا نه مي تي که چي نه وان له م کاته دا خه و نه يان با ته وه به شي و يه ک هه نديک له وان شه ي تاني دمن نه و ته ﷻ دمه رموي:

۱۱ بير که ره وه له و کاته ي که و نه وه زه گرتني که نه مه ش هيو مرکردنه وديه کي ﷻ بو بويان و له ناسمانه وه ناوي بؤ ناردين و باران باري تا پاکتان بکاته وه به هوي ناوي نه و بارانه وه له دله راوکي و له و پيس يه ي شه ي تان که توشي له ش پيس ي کرديوون، و هتا دلتان سه قامگري و به هير بکات له سهر راستي ري بازه که تان و له سهر خو نارام بن و تا به و بارانه پيکان به هير بکات و پته و و له سهر لا هتان بوهستن. نه مه ش که ي؟

۱۲ نه و کاته ي که په رومردگار ت وحي کرده لاي فريشته کان و پي فرمون: برؤن من به هيزو يارمه تي له گه لئاندام و پشتگري تان دهکهم ده ي نيوه ش باومرداران به هير بکهن به م زووانه ترس دهخمه ناودلي نه وکه سانه ي که بي باومردان و ده يان ترسيني له نيوه جا نيوه ش بدن له گه رديان و چاوتان لييان نه ترسي و دهستان به کاميان دهکات لييان بدن و به زمي تان نه يه ت به و بي باومردان له خوا نه ترسانه دا . (بنان) سهر نه نگو شته و جو مگه يه واته له کاتي شپردا ده ست پاريزيان لي نه که ن چونکه نه وان له دزايه تي ﷻ و نايين و

دەمکات و دەفەر مۆی:

١٧) ئەي محمد نڤوه ئەوانتان ئەگوست بەلکو ﷲ گوستنی و
تۆ ئەوانت نەپیکا ئەوکاتەي کەچنگە خۆلەکمەت فرمدا بەلام ﷲ
فرمەي دایە ناوچاوانی ئەوانەوه، بەئێ ﷲ ئەمەي کرد هەتا
باوهرداران تاقی بکړینهوه لهو شهردا بهتاقی کردنهومیهکی
جوان بښگومان که ﷲ بیسهری قسهکانتانهو زانهره به
کردوهکانتان. ئەئێن پیغهمبر ﷺ هەندیک بهردو لی هەلگرت
کاتی کە ئەوان هاتن و دوعای کردو فهرموی: {شَاهِبِ
الْوُجُوهُ/المستدرک، صححه الالبانی/ناشرین بی ئەو روانه} ئەئێن
هیچ کافرئ لهو کافرانه نەبوو مهگهر شتیکی لهو بهرکهوتبی
هەر کەسەي بهچاوی خوڤیهوه خهریک بوو بهم شتویه
ترسیکی گهورمیان بۆ پهیدا بوو جا ئەگهر مهیلی ﷲ نەبوايه
چۆن ئەو مشتە خوڤه چاوی ئەو ههموه کافرانەي دهگرتوهو
ههمویان چاویان دوچارى خوران و نارەحمەتى دهبوو؟

بەئى ئاۋايە مۇسلمانان ھەركاتى راستو خۇگرو پارىزەرى
 ئاينى ﷺ بن ﷺ دىت بەھانايانەۋو زالىان دەكات بەسەر
 دوژمنانى ئاينىدا چونكە بىگومان كە ﷺ لاۋاز كەرى فېرۋ فېلى
 كافرانە ھەرچەندە بەھىزىن ھەرلە ناۋ دەچن مۇسلمان تەنھا
 ئەسبابىكە لەدەستى ﷺ دايەۋ ﷺ بۇ خۇى ئىشەكانى رىك
 دەخاتو دوژمنى پى لە ناۋدەبات، ئەبو جەھل كاتى كە ھات بۇ
 بەدر دەرگاي كەعبەى گرتو وتى خۋايە ئەۋدى كەحەقە سەرى
 بىخەۋ ئەۋدى ناحەقە لەناۋى بىبە بە خەيالى خۇى ئەم دوعايەى
 دۇى پېغەمبەر ﷺ كرد، (ﷺ) ىش فەرەمۇى:

١٩) ئەگەر ئیووه له ﷲ داوا دەکەن که راستی بەسەر ناراستی دا سەرخات، ﷲ نزاکی لێ وەرگرتن بەراستی سەرکەوتن هات بۆ ئەو کەسە کە شایستەبوو کە محمد ﷺ و پەڕەوانی بوون چونکە ئەوان راستن جا ئەگەر واز بهێنن له شێرک و دوژمنایەتی ﷲ ئەمە چاکە بۆتان خۆ ئەگەر دووبارە بگه‌ڕێنەوه بۆ دوژمنایەتی و دزایەتی و شەڕکردن ئیەش دووبارە دگه‌ڕێنەوه بۆتان بۆ له ناو بردن و لێدانتان و هیچ سودێکتان لهو بێرو تاقمە ی خۆتان دەست ناکەویت ئەگەرچی زۆریش بن بەلکو به‌ پیچەوانه‌وه تا زیاترین زانیی زیاترمان بێ دگات ، ئینجا پاش هه‌ڕه‌شه‌و لاواز نیشاندانی کافران ، باوەڕداران دلتیا دگاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: بێگومان که ﷲ له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا به‌ که‌وابوو ئیووه‌ ئه‌ی کافران سه‌رناکه‌ون به‌سەر

[illegible]

شيامتو نابى له كاتى دەست پيكرىنى شەپدا مۇسلمانان
 ھەلبىن مەگەر بۇ جىگا گواستەنەو ە يان خۇگەيانەن
 بەگۈمەئىكى تىرى شەپكەر يان گەپانەو ە بۇلاى پېشەواى
 مۇسلمانان ئەگىنا بەو ئىشە دوچارى تاوانىكى زۇر گەورە
 دەپىت ەك لە فەرمودى سەحىحدا ھاتو ە كە يەكىك لەو
 ھەوت تاوانە گەورانەى كەدەپنە ھۆى لە ناوچونى باومېدار
 سەنگەر چۆل كىردن ە پىشت كىردنە شەپە، ديارە مۇسلماننىك
 بەرانبەر دوو كافىرە لەشەپداو ئەمە لە پاشدا دىتو پېچەوانەى
 ئىرە نىيە چونكە ئەو ە بۇ ئەو كاتەيە كە شەپ دەستى پى
 نەكردو ە خواون باومېدار لە دووبەرانبەرى خۇيان نابى بىرسن ە
 خۇيان لە شەپ لادەن ئەگەر بەرپەرىچىكى تر نەبوو. بەلام پاش
 دەست پى كىردنى شەپ نابى پىشت بىكاتە شەپو مەيدان بۇ
 دوژمن چۆل بىكات مەگەر بەو مەرجانەى باسپان كرا چونكە
 بەلگەى لاوازى بىرو باومېد بەھىزى ﷲ ، ە بەدىارى بوونى
 كاتى مردن ە پاشو پىش نەكردنى ە ئەمەش زۇرلە خۇكىردن
 نىيە چونكە ئەو ەپش كە باومېدار لەگەلىا رووبەرو دەپىتەو ە
 ھەر بەشەرىكە ەك ئەو بەلام باومېدار ھىزى ﷲ ى لەگەلدايە
 ئىتر بۇ ئەبى لەو كاتەدا رابىكاتو سەنگەر چۆل بىكاتو بېپىتە
 ھۆى شىرا بوونى دوژمن ە نەترسانى لە باومېداران ە خۇ

که سیکدا که الله ی له گه لدا بی ، جا نه مړو پټو یسته نیمانداران
وا له خویان بکه که الله له گه لاندان بی چونکه الله به لینی
داوه له گه ل مړو فی باومرداری خوگری پهره یزکاردابی، ددی
نه مړو نه گهر خاوهن باومردان هیچیان بی ناکریت تاوانی
خویانه و نه و هسغانه یان تیدا نیو نه بوونی نه و هسغانه ش
بوته هوی بهش بهشی و لاواز بوونیان هر بویه پاش نه و دی
که همرموی الله له گه ل باومرداران ددهرموی؛

۲۰ نهی باومرداران په پرهوی الله و پیغه مبهرمو که بکه و
فرمانه کانیاں حی به حی بکه و پستی تی نه که نه حالیدا
که نیوه دبیستن و نه زانن بچیتان بانگ دهکات.

۲۱ جا نیوه لهو که سانه مهن که وتیان: بیستان له حالیدکا
که نه و ان تینا گهن و په پرهوی فرمانه کان ناکه ، واته نیوه وک
بی باومردو مونا فیه کان نه که که گوئیان دگرت به لام هیچیان
حی به حی نه ددکرد ، نینجا الله ی بالادست سهرزنشتی نه و
که سانه دهکات که الله نیعمه تی بیستن و هسکردن و ژیری
پیداون به لام نه و ان نه قسه ی باش دبیستن و نه قسه ی باش
ده که نه نه ژیری ده خنه کاره و ده ددهرموی؛

۲۲ بیگومان خراپترین شتی که به سهر نه و زهوی الله دا
بگهریت نه و که پرو لاندن که عه قی خویان ناخه نه کاره و که
له بیستنی شتی راست خویان که پرو کردوه له وتی شتی راست و
دروست خویان لال کردوه بیر له هیچ شتی کی چاک ناکه نه و ده،
مه بهست کافرو خوانه ناسانه پیستین که سانیکن که به سهر نه و
زهویه دا ده گهرین.

۲۳ خو نه گهر الله بچو کترین چاکه ی له ناو دلی نه و اندا به دی
بکردایه تی ده گه یاندن ، واته پټو یسته هر نینسانیک خوی بؤ
چاکه کردن ههنگاو بنیت تا الله یارمه تی بدات نه وانه هیچ
ههنگاو کی خیریاں نه وانه تا الله یارمه تیان بدات وه نه گهر الله
خیر و چاکه یی به و ان بگه یاندایه و حالی بکردایه هر
ده ستیانقه ست پشتمان تیددکرد له حالیدکا که نه و ان دزایه تی
که رن بؤ نه و هورانه ، نینجا رود دهکاته خاوهن باومردان و
ده ددهرموی؛

۲۴ نهی نه وانه ی که باومردان هیناوه و هلامی الله و و هلامی
نه و پیغه مبهرمو بدنه و هه رکاتی که بانگتان دهکات بؤ نه و
شته ی که زیندوتان دهکاته و هه هورانه . واته پټو یسته له
سهرتان به زووی به دهم فرمانه کان الله و پیغه مبهرمو برؤن و

خوتان ماتل نه که نه چونکه ههر شتی که نه و ان به نیوه
ده لئین مایه ی ژیا نه بؤتان، ژیا نی دنیو ژیا نی دوا رؤز، جا نابی
سستی و ته مه لی تیدا بکه تا الله لیتان عاجز نه بی و وازتان لی
نه هینن چونکه به بی یارمه تی الله که س هیچ بی ناکریت وک
ده ددهرموی؛ ناگادارین به راستی الله به بؤنه ی لاساری مړو قه و ده
په رده به ک دروست دهکات له نیوان مړو و دلیا جا نه و کاته
ههر چی قسه ی بؤ بکه ی سودی لی و هرناکریت چونکه نه و
دلای که سهر چاوه ی تی گه یشتنه له و له شه شارا و ته و ده،
نیتره هر چی قسه ی له گه لدا بکریت وک نه و هه وایه که قسه
له گه ل دارو به ردا بکه یته!! و هبگومان که نیوه به رده ولای
نه و زاته کؤد دکریتنه و ده بؤ و هر گرتنی پاداشتی کردارمکانتان.
به راستی پټو یسته که خاوهن باومردان برسن و زور ناگاداری
دلکانیاں بن و نیشی وانه که نه که الله نه و دل و هه مهنیاں لی
بشارتیه و ده له فهرمودیه کدا که نیما می نه حمده بؤمان
ده گرتیه و ده هاتوه که پیغه مبهرمو زورچار ده یفه رمو: { يَا
مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.. إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ
مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ / مسلم وغيره / نهی گوهری
دلکان دلم دامه زرتی له سهر نایینه که ی خوت . ههر و ده
فهرمویه تی: بیگومان که دلکان له نیوان دوو نه نگوشتن له
نه نگوشتنه کان الله و چون نارو زو بکات نه و دیو دیو بی دهکات.
نه و سعه ی دی کوری موعه لا ده لیت: له مزگه و تدا نویرم ددکرد
پیغه مبهرمو بانگی کرد منیش و هلام نه دایه و ده له پاشدا و ته:
نه ی پیغه مبهرمو خوا { لَهْ نُؤَيِّدُا بَیْوَمَ فَهْرَمُو: } { اَلَمْ يَقُلْ اللَّهُ
اسْتَجِیْبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ثُمَّ قَالَ لِي
لَاَعْلَمَنَّكَ سُورَةُ هِيَ اَعْظَمُ السُّورَةِ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ اَنْ تَخْرُجَ مِنْ
الْمَسْجِدِ ثُمَّ اَخَذَ بِيَدِي فَلَمَّا ارَادَ اَنْ يَخْرُجَ قُلْتُ لَهُ اَلَمْ تَقُلْ
لَاَعْلَمَنَّكَ سُورَةُ هِيَ اَعْظَمُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ هِيَ السُّنْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَهُ / الترمذی،
النسائی، صححه الألبانی / نهی الله نه یفه رموه و هلامی خوداو
پیغه مبهرمو بدنه و هه رکاتی که بانگی کردن بؤ لای نه و دی
که زیندوتان دهکاته و ده؟ پاشان پیی فهرموم: به دنایا ییه و ده پیش
نه و دی که دمرچیت له مزگه و تدا سورمتیکت فیرده که م که
گه وری هه مووسورمه کان هورانه پاشان ددستی گرتم
چاپیش نه و دی که دمرچیت پیم و ت: نهی تو نه تفرممو که
سورمتیکت فیرده که م که گه وری هه مووسورمه کان هورانه
بیته؟ فهرموی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) که نه و حه و ته یه که
دووباره دکریتنه و ده نه و هورانه گه ورمیه که پیم دراوه {

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
أَنْ يَخْطِفَكُمْ النَّاسُ فَأَوْرَثَكُمْ وَابْنَكُمْ بِضُرِّهِمْ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَمَّا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَخَوْفُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخَوْفُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَخَوْفُوا
أَنَّ يَجْعَلَ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ
لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أَتَى عَلَىهِمْ آيَاتُنَا
قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا
أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ هَذَا
هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ أَرْسِلْ رِجْلًا يَلْعَلَهُمْ ﴿٣٢﴾ وَمَا كُنَّا اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كُنَّا اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

﴿٢٥﴾ وەخۆتات بپارێزن له تاوان و خرابه و بت بهرستی چونکه
نهگەر الله سزای نارد تهنهئا ئهوانه ناگرێتهوه کهتاوان و خرابه و
بت په‌رستیان کردوه به‌لکو سزا هه‌مویان ده‌گرێتهوه له دنیادا
هه‌رحه‌ن له پاشه‌ روژدا هه‌رکەس به‌گوێره‌ی کرداری خۆی
نیشی له‌گه‌ندا ده‌کریت، وه‌ی (فِتْنَه) به‌مانای به‌لاو تاهی
کردنه‌وه‌ هاوڵ دانان هاتوه‌ که‌به‌ هه‌رسێ ماناکه‌ ده‌گونجی
به‌لام مانای سێهه‌م به‌لاوه‌ نزیک تره‌ ، به‌بت په‌رستی مانام
کردوه چونکه‌ بت په‌رستی جوړی زوړه‌ هه‌مویشی هاوڵ دانانه
بۆ الله ج مال په‌رستی یان شه‌خس په‌رستی، مه‌قام په‌رستی بێ
یان تاقه‌ و گروپ په‌رستی ، هه‌یوان په‌رستی بێ یان مرو‌فه‌
په‌رستی، شه‌یتان په‌رستی بێ یان فره‌شته‌ په‌رستی، هه‌مویان
هه‌ر بت په‌رستین و خاوه‌نه‌که‌ی بێ باوه‌رو کافر ده‌بی و سزا که‌ی
دنیایشی تایبه‌تی خۆی نیه‌ به‌لکو بێ تاوانیش ده‌گرێته‌وه‌،
وه‌بزانن به‌بێشک که‌ الله تۆله‌ی زوړ سه‌خته‌. که‌چی تاوانبار
وه‌ختی ئه‌و تاوانه‌ گه‌ورانه‌ ده‌کات و پیاوانی باش نامۆزگاریان
ده‌که‌ن دزایه‌تی و ه‌سه‌ی ناشیرینیان بێ ده‌لێن و ده‌لێن: ئی‌مه‌ بۆ
خۆمان سه‌ره‌به‌خوین و که‌س مافی ئه‌وه‌ی نیه‌ که‌ ریمان لی
بگریت؟! ئیتر چونکه‌ ژیری کارناکات بیر له‌وه‌ ناکاته‌وه‌ که‌
کابرای نامۆزگاری که‌ریش هه‌ر مرو‌فه‌ وه‌ک ئه‌وو ئه‌ویش ئه‌بی

نازاد بێ له‌ به‌رگری کردنی شتیک که‌ زیانی بێ بگه‌یه‌نی،
پێغه‌مبه‌رمان ده‌فه‌رموی: سوێند به‌وه‌که‌سه‌ی که‌گیانی منی
به‌ده‌سته‌ فرمان ده‌که‌ن به‌چاکه‌و به‌رگری ده‌که‌ن له‌ خرابه‌
ئه‌گینا نزیکه‌ الله له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ سزاتان بۆ ره‌وانه‌ بکات
له‌پاشان بپارێنه‌وه‌ لی به‌لام ئه‌و وه‌لامتان نه‌داته‌وه‌و هه‌رله‌ناو
ئه‌و سزادا به‌مێنه‌وه‌ ، وه‌ک ئه‌مه‌رو که‌ هه‌مو مرو‌فه‌ به‌چاک و
خرابه‌یه‌وه‌ له‌ناو ناخۆشی و کوشتن و برین و تالان کردنایه‌وه‌
روژانه‌ به‌میلیونه‌ها پارانه‌وه‌و نزا ده‌کریت به‌لام الله وه‌لامی
که‌س ناداته‌وه‌ ، به‌راستی تۆله‌ی الله سه‌خته‌. ئینجا الله باسی
یه‌کی له‌ نیعه‌مه‌ه‌ه‌راوه‌نه‌کانی ده‌کات سه‌بارت به‌ موسلمانانی
ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ ده‌فه‌رموی:

﴿٢٦﴾ ده‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌ له‌و کاته‌ی که‌ ئیوه‌ که‌م بوون که‌ ژیر
ده‌سته‌و لاواز کرابوون له‌سه‌ر زه‌ویداو هێچ نرخێکیان بۆ
دانه‌دنان ئه‌وه‌ بوو له‌ مه‌که‌دا تانه‌یان لی دمدان و گالته‌یان بێ
ده‌کردن و لییان دمدان و ده‌ترسان که‌ خه‌لکی هێرشتان
بێنه‌سه‌رو پارچه‌پارچه‌تان بکه‌ن ، (خطف) به‌مانای فراندن و
راکشانی به‌په‌له‌یه‌.

ئه‌وه‌بو الله جیگه‌ی بێ دان و له‌ مه‌دینه‌داو جیگه‌ری کردن و
به‌هیزی کردن و یارمه‌تی دان له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌، وه‌ له‌شتی پاک و
خاوین روژی پێدان واته‌ ئه‌و ته‌نگانه‌ی خۆتان له‌ بیر
مه‌به‌نه‌وه‌و ته‌ماشای ئه‌و نیعه‌مه‌ه‌ه‌ره‌وانه‌ی الله بکه‌ن به‌لکو
ئێوه‌ش شوکری نیعه‌مه‌تی الله بکه‌ن چونکه‌ په‌روه‌ردگارتان
شوگری بێ خۆشه‌و به‌شوکر نیعه‌مه‌ته‌کانی خۆی زیاد ده‌کات،
ئینجا داوایان لی ده‌کات که‌ خیانه‌ت نه‌که‌ن و ده‌فه‌رموی:

﴿٢٧﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان هێناوه‌ خیانه‌ت نه‌که‌ن
ئه‌له‌گه‌ل الله دا و نه‌ له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا و هه‌رحیتان بێ
ده‌سپێرن به‌رێک و پێکی ئه‌نجامی بدن و له‌و ئه‌مانه‌تانه‌ی که‌
به‌سه‌رتانه‌وه‌یه‌ وه‌کو نوێزو زه‌کات و رو‌زو جه‌ج و جیهاد و باقی
فه‌رزه‌کانی تر خیانه‌ت نه‌که‌ن و به‌رێک و پێکی ئه‌نجامیان بدن
له‌حالی‌که‌دا که‌ئێوه‌ خۆتان ده‌زانن که‌ خیانه‌ت شتێکی
ناپه‌سه‌نده‌و مایه‌ی سه‌رشو‌ری و شه‌رمه‌نده‌یی مرو‌فه‌ هه‌ر له‌
دنیادا ج جای دوا رو‌ژ . خۆده‌شزانن که‌ پێغه‌مبه‌رمه‌که‌تان
خیانه‌تی به‌ نیشانه‌یه‌کی مونا‌فیکی داناوه‌، ئینجا ده‌فه‌رموی:

﴿٢٨﴾ جا بزنان که‌ مال و مالا تاهی کردنه‌وه‌یه‌ بۆ ئیوه‌ واته‌
ئه‌وه‌ی که‌ مالی بێ نادات تاهی ده‌کاته‌وه‌ تابزانی‌ت چه‌ند
خۆگه‌رو رازیه‌ به‌به‌شی الله ، وه‌ئه‌وه‌ی که‌ پێی ده‌دات تا

بىزانىت چۈن رەقتارىيان لەگەلدا دەكاتو چۈنئان پەرورەدە دەكاتو ئايا بەو منالو ماله سوپاسى ﷻ دەكات يان لوت بەرز دەبىو لە بېستى خۆى دەرەجىت ، ئايا ئەو مالو منالەى بۆ پەرە پىدانى ئايىن و خوورەوشتە يان بۇدزايەتى ئايىن و بى بەندوبارىە ، ئايا ئەم مالو منالە گورۇ تىنى زياتر دەكەن لەسەر ئايىن و جىهاد لە پىناوى دا يان بەھوى پاراستن و خوش ويستىيانەو لە ئايىن دور دەكەوئتەو و واز لە جىهاد دەھىنئىت؟ بەلئى ﷻ دەفەر موى: مالو منال بۆ تاھى كردنەو مەرۋقەو لەزەتتىكى كەمە بەلام ئەو مەى بۆ ﷻ بېت ئەو چاكەو ھەر ئەو دەمىنئىتەو ، وەبەبىگومان لەلای ﷻ ھەيە پاداشتى گەرە. بەلئى پىويستە خاوەن باوەرپان خوشەويستى ﷻ و پىغەمبەريان لەلا لە ھەمووشت زياتر بى وەك لەم فەرمودەدا پىغەمبەريان ﷻ دەفەر موى: { لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ / مائى ۱۱۰ / سويند بەو كەسەى كە گيانى منى بەدەستە باوەرى نىە ھىچ يەككە لە ئىو ھەتا منى لەلا خوشەويست تر نەبىت لە گيانى خۆى و مالى و ھەمووخەك. جا با خاوەن باوەرپان تەماشى ئەم فەرمودە بكەن و تەماشى ناو دەرونى خوشيان بكەن ئەوسا تەماشى بكەن و بزانن ئاياخۇيان دەبيننەو لەناو كۆمەلئى باوەردارانى راستەقەندە؟! جائەگەر خۇيان نابىننەو بەخۇيان لۆمەى خۇيان بكەن. ئىنجا دەرگای ھەمو خىرو چاكەيەكمان پىشان دەدات و دەفەر موى:

ئەى ئەوانەى كە باوەرپان ھىناو ئەگەر لە ﷻ بترسن و خۇتان بپاريزن لەو شتانەى كە ئەبىتە ھۆى تورەو رھى ئەوزاتە ﷻ جىياكەرەوشتان پى دەدات واتە ئەگەر تەقواتان بوو اللە شتىكى وادەخاتە ناو دل و مېشكتانەو كە ھەمىشە بتوانن چاكەو خراپە لەيەك جىياكەنەو ، بەلئى بەراستى تەقوا ھۆى بەختەو مەرى ھەردو دىنايى مەرۋقە ئەوشتە لە دىنايدا بەرچاوى رۇشن دەكرىتەو ھەو پاشە رۇزىش ﷻ تاوانەكانتان دادەپۇشئىت و لىتان خوش دەبىت، بەراستى ﷻ خاومنى بەھرەو ھەزلى گەورەيەو پەرھىزكاران بەشى گەورەى دەبەن . لە سورەتى تەلەفدا بەشكىكى تر لە سودەكانى تەقوا باسكراو چاك و رەببەنەو لىى مايەى خوش بەختىە. ئىنجا ﷻ دەفەر موى:

جا بىر بكەرەو لەو كاتەى كە بت پەرستەكانى مەكە ويستيان ھىلئىكت لى بكەن و يەككە لەم سئىشتە لەدۇ ئەنجام بەدن، يەكەم: بت گرن وزىندانە كەن تا دەمرىت. دوھەم:

بىكوژن. سىھەم: دەرت بكەن. بەلئى ئەوان ھەمىشە بەردەوامن لە فرۆفيل كردنداو ﷻ ىش ھەمىشە پەكيان دەخاتو شەرمەندەو رسوايان دەكاتو لە ھىچ فرۆ فېلئىكيان دا سەرگەوت و نابن چونكە ﷻ زاناترو ئاگادارترو بەھىزترە لە ھەمو فېلئىبازان. وەسقى چاكترىنى فېل بازان ھەيە بۆ ﷻ بەلام ئەبى بزانين، وەسقىكەى ﷻ وەك وەسقى ئىمە نىەو نىازى بەو سقى مەرۋقە نىە چونكە مەرۋقە بۆيە فېل و فر دەكات چونكە جورئەتى روبەر و بونەو مەى راستەقەندەى نىەو دەترسىت شكست بخوات بەلام ﷻ لەكەس ناترسىت تا فېل و فر بىكات بەلام چۈن فرۆفيلئى فېلئىبازان بەزۇرى نازانىت تا ئەنجام دەدرىت، دەى تۆلەى ﷻ ىش ھەرواكەس پىى نازانىت تا روودەدات ئەم مانايەم بەلاو رۇشنترە لەو مەى بلىين بۆ ھاوچەشنى وشەكانە بەلئى ، ئەوان فرۆفيلئان كرد بەلام اللە ى بەدەسەلات فرۆفيلئەكەى ئەوانى ھەلەو شاندەو ھەو لە ئاكامدا پىغەمبەر ﷻ سەرگەوت و ئەوان شكستيان خوارد. ئىنجا دەفەر موى:

ئەوسا ھەركاتى كە نىشانەكانى ئىمە بخويندريتەو بەسەرياندا دەلئىن: شتى وامان بىستەو مەبەستيان چىرۆك و داستانەكانى كۆن بوو و دەيان وت: ئەگەر ئارەزۇ بكەين ئىمەش وەك ئەو دەلئىن ، دەلئىن نەفەرئىك بەناوى نەزرى كورى حارىسەو ئەم قەسەيى كردەو جا ئەم نايەتە لەبارەى ئەو ھەو ھاتوتە خوارەو لەپاشدا لە بەدرا گىرا پىغەمبەر ﷻ فەر موى بىكوژن ، مىقداد گرتبوى وتى: ئەى پىغەمبەر ﷻ ئەو گىراوى مەو چەند جارئىك وتىو ھەو پىغەمبەرىش فەر موى :خوایە مىقداد بى نىاز بكە لە بەرەكەتى خۆت ، مىقدادىش وتى: من ئەمەم ويست، وئەمە قەسەى ئەو ھەو دەپوت: "ئەمە بىجگەلە قەسەى پىرو پوچى كۆن شتىكى تر نىە" جا لەباتى ترسان لە ﷻ داواى سزای دەكرد وەك قورئان دەفەر موى:

باس بكە ئەى محمد ﷺ ئەو كاتەى كە وتيان: خوایە ئەگەر ئەمە ھەقەو راستە لەلایەن خۆتەومىە سا لەئاسمانەو بەرد بارنامان بكە يان سزايەكى دەردناكمان بۆ بئىرە !!! بەلام خواى مېھربان دەفەر موى:

خو ﷻ سزايان نادات ھەتا تۆ لە ناوياندا بىت و ﷻ سزايان نادات مادام ئەوان داواى لى خوش بوون لە ﷻ بكەن. واتە نەھاتى سزا لەبەر چاكى ئەوان نىە بەلگو لەبەر خاترى بونى تۆيە لە ناويانداو خواى گەرە دوو شتى كردەو بە ھۆى

وَمَا لَهُمْ آلَا يَعْبُدُكُمْ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُنْفِقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٢٣﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٤﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَقُلْ لَّهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونُ فِتْنَةٌ وَيَكُونُ الَّذِينَ كُفِرُوا فِي جَهَنَّمَ قَاتٍ أَنْتَهُمْ قَاتٍ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نَعَمْ أَلَمْ تَكُنْ فِي الْبَيْتِ نَذِيرٌ ﴿٢٧﴾

هَيُور كُردنه‌وهی ئەم گەله له هاتنی سزا یه‌كه‌میان: ب‌وونی پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌رمان ﷺ له‌ناو خه‌لكدا كه ئەمه‌یان به‌مال ئاوی پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌رمان ﷺ كۆتایی پ‌ی هاتوه، دووه‌مه‌میان: په‌شیمان ب‌وونه‌وه‌و گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆلای ﷻ كه‌ئه‌مه‌ تا خۆر له رۆژ ئاواوه ده‌گه‌رێته‌وه‌ ده‌م‌ن‌یت، ده‌ی ئایا ب‌ی نه‌م‌ك‌ی و سه‌پ‌ه‌یی نیه‌ كه‌ ئێمه‌ ئەو په‌روه‌ردگاره‌ مه‌یهرمانه‌ نه‌په‌رستین كه‌ئه‌وه‌م‌نده به‌سۆزم‌ب‌ومان؟ ئینجا ئەوانه‌ی مه‌كه‌ ﷻ تۆله‌ی لی وهرگرتنه‌وه‌ وه‌ك ده‌فه‌رم‌وی:

﴿٢١﴾ ب‌ۆده‌یه‌ب ئەوانه‌ ﷻ سزایان نه‌دات له‌ حالێكدا كه‌ ئەوان ر‌یگای مالی ﷻ یان گرتوه‌و نایه‌ئن تۆ ئەی محمد ﷺ و موس‌لمانان ب‌چه‌ نه‌اویه‌وه‌؟ وه‌ه‌وان د‌ۆستی ﷻ نین، د‌ۆسته‌كانی ﷻ ه‌هر په‌ره‌یزكاران، به‌لام زۆریه‌ی ئەوان نازان‌و پ‌ییان وایه‌ كه‌ خ‌ۆیان چاك‌ترین كه‌سن سه‌بارته‌ به‌ ﷻ و پارێزگاری كردنی ئایین. جا پ‌یشه‌ك‌ی ﷻ فه‌رم‌وی: سزایان ناده‌م مادام تۆ له‌ ناویاندا‌ب‌یت یان په‌شیمان ب‌بنه‌وه‌، ده‌ی وا پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌ریان ﷺ ده‌رگ‌ردو په‌شیمانیش نه‌ب‌وونه‌وه‌ به‌لك‌و ر‌یگای مالی ﷻ پ‌شیان گ‌رتو ماوه‌ ناده‌ن كه‌ موس‌لمانان ب‌چه‌ ناویه‌وه‌و خ‌ۆیان به‌د‌ۆستی ﷻ ده‌زان‌ی و پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ و موس‌لمانان‌یان به‌د‌ۆزمنی ﷻ، داده‌نا ﷻ یش به‌م ش‌یوه‌یه‌ دای به‌ناوده‌م‌یانداو وت‌یی گه‌یان‌دن كه‌ ئەوان د‌ۆستی ﷻ نین و مافی ئەوه‌یان نیه‌ به‌ناو(ﷻ)

وه‌ د‌ۆزمنایه‌تی ئەو ئایینه‌و په‌یره‌وانی ب‌كه‌ن. ئینجا ﷻ سه‌بارته‌ به‌ به‌ندایه‌تی‌ه‌ كانیان ده‌فه‌رم‌وی:

﴿٢٢﴾ نو‌یژێك كه‌ ئەوان ده‌یكه‌ن له‌لای به‌یتا ه‌یچ نیه‌ ب‌یجگه‌له‌ ه‌یكه‌ ل‌یدانیك‌ و چه‌پ‌له‌ كوتانیك‌ واته‌ ه‌یچ نرخیك‌ی نیه‌و پاداشتیان ناد‌رێته‌وه‌ به‌لك‌و سزایشی له‌سه‌ر وهر ده‌گ‌رن ده‌سا ب‌چه‌زن سزا به‌ ب‌ۆنه‌ی ئەوه‌ی كه‌ ئیوه‌ ب‌ی باوه‌ر‌ن و كا‌ه‌رن به‌ به‌رنامه‌ی ﷻ. ل‌یره‌دا ده‌ر ده‌كه‌و‌یت كه‌ به‌ندایه‌تی ﷻ به‌و مه‌رحه‌ راست و در‌وسته‌ كه‌ ر‌یك‌ و پ‌یك‌ ب‌یت له‌گه‌ل شه‌ریعه‌تی ﷻ دا ئەگ‌ینا ه‌یچ نرخیك‌ی نیه‌ ئەمه‌ش ه‌ه‌ره‌شه‌یه‌ك‌ی زۆر تونده‌ ب‌ۆ ئەو كه‌سانه‌ی كه‌ یاساكانی ئیسلام به‌ر‌یك‌ و پ‌یك‌ی وهرناگ‌رن و ئایین ت‌یكه‌لاو به‌شتی په‌رو پ‌وچی وه‌ك ده‌فو ه‌ه‌لقونه‌كه‌ و هاواری ئەم‌ و ئەو ده‌كه‌ن و ناوی ده‌ن‌ین ﷻ په‌رستی و ر‌یگای ر‌زگار ب‌وون. ئەمانه‌ كه‌ ﷻ سه‌رك‌ۆنه‌وه‌ ه‌ه‌ره‌شه‌وه‌ سزای گه‌وره‌ی ب‌ۆ باس ك‌ردوون ئەوه‌كه‌سانه‌ ب‌وون كه‌ خ‌زمه‌تی مالی ﷻ یان ده‌گ‌ردو ناوو خ‌ۆراك‌یان ب‌ۆ حاجیان ئاماده‌ ده‌ك‌رد، به‌لام په‌یره‌وییان له‌ پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ نه‌ده‌ك‌رد. ده‌ی وا‌زه‌یانی ئێمه‌ له‌وه‌ه‌موو فه‌رزو سونه‌تانه‌وه‌ سه‌رگه‌رم ب‌وونمان به‌و ه‌ه‌موو ئیشه‌ نا‌په‌واو په‌رو پ‌وچ و ب‌یدعه‌و دا‌هات‌وانه‌، په‌یره‌وی پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌رمانه‌ ﷺ!

ك‌اب‌رای پ‌یش نو‌یژو خ‌وتبه‌ خ‌وینی خه‌لك سه‌دان ب‌ی شه‌ری ت‌یدایه‌ ه‌هرله‌ ر‌یش تاشینه‌وه‌ تا جگه‌ره‌ خ‌واردن و په‌یره‌وی به‌رنامه‌ی غه‌یری ئایین‌وه‌نه‌ج‌امدانی ده‌یان ب‌یدعه‌، كه‌چی له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه‌لاو‌یك‌ی تازه‌ پ‌یگه‌یشت‌وی كه‌م حالی و می‌وانی مالی ﷻ سونه‌ت‌یك‌ی پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌رمان ﷺ نه‌نجام ده‌دات به‌توندی ه‌ی‌رش ده‌كات‌ه‌ سه‌ری و ب‌گ‌ره‌ به‌نا موس‌لمانیشی ناو ب‌بات !! جا ئەمه‌و ئەوانه‌ی خ‌زمه‌ت‌چی مالی ﷻ ی سه‌ره‌تای ئیسلام چ‌ییان فه‌رقه‌؟! ئەی مه‌ردم‌ بیر ب‌كه‌نه‌وه‌و وا‌ز له‌و ج‌ۆره‌ ره‌فتاره‌ به‌ی‌ن‌ن و په‌یره‌وی پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌رمان ﷺ ب‌كه‌ن و ده‌سه‌لات‌ و ه‌یز سه‌ر نه‌نجامی ش‌كان و له‌ ناو چ‌وونه‌ وه‌ك ﷻ م‌ژده‌ به‌ خ‌اوه‌ن باوه‌ران ده‌دات و ده‌فه‌رم‌وی:

﴿٢٣﴾ ب‌یگ‌ومان ئەوانه‌ی كه‌ كا‌ه‌رن ماله‌كانی خ‌ۆیان ده‌به‌خ‌شن تا ر‌یگای ب‌لاو‌یونه‌وه‌ی ئایینی ﷻ ب‌گ‌رن به‌م زووانه‌ ئەو ماله‌ ده‌به‌خ‌شن و كۆتایی ناكه‌ن و ده‌یان‌ه‌وئ ئایین له‌ ناویه‌رن به‌لام له‌پاشا ده‌ب‌یت‌ه‌ خه‌مه‌ت‌ و داخ ب‌ۆیان، (ب‌ۆ؟چونكه‌) له‌پاشان شك‌ست ده‌خ‌ۆن و سه‌روه‌ت‌ و سامانه‌كه‌شیان به‌ه‌ه‌مه‌ر ده‌روات‌وه‌وه‌كه‌سانه‌ی كه‌ ب‌ی باوه‌ر‌بون له‌ ر‌ۆژی د‌وا‌ییدا

ئەم ئايىنە بۇ نەزانى و نەقامى قەسەپكە بى ئاۋەردۈك نىيە بەلگە ھەقىقەتتىكى رۇشن و ئاشكرايە دەپ ئاۋەدا كارى لەگەلدا بىكرىت ئەگىنا چ مانايەكى تىرمان بى دەدات ئەم ئايەتە؟ ئەۋەتە بەدۋاي ئەۋەدا كە قەرمۈى شەپان لەگەلدا بىكەن ھەتا لانەى شەپو خراپە و قەساد بەتەۋاي تارو مار دىكرىت و بەرنامە تەنھا بەرنامەى اللہ دەپ، قەرمۈى چاك بىزان كە اللہ دۈست و سەپەرشتى ئىۋەپە كەسەك ئاۋا سەپەرشت و دۈستىكى ھەبىت بى گومان ھەمىشە پاشەپۇژ ھەرقى ئەم دەپ و سەرۋەت و سامانى دۈزمنان بۇ ئەم دىكرىتەۋە ، ئەۋەتا ھەر بەدۋاي ئەم دۈو ئايەتەدا باسى دىكەتەۋەكەنى جىھاد و چۈنەتە دابەشكەنەكەيمان بۇدەكەت و دىقەرەمۇئ:

كردنەكەى لە رۇزى جىياكردنەۋەى ھەق لە ناحەقدا بوۋە كە رۇزى جەنگى بەدەر كە ھەقەدى رەمەزانى سالى دوۋەھمى كۈچى بو ، وە ئەم رۇزەى كە ھەردو كۆمەلەكە دايان لەيەك واتە مۇسلمانان و كافران لەبەردا وە اللہ دىسەلاتى بەسەر ھەم شىكدا ھەپە ، ئەۋەتە ئەم كۆمەلە كەم ھىزەى سەرخست بەسەر ئەم كۆمەلە بەھىزەدا جا ھەرەك لە پىشەۋە وتمان ئەم سورەتە پاش تەۋابوۋىنى جەنگى بەدەر ھاتوتە خوارەۋە بۇ پىغەمبەرمان ﷺ و بەدريزى ئەم جەنگە گەرەۋە پىرۋەرو رۇدەۋەكەنى باس دىكەت ديارە ھەندىكى رۇيشت و ئەمەى لەمەۋلايش باسى ھەندىكى تىرەتە جا لىرەدا اللہ جىگەى دانىشتى ھەردو كۆمەلەكە ديارى دىكەت بۇ قورئان خۇنن و دىقەرەمۇئ:

جا بىزان ئەۋەى كە ئىۋە دەستان دىكەۋىت لە كافرانەۋە بەشۋەى غەنىمەت. جىاۋازى غەنىمەت و ھەپە ئەۋەپە كە غەنىمەت بەم مائە دەلەن كەبەھۋى جىھاد و شەپەۋە لەكافرانەۋە بىكەۋىتە دەست مۇسلمانان "ھەپە" ىش ئەم مائەپە كەبە بى شەپ دىكەۋىتە دەست مۇسلمانان ئەم ئايەتەى ئىرە باسى پەكەمىانەۋە باسى ھەپەش لە سورەتى ھەشردا دىكرىت، جا لىرەدا دىقەرەمۇئ: دابەش كەردنى بەم شىۋەپە: چواربەش لە پىنج بەشى دىكرىت بە جەنگەۋەران و پەك بەشى لەم پىنج بەشەپەش دابەش دىكرىت بەسەر ئەم پىنج لايەندەدا جابەپىگومان پىنج پەكى ئەم غەنىمەتە ھى اللہ پەم دىكرىت پەپىغەمبەر و خىزمانى پىغەمبەر ﷺ كە كورانى ھاشم و كورانى مۇتەللىب دىكرىتەۋە بەھەتەۋان و بەندەداران ، وەدەدەرىت بە رىبۋارنى كەلە رىگادا پارەيان لى دەپرى ، بەلى مالى دەست كەۋتو لە كافرانەۋە بەشەپ ئاۋا دابەش دىكرىت، جا ئىتر ئەۋەماۋن ھەمۋان پان نەماۋن و چۈن دابەش دىكرىت ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ بەكى دىكرىت و دىيان پەرسىارى تر بچۈ لە پەراۋەھىقەپەكاندا تەماشى بىكەۋە چۈنە ناۋ ئەم كىشە فىقەپەپەنە بە بىرو راي من تام و چىزى ئايەتەكە كەم دىكەتەۋە وام بى چاكە ئەم مەسئەلە خىلاھىانە تا بىكرىت باس ئەكرىت لەماناى قورئاندا جا كەسەك كە دىپەۋىت شارەزىبىت با بچىتە سەر پەراۋە فىقەپەكان و تەماشى ئەۋان بىكەت، اللہ جەزەى زانايانى پىشومان بەداتەۋە بەراستى گەرەۋە بچۈكىان تۆماركردە. جا ھەرمۇئ: ئاۋەدا دابەش دىكرىت ئەگەر باۋەرتان بە اللہ و بەم قورئانەى كە رەۋانەمان كەدۋەتە لاي پەندەى خۇمان كە محمد ﷺ ھەپە كەرىكەۋەتى رەۋانەى

بىر كەرمەۋە لەم كاتەى كە ئىۋە لەلەپەكى نىزىكى مەدىنەۋەبۈۋن وئەۋانەش لەلەپەكى دۈۋرى مەدىنەۋە بۈۋن ئەم ھافلەپەش كە ئىۋە بۈى چۈۋن لە خوارۋى ئىۋەۋە بو لە كەنارى دەريا ، وئەگەر ئىۋە بەلەنتان بەپەكتر بەدەپە بۇ ئەم جىگەپە نە ئەۋان دىكەت و نە ئىۋەش ، ئىۋە دىكەت وئە: ئىمە كەمىن و چارى دۈزمن ناكەپن و ئەۋانەش دىيان وئە: دۈرە ئىمە ناكەپنە ئەم جىگەپە و جەندىن بەلگەۋە بەھانەى تر بەلام بۇ ئەۋەى اللہ جى بەجىبى بىكەت ئىشەك ، كە ئەم ئىشە ئەنجام دراۋە لە زانبارى ئەۋە ، واتە اللہ خۋى لە كۈنەۋە ئەم ھەرقەرى داۋە كە ئەم جەنگە لەۋىدا بىۋە ئەم كۆمەلە لاۋازە سەرخست و ئەم ژمارە بەھىزە تارو مار بىكەت و لە ناۋيان بىكەت و بىزانەى كى راستەۋە كى ناراست تا ئەۋەى كە لەناۋ دىكەت لەسەر چاۋرۋەشنى بىۋە بەھانەى نەپى لە رۇزى دۋاپىداۋ نەلەت ئەم زانى محمد ﷺ و پەپەرەۋانى راستن ، بۈپە دۈزمنەپەتىم دىكرىت بەلام بەجەنگى "بەدەر" دىكرەۋەت كى راستەۋە اللہ ى لە گەلەپەۋە كىش ناراستەۋە دۋى اللہ پە ئىتر لەناۋ چۈنى كافران لە سەر چاۋرۋەشنىۋە تا ئەۋەپەشەيان كە دىۋى و باۋەرى بەنەپەن ھەپە بە چاۋرۋەشنى بىۋە بىزانى كە رىبازەكەى راستەۋە پەروەردىگارى لەگەلەپەۋە پەرمەتى دىكەت و لەۋزى ھىزى دۈزمنانى ئايىن نەترەست ، وەبەپىگومان اللہ بىسەرى ھەمۋە ھەسەكانتەۋە زانەرى ھەمۋە ئىشەكانتەۋە ھىچى لى پەنا نادىت. جا ھەربۈ ئەۋەى ھەردوۋلا سورىن لەسەر جەنگ اللہ دىقەرەمۇئ:

بىر بىكەرمەۋە لەم كاتەى كەئەلە بى باۋەرتان لە خەۋدا بەكەمى خستەبەر چاۋى ئىۋە ترستان نەما لىيان و دلى

بەھىزىز كىردىن ، ئەلەين پېغەمبەرمان ﷺ خەۋى دى و لە خەۋىدا بى
باومەرانى زۆرىيەكەمى ھاتە پېش چاۋو ئەمەشى باس كىرد بۆ
مۇسلمانان و زۆر دىيان خۇش بو ، بۆ ؟ چۈنكە ﷻ دەفەرمۇئى :
ئەگەر مەن ئەۋانم بەزۆرى پېشانى تۆبىدايە ئىۋە دەترسان و
شەكستان دەخوارد و بەدئىيايەۋە ناكۆكى لەناۋاتاندا بەيدا دەبو
سەبارەت بەۋەستان و جەنگ كىردن وشېرە دەبوون بەلام ﷻ
ئەم بېرىارە دى داۋە دەبىت جەنگ بىكرىت ئەم خەۋى
بەپېغەمبەر ﷺ پېشان داۋ ئەۋىش بە مۇسلمانانى فەرمۇ :
بەبېگومان كەئەو زانايە بەۋەى كەلەناۋ دىلەكاندا ھەيە دەزانى
چۈن بەھىزىيان بىكات و چۈن لاۋازىيان بىكات ئەۋەتە دىسان
دەفەرمۇئى :

۱۱ دەى بىر بىكەرەۋە لەۋ كاتەى كە ﷻ ئەۋانى بەشئەۋىيەكى
كەم خەستە پېش چاۋى ئىۋە كاتى كە گەيشتە يەك بۆ شەپ
ۋەھەرەۋە ئىۋەشى كەم كەردەۋە لە بەر چاۋى كافران و زۆر
بەكەمىيان زانين و بى ترس بوون لىتان و پەلامارىيان ھىنا بەلام
كاتى دەست كرا بەشەپ و ھەردوۋلا رزانە ناۋ يەك ﷻ
باومەردانى زۆركىرد لەبەرچاۋى دوۋمنان و ترسى زۆريان لى
نىشت و گەرم و گورى پەلامارەكانىيان نەماۋ ھەركەس دەۋىست
خۇى رىزگار بىكات بەم شىۋەيە ئەم نايەتە لە گەل نايەتى
سىانزەى سورەتى "ال عمران" دا ناگىرئەنەيەك بۆھەرىيەكىيان
جىگەى تايپەتى خۇى ھەيە ، بەلى ﷻ كافرانى بەشئەۋىيەكى
زۆركەم خەستەبەر چاۋى مۇسلمانان و مۇسلمانانىشى ھەروا
بەشئەۋىيەكى كەم خەستە بەر چاۋى كافران ، بۆچى ؟ بۆئەۋەى
كە ﷻ جى بەجىى بىكات ئىشەك كە لەلاى خۇى ئەنجام دراۋە ،
ۋەتەۋاۋى كارو بارەكان دەگەپنەۋە بۇلاى ئەۋو ئەۋەى كە
بېرىارى داۋە ھەرئەۋە دەبى و كەس ناتوانى بېگورپىت ، جا ئەۋ
بېرىارى دابو كەلەم جىگاداد لەم كات و سەردەمەدا ئەۋ جەنگە
بېى و راست و ناراست بۆھەمۇۋ كەس دەركەۋىت و بېىت
بەخالىكى گىرگ لە گۆپانى كارى ئىسلامى و جىابونەۋەى
دەۋرى خۇگىرى و دان بەخۇداگىرتن لەگەل دەۋرى خۇ
نامادەكىردن و ھىرش و جەنگ و پەل ھاۋىشتن بەم لاۋلاى ۋلائە
تازە پىگەيشتەۋەكى ئىسلامداۋ ھۇناغى خۇ مت كىردن و بى
دەنگى گۆرى بۆ ھۇناغى دامەزاندنى سوپايەكى ئازاۋ لى ھاتوۋ
گىيان فېدا بەراستى ھەر لىكەدەۋەى ھورئان جۋانە كەئەو دوو
ھۇناغە لەيەك جىا دەكاتەۋە دەفەرمۇئى ﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ

الْفُرْقَانِ﴾ (الأنفال: ۴۱) بەلى دەۋرى دان بەخۇدا گىرتن

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَسْزِعُوا أَنْفُسَكُمْ وَتَذَهَبَ رِيحَكُمْ
وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِجَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾ وَإِذْ زَيْنُ لَهْمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَابْتَغِ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٠﴾ ذَلِكَ
يَمَاقِدُ مَاتَ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْقَاسِدِ ﴿٢١﴾
كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

نەماۋ كاسەى خۇگىرى مۇسلمانان پېرېو ئىنجا نۇرەى رۇاندنىتى و
بەم جەنگە ﷻ جىراى سەۋزى بۆ مۇسلمانان رۇشن كىردو دلى
بىت پەرستانى ھىنايە بەردەستىيان و ھەمۇۋ بىرىنەكانى
سارپىز كىردن و تېى گەياندن كە ئەۋدۇستانى خۇى خۇش دەۋىت
ھەرلەبەر ئەۋ خۇشەۋىستىيەشە دوچارى ھەندى كۇسپ و
تەگەرمەيان دەكات تا ترسۇك و ناپاك لە رىزەكانىيان
دەربەپىن و پاك و خاۋىنەكان بەمىنەۋەۋە جاۋا لىرەدا وانەيەكى
ترى گىرنگى كاتى جەنگ بەخاۋەن باومەران دەلىت و تېيان
دەگەيەنى كە جەنگى ئىۋە تەنھا جەك و جۆلەنىيەۋ فېربونى
ئىشى سەربازى نىيە بەلگو سەرەپاى ئەۋەش دوۋشى ترى گىرگ
ھەن ئەبى ئاگاتان لىيان بېت جا بۆ رۇشن كىردەۋەى ئەۋ
دوۋشە دەفەرمۇئى :

۱۵ ئەى ئەۋانەى كە باومەران ھىناۋە ئەگەر ئىۋە گەيشتن بە
كۆمەللىكى بى باومە لە كاتى شەپدا سابىت و خۇگىرىن و رانەكەن
كەئەمە مەرجىكى گىرنگى پىرۇزىيە دوۋھەم : زۆرىادى ﷻ
بەكەن و لەۋ كاتەدا ﷻ تان لە بىر نەجىت بەلگو سەركەۋەن و
لەدەستى دوۋمنان رىزگار بىن . ئەمەيە وانەى ھوتابخانەى
ھوتابىيانى ھورئان و ﷻ خۇى مامۇستايى سەربازەكانى خۇى
دەكات و فېرى خۇگىرى و ھۇى سەركەۋەننىيان دەكات جا خۇزگە
بەۋ كەسەى كە بەراستى ھوتابى ئەۋ ھوتابخانە دەبىت ، لىرەش

تەمەن تى دەگەننى كە خاۋەن باۋەرەن كاتى كە خەرىكى
يەتەنەنكى گىرىكى ۋەك جىھاد دەن نەبى بىجگە لە ﷲ
مەبەستىكى تىران ھەبىت چۈنكە ھەركەسىك مەبەستىكى
غەيرى ﷲ ى ھەبى با لە جىھادىش دا بىكۆزىت ھىچ سودى
تەبى ۋە دۆزەخ جىگاپەتەن ۋە پىۋىستە خاۋەن باۋەرەن نىەتەن
خۇيان پاك بىكەنەۋە لە ھەموو خەۋش ۋە خالىك ، راست لەبەر
جەنگ بىكەن ۋە مەبەستىكى تىران نەبى بۆيە دوۋبارە
دەفەرمۇئ:

۱۶ دەى پەپەرەۋى ﷲ ۋە پىغەمبەرەكەى ﷺ بىكەن ۋە سەربازىكى
راستەقىنەى ﷲ ۋە پەپەرەۋى پىغەمبەر ﷺ بىن ۋە ناكۆكى لەنىۋان
خۇتاندە دروست نەكەن ، بۇ؟ چۈنكە ئەگەر ناكۆكىتان دروست
كرد ئەۋسا شىكست دەخۇن ۋە ئىتر ناۋوناۋانگى خۇتان لەدەست
دەدەن چۈنكە ئەگەر مۇسلمانان بەراستى پەپەرەۋى ﷲ ۋە
پىغەمبەر ﷺ بىكەن ۋە ناكۆكى لە نىۋان خۇياندا دروست نەكەن
خاۋەن ناۋوناۋانگ ۋە ھىزۋ دەسەلات دەن بەلام ھەرمەرجىك
لەۋ سى مەرجانەيان تىدا ئەما ناۋوناۋانگ لەدەست دەدەن ۋە
تۆزەن تارۋ مەريان دەكات جا ئەگەر شىك ھەبى كە ھۆى
ناكۆكى بىن بابەزۋى بىن بىرى بىكەن ۋە نەبەلن تەشەنەبكات،
ۋە ئەگەر ھەرنەكرا دان بەخۇتاندە بىگىر ۋە چۈنكە بىگىرمان كە
ﷲ لەگەن خۇگىراندەپە ئەۋكەسەى كە خۇى دەگىرەت ﷲ
يارمەتى دەدەت ۋە كارۋ كۆشى زاپەناكات، جا كەسىك خۇى
بىگىر ۋە ﷲ ى لەگەن دابى چاكە ۋە سەركەۋتۋە يان كەسىك
ناكۆكى ۋە دوۋدەستەى دروست بىكات كە ھۆى رىق ۋە قىنى ﷲ ى ۋە
سەرنەنجامىشى رۈخان ۋە نەمانىتى؟ ۋاتە لەم دوۋ ناپەتەدا پىنج
مەرجى سەركەۋتەن پى ۋەرمۇين بەخۇگرى ۋەيادى ﷲ لە
جەنگا ، پەپەرەۋى ﷲ ۋە پەپەرەۋى پىغەمبەر ﷺ ، دوۋرەكەۋتەنەۋە
لە ناكۆكى ۋە دوۋبەرەكى. جانەۋانەى كە ئەپانەۋى خەلەفەتى
ئىسلام بىگەرەننەۋە باتەماشى خۇيان بىكەن ۋە بزانن ئەم پىنج
خالە لەۋاندا ھەپە يان ئە؟ ئاشكراپە ئەگەر نەلەين ھىچ
خالىكىان تىدا نىە زۆرىەى ئەۋ خالانە لەۋان دا بەپىچەۋانەپە،
جا ئەگەر نەگەپىنەۋە بۇ راستە رىگا بەراستى گومراۋون ۋە
گومراكەرن، ئىنجا ﷲ ى بالادەست ۋە زانا ۋەنەپەكى تر
بەقوتبىانى قوتابخانەكەى خۇى دەلەت ۋە دەفەرمۇئ:

۱۷ ئىۋە ۋەكو ئەۋكەسانە نەبى كەدەرچون لە مائەكانيان لوت
بەرزو خۇبەزل زان ۋە خۇبەخەلەك پىشانەرانە ۋە بەربەستىان لە
رىگاى ناپىنى ﷲ دا دادەناۋ خەلگىان بەرگرى دەگرد لە ناپىن،
بىگىرمان كە ﷲ دەزانى بەۋ ئىشانەى كە ئەۋان دەيكەن ۋە ھىچى

لە زانىنى ﷲ دەرنەچىت چۈنكە ﷲ بەزانىارى خۇى گەمارۋى
ئىشەكانىيانى داۋە ، جا چى دەكەن ۋە بۆكۆى دەچن خۇ ئەۋان
چۈرەدەۋىيان گىراۋە ، ئەمە ۋەسفى ئەۋ بىت پەرستانەى مەكە
بۇ كاتى كەھاتن بۇ بەدر ، جانىۋەى باۋەرەن نەبى ئەۋ
ۋەسفانەتان تىدەھەبىت ، بەراستى ئەلەتتە ئەم ھورئانە ئەمەرۋ
دەپەزىۋە كاپرا خۇى بەمۇسلمان دەزانى كەچى لوت بەرزو
ھەمىشە خەرىكى رىگىرتىن بىلۋوبونەۋەى ناپىنى ﷲ ى ۋە
لەرىگاى پەپەرەۋاندا دەيان كۆسپ سازدەدەت ، تەنەنەت لە
كۆشتىن باۋەرەنارنىش كۆتايى ناكات، با ھەرمەنەرەۋاننى ۋەلەتەن
ئەمەرۋى ئىسلامى تەماشى خۇيان بىكەن ۋە لەگەن ئەم ناپەتەدا
ۋەبەرەۋەدىكى خۇيان بىكەن كەئەم ناپەتە بۇ تۆى مۇسلمانە
ئەگەر ئەۋسەپىشەتەت تىدا نىە سۇپاسى ﷲ بىكە ، ۋە ئەگەر
ھەپە بەزەپىت بەخۇتا بىتەۋە ۋە تارۋبەرەۋى دادگاى ﷲ
نەبوتەۋە پەشىمان بەرەۋەۋەركى گەپاندىن ئەۋ پەپامە
بەرەزە بەۋاجبى خۇت بزانە تاۋەك دىنات ھەپە قىامەتەش
ھەبىت دىنابە كە سەپىن بەرۋەۋەۋى ۋە دەسەلات
لەبەردەم دادگاى ﷲ دا رادەگىرەت ۋە بەۋەردى ھىسابت لەگەلدا
دەكرەت ، ئىنجا ﷲ ۋەنەپەكى تى ئەۋ روداۋە دەخاتە
بەرچاۋمان ۋە دەفەرمۇئ:

۱۸ جا بىر بىكەرەۋە لەۋ كاتەى كە شەپتان كىدارە
ناپەسەندەكانىيانى بۇ جۈان كىردن ۋەتەن: ئەمەرۋ ھىچ كەسىك
بەسەر ئىۋەدا سەرنەكەۋىت ، دەلەن: شەپتان لەشۋەى(مالىكى
كۆرى مودەلەجىدا)كە پەكى بۇ لە پىاۋە ناۋادەكانى كەنەنە ھاتە
رىزى بىت پەرستانى مەكەۋە ۋەتەن: مەن پەنەى ئىۋە دەدەم ناپەلەم
كەسىك لىرەدا شىك بىكات كە ئىۋە پىتان ناخۇش بىت بەلام
كاتىك كەھەردوۋ كۆمەل بەرامبەرى پەكتر ۋەستان ئىنجا ئەۋ
تاۋانبارە پاشەكشەى كىردو ۋەتەن: مەن بىۋەرىم لە ئىۋە، چۈنكە
بەبىگىرمان مەن شىك دەپىنە ۋە دەزانە كەئىۋە ناپىن ۋە ناپزانن،
دەلەن: چاۋى بەجىرەنل ۋەئەۋ ۋەرىشانە كەۋت كە داپەزى
بۈۋن بۇ يارمەتى دانى مۇسلمانان جا ئەۋزۆر ترساۋ پاشەكشەى
كىردو گەپەۋەۋە ۋەتەن: بەپىشك مەن لە ﷲ دەترسم ۋە بەراستى
ﷲ تۆلەى زۆر سەختە ، جا كاتى كەروپەۋوبونەۋە مۇسلمانان
بەۋكەمىەى خۇيان ۋە ﷲ ىش كەمەرى كىردونەۋە لەبەر چاۋى
دوژمان ، ئەۋانەى كەلە مەكەدا باۋەرەن ھىناۋ بەلام كۆچيان
نەكردو ئىستاپش ھاتىۋن بۇ بەدرو چاۋيان بە مۇسلمانان
كەۋت دەستىان كىرد بەقەسەى نەشەرىن ۋەك ﷲ دەفەرمۇئ:

۴۹ بیریکه رموه نهی محمد ﷺ له وکاتهی که مونافقان و دل نه خوشان دهیان وت: به راستی نه وانه نایینه که یان سهری لی تیکداون و مه غروری کردوون نه گینا چون به وکومه نه که مه وه نامادهی شهر کردن دمن له گهل نه م کومه نه زورو پر چه ک و به هیزه ما؟ به لی لای دنیا په رستان ته نها شتی رواله تی دهوری هه یه و باوهریان به شته نه یینه کان نیه و هه میسه ههر به "ربه" لی خویمان ده پیون، جا الله پوچی و بی ناوهر وکی بوجونه کانیاں به م شیوه رون دمکاته وه و ده فهرموی: نه وس ههر که سیک پشت ببستی به الله، به سه بوی چونکه به بیگومان که الله ده سه لات دارو کار به جیه. جا نه و که سه ی پشتی به و به ست کی دمتوانی پشتی له زهوی بدات؟ الله هه رخوی دمتوانی له ناویان بیات به لام نایکات چونکه دنیا یی بۆ تاقی کردنه وهی مروف دروست کردوه، نینجا الله باسی سهرمه مرگی بی باوهریان دمکات و ده فهرموی:

۵۰ نهی محمد ﷺ نه گهر چاوت لی بوایه نه و کاتهی که فریشته کان گیانی نه و که سانه یان ده کیشا که بی باوهریوون ج وه زعیکی خرابیان بوو که فریشته کان بۆ تۆله سه ندنه وهی نایینی الله له بت په رستان، پیش گیان دهرچوونیاں لهدم و چاویان و له پشتمان دمدان و پیان دموتن: دهی بجیژن سزای سوتینه ر. به لی بی باوهریان ههر له نزیکه ی سهرمه مرگی به وه سزاو ههر شه و قسهی ناشیرین پی وتنیاں ده ست پی دمکات جا نه وه نه بی که الله سته میان لی بکات، نه خیر به لکو به وهی سته مکاری خو یانه وه دو چاری نه و رۆزگاره سه خته دمن وهک ده فهرموی:

۵۱ نه وهش به یۆنه ی نه و کرداره خرابانه یانه وه بوو که پیش هاتنی مهرگ کردبو یان و به بی شک که الله هیچ سته می که له به ندهکانی خوی ناکات. وشه ی (ظلام) صیغه ی مبالغه نه به لکو ناویکی نیسی به واته سته نادریته پال الله و سته مکار نه وده (بَقَالَ، حَبَّاز / میوه فروش، نان فروش) نه ک بلتییت الله زور سته ناکات، له فهرموده ی قودسیدا هاتوه نیمامی موسلیم له پیغه مبه رموه ﷺ بۆمان ده گپریته وه که الله فهرمو به تی: يَا عِبَادِي اِنِّي خَرُتُ الظُّلُمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا / نهی به ندهکانم من سته مم له خۆم قه دهغه کردوه و له نیوان نیوه شدا قه دهغه م کردوه سا نیوهش سته م له به کتر نه که ن { به لی الله سته م ناکات به لام به نده سته م له خوی و

ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِعْمَةً أَنْصَحَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾ كَذَّابٌ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاثِبٍ أَطْلَمِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٥﴾ فَإِنَّا لَنُفَقِّنُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَتَرَدَّ بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِنَّا نَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٍ فَإِنِذِ الْيَهُودَ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَآئِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾ وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُغْلَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْعَلْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

خه لکیش دمکات و سهر نه نجام به و رۆزه رش و ناهه مواره دوو چار ده بییت، نه وه بوو بی باوهرانی مه که به سه ره په رشتی فیرعه ونی نه م گه له ههر جییاں توانی له دژایه تی پیغه مبه رموه ﷺ به په ره وانی و ریبازی الله کردیان بۆ نه وهی کۆتایی به ژیا نی پیغه مبه رموه ﷺ و به په ره وانی به یتن و هاتنه "به در" به لام ئابه و شیوه یه الله تۆله ی نه وه ل و ئاخری لی کردنه وه، وه نه م تۆله کردنه وهی الله له تاوان باران و بی باوهریان ره ووشتیکی الله یه و ناگۆری وهک ده فهرموی:

۵۲ نه مه ی که به م کافرا نه ی به در کرا هه روه کو نه وه وایه که به دارو ده ستی فیرعه ون و نه وانه ی پیش نه ویش کرا چونکه نه وانیش بی باوهریوون به نیشانه کانی الله جا الله به یۆنه ی گونا هه کانیا نه وه تۆله ی لی سه ندن به بیگومان که الله تۆله ی به هیزه و زور سه خته.

۵۳ برپاری الله ئانه وه یه چونکه به بی شک الله ههر نیعمه تیکی دابیت به گه لیک نه یگۆریوه هه تا نه و گه له خو یان هه ولی گۆراندنیاں نه دابیت و نه و بارو دۆخه چاکه ی خو یان نه گۆری بییت، ناشکرایه نیعمه تی نایین و پیغه مبه ریا به تی له هه مو نیعمه ته کانی تر گه وهرتره جا هه رکاتیکی الله پیغه مبه رموه ﷺ نایینیکی ناریدی بۆ گه لیک، الله تۆله ی لی وهر نه گرتون تا

خَوَّيَانِ بَشْتِيَانِ كِرْدَوَمَتِه نايين و بَيَّغَمبِهَرَكه يان و دژى
و سَتاوون ئينجا ﷲ تَوَلَّهَى لى سَهَندوون و سزاي داوون ئه و مِو
بِهَم گَه لَيشى فِه رَمو تا بَيَّغَمبِهَرَتان لَه ناو دابى يان تا
بِشيمان بِنِه و مِو داواى لى خَوْشِبون بَكَن ﷲ سزاتان نادات،
بِه لَام ئه وان هَم بَيَّغَمبِهَرِيان ﷲ دهر كُردو هَم بَه شيمانِش
تَمِوونَه و به لُكو هاتَن لَه بَه دَرَا كَوَتايى بَه تَه مَه نى پِرِوژى
بَيَّغَمبِهَر ﷲ و ياره كانى و نايينه كَهى بَه يَنَن ئه و مِو ﷲ چى
بِصِر هِيَنان ، و ه ئه مَه ش رَهوش تِكى هَه مِشِى ﷲ يَه لَه
بِيَش ئه وان و لَه پاش ئه وانِش داو بِنِگومان كَه ﷲ بيسه رى
هَمو جَوْرَه هَسِه يَه كَه نَاشَكرايَن يان پَه نامَه كى زانه رى هَمو
تِيش و كارو بار يَكَه چَوْن بى و كَهى بى و لَه كَوِيْدابِيَت ، چالو
خِرابى لى ناگَوِرِيَت و سَتَه لَه هِيچ كامِيان ناكات ، دارو دَه سَتَه
فِرَعَمون دژايه تى موساو به لُگَه رُوشَنه كانى ﷲ يان كُرد و هَك
دَه فِرَموئى:

۸۶ و مگو خوورموشتی ئالی شیرعهون و ئهوکه سانه ی کله
بیش ئهوانه و مېوون که نه مانه هه مویان بی باور مېوون به
تیشانه کانی پهروردگاری خویان ئهوسا ئیمهش به هوی
گوناهه کانیانه وه ئهوانمان له ناو بردو دهسته و دایه ره ی شیرعهون
به خۆیه وه _ له دریا دا نو قحمان کردن و هه مویان سته مکار مېوون
بۆیه ئاوامان له گه لدا کردن. خو مروؤ زۆربه نرخه له لای الله
ئه گهر باور داری بی به لام ئه گهر له یاسای الله لای داو دژایه تی
نایینی کرد ئینجا ده قهر موی:

بېگومان خرابترین شتيك كه به سمر نهم زويه دا هاتو
چو بکات له لای ﷲ نه وکسانه ن که کافرن ئیتر نه وانه
ياور نه اینن. جا نه وانه مان بۆ بیناسه دگاتو دمه فرموی:

٥٦
ئەوانەن كەتۆ پەيمانیان لەگەڵدا دەبەستی بەلام ئەوان
هەموو جارێك ئەو پەیمانە دەشكێنن و گوێی پێ نادەن و ئەوان
هەرگیز لە خراپە و تاوان و خیانەت و پەیمان شكەندن خۆیان
ناپارێزن، بۆیە **اللّٰهُ** تۆرەییە لێیان و دەفەرموی:

جا ھەركاتى تۆ توشى ئەوان بوى لەشەردا دەستى وایان لى
بوه شىئە كه كهسانى تر بیر له خیانەت و پەیمان شكەندن
نەكەنەوه ، بەلگەو بیر بکەنەوهو کاریكى ئاوانەكەن كه دووچارى
ئەو سزاو تۆلەى دنیا ببن بەدەستى موسلمانان وەكو ئەوهى له
بەردا بەسەر بت پەرستانى مەكەدا هات ، واتە جەنگى
ئىسلام بۆ له ناو بێردن و بن بێکردنى جەنگە ، جەنگە له
پێناوى ئەمانى جەنگدا دەبێ تاوان بارانى شەرخواز وایان لى

بدریت که هه‌رکەسیکی بێ باوەڕو دەرۆن بیسی جوورته‌تی جوورته‌تی ڤایین نه‌کات ، ئاشکرایه که جوورته‌تی جه‌نگی نه‌کرد ، جه‌نگیش نابو و خۆشیان و باوە‌پدارانی‌ش ده‌حه‌سینه‌وه ، جا پاش ئه‌وه‌ی که ﷲ سهر‌بازه‌کانی خۆی هه‌ڵئاو داوای لێ کردن که‌له جه‌نگدا خۆگرو چاو نه‌ترسو گورزو‌ه‌شین بن ، باسی ترسان له‌وانه‌ی که په‌یمانیا‌ن به‌ستوه به‌لام به‌هه‌لسو که‌وته‌کانیا‌ندا دهرده‌که‌وێت که پابه‌ند نین به‌په‌یمانانه‌کانیا‌نه‌وه له‌وه ده‌جیت که ئه‌گهر هه‌لیان بو پرده‌خسیت هه‌ترش بکه‌نه سهر مو‌سلمانان ، سه‌بارت به‌مانه ده‌فه‌رمو‌ی:

جائگہ گھر تو ترسای لہ ہر گہلک کہ خیانت بکھن لہ
گھٹا دے توں پیمانہ کانیان پئ بدردہو تا ئیوہو ئہوان وک
یہ کبن و ہیچ کامتان پابہند نین بہو پیمانہ ی کہ لہ پشہوہ
ہستوتانہ واتہ دمہی ناگاداریان بکہیت و نابئ پیش
ناگادار کردنیان ہیرش بکہیتہ سہریان چونکہ ئہوہ خیانتہو
بہ بیگومان اللہ خیانت کارانی خوش ناوئت ہمرکہ سیٹ ببئت ،
واتہ نابئت بؤ ئہوہی بگہیت بہ سودیکی ناین ریگای
خیانہ تکاری و درؤ و دلہ سہ بگریتہ بہر ، لہ روانگہی ئیسلامہوہ
مہبہستی چاک ھوکانی چاک ناکات و نابئ بؤ ھدہقی بہنرخ و
بہرز ریگای خیانہ تکاری بگریتہ بہر ، خیانت خیانتہ درؤ
درؤیہو خراپہ خراپہیہ ھمرکہ س بیکات بؤ ھرجی بیکات ،
دیشان ھربؤ بہ ہیژ کردنی سہربازانی راستہ ھینہی ئیسلام اللہ
ی بالادست ہیژو توانایی بئ باومرآن بئ نرخ دمکات و
دھرموی:

باکاهران وانهزانن کهوا پِیش کهوتوون له دسهلاتو و
هیزیانداو له چهکو وچۆلهو زۆری ژمارهیاندا ئیتر دمتوانن
هموو ئاواتی خویان بئینهدی و چیان دهوئ بیگهن ، یان ئهی
محمد ﷺ تۆ ئهو گومانه نه بهیت به بی باوهران له بهر
پیشکهوتن له هیزو دسهلاتیاندا چونکه ئهوان ناتوانن ﷻ
دهسته پاچه بگهن، ئهوان ناتوانن له دهستی هیزی ﷻ دره بچن
هر چۆن ببن له چاو هیزو دسهلاتی ﷻ دا ناگات به هیزی
بچوکتین گیان له بهری زهوی. ئینجا دهفه رموی:

۶۰ ئەوسا ئىيۈە خۇتانيان بۇ ئامادە بىكەن بەئىھۈەي كەلە
تواناتاندايە بۇ بەر بەرجدانەھەيان و ئەترسن چۈنكە ئىيۈە
ھىزى بى سۈرى اللہ تان لەگەلدايە ، لىرەدا نەيىفەرمۈە خۇتتان
ئامادەبىكەن بە ھىزو چەكۈ چۆلە ۋەك دوژمن بەلكو

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَنْذَكَ
بَصْرَهُ وَيَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾ وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقَتْ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْتَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلْفَ بَيْتِهِمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾ يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ حَرِيصٌ
اللَّهُ وَمَنْ أَتْبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ حَرِيصٌ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبَرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾ أَلَنْ خَفَّفَ
اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلَّمَ رَبُّكُمْ صَعْفًا إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
يَا ذِي الْقُرْبَىٰ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَتْ لِيَنْفَعَكَ
لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُتَخَيَّرَ فِي الْأَرْضِ يُرِيدُكَ عَرْضَ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ لَوْلَا كُتِبَ مِنَ
اللَّهِ سَبَقٌ لِّمَن كَانَ فِيكُمْ مِنْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ فَكُلُوا مِنْ
غَنَمِكُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

مهيه ستيكي تري تيكه لاو نبيه دنياين كه پاداشستان پي
ددريته وهو نيوه ستهمتان لي ناكريت به لكو پاداشستان
به زياده يكي له سنوربه ددر پي ددريته وهو وهك له سورمتي
(به قهره) دا باسماں كرد . جا همرهك وتمان جهنگ بو
نه هيشتنى ناشوبو ترسو جهنگه نه وهته همركا تي دوزمناني
نايين ناماده ي ناشته وايي بين ، داوا له باوهرداران دهكات كه
نيوهش بالي به زمي و ناشتي و دلسوزي راکيشن ، وهك
ده قهرموي:

﴿١٩﴾ خو نه گهر له كاتي شهر دا نهوان ته تسليم بوون و مليان دا
به ناشتي ، توش نه ينيغه مبره نه ناشتيه وهرگرو جهنگ
مهكهو مهترسه له هرو فني لي باوهران به لكو ناشته وايي بكهو
پشت بيهسته به الله ، الله خوي بهسه كه چاو ديرو نيگابان و
يارمه تي ددرت بي و بيگومان نهوخوي بيهسره بو همر برپاريكي
نهوان و زانه ره بو همر كرداريكيان كه واته نيوه خهم مهخون
الله و معددي داوه كه يارمه تي ددرى موسلمانان بي .
وشه (جنح) واته مهيل كردن ،

﴿٢٠﴾ نهوسا نه گهر نهوان ويستيان بهو شهر وستانه خيانه ت
له گه لدا بكن ، تو پشت بيهسته به الله و مهترسه ، نهوسا
به بيشك الله بهسه بو تو همر نهو تو به هيز دهكات به يارمه تي

ده قهرموي: نيوه به گويزي تواناي خوتان خوتانيان
بو ناماده بكنه و نهوي كه له تواناتاندا نيه وازي لي بهينن بو
تواناو هيزي الله ، نه مهش به لگه يكي تره له سر نهوي كه
الله سه ريزاني راسته قينه خوي خوش دهرت و ههميشه ديت
به هاوريانه وهو همر له سه رته او ره نيمايان دهكات و ورهيان
به رزدهكات وهو له پاشايشدا له مهيداني شهر دا هيزي خوي
ده خاته كاروه بو يان و به دهستي باوهرداران تو له له دوزمنان
وهر دگر تي و سه رته نجامي ههمو جهنگه كان به هازانجي
باوهرداران دهبي ، به مهش دوزمناني نايين دهرستي و
ده قهرموي: خوتان ناماده بكنه بو يان بهوي كه له تواناتاندا
ههيه له هيزو له ناماده كردن و به سته وهي نه سپه كان .
له وسه رده مه دا نه سپ وهكو ده بابي نه مړ و او به . تا
دوزمناني الله و خوتاني پي برسي نن ، مهيه ست له هيز له
نايه ته دا فيربووني تيره نندازي و شاره زابوونه له جهك و چوله ي
سه ردهم به گويزي توانا هه روهك نيمامي نه حمده و نيمامي
موسليم له پنيغه مبره و ده بومان ده گيرنه وه كه قهرمويه تي:
{إِنَّا الْقُوَّةُ الرَّمِّيُّ لَا إِنَّا الْقُوَّةُ الرَّمِّيُّ لَا إِنَّا الْقُوَّةُ الرَّمِّيُّ/}

ناگاداربن قوت تيره نندازيه ، ناگاداربن قوت تيره نندازيه ،
ناگاداربن قوت تيره نندازيه }

تا برسي نن دوزمنه دياريه كانتان ، وهتا برسن به وهيزي
نيوه بيجه كه له وانه ي كه خوتان دميانسان كه سانيكي تر كه نيوه
بييان نازانن و له دلدا رقو قينيان ليتانه به لام دهريان
نه خسته وه بو فرست ده گهرين جا بهو هيزي نيوه نه وانيش
ده ترسن و نهو نيته پيسه خويان دهرناخن و جوړه تي
جموچول ناكهن ، له راستي دا مهيه ستي نايين نه هيشتنى ترسو
شهر و شوړه جا بهم خو ناماده كردنه ي باوهرداران دوزمني
دياري و دوزمني ناديارى كه ته نها الله بهوان دهرانييت ،
ههرمكويان لي دهكه و دت و ناتوان دهرت دريزي بكه نه سر
موسلمانان و ولاتي نيسلامي و ههر دوولا به نه من و ناسايش
ده زين ، له راستي دا نه ماني نه وه قوت وهيزيه بو يه دهرينين
دوزمنان نه مړو گه له كومه يان لي كردوين و له ههمو لايه كه وه
هيز شيان كروه ته سه رمان و دهرميان ناو ته ناو خوين و
سه روهت و سامانمان و نايي هسه يش بكه ين؟! نينجا چونكه خو
ناماده كردن و پهيدا كردن هيزو ده سلات نيازى به سه روهت و
سامان ههيه دوا به دواي داوا كردن خوتاماده كردن به خواهن
باوهران ده قهرموي: نهوسا نهوي كه نيوه دهيه خشن له ريگاي
الله دا بو به هيز كردن نايين و سه هامگير كردن و هيچ

ههيه، بهلام ومختی لهو دهرکه هاتنه خواروه لاواز دمبنو
ئینجا یهک بهدوویه وهک دهفرموی:

٦٦ ئیستا ﷻ ئهوبرپاری لهسهرسوک کردنو داواتان لی
ناکات کهله بهرانبهری دهکسهوه یهک گهستان بۆهستیت،
چونکه ﷻ دهمزانیته لهنو ئیوهدا سستی و لاوازیهک بهیدا بووه
جا ئیتر لهم کاتهدا ئهگهر لهناو ئیوهدا سهد نهفهری خۆگر
ههیه ئهوه سهردهکهون بهسهر دووسهد داو ئهگهر لهناو ئیوهدا
ههزارکهسی وا ههین سهر دهکهون بهسهر دوو ههزاردا
بهیارمهتی ﷻ ی بالادست، بهلام پاش باومرپوونی راست ،
خۆگری گهردهترین مهرجی ئهوه سهرکهوتهیه چونکه
بیگومان ﷻ لهگهل خۆگراندايه و بهو خۆگرتنه ئهوه پیرۆزی و
سهرکهوتنهیان پی دمدات ، بهئی پیغهمبهری نازیزمان ﷻ کاتی
که سوپای ئیسلام که سی سهدو چهن کهسیک بوون و
روبهروبوونهوه لهگهل سوپای کوفردا که زیاتر له نۆسهده کهس
دهبوون، ههستاو وره موسلمانانی بهزرگدهوه و فهرموی:
{قُومُوا إِلَىٰ جَنَّةِ عَرْضِهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ/ ههستن بۆ
بههشتیک که پاناییهکهی بهنهندازی پانایی ئاسمانان و
زهوییه} لهو کاتهدا یهکیک لهپارهکانی که ناوی عومهیری کوری
حهمام بوو وتی: پانای ئاسمانان و زهوی؟! پیغهمبهری ﷻ
فهرموی: {نَعَمْ/ بهئی، وتی بهخ بهخ، پیغهمبهری ﷻ فهرموی: {مَا
يَحْمِلُكَ عَلَىٰ قَوْلِكَ بَخٍ بَخ/ جی وای لی کردیت کهئهوبهخ
بهخه بکهیت؟ وتی هیوادارم من پیاوی ئهوه جیگابم،
پیغهمبهری ﷻ فهرموی: {فَإِنَّكَ مِنْ أَهْلِهَا/ سا بیگومان تۆ پیاوی
ئهوه جیگایته، جا ئهوه ئیتر بیشکهوتو کیلانی شمشیروهکی
شکاند تاجاریکی تر بهتەمای ههگرتنی نهبی وچهند
خورمایهکی لهتیشودانهکی دهرهیناو دهیخواردو ئهوهی که له
مشتیابوون فرهی داو وتی: بهراستی ئهگهرمن ئهومنده بمینم تا
ئهم خورمانه دهخۆم ئهوه زیانیکی درێژه ، جا چوه پێشهوه و
شهریکرد تا شههیدکرا/ سلم}. بهئی ئهوان خاوهنی ئهوه باومره
بههیزبوون بۆیه لههیج کۆسپیک سلیمان نهکردو مردنیان له
ریگای ﷻ دا له لا لهههموشت بهسودترو چاکتربوو بۆیه ههموو
ملهوپران و ستمکاران و تاوانبارانیان تارو مارکردو ئهوه کۆمهله
بچوک و لاوازه بهماوهیهکی زۆرکهم بوون بهگهردهترین هیزی
ناوچهو بوون بهجیگای هیواو ئومیدی جهوساوانی دهووبهرو
خهلکیان لهبهندهپهرستی و داروبهرده پهرستی هینا بۆ ﷻ
پهرستی و بهندایهتیهکی پاک و خاوین ، بهئی ئهم روداوانه
باسکران روداوی جهنگی بهردر بوون و بهرنامهی ههمیشهی

خۆی و بهباومرداران و ههر ئهوه له تواناییه که ههرجی
تارمۆبکات بیکات و کهس ناتوانی ریگا لهکاروباری بگریته،

٦٧ خوا پهپوهندی و ئولفهتی دروست کردوه له نیوان دلی
موسلمانان داو بهراستی ئهگهر ئهوهی کهله سهر زهویدا ههیه
ههمووی پارهوسامانی تۆ بوايه ئهی محمد ﷺ و ههمووت خهرج
بکردایه بۆئهوهی که دلهکانیان بکهیت بهیهک نعت دهتوانی
بهلام ﷻ دله کانی لکاندن بهیهکهوهو برایهتی و دوستایهتی و
خۆشهویستی خستهناویانهوه بهبیگومان که ئهوازته بههیزو
دهسلات دارو کاربه جییه و له جیگای خۆیدا ئیشی خۆی
دهکات . بهئی ئابهو شیوهیه الله ئهوه نیعمهته زۆرو فرهوانه
خۆی بۆ پیغهمبهرمهان ﷺ باس دهکات و دهیخاتهوه بیری تا باشت
سوپاسی ﷻ بکهو و چاکتر فرمانهکانی جی بهجی بکهو و دنیای
ترین لهسهر ئهوهی که ﷻ یان لهگهلدايه و ههرخۆیهتی که ئهوه
دلانهی که زیاتر له سهد سال ناکۆکی نیوانیان وای لکاندن
بهیهکهوه کهگیانی خۆیان لهسهر یهکتر فیدا بکهو؟! ئینجا ﷻ
ی بالادست و میهرهبان رودهکاته پیغهمبهرمهان ﷻ و دهفرموی:

٦٨ ئهی پیغهمبهری ﷻ باومرداران ههئنی لهسهر جهنگ و
ترسیان بشکینه چونکه ئهگهر لهناو ئیوهدا بیست کهسی خۆگر
بین با دنیایان که سهردهکهون بهسهر دووسهد کهسی دوژمندا
واته یهک بهدهیه، وئهگهر لهناو ئیوهدا سهد کهسی وایبن
سهردهکهون بهسهر ههزارکهس لهوانهی که بی باومردان چونکه
ئهوانه گهلێکن دهرکی راستی وحهقیقهت ناکهن ، بهئی پیویسته
خاوهن باومردان بزائن که سهرکهوتن ههمیشه بۆ باومردانی
راستهقینهیه و بی باومردان شکان و لهناو چوون بهشیانه
ههرچهنده بههیزو پرچهک وچۆله بن چونکه باومرداران
دهزانن بۆجی جهنگ دهکهو و ریبازو ئامانجی خۆیان لهلا
رۆشنه دهمزانن که ئهوانن ﷻ بهئینی جی نشینی پیداون بهلام
بی باومردان ههرچهنده زۆرو پرچهک وچۆلش بن بهلام نازانن
بۆجی جهنگ دهکهو و ئامانجیان چیه جا تا باومرداران ئهوه
دهرکه باشهیان ههیه ههریهکهی توانایی دهکهسی بی باومردی

موسلمانانہ تاقیامہتو پیوستہ بہرہوی لی بکھن و خالہ کانی
یہک بہیہک جی بہجی بکھن و خویان نامادہ بکھن بۆہہ مو
تہنگ و چہلہ مہیہک لہ سہر نہو نایینہ و باکیان لہ پرو
پاگہندہی دوژمن نہبی ، چونکہ دوژمن ، دوژمنہو ہمرگیز
تاریفی موسلمان ناکات ، ٹینجا اللہ سہبارت بہگیراودکانی
بہدرو نازادکردنیان بہفیدیہ نارہزایی خوی پیشان دہدات و
دہفہرموی:

۱۶ هیچ پیغمبریک مافی نہودی نہیوہ کہ ہہولیات
دوژمنان بگریت بہدیل و ہاشان بہفیدیہ نازادیان بکات ، بہلکو
پیوستہ جہنگ بکات تا بہتہواوی ٹایین سہقامگیروبہہیز
دہبیت لہناو زہویداوخوانہناسان بہچاکی تہمبہبکات بۆنہودی
بی باوہران چاوترسین بین و نہکہونہ بیرى فروفیل و جہنگ
کردن لہگہل موسلماناندا ، "جہنگ لہنیسلامدا بۆنہمانی
جہنگہ" ٹینجا روی شہرمودہکےی خوی دہکاتہ ہہموو
موسلمانان و دہفہرموی: ٹیوہ کھل و پہلی دنیااتان دہوی؟!
بہلام اللہ دوا روژی بۆ ٹیوہ دہویت ، وہ اللہ زور بہہیزو
ٹیشہکانی بہ حیکمہتہ. جا دہفہرموی:

۱۷ ئەگەر لە پێشەوہ بریارى اللہ پێش نہکەوتایہ کہ لیٹان
خۆش دەبی و دەست گیرى و بەندکردنى بى باوہرانتان بۆجہلال
دەکات دلتیابن لہ سہر نہو فیدیہ وەرگرتنہ سزایہکی زور
گہورہتان بی دہگہیش ، ٹیما نەحمەدو ٹیماى موسليم
بیجگہ لہوانیش بۆمان دہگیرنہوہ کہ پیغمبەر ﷺ پرسباری لہ
یارمکانی کرد لہ "بہدر" دا سہبارت بہوہفتا کافرانہی کہ
گیرابوون ، نہبویکرخوالیی خوشبیت وتی: عہفویان بکھو
فیدیہیان لی وەرگرہ بہلکو ئەمانہ پەشیمان ببنہوہو باوہر
بہینن ، عومەر خوالیی خوشبیت وتی: بیانکوژہ ، عہبدولای
کورى رەواحہ وتی: ئەم شیوہ دارى زۆرہو ناگرتک بکھرمودو
بیان سوتینہ پیغمبەر ﷺ رەتہیکہی نہبویکری پەسەند کردو
بہفیدیہ نازادی کردن ، روژی پاش عومەر جہولای پیغمبەر ﷺ
دی لہگہل نہبویکرا دانیشتون و دہگرین ، عومەر وتی: ئەى
پیغمبەر ﷺ خۆت و رەقیقەت بۆجى دہگرین ، ئەگەر گریانم
ہات منیش دہگریم وئہگەر گریانم نہہات خۆم دہگرینم بۆ
گریانہکےی ٹیوہ شہرموی: بۆ نہو بۆجہنہ دہگریم کہ
رەقیقەکانت بہمنیان وتو فیدیہم لہبت پەرستان وەرگرت ،
بہراستی پیشانم درا سزایہک کہ نزیک تربوو لہو درہختہ کہ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي آيَاتِكُم مِّنَ الْأَمْثَرِ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ ۷۰ وَإِن يُرِيدُوا أَخِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكُنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ ۷۱ إِنَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّى يَهَاجِرُوا
وَإِن أَسْتَضَرُّوكُمْ فِي الَّذِينَ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّمْلَقٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ ۷۲ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝ ۷۳ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ ۷۴ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن
بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنكُمْ وَأُولَئِذَا الْأَنْزَارُ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ۷۵

بہنجہی بۆدرختیکی نزیکیان راکیشا . ٹینجا اللہ (ما کات لہی)
تا - حَلَلًا طَبِیْاى بۆ رەوانەکردن، واتە بۆ پیغمبەر ﷺ نیہ
ہہولی گرتنى بى باوہران بدات و نہیہوی بیانکوژیت ٹیوہ
مہبہستان دنیاہیو اللہ یش مہبہستی دواروژہو اللہ بہہیزو
دانایہ. ٹینجا دہفہرموی:

۱۸ دەى بخۆن ئەودى كەوا دەستان كەوتوہ لہمالى كافران
حەلالەو پاكە بۆتانو لہ اللہ بترسن چونکہ بہبیگومان اللہ لی
خۆشبووہ بہسۆزہ بہرامبەر بہموسلمانان. بہم شیوہیہ اللہ دلی
باوہرارانى دایہوہو تیی گہیاندن ئەگەر چى ٹیشہکەیان لہ
جیگای خۆیدا نہبووہ بہلام اللہ چاوپۆشى لی کردن و بۆ
ہہمیشہیش دەسکەوتەکانی جہنگی ٹیسلامی حەلال کرا بۆ
پیغمبەر ﷺ ئەم گەلە وەك پیغمبەرمان ﷺ لہ شہرمودہیکدا
کہ بوخاری و موسليم بۆمان دہگیرنہوہ نہو یاسایہ روژن
دەکاتەوہو دہفہرموی: {أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي
نَصْرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا
فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِّنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ وَأَحَلَّتْ لِي الْمَغَانِمُ
وَلَمْ تَحِلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَىٰ
قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً / پینج شتم بی دراوہ

يَهِيحْ پَيَغْه مَبْرِيكى پَيَش من نه دراوه يه كه م: يارمه تى دراوم
بمترس به دوورى يه كه مانگ ريگا. دووهمم: زهوى كراوه
به جيگاي نويزو پاك كه ره وه، جا هر كه سيك له م كه له م
له مهر جيگايه كدا كاتى نويزى هات با له و جيگادا نويز بكات.
سيه م: ده سكه وه ته كانم بؤ حلال كراوه كه بؤ هيچ كه سيكى
ترى پيش من حلال نه كراوه. جوارم: شه فاعه تم پي
به خشراوه شه فاعه تى كه وه. پي نجه م: پيغهم مبر ره وانه ده كرا
تمنها بؤ تيره وه هؤزى خؤى به لام من ره وانه كراوم بؤ لاي هه مو
خه لك به گشتى} نينجا الله دله وايي گيراوم كانيش دهكات كه
نه گهر بيت وله كافر پي شيمان ببنه وه ناينده ديان زور چا كتر
دهج له وهى كه تا نيسا تيدا بوون و الله له تاوانيان خؤش
دهج و زياتر له وهش كه ليان و مرگيراوه پيان ده داته وه وه
ده فمرموى:

٧٠ نهى پيغهم مبر ﷺ به و كه سهى كه له ده ست نيوه دان و
گيراوون بلي: نه گهر به راستى له دليان دا راست بن له گهل الله دا
سامانى چا كتر له وسامانهى كه ليان و مرگيراوه پيان ده دات،
سهر مرپى نه وهش چا و پؤشى دهكات له تاوانه كانيان چونكه
به راستى الله زور لي خؤشبوو ميره بهانه سهارمت
به مبنده كانى و نه وه ته نه وانهى كه دوزمنايه تى الله و
پيغهم مبر و موسلمانانيان كردوه هاتوون بؤ شهر و پاشان به ديل
گيراوون ده فمرموى: مادهم به دل به شيمان ببنه وه نه مژده
خؤشه يان بي بده هه له دنيا دا بؤيان هه ميوو ده كاته وه وه هه م
له تاوانه كانيشان خؤش دهجى ناشكرايه مادهم له تاوانيان
خؤش ببي دميان خاته به هه شته وه كه واته هه م له دنيا دا پاداشت
ده درينه وه هه م له دوا رؤزيشدا، ده گيرنه وه كه عه ياسى مامى
پيغهم مبر ﷺ كه يه سيك بو له گيراوم كان پاش نه وهى كه مايه وه وه
موسلمان بوو جاريكيان مالىكى زور له به حر مينه وه هات بؤ
پيغهم مبر ﷺ و كه يه شته مزگه وتو بانگ درا پيغهم مبرمان ﷺ
ناورى له ماله كه نه دايه وه هه تا له نويزه كه بوويه وه نينجا
جويه سهر ماله كه و جاوى به هه ركه س كه وت به شى دا عه باس
هات وتى: به شم بده من كاتى خؤى فيديهى خؤم و عه قيلي شم
داوه، پيغهم مبر ﷺ فمرموى: ببه، جا نه ويش توشه به ريه كى
جوارگوشه پي بوو پرى كرد، جاوه ختى ويستى هه ليگري ت
نه ميتوانى وتى: نهى پيغهم مبر ﷺ بلي: بابيده نه كؤلم،
فمرموى: نابى، وتى: خؤت بيده كؤلم. فمرموى: نابى، نينجا
هه نديكى لي داكرده وه باقيه كهى دابه شانباو رؤى،
پيغهم مبر ﷺ جاوى تى برى بوو سهرى سورما له و ته ماع

بازيهى، جا ده لين: عه باس دهيووت نه وه مژده يه كه ممان
ده ست كه وت، نازانين مژده ي دوو هه ممان چؤن دهجى، هيوادارم
الله ليان خؤش بيت، نينجا الله پيغهم مبرمان ﷺ دنيا
ده كاته وه كه خيانه تكاران به سزاي خيانه تى خؤيان ده گهن و
ده فمرموى:

٧١ جا نه م جه ماعه ته گيراوه باقى بي باومرپانى تر نه گهر
بيانه وى خيانه تى پي بكن تؤ مه ترسه ليان چونكه نه وان له
پيشدا خيانه تيان كرد له گهل الله دا وه رچى هيزو توانايان بوو
دؤى نايين و تؤ نه نجاميان دا، به لام نه وه ميو الله توله ي لي
كردنه وه و به ناسانى نه وانى خسته به رده ستان و به ده ستى نيوه
سهر شؤرو داماوى كردن، چونكه نه وان خيانه تكارو نيست پيس
بوون، و مبه بيگومان كه الله زانايه و نيشه كانى زور به حيكه مته
جا نه وهى نيستى باشى هه بي الله پي دوزان و پاداشتى باشى
پي ددرت و نه وهش كه نيستى خرابى هه بي به نيه تهى خؤى
ره فتارى له گهلدا ده كريت و الله هيچ لي به نا ندرت و هيچى
له بيرنا چي ته وه وه هه موو جموجوليك به گويردى زانيارى
نه وه دجى، هه ر نيشيكش دهكات هه موى چا كه و جيگاي
خؤيه تى چونكه (عليه حليم، زور زانايه و زور دانا). نينجا الله
خاومر باومرپان دهكات به سى به شه وه وه ده فمرموى:

٧٢ بيگومان نه وانهى كه باومرپان هيناوه كؤچيان كردوه
به مال و به گيانيان له ريگاي الله دا جهاديان كردوه كه
كؤچه ريه كانى مه كه بؤ مه دينه سهر قافله ي هه موو
كؤچه كره ان، وه نه وانهى كه جيگايان به وان داوه يارمه تيان
داوون، كه موسلمانانى مه دينه زهق ترين ماناي نه م نايه ته يه
ناوه وانه هه نديكيان سهر پهرشت و دؤست و يارمه تى دهرى
هه نديكيان و جيانين له يهك، و نه وه كه سانهى كه باومرپان
هيناوه به لام كؤچيان نه كردوه وه له مه كه دا ماونه ته وه نه وانه
ماي خؤيانيان سوتانده وه په يوه ندى خؤيانيان بچراندوه، هيچ
دؤستايه تى و يارمه تى دانيك له نيوان نيوه نه وانه نه ماوه تا
نه وانيش كؤچ نه كهن، و نه گهر داواى يارمه تيان لي كردن بؤ
مه به ستيكى نايينى نه وه پيويسته له سهرتان كه يارمه تيان
بدن و به هانايانه وه برؤن و نابى كؤچ نه كردنى نه وان له م
باروه ته گهره بؤ نيوه دروست بكات مه گهر بؤ دؤايه تى گه ليك

بىڭ كە ئەو گەلە لە نىۋان ئۆيۈدە ئەواندا پەيمانى ئاشتى ھەبىت
لەم شىۋەدا باداۋاي يارمەتەش لە موسلمانانى كۆچەرى
يارمەتيدەر بىكەن نابى ۋەلاميان بەدەنەۋە چۈنكە خىيانەت
پەيمان شكاندەنە لە پېشەۋە ۋەرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ﴾
(۵۸) بىگومان كە اللە خىيانەتكارانى حۆشناۋىت كۆمەلى
دانىشتو مافى رەخنەگرتنيان نىيە لەو موسلمانە كۆچەرى
يارمەتى دەرمانە چۈنكە ئەمانە بەھۋى سىستى ۋەم تەرخەمى
پشتگوى خستى كۆچ ۋە جىھادو يارمەتى نەدانى موحابىدانەۋە
مافى خۇيان سوتاندوۋە پەيۋەندى نىۋانى خۇيان ۋە باقى
موسلمانانين بچراندوۋە پىۋىستە لۆمەى خۇيان بىكەن
جارىكى تر ھەلۋىستى ئاۋا بى كەلگ ۋە بى نىخ نەگرن ،
شىرەپىۋانى مەيدانىش نابى نەفس ۋە شەيتان زال بى
بەسەريانداۋ گوى بەپەيمان نەدەن ئەۋەتە اللە لە كۆتاي ئەم
ئايەتەدا دەفەرمۇي: ۋە اللە بەھۋى كە ئۆيە دەيگەن بىنەرە واتە
جاۋى لەھەموو ھەئس ۋە كەۋىكتانەۋە دەبى ناگاتان لە خۇتان
بى بەشۋەپەك رەھتارنەكەن كە پېچەۋانەى فرمانى ئەۋبىت
جا بۇ ئەۋەى زياتر موسلمانان ھەئبى لەسەر يەك بوون ۋە يەك
دەستى، دەفەرمۇي:

(۷۲) خۇ ئەۋكەسانەى كە كافرن ھەندىكىان يارمەتى دەرۋ
دۆستى ھەندىكىان ئەگەر ئۆيۈش ئاۋانەكەن ۋە پشتگىرى يەكتر
نەكەن ۋە دۆست ۋە يارمەتى دەرۋ يەكتر نەبىن ۋە ھەندىكتان
سەرپەرشتى ھەندىكتان نەكەن ئىتر ئىش ۋە نازارى خاۋەن
باۋەران ۋە شىرك ۋە بت پەرستى رەنگاۋ رەنگ سەرزەۋى
داگىر دەكات ۋە خراپەكارى ۋە تاۋانى گەۋرە دەكرىت ۋە لەباتى
حاكىمەتى اللە دا حاكىمەتى ملھور ۋە تاغوتان دەبىت ۋە ھەسادو
خراپە ۋەك ئەمىر ۋە ھەموو كۈن ۋە قوزىنىك دەگرىتەۋە ، دوۋبارە
دەگەر پىتەۋە سەر باۋەرداران ۋە دەفەرمۇي:

(۷۶) جا ئەۋانەش كە باۋەردىان ھىناۋە لەرگىگى اللە دا كۆچ
جىھادىان كىردە ، ۋەنەۋانەى كە جىگايان كىردەنەۋە
يارمەتيان داۋن بەراستى ئا ئەۋانە باۋەردارى راستەقىنەن
بۆنەۋان ھەيە لى خۇشبوۋون ۋە رۇزىيەكى بەرپىزو بە بەرەكەت

ۋەھمىشەيى ۋە دۋانەھاتو. ئىنجا اللە باۋەردارانى پەيۋەدى ئەۋان
باس دەكات ۋە دەفەرمۇي:

(۷۵) خۇ ئەۋانەش كە باۋەردىان ھىنا لەپاش ئەۋان ۋە كۆچيان
كىردە لەگەل ئۆيۈدە جىھادىان كىردە لە رىگى اللە دا ئەۋە
ئەۋانىش لە ئۆيۈن ۋە پاداشتى ۋەكو ئۆيۈيان ھەيە لەسەر ئەۋ
كۆچ ۋە جىھادە ، ئەم كۆچ كىردە تا ھەتتى مەكە بوە پاش
ھەتتى مەكە نەماۋە تا ئەۋ كاتەى كە حاكىمەتى اللە ھەبۋە
ۋاتە تا چەرخى سىانزەى كۆچى بەلام پاش نەمانى حەكۋەتى
اللە ۋە زال بوۋنى كوفىر بەسەر ۋەلاتى ئىسلامىداۋ بەندىيەتى
تاغوت ھاتەۋە مەيدان كارى ئىسلامى ۋەكو سەردەمى كۆنى لى
ھاتو كۆچكىردە بۇ پاراستى عەقىدەۋە بىرو باۋە
پىۋىستە(الْهَجْرَةُ مَاضِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) كۆچكىردە بەردەۋامە
ھەتا رۆزى قىامت) ۋە ھەمۇدە پىۋەمبەرمان ھاتەدى: ﴿بَدَأَ
الْإِسْلَامَ غُرِيْبًا وَسَيُعْودُ كَمَا بَدَأَ غُرِيْبًا فَطَوْبَى لِلْغُرَبَاءِ/مُحَمَّدٌ وَالرَّحْمَنُ/﴾
ئىسلام لەسەر ھاتەۋە بەغەرىبى دەستى پى كىردەۋە بەمزانەش
دەست پىدەكاتەۋە بە غەرىبى جاخۇشەختى بۇ
ئەۋغەرىبانە(ئىنجا قورئان پاش پەيۋەندى بىرو باۋە ۋە ھەقىدە
باسى پەيۋەندى خزمەيەتى دەكات ۋە دەفەرمۇي: خزمەكان
ھەندىكىان لە پىشترن لە ھەندىكى تىران لە بىرپارو ۋە فرمانى
اللە دا ، بەم شىۋەپە كەلە پوربىردن بە ھاسوۋىن خوارى
ۋەبرايمەتى ھەلۋەشاۋە ، ۋە بىگومان اللە زانايى ھەيە بەسەر
ھەموو شىكتىدا. ۋەنەم بىرپارەى ۋەلام دەرۋەى ھەستى
ناۋەرونى مەۋقە ۋەتە ۋەلام دانەۋەى ھەست ۋە سۆزەكانى مەۋقە
شىكتى رەۋايە بەم مەرجەى زىيان بە عەقىدەۋە باۋە نەدات ،
سەرمانا پەيمانين دەبەست يان بىرپارىان دەدا كە براى يەكترىن
ئىتر بەم شىۋەپە كەلە پور يان لەيەكتر دەبىر بەلام ئەم ئايەتە
ھاتو ئەۋ حەكەمى ھەلۋەشاندەۋە دەرۋى خست كەئەۋە
بىرپارىكى كاتى بوۋە ئىستا ئىتر كاتى بەسەر چوۋەۋىشى پى
ناكرىت ۋە خزمەيەتى نەسەبى پىش ئەۋ جۆرە پەيۋەندىانە
دەخىرەت. پاش عەسرى چوارشەمە رىكەۋتى ۲۱/۴۲/۱۴۲۲ ھەۋىنە
ھەۋارى سەلاھەدىن.

بَرَاءَةً مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
 فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
 اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ نَزَّاهٌ عَنِ الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ حَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
 أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَنَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ
 شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ عَهْدُهُمْ إِلَى
 مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
 فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ
 وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
 وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
 كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ائْتِ بِهٖ مَأْمَنُهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝

سورته توبه که سورته نؤیه می قورثانه له سالی نؤیه می
 کۆچی دا له مه دینه دا هاتوته خواروه و سه دو بیست و نۆ
 نایه ته و هندی ک گوتوو یانه کۆتا سورته که دابه زیوه به لام
 هندی کش پتیا وایه نهم سورته پیش سورته النصر
 دابه زیوه سورته نه صر ناخرین سورته، نهم سورته تا که
 سورته کی قورثانه که به (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دست پیناکات
 چونکه، نهم سورته بیزاری خواو پیغمه مبره ﷺ له بت
 پهرستان و کافران و سرجه م رسوا کردنی دوو پروو مکانه، واته -
 رِق و هینی الله یه له تاوانباران و (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یش
 به لگهی سۆزو میهرمبانی الله یه که لیره دا گونجاو نیه بویه
 نه و تراوه، هر خوایش زانایه. نهم سورته (براءة، بحوث) یش
 پی و تراوه چونکه له کۆتایی سورته که وه خوا تهوبه ی له
 ته وای موسلمانان به کۆچهری و یارمه تی دره وه له گهل
 پیغمه مبرماندا ﷺ و درگرت به تایبه تی تهوبه ی نه و سی که سه ی
 که راستیان وتو پیغمه مبرمان ﷺ دوی خستن تا خوا همرمی؛
 تهوبه م لی و مرگرتن. وه (برائته تی) پی و تراوه، چونکه سره متای
 سورته که به بیزاری و بهری بوونی خودا و پیغمه مبره که ی ﷺ له
 موشریکان دست پی دهکات و چندی نایه تی هر له سر

نه وان دروات. وه (بحوث) ی پی و تراوه چونکه باسی چۆنیته ی
 هه ئس و کهوتی دوو پروو مکان دهکات و به شیکی زۆری سورته که ی
 گرتوته وه.

سهرمتای نهم سورته له پاش گه رانه وه ی پیغمه مبرمان ﷺ
 له جهنگی ته بووک هاته خواروه و یستی نه و ساله حه ج
 بکات به لام کاتی وتیان بت پهرستان ههروه کو باوی خویان
 دین بۆ حه ج و نه وان به پوتی به دهوری که عبه دا
 نه سورینه وه پیغمه مبر ﷺ پی ناخۆش بوو بجیت به لام
 له حیاتی خوی نه بو بکری نه مساله نارد که نه میری
 حاجیه کان بی تا جیگای عیبادته کان دیاری بکات بۆ
 خه لک و به موشریکانیش رابگه یه نی که نابی پاش نهم سال
 بین بۆ حه ج و نهم چهن دنا یه ته ی (به رائته) که هاتوته
 خواروه بۆیان بخوینیته وه، کاتی هاته وه مه دینه علی یش
 نارد تا نه و له حیاتی پیغمه مبر ﷺ نه و شتانه رابگه یه نی،
 چونکه علی خزمی نزکی پیغمه مبر ﷺ بو باوی نه و
 سه رده مه یش وایو په یمان هه ئوه شان دنه وه به دهستی
 گه وری سه رده م بوو جا نه گه ر خوی نه بو ی نه بی
 که سیکی خزمی نزکی نه و هه ئوه شان دنه وه رابگه یان دایه .

۱) نهمه بیزاری خواو پیغمه مبره که یه تی که ناشکرای
 دهکات بۆ نه وانه ی که په یمانیان داوه به پیغمه مبر ﷺ له بت
 پهرستان و پتیا راده گه یه نی که

۲) به نازادانه به سه ر زه ویدا تا جوار مانگ بگه رین و پاش
 نه وه ئیتر په یمان نامیت بیجگه له وانه ی که په یمانی زیاتر له
 جوار مانگیان هه یه، دهیزانن بیگومان ئیوه ناتوانن خوا دهسته
 پاچه بکه ن و ریگای نه نجامدانی کارهکانی لی بگرن مادام ئیوه
 سورین له سه ر کوفرو خیانه ت خوا تۆله تان لی و مر نه گریت
 چونکه بیگومان الله سه رشۆر که ری کافران و بت پهرستان و
 خوانه ناسانه هه رچه نده توانا و هیزو پشتیان هه بی له دهستی
 تۆله ی خوا رزگار نابن، نه بو هه ره یه نه لی من له گهل "عه لی"
 دابووم نه و کاته ی که پیغمه مبر ﷺ ناردی بۆ نه وه ی که په یامی
 پیغمه مبر ﷺ بگه یه نیت به حاجیان جا له وی جوار وشه ی پی
 راگه یاندن و نه و نه دی دووباره کرده وه تادهنگی نوسا که بریتی
 بوون له: {أَلَا إِنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُؤْمِنَةٌ وَلَا يَخْجَزُ بَعْدَ
 الْأَعْمَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرَبَاءُ وَمَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ فَإِنَّ أَجَلَهُ إِلَى أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِذَا

مَضَتْ الْأَرْبَعَةُ فَإِنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ/ صحه

الانبياء/ ناگادار بن بيجهگ له باو وډار هيچ که سيکی تر ناجيته بهه شته وه و پاش نه مسال نابيت موشريک حج بکات و نابي بهروتي بهدوري بهيتدا بسوريته وه ، وهه رکه سيک که له نيوان نه وو له نيوان پيغه مبهري خوادا په يمانیکی ههيه ماوکه ي تاجوار مانگه نه وسا که نه و چوار مانگه چوو نه وسا بيگومان که الله و پيغه مبهرمکه ي بيومرين له موشريکان { ههروهک دمفهرموي:

۲) نه مه بانگه وازيکه له لايه ن خواو له لايه ن پيغه مبهرمکه ي وه بؤ هه مو خه لک له رؤزي حه جي گه ورده که رؤزي چه زني هوربانه که نه و يش نه مه يه: که به بيگومان الله بيزاره له بت په رستان ههروهه پيغه مبهرمکه ي شي چونکه نه وه منده خرابه کاري و دزايه تي نايين و په يمان شکاندن و ناله باريان کردوه خوا له و مزياتر ماوه يان پي نادات و بي زاري خوي و پيغه مبهرمکه ي له وان راده گه يه ني و له هه مان کاتيشدا هه ليان دهن بؤ تهويه کردن و گه پانه وه دمفهرموي: جا نه گهر بگه پي نه وه واز له بت په رستي بهين نه وسا هه رنه وه چاکه بؤتان و نه که ونه سه رريگاي خوشبه ختي هه ردو و جيهان ، و نه گهر پشت بکه نه نايين و هه ر به و رهو شته ناپه سه منده خوتان دريژه بدن ده ي با بزنان که به بيگومان نيوه ناتوان خوي گه ورده دمه ته پاچه بکه ن هه رجي بکه ن و هه رچون بين به راستي خوا توله تان لي دستين جا به شيوه ي گالته پي کردنيان دمفهرموي: وه مژده بده نه ي محمد ﷺ به وانه ي که کاهرن به سزايه کی دهر دناک. له راستيدا موژده بؤ خوشيه نه ک بؤ ناخوشي جا نه مه گالته پي کردنه به وان ، چونکه نه وان گالته به خواو نايين و پيغه مبهرو په يره واني ده کن بويه به شيوه ي کردارمه کی خويان سزا ددرينه وه.

به لي پاش نه م جاردانه بت په رستان قه دغه گران له گه پان بهدوري که عبه داو هه روا قه دغه گرا بهروتي بهدوري که عبه دا بسورينه وه ، جيگاي باسه نه وانه ي که نه مړؤ ناهرمتيان روتکردو ته وه و داوای روت بونه وه ي زياتريان بؤ ده کن لافي پيش که و تن لي دده ن و نيسلام په يره واني به پاشکه و توو ناو نه به ن له حالیکدا که نه وانه دميانه وي دابو نه ريته کونه کان زيندو بکه نه وه به پيشکه و تن و شارستاني و زانياريان دهر خواردی خه لگی ساويلکه و نه زانی بدن ، نيسلام هات روتي ناهرمت و شهروال پيسي و نارهق خواردن و قومارکردني قه دغه کرد واته نه وانه رهو شتي سه رده مي نه زانين بوون ،

نيستا نه يانه وي به شتيکی تازه نوئ به سهر خه لکيدا به سپين؟! نيا کاتي نه وه نيه روله تازه پيگه يشته و هکاني نه م سه رده مه هولي مه ردانه هه لکه ن و نه و دابو نه ريته کونه بسپنه وه له حه يوانيه و بگه پي نه وه بؤ نينساني ، به راستي به خه وو خواردن و به رده لايي مروقه پيش ناکه وي ، چونکه حه يوانيش له و بواره دا ده ستيکی بالاي هه يه مروقه هه رجي بکات له خواردن و خه و داهي شتا ناگاته تو زي هولي هه ندئ له حه يوانات؟! جا بؤ نه بي خه لگی نابه و شيويه چه واشه بکريت؟! نه ي ژيري و زانايي له کوييه؟! جا پاش نه وه ي که هه رموي خواو پيغه مبهرمکه ي بيزاره له بت په رستان و ماوه ي چوار مانگ موله تي دان تا بؤ خويان بير بکه نه وه جا نه گهر تهويه يان کرد خؤ چاکه نه گينا له سزاي خوا رزگار نابن پاش نه وه خاوه ن په يمانه کان نه کات به دوو به شه وه به شيکیان نه وانه ن که په يمانه کانيان نه پاراستوه نه وه پاش نه و چوار مانگ ماوه ي په يمانه کانيان ناميني. به شه که ي تريان نه وانه ن که په يمانه کانيان پاراستوه دزايه تي پيغه مبهرو ﷺ و باو و دارانيان نه کردوه نه وه په يمانه کانيان نه مينيتته وه وک دمفهرموي:

۳) مه گهر نه وانه ي که په يمانيان پيدان له بت په رستان و له پاشان له و په يمانه هيچ شتيکیان که نه کردو ته وه و به ريک و پيکی په يمانی خويان پاراستوه يارمه تي هيچ که سيکیان نه داوه دزي نيوه نه ي موسلمانان ده ي نيوش ته و او بکه ن ماوه ي په يمانه کانيان و هيچي لي که نه که نه وه چونکه به پيشک که الله په رهيزکاراني خوش ده وي. نينجا خوي گه ورده دمفهرموي:

۴) جا هه رکاتيک نه و چوار مانگه قه دغه گراوه ي که به موشريکان درا کوتاي پي هاتوله بت په رستي نه گه پانه وه جا نيتر نه وان هيچ به هانه يه کیان ناميني نه وسا موشريکان له هه رکويده دستان که و تن بيانکوژن و بيان گرن و گه مارويان بدن و له هه مو شوين و ريگا و بانيکدا که مينيان بؤ دابنين و لييان بدن جا نه گهر هاتو تهويه يان کردو گه پانه وه و نويزيان کردو زهکاتيان دا نه وسا نه وکاته وازيان لي بهين واته په شيمان بونه وه ي دم به لگه نيه به لگو پيويسته نه و دوو شته يش که نويزو زهکاته نه نجامي بدن نينجا نه بي وازيان لي بهينري چونکه به بيگومان که الله زور لي خوشبوو به سوزه سه بارت به به نده کاني، نه مه فرماني خوايه سه بارت به موشريکان و بي باو و پان و هه تا رؤزي دواي نه مينيتته وه و هه رگيز هه لئاو شيته وه نه به دادگه ري دادگه ران نه به سته مي

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا ذِمَّتَهُمْ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْرَوْا بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَضَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَزِيدُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَلَا حَرَجَ لَكُمْ فِي الَّذِينَ أَنْتَ لِقَاوُهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَرْضَوْنَ مِنَ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَبِلُوا أَيمَةً الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا يَأْمَنُ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقْبَلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدْعُوكُمْ أُولَئِكَ مَرْءُؤُا أَخَشَوْهُمْ قَالَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

سته مکاران، ئینجا شیوهیه که له شیوهکانی راگه یاندنی نایین باس دهکات بۆ خاومەن باوەردان کەبەرستی رۆنترین بەلگهی نازادی و مەرووف دۆستی و دەست و دەم پاکی خاومەن باوەردانی ئەم نایینە بە نرخە ئەگەییەنی و دھەرموی،

﴿٦﴾ جا ئەگەر پەکنیک له بێت پەرستان داوایان لی کردیت که پەنایان بەدیت و بێنە هاوسیت و مەبەستی خراپەکاری و جاسوسیان نەبوو سا تۆش بەدەراوسیتی ئەو رازی بێه و پەنای بەدە بۆ ئەوێ که فەرمودەکانی خوا ببیستی بەلگو باوەرپەیتی و لەتاوان و بێت پەرستی رزگاری بێی، دیارە ئەگەر باوەردی هینا و موسلمان بوو نیتەر جیاوازییەک له نیوان ئەوو باقی موسلمانانی تردا نامیتی و نارمۆی خۆیەتی له هەر جیگایەکی ولاتی ئیسلامیدا دانیشی و کاروباری ژیانی خۆی ببات بەرێو، بەلام ئەگەر باوەردی نەهینا نابی لهو جیگایەدا دەست درێژی بکریته سەرو سزا بدریت بەلگو پیویستە ژیان و مالی بپارێزیت وەک دھەرموی، لەپاشان بیگەییەنە شوینی هیوربۆنەوێ خۆی.

ئابەو شیوهیه ئیسلام مافی مەرووف نەپارێزی و پەیمانی خۆی بۆ هیچ شتێک ناشکینی ئەگەر زۆر گرنگیش بێت وەک پیغەمبەرمان ﷺ فەرمان دەدات و دھەرموی: ﴿لَا تَخُنْ مِنْ خَانَكَ/

أبوداودوغیر، صحیحہ الابانی / خیانت مەکە لەگەل ئەو کەسە

کەخیانەتت لەگەل دا دەکات} بۆ؟ چونکە ئەوانە گەلیکن کە نازانن و هەستی گرنگی ئەم نایینە بەنرخە ناکەن و پیغمەش بەشیوێ پەنا دان هاتوون نابێ خیانەتیان بێ بکریت. یەگەر: تا هەرکەسێک کەبێهوی له نایین تی بگات بێ ترس بەپەیمان وەرگرتن له موسلمانان بێتەنا و ولاتی ئیسلامیەو دنیاییت کە گیان و مالی پارێزراوه هەتا خۆی خیانت نەکات. دوهم: تا دەرکەوت نایینی ئیسلام نایینی تاکەکەس نیه باکابرایش باوەر نەهینی و موسلمانەکەش رقی بێ لی نابی دەست درێژی بکاتە سەری چونکە خوا ناوا فرمائی بێ دەدات. سێ هەم: بەلگەیه لەسەر ئەوێ که زۆر لەکەس ناکریت بۆ باوەر هینان بەمانای (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ﴿٣﴾) ئینجا خوی گەوره دھەرموی:

﴿٧﴾ چۆن دەبی هاوێل پەیدا کەران پەیمانان هەبی لەلای خواو پیغەمبەرەکی؟ واتە شایستە ئه وەنێن ئەوان بەپەیمان دنیای بکرین لەلایەن خودا و پیغەمبەرەکیەو مەگەر ئەوانە کەوختی خۆی پەیمانان بێ داوون لەلای "بەیت" دا واتە ئەوانە کە له ناشتی خودەپییبەدا پەیمانان پیدان جا ئەوانە تا راست ئەوێستن لەسەر پەیمانەکانیان و هەلوێستی خۆیان ناگۆرن ئیووش لەسەر پەیمانی خۆتان پەیمانەووەو نەیشکینن و له خوا بترسن چونکە بیگومان ﷻ پەرھیزکاری خۆش دەوێت. ئینجا باسی دێ پیسی بێ باوەرو بێت پەرستان سەبارت بە موسلمانان دەکات و دھەرموی:

﴿٨﴾ چۆن دەبی بێت پەرستان پەیمان و عەھدیان لەگەل خواو پیغەمبەردا بێ و بەناسودەبی بژین لەگەل ئەودا کە ئەگەر ئەوان سەرکەون بەسەر ئیوودا بەزمیان بەئیوودا نایەتەووەو هیچ سویندو پەیمانیکیش کەله نیوان ئەوان و ئیوودا بێت لەبەرچا و ناگرن و بەهەمو شیوێهک نازارتان دەدن، بەلام لەکاتی بێ دەسەلاتیدا خۆیان زۆر بەدۆست و دلسۆز پیشان دەدن و بەدەم ئیوودا رازی دەکەن و قسەو رەفتاری وادەنوین کە گواپە ئەوان دۆستی باوەرداران، بەلام ئەمە روالەت سازیه و راست نیه و دێ و دەمیان یەک نیه وەک ئەفەرموی: وەدەلەکانیان بیزارە لهو قسەو رەفتارە پەرولەت باشانەیان و زۆریە ئەوانە هاسقن و له سنوری نایین و خواپەرستی دەرچوون و هەرگیز بە دۆستایەتی باوەرداران رازی نین ئەمانە

﴿٩﴾ بە نایەتەکانی ﷻ بەهرمیەکی کەمیان کپیو واتە له باتی گوێرایەلی و ئەنجامدانی فرمانەکانی خودا دزایەتی

نايه ته ڪان دهڪن به وهشه وه ناو مستن به لڪو نه وان ريگاي بلا و بونه وهى ناييني خودايان گرتوه و ماوه نادن كه خه لك و مري گريت به راستي نه وانه خراپ ترين نيشيان كردوه و.

نه وان هرگيز هيچ سويندو عهده و پهمانيك ناپاريزن نه گهر دسه لاتيان هه بي، چونكه زور رقيان له باوهرداره.

ههر له م نزيكه دا نه وه دووچار هه مان مه به ست باسڪرا تا خاوهن باوهران وريا بن و دنيا نه بن له دوژمناني خوا و پيغه مبهرو نايين ، چاڪيش بزائن كه دوژمنان نه گهر ناماده پهمان و عهده بين ناچارن و ههر كه زانايان تواناي دوژمنايه تيان هه يه يمك چاو تروكان ديژناكه بن بويه هورثان پاش نه و رون كردنه و ميه دهفه رموي، چاك بزائن نانه وانه خوځيان دمست دريژگهرن ، نه مه وده سفيكي هه ميه ميه بي باوهران و بت پهريستانه ، تا بي باوهر بن ، نايي باوهران بي بگريت و دوستايه تيان له گه لدا بگريت به لام نه گهر باوهران هينا نه و وده سفيان دهگوري و هك خواي گه وره دهفه رموي؛

۱۱) نه گهر نه وان ته و به بيان كردو گه پرانه وه له و خراپه كاري و تاوانانه خوځيان و نويژيان كردو زمك تيان دا نيتر نه وانه براي دينيتان و نايي هيچ شتيك بميني له نيوانتاندان پاش نه وهى كه نه م ياساو فرمانانه بي باسكردن دهفه رموي؛ وه ناوا نايه ته ڪانمان دريژه بي دده دين و روشني دهكه پنه وه بي نه و گه له ي كه بزانيت، چونكه زانايان نه توانن له راستي و دروستي نه م ياساو فرمانانه ي الله تيبگهن و بي خه لڪي روشن بكه نه وه. نييجا دهفه رموي؛

۱۲) خو نه گهر پاش نه و عهده و پهمانه ي كه داويانه شڪانديانه وه و تانه و ته شهريان دا له ناينه كه تان نه بي نيوش مهردانه له وان راپهرن و سهراني كوفر بكوژن ، چونكه نه مانه زيانيان زوره بي نايين و به لگه يشه له سهر نه وهى كه ههر كه سيك تانه و ته شهري دا له نايين به سهراني كوفر ته ماشا دهگريت ، به لي نه بي نه و تاوانبارانه بكوژرين چونكه نه وانه خاومني هيچ عهده و پهمانيك نين به لڪو نه و انيش له خراپه كاري و دمست دريژي كردنه سهر موسلمانان و تانه و ته شهردان له نايين واز بينن، نييجا خواي زاناو بالاده ست موسلمانان هه لده وني و دهفه رموي؛

۱۳) ناي نيوه شهر ناكهن له دزي گه ليك كه پهماني خوځيان شڪانده و ويستويانه كه پيغه مبهري در بكن واته نه و بت پهريستانه ي مهكه ، خو نه وان له پيغه وه هيرشيان

قَتِيلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَضْرِبُكُمْ عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَيَذْهَبُ غِيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ ۱۵ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَمَةٍ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ۱۶ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ۱۷ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ ۱۸ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ ۱۹ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ ۲۰

كردوته سهر نيوه واته ناي له گهل بووني نه و هه موه وده سفي خراپه ي بت پهريستان هيشا نيوه شهريان له گهل دا ناكهن؟ بو؟ ناي نيوه له وان دده ترسن؟ به م شيويه خوا ههستي موسلمانان نه جو ليني و رايان نه وهشيني و دهفه رموي؛ نه وسا ههر الله شايس ته يه كه نيوه لي بترسن نه گهر نيوه باوهردارن ، خوا دهفه رموي؛

۱۴) بيانكوژن كه الله سزاي نه وان دمدا ت به ددهستي نيوه و سهر شوپريان دهكات و سهرتان دمدا ت به سهر يانداو خوا شيفاي دلي باوهرداران دمدا ت به له ناوچوني نه و بت پهريست و سته مكارانه

۱۵) جا نه و رقي هينه كه له دلثانداو سهارمت به و بت پهريستانه خوا لاي نه بات ، واته خوا نه و منده باوهرداراني خوش نه و ني نيشي وايان بي دهكات كه دلثان خوش بكات و هيچ غم و خهفه تيك نه ميني له ناو دلثاندا. نييجا دهفه رموي؛ به راستي الله ته و به و مرئه گريت له و كه سه ي كه نارمزوي لي بيت وده راستي الله زانايه به قسه ڪان تان و دانايه له بريارو ياسا ڪاندا و هيچي گو تره كاري نيه ، نييجا خواي گه وره زياتر سهر باز دكاني خوي هيري خوگري و نازايي و لي هاتويي دهكات و دهفه رموي؛

۱۶) ناي نيوه واگومان دهڪن كه واز تان لي بهي نري ته ههر كه و تان موسلمانين نيتر هيچ باقي كردنه و ميه ڪتان نه بي؟ له

حَالِيكَدَا ئەو زانیاریەى كە ئالە ھەمىەتى سەبارەت بە بەندەمکانى لەمەنیادا دەرئەكەوتەى كە كى جیهاد دەكات لە ئێووە كى بێجگەلە خواو پێغەمبەرەو ﷺ باوەرداران ناكات بەدۆستى پەنامەكى و ناوەرونى بۆخۆى؟ واتە لە دنیادا ئەبى تاقى بکێنەووە تا چاك و خراپ و تێكۆشەرو ترسۆك ، راست و دوور، خواپەرست و ھەل پەرست ، ئایین و یست و دنیا پەرست لەیەك جیا بکێنەووە كە خۆى و خەلك شایەت بن لەسەرى بۆ كاتى دادگایى كردنى لەپاشەرۆژدا ، جا بۆ زیاتر وریاكردەووەى باوەرداران ئالە دەفەرموئ: بەراستى خوا ئاگادارە بەوێ كە ئێو دەیکەو و ھىچى لى و ن نابیت بەلى خوا ماوہ نادات بەھەل پەرست و ترسۆك و دوور لە ریزى سەربازە راستەھینەكانى ئەودا بێئیتەو بەلگو بەتەنگو چلەمەو ترسو لە دەست دانى خۆشەویست و مال و سامان ئەوانە ئەتارینى و ریزى مۇسلمانان خاوين دەكاتەو ، چونكە خوا نیازى بەكەس نیەو خۆى ھەمو ئالوگۆرێك دەكات بەلام لە دەستى ئەو مۇسلمانانەى كە پاك و خاوين و خۆیان یەكلاكردووتەووە بۆ ئالە ئەگینا لەراستیدا ئالە نیازى بەكارو كۆشى ئەوانەش كە پاك و خاوين نیە. ئالە دەفەرموئ:

﴿١٧﴾

بۆ موشرىكان و بت پەرستان نیە كە مژگەوتەكان ئاوەدان بكەنەو لەكاتێكا كە خۆیان شایەتبەن لەسەرخۆیان كە كافەرن واتە خوا نیازى بەئیشى چاكەى كافرو موشرىك نیەو ھەرجى چاكەيەك بكەن خوا لىیان وەرناگریت ، چونكەئەوانە كردەمەكانیان ھەئەشەوتەووە ئەوان بۆ ھەمیشە لەناو ئاگردا ئەمێنەووە. بەم شێوہ دەرگەوت تا باوەرى راستەھینە نەبیت كردارى چاكى مەوۆ لەلای ئالە ھىچ نەرخىكى نیەو كافەران بۆ ھەمیشە لە دۆزەخدان ، ئەمەش دەمكوت كردنێكە بۆ ئەوانەى كە بانگەوازی نەزىك بوونەووەى ئایینەكان دەكەن و دەیانەوئ وابەستەلێن بۆ خەلك كە گاوارو جولەكەو خاوەن بىرو راكانى تر وەكو یەكن و ھەركامیان ئیشى باش بكات پاداشتى ھەيە؟

﴿١٨﴾

لەم ئایەتەدا خۆى گەورە پێنج مەرجى بۆ تەعمىرو ئاوەدان كردنەووەى مژگەوت باس كردووە دەفەرموئ: ھەرنەوگەسە مافى ئاوەدان كردنەووەى مژگەوتەكانى ھەيە كە باوەرى بەخوا ھىناى بەباوەرىكى راست و دروست و تێكەلاو بەھاوبەش دانان نەبویت بۆ پەروردگار و باوەرى ھىناىبەت بە رۆژى دواى و زیندو كردنەووە نوێزەكانى رێك و پێك ئەنجام دابیت و زەكاتى دابیت و نەترسى لە ھىچ كەس بێجگەلە ئالە ئائەوہ ئەو كەسەيە كە شایستەى ئاوەدان كردنەووەى مالهەكانى

خوداى ھەيە ، لە راستیدا ھورئان ھەرجىگەيەكى تەماشابكەیت وەك ئاوينەيەك وایە بۆ مەوۆ و دەتوانى بە وردى تەماشای بكات و بزائى ئایا خۆى تیدا ئەبىنى یان نە ، ج وەسفەباشەكان ج وەسفە خراپەكان بىت. بۆ نمونە با ئیمەى مۇسلمان لێردا تەماشای خۆمان بكەین و بزائین ئەو وەسفانەمان تیداىە كە شایستەى ئاوەدانكردنەووەى مالهەكانى خودابىن بەراستى مەگەر بەكەمى ئەگینا بىرو باوەرى ئەمەو لەھاوبەش دانان خالى نیەو ئەویش كەلتى ناترسین خودایە ، ئەگینا لەھەمو شتىكى تر ئەترسین و ئەگەر چى ئەو سى وەسفەكەى تر ھەبن ، بەلى ئەوێ كە خاوەنى ئەو پێنج وەسفە بەنرخەبى ئەوہ باوەردارى راستەھینەو پاشە رۆژێكى روناكى ھەيە وەك خۆى گەورە دەفەرموئ: ئەمسا نەزىكە ئائەوانە لە ریزى ئەو كەسانەبن كە رێگای ھىداىەت و خۆشەختى دەگرەبەر ، بەلى ئاوەدان كردنەووەى مژگەوتەكان بەعیبادەت كردارىكى زۆر بە نەرخەو پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ: ﴿إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ الْآيَةَ﴾. (الرمذی وغیرہ البانی: صحیح) ھەركاتى دىتان پیاویك پەيوەندى چاكە بەمژگەوتەووە جا شایەتى باوەردارى بۆ بەدن چونكە بێگومان كە ئالە ی بێد مەھام دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ دىسان بۆ رونكردنەووەى تەواوتر باسى ئەوگەسانە دەكات كە باوەریان بەپێغەمبەرەو ﷺ نەھیناوە بەلام بە ئیشى چاكەو خەرىك بوون وەك ئا و ئامادەكردن بۆ حاجیان لە كاتى ھەجداو مالى خودایان تازە دەكرەووە بەم دوو وەسفە خۆیان لە ریزى خاوەن باوەرئندا دانەناو ئەیان وت: ئێوہ جیھادو كۆج دەكەن ئیمەش ئەم دووشتە دەكەین جا خوا دەمكوتیان دەكات و دەفەرموئ:

﴿١٩﴾

ئایا ئێوہ ئاوەدان بەحاجیان و ئاوەدان كردنەووەى "مسجد الحرام" كە مالى خودایە وەك ئیشى ئەو كەسە دادەنێن كە باوەرى ھىناو بەخواو بەرۆژى دواى و جیھاد دەكات لە رێگای خودادا؟ واتە ئایا ئەم دوو تاقەمە وەك یەك ئەزانن؟ نەخیر وەك یەك نین لەلای ئالە . واتەلێردا ئەو راستیە دووبارە بووتەووە كە ئەگەر باوەرى راستەھینە ئەبى بەخواو بە رۆژى

دوایی کرداری تری هرچند باش بی له لای الله هیچ نرخیکی نیه به لگو خوا بهو بت په رستانه دمه رموی، جابه راستی الله دوستی سته مکاران ناگریتو نایانگه یه نیت به خوش به ختی و هرگیز رینمایان ناکات. ټینجا خوی گه وره باسی باوپردارانی راسته هینه دمکاتو دمه رموی؛

٢٠ ټهوسا ټهوانه ی که باوپردان هیناوه و کوچیان کرده له بهر خاتری الله و جیهادیان کرده به مالیان و به گیانیان له ریگای الله دا پله یان گهورمتره له کهسانی تر له لای الله و ټهوانه خوین به خته و مرو خوشه ختن و سهرم پای ټهوش دمه رموی؛

٢١ بهروردگاری خویشیان موژدمیان پی ددات به سوزیکی گه وره له لایین خوځیه ووه موژدمیان پی ددات به رزمه نندی خووی و چندین باخچه که له ناوټه و باخچانه دا بوټه وان هیه نیعمه ټیکي هه میسه یی و روژیک له روژان کوتایی نایمت،

٢٢ لهو جیگادا دمه ټینه وه به هه میسه یی، نه نیعمه ت دوی دئ و ټهوان دینه دمر بیگومان له لای الله پاداشتی گه وره هیه بو ټیکو شهرانی ریگای الله جا نیتر چون ټهوانه له کهل بی باوپردانیکدا که نه گمر که می کاری چاکیش بکهن خوا و مری ناگری و جیگایان دوزخه و مکو یه کهن؟! و اجاریکی تر خوا به پیره وانی ټایینه که ی خوی ټه می دمکاتو دمه رموی؛

٢٣ ټه ی ټهوانه ی که باوپردان هیناوه باوکتان و براکتان نه کهن به دؤست و سهرپرشتیاری خوتان ټه گمر کوفریان پی خوش بوو تا باوپرده یان، جا هر که سیک له نیوه ټه و که سانه بکات به سهرپرشت و دؤستی خوی ټهوسا ټهوانه خوین سته مکارن و به دوستی خوین خوین دوو چاری سزای پاشه روژ دکهن، واته ټه و خرما یه ټیه که چند ریزی لی گراوه له نایین دا ټه گمر هات و به هو ی بیرو باوپردوه له یه که جیا بونه وه هیچ نرخیکی نامین و مروقه چاکه که ییش به هو ی دؤستایه تی خرابه که وه دو چاری سزا ددبیت، ټینجا زیاتر ټه و مه به سته روشن دمکاته ووه دمه رموی؛

٢٤ ټه ی محمد پیان بلئ؛ ټه گمر باوکتان و کورپه کانتان و براکتان و ژنانی هاوسه رتان و خیله کانتان و ټه و مال ی که به دستان هیناوه و کوتان کردو ته ووه ټه و بازار گانیه ی که ټه ترسن زیانی ټیدا بکهن و ټه و خانوبه رمیه ی که دلتان پی خوشه و پی رازین، ټه گمر ټانه مانه تان له خوا و له پیغه مبه رکه ی و له جیهاد له ریگای ټه ودا له لا

يُبَيِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ٢١ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ٢٢ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَءِخْوَانَكُمْ ءَوِلِيَّاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٣ قُلْ إِنْ كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ، فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ. وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٢٤ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ٢٥ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ٢٦

خوشه و یستروو جا به وانه بلئ؛ با چاوړی بکهن هه تا فرمانی خویان بو دئ بو ټوله سهندن لیان، به راستی ټهوانه له سنوری ټایین ټیپه ریوون و خوایش گه لی فاسق و له سنور دمرچو ناخاته ناو نیعمه تی خوځیه ووه رینمایان ناکات، پاش ټه و ی که لؤمه ی ټه و که سانه ی کرد که به هو ی خوشه و یستن و خرما یه تی یان خر کرده ووه ی سهر و هت و سامان یان له دست نه دانی جیگا و ریگای خوش وازله خوشه و یستی خوا و پیغه مبه روه و جیهادی ریگای خوا ټه هین سرنجی موسلمانان راده کیش بؤلای سهر چاوه ی سهر که و تن و دمه رموی؛

٢٥ به راستی ټیمه له زور شوینا یارمه تی نیو ده مان داو سهرمان خستن و ده که جیگی بهر، وه له روژی حونه یندا کاتیک که نیوه به خوتاندا نازی و له زوری خوتان سهرتان سورما و پیتان و ابو که سهر که و تن به دست خوتانه که چی کاتی روبه رپو بونه وه له کهل دؤمندا هر زور زوو په رته وازمبوون جائه و زوری یه ی خوتان سودی پی نه دان و له کهل ټه و زوری یه دا و وره تان له دستدا که زه ویتان لی ته نگ بووله پاشان پشستان تی کردو مهیدانی شهرتان چؤل کرد.

٢٦ له پاشان خوی میهره بان نارامی نارد بو پیغه مبه رکه ی و بو باوپرداران و سهر بازانیکی نارد که نیوه ټه تان دهبین و

سزای ئەوانەى دا كە كافربوون و شكاندنى و سەروەت و سامانىان كەوتە دەست باوەڕداران و ئا ئەوە تۆلەى كافرانە واتە كافران ھەرگیز بێرۆز نابن ئەگەرچى بۆ چەند ساتىكيش سەركەوتن بەدەست بەيئن چونكە بپارى خوا لەسەر شكستى و لە ناوچوونى كافرو بى باوەڕانە ھەرچەند بەھيزو بپ چەك و چۆلەين وەك لە سورەتى "ئەنفال" داھەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْقَرُهُمْ ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

يُخْتَرُونَ ﴿٣٦﴾ (الأنفال: ٣٦)

جا بۆزياتر رۆشن بوونەوى ئەم چەند ئايەتە بھەرمون لەگەڵ ئەم رووداوەدا، جەنگى بەدر لە سورەتى "ئەنفال" دا باسکراو تى گەيشتين كە ھەرچەند ژمارەى مۇسلمانان لە سى سەدو پانزە كەس زياتر نەبوو بەلام ژمارەى كافران لە نۆسەد كەس زياتر بوون جاجونكە مۇسلمانان ھىچ ھىوايەكيان بەسەركەوتن نەبوو ئەگەر خوا ھىزى خۆى نەخاتە كارەوہ بۆيان و بەو باوەڕەوہ لە بەرانبەر ئەوژمارە زۆرەدا وەستان و سەرنەجام خواى زاناو توانا سەرى خستن بەلام لە جەنگى حونەيندا بۆماوەمەكى كەم لەبەر زۆرى خۆيان ئەو سەرجاوەديان لەبەر چووەو كە ئەو لەبەر چوونەوہ بووبە ھۆى شكان و راكردنى مۇسلمانان و نزىكەى ھەزار كەس لەگەڵ پێغەمبەردا مایەوہ ، رووداوەكە ئابەم شىوہيەبو: كاتى كە فەتھى مەكە كرا پێغەمبەر ﷺ ھەمويانى بەخشى و ھەوال بە پێغەمبەر ﷺ گەيشت كە ھەزاران كەس كۆبونەتەوہ بۆ ئەوہى شەرى لەگەڵدا بكن ، پاشاكەيان كە مالىكى كۆپى عەوفى نەزرى و لەگەڵ تەواوى سەھيف داو كۆرانى جەشم و كۆرانى سەعدى كۆپى بەكرو چەند تىرمەمەكى كەم لە كۆرانى ھىلال و چەند پياويك لە كۆرانى عەمرى كۆپى عامىرو عەوفى كۆپى عامىر بەخۆيان و ژن و مەرۆ مالاتيانەوہ بەجپنەو پرنەوہ ھاتون بەرەولای پێغەمبەر ﷺ پێغەمبەريش ﷺ بەو دەھەزار سەربازەى كە ھىنابوى بۆ سەرمەكەو دۆھەزار شەركەرى مەكەيشى پێو لكاو بوو ببون بە دوانزەھەزارو بەرەو رويان رۆيشت و لە شىوينك دا كە ناوى "حونەين" بوو لە تارىكى بەمياندا ھەلئەھين بەيەكدا كەئەوان كەمينيان كوردبو مۇسلمانەكانيش بى ناگابوون ، مۇسلمانانيان دايەبەر تىرو شىرى روت كراو بەفرمانى پاشاكەيان ھەمويان وەك يەك كەس ھىرشيان كرده سەر مۇسلمانان ، لەم كاتەدا وەكو ھورنان دەھەرموى:(پشتيان تى

كردو ھەل ھاتن) و پێغەمبەر ﷺ لەورۆژەدا كەسوارى ئىستىركى خۆى بو كەناوى (شەباو)بو لەمەيدان دا مايەوہو ئىستەركەى بەرەو ناوچەرگەى دۆژمن لى ئەخوړى و عەباسى مامى ناوژەنگى لای راستى گرتبو ئەبو سوفياني كۆپى حارسى كۆپى عەبدولوتەليبي ئامۆزای لای چەپى گرتبو بارى ئىستەركەيان گران ئەكرد تازۆر توند نەجيت بەلام پێغەمبەرمان ﷺ ناوى خواى ئەبردو ئەى فەرمو (بۆلای من بىن ئەى بەندەكانى خودا ، بۆلای من بىن ، من پێغەمبەرى خودام ، ھەرلەو كاتەدا ئەيھەرمو: {من پێغەمبەرم و ھىچ درۆى تىدانىە من كۆپى عەبدولوتەليبيم}

بەلئى خۆى و نزىكەى سەد كەسيك لە يارانى لەویدا مانەوہ كە ئەبوپىكرو عومەر و عەباس و فەزلى كۆپى و عەلى و ئەبو سوفياني كۆپى حارسى و ئەيمەنى كۆپى ئوم و ئەيمەن و ئوسامەى كۆپى زەيد خودا لەھەمويان رازى بىت ئەوانەبوون لەپاشان پێغەمبەر ﷺ فرمانى كرد كەعەباسى مامى كەدەنگىكى گەورەى ھەبوو بانگ بكاتە مۇسلمانان بۆگەپانەوہ و بلى: ئەى يارەكانى درەختەكە . مەبەست ئەو درەختەبوو كە مۇسلمانانى كۆچەرى و ياريدەدەردەكان لە سىبەريدا پەيمانيان دا بەپێغەمبەر ﷺ كە دەورى چۆل نەكەن و رانەكەن . ئەويش بەو ناوہو بانگى كردن و ھەندئ جار ئەيووت: ئەى رەفيقەكانى سورەتى "بەقەرە" مۇسلمانانيش كاتى كەئەو بانگ كردنەيان بىست وتيان: بەلئى واوئامان دايتەوہو خەلكەكە بەرەولای پێغەمبەر ﷺ گەپانەوہ تەنانەت كەسى ئەگەر و شترەكەى پەكى بكەوتايە و شترەكەى بەجى دەھيشت و زرىكەى دەپۆشى و بەپەلە دەھاتەوہ لای پێغەمبەر ﷺ جا كاتى ھەندىك لەدەوروپەرى كۆبونەوہ فرمانى پى كردن كە ھىرش بكەنە سەرگافردەكان ، زۆرى نەبرد كافردەكان شكان و مۇسلمانان دوايان كەوتن و ھيشتا ھەندئ لە مۇسلمانان نەگەشتبونەوہ بەپێغەمبەر ﷺ كۆمەلئ گىراو كۆكراوونەوہ لەبەردەم پێغەمبەر ﷺ دا.

ئەمە بەكورتى ئەو جەنگەبوو كە مۇسلمانان خۆيانيان بەلاوہ زۆربو و ايان دەزانى نابى شكست بخۆن و بۆ كاتىكى كەم سەرجاوەى يارمەتى و سەركەوتنيان لەبەر چووەوہ بەو شىوہيە لە ئەوہ ئەوہ شكان بەلام پاشان بەو كۆمەلەكەمە خواى گەورە سەرى خستەوہ بەسەركافران دا بۆيە فەرموى: (ئەو كۆمەلە زۆرەى ئيوە ھىچ سودى پى نەدان) بەلام كاتى ھەستيان بەھەلەى خۆيان كردو بەرەولای پێغەمبەر ﷺ گەپانەوہ ، خواى مېھرميان بەزمى بەواندا ھاتەوہو تەوہبى لى وەرگرتن و

دوژمنانی شکندنو نهوانی سهرخست ، ددی نایا کاتی نهوه نههاتوه کهنیمیش بهراستی بهروپنغه مېهر ښکېږي نهوه تا بهلگو الله بههوارمانه وه بیتو له لم بارو دوڅه نالوړو تاریکه دا رزگارمان بکات؟

٢٧ پاش نهم بهخو نازین وراکړنده داو دووباره گهړانه وهی باوهرپاران بولای پیغه مېهر ښکېږي خوا تهویه وهرنه گړیت لهوکه سهی که نارمزوی لی بی نهومبو زیاتر له بیست روژی پی نهچووخه لکی ههوازن هاتن و موسلمان بوون و پیغه مېهر کردنی بهسهر پشک لهباری نازاد کردنی گراوهکانیان یان مالهکانیان ، نهوانیش گراوهکانیان هه لېزارد که نزیکه هی شه شه هزار پیاوو نافرمت و منال بوون و سامانهکانیانی دابهش کرد به سهر شهرکهران و بهشی پاشاکه یانیسی داو کردیه و به سهر پرشتیان. وه الله زور لی خوشبوو به بهزه بییه بو بندمکانی و ههرکاتی بهباشی بگهړینه وه له تاوان و خرابه کاری خوا لییان خوش دعبیت ، جابه شپوه که سهرکه و تن و ژیرکه و تن به دهست الله یهو چنده راستو دلسوزین لهسهر نایین و بهرهیزکارو خو پاریزین لهتاوان نهومنده زووتر خوا بهده میانه و هدیت بویه عومهری کوپی خهتاب خوا لی رازی بیت زور جار بهسهر پرشتی هیزمکانی نهوت؛ خو تان له تاوان بهاریزن تا خوا یارمه تیتان بدات ، نه گهر نیوه تاوانتان کرد ههرگیز سهرناکهون چونکه ژماره و چهکوو چولهی دوزمن له نیوه زیاتره بهپهرهیزگاری نیوه تاوانی نهوان خوا نیوه سهر دهخت. نینجا فرمان ددهت بهسهر موسلمانان دا کهماوه به موشریکان نه دمن له مرپو بهدواوه بهو شپوه ناشرینه بیته مالی خوداوه و دهفرموی:

٢٨ نهی نهو کهسانه ی که باوهرپان هیناوه بهراستی بزانن کهبت په رستان بههوی بیرو باوهرپانه وه پیسن ددی با پاش نه مسالیان نزیکی "بهیت" نه که ونه وه ناشکرایه هاتنی خه لکی زور بو مه که سودیکی نابوری هه بو بویه خوا فهرموی: نه گهر نیوه نه ترسن له هه قیری؟ مه ترسن بهم زوانه خوا نیوه بی نیاز دمکات بههوی بهرمکهت و لوتفی خو پیه وه. ناشکرایه لهو کاته وه نیتر خه لکی مه که نهومنده ههرو نیعمه تی خوا رزابه سهریاند هه قیریان له بیر نهما نهومته نیستایش که حاکمیه تی خودا نهماوه هیشتا سالانه نهومنده خه لک نه چیت بو حج ولاتی سعودیه ناچار بووه جیره بندی بکات و سالانه بیتجه له ژماره یکی دیاری کراو ماوندانن که سیکی تر بجیت له بهر زوری حاجیان واته بهراستی راست و رهوان هاته دی مانای

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٢٧) يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَءُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَائِمِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ بَغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٢٨) قِيلُوا الَّذِينَ لَا بَرْئُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ (٢٩) وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قُلْ لَّهُمْ قَوْلُهُمْ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (٣٠) اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْكَانًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (٣١)

(سَوْفَ بَغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) (التوبة: ٢٨) "قلله الحمد" خوا نارمزوی لی بووه نیعمه تیکی بی سنوری رزاندوه بهسهریاند ، جا زور جیگای خو پیته کویایی نایه ته که بهم شپوه بی که بیگومان الله زانایه بهقه سکانتان و نیشهکانی خودایش بهحیکمه ته، جاریکی تر خوا روله موسلمانان دمکات و دهفرموی:

٢٩ غمزابکه دزی نهوانه ی که باوهرپان نیه بهخواو بهروژی دواپی و بهقه ددهغو حهرامی نازانن نهوه ی که خواو پیغه مېهر دهکی ښکېږي هه ددهغو حهرامیان کردوه و ته سلیمی نایینی راسته پیته که نایینی نیسلامه نابن ، نهوانه کین و له کام بهشن؟ نهوانه لهوکه سانه که په پراویان پی دراوه واته: گاورو جوله که ، نه بی موسلمانان له گهل نهمانه دا شهریکات تا نهوان سهرانه نه دمن بههوی هیزی موسلمانانه وه نهوان زمبون و کهم دهست نه بن واته پیویسته موسلمانان له گهل نهواندا بجهنگن تاله دهست نه خرین و ناماده ی سهرانه نه بن ، و نهابی ههستی هیزو ددهسلا ت بکهن بهداخه وه ههرلم کاته دا فریوکهکانی گاورو جوله که بهسهر خاکی نیسلامداو لهسهر پاره ی موسلمانان نه خولینه وه نه مه له کوئی نهو فهرمودی خوا له کوئی؟ پیغه مېهرمان ښکېږي دهفرموی: {لَا تَبَدُّوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى

بِالسَّلَامِ وَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي الطَّرِيقِ فَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أُصَيْقَةٍ

/رواه مسلم/ پیښه کی نیوه سهلام له گاورو جوله که نه کهن ، وه هرکاتیک له ریگادا بهیه کی له وان گه یشتن ناچاری بکهن باله کام لاوه تنه گه له ویوه بروات {

ئینجا خوا باسی سیفه تیکی تری خرابی گاورو جوله که دهکات تا موسلمانان زیاتر سوربین له سر جیهاد دزی نهو تاقمه غه زب لیگراو و گومرا هانه داو دمه رموی:

جوله که دهلین: عوزه ر کورې خودایه و گاوردکانیش

له وان سهرلی شیواوتر بوون چونکه نهوانیش هندیکیان عیسا به کورې خدا دوزانن و هندیکی تریان عیسا به خوی سیهم دوزانن که لیردا باسی تاقمی یه که میان دهکاتو دمه رموی:

خوگاوردگان نهیان وت: که عیسا کورې خودایه که نهوه قسه یه که به ده میاندا دهاتو خویشیان دمیان زانی که وانیه، جا قسه ی نهو دوو تاقمه وهک قسه ی نهو کافرانیه پیش

خوین بوو واته نه مانه له سهرثم بیروپای خوینیه هیچ به لگه یه کیان نه بو تنه شتیکی سهرزاره کی بووه و هیچی تر، ئینجا الله بیزاری خوی لییان دهر دهر پړی و دمه رموی: نهفرینی

خوایان لی بی و خوا له ناویان بات چوون وابه ناروا نهو دروو دهله سانه دروست دهکهن؟! هندی له تهفسیر نوسان دهلین: کاتی که عمالیه که زانل بوون به سهر جوله که کاند، زاناکانین

کوشتن و گه وره کانین له سیدارداو عوزه رمايه ووه هه میسه بو کور انی یعقوبو بو له ناو چوونی زاناکانین دهگریا تا

پیلومکانی هه ردو و چاوی که وتن ، ههر بهم شیویه بو تا به ناو گورستانیکدا تیپه ری دی نافرمتیک به سهر گوریکه وه دهگری نه لی: وای بو وولی نیعه مه ته کهم وای بو پوشته که رمو کهم،

عوزه ر پبی وت: هاوار بو تو کی پیش نهوه بریوی به تو نه دا؟ نافرمتکه وتی: الله، نهویش وتی: دهی خو الله زیندوه و نامریت،

نافرمتکه له وهلامی عوزه ریدا وتی: نهی عوزه ر کی خه لکی فیری زانیاری دهکرد پیش زانیانی نهوه ی یعقوب؟ نهویش وتی الله، وتی دهی بو دهگریت بویان، عوزه ر زانی نهوشتیکه و

بو ناموژگاری نهودانراوه ، له پاشان پبی وترا برېو بو فلا ن جوگه خوتی لی بشوره و لهویدا دوو رگات نوژ بکه دلنیا به لهویدا به پیاویک دهگهیت ههرچی پیدایت بیخو ، نهویش

جووه نهو جیگایه ی که پبی وترا ئینجا دی پیاویک لهوئی یه و به عوزه ر ویت: دهمت بکه روه ، نهویش دمی کردوه ، جا شتیک که وهک پشکو ناگریکی گه وره بوو فریدایه ناو دمی هوه و نهو نیشه ی سی جار پی نهنجامدرا ، ئیر عوزه ر گه رایه ووه

بوو به زاناترین کس لهباری تهو راته وه جا بهوانه ی که مابوونه وه له نهوه ی یعقوبی وت: نهی کور انی یعقوب من تهو راتم بو هیناونه وه وتیان: نهی عوزه ر تو دروژن نه بویت،

ئینجا جو قه له میکی هینا و بهستی به په نجه یه کیه وه تهو راتی به په نجه ی خوی بو نوسین ئیر خه لکه که کهم کهم گه رانه وه و

زاناکانین نهوانه ی که مابوون وخوین شارد بویه وه هاتنه وه و ههوالی عوزه ریان پیدرا ، نهوانیش نهو وینانه ی تهو رات که له چیاکاندا شارد بوونیا نه وه هینا یانه وه دیان نهوه ی که عوزه ر

نوسیوتی راسته ، ئینجا هندی له نه زانه کانین وتیان: بویه عوزه ر توانیوتی شتی واکات چونکه کورې خودایه!! ههروها خوی زاناو دانا

هویکی تر له خرابی و کوفری جوله که و گاور باسی دهکاتو دمه رموی:

نه مانه زاناو عابیده کانی خوینانین کردوه به خوی

خوین و وازیان له بهندیایه تی خوا هیناوه و په پره ی نهوان دهکهن له حهرام و هلال کردندا ههرچی نهوان هلالی بکهن هلاله و ههرچی نهوان حهرامی بکهن حهرامه و نه مهش تنه نا

به دهست خودایه و کس بوئی نیه شتی واکات ههرکس ناوایش کرد ئیدعای خوایه تی کردنه ج بلّ یا نه لی.

ئینجا دمه رموی: خو مه سیحی کورې مه ریه یان کردوه به خوی خوین ونهوان فرمانین پی نهکراوه بیجگه له وه ی که

نه بی بهندیایه تی یهک خودا بکهن و هیچی تر، که نهو خودایه ش په رستراویکی راسته فینه یه و هیچ په رستراویکی راسته فینه ی تر

نیه بیجگه له و پالکو بی عیه به و بی نیازه له هه مو شتو هه مو شتیک نیازی به و هیه و دووره لهو شتانه ی که جوله که و گاورو

باقی بیباوه ورت په رستانی تر دایده نین بوی ، نهلین: کاتی عه دی کورې حاته می تاشی هاته خزه تی پیغه مبه ر و

خاجیکی زیوی له ملدا بو که پیغه مبه ر نه م نایه ته ی خوینده وه حاته م وتی: ئیمه نهوانمان نه کرده به خوی

خومان ، پیغه مبه ر فرموی: **إِنَّهُمْ حَرَمُوا عَلَیْهِمُ الْحَلَالَ وَأَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبِعُوهُمْ فَبَلَكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ** **البرمى** **الابانی: حسن** به لی کردویانن به خوی خوین چونکه نهوان

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُمْسِقَ نُورَهُ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْآخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبُطْلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَتَّبِعُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُخَيَّرُ عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُودُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَرَزْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ فَذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَثَنَ عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَطْلُمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِّلُوا الْمُشْرِكِينَ كَأَفَّةً كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَأَفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

"عوزا" نه پسر سرتیټ جا وتم نهی پیغه مبهری خواږه به راستی من کاتې که خوا هم نایه تهی ره وانه کرد (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) وام ددزانی که نیر هر واده بی فهرموی:

به راستی هر واده بی تائه وکاتهی که خوا نارمزوی لییه تی پاشان خوا بایه کی پاک دندیرئ نهوسا بهو بایه نه مریت نهوی که به نه ندازدی تویی خهرته له یه ک نیمان له ناود لیدایه نهوسا نه وکسه دهمینیتیه وه که هیچ سودیکی تیدانامینی جا نه گهرینه وه سهر دینی باو بایرانیان { نیجا خوی زاناو دانا موسلمانان نه ترسینی له زاناو عیبادت که رانی خرابو زاناو عابیده کانی پیش هم گه له مان بویاس نهکات تا نیمیش زاناو عابیدی راستو ناراست بناسینو یه که ممان خوش بوئو په پردهی بکهینو له دووه میان خوبباریزینو لییان دور بکه وینه وه دد فهرموی:

نهی نهو که سانهی که باو دپتان هیناوه چاک بزائن که زور بهی هره زوری زانیان و پهرستکاران له جوله که وگاور به راستی به نارده وایی مالی خهک ددخون و ریگا له دینی الله ددگرنو ماوندادن به خهکتابه وردی ته ماشای بکهینو راستیه کانی بزائن. هم نایه ته پشه کی لومه ی زاناو

فهرموده راسته ی پیغه مبه رمان څویان نه کرده به خوی خهک؟ ومنه و خهک مش نهوون به بهنده و عیبادت کهری نهوان؟ له خواب ترسن نهی خاوم باو دپان قیامتو حساب همیه وریابن له گهل زاتیکی به هیزدا زوران بازی دمهکن هرگیز نایه نه وه !! ته ماشاکن نه وه فهرمودی خواو پیغه مبه رکه یه تی څهسی من نهی.

همانه نه یانه وئ نوری خوا که نیسلامه به فوی دهمیان بیکوژینه وه، بهلئ هم نایینه له روونکی روژ به سودترو روناکترو خوگه نه وه به دلهکانو کهس ناتوانیت ریگی گه یشتی بؤ همیه بگریت هرچی له گهلدا بکری و هرچون دزایه تی بگریت سهر نه نجام به گوئو دلهکان نهکاتو خهک له سهر چاوړوشنی نهزی و نه مریت مه گهر به ددگمهن ، وکه سیش به هانه ی نامینی بؤ روژی دواپی ، چونکه خوا خاومنیه تی و ماوندات به هیچ کهس و دسه لاتیک که بتوانی ریگی نهو نوره ی بگریت و نوری خوی تهواو دهکات ، ودهر نه بی وایی نه گهر چی کافرانیس پنیان ناخوش بی چونکه

نهوزاته هر خویه تی که پیغه مبهری خوی نارده به رینمایو چاوړوشنی و نایینو به رنامه ی راسته وه تا سهری بخت به سهر تهواوی ناینه کاند ، وده بی وایی نه گهر چی موشریکهکان پنیان ناخوش بی . هممه موژده یه کی زور خوشه بؤ باو دپارانی راسته قینه چونکه څهسی خویو نه بی بیه تی هرچنده کافرانو موشریکان پنیان ناخوش بیت هر وده کو له فهرمودی پیغه مبه رمان څه هاتوه، که خوا نهو نایینه نه گه یه نی به هه مو زوی و هیچ مالیک نابی چ له قور بهرد یان له دواو و چادر بی مه گهر هم نایینه ی پی بگات واته کهس نیه نهو نایینه ی پی نهکات یان به ووی دسه لاتو زال بوونی موسلمانان به سهر تهواوی ناوچه کاند یان پهک کهوتن و داماو بوونی بی باو دپان و تهسلیم بوونیان به موسلمانان تاموسلمان هه بیت لهم سهر زهوییه دا، ودهک پیغه مبهری خواږه فهرمویه تی: { لَا يَذْهَبُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ حَتَّى تُعْبَدَ اللَّاتُ وَالْعُزَّى فُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُ لَأُظْنُ حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ أَنَّ ذَلِكَ تَأَمَّا قَالَ إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ ذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِجَالًا طَيِّبَةً فَتَقُولُ كُلُّ مَنْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ خَزَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيَتَّقَى مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ فَيَرْجِعُونَ إِلَى دِينِ آبَائِهِمْ / رواه مسلم/ دنیا تهواو نابیت تا "لات" و

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا وَيُكْفَرُونَهُ عَامًا لَوِ اعْلَمُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلِلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُرْتُ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ إِلَّا أَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّكَ مَعَنَا قُلْنَا فَانْزِلِ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السَّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾

عابیده‌گانی جوله‌کوه و فله‌کان دهکات که به‌وشیوهیه رفتاریان کرده، ناشکرایه هوی دابه‌زین، نایمت تایبیت ناکات به‌لگو گشتیهو بؤ هه‌زاناو به‌ندایه‌تی که‌ریکه که مالی خه‌لک به‌ناره‌وا بخوات و راستیه‌کان له خه‌لک به‌شاریتیه‌وو لؤمه‌و سه‌رزمنشتی نه‌و که‌سانه بکه‌ن که راستی به‌خه‌لک ده‌گه‌یه‌نن و حه‌قیقه‌ت بؤ خه‌لک رۆشن ده‌گه‌نه‌وه، به‌داخه‌وه نه‌مرفؤ زۆریک له‌و که‌سانه‌ی که پۆشاک‌ی به‌ناو زانایان پۆشیوه‌و نه‌وانه‌ی که به‌ناو دینه‌وه ریزیان ئی نه‌گیری و به‌ناو نایینه‌وه نه‌خۆن له‌جیاتی خزمه‌تی نایین و رئی رونه‌کرنه‌وو ده‌ست گرتنی نه‌زان و هینانیان بؤسه‌ر نایینی الله دزایه‌تی نه‌و تازه پی‌گه‌یشتوانه ده‌گه‌ن و به‌دمیان ناو و ناتۆردی نارێکیان پیوه‌و ده‌نیین تا له‌به‌رحاوی خه‌لکی ناشیرینیان بکه‌ن و نه‌وانیش توشی نازاربین به‌داخه‌وه نه‌نجام‌دمرانی سونه‌تییکی پیغه‌مبه‌رمان که‌له‌ ناو خه‌لکا نه‌ماوه له‌باتی ته‌شویق، دمیان به‌ناو زانا نه‌وکاره به‌ناشیرین و خیلاف مه‌زه‌به‌و سه‌رئی شیوانی خه‌لک و... هتد ناونه‌به‌ن و نه‌ینه هوی تارانیدن و تۆرانیدن سه‌دان لاوی تازه پی‌گه‌یشتو ته‌نانه‌ت ماوه‌شیان پیناده‌ن له‌ مزگه‌وته‌کانیاندا دانیشن و خه‌ریکی له‌به‌رکردنی قورشان و سه‌رموده‌گانی پیغه‌مبه‌رمان ببن!! به‌لام له‌باردی نه‌و هه‌مو به‌ره‌لاوی قومارکردن و عه‌ره‌ق خواردن و خراپانه‌وه بئ ده‌نگن؟! ئینجا خوا هه‌ره‌شه‌ی توند له‌و که‌سانه ده‌کات که‌هه‌ر خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی مالن و زمکاتی لی ناده‌ن و ده‌فه‌رموی: نه‌وسا نه‌و که‌سانه‌ی که ئالتون و زیو کۆده‌که‌نه‌وه و نایبه‌خشن له‌پیناوی الله دا نه‌ی محمد موژده‌یان پی بده به‌ سزایه‌کی دمردناک، ناشکرایه به‌کاره‌ینانی موژده بؤ سزا گالتنه پی کردنه،

به‌راستی نه‌وانه‌ی که واده‌زان دنیا واته سه‌روه‌تو سامان و کۆشک و ته‌لاری به‌رزو له‌ بیرى ناینده‌ی خۆیاندا نین و نازانن بؤجی هاتوون بؤ نه‌م ژبانه له‌هه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌دان، نه‌وانه سزای سه‌ختیان بۆدانه‌راوه، که‌ی؟

له‌و رۆژدا که نه‌وسه‌روه‌تو سامانه نه‌کری به‌پارچه‌ی ناسن و بؤی داخ ده‌کریت له‌ناو ناگری دۆزه‌خدا جا نه‌وکاته ناوچاوانیان پی داخ نه‌کریت چونکه له‌ دنیا‌دا جاوی به‌رز گرتووه‌وه ته‌ماشایی نایین و مافی خه‌لکی نه‌کردوه، هه‌روه‌ها به‌و ناسنه‌داخه، ته‌نیشته‌کانیان داخ ده‌کریت، چونکه لایان ده‌کرده بئ نه‌واو خاوه‌ن مافان له‌ دنیا‌دا، هه‌روه‌ها به‌و ناسنه‌داخه به‌شته‌کانیان داخ ده‌کریت چونکه به‌شتیان کردومه‌تی بئ نه‌واو نیازمه‌ندان و خاوه‌ن مافان، و نه‌م داخ کردنه‌یش له‌ رۆژیکدا ده‌بی به‌نه‌نداره‌ی په‌نجا هه‌زار سالی نه‌م دنیا‌یه‌و هه‌رکاتئ سارد نه‌بیته‌وه دیسان بؤی داخ ده‌کریته‌ووو پیان ده‌وتریت: نانه‌مه‌یه که کۆتان کردومه‌تووه بؤ خۆتان و واتان ده‌زانی به‌وه به‌خته‌مور نه‌بن ده‌ی به‌جیژن تۆله‌ی نه‌و کۆکردنه‌ووو عه‌مبار کردنه‌تان که‌ل‌تان نه‌ده‌هات له‌ریگه‌ی خوا‌دا خه‌رجی بکه‌ن. پاش نه‌وه‌ی که باسی زاناو عابیده‌گانی پی‌شوو ره‌فتاره‌گانی کردن و تیی گه‌یاندين که کۆکردنه‌وه‌ی سه‌روه‌تو سامان و زمکات نه‌دانی نه‌و سزا سه‌خته‌ی هه‌یه، ده‌ست کاری نه‌فامه‌کان بۆگۆزانی یاسا‌گانی خوا باس ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

به‌راستی ژماره‌ی مانگه‌کان له‌لای الله دوازه‌ه مانگه، نه‌و دوازه‌ه مانگه‌ش تۆمار کراوه‌و ناگۆزئ له‌و رۆژوه که خوا ناسمانان و زموی دروست کردوه له‌و دوازه‌ه مانگه‌ش جواریان شه‌رتیدا کردنی قه‌ده‌غه‌یه که بریتین له (ذوالقعدة، ذوالحجة، محرم) که‌به‌دوای یه‌مکدان و مانگی (رجب) یش که‌وا نه‌که‌وینته ئیوان (جمادالآخره) و (شعبان) به‌وه نایی له‌و جوار مانگه‌دا شه‌ربکریت مه‌گه‌ر دۆژمنان ده‌ست دریزی بکه‌نه سه‌ر موسلمانان له‌ومانگانه‌دا، ئینجا نه‌فه‌رموی نانه‌وه‌یه به‌رنامه‌ی نایینی راسته‌قیینه و به‌نرخ جا له‌و ماوه‌یه‌دا زۆلم له‌ خۆتان نه‌که‌ن واته نه‌که‌ن له‌و جوارمانگه قه‌ده‌غه‌کراوه‌دا شه‌ربکهن، چونکه پی‌شه‌کی زیانی بؤخۆتان هه‌یه که‌به‌رنامه‌ی خواتان شکاندوه، له‌ راستیدا سته‌م له‌هه‌مو کاتیکدا خراپه به‌لام له‌م کاتانه‌دا گه‌وره‌تر نه‌بن هه‌رچۆنیک تاوان خراپه به‌لام له‌ که‌عبه‌دا بکریت تاوانه‌که‌ی گه‌وره‌تره، و ده‌مش گونجی مه‌به‌ست له‌ خۆتان، تاوان له‌گه‌ل یه‌که‌تر دابئ و به‌و شیوه‌یه فه‌رمویه‌تی تا مرفؤ هه‌ستی نه‌وه‌بکات که هه‌مو خه‌لک به‌شیکن له‌یه‌که‌تر و سته‌م له‌کامیان بکری له‌وی تر کراوه له‌سه‌ر بناغه‌ی (كُلُّكُمْ مِنْ آدَمَ وَآدَمُ مِنْ نَسَابٍ) هه‌مو‌تان له‌ ناده‌من و ناده‌میش له‌ خاکه‌! ناشکرایه که‌نه‌مه دووخالی گرنگی تیدا‌یه یه‌که‌م: خوا دانه‌ری یاسا به‌رنامه‌ی یونه‌م‌وه‌وه که‌س ناتوانئ ده‌ستکاری بکات، دوه‌م: هه‌رنه‌بئ خوایش یاسای سه‌ره‌زوی دابئ و که‌س بؤی نیه ده‌ستکاری بکات، هه‌رکه‌سئ به‌وه رازی نیه بئ باودو موشریکه‌و خوایش ده‌فه‌رموی: جا غه‌زا له‌دزی ته‌واو موشریکان بکه‌ن له‌ هه‌موکاتدا وه‌ک نه‌وان شه‌ر له‌گه‌ل ته‌واوی ئیوه‌دا ده‌که‌ن له‌ هه‌موکاتیکدا واته: نه‌م قه‌ده‌غه‌کردنه‌ی که‌باسکرا موشریکان ناگریته‌وه مه‌گه‌ر نه‌و موشریکانه‌ی که‌به‌یمانی کاتی دیارییان داوه به‌ چاکی په‌یمان‌ه‌که‌ی خۆیان

به یومبر دبیټ. (وَقْنِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً) وه

دهگونجی (كَافَّةً) حال بی له (واو)ی (وَقْنِلُوا) واته:

همه موتان دژى موشريكان غه زابكه و نابى لهو شه پانه دا هيچ
كامتان دوا بكه و و بزانن، كه به راستى الله له گهل
په رهيژكاراندايه و پشتيوان و يارمه تى دهر يانه واته نه گهر نيوه
په رهيژكاربوون له دوژمنانى خواو خوتان مه ترسن و هه ميشه
ناماده ي گيان فيدايى و جيهاد بن چونكه خواتان له گهلدايه،
و منه مه پاك كه رهوى دل و دهر و نى خواناسانه، چونكه
واده گه يهنى كه نه گهر په رهيژكار نه بويت لهو پشتيوانى و
يارمه تى دانه بى بهش نه بى و سهر نه نجام تن ده شكيت،
جابه ركه س دنياى دهوى با په رهيژكار بى و هه ركه س دوا روژى
دهوى با په رهيژكار بى هه ردو و ژيان له په رهيژكار يدايه،
له مبارزه به يغه ميه رمان: {إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ
كَهَيْبَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ثَلَاثُ مَوَالِيَاتٍ ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمَحَرَّمُ
وَرَجَبٌ مُضَرُّ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ/ البخارى/ بيگومان هم

زهمانه ده خوليت هه هه ووه كونه و روژى كه الله ناسمانان و زهوى
دروستكردوه كه سال دوا زده مانگه كه چوارمانگى هه دهغه يه
شهر تيدا كردنى سيانيان به يه كه وهن زولقه عده و زوالحيجه و
موحه رم و مروه جبهى موزه كه دهكه و پته نيوان جوماداو
شعبانه وه {نينجا دهغه رموى:

بيگومان دوا خستى مانگه هه دهغه كراوه كان تا
خوانه ناسانى بى گومرا بكرت تهنه نيشانه ي زياتر چونه
خواره و ميه له كوفرداو ده نيوت: رحمان كنيه و حه رام و هلال
به دهست خومانه؟ هه ندئ جار نهو مانگه هه دهغه كراوه نيان
له بير خويان ده برده و سالى و ابو موشريكان له مانگى
"موحه رم" داشه ريان ده كردو مانگى "سه فهران" هه دهغه
ده كرد بهم شيويه مانگه هه دهغه كراوه كانيان به ناو سالد
ده سورنده و ساليك هه لايان ده كردو ساليكش حه رام و وهك
خويان لى ده كرده و تا له گهل ژماره ي نهو مانگه
هه دهغه كراوه نيان خواا ريك بكه و پت ثابه م شيويه نهوى كه
الله هه دهغه ي كردبو هه لايان ده كرد. به راستى ناشيرينى
كرده و كانيان بو جوان كرابو واته شه يتان كرده وى ناشيرينى
بو جوان كرده وون ناوا نيشى خرابيان ده كردو پييان و ابو كه
نيشى باش نه كهن هه دهغه يان هه لال ده كردو هه لال يان
هه دهغه ده كرد؟ نه مانه بى با وهر و كافرن و خوايش گه لى كاخر

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالاً وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعْدَتْ
عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾
عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الْالَّذِينَ
صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٣﴾ لَا يَسْتَغْنِيكَ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُفِينِ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَغْنِيكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَبِّهِمْ يَرْتَدُّونَ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ أَقَسَدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِئَكُم
مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ
الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

خوش بهخت ناكات و نا يخته سهر ريگاي راست، نينجا خوى
كه و ره رود كهاته با وهر داران و دهغه رموى:

نهي نه وانه ي كه با وهر تان هينا وه بو جى و دختى كه بيتان
ده و تر تى دهر جن بو جيهاد له ريگه ي خواا خوتان قورس
ده كه و ده لكين به زه ويدا و ته كان ناخون؟ نايا نيوه رازين به
ژيانى دنيا و نهى گوژنه وه به ژيانى قيامه ت؟ به راستى
نالو گوژپكى خرايه، چونكه ژيانى دنيا له چاو ژيانى قيامه تدا
هيچ نيه بيجگه له كاتيكى زوركهم. ليژه به دوا وه دهست دهكات
به سه رزمه نشتى نهو كه سانه ي كه له جهنگى ته بوك دا دوا كه و تن و
دهغه رموى:

نه گهر هه ركاتيك كه بانگ كران بو دهر جوون له ريگاي
خودا داو نيوه دهر نه جوون بو جيهاد خوا سزاتان ددهات
به سزايه كى زور دهر دنالك و پر نيش و نازارو نيوه ش لاده باو
گه ليكى تر داهننى كه نه وان وهك نيوه نه بن، واته له م خومات
كردن و خوشار دنه وه و پشت كردنه ي جيهاده دا خوتان زياتان
بى نه گات و دوژمن زال ده بى به سه رتاندو له ناكاميشدا خوا نه م
به رنامه يه ي خوى واز لى ناهينى و كه سانيكى نازاو نه ترسى بو
دهكه يهنى و نيوه هيچ زيانيك له وه زاته نادم تهنه خوتان
زيانتان لى دهكه و پت و الله توانا ي به سه ر هه مو شتيكدا هه يه و

دەتوانی بێ باوەڕ و کافر و موشریک لە ناووبات بەلام ئەوە ناکات تابه‌وان موسڵمانانی راست و دروست لە ئینسانی دوروو هه‌له‌پرست و ترس‌نۆک جیابکاته‌وه‌و سه‌ره‌ه‌نجام بێ باوە‌پ‌ان و کافران شکاوون هه‌رحه‌ند ده‌سه‌لات و هه‌یزیشیان هه‌به‌ووبیت وە ک ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ لِلَّهِ كُفْرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْإِهَادُ ۝۱۲﴾ آل عمران: ۱۲.

٤٠ ئەگەر ئێوه یارمه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌ ڤه‌ده‌ن و له‌گه‌ڵیا نه‌چن بۆ غه‌زا خۆتان زیان ده‌کهن، چونکه ئەگەر ئێوه ببن یان نه‌بن به‌راستی الله یارمه‌تی دا، که‌ی؟ ئەوه‌کاته‌ی که کافران ده‌ریان کرد له مه‌که‌و ئەو دووه‌می دوانه‌کان بوو واته‌خۆی و ئەبه‌یگری صدیق بوو کاتی که ئەوه‌دوانه له‌ناو ئەشکه‌وته‌ی سه‌وره‌دابوون له‌و کاته‌ی که وتی به‌ ره‌فه‌قه‌که‌ی په‌ژارو خه‌فه‌ت نه‌بێ چونکه بیگومان که الله مان له‌گه‌ڵدایه‌و یارمه‌تیمان ده‌دات‌وله‌ دوژمنان ده‌مانپاریزیت، جا به‌هۆی ئەو هه‌لوێسته به‌نرخه‌وه‌ خۆای با‌ل‌ده‌ست ئارامشی نارد بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ڤه‌هه‌یز کردو یارمه‌تی دا به‌ سه‌ربازانی که ئێوه ئەو سه‌ربازانه‌تان نه‌ده‌بینی، به‌ئێ الله خاوه‌نی سه‌ربازانی که ئه‌وه‌ند زۆره له ژماردا نایه‌ن بۆ ئێمه‌و هه‌رده‌م به‌یه‌ک‌کیان تۆله له‌ سه‌تمکاران وهر ده‌گرن، و به‌به‌و شیوه‌یه‌ خۆای گه‌وره‌ قسه‌و به‌ریاری کافرا‌نی ژێرخست و فره‌و فێلی کافرا‌نی تیشکاند پێغه‌مبه‌ره‌ ڤه‌یارد که‌ی له‌ده‌ست ئەوان رزگار کردو وشه‌و به‌ریاری الله که پاراستنی ئایینه‌که‌ی بوو به‌هۆی رزگارکردنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه‌ سه‌ری خست و الله ده‌سه‌لات دارو کاربه‌جیه‌، نه‌که‌س له‌ دژایه‌تی ئەودا سه‌رده‌که‌و‌یت و ئەیه‌اته‌وه‌و نه‌به‌ریاری که‌ی گۆتره‌یه‌یه‌، واته‌ ئەگەر ئێوه ئەمه‌رۆ یارمه‌تی نه‌ده‌ن و له‌گه‌ڵیا ده‌رنه‌چن بۆ جیهاد و‌امه‌زانن که خوا پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی پشت گوێ ده‌خات و سه‌تمکاران زāl ده‌کات به‌سه‌ریا، نه‌خه‌یر شتی وانابن مه‌گه‌ر خۆتان نه‌تان دی که کافران به‌ریاری کوشتنی پێغه‌مبه‌ریان ڤه‌دا له‌مه‌که‌دا به‌لام خوا پاراستی و چاوی ئەوانی لێ کوێرکرد به‌تایه‌بت کاتی که له‌ئه‌شکه‌وته‌ی سه‌وره‌دا بو له‌گه‌ڵ یاره‌ گیان فیداو راستگوو به‌وه‌فاکه‌ی دا. بوخاری و موسلم هه‌یناویانه که ئەبه‌یگر ئەئێ له‌کاتی که له‌ناو ئەو ئەشکه‌وته‌دا بوین وتم به‌ پێغه‌مبه‌ره‌ ڤه‌گه‌ر هه‌رکام له‌وان ته‌ماشای به‌رده‌می خۆیان بکه‌ن چاویان به‌ئێمه‌ ده‌که‌و‌یت، ده‌ئێ: پێغه‌مبه‌ره‌ ڤه‌رموی: ﴿مَا ظَنُّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ بِأَنْتَ وَاللَّهُ تَالِئُهُمَا﴾ / ئە‌ی ئەبه‌یگر گومانته‌ جو‌نه به‌دووکه‌س که خوا سێهه‌میانه‌؟ واته‌ دنیابه‌ که ئەوان

ئێمه‌ نابینن و خوا چاودێرو پاریزه‌رمانه‌، هه‌روه‌دا له‌باردی وشه‌ی ﴿وَكَلِمَةُ اللَّهِ﴾ پێغه‌مبه‌ره‌مان ڤه‌هه‌لامی به‌ریاری کابرایه‌که‌دا که‌وتی: ئایا ئەگه‌ر که‌سێک شه‌ر بکات بۆئه‌وه‌ی بلێن زرنکه‌ یان له‌به‌ر پاریزه‌گاری له‌نه‌ته‌وه‌و غه‌رمت پالی پێوه‌ بێی یان له‌به‌ر ئەوه‌ی خه‌ئێکی بیبینی کامیان له‌رێگه‌ی خودایه‌؟ پێغه‌مبه‌ره‌مان ڤه‌رموی: ﴿مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾ / رواه الشيخان / هه‌رکه‌سێ شه‌ر بکات بۆ ئەوه‌ی که وشه‌ی الله ی به‌ده‌سه‌لات و به‌شکو به‌رزبیته‌وه‌و هه‌چی تری مه‌به‌ست نه‌بیت ئەوه له‌ رێگای خودایه‌و به‌س} ﴿وَكَلِمَةُ اللَّهِ﴾ وشه‌ی الله، ئایین و رێبازی ئیسلامه که مانای وشه‌ی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ یه‌. وشه‌ی بێ باوە‌پ‌انیش، هاوڵ دانانه بۆ خوا. ئینجا خوا به‌ریاری ده‌رجون بۆ جیهاد ده‌دات، سوفا‌نی سه‌وری ئەئێ ئەمه‌ی که‌باسی ئەکه‌ین واته‌ نایه‌تی چ‌ل‌ویه‌کی ئەم سوخته‌ یه‌که‌م نایه‌تی سوخته‌ی ته‌وبه‌یه‌ که هاته‌وته‌ خواره‌وه‌و خوا ده‌فه‌رموی:

٤١ ده‌رجن بۆ جیهاد له‌رێگه‌ی خوادا سوکتان و هورستان له‌ خۆشی و ناخۆشیداو له‌ ته‌نگانه‌و فه‌ره‌جی داو به‌ لاوو به‌ پیرتانه‌وه‌ به‌ناو‌دارو بێ ناوتانه‌وه‌ به‌ده‌وله‌مه‌ندو فه‌هه‌رتانه‌وه‌ واته‌ هه‌ج موسڵمانێک مافی ئەوه‌ی نیه‌ که‌به‌ی‌نیته‌وه‌ له‌ ما‌ل‌داو نه‌جیت بۆ غه‌زا له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ره‌دا ڤه‌، وه جیهاد بکه‌ن له‌رێگای خوادا به‌مال‌تان و به‌گیان‌تان خۆ هه‌ر ئەوه‌ چا‌که‌ بۆ ئێوه ئەگه‌ر ئێوه بزائن چونکه به‌سه‌ر به‌رزانه ئەژین و سه‌ربه‌رزانه ئەمه‌رن به‌لام ئەگه‌ر ده‌رنه‌چن له‌هه‌ردوو ژياندا سه‌رشو‌رو شه‌رمه‌ندن، پێغه‌مبه‌ره‌ ڤه‌فه‌رموی: ﴿تَكْفُلُ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ وَتَصَدِّقُ كَلِمَاتِهِ بِأَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يُرْجِعَهُ إِلَىٰ مَسْكِنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ﴾ / رواه الشيخان / خوا زامنی ئەو جیهاد که‌ره‌ی رێگاکه‌یه‌تی که ته‌نها غه‌زاو باوه‌ر‌بوون به‌فه‌رموده‌کانی الله ده‌ری کردو له‌مال که ئەگه‌ر مراندی به‌یخاته به‌هه‌شته‌وه‌ یان به‌یگه‌ر‌نیته‌وه‌ بۆ مالی خۆی له‌گه‌ڵ ئەو پاداش و ده‌سه‌وته‌ی که‌ده‌ستی که‌وته‌}

ئه‌ئێن ئەبه‌و ته‌له‌جه‌ سوخته‌ی به‌رائه‌تی خوێنده‌وه‌ تا گه‌یشه‌ ئەم نایه‌ته‌و وتی من واتێ ده‌گه‌م که خوا داوای جیهادی له‌ پێرو لاو کردو ئاده‌ی کو‌پ ده‌کاتم که‌ل و په‌لی جیهادم بۆ ناماده بکه‌ن ئەوانیش وتیان نا، ره‌حه‌متی خوات لێ بێ تۆ له‌ خزمه‌تی

پښه مېر د الله غەزات کرد همتا له دنیادا کۆچی کرد ئینجا له گەل ئەبو بکر تا وفاتاتی کرد ئینجا له گەل عمر تا وفاتاتی کرد وائیتا ئیمەش له حیاتی تو جیهاد ددکەین، به گویی نەکردن و له کەشتی جیهادا سوار بو لەناو دریا دا مردو هیچ وشکایه کیان دەست نەکەوت کە تێیدا بینیزن تا پاش حەوت رۆژ کە هیچ نەگۆرا ئەوسا ئەسپەردەیان کرد. سەعیدی کورپی موسەیب کە چاویکی نەماوو دەرچو بۆ غەزا کە پێی و ترا تو نو فسانی غەزات لەسەر نیه وتی: الله داوی کردوه کە سوک و قورس دەرچن بۆ جیهاد جا ئەگەر نەشتوانم کە شەڕ بکەم خۆ تاپۆی موحاهیدان زۆر ددکەم و پارێزگاری لەکەل و پەل ددکەم ئینجا خوا لۆمە ی دنیا پەرستان ددکات و ددەفرمویت :

۴۲ ئەو کۆمەلە مونا فغانە ی کە ئیستا گیرە شیوینی ددکەن و دەیانەوی لە گەل تۆدا دەر نەچن ئەوانە ئەگەر بۆ کەل و پەل یکی نزیک بوایه یان بۆ سەفەر یکی کورت بوایه خۆیان زۆر به زویی نامادە ددکردو دوات ددکەوتن دنیا پەرستان تەنها بۆ دنیا لەگەل تانن بەلام ئەو رینگایه یان به هۆی سەختیه وه پێ دوروه نامادە ی ئەوه نین کەنەو رینگا دورە بېرن و لەمە و لاش کاتی کە تۆ گەراپیتەوه بۆ ناویان سویند ددخۆن و دەلێن به خوا ئەگەر توانامان ببوایه لەگەل ئیویدا ئیمەش ددردەچوین، بەلام له راستیدا ئەوانه بئ باومر و درۆزن بوون بۆیه خوا ددەفرموی: ئەوان خۆیانان فەوتاندوه و الله دمرانیت کە ئەوانه درۆ ددکەن. پښه مېر د الله کەم وابوو کە کەسێک به هانەیه ک باس بکات بۆی و تەریقی کردی پتەوه ئەو بویو له کاتی ئەم دوا گەشتە ی بۆ غەزای تەبووک هەندیک له دل نەخۆش و دوور و دکان، کە له بمر پاراستنی مال و گیانیان هاتبونه ریزی ئیسلامه وه به لام هەمیشه لەناوه وه هەرخه ریکی تانەو تەشەردان بوون له ئایین و له پښه مېر و لەموسلمانان، ئەمانه هاتنه لای پښه مېر د الله و هەریه که وه به هانەیه کی بۆخۆی ددتاشی و داوی له پښه مېر د الله ددکرد کە ماوه ی بدات له مەدینه دا بمینیتەوه له بمر ئەو به هانانە ی کە دەپوت، پښه مېر د الله به هانە که ی لی وەر ددگرتن و ماوه ی پێ ددان کە دەر نەچن بۆ تەبووک و له مەدینه دا بمیننەوه به لام خۆی دانا ناگا ئەو ماوه دانە ی پەسەند نەکردو لۆمە ی پښه مېر د الله کرد به م ئایه ته ی کە ددەفرموی:

۴۳ خوالیت خۆش بێ، بۆ ماوه ت پێ دان کە دەر نەچن بۆ تەبووک؟ - بۆ. هەتا دەر بکەوتایه بۆت ئەو کەسانە ی کە راست ددکەن و درۆزانیان بناسیت. جا خوا ددەفرموی:

۴۴ هەرگیز داوی ئیزنت لی ناکەن ئەوانه ی که وا باومرپان هەبیت به خوا و به رۆزی دوا یی بۆ ئەوه ی کە جیهاد نەکەن لهرینگای خوا دا به مالیان و به گیانیان، واته مرۆفی باومرپاری راسته قینه هەرگیز خۆی له جیهاد و ئیشی باش نابوێت، به لکو بۆ جیهاد و ئیشی باش کێ بهرکێ ددکات و گیان و مالی خۆی فیدا ددکات و الله زانەرە به و کەسانه ی کە پهره یزکارن و ئەزانێ کێ بۆ چاکه و جیهاد کێ بهرکێ ددکات و کتیش ترسنۆک و بئ باومر و بۆ به هانە ددگە پت بۆ خۆ دزینەوه له جیهاد، وەک ئەمە فرموی:

۴۵ هەر ئەوانه داوی ئیزنت لی ددکەن بۆخۆ دزینەوه له جیهاد کە باومرپان نیه به خوا و به رۆزی قیامهت و دلایان گومانی تێدا یه، ئەوسا ئەوان هەمیشه له و گومانه ی خۆیان دان و هەمیشه دوودلن و لەسەر هیچ شتێک دلایان دانامه رزی و هەر هیزێک ئەبیین ئەلێن ئیمه له گەل ئیویدا یان و باریان بۆ کەس نیه و خواش سەربازی ناوی ناویت، بۆیه ددەفرموی:

۴۶ ئەگەر بیانەوی دەرچن بۆ جیهاد به راستی کەرەسه ی جهنگی بۆ نامادە ددکەن به لام خۆی گەوره پێی ناخۆشه کە ئەوانه دەرپەرن بۆ جیهاد و بێنه ریزی سەربازه راسته قینه کانییه وه له بمر ئەوه ساردیان ددکاتەوه و پێیان ددگوتیت دانیشتن لەگەل دانیشتوکاندا، واته باخاوه ن باومرپانی راسته قینه نەترسن و غەم و به ژاریان نەبێ به وه ی کە له کاتی جیهاد دا کۆمە لێک مرۆفی دل به زیوو ترسنۆک و هەلپه رست و دۆرا لییان حیائە پتەوه، چونکە خوا وای پێ خۆشه،

۴۷ چونکە ئەگەر ئەمانه لەناو ئیویدا ددریش بچوانیه بۆ جیهاد ئەوانه زیاتر سەریان لە ئیویدا دددا و به قسه ی درۆ و پڕوپاگەندە ی بئ جی ئیویدا یان له دوژمنان ددترساندو لەناو ئیویدا هەمیشه قسه ی خراپیان بلأوددکردوه و مەبه ستیان ئەومیه کە ئیویدا دوجاری به لآو ئیش و ئازار ببن و له ناو ئیویدا کەسانێک هەن کە گوێ له قسه خراپه کانی ئەوان ددگرن کە سەرئەنجام ئەو کەسانه ددبینه هۆی لاوازی ریزی خاوه ن باومرپان کە واته نەهاتنیان چاکه و به سوود بۆتان ئە ی خاوه ن باومرپان، ئەشگۆنچ (وَفِيكُمْ سَعَوْنٌ هُمْ) مەبه ستی ئەو کەسانه ی کە له ناو ئیویدا جاسوسی ددکەن بۆ دوژمنانی ئایین، ئەمەش به لگه یه له سەر ئەوه کە خوا ناگاداره به سەر هەموو شتێک دا تەنانەت ئەومش کە نەبوون ئەگەر ببوایه چۆن ددبوون وەک له

لَقَدْ اَسْتَعَرُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَبُوا لَكَ الْاُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَسْأَلْنَاكَ لِي وَلَا تَفْتِنَّا اِلَّا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾
اِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فَاَسْكَنْتُهَا وَسُوءٌ وَلَئِنْ تُصِيبَكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَا اَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اُولُو
اَلْبَيْتِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾
قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا اِلَّا اِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَتَخُنُّ
تَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِندِهِ
اَوْ بِاَيْدِي نَا فَتَرَبَّصُوا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ
اَنفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُقْبَلَ مِنْكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
اِلَّا اَنْهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
وَلَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ الْكُبْرَى

سورتهی (الانعام) دا دهفهرموی: ﴿بَلْ بَدَأْتُمْ مَا كَانُوا يَحْفَقُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ
رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُوَ عَنْهُمْ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ﴿٢٨﴾ نهودی که زوو

شاردبویانهوه ههموی ناشکرا دهبیّت و نهگهر جاریکی
تریش نهوانه بگهړینهوه بۆ دنیا بئ گومان دووباره
دهگهړینهوه بۆ نهو رهوشته ناپهسنددهی پیشویان ، وه
بهراستی نهوان دروژنن ﴿

لیرمش دووباتی دهکاتهوه دهفهرموی: وه الله زور زانایی ههیه
بهسمر ستمکاراندا بویه ههندیک لهزانیان دهربارهی زانستی
خوای گهردهدهفهرموون (علم ماکان و علم مایکون و علم ماسیکون
و علم مالم یکن لوکان کیف یکون). ئینجا دهفهرموی:

بهراستی نهمانه ههر لهکونهوه پیش نهه جهنگی
تهبوککش ئیش ونازارو بهلایان ویتوه بۆ ئیوه ههمیشه
کاروباریان بهشیوهیهکی ههلهوگهراوهی باس دهکرد بۆتۆ، بۆ
تیکدان و چهواشهکاری همتا حهق هات که سهرکهوتنی
موسلمانان بوو، وه ئایینی خوا ناشکراوو لهحالیکیدا که نهوان
پیشان ناخوش بوو، بهلام هیچیان پئ نهکرا، جا خوای گهوره
زیاتر پهرده لهسهر روی تاوان باران لادهداتو باشت به
موسلمانانیا دهناسینی و دهفهرموی:

﴿٤٨﴾ نهوسا له ناو نهو مونافقانهدا کهسانیک ههیه کهدهلئ:
نهی محمد ﷺ ماوهم پئ بده بامن دهرنهچم و دوچارى سزام
مهکه نهه ئایهته لهبارى (جهدهدى کورى شهيسمهوه)دابهرى
کاتى که پیغهمبهر ﷺ خهریکى خو نامادهکردن بو بۆ جهنگى
تهبوک بهه کابراهی ههرمو: نهی جهدهدى کورى ههیس ئایا
تۆ ئافهرتانی ریکوپیکى رومهکانت ناوئ؟ نهویش وتی: نهی
پیغهمبهرى خوا ﷺ ئایا ماوهم نادهیت کهدوچارى بهلام
نهکهیت؟ بهخوا گهلهکهه ههموى نهه ناسیت که من پیاویکم
زور زهوقم له ئافهرت ههیهو من دهترسم نهگهر بیهم وهوى
ئافهرتانی روم ببینم خوم پئ راگیر نهکری و دوچارى تاوان و
سزایهم، کهئهمهه وت پیغهمبهر ﷺ وازى لئ هیناو ماوهى دا
ئینجا نهه ئایهته دابهزى و تیی گهیان که زور ههلهیه چونکه
بهنهچونهکهى دوچارى سزادهی نهوهک بهچوونى وهک
دهفهرموی: باناگاداربئ و چاک بزانیّت بهه ههلویتسه
ناشیرینهان کهوتونهته ناو سزاوه بهه رهفترانهیان بئ
ئایینی و ستمکاری و کوفرى شارویدان ناشکرا دهبی و بیگومان
کهدوژهه چواردهورى کافرانى داوه ههرگیز زرگارانین لئ،
ئینجا بۆچوون و رهوشتیکی تری ناپهسندیان باس دهکات و
دهفهرموی:

﴿٥٠﴾ نهی محمد ﷺ نهگهر تۆ لهه جهنگهدا کهبۆی دهجیت
سهرکهوتیت و شتیکی باشت دهست کهوت نهوان پیشان ناخوشهوه
نارهحت دهبن و نهگهر هاتو توشی بهلاو نارهحتیش بییت
ئهئین بهراستی ئیمه خومان نههمان زانی چۆن ئیش بکهین و
سهرتهنجامی نهو ئیشه ناوادهی بویه دهرنهچووین جا
بهکهیضو شادمانیهوه بهوهی کهرویداوه بۆپیغهمبهر ﷺ
وموسلمانان و نهوانی تیدانهبوه پشت تئ دهکن ، خودایش
دهمکوتیان دهکات و دهفهرموی:

﴿٥١﴾ نهی محمد ﷺ پیشان بلئ ههرگیز دووچارى ئیمه نابیّت
مهگهر نهوهی که الله دایناوه ویتویهتى بهسهرماندا بیّت و
ئیمهش بهبرپاری خوای خومان رازین و گهردن کهچین، چونکه
ههرئهوه سهرپهرشت و دۆست و یارمهتى دهرمانهوه تهنا با به
الله باوهرداران پشت بیهستن چونکه ههر الله یه نزم بهرز
دهکاتهوه بهرزیش نزم دهکاتهوه، وهههر نهوه فهقر
دهولههمند دهکات و دهولههمند فهقر و کهسى تر هیچی له
دهست نایهت نهگهر نهو ئارمژونهکات. جابۆ نهوهی مانای
ئایهتهکان باشت روشن بیتهوه کورتهیهک له جهنگی تهبوک

باس دمکهين. گهرمای هاوین بووکه پیغمبري خوا ۵۴
 هه والی پيښه پيښه که سوپايه کی گهره دی روم خوی
 ناماده کردو و نهیه وی هیرش بهینیه سهر موسلمانان،
 پیغمبري ۵۵ نه هه والی به یاره کانی داو و داوی لی کردن
 هرچی زوتره خویان ناماده بکه و تهنه جهنگی که
 پیغمبري ۵۶ پيش دهرجونی باسی کردی و خه لکی
 زانیبیتی بهرو کوئ دهرچن چونکه هه کاته که سخت بوو
 هه ریگاکه دور بوو پیوستی به نان و خوراک زیاتر بوو هه
 سوپای دوزمن زیاتر بوو هه کاتی پیگه یشتی خورما و باغ و
 بیستانی مه دینه بوو، له راستی دا تاقی کردنه و میه کی سخت
 بوو هه روه که له میژودا نه سوپای به سوپای تهنگانه و سخت
 ناوبراوه (جیش العسره) جا نه وانه راست و دل سوژی خویان و
 نایین بوون دهستان کرد به خونا ماده کردن و هرکه سیکیش
 به گویره توانای خوی مالی نه هینا که یه کی که له چاکه کاره
 گهره کانی نه و کاته عوسمان بوو خوا لی رازی بیت هزار
 دیناری نارد بؤ پیغمبري ۵۷ و خوی ناماده بوو هی وایشی
 بوو تهنه دهیوانی کوله داریک بهینی و بیفروشیت و دره می
 یان زیاده که می دهرکد نه یهینا و نه ویشی که توانای
 هیچکامیانی نه بوو به گریان و به ژاره و له مه دینه دا میه وه که
 نه وایش بهو نه ته باشه یان بوون به هاو بهی نه و جهنگه
 سخته و گهره ویه و چهند که سیکی باشیش نه فس و شهیتان
 هه لیدیران و نه چوون و دختی که پیغمبري ۵۸ گهرایه و
 راستیان بی و تو پیغمبري ۵۹ وازی لی هینان و داوی
 له یاره کانی کرد که هه س هه یان له گه لدا نه کات به لام چونکه
 نه وایش به باشی له و کاره خویان به شیمان بوونه و خوی
 گهره تهوبه لی و هرگرتن و پیغمبري ۶۰ چاوپوشی
 کرد لیان جا نیتر که کم که له گه ل نایه ته کاندای ریژدی باسه که
 نه زانن نیجا خوی گهره بؤ نه وادی زیاتر دوو روه کانی
 سهر زدنش بکات رود کاته پیغمبري ۶۱ و دهرموی:

۵۲ نهی محمد ۵۳ بیان بل: نایا نیوه بیجگه له دوو شتی
 چاک چ شتی تر چاومری دهکن بؤ نیه یان شهید بونمانه و
 گه یشتنمانه به رهزاد رحمت و نیعمتی هردوان و هه میسه یی
 الله یان سهرکه و تنمانه له دنیا دا به سهر نیوه دا؟ و له حالیکدا
 که نیه بؤ نیوه دوو شتی خراب چاومری دهکن یان نه وادی که
 الله خوی دوجاری سزاتان بکات و بتانکوژی یان به دهستی نیه
 خودا سزاتان بدات و بتانکوژی و بتان گرین سا نیوه چاومری
 بکه و نیه ش له گه ل نیوه دا چاومری دهکن سهر نه انجام

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 ۵۴ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَغُفْرُونَ
 وَتَحِلُّونَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
 ۵۵ قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ۝ لَوْ يَخَذُلُوكَ مَلَكًا أَوْ مَعْرَبًا
 أَوْ مُدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَحْمَحُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 ۵۶ هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ ۵۷ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ
 ۵۸ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوقِهِمْ
 وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 ۵۹ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمْ
 ۶۰ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌ قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ
 ۶۱ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
 ۶۲ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

دهزان کامان سهرکه و تو خوشبهختین و کامان دواو و روو
 رهش و سهرمه ندهین، به لی خوی گهره زیاتر رق و تورپی
 خوی سهره به دوو روه کانی پیشان ددهات و هیچ خهرو
 چاکه یه کیان لی و هر ناگریت و دهرموی:

۵۳ بیان بل: بهه خشن جا به که یی خوتان بی یان پیتان
 ناخوش بیت هیچ جیا وازی نیه لیان و هر ناگریت که به بی شک
 نیوه گه لیکی فاسق و له سنور تیبه ریوون. چونکه نه وانی
 نه خویان پاک و نه ماله کانیان و خوداش پاک و شتی پاک نه یی
 وری ناگری.

۵۴ هیچ شتی نیه که ریگر بیت له و هرگرتنی چاکه کانیان
 بیجگه له نه وادی که نه وانی بی باورن به خوا و به
 پیغمبري ۵۵ که ی نوژ ناکن مه گهر به شیوه کی لامل و
 ته مملی و له بهر چاوی خه لکی و نابه خشن مه گهر به شیوه کی
 نابه دلی چونکه چاومروانی پاداشته که ی نین. بهم شیوه
 دهرده که ویت نه گهر بیر باورنی راسته قینه له دل کاندای جیگر
 نه بی نه و خاوند دلانه ههرچند چاکه و نیشی باشیش بکه
 له لای خوا هیچ نرخیکی نه و هیچ پاداشتیکی بی
 نادرته وه، نیجا خوی دانا و ناگا دلی باورداران نه داته وه و

تَيَّان دهگيه نيټ کبه سهرومتو سامانی بڼ باوهران دل گران
نمېن و به شتيکی زور گرنکی دانه نين و دهفرموي:

٥٥ جا بازوری مال و منالی نهو کافران و ات لي نهکات که
سهرت سورميڼي و به شتيکی گرنکی بزانی نارمزوی خوا له سهر
نهو سهرومتو سامان و منال پيدانهی کافران بيجه لهووی
که نه پيوې بهو مال و منال سزايان بدات له دنيا داو گيانيان
دهرېچيت بهي باوهری و کافری شتيکی ترني، چونکه به هووی
نهو سهرومتو سامانه زوره و زور ماندو دهين و هميشه
نترسن له ددستيان بچيت و هميشه له بيري زور کړنيدان و بڼ
ناگادهبين له مردن و پاشه وړو هه رگيز ناگه پينه وه له تاوان و
خرابه کړدن تا سهر نه نجام بهي باوهری و کافری نه مرن و
همو سهرومتو سامانه کانين بهي نه ميني و زور جاريش
که له پور بهری راسته قينهش سودی لي نابات به لکو له بانکه کاند
که سانی نه مېن و نه پخون که هيچ په پوند پيه کيان به خاوه
سامانه که وه نه بووه و نه واته له کور دنه وهی نهو سهرومتو
سامانه زوره سوديکی شايه نيان ددست نه کهوت به لکو حساب و
سزای سخت جاوهر پيانه، نينجا خوا سيفه تيکی تری دوو ووه
کانمان بڼ باس ددکات و دهفرموي:

٥٦ جا نهوان سویند دهخون به خواو دهلن: به پيگومان نيمه
له نيوهين به لام خوا به درويان دهخاته وه و دهفرموي: نهوسا
نهوان له نيوه نين و موسلمان نين و درو ددکهن، به لام راستي
نهويه که نهوان گه ليکی ترس نوکن له بهر ترس نوکی خويان
هميشه خويان به روا لهت به خاوه باوهر و دوستی باوهر داران
ناو نه مېن و هميشه شيش سویند دهخون له سهر نه وهی که راستن،
نهخير نه مانه دروزن و ترس نوکن.

٥٧ نهگهر نهوان په ناگايه کيان نه شکه و تیک يان ههر کون و
که له بهر په کيان ددست بکه ویت هه رکه ناوی جهنگ و جيهاد برا
بهرو نهوي ددجن جا نهک چونیکي سروشتي به لکو نهوان زور
په له ددکهن و پال ددنين به پيه کتره وه تا زووتر بگه نه نهو
شویند و خويان بشار نه وه، به لي هورثان ثابه و شيويه ترس نوکی
دو ووه کان بيشان ددات و نرخيان ناپه ليت تا موسلمانان به
نه فهری زور دل خوش نه کهن به لکو به پاک و خاوينی و
په رهيزکاری ريزه کانی خويان دل خوش بن، چونکه خوا له گه ل
په رهيزکاران دايه که مېن يان زور، دوژمن و شکينهری سته مکار و
مله وړانه هه رچه ند خاوه هيزو به ددسه لات بن، نينجا خوا

زياتر رهوشته ناپه سهند دکانی دو ووه کان روشن ددکاته وه و
دهفرموي:

٥٨ نهوسا له ناو نه واند که سانيک هه ن که تانه و ته شهرت لي
دددنه و له بهری به خشين و دابهش کړدنه وه گائته پي ددکهن
جا نهگهر لهو سهرومتو سامانهی که ددستيان ددکه ویت به شيان
بدريت رازی ددبن به لام نهگهر لهو سهرومتو سامانه پتيان
نه دريت نير نهوان رازی نين ورق له دل و ددست ددکهن
به تانه و ته شهردان له نايين و دژايه تي پيغه مېهر ددکهن، واته
نه مانه هه مو شتي کيان هه له بهر دنيا په،

٥٩ خو نهگهر نهوان رازی بوونايه به وهی که خواو
پيغه مېهر ددکهي پتيان دابوون و بيان و تايه خدا به سه بو مان
به م زووانه خواي گه وره له بهر ددکته و فزلي خوی پيمان
ددات و هه ووه ها پيغه مېهر ددکهي پيغه مېهر ددکهي له وهی که ددستی
ددکه ویت يارمه تيمان ددات و خويان بگرتايه و هسهی باشيان
بکړدايه و بيان و تايه بيگومان نيمه هه روو له خوداين و رازی
بهو به شهين که پتي داوين نه وه باشرين هسه بو بويان
وله هه ووه و ژياندا خوش بهخت ددبوون، جا به بونهی دابهش
کړدنی ددسکه و ته کانه وه باسی دابهش کړدنی زکات که په کيکه
له واجبه گرنکه کانی سهرشانی موسلمان مال و سهر و ددار
ددکات، که به راستي به خي و کړدنيکی کومه لايه تي زور گرنکه و
زور جار که باسی نويز کراوه باسی زکاتيشی له گه لدا کراوه وه
له سهره تي سورمتی به هه رده باس مان کرد، به لي نه زکاته
نه وندد گرنکه خوا خوی زکات بهرانی دياری کړدوه، نه لين
جارنک کابريه که هاته خزمه تي پيغه مېهر ددکهي و داوی زکاتی لي
کرد پيغه مېهر ددکهي فهرموي: {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَرْضَ بِحُكْمِ نَبِيٍّ
وَلَا غَيْرِهِ فِي الصَّدَقَاتِ حَتَّى حَكَمَ فِيهَا هُوَ فَجَزَّأَهَا ثَمَانِيَةَ أَجْزَاءٍ
فَإِنْ كُنْتَ مِنْ تِلْكَ الْأَجْزَاءِ أُعْطِيَكَ حَقُّكَ / ابو داود / بيگومان که
الله ي بلند مه قام رازی نه بووه کهس له بهری دابهش کړدنی
زدکاته وه بريار بدات نه پيغه مېهر و نه غه يری پيغه مېهر و
زدکات بهرانی کړدوه به هشت به شه وه جائه گهر تو په کيک بی
لهو هشت به شه نهوا له زکات مافی خوت پي ددريت، نه گينا
پيت نادریت {مه بهستی پيغه مېهر ددکهي لهو هشت به شه نه ميه
که خوا دهفرموي:

٦٠ زکات ته نها به مانه نه دريت په که م: فقهير دوه م: که م
ددست وشه (فه قير و مسكين) نهگهر به جيان هه ووه مانايان

ھەرلەسايەى ئىسلامەۋە ئەم بەشە لەۋلاتى ئىسلامىدا بەۋ شىۋەيە لەئارادا نەماۋە بەلام لەۋ ولاتانەى كە دەۋلى ئازادى و مافى مروۋف گويچكەى خەلك كەردەكات ھىشتاھەرمەۋە!! جانەۋ بەشەى زەكات دەتوانرئىت لە ئازادکردنى مۇسلمانان لەدەستى ستەمكارو لە بىرو بۆجۈنى فرىودەران و رزگارکردنى زىندانىە مۇسلمانەكاندا بەكار بەيئرئىت والله اعلم.

شەشەم: برىتيە لەۋقەرزارانەى كە لەسەر شتى حەلال قەرزار بوين، يان ئەگەر لەسەر شتى حەرامىش بئ ئەگەر بەباشى تەۋبەيان كەردبئ و قەرزيان لەسەر مابئ و تواناي بژاردنەۋميان نەبئ.

حەۋتەم: برىتيە لە لەرئىگاي خوادا كەئەمە دەرگايەكى بەربلاۋو فراوانەۋ ھەم ئىشكى چاكى گشتى ئەگرئتەۋە كەسەر قافلەيان برىتيە لەۋ كەسانەى كە جىھاد دەكەن لە رىگاي خوادا تالەبىرى سەرۋەت و ساماندا نەبن وخەمى لەناۋچۈنى نەخۋن و بەتەلاش و جىھادى خۇيانەۋە سەرگەرمەن چۈنكە بەشكى زەكاتى مۇسلمانان بۆ ئەۋانە.

ھەشتەم: رىبۋاران ئەۋ رىبۋارانەى كەلە رىگادا بەھەرھۋەيك پارەيان لئ ئەبىرئ و نىزيان بەيارمەتى دەبئ، پىۋىستە لەۋ بەشەى زەكات كەبۆ رىبۋاران دانراۋە بەشيان بىرئىت، جا ئەگەر دەۋلەمەند بو بەقەرەز وەرگريئ و پاش گەرەنەۋى بىداتەۋە ئەۋەجاكترە، واتە ئىسلام ھەنگاۋ بە ھەنگاۋلەگەل مروۋفدايە ھەرگىز بەتەنھا بەجىي ناھىئىت، ئىنجا خودا دەفەرمۈى: ئەمە شتىكى پىۋىست كراۋە لەسەرشانى مۇسلمانان لەلايەن (الله) ھەۋە (الله) زانايەۋ پىۋىستىەكانى مروۋف دەزانئ و ھەموئىشى بەحىكمەتەۋ لە جىي خۇيدايە. ئىنجا خۋاي گەرە زىاتەر پىئاسەى دوۋرەۋەكان دەكات و دەفەرمۈى:

﴿ ٦٦ ﴾ جا لەناۋ ئەۋ مۇناقىق و دوۋرۋانەدا كەسانىك ھەن كە ئازارى پىغەمبەر ﷺ دەدەن بەتانەۋ تەشەردان لىي و دەلئ: ئەۋ گۈئ لەھەمە قەسەيەك دەگرئ و چاك و خراپ لەيەك جىياناكاتەۋە ھەر كەسئ ھەرچى لابلئىت باۋەرى پئ دەكات ئەمە ھەم تانەبوۋ لە پىغەمبەر ﷺ ھەم دىخۇشكردنى دوۋرەۋەكانى رەھىقىيان بوۋ چۈنكە دەيان وت ھەرچى ئەلئىن لەپاش ملە بىلئىن و مەترسن لە محمد ئەگەر قەسەشى بۆكرا بچن سۈيئدى بۆ بخۋن و بلىن درۋىە باۋەرپتان پئ دەكات، ئىنجا الله دەفەرمۈى: ئەى محمد ﷺ بلى: من گۈيگرى قەسەى چاكەم كە ۋەحى خوايە بۆ ئىۋە، ئىنجا خوا دەمكۈتى تاۋانباران دەكات و دەفەرمۈى: ئەۋ پىغەمبەر ﷺ باۋەرى بەفەرەمۇدەكانى خوا ھەيە ھەرچى

يەكە بەلام ئەگەر ھەردوۋكىيان بەيەكەۋەھاتن ۋەك ئىرە ماناكەيان جىايە، جا لەبارەى ماناكانيانەۋە چەند شت وتراۋە لەۋانە، قەقىر واتە: ئەۋكەسەى كە ھىچى نەبئ و مسكين واتە: ئەۋكەسەى كە ھەيىب بەلام بەشى نەكات ۋەپىچەۋانەش ماناكراۋن، بەھەر حال ئەۋەى ھىچى نەبئ يان ھەيىب بەلام بەشى نەكات لە زەكات بەشيان دەدرئىت، سىئەم برىتيە لەئەۋكەسانەى كە ئىش دەكەن بۆ كۆكردنەۋەى زەكات واتە مەئمورى زەكات كۆكەرەۋە لەۋ زەكاتەى پئ دەدرئىت چۈنكە ئەگەر خۋى خاۋەن بەش بئ ۋەمۋچەى دىارى كراۋى نەبئىت دىسۆزانە تر ئىش ئەكات.

چۈرەم: برىتيە لە ئەۋانەى كەتازە مۇسلمانن تايەۋ زەكاتە دلىان پتەۋتر بىئىت لەسەر ئايىن يان بەھۋى بەخشىن بەۋان خەزم و كەسو كارى ئەۋانىش باۋەرپەيئىن يان بەخشىن بەكەسكى بئ باۋەر بەتەماى مۇسلمان بوۋنى يان بۆپاريزگارى كردنى مۇسلمانان واتە ئەگەر چى لەم ۋىنەى دۋايىيەدا زەكات دانە بەكافرو بئ باۋەر بەلام چۈنكە چاۋەرۋانى سودى لئ دىكرئىت بۆ مۇسلمانان شتىكى باشەۋ درۋستە،

پىنچەم: برىتيە لە لەپىئاي ئازادكردنى بەندەكاندا، ياساى بەندايەتى لەۋ سەردەمەدا ياسايەكى گەۋرەى سەردەم بوۋە ئىسلام داي نەناۋە، بەلگۈ ئىسلام كەھات دەيان شىۋەى دانا بۆ ئازاد كردنى لەۋانە دانانى بەشكى گەۋرەى زەكاتى مۇسلمانان بۆ ئازاد كەردىيان واتە بەراستى ئىسلامە تاكە سەرپەرشت و خەمخۋرى راستەقىنەى مروۋفەۋ بەھەمە شىۋەيەك ھەۋلى داۋە ئازاد بئ تەننەت لە ھەلئىزاردنى رىگاۋ رىبازدا ۋەك دەفەرمۈى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ بەلئ ئىسلام لە دىنيەكى خەيالدا ناۋى بەلگۈ لە دىنيەكى ۋاقىع و بەرچاۋدا دەۋى و دەزانئ مروۋف بئ سەرپەرشت و بئ ياساۋ بئ گەۋرەۋ بچۈكى ناتوانئ بژئىت جا ئەگەر ياسايەكى بئ لايەن و دادگەرۋ يەكسانى نەبئىت، ياسايەكى تر دەبئ ھەبئىت لەبەر ئەۋە زۆرى لئ دەكات كە دەبئ ياسايەكى يەكسان بۆ نەۋەى بەشەرۋ دادگەر كە برىتيە لە ياساى الله ھەلئىزىرئىت ھەربەۋەش مروۋف لە بەندايەتى مروۋف ئازاد دەكات و ھەمويان دانەنئ بە بەندەى درۋستكەرۋ سەرپەشتىكارۋ بەخىۋكەرى راستەقىنەۋ ھەمويان لە بەرانبەر ئەۋزاتەۋە يەكسانن و لە دادگاي ئەۋ ياسايدا مروۋف ھەمويان بەيەك چاۋ تەماشا دەكرئىن، جا دانانى ئەم بەشە لە زەكات بۆ ئازاد كردنى بەندەكان باشتىن بەلگەى خەمخۋرى و دىسۆزى ئىسلامە سەبارەت بەنەۋەى ئادەمىزاد، جانەمروۋ

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِرِضْوَانِكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
 أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
 مَنْ يُكَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَبْدَأَ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلْدًا فِيهَا
 ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
 أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَزِرُوا
 إِلَيَّ اللَّهُ مَخْرُجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿١٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَلَيْسَ بِهِ
 وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾ لَا تَعْزِدُوهُمْ أَفْكَرْتُمْ
 بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ تَعْفَ عَنْ طَآئِفَةٍ مِنْكُمْ تُغْدِبْ طَآئِفَةً
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
 بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
 عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ
 الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
 فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿١٨﴾

دفعه رموی به راستی نه زانی و باو پری به راستی و دروستی
 مسلمانان هیه له بهر نهوه به چاکی گوینان لی دهگرت، به لی
 نه ناپاکانه لهو حهوسه لهو شهرمه پیغه مبه رمان
 به شیومیه کی خراب سودیان و مردمگرت، پیغه مبه رمان که سی
 تهریق نه ده مردمده نه گهرچی به چاکی کابرایشی دناسی، و نهو
 سوزو میهره بانیه کی زوری هیه به نهو که سانه کی باو پریان
 هیناوه له ناو نیوده، نینجا خوا تورپیهی خوی سهارت بهو
 ناپاکانه دمرده پری و دفعه رموی، نهوسا نهو که سانه کی نازاری
 پیغه مبه ری خوا دمدن بؤ نهوان سزایه کی پر نیئش و نازارو
 دمر دناک هیه. جا (الله) ترسنوکی نهو دوو پروانه زیاتر ناکسرا
 دهکات و دفعه رموی:

﴿١٢﴾ سویند به خوا دهخون بؤ نیوه تا نیوه رازی بکهن. ده لی
 پیاوینک له دوو پرومکان وتی: وللاهی نه گهر نهوه کی محمد
 ده لیلت راست بی نیمه خراپترین له گوئ دریز باو مردار نیکیش
 گوئی لی بو وتی: وللاهی نهوه کی محمد نه لیلت راسته و نیوه
 خراپترین له گوئ دریز نه قسه یه گه شته پیغه مبه رمان و
 ناردی به شوین کابرا داو هینرا و فهرموی: بؤ وات وت؟ کابرای
 دوو رو دمستی کرد به سویند خواردن و نه فرین کردن و سویندی
 دهخوارد که شتی وای نهوتوه و باو مردار که پیش هر دهیوت
 خواجه راستگو و دروزن له یه کتر جیابکه رموه، جا خوی گه وره

نه نایه تهی رموانه کرد و فهرموی نهوان سویند دهخون بؤ
 نیوه تا نیوه رازی بکهن، له حالیکدا که خواو پیغه مبه رمان
 شایسته نهوه یه که رازی بکرت نه گهر نهوان باو مردارین، واته
 دمبوا یه له خوا بترسانیه و به دل له گهل خوادا یونایه و دلی
 پیغه مبه رمان رازی بکرایه نهک به درو ههول بدمن تا
 باو مرداران له خویان رازی بکهن، نینجا خوی گه وره
 هره شهیان لی دهکات و دفعه رموی:

﴿١٣﴾ نایا نهوان نازان که هر که سیک دوژمانیه تی خواو
 پیغه مبه رمان بکات ناگری دوزخه بوهیه و هه میسه له
 ناویدا دهمینیه وه؟ که به راستی نهوه سر شوپیه کی زور
 گه وریه بؤ نهوان. نینجا دفعه رموی:

﴿١٤﴾ دوو پرومکان دمترسن که سورمه تک له دزی نهوان رموانه
 بکرت و هه مو کهین و به نیکیان ناکسرا بکات و زیان و گیانان
 بخاته مترسیه وه، جا خودایش به ردی سارد دمداد به دلیاندا و
 چهند دمترسن سهد نهو مند دی تر دهمان ترسین و دفعه رموی:
 نهی محمد پیاوین بلی: با هر گالته بکهن بیگومان که الله
 ناکسرا کهری نهوه یه که نیوه لی دمترسن که هاتی نه
 نایه تانه یه. که دفعه رموی:

﴿١٥﴾ نه گهر پرسپاریان لی بکهیت و بلایت بؤچی قسه ی و اتان
 کردوه ده لی ن نیمه نهو قسه مان به گالته و شوخی کردوه
 مبه سستی ترمان نه بووه. خوایش دفعه رموی: نهی محمد
 پیاوین بلی نایا به خواو به نایه ته کانی و به پیغه مبه رمان گالته
 دهکهن؟

﴿١٦﴾ هیچ به هانه یه که مهین نهوه به حه قیقه ت نیوه کافر بوون
 له پاش نهوه کی که باو مردان بووه، واته گالته کردن به خواو
 به نایه ته کانی خواو به پیغه مبه رمان نهی به هی کافر بوون، نهی
 قسه وتن به ناموسی پیغه مبه رمان پیستین جنیونیه
 بهو خوشه ویسته؟ دهی چو کافر ناب؟ خؤ زانیان به لایانه وه
 وایه نه گهر که سی به گالته وه وتی: و مره با قومار بکهین یان
 عاره ق بخوین کافر دهب چونکه گالته کردنه بهو نایه تانه ی
 خوا که نهو شتانه ی هه دهغه کردوه، به داخه وه نه مرؤ
 مسلمانان هیچ حسابیک بؤ قسه کانی خویان ناکهن. نینجا خوا
 دفعه رموی: نه گهر جاو بؤشی له کو مه لیکیان بکهین که به چاکی
 به شیمان ببینه وه باچاک بزنان که حتمه ن کو مه لکیستان هر
 سزا دمدن چونکه به راستی نهوان تاوانبارن و دهب توله ی

خوځان وهرېگرن، جا زياتر پرمده لهسهر موناقتان لاددعات و
ددهرموئ:

۱۷ پياوځى موناقتو ژنانى موناقت هندیکیان له هندیکیان و پال
بشتو لایهنگرو یارمتهى دهرى یهکترن، ومنهमे جوار سیفته
ناپاکهیان ههیه یهکه: هه میسه فرمان دهکن به خراپه، دوههه:
به رگری دهکن له چاکه، سیههه: دهستان هوجاوه ورژدن و چاکه
ناکه، جوارهمه: خویان له بیر جوهتهوه خویاش نهوانى پشگوئ
خستوه نایانخته سهر ریگای خوشبهختی بیگومان نهوانه که
موناقتن ههرنهوانن فاسقو له سنورى خوا دهرجوون و دزایهتى خواو
بیغه مبه رکهى دهکن ناشکرايه سزای نهه جوره دوو پروانه نههئ زور
توندو سهخت بى، چونکه ههلسو کهوتیان نهونده ناشیرین و
نالهاره ههمو مروفتیکى خاوهن ویزدان و رهوشجوان بیزی لى
دهبیتهوه، چاکه به خراپه دابن و به رگری خه لکیشى لى بکات و
خرابه به چاکه دابنیت و خه لکیشى بؤ بانگ بکات و هه میسه
ههر خه ریکى دنیا کۆکردنه وه بیته و کهچى نهوند رژدو به خیل بیته
هیچ شتیک نه به خشیت به لکو هیچ ناگایهکى له سهر جادهى ههستى
نهئ و ههر گیز بیر لهو زاته نهکاتهوه! جا ناوا مروفتیک دهئ بیججه
له سزاو نهفرینى الله چ شتیکى تر چاوه پروانى دهکات؟ نهومته خوی
داناو توانا سهارت به پاشه روژى نهوانه ددهرموئ:

۱۸ الله به لئینى ناگرى دوزخى داوه به تهواوى پياوو نافرتان
موناقتو به سهرجه مى کافران که بوهه میسه دهخینه ناوییه وه که
ههر نهوه بهسه بویان و الله نهفرینى لى کردون و بؤ نهوان ههیه
سزایهکى هه میسه یی.

۱۹ وهک نهو کهسانه کله پش نیوده بوون که به هیزتر بوون له
نیوه زورتیش بوون له ژمارهى سهرومت و سامان و منالاندا، جا
نهوان له نیادا به و بهش خویان تام و له زمیان و مرگرت و بییان
رایان بوارد و نیوهش له بهش خوتان تام و له زمیان و مرگرت
ههر وک تام و له زم و مرگرتى نهو کهسانه کله پش نیوده بوون
به نهو بهش که بیان درابو وه نیوه له خراپه و خراپه کاریدا زور
جوونه خواره وه وهک نهو کهسانه کله پش نیوه وایان به خویان
کرد واته: نهى تاوانبار و دوو پروکان تاکه لى تاوان و دوو پرووی
وازا نهین ههرجهنده رابوین سهر نهجام ههر وکو نهوانه پش
خوتانتان لى دیتو نهئ بگه پینه وه بهردهم دادگای الله، نیجا
ددهرموئ: نانهوانه کرده وکانیان ههم له نیادا ههم له قیامهتدا
هه لوه شایه، ومنهوانه ههر خویان رهنه پرؤو زیان لى کهوتو، نیجا
باسى گهلانى پیشویان بؤ دهکات به لکو بیر بکه نهوه واز له تاوان و
خرابه بهین و ددهرموئ:

۲۰ نایه نهواته و ته لای نهوان ههوالى نهوانه پش خویان که
بریتى بوون له گهلى (نوح) کهله پش نهواندا بوون که به توفان له
ناوچون و گهلى عاد که دزایهتى پیغه مبه رکهى خویان کرد که
(هود) بوو خوا به پایهکى جهوت شهو ههشت روژ له ناوى بردن

کَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
كَأَنَّمَا اسْتَغْنَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
كَالَّذِي حَاجَّ أَهْلَ الْبَيْتِ حِطَّتْ آفَاتُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ يَضِلَّ عَنْهُمْ وَلَٰكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦٧﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِمَّنْ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٩﴾

ودهه روهه گهلى سهمود که دزایهتى پیغه مبه رکهى خویان کرد
که (سالح) بو وشره که میان کوشت و خویاش به دهننگیک له ناوی بردن،
وه گهلى (نیراهیم) که خوا نهوى له ناگر رزگار کردو نه مودی کوپ
ی کهنعانى پاشایان له ناوبرد، وه گهلى مه دیه که دزایهتى
پیغه مبه رکهیان کرد که (شوعیهب) بو خویاش به بومه له رزو
دنگو سزایهکى سیهر له ناوی بردن، وه گهلى (لوت) که دزایهتى
نهویان کردو بهیش خراپه وه خه ریک بوون خوا هه موپان له ناو
بردو لوتی رزگار کرد، جاخوا سته مى لهوان نه کردوه به لام نهوان
خویان سته میان له خویان کرد. نیجا خوا پاش باسکردنى سیفته
ناپه سندهکانى دوو پروکان باسى خاوهن باوه ران دهکات و ددهرموئ:
۲۱ پياوه باوه ردارکان و نافرته باوه ردارکان هندیکیان
سهر پرشت و دوست و یارمتهى دهرى هندیکیان که فرمان دهکن
به چاکه و به رگری دهکن له خراپه و نویر دهکن و دهکات ددهن،
وه پیره وى خواو پیغه مبه رکهى دهکن، نانهوانه بهم زووانه خوا
ره میان پى دهکات بیگومان که الله دهسه لات دارده به پیره وانى
به هیز دهکات و دوزمانى سهر شور، دانایه له کارو بهرنامه و پاداش و
سزای داو له هیچ کارو پیرایه کیدا شتیکى گوترمدارى تیدانیه، نیجا
خوا ههر وک له پیشه وه پاش و مسفى دوو پروکان سزاکه پش بؤ باس
کردن و لیرمش پاش و مسفى باوه رداران، پاداشه که پاش باس دهکات و
ددهرموئ:

۲۲ خوا به لئینى داوه به پياوه باوه ردارکان و نافرته باوه ردارکان به
چهندين باخچه و باغاتیک کهله ژیر نهو باخچه نهدا چهندين جوگا
دهروات و نهوان نه مینه وه تیدای بؤ هه میسه یی و چهندين جیگای پاک و
خاوین له ناو باخچه کانی

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهْدَ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ حَظٌّ وَإِنَّهُمُ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ
مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ أَيْمَانُ بِنَاؤُهُ وَمَا تَقَمُّوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَوُوا يَعْذِبنَهُمُ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ
آتَيْنَاهُم مِّنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا آتَاهُم مِّنْ فَضْلِهِ خَلَوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ
﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَحْدُرُونَ إِلَّا
جَهْدُهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

جیگای دانیشتمندو خوا رازیبه لییان که رهمانندی خوا
لههمو شتیک گهورتره بهراستی نهوهیه خوْشبهختی و
بههردی گهوره که الله دهیدات بهو باومردارانه. جاکئ تامهزرؤی
نهو بههره پاداشته گهوریه با ههولی بؤ بدات و نهو سیضهته
بهرخانهی تیدا بیته دی دنیا بیت که الله بهلئینی خؤی نهباته
سهر، شایانی باسه بههشت ههرچؤنئ بیرى لی بکهینهوه له
خؤشی و جوانی و پاکیدا ناگهینه نهوه که دهرکی تام و لهزمتی
راستهقینهی لی بکهین، بیجکه لهو ههمو باسو تاریفانهی
فورنان، پیغهمبهیرمان ﷺ له تاریفیداسه دان فهرموده دی فهرموده
ئیمهش لیردا دونیان دنوسین پیغهمبهیرمان ﷺ دهفهرمؤئ:
{جَنَّاتٍ مِّنْ فِضَّةٍ أَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَجَنَّاتٍ مِّنْ ذَّهَبٍ أَيْتُهُمَا
وَمَا فِيهِمَا وَمَا بَيْنَ الْقُومِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ إِلَّا رِجَاءَ
الْكِبْرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةٍ عَذْنٍ / بخاری و مسلم / دوو باخچهی
زیو به زهرهفکانیه ووه بهودی که تئیدایه و دوو باخچهی زیر
به زهرهفکانیه ووه بهودی که تئیدایه هیچ شتیک نابیت
به بهربهست لهنیوان نهوخه لکه و لهنیوان بینینی خودا بیجکه
له بهردهی (کیریا) و نه مهش ههموی له باغچهی دانیشتمندایه {
هروهها دهفهرمؤئ: { إِنَّ لِلْمُؤْمِنِينَ فِي الْجَنَّةِ لَخَيْرٌ مِّنْ لُّؤْلُؤَةٍ
وَاحِدَةٍ مُّجُوفَةٍ طُولُهَا سِتُّونَ مِیلًا لِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ يَطُوفُ

عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ فَلَا يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا / بخاری و مسلم / بهراستی له
بههشتدا ههمو باومرداریک چادرکی ههیه که له یهک دانه
مرواری ناو خالی دروست بووه که دریرژیه کهی شهست میله،
بؤ نهو باومرداره له ناو نهو چادرما چهن دین خیزان ههیه و
بهسهریاندا نه گهریت بهلام نهومنده پان و گهوریه نهوان یهکتر
نابینن { جاخوای گهوره روی فهرمایشتی خؤی دهکاته
پیغهمبهیر ﷺ و دهفهرمؤئ:

﴿٧٣﴾ نهی پیغهمبهیر جیهاد بکه دؤی کافران و مونافقان و زؤر
تونندو تیژیبه له سهر دؤایه تیان و جیگاو شوینی نایندهی نهوان
دؤزدهو نهو شوینه بؤ نهوان بیسترین جیگایه، بهلئ،
پیغهمبهیری نازیزمان ﷺ نهو فرمانهی الله ی ههرهک باقی
فرمانهکانی تری بهچاکی جئ بهجئ کردوه و چهن دین جهنگی
گهوره و بجوکی دؤی کافران کردوه بهلام بهزمان دؤی
دووروهکان قسهی کردوه نهیکوشتون تا دوژمانان پروپاگهنده
له دؤی بلاونه که نهوه و بلئین: محمد رفیقکهکانی خؤی دهکوژیت و
بهو شیویه ریگا له باومرهینانی خه لکی دوردهست بگرن و
بیانتر سینن له رفیقایهتی پیغهمبهیر ﷺ جاهرکهس بهدهم
به باومردار خؤی دهریخستایه نیت نهمین دهبو له گیان و مالی،
پیغهمبهیر ﷺ نه گهر جئ دهیناسین بههؤی پیناسه ی خوداوه
بؤی بهلام باری تانه و تهشهری نهوانی هه لدهگرت تا دوژمانان
نهتوانن لهو که له بهرهوه بینه ناوو دست بکهن بهترساندنئ
خه لک یان کهسانی مونافق هه لیسن بهکوشتنی که سانی که
خؤشیان ناوون بهناوی مونافقه وه، ته نانهت پیغهمبهیرمان ﷺ
توردهوه له ئوسامه ی کوپ ی زهید که زؤری خوْش دهویست
له سهر نهودی که کاتئ کابرایهکی کافری توش هات وتی (لا اله الا
الله) بهلام ئوسامه باومرئ پی نه کردو وتی: له ترساوا نه لئیت و
کوشتی، نهو باسه بهدریژی له سورمتی (النساء) نایهتی
نهو دودو چواردا باسکراوه. ئینجا خوا دریرزه بهباسی دووروهکان
دهدات و دهفهرمؤئ:

﴿٧٤﴾ سوئند دهمو به الله که نهوان نهو قسهیان نه کردوه،
وهخوایش به درؤیان دمخاته وه و دهفهرمؤئ: خوْ بهراستی نهوان
وشه ی کوفران وتو و دکافربوون بهناشکرا پاش نهودی که
بهروالمت موسلمان بوون، نهودی راستی بین نهمانه ههر به
روالمت موسلمان بوون و ههرگیز باومرئ راستهقینهیان نه بووه،
تهنها بؤ بهراستنی گیان و مالیان فرمانهکانی ئیسلامیان نه انجام
دهدا،

اَسْتَغْفِرُكُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكُمْ اِنْ سَتَغْفِرْكُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكِوْا كَثِيرًا ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْنَوْكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَضِلَّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةً أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَحْنُ مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿٨٦﴾

فهرمویهتی: {آیة المُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أَؤْتِمِنَ خَانَ / بخاری/ نیشانهی منافق سی شته یه کهم: هرکاتی قسهی کرد درودکات. دووهم: هرکاتی به لئینیکی دا نایباته سهر. سیهم: هرکاتی نهامنه تیکی پی سپیرا خیانه تی تیدا دکات} ئینجا خوا هرپشه له منافقان دکات و دهفرموی:

۷۸ نایا نهوان نازان و دلنیانین که بیگومان الله ناگای له شته شاراو دکانی ناو دلیان و چهپه کانیانه و بیگومان که الله زانه ری ههمو شته شاراو دکانه و هیچ شتی که لهو حهشارنادریت، ئینجا خوی گه وره باسی سیفه تیکی تری نهو مونافقانه دکات و دهفرموی:

۷۹ نهو که سانهی که گالته یان نه کرد بهو موسلمانانهی که له خویانه وه چاکه یان نه کرد نه گهر زوریان بهه خشایه نه یان وت: نهوانه ریابازن و بۆ خۆه لئان له بهرچای خه لک نهو منده شت دمه خشن و نهو که سانهی که هیچیان دمست نه ده کهوت مه گهر خویان نه بیئت ئیشیکیان بگردایه جا ئیتر ههرچی یان دهر بهینایه نه یانه نیایه خزمه تی پیغه مبه ره جا نهوان گالته یان پی دکردن نه یان وت: نهو شته که مه چه وخوا چ نیازیکی بهوه ههیه، واته هیچ ئیشیکی موسلمانیان به چاک دانه دهن؟!

ئینجا بهروردگار دهفرموی: جا نهوانه ویستیان بیلانیکی پرهمترسی نه انجام بدن به لام پی نه گمیشتن، نهو دبو چه ند نهفرمیک لهو دووروانه کاتی پیغه مبه ره له ته بوک گه رایه وه ویستیان له بهیه کدا له سهر و شتره که ی هه وایدن بهمه بهستی شهیدکردنی به لام الله ناگاداری کرده وه چاچه ند که سیکی پیشه کی ناردو لهو جیگادا دهریان کردن، خۆ نهوان هیچ رهتیکیان نه بو له پیغه مبه ری خوا ته نها نهو دبو که خواو پیغه مبه ره که ی نهوانیان بی نیاز کردبو لهو خه یرو بهرکه ته ی که خوا رزاندی به سهریاندان جا نهوانه له باتی شوکری خوداو ریزدانان بۆ پیغه مبه ره که ی که بوه به هو ی دهوله مهن دبو نیان که و تنه رهقه به ری و دزایه تی پیغه مبه ره سهره پای نهو وش خوا دهفرموی: نهوسا نه گهر نهوان تهوبه بکه و واز له دزایه تی نایین و پیغه مبه ره بهین نه وه چاکه بۆیان، و نه گهر تۆبه نه که و ههر پشت له نایین بکه ن خوی گه وره سزایان ددات به سزایه کی دهر دن اک له دنیاو له قیامت دا واته له دنیا دا سهر شو و بۆ قیامت و زه لیلیان دکات و له رۆزی دوا ییشدا دهناخاته دۆزه خه وه نهوسا له م سهرزه و یه دا هیچ دۆست و یارمه تی دهرتیکیان نیه.

ئینجا باسی نهو که سانه دکات که کهم دمست و نیازمندن و به لئینی توندو به هیز ددهن به خوا نه گهر دهوله مهن دبو نیان له خه یرو چاکه نهو مستین به لام وه ختی خوا نیعمه تی خوی دهرژینی به سهریاندان به لئینه که یان له بیر ده جیته وه وه دهفرموی: ۷۵ ههر له ناو نهواندا که سانیک هه ن که په یمانیان داوه به خوا که نه گهر خوا نیعمه تی پیدان چاکه بکه و له ریزی پیاو چاکاندابن.

۷۶ که چی کاتی خوا نیعمه تی رزاند به سهریاندان سهر و وت و سامانیان زۆریو رز دیان کردو هیچ زه خه یرو چاکه یه کیان لی نه کردو پشتیان کرده نایین و هه روا له سهر نهو پشت تیکردنه ش بهر دهوام بوون،

۷۷ جا بهو هو یه وه خوا داینا له ناو دله کانیاندان مو نافقی و له سهری مانه وه تا رۆزی قیامت، نهو وش نهو نه بی که خوا سته می لیکرد بن به لکو به هو ی نهو ی که پاشگه زیو نه وه لهو به لئینه ی که به خویان دابوو و به به هو ی نهو ی که درۆیان کردبو، واته به لئین شکان و درۆکردن نهو منده پرهمترسیه پیویسته باوهرداران ناگیان له خویان بیئت و نه م دوو خوه ناپه سهن دهنان تیدا به دی نه کریت نهو ته پیغه مبه رمان

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَحْدُوهَا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

جا به هوئی نهو هه مو رهفتارو قسه ناشرینانه وه خوای گه وره تورهبو لییان و همرموی: الله گالته به وان دکات و به که میان دمرانیت، وحبو نهوان ههیه سزایه کی دهردنک، نینجا دهفرموی:

﴿٨٠﴾ نه گهر تۆ داوای لی خوشبونیان بۆ بکهیت یان نهیکهیت نهی محمد په کسانه لای نیمه، نه گهر تۆ حهفتا جاریش داوای لی خوشبونیان بۆ بکهیت دلتیابه که خوا لییان خوش نابیت. بوجی خوا لییان خوش نابیت؟ چونکه نهوان بئ باومرپوون به خواو پیغه مبه ره کهی و خودا یش کومه لی فاسقان ناخاته سهر ریگای راست و رینمایان ناکات. له فرموده دا هاتوه که کاتی عه بولای کوری ثوبه ی مرد عه بولای کوری هاته خزمتی پیغه مبه ری خوا که کراسه کهی خو ی بداتی که بیگات به کفنی باوکی جا نهویش کراسه کهی پئدا وئینجا داوای لی کرد که نوئیزی له سهر بکات جا پیغه مبه ره ههستا که نوئیزی له سهر بکات نهو ساعومهر ههستاولیباسی پیغه مبه ری خوای گرت و وتی: نایا نوئیزده کهی له سهری که خوا ری پی نه داوای که نوئیزی له سهر بکهیت؟ پیغه مبه ری خوا همرموی: ﴿٩١﴾ إِنَّمَا خَيْرِنِي اللَّهُ فَقَالَ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً وَسَأَرِيدُ عَلَى سَبْعِينَ قَالَ إِنَّهُ مُنَافِقٌ فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ

اللَّهُ ﷻ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَا تَصَلَّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ . وَزَادَ فِي رَوَايَةِ فَتَرَكَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِمْ / مَقْ عَلَيْهِ / الله منى سهر پشك كردوه كه فرموده تى: داوای لی خوشبونیان بۆ بکهیت یان نهیکهیت نه گهر حهفتا جاریش داوای لی خوشبونیان بۆ بکهیت ومن له حهفتایش زیاتری ده کهم. عومهر وتی: نهوه مونافقه، جا پیغه مبه ره نوئیزی له سهر کردو الله ی به دمه سلات و گه وره نه نایه تهی دایمه زاند ﴿ وَلَا تَصَلَّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴾ / التوبة: ٨٤ / له ریوایه تی تردهاتوه وه مهی لی زیاد کردو و جانیتز نوئیزی له سهر نه کرد. نه لئین عومهر "خوا لی رازی بیت" له پاش وهفاتی پیغه مبه ره نوئیزی نه دهر کرد له سهر هیچ جه نازمه یه که تا چاوی به حوزمه یه یه مان نه که وه تابه که نوئیزی له سهر دکات چونکه حوزمه یه ته وای مونافقانی دهناسی و پیغه مبه ره بهوی همرموی بویه به حوزمه یه دهوترا (صاحب السر/خاوندی نهیئ). نینجا خوای داناو ناگادار له هه مو شتیک، سهر کونه ی نهو مونافقانه دکات که له جهنگی تهبوک دا له گه ل پیغه مبه ردا دهرنه چوون و دهفرموی:

﴿٨١﴾ دواکه و تودمکان شادمانن به دانیشتیان له مال داو نه رویشتیان له گه ل پیغه مبه ردا و پئیان ناخوش بو جهیاد بکهن به مال و گیانیان له ریگای الله داو دیان وت: دهرمه چن لهم کاته گهرمه دا که هاوینه، نهی محمد پئیان بلی: ناگری دوزخ زور زور گهرمتره لهو گهرمیه ی که نهوان لی دمرسن نه گهر نهوان نههلی دهرک بونایه به لام چونکه نهزان بوون نهو گهرمای هاوینه یان له لا له هه مو وشت سهخت تربو، نه بو هورمیره له پیغه مبه ره وه هیناویه تی که همرمویه تی: ﴿ إِنَّ نَارَكُمْ هَذِهِ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ وَضُرِبَتْ بِالْبَحْرِ مَرَّتَيْنِ وَلَوْلَا ذَلِكَ مَا جَعَلَ اللَّهُ فِيهَا مَنَفَعَةً لِأَخِي ﴾ / امام احمد: صحیح / به راستی نه مانگره تان به شتیکه له حهفتا بهشی ناگری دوزخ و دوجاریش دراوه له دهریا، و نه گهر وای لی نه کرایه خوا هیچ سودیکی بۆ کهس دانه دهن لهو ناگره {

که وایو ناگری دوزخ زور زور گهرمتره له گهرمای هاوینی عهرستان، جا نه گهر زاناو زیر بونایه ده چون بۆ نهو جهنگه لهو کاته گهرمه دا تالهو ناگره زور زور گهرمه ی هیامهت زرگاریان ببوایه به راستی نهوان و مکو نهو که سه یان کردوه که له

ترسى بەردى گەرم خۇى ھەمدا تە ناو ناگر، ئىنجا زياتر ھەمەشە لەو موناھقانە و ۋىنەكانىيان دەمكات و دەھەرمۇئ:

۸۲ باكەمى لەم دنياىدا پى بکەنن بەو ئىشە ناپەسەندى خۇيان و رابوئىرن، جا كاتى لەدنیاىدا دەرچون دەى ئىتر بادەست بکەن بە گریان و شىوون و ھەر نەپەنەو، بەلئى ئەبىن بەزورى بگرین چونکە ھىچ چاکەپەكى وایان نەکردو کەلە پاش مەرگ بگاتە فریایان کە ئەمەش تۆلەى خۇیانە بەھۇى ئەو ئىشە خرابانەى کە کردویانن، ئىنجا خۇای گەورە بە رونترین شیوہ بىزارى خۇى لەو موناھقانە دەر دەپریت و دەھەرمۇئ:

۸۳ ئەى محمد ئەگەر تۆ گەرپتەوہ بۆ مەدینەو بۆلای کۆمەلئ لەو موناھقانەو جارپكى تر دەرچویت بۆ جەنگو جیھاد ئەوان داوا دەکەن لە تۆ کە ماوەیان بەدەیت بۆ دەرچون بۆ جیھاد جا تۆش پىیان بلى: ئىتر ھەرگىز نابى لەگەل مندا دەرچىن بۆ جیھادو ھەرگىز نابى لەگەل مندا دۆى ھىچ دۆمىنك جەنگ بکەن، چونکە بەبىگومان ئىوہ یەکەم جارپازى بوون بەدانىشتن و بە گوئى منتان نەکردو دەرئەچون بۆ جیھاد سا ئىستاش دانىشن لەگەل منال و پىرو پەك کەوتو و ژاندا، دیسان خۇای گەورە بە پىغەمبەرمان ﷺ دەھەرمۇئ:

۸۴ ھەرگىز نوئىزى مردو و نەكەیت لەسەر ھىچ كەس لەوان کە مردن و نەچىتە سەر گۆردەكەشى واتە بەھىچ شىوہیەك ئىشك نەكەیت كەمانای ریزو نرخی تىدا بى بۆ ئەو موناھقانە، بۆ؟ چونکە بەبىشك كەنەوان بى باوہرپون بەخووا بەپىغەمبەرەكەى ﷺ وئەوانە گياندەرچونيان لەحالىكدا بوہ كە لە سنورى ئایىنى خوا دەرچون.

۸۵ جا بازورى مال و منالى ئەو كاھرانە وات لى نەكات كە سەرت سورپمىنى و بە شتىكى گرنگى بزانی ئارەزۆى خوا لەسەر ئەو سەرۆخت و سامان و منال پىدانەى كاھران بىجگەلەوہى كەئەپەوئى بەو مال و منالە سزایان بدات لەدنیاىداو گيانيان دەرچىت بەبى باوہرى و كاھرى شتىكى ترنە. جا بۆسوودى زياترگەپزەوہ بۆمانای ئایەتى پەنجاوپىنچ، ئىنجا خوا دیسان ئەگەرپتەوہ سەر لۆمەو سەرزنەشتى موناھقان و دەھەرمۇئ:

۸۶ ھەركاتىك سورەتىك رەوانە بكرايەو بىغەرموايە باوہر بەپىنن بەخووا لەگەل پىغەمبەرەكەيدا دەرچن بۆ جیھاد ئەوانەى كەدەسلەلات داربوون داوايان دەکرد لە تۆ ئەى محمد ﷺ كە ماوەیان پى بەدەیت و دەرئەچن بۆ جیھادو دىيان وت: وازمان

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَنْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْصَبُ عَلَيْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُخَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٦﴾ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِزُخُوفٍ عَنْهُمْ فَنِنْ تَرْضَوْنَ عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٧﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكَ الْدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ ذَاكِرَةُ الْأَيسَاءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَالْأَعْرَابُ مِنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

لى بەپىنە با لەگەل ئەو خەلگەى كە دانىشتون دابىشىن، خوایش دەھەرمۇئ:

۸۷ ئەوان رازى بوون كە لەگەل ئاھەرەتاندا دابىشىن وئەچن بۆ غەزاو وەك خىزانەكانى خۇيان لە مائەوہ بەمىننەوہ، وەلەحالىكدا كەمۆر نرابو و بەسەر دلپانداو ئىستاش ئەوان دەركى ھىچ ناكەن. وشەى (الْحَوَالِفِ) كۆى (خَالِفَةً) يە واتە ئاھەرەتانى دانىشتو، بەلئى ئەمان لەپىرو باوہرەكەياندا راستيان نەکردوہ تەنھا بۆ فەلن كردن لە باوہرداران و پاراستنى گيان و مالىان ئەو ئىشە بەروالتە ئىسلاميانەيان ئەنجام داو، ئىنجا خوا سەبارەت بە پىغەمبەر ﷺ و خاوەن باوہران دەھەرمۇئ:

۸۸ بەلام پىغەمبەر ﷺ و ئەو كەسانەى باوہريان ھىنابو لەگەل ئەودا جیھاديان دەکرد بەمال و گيانيان و لە ھىچ كۆسپك سلىان نەدەکردو بۆ ئەوانە ھەپە ھەمو چاکەپەك و ھەرئەوانەن كە خۆشەخت و رزگارن.

۸۹ سەرپراى ئەوہش خۇای گەورە ئامادەى كردوہ بۆ ئەوان چەندىن باخچە كە بە ژىرياندا چەندىن جۇگا دەروات و بۆ ھەمىشەى تىيدا دەمىننەوہ بەراستى ئەوہپە بەھەرەو

خۆشبهختی گهوره، جارێکی تر درۆزنی و ناپاکی ئەو موناققانە باس دەکاتەوه و ددەرموئ:

﴿٩٠﴾ کاتێک کە پێغه مبه‌ر ﷺ ناماده‌ی رو‌یشتن بو بۆ "ته‌بووک" ئەوانه‌ی کە بیانویه‌کی شه‌رعییان هه‌بوو له نه‌چون بۆ غه‌زا هاتنه‌ خزمه‌ت پێغه مبه‌ر ﷺ تاماوه‌یان پێ بدات که‌نه‌چن بۆ جیهاد، و منه‌وانه‌ی کە درۆیان کرد له‌گه‌ڵ خواو پێغه مبه‌ره‌که‌ی ﷺ دا به‌باوه‌ڕه‌ینانی روا‌ه‌تی، دانیه‌شتن و نه‌هاتنه‌ خزمه‌تی پێغه مبه‌ریش، جا خوا هه‌ر شه‌ له‌وکه‌سانه‌ ده‌کات و ددەرموئ: به‌م زووانه‌ ئەوانه‌ی که‌له‌وان پێ باوه‌ڕبوون دو‌جاری سزایه‌کی سه‌خت ده‌بن، ئی‌نجا خوا سه‌باره‌ت به‌و که‌سانه‌ی که‌به‌راستی توانایان نه‌بو به‌چن بۆ جیهاد ددەرموئ:

﴿٩١﴾ له‌سه‌ر مرۆفه‌ لاوازو په‌ک که‌وتوه‌کان و له‌سه‌ر ئەوکه‌سانه‌ی کە نه‌خۆشن و له‌سه‌ر ئەوکه‌سانه‌ی کە هه‌یجیان نیه‌ که‌ بیه‌خشن هه‌یج تاوانێک نیه‌ به‌ومه‌رحه‌ی کە راست بکه‌ن له‌گه‌ڵ خواو پێغه مبه‌ره‌که‌یدا ﷺ و په‌یره‌وی فرمانه‌کانی خواو پێغه مبه‌ر ﷺ بکه‌ن جا ئەوانه‌ی کە ئاوابن ئەوانه‌ چاکه‌کارن و له‌سه‌ر ئەو چاکه‌کارانه‌یش هه‌یج تاوانێک نیه‌و بۆنه‌و دو‌اکه‌وته‌نیان و سه‌ره‌نه‌شت نا‌کرین و الله زۆر لێ خۆشبوو زۆربه‌ سۆزه‌ له‌ تاوانی چاکه‌کاران چاوپۆشی ده‌کات و به‌زه‌یی دیت‌ه‌وه‌پێناندا. هه‌روه‌ها ددەرموئ:

﴿٩٢﴾ ئەوسا هه‌یج تاوانێکی‌ش نیه‌له‌سه‌ر ئەوکه‌سانه‌ش که‌هاتنه‌لای تۆو ناماده‌ی دهرچون ببون و وتیان و لا‌خی سواریمان پێ بدو و تۆ وت هه‌یج نیه‌ی که‌ ئێوه‌ پێ هه‌لگرم و ئەوانیش گه‌ڕانه‌وه‌ له‌حاله‌یکدا که‌ چاوه‌کانیان فرمێسکی پێدا ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ له‌ خه‌می ئه‌وه‌ی کە هه‌یجیان نه‌بو که‌ بیه‌خشن.

﴿٩٣﴾ به‌لکو گونا‌هو تاوان له‌سه‌ر ئەوانه‌ دهنوسریت که‌دا‌وای ئیزن له‌ تۆ ده‌کن له‌هه‌ل و مه‌رحیکدا که‌نه‌وان ده‌وله‌مه‌ندن و ده‌سه‌لاتی ئەوسه‌فه‌ره‌یان هه‌یه‌ به‌لام رازین له‌گه‌ڵ ئافه‌رتاندا له‌ماله‌وه‌ به‌مینه‌وه‌و جیهاد نه‌که‌ن، جا به‌وه‌هویه‌وه‌ الله مۆری نا به‌سه‌ر دله‌کانیاندا جائه‌وان به‌خۆیان نازان. ئی‌نجا خواو بالاده‌ست نارم‌زای خۆی سه‌باره‌ت به‌م جو‌ره‌ مرۆقانه‌ نیشان ده‌دات و ددەرموئ:

﴿٩٤﴾ ئەمانه‌ هه‌رکاتێک گه‌ڕایته‌وه‌ لایان به‌هانه‌تان بۆ ده‌هینه‌وه‌ تا چاوپۆشیان لێ بکه‌یت و دوعای خه‌یریان بۆ

بکه‌یت تاله‌ ناو موس‌لماناندا سه‌رشۆڕ نه‌بن، به‌لام نابێ ئێوه به‌قه‌سی ئەوان باوه‌ڕبکه‌ن به‌لکو پێویسته‌ به‌چاکی ته‌ریقیان بکه‌یت‌ه‌وه‌وب‌لێ: به‌هانه‌ مه‌هینه‌وه‌، چونکه‌ هه‌رگیز باوه‌ڕتان پێ نا‌که‌ین، بۆ؟ چونکه‌ خواي گه‌وره‌ هه‌والی ئێوه‌ی پێدا‌وین که‌ ناراست و درۆزنن، و به‌م زووانه‌ خواي گه‌وره‌ ته‌ماشای کرداره‌کانی ئێوه‌ ده‌کات چونکه‌ کردار نا‌شکراکه‌ری راستی و ناراستی مرۆفه‌ هه‌روه‌ها پێغه مبه‌ره‌که‌یشی ﷺ له‌ پاش دا ئێوه‌ ئەگه‌ڕێنینه‌وه‌ بۆلای ئە‌ه‌واته‌ی کە زانه‌ری په‌نامه‌کی و نا‌شکرایه‌ و ده‌کویه‌ک، جا پاداشی کردار و هه‌لوێسته‌کانتان به‌هۆی ئەو شته‌ پێسانه‌وه‌ که‌ ده‌یکه‌ن پێ دده‌ت، دیسان خوا درێژه‌ به‌رو‌شکردنه‌وه‌ی ره‌وشتی دو‌وپرو موناققه‌کان ده‌دات و ددەرموئ:

﴿٩٥﴾ ئەمانه‌ له‌مه‌ولا سو‌یند ده‌خۆن بۆتان کاتێک کە گه‌ڕانه‌وه‌ بۆلایان، بۆ؟ بۆته‌وه‌ی کە ئێوه‌ وازیان لێ به‌ینن و لۆمه‌یان نه‌که‌ن ده‌ی ئێوه‌ش پش‌تیان تێبکه‌ن و به‌بیشک ئەوان بیسن و شو‌ینی ئەوان دۆزه‌خه‌و ئەمه‌ش تۆله‌یه‌که‌ به‌هۆی ئەو ئیشه‌ خرابانه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌یانکرد.

﴿٩٦﴾ ئەوان سو‌یند‌تان بۆده‌خۆن تا ئێوه‌ رازی بن لێیان جابه‌راستی ئەگه‌ر ئێوه‌ش ئە‌ی موس‌لمانان لێیان رازی ببن ئەوان هه‌یج سو‌دیکیان ده‌ست نا‌که‌و‌یت، بۆ؟ چونکه‌ به‌بێگومان الله رازی ناییت له‌و گه‌له‌ فاسقانه‌. له‌م نایه‌ته‌وه‌ دهرده‌که‌و‌یت که‌ موناققان دۆزینه‌وه‌یان سه‌خته‌و چاک وایه‌ هه‌ربه‌هانه‌یه‌ک با‌سکرا بۆ خۆدزینه‌وه‌ له‌ دهرچون بۆ جیهاد و مرگ‌یریت و سزایان به‌دریته‌ ده‌ست خوا له‌ پاشه‌ رو‌ژداو با به‌ چاکیش بزانی که‌له‌ ده‌ست خوا دهرنا‌چن، ئی‌نجا خوا عه‌ربه‌ ده‌سته‌کیه‌کانی کردوه‌ به‌سێ به‌شه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌به‌شی یه‌که‌میان ددەرموئ:

﴿٩٧﴾ هه‌ندیک له‌و عه‌ربه‌ ده‌سته‌کیانه‌ زۆر زۆر توندن له‌ سه‌ر کو‌فر و مونا‌قق، جاله‌به‌ر ئەو دوو ره‌وشته‌ ناپه‌سه‌نده‌یان ئەوان شایسته‌ترن که‌تێ نه‌گه‌ن و حالێ نه‌بن له‌و سنورانه‌ی کە الله ره‌وانه‌ی کردو‌ته‌ سه‌ر پێغه مبه‌ره‌که‌ی ﷺ و ه‌ الله زانی‌وه‌ نا‌گای له‌ د‌ل و د‌رونی هه‌مو مرۆفیک هه‌یه‌و دانی‌وه‌ هه‌موو کارو باره‌کانی له‌ جیگای خۆیدا‌یه‌. جاله‌ باره‌ی به‌شی دو‌هه‌میان‌ه‌وه‌ ددەرموئ:

﴿٩٨﴾ جابه‌ندیکی تر له‌و ده‌سته‌کیانه‌ که‌سانیکن که‌ ئه‌وه‌ی ده‌یه‌خشن به‌چه‌ریمه‌ی ده‌زانن و ئەگه‌ر نا‌چار نه‌بن هه‌یج شتێک نا‌به‌خشن و چاوه‌ڕوانی رو‌ژانی ره‌شن بۆتان تا تۆله‌ی خۆیان

وَالسَّيْفُورُكَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهِجَرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنِ رِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
حَتَّى نَعْلَمَهُمْ سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّوكَ إِلَى عَذَابٍ
عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْرِفُوا الَّذِينَ تُخَلِّقُوا أَعْمَالًا صَالِحًا
وَأَخَرٌ سَيِّئًا عَمَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾
حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَوَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُوا
أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا أَفْصَحَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسُرَدُّوْكَ إِلَى عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالشَّهَادَةِ
فَيَنْتَشِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ
اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

تر نيه لهم نومتمته پیغمبره را ﷺ له و دووانه به پزیزتر و جاکتر
بیت و همرته و دووانهش بیون که بیون بهیه کم بهردی
بناغی ثابینی پاکی نیسلام و نه گهر نهوان نمبونایه هم
نیسلامه نه ده گه یسته نیمه جاپیویسته و نه رکی سرشانی
هممو باومرداریکی راسته قینهیه، که ریزیان لی بگریت بویه
خوای گه وره تاقمی سیهم بهم شیوه باس دهکات و دهفرموی:
ومنه و که سانهی که تابیی نهوان به چاکه که الله له وان
رازییه و نهوانیش رازیین له فرمان ویاساکانی نهوزاته و لهو
نیعمه تانهی که پیی داوون و نامادهی کردوه بویان، چهنیدین
باخچه که چهنیدین جؤگایان بهناودا دهروات و بؤ همیشه تییدا
دهمیننه و هو هرگز له ناویدا دمرناجن جابه راستی نهویه
بههری زؤر گهره. لهم نایه تمهوه دهر دهکویت که هرکه سیک
دزایه تی یارمکانی پیغمبره ﷺ بکات بهر رق و غهزمی خوا
دهکویت چونکه دزایه تی راسته و خوئی سرچاوهی نیسلامه
جاوای بهحالی شیعه که دزایه تی چاکترین و به پزیزترین
یارمکانی پیغمبره ﷺ دهکن و ناشکرایشه نهوان بهر هیچکام
لهو سی کؤمه له ناکهون که خوا رازییه لیان چونکه
نه کؤچهرین و نه یارمته تی دهرن و نه په پرموی کهری نهوانیش به
چاکه.

وهرگر نهوه، جا خوا دئنه وایی موسلمانان دهکات و بهردی گهرم
دهدات به ناسوری نهو جؤره بی باومردانه داو دهفرموی: بابزانن
همیشه روژانی رهش هر بهسهر نهواندا دهسورپته و دهو الله
بیسهری هممو قسه و بریارانه و زانهری هممو ههلس و
کهوتیانه. هم دوو بهشی دهسته کییه کان زؤر خراب و
ناپه سندن و همیشه نه بی چاومروانی سزاو روژی رهش بکهن
بؤ خوین، به لام بهیهشی سیهمه میان دهفرموی:

﴿١٠١﴾ نهوسا بهشیکی تر لهو عهرمه دهسته کیانه باومرد بهخواو
به روژی دواپی دههتی و نهوهی که دهیه خشیت دهکات
بههوی نزیک بوونهوه له خواو دوعاو نزا پیغمبره که ﷺ
چونکه نهو دوعاو نزایه بوته هوی دلخوئی و نارام گرتنیان،
جا الله دهفرموی: ناگادارین بهراستی نهو مالهی که دهیه خشن
نه بیته هوی نزیکیان له خواوه که بهم زووانهش خوا دهمان
خاته ناو رهمه تی خوئی و پاداشتی نهونیه و کرداره
جوانانه یان پی دهدهته و ده که به بیگومان الله زؤر لی خویشوه
له تاوان و زؤر به بهرمه و به سؤزه. دهلین: کؤمه لیک لهو عهرمه
دهسته کیانه هاتنه خزمه تی پیغمبره خوا ﷺ و وتیان: نایه
نیوه مثالان ماچ دهکن؟ وتیان به لی. نهوانیش وتیان: به خوا
نیمه ماچیان ناکهین، پیغمبره ریش ﷺ فرموی: {أَوَامِلُكَ إِنْ
كَانَ اللَّهُ نَزَعَ مِنْكُمْ الرَّحْمَةَ؟! / متفق علیه / نایا من دهسلاتم
چییه چی که خوا رهم و بهرمه لی له ناو دلی نیوه دا لابرده؟}
واته پیغمبره خوا ﷺ نهو جؤره ههلو یسته نهوانی
به خراب دانا، چونکه بهرمه و میهرمبانی دوو سیفه تی گهری
خودان نهوته بهنده همرچهنده تاوان و خراپه بکات مادام
پهشیمان ببیته و ده خوا چاو پؤشی لی دهکات چونکه خاوهی
سؤزو میهرمبانه. نینجا ههره و کو عهرمه دهسته کییه کان کران
به سی بهشه و پی ناسه کران خوا خه لکی باومرداریشی کردوه
به سی بهشه و ده بیجگه لهو سی بهشه که سی تر به باومردار
دانانریت همرچهند لاقی بیر باومردو خواناسی لی بدات، نهو سی
بهشهش نهمانه که الله دهفرموی:

﴿١٠٠﴾ نهوسا نهوانه ی که له پیشه و ده باومردیان هیناوه له کؤچهری و
یارمه تی دهر، کؤچهری نهو موسلمانانه بیون که به فرمائی
پیغمبره رمان ﷺ کؤچیان کرد بؤ مه دینه و یارمه تی دهریش
نهوانه ی مه دینه بیون که بیون به پالپشت و یارمه تی دهری
پیغمبره و ﷺ کؤچهریه کان، که هم دووانه به گشتی
به رزترین و به وفاترین باومردارن له سهر زهویداو باومرداری

ئىنجا خۇاى گەورە بۇ وريا بوونەودى خاۋەن باۋەرەن و ناگاداربوونيان لە شىل و تەلەكەى بىن باۋەرەن دوورودەگان، روودەكاتەو باۋەرەدارەن و دەفەرەمۆئ:

﴿١٠١﴾ جا هەندىك لەوانەى كەلە جوارەدەورى شارى مەدینەدان لەعەرەبە دەشتەكەيەگان موناققن، بیان ناسن و ناگادارى فېر و فېلیان بن و هەندىكیش لە خەلگى مەدینە وەكو عەبدولای كور ی ئوبەى كە بە موناققەو خوییان گرتەو كە تۆ نایان ناسى ئەى محمد ﷺ ئیمە دەیان ناسین كەبەم زوانە دووجار گەفتارى سزایان دەكەین دەگونجى هەر بەمانای دووجار بى و مەبەست سزای دنیاو قیامەت بى و دەشگونجى كەمەبەست دووبارە بوونەودى سزای بۇ جار لە دواى جار هەرلە دنیاو وەك سوک تەماشاکردنیان و ئاشکەرابوونى ناراستیان و ناساندنیان بە پیغەمبەر ﷺ و روخاندنى بەناو مزگەوتەكەیان و دەیان شەرمەندەیی تریان هەر لە دنیاو،

ئىنجا اللە دەفەرەمۆئ: لەپاشا بەرمە سزایەكى گەورە دەبرینەو كە سزای قیامەتەو سەختی و ناخۆشى و تالى ئەوسزایە مەگەر هەرخوا خۆى بزانی، جا پاش ئەودى خوا باسى موناققانى بۇ کردین خوا باسى ئەو باۋەرەدارەن دەكات كەبە ھۆى تەمەلپەو ئەجەن بۇ جیهادو دانیان بە تاوانى خۆیاندا ناوەو دەفەرەمۆئ:

﴿١٠٢﴾ خۆ هەندىكى تر هەن كە دانیان ناوە بەتاوانەكانى خۆیانداو ئیشى چاك و خرابیان تىكەلاو کردووە پەشیمانن لە تاوانەكەیان بۇ ئەمانە وا چاوەرئ دەكریت كە خوا پەشیمان بوونەودەكەیان لى وەرگرتیت بىگومان كە اللە زۆرلى خۆش بوو بەسۆزە بۇ بەندەكانى. بەلئ باۋەرەدارانى راستەقینە ئەگەر شەیتان و نەفس بیاخەلەتینیت و تاوانىك بەكەن زووبیر دەكەنەو پەشیمان دەبنەو، خوايش بە لوتفى خۆى چا و پۆشيان لى دەكات، ئىنجا دەفەرەمۆئ:

﴿١٠٣﴾ زەكات و خیر و چاكەیان لى وەرگەرە، چونكە ئەو زەكات وەر گرتنە لەوان دەبى بەھۆى ئەو كە پاكیان بكاتەو لە تاوان و خرابەو بەوزەكاتە خەيرو چاكەو تەلاشى چاكیان زیاتر بكات، وە دوعاى خەیریان بۇ بكە چونكە بە بىگومان ئەو دوعایەى تۆ دلیان خۆش دەكات و ئارامیان بى دەدات، وەخوا بېسەرە زانایە بە وتارو کردارتان. ئىنجا خوا دەفەرەمۆئ:

﴿١٠٤﴾ ئایا نازانن كە خوا تۆبە لە بەندەكانى خۆى وەرەدەگرتیت ئەگەر بەراستى تۆبە بكەن و بگەرنەو بۆلای؟ وە زەكات و خیر وەرەدەگرتى لەگەل ئەویشدا كە خوا نیازی بە هیچ شت و هیچ

كەس نییە بەلگو بنیادەم موحتاج و نیازمەندە بەخوا و هەرچى چاكە بكات بۇ خۆیەتى چونكەچەندین بەرانبەر خوا پاداشتى ئەداتەو، وە بىگومان كە اللە هەرخۆیەتى زۆر تۆبە وەرگەرە زۆر بەرحمەو بەسۆزە واتە تەوبە وەرگرتن و بەزەى ھاتنەو بەخەلك دوو سیفەتى خودان و لى جیانابنەو بەراستى ماىەى ھىواو ئومیدى بەندەى خودان چونكە خۇاى مېھرەبان و بەسۆز لە تۆبەکردنى بەندەى خۆى بىزار نابى ئەگەر لە رۆژىكدا سەدان جارتۆبەبكات، ئىنجا خوا ئەفەرەمۆئ:

﴿١٠٥﴾ ئەى محمد پىيان بلى: ئیش بەكەن بەو زوانە خۇاى گەورە کردەوكانتان دەردەخات و پیغەمبەرەكەى ﷺ و خاۋەن باۋەرەن ناگادار دەكاتەو لەسەر کردارەكانتان و بەم زوانە دەبرینەو بۆلای ئەو كەسەى كەزانەرى ھەمو نەینى و ئاشكەراكانەو ھىچى لەلا و ن نابى، جا ئەو كاتە ھەوالتان بى دەدات بەو قسەو كارو تەلاشەى كەکردوتانە چاك و خراب جا ئەگەر چاكبى پاداشتەكەى بەھەشتەو ئەگەر خراببى پاداشتەكەى دۆزەخە ئەگەر خوا چا و پۆشيان لى نەكات، ئىنجا خوا باسى ئەو چەند كەسە دەكات كەلە غەزای تەبووك دواكەوتن و ھىچ بەھانەپەكى راستیان نەبوو كاتى گەرەنەودى پیغەمبەریش ﷺ ھىچ درۆیەكیان نەکردو راستیان بە پیغەمبەر ﷺ وتو دەفەرەمۆئ:

﴿١٠٦﴾ جا هەندىكى تر دوا خران تا فرمانى خوا بىت و وەزعیان رۆشن بكاتەو جا یان خوا سزایان دەدات، وەیان تۆبەیان لى وەرەدەگرتیت و بەراستى خوا زانایەو ناگادارە بە ھەمو نەیت و قسەو ئیش و کردارى بەندەكانى، دانیایەو ھەمو بریارەكانى لە جىگای خۆیدان، ئەگەر بەندەكانى بېخەشیت لەفەزل و كەرمەى خۆیەتى و ئەگەر سزایشان بدات لەدادپەرورەى دادگەرییەتى.

بەلئ ھەمیشە پیاوانى خراب و موناقق و بى باۋەر لە پیلان و نەخشەكێشان لەدۆى ئایین و پەپرەوانى كۆتایان نەکردووە نایكەن ئەووتە لەسەردەمى پیغەمبەر ﷺ لە شارى مەدینەدا كۆمەلەك موناقق بەفرمانى (ئەبو عامرى قاسق) بەناو مزگەوتەو خانویەكیان دروستكرد لە نزىك مزگەوتى (قوبا) وە تا بتوانن كەم كەم لەو شوینەدا كۆببنەو و نەخشەو پیلانى خۆیان دۆى پیغەمبەر ﷺ ئەنجام بدەن، ئەویش بەم شۆویدە بو، پىش ئەودى كە پیغەمبەر ﷺ بچیتە مەدینە پیاویكى خەزرجى تىدابو پىيان دەوت (ئەبو عامرى راھیب) ئەمە لە سەردەمى نەھامیدا، چووبەسەرناىنى مەسیحى و علمى ئەھلى كىتابى خۆیندبو لەوسەردەمەدا بەندایەتى دەکردو پەلو

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْزَّكَاتِ لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 (۱۰۷) لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدَ أُتَيْسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
 يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْشَرُونَ أَنْ يَضَعُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ (۱۰۸) أَفَمَنْ أَسْسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى شَفَا جُرُفٍ فَاسَّةٍ فَأَنفَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰۹) لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُ الَّذِي بَنَىٰ رَبِّيَ
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۱۰)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
 وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
 بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۱)

پیغمبر ﷺ یو ته یوک ته اوایان کردو هاتنه خرمهت
 پیغمبر ﷺ و داوایان لی کرد که بیت یو ناو نهو مزگه و تهو
 نویزی تیدا بکات تا بیت به جیگای باوهری مسلمانان و تیان؛
 نهو مزگه و ته مان ته نها به مبهستی لاوازو په که و تهو یو شهوانی
 زستان دروستکردوه به لام خوا پیغمبر مرکه کی خوی پاراستو
 فهرموی: (ثیمه نیستا له سر سهفرین به لام نه گهر گهراینه و ه
 (ان شاء الله) به لام و دختی گهرانه و ه ماو دی روژیک که متری
 مایو بگاته مدهینه خوا پیغمبر ﷺ ناگادار کرده و ه نه م
 چند نایه تهی نارد خواره و ه، جاپیغمبر ﷺ مالیکی کوری
 دوخشوم له تیری بهنی سالی بهنی عوفو معنی کوری
 عه دی یان عامری کوری عه دی له تیری بهنی عه جان ناردو
 فهرموی برؤن یو نهو مزگه و تهی ستمکاران و بیروخین و
 بیسوتین، نهوانیش جوون نه م فرمانه یان جی به جی کرد،
 جاخوایش ددهر موی؛

(۱۰۷) خو نهو که سانه کی مزگه و تیکیان دروست کرد، نه یو خوا
 بهرستی به لگو یو زیانگه یانندن به پیغمبر ﷺ، و ه یو
 بلا و کړدنه و دی کړو یو دوو بهرکی نانه و ه له نیوان مسلمانان
 داو یو که مینگیه کی یو نهو که سدی که دوژمنایه تی خواو
 پیغمبر مرکه کی ﷺ دکر د هر له کونه و ه له گه ل نه و ه شدا

ریژیک کی گه و دی هه بو له ناو خه زره جیه کاند، کاتی
 که پیغمبر ﷺ کچی کرد بومه دینه و مسلمانان له
 چوارده وری کوبونه و ه ناوی نیسلام بهر زیویه و ه خوا له
 به دردا سهری خستن، نه م (نه بو عامر) ه زور خه فته تی خوا ورو
 دوژمنایه تی خوی دهر بری و که و ته دژایه تی و رای کرد چوبو ناو
 کافرو موشریکه کانی مه که و ه لنین له سر شه پر کردن له دژی
 پیغمبر ﷺ خوا نهوانیش له گه ل نهو عه ربه انه کی که هاو
 باوهریان بوون له دهر و ربه ری "مه که" په کیان گرت و هاتن یو
 جهنگی "نوحود" جهنگی نوحودیش نه و ه بو که الله باوهر دارانی
 تاقی کرده و ه سهر نه نجام هه ربو په ره یزکارانه، و نه م
 فاسقه ییش له نیوان هه ردو ریز که دا چه ندین چالی هه لکه ند
 که پیغمبر ﷺ که و ته ناو په کیکیان و له ور و زه یشدا
 بریندار کراو دانه چوارینه که کی خوا وری لای راستی شکاو سهری
 پر وزی شکا نه م فاسقه ییش به ده ست بی کردنی جهنگه که خوی
 گه یانده خر مه خه زره جیه کانی و ه سه و گفتو گو یه کی زوری
 له گه لدا کردن و داوای لی کردن که یارمه تی بدن دژی
 پیغمبر ﷺ نهوانیش که به مبهستی پیسی نه میان زانی
 و تیان: خوا هه رگیز نهو روژت بی نه دات نهی فاسقی نهی
 دوژمنی الله.

و ه زور قسه کی خرابیان بی و ت جا به سر شو ری گه راپه و ه و
 له بهر خویه و ه دمیوت: به خوا نه م خرمانه م پاش من زور خراب
 بوون. به لی پیغمبر مرمان ﷺ پیش نه و دی رابکات یو مه که
 بانگی کرد یو ریگای خواو هه ندی له هورنانی خویند یو به لام
 نهو مسلمان نه بوو پیغمبر مریش ﷺ دوعای لی کرد که به
 شیوه یه کی دوور له خر م و دهر کراو بهریت. و نه م دوعاییش
 قبول بو. جا پاش جهنگی نوحود دی که نیسی پیغمبر ﷺ
 روژ به روژ بهر و چاکرو په رده سندن دهر و ات چوبو لای
 (هیرقل) ی پاشای روژ و داوای یارمه تی لی کرد دژی
 پیغمبر ﷺ نهویش به لینی پیداو خسته ته ماعه و ه نهویش
 له وئ مایه و ه هه والی نارد بؤکمه لیک له ناو مسلمانان
 کؤچهریه کان که موفاق و دو دل بوون سهاره ت به نایینی
 نیسلام و به لینی پیدان و ته ماداری کردن که به م زوانه جهیشیک
 دینیته سر پیغمبر ﷺ و سهر دکه ویت به سهریداو کؤتای بی
 دهین؟ فرمانی پیدان که جیگایه کی دروست بکن که به بیت
 بنکه یو نهو که سانه کی که لای نه و ه و ه ره وانه دکرین یو جی
 به جی کردنی بریارو فرمانه کانی تاکه جیگایه کی بی یو خوی و
 هه رکاتی خوی هاته لایان نهوانیش له نریک مزگه و تی قوبادا
 دهستان کرد به دروست کردن مزگه و تیک و پیش دهر جونی

التَّائِبُونَ الْعَمِيدُونَ الْحَمِيدُونَ الْمُخْلِصُونَ
الْمُكْرَمُونَ الْمَشْكُورُونَ الْأَمْثَرُونَ الْمَعْرُوفُونَ
وَالْمَنَافِعُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَاللَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ
أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ
﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّى
يَسْتَأْذِنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ يَكُلِّ شَيْئًا عَلَيْهِ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

سوئندیان ده‌خوارد به‌خوا که نیمه لهو نیشهی که دهیکه‌ین
بیجگه له مه‌به‌ستی جوان وچاکه خوازی هیچ مه‌به‌ستیکی
ترمان نیه، خوایش ئهم تاقمه ناپاکه به پیغه‌مبه‌رو^ﷺ خاودن
باوهران دهناسینی و به‌درویان ده‌خاته‌وو ده‌فرموی: وه الله
شایه‌تی ددهات که نه‌وان درو ده‌کن. ئینجا فرمان به
پیغه‌مبه‌ر^ﷺ ددهات و ده‌فرموی:

هەرگیز نه چيته ناوه و مزگه وته وه، ئينجا هه ئى نه ئى
له سه ر ريزگرتى مزگه وتى "قوبا" و دمه رموى؛ به راستى نه و
مزگه وته ى كه له نه وه له وه له سه ر به ره يزكارى دروست كراوه
نه وه شايسته يه بۆ ها تو جو ى تو و بۆ به ندايه تى كردن و نو ئى
تيدا كردنت كه له و مزگه وته دا پيا وانى ك هه ن كه چه زيان
له وديه پاك و خاو ئى بن، نه م و سه فه خو شه سه باره ت به خه لكى
موسلمانى (قوبا) ها تو وه مزگه وته كه يشيان يه كه م مزگه وت يو وه
كه دروستكراوه، ئاشكرايه مزگه وتى قوبا بناغه ى له سه ر
به ره يزكارى دانراوه و مزگه وتى پيغه مبه ريش ﷺ هه ر به و
شيويه بو ده به لكو زياتره، نه وه ته نو ئى زي كى مزگه وتى
پيغه مبه ر ﷺ پاداشى هه زار نو ئى زى هه يه، جا نه و ريو ايم تانه ى
كه ها تو ن سه باره ت به مزگه وتى (التقوى) به م شيويه كو
ده كرينه وه مانايان راست ده كرينه وه و الله اعلم. به ئى خه لكى

قوبلا باومردارانیکى پاك و خاوين بوون بويه خوا بهو شيوه
ناساندنى به پيغمبهر ﷺ و موسلمانان، وه خوايش نهو
كهسانهى خوش دهويت كه خويان پاك دهكهنهوه، چ پاكي
روالتهتى و چ پاكي ناودرونى، پيغمبهر ﷺ پرسيارى له خهلكى
قوبلا كرد سهارت بهو پاك و خاوينه و تيان: نيمه هه ميشه
پاش نهوهى كه به بهرد خومان پاك دهكهينهوه به ناویش
خومان دهشورين پيغمبهرى خوايش ﷺ ئافه رينى ئى كردن
له سهر نهو كرداره جوانه يان، ئاشكرايه ئه مانه هه ميشه
خهريكى خوپاك كردنه و ميوون به گوپرايه ئى و ئه نجامدانى
فرمانه كانى پيغمبهر ﷺ، ئينجا خوا به دريژتر پيناسهى نهو
دوو مزگه وته مان بۆ دهكات و دهفه رموى:

نایا نهو کهسهی که بناغهی مزگهوتی خۆی لهسهر
 بناغهی تهقواو په‌رهیزکاری دروست کردبیت و به گویری
 فرمانی خواو مه‌بهستی رهامه‌ندی الله بوبیت چاکتره یان نهو
 کهسهی که بناغهی مزگهوتی خۆی لهسهر لیواریکی روخاوو
 لهپاشان بروخیته ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه دروست کردبیت؟ به‌ئێ
 ئهم تاقمهی دووهم تاوانبارو سته‌مکارنو خوایش رینمایی
 گه‌لی سته‌مکار ناکاتو نایان باته به‌هه‌شته‌وه،

همیشه نه و بینایه‌ی که دروستان کرد بوو به‌ناو
 مزگه‌و ته‌وه گومانیکه له‌سەر دلیان و هەرگیز به‌یه‌قین ناگه‌ن و
 هیچ ناواتیکیشان بو حی به‌حی ناکریت هه‌تا نه‌وکاته‌ی که
 دلیان دهبچریت و دهمرن و هەرگیز به‌ئاوات ناگه‌ن و له‌و
 گومانه‌ش رزگارنابن، وه‌به‌راستی الله زانایه به‌سەر هه‌مو
 هه‌لس و که‌وتیکی مرؤف داو ئیشه‌کانیشی دانیانه‌یه چونکه
 دانیاه و هیچ شتیکي بن سود ناکات، جابه‌بو‌نه‌ی جه‌نگی
 تمبووکه‌وه خوی گه‌وره بانگه‌وازی مامه‌له‌یه‌ک ده‌کات له‌گه‌ل
 خاومن باومرانداه و ده‌فرموی:

بہ بیگومان اُلّٰہ لہ باوہرداران گیان و مائیان لیدہکړئ کہ به بیشک بهہشتیان بّوہیہ لہ باتی نہوگیان و مالہدا، جا نہو باوہردارانه کین؟ نہو باوہردارانه نہو کہسانہن کہغہزا دکہن نہوسا خوا نہسان دہکوژن و دہکوژین، کہ نہمہ بہلینیکۍ راستہ لہلای خواوہ لہ تہورات و ئینجیل و قورئاندا تۆماری کردوہ دہی کۍ ہمیہ لہ خوا چاکتروہا بہبہلینۍ خوۍ بکات؟ واتہ جیگای ہیچ گومان و دوو دلّیہک نیہ کہ نہو بہلینہجۍ بہجۍ دہکړیت کہوہو مژدہ بدنہ ئہی موسلمانان بہیہکتر لہسہر نہو مامہلّہ بہنۍ خہی کہ کردوہ تانہ:

گرنگی نوږن نهوخته پیغمه مبری خوا ﷺ دمهرموی: { وَأَمَّا السُّجُودُ فَاَجْتَنِبُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ / سلم /
نهما سوجدگان زور دوعای تیدا بکن چونکه نزیکه
دوعاکانتان لی وریگریت} له کاتی سوجددا مروڅ زور له
خواوه نزیك نه بیتوه.

حهوتمو و هه شتم نهوکه سانهیه که هه میسه هرمان به چاکه
دکهن و بهرگری له خراپه دکهن ناشکرایه نه مه پیویستی
به هیزو دسه لات هیه بویه پیویسته موسلمانان هه میسه
خاوه نی دسه لات و عیزمت بن نه گینا هم دوو و سفه یان تیدا
نایه ته چی، و نه گهر هم دوو و سفه یان نه هاته چی ناشکرایه،
که پیایو جیهادو گیان فیدانامینی و سر نه نجام بهر به لینی
به هه شت ناکه ویت. سیفه تی نویم: نهو که سانهی که هه میسه
سنورمکانی خوا دپاریزن و خویان له خراپه و تاوان لاددهن،
ناشکرایه که نهو که سانهی نهو نویسیفه ته یان هه بیت باوپردارن
بویه خوا له کوتاییدا دمهرموی: نهی محمد ﷺ مژده بده
بهوکه سانهی که باوپردارن، جا مژده یان پی بدریت باس
نه کراوه تا هه موو خیرو چاکیه کی دنیاو قیامت بگریته وه،
به لام بی باوپردو موشریکان نهو دنده خراپن خوا ناگاداری
پیغمه مبر ﷺ و خاوهن باوپردان دهکاته وهو دمهرموی:

پیغمه مبر ﷺ و نهو که سانهی که باوپردان هیناوه مافی
نهو دپان نیه پاش مهرگی موشریکان داوای لی خوشبونیان بو
بکن نه گهر چی خزمی نزیکیشیان بن، پاش نهو دی که بویان
دمرکوت که دوزخین، ناشکرایه پیغمه مبر ﷺ له لایم خاوه
ناگادار دکر که دوزخین نهی باوپردارن چون بزائن؟!
باوپردارن بهو وه دوزان مادام کابرا به موشریکی مردی
جیگای دوزخه، چونکه هاو بهش دانان (شرك) بو خوا
تاوانیکی زور گهر میوه به بی تهو بهو په شیمان بوونه وه
بهر له مهرگ خوا چاوپووشی لی ناکات و دیخاته دوزخه وه وک
له سورتمی (النساء) دا دمهرموی: { إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

وَيَغْفِرُ مَا دُونِ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ } به بیگومان که الله هه رگیز خوش
ناوی لهو دی که شهریکی بو قهرار بدریت وه له خواروی
شرکه وه خوی گهره له گونا هه کانی تر خوش ده بیت بو
هر که سیک که نارم زوی لی بیت وه له سورتمی (بهینه) دا
دمهرموی: { إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ } بیگومان نهو که سانهی

خوا فروشندهو نیوه موشتهری به هه شت وهرگرن و لی بکرن
خوری. وه به راستی هر نهو دیه به هره ی زور گهره، تی بی بی:
خوا لیردا گیانی پیش مال خستوه به لام لهو شوینانه دا که داوا
له باوپردارن دهکات که جیهاد بکن مال پیش گیان ده خیت،
له راستی دا گیان و مال ههردو وکیان دوو نه مانه تن و خوا دهیدات
به دروست کراو مکانی خوی، لای خوا گیانه که مه بهستی
سهرکیه بویه بو کرین گیان پیش مال دهکات به لام
هه لوسوکه وتی مروڅ و خوشه ویستی بو مال واپیشان دهکات که له
گیان خوشه ویست تربی بویه له کاتی برپاردان بو به خشیانی
شت له ریگای خوا دا مال پیش دهکات واته لای خوا گیان
به نرخه و لای مروڅ مال خوشه ویسته نهوخته زورچار مروڅ بو
به دهست هیانی مال گیانی دهکاته مه ترسیه وه، نیجا خوی
گهره نهو موحاهیده راسته قینانه مان پی دناسینی و
دمهرموی: نهو نهو که سانهی که هم و دسفانه یان تیدابیت،

یه کهم: نهو که سانهیه که هه میسه تهو به دهکهن و
په شیمان نه به نهو لهو هه لهو تاوانانهی که کردویانه و باوپردان
به سیفه ته به نرخه کانی خوا له بار دی تهو به وه هیه و هه رگیز
بی ناگاو که مته رخه مان، پیغمه مبر ﷺ دمهرموی: { مَنْ
رَزَّاهُ زَيَّاتِرَ لَهُ حَقُّهُ جَارٌ تَهْوِيهِ وَنِيسْتِغْفَارُ دَهْكَم }

دوهه: نهو که سانهیه که هه میسه به به ندایه تی خواوه
خهریکن ناشکرایه که به ندایه تی هه مو کارو کوششیکی مروڅ
دگریته وه که له بهر خوا نه نجامیان بدات یان له بهر خوا
وازیان لی بهی لی جا نهو ههوت سیفه ته ی پاش دیت
که هه ریه که یان به شیکن له به ندایه تی به لام له بهر گرنگیان
به جیا باسی کردون و تا خاوهن باوپردان گرنگیه کی زیاتر بهو
جوره به ندایه تی بهن،

سیهه: نهو که سانهیه که هه میسه به زمان و به هه لوسو کهوت
سوپاسی خوی خویان دکهن منتهی نیعمه ته فرموانه کانی
دوزان، چوارم: روژوو دگر، یان به لهش و زمین له گهشت و
گوزاردان بو بیر کردنه وه له دسه لات و هیزی خواو نه نجامدانی
حهج و جیهاد به شیکه لهو گهر دشه، وک پیغمه مبر
ﷺ دمهرموی: { إِنَّ سَيَاحَةَ أُمَّتِي الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى
/ ابوداود. صححه الالبانی / بیگومان گهشت و گوزاری نوممه تی من
جیهاده له ریگای الله ی بالاده ستدا }

پینجه موشه شهم: نهو که سانهی که هه میسه به رکوع و سجوده وه
خهریکن و هه رگیز نهو به ندایه تی گرنگه له بیر ناکهن واته
هه میسه به نویزه وه خهریکن که رکوع و سجود دوو بهشی زور

كە بى باوەربون لە پەرەداران و لە بت پەرستان لەناو ناگرى دۆزەخدان بۆ ھەميشەيى، ئەوانە پيسترين دروستکراوى خودان.

وە سەدان ئايەتى ترو فەرمودەى پيغەمبەر ﷺ بەم مانايە ھەيە، بەئى تا لە دنياىدا بن دروستە دوعاى ھىدايەتياى بۆ بکړيت، بۆ ھوى دابەزىنى ئەم ئايەتە چەند شت باسکراو ډگەونجيت چەند بار دابەزىنى دووبارە بوبيتەو ھەيەکەک لەو ھويانە کە ئيمامى ئەحمەدو بوخارى و موسلم بۆمان ئەگيرنەو ھەو ھەو ھەو کە لەکاتى سەرمەرگى ئەبو تالېبدا پيغەمبەر ﷺ ھاتەلای کە ئەبو جەھل و عەبدوللّٰى کورى ئومەيەى لەلابو فەرموى(ئەى مامى خۆم بلّى (لااله الا الله) وشەيەکە کەمن بيکەم بەبەلگە بۆت لە پيشگاي خوادا)گورج بەپەلە ئەبو جەھل و عەبدوللّٰى وتياى: ئەى ئەبو تالېب تۆ واز لە ئايىنى عەبدوللّٰىتەلېب دەھيتى؟ ئەويش وتى: من لەسەر ئايىنى عەبدوللّٰىتەلېب، ئينجا پيغەمبەر ﷺ فەرموى: من داواى لى خۆشبونت بۆ دەکەم ھەتا ئەوکاتەى کەبەرگى دەرکړم، جا ئەم ئايەتە دابەزى و **مَا كَانَتْ لِلنَّارِ وَالزَّيْتِ مَأْمُونًا...** راويەکە دەئى ھەروھەا لەبارەى ئەبو تالېبەو ھەو ئايەتى پەنجاو شەشى سورەتى قصص **(إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ)** دابەزىو.

جابهگوپردى ئەم ئايەتە نابىن خاوەن باوەرپان دوعاى خيّر بکەن بۆئەو کەسانەى کەبە موشريکى مردوون ھەرچەند خزمى نزيکيشيان بن، ليرەدا پرسيارىک ديتە کايەو ھەويش ئەو ھەيە کە ئىبراھيم ﷺ کاتى خۆى بەلّينى داو ھەو دوعا بکات بۆ باوکى وەک لە سورەتى مەريەم ئايەتى چل و ھەوتدا دەفەرموى: **(سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّ)** بەم زوانە لەپەرەدگارم داواى لى خۆشبونت بۆدەکەم، کەچى ليرە خوا بە پيغەمبەر ﷺ خاوەن باوەرپان دەفەرموى دوعاىيان بۆ نەکەن ئايا ئەم دوو ھەلوپستە دژى يەک نين؟ خوا دەفەرموى:

داوا کردنى ئىبراھيم بۆ ئەو ھەيە خوا لە گوناھى باوکى خۆش ببیت لەبەر بەلّينىک بوو کە دابوى بەباوکى کە وتبوى دوعات بۆدەکەم کە خوا لیت خۆش ببیت بەلام کاتىک کەبوى دەرکەوت کەدوژمنى خوايەو لى خۆش نابیت ئىبراھيم بيزارى خۆى دەرپرئى و ئيت دوعاى خيّر بۆ نەکردو دەفەرموى:

بيگومان کە ئىبراھيم زۆر خەفەتى دەخواردو ھەميشە ھەناسەى نەرەحەتى و خەفەتى ھەلەدکيشاو زۆر بەحەوسەلە بو. لەگەن دوژمنايەتى کردنى باوکى بۆى ئەو ھەر قسەى جوانى دەرکردو بەلّينى دوعاى خيّریشى پيدا بەلام خۆشەويستيش سنورى ھەيە، باوەرپارى راستەھيتە ئەبى تەنها خواو پيغەمبەر ﷺ و خاوەن باوەرپانيان خۆش بویتو بيزارى خويان دەرپرئى سەبارەت بە دوژمناى خواو پيغەمبەر ﷺ و باوەرپاران، ئەمە بناغەيەکى زۆر گرنگى ئايىنە و ريگاي ئەھلى تەوحيدو يەکتاپەرستىە کە ئىبراھيم سەر قافلەى ئەو کاروانەيە، کەواتە ئىبراھيميىش دوعاى نەکردو ھەو موشريکان.

١١٥ ئەوسا خوا ھيچ گەلێک گومراو سەرلئ شياو ناکات پاش ئەو ھەيە کە رينمايى کردن و ريگاي راستى پيشان دان و ئەوانيش ئەو ريگايان گرتەبەر تا بۆيان رۆشن نەکاتەو ھەو شتانەى کە پيويستە خويانى لى بپاريژن واتە ئەوانەى کە داوايان کردو کە خوا لە موشريکان خۆش ببیت تا ئيستا نەيان زانيو کە خراپە ئەوانە ھيچ تاوانىکيان لەسەر نانوسریت، بەلام پاش ئەو ھەيە کەزانيان فرمانى خوا دوعا نەکردنە بۆيان بەلام ئەوان گوپيان بەو فرمانە نەداو دوعاىيان بۆ کردن تاوانبارن و شايستەى سزاي سەختن و دەبى بزائن کە بيگومان ﷻ ھەمو شتيک دەزانيت و ھيچى لى ون نابيت، واتە: خوا ھيچ گەلێک پاش پى گەيشتنى پەيامى خۆى لاپرئ و گومرپاناکات تا بەجاکى ھەموو چاکەو خراپەيەکيان بۆ رۆشن نەکاتەو ھەو بەھانەيان نەپرئت کەئەمەش دانايى و دادگەرى خواى خاوەن دەسلەلات دەگەيەنيت، ئينجا خوا باسى فرەوانى مولک و دەسلەلاتى خۆى دەکات و دەفەرموى:

١١٦ بەبيگومان خاوەنيەتى ناسمانان و زەوى تايبەتى خوايەو کەسى تر تتييدا ھاوبەش نيەو ھەر ئەو ھەو زيندو دەکاتەو ھەر ئەويشە دەمرينيت و بۆ ئيو ئەى کۆمەلئى باوەرپاران بيچگەلە ﷻ ھيچ دۆستىک و ھيچ يارمەتى دەرک نە جا ئيو کە باوەرپان بە خوا ھەيە مەترسن و دلنباين لەھەموو تەنگو چەلەمەيەکدا خواتان لەگەلدايەو يارمەتيتان دەدات.

١١٧ بەراستى خوا تەوبە وەردەگريت لە پيغەمبەر و کۆچەريى و يارمەتى دەرمان ئەوانەى کەداو پيغەمبەر ﷺ کەوتن لەو کاتە تەنگانەداو چوون بۆ جەنگى تەبووک لەپاش ئەو ھەيە کەنزيک بوو دلئ ھەندىک لەوان لادات و دووچارى ھەلە ببیت بەلام چونکە زۆر دلسۆز بوون خوا لەو لادانەى پاراستن،

پاشان خوا تہوبہی لی وەرگرتن بیگومان کهنهوزاته میهرهبان و بهسۆزه بۆ باوهرداران، نهومته لهگهل نهوشدا کهدلی ههنديکيان خهريک بوو بيزاربيت له نايين و پهپرموی پيغهमेهر **﴿۱۸﴾** و دوربکه ویتتهوه، خوا بهلوتفی خوی چاوپۆشی لی کردن و بهم نایهتانه دلی دانهوه، ههرودگو سهبارت بهو سئ کهسهيش کهراستیيان وتو پيغهमेهر **﴿۱۹﴾** دوعاکهی دواخستن و ماوهی چل رۆژ کهس قسهی لهگهلدا نهکردن، دهفهرموی:

﴿۱۸﴾ نهوسا خوا تہوبہی لهو سئ کهسهش که دواخران وەرگرت نهو سئ کهسه (کهعبی کورپی مالیک و موراردی کورپی رهبيعی عامری و هیلالی کورپی نوممهيهی واقیضی)بوون که پاش گهرانهوهی پيغهमेهر **﴿۱۹﴾** نهوانهی کهنهچوبون بۆ "تهبووک" هاتنه خزمهتی و ههرکهسيک بههانهيهکی بۆ خوی باس کردو پيغهमेهریش داوای لی خوشبونی بۆ دهکردن بهلام نهو سئ کهسه هيچ درۆيهکیان نهکردو وتیان: دواکهوتنهکهمان بی بههانهبوه پيغهमेهریش **﴿۲۰﴾** دوعای بۆ نهکردن و دواي خستن نهوانیش بهراستی لهو دواکهوتنهی خویان زۆرپهشیمان بوون بهلام کهس قسهی لهگهلدا نهدهکردن و زۆر زۆر دلتهنگو بی تاقهت بوون وهک خوا لهبارهپانهوه دهفهرموی: نهمانه دوا خران تاوايان لی هات نهو زهوييه فرهوانهيان لهلا تهنگ بو، ومهوهند نارحهت بوون که وایان لی هاتبو گیانی خویان بوه ملو نهپان دهزانی چی بکهو یهقینیان پهیدا کرد که هيچ پهنايهک نيه بیچکه له پهناي خواو گهرانهوه بۆلای نهو، لهبهر نهوه ههرخهريکی یادی خواو گریان بوون پاشان خوا تہوبہی لی وەرگرتن تائهوانیش بگهپنهوه بۆلای خوا بیگومان که **﴿۲۱﴾** تہوبهوههرگهرو به بهزديهيه سهبارت بهبهندکانی خوی، بهلی خوا لهو سئ کهسهش خوشبو کهبهراستی لهتاوانی خویان پهشیمان بوونهوهو بهراستی قسهيان کردو دانیان بهههلهی خویاندا نا، واتهراستی بوبه هوئی سهرفهرازی و بهختهوهريان ههر بۆيه له پاش گهراندنهوهی باسی نهو سئ کهسه خوا فهران ددهات بهسهر خاوهن باوهراندو دهفهرموی:

﴿۲۱﴾ نهی نهو کهسهانی که باوهرتان هیناوه بترسن له **﴿۲۲﴾** و لهگهل راستگويانداين چونکه نهو دووهوئيه (په رهيزکاری و بون لهگهل راستگوياندا) مایهی سهرفهرازی و خوشبهختی ههردوو دنيايه بۆ مرؤفی خاوهن باوهر، ئينجا خوا خهلی مەدينه ههل دهنی لهسهر جيهادو دهفهرموی:

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ **﴿۲۳﴾** بَيَّأْتُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَقُوا اللَّهَ وَكُنُوا مَعَ الصَّادِقِينَ **﴿۲۴﴾** مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا يَخْشَعُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْثُونَ مَوْطِنًا يَعْصِطُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ **﴿۲۵﴾** وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ **﴿۲۶﴾** وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَأَفْهٍ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ **﴿۲۷﴾**

﴿۲۳﴾ خهلی مەدينه و جواردهوری مافی نهوهمان نيه که له جيهادو درهچون له خزمهتی پيغهमेهر **﴿۲۴﴾** دا دواکهون ومارهزويان له خوشی و ئيسراحهتی خویان ههبي و گوئ بهزهمهت و ئيش و نازاری پيغهमेهر **﴿۲۵﴾** نهدن، بهلکو باوهری هيچ باوهرداريک تهواو نيه ههتا پيغهमेهری **﴿۲۶﴾** لهگیان و مال و منال و ههمو کهسيکی خوی خوشتر نهويت، ئينجا باسی نهو پاداشه گرنگانه دهکات،که مرؤف پال پيوه دهنيت کهله جيهادو گیان فيدانيیدا کۆتایی نهکاتو ههمیشه نامادو لهسهر بی بی بۆ جيهادو گیان فيدا کردن لهريگای بهزرکردنهوهی نايینی پيرۆزی ئيسلام داو دهفهرموی: لهبهرنهوهی داوای درهچون بۆ جيهاديان لی دهکات چونکه نهوان دووچارهی هيچ تينوبونيک نابن و توشی هيچ ماندو بونيک نابن و هيچ برسيتيهکیان تووش ناييت لهريگای الله داو بی بههيچ جيگايهکدا نانين کهبييت بههوی رق ههستان و خهه و پهژارهی کاهران، وههيچ شتيکیان دهست ناکهويت لهسهرومتو سامان يان زال بون بهسهر دوژمناندا مهگهر خوی گهوره بۆیانی تۆمارکردبی بهکردهوی چاک، ومههمانهی کهناوا ئيش دهکهن چاکهکارن و بیگومان **﴿۲۷﴾** يش ئيشی چاکه کاران زايهناکاتو پاداشتی خيريان بی

يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا قَبِيلًا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكَافِرِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٣٢﴾
وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَلْدَةٌ
إِيمَانًا فَإِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَّادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿١٣٣﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَّادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٣٤﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ
أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٥﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ
ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿١٣٦﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٧﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٣٨﴾

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

١٠٩

١٠

دەداتەوه بەچەندین بەرانبەر، وەنەوه نیشانەو بەرھەمی بیرو
باوەڕپانەو بەلگە ی پاک و راستی شایەتومانیانە.

﴿١٣٦﴾ خۆھێج شتێکی ش نایەخشن نەبچووک و نەگەورە لەبەر
رمزەمانەندی خواو بەرزو بەھێزکردنی نایینەکە ی و ھیج شیوێک
نابێ بۆ جیھاد لەرێگای خوادا مەگەر خوا بۆی تۆمارکردبێ و
ھیچیان لەلای خوا و ن نابێ و حیسابیان بۆ دەکات تا اللہ
پاداشتیان چاکتر لەو کردارە ی کە کردویانە بێ بداتەو،
بەرستی ئەمە چاکترین پالئەرمو جوانترین ھەلئەرمە بۆئەو ی
خاوەن باوەڕان زیاتر بەدەم جیھادەوہ برۆن و کەم تەرخەمی
تێدانەکەن، ئینجا خۆی گەورە شیوہی دەرچون بۆ جیھاد باس
دەکات و دەفەر موی:

﴿١٣٧﴾ شتێکی راست و رەوانیە کە باوەڕداران ھەمویان دەرچن
بۆ جیھاد چونکە ئەو دەرچونە ئەبێ بەھۆی دواکەوتنی
زۆربە ی کاروباری ناوخوا ی موسلمانان و سەرئەنجام کەم دەستی و
لاوازیوونی ئابووریان بەلکو ئەبێ بەگوێرە ی پێویست و
بەفرمانی فرماندە ی موسلمانان باوەڕداران دەرچن بۆ جیھاد
وہک ئەفەر موی: بەئێ و اچاکترە بۆیان کەلە ھەمو تیرەو شارو
گونڈیک کۆمەلێکی لێزان و بەھیزو چالاک لەباوەڕداران

دەرچیت بۆ جیھاد و وەنەویشی کە ماوەتەوہ نابێ بەشتی بێ
سودەوہ خەریک بێن بەلکو پێویستە بەزانباری نایینەوہ خەریک
بێن تاشارەزابین لەبارە ی نایینەوہ، بۆچی؟ وەتا گەلەکانی
خۆیان بترسێن لە خراپەو خراپەکاری و لە سزاو تۆلە ی
پاشەرۆژ ھەرکاتی گەرانیەوہ ناویان بەلکو ئەوانیش بێر لە
پاشەرۆژی خۆیان بکەنەوہ و بترسن لە اللہ و لەخراپەو
خراپەکاری بگەرێنەوہ لێردا ئەم چوار خالە ی خوارەوہ لەم
ئایەتە پێرۆزە وەردەگیرن:

یەکەم: گرنگی جیھاد و نابێ پشت گوێ بخریت ئەبێ ھەمو
تیرەو شارو گونڈیکی موسلمان کۆمەلێک موحاہیدی ھەبێت.
دوھەم: فێربونی نایین ئەرکیکی ھەرە گرنگی سەرشارنی
باوەڕدارانە چونکە بە پەپەرەو ی کردنی نایین مروف
خۆشبەختی ھەردوو ژیا نی دەست دەکەوێت جا ئەگەر نایین
نەناسیت چۆن پەپەرەو ی دەکات؟

سێھەم: زانیان ئەبێ لە گەیانندی پەپامی اللہ دا کەم تەرخەمی
نەکەن. چوارەم: خاوەن باوەڕان لە جیھاددا فێری ئەو فەرزە
بەنرخە دەبێ بەقسەو باسکردن ناتوانن لەو شتانە تی بگەن
کەلە گۆرەپانی خەبات و جیھاددا فێری دەبێ کەئەمە خۆ ی
یەکیکە لە تەفسیرەکانی ئەو ئایەتە پێرۆزە زۆرکەس ھەپە
بەسەر و سیمو قەسە ی قەلەو و پەرزق و بەرق خۆ ی بەگەورەو
پالەوانی مەیدان دانەنیت بەلام لەکاتی مەیداندا ھیج دەوریکی
نابێ و زۆر کەسیش ھەپە لە کاتی ئیسراحت دا ھیج
حیسابیکی بۆناکریت کەچی لە مەیدانی جیھادا چالاک ترین و
لێ ھاتوترین سەرپازی مەیدان دەبیت کەواتە جیھاد کورە ی
مروف سازییە بۆیە بە سەنگەرە ی ھەربەرزی نایین دانراوہو
موحاہیدین پاداشتیکی گەورە ی وایان ھەپە کە کەس پێ ی
ناگات، ئەوہتە پێغەمبەرمان ﷺ ئاوات دەخوازیت کە چەندین
جار گیانی تیدا بکرایەو لە رێگای خوادا بەختی بکرایە، لەگەل
ئەوہش کە پێغەمبەرێکی ھەرە پایەبەرزی خواپەو لەھەموو
تاوانیکیش بەخسراوہ.

﴿١٣٨﴾ ئە ی ئەو کەسانە ی کە باوەڕتان ھێناوہ شەر بکەن لە گەل
ئەو کەسانە ی کە نزیکتانن لە کافران و ئەبێ وایان تێگەپەنن
کە ئێوہ زۆر توندو دل رەقن بەرانبەر بەوان تاتەماعتان تی
نەکەن و توشی شەر نەبێ، واتە پێویستە موسلمانان پێشەکی
دەورو بەری خۆیان پاک بکەنەوہ، ئینجا بەم لاوлада پەل

بھاۋىژن و شەرى لەگەل بى باومرانی دوورتدا بکەن کە شەرى لەنەیسلا بۆ نەھىشتى شەرى بەلام ئەوئەنەبى ئەوشەپەو ئەو جىھادە بەنرخەو ئەو دل رەقىيە بىبى بەھۆى زیادەرەوى و دەرچون لە سنورى ترسان لە خوا و پەرھىزکاری بۆيە لە کۆتايى ئايەتەکەدا دەفەرموئ: دەى بزەنن بەبىشك اللہ لەگەل پەھىزکاراندايە بەچاودىرى و پشتيوانى و يارمەتى دانايان. لىرەدا ھەم مژدەيە ھەم ھەرەشە مژدەيە بۆپەرھىزکاران کە خوا يارمەتى دەر و پشتيوان و چاودىريانەو باکيان لە ھىچ نەبىت، ھەرەشەيشە لەو باومرەدارانەى کەپەرھىزکار نەبن و ھەم لەو کافرانەى کە اللہ دژايەتيان دەکات و پەرھىزکارانيان لى ھان دەمەدات و يارمەتیشيان دەکات و دەفەرموئ:

سورەتانە دادەبەزىن و کارو تەلاش و نيەتى ئەوانى باس دەکرد چونکە باومرەيان بەو نەبو کە پىغەمبەر ﷺ راستەو لەايەن خواو ھەوالى پىدەگات گومانيان لەنەفەرى خۇيان بوو کە ئەو ھسانەى بە پىغەمبەر ﷺ گەيانەبى بۆيە ھەرسورەتیکى ئاوەھای کەدەھاتە خوارەو دەستیان دەکرد بەپشکنين و لى کۆلنەووە گومانيان لەرەھىقەکانى خۇيان دەکرد، ئىترنەبىريان لە راستى پىغەمبەر ﷺ دەکردەووە نەزىريان دەخستەکارەو بەلکو لەپاش ئەو پشتيان لە ئايىنى خوا دەکردو خوايش دلى ئەوانى گۆرى و دوورى خستەووە لە ئايىن چونکە بەبىشك ئەوان گەلینک دەركى ھىچ ناکەن و ھىچ راستىيەک نەفانم ئەگینا ھەرسورەتیک بەھاتايە خوارەو دەست بەجى بەدل و بەگيان وەريان دەگرت و سوپاسى اللہ يان دەکرد.

ئىنجا خوا مەنت دەخاتە سەر باومرەداران و دەفەرموئ:

بەراستى ھاتوئەلەى ئیو ئەى خەلگینە پىغەمبەر ﷺ کە لە خۆتانەو چاکى دەناسن و لە نزیکەو ھەلەس و کەوتى ئەوتان دیووە دەزانن کەمرۆفئیکى دەست و زمان پاك و داوین پاك و ژیرەو ئەوئەندە مېھەبانە سەبارت بە ئیو کە زۆر نەرەحەت دەمىت بەو شتەى کە ئیو نەرەحەت دەکات و زۆر سوورە بۆ دابىن کردنى خىرو چاکە بۆتان و زۆر مېھەبانەو بەبەزەيە سەبارت بەباومرەداران جا ئەگەر بە گوئى بکەن و فرمانەکانى ئەنجام بەدن بەسودى خۆتانە

خۆ ئەگەر پشتيانى تى بکەن و گوئى پى نەدەن ئەو پشتيان لە ئايىنى خوا کردووە خۆتان زىانتان لى دەکەوئیت و ھىچ زىانىک بە پىغەمبەر ﷺ ناگات بۆيە خوا دلنەوايى پىغەمبەر ﷺ دەکات و دەفەرموئ: ئەى محمد ﷺ بلى بەسە خوا بۆ من و ھىچ پەرستراویکى تری راست نیە بىجگە لەو، وەمن تەنھا پشت بەو دەبەستم و ھەر ئەو بەپشت و پەنای خۆم دەزانم، وەھەر ئەو پەرودەگارى عەرشى گەرە ئەو عەرشەى کە بانە بۆ ھەمو دروستکراوەکانى تری خواو داپۆشەريانە دلنایم کەمنى لەبىر ناچىت، ئوبەى کۆرى کەعب دەلئ: دواترین ئايەت کەدەبەزىو ئەم ئايەتەيە ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

مِّنْ أَشْفِكُمْ﴾ ھەتا کۆتايى سورەتەکە.

خۆ ھەرکاتیک سورەتیک لە ھورئان بەھاتايە خوارەو بۆ پىغەمبەر ﷺ لەناو ئەو خەلگەى دەورەبەرى پىغەمبەر ﷺ کەسى و ھاھەبە کە دەيوت: کام لە ئیو بەھۆى ئەم سورەتەو باومرەى زيادى کردو و اتە گالتيەيان پى دەکردو خوايش دەفەرموئ: بەلام ئەوانەى کە باومرەيان ھىناو، ئەمانە بەو سورەتانە باومرەيان زيادى کردو لەحالىدا کەئەوان مژدەيان بەيەکتر دەدا کەئەم سورەتە لەايەن پەرورەدگارمانەو ھاتووە کەيف خۆش و شادمانن پيى

بەلام ئەوانەى کەلەناو دلاندا نەخۆشى نىفاق ھەبوو ئەوانە بەھۆى ئەو سورەتەو خراپەو تاوانيان بەرەوزياترو زياتر رۆيشت چونکە دژايەتيان کردو بەنارەوايان دەزانى و لەسەر ئەو بىرو باومرە چەوتە مانەو ھەتا دوا ھەناسەيان و بەکافروخوانەناسى مردن.

ئىنجا خوا سەبارت بەو بى باومرەانە دەفەرموئ:

ئایا ئەوان نابینن لە ھەموو سالىکدا جارێک يان دوو جار بەبەلاو نەخۆشى و گرانی تاقى دەکړنەو؟ بەلئ بەراستى ھەمو بى باومرەیک لەھەمو سەردەمیکدا سالى جارێک يان زياتر خوا بەھۆى روداو و کارەساتى گەرەووە ناگاداريان دەکاتەو بەلام ئەوان لەپاش ئەوئە تەوبە ناکەن و بىرى لى ناکەنەو.

کاتیک کە سورەتیک سەبارت بە بىرو چەوتەکانى ئەوان دادەبەزى ھەندىکيان تەماشای ھەندىکى تریان دەکردو دەيان وت: ئایا محمد ﷺ يان ھىچ کەس ئیو دیو؟ بەلئ وەختى ئەو

ئائەمە جادوگەرئىكى ئاشكرايە لەگەڵ ئەوئەمدا كە زۆر بەچاكى
پىغەمبەريان ﷺ ئەناسى كە نە درۆزنەو نە جادوگەرە، ئىنجا
خوای گەرە ئەفەرموى:

﴿٣﴾ بىگومان پەرورەدگار تان ﷻ يە كە ئاسمانان وزەوى
لەشەش رۆژدا دروست كردو، ھەر چەندە خودا توانايى ئەوى
بوو كە بەيەك جار دروستيان بكات تا ئىمە فێرى ھىواش و
پەلە نەكردن بكات. لەپاشان وەستا لەسەر عەرش بەو شىوئى
كەشايانى خودايەو ئىمە چۆنەتيەكەى نازانين، ھەرەك
لەزاتيدا بى وئەيە ھەرەھا لەسيفتەكانيشيا بى وئەيە،
ھەموو كاروبارەكانى ئەم بونەورە ھەر ئەو بەرپوئى دەيات،
ھىچ پالېشتىك نىيە بۆ مرۆف مەگەر لەپاش ئەوى
كەئەوماو دەيات ئەو زاتەش ﷻ يە، پەرورەدگار تانە جا سەرى
بەندايەتى بۆ ئەوى بكەن و بىبەرستى ئايا پاش ئەو بەلگە
رۆشانە ئىو بەرناكەنەو؟

﴿٤﴾ ھەر بۆلای ئەو دەگەرپنەو ھەمو تان و كۆتان دەكاتەو
بۆ حىساب و پاداشت و سزاو كەس ناتوانى خۆى لى بشاريتەو،
بەئىنى خودايەو وە بەئىنى خوداش راستە و مردن و گەرانەو
بۆ دادگای خواو حىساب و پاداشت و سزا شتىكى بى گومانەو
راستە چونكە بىگومان ھەر ئەو پىشەكى ئەم دروستكراوانەى
دروستكردو ھىچ پالېشت و ھاوبەشى نەبوو لە پاشان پاش
مەرگ زىندوى ئەكاتەو. بۆ؟ تا خوای گەرە بەو كەسانەى كە
باوەرپان ھىناو ەردەوى چاكيان كردو ەدادپەرورەو
بەرىك و پىكى و بەبى زىادو كەم پاداشتيان بداتەو، وە ئەوانەى
كە كافرو خوا نەناسبوون بۆ ئەوان ھەيە خوارنەو ھەيەك لە
ئاوئىكى زۆر داخ وائە كاتىك كە داواى ئاو دەكەن ئاوئىكيان پى
ئەدرىت كە ئەوندە گەرم و داخە كە رىخۆلە كانيان پارچە
پارچە ئەكات وەك لە سورەتى محمد ئايەتى پانزەدا
دەفەرموى: ﴿وَسُقُوا مَاءَ حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَ حُمْرٍ﴾ ئاوئىكى گەرميان پى
ئەدرىت كە رىخۆلەكانيان پارچە پارچە ئەكات) بەلام نامرن
تارزگاريان بى. لىرەش ھەرموى: بۆئەوان ھەيە ئاوئىكى زۆر
گەرم و داخ و سزايەكى دەردناك بەھوى ئەو ەو كە بى باوەر
كافربوون ئەگىنا ئاويان لەگەلدا نەئەكرا بەم شىوئە خوايەتى
خودا و پەرورەدگار يەتى بوبە شتىكى زۆر روون. ئىنجا چەند
بەلگەيەكى گەرەو لەبەرچاومان بۆياس ئەكات و ئەفەرموى.

﴿٥﴾ خوا ئەو زاتەيە كە خۆرى دروست كردو كە ھوى
رووناكيبەو مانگيشى كردو بە گۆپىكى زۆر رووناك (نور و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِي تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنْ لَهُمْ قَدْ صَدَّقَ عَنْ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَيْعٍ
لَا أَمِنْ بَعْدَ ذَلِكَ إِلَهُكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ
ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّئِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي آخِلَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦﴾

سورەتى يونس

١٠٩

سورەتى يونس كە سورەتى دەھەمى ھورئانە، لە مەكەدا
ھاتوئە خواریو، سەدونۆ ئايەتە، و تراو بەگوێرەى
دابەزىن سورەتى پەنجايەكەمەو پاش سورەتى (بى
إسرائيل) و پيش (ھود) دابەزىو. ئەم سورەتە لەگەل چوار
سورەتى تردا بە (الر) دەست پێدەكات، جا ھەر كام بە
ناوى پىغەمبەرىك يان بەناوى گەلەكەى ناو براون، ناوى
پىغەمبەر يونس ﷺ چوارجار لە ھورئاندا (لە سورەتى
نيساء و ئەنعام و يونس و صافات) دا ھاتو ەو لە سورەتى
ئەنبياش بەسەرھاتەكەى باسكراو بەلام ناوى نەھاتو ەو.

بەناوى ﷻ زۆر بەسۆزو بىنئايەت مېھرەبان

﴿١﴾ ئەلەف، لام، را. ئائەو ئايەت و نیشانەكانى پەرأوىكى پى لە
دانايى و حىكمەتە.

﴿٢﴾ ئايا خەلك پىيان عەجايبە كە ئىمە وەحى بكەينە لاى
پياوئىك لە خۆيان و بلىين كە خەلگانى بى باوەر كافر بە سزاي
دۆزەخ بترسىنە و مژدەبەد بەو كەسانەش كە باوەرپان ھىناو
كە پاشەرۆژىكى چاكيان بۆ ھەيەو سەر ئەنجامىكى چاك
چاوەرپانە؟ جا لە جىياتى باوەر ھىنان، كافران وتيان: بىگومان

ضیاء) هەردووک رووناکین بەلām رووناکی روژ زیاترەو گەرمایشی
لەگەڵدایە بەلām رووناکی مانگ کەمترەو گەرمایی لەگەڵدانیه، وە
بۆمانگ چەند قووناغ و مەنزلیکمان داناو، واتە: بۆ هەمو
جاریکی مانگ بیست و هەشت قووناغ دیاری کراوەو هەرشەوی
لە جیگایەکێ تایبەتەو هەڵدئ و لە جیگایەکێ تایبەتەو ئاوا
ئەبێت، بۆچی؟ تاكو ژمارەي سāلەکان و حیسابی پێ بزانی کە
خوای گەورە ئەمەي دروست نەکردووە مەگەر تەنها لەبەر
شتیکێ راست و رەوا، بەراستی زۆر جوان و بەجێیە کاتی مەرۆڤ
قورئان ئەخوێنێ و ئەگات بەم جۆرە ئایەتەنە بلی ﴿رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ قَوْلًا عَذَابًا ۖ﴾ / آل عمران: ۱۹۱ / ئەي
پەروردگارمان ئەمەت بەبێ ھودە دروست نەکردو، دەي داوات
لێ ئەکەین کە لە سزای ئاگريمان بارێزە ﴿بەلێ پەروردگار بەم
شێوہیە درێژە ئەدات بە ئایەتەکانی بۆگەلیک کەوا زانیی بکەن
بەپیشەي خوێان. ئینجا خوای مہربان درێژە بە نیشانەکانی
دەسەلات و گەورەي و تەنهایی خوێ ئەدات و ئەفەرموێ:

٦) بیگومان له گۆرانی شهوو و ژۆداو لهوهی که خوا دروستی کردون لهماو ئاسمانان و زهوی دا چەندین بەلگەی گهوره ههیه لهسه هیزو تهناپی خوا بۆ گهلیک کهله سزاو تۆلهی خوای خۆیان دهبازیژن، لهراستیدا ئهمانه گهورهترین بهلگهن بۆ ههموکهس بهلام تهنها پارێزکاران سودیان لی وهرنهگرن بۆیه وای فهرمو، ئینجا ههڕهشهیهکی توند له بێ باوهرپان ئهکات وئهفهرموئ:

٧ بیگو مان نهو که سانهی که ئومیدی گه‌یشتن به ئیمه‌یان نییه و ناترسن له باشه رۆژو رازین به‌ژیانی دنیاو دنیان بهو ژیانه و وادزانن که له دستیان ناچیتو هه‌میشه بۆیان نه‌مییته‌وه. وه‌هوانه نهو که سانه‌ن که بێ ناگان له‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه له‌م یوونه‌وه‌ردا .

جینگای ئەوانە ناگەر بەهۆی ئەو کردووە ناپاکانەی کە ئەنجامیان ئەدەن. جا پاش ئەوەی کە خوا باسی بێ باوەڕان و سزاکانی کردن باسی باوەڕداران و پاداشەکانیان ئەکات و ئەفەرەمۆ:

٩ بیگومان نهو که سانهی که باوهریان هیناوهو کردهوی چاکیان کردووه پهروردگاریان بههوی باوهرهکانیانوهو رینمایان نهکات وله پردی سیرت رزگاریان نهکاتو نهیانخاته ناو بهههشتانکهوه که چهنهین روویار لهژیر باخو

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَشُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَئِكَ مَاؤُهُمْ
نَارٌ يَسْمُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوُهُمْ فِيهَا سَبْحًا لِلَّهِ
اللَّهُمَّ وَمِغْنَتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَجْرُهُمْ دَعْوَتُهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يِعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ سَرَ
أَسْتَعْبَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَعَضَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْمُتَّقِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

بېستانه گانيانه وه نه پړوات به راستي نه وان له ناو باخو بېستانه
پېرنازو نېغمه ته گانداو له هيچيان كه م نېم و بېجگه له يادۍ
خواى خاوم كه ردم هيچ شت ك داوانا گم وډك نه هفر موۍ:

داواکاری ئەوان و بەندایەتیان تەنها ئەمویە کە ئەلین:
پاک و بێ عەیبی هەربۆ خودایە و چاک و چۆنی نیوان خۆیان و
پەروردگاریان و خۆیان و فریشتەکان: هەرسەلام سەلامەودوا
وتەیشیان ئەمویە کەئەلین: سوپاس بۆالله کە پەروردگاری
هەموو عالەموو هیچی لە بیر نەچوو بژێوی بەهەمویان ئەدات.
ئینجا دەفەر موی:

۱۱ خۇ ئەگەر ﷲ بۇ تۆلى خراپە لەخەلك پەلەى بىكرىدایە
 وەكو پەلەى خۇيان بۆمالى دنیا دەمىك بوو لەناو چوووبون،
 پەلام خوا بەردەمەو ماوہ پەبەندە ئەدات بەلگو بىر بىكتاوە
 ئەگەر چى خەرىكى خراپەكارىش بن وەك ئەفەرموى، ئىمە
 مۆلەت ئەدەمىن بەو كەسانەى كەناترسن لە تۆلى ئەورۇژەى كە
 پىيمان دەگەن تا لە تاوان و خراپەى خۇياندا زياتر بى ئاگا بىبن و
 كۆلى خۇيان ھورسەر بىكەن. واتە پىويستە باوەرداران ئەم
 راستىيە بزەنن و بەنازو نىيەمەت و ھىزى دەسلەتداران سەرسام
 نەبن، چونكە خوا ئەپەوى زياتر بارىان ھورس بىكات وەك لە

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَأْتِنَا بِشُرَٰهٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ يَبْدُلُهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبْدِلَهُ مِنْ يَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِئْتُمْ إِنَّهُ لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغِثُ لِلَّهِ فَأَنْتُمْ رَءَا فِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٢٠﴾

ئاخري سورھتي (ثالي عيمران)دا باسي فھر مون، ئينجا خوا باسي لاوازي مروّف ھکات و ھفھر موي

﴿١٢﴾ خو ھھر کاتيک مروّف دوچارى زيانى مالى يان لاشه يى ھات زوو بى نارام ھې و ھاوارمان بوڊينى بهراکشاوى و بهدانىشتويى و بهپيو و دھپارپته و ھک رزگارى بکھين و ھو نارھه تي و زيانھى لھسھر لايھين کھ چى کاتي کھ ھو زيانھ مان لھسھر لابرڊ ھک ھھر سوپاسمان ناکات بهلکو وادھو جوتپته و ھک ھو ھى کھ ھو ھھرگيز ھاواري بو ئيمه نه ھينا بپت لھو زيانھى کھ توشى بوو، چا ھھر به و چھشنھى کھ ھو چاکھى لھير نه چپته وھ جوان ھکريت بو زياده رھو ھکاران ھو ھو ئوست و کردارھ ناشير پنانھى کھ نه نجاميان ھدھن. واتھ زور بهزوويى چاکھ کاني خواى خوئى لھير ھه باتھ وھو پھندو ئاموزگارى لھو زيانھ وھر ناگرپت، بهلئ مروّف ھمو بهو شيو ھين بيجگھ لھوانھى کھ خواى ميھربان رينمايى کردون و ريگاي راستيان ھه لېژاردو وھو خوئيان لھ تاوان و خراپھ کاري پاراستو ھمانھ چ خوئيبان دھست کھويت چ ناخوشي يھ خھيان بگريت ھھر لھ خيرو چاکھو به ختھ وھريدان وھکو پيغھ مېھري نازيزمان ﷺ ھفھر موي: ﴿عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَخِي إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ

شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءُ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ / مسلم / چيگاي سھر سورمانھ کاري باو ھردار خوا ھيچ شتيكى به سھردا نادات مھگھر ھو شتھ بېي به ما يھى خير بوي : ھگھر خوشى پى گھيشت و سوپاسى کرد چاکھى بو دھنوسريت، وھگھر زيانى پى گھيشت و خوئى گرت ھو ھلھسھر ھو زيانھ چاکھى بو دھنوسريت، وھ ھمھ تھنھا بو باو ھردارھ نھ کھسى تر ئينجا خواى ميھربان به سھرھاتي گھلاني پيشومان بو باس ھکات و ھفھر موي:

﴿١٣﴾ بهراستى ئيمه چھندين گھلان لھپيش ئيو ودا لھناو ېرڊ لھبھر ھو ھى کھستھميان کردبوو لھحاليگدا کھنير او وھکاني ئيمه به بهلگھى روون و ئاشکرا ھاتھ لاي ھوان و راستيان بو روشن کردنھو ھک چى ھوان باو ھريان پى نھ کردن چاھھ رچون ھوگھ لانھى لھناو ېرڊ ھفھر موي ھر ناو وھا لھھمو کاتدا تو لھ لھتاوانباران وھر ھگرين، واتھ نھکھن ئيو وھ ھک ھوان رھفتار بکھن دئيبان کھ وھکو ھوان تان لى دھکھين.

﴿١٤﴾ لھپاشا ھى ئومھھتى محمد ﷺ پاشنھوان ئيو ومان کرد به چينشنيان. بوچى؟ تا تھ ماشا بکھين و بيبين کھ چون ھلئ و کھوت دھکھن. چا ئيتر ئيو وھ چون نيش ھکھن بيکھن ھو ھوشتى ئيمه يھ سھبارت به چاکھ کارو تاوانبارو دئياشبن کھ رھوشتى ئيمه ناگورپت لھکام دھستھين بهوشيو ھى کھ لھ پيشو وھ باسکرا رھفتارتان لھگھلدا ھکريت، بهراستى ئيرھ چيگھى وھستان و بير کردنھو ھى.

﴿١٥﴾ ھى محمد ﷺ ھم ھمھھھى تو کاتيک کھ نايھتھ روشن و ئاشکرا کاني ئيمه يان به سھردا ھو خويئريته وھ لھباتى باو ھرينان ھو کھسانھى کھترسى گھيشتن به ئيمه يان نيھ ھلئ: ئاڊى خويئراوئى ترى بيجگھ لھم قورئانھ مان بو بھينھ يان ھمھ بگورھ، چاکھى بکھ به خراپھ و خراپھى بکھ به چاکھ، ھى محمد ﷺ پى يان بلئ: ناتوانم لھخو ھو ھو نايھتانه بگورم بهلکو ھمھ نيگاي خوايھو من پھيرھوى ناکھم لھ ھيچ شتيک بيجگھ لھو ھى کھبوم دپت بيجومان من ھترسم ھگھر بپتو بى فرمانى خواى خو ھم بکھم لھسزاي روئىكى زور گھورھ واتھ من ھھرگيز سھرپيچى لھفرمانى خواى خو ھم ناکھم.

﴿١٦﴾ پى يان بلئ: ھگھر خوا نارھوئى لى بوايھ منى نھنھ کرد به پيغھ مېھر تا ھم قورئانھ بخويئتمھو به سھر ئيو وداو من ھيچم به ئيو وھ نھدھ گوت، خوئان ھزان کھ من ماو ھى زياتر لھ

چل سال لهناو ئیوودا ژیاوومو هیج قسهیهکی ناوهام نهکردوه چونکه نهو کاته پیغمهبر نهبووم ئیستا فرمانم بۆ هاتوه نایا ئیوه هوش و بیر بهکارناهیئن؟! بۆ نهوهی راستیهکان بزانن ولهم نهزانی ونهفامیهی رزگارتان ببیت؟ ئینجا نهفهرموی:

﴿۱۷﴾ کئ هیهه ستهمکارتر لهو کهسهی که درۆ بهددم خوداوه بکات یان بئ باومرپیبت بهنایهتهکانی نهو بیگومان نهبئ بزانن ههرگیز تاوانباران رزگارنابن

﴿۱۸﴾ جا نهوانهکه بیجگه لهالله بهندایهتی شتی نهکهن که ناتوانی نهزانیان پی بگهیهنی و نهسودیان پی بداتو نهئین: ئانهمانه تکامان بۆ نهکهن لهلای خواو نهبنه دوستو پالپشتمان محمد ﷺ پییان بلی: نهی نایه ئیوه ههوالی شتی که بهخودا ددهن که خوا خوی هیج زانیاریهکی لهباریهوه نیه نهله ئاسمانان و نهله زهویدا؟! چونکه نهو نهفهرموی: من هاویهشم نیه. ئیوه نهئین: ههیهتی نایا ئیومراست نهکهن یان خودا ئاشکریه که نهو زاته پاک و بی عهیهو بهرزو بی نیازه لهو هاویهشانهی که ئیوه بۆی دانهنن بهراستی ئیوه درۆ نهکهن. نهمه دهم کوتیکی تونده بۆ نهوانهی که وانهزانن بیجگه له خوا بهبی ماوهدانی زاتی حهق کهسیکی تر له رۆژی قیامهتدا نهتوانی چاکه یان خراپه سهبارمت بهمرۆف بکاتو نهو بۆ جونه بوچهل دمکاتهوهو پهیرهوانی به نهزان و تاوانبار لهقهلهم ددهات.

﴿۱۹﴾ نهه خهلهکه لهپیشهوه بیجگه لهوهی که ههمویان پهک گهل و خاوهنی پهک ریبازو نایین بوون شتیکی تر نهبوون ههندیک نهئین: تا سهردمی نوح پیغمهبر ﷺ بهسهدان پشتی نهه مرۆفه نههلی تهوحیدویهکتا پهراست بو، جا لهپاشدا ناریکی کهوته ناویانهوهو بهش بهشبوون ههندیک خواپهراست و ههندیک دزی خواو رویان کرده بت پهراستی و تاوان ئینجا خوی میهرهباپ پیغمهبرانی بۆ رهوانهکردن تا راست و جهوت لهپهک جیابکه نهوهو دهفهرموی: خوئهگهر بریاری خوا پئش نهکهوتایه که ههر کهستیک ماوهیهکی دیاری کراوی خوی هیهو نهو ماوه نهبئ تهواو بکات ههر زۆر زوو ئیشیان تهواو نهکراو سزای نهوشتیهان دهیینی کهتیبدا ناریکن، واته خوا پهلهی نیه لهتۆله وهرگرتهوهو بهلکو بۆ ههمو کهسو گهل و لاتیک ماوهیهکی داناوهو ههرچی بکهن ههرماوهیان پی نهدهات تا نهوکاته تهواو دهیبت.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ رُسُلًا يَكْفُرُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿١٦﴾ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْأَنْزِلِ وَالْأَبْحَرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ وَجَرْتُمْ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَاهُمْ مِنْ هَٰذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّكْرِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا أَجَبْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِنَّنَا مَرَجَعُكُمْ فَتَبَيَّنْتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أُنْزِلْنَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾ وَادْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَهَبْدَى مِنْ بَشَاءٍ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٠﴾

﴿۱۶﴾ جا نهئین نهگهر راست نهکات دهی با لهلایهن پهوهردگاریهوه بهلگهیهکی بۆ بهاتایه وکو حوشرهکهی سالح یان عهساکهی موسا ئیتر بی هوش و نهزان و نالین کابریهک که تا تهمنهنی چل سالی دهرسیکی نهخویندوهو دپره خهتیکی نهنوسیوه نهی نهه قورنانهی لهکوئ هیئاوه که ههمو زانیان سهراسمن لهودا، ئینجا نهفهرموی دهی پیان بلی: نهئینهکان ههرالله دهیزانیو پهرده لهسه نهئینهکان لانداریت مهگهر بهفرمانی خوا، جاهاستی بهلگه و نههاتنی بهدهست خویهتی کهوابوو چاوهری بکهن منیش لهگهل ئیوودا چاوهری نهکهم تا بزانن چی رونهدهات من تهنها نایهتهکانی خواتان بۆ نهخوینمهوهو بیجگه لهوهش هیج ئیشیکی ترم پی نهسپیردراوه.

﴿۲۱﴾ جا ههر کاتیک پاش زیان و ناخۆشی نیعمهتی خۆمان برژینن بهسهریاندا بهزوویی نهو نازارو ناخۆشیانهی که پییان گهیشتهو لهبیر خۆیان نهبهنهوهو له جیاتی سوپاس و پی زانین گاڤه به بهلگهکانی ئیمنهکهن و بی باومرپهبن بهوئیشانانه، چاوهروهردگاریش دهمکوتیان دمکاتو دهفهرموی: نهی محمد ﷺ بلی خوا زیاتر ئیوه دهخهلهتینی بهماوهپی دانتان لهسهه خراپه و تاوان، چونکه بیگومان نیروادهکانی ئیمنه، نهو

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسْفَىٰ وَزَيْدَةً وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْثِلُهَا وَيَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ غَاصِرٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنْ أَلِيلٍ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا نَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا يَبْلُغُنَا وَيَنْبَغِيكُمْ أَنْ تُنَاصِحُوا عِبَادَ تَكُمُ لَعْنُ الْفِيلِ كَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلَوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمِنْ يَمَلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

فریشتانه‌ی که مضمون بؤ نویسی کرده‌و دکانی نینسان نهو هه‌مو فروقیل و توانانه‌ی که سهارت به‌نابین و به‌پروانی نه‌نجامیان دهمد دینوسن و له‌باشه‌روژدا توله‌یمان نه‌بینن. دیسان خوا سیقه‌تیک‌ی تری مروقی بن باوهر باس نه‌کات و نه‌فهرموی:

نهو زاته‌یه کهه‌یزی هاتو چؤو گهران به‌دهشت و درو ناودم‌ریا به‌نیوه ددهات، هه‌روه‌ک له و شکانیدا هاتوچؤ نه‌کهن هه‌روا له‌ناو دم‌ریا‌کانیشدا هاتوچؤ نه‌کهن و خوی نه‌تان سورینیت‌ه‌وهو نه‌تان پاریزی تا نهو کاته‌ی که‌له‌ناو که‌شتیا نه‌بن و بایه‌کی باش و دکو پالنه‌ری که‌شتیه‌که دیت و بهو خوشحال دمن کتو بهر و مزعتان لی نه‌گؤزی و بایه‌کی توند دیت و شه‌پولی دم‌ریا له‌هه‌مو لایه‌که‌وه روتان تی ده‌کات و ده‌کونه مه‌ترسیه‌وهو گومان نه‌کهن که تازده‌م‌رباز نابین و له‌ناوده‌چن جاله‌و کاته‌دا هاوار نه‌کهنه خواو بوئنه و خوتان یه‌ک لاده‌کهنه‌وهو نه‌زانن که بیج‌که‌له‌و هیچ که‌سیک به‌ده‌متانه‌وهو نایمت و خوتان به‌به‌نددی چاک‌و پاک پشان نه‌ده‌ن و ده‌لین: نه‌گهر خوا له‌م نارده‌حیه‌ی رزگارمان بکات به‌راستی نی‌مه له‌به‌نده سوپاس‌گوزارده‌کانی خودا نه‌بین که‌جی.

جا له‌کاتیک‌دا که‌خوای گه‌وره رزگاریان نه‌کات هه‌ر زؤر به‌زوویی به‌ناره‌وا له‌زه‌ویدا خراپه‌وتوان نه‌کهن و تنگو چه‌له‌مه‌ی به‌شوی خویان له‌بیر نه‌جیت‌ه‌وه، به‌لام خوی میهرمان جاریکی تر بانگیان نه‌کات و له‌سهر نه‌نجامی خراپه‌و تاوانه‌کانیان ناگاداریان نه‌کاته‌وهو ده‌فهرموی: نه‌ی خه‌ل‌کینه به‌راستی تاوان و ده‌ست دریزی نیوه زیانه‌که‌ی ته‌نها بو‌خوتانه که که‌می‌ک له‌زمت و مرگرتنه

له‌ندیا‌داو هیچی تر به‌لام له‌پاشدا بؤ‌لای نی‌مه ده‌گه‌رینه‌وهو پیتان خو‌شیت یان نه، نه‌وسا هه‌والی توله‌ی نه‌وشتانه‌ی که‌کردوتانه پیتان ده‌گه‌یه‌نیت، پاشان وینه‌یه‌کی ژیا‌نی دنیا‌مان بؤ‌باس ده‌کات و نه‌فهرموی:

وینه‌ی ژیا‌نی دنیا و‌ک نهو بارانه‌یه که‌نی‌مه‌له ناسمانه‌وه ره‌وانه‌مان کرد بیت و تیکه‌لاو به‌زه‌وی بو‌بیت و دانه‌و‌یله‌کانی سه‌وز کرد بیت له‌وانه‌ی که هه‌ندیکی خه‌ل‌ک و سه‌رومالات ده‌یخوات تا نه‌وکاته‌ی که‌زه‌وی جوان و رازوه‌و نه‌خشین نه‌بن و خه‌ل‌کی زه‌وی دلنیا نه‌بن که به ته‌واوی تواناییان هه‌یه بؤ سودلی و مرگرتن و دره‌وکردنی له‌وکاته‌دا فرمائی له‌ناو‌چونی له‌لایه‌ن نی‌مه‌وه بؤ دهر‌جوبیت شه‌و یان رؤژ جاوه‌ک دره‌و کراوی لی بکه‌ین و له‌ناوی به‌مین و‌ک نه‌وه‌ی که دوینی هیچی تیدا نه‌بو‌بیت، جا نه‌فهرموی: هه‌رناوه‌دا چؤن نه‌م باسه‌ی ژیا‌نی دنیا‌مان بو‌تی‌وه‌کرد هه‌روا به‌ل‌گه‌کانی خؤمان رۆشن نه‌که‌ینه‌وه بؤ نه‌وگه‌له‌ی که‌بیر نه‌کاته‌وه. واته: چؤن نهو زه‌وییه به‌و گزوه‌و‌گیاهیه و به‌و ناوه زوو گه‌ش و جوان بوو به‌لام کوت و پریش له‌ناو جوو هه‌ر ناویه‌شه ژیا‌نی نی‌مه‌ی خؤله‌بیر‌جوو، نه‌گهر چی نه‌م باسانه بؤ هه‌مو نه‌وه‌ی ناده‌مه به‌لام ته‌نها نه‌وانه سودی لی و درنه‌گرن که‌بیری لی نه‌که‌نه‌وه بؤیه له‌زؤر جی‌گادا ناوا ده‌فهرموی.

بانگتان نه‌کات بؤ خانوی بن زیان و ناسایش که به‌هه‌شته‌و رینمایي نه‌کات نه‌وه‌که‌سه‌ی نارمه‌زی لی بیت بؤ‌ریگای راستی خوی واته خوی گه‌وره توانای هه‌مو شتیکی هه‌یه و رینمایي و سه‌رلی شیوانیش هه‌ربه‌ده‌ستی خو‌یه‌تی و مروقه هؤیه‌که‌و هیچی تر. پیغه‌مبهر سهارت به‌سیرات ده‌فهرموی: إِنْ اللَّهَ ضَرَبَ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا عَلَى كُنْفِي الصِّرَاطِ زُورًا لِهَٰمَا أَبْوَابٌ مُفْتَحَةٌ عَلَى الْأَبْوَابِ سُبُورٌ وَدَاعٌ يَدْعُو عَلَى رَأْسِ الصِّرَاطِ وَدَاعٌ يَدْعُو فَوْقَهُ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَالْأَبْوَابُ الَّتِي عَلَى كُنْفِي الصِّرَاطِ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا يَغْ أَحَدٌ فِي حُدُودِ اللَّهِ حَتَّى يُكْشَفَ السُّرُّ وَالَّذِي يَدْعُو مِنْ فَوْقِهِ وَاعْظُرْ رَبِّهِ / الترمذی، صححه‌الاسانی/ بی‌گومان وینه‌یه‌ک ده‌هینیت‌ه‌وه به‌ریگایه‌کی راست که له هه‌ردو‌لای نهو ریگاو دوو دیوار هه‌بیت که چهن‌دین دم‌ریا‌ی کراوی هه‌بیت که چهن‌دین په‌رده به‌سه‌ر نهو دم‌ریا‌نه‌وه بیت و بانگ که‌ریک له‌سه‌ری نهو ریگاو بیت و بانگ که‌ریکیش له‌سه‌ره‌وی بیت که بانگ بکات و بلی: بانگتان ده‌کات بؤ به‌هه‌شته‌و نهو که‌سه‌ی که نارمه‌زی لی بیت رینمایي نه‌کات بؤ ریگای راست و نهو دم‌رگانه‌ی که له نه‌م لاو نه‌ولای ریگاکه‌یه سنوره‌کانی یه نه‌وسا هیچ که‌سیک ناکه‌وینه‌تا سنوره‌کانه‌وه‌و‌کاری بن شهرعی بؤ‌ناکریت تا په‌رده‌م‌کان لانه‌دریت و نه‌وبانگ که‌ری که له‌سهر سه‌ره‌وه‌ی ریگاکه‌یه نامؤژگاری که‌ری لای یه جا سهارت به‌پاداشی جا‌که‌کاران نه‌فهرموی:

﴿۲۸﴾ بُوْهُو كَهْسَانَهۙى كِه چَاكِه نِهكَنِ چَاكِر لِه چَاكِهكِهۙى خُوَيَانِيَانِ بِيْ نِهْدَرِيْتِو زِيَاتَرِيْش. بَهَلِّيْ بَهْرَاسْتِي چَاكِه لِه دِه بَهْرَامِبِهْرَوِه تَا حَهْوَسَد بَهْرَامِبِهْرُو زِيَاتَرِيْش هِهِيَه لِهَلَايَهَن خُودَاوِه بُوْ بَهْنَدِهكَانِي، وَهْدَهْمُو چَاوُو رُودَهكَانِيَانِ لِهَو رُوْژَهْدَا دُوُوچَارِي تَهپ وَتُوْزُو كَزِي نَابِيْ نَانَهْوَانِه رَهْفِيْقِي بَهْهَشْتَنُو بُوْ هَهْمِيْشِه لِهْنَاوِيْدَا دَهْمِيْنَنَهْوِه. لِه سُوْهَهِيْبِي رُوْمِيَهْوِه رَهْزَاي خُوَاي لِيْ بِيْ لِه پَيَغَهْمِبِهْرَوِه ﴿هَاتَوِه كِه هَهْرَمُوْمِيَهْتِي:﴾ { اِذَا دَخَلَ اَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى تُرِيدُوْنَ شَيْئًا اُرِيْدُكُمْ فَيَقُوْلُوْنَ اَلَمْ نُبَيِّضْ وُجُوْهَنَا اَلَمْ تَدْخُلْنَا الْجَنَّةَ وَنُتَجِّنَا مِنْ النَّارِ قَالَ فَكَيْفَ كُفِّتُ الْحِجَابَ فَمَا اَعْطُوْا شَيْئًا اَحَبَّ اِلَيْهِمْ مِنْ النَّظَرِ اِلٰى رُءُوْسِهِمْ عَزَّ وَجَلَّ . وَفِي رَوَايَهٗ ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ لِلدَّيْنِ اَحْسِنُوْا الْخُسْنٰى وَزِيَادَةً / رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَغِيْرَهٗ / هَر كَاتِيْ خَهْلَكِيْ بَهْهَشْتِ چُونِه بَهْهَشْتَهْوِه خُوَاي بِيْ نِيَاْزُو بِالَادَهْسْتِ نِهْفَهْرَمُوْ: شَتِيْكَي تَرْتَانِ نِهْوِيْ بُوْتَانِ زِيَادِ بَكِهْم، جَا نِهْوَانِيْشِ نِهَلَيْن: نَايَا تُوْ رُوْوِيْ نِيْمَهْتِ سَبِيْ نِهْكِرْدَوِه؟ نَايَا نِيْمَهْتِ نِهْخَسْتَهْمَه نَاو بَهْهَشْتَهْوِه رُزْكَارْتِ نِهْكِرْدُوِيْنِ لِه نَاْغَر؟ وَاتِه: جِيْمَانِ دَهْوِيْ لِهْوِه زِيَاتَر؟ نِهْفَهْرَمُوْ: خُوَا پَهْرَدَهِيْ نِيْوَانِ خُوْوِيْ بَهْنَدِهكَانِي لَانَهْدَاو پَهْمُورْدَغَارِي خُوْيَانِ نِهْبِيْنِن جَا نِهْفَهْرَمُوْ: سَهْرَهْرَايِ نِهْوَهْمُو نَاْزُو نِيْعَهْمَهْتِي بَهْهَشْتِو دُوْرِيَانِ لِهَسْزَايِ دُوْزَخِ هِيْجِ شَتِيْكَ نِيَه خُوْشَهْوِيْسْتِ تَر بِيْتِ لِهَلَايِ نِهْوَانِ لِه بِيْنِيْنِيْ پَهْرَهْمُورْدَغَارِي بَهْهِيْزُو گَهْوَرَهِيْ خُوْيَانِ . لِهْرِيْوَايَهْتِيْكَي تَرْدَا هَاتَوِه كَهْلِه پَاشِ نِهْمِ فَهْرَمُوْدَهِيَه . نِهْمِ نَايَهْتِيَه خُوِيْنَدَهْوِه ﴿لِلدَّيْنِ اَحْسِنُوْا الْخُسْنٰى وَزِيَادَةً﴾ / بُوْئَهْوَانَهۙى كِه چَاكِهْمِيَانِ كِرْدَوِه چَاكِرْتِيَانِ بِيْ نِهْدَرِيْتِ كِهَبَهْهَشْتَهْوِه زِيَاتَرِيْش). نِيْنَجَا خُوَايِ گَهْوَرِه سَهْبَارَهْتِ بَه خِرَاطِهكَارَانِو سَزَاكَانِيَانِ نِهْفَهْرَمُوْ:

﴿۲۹﴾ جَا نُهَو كَهْسَانَهۙى كِه نِيْشِيْ خِرَاطِهْمِيَانِ كِرْدَوِه جَهْزَايِ خِرَاطِه بَهْوِيْنَهۙى خُوْيَهْتِيْو هِيْجِيْ لِهَسَهْرِ زِيَادِ نَاكَاتِ بَهَلِّيْ خُوَا بُوْ نِيْمَانْدَارَانِ فَهْزَلْ بَهْكَارْدَهْمِيْنِيْتِ بَهْلَامِ بُوْ كَافِرَانِ دَاد، وَنِهْوَانِ دُوُوچَارِي خُوَارِي وَزَهْلِيْلِيْ دَهْبِنِ كِه بُوْ نِهْوَانِ لِهَلَايَهْنِيْ خُوَاوِه هِيْجِ پَارِيْزَمَرِيْكَ نِيَه كِه بِيَانِ پَارِيْزِيْتِ لِه تُوْلَهْوِ رَهْقِيْ اللّٰهُ. لِهَو رُوْژَهْدَا دُوُوچَارِي تَهپُو تُوْزُو رُوْوَرَهْشِيَهْكِ وَاتِهْبِنِ وَهَكِ نِهْوَهۙى كِهْدَهْمُوچَاوِيَانِ پَارْجَهِيَهْكِ بِيْتِ لِه شَهْوِيْكَي تَارِيْكَ نَا نِهْوَانِه رَهْفِيْقِيْ نَاْغَرْنُو نِهْوَانِ لِهْنَاوِيْدَا بُوْ هَهْمِيْشِه نِهْمِيْنَنَهْوِه. نِيْنَجَا خُوَايِ گَهْوَرِه دَهْنُگُو بَاسِيْكَي كُوْكَرْدَهْوِه وَهَلَامِيْ

قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكَا۟يْكُم مَّن يَّبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ قُلْ اَللّٰهُ يَسْبُدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ قَا۟تِيْ تَوْفِكُوْنَ ﴿۲۸﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكَا۟يْكُم مَّن يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ قُلْ اَللّٰهُ يَهْدِيْٓ لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُنۢبِئَ اَمَّنۢ لَا يَهْدِيْٓ اِلَّا اَنْ يَّهْدِيْٓ فَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۲۹﴾ وَمَا يَنْبِغُ اَكْثَرُهٗمُ اِلَّا ظَنًّا اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ عَنْ الْحَقِّ شَيْئًا اِنَّ اَللّٰهَ عَلِيْمٌ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْۤاٰنُ اَنْ يُّفۢرَقَ بَيْنَ دُوۡبٍ اَللّٰهُ وَلٰكِن تَصَدِّقُ الَّذِيۡ بَيَّنَّ يَدِيْهِ وَتَفۢصِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيۢبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيۡنَ ﴿۳۱﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ اَفَرَبَّہٗ قُلْ فَاتُوۡا بِسُوۡرَتٍ مِّثْلِهٖ وَاَدْعُوۡا مَنِ اسۡتَظَعْتُمْ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيۡنَ ﴿۳۲﴾ بَلْ كَذَّبُوۡا بِمَا لَمْ يُحِيۡطُوۡا بِعِلۡمِهٖ وَلَمَّا يَأۡتِيۡهِمُ اُتُوۡا بِهٖ كَذٰبٌ كَذٰبٌ الَّذِيۡنَ مِنْ قَبْلِهِمۡ فَاَنۢظَرُ كَيْفَ كَانَتۡ عٰقِبَةُ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۳۳﴾ وَمِنْهُمْ مَّنۢ يُّؤۡمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنۢ لَا يُؤۡمِنُ بِهٖ وَرَبُّكَ اَعۡلَمُ بِالْمُفۢسِدِيۡنَ ﴿۳۴﴾ وَاِنْ كَذَّبُوۡكَ فَقُلْ لِّيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ اَنْتُمۡ رٰبِعُوۡنَ مِمَّا اَعۡمَلُ وَاَنَا بَرِيۡءٌ مِّمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۳۵﴾ وَمِنْهُمْ مَّنۢ يَّسۡتَمِعُوۡنَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَسۡمِعُ الصَّمۡ وَلَوْ كَاۡنُوۡا لَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿۳۶﴾

بِيْئَاوَهْرَامَانِ بُوْ بَاسِ نِهْكَاتِ بُوْ نِهْوَهۙى تَا نِهْمُورْدُوِيْنِ بِيْر لِهَو رُوْژَه بَكِهْمِيَنَهْوِه خُوْمَانِ لِهْتَاوَانِو بِيْ بَاوَهْرِيْ بِيَارِيْزِيْنِو نِهْفَهْرَمُوْ: بِيْر بَكِهْمُورِه لِهَو رُوْژَهۙى كِه هَهْمُوِيَانِ كُوْ نِهْكِهْمِيَنَهْوِه لِهْپَاشِدَا بَهْوَانَهۙى كِه هَاوَبِهْشِيَانِ بُوْ خُودَا دَاْنَاوِه دَهَلِيْن:

﴿۳۰﴾ لِهْجِيْكَايِ خُوْتَانِدَا بُوَهْسْتِنِ خُوْتَانِو هَاوَبِهْشَهْكَانَتَانِ جَا نِهْوِ دُوْستَايَهْتِيَهۙى دَنِيَايَانِ لِه نِيْوَانِدَا لَا نِهْبَهِيْنِو نِهْبِنِ بَهْدُوْزَمْنِيْ يَهْكَرْ، وَه هَاوَبِهْشَهْكَانِيَانِ نِهَلَيْنِ نِهْخِيْرِ نِيْوَهْدَرُوْ نِهْكَنِ نِيْمَهْتَانِ نِهْپَهْرَسْتَهْوِه، بَهْلَامِ نِهْمِ قَهْسَهِيَه هِيْجِ سُوْدِيْكَي نِيَه چُونَكِه هَهْرَدُوُوْكَيَانِ تَاوَانِبَارْنُو خُوَا نَاْكَايِ لِه هَهْرَدُوُوْلَايَه.

﴿۳۱﴾ جَا بَهْسَه خُوَا خُوْوِيْ شَايَهْتِ بِيْتِ لِهْنِيْوَانِ نِيْمَهْوِ نِيْوَهْدَا بَهْبِيْگُوْمَانِ نِيْمَه بِيْ نَاْكَايِنِ لِهْبَهْنَدَايَهْتِيْتَانِ بُوْمَانِ،

﴿۳۲﴾ نَالَهْوَرُوْژَهْدَا هَهْر نِهْفَسِيْكَ جِي كِرْدَوِه بُوْ نَاشَكِرَا دَهْبِيْتِو نَاتَوَانِيْ حَاشَايِ لِيْ بَكَاتِ وَهَهْر نِهْفَسِيْكَ بَهْپَهْرَهۙى لِهْجِيْ كِرْدَوِه لِهَو رُوْژَهْدَا دَوَاۙيِ نِهْوِه نِهْكَهْوِيْتِ، لِه فَهْرَمُوْدَهِيَهْكِ پَيَغَهْمِبِهْرَمَانِ دَا هَاتَوِه كِه نِهْفَهْرَمُوْ: {كَذٰلِكَ يَجۢمَعُ اللّٰهُ النَّاسَ فَيَقُوْلُ مَنْ كَانَ يَّعۡبُدُ شَيْئًا فَلْيَعۡبُدْهُ فَيُنۢبِئُ مَنْ كَانَ يَّعۡبُدُ الشَّمۡسَ وَنَبۢشَۢءٍ مَنْ كَانَ يَّعۡبُدُ الْقَمَرَ وَنَبۢشَۢءٍ مَنْ كَانَ يَّعۡبُدُ الطُّوۡاۡغِيۡتَ ... / رَوَاهُ الشَّيْخَانِ / جَا هَهْر نَاوَهَالِ اللّٰهُ هَهْمُو خَهْلَكِ كُوْدَهْكَاتَهْوِه نِيْنَجَا دَهْفَهْرَمُوْ:

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَآتَ تَهْدَى الْعُمَى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٤﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُوا يُبْشِرُونَ إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٥﴾ وَإِمَّا تُرِيتُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ تُنْفِقُكَ فَاَلَيْسَ أَمْرُجَعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾ وَلِكُلِّ أَتَمِّ رَسُولٍ إِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَذَابُهُ بَيِّنًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٠﴾ أَمَّا إِذَا مَا وَقَعَ عَذَابُهُمْ فَلَا تَلْوُحُ لَهُمْ صُدُورُهُمْ وَلَا تَلْوُحُ لَهُمْ صُدُورُهُمْ وَلَا تَلْوُحُ لَهُمْ صُدُورُهُمْ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْغُلَاظِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢١﴾ وَتَسْتَعِثُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢٢﴾

هەر کەسێک هەرچی پەرستوو، جا با دواى کەوێت، ئەوسا ئەو کەسەى رۆژى پەرستوو دواى رۆژ دەکەوێت و ئەو کەسەى مانگی پەرستوو دواى مانگ دەکەوێت، وەئەویش کە تاغوتەکانى پەرستوو پەپەردەى لى کردون لەو رۆژەدا دواى ئەوان دەکەوێت.. واتە: هەر کەسێک هەرچی پەرستوو لە دنیاى پەپەردەى لى کردو دواى ئەو دەکەوێت، بەلێ بەراستى ئەو رۆژە رۆژى ئایینە (الدين)، چیت پەرستوو لە دنیاى لەدواروژدا هەرلەسەر ئەو زیندو دەرکێتەو و هەر بەشوی ئەویشدا دەرۆیت، جا سەرشۆرى و مال و وێرانى بۆ ئەوانەى کە پەپەردەى بێجگە لە (الله) یان کردبى بۆ کوێ دەجن و کى رزگار یان دەکات؟ بەلێ ئەوانە دەگەڕێنەو بۆ لای خوا کە سەرپەرشتى راستەقینەیانەو بەگوزەرى کردو دواى خۆیان پاداشت و مەردەگرن، وئەو درۆو دەلەسانەى کە لە دنیاى کردو یانە هەمویان لى ون دەبێت و توانای پارێزگارى لە خۆیان نایبێت. ئینجا خۆى گەورە هەندیک لەبەلگەى دەسلەت و هیزی خۆى ئەخاتە روو دەفەرموئ:

﴿٢٣﴾ ئەى محمد ﷺ بلى: كى لەناسمان و زەویدا رۆژى بەئێوە دەدات کە لەناسمانەو باران ئەبارین و زەوى شین ئەکات و ئەبى بەهوى ژيان بۆئێوە؟ یان كى خاوەنى بیستن و بێنینه بۆ ئێوە و كى ئەو دوو هیزە گرنگەى بەئێوەداوە؟ وەكێه کە زیندو

لەمردو پەیدا ئەکات و مردویش لە زیندو؟ مەرۆف لە ئاویكى مردو بێگیا و باندەش لەهێلکەو پێچەوانە کەشى، وەكێه کارو بارى ئەم بوونەومرە ئەسورینى؟ بەراستى ئەمانە شتانیک تەنها لە توانای خوادایە، خۆ بەم زوانە ئەوانیش هەردەلین: الله ئەوانە ئەنجام ئەدات دەبلى: ئایا ئێوە ناترسن لەوالله یەو خۆتان لەرق و هینی ئەونا پارێزن؟ بلى:

﴿٢٣﴾ ئاوهوى کەئەو شتانه دەکات پەرەمردگارى راستەقینەتانهو باش راستى و حەقیقەتیش هیچ شتیكى ترنیه بێجگە لە گومراى، دەى ئیتر بۆ خۆتان لادەدەن لەوهمو بەلگە راست و دروستانه؟

﴿٢٤﴾ هەر ئاوهها چۆن ئەوتوانبارانە لەخراپەو هاوبەشى دانان ناگەڕێنەو هەربەو شیوەیه بریارى خۆى تۆ دیتەجى کەسزاو تۆلەى توندوتیژە بۆ ئەو کەسانەى کە لە سنور دەرچوون چونکە بەبێگوما ئەوانە باوەرناهیئن.

﴿٢٥﴾ ئەى محمد ﷺ پێیان بلى: ئایا لەو هاوبەشانەى کە دایانناوە هەیانە کە بتوانیت لە سەرمتاوه کەسى دروست بکات لەپاشدا زیندو بکاتەو؟ پێیان بلى: هەرالله یە کە لە سەرمتاوه خەلک دروست دەکات کە هەر ئەویشە لە پاشاندا زیندو دەکاتەو ئیتر ئێوە چۆن ئەو درۆو قەسە پوچانە ئەکەن؟

﴿٢٦﴾ پێیان بلى: ئایا لەوانەى کە ئێوە داتان ناو بەشەریكى خوا هیچیان هەیه کە مەرۆف رێنمونى بکات بۆ رێگای راست؟ بلى: هەرالله یە کە مەرۆف رێنمونى ئەکات بۆ حەق و راستى، دەى ئایا ئەو کەسەى کە رێنمونى مەرۆف ئەکات بۆ حەق و راستى شایستەیه پەپەردەى بکریت یان ئەوێ کە خۆیشى هیچ نازانى مەگەر رێنمونى بکریت چ بەلگەیه کتان هەیه و چۆن ئاوا بریارێک دەدەن؟ وەچۆن خالیق و مەخلوق یە کسان دەکەن؟!

﴿٢٧﴾ خۆ زۆربەى ئەوانە پەپەردەى لە هیچ شتیكى راست و رەوا ناکەن بێجگە لە گومان، بێشک گومانیش لەبەرامبەر راستیهو هیچ دەورێک نایبى، واتە: بێرو باوەر لەسەر گومان دانامەزێت، ئینجا خۆى گەورە هەرپەشە لەو چۆرە کەسانە دەکات و دەفەرموئ: بێگومان الله زانەرە بەو نیشانەى کە ئەوان دەیکەن. ئینجا خۆى گەورە لەبارەى قورئانەو دەفەرموئ:

﴿٢٨﴾ ئا ئەم قورئانە قەسەیهى هەلوسراو نیه بەدەمى خوداوە بەلگە ئەمە پەراویکە دان دەنیت بەوێ کە لە پێش خۆیدا

ھاتوون و بەراستىيان ئەزانى و تىت دەگەيمەنىت كەھەمويان لەيەك سەرچاۋە ھاتون و محمد ﷺ پېغەمبەرى خودايە و ودرېژمەرى پەرۋى پېش خۇيەتى و روونكەرەۋەى فرمانى ئەم قورئانەيە لە ھەرام و ھەلال و ھەرام و بەرگىرى كردن، كە ھىچ گومانىكى تېدا نىيە و لەلەيەن پەرۋەردگارى عالمەۋە ھاتوۋە. ئىنجا خۇاى گەۋرە ئەجىتە سەر قەسەپەكى تىرى بى باۋەرەن و ۋەلامەكەيان و ئەھەرمۇئ:

۳۹ يان دەلئىن: ئەمە ھەلبەسراۋە محمد ﷺ خۇى دروستى كردو ھەناۋى خوداۋە، پېيان بلى ئەگەر ھەلبەسراۋە: دەى ئىۋە سورەتلىك بەھىن وەك سورەتلىكى ئەۋقورئانە و ھاۋاروبانگ بىكەنە ھەر كەسكىش كەنەتوانن بېجگەلە ﷻ باپارمەتتەيتان بەت ئەگەر راستگۇن لەۋقسانەتاند.

۴۰ نەخىر ئەۋان ھەر بى باۋەرەن بە و قورئانەى كە ئەۋان ھىچىك لەزانىارى ئەۋنازانن و ھىشتا بۇ ئەۋان نەھاتو ھەمەشەنەى كەلەم قورئانەدا ھەيە ھەرۋەك ئەم كافرانەى ئىستا ئەۋانەى پېش ئەمانىش پېغەمبەرانىان بەدرۇ خستو، جا تەماشاكە و بزائە چىان بەسەرھات و چۇن بوو بەسەرھاتى ستەمكاران، ۋەلەۋانە ھەندىكىان باۋەرەى پى دەكەن و ھەندىكى تىريان باۋەرەى پى ناھىنن و پەرۋەردگارت زانائە بەۋگەسانەى كەلاسارو خراپەكارن.

۴۱ جا ئەگەر ئەۋان باۋەرەيان نەھىنا بە تۇ ئەۋسا تۇيش بلى: كىردارى خۇم پاداشتى بۇ خۇمە و كىردارى خۇتان سزاكەى بۇ خۇتانە، بەراستى ئىۋە پەيۋەندىتان نىيە بەۋەى كەمەن دىكەم و منىش پەيۋەندىم نىيە بەۋەى كە ئىۋە دىكەن، تاۋانى كەسمان ناپەتە كۆلى كەسمان و ھەرگەس بارى خۇى بەكۆل خۇيەتى.

۴۲ ئەۋسا ئەۋان كەسانىك ھەن كەبەرۋالەت گۆئ لەتۇ ئەگەن وەكو خەلگى تر بەلام چۈنكە باۋەرەيان پېت نىيە ھىچ سودىك لەۋگۆيگرتنە ۋەرنەگرن و ۋەك كەپ وان دەى ئايا تۇ ئەۋانە بەكەپ قەسە بېسىنى؟ لەھالىكدا كە ئەۋان لە ھىچ ھالى نەبەن و ھەمى ھىچ نەكەن؟

۴۳ خۇ لەۋانە ھەندىك ھەن كەبەچاۋ تەماشائى تۇ دەكەن بەلام دلىان لەلەيەكى ترە ئايا تۇ ئەۋانەيت رىگا بەكۆيەر نىشان بەدەيت؟ لەھالىكدا كە ئەۋان ھىچ نەبىنن؟ بەئى ئەمانە ئەگەر چى چاۋيان ھەيە بەلام ھەق نابىنن و ۋەك كۆيەر رەفتار

دەكەن، واتە تۇ ناتوانى باۋەر لەۋانەدا دروست بىكەيت مادام خۇيان ناپانەۋى.

۴۴ بەبىگومان كە ﷻ ھىچ ستەمىك لە خەلك ناكات كە رىنمايىيان ناكات چۈنكە ئەۋان خۇيان لاسارن و ھەول نادەن بۇ تىگەيشتن و باۋەر ھىنان، ۋەبەراستى بەپېچەۋانەۋە خەلك خۇيان ستەم لە خۇيان ئەكەن و لاسارنە درىزە بە بى باۋەرەى تاۋانكارى ئەدەن تا رۆزى دادگاۋ ھىسابيان جا ئەۋكاتە بىر لەم ژيانە كەمە ئەكەنەۋە ۋەك دەفەرمۇئ:

۴۵ جارۆزى قىامەت كاتى كە خودا كۆيان ئەكاتەۋە ۋائەزانن كە بەشىكى كەمى رۆژىك نەبى لەۋ دىنادا نەزىاون كەپەكتەر ئەناسنەۋە ھەرۋەكو دىنا بەلام بېجگەلە قەسەى ناشىرىن بەيەك و تن و داخ و خەفەت خواردىنكى زۆر ئەۋ ناسىنەۋە ھىچ سودىكى نابى، بەراستى رەنجەرۇ بوون ئەۋ كەسانەى كەبى باۋەر بوون بەگەيشتن بە دادگاى ﷻ ئەۋان رىگاى ھىدايەتتەيتان نەگرتبوو.

۴۶ ئەى محمد ﷺ ئەگەر تا تۇماۋى لەژياندا ھەندى لەۋسزايەى كەھەرەشەمان لى كردون بەسەرياندا بىدەين يان تۇ بېيەنەۋە پېش ئەۋەى سزاي ئەۋان بىدەين چاك بزائە ئەۋان ھەربۇلاى ئىمەدەنەۋە ھىسابيان لەگەلدا دەكەين لە پاش ئەۋەى كەنەم دەنگو باسەت زانى چاك بزائە كە ﷻ ئاگاى لەۋ شتانە ھەيە كەنەۋان ئەيكەن و ھىچى لى پەنا نادىت و گەۋرە بچوگى كىدارەكانىان تۇمار دەكرىت.

۴۷ خۇ بۇ ھەمو گەلىك نىرراۋىكى خودا ھەبوۋە، جا ھەر كاتىك نىرراۋەكەيان ھاتوۋە لاۋ دزايەتتەن كردو، ئەۋسا لە نىۋان ئەۋاندا بەشىۋەپەكى دادپەرۋەرانە بىرپار جى بەجى كراۋە لەناۋەراۋن و ئەۋان ستەمىيان لى ناكىت ھەرچىان بەسەر دىت بەرھەمى رەفتارى خۇيانە. بەراستى ئەمە ھەرەشەيەكى توندە بۇئەم ئوممەتەى پېغەمبەرمان ﷺ واتە: ئەگەر ئىۋەش ۋەكو ئەۋان رەفتارىكەن واتان بەسەر دىت، ۋەك ئەمىرۇ خۇمان بەچاۋى خۇمان دىبىننن و اخەرىكى خواردىن تالۋى كىدارە ناشەرىيەكانى خۇمانىن كەبىجگەلە دۈۋمىن دەرۋە ھەرلەخۇمان سەدان دەستەۋ پارچەمان لى پەيدا بوۋە يەكتەر سزا دىدەين ۋەئەمەش ستەممان لى نەكراۋە بەلگە خۇمان ھۇى پەيداۋىنن. بەئى بى باۋەرەن ۋابوون كاتى پېغەمبەران و پىاۋچاكان نامۇزگارىان كردون لەباتى گۆپراپەئى و پەشىمان بونەۋە لە تاۋان بەگالتەۋە ئەلئىن: بابىت

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ. وَأَسْرُوا
الْأَنفُسَ لِمَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ
عِنْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَالِلَّهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ تَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِدُهُ
مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ أَلَا إِنَّ اللَّهَ أَدَّبَ لَكُمْ أَمْرًا عَلَى اللَّهِ
تَقَرُّونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

ئەو سزاو قیامەتە ی کە ئیوە باسی ئەکەن وەک لەو بارەو
ئەفەرموئ:

﴿٥٤﴾ ئەئین: کە ی ئەم سزایە دیت بۆ ئێمە ئەگەر راست
ئەکەن؟

﴿٥٥﴾ پێیان بئی: من بۆ خۆیشم خاوەنی زیان و سود نیم
مەگەر خواخۆی ئارەزو بکات کەبۆ هەموو ئەتەوویەکی ماویمەکی
دیاری کراو هەبە هەمراکتێک ئەوماوە دیاری کراوە هات بۆیان
ناتوانن یەک کات دوا ی بخرن و یەک کاتیش پێشی بخەن. واتە
هاتن و نەهاتنی سزا بە دەست من نیە و تەنھا خوا خۆی ئەتوانی
ئەوشتانە بکات منیش بە شەرتێک وەک ئیوە.

﴿٥٦﴾ پێیان بئی ئەگەر سزای ئەو زاتە شەو یان رۆژ هات بۆتان
ئیوە چی دیکەن و دەتوانن چی بئین؟ کەوابوو تاوانباران بۆچی
ئەوێندە بە پەلەن بۆ هاتنی ئەو سزایە؟ خۆ ئەوێندە ترس
نین بە لێو باوەڕیان بە هاتنی نیە، وەک دەفەرموئ:

﴿٥٧﴾ ئایا هەر کاتی ئەو سزایە هات ئەو کاتە باوەڕ ئەهێنن؟ جا
کاتی کە سزا هاتو دەرچونیان نییە ئا ئەو کاتە دەئین:
باوەڕمان هەیە!! ئینجا پێیان دەوتریت ئانیستا باوەڕ ئەهێنن
لە حالیکدا کە ئیوە لە پێشەو پەلە ی هاتنیتان دەکرد؟ واتە
پەشیمان بوونەوی ئەو کاتە بێ سوو.

﴿٥٤﴾ لەپاشان دەوتریت بە ئەو کەسانە ی کەستە میان کردو
هەسە تازە سودی نیە بچێژن سزای هەتاهەتایی، ئایا پاداش
درانەووە مەگەر بە گۆڕە ی ئەو کردارە بێ کەلە پێشەو
کردبووتان؟ واتە: ستمتان لێ نەکراوەو پاداشتی کردەوی
خۆتانە ئەو سزا سەختە کە ئیستا تێیدان. ئینجا ئەفەرموئ:

﴿٥٥﴾ بە گەڵتەو بەتۆ دەئین ئایا ئەم زیندو بوونەووە پرسیارو
وێلامە ی پاشە رۆژ راستەو پاش رزین و نەمانمان زیندو
ئەبینەو؟ بئی: ئەری سویند بە پەرورەدگارم ئەووە راستەو
دیتەجی و ئیوە ناتوانن رینگا لە خوا بگرن لە هێنانی ئەو رۆژو
زیندو کردنەو، جا ئەو رۆژو پەشیمان ئەبینەووە نازانن چی
بکەن و کێ رزگاریان بکات و تەنگو چەلەمەهەکی وا رویان تی
ئەکات،

﴿٥٦﴾ ئەگەر بۆ هەر کەسێک کە ستمی کردووە هەرچی لە
زەویدایە مۆلکی ئەوین، هەمو ی ئەدات بۆ ئەو ی لەو رۆژو
رزگاری بێی بەلام لەو رۆژو دا خاوەنی یەک چلە پوشیش نیە و
رزگاری نابێ و ئەبێ تۆلە ی خۆی وەرگرت جا ئەو کاتە
پێشەکی پەشیمان ئەبیتەووە بەلام پەشیمانیەکی خۆی
ئەشاریتەووە لەبەر ئەو ی کە ناسراوانی و خزمانی لۆمە ی
ئەکەن و تانەو تەشەری لێ نەدەن کاتێک کە ئەو سزایە دەبینن،
و هەوێک ئەکریت لە نیوانیان دا بە دادپەرورەو ئەوان
ستەمیان لێ ناکریت. و دەدە گونجیت ﴿وَأَسْرُوا الْأَنفُسَ﴾ واتە
﴿وَأَظْهَرُوا الْاِنْفُسَ﴾ بەتەواوی پەشیمانی خۆی دەر ئەخات
کاتێک کە سزا دەبینن، چونکە (أسر) لەناوە دژەکانە.

﴿٥٧﴾ ئاگادارین ئەو ی کەلە ئاسمانان و زەویدایە هەمو ی مۆلکی
اللّٰه یە، ئاگادارین بە راستی بە ئێنەکانی اللّٰه راستەو ئەو ی
کە فەرمویمەتی هەموو دینەدی و هیچ شتێک ناتوانی رینگا
هاتنە دییان لێ بگرت بەلام زۆربەیان ئەم حەقیقەتە نازانن
کە هەر خودایە کە زیندو دەکاتەووە هەر ئەو زاتە ی شە
کە دەمرێنیت و ئیوە بۆ لای ئەو دەگەرێنەووە.

﴿٥٨﴾ ئە ی خەلکینە بە راستی لە لایەن پەرورەدگار تانەو
پەندو ئامۆزگاریتان بۆ هاتو کە هورنەو و ساپێزکەرو شیفایە
بۆ ئەو نەخۆشیانە ی کە لەناو دلی مرفەهەکاندا هەبە وەک
دووڕوویی و بێ باوەڕی و خۆپەرستی، وەری پێشاندەرو
رەحمەتە بۆ باوەرداران.

پېيان بلى بههوى قهزلى خداو سوزى نهوزاتهيه كه نه م
قورئانه به نرخه دراوه به ئيوه، جا با بهو قهزل و رحممه ته
خدا كهيف خو ش و شادمان بن چونكه په پرهوى كردنى نه و
چا كتره له وانهى كه ئيوه له نديادا كوى ده كه نه وه. ئينجا
نه قه موئ:

۵۹ بلی: پیَم بَلّین نَمودی که اَللّهُ رَموانه‌ی کردوه بۆتان لَه‌رزق و رۆزی، جا نِیوه به ئارمژوی خۆتان هه‌ندیکتان لی حه‌رام و هه‌ندیکیستان لی حه‌لال کردوه بلی: ئایا اَللّهُ ماوه‌ی پی داوان به‌م حه‌لال و حه‌رام کردنه یان نِیوه درۆ به‌ده‌م خوداوه ده‌که‌ن؟ ئاشکرایه که اَللّهُ ماوه‌ی حه‌رام و حه‌لال کردنی نه‌داوته ده‌ست مَرۆڤه که‌واته درۆ ده‌که‌ن به‌ده‌م خوداوه؟!

٦٠
ئەوسا ئايا دىمىچ چۆن بىت لەرۆزى ھىامەتدا سزاي
گومانى ئەو كەسانى كەدرۆ بەدىمى (اللہ) مەو دەكەن وئەبى
خۇيان گومانىان چۆن بى سەبارەت بەو درۆو دەلسانە؟
بېگومان كە (اللہ) خاومنى ھەزل و بەرمەكتە بۇ خەلك و ماومىيان
پى ئەدا بەلكو بىر بىكەنەو بەلام زۆرىيە ئەوان سوپاسى خوا
ناكەن و ئەم ماومدانە بە ھىچ نازانن بەلكو بەپېچەوانەو
بەھۆ ماو پى دانىيانەو زياتر لە خوا دوور دەكەونەو و زياتر
دزايەتى خواو ئايىن و باومرداران دەكەن. ئىنچا خوا دەفەرمۇي:

تۆلەناو ھېچ كاروبارىڭىدا نابىي ۋە ھېچ لەۋ پەراۋى خۇا ناخوئىنىتەۋە ھېچ كىردارىڭ ئەنجام نادن مەگەر ئىمە ئاگادارو حازر بىن لەسەرتان لەۋ كاتەي كە ئەتانەۋى ئەۋ كىردارە بىكەن، ۋە ون نابىت لە خۇاى تۆ بەئەندازى زەرپەك نەلە زەۋى و نەلە ئاسماندا، ۋەنەبچوكت لەۋمىش و نەگەۋرەتر مەگەر ھەمۋى لە پەراۋى رۆشكەرەۋەدا ھەبى واتە ھەمۋى تۆمار كراۋە دەبى ئاگات لەخۇت بىت. ئىنجا ئەفەرەۋى:

۶۲) ناگادارین بیگومان که دوستانی الله نه ترسیان له سهره و نه غم دهخون، بهائی دوستانی خوا هه میسه لهناو دلدا که یف خوش و شادمانن بهلوتف و نیعمه می پهره مردگاریان و دلخوشن به پاشه رۆزیان و ترسی پاش خۆیان نیه سه بارمت به عائیلهو منالایان و دلتهنگ نابین بۆ رۆیشتیان، جا چونکه ناسینی دوسته گانی خودا پیویسته تاراست و ناراست له یهك جیابکهینه وه، له بهرئه وه الله خوی پیناسه و وهسفی ئهو دوستانهی خوی دمکات و دهفه رموی:

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 (٦٢) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (٦٣) لَهُمُ الْبُشْرَى
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَتِ اللَّهِ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (٦٤) وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (٦٥) أَلَا إِنَّ لِلَّهِ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَسْمَعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْتَعِثُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (٦٦) هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 النَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ (٦٧) قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَنْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ (٦٨) قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 لَا يُفْلِحُونَ (٦٩) مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ (٧٠)

۶۳ نهو کهسانه من که باو دريان هيٺاوه و خويان لهرق و هيني
خودا دهراريزن. {پيشهوا عومهر خواي لي ازي بيت نه لي؛
بيستم له پيغه مبهري خواوه} که فهرموي: {اِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ
لَأَنَاسًا مَّا هُمْ بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَغْطِبُهُمُ الْاَنبيَاءُ وَالشَّهَدَاءُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَمْكَانِهِمْ مِنْ اللَّهِ تَعَالَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ تُخْبِرُنَا مَنْ هُمْ
قَالَ هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوا بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى غَيْرِ اَرْحَامٍ بَيْنَهُمْ وَلَا اقْوَالٍ
يَتَعَاطَوْنَهَا قَوْلَ اللَّهِ اِنَّ وُجُوهُهُمْ لَتُورٌ وَاِنَّهُمْ عَلَى نُورٍ لَا يَخَافُونَ
اِذَا خَافَ النَّاسُ وَلَا يَحْزَنُونَ اِذَا حَزَنَ النَّاسُ وَقَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ} (آلَا

إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ / اہوداد

وغيره، صححه الالباني/ بهراستی له‌ناو ب‌هنده‌گانی خوادا که سانیک هه‌ن که نه پ‌یغه‌مبه‌رن و نه شه‌هید، پ‌یغه‌مبه‌رن و شه‌هیدان خۆزگه‌یان پ‌ی ئه‌خوازن له رۆژی قیامه‌تا له‌به‌ر ئه‌و جیگایه‌ی که‌هه‌یانه له‌لای خ‌وای بال‌آده‌ست، و‌ترا ئه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پ‌یمان ب‌لێ ک‌ێن ئه‌مانه و کرداریان جی بووه تا ئیمه‌ش خۆشمان بوین؟ قه‌رم‌وی: ئه‌وانه گه‌لێکن که یه‌کیان خۆشه‌دوئ و مح‌به‌به‌تیان له‌به‌ر خ‌ودایه نه‌ک خ‌زمایه‌تیان له‌نیواندا ب‌یت یان له‌به‌ر مال ب‌میه‌ک‌تر دانیان، به‌خ‌وا قه‌سه‌م ب‌یگومان دهمو چاویان نوره‌و له‌سه‌ر مه‌ناره‌ی نوره‌ن غه‌م ناخۆن ئه‌و کاته‌ی که خه‌لک

هؤى نهوڊى كه له دنياڊا بى باومر يوون به ئيمه و به نيشانه كانمان. ئينجا خواى گه وره داستانى نوح پيغه مبه رمان **القصص** به كورتى بؤ باس نه كات و دمه فرموى:

﴿٧١﴾ نهى محمد **ﷺ** بخوينه ره و ده به سهر ياندا دنگوباسى نوح، به لكو په نډو ناموزگارى لى و مرگړن و له بى باومر واز بهينن نه و كاتهى كه وتى: به گه له كهى نهى گه لى من: نه گهر پله و پايهى من و ناموزگار يه كانم به نيشانه كانى **الله** لاتان گه ورميه و پيتان ناخوشه كه يضى خوتانه و من نه و دم پى سپير راوه، نه و سا هر به نه و پيش پشت دمه بستم دى نيوش برپارى خوتان و هاو به شه كانتان دژى من بگړن، با له برپارم كانتان دا سه بارم به من هيچ بيج و په نايه كى تيدا نه بى و روشن بى له پاش دا برپارى خوتان دژى من بدن و ماوه پى مده دن، بى منه ت بن.

﴿٧٢﴾ خو نه گهر نيوه پشت هه ل دمه رخينن و باومر پى ناكم زيان له خوتان دده دن نه گينا من له سر نه بانگه وازه و داواى هيچ شتيك له نيوه ناكم تا بلين توانمان نيه و پاداشتى من نيه بيجه كه له لاي **الله** خوى و من فرمانم پى كراوه كه يه كيك يم له موسلمانان.

﴿٧٣﴾ به لام گه له كهى له باتى باومر هينان به درويان خسته وه جا ئيمه خوى و نه وانه پيش كه له گه ليدا يوون له كه شت يه كدا رزگارمان كردن و كردمان به جينشين و نه وانهى كه بى باومر يوون به نيشانه كانمان له دمرياي نيل خنكانمان جاتوش ته ماشا بكه نهى محمد **ﷺ** و منه بيه نه، نهى نه و كه سهى كه به چاكى له قورئان ورد دمبته وه ته ماشا بكه و بزانه پاشه روژى نه و كه سانهى كه ترسيران چون بو و ده چيان به سر هات.

﴿٧٤﴾ له پاشان پاش نوح پيغه مبه رمانى ترمان نارد بؤ سره گه له كانى خويان نه وانه پيش به به لگه ناشكراكان هاتنه ناو گه له كانيان و به رمو خوا به رستى بانگان كردن به لام نه وانه پيش باومر يان نه هينا به ودى كه خه لكانى پيش خويان باومر يان پى نه هينا بوو، جا هه ورك نه وانه دلى ده ست دريژكاران مؤر دكه ين كه ئيتى حه ق و راستى نابيسن. ئينجا خواى گه وره نه هه رموى:

﴿٧٥﴾ له پاش نه وانه موسا و هارومان به نيشانه كانى خومان وه نارد بؤ لاي فريمون پياو مافولانى، له باتى باومر هينان خويان به گه وره زانى و باومر يان نه هينا و نه وانه گه ليكى تا وانه باربون.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧١﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُقُولُونَ ﴿٧٢﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَيُخَوِّذُ اللَّهُ الْحَقَّ يَكْذِبُهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٤﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَقْبَلَهُمْ وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَمَّالٌ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٥﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمُ إِن كُنتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٧٦﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٧٧﴾ وَنَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٧٨﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى وَأَنِيهِ أَنْ تَبَوِّءَ لِقَوْمِكَ مِمَّنْ نَبْنُوهُ وَأَجْعَلُوا يُوتِكُمْ فِتْنَةً وَلِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَشِرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٠﴾

﴿٧١﴾ خو نه و كاتهى كه حه ق و راستى له لايه ن ئيمه وه هاته لايان وتيان: بيگومان نه مه سيحريكى ناشكرايه و موسا نه يه وى بهم سيحرو جادوه ئيمه له سر ريبازى راسته هينهى خومان لادبات و خراپه بلا و بكا ته وه به سر زمويدا.

﴿٧٢﴾ موسا **عليه السلام** وتى: نيوه به و راستيهى كه هاتومه لاتان نه لين نه مه سيحره؟ نه گهر و ابى، دنيا بن كه جادو گهران هر گيز رزگارنا بن، واته: نه گهر ئيمه جادو گهر بين هر گيز سر كه و تن به ده ست ناهينن. به لى بى باومر ان له سر قسه يه ك ناو ه ستن به لكو ورك بولبول بؤ خو دزينه وه له حه ق هر له حزه يه ك به ره و لايه ك دمفرن و له ملاولا قسه دينن.

﴿٧٣﴾ وتيان: نايا نيوه هاتونه ته لاي ئيمه تا ئيمه لاده و دوورمان بخه نه وه له ودى كه باوو باير امانى له سر بووه، وه تا نيوه له م زمو يه دا بب بن به گه وره خاوه ن ده سلا ت؟! واته: بؤ ريا ست و ا ده لين و ده تانه وى فرمان ره واي ئيمه بن له م سر زمو يه دا نه و سا ئيمه هر گيز باومر يان پى ناكمه ين

﴿٧٤﴾ فريمون وتى: هه مو جادو گهرانى زانام بؤ بهينن تا به رمن گارى نه م جادو گهره بو ستنه وه.

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ وَجَنُوزَنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَالَتْنِ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَأَلَيْكُمُ نَجِيكَ يَدُوكَ لِنُكُوتٍ لِمَنْ
خَلَقَكَ ءَابَهُ وَإِنَّ كَيْدًا مِنَ النَّاسِ عَنَّا لَشَدِيدٌ ﴿٩٢﴾
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
فَمَا أَخْلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَتَنَلِ الَّذِينَ يَفْرَعُونَ السِّكِّتَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾

﴿٨٨﴾ جا کاتیک جادوگرهکان هاتنو له لای فرعون
کۆبونوه و موسایس له کاتی دیاری گراودا هاتو نامۆژگاری
کردنو وتی: له خوا بترسن نهوهی که ئیوه دمیکن
جادوگرییه و جادو گهرانیس ههرگیز سه رناکهون، به ئی
به راستی ئهم نامۆژگارییه کاری خۆی کرد وهک له سورتهی
(طه) دا دیت و نهوان وتیان ئهی موسا: یان تۆ ئیشی خۆت بکه
یان ئیمه موسا وتی: ئیوه فرهی بدن نهوهی که فرهی دهمدن،
واته: چی دمتوانن بکهن بیکن بئ منته بن.

﴿٨٩﴾ جا کاتیک که نهوان فرتو هیل و جادوی خۆیان کرد،
موسا وتی: نهوهی که ئیوه کردوتانه جادوه، بیگومان که الله
هملی دموشینیتیه ووه له ناوی دهبات، بیگومان که الله کرداری
خرابهکاران چاک ناکاتو نایه ئیت جیگا بگریت و بگات
به مه بهستی خرابی خۆی.

﴿٩٠﴾ نهوسا الله کلیمهکان و بریارهکانی خۆی که سه رکهوتنو
رزگار کردنی چاکهکارانو له ناوبردنی خرابهکارانه دینیتیه
جی، ههرچهند تاوانبارانیس پێیان ناخۆش بێت. به ئی جادو
گهران سیحری خۆیان کردو به بریاری خوا موسا عهسای خۆی
فرمداو ههمو شتهکانی نهوانی هوت داو پاشان عهساکهی
هه لگرتوه که ههر عهساکهی جارانبو.

﴿٨٩﴾ نهگهر چی ئهم راستیه و چه ندين راستی و نيشانهی
گرنگتر له موسا بينران که چی باومریان نههینا به موسا
ببجگه له کۆمه ئیکی کهم له گه له کهی له ترسی فرعهون و له
ترسی پیاو مافولانی گه له کهی که نمک توشی به لای سزایان
بکهن، و بیگومان که فرعهون زۆر سه رکهوتوو به دسه لات بو
له سه ر زه ویداو خه لک زۆر لێی دهن ترسان، خۆ بیگومان نهو
یه کیک بوو له وانهی که زیاده رو بوون و له سنور دهرجوو بوون
له سه ریچی فرمانی الله داو به ههمو شیوهیه ک نازاری خه لکی
ددا، له جوار میخه کیشانی خه لک و سک درینی ناهره تان و
کوشتی مندالانه و تا دژایه تی خودا و پیغه مبه ران، ئینجا موسا
دهستی کرد به نامۆژگاری نهو کۆمه له که مهی که باومریان پی
هینا بو.

﴿٩٠﴾ وتی: ئهی گه له کهم نهگهر ئیوه باومرتان به الله هیه جا
تهنها پشت بهو به بهستن نهگهر ئیوه موسلمان و ته سلیمی
فرمانی پهرومردگاران.

﴿٩١﴾ جا نهوانیش وتیان: تهنها پشت به الله دهبهستین و وتیان:
ئهی پهرومردگاران ئیمه نه کهی به هۆی تاهی کردنه وهی گه لی
سته مکاران.

﴿٩٢﴾ و نهی پهرومردگاران به هۆی سوۆو به زهی خۆته وه
رزگارمان بکه له گه لی بی باومران. به ئی: موسلمان چهنده
راست و دروست تربیت زیاتر پیویستی به نزاو پارانه وه هیه
چونکه ههموشت به دهست الله یه و نه بی له گه ل ته لاش و
زهحمه تی خۆت دا چاوت تهنها لهو بی و داوی یارمه تی تهنها
لهو بکهیت، ئینجا خوی گه وره دمه فرموی:

﴿٩٣﴾ جا ئیمه نیگا و وه حیمان کرده لای موسا و برا کهی که به
گه له کهت بلێ: با لهو شارهدا یان له میسر دا خانو دروست بکهن،
وه چونکه زۆر نازار نه درین با ماله کانتان بکهن به قیبه له
له مالکانتان دا نوێز بکهن تا زۆر نه کهونه به رجاوی
سته مکاران و نازارتان بدن. لیرهدا به چند شیوهی تر
باسکراوه به لام من ئهم شیوه نو سی والله اعلم. ئینجا فرموی:
نوێز دکانتان بکهن وه موژده بدن به باومرداران به
سه رکهوتنو به به هه شتی هه تا هه تای.

﴿٩٤﴾ موسا وتی: ئهی پهرومردگارم بیگومان تۆ به فرعهون و
پیاو مافولانی له دنیا دا شتی جوان و سامانی زۆرت پیداون، جا
بهو هۆیه وه له خۆیان یاخی بوون و دژایه تی ئیمه دهکن، ئهی

په رومردگارم: بهو هویه وه خه لك له رېيازدهكی تۆ لادهدمن، نهی په رومردگارم: ماله كانيان له ناو ببه تا نه ووند لوت بهرز نه بن و خه لكان بئ نه خه له تی، وه دلان ببهسته چونكه شایستهی نه وه نین كه میهره بانی و سوزیان له گه لدا بكهیت. دیاره نه مزایه ی و دختی كرده كه خوا تی گه یاندوه كه تازه باورده نایتن و هكو له پاشدا نه فهرموی، چونكه نه مانه باورده نایتن ههتا سزای دهر دناك به چاوی خو یان نه بینن.

دوعا كه تان و دلام درایه وه و هبولكرا، دهی ئیوهش راو وستن و خو یگرن و به رده و ام بن له سه ر ئیشی خوتان و نا ئومید نه بن و گوی شل مه كهن له تانه و ته شه ری نه زان و نه فامه كان و په پره ی نه كهن له ریچكه ی نه و كه سانه ی كه هیچ شتی نازانن له باره ی نایین و خوا ناسیه وه نه گهر چی بۆ زیانی دنیا زۆر زانا و پیتۆلن، ئینجا خوی گه و ره نه فهرموی:

نه وه ی یه عقوبمان له و دهریایه رزگار كرده. نه و به و خوی گه و ره دهریای نیلی لهت كرده نه و ناو ته پره ی و هكو دیواری شوشه و دستان و نه و قورپی ژیر ناو دهكی زۆر به خیرای وشك كرده و نه و ان په رینه وه و فیرعه ون و له شكره كی گه یشتنه لیواری دهریا جافیرعه ون كه دی دهریا لهت بوه له باتی باورده نایتن و په شیمان بونه وه وتی: نه و ته ناو دهكهم لهت كرده نه گهر خودا نه بهم چۆن شتی واده كهم.

به ئی تاوانباران و مل هوران تا به ته وای نه كه و نه داو ده دان به هه له ی خو یاندا نایتن جا فیرعه ون خوی و سه رباز دهكانی به شیوه یه كی سته مكارانه و دوژمنانه به شوین نه و اندا چوون تا به موسا و گه له كی بگهن و له ناویان بیه بئ ناگا له وهی كه نه مه ته له یه و ده كه و یتنه ناویه وه و تازه لیی رزگار نابئ، به ئی چون ههتا زۆریان نه ما بۆ دهرچون و هیچ كه سیان له وشكاییدا نه مانه وه، ئینجا الله فرمائی به دهریا كرده كه وهك خوی و جارن یهك بگریته وه، ئینجا فیرعه ون زانی كه نه مه داوی نه و بوو تۆ له ی موسا و هه و مه كه یه تی و دهریا دا یده پۆشیت بۆیه له ویدا په شیمان بویه وه و وتی: باورده م هینا وه به وهی كه هیچ په سترایكی راسته قینه ی تر نیه بیچگه له و زاته ی كه نه وه ی یه عقوب باورده یان پئ هینا وه منیش له موسلمانانم. لی رده دا دوو شتی وت: یه كه م ئیمانم هینا وه. دوو هه م: و دهن له موسلمانانم. به لام خوی گه و ره نه فهرموی:

ئانیسته باورده ده نینی كه دهرانی تازه رزگار نا بی؟ وه به راستی تۆ له پش ئیستادا سه ربیچی و تاوانت كرده، وه تۆ

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسُ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَجَعَلَ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْأَبْتُ وَالنُّذْرَانِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آبَائِهِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نَبَّحْنَا بُرْجَنَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَسْجُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

له ریزی خراپه کارانی، واته: خوا باوردهكی ئی وهرنه گرت چونكه گه یشتیه حالیک تازه رزگار بوونی نه بوو وهك نه و كه سانه یه كه گیان نه گاته هورگیان كه نه و انیش له و كاته دا باورده یان ئی وهرناگریت و هكو له سورتهی (النساء) دا باسكرا. به ئی سه رنه نجام فیرعه ون و په پره وانی له و دهریایه دا كه خوی پئ هه لدهكیشا خنكاو موسا و په پره وانی رزگاریان بوو به لام ده سه لات و هیزی فیرعه ون نه و ونده کاری كرده بوو سه ر بیرو بۆچونی نه و خه لکه هه ندیک باورده یان نه ده كرده كه فیرعه ن خنكابی بۆیه خوی گه و ره فهرموی:

نه مپۆ لاشه كه ی تۆ دهرنه خه یان تا خه لك به چاوی خوی بیبینی و دلنایابین كه تۆ خنكاوی و بزنان كه هیچ كه س ناتوانی دزایه تی الله بكات و دوژمنان له دهستی دهرناچن ههرچی بکه ن سه رنه نجام وهك فیرعه ون و دارو ده سته كه ی نه كه و نه داو ده و به ره و جیهانی ههتا ههتایی و لیكۆلینه وه ده گه رینه وه، به ئی خوی گه و ره لاشه كه ی فیرعه ونی خسته جیگایه كی به رزه وه تا هه مو بیبینن و تا بۆ نه وانه ی كه له داوی نه و دین بییته نیشانه یهك له سه ره یزو ده سه لاتی الله و بزنان كه دزایه تی خودا و نایین و پیغه مبه ران (علیهم السلام) سه رنه نجامی ئاویه. به داخه وه مرو ف زۆر چاوی هه و ییه و زوو شتی له بیر ده جیته وه و له و روداوه گرنگانه په ندو ئامۆزگاری وهرناگریت؟! وهك خوی

گهوره دهفهرموئ: ئهوسا زۆربهى خهك له نيشانهكانى ئيمه بىن ئاگان و سودى لى وهرناگرن!

بهراسى ئيمه نهوى يهعقوبمان له شوئىكى باشدا دانا كه ههرچى پتويست بوو تيدا ههبوو كه برىتى بوو له مىسرو شامو له ههمو شتىكى پاك رۆزى ئهوانمان دا، جا ئهم جولهكانه باومرپان بههاتنى پتغهمبههمان ههبوو زۆرىش چاومرپانى هاتيان دهركد بهلام كاتى هاتو له خويان نهبو ههرچهند كهدهيانزانى راسته كهوتنه دزايهتى وهك خوى گهوره دهفهرموئ: ئهوسا ئهوان نارىك نهبوون له هاتنى پتغهمبههمان تانهوكاتهى كه هاتهلايان بهلام كاتى كههاتهلايان كهوتنه دزايهتى و بهدرؤ خستهوهى جا خوا ههرهشهيان لى ئهكاتو دهفهرموئ: بىگومان پهرومردگارت له رۆزى قيامهتدا لهبارى ئهوشتهى كه ئهوان لهدنيدا نارىكن تيداو داني پيدا نانين له نيوانياندا برپار دمدات، باومرپاران رزگار دمبنوبى باومرپانىش سزادهرين.

ئهى محمد ﷺ ئهگهر تۆ له گومانداى سهبارت بهوى كه بۆمان ناردويت تۆ پرسىار بكه لهو كهسانهى كهوا پهراو دهخوينهوه، واته: تهوراتو ئىنجىل چونكه ئهوان به چاكى تۆ دمناسن و دهرانن كه تۆ راستى. جا ليرهدا مهبهست ئهوكهسهيه كه گومانى لهم قورئانهدا ههبى، جا دهفهرموئ: بهراستى لهلايهن پهرومردگارتتهوه حهقيقهتو راستى هاته لا كه ئهم قورئانهيه، ئهوسا تۆ لهو كهسانه نهبى كهوا له گومان دان سهبارت بهم قورئانه.

جا تۆ لهو كهسانه مهبه كه بى باومرپوون به نيشانهكانى ﷺ چونكه ئهگهر وابى بىگومان تۆ له ريزى رهنجهرؤو زيان لى كهوتواندا دهبيت. ئههه ئهوهش بزانيه كه كهسى برپارى خوا دهرچووبى بۆ باومرپو كافرپوئى ئهوه ههروائهبى و كهس ناتوانى دمست كارى بكاتو ئاشكرائشه خوا زانيارى تهواوى ههيه بهسهردروسى كراوكانيدا پيش ئهوى دروستيان بكاتو له سهر ئهو زانيارىه برپارى خۆى نوسيهوه ئهفهرموئ:

بهبىگومان ئهوانهى كه برپارى خوى تۆ بۆ لاسارى و لاريان دهرچوه تازه ئهوانه باومرپانهين، واته: تۆ گهياندىن پهيامهكهت له سهره لهسهر بى باومرپى ئهوان تۆ غهمگين و پهست مهبه. جا خوى گهوره سهبارت بهم جۆره كهسانه برپارى خۆى روون دهكاتتهوه دهفهرموئ:

ئهگهر تۆ ههمو بهلگهيهك بهينى بۆيان تازه ئهم جۆره كهسانه باومرپانهين تا سزاي دهردناك نهبين، ئاشكرائيه كهئهو كاتمش باومرپهينانيان بى سوده. وهخوى گهوره دهفهرموئ:

ههچ ولاتيك نهبووه كه سزاي بۆ هاتبو و لهو كاتهدا باومرپان هينا بيت و سزاكهيان لهسهر لابرآ بيت بيجگه له گهلى يونس، بهلام ئهم گهله لهكاتيكدا كه سزايان بۆ هات پيش ئهوى تيدا بچن له ئيشى خويان پهشيمان بوونهوهو گهران بهشوئىن پتغهمبههماندا، چونكه لهپيشدا له ناوياندا دهرچو بوو پهيدايان نهكرد بهلام ئهمان برپارى راستههينيان داو باومرپان هينا، جا لهوكاتهى كهباومرپان هينا ئيمهيش ئهو سزايهمان لهسهر ئهوان لابرآ كه سزايهكى سهرشۆرپهريو له دنيدا، وئهوئهمان ژياندا تاكاتى ديارى كراوى خويان، ئهم باسه بهدرىژتر له سورمى (الانباء) و (الصافات) دا ديت.

ئهى محمد ﷺ ئهگهر پهرومردگارت ئارهزوى لى بى ئهوى لهسهر زهويدياه ههموى باومرپههينى. بهلام دنيا بۆ تافى كردنهوهيهو تۆ راگهياندىن و تيگهياندىن خهلكت پى سپيرراوه. ئهم نايهته مهكيهو هيشتا جيهاد واجب نهبو. ناي تۆ زۆر له خهك دهكهيت ههتا بىن بهباومرپار؟ نابى واپيت تۆ تهنها ئهومت لهسهره كه بهدلتيكى سافو بىن گهردموه بانگهوازدهكهى ئيسلام بهههموكهس راگهيهيت، جا خهلكيش با بۆ خۆى برپارى خۆى بدات، جا بهم مانايه موحهكمه. بهراستى دهبيت ئهوه بزانيه كهههچ كهس لهتوانايدا نيه كه كهس هيدايت بدات بيجگه له ﷺ و بانگهوازخووانى ئايين دهبيت مرقفى زۆر هيواش و دلسؤزو روخوشين لهگهل بانگ كراواندا بهلكو باومرپهين و نابى لهبهر بى باومرپان رهيان لى ههگرىت چونكه ئهگهر رق له بى باومرپ ههگرىت و قسهى له گهله نهكات ئهى كى بانگ نهكات بۆ رىبازى ﷺ؟ ئههه تهنها رقى له كوهر و بى دىنى و بى رهوشى ببىت و ههولداى مهردم لهوانه رزگاربكاتو له كۆمهلگاي شهيتانهوه بهرهو كۆمهلگاي خواناسان بيان هينى و له خوايش بهارپتهوه كه رينمايان بكات .

چونكه ههچ كهسيك ناتوانى باومرپهينى مهگهر خوا خۆى ماوهى پى بدات، ئهمهش بههوى لاسارى و دل پيسى ئهو كهسه خۆيهتى بۆيه خوا رينمايى ناكاتو كوهر و رهوش پيسى لهسهر ئهو كهسانه دادهنيت كه ژيبرى خويان ناخهنه كارهوه تا راستى و ناستى لهيهك جيا بكهنهوهو پهپرهوى راستى بكهن،

ئەوانەى كە ئىيە دەيانپەرستىن بېجگەلە ﷻ بەلام من بەندايەتى ئەو خۇدايە دەگەم كە ئىيە دەمرىنىتو من دەستورم بى دراوہ كەلە باوەرداران بىم ئەوہ ئىشى منو رىبازى منە.

﴿١٠٥﴾ تۆ روى خۆت بگەرە ئەو ئاينەى كە رەوانەم كەردوہ بۆتو لە ھەمو لارىو نارىكىيەك خۆت دوور بگەرەو تۆ لە ناو بت پەرستانو موشرىكاندا نەبى.

﴿١٠٦﴾ ئەوسا بېجگەلە ﷻ ھاوار نەكەيتە ئەوہى كە نە سودت بى دەگەيەنىتو نە دەتوانى زىانت لى بدات جا ئەى محمد ﷺ ئەگەر تۆ ئاوەھات كەرد بەراستى تۆ لە رىزى ستەمكاران حىساب دەكرىيت. ئەمە بۆ پېغەمبەر ﷺ ئاوەھايە ئەى بۆ ئىمە دەبىت چۆن بى؟

﴿١٠٧﴾ جا ئەگەر ﷻ دووچارى زىانىكت بكات ھىچ كەس ناتوانىت ئەو زىانت لەسەر لايات مەگەر خۆى، وئەگەر خوا ئىرادەى خىرت بۆ بكات ھىچ بەرپەرچىك نىە بۆ ئەو خىرو بەرەگەتەى ئەو، چۆنكە ھەر خوا خۆى چاكەو خىرى بى سنورى ھەيە كە دەيبەخشىت بەو كەسەى ئارەزوى لى بى لە بەندەكانى، وھەر خوايە كە زۆر لى خۆش بوو زۆر بەسۆزە سەبارەت بەبەندەكانى. دەبا بەندەكانىشى بە وھابىن و بەندايەتى راست و دروستى ئەو خۇدايە بگەن، ئىنجا خۆى زاناو كاربەجى كۆتايى سورەتەكە ئەبەستىتەوہ بە سەرەتاكەيەوہ كەباسى قورئانى كەرد وەدەفەرەموى:

﴿١٠٨﴾ ئەى خەلگىنە بەراستى قورئانىكى راستو رەوان لەلايەن پەرورەدگار تانەوہ ھاتوہە لاتان و رىنمايىتان دەكات بۆ ھەمو ئىشىكى چاك، جا ئەو كەسەى كە رىگاي ھىدايەت بگريت سودەكەى ھەربۆ خۆيەتىو ھەركەسىكىش گومرا بىت ئەوا زىانى گومرايەكەى لەسەر خۆيەتىو من چاودىرو نىگاہبان نىم بەسەر ئىيەوہ كە نەيەلم بەم لاوлада بېرۆن، من تەنھا گەيانلىم لەسەرە.

﴿١٠٩﴾ ئەى محمد ﷺ تۆ پەپرەوى ئەوہ بە كە وەحى ئەكرىتە لات و خۆت بگەرە لەسەر ئىش و ئازارى دوژمنان ھەتا ﷻ بېريارى خۆى سەبارەت بەوان دەداتو ئەو چاكترىنى ھەموو حاكەم

جا كەسى كە خوا زىرى پېداو پېغەمبەرەو پەراوى بۆ نارد بەلام ئەو ھەرخۆى گىل كەرد ئاىا شايستەى ئەوہنىە كەلە ھەمو نازو نىعمەتىكى ﷻ بېيەمى بگريت؟ لەگەل ئەوہشدا خوا لە دنيادا تەمەنى چاك و مال و سەرەمى زۆرىشيان بى ئەداتو زۆربەى ھەرە زۆرى سزاكەيان دواوەخريت بۆ ھىامەت كە ھەرگىز ناخريئە بەھەشتەوہ، چۆنكە ھىچ مەزىكى بى باوەر ناچيئە بەھەشتەوہ، وەك پېغەمبەر ﷺ دەفەرەموى: ﴿لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا﴾ / سەلم و غەرە/ ناچەن بەھەشتەوہ ھەتا باوەر نەھيئەن و باوەر داريش نابىن ھەتا يەكترتان خۆش نەوى؟

﴿١١٠﴾ ئەى محمد ﷺ بېيان بلى: تەماشە بگەن و بزەن ئەوہى كە لە ئاسمان و زەمىدا ھەيە لە ئەستىرەو مانگ و رۆژو دەرياو چىاو جۆرەھا ميوەو گۆل و گياو ھاتوچۆى مەزى بەو كەشتىە گەورانە لە ناو دەرياكەنداو ھەزاران جۆر گيانلەبەرەو بانئە كە ھەريەكەى تام و لەزەتىكى تايبەت بە زىانى مەزى دەدات، بەلام نە ئايەتەكانمان وە نە ترسىنەرەكانمان ھىچيان سود ناگەيەن بەگەلەك كەنايانەوى باوەر بھيئەن؟

﴿١١١﴾ ئاىا بېجگەلە وئەنى ئەو سزاو رۆژگارە رەشەى كەسانى پيش خۇيان نەبى چيتر چاوەرەى دەكەن؟ واتە: با دلىيا بن مادام باوەر بە تۆ نەھيئەن بېجگەلە وە مەزە خراپەى گەلانى پيش خۇيان شتىكى تر بۆ ئەمانىش نىە، بېيان بلى: جا با چاوەرەوان بن بىگومان منىش ھەر لەگەل ئىيەوہ لەوانەم كە چاوەرەوانى دەكەن، بەللى ئەوان سزاداران .

﴿١١٢﴾ لەپاشان ئىمە پېغەمبەرەوانى خۇمان و ئەو كەسانەيش باوەرەيان ھىنا بوو رزگارمان كەردن، ھەر ئاوەھا پىيويستمان كەردوہ لە سەر خۇمان كە باوەرداران رزگار بگەن، جا باوەرداران باتەنھا لەبىرى بەھىزكەردنى باوەرەكانى خۇيانداين و لە خوا بترسن كە سەرئەنجام ھەرئەوانى خۆش بەخت و رزگار جا با بەكەمى گىرەو كيشەى دنيا ناوئەمىدو دەستە پاچە نەبن، ئەمە بېريارى ﷻ يە.

﴿١١٣﴾ ئەى محمد ﷺ بېيان بلى: ئەى خەلگىنە ئەگەر ئىيە گومانتان ھەيە لەم ئاينەو لەم قورئانەى كە بۆ من ھاتوہ دەى باچاك بزەن و دلىيابن كە من ھەرگىز بەندايەتى ناكەم بۆ

وَأَن يَمَسَّكَ اللَّهُ يَضْرِبَ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا بُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

١١٣

سُورَةُ هُودٍ

١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَتَبُ أَحْكَمْتُ أَيْنَهُ ثُمَّ قُضِلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾ أَلَا تَسْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَن تَسْتَغْفِرُوا مِنِّي لَكُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٣﴾ تَوَلَّوْا إِلَى اللَّهِ يَتَنَبَّأُكُمْ مِّنْهُ مَتَىٰ تَعْبُدُونَ ﴿٤﴾ كُلِّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٥﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦﴾ أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا جِنَّةٌ يَسْتَعِشُونَ بِنَابِهِمْ يَعْلَمُ مَا تُبَيِّرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَذَاتُ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

١١٣

سورته هود

١١

سورته هود که سورته یانزههه می هورنانه، له مه کهدا دابه زیوه و سه دویست و سی نایه ته، و تراوه به گویره دابه زین سورته په نجاوسیه مه و پاش سورته (یونس) و پیش (یوسف) دابه زیوه. له همرموددا هاتوه که پیغمبر ﷺ همرمویه تی: {شَبَّيْنِي هُوْدُ وَالْوَقْعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ / الرمدی، صحه الابانی/ هودو واقیعه و مورسه لاتو عه ممه یه ته سائهلون وه کویرمت پیریان کردم} ناوی پیغمبر هود ﷺ یه ک جار له سورته شو عهراو یه کجار له سورته ته عرافو و بینج جار له سورمه هاتوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه ایمت میهره بان

١ نه لیف، لام، را، ثم هورنانه پهراویکه مه حکم کراوه نایه تمکانی و ریک وپیکن وبه شیوهیه کی چاک و رهوان بیژراوو داپژراون، پاشان دریژدی پندراوه و روشن کراوه ته وه له لایم که سیکه وه که کار به جی و زور به ناگا و لی زانه. به لی ثم پهراوه ریک و پیک بیژراوه چونکه (حکیم) دایناوه و نایه تمکانی

دریژدی پندراوه و روشن کراوه ته وه، چونکه (خبر) وه به ناگایه به سر هه موو شتی کهدا هه ره بهر نه و میشه رخنه گیر له هورنانه کافر دمیته چونکه دزایه تی گردنی دانای و ناگای خودایه.

٢ خو ثم هورنانه بویه رهوانه کراوه تا هیچ کهس نه په رستن بیجگه له خودا. وه پیغمبر مرمان ﷺ دهمرموی، په راستی من یو نیوه ترسینه رو موژده دمرم، به لی ثم پهراوه هاتوه یو نه وهی که بیجگه له خوا به ندایه تی یو کهسی تر نه کړیت تمهنا نه وه به پهرومردگار بزانتیت، وه پیویسته یو چاوپوژی له تاوان تمهنا داوا لهو بکړیت وکو دهمرموی

٣ جا داوی لی خو شبون له پهرومردگاری خوتان بکه من یو نه و تاوانانه ی که له پیشدا گردوتانه و هه میشه یش هه رووتان له خوا بیته و بگه پینه وه بولی نه و که نه تان ژینیت به ژیانکی جوان و شیرین تا کاتی ناوبراو که مردنه، چونکه هه که سیک ماو دیه کی دیاری کراوی خو ی هه یه وه لهو ماو ددا کهم و زیادی یو ناکړیت، نه وساخوی گه وره به هه که سیک که خامنی چاکه و به ندایه تیبه خه یرو بهر که تی خو ی به سرمدا نه پژین و پاداشتی نه داته وه و نه گهر روویش له ناینه و مرچه رخنن و پشی تی بکه من، خوا بی نیازه لی تان به لگو نه وسه من ترسم هیه لی تان که سزای روژی گه وره که هیامته دوجارتان بیته. پیویسته که بزانت ژیان یو پاش تمهنا سمرومت و سامان نیه به لگو ژیان یو پاش و خوش دلخوشیه به ناینده جا هه که سیک له بیر یو پاش روژی خویدا بوو نیوشی پاشی یو کرد دلخوشه به هاتنی دوا روژو پاداشتی الله به لام نه و که سه ی که ناگای له پاشه روژنه بی با هه موو ژیان یو پرله نازو نیعمت بی شتی که موه هیچ روناکیه که له ناودلیدا نیه و هه میشه له مهرگو له ناو چون نه ترسی و خویشی شادی به کی دنیا ی لاتال نه بی،

٤ گه رانه و دی نیوه هه یو یو لای خودایه و له وئ توله و پاداشی کارمکانان و مرنه گرن و نه و دمه لاتی به سر هه موو شتی کهدا هه یه و هیچی لی په نانداریت و هیچی لی ناشاردیته وه،

٥ ناگادارین که نه وهان رق و قینی خو یان له ناین و پیغمبر له ناو دلی خو یاندا ده شانه وه و بهروالمت خو یان چاک پشان دده من، دمیانه وئ بهم کارمیان خو یان له خودا پشان وه، ته نانت هه ندی جار یو خوشاردنه وه له خوا نه بیستنی هورنان و همرموده کانی پیغمبر ﷺ ده ستیان ده خسته ناو

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُكُمْ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى
أَمَةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْسِبُهُمْ إِلَّا يَوْمٌ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَمْرُوفًا عَنْهُمْ وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾
وَلَئِنْ أَدْقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَدْقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ
مَسْتَه لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ﴿١٠﴾
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَمَّا كُنَّا نَارُكُ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ
وَصَاحِبُكَ يَقُولُ لَكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ كُنُزٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلِكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

بکات لهسر ناوبوه جا خوا ئهमेی کرد تاتاهیتان بکاتهوه و
ناشکرا ببی که کام له ئیوه چاکتر ئیش دهکات، وه نهگهر تۆ
بلئیت: بهراستی ئیوه زیندو دهکرینهوه له پاش مهرگ
بهدنئیاییهوه کافران باومر ناکهون و دهلئین: ئهमे بیجگه له
جادویهکی ناشکرا شتیکی ترنیهو شتی وا ناگونجیت.
پیغه مبهرموئ: ﴿قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْفَقَ أَنْفَقَ عَلَيْكَ وَقَالَ
يَا اللَّهُ مَا لِي لَا تَغِيضُهَا نَفَقَةً سَخَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَقَالَ أَرَأَيْتُمْ مَا
أَنْفَقَ مِنْهُ خَلَقَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ فَإِنَّهُ لَمْ يَغِيضْ مَا فِي يَدِهِ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ وَيَبْدُو الْمِيزَانَ يَخْفِضُ وَيَرْفَعُ﴾ / البخاری / الله ی
بهدهسهلات و بهشکو دمهرموئ: ببهخشه پیته دبههخشمو
پیغه مبهرموئ: فهرموئ: دمستی الله پرده بهخشین هیچی کهم
ناکاتهوه که نیعمهتی فرموانه و بلاوی دهکاتهوه شهو و روژو
فهرموئ: نایا نهزانن که لهو و روژدهوه که خودا ناسمان و زهوی
دروستکردوه دبههخشیت، نهوسا بیگومان نهو بهخشینه هیچی
کهم نهکردوه لهوهی که لهناودمستیدایه و عهرشی لهسر
ناوبوه و هر بهدهست خوویهتی کیشانه کهنزم دهکاتهوه و
بهرزدهکاتهوه.

خو نهگهر ئیمه سزای نهوان دوباخهین تاماوهیهکی
ژمیرراو بهگالتهوه نهلئین: چی ریگای گرتوهو نایهلیت سزیمان
بۆ بیت؟ ناگاداربین له روژیکدا دیت بۆیان کههیچ شتیک ناتوانن

گوئیچه که یانهوهو سهری خویمان دانهپوشی تا هیچ نهبیسنو
هیچ نهبینن، لیرمش دمهرموئ: ناگاداربین نهو کاتهی کههوا
لیباس نهدهن بهخویناندا خوای گهوره ناگای لهوه ههیه که
نهشارنهوه لهناو دلئاندا، و نهوهی که به ناشکرا نهیکهن
چونکه بهراستی خوا ناگاداره بهوهی کهههیه لهناو سنگهکاندا
کهوابو و چۆن شتی لی ئهشارنهوه؟

ههندی ئهلئین: کۆمهلتیک له خاومر باومرپان لهسهردمی
پیغه مبهرمان دا کاتی زانایی و ناگایی خودایان بهچاکای زانی
بهلایانهوه شهرم بو خویمان بهروتی دهرخهون و بچهلای
خیزانهکانیان چونکه نهیان وت: خوا چاوی لیمانه جا خوای
گهوره ئهم نایهتهی سهردهوی رهوانه کردو فهرموئ لهو بارهوه
سهختگری نیهو ئیوه ههرچی بکهن تمناهنهت که خوژان
دانهپوشن له شهوی تاریکو له ناو ژوری خوژاندا خوا ناگاداری
خهیاو و خهتهرهی ناودلهکانتانه کهواته چی لی ئهشارنهوه؟
بهلی شهرم لهخودا ژور چاکه بهلام دمبئ نهوشهرمه زیان
بهیرو باومر نهگهیهنن، دلئایه ههرچی بکهیت و ههرچی
بلئیت و ههرچی لهناودلتایی، بهناشکراو به نهئینی و بهروژی
روژناو بهشهوی ژور تاریکو و خوژت بیچی بهدهیان شتهوه لای
خودا و مکو یهکهو ههموئ دمزانن، جا بۆ نهوهی زانیاری خوئی
رون بکاتهوه بۆ خهلت دمهرموئ:

نهوسا هیچ شتیک نیه لهسر ئهم زهوییهدا پئویستی
بهیارمهتی و روژی ههبن مهگهرخوا ناگاداره لئی و بهلوتفی
خوئی لهسر خوئی پئویست کردوه که بژیوی پئ بدات و دمزانن
له کوئی دایه ج لهپیش بوون و ج لهپاش بوون، و دمزانن له
کوئی دایه بهئهمانهت دانراو ج کاتی له پستی باوکدایه یان لهناو
رهحم یان له ناو گۆر دایه چونکه ههموئ پیش بونی ئینسان
بهههزاران سال خوای زاناو کاربهجی زانیویهتی که ههموئ
تۆمارکراوه له (لهوچی) پارێزراودا که روژشکهردهوهی ههمو
شتیکه. ئهههش بهومانیه نیه که مروژ دانیشی و ئیش نهکات
به چاومروانی کردنی تۆمارکراوی ناولهو چونکه ئیمه ناگامان
لهونوسراوهنیه، بهلگو پئویسته مروژ خوئی هۆیهکانی بژیوی
بگریتهبهرو تهمل و تهومزل لئی دانهنیشیت بهلام چاومروانی
روژی ههر له خوا بکات چونکه نهگهر خوا روژی پئ نهکات
مالی ناودهستیشی لهناونهجیت، ئینجا خوای گهوره باسی
دهسلات و ههیزی خوئی دهکات و دمهرموئ:

جا خوا نهو زاتهیه که ناسمانان و زهوی دروست کردوه له
شهش روژداو عهرشی خواپیش نهوهی ناسمانان و زهوی دروست

كهك و مرناگرن، بهلام نهوانه‌ی كه بهراستی خوا نهانسان لهه‌مو بهرزو نزمی و خو‌شی و ناخو‌شیه‌ی ژیان به‌ندو نامۆزگاری و درده‌گرن و له کاتی نیعمه‌ت دا سوپاسی خوا نه‌کهن و له‌کاتی ته‌نگوچه‌له‌مه‌و گرانی‌دا خو‌گرو نارام نه‌بن و هك لی‌ردا ده‌فه‌رموی:

﴿١١﴾ بی‌جگه له‌وانه‌ی كه خو‌یان گرتوه له‌کاتی ته‌نگانه‌داو سوپاسی خویان کردوه و کرداری چاکیان نه‌نجام داوه، نه‌م به‌شه‌ی مرۆف خو‌ش به‌خته‌و هه‌میشه‌ چاو‌ده‌روانی خو‌شی بو‌خو‌یان نه‌کهن چونکه‌ خوی میهره‌بان ده‌فه‌رموی: كه نه‌وانه لی‌خو‌ش بو‌نیان بۆ هه‌یه له‌لایه‌ن خوی خو‌یان‌ه‌وه‌وه‌هه‌روه‌ها پاداشتیکی گه‌وره‌ش چونکه‌ خو‌گرو چا‌كه‌ کاربوون له‌ژیاندا، به‌ئێ بی‌ باو‌ده‌ران هه‌میشه‌ خه‌ریکی هه‌ره‌شه‌و بی‌لان نانه‌وه‌ بوون هه‌ره‌گیز له‌ دو‌ژمن‌کاری ده‌ستیان نه‌کیشاو‌ده‌وه‌و لایه‌نگرانی ئایینیان به‌ هه‌مو شی‌وه‌یه‌ك چه‌وساندوه‌وه‌و به‌ توندی دژایه‌تی پی‌غه‌مه‌ریان ﷺ کردوه به‌شی‌وه‌یه‌ك كه زی‌ری وای له‌ مرۆف کردوه، با خو‌ی بدایه‌ به‌ده‌سته‌وه‌و ئاسان‌کاریان له‌ گه‌لدا بکات چونکه‌ هی‌چی تری بی‌ ناکریت و نه‌وان زۆرترو به‌هێزترن، بۆیه‌ خوی گه‌وره‌ لی‌ردا پی‌غه‌مه‌ریان ﷺ نامۆزگاری ده‌کات كه سست و لاواز خو‌ت پیشان نه‌دمیت و هی‌ج گۆی به‌ قسه‌ی زل و هه‌ره‌شه‌یان مه‌ده‌و زه‌ره‌یه‌ك له‌ کاری خو‌ت نه‌کشی‌ته‌وه‌، نه‌وته‌ ده‌فه‌رموی:

﴿١٢﴾ له‌وانه‌یه‌ كه تۆ واز به‌ی‌نی له‌ هه‌ندیک له‌و شته‌ی كه ئێمه‌ وه‌حیمان کردوه‌ت لاتو دلت به‌و قسه‌ی نه‌وان نار‌حه‌ته‌ كه‌ نه‌لێن: نه‌گه‌ر راسته‌ با خه‌زینه‌یه‌کی بۆ به‌اتایه‌و فه‌قر نه‌بوایه‌ یا با فریسته‌یه‌کی له‌گه‌لدا بوایه‌ تا باو‌ده‌ران بی‌ بگردایه‌ مادام هی‌ج کامیانی نیه‌ باو‌ده‌ری بی‌ ناکه‌ین، خوی گه‌وره‌ ده‌مکو‌تیان ده‌کات و ده‌فه‌رمی: ئه‌ی محمد ﷺ تۆ هه‌ر ترسی‌نه‌ری‌کی‌ت بو‌نه‌وان و هی‌ج شتیکی ترت له‌سه‌رنیه‌و تۆنابی به‌قسه‌ی نه‌وان نار‌حه‌ته‌و غه‌مگین بی‌ی و سستی له‌ گه‌یاندنی ئه‌م په‌یامه‌دا بکه‌یت و خوا به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا ئا‌گاداره‌و چا‌وی لی‌ به‌ نا‌گای له‌ ئی‌شی تۆیش و نه‌وانیش هه‌یه‌، به‌ئێ هه‌ر له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی پی‌غه‌مه‌رایه‌تی نه‌رواوت و ده‌فه‌رموی:

﴿١٣﴾ نه‌وان ده‌لێن كه نه‌و قسانه‌ی تۆ قسه‌ی خودا نیه‌و درۆ به‌ده‌م خوداوه‌ نه‌که‌یت؟ ده‌ی نه‌گه‌ر راسته‌و قسه‌ی خودا نیه‌ و دروست‌کراوه‌بی‌یان بلی: با ده‌ سوورم‌تی و هك ئه‌م قورئانه‌ به‌ی‌نی كه‌ دروست‌کراو بی‌توکی ئه‌توانن بی‌جگه‌ له‌ خوا بانگی بکه‌ن

أَمْ يَقُولُونَ افتره قل فأتوا بعشر سور مثله مفتررات
و ادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صدقین ﴿١٣﴾
فإن لم يستجبوا لكم فاعلموا أنما أنزل بعلم الله وأن لا إله إلا هو فهل أنتم مسلمون ﴿١٤﴾ من كان يريد الحياة
الدنيا وزينتها نوف إليهم أعمالهم فيها وهم فيها لا يبخسون ﴿١٥﴾ أولئك الذين ليس لهم في الآخرة إلا النار وحبط
ما صنعوا فيها وبطل ما كانوا يعملون ﴿١٦﴾ أفمن كان على بينة من ربه ويتلوه شاهد منه ومن قبله كتب
موسى إماما ورحمة أولئك يؤمنون به ومن يكفر به
من الأحزاب فالنار موعده فلا تك في رية منه إنه الحق
من ربك ولكن أكثر الناس لا يؤمنون ﴿١٧﴾ ومن
أظلم ممن افترى على الله كذبا أولئك يعرضون
على ربهم ويقول الأسهده هؤلاء الذين كذبوا على
ربهم ألا لعنة الله على الظالمين ﴿١٨﴾ الذين يصدون
عن سبيل الله ويغونها عوجا وهم بالآخرة هم كفرون ﴿١٩﴾

لایب‌دات لی‌یان، جا چونکه‌ سزاو تۆ‌له‌ی بی‌ باو‌ده‌ران راسته‌ ده‌فه‌رموی: وهاته‌ سه‌ریان سزای نه‌وشته‌ی كه‌نه‌وان بی‌ باو‌ده‌ربوون بی‌ی و گالته‌یان بی‌ نه‌کرد.

﴿٩﴾ خو‌ نه‌گه‌ر ئێمه‌ مرۆف خو‌شبه‌خت بکه‌ین و نیعمه‌تی بی‌ بدیه‌ین له‌ پاشان لی‌ی و مرگ‌ینه‌وه‌ بی‌گومان نه‌و مرۆفه‌ هه‌م نا‌ئومید نه‌بی‌ت و هه‌م خو‌ی توشی کو‌فر ده‌کات و بی‌زاری و نار‌حه‌تی خو‌ی ده‌رده‌بریت به‌رامبه‌ر به‌ته‌ه‌سی‌ماتی خوی گه‌وره‌، به‌راستی نه‌مه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی تونده‌ له‌ مرۆف كه‌ کاتی له‌ خو‌شی و نیعمه‌ت دایه‌ به‌مولگی خوی نازانی و سوپاسی ناکات به‌لام کاتی لی‌ی سه‌نده‌رایه‌وه‌ به‌کاری خوی ده‌زانی و به‌ئیشه‌کان و به‌شه‌کانی خوا رازی نابێ، جا هه‌م ناسوپاسه‌ هه‌م عه‌جول، و هك ده‌فه‌رموی:

﴿١٠﴾ ئینجا نه‌گه‌ر ئێمه‌ نیعمه‌تی خو‌مانی بی‌ بدیه‌ین له‌پاش نه‌و ته‌نگوچه‌له‌مانه‌ی كه‌ توشی بوون له‌ باتی سوپاس گوزاری گه‌ردن كه‌چی نه‌لێت: تازه‌ ناخو‌شی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌م له‌سه‌ر لا‌جوو نه‌م جو‌ره‌ رودا‌وه‌ شتیکی سروشتین و هی‌ج په‌یوه‌ندی‌یه‌کی به‌گردارو ره‌وشتی منه‌وه‌ نیه‌و ده‌سه‌لات و هه‌زیکی تری نادیار نیه‌، به‌راستی نه‌و به‌و ئی‌شه‌ی خو‌ی شادمانه‌و زۆر لوت به‌ره‌زه‌و له‌و به‌لگه‌ به‌رزو به‌نرخانه‌ی خوا

بە ئۆمەتى ئەو حېسابىدە ھەرگەسىڭ باۋمى پەي نەكەت كافىرە
ناچىتە بەھەشتە، جا نابى تۇ لەم بارودە گومانەت ھەيى چ لە
قورئاندا چ لە كافىروننى ئەواندا بەراستى ئەمە بېرايتكى راستە
خوای خوتەنە، كە قورئان پەراۋىكى راستەو كافىران
دۆزدە جىگانە بەلام زۆرىەي خەلك باۋم ناھىتن، ئىنجا
خوای گەورە زياتر خرابى و ناپاكى كافىران و سزاگانيان باس
دەكەت دىھەرمۇ

کټ هه ښه ستمګار تر لهو ګه سټی که درؤی بهدم خوداوو (۱۸)
کرد بیت؟ نا ټهوانه له روژی څیامه تدا ټه برینه دادګای خوداو
حیاس بیان له ګه ګدا دهکات، وه شایه ته ګان هه مو یان لهو کاته دا
ټه ټین: ټانه مانه بوون که درؤیان بهدم می خوی خویانه وه
ټه کرد جا جارچی جار ټه داتو ټه ټی: ناګا دارین ټه فرینی خوا له
ستم ګارانه. عه بدولای ګورې عومر ده ټیت له پیغه مبهری خوا
بیستم که همروی: {إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَفَّهُ
وَيُسِّرُّهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا فَيَقُولُ نَعَمْ أَيْ
رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ
فِي الدُّنْيَا وَأَنَا آغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُطْعِمُ كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَنَا الْكَافِرُ
وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ / البخاري/ به راستی الله با و پر داران له خوی نزیک
دهکاته وه جا دای دېو شیت ټه وسه پټی د همروی: فلا نه
ګونا هت له بیر دیت جا یه ژئ: به ټی ټی په رومرد ګارم، فلا نه
ګونا هت له بیر دیت جا یه ژئ: به ټی ټی په رومرد ګارم، جا ټه
کاته ی که دانی پټدا نا به ګونا هه ګانی و هه سټی کرد ټیر
له ناو ځوه پرمور د ګار پټی د همروی: له دنیا دا ټه ګونا هانم
دا پو شان دی جا ټه مړو ش ځا و پشیان لید ده کم بوټ ټه وسه کتیی
ځا که ګانی پټه د تریت، به ټام بو کافران و مونافقان جا جارچی
جار ټه داتو ټه ټی: ناګا دارین ټه فرینی خوا له ته واوی
ستم ګارانه. ټینجا پیسه ی ستم ګاران رو ش دهکاته وه و
د همروی:

۲۸) ٺهوءَ ڪهسانهي ڪهوا ٺهڻ به بهرپرچ له ريڱاي خواداو
 نايه ٺڻ خه لڪي بهر ريڱاي خواداو بڙواتو باوڊر بهيڻو ٺهوءَ
 ٺاڀيڻي (الله) به شيوميهي لارو نارڱ پيشاني خه لڪي ٺهڊن و
 ههون ٺهڊن ڪله بهرچاوي خه لڪ ناسيريڻي بڪهن تا بتوان
 خه لڪي لي دور بخه نه وهو بيانڪن به دوڙمني ٺاڀين وخواناسان،
 ٺهڻمانه بڙيه وايي ترسانه دڙايه تي ٺهڻ ٺاڀيڻه ڊهڪن چونڪه
 ٺهوانه بڻ باوڊر به روڙي دوايي، واته: ٺهوءَ ڪهسانهي ڪهڻه
 وهسافنه اڀان ترڏا بو سته مڪارن و بهر نمفريڻي خوا ٺهڪهون.

ئەگەر ئۆيۈ راست ئەكەن و ئۇم قورئانە دروستكراوى دەستى
منە. قورئان پىشەكى قەرموى: قورئاننىكى وەك ئۇم قورئانە
بەينن ئەگەر بەرپاستى نازاننە پايئانوانى پاشان لېرە قەرموى دە
سورەت پاش ئەمەش وەكو لە سورەتى (بەقەرە) دا باسماں کرد
قەرموى يەك سورەت بەينن و قەرمویشى ناتوانن بەينن جا
ئەگەر كەسك زانابىن قەر ئەمە بەسە بۆ ئەوئى بزاننەت كەئەم
قورئانە قەسى كەسكە كەس بالادەستى نىەو باوەرپى پى بەينن،
لېرەش دەقەرموى:

16 جا نهگمر نهوانه‌ی که بانگیان لی نهکهن و داوای یارمستیان لی نهکهن نههاتنه کۆمه‌کتانهوه یان نهگمر بێ باوه‌پان وه‌لامی ئیومیان نه‌دایه‌وه، نه‌ی موسلمانان ده‌ی باب‌زانی که ئهم هورئانه ههریبه‌گوێهری زانیاری خودایه‌وه کهس توانای دژایه‌تی ئهم هورئانه‌ی نه‌یه بزانن کهه‌یج خودایه‌ک نه‌یه بێجگه له‌و زاته ، جا ئایا ئیوه موسلمان نین؟ واته: ده‌ی موسلمان بن و خۆتان له گیلی مه‌ده‌ن ، ئینجا خوای گه‌وره باسی ژیان و ئاینده‌ی کافران ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

ههركهسێك مهههستی تهنها ژیانی دنیاو رابواردن بێو باومرێ به پاشه روژ نهبێو كارو كۆششی ههر بۆ دنیایی ئێمه بهتهواوی ههرچیهكیان ئهوێ پێ یان دمههین لهم دنیایهدا ونهوان لهمدنیادا زیانیان توش نایهتو ئاواتهكانیان بهزۆری دیتهچێ بۆ ئهو كهسهی كه خوا ئارمژو ئی بێ.

١٦ ئا ئهوانه كەسانىكىن كەلە رۆژى دوايى دا بىجگە لە ئاگر نەبىت هيجى تريان بۆ نيه و بهتال و ههلو مشاوميه و سودى لى نابىنن له دوا رۆژدا لهو كردارانهى كە گرديوانه له دنيا دا ،

نایا ئەو کەسەى کە لەسەر چارۆشنیه لە لایەن خودای
خۆیه‌ودە لە نایین تی‌گە‌یشتووە وەکو ئەو‌کەسە وایە کە تەن‌ها
دنای مەبەستە؟ نە‌خێر واتە باوە‌ڕی بە قورئان هە‌بێ، وە ئەو
قورئانە دە‌خوێنێتە‌وه شایە‌تێک لە لایەن خۆی‌وه کە جووبەرئیلە،
و‌پێش ئەو قورئانە‌یش پە‌راوی موسا بوە کە تە‌وراتە کە ئەو
پە‌راو پێشە‌واو رە‌حمەت بوو‌و باسی ئەم قورئانە‌یشی تێدا
تۆ‌مار‌کراو، جا ئە‌وانەى بە‌پراستی باوە‌ڕیان بە‌و پێشە‌واو
رە‌حمەتە بوو‌و ئا ئە‌وانە باوە‌ڕ بەم قورئانە‌ش ئە‌هێن‌و
هەر‌کە‌سی‌کیش بە‌و قورئانەى کە محمد ﷺ هیناوتی
باوە‌رنە‌کات و بە‌بەرنامەى ژيانى خۆى نە‌زانێ لەم کۆ‌مە‌لانە
هە‌م‌ویان ئە‌وسا جی‌گای ئاگرە بۆ هە‌میشە‌و هەر‌گیز رزگارى
نابێت واتە ئەو خە‌لکە لە پاش هاتنى پێ‌غم‌بەرمان ﷺ هە‌م‌وى

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ ﴿٢٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْنَى
وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا نَذْكُرُونَ
﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾
أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْإِسْمِ
﴿٢٧﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرِيدُ إِلَّا بَشَرًا
يَمْلَأُ وَمَا تَرِيدُ أَنْتَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ بَادُوا
الرَّأْيَ وَمَا زَايَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ
﴿٢٨﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبَغٍ مِنْ رَبِّي وَءَانِي رَحْمَةً
مِنْ عِنْدِهِ فَعُوبِتْ عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٩﴾

٢٠) ئەوانە ناتوان بەرگری لەسزای خوا بکەن و لە دەستی
 بپاری دەریچن و نەهێنن کە هیچیان پێ بکات بە لکو خۆی
 ئەوڕە بەهێزو دەسهلاتی خۆی هەرجی بیهێت لەگەڵیان
 ددکات و بۆ ئەوانە بێجگە لە خوا هیچ یارمەتی دەریکیان نیە و
 خۆایش یارمەتیان نادات، لە رۆژی قیامەتیشدا سزایان بۆ چەند
 بەرامبەر ددکریتەووە چونکە ئەوانە ناتوانن کەببێستن و نابینن
 ئەگەر چی گوێچکەو چاوشیان هەبە، چونکە خۆیان کەپ و
 کوێر کردووە نە قەسە باشەکانیان ببستوووە و نەلەوھەمو
 نیشانانەیی بەرچاویان سودیان وەرگرتوووە لە دوا رۆژیشتا
 خۆیان دان بەم راستیەدا ئەنێن وەک لە سورەتی (الملک/١٠) دا
 ھەبە (وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ) / ئەگەر
 بمان ببستایەو عەقلمان بوابە ئێستا لەناو ئەم ناگرە
 سوتینەرەدا نەدەبوین، ئێنجا خۆی گەورە سەبارەت بەمانە
 ددەرموئ:

ئەوان بەرپاستى نەفسى خۇيان دۇراندودو ون بوە لىيان
ئەو درۆو دەلەسانەي كە دروستيان كرىبو.

۴۴ بهراستی ئەوان لە رۆژی هێماهدا رهنجەڕۆ ترين كەسن.
 وشەى (لاجرم) واتە حەق و سابتە، ئینجا خوا باسى چاكان
 دىكانت و دىفەر موی؛

٢٢) بیگو مان ئەوانەمی باوەڕپان هیناوەو کرداری چاکیان کردوو هەمیشە بەرهو خۆای خۆیان هاتون و خۆیان بەکەمو گەردن کەچ پیشانداوە ئائەوانە رەفییقی دەستە ملی بەهەشتن و ئەوانە بۆ هەمیشەیی لەناویدا ئەمێننەو. ئینجا خوا وێنەیی ئەو دوو کۆمەڵە بەم شێوەیە باس دەکات و دەفەرموێ:

وینەى ئەو دوو كۆمەللە ومكو كوڤىرو كەپرو بىنەرودى بىسەرە. واتە كافىر كوڤىرو كەپرو باومەردار بىسەرودى بىنەرەدى ئەو كەسەى كە ھۆشى ھەبج بۆ ئەبج خۆى بباتە ئەو رىزەى كە كوڤىرو كەپرە؟! ئاىا ئەم دوو وینەىھە ومكو يەكەن؟ نەخىر. دەى ئاىا ئىوھ ھەر بىر ناكەنەوھ؟ واتە ھەق واىھ بىر بكەنەوھو ژىبىرى خۆتان بىخەنەكارو تا كار لە كار نەترازوھو تەوبە بكەن و بھو ماوھى كە ماوتانە پىشوى خۆتان چاك بكەنەوھ تا بەھەشت لەدەست نەدەن ونەچنە ناو ئاگرەوھ، ئىنجا خواى گەورە بۆ زىاتر رۆشن كەردنەوھى ئاپنەدى چاكەكاران و خراپەكاران داستانى چەند پىغەمبەرىك باس دەكات كە سەرمەنچام چاكەكاران چىيان دەستكەو تودو خراپەكارانىش بە چ رۆژىكى رەش گەىشتون لەم سورەتەدا باسى پىغەمبەران نوح وھودو سالىح و لوت وشوعەىب و موسا كراوھ پىشەكى باسى نوح و گەلەكەى دەكات و دھەرەموى:

۴۵

و ده‌پرستی ئیٚمه نوح پیغهمبه‌رمان نارد بۆلای گه‌له‌که‌ی
وتی: بیگومان من ترسینه‌ریکی ئاشکرام بۆ ئیوه، نوح (علیه السلام)
یکه‌یکه له‌ و پیغهمبه‌رانه‌ی که تهمهنیکی درپژی کردوو زۆر
ماندوبوو به‌بانگ کردن ی گه‌له‌که‌ی بۆ خوا په‌رستی و ازه‌ینان
له شیرک و بت په‌رستی ، به‌لام ئەو گه‌له زۆر نارێك و لاسار
بوون و زۆر دژایه‌تی ئەوپینگهمبه‌ره‌یان کردوو ژماره‌یه‌کی
زۆرکه‌م باوه‌ریان پئی هیناوه‌ و ماوه‌ی دهموته‌که‌ی نۆسه‌د
ویهنجا ساڵ بووه له‌م سورته‌دا به‌شیکی زۆر له‌مه‌سه‌ره‌اتی
باسکراوه، ئەئین له‌ و ماوه‌ زۆرمدا جه‌فتاوووو پیاوو ئافه‌رت
باوه‌ریان پئی هیناوه هه‌ندیک ئەئین: هه‌شتا کەس که ئەمه‌ش
لای سه‌ره‌و له‌مه زیاتر نه‌بوون، به‌لی خوی میهره‌بان بۆ
رزگارکردنی هه‌لك له بت په‌رستی و گو‌مراهی و گه‌ياندنیان بۆ
به‌هه‌شت پیغهمبه‌رانی يه‌ك له‌ دوای يه‌ك ره‌وانه‌کردوو
هه‌مویشیان يه‌ك مه‌به‌ستیان بووه كه به‌نده‌ی ته‌ی خودا بکه‌نو
هاوبه‌شی بۆ داننه‌نین وه‌ك لیڤه‌دا ده‌فه‌رموی:

نوح به گهله که ی وت: بیجگه له الله به ندایه تی بو هیچ
ستکی تر نه کهن، چونکه نه گهر به ندایه تی بیجگه لهو بکهن

بيگومان من نه ترسم که نيوه دوجاري سزاي پرهمترسي و ددرناک بين، چ کاتي هاتني توفان يان هاتني قيامت، جا له حياتي سوپاس کردن و گوپرايه لي که و تنه گالته پي کردن و سوک ته ماشا کردن خوي و بانگه وازه که ي و په پره واني،

۲۷) نهوه بو نه شراقي گه له که ي و نه وانه ي که بي باور و پوون و تيان: نيمه تو بيچگه له ودي که به به شهر يکی و دگو خو مان ت دمرانين شتيکی زياتر له وه نيوت و نيمه نابيين نه و که سه ي که په پره ودي تويه مه گهر نه وانه ي که زور سوک و سادمن له ناو نيمه داوړ و الوت بينو و له شت تن ناگهن، وه نيمه وانا زانين که نيوه هيچ فزل و جيا وازيه کتان هه يه به سهر نيمه دا به لگو نيمه و اگومان دمبه ين که نيوه درو نه که ن و نيوه پيغه مبهري خودا نين. هه روه که نه مړو هه ر موسلمان يک بجوليته وه به سادمو ساويلکه و بي ته جرم به ناو نه بريو و هسه کونه کان به با دمه که نه وه و خويان به زانوا و هاميده ش دمرانين؟ نيچا خوي گه وړه و دلامی نوح مان بو تو مار دمکات و دمهر موي:

۲۸) نوح وتي: نه ي گه لي من پيم بلين نه گهر من له سهر ريگاي راستو چاو روشني له لايه ن په روه ردگار مه وه بمو نه و زاته له لايه ن خويه وه په يامي رحمت و سوزي به من دابي به لام نه م راستيه له لاي نيوه شاره و بيت و لي تي نه گهن تاواني من جيبه ، ناي من هه ر به زور نيوه بچه سپينم به نه م رحمت و په يامي خوداو له گهل نه وه شدا که نيوه ره تان لي تي بيت؟! واته : شتي وانا بي و نه بي نيوه له م په يامه حالي بين و به د نه وه و مري بگرن و نيشي بي بکه ن نيچا نيوه نه بين به خواناس و خوشي و سه عاده تي پاشه روژتان ده ست نه که و يت نه که به زور و ناچاري گهر دن که چ بکه ن وه که له سورده تي به هه رده دا دمهر موي: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ زور کردن له باور ه هيناندا نيه ﴿و له وئ نه م باسه هسه ي زياتري له سهر کراوه و دوباره ي ناکه ي نه وه.

۲۹) نيچا نوح زياتر به راگه يان دني په يامه که يه وه خه ريک نه بي و نه لي: نه ي گه لي من باش بزانه که من له سهر گه يان دني نه م په يامه به نيوه داوای مال و سامان ناکه م تا بلين بارمان قورسه و بومان نه نجام نادر يت، من له سهر نه م بانگه وازه هيچ پاداشتم نيه بيچگه پاداشتي لاي خوا، نيچا و تيان تو نه م سادمو که م فامانه ي ده وري خوت دمرکه وتي: نه و سا من هه رگيز نه و که سانه ي که باور پان هيناوه و په پره ودي نايين دمه که دمران ناکه م بيگومان که نه وانه نه گهن به خوي خويان و

وَيَقُولُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَإِنْ آخِرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوْنَ رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَنذَرُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُ مَنْ يُضِلُّني مِنَ اللَّهِ إِنِّي ضَلُّتُ أَنَا فَأَنذَرُكُمْ قَوْمًا ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا بَدِئُنا قَدْ جَدَلْتُنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنا فَأِنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَا قُلُوبَنا إِنْ أَفَرَأَيْنَاهُ فَفَعَلْنا بِإِجْرائِنا وَأَنَّا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَيْنا نُوحٌ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ فَلَا يَتَّبِعْ بِما كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعْ الْفُلْكَ يا عِيسَىٰ وَوَحْيَنا وَلَا تَخْطُبْني في الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٧﴾

به هره ي خويان و مر نه گرن به لام بيگومان من و اتان دمبينه که نيوه گه ليکن خوتان نه زان دمه که ن.

۳۰) نه ي گه لي من کي يارمه تيم نه دات و رزگارم دمکات له ده ست سزاي الله نه گهر من نه وانه بقرينم و دمران بکه م؟ ده ي ناي نيوه بير ناکه نه وه له دزايه تيم دس هه لگرن.

۳۱) خو من ناليم به نيوه که خه زينه کاني الله له لاي منه و هه رکه س هه رچي ويست پي دمبه خشم و من غه يپ نازانم و من ناليم که فريشته م و هه رگيز به وانه يش که له به رچاوي نيوده دا سووکن و به نه فام و نه زانان نه زان ناليم خوي گه وړه هيچ چاکه و خيرتان بي نادات چونکه خوا خوي دمران يت به ودي که له ناو دلي نه وانه هه يه جا نه گهر من پال به وانه وه بنيم له به ر دلي نيوده له خو ميان دوور بخه مه وه بيگومان من نيتر هه ر له و کاته دا له سته مکارانم. به لي نه و گه له لاساره له حياتي به شيمان جوونه وه و په پره ودي کردن نوح،

۳۲) و تيان: نه ي نوح به راستي تو کيشه و با ست کرده له گهل نيمه دا ، نه و سا له سنورت تن به رانده و زورده مده مده مت کرده له گهل مان دا به سه نه گهر له راستگوياني با نه و سزايه بيت که

وَصَبَّحُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
 مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
 فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَقَّ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَذُنُوبَهُمْ
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمَّنْ وَمَنْ أَمَّنْ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
 فِيهَا بِاسْمِ اللَّهِ جَرِّبُوا مِثْرَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَجَى
 تَجَرَّى بِهَرَجٍ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
 فِي مَعْرَظٍ يَبْنَئُ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
 قَالَ سَوِّىْ إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
 الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
 مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَتَا أَزْوَاجُ ابْلَغِي مَاءَكُمْ وَكَسَمَاءُ
 أَقْلَبِي وَغِضِي الْمَاءَ وَقْصِي الْأَمْرُ وَأَسْتَوْتُ عَلَى الْمَوْجِ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

نیمهت بی دترساند نیتر قسهو باس بهسهو باوهرت بی ناکهین.

﴿٣٣﴾ نوح وتی: نهو سزایه نایهت مهگهر خوا خوی بیهنیت نهگهر نارمزوی لی بیتو نیوه ناتوانن خوا ددسته پاچه بکهن و ریگا لهو سزایه بگرن ههرکاتی هات.

﴿٣٤﴾ خو سودی نابیت بو نیوه ناموژگاریهکانم نهگهر چی من نهمهوئ بهچاکی ناموژگاریتان بکهم بهلکو ریگای راست بدوژنهوه مادام خوا بیهوئ نیوه سهر لی شیواو گومرا بکات، واته: ههمو شت بهدهست خودایهوه مروؤ نهبن رینمای و هیدایهت ههرله خوا داوابکاتو خوی له خوا بی نیاز نهزانی چونکه ههرخویهتی بهروردگارتن و ههرچی نارمزو بکات ههر نهوه دمبی، وه همر بؤلای نهو دهگهرینهوه. جا له باتی ولام دانهودی بهچاکی ویاوهرپی هینانی زیاتر دزایهتیا دکرد.

﴿٣٥﴾ بهلکو نهیان وت: نهمه ههلبهسراوی ددستی خویهتی ودرؤ بهدم خوداوه دمکات پییان بلی: نهگهر من نهم بهیامهم ههلبهستبیت ودرؤ به دم خوداوه بکهم خو تاوانهکهی لهسهرخومهو نیوه زیان ناکهن و من بهریم و دوورم لهو درؤ تاوانانهی که نیوهدهیلین و دهیکهن. هندیك دهلین:

نهم نایهته قسهو دزایهتی کافرانی مهکهیهو وهلامی پیغهمبهرمانه بو نهوان بهلام مانای نهوول نریکتره و باسهکهی نوح له یهکتر نابچریت، نینجا پاش نهو تال و سویره زورهی که نوح ﷺ لهسهر بانگی گهلهکهی بو نایینی خوداو وازهینان له بت بهرستی، خوی گهوهرو زانا نوحی ناگدار کردهوه کهکاتی هاتنی سزا نریکه چونکه نهو گهله تازه هیچ خهپریان تیدا نهماوه، دههرموی:

﴿٣٦﴾ وهحیمان کرده لای نوح که نیتر هیچ کهس لهو گهلهی تو باوهر ناهینیت بیجکه لهو کهسهی لهپیش نیستادا باوهری هینا بیت، جا کهوابو تو ناویمید مهبه بهو کارانهی که نهوان دهیکهن و ههرچی نهکهن با بیکهن تو خهریکی شتیکی تر بیه، نهویش دروست کردنی کهشتیهکه لهو وشکاییهدا وهک خوی گهوهرو زانا دههرموی:

﴿٣٧﴾ وتمان: له ژیر رینمای و جاوهری و نیگای نیمهدها کهشتیهک دروست بکهو نیتر تو له بارهی نهو کهسانهی که باوهریان نههیناوهو ستهمیان له خویان کردهو قسم لهگهلدا مهکهو تکایان بو مهکه، چونکه نهوان نهخنکیرین.

﴿٣٨﴾ جا ددستی کرد به دروست کردنی کهشتی. خو نیتر دهمیان کرایهوه بو تانهو تهشهر لیدانی چونکه کهشتی پیویستی بهوه بوو چهند سالیك نهو درختانه بنیزری که تهختهی لی دروست نهکریت، جا وتیان: وازی له پیغهمبهرایهتی هیناوهو خهریکی باخهوانیهو پاش برانی دارهکان و تاشین و به تهختهکردنیا دپاره نهویش ماوهیهکی بردوهو وتیان: وازی لهویش هینا واخهریکی دارتاشیه، جا کاتیک خهریکی دروست کردنی کهشتیهکه بوو زیاتر دهمیان کرایهوهو نهیان وت: نیمه زوو وتمان که نهم پیاهو شیت نهوته لهم وشکاییهدا خهریکه کهشتی دروست دمکات، نا بهم شیوهی نازاریان نهداو گالتهیان پی نهکردو ههر کاتیک کوهملیك له گهلهکهی بهلایدا تیپهپونایه گالتهیان پی کردهکه نوحیش علیه السلام پییدهوتن نهگهر نیوه نیستا گالته بهنیمه دهکهن بیگومان که نیمهش گالته به نیوه دهکهن نهو کاتهی کهسزاتان بو هات وهکوو نیستا نیوه گالته به نیمه دهکهن.

﴿٣٩﴾ نهوسابهم زوانه نهزانن ج کهسیك سزایهکی سهر شوپرکهری بو دیت و بهسهرکیدا سزای ههمیشهیی نهچهسپیت؟

قَالَ يَنْتُحِ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَتَلَوَّنِ
 مَالَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَلَكَ مَالَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْتُحِ
 أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
 وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ فِي مَنَآئِدِ آبِئِمْ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
 مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذِيبَةَ لِلْمُنْفِقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَى عَادٍ
 أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْفِقُوا بِتَقْوَى اللَّهِ مَا كُنْتُمْ مِنَ اللَّهِ
 غَيْرُهُ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَنْفِقُوا لَا أَتْلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
 وَيَنْفِقُوا أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوقُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ أَمْ نَكُونُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

كە باس كرا كەوتە نىوان باب وگور و ئەوئىش چوو رىزى
 خنكاوكان. ئابەم شىوئە كۆتاي بە تەمەنى تاوانباران ھات و
 نوح و پەيپروانى لەسەر كەشتىن،

﴿٤٤﴾ ئىنجا لەو كاتەدا وترا ئەى زەوى ئاوى خۆت ھوت
 دەرەو ئەى ئاسمان ئاوى خۆت بگەرەو ئىنجا ئاوەكە كەم
 بويەمو وشكانى دەرگەوت و پىريارى خوا كە لەناو بردنى خراپان
 بوو جى بەجى كراو كەشتىكە لەسەر كىوى جودى وەستا، وا
 مەشھورە كە جىيەكە لە كوردستانى توركيادا. وە بىزرا
 دوورى و نەفرىنى خوا بۆ ھەمو گەلىكى ستمكار. بەئى
 ئەونەمان وتىدا چوونە ئاينەدى ھەمو گەلىكى ستمكارە لەكۆن و
 ئىستائو ئاينەدەشا ئەگەر جى جۆرى سزاشيان وەك يەك نەبىت،
 ئىنجا خواى گەورە دىتە سەر باسى كۆرەكەى نوح و دھەرموى

﴿٤٥﴾ نوح بانگى لە پەروردگارى خۆى كرد و تى: ئەى
 پەروردگارم بىگومان كۆرى من لە ئەھلى منەو تۆ بەئىتت دا
 كە ئەھلى من بىپارىزى و بىگومان وەعدى تۆ راستەو بەراستى
 تۆ لە ھەموو فەرمان رەوايان داد پەروردتر و فەرمانپەرترى
 بۆيە چاومروانى پارىزگارى كۆرەكەم لى دەكرديت، خواى
 مېھربان و زاناو كاربەجى وەلامى نوحى دايەو،

بەسەر من و پەيپروانم يان بەسەر ئىوئى بى باومرو بت
 پەرست و نەزان؟ بەئى ئەم گەلە لەسەر بى باومرو خۆيان
 سووربون و نوحىش كەشتى خۆى تەواو كرد، جا نوح عەرزى
 پىشگاي خوداي كرد كە چۆن بزانم سزا كەى دىت و بەجى
 ھەستى بى بگەم تا پەيپروانم ئاگاداربكەمەو سوارى كەشتى
 بىن، خودايش پەيامى بۆ نارد كە ھەركاتى ئاوت دى ھاتە
 دەرەوئەو تەنورەى كە ھەتائە ئەو بەزانە كاتى سزايە وەك
 دھەرموى:

﴿٤٦﴾ ھەتا فرمانى ئىمە ھات و ئەو تەنورە ئاوى لى ھەلقولا
 ،جا خوا دھەرموى: وتمان لەھەمو نىرو مېيەك جوتىك بھەرە
 كەشتىكەو وەو خا و خىزانى خۆتیش بىجگە لەوئى كە پىريارى
 خنكانى لەئايەن ئىمەو و دراو وەك كۆرەكەى، وە ھەروەھا
 باسوارى ئەو كەشتى بىن ئەو كەسەى كە باومرو ھىناو، خۆ
 باومرو پىش نەھىنا بەو پىغەمبەرە بىجگە لە كۆمەلىكى كەم كە
 لە ژمارەياندا نارىكى ھەيە وەك لەپىشدا باسما نكرد. بەئى
 كاتى نىشانەى سزا دەرگەوت نوح پەيپروانى بانگ كرد،

﴿٤٧﴾ وتى: بەناوى خودا و سوارىن كەئەم كەشتىكە ھەر بەناوى
 ئەو زاتەو دەرەو و دەرەستىت و فرمان ھەرلەدەست خۆيدايەو
 چۆن و لە كۆى و كەى دەرەستىت ھەر خۆى دەرەستىت بىگومان
 پەروردگارم زۆرلى بوردو بەسۆزە بۆ بەندەكانى. ئىنجا
 خواى گەورە بارودۆخەكە ئەخاتە بەرچا وەك ئەوئى كە
 ئىستائەتە رەبەدات و دھەرموى:

﴿٤٨﴾ وە ئەو كەشتىكە ئەيانبات لەناو شەپۆلى ئەو ئاوەدا كەھەر
 شەپۆلىكى وەك جىيەك وايە، نەيفەرمو: {جرت/بردنى.
 فەرموى: {جرتى بھەر} /دەيانبات} بەئى پەيپروان و خا
 خىزانى نوح سوارى كەشتى بون بىجگە لە كۆرەكەى
 كەناوئى (كەنەن يان يام) بوو ،جا نوح بانگى كۆرەكەى خۆى
 كرد لەھالىكدا كەئەو كەنارى گرتبوو لە باوكى و نەھاتبوو و ناو
 كەشتىكەو و تى: ئەى كۆرى خۆم وەرە لەگەل ئىمەدا سوارى
 ئەم كەشتىكە ببە و تۆ لەگەل كاھراندا ھاوبىروا مەبە. ديارە نوح
 نەيزانىو كە منافقە.

﴿٤٩﴾ كۆرەكەى وتى: من دھەمە سەر جىيەك كەلەم ئاوە دەم
 پارىزىت و تى: ئەمرو ھىچ كەسەك ناپارىزىت لە پىريارى اللە
 و لەموتەھانەى كە رەوانەى كردو مەگەر كەسەك خوا رەحمى بى
 بكات و بىپارىزىت، جا لەم قسانەدا بوون ئەو شەپۆلە گەورەى

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْرَثَكَ بِعُضِّ الْهَيْئَةِ نَسُوءُ قَالَ إِنْ أَشْهَدُ اللَّهَ
وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنْ تَوَلَّيْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنْ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي
رَبِّهِمْ وَعَصُوا أَمْرُ اللَّهِ وَأَتَّبَعُوا مَآرِجَ الْغَيْبِ ﴿٥٩﴾ وَأَتَّبَعُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦٠﴾ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ﴿٦١﴾ وَلَئِنْ تَمُودًا أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَقُومِرْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ بِرَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
﴿٦٢﴾ قَالُوا لِيُصْلِحْ فَدَكَّنَتْ فِيمَا مَرَجُوا قَبْلَ هَذَا أَنَّهُمْ لَأَنْ
تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُونَ وَإِنَّا لَنَبْذُلُنَا لِقَوْمِكَ آلَاءًا تَدْعُونَا إِلَيْهِمْ فَرِيقٌ

لهو خوابی که غفورو رحیمه داوی لی خوشبون و رحمی
کرد خواش و دلامی دایه وه،

﴿٥٨﴾ بیژرا نهی نوح دابهزهو لهایه نایمه وه نهمن و ناسایش
پن درا وفهرو بهرکهتت دادهبایته سهر، واته: دلت تهنگ
نهیت هم ناسوده دهیت هم نازو نیعمهتت پن ددریت، وه
هروهها سهلام و رحمهتو بهرکهت لهسر نهو نومهته بیت
که لهگن تودایه وگهلانیک تر که لهمهولا نهیانزینین
تاماوویهک ولهپاشدا نهوانیش له بهرنامهی نیمه لانهدن و
سهرپنچی پیغمبهبران نهکن لهبهر نهو لهلایه نایمه وه سزای
درد ناک و بهزانیان پیدهگات.

﴿٥٩﴾ نهو داستانهی که باسمن کرد بهشیکه له ههواله
نهزانرومکان که نیمه وهحیمان کرده لای تو نهتو نهترانی و
نهگلهکهت له پیش هاتنی نهو هورنانهدا کهوابو توش خوت
بگره لهسر نیش و نازاری قسه ناشیرینهکانی گلهکهت و
دنایابه که پاشه روژ بو نهو کهسانهیه کهله خوا نهترسن و
خویان له خراپه و خراپهکاری نهباریزن. نینجا خوی میهرهبان
داستانی گهلی عاد که هود پیغمبهریان بووه باس دکات
ودمهرومی:

﴿٥٠﴾ جا ناردمان بولای گهلی عادیش براکهیان که هود
پیغمبهبر بوو، وتی نهی گهلی من: الله بهرستن چونکه هیچ
خودایهکی تر نیه بو نیوه بیجگه لهو بهراستی نیوه ههر
گهلیکی دروژن کهنهو ههمووخودا جوړاو جوړانهتان بهدرووه
دروست کردوه بو خوتان. لیږه نهو ددرنهکهویت که دروسته
له حیبهتی نینسانیهوه بههرکهسپک بلایت برا با کافرش
بیت.

﴿٥١﴾ نهی گهلی من لهسرکهپاندنی نهو بانگهوازه داوی هیچ
خهرجی و پاداشتی که له نیوه ناکه، هیچ پاداشتیکیشم نیه
مهگر لهلای نهو کهسهی که دروستی کردوم که الله په دهی
نایه نیوه عهفلتان نیهو بیر ناکهنهوهو ژیری خوتان
ناخنهکارهوه تا سوودو زبانی خوتان بزائن؟!

﴿٥٢﴾ نهی گهلی خوّم داوی لی خوشبون له پهرومردگارتان بکهن
لهپاشان ههولدن ههمیشه بگهپننهوه بو لای نهو
پهرومردگاری که زورو بهلپشاوو لهناسمانهوه ناوتان بو
دنیریت و چهندتان هیزو قوهت هیه نهوهندی ترهیزو
قوهتان بو زیاتر دکات، وه نیوه پشت مهکهنه نهو دینه کهبینه

﴿٥٦﴾ همرموی: نهی نوح نهو نههلی تو نیه. بو؟ چونکه
بهبیش که نهو کرداریکی ناپاک و رهوستیکی ناریکی ههیه
واته: مونافقهو لهناو دلدا باودری به تو نیه جا داوی نهو
شتم لی مهکه که زاناییت له بارمیهوه نیه، بیگومان من
ناموژگاریت دهکهم نهوکه توبهم داخواییت بجپته ریزی
نهفامانهوه. لیږمدا دووشتی گرنگ ههیه: پهکه: نوح
پیغمبهبریکی خودایه ناگای لهناو دلی کورهکی نیه.

دووهم: پایه و پلهی بهرزی پیغمبهبرایهتی نوح نهیتوانی
کورهکی رزگار بکات له سزای الله چونکه کافر بوو، جا
نهوانی کهدهم له نهینی نهکوتن و بی کرداری چاک بهتهمای
تکاو شفاعهتی کهسانی ترن باسهری شهرمزاری داخنه و لهو
بوچونه ههلهیه وازبهینن، نوح کوږو ژنیکی بهکافری مردن و
لوت ژنی بهکافری مرد وک له سورمتی (التحریم) دا باسکراوه.

﴿٥٧﴾ نینجا نوح کاتې بهو راستیهی زانی بی وستان و بهپهله،
وتی: نهی پهرومردگارم بیگومان من پهنا نهگر به تو که داوی
شتیکت لی بکه که زانیاریم له بارمیهوه نهیتت بهراستی
نهگر تو لیم خوش نهبی و رحمم پن نهکی نهو من له
ریزی نهو مروقه زیان لی کهوتو رهنجهرویانم که بهر سزاو
نهفرینی تو کهوتوون واته: نوح له داواکهی بهشیمان بویهوهو

ستەمكارو تاوانبار. بەلەم ئەو گەلە ستەمكارە وەك گەلانى پېش خۇيان دۇى وەستان ،

۵۳ وتيان ئەى ھود: تۆ ھىچ بەلگەيەكى ئاشكرات نەھىناوە بۆ ئىمە و ئىمەش ھەروا بەقسەى تۆ واز لە خواكانى خۇمان ناھىنىن و ئىمە باوەرت پى ناكەين.

۵۴ ئىمە ھىچ قسەيەكمان لەگەل تۆدا نىە بىجگە لەودى كە ئىمە وائەزانين كە ھەندئ لە خوداكانى ئىمەدەستيان لەتۆ وەشانودەو تۆيان دووچارى شىتى كەردەو ھا ھود وتى: من خودا بە شايەت ئەگرم لەسەر راستى خۆم و ئىوەش ھەموتان شايەت بن كەمن ئەم پەيامەم پى راگەيانندون و بىگومان كەمن بىزارو بىئومرەم لەو شەرىكانەى كە ئىوە بۆ خواى دادەننىن.

۵۵ بىجگە لە خوا ھەموتان ھەرچى ئەتوانن لە دژايەتيم بىكەن و لەكى يارمەتى وەر ئەگرن وەرى گرن لە پاشدا ھىچ ماوەيەكم پى مەدەن و بى منەت بن.

۵۶ بىگومان كەمن پشتم بەستوہ بەو اللە يەى كە پەرورەدگارى منەو پەرورەدگارى ئىوەشە ھىچ شتىك نىە كەبەسەر ئەو زەويەدا بىروات مەگەر ناوچاوانى بەدەست ئەوزاتەوہىيەت و ناتوانىت بەبى مەيل و ئارمۇزى خوا ھىچ شتىك ئەنجام بەدات نەچاك نەخراب، نەسود و نەزيان، بەبىگومان پەرورەدگارى من لەسەر رىگايەكى راستەو فرمانەكانى داد پەرورەنەيەو ستەم لەكەس ناكات، كەواتە ئەو بەرنامەو رىيازەى كە ئەو ئارەدويەتى رىيازىكى راستەو رەوايەولادان لەورىيازە چەواشەونارەوايە.

۵۷ ئەوسا ئەگەر ئىوہ پشەت دەكەنە ئەو ئاينەو گوىى پى نادەن كەبى خۇتانەوہەر خۇتان رەنجەرۇدەبن بەحەقىقەت من تەبلىغەم كەردن و ئەودى كەمنى بۆ رەوانە كرابو بىم راگەيانەن، جا ئەگەر پەيرەویم دەكەن ئەوہ باشە ئەگىنا خوا خاوەن دەسەلاتەو ئىوەش وەك گەلانى پېش خۇتان لە ناو ئەبات و پەرورەدگارم گەلىكى تر بىجگە لە ئىوہ لە شوئنتان دانەنىت و ئىوہ ھىچ زىيانىك لە خودا نادەن، بەبىگومان پەرورەدگارى من محافەزە چى و چاودىرە بەسەر ھەمو شتىكدا . ئىنجا خوا دەفەرەموى:

۵۸ جا كاتىك كە ھەمانى ئىمە ھات بۆ لە ناوېردەنيان بە با ھودو ئەوانەى كە باوەرپان ھىنا بوو لەگەل ئەودا بە ھوى

سۆزو بەزمىي خۇمانەوہ ھەمومان رزگار كەردن و ئىمە ئەوانمان رزگار كەرد لەو سزا قورسو سەختەى كەبى باوەرپانى وەك دارى رىشە رزىوو پتورگا و چەن وەمل خەست.

۵۹ ئەوہ گەلى عاد بوو كە بى باوەر بوون بە نىشانەكانى پەرورەدگارى خۇيان و ئىنكارپان ئەكەرد و سەرىپىچيان لە ھەمانى پىغەمبەرەكانيان دەكەرد (ھەموو پىغەمبەرەن) ، چۈنكە دژايەتى كەردنى يەك پىغەمبەر دژايەتى ھەموو پىغەمبەرەنە بۆيە بە كۆى ھىناو فەرەموى: (رەسۇلە) ، وە ئەم گەلە پەيرەوى كەرى ھەمو مەرفۇتىكى زۇردارو سەركەش بوون و وازيان لە پىغەمبەرەكانيان ھىنا لەبەر ئەوہ

۶۰ ئەمانە ھەر لەم دنيادا بەر نەفەرىنى خوا كەوتن و لە قىامەتیشدا، ئاگادار بن ھۆزى عاد بى باوەر بوون بە پەرورەدگارى خۇيان ئاگاداربن دورى لە رەحمەتى خوا بۆ گەلى عاد كە قەومى ھودە (الذى). پىئويستە مۇسلمانان ئەوہ بزانن كە ئەم داستانەى قورئان بۆئىمەيە تاپەندو ئامۇزگارى لى وەربىگرن تا دوچارى ئەو سەرنويشتە خرابەى ئەوان نەببن. ئىنجا دەجىتە سەر داستانى سەمود كە گەلى سالىح پىغەمبەر بوون و دەفەرەموى:

۶۱ ئەوسا بۆ گەلى سەمودىش براكەيان كە سالىح بو (الذى) بە پىغەمبەرەيەتى ئارەمانە لايان كە وتى: ئەى گەلى خۆم خودا بېرەستن ،چۈنكە بىجگە لەو ھىچ خودايەكى تر نىە كە شايستەى پەرستەن بىت ئەو ئىوہى لەم زەويە دروست كەردەو داواى لى كەردون كە ئاوەدانى بىكەنەوہ تەمەنتان لەسەر ئەودا تەواو بىكەن دەى ئىوەش داواى لى خۇشبونى لى بىكەن لەپاشان بەپەشىمان بوونەوہ لەتاوان ھەر بۆ لای ئەو بگەپىنەوہ، بىگومان پەرورەدگارم نىزىكە لە ھەمو شتىكەوہ وەلامى ھەمو شتىكىش دەداتەوہ واتە بىپاينەوہ لىئى و دلخۇشبن كە ئەو وەلامتان ئەداتەوہ، بەلەم ئەمانىش وەك گەلەكانى پېش خۇيان دژايەتى سالىح يان كەردو

۶۲ وتيان: بەراستى ئەى سالىح تۆ لە پىشەوہ لە ناو ئىمەدا بە پىاويكى ژىير حىساب ئەكرائىت و چاوەروانى ئەووت لى ئەكرا كە پىاوا ماقولتىكى ئەم گەلە بى. وتيان ئەى سالىح: تۆ ئىمە بەرگى ئەكەيت لە بەندايەتى ئەودى كە باوېاپرەنمان بەندايەتى بۆ كەردەو! واتە سەرمان سورماوہ لەودى كە تۆ ئەوئەندە ژىير بويىت كەچى وائىستا ئاوات لى ھاتوہ كە داوا

لهو بهرده و شتریک بیته دهرموه سالحیش داوای له خوا کردو و شتریک له بهردهکه هاته دهرموه ، ئینجا وتی:

٦٤ ئەى گەلى من ئەمه و شتریکه که الله وەك موعجیزمیهك بۆ ئیوهی ناردوه ، جا وازی لى بهینن تا لهم سەر زهوییهی الله دا با بۆخوی بهلوهریت و هەرگیز دەست درێزی ئەکەنه سەری چونکه ئەوه موعجیزمیهکهو هەرکه دزایهتیتان کرد سزایهکی گهوردی نزیك دمتان گرێتوه ،

٦٥ جا ئەوان گۆپیان بهناموژگاری سالح ﷺ ئەداو کوشتیان، خۆتهنها یهکیکیان کوشتی بهلام چونکه بهرمزاههندی ههمویان بوه ههمویان تاوانبارن ئەمه بهلگهیه لهسەر ئەوهی کهله هەر جیگایهکدا کهسێ یان زیاتر خراپهیهکیان کردو باقی رازی بوون ههموو شەریکن لهو تاوانه‌داو ئەبێ چاوهروانی سزای هەردوو ژیان بین . جا کاتی که‌نهم تاوانه‌یان ئەنجام دا پیغه‌مبه‌ره‌کیان لێیان عاجز بو پیی وتن: جی به‌چاک ئەزانن بیکه‌ن و بۆ خۆتان رابوێرن له‌ماله‌کانتاندا هه‌تا سێ رۆژ ماوه‌تان هه‌یه له‌ دواى ئەو سێ رۆژه سزاتان بۆ دیت، ئەوه به‌لێنیکى راسته‌و هه‌یج درۆی تێدا نیه. جا خواى گه‌وره ده‌قه‌رمی:

٦٦ جا کاتی که فرمانی ئیمه هات بۆ سزادانیان سالح پیغه‌مبه‌رو ئەو که‌سانه‌ی که باوه‌ریان پی هینا بوو به‌راستی و له‌گه‌ڵیان بوون به‌سۆزو به‌زه‌یی خۆمان رزگارمان کردن ولاماندان له‌سەر شوێری ئەو رۆژه، به‌بیگومان ئەى محمد ﷺ په‌روه‌ردگارت هه‌رخۆیه‌تی به‌ده‌سه‌لاته‌و به‌هه‌یزه. ئینجا جۆنیه‌تی سزاكه‌ی دنیاىيان باس ده‌کات و ده‌قه‌رموی

٦٧ جا ئەوانه‌ی که سته‌میان ئەکرد ده‌نگیکى توند نالاندى به‌سه‌ریانداو ههمویان له‌ماله‌کانى خۆیاندا چه‌ن وەمل که‌وتن و مردن وهه‌یچیان له‌و ده‌نگه‌ رزگاریان نه‌بوو کاریکی وایان به‌سه‌رداهات.

٦٨ وەك ئەوه‌ی که ئەوان هەرگیز له‌و جیگا و مالانه‌دا نه‌بون ئاگادار بن که سه‌مود پی باوه‌ریون به‌ په‌روه‌ردگاری خۆیان، ئاگاداربێ دووری له‌رحمه‌تى خوا بۆ سه‌مود. ئابەم شیوه‌یه داستانی سالح و گه‌له‌که‌ی کۆتایی پی هات. ئەچه‌تیه‌سه‌ر داستانی گه‌لى لوت ﷺ به‌لام پیش ئەوه‌ی به‌چیته‌ سه‌رباسی لوت باسی ئیبراهیم و میوانه‌کانى ده‌کات چونکه هەر ئەو میوانانه‌ی

قَالَ يَنْقُورِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي وَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ، فَأَتَرِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْصِيرٍ ٦٣ وَيَنْقُورُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِي اللَّهُ وَلَا تَمْسُوهَا يُسْوَءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ٦٤ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدُ غَيْرِ مَكْذُوبٍ ٦٥ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَنَجْنَا صَلَاحًا وَالدَّيْبَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ٦٦ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمِينَ ٦٧ كَانُوا يَنْتَوِفُّونَ أَلا إِنَّ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ءَلَا بَعْدُ لَيْسَ تَمُودٌ ٦٨ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ٦٩ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَتَيْنَاكَ بِقَوْمٍ لُوطٍ ٧٠ وَأَمْرُهُ فَآيَمَةٌ فَضَجَّكَتْ فِئْرَتُهُمْ أَيَّاسَ حَقٍّ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ٧١

ئەکه‌یت له ئیمه واز لهو ره‌وشته بهینین که ره‌وشتی باو بابهرامان بوون، بیگومان که ئیمه له گومان داین سه‌بارەت به‌راستی ئەو شته‌ی که تۆ ئیمه‌ی بۆ بانگ ئەکه‌یت و په‌یره‌ویت ناکه‌ین. به‌لێ خویه‌کی هه‌میشه‌یی پی باوه‌رانه به‌کۆن و تازمه‌یانه‌وه هەر که‌سیک خودای به‌راستی و یست بێت و خه‌لکی به‌ره‌و چاکه بانگ کردبێت به نه‌زانیان داناوه ئەگه‌ر جی له پێشدا زۆر به ژیره‌و ده‌ست پاکیش له‌ناویاندا ناسراو بێت

٦٣ وتی: ئەى گەلى خۆم پێم بلێن ئەگه‌ر من له‌سه‌ر چاو رۆشنی و به‌لگه‌ی ئاشکرا بم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری خۆمه‌وه‌و له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ئەم سۆزه‌ی پیغه‌مبه‌راهه‌تیه‌ی به‌من به‌خشی بێت ، جا کێ یارمه‌تیم ئەدات ئەگه‌ر هاتو من فرمانی الله بشکێنم و ئەم په‌یامه‌ بشارمه‌وه‌و به‌ئیوه‌ی نه‌ئیم؟ جامن دلنایم ئەى گەلى خۆم که ئیوه ناتوانن هه‌یج شتیکى زیاده‌و چاکه‌م له‌گه‌ڵدا بکه‌ن بیچه‌گه‌له‌وه‌ی که زیاتر دووچارى زیانم بکه‌ن واته‌ من له‌به‌ر تانه‌و ته‌شه‌ری ئیوه واز لهم بانگه‌وازه‌ ناهینم ئەوه‌ی راسته‌و ره‌وايه به‌پی پیچ و په‌ناو به‌رونی باسی ئەکه‌م بۆتان جا ئەوه بو ئەو گه‌له‌ وتیان: تۆ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کت به‌ده‌سته‌وه نیه که ئیمه باوه‌رت پی بکه‌ین و داوای موعجیزمیان کردو وتیان: با

ئيراهيم عليه السلام بوون كه مهئموري له ناوبردني گهلى لوتيش
بوون بوييه دهفهرموي

٧٦ ئەوسا بەراستی نیراومکانی ئیمه هاتن بۆلای ئیراهيم
بەمۆژدەو ج مۆژدەى كۆر پیدانی یان له ناو بردنی ئەوگەله
ستەمكارەو رزگارکردنی لوت پیغه مەبەر عليه السلام بى هەمويان هەر
مۆژدەیهو مایهى شادومانی دلى ئیراهيمی بت شكینه عليه السلام، جا
ئەو مەئمورانە له شیوهى چەند لاویكى چالاک و جوان هاتنە
لای و وتیان: سلام عليك، ئەویش وتی: سلام عليكم، زۆرى پى
نەجو بە هیواشی جوو گۆیەرەكەیهكى (گۆلك) برزاوى بۆ هینان و
بۆ دانان كه بیخۆن بەلام ئەوان نەیان خوارد.

٧٧ جا کاتێك كەدى ئەوان دەستی بۆناوەن و ناخۆن، و ئەو
نەیزانی كه ئەوانە مەئمورى خودان و خواردنیان ناوی لەبەر
ئەو پى نارحەت بوو بەچاكی نەزانين، چونكه میوان ئەگەر
خواردنی بۆ دانراو نەبخوارد بەلگەیه لەسەر ئەو كه رەشی
چاكی نیه سەبارەت بەو خاوەن ماله، لەبەر ئەو ترسیك هات
بە دليداو ئەوانیش هەستیان پى كرد، و تیان: مەترسە ئیمه
مەئمورين و رەوانە كراوين بۆ سەر گهلى لوت بۆ ئەوێ له
بەنيان ببهين، جا لەو كاتەدا ئیراهيم عليه السلام دانیشتبوو له ناو
میوانەكانیدا.

٧٨ جا خیزانەكەى بەپێوه وەستا بوو بۆ خزمەت كردن
ئەوسا كاتی كەئەم هسانەى له میوانەكانەووە بیست ترسی ئەماو
له خۆشیدا پێكەنى، هەندێك ئەلین: ئەو كه تەمەنى له هەشتا
بەرەو سەرتر بوو زۆر حەزى له منداڵ ئەكرد، چونكه منداڵی
نەبو، وە ئەوەندە پیرببوو كەعادەتى ژنانەى نەمابوو لەبەر
ئەو له منداڵبوون ناویمید ببو نا لەو كاتەدا كەوتە عادەتى
ژنانەو، جا هەر لەو كاتەداو له رێگای ئەو فریشتە
مەئمورانەو خوا دهفهرموي: مۆژدەمان پى دا بەكۆرێك كەناوى
ئیسحاقەو لەو ئیسحاقەیش یەعقوب دەبى، بەراستی ئەمە بۆ
ئەو شتیكى دوور بو بوييه بە شیوهیهكى سەرسۆرمانەووە

٧٩ وتی: وای بۆ من ئایا من منداڵم ئەبێ له حالێكدا كەمن
پیر بووم و ئەمەش مێردەكەمە كه پیاویكى پیره؟ بەراستی ئەمە
شتیكى زۆر سەرسۆرەنەرە، چۆن ئەبێ باوەر بەشتی وابكەم؟
لەبەر ئەو فریشتەكان زیاتر كەوتنە گفتوگۆ له گەلیدا،

قَالَ يَرْبُلَقْ ۖ اَلَيْدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْعًا اِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۚ ٧٢ قَالُوا اَتَمَجِّبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحِمْتَ اللّٰهَ
وَبَرَكَتُهُ عَلَيكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ۚ ٧٣ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَاءَهُ النَّبَشِيُّ يُخْبِرُهُ اَنْ يَمُرَّ بِمَنْ لُوْطُ ۚ ٧٤
اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَكَلِيْمٌ اَوْهٌ مُّنبِتٌ ۚ ٧٥ يَتَاَبَرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا اِنَّهُ
قَدْ جَاءَ اَمْرٌ رَّبِّكَ وَاِنَّهُمْ اَلَيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْرٍ ۚ ٧٦ وَلَمَّا
جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِىَّءَ بِهٖمْ وَصَاقَ بِهٖمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا
يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۚ ٧٧ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ مُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلِ كٰنُوْا
يَعْمَلُوْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ قَالَ يَتَقَوَّمُ هٰؤُلَاءِ بِنَاقِي هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تَخْزَوْنِ فِيْ صَیْفِيْ ۚ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ
ۚ ٧٨ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِیْ بَنٰیكَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيْدُ
ۚ ٧٩ قَالِ لَوْ اَنْ لِّیْ بِكُمْ قُوَّةٌ اَوْ اَوْیْ اِلٰی رُكْنٍ شَدِيْدٍ ۚ ٨٠ قَالُوْا
یَلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَّبِّكَ لَنْ یَصْلُوْا اِلَيْكَ فَاتَّبِعْ اٰمْرَکَ یَقْطَعُ
مِنَ الْبَلِّ وَلَا یَلْفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا اَمْرًا اَنَّكَ اِنَّهُ مُصِیْبُهَا
مَا اَصَابَهُمْ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِیْبٍ ۚ ٨١

٧٢ و تیان: ئایا تۆ سەرسام ئەبیت لە فرمانی الله رحمت و
بەرەمەتەى خوا له ئێوه بێت ئەى ئال و بەیتی ئەم ماله بەنرخه،
بێگومان ئەو الله یه سوپاس کراوه لەهەمو کردار و
فەرمودەکانیداو بەرپێزو بەخشندیه ئالەم تەمەنەدا ئەو
بەخششە گەورەیه بەئێوه دەبەخشیت. ئەمە بەلگەیه لەسەر
ئەو كه خیزانی مرقف ئال و بەیتی کابرایه كەوابو خاتون
عائیشەیش ئال و بەیتی پیغه مەبرمانە عليه السلام و بەدهقی قورئان الله
پاکى کردونەتەووە و قسەى خراب پى وتی دژایەتى دەقی
قورئانەو کوفرە، نا بەم گفتوگۆیه ئیراهيم عليه السلام دلى خوش
بوو ئارامى گرت.

٧٦ جا کاتێك كه ئیراهيم ترسى ئەماو زانی كه ئەمانە
مەئمورن و لەو تەمەنەشدا مژدەى كۆریشیان پى دا، جا كەوتە
قسەو گفتوگۆ لەگەڵیانداو ویستی داکۆكى له گهلى لوت بکات
بەلگو سزایان لەسەرلابات وەك دهفهرموي: لەباردى گهلى
لوتەووە دەستى بەكێشه كرد هەتا فەرەموى: دەى خو لوتى
تەدايه و تیان: بەئى ئەمە ئەزانين كه لوتى تەدايه ئیمه ئەوو
بەپەروانى ئال و بەیتی رزگار ئەكەين بێجگە له خیزانەكەى،
ئینجا ئیراهيم عليه السلام بى دەنگ بوو خواى گەورەش لەو دەسفى
دلسۆزى ئەودا دهفهرموي:

٧٥ بېگومان كە ئىبراھىم زۆر بەھەسەلە بوو زۆر خەھەتى دەخوارد بۇ خەلك و ئاھى بۇ ھەلدەكېشان و زۆر دەگەپايەمەو بۇلاى خواى خۇى و ھەمىشە استغفارو تەوېەى دەگرد ھەر لەبەر ئەو سۆزە زۆرەى كە ھەى بوو ، بۇيە ئەو كېشەيەى لەگەن فرىشتەكاندا كرد بەلام تازە ئەوان فرمانى لە ناو جونيان لەلایەن پەرەردگارەو بۇ دەرچووە كەس ناتوانى رىگای لى بگريّت ، بۇيە فرىشتەكان رويان كرده ئىبراھىم و تيان:

٧٦ ئەى ئىبراھىم تۆ وازبېيئە لەو قەسەيە لەم بارەوہ گفتوگومان لەگەندا مەكە ، بېگومان كە ئەمپۇ بېريارى پەرەردگارى تۆ دەرچووە بۇ لە ناو بىردنيان و بېگومان كەسزايەكى نەگەپاوە دېت بۇ ئەوان و ئەبى تۆلەى خراپەكارىيەكانيان بە چا و بېين و بېن بە پەندە نامۆزگارى بۇ باش خۇيان، ئىنجا ئەو فرىشتە مەئمورانە ئىبراھىميان بەجى ھىشت و بەرەو لای لوت چون، ئەلئىن: لوت لەناو كېلگەكەى خۇيدا بوو يان لە مال بوو ئەو كۆمەلە بەروالەت ھەموو جوان و رىك و پىكە مېوانى لوت بون و گەلى لوتيش نېرباز بون لەبەر ئەوہ ترسا لەوہى كە گەلەكەى دەست دريژى بکەنە سەريان بۇيە دەفەرمۇئ:

٧٧ كاتىك كە نېرراوى ئىمە ھات بۇلاى لوت زۆر ناچرەت بوو ئەو رۆژەى بەرۆژىكى خراپ و تەنگ زانى، دنيای لى ھاتەوہەكە و نەيدەزانى چى بکات و وتى: بەپراستى ئەمە رۆژىكى زۆر سەختەو بەلایەكى گەورەيە. ئەمىش وەك ئىبراھىم پىشەكى نەيدەناسىن و نەيدەزانى فرىشتەو مەئمورن و بۇ لەناو بىردنى گەلەكەى ھاتون و ئەوان ھىچيان پى ناکرى بەرامبەرى ئەو مەئمورانە، بۇيە ئاوا بەو شىوہە بەو مېوانانەى غەمناك بوو ، ئەمەش بەلگەيەكى زۆر بەھىزە لەسەر ئەوہى كە ھىچ كەسك غەيب نازانىت بېجگە لە الله ئەوہەوگە ئەو دوو پېغەمبەرە بەريزە نەيانزانى ئەوانە فرىشتەن و بەشەرنين تا خۇيان پىيان وتن؟! زۆرچاك ورد بەرەوہەلم دووروداوانەوگەم بەدواى قەسەى پىروپوچدا بىرۇ وپەسيە خەلك فریودان بۇ گىرفان پىركردن دىنبايە خوا تۆلەت لى و مردەگريّت. جا تەماشە بکەن و بزائن كە ترسى لوت چەند بەرپى و جى بووہ چونكە ھەركە گەلەكەى زانيان بەو مېوانانە،

٧٨ دەس و دەم گەلەكەى بەپەلە ھاتن بۇلاى لوت ئەلئىن و ئەوان لە پىشەوہ ئىشى خراپەيان ئەگرد و ئىستاش ھەر بۇئەو مەبەستە خراپە ھاتن بۇ لای مېوانەكانى، بۇيە ئەو زۆر كەوتە بارىكى سەختەوگە وتى: ئەى گەلى خۆم ئەوہ كچەكانى خۆم و مرن بابىدەم پىتان بە خەلالى، ئەلئىن ئەوان داواى كچەكانيان كرد بوو لەپىش ئەم روداودا ، بەلام لوت لەبەر ئەو رەوشتە پىسەيان پىئە نەدابوون ئىستە كەناوہا دەيانەوئ دەست دريژى بکەنە سەر مېوانەكانى وىستى بەم شىوہە كەمى شەرم بکەن و نازارى مېوانەكانى نەدەن، ھەندى ئەلئىن مەبەستى ئافردەى گەلەكەى بوہ نەك كچى خۇى، واتە: نىر بازى مەكەن ئەوہ ھەموو كچە بەشىوہى خەلال سوديان لى و مرگرن كەنەوان پاك و خاوين ترن بۇتان و ھەر ئەوہ رەوايە نابی كارى پىس لەگەن پياواندا ئەنجام بىدن، جا لە خوا بىترسن و سەرشۆرم مەكەن لەبارەى مېوانەكانەوہ ئايا لە ناو ئىوہدا پياويكى بە غىرمت نىە كە پالېشتى مەن بىت و پارىزگارى ئەم مېوانانەم بکات؟ بەلام ئەو گەلە ھىچ غىرەتى پياوہتيان تىدا نەبو بەلگوزياتر سور بون لەسەر ئىشى خۇيان.

٧٩ وتيان: بەپراستى خۆت دەزانى كە ئىمە لەبارەى كچەكانى تۆدا ھىچ مافىكەم نىەو بېگومان تۆ ئەزانىت مەبەستى ئىمە چىەو ئەبى ئەم مېوانانەمان بىدەيتە دەست. بەلئى بەپراستى رۆژىكى زۆر سەخت بوو بەسەر ئەو پېغەمبەرە ئەلئىن دا ھات و دەفەرمۇئ:

٨٠ وتى: ئەگەر مەن قومەت و ھىزىكەم ببوايە ئىستا پەنام بۇ ئەبىردە بەرگريم لەم مېوانانەم دەگرد و ماوہم بەئىوہ نەئەدا بەم شىوہە بىئە سەر مالەم دەست دريژى بکەنە سەر مېوانەكانەم، نە، مەن پەنادەبەم بۇ جىگايەكى زۆر بەتوانا. واتە لوت كەوتە سەختەين كات و وىستى نا بەم قەسەيە كەمى غىرەتى ئەو بى غىرەتانە بىجولئىت چونكە ئەو ئىستا بى كەس و بى عەشیرەتە لەناو ئەواندا ئەوان عەرەب بوون بەلام لوت يان كورد يان كلدانى بووہ لەسەر قەسەى مېزو و نوسان ، ھەندى دەلئىن: مەبەست لە (رَکِّي شَدِيدٍ) خزم و عەشرەتەو لوت ئەلئىن نەيدەزانى پەنا بۇ كوى ببات، پېغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ: { وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَى لُوطٍ إِنَّكَ تَأْوِي إِلَى رَکِّي شَدِيدٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَى رَکِّي شَدِيدٍ وَمَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا فِي تَرْوَةٍ مِنْ قَوْمِهِ / متفق عليه / رەحمەتى

خو له لوت بى بهراستی په نای برده لای جیگایه کی زور بههیز که خوا جل جلاله بوو نهو کاته ی که وتی بهگه له که ی: نای نیستا من توانم بهسرتاندا ببوايه، نه من پهنا نه بهم بولای که سیکی زور به توانا. ودهاش نه والله هیچ پیغه مبهریکی رهوانه نه کرده مهگه له ناو دسه لاتداردکانی گه له که ی دابوو بیت { جا که میوانه کان کاتی نهو همو کیسه کیسه ی لوتو گه له که یان دی و دیان که لوت بى نیهایه ت له سهختی دایه.

۸۱ وتیان: نهی لوت بیگومان که نیمه نیرراوی بهروردگاری توبین و مهنورین نهوان ناتوان هیچ بهتو بکن، بهلکو به فرمانی الله نیمه نهوان له ناو نه بهین، جا تو هر نه مشه و خو تو خانه وادمت لیره برؤن لانه کاته وه بولای نهو گه له و نه مینیته وه هیچ کهس له نیوه بیجگه له ژنه که ت نهو لهو کاته وه دلی له گه ل نهو گه له دایه له بهر نهو بهراستی ژنه که ت توشی نهو به لایه ده بیت که نهوان توشی دهن به بیگومان کاتی له ناو بردنیا به یانییه، نینجا لوت په له ی بوو نهی ووت: زوتر نهوانیش وتیان: نایا به یانی دووره؟

۸۲ جا کاتیک که فرمانی نیمه هات بوله بهین بردنیا نیمه سهرو ژیرمان کردن و هلمان گه راندنه وه و بارانی بهردی له فور دروستکروان رزان به سه ریاندا به بارانیکی ریکو پیکو یه که بهدوای یه کدا. نه لنین جبرئیل بالی کرد به ژیر شاره کانیاندا و نه ونده بهرزی کردنه وه که خه لکی ناسمانی یه که م گوینان له دنگی سهگو مهرو مالاتیان بو نینجا هلبی کردنه وه، جا نهو جیگایه ی که کاتی خو ی بهرتر بوو لهو زهویه داوسه یرانگا و که یضیان تیدا دمکرد نهو به پیش شوینه کانی تر که وته زهوی و همو له ناو چون.

۸۳ نهو بهردانه دیاری کرابوون هر بهردی له که سی تایبه تی خو ی ددرا، نینجا خوا دمه رموی: وه نهو جوړه سزایه بو نهو جوړه داوین پیسو سته مکارانه له هیچ کاتیکدا دوور نیه و هر گه لیک نهو جوړه تاوانانه ی تیدا کراو کهس بهرگری لی نه کرد نه بهی چاوهروانی سزای ناوای بو بکریت و به یه قینیش هر ناو نه بهی _ خوا په نامان بدات_ نینجا ده جیته سهرداستانی شوعه یب سوره هود دمه رموی:

۸۴ و مېو مه دیه ن که ناوی جیگایه که (شوعه یب) ی برایانمان بو رهوانه کردن بو نهو ی ریگای راستیان پیشان بداتو له بت بهرستی و ترازو بازی و خووره وشتی ناشرین دوریان بخته وه و

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ مَّصْنُونٍ ۝۸۲ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۝۸۳ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَانَكُمْ يُخَيَّرُ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحْشَرُونَ ۝۸۴ وَتَقْوِمُ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝۸۵ بَقِيتَ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ۝۸۶ قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝۸۷ قَالَ يَبْقَوْمِ آتِ بَشْرًا نَّكْتُ عَلَىٰ بَنِيكَ مِن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَيْنِ مَا أَنْتُمْ كُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝۸۸

وتی: نهی گه لی من بهندایه تی الله بکن که بیجگه لهو هیچ بهرستراویکی راسته قینه ی ترتان نیه. له راستیدا نه مه قسه ی هممو پیغه مبهران بو "که خه لکی ته نها بهندایه تی خودا بکن" وه وتی: کاتیک که شتیک دمه رو ش به خه لک پیوانه و کی شانم کانتان که م مهکن، بیگومان من واتانم دهنیم که نیوهوان له ناو نازو نیعمه تیک چاکدا بهشی خو تانتان هه یه، جا خوا له خو تان عاجز مهکن، بیگومان من نه ترسم لیتان نه گهر نیوه ههروا بهر دهوام بن له سر نهو نی شاننه تان که دوحاری سزای روژیک بین که که ستانی لی رزگار نه بی،

۸۵ دهی نهی گه لی من با پیوانه و کی شاننه تان ریکو پیکو دادگه رانه بی و بهج کی شاننه و پیوانه یه که دهرن بو خو تان وایش به خه لکی بهروشن که لو په لی خه لک بى نرخو که م نه که نه وه زیان نه دهن له خه لکی و نیوه خرابه و فساد له سر زهوی دا بلا و مه که نه وه.

۸۶ نهو ی که بو تان دهنیته وه له مامه له یه کی ریکو پیکو له کی شاننه یه کی ریکو پیکدا نهو بهر بهر بو تان نهک سهرو و ست سامانیکی زور به حهرام کو بکه نه وه، چونکه هه رچه نده زور بی بى نرخو سزای پاشه روژی هه یه به لام به شیوه ی حلال چاکه و پاداشی دوا روژی شی هه یه نه گهر نیوه نیماندارین، وه

وَيَقُولُ لَا يَحْرِمَكُمُ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
بَعِيدٌ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا يَمَّا نَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقُولُ ابْنُ هَاطِلٍ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ
اللَّهِ وَاتَّخَذَ شُومُوهُ رِزَاءً لَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقُولُ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
كَذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ
أَمْرُنَا نَحْنُ شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتْ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الضُّعْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جثثٌ مِثْ
كَانَ لَرِغْوَانٍ أَلَّا يَبْعُدَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا يَفْعَلُونَ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٤﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَأَبَوْا أَن يُصِرُّوا لَأَمْرِ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٥﴾

من چاودئرو نىگهبا نىم بهسەر ئۆدهداو نهيه ئىم كه ئۆده له
كىشانهو پىوانه دا كه م و زياد بكه ن بهلكو نهى خۆتان بىرو
باومرى خۆتان چاك بكه ن و زيان بهكه ل و په لى خه لى
نهگه يهنن، من راگه ياندنم له سهروم هيجى تر، بهلام نه مانىش
ههرومكو گهلانى پيش خۆيان دژايه تى پىغه مبهرمكه لى خۆيان
كردو به گالته موه وهلاميان نه دايه موه.

﴿٨٧﴾ وتيان نهى شوعه يىب: ئايىبن و نوڤژه كه لى تۆ وا دهستورت
پى نه دات كه ئىمه واز به ينىن له په رستى نه و شتانه لى كه
باوبايرانمان په رستويانه يان نه بى ئىمه له سهروم و سامانى
خۆمان دا به ئارمژۆى خۆمان ئىش نه كه ين؟! ئىنجا هه ر
به شۆده لى گالته يى كردنه موه نه يان وت: به راس تى تۆ ئىسانى كى
به حه وسه له و به قام تىگه يشتويت چۆن قسه لى وائه كه يت؟!
ئىنجا شوعه يىب ﴿٨٨﴾ وهلامى دانه موه،

﴿٨٨﴾ وتى: نهى گه لى من پىم بلتىن نهگه ر من له سه ر چاو
رۆشنى بىم له لايه ن په رومردگارمه موه نه و پىغه مبه رايه تى و
رزه تى كى چاك و پا كى پىدا بىم، ئىتر بۆ من نه و زيانه له و خه لكه
به دم وه خۆم توشى سزى خودا بكه م؟ مه به ستى گه له كه يه تى و
به خۆى نه لى تى تا بهلكو نه وان زياتر دوور نه كه ونه موه گوڤى بۆ
بگرن و وتى: من نامه وئى كه به پىچه وانى ئۆده موه بچو ئىمه موه و

ئۆده به رستىنم له ترازو بازى و خۆم بىكه م كه نه لىم خراپه بۆ
هه مومان خراپه و من له م بانگه وازمه دا هيج مه به ستىكم نيه
بىجكه له رىك و پىك كردنى ژيان و كارو بارتان تا نه و جىگايه لى
كه توانام هه يه و هيوام خىرو خۆشى ئۆده يه و نه نجامدانى
فه رمانى الله، وه هيج كه سىك نيه كه يارمه تىم بدات بىجكه له
الله، كه ته نها به و پشت ده به ستم و ته نها بۆ لى نه وىش
دهگه رىمه موه.

﴿٨٩﴾ جا وتى نهى گه لى من: با دژايه تى و دورىتان له من واتان
لئى نه كات كه دوچارى وىنه لى نه و سزايانه ببن كه دوچارى
گه لى نوح و يان گه لى هود يان گه لى سالىح ﴿٩٠﴾ بوه خۆگه لى
لوتىش دورىنه لى تانه موه، به راس تى هه م له روى زمانىشه موه هه م
له روى مهكانىشه موه نزيكه لى تان ئۆده حه ق وايه باش بىر
بكه نه موه.

﴿٩٠﴾ جا داوا لى خۆش بوون له په رومردگارى خۆتان بكه ن
پاشان بگه رىنه موه بۆ لى خۆى بىگومان په رومردگارم زۆر
به سۆزو ميه ربانه، به داخه موه نه م مرقفه به درى زى مىزو
كه مىكى زۆر كه مى نه بى پهنو نامۆزگارى و مرنه گرتوه له
روداو هكانى پيش خۆى و هه رچى هاتوه خه لكى پيش خۆى
به هه له زانىوه كه چى خۆيشى هه مان هه له لى دووباره
كردمه موه؟! نه م گه له لى شوعه يىبىش ﴿٩١﴾ گوڤيان نه دايه
نامۆزگارىه كان و رۆژ له دوا لى رۆژ زياتر دژايه تيان نه كردو زياتر
به سو كى ته ماشا لى نه و پىغه مبه رمان ده كرد.

﴿٩١﴾ وتيان نهى شوعه يىب: به راس تى ئىمه له زۆرىه لى نه و
قسانه لى كه تۆ ده يكه يت تى ناگه ين، قسه كانى تۆمان زۆر به لاوه
گرنگ نيه و بىگومان تۆ له ناو ئىمه دا مرقفكى لاوازو كه م
ده ستىت و نهگه ر له به ر نه و كۆمه له نه بىت كه دوات كه وتوون
به راس تى به رد بارانىشت ده كه ين و تۆ هيج هىزو ده سه لاتىك
به سه ر ئىمه دا نيه.

﴿٩٢﴾ شوعه يىب وتى: نهى گه لى من كۆمه له كه لى من به هىزتره
له لاي ئۆده له و خوايه لى كه وازتان لى هىناوه و فه رمانى نه وتان
پشتگوى خستوه؟ بىگومان په رومردگارم ئاگادارى كردار هكانى
ئۆده يه و هيج شتىكتان له زانىارى خوا ده رنا چىت و به م زوانه
تۆله لى كردار هكانتان ده چه زن، ئىنجا به توندى هه ره شه يان لى
ده كات و نه لى:

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
 الْمُرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ
 الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
 مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابُعٍ ﴿١٠١﴾
 وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
 أَلَمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمَ تَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمَ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدُّورٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُعَىٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِيهِ
 النَّارُ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِيلَيْنِ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَقَالَ لَمَّا يُرِيدُ
 ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِيهِ فَمِنْهُمْ خَلِيلَيْنِ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُورٍ ﴿١٠٨﴾

دو زخو ۽ ٺهيناباته ناو ٺاگردهو بهراستی ٺهوه بيسرئين
 شوينيکه که ٺهوان دهجنه ناويهوه.

١١ ٺهوسا لهم دنيايهدا ٺهفرينيان لي کراوه ههروهها لهروزي
 هيامهتيشدا بهئي به ٺهفرين ميوانداري کران بهراستی ٺهوه
 خراپترين ميوانداريه که ٺهوان ميوانداريان پي کراوهو
 خراپترين بهخشش و خهلات بو که بهوان درا. بهم شيوه کورته
 باسي موسا پيغهمبر ﷺ کوتاي پي هاتو جيگاي
 بهخششهکاني فيرعهون و پهپرهواني زانرا، لهپاشان خوي
 گهروهو زانا دهفرموي:

١٢ ٺهوهي که باسماں کرد ههوالي گهلاني ٺهوه ولاتانه بوو که
 ٺيمه بهسهريناندا دهجينهوهو وهک خويان دهيانگيرينهوهو بو تو
 ٺهي محمد ﷺ جا لهوانه ههنديکيان شوينهواريان ماوهو لهبهر
 جواتانهو ههنديکيشيان نهماوه.

١٣ خو ٺيمه ستهمماں لي نهکردن بهلام ٺهوان خويان
 ستهميان لهنهفسي خويان کرد، ٺهوسا ٺهوه خوداياهي که ٺهوان
 بيچگه له الله ٺهيان بهرستن هيچ سويکيان بهوان نهگهياندو
 نهيانتواني هيچيان بو بکهن لهو کاتهدا که فرماني
 بهرومردگاري تو دمرچووييت بو لهناوبردنيان، وه ٺهوان بيچگه

١٣ ٺهي گهلي من ٺيوه ٺيشي خوتان لهسهر رهوشتو باوي
 خوتان چون ٺهزانن چاکه دريژهي پي بدنو کاري خوتان
 بکهن منيش ٺيشي خوم دهکهمو راستي ودروستي ٺهم ريٺابه بو
 ٺيوه رونتر دهکهمهوه جا ٺهگر ههروا دريژه به خراپهکاري و
 بيگويتي بدن لهمهولا دهزانن بو کي سزايهکي سهروشورپهکرانه
 ديتو ٺهزانن که کي دروي کردووه؟ جا ٺيوه چاوهپي بکهن
 بيگومان منيش لهگهل ٺيوهدا چاوهپي دهم، ٺهمه ماناي ٺازاد
 کردنيان نييه بهلکو توند ترين ههپهشهيه لپيان. بهئي ٺهم
 گهلش نه به قسهي پيغهمبرهکهيان کردو نهناموزگاريان له
 گهلاني پيش خويان ومرگرت، جا بويه ٺهوانيش بهر سزاو
 نهفريني خودا کهوتن وهک دهفرموي:

١٤ خو له کاتيکدا که فرماني ٺيمه هات بو سزادانيان
 شوعهپيو ٺهو کهسانهي که باومريان پي هينا بوو لهگهلدا
 بوون بهسوزو بهزهدي خومان رزگارمان کردن و يهک دهنگي
 توند ٺهو کهسانهي که ستهمکاربوون ههزانده ههمويان لهناو
 مالهکانياندا چهنو مل کهوتن و مردن.

١٥ وهک ٺهوهي کهٺهو گوندانهيان ههريگيز يهک کهس لهواني
 تيذا نهپوييت جا وترا ٺاگاداربن نهفرين و دووري بو خهلکي
 مهديهن ههروهکو سهمود کهدوورکهوتهوه له رهمهت و سوزي
 خودا. بهئي ٺهم دوو گهله نزیک بوون لهيهک و عهرهب بوون
 شيوهي کارو سزايان له يهک ٺهچيت و ههردوو بهر نهفريني
 خودا کهوتن. ٺينجادهچيته سهر داستاني موسا ﷺ و
 گهلهکهي و فيرعهون وپهپرهواني و بهشيويهکي زور کورت
 سههرتاوکوتايي فيرعهون باس دهکات و دهفرموي:

١٦ جا بهراستی ٺيمه موسماں رهوانهکرد به نيشانهکاني
 خوٺمانهوهو به هيزيکي زور ٺاشکراو رونهوه، ٺهوهبو عهساگهي
 ٺهوه بهمارو دهستي لهزير بالي دمرٺههينا زور سپي و روناک
 ٺهوه، بهئي خوي زاناو خاوهن دهسلات موساي بهو نيشانانهوه
 نار،

١٧ بولاي فيرعهون و پياو ماهولاني ٺهوسا ٺهوانيش دزايهتي
 موسايان کردو پهپرهوي فرمانهکاني فيرعهونيان کرد، جا خوا
 دهفرموي: بهراستی کاروباري فيرعهون کارو باريکي فاميدهو
 زيرانه نهبو، وه بوو بههوي سهرلي شيواوي پهپرهواني لهم
 دنيايدا،

١٨ له روزي هيامهتيشدا پيش گهلهکهي دهکهويت بو سزاي

نه‌گريټ، ئينجا ليړه په‌نجه بُو ټهو مه‌به‌سته دريژ کراوه و ده‌فرموي:

١٠٣ به‌راستی ټاله‌مه‌دا که باس کړا به‌لگه‌په‌کي گه‌وره هه‌په بُو نه‌وکه‌سه‌ي که بترسيټ له‌سزاي روژي دواي ټاوه روژدي که هه‌موو خه‌لک تييدا کو دمه‌پته‌وه، نه‌وه روژيکه هه‌موو که‌سيکي بُو ټاماده نه‌گريټ وهيچ که‌س ون ناکريټ.

١٠٤ نه‌وسا به دواي ناخه‌ين مه‌گه‌ر بُو کاتيکي ژمي‌راو دياړي کړاو.

١٠٥ ټهو روژه که‌هات هيچ نه‌فسيک ناتوانيټ هسه بکات مه‌گه‌ر به ئيزني خودا تا ټهو ماوه به‌و خه‌لکه نه‌دات که‌س ناتواني هيچ قسه‌په‌ک نه‌چاک و نه خراب بکات به‌لام کاتي ماوه‌دران بازاړي قسه‌و جنيودان ونه‌فرين له‌په‌ک کردن بي نيهايټ گه‌رم نه‌بي وکو له شوي‌نه‌کاني تري قورناندا باسکراوه ، چا ټهو روژه خه‌لکي دوو به‌شه هه‌نديکيان چاره ره‌شو به‌دبه‌ختن و هه‌نديکي تريان سه‌ره‌برزو خو‌شبه‌خت.

١٠٦ چا ټه‌وانه‌ي چاره ره‌شو به‌دبه‌ختن وان له نيو ټاگرده‌که بُو ټه‌وان هه‌په له‌نيو ټهو ټاگرده‌دا هه‌ناسه‌داني دريژو هه‌ناسه وهرگرتن ،واته: ته‌نډا هه‌ناسه‌ي سارد هه‌لکي‌شان و په‌نگ خوارنه‌وه‌و هه‌ناسه‌داني پرډاخ وخه‌فټ نه‌بي له‌و روژده‌دا هيچي تريان پي ناکريټ و

١٠٧ نه‌مي‌ننه‌وه له‌نيو ټهو ټاگرده‌دا به‌نه‌ندازه‌ي دريژي ته‌مه‌ني ټاسمانان وزه‌وي مه‌گه‌ر خواي تو ټارمزو بکات بُو دمه‌نياني هه‌نديکيان چونکه که‌س ناتواني ريگاي ويستي الله بگريټ وهه‌رچي ټارمزو بکات ده‌يکات، نه‌مه‌سي کوري مالک ده‌لي بيغه‌مبه‌ري خوا ﷻ هه‌رموي: ﴿الْيَصِيَّتْ أَقْوَامًا سَفَعَ مِنَ النَّارِ يَذُوبُ أَصَابُهَا غُفُورَةً ثُمَّ يُدْخِلُهُمُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ يُقَالُ لَهُمُ الْجَهَنَّمِيُّونَ﴾. /الهاري/ هه‌ندئ خه‌لک هه‌ن که گه‌رمايي ټاگر هه‌ليان دمه‌پروزيټيټ له توله‌ي ټهو گونا‌هانه‌ي که کردويانه پاشان خودا به‌گه‌وره‌وي و سوزي خوي دميان‌خاته به‌مه‌شته‌وه چا بي‌يان ده‌وترئ جهه‌نه‌مه‌يه‌کان و ده‌بو چاکان ده‌فرموي:

١٠٨ چا ټه‌وانه‌ي که خو‌شبه‌ختن به‌دنيابي‌په‌وه له ناو به‌هه‌شتدان بُو هه‌ميشه‌و له‌وي‌دا ده‌مي‌ننه‌وه به‌نه‌ندازه‌ي دريژي ته‌مه‌ني ټاسمانان وزه‌وي مه‌گه‌ر خواي تو ټارمزوي زياتريان بُو بکات دياره ټه‌مه به‌خششيکي هه‌رگيز نه‌براو‌په‌يه بُو

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُقُهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْ هُزِبَ عَنْهُمْ وَإِنَّا لَمَّا لَيُوقِفَتُهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْمَكُُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَمِرَ الْأَصْلَافَ طَرَفًا الْبَازَّارِ وَزُلْفَاءَ مِنْ أَلَيْلٍ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّكْرَيْنِ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ وَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَى يَظْلَمَ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

له‌ناوچون و ره‌نجه‌روبوون هيچ شتيکي زياتريان نه‌دي له خودا کانيانه‌وه.

١٠٩ ټه‌وسا هه‌ر ناواپه گرتن و توله‌ي په‌روه‌ردگاري تو هه‌رکاتي خه‌لکي ولاتان بگريټ له‌حاليکدا که‌نه‌و ولاته‌و خه‌لکه‌که‌ي سته‌مه‌کارين هه‌ر ناوا خوا به‌توندي توله له سته‌مه‌کاران و مرئه‌گريټ و که‌س په‌نايان نادات ، بيگومان توله‌ي ټهو بُو ټهو که‌سانه‌ي که سته‌م نه‌که‌ن زور زور دمه‌رنداک و به‌هيژه ، وکو بيغه‌مبه‌ري خوا ﷻ ده‌فرموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لِيُمْلِي لِلظَّالِمِ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُمْسِكْهُ فَقَالَ قُلْتُ قَرَأَ﴾ وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ .. الآية /الهاري/ به‌راستی خودا ماوه به‌سته‌مه‌کار نه‌دات تا به‌که‌پي خوي جي ټه‌تواني بيکات تا نه‌وکاته‌ي که ماوه‌ي ته‌واودمه‌پيټ ، چا ټهو کاته که‌گرتي به‌ره‌لای ناکات. له پاشان بيغه‌مبه‌ري خوا ﷻ ټه‌م نايه‌ته‌ي خو‌ينده‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ .. الآية﴾ سه‌يره هه‌ميشه سته‌مه‌کاران به ماوه‌و ته‌مه‌ن دريژي و هيژي خويان دمه‌سخره‌ نه‌بن، دنيابين که خوا ماوه‌ي پي داوون تا تاواني زور تربکه‌ن نه‌ک له‌بيري چووبين چونکه سه‌ره‌نه‌ج‌ام له‌ده‌دستي دمه‌رناچن و نه‌يانگريټ و توله‌يان لي و مر

ھەرگەسىڭ ماودىيەكى دىيارى كراوى ھەيە لەلەي خودا تا
ئەوماۋىيە تەۋاۋ نەكەت ئەيى بىمىن ھەرچەندە سەرگەرمى
تاۋان و خراپە بى.

۱۱۲ جا كەۋابو خۇبگەرۈ دەۋامت ھەبىت لە سەر ئەو
بىرپارەنى كەبۇت دىت و ەك چۆن دەستورت بەسەردا دراۋە بى
كەم و زىاد خۇت و ئەۋانەي كە تەۋبەيان كىردو لەگەل تۇدا
ئەنجاميان بىدەن و توغيان مەكەن و لە سنور دەرەمچى
بەبىگومان ئەۋزاتە بىنەرى ئەۋشەنەيە كە ئەيەكەن لەسەر
چاكەكان پاداشتان ھەيەو لەسەر خراپەكانىش سزا. ئىنجا
خۇاى گەرە ئەۋەندە تورەيە لە ستەمكاران بە پىغەمبەرمان
دەفەرمۇئ:

۱۱۳ ئەي محمد ﷺ مەيلى دىل ئەكەن و بەدل ستەمكارانتان
خۇش نەۋى چۈنكە بەراستى ئەگەر ئەۋشە بىكەن ناگرى
جەھەننەم ئەتان سووتىنى. وشەي (ركن) مەيلى دلە. لىرەدا
دوۋشت وەرئەگرىن:

يەكەم: باكابرا خۇي لەگەل ستەمكارو تاۋانباردا نەبىت مادام
ئەۋانى خۇشۋىست لەگەل ئەۋاندا بىرپارى سزاى بۇ ئەدرىت .
دوۋھەم: ئەگەر كابرە بە ناچارى لەگەل ستەمكاران و
تاۋانباراندا تىكەلاۋ بو بەلام خۇي تاۋان و ستەمى ئەۋەكردو
ئەۋانىشى بەدل خۇش نەۋەۋىست لەگەل ئەۋاندا حىساب
ناكرى، جا بەئەۋانەي كەبە ناچارى نىەو بەدل لەگەل
ستەمكاراندان دەفەرمۇئ: حەتمەن سزا ئەدرىن و بىچىگە لە الله
يارمەتى دەر و دۇستىكتان نىە لەپاشان يارمەتى نادىن و
ھەرچىش بىكەن سەرگەۋتوۋ نابىن ئەگەر ئىۋە يارمەتى ستەمكار
بىدەن و بىچىگە لە خۇا كەسىكى تر بىكەن بەسەرپەرست بۇ
خۇتان.

۱۱۴ جا لەھەردوۋسەرى رۇۋمە نوۋىزبەكەن كەنوۋىژەكانى
بەيانى و نوۋىژوۋ ەسەرە، ۋەبەشەك لە شەۋىش كە نوۋىزى
مەغرىب و عىشاىە. ئەم ئايەتە داۋاى ئەنجامدانى پىنج
فەرەكان ئەكەتو پەنجە بۇلاى كاتەكانىان راءەكىشەت كە
پىغەمبەرى ئازىزمان ﷺ لە ھەرمودەكانىدا بەتەۋاۋى ئەو پىنج
كاتەي رونكردوۋتەۋە ، جا مۇسلمانان داۋايان لى كراۋە كە ئەو
پىنج فەرە ئەنجام بىدەن ، چۈنكە ئەمانە بەندايەتەكى زۇر
پايە بەرزو بەنرخن و بەشىكى گىرگىن لە ناۋىشە چاكەكاندا،
بىگومان كە چاكەكان خراپەكان لائەبەن. ئەگەر ھاتو چاكەكان

ئەو خۇشەختانە. عومەرى كورى خەتاب دەلئ: كاتىك كە
ئايەتى ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ ۱۰۵ دابەزى پىرسىارم كىرد لە
پىغەمبەر ﷺ كە ئايا ئىمە ئىش بىكەن لە شتىكدا كە تەۋاۋ
بوۋەو يان لە شتىكدا كە لەمەۋلا دەبىت؟ پىغەمبەر ﷺ
ھەرمۇئ: ﴿بَلْ عَلَى شَيْءٍ قَدْ فُرِعَ مِنْهُ وَجَرَتْ بِهِ الْأَفْئَامُ يَا عُمَرُ وَلَكِنْ
كُلُّ مَيْسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ﴾ ۱۰۶ (الرمذى، صححه الالبانى) بەلكو ئىش ئەكەن
لەسەر شتىك كە تەۋاۋكراۋە ھەلەمەكان ئىشيان تىداكردو
ئەي عومەر، بەلام ھەمەكەس نامادە كراۋىبۇ ئەۋەي كەبۇي
دروستكراۋە. ئىنجا خۇاى زاناو كار بەجى ئەو پەرستراۋانەو
پەرەۋانىان باس دەكەتو دەفەرمۇئ:

۱۰۹ جا تۇ ئەكەۋىتە گومانەۋە سەبارت بەپوچى
پەرستراۋەكانىان چۈنكە ئەۋانە ھەر ھەمان شت ئەپەرستىن كە
باۋك و بابىرانىان لەپىش ئەۋانەۋە بەندايەتەيان بۇ كىردو
پەرستويان، ئەمانىش ھەروەكو ئەۋان نەزان و نەفەم و بىەم
زۋانە بە سزاى كىردارەكانى خۇيان ئەگەن، جا ئەگەر ئەۋان
كىردارىكى چاكىشيان ھەيى ئىمە خاۋەن بەزەبىن ۋەھەرلە دىنيدا
پاداشتى ئەو كىردارە چاكەكانىان ئەدەپنەۋە ئىتر لە رۇزى دوايدا
ھىچ پاداشتىكىان نىە ۋەك دەفەرمۇئ: ئەۋسا بەراستى ئىمە
بەتەۋاۋى و بى كەم و كورى بەشى خۇيان پى ئەدەپن ج پاداشى
چاكەكان لە دىنيداۋ ج تۇلەي خراپەيان لە رۇزى ھىامەتدا. جا
ۋاجارىكى تر پەنجە بۇلاى گەلى مۇسا ئەكىشەت و دەفەرمۇئ:

۱۱۰ خۇ بەراستى ئىمە پەرۋمان دا بە مۇسا كە تەۋرات بوو
كەجى ئەۋان كەۋتەنە ناكۇكىيەۋە لەۋ پەرۋەدا، ۋەئەگەر وشەي
پەرۋەردگار پىش ئەكەۋتايە لەسەر ئەۋەي كەماۋەي لە ناو
چۈنى ھەرگەلەك دىيارى كراۋەو تا ئەۋماۋىيە دوايى نەيت ھەر
ئەيى بىمىن ئىمە حۈكەم مان دەكرد لە بەيىيان داۋ كىۋىر
تۇلەمان لى ۋەر ئەگرتىن، ۋەبىگومان ئەۋان لە گوماندان لەبارەي
ئەو پەرۋاۋ ئايىنەي مۇساۋە بەراستى نازان.

۱۱۱ ئەۋسا بەبىگومان ھىچكام لەۋانە نىە مەگەر
پەرۋەردگارى تۇ پاداش يان تۇلەي كىردارەكانىان بەرىك و پىكى
پى ئەدەتەۋە ھىچ شتىكىان لەلەي الله ون نابى ، چۈنكە
بىگومان ئەو زۇر ناگادارە بەو كىردارەنى كە ئەيەكەن چاك يان
خراپ ئاشكرايى يا پەنھان، واتە ئەي محمد ﷺ تۇ غەمگىن و
عاجز مەبە لەۋەي كە ئەۋگەلەي تۇ دۇايەتى و نافرمانى خۇا
ئەكەن و سزاىان زوۋ پى ناكات بەلكو بۇ ھەرگەلەك بۇ

کرد خرابه‌کانتان نه‌شوریت‌ه‌وو لای نه‌بات، جا و تراوه هوی دابه‌زاندنی ئەم نایه‌ته نه‌وو بو که پیاویک ناه‌رتیکی ماچ کردو هاته‌وته خزمه‌ت پیغه‌مبەر ﷺ و ئەم هه‌واله‌ی پێ داو ریگای پاک بونه‌وه له‌و تاوانه‌ی داواکرد خوایش ئەم نایه‌ته‌ی دابه‌زاندوه جا کابرا وتی: ئەمه هه‌ر بۆ منه‌ ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ ؟ فه‌رموی: **﴿لَكَ وَلَمْنْ عَمِلْ بِهَا مِنْ أُمَّتِي / الرَّمَلِي﴾**

صححه‌ الابانی / بۆ تۆیه‌و بۆ هه‌رکه‌سیکه‌ که ئیشی پێ بکات له‌ ئوممه‌ته‌که‌م {

واته: بریاریکی گشتیه‌و هه‌رکه‌س تاوان بکات به‌لام به‌شیمان ببیت‌ه‌وو چاکه‌ بکات خوا تاوانه‌کانی بۆ نه‌سپێته‌وه. ئینجا خوا ده‌فه‌رموی: ئانه‌وه‌ی که‌باسکرا نامۆ‌زگاریه‌ بۆ ئەوه‌که‌سانه‌ی که‌یادی خوا ده‌که‌ن وه‌له‌ بیرى ره‌زامه‌ندى نه‌ودان.

﴿١١٥﴾ جا خۆبگره‌ له‌ سه‌ر به‌ندایه‌تی و دوور که‌وته‌وه‌ له‌ تاوان ، خۆگرتن له‌سه‌ر سێ شته‌ یه‌که‌م: خۆگرتن له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی خوا. دووه‌مه‌: خۆگرتن له‌سه‌ر نه‌کردنی تاوان. سێ هه‌م: خۆگرتن له‌سه‌ر ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌کانی ژیان ، جا فه‌رموی: خۆبگرن چونکه‌ بپگوما که‌ الله پاداشی چاکه‌کاران زایه‌ناکات. ئینجا خوی زاناو دانا هه‌ره‌شه‌نه‌کات و ده‌فه‌رموی:

﴿١١٦﴾ ئای ببوايه‌ له‌نیو گهلانی پێش نیوه‌دا خاوه‌ن ژیری و عه‌قل که‌نه‌وان له‌نیو گه‌له‌که‌ی خۆیاندا مه‌ردانه‌ راپه‌رینایه‌و به‌رگریان بکرایه‌ له‌ خرابه‌و تاوان واته‌ نه‌بوون مه‌گه‌ر کۆمه‌لیکی که‌م له‌نه‌وانه‌ی که‌ رزگارمان کردن وه‌ک نه‌وانه‌ی که‌باسمان کردن له‌باسی پیغه‌مبهراندا علیهم السلام و نه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ سه‌مه‌کار بوون ده‌ستیان دایه‌ تاوان و خرابه‌کاری به‌هوی نه‌و نازو نیه‌مه‌تانه‌ی که‌ تێیدا بوون و خاویان له‌ بیر جویه‌وه‌و ترسی دوا رۆژیان نه‌بو. وه‌ نه‌وانه‌ تاوانبار بوون چونکه‌ له‌یاساکانی خوا لایان داو دزایه‌تی به‌رنامه‌ی خاویان کردو خوایش له‌ناوی بردن.

﴿١١٧﴾ خۆ په‌روه‌ردگارت هیچ ولاتیکی له‌ناو نه‌بردوه‌ به‌ناوه‌واو خه‌لکه‌که‌ی چاکه‌کارو سالح بی .

﴿١١٨﴾ جا ئەگه‌ر په‌روه‌ردگارت ناره‌زوی لی ببوايه‌ خه‌لکی ئەگه‌ر به‌یه‌ک دینی و به‌یه‌ک به‌رنامه‌و که‌س دزایه‌تی نایینی خودای نه‌نه‌کرد به‌لام خوا نه‌وه‌ ناکات چونکه‌ خوا بریاری داوه‌ که‌نه‌م

دنیايه‌ بۆ تاه‌ی کردنه‌وه‌ بیت، هه‌ر که‌س ناره‌زوی له‌مشت خۆیدا بێ تا به‌که‌یفی خوی چاک یان خرابه‌ هه‌لبژێرت، وه‌هه‌میشه‌ نه‌وان نارێکن و یه‌ک به‌رنامه‌و رێباز ناگرن به‌لکو هه‌ندئ خودا نه‌په‌رسیت و هه‌ندیکی تر مرۆڤو شتانی تر نه‌په‌رسن که‌نه‌م شتانه‌یش دنک و دوان نین به‌لکو سه‌دان و هه‌زاران جو‌ریان هه‌یه‌

﴿١١٩﴾ به‌لام ئەو که‌سانه‌ی که‌ په‌روه‌ردگارت ره‌حمی پێ کردون یه‌ک به‌رنامه‌ویه‌ک رێبازیان هه‌یه‌و یه‌کن ئەگه‌ر چی به‌له‌شو ولاتیش له‌یه‌ک دورین، وه‌هه‌ریق ئه‌وه‌ش دروستکراون، واته‌: چونکه‌ مرۆڤ هه‌رگیز ئیش و کاریان وه‌کو یه‌ک نیه‌و هه‌ندیکی کاری دۆزه‌خی نه‌کات و هه‌ندیکی کاری به‌هه‌شتی ، دۆزه‌خ و به‌هه‌شتیش چه‌ندین جیگای جیاجیایان هه‌یه‌و هه‌رکه‌سیک ئیشه‌که‌ی به‌گوێره‌ی جیگایه‌که‌ له‌و جیگازۆرانه‌ی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ جا ئەگه‌ر خوا مرۆڤی دروست نه‌کردایه‌و به‌گوێره‌ی زانیاری خوی هه‌رکه‌سیکی به‌خستایه‌ جیگای خوی مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن ئەگینا هیچ که‌س به‌به‌شی خوی رازی نه‌ده‌بو به‌تایبه‌ت دۆزه‌خیان که‌ نه‌و کاته‌ ره‌خنه‌یان له‌ خودا ده‌گرت و نه‌یان وت: ئەگه‌ر ئیمه‌ت به‌خستایه‌ دنیاوه‌ ئیشی خرابه‌مان نه‌ده‌کردو هه‌ولمان نه‌دا کام پله‌ی به‌هه‌شت به‌رزتره‌ به‌ده‌ستمان به‌ینایه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ خودا دروستی کردن وه‌ک له‌ سورمه‌ی

مولکدا ده‌فه‌رموی: **﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ يَبْلُوَكُمْ اَنْتُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا﴾**

﴿١٢٠﴾ مردن و ژیا‌نی دروستکردوه‌ تا تاه‌یتان بکاته‌وه‌ بزانیان کامتان کرداری چاکتر نه‌که‌ن.

ئینجا ده‌فه‌رموی: خۆ فرمان و بریاری په‌روه‌ردگارت ته‌واوبوو هاته‌دی که‌فه‌رمویه‌تی: به‌راستی جه‌هه‌ننه‌م پێ ئەکه‌م له‌ جنۆکه‌و له‌ ئینسان به‌تیکرا، هه‌رله‌م باره‌وه‌ له‌ فه‌رموده‌یه‌که‌دا که‌ نه‌بو هوره‌یره‌ نه‌یگێرت‌ه‌وه‌ هاته‌وه‌ که‌نه‌لی، پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رموی: **﴿تَعَايَتْ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فَقَالَتِ النَّارُ اَوُوتِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَكَبِّرِينَ وَقَالَتِ الْجَنَّةُ مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي اِلَّا ضِعْفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهَا قَالَ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى لِلْجَنَّةِ اَنْتِ زَحْمَتِي اَزَحَمِ بِكَ مِنْ اَشَاءِ مِنْ عِبَادِي وَقَالَ لِلنَّارِ اِنَّمَا اَنْتِ عَذَابِي اَعَذَّبْتُ بِكَ مِنْ اَشَاءِ مِنْ عِبَادِي وَلَكُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا مَلٰٓئِكَةٌ فَلَا تَمْتَلِيْ حَتّٰى يَضَعَ رَجُلُهُ فَنَقُولُ قَطْ قَطْ فَهٰذَا لَكَ تَمْتَلِيْ وَيُزَوّٰى نَعَضُهَا اِلٰى نَعَضٍ وَلَا يَطْلُمُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ خَلْقِهِ اَحَدًا وَاَمَّا الْجَنَّةُ فَاِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَنْشِئُ لَهَا خَلْقًا/رواه‌ الشيخان/** به‌هه‌شت و دۆزه‌خ بویه‌ کێشه‌یان دۆزه‌خ وتی: من زیاتر به‌هرمه‌ند کراوم و به‌ لوت به‌رزو ده‌سه‌لات دارانه‌وه‌

واتە ئەوانە دینە نیومن و بەهەشتیش وتی نازانم بۆ بەشی من
 ھەر مەرقە لاوازو بێ دەسو و بێ کەسەکانە؟ ئیینجا خەوای بە
 دەسلەت و خاوەن شکۆ بە بەهەشتی ھەرمو: تۆ بەزەیی و سۆزی
 منی لەریگای تۆوە سۆزی خۆم ئەدەم بەو کەسە کە نارەزۆم
 لی بێ، وە بەناگری ھەرمو: تۆ سزای منی بەھوی تۆوە تۆلە
 ئەستێم لەو کەسە کە نارەزۆم لی بێ و ھەردوکتان
 پەرئەبنەو. بەلام ناگر ھەرچی ئەخەیتە ناویەو ھەرنەلی
 ماوە زیاتر بابیت تا کەسی جەھەننەمی نامینێ و ئەو ھەرداوی
 زیاتر دەکات تا خەوای بەدەسلەت پیتی خۆی لەسەر دۆزەخ دا
 ئەنێ ئیینجا دۆزەخ ئەلی بەسە بەسە و ھەندیکێ دەتەپیت
 بەسەر ھەندیکیدا ئەوسا پەر دەپیتەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
 بەشکۆ ستم لەھیج دروست کراویکی خۆی ناکات. جا پاش
 چونی ھەموو بەھەشتیان بۆناو بەھەشت ھێشتا بەھەشت
 جیگای چۆلی زۆری ئەمینێ و خوا خەلکیکی تری بۆ دروست
 ئەکات و لەو زیادە بەھەشتدا نیشتەجێ دەبن.

﴿۱۲۰﴾ جا ئەو ھەموو ھەوالانە کە باسی ئەکەین بۆ تۆ لەبارە
 پیغەمبەران و گەلانی پێشوو شیودی سزاو سەر ئەنجامی
 ھەمویانەو بۆئەوھە کە ئیمە دلی تۆ بەھیزو بتەوتر بکەین
 تا زیاتر خۆ راگرو ئارام تری ئەی محمد ﷺ و لەم سورەتەدا
 وەك باقی سورەتەکانی تر حەق و راستیت بێ گەشت و بەھوی
 ئەو داستانانەو ئەبێ تۆ زیاتر سور بی لەسەر بانگەوازەدکەت
 و ئەم روداوانە پەندو ئامۆزگاری و وێر خستەوھە بۆ
 باوەرداران تا بەلگو بیر لەسەر ئەنجامی ستەمکاران بکەنەو
 زیاتر خۆیان لەرق و ھینی اللہ بپاریزن، جا ئەمە وەکو لە چەند
 شوینی تردا و تراوە ئامۆزگاری و وێر خستەوھە بۆ ھەمو
 کەس بەلام چونکە تەنھا باوەرداران سودی لی وەر ئەگرن بۆیە
 ھەرمو: ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ باوەرداران.

﴿۱۲۱﴾ ئەی محمد ﷺ بلی: بەوانە کە باوەریان نیە بە کەفی
 خۆتان ئیشی خۆتان بکەن ئیمەش ئیشی خۆمان دەکەین.
 ئەمە ھەرشەھەکی زۆر توندە، واتە: بێ منت بێ جی ئەکەن
 بیکەن

﴿۱۲۲﴾ ئیو ھەموو پەندە بکەن ئیمەش چاوەروانی دەکەین. ھەر
 چەند ئەمانە ھەرشەھەکی توندن بەلام ئەمانە بەر لە
 ھەرزبونی جیھاد بوو.

﴿۱۲۳﴾ تەنھا بۆ خواپە ئەنێنەکانی ئاسمانان و زەوی و تەنھا ئەو
 دەزانیت و عیلمی پێی ھەو ھەموو کارو بار ھەر بۆ لای ئەو

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُ الْمُخْلِفِينَ
 ﴿۱۱۸﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَا تَلَانَ جَهَنَّمَ مِنَ الْآلِئَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۱۹﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ وَوَعْدُكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۰﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿۱۲۱﴾ وَانظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ
 ﴿۱۲۲﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲۳﴾

سُورَةُ يُوسُفَ ۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الرَّبَّكَ ءَانَتْ أَلَكِنَّا أَلْمِينِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲﴾ تَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
 بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۳﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿۴﴾

دەگەرئەو کەوابو دەی ئیویش مادام ھەمو ئیشەکانان بۆلای
 ئەو ئەچیتەو بیپەرست تا شەرمەندی نەبن و پشیتیش
 ببەستن بەو، و پەرورەدگارت بێ ئاگانە لەو شتە کە ئیو
 دەیکەن لە چاک و لە خراب ناگای لی یمتی ھەرچاکەیک
 کەبەتائان نەکردبیتەو پاداشتی وەرئەگرن و ھەر
 خراپەیکیش کە تەوہەتان لی نەکرد بێ و اللہ چا پۆشی لی
 نەکردبێ سزاکی وەردەگرن. جا کەوابو بۆ پێش ھاتنی
 ئەو وۆزە بیرلە حاالی خۆمان نەکەینەو بۆ لەو ھورئانە سود
 وەرئەگرن بەلگو خوا رەحمان بێ بکات و لەتاوانەکانمان
 چاوپۆشی بکات؟

سورەتی یوسف ۱۲

سورەتی یوسف کە سورەتی دوازدەھەمی ھورئانە، لە مەکەدا
 ھاتوئە خوارەو، سەدویانزە ئایەتە، و تراوە بەگوێرە
 دابەزین سورەتی پەنجاسیئەمە و پاش سورەتی (ھود) و
 پێش (الحجر) دابەزیو. جیئشینەکانی پیغەمبەر وەك
 عومەر و عوسمان ئەم سورەتیان لە نوێزی بەیانیدا زۆر
 دەخویندەو. ناوی پیغەمبەر یوسف ﷺ بیست و ھەوت
 جار لە سێ سورەتی ھورئاندا ھاتوئە یەكجار لە سورەتی

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءُيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
وَعَلَى آلٍ يَعْقُوبُ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخُوهُ أَحِبِّ إِلَيَّ
أَبْنَاءَنَا وَتَخْ عَصَبَةَ إِبْنَانَا إِنِّي فَضَّلْتُكِ بَيْنَ
يُوسُفَ أَوْ أَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ
بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٨﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
وَالْقَوْهُ فِي غِيَبَتِ الْحُبِّ بَلَقَطَهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿٩﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْتِنَا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
لَنَنْصَحُونَ ﴿١٠﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَاةً بِتَرْتَعٍ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ﴿١١﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٢﴾ قَالُوا لَنْ
أَكْلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَيْرُونَ ﴿١٣﴾

غافرو يەكجار لە ئەنعام و بیست و پینج جاریش لەم سورەتەدا. پێغەمبەرمان بە کەریمی کۆری کەریم واتە رەوشت بەرزو بەناموس و بەخشنە ناوی دەیات و دەفەر مۆی: { الْكَرِيمُ ابْنُ الْكَرِيمِ ابْنُ الْكَرِيمِ يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ / مَقَّ عَلَ / کەریمی کۆری کەریم کۆری کەریمی کۆری یوسفی کۆری یەعقوبی کۆری ئسحاقی کۆری ئیبراهیمە. و تراوە وشە یوسف مانای دوو وشە "الاسف" واتە غەم و پەژارد وە وشە "الاسيف" واتە کۆیلە و بەندە لە خۆ گرتووە، لە سورەتی پێشودا یاسی گەلانی ھەندێک لە پێغەمبەرمان کرا کە ھەمویان دزایەتی پێغەمبەرەکانیان کردو جا سەرئەنجامی ھەمویان لەناوچوو و توش بوو بە سزای پەروردگار بو بەلام لێرەدا یاسی بەسەرھاتی پێغەمبەرێکمان بۆدەکات کە لەم بەسەرھاتەدا سەرئەنجامی ھەموولایەک بەخۆشی و گەڕانەووە بۆ لای ھەق و راستی تەواو دەبێت.

بەناوی اللّٰه ی زۆر بەسۆزو بێنیھایەت میھەربان

١ ئەلیف، لام، را، ھەر اللھ باشتەر ماناو مەبەستی ئەم پیتانە دەزانیت، ئەوە نیشانەکانی ئەو پەراوە روژن کەرەمەییە کە چاک

وخراب، ھیدایەت و گومراھی، ھەلال و ھەرام، کوفرو ئیمان ھەمو روون دەکاتەووە.

٢ بێگومان ئیمە ئەوەمان بەخوێنراویدیەکی عەرەبی رەوانەکردووە بۆلای تۆ بۆ ئەوێ کە ئێوە ھەر بکەنەووە و ھەقڵ بخەنە کارمەووە راست و ناراست لە یەک جیا بکەنەووە

٣ بێگومان کە ئیمە باس دەکەین و ئەخوێنینەووە بەسەر تا چاکترین داستان بەھۆی ئەوێ کە وەحیمان کردووە لاتەووە کە ئەم ھۆرئانەییە و بێگومان کە تۆ لە پێش دابەزینی ئەم ھۆرئانەدا لەم بارەووەھیج شتێک نەدەزانای و بێ ناگا بووی. ئینجا بەخۆنیەتی ئەم داستانە بەنرخ وەر لەپەندو نامۆزگارییە دەست پێ دەکات و ئەفەرمۆی:

٤ بێر بکەرەووەو باسی ئەو کاتەیکە کە یوسف بەباوکی گوت: ئەی باوکی خۆشەویستم بێگومان من لەخەودا دیم کە یانزە ئەستێرەو روژو مانگ سوجدیان بۆ بردم.

٥ جا یەعقوبی باوکی لە سەرئەنجامی ئەم خەو و ناگادارکرا بویە و مۆیە و تی: ئەی کۆری خۆشەویستم ئەم خەوێ خۆت بۆ براکانت باس مەکە چونکە ئەوان ھێلێکت پێ دەکەن، بێگومان کە شەیتان دوژمنێکی ئاشکرایە بۆ بنیام و براکانت بەم خەو و ھەسادەت پێ ئەبن و شەیتان ھەئیان ئەنێ لەسەر خراپەکاری بەرامبەر تەووە کەواتە شەیتان ھەمیشە لە ھەولدا یە بۆ تیکدان و ئازەوا نانەووە لە بەینی مەوفا، جا ئەو مەوفا ھەند لە یەک نزیکتر بن تیکۆشانی ئەو لەعینە زۆرتر دەبێت، وە دەرکەوت کە شاردنەووە نیعمەت بۆ خۆپاراستن لە ھەسودی ئیشیکی رەواییە جا بۆیە پێغەمبەرمان دەفەر مۆی: { لَا تَقْصُ الرُّؤْيَا إِلَّا عَلَىٰ عَالِمٍ أَوْ نَاصِحٍ / الترمذی، صحیحہ الابانی / خەون باس مەکە مەگەر بۆ عەلیم یان بۆ مەوفا تیکۆشانی نامۆزگاری کەر }

٦ خۆ ھەر ناواش دەبێت کە پەروردگار تە ھەتدەبێزێت لەناو براکانتا و دەتکا بە پێغەمبەر و ھێری لیکدانەووەی خەونەکان دەکات و نیعمەتی خۆی بەسەر تۆ و بەسەر بنەمالە یەعقوب دا تەواو دەکات وەک چۆن نیعمەتی خۆی تەواو کرد بەسەر ھەردوو باوکی تۆدا کە ئیبراهیم و ئیسحاق بوون لە پێش یەعقوب دا، بێگومان پەروردگار مەکت زانەر و دانایە و دەزانێ چیت پێ ئەدرێ و لەئایندەدا بەجی دەبی. جا لە پاش چل سال ئەم خەونە یوسف ھاتەدی.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١٥ وَجَاءَ وَابْنُ أُمِّ يَكُوفَ عِشَاءً يَبْكُوتُ ١٦ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ١٧ وَجَاءَهُ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمِ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ١٨ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْلُوهُ قَالَ يَبْشُرِي هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بَضْعَةً وَلِلَّهِ عَلَيْهِ بِمَا يَعْمَلُونَ ١٩ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ٢٠ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأُمِّهِ أَكْرِمِي مَوْلَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢١ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُجَيِّدُ الْمُحْسِنِينَ ٢٢

شيويوه يه عقوب بيانوشي دا به دهست كوردهكاني كه واته كاتيڪ كه گوماني خراب به كه سيك برا نابيت بهلگه به دهست بدهيت كه دژ به خوت بهكاري بهنييت وده چون ليوردا يه عقوب ﷻ بؤ براكاني يوسف باس له مهترسي كوشتني يوسف به هؤي گورگهوه دهكات.

١٥ و تيان: نهگهر بيتو گورگ بيخوات لهكاتيكداهه نيمه كؤمه ليكي بئگومان نهوكاته نيمه كؤمه ليكي بي خيرو رهنجه روين و زيانكي گهردهمان له خؤداوه. ليوردا باوكي وتي: دل تنگو غه مبارم كه بيبه و دهرسم كه گورگ بيخوات كه جي نهوان وهلامى دووهه ميان دايهوه، واته: نيمه ناهيلين گورگ بيخوات چونكه مهبه ستيان بوو كه خهفته تي بؤ دروست بكن ورهيان لهوهبو كه باوكيان بؤ تهنها نهوي خوش نهويت؟ به لي هاتنه سر نهوهي كه بيبه لهگهل خؤيانداو نامادهي رويشتن بوون.

١٥ جا له كاتيڪ دا كه باوكيان رازي كردو يوسفان لهگهل خؤياندا بردو همويان هاتنه سر نهوهي كه بيخه بن بيركه، جا الله دهرمويت: نا لهو كاته دا وه حيمان كرده لاي پيمان وت: كه تو هوالى هم بهسر هاتهيان بي بلي لهكاتيكداهه كه نهوان ههست بي ناكهن. جا چ لهو كاته دا بوو بيت بهلكو

٧ سويند بيت كه بهراستي له بهسهرهاتي يوسف وبراكاني كه يانزدهكس بوون چه ندين بهلگه وناموزگاري گرنگ ههيه بؤ نهوانه كهوا پرسيار دهكن و دهيانهوي راستيان بؤ دهركهوي.

٨ نهو كاته ي كه براكاني وتيان: بهراستي يوسف وبراكه ي كه (بنيامين) له لاي باوكمان له نيمه نازارو خوشه ويسترن له كاتيكداهه نيمه كؤمه له پياويكين، بئگومان باوكمان له بارهوه بههله دا چوه كه دوو كهسي له ده كهس زياتر خوش نهوي. چونكه ده كور باشتر دهنوان خزمهت به باوكيان بكن و سودي بي بگهيانه تا كو دوو كور، و تراوه چونكه باوكيان نايندهيه كي روناك و پلهيه كي بهرزي له بهر چاو بوو بؤ يوسف و له لايه كي تر يوسف و بنيامين دايكان مردبو بؤيه يه عقوبي باوكيان نازي زورترتي پيدهدان، جا نيمه بو به هؤي نهوهي كه براكانيان هه سوديان بيتبهن.

٩ نهوسا وتيان: يوسف بكوژن تا كؤتاي بهو خوشه ويستيه بيت يان فره ي بدهنه زهوي و ناوچهيه كي دور نهوكاته باوكتان روي يه كلا دهبيت بؤ نيوه خوشه ويستيه كه هه مو بؤ نيوه دهبيت، نينجا پاش نهاماني يوسف تهويه دهكن و دهبن به گه ليكي چاكيش له لاي باوكتان و بهيهك چاو ته ماشاتان دهكات و ريزي كهسي تر نادا بهسهرتانداه.

١٠ يه كيك لهوانه وتي: يوسف مهكوژن بهلكو فره ي بدهنه ناو بيركهوه تا هه ندي كهسي ريوار هه لي بگريتهوه، نهگهر ههر سورن له سهر برياري خؤتان كه يوسف له باوكتان دوور بكه نهوه. نينجا هاتن بؤ نه نجامداني هم كاره خراپه و چونه لاي باوكيان،

١١ و تيان: نه ي باوكي نيمه بؤجي له باره ي (يوسف) بهوه باوه رت به نيمه نيه بؤجي دنليانيت ليمان و گوماني خراپمان لي دهكهيه؟ وه به بئگومان نيمه دلسوزو ناموزگاري كهري نهوين و چاكيه نهومان دهويت.

١٢ بهياني لهگهل نيمه دا بينيره تا بؤ خؤي بخواو رابويري و ياري بكات، وه بئگومان كه نيمه بهباشي چاوديري دهكهين و لهه مو ناخوشيهك دهياري زين.

١٣ بهلام باوكي ههزي نه دهركد كه بجيت لهگه لايان دا بؤيه وتي: بئگومان من دل تنگو خه مبار دهب بهوهي كه نيوه نهو ببين لهگهل خؤتانداه دهرسم گورگ بيخوات لهكاتيكداهه نيوه بي ناگا بن لي و سهرگهرمي كارو نيشي خؤتان بن. جا بهم

بیریکه نه وه و نه کاره نه که یان له پاش که و تنه ناویرمه که وه بیت تا دلخوش بیت و بزانیته که له و گرفتاریهش رزگاری دحبیت، نه و موبو له پاش نه و ماوه درېژدی که به سهریدا تیپهړی و بو به فرمان ره وای میسر، براكانی چون بۆ کاروان و دغل و دان کړین نه و ناسینه وه به لاه نه و ان یوسف یان نه ناسیه وه، پاشان پییگو تن که چیان به سهر براكه ی خویان هیناوه؟ به لای نه و ان یوسفیان له و بیرده به جی هیشت و یوشاکه که یان خویانوی کرد،

۱۶ جا هاتنه وه لای باوکیان له و مختی نوژی عیشاداو له حالیکدا که دگریان،

۱۷ وتیان: نه ی باوکی خومان بیگومان نیمه روشتین و کى بمرکیمان دکردو یوسفمان له لای که ل و په له کلمان به جی هیشت جا له و کاته دا گورگ خواردی. نه که رچی دزمانین تۆ باوهرمان پی ناکه بیت با راستیش بکهین. همدی له پیش بکیکان به ودرگرتی خه لاتیش ههر ره وایه وک تیر هاویشتن و نه وانه ی که سودی بۆ دین و جیهادکردنی تیدایى.

۱۸ خوینیکی دروژنانه یان هینا به سهر کوراسه که یدا، به لاه له بیرى نه وودا نه بوون که بیدرینن له گهل خویانوی کردنه که ی دا جا باوکی کاتى که دی کراسه که نه دراهو ده لاین وتویه تی: گورگیکی دانا بوه که کورى منی خواردوه و کوراسه که ی نه دراندوه! ههر به وه زانی که قسه کانیان راست نیه و تی: نه خیر نه وه وایه به لگو نه فستان شتیکی بۆ جوان کردون و نه نجامتان داوه، به ههر حال ههر چۆن بووه نیشه که ی من نه ویه که به چاکى خوم بگرم و به نیوه هیچ نه لیم، وده ههر الله یه داوای یارمه تی لى دکریت له سهر نه و قسه و باسه ی که نیوه دیکه ی بۆ رونکردنه وه ی نه و روداو دل ته زینه داوای یارمه تی ته نه ا له الله دکه م.

۱۹ جا قه دمری په رومردگاری عالم له سهر نه و موبو که گوزمری جه ماعه تیک که و ته نه و شوینه، جا کاروانیک هات و ناوهینه رى خویان نارد بۆ ناودمر هینان بویان، نینجا نه و کابرایه که هاته سهر بیرمه که جا نه و سه تلای که پیى بوو بۆ ناو دهره یان فری دایه ناو بیرمه که وه یوسف که نه و سه تلای دی خوی به ست به و په تی سه تلایه جا کاتى که نه و کابرایه سه تلای که ی هه لیکیشایه وه دی وا مندالیکى نزیک به بالق بوون له گهل سه تلای که دا هاته سهر وه و تی: نه ی خه لکینه موژده بیت نه مه کوریکه جا بۆ نه وه ی که سی تر بیان نه زانیته و نه بی

به شه ریکیان و که سیش داوایان لى نه کاته وه نه و ان له ناوکه لو په ی خویان دا شاردیانه وه تا بۆ خویان بیفروشن و هالیه پر نه وه، بی ناگا له و دی که الله دمیوه تی به و نیشه ی نه و ان قالی بلاو بکاته وه، خوا زور زانیه به و دی که نه و ان دیکه ن.

۲۰ خۆ نه و ان به نرخیکی که م فروشتیان و نه و ان له و دراوانه بی نیاز بوون و ته ماعیان پیى نه بو، واته: گرنگیان پی نه داو به شتیکی زور که میان دوزانی جا ههر ویستیان له مل خویانی بکه نه وه، هه ندیک ده لاین: براكانی ههر له وى بوون تا نه و کاروانه هاتو به کابرای ناو دهره یان و تی: نه و منداله یی نیمه یه و دمیفروشین و جا به و پارده که مه فروشتیان به و کاروانیان و یوسفیش له ترسی نه وه نه وک بیکوژن قسه ی نه کرد، جا نه و قافله یه به ره و میسر روشتن و گه شسته شارو یوسفیان فروشت به پاشای نه و شارو ده لاین موسلمان بوه.

۲۱ جا نه و که سه ی که یوسفی کړی له میسر به خیزانه که ی و تی: ریژی بگره، به لگو نه مه سودمان پی بگه یه نیته یان بیکه ین به مندالی خومان. نینجا الله ی زانو دانا نه قهرموى: وده ههر ناو ده ا یوسف مان سه قامگیر کردو جینگامان بۆ سازاند له سهر زه ویدا و فیری دکه ین که چۆن له قسه کان تی بگات کاتی که وده یان کردو لای و چۆن مانای خه وکان لیک بداته وه. وده یگومان که الله زاله به سهر هه موو کاروبارمکانیدا و نه و دی بییه ویت به جی ده هی نیته که پیگه یاندن و تیگه یاندنی یوسف به شتیکی که مه له کرداره جوانه کانی به لاه زور به ی خه لک نازان. به لای، براكانی نه یان دوزانی بۆجی باوکیان نه و نه و یوسف ی خوش نه وى، به لاه باوکیان ناینده یه کی روناکی له به ر جاو بوو بۆ یوسف ی ونبوو، براكانی یوسف به گومانى خویان ویستان یوسف بی نازو سه رکز که ن به لاه نه یان دوزانی پیلانه کانیان هه نگاوانیکن بۆ به رزکردنه وه ی زورتری یوسف و به دیه یانانی خه و نه که ی، ده لاین نه و دی که یوسفی کړی که و ره ی میسر بووه ناوای هیتفر بووه ناوای خیزانه که شی (زه لیخا) بوه هه رچند له ناوای هه ردو وکیان قسه ی تر کراوه گرنگ روداو ه که ی یوسف نه ک ناو ده کان، چونکه نه گهر ناو ده کان گرنگ بوایه خوی زانو دانا باسی دکرده نه لاین که نه و پاشایه نه ده چوه لای نافرته و مندالی نه بووه له و لاویشه وه بیگومان دهرکیکی چاکى کرد که نه م منداله گومانى خه یرو چاکه ی لی دکریت، و تراوه: سى که س هه ستی باشیان هه بووه یه کی که له وانه بریتیه له م پاشای میسر که چاوی به یوسف که و تی به خیزانه که ی و تی: ریژی بگره، نزیکه نه م منداله له پاشا

وَزَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَّقَتْ الْأَكْبُوتَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا
لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَنَ رَبِّهٖ ۚ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَا إِن كَانَتْ قَمِيصَهُ ۖ قَدْ مِنْ دُبُرٍ ۖ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ ۖ قَدْ مِنْ دُبُرٍ ۖ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ نَلْمَاةَ أَقَمِيصَهُ ۖ قَدْ مِنْ دُبُرٍ ۖ قَالَ إِنَّهُ
مِنْ كَذِبِكُنَّ ۖ إِن كُذِّبْتُ كُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكُ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ يَسُوۡةُ فِي الْمَدِيْنَةِ أَمْرَاتُ الْعَزِيْزِ تَرُوۡدُنَّهَا
عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيۡهَا فِي ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٣٠﴾

﴿٢٥﴾ نهوسا هردو وکیان به پهل بهر و درگای هاتنه درهوه رایان کرد یوسف بؤ درچون و نهویش به شوین یوسف دا که نهیه لیت در بچیت به لگو رازی بکات و له پشته وه له نزیک درگاهو کراسه که ی گرت که بیگه رینیتته وه یوسفیش هر بهر و درگا زوری کرد تا کوراسه که ی دراندو له ددستی درچو، جا هرکه هاتنه درهوه له و درگادا هله تفتین به میرده که ی داو زانی بیتی زانیون زوو فریای خوی که وت یوسفی به خراپه کار نیشاداو هاواری کردو وتی؛ توله ی نهو که سه ی که ویستویه تی خراپه له گهل خیزانی تودا بکات هیچ نیه بیجکه له وهی که زندان بکریت یان سزای دردنک بدریت، بهم شیویه یوسفی به تاوانبار پیشاندا،

﴿٣٠﴾ یوسفیش که له راستیدا پاک بو به خیرای وه لامی دایه وه وتی؛ نه خیر نهو داوای له من کردوه من هیچ شتیکم له گهل نهودا نه نجام نه داوه، جا نهو هه واله له ناو خزمانی نزیک پیاوو ژنه که دا بلا و بویه وه که وتنه لیکن لینه وهی و هندیکیان بیروای خویان در بای در بری وهکو نه فرموی؛ جا شایه تیک له خزمانی نافرته که شایه تی داو وتی؛ نه گهر کراسه که ی له

سودمان پی بگه یه نیت. دوو هه میان: کچی شوعه یب که موسای دی وتی به باوکی؛ نهو پیاوه بکه به مزوری خوت زور به هیزو نه مینه. سیه میان: نه بو بکر که عومهری دانا له جیگی خویدا بؤ جینشینی (الخلافه).

﴿٢٣﴾ جا له کاتیکدا که یوسف گه یشته ته مهنی به هیزی و بالی بوون و که مال حوگم و عیلمان پیدا، نه ری نیمه هر ناو ها پاداشی چاکه کاران نه دینه وه. خوینه ری به ریز به دله وه له داستانه راسته ورده وه به راستی پوخته ی عه قیده نه خلاقی تیدایه و درخه ری سوزو میهر میانی خوی دانا و زانیه سه باره ت به پنده گانی و مایه ی هیزو ورده به زگر دنده وهی باو دردارانه و روخینه ری بیرو بؤ چونی پیلانگیرو خیانه تکارانه.

﴿٢٤﴾ جائه نافرته ی که کاتی خوی یوسفی بؤ کراو له مالی دایه داوای نه نجامدانی کاری خراپی لی کرد، جا بؤ نهو مه به سه یوسف ی برده ژووره وه وه مو درگا گانی داخست و پیی وت؛ ودره ناماده یه بؤت. وتی په نا نه گرم به خوا؛ که من شتی واکه بیگومان که نهو پیاوه سه رپه رشتی منهو تو خیزانی نهوی و به جوانی ریزی منی گرتوه، جا من چؤن خیانه تی واکه ناموسی نهو ده کم، نه گهر شتی واکه من سته مکارم و بیگومان که الله سته مکاران رزگار ناکات. وتراوه که نهو پاشایه له پاشدا له سه رده سستی یوسف موسلمان بووه و ناوی رمیانی کوری و دلید بووه و نهو عه زیزه ی خاوه نی یوسف میریک بوه له میردگانی نهو پاشایه و وهکو وتمان جا وتراوه نهویش موسلمان بووه. جا کاتیک که نهو ژنه بانگی یوسف ی کردو پیی وت؛ پیویسته نهو نیشه بکه ی خوا نه فرموی؛

﴿٢٦﴾ بیگومان نافرته که مه به سستی نهو بوو که نهو خراپه یه بکات و نهویش مه به سستی خراپه ی کرد وهکو به شهرو نه فسی پیی خوشبو نه گهر به لگه ی روناکی خوی نه بینایه به لام چونکه نهو دپیان به لگه ی روناکی له هیزو زانیی و کار به جینی خوی دیبو نهو کاره ی نه نجام نه دا. وتراوه وشه ی (لولا) بؤنه کردنه له به ربونی غهیر واته، له بهر بوونی به لگه ی رون نهو کاره ی نه نجام نه دا بؤیه خوی گه ودره نه فرموی؛ هر ناو ها که چؤن به لگه ی رونمان پیشان دا خراپه و داوین پیسیشمان لهو دور خسته وهو نه مان هیشت که نهو تاوانه خراپه ی دوچار بیی و شه رمنده ی لای خواو گه ودره که ی بیی چونکه بیگومان نهو له بنده هله بری تراو پالفته گانی نیمه بو.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ كُلَّ وَجْدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رُودْنَاهُ عَنْ ثَمَرِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا آلِآيَاتٍ لِّيَسْجُنَنَّهُ فَحَىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوقَ رَأْسِي حِمْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

پیشه‌وه درآ بئ ئەوه ئافرمته‌که راست دهکات و وه‌وه درۆ دهکات.

﴿٣٧﴾ خۆ ئەگەر کراسه‌که‌ی له پشته‌وه درآبئ ئەوه ئافرمته‌که درۆ دهکات و ئەوه له راستگۆیانە، چونکه ئەگەر یوسف داوای خراپه‌ی لی بکردایه ئافرمته‌که روبه‌روی دهبویه‌وه و کراسه‌که‌ی له پیشه‌وه نه‌گرت و نه‌یدراند به‌لام ئەگەر ئافرمته‌که داوای خراپه‌ی کرد بئیت و یوسف پشتی تی کردبئ ئافرمته‌که له پشته‌وه کراسه‌که‌ی گرتوه و دراندویه‌تی، دیاره‌نم هسه‌که‌ره‌ش پیاو ماقول و باومر پئ کراوی می‌ردی ئافرمته‌که بو بویه باومریان پئ کردوه و هاتوون ته‌ماشای کراسه‌که‌ی یوسفیان کردوه

﴿٣٨﴾ جا کاتی دی کراسه‌که‌ی له پشته‌وه درآود تیگه‌یشت که یوسف راست دهکات، بویه‌روی کرده‌خیزانه‌که‌ی وتی: بئگومان که‌ئمه‌ به‌شیکه له فیل و فرده‌کانتان، به‌بیشک که‌فرت و فیلێ ئیوه زۆر گه‌وره‌یه، به‌ئ وایه‌چونکه الله ئەفه‌رموی: فرۆفیلێ شه‌یتان لاوازه به‌لام له‌باره‌ی فرۆفیلێ ئافرمته‌نمه‌وه ئەفه‌رموی: زۆر گه‌وره‌یه، ئینجا روی کرده یوسف و وتی:

﴿٣٩﴾ ئە‌ی یوسف با‌سی ئە‌مه مه‌که‌و مه‌یکه به‌ده‌نگوباس له‌ناو خه‌لک‌داو به‌خیزانی‌ش وت: داوای لی خوشبوون بکه بۆ تاوان و

گوناهی خۆت بئگومان تۆ په‌کیکت له تاوان‌باران تۆ خۆت ئەمه‌ت کردوه و بوختانی‌ش بۆ یوسف ده‌که‌یت؟! وه‌ک ئە‌لین "هسه‌ که‌وته زاری ده‌که‌ویته شاری" ئە‌م هسه‌یه‌ش که‌وته سه‌رده‌می خه‌لک و له‌م لاو لا با‌سیان ده‌کرد و‌ه‌کو خۆ‌ای زاناو دانا بۆمان با‌س ده‌کات و ئە‌فه‌رموی:

﴿٣٠﴾ کۆمه‌لێک له ژنانی شاره‌که که ئە‌م هه‌واله‌یان بیستبو و تیان: بئگومان ژنی عه‌زیز خۆ‌ی داوای کردوه له‌گه‌نجه‌که‌ی خۆ‌ی که خزمه‌تچیه‌تی له‌گه‌لیدا بگۆنجیت بۆ ئە‌و کاره‌و بئگومان که خوشه‌ویستی ئە‌و چووته نادلی و زال بووه به‌سه‌ریاو جاری خۆ‌ی ناکات بئگومان ئی‌مه واته‌زانین که ئە‌و واله گومراهیه‌کی ئاشکرا‌دا وه‌سه‌ری لی تی‌کچوه.

﴿٣١﴾ جا کاتی‌ک هسه‌ی ئە‌و ژنانه گه‌یشته‌وه گویی زه‌لیخا ئاشکرایه که هسه‌و تانه‌و ته‌شه‌ری ئە‌وانی پئ ناخۆش بوو، چونکه له‌به‌ر جوان خاسی و که‌م وێنه‌ی یوسف خۆ‌ی له‌م کاره‌دا به‌ره‌وا ئە‌زانی، جا بۆ ئە‌وه‌ی تییان بگه‌یه‌نیت که خوشه‌ویستیه‌که‌ی نا‌ره‌واو بی‌جی نیه‌ ناردی به‌شوینیانداو بانگی کردن و جیا‌گایه‌کی بۆ رازاندنه‌وه و سه‌فه‌و خواردنێکی بۆ ئاماده کردن و هه‌ریه‌که‌ی کێ‌ردنێکی میوه‌له‌تکردنی پیدان وله‌ کاتی له‌ت کردنی میوه‌که‌دا، که‌یوسفی له‌وان شاردبویه‌وه وتی: وهره‌بچۆ به‌ناوایندا، یوسف یش هات و به‌ شیویه‌کی جوان و به‌ئ‌ده‌به‌وه به‌ناو ئافرمته‌کاندا تی‌به‌ری، جا کاتی‌ک که یوسف یان دی زۆر به‌لایانه‌وه گه‌وره‌و به‌ری‌زو جوان و به‌سام بوو، جا له‌به‌ر ته‌ماشای کردنی یوسف نا‌گایان له‌ده‌ست و کێ‌رد نه‌ماو ده‌ستی خۆیان بری، ئا به‌م شیویه‌ تی‌یگه‌یان‌دن که خوشه‌ویستیه‌که‌م ره‌وايه ئە‌وانیش وتیان: نه‌خیر پ‌اک و بئ عه‌یبی بۆ خوا ئانه‌م جوان و شو‌خ و شه‌نگه‌ مرو‌ف نیه‌ ئە‌مه‌ بی‌جگه له‌ فریشته‌یه‌کی به‌ری‌ز شتیکی تر نیه‌،

﴿٣٢﴾ ئینجا زه‌لیخا په‌رده‌ی له‌سه‌ر خوشه‌ویستی بۆ یوسف لا‌داو به‌راشکا‌وی وتی: ها ژنه‌کان ئا ئە‌وه‌یه که ئی‌وه تانه‌و ته‌شه‌رتان له‌من داوه، بئگومان که‌من خۆ‌م داوام کردوه له‌و واته‌ دانی نا به‌ بئ گونا‌هی و پاکی یوسف‌داو وتی: به‌لام ئە‌و خۆ‌ی پاراستوه‌و هی‌چی له‌گه‌ل مندا نه‌کردوه، جا ئە‌گەر ئە‌وه‌ی که‌من ئە‌م‌ری پئ ده‌که‌م نه‌یکات ئە‌بئ به‌ند بک‌ریت، و‌ه‌بئ ئە‌و له‌ری‌زی مرو‌فه بئ ده‌سه‌لات و که‌م نرخه‌کاندا بیت.

﴿٣٣﴾ جا ک‌تو پ‌ر یوسف‌یش له‌وه‌لامی دا وتی: ئە‌ی په‌روهر‌دگارم به‌ندین‌خانه‌م پئ جاک‌ترو خوشه‌ویست تره له‌ودی که‌منی بۆ

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ تُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْنَعِي السِّجْنَ أَرْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَجْدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصْنَعِي السِّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبِّهِ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَنَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجَنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَأْتِيَهَا الْمَلَائِكَةُ فِي رُءُوسِهَا بِالنَّارِ لَوْنٍ يَأْتِعُرُونَ ﴿٤٣﴾

كهيه سهرم نانم هه لگرتبو كه بالنده لبيده خوارد پيمان بلن بابزانين كه ماناي نهو دوو خه وهى نيمه چيه چونكه بيگومان كه نيمه تو به مروفنيك له مروفه چاكه كار دكانت ده زانين. نينجا يوسفش نه مهى به ههل زانى بو گهياندى په يامه كه و پيش وه لامي خه و دكانيان راستى بيرو راكهى خو و پوچه لى بيرو راى نهوانى بو روون گردنه وه.

﴿٣٧﴾ وتى: هيچ خوار دنيك بو نيوه نايهتو هيچ پي بريويكتان پي نادريت مه گهر من خه به رتان پي بدم كه جييه پيش نه وهى پيتان بگات، واته: خودا هه نديك له كارو باره نه نيمه كانم بو روشن دمكاته وه پيش رودانى نه مهش كه من به نيوه نه ليم به شيكه له وهى كه په رومردگارم فيري كردوم واته نه وه به خششيكى په رومردگارمه، چونكه بيگومان من وازم هيتاوه له ثابتي گه ليك كه باومر ناهيتن به الله و بى باومر به روژى دوايى.

﴿٣٨﴾ جا من شوين ثابتي باوكاني خوم كه نيراهيم و نيسحاق ويه عقوبه كه وتوومو بو نيمه نيه هه رگيز هيچ هاوبه شيك بوالله بريار بدمين نه وه زياد دريژو به هر ميه كي الله يه له سهر نيمه و له سهر هه مو خه لكيش به لام زوربهى خه لك شو كرو سوپاسى نهو نيمه مه ته گه ورهيه ناكهن كه الله پتي به خشيون، جا

بانگ دهكهن، واته: چونه به ندينخانه هه نيم بريرم نهك نه نجامداني نهو نيشه. وه نه گهر تو من له هروفنيكي نهوان لانه دهيت و يارمه تيم نه دهيت منيش مه يلى نهوان دهكهم و دوچارى تاوان نهيم، جا نهو كاتهش من له ريزى مروفه نه فامه كاندا دهم. ثابهم شيويه يوسف پارايه وه له په رومردگارى.

﴿٣٩﴾ په رومردگارش تكاكهى و مرگرتو هروفنيكي نهوانى لى لادا، واته: بهتو ورو به هيزتري كرد بيگومان كه نهو زاته بيسهره بو هه مو داخو ازيه كانى مروف، وه زانه ره به هه مو نيشه كانى.

﴿٤٠﴾ له پاشان بويان دهر كهوت كه مروفنيكي پاك و خاوينه و تيكه لاو بهو ستانه نابى به لام ناگونجيت هه راوا بمينيته وه و له ناو خه لگدا باسى بكرت و خيزانى گه وره مىسر ناوى زياتر بزريت له بهر نه وه سوينديان خوارد نه بيت هه تا ماويه كه بخريته به ندينخانه وه.

﴿٤١﴾ به لى خرايه به ندينخانه وه لهو كاته شدا دوو كهس له دهست و دايهره دى گه وره مىسر له گهل نهودا چونه به ندينخانه وه يه كيكيان خوار دني بو پاشا دروست دكردو نهوى تريان ناوى بو دهيتا نه لين ويستويانه كه ژار بكهنه ناو خوراك بوى به لام نه وهى كه ناوى پي سپر را بو نه يكرد نهوى تر كه خوار دني بو دروست دكرد ژارى كرده ناو خوار دنه كه يه وه، جا نه وهى كه ناوى بو نه هيتا زانى كه ژار كراوته خوار دنه كه يه پاشاوه، وتى به پاشا: نهو خوار دنه مه خو كابر اى خوار دن دروست كه ريش وتى نهى پاشام نهو ناوهى نه وه مه خو رده و چونكه ژارى تن كرده، جا پاشا داواى له هه ردو وكيان كرد كه هه ر يه كهى له هى خو يان بخون كابر اى ناوهيتنر خوار دى و هيچى لى نه هات چونكه هيچى تيدا نه بو به لام كابر اى خوار دن دروست كه خوار دنه كهى خو نه خوارد، جا پاشا فرمانى دا به به ندينخانه هه ردو وكيان و خرانه به ندينخانه وه، جا كاتى يوسف يان دى كه پياويكى دهست و دم پاك و راستگوو چاكه كار له گهل به ندينكاراوه كاندا و له ماناي خه و په رزين كردن نه زاننى زوريان خوش نهويست جا لهو كاتهى كه به ندينبون له گهلدا هه ردو وكيان خه ويان دى و بو خه و په رزين كردن هاتنه لاي يوسف و باسى خه و دكانى خو يان بو كرد، يه كيكيان وتى: من ديم خه ريكه ترى دهكوشم بو پاشام و دكو جارى جارانو نه وهى تريان وتى: من خوم دى له خه ودا

خواردنه‌وهی بۆ دروست ده‌کات و نه‌وی ترتان هه‌لده‌به‌سريت و ده‌کوژريت و سه‌ری بالنده ده‌يخوات. نه‌لین که‌نه‌مه‌يان بيست وتیان: خه‌ومان نه‌ديوه. يوسف وتی: نه‌و کاروباره‌ی که له‌باره‌یه‌و داوای خه‌وپه‌رژيانتان له‌من کرد چ راست بکه‌ن له خه‌وبينين و چ راست نه‌که‌ن جي به‌جي کرا.

٤٢ نینجا روی کرده نه‌و که‌سه‌يان له‌و دو ره‌فيقه‌ی که دلنیا بوو له به‌نديخانه رزگار نه‌بی وتی: کاتی که چو‌يته دهره‌وه لای پاشاکه‌ت باسی من بکه به‌لکو نازادم بکات له‌م به‌نديخانه، نابهم قسه‌یه شه‌يتان باسی په‌روه‌ردگاری خو‌ی له بیر برده‌وه‌و چاوم‌روانی خه‌لکی تری کرد که‌له به‌نديخانه رزگاری بکات، جا له‌بهر نه‌و که‌مه مه‌يله‌ی که کردی بۆ لای بیجگه له الله ماوه‌ی چه‌ند سال له‌و زيندانه‌دا مایه‌وه، هه‌نديک نه‌لین کابرای نازاد کراو له بیری چو، هه‌ردوو نه‌گونجیت والله اعلم. تا پاشای میسر خه‌ویکی دیو جارپان دا به‌ناو خه‌لکا.

٤٣ پاشا وتی: خه‌ویکم دیوه که‌له خه‌ودا هه‌وت مانگای له‌ر هه‌وت مانگای هه‌له‌ویان خواردو هه‌وت گو‌له گه‌می وشك هه‌وت گو‌له گه‌می ته‌ریان خوارد وتی: نه‌ی پیاو ما‌قول و خه‌وپه‌رژين زانان مانای نه‌م خه‌ودم بۆ بکه‌ن نه‌گه‌ر مانای خه‌وبينين نه‌زانن، نه‌وانیش هه‌رچی ورد بو‌نه‌وه له‌مانای نه‌و خه‌وه تینه‌گه‌يشتن.

٤٤ وتیان: نه‌مه خه‌ویکی تیکه‌ل و پیکه‌له‌و ئیمه مانای خه‌وی ناوا نازانين.

٤٥ جا نا له‌و کاته‌دا کابرای رزگار بوی ره‌فيقه‌ی به‌نديخانه‌ی يوسف قسه‌که‌ی يوسف و زانیاری نه‌وی پاش ماوه‌یه‌ک که‌وته‌وه بیرو وتی: من مانای نه‌و خه‌وه‌تان پی نه‌لیم نه‌ویش له لایه‌ن ره‌فيقه‌ی به‌نديخانه‌مه‌وه نه‌گه‌ر به‌منیرن بۆ لای نه‌وانیش کابرایان نارد بۆ لای نه‌و ره‌فيقه‌ی جا کابرا چو له به‌نديخانه‌دا يوسف ی دۆزیه‌وه‌و وتی:

٤٦ يوسف نه‌ی دۆسته‌که‌م ناده‌ی خه‌و په‌رژيني نه‌م خه‌وه‌مان بۆ بکه که هه‌وت مانگای له‌رحه‌وت مانگای هه‌له‌وی خواردوه و هه‌وت گو‌له گه‌می وشك هه‌وت گو‌له گه‌می ته‌ری خوارد(یان هه‌وت گو‌له‌گه‌می وشك سه‌رکه‌وته‌وه‌به‌سه‌رحه‌وت گو‌له‌گه‌می ته‌ردا) تا منیش برۆمه‌وه لای خه‌لک و ماناکه‌يان پی بلیم، جا يوسف له‌مانای خه‌وه‌که تیکه‌يشت،

قَالُوا أَصْغَتْ أَحَلِمَ وَمَا نَحْنُ بِأُولِي الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ٤٤
وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمْ أَنِ ادْكُرْ بِعَدَامَةِ أَنَا أَنْتُمْ كُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَارْسِلُونِ ٤٥ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
وَأُخْرَى يَسْتَلْعِي أَرْجِعْ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ٤٦ قَالَ
تَرْزَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا مَّا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ٤٧ ثُمَّ بَأْتَى مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا كُنَّ
مَاقَدِّمَتْ هُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتِصِمُونَ ٤٨ ثُمَّ بَأْتَى مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ فِيهِ يَغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ٤٩ وَقَالَ الْمَلِكُ انْثَوْنِي
بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
الْبَسُوفَةِ الَّتِي قَطَعْتَ بَيْنَ بِيْنِي وَرَبِّي يَكْفِيهِمْ عِلْمٌ ٥٠ قَالَ
مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْنِي يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْتُ حَسَّ لِلَّهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْفَن حَصْحَصَ
الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ٥١ ذَلِكَ
لَعَلَّمَنِي أَنِّي لَمْ أَخُنْ بِغَيْبٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ٥٢

يوسف له دريژهي هسه‌کانیا روی کرده نه‌و دو به‌ندکراوه‌و به‌وشه‌ی جوان وتی:

٣٩ نه‌ی دوو هاو‌پیکانی به‌نديخانه‌م ئایا خودایانی جیا له‌یه‌ک چاکن یان یه‌ک خودای به‌توانا؟ وتی:

٤٠ نه‌وانه‌ی که ئیوه ده‌یانپه‌رستن بیجگه له چه‌ند ناویک که خو‌تان و باو باپه‌رانتان بو‌تان داناو شتیکی ترنن که الله یش هیج به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر په‌رستنی نه‌وانه نه‌ناردوه، فرمان و به‌پیردان ته‌نها بۆ الله یه، چونکه نه‌م بو‌نه‌ومه‌ر دروستکراوی نه‌وه‌وه‌ر نه‌وده‌زانیت چ شتیك به‌سوود یان به زیانیانه‌و خو‌ تئ هه‌لقورتان له کاروباری خه‌لکا مادام نه‌وریگای پی نه‌دابیت ده‌ست دريژی کردنه سه‌رمافی الله یه‌و تاوانیکه هه‌مو بو‌ونه‌ومه‌ر دزایه‌تی ده‌کات. ده‌ستوری داوه که نابیت که‌س به‌به‌رستن بیجگه له‌خوی، ئانه‌وه‌یه ناینیکی راست و به‌نرخ به‌لام زۆربه‌ی خه‌لک نه‌م حه‌قیقه‌ته‌نازانو و به‌ریگای چه‌وت و ناریک دا نه‌پۆن. نینجا دیته سه‌رلیکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌مکانیان و وتی:

٤١ نه‌ی دوو هاو‌پیکانی به‌نديخانه‌م، یه‌کیک له ئیوه رزگار نه‌بیت و نه‌چیته لای پاشاکه‌ی و ومکو جارانی پيشو

﴿۵۷﴾ وَمَا أَرَىٰ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَجِمَ
رَبِّيَ إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۸﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِيهِ يَدَ اسْتَخْلَصَهُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿۵۹﴾ قَالَ
أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهٍ ﴿۶۰﴾ وَكَذَلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ نُصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ شَاءَ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۶۱﴾ وَلَا جَبْرَ
لِالْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۶۲﴾ وَجَعَلْنَا
إِخْوَتَهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۶۳﴾ وَلَمَّا
جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنَ أَيِّكُمُ الْأَثَرُونَ
أَتَىٰ أُولَٰئِكَ الْمَكِيلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۶۴﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا
كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿۶۵﴾ قَالُوا اسْرُدْ عَنْهُ آتَاهُ
وَأِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿۶۶﴾ وَقَالَ لِفَتْنِهِ أَجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿۶۷﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَيْمِهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَنَا الْكَيْلَ
فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَنَانًا كَيْلَ وَإِنَّا لَمُحْفِظُونَ ﴿۶۸﴾

ئیوهدا وتیان: په نا نه گرین به خوا له ودي که بختیانی بؤ بکهین
بیگومان نیمه له و کابرایه هیچ خرابیه کهمان نه دیوه، جا بهم
شیویه بیگومان پاک داوینی یوسف له مانگی جوړده
رؤشتر بویه وه، هر بویه زور به زوی خیزانی عهزیزی میسر
وتی: بیگومان نیستا حهق ددرکه وتو ناشاریته وه، من داوام له
نه وکرد که نیسی خرابم له گه لدا بکات و بیگومان نه و له
راستگزیانه.

﴿۵۹﴾ نهو بیښه و بهر میه کرا تا پاشا بزانی که من له په نامه کی
دا هیچ خیانه تیکم پی نه کرده و بیگومان الله خیانه تی
خیانه تکاران ناشکرا دهکات و نایه لیت له ژیر په رده دا
بمیښته وه.

﴿۶۳﴾ نهوسا من نهفسی خوځم به بیوهری نازانم له تاوان به لام
لهم باره وه بوختانم پی کراوه به نارده و بهند کراوم، جا بویه
نامه وی پاکانه ی هه مو تاوانیک له خوځم بکه م چونکه بیگومان
که نهفس به زوری فرمانی خراب به مرؤف دهکات مه گهر که سیک
به رومردگارم به زوی پیدا هاتبیته وه له خرابه ی نهفسی
باریزگاری کردبیت بیگومان په رومردگارم زور چاو پویشکاره و
به سوزه یو بهندکانی. نا بهم شیویه یوسف پاک و خاوینی
خوی دمرخست و وانه یه کی زور بهنرخیشی به مرؤفه کانی پاش

﴿۵۷﴾ وتی چهوت سال یهک له دوا یهک شت دهچین و
زمرعه ت وگشت وکال دمهکن و همرزانی نه بی به لام نه بی ناگاتان
له خو بیت و له م ماوه یه دا نه و دمغل و دانه زایه نه که به لکو
هه رله کاتیکدا دره و دمهکن به گول و پیلو وه هه لیگرن بؤ
نه و دی زور بخایه نیت و خه سار نه بی مه گهر که میک بؤ نه و دی
که بیخون واته که میس بخون و زوریش هه لگرن.

﴿۵۸﴾ چونکه له دوا ی نه و چهوت ساله چهوت سال گرانی
سهخت دیت به سهرتاندا نه وکاته هه رچیتان داناوه له پشدا له و
چهوت ساله گرانیه دا دی خون مه گهر که می له و دی که هه لی
نه گرن بؤتان بمیښته وه، ته نانه ت نه و دیس که دهچینیت هیچ
سودیکتان پی نادات. نینجا مرده یسی پیدان و وتی:

﴿۵۹﴾ له پاش نه و سالنه سالیکی تردیت که بارانی زور چاک
دباریت و همرزانی دیت و خهک له هه مو شتیک سود
وهر نه گریت و میوه و بهری درختان زور نه بن و له و ساله دا ناوی
میوه ی زور نه گرن، بهم شیوه خه و په رژی خه و ی پاشای کرد
بؤرمیقکه کی و نه ویش هاته وه ناو خهک و لای پاشا و مانای
خه و ده کی به ناو یوسف وه که له بهندیخانه یه بؤ پاشا باس کرد و
پاشایش له جوانی خه و په رژی نه که کی سه ری سورما.

﴿۶۰﴾ جا پاشا گوتی: برؤن بؤم بهینن، کابراش هات به شوین
یوسف دا و وتی: پاشا بانگی کردویت بؤ لای خوی، به لام یوسف
په له ی نه کرد بؤ هاته دهره و به لکو به کابرای وت: بگه پیره و
بؤلای پاشاکه ت، جا پرسپاری لی بکه بؤچی و له سر چی نه و
نافرته تانه دهستی خو یان بری بیگومان په رومردگارم زور زانایه
به فرقه یلی نه وان. واته: یوسف ویستی پاک و خاوینی نه و
دهرکه ویت و بزانی ت که نه م چه ند ساله ی که بهندکراوه
ناره و ابو و بوختیانیان بؤ کرده پیغه مبه ری نازیزمان ﷺ له م
بارمه وه و هسفی یوسف دهکات و نه فهرموئ: ﴿لَوْ لَبِثْتُ فِي
السِّجْنِ مَا لَبِثْتُ يَوْسُفَ ثُمَّ جَاءَنِي الدَّاعِي لَأَجِبْتُ / حَسْبُ الْإِلَهِ /
واته نه گهر من به و نه ندازه ی که یوسف له بهندیخانه دابو
بمایه مه وه پاشان بانگیان بکردمایه و هلامی نه و بانگ که ره م
نه دایه وه واته: داوای پاکانه کردنم نه دکر د.

﴿۶۱﴾ ناشکرایه پاشا زور گرنگی بهم نیشه داو نافرته کانی
کؤ کرده و وتی: راستی خو تانم پی بلین و چؤن و جیبتان کرد
کاتی که داوای نه و کاره تان له یوسف کرد و نه و چی کرد له گه ل

دائەنیشیت، بەم شیوە داستانەکە دینیتە بەرجاومان و ئەفەرموی (يَتَّبِعُوا نَهْكَ جَوًّا) ئینجا ئەفەرموی: ئیمە ھەر ئاوەھا رحمەتی خویمان ئەدەین بەو کەسە کە ئارەزویمان لێ بێت و ئیمە پاداشی چاکەکاران نافەوتینین لە دنیادا.

٥٧ خۆ پاداشتی روژی دواپی چاکترە لەو پاداشە دنیاویان بۆ ئەو کەسانە کە لە خواترسن و بەئیشی چاک و بەندایەتی پاک خۆیان لە سزای خوا ئەپارێزن. بەئێ: سائەگرانی دەستی پیکردو ھەمو ولاتی گرتەووە یەعقوبیش کوردەکانی نارد بۆ ھینانی دەرغل و دان و ناوی یوسفیش وەکو پاشایەکی بەرەحم و بەخشنەدی میسری کەوتە ناو خەڵکەو.

٥٨ جا ئەو براپانە یوسفیش ھاتن بۆ لای بۆ ئەو دی یارمەتیان بەدات، جا ئەو ئەوانی ناسیووە بەلام ئەوان ئەویان نەناسیووە، چونکە لە کاتی خۆی ئەو ئەوانی دیبو گەورە بوون و شتیکی وانە گۆرا بوون بەلام یوسف مندال بوو باوەرپیشیان نەدەکرد کە ئەو ھیچ کات بگاتە پلەو پایەکی ئەوندە گەورەو بەناویانگ، جا یوسف ھەزی لە گەرانەو دی ئەوان بو لەبەر ئەو،

٥٩ کاتێک ئەو دی کە بۆی ھاتبون پێی دان و نامادی کردن، وتی: ئەو برا باوکیەتانم بۆ بێرن مەگەر ئێو خۆتان نابینن کەمن پێوانەتی تەواوتان بۆ دەکەم؟ ئەگەر چی ئێو ھەری کەمتان پێی، وە ئایا ئێو نابینن کە باشترین کەسم لەو کەسانە کە ئێو چۆنەتە لای و چاکترین خواردن ئەدەم بەمیوان واتە: دڵنایان کەمن مەبەستی خراپم نیە لە داواکردنی برا باوکیەکەتان، ئەلێن یوسف کاتێ ناسینی پرسیری زۆری لێ کردون لەوانە کە ئێو خەلگی کوێن و کورێ کوێن و چەند بران؟ ئەوانیش وتیان کە ئیمە خەلگی کەنعانین و کورێ یەعقوب پێخەمبەرین و دوانزە برابوین دەمان باوک و دایکین و ئیستە لێرەین و براپەکی باوکیمان لە مالدایەو یەکیک لە برا دایکیەکەمان نەماوە جا بۆیە ئێویش ھەزی کرد کە برا باوک و دایکیەکە کە خۆی پێشەکی ببینیت بۆیە ئەو داواپەیی لێ کردن و وتی:

٦٠ ئەگەر ئەو براپەتان ئەھێنن لەگەڵ خۆتان دا بزائن کە ئێر لە لای من ھیچ شتیکی بۆ ئێو پێوانە ناکریت و بە ئێو نافرۆشیت و منزیکیشم مەکەو نەو.

خۆی و تەووە کە چۆن خۆگرو لەسەر خۆو ئارام بن لەکاتی روپەرپوونەو لەگەڵ ئەو بارو دۆخە ناھەموارانە کە دیتە رینگای و ھەرچەن کە پاک و خاوین بێ بەلام نابێ کەم تەرخەم بێ سەبارت بە ھەرمانەکانی پشت پەردەو نابێ ھێمن بێ لە سەکری خوا ھەرودەکو چۆن نابێ مەئوس و ناو میدیش بێت، وەنابێ لە سەرکەشی نەفسی کەمتەرخەم بێ و ھەمیشە خۆی وەکو بەھری بێ پەلە بزانی بیگومان ئەگەر تەماشای ئەم جیۆکە یوسف بکەین و ھەول دەین کە سودەکانی بنوسین زەمانیکی زۆری ئەوئ جامن ھەول ئەدەم شتیکی کەمی لێ باس بکەم باقی بەجی بێلەم بۆ خوینەرانی نازیز، ھەندیک ئەلێن ئەم قسانە لە (الْفَنَ حَصَصَ الْحَقُّ إِنَّ ...) تاکو (رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

٥٢) قەسە زلیخایە ئەویش ھەرھەمان مەبەست ئەگەپەنئ والله اعلم. ئینجا پاش ئەم روژن بونەووە گرنگە.

٥٣ پاشا وتی: بیهێنن بۆم من بەتایبەت ئەوم بۆ خۆم دەوێت ئینجا رویشتن و ھینایان، جا کاتێک کە قەسە لەگەڵدا کرد زیاتر لێ ھاتوی و پاکییە تیکە بۆرونترپووە و وتی: ئەمڕۆ تۆ لەلای ئیمە مرووفیکی جیگادارو ئەمین و بەھەئس و کەوت و زانایی و دانایی جیگای خۆت لەدلی ئیمەدا کردووەتەو، ئینجا یوسف بۆ راگەیانندی بیرو راکە کە خۆی ئەم قەسەیی بەھەل زانی،

٥٤ وتی: دام بێئ لەسەر خەزینەتی ئەم ولاتەدا واتە بێکە بەسەرپەرشتو لێ پرسراوی دارای میسر بیگومان من زۆر پارێزەری ئەو سەرۆت و سامانەم و زۆر چاک ئەزانم چۆن پەردی پێ بدەم و چۆنی دابەش بکەم و سالانی ھەرزانی چی بکەم بۆ سالانی گرانی کەدیت، بەئێ پاشایش وەکو لە پێشەو بەنچەمان بۆ خشانە موسلمان بو و سەرپەرشتی و لێ پرسراوی دارای دایە دەست یوسف. بەئێ ئا بەم شیوە یوسفی ناو زیندان بو بەگەورەو ناوداری میسر، یوسفی ئاوەرو فرۆشراو بختیان بۆ کراو بو بەناسراوترین و پاک و خاوین ترین و بەدەسلات ترین خەلگی میسر بەراستی ھەر خواپە زانا و دانا و ئەزانێ چۆن بارو دۆخی مرووف بگۆریت و چۆنی بپارێزیت و چۆن سەھامگیری بکات، بەئێ راست ئەفەرموی:

٥٦ ھەر ئاوەھا ئیمە یوسف مان پایەدارو جیگەر کرد لەسەر زەویدا ئەوسا ژیاپی لەجوارچێوە دیواری زینداندا بوو، و ئیستا لەھەر جیگایەکی میسریدا کە خۆی ئارەزو لێ بێ

قَالَ هَلْ آمَنْتُمْ عَلَيَّ إِلَّا كَمَا آمَنْتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ وَجَدُوا يَضَعَتُهُمْ زُرَّتٍ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا بَنَا مَارِيَّ هَلْ هَذِهِ يَضَعُنَا زُرَّتٍ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنْ اللَّهِ لَأُلَاقِيَنَّ بِهِ إِلَّا أَنْ يَحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَسَّىٰ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابِ وَجِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابِ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنَّ الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۖ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

ئەھيڻ، جا ھەر بەگەراندەھە نرخی کەل وپەلە خۆراکیەکان
ئەبێت دلتیا بیت کە ئەو پاشایە نیهتی خرابی نیه لەگەڵماندا.

﴿٦٦﴾ وتی: ئەو نانیرم لەگەڵتاندا ھەتا پەیمانیک زۆر بتهوم بێ
نەدەن و سویندم بۆ نەخۆن بە خودا کە ئێوە بیپێننەو لەگەڵ
خۆتاندا مەگەر بەلایەك بێت و ھەموتان بگریتهو، ئەوانیش
بەلێیان بەباوکیان دا کە بەباشی جاودیری ئەو بڕایانە بکەن و
باوکیان بەو سەفەرە کوردەکی (بنیامین) لەگەڵیاندا رازی
بوو، جا کاتێک کەئەوان پەیمانیان دا بەو وتی: خوا جاودیر و
شایەتە لەسەر ئەوھە کە ئەمێن. ئینجا کەوتە ئامۆژگاری
کردن،

﴿٦٧﴾ وتی: ئەو کوردەکانم کاتی چۆنە شار لەیەك دەرگاوە
مەچنە ناودەو بەلکو بەش بەش ببن و لە چەند دەرگایەکی
جیا جیاو بەچنە ژورەو، یەعقوب بەو شیوە ویستی کوردەکانی لە
چاوی پیس بیاریزی و وتی: خۆ من بەم ئامۆژگاریەم ناتوانم
ھیچ زیانیك لەسەر ئێوە لابەرم ئەگەر خودا خۆی ئارەزووی ئی
بێت واتە: خۆپاراستن ھەدری خوا ناگەرێنیتەو، چونکە ھیچ
بڕیار و ھوكمێك نادری و ناکری مەگەر خودا خۆی بیکات
لەبەرئەو تەنھا پشت بەو دەبەستم، وە تەنھا با ئەو بکەن
بەپشت و پەنای خۆیان ئەوانە کە پشت و پەنایان دەوی، بەئێ

﴿٦٦﴾ وتیان: بەم زوانە ھەسە لەگەڵ باوکیا دەکەین و زۆر ھەوڵ
ئەدەین و بیگومانە کەئیمە بۆئەم داخوایە تۆ بەگوێرە
توانای خۆمان ھەوڵی بۆ ئەدەین. جا یوسف بۆ ئەوھە کەئەوان
زیاتر سوربێن لە سەر گەراندەو،

﴿٦٧﴾ لەو کاتەدا بە کۆمەلە گەنجیک کە خەریکی رێخستنی
بارەکانیان بوون وتی: ئەو کەل و پەلانی ھیناویانە بۆ کرینی
خۆراک بیخەنەو ناو بارەکانیانەو تانەوان ھەراکاتی گەراندەو
ناو خا و خیزانی خۆیان ئەو کەل و پەلە خۆیان بناسنەو
وراستی و دڵسۆزی پاشای میسریان بۆ ئاشکرا بێ و بەم ھۆیەو
بتوانن باوکیان رازی بکەن کە برا باوکیە کەیان لە گەڵدا بنیری
بەلکو ھەمویان جاریکی تریگەرێنەو بۆ میسر.

﴿٦٨﴾ جا کاتێک کە گەراندەو بۆلای باوکیان وتیان: ئەو باوکی
خۆشەویستمان بیگومان ئیمە ئیتر شتمان بێ نادریت مەگەر
براکی ترمەن لەگەڵدا بنیری بۆ سەفەر، جا کەواو داوات لی
دەکەین کە ئەو بڕایەشمان لە گەڵدا بنیرە ئیمە پێوانە
خۆمان بەتەواوی وەر ئەگرین و بیگومان ئیمە جاودیری
دەکەین و نایەلێن ھیچی بەسەری.

﴿٦٩﴾ ئینجا یەعقوب وتی: ئایا دلتیا بێم لیتان سەبارت بەو
مەگەر ھەر بەو شیوە کە دلتیا بووم لیتان سەبارت بە
براکی لەپیشدا؟ واتە پاش ئەوھە کە ئێوە ئاواتان کرد بە
یوسفی بڕای ئیتر چۆن دلتیا بێم لیتان سەبارت بەمیش و من
جاریک گەزراوم، ھەرچەندە کە من دلتیا کە خوا جاودیریکی
زۆر چاکەو ئەو لە ھەمو خاوەن سۆزو بەرھەمەکان بەسۆزو
بەرھەم ترە، وە گفتم بێ نەدان کەئەو بڕایەیان بێ بدات.

﴿٦٥﴾ بەلام کاتێک کە کەل و پەلێان کوردەو سەپریان کرد ئەو
کەل و پەلانی کە بردویانە بیدەن بەحەقی خۆراک ھەمو
لەناو بارەکانیاندا یمە بۆیان گەراندەو، جا بەخۆشحالیەو
وتیان: ئەو باوکی بەرێزمان ئیمە لەو زیاتر چیمان دەویت
تەماشاکە لەگەڵ ھینانی ئەو ھەموو خۆراکەدا ئەمە کەل و
پەلەکەمانە کە ھەمویمان بۆگەرێنراوتەو، جا ئەگەر تۆ
براکیمان لەگەڵدا رەوانەبکەیت لەگەڵ خۆماندا ئەبەین و
خۆراکی زیاتر ئەھینن بۆ خا و خیزانمان و جاودیری براکیمان
دەکەین، وە ئیمە باری و شتریک زیاتر ئەھینن چونکە
ھەرکەسێک باریکی بێ ئەدری، ئەو پێوانەیکە کەمەو ئاسانە
لە لای ئەو پاشایە مادام ئەو بێت لەگەڵماندا باریک زیاتر

ئەزىزى و شەرمگەى و ھەردو قاچى شۆردنە ناو كاسەيەكەھو
لە پاشا ئەو ئاۋە رۇئىرا بەسەرى سەھل داۋ دەم و دەست چاك
بويەۋە ەك ئەۋەى كە ھەرگىز نەخۇش نەبويىت و لە خزمەت
پىغەمبەردا ﷺ رۇيشتن {جا كورانى يەعقوب رۇيشتن وكتى
گەيشتە ميسر ئابەو شىۋەى كەباوكيان فرمانى پىدان چۈنە
شارەۋە،

جہاں کاتیکا کہ چونہ شاردوہ لہو شوینانہوہ کہ باوکیان
دہستوری پیدا بوون کہ ٹہو چونہ شارد بہو شیوہ نہبو
بہوئی ٹہوہی کہ ٹہوان ہپاریزی لہوہی کہ خوا ٹہویست
بویان بہلگو ٹہمہتنہا نیازیکی ناو دلی یہعقوبی باوکیان بوو
کہبہو شیوہ جی بہجی کرد، بیگومان ٹہو خواوہی
زاناریہک بوو بؤ ٹہو شتہی کہ ٹیمہ فیрман کردبو لہ
بہرنامہی ٹایین و خودا ناسو نیسی ہی دکرد بہلام زوربہی
خہلک ٹہوہیان نہدہزانی، ٹہگونجی مہبہست ٹہوہی کہ خوا
یہعقوبی تیگہیانندی کہ یوسف ماوہو پیدا ٹہبیتہوہ بہلام
خہلگی تر ٹہوہیان نہٹہزانی.

جا له کاتیکدا که چونه لای یوسف براهی به شیوهیه کی نهی نی برده لای خوی و پی و ت: دنیابه که من برای تو، هیچ دلت نترس و نه مهوئ تو لای من بمینیتیه و دهو هیلک لهوان بکه که جاری نم ناسنه و ده جا تو لهو کی پیاوانی مهنمور لهگه لئا دهکن ناویمید مه به. به لای یوسف نه خشی کاری گلدانهو ی بنیامینی نامه شیوهیه بکیشان.

٧٠
جا له کاتیکا که مهئموری دهغلۆ دان فروش کهلو
پهلان ناماده کرد لهو کاتهدا ئهو کاسهیهی که ئاوی پێ-
ئهخواردو پێوانهی پێ دهکرا بهشیوهیهکی نهێنی خۆی یان
کهسیکی نزیکی خۆی خستیه ناو باری براهکهیهوه له پاش
کهوتنه رینگا جارچییهک جاری داو وتی: ئهی قافله مهچن
بیگومان ئیوه دزن.

۷۱ گوتیان له حالیکدا که رویان تی کردن: چیتان لی ون بوود؟

۷۲ وتیان: کاسە ی پاشامان لی ون بووهو هەر کەسێک
بیهێنێتەوێه یەک باری و شتر خۆراکی پێ ئەدرێت و من خۆم
کەفیلی ئەومە کە ئەو بارە و شترە ی پێ بدم لێردا چەند
حوکم هەیە لەوانە ۱- دانانی شت بۆ کەسێک شتێکی گۆم بوو
بدرۆزێتەو (الجعالة) ۲- دروستە کەسێک بێت بەزمان و کەفیلی

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
 أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَقَابِلُوا
 لَنَا بِهِ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَقْضُ صَوَاعَ الْمَلَائِكِ
 وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ. حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ. فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلَائِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ
 وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُّوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَأَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا
 فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

یہ عقوب بہم شیوہ ویستی لہ جاوی چاوپیسان دوریان بخاتہ وہ،
چونکہ چاوپیس وکو چہکی لہ سہر پئی وایہو ہر کہ قسہ
ہات بہدہمیا ئہو تیرہ دمر ئہ چیت و نیشانہ ئہ پیکیت _ بہ
ئارمؤ خوا و ہ پیغہ مہرمان ہیما بؤ ئہو چاوانہ کردوہو
چمندین ہرموددی لہو باروہو ہرموہ یہ کیک لہوانہ {الْعَيْنُ
عَقْبُ/ متفق علیہ/ جاوی پیس راستہ دہ پیکیت}

هروڤها نه‌ئین: سه‌لی کوږی حونه‌یف له گنار - ئاویکله
مه‌دینه . لیباسی لمبه‌رگنده و خوی شوږد عامیری کوږی ره‌بیه
ته‌ماشای کرد، سه‌هل پیاوړکی سپی پیستو جوان بو وتی:
هرگیز ومکو نه‌مړې پیستیکی شاره‌وی نه‌وه‌نده جواتم نه‌دیوه
کتوپر سه‌هل تایه‌کی توند دای گرت جا هه‌والی نه‌خویشی
سه‌هل به پیغه‌مبه‌ر ﷺ راگه‌یه‌نراو وترا ناتوانی له‌گه‌لتابیت
نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیغه‌مبه‌ری خوا هاتو سه‌هل به‌سمر هاتی
خوی و عامیری بۆ باسکرد، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمو‌ی: {عَلَامٌ
يَقُولُ اَحَدِكُمْ اَخَاهُ؟ اَلَا بُرْتُكَ، اغْتَسِلَ لَهُ } . فَقَسَلَ عَامِرٌ وَجْهَهُ
وَيَدَيْهِ، وَمَرْفَعِيهِ وَرُكْبَتَيْهِ، وَأَطْرَافَ رِجْلَيْهِ، وَذَاجَلَهٗ إِذَا فِي قَدْحٍ، ثُمَّ
صَبَّ عَلَيْهِ، فَزَادَ سَهْلًا مَعَ النَّاسِ نَيْسَ بِهِ بَأْسٌ / مؤلف: النبی، صححه
الابی / له‌سمر چی نیوه برای خو‌تان دمکوزن بۆ نه‌و کاته
موبارک بابیت لی نه‌کرد - بارک الله - خو‌ت بشوره‌ بوی
نه‌ئین: عامر دهمه‌ جاوه‌ دوستو نه‌نشکه‌کانو هه‌ردوو

که سیکی تر (الکفاله) ۳. نه گهر که سیک له ناو کومه لیکدا خرابه یه کی کرد مادام کابرای خرابه کار دیار نه بی دروسته به هم مویان بلتیت خرابه کارن (انکم لسا رقون) بیگومان نیوه دزن) به لام چونکه نهوان له مباره وه هیچیان نه نه زانی و خو یان به بی تاوان نه زانی زو و هاتنه وه لام ،

۷۳ وتیان: به خوا نیوه باش نه زانن که نیمه نه هاتوین بۆ نه وه ی که خرابه بکهین له م شوینه داو نیمه دزنین، جا نهوانیش.

۷۴ وتیان: باشه سزای نهو که سه چی بیت نه گهر نیوه درۆ بکهن و نهو کاسه تان دزی بی؟

۷۵ وتیان: سزای نهو که سه ی که نهو کاسه یه ی له ناو باره کیدا پهیدا بیت کردن به به نده یه تی ههر نهو سزایه تی له یاسای نیمه دا ههر ناوه ها توله له ستمکاران نه ستینین، واته: له شه ریعه تی ئیراهیم دا به ند کردن سزای دزان بووه نهوانه بهو شیوه قسه یان کرد چونکه دلنیا بوون هیچ کامیان نهو کاسه یه ی نه دزیوه.

۷۶ جا کابرای مهئور دهستی کرد به بشکنینی باره کانی تر به رله وهی دهست بکات به بشکنینی باری برا که ی بۆ نه وه ی گومان نه بریت که نه مه هیل بووه له پاشان له باری برا که ی دهری هینا و به دز ناسرا، نینجا خوا نه فهرموی: ههر ناوه ها ئیشمان بۆ یوسف کرد بۆ نه وه ی لهو ریگاوه بی ترسو و بی قسه ی برا کانی تری (بنیامین) ی برای تاما و دیه که له لای خو ی گل بداته وه و نهوانیش هیشتا نه ینا سته وه، وه نهو بنیامین ی برای خو ی به گویره ی یاسای پاشای میسر سزانه دا، به لگو ویستی پیشه کی برا کانی نامادی نهجامدانی شه ریعه تی یه عقوب ببن چونکه نهو یاسای یه عقوبی لهو باره وه نه زانی بۆیه خوی زانا وه سفی دمکات و نه فهرموی: نیمه بهرز ده که ی نه وه پله ی ههر که سیک که ئاره زومان لی بیت، وه له سهر هه مو زانایه که وه زانتر هه یه له سهر هه مو وانه وه (الله) یه حل جلاله، به لی کاتی خو ی نهوان یوسفیان دوجاری نهو هه مو و نارده تی و ئاواره ی و دهرده سهر یه کرد به لام نهو به م که مه دلته نگیه ی نهوان وازی هینا. جا ئیتر نهوان هیچیان بۆ نه مایه وه دهستیان کرد به پا کانه کردنی خو یان،

۷۷ وتیان: نه گهر نهو نه مرۆ دزی کردوه بیگومان له پیشه وه برایه کی هه بووه دزی کردوه نه میش نهو رهو وشته ی نهوی

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجْدًا مَتَعْنًا عِنْدَهُ: إِنَّا إِذَا ظَلَمْنَا لَوْلَا أَنْتَ نَسْتَعِينُ مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا قَرْنْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِیَ أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۚ ۸۰ ۖ أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَبْنَائَا إِنَّا بِنَاكَ سَرَقْنَا وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۚ ۸۱ ۖ وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْلَنَّا فِيهَا ۚ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۚ ۸۲ ۖ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۚ ۸۳ ۖ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَيَّ يُوسُفَ وَأَبِیضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ۚ ۸۴ ۖ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُنَا تَذَكَّرُ یُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۚ ۸۵ ۖ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ ۸۶

هه لگرتوه گوايه نه لئین: یوسف به دزیه وه خواردنی نه دا به فقهیران و له م باره وه چه ندین قسه ی تر کراوه زۆر جیگی باوه رنیه، هه رچی بو بیت ج چاکی کردی و دگو نه وه ی پیشو یان بتی دزی بی و شکاند بیتی یان به روا له ت چاک نه بی نهو لهو کاته دا پیش بالغبون و پیش پیغه مبه رایه تی بووه و جیگی لۆمه و سهر زدنش نیه به لام خو نهوان هه مویان پیایوی گه ورده بوون نهو هه مو ئیش و ئازاره یان بۆ یوسف دروست کردو ئیستاش خو یان به چاک پیشان نه دهن؟! و تراوه "هه رکه س به ته نیا بجیته لای قازی نه گه ریته وه به رازی" چونکه کهس نیه به ره رچی بداته وه، ئیستا نهوان ناوا به یوسف نه لئین و بی ناگان له وه ی که نه مه یوسفی بوختانیان بۆ کراوه؟! به لام یوسف زۆر به چاکی دانی به خو ی داگرت و خو ی ئاشکرا نه کرد وه که خودا ده فهرموی: یوسف نه م رودا وه ی له ناو دلی خو ی شارد وه و ئاشکرای نه کرد بۆ یان تا هه ست به هیچ نه کهن و به نه یی وتی: بیگومان نیوه جیگاتان خراپتر بوو. نینجا به ئاشکرا وتی: ههر خوا زانایه بهو وه سفی که بۆ برای بنیامین ده کهن، به لی نهوان پاش نهو قسه یه ش که کردیان چونکه دلته نگي باوکیان زۆر به لاوه گرنگ بو هه ستان به پاړانه وه له یوسف به لگو دلی نه رم بی و بنیامینیان پی بداته وه.

مهگەر خوا برپاری شتیکم بهسرا بدات وههر نهو جاکترین
حاکمان و بههرمانی نهو رازیمو لیره نهمینمهو،

۸۱) ئیوه بگهړینهوه بۆ لای باوکتان نهوسا بلین نهی باوکی
خوښهویستمان بیگومان که کورمهکت دزی کردوووو ئیمه
شایهتی نادین مهگەر لهسهر شتیک که خوځمان زانیومانه
بهچاوی خوځمان دیومانه، وهنیمه شتهنهنیهکانمان نههزانی
واته کاتی نهو بهلینهمان بهتودا نهمان نهزانی نهو کورمه دزی
دهکاتو دووچاری نهو دهردی سهریه نهبین، وهنهمان زانی بو
که نهو دزی کردو تا ئیمه قسه نهکهینو له پاشا جهریمهمان
بدایه و بمانهنایهوه.

۸۲) برا گه ورمهکیان پیتی وتن: پرۆنهووو نهو ههواله بهباوکتان
راگهیهنن، جا نهگەر گومانی لی کردن بلین: با پرسیار بکات له
خهنگی نهو جیگایه که ئیمه تیدابووو پرسیار بکات لهو
هافلهیه که ئیمه لهگهڵدابووو، وه بیگومان بیت که ئیمه له
راستگوییانین. بهلێ هافله گهیشهوه کهنعان و کورانی یهعقوب
به دلێکی پر له داخ و خهفتهوه هاتهوه لای باوکیان که نو
کس بوون و رووداوکهکیان بهوشیوهی سهرمهو بۆ باکیان باس
کرد بهلام نهو باوهری پێ نهکردن.

۸۳) نهخیر وانیه که ئیوه دهلین بهلکو نهفستان شتیکی
خرابی بۆ جوان کردوون نهوسا ههر چۆنیش ببیت من ههر
خۆ نهگرمو هیچ شتیکی خراپتان پێ نالیم نزیکه خوا ههمو
یانم بۆ بهنیتتهوه بیگومان خوا زانهری بارو دوخی ناو دلی
منه دانیاهو ههمو ئیشهکانی پر له سودوو خهپرو بهرمهکت،
واته: یهعقوب له رحمو سوژی خوا بێ هیوا نهبوو
چاوهروانی ههمویانه له پاش نهو قسانه ئیتیر باسی نهکردن،

۸۴) جا پشتی تی کردن و ههناسهیهکی ههلکیشاو وتی: های داخ
بۆ یوسف و چاوهروانی سپی ببوونهوه له خهفتهداو کویر ببو
وتهو له ناو دلیا ههمیشه رهقی خۆی نهخواردووو هیچی ناشکرا
نهدهکرد سهبارت به یوسف.

۸۵) بۆیه کورمهکانی، وتیان: به خوا تۆ ههر واز ناهینی و
بهردوام باسی یوسف دهکهی ههتا تهواو پهکت دهکوهی یان
نهمریت واته: بۆچی نهوهنده باسی دهکهیت تازه نهو رووی
شتی تازهتر هوماوه لیمان؟

يٰۤيَسَّىٰ اَذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُّوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا
مِنْ رُّوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُّوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
۸۷) فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلُنَا الضَّرُّ
وَجَحْنَا بِضَعَةِ مُزْجَلَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۸۸) قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
بِیُّوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۸۹) قَالُوا أَؤِثَرُكَ
لَأَنْتَ یُّوسُفَ قَالَ أَنَا یُّوسُفَ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ بَيْنِ وَبَيْنٍ فَارْتِ اللَّهُ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ۹۰) قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرُكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ۹۱) قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ
الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۹۲)
أَذْهَبُوا بِمِصْرٍ هَذَا قَالُوا عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأَتَوْفٍ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۹۳) وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ یُّوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تُنِيدُونَ ۹۴) قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرِ ۹۵)

۷۸) وتیان: نهی عهزیز بیگومان نهو باوکیکی پیرو گهوهی
ههیه جا تۆ بههرمهو بیاهوتیک لهگهڵ ئیمه دا بکهو یهکیک له
ئیمه له شوینی نهو دا وهر بگره بیگومان ئیمه تۆ به پیاویک له
چاکهکاران نهزانین و نهو چاکهمان لهگهڵدا بکه. یوسف وهلامی
دانهوه.

۷۹) وتی: بهنا نهگرم به الله لهوهی که ئیمه هیچ کهسیک
بگرین بیجگه لهو کهسهی که نهو کهل و پهلهی خوځمانمان لهلای
دهستکهوتوتهوه، نهگەر ئیمه بهقهسی ئیوه بکهین بیگومان
ئیمه له ستهکارانین، واته: تاوان و ستهمه، کهسیکی بێ تاوان
له باتی کهسیکی تاوانباردا سزا بدریت، بهلێ قسهو گهتوگۆیان
هیچ بههرهههیهکی نهبو نه فهرموئ:

۸۰) جا له کاتیکیدا بێ هیوا بوون له یوسف ئینجا
دورکهوتنهووو دهستیان کرد بهچشهکردن له نیوان خوځاندا
گهوهرکهکیان وتی: نایا که ئیوه نازان که باوکتان سویندو
بهیمانی له ئیوه وهرگرتوه که بنیامین بینهوه، وه ههروهها
لهپیش نههمجارههیهوه دهربارهی یوسف و نازان کهچهند
کوژتایان کرد سهبارت به یوسف؟ وه هیچتان بهگویی نهکرد
ئیتیر من لیره دهرناجم مهگەر باوهکم ماوه پێ بدات یان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠١﴾
وَكَايْنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلَّا
وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٣﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٤﴾ قُلْ هَذِهِ
سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
اللهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
إِلَّا رِجَالًا لَا نُؤْتِيهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَا يَسِيرُونَ ﴿١٠٦﴾
إِلَّا رِجَالًا لَا نُؤْتِيهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَا يَسِيرُونَ ﴿١٠٧﴾
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٨﴾ حَتَّى
إِذَا اسْتَشْفَسَ الرَّسُولُ مِنْ رَأْسِهِ وَقَالَ إِنِّي بَصِيرَةٌ
فَإِنِّي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٩﴾ لَقَدْ كُنَّا فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يَفْتَرُونَ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَقْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

وتی: یوسف ت بهجی هیئت له سهر چ ناینک بو؟
وتی: له سهر ناینی نیسلام وتی: نیستا نیعمه تی خودا به ته وای
رؤا به سهرماندا، نهی من نهم وت: به نیوه که من شتانیک
نمزائم له لایم خاوه که نیوه نایزان،

جا نهوانیش به شیمانی خویان له نیشه خراپه کهی خویان
دهربری و وتیان: نهی باوکی خوشه ویستمان بیگومان له پاش
نهودی که داوی لی خوشبونن لی دهکین تویش داوی لی
خوش بونمان بؤ بکه له خودا به لگو لیمان خوش ببیت
بیگومان که نیمه گوناها بارو تاو نبارین.

جا یه عقوب روی تی کردن وتی: له مه ولا من داوی لی
خوشبونن بؤ دهکم له لای پهروردگارم، واته له کاتی دوعا
قبول بوون دا داواتان بؤ دهکم. نه لاین مه بهستی کاتی سهر
بووه که می پیش نویژی به یانی که نهو کاته یه کیکه لهو
کاتانهی که دوعای تیدا قبول نه بی بیگومان که خوا خواهی کی لی
خوش بووه به سوز به بندهکانی. نینجا یه عقوب
نهو که سانهی که په یوهندی به ووبو له سهر قسهی یوسف
ناشکر بوونی نهو روله خوشه ویستهی بنهو بارگه یان پنچایه ووه
به رهو میسر که وتنه ری و گه یشتنه شارو به رهو کوشکی یوسف
رؤیشتن.

جا کاتی که به باوک و دایکی چونه لای یوسف له دهر وازهی
شاردا پیشوازی به کی شایانی لی کردن وتی: بچه میسره ووه
نه گهر خوا ناره زوی لی بی به شیوه می که نه من و ناسایش ده زین.
نینجا کاتی که گه یشتنه کوشکه که و چونه ژورده و،

دایک و باوکی خوی برده سهر کورسی پاشایی خوی و
داینان و نهوانیش هه میوان سهری ریژو گهره دیان بؤ نهوی
کرد جا لهو کاته دا یوسف روی له باوکی کرد وتی: نهی باوکی
خوشه ویستم نه مه مانای خه و ده کم بوو که کاتی خوی دیبوم که
خورو مانگو یانزه نه ستیره سوچه دیان بؤ برده که
پهروردگارم نهو خه و دی کرد به خه و یکی حق و راست و
بیگومان خوا چاکه ی له گه لما کرد کاتی که منی له زیندان دهر
هینا مه بهستی بیره که شه به لام ناوی نه برد له بهر دلی براکانی
و منیوهی هینا بؤ لام و بوون به شاری پاش نهودی که لادی بوون
له دوی نهودی که شه پتان نهو نا کوکیه ی خسته بوو نیوان من و
براکانم بیگومان به روردگارم وردینه بؤ هه مو شتیک که
ناره زوی لی بی و هه رکاتی ناره زوی شتیک بکات هؤکانی بؤ
ناماده دهکات بیگومان که نهو زانه ره به هه مو نیشه کان و
نیشه کانیشی له سهر بناغه ی داناییه و هیچ نیشتی بی سود نیه،
نینجا نه دوعایه دهکات و نه لیت،

نهی پهروردگارم بیگومان که تو پاشایه تی و مالیکیه تی
میسرت به من به خشی و منت فیر کرد له چو نیه تی خه و
پهرزینه کان نهی دروست که ری ناسمانان و زهوی تو دوست و
سهر پهرست و یارمه تی دهری منی له دنیا و له پاشه رؤژدا کاتی
هاتنی مهرگم به ریته به موسلمانان و به گه یه نه به پیاو چاکان
که مه بهستی نیبراهیم و نیسحاق و یه عقوبه. بهم شیوه یه
داستانی یوسف علیه السلام کوتایی پی هات و خوی زاناو دانا
نه فهرموی،

نهو به شیکه له هه واله نه نیه کان که نیمه به تو مان
گه یاندو تو نهی محمد لای نهوان نه بویت کاتیک که نهوان یه ک
قسه بوون له سهر نهو پیلان و فیله یان به یوسف و به باوکیان،
واته: تو لهو باره و هیه ت نه ده زانی.

زور بهی خه لک باوهر ناهینن نه گهر چی تو زور سوربی
له سهر باوهر هینانان. نه لاین خه لکی مه که پیشه کی به
پیغه مه بریان و تبه نه گهر تو باسی یوسف مان بؤ بکه ییت باوهر
نه هینن به لام کاتی خوی گهره و دانا نه سورته ی ناره لای

پيغمبەر ﷺ ويه و شيوه دريژه باسي بهسەر هاتي يوسفى کرد
ئەوان باوەريان نەهين، بۆيه خوا ئەم ئايەتەى نارد که
دلنەوايى پيغمبەرمانى پيکرد که ناردحەت نەبى لەوى که
ئەوان باوەرناهيئن و هەرموى:

﴿١٠٤﴾ ئەى محمد ﷺ تۆ لەسەر گەياندننى ئەم پەيامە بەوان
سودى خۆت نەويستەو داواى پاداشتايان لى ناکەيت و ئەم
پەيامە بيجگە لە نامۆزگارى بۆ هەموو عالەم شتيكى تر نيه.
ئينجا خواى زانا زياتر دلى پيغمبەرمەن ﷺ ئەداتەو
ئەفەرموى:

﴿١٠٥﴾ خۆ ئەوان گەليک بەلگەى ئاشکرا و رەو لەسەر دەسلەت و
هيزى خوا لە ئاسمانان و زەويدا دەبين و لەکاتى هاتوچۆ
کارواندا دەدەن بەلاياندا کهجى ئەوان پشتي تى دەکەن و سودى
لى وەرناگرن.

﴿١٠٦﴾ ئەوسا زۆر بەيان باوەر ناهيئن بە ﷻ بەرک و پيکى بەلگو
هەميشە لەگەڵ بونى باوەر بە ﷻ دا ئەوان هاوێ دانەرن
بۆى و کەسانى تر دەبەرسن، واتە مەرج نيه هەرکەسى باوەرى
هەيى بەخوا موسلمان بى بەلگو زۆريەى باوەرداران بە خدا
موشريکەن . خوا پەنامان بدات . خوينەر ئيرە جيگای
وردبەنەويه چاک وردبەرەو، ئينجا دەفەرموى:

﴿١٠٧﴾ ئايا ئەوان ئەمىن و ناترسن لەوى که سزايەكى گشتيان
لەلایەن خواوە بۆيى يان کتوپر کاتى لە ناوچونيان بىت لە
کاتىکا که خويان هەستى هيج شتيک نەکەن؟ واتە:
سەرگەرميون بەدنيا و نەترسان لە سزاي خوا و پشتگوئى خستنى
پاشە روژ، ناردەواترين بۆچون و خراپترين ئيش و کارى مروڤە،
پيويستە هەرچى زووتر بگەرێنەو و واز لەو ئيش و کارو بۆ
چونە هەلەنە بهيئن و ئەو ريبازە راست و دروستە بگرن که ﷻ
بۆى ناردون و ئەفەرموى:

﴿١٠٨﴾ ئەى محمد ﷺ: ئانەمە ريباز و ريبازى منەو لەلایەن
پەرودگارەو بۆم هاتەو مايهى خوشبەختى هەر کەسيکە که
بيکات بە بەرنامەى ژيانى خۆى لەبەر ئەو من هەميشە
خەلگى بانگ دەکەم بۆ لاى ﷻ، من و پەيڕەوانم بەرچا و روين و
ئەزانم چى دەکەم و چى ئەتيم و سەرئەنجامى پەيڕەوان و دزانم
چى ئەبى و ﷻ، لە هەموو عەيب و عارو کەم و کورپيەک دورەو
من لە ريزى موشريکاندا نيم بەلگو يەک خودا دەناسم
کەتەنهايه و هاوێ و شەريکى نيه و ژيان و مردنم هەر بۆ ئەو و

بەندەى راستەقينەى ئەوم. ئينجا خواى زانا و دانا دەمکوتى ئەو
کەسانە دەکات که ئەيان وت: ئەگەر خوا پيغمبەرى بۆ ئيمە
رەوانە بکردايە فريشتهى دەنارد نەک بەشەريکى هەتيو و کەم
دەستى وەک تۆ دەفەرموى:

﴿١٠٩﴾ بيگومان هيج پيغمبەرمەريکمان رەوانە نەکردەو لە پيش
تۆدا مەگەر لە پياوان بوبى که وەحيمان کردبیتە لايان و لە
خەلگى شەرمەکان بووبن و خەلگى باوک و باپيرانيانى ناسيو و هيج
پەيوەنديەکیان نەبوو بە فريشتهو و ئايا ئەوان ناگەرێن بەسەر
زەويدا و ئەوسا تەماشايە بکەن و بزائن ئايا عاقيبەتى ئەو کەسانە
لە پيش ئەواندا بوون چى بو و جيبان بەسەردا هاتەو تا بەلگو
پەندو نامۆزگاريان لى وەرپگرن و چى تر بە داوى کلاوى
بابردودا نەروژ؟ وە بۆ چاکانيش خوا ئەفەرموى: بيگومان
خانوو مالى روژى داوى که قيامەتە هەرئەو بەشە بۆ ئەو
کەسانەى کەلە خوا بترسن ئايا عەقڵتان نيه و ورد نابنەو؟
واتە: شيت مەبن و ژيیرانە بير بکەنەو ئەمەش بەلگەيه لەسەر
ئەو کە پيغمبەرمەن هەمويان پياو بوون و لە ژنان پيغمبەر
نەهاتوو. وە ئەو پيغمبەرمەن و پەيڕەوانيان چونکە دنيا بۆ
تاقى کرنەو ميه دوچارى تەنگو چەلەمەى زۆر بوون بەشيۆميهک

﴿١١٠﴾ تەمانەت پيغمبەرمەکان ناوێد بوون لە باوەر هينانى
گەلەکەيان و ئەو گەلەنەش لە دوا کەوتنى سزاي خودا و
ماوەدانيان بۆ ژيان و ايان گومان دەکرد که پيغمبەرمەکانيان
درۆيان لەگەڵدا کردوون لەبەرئەو هيج گوڤيان بە خودا و
پيغمبەرمەکانيانان نەدەدا و سەرگەرمى تاوان بوون نا لەو
کاتەدا يارمەتى ئيمە بۆ پيغمبەرمەن و پەيڕەوانيان هاتەو ئەوسا
ئەو کەسەى که نارەزۆمان لى بىت رزگارى دەکەين و بەر پەرج
ورپگريکيش نيه بۆلادانى سزاي ئيمە لەتاوانباران،
واتە، هەرکاتى که بەمانەوئى تاوانباران سزا دەدەين ئينجا با
دلنيابن کەلە دەست تۆلەى ئيمە دەرنانچن "مۆلەت دەدەين بەلام
پشتگوئى ناخەين".

﴿١١١﴾ بيگومان لە باس کردنى داستانى ئەم پيغمبەر و
کەلەپياوانەدا نامۆزگاريەكى زۆر گرنگ هيه بۆ ئەو کەسانەى
که خاوەنى عەقڵن، واتە بى عەقڵەکان هيج سوديکى لى
وەرناگرن، ئەو تەلە روژى قيامەتیشدا دان ئەنێن بە بى عەقلى
خوياندا، ئينجا خوا لە وەسفى ئەم قورئانەدا ئەفەرموى: ئەم
قورئانە قەسەيهى کى دروستکراو نيه بەلگو وەلاميکى راست و
دروستى ئەو ريبازەى پيش خويەتى که هەوالى هاتنى ئەم

(إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ) ٥٤ وه پهرومردگاریش له وسفی

ئهو دمسهلاتو تهمكنينه دا بفرمويټ: (وَكَذَلِكَ مَكْنًا يُوسُفَ فِي

الْأَرْضِ يَبْرَأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ) يوسف: ٥٦

وهك ئهو كهسه وايه كه پيش ههموو شت دمبیت سویند بخوات
كه لهو ياساو دمستورهی كه دمستردی مروؤه دهرنه حییت و
برپاریکیش نه دات كه دژ بهو یاسابیت؟! بهراستی وینهی ئهم
دوانه وهك ئهو وینهیه كه الله دمفرمويټ: (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي) النحل: ٧٥ / واته خوا

وینهیهك باس دهكات بهم چهشنه كه مروؤفك مولگی كابراییك
بئو توانای هیچ شتیکی نه بیټ كه بیكات نه بؤ خوی و نه بؤ
خهك ئا ئهمه لهگهل كه سیکدا كه ئیمه رزقیکی چاکمان بئو
دابیت و نهویش به كه یفی خوی به په نامه کی و به ناشکرا بی
به خشیت ئایا ئهم دووانه وهك یهکن؟

وه ههروهها دمبینین یوسف پیغه ممبر کاتیک كه دووگهس له
هاوبه ندهگانی دینه لای بؤ ئه وهی خهونه گانیان بؤ تعبیر
بکاته وه لهو مه جاله كه لك وهرده گریټ و بانگیان دهكات بؤ
یهکتا بهرستی و تهو حیدو پریان دهلیټ: (ئهی دوو هاوړپیکانی
به ندينخانهم ئایا خودایانی حیا له یهك چاکن یان یهك خودای
به توانا؟ ئه وانهی كه ئیوه دمیانه رستن بیجگه له جهند ناوړك
كه خوټان و باو باپیرانتان بۆتان داناون شتیکی ترنین كه الله
یش هیچ به لگه یهکی له سهر بهرستی ئه وانه نه ناردوه،
فرمان و برپاردان تهنها بؤ الله یه، دمستوری داوه كه نابیت كهس
بهرستن بیجگه لهو ئانه وهیه ناینیکی راستو به نرخ به لام
زۆربهی خهك ئهم حهقیقه ته نازانن {

جا (فَلَمَّا كَلَّمَهُ) لهو کاتهی كه نازاد کراوه و ریژی لیگراوه و

رویه روی پاشاو عهزیزی میسر بوته وهه قسهی لهگهل دا دهكات
دمبیت ئهو پیغه ممبره باسی چی کرد بیټ لهگهل پاشای
میسردا؟ ئایا باس لهو بوختانهی دهكات كه بۆیان هه لبهست
له حایکدا پيشتر هه موشت له وباروه ناشکرا بویه وهه یوسف له
به ندينخانه نه هات دهره وه تاكو راستی و حهقیقهت بؤ هه مووان
دهرکه وت؟ یان ئایا باس له گرفته گانی نابوری و بوجهی
حیزبه کهی دهكات؟! یان ئه وهی كه هه رچوون کاتیک كه بن
دمسه لاتو دیل بو بانگه وازی بؤ یهکتا بهرستی و حاکمیه تی
(الله) ی دهکرد نیستاده گونجیت وازی لهو هیئا بیټ و ئهرکی

بهراوه میان له کاتی خویدا به گهلانی خویان راگه یاندبو ههروهها
رۆشن کهره وهه دریژدانه به همرشتیک كهوا پیویست بیټ بؤ
ئهم گهلای ئهمرؤ له حهرام و حهلال و بهرنامه و یاسای ژیا نی
ئهم گهلایه تاها تانی قیامهت و هیچ كهه و کورپیه کی تیدا نیه
له بهر ئه وه نابئ پیهره وی بکریټ له هیچ یاساو بهرنامه یه کی
تر جگه لهم قورئانه كه هادی و ری پيشانده وه رهحه مت و
سۆزی خودایه بؤ ئهو گهلای كه باوه ری پئ دهه یټ. به لئ
هه رچه ند یوسف له سهرده می خویدا بوختانی بؤ کراوله پاشدا
پاکی له مانگی چواره رۆشن تر بوویه وه به لام لهم سهرده مه ی
ئیمه دا دیسان كه سانیک به ناوی رۆشنبری و واقع ناسیه وه
بوختانی له وه گهره تر دمده نه لای ئهو پیغه ممبره به ریژوه
به کارمهنده و فرمان بهرداری پاشایه کی موشریک و هابه شی کردن
له رژی میکی کوفردا دای ده نین، ئه مانه به هه موو توانایانه وه
هه وئ دمده ن و کئ به رکئ دهکن بؤ مه به سستی خزی و دنیایی
خویان به شوینانیک بگهن كه ئهرکی سهره کیان دانانی یاساو
شهریه ته بؤ مروؤه له حایکدا ته نها ئه و زاته ی كه دورسته کهره
هه ر ئهو بؤی هه یه كه به ریاردکات و یاسا بؤ مروؤه دانیت (أَلَا

لَهُ الْخَلْقُ وَالْآخِرَةُ) الأعراف: ٥٤

وه هه ر یاسایه کیش جگه له یاسای الله کوفرو جهاله ته و
ته قامیه به لام ئه مانه هه رجار به لگه یهك ده تاشن بؤ ئه وهی
بیسه لټنن كه ئیشه که یان ره وایه و شهریه جارک ده لټن:
ئهو ته ئیسلام فرمان به "شورا" دهکات، وه ئه مهش واته
دیموکراتیه ته له حایکدا كه دیموکراتیه ته دینیکه كه مروؤه
دهکات به خوا و مافی دانانی یاساو ته شریع بهو دمده ت؟ جارکی
تر ده لټن: ئه وهی كه ئیمه ده یکه ن له سویند خواردن له
سهرخو به سته وه بهو یاساو دمستوره دمسترده ی مروؤه
ههروهها بهر بهرگانی له سهرگه یشتن بهو کۆرانه ی كه ئهرکی
سهره کی دانانی یاسایه بؤ مروؤه هه ر ئهو رهفتار و هه لویسته ی
یوسف پیغه ممبره. ئیمهش ده لټن: {سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ}
بهراستی ئهمه چوون برپاریکه كه هه لبژاردنی ئهرکی
سهر بهرشتی کردنی خه زینه گانی ولات و خسته نه ژیرده سه لاتی
پیاویکی ده ست پاك و لیزان (حَفِظْتُ عَلِيمٌ) له پاش داواکاری
سهروکی ولات وهك کئ به رکئ کردنه بؤ هاو به شی کردن له ناو
کۆرک كه ئهرکی سهره کی دانانی یاساو حهلال و حرام کردنه
بؤ مروؤه؟! یان چوون ده کریټ پیاویک كه له لایه ن دمسه لاتو
مه لیکه وه هه مو چۆره نازادیه کی بؤ ره خسا بیټ و پئی بو تریت:

پیغمبرایه‌تی خوئی پشتگوئی خست بیټ؟! یان نایا ده‌گونجیټ
باشایه‌کی کافرو ملهور به پیغمبرایک که دژ به کوفرو
خرابه‌ی نهو بیټ بلئ: ﴿إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ آمِينَ﴾ (۵۱) وه نهو
نه‌رکه‌ی که خوئی هه‌لی بژیریت پی‌ی بداتو سه‌ریشکی‌شی بکات
له همر شتیک که دهیه‌ویت نه‌نجامی بداتو ته‌عبیری
خه‌ونه‌که‌ی وه‌و گرفتو به‌سه‌ره‌اتانه‌ی که له ماوه‌ی
جوارده‌سال‌دا به‌سه‌ر حکومه‌ته‌که‌ی تیت به‌راستی بزانیټ به‌لام
باومړی به پیغمبرایه‌تی نه‌ونه‌بیټ؟!

"الطبري" وه ه‌روده‌ها "البغوي" له مجاهیده‌وه ده‌گیرینه‌وه که:
(اسْلَمَ الْمَلِكُ الَّذِي كَانَ مَعَ يُوسُفَ) وه "القرطبي" ش ده‌لیټ:
(وَلَمَّا فُؤِضَ الْمَلِكُ أَمَرَ مِصْرَ إِلَى يُوسُفَ تَلَطَّفَ بِالنَّاسِ، وَجَعَلَ
يَدْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ حَتَّى آمَنُوا بِهِ، وَأَقَامَ فِيهِمُ الْقَدْلَ، فَاحْبَبَهُ الرِّجَالُ
وَالنِّسَاءُ / واته کاتیک که پاشای میسر کاروباری میسری خسته
ناستوی یوسف، یوسفیش له‌گه‌ل خه‌لک دا به میهرمانی وبه
چاکه هه‌لسوکه‌وتی ده‌کردو بانگه‌وازی ده‌کردن بۆ نیسلام تا
باومړیان پی‌ی هینا، وه به داد په‌رومړی هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد بۆیه
پیوا ژن خویشیان ده‌ویست) جا نه‌گه‌ر وابیټ هیاسه‌که‌یان همر
له ۰ بناغه‌دا روخاوه. له‌لایه‌کی دیکه پیغمبرمان ﷺ
ده‌فرمویټ: {لَيَأْتِيَنَّ عَلَيْكُمْ أَمْرًا يُقْرَبُونَ شِرَارَ النَّاسِ وَيُؤْخَرُونَ
الصَّلَاةَ عَنْ مَوَاقِعِهَا فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَلَا يَكُونَنَّ غَرِيفًا وَلَا
شَرِيفًا وَلَا جَابِيًا وَلَا خَائِنًا/صحیح ابن حبان، صححه‌ الالبانی/
سه‌کرده‌یانیک دین به‌سه‌رتان که خه‌لکی خراب له خو نزیك
ده‌که‌نه‌وه نویره‌کانیان له کاتی خو‌یان دا دوا‌ده‌خن جا
هه‌رکه‌ستان گه‌یشت به‌و سه‌رده‌مه با نه‌ بیټ به‌ نوینه‌رو نه‌ به
پولیس وه نه‌ به‌ کۆکه‌روه‌ی نابونه‌وه نه‌ به‌ خیزنه‌دار }

تاوانی نه‌م ده‌سه‌لات‌داراوه نه‌میرانه‌ ته‌نها نه‌وه‌یه که پیواوه
خرابه‌کان له خو‌یان نزیك ده‌که‌نه‌وه‌و کاروباری حکومه‌ت
به‌وان ده‌سپیرن نویره‌کانیان له‌کاتی خویدا دوا‌ده‌خن جا
هه‌رچه‌ند نه‌وانه کافر نیین به‌لام پیغمبرمان ﷺ هه‌ده‌غه‌ی
کرده‌وه که باومړدار له‌و ده‌سه‌لاته‌ دا به‌رپرسییه‌که وه‌رگریټ که
ببیټ به‌ هوئی یارمه‌تی ده‌ری نه‌و ده‌سه‌لاته. جا با نه‌وانه‌ی که
نه‌و نیشه کوفره‌ی خو‌یان ده‌دنه‌ لای یوسفی پیغمبروه‌ له ﷺ
به‌ترسنو شهرم بکه‌ن که ناوا بوختانیک بده‌نه‌ لای نه‌و
پیغمبروه‌ ته‌وبه بکه‌ن وه‌ تاوانه‌و بگه‌پینه‌وه. خودایه‌ له
ریزی هه‌لگرانی راسته‌هینه‌ی نه‌م په‌یامه‌ به‌نرخو به‌ریزی
خو‌تدا حیسابمان بکه‌یت و کرداره چاکه‌کانمان لیوم‌رگریټ و

سُورَةُ الرَّعْدِ ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَرْءُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّانِبَاتِ بِغَيْرِ
عَمَلٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ
الْأَنْهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ
قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَةٌ وَجَعَلْنَا مِنْ أَغْصَانِهَا زُرُوعًا وَنَحْنُ صَوْنًا
وَعَبَّرْنَا نَهْرًا يُغْفَى بِمَاءٍ وَجَدٍ وَنُقْضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ
فِي الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءَاكُلُ نَارًا لَّيْلَى خَلْقٍ
جَدِيدٍ أَوَلَيْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلُلُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

به‌زمیټ بیټه‌وه به‌ حالمانداو جاوبو‌شی له خرابه‌کانمان
بکه‌یت، نامین یارب العالمین.

سورتهی رعد ۱۳

سورتهی رعد که سورتهی سیانزه‌هه‌می قورنانه، چل‌وسنی
نایه‌ته سورته‌یک‌ی مه‌کیه له‌سه‌ر قسه‌ی هه‌سه‌ن
وعیک‌رمه‌وه عه‌تاو جابیر، وه مه‌دینه‌یه‌یه له‌سه‌ر قسه‌ی
موقاتل، به‌لام شیوازی سورته‌که به‌گشتی له سورته‌وه
مه‌کیه‌کان ده‌چیت. وشه‌ی ﴿الرَّعْدُ ۱۳﴾ له‌م سورته‌وه
وشه‌ی ﴿وَرَعْدٌ ۱۹﴾ له سورته‌ی به‌قه‌ره‌دا هاتوه.

به‌ناوی ﷻ ی زور به‌سو‌زو بیټنیه‌یه‌ت میهرمان

﴿١﴾ نه‌لیف، لام، میم، برا. نه‌وه‌ی که نه‌ی خو‌پینه‌وه بۆ تو
چه‌ند نیشانه‌یه‌کن له‌و قورنانه‌ی که ناردومانه‌ بۆ تو، وه
نه‌وه‌ی که ره‌وانه‌ کراوه بۆ تو نه‌ی محمد ﷺ له‌لایه‌ن
په‌روم‌دگارت‌ه‌وه‌یه‌وه‌ راسته‌و دروسته‌و هیچ گومان‌ت تییدا
نه‌بیټ به‌لام زوربه‌ی خه‌لک باومړ‌پناهینن. نینجا خوی
زاناو دانا هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی ده‌سلات وه‌یزی خوئی باس

﴿ ۲۰ ﴾ جا الله ئەو زاتىيە كە زەمى وەك سەرمىيەك راختەو و
لەناويدا چىيا گەلىكى بەھىزو گەورەو بىتەو و چەندىن جۇگا و
رۇبارو دەرياي دانامكە لەم گەردەخاكەدا سەمراچەوى ژيانى، وە
بۇ لەزەت و خۇش و كامەرانى مەۋقۇ لەم زەمىيەدا لە ھەمو و
بەرە بومىك دوو جۇرى دانامە كە ھەمو شىك نىرو مى و
چاك و خرابى ھەيەو زۇريان بەشىۋە لەيەك ئەچن بەلام تام و
چىژيان لەيەك چىايە ھەر لەوجوتانەيە شەو و رۇژ كە خەوى
زانامە دانا شەو بەرۇژو رۇژ بەشەو دانەپۇشىت و بەپەلە بەشۋىن
يەكدا دىن و بەگۈيرە پىۋىستى مەۋقۇ كەم و زىادىان پى ئەكەت،
ئايلا يىچكە لە خەوى زانامە دانا كەسىكى تە ھەيەكەتەنەي ئەم
كارانە ئەنجام بەدات؟ دەي ئەگەر ژىيرانە بىرەكەنەو ئەزانى
كەبەيگومان ئالەو شتانەي كەباسكران چەندىن بەلگەي گەنگ
ھەيە بۇ ئەو گەلەي كە بىر بىكەتەو. دىسان خەوى گەورە
سەرنجى مەۋقۇ رانەكشىنى بۇ لاي چەندىن بەلگەي گەنگى تە
لەسەر زانايى و دانايى و دەسەلاتى خەوى ئەفەرمەي.

خۇ ھەرلەنماۋ ئەم زەببىدە چەندىن پارچە زەۋى نىزىك
لەيەك ۋاھسىيە يەكەن ، ۋە چەندىن پارچە لەتري ۋادەۋىلەي
چىنراۋ ۋە درەختى خورما كەھەندىكىيان لەسەر يەك رىشەزىياتر
لە پەلىكى لى پەيدا بوۋە ۋەھەندىكى تىران تەنھا يەك پەلە
ئەمانە ھەمويان بەيەك ئاۋ ئاۋئەدرىن ۋاھسىيە يەكەن، ئەي كى
ۋاھىيەي كىردونەتەۋە؟ بەلى لەيەك زەۋى ۋەبەيەك ئاۋ ھەزارەھا
دانەۋىلەۋ ميوەي جۇراۋ جۇر ھەريەك بۇنىۋ ھەريەك تامىكى
تايبەتەي خۇي ھەيەۋەھەندىكى لەھەندىكى تىران بەنرخ ترو
چاكترو بەتام تىران كىردوۋ لەخواردندا، دەي ئايا ئەمانە بىجگە
لە ئىمە كەسىكى تر ئەتوانىت ئەۋ جۇراۋ جۇرو
گۇرئانكارىيەبكات؟ كەۋاتە ئەگەر بەچاكى ورد بىنەۋە ئەزانن كە
بەبىگومان ئالەمەدا چەندىن بەلگەي گىرگ ھەيە بۇ ئەۋ
گەلانى كەۋا ژىيرى بەكارىيىن. ئىنجا ﷻ دلى پىغەمبەرىمان
ﷺ ئەداتەۋە ئەھمەروئى:

 ئەي محمد ﷺ ئەگەر تۆ پەيت عەجايىبە كەنەوان باومرەبەم
 ھورئانە ناكەن عەجايىبەر لەوہ ئەومدە كەنەلەين؛ ئايا ئيمە
 مردين و بويين بەگل و خاك تازە ئەكرەينەوہ بە مروؤ ئيتير بير
 ناكەنەوہو بزانن كە ئەو كەسەي كە ئەوانى لە سەرھتاوہ
 دروستكردوہ كە ھيچ نەبون بۆ ناتوانيت لەو خاكە جاريكى تر
 دروستيان بكاتەوہ وەكو خۇيان؟ ئينجا ئەفەرەموييت؛ ئانەوانە
 كەسانىكن كەبى باومرن بەخوای خۇيان، وەنەوانە لەرؤزى

وَسْتَغْفِرُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ وَإِنْ رَبُّكَ لَذُو مَغْفِرٍ لِّلنَّاسِ عَلَى ظُلُمِهِمْ
إِنْ رَبُّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْلَا
أَنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلَيْهِ الْقَلِيبُ
وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ
الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٍ بِالنُّيُوسِ وَسَارِبٌ
بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا يَقُومُ حَتَّى يَبْدُوهَا مَا يَنْفُسُهُمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقُومَ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
وَالِ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيَسْخِرُ الرُّعْدَ بِحُمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

ئەكەت بۆلەۋەي مەۋە بېرىن لى بىكەتەۋە سوديان لى
ۋەدەرگى ۋە ئەفەرمەۋى:

الله ﷻ نهو زاته‌یه که ئاسمانی به‌رزگردومه‌وه بی
کۆله‌که‌یه‌ک که ئیوه بیبین، جا یان هەر کۆله‌که‌ی نیه یان
همیه‌تی و نه‌وحه‌جمه‌گه‌وره‌و گرانه‌ی هه‌لگرتوه به‌لام چاوی
ئیمه‌ نایب‌بنیت یه‌ک له‌یه‌ک گرنگ‌تر له‌پاشان خوا هه‌راری گرت
له‌سهر عه‌رش به‌و هه‌رارگرتنه‌ی که هه‌رخوی دمه‌زانیت چۆنه‌و
رۆژو مانگی گه‌ردن که‌چ و رام کردوه بۆ خزمه‌تی مرۆف که
همه‌ویان دین و دمه‌رۆن بۆخاتری کاتیکی دیاری کراو که به‌و
هات و چۆپانه‌ ته‌مه‌نی دنیا دوا نه‌هین و جیهانیکی زۆر گه‌وره‌و
فراوان‌تر دیته‌که‌په‌وه‌و مرۆف له‌و جیهانه‌دا به‌ره‌مه‌ی ئیشه‌کانی
خوی و مرئه‌گریت چاک به‌چاک و خراپ به‌خراپ، وه‌ خوی داناو
زانا هه‌مو کاروباره‌کانی ئهم بونه‌ومه‌ به‌پێک و پێکی نه‌بات
به‌پێوه‌و درێژمه‌هات به‌رون‌کردنه‌وه‌ی نیشه‌نه‌کانی تا به‌لکو ئیوه
به‌گه‌شیستن به‌خوای خۆتان یه‌قین په‌یدا بکه‌ن و بزانه‌ که نه‌و
زاته‌ی نه‌وه‌هه‌مو شته‌ گرنگانه‌ی له‌نه‌بون دروست‌کردوه نه‌توانیت
جاریکی تر مرۆف زیندو بکاته‌وه‌و گیره‌و کیشه‌ی کرده‌وه‌کانی
له‌گه‌ل دا بکات، ئینجا زیاتر درێژه به‌باسکردنی نیشه‌نه‌کانی
ئه‌داو ئه‌فه‌رموی:

قیامەتدا ئەو زەنجیری کە دەستیانی پێ بەسراوتەووە لەمیلاندا یەو بەرەو ئاگری جەننم بەرپێ ئەکرێن، وە ئەوانە رەفییی دەستە ملی ئاگری جەننم و ئەوان بۆ هەمیشە تێیدا دەمێننەووە. ئیینجا خوا زیاتر سەرزدەنشتی پێ باوەرێن ئەکات و ئەفەرموێ:

﴿۶﴾ جا ئەوان بە پەلەن بۆ خراپە کردن و هاتنی سزای **اللَّهُ** پێش ئەووی کە چاکە بکەن و بگەرێنەووە بۆلای خواو بەدەست هینانی بەهەشت بەتۆ زۆر جار پێ باوەرێن کۆن و تازە چونکە باوەرێان بە **الله** و بەهیزو دەسەلاتی ئەو زاتە نیو هەمیشە بەگائتەووە ئەلین: ئەگەر راستە با سزای خوا بێت، ئەو نەبێ کە ئەمانە ئەوندە بەغیرت بن و لەسزا نەترسن بەلکو پێ باوەرێن و باوەرێان نیو کە خودا ئەتوانێ شتی وایان بەسەردا بهێنێ لەحالیکیدا پێش ئەوان وینە ئەوان زۆربوو و جۆرەها سزایان هاتووتە سەر و شوێنەواری زۆریان لەبەرچاویانە، بەلام بێگومان کەخوای تۆ زۆر لێ خوێشبو داپۆشەری تاوانەکانی خەلکە لەگەڵ ئەووشدا کە ئەوان ستمەکارن، بەراستی ئەمە گەورەترین دل خوێشکردنی مرۆفە لەلایەن خوای خاوەن هیزو دەسەلاتەووە لەگەڵ بونی ستمیان هیشتا ئەفەرموێ: زۆر چاوپۆشیکارم لێیان، دەی نیت ئەو کەسانە کە سوپاسی ئەو خوا پێ نیازو میهرەبانە نەکەن و هەر خەریکی تاوان بن بابزانن کە خوا پێ ناگانیە لێیان، وە بێگومان کە خوای تۆ زۆر زۆر بەهیزە لەبارەیی تۆلەووە و سزاکانیشی زۆرتوندو سەختە. بەداخەووە پێ باوەرێن لەو هەمو میهرەبانی و ماوەدانەیی خوا سود وەرناگرن.

﴿۷﴾ جا کافرەکان دەلێن: دەی نیشانەیهک وەک نیشانەکانی پێخەمبەرانی پێشوو بەتایە بۆ ئەو وەک عەسای موساو و شتری سالح نیت بیر لەو ناکەنەووە کەئەم محمد ﷺ یەک پیتی نەخوێندووە ئەی ئەم هورئانە راست وەرەوانە چۆن ئەزانێ؟ ئیینجا خوا ئەفەرموێ: بێگومان تۆ تەنھا ترسینەریکی و گۆئ بەفەسی ئەوان مەدەو بۆ هەمو گەلێکیش رێ پشانددەربوو و تۆیش رێ پشانددەری ئەم گەلەیی خوێتیت و بێجگەلەووە شتیکی تەرت پێ نەسپێرراووە. خوا درێژە بە نیشانەکانی زانیی و توانایی خوای دەدات دەفەرموێ:

﴿۸﴾ خوا ئەو زاتەیه کە ئەزانیت هەموو مێ یەکان چی هەلەدەگرن و بەچی باردار ئەبن و چۆن دروست ئەبێت و ئەزانیت کە ئەو منداڵ دانەیی ئافەرت چەند لەو تۆیانە کەم ئەکاتەووە

لەناویان ئەبات و بەهۆی ئەو منداڵەووە خوای یان منداڵەکەیی یان هەردووکیان چەند زیاد دەکات، وە ئەو ئافەرتە بەخوای نازانی پاش ئەووی کەیهک زەرەپەو لەپشتی باوەکەووە ئەکەوێتە منداڵ دانێ دایکەووە بۆ ماوەی نۆ مانگ کێشەکەیی ئەگاتە سێ کیلۆ کەمێ کەم تر یان کەمێ زیاتر پێ ئەووی ئەو دایکە هەستی پێ بکات و بزانی رۆژانە ئەو منداڵەووە منداڵەکانی چەندە گەورە دەبێت، بەراستی زانیاری هەمو شتیک لەلای **اللَّهُ** ئەندازەگیراوە و لەو ئەندازەیی کە خوا دیاری کردووە زیادو کەمێ تێدا ناکرێت مەگەر **اللَّهُ** خوای ئارەزووی لێ بێت، جالەسەر ئەم بناغە نەگۆرەیه کە موسڵمانی راستەقینە بەتەنگو و چەلەمەکانی زەمانەو هەرەشەو گۆرەشەیی ستمەکاران دلی نەترساوە و وازی لە بەندایەتی خودا نەهیناوە و حەوسەلەو خوێگری تیشوی رێگای بوو و ئارام ئارام بەرەو رەزامەندی **اللَّهُ** هەنگاوی هەلگرتووە و دلتیابووە کە هەمو شت لەلای خوای زاناو دانا کاتی تایبەتی خوای هەیه.

﴿۹﴾ جاخوای سپاردووە بەو زاتەیی کە زانەری هەمو پەنامەکیەکان و ئاشکراکەنەو هەر خوێمەتی کەزۆر گەورەیه و هەموو گەورە کانی دنیا لەژێر دەستی ئەودان و بەرزو سەرکەوتووە بەسەر هەموو شتیکدا، بەراستی زانیایە کەهێ ئەو ئەندە زۆرە ئەفەرموێ:

﴿۱۰﴾ هەر کەس لەناو ئێویدا بەنهیێ قەسە بکات یان بەناشکراو لەتاریکای شەودا خوای بشاریتەووە یان بەناشکرا لەرۆژدا بەرێگادا بپروات زانیی ئەو لەلای **اللَّهُ** یەکسانە و ئەبێ ناگاداری خۆتان بن کە لەهیچ کاتیک دا روبەرپی تاوان نەپۆن چونکە **اللَّهُ** ناگادارە لێتان و چێگایەکی نیو کەئێو خۆتان لێ بشارنەووە و هەمیشەش دەیان فریشتەیی چاودێری کەری هەیه لەسەر مرۆفە ئەفەرموێ:

﴿۱۱﴾ بۆ ئەوان هەمیشە چاودێری کەر هەیه کە لەبەر و پشتهووە ئەیان پارێزیت لە سەختی و تەنگو و چەلەمەو ئیش و نازار تائەو کاتە کەخوا مەیلی پاراستنیانی هەیه و هەر کاتی ویستی توش ببن ئەوان بەفرمانی **اللَّهُ** وازی لێ ئەهین. کەواتە مرۆفی ژیریو زاناو بەبیر ئەو کەسەیه کە تەنھا لەخوا بترسیت و باکی لە کەس نەبیت. ئەمەش بەو مانا نیو کە مرۆفە ھۆیکەکان بەکار نەهینێ بەلکو پێویستە مرۆفە هەر ھۆیکە لە توانیدا هەیه بۆ پاراستن و شتی تریش بەکاری بێنێ وەکو لێردا ئەفەرموێ: بێگومان **اللَّهُ** بارودۆخی هیچ گەلێک ناگۆرێ هەتا ئەو گەلە

لَمْ دَعُوهُ لَغِيًّا وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ قَلْبِهِ إِلَى الْمَاءِ يَلْتَمِعُ فَأَهُوَ بِبَلْعِهِ وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ ١١ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلًّا لَهُمْ بِالْعُدُورِ وَالْأَصْمَالِ ۝ ١٢ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللّٰهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْ يُنْفِثُوا فَنَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ ١٣ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ لَحْمٍ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ ۝ ١٤ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَلِلْأَحْسَنِ الَّذِينَ يَزُكُّونَ لَمْ يُسْجَبُوا لَهُمْ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۝ ١٥ أُولَئِكَ هُمْ سُوءَ الْحِسَابِ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا يَلْهَبُونَ ۝ ١٦

خوځيان ههولئ گوراني نهدهن واته: نهو گهلهی که لهناو نازو نيعمه تدا بئ لئي تيک نادري ههتا خوځي نا سوپاسي و خرابه نهکات، وه لهبارودوځي خرابيش دابي ديسان خوا نايگوري ههتا خوځيان ههولئ گوراندني نهدهن، جا ههر کاتي مروځي زييري خوځي خستهکاره وه يان بئ عهقلانه رهفتاري کرد خوا لهسهر دستي نهو چاکه يان خرابه يان بؤ نهکات، واته: گورپنهري بنه رمتي ههر خوځيه تي جا نهگهر خواي گهوره ويستي گهليک دوچارى سزا بکات هيچ بهرپهرچيکي نابئ ونهو سزايه ديتنه سهر يان، نهسهر و مت و نه سامان و نه هيزو نه پاسه وان ناتواني هيچ کهسيک بياريزي لهويست و نارمزوي خوداي جيهان و نيه بؤ نهوان بيچگه له الله هيچ دوست و سهرپهرشتي کاريک تا بيان پاريزيت ئينجا خواي زاناو به دمه لات ههنديکي تر له نيشانه کاني هيزو دمه لاتي خوځي باس نهکات و نه فرموي:

الله نهو زاتهيه که نهو بروسکه له ناسمانه وه پيشاني ئيوه ددات ههم بؤ ترس ههم بؤ تهماع، ترستان ههبي لهو بروسکهيه که له خوځتان و مال و مندالتان بدات و بتان کوڙيت، وه نوميديستان ههبي که بارانتان بؤ بياريزيت وگياو گوڙتان بؤ سهوز بکات و(الله) نهو ههر خوځيه تي که نهو ههوره گهوره يه دروست نهکات که نهو ههموو بارانه ي تيدايه و بهم لاوлада

نهيبات بئ نهووي يهک تکه لهو ناوه بکهويته خواره وه تا خوا نارمزو نهکات.

خو نهو ههوره تهسيحات دهکات لهگهل سوپاسي خوادا، جا يان ههروا بهراستي تهسيحات و سوپاسي خواتهکات بهلام نيمه تيئ ناگهين يان دروستبوني نهو ههوره کوکردنه وهي نهو ناوه زوره و نه پزاني مهگهر به شيويهکي ريک وبيک بهلگهي بئ عهبي خواديه و ههمو کهس نهبي سوپاسي بکات لهسهر نهو نيعمه ته گهوره يه که ناوه مايه ي ژيانه و فرشته کانيش له ترسي نهو زاته تهسيحاتي الله دهکهن.

ئينجا نهو دمنگه دمنريت و نهيدات لهو کهسه ي که نارمزوي لئ بئ، وه نهوانه ي که دمه دمه دهکهن لهباري (الله) به لهحاليکدا که نهو زاته زور بههيزو به توانيه لهباري نالوگور کردنه کانه وه و ههر کاتي چي ويست ناوا دمنبي، نهئين: هوځي دابهزيئي نه نايه ته نهوه بوو که بيغه مبهريان بياويکي نارد بؤ لاي يهکيک له گهوره بياواني بت پهريستان که بانگي بکات بؤ سهر ثاني نيسلام که چي نهو وتي: نهو خوايي محمده جيهه و بؤم باس بکه نايه له زيوه يان له ئالتون يان مزه؟ کابرا هاته وه خزمه تي بيغه مبهرو وتي: نه ي بيغه مبهري خواځي ناوه هاي وت فرموي بگه پرهوه بانگي بکه _ جاريک يان دووچار _ نه م قسه يه ي دووباره کرده وه جاري سيههم که چووه بؤ لاي دي ههوريک هات و ترهفاندني بهسهر ياو گوشتي و هاته وه خزمه تي بيغه مبهري خواځي نه م نايه ته هاتبو خواره وه (نهبو يه علا و بهزار).

تهنها بؤ خوځيه تي دعوته ي راسته هينه که بريتيه له وشه و ماناي (الا اله الا الله) جا بئ باوه ران بابزانن که خواکانيان بئ که لکن و نهوانه ي که نهوان بانگي دهکهن و دهپه رستن بيچگه له الله هيچ ولاميکي نهوان ناده نه وه ناتوانن هيچ سوديکيان بئ بگه مينن مهگهر وهکو نهو کهسه ي که دمه تي خوځي لهسهر ليوازي بير دريژ بکات بؤ ناو بيري ناو تا ناو بگه يه نيته دمه ي خوځي که ههرگيز بهو شيويه نه دمه ي بهو ناوه دهکات و نه ئاويش ديت بؤ ناو دمه ي که نهمه وينه يه که بؤ نهو که سانه ي که پهريه وي فرماني جگه له الله دهکهن، واته نهوانه ي خودايان بهجئ هيشتوه و بهدواي شتاني تر که وتون ههرگيز سوديان لئ وهرناگرن وکارو ته لاشيان بيهوديه بؤيه خواي گهوره دهفرموي: پهريستني کافران و هاوار کردنيان بؤ غهيري الله هيچ نرخيکي نيه بيچگه له قسه يهکي بيهوده و سهر لئ شيوانيکي زياتر بهلکو له راستيدا بهم پهريستنه ي نهبي به

دوژمنی هه مو دروست کړاومکانی الله، چونکه هه مو دروستکړاومکانی الله، بيجگه له بهشی زوړی مروځو جنوکه له یاسای الله، دمرناچن و هه مو یان گهردن که چو گوئی رایهلئ فرمانی په رومردگاریان و دزی دوژمنانی (الله) ن و هکو لیږدا نهغه رموی:

١٤) نهوسا همریو الله، گهردن که چن نهوانه ی که له ناسمانان و زهوی دان ج به که یضی خو یان و هکو باومرداران یان به ناچاری و هکو کافران، تنه نانت کافرانیش له زوړیه ی هه لئس و که وت و کاروباریاندا گهردن که چو رامن بؤ خودا، بؤ نمونه، کابرای کافر ناتوانیت نه گهر بالای بهرز بیټ خو ی نزم کاته و و خهوی بیټ ناتوانیت نه خه ویت و برسی بوو ناتوانیت برسی نه بیټ و خودا هه ر دنگیکي پیدابښ ناتوانی بیگوړیت و کاتی دروست بونی هه ر و هکو کاتی مردنی به ددست خودایه، وه زوړیه ی هه ر زوړی بارودوخه کانی ژیان و ددورویه ری رام و گهردن که چی خودان وه سیبه ر که شیان له گهل خو یاندا گهردن که چو رامی نه و بهرنامه یه که خودا بوی داناون به به یان یان و به نیواراندا که سیبه ری به یان یان له لایه که و میه و نیوارانیش له لایه کی تره و میه و که مو زیاد دمېن به هوی نه و روناکی روژمه که الله، له ناو نه م بونه و همردا دایناوه و خولانه و هی روژی کردوه به هوی گوړانی که گوړانی روژ گهورمترین به لگه ی هیزو توانایی و زانایی و دانایی خودایه، هه روه ا الله، دريژه به دمرخستی نیشانه کانی هیزو یه کتای خو ی نه دات و نهغه رموی:

١٥) بلئ: کی په رومردگاری ناسمانان و زهوی؟ تۆ خوت و هلام بدمره و بلئ تمه ا (الله) یه په رومردگاری ناسمانان و زهوی، ده ی پیان بلئ: نایه نیوه بيجگه له خوا دؤستانیکي تر نه که ن به یامرو یارمه تی دمری خوتان که نهوانه بؤ نه فسی خو شیان نه سودیان هه یه و نه زیان نیتر نیوه چاومروانی چیان لی دمکه ن؟ نیچا خوا نمونه ی باومردار و بی باومر به م شیوه یه باس نه کات و نهغه رموی: پیان بلئ نه ی محمد ﷺ نایا و هکو یه که کوپرو چاو ساغ، نیماندار و کافر؟ یان نایا رووناکي و تاریکی، باومرېوون به نیسلام و بیډینی و هکو یه کن؟ ناشکرایه و هلامی نه خیره، نه م وشه ی (م) له بؤ گؤاستنه و میه، واته واز بهینه له فسه ی پشو. نایا نهوان هاو به شانیکیان دا ناوه بؤ خوا که خه لکیان دروست کردوه هه ر و هکو چؤن خوا دروستی کردوه، جا له بهر نه وه لیان گوړا بیټ و نه زانن کامیان به رستن، واته: بؤ نه و منده گیل و گهمژن دروستکاری نه م بونه و مره گه و ره و پر سه یرو سه مه ر هتان به چی هیشتوه و خه ریکي به رستی به نده

بی دسه لاته کانی نه ون؟! دیسان الله، نهغه رموی: پیان بلئ الله، به دیه ی نه ری هه مو و شتیکه و هه ر نه وه تنه نایه له زات و سیفات و کرداریدا و خاومر دسه لاته. جاریکی تر خوی گه و ره دوو نمونه له سه ر حه ق و ناحه ق باس نه کات و نهغه رموی:

١٦) خوا له ناسمانه وه بارانی نارودمته سه ر زهوی و هه مو شیو و دؤلکان هه ریه که به نه ندازه ی خو ی لافای پیداهات، جا نه و لافاونه ش که فیکي زوړ و بهرچاویان هه لگرتوه، واته: خوا بهرنامه ی خو ی ره وانه کردوه و هه ر دلیک به نه ندازه ی خو ی خواناسی و زانستی و مرگرتوه له و بهرنامه ی خواش که هاتوه یه کیکیان که بؤ نه م گه له یه قورنانه که پر و پا گهنده ی خراب چواردموری داوه و دایو شیه، نه مه وینه ی یه که م بوو جا بؤ وینه ی دووه م نهغه رموی: وه هه ندیک له وانه ی که ناگری بؤ هژدمدن مه به ستان نه و میه که بیکه ن به خشل بؤ نافرمتان و پیان و خو یان یان بی جوان بکه ن یان که ل و په لیکن تنه نا بؤ رابواردن و هک دروست کردنی ناسن و سه یاره و جوړه ا ددستگای گه و ره و بچوک بؤ رازانده و ی ژیان دنیا، هه مو یان به ناگر چلک و پیسه کانیان لی لانه بریت و پالفته نه بی و سودی لی و نه گیریت هه ر ناوه ا خوی زانا و دانا وینه ی راست و ناراست باس نه کات و سه ر نه نجامی هه ر دوو کیانیش به م شیو و جوانه شی نه کات و هه ر نهغه رموی: جا نه و که فله له ناو نه چیت و وشک نه بیته و هه ر که لک نه بی، وه نه و دی که بؤ خه لک سودی هه بیت له سه ر زهویدا نه مینیته وه، واته: به تال هه ر چهنه له بهرچاودا گه و ره و به هیز بیټ نامینیت و سه ر نه نجام راستی له سه ر زهویدا نه مینیته وه و جیگر نه بی، جا هه ر ناوه ا خوی دانا وینه کان باس نه کات تا نیوه سودی لی و مرېگرن. نیچا الله، له پاداشی باومرداراندا دغه رموی:

١٧) بؤ نه و که سانه ی که و هلامی په رومردگاری خو یان دا و ته و هه ر باومریان بی هی ناوه و به ندایه تی نه و زاته دمکه ن به هه شتیان بی نه دریت و نه وانه ی و هلامی نه و یان نه دا و ته و هه ر باومریان بی نه هی ناوه نه گهر نه و دی که له زهویدا یه مولگی نه وان بوا یه و نه و منده ی تریشی له گهلدا بوا یه هه مو یان نه دا بؤ نه و دی که رزگار بونا یه له سزای روژی دوی، جا ناشکرایه که نه نه و میان هه یه و نه گهر نه و شیان ببوا یه هه ر گیز لیان و مر نه نه گرا به لکو بؤ نه وان له و کاته دا خراپترین گیر و کیشه هه یه و رزگاریان نابی و جیگایان دؤزه خه و دؤزه خیش پیسترین جیگایه. جاریکی تر په رومردگاری میهره بان نمونه یه کی باومردار و بی باومر باس نه کات و نهغه رموی:

﴿١﴾ اَمَنْ يَعْلَمُ اَمَّا اَنْزَلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ اَعْمٰ اِيْمًا يَنْذُرُ
اُولَئِالَّذِيْنَ لَا يَكُفُّونَ اَنْ يَّعْهَدَ اللّٰهُ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْيَمِيْنَ
﴿٢﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُوْنَ سُوْءَ الْحِسَابِ ﴿٣﴾ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوْا اَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَاَقَامُوْا الصَّلٰوةَ وَانْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُوْنَ
اَلْحَسَنَةَ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ هُمْ عَقِبَى الدَّارِ ﴿٤﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُوْنَهَا
وَمِنْ صَلَاحٍ مِنْ اَبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ اَللّٰمَلِكُ يَدْخُلُوْنَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٥﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَمَّا صَبَرْتُمْ فَيَنْعَمُ عَقِبَى الدَّارِ
﴿٦﴾ وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهِ وَيَقْطَعُوْنَ مَا
اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ هُمُ اللَّعْنَةُ
وَهُمْ سَوَءُ الْمَوَاقِدِ ﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَعٌ ﴿٨﴾ وَيَقُوْلُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا اَنْزَلَ عَلَيْنَا آيَةً مِنْۢ رَبِّنَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يَبْصُرُ
مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيْ اِلَيْهِ مَنْ اَنْابَ ﴿٩﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوْبُهُمْ يَذْكُرُ اللّٰهُ اَلَا يَذْكُرُ اللّٰهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ نایا نه وکسه سی که نه زانیت نه ودی که ره وانه کراوه بؤ لای
تؤ له لایهن پهروه ردگار ته وه حه قو راسته وه که نه وکسه یه که
کویره و هیچ حه حقیقه ت و راستیه ک نابین؟ به راستی بیر له م
راستیه نه ناکاته وه مه گهر نه وکسه نهی که خاوه نی ژیری و
عقل بن، جا پهروه ردگار زیاتر بیناسه ی نه و مروقه
ژیرانه مان بؤ نه کات و نه فهرموی:

﴿١٢﴾ نه وانه که سانیکن که به لینی خویان له گهل خوادا به ریک
ویکی نه به نه سهرو نه و عه ه دو په یمانه ناشکین.

﴿١٣﴾ نه وکسه نهی که نه یلکین به یه که وه نه و شته ی که خوا
دستوری داوه بلکیت به یه که وه واته: په یوه ندی خزمایه تی
ناچرین، وه ترسن له پهروه ردگاری خویان و نه ترسن
له عاقیبه تی خراپه و گیره و کیشه ی سه ختی روژی دوی،
هروه ها نه و ژیرانه،

﴿١٤﴾ نه وانه که له بهر ره زاو رحمه تی خوا له سر به ندایه تی و
خوپارستن له تاوان و گرفتاری و تنگوچه له مه کانی دنیا خویان
گرتوه و نویژمکانیان به ریک ویکی نه نجام داوه و له ودی که
پیمان داوان به نه یی و به ناشکرا نه به خشن، وهه میسه
به چاکه کردن خراپه کانیان لاده بن، جا بؤ نه وان خانوو

عاقیبه تیکی جوان هیه که بریتیه له بهه شت و نه و هه مو
نازو نیعمه تانه ی که له ناویدایه. نه وانه ی که په یه روی له و
فهرمانه ی پیغه مبه رمان ده که که ده فهرموی: اَتَقِي اللّٰهَ خِيْمًا
كُنْتُ وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا وَخَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقِيْ حَسَنٍ.
/الرمذي، حقه الالباني/ له خوا بترسن له مه رکویدا هه و به دوی
خراپه کاند چاکه بکه که خراپه کان له ناو دبات، وه به
جوانی له گهل خه لک دا بجو لینه وه { نه وانه خاوه نی نه و
بهه شته که (اللّٰه) ته عریضی ده کات و ده فهرموی:

﴿١٥﴾ بهه شتانیکی شوینی دانیشتن و هه سانه ون که نه چنه
ناویه وه خویان و هه مو نه وانه ی که باورپان هیناوه و نیسی
چاکیان کردوه له باوو باپیرانیان و له هاوسه ران و له مندانیان و
هه مویان له ویدا کؤ دهنه وه به خویشی و شادمانی و
فریسته کانیس له هه مو دهرگایه که وه دینه لایان،

﴿١٦﴾ سهلامیان لی ده که ون و مزده ی نه من و ناسایشیان پی نه دهن و
پیان نه لاین: نه م ریزه تان به هو ی نه ویه که خوتان راگرتوه
له سر به ندایه تی و دوور که وه تنه وه له تاوان و رازی بوون
به برپاری خوی خوتان له سر تهنگوچه له مه کانی ژیان له بهر
نه وه خوی میهرمان نه م نازو نیعمه ته فهر وانه و نه م جیگا
خوشه ی پی داوان به راستی باشرین عاقیبه ت و سه رمنجامه نه و
ماله که بهه شته. له فهرمودیه کدا هاتوه که پیغه مبه رمان
نه فهرموی: اَعْلَمُ قَالْ اَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ خَلْقِ اللّٰهِ قَالُوا اللّٰهُ
وَرَسُوْلُهُ اَعْلَمُ قَالْ اَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ خَلْقِ اللّٰهِ الْفُقَرَاءُ
وَالْمُهَاجِرُونَ الَّذِيْنَ تَسَدُّ بِهِمُ الثُّغُورُ وَيُتَّقَى بِهِمُ الْمَكَارَةُ وَيَمُوتُ
اَحَدُهُمْ وَخَاجَتُهُ فِي صَدْرِهِ لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا قَضَاءً فَيَقُوْلُ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ
لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ مَلَائِكَةِ اَنْتُمْ فَخَوْنُهُمْ فَتَقُوْلُ الْمَلَائِكَةُ نَحْنُ سَكَّانٌ
سَمَّاكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ اَفَتَاْمُرُنَا اَنْ نَأْتِيَ هٰؤُلَاءِ فَنُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ
قَالَ اِنَّهُمْ كَانُوْا عِبَادًا يَّعْبُدُوْنِي لَا يُشْرِكُوْنَ بِي شَيْئًا وَتَسَدُّ بِهِمُ الثُّغُورُ
وَيُتَّقَى بِهِمُ الْمَكَارَةُ وَيَمُوتُ اَحَدُهُمْ وَخَاجَتُهُ فِي صَدْرِهِ لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا
قَضَاءً قَالْ فَتَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ ذٰلِكَ فَيَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَمَّا صَبَرْتُمْ فَيَنْعَمُ عَقِبَى الدَّارِ /احمدوفير، صححه الالباني/

نایا ده زانن کئ نه و ل که سی که که نه چیت بهه شته وه له
دروست کراوه کانی خوا؟ وتیان: خوا پیغه مبه رمه کی نه زانن
فهرموی: نه و که م دستانه و کؤچکه رانه که سنوره کانی ولاتی
نیسلامیان پاراستوه وه به وان نارحه تی و کؤسپ لابراوه، جا
که سی وایان هه به که مردوه گه لیک نیسی دنیا یی بو له بهر
نه و نه رکانه ی جهاد بؤی نه نجام نه دراوه جا اللّٰه ده فهرموی:

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ
 مَا تَدَارَكُ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
 لِّتَتَلَّوْا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
 قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ ﴿٢٩﴾
 وَلَوْ أَنَّ قَوْمًا شَهِرَتْ بِإِلْهَالِ الْجِبَالِ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ
 بِهِ الْمَوْتُ بَلَّ إِلَهُ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الْبَشَرِ الْبَشَرِ
 أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ
 وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣٠﴾ وَلَقَدْ أَسْرَيْنَا لِمُوسَى
 مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣١﴾ أَفَمَنْ هُوَ قَابِئُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 يُظَاهِرُونَ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٢﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحُورَةِ
 الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْأَخْرَجَةُ أَشَقُّ وَمَالَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٣﴾

﴿٢٩﴾ جا بئ باوهران ئەلەین ئەگەر راستە محمد ﷺ پیغمەبەری
 خواپە بانایەتو نیشانەییەکی لەلایەن پەروردگارێوە بو
 بەهاتایە وەک سالح و موسا و عیسا. جا خوا دەمکوتیان ئەکات و
 ئەفەرموی پێیان: بئێ بەراستی خوا گومراو و سەرلێ شیواو
 ئەکات ئەو کەسە کە ئارەزووی ئی بیئت و هیدایەت و رێنماییش
 ئەکات ئەو کەسە کە خۆی بۆ لای خوا ئەگەر پێتەو، واتە: اللّٰه
 بەزۆر نەکەس گومرا دەکات و نە کەس رێنمای دەکات چونکە
 هاتنی ئێمە بۆ ئەم ژایانە بۆ تاقی کردنەوێوە ئەگەر زۆری
 کرد بۆ هەر لایەکیان ئیتر سود لەم هاتنەماندا نامێنێت، بەلکو
 یارمەتی اللّٰه بەسراوە بەئیرادی مروّفەو هەراکتیک مروّف
 ئیرادی کرد خاویش ئەگەر ویستی یارمەتی دەدات بەلام
 پاداشت و سزا لەسەر ئیرادی مروّفەکیە کەوابو ئەگەر اللّٰه
 شتیکی بە مروّف کرد بەبێ ئیرادی مروّف ئەوکاتە بێتاوان
 دادەنرێت و بگەرە بەردە لەسەر نییە.

﴿٣٠﴾ ئەو کەسانە کە بۆ لای خودا دەگەرێنەو ئەوانەن کە
 باوهریان هیناوە هەمیشە بەیادی خوا دلەکانیان نارام دەگرت،
 ناگادارین بەیادی اللّٰه دلەکان نارام دەگرن کە خوێندنی قورئان
 بەشیکی گرنکە لەو یادی اللّٰه بەورد بوونەو لێو
 بیرکردنەو لەماناوانیارییەکانی بەراستی دلەکان نارام دەگرن

بەو کەسانە کە ئارەزووی ئی بیئت لە هریشتە کانی برۆن بۆ
 لایان و سەلامیان ئی بکەن جا هریشتەکانیش دەلێن: ئێمە
 نیشتەجێ ئاسمانەکانین و چاکترین دوروستکراوی تۆین ئایا
 فەرمانمان پێ دەدەیت کە بچین بۆ لای ئەوان و سەلامیان ئی
 بکەین؟! اللّٰه دەفەرموی: ئەوانە بەندە گەلێکی منن کە
 بەندایەتیان بۆ من کردووە هێچیان بۆ من نەکردووە
 هاوێش و بەوانیش سنورەکانی ولاتی ئیسلامیان پاراستووە
 نارەحەتی و کۆسپ لابراوە، جا کەسی وایان هەبوو کە مردووە
 لەحالتێدا کە ئیش و مەبەستانیکیان لە دلدا بوو کە نەیاتوانیوە
 جێبەجێ بکەن، جا لە پاداشی ئەو زەحمەتەیاندا هریشتەکان
 لە هەموو دەرگاکی بەهەشتەو دینە لایان و سەلامیان ئی
 دەکەن و دەلێن: ئەمە بەهۆی خۆراگریتانەوێوە بەراستی
 چاکترین پاشەرۆزتان دەست کەوتووە

ئینجا خۆی زاناو دانا لە پاش ئەوێ کە باسی باوهرداران و
 چاکەکانیان و پاشەرۆزانی کرد باسی بئ باوهران و پاشەرۆزی
 خراپەکانیان ئەکات و ئەفەرموی:

﴿٣١﴾ ئەوسا ئەوانە کە پەیمانی نیوان خۆیان و خودا هەل
 ئەووشیننەو پاش ئەوێ کە بەسویند ئەو پەیمانەیان بتهوو
 بەهێز کردووە پەيوەندی خزمایەتی و هەر شتیکی تر کە خوا
 فەرمویتە بیانلکێنن بەیەکەووە وەک باوهرهینان بەهەمو
 پیغمەبەران دەبچرێنن و خراپە بلاونەکەنەو لەسەر زویدا بۆ
 ئەوانە نەفرین و لەعنەتی خوا و پاشەرۆز و مالتیکی خراپیان
 هەیە، جالە بەر ئەوێ کە بئ باوهران بەزۆری لە ژایانی دنیا
 بەهرەمەندن و باروودۆخی ژایانی خوشرە ئەو بەهۆی ژیری و
 لێزانی و چاکی خۆیان ئەزانن بۆیەخوای زاناو دانا رایان
 ئەجەلەکیێ و ئەفەرموی:

﴿٣٢﴾ هەر خواپە برژیوی فەرمان ئەکات بۆ ئەو کەسە کە
 ئارەزووی ئی بئ و ئەیگرێتەو لەو کەسە کە ئارەزووی ئی بئ،
 واتە: فەرمانی سەرۆت و سامان یان کەمی بەلگە کە چاکی و
 ناچاکی یان ژیری و ئەزانی نیە، بەلکو ئەو بەپاریکی خواپە
 هەر خۆی ئەزانن بۆچی وادەکات، بەلام بئ باوهران زۆر زوو
 لەخۆ بای ئەبن و کەیف خوشر و لەخۆباین بەژایانی دنیا جا
 خۆی گەورە باسی بئ نرخی ژایانی ئەم دنیا بە ئەکات و
 ئەفەرموی: خۆژایانی دنیا لەجاو ژایانی قیامەتدا تەنها نەختیک
 رابواردنەو هێچی تر.

جا ئەو دلەى كەبە قورئان و يادى خوا ئارامى نەگرت با خاوندەكەى بترسیت له خۆى كە دلەكەى دلتكى باومردارانەنیه. ئینجا سەبارەت بەپاداشتى باومرداران ئەفەرموى:

﴿٣١﴾ ئەوانەى كە باومردیان هیناوهو کردارى چاکیان کردوه خوشبەختى هەربۆ ئەوانەو باشترین جیگایشیان هەیه **(طوبى)** واتە: خوشبەختى یان درەختیکە له بەهەشتدا كە پیغەمبەر ﷺ فەرمویەتی: **{ طوبى شجرة فی الجنة مسيرة مائة عام یتاب أهل الجنة تخرج من أكمامها / احمد، حسنه الالبانی /** توبا درەختیکە لەبەهەشتدا كە رۆیشتن لەژێر سیبەرى ئەودرەختەدا سەد سالة یەسوارى و پۆشاکى خەلكى بەهەشت لەناو توێكوێلى ئەم درەختەو دەرئەجیت كە ئەم درەختە بۆخاوهن باومردانە.

﴿٣٠﴾ هەر ئاوا ئەى محمد ﷺ تۆمان رەوانە كرد بۆناو گەلیك كەلە پێش ئەوان دا چەندین گەلى تر رۆیشتون، واتە: تۆ شتیكى داهااتوو بێ وینه نیت كە ئەوان لیت بكەونه گومانەو بەلگو پێش تۆش ئەو هەموو پیغەمبەرەنە هەبون، جا تۆمان رەوانە كردوه بۆ ئەوان تا بخوینیتەو بەسەر ئەواندا ئەوێ كە ئیمە وەحیمان كردووتە لات و قسەى ئیمەیه بۆ ئەوان نە قسەى تۆ بەلام له راستیدا ئەوانە بەهەمانە ئەگرن و بێ باومردن بەو زاتەى كە زۆر بەسۆزو میهرەبانە، لێردا بەوشەى (الرحمن) تاوى خواى بردوه تا بەلگو بێ باومردن بێر بكەنەو خوێان لەو زاتە دور نەخەنەو ئومیدی بەخشینیان بێ ئەدات ئەگەر بگەرێنەو بۆ لاى. ئەى محمد ﷺ پێیان بلێ ئەو زاتە رەحمانەو پەروەردگارى منەكە هیچ پەرستراویكى راستەقینەى تر نیە بێجگە لەو هەر تەنها بەو پشت دەبەستم و گەرانیەو تەنها بۆلاى ئەو زاتەیه، هەرچى بێ و هەرچى بكەیت و له هەر كوێدا ببیت ئەبێ بگەرێتەو بەردەم دادگای ئەو زاتە. وشەكانى (متاب، مثاب، مآب) بەمانای گەرانیەو دین و لێرە ئەو مانایە مەبەستە والله اعلم. ئینجا خواى زاناو دانا وەسفی ئەم قورئانە ئەكات و ئەفەرموى:

﴿٣١﴾ خۆ ئەگەر قورئانێك بوایه كە چیاكانى بێ بربایە بەرپۆوه هاتو چۆى بێ بكردنایه یان زەوى بەو لەت بكرایە یان قسەى لەگەڵ مردودا بێ بكرایە بەدلتنیاییهو ئەم قورئانە ئەوێ دەكرد بەلام ئیمە ئەم قورئانەمان زۆرلەو زیاترى كردوه چونكە ئەم قورئانە پلەو پایەو موعجیزەكانى زۆر گەورەو گرنگترە لەوانەى پێش خۆى، پیغەمبەریكى

نەخویندەوار رەوانترین پەراو بەینى كە هیچ رەوان بێزێك نەتوانى بەوینەى ئەو سورەتێك بەینى چى تر هەیه لەوەو گرنگتر و موعجیزەتر كەچى ئیوه لاسارى ئەكەن و باومردى بێ ناهینن؟ جا خوا چونكە قسەكانیان بێ نرخە ئەفەرموى: واز بێنە لەو باسە، هەموو كارو بار تەنها بەدەست خودایەو لەژێر چاودێرى ئەودا دەجولیتەو چى ئارمۆز بكات وا ئەبێ و دنیاىیش بۆ تاقي كردنەو هیهو هەركەس دەرچوو لەو تاقي كردنەو هەدا خوش بەختەو هەركەسێش دەرئەجۆو خۆى و خا و خێزانى خۆى دۆراندوه، ئینجا خوا ئەفەرموى: ئایا ئەوانەى كە باومردیان هیناوه نازانن كە ئەگەر خودا ئارمۆزى لى بێ هەموو خەلكى رێنمایى ئەكات و بەبەشتى ئەگەیهنى؟ ئەوانەى كە كافرن لەدنیادا هەمیشە بەهۆى رەفتارە خراپەكانیانەو دووچارى بەلاو موسیبەت دەبن یان لە نزیكەو سزاو تۆلە ئەبێن كە توشى كەسانى تر دەبێت، بۆ ئەوێ بێر بكەنەو و واز لەتاوان و بێ باومردى بەینن بەلام ئەوان لەم روداوهو گرنگانەدا كەرو كۆپرو گەمژەن و هیچ سودێك وەرناگرن هەتا بەلێنى خودا دیتە دى بۆیان و هەموو كەسێك ئەمریت، جا ئەوسا ئەزانن چییان لى قەوماوهو چ زیانیان كردوه. بەلێ هاتنى مەرگ بۆ هەموو كەس بەلێنى خودایەو بێگومان كە الله پێچەوانەى بەلێنى خۆى ناكات، واتە: با باومرداران له دەسلەت و هیزی بێ باومردن نەترسن و بەشتى گرنگى نەزانن چونكە دنیا وەك وتمان بۆ تاقي كردنەو هیهو ﷻ كەس بەزۆر ناكات بەباومردار بەلگو سەر پشكى كردوه له هەلبێاردنى بەرنامەى خۆیدا تا له دوا رۆژدا بەهەمانەى نەمیتى، جیگای بەهەشتە یان دۆزەخ بەگوێرەى رەفتارى خۆیهتى. جا خوا دل خوشی پیغەمبەرمان ﷺ ئەكات كە ناردەت مەبە كە بەچاوى سووكەو تەماشاش دەكریت و گالتهت پێ دەكریت چونكە تۆ تەنها نیت و ئەفەرموى:

﴿٣٢﴾ بەراستى له پێش تۆدا گالته كرا بەپیغەمبەرەن جا من مۆلەتم دا بەكافران كە خراپەیان دەكرد وایان بێر ئەكردوهو كە شایستەى ژيان و پیاو چاكن و ماف پەروەردن بۆیه خوا زوو تۆلەیان لى وەرناگریت !! له پاشان ئەوانم گرتو تۆلەم لى كردنەو، جا تەماشاش بكەن و بزائن تۆلەى من چۆنەو چیم كرد بەئەوانەى كە لایاندايو له یەرنامەى من له گەلى نوحەو بەگرن تا گەلى لوت، وە فیرەوون بۆ كوێ چوو چى بەسەرھات؟ ئایا هیچ كامیان توانیان بەرگرى له سزای خودا بكەن؟ دى بۆ ئەمرو ئیوهش بێر ناكەنەو؟!

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ كِتَابٌ يَقْرَأُونَ
بِهِ أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَخْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُنْزِلَتْ
أَنْ أُعْبِدَ اللَّهُ وَلَا أُشْرَكَ بِهِ إِلَهٌ إِلَهٌ آدَعُوا وَإِلَهُهُ مَقَابِ ﴿٣٦﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْبَيِّنَاتِ مَلَكَ مِنْ اللَّهِ مِنْ رَبِّكَ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
لِرُسُلِهِ أَنْ يَأْتِيَ بِعَائِدَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾
يَمَحُوهَا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَرُبِّيْتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾
وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضُ الَّذِينَ يُعَذِّبُهُمْ أَنْ تَوَفِّيَنَّاكَ فإِنَّمَا عَلَيْنَا
الْأَلْبُغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَعِلُ الْكَافِرِينَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

که روانه مان کرده است لای تو، چونکه زانیاری پیشوایان له سر
تو بوهو نیست نه زان که تو پیغمبری خواب و باورهای بی
هیناوی و دعو عیدولای کوری سلاط، وه هندیك له و کومه لانه
دزایه تی به شیک له و قورنانه نه که نه بؤ نمونه هم قورنانه
عیسا به پیغمبر نه زانی و نه لیت نه و بتانه بی که لکن که چی
جوله که عیسا به پیغمبر نازانی و تانه و تهمیری خرابی لی
نه دهن و بت پرستانیش بته کانیاں خوش نه و و بهشتیان
نه زان، جا خوا فرمان نه کات به پیغمبرمان و نه فخرموی؛
نه ی محمد ﷺ بلی؛ فرمانم بی کراوه که من خودا به پرستم
وهاوه لی بؤ دانه نیم که من تهنه بؤ لای نه و خه لکی بانگ
دکه موه هر بؤ لای نه و گه رانه وه. چی بکه تی و چی بیت
سر نه نجام نه بی بجیت وه به ردم خودای خاوه دسه لات و زانا
هر که س پاداش و توله ی خوی و هر نه گریت بی نه و دی ستمیک
له که س بگریت، که واته بانگ بؤ لای خواو به رنامه که ی
نیشیک یزیرانه و سود به خشه و هیوای خوش به ختی لی
نه گریت. نینجا خوی گه و ره نه فخرموی؛

﴿٣٧﴾ هرو دگو چو پراومان نارد بؤ لای پیغمبرانی پیشو
هر ناوه ها نه و قورنانه مان نارد لای تو که به رنامه و
فرمانیکه به زمانی عمری و توشمان به و قورنانه پایه به رزو

﴿٣٣﴾ نایا نه و که سه ی که ناگای له هه مو نه فسک هه یه، وه ک
نه و که سه وایه که ناگای له هیج نیه، نه خیر وه ک نه نین،
سه بارت به و هه مو راستی و حقیقه ته ی که نه بیستن و نه ی
بین که چی نه و ان زیارت لاری نه بن. وه نه و ان ها و به شانیک بؤ
خوا دانه نین، پتیاں بلی؛ نه گه ر راست نه که نه ناویان به بن،
نه مه هه ر شه گردنه له و بت پرستانه، جا هه ر شه ی توندتریان
لی نه کات و نه فخرموی؛ واز له وه بینه، نایا نه و شتیک به خوا
راده گه یین که خوا خوی نایزانیت له م سر زمویه دا؟ واته: خوا
خوی نه زانی که شهریکی نیه به لام نه و بی راده گه یین که
شهریکت هه یه؟! واز له وه ش بهینه، نایا به روا لته و قسه ی بوج
خوتان فریودا وه نه لنین نه و بتانه سودیان هه یه و ها و به شی
خودان؟ واز له وه ش بهینه، به راستی جوان کراوه بؤ کافران فری
فیله کانیاں و به و ی کوفریانه وه به رگری کراون له ریگای خودا،
وه نه و که سه ی که خوی گه و ره گومراهی بکات نیر که سی تر
نیه ری نهای بکات، مادام نه و ان به که یفی خویان به ره و فساد
رویشتن خوایش گومراهی کردن و هر که سیکش که خوا
گومراهی بکات هه رگیز ریگای راست و دروست نادوزیت وه، جا
خوا باسی سزای کافران نه کات و نه فخرموی؛

﴿٣٤﴾ سزا هه یه بؤ نه و ان له ژیاں دنیا دا و سزای پاشه روژ زور
زور به هیزتر و سه ختره و بؤ نه و ان پالشتیک نیه له سزای خودا
بیان پاریزیت و نه یه لی سزا بدرین، جاپاش باسی سزای کافرو
بی باورمان ناوهریک نه داته وه بؤ لای پاداشی باورداران و
نه فخرموی؛

﴿٣٥﴾ وینه ی نه و به هه شته ی که به لنین دراوه که بدریت به
پاریزکاران، باغ و بیستانیکه که له ژیر نه و به هه شتانه دا
چهن دین جؤگا له ناو هه نگوین و شیرو شراب نه پوات (نه م
جوار روباره له سورته ی محمد ﷺ دا باسکراون) که خوار دنه که ی
هه میشه ییه و سی به رده که شی هه روا هه میشه ییه دیاره له و
خورو مانگ نیه به لام روناکی به هه شت وه ک روناکی پیش
خورگه و تنی به یانیه و خوشی و چو نیه تی سی به رده که ی هر له و
نه زانریت، سا خوا بی کات به نسیمان، نه و یه عاقیبه تی نه و
که سانه ی که پاریزکاران و له خوا نه ترسن، وه عاقیبه تی کافران
دوزه خه، جا خوا له وه سفی نه و که سانه ی که باورداران به قورنانه
هیناوه نه فخرموی؛

﴿٣٦﴾ جا نه وانه ی که نیمه به رومان بی داون وه ک هندیك له
جو و ده کان و هندیك له فله کان شادمان و که یف خوشن به و دی

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

٥٢

سُورَةُ الْاِنْفِصَارِ

١٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَعَاتِ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَ نَارَ عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِيَ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا
اللَّهِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

۳۹) جا خوا له ناوی نه باتو نهی سر پته وه نهو شتهی که
ناره زوی لی بیت و دای نه مه زین و پتهوی دمکات نهو شتهی
که ناره زوی لی بیت و بنه پته و سهری پهراوه که له لای خو پتهی،
واته: نهو گوډرانکار یانه له بهر چاوی نی مه و فریسته کانه نه گینا
برپاری سهرکی خوا گوډرانکاری تیدا ناییت و به گوډره زانیاری
خوی چی تو مار کردوه له "له و حوله حفوز" دا ههر نه وه نه بی
به بی زیادو که م، نینجا خوا روونه کاته پیغه مبه رمان و
نهرکی سهرشانی بو روشن نه کاته وه نه ههر موی:

۴۰) خو نه گهر نی مه هندی که لهو سزایانهی که به لیمان
پیداون له کاتی بونی تودا جی به جی بکهین و نهو سزایه
پیشانی تو بدین که زیاتر تو دلخوش بی یان تو پمرنین
پیش نه وهی که سزایان بدین لای نی مه یه کسانه و په یومندی
به توه نیه چونکه تو تنها گه یانندی نه م په یامهت له سهره
ویگرو به ردو حساب له سهر نی مه یه.

۴۱) نایا کافران نابین که نی مه نهو زهویی نه وان هه میسه
که نه که یه نه وه نه یه دمه دست باور داران؟ وه خه لگی باور دار
نابین که نی مه هه میسه زاناو هه لکه و توانیان دمه یه نه وه لای
خومان و نه وان که نه که یه نه وه؟ واته: مادام نه وان له م باره وه
هیچیان پی ناکریت نه بویه به جوانی گهردن که چ بونایه و
به ته وای و به دل سو زیه وه به ندایه تی خویان بگردایه و لهو
بترسانایه چونکه خوا دروستی گردون و ههر خویاش حوکم
نه کات و هیچ که سی که ناتوانیت حوکمی دوا بخات و ههر نه وه
زور زور به په لیه له لی که یه نه وه و هه حسابدا.

۴۲) له پیش نه م گه لهی تودا نهی محمد به راستی کافران
هرو فیل خویان کردوه به لام به و هرو فیلانه یان به جی گایه که
نه که یشتون و زیاتر نه و هرو فیلانه یان بوو ته هوی له ناو چونی
خویان چونکه هه مو و هرو فیل که له زیر جاودیری و برپاری
خوادایه و ناتوانیت به بی ناره زوی نه و هیچ شتیک بکریت و
به لیشی داوه که هرو فیل بی باورن پو جهل بکاته وه که نه و
نه زانیت هه رکه سی که خه ریکی جیه و چی نه کات به م زوانه
کافران نه زانن عاقبه تی خوش به ختی و خانوی چاک بو کیه.

۴۳) جا نه وانهی که کافریون نه لین تو پیغه مبه ر نیت و
باوریت پی ناکه ن جا توش بلای: خوا به سه که شایهت بیت له
نیوان من و نی و هه که من ره وانه کراوی نه وم و نه و که سه ش که

ریزدار کرد، جا نهی محمد نه گهر بیت و تو دای ناره زو کانی
نه وان بکه ویت پاش نه وهی که نه م حه قیه ته و زانیاریانه
هاتومه لات نیر نه بی توش چاک بزانی که نه و کاته له لایه ن
خواوه هیچ یارمه تی دهر و دوستیکت نیه که یارمه تیت بدات و
هیچ پاریزه ریکشت نیه که بت پاریزیت له سزاو تولهی خوا.
نه مه هه رده یه که له پیغه مبه رمان که مبه ست نی مه ی
نوممه تی نه و پیغه مبه رین نه گینا پیغه مبه ری خوا نه لای
داوه و نه تابیعی نه وانیش دمه بیت. نینجا له و لای نه وان هه دا که
ره خته ی زن هی نانیان له پیغه مبه ر نه گرت نه هه رموی:

۳۸) به راستی نی مه پیغه مبه رانیکی زورمان له پیش تودا ره وانه
کردوه که نه وانیش به شهر بوون و نه وهی که خوا بوی حه لان
کردون له خواردن و زن هی نان نه نجامیان داوه و هاوسه رو
مندالیان بووه، که واته بوچی نه وان نه م ره خنه بی نرخانه
نه گرن به تابهت جوله که نه لیت من نه وهی نیر اهی م نه گهر
نیر اهی م خیزانی نه بوه نه وه که ی هی جیه؟ وه هیچ
پیغه مبه ریک ناتوانیت خوی بو خوی موعجیزه یه که به ی نیت
مه گهر خوا ماوهی پی بدات و بوی نه نجام بدات، نه وسا بو هه مو
ماوهیه کیش نوسراوی تابهت هه یه تا نه و کاته نه یه ت نه و شته
رونادات.

زانىارى پەراوى ھىيە ئەزانى كەمن پىغەمبەرى خوامو ئەومندەش بەسە بۆمن.

۵۲

سورتي ئىبراهيم

۱۴

سورتي ئىبراهيم كە سورتي چواردەھەمى قورئانە، لە مەكەدا ھاتوتە خوارمە، پەنجاو دوو ئايەتە، وتراو بەگوڤرەى دابەزىن سورتي ھەتتاهەمەو پاش سورتي (الشورى) و پيش (الانباء) دابەزىو. ناوى پىغەمبەر ئىبراهيم عليه السلام كە بە باوكى پىغەمبەران دەناسرئ شەست و نۆچار لە بىست و پىنج سورتي قورئاندا ھاتو. لەم سورتەدا يەكجار ئەویش لە ئايەتى سى و پىنجەمدا ھاتو.

بەناوى الله ى زۆر بەسۆزو بىنپىھايەت مېھەربان

① ئەليف لام را. ئەمە كىتابكە ئىمە رەوانەمان كردو بۆ لاى تۆ ئەى محمد ﷺ تا تۆش خەلكى لە تارىكيەكانى گومراھى و كوفرو نەقامى رزگار بکەيت و بيان ھىنى بۆ ناو رووناكى ئايىن بەبپارى پەومردگارى خۇيان و رىنمايان بکەيت بۆ رىگای ئەو زاتەى كە خاوەنى دەسلەتەو سووپاس كراو لە ئاسمانان وزەويدا كە بالادەستى نىيەو نيازى بەكەس نىيە.

② ئەوخواپەى كە موڤكى ئەو ئەودى كە لە ئاسمانان و زەويدايە جا بەد بەختى و روو ڤەشى بۆ بى باومرپانە لەو سزا توندەى كە بۆيان نامادەكراو.

③ ئەو كافرانەى كە ژيانى دنيايان ھەلبژاردو پىيان خۆشترە لە ژيانى قىيامەت و رىگای ئايەكەى خوا دەگرن و نايەن خەلك دواى كەوئ و ئايەكەى خوا بەشپوھىەكى لارو ناشىرین پىشانى خەلك دەدەن تا خەلكى لەو پەشيمان بکەنەو بەراستى ئەوانە لە گومراھىەكى زۆر دوور لە رستيدان، چونكە دژايەتى خواو ئايەكەى ئەكەن، سەرمەنجام دەشكىن و تارو مار دەكرين، ئىنجا ئەفەرموئ:

④ ئىمە رەوانەمان نەكردو ھىچ پىغەمبەرىك بۆ ھىچ گەلێك مەگەر بەزمانى گەلەكەى خۆى بىت تا ھەق و راستيان بۆ رۆشن بكاتەو جا پاش ئەو ھەركەسێك كە خودا ئارەزوئ لى بى گومراھى ئەكات و ھەر كەسێكىشى

ئارەزوئ لى بى رىنماى ئەكات و ھەر خۆپەتى بە دەسلەت و دانا چى ئارەزوئ لى بى ئەيكات و كەس ناتوانئ رىگای لى بگريئ و ھەرچيش ئەكات بەسودە، ئىنجا بەشپوھىەكى كورت باسى موسا ئەكات و ئەفەرموئ:

⑤ جا بەراستى ئىمە موسامان رەوانە كرد بەچەند ئايەت و چەند نىشانەى گەورەى خۇمان وەكو عەساكەى دەستى و گوتمان گەلەكەت رزگار بكە لەدەستى فیرعەون و دارودەستەكەى و رزگاريان بكە لە تارىكايەكانى نەقامى و بت پەرسى بۆ رووناكى ئايىن و يەكتا پەرسى و ئامۆزگاريان بكەو بىخەرمەو بىريان ئەو ھەمو نىعمەتانەى كە الله رزاندى بەسەرياندا، بىگومان ئا لەمەدا چەندىن بەلگەى گەورە ھىيە بۆ ئەو كەسانەى كە زۆر خۆگرن لەسەر بەندايەتى و دوورن لەتاوان و زۆر سوپاسى الله دەكەن.

⑥ جا بىر بکەرمەو لەو كاتەى كە موسا بەگەلەكەى وت: بىر بکەنەو لەو ھەمو نىعمەتانەى الله كە بە ئىوہى داو بەتايبەت لەو كاتەدا كە الله لەدەست و دايەرى فیرعەون رزگارى كردن كە خراپترين سزای دەدان و كورمەكانتانى سەردەمبىرى و ژنەكانتانى دەھىستەو بۆ رابواردن و لەو روداوەدا تاقى كردنەوھىەكى گەورە بو بۆتان لەلايەن پەروەدگار تانەو.

⑦ بىر بکەرمەو لەو كاتەى كە پەروەردگار پىي راگەيانندن و فەرموئ: ئەگەر ئىوہ شوكر بكەن بەراستى زىادى ئەكەم بۆتان و ئەگەر كوفرى نىعمەتى من بكەن و رىزى نەگرن بەراستى سزای من زۆر توندەو ھەركات گرتنى ئىتررزگار نابن، واتە: بە سوپاسى الله لەسەرنىعمەتەكانى، نىعمەتەكانى بۆتان زياتر دەبىت بەناشوكرى و سىلەيش نىعمەتەكانى دەبىت، جا بەم شپوھىە خواى زاناو دانا بە كورتى بەسەرھاتى جولەكەكانى باس كردو رىگای زىاد كردنى نىعمەتەكانىشى بۆ باس كردن تا بەلگو بىر بکەنەو پەيرەوى پىغەمبەرى ئاخىر زەمان بكەن و دژايەتى نەكەن بەلام ئەم جولەكانە دلان لەبەرد رەقتىو ئەم ھەمو ئامۆزگارى و وە بىر ھىنانەو ھىچ كارىكى تى نەكردن و لە تاوان و خراپەكارى دەستيان

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعِيحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ١ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ٢ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأَرَادَ اللَّهُ لِنَبِيِّ حَمِيدٍ ٣ أَلَّا يَأْتِيَكُمُ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ٤ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ٥

نه کی شاولو تائیستاش ههر بهرده وامن لهسهر پیلان وناژاوه نانه وهدزی نیسلامو بهیره وانی، نهوته موسایش سه لامی خوی لهسهر بی نهونده ماندو بووه بهدهستیانه وه.

٨ موسا وتی: نه گهر ئیوه ههموتان، وه نهوانهش که لهسهر زهویدان ههمویان کافربن با بزائن که خوی گه وره بی نیازو دهوله مه ندمو سووپاس کراوه.

نهوته لهفه رموده کی قودسی دا هاتوه که (ههمو مروڤو جنوکه له بهر زاییه کدا کو ببنه وه ههر کهس ههرچی نهوی داوا له الله بکاتو الله داخواری ههمویان جی به جی بکات هیج شتیک له مولکی الله کهم ناکاته وه مه گهر به نه ندازی نه وهی که دهرزییه که بکهیت به ناو دهریاداو دهری بهینی چه ند ناوی نهو دهریایه کهم نه کاته وه ههر نهونده کهم نه کاته وه، به دریزی نهو ههر موده مه له (چل چرای نیسلام) دا باس کردوه، سوپاس بو خوا، ئینجا خوی گه وره رونه کاته نهو گلهی پیغه مبه رمان و نهفه رموی:

١ ئایا نه هاتومه لاتان دهنگوپاسو خه بهری نهو که سانهی که له پیش ئیوه دا بوون و مکو گلهی نوح وعادو سه مود، وه نهوانهی که له دوی نهواندا بوون که بیجگه له الله کهس نازانیت چه ند بوون وله کویداو چییان کردو چییان به سه رها توهو ئیستا لهو دنیا دا ژیانیان چونه، نه مانه ههمویان پیغه مبه رانیان به نیشانه گلهی ناشکراوه هاته لا به لام له حیاتی باور هینان نهوان زیاتر درایه تیان دمکردو له داخا قه پیان به دهستی خویندا نه کردو ئاماژه یان نه کرد به دهستیان بو پیغه مبه رکانیان که سه نه کهن و ههمو نیعمه ته کانی خویان به تایبه تی نیعمه تی رهوانه کردنی پیغه مبه رانیان به کهم زانیو سوپاسیان نه کردو گوتیان: ئیمه بی باورین به وهی که ئیوهی بو رهوانه کراوه و به راستی ئیمه گومانمان هیه له بهاری نهو شته وه که ئیوه ئیمه ی بو بانگ نه کهن و دوو دلین و به راستی نازانین.

١٠ پیغه مبه رکانیان پییان وتن: ئایا له باردی خواوه گومانتان هیه که دروستکاری ئاسمانان و زهویه؟ وه نهو زاته بانگتان دهکات تا له گونا هه کانتان خوش بییت وزوو تو له تان لی و مرناگری و دواتان نه خات تاما وهیه کی دیاری کراو، جا له حیاتی نه وهی که سوپاسی بکهن ئیوه کوفرانی دمکهن؟ ئینجا بی باورپان له وه لامی پیغه مبه رکانیاندا وتیان: ئیوهش بیجگه له وهی بنیامین و مکو ئیمه شتیکی ترنین، ئیوه نه تانه وی بهرگری ئیمه بکهن له به ندایه تی نهو خودایانه ی که باو باپیرانمان به ندایه تیان بو کردوه، ئیمه باورپان پی ناکهین نه گهر راست نه کهن ئاده ی به لگهی ناشکرمان بو بهینن،

به لی به دریزی میژوی ئاده میزاد مه گهر به ده گمن نه گینا هیج کات قسه ی رهوانه کراوی خودایان به راست نه زانیوه ههمیشه له گه ل بوونی دهیان به لگهی راست و روشن لهسهر راستی نهو پیغه مبه رانه ههر به هانه ی هاتنی به لگهی تریان گرتوه.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾
وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَىٰ مَا أَذِيقُونَا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي بِلَادِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُلَاقِيَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا
وَحَافَ كُلُّ غَبَابٍ غَنِيْدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِم جَهَنَّمُ وَهُمْ
مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيْفُهُ
وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمُسِيْفٍ وَمِنْ
وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
أَعْمَلُهُمْ كَرَمًا أَسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلَٰلُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

که به دل باوډېرې به قسمه کانی خوی گه وړه هېږي و لږي
بترسیت و خوی له تاوان و خرابه کاري بپاريزي و هميشه
له خوا بپارېته ووه که يارمه تي بدات وډکو خوی ليردا
نهغه رموي:

پنځه مېهران پاش نه وې زانېان که گه له کهيان باوډېرېان
پې ناکه ن داوای سهرکه و تنيان گرد، جا الله یش داواکانی
لږ و مرگرتن و ههمو داپلوسينه ريکي مل هوږ همر له دنيا دا
رمنجه ږو و شهر مهنده بوون.

که دوزخ له پيش دم نه وانه و بۇ يان سازدراوه، خو
ثاويش نه دريږن به ناويک که زوخ و کي می دوزخ خانه.

بمزور هغول نه دات بيخواته ووه به لام خريکه
له څر و گيدا نه چي ته خواره ووه، نا نه وېه خوار دنه وې به
له زمي پاشه روژي سته مکاران؟ مهرگ له ههمو لايه که ووه
له سهر ووه و له ژر ووه و له راست و له چه په ووه بوی ديت
ته ناهت به ناو خوار دنه ووهش بوی ديت به لام چي بکات نه
ژيانی خوش نه بېت و نه نه شمريت، وه له پيش دهميشدايه
سزايه کی نه ستور که پاش نه ههمو ناخوشانه به و
سزايه ش دمگات وله سورمتي (فاتير- ۳۶) دمفرموي:

جا پنځه مېهر مگانيشيان گوتوپانه به لي نيدهش بيچکه
له بنياميکي وډکو نيوه شتيکي ترين و به لکه هينان ته نها
به بپاري الله يه به لام خوی گه وړه منمت نه خاته سهر
نه و که سمي که نارمژوی لي بيت له بهنده کانی خوی وه لي
دمبژري و نه ميکات به پنځه مېهر ته نها نه ووه ههمو نيدهش
ته نها به ووه له نيوه زياترين و ناتوانين به که يفي خو مان
چيمان ويست نه نجامي به دين و ناتوانين هيچ به لکه يه که
به دين بۇ نيوه مگر الله ريگانان پې بدات، وه باوډېرېان
با ته نها به الله پشت بېستن، چونکه همر نه ووه پشت و
په نايان و جيگای نوميدو هينيکي دل و دمرونين.

دهی نه بې بۇ نيوه پشت نه به ستين به خوی خو مان
له حال کېدا که نيوه ري نهای گردوه بۇ ريگای خو مان که
ريگای ناي نه که ي خوي ته؟ و به راستي نيوه خو نه گرین
له سهر نيش و نازاري که نيوه بۇ مان دروست نه که ن له سهر
نه و ناي نه ی الله، وه نه و که سانه ی که پالېشت و يارمه تي
دمريان ده وېت با ته نها به خوا پشت بېستن چونکه ته نها
خوايه نه تواني سود، يان زيانيان پې بگه ي نه نيوت، نيچا
درېزه به باسي کاهران و پې باوډېرېان نه دات و نهغه رموي:

نه وانه ی که پې باوډېرېون به پنځه مېهر مگانيان وت:
به راستي نيوه له و لات و خاکه ی خو مان دا دم رتان
دم که دين و وزتان لي ناهي دين يان نه بې دم رچېن يان نه بې
بگه ي نه ووه بۇ سهر نايی نيوه، جا په رومر دگاريان که
هميشه ياري ددمري پنځه مېهران بوه و وحی گردومه
لايان و همر مويه تي: له سهر نيش خو تان خو بگرن و گوئ به
قسمی نه وان مده و مده تر سن، چونکه به راستي نيوه
سته مکاران له ناو نه به دين و به ديه خت و سهر شوږيان
دم که ين،

نه وې پاش نه وان نيوه سها مگر نه که ين له سهر نه و
زه ويه داو ههمو ناخوشيه کانتان له بېر نه به ي نه ووه، جا الله
نه و رودا وې پيشو نه مگات به به رنامه يه کی گشتي و
نهغه رموي: نانه به بۇ نه و که سيه که له پايه و مقامی
من و همر شه گانم تر سا بيت و باوډېرې به هاتنه جيی
قسمه گانم بوبيت، واته: خا وې باوډېرې وختي نه بې
چاوډېرېان نه وانه ی سته مکاران بکات و سهر که و تي خوی

تُؤْتِي أَكْثَرَهَا كُلِّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلَّذِينَ يَعْلَمُونَ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يُمِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا يَمِينًا وَنَجَسَ
أَلْسِنَهُمْ فَأُولَئِكَ يَتْلَوْنَ مِنْهُمْ دَارَ الْبُورِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا مِنْ مَخَرِّ
الْقَرَارِ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدْدًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَافَ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

﴿٢٥﴾ نایا تو نابینی که خوا چوں نمونه باس دهکات له سهر
چاکه و خراپه، چاکه و دکو نهو وشه پاکهیه که له دهمی
خاومن باومردوه دمر نه حیث و دکو وشه {لا اله الا الله} که
نهو وشه پیروزه و دکو درختیکی ساغو وایه که
ریشهی بهزوهیدا چوبیته خوارهوه، وه پهلهکانیشی بهردو
ناسمان کشابی،

﴿٢٥﴾ ههمیشه بهرهم و میوهی خوئی بدات به برپاری
بهومردگاری خوئی جا الله وینهکان باس نهکات بو خهک
بهلکو بیر بکهنهوه واز له کوفرو تاوان بهینن، جا قسهی
بی باومردان باس نهکات و نهفهرموی:

﴿٣٦﴾ نهوسا وینهی وشهی خراپ که بریتیه له شیرک
ولادان له فرمانی خواو پیغهمبهرمکهی و دژایهتی و قیوون
نهکردنیانه و دکو درختیکی پیس وایه که هه لکیشرابی و له
سهر زهویدا دانرابی و خوئی نهگریت، واته: باومردار نهو
مروقه به هیزو توانایه که ریشهی کوتاوه به زهویداو
ههرگیز هه لکانه نریت و کرداره جوانهکانی بهرمو پیشگی
الله سهر نهکوهیت و ههمو سات و کاتی خیرو فهره بو

﴿٢٢﴾ کاتیک حوکم حی به حی کراو کافران چونه ناو
دوزهخهوهو موسلمانان چونه ناو بهههشت، شهیتان به بی
باومردان دهلی: الله به لینی داوه به نیوه به لینی راست و
فهرموی: نهگهر چاکه بکهن و ریگای الله بگرن و بهیرهوی
پیغهمبهران بکهن نهتان خهمه ناو بهههشتهوه بهلام نیوه
بهگویتان نهکردو منیش بهلینم پیدان بهلام راستم
لهگه لدا نهکردن ومن هیچ دهسلات و تواناییهکم بهسهر
نیوهدا نهبووه هیچ بهلگهیهکی راست و دروستیشم پی
نهبووه که نیوهی پی فریو بدهم، بیجگه لهوهی کهمن بانگم
کردن بو خراپه و تاوان و نیوهش بی سی و دوو وهلامتان
دامهوهو به گویتان کردم کهواته لومهی من مهکهن لومهی
خوتان بکهن خوتان واتان به خوتان کردوه، نه من بانگی
نیوه نهکهم نه نیوهش بانگی من بکهن، چونکه تازه هیچ
کاممان ناتوانین هیچ شتیک بکهین بو نهوی ترمان و نهبی
لهم سزایهدا بمینینهوه، بیگومان من بی باومریشم بهوهی
کهمنتان له دنیاذا کردبی به هاویهش بو الله، بهم شیویه
نهو شهیتانهی که به ملیاردها کهس پهیرهوی لی کردوهو
لیی دهکات لهو روژدها نهبی به دوژمنیان و بیزاره له
رهفتاریان بهلام نه شهیتان و نه پهیرهوانی بهم قسانه
رزگاریان نابی، چونکه ستهمکارن و بیگومانییش بو
ستهمکاران سزای پر مهترسی و دزدناک ههیه، جا له پاش
نهوهی باسی خرابانی کرد باسی چاکانییش نهکات و
نهفهرموی:

﴿٢٣﴾ جا نهوانهی که باومردیان هیناوهو کردهوهی چاکیان
کردوه نهخرینه ناو بهههشتانیکهوه که چهنیدین جوگای
ناوو شیرو شهرابو ههنگوین له ژیر نهو بهههشتانهدا
نهروات و بو ههمیشه تییدا نهمینینهوه به برپاری
بهرومردگاری خوئی که چاک وچوئی کردن لهوان لهو
روژدها سهلام کردنه، جا چ خوئی له نیو خویندا سهلام له
یهکتر نهکهن یان فریشتهکان سهلامیان لی نهکهن یان
خوای گهوره سهلامیان لی نهکات واته لهو شویندها تنها
نهمن و ناسایش و قسهی بی زیان ههیهو هیچی تر، پاش
نهم گفتو گویه خوای گهوره وینهی قسهی باومرداران باس
نهکات لهگه ل قسهی بی باومرداندا نهفهرموی:

خَوَى بُوْ گهل و ولاتى بهلام بى باومړان وهك درختيكي هلكيشراو وان نهك هيچ سوديان بُو خهلك نيبه بهلكو خوښيان بى راگر ناكړى نه زهوى رازيه لهودا شين بىو ته كردارى چاكى ههيه تاسهركهوى بُو ناسمان بهلكو خواو فريشتهكان و ههمو دروستكراوهكانى نهفرينى لى نهكهن ودهكو له سورهى (بهقهرة) دا باسكراوه. نهمه وينهى نيمهنى دنياى چاكان و خراپانه. ئينجا خواى گهوره باسى كاتى هاتنى دوا روژيان نهكات و نهفهرموى:

خواى گهوره نهو كهسانهى كه باومړيان هيناوه له دنياى له كاتى وهلام دانهوى فريشتهكاندا زمانيان پاراوو بههيز نهكات بُو وهلام دانهويان به هوى نهو وشه جوانهوه كه (لااله الا الله محمد رسول الله) يه و باومړيان پيى بووه له زيانى دنياى، وه له روژى دوايشدا نهو وشه جوانه نهبى به هوى رزگاربونيان ههم له كيشهى گوړو ههم له سر پردى سيرات، نهوسا الله ستمكاران لهههردوو ژياندا گومړاو سمرلى شيواو نهكات و خواى گهوره نارموزى له ههر شتيك ببيت دهيكات و كهس ناتوانيت ريگاي لى بگريت. بهرائى كورى عازيب دهليت: پيغهمبر ﷺ فهرموى: { إِذَا أَقْعَدَ الْمُؤْمِنُ فِي قَبْرِهِ أَتَى، ثُمَّ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا ... الآية) / مفتح عليه/ ههركاتى باومړدار لهناو گوړهكهيدا دانراو كهسيك هاته لاي، لهپاشان شايهتى دا كهجكه له الله هيچ بهرستراويكى راستهقينهى ترنيه و محمد ﷺ پيغهمبرى الله يه نهوه كاتى فهرمودهكهيهتى: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا ... الآية) { بهراستى الله خاوهنى ناسمانان و زهوى نهوهى كه له ناويدايه و ههرچى بكات له مولكى خويدا نهيكات و كهس بوى نيه دهست بخاته كارو باريهوه، ئينجا الله باسى بى باومړان بهشيويهكى تر نهكات، كهنهبه مايهى شهرو نهگبهتى بُو خوښيان و بُو خهلكيش ههرچهند له دنياى تا گرفتار نهبن بههسهى زلو لافى بى جى خوښان بهدلسوزو خهمخورو مروځ دوست حيساب نهكهن خوداو پيغهمبر ﷺ و پهپړهوانيان به نهقام وبى رحمو دوى گهل و ولات حيساب نهكهن ههم بهكردارو ههم به گوشتار.

٢٨) نايَا تُو نابينيت نهو كهسانهى كه نيعمهتى الله كه بريته له وهرگرتن و پهپړهوى كردنى نايى نيسلام وهلايان ناو گوږبيان به كوفرو هفساد، ئينجا بهبونهى نهو كوفرو هفسادهى نهوانهوه الله عاجز بو لييان و له ناوى بردن نا بهو شيويه گهلهكهى خوښان خسته نهو بهدبهختى وروژ رهشيهوه.

٢٩) خوَجِيگانيان دوزخهوه نهچنه ناويهوه و پيس ترين جِيگا و ههرارگايه نهو دوزخه بويان، نهوه سهر نهنجامى ستمكاران و بى باومړان و پهپړهوى ژيړ دهستهكانيانه، نهگهر خهير خوايهك لهم دنياى ناموزگاريان بكات بهدوى نازادى دايدنهين و هيچ حيسابيك ناكهن بومافى نهوگهلهى كهپههوى نهوانهوه دووچارى نهو ههموو بهدبهختيه دهبيت، شاعير چاكى وتوه: تاكهى بيرناكهى نهى مروى بهدكار... بُو خوت و گهلت بويته سهگى هار... سهروهتى ولات گشت بخهگيرفان... رزگارت ناكا لهتولهى يهزدان... خودا دادگهروه دوى ستمكار... وات بهسهردينى خوزگه خوى لهپار.

٣٠) جا بُو خوا شهريكانيك دا دهنين تا خوښان و خهلكيش گومړايكهو له ريگاي الله لايان بدهن و بهو شيويه دوچارى سزاي دنياى دواپوژيان بكهو، خواش به پيغهمبر ﷺ نهفهرموى: پييان بللى رابويړن له دنياى بى منهت بن چى دهكهن بيكهو له خراپهوتاوان بهراستى عاقبيهتتان چونه ناو ناگرى دوزخه، جائهه ههرهشهيه نهك ماومدان بهو تاوانبارانه،

٣١) نهى محمد ﷺ بللى: به بهندهكانهم نهوانهى كه باومړيان هيناوه كه نويزهكانيان بهريك و بيكى بكهو له وهوى كه نيمه بيمان داوون بهبخشن بهپهنامهكى و بهناشكرا پيش نهوهى روژيك بيته پيشهوه كه هيچ مامهلهكردنيكى تيدا نيه تا كابرا بتوانى خوى بكريتهوه وهيچ دوستايهتيهكيش نيه كه بتوانى پالپشتى يهكترى بن بهلكو دوستهكانى دنياى لهو روژدها ههمويان دوژمنى يهكترن، ودهكو له سورهى (زوخروف) دا باس دهكرى، بهلى نهو كهسانهى كه نهو دوو وهسفه گرنگهپان تيدا بيت بهو شيويه كه الله

وَأَن تَكُونُوا مِن كَلِمَاتِهِ مَنصُورِينَ ۚ إِنَّ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۚ إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٢﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَصْلَابٌ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَن يَعْبُدِ اللَّهَ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَن عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَتَّكُتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٤﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۚ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ دَلِيلٌ ﴿٣٦﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٣٨﴾ وَلَا تَحْزَنْكَ اللَّهُ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

ئينجا خوا ديته سهر باسي نيراهيم سهلامي خواي له سهر بي و پارانده و هكي كاتي كه كه عبه ي پيروزي ته و او كرو دمفه رموي:

﴿٣٥﴾ نهي محمد ﷺ و ميريان بهينه ره ووه باسي نهو كاته بكه كه نيراهيم وتي: نهي پهرومردگارم نهو شاره بكه به شاريكي پر نه من و ناسايش بو دانيشتواني ومن و كورمكاهم دوور بخمره وه له ودي كه نهو بتانه به رستين .

﴿٣٦﴾ پهرومردگارم به راستي نائهم بتانه زوريك له خه لگيان گومرا كروه، جا نهو كه سه ي كه په پره ودي له من بكات له منه، ومنه و كه سه ي كه فرماني مني شكاند به راستي تو چاو پوشي كارو به پر حميت، جا ته ماشاي دؤستاني خوا بكه ن ليره نه يفرمو همر كه سي به گوي مني نه كرد سزي بده به لكو فهرموي تو چاو پوشي كارو به پر حميت. ئينجا وتي:

﴿٣٧﴾ نهي پهرومردگارم بيگومان من به شيك له مندا و خيزاني خو م كه ئيسماعيل و دايتي له شيويكي بي كشتوكاډا كه هيچ شينا ييه كي تيډا نيه له لاي ماله

فهرماني پيدا ونه وانه چا كه كاران و له روزي دوايشدا پاش ماوه داني خواي گه وره دؤست و پالېشتي يه كتری نه كهن. جاريكي تر پهرومردگارمان هه نديك له نيعمه ته كاني خوي نه خاته وه بهر چاو مان و نه فهرموي:

﴿٣٢﴾ الله نهو زاته يه كه ناسمانان و زه ودي دروست كروه وله ناسمانه وه ناو نه نيري ته خوارمه جا به و ناوه له درم خه كان ميوه و بهرو و بووم دمر نه هيئت تا بييت ه ما يه ي بزيوي بؤني ووه كه شتي گهر دن كه چ ورام كروه و هيزيكي واي به نا وداوه كه نهو كه شتيه گه وره هه لگري تا له دمريكان به كه يفي خوتان هاتو چو بكه ن له بهر نه و فهرمانه ي كه خوي به دمريكان ي داوه، وه روبرو چو گاكاني گهر دن كه چ كروه بؤتان و بو ههر لايه ك نه تانه وئ نهو ناوه نه بهن به ناو نهو زه وييه دا. به راستي نه گهر ژيرانه بير بكه ينه وه گه وره ودي و سوزي پهرومردگارمان بو دمر نه كه وئ، نهو هه مو ناسنه به سهر نهو ناوه شله وه كي راگيري نه كات؟ كامه يه نهو هيزه بو به چاو نايبين ههر پارچه يه ك لهو ناوه به كه يفي خوت نهو ديو ديوي بكه هيچ رهميه كي تيډا ناييني نه ي چي نهو كه شتيه گه ورا نه راگير نه كات؟ وه به هه زاران روبرو له سهر نهو زه وييه دا دروست كروه تا به ناساني ناوي دارو درخت و شيانا ييه كانتاني پي بدن، جا نه ي مرو ف تا كه ي واكه رو كاسي به سيه گومراهي روو كه خواناسي،

﴿٣٣﴾ خو روژو مانگيشي گهر دن كه چ و رام كروه بؤتان كه به هه ميشه يي نهو هاتو چويه دمكه ن بو جوان دابين كردني ژيانتان، وه شهو و روژيشي گهر دن كه چي كروه بؤتان.

﴿٣٤﴾ جا ههر شتيك كه ئيوه پيوستان پي هه بيت و داوي بكه ن يان داوا نه كهن الله لهو زه وييه دا پي داوون و نه گهر نيعمه ته كاني الله بؤميرن نه و منده زوره هه رگيز ناتوانن بيان زميرن به لام بيگومان كه مرو ف به هوي سپله يي و كوفرائي نيعمه ته كاني الله وه، زور سته م له خوي نه كات چونكه بي منته لهو هه مو نيعمه تانه ي كه الله پي به خشيوه.

بهراسستی بهر مردگارم دوعای قبول کردم و داوای همه مو
داواکاریک و مرئه گریست.

۴۰ ئەى پەرمۇردگارمىن ۋا لى بىكىت كە بەرپىك ۋ پىكى
نۆيژمەنم ئەنجام بىدىم، ۋەئەى پەرمۇردگارمىن ئە
نەۋەكانىشەم كەسانىك ھەين كە بەرپىك ۋ پىكى بەندايەمىت
بۇ ئەنجام بىدىم ۋ دوعا نزاكانمان لىۋەرىگەر .

۵۱ ئەي پەرۋەردىگارمان خۇشەنبە لەمن و لەباۋك و دايكم و
 ھەموو باۋەرداران و چاۋپۇشىمان ئى بىكە نا لەو رۇۋەدا
 كەكاتى حىسابو لىكۆلنەنەومىيە. دوعا بۇ باۋكى پىش ئەۋە
 بوۋە كە خوا بەرگىرى ئى كردۈە ۋەك لە سورەتى (تەۋبە)دا
 باسكرا، ئەگۈنچى خوا لە دايكى خۇش بوپىت چۈنكە خوا
 بەرگىرى نەكردۈە لەدوعاى دايكى، باۋەردارانى راستەقىنە
 ئەيى ۋەكو ئىبراھىم عليه السلام ۋابىن ئەۋ ھەمو زەحمەتەي
 كىشاۋە لە رىڭكاي خوادا كەچى زىاتر خۇي بەيى دەسەلات
 پىشان ئەدات سەبارەت بە پەرۋەردىگارو ئەپارېتەۋە لىي كە
 ئەۋ بەندايەتەي لى ۋەرگىرىت، نەك ۋەكو بە ناۋ
 مۇسلمانى ئەمىرۇ بەدوۋ رىكات نوپۇزى ناتەۋاۋ اللهم بە
 ھەرزارى خۇي ئەزانى ۋائەزانى ئەگەر ئەۋ بەندايەتى اللهم
 نەكات ئىتر اللهم پەكى ئەكەۋىت؟! ئىنچا خۋاي
 گەۋرەھەپەشە لە ستەمكاران ئەكات كە با دىخۇش نەبن كە
اللهم ماۋمىيان پى ئەدات وزوۋ تۆلەيان لى ۋەرناگرىت ۋ
 دالئەۋاى ستەم لى كراۋانىش ئەكات ۋ ئەقەرەۋى:

﴿٤٤﴾ جا گومان نه بهیت که اللہ بی ناگاہیہ لهو هممو تاوان و خراپانی که ستمکاران نه یکن و دل تنگو نا ئومید مهبه چونکه اللہ هر یو رؤژیک دوايان ته خات که له ترسا چاومکان تبیدا هه ولقم دهب و توانای چاونوئاندنیان نابی.

۴۳) له حالئێکدا که بەبەله سەریان هەڵبڕیوەو چاوەڕوانی دابارینی سزای (الله)ن و له ترسا ناتوانن تەماشای خۆیان بکەن و چاویان بۆ لای خۆیان ناگەڕێتەوهو دایان لەو کاتەدا بۆ شەو هیچی تێدا نییە بێجگە لە ترس و دڵە تریه و بێ ئاگابوون لە خو، ئینجا خوای گەورە روئەکاتە پێغمبەر ﷺ و ئەفەرموی:

مُطَاعِبِينَ مُقْنِعِينَ رُبُّهُ وَسِيمٌ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرَفُهُمْ وَأَفْنَدَهُمْ
هُوَ ۝ (٤٣) وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
لَمْ يَلْمُؤْا رَبَّنَا أَخْرَأْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتَكَ وَتَوَعُّدَ
الرَّسُولِ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم
مِنْ زَوَالٍ ۝ (٤٤) وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكَانٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَنَبَّيْنَا لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۝ (٤٥) وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ
۝ (٤٦) فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ تَخَلُّفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو أَنْتِقَامٍ ۝ (٤٧) يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
وَيَبْرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ (٤٨) وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّرِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ (٤٩) سَرَابِلُهُمْ مِنْ فَطْرَانٍ وَتَقْنُنُ
وُجُوهُهُمْ النَّارُ ۝ (٥٠) لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ (٥١) هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ (٥٢)

قەدەغە گراومەكەى تۆدا جىگىرم كىرەدە داوا لە مېھرىبانىت
ئەكەم كە قەروو بەرمەكتى خۆت بەسەر ئەو ناوچەدا
بىرژىت، ئەك بۆ رايوارىن بەلگە بۆ ئەوئى نوۆژەكانيان
بەرپك وپىكى ئەنجام بەدن، ساتۆ وابكە كە دلى ھەندىك لە
خەلك راکىشە بۆ لايلان و پى بژيويان بو دابىن بھەرموھ
ولەبەرو بوومەكانى ئەوانيان بۆ رەوانە بكە تائەوان سودى
لى وەرگرن و زياتر بەندايەتيت بكەن و چاكتر لە تۆ بترسن
بەلگە ئەوانىش شووكر و سوپاسى تۆبكەن.

٣٨ ئەى پەروردگارمان بە راستى ئەوێى كە ئێمە ئاشكرای
 ئەكەین و ئەوێشى كە ئەیشارىنەوێى تۆ ئاگات لێى هەبە،
 ئاگات لە نەتەى مەن هەبەو مەبەستم ئەزانیت و هەچ شتێك
 لە ئالله پەنھان ناكړیت و ناشارتەوێى نە لە زەوى و نە لە
 ئاسماندا، ئەگۆنچى ئەمە هەرمودەى ئالله بێت. ئێنجا
 ئىبراهيم سوپاسى خوا ئەكات كە لەم تەمەنە پىرەیدا ئالله
 مەدائى پێ بەخشیووە ئەئى:

سوپاس بۆ ئەو خواپەیی که لەم تەمەنە گەورە
سەردەمە یەریەمدا ئیسماعیل و ئیسخاقی یی بەخشییم

۱۱ ئەى محمد خەلقى بىرسىنە لەو رۆژەى كە سزايان بۆدىت و هيچ پەنايهيان نيه، جا ئەو كاته زالمەن ئەلەين: ئەى پەروردگارمان دوامان بخە بۆ ماوهيهكى نزيك، واتە بمانخەرمووە سەر دنيا وەلامى بانگە وازمەكى تۆ دەدەينهوە وشوین پىغەمبەرەكانت دەكەوين. ئىنجا خوا دەم كوتيان ئەكات و ئەفەرمۆى: مەگەر ئۆو نەبوون لە دنيادا سوينتەن دەخواردو دلى يەكتەرتان دەدايهوەو بە يەكتەرتان دەوت: كە ئۆو ھەرگىز نافەوتەين و لەناوناچن و حيساب و كتابك لە ئارادا نيه و گوئ مەدەنە قەسەى پىغەمبەرەن؟

۱۲ لەحالىكدا كە ئۆو مەن لە جيگای ئەو كەسانەدا كە ستمەيان كەردبوو لەخۆيان نيشتەجى كەردبو، وە چاك لەلاى ئۆو رۆشن بوو كە ئىمە لە تۆلەى ستمە و دزايەتى پىغەمبەرەكانياندا چيمان بەسەر ئەواندا ھىنابو، وە چەندىن نمونەمان بۆ ئۆو باس كەردبو، كەچى ئۆو لەو ھەمو شتانە كەلكتان و مەرنەگرت و زىير نەبوون جائىستا كە فەرمانى نەمان و سزاتان بۆھاتووە داواى گەپانەو دەكەن؟

۱۳ بەراستى ئەى محمد ئەوان فەرۆ فيليان كەرد بەو فەرۆفيل كەردنەيان دزى تۆو لەلاى ئەلەى يە فەرۆ فيلەكانيان و بەي فەرمانى ئەو ھيچ زيانكى نابيت و ئەو پى دزانيت و تۆلەيان لى ئەسەينى جاتۆ دل تەنگ مەبە و خۆت بگەرە پەيامى خۆت رابگەيەنەو باكت نەبیت ئەگەر جى فەرۆ فيلى ئەوان زۆر توند بوو بەلام ناتوانيت چياكان كە ئىسلام و پەيپەوانىيەتى لە ناوبەت، واتە: ئەوان ھەر لە سەرەتاي ھاتنى ئىسلامەو بە ئەو پىغەمبەرەو مۇسلمانان لەبەين بېن ئەو ھەموو فەرۆفيلەيان كەرد ئەو ھەموو لەسەردەمى كۆچكەردى يارەكانى پىغەمبەرەدا بۆ (مەدينە) تەنانەت ھۆرەيشەكان ويستيان كە پىغەمبەرە بكوژن و دە كەسى كۆرى گەنجيان بۆ ئەو مەبەستە دانا بەلام خواى گەورە پىغەمبەرەو يارە بەرپەزمەكى (ابوبكر الصديق) رزگار كەردو فەرۆ فيلەكەى ئەوانى پوجەل كەردەو، جارێكى تر خواى زاناو دانا دلنەوايى پىغەمبەرەمان ئەكات و ئەفەرمۆى:

۱۴ ئەى محمد ئەو ئەى ئەوانەى كە بەراستى لە گەل ھۆرئان دان و دەيخويننەو گومان نەكەن كە خواى گەورە پىغەمبەرەكانى ئەو بەلەينەى خۆى كە داويىتى بە پىغەمبەرەكانى بكات بىگومان كە ئەلەى زۆر بەھيزەو لە تاوانباران و بى باومەن تۆلەسيەن، جا ناوتمەد مەبەو دلنابە كە تاوانبار ھەرگىز لەدەست تۆلەى ئەلەى رزگارى نابى بەلام زيانى دنيا زۆر كەمەو جيگای و مەرگرتى ھەموو تۆلەكان نيه،

۱۵ بەلگو جيگای تۆلە ئەو رۆژەيه كە ئەم زەوييە ئەگۆرپيت بە زەوييەكى ترو ئاسمانەكانيش دەيچرەينەو ھەمويان نامادەو ئاشكرائەبن لە بەردەم ئەلەى تەنھاو بەتوانادا. و ئەفەرمۆى: كى خاوەنى مۆلە؟ كەس تواناى وەلام دانەو نيه و خۆى ئەفەرمۆى: ماليكى ئەمرو تەنھا خواى تاك و بە توانايە، لەپىغەمبەرى خوا پەرسىار كرا كەكاتى ئەم زەوييە ئەگۆرپى بە زەوييەكى تر خەلك لەكويدا دەبن؟ فەرمۆى: {هُم عَلَى الصِّرَاطِ/سَلَم} ئەوان لەسەر پردى سيرات دا دەبن جا ئالەم رۆژەدايە كە ستمەكاران قەپ ئەكەن بەدەست خۆيانداو پەشيمان لەو كە كەردويانە بەلام تازە پەشيمان بونەو سوديكيان پينادات و ئەبى لىكۆلەينەو ھەمو تاوانەكانيان لەگەل دا بكریت و لە پاشا كۆت و زەنجير بكرين و بەرەو دۆزەخ بەرپى بكرين وەكو ليرەدا نمونەيەكى ئەو كۆت و زەنجيرەمان بۆ باس ئەكات و ئەفەرمۆيت:

۱۶ ئەى محمد ئەو ئەبى بىنەر تۆ ئەبىنى تاوانباران لەو رۆژەدا ھەمويان سەرەو مليان بەيەكەو بەسەرەو زەنجيرەران و ھەمو ھاو وئەكان بەيەكەو بەسەرەو.

۱۷ لىباسەكانيان برىتيە لە مسى تاووەو داغ كراوى ناو ئاگرى دۆزەخ و رمشە و دەم وچاويان ئاگر داى پۆشيو. ئائەمە بەشيكە لە سزاي ئەو موحەرم تاوانبارانەى كە لە دونيادا گالە پىغەمبەرەمان ئەكەن.

۱۸ تا خوا پاداشتى ھەمو كەسيك بداتەو لە سەر ئەو ئيشانەى كە لە دنيادا كەردويانە بىگومان كە ئەلەى زۆر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝۱ رُسُلًا يُوذُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۲ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا
وَيَسْتَمْتَعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ۝۳ وَمَا أَهْلَكْنَا
مِنْ قُرْبَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝۴ مَا تَسْبِقُ مِنْ أَمْرٍ
أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ۝۵ وَقَالُوا يَأْتِيهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝۶ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكِ إِنَّ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۷ مَا نَنْزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ ۝۸ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَافِعُونَ ۝۹
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ۝۱۰ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۱ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي
قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۲ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
۝۱۳ وَلَوْ فَدَحْنَاهُ عَلَيْهِمْ أَبَا مِنْ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْزِفُونَ
۝۱۴ لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَرْنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝۱۵

به به له یه له لی کو لینه وهو محاسبه کردند، چونکه خوی
همو شت نه زانی و همو که سیکیش خوی نه زانیّت که چی
کردوه چونکه پیشتر نامه ی کرداری خوی پیدراوه،

۵۴ تا هم قورئانه را گه یه نه راوی که بو خه لک تا باش بیر
له رابوردوان بکه نه وهو بزانی گه لانی پیش خویان چون
جولانه وهو جیبیان به سه رها تابه م شیوه یه برتسینرین
بهم قورئانه و بزانی هیچ پرستراویکی راسته قینه بیجگه له
نهو زاته که په رستراویکی ته نه یه نه وهو تا خاوه ن
عه قله کان بیر بکه نه وهو سودی ته واو لهم قورئانه
ومر بگرن.

سورته حیجر که سورته پانزده می قورئانه، سورته یکی
مه کیه، نه وهو نو نایه ته وهو، و تراوه به گویره ی دابه زین
سورته په نجاو جواره مه و پاش سورته (یوسف) و پیش
(الانعام) دابه زیوه. له نایه ته کانی کو تایی سورته پیشو که
سورته نییر اهیمه سه لامی خوی لی بیّت باس له حال و
بارودوخی بی باومرآن کرا له ناو ناگری دوزه خدا، جا له

سورته یی هم سورته ده باس له وه ده کات که نهو بی
باومرانه که لهو حال و وه زعه دان کاتی که ده بین که
باومرانه تاوانبار دکان پاش چه شتی سزای تاوانه کانیان
ده چنه ناو به هه شت ناوات ده خوازن که نه ی کاش ئیمانیان
به یئایا، هم سورته زورتر له باره ی سی شتی سه رمکی بیرو
باومر وه نه دوئ: په روه ردگارو پیغه مبه ران و روژی دوی،
لهم سورته ده باس کراوه له گه لی "سه مود" که گه لی
پیغه مبه ر صالح بون هم گه له له "حیجر" دا که شوینی که
له نیوان مه دینه و شامدا ژیانیان دمه رده سه ر پاشان توشی
سزای په روه ردگار بون، جا بو یه هم سورته ش به سورته ی
﴿الحجر﴾ ناسراوه. وشه ی ﴿رُبَمَا﴾ له هورئاندا ته نها لهم
سورته ده هاتوه جا بو یه هم سورته به سورته ی ﴿رُبَمَا﴾
یش ناو براوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بی نیه یه مته میهر دبان

۱ نه لیف، لام، را، نه وهی که بو تو خویندرایه وهو باس
کرا چنه نایه تی که لهم په راوه به نرخه وله م خوینراوه
روشن که ره وهی همو حه ق و ناحه قیک.

۲ هیچ دور نییه نه وانه ی که کافرن ناواته خواز بن و
روژی بی که بلین: نای خوژگه ئیمه موسلمان بوی نایه،
واته: کاتی که قیامه ت هات و میان کاتی که باومراران له
سزای دوزه رزگاریان ده بیّت همو کافرو بی باومرآن
ناواتی موسلمانیه تی ده خوازن، پیغه مبه رمان ﴿دفعه رموی﴾:
﴿إِذَا اجْتَمَعَ أَهْلُ النَّارِ فِي النَّارِ وَمَعَهُمْ مَنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ الْقَبْلَةِ
يَقُولُ الْكُفَّارُ أَلَمْ تَكُونُوا مُسْلِمِينَ؟ قَالُوا بَلَى، قَالُوا فَمَا أَغْنَى عَنْكُمْ
إِسْلَامُكُمْ وَقَدْ صِرْتُمْ مَعَنَا فِي النَّارِ قَالُوا كَانَتْ لَنَا ذُنُوبٌ فَأَخَذْنَا بِهَا
فَصَمَعْنَا مَا قَالُوا فَأَمَرَ بَعْضُ كَانٍ مِنْ أَهْلِ الْقَبْلَةِ فَأَخْرَجُوا فَلَمَّا رَأَى
ذَلِكَ أَهْلُ النَّارِ قَالُوا يَا لَيْتَنَا كُنَّا مُسْلِمِينَ فَنُخْرِجُ كَمَا خَرَجُوا قَالَ
وَقَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ.. اَلِی قوله.. لَوْ

کَانُوا مُسْلِمِينَ) ﴿الطبرانی، صححه الالبانی﴾ واته: کاتی که
همو دوزه خییان له ناو ناگری دوزه دا کو دمه نه وهو
له گه ل نه وانی ش دا هه ندیک موسلمان تاوانبار هیه که الله
ویستی له سه ر بووه که بیانی خاته ناو دوزه خه وه، جا بی
باومرآن به و موسلمانانه ی که نیستا له گه ل نه واندان له
دوزه دا ده لئین: نایا نیوه باومرادر نه بوون؟ ده لئین: به لئ

۶) ۋە بى باۋەردار بوۋىن، جا بى باۋەردار بىيان دەلئىن: جا ئىسلاممەكە ئىۋە ج سودىكى پىگەياندىن لەھاللىكدا كە ئىۋەش لە گەل ئىمە دان لەناۋ ناگردا؟ ئەوانىش دەلئىن: ئىمە خۇمان تاۋانمان ھەبو جا بەو ھۆيەۋە تۆلەمان لىۋەرگىرا ئىنجا پەرۋەردگار ئەو وتو وئزە دەبىسىت، جا فرمان دەدات ئەۋەى كە باۋەردارەو ئەھلى قىبلىيە لەناۋ ناگر دەر بېئىرنىن ئەۋسا ئەۋان دەرەھىنرىن، جا ئەو كاتە كە دۆزەخىان ئەمە دەبىنن دەلئىن: ئاى خۇزگە ئىمەش مۇسلمان بويناىە، پاشان پىغەمبەر ﷺ ئەم ئايەتەنى سەرەتاي سورەتى حىجرى خۇيىندەۋە { بەللى جا ئەۋان ئا لەو كاتەدا پەشىمان دەبنەۋە،

۷) دەبا تۆ فرىشتانىكت لەگەل خۇتدا بېئىناىە بۆ لای ئىمە ئەگەر تۆ لە راستگۇيانىت، واتە: درۆ ئەكەيتو باۋەرت پى ناكەين چونكە فرىشتەت لەگەلدا نىە، جا خۇاى گەۋرە دەمكوتيان ئەكات وئەفەرەمۇئ:

۸) ئىمە فرىشتەكان نانئىرىن بۆ سەر زەۋى مەگەر بۆ مەبەستىكى راست ۋەكو ناردنى پەيام يان سزادانى گەلان، جا ئەگەر بۆ ئەو مەبەستە راستەش ناردمانو برىارى سزاۋ لە ناۋچونىانماندا ئىتر تازە بەو گەلە ماۋەى گەپانەۋە تەۋبە كردنىان پى نادىتو لە ناۋ ئەبىرىن، ئىنجا خۇاى گەۋرە بەرپەرچى ئەو بى باۋەردارەى كە ئەم قورئانەيان بەلاۋە كەم زىاد تىدا كراۋە ئەداتەۋەو ئەفەرەمۇئ:

۹) بىگومان ئىمە ئەو قورئانەمان رەۋانە كردۋەو چاۋدىرىشى ئەكەين لەھەمەم كەم و كورى وگۇرانيك. بەللى بەراستى بەلئىنى خوا راستەو لەگەل ئەو دوزمەنە سەرەختانەى ئىسلامو قورئاندا نەيانتوانىۋەو ناشتوانن ھىچ زىادەو كەمىيەك لەو قورئانەدا بكنەو ھەرگەسىكىش پىيى ۋابى كە كەم و زىادى تىداكراۋە كافرو بى باۋەردە بەم قور ئانە، جا خۇاى گەۋرە دئەۋاى پىغەمبەرمان ﷺ ئەكاتو ئەفەرەمۇئ:

۱۰) بەراستى لە ناۋ ئوممەتانى پىش تۆدا پىغەمبەرئانمان رەۋانە كردۋە، واتە: تەنھا تۆ نىت كە ئىش و نازارەت بەسەردا ھاتبىت بەلگو،

۱۱) نەھاتە بۆئەۋان ھىچ پىغەمبەرىك مەگەر ئەۋان بەچاۋى سوگ تەماشايان كىرەبىتو گالئەيان پى كىرەبىت، جا تۆش ھەرۋەك ۋەۋانىتو ناپەھەت مەبە.

۱۲) ھەر ئاۋا لەبەر لاسارى خۇيان ئىمە كوفرو بت پەرستى ئەخەينە ناۋ دلى ستەمكارانەۋەو

۳) جا ۋازيان لى بېئىنە با بخۇن ۋبا رابوئىر با ئاۋات ۋئارەزۇكانىان مەشغۇلىان بكات لەرىگى راست ۋبەندايەتى الله لەمەۋلا دەزانن چىان بەسەردىت ۋدوچار چ سزايەك دەبن، ئەمە ھەرەشەپەكى زۆر توندە بۆ كافرانو خۋانەناسان، ئەبى بزانن كە نازو نىعمەتو پلەو پاىەى دىناى ھىچ نرخیكى نىە لەلای الله بەلگو الله بى باۋەردار بە نازو نىعمەتو پلەو پاىەۋە خەرىك ئەكات تا ئەو كاتەى كەكاتى دىارى كراۋى خۇيان دى، جا مەرۋقى ژىيرو دانا ئەبى لەم ماۋە پىدانەى پەرۋەردگارى سود ۋمرگىتو تىشۋى دوا رۆزى خۇى نامادە بكات، جا ئەگەر تاۋان باران بەزۋوى لەناۋنابرىن لەبەر رىزو دەسەلاتيان نىە بەلگو لەبەر نەھاتنى كاتى دىارى خۇيانە، ۋەك خۇاى گەۋرە ئەفەرەمۇئ:

۴) خۇ ئىمە ھىچ ۋلاتىكىمان لەسەر تاۋانبارى و ستەم لە ناۋنەبردۋە مەگەر ئەو كاتە دىارى كراۋەى كە بۆى دانراۋە ھاتبى، واتە: بۆ كاتى نەمانى ھەر گەلو پىرو تاقمىك كاتىكى دىارى كراۋ ھەپە بەھىچ شتىك لەناۋ ناچىت تا ئەۋكاتە تەۋاۋ نەبى، ۋەكو لىرەدا دوبارە رۆشن تر ئەفەرەمۇئ:

۵) ھىچ گەلىك ناتوانىت ماۋەو ئەجەلى خۇى پىش بخىت ۋناشتوانىت دۋاى بخىت واتە: كاتى دىارى كراۋ بە ھىچ كەس پاشو پىش ناكىت:

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِ ۝١٦
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝١٧ إِلَّا مِنْ أَسْفَلِ السَّمَاءِ
فَأَنبَعَثُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝١٨ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
رُوسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝١٩ وَجَعَلْنَا لَكُمُ فِيهَا
مَعَيشَ وَمِنْ لَشْتُمْ لَكُمْ بَرْقٍ ۝٢٠ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝٢١ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
لَرْفَعِ فَاذْهَبْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنشَرْنَاهُ
بِحُزْنٍ ۝٢٢ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝٢٣
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمُ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝٢٤
وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝٢٥ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مُسْتَوْسِنٍ ۝٢٦ وَلَبَّأَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ ۝٢٧ وَلَوْ قَالَ رَبِّكَ لِمَلَأْتُكِ إِبْنِي خَلْقًا بِشَرَائِمٍ
صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مُسْتَوْسِنٍ ۝٢٨ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝٢٩ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ۝٣٠ إِلَّا إِبْلِيسَ أَفَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝٣١

١٣ نیتر ئەوانیش باوەڕ ناهێنن بەم قورئانەی
کەرەوانەمان کردووە لای تۆو هەر رۆژێک بەشیوەیهک
ردخەنە لێ دەرگەری بەراستی رهوشتی الله بۆ ئەناوێردنی
تاوانباران و کافران دامەزراوە ناگۆڕێت، واتە: ئەمانەش
بەهۆی خرابیی و گۆهرو بت پەرستیانەوه زۆر نزیکن لە
سزای ئێمەوه.

١٤ جە ئەمانە ئەوەند بێ باوەڕن ئەگەر ئێمە لە ئاسمانەوه
دەرگایەکیان بۆ بکەینهوه سەرکەون بۆ ئاسمانگ، لە باتی
باوەڕهێنان،

١٥ بەراستی دەلێن: چاوی ئێمە تێک چوو و نابینێ ئەگینا
ناگونجێت ئێمە سەر ئاسمانگ بکەوین و هەرگیز باوەڕمان
بەو سەرکەوتنە نییه بەلکو ئێمە جادومان لێ کراوه. واتە
بێ باوەڕان ئەوەندە سەر لێ شیواون ئەگەر دەیان بەلگەی
راست و رهوانیان پیشان بدرێت لەگومرپاهی و سەر لێ
شیواوی خوێان واز ناهێنن و تەنها خوێان بەلاوه
راستەوجگە لەخوێانیان بەلاوه هەلەو نادروستە، جە ئەو
پەیرەوانی محمد ﷺ ئەرکی ئیوه گەیانندی ئەم پەيامەیه
بەخەلک و کۆل ئەدان و نەبەزینە نیتر چۆن رەفتارتان

لەگەڵ دا ئەکەرێت ناوێدو دڵ تەنگ مەبن و تەماشای
دەسهلات و هێزی ئێمە بکەن لەگەڵ ئەوەشدا پەله ناکهین
لە تۆلەسهندنەوه لە تاوانباران و بێ باوەڕان چونکە هەرچی
بکەن هەردێنەوه بەردەستمان، ئینجا الله هەندێ لە بەلگەی
دەسهلات و هێزو یەکتایی خۆی پیشان ئەدات و ئەفەرموی:

١٦ ئەوسا بەراستی ئێمە لە ئاسماندا چەندین کۆشک
و مەنزڵمان داناه و جوان و رازاویمان کردو بۆ تەماشای
چیان،

جە (بُرُوجًا) ج ئەو دوانزە بورجەبێ کەبە (حمل، ثور،
جوزاء، سرطان، اسد، سنبله، میزان، عقرب، قوس، جدی،
دلو، حوت) ناو ئەبرێن یان هۆناغەکانی رۆژو مانگ یان
جیگای ئەستێردکان یان ئەمانەو هەزاران شتی نەناسرای
تر بێت، الله ئەم ئاسمانە ئێمە یی رازاندووتەوه و
دەفەرموی:

١٧ ئێمە ئەو ئاسمانە مان پاراستو لە هەمو شەیتانیکی
دەرکراو لە رەحمەتی و سۆز الله.

١٨ مەگەر ئەو شەیتانانە کە بەدزیهوه شتێک وەرئەگرن
لە مەئموڕەکانی ئاسمان ئەوانیش بەگورجی پارچە ناگری
ناشکرا دوايان ئەکەوێت و ئەیانفرێنێت، واتە: پاش هاتنی
پێغەمبەری ئیسلام ﷺ شەیتانەکان رێگەی ئاسمانیان لێ
گیراو ناتوانن سەرکەون و قسەو باسی فریشتەکان بزانن
تەنها ماوهی گوێ گرتنیان یی دراوه ئەویش لەبەر ئەو
مەبەستە کە الله هەرخوای ئەیزانییت و خەلگیشی یی تافی
ئەکاتەوه چونکە ئەوانە قسەیهکی راست ئەبیسن ئەوه و
نۆ درویشی تێکەل ئەکەن و ئەیدەن بەگوێ جادو کەران و
پیش بینی کەراندا، جە خەلک کە دی قسەیهکی ئەوانە
راست دەرچو دوايان ئەکەون باوەڕیان یی ئەکەن،
ئینجاپاش ئاسمان خوای گەوره باسی زهوی دەکات و
ئەفەرموی:

١٩ خۆ ئێمە زهوشمان پان کردووتەوه و دامانخستوه، وه
لەناویدا چەندین چپایی بتهوو بەهیزمان داناه بۆ بتهو
کردنی زهوی و سهوزمان کردو رواندمان لە ناویدا هەمو

شتىك بەئەندازەى دىارى كراو يان ھەمو شتىكى كىشراو نەكىشراو.

﴿۲۰﴾ جا ئىمە دامان نا بۆ ئىو ھەمو زەويىيەدا ئەو شتانەى كە پى بڑىويتانە لە خۆراك و لەپۇشاك و بۆ ھىچ شتىك دانامىنن و رۆزىشمان داناو ھەمو ئەوانەش كە ئىو ناتوانن رۆزىيان پى بدن لەو ھەمو دروستكراو گەورەو بچوكەمان كە ھەر خۆمان ژمارەو شوپى ھەمويان ئەزانن، ئىنجا دەفەرمۇئ:

﴿۲۱﴾ ۋە ھىچ شتىك نىيە لەم بونەو ھەردە مەگەر ەمارى دابىن كردنى ژيانى لای ئىمەيەو خۆمان چاودىرى ئەكەين ۋەئەو رۆزىش رەوانەى ناكەين مەگەر بەئەندازەى دىارى كراو، واتە: دەرگای ەمارو خەزىنەى خوا بەئەندازەى دىارى كراو بەگوپەرى بەرنامەيەك كە اللە دایناو ھاو ھا دىتە سەر زەوى و كەس پى زىادەو كەم ناكىت، ھەر بۆيە موسلمانى چاك نەك ۋەكو ئىمە زۆر ئارامەو ئىرىي بەكەس نابات و ھاوارى كەم و زۆرى خۆى ناكات چونكە ئەزانى ھەر ئەو ھەندە چاكە بۆى.

﴿۲۲﴾ جا ئىمە بامان رەوانە كردەو بۆ بەردار كردنى زۆربەى درختەكان و ھەورو ھەمو دروستكراو ەكانى تری خوا چونكە ھىچى بى ھەوا سودى نابى تەنانەت ھاتو جۆى ئەو ھەمو كەشتى و فېركە جۆراو جۆرانە كە ئەگەر ھەوا نەبى ھەموى لە جىگای خۆيدا ئەمرىت و ئەپوكىتەو ھەوا توانای جۆلەى نابىت بەلكو ئەگەر ھەوانە بىت ھىچ گيان لەبەروروكىك نامىنن، جا چونكە شتىكى پىويستە پەرورەدگار نەيخستەوتە دەست كەس و بۆكەشش نىيە كە ئەو ھەوايە پىس بكات چونكە ھەمويان تىيدا ھاوبەشەن جا ئاومان لە ئاسمانەو ھەردەوانە كردن ئەوسا ئاومان پىدان و بەراستى ئىو ناتوانن ئەو ھاو ھەل بگرن و ەمبارى بكەن بەلكو اللە خۆى زەوى وادروست كردەو كە ئەو ھاو ھەلگىت و بەشپەوى كانى ئاو و بارو بىرو دەريا دایبىنن بۆمرۆف تاسودى لى وەرگىت.

﴿۲۳﴾ جا بىگومان ھەر ئىمەين كە زىندە ئەكەينەو ھەمو ئىمەين و ھەر ئىمەشەين كە ئەمىنەو ھەمو سەر ئەنجام ھەمو شەكان دەگەرپنەو ەلامان و دەبنەو بەموگى

تایبەتى ئىمەو ھىچ كەس بەخواەنى ھىچ شتىك نامىننەو ھەمويان بەگەردن كەچى لەبەردەم ئىمەدا ئامادە دەكرىن.

﴿۲۴﴾ ئەوسا ئىمە ئاگادارى ئەو كەسانەين كە پىش كەوتون لە ئىو لە ژياندا چ لە پەلو مەقامدا چ لە چاكەو بەندابەتى داو چ لە رىزى نوپۇ جىھاددا، ھەروەھا ئىمە ئاگادارى ئەو كەسانەيشەين كە دواكەوتون لەو شتانەى كە باس كران. ئىبنوعەباس دەلى: ﴿كَانَتْ امْرَأَةٌ تُصَلِّيَ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَسَنَاءَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ فَكَانَ بَعْضُ الْقَوْمِ يَتَقَدَّمُ حَتَّى يُكُونَ فِي الصَّفِّ الْأَوَّلِ لِنَظَرِهَا وَتَسْتَأْخِرُ بَعْضُهُمْ حَتَّى يَكُونَ فِي الصَّفِّ الْمُؤَخَّرِ فَإِذَا رُكِعَ نَظَرَ مِنْ تَحْتِ إِبْطِهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَفَقِّهِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَأَخِّرِينَ / ابن ماجه - السني، صححه الألباني / ئاھەرەتىكى جوان كە لە جوانترین ئاھەرتان بو لە پىشى پىغەمبەرەو ﷺ نوپۇ دەخۆيند، جا ھەندى لە خەلك پىش دەكەوتن تا لە رىزى پىشدا بن و ئەو ئاھەرەتە نەبىنن و ھەندىكىش خۆيان پاش دەخست تاكو لە رىزى پاشدا بن جا كاتىك دەچون بە ركوعدا لە بن باليانەو دەيانرەوانى، جا خوا ئەم ئايەتەى ناردە خوارەو كە دەفەرمۇئ: ئەوسا بىگومان ئىمە ئاگادارى ئەو كەسانەين كە پىش كەوتون و ئاگادارىن لەوانەيش كەدواكەوتون﴾.

﴿۲۵﴾ خۆ بىگومان ھەر پەرورەدگارە كە ئەوان كۆ ئەكاتەو بۆ لىكۆلنەو ەپاداش و سزا، ۋە بىگومان دانايەو ئىشەكانى پى لە دانايى و ھىكەتەو زانىارى بەسەر ھەمو شتىكدا ھەيەو كارەكانى لەسەر بناغەى دانايى و زانايە نەك گۆترەكارى. ئىنجا اللە باسى دروستكرنى مرۆفمان بۆ دەكات و دەفەرمۇئ:

﴿۲۶﴾ بەراستى مرۆفمان لە وشكۆبوى قورپكى گۆراو دروست كردەو. دروستكرنى بنيام بەم ھوناغانەدا رۆشوتەو پىشەكى خاك پاشان قورپىنجا قورپى گۆراو، جا ترشاو ئەوسا وشكۆبو و بىرژا بەگەرما يان بەئاگر ئىنجا گيانى تىكراو، واللە اعلم. ئىنجا ئەفەرمۇئ:

﴿۲۷﴾ ئەوسا جنۆكەشمان دروست كرد لەپىش مرۆفدا لە ئاگرىكى بى دوگەن. ئىمامى مسلم لەئەنەسەو ھىناوئەتى

قَالَ يٰٓإِبْرٰهِيْمُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّجْدِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ لَمَ اَكُنْ
لَا سَجْدَ لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصِلٍ مِنْ حَمَلٍ مُّسْنُوْنٍ ﴿٢٣﴾ قَالَ
فَاَخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنَّ عَلٰٓيْكَ اللّٰعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ
الَّذِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿٢٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٢٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٢٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
اَغْوَيْتَنِيْ لَآ اُرِيْنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَا اُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٢٩﴾
اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخَلَصِيْنَ ﴿٣٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰٓى
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣١﴾ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ
اَتَمَّكَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٣﴾
لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٣٤﴾ اِنَّ
الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنَّٰتٍ وَعِيْنٌ ﴿٣٥﴾ اَدْخُلُوْهَا سٰلِمِيْنَ اٰمِيْنَ ﴿٣٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوٰنًا عَلٰٓى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِيْنَ ﴿٣٧﴾
لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا نَصْبًا وَّمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ﴿٣٨﴾
نَبِيٍّ عِبَادِيْ اِنِّيْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ عَذٰبِيْ
هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ﴿٤٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٤١﴾

که بپخته مبهری خواست: هرموی: { لَمَّا صَوَّرَ اللَّهُ آدَمَ فِي
الْجَنَّةِ تَرَكَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَتْرَكَهُ فَجَعَلَ إِبْرٰهِيْمَ بِهٖ يَنْظُرُ مَا هُوَ
فَلَمَّا رَآهُ أَجُوفَ عَرَفَ أَنَّ خَلْقَ خَلْقًا لَا يَتِمَّالِكُ / کاتی که الله له
بههشتدا وینهی نادمی کنشاپه و نه ندادیهی که ویستی
وازی لیئینا، جا شهیتا نه سورپا به ده وریا و ته ماشای نه کرد
تابزانیته نه وه چیه جا کاتی دی که ناوی بوشه، زانی که
نه وه دروستکراویکه که خوی پی راگیر ناکریت}

﴿٢٨﴾ جابر بکه ره وه و باس بکه بؤ گه له که ته نهی محمد
نه و کاتهی که په رومردگارت به فرشته کانی وت: من
نه مه ویت مروفتیک دروست بکه م له گلی وشک کراوهی
فورپکی گؤراو.

﴿٢٩﴾ جا هه رکاتی ریک وپیکم کردو لهو رۆحهی که خۆم
نه زانم چیه و چۆنه بهوم به خشی و گیانی تیکهوت ئیوهش
ریزی بگرن و سهری ریزو گه وره بؤ نهوی کهن، جا خوا
گیانی تی کرد وکو مروفتیکی نه مرویی.

﴿٣٠﴾ جا له وکاته دا هه مو فرشته کان سوجدیان بؤ بردو
فرمانی په رومردگاری خویان نه نجامدا،

﴿٢٢﴾ بیجگه له شهیتان که خوی نه خسته ناو سوجده
به رانه وه و سوجدی نه برد.

﴿٢٣﴾ الله: هرموی: نهی شهیتان بؤ تۆیش له گهل نه واند
سوجدت نه برد؟

﴿٢٤﴾ شهیتان وتی: من سوجده نابهم بؤ مروفتیک که تۆ
له وشک بوی فورپکی گؤراو بؤگه ن دروستت کردوه، خوی
به گه وره زانی و گوپرایه لی فرمانی خوی نه کرد.

﴿٢٥﴾ الله: یش هرموی: ده رجوه له ناو نه و باخو
به هه شته دا بیگومان که تۆ دهرکراوی له رهحه تی من.

﴿٢٦﴾ نه و سا بیگومان که تۆ بهر نه فرین که وتویت هه تا
رؤزی لی کۆلینه وه و حیساب.

﴿٢٧﴾ شهیتان وتی: نهی په رومردگارم ما وه پی بده هه تا
نه و رۆزهی که زینده و مردان زیندوو ده که یته وه. دهی ویست
به م شیویه خوی له مردن رزگار بکات، چونکه دوی
زیندویونه وه تازه مردن نییه که مردنیش نه بو حیساب
نیه، به لام نه گونجیت فیل له خوا بکریت؟ نه خیر نه وه ته
خوی زاناو دانا،

﴿٢٨﴾ هرموی تۆ یه کیک له وانهی که ماومیان پی نه دریت
به لام نه که ما وه که به ده ست تۆبیت به لگوته و ما وه به ده ست
نییه.

﴿٢٩﴾ هه تا کاتی رؤزی دیاری کراوه که نه ویش پیش هاتنی
قیامته و کاو بوونی دنیا به.

﴿٣٠﴾ شهیتان وتی: نهی په رومردگارم به هوئی نه وهی که
له سهر نه وان سهرت لی شیواندم و گومرا هت کردم به راستی
من ژیا نی ناو زه وییان بؤ جوان ده که م و به زینده گی و ژیا نی
دنیا وه خه ریکیان نه که م وه مویان گومرا و سهر لی شیوا و
ده که م له ریگی راست لایان دده م،

﴿٣١﴾ بیجگه له و به ندانه ته که زور پاک و دلسوزین بؤ
به ندایه تیت و هه لپزاردنه بن من چاری نه وانه ناکه م و

ناتوانم بيانخه له تينم و سهريان لى تيك بدم. جا الله هرهشه له شهيتان و په پرهوانى دهکات.

۴۱) نه فهرموئ: نه مه ريگايه کي راسته و من پيوستم کردوه له سهر خؤم که رؤشي بکه مه ووه سهر نه نجام بهم ريگاي ژيانه دا هيچ نه م لاهه کتان پي ناکري نه بي بيته ووه بهر دهستي من .

۴۲) بيگومان به ندر است و هله بري او دکاني من تو هيچ دمه لاتيکت به سهريان دانيه و ناتواني بيانخه لتيني و هه ليان ديريته مه گهر نه و که سانه کي به پره وى تو دهکن و به شيکن له سهر لى شيواو گومپراکان.

۴۳) نه وسا بيگومان دوزخ شويى نه وانه و هه مويان و ده چنه ناويه ووه.

۴۴) که حهوت دهرگاي هه يه و بو ههر دهرگايه کيش جه ماعه تيکي ديارى کراوى خوى هه يه که له و دهرگاوه نه چنه ناو دوزخ ووه، نينجا هه روکو باوى هه ميشه ي خورنان پاش باسى خراپان باسى چاگانيش نه کات و نه فهرموئ:

۴۵) بيگومان نه وانه کي که له خوا دهرسن له رؤزي قيامه تدا له ناو باخچه کان و چاوگه ناوه کاندان و پيان نه و تري :

۴۶) بچنه ناويه ووه بحسینه ووه به سه لامه تي و به نه من و ناسايشه ووه نه نه خوشي هه يه و نه که م دهستي و نه ترس و نه مردن و نه بيني شتي ناحه ز ته نانه ت خوى ميه ربان نايه لى که س دلى له که س عاجزي و نه فهرموئ:

۴۷) و هه رچي قين و رفتيان هه بوه له يه که تر له دونيادا هه موى له ناو دلياندا لاده بين و پاكي ده که ينه ووه له و روژدها که س له که س عاجز نييه و براى يه که تر و له سهر ته خته کان داده نيشن رو و به پرووى يه که تر و هه وال پرسى و چيروکي رابوردوى دنيايى خويان بو يه که تر باس نه که ن.

۴۸) خو نه وان له و به هه شته دا هه رگيز نارحه تيان تووش نابيت و هه رگيز نه وان له و نازو نيعمه تانه دا دمرناکرين.

۴۹) نه فهرموئ: نه مه ريگايه کي راسته و من پيوستم کردوه له سهر خؤم که رؤشي بکه مه ووه سهر نه نجام بهم ريگاي ژيانه دا هيچ نه م لاهه کتان پي ناکري نه بي بيته ووه بهر دهستي من .

۴۹) نه فهرموئ: نه مه ريگايه کي راسته و من پيوستم کردوه له سهر خؤم که رؤشي بکه مه ووه سهر نه نجام بهم ريگاي ژيانه دا هيچ نه م لاهه کتان پي ناکري نه بي بيته ووه بهر دهستي من .

۵۰) جا بيگومان سزايشم گه وره يه و ههر نه وديه سزاي دهر دنالك. خوى زانا و ميه ربان روداويکي گرنگ و زور کونى نيراهيم پيغه مبه ر سه لامى خوى له سهر بين لي ردها تو مار دهکات و به پيغه مبه رى نازيرمان نه فهرموئ:

۵۱) دهى هه والى ميوانه کاني نيراهيميان پي بده، نه و کاته ي که چوونه لاي و سه لاميان لى کرد . نينجا پاش هينانى گوشتي برزاوى گويره که و نه يان خوارد . نه ويش فهرموى به راستى نيمه له نيوه دهرسين، چونکه باوى عه رب وابو نه گهر که سيک بويه ميوانى که سيک و شتي نه خواردن به لگه ي عاجز بونيه له و ماله بو يه نيراهيميش سه لامى خوى له سهر بي فهرموى ليتان نه ترسين،

۵۲) جا نه وانيش گوتيان: مه ترسه به راستى نيمه موژده نه دهين به تو به مندا ليکي زور زانا

۵۳) فهرموى نيوه موژده ي منالم پي نه دهن له م سهر ي پيره دا؟ جا به چي و چون موژده ي وام پي نه دهن؟!

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنَّا إِيَّاهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِفَتْنِهِمْ يَمْعَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِقَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن سَيْحِيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَلِّينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّا لَنَسِيبُ لِّمُتَوَلِّينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُتَوَلِّينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ وَابْنَهُمَا لِيَأْمُرَ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَايَيْنَاهُمُ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُبْجِلُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْمَئِذٍ أَهْلًا مِّنكُمْ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمُنَافِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمْدَن عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿٩٠﴾ بېجگه له ژنه کهى که بېراران داوه که له و که سانه بېت که نه ميننه وه بؤ سزا، چونکه ناهرميتکى بى باودرو نيهت پيس و لايه نگرى نه وگه له پيسه يه، نينجا بهرو لووت روشتن.

﴿٩١﴾ جا کاتک نه و نيرراونه هاتنه لای دست و دايه ردى لووت،

﴿٩٢﴾ لوت وتی: بهراستی نيوه گه ليکى نه ناسراون له لای نيمه.

﴿٩٣﴾ وتیان: به لى راسته که نيمه نانسيت به لام نيمه هاتوين بولای تو بؤ نه نجامدانى سزايه که نه وان گومانيان له هاتنيدابو، نه تويان بهراست نه زانى نه هاتنى نه سزايه ش.

﴿٩٤﴾ وتیان: نيمه بؤ مهبه ستیکى دروست که سزای نه م گه ليه هاتوينه لای توو بېگومان نيمه راست نه که ين له و هسانه که به توى ده ليين.

﴿٩٥﴾ جا هر نه مشه و خاو خيزان و په يره وانى خوټ ببه و خوټ دوايان بکه وه و با هيچ کام له نيوه لانه کاته وه بؤ لای نه و گه له و په له بکه و برؤن بؤ کوئ نه مرتان پى ده کريت، له وه ده چى که مه موريان له گه لدا بوبى بؤ رينماى کردنيان که بؤ کوئ بچن،

﴿٩٦﴾ نه وسا نيمه و دحيما ن کرده لای و تيمانگه يان له و بپاره دى خو مان که بېگومان نا نه وانه له گه ل هاتنى به يانيدا دوايان ديت و له ناو نه برين. نه مه قسه دى فريشته گان بوو بؤ لووت به لام بهر له و قسه و باسه نه و گه له ناپاکه دى لوت کاتى که نه و چهند گه نجه يان دى که هاتنه مالى لوت سه لامى خاوى له سه ربى، به ناو خو ياندا جارياندا وه والى نه و ميوانانه يان بلا و ده کرده و ده و خاوى بالادست دمه رموى:

﴿٩٧﴾ جاخه لکى شاره که به که يف و شاديپه وه مؤزده يان به يه کتر نه داو هاتن بؤ مالى لوت و دوايان لى کرد که نه و ميوانانه دى بداته ده ستیان.

﴿٩٨﴾ گوتیان: نيمه مؤزده دى راسته هينهت پى نه ده ين له لايمن زاتى حهقه وه که خوايه و نه کهى تو له و که سانه بېت که نا نوميدن و هيوايان به سوؤزو رحمه تى خوا نه ماوه.

﴿٩٩﴾ نيراهيم ﷺ: فهرموى: بېجگه له گومراهان کى هه يه له رحمه تى الله مه نيوس و نا نوميد ببيت؟ سوپاس بؤ خوا که من گومرا و نا نوميد نيم له سوؤزو به زه دى الله، جا که زانى نه وان فريشته و ره وانه کراون، زانى هاتنى نه وان هه روا ساده نيه،

﴿١٠٠﴾ بويه فهرموى: ده دى نيشان چيه و نه و کاره گه ورديه چيه که نيوه دى بؤ ره وانه کراون؟

﴿١٠١﴾ وتیان: نيمه ره وانه کراوين بؤ سزادانى گه ليکى تاوانبارو له ناويان نه به ين.

﴿١٠٢﴾ بېجگه له په يره وانى لووت سه لامى خاوى له سه ربى که بهراستى نيمه هه مويان رزگار نه که ين.

۷۵) وتي بيگومان ٺهانه ميواني منن، ددي له داوا بي
نرخ و ٺيزهونه تان واز بهينن و ٺاږووم مهبهن.

۷۶) وه له خوا بترسن و عه يبدارو سهر شوږم مکهکن.

۷۷) وتيان: مه گهر ټيمه به تۆمان نهوت که بهر گريمان
مه که له خه لک و پاريزگاري له کهس مه کهو ميوان
رامه گره؟ ته ماشا کهن بي باومړان چهند لوت بهرزن و خويان
بي هموشتي که و کهس مافي ريگري نهواني نيه!

۷۸) وتي: نا ٺه وانه کچاني منن و پاک و خاوينن و به
حه لالی همر يه که يان ٺه دهم به سهر وکی تيره يه کتان و واز
لهم ټيشه پيسه بهينن، به لام هسه کاني هيچ سودي نه بوو
زياتر خهريک بوون به زور بينه زور ووه و دگو له پيشه وه
له سورتي ټيراهيم دا سهلامی خواي له سهر بي باسما
کرد، نا له و کاته دا فريشته کان خويان به لوت ناساند، ټينجا
الله ده فهرموي:

۷۹) به گياني تو ٺه ي محمد ﷺ ٺه وان له ناو سهر خوشي
خويان دان که زور بي ناگاو سهر گهر دانن، له بهر ٺارمزواتيان
هيچيان له بير نه ماوه!

۸۰) جا له کاتي هه ٺه اتني روژدا دهن گيکي گه وره داي
به سهر يان داو هموياني گرته ووه هيچيان رزگار نه بوون،
وهک خواي زاناو دانا ٺه فهرموي:

۸۱) ولا تمان لي تيکدان و سهر و بنمان کردن و بهر د بارانمان
کردن بهرديک که له هور دروست کرابوو.

۸۲) بيگومان نا لهم داستانه دا چهندين به لگه هه يه له سهر
دمسه لات و هيزو سزاي نا کاوي الله بؤ ٺه وانه ي قام و دهرکي
شتيان هه يه وو له الله ٺه ترسن و په يره وي دمهکن، وه
ٺه فهرموي:

۸۳) بيگومان نا ٺه و ديهاتانه ي که ټيمه له ناومان بردن
له سهر ريگاي هاتوچوي ٺهم خه لکه ي مه که يه و به چاکي
شوينه واره کانين ديوه له کاتي کاروان کردن يان بؤ شام. ټيتر
بؤ ٺه بي پهنو ٺاموژگاري لي ورنه گرن؟ جا همر چهند

ٺه وان سود له و شوينه واره انهش ورنه گرن کهروي داوه
خه لکي تر سودي لي ورنه گريټ و دگو ٺه فهرموي:

۸۴) نا له ويذا به لگه ي زور گه وره هه يه بؤ ټيماندارانيک
که ته ماشا ٺه کهن و سودي لي ورنه گرن، چونکه ٺه بينن که
کا هرو سته مکار هه ميشه به ره و هه ټيرو نه مان چوون، وه
باومردارانيش رزگار بوون ٺه مه ٺه بيت به هوي ٺه وه که
زياتر له الله بترسن و جوانتر به نديا هتي بؤ بکهن، ټينجا
خواي گه وره به کورتي باسي گه لي شوعه ييب ﷺ ٺه کات و
ٺه فهرموي:

۸۵) به راستي خاوه ناني بيشه و دارستانه کان که گه لي
شوعه ييبه سته مکار بوون به تاي بهت له کيشانه و پيوانه دا.

۸۶) جا ټيمه ش تو ٺه مان لي سهندن و بوون به پهنو
داستاني پاش خويان و ٺهم دوو گه له، واته گه لي لوت و گه لي
شوعه ييب له سهر ريگايه کي رون و ٺاشکران و هه رکس به و
ناوچه دا بروات ٺه يان بينيت و له يهک نزیکن، ټينجا خواي
گه وره هه روا به کورتي داستاني گه لي سه مود که گه لي
سالح پيغه مبه ره ﷺ بوه باس ٺه کات و ٺه فهرموي:

۸۷) به راستي خه لکي حيجر که گه لي سه موده و صالح
پيغه مبه ره سه لامی خواي له سهر بي له سهر داخوازي
که له که ي به فرماني خوا له بهرديک و شرتيکي بؤ
هينانه دمره وه که موعجيزه يه کي گه وروبوو بؤ باومر
هينانيان به الله و به پيغه مبه ره که ي که چي باومر يان
به پيغه مبه ران نه کرد، هه رچه نده صالح ته نها يهک
پيغه مبه ر بو به لام باومر نه کردن به يهک پيغه مبه ر باومر
نه کردن به هه مو پيغه مبه ران بؤ يه واي فهرموه. حيجر
جيگايه که له نيوان شام و حيجازدا پيغه مبه ره ﷺ له غه زاي
ته بووکدا کاتي که هاته ٺه جيگايه و ياره کاني هه وير يان
به ناوي بيره کاني شيلا بوو ٺاويشيان دهره ينا بوو بؤ
خواردنه وه فرماني دا که {أَنْ يَطْرَحُوا ذَلِكَ الْعَجِينَ وَيَهْرَقُوا ذَلِكَ
الْمَاءَ [البقره و سلم] هه ويره که فريده بدن و ناوکه برزين
وه فهرموي: {لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا
بَاكِينَ خَذَرًا أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَهُمْ ثُمَّ زَجَرَ فَأَسْرَعَ حَتَّى
خَلَفَهَا. [متفق عليه] مه چنه ناو جيگاي ٺه وکه سانه ي که سته ميان

۸۹ ﴿جَا بِلَىٰ بُهْرَاسَتَىٰ مَن تَرَسِّنَهَرِيكِي نَاشِكِرَام بُو نِيَّوَه وَنَهْگَر پِهَرِهَوِي نَهْم هَوَرَنَانَه نَهْگَهَن دَوچَارِي سَزَاي هَهَرْدَوو زِيَان نَهْبَن وَهْگَو گَهَلَانِي پِيَشِي خَوْتَان،

۹۰ ﴿وَه نَهْم هَوَرَنَانَهْمَان نَازَل كَرْدَه بُوَلَاي تَو هَهْرَهْوَكَ چَوْن پِهَامَمَان نَارِد بُو نَهْوَكَسَانَهِي كَه پِهَامَهْهَكَهِي خَوْيَان بَهْشِبَهْشَكِرْدَو هَهْرِهَكَهِي بَهْشِيكِي بُو خَوِي كَه سَوْدِي خَوِي تِيْدَا نَهْبِيْنِي هَهْل نَهْبَزَارْدَو پِهَرِهَوِي نَهْكَرْدَو نَهْوِي تَرِي بُهْرَاسَت نَهْنَهْزَانِي وَ زَوْر جَار سَوِيْنْدِيَان نَهْخَوَارْد لَهْسَهْر دُزَايَهْتِي پِيْنَهْمَبَهْرَهْكَانِيَان وَسَوِيْنْدِيَان نَهْخَوَارْد كَه زِيْنْدَو بَوْنَهْوَه نِيَهْو نَهْيَان وَت؛ دُنِيَا دَوَاي نَايَهْت وَسَوِيْنْدِيَان نَهْخَوَارْد كَه خَوَا هَهْرَهْگِيْز بَاوَهْرْدَارَان لَهْ خَهْيِرَو خَوُشِي دَا بَهْشِدَار نَاكَات بَهْكَوَرْتِي هَهْرَهْجِي بَهْبِيْرَو بَاوَهْرِي خَوْيَان نَهْدَهْگَوْنَجَا سَوِيْنْدِيَان لَهْسَهْر نَهْخَوَارْد كَه رَاسَت نِيَهْو خَهْلَكِيَان لِي نَهْتَارَانْد.

۹۱ ﴿نَهْو كَهْسَانَهِي كَه نَهْم هَوَرَنَان وَنَهْم پِهَرَاوَهِي خَوَايَان بَه چَهْمَد بَهْش دَابَهْش نَهْكَرْدَو هَهْمَدِيكِيَان نَهْيَان وَت؛ شِيْعَهْرَو هَهْمَدِيكِي نَهْيَان وَت؛ سِيْحَهْرَو هَهْمَدِيكِي دَهْيَانْگَوْت؛ قَهْسهِي كَاهِيْن وَ پِيَشِيْبِيْنِي كَهْرَانَه، جَا خَوَاي گَهْوَرَه هَهْرَهْشَهْيَان لِي نَهْكَات وَنَهْفَهْرَمُوِي؛

۹۲ ﴿سَابَهْپَهْرَهْمَرْدِگَارْت قَهْسهْم نَهِي مَحْمَد ﷺ پَرَسِيَار نَهْكَهْم لَه هَهْمُوِيَان،

۹۳ ﴿لَهْو شَتَانَهِي كَه كَرْدَوِيَانَهْو هِيْج شَتِيك لَه نِيْمَه پَهْنَهَانِي نَابِي وَلَه دَهْستَمَان دَهْرَنَاجِيْت پَرَسِيَار لَهْهَهْمُوِيَان نَهْكَهْيَن وَ كَهْسيَان نَابُوِيْرِيْن وَ لَه هَهْمُو كَرْدَارَهْكَانِيَان لَهْگَهْوَرَهْو بَچَوَك، چَاك وَ خَرَاپِيَان نَهْكَوْلِيْنَهْوَهْو هَهْمُو يَهْكَيْكَ لَهْوَان بَهْرَهْهَمِي كَرْدَارِي خَوِي نَهْبِيْنِي، جَاتَو دَلْگَرَان مَهْبَهْو دَان بَه خَوْتَا بَگَرَهْو پِهَامِي خَوْت هَهْلْگَرَهْو بِي بَاكَانَه لَهْكَهْس مَهْتَرَسَه،

۹۴ ﴿قَهْسهِي خَوْت بَهْوَشِيَهْمِيَهِي كَه فَرْمَانَت پِي كَرَاوَه نَاشِكِرَاي بَكَه وَگُوِي مَهْدَه بَهْهَهْرَهْشَهْوَگُوْرَهْشَهِي بَت پَهْرَسْتَان وَبَهْجَوَانِي قَهْسهِي خَوْت بَكَه وَ پَهْشْتِيَان تِي بَكَه وَ لِيْيَان مَهْتَرَسَه،

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿١١﴾ قَوْلَكَ لَسْتَ لَنَهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
أَنَّكَ يُضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْحَجِّ ١٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَنۡ أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُنۡزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنۡ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِ
أَنۡ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
الْإِنسَانَ مِنۡ تُطْفَلَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّتِمِّدٌ ﴿٤﴾ وَاللَّعَنَ
خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تُسْرَحُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا

۱۱ ﴿چونكه به بِيْگومان نِيْمَه بَهْسيْن بُوِيَارْمَهْتِي وَپَارِيْزْگَارِي تَوُو بُو لَهْوَكَسَانَهِي نَهْوَكَسَانَهِي كَهْگَالْتَه بَه تَوُو بَهْنَايَهْكَهْت دَهْكَهْن، وَاتَه: غَهْمْگِيْن مَهْبَه چُونكه تَوُو خَاوَهْنِي بَهْشَتَو پَهْنَايَهْكِي بَهْهِيْزِي بَهْلَام بَت پَهْرَسْتَان وَ بِي بَاوَهْرَان هِيْج دَوُسْتَو پَهْنَادَهْرِيكِيَان نِيَهْو خَوَا تَوُرَهِيَه لِيْيَان،

۱۲ ﴿چونكه نَهْوَانَهِي لَهْگَهْلَ الله دَا چَهْنَدِيْن خَوَاي تَرِيَان بَهْنَارَهْوَا دَانَاوَهْو بَهْنَدَايَهْتِيَان بُوْنَهْگَهْن وَانَهْزَانِي كَه نَهْو خَوْدَايَانَه نَهْتَوَانِي يَارْمَهْتِي وَ كَوْمَهْكِيَان بَكَهْن وَ لَه پَاشَه رُوْژْدَا لَه سَزَاي خَوَا رَزْگَارِيَان بَكَهْن، نَهْوَسَا بَهْم زَوَانَه چِيْيَان كَرْدَوَه تَوَلَهْكَهِي نَهْبِيْنِي. جَا نَهْم رَهْفَتَارَه نَپَهْسَهْنَدَهِي نَهْوَان الله ي خَاوَهْن هِيْزَو بِي نِيَازو بِي هَاوَهْلِي تَوُرَهْكَرْدَوَه، جَانِيْتر ثَايَا نَهْوَان دَهْبِي بَتْرَسَن يَان تَوُو نَهِي مَحْمَد ﷺ؟

۱۳ ﴿بَهْرَاسَتِي نِيْمَه نَهْزَانِيْن بَهْو قَهْسه نَاشِرِيْنَانَهِي كَه نَهْيَكَهْن دَلِي تَوُو نَارَهْجَهْت نَهْكَهْن، بَهْلَام تَوُو خَوْگَرَبَهْو پِهَامِي خَوْت بَهْرُوْشَنِي رَاگَهِيَهْنَهْو بَاكَت لَه تَانَهْو تَهْشَهْرِي نَهْوْخَوَانَهْهَسَانَه نَهْبِيْت.

۱۵ وەتۆ خۋای خۆت بەپاک و خاوینی راگرەو سوپاسی بکەو تۆ لەو کەسانەبە کە بەندایەتی و نوێژ ئەکەن بۆ اللہو سەری بەندایەتی بۆ ئەخەنە سەرخاک

۱۶ ئەوسا بەندایەتی پەرورەدگار ت بکە هەتا ئەمریت، کەتەنە ئەو لەسەر تۆ پێویستە و کۆتای ئەکەیت تا بەخزمەت خۋای خۆت ئەکەیت.

سورەتی نەحل ۱۶

سورەتی نەحل کە سورەتی شانزەهەمی ھۆرئانە، سەد و بیست و ھەشت ئایەتە، لە مەکە دا ھاتووە خوارووە جگە لە سێ ئایەت نەبێت لە ئە ئایەتی سەد و بیست و ھەشەھە دەست پێدەکات تا کۆتای سورەتەکە، و تراو لە بارەى ھەمژەو شەری ئوحدوھە ھاتووە لەسەر ھەسەى عەبدوللای کوری عەباس، و تراو بەگوێرەى دابەزین سورەتی ھەفتا و دووھەھە و پاش سورەتی (الانبیاء) و پێش (السجدة) دابەزیووە. ئەم سورەتەیش وەک زۆربەى سورەتە مەکەییەکان زۆرتر لەبارەى شتە بناغەییەکانى ئاینى ئیسلاموھ دەدوێت کە بەیەکتاپەرستى و ھیامەت و پێغەمبەرایەتى (التوحید، المعاد، النبوة) ناو دەبرێت وە ئەم سورەتە ھەرودھا ناوبراو بەسورەتى(التَّعْم) واتە نەعمەتەکان. و ھەسەى (النحل) لە ھۆرئاندا تەنھا یەكجار ئەویش لەم سورەتەدا ھاتووە.

بەناوی اللہ ی زۆر بەسۆزو بێنھایەت میھرمبان

۱ ھەمانى خوا ھات جا پەلەى بۆ مەكەن، وە ئەو زاتە لەزات و سیفات و کرداریدا لەھەمو عەیب و نارێکییەك پاك و خاوینەو بەرزە لەو ھاوبەشى و ھاوتاییەى کە ئیوھ بۆی دادەنێن، ئەگەرچی ھیشتا ھیامەت نەھاتووە بەلام ئەوھەندە راست و نزیکە وەک ئەوھ وایە کە ھات بێت، جا بۆیە دەفەرمویت: (اِنَّ اَمْرُ اللّٰهِ) واتە: ھیامەت ھات، پاش باسى ھاتنى ھیامەت و یەکتاپەرستى دەچیتە سەر باسى پێغەمبەرایەتى و دەفەرموئ:

۲ ھریشتەى پەيام رەسێن کە جبرئیلە رەوانە دەکات بۆ گەیاندى وەحى کە ماىەى ژيانەو بووژانەو وەپە بە ھەندیک لە ھەمانى خۆى بۆسەر ئەو کەسەى کە خۆى وىستى لەسەر بێت لە بەندەکانى کە پێغەمبەرانی بۆ ئەوھى کە خەلک بترسێن لە

بە پەرستى و شىرك و وریایان بکەنەوھ کە ھىچ پەرستراویكى راستەقینە نەبە جگە لە من، جا لە من بترسن و خۆتان لەسزای من بپارێزن، چونکە تەنھا ھەر خۆیەتى کە بەدى ھینەرى ھەمو بونەوھرەو بەخشینەرى ھەمو نەعمەتەکانە.

۳ اللہ، ئاسمانان و زموى دروست کردوھ بۆ مەبەستىكى راست کە جیگای ژيانى مەرۆف بێت تا ماوھىكى دیارى کراو و نیشانە گەلێكىش بن لەسەر دەسلالتى ئەو زاتە کە وابو ئاسمان و زموى و ئەوھى کە تێیدا بە مەرۆفیش یەكێك لەوانە بە بى ھودەو بە بى مەبەستىكى گرنگ دروستى نەکردوون، اللہ بەرزو بى نیازە لەو ھاوبەش دانانەى ئیوھ بۆ.

۴ خوا مەرۆفی دروست کردوھ لەو تۆماوھ بى ھیزو بى دەسلالتەو کردوھى بەم ئینسانە کەجى ئەو ئینسانە دوژمنىكى ئاشکرا بە بۆ خواو پێغەمبەرانى و رێبازەكەى، ھەمان قەسە لە ئایەتى ھەشتا و ھەشتى سورەتى (یس) بەروونتر ھاتووە، جا بە درێژى باسى نەعمەتەکانى خۆى دەکات و دەفەرموئ:

۵ وە خۋای گەورەو بالادەست مەرۆ مالاتى دروست کردوھ بۆ ئیوھ لەو مەرۆ مالاتانەدا ھۆکارى خۆ گەرم کردنەوھو پۆشاک و ئەوھى پێویست بى بۆ ژيان دایناوھ بۆتان، وە لە ماست و شىرو گۆشتى ھەندیکیشیان دەخۆن،

۶ خۆ لەو مەرۆ مالاتانەدا بۆ ئیوھ جوانى و خۆشى ھەبە بەتایبەت لەکاتى ئیواران کەدینەوھ بۆ مال، وەلە کاتى بەیانیاندا کەلە مال دەریان دەکەن بۆ لەو مەرۆ کە تەماشاکردنیان بۆ خاومەکانیان زۆر خۆشەو دێرفینە.

۷ خۆ بارە ھۆرسەکانیشتان ھەل دەگەرن بۆ جیگا و ولاتانیك کە ئەگەر ئەو مەرۆ مالاتو ھەیانە بارکێشانە نەبواپە ئیوھ ئاوا بەئاسانى بەو شوینانە نەدەگەشتن مەگەر زۆر بەزەحمەتدانى خۆتان، واتە: خوا ئەو ھەیانانەى رام و گەردن کەچ کردوھ بۆ ئینسان تا ئیشەکانى خۆى لەم دنیاىا بەئاسانى ئەنجام بدات، چونکە بەراستى پەرورەدگارى ئیوھ زۆر میھرمبان و زۆر بەبەزەو بەرەحمە بۆتان، ئەوھتە ئەو پەرورەدگارە ئەو ھەمو گیانلەبەرەى دروست کردوھ رامى کردون بۆتان تا ئیوھ سودیان لى وەربگرن .

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّا تَكُونُوا فِيهِ إِلَّا دِشْقًا
 وَالْأَنْفُسَ إِلَيْنَا رَبِّكُمْ لِلَّهِ لَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾
 وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايَزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
 شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ
 بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
 الشَّجَرِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
 وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
 مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾
 وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
 سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
 مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَ الْكَبِيرَ مُوَخِّرٍ فِيهِ
 وَلِتَسْتَغَوُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

﴿١٠﴾ خدایا! تو زاته‌به که‌له ناسمانه‌وه ناو دهنیری بۆ ئیوه
 که‌له ناوه هندیکی بۆ خوارنه‌وه‌یه و شیرنه وه هندیکی
 هوی سه‌وزیونی درخت و گزو گیایه‌که که ئیوه مه‌رو
 مالاته‌کانتان له ناوی دا دله‌وه‌رین و ده‌یدن به نازه‌له‌کانتان،
 جا هندیکی ده‌بی به‌شیر و گوشت بۆتان و هندیکی ده‌بی
 به‌هوی به‌هیز بوونی نه‌و حه‌یوانانه‌ی که‌له‌کاتی کاروان و
 نازوگویازدا باریان پی هه‌ل دگرن و سواریان ده‌ین وه‌ که له
 پی‌شه‌وه فه‌رموی، به‌راستی نه‌گه‌ر ناو نه‌بی هیچ شتیک سه‌وز
 نابین به‌لکو که‌سیش بی ناو ناوی که‌واته ناو په‌کیکه له نیعمه‌ته
 هه‌ره گه‌ورمکانی خواو هه‌موشت نیازی به‌و هه‌یه و خوایش
 به‌گویری نیازی نه‌م بونه‌وره ناو دهنیری، پاشان هورثان
 نامازه‌ ددکات بۆ هه‌ندئ له‌و درخته به‌سودانه و ده‌فه‌رموی؛

﴿١١﴾ خوا به‌و ناوه شینای و درختی زمیتون و خورماو تریکان بۆ
 ئیوه سه‌وز ددکات‌وله هه‌مو به‌رو بومیک به‌و ناوه به‌ئیه ددات
 به‌راستی نا له‌ودا به‌لگه‌یه‌کی زۆر گه‌وره هه‌یه بۆ نه‌و که‌له‌ی
 که بیر بکاته‌وه که چۆن نه‌و هه‌مو میوه جۆراو جۆره له‌و
 دارمه‌ده‌ که‌له سه‌ر په‌ک زه‌وین و به‌یه‌ک ناو، ناودیری ددکری
 که‌چی هه‌ریه‌که رنگی و هه‌ریه‌که‌ی تامی ددات.

﴿٨﴾ جا نه‌سپ و مایین و ئیستر وه‌گویندیری دروست‌کردوه بۆ
 نه‌وه‌ی سواریان بین بۆکاروان و نازوگویاز، وه‌بۆ جوان
 کردن و رازانه‌وه‌ی ژیا‌نی دنیاتان، وه‌له‌مه‌ولایش شتانیکتان بۆ
 دروست ددکات بۆ نازوگویاز که ئیوه نیستا نایزان. به‌لئ،
 سه‌یاره‌و هه‌تارو فره‌که له‌و شتانه‌ن که له‌و سه‌رده‌مه‌دا مرۆف
 لئی بی ناگا بووه که نیستا نینسان به‌هوی به‌کار هینانی نه‌و
 زیری و عه‌قه‌وه که الله پپی داوه وا له‌م سه‌رده‌مه‌دا دروستی
 کردوون، وه‌ خوا دهنایت ج شتانیکی تر دروست ددکریته که
 نیستا ئیبه لئی بی‌ناگایین، به‌راستی دروست‌کردنی ناسمانان و
 زه‌وی و نه‌و هه‌مو نیعمه‌ته جۆراو جۆرو زۆره هه‌موی بۆ نه‌وه‌یه
 که نه‌م مرۆفه که‌لکی لی وه‌گریته و له‌ چاکه‌دا به‌کاری به‌نینیت،
 وه‌ هۆکاریکیش بۆ تاه‌ی کردنه‌وه‌ی مرۆف، جا په‌وه‌ردگاری
 میهره‌بان له‌گه‌ن نه‌و هه‌مو ناسانکاریانه‌ی که‌له‌م بونه‌وه‌ردا بۆ
 نه‌م مرۆفه‌ی دروست‌کردوه پی‌هه‌مه‌ران و په‌یامیشی بۆ ناردون
 تا بزائن چاک و خراپ کامه‌یه‌و، وه‌ نه‌مه‌یشی له‌سه‌ر خوی
 پی‌ویست کردوه و ده‌فه‌رموی؛

﴿٩﴾ ریگای راست پیشاندان له‌ سه‌ر الله خویه‌تی و خویشی
 پی‌ویستی کردوه له‌سه‌ر خوی که ریی راست روشن بکاته‌وه بۆ
 به‌نده‌کانی و له‌و ریگایانه‌ی که مرۆف و جنۆکه ده‌یگرینه به‌ر
 بی‌جگه له‌و ریگا راسته نه‌وانی تریانان لارو هه‌لدیرن، جا بۆیه
 (الله) پی‌ویستی کردوه له‌سه‌ر خوی که ریگای راست روشن
 بکاته‌وه، ئینجا به‌ روشن کردنه‌وه‌و پیشاندانی ریگای راست
 ریگای هه‌لدیریش دهرمه‌که‌وینت، وه‌ نه‌گه‌ر الله بی‌یه‌وینت
 هه‌مو تان هیدایه‌ت ددات و دهن‌ناخته سه‌ر راسته ریگا به‌لام خوا
 نه‌و نارمزویه ناکات چونکه خوا بۆیه مرۆفی دروست‌کردوه تا
 تاه‌ی بکاته‌وه‌و هۆیه‌کانی تاه‌ی کردنه‌وه‌شی خستوه‌ته
 به‌رده‌میانه‌وه ئیتر هه‌رکس بۆ خوی سه‌رپشک کراوه که‌کام
 ریگا ده‌گه‌ریته به‌ر که له‌راستیدا دوو ریگایه، راست و ناراست
 که‌دوو هه‌میان سه‌دان به‌شی حیا‌جیا و دۆبه‌یه‌کی هه‌یه و
 په‌که‌میان که‌ریگای راسته و هیچ به‌ش به‌شی و پارچه پارچه‌ی
 تیدا دروست نیه‌و په‌روه‌ردگاریه لوتفی خوی روشنی
 کردوته‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌ک که‌هیچ که‌سیک له‌روژی دوا‌ییدا
 به‌هانه‌ی نه‌می‌نینت، جا هه‌ر که‌سیک نه‌گه‌ر نه‌و ریگا راسته‌ی
 به‌و شی‌وه‌یه نه‌گرت ئیتر نه‌وه له‌سه‌ر هه‌له‌یه هه‌ر که‌س ببیت و
 هه‌رجی بکات، به‌راستی نه‌و ریگا روشن کردنه‌وه‌ش گه‌وره‌ترین
 نیعمه‌تی خودایه.

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوًى أَنْ يَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَضَ سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَنَّا بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ تُرَبُّونَ
أَحْيَاءُ وَمَيِّتُكُمْ أَيْتَانُ يَبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّهُمْ كُرْهُوا إِلَهُ وَإِذَا
قَالُوا لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
﴿٢٢﴾ لَأَجْزَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنََّّهُ
لَا يُخِيبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رِجَالُكُمْ
قَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَأَنَّ اللَّهَ بَنَسَ نَفْسَهُ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

وگه وره ببی هه رگوشته که ی تهرچک و ناسکه و خواردن
بهلمزمت تره، واته: به پیر بوونی ماسی گوشته که ی له ناسکی و
بهتامی دمرناچیت وه تا ئیوه لهو دمریایانهدا مورو بهنرخ بۆ
خۆ جوان کردن دمر بهین وهک دورو یاقوتو شتانی تر که
دهیکه به پۆشاک بۆ خۆتان بهتایبیت بۆنافرمتان که نیوهی
مروقه نهگه جی هیچ مادهیهکی دریایی له پیاو ههدهغه
نهکراوه وه تۆ دهبینی که که شتیهکان چۆن نهو ناوه شقی
دهکهن و هاتو جۆی تیدا دهکهن جا خوا نهوانهتان بۆ دهکات تا
ئیوهش بتوانن بگه پین بهسه ر دریاداو له رۆزی و زیادهی الله
سود و مرگرن، وه بۆ نهوهی که ئیوهش ریزی نیعمه تهکانی خودا
بگرن و سوپاسی بکهن،

﴿١٥﴾ وه خوا چیا بههیزو بتهو جیگه رکانی هاویشتهوته سهر
زموی و دایکوتاوه بهناویدا تا ببی بههوی راگرتنی زموی و
دریژدان بهژیانی ئیوه لهم زهوییهدا، وه چهندین جۆگا و
روباری لهو زهوییهدا داناوه بۆ ناسان کردنی ژیان لهم گرده
خاکه داو چهندین ریگای داناوه تا ئیوه ریگای هاتو جۆی خۆتان
بدۆزنه وهو بتوانن به ناسانی له نیوان نهو چیا گه وره
سه رکه شانهدا هاتوچۆ بکهن.

﴿١٦﴾ نهوسا نهوان بههوی چهندین بهلگه و نیشانهی دیاری و
ئهستیرهکانه وه دهنوانن ریگا بدۆزنه وه بهتایبیت له
دهشتاییهکاندا بهشه وو له ناو دمریا پان و پۆرهکاندا ئهستیرهکان
دهوریکای کاریگهرو گرنگیان ههیه بۆ دۆزینه وهی ریگا. ئینجا
خوای داناو بالا دست کوتو پر روو دهکاته بت په رستانو
رایان دهچله کین و دمه رموئ:

﴿١٧﴾ ئایا نهو کهسه ی که دروست دهکات وهک نهو کهسه وایه
که هیچ دروست ناکات؟ واته ئایا نهو خویایه که خالقی هه مو
شتیکه وهک نهو بتانهیه که ئیوه دهیان په رستن که ناتوانن
هیچ شتیک دروست بکهن؟ ئایا بیر ناکه نه وه ونازانن که چهنده
نهفامن؟

﴿١٨﴾ خۆ نهگه ر نیعمه تهکانی خوا بژمیرن بۆتان نا ژمیرریت،
واته: نیعمه تهکانی خودا نه وهنده زۆره نهک ناتوانن به تهواوی
سوپاسی بکهن به لکو ناتوانن به تهواوی نیعمه تهکانیشی
بژمیرن، نهگه ر مروقه به گویره ی توانای خۆی سوپاسی خوا
بکات به راستی خوا خویایه کی لئ خۆشبو به سۆزه بۆ بهندهکانی و
چاو پۆشی لئ دهکات و سزایان نادات.

﴿١٢﴾ جا رام وگه ردن که چمان کردوه بۆتان شه وو رۆژو مانگ
که به گویره ی پیویستی ئیوه کارده کهن وه ئهستیرهکانیش
بهفرمانی نهو زاته رامو گه ردن که چن به راستی ناله وهدا
چهندین بهلگه ههیه بۆ نهو گهله ی که بیر بکه نه وهو ژیریان
بهخه نه کاره وه که چۆن په رومردگار خۆرو مانگو ئهستیرهکانی
وا خولقاندوه وایک وپیکای کردوه که له به رژه وهندی ژیا نی
سه ر زهویدا بیت.

﴿١٣﴾ رامو گه ردن که چی کردوه بۆتان و دهنوانن سوودیان لئ
ومرگرن نهوه ی که دروستی کردوه له زهویدا که رنگهکانیان له
یهک جیا به وه نهو جیا یی رهنکه بهتایبیت له چهیواند
خزمهتیکای گه ورهیه و به مروقه کراوه تا هه ر کهس به ناسانی
چهیوانی خۆی بناسیت به راستی له وهدا بهلگه ی گه وره ههیه بۆ
نهو گهله ی بیر بکه نه وه لهو هه مو نیعمه ته زۆرو جۆرا و
جۆرانه ی په رومردگار.

﴿١٤﴾ وه خوا نهو زاتهیه که وه دریای بۆ ئیوه رامو گه ردن که چ
کردوه هیزیکای وای پیداه که نهو هه مو شته قورسانه
هه لدهگه ریت و به ناسانی هاتو جۆی تیدا دهکرت، وه جۆره ها
ماسی تیدایه تا ئیوه لهو دمریایانهدا گۆشتی ناسکی ماسی بخۆن
به لئ گۆشتی ماسی ته نها گیانله بهریکی هه لاله که هه تا بمینئ

۱۱ ئەوسا خوا دىزانى بەھدى كەتتۈھ دەى شارنەھومو ئەھدى كە ئاشكرى دىكەن، واتە: لە لای اللہ پەنھان و ئاشكرى وەك يەك وایەھىچى لى ون نابى و ھىچى لى پەنا نادىت، چونكە ھەر خۆيەتى كە پەنھانى و ئاشكرى دروست دىكات، جا دىگونجى شتى خۆى دروستى بىكات و پىئى نەزانى؟! جا اللہ ئەھى ھەموو نىعمەتەنەى پىداون و لە ھەموو شتىستان ئاگادارە .

۱۲ جا ئەوانەى كە ئەوان جگە لە اللہ دىيان پەرستىن ھىچ شتىك دروست ناكەن بەلكو خۆيشيان دروست كراون ئەمە ھەمو بىتەكان دىگەرەتتەھە چ گىيان لەبەرەن چ بى گىيان ھەمويان دروستكراون و ھىچيان پى دروست ناكىت،

۱۳ خۆزۆر بەيشيان مردون و زىندو نىن و نازان و ھەست ناكەن كە كەى زىندو دىكرىنەھە، جا چۆن چاومپوانى چاكەو پاداشتيان لىدەكەن؟

۱۴ خۆى ئىوہ خۆايەكى تەنبايەھ ھاويەش ويارىدە دەر و ھاوكارى نىھ و نىيازى بەكەس نىھ و ھەمو دروستكراومكان نىيازىان بەوھەيە، بەلام ئەوانەى كە باومپىان بەرۋزى دۆى نىيە دلىان نكولى ئەھ ھەقىقەت و راستىە دىكات و ئەوان خۆيان بەگەرە دىزان و بەندايەتى بۆ اللہ ناكەن.

۱۵ شتىكى راست و رەھايە كە بە دلىنبايەھە خۆ دىزانى بە ھەر شتى كە دىشارنەھومو ئەھدى كە ئاشكرى دىكەن، بەراستى اللہ مروقى خۆبەزل زان و موتوكەبىرى خۆش ناوت، واتە: ئەوانەى كە بى باومپىن بە خۆى زاناو بالادەست لەبەر ئەھمىە كە ئەوندە خۆ بە گەرە دىزان كە پەپرەھى پىغەمبەر و پىاوجاكانيان بەلاوہ كەمى و نزمىە، بۆيە گوى بە ناين و پىغەمبەران نادەن، جا بەھ ھۆيەھە خواش ئەوانى خۆش ناوت و يارمەتيان نادەت و لە پاشە رۆژدا بە ئاگرى دۆزەخ تۆلەيان لى دىكاتەھە، چونكە ئەھ بى باومپى بى پەرست و تاوانبارانە ھىچ نىرخىك بۆ ھورئان دانائىن،

۱۶ خۆ ھەر كاتى پىيان و ترا بىت پەرورەدگارتان چى بۆ رەوانەكردون دىللىن: ئەھە چىرۆك و داستانى پىرو پوچى پىشوانە تا بەھ شىوہىە سەر لە خەلك بشىوين و لە پەپرەھى كردنى ھورئان دورىان بىخەنەھە.

۱۷ جا بەھۆى ئەھ ھەلۋىستە ناپەسەندو ناسرىنانەيانەھە لە رۆزى ھىامەت دا بارى تاوانى خۆيان بە تەواوى ھەلگىر،

ھەرورەھە بەشىك لە تاوان و گوناھى ئەھ كەسانەش كە بە بى ئەھدى كە ئاگانىان لە خۆيان بى، ئەھوان گومپىيان دىكەن و رىگىاى راستيان لى دىگۆرن، ئاگادار بىن كە بەراستى ئەوانە بار ىكى زۆر ھورسى تاوان و خراپەيان ھەلگرتەھ، واتە: تاوانى خۆى و تاوانى گومپا كردنىشى لەسەرە، كەوابو ئەمە دۆى ئەھ ئايەتە نىيە كە دىفەرەمۆى: ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ ۖ﴾ نىسرا. واتە: ھىچ نەفسىكى گوناھبار گوناھى كەسىكى تر ھەلئىگرتىت

چونكە لىرەش بارى خۆى ھەلگرتەھ كە ھۆى گومپاكردىيان بو، بەبى ئەھدى كە تاوانى پەپرەھى كەرى بىئاگى ھىچ كەم بىكاتەھە. وەك پىغەمبەرمەن دىفەرەمۆى: ﴿مَنْ دَعَا إِلَىٰ هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَىٰ ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا﴾. /سەلم و غىرە/ ھەر كەس بانگ بىكات بۆ چاكەيەك ئەھە كەسە بە ئەندازەى پاداشتەكانى ئەھدى كە دۆى دىكەھوتىت بۆ ھەيە بە بى ئەھە كە لە پاداشتيان كەم بىكرىتەھەھە ھەركەسىكىش خەلك بۆ گومپاھىيەك بانگ بىكات ئەھە بە ئەندازەى تاوان و گوناھەكانى ئەھدى كە دۆى كەوتەھە بۆى ھەيە بە بى ئەھدى كە تاوانى ھىچ لايەك كەم بىكرىتەھە.

ئىنجا خۆى گەرە دلىنەھى پىغەمبەرمەن دىكات و دىفەرەمۆى:

۱۸ بەراستى ئەھى محمد ئەھوانەى پىش ئەھ گەلەى تۆ بۆ دزايەتى كردنى پىغەمبەران فرۆفلى زۆريان كرد كە ئەوندە فرۆفلىيان لەسەر يەك كۆ كرديويەھە كە وەك بىنبايەكى گەرە واپوو، جا اللہ ھەر لە بناغە ئەھ بىنا فرۆفلىلە لەناو بردن و ھەموى بە سەر خۆياندا شكاندەھە، جا بوون بە عەزابىك بۆ خۆيان، وەلە لايەكەھە سزايان بۆ ھات كە خۆيان ھىچ ھەستيان پى نەكرد تايەخەى گرتن و واپان دىزانى كە ئەھ ھەمو فرۆفلىلە سوديان پى دىگەيەنىت بەلام بو بە ھۆى سزايان. يان مەبەست ئەھمىە گەلانى پىشو كە دزايەتى پىغەمبەرمەكانيان دىكرد خۆى گەرە دىوارى بىناكانيانى لە بىنەھە ھەلگەندىن و ئەوسا سەربانەكانيانى بەسەردا تەپاندن، وە لە لايەكەھە سزايان بۆھات كەخۆيان ھىچ ھەستيان پى نەكرد، واتە: با ئەھ گەلەى تۆش بىرسن لە سزاي كوت و پىرى اللہ.

له کوفرو تاوان و بت پهرستی و رو دمکه نه په رومردگانو و نامه ی کرداره گانان سپی دمکه نه وه، نه گینا به شیان جگه له ناوچون و سزا شتیکی تر نییه.

۳۴) نهوسا سزای نهو رفتار نه ناشرینه یان توشیان بوو گړو مده ی کردن و نهو سزاو عه زابه ی که گالته یان پی ده کرد دای به سهریاندا. پاشان په رومردگار باس له وه دهکات که چوڼ موشریکه کان بو نهو تاوانه گموره ی که دمیکه نه به لکه دهه یننه وه دهفرموی:

۳۵) جا نهو که سانه ی هاو به شیان بو خوا دانابو وتیان: نه گهر خوا نارمزوی لی بوايه نیمه جگه لهو هیج شتیکی ترمان نه ده پهرست نه خو مان و نه باو باپیرانمان و هیج شتیکی شمان به بی برپاری نهو همدغه نه ده کرد، نه وانه ی که له پیښ نهو گه له ی تودا بوون هروایان ده کردو هروایشیان دهوت، واته مشریکان دهلین: مادام که خوا ماوه مان پی ددات و سزمان نادات نهو ده گه یه نیت که خوا بهم نیشه ی نیمه رازیه وای پی خوښه، ینجا خوا ده مکتیان دهکات و دهفرموی: نایا پیغه مبه ران جگه له گه یان دنی ناشکراو ړون شتیکی تریان له سهر پیو یسته؟ واته: خوا زور له کهس ناکات و پیغه مبه رانی نه ناروده که کهس به زور بکه نه به باو مردار نه وان گه یان دنی ناشکریان له سهره، جا نیو هیشن که به نارمزوی خو تان ری خو تان هه لده برن .

۳۶) جا به راستی نیمه بو هه مو گه لیک پیغه مبه ریکمان ناروده که بهو گه له ی خو یان بلین: ته نها (الله) به رستن و دوور بکه ونه وه له هه مو تاغو ته کان، جا هه ندیک له وانه ریگه ی هیدایه تی گرتوه و خواش هیدایه تی داوه و هه ندیک تریشیان به هو ی لاساری خو یانه وه گومراهی و سهر لی شیواوی بوته شتیکی پیو یست و چه سباو پیانه وه وازیان لی نه هیناوه، ینجا خوا دهفرموی: ده ی با به ژیرانه بگه رین به سهر زه ویداو شو ینه واره کان ببین، ینجا ته ماشا بکه نه و بزائن نه و که سانه ی که بی باو مېون چیان به سهر هاتوه؟ وه بزائن که سهر نویشتی نه وانیښ هه روا ده بیت. په پرهوی ههر شتیک بکری ت جگه له (الله) مادام نهو په پرهوی کردنه له سنوری نایین دانه بیت نهو په پرهوی کردنه کوفرو شیرکه و په پرهوی کراویش نه گهر خو ی به وه رازی بیت تاغو ته.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۚ ۳۵) وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۚ ۳۶) إِن تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۚ ۳۷) وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعْدُ بَنًى وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۚ ۳۸) لَبِئْسَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ۚ ۳۹) إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ ۴۰) وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَاهَرُوا لَنَبِيِّنَّاهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ ۴۱) الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ ۴۲)

۳۷) نه ی محمد ﷺ نه گهر تو ههر چه ند سور بیت له سهر هیدایه تی و خوښه ختکردنیا سا بیگومان به که خوی گه وړه نهو که سه ی که گومراهی کردوه ریتمای و خوښ به ختی ناکات، چونکه خوی نیه تی خراپه و ریتمای ناویت، جا توښ ناتوانی هیدایه تی بده تی و بو نه وان هیج یارمه تی درنیک نیه که یارمه تیان بدات و بیان خاته سهر ریگای خوښ به ختی.

۳۸) خو نه وان به هه مو هیزی خو یان سو یند به خوا نه خو ڼ و دهلین: هه رگیز خوا نه وانه ی که مردوون زیندویان ناکاته وه، خواش دهفرموی: نه خیر وانییه که نه وان دهلین زیندو کردنه وهی مرو ځ بو حساب برپاریکی براوه ی (الله) یه و دیته دی به لام زو ړیه ی خه لک نهو راستیه نازان و لیتی تی ناگه ن و دزایه تی نه که ن، جا خوا هه ندی له سوده گانی زیندو کردنه وه باس دهکات و دهفرموی:

۳۹) زیندویان نه که یه نه وه و حسابیان له گه لدا دهکین تا رو ښ بکه یه نه وه بو یان نهو زیندو کردنه وهی که نه وان ناکوکیان تییدا بوو، تابزانن به راستی نه وان درو ڼ بوون و له خو یانه وه به بی به لکه باوه ریان به زیندو کردنه وه نه بو. ینجا

که پاداشتی رۆزی هيامهت زۆر گه ورمتره نهگه نهوان بزانی،
واته سه رهرای نهو هه مو چاکه کی که خوی گه وره له گه لایندا
دهکات پاداشتی هيامهتیان زۆر زیاترو گه ورمتره،

﴿٤٢﴾ نهو پاداشه گه وره بۆ نهو کۆچکه رانه کی که له بهرام بهر
به لاو موسیبه تی ناواری بی و بی کس و کاری و بی جیگا و ریگی
خۆیان گرتوه و نا سوپاسی خوی خۆیان نه کردوه له سه ر
نه و دی که توشیان بووه، وه ته نه با به په روه ردا گاری خۆیان
پشتیان به ستوه نه به نه و نه و. جاریکی تر خوا دلخۆشی
پێغه مبه رمان ﷺ دهکات و له دم نه و بی باوه رانه دهکات که
نه یان وت: خوا گه ورمتره له و دی که به شه ریک بکات به
پێغه مبه ری خۆی و ده فهرموی:

﴿٤٣﴾ خۆ ئیمه روانه مان نه کردوه له پێش تۆدا مه گه ر بیاوان
که وه حیمان کردوته لایان، واته: هه ر بیاوو به شه رمان له
پێش تۆدا ناردوه، بۆچی ئیستا به تۆ وا ده لێن، جا نه وانه کی که
گومانیان له م باره وه هه یه با په رسیار بکه ن له وانه کی که زانیاری
په راوده کانی پێشویان هه یه نه گه ر ئیوه نه م راستیه نازانی،

﴿٤٤﴾ تابه به لگه کی رۆشن و به و په راوه ی پێشو نه و راستیه تان بۆ
رۆشن بکه نه وه، وه ئیمه هورنانه مان ره وانه کردوته لای تۆ نه ی
محمد ﷺ تا تۆیش مانای نه و دی که ره وانه کراوته لایان رۆشن
بکه یته وه بۆیان به لگو نه وانیشت بیر بکه نه وه، واته پێغه مبه ری
خۆشه و یست ﷺ نه رکی رۆشن کردنه وه ی هورنانه ی پێسپیره راوه
فه رموده کانی مانای هورنانه و نه بی په رپه و ی بکری، نه مه دم
کو تیکه بۆ نه وانه کی که ئیسلام نانسو له به ر ته مه لی ناگیان
له فه رموده کانی پێغه مبه ر نییه و ده لێن: هورنانه به سه. به ئی
راسته هورنانه به سه به و مه رجه ی وه ک خۆی چۆن رینمایان
دهکات ناوا په رپه و ی بکه ی، نه و ته هورنانه خۆی نه لیت:
پێغه مبه ر ﷺ رۆشن که روه مه جا نه گه ر راست نه که ن و خۆ نه وه
نایه تی نه و هورنانه یه و پێویسته به گۆی بکه ن هه ر وه ک چۆن له
چه ن دین نایه تی تر دا نه م شته ی رۆشن کردوته وه له وانه
نایه تی ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ آل عمران: ۳۱.

وه نایه تی ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَافِظًا﴾ النساء: ۸۰. ﴿الَّذِينَ﴾ ناویکی هورنانه چونکه
یادی خوی تیدا هاتوه و بیر خه روه و یه و بۆ هه مو په راوده کانی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَهُمْ يَكْفُرُونَ
الَّذِينَ كَفَرُوا كُفِّرُوا كَثِيرًا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ الْإِسْلَامَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ
﴿٤٦﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٧﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِي تَغْلِيهِمْ فَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٨﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
رَيْبَكُمْ لَبِئْسَ مَا تَرْجَبُونَ ﴿٤٩﴾ أَوَلَمْ تَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفَعِيهِمْ ظِلُّهُ، عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٥٠﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥١﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ
وَيَقُولُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٢﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلنَّهْيِ
النَّهْيِ إِنَّمَا هِيَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَازَهُبُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾ وَمَا يَكُمُ مِنْ
نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ
إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٦﴾

خوا باسی چۆنیتی نه انجامدانی به رپاره کانی خۆی دهکات و
ده فهرموی:

﴿٤٥﴾ هه سی ئیمه بۆ هه ر شتیک که به مانه و ی بیکه ی هه ر
نه و نه دیه که بلێن به، کو تو په ر ده بیته و هه یچ شتیک
نا توانیت ریگای به گریته، واته: نه و دی که به لای ئیوه وه دوه
نه گونجاوه لای ئیمه زۆر ناسانه و ته نه فرمان پێ کردنی
نه و ی هه یچی تر. ئیجا خوی میه ره بان کۆچکه رانی ریگای
خۆی و پاداشه کانیان به شیوه یه کی کو رت باس دهکات و
ده فهرموی:

﴿٤٦﴾ نه و سا نه و که سانه کی که ما و ولاته و خیزانی خۆیان
به جی هیستوه له به ر خاتری ره زامه ندی خوا پاش نه و دی
که سه میان لێ کرا هه ر له دنیا دا شوین و جیگای چاکیان پێ
نه ده ی. هۆی دابه زینی نه م نایه ته کۆچکردنی نه و موسلمانانه
بوو که چون بۆ حه به شه و به رپاره که گشتیه و بۆ هه ر
موسلمانیک له هه ر کاته و جیگایه کدا بی، سوپاس بۆ خوا
به درێزای میزوی ئیسلام نه م به رپاره ی خوا چه سپاو و رۆشن
نه گۆراو بووه سه باره ت به و که سانه کی که به راستی وازیان له
ولاته و خزم و کس و کار و مندالی خۆیان هینا وه و خوی
میه ره بان چاکه کی بی سنوری له گه لدا کردون له دنیا دا و بیگومان

تريش بە كارئەھىنرئىت. جا خواى زاناو توانا ھەرەشە دەكات لەو كەسانەى كە بى باوەرپن و تاوان دەكەن و دەفەرموى:

﴿٤٥﴾ ئايا ئەوانەى كە فرۆفئىلى خراپ دەكەن و ئەيانەوئى ئىسلام ناشرىن بکەن ناترسن لەوەى كە خوا بيان بات بەناخى زەويدا؟ يان ئەو سزا گەورەيەى كە بۆيان دانراو لە جىگايەكەو بەيان بئىت كە ئەوان ھىچ ھەستى پى ئەكەن

﴿٤٦﴾ يان لە كاتى ھاتو چۆو گەشت و گەراندا خوا تۆلەيان لى وەرگرئىت؟ ئەوسا ئەوان ناتوانن رىگاي (اللہ) بگرن لە ھەر بەلایەك كە ئارەزۆ لى بئىت كە بەسەرياندا بەيئىت.

﴿٤٧﴾ يان (اللہ) تۆلەيان لى وەرگرئىت لە حالەتەك دا كە چاويان لە ھاتنى ئەو سزايەيەو ئەترسن وەك ئەوەى كە كەس و كارو ھىزو دەسەلاتيان كەم كەم لەناو ببات و نەتوانن ھىچ بەرگرەيكش لەو كەم كردنەو بەكەن و دوژمنانان بەسەردا زال بکات و بەچاوى خۆيان مەرگى خۆيان پيش ھاتنى ببينن، واتە: بۆچى ئەومندە گەمژەو نەزانن بىر لە پاشە روژى خۆتان ناكەنەو پيش ئەوەى كار لەكار بترائىت بۆ بەرەو پەرەردگارتان ناگەيئەو؟ بەراستى پەرەردگارتان زۆر مېھربان و زۆر بەرحمە بۆتان. بەئى ئەگەر سۆزو مېھربانى نەبئىت بۆتان خۆ ئەو لەكەس ناترسىت و لەكۆتاييدا ھەمو كەسيكش ئەجئەو بەردەستى، دەى بۆ ئەو پىغەمبەر و پەرەوى ناردەو ئەو ھەمو نامۆژگاريەى دەكات؟

﴿٤٨﴾ ئايا باوەرپان بەھىزى خوانيەو نابىن ئەوانەى كە خوا دروستى كردوون چۆن سىبەرەكانيان بەلای راست و چەپدا نەسورئەو كە بەلگەى گەردن كەچى و رام بونىەتى بۆ فرمانەكانى خواى تواناو زانا وەك دەفەرموى، خۆ ئەوان گوئى رايەل و گەردن كەچن بۆ خواو ناتوانن لەو ياسايە دەريچن كە خوا بۆى داناون، ئىنجا ئەك ھەر سىبەرەكانيان گەردن كەچە بەلگە ھەمو دروست كراوەكان بەبى جياوازی گەردن كەچى ياساى پەرەردگارى عالەمن وەك دەفەرموى:

﴿٤٩﴾ جا بۆ خوا رام وگەردن كەچ ئەبى ئەوەى كە لە ئاسمانان و زەوى دايە چ ئەوەى كە دەجولئىت چ فرىشتەكان خۆ ئەوان ھەرگىز خۆيان بەگەورە ناگرن و سوجدە بۆ خوا ئەبەن و

فرمانەكانى جى بەجى ئەكەن بە تايبەت فرىشتەكان ھىچ كات لە فرمانى خوا لا نادەن و تەواوى گيان لەبەرانى تريش جگە لەو سەر پشكەيەى كە بە مروؤف و جنۆكەدراوہ رام و گەردن كەچن بۆ ئەو بەرنامەى كە خوا بۆى داناون

﴿٥٠﴾ كە ئەو فرىشتانەيش دەترسن لەو پەرەردگارمیان كەلە سەريانەويەو ئەوان لەژئىر دەستى ئەودان و ھەر فرمانىكيان بەسەردا دا بدات ئەوان بى سى و دوو ئەنجامى دەدەن.

﴿٥١﴾ جا خوا فرمويەتى: ھەرگىز دوو خودا بۆ خۆتان دانەنئىن چونكە ئەو تەنھا يەك خودايە، جا تەنھا لەمن بترسن لەكەسى تر مەترسن، چونكە بەبى فرمانى من ھىچ كەس ھىچ شتىكى پى ناكريئىت.

﴿٥٢﴾ وە ھەر مولكى خودايە ئەوەى كە لە ئاسمانان و زەويدا ھەيە ئىتر ئىوہ چۆن مولكى خۆى ئەكەن بەشەريكى ئەو زاتەو لە جياتى ئەودا بەنداىەتى بۆ ئەكەن؟ ئەمە چ عەقلىكە؟ بەرنامەى پىويست و ھەرزكراو لەسەر مروؤف تەنھا بەرنامەى (اللہ) يەو نابى بەرنامەى كەسى تر بە پىويست بزانريئىت و بەپەرەوى بكرئىت، چونكە ئەو پەپەرەوى كردنە پەرستەو خوا تورپە لەو كردارەو دەفەرموى: ئايا ئىوہ جگە لە (اللہ) لەكەسانىكى تر ئەترسن و پەپەرەوييان دەكەن؟ واتە شتى وانەكەن، ئىنجا چاكتر روى دەكاتەو تيمان دەگەيەنى كە جگە لە خوا ھىچيان لەدەست نايەت و دەفەرموى:

﴿٥٣﴾ خۆ ھەرچى نىعمەتەك كە ئىوہ ھەتانەو مايەى بەختەومرى ژيانتانەو سودى لى وەرەگرن لە خواويە بەلام ئىوہ رىزى ناگرن و سوپاسى خوا ناكەن و كەسانى تر ئەكەن بەھاويەش، لە پاشان ھەر كاتەك ئىوہ دوچارى تەنگانەو ناخۆشى ببن تەنھا بۆ لای ئەو پەنا ئەبەن و ھاوار لەو دەكەن،

﴿٥٤﴾ لەپاشان ھەر كاتەك ئەو تەنگانەيە لە سەر ئىوہ لا ببات كوت و پىر كۆمەئەك لە ئىوہ ھاوئ بۆ خوا دادەنئىن،

﴿٥٥﴾ بۆيە ئەم ھاويەشيە دادەنئىن تاكو بى باوەرپن بەوەى كە نىمە پيمان داوون جا خوا دەفەرموى: ئەوسا با رابويئىر بەم

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ
تَقْرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ
أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ مِثْلُ النُّسُوءِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٦٠﴾ وَلَوْ يَوَازِئُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخْرِجُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَعِيدُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ
وَيَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جُرْمَ أَنَّ
لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن
مِّمَّاكَ فَرَزْنَاهُمْ لِمُ الشَّيْطَانِ أَعْمَلْنَاهُمْ فُجُورًا وَلَهُمْ يَوْمَئِذٍ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

زوانه دوزان جيتان به سهرديت له سهر نهو سهر پيچي و
ناهمرانيه کي که بهرام بهر به نيمه دهیکه.

﴿٥٦﴾ جا نهو نه زانانه هندی لهو سهر و متو سامان و نازده لای
که پیمان داوون داینه نین بؤ نهو بتانه کي خوین هیج شتی
نازان، جا خوا هره شهیان لی دهکات و دهفرموی: دنیا بن که
پرسپارتان لی دهکرت لهو درو هه لیه سراوانه کي بؤ (الله) ی
دای نه نین و نیعمه ته کانی نهو بؤ نهو بتانه خرج نه که و
به ندهایه تیان بؤ نه که.

﴿٥٧﴾ جا بؤ خوا کچان دا نه نین و (دهلین: خوا کچی ههیه)
پاک و بی نیازه خوا لهو هسه پوچانه له حالیکه نهوان نه یانه وئ
جییان پی خوشه نه و دیان هه بی، واته: نهوان کورپان به لاهو
چاکه بؤ خوین نهوه هه ل نه بزیرون کچیان به لاهو چاک نیه
بؤ خوی دانه نین و دهلین: فریشته کان کچی خودان ددی نه مه چ
جوړه عه قلیکه خوی کچی پی چاک نه بی و بلیت خوا کچی
ههیه؟

﴿٥٨﴾ جا ههر کاتی موزده بدریت به یه کیک لهوان و بلین: که
خیزانه کي کچی بووه دمو چای له خفه تا رهش نه بی و زور
ناره مت نه بی و دلی له له داخ و خفه تا خهریک شقی ببات.

﴿٥٩﴾ که خوی نه شاریته وه لهو خه لکه کي که زانیویانه کچی
بووه له بهر خرابی نهو مژده یی که پی دراوه و نازانی له داخ
چی بکات نایا وازی لی بینو له ناوی نه بات و بهو
شهرمه زارییه وه بمینیتته وه یان زینده به چالی بکات و یه کجاری
رزگاری بی لهو شوروی و خراپه که توشی بو! نینجا نا نه
جوړه که سانه نه یان و ت: خوا کچی ههیه که چی سهر مت
به کچی خوین ناوا رهفترپان دهکردو خواش دهفرموی
ناگداربه نه وانه برپاریکی خراپ دمن که بهو شیوهیه مامه له
له گهل مندالی خویندا ده که و نهو جوړه دابهش کردنهش
له نیوان خوین و (الله) دا ده که، کچان بؤ (الله) دانه نین و کوران
بؤ خوین؟

﴿٦٠﴾ بؤ نهو که سانه کي که نیمانان نییه به رژی دوی
وینه یه کي خرابیان ههیه وهر بؤ (الله) یه وینه یه بهر زو
به پزتر به لام بی باوهران وینه یه نزم بؤ خوا دانه نین و وینه یه
بهرز بؤ خوین به راستی زور به هه لیه چوون، چونکه ههر
خوایه که خوایه کي به دهسه لاته و دانایه له هه موو نیشه کانیدا.
به لی بی باوهران هه مو هه ل و ووت و تارپان هه مو نارو او
تاوانه به لام خوا خوایه کي میهره بان و بهر دهمو په له ناکات له
توله سندنه ودها به لکو بیر بکه نه وده و ته ویه بکه، وک لیردها
دهفرموی:

﴿٦١﴾ جا نه گهر (الله) له خه لگی به ووی سته مه کانیانه وده توله ی
وهر گرتایه هیج شتی لهم سر زه ویه دا نه نه هیشته و به وینه یه
لا ساری مرقفه وه له ناوی نه بردن به لام (الله) دویان نه خات
هه تا کاتیک که ناویراوه دیاری کراوه، جا ههر کاتیک ماو دیان
هات یه ک سعات نه دوا نه که ویت و نه پیش نه که ویت.

﴿٦٢﴾ جا نهوان دای نه نین بؤ خوا نه ووی که بؤ خوین پپیان
ناخوشه، و به درو وده له خوینانه وه به دم دهلین: بیگومان
به ههشت هه ریو نه وانه، نینجا خوا به دهمیاند نه داو
دهفرموی: به حه قیقه ته و بیگومان که بؤ نهوان ناگر ههیه،
بیگومان نهوان نه خرنه ناگروه و پشتگوئ نه خرن و رزگار
ناکرن، نه مه به لینی (الله) یه، جاریکی تر (الله) بؤ دانه وایی
پیغه مبه رمان دهفرموی:

﴿٦٣﴾ سویند به خوی ده خوات و دهفرموی: به راستی نيمه
بؤ گهلانی پیش توش پیغه مبه رانمان ره وانه کردوه به لام
شهیتان کرده وده خراپه کانیانی بؤ جوان کردوون و له ریگی

راست لایداوون. جا شهیتان نه مپوش دوستی نه م خوانه ناسانهی
سهردهمی تویه و بهر و روژ رهشی و نه گبه تیان دهبات و نه وان
سزایه کی زور پر نیس و ژانیا بؤ هیه.

۶۴ نیه رهوانه مان نه کردو ته سهر تۆ نه م هورثانه مه گهر
بؤ نه وهی که تۆ روشن بکه یته وه بؤ نه وان نه وهی که نه وان
ناکوکیان تییدا هیه که هاتنی قیامه ته، وه ههروه ها نه م
پهراوه مان نه ناروده بؤ تۆ که هورثانه مه گهر بؤ نه وهی که
رینمای و رحمت بی بؤ گلهی که باومر به تۆو په یامه که ت
نه هینن، چونکه ته نه ا نه وان سودی لی و درنه گهرن نه گینا نه م
هورثانه بؤ هه م که سیک رینمای و رحمت ته به لام زوریه ی
خه لک روی تی ناکات، نینجا خوی گه وره دریزه به باسی
نیعمه ته کانی خوی ددها و دهفه رموی:

۶۵ خوا نه و زاته یه که ناو له ناسمانه وه رهوانه دهکات، جا
به و ناوه نه م زهویه ی باش نه وهی که بی گژو گیا و مردبوو
زیندو دهکاته وه، به راستی نا لیردها به لگه یه کی گه وره هیه بؤ
نه و گه له ی که گوئ بگریت و راستی بیسیست.

۶۶ جابه راستی بؤ نیوه له مهر و مالاتدا په ندو نامۆژگاریه کی
گه وره هیه نیه له وهی که له ناو سکی نه واندا یه ناوتان بی
نه دهین که نه و شیریه که له نیوان شیا که و خویندا یه شیرکی
سپو پاک و خاوینی جوان که به ناسانی قوت نه دریت و له
لایه ن به خورانیه وه هیچ بیژیکی لی ناکریت! جا نه ی مرؤف بؤ
بیر ناکه یته وه نه و شیر سپیه تاییه ته له ناو شیا که و خویندا و
له و جیگا ته نگه دا کام دوزگا و کارخانه یه ک دمتوانیت ناوا نیسی
بکات؟! نینجا دهفه رموی:

۶۷ خو له بهروبومی خورما و تری کان نیوه مادهی
سهرخوشی و روژییه کی شیرین و جوان و درنه گهرن بیگومان له
ته ماشا کردنی نه و هه م نیعمه ته جوړا و جوړانه دا به لگه یه کی
گه وره هیه بؤ نه و گه له ی که ژیری خوی بخاته کاره وه و چاک
بیر بکاته وه، نه مه یه که م نایه ت بوو که هاته خواره وه و خرابی
مادهی سهرخوشکری لی و درنه گهرا چونکه خوا جیایی
کردو ته وه له روژی جوان (رِزْقًا حَسَنًا) جا نه وانیه نه مه یان
و درگرت هندیکیان وازیان له خواردنه وهی شهراب هینا و
هه ندیکی تری داوای له خوا کرد که جوانتر بویان روشن
بکاته وه تا ناخر جار نایه تی (نه وه دو نه وه دو یه کی/

وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْبَاهُ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضُوا
فِي بُطُونِهِمْ مِّنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لِّبَنَاءٍ خَالٍصًا يَّغَا لِّلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾
وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالأَعْنَابِ لَتَنَجِدْنَ مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا
حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
أَنِ اخْذِي مِنَ اللَّيَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
سَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ، فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُدْرِكُ أَذْنَ
الْعَمْرِ لَئِي لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عَلِيمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِي تَفْضِلُوا بَرَادِي
رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ
اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

مائیده) هاته خواره وه نیت به ته وای وازی لی هینرا. نینجا
نیعمه تیکی ترمان بؤ باس دهکات و دهفه رموی:

۶۸ نهوسا نیگامان کرده لای میس ههنگ و تیمانگه یاندن که
بؤ دروست کردنی ههنگوین هه ندی له جیاکان بکه ن به مال بؤ
خوتان،

۶۹ جا له هه ندی له درخته کانیس و له وانیه که خه لک بۆتان
دروست دهکن وه ک سه به ته و سندوق و شتی تر، له پاشان پیمان
وت: له هه م بهرو بومیگ بخۆو ریگاگانی په روه ردگاری خۆت بؤ
نه نجامدانی نیسه کانی خۆت گهردن که چانه بگهرو نیسی خۆت
بکه که له ناو سکیه وه خواردنه وه یه کی شیرین که ههنگوینه
دیته دره وه که رهنه کانی جیایه له یه ک سور و سپو و وشک و
ته پرو، یه ک دایک به چکه دهکات که چی به چکه کانی جیان
له یه ک، نیرو می و گه وره و بچوک رهش و زهر و وتامی
ههنگوینه که ی به گویره ی خواردنه که ی نه گوژی و له و
ههنگوینه دا شیفای هیه بؤ خه لک. به راستی نا له ودا که باس
کرا به لگه یه کی گه وره هیه بؤ نه و گه له ی که بیر بکاته وه،
میسیک که نه گهر بکه ویته مشته ناویکه وه عه قلی خو
رزگار کردنی نیه کی فیتری نه و نه خشه و پاک و خاوینییه
کرده؟! جا بؤ بیر ناکه نه وه و سودی دنیا و قیامه تی

وَيَعْدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّوهُمُ الْأَمْثَالُ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آثَارِ رَحْمَتِنَا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا آتَاكُم لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْتُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَمَنْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ
أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْاءِ السَّمَاءِ
مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَنْتَفِعُونَ بِإِيمَانِهِمْ

نیومرگرن؟ دهلین: جاریک کابرایهک جووه خزمهتی پیغمبهره
وتی: براهم توشی نهخوشی سک چون بوه پیغمبهره
فهرموی: ههنگوینی بدری، کابرا ههنگوینی پیدای سک چونکه
زیاتر بوو هاتهوه بۆ لای و عمرزی کرد که خراپتر
بووهفهرموی: ههنگوینی بدری و بهچهند جاریک نینجا شیضای
بۆ هات و فهرموی: { صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَّبَ بَطْنُ أَخِيكَ / مَقِيلَ عِبِه / خوا
راستی کرد سکی براکمت دروی کرد } _ نهمه بهلگهیه لهسهر
نهودی که جارهسهری و تیمارکردنی نخوشی پیچمهوانه ی نایین
نییه و زبانی بۆ بیرو باورم نیه مادام کابرا له خواوهی بزانی:

﴿٧٩﴾ جَا(اللَّهُ) نهو زاتهیه که نیوهی دروست کردوه له پاشان
نهتان مرینیت وههندیک له نیوه تهمنهنیکی زوری پی نهدری و
عهقلی مندا(نهبیتهوه تا هیچ نهزانیته پاش نهودی که
زانویهتی بیگومان(اللَّهُ) زور زانایه و به دمهسلاته،
پیغمبهرمان نهپاریهوه له (اللَّهُ) نهیضهرمو: { وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ
أَزْدَ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمَرِ / وه بهنا نهگهرم بهتۆ که بگهرنیرنیمهوه بۆ
عهقلی مندالی نهوهنده تهمنه دریز بهم } _ البخاری وغیره _

﴿٨٠﴾ خَو(اللَّهُ) نهو زاتهیهکه ههندیکتان بهرز دهکاتهوه بهسهر
ههندیکی تراتندا بههوی رزاندنی رۆزی زۆرموه دهی نهوانه ی
کهوا ریزیان پی دراوه لهو رزق و رۆزی خوئیانه هیچ ناددن

بهوانه ی کهله زیز دهستیاندایه، جا ههمویان لهو رزق و رۆزییهدا
یهکسان بن، واته: نیتر چۆن نیوه چاومرئ نهکهن که خوی
خاومنی نهه ههمو بوونهومره بهندهی خوی بکات بهشهریکی
خوی وههندی له کار و بارهکانی خوی بداته دهستی نهوان؟ نایا
نیوه دان نانین به نیعمهتهکانی خواوا؟ لی پرسینهکه بۆ
سهرزهنشت و دان پیدانانه، واته: بۆ نهبی دان بهو نیعمهتانهی
خودادا نهنن، دانی پیدای بنین و بزانی کهخوا کهسی نهکردوه
به هاوبهشی خوی و نیوه له خوئانهوه نهه شتانهتان کردوه به
هاوبهشی (اللَّهُ).

﴿٨١﴾ وه خوا نهو زاتهیه که له خوئان هاوسهری بۆ داناو و له
ریگه ی نهو هاوسهرانهوه کوپان و نهودی پیداون و له شته
پاکهکان رزهی نیوهی داوه نایا نیوه بهشتی پرپوچ که نهو
بتانهن باورم نههینن کههیچیان لی نایهت و دان بهنیعمهتهکانی
خواوا نانین و نینکاری نهو ههمو نیعمهتانهی نهو زاته دهکهن؟

﴿٨٢﴾ وه نیوه جگه له (اللَّهُ) شتانیک دمپهرستن که نهوانه
خاومنی هیچ رزقیک نین بۆ نیوه نه له ئاسمانان و نه له
زهویدا توانای نهجامدانی هیچ شتیکیشیان نییه نه چاک و نه
خراب. جا که نهمهتان زانی،

﴿٨٣﴾ نیوه هاوبهشو هاووینهو شهریک بۆ خوا دانهنن،
چونکه شتی وانیه و درویه و تهنها نایندهی خوئان خراپ
نهکهن بهراستی خوا نهزانیته ج شتیکی سوودی ههیه بۆتان و
چیش به زیانتانهو نیوه نازانن. نینجا خوا وینهیهک لهسهر
نهو بتانهی نهوان و تهنها یی خوی دینی و دهفهرموی:

﴿٨٤﴾ خَو(اللَّهُ) وینهیهک باس دهکات لهسهر بتهکان و لهسهر زاتی
خوی بهم چهشنه که مرقفیک مولکی کابرایهک بی و توانای
هیچ شتیکی نهبیته که بیکات نه بۆ خوی و نه بۆ خهلیک نا
نهمه لهگه(کهسیکدا که نیمه رزقیکی چاکمان پی دابیت و
نهویش به کهیضی خوی به پهنامهکی و به ئاشکرا بی بهخشیت
نایا نهه دووانه وهک یهکن؟ ئاشکرایه وهک یهک نین دهی
بتهکان وهک کابرای یهکهمهو خوئیان بهندن و توانای هیچ
نیشتیکان نیه، دووهه میان وینهی خوا خوئیتهی که خاومنی نهو
ههمو خیر و بهرمکهتهیه و ههمیسه به نارەزۆی خوی
نهبهخشیت و کهس ناتوانی ریگای لی بگریته و دهست بخاته ناو
کاروباریهوه کهوابو سوپاس بۆ خوا بهلام زۆریه ی نهوان نازانن
که سوپاس شایستهی خودایه و بت پهستن ههر یهکهو

به‌شيوه‌يه، يه‌كېك گياندار نه‌په‌رستو يه‌كې بې گيان يه‌كې نه‌فسى خوۋى نه‌په‌رستو يه‌كې خه‌لكى تر يه‌كې مال و مندال يه‌كې تر پله و مه‌قام ...و...هتد. و تراوه كه‌نه‌م ئايه‌مه له‌بارى عوسمانى كورې عه‌فان و به‌نده‌يه‌كى نه‌وه‌وه دابه‌زيوه‌كه عوسمان - خوا ليى رازيبييت - خه‌رجى ددوا به‌خيوى دمكرد به‌لام نه‌و ئيسلامى خوۋش نه‌ده‌ويست و ريگري له‌خيرو چاكه‌ى نه‌و دمكرد. ئينجا خواى گه‌وره وينه‌يه‌كى تر باس دمكات و دمقه‌رموى:

خوایندیهیکی تر بهم شیومیه باس دهکات: که دوو پیانو
همبن و یهکیکیان لال بیت و نه توانیت هیچ شتیک بکات بهلکو
نهو باریکی قورس بیت بهسهر ناغاکیهوهو بهرو ههر کوئی
بروات خیریک نه هیئتیهوه نایا نه م کهسه لهگه نهو کهسه یی
که فرمان بهداد پهرومری بدات و نهو لهسهر ریگای راست بیت
یهکسانه؟ نهو وینیهش مهبستی کافرو موسلمان، یهکهمیان
وینیهی کافرو لهقسهی حق و راستدا لالهو توانای هیچ
چاکهیهیکی نیهو بهرو ههرکوئی بچی و ههرچی بکات
ههر بهزیانی تهواو دمبی و دووههمیانیش موسلمانوه فرمان
بهداد پهرومری دهکات که یهکتا پهرستییهو لهسهر ریگای راسته
که نایینی نیسلامه.

۷۷

ئەوسا ھەر بۇ (ﷲ) يە زانىنى ئەينىيەكانى ئاسمانان و
زەوى و كەسى تر راستەوخۇ ھېچى لى نازانىت تا(ﷲ) خۇى پېى
رانەگە يەنيت و برپارى ھاتنى قىيامەت ھەر بەئەندەزى چاوكلا
کردنيكە يان لەوش نزیکترە تەنە ئەوئەندە دەوى كە خوا
بفەرمۆى: ببە، ئەبى چونكە بەراستى (ﷲ) دەسلەتى بەسەر
ھەمو شتيكا ھەيە، ديسان زياتر دريزەر بە باسى نيعمەتەكانى
خۇى ئەدات و دفەرمۆى:

جا ﷻ ﺋﻪﻭ ﺯﺍﺗﻪﻳﻪ ﻛﻪ ﺋﯚﻱ ﺩﻩﺭﻫﯩﻨﺎﻭﻩ ﻟﻪ ﺳﻜﻰ ﺩﺍﻳﻜﺘﺎﻧﺪﺍ ﻛﻪ ﻫﯩﭻ ﺷﺘﯩﻜﺘﺎﻥ ﻧﻪﺩﻣﺰﺍﻧﻰ، ﺋﯩﻨﺠﺎ ﺑﯘ ﺋﻪﻭﻱ ﺷﺘ ﺑﺰﺍﻧﻦ ﺧﻮﺍ ﺑﯘ ﺋﯚﻱ ﺋﺎﻣﯩﺮﻯ ﺑﯧﺴﺘﻦ ﺑﯧﻨﯩﻦ ﺩﻟﻪﻛﺎﻧﻰ ﺩﺍﻧﺎﻭﻩ ﺗﺎ ﻟﻪ ﺑﯧﺴﺮﺍﻭﻩﻛﺎﻥ ﺑﯧﺴﺮﺍﻭﻩﻛﺎﻥ ﭘﻪﻧﺪﻭ ﺋﺎﻣﯘﺯﮔﺎﺭﻯ ﻭﻣﺮﮔﺮﻥ ﻭ ﻫﻪﺭﻟﻪ ﺭﯨﮕﺎﭘﻪﻭﻩ ﺑﯧﺴﺮﺍﻭﻭ ﺑﯧﺴﺮﺍﻭﻩﻛﺎﻥ ﺑﺪﻥ ﺑﻪﺩﻟﯘ ﺑﻪﭼﺎﻛﻰ ﺗﻪﻣﺎﺷﺎﻱ ﺳﻮﺩﻭ ﺯﯨﺌﺎﻧﯩﺎﻥ ﺑﻜﻪﻥ ﮔﻪﻭﺭﻩﻱ ﻭ ﺯﯗﺭﻯ ﻧﯩﻌﻤﻪﺗﻪﻛﺎﻧﻰ ﺧﻮﺍﺗﺎﻥ ﺑﯘ ﺩﻩﺭﻛﻪﻭﯨﺖ ﺑﻪﻟﻜﻮ ﺋﯚﻱ ﺳﻮﭘﺎﺳﻰ ﺧﻮﺍﺑﻜﻪﻥ. ﺟﺎﺭﯨﻜﻰ ﺗﺮ ﭘﻪﺭﻭﻣﺪﮔﺎﺭﻯ ﻋﺎﻟﻪﻡ ﺳﺮﻧﺠﻤﺎﻥ ﺭﺍﺋﻪﻛﯩﺸﻰ ﺑﯘ ﻻﻱ ﻫﻪﻧﺪﻯ ﻟﻪ ﺷﺘﺎﻧﻪﻱ ﻛﻪ ﺩﻣﺴﻪﻻﺕﻭ ﺯﺍﻧﺎﻳﻰ ﻭ ﺩﺍﻧﺎﻳﻰ ﺧﻮﺩﺍ ﺩﻩﺭ ﺋﻪﺧﻪﻥ ﻭ ﺩﻣﻔﻪﺭﻣﯘﻱ:

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
مِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَى خِصِينِ
(٨٠) وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنَ الْجِبَالِ آكِنًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَاسَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ رِيعَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (٨١) فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (٨٢) يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَكَفَرُوهَا أَكْثَرُوهَا (٨٣) وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
(٨٤) وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ (٨٥) وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ (٨٦) وَأَلْقُوا
إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّهْمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (٨٧)

٧٩) ئايا ناپيڻو تەماشاي ئەو بالتدانه ناكەن كە چۆن گەردن كەچو رام كراوون لە بۆشايي ئاسماندا دەگەرپن بۆ ئەوەی بکەونه خوارووە بەراستی ئەوانی راگەر نەکردووە جگە لە خواو كەسی تر ناتوانن لەو بۆشايیەدا راگریان بکات بێگومان ئا ئەودا چەندین بەلگەى گەورە هەیە لەسەر دەسلەتای خوا بۆ گەلێك كە باوەر بهێنن و یەقینیان هەبێت بە خواو بە رۆژی قیامت .

خۇخۇای بالادەست ئەو زاتەپە كە مائەكانتانی كرده به
جیگای حسانه وەتان بۆ ئەووی كە ئیسراحتی تیدا بگەن
لەندیدایا وە لە پستی مەرو مالات مالانیکی پیداون كە
هەلگرتنیان لەكاتی كۆچ وباردا و لەكاتی نیشتە جیپونتاندا
سووك و ئاسانه لاتان و لە خورپەكانیان و لە كوركەكانیان و لە
موودەكانیان مان دروست ئەكەن وەك رەشمان و چادرو كەل و
پەلی تری ناو مان، وە هۆی لەزمت و مرگرتتانه هەتا ماومپەکی
دیاری كراو كە كاتی دەرچونتانه لەم ژيانە دنیادا، وە هەروەها
خوادمەر موی:

جڏهن ته ٻي ڀڙڪ ۾ به ڪيترن ئي ڀڙڪن جي ڪري ڪجهه ڏورانهين علائقن ۾ ڪيترن ئي ماڻهن جي گهر ۽ ڪاروبار ۾ نقصان ٿيو. ڪجهه ماڻهن جي زخمين جي حالت ڪمزور ٿي وئي. ڪجهه ماڻهن جي زخمين جي حالت ڪمزور ٿي وئي. ڪجهه ماڻهن جي زخمين جي حالت ڪمزور ٿي وئي.

نهامون، به لگوله دنیای پاداشت و سزادان، که و ابو نهو رژه زور
سهخته بؤ تاوانباران وهك لیله دیمه نیکیان باس دهکات و
دفعه رموی:

۸۵ کاتیک که نهوانه ی تاوان و سته میان کردوه سزا نه بینن
تازه نه سوک نه کریت له سهریان و نه ماو میشیان پی نه دریت
به لگو نه بی به تیرو ته وای سزای خویان و مرگرن.

۸۶ جا کاتیک که نهوانه ی هاو به شیان داناوه بؤ خوا جاویان
به شریکه کاریان نه که ویت که چند هیچ و پوج و بی دسه لاتن
دولین: نهی په رومردگارمان نا نه مانه بت و شریکه کاری نییه
بوون که جگه له تۆ له دنیا دا بانگمان نه کردن و به ندایه تیمان
بؤ نه کردن نه وانیس به به له وهلامیان نه دمنه وهو دولین:
به راستی نیوه درۆ نه که نه و به ندایه تی نییه تان نه کردوه، به لئی
نهو رژه وهك نه مرۆ نیه که لوتی خویان به رز بکه نه وهو
خه لکی بکه نه به به نده ی خویان و ترسیان له که س نه بی، نهو
رژه همه و هیزو دسه لاتیان لی و مر نه گریت وله ناو گیزاوی
رژ رهشی و شهرمهنده ی و سهرشوریدا نه خولینه وه، جا دوا
که وت و په ست و بی نرخه کان پاش نهو لیوانه میان هیچیان پی
ناکری،

۸۷ نهوسا هه مویان روو نه که نه الله و ته سلیم دمن، چونکه
هیچ چاره میکی تریان نیه ونه و درۆ دله سانهش که له دنیا دا
کردبویان هه مویان لی ون دبییت و دروات و هیچ هسه یه کیان
نیه لهو رژه دا که بؤ کردن بشییت.

۸۸ نهوانه ی که کافر بوون و ریگری له ئایینی الله ده که نه و
نایه لن بلا و بیته وه خوا دفعه رموی: نییه سزا له سهر سزایان بؤ
زیاد نه که نه، وهك دنیایه که که که سزاو تۆله ی ئاسان بیی
به لگو رژه له پاش رژه سزایان زیاتر نه بی به وه ی نه وهی که له
دنیا دا تاوان و خراپه یان کردوه و به زهییان نه به خویاندا
هاتوته وه و نه به خه لکا.

۸۹ جا نهو سزاو تۆله یه لهو رژه دا نه بییت که نییه له همه و
گه لیک شایه تی که له خویان زیندو ده که یه نه وه که
پیغه مبه رکه یانه و، وه نهی محمد ﷺ تۆیش ده هینین که
شایه بیت له سهر نه مانه، و نییه نه مانه روهانه مان روهانه کردوه
بؤ تۆ که روشن که ره و میه بؤ ههر شتی که مرۆف پیویستی
پی هه بی له باری به ندایه تی و خواناسی و حه لال و حه رامه وه
ورینه می و سۆزو مژده یه بؤ ته وای موسلمانان. دهی نیر له پاش

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
هَؤُلَاءِ وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُبَيِّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرٍ بِالْعَدْلِ
وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يُطِيعُكُمْ لَمَّا كُنْتُمْ تَدْكُرُونَ ﴿٩٠﴾
وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَيْدًا إِنْ
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَقْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُرْعَتِهَا كُنْتُمْ تَخَذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
اللَّهُ بِهٖ وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

خوتان و مهرو مالاتان و له چیاکانیشدا نه شکه وتانی گه ورمو
بچوکی بؤ دروست کردوون، وه پۆشاککی وای بؤ داناون که
نه تان پاریزیت له گهرما وه پۆشاک و لباسکی وای بؤ داناون
له زری که بتان پاریزتی له کاتی شهردا له رم و تیر ههر ناوا خوی
بالاده ست نیعه ته کهانی خوی ته وای دهکات به سهر نیوودا، به لگو
نیوهش گهردن که ج بن بؤ خواو ریگای خوا بگرن،

۸۴ نه گمر نهوان گوئی به م ئایینه نه دهن و بشتی تی بکه نه
له گه ن بونی نه م همه و به لگه زۆرو گه ورا نه دا تۆ ناره حمت
مه به نهی محمد ﷺ چونکه به راستی تۆ ته نه ها گه یاندنیکی روون و
ناشکرات له سهرمه و هیچی تر.

۸۵ نهوان نیعه ته کهانی خوا نه ناسن و دولین: نه مانه هی
خودان به لام له کاتی هسه و باس دا نینکاری ده که نه، وه زۆربه یان
بی باومرن و کوهرانی نیعه ته کهانی خودا ده که نه جا خوا
ههره شیان لی دهکات و دفعه رموی:

۸۶ جا نهو رژه ی که نییه له ناو همه و گه لیک شایه تی که
پیغه مبه رکه یانه زیندو ده که یه نه وه و تاوان و سته می گه له که ی
باس دهکات و مه حکوم دمن له پاشا ماوه نادری به و که سانه ی
که بی باومر بوون هیچ به هانه یه که به یینه وه و داوی په شیمان
بوونه و میشیان لی ناکریت چونکه تازه له دنیای نیش و کاردا

وَلَا تَنخِذُوا يَمَنَكُمْ دَخَلَ بَيْنَكُمْ فَتَرِلْ قَدَمٌ بَعْدَ بَوَيْهَا
وَتَذَرُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفَرِّجُ بَلِّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

بهیږز بکهن، خوی بالآدهست نږوه تاقی دهکاتهوه بهودی که
نایا نږوه پیمان و سونډهکانتان هه لئه وهشینهوه یان به چاکی
نه نجامی نه دهن؟ وه نهو زیادو کهم کردنهودی هیزو
دهسه لاتهش هر تاقی کردنهودیهو دنیای بن که خوی بالا
دهست سهر نه نجام له روژی قیامه تدا نه راستیانهی که نارپکن
تییدا که هاتنی قیامهت و حسابو کیتابه بو تان روشن
دهکاتهوه، جا نه وکاته دوزان جیتان کردوه. گوايه دهلین له
مه کهدا نافرمتیک هه بوه که به یانی تا نږواره رییسی نه پړساو
دووباره خوی ده کرده وهاته؛ نیشیکی بی سوودی ددکرد،
به داخه وه زوریک له موسلمانانی نه مرؤ ناوهارا رفعتار دهکهن و
وهک گوله به روژه هه ردهم روویان له لایه کهو بیجکه له سوکی و
تاوانباری هیچ به ره میکی تریان دهست ناکه ویت. جا بو
نهودی چاکتر بزانی که نه مانه تاقی کردنهوه خوی گه ورهیه
دهقه رموی؛

﴿٩٣﴾ نه گهر الله نارمزوی لی بوايه نه یکردن بهیه که گل و
هه موتان یه که هسه نه یون به لام خوا گومرا دهکات نهو کهسه ی
که نارمزوی لی بیت و رینمایش دهکات نهو کهسه ی که نارمزوی
لی بیت، لیره دا به دوو مانا دهگونجیت؛

نهو په پړاو بهنرخه کهی ره وایه که خه لک یاساو بهرنامه یه کی
تردابین بؤ کاروباری خو یان؟ وه چو نه م کاره یان به شه پ
له گهل الله دا حساب ناکهن؟! نهی مرؤف بیربکه ره وه تا
هرسه تت ماوه بزانه کی دروستی کردویت و بوجی دروستی
کردویت؟ به لی نا لهو روژده تاوانباران و یاخی بوان له فرمانی
الله دوزان جیتان کردوه و هه پ به دهستی خو یاندا دهکهن و
په شیمان ده بنه وه به لام بی سو ده.

﴿٩٤﴾ بیگومان که الله فرمان نه دات به دادپه رومری له وتارو
کردارو کی شانه و پیوانه داو فرمان نه دات به چاکه، واته؛ هر
شتیک چاک بی خوا فرمان نه دات به نه نجام دانی و فرمان
نه دات به به خشیتی مال به نزیکان له خزم و هاوسی که بو
خزم چاکه دوو بهرانبه ره هه م چاکه یه هه م خزمایه تییه و
به رگری دهکات له داوین پیسی و نیشی خراپه و ستمم الله
ناموژگاریتان دهکات به لکو نږوش بیر بکه نه وه واز له تاوان و
ستمم و خراپه بهینن و خوشبهختی هه ردو و دنیا به دهست
بهینن. به راستی نه م نایه ته پیروژه به شیوه یه کی کورت و روشن
هه مو گو شه کانی ژیان نه گهر یته وه و هیوادارم به چاکی ته ماشای
بکهن و سودی لی وهر گرن .

﴿٩٥﴾ وهه بکهن بهو په یمانه ی که نه ییدن به الله و جی به جیی
بکهن و هر کاتیک که په یمانتاند سونډهکانتان
هه لئه وهشینهوه دواي نهودی که زیاتر پته ورتان کردوه و
برپاری جی به جی کردنتان داوه، وه به حه قیقه ت نږوه خواتان
کردوه به پال پشت و زامن له سهر به لږن و سونډهکانتان، نیر
چو نه توان هه لی بو هشیننه وه؟ بیگومان الله دوزانیت که
نږوه جی دهکهن.

﴿٩٦﴾ جا نږوه وهک نهو نافرته مهب که ریسه کهی خوی پاش
نهودی که ده پړساو بته وو به هیزی ددکرد هه لی دوه شانده وه
که به سونډو په یمان به ستنه کانتان خو تان توندو تو ل بکهن
که نه مه شتیکي باشه به لام له پاشدا له بهر به روژه ونډیه کی
دنیا یی هه لږه و شینه وه، که نږوش سونډهکانتان ببیت به هو ی
خیانه ت له نږوانتاند له بهر نهودی گه لیکي زورتر و به سام تر
له گه لیکي تر هه بیت، واته؛ له کاتی کهم دهسه لاتی و لاوازیدا
سونډ نه خو ن بو که سانی به هیز تر له خو تان به لام هه ر که
دیتان خو تان به هیز ترن نه کشینه وه و خیانه ت بهودی پښو
نهکهن، که نه مه خیانه ته و موسلمان نابی خیانه ت له یه کتر
بکات و یه کتر لاوازو بی هیز بکات به لکو پیویسته زیاتر یه کتر

يَعْمَلُ مِيَان: رَيْنَمای و گومراهی تهنه به دست خواجه دومه میان: خوا ناو دمرونی مروفت نه ناسی کئی به خوی خوی رازیه رینمای دهکات و دکیش دژی خواجه گومراهی دهکات. دنیا بن که پرسپارتان لی نه کریت لهو نیشانهی که دهیکه.

٩٤ نه کهن سوینده کانتان بکهن به هوی خیانت له نیوان خوتاندا، جا پی هه لگه ویت و شکست بخوات پاش بهو یونی، واته: به سویندی درو خیانت له یه کتر مه کهن و پاش بهیز بوون خوتان لاوازو بی هیز مه کهن به هوی له یه ک دایرانتانه وه، نایندمه یه کی خراپتان نه بی چونکه نیوه ریگای یلاوونه وهی ناینی خواتان گرتوه بوون به ربه ستنیک له ریگای خوادا، وه بۆ نیوه هه یه سزایه کی گه وره، چونکه نهو هه مو تاوانانه تان نه نجام داوه له پهیمان شکینی و سویندی درو خواردن و جیابونه وه له یه ک و لاواز کردنی ریزی باومرداران. جاریکی تر الله پهیمان شکینه کانیان باس دهکات و دهفه رموی:

٩٥ نهوسا پهیماننه کانی الله مه فروشن به نرخیکی کهم، واته: کاتی پهیمان به الله نه دهن نه کهن به سهرومت و سامان و ناوو بهی دنیا بیگورنه وه، چونکه هه ره نه وهی که له لای (الله) یه چاکه بۆ نیوه نه گهرنه هه حهقیقه ته بزائن.

٩٦ نه وهی که له لای خوتانه له سهرومت و سامان و بهو ناوو شو رمت هه موی له ناو نه جیت و نامینیت، وه نه وهی که له لای خواجه و بۆ نهوتان نه نجام داوه هه ره نه وه نه مینیت وه بۆ تان، نینجا خوی گه وره دهفه رموی: جا به راستی نیمه پاداشت نه دهین بهو که سانهی که خویان گرتوه له سه به ندهیه تی و دوور که و تنه وه له تاوان و نارام بون له کاتی هاتنی نیش و نازاری دنیایی به سهیراندا به پاداشتیکی جوانتر و چاکتر له وهی که کردویه .

٩٧ نهو که سهی که نیسی چاک کرد بیاو بیت یان نافرمت، نهو که سه باومردار بی نیمه نه میزنین له دنیا دا به زیانیکی پاک و خاوین له داوین پیسی و حه رام خوری و خیانت کاری و پاداشیان نه دهینه وه به جوانتر له وهی که خویان نه نجامیان داوه، پیغه مبه رمان دهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُمْمِنًا حَسَنَةً يُعْطَىٰ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَىٰ بِهَا فِي الْآخِرَةِ وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتٍ مَا عَمِلَ بِهَا لِلَّهِ فِي الدُّنْيَا حَتَّىٰ إِذَا أَقْصَىٰ إِلَى الْآخِرَةِ لَمْ تُكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَىٰ بِهَا / سلم واحد / به راستی خوا ستم له هیج باومرداریک ناکات بۆ هیج چاکه یه که له دنیا دا نه یه کات به هوی نهو چاکه وه چاکه یه که نه کرئ له دنیا داو له روژی

دوایشدا پاداشی پی نه دریت وه له سه ره نهو چاکه یه، به لام بی باومر به هوی نهو چاکه یه وه که له بهر خوا نه نجامی داوه روژی و خواردمه نی پی نه درئ له دنیا دا تا نهو کاتهی که جوو بۆ مالی دواپی هیج چاکه یه کی بۆ نه مینیت وه که پاداشی پی بدریت وه واته: باومردار خوا به زیاده وه فه زلی خوی جگه له وهی که له سه ره چاکه کانی زیانی دنیا ی بۆ چاک دهکات پاداشتی قیامه تیشی به چاکتر له وهی خوی نه داته وه به لام دادومرانه له گهل بی باومرداندا حیساب دهکات و هه رچی چاکه بکهن خوا له دنیا دا روژی و خواردن و زیانی چاکیان پی نه دات له سه ره چاکه کانیان به لام له فه زل و به ره که تی خوی بی به شیان دهکات له پاشه روژدا . نینجا خوی گه وره دهفه رموی:

٩٨ هه ر کاتی ویستت قورئان بخوینی په نا بگره به خوا له شه پتانی دهرکراو له ره حم و سوژی خوا، واته سونه ته هه ر کاتی که سی ویستی قورئان بخوینی بلن ﴿اعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ﴾ تا خوا دوری بخاته وه له خه ته راتی شه پتان و به نارام و تی فکرانه وه نهو قورئانه ی بخوینی به لگو سودی لی و دهرگرت.

٩٩ بیگومان که شه پتان هیج ده سه لاتیکی نیه به سه ره نه وانه ی که باومردان هینا وه تهنه به خوی خویان پشت دبه ستن که ﴿اعُوْذُ بِاللّٰهِ﴾ به لگهی پشت به ستنیتی به خوا، واته: مادام راست بکهیت له پشت به ستن به الله نیت مه ترسه له سه ری شه پتان.

١٠٠ چونکه شه پتان ده ساتی هه ره به سه ره به رست و ره یسی خویان و نه وانه یش که به هوی فیل و فره شه پتانه وه هاوه لیان بۆ خوادا وه مو شریکن، نینجا الله به ره ره رچی گومانیکی بی باومردان نه داته وه دهفه رموی:

١٠١ جا هه ر کاتیک نیمه نایه تیک دانیین له جیاتی نایه تیکی تردا له بهر به ره وه دندی به ک و تاقی کردنه وه یه که خومان نه یزانین - وه خوا زانتره به وهی که ره وانه ی دهکات له که سانی تر- ده لئین: تو نهی محمد ﷺ جگه له مروفتیکی دروژن شتیکی تر نیت، واته: هه ندئ جار نه یان وت پیغه مبه ره دروژنه هه ره وه نه یان وت: جادو گه ره پی شیبینی که ره شاعیره جا وا سه ریان لی تیک جوو هه ره روژی جو ره سه یه کی ناشیریانی نه کرد، جا خوا دهفه رموی: واز بی نه لهو هسانه: به راستی زو ربه ی نه وان نازانن حه ق و ناحه ق کامه یه و نه هامن و نازانن چی ده لئین: بویه نه م سه ره به ره چانه ده کهن.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّاتِ
الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبُ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ لَا مَنْ أَكْرَهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ أَبْصَارُهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ لَيْتَ رَبَّكَ
لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتُنُوا ثُمَّ جَنَحُوا
وَصَكَبُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

عهمار هاتوه لهکاتی خوی لهگهل دایکو وکومهلکی
لاوازی تری وهک بیلالو خهبابو سالم، زورسزادارانو یاسری
باوکی وسومهیهی دایکی شهید کرانو عهماریش لهپاش نهوه
چیپان بی وت بۆ نهوهی له مردن خوی زرگار بکات وتی؛ بهلام
دلی هیچ نهگورا بوو پاش زرگار بوونی شکاتی قسهکانی خوی
لهلای پیغهمبهری خوا ﷺ کردو پیغهمبهری فهرموی؛ {کَفَى
تَجَدُّ قَلْبُكَ / الْيَقِينِ، الْحَاكِمِ / دَلَّتْ چُون بو وتی؛ نارام بو له
ثیمان، فهرموی؛ { فَإِنْ عَادُوا ، فَعُدْ } نهگهر دووباره گهرا نهوه
بۆ سزادانت تۆش ههمان قسه بکه { نهگهرچی نه فهرمودمیه
نیبوکسر له (ارشاد الفقیه) به صهحیحی داناهه بهلام نهلبانی
به (مرسل) دای ناوه. بهلی چاکترو بهنرختر نهومیه که مروف
لهسر بیرو باومری خوی راوهستیت نهگهر چی بزانییت لهسر
نهو خوگریهی گیان لهدهست دمدات وهک چُون نیبنوعهساگیر له
بارهی عهبدولای کورپی حوزافهی سههمی کهیهکیکه لهپارانی
پیغهمبهریمان ﷺ نهگهرپتهوه کهرؤم گرتی و بردیانه لای
پاشاکهیان تهویش پیی وت؛ بیه بهگاور من تهکتم به
هاوبهشی خوم لههمو سهرومتو سامانداو کچهکهی خومت پی
نهدم، وتی؛ نهگهر تهواوی مولگی خوتو مولگی عهرمیشم پی
بدهیت لهسر نهوهی کهبگهریمهولهلم نایینهی محمد ﷺ یهک
چاو برکهیهکیش بییت نایکه، پاشان وتی؛ نهتکوژم، نهوه به

﴿١٠٣﴾ نهی محمد ﷺ بلی؛ جبرمیلی پاکو پیروز لهلایهن
پهرومگارتوهو بۆ بهمهبهستیکی راستو رهوا نهو قورئانهی
هیناوه تا نهو کهسانهی که باومریان بی هیناوه بهگورو بهتین
تر بکات ورینمایو موژدمر بییت بۆ موسلمانان به بهههستی
ههتاههتایو رمزاههندی ﷺ،

﴿١٠٣﴾ جا بهحهقیقمت ئیمه نهزانین که نهوان دهلین؛ نهوهی
که محمدی فیری نهو قورئانه کردوه بهشهریکه، ﷺ دمهرموی
زمانی نهو کابریهی که نهوان دهلین؛ نهو قورئانهی به تۆ وتوه
عهجهمهو عهرمبی نازانییت دهی خو ئهمه به زمانیکی
عهرمبیو روژن کهرموی راستو ناراسته ئیتر چُون دهلین؛
نهو کابرا عهجهمهی که به باشی ناتوانییت به عهرمبی
قسهبکات نهو قورئانه رهوان ورؤشنهی به تۆ وتوه؟! دهی خو
نهوان عهرمبن نهگهر نهتوانن باسورمتیکی وهک نهو قورئانه
بهیننوکاری خویمان لهگهل تۆدا بیرنهوه، یان واز لهم درؤو
دهلهسهیه بهینن؟! نهلین؛ پیاوکی غهیره عهرمب لهمهکهدا
ناستگهری دهکردوشارمزی تهورات بوو پیغهمبهری ﷺ جارچاریک
دهجو لهلای دادهنیشت جا بت پهستانی مهکه دهیانگوت نهو
نهو قورئانه بهمحمد دهلیت، جا خوا نهو نایهتهی نارد
خوارمهوه.

﴿١٠٤﴾ بهراستی نهو کهسانهی که به نایهتهکانی خوا باومریان
نیه، خوا رینمایان ناکاتو باومر ناهینن و بۆ نهوان هیه له
روژی قیامهتدا سزایهکی دهردناک.

﴿١٠٥﴾ بیگومان کهسانیک درؤ دروست دهکمن که باومریان نیه
به نیشانهو بهلگهکانی دهسهلاتو هیزی ﷺ و همر نهوانه
که درؤزن، جا کهسیک که پیغهمبهری خوا بی چُون درؤ
دهکات؟

﴿١٠٦﴾ خو کهسیک درؤ دهکات که کافر بییت به خوا پاش نهوهی
که باومری ههبوو پاشگهر بووبیتهوه، واته؛ درؤزن تمنها لهناو
کافراندا بهلی؛ درؤ مروف نهومنده بی نرخ دهکات نهبی تمنها
لهناو کافراندا پهیدای بکهیت بهلام نهو کهسهی که زوری لی
نهکریت که خوی کافر بکاتو دلی نارامه لهسر خوا پهستیو
ثاین ناچیته ریزی درؤزنانهوه، بهلام کهسیک دهبییت به
درؤزنو درؤ ههل نهبهستییت که دلی زور شادو خوش بییت
بهکوفر، جا لهسر نهو کهسانه تورهی و رهی خوا ههیهو بۆ
نهوان سزایهکی گهوره هیه. وه نهو نایهته دهلین؛ دهربارهی

گویی خوته، فرمانی دا هه ئه سِراو وتی به تیر ئه ندازان؛ تیری تی بگرن بۆ نزیکي دهست و حاجی و خۆشی هه رخه ریک بوو تهی له گه ل دا ئه کرد که بیکات به گاور ئه و هه ر له سه ر قسه ی حوی سوربو، له پاشان وتی؛ دایگرن، ئینجا فرمانی دا تیر چه یکی گه وره ی پیر له ئاوی کوئینراوی بۆ ئاماده کراو دوو گه روی موسلمانن بۆ هینراو خسته ی ناویه وه هه ر زۆر زوو ته نها ئیقه تهمکانیان مایه وه دیسان پپی وته وه ببه به گاور ئه و هه ر به گوئی نه کردو هسه که ی ئی وهر نه گرت جا فرمانی دا که نه ویش به خه نه ناویه وه هینایان و لقیان کرد که به خه نه ناویه وه، نه وکاته دا گریا، پاشا ته ماعی تی کردو دیسان بانگی کردوه بۆ گوریوون، چونکه وایزانی که تر ساوه و په شیما بومه وه وتی؛ من بۆیه گریام چونکه ته نها یه ک گیانم هه یه پاش چه ند ده قیقه یه ک ته واو نه یی له سه ر ریبازی الله من پیم خوشبو به ته نازدی هه مو موه کانی له شم نه و من ده گیانم ببوایه و یه ک نه پاش یه ک سزابدراهم له سه ر الله، له ریوایه تی تر دا هاتوه که خسته به نه دیخانه وه چه ند رۆژیک هه یچی پی نه دا له پاشا عارقی و گوشتی به رازی بۆنارده به نه دیخانه وه نه ویش نزیکي ته مه وه له پاشا بانگی کرد وتی؛ بۆ نه ت خوارد؟ وتی؛ خو ئه وه چه لاله بۆ من چونکه برسی و ناچاریه به لام من شتی نا که م گه تی که یفو خوشی پیم پاشا وتی؛ سه رم ماچ بکه نازادت ده کمه وتی؛ هه مو گه راوه موسلماننه کانه له گه لدا نازاد ده که یته؟ وتی؛ به ئی. جا هه ستاو سه ری ماچ کرد، نه ویش خوی و هه مو موسلماننه گه راوه کانی تری له گه ل دا نازاد کرد. جا کاتی گه راپه وه عومه ری کوپی خه تاب الله وتی پیوسته هه مو موسلماننک سه ری عه بدولای کوپی حوزافه الله ماچ بکات و من بیش هه موتان ئه که وم، هه ستاو سه ری ماچ کرد، خوا له هه مویان خوشبیبی به راستی نایینی خوا که له بیوانی ئاوا لیهاتوو نه یز به راستیوانه و ئابه و شیوه ته واوو پا که به ئیمه یان گه یاندوه به لام به داخه وه نه ی ئیمه چیما ن ئی کرد (إلی الله المشتکی) بۆ خرابی وه زعمان و دووری له ناییمان. به ئی ئه وانه ی که دلایان خوشه به بی دینی به ر نه فرین و ره ی خودا که وتن چونکه،

١٠٧ ئه وانه ژيانی دنیا یان پی خوشه وه هه لایان بزاردوه به سه ر ژيانی دوا رۆژداو کافر بوون و بیگومان خواش رینمای گه لی بی باومرو کافران ناکات و نایان گه یه نه ته به هه شت و خوشبه ختی،

١٠٨ جا ئه وانه که سانیکن که خوا دله کانیان و گوئیکانیان و چاوه کانیانی مۆر کردوه و حه ق وراستی و مرناگرن و ناییبسن و ناییبین، هه رچه ند خاوه ن دل و گوئی و چاویشب به لام وه ک شیت و که رو کویر وان و ئه وانه که سانیکن که بی ناگان و له بی ناگای خۆیان سه ریان ئی شیواوه وه کابرای مه ست و سه رخوش نازانن چی روونه دات له چوارده وریاندا هه تا له ژیانده دا دهر ده چن.

١٠٩ شتیکی حه ق و نه گۆراوه که ئه وانه له رۆژی دوایدا له ریزی زیان ئی که وتو و رهنجه رپیانن. به ئی پاش باسی خراپان و سزاکانیان باسی پیوا چاکان و پا داشته مکه کانیان ده کات و ده قه رموی؛

١١٠ له پاش نه وه ی که پاداشی کافره کانتان زانی بزانی به راستی خوی تۆ بۆ ئه و که سانه ی که کۆچ ئه که ن له به ر خاتری خوا دوی ئه وه که توشی ئیش و نازار بوون له پاش نه وه ده ست به جیهاد ئه که ن و کۆل ناده ن و خۆیان ناشار نه وه و خۆ ئه گه رن له سه ر ئه و ئیش و نازاره ی که ده یته ریگیان خوا له تاوانیان خوش نه بی چونکه به راستی خوی تۆ دوی ئه و ئیشه جوان و به نرخانه زۆر ئی بورده و میهره بانه به رامبه ر به به بنده چاکه کانی و پاداشی چاکیان پی نه دات. عیکره مه له عه بدولای کوپی عه باسه وه هیناویه تی که تاقمیک له خه لکی به نه یینی موسلمان بوون و له روودای به دردا که بت په رسته کان هینا بوونیان هه نه دیکیان بریندار بوون و هه نه دیکیان کوژران، جا موسلماننه کان وتیان؛ ئه وانه برایی ئیمه بوون و موسلمان بون، داوی لیخوشبو نیان بۆ کردن، جا نایه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْكُفَّارَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنَّا قَالُوا كُنَّا مُتَضَاعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُجَارُوا فِيهَا قَالُوا لَيْكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ النساء: ٩٧ دابه زی جا ئه م نایه ته نوسرا بۆ ئه وانه ی که مابوونه وه له (مه که) دا که به هانه نه ما، ئینجا ئه وانیش دهر چون به ره و مه دینه و بت په رستان پییان گه یشتن دیسان به ره و بت په رستان گه رانه وه جا نایه تی ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَمَلٌ فَتَنَهُ اللَّهُ النَّاسَ كَذَابًا اللَّهُ وَلَيْنَ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ يَقُولُ إِنَّ كُنَّا مَعَكُمْ أَوَّلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ العنکبوت: ١٠ دابه زی چا موسلمانان ئه مه شیان بۆنوسین ئینجا به نا ئومیدی له هه موو چاکه یه ک به ره و مه دینه

دەرچون له پاشان ئهم ناپهتەى بهر دهستان دابهزى: (ثُمَّ)

إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا.....)

وموسلمانان بويان نويسين كه خوا دمرگای رحمةتى حوى لى كردهوه، جا لهكاتى دمرچونياندا بت پهريستان هاتنه ريگيان و بهشهر هاتن ههنديكيان رزگار بوون و ههنديكيان شهيد بوون.

﴿ ۱۱۱ ﴾ لهو روژهدا كهوا ههمو كهسيك تهنا تهت پيغه مبهرا نيش جگه له پيغه مبهرا مان ښادواى رزگار بوونى نهفسى حوى دهكات و كهسى ترى له پيرا ناميني ئهوهنده روژيكي سهخت و گرانه، وههمو كهسيك چى كردوه له چاك و خراب پاداشه كهى بهته واوى پى ئه دريت وه ئهوان ستهميان لى ناكريت.

﴿ ۱۱۲ ﴾ جا خوا وينه دههينته وه به شارىك يان ديهاتيك كه بى ترس له ئهمن و ناسايشدا بژين و روژى زوړو هرهوانى بۆ بيت لهههمو لايه كه وه بۆ هيچ شتيك دانه مينين كه چى خه لكى ئه و جيگايه ناسوپاسى خوا بكهن و ئه ههمو نيعمه تانهيان به هيچ نهزانن، له بهر ئه وه خواى بالاده ست بهرگى برسيتى و ترسى كردو ته بهريان به بونهى ئه و نيشانهى كه دهيانكرد، ئه م وينه په هى خه لكى مه كه بوو كه خه لكى زوړ ريژى لى ئه گهرتن له سهر بونى ئه و مالهى خوا لهههمو لايه كه وه به ليشاوى نيعمه تى خوايان بۆ ئه هات و ههرله خويان خودا پيغه مبهريشى بوناردن كه چى ئهوان نهك نه ناس بون و دژايه تى خوا پيغه مبهره كهيان كردو پيغه مبهريان ښادواى پيروزه دمر كردو پيغه مبهريشى ښادواى لى كردن همرموى: { اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ؛ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سَبِينَ كَسْبِي يُوسُفَ / سق عب / } ئهى خوايه سزى خو توند بكهيت له سهر هوريش و سالانيكى وهك ساله كانى يوسف بدهيت به سهر ياندا به لى خه لكى له مه كهدا له جياتى ئه وهى لهههمو كهس چا كتر و زوړتر به دهم پيغه مبهروه بهاتنايه چونكه خوا ريژى بهوان دابو كه چى ئه يان وت: ئه گهر ئيمه به گوپى تو بكهين ههمو خه لك بهلامارمان ئه دهنى و له ناومان ئه بهن، وه چهندين ستهميان له پيغه مبهريشى و موسلمانان كهان كردو پاشان خوا توشى قات و قري كردن، ئه گهر چى ئه م سورمه له مه كهدا هاتوه و پيغه مبهرا مان كاتى هاتوه مه دينه ئه م دوعايه لى كردون ئه گونجى له و كاته دا كه ئه م ناپهت هاتوه خواره وه الله وهك وينه په كه باسى كردوه بۆ هوريش و له پاشا مانا كهى

﴿ ۱۱۳ ﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿ ۱۱۴ ﴾ وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿ ۱۱۵ ﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿ ۱۱۶ ﴾ فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِ زَرْقِكُمْ اللَّهُ هَدَاكُمْ لَا تَلْبِسُوا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿ ۱۱۷ ﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَاللَّهْمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلُ لَيْعٍ لِلَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاطِلٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿ ۱۱۸ ﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِيُفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿ ۱۱۹ ﴾ مَتَّعَ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ ۱۲۰ ﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَاقَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿ ۱۲۱ ﴾

له خواياندا هاتو ته دى يان ئه م ناپهت هه پاش ئه و دوعايه پيغه مبهريشى دابهزى بيت، والله اعلم.

﴿ ۱۱۳ ﴾ خو به راستى هاته لای ئهوان نيرواويك له خويان كه محمدى ښادواى عهيدولا بوو چاكيان نه ناسى و به ژيرو دهم و ده ست پاك و به ناوبانگ بوو له ناوياندا كه چى ئهوان به درويان خسته وه و باوهريان پى نه كرد، جا له بهر ئه وه سزى خوايان پى گه يشت ئه وه بوو له به دردا ئه و هفتا كهسه به ناوبانگه يان له ناوچو كه ئه بوجهل په كيك بو لهوان وحه فتايشيان به ديل گيرا، وئهوان سته مكار بوون. ئينجا خواى ميه ربان دهه رموى

﴿ ۱۱۴ ﴾ جا له و حه لال و پاكهى كه الله كردويه تى بهر وزيان بخون و سواسى نيعمه تى الله بكهن ئه گهر ئيو ته نها ئه و نه پرستن. ليړه وادرنه كه وپت كه شته حه لاله كان پاك و شته هه دهغه كراوه كان پيسن چونكه خوا له سه ناي پيغه مبهرا ماندا هه رمويه تى: ههمو پاكه كانى بۆ رهواو حه لال كردون، وه ههمو پيسه كانى لى هه دهغه كردون.

﴿ ۱۱۵ ﴾ خواى ميه ربان ئه وهى كه حه رامى كردوه ليتان ته نها مرداره بوو خوين و گوشتى به رازو و ئه وهش كه سهر ئه برپت بۆ غه يري خوا و مه به ستيكى ترى تيكه ل ئه بى، ناشكرايه

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشَّرَّ أَنْ يَحْمِلَهُمْ ثَمَّ تَأْتُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١١﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَتْ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ خَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٢﴾
 شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ آتِيتَهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٣﴾
 وَمَا كُنْتُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَكِنَّ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾
 ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ خَنِيفًا وَمَا كَانَ ﴿١١٥﴾
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٦﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٧﴾ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَخَدِّ لَهُمُ الْبَالِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ ﴿١١٨﴾
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْثِدِينَ ﴿١١٩﴾
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ ﴿١٢٠﴾
 لَهُمْ خَيْرٌ لِمَصْرُفِكُمْ ﴿١٢١﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّنْ يَمْكُرُونَ ﴿١٢٢﴾
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٣﴾

که خدای میهره‌بان همه را بار و دُخه‌کانی ژبانی مرقفی
 له‌بره‌جا و گرتوه و هره‌که‌سی ناچار کرا به و مهرجه‌ی خدای
 مه‌به‌ستی ستم نه‌بی و له سنوریش تی نه‌په‌ری نه‌گهر له‌وانه
 بیخوات تاوانی ناگات و خوا حیسابی له‌سهر ناگات، نه‌وسا بیگومان
 که الله زور لی خوشبو و به‌ره‌حمه به‌رام‌به‌ر نه‌وکه‌سانه‌ی
 که‌ناچار نه‌کرین بؤ خواردن نه‌وشته هه‌دغه‌کراوانه، نینجا
 خوا دهم‌رموی:

﴿١١٦﴾ جا با له خواتنه‌وه هه‌روا به‌دهم به‌درؤوه نه‌لین: نه‌مه
 جه‌لاؤه نه‌مه حهرامه به‌دنیا‌یه‌وه که نیوه درؤ به‌دهم خواوه
 هه‌لده‌به‌ستن، جا بیگومان نه‌وانه‌ی که درؤ به‌دهم خواوه
 هه‌لده‌به‌ستن هه‌ت رزگار نابن. واته: موسلمان نه‌بی هیچ یاساو
 برپاریک داننه‌نیت له خویه‌وه به‌لکو نه‌بی هه‌مو نیش و کارو
 قسه و برپاریکی به‌گویره‌ی شهرعی خودا بیت، نه‌گینا
 بیدعه‌چی و تاوان‌باره.

﴿١١٧﴾ ته‌نها رابواردنیکی که‌مه له ژبانه‌دا نه‌وسا بؤ نه‌وان
 سزایه‌کی دهر‌دناک هه‌یه.

﴿١١٨﴾ جا له‌سهر نه‌و که‌سانه‌ی که جوله‌که بوون حهرامان کرد
 لیان نه‌وه‌ی که‌له پی‌شه‌وه باسمان کرد بؤت، وه نیمه سته‌ممان
 لی نه‌گردون به‌لام نه‌وان خویان سته‌میان له خویان
 کردوه. باسی نه‌وشته‌ی که‌له‌سهریان هه‌دغه‌کراوه له ئایه‌تی
 سه‌دو‌جل‌وشه‌شی سورته‌ی نه‌نعام دا هاتوه، لی‌ردا مه‌به‌ست
 نه‌وشته هه‌دغه‌کراوانه‌یه که له سورته‌کانی مه‌که‌دا هاتوه.
 والله اعلم.

﴿١١٩﴾ پاشان بزانه بیگومان خوی تو له و که‌سانه‌ی که
 به‌نه‌زانی کرداری خرابیان کردوه هاویه‌شیان بؤ خوا داناوه
 پاش نه‌وه که‌پانه‌وه و ته‌ویه‌یان کردو له‌کرداری خویان به‌شیمان
 بوونه‌وه و نیشی چاکیان نه‌نجام دا، بیگومان په‌روهر‌دگارت
 له‌دوای نه‌و کرداره خرابانه‌یان زور لی خوش بوو به‌سؤزه‌و
 چاوپوشیان لی نه‌کات و لیان خوش نه‌بیت.

﴿١٢٠﴾ به‌راستی ئیبراهیم خدی به‌ته‌نه‌ایی یه‌ک گهل بو که‌گهر‌دن
 که‌ج بو بؤ الله و له هه‌مو ریگه‌یه‌کی نا‌په‌واو بی سود لای دابوو
 به‌ره‌و ریگای حه‌ق و نه‌و له‌موش‌ریکان نه‌بو،

﴿١٢١﴾ نه‌وسا‌سگوزار بو له‌سهر نه‌و هه‌مو نیعه‌تانه‌ی خوا
 خواش هه‌لی‌ب‌زاردو کردی به‌پی‌غه‌مه‌رو ری‌نمای کرد بو ریگای
 راست که یه‌کتا په‌رستی و به‌رنامه‌ی په‌روهر‌دگاری عاله‌مه،

﴿١٢٢﴾ جاله دنیا‌دا شتی چاکمان بی‌دا له من‌دالی باش و سورته‌ی
 جوان و هاوتا کردنی له‌گهل پی‌غه‌مه‌به‌رمان دا له سه‌لاوات لی‌دان
 دا که سه‌لاواتی ئیبراهیمی له هه‌مو سه‌لاواته‌کانی تر راسترو
 چاکتره که (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
 بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ)
 یه‌کیکه له و جوره سه‌لاواته ئیبراهیمیانه‌و موسلمان هه‌میشه له
 ته‌حیاته‌کانی نو‌ژدا نه‌یخوینیت، سه‌رم‌رای نه‌و چاکانه‌ی
 که‌له‌دنیا‌دا به‌و به‌پ‌یزه دراوه له رؤزی دوا‌یشدا له‌ریزی بی‌او
 چال‌و سالت‌اندایه.

۱۳۲ لەپاشان ۋەھىمان كرده لاي تۆ ئىمى محمد ﷺ كە تۆش پەيرەۋى ئاينى ئىبراھىم بى لە عەھىدەدا كە ئەۋ ئىبراھىمە لاي دابو لە ھەمو شتىكى بى كەلك ۋە تال ۋە روبەھەق بودوئەۋ لە موشرىكان نەبۇدە. جارىكى تر ئەچپتەۋە سەر باسى جۈلەكەۋ دەفەرەمۇئ:

۱۳۳ رۆزى شەممە ھەرلە سەر كەسانىك دانرا كە نارېك بوون لەبارەى رۆزى جومعه ۋە بېگومان پەروەردگارى تۆ لەرۆزى قىيامەتدا لەنيوان ئەواندا لەبارەى ئەۋستەى كەئەۋان نارېك تىيدا بېرارى خۆى دەدات، بۆ ياخى بوان ۋە گومراھان سزاۋ بۆ پارىزكاران ۋە چاكانىش پاداشت. واتە: رۆزى جومعه دانرا بۆيان كەتتيدا بىجەسىنەۋەۋ ئىش نەكەن ئەۋان شەممەيان دانراۋ جومعهيان لەبىر خۆيان بىردەۋە ۋەك پېغەمبەرمان ﷺ دەفەرەمۇئ: {إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْجُمُعَةَ عَلَىٰ مَنْ قَبْلَنَا فَأُخْلِفُوا فِيهَا وَهَدَانَا اللَّهُ لَهَا فَلَا تُسْأَلُ فِيهَا نَفْسٌ وَلاَ غَدَا لِلْيَهُودِ وَبَغْدُ غَدٍ لِلنَّصَارَىٰ / البخاري ومسلم/ بېگومان كەخو رۆزى جومعهى شەرزكرد لەسەر ئەۋ كەسانەى كە لە پېش ئىمەدا بوون جا ئەۋان نارېكيان تىدا كردو خوا رىنماى ئىمەى بۆ ئەۋ رۆزە كردو خەلك لەۋ رۆزەدا بەدۋاى ئىمەدا دىن، جۈلەكە شەممەيان دانراۋ گاۋرىش يەك شەممە}

بەم شىۋە خۋاى گەۋرە ئەم گەلەى رىنماى كرد بۆ ئەۋ رۆزە پىرۆزە دەمان ترستىن لەۋەى كەئىمەش ۋەك ئەۋان لەبىرى خۆمانى بىبەينەۋە، بەداخەۋە كەئىستا ۋالە ھەندى ۋالەى ئىسلامىدا نىزىكە لەبىر بىرپتەۋە رۆزى گومراھان ۋە لەخۋاىخيان كراۋە بە رۆزى ھەسانەۋە؟

۱۳۴ بانگ بىكە بۆ رېگاي پەروەردگارت ئەۋرېگاۋ رېبازەى كە پىت سىپىرراۋە بەزىرانەۋ دانايانە ۋەبە ئامۇزگارى جوانو بەۋشەى شىرىن ۋە مۇجەدەلەيان لەگەلدا بىكە بە ۋشەيەكى چاك ترو جوانتر بېگومان كە پەروەردگارت زاناۋ عالمە بەۋ كەسەى كەلەى داۋە لەرېگاي ئەۋ، ۋەھەر خۆى زانترە بەۋكەسەى كەرېگاي راستى گرتەۋە لە رىزى رىنماى كراۋانە، ئەمە ئامۇزگارىيەكە بۆ ھەمو بانگەۋازكەرانى رېگاي ئىسلام لەھەموۋ سەردەمىكدا ئەبى بزانن كە بانگ بۆخو دەكەن ئە بۆ خۆيان ۋە خىل ۋە شەرتيان پاداشيان لەلەى ئەۋە نەك لەلەى خەلك ۋە

سەردەنجام ھەر راستى سەردەكەۋىت بادەيان كۆسپ پىلاننىش بىخىرپتە رېگاي. دەلئىن كاتى پېغەمبەرى خۋا لەغەزاي ئوھودا چاۋى بەھەمەزى مامى كەۋت كە ناشىرىن كرا بوو فەرەمۇئ: ئەبى ھەفتا كەس لەۋان ۋەك ھەمەزە پى بىكەم بەلام خۋاى گەۋرە ئەم ئايەتەى ناردو فەرەمۇئ:

۱۳۵ جا ئەگەر تۆلەتان سەند ئەبى تۆلەۋەك يەك بى نايىن زىاتر بى، ۋە ئەگەر خۆبىگرنو تۆلەنەسىن ھەر ئەۋە بەسۈدترە بۆ خۆگران، واتە: رېگاي ئەدا لەتۆلە سەندندا لە يەكسانى دەرىجىت با لەكافرانىش بىت، ئەۋمە دىگەرى ئىسلام گەۋرەترىن پالەۋانى ئىسلام ۋە گەۋرەى شەھىدانى بەھەشت ۋە مامى پېغەمبەرى ﷺ شەھىد دەكرىت ۋە گالئە بەلاشەكەشى دەكرىت ۋە دەشپۆنرىت ۋە بىكۆزىشى ئاشكرايە كەجى ماۋە نادىت لە تۆلەى يەكسان شتىكى تر زىاتر بىكرىت بەلگو ھەلىشى ئەنەت كە چاۋپۇشى بىكات، بەراستى پېغەمبەرىش ﷺ ھەردوۋەھمى ھەلېزاردو بىكۆزىشى لەكاتى دەسەلاتدا عەفو كرد، ئادەى لەغەبرى موسلمان لەم جىھانى دىموكراتى ۋە مافى مرقەدا نمونەيەكى ئاۋا بېيىن. ئەم ئايەتە لەمەدىنەدا ھاتوتە خۋارەۋە لەم سورەتە مەكەيەيدا بە ھەمەنى پېغەمبەرمان ﷺ تۆمار كراۋە ۋەنەى ئەمە زۆرە لە ھورئاندا كە سورەتى مەكەيە يەك يان زىاتر لە ئايەتتىكى لەمەدىنەدا ھاتوون يان بەپېچەۋانەۋە، جا لەبەر ئەۋمە زانىنى ھۆى دابەزىنى ئايەتەكان بېۋىستە بەتايىبەت بۆ ئەۋ كەسانەى كەماناى ھورئان ئەكەن تا بەھەلەدا نەجىن لەمانا كردندا،

۱۳۶ جاخۇبىگرە ۋەخۇگرتنىشت ھەر بە ھەمەنى ﷺ يەۋ ھەر ئەۋ زاتەيە يارمەتى تۆ ئەدات لەسەر توانايى خۇراگرى، ئەۋ خۇگرتنەش ئەبى ئەنجام بىرئ ھەرۋەك چۆن داۋاى جىھادى لى دەكات لىرە داۋاى خۇگرتنت لى دەكات، ئەنجامدانى ھەردوۋەكىان لەجىگاي خۇياندا عىبادەت ۋە خواناسيە ۋە تۆ دلت تەنگ نەبىت لەۋ ھەرۋەك ھەلەى كەئەۋان دىكەن سەبارەت بەخۆت ۋە پەيپەۋانى بەرنامەكەت،

۱۳۷ چونكە بېگومان ﷺ لەگەل ئەۋ كەسانەدايە كەلە خۋا- دەترسنو تەھۋايان ھەيەۋ چاكەكارن. بەراستى ئەمە موزدەيەكى گەۋرەيە بۆ ئەۋكەسانەى كە پارىزكارو چاكەكارن چونكە خۋايان لەگەل دايەۋ ھەر كەسىكىش خۋاى لەگەل دا بى ج باكى ھەيە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ الْأَيْمَنِ ۚ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾
ذُرِّيَّةً مِّن حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلُنَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولُنَا بِعَمْنَا
عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ
وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾
إِنَّ أَحْسَنَ مَا أَحْسَنْتُمُ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيُسْطَوْا وُجُوهُكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتَبِّرًا ﴿٧﴾

سورتهی ئیسرا که به سورتهی (سبحان) و سورتهی (بهنی
ئسرائیلی)ش دهناسریت سورتهی حهفدههه می قورئانه
سه دو یانزه نایهته، له مهکه دا هاتومه خواره و، وتراوه
جگه له چهند نایهتیکه نه بیت. ومبه گویره دابه زین
وتراوه سورتهی په نجاهه مه و پاش سورتهی (القصص) و
بیش (یونس) دابه زیوه. دایکی باومردان ده لیت: {كَانَ النَّبِيُّ
﴿ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمْرُ وَبَنِي إِسْرَءِيلَ/ التَّمْذِي، صححه الاباني/
واته: پیغه مبه ۛ ههتا سورتهی زومه رو بهنی ئیسرائیلی
نه خویندایه نه ده خوت.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیه ایته میهره بان

﴿١﴾ پاکو مونه زهه و بی عه بیی بۆ نهو زاتهیه که
شه ورویه کرد به بهندهی خوئی له مزگه وتی مهکه وه بۆ
نهو مزگه وتهی بهیتولوه دهسه که خوئی و
جوارده ورمکه یمان به پیتو بهرکه ت کرد به پیغه مبه رانی
زورو ئاوو هه وای چاکو بهروبوومی زور، جا نهو
شه ورویه یمان کرد به محمد ۛ تا له نیشانه کانی
گه ورویه و زانایی خوئمانی پیشان بدهن، بیگومان راستی

نه ویه که نهو زاته زور بیسره و بینره. نه نایهته باس
له شه ورویه پیغه مبه رمان ۛ دهکات که پیش هیجرت روی
داوه، به لام لهسره نه ویه که نهو روداوه له چ سالیکی پیش
هیجرت و چ مانگیکی روی داوه له نیوان زانایان بۆجونی
جیاواز ههیه، (اسراء) واته: شه ورویه کردن له مهکه وه بۆ
بهیتولوه دهسه، میعراجیش رویشتنی پیغه مبه رمانه ۛ له
بهیتولوه دهسه و بۆ ئاسمان، له نایهته دا شه ورویه
پیغه مبه ر له مهکه تا دهکاته بهیتولوه دهسه باس کراوه و
هه رکه سیک ئینکاری بکات کافر ده بیت، وه میعراج واته:
په یزه، که مه بهست پیی بهرز بونه ویه پیغه مبه ره ۛ له
بهیتولوه دهسه و بۆ ئاسمانه کانه بهو په یزه که خوا
ده زانیت چۆن بووه له سورتهی نه جم دا بهم روداوه ئامازه
کراوه و هه دیسانیک زوریش باسیان لیوه کردوه، جا نه ویه
که هه دیسه کانی به لاواز داناوه هه ندی قسه ی تیدا کردوه،
وه بریاری کوفری لهسره نه دراوه، به لام نه ویه که
هه دیسه کانیان به پله ی {سه حیح یا حه سه ن} زانیوه و
سه ره ی نه ویش ئینکاری بکات پیی کافر ده بیت والله اعلم.
وه دیاره نهو روداوه به خه ون نه یوه به لگو پیغه مبه ر له
حالیکی که به خه بهر بووه به روح و لاشه وه نهو سه فیره
گه ورویه ی کردوه، چونکه کاتیکی که خه لکی مه که ی لهو
روداوه خه بهر کرده و زوریان پی سه یر بوو ئینکاریان
کرد، نه گه ر خه ون بوایه نه ونده جیی سه رسورمان
نه ده بوو به موعجیزه ییش حیساب نه ده کرا، نهو روداوه
به کورتی بهم شیوه یه بو که پیغه مبه ری نازیرمان ۛ
شه ویک له مالی (نومو هانیینی) ئاموزای له به نای که عبه دا
خه وتبو به ویه جوبرمه یله وه {بوراق} ی بۆ ره وانه کرا که له
گویدریژ گه وهرترو له ئیستر بچوکترو سپی رنگ بوو هه ر
هه نگاوکی به نه ندازه ی برکردنی جاوی بوو پیغه مبه رانی
پیشویش سواری نهو بۆراقه بوون، جا پیغه مبه ری خوا ۛ
سواری بوو تا گه یشته بهیتولوه دهسه و بهستیه وه بهو
جیگیایه ی که پیغه مبه رانی پیش خوئی بهو جیگیایانه وه
بهستویه وه، پیغه مبه ر له پاش دوو رکات نوێز به
هاوریه تی جوبرمه یل سه رکه وت بۆ ئاسمان تا گه یشتن
به ده رگای ئاسمانگی یه که م، جا ده رگای ئاسمانیان بۆکرایه وه
لهو کاته دا جاوی به ئاده م که وت به خیره اتنی کردو دوعای

كُنْتُمْ فِي رَبِّ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ ﴿البقرة: ۲۳﴾ واته: نهگهر چی محمدان ﷺ بهو مهقامه بهرزانه گهياندوه بهلام نهو هر بهندهی ﷻ بهندايهتی ﷻ يش گهورهترین پلهو پایمیه، جا دوا بهدوای نهودی باسی {اسراوميعراج} ی کرد باسی موسا پیغمه مبهرد دکات، چونکه چونی موسایش بؤ کیوی تورو قسه کردنی لهگهل ﷻ دا هاوشیوهی {اسراو ميعراج} ی پیغمه مبهردانه ﷻ جا دمهفرموی:

۱) نهوسا ئیمه تهوراتمان دا به موسا کردمان بهری پيشاندرد بؤ کورانی یهعقوب بؤ نهودی که جگه له من هيچ پشتیوانیک ورنهگرنو تنها من بکهن به پشتیوانی خویمانو تنها بهندايهتی بؤ من بکهن.

۲) نهی وهچی نهوانهی که ئیمه ههئمان گرتن لهگهل نوح داو رزگارمان کردن، هاوبهش داننهین بؤ ﷻ و سوپاسگوزارین ههروهک نوح، که بهراستی نوح بهندهیهکی سوپاس گوزار بوو. باسی نوح دکات تا بختهوه بیرمان که ههمومان نهودی نهولادهکانی نهوین که لهو کهشتیهدا رزگار بوون.

۳) خؤ وهحیمان کرده لای کورانی یهعقوب لهو بهراوده که تهورات بوو وتمان: ئیوه دووجار خراپه دهکهن لهسهر زهوپیداو زؤر بهرز دهنهوهو دسهلاتیکی زؤر گهوره پهیدا دهکهن و له یاسای ﷻ لانهدهن.

۴) جا نهو کاتهی که بهلئینی یهکهه هاته جی ئیمه بؤ سزادان و تۆله لئ سهندنتان بهنده گهلیکی زؤر نازاو لئ هاتوی خۆمان رهوانه دهکهنه سهرتان، جا نهوان بؤ سوک کردنتان به شوین ئیوهدا به ناو مال و منالئاندا دهگهرین تا لهناوتان بهرنو بی نرخو سهرشورتان بکهن، وه نهوه بهلئینیکی حبهجی کراوه لهلایهن خواوهو بیگومان نهو بهلایهی دیت بهسهرتاند.

۵) له پاشان ئیمه هیزمان به ئیوه دایهوهو رۆزگارمان بهسودی ئیوه چهرخاندو مال و کورپانمان بۆتان فردوان کردو له دوژمنانی خۆتان زۆرترمان کردنو پیاوی شهپرکهری زۆرترمان لئ ههلهخستن که له ههموکاتیکیدا نامادهی جهنگ بن،

خیری بؤ کرد، جا ههر بهم شیوهیه بهرهو ناسمانهکانی ترجوونو له ههر ناسمانیکدا چاوی دهکوت به پیغمه مبهردانیک تا گهیشتنه ناسمانی جهوتهه لهویشهوه بهرهو پیشگای ﷻ رۆیشتو خوای گهوره وهچی کردهلایو ههر لهوئ پهنجا نویژی لهسهر خؤی وئوممهتهکهی پیویست کرد بهلام لهکاتی گهرانهوهدا گهیشته موساو باسهکهی بؤکرد موسا پی وئ: بگهپرهمه پیشگای ﷻ و داوای سوک بوونی لئ بکه من لهناو کورانی یهعقوب دا بووم لهوه کهمترم لئ داواکردن نهیانکردو من چاکیان دهناسم، پیغمه مبهردیش ﷻ لای کردهوه لای جوهرمنیل وهک پرس پی کردنیک وئویش وتی: نهگهر نارمزوت لئ ههیه بگهپرهمه پیغمه مبهردیش گهراپهوه پیشگای ﷻ و داوای سوک بونی لئ کرد ﷻ کردی به چل نویژو گهرانهوه تا هاتنهوه لای موساو باسه کهی لئ پرسیهوهو فهرموی: ده نویژی کهم کردهوتهوه، وتی: بگهپرهمه داوای سوکبوون بکه ئوممهتهکهت لاوازن توانای نهنجامدانیان نیه، جا چند جار بهم شیوهیه نهو وتو ویژمهکرا تا خوای گهوره فهرموی نهی محمد نهوه کردم به پینج نویژو ههرنویژیک به ده نویژ حیساب دهکهو چاکه، یهک به دمی، واته: لای بهرومردگار ههر پهنجایه بهلام له سهر بهندهکان پینج نویژ پیویست کراوه، ئینجا پیغمه مبهردی نازیزمان هاتهوه مالی (نومو هانیی) هیشتا بهتهواوی رۆژ دهرنهکوتیوو. که نهمه معجزیهکی زؤر گهوره گرنگو ریزلینانیک بوو بؤ پیغمه مبهردان و تاقی کردنهویهکیش بوو بؤ ههمو خهک، جا نهودی که باوهرداری راستهقینهبوو ئیمانی زیاتر بوو، وه نهوهش که بیباوه بوو ئینکاری کردو باری خؤی قورستر کرد. بهرومردگار پیغمه مبهردان له بهرزترین و باشکۆترین جیگاکاندا به وهسفی بهندايهتی یادی لئدهکاتو باسی دهکات وهک لهم نایهتهدا دمهفرمویت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا﴾ یان لهمهقامی نیگا کردنه لایدا دمهفرموی: ﴿فَأَرْجَىٰ لِي عَبْدِي ۚ مَا أَرْجَىٰ﴾ النجم: ۱۰ یان له مهقامی دمهوهو بانگهوازیدا دمهفرمویت: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا﴾ الجن: ۱۹ وهیان له مهقامی بهرنکاری و بهرامبهردی کردن (التحدی) دمهفرموی: ﴿وَأَن

عَنِ رَبِّكَ أَنْ يَرْحَمَكُمُ إِنَّكُمْ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي لِّلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ
 لِّلْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
 وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ لِّمَن حِوَّنَا آيَةً اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مُبْصِرَةٌ لِّتَتَعَلَّمُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ شَيْءٍ وَفَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلُّ
 إِنْسَانٍ أَلْفُ مِائَةٍ طَعْنَةٍ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا
 يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا
 ﴿١٤﴾ مَن آهَدْتَنِي فَأَمَّا يَهْدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
 عَلَيْهِ وَلَا نُرْزِئُ وَارِدَةً وَزُرْ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
 فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِّنَ
 الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

٧ جا پاشان نه گهر نیشی چاکترو جوانترتان کردو
 سوپاسی ئیمه تان کردو نهو نیعمه مه تانه تان به شیوهی چاک
 به کار هیئا به راستی نهوه چاکه تان له گهل خوتاندا کردوهو
 به سودی خوتانه، وه نه گهر بیتو خراپه بکه نهو وهش هر
 بوخوتانهو خوتان زیان ده که نه، جا کاتیک زهمانی به لئینی
 دووهه میس هاتو ئیوه دهستان به خراپه و تاوان کرد
 دوژمنتان به سهردا زال دهکات تاکو روتان رهش بیتو هر
 چۆن یه کهم جار دوژمنه کانتان هاتنه ناو مرگه وتی
 بهیتولو وه دهسه وه نهو جار هس بکه ویته دهستیانه وهو
 بینه وهناوی و دهستیان به چی گهیش به تهواوی له ناودی
 بهرن و تهفروتونایی بکه نه و داری به سهر بهرده وه نه هیلن.
 ئابه م شیوهیه خوی گه وره جوله که و باقی گهلانی تر
 دهترسینی له سهر پیچی کردنی خوی و داوایان لی دهکات
 که بیر بکه نه وه دهفه رموی؛

٨ نه گهر ئیوه چاکه بکه نه و به رهو بهروردگاری خوتان
 بکه رینه وه وه ئومیدی نهوه دهکریت که بهروردگارتان
 رهحمتان پی بکات، به لام نه گهر دووباره بکه رینه وه بو
 تاوان و خراپه ئیمهش دهگه رینه وه بو سهرشورکردن و

له ناوبردنتان، وه ئیمه بو بی باوه ران دۆزه خمان کردوه به
 بهندیخانه یان،

٩ به راستی نهو هورثانه مروف رینمای دهکات بو نهو
 باوهرو کرداری که زور بهرزترو تهواترهو ههرکه سیکیش
 به راستی دهستی پیوه بگریتو بهیرهوی بکات به لگهی له
 هه مو کهس تهواترو بههیزترو ریک و پیک تره، وه نهو
 هوروانه بهو باوهردارانهی که کرداری چاک ده که نه موژده
 دهکات که پاداشتیکی گه وره یان بو ههیه.

١٠ خو بهو که سانهش که باوهرو به رۆزی دواپی نا که نه
 موژده دهکات که ناماده مان کردوه بو یان سزایه کی دهر دناک،
 ئینجا الله به کورتی پیناسه یه کی مروف دهکات و دهفه رموی؛

١١ جا خو وره وشتی مروف وایه که له کاتی ناخوشی و رق
 هه ستاندا به په له دوعای شهر له خوی و مال و مندالی
 دهکات وه ک چۆن دوعای خیریان بو دهکات به بی نه وهی که
 بیریک له نه نجامه که ی بکاته وه، وه مروف دروستکراویکی
 بی حه وسوله و به په له یه. له یه کی که له غه زاکانی

پیغه مبهردا یه کی که له هاوه لانی و شتره که ی خوی نهفرین
 کرد، جا پیغه مبهرو پرسیری کرد که کئ بوو نهفرینی
 و شتره کی کرد؟ کاتیک که نهو پیاوه وتی: من بووم نهی
 پیغه مبهرو، پیغه مبهرو فره رموی: {انزل عنه فلا تصحبا
 بملعون لا تدعوا علی انفسکم ولا تدعوا علی اولادکم ولا
 تدعوا علی اموالکم لا توافقوا من الله ساعة یسأل فیها عطاء
 فیتستجیب لکم. / مسلم و غیره / واته: له سهر و شتره که ت دابه زه
 به شتی نهفرین لیکراو هاورییمان مه که، دوعای شهر
 مه که نه له خوتان ونه له مندالتان و نه له مالتان نه وه ک
 نهو دوعایه ری پی له و کاته بکه ویت که لای خوا داوای هر
 بهخششیکی لی بکری وه لامتان دهکاته وه، جا دوعا
 شهره که ی ئیوهش وهرگریت}

جا با مروف هه ول بدات که له سهر نهفسی خوی زال بیتو
 به په له نه بیت له دوعای شهرکردندا. ئینجا خوی گه وره
 باسی هه ندیک له نیعمه ته کانی خوی دهکات و دهفه رموی؛

١٢ به راستی ئیمه شه وو رۆژمان کردوه به دوو نیشانه له
 سهر دهسه لاتو کاربه جیی خۆمان جا شه و که یه ک له
 نیشانه کانه تاریکمان کرد تا تئیدا بهه سینه وه به لام

نيشانى رۇمان رووناك كردهو كەبە ئاسانى شتى تىدا
بىنرئىت تا ئىوۋە لە رۇزدا برۇن كەسابەت بىكەن و ئىوۋە
پەروەردگارتان دايانەو بۇتان بەدەستى بېئىن، وە تا ئىوۋە
بەم دوو نيشانە لە ژمارەى سالەكان و حسابى كاتەكان
ئاگاداربىن، وە ھەرشتىك كە پىويست بىت بۇ ئىوۋە تا لەم
زەويدا ھەن ئىمە لەم قوروانەدا بەشئوۋىيەكى جوان ھەمو
پىداويستىمەكانى ئىوۋەمان روون كردهوتمەو درىژەمان
پىداو، جا ئىتر مەروۇ بۇى نىوۋە رەوانىيە كە ياسايەكى تر
جگە لەم قورئانە بۇ خۇى ھەلېزىرئىت چۈنكە ئىوۋە كە
دەبىت بەھۇى بەختەوۋەرى وھىدايەتى لەم قورئانەدا بە
شئوۋىيەكى نەك جوان و روون ، بەلكو جوانرو روونتر باسى
ھەيە ئىتر چۇن رەوايە پىشت گويى بىخت و وازى لى
بىنئىت؟! جا پاش ئەمە دەفەرموئىت:

۱۳ ھەمو ئىنسانىك كردهوۋەكانى لە چاك و خراپ دەى
كەينەملى و لىي جيا نابىتەوۋە ھەمو كردهوۋەكانى تۆمار
دەكرىت و بۇى دەكەين بەكىتابىك ئەوسا لە رۇزى قىيامەتدا
دەرى دەھىننىن و بە كراوۋى دەدرىتەوۋە دەستى و
پىدەوۋىت:

۱۴ پەراۋى كىداركانى خۇت بخوئىنەرەوۋە بزانە چىت
كردو، بەسە كە ئەمرو تۆ خۇت موخاسەبەى خۇت بىكەى،
واتە : لە رۇزى قىيامەتا ھەمو كەسى چى كردوۋە بۇى تۆمار
كراوۋە خۇى دەزانى مافى چى ھەيە و جىگەى لەكوئىيەو
ھەمو كەس دەتوانى نامەى خۇى بخوئىنئىتەوۋە ، جا ئەمە
بەو مانانىيە كە موخاسەبە ناكىن، ئىنجا خۇاى بالادەست
دەفەرموئى:

۱۵ ئەو كەسەى كە رىگەى ھىدايەتى گرتوۋە بەراستى
سودى ھىدايەتەكە بۇ خۇيەتى وھەرەكەسىش گومراھ بىت
خراپى گومراھەكەى لە سەر خۇيەتى و ھىچ نەفسىكى
گوناهبار بارى نەفسىكى تر ھەلناگرىت و ئىمە سزى ھىچ
كەسىكىش نادەين ھەتا نىرراۋى خۇمان نەنرئىنە
لاى وچاك و خراپى بۇرۇش نەكەينەوۋە، ئىنجا خۇاى بالا
دەست دەفەرموئى:

۱۶ ئەوسا ھەر كاتى كە وىستمان ولاتىك لەناو بېبەين
فرمان دەدەين بەسەر ئەوانەى كە دەولەمەندو

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هُنَّا لَكُمْ وَهَنًا لَّيًّا مِنْ عَطَا
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاؤُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾
لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿٢٢﴾
وَفَضَّلْنَا رَبَّكَ أَلا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِنَّمَا
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أَفٍّ وَلَا تُنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَخَفِضْ
لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَءَاتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّبِيلَ وَلَا تُبْدِرْ رِيبًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ
كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

سەرمایەدارن كە عیبادهتى خوا بىكەن ، جا ئەوان لە جىياتى
بەندايەتى و عیبادەت خراپەو تاوانى تىدا دەكەن يان
مەروۇفە خۇشگوزەرانەكانى ئەو ولاتانە زۆر دەكەين يان
فرمانپەرەواى ئەوان دەدەينە دەست كەسانىك كە ئىشيان
خۇشگوزەرانى و رابواردنە ، جا ئەو كاتە قەسەى ئىمە
لەسەر ئەوان دىتە دى كەستەمكارن و پىويستە تۆلەيان لى
وەرگىرئىت ئەوسا ئىمە ئەو ولاتە لەناو دەبەين و بە تەواۋى
وئىران و كاۋلى دەكەين، بەلام چ كاۋل كىرنىك. واتە
ھەركاتىك دەولەمەندو خۇشگوزەرانەكانى ولاتىك دەستيان
كرد بەتاۋان و خراپە ئەوۋە پەروەردگار دەيەوئىت ئەو ولاتە
لەناو بەرئىت. ئىنجا سىرنجىمان بۇ يەكەك لەو روداو
گىرنگانەى كە رويان داۋە لەناو گەلانى پىشودا رادەكىش و
دەفەرموئى:

۱۷ جا چەند زۆرن گەلانىك كە لە پاش پىغەمبەر نوح
لەناۋمان بىردن كاتىك كەبەتەواۋى رويان لە كوفرو تاۋان
كرد وەك گەلى عادو سەمودو لوت، جا ئىوۋەش كە
بەزىرتىن پىغەمبەر بەدرو دەخەنەوۋە شاپستەترن بەوۋى
كە سزا بىرىن، جا بەسە كە پەروەردگارى تۆ ئاگادار بى

بەسەر تاوانى بەندەکانیداو بینەرى ھەئس و کەوتەکانیان بێت.

﴿١٨﴾ جا ئەو کەسەى کە ژيانى ئىستای دنيای دەوى و خۆى بۆ ئەو تەرخان کردووە بۆ ئەو نیش دەکات ئێمە بۆ ھەر کەس لەوان کە ئارمۆمان لى بێت لە خوێشەکانى دنیا ئەمەندەى کە ويستى ئێمەى لەسەر بێت پێى دەدەين، لەپاشان دۆزەخمان داناوە بۆئەوان کە بە لۆمە کراوى دەرکراوى لە ھەر سۆزو بەزمیەك دەچیتە ناویەو. واتە مەرج نە ھەرکەسى دنيایى بویت اللہ پێى بدات بەلام زۆربەى دنیا ويستان بەو ئەندازەى کە اللہ خۆى ويستى لەسەر بێت پێیدەبەخشیت.

﴿١٩﴾ خۆ ئەو کەسەيش کە مەبەستى دوا پۆژووە بۆ ئەو کۆشش دەکات بە کۆششیکى چالاکانەو دلسۆزانە لە ھەمان کاتدا باوەردارە بە پەروردگارى جیھان و پەرەو ئاسمانیەکان و فريشتەکان و ھەمو پێغەمبەران ئەوسا ھەرئەوانەن کە کارو کۆششيان وەرگيراي سوپاس کراوەو خواى مېھرەبان پاداشتى چاکەکانيان بەچەند بەرامبەر دەداتەو. لێرە پێويستە ئەوە بزانی کە کارو کۆششیک بۆ دواپۆژ بەسودو وەردەگيریت کە خاوەنەکەى باوەردار بێت و مەبەستى رەزامەندى پەروردگار بێت و خۆھەلنان و خۆدەرخستن و لە خۆبايى بوونى تیدا نەبى، جا ئەمانە ئەگەر چى مەبەستيان دواپۆژ بەلام لە ژيانى دنياى بى بەھرە نين.

﴿٢٠﴾ بەلکو ئێمە لە بەخششى پەروردگارت بژيوىو نعيمەتى خۆمان لە دنياى دەدەين بە ھەمو کەس، بە کافرو موسلمان، وە بەخششى پەروردگارت لە دنياى لەکەس قەدەغە ناکریت بە بۆنەى کوفەرەو، چونکە اللہ رەحمانەو بەندەکانى خۆى ناوميد ناکات و ھەرچى دروستکردووە بەندەى ئەو کافر بێت يان موسلمان تا ھەردوولا ئەو رێگایەى کە ھەليان بژاردووە بتوانن بيبەنە سەر. پاشان دەفەرموى:

﴿٢١﴾ تەماشای بکەن و بزانی چۆن ھەندیکمان بەرزکردووە بەسەر ھەندیکى تردا لەژيانى دنياى لە پلەو ناوبانگداو لە جوانى و ناشرينیداو لە تەمەن و لە دريژى و کورتيدا

کەخۆتان بەجاوى خۆتان ئەم جياوازيانە دەبين، دەى بزانی بەراستى لەپۆزى دوايدا پلەو پایەکان گەورەترن و جياوازی نيوان پلەو پایەکانى دواپۆژ زۆر ناشراترو گەورەترە لە ئەوەى دنیا، پێغەمبەر ﷺ لە دەسقى جياوازی نيوان پلەو پایەى بەھەشتیەکاندا دەفەرموى: ﴿إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءُونَ أَهْلَ الْغُرَبِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءُونَ الْكُوفِبَ الدُّرِّيَّ الْعَابِرَ فِي الْأَفْقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لِقَافِلِ مَا بَيْنَهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبيَاءِ لَا يَلْفُهَا غَيْرُهُمْ قَالِ بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رَجُلٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ

/متفق عليه/ واتە: بەھەشتیەکان بە ھۆى جياوازی پلەو پایەیانەو شويى خاوەن بالاخانەکانى بەھەشت کە لە سەرەوێى خۆیانەو دەبين ھەر چۆنیک کە ئەستێرەى پرشنگ دار دەبين کە لەو پەرى ئاسۆى رۆژھەلات يان رۆژئاوادا خەریکە دەروات و نامينيت. وتمان ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەو شويە بەرزانە جیگای پێغەمبەرانە کە جگە لەوان ھىچ کەس پێى ناگات؟ پێغەمبەر ﷺ فەرموى: نەخیر وانى، سوپەند بەو زاتەى کە گيانى منى بە دەستە پياوانیک کە باوەريان بە اللہ ھیناوو ھەمو پێغەمبەرانیشان بە راست زانیووە بەو پلەو پایە بەرزانە دەگەن. { جا کەوايو بۆ دواپۆژتان ھەول بەدەن.

﴿٢٢﴾ نەکەى لەگەل اللہ دا ھىچ پەرستراویکى تر دابنيت و جگە لەو زاتە بەندایەتى بۆ کەس نەکەيت، چونکە ئەگەر وات کرد تۆ دەست بە ئەژنۆو لۆمەکراو و دۆراو و سوک کراو دادەنیشى و یارمەتى دەريکت بۆ نيیەو سەر بەرزو کەيف خۆش نابیت، بەئى: بەندایەتى پاك و خاوين پيشەى خواپەرستانى راستەقینەىو مرووف بۆ ئەمە ھاتووتە ئەم جیھانە، جا لەبەر ئەو دەبينى باسى ھاوبەشى دانان بۆ پەروردگار و سزای ئەوانەى کە ئەو تاوانە گەورە دەکەن لە ھۆرئاندا زۆر ھاتووە بەتايبەت لە سورەتە مەکەییەکاندا ئەوتە لێرە تا ئیستا چەند جار بە شیوەى جياحيا باسى خراپى بت پەرستى و ھاوبەش دانانى کردو جاريکى تر لەگەل باس کردنى کۆمەلێکى زۆر لە تاوانەکان دەچیتەو سەرى دەفەرموى:

وَأَمَّا تُعْرَضْنَ عَنْهُمْ أَيْتَاءَ رَحْمَتٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوها فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَنْتَحِنَنَّ تِلْكَ تَرْزُؤُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ
خِطَاءً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحْشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطِ أَسْوَاقٍ لَتُسْتَعْتَمَ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

﴿٢٧﴾ چونکه بهراستی نهوانه‌ی که مال به بی هو ده خرج
دهکن برایانی شهیتانن ، وه شهیتانیش کافره به
نیعمه‌ته‌کانی په‌رومردگاری خو، شهیتان هه‌ول دمدات که
مروف به‌خیل و دهست قوچاو بکات ، جا نه‌گهر بوی نه‌کرا
هه‌ول دمدات بی‌کات به مروفتیکی موسریضو هه‌له‌خه‌رج و
نه‌و ماله‌ی که خوا پپی داوه له شتی خراپ و بی هو ده‌دا
خه‌رج بکات. زوری له‌ته‌فسیر نوسان وشه‌ی {تَبْذِيرِ} یان وه‌ک
{اسراف} مانا کردوه ههر چهند ده‌گونجی هه‌ردوو یه‌ک
مانایان هه‌بی به‌لام من وای بؤ ده‌جم که {تَبْذِيرِ}
له‌ناوبردن ماله به‌شیوه‌یه‌ک که نه‌خوت و نه‌خه‌لک سودی
لی و مرنه‌گریت، چونکه نه‌مه له نیشی شهیتان دمدات
چونکه‌نیسه‌کانی نه‌بؤ خو و نه بو‌خه‌لک سودی نیه والله
اعلم. جا ده‌فه‌رموی:

﴿٣٨﴾ جا نه‌گهر پشتت له‌وان کرد به چاوهرپی ده‌ست
که‌وتنی نیعمه‌تیکی په‌رومردگاره‌وه‌و نیستا هیچت له
ده‌ستدا نییه ده‌ی نه‌وکاته قسه‌ی دل‌خوشکه‌رو هیوا
به‌خش و ناسانیان له‌گه‌لدا بکه‌و دوعای زور بوونی رزقیان

﴿٢٧﴾ په‌رومردگاری تو وای فرمانداوه که نیوه جگه له‌و
که‌سی تر نه‌په‌رستن، وه له‌گه‌ل دایک و باوکتاندا چاکه
بکه‌ن نه‌گهر یه‌کیک له‌وان یان هه‌ردووکیان به پیری مانه‌وه
له‌لات نه‌وسا تو له‌روی نه‌واندا بجوک ترین وشه‌ی ناشیرین
به‌کار مه‌هینه‌و روویان لی گرژ مه‌که‌و قسه‌ی رهاییان
له‌گه‌لدا مه‌که‌و، وه هه‌میشه به‌قسه‌یه‌کی جوان و به‌ریزه‌وه
له‌گه‌لیندا قسه‌ بکه‌.

﴿٢٨﴾ جا بالی زه‌لیلی خو‌تیان بؤ رابخه‌و هه‌میشه به‌سو‌زو
به میهره‌بانیه‌وه هه‌لس و که‌وتیان له‌گه‌لدا بکه‌و دوعای
خیریان بؤ بکه‌و بلی: نه‌ی په‌رومردگارم رهمیان پی بکه‌
وه‌ک چو‌ن نه‌وان رهمیان به‌من کردوه به مندالی
په‌رومردیه‌ان کردوم. په‌رومردگار له‌م نایه‌تانه‌دا له دوا‌ی
باس کردنی مافی خو‌ی به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه که
به‌ندایه‌تی کردن و دانه‌نانی هاوه‌له‌ بوی باس له مافی دایک و
باوک دمدات و پیوستی دمدات که هه‌م به کردارو هه‌م به
قسه به جوانی رهمتیان له‌گه‌لدا بکه‌ن و نازاریان نه‌ده‌ن و
دوعای خه‌یران بؤ بکه‌ن به تایبه‌ت کاتیک که پیرو که‌ساس
ده‌بن و چاوهرپوانی چاکه‌ن که له‌گه‌لیندا بگریت. پی‌غه‌مبه‌ر
﴿رِضَا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدَيْنِ وَسَخَطُهُ فِي
سَخَطِهِمَا﴾ / الطبرانی، صححه‌ الالبانی / واته: رهمانه‌ندی په‌رومردگار
له رهمانه‌نی دایک و باوک دایه، وه رق و قینی په‌رومردگار
له نارهم‌زی نه‌واندایه‌ی. پاشان په‌رومردگار ده‌فه‌رموی:

﴿٢٩﴾ په‌رومردگارتان ناگاداره به‌وه‌ی که له دلتاندایه نه‌گهر
نیوه بؤ رهمانه‌ندی الله به دلسوزی و دل‌پاکیه‌وه خه‌مه‌تی
باوک و دایکتان بکه‌ن بی‌گومان الله له‌ تاوانی نه‌و که‌سانه‌ی که
دلسوزی و باوک و دایکیانو له تاوانه‌کانیان په‌شیمان‌و
هه‌میشه به‌ره‌و لای الله ده‌گه‌رینه‌وه زور لی خوشبو‌و
چاو‌پوشی که‌ره، نینجا دوا به‌دوا‌ی مافی دایک و باوک
ده‌فه‌رموی:

﴿٣٠﴾ به‌خسه به‌وانه‌ی که خزمی نزیکتن نه‌وه‌ی که مافی
خو‌یانه و به‌خسه به هه‌زاران و ری‌پواران ونه‌که‌ی مال به
بی‌هو ده‌ خرج بکه‌یت،

بۆ بکهو به لایان پێ بده هەر کاتی بووم یارمهتیتان ددهم.

۳۹ رمزیل و بز دمه به وهك ئەوهی كه دهستت بهستبێ به ملتەوه ، وه به تهواویش دهست بلامانه كهروه كه ههرجیت ههیه بیه خشیتهو له پاشان له بهر نه بوونی پهكت بکهوئیت و سهركۆنهكراو پهك كهوتوو داپراو بیت له هه موشت.

۴۰ به راستی پهرومردگارت بۆ ئەو كهسهی كه ئارهزۆی لی بیت رۆزی بۆ فرهوان دهكاتو تهنگیشی دهكاتوه لهو كهسهی كه ئارهزۆ لی بێ، بیگومان ئەو زاته ناگاداری زیانی بهندهكانیهتی و بینهری رهفتارو کردارو چۆن مال پهیدا کردن وچۆن خهرج کردنیهتی ودهزانی كه ئایا كهم دهستی بهسویدی یان دهست پری كه ههردوو بۆ تاقی کردنهوهو ههركهسهی به یهكێکیان تاقی دهكاتوه پێغه مبههرمان دهفهرموی: { إِنَّ اللَّهَ قَالَ لِي أَنْفَقْ أَنْفَقْ عَلَيْكَ / سَلَامٌ وَعِیْهِ / بِيَكُومَانِ } به منی فهرمو: به خشه پیت دهبه خشم. به لی خوی بهندهكانی خوی دهبینی و بێ ناگا نییه له بارودۆخی زانیان به لام دهبهویت ههندیکی به ههندیکی تاقی بکاتهوه، وه لی رهش هه رهشهیهکی توند دهكات لهو كهسانهی كه مندالی خویان له بهر ترس له كهم دهستی و ههزاری دهكوژن و دهفهرموی:

۴۱ ئەوسا مندالهكانی خۆتان له ترسی كهم دهستی و نه داری مهكوژن ئیمه رزقی ئەوان و ئیوهش دهبهین به راستی كوشتنی ئەوان تاوانیکی گهورهیه. له فهرمودهدا هاتوه كه پێغه مبههر ﷺ سهبارمهت بهو پیاوو ژنهی كه بۆ ئەوهی مندالیان نه بیت پیاوهكهی له دهرهوهی ئەندامی زاوژی ئافهزتهوه ئاوی خوی دهرژینیت ،واته: (العزل) به زیندوو به چال کردنیکی نهینی مندالان ئاوی بردوه وهك ئەو فهرمودهیهی كه مسلم روایهتی کردوه جا هه ره له بهر ئەوهی به شیک له زانیان پێیان وایه ریک خستی زاوژی و وهجه (تنظیم النسل) به حهرام دهزانن به لام جا بیر دهگیریتهوه دهلی: { كُنَّا نَعُولُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَبَغَ ذَلِكَ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يَنْهِنَّا / سَلَامٌ عَلَيَّ / ئِیْمَه له زهمانی پێغه مبههردا "عزل" مان دهکرد جا پێغه مبههر ﷺ ئەوهی

پێغه یشتبوو كه ئیمه وا دمهکین به لام پێغه مبههر ﷺ بهرگری نه کردین.

جا بۆیه بیرورای زانیان لهم بارهوه جیاوازه و ئیمه ئەو بیرورایمان پێ راسته كه ههردوو بهش له فهرمودهكان وهرگیریت و ئیشی پێکریت ،جا بۆیه دهلێن ریکوپیک خستی وهجه (تنظیم النسل) بۆ كهسیك كه دهبهویت لهو ماوهیهی كه شیر ده دات یان دکتوری موسلمانن متمانه پیکراو ماوهیهك دانیت كه نابیت لهو ماوهدا باردار بیت بههوی هۆکاریکی شه رعیهیه وهك ئەو ئافهزتهی كه به بێعه مهلیات و درینی سك مندالی نه بیت یان ئەوهی كه پیاوو ئافهز ریک دهكهون له گه یهكدا بۆ ئەوهی كه ماوهیهك مندالیان نه بیت ، وه ئەمهش بههوی به هیز بونی ئەو بهلگه یانهن كه رهوا بوونی عهزل دهگهیهنو ههروهها کرداری یارانی پێغه مبههریش. ئەگه رچی ئەگه ره هۆیهکی شه رعیهی نه بیت وازلێهێنان له ئەنجامدانی عهزل و ئەوهی كه وهك ئەو وایه چاکتره چونكه ئەبو سه عیدی خودی دهلێت: { ذِكْرُ الْعَزْلِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ وَلَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ وَلَمْ يَقُلْ فَلَا يَفْعَلْ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ فَإِنَّهُ لَيْسَتْ نَفْسٌ مَخْلُوقَةٌ إِلَّا اللَّهُ خَالِقُهَا / سَلَامٌ عَلَيَّ / باسی عهزل کرا له لای پێغه مبههر ﷺ جا ئەویش فهرموی: ئەوه بۆ خه لکی ناو ئیوه ئەو ئیشه دهکهن؟ خۆنه ی فهرمو: ئەوسا وانهکهن ،جا پێغه مبههر ﷺ فهرموی: هیچ دروستکراویك نیهكه برپاری دروستکردنی درا بیت بیگومان كه ﷻ دروستی دهكاتو به هیچ شیوهیهك ریکری لی ناکریت. وه مه بهست له ریکوپیک خستی وهجه (تنظیم النسل) ئەوهیه كه به هوی بهکارهێنانی هۆکارانیکی شه رعیهیه وهک نه بن به هوی زیان، بۆ ماوهیهك له زهمان بهرگری بکریت له بارداربوون، كه ئەمه جیاوازه له گه ل دیاری کردنی ژماردا (تحدید النسل) كه ئەمه یان کرداریکی په سه ند نهکراوه. پاشان پهرومردگار دهفهرموی:

۴۲ ئەوسا نزیکي زینا مه بنه وهو خۆتان له هه مو ئەو شتانه بپاریزن كه ئیوه بۆ ئەو تاوانه گه ورهیه رابکشییت ، به راستی ئەوه گونا هێکی ئاشکراو قه لبه زهنه و خراپترین ریکایشه ئەو ریکایه جا بهو ریکایه دا مه چن. عه بدولای

نشانه‌ي موناقي به‌لکو نه‌بي به‌وې نه‌مانی نيمانيش،
 پيغهمبرمان ﷺ دمفرموي: {لَا اِيْمَانَ لِمَنْ لَا اَمَانَةَ لَهُ وَلَا
 دِيْنَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ/احمد، صححه الاباني/ نه‌وکه‌سه‌ي که
 نه‌مانه‌تدارو دمست پاک نه‌بيت نيماني نيهه و نه‌و
 که‌سه‌يش که په‌يمانه‌کانی نه‌داته‌سهر دينی نيهه}.

۳۵ جا هر کاتيک شتيکتان پيوا به ته‌واوي بي پيئون، وه
 کيشانه بکه‌ن به‌ميزانيکی راست وته‌واو نه‌وه نه‌نجاميکی
 باشترو جوان تری بوټان هه‌يه، چونکه نه‌بي به‌مايه‌ي
 سهربه‌رزی ههردوو ژيان. پيغهمبر ﷺ روي کرده هاو‌ه‌لانی
 کوچکه‌ری و فرموي: {يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ خَمْسٌ اِذَا ابْتَلَيْتُمْ
 بَيْنَ وَاعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ تُدْرِكُوْهُنَّ لَمْ تَطْهَرُ الْفَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ قَطُّ
 حَتّٰى يَغْلِبُوْا بِهَا اِلَّا قَسًا فِيْهِمْ الطَّاعُوْنَ وَالْاَوْجَاعُ اَلَّتِي لَمْ تَكُنْ
 مَضَتْ فِيْ اَسْلَافِهِمْ الَّذِيْنَ مَضَوْا وَلَمْ يَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
 اِلَّا اُخْدُوا بِالسَّيْنِ وَشِدَّةَ الْمُنُوْنَةِ وَجَوْرَ السُّلْطَانِ عَلَيْهِمْ وَلَمْ
 يَنْعَمُوْا رِزْقًا اَمْوَالِهِمْ اِلَّا مُعْجَا الْقَطْرِ مِنَ السَّمَاءِ وَلَوْلَا النَّبَايُ لَمْ
 يَنْطَرُوْا وَلَمْ يَنْقُصُوا عَهْدَ اللّٰهِ وَعَهْدَ رَسُوْلِهِ اِلَّا سَلَطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
 عَذَابًا مِنْ غَيْرِهِمْ فَاُخْدُوا بَغَضَ مَا فِيْ اَيْدِيْهِمْ وَمَا لَمْ تَحْكَمْ
 اَنْتُمْهُمْ بِكِتَابِ اللّٰهِ وَيَتَخَيَّرُوْا مِمَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَّا جَعَلَ اللّٰهُ بِاَسْهَمِ
 بَيْنَهُمْ./ابن ماجه، صححه الاباني/ واته: نه‌ي کو‌مه‌لی کوچکه‌ران

پينج به‌لا هه‌يه که نه‌گهر تووشی بوون، جا نه‌و کاته
 چاو‌پروانی سزا بن وه من په‌نا دمگرم به ﷻ که نيوه
 توشی نه‌وانه‌ببن، زينا له هيج گه‌ليکدا په‌ره‌ي نه‌سه‌ندوه
 ناشکرا ببيت مه‌گهر له ناو نه‌واندا نه‌خوشيني تاعون و
 ئيش گه‌ليک که له گه‌لانی رابردوياندا نه‌بووه له ناوياندا
 بلاو بوبيته‌وه، وه هيج گه‌ليک پيوانه و کيشانه‌يان بو
 خه‌لک کهم نه‌کردوه‌ته‌وه مه‌گهر دوچارى قات‌و‌قري و

گرانی و سته‌می ده‌سه‌لاتدارن به‌سهریاندا بووبن، وه
 به‌رگریان له زه‌کاتی مائی خو‌يان نه‌کردوه مه‌گهر بارانيان
 لی به‌رگری کرابيت، وه نه‌گهر له‌بهر بن‌زمانان نه‌بوايه
 بارانيان بو نه‌ده‌باری، وه فرمانی خواو پيغهمبرمه‌که‌يان
 نه‌شکاندوه مه‌گهر خواي گه‌وره دوژمنيکی جگه له‌خو‌يانی
 زال کرد بيت به‌سهریاندا هه‌نديک له‌و سهرومت و سامان و
 هيژه‌ي که له به‌رده‌ستياندایه له‌ دهمتی دهره‌نيان، وه
 فرمان‌پروايانيان به په‌يامه‌که‌ي ﷻ حوکميان نه‌کرد بيت و

کورې مه‌سعود ده‌ليت: پرسيارم کرد له پيغهمبر ﷺ که کام
 تاوان له هه‌مو گه‌ورتره؟ ده‌ليت پيغهمبر ﷺ فرموي: {
 اَنْ تَجْعَلَ لِلّٰهِ نَدًا وَهُوَ خَلَقَكَ قُلْتُ ثُمَّ اَيَّ قَالَ ثُمَّ اَنْ تَقْتُلَ
 وَلَدَكَ خَشِيَةً اَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ قُلْتُ ثُمَّ اَيَّ قَالَ اَنْ تُزَانِيَ بِحَلِيْلَةٍ
 جَارِكَ/مفق عليه/ گه‌ورترين تاوان نه‌وه‌يه که تو هاو‌ه‌ل بو
 ﷻ دابنييه‌ت له حالیکدا که نه‌و تو‌ي دروست‌کردوه، وتم
 باش نه‌و جيهه؟ فرموي: نه‌وه‌ي که من‌داله‌که‌ت بکو‌زي له
 ترسی نه‌وه‌ي که خواردنت له‌گه‌لدا بخوات، وتم نه‌ي باش
 نه‌وه؟ فرموي: نه‌وه‌يه که له‌گه‌ل خي‌زانی دهراسيکه‌تدا
 زينا بکه‌يت}

۳۶ جا نه‌و گيانانه‌ي که ﷻ ههرامی کردوه مه‌کوژن
 مه‌گهر له‌سهر مافیک بيت که خوا داي‌ناوه وه‌ک نه‌وه‌ي
 که‌سی که‌سی به‌ ناپه‌وا بکو‌زيت، يان پياو يان ناهرمتیک که
 هاوسه‌ريان کرد بي زينا بکه‌ن، يان که‌سيک له‌نايين باش
 گه‌زبيته‌وه، وه ههر که‌سيک به‌ گاره‌وا کو‌ژرا به‌راستی ني‌مه
 بو‌توله‌سه‌ندنه‌وه‌ي هي‌زو ده‌سه‌لاتمان داو‌ته‌ ده‌ست خاوه‌ن
 کو‌ژراوه‌که که نزیک‌ترين ميراتگرو خزميتی، جا با نه‌ويش
 زياده‌په‌وي نه‌کات له‌کوشتن دا، چونکه به‌راستی نه‌و
 يارمه‌تی دراو ده‌بيت له‌لايه‌ن ياسای خواو فرمان
 ره‌وايانه‌وه‌و توله‌ي بو‌ وهرئه‌گهرنه‌وه، جا نه‌بي نه‌ويش
 زياده‌ ره‌وی نه‌کات و ده‌ست دري‌زي نه‌کاته‌ سهر نه‌وانه‌ي که
 بي تاوانن. پيغهمبر ﷺ دمفرموي: {لَنْ يَزَالَ الْمُؤْمِنُ فِي
 فُتْحَةٍ مِنْ دِيْنِهِ مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا/بخاري/ به‌هه‌ميشه
 باو‌مردار له دينه‌که‌يدا به‌ربلا‌وی و فره‌واني کرداره
 چاکه‌کانی بو‌ دهره‌خسيت ماداميک توشی خو‌يني ههرام
 نه‌بيت}

۳۷ نه‌وسا نزیکي مائی هه‌تيو مه‌بنه‌وه مه‌گهر
 به‌شي‌وه‌يه‌کی چاک و بو‌ خزمه‌ت کردنی ماله که‌بيت واته
 نه‌و مائی هه‌تيو‌ه‌ي که لای ني‌وه‌يه‌و نه‌تانه‌وي خزمه‌تی
 بکه‌ن وه‌ک نه‌وه‌ي کاسبي و بازرگانی پي بکريت با لاتان
 بيت تا نه‌و کاته‌ي که نه‌وان ده‌گه‌نه به‌هي‌زي ته‌واو با‌غ
 ده‌بن، وه په‌يمانه‌کانتان ببنه‌ سهر و نه‌يشکينن، چونکه
 به‌راستی نه‌و په‌يمانه پرسيار لی کراو ده‌بي، ثابا جي
 به‌جي کرابيت يانه نه، وه‌په‌يمان شکيني په‌کيکه له

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمُ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَقُلُوبُونَ قَلِيلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ إِذَا لَبِثُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾
 السَّيِّعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَئِنْ شِئْنَا لَإَسْحَاقَ بَحْرَهُمْ وَلَئِنْ
 لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
 مَسْتُورًا ﴿٤٤﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
 وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِهِمْ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُولُ
 إِنَّمَا أَعْلَمُ بِمَا تَسْمَعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ
 إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَسْمَعُونَ إِلَّا رَجُلًا مُّسْحُورًا ﴿٤٥﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٦﴾
 وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفَثًا إِنْ نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٧﴾

به كه يفي خويان له وهى كه خوا بوى ناردون هه لئان نه بزاردوه مه گهر خوا نازاوهو شهرو كوشتارى خستووته تاويانه وه و هك جيهانى نه مرقى خومان كه ههر پينچياني تيذا هاتومه دى و وا له تالوى بهرهمى كرداره پيسه كانمان ددخوينه وه؟! چاوكوپروم گوى كه پرو زيرى نه ماوه و چاكان به لاوه خراپه و خراپان به لاوه چاكه په نا دهگرين به الله بهم چاره رهشيهى كه نه مرق مرقف به سهري خويدها هيناويه تى و بيري لى ناكاته وه!!

﴿٣٩﴾ جا به دواى نهو شته مه كه وه كه زانياريت له بارهيه وه نيبه و ههر له خوته وه كرده وه يه كه مه كه يان برپاريك مه ده و قسه يه كه مه كه به بيزانيارى ، چونكه به راستى گوى و چاو و دى هه مو يه كيك له نه وانه له و باره وه پرسياريان لى ده كريت و خاوه نه كه يان گرفتار ده بيت نه گهر به ناړه و به كارهيترابن.

﴿٣٩﴾ نه وسا به سه ر زه ويدا به ده عيه و هزيه وه نه جيت به راستى تو هه رگيز ناتوانيت به و ريكردنه ت زه وى له ت بكه يت و له دريژى دا به چياكان بگه يت، ئيتر بؤ خوت هه لده كيشى و خوت به ليه اتوو گه وره ده زانى؟

﴿٣٨﴾ هه مو دانه يه كه له وانه ي كه باس كران خراپه كه يان له لاي په رومردگارى تو بيزراوو تاوانه و نابى باومرداران نه نجاميان بدهن.

﴿٣٩﴾ نا نه وهى كه باس كران به شيكه له و داناييهى كه په رومردگارت ره وانه ي كرده ت لاي تو، واته: نه و قه دهغه كراوانه فرمانى ئيمه يه و له سه ر بناغه ي داناي دامن ناوه و ههر كه سيك دزايه تيان بكات دزايه تى حيكه مت ودانايى الله ده كات و كافر ده بى، جاريكى تر هه ره شه له بت په رستى وهاوبه شانان ده كات و ده فهرموى: له گهل الله دا هيج شتيكى تر به خوى خوت دانه نييت و نه يه په رستيت چونكه نه گهر جگه له الله كه سيكى تر به رستيت و گوى رايه لى فرمانه كانى بكه يت به لومه كراوى و دوور كراوه يى له هه مو و رحه مت و سوزيكه وه ددخريته ناو دوزه خه وه، نه گهر چى نه م نايه تانه روى قسه ي له گهل پيغه مبه رمان الله دا يه به لام مه به ست پيى هه مو گه له كه يه تى. پاشان دمه كوتى نه وانه ده كات كه ده لئى: فريشته كان كچانى خودان و ده فهرموى:

﴿٤٠﴾ نايبا په رومردگارتان ئيوه تايه ت كرده به كوپروم و به لام له ناو فريشته كاندا مى كانى هه لگرتوه بؤ خوى؟! به راستى ئيوه قسه يه كى زور خراپى گه وره ي ده كه ن و برپاريكى زور ناشرين و نه زانانه دده من، هه رچه ند فريشته كان نيرو مى يان نيبه و نه وگومانه ي ئيوه زور هه ليه به لام چون بؤ خوتان كوپر به چاك ده زانو و كچتان نه وه منده پى ناخوشه زور جار زينده به چاليان ده كه ن له به ر عه يبه كه چى نه وه دادنه ن بؤ الله؟! بيگومان په رومردگارى جيهان بى نياز هه وهى كه هاوه ل و مندالى هه بيت.

﴿٤١﴾ به راستى ئيمه نا له م قورثانه دا چه ندين باس وداستانى جوړاو جوړمان گورى بؤ نه وهى بير بكه نه وه و په ندو ناموزگارى لى و مر بگرن، كه چى نه و هه مو داستانو باسه جيا جيهانه جگه له دوركه و تنه وه له نايين وراكردن لى سوديكي ترى پى نه دان؟! وه يه كيك له وانه ي كه له م قورثانه دا به شيوه جوړاو جوړو به به لگه ي ته واو و گونجاو و له گهل عه قلا هاتوه يه كتاپه رستى و يه كتايى الله يه كه

بناغی هه مو بڼه ماکانه و هر له سوورته دا چەندین جار هاتوه که ئەمەش یه کیکی تریانه که دهفه رموی:

۱۴ بَلَىٰ، نه گهر له گهڼ الله ډا چهند خوايه کي تر هه يه وهک نه وان ده لئين: دهی نه وان هه ولې دوزينه وهی ريگه يه ک بدن که خوځيان به خاوهنی عه رش که الله يه بگه يه نن و دهسه لات و فرمان پر هوايي جيهانی له ده ست در به يئن ، جا نه و کاته خوځيان به نارمزوی خوځيان ياساو به رنامه دابنئ و گوئ به فرمانی الله نه دهن خو ئاشکرايشه که نه مه يان پي ناکريت دهی هه تاکه ی له سه ر دژايه تی فرمانه کانی الله دمرؤن؟! ئينجا الله خو ی دهفه رموئ:

٥٣) بئ نيازو پاک و مونه زهه نهو زاته لهو دی که وینه و
هاوئی بؤ دابنریت و خاوند شکوو بهرزه به
به رزاییه تیه کی بئ نیهایه ت گه وره و دووره لهو دی که
موشریکان دهیلن.

۱۱ ئەۋەدى كە لە ھەر ھەوت ئاسمانەكاندايەو لە زەۋىو
 لە ناوياندا ھەيە ھەموى تەسبيحاتى خۋاي خۇيان دەكەن
 بەو شىۋەى كە ﷲ خۇى دەزانى، ۋە ھىچ شتەك نىيە مەگەر
 تەسبيحاتى خۋاي خۇى دەكات بەلام ئىۋە لە تەسبيحاتى
 ئەۋان تى ناگەن بېشك كە ئەۋ زاتە بەحەوسەئەيەو پەلە
 ناكات لە تۆلەسەندەنەۋە لەۋانەى كە ھاۋەل ۋە مندالى بۆ
 دادەنن، بەلكو لى بوردەو چاۋپۇشى كەرە لەتاۋان ، جا
 ئەگەر تەۋبە بەكنەو بگەرپنەۋە لىيان خۇش دەبىت.
 پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرەمۇ: {لَا أَحَدَ أَصْبَرَ عَلَىٰ أَدَىٰ يَسْمَعُهُ
 مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِنَّهُ يُشْرِكُ بِهِ وَيُجْعَلُ لَهُ الْوَلَدُ ثُمَّ هُوَ يُعَاقِبُهُمْ
 وَيَرْزُقُهُمْ / مەقۇلە/ ھىچ كەسەك لە سەر ئەۋ ئازارەى كە
 بىستىبىتى لە ﷲ بەسەبىرترو خۆگىرتىر نىيە ئەۋ زاتە
 ھاۋەل ۋە مندالى بۆ دادەنرەت، پاشان ئەۋ ھەر دەيانپارەزىت
 لە بەلاۋ سەلامەتەيان دەكاتو رزقىشيان پىدەدات.

جا ھەر كاتىڭ تۆ ھورئان بخوئى ئىمە لە نىوان تۆو
ئەوانەى كە باومرپان نىيە بە رۆزى دوايى پەردەيەكى
شاراودە داپۆشراو دروست دەكەين ، جا ئىتر ئەو كاتە
حەقو راستى نابىستن و نابىنن و ئەو ھورئانە لە سەريان
كارىگەر نابىت.

﴿٥٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْتُمُونَ ﴿٥٢﴾ صُدُورُهُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِصُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٣﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٤﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٥﴾ زَكِّرْهُمْ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ مَا بَدَأُوا مِنْ قَبْلُ لَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَهْلَ عِلْمٍ وَعَمَّا أُنذِرْتُمْ بِهِمْ وَلَا تَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَهُمْ فِي أَعْيُنِنَا ﴿٥٦﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ قَرَبٍ إِلَّا نَحْنُ مُهِلُوكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

خۆ ئىمە بەھۇى خراپى خۇيانەو ە دامان ناو ە لەسەر
دلى ئەوان چەندىن پەردە بۇ ئەو ەى كە ەىچ شتىك لە
قورئان فىر نەبن وفامى نەكەن ، و ە لەناو گوڤياندا بارى
گرانمان داناو ە گوڤيمان كەر كردون كە ەىچ شتىكى بەسود
نەبىسن ، و ە ەر كاتىك باسى يەكتاپى پەرورەدگارى خۆت
بەكەيت لەم قورئانەداو بلىيت {لا اله الا الله} ەىچ
پەرستراوئىكى راستەقىنە جگە لە ﷻ نى ە تاكەو شەرىكى
نى ە ئەوان بشتى تى دەكەن و لەو قورئانەو لەو قسە
جوانانە را دەكەن!

١٧
 نيمه دزمانين بهو جوړه گوي گرتنهى نهوان كاتيك
 كه گوي له تو دهگرن كه چ مهبهستيكيان ههيهو چو
 گوي دهگرن و چي دهئين ، وه ناگادارين لپيان نهو كاتهى كه
 نهو موشريكه ناحق ويزانه به نهينى و به جفه قسه
 دهگرن و دهئين به باوهداران: بهراستى نيوه ههرله جادو
 لى كراويك په پردهوى دهگرن، واته: نهودهى كه نيوه په پردهوى
 دهگرن پتغه مبر نيه به لكو پياوځكى جادو ليكراوه.

سەير بىكە چۆن ويىنە دەھىننەۋە دىۋى تۆ، جارىك بە
جادو گەرت دادەننېن و جارىكى تر بە جادو لى كراۋ، جارىك

شیتی سەرلیشیواوو جاریکیش شاعیری لیزان! بهراستی
ئەوانە رینگایان لئە هەلە بوومو توانای دۆزینەووی رینگای
راستیان نیە.

خۆ ئەو بێ باوەرپانە دەلێن: کاتێک کە ئێمە بوین بە
ئیسقان و رزین ئایا تازە زیندو دەکرینەووە دەبینەووە
بەدروست کراویکی تازە، شتی وا دورەو ناگونجیت و
پەرەردگار ئیشی وای پێ ناکرێت، ئەگەر پێتان وایە
دروستکردنتان بۆ جارێکی تر لە ئیسقانی رزی و پتورکاو
ئەگونجاولە،

دەو ئەو محمد ﷺ پێیان بۆ: بێن بەبەرد یان بێن بە
ئاسن بەکەیفی خۆتان.

یان بێن بە هەردروستکراویکی تر کە لە دلی خۆتاندا
زۆر گەورەییەو بە دوورو نەگونجاولی دەزانن کە پاش
ئەمانی زیندو بکریتەووە، واتە: ئەگەرئەتوانن بەهەرچی
ئەبن بێن و رینگا لەزیندو کردنەووە بگرن، دلتیا بێن کە
زیندوتان دەکاتەووە، جا ئەوان دەلێن: کۆ دووبارە زیندومان
دەکاتەووە؟! بۆ: ئەو کەسە کە یەکەم جار لە هیچ
دروستی کردوون ئەو کەسە دووبارە زیندوتان دەکاتەووە،
جا ئەوان کە هیچ وەلامیکیان نیە بۆ هەسەکانی تۆ
بەگالتهووە سەریان رادەووەشین کە گویا نازانین چی دەلێیت
ئەوێندە دەزانین کە ئەم هەسە سەرسوڕهینەرەو ناچیت
بە میسکی ئێمەداو دەلێن: کەو ئەوورۆژ دەیت کە ئێمە
زیندو بکریینەووە؟! پێیان بۆ: بهراستی ئەو ورۆژی زیندو
کردنەووە نزیکە،

لە ورۆژێک دا دەبێ کە بانگ کەر بە فرمانی
پەرەردگار بانگتان دەکات و ئیوەش کوتوپەر لە گۆرەکانتان
وەلام دەدەنەووە سوپاسی ﷻ دەکەن، بەلام سوپاسە کەتان
ناچاریبەو سودی نابێ، واتە ئەو لاشە ئیوە کە رزیووە ئەو
ورۆژ زیندو دەبیتەووە مل کەچانە فرمانی پەرەردگاری
بەجێ دەهینیت خۆ ئەو کاتەش وا گومان دەکەن کە
لەدونیادا جگە لە ماوەییکی زۆر کەم نەزیاوون، واتە: ئەم
ژیانە کە هەموو شتیکتان بۆ لە دەست داووە لەو کاتەدا
دەلێن زۆر کەم بووەو نەمانتوانیوە باش بێر بکەینەووە

سودی لئە وەر گرین، پاش ئەووە خوای میهرەبان تەمبێ
بەندە چاکەکانی دەکات و دەفەرموێ:

ئەو محمد ﷺ بە بەندەکانی من بۆ: با لە کاتی هەسە
کردندا ئەو هەسەییە بۆ کە چاکترە، بۆ؟ چونکە بهراستی
شەیتان هەوێ دروستکردنی ناکۆکی دەدات لە نێوانیاندا،
بێگومان شەیتان بۆ ئینسان دوزمینیکی ئاشکرایە. واتە:
ئامانجی شەیتان ئەووە کە لەنێوان بەندەکانی ﷻ دا
کێشەوناکۆکی دروست بکات جا با ئاگیان لەهەسەوزمان و
هەلسوکهوتیان بێت و ماوە بەشەیتان نەدەن کە بێتە
نێوانیانەووە تەنانت پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: { لَا يُسِرُّ
أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي
يَدِهِ فَيَقْفُ فِي خُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ / مَطْلَعُهُ } با هیچ کام لە ئیوە بە
بەجەک ئامازە نەکات بۆ براکەو خۆی چونکە لەوانەییە کە
شەیتان هەلداتە دەستی و براکەو خۆی بکوژێت جا ئەو
کاتە بەهۆی ئەو ئیشەووە بکەوێتە ناو چالێکی ناگروە.

پەرەردگارتان لە خۆتان زانترە بە کاروباری ئیوەو
دەزانێ چی بەسودتانەو چی بەزیانتانە، جا ئەگەر
ئارەزووی لئە بێت رەحمتان پێ دەکات و نازو نێعمەتی خۆی
دەرژێنیت سەرتان، وە ئەگەر ئارەزووی لئە بێت سزاتان
دەدات و کەسێش ناتوانێت رینگەو لئە بگری، دەو ژێرو
بەقام ئەو کەسە کە تەنها لەو بترسیت و بەندایەتی ئەو
بکات بەلگە ئەو زاتە بەزەیی پێداپیتهووەو عەفوی بکات وە
ئێمە تۆمان نەناردووە ئەو محمد ﷺ کە تۆ چاودێرو
نیگهبانی ئەوان بێ و نەیهێت کە هەلەو تاوان ئەنجام
بدەن، تۆ پەيامی خۆت رابگەیهنە.

خۆ پەرەردگارت ئەو محمد ﷺ شارەزاو ئاگادارە
بەووە کە لە ئاسمانان و زەویدا هەییەو هیچی لئە و ن نابیت
دەزانیت کە ئەوان چۆن هەلس و کەوت دەکەن لەگەڵ تۆداو
تۆش چۆن پەيامەکەت بەئەوان دەگەیهنیت، خۆت بگرو
دلت ناردەحت نەبێ، وە بەحەقیقەت ئێمە بەرزمان
کردووە هەندیک لە پێغەمبەران بەسەر هەندیکێ تریان
داو دامان بە داوود زەبوور، هورئان و زەبوورو تەورات
وئینجیل چوار پەرەوون کە ﷻ بۆ پێغەمبەران ناردووە،

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَأَتَيْنَاهُمُودَ النَّافَةِ مُبِصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٩٨﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرِّهَآءَ الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُفُوهُهُمْ فَمَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٩٩﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿١٠٠﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَحْتَنِكَ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٠١﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ جَزَاءُ مَوْفُورًا ﴿١٠٢﴾ وَأَسْفَزَ مَنْ مَنَاسِكَتَ
مِنْهُمْ بِصُورِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بَحِيلِكَ وَرَجَّلِكَ وَشَارَكَهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا ﴿١٠٣﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿١٠٤﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفَلَكَ
فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٠٥﴾

سزايهكى زور توندو سهخت لهبهر تاوان وخرابهى خويان
مهگهر ههموى نهوانه بهگویرهى برپارىكهوهيه كه له
(لهوحولهحفوظ)دا تۆماكراوه ،واته: خواى بالادهدست پيش
بوونى نهو خهلكه زاناي بووه كهچى دهكهن وچييان
بهسهر ديتو نهو شته تۆمار كراوده به بن گۆران ههر
نهووه ههر نهووش دهبن. ئيبنوعهباس دهلى: {قَالَ قَرِينُ
لِلنَّبِيِّ ﷺ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ أَنْ يَجْعَلَ لَنَا الصِّفَا ذَهَبًا وَنُؤْمِنُ بِكَ قَالَ
وَتَفْعَلُونَ قَالُوا نَعَمْ قَالَ فَدَعَا فَاتَاهُ جَبْرِيلُ فَقَالَ إِنَّ رَبَّكَ عَزَّ وَجَلَّ
يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ وَيَقُولُ إِنَّ شَيْئًا أَصْبَحَ لَهُمُ الصِّفَا ذَهَبًا فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُمْ عَذْبُهُ عَذَابًا لَا أَعْدَبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ
وَإِنْ شِئْتَ فَتَحْتُ لَهُمْ بَابَ التَّوْبَةِ وَالرَّحْمَةِ قَالَ بَلْ بَابُ التَّوْبَةِ
وَالرَّحْمَةِ / احمد، صحيحه الابالى / واته: هورميش به پيغه مبهريان
وت: داوا بكه له پهرومردگارت كه كيوى "سهفا" بكات
بهزير بۆمان جا باوهرت بيدهكهين ، پيغهمبهير ﷺ
فهرموى: نهگهر وابوو باوهر دههينن؟ وتيان: بهلى،
ئيبنوعهباس دهلى: جا پيغهمبهير ﷺ دوعاى بۆ كردن
نهوسا جبرئيل هات بۆلاى وتى: بهراستى پهرومردگارت
سهلامت ليدكاتو دهمهرموى: نهگهر دهيهوييت كيوى

﴿٩٨﴾ نهى محمد ﷺ پييان بلى: با بانگ بكهنه نهوانه
كهگومانان دهمرد كه خودان و دهتوانن بين به هاوارتانهوه
جگه له الله ، جا باش بزانن كه نهوان دهمهلاتى نهوهيان
نيه كه هيچ زيانك لهسهرتان لايهن يان بيگوړن و بيدمن
به سهر كهسيكى تردا. لهم نايهتهدا مهبهست له
بياوچاكانن كه جگه له الله هاواريان لى دهكرت چونكه
دههمرموى:

﴿٩٩﴾ نهوانهى كه نهوان دهيان پهراستى و هاواريان لى دهكهن
كاميان زور نزيكره له پهرومردگارى و سالح تره بهشوین
هوذا دهگهړين به عيبادمت و بهندايهتى كردنى
پهرومردگارى خويان، وه ئوميديان ههيهو چاوهروانى
رحمهتى پهرومردگاريان دهكهن و له سزاي دهمترسن ،
چونكه بهراستى سزاي پهرومردگارى تۆ نهومنده سهخته
كه شايانى خوپاراستنه لى. له بارهى دابهزىنى نهو
نايهتهوه وتراوه كهكۆمهلك لهعهرهب بهندايهتى چهند
كهسيكى جنوكهيان دهكرد ، جا جنوكهكان موسلمان بوون
بهلام نهوان ههر موشريك بوون كهوا بوو نهوانهى كهنهوان
دهيان پهراستى وا ئيستا كى بهركى دهكهن بۆ رازى كردنى
خواى بالا دمست كهچى مروقى بن ناگا ههر خهريكى
پهراستى نهوانه، ههنديكىش دهلن: مهبهست عيسا
ودايكى وفريشتهكانه كه ههرپهكهيان كۆمهله خهلكيك
پهراستونى ودهيان پهراستى كهچى نهوان ههولى رمزامهندى
الله دهمدن ودؤى موشريكهكانن. راغب نهسفههانى له
بارهى وشهى (الْوَسِيلَةُ) دهلن: (الوسيله : التَّوَصُّلُ إِلَى
الشَّيْءِ بِرَغْبَةٍ وَهِيَ أَحْصَى مِنَ الْوَسِيلَةِ لَتَضُمُّنَهَا لِمَعْنَى الرِّغْبَةِ . وشهى
(الوسيله) واته: گهيشتن بهشت به مهيل و نارمزؤو
رمغبهتى خوى وه نهو وشهيه له وشهى (الوسيله)پيش
ترو تايبهتى تره به هوى نهوهى كه ماناي ويست و نارمزؤو
له خوگرتووه كهواته (الوسيله) نزيك بونهوهو گهيشتنيكه
كه به مهيل و نارمزؤو خوى بوى ههلهدهستى، بهراستى
وهسيله و هوى نزيك بونهوهى بهنده له الله جگه له
بهندايهتى راستههينه هيچ شتيكى تر نيه.

﴿١٠٥﴾ جا هيچ خهلكى گونديك نيه كه ئيمه نهوان بهر له
هاتنى روؤى قيامت لهناوى ببهين يان سزاي بدهين به

سەفا"يان بۇ دەكەم بەزىر، جا ئەو كاتە ھەر كەسىكىيان كە باومرى نەھىنا سزايەكى واى دەدەم كە ھىچ كەس لەم جىھانە ئاوا سزا ئادەم، وە ئەگەر دەپەوئەت دەرگای تەوبەو لىبورڈىيان بۇ دەكەمەو، پېغەمبەر ﷺ ھەرموى: بەلگو دەرگای كراوہى تەوبەو لىبورڈىيان دەوئەت. پاشان پەروردگار ئەم ئايەتەى رەوانە كرد كە دەفەرموى:

﴿٩٠﴾ جا ھىچ شتىك رىگا لە ئىمە ناگرى بۇ ئەوہى لەسەر داخوازى خۇيان نىشانەى راستى تۇيان بۇ بنىرىن جگە لەوہى كە گەلانى پېش ئەوان داوايان كردوہو بۇيان ھاتوہو بەدرويان خستوتەوہو سزا دراوون لە ناوبراون، ئىمە ئەمانەوئ كە ئەم گەلەى تۇ بمىنى و بەتەواوى لەناو تەبرىن بۇيە داخوازىەكانيان سەبارەت بە دابەزىنى نىشانەى راستى تۇ رەوانە ناكەين بۇيان ئەوہو بوو كە ئىمە دامان بەگەلى سەمود ئەو وشترەى كە زانراوہ بەداواى سالىح كە چاو رۇشنەىك بو بۇ ئەوان ئەبوايە بەبىنىنى ئەو وشترە باومرىيان بە سالىح بكدرايە كەچى ئەوان ستمەمىيان لەخۇيان كرد بە ھۆى حوشترەكەوہ كە كوشتيان لە داويدا سزادراو بەدەنگىك لەناوچون، وە ئىمە ھىچ نىشانەىەك لەنىشانەكانى رەوانە ناكەين مەگەر بۇ ئەوہى خەلگى بترسىتو لە خراپەو تاوان پەشىمان ببىتەوہ ئەگەر پەشىمان نەبونەوہ سزا دەدرىن، جا تۇ ئەى محمد ﷺ لەسەر راگەياندىنى خۆت سوربەو لە پەرو پاگەندەى دوژمن مەترسە.

﴿٩١﴾ جا بىر كەرەوہ لەو كاتەى كە ئىمە وتمان بە تۇ بەراستى پەروردگار ت گەمارۆى خەلگى داوہو كەس لە دەستى ئەو دەرناچىت و ھەمو لەزىر چاودىرى و ئاگايى ئەودان و خوا تۇ دەپارىزىت لەوان، وە ئىمە ئەو بىنىنەى تۇمان لەكاتى شەورەوى وسەر كەوتن بۇ ئاسمانەكاندا دانەناوہ بىچگە لەوہى كەتاقى كردنەوہىەك بى بۇ خەلگ، جا ئەوہى كە دلى بەروناكى ئيمان كرا بىتەوہ، وەك ئەبوبكر باومرپ پى دەكاتو ئەوہش كە دلى رەش بى بەھۆى ستمەو كوفروہ باومرپ پى ناكات جا ھەردووكانى لەمەك جيا دەبنەوہو دەناسرىن و رۆزى دواى نكولى لى ناكرىت، وە ھەر وھا ئەو درختە نەفرىن لى كراوہى كە لە

قورئاندا باس كراوہ كە درەختى "زەقوم" بە ھۆيەكى ترى تاقى كردنەوہىەوہ، جا ھەندىك دەيان وت: چۇن دەگونجىت لەناو ئاگردا درەخت ھەبىت و نەسوتىت، وە ئىمە دەيانترسىنن لەسزاي دىناو پاشەرۆز بەلام ئەو ترساندنە ھىچ شتىك لەوان زىاد ناكات جگە لەخۇباى بوون و سەر كەشىيەكى گەورە، ئەمە بەرپەرچىكى گرنگو گەورەىە بۇ ئەوانەى كە بەرژەوہندىيان كردوہ بە خواى خۇيان و ھەموو شتىك بەسەنگى بەرژەوہندىدا كىشانە دەكەن، چونكە مادام خوا خۆى دەزانى ترساندىيان چاكيان ناكات بەلگو زياتر ملھوپو سەر كەش دەبن، جا بۇ ھەرمانى ترساندىنى داوہ؟! وردبەنەوہ!! جارىكى تر خواى مېھربان و دانا باسى كىشەى نىوان ئادەم سەلامى خواى لەسەر بى و شەيتانمان بۇ دەكاتو دەفەرموى:

﴿٩٢﴾ بىر كەرەوہ لەو كاتەى كە وتمان بە فرىشتەكان سوچدە بىن بۇ ئادەم جا ئەوانىش سوچدەيان بۇ برد جگە لە ئىبلىس كە گوتى ئايا سوچدە ببەم بۇ كەسىك كە لە قور دوستت كردوہ؟

﴿٩٣﴾ وتى: بىم بلى ئەوہ كەسىكى واىە كە تۇ رىزى ئەوت داوہ بەسەرمن داوداوام لىدەكەيت كە سوچدەى بۇ بەرم؟ ئەوہ شتىكى ئەوہندە كەم و لاوازە كە ئەگەر تۇ من دوا بەخەى ھەتا رۆزى قىامەت و ماوہم پى بەدەيت سوپىند بىت ھەمو ئەولادەكانى بە سەر لى شىواندن و گومراھكردن لەناويان ببەم جگە لە كەمىكيان نەبىت كە ئەوانە خۇيان بۇ بەندايەتى پەروردگار يەك لا كردوہتەوہ.

﴿٩٤﴾ اللہ ھەرمووى: بىرۆ چى دەكەى بىكە، جا ئەوہى لەوان كە بەپرەويت لىوہ بكات، ئەوسا بە دلىايىيەوہ دۆزەخ بەشتانەو ئەو بەشەش پاداشتىكى ھەروان كراوہىە بوۆتان.

﴿٩٥﴾ بىرۆ چەندىك لەوان دەتوانى بە دەنگەكەت كە گۆرانى و مۇسىقاىە يان ھەر دەنگىكى بانگ كەرە بۇ تاوان، ئارەزوئان بچوئىنەو ھانىيان بەدە لەسەر تاوان و لە رىگاي راست لاىان بەد، وە بە سواروہ پىادەكانتاوہ ھەرجىت ھەيە كۆى كەرەوہ لىيان و ھىرش بكە سەريان، وە ھاوبەشىيان بكە لە مالىيان ولە ئەولادىيان دا تا بەشىوہىەك بەكارى بەپىنن كە لە رەزامەندى تۇ دابىت وەك ئەوہى مالىيان لە

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُهُ فَلَمَّا جَنَّكَ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمْسَرْتُمْ أَنْ يَخْشَى
يَكُمُ جَانِبُ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجِدُوا لَكُمْ
وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمْسَرْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَاَصْفَاءً مِنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
بِمِمْبَرٍ مِمَّنْ أَوْفَى كِتَابِهِ بِمِيسِرِهِ فَاقُولُوا لِلَّهِ عِزٌّ وَن
كِتَابُهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ
أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوْحِيَنا إِلَيْكَ لِتُفْتِنَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَإِذَا لَاتَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ تَبْنَيْنَاكَ لَفَدَكْتُ
تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَادَفْنَاكَ ضَعْفَ
الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

﴿٦٨﴾ نایا نښه که هاتنه وشکایي نښه له سزای پهروردگار
بښترس ونا ترسن له ودهی که خوا به گوښه یه کی نه و
وشکاییه دا بتان بات به ناخی زمویدا وهک هاروون؟ یان
بهرد بارانتان بکات وهک گهلی لوت؟ له پاشان هیج پاریزرو
یارمه تی دهر و پشٹیوانیکتان دست نه که ویت؟

﴿٦٩﴾ یان نایا نښه نا ترسن جاریکی تر بتانگه رښتیته وه بښ
ناو دهریا، جا بایه کی زور به هیزتان بښ رهوانه بکات وه
که شتیه کانتان بشکښی و له و دهریا به دا نوغروقتان بکات به
هو ی نه ودهی که بښ باوهر و نه که نه ناس بوون له پاشان
که سښتان دهستان نه که ویت که توله له نښه وهرگریته وه
بو تان؟ واته: نه که س نه توانی بتان پاریزی و نه که دهستان
هه یه پاش خو تان بتوانی توله تان له خوا وهرگریت. جا
باسپله نه بن و له سزای بترسن و بزائن له ههر کویدا بن
دمتوانیت توله تان لیوهرگریت، جا چو ن له ناو دهریا و له
کاتی دژواری دا ته نه هاوارتان له و دهرکد با له وشکای و
کاتی فهرحیش ههر هاوار له و بکه و هاوهرلی بښ دانه نښ.

﴿٧٠﴾ خو به راستی نښه ریزمان گرتوه له روله کانی نادم و
هه لمان گرتوون له دهریا دا به هو ی که شتیته وه وله

حهرام به دهست به ښن یان له حهرامدا خهرجی بکه یان
زهکات نه دهن یان توشی زینایان بکه یت یان منداله کانیان
فیری ره وشتو نه خلاق نه که یان بهرگری چاکه و
جیهادیان لیکن، ته نانهت نه گهر پښ خواردن یان نزیکی
نیوان ژن و پیاو ناوی خودا نه بریت شهیتان ناماده ده بیت و
هاو بهشی دهکات، وه به لښیان پی بده و هه میسه نه داری و
فه هیریان پښ چاو بغه تا له ترسی فه قیر بون ههر
به دنیاوه سهرقال بن و کرده وه خراپه کانیان بښ برا زینه وه و
به لښی نه هاتی دوارو زیشیان پی بده و به دلنښیا یه وه
شهیتان هیج به لښنیک به وان نادات جگه له فریودان و
دهستخه رهدردن یان نه بیت، جا نه ی شهیتان جیت پی
دهکرت بیکه.

﴿٧١﴾ به لام بزانه که، بښگومان تو نه ی شهیتان هیج
دهسه لاتیکت نیه به سهر بهنده راسته کانی من داو ناتوانی
فریویان بدهیت، وه بیانخه له تینی و بهسه که په رومردگارت
پشٹیوان بیت بښ نه و که سانه ی که باوهریان پی هه یه و
پشتی پی دهبه ستن، نښجا خوا به شیکی تر له نیعمه ته کانی
خوی ده خاته بهرچاومان و دهفه رموی:

﴿٧٢﴾ په رومردگارتان نه و زاته یه که پال دهنی به
که شتیته کانتانه وه له و دهریا به دا تا بگه رښ به شوینی رزق
وروزیه که چاکه و نیعمه تی په رومردگاره جا زایانی
خو تانی پی دابین بکه ی به راستی نه و په رومردگاره ی نښه
زور به سوزو میهره بانه بو تان، به لام نښه زور سپله و نه که
نه ناسن.

﴿٧٣﴾ جاهر کاتی که نښه له ناو دهریا دا توشی نارده تی
وزیان بوون له و کاته دا نه وانه ی که په روستوتانن لښتان ون
دمین جگه له الله و له و کاته دا ته نه له و دهریا به ده که چی
کاتیک که نښه ی رزگار کردو هاتنه وشکاییه وه و ترستان
نه ما پشت ده که نه نایینه که ی خواو گو یی بښاندن، وه
نښسان ههر ناوا سپله و نه که نه ناسه و زو و نیعمه تی الله ی
له بیر ده جیتته وه. نه م رو فقه چو ن بیر ده کاته وه نایا پی
وایه که الله ته نه له ناو دهریا دا ده توانیت سزای بدات و
نقومی بکات و دای پو شیت؟!

شكاييدا بههوى ئهوشتانهى كه هاتووچوى پىدمكرىت و رۆزى ئهوانمان له شتهپاكهكان داوه و ريزتهوانمان دوميهر زۆريهى ئهوانهى كه دروستمان كردون بىرئزلىنانىكى بهرچاوشايان كه زۆريهى دروستكراوهكانى تر گهردن كهچو رامن بۆيان، جا با مروڤ سېله نهبيت و سوياسى ئه و نعيمهتانه بكات، پاشان خوى گهوره و بالادست كتوپر دهمان باتهوه بۆ قيامهت و دهفهرموى:

٣١ بىركهروه له رۆزىك كه ئيمه بانگ دهكهينه همو خهك له گه ئىمام وپيشهواكهى وچاك وخراب لهيهك حيا دهكهينهوه ، جا ئه و كهسهى نامهى كردوهكانى به دهستى راست پى بدرىت خوڤ بهخته ، ئهوسا ئهوان نامه كردارى خوڤان دهخوينهوهو دهبين به ئهندازى ئه و دهزوه بارىكهى ناو دهنگى خورما زيانيان لى نه دراوه و هممو چاكهكانيان له گهوره و بچووك تۆمار كراوه.

٣٢ جا ئه و كهسهى كه له دنيايدا كوئىربوهو لهگه ئ بوونى ئه و هممو بهلگه گهورهو رۆشانهدا ريگاي خوى ئه دۆزىوهتهوه ئا ئه وه له رۆزى قيامهتيشدا كوئىر دهبى و بهكوئىر حهشر دمكرىت وله هممو كهس زياتريش ريگاي لى ون دهبى و بى بهلگه و داماوو سهرشۆرتىر دهبى و له دۆزهخدا لهبىر دمبىرتهوه.

٣٣ بهراستى نزيك بو كه ئهوان تۆ فريو بدن و تووشى بهلات بكهن له بارى ئهوشتهوه كه وهحيمان كردوته لات ، تا تۆش درۆ بهدم ئيمهوه بكهيت و ماوهيهك خۆت بگريت له دژايهتى خواكانيان ، جا ئه و كاته ئهوان تۆيان دمكرد به دۆستى خوڤيان ، واته: كيشهى ئهوان لهگه ئ تۆدا ئهسهر خۆت نيه و ئهوان تۆ به خاوهن خوورهوشتى جوان دهناسن بهلام كيشهى ئهوان لهگه ئ ئه م بانگهوازهى تۆدايه كه دژ بهخواكانيانه و هاندهره بۆ يهكتا پهراستى. بهراستى ئهگهر بهرژهوهندى پهراستهكانى ئه مپۆيش لهوكاتهدا بۆنايه ههروهك ئه مپۆ دهبينين بهناو مهسلهحت و بهرژهوهندى و سياسهتهوه دهيان وت: بۆ ناگونجيين لهگهلتاندا بهلگو ئيمه ئه و گونجان و بهيهكبونه بهپيوست دهزانين و پيمان وايه كه له بهرژهوهندى هه مو لايهك دايه و بىروبوچونى هه موو كهسيكىش لهلاى ئيمه ريزى ههيه با

باوهرى به الله و پيغه مبهريش نهبيت و بانگ كه ر بيت بۆ بىدينى و وازهينان له فرمانهكانى قورئان و سونهت و گالتهكه ر بيت به ياساكانى ئىسلام گرنگ ئهوهيه كه جهماوهر قبوئمان كات و پله و پايه و خهيريكى دنيايمان دهست كهويت ، جا بهلگهش دههينينهوه كه ها پيغه مبه ر ﷺ لهگه ئ بىباوه راندا پهيمان و عهدهى بهستوه ئيمهش هه ر ئاوهها پهيمانمان بهستوه لهسهر ئه وهى كه هه مومان هاوبهش بين له دانانى حهلال و حهرا م وياساو ريزنان له بىرو بوچونى يهكترو ئه وهش كه بهرمنگاريمان بكات بى سياسهت و واقع نهناسه! بى ناگا له وهى كه دانانى ياسا بۆ مروڤ هه ر شياوى ئه و زاتهيه كه دروستى كردون و دهريپنى بيزارى و رقوقين بهرامبه ر به هه ر كوڤرىك يان هه ر ياسايهك جگه له قورئان و فهرموده راستهكانى پيغه مبه ر ئه ركى سه رشانبهتى و يهكتاپه رستى و ئيمانى راستهقينه به بى ئه وه دانامه زرىت و ئه مه شوينى مه يل كردن و شيرينزمانى نيه ئه وه ته له م ئايه تانه دا كه له مه كه داو له كاتى بى دهسه لاتى پيغه مبه ر ﷺ و موسلماناندا هاتوته خواره وه چۆن په رومردگارى جيهان هه ره شهى ئاوا نزيك بوونه وهيهك له پيغه مبه ر ﷺ دهكات و دهفهرموي:

٣٤ خۆ ئه گهر ئيمه تۆمان دامه زراو راگير نه كرايه لهسهر ئه م ئاينه بهراستى نزيك بوو كه كه ميك مه يلى دل بكه ي بۆلاى ئه وان ئه گهر چى مه به ستى تۆ دنيا نه بووه و بهلگو بههيواي ئه وهى كه ئه وانيش به نه رمى لهگه ئ تۆدا بچوئينه وه و دژايه تيت نه كه ن و قسه كانت لى وهرگرن، بهلام په رومردگار تۆى دامه زاو و كرد، جا بۆيه تۆ كه مترین مه يل و نه رميه كت بهرامبه ر به وان نه نواند.

٣٥ بهلام ئه گهر كه مترین مه يلت بىكرايه بۆلايان، جا ئه و كاته ئيمهش سزاي چه ند بهرامبه رى ژيان و چه ند بهرامبه رى مردن و دوا رۆژمان به سه رتا ددا له پاشان تۆ يارمه تى دهريكت دهست نه دهكه وت كه ريگا له ئيمه بگريت له سزادانت.

٣٦ جا بهراستى ئه وان خهريك بوون تۆ بچوئين لهسهر زهويداو سوكت بكهن و ده رت بكهن، خۆ ئه گهر ئه وه يشيان بهتۆ بىكرايه و له ناويان بىردايت باش بزانه كه ئه وانيش

نه دهمانه وه پاش تۆ جگه له ماوه يهكی كهه، واته: ئيمه
تۆ له مان لى دسه نندن و نه مان فه وتانندن له دنيا داو كهس
نهى دمتوانى ريگامان بگرييت.

٧٧ ئهمهيش رهوشتو ريبارى نهو كهسهيه كه له پيش
تۆدا رهوانه مان كردوه كه رهوانه كردنى سزايه بۆ نهو
كه لانهى كه دزى پيغه مبه ره كه يان بوون، جا نه گهر
ئه مانيش دهست هه ل نه گرن له ئازاردانت به لا به سه ر
ئه مانيشدا دههينين و تۆ دهست ناكه وييت و ناييبنى كه
رهوشى ئيمه بگورپيت، ده لئى هوى دابه زينى ئه م ئايه ته
ئه وه بوو كا فرانى مه كه بريارى دهر كردنى پيغه مبه رياندا
الله بيش به م شيويه هه ره شهى لى كردن به لام نه وان
گوپيان به هه ره شهى الله نه داو پيغه مبه ريان ده ر كرد
له مه كه و سال و نيو يهك زياترى نه خاواند كه الله به غمزى
"به ر" تۆ لهى لى و مرگرتن و حه فتا له گه و ره پيا وان و پايه
به رزانى وهك ئه بو جهل و عوتبه و شه يبه و ئه بو به خته رى
كو زران و سام و هه يبه تى خاوه ناسان له نا و چوو، ئينجا
خواى گه و ره فرمان ده دات به سه ر پيغه مبه رياندا
كه نويزمه كانى له كاتى خو ياندا نه نجام بدات و ده فه رموى:

٧٨ ئهى محمد ﷺ كاتيك كه خو ر لار ده بيه ته وه هه تا
تاريكا يى شه و نويز بكه كه نويزى نيوه رو و عه سرو
مه غريب و عيشا ده كات، وه قورئان خو يندنه كه ي
به يانيانيش نه نجام بده كه بري تيه له نويزى به يانى
به راستى نويزى به يانى كاتى ناماده بونى فريشته كانى
شه و رو و ژده.

٧٩ جا تۆ له به شيكى شه ودا هه لسه بۆ نويز كردن نه وه
زياده يه كه وه له سه ر تۆ پيوسته ئهى محمد ﷺ، چونكه
نزى كه په رومردگار پله يه كت پى بدات كه سوپاس كرا وى و
هه مو مرو ف به ده سكه وتنى ئه و پله يه سوپاست بكه ن،
مه به ست شه فاعه تى گه و ره يه كه كاتيك له هه مو
پيغه مبه ران ناو مي د ده بن كه تكا يان بۆ بكه ن بۆ نه وى
كه په رومردگار له نيوانياندا حيساب و كتاب ده ست
پي بكتات و له و دژوا ريهى مه حشه ر رزگاريان ببيت، جا نه و
كات ه پيغه مبه رمان ﷺ هه لده سي ت به و شه فاعه ته گه و ره يه
وهك له فه رموده ي راستدا ها تو وه به و شيويه الله ري زى

و ان كا دو ا لي ستفرو ناك من ال ارض لي خري حوك منها
واذا لا يلبثون خلفك الا قليلا ٧٦ سته من قد
ارسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لستنا تحويلا ٧٧ اقم
الصلاة لذالك الشمس الى غسق الليل وقرآن الفجر ان
قرآن الفجر كان مشهودا ٧٨ ومن الليل فتعجده به
نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا ٧٩
ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج صدق واجعل لي من
لدنك سلطانا نصيرا ٨٠ قل جاء الحق وزهق الباطل
ان الباطل كان زهوقا ٨١ ونزل من القرآن ما هو شفاء
ورحمه للمؤمنين ولا يزيد الظالمين الا خسارا ٨٢ واذا
انقمنا على الانسان اعرض وتكابر عليه واذا سمع الشر كان يئوسا
٨٣ قل كل يعمل على شاكله فربكم اعلم بمن هو اهدى
سبيلا ٨٤ ويستلونك عن الروح قل الروح من امر ربي
وما اوتيتهم من العلم الا قليلا ٨٥ ولين شئنا لنذهبن
بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا ٨٦

ليده رگرييت و نه و پله يه ي پى ده به خشيت و هه مو خه لكيش
سو پاسى ده كه ن و هه مو يان ري زو گه و رمي پيغه مبه ريان
بۆ دهر ده كه وييت و ده يناسن نه گه ر جى ئاخ ر پيغه مبه ره.

٨٠ جا ئهى محمد ﷺ بلى: ئهى په رومردگارم بمخه ره
شو ينيكى راستى وا كه هه مو شتى تي دابيت و په كم بۆ هيج
نه كه وييت و دهرم بكه به دهر كردنيكى چاك له و شوينه
چاك و راسته كه مه كه يه، جا هه نديك ده لئى: ئهى
په رومردگارم بممري نه به مردنيكى چاك و زين دو م بكه ره وه
به زين دو كردنه و هه يه كى چاك. وه له لايه نى خو ته وه هي زو
يار مه تي ده ريكي وام پى بده كه بتوانم به سه ر دوزمنا نى
ئا يين دا زال ببم، ئينجا خوا ده فه رموى:

٨١ جا بلى: حق هات و به تال فه و تا بيگومان به تال
له نا و چوو، چونكه به تال بى بنه ما و دوور له هه مو
راستيه كانه و له نا و جوني بيگومانه به لام به و مه رجهى كه
حه ق بيت و روبه روى بوه ستيت. ئي بنو مه سعو د ده لى:
{دخل رسول الله مكة عام الفتح وحول الكعبة ثلاث مائة
وسون نصبا فجعل النبي يطعنها بمخضرة في يده وزئما قال
بعود ويقول: جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا جاء

الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ / الترمذی صححه الالبانی / واته پیغهمبهری نازیزمان ﷺ له کاتی سهرکهوتنی مهکهدا کاتی که چووه مهکهو له چوار دموری کهعبهدها سی سهدو شست بت دانرا بوو بۆ پهرستن که به عهساکی هیماو نیشاردی بۆ دهرکدن و دهیضرمو: نیسلام هات و کوفر لماناوچوو حهق که هات بهتال و بت پهرستی وهک پیش دهرست پیناکاتهوهو جاریکی تر وهک خوی ناگه پیتتهوه.

حَا ئَیْمَه نازلمان کردوه له ئهم قورئانهده ئهوهی که شیفایه و رهمهته بۆ ئیمانداران، وهزالمان هیج سودیک لهم قورئانه وهرناگرن جگه له زیان، چونکه بهیونهی دژایهتی قوروانهوه زیاتر رهنجهروو خهسارمت مهند دهن و روژی قیامهتیش پیغهمبهرمان ﷺ شایهتی دهرسات لهسهر ئهو کهسانهی که به گوپی قورئانیان نهکردوهو دهفرموی: **(وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا / نورقان:** سی. ئهی پهروردگارم ئهم گهلهی من وازیان نا لهم قورئانه هیناوهو ئیشیان پین نهدهکرد.

وه دهبیته به بهلگهیهک له سهریان کهواته قورئان زیاتر بوو بههوی زیان و سزای سهخت بۆ بئ باومرپان بهلام شیفایه بۆ باومرپاران همم شیفا ی گیانی و روچی همم شیفا لهشو جهستهیی والله اعلم. دایکمان عایشه دهفرموی: **{ اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَنْفُثُ عَلَى نَفْسِهِ فِي الْمَرَضِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ بِالْمَوْذَابِ فَلَمَّا قُلْنَا كُنْتَ أَنْفُثَ عَلَيْهِ بِهِمْ وَأَمْسَحَ بِبِدِّ نَفْسِهِ لِبَرْكِهَا / البخاری / واته:** پیغهمبهر ﷺ لهو نهخوشیهده که وفاتی کرد سورمتهی (الاخلاص) و (الفلق) و (الناس) ی دهخویندو پاشان فووی دهرکرد بهلهشی خویدا کاتیک که نهخوشیهکهی سهختر بوو من ئهو سورهتانم دهخویندو فوم دهرکرد بهلام بهیونهی بهرهکهته و پیروزی دهرستی پیغهمبهر ﷺ ههر دهرستی خویم به لاشهیدا دهینا.

خَو ههر کاتی نیعمهتی خۆمان رژان بهسهر مروفا دهرشت تی دهرکات و خوی دوور دهرخاتهوه لهسوپاس کردنی اللّ، وه ههر کاتی توشی زیان و نییش ونازار بوو ناوومید نهبی وچاومرپ ناکات که جاریکی تر توشی خهیر و خوشی بیی، چا دهفرموی:

ئهی محمد ﷺ بلی ههمو نییش دهرکهن به شیوهی خوورهوشتی ناو دهرونی خوی، دل و دهرون پاکان که باومرپارانن ئیشیان پاکه، وهدل و دهرون پیسان که بئ باومرپانن ئیشیان خراپه، واته: دلتهنگ وغهمگین مهبه لهکاری ناپهسهندی بئ باومرپان، چونکه کارهکانیان وینهی ناو دهرونی خویان دهردهخات ئهوسا پهروردگارتان زاناتره له ئیوه بهو کهسهی که چاکتر ریگی هیدایهتی گرتوهو ههر کهسیکیش به گوپرهی کرداری خوی پاداش دهرداتهوه.

حَا ئهوان لهباری روحهوه پرسپارت لی دهرکهن بلی: روح شتیکه له فهرمانی پهروردگارم دروست کراوی ئهوهو چونیهتییهکهی ههر له عیلمی ئهو دایه و من هیج شتیک لی نازانم و ئیوهش خۆتان ههلمهکیش، چونکه پیتان نهراوه لهزانیاری و عیلم مهگهر شتیک زور کهم، لههوی دابهزینی ئهم ئایهتهده دوو ریوایهت هاتوه: یهکیکیان وادهگهیهنی که ئهم ئایهته لهمهیدینهده دابهزی بیته که ریوایهتهکهی عهبدوای کوری مهسعوده که (بخاری و مسلم) ریوایهتان کردوه که گوایه جولهکهکان لهباری روحوهوه پرسپاریان له پیغهمبهری خوا ﷺ کرد تابزانن ئایا پیغهمبهره یان پیغهمبهر نیه بهلام ریوایهتهکهی عهبدوای کوری عهباس که ترمزی ریوایهتی کردوه دهری دهرخات که ئهم ئایهته وهک باقی سورتهکه لهمهکهده هاتوته خوارهوه که گوایه قورهشییهکان چوونهته لای جولهکهکانی مهیدینهو باسی پیغهمبهریان بۆ کردون و وتویانه ئایا لهلای ئیوه که ئیوه خاومنی پهراون شتیک هیه که ئیمه بتوانین بهوشته محمد تاقی بکهینهوهو بزانیان راسته پیغهمبهره یان درودهرکات، جوهکان و تیان: بچن سی پرسپاری لی بکهن ئهگهر بهراستی وهلامی دانهوه ئهوه راسته پیغهمبهره یهکیک لهوپرسپاران، پرسپاری روح بوو کهچیوهو چۆنه کهوهلامیشی بهشیوهی راستدانهوه ئینجا راستی پیغهمبهریان بۆدهرکهوت بهلام شهتان سهری لی شیواندن و ههر لهسهر دژایهتی پیغهمبهر ﷺ سوربوون تا زۆربهیان بهر شیرو تیری موسلمانان کهوتن لهغهزای "بهدر" دا.

وه پاش سهرکهوتنی پیغه مبهرممان ﷺ به سهر مه کهدا نه وهی که مابوو موسلمان بوون و خزمه تی زور گه ورهیشیان به نایین و پیغه مبهری خوا ﷺ کرد خوا له هه مویان رازیبن. ئینجا خوی گه وره باسی نه ونیعمه ته گه وره خوی که قورئانه دهکات که چۆن ناردویه تیه خوارده ههرواش ده توانیت بهرزی بکاته وهو نه ونیعمه ته گه وره له ناو بهنده کانیدا هه لگرت جا ده فرموی:

٨٦) نه گهر ئیمه نارده زومان لی بیت به راستی نه وهی که ناردوو مانه ته لای تو هه موی له ناو ده بهین جا هیچی نه له بیر خوتداو نه له بیر کهسی تر دا نامینیت پاشان هیچ پشتیوانیت دهست ناکه ویت و کهس یارمه تیت نادات له سهر نه وهی که نه هیلتیت ئیمه ناوا بکهین یان بویت بهینیت وه،

٨٧) به لام خوا نه نیشه ناکات به لکو نه هه قورئانهی ناردوه که مایه ی ههرو خیر بیت تا نه و کاته ی که خوی دهمانی، بیگومان ههرو خیری نه و به سهر تووه نه ی محمد ﷺ زور گه وره یه که تو ی هه لبرارد وهو کردویتی به پیغه مبهرو نه هه قورئانه پر خیر و بهر که ته ی پیدا ویت. جا نیووش نه و قورئانه بخویننه وهو فرمانه کانی به جی بهین و ناموزگاریه کانی و هرگرن پیش نه وهی که ﷺ بهرزی بکاته وهو نایه تیکی له سهر زه ویدا نه هیلتیت، حوزه یفه ی کوری یه مان ده لی: پیغه مبهرو ﷺ به فرموی: ﴿يَذُرُ الْإِسْلَامَ كَمَا يَذُرُ وَشْيَ الثَّوْبِ حَتَّى لَا يَذُرَ مَا صِيَامٌ وَلَا صَلَاةٌ وَلَا نُسُكٌ وَلَا صَدَقَةٌ وَلَيْسَ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي لَيْلَةٍ فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ وَتَبْقَى طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْعَجُوزُ يَقُولُونَ أَذْرَكْنَا آبَاءَنَا عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَتَحْنُ نَقُولُهَا / ابن ماجه، الحاكم، صحيحه الاباني / واته: ئيسلام كه م كه م رهنك وروی نامین و هك لباس چۆن كۆن ده بی ناوای پی دیت که نازانری که رۆزو چیه و نوپۆ قوربانی و چاکه چیه تا شه ویک دیت یه که نایه تی نه هه قورئانه له سهر زه ویدا نامین کۆمه لی بیاوو نافرته ییر ده مین که ده لئین: کاتی خوی له باوو بپیرانه مانه وه گویمان له م وشه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بو، جا ئیمه ش نه وه ده لئین.

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَأَنْتَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَنْ أَجْتَمِعَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كُنْتَ بِبَعْضِهم لَبِعِضُ ظَهْرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِرَ بِكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَجِيلٍ وَعَنْبٌ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خَلْلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زُفِعَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالَهُ وَالْمَلَكُ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُفْقِكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنْتُ فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَسْمُوعُ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

پاشان بهر وهر دگار باس له گه وره ی نه هه قورئانه دهکات که کهس ناتوانیت وینه ی بهین و ده فرموی:

٨٨) بیان بلی: نه گهر هه موو ئینسان و جنو که کۆبینه وه له سهر نه وهی که وینه ی نه هه قورئانه بهین ناتوان وینه ی بهین نه گهر چی هه ندیکیان یارمه تی هه ندیکیان بدن، لیله دا هه رموی وینه ی بهین که نه یانتوانی پاشان هه رموی ده سورته که نه ویشیان نه توانی پاشان هه رموی یه که سورته بهین، نه ویشیان نه توانی جا چی له وه گرنگره که محمدی نه خوینده وار بهراوه یه که به زمانی هه رمبی بهینیت که هه مو عه رب له گه ل هه مومرو و فیک ترو ته وای جنو کهدا نه یانتوانی وهو ناشتوان سورته ی و هک سورته ی نه و بهراوه ی نه و بهین له حالیکدا هه ولی نه ویشیان داوه و به توندیش دژایه تیان کردوه؟ جا نه وهی خاومنی ژیرییه کی ساغ بیت دهمانی نه و بهراوه له لایه ن خاوده هاتوه و محمدیش ﷺ پیغه مبهریه تی به لام "نه گهر ژیری نه ما گیان واله سزادا" ئینجا خوی زاناو بالادست ده فرموی:

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبُحْبُوحًا وَمَنْ يَضِلَّ فَلَنْ يُجْعَلَ لَهُ أَجَلَ شَيْءٍ
 مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى وَجْهِهِمْ عُمَامًا وَكُفًّا
 وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
 وَرَفَتًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَارِيبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٩﴾
 قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَتَسَّكِمَنَّ خَشْيَةَ
 الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى إِسْحَاقَ
 عِيسَى بَنِيَّ قَسَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿٢١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ
 هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿٢٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْ الْأَرْضِ
 فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿٢٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
 أَتَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿٢٤﴾

٢١ به راستی ئیمه لهم قورنانهدا له ههمو وینهیهکی
 بیویست و کاریگه رمان هیناوه بؤ خه لک و جیگور که مان
 بیکردوه بؤ نه وهی ببیت به په ندوئاموژگاری بؤیان وریگای
 حهق بگرن و پهیره وهی پیغه مبهیر ۱۱۱ بکه نه به لام زوریه ی
 خه لک جگه له بی باوهری شتیکی تریان نه ویست. به لئی
 نه وان نه وههمو به لکه رو شانه ی که له وه قونانهدا هه یه
 وازلیده هینن و داوای به لکه و موعجیزاتی تر ده که نه،

٢٢ خو و تیان باوهرت پی ناکهین هه تا لهم زوویه دا کانی
 ناو ویکمان بؤ هه لئه هولئینیت،

٢٣ یان هه تا تؤ خو ت باخچه یه کت نه بیت له خورماو تری
 که به ناویاندا جوگای ناو بروات چو نرویشتنیک،

٢٤ یان وهک تؤ گومانه که یه که سزا دیت به سه رماندا با
 له ئاسمانه وه پارچه یه کی بباریت به سه رمان داو له ناومان
 ببات یان تؤ خواو فریشته کانمان بؤ بهینیت تا ئیمه
 به چاوی خو مان بیان بینین نه گینا ئیمه باوهرت پی
 ناکهین.

٢٥ یان با تؤ مالتیکی زور رازاومت هه بیت یان تؤ سه رکه وه
 بؤ ئاسمان که هه رگیز باوهرت پی ناکهین
 به وسه رکه و تنه یشت تاتؤ نامه یه کمان بؤ نه هینی له لایه نه
 خودا وه که ئیمه خو مان بیخوئینینه وه، نه ی محمد ۱۱۱ بلی:
 پاک و بی عه یبه په روه ردگارم من جگه له وهی که
 بنیامیکم و نیروای الله شتیکی تر نیم ،واته، بلی: نه و
 شتانه ی که داوای ده که نه له من نه وه ئیشی من نیه و من
 تنه نا گه یان دنی به یامی خو ام پی سپیرا وه کی باوهر
 ده هینی سودی بؤ خو یه تی و کیش باوهرم پی ناکات زیانی
 بؤ خو یه تی،

٢٦ هه ر کاتی پیغه مبهرو رینمای هاتوه بؤ خه لک جگه
 له وقسه یه ی که ده یان وت: چو ن ده بیت به شه ریک
 پیغه مبه ربیت هیج شتیکی تر نه به وه که به رگری له خه لکه
 بکات بؤ باوهر هینان و تنه نا هه ر نه و بهانه یان هه به وه جا
 په روه ردگار ده فهرموی:

٢٧ پییان بلی نه گه ر له سه ر زویدا فریشته کان به ئارام
 هاتو چو یان بکر دایه و سه قام گیر بونا یه وهک ئیوه به راستی
 نه و کاته ش ئیمه له ئاسمانه وه فریشته مان ده کرد به
 پیغه مبهرو ره وان هه مان ده کرده سه ر نه و فریشتانه، جا بت
 په رسته کان وتیان: نه ی محمد ۱۱۱ کی شایه ته له سه ر
 راستیت؟ خوایش فهرموی:

٢٨ بلی: به سه که الله شایهت بیت له نیوان من وئیوده که
 نه وهی من نه ئیم له لایه نه نه و زاته یه، به لام نه وهی که نیوه
 نه یلین هه موی درؤ و بختیانه به راستی خوا ئاگاداره به وهی
 که به نده کانی ده یلین و بینه ری هه مو هه لئس
 و که وته کان یانه، که وابه تؤ ناره حهت مه به و دل ته نگ مه به
 چونکه به راستی هیدایهت و رینمای هه ر به ده ست نه و زاته
 خو یه تی.

٢٩ جا نه و که سه ی که الله رینمای بکات هه ر نه وه یه
 ریگای راستی گرتوه چونکه خو ی رینمای و یستوه ، وه هه ر
 که سیکیش که خوا گومراهی بکات جگه له و زاته که سیکی
 تر نییه دؤ ست و یار مه تی ده ری بیت و ریگای راستی پیشان
 بدات وله روژی راست بوونه وه یشتا هه مو گومراهان به سه ر

که هر کام لهوانه بهس بوو بؤ که سيک که به شوين
حه قدا بگهرايه، خو جوهکان بهسرهاتی موساو فيرعون
دهزان، جا پرسيار بکه لهوان کاتيک که موسا هاته لايان
خو فيرعونيش پي وټ: بهراستی من وا گومان دهکم
ئهی موسا تو سحر لى کراوه.

۱۰۲ موسايش وټی: بهراستی تو چاک دهزانت هيچ
که سيک نا ئه مهي رهوانه نه کرده جگه له پهروردگاري
ناسمانان وزموي که بهرچاو رؤشنکهرهون بؤ همرکه سيک
که بيه وټ ريگای راست بدوژيته وه، ئهوسا بهراستی
منيش وادمزانم ئهی فيرعون تو له ناوچوو فهوتاوی
چونکه زور چاک دهزانی که من نيرراوی پهروردگارم و
دژايه تيم دهکهيټ، واته: ئهی ئهوانه که نيستا دژايه تي
من دهکن ئيوه که موسا بهراست دهزانن خو کاتي خوئی
موسايش ئاوی پي وټراوه به ناحق بهدرو خرايه وه دى
ئهمرو ئيوه بؤچی چوونه ته جيگای فيرعون و دژايه تي
من دهکن؟!

۱۰۳ جا فيرعون ويستی موسا وجه ماعه ته که ی لهم سر
زهويه دا سووک بکات و ناچار يان بکات به پهره وى گردنى
خوی يان دمريان بکات، جا ئيمهش له بهر ئه وه فيرعونمان
له ناودريدا غهرق کرد له گهل همو ئه وه که سانه ی که
له گهلیدا بوون.

۱۰۴ جا له دواى غهرق بوونی فيرعون گوتمان
به نه وهکانی يه عقوب ئيوه لهو زهويه ی شامو ميسردا بؤ
خوتان دابنیشن وئاوه دانی بکه نه وه، جا هر کاتي کاتي
به ئيئي دوايى هات همووتان کو دهکهي نه وه وه موتان سزا
دهدين.

۱۰۵ جابه مهبه ستيکی راست ئه م قورانه مان رهوانه
کرده وه رهوانه کردنيشى به حق بووه له همو
شهيتانيک و له همو زيادو که ميک پاريزپراو بووه بؤ
مهبه ست و بهرنامه يه کی راست هاتوه و تۆمان رهوانه
نه کرده مه گهر بؤ ئه وه ی که موژده دربيت بؤ
چاکه کاران و ترسينه ر بيت بؤ خراپه کاران.

دم وچاوياندا له حالتيکدا که کهرن و هيچ نابيستو کوړنو
کهس نابينو لالو توانای قسه کردنيان نييه کو
دهکهي نه وه که شوينی ئهوان دوزه خو وه هر کاتيک
ئاگره که ی کز و هيواس ببيت ئيمه ئاگريان لى هژده دين
وبليسه دارتری دهکهيټ.

۹۸ ئه وه پاداشتی ئهوانه چونکه ئهوان بي باومرپوون
له دنيا دا به نايه تهکانی ئيمه و دميان وټ: ناياکاتيک که ئيمه
مردينو بووين به ئيسقان و رزين ئايا تازه زيندو
دهبينه وه و دبين به دروستکراو يکی تازه؟ جا ئه گهر خاوه ن
عه قل و فامن پيش ئه وه ی که بگهن بهو سزاگه ورو
پر مه ترسيه هر نيستا ته ماشای ئه م بونه و مره بکه ن و بير
بکه نه وه و روو بکه نه پهروردگاري خوتان و تهوبه يه کی
چاک بکه ن، الله ميه ره بان و لي بورده يه.

۹۹ ئايا نابينو ونازانن ئه و الله يه ی که ئاسمان وزموي بهو
گه وړه ی و عه زمه ته وه دروست کرده دهسه لاتی هه يه
له سر ئه وه ی که دووباره له پاش مردنيان وهک وي نه ی
خويان دروستيان بکاته وه، وه الله ماوه يه کی ديارى کراوی
داناوه بؤ زيندو و گردنه وه يان که هيچ گومان يکی تيدانيه ،
جا ستمکاران خويان دمپاريزن و ماوه به خويان نادم
مه گهر بؤ بي باومرپوون واته، موشريک و بت په رستان
هر بي باومرپى هه لده بزيړن بؤ خويان.

۱۰۰ ئه ی محمد ﷺ پييان بلي: بهراستی ئه گهر ئيوه
خاوه نی هه موو خه زينه کانى رحمة تي پهروردگاري من
بن ئيوه دستيان پيوه دهگهرن له ترس نه داری و فه قيرى
بهراستی ئينسان رزوو به خيله و دهستی ناچيته مالى
خوی و مافی مافداران نادات مه گهر خوا به لوتفى خوئی
له و سيفه ته خراپه پاکى کردبتيته وه، ئهوانه ش زور که من.
جا ئه ی محمد ﷺ وانه زانی که تو يه که م نيرراوی خوايت
که بهو هه مو به لگه رؤشانه وه به دروت دهخه نه وه و
باومرپ پي ناکه ن.

۱۰۱ بهراستی ئيمه دامان به موسا نو نيشانه ی رؤشن بؤ
ئه وه ی فيرعون و پهره وانی باومرپ پي بکه ن و دژايه تي
نه که ن وهک عه سا که ی و دهستی و ساله گرانی و که م
بونه وه ی بهروبووم و توفان وکولله و ئه سپي و بؤق و خوین

١٩) ٺهوسا ٺهڪهون به سمر چه ناڪه يانداو سو جده ٺهبن
وٺه گرین و گهردن که چی فه رمانه کانی الله دهن، وهنم
قورانه زیاتر گهردن که چیان بؤ پهیدا دهکات، نا ٺهه
سیضه تی ٺه وکه سانهیه که کیتابیان بؤ هاتوه له پیشداو
باوهریان پئ کردوه ماون تا ٺهه پیغمبه رهیان ښدیوه
باوهریان پئ هیناوه.

۱۱۰) بَلَىٰ: بَانِگ بکهنه ﷲ یان بَانِگ بکهنه رحمان هر کام لهو دوو ناوه بَانِگ بکهن فهرقی نیه ، چونکه ناوی نهو زاتمن، وه بُو نهوزاته ههیه جهندین ناوی جون تر ، واته: خواتهنها یهک ناوی نیه بهلکو ناوی زوړنو بههر ناویک نگی بکهیت چاکه، وه له کاتی نویژ گردنت دا ددنگ بهرز مهکهروه به هورئان خویندن تا بت په رستهکان گوئیان لئ نهبئو قسهی ناشیرینت پئ بلئو زوړیش ددنگت هیواش مهکهروه با موسلمانانی دهورویهرت بیبیسن ، وه له نیوان ددنگ هه لپړینیکی توندو هیواشییهکی زوړ ریگای ناوهندی هه لپړیزه نه زوړ توندو نه زوړ هیواش. عه بدولای کوری عه باس له باره ی هوی دابه زینی ثم نایه ته وه دهلی: { نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُخْتَفٍ بِمَكَّةَ كَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ فَإِذَا سَمِعَهُ الْمُشْرِكُونَ سَبُّوا الْقُرْآنَ وَمَنْ أُنْزِلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِنَبِيِّ ﷺ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ أَيْ بِقِرَاءَتِكَ فَيَسْمَعِ الْمُشْرِكُونَ فَيَسُبُّوا الْقُرْآنَ وَلَا تُخَافُ بِهَا عَنْ أَصْحَابِكَ فَلَا تُسْمِعُهُمْ وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا. / من علی/ واته: نهو کاته ی که پیغهمبهری خوا ﷺ خوی دشاردهوه لهبت په رستهکان وهیشتا بانگه وازه که ی ناشکرا نه بو کاتی که نویژی دهخویند بُو هاوولانی به ددنگی بهرزدهوه هورئانی دهخویند، جا کاتیک که بت په رستهکانی هورهیش دهیان بیست جنیویان ددها بهودی که رهوانه ی کردوه به هورئان و بهو که سهش که هیناویتی، جا ﷲ هرموی به پیغهمبهردگی ﷺ دنگت به هورئان خویندنه ودهکی ناوویژت نهوهنده بهرز مهکهروه که بت په رستان بیبیسن و جنیو به هورئان بدهن و نهوهندش هیواشی مهکه که یارده کانت نه بیبیسن بهلکو لهو نیواندها بیخوینه}.

٣) ئەوسا بۆلى: سوپاس بۆ ئەو ﷲىيەى كە مىندالى بۆ خۆى
دانهناودو نيازى پىي نيه ولهه بونونهومرگه ورمو لهو ههمو

وَيَلْحَقْ أَزَلَّتْهُ وَبَاقٍ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
قُرْءَانًا فَفَتَنَهُ لِقَاءَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّكَ وَزَلَّتْهُ نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا الْوَالِدُونَ مِنَ قَبْلِهِ إِذَا يُشَاءُ
عَلَيْهِمْ يَخِرُونِ لِلْأَقْصَانِ سَجْدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
عِندَ رَبِّنَا لَمُعْمَلِينَ ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُونِ لِلْأَقْصَانِ يَكُونُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اادْعُوا اللَّهَ أَوْ اادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرِ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُ بِهَا وَابْتَغِ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرًا تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

سُورَةُ الْكَهْفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝
 فَيَمَّا يَنْزِئُ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝
 وَيُنذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝

۱۶ خۆ ئەمە قورئانیکە بەش بەشمان کردوہ و بەگوێرە
پێویست لە ماوەی بیست و سێ ساڵ دا ئاردومانەتە خواروہ
تا تۆش ببخوینی بەسەر خەڵکا بەھێواشی و تا ئەوانیش
بتوانن وەری بگرن و لێی تێ بگەن و ئیشی پێ بکەن ، جا
دامان بەزاندوہ چۆن دابەزاندنیک رێک و پێک و بەش بەش و
یەک بەدوای یەک و لەو ماوە درێژدا بە بێ ئەوہی
کەھەڵو ناریکییەکی تێدا بیت.

١٧٠ پيڻيان بڻي بهم ڦورانهه كه سودي دنياو دينتانه ئيمان
بهينن يان ئيماني پي نههينن پهرومردگار هيچ زيانك
ناكاتو له راستي ئهم ڦورانههيش كهه ناكاتهوه ، بيگومان
نهوانهي كه زانياري راستهقينهيان پيدراوه له پيش ئهم
ڦورانههوا ولهسر نهو باومره ماون همر كاتيك ئهم ڦورانه
بخوينري بهسهر ياندا دهكون بهسر چهناكه يانداو
سوجهي شوكر دهبه بؤ الله كه گهيشته به ئهم
پيغهمبرهي ﷺ كه موژدهي هاتني بهوان درابوو.

جا دهلين: پاڪ وبي عهيلي بو پهروردگارمان
بيگومان كه بهليني پهروردگارمان جي بهجي كراوه.

مولکه‌دا شهریک و هاوبه‌شیک نیه و رازی به هاوبه‌شیش نیه ، وه هیج یارمه‌تی دهر و دوستیکی نییه که له‌ناچاریدا نیازی پئی هه‌بی ، نه‌گینا باوهدارانی به میهره‌بانی و چاکه‌ی خو‌ی به دوستی خو‌ی داده‌نیت، وه خوی خوت به گه‌وره رابگره گه‌وره‌یه‌کی وا که هه‌مو به‌رزی و ریزو وه‌سفی جوانی تیدابیت و به شیوه‌یه‌ک ره‌فتار بکه که گه‌وره‌ی و ده‌سه‌لاتی خودای تیدا دهرکه‌ویت.

سورتهی که هف

۱۱۰

۸

سورتهی که هف که سورتهی هه‌زده‌هه‌می هورنانه سه‌دو ده نایه‌ته و له مه‌که‌دا هاتوته خواره‌وه، و تراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین سورتهی شه‌ست و جه‌وته‌مه و پاش سورتهی (الغاشیة) و پیش (الشوری) دابه‌زیوه. له‌باردی گه‌وره‌یی نه‌م سورته‌دا جه‌ن‌دین فه‌رموده هاتوه، نه‌بو سه‌عیدی خودری ده‌لئیت: پیغه‌مه‌بر ﷺ ده‌فه‌رموی: {مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ}. **السیفی، صحه** **الابن‌ی، واته:** هه‌ر که‌سیک له‌روژی جومه‌دا سورتهی (که‌هف) بخوینیت نه‌وه نورو به‌رچاو رو‌شنیه‌کی بۆ هه‌یه له نیوان نه‌و دوو جومه‌دا.

وه‌هه‌روه‌ها پیغه‌مه‌بر ﷺ ده‌فه‌رموی: {مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ} **و‌غیره، واته:** هه‌رکه‌سیک ده نایه‌ت له سه‌ره‌تای سورتهی (که‌هف)‌دا له‌به‌ر بکات له کیشه‌و به‌لای "ده‌جال" نه‌پاریزریت. و تراوه له‌به‌ر نه‌وه‌یه چونکه نه‌و نایه‌تانه باس له شتانی عه‌جیب و سه‌رسو‌په‌نه‌ری وه‌ک یارانی نه‌شه‌ه‌وت ده‌که‌ن، جا هه‌ر که‌س له‌وانه ورد ببیته‌وه هیزو ده‌سه‌لاتی (الله‌ی زۆرتر بۆ دهرده‌که‌ویت و نیش و کرده‌وه‌کانی ده‌جالی لاعه‌جیب و غه‌ریب نیه. نه‌واسی کوری سه‌معان ده‌لئیت: جاریک که باسی ده‌جالمان ده‌کرد پیغه‌مه‌بر ﷺ ده‌فه‌رموی: {غَيْرِ الدَّجَالِ أَخُوْفِي عَلَيْكُمْ إِنَّ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيكُمْ فَأَنَا حَاجِبُهُ دُونَكُمْ وَإِنْ يَخْرُجُ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَأَمْرُو حَاجِبِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ خَلِيقَتِي عَلَى كُلِّ مَسْلَمٍ إِنَّهُ شَابَّ قَطَطَ عَيْنِهِ طَافِقَةً كَأَنِّي أَشْبَهُهُ بِعَبْدِ الْغُرَى بْنِ قَطَنِ فَمَنْ أَذْرَكَ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ قَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ إِنَّهُ خَارِجَ خَلَّةٍ بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ فَعَاثَ يَمِينًا وَعَاثَ

شَمَالًا يَا عِبَادَ اللَّهِ فَاتَّبِعُوا قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا لَيْتُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ أَرَبَعُونَ يَوْمًا يَوْمَ كَسَنَةِ وَيَوْمَ كَشْفِهِ وَيَوْمَ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرِ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَسَنَةِ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةَ يَوْمٍ قَالَ لَا أَقْدِرُوا لَهُ قَدْرُهُ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا إِسْرَاعُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ كَالْفَيْثِ اسْتَدْبَرْتَهُ الرِّيحُ فَيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ فَيَدْعُوهُمْ فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ فَيَأْمُرُ السَّمَاءَ فَتُمْطَرُ وَالْأَرْضُ فَتُنْبِتُ فَتَرْوِحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ أَطْوَلَ مَا كَانَتْ ذُرًّا وَأَسْبَغَ ضُرُوعًا وَأَمَدَهُ خَوَاصِرَ ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ فَيُصْبِحُونَ مُنْجِلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَيَمُوتُ بِالْخَيْرَةِ فَيَقُولُ لَهَا أَخْرَجِي كُنُوزَكَ فَتَبْعُهُ كُنُوزُهَا كَيْعَابِ سَبَبِ التَّخَلُّلِ ثُمَّ يَدْعُو زَخْلًا مُنْجِلًا شَبَابًا فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ جَزَائِنِ زَمَةِ الْغَرَضِ ثُمَّ يَدْعُوهُ فَيَقْبِلُ وَتَهْلُلُ وَجْهَهُ يَضْحَكُ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ فَيَنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقِي دِمَشْقَ بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ وَاضِعًا كَفَّهُ عَلَى أَجْنِحَةٍ مَلَائِكِي إِذَا طَاطَأَ رَأْسَهُ قَطَرٌ وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَنَّرَ مِنْهُ جَمَانٌ كَاللُّؤْلُؤِ فَلَا يَجِلُّ لِكَافِرٍ يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ وَنَفْسُهُ يَنْتَهِي خَيْثُ يَنْتَهِي طَرَفُهُ فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يُدْرِكُهُ بِبَابٍ لُدٍّ فَيَقْتُلُهُ **اسلم و‌غیره، واته:** من له شتيكى ترى جگه له ده‌جال لیتان ده‌ترسم نه‌گه‌ر هاتو ده‌جال دهرکه‌ه‌وت و منیش له ناو ئیوه‌دا بوم نه‌وسا من له حیاتی ئیوه‌دا دم کوتی ده‌که‌م، وه نه‌گه‌ر هاتو منیش له ناو ئیوه‌دا نه‌بوم، جا نه‌و روژه هه‌ر که‌س ده‌بیت خو‌ی پاریزگاری له خو‌ی بکات و له‌پاش خو‌م (الله‌ی) جاودیره به‌سه‌ر هه‌مو موسلمانیکدا، وه بزنان که ده‌جال گه‌نجیکی پرچ گرژه و جاویکیشی دهره‌پیره و کویره به‌لای منه‌وه نه‌و وه‌کو عه‌بدو له‌عو‌زای کوری قه‌ته‌نه‌ن، جا هه‌رکه‌س له ئیوه به‌و گه‌یشت با سه‌ره‌تای سورتهی (که‌هف)‌ی به سه‌ردا بخوینیته‌وه. ده‌جال له شوینیک له‌نیوان شام و عیراق دا دهر ده‌که‌ویت، جا به راست و چه‌یدا خراپه و تاوان بلأو ده‌کاته‌وه، نه‌وسا نه‌ی به‌نده‌کانی (الله‌ی) نه‌و کاته خوگر بن له‌سه‌ر نایین، وتمان: نه‌ی پیغه‌مه‌بر ﷺ له سه‌ر زه‌وی دا جه‌ندئ ده‌مینیته‌وه؟ پیغه‌مه‌بر ﷺ ده‌فه‌رموی: چل روژ، روژیکی وه‌ک سائیک و روژیکیشی وه‌ک مانگیک و روژیکی تریشی وه‌ک هه‌فته‌یه‌ک وایه نه‌و روژه‌کانی تری هه‌ر وه‌ک روژانی ئیوه وایه - واته:

سَالِيكَو دَوو مانگو چوارده رُوژ - وتمان: ئه‌ی بَیغَمبەر ﷺ له‌و رُوژدا که وهك سَالِيكَ وایه نوپُزی رُوژێك بکهین به‌سه؟ بَیغَمبەر ﷺ فهرموی: نه‌خیر، کاتیان بۆ دیاری بکه‌ن و به‌ پیتی ئه‌و کاتانه نوپُژه‌کانتان بخوینن. وتمان: ئه‌ی بَیغَمبەر ﷺ له‌ سه‌ر زه‌ویدا به‌ چ خیراییه‌ك ده‌گه‌ریت؟ فهرموی: وهك بارانیك وایه که با به‌ سه‌ر زه‌ویدا بیفرینیت، جا ده‌گات به‌ گه‌لیك و بانگیان ده‌کات و ئه‌وانیش باوه‌ری پێ ده‌هینن و په‌یره‌وی ده‌که‌ن، ئینجا ه‌رمان ده‌کات به‌ ئاسمان ئه‌وسا ئاسمانیش باران ده‌بارینیت و ه‌هرمانیش ده‌کات به‌ زه‌وی، زه‌ویش گ‌ژوگیا سه‌وز ده‌کات، مه‌رو مالاتیان که ئیواران دینه‌وه‌ پشت و کۆپانیان به‌رزتره‌و گوانه‌کانیان پێ شیرتره‌و ئه‌وه‌نده له‌وه‌ریان خواردوه‌ که که‌له‌که‌یان ده‌رپه‌ریوه‌و پان و ئه‌ستور یوه‌، واته‌: ئه‌وانه‌ی که باوه‌ری پێ ده‌هینن له‌و کاته ته‌نگانه‌دا به‌داوای ده‌جال نازو نيعمه‌تیکي زۆریان به‌ سه‌ردا ده‌رژیت و بانگه‌وازی گه‌لیکیش ده‌کات که باوه‌ری پێ به‌هینن و بی په‌رستن به‌لام ئه‌وان به‌رپه‌رجی ده‌دنه‌وه‌، جا ئه‌و گه‌له‌ هه‌رکه رُوژیان لی ده‌بیته‌وه‌ ه‌یچیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نامینیت ئه‌وسا ده‌جال به‌لای وێرانه‌یه‌کدا تیده‌په‌ریت و ده‌لیت: ئاده‌ی خه‌زینه‌کانت بکه‌ده‌روه‌ به‌په‌له‌ هه‌مو خه‌زینه‌کانی ئه‌و شوینه‌ دوا‌ی ده‌جال ده‌که‌ون هه‌ر وه‌ك چۆن مێش هه‌نگه‌ نیره‌کان به‌ شوین شازنه‌ گه‌وره‌که‌یاندا به‌ کۆگای و به‌خیرای ده‌رده‌چن، پاشان بانگی گه‌نجیکي تازه‌ پیگه‌یشتو ده‌کات که ببه‌رستیت به‌لام ئه‌ویش به‌رپه‌رجی ده‌داته‌وه‌ جا ده‌جالیش ده‌یکا به‌ دووله‌تی جیا له‌یه‌ك وه‌ك لی‌دانی نیشانه‌ پاشان زیندوی ده‌کاته‌وه‌و بۆ جاریکی تر بانگی ده‌کات که باوه‌ری پێ بکات و به‌ خوای بزانی‌ت جا به‌ رویه‌کی گه‌شاه‌وه‌وه‌ روبه‌روی راده‌وستیت و پیتی پیده‌که‌نیت، ئینجا له‌و کاته‌دا عی‌سای کورێ مریه‌م له‌ لای مه‌ناره‌ی سپی رُوژه‌لاتی دیمه‌شقه‌وه‌، له‌ حالیکدا که دوو به‌رگی زاهه‌رانی له‌به‌ر دایه‌و ده‌سته‌کانی خستوه‌ته‌ سه‌ر بالی فریشه‌وه‌ داده‌به‌زیته‌ خواره‌وه‌ کاتیک که‌سه‌ری خوار ده‌گریت ئاره‌ق له‌ سه‌ری ده‌کتیت و کاتیک به‌رزى ده‌کاته‌وه‌ وه‌ك دانه‌ی مرواری به‌ رومه‌تی دا دیته‌ خواره‌وه‌ و هه‌ر کافرێك هه‌ناسه‌ی عی‌سا که تا چاو بێ ده‌کات ده‌روات، پیتی بگات

ده‌مریت، ئینجا عی‌سا ده‌روات به‌ شوینی ده‌جال داو له‌ شاری "لود" که شوینیکی نزیک به‌ "به‌یتولوه‌ده‌س" له‌ ده‌ی کوزیت { جا ته‌ماشاکه‌ن ئه‌و روداوه‌ی ده‌جال چه‌ند پێ مه‌ترسی و سامناکه‌ خۆ ئه‌مه‌رۆ زۆربه‌ی خه‌لک په‌یره‌وی که‌سانیک ده‌که‌ن و لی‌یان ده‌ترسن که زۆر زۆر له‌ ده‌جال لاوازترن که‌وابو ده‌بی بزانی‌ن که فیتنه‌ی ده‌جال فیتنه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌و خۆ پاراستن لی‌ی زۆر دژواره‌، به‌لام باوه‌رداران سوره‌تی (که‌هف)یان پیدراوه‌ که سیلاحیکي گه‌وره‌ی وایه که ده‌جال له‌ ئاستی دا زۆر لاوازه‌. وه‌ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تره‌ دژی به‌رژه‌موندی په‌رستان چاک وردبه‌روه‌.

به‌ناوی الله ی زۆر به‌سو‌زو بێنیهایه‌ت میهره‌بان

سوپاسی بێ وینه‌و شایسته‌ پێش که‌ش به‌زاتی (الله) که ئه‌و په‌راوه‌ی که ه‌یچ نارێکیه‌کی تیدانه‌ی، ره‌وانه‌ کردوه‌ته‌ سه‌ر به‌نده‌ی خۆی. پێشه‌کی خوای زاناو کار به‌جی به‌ سوپاسی خۆی سوره‌ته‌که‌ ده‌ست پێ ئه‌کات تا ئیمه‌ش فی‌ری داب‌وره‌وستی جوان بکات، وه‌ کاره‌کانمان هه‌ر به‌ناوی خواو سوپاسی ئه‌و زاته‌وه‌ ده‌ست پێ بکه‌ین،

به‌لکو زۆر به‌ته‌و به‌ریزه‌و زۆر راست وریک و پیک و به‌نرخه‌ تا بێ باوه‌ران بترسین له‌ سزایه‌کی زۆر توند له‌لایه‌ن (الله) وه‌و موژده‌ بدات به‌و باوه‌ردارانه‌ی که ئیشی چاک ئه‌که‌ن که به‌راستی بۆ ئه‌وان پاداشتیکی جوان و گه‌وره‌ هه‌یه که بریتیه‌ له‌و به‌هه‌شته‌ پێ نازو نيعمه‌ته‌ی که،

بۆ هه‌میشه‌ له‌ ناویدا ئه‌میننه‌وه‌.

جا تا بترسینیت ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ئه‌لین (الله) مندالی هه‌یه‌.

نه‌ خۆیان و نه‌ باوباپیریان ه‌یچ زانیاریه‌کیان له‌م باره‌وه‌ نیه‌و نه‌بوه‌ ته‌نها به‌ گۆتروه‌له‌خۆیان‌وه‌ له‌ وه‌سفی ئه‌و زاته‌ گه‌وره‌دا قسه‌ ده‌که‌ن، وه‌ ئه‌و قسه‌یه‌ش وشه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ که‌له‌ ده‌میان ده‌رده‌چیت که مالی پاشه‌ رُوژی خۆیانی پێ کاول ئه‌که‌ن، چونکه‌ ئه‌مانه‌ جگه‌ له‌ درۆ شتیکی تر نالین. ئینجا په‌روه‌ردگار دلته‌واویی

پيغهمبرمان ﷺ نه کات له سهر نهو بئ باومرپي و نه و قسه
پوچانه ي گه له که ي و نه فهرموي:

۶ خهريکه له داخو و خهفت دا گياني خوټ دمرهپي و
خوټ له ناو بهري له سهر نهو ي که نهوان بهم قورنانه باومر
ناهيئن، واته: ناوا خوټ نارچهت مه که تو بانگه وازی
خوټ راگهينه و بهس. نيمه ده توانين هه مويان بکهين به
باومر دار بهلام نيمه له دنيا دا مروځو جنوکه مان بو تافي
کردنه و دروست کرده هر بويه سهرپشکمان کردون له
هه لېزاردني ناپيندا تا له قيامه تا هيج به هانه يه کيان
نه پيټ.

۷ بيگومان نيمه نهو ي له سهر زهويدياه تهنه
بو زانندنه و هو جوان کردني زهوي دامان ناو تا تافيان
بکهينه و که کاميان نيشي چاکتر نه کهن، واته: کاميان
نیشه کاميان خاوينترو گونجاوتره له گهل ناپيندا.
پيغهمبر ﷺ ده فهرموي: { إِنَّ الدُّنْيَا خُضْرَةٌ خُلُوَّةٌ فَاتَّقُوهَا
وَاتَّقُوا النَّسَاءَ / ابن خزيمة، صححه الاباني / به راستي دنيا ديمه
سه و زو تام شيرينه، جا خوټاني لي بپاريزن و وريابن
فريوتان نه دات، وه له فيل و تهله که ي ژنانيش خوټان
بپاريزن } به لي ژيان له دنيا دا تام شيرن و به روا له ت
چوانه بهلام زور نابات کوټايي ديټ وهك ده فهرموي.

۸ جا نيمه دووباره نهو ي که له سهر زهويدياه لای
نه بهينو نه يکهين به زهوييه کی وشکی بئ گياو رهش و
روت، نهوسا مروځ و جنوکه دينه و بهر دهستان و نيمه ش
ليکولينه و هويان له گهلدا ده کهينو نه نجامي نهو تافي
کردنه و هوي سهر زهوييه يان بو درده خهين، جا يان به ههشت
يان دوزهخ جيگه يان دهبي، نينجا خوي زانو به دهسه لات
باسي ياراني نه شکوهت دهکات و ده فهرموي:

۹ نهی محمد ﷺ تو وا نه زاني که به سهرهاتي ياراني
نه شکوهت و رهقيم که له نيشانه کاني زانايي و دهسه لاتي
نيمه سهرسور هينهرو عه جيبه، نيمه شتي زور گرنگ و
گه ورهترو عه جيب ترمان ههيه وهك دروست کردني
ناسمان وزهوي و مانگو نه ستيره کان وو راگير کردني
هه مويان له بوشايد او جموچوليان به گويره ي بهرنامه ي
دياري کراو بويان هه تا کاتي دياري کراو، جا مه بهست نهو

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَمَّا كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ لَمْ يَأْمُرُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَصْفًا ۝ إِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
۝ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝ أَمْ حَسِبْتَ
أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۝
إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحِمَةً
وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرٍ نَارِسِدًا ۝ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي
الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَبْلُوهُمْ أَيُّ الْحَزِينِ
أَحْسَنَ لِمَا لَبَسُوا أَمَدًا ۝ ثُمَّ نَقَضْنَا عَلَيْهِمْ تَبَاهُهم بِالْحَقِّ
إِنِّهم قَسِيَّةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهم وَرَزَقْنَاهُمْ هُدًى ۝ وَرَبَطْنَا
عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝ هَؤُلَاءِ
قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ
بِالسُّلْطَانِ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ آفَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝

نيه که به سهرهاتي ياراني نه شکوهت شتيکی گه و ره
عه جيب نيه به لگو مه بهست نهو يه که تيمان گه يه نيټ
که نيشانه کاني دهسه لات و هيزي پهروه دگار هر نه مه نيه
به لگو زورن. له سهر وشه ي { الرقيم } قسه زور کراوه و
هه نديک هر بهو نوسينه ي نه زانن که له سهر
نه شکوهت دهکدا نوسراوه هه نديک نه لئن: مه بهست نهو سي
که سه يه که پيغهمبرمان باسي کردون که کاتي له ناو
نه شکوهت يک دا بون به هو ي ته پيني دهر و ازي
نه شکوهت ده که وه بهرديکی گه و ره که وه دمي نه شکوهت ده که و
ريگاي هاتنه دهر و هويان ليگيرا پاشان هر يه که يان پاکترين
وراسترين کرده و ي خوي هه لېزاردو داواي له (الله) کرد به
هو ي نهو کردار مه و ده درگايان لي بکاته و ده، جا که و ايان کرد
بو هر يه که يان که مي له دمرگاکه دمرکايه و ده له سيته مدا
واي لي هات که بيته دهر و ده، هه نديک نه لئن: ناوي نهو
شيويه که به ره و نه شکوهت ده که نه روا و ده چهند قسه ي
تر، نينجا پهروه دگار له باره ي داستاني ياراني نه شکوهت ده و ده
ده فهرموي:

جا کاتيک نهو کو مه ته گه نجه به ره و لای نه شکوهت ده که
رويشتن و وتيان: نهی پهروه دگارمان له لايه ن خوټه و ده

وَإِذْ أَعْرَضْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْشُرُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ إِلَىٰ الْكَهْفِ
يُنْشَرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ. وَبُهِتَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَعًا
﴿١١﴾ وَفَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوُرَّ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ عَيْنِ اللَّهِ مِنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يَضِلْ فَلَنْ يُجِدَ لَهُ. وَإِنَّا تُرِيدُكُمْ ﴿١٢﴾ وَنَحْسَبُكُمْ أَفْكَاطًا
وَهُمْ رُفُودٌ وَنَقْلُكُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴿١٣﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَكَا بَعْثُوا
أَحَدَكُمْ بِرُفْقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرُزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿١٥﴾

رحمته و سۆزی خۆتمان بۆ بنێرهو ئهوهی که خهیری
ئێمه ی تێدایه بۆمان بکه، ئهمانه کۆمه له گهنجیک بوون
که وازیان له رێبازی ههلهی باوبایرانیا هیناو گهلهکهی
خۆیانیا به جۆ هیشتهو ئیستا په نایان هاوردوته ناو
ئهو ئهشکهوته بهم شیوهیه له پهرومردگاریان دهپارینهوه،
جا پهرومردگاری بهسۆز وهلامی دانهوهو فهرموی :

﴿١١﴾ ئێمه ئهوانمان بۆ چهند سالیکی ژمیرواوه لهو
ئهشکهوتهدا خهواندو پهردهمان دا بهسهر گوینادا کههیچ
نهیبس.

﴿١٢﴾ لهپاشان لهو خهوه زیندومان کردنهوه بۆ ئهوهی
بهچاو ببینریتو ئهو زانیاریهی ئێمه بۆ ههموان ناشکرا
ببیت که کام لهو دوو حیزبه ماوهی مانهوهکهیان ئهزانی
تاهیزو گهورهیی ئێمهیان بۆ دهرکهویت، ئهو دوو حیزبه
مه بهست یارانئ ئهشکهوت وخه لگی شارهکهن که میژوی
بهسهرهاتی ئهوانیان ئهزانی. جا خوا به پیغه مبه رمان
ئهفه رموی:

﴿١٣﴾ وا ئێمه داستانی ئهوان به شیوهیهکی راست، بۆ تۆ باس
دهکهین ئهویش بهم شیوهیه: که بیشک ئهوانه کۆمه له

گهنجیک بوون که باومریان هینا بوو به پهرومردگاری
خۆیان، وه ئێمهش زیاتر رینمایو ری رۆشنیمان بۆکردن.

﴿١٤﴾ جا ئێمه دلی ئهوانمان به هیز کردو ترسمان لهناو
دلیان دا لایبرد ئهو کاتهی که هه لسان به ئهرکی سهرشانی
خۆیان و لیبروانه بپیری خوا په رستیان داو به پاشاکاوی
وتیان: به راستی پهرومردگاری ئێمه ئهو زاتهیه که ئاسمانان
وزهوی دروست کردوهو ئێمه جگه له ئهو ههرگیز
به ندایهتی بۆ هیچ خوایهکی تر ناکهین ئهگهر ئێمه
به ندایهتی بکهین بۆ جگه له ئهو به راستی ئهوه قسهیهکی
دروو زۆر نارێکمان کردوه، جا بهم شیوهیه دان بهیهکتایی
(اللَّهُ) دا دهنین ههم له پهرومردنهدییداو ههم له الاهو
فه رمان په وایهتیدا، وه ههر رێگایهکی تر جگه له
یهکتا په رستی به ناهه قو بی بنهما دهزانن جا بۆیه وتیان:

﴿١٥﴾ هانهم گهلهی ئێمه جگه له خوا چهن دین شتی تریان
کردوه به خوا ی خۆیان جا ئهگهر راست دهکهن با ئهوان
به لگهیهکی ناشکراو روون بهینن لهسهر ئهو شتانهی که
ئهوان کردوو یانن به خوا ی خۆیان، خو هیچ
به لگهیهکیشیان نییه به لگو درۆ ئهکهن، جا کێ ههیه
سته مکارتر لهو کهسهی که به درۆ هاوهل بۆخوا دابنیت؟
جا ئه لێن پاشای سه رده میان ههره شهی لی کردن به لام
له بهر ئهوهی گهنج بوون نه یکوشتن وماوهی پیدان
که په شیمان ببه وه، ئه و سا ئه وانیش له دهوری یهک
کۆبوونه وهو دهستیان کرد به لیکو ئینه وه لهو بارودۆخه ی
خۆیان و هاتنه سه ر ئهوهی که په شیمان بونه وه له ئارادا
نییه، جا له وه ئه چۆ له پیدشا بهو ئهشکهوتهیان زانی
بیت، له بهر ئه وه برای گه و ره دو دم راستیان پێ وتن:

﴿١٦﴾ جا کاتیک که ئیوه به بیرو باومر له نهوان و لهو
شتانه ییش که جگه له (اللَّهُ) دهی په رسته ن جیا بونه ته وه دهی
با به له شیش خۆتان جیا بکه نه وه له وان و بچن بۆ
ئهشکهوته که، جا له چۆنیهتی زیان وخۆراک و ئهو شتانه
مه تر سن ئه گهر ئیوه ئاوا بۆ (اللَّهُ) لیبران و خۆتان بۆی یهک
لا کرده وه په و مر دگارتان رحمته تی خو ی بۆ ئیوه فره وان
دهکات و ئیشتان بۆ ئاسان دهکات و نا ئومیدتان ناکات. به ئی
بیگومان کاتیک که باومر دار بۆ (اللَّهُ) لیبریت و ته نه ا پشت

بەۋە بېبەستىت (اللَّهُ) یش نائومىدى ناكات و دەرگای خىرو
خۇشى لى دىمكاتهۋە ھەر وەك لەم كۆمەلە گەنجە كىردەۋە،
جا ئەۋ كۆمەلە گەنجە چۈنە ئەشكەۋتەكەۋ خەۋيان
لىكەۋت، ۋا ئىستا جىگاۋ چۈنەتى خەۋتنەكەيانمان بۇ
باس ئەكات ۋەقەرمۇي:

۱۷ خۇ ئەگەر چاۋت بەۋان بىكەۋتايە دەتبىنى كە
ئەشكەۋتەكە كاتىك كە رۇژ ھەلدەھات بەلای راستى
ئەشكەۋتەكەدا تى دەپەرى بى ئەۋەى لىيان بدات و
زىانيان پى بگەيەنى ۋە ھەر كاتىكىش كە ئاۋا دەۋو لەلای
چەپپەۋە كەمىك بە تىشكە خاۋو ھىنكەكەى ئەى گەست
تا جەستەۋ جىگاگەيان لەۋ تىشكەى ئەۋ كاتەى رۇژ كەلك
ۋەرگىن، كەۋاتە دەرگای ئەشكەۋتەكە روى لە باكورى
رۇژئاۋا كىردەۋە ئەمە لەھاللىكدا يە كە ئەۋان لەبۇشاىەكى
ئەم ئەشكەۋتەدا بوۋون باران نەيدەگرتنەۋە كە ئەۋە
بەشكە لە نىشانەۋ ئايەتەكانى (اللَّهُ)، ھەر كەسك كە (اللَّهُ)
بەرەھمى خۇى رىنماى كات بىگومان ھەر ئەۋە
بەختەۋەرۋ رىنماى كراۋە، ۋە ئەۋكەسەش كە (اللَّهُ) بە
دادپەرۋەرى خۇى گومراھى بىكات ھىچ دۆست و رىنماى
كارىكت بۇى دەست ناكەۋىت. بىگومان گەيانند بەرىگای
راست و رىزامەندى پەرۋەردگار ھەر بەدەست (اللَّهُ) يە، جا
بۇيە ھەر لەۋ زاتە داۋاى ھىدايەت و رىنماى دەرگىت.
پەرۋەردگار لەم ئايەتەدا ناۋى ۋلا تەكەيمان بۇ ديارى ناكات
ھەرۋەك چۈن لە داۋى دا ژمارەى ئەۋ گەنجانەمان بە
راشكاۋى بۇ باس ناكات تا تىمان بگەيەننىت زانىنى شتانى
ئاۋەھا سودو بەرژەۋەندىەكى ئايىنى تىدا نىيە، ئەگەر
تىدداۋايە بىشك كە باسى دەرگى بەلام ۋەسفى
ئەشكەۋتەكەمان بە شتانىك بۇ باس دىمكات كە ورد بونەۋە
لىيان كەلگى زۇرى تىدايە ۋەك ئەۋە كە ھەلت دەننىت كە
لە بارەى گەردوۋن ناسىيەۋە زانىارىت ھەبىت يان ئەۋەى
كە بزانى زىان و خراپى راستەۋخۇۋ بەردەۋامى تىشكى رۇژ
لە سەرلەشى مۇۋ جىيەۋ ج سودىكى ھەيە بۇى ئەگەر بە
ماۋىەكى كەم لە رۇژدا تىشكى رۇژ بەرى بىكەۋىت
بەتايىبەت لەئىۋاراند. بەللى پەرۋەردگار ھەموشى بۇ
پاراستى ئەۋكۆمەلە گەنجانە لەۋ ئەشكەۋتەدا رەخساندبو.

۱۸ جا ئەۋان بەشۋەيەك خەۋيان لى كەۋتبۇ ئەگەر
تەماشاي ئەۋانت بىكردايە ۋا گومانىت ئەبىرد كەئەۋان
بەخەبەرن لە ھاللىكدا كەئەۋان خەۋتبون و ئاگايان لەم
ژيانە نەبو، ۋە ئىمە بۇ پاراستى لەش و پۇشاكيان، لەشى
ئەۋان بەلای راست ۋجەپدا ئەم دىۋو ئەۋ دىۋو دىكەين، ۋە
سەگەكەيشيان ھەردوۋ قۇلى راكىشابو لە لای دەرگای
ئەشكەۋتەداۋ بەھەست ۋبەلەش خەۋتبۇ بەلام بەچاۋ لە
خەۋتوى نەدەگىر، جا ئەگەر تۇ رىت بىكەتايە لايان و
ئەۋانت بەۋ شىۋەيە بىبىنايە ھەر زۇر زوۋ پشنت تى
دەرگىن و بەخىراى ھەلدەھاتىت ۋدلت پى ئەۋو لە ترسى
ئەۋان و زاتت نەدەگىر كە لىيا نىك بىيەتەۋە، ۋاتە:
ئەۋانەى كە دۋىنى لە ترسى ستەمى خەلك رايان دەرگى
پەرۋەردگار ۋاى لىكرىن كە ئەمىرۇ خەلك لەۋان بىرسى و
راپىكات، بەللى ئەۋ سەگەش لەبەرپىزترىن پەرۋادا ناۋى
مايەۋە چۈنكە ھاۋرى و نىگابانى پىۋاچاكان بوۋ.

۱۹ جا چۈن خەۋاندىمان و گۈيىان لەھىچ نەما ھەر ئاۋا
لە پاش سىسەدو نۇ سالى زىندومان كىردنەۋە تا پىرسىار لە
يەكترى بىكەن و بزىن چەندىكە لەۋ ئەشكەۋتەدان،
ۋىژمىكىان ۋتى: چەندىك لىرە ماۋنەتەۋە؟ گۈتيان:
رۇژىك يان تافىك لىرەداين، ھەندىكى تىران ۋتيان: نەخىر
ۋانىە تەنھا پەرۋەردگارتان ئەزانىت چەندىكە لىرەدان. ۋا
دىارە شتانىكى دەۋرۋەبەريان ۋاى لىكرىدون كە بىكەۋنە
گومانەۋە لەۋ خەۋەى خۇيان، جا ئەللى كاتى ھەستان
ھەستى برسىتيان كىردو ھاتنە سەر ئەۋە كە يەككىيان
بەدزىيەۋە بنىرنە شارۋە بۇ ئەۋەى خواردىيان بۇ بىبات
لەبەرئەۋە ۋتيان: دەى بەم پارەيە يەككىكتان بنىرن بۇ شار،
جا با ئەۋىش تەمasha بىكات و بزانى لەۋ شارەدا كى
خۇراكىكى چاك و پاكى ھەيە با بەشى پىژىۋىيەك لەۋ
خۇراكە بھىنى بۇتان و با زۇر ۋوردبىن ۋلىزان بىت
ۋبەشۋەيەك رەفتار بىكات كە ھىچ كەسك ھەستان پى
نەكات ۋپىتان نەزانن. بەللى باۋەردارى راستەقىنە ھەمىشە
ئاگاي لە خۇيەتى و پەرۋەردگارى لەبەرچاۋە ھەۋلى ئەۋە
دەدات كە ئەۋ زاتە لە خۇى تۈرە نەكات ئەۋەتە ئەۋ
گەنجانە داۋا لەۋ كەسەى كە دەنپىرن بۇ بازار دىكەن

وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّكَ وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ
الْأَسَاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
أَبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى
أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ نُلْكَئُهُ
رَأْبِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَّةً ظَهَرَ
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِيْشَاءَ
إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا
﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجْعَلَ مِنْ دُونِهِ مَلْحَقًا ﴿٢٧﴾

كه شتی پاكوحه لایان بؤ بکړیت، ههروهکو پیغه مبه رمان دمه رموی: { إِنَّهُ لَا يَزُودُ لَحْمٌ نَبَتْ مِنْ سُحْبِ إِلَّا كَانَتْ التَّارُ أُولَى بِهِ. / الترمذي، صححه الالباني / گومان له وودا نیه که گوشتی ههر له شیک که به حهرام په رومرده بوبیت نهو له شه ههر ناگر شایسته یه تی: به لئ نهوان بی ناگان له ووی که خه لک لهوان دمه رساو لهوان رای ده کرد و نهو زه مانه ی که نهوان تییدا دمه ترسان دمه یکه به سه رجوهو بویه به په کتریان دهوت،

بیگومان نه گهر نهوان بزائن به جیگا که تان به رد بارانتان دهکن یان ناچارتان دهکن که پاشگهز بینه ووهو بگهرینه ووه بؤ سه ر ثانی نهوان، وه نیت نهو هه رگیز نهله دنیا داو نهله دوا روژدا رزگار نابن. به لام ویستی په رومردگار له سه نهوه بوو که به سه رهاتی نهو کومه له گهنجه بؤ خه لک ناشکراکات تا به لگه یه ک بیټ بؤ زور بوونی نیمانی باومرداران به زیندو بونه ووهو بیانو بریکیش بیټ بؤ بی باومردان، جا په رومردگار دمه رموی:

خو ههر وهکو خه به رمان کردنه ووه، ههروه هاش سه ربیی خه لکمان لی هه لخلیسکاندن وناشکرمان کردن جا

خه لک هاتنه لایان و چاویان کهوت پبیان تا خه لک بزانیټ به لئنی (الله) راسته و هاتنی روژی قیامتو زیندو بونه ووه هیچ گومانی تیدا نییه، جا کاتیک که به سه رهاتو میژوی سه رسورپهنه ری نهو تاقمه گهنجه بؤ هه مو خه لک دمه رکه ووت، ثینجا ههر لهو شوینه دا مردنه ووه نهوسا خه لک له باره ی چونیته تی ریز لیگرتنی نهوانه ووه له نیوان خو یاندا که وتنه کی شه و مشت و مپوه ووه، جا هه ندیکیان وتیان: با بینایه ک له سه ر جیگه ی نهو پیا وانه بکه یان و به م شیویه وازیان لیبه ینین، په رومردگاریان له نیوه زانتره پبیان، به لام نهوانه ی که خاومن دمه سلات بوون و سه یان جیبه جی دهکرا وتیان: به راستی نیمه مزگه وتیکیان له سه ر دروست دهکهن. به لئ له فه رموده یش دا هاتوه که گاورو جو هکان نه مه ئیشیان بو ههر کات پیغه مبه ر یان پیاو چاکیک له ناویاندا به مردایه شه بره که یان دهکر به مزگه ووتو جی عیبادت، به لام پیغه مبه رمان باومرداران لهو کرده ووه ناریکه که گاورو جوله که دهیان کرد مهنع دهکات و دمه رموی: { إِنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِهِمْ مَسَاجِدَ أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ إِنِّي أَنَا خَلْقُكُمْ عَنْ ذَلِكَ. / مسلم / نهوانه ی که له پش نیوه دا بوون گوړی پیغه مبه ران و پیاوچا کانیان دهکرده به مزگه ووتو جی عیبادت ناگادار بن که نیوه گوړه کان نه کهن به مزگه ووت بیگومان که من لهو کرداره به رگریتان دهکم { پیغه مبه رمان له فه رموده یه کی ترده نه فرینی له گاورو جوله که کردوه له سه ر نهو کرداره و باومرداران لی وریا کردوته ووهو فه رمویه تی: { لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ يُحْذَرُ مَا صَنَعُوا. / مسق علیه / نه فرینی له گاورو جوله که که شه بری پیغه مبه رانیان دهکرده به مزگه ووتو شویی نویژ کردن کرده موسلمانان له وکاره دمه ترسینی: جا لی رده نه مه دمه رکه ویت که کردنی گوړ به مزگه ووت له نایینه کانی پیشویشدا کرده ویه کی قه دغه کراو بوو نه گینا پیغه مبه ر نه فرینی نه ده کردن که وابه دروستکردنی مزگه ووت له سه ر شه بره کان که ریگایه که بؤ باز کردنی دمه رگای شیرک له هه مو نایینه کانداه دغه کراوه به لام به داخه ووه خه لک له پاش پیغه مبه ران نهو بیدعه نارپه وایانه یان دمه ت پیکردوه وهک دمه سلاتداری

ئەم گەلەي يارانى ئەشكەوت، وە ھەروەھا پېغەمبەر ﷺ نوپۇز
خویندن لە گۆرستان و روبە گۆر نوپۇز کردن و دانىشتن
لەسەر گۆرى قەدەغە کردو و ھەرموئەت: {الْأَرْضُ كُلُّهَا
مَسْجِدٌ إِلَّا الْحَمَامَ وَالْمَقْبَرَةَ. / بوداود، ابن ماجه، صححه الالباني / ھەمو
شوينى زەوى جىگای نوپۇز خویندنە جگە لە ھەمام و
گۆرستان} وە لە ھەرمودەھەکی تر دا ھاتو ھەم ھەرموئەت:
{لَا تَصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا. / مسلم وغيره / روبە
گۆرەکان نوپۇز مەکەن و لە سەریان دامەنیشن} وە لە
ھەرمودەھەکی تریشدا ھاتو ھەم: {نَهَى النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تُجْصَصَ
الْقُبُورُ وَأَنْ يُكْتَبَ عَلَيْهَا وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهَا وَأَنْ تُطَوَّأَ / الترمذي، صححه
الالباني / پېغەمبەر ﷺ قەدەغە کردو ھەم ھەرموئەت گەج

کاری بکری و لەسەریان بنوسریت و خانویان لەسەر
بکری و پێیان پێدا بنریت} بەئى ئىشى شەیتان ئاوا
بەھیلە و ھەمو ھەولێ ئەوھە کە بەندەکانى ﷻ لەسەر
رئى راست و میانەرھەوى لایەت، جا یان بەرھە توندەرھەوى
لەرادەبەدەریان ببات یان بەرھە کەمکاری و کۆتاهاتن لە
ئایین رایان کیشیت، یارانى ئەشکەوت تازیندوبون
دەسەلاتدارانى سەردەم بە سەرلێشیواوگومریان دادەنان و
ھەولێ لەناوبردنیان دەدان، جا وا ئەمەپۆش لە ڕێزلی
گرتنیاندا زیادەرھەوى دەکەن و گۆرەکانیان دەکەن بە جىگای
نوپۇز و عیبادەت کە ھەردوو ئیشە کە دژایەت و لادانە
لەئایین. ئینجا پەرورەدگار سەبارەت بە ژمارەى یارەکانى
ئەشکەوت ئەفەرموئەت:

دەئین : سى کەس بوون و چوارەمیان سەگەکەیان،
ھەندیک دەئین: پینچ کەس بوون و شەشەمیان سەگەکەیان
بوو، ئەمانە ھەر لەخۆیانەو دەم لە غەیب دەکوتن و بە
بى بەلگە لە خۆو قەسە دەکەن، وە ھەندیکى تریان دەئین:
ھەوت کەس بوون و ھەشتەمیان سەگەکەیان، ئەى
محمەد ﷺ بلى پەرورەدگار ناگادارتەر بەوھى کە ژمارەیان
چەند بوو، خەلک سەبارەت بە ئەوھى کە یارانى
ئەشکەوت ژمارەیان چەند بوو ئەو بەسەرھاتەیان لە
کوئ و کەیدا بوو تەنھا شتیکی کەمى لى دەزانن، وەیان لەو
بارەوھە جگە لەکەسانیکى کەم زانیاریان نیە کەوابوو لە
بارەى ئەوانەوھ کیشە مەکە جگە لە باسیکی رۆشن کە لەم

ھەروانەدا بۆت باسکراو و تو لە بارەى ئەوانەوھ داواى ھتوا
لە ھیچ کەسێک مەکە چونکە ھەرچى بلىن گۆتەرەکارییەو
دەمکوتانە لە غەیب. لەم ئایەتەدا پەرورەدگار باسى سى
بۆچونى لەبارە ژمارەى یارانى ئەشکەوتەوھ کرد کە لۆمەى
دوو لەو بۆچونانە دەکات و لەبارى سێھەمیانەوھ بى دەنگ
بوو، بۆیە ھەندى لە زانیان پێیان وایە ئەو بۆچونى
سێھەمە راستە چونکە وەك دوو بۆچونى پێشو بەرپەرچ
نەدراوھتەوھ کەواتە پێیان وایە ژمارەى یارانى ئەشکەوت
ھەوت کەس بوو کە سەگە کەیشیان ھەشتەمیانە، والله
اعلم. ئینجا پەرورەدگار رو دەکاتە پېغەمبەر ﷺ و
ئامۆژگارى دەکات و دەفەرموئەت:

ھەرگیز مەئى بەدئىیایەوھ کە من بەیانى ئەو ئیشە
دەکەم.

مەگەر ئەوھى کە بلیت ئەگەر ﷻ ویستی لەسەر بلیت،
واتە: بۆ ئەنجامدانى ئىشى ئایندە بلى: ئینشائەلا. وە یادى
پەرورەدگارى خۆت بکە ھەرکاتیک کە لە بیرت جویەوھ، جا
کەوابو ئەگەر وتت بەیانى فلان ئیش ئەکەم و ئینشائەلا
لەبیر نەبوو ھەرکاتى کەوتە بیرت بلى: ئینشائەلا، وە بلى:
ئومیدى ئەوھ دەکەم لە پەرورەدگارم کە ھیدایەتم بەدات و
رێنمایم بکات بۆ لەمە نزیکتر و یارمەتیم بەدات و رێم بڤات
لە قەسو باسو و ھەریارێکی راست و دروست تر، واتە: کاتیک
پرسیارت لى دەکەن روبکە دەرگای پەرورەدگارت و لى
بپارێرەوھ داواى لێبکە کە رێنمونیت بکات بۆ ئەو
رێگایە کە نزیکترینە بۆ گەشتن بە ھەق و راستى. ئینجا
خو ئەفەرموئەت:

جا یارانى ئەشکەوت ماوھى سى سەد سال لەو
ئەشکەوتەدا مانەوھ و خەلکیش نۆ سالیان زیادکرد، واتە:
بەحیسابى خۆرى کە میژوى سەردەمى ئەوان بوو ماوھى
مانەوھیان سى سەد سال دەکات، بەلام دواتر عەرەب
حیسابى میژویان لە خۆرى (شەمسى) گۆرا بە گۆیرە
مانگی ئاسمان، واتە: حیسابى قەمەرى جا سى سەد سالی
خۆرى دەکاتەوھ سى سەد و نۆ سالی مانگی. وە بەسەرھاتى
یارانى ئەشکەوت بەلگەپەکە لەسەر راستى بۆچونى ئەھلى
سوننە و جەماعە سەبارەت بەکەرەمەتى پیاو چاکان، بەئى

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْرِ وَالْعَيْشِ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَلَنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الْشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نَضِيعُ أجرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَئِكَ
هُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاصْرَبْ
لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْتُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْهُمَا لَعْنَةُ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ فَتَقَطَّرَ مِنْهُمَا نَارًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٤﴾ وَكَانَ لَهُمَا شِرْكٌ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٥﴾

پهوشیویه پهرومردگار ماوهی مانهوهی یارانی نهشکهوت
یو پیغهمبهرمان ﷺ باس دهکاتو پاشان فهرمانی پیدهوات
که،

﴿٢٨﴾ نهی محمد ﷺ بلی ﷻ دزانیت بهوهی که نهوان چهند
لهو نهشکهوتهدا بوون چونکه زانیاری نهپنیهکانی ناسمانان
وزوهی ههر بو نهوه، ج عهجاپب بینهرو بیسهریکه نهوه
زاته، جگه لهو زاتهش یارانی نهشکهوت هیچ یارمهتی
دعریکیان بو نهبو، جا ههر نهو زاته بو که به سؤزو به
بمخششی خوی نهوانی پاراست، وه پهرومردگار له
بریارمکانی خویدا هیچ کهسک ناکات به هاوبهشی خوی،
واته: ﷻ له بریارمکانیدا نه یارمهتی دمری ههیهو
نهرایزگار و نیازیشی بهکس نیه، جا توش له بریارو
فرمانهرواییدا کهس نهکهی به هاوبهش بو نهو زاته.

﴿٢٩﴾ نهوسا نهی محمد ﷺ دواي نهوه بکهوه که ووحی
کراوته لات له پهراوهکهی پهرومردگارتدا که قورنانهو
بیخوینهرمهوه شارمزیای ریگای راستیان بکه که بهراستی
نهو پهراوه بریارمکانی (ﷻ)ی تیدایهوه هیچ گۆرینهریکیش
نیه که بتوانی بریارو فهرمودمکانی (ﷻ) بگۆرئو هیچ

پهناگاو پالپشتیکت جگه له نهو زاتهش دمست ناکهویت
کهوابو ههر له خوی برسهو ههر نهو بکه به پهناگاو
پشتیوانی خوت و نهترسی له زۆری دوژمنان و ناحهزان،
چونکه نهوانه بهبی ویستی ﷻ ناتوانن هیچ شتیکت له
گهئدا بکهن، جا کهوابو گۆی مهده به قسهی نهوانهی که
نهئین نهو مروقه کهمو نادیارپانه له خوت دور بخرهوه
نهوسا ئیمه لیت نزیک نهپینهوه.

﴿٣٠﴾ جا تو خوت بگره لهسهر بلأوکردنهوهی پهپامهکهتو
لهگهل نهو کهسانهدابیه که بهیانیان و نیواران خهریکی
بهندایهتی پهرومردگاری خوینان و تنها مهبهستیان
رمزاهمندی نهو زاتهیه که دروستی کردون و رینمای کردون
جا به مهبهستی دهستکهوتنی جوانی ژپانی دنیا چاویان لی
کلامهکهو بهکهمیان تهماشا مهکهو ههرگیز پهپرهویش
مهکه لهو کهسهی کهوا ئیمه دلیمان بی ناگاو غافل کردوه
له یادی خویمان و نهویش دواي نارمزوکانی خوی کهوتوهو
نهوهی بهرژهومندی دنیاو دواروژی نهوهی تیدایه وازی
لهپنانهوه به نیش و کرداری بی کهلکهوه سهرقاله، چونکه
شوینکهوتنی نهمانه جگه له پهشیمانی و بی ناگای بوون له
یادی پهرومردگار بهرههمیکی تری نیهو نهوکی تۆیش
تنها گهپاندنی نهو پهپامهیه به راشکاوی.

﴿٣١﴾ جا بلی ﷻ نهمه حهقو راستیهکه لهلایهن
پهرومردگارتانهوه کهمن به ئیوهم راگهپاندوه جا کئ
نهیهوئیت با باومرپهپنیت و ههرکهسیکیش نارمزوی لی نیه
با کافر بییت نهو نارمزوکارییهش بهو مانایه نیه
کهههرکهس ههرکامپان بکات لای پهرومردگار یهکسانه
نهخیر بهلگو نهمه ههرشهیهکی توندی پهرومردگاره له
خهلگی ببیاومر، واته دهفرموی من پیغهمبهرو بهرنامهی
حهقو راستم یو ئیوه ناردوهو جا نهوهی که نایهوی
بهختهومر بییت با ههر کافر بی لهراستیدا نهوه ستهمی
لهخوی کردوهو ئیمهش ناگریکمان یو ستهمکاران ناماده
کردوه که دیوارمکانی نهو ناگره گهماروی داون و نهوان له
ناوی دا دمرناچن، وه نهگهر له ناو نهو ناگرمد داوای ناو
بکهن ناویکیان یو دههینریت ودهک مسی توواوه که چهند
گهرمه ناوههایه، جا که ههر نزیکی دهم وچاویان کرایهوه

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِ
 أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
 لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا
 ﴿٣٧﴾ لَّيْسَ أَهْلُ اللَّهِ رَبِّي وَلَا أَشْرُكَ بِرَبِّ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
 دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَىٰ أَنَا
 أَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُوَفِّيَنَّ خَيْرًا مِّن
 جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصْبِحَ صَعِيدًا
 زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾
 وَأُحِيط بِشَمْرِهٖ فَاصْبِحْ يَقُولُ كَذِبًا عَلَىٰ مَا أَتَقَىٰ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
 عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُ
 فِتْنَةٌ يَّصْرُوهٗ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْخَيْوَةَ
 الَّتِي كَانَتْ إِزْنًا لِّمَنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْدِيرًا ﴿٤٥﴾

رهفتارو سه ره نه نجامی هه ردوو کیانمان بۆ باس دهکاتو
 دهفه رموی:

﴿٣٥﴾ ئه ی محمد ﷺ وینه ی ئه دوو پیاوهیان بۆ باس بکه که
 به یه کی که له وانه دوو باخی تری مان داو چواردهوری ئه
 دوو باخه ترییه شمان به باخی خورما گرت وهله بهینی
 ئه دوو باخه ی شیدا جیگه ی زراعه تمان پین داو،

﴿٣٦﴾ هه ره یه که له دوو باخه ش بهریک وپیکی بهروبو می
 خویان ئه دا، وه له بهروبو دا هیج کهم وکوره یه کی نه بو،
 وه له ناو ئه دوو وانه دا چهن دین جۆگه و روبارمان بۆ دانا
 که به ناو ئه دوو باخه دا ئه رویشتن،

﴿٣٧﴾ جا ئه وکابرایه له و دوو باخه یدا به ره می باشی دهست
 ده که وت، جا له حالیک دا که له گهل ره فیه که ی که پیاو
 چاک بو وتوژی ده کرد، به خۆ هه لکی شانه وه پیی وت: من
 مالم له تۆ زۆرترو به تواناتم له تۆ چونکه کهس وکارو
 خزمه تکاری زۆرترم هه یه. وه بهم خۆ هه لکی شانه شه وه
 نه وه ستا به لکو،

دهم وچاوه کانیان ده برژینیت، ده ی کاتی که ده یخونه وه
 ئه بی چی له ریخۆله کانیان بکات، ئه وه ی که ده ی خونه وه
 خراب ترین خواردنه وه یه که ئیش و نازاریان زیاتر دهکات
 وه پیستری جیگایه جیگای نارام گرتنیان که ناگری
 دۆزهخه که نارام گرتنیکی تیدا نیه. ئه مه نه نجامی ئه
 که سانه یه که به ویستی خویان ریگای حه ق و راستیان
 نه گرتوته بهرو سته میان له خویان کرد، به لام ئه وانه ی
 که باوه ریان هی ناو دانیان به راستی ئه و په یامه دا ناوه و به
 کرده و ی چاکیش ئیمان ه که یان سه لماندوه په روهر دگار
 له بار میانه وه ده فه رموی:

﴿٣٨﴾ به راستی ئه وانه ی که و ئیمان یان هی ناوه و کرده و ی
 چاکیان کرده با ئه وانه دلنیا بن که بیگومان ئیمه
 پاداشتی ئه و که سه ی ئیشی چاکتر نهکات نافه وتینین.

﴿٣٩﴾ ئه و سا ئه وانه باغ و بیستانیکیان بۆ هه یه که جیگه ی
 دانیشتن و مانه و ی هه تا هه تاییه، له ژیر ده سه لاتی ئه وانه دا
 چهن دین روبار دهروات و له ویدا ده رازینرنه وه و جوان
 ده گرین به ده سته بندانیکی زیرین و ده یوشینرن به
 پۆشاکانیکی سه وز له ته نک و له قایمی ئاوریشمی، واته:

ئه وه ی که له ژیره وه ده یوشن ئاوریشمیکی ته نکه و ئه وه ی
 سه ره وه ی شیان ئاوریشمیکی قایم که دانیشتون له سه ر
 ته خته کانیان به ئاسوده یه وه شانیان دایه لاوه، به راستی
 ئه وه باشرین پاداشته و باشرین جیگه ی نارام گرتن و
 حه سانه وه یه. پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ﴿تَبْلُغُ الْجَنَّةَ مِنَ

الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ/سَلَمٌ وَغَيْرُهُ/ ئه وه ده سه بنده زیرو
 زیوه ی که باوه رداران له به هه شتا ئه یوشن دهکاته ئه
 جیگایانه ی که ئاوی دهست نوژی پیی دهکات} وه روا له تی
 نایه ته که ئه وه ده رده خات پیاوان و ئافره تانی به هه شتی
 هه مویان له و پاداشتی رازانه وه و جوانکاریه دا به شدارن.
 ئینجا په روهر دگار دوو نمونه ده هی نیت وه یه کیکیان دنیا
 په رسته و ئه و ی تریان خوا په رسته هه ردوو کیان مال و
 سه رومتیان هه یه خوا په رسته که سه رومت و سامانه که ی له
 ره زامه ندی (اللَّهُ) دا به کاری ده هی نیت وشتیکی زۆری
 به ده سته وه نامینیت بۆ ئه م ژیا نه به لام ئه و ی تریان
 له ریگه ی په ره پیدانی دنیا دا به کاری ده هی نیت، جا شیوه ی

الْمَالِ وَالْأَنْثُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَعَرْضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٨﴾ وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ فِي مَوَاقِفِهِمْ وَيَقُولُونَ بَلْ لَنَنَازِلُنَا مَالٌ هَذَا أَلْكِتَابُ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَيْنَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٢٠﴾ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقِ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٢٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٢٣﴾

۳۵) ئەو چوھ ناو باخەكەپەووە لە حاڵێكدا بە ھۆی بێ باوەڕی و ناسووپاسی و خۆبەزلزانیەووە ستەمی لەخۆی كرد بوو، وتی: بێم وانیە ھەرگیز نائەم باخو بەروبوومە بھەوتییت و لەبەین بچیت.

۳۶) جا پێشیم وانیە كەقیامەت ھەپەو بەرپا دەبیت، واتە: لە ھاتنی قیامەتدا لەگوماندایە، جا بۆیە وتی: خۆ ئەگەر وەك تۆ دەلتی قیامەتیش بێت و من بیریەووە بۆ لای پەروردگارم لەوێش لەنێرە باشترم دەست دەكەوێت، چونكە پەروردگار منی خۆش وێستووە كە لە دنیادا ئەم ھەموو نعیمةتانە پێداوم بە دُنیاپیەووە لە قیامەتیشدا ھەر بەم شیوایە بارودۆخی ژیاڤم چاكتر دەبیت.

۳۷) رەفیقەكەى لەھاڵێكدا كە قەسەى لەگەڵا دەكرد بێ وت: ئایا نا سوپاس و بێ باوەڕی سەبارەت بەو زاتەى كە لە خاك دروستی كرەوێت و پاشان لە تۆماو لە ئەنجامدا بە تەواوی رێك و پێكى كرەوێت و تۆی كرەو بەم پیاو؟

۳۸) بەلام من وەك تۆ نەم بەلكو باوەرم وایە كە ھەر زاتى (اللہ) یە پەروردگارمەو ھەرگیز ھیچ كەسیكیش ناكەم بە ھاوێشە پەروردگارم.

۳۹) جا خۆزگە تۆش كە دەچوێتە ناو باخچەكەتەووە بتوتایە: ماشاء اللہ، ئەوێ كە (اللہ) ئارەزوێ لى یەتى ھەر ئەو ئەبى ھیچ ھێزێكیش نییە جگە لە ھێزى (اللہ) كە مرقۇ بپاریزیت، جا دلخۆش مەبە بەو سەرەوت و سامانە دنیاىى خۆت ئەگەر تۆ ئەبىنى ئەمەرو من لە تۆ كەمتر مال و منداڵم ھەپە.

۴۰) دەى من ئومێد دەكەم كە لە دواڕۆژ دا پەروردگارم باشتەر لەو باخو بیستانەى تۆم بێ بداتو بەنزیكیش دەبینم لە ئاسمانەووە بەلایەك بۆ سەر باخچەكەى تۆ بنیڕیت و لەناوی ببات، جا ئەو كاتە ئەو باخچە پەر بەروبوومە ببیت بە زەویەكى سێى وسافو ھیچ دارو درەخت و شینای بەسەرەووە نەمیتیت.

۴۱) یان (اللہ) ئاوەكەى بەناخى زەویدا بباتو وشكى كات، جا تۆ ئەو كاتە ھەرگیز ناتوانى بچیت بە شوێن ئەو ئاوەداو دەرى بەینى، بەلێ بەم شیوایە ئامۆژگارى كردو پێى گەیاندا ئەوێ كە سوپاسى نعیمةكانى پەروردگارم نەكاتو سێلە بێت ئەبى چاوەروانى سزای پەروردگارمیش بێت، جا چۆنى وت وا ھاتەدى.

۴۲) ئەوسا ھەموو باخو بەرو بومەكەى بە سزای پەروردگار گەمارۆ دراو ھەموى لەناوچوو، جا لە داخو ھەسرەتا دەستى خۆى دەپورانداو نارەحەت بوو لەسەر ئەو ھەموو خەرجیەى كە لەو زەوى زارەى كرد بوى كەوا ئیستا تەنانەت درختەكانیشى كەوتون بەسەرى یەكدا، جا ئەو كاتە پەشیمانى روى تێكردو وتی: خۆزگە من ھەرگیز ھاوێشیم بۆ پەروردگارم بپار نەداپایە.

۴۳) ئەو كاتە كە ئاوا توشى سزای پەروردگار بوو جگە لە (اللہ) ھیچ كۆمەئێك نەبو بۆى كە یارمەتیاں بداتو خۆشى نەیتوانى تۆلەى خوى وەرگریتو سەرکەوێتو نەھیلێت كە لە ناوچیت ئەو بەروبوومە كە شانازی پێدەكردو پێى وابو كە لەناوچونى نیە.

۱۱ ئا لەۋكاتەدا كە پەرۋەردگار بېرىرى سزا دىكاتو بەلاۋ
 عەزەبى خۇى رەۋانە دىكات بە راشكاۋى بۇ ھەموان
 دەرەكەۋىت كە ئالەۋىدا كەس ھىچى لە دەست ناپەتو
 دەسەلاتدارىيەتى ۋە ھەرمەنپەرۋى راستەقىنە ھەر بۇ (اللہ) يە،
 ھەرلای ئەۋ زاتەشە كە باشتىن پاداشتو عاقىبەتى چاكتىر
 ھەر لای ئەۋە. ۋە ئەم چىرۇكە باشتىن بەلگەيە بۇ
 ئەۋكەسانەى كە دىنيا پەرستىن تابزانن ئەگەر لە سەر و
 كوفرو ناسوپاسى خويان بېرۇن سەر ئەنجام پەنجەى
 پەشىمانى دەگەزن، ۋەلە داخو خەفەتدا دەستى خۇيان
 دەپروئىن، بەلام ئەۋ كاتە ھىچ سودىكى نابى بۇيان، جا با
 پىش ئەۋەى كەسزى پەرۋەردگار بدا بەسەرياندا بابىر
 بىكەنەۋە لەم داستانە كە پەرۋەردگارىن بۇ تەمى كىردنى
 ئەۋانى ناردەۋ، سود ۋەربىگرنو تەۋبە بىكەنو بەراستى
 رىگى پەرۋەردگارى خۇيان بىگرن. جارىكى تر
 پەرۋەردگارى عالم بۇ ئەۋەى بەچاكى ژيانى ئەم دىنابە
 بناسىن فرمان بە پىغەمبەرمان ﷺ دەدات كە ۋىنەى ژيانى
 دىنامان بۇ باس بىكات و دىھەرمۇئى:

۱۲ ۋىنەى ژيانى دىنابان بۇ بەيئەرمەۋە بلى: ژيانى دىنيا
 ۋەك ئەۋ ئاۋە ۋايە كە ئىمە لە ئاسمانەۋە رەۋانەى دىكەين
 جا تىكەلاۋ بە زەۋى دەبىتو سەۋزى دىكاتو بە گزۇگىا
 دەپرازىتتەۋە، جا لەۋكاتەدا كە جوانى ۋە سەۋزاۋى زەۋى
 سرنج راكش دەبىت ئەۋ سەۋزايە دەبى بە پۇش و
 ۋوشك و ورد دەبى ۋە بايش بەملاۋ بەۋلايدا دەبات، ئەۋسا
 ئەۋ جوانى ۋە سەۋزايە ھىچ شۈينەۋارىكى نامىنەت، ۋە اللہ
 بەسەر ھەم شتىكدا تواناى ھەيە ۋەستى لە سەر ھەرجى
 بىت دەيكات. واتە: ژيان دىنايش ھەر ئاۋەھايە كاتىك كە
 ئەۋ ژيانەى كە (اللہ) دايەتى بەمرۇف بە جوانىەكانى دىنيا
 ۋەك لەش ساغى ۋە گەنجى ۋە سەۋمەتو سامان دەپرازىتەۋە
 خاۋەنەكەى پىيدا دىنازىتو پىۋى ۋايە ئەۋ بارو دۇخەى
 ھەرنائەھا دەمىنەتەۋە بەلام لەپىدا مردن رىۋى دەگىرەت
 ۋەدەمىتو زۇرىش نابات لەشەكەشى دەبىت بە خاك و
 خۇلىك كە با بەملاۋ بەۋلاى دا دەباتو لە جوانىەكانى
 ژيانى ھىچى بۇ نامىنەتەۋە .

۱۳ چۈنكە تەۋاۋى سەۋمەتو مال و كوپان تەنھا جوانىەكى
 ژيانى دىنابە بەلام كىردەۋە چاكەكان كە دۋادارەۋ
 دەمىنەتەۋە پاداشتى لە لايان پەرۋەردگارتەۋە زۇر
 چاكتەۋباشتىن ھىۋاۋ ئۈمىدە. ۋە ھەر ئەۋ كىردەۋانەن
 شىيائى ئەۋەن كەمرۇف دل خۇش بىت پىيان، بەشەك لەۋ
 چاكە دۋادارانە ئەم وشە بەرزانەن {سبحان الله والحمد لله
 والله اكبر ولا اله الا الله}. واتە لە ژيانى دىنيا ھەر كىردەۋە
 چاكەكانن كە بۇ مرۇف دەمىنەتەۋە، بۇيە
 پىغەمبەرمان ﷺ دىھەرمۇئى: {الدنيا مَلْعُونَةٌ مَلْعُونٌ مَا فِيهَا إِلَّا
 ذِكْرُ اللَّهِ وَمَا وَالَاهُ أَوْ عَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا} (ابن ماجه، الترمذى، حسن
 الاثرى) واتە: دىنياۋ ئەۋەى كە تىيدايە نەفرىن لىكراۋە جگە
 لەيادى اللہ ۋە ئەۋەى كە ئەۋ زاتە پىۋى خۇش بىت ۋەدىان
 جگە لەۋ كەسەى كە زانايە يان ئەۋەى كە بە شۈينى
 زانست دا دەۋات {ئىنجا خۋاى گەۋرە گەشتىكى رۇحىمان
 بەناۋ كاول بوۋنى دىنياۋ ھاتنى ھىامەتمەن پى دىكاتو
 دىھەرمۇئى:

۱۴ جا يادى ئەۋ رۇزە بىكە كە ئىمە چىپاكان لە شۈينى
 خۇيان ھەل دىكەنەن ۋە پالان پىۋە دىنەن ۋە وردىان
 دىكەين، جا ۋەك تۇزىان لىدەتو بلاۋ دەبەنەۋە
 نىمايەكانى زەۋى پىر دىكاتەۋە ئەۋسا زەۋى ساف ئەبىت،
 جا ئەۋ كاتە زەۋى ئەبى بە دەشتىك ۋە تۇ بە تەۋاۋى
 دەبىنەت چۈنكە ھىچ شتىك نىە بەرجاۋت بىگىرەت، ۋە
 ئەۋ كاتە ئىمە ھەمويان بە باۋەردارو بى باۋەرمەۋە لە ھەر
 كۆيدابن كۆ دىكەينەۋە خۇ ھىچ كامىشىان بەجى ناهىلەن،
 ۱۵ ئەۋسا ھەمويان بەرىز كراۋى لە پىشگىا
 پەرۋەردگارتدا پىشان دەدەن ۋە بۇ حىسابو كىتاب نامادە
 دىكرىن ۋە كەشىش ناتۋان خۇى بشارىتەۋە، جا پەرۋەردگار
 دىھەرمۇئى: بەراستى ئىۋە دىنەۋە بۇ لای ئىمە ھەر ۋەك
 چۈن لەسەرمەتادا ئىۋەمان دروستكردەۋە كە رووتو قوتو
 بى دەسەلات بوۋن ھەر ئاۋەھاش بەرووتو قوتو بى
 دەسەلاتى دىن بۇلاى ئىمە نەمال ۋە مندال، نەھۋزو نەگەل،
 ۋەكۆرۋو كۆمەل ھىچ كام لەگەلتاندا نىين، بەلكو ئەۋ
 بى باۋەردار ئىۋە گومانان دىكرە كە ئىمە كاتمان دانەناۋە

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥١﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٢﴾ وَمَا رُسُلُ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ يُجْعِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آلِهَتَهُمْ وَمَا تَنْزِيلُنا مِنْهُنَّ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ يُتَابِتَ رَبَّهُ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ
الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَهُمْ
الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَحْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾
وَبِئَالِ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقِسِيِّهِ لَا أَتَّبِعُكَ حَقًّا
أَتَّبِعُكَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

بۆ گه‌رانه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانتان و بی‌باوه‌ر بوون
 بی‌بی؟! به‌راستی ئێوه‌ زیندو ده‌گرنه‌وه‌،

جا نامه‌ی کردموگانتان بۆ دادمنریت، جا ئەو کاتە دەبینی ستمەکاران لەوەی کە لە ناو ئەو نامەدا ھەبێ کە خوڤرو تاوانەکانیانە زۆر دمترسن، چونکە دەبینن ھەمو شت تۆمار کراوە و دەلێن: ھاوار بۆ ئێمە ئەم نامەبێ نە بچوووک و نە گەورە ی نەبواردووە ھیچی بەجێی نەھێشتووە ھەمو ی تێدایە و ژمارە کراوە و ئەوەی کە کردوایە ھەمو ی ئامادەبێ و لە پێش چاویاندایە و دەبینن، وە پەروردگار ت ستم لەھێچ کەسێک ناکات و زیادە لەسەر کەس نانوسیت بەلکو ئەوەی کە لەو نامەدا ھەبێ کە ئەگەر بە زمان خوێان شایەتی لەسەر نەدەن ئەندامەکانی تریان شایەتیان لەسەر دەدەن. ئینجا پەروردگار دەچیتە سەر داستانی ئادەم سەلامی خۆی لەسەر بێ و پێناسەبێکی کورتی ئەو شەیتانەمان بۆ دەکات کە ئاوا دواڕۆژێکی پڕ مەترسی لەبیری زۆریک لە رۆژەکانی ئادەم بردوتمووە و دەفەرموی:

﴿٥٠﴾ جا بیر بکهرده لهو کاتهی که ئیمه گوتمان به
فریسته‌کان سوچده بیهن یۆ ئادهم جا ئه‌وانیش هه‌مویان

سوجدەیان برد بۆ ئادەم جگە لە "ئیبلیس" کە شەیتانەو
لە بەرەوی جنۆکەکانە جا ئەو لە فرمانی پەرەردگاری
ئەزەز (ﷺ) کەوت، دەی ئایا ئەو زۆر ئیرەنیە کە ئێوە ئەو
شەیتانەو نەو هەکانی بکەن بە دۆستی خۆتان لە باتی من؟
لە حائیکدا ئەوان بۆ ئێوە دۆزمن و ئەو کە زانی ئێوە
تیدا بێت ئەو دەکەن، جا هەر کەسێک ئەو ئالوگۆریە
بکات و لەباتی پەرەردگار، خۆی بە دەست شەیتانەو بەدات
بەراستی ئەو تووشی سەمەکی گەورە بوو، ئای چەند
خراپەو چەند نابەجێیە بۆ سەمەکاران ئەو ئالوگۆری کە
دەیکەن. چونکە هەموو بەختەوریەک لە شوێنکەوتنی
فرمانەکانی (ﷺ) دایەو هەموو چارەڕەشیش لە
شوێنکەوتنی شەیتان و دارو دەستەکە دایە پاشان
پەرەردگار دەفرموی:

من له کاتی دروست کردنی ئاسمانان و زهوی و بهدی
هینانی خۆشیاندا ئەوانم ئاماده نه کردوه و گومراو سه رلی
شیوايانهم نه کردوه به راویژکارو یارمهتی دهری خۆم،
واته: ئەوان خۆیان بهنده و دروستکراوی منن که ئیوه
دهیان په رستن و دهیانکهن به هاوبهشی من له حالیکدا
ئەوان هیچ زانیاریهکیان سه بارهت به دروستکردن و
چۆنیتی و چهندیتی ئاسمانان و زهویدا نیه تهنا نهت له
کات و ساتی دروستکردنی خۆشیان بێ ئاگان، جا چۆن
دهیان په رستن و گوێرایه ئیان دهکهن؟!

۵۲) ۛو روژى كه (الله) دمه رموى : نادهى بانگ بكنه
ۛو هاوبهش وشه ريكانهى من كه له دنيا دا پيتان وا بو
شهريك و هاوكارى منن به لكو بين به دمه تانه وه له
سزايه رزگار تان بكن، جا ۛه وانيش بانگيان دهكن به لام
وه لاميان ناده نه وه، وه ۛيمه له نيوانياندا ريگرو به ربه ستي
ديواړى ناگري نمان داناه هه رگيز فرياي يه كتر ناكه ون،

جا ٺه و کاتهی که تاوانباران ٺه و ٺاگره گهره میان دی
ٺه و سا دمرانن که بیگومان دهچنه ناویه و ده ریگیای
دهرچونیشیان نیه و هیچ شتیکیشیان دمست ناکه ویت که
له و ٺاگره لایان بدات. ٺه و میه پاشه روژی خوانه ناسان و
سته مکاران، ٺینجا خوا ٺه فله ره وی:

بهراستی ئیمه لهم قورئانهدا چهندين وینه ی
جوراوجور مان بۆ خهك هیناوه بۆ نهوی بیر بکه نهوه و
رئگای راست و دروست بگر نه بهرو واز له کوفرو شیر و
تاوان بهینن، بهلام مروف له بهرام بهر نهو ههمو وینه
رؤشنکه رهوانه هدا به راستی ئینسان له ههمو شتهکانی تر
مشت و مپرکهرو کیشه دروست کههتره. له شهرو موده کهدا
که ئیمای بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه هاتوه که
پیغه مبه ر ﷺ شهویک له دمرگای مالی فاتیمه ی کچی دا که
خیزانی علی بو شهرومی: ئایا نوێژ ناکهن؟ عهلی نهلی
وتم: نهی پیغه مبه ر گیانمان به دهستی خواجه، جا ههر کاتی
نارموزی لی بی خه بهرمان بکاته وه، خه بهرمان دهکاته وه،
پیغه مبه ر ﷺ که پرایه وه و ههچی نهوت، له پاشان گویم لی بوو
له رانی خوئی نه داو ئهم ئایه ته ی ده خوینده وه: "به راستی
ئینسان زور مشت و مپرکه ره". به لی زور نهوانه ی که له
بهرام بهر ئایه تهکانی پهرومردگار وه دمه قاله و مشت و مپر
دهکهن، وه نهوه ی که نهوانی وا لی کردوه نهوه نیه که
ئایه تهکانی پهرومردگار رۆن و رؤشنکه ره وه و خاومنی به لگه ی
به هیز نه بن، به لکو خۆبه زلزانین و دزایه تی باومردارانه که
ئاوای لی کردون که بی باومرین و له بهرام بهر ئایه تهکانی
(الله) دا بوستن، به لام کاتی که سزاو به لای پهرومردگاریان
دی نه و کاته ئیتر مشت و مپرک له نارادا نامینیت و به چاک
باومر دهینن، جا بۆیه دهفه رموی:

خۆ ههچ شتیک بهرگری نه کردوه له وان کاتیک که
رینمایان بۆ هاتوه که باومر بهینن و داوای لی خۆشبون له
پهرومردگای خۆیان بکهن جگه لهوه ی که نه یانه وی باوو
نه ریتی پیشو دهکانیان بۆ دووباره ببیته وه و چی به سه ر
نهواندا هاتوه به سه ر نه مانیشدا بیت یان سزایه کیان بۆ
بیت که به چاوی خۆیان ببینن؟!

ئه و سا ئیمه پیغه مبه رانمان رهوانه نه کردوه مه گهر بۆ
نهوه ی که موژده بدن به چاکه کاران به نازو نیعمه تیکی
نه پراوه و خراپه کارانیش بترسینن له سزای زور توندی الله،
ههر ئه مه یه ئیشی نهوان جا نه زور له کهس نهکهن و نه بۆ
به رژموهندی دنیایی خۆیان بانگه وازی خهك ناکهن، وه بی
باومر نه به قسه ی بی ناومر وک و نارده و کیشه و دمه قاله

دهکهن بۆ نهوه ی که حهق و راستی تیشکینن و له بهینی
ببهن و تا ئایه تهکانی ئیمه و هه ره شه کانمان به گالته بگرن و
سوکیه تیان پی بکهن؟!

کئ ههیه سته مکارتر له و کهسه ی که به نیشانهکانی
پهرومردگاری خوئی ناموژگاری بکریت به لام نهو پشتی تی
بکات و نهو تاوان و خراپانه ی که له پیشه وه کردویه تی له
بیری خوئی بباته وه، جا مادام نه و منده سته مکاره؟ بیگومان
ئیمهش له سه ر دلایندا چهندين پهردهمان داناوه تا ههچ
شتیک له م قورئانه فام نهکهن و سودی لی و مر نه گرن، وه
له ناو گوێکانیاندا باری قورسمان داناوه و کهروکاسن
له بیستنی حهق و راستیدا، جا نهی بانگ کهری رئگای راست
ئه و سا ئیتر نه گهر تۆش بانگیان بکه ی بۆ رئگای
خۆشبهختی و هیدایهت نهوان هه رگیز رئگای هیدایهت و
رینمایی ناگرن، چونکه نهو لاساریه ی خۆیان بوته هوی
نهودل رمقی و حهق نه بیستنه یان.

ئه و سا به راستی پهرومردگاری تۆ زور لی خۆشبوو
خاومنی سۆزو رحمه ته نه گهر نهو زاته به هوی نهو ئیشه
خراپانه یانه وه زوو تۆله ی له وان و مرگرتایه و به زهیی
به واندا نه هاتایه وه به راستی خوا پهله ی ده کرد بۆیان وزوو
سزای ده دان، به لام پهله ناکات چونکه بۆ نهوان کاتی دیاری
ههیه، جا نهو کاته دیاری کراوه ش که هات جگه له (الله)
ههچ سهنگهرو په ناگایه کیان دهست ناکه ویت.

ها نهوه چهندين ولاته که له ناومان بر دوون له بهر
نهوه ی سته میان کردوه و په پره ی ئایین و
پیغه مبه ر دهکانیان نه کرد جا بۆ ههر کام له وان هه ش کاتی
دیاری کراومان بۆ دانا بوو تا کاته که یان نه هات هه ر چیان
کرد کردیان به لام خۆ ئیستا ئیوه سه ر نه جانی نهوانه
ده بینن و ده بینن بۆ نه بی بیر نهکهنه وه؟ ئینجا خوا ی زاناو
کار به جی به سه رهاتیک موسامان بۆ باس دهکات، نه ئین:
موسا رۆژیک له ناو بهنی ئیسرا ئیل دا وتاریکی کاریگهرو
جوانی خوینده وه له دوا ی وتاره که ی پیاویک لی پرسی نهی
موسا زاناترین کهس کییه؟ ئه ویش وتی: منم، جا شیواتر
نهوه بوو که بیگوتایه: والله اعلم، ههر (الله) یه زاناتر و به
ههر که سیکش بیه ویت زانیاری پیده دات، جا بۆیه

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي نَادَيْتُكَ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا
هَذَا نَصَبًا ﴿٢٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنَسِيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٢٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ أَثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿٢٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٢٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتَكَ
عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَ مِن مِّمَّا عَلَّمْتُكَ رُشْدًا ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٢٨﴾ قَالَ
سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٢٩﴾ قَالَ
إِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلِنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
﴿٣٠﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتُهَا
لِئَلَّا أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٣١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٣٢﴾ قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَسِيتَ وَلَا
تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسَىٰ ﴿٣٣﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
﴿٣٤﴾ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا وَرَكِبَتُنِي بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٣٥﴾

پهروردگار وحی کرده لای که بهندهیهک له بهندهکانی
من که له کوجایی دوو بهحرهکهیه له تو زاناندره، جا موسا
وتی: نهی پهروردگارم چون بیدوژمهوه، پیی فهرمو:
ماسیهک بخهره ناو زهنبیلهکتهوه له کوئی لیټان ونبوو
نهوه لهوئی دایه.

﴿٢٠﴾ جا نهی محمد باس بکه بو گهلهکته نهوه کاتهی که
موسا به لاوهکهی هاوریی که یوشهعی کوری نون بو وتی:
ریکهوه با بچین بو سهرهړیکو وواز له گهران ناهینم وهر
دروم ههتا نهگهمه نهوه شوینهی که ههردوو بهحرهکه
بهیهک دهگن نهگهر چی ماویهکی زوریشم پی بچیت، جا
کهوتنه ریگاو رویشن ههتا گهیشته دووانی دهریاکان.

﴿٢١﴾ جا کاتیک که گهیشته نهوه شوینهی که ههردوو
دهریاکه بهیهک دهگن لهویدا نهوه ماسیهی که پی یان بوو
زیندو بویهوهو خوئی فریدایه دهریاکه، جا ماسیهکه
ریگهیهکی بو خوئی کردوه له ناو دهریاکهداو کونی کردو
دهریاکه وهک شتیکی رهقی لی هاتو ماسیهکه دیاربو،
نینجا ههستان وچون و ماسیان لهبیر نهما.

﴿٢٢﴾ جا کاتیک که تی بهرین و ههردووکیان لهوه شوینه
دورکهوتنهوه نینجا موسا بهو کوره گهنجهی کهله گهلیا
بوو وتی: خواردنهکهمان بو بهینه با بیخوین بهراستی لهم
سهرهردا دوچارى نارمحهتی وماندوی بوین، موسا تا
گهیشته شوینی نامانج ماندو نهبو بهلام کاتی له نامانج تی
پهرین ههستی ماندویهتی کرد.

﴿٢٣﴾ نینجا لاوهکهش وتی: دهرانی کاتی هاتینه لای
بهردکه ماسیهکه زیندو بویهوهو رویشه ناو دهریاکه؟
بهراستی زورم پی سهره که نهو شته گرنگه رویدا کهچی
من له بیرم چو که ههوالهکته پی بددم ههر شهیتان بوو
که لهبیری منی بردهوه که بوټ باس بکه، وه نهو ماسیه
ریگهی خوئی گرت لهوه بهحرهداو به شیویهکی
سهرسوریهنهر رویشته بهناوی دا.

﴿٢٤﴾ موسا وتی: نا نهوهمان نهوئی و مبههستی نیمه نهوه
شوینهیه جا ههردووکیان به پهله به شوینی خویندا
گهرانهوه.

﴿٢٥﴾ نینجا لهوئی بهندهیهک له بهندهکانی نیمهیان دیت که
نیمه سوزیکی گهورهو گرنگمان پی دا بو له لایهن
خومانهوهو زانیاریهکی تایبهتیشمان پی دا بو.

﴿٢٦﴾ موسا پی وت: نایا رازی نهبی که من دوات بکهوم بو
نهوهی من فیر بکهیت له بهشیک لهوهی که به چاکی و
تهواوی شارهزاکراویت؟ بهلی زانیاری نهوهنده گرنگه
پنغهمبهریکی خوایهو (أُولُوا الْعَرْصِ) نالی نهبی لهگهل توذا
بم، بهلکو نهلی دوات بکهوم بو نهوهی شارهزام بکهیت،واته:
قوتابی ههر کهس ههپی پیویسته ریژی ماموستای بگریټ
چونکه زانیاری که نیعمهتیکی ههره گهورهیه لهوهوه فیر
دمبیت، بهداخهوه نهمرق حیزبایهتی قوتابانیشی کردوه
بهدری ماموستاکیان؟؟

﴿٢٧﴾ نهو کابرایهیش که خدر بوو لهوهلامی موسادا وتی:
بیگومان تو لهگهل من دا خوټانگریټ، چونکه نهگهر لهگهل
مندا بیت شتی وا دهبینیت که بهروالته ناروایهو تو
ناتوانی لیی بیدهنگه ببیت،

﴿۶۸﴾ قَالَ أَتَأْتِلُكَ أَنْتَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۶۹﴾ قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿۷۰﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ، قَالَ لَوْ شِئْتَ لَفُحِّدْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿۷۱﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿۷۲﴾ أَمَّا السِّقِينِ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ أَنْ أُعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿۷۳﴾ وَأَمَّا الْفُلُ فَكَانَ أَبُوهُمَا مُؤْمِنِينَ فَأَخْبَرْنَاهُ أَنْ يَرِيَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿۷۴﴾ فَأَرْدَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿۷۵﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَتْ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُمْ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿۷۶﴾ وَتَسْتَأْذِنُكَ عَنْ ذِي الْقُرْبَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿۷۷﴾

گه‌یشتوه هیچ تاوانیکت نیه له جیابونه‌ودا، پاش نهم هسهو گشتوگویه دریژدیان به‌سه‌هه‌ره‌که‌یان دا

﴿۷۷﴾ جارویشتن هه‌تا گه‌یشتنه ناوخه‌لکی گوندیک، داوای خواردن و میوانداریان لی کردن به‌لام نه‌وان خواردنیان پی نه‌دان و میوانداریان نه‌کردن به‌و برسی‌تی‌ه‌وه چاوای به‌دیواریک که‌وت که لارببو خه‌ریک بوو نه‌که‌وت، خدر چوه لای دیواره‌که‌و هیمایه‌کی بو کردو راستی کرده‌وه، موسا بو جاری سیهم ره‌خنه‌ی له خدر گرتو وتی: تۆنه‌گهر بتویستایه له‌سهر چاک کردنه‌وه‌ی نهم دیواره کریو مافی خوئت وهرده‌گهرتو نه‌ماندا به‌خواردن و لهو برسی‌تی‌ه‌ رزگار ده‌بوین بوجی به به‌لاش بو نهم گه‌له‌ی که ناماده نه‌بوون میوانداریمان بکه‌ن راست کرده‌وه ؟ ئینجا خدر بو دواچار

﴿۷۸﴾ وتی: ئیتیر نا لی‌ره‌دا کاتی جیابونه‌وه‌ی من و تویه، به زوی مانای نه‌و شتانه‌ت پی ده‌لیم که تۆ له گه‌ل مندا نه‌تتوانی له‌سه‌ریان خوئت بگری تا نه‌و کاته‌ی که خوم بو تۆم باس ده‌کرد، جاوا خدر که‌م که‌م مانای نه‌و ئیشانه‌ی خوی بو موسا باس ده‌کاتو ده‌لی:

﴿۶۸﴾ خو تۆ که پی‌غه‌مه‌بریکی چۆن ده‌توانی خوئت بگریت له‌سهر ئیشیکی ناوا که ناگات له ناوه‌روکی نیه‌و لیی ناگادارنه‌بیت.

﴿۶۹﴾ موساش وتی: ئینشا نه‌لا تۆ ده‌بینی من خو ده‌گهرمو دژایه‌تی هیچ فرمانیکی تۆ ناکه‌م،

﴿۷۰﴾ جا خدر وتی: نه‌گهر تۆ دوا‌ی من ده‌که‌وی نه‌وسا ده‌بی پرسیری هیچ شتی‌کم لی نه‌که‌یت هه‌تا خوم باسی نه‌ومت بو ده‌که‌م،

﴿۷۱﴾ جا له‌سهر نهم بریارو مهرجه خدر و موسا رویشتن هه‌تا سواری که‌شتیه‌ک بوون، خدر که‌شتیه‌که‌ی کون تیکردو ته‌خته‌یه‌کی لی شکاند ته‌نها موساش دی، جا وتی: تۆ نه‌و که‌شتیه‌ نه‌شکینی تا نه‌وه‌ی که له ناویدایه غه‌رق ببی و بخنکی؟ به‌راستی تۆ شتیکی خراپ ده‌که‌ی

﴿۷۲﴾ خدر وتی: مه‌گهر من نهم وت که‌تۆ له‌گه‌ل مندا توانای خو گرتنت نییه؟

﴿۷۳﴾ موسا وتی: نهم جاره لیم مه‌گهر و سهر کۆنه‌م مه‌که له‌سهر شتی‌ک که له بیرم چوه‌و له‌م ئیشه‌مدا قورسی مه‌که له‌سهرم، خدر به‌هانه‌که‌ی موسای په‌سه‌ند کردو دریژدیان به‌سه‌هه‌ره‌که‌یاندا.

﴿۷۴﴾ رویشتن هه‌تا گه‌یشتن به مندا لیک خدر مندا له‌که‌ی گرتو کوشتی، که نه‌مه‌ی بینا نارحه‌ت بو وتی: ئایا نه‌فسیکی پاک به‌بی نه‌وه‌ی که‌سیکی کوشتی ده‌یکوویت؟ چۆن ئیشی واده‌که‌یت به‌راستی ئیشیکی خراپت کرد،

﴿۷۵﴾ جا خدر توندتر وه‌لامی دایه‌وه‌و وتی: نه‌ی من پی‌م نه وتیت که تۆ توانای نه‌ومت نیه که له‌گه‌ل مندا خوئت بگری. لی‌ره وشه‌ی (لَک) ی زیاد کرده‌و چونکه له‌پیشه‌وه وتی: (قَالَ أَتَأْتِلُكَ أَنْتَ) جا موسایش زانی که هسه‌که‌ی راسته‌و به جییه‌ بو‌یه.

﴿۷۶﴾ موسا وتی: نه‌گهر له پاش نهم جاره‌ی دووه‌مه‌ه جاریکیت له‌باره‌ی هه‌رشتیکه‌وه پرسیارم لی کردیت ئیتیر تۆ هاورپی‌ه‌تی من مه‌که به‌راستی له‌لایه‌ن منه‌وه به‌هانه‌ت پی

۳۰ ئەو كەشتىيە ھى چەند ھەژارېك بوو كە لەو دەريايەدا ئىشيان پېئ ئەكرد، من ويستم كە لەكەدارى بكەم چونكە لە پېئ دەمياندا كە پېئ دەگەيشتن پاشايەك بو كە ھەر چى كەشتى بېئ عەيىبى چاو پېئ بكەوتايە دەيگرتو يە زۆر دەى برد بۆ خۆى، منيش ئاوا عەيبدارم كرد تا ئەو پاشا ستمەكارە نەيباتو بمىنيتەو بۆ خاوەنە فەقيرەكانى.

۳۱ جا ئەو مندالەش كەوا كوشتم باوك ودايىكى باومردار يوون ترساين كە ناچارىان بكاتو بەرمو سەر كەشى و كوفر بيانبات، چونكە ئەو مندالە سروشتى لە سەر كوفر دانرا بو، وئەگەر بمايەو بەوك و دايكىشى توشى كوفر دەكرد، چونكە زۆريان خوش دەويست. ھەر ھەك پېغەمبەر ﷺ دەفرموى: { إِنَّ الْغُلَامَ الَّذِي قَتَلَهُ الْأَخْضَرُ طَبْعَ كَافِرًا وَلَوْ عَاشَ أَبَوَيْهِ طَغْيَانًا وَكُفْرًا } / *اسلم وغيرو* / واتە: بېگومان ئەو مندالەى كە خدر كوشتى مۆرى كاھرى پيدا نرايو ئەگەر بمايە باوك و دايكى بەرمو سەر كەشى و كوفر دەبرد {

۳۲ لەبەر ئەو ئەمەش ويستم پەرورەدگارىان بېگۆرپتەو بۆيان بە كورپكى پاك ترو دئسۆزتر.

۳۳ خۆ ئەو ديوارەش كە لارببو نزيك بوو بكەويتو راستمان كردهو بەبئ ئەوئ كە داواى ھىچ پاداشت و ئەجرېك لە ھىچ كەسېك بكەين ھى دوو مندالى ھەتيوى شارەكە بو، وە لە ژيەر ئەو ديوارەدا خەزىنەى ئەوانى تېدابوو كە ھى باوكيان بوو، وە باوكى ئەوان پياويكى سالتج بوو لە بەر خاترى باوكيان ئەو چاكەيان لەگەل كرا، وە خواى تۆ ويستى كە ئەو دوو مندالە پېئ بگەن و بەھيز ببين و خەزىنەكەى خويان كە لەژيەر ئەو ديوارە شاراوتمەو دەرى بەيئنن جا ئەمە سۆزو رەحمەتېك بوو لەلايەن پەرورەدگارتمەو بۆ ئەو دوو مندالە، وە ئەى موسا ئەو ئىشانەى كە من كردم ھىچى لەسەر بېروراى خۆم نەم كردوو بەلكو فەرمانم پېكراو، ئەو ھيش بوو ماناى ئەو شتانەى كە تۆ توانات نەبوو خۆت بگري لەگەل مندا ھەتا خۆم بۆت باس بكەم؟ پېغەمبەر ﷺ كە ئەم بە سەرھاتە باس دەكات دەفرموى: { وَجَاءَ عُصْفُورٌ حَتَّى وَقَعَ عَلَى خَرْفِ السَّيْفَةِ ثُمَّ نَقَرَ فِي الْبَحْرِ فَقَالَ لَهُ الْأَخْضَرُ مَا نَقَصَ عِلْمِي

وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا مِثْلُ مَا نَقَصَ هَذَا الْعُصْفُورُ مِنْ الْبَحْرِ. / *مفق عليه* / واتە: مەلېكى بچوك ھاتە سەر كەشتىيەكە پاشان دونكى دا بەناو ئاوى دەرياكەدا، جا خدر بە موساى وت: زانستى من و زانستى شتېك لە زانيارى و عيلمى (اللہ) كەم ناكاتەو مەگەر ئەوندەى ئەو نەبېت كە ئەو مەلە لە ئاوى ئەو دەريايەى كەم كردهو. ديارە خدر لە ژيەر ويستو فرمانى پەرورەدگار ئەو ئىشانەى كرد بو، بەلام كاتېك كە ھسە دەكات وا وشەكان بەكار دەھيئيت كە بەرامبەر بە پەرورەدگارى ريزو ئەدەبى تېدايە، بۆيە كاتېك باس لە عەيبدار كردنى كەشتىيەكە دەكات، چونكە باس لە ناپېكى و عەيب دەكات دەيداتە لای ويستى خۆى و دەلېت: **﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾** وە كاتېك باس لە كوشتى مندالەكەو بەخشيى مندالېكى تر لە باتى ئەودا دەكات بەشيىكى بە لای ويستى خۆى دەدات و بەشيىكى ترى بەلای ويستى پەرورەدگار دەدات و جا بۆيە كۆى دەكاتەو دەلېت: **﴿فَأَرَدْنَا﴾** وە ئەو كاتەش كە باس لە لېبورەن و چاكە كردن و بەخشيى مائە بەو دوو منالە ھەتيو دەيدات بەلای ويستى پەرورەدگارداو دەلېت: **﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ﴾** جا موسايش لەم سەفەرەدا زانيارى زۆرى لە خدرەو دەست كەوتو بە چاكيش بۆى دەر كەوت كە لەو زانتر ھەيە، ھەرەك لەسورتى يوسف دا فەرموى: **﴿وَقَوْفَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾** (۷۶) / *۷۶* / واتە: لەسەر ھەمو خاوەن زانيارىيەكەو زانتر ھەيەو لەسەر ھەموانەو (اللہ) يە جل جلالە. وە ئەمە كردارى دوو پېغەمبەرى خودان كە وەحييان بۆ ھاتو ھەرەك خدر دەلېت: من بەندەيەكم كە فرمان پېكراو ھىچى بە بېروراى خۆم نەكردو، جا ئەم كردارانەى خدر نابى بگري بە بەلگە لەسەر دوكاندارانى ئايين فرۆش كە بەناو كەرامەتەو شتى پېچەوانەى ئايين ئەنجام بەدن و بلېن پيمان و تراو، كەرامات بۆ دۆستانى خوا راستە بەلام نابى ئەو ئيشە پېچەوانەى شەريەتى ئىسلام بى، خدر لېرە ھەموى بەگوڤرەى وەحى پەرورەدگار ئەنجام داو و ئيشەكەى شەريەتى خودا بو، موساش دزايەتى كردو تا ئەو كاتەى راستىيەكەى بۆ دەر كەوتو ئيتەر ھىچى نەوتو، وەك مەسئەلەى بېراردەكەى داودو سليمان لە بارەى زيانى

إِنَّمَا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَاتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِّحُ ﴿٨٤﴾ فَأَنْبِئْ سَبِّحُ
 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ﴿٨٥﴾
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَّكَّرُ إِلَيْنَا إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُنْجِذُ
 فِيهِمْ حَسْبُكَ ﴿٨٦﴾ قَالَ آمَنُ بِكَ فَوَيْلٌ لِّكَ مِنَ الْعَذَابِ ثُمَّ دُرُّوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
 فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا مُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
 الْحَسَنُ وَسُنُّوْا لَهُ مِنْ أَمْرِ يُاسِرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَنْبِئْ سَبِّحُ ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَهُمُ مِنْ
 دُونِهَا سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَنْبِئْ
 سَبِّحُ ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَذَّكَّرُ إِلَيْنَا إِنَّا يُجِئُكُمْ وَمَا جِئُكُمْ
 مُّسَيِّدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكُمْ خَرَجًا عَنَّا أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 سَبِيلًا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
 قَالَ انْقُضُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾
 فَمَا اسْطَلْعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

ئەدات بەسزا دانىكى سەخت و ناشىرين و بىزراو چونكە بت بەرست بووه.

۸۸ وە ئەوەيش كە باوەرى هێناوە و كردهوى چاكى
 كرده بۆ ئەو هەيه پاداشتيكى چاكتر لە نيشەكانى خۆى
 كە بەهەشتە، وە لەمەولا ئيمەش فەرمانەكانى خۆمانى
 بۆئاسان دەكەين لە دنيا، خواش نيشەكانى بۆ ئاسان
 ئەكات و خۆشەويستى ئەخاتە ناو دليەو و ماندوو بوون
 نازانى و لەروژى قيامەتيشدا هەرچى داواكات خوا بۆى
 ئاسان ئەكات و ئەيخاتە دەستىو، ئينجا زولقەرئەين
 ويستى بەرەو روژەلات بروت.

۸۹ لە پاشان هۆكانى سەفەرى بەكار هێناو روشت.
 ۹۰ تا گەيشتە ئەو شوينەى روژى لى هەل ئەهات لە ویش
 تەماشای كرد خۆر لەسەر گەلێك هەلدیت كە ئەو گە لە
 جگە لەو خۆرە هيجى تريان نيهه كە خويانى پى داپۆشن،
 ۹۱ هەر چۆنى كە هيزو ئەسبابمان پيدا بو هەر ناوههش
 ئيمە بە تەواوى ئاگامان بو لە هەمو ئەو شتانەى كە لەلای
 زولقەرئەيندا بوون.

حەيوانەكانەو هەريەكەيان بىريارىكيان هەبوو لەو
 مەسئەلەداو خودا بىريارى سلىمانى پەسەند كردو
 دەفەرموى: ﴿وَكَلَّا مَآئِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ (الانباء: ۷۹) واتە:
 ئيمە بە هەر دووکیان حوکم و عىلممان پيدا بون (فقههنتها)
 بەلام سولهيمانمان بەباشى لەو مەسئەلەيه تيگەياندا. واتە:
 هەردوو وەسف دەكات بە چاكى بىريارو زانيارى، بەلام
 بىريارى سلىمان بە شىياوو چاکتر دادەنيت. ئينجا خۆى
 زاناو کاربەجى داستانىكى ترمان بۆ باس ئەكات و
 ئەفەرموى:

۸۴ لە بارەى "زولقەرئەين" ئەو پرسىارت لى دەكریت
 بلى: وا من لەوبارەو باسيكتان بۆ ئەخوينمەو كە پەندو
 نامۆزگارى بيت بۆتان. (الله) ئەفەرموى:

۸۵ ئيمە ئەومان سەهامگير كرد بوو لەسەر زمويداو پلەو
 پايمەن پيدا بوو، وە هەر شتيك كە پيوستى ئەو بوو لەو
 سەردەمەدا ئيمە هۆكانيمان پيدا بوو، واتە: ئەى توانى
 هەرشتىكى پيوست بى بىكات چونكە هەم سەروەت و
 سامان هەم سەريازى بى ژمارەيان هەبو،

۸۶ جا هەروەك هۆكانمان پيدا بوو ئەویش بەجوانى و بە
 ريك پيكي دواى هۆكارو سەبەبەكان دەكەوت و بە چاكى
 بەكارى دەهينا جا بەرەو روژناو چوو و لاتانى خستەزير
 دەسلەتى خۆى

۸۷ تا گەيشتە ئەو جىگايەى خۆرى تيدا ئاوا دەبيت لەبەر
 چاوى واديار بو كە خۆر ئاوا دەبى و دەچيتە ناو
 چاوەگەيهكى رەشى گەرمەو وە ئەوندە بەرەو روژناو
 روشت تا ئيتر وشكاي لەبەردەمى دا نەماو گەيشتە
 دەرياوخۆر لەبەرچاوى كە نزىك ئاوابونى بو كە تەوتەناو
 ئەودەرياو، جا لەوئى خەلگىكى دى كە موشريك و بت
 بەرست بون، گوتمان: ئەى زولقەرئەين يان تۆلەى خراپەو
 بت پەرسىيەكانيان لى وەرگەرەو بيان كوژە يان بەشيوەيكى
 جوان رەفتاريان لەگەلدا بكەو نامۆزگاريان بكە،

۸۷ جا زولقەرئەين وەلامى دايمەو وەتى: ئەوانەى
 كە هاوبەش وشريك بۆ خوا دابنين بەم زووانە دەى كوژين
 لە پاشان ئەگەر پيتەو بۆلای پەروەردگارى خۆى لەوئى سزای

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرْكُنَا بِعَضْفِهِمْ يَوْمَ يُدْمَرُ فِي بَعْضِ وَفَيْخٍ فِي الصُّورِ فَمَجَمَعْتُهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزْلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَبُطِئَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَآخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوءًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

٩٦ پاش ئەمەش دیسان ھۆکانی کاروان و سەھەری بەکار ھێنا بۆرۆیشتن،

٩٧ جا رۆیشت ھەتا گەیشتە نێوان دوو جیا، لە نزیکێ ئەو دوو جیاپەدا گەلیکی دی کە نزیک بوو کە لە ھەسیان تی ئەگەن ئەوان ھاتنە لای زولقەپنەین و پەروردگار ھۆکارمکانی وا بۆ رەخساند بوو کە بتوانیت لێیان تی بگات، جا ئەوانیش کاتی کە ھیزو دەسلاتی زولقەپنەینیان دی شکاتی بارودۆخی نالەباری ئەوناوچە خۆیان بردە لای،

٩٨ وتیان: ئەو زولقەپنەین بەراستی یاجوج و ماجوج کە دوو تیرەبوون ھەر خەریکی خراپە و خراپە کارین و بوون بە ھۆی ئازاوە و دەرەسەری بۆمان لەم ناوچەیەدا نایا بە پارەو مال یارمەتیەکی تۆ ئەدەین بۆ ئەوێ کە لە نێوان ئێمەو ئەواندا بەربەستێک دروست بکەیت؟ بۆ ئەوێ ئێتر ئەوان نەتوانن بێنە ئەم ناوچەیەو ئێمەش لە شەریان رزگار ببین؟ زولقەپنەین کاتی کە دی داواکارییەکیان بەجێیە خۆی بەرپرس زانی کە رێگە لەو خراپەکارانە بگرێ.

٩٩ وتی من پێویستم بە پارەو مالی ئێوە نییە، چونکە ئەوێ کە پەروردگارم بە منی داوەو خستویەتیە ژێر دەستمەو ە زۆر چاکتر و زۆرتەرە لەوێ کە ئێوە دەتانەوی یارمەتی منی پێبدەن بەلام خۆتان بە کارو ئیشکردن یارمەتیم بدەن من لە نێوان ئێوەو ئەواندا بەربەستێک دروست دەکەم، دیارە ئەوانیش رازی بوون.

١٠٠ جا زولقەپنەین وتی ئادەدی پارچە ئاسنم بۆ بەینن ئەوانیش لە ھەمو لایەکەو ە پارچە ئاسنیان بۆ ھێنا وەک خشت لەسەر یەکیان دانا ھەتا بەرز بوویەو ەو یەکسان بو لەگەڵ ھەردوو جیاکاندا، جا دەلێن رەژوی (خەلۆز) دانا لەنێوان ئاسنەکانداو پاشان وتی: ئادەدی بێدەمێن، ئەوانیش دەماندیان و ھەمو رژووەکە بو بەشکۆو ئاسنەکان سور بوونەو ە تا وای لێ ھات وەک یەک ئاگری گەورە، جا لەو کاتەدا وتی: مزی تەواوەو قورقوشم بۆ بەینن تا بپێژینم بەسەری ئەو پارچە ئاسنەنە کە نزیکە ئەوانیش بتوێنەو ە جا ئەوانیش بۆیان ھێناو ئەویش کردی بەسەریداو بوو بەیەک پارچە ئاسنی بەھیزو بەرزو ساف.

١٠١ کە ئێتر ئەوان نەیانتوانی سەرکەون بەسەر ئەو بەربەستەداو نەشیان توانی کونی بکەن و ئەو گەلەپیش کە یارمەتی زولقەپنەینیان دا رزگاربوون لە شەریان، جا لێردا زولقەپنەین لە خۆی بای نەبوو، وە خۆی ھەلنەکیشا بەسەر ئەو خەلکە فەقیردا بەلکو سوپاسی خواي کردو.

١٠٢ وتی: نا ئەمە سۆزو رەحمەتیکە لەلایەن پەروردگارمەو ە کە لەگەڵ ئێوەیدا کرد تا لە شەری ئەو خراپەکارانە رزگاربین، وە ئەو ەش بزانن کە ئەم بەربەستە کاتیەو ە ھەر کاتی بەلێنی پەروردگارم ھات خوا ئەو بەربەستە لەناو دەبات و لەگەڵ زەویدا رێکی دەکات، وە بەراستی بەلێنی خواي من ھەقەو دێتە دیو رۆژێک لە رۆژان ئەو بەربەستو سەدە نامینیت. زەینەبی کچی جەحش کە خێزانی پێغەمبەر ﷺ وتی: جارێک پێغەمبەر ﷺ ھاتە مائەو لەحالی کە ترس بەسەرو سیمایدا دیار بوو، جا لەو کاتەدا پێغەمبەر ﷺ فەرموی: { لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ وَنِلَّ لِلْعَرْبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ فَفُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمٍ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مِثْلُ هَذَا وَخَلَقَ يَاصْبَعُهُ السَّبَابَةَ وَبِأَيْ تَلِيهَا فَقَالَتْ زَيْنَبُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كُتِرَ الْخَبْثُ. **اسق عليه** / واته: لا اله الا الله، وای بۆ عمره ب لهو خراپه و کاره ساته گه وره یه که نزیک بوو دته وه نه مړو له بهر به سته که ی یاجوج و ماجوج بهم نه نازمه کراو دته وه و به په نجه بهرانه و په نجه شه هاده ی حه لقه یه کی دروست کرد. زمینه ب ده لیت و تم: نه ی پیغه مبه ر **اسق** نایا ده گونجی له ناو بچین له حالیکدا پیاو چا کانه تیدایه؟ پیغه مبه ر **اسق** فهرموی: به لئ، کاتیک زینا زور بوو.

به لئ زولقه پنه ی نه و بهر به سته ی دروست کردو یاجوج ماجو و حیث له و دیوی بهر به سته که مانه وه، وهک خوا نه فهرموی:

۱۱) جا نیمه برپاری مانه وه ی نه وانه ماندا که له و دیوی بهر به سته که وه بۆ خویان وهک شه پۆلی دهریا به ناویه کدا بین و برؤن و تنه ا زینان بۆ خویان ببیت هه تا کاتی دیاری کراویان، جا کاتیک که نه و بهر به سته له ناو ده چیت به سهر نه م زهوییه دا بلا و دهنه وه که نه و موش کاتی نزیک بوونه وه ی قیامه ته. وه فوو ده کړیت به سووردا، جا نه و کاته نیمه هه مویان کۆ ده که ینه وه بۆ لیکۆلینه وه و پاداشت و سزاو که سیش له م زیندو کردنه وه و نامه کردنه دا جیا ناکړیته وه، چاک و خراپ گه ورو بچوک پیاو نافرمت مروؤ و جنۆکه هه مویان له مهیدانی مه حشر دا کۆده کړینه وه.

۱۲) جا له و روژده نیمه دۆزه خ پيشانی کافران دده ی که به چاوی خویان بیبین

۱۱) نه وانه ی که له ناستی یادى مندا چاویان له پهرده دا بوو نه و هه مو به لگه و شوینه وارانیه که تنه ا یی و دسه لاتى منى دسه لاند نه یانده بینى و نه یان ده توانی که حه ق و راستی بیسن. پاشان په ورو دگار دهمکوتی نه و کافران ده کات که پیاو وایه که نه گهر پیغه مبه رانیکی وهکو عیساو عوزمیر و پیاو چا کانی تریان خو ش بویه ت و له حیاتی په ورو دگار به نداته تیان بۆ بکه ن ئیتر نه وه به سه بۆیان و له دواروژیشدا له ناگری دۆزه خ رزگاریان ده که ن ده فهرموی:

۱۲) نایا نه وانه ی که و کافران واگومان ده که نه گهر له باتی من دا به ندکه نام بکه ن به دۆست بۆ خویان ئیشیکی باشیان کردوه و نیمه سزایان ناده ی؟ نه خیر وایه به راستی نیمه دۆزه خمان بۆ کافران نامه کردوه بۆ شوینی میوانداری و پیش وازی لی کردنیان

۱۳) نه ی محمد **اسق** پیاو بلی: نایا خه به رتان بده یی که کییه که له ئیشه کانی دا له هه مو که س زیاتر زینانی کردوه؟

۱۴) نه و که سانه ن که کارو کۆششیان له ژیانى دنیادا به شیویه کی ناروا و دزی شه ریعه تی (الله) بوو و خویان واگومان ده که ن که بیگومان هه ر نه وانه که کردوی جوان و چاک ده که ن که مایه ی رزمه ندى خوا و خه لکه و له پاشه روژیشدا که لکی لیو مرده گرن. جا نه مانه رنجه رؤ ترین که سن چونکه له دنیادا خویان خه ریک ده که ن به و کردارانه وه که پیاو وایه چاکه و له دواروژیشدا پاداشتیان له سهر و مرده گرنه وه به لام له دواروژدا نه و کردارانه یان لی ورنه گریت و به ره و ناگری دۆزه خ ده برین ، واته: نه وانه رنجه رؤترین که سن له دواروژدا. جا کین نه وانه ی که ناوا رنجه رؤن؟

۱۵) نه وانه که سانیکن که بی باوهر بوون به نایه ته کانی په ورو دگاری خویان و باوهریان به گه یشتن و دیداری نه و زاته نه بوو، جا په ورو دگارش به هو ی نه و بی باوهریه وه کرده وه چاکه کانیانی لی هه لو ه شان دونه ته وه، جا له روژی قیامه تیشدا هیه رخیکیان بۆ دانانریت و ده یج حسابیکیان بۆ ناکریت، پیغه مبه ر **اسق** ده فهرموی: (إِنَّه لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَرِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحُ بَعُوضَةٍ وَقَالَ: اقْرَأُوا) (فَلَا نَقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَرَنًا) **اسق عليه** / به راستی پیاو گه وری هه وه وادی ت له روژی قیامه تا که له لای الله به نه ندازه ی باله می شوله یه که رخى نییه، وه فهرموی: نه گهر نارمه وؤتان لی هیه با نه م نایه ته بخویننه وه و ده سیری ماناکه ی بکه ن (له روژی قیامه تا هیه رخیکیان بۆ دانانیین). جا سه ره رای نه وه که کرده وه کانیان که

خوځيان به چاكيان دزاني لښاري ورنه گيريت ، به لكو
يادشتيان پيدهدرېتموه به لام چ پاداشتنيك؟

١٦ به هوې نه وه كه كافر بوونو گالته يان به نايه ته كاني
من وپيغه مېهره كاني من كرده له دنيا دا پاداشتي نه وان
دوزه خه. جا گالته كړدنو بې باوهرې هره نه وه نيه كه به دهم
يو ترېت به لكو بابهدميش هاواري خوشه ويستي خواو
ثاين بكاتو خوې به مسلمان دابنې به لام كاتيك به كړدارو
هه لس وكه وت دزي خواو ثاين بوو كافر دې و به گالته
كه به نيشانه كاني خواو پيغه مېهره كهي دده نرېت
له لايه من خواوه، نه وه بوو مونا فېقه كان دميان وت (تَشْهَدُ لَكَ
رَسُولُ اللَّهِ) شايعه تي نه دمين كه بيشك تو پيغه مېهرې
خوايت، خوايش فهرموې (وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّ الْمُتَّقِينَ لَنَكُونَنَّ
الْمُنافقون: ۱ خوا شايعه تي ددات كه نه و منافقانه
درو ده كن، جا له پاشاندا دده فهرموې:

١٧ به راستي نه وانه ي كه ثيمان يان هېناوه كړداري
چاكيان كرده باخچه كاني فېر دوس كه به رز ترين شويني
به هه شته جيگه ي ميوانداري نه وان دې و له و جيگه دا
بشو ددمن و پيشوازي ميوانداريان لې دكرېت.

١٨ بؤ هه ميشه يش له ويدا دمينه وه نه ونده خوش و
دلگيره لايان همرگيز نايانه وئ له وشوينه دا دهرېچن و به ره و
لايه كي تر برؤن و بارودوخيان بگورن. نه مه شيوه ي
ميوانداري لې كړدنې باوهر داراني راسته، وه له پيشيه وه
جيگاي ميوانداري بې باوهرانت زاني، ده ي مروفي ژيرو
دوربين دې و كاميان هه لېرې؟ ناگري سوتينه ري دوزه خ
يان باخچه كاني فېر دوس كه پيغه مېهره كهي له وه سفي دا
دده فهرموې: { فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ
الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْأَعْلَى فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ
الْجَنَّةِ } واته: هه كاتي داوای به هه شتتان كړد له
(اللَّهُ) داوای فېر دوس بكن چونكه بېگومان نه وه چا كترين
جيگاي به هه شته و به رز ترين شويني و وام پيشاندره وه كه
عهرشي ره حمان له سه نه وه يه و له و يوه روباره كاني ناو
به هه شت ديني. نينجا خواي گه و ره باسي زوري وفره واني
فهرموده كاني خوې دمكاتو وده دده فهرموې:

١٩ نه ي محمد پيان بلې: نه گهر نه دهر ياه هه موې
موره كه بېت بؤ نوسيني وشه كاني په رومردگارم دهر ي
هه موې دواي ديت پيش نه وه ي كه وشه كاني په رومردگارم
دواي بېت، نه گهر چي به نه دزدي نه و دهر ياه يش ديسان
دهر ياي تر موره كه بې بهين بؤ نوسيني وشه كاني
په رومردگار نه و يش دواي ديت هيشا هه وشه كاني
په رومردگار دهميني، به لي نه مه بؤ تيگه ياندني نيمه يه
نه گينا دهر ياکان دورستكراويكن وه هه مو دروست
كراوه كاني ترو ته و او بوونيان هه يه، به لام فرمانه كاني
په رومردگار هه روه و مسفه كاني تري بې براوه و بې وينه ن.
پاشان الله فرمان ددات به پيغه مېهره كهي كه

٢٠ نه ي محمد پيان بلې: بېگومان من هه مروفيكم
وه ك نيو نه كه وه ي دكرېته لام كه خواي نيو
خوايه كي ته نهايه و هاو به شي نيه. خو نه دهم له خوايه تي
دكه وتم نه فريشته م نه غه يب دزانه جا نه گهر پيغه مېهر
نيم ده يچون نه و شتانه دزانه؟ جا نه و كه سه ي كه نوميدي
هه يه بگات به په رومردگاري خوې و باوهرې به دواروژ
هه يه و به و هيوايه نيش دمكات با نيشي چاك بكاتو
له به ندايه تي په رومردگاري خويدا هيچ هاو به شيكي بؤ
دانه ني و جگه له رزانه ندي نه و زاته مېه ستي كه سيكي
تر نه بېت. جا هه روه كه له پيشه وه باس كرا كرده وه ي چاك
نه وه نيه كه خاونه كه ي به چاكي بزاني ت به لكو كرده وه ي
چاك نه وه يه كه نه و دوومهرجه كه له نايه ته دا هاتوه
تيديا بېت يه كه م نه و كرده وه به و شيوه نه نجام بدرېت
كه له شه ردا هاتوه چونكه پيغه مېهره مان فهرمويه تي:
{ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ زَافٍ } واته:
هه ركه سيكي نيشيك بكات كه فرماني نيمه ي له سه نه بېت
نه و كرده و يه لي ورنه گيريت و ددرېتموه به كولي

دووه م مېرچيش نه وه يه كه: له و كرده و يه دا ته نها
مېه ستي الله بېت و كه سي تي دا نه كات به هاو به ش.
پيغه مېهره دده فهرموې: { قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَغْنِي
الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرْكُهُ
وَشُرْكَهُ اسْمٌ وَغَيْرُهُ } الله كه زور به رزو گه و ره يه دده فهرموې:
من بې نياز تريني هه موو هاو به شانم له وه ي كه بكرېم

به هاوبهش له گهل كه سدا، جا ههركه سېك كرده وهیه ك بكات و له وه كرده ودا كه سېكی تر بكات به هاوبهشی من، نه وه من نه وه كرده وهیه لی وهرناگرم و وازی لیده هینم بۆ نه وه كه سهی كه كراوه به هاوبهشی من. واته: پهرومردگار تهنها كرده وه شه رعییهك و مرده گریت كه تهنها مه بهست له و رهامه نندی نه و زاته بیت.

جا بۆیه یهكێك له دوكانی ئیمامی عومهر نه ودهو كه دهی وت: (اللهم اجعل عملي كله صالحا واجعله لوجهك خالصا ولا تجعل لأحد فيه شيئا) نهی خودایه هه موكردارهكانم بۆ جاك بكه و هه موی پافته كه ره وه بۆ خۆت و بهشی هېج كه سېكی تیدا مه هیله.

سورتمی مریمه

۹۸

۱۹

سورتمی مریمه كه سورتمی نۆزده هه می قورئانه، له مه كه دا هاتوته خواره وه، نه وده و ههشت ئایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین سورتمی چل و چواره مه و پاش سورتمی (فاطر) و پیش (طه) دابه زیوه، له قورئاندا سی و چوار جار ناوی خاتون مریم هاتوه، كه سی جاری له م سورته دایه، وه نه م سورتهش به ناوی نه م ئافرته پاك داوینه دهناسریت، چهند ئایه تیكی سهرمتای نه م سورته یهكێك بو له و هۆ گرنگ و کاریگهرانه ی كه كاری كرده سهر پاشای حه به شه، كاتی كه جه عفه ری ئاموزای پیغه مبه ر ﷺ باسه كه ی عیسا و مریمه ی بۆ خوینده وه، جا نه وه بوو وتی: نه مه و نه وه ی كه موسا هی ناویه تی له یهك سهرچاوه وه هه لقولاون، جا خۆزگه پیاوانی گه و ره و ناودارانی نه مپۆش هه مویان وهك نه و پاشایه ژیهرو زانا بوونا یه و خۆشه ختی خۆیان و گهل و ولاتیان به دهست به ینا یه و هه م دنیا یان بخواره دایه و هه م قیامه تیش.

به ناوی الله ی زۆر به سۆزو بینیه یهت میهرمان

۱) كاف، ها، یا، عین، صاد، هه ر خوا خۆی مه بهستی نه م پیتانه دهنانیت، ئینجا (الله) داستانی زه كه ریا و یه حیای كورپمان به كورتی بۆ باس دهكات و دهفه رموی:

۲) نه مه باسی رهمه ته ی پهرومردگاری تۆیه له گهل بهنده ی خۆیدا كه زه كه ریا یه كه پر له په ندو ئاموزگاری بۆ باوه ردارن، ناوی زه كه ریا ی پیغه مبه ر حه وت جار له

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱) ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكْرِيَّا
 ۲) إِذْ نَادَى رَبَّهُ يَدَّأْ خَفِيًّا
 ۳) قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا
 ۴) وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
 ۵) يَرْبُّنِي وَيَرْبِّ رِجْلِي وَبَارِكْ لِي فِي الْأَرْضِ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا
 ۶) إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ۷) قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُقْلٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا
 ۸) قَالَ كَذَلِكَ
 ۹) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا
 ۱۰) فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا
 ۱۱)

قورئان له سورتمی ئالی عیمران و نه نعم و نه نبیا و نه م سورته دا هاتوه،

۲) کاتی كه به شیوه یهکی نهینی هاواری كرده لای پهرومردگاری. به ئی نه م باسه له سورتمی ئالی عیمراندا هاتوه كه كاتی زه كه ریا مریمه ی دهی كه چۆن پهرومردگار له و ته مه نه كه مه ی دا ریزی لیگریتوه و نه و میوه و رزقه تایبه تیانه ی بۆ ناردوه، نه ویش دلی گهرم بو بۆ پیری خۆی و خیزانی و نه بونی مندالیک كه له پاش خۆی جینشینی بی، جا له تاریکای شه ودا كه کاتی وهرگرانی دوعا و پارانیه وهیه و تا لۆمه ییش نه کریت كه چۆن بیاویك له م ئاخهری ته مه نیدا داوا له پهرومردگار دهكات كه مندالی بی بدات به نهینی و به بی نه وه ی كه كه سیک ناگای لی بیت، دهستی كرد به پارانیه وه هاواری كرده لای پهرومردگاری و شكاتی بارودۆخی خۆی و خیزانه كه ی به پهرومردگای راگه یاند،

۴) وتی: نهی پهرومردگارم به راستی ئیسقامت هه موی لاواز بووه سهرم هه موی سپی كرده و دهنام به شیوه ی

سۈرۈشتى تازە مىندالمان نابى، بەلام تۆ توانات ھەيە كە ئەو نىعمەتەم پى بېخىش، ۋە ئەي پەرۋەردىگارم چەندى كە ھاۋارم لىكردۈيت بە دەستى خالى نەگەرۈمەتەۋەو ئاۋمىد نەكردۈم، جا ئەم جارەش ئاۋمىد مەكەو لەرمەمتى خۆت بى بەشم مەكەيت.

جا بە راستى مىن ترساۋم لەۋەي كەۋا خزمەكانم لە دۋاى خۆم روو بىكەنە خراپەو تاۋان ۋە كەس نەبى ئامۇزگارىان بىكات ۋە ئەۋانەش كە لە دۋاى مىن دەبن بە سەرپەرست ۋە چاۋساغىيان بەرمە دىن ۋە چاكەكارى ئەيانبەن، ۋە ئەكەم نەزۈكەۋ مىندالى نابىت، جا ئەي خۋايە لە لايەن خۆتەۋە كەسىكم پى بدە كە جىگام بىگىتەۋەو بىي يە پىغەمبەرۈ سەرپەرستى گەلەكەم بىكات.

لە خۆم ئالى يەعقوب پىغەمبەرۈيەتى ۋە عىلم بە ئىرس بىبات ۋە ئەركى رىنماي گەلەكەم بىگىتە ئەستۈۋ ۋايشى لى بىكەي كە بەشۈمەيەك رەفتار بىكات كە تۆ لىي رازى بى ۋە ئەۋەندە نىعمەتى پى بدە كە ئەۋىش رازى بىت ۋە ئەۋا چاكەكاراندا خۆشەۋىستى بىكەيت. يەعقوب بۆ مەبەستىكى دىيائى رووت داۋاى مىندال ناكات، بەلگو ئەۋكەسىك شىك نابات كە لە دۋاى خۆى دىسوزى گەلەكەي بىت ۋە رىگاي راستىيان پىشان دات، بۆيە داۋا دەكات لە پەرۋەردىگارى كە چۆن دۋەكانى پىشۈى لى ۋە مرگرتۈە ئاۋەھاش ئەم دۋەيەي لى ۋە مرگىت ۋە كورپكى چاكەكارى ۋاى پى بدات كە لە دۋاى خۆى بىمىنەتەۋەو رىنمۈنىكەرىك بىت بۆ گەلەكەي ۋە خۆشەۋىستى لاي (اللە) ۋە بەندە چاكەكانىشى بىت، جا پەرۋەردىگار نزاكەي ۋە مرگرت ۋە فرىشتەي ئارە لاي زەكەرىۋا مژدەي كورپكى پىدا پى ۋت:

ئەي زەكەرىۋا ئىمە مۇژدەت پى ئەدەين بە كورپك كە ناۋى ئەۋ كورە "يىحيا" يە لە پىش ئەمەۋە ئىمە ئاۋەھا ئاۋىكەمان بۆ كەس دانەناۋە يان پىش تر ۋىنەي كورى ئاۋا خۆگرو خواناسمان بەدى نەھىناۋە. ناۋى يەحيا پىنج چار لە قورئاندا ھاتۈۋە كە دوۋجارى لەم سورمەدايە، ۋەشى (سَمِيًّا) دىگۈنچى بەماناى ھاۋناۋ يان ھاۋشۈۋەبىت ۋاللە

اعلم. جا زەكەرىۋا كە ئەم مۇژدەيەي بىست زۆرى بەلاۋە سەير بوۋ،

لەبەر ئەۋە ۋتى: ئەي پەرۋەردىگارم مىن چۆن دەبىت كورم بىت لە حالىكدا كە خىزانم نەزۈكەۋ مىندالى نابىت ۋە مىش لە پىرىدا بەۋ پەرۋى گەيشتۈم، ۋتراۋە خىزانى زەكرىۋا خۈشكى مرىمە بوە جا ھەر بۆيە پىغەمبەرمان لە ھەرمۇدەي ئىسراۋمىعراجدا بە {بَنِي الْخَالَةِ / الْيَهُئِي، مَحْمَد الْاَلْبَانِي/ ۋاتە، دوۋ پورزاكان. ناۋيان دەبات}

فرىشتەي مەئۈم ۋتى: ھەر ئاۋايە (اللە) ى خاۋەن ھىزو دەسلەت كورپان پى ئەداۋ پەرۋەردىگارىشت دەفەرمۇى: ئەۋە لاي مىن زۆر ئاسانە خۆ ئىمە تۆمان پىش تر دروستكردۈە لە حالىكدا كە تۆ ھەر ھىچ نەبۈيت ۋاتە ئىۋە كە پىش تر ھىچ نەبۈون كەردى بەم زەلامە دەي ئايا ئىستا كە ئىۋە پىر بوون ناتوانىت ۋاتان لى بىكات كە مىندالتان ھەبىت؟ ئەۋە لاي پەرۋەردىگار زورئاسانە. ئىنجا زەكەرىۋا ئەۋەندە پى خۆشچالۋو بوو زۆرى پىخۆشبو كە بزانىت كەي ئەۋ مىندالەيان دەبىت بۆ ئەۋەي كە دلى بەتەۋاى ۋەفرە بىگىت ۋە دۋاى گەيشتن بە "علم اليقين"، "عين اليقين" ىشى دەست كەۋىت لەبەر ئەۋە داۋاى كەرد لە (اللە)،

ۋتى: ئەي پەرۋەردىگارم نىشانەيەكم پىشان بدە، (اللە) ھەرمۇى: نىشانەكەت ئەمەيە كە تۆ ناتوانىت سى شەۋ قسە بىكەي. لە سورەتى ئالى عمران دا دەفەرمۇى: سى رۆژ، كەۋابو سى شەۋوسى رۆژ تۆ ناتوانى قسەي عادى بىكەي، ۋە ئەمە ۋانىە كە بە ھۆى نەخۆشى يان لالى بىت، بەلگو تۆ ساغىت ۋە دىتوانى يادۋ زىكرى (اللە) بىكەيت، تەنھا ناتوانى لەگەل خەلك دا قسە بىكەي ئەمەيش ھەرخۆى لە خۆيدا موعجىزەيەكى گەۋرەيە كە زمانى تەۋاۋ بى بۆ زىكر، بەلام نەتوانى قسە بىكات، جا زۆرى نەبىرد.

جا لە جىگاي نوپژەۋە ھاتە ناۋ گەلەكەي ۋە ۋىستى قسە بىكات تەماشاي كەرد قسەي بۇناكرىت، ئەۋسا پاش دلىيا بون ھىماي بۆ كەردن ۋە بەئىشارەت تىي گەياندن كە

بەيانىيان و ئىۋاران تەسبىحات و يادى (اللّٰهُ) بىكەن، كە (اللّٰهُ) خەلاتىكى گەۋرە پىداۋن جا ئىتر زەكەرىيا يەقىنى پەيدا كىرد كە خوا بەم زوانە ئەۋكۈرە پى دەدا، بەلى پەرۋەردىگارى زاناۋ بەتوانا بەۋ پىۋو ئافىرەتە پىرە لەۋ تەمەنەدا ئەۋ كۈرە پىدان و كىردى بە پىغەمبەرۈ نىگى كىردە لای و قەرمۇ:

۱۲ ئەۋ يەحيا ئەۋ كىتەبە بەھەموۋ ھىزەۋە بىگەرە بە باشى لىۋى تى بىگە و قەلمەنەكانەن بە چاكى ئەنجام بەدە، ۋە ياساۋ بەرنامەۋى خۇمانەن پىداۋ كىردەن بە پىغەمبەر لە ھالىكىدا كە ئەۋ ھىشتا مىندال بوۋ.

۱۳ جا سۆزۈ مېھرىبانىمان پىبەخىشى تا ئىش و كارى بۇ ئاسان بىكرىت و خۇشەۋىستى گەلەكەۋى پىت و پاكى لەھەمو رەۋشەتەكى نارىكىشمان پىدا، ۋە ئەۋ مەۋشەك بوۋ كە لەھەر شەتەك كە پىچەۋانەۋى بەرنامەۋى (اللّٰهُ) بوۋاۋە خۇۋى دور دەگىرت و قەلمەنەكانى بەچاكى جىبەجى دەكرد.

۱۴ جا ۋامان لى كىرد كە چاك بىت لەگەل دايك و باۋكى دا، ۋە ئەۋ مەۋرۈۋ تاۋانكار نەۋوۋ، ۋاتە: ھەقى خاۋاۋ مافى بەندەكانى خاۋى بەتاپەت دايك و باۋكى بەچاكى جىبەجى دەكرد، ئىنجا پەرۋەردىگار ئەۋ مىندالە بەرئىزە كە دروستكاروۋ پەرۋەردەكاروۋى خۇۋەتى بەم شىۋەۋە ئەۋلاۋىيەتەۋە دەقەرمۇ:

۱۵ جا سەلامى لى بى لەۋ رۆزەۋى كە لە دايك بومە لە ئەۋ رۆزەۋى كە ئەمىرەت، ۋە لە ئەۋ رۆزەۋى كەزىندە دەكرىتەۋە، ۋاتە: لە ھەمو كاتەك لەدنىۋاۋ دۋاروۋ دا يەحياۋ پىغەمبەر بە سەلامى پەرۋەردىگارى گولباران دەكرىت و رىزى لى دەكرىت، سەلامىك كە دەبى بە ھۇۋى سالم بوۋن لە شەرى شەيتانەكان و سزاۋ سەختىەكانى دۋاروۋزىش. ئىنجا لە دۋاۋى ئەۋەۋى كە (اللّٰهُ) باسى چۈنەۋەتى لە دايك بونى يەحياۋ بۇ كىردىن دەچىتە سەر باسى چۈنەۋەتى لە دايك بوۋنى عىسا كە بەسەرھاتەكەۋى لەبەسەرھاتى يەحيا سەرۋەنەرتەۋ دەقەرمۇ:

۱۶ ئەۋى مەھمۇد ﷺ لەم قورئانەدا داستانى مەرىيەمى كىچى عمران باس بىكە بۇ گەلەكەت ئەۋكەتەۋى كە بۇ پىۋىستى

يَسْحَبُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوْرٍ وَّءَايَيْنَاهُ الْحَكَمَ صَبِيًّا ۝۱۲ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۳ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۴ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۵ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ۝۱۶ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝۱۷ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا ۝۱۸ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝۱۹ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝۲۰ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٌ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً إِنَّنَا سَرِيعُ الْفِعْلِ ۝۲۱ فَحَمَلَتْهُ فَانَبَذَتْ بِهَا مَكَانًا قَصِيًّا ۝۲۲ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّسِيًّا ۝۲۳ فَنَادَىٰ مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝۲۴ وَهَرَىٰ إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَنِيًّا ۝۲۵

خۇۋى بەرەۋ رۆزەۋەلەت دۋور كەتەۋە، جا ئەم دور كەۋتەنە يان بۇ گۆشەگىرىۋ خەلۋەت و بۇ عىبادەتكىردن بوۋە يان بۇ خۇۋى كىردەنەۋەۋە خۇشۇردن بوۋە، ۋاللە اعلم.

۱۷ جا لەۋى پەرەدەيەكى بۇ خۇۋى دروست كىرد بۇ ئەۋەۋى نەبىيىن تا ئەۋ پىۋىستى خۇۋى ئەنجام دەدات، جا لەۋ كاتەدا ئىمە رۇخى خۇمان كە جىرەئىل بوۋ ناردە لای، جا ئەۋىش خۇۋى كىرد بە شىۋەۋى پىۋىكى رىك و پىك بۇ ئەۋەۋى مەرىيەم زۇر نەترسىت، جا كاتى دى ناردەۋەت و نىگران بوۋ ترسا كە نىەتى خراپى ھەبىت بۇيە پەناۋى بىرە پەرۋەردىگارى،

۱۸ ۋتى: بىگومان مەن پەنا دەگىرم بەۋ زاتە زۆرىيەسۆزە لە خراپەۋ دەستىرىزى تۇ، جا ئەگەر تۇ پىۋىكى بارىزكارىۋ لە خواتىرسى ئەۋەۋە مەن خۇم خىستەۋەتە پەناۋى ئەۋ زاتەۋە.

۱۹ ئەۋىش بەمەرىيەمى ۋتى: مەن نىرراۋى خاۋى تۆم بۇ ئەۋەۋى مىندالەكى پاك و خاۋىنت پى بىبەخىش.

۲۰ مەرىيەمىش ۋتى: مەن چۈن مىندالە ئەبىت لە ھالىكىدا كە مەن مەردەم نەۋەۋە تىكەلەۋى ھەلەلەم گەلەنەكراۋە، ۋە

فَكُلِّي وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلَةً قَالُوا يَمْرُؤُا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ بَاتَتْ هَرُونَ مَا كَانَ أَوْلَاكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَأَخْلَفَ الْآخَرَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ قَوْلَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

ههروهه زينا كاريش نهبووم دهی ئیتړ چوون منداڼم
نه بیت؟

﴿٢٦﴾ وتی: وایه تۆ میړدت نه گردوهو زینا کاریش نیت
بهلام تۆ منداڼت نه بی و نه مه برپاری (الله) یه،
پهرومردگاری تۆ دهغه رموی: نهوه لای من زور ناسانه و
نه مانه وئ بیکهین به نیشانه پهک بۆ نهوهی که خهک
توانایی و زانایی خوای خوایان بۆ دهرکه ویت و سۆزو
رحمه تیکیش بیت له لایه نیه وه بۆ تۆو بۆ په پره وانی
نهم منداڼه ییش، و نه مه هاتنه دی فرمانیکه دهمیکه جی
به جی کراوه له "له و حوله حضور" دا تۆمارکراوه. جا وهکو
له نایه تی تر دا هاتوه نهو فریشته بهر یزه هوی کرد به
یه خه ی مریه م دا.

﴿٢٧﴾ جا نهویش گورج بارداربوو، ئینجا له ترسی تانه و
ته شهردان و سه رزم نش کردن له گه له که ی دوور که و ته وه

﴿٢٨﴾ نهوسا ژانی منداڼ بوون گرتی و ناچار له بهر
ناره حه تی چوه لای بڼه دارخورمایه کی وشک بۆ نهوه ی
پالی پیوه بدات، جا بیر ی له م روداوه گرنگه بی وینه ی

خوی کرده وه هه رچی هینای و بردی هیچ به لگه یه کی
به دهسته وه نه بو بۆ وه لامی گه له که ی و دنیا بوو به
زیناکه ر دایه نه نین له بهر نه وه وتی: خۆزگه من پيش نهم
روداوه بمردمایه، وه خۆزگه من هه ر نه بومایه و که س منی
نه دیبایه و نه یناسیمایه، جا له و کاته تهنگانه و پر ئیش
ونازاردها (الله) دلته وایی کردو فریشته ی نارد که
موژده یه کی تری پی بدات.

﴿٢٩﴾ مریه م که له جیگایه کی بهر ز بوو، جا فریشته که ش
له لای خواریه وه بوو هه ر له خواره وه بانگی کردو وتی:
خه فته مه خو و مه ترسه به راستی پهرومردگارت له
خواره وه روباریک ناوی بۆ دروست کردی که نهو روباره
له پيشدا نه بوه. تا به م شیوه یه مریه م دلی به هیتر بی و
له گه له که ی نه ترسیت و دنیا بیت که (الله) به ته نه ای به
جی ناهیلت به لکو یارمه تی دهریه تی و بزانی که (الله)
ناره زوی له هه رچی بی دیکات، وه مریه م که ئیستا هیزو
هه ناوی نه ماوه و ژانی منداڼ بوون گرتویه تی، فریشته که
موژده یه کی تری به هیتر کردنی پی دده دا و ده لیت:

﴿٣٠﴾ دهی نهو بڼه خورما وشکه راوه شینه که نه په لیک ی
هه یه وه نه ته ری تیدایه که هه ر راتوه شانده له و دارخورما
وشکه خورمای پی گه شتوو به تام دهباریت به سه رتا.

﴿٣١﴾ جا له و خورما بخو و له و روبارمیش بخوړم وه با
چا ویشته رو شن ببیته وه به بینینی نهو کورپت که
پنځه مبه ریکه له پیغه مبه ران، جا نه گه ر هاتو که سیکت
بینی وله م بارم وه پرسپاری لی کردیت تۆ بللی له سه ر خو م
نه زرم کردوه که رو ژو بگرم بۆ خوای میهربان، جا نه مرؤ
قسه له گه ل هیچ که سیکدا ناکه م. به لی مریه م مندا له که ی
بوو.

﴿٣٢﴾ نهوسا به ترسیکی زوړو به شه رمه وه مندا له که ی
هه لگرت و هینایه وه بۆ ناو گه ل و خرمانی، جا نه وانی ش
کو یونه وه زوړ تورپه و ناره حه ت بوون له مریه م و وتیان:
نه ی مریه م به راستی تۆ شتیکی زوړ خراپت کردوه و کۆلک
شه رمه زاریت هی ناوه.

۲۸) ئه‌ی خوشکی هارون به‌راستی باوکی تۆ پیاوړکی خراپ نه‌بو، وه دایکشت زینا کارنه‌بوه ده‌ی تۆ چۆن نه‌و کارمت کردوه؟ جا ده‌گونجی به‌تان‌ه‌و ته‌شهره‌وه نه‌و هسه‌یان کرد بی، چونکه هارون به پیاوړکی چاک ناوی هه‌بوه، له‌سهر نه‌وه‌ی که له‌م ئایه‌ته‌دا مه‌به‌ست له‌ هارون کی‌یه زانایان رای جیاوازیان هه‌یه به‌لام نه‌وه‌ی که راسته نه‌وه‌یه‌که له‌ حه‌دیه‌که‌ی موغه‌یره‌ی کوری شو‌عه‌به‌دا هاتوه که ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ منی نارد بۆ نه‌جران جا خه‌لگی نه‌وئ سهاره‌ت به‌م ئایه‌ته‌ پرسیاریان لی‌کردم وتیان: مه‌گه‌ر ئیوه له‌ هورئان دا ئه‌م ئایه‌ته ناخویننه‌وه‌که / **يَا أُخْتُ هَارُونَ** / ئه‌ی مریه‌می خوشکی هارون که برای موسایه؟ له‌ حالیکدا به‌هزاران سال له‌نیوانی عیساو موسادایه؟ له‌راستیدا منیش نه‌مزانی چۆن وه‌لامیان بده‌مه‌وه، جا کاتیک که گه‌رامه‌وه بۆ‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م پرسیاره‌م پی‌گه‌یانند پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: **أَلَا أَخَيْرَتَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا يُسْتَمُونَ بِأَنْبِيَائِهِمْ وَالصَّالِحِينَ قَبْلَهُمْ** / **اسم وغیره** / بۆ پیت نه‌گوتن که به‌نی ئیسراییل ناوی پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکانی پیشویان له‌ مندا‌له‌کانی خو‌یان ده‌نا) واته: مه‌به‌ست به‌ هارون له‌م ئایه‌ته‌دا هارونی برای موسا نیه، به‌لکو که‌سیکی تری خزمی مریه‌م بو‌وه. جا مه‌به‌ستیان نه‌وه‌بو که تۆ له‌ دایک و باوک و بنه‌ماله‌یه‌کی ئاواپت چۆن توشی داوین پیسی بوییت؟

۲۹) جا نه‌ویش ئاماژه‌ی کرد بۆ لای مندا‌له‌که‌ی که گوايا له‌و به‌رسن گوتیان: نه‌وه تۆ چی ده‌لیت: چۆن ئیمه له‌گه‌ل مندا‌لیکی ناو لانکه‌دا هسه‌ بکه‌ین؟ نه‌وه گالته‌مان پی ده‌که‌یت؟! ئیمه له‌ تۆ نه‌پرسین؟! جا به‌ فرمانی (الله) مندا‌له‌که‌ هاته‌ هسه‌.

۳۰) گوتی: من به‌نده‌ی (الله) م نه‌ویش کتیبی پیدام و کردومی به‌ پیغه‌مبه‌ریش.

۳۱) جا (الله) کردومی به‌ مایه‌ی خه‌یرو به‌رکه‌ت له‌ هر کویدایم و ئامۆژگاری کردوم بۆ نه‌جامدانی نو‌یژو زه‌کات دان هه‌تا ماوم.

۳۲) خۆ ئامۆژگاریشی کردوم که چاک به‌ له‌گه‌ل دایکم دا جا نه‌و زاته منی نه‌کردوه به‌ مرو‌فیککی مله‌وری به‌دبه‌خت، که خۆ به‌ زل بزاتم به‌رامبه‌ر به‌ (الله) و به‌نده‌کانی (الله). ئه‌م چه‌ند رسته‌ جوان و ته‌واوه‌ قسه‌ی نه‌و مندا‌له‌ کۆرپه‌ بوو تا معجزه‌یه‌که‌ی بی‌ت له‌ سهر پاکی دایکی و پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی خو‌ی، عیسا که ده‌ست به‌ قسه‌ ده‌کات پپش هه‌مو شتیک خو‌ی به‌ عه‌بدو به‌نده‌ی (الله) ده‌ناسینیت، به‌لام دواتر گاوره‌کان زیاده‌رپه‌ویان تیدا کردو به‌ خواو به‌ کوری خوا ناوی ده‌بن، له‌ راستیدا نه‌وان دژ به‌م قسه‌یه‌ی عیسا ره‌فتار ده‌که‌ن. ئینجا باس له‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی و به‌جیه‌ییانی به‌ندایه‌تی خو‌ی ده‌کات و له‌ دوا‌یش دا باس له‌ هه‌ل‌سوکه‌وتی خو‌ی ده‌کات به‌رامبه‌ر به‌ به‌نده‌کانی خوا پپش هه‌مویان دایکیتی، بۆیه ده‌لیت: **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْٓنَ اٰتٰٓىكَمُ الْكِتٰبَ** وه نالیت: (بوالدی) تا تییان بگه‌یه‌نیت که نه‌و خه‌لاتیکه‌ که (الله) به‌ مریه‌می داوه به‌ بی باوک، وه ده‌لیت: خوا منی نه‌کردوه به‌ مرو‌فیککی **(جَبَّارًا)** که پیم وابیت که هیچ که‌س حه‌ق و نه‌رکیکی به‌سهرمه‌وه نیه، دیاره که عیسا باس له‌ شتانیک ده‌کات که له‌ عیلمی (الله) تپه‌ری کردوه بۆ نه‌و دانراوه، نه‌گینا ئیستا نه‌و مندا‌لیک زیاتر نیه جا نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌که‌ بو بۆ به‌رپه‌رچه‌دانه‌وه‌ی هه‌دیه‌یه‌کان هه‌روا‌یش له‌ مالکی کوری نه‌نه‌سه‌وه هاتووه که ده‌لیت: **(مَا اَشَدُّهَا عَلٰٓی اَهْلِ الْقَدْرِ، اَخْبَرَ عِيسٰی بِمَا قُضِيَ مِنْ اَمْرِهٖ، وَبِمَا هُوَ كَاتِنٌ اِلٰی اَنْ يَمُوْتَ)**. چه‌ند سه‌خته له‌لای هه‌دیه‌یه‌کان نه‌مه‌ی که عیسا هه‌والی داوه به‌وه‌ی که بریاری په‌روه‌ردگار تپه‌ریوه له‌باره‌ی نه‌وه‌وه و نه‌ویش که روو ده‌دات بۆی هه‌تا ده‌مریت عیسا له‌ پاش نه‌م هسانه‌ وتی:

۳۳) سه‌لام و هیمنی و ئاسوده‌یی له‌ سهرمنه‌ له‌و روژه‌ی که له‌دایک بووم وله‌و روژه‌ی که نه‌رم، وه‌له‌و روژه‌یش دا که زیندو ده‌کریمه‌وه، واته: له‌هه‌مو هۆناغه‌کانی ئه‌م دوو ژیا‌نه‌دا من له‌ ژیر جاودیری (الله) دام و خو‌ی جاودیر و بار‌یزگارمه‌.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّا نَحْنُ رَبُّ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾ وَذَكَرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَادِقَ نَبِيًّا ﴿٣٨﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَّبِعْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٣٩﴾ يَتَّبِعْ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٠﴾ يَتَّبِعْ لِمَ تَعْبُدُ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤١﴾ يَتَّبِعْ إِنِّي خَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْئَةِ يَنَابِرَهِيمُ لَنْ نَحْنُ نَتَّبِعُكَ وَهَجَرْنَا مِلًّا ﴿٤٣﴾ قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَقِّيًّا ﴿٤٤﴾ وَأَعَزَّ لَكُمْ وَمَا نَدَعُونَكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَشْيَ إِلَّا أَكُونُ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٥﴾ فَلَمَّا أَغْرَزَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٤٧﴾ وَذَكَرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِذْ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٤٨﴾

ههيو همر نهو زاته شه كه نهبي بهنديه تي بو بكریت، به لام پاش بهرز كردنه وهی عیسا په پره وانی یهك دمس نه مانه وه وهك (الله) دمفه رموی:

﴿٣٧﴾ كومه له كانی بهنی ئسرائیلی له نیوان خویندا سهارمت به عیسا نارېك بوون، جا ههنديكيان نهیان وت: عیسا كورې خوايه وههنديكيان نهیان وت: خواي سيهه مه (الله - مريم - عيسا)! كه نه دووانه ههردووكيان كافرن وههشيكيان حهقيان گرته بهرو وتیان: نه خوايه وهه كورې خوايه بهلكو بهندهی خوايه و پیغه مبهريتی وهه مريم بو، ئینجا (الله) بو نهوه بیر بکه نه وهه روی قسهی نهکاته بی باوهران وههاتی قیامهت نهخاته پیش چاویان وهه رموی: وای بو نهو که سانهی که بی باوهرن لهو روژه گه وهه که نامادهی نهبن که روژی قیامهت وهه لهو کوبونه وهه ناماده بونهی که هه مو کردارو وتارو نویتنه کان ناشکرا دهنو ههچ کهس ناتوانی عه بیی خوی بشاریتنه وهه وهه خواي زاناو کار بهجی دمفه رموی:

﴿٣٨﴾ نهو روژهی که دینه لامان ئای چهند چاک ده بیسن وچهند چاک ده بینن، وهك دنیانیه که بو بیستن و بیننی حهق و راستی خوینا کهرو کویر بکهن، به لام سته مکاران نه مرپو که له ژیا نی دنیادان وان له گومراهیه کی ناشکرا دو بیر ناکه نه وهه سود له ژیا نه وهرناگرن و حهویان ئاسا ههه وان له بیر خه وو خوار دندن و نامادهی نهو کچه ناچاریه نین که له ژیا نه بو هه میسه جیا یان دهکاته وهه، جا خواي میهره بان دمفه رموی:

﴿٣٩﴾ نهی محمد ﷺ بیان ترسینه له روژی داخو خه فته که نهو کاتهیه که ئیش جی بهجی دهکری و بههه شتی بو بههه شت و دوزهخی بو دوزهخ و مردن نامینیت، له حالیکدا نه مرپو نهوان له بی ئاگای دان و باوهر ناهینن که ئاوا روژیکی گه وهه چاوهر وانیان دهکات، مه بهست له (يَوْمَ الْحَسْرَةِ) نهو روژهیه که مردن لهناو نه بریت و بههه شتییه کان بی ترس نهبن له مردن و کافرانیش ههچ هیواو ئومیدیکیان نامینتی بو رزگار بوون له ناگری دوزهخ. وهك پیغه مبهرمان ﷺ دمفه رموی: (إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ)

﴿٣٦﴾ له باره ی عیسا ی کورې مریه مه وهه قسه ی راست و حهق ههه نه وهیه که باسمان کرد که نهوان گومانیان تیندا ههیه وهه ئین: کورې خودایه وهه چهن دین قسه ی بی سهرو بهری تر؟! سهرویه ری تر؟! سهرویه ری تر؟! سهرویه ری تر!؟

﴿٣٧﴾ (الله) مندالی نیه و پاكو بی گهرده لهو درویه ی که نهوان نه یکه نه، هه رکاتی ویستی ئیشی بکات ههچی ناویت بیجگه له وهی بفرموی ببه ئیتر دهست بهجی نهو ئیسه نهبی، دهی بو نه بییت به دووری بزانه که (الله) عیسا ی به بی باوک دروست کردوه، ئینجا خواي خاوهن دهسه لاتو زانا دریژه بهفه رمایشته کانی نه داتو له سه ر زمان عیسا دمفه رموی:

﴿٣٨﴾ نهوسا بیگومان که (الله) پهرومردگاری منهو پهرومردگاری ئیوه شه، دهی ئیوهش بیپه رستن ئا نه مهیه ریگای راست و نه وهیه قسه ی راست که عیسا بهنده ی خواو پیغه مبهریه تی به بی باوکیش له مریه مه وهه هینایه نهه ژیا نه، جا پهرومردگاری نهو و ئیوه ته نها (الله) یه وهه خیزانی ههیه وهه مندالی ههیه وهه هاو بهش ونه وینه ی

وَأَهْلَ النَّارِ النَّارِ يَجَاءُ بِالْمَوْتِ كَأَنَّهُ كَبْشٌ أَمْلَحٌ فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ
وَالنَّارِ فَيُقَالُ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا قَالَ فَيَشْرِيُونَ
فَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ قَالَ فَيُقَالُ يَا أَهْلَ النَّارِ هَلْ
تَعْرِفُونَ هَذَا قَالَ فَيَشْرِيُونَ فَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ
قَالَ فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيَذْبَحُ قَالَ وَيُقَالُ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ لَا مَوْتَ وَيَا
أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ لَا مَوْتَ قَالَ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ
الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ قَالَ وَأَشَارَ بِإِصْبِهِ / مَتَفَقَّ

عليه/ ھەركاتى ئەھلى بەھەشت چۈنە بەھەشتو ئەھلى
ئاگر چۈنە ناو ئاگرو شەفاعەتى شەفاعەتكاران تەواو بوو
كەس نەما كە ئەم لاۋلاي پى بىكرىت مردن ئەھىنىرىت وەك
بەرائىكى خۆلەمىشى قەلەو لە نىۋان بەھەشتو دۆزەخدا
رادەگىرى و بانگ دەكرىتو دەوترىت: ئەى خەلگى
بەھەشتى ئائەمە دەناسن؟ ئەوانىش ملان بەرز ئەكەنەو
تەماشائەكەن و ئەللىن: بەلى دەناسىن ئەو مردنە، ئىنجا
ئەبىژرىت ئەى خەلگى ناو ئاگر ئائەمە دەناسن؟ ئەوانىش
ملان بەرز ئەكەنەو تەماشائەكەن و دەللىن، بەلى
دەناسىن ئەو مردنە، جا فرمان دەدرىتو لە پىش جاۋى
ھەمويان سەردەبىرىت، پىغەمبەر ﷺ ھەرموى: جا دەوترىت:
ئەى خەلگى بەھەشت، ئىۋە ئىتر ھەتا ھەتايىن و مردن
نەماو، وە بانگ دەكرىتە ئەھلى ناو ئاگرىش و دەوترىت
ئىۋەش ھەتا ھەتايىن و ئەو مردنىش نەما، ئەبو سەئىد
ئەللى: پىغەمبەرى خوا ﷺ پاش ئەم ھەرمودىيە ئەم
ئايەتەى خويندەو (وە بيان ترسىنە لەرۋى داخو خەفەت
ئەۋكاتەى كە كار جى بەجى كرا لە حالىكدا ئەوان ھەر وان
لەبى ئاگايىدا) بەدەستى ھىماي بۇ دىنيا كىردو ھەرموى
(خەلگى دىنيائى لە دىنيادا بى ئاگان و بىر لەرۋە
سەختەناكەنەو) جا تەماشائەكەن و بزائن كە (اللھ) چەندە
مىھەربانە سەبارەت بەبەندەكانى كە پىش ھاتنى ئەو رۋە
فرمان دەدات بە پىغەمبەرەكەى ﷺ كە لەو رۋە گەورە
بىانترسىنىت تا لەو رۋەدا داخو خەفەت نەخۋن و خۋيان
بەۋيانى دىنيا سەرگەرم نەكەن و وانەزانن كە ھەرگىز لىي
جىانابنەو ھەم بەرەو جىھاننىكى گەورە ترو تەمەننىكى بى
نىھايەت نارۋن، وە با بزائن ئەم دىنيائە بو كەس
نامىنىتەو، جادەفەرموى:

۴۰ بىگومان نىمەين كە زەوى و ئەۋدى كە بەسەرى دايە
لە ناۋى دەبەين و نايەللىن و ھەموى بۇ نىمە دەمىنىتەو،
وہ لە پاش مردن ھەمويان بۇلاي نىمە دەمىننەو. جا بەم
شېۋىيە داستانى مريەم و عىسا كۆتايى ھات، جا
پەرەمەردگار چەند پىغەمبەرىكىمان بەكورتى بۇ باس
دەكات و دەفەرموى:

۴۱ ئەى محمد ﷺ لەم كىتەبەدا كە قورئانە باسى ابراھىم
بەكە كە بى گومان ئەو زۆر راستگۆ پىغەمبەر بوو.

۴۲ ئەو كاتەى كە بەباۋكى وت: ئەى باۋكى خۆشەويستىم
بۇ بەندايەتى دەكەى بۇ شتىك كە نە ھىچ دەبىسىت
ونەھىچ دەبىنىت و ھەرچەند بەندايەتلىشى بۇ بەكەيت ھىچ
سودىكت بى ناگەيەنىت؟

۴۳ ئەى باۋكى خۆشەويستىم بەراستى بەشكىك لە زانىارى
وا ھاتودە لای من كە تۆ شتى وات بۇ نەھاتو كە برىتيە
لە تىگەيشتن لە يەكتا پەرسى راستو دروست، جا ئەگەر
ئەتەۋى زانىيانە بڑىت تۆ پەپرەۋى من بەكو بە گۆيم بەكە
رىنمايىت ئەكەم بۇ رىگايەكى راست كە بتگەيەنىت
بەرمزاو رەحمەتى (اللھ). ئىبراھىم چەند بە نەرمو
نىانييەو ھەم باۋك يان مامى بت پەرسى بانگ دەكات بۇ
يەكتاپەرسى، ئىبراھىم ئالى: (ياابى) ئەى باۋكم بەلكو
دەللىت: (يابت) ئەى باۋكى خۆشەويستىم، ئاللىت: من زانام
وتۆنەزان دەبى پەپرەۋىم بەكەيت بەلكو وا ئەدوئىت كە
گوايە تۆيش عىلمو زانىيارىت ھەيە بەلام ئەو بەشە
زانىيارىيە كە ھاتودە لای من تۆ نىتە، جا ئەگەر بەگۆيم
بەكەيت خەيرت دەس دەكەۋىت، بەراستى بانگخۋازى
راستەقىنە دەبى ئاۋاشەيتان پىن بىت نەك ھەر خەرىكى
شەپە قسەو مەردم تۆرىن بىت، لەباتى شەيتان پىن
شەيتان سەپىن بى.

۴۴ ئەى باۋكى خۆشەويستىم بە گۆى شەيتان مەكەو مەى
پەرسە بىگومان كە شەيتان سەپىنچى كەرە لە فرمانى
(اللھ) و دژايەتى ئەو زاتە دەكات. واتە ھەركەس جگە لە
(اللھ) شتىك پەرسىت ئەو ھەمبەردارى و بەندايەتى بۇ

وَنَدَبْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّقْنَاهُ يَحْيَىٰ ۖ وَهَبْنَاهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۚ (۵۲) وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۚ وَكَانَ بِأَمْرٍ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۚ (۵۳) وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ ۖ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۚ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۚ (۵۴) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۖ (۵۵) خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۖ (۵۶) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۖ (۵۷) جَنَّتِ عَدْنُ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْقَبْضِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۖ (۵۸) لَا تَسْمَعُونَ فِيهَا لَقْوًا إِلَّا سَلَامًا وَهُمْ يَرْفَعُوهَا بِهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۖ (۵۹) تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۖ (۶۰) وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا يَسِرُّنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۖ (۶۱)

شەيتان كىردۇ، جا تۇيىش گۇيراپايەلى شەيتان مەكە و جگە لەو زاتە مېھرىبانە شىتېكى تر مەپەرستە.

۵۵ ئەى باۋكى خۇشەۋىستەم بېگومان من ئەترسم كە بە ھۆى پەپرەۋىت لە شەيتانەۋە سزى خوات پى بگات، جا ئەو كاتە ببىت بە دۇستى شەيتان و حىسابى ئەۋت بۇ بىكرىت. ئەمە گىفتوگۇى ئىبراھىم پېغەمبەر بوو لەگەل باۋكىدا كە چەند بە ھىۋاشى وبە نەرم و نىانى لەگەل باۋكى خۇيدا دوۋا ئەگەر جى بت پەرستىش بو، جا پېۋىستە لە سەر ھەمو خواناسىكى راستەقىنەپە ناۋەھا لەگەل باۋك ودايىكىدا قسە بگات، ئىنجا گۇى لەۋەلامى باۋكىشى بگرەكە چى دەلى:

۵۶ وتى: ئەى ئىبراھىم تۇ وادەردەكەۋى كە پشت لە خواكەى من ئەكەى و بەراستى نازانى؟ سۈيىند بىت ئەگەر واز نەھىنى لەم قسانەت دۇنيابە كە بەرد بارانت دەكەم و بۇ ماۋەھكى زۇرىش دوور بكەۋە لېم و ھاتوو چۆم مەكە، ئىبراھىم دىسان لە ۋەلامى باۋكىا خۇين ساردانە.

۴۷ وتى: سەلامت لېيى، من ھىچ خراپەيەك بەرامبەر تۇ ناكەم لەمەۋلا من لە پەرۋەردگارم داۋاى لى بورىنت بۇ دەكەم، بېگومان ئەو بۇ من زۇر بە سۆزو مېھرىبانەۋە ۋەلامى دوعاكانى من ئەداتەۋە، ئا بەم شىۋەپە ئىبراھىم بەلئىنى دا بە باۋكى كە دوعاى ھىدايەتى بۇ بگات تا ئەو ھىدايەتە ببىت بە ھۆى لى خۇش بونى پەرۋەردگار بۇى، جا ئىبراھىم لەسەر ئەو بەلئىنەى رۇيشت تا بە تەۋاۋى بۇى دەرگەۋت كە باۋكى لە كوفرو بت پەرستى ناگەرپتەۋە، ئەۋسا ئىبراھىم وازى ھىنا لە دوعا كىردن بۇى ۋەك لە سورمتى تەۋبەدا باس كراۋە. جا ئىبراھىم وتى:

۵۸ جا من دوور ئەكەۋمەۋە لە ئىۋوۋە لەو شتانەيش كە ئىۋوۋە دەيانپەرستىن بېجگە لە (اللہ) ومن ئومىدىم وايە كە ھەرگىز بەھۆى بەندايەتى وپارنەۋەم لە پەرۋەردگارم بەدبەخت و بى بەش نەپم و (اللہ) ھەمويانم لى ۋەر بگرىت. ۋەك پېغەمبەرمان دەفەر مۈيت: {مَنْ تَرَكَ شَيْئًا لِلَّهِ عَوضَهُ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ. / أحمد، صححه الألباني} واتە: ھەر كەس لەبەر (اللہ) واز لەشتىك بەيىنىت، (اللہ) لە باتى ئەۋە پاداشتى بە چاكر دىداتەۋە { جا كە ئىبراھىمىش نىشتان و خزم و گەلەكەى بۇ رەزى (اللہ) بە جىھىشت، (اللہ) پاداشتىكى گەۋرەى دايەۋەۋەدەفەر مۈى:

۵۹ جا لەبەر ئەو راستى و لى بېرانەى بۇ (اللہ) كاتى كەۋازى لى ھىنان و دوركەۋتەۋە لىيان و لەۋەيش كە ئەۋان جگە لە (اللہ) دەيان پەرست بە پاداشتى ئەۋە نېمە ئىسحاق و يەعقوبى كۈرى ئىسحاقمان پى بەخشى، واتە: بېجگە لەۋەى كەلەۋ تەمەنە پىرىدە كە كۈرمان پېدا لەو كۈرەش كۈرىكى تىرمان پېدا و ھەمويانمان كىرد بە پېغەمبەر سەلامى خۋالە ھەمويان.

۶۰ جا لە سۆزو رەحمەتى خۇمان بەۋانمان بەخشى و وامان لى كىردن كە زمانى خەلگى پاش خۇيان ھەمىشە بەگەۋرەۋە پاىە بەرزو رېزەۋە ناۋيان بېن. بەللى بەراستى ھەر (اللہ) يە كە ئەتۋاننى بە جوانى بەرپك وپېكى پاداشتى دۇستانى خۇى بداتەۋە، ئىبراھىم بۇ (اللہ) وازى لە ھەمو شتىك ھىنا (اللہ) يش رېزىكى وى پى دا ھەمو خاۋەن

نیشانې موفاق سې شته: هرکاتې قسه ی کرد درو نه کات،
وه هرکاتې به لئنی دا نایپاته سهر، وه هر کاتې کرا
به نه میندار خیانت نه کات { به راستی پیغمبران
همویان راست بوون له به لئنی و قسه کردن و نه مانه تدا
به لام (الله) بؤ ریزلینان هر پیغمبریکې به سیفه تیکې
جوانه وه ناوبردوه،

خو ئیسماعیل فرمانی نه دا به ده ست و دایره که ی که
نویژ بکه و زکات بدن، واته: هم حه قی خواو هم
حه قی خه لگی جی به جی بکه، وه له گهل خواو له گهل
خه لکدا راست بن جا نه و له لایه ن پوره دگاریه وه نه وند
چاکه ی له گهل دا ده کړیت تا رازی نه بیټ. ئینجا خوا باسی
ئیدریس نه کات و ده فرموی:

له م کتبه دا باسی ئیدریس بکه بیگومان نه ویش
راستگو و پیغمبر بوو.

جا جیگا و پله و ناوی نه ومان به رز کرده و. وه له
فرموده ی پیغمبرمان سهارت به میعراج هاتوه که
پیغمبرمان له ناسمانی چواره مدا ئیدریس
بینیوه و سه لامی لی کرده، ئینجا ده فرموی:

نه وانه پیغمبرانیکن که خوا ی بالادست نیعمه تی
خوی رزاندوه به سهریاندا، نه وانه هندیکیان له مندالانی
ناده من وکو ئیدریس (عليه السلام)، وه هندیکی تریان له
مندالی نه و که سانه ن که له گهل نوح دا هلمان گرتن و له
توفان رزگارمان کردن، وه ئیبراهیم، وه به شیکیان له
مندالانی ئیبراهیم وه ئیسماعیل و ئیحقاق و یعقوب،
وه هندیکیش له مندالانی یعقوبن وه موسا و هارون
وزکریا و عیسا، نه وانه همویان له مندالانی که سانیکن که
رینمایان کردن بؤ ری راست و هلمان بژاردن بؤ
پیغمبرایه تی، نه وانه هر کاتیک نایه ته کانی خوا ی
خاوند سؤز بخوینریته وه به سهریاندا به حاله تی گریان وه
سوجه نه به ن بؤ (الله) واته: پیغمبران و پیاوچاکان و
خواناسانی راسته قینه هر کاتې فرموده ی خوا یان
نه بیست زور به خیرای گهردن که چی خو یان دمرنه خست و
ده گریان،

ناینان تا رؤزی قیامت ریزی بؤ دانه نین. له پاشان
داستانی موسای کوری عیمران ی کوری لاهیب ی کوری
عازیری کوری لوی کوری یه عقوب پیغمبرمان به کورتی
بؤ ده گپ ریته وه ده ده فرموی:

نه ی محمد ﷺ له م کتبه دا که هورثانه به سهراتی
موسا باس بکه، بیگومان نه و له لایه ن خوا ی خو یه وه
به هو ی ئیخلا س و پاکیه که هه یبو هه لبریرابو خو نه و
نیرا و و پیغمبریش بوو.

له باره ی جیا وازی مانای (رسول و نبی) یه وه قسه
زورکرا وه نزیکتریان نه مه یه که (رسول) نه و که سه یه که
وده ی بؤ هات بیټ وه ده ستوریشی پی درا بیټ که به خه لگی
رابگه یه نیټ. (نبی) نه و که سه یه که وده ی بؤ هات بیټ
ده ستوری را گه یان دنی پیدرابی یان نه، واته: هه مو رسولیک
نه به به لام مهرج نیه هه مو نه به یه که رسول بیټ، ئینجا خوا
ده فرموی:

جا ئیمه له ته نیشتی راستی جیای توری پر خه یرو
به رکه ته وه بانگمان له موسا کردو نزیکمان کرده وه له
خو مانه وه و راسته وخو قسه مان له گهل کرد. جا چو نیه تی
نه و نزیک بوونه وه شتیکی نه ینی و نه زانرا وه ته نها
(الله) خو ی ده زانی چونه، ئینجا ده فرموی:

نه وسا به هو ی سؤزو به زه یی خو مانه وه
دا واکاریه که ی موسامان و مرگرت که دا وای لی کردین که
هارونی برای بکه ین به پیغمبرو بیکه ین به پشتیوانی.
هارون که چهند سالتیک له موسا به ته مه نتر بووه له ناو
به نی ئیسرا ئیلدا به پیاویکی ریزدار دناسرا، ئینجا (الله)
باسی ئیسماعیل ده کات و ده فرموی:

جا له م کتبه دا باسی ئیسماعیل ی کوری ئیبراهیم
بکه که به راستی نه و راستگو بووه له و پیمانانه ی که نه یدا
به خوا و به خه لک و به چاکی ده یه نانه دی، وه که نه و
به لئنه ی که دای به باوکی که خو گر بیټ تا نه و بتوانیت
سهری بریت، وه نه و نیرا و پیغمبره ی خوا بوو.
پیغمبرمان ﷺ فرمویه تی: { آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ
كَذَبَ وَإِذَا أَخْلَفَ وَاِذَا أُوْتِمِنَ خَانَ. / منق عبه / واته:

٦٥ بهلام دواى ئەوان كۆمەلەىكى تر هاتن نوێژەكانیان
فەوتان و لە كاتى خۆيانداو بەرێك و پێكى نەیان دەخویندو
دواى ئارەزووكانى خۆیان كەوتن و گوێیان بە ئایین نەدا ، جا
بەم زوووانە ئەوانە دوچارى لەناوچون و بەد بەختى دەبن و
بەم سزای دنیاو دواوژ دەكەون. پێغەمبەرمان ﷺ
دەفەرموئ: {خُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَخُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ.
/مەسلەم و غەرە/ واتە: چوار دەورى بەهەشت بە سەختى و
دژواریەكان داپۆشراوە و ئاگرى دۆزەخیش بە شەهوت و
ئارەزوكان داپۆشراوە}. جا ئەوكەسەى كە بەهەشتى دەوێت
با خۆى بۆ سەختى و دژواریەكان ئامادە بكات و ئەوێش
شونى مەیل و ئارەزوكانى دەكەوێت با خۆى بۆ ئاگر ئامادە
بكات.

٦٦ مەگەر ئەوكەسەى كەوا تەووبەى كرد بۆ و كردارى
چاكى ئەنجام دابێت، ئەوسا ئا ئەوانە دەچنە ناو
بەهەشتەو و هیچ ستەمىكىان لى ناكێت، كەواتە
مەسەلەى نوێژ مەسەلەى كەى زۆرگرنە چوونە هێلى
پەيوەندى راستەقینەى مەزەلەگەل خوادا و مەعراجى
باوەردارانە و یەكەم پرسیارى رۆژى قیامەتە و پاك
كەرەوى تاوان و گوناھە و نیشانەى جیاكەرنەوى
باوەردارانە لە بى باوەردان، وەك پێغەمبەرمان ﷺ
دەفەرموئ: (بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرِّ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ.
/مەسلەم و غەرە/ واتە: نێوانى پیاو و نێوانى شەرك و كۆفر، واز
هێنانە لە نوێژ، جا ئەگەر وازت لى هێنا موشرك و بێ
پەرسیت، وە هەر لەسەر ئەم چۆرە فەرمودانەى كە
هەندى لە زانایان نوێژنەكەر بەكافەر دەزانن وەكو مەشھورە
لە ئیمام ئەحمەدەو و قەولێكى ئیمامى شافعیەش، وە
عەبدولای كورێ شەھیق دەئ: (كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرَوْنَ شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرْكُهُ كُفْرٌ غَيْرَ
الصَّلَاةِ. /الترمذی، الحاكم، صحیحہ الالبانی/ كەوابو كۆى دەنگى
هاوەلانێ پێغەمبەرمان ﷺ لە سەر ئەوێە كە ئەوێ واز لە نوێژ
بەھێنێت كافرەو لە دین دەرچووە. ئێنجا خۆى دەسەلاتدار و
زانا باسى ئەو بەهەشتە دەكات و دەفەرموئ:

٦٦ ئەو بەهەشتانەى كە جێگەى دانێشتن و مانەوێە، ئەو
بەهەشتەى كەوا ئەو زاتە بەسۆزو بەخشنەى بەلێنى

داوە بیدات بە بەندەكانى كە لە شتە نەپەنەكانەو باوەردار
بە بى ئەوێ كە دیتبێت باوەردارى پێى هەبە. بەئى خۆى
بەسۆز بەلێنى بەهەشتى بەوانەى داوە كە لەو كات و
شونانەى كە هیچ كەسیان لێو دیار نەبە هەر بەندەى
ئەوون و لێى دەترسن، بێگومانیشە كە بەلێنى (اللَّهُ) جى
بەجى كراو دەبێت.

٦٧ ئەوان لە ناو ئەو بەهەشتانەدا هیچ قەسەى كى خراب
نابێستن بێجگە لە وشە گەلێكى پاك و جوان وەك
زىكرى (اللَّهُ) و بێستنى قەسەكانى و سلاو كردن، سلاوى ئەھلى
بەهەشتى لە یەكترى و بێستنى قەسەى فریشتەكان و
حۆریەكان، وە بەیانیان و ئیواران بە لێشاو و بى ژمارە
خواردن و خواردنەوى تێداىە بۆیان، واتە: هیچ كاتى بى
خواردن و خواردنەو نەبێ، چونكە لەوێ شەوو رۆژ وەك
یەكەو تەنها بەدادانى پەردەكان و لابردنیان شەوو رۆژ
دەزانرێت ، جا بەو شێوێە ئیوارە بەیانیشى دەزانرێت.
پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ: (أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ
الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ وَالَّذِينَ عَلَى آثَارِهِمْ كَأَخْسَنِ كَوْكَبٍ ذُرِّي فِي
السَّمَاءِ إِضَاءَةً فَلَوْ نُفِثُوا عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ لَا تَبَاغَضَ بَيْنَهُمْ
وَلَا تَحَاسَدَ لِكُلِّ امْرِئٍ زَوْجَتَانِ مِنَ الْخَوَرِ الْعَيْنِ يَرَى مِثْلَ سُوقَتَيْنِ
مِنْ وَرَاءِ الْعَظْمِ وَاللَّحْمِ. وفي رواية، يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا.
/مسند عبد الله/ واتە: یەكەم كۆمەلەى كە دەچنە بەهەشت
دەموچاوانیان وەك مانگی چواردەیه و دەدرەوشیتەو و
ئەوانەیش كە لە دواى ئەوان دەچنە ناو بەهەشتەو و
دەموچاوانیان وەك جوانترین ئەستێرەى پرشنگذاری
روناكە لە ئاسمانگداو دلیان وەك دلی یەك پیاو كە دلیان
سافەو هیچ رق و قین نەبە لەناوایندا، جاحەسادەت نەبە
هەریەك لەوان دوو هاوسەریان لەو حۆریە چاوەگەرەو و
سپى و جوانانەیان هەبە كە مۆخى ناوى ئیسقانى لاھیان لە
ژێر ئیسقان و گۆشتەو ديارە... كەبە بەردەوامیش زىكر و
یادى (اللَّهُ) دەكەن. جا (اللَّهُ) دەفەرموئ:

٦٨ ئەو ئەو بەهەشتەى كە ئێمە بەكەلەپورو ئێرس
دەیدەین بە بەندەكانمان ئەو كەسەى كە لە خوا ترسەو لە
تاوان و خراپە خۆى پاراستووە. پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ:
لَا يَدْخُلُ أَحَدٌ الْجَنَّةَ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لِيَزَادَ

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتُهُ مِنْ قَبْلُ وَلَسْتُ بِكَ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَّكَ لِنَحْشِ رَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مَنَعْنَا آلَ آدَمَ الْجَنَّةَ كَانُوا عَلَىٰ رَبِّكَ حَتَمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نَسْفَعُ الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنَّمَا تَذَكَّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا نَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِبْرَاهِيمُ ابْنَتِي بَسَّيْتُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنَاءَ وَرَعِيَّا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى وَالنَّبِيِّتُ الصَّالِحَتُ خَيْرٌ عُندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مُرَدًّا ﴿٧٦﴾

﴿٦٥﴾ که پهرومردگاری ناسمانان و زهوی و نهوویه که له نیوانیانداپه دهی توییش زیاتر بییه رسته و به نایه تی بو بکه، نهوسا خوت رابگره له سر به نایه تی نهو زاته گه ورو به دهسه لاته و به رده وام به له سر، چونکه نهو پهرومردگاری تویه و هه موشت به دهست نهو، نایا تو هیج وینهو ناوو زاتیک نه بیی لهو بجیت که شیای نهو بیت که بییه رسته؟ که وایو تنهها نهو زاته بییه رسته که هیج هاو بهش و هاوشیوهی نیه نه له ناویاو نه له زاتیو نه له کرداریدا، به داخه وه له گه نهو هه مو به لکه گه ورو زورانه له سر په کتای و دهسه لاتی (الله) هیشتا هندی خه لک له باره ی زیندو بوونه وهی پاش مردن گومانیا هه یه و بیر له زانیو و هیزی (الله) ناکه نه ورو نه زانانه دم له نه نییه کان ده کوتن.

﴿٦٦﴾ جا نهو مروقه نه لی: نایا هه رکاتی مردم تازه له دوایدا زیندو ده کریمه وه له گور دهرده هیتریم؟ نهو دروستکره وهی دووهه مه ی زور به لاوه دوره، جا (الله) یش له وه لامیاندا ده فرموی:

شُكْرًا وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَىٰ مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ خَسْرَةً. (البخاري) واته: هه ره کهس که ده جیته ناو به هه شته وه نهو شوینه ی ناو ناگری دوزه خی پیشان دهریت که نه گهر تاوانبارو کافر بوایه ده چوه ناویه وه تابه هه شتی به لاوه زورتر خوش ببیت و زیاتر سوپاسی پهرومردگاری بکات که هیدایه تی داوه له شوینه رزگاری کردوه، وه هه رکه سیکیش که ده جیته ناو ناگری دوزه خه وه نهو شوینه ی ناو به هه شتی پیشان دهریت که نه گهر موسلمان و پیو چاک بوایا ده چوه ناویه وه تا داخ و خه فته تی زورتر بخوات} نه م نایه تهش باس له ئیرس ده کات، چونکه هه روا که له فهرموده که دا هاتوه هه مو که سیک له به هه شتو له دوزه خدا جیگای دیاری خوی هه یه، جا جیگای نه وانه ی که ده چنه دوزه خه وه له به هه شتدا ده مینیته وهو خوی میهره بان نه ووش نه دات به باومرداران بیجکه له جیگای خویشیان، جا له ناو مروقیشدا له هه زار کهس یه کهس نه جیته به هه شته وه نوسه دو نه ووهو نو ی نه جیته دوزه خه وه، خو نه بی ئیرس باومرداران له به هه شته دا چندی بکیت؟ عه بدولای کوری عه باس نه لی پیغه مبهری خوا ﷺ وتی به جویرمیلیم وت: {مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَزُورَنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا فَتَزَلْتُ. هذه الآية، (البخاري، الترمذي، احمد) واته: ج شتیک ریگه تی لی نه گری که تو سه ردامان بکه تی زور زیاتر له مه ی که نیستا دهی که تی؟ له وه لامی نه م پرسیاره ی پیغه مبهردا نه م نایه ته دابه زی که ده فرموی:

﴿٦٧﴾ جویرمیل وتی: نیمه ناتوانین دابه زین مه گهر به فرمانی پهرومردگارت، برپار هه ره بو نهو له پیش دهماندا که چوده له پشت سه رماندا که دیتو له نیوانیشیاندا که نیستایه، واته: هه مو هه لئس و که وتی نیمه له هه مو کاتیکدا به فرمانی (الله) یه و تا نهو فرمان به سر نیمه دا نه دات ناتوانین هیج جموجو لیک نه انجام بدین، وه پهرومردگارت هیچی له بیر ناچیته وه، هه رکات پیویست بیت بت بینم فرمانی دابه زینمان به سه ردا نه دات و نیمه ش به بی دواکه وتن دینه لات به راستی پهرومردگارت کار به جی و زانایه.

٦٧

ئایا ئەو مەرۆفە بیر ناکاتەووە کە ئیمە ئەومان لەسەرەتادا دروستکردووە، لە حالیکدا کە ئەو هیچ نەبووە؟ جا ئایا کامیان دژوار ترە ئەووی کە هەر لە نەبون دروستکریت یان ئەووی کە لە سەر شیوازو پاشماووی بێشویی دروستکریت؟ ئاشکرایە بەبەرراوردی ئیمە یەکەمیان دژوارترە بەلام هەردوو لەلای ئەو زاتە زۆر ئاسان.

٦٨

سا سویند بە پەرورەدگار ئەو محمد ﷺ ئەوانو شەیتانەکانی هاوڕێ و گومراکەریان زیندو دەکەینەووەو کۆیان دەکەینەووە بۆ حیساب، لە پاشان هەمویان ئامادە دەکەین و لەسەر ئەژنۆ، لەسەر لیواری دۆزەخ دا دەنیشن.

٦٩

پاشان لە هەموو دستەو کۆمەڵیک کامیان کە زۆرتر لە بەرامبەر ئەو زاتە میهربانەووە ملهوپری کرد بێت ئەووە دەر دەهێنین و تورێ دەدەینە ناو ئاگرەووە. ئەووە نەبێ کە ئیمە ئەزانین کە کامیان زۆرتر کوڤروو ستم و تاوانی کردووەو دژیە فرمانەکانی (الله) راوەستاو.

٧٠

لە پاشان ئیمە چاک ئەزانین کە کامیان شایستەترە کە پێش هەمویان بخرێتە ناو دۆزەخەووە. بەلێ خوای زاناو کار بەجێ خۆی مەرۆف و خەیاڵەکانی ناو دەرونی دروست دەکات ئیتر چۆن دەبێ ئەزانێ کێ خراپە کارتر و ستم کارترە؟ بەلێ دۆزەخ لەبەردەم هەموو کەسێک دایەو کەسی لێ رزگار نابێ وەکو دەفەرموێ:

٧١

جا سویند بێت ئەو مەرۆف هەموتان ئەبێ سەر بە دۆزەخ دا بکەن ئەمە فرمانێکی جێبەجێ کراوو نەگۆڕی پەرورەدگارە. کە بێشک دەبێ بەجێ بێت

٧٢

ئینجا ئەوانە کە لە الله ترساو و خۆیان لە خراپە پاراستووە ئیمە لەدۆزەخ رزگاریان دەکەین و دەیانبەینە ناو بەهەشتەووە، بەلام ئەوانە کەوا ستمەکارن لەسەر ئەژنۆ لە ناو دۆزەخ دا دەیان هێڵینەووە، جا بت پەرست و کافران بۆ هەمیشە لەویدا ئەبن بەلام تاوانبارانی باوەردار بەگۆڕەو تاوانەکە سزا دەدرێن لە پاشان بە شەفاعەتی پیغمبەران و پیاوچاکان وشەهیدان و سۆزو بەزەو

پەرورەدگارخۆی لە ئاگری دۆزەخ رزگاریان ئەبێ. بەلێ ئەو باوەرداران، وە ئەو خەلکینە بەگشتی تەماشای بکەن و چاک ورد ببنەووە چ رۆژیکی پەر مەترسی و درێژو پەر داخ و خەفەت لەپێش دەمتایە کە پێویستی بەتیشوی چاک و زۆر، وە تەنها لەم تەمەنە کورتەدا ئەتوانی بەدەستی بەیئیت جا ورد بەرەووەو زوو فریای خۆت بکەووە، هەندیک ئەلێن ئەو چوونە دۆزەخەو راستان تەنها پەرینەوویە لەسەر پردی دۆزەخ کە مەشهورە بەپردی سیرات، وە تا نامەو خوا نەیت بۆ باوەردار هیچ باوەردارێکیش ماووی پێ نادریت کە لەو پردە بپەریتەووەو هەرکەس بە گۆڕە کردەووی خۆی بەسەر ئەو پردە دا تێدەپەریت، پیغمبەر ﷺ دەفەرموێ: {يُوضَعُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَيْنِ جَهَنَّمَ عَلَى حَسَبِ كَسَلِ السَّعْدَانِ ثُمَّ يَسْتَجِزُ النَّاسُ فَتَاجُ مُسْلِمٍ وَمُخْلُوجٍ بِهِ ثُمَّ نَاجٍ وَمُخْتَبَسٍ بِهِ وَمَنْكُوسٍ فِيهَا. / ابن ماجه، احمد،

صححه الألبانی / واتە: پردی سیرات لە نیوان دۆزەخ دا لە سەر درک و دالیک وەك درک و دالە قولاپیەکانی گای سەعدان دادەنریت پاشان خەلک بەسەریدا تێدەپەرن ، جا هەندیکیان بە سالی رزگار دەبن و هەندیکیان بریندار دەبن، پاشان لە ئەنجامدا رزگاریان دەبێت و تێدەپەرن و هەندیکیان رییان پێدەگیریت و ناتوانن لێی تێ بپەرن و هەندیکیشیان دەکەونە خورەووە بۆ ناو ئاگری دۆزەخ { بەشیک لە زانیان پێیان وایە مەبەست لە (وَارِدُهَا) چوونەناووە کە یەکیک لە بەلگەکانیان حەدیسەکەو حەفسەو دایکی موسلمانانە کە دەلێت:

پیغمبەر ﷺ دەفەرموێ: {إِنِّي لَأَرْجُو أَلَّا يَدْخُلَ النَّارَ أَحَدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا وَالْخُدَيْيَّةَ. / واتە: ئۆمیدی ئەووە دەکەم کە ئێشمانە لا هیچ کام لە وانەو کە لە غەزای بەدرو

لە حودەیبیە دا ئامادەبوون نەچنە ناو ئاگری دۆزەخەووە، جا کە وای فەرمو منیش وتم: ئەو پیغمبەری خوا ئەو ئەووە نییە کە (الله) دەفەرموێ: (وَلَنْ يَسْكُرَ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى

رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا) پیغمبەر ﷺ دەفەرموێ: ئەو نەتبیستووە کە دەفەرمویت: (ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَا)

لەم فەرمودەو کە ئیمامی مسلم و جگە لەویش هیناویانە ئەووە دەرەکویت کە حەفسە و تێدەگات کە مەبەست لە

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَلَوْلَا
 (۷۷) أَطْعَمَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (۷۸) كَلَّا
 سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا (۷۹) وَنَرَاهُ
 مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا (۸۰) وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا (۸۱) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ ضِدًّا (۸۲) أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 تَوْرِهِمْ أَرْأَى (۸۳) فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُّ لَهُمْ عَذَابًا
 يَوْمَ تَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ (۸۴) وَسَّوَّقَ الْمُجْرِمِينَ
 إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا (۸۵) لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا (۸۶) وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (۸۷) لَقَدْ
 جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا (۸۸) تَكَادَ السَّمَوَاتُ يَفْطُرْنَ مِنْهُ
 وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (۸۹) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 (۹۰) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (۹۱) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا (۹۲) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
 وَعَدَّهُمْ عَدًّا (۹۳) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا (۹۴)

جا یان سزا نه درین یان قیامت دیت ، نهوسا نهو کاته
 چاک نهزانی کی خراپترین حیگه و لاواز ترین سهریازی
 هیهیه. وه نه مهش وهلامی نهو پرسیاره یان بوو که له دنیا دا
 به باوهردارانیان دهوت: تهماشا بکهن و بزانی کاممان
 سهروتو سامان و دهسته و دایه ری زورترمان هیهیه؟

(۷۸) جا (اللَّهُ) نهوانه کی ریگای راستیان گرتوه ری نمایی و
 ری رونکردنه وه یان بو زیاد دهکات تا به چاکی لهم ژیا نه دا
 پهرومردگاری خو یان بناسن و به چاکی به ندایه تی بو بکهن ،
 وه نهو چا کانه کی نه مهینه وه وه له لای پهرومردگارت نهی
 محمد ﷺ ههر نهوه پاداشت و نهنجامی چاکتره بو
 ساحیه به کی. له سهر (وَالْبَقِیَّتُ الْفَاحِشَةُ) له سورته

الکھف دا قسه مان کردوه، واته: نهگهر چی بی باوهران
 به دنیا ی خو یان دهنان ، به لام با بزانی نهوانه له ناو
 دهچن و ههر به ندایه تی بو پهرومردگارو کرداره چاکه کانن
 که ده مینه وه که وتنی نهو وشانه و په پره وی کردنی
 مانا کانی به شیکه لهو چا کانه (سبحان الله والحمد لله ولا اله
 الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله) که نه مانه
 هه مویان هوی خیر و خو شی و زیادیونی نازو نیعمه تی

(وَارِدُهَا) چونه ناو ده وه، هه مو خه لک دهگریته وه، جا
 پیغه مبه ریش دان دهنیت بهو تیگه یشتنه دا به لام دریژه ی
 نایه ته که ی بیرده خاته وه و تی ده گه یه نیت که نه گهر چی
 نه هلی به درو حوده ییبه وه هه مو خه لک دهچنه ناو
 دوزخ و لای تیده په رن و نهو سوینده ی پهرومردگاریش
 به چی دیت به لام توشی هیچ سزاو نیس و نازار نابن، واته:
 مه بهستی هه رموده که له نهچونه ناو ناگر توش نه بونه به
 سزای ناگر. جا جاریکی تر نه مان هی نیت وه سهر دنیا و
 هه لو یستی نهو بی باوهرانه مان بو باس نهکات که نیستا له
 ناو سزای پهرومردگارن و دهه رموی:

(۷۳) خو ههر کاتی نایه ته روشنکه ره و ده کانی نیمه یان بو
 بخوینریته وه و راست و ناراستیان بو شی بکریته وه له
 جیاتی نهوه باوهر به یین و رو بکه نه خوا په رستی، نهو بی
 باوهرانه که به گالته و به سوک تهماشای باوهرداران نهکهن و
 سته مکاران و ملهوران و تاوانبارانیان به لاوه چاکتره، به
 باوهرداران ده لئین: دهی کام لهو دوو کومه له نیمه یان نیوه
 شوینی خو ش تره و مه جلسی گهرم و گورتره؟ واته: دنیا
 په رستان ته نها تهماشای ژیا نی خو ش و مه جلسی گهرم و
 سامانی زور دهکهن که (اللَّهُ) به کافرانی داو و باوهرداران
 به زوری لهو شتانه بی بهش جا نهوان نه مه به نیشانه ی
 له سهر حق بوون و چاکی و خو ش به ختی خو یان دهنان،
 ههر بو یه (اللَّهُ) به توندی ده م کوتیان دهکات.

(۷۶) له حالیکه نیمه له پیس نهواندا زور ولاتمان له ناو
 بر دووه که نهوان هه م له مال و ساماندا و هه م له سهر و
 سیما یاندا زور زور له مان جوانترو سهروت و ساماندرتر
 بوون، واته: سهروت و سامان و سیما یان جوان به لگه ی چاکی
 نیه.

(۷۵) بلی به راستی نهوانه کی له گومراهی دان نه گهر
 دهوله مه ندو جیگاو سیما شیرینن به روا لته، جا له بهر
 نهویه که نهوان ته نها دنیا یان هیهیه ههر چه ند که لاسارو
 خراپیشن، نهو زاته میهره یان له دنیا یه دا شتی چاکی
 زوریان پی ددهات و ماویشیان ددهات هه تا نهو کاته ی که
 جاویان دهکته ویت به هاتنه دی نهوه ی که به لئینیان پی دراوه،

بەھەشتن بۆ ئەو كەسەى كەبەرەستى لەدنیاىدا بەكارىيان دەھێنێو لە گردارو وتارىدا رەنگ ئەداتەو، بەلام ئەمانە ھەتا بەنھێنى و كاتى تەنباييدا بى خىرى زياترەو دورترە لە رىايى و خو پيشاندانەو، ئەلەين خەباتى كورى ئەمرەت قەرزى بەلای عاسى كورى وائىلەو بوو داواى لى كرد ئەویش وتى پىت نادەمەو تا بى باوەر نەبى بە محمد ﷺ ئەلەى؛ منىش وتم بى باوەر نابم پى تا ئەو كاتەى تۆ نەمرىت و زىندو نەكرىتەو، ئەویش وتى: ئاىا من پاش مردن زىندو دەكرىمەو؟! دەى مادام واىە لەوئى كاتى گەرامەو بۆ ناو مال و مندالم بۆت دەبژىرمەو؟ جا لە وەلامى ئەو تاوانباردا ئەم ئايەتەنە ھاتنە خوارەو كە دەفەرموئ:

﴿٧٧﴾ ئاىا نابىنىت و ئاگات لەو كەسە نىە كە بى باوەرە بە نىشانەكانى ئىمەو ئەلەى لەوئى مال و مندالم بى ئەدرىتەو وەك چۆن لە دنياىدا پىمان دراو، واتە: ئەلەى ئەگەر قىامەت راست بى لەوئى ئىمە ھەر خاوەن مال و مندالم دەبىن؟! جا (اللہ) دەفەرموئ:

﴿٧٨﴾ ئاىا نھىنى ئەزانى كە ئەوەى بۆ دابىن كراو؟ يان لەلای ئەو زاتە مېھرابانەو پەيمانىكى وەرگرتو و دنىايە كە (اللہ) بەلەينى خوئى ئەباتە سەر؟ واتە كام لەو دوو بەلگانەى بەدەستەو وىە كە ئەوئەندە دنىايەو خوئى بە بەھەشتى دەزانو پى وایە كە مال و مندالمىشى لە بەھەشتدا پى ئەدرىتەو؟ ئاشكرایە كە لە غەيب نازانىت، چونكە ھەر زاتى (اللہ) يە كە لى ئاگادارە، وە لەو باوەردارىش نىە كە ئەو زاتە بە ھوى ئىمان و باوەرپەو بەلەينى نازو نىعمەتى بەھەشتى پىدايىت، بەراستى ئەم مەرقەھە بى باوەرەو درۆزنەشەو بەدرۆو خوئى سەر گەرم كردووە، خواى بالادەستىش دەفەرموئ:

﴿٧٩﴾ شتى وەھا نىەو نابىت و ئىمە دەى نووسىن ئەو قسەو درۆو نارەوايەى كە ئەو دەلەيت و لە رۆزى دوايشدا سزى نەپراوەى بەسەردا دەدەين. واتە: ئەوەى كە لە پاشە رۆژدا بۆى دابىن كراو نازو نىعمەت نىە بەلگو سزايەكەو رۆژ بە رۆژ لە سەرى زىاد دەكرىت،

﴿٨٠﴾ خو ئەو مال و مندالمى كە ئەو ئەنازى پىيدا ئىمە لى دەسپىنەو و خوئى بەتەنھا دىت بۆ لای ئىمە بۆ حساب نەمالى لەگەل داىەو نەمندالم. بەلەى عاسى كورى وائىل ئەگەرچى لە دواى دابەزىنى ئەم ئايەتەنە ماوہىەكى زۆرى بۆ رەخسا بۆ ئەوەى لەو ھەلەىە بەگەرپتەو بەلام بەلەينەكانى (اللہ) بەجى ھاتو پىش ھىجرەتى پىغەمبەر ﷺ لە مەكە دا بە كاھرى مرد. پاشان پەرورەدگار زياتر ئىشە ئاشىرەنەكانى ئەوان ئاشكرا ئەكاتو دەفەرموئ:

﴿٨١﴾ ئەمانە پىجگە لە (اللہ) چەند خوايەكى تريان داناو و بۆ خوئيان تا ئەوان بەھوى ئەو خوايانەو بىن بە خاوەن ھىزو دەسلەت و لە سزای دوا رۆزىش لە ئەماندا بىن. بەلام (اللہ) دەفەرموئ:

﴿٨٢﴾ نەخىر وانىە، ئەوانە نەك نابىن بە ھوى بەرزىو رزگاربان بەلگو بەم زوانە لە رۆزى قىامەت دا ھەر ئەو خوايانەى كە ئەوان بۆ خوئيانان داناو لە ترسى سزای (اللہ) بەو بەندايەتيەى ئەوان بۆ خوئيان نارازىن و دانى پىدانانن، بەلگو ئەوان لەرۆزى قىامەت دا ئەبىن بە دوژمنيان و لە دژيشان قسە دەكەن.

﴿٨٣﴾ ئاىا تۆ نابىنى ئەى محمد ﷺ كە ئىمە شەپتانەكانمان واز لى ھىناو و رەوانەمانەمان كردونەتە سەر بى باوەردان تا سەريان لى تىك بدەن و ھەلەيانن بۆ ئەنجامدانى ئىشى خراپ و تاوان.

﴿٨٤﴾ كەوابو تۆ پەلەت نەبى لەسەر سزاو لەناو بردنيان، چونكە ئىمە بى ئاگا نىن لىيان، بەلگو ئىمە رۆژەكانى تەمەنيان كە ژمارەىەكى ديارى كراو بۆ دەژمىرىن و تا رۆژىك لەو تەمەنيان مابى دەبى بىن و ھەر كاتىكىش كە رۆژەكانى تەمەنيان دواى ھات بە بى دواكەوتن دەگەن بەسزای ئىشە خراپەكانى خوئيان.

﴿٨٥﴾ جا يادى ئەو رۆژە بكەن كە ئىمە پارىزكاران كۆ ئەكەينەو و بەرەو رەحمان نوئەنەر ئاسا بەرئ ئەكرىن بۆ وەرگرتنەو و پاداشتى ئىشە چاكەكانيان.

نهنجام دا، ددفرموئ: نهو کهسهش که به نهندازی
 قورسای گهردیلهیک له دلیدا ئیمان ههیه دهری بهیتن. وه
 ههروهها نهوانه که کردهوی چاکیان ههیه نهو کردهوانه
 لهو دنیا دا تکاو شهفاعه تیان یو دکهن.

بِتَعَهُ مَبْرُورٌ ۖ دَهْفَرْمُوئِ: {الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ الصَّيَامُ أَيْ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعْنِي فِيهِ وَيَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتُهُ التَّوْبَةَ بِاللَّيْلِ فَشَفَعْنِي فِيهِ قَالَ فَيُشَفَّعَانِ. / أحمد، الطبرانی، صححه الالبانی / رُوْزُوو قورئان له رُوْزی قیامه تدا شهفاعت دهکن بؤ بهنده، رُوْزُوو دهلی: ئهی پهرومردگارم : له رُوْزِدا بهرگریم له خواردن و ئه نجامدانی ئارم زوکانیم کرد جا تکاو شهفاعتم له بارمیه وه و مرگړه وه قورئانیش دهلی: ئهی پهرومردگارم منیش ریگای خهوی شهوم لیگرت بوو، جا شهفاعتم له بارمیه وه و مرگړه جا ئهو دوانه به شهفاعه تکارومر دهگیرین و تکای بؤ دهکن.} ئینجا (الله) زیاتر په رده له سره هسه ناشیرینه کانی بئ باومران و گاورو جووهکان لا ئه دات و دهفه رموئ:

٨٩ بهراستی قسه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌و خراپ‌تان کردوو.

۹۱) له بهر نه و تاوانه گه وره ی که وتیان رحمان مندالی

چونکہ هیچ شتیک نیه نه له ئاسمانان و نه له زهویدا
مهگمر له رۆژی قیامهتدا دپته خزمهت (الله) و دان به
بهندایهتی خویدا دهنیت، دهی الله بهندهی خوئی چۆن
دکات به منداڵ و هاوشانی خوئی؟!

وَزَنُّ ذَرَّةٍ /النَّاسِي، ابن ماجه، صححه الألباني/ له دنيا دا هيج
 دمه قاله و مشت و مړيكتان نه كړدوه كه توندتر بڼت له ودى
 كه باومړداران بؤ پاريزگارى له و برايانه يان كه چونه ته ناو
 ناگرى دؤزه خه وه له گه ل په ورومردگارياندا دهيكه ن
 هفهرموى: ده لئين نهى په ورومردگارمان: نه وانه براكانى
 نيمه و كه له گه ل نيمه دا نويزيان ده خوښدو روژوويان
 ده گرتو حه جيان ده كړد، جا نيس تا تو نه و انت خستوه ته
 ناو ناگره وه؟ نه ففهرموى: ﷻ پييان ده ففهرموى: پرؤن كام
 له وان دناسن دهر يان بهيئن نه و سا نه و انيش دهرؤن بؤ
 لايان و به سهر و سيماياندا ده يانسانسه وه، جا ههنديكيان تا
 نيوهى لاهى و ههنديكى تريان تا قابى پيى سوتاوه، نينجا
 دهر يان دهه يئن و ده لئين: نهى په ورومردگارمان نه وهى كه
 فرمانت پيداوين دهرمان هينا، جا په ورومردگار ده ففهرموى:
 دهرى بهيئن نه وهش كه به نه ندازهى هورساي ديناريك له
 دليدا نيمان ههيه، پاشان ده ففهرموى: نه و كه سهش كه به
 نه ندازهى هورساي نيو دينار له دليدا نيمان ههيه تا له

إِنَّ إِلَهِكَ أَمْتُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ
الرَّحْمَنُ وَدًّا ﴿٢٠﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرُنَّهٗ يُسَّيِّرُكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُذَرِّعَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ﴿٢١﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٢٢﴾

سُورَةُ طٰهٍ ٢٠ ١٣٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا نَذِيرَةً
لِّمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالشَّجَرِ الْأَعْلَى ﴿٤﴾
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِن يُجْهَرِ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هَدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَنهَا تُدْرِي بِمُوسَى ﴿١١﴾
إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

و نه کردار دهکانی مروفه وه ههر کەس به تۆلهی خوێ
ئەگات.

﴿٢٠﴾ خو هەمویان لەروژی قیامەتدا بە تەنهایی دینە لای
خوێ. دەی ئەو بەندەگەله چۆن دەبێ مندالی (الله) بن ؟

﴿٢١﴾ بێگومان ئەوانەى کە باوەریان هێناوهو کردوهی
چاکیان کردوه بهم زوانه رحمان خوشهویستی خوێ بهوان
دەبەخشیت و ئەبێن بهمروفتیکی خوشهویست له ناسمانان و
له زهویدا. ئەبو هورمیره ره له پیغه مبه زمانه وه ره
دهگیریته وه کهفه رمویه تی: **﴿إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا نَادَى جِبْرِيلُ
إِنِّي قَدْ أَحْبَبْتُ فَلَانًا فَاجِبُهُ قَالَ فَيُنَادِي فِي السَّمَاءِ ثُمَّ تَنْزِلُ لَهُ
الْمَحَبَّةُ فِي أَهْلِ الْأَرْضِ فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وَدًّا. وَإِذَا أَبْغَضَ اللَّهُ عَبْدًا
نَادَى جِبْرِيلُ إِنِّي أَبْغَضْتُ فَلَانًا فَيُنَادِي فِي السَّمَاءِ ثُمَّ تَنْزِلُ لَهُ
الْبُغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ.﴾** الترمذی، صححه الالبانی / واته: ههركاتی (الله)
بهندهیهکی خوشویست بانگ دهکاته جوهرهئیل و
دهفه رموی: بێگومان من ههلان بهندهم خوشهویست تۆش
خوشت بویت، پیغه مبه ره هه رموی: جا جوهرهئیلیش
بانگ دهکاته ئەوانه ی که له ناسمانن و پێیان دهگهیه نیت که

(الله) ههلان کهسی خوشهویست، جا ئیوهش خوشستان بویت
له پاشان ئەو خوشهویستیه دائه بهزیته ناو خه لکی سه
زهوی و نهوانیش خوشیان دهویت نهویه که خوای
بالادهست دهفه رموی: {بههم زوانه رحمان خوشهویستی
خوێ دائه نیت بویان} ودههركاتیک (الله) رقی له
بهندهیهک بوو جوهرهئیل بانگ دهکاته و دهفه رموی: من
ههلان بهندهم خوشهویست ناوی نهویش بانگ دهکاته ئەوانه ی که
له ناسمانن و له پاشان ئەو رقی وهینه ی (الله) دائه بهزیته سه
خه لکی زهوی و نهوانیش خوشیان ناوی. ئینجا خوای
میهرمیان باسی ناسانی ئەم هورئانه پر پیت وخیره دهکاته و
دهفه رموی:

﴿٢٢﴾ سا به راستی ئیمه ئەم هورئانه مان ناسان کردوه له
سه زمانت تا تۆ مزدهی بهههشت بدیت بهو کهسانه ی
که له خوا نهترسن و خوێان له تاوان نهپارێزن و تا بهم
هورئانه بترسینی گه لیک لاری لاسار به لکو بیر بکه نه وه
واز له خراپه بهینن.

﴿٢٣﴾ ئەوسا جهنده خه لکو ولات له پێش ئەواندا بوون که
له ناومان بردن خو ئه مانه له وان به تواناو به هیزتر نین
دهی ئایا تۆ ههست به هیچ کام له وان دهکیت و
دهیان بیتی؟ یان ئایا هیچ دهنگیکی هیواشیشیان لی
نه بیست؟ واته: ئەو هه مو خه لکه به دهسه لات و به هیزه ی
پیش ئەوانمان له ناو بردو که سیش توانای قسه یه کی
هیواشی نیه، جا ئەمانه تاکه ی بیر نا که نه وه ناترسن له
(الله) و له تۆله ی دوا روژ؟

سورتهی تاها ٢٠ ١٣٥

سورتهی تاها سورتهی بیسته می هورئانه، سه دو سی و پینچ
ئایه ته، له مه که دا هاتوته خواره وه، بناغه ی باسه که شی
هه ره شو شانه ن که له سورته مه که کانداسیان لیکرا وه
وهک یه که تاپه رستی و پیغه مبه رایه تی و زیندو بونه وه،
وترا وه به گویره ی دابه زین سورته ی چلو پینجه مه وه پاش
سورته ی (مریم) و پیش (الواقعه) دابه زیوه وه له کو کردنه وه ی
هورئانیش دا پاش سورته ی مریمه، له سورته ی مریم دا
به کورته ی باسی به سه رهاتی موسای کرا و له سورته شدا
به رونی جهند به سه رهاتی به دریزی باس دهکریت،

موتہ شایبہ کانه و باسو ليکولينه وه ليى دزى فہرمودہی پیغہ مبرمانہ ۛ.

۶) ٲہودی کہ لہ ٲاسمانانو زہودی دایہو ٲہودی کہ لہ نیوانیان دایہو ٲہودیش کہ لہ ژیر ٲہم خاکہ دایہ ٲہموی ٲہر مولکی ٲہود. واتہ: ٲہم ٲونہ و مرہ بہ گیاندارو بی گیانیہ و، بہ گہورہو بہ ٲچوکیہ و ٲہموی مولکی ٲہود ٲہر خوئیہ تی کہ خاوندو بہ دیہی ٲنہرو ٲہرو مردگاریان.

۷) جا ٲہ گہر بہ ٲاشکرا قسہ ٲکہی یان بہ ٲہینی لای ٲگرن گ نیہو ٲہردو و کیان لہ لای ٲہو یہ کسانہ، چونکہ ٲیگومان ٲہو زاتہ ٲہودی کہ مرؤف دہیلئ ٲہینی بی یان شاروہ خوئی دروستی دہکات ٲیتر چؤن دہبی ٲہیزانی؟

۸) ٲہو زاتہ یہ کہ جگہ لہ ٲہو ٲہیچ ٲہر ستر اوئیکی راستہ قینہی ترنیہ، ٲہرچی ناوی بہرزو جوان ترو خاویں ترہ تہنہا شایستہی ٲہو زاتہ یہ. ناوانیک کہ لہ ٲورٲان و ٲہرمودہ صہیحہ کاندہا تہو ٲہ گہر بہوانہ ٲاوارى لی ٲکریٹ و ٲلام دہداتہ و، ٲہروہا ناوانیک کہ تہنہا زاتی ٲگرن خوئی دہیانزانیت، ٲینجا خوا داستانى موسامان بؤ باس دہکات و دہفہرموی:

۹) ٲایا قسہو باسی موسات ٲی گہیشتوہ؟ داستانى موساو پیغہ مبرایہ تی ٲہو لیروہ دہست ٲی دہکات. ٲاش ٲہودی کہ موسا دہسال شوانى تہواو کردو نارمزوی گہرانہودی ناو خرمو کہسو کارى کردو بہروہ میسر گہرایہ و ٲہریگا لہ شہودا گہیشتن بہ چیاى "تور" جا نہ ٲاگریان ٲی ٲوو نہ بہو شہودش رییان دہزانی لہو کاتہدا موسا چاوی بہ ٲاگریک کہوت. بؤیہ بہ خیزان و دہست و ٲیوہندہکانى وت: لیروہ کہمیک ٲوہستن بہراستى من ٲاگریکم بہرچاو کہوت ٲاٲچم بؤ لای،

۱۰) بہلکو ٲہیچ نہبی دہستہ وارہیہک ٲاگرتان بؤ بہینم تا خؤتانى ٲی گہرم ٲکہنہوہ یان لہ لای ٲہو ٲاگرہ کہسیکم دہست کہویت کہ ریٲنمایمان ٲکات.

۱۱) جا کاتیک کہ چوہ لای ٲاگرہکہ بانگ کراو ٲی و ترا ٲہی موسا:

ٲہندیک لہ زانیان ٲیان وایہ (تاها) ناویکہ لہ ناوہکانى پیغہ مبرى ٲازیرمان ۛ، ٲہم سورتہ یہکیکہ لہو سورتہانہ کہ پیغہ مبرمان ۛ بہ (ٲمین) سہدہکان، ناویان دہبات و دہفہرموی: {وَأَعْطِیْتُ مِکَانَ الزُّبُرِ ٲمین / احمد، صبحہ الالبانی} جا لہ باتى زہور سورتہ سہدیہکانم ٲیدراود ٲہبہستی ٲہو سورتہانہن کہ ٲایہتہکانیان لہ سہد زیاترہ.

بہناوی ٲگرن ی زؤر بہسؤزو ٲینہیہیت میہرہبان

۱) تاها، دوو ٲیتہ لہ ٲیتہ ٲارچہ ٲارچہکانى سہرمتای ٲہندیک لہ سورتہکانى ٲورٲانو ٲہر (ٲگرن) خوئی دہزانی مہبہست چییہ.

۲) ٲیمہ ٲہم ٲورٲانہمان نہناردوہ بؤ تو کہ تو بہد بہخت ٲکات و توشى ٲازار و ٲہزارمت ٲکات. وہک بی ٲاومرٲان دہیان وت ٲہم ٲورٲانہی محمد ۛ بہ تہواوی ٲوہتہ ٲوی دہردہسہرى و ٲازار بؤی، کہواتہ بہہوی ٲہودی کہ گہلہکمت ٲاومر بہ ٲورٲان ٲکات بہو داخو خہمہ خؤت لہناو مہبہو ٲہوہندہش کہ لہ بندایہ تی ٲیت دہکریٹ ٲہر ٲہوہندہ بہچی بہینہ کہ لہراستى دا ٲہم ٲورٲانہ ٲہندو ٲامؤزگاری و عیلمو تیگہیشتنہ، وانیہ کہٲہو بی ٲاومرٲانہ دہلین بہلکو،

۳) ٲہو ٲورٲانہ تہنہا ٲہر بؤ ٲہودیہ کہ ٲبیٹہ ٲوی بیر خستہوہو ٲامؤزگاری بؤ ٲہو کہسہی کہ لہ ٲہروہردگاری دہترسیت.

۴) جا ٲہم ٲورٲانہ نیرواویکہ لہلایہن ٲہو کہسہی کہ زہودی و ٲاسمانہ بہرزمکانى دروست کردوہ .

۵) ٲہو زاتہ زؤربہ سؤزہی کہ لہ سہر عہرشدایہ. ٲیمہی ٲاومرٲار ٲاومرٲان بہ سہقامگیر ٲونى ٲگرن لہ سہر عہرشہوہ ٲہیہ بہو شیوہی کہ شایستہی خوئیہ تی و چؤنیہ تیہکہی بؤ ٲیمہ نادیارہو ٲایزانین و گؤرانی مانای وشہی (استوی) یان باس کردنى چؤنیہ تی ٲہو صیفہتہی ٲہروہردگار ٲرپاردانہ بہ بی عیلمو زانیاری لہسہر ٲہو زاتہ ٲالادہستہ، جا ج تاوانیک لہوہ گہورترہ، لہنایہتہ

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (۱۲) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۱۱) إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ (۱۰) فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ (۹) وَمَا تِلْكَ بِسَعْمِكَ يَمُوسَىٰ (۸) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسِبْهَا عَلَىٰ غَنِيِّي وَلِيًّا فِيهَا صَارِبُ أُخْرَىٰ (۷) قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَىٰ (۶) فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَىٰ (۵) قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ (۴) وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ (۳) لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ (۲) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۱) قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي (۲۵) وَفَتِّرَ لِي أَمْرِي (۲۶) وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِن لِّسَانِي (۲۷) يَقْفُوهَا قَوْلِي (۲۸) وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي (۲۹) هَٰرُونَ أَخِي (۳۰) أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ (۳۱) وَأَثَرِكُمِّي أَمْرِي (۳۲) كَيْ تَسْبَحَكَ كَثِيرًا (۳۳) وَنَذْرُكَ كَثِيرًا (۳۴) إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (۳۵) قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ (۳۶) وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ (۳۷)

۱۲) بەيىگومان كە من پەروردگارى تۆم پىلا ۋەكانت لايە
لە بىت بەراستى تۆ لە شىۋى پىرۋى "تور" دايت .

۱۳) خۆ من تۆم ھەلۋاردوھ بۆ ئىشى خۆم، جا گوئى بگرە
بۆ ئەۋدى كە وحى دىكرىتە لات.

۱۴) بزانه كە بە بىگومان منم ئەۋ (اللە) ھى كە ھىج
پەرستارۋىكى راستەقىنەى تر بىجگە لە من نى، دەى
تۈيش بەندايەتى من بكە و تەنھا من بپەرستەو بۆ
يادكرنەۋدى من نوئىز بكە.

۱۵) بىگومان كە قىامەت دىت، نزيك بوو بىشارمەۋەو
بەكەس نەلئىم تا دىت، جا ھاتنى ئەۋ رۆژە بۆ ئەۋدىە كە
پاداشتى ھەركەسك بەدەمەۋ بەگوئىرەى ئەۋ ئىشانەى كە
دەيكات. ئيمان بە يەكتايى پەروردگارو بەندايەتى
كردىو باۋەر بە پاشەرۆژ سى بنەماى سەرەكى ئيمانى
باۋەردارە كە بىباۋەردان ھەمو ھەۋلىك دەدەن كە باۋەردارى
لى سارد بكەنەۋەو شك و گومانى بۆ دروست بكەن.

۱۶) جا با ئەۋدى كە باۋەرى بە قىامەت نىيەو دواى
ئارەۋى خۆى كەۋتوھ نەتوانىت كە رىكات لى بگرىت لە

باۋەر پېھىنان و باسكردنى و خۆ ئامادەكردن بۆى، ئەگەر
ھاتو پەپرەۋىت كرىن ئەۋسا تۆش لە ناو دەجىت ھەرۋەك
چۆن ئەۋان لە ناو چوون. ئىنجا خوا ھەرموى:

۱۷) ئەى موسى ئەۋە چىە بە دەستى راستەۋە؟ (اللە) ى
زانا خۆى چاك دەزانى كە چىە بەلام لەم پىرسىارە
مەبەستىكى گرنگى ھەيە.

۱۸) موسايش ۋەلامى دايەۋەو وتى: ئەۋە گوچانەكەمەو
خۆمى بەسەردا ئەدەم لە كاتى رۆيشتن داۋ پەلكى
درەختانى پى دەۋەرىنم بۆ مەرەكانم ھەندى ئىش و
مەبەستى ترم پى ھەيە، موسا درىزەى دا بە ۋەلامەكەى
چونكە جىگاگە جىگاي گەيشتن بەخۆشەۋىست و
دواندىەتى و لەم شوئىنانە دا درىزەدان بەقسە جوانە، جا
پاش ئەۋدى كە (اللە) ئەم پىرسىارەى لە موسا كرىدو موساش
بەدلىيايەۋە وتى: ەسايەو بىجگە لەۋ شتانەى كە خۆى
دەيزانى شتىكى ترى پىۋە نەدىۋە، (اللە) بۆ ئەۋدى كە بە
تەۋاۋى دلىياى بكات فرمانى پى دەكات:

۱۹) (اللە) ھەرموى: ھەرى دە ئەى موسى،

۲۰) جا موساش ھەرىدا خۆ ھەركە ھەرىدا بوو بە
ئەزىيەتەىكە بە توندى دەجولايەۋە، تەنانەت موسا لىى
ترساو پىشتى تىكرىدو راي كرىد،

۲۱) ھەرموى: ەساكەت ھەلۋەرەو مەترسە ئىمە ۋەك
ئەۋەل جارى لى دەكەينەۋە. پاش ئەۋ موعجىزە، (اللە)
موعجىزەيەكى ترى پى پىشان دەداتو دەفەرەموى:

۲۲) دەستت بخرە ژىر بالئەۋە، بە سىى بە بى ئەۋدى كە
ناشىرىن بىت دىتە دەرەۋە، واتە: سىپەكىۋا ئەبى كە
روناكى و شەۋق دەداتەۋە نەك بىبى بە پەلەۋ بەلەكى كە
ئەمەش بەلگەيەكى گەۋرەو گرنگى ترە تا تۆ خۆت
بناسىت و چاپوكانە ئەركى پىغەمبەرەيەتت ئەنجام بەدەيت

۲۳) تا ئىمە بەشيك لە نىشانە گەۋرەكانى تىرىشان
بەيەنە بەرچاۋت، واتە ئەمەى كەنىستا دەى بىنى
نىشانەگەلىكى بچوكن لەچاۋ ئەۋدى كە لەمەۋلا دەيىنى.
ئىنجا خوا ھەرموى:

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَا أُوحِيَ ۖ (۳۸) أَنْ أَقْرِضِهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْرِضِهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيَقْبِذْهُ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَالْقَبِطُ
عَلَيْكَ حَبَّةٌ مِّنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ۖ (۳۹) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
فَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۚ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَلَّتْ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا
فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ ۖ (۴۰)
وَأَصْطَفَعْنَاكَ لِنَفْسِي ۖ (۴۱) أَذْهَبَ أَنتَ وَآخُوكَ يُتَابِقُ وَلَا لَنَا
فِي ذِكْرِي ۖ (۴۲) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ (۴۳) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّسَانًا
لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۖ (۴۴) قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۖ (۴۵) قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۖ (۴۶)
فَأَنبَأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مِمَّا نَتَّبِعُ
الْهُدَىٰ ۖ (۴۷) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ۖ (۴۸) قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَمْوَسَىٰ ۖ (۴۹) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۖ (۵۰) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۖ (۵۱)

۳۳ بۆ ئه‌وهی زۆر ترو زیاتر بئ عهیبی و پاک و بئ نیازی
تۆ ده‌ریخه‌ین.

۳۴ جا تا زۆرتر یادی تۆ بکه‌ین.

۳۵ به‌راستی تۆ بینه‌ری حال و وه‌زعی ئی‌مه‌یت و چاک
ده‌زانی‌ت بۆچی ئه‌مانه له تۆ داوا ده‌که‌م، جا ئه‌ی
په‌رومردگار ئه‌م داخوازیانه‌م لی وهرگره‌،

۳۶ ئه‌موسا په‌روه‌دگاریش وه‌لامی دایه‌وه‌و هه‌رموی: ئه‌ی
موسا به‌راستی داواکاریه‌کان‌ت پیتی دراو ئه‌وه‌ی که ده‌تویست
پیت به‌خشا، ئینجا نیعه‌مه‌ته‌کانی پیشویشی ده‌خاته‌وه
بیری و ده‌فه‌رموی:

۳۷ خو ئی‌مه جاریکی تریش منه‌تمان خسته‌ سه‌ر تۆ.

۳۸ ئه‌و کاته که وه‌حیمان کرده لای دایکت ئه‌وه‌ی که
وه‌حی ده‌کری و پیمانراگه‌ یاند که،

۳۹ مندا‌له‌که‌ت بخه‌ره ناو تابوته‌وه‌، جا هه‌دی بده‌ره ناو
ده‌ریاوه‌و مه‌ترسه‌و به‌ ده‌ریاکه‌یشمان وت: که له نزیک
مالی فیرعه‌ونه‌وه‌ بیخاته‌ که‌ناره‌وه‌ تا دو‌ژمنیکی من و
دو‌ژمنیکی ئه‌و که فیرعه‌ون بوو هه‌لیگریت، وه‌ تۆم

۴۰ بجۆ بۆ‌لای فیرعه‌ون که بی‌گومان له‌ سنور تی په‌ریوه‌و
له‌ گای بگاردوه‌، جی‌گای سرنج دانه‌ موسا کاتی خو‌ی له‌
ترسی فیرعه‌ون رای‌کردوه‌و چو‌وته‌ "مه‌دیه‌ن" و چه‌ند
ساله‌ له‌ وێیه‌و ئیستا ئه‌یه‌وئ سه‌ر له‌ خزمانی بدات به‌
شی‌وه‌یه‌کی وا که فیرعه‌ون نه‌زانی که چی خوا ده‌یکات به‌
پێغه‌مبه‌رو ده‌فه‌رموی: بجۆ بۆ لای فیرعه‌ون؟! ئه‌مه
دوو‌هه‌م جاره که موسا له‌ ده‌ست فیرعه‌ون راده‌کات وه‌
په‌رومردگار ده‌یگه‌رپێتیته‌وه‌ به‌رده‌ست فیرعه‌ون، کاتی
مندالی دایکی له‌ترسی فیرعه‌ون فیه‌دایه‌ ناوده‌ریاوه‌
که‌چی خوا خسته‌ ده‌ستی فیرعه‌ون، وه‌ نیستاش، به‌لی
(الله) ی زاناو کاربه‌جی هه‌رچی ویست هه‌روا ده‌بی و
هه‌زاران فیرعه‌ونیش ناتوانن ری‌گای لی بگرن، ئینجا موسا
پارایه‌وه‌ له‌ (الله)،

۴۱ وتی: ئه‌ی په‌رومردگارم دل‌م فرموان بکه‌. چونکه‌ موسا
هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و سه‌ختی کاره‌که‌ی ده‌کات و ده‌زانی
ئه‌رکی بانگه‌واز بۆ ری‌گای (الله) پی‌ویستی به‌ خو‌گری و دل‌
فرموانیه‌و موسایش زوو تو‌ره‌ ده‌بوو، بۆیه‌ داوای کرد له‌
په‌رومردگاری دل‌ی فرموان بکات،

۴۲ جا وتی: ئه‌ی په‌رومردگارم ئه‌رکه‌که‌م بۆ ئاسان بکه‌ تا
بتوانم به‌باشی رای‌گه‌یه‌نم،

۴۳ جا ئه‌وگری‌یه‌ی که به‌زمانه‌وه‌یه‌ بیکه‌ره‌وه‌و هه‌سه‌
کردنم بۆ ئاسان بکه‌. ده‌لێن موسا له‌ کاتی هه‌سه‌کردندا
هه‌سه‌ی بۆنه‌ده‌هات و زۆر به‌ سه‌ختی هه‌سه‌ی ده‌کرد له‌به‌ر
ئه‌وه‌ داوای له‌ (الله) کرد که زمانی بکاته‌وه‌ بۆ هه‌سه‌کردن
به‌شی‌وه‌یه‌ک

۴۴ تا ئه‌وان به‌ چاکی له‌ هه‌سه‌کانم تی بگه‌ن.

۴۵ هۆ ئه‌ی په‌رومردگارم له‌ که‌سو کاری خو‌م یارمه‌تی
ده‌رو و مزیری‌کم بۆ دابن‌.

۴۶ که ئه‌ویش هارونی برام ب‌.

۴۷ که به‌و به‌هیزم بکه‌و پشتم بته‌و بکه‌.

۴۸ وه‌ له‌م ئه‌رکه‌م دا بیکه‌ به‌ هاو‌به‌شم و ئه‌ویش وه‌ک
من بکه‌ به‌ پێغه‌مبه‌ر.

خۆشەوێست کرد بە خۆشەوێستیهکی زۆر لە دای
 فیرعەون و خیزانەکهیدا وە تا تۆ خزمەت بکرییت لە ژێر
 چاودێری خۆم دا. بەئێ ئێوە فەرمانە (الله) جی بەجی
 گراو دایکی موسا لە ترسی فیرعەون ناچار تابوتیکی بۆ
 دروست کردو فرە دایە ناو روباری "نیل" لەووە
 روبارەکهیش لە نزیک جیگای گەشت و سەیرانی
 فیرعەونەووە خستیه کەنارەووە دەست و پەيوەندانی
 فیرعەون هەلیان گرتو بردیانە لای فیرعەون، ئەو
 فیرعەونەکی کە بە هەزاران مندالی کوشتبو تا نەك ئەو
 موسا بێت کە خەونی لە ناوچونی خۆی بە دەست ئەووەو
 بیتیو، بەلام (الله)ی خاوەن دەسلەتاتو بەهێز هەرچی
 وێست وادەبێ و موسای ناردە مائی ئەو فیرعەونە تا خۆی
 بەخێوی بکات و لەهەمو سەختیهکی ژیان رزگاری بکات جا
 خۆشەوێستی کرد لەلای فیرعەونولای خیزانەکهی تا
 چاکترو زیاتر خەریکی ببو و بیپاریزن، وە لە ژێر چاودێری
 (الله) پەرورەدە بکرییت. دیارە نەك هەر موسا بەلکو
 تەواوی گیان لەباران لە ژێر چاودێری خاوەن، بەلام ئەم
 جۆرە چاودێری و لەگەڵ بونانە تاییبەت ترن، جا خوا
 خاوەن دەسلەتاتو زانا زیاتر ئەو نیعمەتانە پێشوی بۆ
 روون دەکاتەو، چونکە موسا لەو کاتەدا مندال بوو نازانی
 چۆن بوو چی گراو لەگەڵیاو دەفەرموئ: کاتی کە
 خوشکت کە بە فرمانی دایکت لە دورەو تەماشای
 تابوتەکهی دەکردو دی کە کەوتە دەست فیرعەون و دەریان
 هینا لە ناو تابوتەکهداو خۆشەوێستی چوو ناو دلیان، جا
 کۆریی ناوتابوت دەستی کرد بەگریان، ئەوسا ئەوانیش
 چون جەندین ئافرەتیان هینا تا شیرێ پێ بدات بەلکو
 ناستبیتەو، بەلام ئەوساواپە مەمکی هیچ کام
 لەئافرەتانە نەگرتو هەر دەگریا، جادەفەرموئ:

١٠ ئا لەو کاتەدا خوشکت لییان نزیک بووێووەو گوتی:
 ئایا کەسیکتان پێ بناسینم کە خزمەتی ئەو مندالە بکاتو
 شیرێ بداتی؟ ئەوانیش پاش مشت و مریک لە گەڵ خوشکیا
 نا چاربوون داوای ئەو کەسەیان کرد کە دایکی خۆی بو، جا
 کاتی کە هات کتوپر مەمکی دایکی گرت، بەم شیوێه ئیمە
 تۆمان گەراندهو بۆلای دایکی خۆت لەسەر خەرجی
 فیرعەون، هەتا دایکیشی چاوی روشن ببیتەو بە بینینی

کۆرەکهی و تا خەفەت نەخوات، ئەمە هەندیک بو لە
 نیعمەتەکانی سەردەمی مندالی، دیسان ئایا تۆ ئەو موسا لە
 بێرت نیو نازانی کە تۆ کەسیکت کوشتو فیرعەون بریاری
 کوشتنی دایت، بەلام ئیمە تۆمان رزگار کرد لەو غەم
 پەژارەیه، وە ئیمە تۆمان چەند جارێک بە بەلاو موسیبهت
 تافی کردو، سەرئەنجام رزگارمان کردیت، وە تۆ چەند
 سالیک لە ناو ئەهلی مەدینەدا مایتەو، لە پاشان ئەو
 موسا لەسەر بریاریکی دیاری گراوی من تۆ هاتی بۆ جیای
 "تور"، واتە: هاتنی تۆ شتیکی هەلکەوت نەبوو بەلکو
 ئەنجامدانی بریاریکی کۆنی خۆم بو.

١١ من تۆم بۆ نەفسی خۆم و بۆ ئەنجامدانی بەرنامە
 خۆم دروست کردو کە بەرنامەکهیش بریتیه لە
 پێغەمبەرایەتی، جا کەوا بو نیستا

١٢ تۆو براکت بە نیشانەکانی منووە بچن بۆ
 ئەنجامدانی فرمانەکانی من و لە یادی من کۆتای نەکەن.
 ئەمەش ئەو دەگەیهینی کە ئەرکی بانگ کەرانی
 راستەقینە زیاتر خەریک بونە بە یادی خواو، نەك وەك
 ئەمڕۆ رۆلە موسلمان هەرخەریکی شەرە پەرۆ
 دیمەنجوانکردن و هەڵپەرکەو تانەوتەشەر لەم و لەوبی
 لەباتی سولح و سەفا هەر خەریکی فیل و فیر لەم و
 لەوبی. ئینجا خوادەفەرموئ:

١٣ برۆن بۆ لای فیرعەون بێگومان فیرعەون ملهوپرانه لە
 خراپەو تاواندا لەسنور تی پەراندو.

١٤ قسە لەگەڵا بکەن بە قسەیهکی نەرم بەلکو بیر
 بکاتەووەو لەو تاوان و ملهوپرە واز بهیئن یان لە سزای ئیمە
 بترسیت. ئەمە فرمانی کەسیک نیه کە نەزانییت کە ئایا
 فیرعەون لە ئەنجامدا باوەر دەهین یان نه، بەلکو فرمانی
 ئەو زاتەیه کە پەنجا هەزار سال پێش ئەوێ کە ئاسمان و
 زەوی دروست بکات ئەندازەگیری هەمو شتیکی لە
 "لەوحولەحفوظ" دا تۆمارکردووە چاک زانیویتی کە
 فیرعەون باوەر ناهینیت، بەلام ئەو زاتە بە نیرراوانی
 خۆی فرمان دەدات کە بە چاک ترین شیو ئەو پەيامە
 راگەیهنن، لە راستی دا ئەمە باشترین وانەیه بۆ ئەوانە
 کە دەعوە دەکەن بۆ ریگای (الله) دەبێ زۆر بە دلسۆزیو

په یامی (الله) به هه مو کهس بگه یهنن با دوزمنیکی زور
سهخت بیت وهک فیرعه ون.

۵۵ جا موسا و هارون وتیان: ئه ی پهروردگارمان به راستی
ئیمه دهرسین که نه و پیش نه وهی که ئیمه نه م په یامه ی
په راگه یهنن دهست دریزی بکاته سهرمان و بمان کوژی
یان نه گهر قسه ی له گهل دا بکه ین له سنور تی په ریت و
خراپتر بیت،

۵۶ خوی به هیزو زانا وه لامی دانه وه و فهرموی:
مه ترسن من له گهل تاندام و یارمه تیتان ددهم و قسه ی
هه مو لایه ک ده بیستم و چاوم لیتانه و ده تان پاریزم.

۵۷ جا ئیوه بچه لای و بلین که ئیمه نیراوی
پهروردگارتین، جا توش بنی ئیسرایلی که کرد وتن به
بهنده ی خوت وازیان لی بهینه با له گهل ئیمه دا بن و
سزایان مه ده، به راستی ئیمه به نیشانه یه کی گهره ی
پهروردگارت هاتوینه لات نه وسا نه و کهسه ی که په یه وه ی
له رنمای (الله) بکات له سزای پهروردگار له نه مان دایه،
ئینجا نه و دوو پیغه مبه ره به ریزه به م شیوه ی که
(الله) فرمانی په کردن چونه لای فیرعه ون و وتیان:

۵۸ بیگومان ئیمه وه حیمان کراوته لا که سزای سهختی
(الله) بو نه و کهسه یه که پیغه مبه ران به درو بخاته وه و
بشتیان تی بکات و گوئ به فرمانی (الله) نه دات.

۵۹ جا فیرعه ون هاته قسه و وتی: ئه ی موسا
پهروردگارتان کی یه؟

۶۰ موسایش وتی: پهروردگاری ئیمه نه و زاته یه که
هه مو بونه وه ری دروست کردوه به هه مو شتی که نه و شیوه و
هه یکه له ی که شایسته یه تی پی به خشیوه، وه تی
گه یاندوه که چو بۆمانی خویان هه ول بدن که نه وه ی
سودی تیدایه بۆیان به دهستی بهینن و نه وه ی که زیانی
تیدایه خویانی لی بپاریزن، وه چو له گهل یه کدا بژین و
زاوژی بکه ن، جا هه ری هه کی به شیوه ی گونجاو له گهل سه رو
سیمای جوان و ریک و پیکی خویدا خه ریکی خو به خوی
کردن و جوان کردنی نه م ژینگه یه ن و ه یچیان له سنوری
دیاری کراوی خویان له م ژیهانه دا تی ناپه رن، بیجکه له

۵۴ قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ۚ كُلُوا
وَارْعَوْا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ أَلْهَى ۖ مِنْهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَفِيهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۚ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا كَلْهًا فَكَذَّبَ وَإِنِّي ۖ قَالَ أَجْتِنَا لِنُخْرِجَنا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسَى ۖ فَلَمَّا بَيَّنَّاكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ
فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوءٍ ۖ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشِرَ النَّاسُ سُوءِي
قَوْلِي ۖ فَرَعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَفَى ۖ قَالَ لَهُمُ
مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْتَرِي ۖ فَتَنَزَّلُوا مِنْهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
الْجَوَى ۖ قَالُوا إِن هَذَا لَسِحْرٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرَفِكُمْ أَلْتَالِي ۖ فَاجْمَعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْعَلَى ۖ

به شتی زور له ئینسان و جنوکه، وه به هه شت و دوزمه خیش
بو نه و دوو جوړه دانراوه،

۵۹ جا فیرعه ون پاش بیستنی نه م وه لامه جوان و
تهواوه ی موسا، وتی: نه گهر وایه نه ی حالی نه و گهلانه ی
پیشو چونه که باوهریان نه بووه به خوی تو؟ وه بیجکه
له ویان په رستوه؟

۶۰ موسا وتی: زانینی حالی نه وانه که چیان کردوه و
سه ر نه نجامیان چو بوه له کتیبیک دایه که له لای
پهروردگارمه، واته: هه مو له "له و حوله حفوز" دا تۆمان
کراوه، پهروردگاری من ه یچی لی و ون نابیت و ه یچی له
بیر ناچیت وه، جا نه وانیش به م زوانه به پی نه و نوسراوه
پاداشت و توله ی خویان و مرده گرن، وه نه مه ئیشی ئیمه
نیه که قسه ی له سه ر بکه ین، به لکو نه وه له عیلم و
زانیا ری زاتی (الله) دایه .

۶۱ نه و زاته ی که زهوی وهک بيشکه یه ک لی کردوه بۆتان،
وه چه ندين ريگه ی بو ئیوه دروست کردوه له و زه و بیه دا که
بتوان به ئاسانی هاتو جو ی تیدا بکه ن، وه له ئاسمانه وه ناو

تۇيىش، لە شۇيىنكى رىك و پىك و دەشتدا كە ھەمو كەس بىمان بىنى.

۵۸ موسايش وتى كاتى دياريتان با رۇزى (زينەت) بى، وە با خەلك لەكاتى چىشتەنگاودا لەوئى ئامادەبكرىن و كۆبكرىنەو. لەو دەجىكە رۇزى زينەت رۇزىكى زانرا بوە لای ھەمويان.

۵۹ جا فىرعەون پىشتى ھەل كىردو دانىشتەكە دواى ھاتو فىرعەون ئەوۋى كە پىيى دەكرا بۇ دزايەتى موسا لە فرۇفيل كۆى كىردەوۋە پىپاۋى بەولتدا ناردو ھەمو جادوگەرانى چالاكى كۆكردەوۋە بۇ ئەوۋى لە رۇزى ديارى كراو دا دز بە موسا بوەستى، پاشان كاتى ديارى كراو ھاتو فىرعەون و دەستو دايەرى لەگەل سەدان جادوگەردا، وە بە ھەزاران خەلكى تر ئامادەى كۆبۇنەوۋەكە بوون و فىرعەون لەسەر تەختى خۆى دانىشت، موساش كە خۆى ئەدا بەسەر عەساكەيدا لەگەل ھارونى براى دا بەرەو كۆرەكە ھاتن و كاتى كە گەيشتە ناو خەلكەكە، چوۋەلای جادوگەرەكان و ئامۇژگارى كىردن.

۶۰ موسا پىيى وتى: ھاوار بۇ ئىۋە نەكەن درۇ بەدەمى (اللہ) وە بىكەن، ئەگەر واتان كىرد ئەوسا بەراستى خاۋى بالا دەست بە سزايەكى گەرە تۆلەتان لى وەردەگرىت و لەناوتان دەبات، وە بەراستى رەنجەرۋىيە ئەوۋەكەسەى كە درۇ دەكات بەدەم (اللہ) وە، بەلى ئەم ئامۇژگارپىيەى موسا كارى خۆى كىردو جادوگەرەكانى ھەژاند.

۶۱ ئەوسا جادوگەرەكان لە نىۋان خۇياندا بو بەكىشەيان، وە بە نەيىنى قسەيان لە نىۋان خۇياندا دەكرد، ھەندىكىيان قسەيان لە راستى موساۋ پەيامەكەى دەكرد، بەلام لە بەر زۆرى نەياران و ترس لە فىرعەون قسەيان كىرد بە يەك.

۶۲ وتيان: بىگومان ئەمانە دوو جادو گەرن كە دەيانەوئى بەو سىجرەيان ئىۋە لەسەر ئەم خاكەى خۇتان دەرېكەن و ئەو رىگاۋ رەۋشتە بەنرخەتان لە ناوبەن .

۶۳ جا كەۋابو پىۋىستە ھەمو فرۇ فىلتان بىخەنەكارو يەك قسەبن لە پاشان ھەموتان بەيەك رىز بىنە پىشەو، وە بەراستى رزگارە ئەو كەسەى كە ئەمپۇ سەربىكەوئى،

دەنرېتە خوارەوۋە بۇتان، جا بەو ئاۋە ھەمو چۆرە گزۇ گىايەك دەرەھىيىن و سەۋزى دەكەين،

۶۴ دەى خۇتان بىخۇن و مەرو ماللەكانتانى تىدا يەۋەپىن، بىشك ئا لەمە دا چەندىن بەلگە ھەيە لەسەر دەسلەتو تەنيای (اللہ) بۇ ئەوانەى كە خاۋەن عەقلىن، تىنجا (اللہ) دەفەرمۇئى:

۶۵ ئىمە ئىۋەمان لەم خاكە دروست كىردەو، وە بۇ ناو ئەۋىش دەتانگىرپىنەوۋە دەتان مرىنىن و لەم خاكەوۋە جارىكى تر بۇ حەشرو حىساب دەرتان دەھىيىنەوۋە

۶۶ جا بەحەقىقەت ئىمە ھەمو نىشانەكانى خۇمانمان بىشانى فىرعەون دا، كەچى ئەو بى باۋەپوۋ بە موسا بەدرۇى خستەوۋە ئامادە نەبو كە دان بەو حەقىقەتو راستىەدا بنىت.

۶۷ وتى: ئەى موسا ئايا تۆ ھاتوئىت بۇلای ئىمەو دەتەوئى لەم زەۋىيەى خۇماندا بە جادوۋەكەت دەرمان بىكەيت؟ ئەمە دوۋەم پىرسىارى فىرعەونە لە موسا، لە پىرسىار يەكەم دا ھەل دەدات كە پىرسىارەكەى بە جۇرىك بىت كە موسا بە خراپە باسى باۋو باپىرانى پىشو بىكاتو بەو شىۋەيە لە خۇشەۋىستى خەلك بۇ نەتەۋايەتى كەلك وەربىگرىت تا رقى قىنى خەلك بەرامبەر بە موسا ھەلگىرسىنىت، بەلام موسا زۆر بە جوانى بە جۇرىك وەلامى دايەوۋە كە فىرعەون ئامانجەكەى نەپىكىت، وە لە پىرسىارى دوۋەم دا ھەر بەو مەبەستە باس لەۋلاتو نىشتان دەكات، جاموسا ۋا دەناسىنىت كە دەپەۋىت پىشت بە سىجرەكانى ئەو خەلكە لەۋلاتى خۇيان دا دەرېدەر بىكات، كە ئەمە دابو نەرىتى فىرعەونەكان بوە لە ھەمو زەمانىك دا، ئەوسا فىرعەون ھەمو موعىزەكانى بە سىجر دانائو وتى: ئەمانە شتىكى گىرنگ نىن،

۶۸ جا بەراستى ئىمەش لە بەرامبەر دا سىجرىك لەۋىنەى ئەو سىجرەى تۆ دەھىيىن و دەپەدىن بە گزىدا، جا ئادەى لە نىۋان ئىمەو خۇتدا كاتىكى بۇ ديارى بىكە كە ھىچ كاممان پىچەۋانەى ئەۋكاتە نەجۋىيىنەوۋە، نەئىمەو نە

ساحیران بە موسایان وت: ئەمە موسایان تۆ عەسای خۆت فرە بدە یان ئێمە یەکەم کەس بین کە ئیشی خۆمان بکەین و شتی خۆمان فری بدەین.

موسا فەرموی: نەخێر ئێوە ئیشی خۆتان بکەن و شتی خۆتان هەرجی هەبە فرەبدەن، جا ئەوانیش سێحری خۆیان کرد هەرجی پەت و عەسایان پێ بو فرەیان داو لە بەر گەورەو گرنگی سێحەرکەیان موسا وا دەکەوتە بەرچاوی و وای بۆ دەچووە ئەوانە بوون بە مار گەلیک کە بەپەلە جموجۆل دەکەن، ئەو هەمو پەت و عەسایە لە بەرچاوی موسادا بوون بە مارو دەجۆلان و موسا کە بێ باکی و بێ نیازی (الله) شارەزا بو دەترسا لەوکاتەدا وەلام نەدریتەوه.

لەبەر ئەوە موسا ترسێک چووە ناو دڵیەوه. چونکە باوەردار لە مەکری (الله) دەترسیت، بەلام ئەو زاتە میهرەبان و تواناو زانایە خۆشەویستانی خۆی لەبەر ناباتەوه و لە کاتی تەنگانەدا دێت بەهاواریانەوه ئەوەتە لەم کاتەدا (الله) بانگی لە موسا کردو دلتیای کرد کە ئەمڕۆ ئەو لەم بەریرەمکانیەدا سەرکەوتو دەبێ وەک دەفەرموی:

وتمان: ئەمە موسا مەترسە بەیگومان ئەمڕۆ تۆ سەرکەوتوو دەبی.

جا ئەوەی کەبە دەستی راستەوهیە فرەبیدە هەرجیان کردووە قوتی دەدا، چونکە ئەوەی کە ئەوان کردویانە فرۆشیلێ جادوگەرانە، بەلام هی تۆ موعجیزەی پێغەمبەرە. دلتیایە کە بەراستی ساحیر سەر ناکەوێت هەرجی بکات و لە هەرکۆێوە بێت. بەلێ موسا فرمانی خۆی بەجێ هێناو عەساکە ی فرەداو هەمو پەت و عەسای بە ماربوی ساحیرانی قوت دا تەنانەت موسا لە عەساکە ی خۆی ترسا تا (الله) فەرموی: عەساکەت هەلگرە، ئیتەر موسا دەستی بۆ عەساکە ی بردو هەلگیرت دی هەر عەساکە ی خۆیەتی و لەگەڵ قوتدانی ئەو هەمو پەت و عەسانەدا هیچ گۆرانکارییەکی بەسەردا نەهاتو، ئیتەر هەر (الله) خۆی دەزانی پەت و عەساکانی ئەوان چی لێ هاتو بۆ کۆی چوو،

قَالُوا يٰمُوسَى اِمَّا اَنْ تَلْقٰى وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿١٦﴾ قَالَ بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا جِاَهُمْ وَعَصِيَهُمْ بُخِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهُمْ سَعٰى ﴿١٧﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيفَةُ مُّوسٰى ﴿١٨﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿١٩﴾ وَاَلْقٰى مَا فِى يَمِيْنِكَ لَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٢٠﴾ فَاَلْقٰى السَّحْرَةَ فَجَعَلَهَا قَالُوْٓا اَمَّا رَبٌّ هُوَ وَاَمَّا مُّوسٰى ﴿٢١﴾ قَالَ اَمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اَدْنٰى لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمْ الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُقِيْعُوْا اٰيٰتِيْكُمْ وَاَرْجَلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلِّبَتْكُمْ فِىْ جُدُوْعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ اَيْنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿٢٢﴾ قَالُوْٓا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جِآءَنَا مِنْ اَلْبَيِّنٰتِ وَالَّذِى فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا نَقْضِىْ هٰذِهٖ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٣﴾ اِنَّاۤءَ اَمَّا رَبٌّ نَّاعْلَمُ بِمَا تُخٰطِبُنَا بِمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَیْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٢٤﴾ اِنَّهٗ مِنْ اٰتِ رَبِّهٖ مُجِيْرٌ مَا فَاَنَّ لَهٗ جَهَنَّمَ لَا يَمُوْتُ فِیْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٢٥﴾ وَمَنْ يَّأْتِهٖ مُّؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّٰلِحٰتِ فَاولٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿٢٦﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِیْهَا وَذٰلِكَ جَزَآءُ مَنْ تَزَكٰى ﴿٢٧﴾

جا ساحیرەکان کاتێ کە ئەمەیان دی بەچاکی زانیان کە ئەمە سێحەر نییە .

جا هەمو ساحیران سوچەیان برد بۆ (الله) و وتیان: و باوەرمان هێناوە بە پەروردگاری هارون و موسا،

جا کە باوەریان هێنا فیرەهون دەستی کرد بە هەرهەشە کردن لێیان، وتی: ئێوە باوەرمان هێناوە پێش ئەوەی کە من ئیزنتان بدەم، بێگومان دەرکەوت کە ئەو گەورەتان بوو و انە ی سێحری فێرکردون، بۆیە نەتان توانی بەرامبەری بوەستن و خۆتان داووتە دەستەوه، جا با چاک بزانن من دەست و لاقتان بە پێچەوانە ی یەکتەر دەبرم و هەلتان دەبەسم بە دارخورماداو لەمەولابە چاکی بۆتان دەرئەکەوێت کام لە ئێمە سزای زۆر بەهێز ترو درێژ خایەن ترە، فیرەهون کاتێک دەبینیت ساحیرەکان باوەریان هێناوە نالیت ئەوە بۆ باوەرمان بە موسا هێنا، بەلکو دەلێت:چۆن پێش ئەوەی کە من ئیزنتان پێبدەم ئیمانمان هێناوە دەیهوێت بەم شیوە ئیمان هێنای ئەمە ساحیرانە کە لەپێشدا پشتی بەوانە بەستبو بە بێنرخ دا بنیت واتە دەلێت: گرنگ نیە کە ئێوە ئیمانمان هێناوە، بەلکو گرنگ

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا يَخْشَى ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِحُجُودٍ فَقَشَّيْنَاهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَغْنَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلَوى ﴿٨٠﴾ كَلُوا
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ
وَمَنَّ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَك عَنْ
قَوْمِكَ يَمْوَسَّى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لَتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
مَّوعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

ئەوێهه که به بێ ئیزنی من ئەم ئیشتان کردوه، وه ئەمەیش نەریتی فرعهونیانه له ههموکاتیك دا ههول ددەن سەرکەوتن و زال بوونی بەلگهی ئەهلی ئیمان بێ نرخ بێشان بدەن و به تۆقین و هەرەشه مەبەستی خۆیان بسلێن، فیرعهون هەرەشه له ساحیرەکان دەکات، بەلام ئەو ساحیرانه لهو ماوه زۆر کەمەدا نوری ئیمان کەوتە دلبانەوه و تام و لەزەتیکی وایان لهو ئیمانە کرد که گوێیان به هەرەشە فیرعهون نەدا، بەلێ ئیمان ناگریک له ناو دلداهەلەدەگرسینیت که پیاو فیداکار و چاو نەترس دەکات.

﴿٧٦﴾ وتیان: سویند بهو کەسە دروستی کردوین هەرگیز پەڕهوی لەتۆ ناکهین و تۆ هەلنابژیرین به سەر ئەو بەلگه رۆن و ئاشکرانهی که هاتۆته لامان که راستی موساو پوچی تۆیان دەرخت، جا تۆ چیت پی دەگریت بیکه و بێ منەت به، ئیمه ریگهی راستمان پەیدا کردوه بەدل و بهگیان وەرمان گرتوه. ئەوهی که تۆ پیت دەگریت تەنها لەم ژبانە دنیایەو بهس.

﴿٧٧﴾ بیگومان ئیمه ئیمانمان هیناوه به پەرەردگاری خۆمان تا له گوناھهکانمان خۆش ببیت و لەتاوانی ئەو

سیحرهیش که تۆ ئیمەت ناچار کردوه که بیکهین، وه پاداشتی (الله) بۆ ئەو کەسە گوێرایهلی دەکات زۆر چاک ترو درێزخایەن تره و تەنها پەڕهوی ئەو زاته چاکه و هەر ئەویشە که بۆ ئیمه دەمینیتەوه نەتۆ، ئینجا دەستیان کرد به بانگهواز بۆ ئەو ئاینه پیرۆزە که تا چەند کاتزمیریک لەوهو پێش هیچیان لی نەدەزانی، جا وتیان:

﴿٧٨﴾ بیگومان راستی ئەوێهه که هەرکەسێک بەتاوانباری بگهڕیتەوه پێشگای پەرەردگاری و پێش مردنی لەو کوفرو شیرکه بەشیمان نەبوینتەوه، ئەوسا بیگومان ئەو کەسە ناگری دۆزەخی بۆ ههیه نە دەمریت تێیدا تا رزگاری ببیت و نە ژبانیکێ خۆش و بێ دەرەسەر دەداتە سەرەوه. بەلکو بریاری مانیان له ژبانیکێ پر ئیش و نازاری هەتاهەتایدا بۆ بپراوتەوه.

﴿٧٩﴾ وه هەرکەس به ئیمانەوه بگاته دادگای (الله) له رۆژی قیامەت داو به ئیمانەوه بمریت و له دنیاداو کردوهی چاکی کردبیت، جا ئەوانه چەندین پلهی بەرزیان بۆ ههیه.

﴿٨٠﴾ که جیگای کەیف و خۆشی و دانیشتیان باخاتی که له ژیر ئەو باخاتانهدا چەندین جۆگا دەروات، که له ناویدا بۆ ههمیشه دەمینتەوهو هەرگیز نامرن و دەرناکرین. وه ئەوه پاداشتی ئەو کەسەیه که خۆی پاک دەکاتەوه له خراپه و خراپهکاری و تاوان. بهم شیوهیه ئاینی موسا ئاشکراترو بههێزتر بوو خەلکی ئەو دەرۆبەرە ههمووی پپی زانی و پوچی فیرعهون دەرکەوت، بەلام تاغوتان تا جۆلهیان تێدايه له کەللەرهقی و تاوانکاری واز ناهینن ئەوه بوو فیرعهون فرمانی شههید کردنی ئەو باوەردارانە دا که چەند کاتزمیریک لەوهو پێش خۆی بهوان بەرز دەکردوه، جا بارودۆخ بەتەواوی گۆراو فیرعهون بریاری کوشنی موسای دا، بەلام پەرەردگار موسای ناگادار کردوهو فەرموی:

﴿٨١﴾ بەراستی ئیمه وهحیمان کردە لای موساو وتمان: که شهو خۆت و ههمو بهنده باوەردارەکانم ببه لهگهڵ خۆتاو له میسر دەرچن، ئەوه بو موسا شهو لهگهڵ پەڕهوانیدا له ولاتی میسر دەرچون، ئینجا فیرعهونیش بهو سوپایه

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَالَهُ مُوسَىٰ فَتَنِي ۖ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنِّي رَجَعْتُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۖ ۸۹ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقُومُوا إِنَّمَا فَتَنَّاهُمْ ۖ وَإِنْ رَيْبُكُمْ الرَّجَمَنُ فَأَنْعُوفِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ۖ ۹۰ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَذَابُهُمْ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
ۖ ۹۱ قَالَ يَهْرُونَ مَأْمَعُكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۖ ۹۲ أَلَا تَتَّبِعُنَّ
أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ۖ ۹۳ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
قَوْلِي ۖ ۹۴ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِرُ ۖ ۹۵ قَالَ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ ۖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۖ ۹۶ قَالَ
فَازْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ۖ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ
عَآكِفًا لَنْ تَحْرَقَهُ ۖ ثُمَّ لَنْ نَسْفَعَهُ فِي الْبَرِّ نَسْفًا ۖ ۹۷ إِنَّمَا
إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ ۹۸

۸۷ جائه وانیش وهلامی موسایان دایه وهو هوئی گومر ابونی
خوئیانیان بؤ باسکردو وتیان: نهی موسا به راستی ئیمه
به دهستی خویمان نه بهو که دزایه تی هسهی تویمان کردوه،
به لگو روداو که ناوا بوو که ئیمه زیرو زیوئکی نه وگه له
هه وتا ودهمان پی هه لگیر ابو له پاشان فرده ماندا، وه هه رودها
سامریش له کؤلی خوئی کردوه. جا سامریش لهو زیرو
زیوه له شی گویره که یه کی بؤ دروستکردن که دهنگی لیوه
دههات.

۸۸ جا نه وکاته سامیری و شوینکه وتوانی وتیان: نه مه یه
خوای ئیوهو خوای موسا، به لام موسا ریگه ی لی هه له بهوهو
له بیرى چوه ته وه که نهو لی رده یه و نیستاش به شوینی دا
دهگه ریئت، بؤیه تا نیستا نه گه راوه ته وه، جا خوا
سه رزنه نشتیان دهکات و دهه رموی:

۸۹ نایا نه وان نابینن که نهو ناتوانی وه لامیان بداته وهو
هسه یان له گه ل دا بکات، وه خاوه نی هیچ زیان و سودیک نیه
بؤیان؟ واته: نه گهر که می ژیری بجه نه کاروه دهزانن که
نه مه له هه یکه لیک زیاتر شتیکی تر نیهو شایانی په رستن
نیه چ جای خوا به تی.

۹۰ جا به حه قیقه ت هارونیش پئیش نه وهی موسا
بگه ریته وه پی وتن: نهی گه لی من به راستی ئیوه بیجگه
له وهی که بهم هه یکه له تا قی کرانه ته وه شتیکی تر نیهو به
راستی په روددگاری ئیوه نهو زاته به رده حم و به خشنده یه
که نهو هه مو رده حم و به زده یی به ئیوه کردوه لهو
دوژمنه سه رسه خته رزگاری کردن، دهی به گویم بکه ن و
دوام که ون و واز لهو گویره که په رسته یه به یئن و فرمانی من
جی به جی بکه ن، نه وه یه نه رک و پیو یستی سه رشان تان.
به لام نه وان به گوئی هارونیان نه کرد.

۹۱ وتیان: ئیمه وازی لی ناهینین هه تا موسا نه گه ریته وه
ناومان.

۹۲ جا موسا پاش لؤمه و سه رزنه نشتی گه له که ی روی له
هارونی برای کردو وتی: نهی هارون چ شتیک ریگای له تو
گرت که شهریان له گه لدا بکه یه کاتیک که دیت نه وان
سه رلیشیوا و گومرا بوون و ده ستیان به گویره که په رستی
کردوه؟

۹۳ نایا تو گویره یه ل و تابیی من نه بوویت؟ نایا تو
فرمانی منت شکاندوه؟ نه گهر وانیه چؤن بی دهنک بویت و
له ناویان دا دانیشتی له حالیکدا که نه وان رویان له شیرک و
کوفر کرد. به لی موسا کاتیک که ویستی بروات بؤ کیوی تور
هارونی کردبو به جینشینی خوئی له ناو گه له که یدا تا
دهگه ریته وهو به گه له که یی سپاردبو که په یرو ی بکه ن و
به هارونیشی وتبوو: که به رزه وهندی گه له که ی بهاریزی و
په یرو ی خراپه کاران نه کات، به لام وانیستا نهو گه له
تیکیچوه، جا موسا بهو شیوه یه دهستی کرد به سه رزنه نشتی
هارون و به دهستی راستی سه ری گرت و به دهستی چه پی
ریشی گرت.

۹۴ هارون وتی: نهی کوری دایکم نه سه رم بگرو
نه ریشم و لؤمه و سه رزنه نشتم مه که وه له به رچاوی
ناحه ران و دوژمناندا مه مشکینه به راستی من تر سام نه گهر
خؤم بی تو شتیکیان له گه ل بکه م و له گه ل چا که انیاندا
دزی خراپه کانیان بوه ستمایه تو له پاشا پیتم بلئیت بؤ
دوبه ره کیت له نیوان بنی ئیسرا ئیلیدا دروست کردوه و

چاودروانى منت نه كړدوه تا دهگه پښه وه نا له بهر نه وه بوو
كه من له وان بڼ دنگ بووم.

۹۵ جا موسا قسه كاني هارونى به راست زانى و روى كړده
كابرې گويږه كه دروستكرو وتې: ئهې ساميرى ئانهم ئيشه
گه وړهيه چيه و بوجى ئهم هه له گه وړهت كړدوه؟ به ئې
موسا تا ليكولنه وهى ته وواى نه كړد هيچ برپاريكى نه دا،
ساميرى له وده لامي موسادا ،

۹۶ وتې: من شتيكم چاو بڼ كهوت كه ئه وان نه يان ديت
كه بريتي بو له جوېره ئيل كاتې هاته لاي موسا، جا وتې:
من مشتېك خاكم هه لگرت له ژېر پيې نيړاو هكهى (الله) دا
كه (جبرئيل) بو ومنه و خاكم خسته ناوى نه و
هه يكه له وه و نه و دنگه لى هات، وه همر ئاوا نه قسم نه و
ئيشه بې جوان كړدم و نه جامم دا، ئينجا موسا پاش
بيستنى قسه هه مويان برپارى دا.

۹۷ جابه گويږه كه دروستكرو كه (ساميرى) بو وت:
برې به راستى تو نه بيت له م ژيانه دا نه خوشيه كى وات توش
ببيت كه هه ميشه ببيت : نابيت كه س دهستم لى بدات و
نزيكم ببيت وه، واته: (الله) دوچارى نه خوشيه كى كړد كه
تا دهستى لى بدرايه ژانى زياتر دهبو، وه بېگومان بو تو
كاتيكي ديارى كړاو ههيه بو مردنت كه ناتوانيت له و كاته
تې په ريت، ئينجا زياتر سزى روحي نه دات و نه لى
ته ماشاى نه و خوايهت بكه كه تو ماوډيه كېو خوتت
به ستبويه وه بوى و به ندايه تيت نه كړد به راستى ئيمه
دهيستونين، له پاشان فرې دهدين به ناو ئهم دهر يادا و
بلاوى نه كه ينه وه چوڼ بلاو كړدنه وه يه كه نه ئين:
نه وگويږه كه يه خرايه ناو ناگرو كرا به خشتيكله پاشان
به برېهن ورد ورد كړاو فرهدرا به ناو دهر يادا. ئينجا موسا
ناموژگارى گه له كهى كړدو وتې:

۹۸ به راستى خواى ئيوه نه و (الله) يه كه هيچ خوايه كى
راسته قينه لى تر نيه، بيجگه له نه و زاته و زانيارى و علمى
به سر هه مو شتيكدا ههيه.

۹۹ هه روډكو چوڼ ليړه دا داستانى موسامان بو باس
كرديت هه روا ئيمه به شيك له داستانه كاني پيشوت بو باس

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
ذِكْرًا ۚ (۹۵) مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا
ۙ (۹۶) خَلْدَيْنِ فِيهِ ۚ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۙ (۹۷) يَوْمَ يُفْعَلُ
فِي الصُّورِ ۖ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ (۹۸) يَخْفَتُونَ
بَيْنَهُمْ أَنْ لَيْتَنُمُ إِلَّا عَشْرًا ۚ (۹۹) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيْتَنُمُ إِلَّا يَوْمًا ۚ (۱۰۰) وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِبْرَآءِ
فَقُلْ بَنِي سَفَهًا ۚ (۱۰۱) قَدْ رُفِقُوا فَاغَايَا صَفْصَفًا ۚ (۱۰۲)
لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجا وَلَا أَمْتًا ۚ (۱۰۳) يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۚ (۱۰۴)
يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرِضَىٰ لَهُ ۚ (۱۰۵)
قَوْلًا ۚ (۱۰۶) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
عَلَمًا ۚ (۱۰۷) وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۚ وَقَدْ خَابَ مِنْ
حَمَلِ ظُلْمًا ۚ (۱۰۸) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۚ (۱۰۹) وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
وَصَرَفْنَاهُ مِنْ الْوَعِيدِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْذَرُ لَهُمْ ذِكْرًا ۚ (۱۱۰)

نه كه يڼ، وه به راستى داومانه به تو له لايه نى خو مانه وه
ناموژگارى و ياديكي به ريز كه بريتيه له م هورنانه
پر خه يرو هرهى كه هه ركه س دهستى پيوه بگريت
خوشه خت و سهره رازى هه ردو دنيابه .

۱۰۱ هه ركه سيكيش پشلى تې بكات و په پرده نكات و گوي
رايه لى پيغه مېر نه بيت، با نه و كه سه چاك بزانيت كه
به راستى له روژى قيامه تدا بارىك تاوان هه نه گريت كه
باريكي زور قورسه و نابرو به ريه تې.

۱۰۲ بو هه ميشه تييدا نه مينيت وه له ناو سزى نه و
تاوانانه كى كه كړويه تى كه سزاكه دوزخ و گورزى ناسن و
خوارنه وهى خوڼو كيلى دوزخ خانه، جا (الله) جوانتر
نه و كاته مان بوړون ده كاته وه دغه رموى:

۱۰۳ كاتى سزاو سهر شوږى نه و كه سه كاتى دهست پي
دهكات كه فو ده گريت به سورا. نه ئين: سور به شيو وهى
شاخى گايه كه به نه ندازه ي به شه ركان كوني تيډايه
جاريك به فرمانى (الله) "نيسرافيل" فوى پيدا دهكات هه مو
خه لك نه مريت و جاريكي تر فوى پيدا دهكات هه مو زيندو
نه كرينه وه كه نه مهي ئيره له وهى دووه ميان نزيكه، جا

ئىمە تاوانباران كۆ ئەكەينەوه لەو رۆژەدا كە هەمويان لە
بەرسەختى سزايان چاويان شين ئەبێتەوه، ئينجا لەناو
خۆياندا باسى ماوەى ژيانى دنيايان ئەكەن.

١٠٣ بەشپۆدەيەكى هياوشى لە نۆوان خۆياندا ئەلێن، بېجگە
لە دە رۆژێك زياتر نەژياوين (الله) دەفەرموئ:

١٠٤ بەراستى ئىمە ئەزانين چى دەلێن ئەوان بەو قسەيان
ئەيانەوئ بۆلێن ئىمە ئەوەندە نەژياوين كە بەچاكى (الله)
بەدۆزینەوه، كەوابو حەقى سزادانمان نيه، ئينجا (الله)
دەفەرموئ: ئىمە ئاگادارين كاتى كە ژيەرترين كەسيان
وتى: نەخێر ئێوه لەچاو ئەم نارهەتە و سەختيەدا كە
لەپاش مەرگ ديوتانە ژيانى دنيايان، بېجگە لە رۆژێك
زياتر نيه. جا لە پېش تەواو كردنى بارو دۆخى دوا رۆژى
ستەمكاران خواى گەورە باسى ئەم چيا بەرزو بەهيزانەى
زەويمايان بۆ دەكات و دەفەرموئ:

١٠٥ ئەى محمد ﷺ لەبارەى چياكانەوه پرسیارت لى
دەكرێت ئايا ئەو چيا بەهيزانە چييان بەسەردێت؟ بلى:
پەرورەدگارم هەليان ئەكەنێت و وەكو خورى شى كراوەيان
لى دەكات و با وەكو هەور بەم لاو بەولادا ئەيانفرېنئ و
ئەيانكات بەلى شى كراوەو لە پاشان وەكو تۆزى پى ديت و
چالەكانى زەوى پى رێك دەكات.

١٠٦ جا زەوى دەكات بەدەشتىكى تەختى كاكى بەكاكى.

١٠٧ هېچ لارى و چالى و چۆلى و بەرزى و نزمىەكى تيدا
نابىنى. ئينجا ئەچیتەوه سەر باسى پېشو دەفەرموئ:

١٠٨ لە ئەو رۆژەدا دواى بانگ كەرەكە ئەكەون كە
"ئيسرافيل" ه بەو شەپپورەكە لى دەدات و راست
ئەبنەوهو بەرەو مەيدانى مەحشەر ئەكەونە رىگا و
هەمويان بەرەو مەيدان مى رىگا دگرن، وە هەمو
دەنگەكان گەردن كەچ و زەلilin بۆ (الله) و ناتونن هېچ
قسەيەك بكەن تۆ لەو كاتەدا، بېجگە لەحەفە و قسەى
هياوش هېچ نابىسى. بەلێ بەراستى ئەورۆژە رۆژىكى پەر
مەترسى و ئيش و ژانە.

١٠٩ لەو رۆژەدا شەفاعەت و تكاو پالپشتى هېچ سودىكى
نیه مەگەر بۆ كەسيك كە خواى بەخشندهو بەسۆز ماوەى

پى دابيت و لەقسەو داخوازيەكەى رازى بېت، پاش ئەوەى
كە خەلك بو حيساب و كتاب زيندو دەكرێنەوهو لە دەشتى
مەحشەر دا كۆ دەكرێنەوه بۆ ماوەيەكى زۆر لەو شوينە
دژوارەدا دەمێننەوه، جا ئەو خەلكە بۆ ئەوەى كە (الله)
حيساب و كتاب لەنۆوانيان دا بكات و ئەنجامى هەر لايەنيك
ديارى بكات دەچن بۆ لای پېغەمبەران و هەر لە "نادەم" وە
دەست پى دەكەن يەك لە دواى يەك ئەم تكاو شەفاعەتيان
لە لايان (الله) وە بو بكەن، بەلام هەمو پېغەمبەران هەركام
بە هۆيەك دەلێن ئەو كارە بە ئىمە ناكريت و هەريەكەيان
ئەو خەلكە دەنيرئ بۆلای پېغەمبەرى خوارى خۆى تالە
ئاخر دا دېن بۆلای پېغەمبەرمەن ﷺ، وەك دەفەرموئ:
{... فَأَقُولُ أَنَا لَهَا فَأَسْتَأْذِنُ عَلَى رَبِّي فَيُؤْذَنُ لِيءِ يُلْهَمْنِي مَخَامِدَ
أَحْمَدُهُ بِهَا لَا تَحْضُرُنِي إِلَّا فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَخَامِدِ وَ آخِرُ لَهُ
سَاجِدًا فَيَقُولُ يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ وَ قُلْ يَسْمَعْ لَكَ وَ سَلْ تُعْطَ
وَ اشْفَعْ تُشْفَعُ فَأَقُولُ يَا رَبِّ أُمِّي أُمِّي فَيَقُولُ انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ
مِنْهَا مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ شَعِيرَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَنْطَلِقُ فَأَفْعَلُ ثُمَّ
أَعُوذُ فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَخَامِدِ ثُمَّ آخِرُ لَهُ سَاجِدًا فَيَقُلُ يَا مُحَمَّدُ
ارْفَعْ رَأْسَكَ وَ قُلْ يَسْمَعْ لَكَ وَ سَلْ تُعْطَ وَ اشْفَعْ تُشْفَعُ فَأَقُولُ يَا
رَبِّ أُمِّي أُمِّي فَيَقُولُ انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ مِنْهَا مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ
مِثْقَالُ ذَرَّةٍ أَوْ خَرْدَلَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرِجْهُ فَأَنْطَلِقُ فَأَفْعَلُ ثُمَّ أَعُوذُ
فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَخَامِدِ ثُمَّ آخِرُ لَهُ سَاجِدًا فَيَقُولُ يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ
رَأْسَكَ وَ قُلْ يَسْمَعْ لَكَ وَ سَلْ تُعْطَ وَ اشْفَعْ تُشْفَعُ فَأَقُولُ يَا رَبِّ
أُمِّي أُمِّي فَيَقُولُ انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَذْنَى أَذْنَى
أَذْنَى مِثْقَالِ حَبَّةٍ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرِجْهُ مِنَ النَّارِ فَأَنْطَلِقُ
فَأَفْعَلُ... / مِثْقَالِ عَلَيْهِ / ... جا من بەو خەلكە دەلێم: من بۆ ئەو
ئەرکە دانراوم جا لە پەرورەدگارم داواى ماوەو ئيزن دەكەم
ئەوسا ماوەم پى دەدات و سوپاس و ستایشى وام تى
دەگەيەنئ كە ئیستا نایزانم، جا بەو شپۆە سوپاس و
ستایشى دەكەم و دەچمە سوجدەو پاشان پەرورەدگارم
دەفەرموئ: ئەى محمد سەرت بەرزكەرەوهو لە سوجدە
هەستە، جا بلى، قسەت وەرئەگيرئ و تكاو شەفاعەت بكە
شەفاعەتت بۆ هەيە پېغەمبەر ﷺ دەلێت: ئەى پەرورەدگارم
گەلەكەم، گەلەكەم. (الله) دەفەرموئ: بپۆ لەو سزايە دەرى
بەيئە ئەوكەسەى كە بەئەندازەى دەنگە جۆيەك باوەرى

ھەيەو ئەوانەيش كە باومېريان پېي نىە بە بىدەجى دەناسرېن.

پېنجەم: شەفاعەت بۇ بەرز بونى پلەي بەھەشتىەكان.
شەشم: شەفاعەت بۇ سوک بونى سزای دۆزخ لە سەر بىباومر كە ئەویش تايبەتە بە ئەبوتاليبي مامى پېغەمبەرودە ﷺ كە ئەویش بە ھۆى ئەو پارىزگارى و پشگىريەى كە لەدنيادا لە پېغەمبەرمانى ﷺ كردود، بەلام بەداخوہ باومرې بە پېغەمبەرايەتى پېغەمبەرمان ﷺ نەھيناود. ئەم شەفاعەتانە جگە لە يەكەم و شەشم تايبەتە بە باومردارانەوہ ئەودى كە لە سەر كوڤرو شيرك مردوود لەم شەفاعەتانە بى بەشە.

ئىنجا خواى خاومەن دەسەلات نامۆزگارى مروڤ دەكات و ھەئيئەت كە قسەى خراپ و ئيشى ناپاك ئەنجام نەدات، چونكە (ﷻ) زانيارى بەسەر ھەمو ھەلس و كەوتىكى بەندەكانيدا ھەيەو دەفەرموى :

﴿۱۱۰﴾ خوا ئاگادارە بەودى كە ئەوان ئەنجاميان داوود ئەنجامى ئەدەن و ھىچى لى و ن نابى و زانيارى بەووردو درشتى كردار و وتارو نىەتياندا ھەيە بەلام ئەوان زانيارى تەواويان نىە بەسەر زاتى (ﷻ) داو ناتوانن بەشيودىەكى سنوردار ئەو زاتە بناسن، بەلكو ھەرچى لە بارىيەوہ زانراود ئەزانرېت شتىكى زۆر كەمە.

﴿۱۱۱﴾ جا لەو رۆژەدا ھەمو دەم و چاودەكان شەرمەندەو زەبونن بۇ ئەو زاتەى كەنامرئ و ژيانى تەواوى زىندەكان بەو راوہستاوو مانى ئەم بونەمورە بەو بەندە، جا چۆنى ويست ھەروا دەبى، وە بەراستى رەنجەرپۇيە ئەوكەسەى كە بارى تاوان و زولمى ھەلگرتوہ.

﴿۱۱۲﴾ خۆھەر كەسك ئيشى چاك بكات و باومردار بى با نەترسېت لەودى كەستەمى لى بكرېت يان خراپەى لەسەر زياد بكرېت، وە يان چاكەى لى كەم بكرېتەوہ، ئىنجا خواى بالادەست دەفەرموى:

﴿۱۱۳﴾ جا ھەر ئاوەھا ئيمە ناردمانە لات ھورئانكى عەرەبى و ھەرپەشى خۆمان بە شيودى جۆراو جۆر لەناو ئەودا باسكردوہ بەلكو ئەوان بترسن و خويان بپاريزن لەتاوان و خراپە، يان ئەم ھورئانە ببيتە ھۆى نامۆزگارى و

بووہ جا ئەرپۆم و ئەوكارە دەكەم، ئىنجا ئەو جۆرە سوپاس و ستايشەى دەكەمەوہو سوچدەى بۇ دەبەم، لە پاشان پېم دەفەرموى: ئەى محمد سەرت بەرز كەرەوہو لە سوچدە ھەستە، دە بلى، قسەت وەردەگيرئ و داوايەكە، پېت دەدرېت و شەفاعەت بکە شەفاعەتت بۇ ھەيە پېغەمبەر ﷺ دەلېت: ئەى پەرورەدگارم گەلەكەم، گەلەكەم (ﷻ) دەفەرموى: برۆ لەو سزايەدمرى بەيئە ئەوكەسەى كە بە ئەندازەى گەردىلەيەك يان توئى خەرتەلەيەك باومرې بووہ، جا ئەرپۆم و ئەوكارە دەكەم و ئىنجا ئەو جۆرە سوپاس و ستايشەى دەكەمەوہو سوچدەى بۇ دەبەم، لەپاشان پېم دەوترېت: ئەى محمد سەرت بەرز كەرەوہو لە سوچدە ھەستە، جا بلى، قسەت وەردەگيرئ و داوا بکە پېت دەدرېت و شەفاعەت بکە شەفاعەتت بۇ ھەيە پېغەمبەر ﷺ دەلې: ئەى پەرورەدگارم گەلەكەم، گەلەكەم. (ﷻ) دەفەرموى: برۆ لەو سزايەدمرى بەيئە ئەوكەسەى كە بە ئەندازەى خوارتر، خوارتر، خوارتر لە توئى خەرتەلەيەك باومرې بووہ لەو خەلكە جامنىش ئەوكارە دەكەم { پېغەمبەرمان ﷺ چوار جار بەم شيودىە دەكات و ھەرچارەى بەشيكى ديارى كراو لە خەلك ئەخاتە بەھەشتەوہ، بەھەزاران ھەزار سەلام و رحمتى خوات لى بېت ئەى پېغەمبەرى ئازيز ﷺ داواكارم لە پەرورەدگارم منىش بختە بەر ئەو شەفاعەتەت. لە ئايەت و ھەدىسەكانەوہ دەرەكەوېت كە شەفاعەت شەش بەشە:

يەكەم: شەفاعەتى گەورە كە تايبەتى پېغەمبەرمانە ﷺ وە ئەویش ئەو شەفاعەتەيە كە پېغەمبەر ﷺ بۇ رزگار بوونى ھەمو خەلك لە دژوارى دەشتى مەحشەرو دەستپكردنى حيساب و كتاب بەو شيودىە كە لە سەرەتاي ئەم ڤەرمودە دا ھاتووہ ھەلدەسېت بو ئەنجام دانى.

دووھەم: شەفاعەت بۇ داخل بوونى بەھەشت.

سېھەم: شەفاعەت بۇ ئەو تاوانبارانەيە كە بە ھۆى تاوانەكانيانەوہ شياوى سزاو تۆلەن، بەلام بەو شەفاعەتە لەو سزايە رزگار يان دەبيت. چوارەم: شفاعەت بۇ ئەو باومردارە تاوانبارانەيە كە چونەتە ناو ئاگرى دۆزەخەوہ، كە بەو شەفاعەتە لە دوزەخەوہ دەرەھيترين، ئەھلى سونەو جەماعەت بە كۆى دەنگەوہ بەم شەفاعەتە باومرېيان

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ إِيَّاكَ فَتَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْصَىٰ (۱۲۶) وَكَذَلِكَ
تَجْزَىٰ مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَىٰ (۱۲۷) أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ (۱۲۸) وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى (۱۲۹) فَاصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ (۱۳۰) وَلَا
تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ (۱۳۱) وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ (۱۳۲)
وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِيَانَا بِلَايَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ أَوْ لَمْ يَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي
الْصُّحُفِ الْأُولَىٰ (۱۳۳) وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ
لَقَالُوا إِنَّا لَنَرَاهُ إِلَّا صَافًّ سَوْلاً (۱۳۴) فَتَنَّبَعْ آيَاتِكَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ نَنْزِلَ وَنَخْزِي (۱۳۵) قُلْ كُلُّ مُرْتَبَضٍّ فَتَرَيُصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ (۱۳۶)

ئەبەرىيەتە ھەو لە تۆلەي تاوانەکانتا لە ناو دۆزەخ دا بەجی دەھێنرێت.

(۱۲۷) جا ھەر ئاوەھا ئیئە لەو کەسەي کە زیادە رەوی دەکات و فرمانی (اللہ) بەسوک دەگرت و باوەری بە ئایەتەکانی پەرورەدگاری خۆی نیە ھەم لە دنیا دا ھەم لە ھیامەتدا تۆلەي لی وەرئەگیرن بەلام سزای دواوژ ژۆر ژۆر بەھێزتر و دوانەھاتو ترە. پاشان دەفەرەمۆی:

(۱۲۸) ئایا نابێ بە ھۆی رێنمایی بۆیان ئەو ھەمو خەلک و ولاتانەي کە لە پێش ئەوان دا لە ناومان بردون و ئەوان ئیستا بەناو جیگاکیاندا ھاتو چۆ ئەکەن و شوینەکانیان بەچاوی خۆیان دەبینن؟ واتە: ئەبوابە ئەوانە کاری تی بکردنایەو لە خراپە و تاوان وازیان بەھێناوە پەپرەوی فرمانی (اللہ)یان بکردایە، چونکە بیگومان ئا ئەوانەدا چەندین بەلگەي گەورە ھەبە بو ئەو کەسانەي کەوا خاوەنی عەقلن. کەوابو ئەوێ کە بیر ناکاتەو بەگوێرەي ئەم ئایەتە پێرۆزە ھەر وەک ئەو وایە کە عەقلی لەدەست داوە، بەلام حیسابی شیتی بۆ ناکریت و لە رۆژی ھیامەتیشدا خۆی دان بەبێ عەقلی خۆیدا ئەنی و ئەلی:

(۱۲۹) لەبەر ئەو شەیتان بۆ ئەنجامدانی بێپارە خراپەکەي ختۆکەي دلی ئادەمی داو دنەي داو وتی: ئەي ئادەم ئایا ئەتەوێ کە من رێنماییت بکەم بۆ خواردنی بەری درختیک کە ژیانی ھەمیشەیی و مولکی نەبراووت پێدەدا؟ دیارە ئادەمیش ھەزی لەو دەکرد کە ژیانی ھەمیشەیی ھەبێ و مولکیکی وایشی دەست بکەوێت کە ھەرگیز نەفەوتی، لەبەر ئەو رێنمایەکەي شەیتانی بە شتیکی چاک زانی و بەگوێی کرد و درەختی قەدەغەکراوی بە ئادەم نیشان دا.

(۱۳۰) جا ئادەم و ھاوسەرەکەي لێیان خوارد و فرمانی (اللہ)یان لە بیر نەما و دوچار ی تاوان بوون، جا لەبەر ئەو پۆشاکەکانیان دراو عەیبیان کەوتە دەر، ئەوسا بە پەلە ھەولیان دا کە خۆیان بە پەلکی درەختەکانی ئەو باخەي کە تێیدا بون داپۆشن، بەلی ئادەم سەرپێچی فرمانی پەرورەدگاری کرد و لەو ئەرکەي کە پێی سپێررابو لای دا.

(۱۳۱) لە پاشان پەرورەدگاری ھەلی بژارد و تەوبەي لی وەرگرت و رێنمایی کرد.

(۱۳۲) فەرەمۆی: ئەي ئادەم و ھەواو شەیتان ھەموتان دابەزنە سەر زەوی، ھەندیکتان دوژمنی ھەندیکتان پاش ئەوێ کە چوونە سەر زەوی، جا ئەگەر رێنمایکەر و چاوساق لە لای منەو ھاتە لاتان و رێگای راستی پیشان دان، ئەوسا ھەرکەسێک پەپرەوی لەو رێنمایکەرەي کرد نە رێگا ون ئەکات و نە بەدبەخت ئەبێ.

(۱۳۳) خۆ ئەو کەسەي کە پشت بکاتە زیکی من کە قورئانە، بیگومان بۆ ئەو ژیاکی سەخت و پێناسۆری ئەبێ لەدنیادا و لە رۆژی ھیامەتیشدا بەگوێری ھەشری دەکەین،

(۱۳۴) جا ئەو کاتە ئەلی: ئەي پەرورەدگارم بۆ بە کوێری ھەشرم دەکەي؟ خۆ من لەدنیادا چاوم ساق بوم.

(۱۳۵) (اللہ)یش دەفەرەمۆی: ئاوا بەگوێری ھەشرت دەکەین، چونکە لە دنیا دا کە ئایەتەکانی ئیئە ھاتەلات، جا ئەو کاتە تۆ ئەوانت لە بیر خۆت بردەو و خۆت لی کوێر کردن و ھەر ئاوەھا ئەمڕۆ کە رۆژی ھیامەتە تۆ لە بیر

نهگهر عهقلم ببوايه ئیستا لهم ژيانه سهختهدا نهدهبووم. ئینجا پهرومردگار نهوهمان تی دهگهینهئی که نهگهر نهمرۆ تاوانباران و ستهمکاران نهبینن که زوو تۆلهیان لی و مرناگیری لهبهر خوشهویستی و چاکی نهوان نیه، بهلکو لمبهر نهوهیه که پهرومردگاری عالم بۆ ههمو شتیک ماوهیهکی داناوه تا نهوماوه تهواو نهبی کابرا ههروا دهمنی. جا پهرومردگاریش لیږدها دهفهرموئ:

خۆ نهگهر برپاری پهرومردگارت پیش نهکهوتایه بهودی که کاتی سزایان دیاری کراو و ناو براوه، دلتیا به که ئیستا نهوان لهسهر نهو تاوانانهیان سزا درا بوون.

جا کهوابو نهی موحهمد ﷺ وه نهی بانگ کهری ریبازه راستهقینهکهی (الله) پایهدارو خوگر به له سهر نهو قسه ناشیرینهی که دهیکهه و خۆتت بهلاوه سولک و کم نهبی و تهسبیحاتی پهرومردگارت بکهو سوپاسی بکه له سهر نیعمهتهکانی و نوێزی بۆبکه له پیش روژههه هاتهوهو پیش ناوا بوونیشیدا، واته: نهو دووکاته، پاش نوێزی بهیانی تاخۆرکهوتن و پاش نوێزی عهسر تا خۆر ناوابون دووکاتی پیرۆزن بۆ یادو زیکرو تهسبیحاتی (الله).

پیغهمبهر ﷺ دهفهرمویت: {يَتَعَاَفُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَخْتَمِمُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ يَمْرُجُ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ فَيسألُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يَصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يَصَلُّونَ. / مصنف عليه / فریشتهیانیک به روژو فریشتهیانیکیش به شو یهک لهداوی یهک دین بۆ ناوتان، وه کاتی نوێزی بهیانی و عهسر دا ههم فریشتهکانی روژو ههم فریشتهکانی شو له سهر زهوی کۆ دهنهوهو پاشان نهو فریشتانهی که شویان له ناو نیوه دا کردوتهوه بهرز دهنهوه، جا پهرومردگار پرسیاریان لی دهکات که بهندهکانی منتان چۆن به جیهیشت، له حالیکدا خۆی ناگادارتره بهوان، جا نهوان وهلام دهنهوه که ئیمه نهوانمان به جیهیشت له حالیکدا که نوێزیان دهخویندو رویشترین بۆ لایان له حالیکدا که نوێزیان دهخویندو { وه له بهشیک له شهودا که کاتی نوێزی عیشاو مهغریبو شهو نوێز دهگریتهوه، وه له ههردووگۆشهکانی روژهوه که کاتی نوێزی بهیانی و

نیومرو و عهسر، تهسبیحات بکه بهلکو (الله) پاداشتیک وات پێ بدات که تۆ رازی بیت. لیږدها هیمایهکی تیدایه بۆ گرنگی کاتی پینچ فهرزهکان، ئینجا خوی گهوره ئامۆزگاری پیغهمبهرکهی ﷺ دهکات که به جوانی مالی دنیا خۆی خهریک نهکات و دلتیا بیت که نهوهی پهرومردگاری بۆی داناوه له ههمو دنیا بهنرخ ترو دهفهرموئ:

زۆر سهیری نهو سهرومت و سامانهی دنیاو نهو نازو نیعمهته زۆری که ئیمه داوامانه به ههندیک له بی باومرپان مهکهو چاوت به شوینیوه نهبیت، نهوه ههر جوانیهکی ژیانی دونیایه و بۆ نهوهیه که بهو شیویه تاقیبان بکهینهوهو سهرگهرم و بی ناگیان بکهین لهداو روژ، وه رزق و روژی پهرومردگارت چاکتره دریژ خایهه ترو بۆت. پیغهمبهر ﷺ دهفهرمویت: { لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحُ بُغْوَصَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءً. / الترمذی. ابن ماجه، صححه الابانی / نهگر ههمو دنیا له لای پهرومردگار به نهندازی بالی میشلهیک نرخی بوايه قومه ناویکی لهم دنیادا به کافر نهدهدا {

نهی محمد ﷺ دهستور بده به نههلهکهت با نوێز بکهن، وه دهوام بکه له سهری و خۆت بگرمو مشوری دنیا مهخۆ، ئیمه داوی روژی لهتۆ ناکهین ئیمهین روژی به تۆ دهنهین، وه ئایندیش ههر بۆ تههواو پارێزکاریه. کهوابو تۆ لهسهر نوێز کردن و فرمان دا به نههلهکهت خۆ بگرمو بهردهوامبه سهر نهنجام تۆ دهیبهیتهوهو بی باومرپان و تاوانباران ههرچیان ههبی و ههر چۆن بژین سهرنهنجام دهسکین و لهناو دهچن و دینهوه بهردهستی من. ئینجا خوی زاناو ناگادار باسی داخوازی نهو کافران دهکات و دهفهرموئ:

جا نهوان وتیان: ئای کاشکایه موعجیزیهکی له لایهه پهرومردگاریهوه بۆ بهینان تا راستی نهومان بۆ دهریکهوتایه، (الله) یش بهر پهرجیان دهداتهوهو دهفهرمویت: ئایا نهو بهلکه روشنهی که له پهراومکانی پیشودا باسکراوه، نهگهپشتوه بهوان؟ واته: له تهورات و ئینجیل دا، دهی نهوان نهگهر راستیان نهویت با تهماشای

بکهن بزائن نهم پیغمبهره ههمان پیغمبهرنیه که لهویدا باسکراوه؟

﴿۳۱﴾ خۆ نهگهر نهوانمان پيش هاتنی نهو پیغمبهره بهسزایه که له ناو بر دایه دیسان زمان درێژیان دهکردو رهخنه یان دهگرتو له رۆزی قیامهتدا دهیانوت نهی پهروهردگارمان با تۆ پيش تر نیراویکت بۆ ئیمه بناردایه، جا نهو کاته پيش نهوهی که ناوا سهر شوږو سوک ببین، ئیمه دواى نایهتەکانی تۆ دهکوتین و دزایه تیمان نهدهکرد، واته: پیغمبهرمان نارد بهلام نهوان نابهم شیوهیه رهخنه ی لى دهگرن و نهگهر نهیشمان ناردایه له رۆزی قیامهتدا ناویان دهوت. جا (الله) به پیغمبهره دهفهرموی:

﴿۳۲﴾ پیاوان بلی: ههمومان با چاوهروان بین جا بهم زوانه دهمان کیه که لهسهر ریگای راسته، وهکییه لهسهر ریگای هیدایهت و خوشبهختی. وه کییشه که لهسهر ریچکهو ریبازی چهوتهو گومراو شهرمهزاره؟

سورته نهنبيا سورته بیستو یهکه می قورئانه، له مهکهدا هاتوته خوارهو، سهو دوانزه نایهتهو ناوی شانزه پیغمبهری تیدایه که هیچ سورتهکی تر نهوهنده ناوی له خۆدا کو نهکردوتهوه جگه له سورته نهنعام که ناوی ههژده له پیغمبهرانی تیدایه، بهلام پاش نهو سورته دابهزیوه. وتراوه بهگویره دابهزین سورته چهفتاو یهکه مهو پاش سورته (السجدة) و پيش (النحل) دابهزیوه.

بهناوی الله ی زۆر بهسۆزو بینهیاههت میهره بان

﴿۱﴾ کاتی حیسابو لیکوئینهوه لهخهک نزیك بویهوه له کاتی که نهوان له بی ناگای و بی هۆشی دنیاوان و پشتیان له خوا په رستی و نایین کردوه. وا به دنیاو بهخوشیهکانی دنیا سهرقان که دهلیت ههر بۆ نهو دنیا به دروستکارون و مردن و حیسابو کیتابیکیش له نارادا نیه! پیغمبهره دهفهرموی: (بَعُثْ اَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ/سق علیه/

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ اقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿۲﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿۳﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النُّجُومَ الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُرَكُ السَّحَرُ وَأَنْتَ تُبْصِرُورُكُ ﴿۴﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ آفَرْتَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنَسْ بِآيَاتِهِ كَمَا أُتِرِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿۶﴾ مَا أَمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِينٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۷﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُرِجِي إِلَيْهِمْ فَتَلَوُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿۹﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۰﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱﴾

واته: هاتنی من و قیامهت وهک نهم دو پهنجه واین، هیچ له نیوانماندا نیه)

﴿۲﴾ جا هیچ نامۆزگارییهکی تازهی یهک له دواى یهکیان له لایه ن پهروهردگاریانهوه بۆ نههاتوه مهگهر نهوان بیستبیتیان وگالتهیان پى کرد بیت.

﴿۳﴾ چونکه دلایان بی ناگایه و سهرخۆشی ژیا نه کورته کهی دنیا به، وه نهو موشریک و ستهکارانه بهشیوهی نهیتی چفه نهکه ن له نیوان خویاندان دهلین: نهمه بیجگه له وهی که مرۆفیکه وهکو ئیوه شتیکی تر نیه، واته: پیغمبهر نیه و باوهری پى مهکه ن بهلکو جادوگهره، نایا ئیوه باوهر بهو جادوه نهکه ن له حالیکدا که ئیوه نهو ههلس وکهوت و هسه کاریگه ریانهی نهبینن؟ وانهزانن که مرۆفیکه وهکو ئیوه، ئینجا خوی زانا هه رهشهیان لى نهکات و دهفهرموی:

﴿۴﴾ نهی محمد بلی، یان محمد وتی: به راستی پهروهردگاری من ناگای لهو قسانه هیه که له ئاسمان و لهزه ویدا دهکرت، وه نهو زاته بیسهری هسهکانتانهو زانیه به کرداره کانتان.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْلِكَ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَاسِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكَنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يُبَوِّئُنَا إِنْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
دَعْوَانَهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلِيفِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَنْزِلَ هَذَا
لَا تَخَذَتْهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
وَلَهُمْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ أَكْبَارَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ
وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

وريك و پيكي نايه ته كان وای پيده كردن كه بلين نه خير
نه وه شاعيريكي ته واده، ئينجا (الله) دهفه رموي:

٦ گهلانی پيشو باويريان بهو نيشانانه نه هيناكه خويان
له پيغه مبه ره كانيان داوايان كرد بوو، جا ئيمهش له ناومان
بردن دهی نایا نه وانهی كه داواى موعجيزه و نيشانهت لى
دهكهن نه گهر بويان ره وانه بكهين باوهر دههين؟ ديسان
(الله) له وهلامى نه ودها كه دهئين: چون دهبي پيغه مبه
مروفتيك بى ودهكو ئيمه دهفه رموي:

٧ نهى محمد ﷺ ئيمه هيچ پيغه مبه ريكمان له پيش تودا
ره وانه نه كردوه، مه گهر پياويناك بوون له نه وهى ئادهم كه
وه حيمان كردوته لايان، واته: ئيمه هه رگيز فريشته مان
نه ناردوه بو نه وهى ئادهم، به لكو هه رله م مروقه خو
نيرواومان هه ئباردوه، جا نه گهر باوهر ناكهن بلى: با
پرسيار بكهن له وانهی كه زانان نه گهر خوتان نازان، واته:
پرسيار له زانايانى جوله كه و گاور بكهن بزنان كه نه وان
چى دهئين؟ مه گهر ئيراهيم و ئيسماعيل و ئيسحاق و عيسا و
موسا و پيغه مبه رانى تر له نه وهى ئادهم نه بوون؟

٨ خو نه وانمان نه كردوه به ته نيكي وا كه هيچ خواردنيك
نه خو، وه ژيانى هه ميشه يمان بى نه داوون به لكو نه وانيش
وهك هه مو خه لكى تر خواردنيان خواردوه و مردويشن.

٩ له پاشان ئيمه نه وه به ئينهى كه به نه وانماندا هينامانه
دى، جا نه وانمان رزگار كردو دهرجو له ياسا كانيشمان له
ناو برد. مروقى كافرو خوانه ناس هه ندئ جار به سته مكارو
هه ندئ جار به له سنور دهرجوو هه ندئ جار يش
به تاوانبارو زياده ره و ناو نه برين، چونكه كافرو خوانه ناس
هه مويان نه وسيفه ته ناپه سه ندانه يان تيدياه، جا هه ر
جارىك به يه كيكيان ناو نه بريت، به لام مه رج نيه كه
هه ركه سيك نه وه سيفه ته ي تيديايت كافرو خوانه ناس بيت.

١٠ بيگومان په راويكمان بو ئيوه ناردوه كه سه ره برزى و
خاوه ن شكويى ئيوه تيدياه نه گهر ده ستى پيوه بگرن و
په پره وى بكهن، دهى نايه ئيوه له م راستيه تيناگه و
عه قلتان ناخه نه كار كه بير بكه نه وه و نه وه پله به رزو ريژه

١ به لكو دهئين: نه وه هسانه ي محمد ﷺ شتيكي پروبوو چن
به لكو دهئين: نه وه درو به ده م خواوه دروست نه كات به لكو
دهئين: نه خير نه وه شاعيره دهبا نه گهر راست دهكات
نايه تيكمان بو به ئيتيت ودهكو چون پيغه مبه رانى ره وانه
كراوى پيشو هه ريه كه ي به لگه يه كى هيناوه بو گه له كه ي
ودهكو وشترى سالح و عه ساي موسا و زيندو كردنه وهى مردوان
بو عيسا، واته: بى باوهرانى خوانه ناس كاتى كه دژايه تى
پيغه مبه ران و نايين نه كهن به سه دان درو دروست نه كهن بو
سارد كردنه وهى خه لك و رى گرتن له نايين هه ر كات و
ساته ي به شيويه ك ناوى نه بهن به لام نايين مو لكى
(الله) يه و خو خاوه نيه تى سه ر نه نجام به رزى و سه ركه و تن
هه ر بو نه وه و به كه س ناگو رى، به راستى نه وه بى باوهرانه
پيغه مبه ريان ﷺ هه رله مندالييه وه ده ناسى و ده يانزانى
نه خو ينده واره و پاشان نه م هورانه پرله زانست و داناييه ي
بو هينان كه موعجيزه يه كى هه تا هه تاييه، به لام نه وان
نه مه يان به موعجيزه هه ژمار نه ده كردو داواى موعجيزه ي
كاتيان لى ده كرد؟ وه هه ر جاره و قسه يه كيان ده كرد،
جارىك ده يان وت قسه ي پروبوو چه، جارىكيتر جوانى

گرنگه بوخوتان وەرگرن؟ نایا ناتانهوی بهسەر بهرزی
بژین و بهسەر بهرزی بهرن؟

۱۱ خۆ زۆر گهل و ولاتمان پشت شکاندو لهناومان بردوون،
چونکه ستهمکارو بی باومرپوون، وهپاش نهوان گهلکی
ترمان پلهو پایه پی داوهو له خاکهدا جی گیرمان کردوون،
جا نیوهش ناگاتان لهخوتان بی نهگهر لهسەر بی دینی و
کوفر برۆن ههمان نیشتان لهگهلدا نهکریت

۱۲ نهوانهی که داویان دهکرد با سزا بیت کاتی که ههستی
هاتنی سزایان کرد له ترسا دهست دهکهن به پهلههازهو
راکردن بهم لاهو بهولادا، جا لهو کاتهدا به گالته پی
کردنهوه پێیان دهوتریت:

۱۳ رامهکهن و بۆ کوئ دهچن بگهڕینهوه بۆ ناو نهو نازو
نیعمهتانهی که زۆر بوو ماندو بوون و نهو جیگاو مالانهی
که رهنجی چهندين سالهتان بوو، بهلکو داوی شتیک لهو
سهروهوت و سامانه خوشهویستهی دنیااتان لی بکریت و له
سزایه زرگار ببن، بهلام نهوان له کاتهدا بهچاکی دهزانن
که تازه دیرهو کار له کار ترازاووه دادو هال و راکردن هیچ
دهردیکیان بۆ دهوا ناکاتو به چاوی خوێان دهبینن که
چۆن نهو ههمو سهروهوت و سامانهیان لهناو دهچیت و لیان
دابڕ دهکریت و کۆشک و بیناکیان بهسەر یهک دا
دهڕوخیت تابهم شیومه نیش و ژانیان زیاتر ببیت، نهوسا
دان بهخرایی و ستهمکاری خوێاندا نهئین.

۱۴ دهئین: نهی هاوار بۆ ئیمه بیگومان ئیمه ستهمکار
بوین و ستهممان لهگهل خویمان و ههمو دهووبهزماندا کرد.
بهلام پاش هاتنی سزا تازه نهو دانپیدانان و پهشیمان
بوونهوه سودیان پی نادات و سزایان لهسەر لاناات.

۱۵ بهردهوام ئهمه داوی نهوانه ههر ئاوا هاواردکه
ههتا ههمویانمان له ناو بردن و چهن و مل و بی گیان کهوتن
بهسەر یهکدا، جا ئهمه وانهیهکه بۆئهم گهلهی
پێخه مبهڕ و نهبی ناگیان له خوێان بیت و دوجاری
ههلهی نهوان نهبن تا وهک نهوان توشی سزا نهبن، ئینجا
(الله) دهفرموی:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا مَبْغَضَةً
بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿١٦﴾ لَا يَسْخِفُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿١٨﴾
وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنْ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٢٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٢٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلشِّرْكِ مِنْ قَبْلِكَ
الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٢٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنُبَلِّغُكُمْ بِالْأَشْرَارِ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٥﴾

۱۵ ئیمه ئاسمان و زهوی وه نهوهی له نیوانیاندا به بۆ
گهههه گالته دروستمان نهکردوون پاك و بیگهردی بۆ نهو
زاتیه که کرداردهکانی دورن له پڕو پوجی و بی سودی.
ئینجا له وهلامی نهوانهی که دهئین له نیوان خواو
جنۆکهدا پهپوهندی ژن و ژن خوازی ههیه دهفرموی:

۱۶ نهگهر ئیمه بمان ویستایه هاوسهر بۆخۆمان دانیین
ههر لهلای خویمان دروستمان دهکرد، بیگومان ئیمه شتی
واناکهین چونکه پیویستیمان به هاوسهر نییه.

۱۷ بهلکو حهق و راستیمان رهوانه کردو دهیدمین به
سهری ناحهقی و ناردهایدا، جا له کهلهی ناردها دهدات،
ئینجا نهویش کتوپر لهناوی دهچیت و دهپوکیتهوهو
نامین، وه بۆ نیوهش نهی موشریک و خوا نهناسهکان
هاوارو دادو وهیل ههیه لهو وهسفه ناردهاو خراپانهی که
بهرامبه به پهرومردگار دهئین.

۱۸ جا نهوهی کهله ئاسمانان و زهویدا ههیه ههر بۆ
(الله) یهه ههموی مولکی نهوه، جا مولکایهتی و هاوسهری و
نهولادی دژی یهکترن وه نهوانهی که لهلای (الله) ن، واته:

فریشته‌کان هەرگیز خۆ به‌گه‌وره ناگرن و لاناده‌ن له‌م‌ه‌ندایه‌تی ئه‌و زاته‌و ماندو نابن، جا به‌نده‌گه‌لی (الله) جۆن ده‌گونجی منداڵی ئه‌و زاته‌ بن؟! ئه‌وانه به‌نده‌یانیکن که له به‌ندایه‌تی (الله) لاناده‌ن و ماندو نابن

به به‌رده‌وامی شه‌وو روژ ته‌سییحاتی ئه‌و زاته ده‌که‌ن، وه له‌و به‌ندایه‌تیشه نابچرین.

ئایا ئه‌وان ئاوا خودایانیک له‌م زه‌وییه‌دا بۆ خۆیان داده‌نن که ئه‌وان بتوانن مردوان زیندو بکه‌نه‌وه؟ واته: ئایا بێجگه له (الله) خودایه‌کی ئاوا شک ده‌به‌ن؟ ئینجا (الله) خۆی وه‌لام ئه‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی:

ئه‌گه‌ر له‌م زه‌وی و ئاسمانانه‌دا چه‌ند خوایه‌کی تر ببوایه جگه له (الله) بێگومان زه‌وی و ئاسمانه‌کان له‌ ناو ئه‌چون، جا که‌وابو (الله) که په‌روه‌ردگاری عه‌رشه، پاکه‌و دوره له‌و وه‌سفه‌ ناوه‌واو خراپانه‌ی که ئه‌وان بۆ ئه‌و زاته‌ی داده‌نن و ده‌لێن که (الله) هاوبه‌شو منداڵ و هاوسه‌ری هه‌یه.

پرسیار نا‌کریت له‌و زاته له‌وه‌ی که ئه‌یکات چونکه خۆی په‌وه‌ردگاری دروستکه‌رو کار به‌جۆ و زانایه، به‌لکو ئه‌وانن که پرسیاریان لێ ده‌کریت. به‌لێ به‌راستی ئه‌و زاته پرسیاری هه‌مو کرده‌وه‌کان له‌وان ده‌کات.

ئایا ئه‌وان بێجگه له‌و زاته خودایانیک تر نه‌په‌رستن؟ ئه‌ی محمد ﷺ بلی: ئاده‌ی به‌لگه‌ی راستی له‌سه‌ر ئه‌و خودایانه‌تان به‌ئین و بیسه‌لێنن که په‌ره‌ستی ئه‌وانه‌ حه‌ق و ره‌وایه، ئاشکرایه که هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان نیه، بلی: ئه‌وه‌ی که پێم وتن که (الله) هه‌یج شه‌ریک و هاوبه‌شیکی نیه قه‌سه‌ی ئه‌م قورئانه‌و قه‌سه‌ی هه‌موکتیبانی پێش منه، وه ئه‌م قورئانه‌ مایه‌ی شه‌ره‌فو رێزه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی له‌ گه‌ل مندایه‌و مایه‌ی شه‌ره‌فو رێزیشه بۆ باوه‌ردارانی پێش من، جا ئه‌وه‌ی ده‌ستی پێ بگریت سه‌ربه‌رزو به‌ختیاره، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌م هه‌مو به‌لگه‌ روناکه‌دا زۆبه‌یان حه‌ق نازانن و نایانسن و پشت تی ده‌که‌ن و گوێی پێ ناده‌ن.

خۆ ره‌وانه‌مان نه‌کردوه له‌ پێش تۆدا هه‌یج پێغه‌مبه‌ریک مه‌گه‌ر وه‌حییمان کردبێته لای به‌وه‌ی که هه‌یج په‌ره‌ستراویکی راست نیه بێجگه له‌ من، ده‌ی ئیوه‌ش ته‌نها به‌ندایه‌تی بۆ من بکه‌ن، ئینجا خۆی گه‌وره هه‌روا درێژه به‌ باسی قه‌سه‌ ناوه‌واکانی خوا نه‌ناسان ده‌دات و ده‌فه‌رموی:

جا ئه‌وان ده‌لێن ره‌حمان منداڵی هه‌یه، ئه‌و زاته پاک و بێ نیازه له‌هه‌مو وه‌سفیکێ ناوه‌وا به‌لکو ئه‌وانه‌ی که‌به منالی خۆی ئه‌زانن که فریشته‌کانن به‌نده‌یانیک ریز لێ گیراون، واته: ئه‌مانه عه‌بدو به‌نده‌ی ئه‌و زاته‌ن نه‌ک منداڵی، وه ئه‌زاته پاکه له‌ وه‌سفانه.

هه‌رگیز پێش نا‌که‌ون له (الله) به‌هه‌یج قه‌سه‌یه‌ک، واته: ناتوانن هه‌یج بپاریک بدن هه‌تا (الله) بپاری نه‌دات، خۆ ئه‌وان به‌ فرمانی (الله) ئیش نه‌که‌ن و خۆیان سه‌ربه‌ خۆ هه‌یج ئیشیک نا‌که‌ن.

جا (الله) ئاگاداره به‌وه‌ی که کردویانه‌و به‌وه‌یش که ده‌یکه‌ن و ئه‌وان شه‌فاعه‌ت نا‌که‌ن مه‌گه‌ر بۆ ئه‌وه‌که‌سه‌ی که (الله) رازی بێت لێ و ئه‌وان هه‌میشه له‌ سام و هه‌یه‌یه‌تی (الله) ده‌ترسن.

ئه‌وسا هه‌رکام له‌وان بلی: من خوام نه‌ک ئه‌و (الله) یه‌ی که ئیوه ده‌په‌رستن، جا ئه‌وه ئیمه تۆله‌ی لێ ده‌سین و به‌ ئاگری دۆزه‌خ سزای ده‌ده‌ین هه‌ر ئاوه‌هاش تۆله ده‌سینن له‌ سه‌تمه‌کاران، ئینجا خۆی بالاده‌ست باسی توانای و ده‌سلاتی خۆی ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

ئایا بێ باوه‌ران نابینن و نازانن که بێگومان ئاسمانان و زه‌وی یه‌ک پارچه بون ئیمه له‌یه‌ک جیامان کردنه‌وه. به‌لێ ئاسمانانی کرد به‌ حه‌وت ئاسمان و زه‌ویشی کرد به‌ حه‌وت و هه‌وای دانا له‌نیوانیان داو له ئاسمانه‌وه‌و پاش ئه‌وه‌ی که بێ‌باران بو بارانی باراند جا زه‌ویش که وشک و بێ‌گژوگیا بو ئاودیری کردو به‌ گژوگیا نه‌خشاندی، جا ده‌فه‌رموی: خۆ ئیمه ژیان و گه‌شانه‌وه‌ی هه‌مو شتیکمان به‌ ئاوه‌وه به‌سته‌وته‌وه ده‌ی ئایا هه‌ر باوه‌ر ناهین؟

وَإِذَا رَأَوْاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيَّاكَ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُواً
 أَهْذَاءَ الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ الرَّحْمَنَ
 هُمْ كَفَرُونَ ﴿٣٦﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ فَأَوْرَثَكُمْ
 عَاقِبَتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُوا بِهِ ﴿٣٧﴾ وَتَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْرَيْنَا
 بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنْ
 الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
 لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ يَتَأَيَّدُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءَ
 وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٤٤﴾

له خوی بیت و بزانی که بؤ تاقی گردنوه هینراوته
 سه رزموی و پاش که می تر بهردو حیسابو دادگا نه چیت
 دهی با خوی ناماده بکات بؤ نهو سه فوره دریژدی که
 گه رانه وی نیه و په شیما بوونه و هیش سودیکی نابیت، جا
 با وریا بیت و به باوردیکی پاکه وه لهو تاقی گردنوه وانه ی
 دنیا دا که (الله) به سهری دا دهینیت له خوشی و ناخوشی
 خوی نه دورینیت. پیغمبر (ص) ده فرموی: { اَحْفَظُ اللهَ
 يَحْفَظُكَ اَحْفَظُ اللهَ تَجِدُهُ تُجَاهَكَ إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ وَإِذَا
 اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ باللهِ وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ
 يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللهُ لَكَ وَلَوْ
 اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ
 اللهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ/ احمد وغيره، صححه
 الاسلامی/ جاودیری فرمانه کانی (الله) بکهو مهیان فهوتینه
 (الله) یش جاودیری و پاریزگاریت لی دهکات جاودیری
 مافه کانی (الله) بکه تا (الله) له سهختی دنیاو دواروژ دا
 فریاتان بکه ویت، جا همر کاتیک داوا دهکیت همر له (الله)
 داوا بکه، وه همر کاتیک دوا یارمه تی دهکیت همر له
 (الله) داوا یارمه تی بکه، جا چاک بزانه که نه گهر ههمو

نهوسا له ناو زهویدا چیا بتهوو به هیزمان دانا تا
 ببن به هوی راگرتنی زهوی و دریژمدان به ژیا نیو،
 چونکه نه گهر نهو چیا بتهوانه نه بویه زهوی و به هیزو
 راوستاو نه دهبو وه نیمه دامن ناوه له سهر زهویدا
 چهن دین ریگهی جوړاو جوړ تا نهوان به هوی نهو
 ریگایانه وه بتوانن بهردو مه بهستی خویان برؤن.

جا ناسمانمان کردوه به سه ربانیکی پاریزراو له
 هه لومرین و لهت بوون و روخان و دهست تیختنی
 شهیتانه کان به لام نهوان پشیمان لهو نیشانانه ی نهو کردوه
 گوئی پندانو هیچ په ندو ناموژگاریه کی لی و مرناگرن و
 نالین کی نهو ناسمانگهی بهو شیوه جوان و ریک و پیکه
 دروست کردوه راگری کردوه؟ به داخه وه بهو مه مخلوقه
 گرنگه خالقی نادوژنه وه!

خو همر نهو زاتهیه که شهوو روژو خوړو مانگی
 دروست کردوه و ههمویان له جیگا خولگهی تایبه تی
 خویاندا مه لهوان ناسا ده سوړینه وه. نینجا (الله)
 ده فرموی:

جا نیمه پیش تو هیچ مروفتیکمان نه کردوه به
 مروفتیکی ههمیشه زیندو ژیا نی ههمیشه بیما به هیچ
 کهس نه داوه، به لکو ههمویان مردون جا توش ههروه کو
 نهوانی به لام نایا نه گهر تو بمری نهو کافرانیه که
 چاوردوانی مردنی تو ده کهن و پیمان وایه که به مردنی تو
 کوتای به په یامه کت دیت، نهوان ده مینینه وه؟ نه خیر شتی
 وانیه.

ههمو گیان له بهرک نه بی تامی مردن بچه ژیت و
 بمری وه نیمه یش تاقی ده کهینه وه به همزاری و
 به دهوله مه نندی، به تهنگانه و به فوره حی، به ژیر دهسته ی و
 لاوازی و به هیزو دهسته لات، به چاک و خراب تا دهرکه ویت
 کی راسته و خوگره کتیش ناپاکه و خوی دوراندوه وه
 هه ریولای نیمه ده گهرینه وه که وابهو جا کافران و خوانه ناسان
 با دلخوش نه بن ههر چهند بزین هه رده بی نهو تامه تال و
 دژواره ی مردن بچه ژن، وه نهوی که پیمان دراوه ههموی
 بؤ تاقی گردنوه ویه، جا پیویسته موسلمانیش ناگای

هَٰذَا كَوْ بَبَيْتِهَوَه بُوْ ئهوهى كه سوديكت پى بگهيهن
 هيج سوديكت پى ناگهيهن مهگهر ههر ئهوه نهبيت كه
 ﴿٣٥﴾ بُو تَوَى نوسيبىت، وه ئهگهر ههمويان كؤببنهوه بُو
 ئهوهى زيانىكت پى بگهيهن ناتوانن هيج زيانىكت پى
 بگهيهن | مهگهر ئهوه نهبيت كه ﴿الله﴾ بُوى نوسويوت
 قهلهمهكان هه لگيران و نوسينى سهرنجامهكان و برپارهكان
 كوتايى پيهات و پهركانيش وشك بونهوه و تازه ئيت
 هيجيان لى نانوسريت، واته: ههمو بونهوه له ناو دهرىاي
 تمقديرى تۆماركراودا ده سورپتهوه، ئهमे بهلگهى كه مالى
 عيلمى ﴿الله﴾ يه و هيج زۆره ملى و ئيجبارىك له كاردانيه،
 زيربه و باش لهمه تيبگه چونكه به شيكى گرنكى بپرو
 باودرته.

﴿٣٦﴾ جا كه ئهوانهى كه بى باودر بوون ههر كاتىك تۆ
 دهيين گالتهت پى دهكهن وبهسوك تهماشات دهكهن و
 دهلئىن: ئايا ئهمهيه ئهوه كهسه كهوا به خرابى باسى
 خواكانتان ئهكات؟ وه ههر ئهوانن كه بى باودر بهم
 قورئانهوبه يادى ئهوه زاته بهرحم و ميهربانه، جا
 بهراستى ههر ئهوانن بى نرخ و سوك و گالته پىكراو نه تۆ
 ئهى محمد ﷺ .

﴿٣٧﴾ مَرُوفٌ دروستكراوىكى به پهلهيه و ههميشه دهيهوى زو
 ئاوت و ئامانجهكانى بپتهدى، جا باودرداران ئهياههويت زوو
 بهرومردگار تۆله له بى باودر و مرگريت و سزايان بدات و
 بى باودرانيش به پهلهن له هاتنى ئهونيشانه و به ئينانهى
 كه پييان دراوه و دهلئىن: ئهگهر ئهوه به ئينانه راسته دى با
 زوو بپته دى، بهم زوانه منيش نيشانهكانى خۆم پيشانى
 ئيوه دهدهم كهوا بو زۆر پهله مهكهن، چونكه ههر ديت و
 پهلهى ناويت | بهلام ههموشته لهلاى ﴿الله﴾ كاتى ديارى
 كراوه و تاكاتى خۆى نهيهت ئهوشته رونادات. ههنديك
 ﴿عَجَل﴾ بهفور مانا كردوه، واته: مَرُوفٌمان لهفور
 دروستكردوه.

﴿٣٨﴾ وه دهلئىن: كهى ئهوه به ئينه دپتهجى ئهگهر راست
 ئهكهن؟ ﴿الله﴾ يش ئهفهرموى:

﴿٣٩﴾ ئهوه كهسانهى كه كاهرو خوا نهانس بون ئهگهر بزائن
 بهو كاتهى كهوا ناتوانن ئاگر له دهم و چاويان وله پشتيان

لابدهن و خويانى لى رزگار بكن له كاتىكدا كه ئهوان
 يارمهتيش نادرين و كهسيش به هاوريانه و نايهت، له دنيادا
 قسهى ئاويان نه دهكرد، ئهوان داواى هاتنى سزا دهكهن!

﴿٤٠﴾ بِيْغُومَان بهكتوپرى سزايان بُو ديت، جا ئهوه كاته
 مات و سهركهردانيان ئهكات، ئيت ئهوه كاته ناتوانن ئهوه
 سزايه كه هات بيهگرپننهوه و له دهستى رزگار بين خۆ
 ماوميشيان پى نادريت تا بير له چارهسهرىيهك بگهنهوه،
 ئينجا خواى ميهربان بُو دلدانهوى پيغه مبهрман ﷺ
 دهفهرموى:

﴿٤١﴾ خُو بِيْغُومَان گالتهكراوه به پيغه مبهرانى پيش تۆش و
 بهسوك تهماشا كراون، جا بُو ئهوكهسانهى كه گالتهيان
 كردوه به پيغه مبهران، ئهوسا ئهوه سزايه كه گالتهيان
 پى دهكرد هات به سهريان داو تۆلهى ئهوه گالته
 پى كردنانهيان لى و مرگرا. جا ئهمه ههروهك دلدانهوى
 پيغه مبهرمانه ﷺ هه رهشيشه له بى باودراني گالتهكهر به
 پيغه مبهرمان ﷺ و ئايينى پيرۆزى ئيسلام.

﴿٤٢﴾ ئهى محمد ﷺ: كى به شهو و بهرۆژ دهتان پاريزى له
 سزاي رحمان بيجگه له ميهربانى و پاراستنى خۆى
 نهبيت؟ جا ئهوه بهجى خۆى، خُو بِيْغُومَان ئهوان پشتيان
 كردوته پهراو و يادى بهرومردگاريانهوه و كؤتا نايهه لهو
 لاره ملى و پشت تيكردنه.

﴿٤٣﴾ ئايا بۆ ئهوان خوايانىك ههيه كه بيانپاريزى و
 يارمهتيان بدات جگه له ئيمه؟ نهخير، بِيْغُومَان ئهوانه
 ناتوانن يارمهتى خويشيان بدن، وه لهلايهن ئيمهوه
 يارمهتى نادرين و نا پاريزرين، واته: نهخويان پييان
 دهكرىت و نه ئيمهش يارمهتيان دهدهين، ئينجا ﴿الله﴾ هوى
 سهركهشى بى باودرمان باس دهكات و دهفهرموى:

﴿٤٤﴾ بهلگو ئهوان و باوو باپيرانيانمان لهنازو نيعمهتى
 خۆماندا زياند تا ته مهنىكى دريژيان كردو ماوميهكى زۆر
 هات به سهرياندا و ايان دهزانى كه خويان شياوى ئهوه
 نازو نيعمهتهن، بۆيه پييان دراوه، ئايا ههر لهسهر ئهوه
 بۆچونه ههلهيه ئهرو و بير لهناكامى خويان ناكهنهوه،
 ئايا ئهوان نابيين كه بِيْغُومَان ئيمه كهم كهم زموييان لى

كەم ئەكەينەۋە كۆمەل بە كۆمەل خەلكى ئەم زەۋىيە دەمرىنىن و لە ئەنجام دا ھىچ گىيانلەبەرىكى تىيدا نامىنىتەۋە؟ جا ھەمۇ ھەر بۇ (اللہ) دەمىنىتەۋە، يان بەسەر كەۋتنى تۆ بەسەر شارو دىھاتەكانى دەۋرۋبەريان دا زەۋىيان لى كەم دەكەينەۋە تەنگى دەكەين لىيان، ئايا ئەوانن سەر كەۋتو؟ واتە: ئەگەر زىير بن ھەر ئەمە بەسە بۇيان كە بىر بىكەنەۋە لە دۇايەتى (اللہ) و پىغەمبەرەكەى واز بېتىن.

۱۵ ئە محمد ﷺ بلى: من پىغەمبەرىكم ھەر بە ھۆى ئەم ھورئانەۋە كە وەحى كراۋتە لام دەتانتىسىنم لە سزى (اللہ) و شتىكم لە لايان خۇمەۋە پى نەۋتوون خۇ ئەوانەى كە كەپن، ھەركاتىك كە ئامۇزگارى بىكرىن و بىرسىنرىن گۇيان لەم بانگەۋازە نابىت. واتە ئەمانە خۇيان كەردەكەن تانەبىس؟!

۱۶ ھەسەم بىت ئەگەر ئەوان لەلايەن پەرۋەردگار تەۋە يەك كەم سزايان پى بگات بى گومان كە دەلتىن: واى بۇ ئىمە جىمان بە خۇمان كرد بىگومان كە ئىمە ستمەكار بوين جا بەم شىۋەيە دان بە ستمى خۇيان دا دەلتىن.

۱۷ خۇ ئىمە مىزانەكانى دادپەرۋەرى لە رۇزى قىيامەتدا دادەننىن جا ھىچ كەسىك ھىچ ستمەكى لىناكرىت و ئەۋ كارانەى كە دەمىكەن لە چاك و خراپ ئەگەر بە ئەندازەى تۋىي خەرتەلەيەك بىت دەپىننىنەۋە بۇ لى كۆلىنەۋەۋە جىساب، وە بەسە كە ئىمە حسابكەرى كىدارەكان بىن، چونكە ھەمۇ دەزانىن و ھىچمان لى ون نابىت و ستمەش لە كەس ناكەين. داىكى باۋەرداران عايشە دەلتى: پىاۋىك ھاتە خزمەتى پىغەمبەر ﷺ و وتى: ئەى پىغەمبەر ﷺ من ھەندىك كۆيلەم ھەپە كە درۆم لەگەلدا دەكەن و خىانەتم پىدەكەن و لە قسەم دەردەچون جا بۇيە منىش لىيان دەدەم و قسەيان پىدەلەيم جا جىسابى من و ئەوان جۈنە؟ پىغەمبەرىش ﷺ ھەمۇ: اَلْخُسْبُ مَا خَاوُكَ وَعَصَوُكَ وَكَذَّبُكَ وَعَقَابُكَ اِيَّاكُمْ فَاِنْ كَانَ عِقَابُكَ اِيَّاكُمْ بِقَدْرِ ذُنُوبِهِمْ كَانَ كَفًّا لَكَ وَلَا عَلَيْكَ وَاِنْ كَانَ عِقَابُكَ اِيَّاكُمْ ذُوْنَ ذُنُوبِهِمْ كَانَ فَضْلًا لَكَ وَاِنْ كَانَ عِقَابُكَ اِيَّاهُمْ فَوْقَ ذُنُوبِهِمْ اَقْتَصَّ لَهُمْ مِنْكَ الْفَضْلُ / (الترمذى، صححه الالبانى) واتە: ئەۋ خىانەتەى كە

قُلْ اِنَّمَا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّرُ الدُّعَاءَ اِذَا مَا يَنْذِرُونَ ﴿١٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ﴿١٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِيْنَ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ اَلْسَاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿١٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُسْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيْمِيْنَ ﴿٢١﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ اَلتَّمٰثِيْلُ لِيَجْ اَنْتُمْ هَآءَا عَنكُمْنَ ﴿٢٢﴾ قَالُوْا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا هَآءَا عَمِيْدِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالُوْا اَحٰثِنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللَّاعِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِى فَطَرَهُمْ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشّٰهِيْدِيْنَ ﴿٢٦﴾ وَآلِهَةٌ لَّا كُفَيْدٌ اَصْنَعُكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٢٧﴾

بىيانكردويت و ئەۋسەرپىچىيە لە ھەمانى تۆيانكردوۋە ئەۋدرويانەى لەگەل تۆدا كىردويانەۋ ئەۋ تۆلەيش كە تۆ لە ئەۋانت وەرگرتوۋە جىساب دەكرىت جا ئەگەر تۆلەى تۆ لەۋان بەئەندازەى تاۋانى ئەۋان بىت ئەۋە نەھازانچ و نە زەمرەت لەسەر نىيە وەك يەككىيان لىھاتوۋە بەلام ئەگەر تۆلەى تۆ لەۋان لە تاۋانى ئەۋان كەمترىت ئەۋە زىيادەيەكەو بۆت، بەلام ئەگەر تۆلەى تۆ لەۋان لە تاۋانى ئەۋان زۆرتىرىت ئەۋە تۆلەى ئەۋزىيادەيەت بۆئەۋان لە تۆ وەردە گىرىتەۋە، جا پىاۋەكە دەستى كرد بە گىريان و پىغەمبەرىش ﷺ ئەم ئايەتەى خويندەۋە پاشان پىاۋەكە وتى: باشترىن شت بۇ ئەۋان و بۇ من ئەۋەيە كە لەيەكتر جىا بىن جا شايتە بن كە من ھەمويانم ئازاد كرد.

۱۸ بەھەقىقەت ئىمە (تەۋرات) مان دا بە موسا ھارون كە جىياكەرەۋەى ھەق و ناھەق و روناكى و ئامۇزگارىيە بۇ پارىزكاران. جا ئەۋ پارىزكارانە كىن؟

۱۹ ئەۋ كەسانەن كە لە پەنامەكىدا لە پەرۋەردگارى خۇيان دەترسن، وە ئەۋانە لە رۇزى قىيامەت دەترسن چونكە ئەزانن ئەۋ رۆژە چەند سەختەۋوپر مەترسىيە.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا اِلَّا كَثِيْرًا مَّمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ
 ٨٨ قَالُوْا مَنْ عَمَلْ هٰذَا بِنَايَ الْهَيْتَانِ اِنَّهٗ لَمِنَ الظَّٰلِمِيْنَ
 قَالُوْا سَمِعْنَا قَتْلَ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيْمُ ٨٩
 عَلٰى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ٩٠ قَالُوْا اَنْتَ فَعَلْتَ
 هٰذَا يَا اِهْلٰنَا يٰ اِبْرٰهِيْمُ ٩١ قَالْ بَلْ فَعَلَهُ كَثِيْرٌ مِّمَّنْ
 هٰذَا فَتَشَابَهُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ٩٢ فَرَجَعُوْا اِلَى
 اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْا اِنَّكُمْ اَنْتُمْ الظَّٰلِمُوْنَ ٩٣ ثُمَّ تَوَكَّلُوْا عَلٰى
 رُبُّوْسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ٩٤ قَالْ
 اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ ٩٥ اَفِىْ لَكُمْ وِلٰمًا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَفَلَا
 تَعْقِلُوْنَ ٩٦ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَاَنْصُرُوْا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ
 فَعٰلِمِيْنَ ٩٧ قُلْنَا يٰ نَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَسَلٰمًا عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ ٩٨
 وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمْ اَخْسَرِيْنَ ٩٩ وَنَجَّيْنٰهُ
 وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ١٠٠ وَوَهَبْنَا
 لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ١٠١

٨٦ ئیبراهیم وتی: نه خیر وا نیه که ئیوه دهیلتن، به لکو
 من راستیم بۆ ئیوه هیئاوه و ئه مانه په رومردگاری ئیوه
 نیین، به لکو په رومردگاری ئیوه، هه رنه و په رومردگاری
 ئاسمانان و زهویه که دروستیکردون و من له سه ر نه و دی که
 وتم په کیکم له شایه ته کان.

٨٧ هه سه م به (الله) پاش نه و دی که پشتان تی کردن و
 رویشن من فی لیک به و بتانه ی ئیوه دمکه م. به ئی ئیبراهیم
 بۆ هه لیک نه گه را بۆ هیئا نه دی سوینده که ی و هه مو روژیک
 له بیری نه و ده دا بو تا کاتی جه ئنیکیان هات، جا باویان و ابو و
 که ده جونه دهره وه و داویان له ئیبراهیم کرد که له
 گه لیان بچیت به لام ئیبراهیم وتی: من نه خو شم و نایه مه
 دهره وه، جا کاتی جونه دهره وه هاته لای بته کان و به گالته
 پیکردنه وه پی وتی: نه وه بۆ هیچ ناخون، نه وه بۆ هه
 ناکه ن ئینجا به ته ور هات به ویزه یان دا.

٨٨ جا هه مویانی پارچه پارچه کرد بیجگه له بته
 گه وره که یان و ته وره که ی له سه ر شانی دانا و هاته دهره وه،
 به و هیوا به که نه وان بگه رپنه وه بۆ لای و له بی دنگی و بی
 ده سلاتی خواکانیان تی بگه ن، پاشان گه له که ی له
 جه ئنه که یان گه رانه وه و دیان که خواکانیان خراپیان
 به سه رهاته وه و له تو په ت کراون.

٨٩ وتیان: کی وای کردوه به خواکانمان؟ بیگومان نه و
 که سه ی ناوای له خواکانمان کردوه له سه ته مکارانه و سه ته می
 له خواکانمان کردوه! جا بزانی کی به و په یدای بکه ن،
 هه ندیکیان که هه سه کانی ئیبراهیمیان له بیر بو.

٩٠ وتیان: بیستومانه لاویک به خراپه ناویانی ده برد که
 ئیبراهیمیان پی ده وت.

٩١ جا پاشا و پیا و مافولانیان وتیان: بچن به ناو خه لکا
 به یه ئنن به لکو که سانیک هه بن چاویان پی که وتی و شایه تی
 له سه ر بده ن و ناماده ی دادگایی و سزادانه که ی ببن،
 نه وانیش چون و به ناو خه لکا هیئایان و که س شایه تی
 له سه ر نه دا و بردیانه به ردم پاشا و دارو ده سه ته که ی، جا
 که وتنه لی کو ئینه وه له گه ل ئیبراهیم دا.

٩٠ نه و سا نه م هورئانه ی که نار دومانه ناموژگاری که ریکی
 په روزه ئایا ئیوه نکولی ده که ن و نه مکه نه ناسن؟

٩١ جا به حه حقیقه ت ئیمه هه ر له پێشدا نه و دی که راست و
 دروستبو له بیره و بۆ جونی په کتا په رستی پاک و خاوین به
 ئیبراهیمیان به خشی و تیمان گه یاند که چی بکات، وه ئیمه
 باشمان ده ناسی و به شایسته یی نه م نه رکه هورسه مان
 ده زانی.

٩٢ ده ی بیر یان به خه رده وه نه و کاته ی که به باوکی وت: نه م
 به یکه رانه چین که ئیوه مل که چن بۆ یان و له به رده م یاند
 خو تان مته رده وه ده یان په رستن؟

٩٣ وتیان: ئیمه باوکانی خو مانمان دیوه که به ندایه تی
 نه مانه یان ده کردو ده یان په رستن. واته، په رستنیک ی
 کو ئیرانه یه و نامانه و ئی که وازی لی به یینن.

٩٤ ئیبراهیم وتی: به حه حقیقه ت ئیوه و باوکانیشتان له
 گومراهی ئاشکرا دان.

٩٥ نه وانیش وتیان: نه وه تو له راستیه؟ ئایا تو هیچ
 راستیه که ت هیئاوه بۆ مان و هیچ ته به ده سه ته ویه یان له
 ده سه ر و گالته چی یانی؟

۶۲ وتیان: ئەی ئیبراهیم تۆ ناوه‌هات کردوه به خواکانی ئیمه؟

۶۳ ئیبراهیم وتی: وانیه که ئیوه بۆی ده‌چن هه‌رکەس کردویه‌تی، ئه‌وه گه‌وره‌که‌یانه‌و ته‌وری به‌شانه‌وه‌یه، ده‌ی پرسیاریان لێ بکه‌ن ئه‌گه‌ر قسه‌ ئه‌که‌ن با پیتان بلێن چی قۆماوه‌و کێ ئه‌م ئیشه‌ی کردوه، ئیبراهیم به‌م وته‌ کورت و جوانه‌ی هه‌ژاندنی و هینانیه‌وه سه‌رخه‌تی راست، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

۶۴ ئینجا کافه‌رکان له‌م کاته‌دا هاته‌ن سه‌ر پرسیار له‌ خۆیان و زانیان که ئه‌مانه‌ شیای پهرستن، نین جا خۆیان به‌ خۆیان وت: بێگومان ئیوه سته‌مکارن، چۆن ئه‌بێ شتی بپهرستین که نه‌ ده‌توانیت پارێزگاری له‌ خۆی بکات و نه‌ ده‌توانیت قسه‌یه‌ک بکات؟! به‌لام شه‌یتان هه‌لی خه‌له‌تانده‌ن و چونه‌وه سه‌ر کلتوری کۆنیان، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

۶۵ له‌ پاشان پاش گه‌ز بونه‌وه‌و گه‌رانه‌وه‌ بۆسه‌ر کوفه‌رو فه‌ساده‌که‌ی خۆیان، ئینجا رویان کرده ئیبراهیم و وتیان: تۆ چاک ده‌زانی که ئه‌مانه‌ قسه‌ ناکه‌ن تۆ چۆن به‌ ئیمه ئه‌لیت پرسیاریان لێ بکه‌ن؟ ئینجا رینگای قسه‌ بۆ ئیبراهیم خۆش بو،

۶۶ وتی: ئایا ئیوه به‌نده‌یه‌تی شتانیک جگه‌ له‌ (الله) ده‌که‌ن که نه‌ هیچ سودیکتان پێ ئه‌گه‌یه‌نن و نه‌ هیچ زیانیك، ده‌ی ئیتر ئه‌بێ بۆچی به‌نده‌یه‌تیان بۆ بکه‌ن؟

۶۷ بێ نرخ و سوکایه‌تی بۆ ئیوه ئه‌وانه‌ش که جگه‌ له‌ (الله) ده‌یان پهرستن که چه‌ند سه‌رلێشی‌واون ده‌ی ئایا ئیوه عه‌قڵتان نییه‌ که بیر بکه‌نه‌وه‌و راست و ناراست له‌یه‌ک جیا بکه‌نه‌وه‌؟ جا ئه‌وان له‌باتی بیرکردنه‌وه‌و به‌خۆداچون و باوه‌ره‌ییان به‌ خۆی بێ وینه‌و تا‌ک‌وته‌نیا.

۶۸ به‌ خه‌لکیان وت: بیسوتینن و یارمه‌تی خواکانتان بدن و تۆله‌یان له‌ ئیبراهیم و مرگرن ئه‌گه‌ر ئه‌تانه‌وی خزمه‌تیک به‌خواکانتان بکه‌ن، به‌لێ ئیبراهیم ئاگریکی گه‌وره‌ی بۆکرايه‌وه‌و خسته‌یانه‌ناویه‌وه‌ خوایش ده‌فه‌رموی:

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدَ ۝ ۶۳ وَلَوْ طَآءَ أَيْنِسُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَبَحِينَهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَبْتِثِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْرٍ فَسَقِينَ ۝ ۶۴ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ ۶۵ وَثُمَّ إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْعَذَابِ ۝ ۶۶ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْرٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ ۶۷ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝ ۶۸ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَلَّاءَ آيِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالَ يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۝ ۶۹ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝ ۷۰ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْرُجُ عَاصِفَةً يَجْرِي بِأَمْرِنَا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ۝ ۷۱

۶۹ وتیان: ئەی ئاگر سارد بیه، به‌لام نه‌ک ساردیکی وا که ره‌ق ببیته‌وه به‌لکو بێ زیان بیت بۆ ئیبراهیم.

۷۰ جا ئه‌وان ویستیان ه‌روفتی‌یکی گه‌وره‌ بکه‌ن به‌ ئیبراهیم و ویستیان بیسوتینن، وه ئیمه‌ش ئه‌و ه‌روفتی‌یه ئه‌وانمان هه‌لوه‌شانه‌وه‌و ئیبراهیممان رزگار کرد. جاپاش چه‌ند روژیک له‌ناو ئاگردا ئیبراهیم به‌بێ زیان هاته‌دمه‌وه.

۷۱ ئه‌وسا ئیبراهیم و لوتمان رزگار کردو ره‌وانه‌مان کردن به‌ره‌و ئه‌و زه‌وییه‌ی که ه‌وی خێرو خۆشی بو بۆ هه‌مو خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که زه‌وی شام بوو، ده‌لێن ئه‌م روداوه‌ی ئیبراهیم له‌ عیراقدای بووه‌و له‌ پاشدا (الله) وای ویستوه‌ که له‌گه‌ل لوتی برازایدا بجێ بۆ شام، جا به‌رومردگاری عه‌لم زیاتر هات به‌هانیه‌وه‌و له‌سه‌رده‌می پیریدا دوو کوری پیدا، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

۷۲ جا به‌خشیمان به‌ ئیبراهیم ئیسحاق، وه به‌ ئیسحاقیش به‌عقوب که زیاده‌یه‌ک بوو کرا به‌خه‌لاتی ئیبراهیم وه هه‌مویانمان کرد به‌ پیاو چاک و دروست کردار. ناوی

پيغمبر ئيسحاق حەفدە جار و ناوی يەعقوبی کۆری
شارە جارلە ھورناندا ھاتو.

٢٥ ئەوسا نيمە ئەوانمان کرد بە پيشەوايانک کە
يەگۆيرەدی فرمانی نيمە خەلکیان رينمای دەکرد، جا
وھيمان کردە لای ئەوان بە کردنی ئيشی چاک و
يەجیھەتانی نوێژو بە دانی زەکات، وە بە دلنیاپيەو کە
ئەوان گەردن کەچ و بەندەدی راستی نيمە بوون، ئەمە ھەمو
لە پاداشتی پاک و خاوينی ئيراهيم دا بوو، کە
پەروردگاری بێ نیازو مېھربان پيی بەخشین، ئينجا بە
شيوەھکی کورت باسی لوت دەکات و دەفەرموی :

٢٦ وە بە لوتیش حیکمەت و عیلمان بەخشی و کردمان بە
پيغمبەر، وە ئەویشمان رزگار کرد لەو گوندەدی کەوا ئيشە
قێزدونە پيسەکانیان دەکرد، بېگومان ئەوان گەلیکی خراب
بوون و دەرچوو بوون لە سنوری (اللّٰه).

٢٧ جا ئەومان رزگار کردو خستمانە ناو سۆزو رەحمەتی
خۆمانەو، بېگومان ئەو لە پیاو چاکان بو، ئينجا باسی
نوح دەکات و دەفەرموی:

٢٨ دەی باسی نوح بکە ئەو کاتەدی لە پيش ئيراهيم و لوت
دا کە ھاواری تی کردین و وتی: ئەوی پەروردگارم من
شکستم خواردوو و ئەوان زالن بەسەرما تۆلەم بۆ
بستينەو و یارمەتیم بدە، جا ئیمەش ولامان داپەو و
خۆی و پەپرەوانی و خانەوادەکی جگە لە کورپکی لەو
تەنگانەو ناپرەحتیە سەختەدی کە تپیدا بوون رزگارمان
کردن.

٢٩ ئەوسا یارمەتی ئەوانمان داو رزگارمان کردن لەناو ئەو
گەلەدی کە بێ باوەر بوون بە نیشانەکانی نيمە، بيشک کە
ئەوان گەلیکی خراب بوون جا ئیمەش ھەموومان بەناو
خنکاند، ئينجا باسی داود و سلیمانی کۆری دەکات و
دەفەرموی:

٣٠ جا باسی داود و سلیمان بکە ئەو کاتەدی کە حوکمیان
کرد لە بارەدی کيلگەپەکەو کاتی کە مەرو مالاتی گەلیک
شەوتپیدا بلأوبونەو و خواردیان، وە نيمە ناگاداری
بپارەکانیان بوین. وشە (نَسَتْ) تەنھا بۆ کاتی شەو

بەگاردیت، واتە: شەو ئەو مەرو مالاتە چونە ناو ئەو
کیلگەو و خوارد بویان دەلین باخیکی تری بو کە شەو ئەو
حەيوانانە چونەتە ناوی و ھەمو ھیشو تریکانیان خراب
کردبو، جا خاوەن کيلگەکەو خاوەن مەرو مالاتەکە ھاتن
بۆلای داود کە لە نیاوانیان دا بپار بدات ئەویش بپاریدا
کە حەيوانەکان بدری بەخاوەنی باخەکە، وە سلیمانی
کۆری: وتی ئەوی پيغمبەر بپاریکی تری بدایە فەرموی
چۆن؟ سلیمان وتی: با مەرو مالاتەکە بدن بەو کابرایەدی
کە باخەکەدی خوراو و سودی لی وەرگیریت و خاوەن
حەيوانەکەش باخەکەدی بێ بدریت تا خزمەتی بکات تا
ئەو کاتەدی وەک خۆی لی دیتەو ئينجا ھەرکەسەو مالی
خۆی، مەرو مالاتەکە بۆ خاوەن مەرو مالاتەکەو باخەکەش
بدریتەو بە خاوەن باخەکە.

٣١ جا سلیمانمان تینگەیاندا کە چۆن ئەو بپارە بدات،
واتە: ئەو بپارەدی سلیمان بەشیوەدی وەحی بو، بەلام
بپاری داودی باوکی بە ئیجتەھادی خۆی بوو (اللّٰه) لۆمەدی
نەکردو، بەلکو فەرموی: وە بە ھەمویان ھەم بپارو ھەم
زانپاریمان پيی دا بوون، واتە: ھەردووکیان لەلایەن
پەروردگارەو زانیاری حوکمە جۆراو جۆرەکان و چۆنیەتی
بپار دان لە سەریان پيی درا بوو، جا چیاکان و باندەکانمان
پام و گەردن کەچ کرد بۆ داود کە لەگەلی دا تەسبیحات
بکەن، وە نيمە ئارمژۆی ھەرچی بکەین ئەیکەین. واتە خوا
ئەوشتەگرنگانەدی بۆ داود کرد تا خەلکی سەردەمی خۆی
باوەر پيی بکەن و پەپرەوی بکەن.

٣٢ جا ھیری دروستکردنی پۆشاک زریمان کرد بۆ سودی
ئێو تا ئەو لیباسە بتان پارێزی لەشیر و تیری شەپەکانتان،
دەي ئایا ئێو سوپاسی (اللّٰه) دەکەن لەسەر ئەو ھەمو
نیمەتانەدی کە پيی داو؟ دەلین داود یەکەم کەس بو کە
پۆشاک زری بەشیوەدی ھەلقە دروست کردو. ئينجا
ئەجیتە سەرباسی سلیمان و دەفەرموی:

٣٣ خۆ باپەکی توندی بێ شەپۆل و بێ تاسەمان رام
وگەردن کەچ کرد بۆ سلیمان کە بەفرمانی ئەو ھاتو جۆی
دەکرد بۆ ئەو خاکەدی کە خیر و بەرکەتیکی زۆرمان لە

ناودا دانا بو که زهوی شامه، نهو بایه هه رتافیک ماوهی مانگیك پیادهی رهوی دهبرپی.

﴿۸۲﴾ جا له ناو شهیتانه کانداهه ندیک هه بون که نه چونه ژیر دهریا بوی و شتی به نرخی ژیر دهریایان بۆ دهر دهیناو نیسی تریشیان بۆ دهکرد جا ئیمه جاودیریمان دهکردن وله شهرپی نهوان دهمان پاراستن. واته: (اللَّهُ) شهیتانهکانی رام وگهردن که چ کرد بوو بۆ سلیمان وه به فرمانی نهو نیسیان بۆ دهکردو نهیان دهتوانی شتیکی نارها دژ به نهو نه نجام بدن، ئینجا خوی گه وره به دهسلات باسی "نه یوب" پیغه مبه رمان بۆ دهکاتو دهفه رموی:

﴿۸۳﴾ باسی نه یوبیش بکه نهو کاتهی که بانگی په و مردگاری کردو وتی: نهی په و مردگارم بی گومان که من دوجاری زیان بووم له مالو له له شم دا خو تۆیش له هه مو خاوهن سۆزهکان به سۆزتری. ناوی نه یوب چوار جار له هورئاندا هاتوه که وتراوه له ده و روبهر دیمه شقدا ژیاوه.

﴿۸۴﴾ جا ئیمه هاتین به هاواریه وه هه رچی ناخوشیه کی هه بوو لامان بردو خاوخیزانه که یو له گهل نهوانیش دا نه و نه دی ترمان پی دا که نه مه به زه ییه ک بوو له لایه ن ئیمه وه بۆ نهو، چونکه نهو به ندهیه کی خوگر بو، وه تا یاداوهریه کیش بیئت بۆ نه وانهی که تهنها (اللَّهُ) ده به رستن و تهنها لهو ده پارینه وه بۆ نه وهی خو بگرن و تهنها به و پشت به بهستن تا وهک نهو پاداش بدرینه. موسعه بی کوری سه عد دهلی: باو کم پرساری کرد له پیغه مبه ر که چ که سیك گرفتاری و به لای دوارترو زۆرترو بوه؟ پیغه مبه ر هه رموی: {الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ فَيَنْتَلِي الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتََدَّ بَلَاءُهُ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْسِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطْبَةٌ} واته: سه خت ترین گرفتاری و زۆرتین به لا به سه ر پیغه مبه رانه وه بووه، پاشان نه وانهی که له ئایین و ره وشت دا هاوشیهی پیغه مبه ران بوون، پاشان نه وهی که له وانه وه نزیکن، جا هه ر پیاوکی به گویره ی ئایینه که ی توشی به لاو گرفتاری دیت. نه گه ر له ئایینه که ی دا توند بیئت به لاو

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوِيكَ لَهُ، وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿۸۲﴾ وَأَتُوبُكَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ: أَلَمْ يَكُنْ لِي مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۸۳﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرْنَاهُ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۴﴾ وَلِئَسْجِلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿۸۵﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۶﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضًيًا فَلَمْ يَلَمْسْ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ مِنْ الْغَيْرِ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۸﴾ وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ: رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۸۹﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ لَهُ، زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْـَٔرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ﴿۹۰﴾ وَذِكْرُنَا عَبْدًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿۹۱﴾

وسه ختیهکانی توند تره، وه نه گه ر له ئایینه که ی دا شل و شو و نه رم بو به و گویره یه به به لا تاقی ده کرتیه وه، جا به لا به سه ر به نده دا به رده واه تاوای لی دیت که به سه ر زهوی دا ده چیت که هیچ تاوانیکی به سه رده وه نه ماوه { جا نهی محمد باسی ئیسماعیل و ئیدریس وزولکفلش بۆ گه له که ت بکه که نهوان هه مویان له سه ر به ندایه تی (اللَّهُ) وئیش ونازاری دنیا له خوگران بوون. زولکفل له م ئایه ته داو له ئایه تی چلو هه شتی سورته ی صاد ناوی براوه، زانایان له سه ر نه وهی که ئایا یه کی که له پیغه مبه ران یان پیاوچاکیک بوه یه کی که دهنگ نین، وه هه روه ها ئیدریسیش تهنها له م ئایه ته داو له ئایه تی به نجاو شه شی سورته ی مریم دا ناوی براوه که یه کی که له پیغه مبه ران.

﴿۸۹﴾ خو ئیمه ییش نه وانه مان به ر به زه ی و سۆزی خو مان خست چونکه بیگومان که نهوان له پیاوچاکان بوون.

﴿۸۷﴾ نه و سا یادی خاوه نی ماسیش بکه نهو کاته ی که به توریه ی دهرچوو له ناو گه له که ی و به جیتی هیشتن پیش نه وهی که له لایه ن خواوه فرمانی بۆ بیئت، جا گومانی وا بو که هه رگیز ئیمه ته نگانه ی به سه ردا ناهینین له و

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ لِرَبِّهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿١٢﴾
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَهٍ تَارِيعُونَ ﴿١٣﴾
فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿١٤﴾ وَمَن يَعْمَلْ
سِئِيرًا يَرَهُ ﴿١٥﴾ وَإِنَّا لَهُ لَكَنُورٌ ﴿١٦﴾ وَكَرَّمُوا عَلَى قَرَبِهِ
أَهْلَ كَنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُجِّحَتْ
يَا جُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿١٨﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِرَبِّكُمَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿١٩﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ كَانَتْ
هَتُولاَ ءَالِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١﴾
لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿٢٣﴾

رؤیشتنه‌یدا، جا کاتی که سواری که شتی‌ه‌کی پر بو نزیك بو هه‌مویان نغزو ببن، جا بؤ نه‌وه‌ی که که‌شتیه‌که باری سوک تر ببیت تیروپشکیان کرد بؤ‌فره‌دانی یه کتکیان بو ناو دمریا، جا نه‌وه بو که نه‌وه دمرچو نه‌وسا فره درایه ناو دمریاوه و ماسیه‌کی گه‌وره هه‌لیلوشی، نینجا نه‌وه له ناو تاریکیه‌که‌انه‌وه، تاریکیی سکی ماسی، تاریکیی دمریاو تاریکیی شه‌وه، هاواری کردو وتی: به راستی نه‌ی خواجه جگه له توهیج په‌رستراویکی راست نیه و پاکی و بی‌خه‌وشی بؤ تویه به راستی من له کومه‌لی ناحه‌هان بووم، به‌م شیویه‌ خاوه‌نی ماسی (یونس) دانی به هه‌له‌ی خویدا نا سه‌بارت به په‌له کردن و چاوه‌روان نه‌کردنی فرمانی (الله)، خواي خاوه‌ن سۆزو میهره‌بانیش به دهمیه‌وه هات، وه‌ک دمه‌فرموی:

﴿٢٤﴾ نه‌وسا نیتیر نئیمه هاتین به دهمیه‌وه و لهو خه‌مه رزگارمان کرد، جا هه‌ر ناوه‌ها چۆن یونس‌مان رزگار کرد لهو خه‌مو په‌ژاره سه‌خته هه‌مو باوه‌ردارانیش رزگار ده‌که‌ین نه‌گه‌ر وه‌کوئه‌وه دان به هه‌له‌ی خویاندا بنین ودریژه به لوت به‌رزی وخو په سه‌ندی نه‌ده‌ن.

په‌غه‌مبه‌ر ده‌مه‌رموی: ﴿فَإِنَّا الْعَبَدُ إِذَا اعْتَرَفَ بِذُنُوبِهِ نُمِ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ واته: نه‌وسا بیگومان هه‌ر کاتیک به‌نده دانی نا به تاوانی خویداو په‌شیمان بوویه‌وه و ته‌وبه‌ی کرد (الله) ته‌وبه‌ی لی و مرده‌گریت لی‌ره‌دا ته‌نها به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی یونس باسه‌دکاتو ناوی نابات به‌لام ناوی نه‌م په‌غه‌مبه‌ره چوار جار له چوار سورته‌ی قورئاندا ناوی هاتوه که و تراوه کاتیک گه‌له‌که‌ی خوی به‌جیه‌یشته به‌ره‌و تونس‌ی نیستا که‌وته‌ری، جا کاتی که فره‌درایه ناو ناوه‌که په‌روم‌ردگار رزگاری کردو پاشان له نه‌ینه‌وا نیسته‌جی بو، نینجا دمه‌فرموی:

﴿٢٥﴾ باسی زه‌که‌ریایش بکه نه‌وه کاته‌ی که هاواری کرده په‌روم‌ردگاری و وتی: نه‌ی په‌روم‌ردگارم به ته‌نیام مه‌ه‌یله و که‌سیکم پی بده که جی نشینم بیت، وه هه‌ر خۆتی باشتیری نه‌وانه‌ی که دهمینه‌وه، نه‌مه هه‌م پارانه‌وه‌یه‌وه هه‌م سوپاس کردنی خودایه، داوای واریس ده‌کات، وه هه‌ر خوایش به چاکترینی واریسان دمرانی. به‌لی په‌روم‌ردگاری دلۆفان هات به هانایه‌وه، وه‌ک دمه‌فرموی:

﴿٢٦﴾ جا نئیمه‌ش وه‌لامان دایه‌وه‌وه "یه‌حیا" مان پی به‌خشی و نه‌که‌ی که مندالی نه دهبو بۆمان چاک کرده‌وه به راستی نه‌وان له نه‌نجامدانی چاکه‌کان زۆر به په‌له بوون و کئ به‌رکئیان ده‌کرد، وه له کاتیکدا که ئومیدی لی خوش بوون و ترس له تۆله‌یان بو بانگیان له نئیمه ده‌کردو نئیمه‌یان ده‌به‌رست وه نه‌وان گه‌ردن که‌ج بوون بؤ به‌ندایه‌تی و فرمان‌به‌ریمان. نینجا باسی "مریم" مان بؤ ده‌کات و دمه‌فرموی:

﴿٢٧﴾ جا باسی نه‌وه ئافره‌ته بکه که شه‌رمی خوی پاراست بو له خرابه، خو نئیمه به هوی فریشته‌وه به‌شیک لهو گیانه‌ی که خۆمان دمرانین کرد به به‌ریا و پاشان عیسی بو، وه خوی وگوره‌که‌یمان کرد به نیشانه‌یه‌کی ئاشکرا بؤ هه‌مو خه‌لگی دنیا، نینجا دمه‌فرموی:

﴿٢٨﴾ به بیگومان نه‌مه ئایینی هه‌موتانه که یه‌ک ئایینه و ته‌نها من په‌روم‌ردگاری ئیوه‌م ده‌ی نه‌بی هه‌رم‌ن بپرستن. چونکه له بوون و په‌روم‌رده‌ی مرۆفدا جگه له خوا که‌سی تر نه‌یوه ده‌ی نه‌گه‌ر خۆتان گیل نه‌که‌ن چۆن دهبی جگه

لهو بپرستن؟ بهلام مروڦه كه ميكي نه بي گوي له فرماني (الله) ناگري و هه ميسه لاري وناهه قى كار، وهك ليرمدا دمري دمخاتو دمفهرموي:

﴿۱۳﴾ جا نهوان له نيوان خويناندا كاروباري خويناينان بچر بچر كرد. وه ههريه كه تهنه به شي خوي لاپه سهند بو بهلام خو نه مه هه ناوه ها بي حيسابو كتاب ناروات، بهلكو هه مويان بو لاي نيمه دينه وهو بگروه بهرده لير دهست بي دهكات،

﴿۱۴﴾ جا نهوكه سهي كه له نيشه چاكه كان نه نجام بدات و به كاري خيرو باشه وه خهريك بيتو له گهل نه وهشدا باوه دار بيت جا نه وه ههول وكو شسه كه به فيرو ناچيت بهلكو بوي تو مار دمكهين و له پاشه روظدا پاداشتي دهمدينه وه، دياره مهرجي وهرگيراني كاري چاك و دهستكه وتني پاداشته كه له دواروظدا بوني نيمان و باوه در، وه نهوكه سهي باوه دري نه بيت كاري چاكي بو پاشه روظ سودي نابيت، به لي نه م ژيانه بو تاهي كردنه وويه وپاش دهرچون لي تازه ناخ وداخ بو خواردني سودي نابيت چونكه (الله) دمفهرموي:

﴿۱۵﴾ نيمه خه لكي هه ر شوينيكي مان له ناو برد تازه نابي بگه رپنه وه، جا نه گهر مروڦه ژييري خوي له دهست نه داوه با بهر له وهي به ره و نه و دنيا پال بنريت بير له خوي بكاته وهو بزانيت له چي دروستكراوه و به ره و كوي دهجيت و پاشه روظي چي نه بيت و چي بو ناماده كراوه.

﴿۱۶﴾ تا نه و كاته ي "ياجوج" و "ماجوج" كه له نه وهي نادهم و له نه ولادي نوح له يافيسه وه كه باوكي توركانن دهرگايان لي دمكرپته وهو جا نهوان له هه موشوينه به رزمه كانه وه هيرش دمكه و دينه خواره وه. پاش نه وهي كه عيسا دپته خواره وه و دهجال له ناو دمبات (الله) ي بالادهست به عيساي راده گه يه نيت كه بهنده يانيكم هيناوته دمه وه كه هيچ كهس دمه رفته يان نايهت، جا تو بهنده كاني من كو كه ره وهو بيان به بو چي اي "تور" با له شهري نهوان له نه مان دا بن، جا نه و كاته ياجوج و ماجوج دينه دمه و له هه مو به رزيه كانه وه دينه خواره وه، نه مانه نه وهند زورن كه پيغه مبه ر (الله) دمفهرموي: { فَيَمُرُّ بَوَائِلِهِمْ

عَلَى بُحَيْرَةٍ طَبْرَةٍ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرْءٌ مَاءً / واته: سهره تاي نهوان كه ده گه يه ته دهرياچه ي "ته به ريه" نه و ناوه ي كه تيديا به ده يخوا ته وه، جا كاتيك كه ناخره كه يان به و دهرياچه يه ده گه يه ته ده ليت زهمانيك نه مه ناوي تيديا به { نينجا دين و گه ماروي عيساو يارمكاني دمه دن نه وسا خوي گه وه هه مويان له ناو دمبات، عيساو يارمكاني بو ماويه كه له و زويه پر خه يرو به رمه كتي نه و كاته دهمي نينه وه پاشان خوي گه وه به ربه بايه كه دهنريت كه به هوي نه وه وه نه وهي كه باوه درو موسلمان ه دهريت و خراب تري خه لك دهمي نينه وه كه پيغه مبه ر (الله) له بارميانه وه دمفهرموي: { يَنْهَارُجُونَ فِيهَا تَهَارُجُ الْخُسْرِ فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ / نه وانه هه ر وهك گوي دري زه كان به بي شه ريه وه له يه كه هه لدين جا قيامهت به سهري نهوان دا ديت {

﴿۱۷﴾ خو نه و به لينه راسته كه هاتني قيامه ته نزيك بوته وه جا نه و كاته به كتوپري چوي كافران هه ولق دهميت وده لين: به راستي له بي ناگاييه كي خراب دا بوين بهلكو نيمه گه ليكي سته مكار بوين، سته ممان له خومان وخواخيزان وخه لكي دنيا كرد و ا نيسا به م روظ ره شه گه يشتين. نينجا (الله) گو شه يه كه له سزي نه و تا و انبارانه باس دهكات و دمفهرموي:

﴿۱۸﴾ به راستي نيوه و نه وهي كه جگه له (الله) ده يبه رستن هه موتان دارو چيله كي هه لگري نه ري ناگري دوزخن، چونكه بيگومان نيوه ده چنه ناويه وهو به و ناگره سه خته ده سوتينرين.

﴿۱۹﴾ جا نه گهر نه وانه خودا بونايه نه ده چونه ناو نه و ناگره وه. پيغه مبه ر (الله) دمفهرموي: { يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ فَيَقُولُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَعْبُدْهُ فَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الْقَمَرَ وَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الطَّوَاغِيَّتْ / روظي قيامهت (الله) هه مو خه لك كو دهكات وه، نينجا دمفهرموي هه ر كهس هه رجي په رسته وه با دوي بكه وپت، نه وسا هه ركهس خوري په رسته ده كه وپته شويني و هه ركهس مهنگي په رسته شويني ده كه وپت و هه ركهس مله وپاني په رسته شوينيان ده كه وپت و هه مويان به ره و ناگر ده چن {

لَا يَسْمَعُونَ حَاسِبًا وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَجُ الْأَكْبَرُ وَنَلَقْنَاهُمْ
الْمَلِيكَ هَذَا يَوْمَكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾
يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعِندَ عَلَيْنَا إِمَّا نُكَفِّرَنَّ
﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
لِقَوْمٍ عَالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾
قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ أَذْنُكُمْ
عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾
وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَى حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ
رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الْحَجِّ

٧٨

٢٢

واته: همر کهس جگه له (الله)ی په پړه وی کردوه له روژی
قیامت دا پټی دوتریت نیستایش بکه ودره شوینی، دیاره
هندی له پهرستراودکان بټ گیان وبی دسه لات بوون وده
بته کان و سهرودتو سامان و پله ومه قام، جا یان نه وانه لهو
گشتیه به دمرن یان جوړیکیان لی دکریت که لهوی
بیانسانه وه که ها نه وانه ش که چاومرانی شفاعه تیان لی
دکردن وا نیستا فره ددرینه ناوناگره وه تا زیاتر داخو
خه فمت بخون و به ته وای ناومید ببن،

له ویدا له داخ ویش ونازار هر پیش ده خونه وده و ناو
هه ناسه ی سه خمت هه لده کیشن و هیچ نابیسن، چونکه
به کویری ولالی وکهری حشر دکرین. به لی هندی لهو
پهرستراوانه ییش چاک وبی تاوانن وده عیساو عوزه پرو
فرشته کان و پیاوچاکانی هر گه لیک که پاش مردنیان
خه لکی نه زان هاواریان بټ دمه بن و چاومروانی سوودو
لاپردنی زیانیان لی دکه بن، نه مانه نه گهرچی پهرستراون
به لام بهو نیشانه ی که نه و نه زان و موشریکانه دمه بن کرد
رازی نه بون وه پهروردگار هر پیش تر به لینی به هشتی
پیداون و دمه رموی:

بیگومان نه وانه ی که هر له پیشدا له لایه ن نیمه وه
به لینی به هشتیان پی دراوه به هو ی چاک وراستی
خویانه وه نه و به ندایه تی کردنی نه قام ونه زانانه وایان لی
ناکات که له گه ل نه و پهرستراونه ی تر بچه ناو ناگره وه،
به لکو نه وانه لهو سزاو ناگره دورن،

نه وان دنگی کلپه ی نه و ناگره نابیسن به لکونه وان
له ناو نه و شتانه دان که نه فسیان پی خو شه و هه تاهه تاین.
وه له ووش زیاتریان له گه لدا دکریت، وده دمه رموی:

نه ترسه گهره که چ نه فخی سوربی یان کاتی
ره وانه کردنی به شی ناگر بټ ناو ناگر بی یان کاتی
سهر برینی مردن بی، هیچکام له وانه خه مباریان ناکات،
چونکه دلنیان له چاکه ی پهرود دگاریان لهو کاتانه دا، وه
فرشته کانیش به دمه میانه وه دین و ده لینی: نه مه نه و
روژه تانه که پیش تر له دنیا دا به لینی تان پی درا بو جا
به شادمانی وکه یفخو شیه وه به ره و روی برټون، به لی
به راستی نه مه رود دات.

له نه و روژه دا که ناسمان ده پچینه وه وده پچانه وه ی
توماری نوسراو مکان ولای دمه بن، هر وده چون له
سهرتادا خه لکمان دروست کرد، دیسان هر ناو ها به ریک و
پیک وده خوی دمه پچینه وه، چونکه نه وه به لینی که و
داومانه و بیگومان نیمه نه و به لینه نه بهینه سهر وپاش
بونی ناسمان لای نه به بن و پاش مردنی گیان له به ران
زیندویان دمه پچینه وه بټ حیساب و کتاب. پټه مبه ر
دمه رموی: ﴿إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ خُفَاءَ غَرَاءَ غُرْلًا ثُمَّ قَرَأَ﴾ کما
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ﴿الأنعام: ١٠٤﴾ واته: بی گومان که نیوه
به روتی و پی پتی و خه تهنه نه کراوی زیندو دکرینه وه،
پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿هر وده چون له
سهرتادا خه لکمان دروست کرد، دیسان هر ناو ها وده
خوی دمه پچینه وه﴾.

به راستی له پاش "له و حوله حفوز" له "زبور" یشدا
تومارمان کرده وه که بیگومان نه م زهویه (که زهوی دنیا بی
یان زهوی به هشت) هر بهنده چاکه کانی من
دمه پچینه وه. واته خو شبه ختی دنیا و قیامت هر بټ بهنده

شایسته و چاکه‌کانی (الله) یه هه‌روهک له پاش
"له‌وحوله‌حفوز" له "زهبور" دا به‌لکوله هورئانی‌شدا
بریار‌دراوه .

١٠٦ به‌راستی ئا لهم په‌یامه دا بانگه‌وازیکی گرنه‌گ هه‌یه
بۆگه‌لی خوداپه‌رستان. وه ئه‌و به‌ئینه به‌نرخه‌ی
په‌روم‌دگاریان جیگای ئومیدو شادمانیانه.

١٠٧ به‌راستی تۆمان ره‌وانه نه‌کردوه که نه‌فرینکه‌ر بیت،
به‌لکو ته‌نها بۆ ئه‌وه‌مان ره‌وانه کردویت که سۆزو ره‌حمه‌ت
بیت بۆ هه‌مو جیهانیان.

١٠٨ ئه‌ی محمد ﷺ بلی: ته‌نها ئه‌وه به‌ من وتراوه که خودای
ئێوه خودایه‌کی ته‌نهایه‌و هاوبه‌شی نیه. جا نایا ئێوه بۆ
ئهم راستیه گه‌ردن که چ ده‌که‌ن و خۆ ته‌سلیم ده‌که‌ن.

١٠٩ جا ئه‌گه‌ر ئێوه پشت له‌و راستیه ده‌که‌ن و باوهر ناهێنن
ئه‌وسا به‌وان بلی: ئه‌وه من به‌ی جیاوازی پیم راگه‌یانندن و
له سه‌ره‌نجامی خراپی پشت تی کردنتان ئاگادارمان
کردونه‌ته‌وه، جا نازانم نزیکه یان دوره ئه‌و سزایه‌ی که
به‌ئێنتان پێ دراوه، به‌لام بیگومانه که دیت.

١١٠ بیگومان ئه‌و زاته هه‌مو قسه‌یه‌کی ئاشکرا نه‌زانێوه
ئه‌وه‌یش که ده‌یشارنه‌وه هه‌روه‌کو ئاشکراکه ده‌یزانی.

١١١ خۆ من نازانم له وانه‌یه که ئهم دواخستنی سزایه
تاهێ کردنه‌وه‌یه‌ک و رابواردنی‌ک بیت تا ماوه‌یه‌کی دیاری
کراو بۆتان تا یان بیر بکه‌نه‌وه‌و واز له خراپه به‌یئن یان تا
تاوانی زۆرتر بکه‌ن و سزاو چه‌رمه سه‌ری دواوژۆتان زۆرتر
ببیت و هیچ به‌انه‌یه‌کتان نه‌مینی بۆ پاشه‌روژ.

١١٢ وتی: ئه‌ی په‌روم‌دگارم به‌ حه‌ق و داد په‌روم‌ری بریار
بده له‌نیوانمان دا، وه په‌روم‌دگاری ئیمه ره‌حمانه و هه‌ر
له‌وداوی یارمه‌تی ده‌که‌ین له سه‌ره‌وه قسه نارێک
ونابه‌جیه‌ی که ئێوه به‌رانیه‌ر به (الله) و ئایین و
په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌یکه‌ن.

سورتهی حهچ سورتهی بیست و دووه‌می هورئانه، حه‌فتاو
هه‌شت نایه‌ته، زۆربه‌ی رافه‌کاران پێیان وایه که هه‌ندێ له
نایه‌ته‌کانی ئهم سورته له مه‌که‌و نه‌ویتر له مه‌دینه‌دا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّكَ زَلْزَلَهُ السَّاعَةَ شَفَّ عَظِيمٌ ١
يَوْمَ تَرْوَنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ٢
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ٣ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ٤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي
رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نَّارٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ
مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ
وَنُفِّسَ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ ٥
وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ رَوْحٍ بِهِيجٌ ٦

هاتوته‌خواره‌وه، جا بۆیه وتراوه سورته‌یکه هه‌م مه‌که‌وه
هه‌م مه‌ده‌نی، هه‌م به‌شه‌وه هه‌م به‌ روژ هه‌م له کاروان و هه‌م
له‌مالدا دابه‌زیوه‌وه هه‌م نایاتی موحه‌که‌وه هه‌م نایاتی
موته‌شابه‌ی تیدایه.

به‌ناوی الله ی زۆر به‌سۆزو بێنیه‌یه‌ته میهره‌بان

١ ئه‌ی خه‌لکینه له په‌روم‌دگاری خۆتان بترسن و خۆتان
له توپه‌ی ئه‌و زاته و سزای پاشه‌ روژی بباریزن چونکه
روژیکی گه‌وره‌و پر مه‌ترسییه له پێش ده‌مدا، بیگومان
بومه‌له‌ره‌زی روژی هیامه‌ت روداوێکی گه‌وره‌یه.

٢ ئه‌و روژه‌ی که ئه‌وه‌نده دژوارو پر مه‌ترسیه که دایکه
شیرده‌رم‌کان بێ ناگا ده‌ین له شیر خۆره‌کانیان و ژنی
دوگیانیش به‌رده‌خات، نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌وان به‌لکو تۆ
واده‌بیینی که خه‌لک هه‌موی مه‌ستو بێهۆشه له‌کاتی‌کدا
ئه‌وان سه‌رخۆش نین به‌لام سزاکه‌ی الله توندو به‌هێزه له‌و
روژهدا، بۆیه ئاوا سه‌رلێ شیواو هه‌ر کام به‌ره‌و لایه‌ک
را ده‌کات هه‌ر وه‌ک له‌دنیا‌دا ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک تابه‌کی سه‌ختی
هه‌بێ و پێنه ده‌کات و هۆشی به‌ خۆی نامینی جا سزای ئه‌و
روژه‌ی که خوا به‌فرمویت گه‌وره‌یه ئه‌بێ چۆن بێ؟ الله

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ٦ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ٨ ثَانِي عَظْمُهُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ٩ ذَٰلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ الْعَبِيدِ ١٠ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ
 فِتْنَةٌ ائْتَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَٰلِكَ هُوَ
 الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ١١ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
 وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ١٢ يَدْعُوا لِمَنْ
 ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ١٣
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ١٤ مَنْ كَانَتْ
 يَظُنُّ أَنَّ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ١٥

بمانخاته بهر رحمته خوی له و کاته‌دا، به‌ئ روژیکی ناوا
 چاوه‌روانه‌وه بی نه‌م‌لولا پیی ده‌گه‌ین، که‌چی له دنیا‌دا
 به نه‌قامی و نه‌زانه دزایه‌تی الله و نایین نه‌که‌ین و به
 گورانی شه‌یتان هه‌لده‌په‌رین هه‌ر وه‌کو نه‌فه‌رموی:

٢ هه‌ندیک له خه‌لک هه‌ن که به بی نه‌وه‌ی که هه‌ج
 زانیاریه‌کیان ببیت له باره‌ی الله وه‌ کیشه‌ی بی‌سه‌روبن
 ده‌که‌ن و برپاری ناحه‌ق ده‌ده‌ن و په‌پر‌موی له هه‌مو
 شه‌یتانیکی سه‌رکه‌ش و به‌ده‌ه‌ر نه‌که‌ن شه‌یتانیکی که
 دوژمنیه‌تی، هه‌ر‌گیز به‌ره‌و چاکه‌ی نابات.

٤ پیویست کراوه له سه‌ر شه‌یتان که هه‌ر که‌سیک بی‌کات
 به سه‌ر‌په‌ر‌شتی خوی و خوی بداته ده‌ستی جا بی‌گومان
 نه‌ویش سه‌ری لی تیک نه‌دات و گوم‌رای نه‌کات و به‌ره‌و
 سزای ناگر نه‌ه‌یبات و داخی دلی خوی به‌و سوک نه‌کات،
 ئینجا خوی گه‌وره بۆ سه‌لماندنئ نه‌و پاشه‌ روژه‌ پر
 مه‌ترسیه ده‌فه‌رموی:

٥ نه‌ی خه‌لکینه نه‌گه‌ر ئیوه له گومان‌دان له‌باره‌ی
 زیندو بونه‌وه‌دا واته‌زانن که ناتوانین زیندوتان بکه‌ینه‌وه،

جا به راستی ئیمه‌ نه‌م هه‌یکه‌ل و سه‌روسیمای ئیوه‌مان له
 یه‌که‌م جاردا له خاک دروست‌کردوه که ناده‌می باپه‌رتانه‌و
 هه‌ر مرؤفیکیش دیسان له و خوار‌دنه‌یه که له و خاکه سه‌وز
 نه‌بی و په‌روه‌رده نه‌بیت پاش سو‌ری خاک له دلۆپه‌یه‌ک
 توما و پاش نه‌وه‌یش له‌خوینیکی خه‌ست و مه‌یو پاشان
 گوشتیکی دروست‌کراو‌ته‌واو، وه‌ گوشتیکی نه‌خولقینراو‌و
 ناته‌واو تا رو‌شنی بکه‌ینه‌وه بو‌تان و توانایی و زانیی و هی‌زی
 خو‌مانتان پی‌ بسه‌لمینین، جا هه‌ندیکی به‌و شی‌وه ته‌واو یان
 ناته‌واوه ده‌یفه‌وتینین نه‌وه‌یش که نارده‌زی ته‌واو
 کردنیمان لی بی، له‌ناو ره‌حه‌مدا سه‌قامگیری ده‌که‌ین تا
 کاتی دیاری کراوی و به مه‌تۆلکه‌یی ده‌رتان نه‌ه‌ینین و دینه
 دیناوه و هه‌مو هویه‌کانی ژینانتان بۆ دابین نه‌که‌ین، جا
 ماوه‌تان پی‌ نه‌ده‌ین تا نه‌گه‌ن به‌وپه‌ری هی‌زو توانایی، وه
 هه‌ندیکتان له و ماوه‌یه‌دا ده‌مرینین و هه‌ندیکتان پاش نه‌و
 هی‌زو تواناییه‌ش ته‌مه‌نی دریز نه‌کری‌ت تا نه‌گاته نه‌و
 په‌ری پیری که‌له‌لای، جا وای لی‌دیت که هه‌ج نازانی و له
 عه‌قل‌دا وه‌کو مندالیکی لی دئ پاش نه‌وه‌ی که عه‌قل و
 زانیاری هه‌بو، وه‌ تۆ نه‌بینی نه‌م زه‌ویه وشکو بی
 گزوه‌گیایه هه‌ر کاتئ ئیمه بارانمان به‌سه‌ردا باراند
 نه‌جولئ و به‌رز نه‌بیته‌وه و هه‌مو جوتیکی دیمه‌ن جوان له
 گزوه‌گیا سه‌وز ده‌کات.

٦ نه‌وه کار گه‌لیکه که نه‌وه نه‌سه‌لمینئ که الله هه‌ر خوی
 راسته و بی‌گومان نه‌و مردوان زیندو ده‌کاته‌وه، وه‌ بی‌گومان
 نه‌و زاته توانایی به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا هه‌یه.

٧ بی‌گومان قیامه‌ت دیت و هه‌ج گومانیکی تیدا نیه، وه
 بی‌گومان که الله ته‌واوی نه‌وه‌که‌سانه‌ی که له‌ناو گۆردان
 زیندویان نه‌کاته‌وه. به‌ئ سه‌ره‌رای نه‌و هه‌مو به‌لکه به
 هی‌زو به‌ر‌چاوانه‌ش که‌چی،

٨ له‌ناو هه‌ندیک له خه‌لک‌دا که‌سانیک هه‌ن که به‌بی
 نه‌وه‌ی له‌باره‌ی زاتی الله وه، هه‌ج زانیاریه‌کیان ببیت
 کیشه‌و ده‌مه‌قاله نه‌که‌ن، جا هه‌ر وه‌کو زانیاریان نیه هه‌ج
 رینوینیه‌کی‌شان لا نیه و هه‌ج په‌رواییکی رو‌شنکه‌ره‌ویشیان
 له ده‌ستدا نیه، واته: هه‌سه‌کانیان زۆر بی‌رئ و جییه‌و هه‌ج

بىنەمايەكى زانستى نىيە، جا شايسىتەى وەلام و گوى پىدان نىن.

۹ ئەو كەسە بە لووت بەرزى وبە فېزەو مل لە حەق و راستى ومىنەگىرئ تا خەلگى لە رىگاي اللەدا لابت، جا ئەم كەسە لە دونىادا ھەر سەرشۆرى بۆ ھەيە و لە رۆزى قىامەتەيدا سزاي ئاگرى سوتىنەرى پى ئەجەژىن.

۱۰ ئەو سزايەى كە ئەمپۆ دەرخواردت دەدرىت شتىكى ناحەق نىيە، بەلگو بە ھۆى ئەو ئىشە خراپانەيە كە دوو دەستەكەت پىشيان خستەو بۆت، ئەگىنا بىگومان كە اللە ھىچ ستەمىك لە بەندەكانى ناكات. ئىنجا ھورئان پىناسەى كۆمەللىكىتر لە خەلك ئەكات و ئەفەرموى:

۱۱ لە ناو ئەم خەلگەدا كەسى وا ھەيە كە خوا پەرستى ئەكات بە دوودلىەو وەو گۆشەيەك لەم ئايىنە ئەگرىت و ناچىتە ناوبىنج و بىنەوانى ئايىنەو، جا ئەگەر خىرو چاكەى ھاتەرى دلى ئارام ئەگرىت و ئەلئىت: بە خوا ئەم ئايىنە خەيرىك بو بەسەرمدا رزا بەلام ئەگەر لە سەر خواو ئايىن تەنگو و جەلمەو گىفتارى توش ھات بەرەو خراپى و نالەبارى پىشوى خۆى ئەگەر پىتەو و لە ئايىن پاشگەز ئەبىتەو كە بەم كارەى دنياو دوا رۆزى لە دەست چوو، چونكە بە ھۆى ئەو وەو كە لە روالەت دا خۆى بە باومردار پىشان ئەدات وەكو بى باومردانى تر سود لە دنيا نابات، وە چونكە راستىنى نەكردو لە قىامەتدا لەگەل پىاو چاكانىشدا لىپرسىنەو لەگەلدا ناكرىت، ئەو ھەيە زىانى ئاشكراو روون، ئەمانە وەك كەسىك وان كە لە سەر لىوارى كەزىكى بەرز و ستاوە جا ھەر بە بايەكى سوک دەكەوئە خوارەو، ئەمانىش ھەر بە ھەى كە توشى تەنگانەو جەلمە بىن و بە ناو و ناتۆرە ئىش و نازارىان بۆ دروست بكرىت پاشگەز دەبنەو، بەلام ئەگەر توشى خەير بىن و رىزيان بۆ دابىرنىت و بە پىاو ماھولئ و پىاوچاكى ناوى بىن بە دىنەكەى دلخۆش دەبىت، واتە: مىزانى حەق و ناحەق لای ئەمانە دەستكەوت و خۆشى دنيايە ئەگەر دەستيان كەوت ئەو دىنە بە چاك دەزانن و ئەگەر توشى بەلابون لە دىن و دىندارى وازدەھىنن، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: (تَمَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ وَعَبْدُ الْخَمِصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رِزْقِي وَإِنْ

لَمْ يُعْطَ سَخَطَ تَمَسَّ وَإِذَا شَيْكَ فَلَا انْتَقَشَ طَوْبَى لِعَبْدٍ آخِذٍ بِعَنَانٍ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَشَعَّتْ رَأْسُهُ مُغْبِرَةً قَدَمَاهُ إِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ وَإِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ فِي السَّاقَةِ إِنْ اسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشْفَعْ/ واتە: دەك لە ناوچون ئەوانەى كە بەندەو عەبدى دىنار و درھەم و جل و بەرگى جوانن، ئەرگەر ئەمانەيان پى بدرىت رازى و دل خۆش خۆ ئەگەر پىيان نەدرىت تورەو نارازىن دەك لە ناوچىت و بە ناوچاوانىدا بدات بە زەویداو ھەر كاتىك دىكىكى پىدا بچىت نەيەتە دەرەو، وە خۆشا بە حالى ئەو كەسەى كە رەشوى ئەسپەكەى دەگرىت و سەر و پى تەپ و تۆزاوى لەرى اللە دا جىھاد دەكات ئەگەر لە حەرسى دابىرنىت ئەركى حەرسىەكەى بە تەواوى بەجى دەھىنرىت، وە ئەگەر بۆ پالنان و لىخوڤىن لە پاش سوپاكەو دابىرنىت ئەو ھەر ئەركى خۆى ئەنجام دەدات، وە ئەگەر دەواى ئىزن بكات ئىزنى پى نادىت وە ئەگەر تكا بكات بۆ كەسىك لى وەرنەگىرت} واتە مەروڤىكى نادىارەو بە پىچەوانەى دەستەى يەكەم نە خۆ بەزلزانەو نە دىناوىست بەلگو مەبەستى رازى كردنى اللەيە.

۱۲ جا ئەم كەسە جگە لە اللە شتىك ئەپەرستىت نە لە سەر پەرستەنە كەى سودى پى ئەگەيەن و نە لە سەر نەپەرستەنەكەى زىانى لى دەدات، بە راستى ئەو ھەيە سەر لى شىواوى و گومراھى دوور لە حەقىقەت و راستى.

۱۳ ئەم مەروڤە لەم كارەيدا كەسىك ئەپەرستىت كە زىانى نىزىكترە لە سودەكەى ئاى چ خراپ دۆست و چ خراپ يار و يامەرىكە بۆى. ئەم ئايەتە لەگەل پىشودا كە فەرموى نە زىانى لى ئەدا و نە سودى پى دەگەيەنئ دزايەتى نىيە، چونكە ئەو پەرستارەو لە خودى خۆيدا تواناى ھىچ سود و زىانى نىيە بەلام كابرەى پەيپەرىكەر لەو پەرستارەو لە لای خوا بە ھۆى ئەو شىركەو زىانى دەست ئەكەوئە نە سود، كە ماناى ئەم ئايەتەيە. يان دەگونجئ ئايەتى پىشودا كەبە وشەى ﴿ما﴾ ھاتو مەبەست شتە بى عەقەلمەكان بىت وەكو بتە تاشراو مەكان و خۆرو مانگو ئەستىرەو ھەبىرو گاو... و... ھتد كە ئەوانە نە ئەتوانن سود بە مەروڤ بەگەيەنن و نە زيان، دوو ھەمىش كە بە وشەى ﴿من﴾ ھاتو مەبەست

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُبَيِّنُ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنِ يَشَاءُ
 ١٦ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَالنَّصَارَى
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ١٧ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
 وَكَذَلِكَ حَقُّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُنِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِن مَّكَرٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ١٨ هَذَانِ خَصَمَانِ أَحْصَا
 فِي رَيْبِهِمَا الْقُرْآنَ فَفُتِحَتْ لَهُم نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
 مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ١٩ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ ٢٠ وَلَهُمْ مَقْنَعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ٢١ كُلَّمَا أَرَادُوا
 أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَيْرِ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
 ٢٢ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٢٣

په‌رست‌واره عاقله‌كان بېټ وركو رمښ خپلو گه‌وره
 سه‌روك حېزبو لېپرسراوى دمسته و گروښه‌كان كه
 په‌رمانه‌كانيان وركو فرمانى الله جېبه جې نه‌كهن جا ج
 بېانه‌وئو ج نه‌پانه‌وئ نه‌بنه خواى نه‌و خه‌لكه نه‌زانه، جا
 نه‌مانه دمگونج هه‌ندى سودى دنيايان هه‌بېټ به‌لام
 زيانيان هه‌ر زور نزيك‌ترو زوويش په‌خيان نه‌گرئ، ئاى ج
 هاوئشين وهاودميكى ناله‌باره كه له دنياى مال و سامانو
 گيانى خوى بؤ فېدا كرد به‌لام نه‌و نه‌ك هه‌ر سودى پې
 نه‌دا به‌لكو نه‌فرينشى لى نه‌كات جا تو خوا نه‌گه‌ر مروځ
 زير بېټ وركه‌مى عه‌قلى بخاته كاروه هه‌رگيز ئيشى ناوه‌ها
 نه‌كات؟!

١١ بېگومان الله نه‌وانه‌ى كه باومړيان هېناوه ئيشى
 چاكيان كرده نه‌پانخاته ناو باغاتيكه‌وه كه چه‌ندين
 جوگى به‌ ناودا دمړوات، بېگومان كه الله هه‌رجيپه‌كى بوټ
 نه‌يكاتو كه‌س ناتوانى ريگى لى بگريټ، وه به‌ راستى الله
 يارمه‌تى پېغه‌مبه‌ركه‌ى خوى نه‌دات و به‌سهر دوژمنانيدا
 زالى نه‌كات

١٥ نه‌و كه‌سه‌ى كه‌وا گومان نه‌كات كه الله له دنياو له
 دوا روژدا يارمه‌تى پېغه‌مبه‌ركه‌ى نادات ده‌ى با په‌تېك
 بوسته‌تېټ به‌ بن‌ميچى خانومه‌كى خويهموه پاشان با خوى
 بخنكيڼى ئينجا ته‌ماشا بكاتو بزائى نايبا به‌م هيلو
 ته‌لكه‌په‌ى نه‌و، ناواتى هاته‌دى دلى ناوى خوار ؟ واته،
 هه‌ر چه‌ند بېټان ناخوشبېټ به‌لام الله هه‌ر پېغه
 مبه‌ركه‌ى و ئاينه‌كه‌ى خوى سهر دمخات جا هه‌رجى
 نه‌كهن بېكهن نه‌گه‌ر خو خنكاندنېش بېټ.

١٢ جا هه‌ر ناوه‌ها دمېينن ئيمه نه‌م قورئانه‌مان ره‌وانه
 كرد كه به‌لكه گه‌ليكى روښنكهرمون، وه به‌ راستى الله نه‌و
 كه‌سه‌ى كه‌ نارمزوى لى بېټ رينماى دمكاتو دمېگه‌په‌نېټ
 به‌ خوشبه‌ختى، وه نه‌مه ئيشى الله په‌ كه‌س ناتوانى
 دمستى تېبخات نه‌و خودا په‌ مروځيش به‌نده و مولكتى و
 هه‌ر جوړه نالوگورېكى تېدا بكات به‌ ويستو نارمزوى
 خويته‌ى.

١٧ بېگومان نه‌وانه‌ى كه باومړيان هېناوه نه‌وانه‌ى كه
 بوون به‌ جوله‌كه‌و به‌ سه‌به‌ئى و به‌ گاورو به‌ ناگر په‌رستو
 نه‌وانه‌ى كه‌ شه‌ريكيان بؤ الله داناو هه‌روا به‌ يه‌ك شيوه
 ناچن و يه‌ك حېسابيان نيه، به‌لكو به‌ راستى الله له‌روژى
 قيامه‌تدا جيايان دمكاتوه‌مو نه‌وه‌ى كه‌ باومړى هېناوه
 نه‌پاخته به‌هسته‌وه، وه نه‌ومېش كه‌ باومړى راسته هېنه‌ى
 نه‌هېناوه نه‌پاخته دوزخه‌وه به‌ راستى خوا ناگداره به‌سهر
 هه‌موشتيكداو نه‌زائى له‌دنيا دا كى راستى كرده وه كييش
 ناراست بووه و هېچى لى ون نابېټ، ئينجا خودا تيمان
 دمگه‌په‌نېټ كه‌ هه‌ر خوى شايسته‌ى په‌رستنه‌و نه‌فه‌رموئ:

١٨ مه‌گه‌ر تو نابېټى كه‌ نه‌وه‌ى له‌ ناسمانه‌كانداپه وله ناو
 زه‌ويدا په‌و خورو مانگو نه‌ستېرمكانو چياكانو دارو
 دره‌ختو نه‌وه‌ى كه‌ به‌سهر زه‌ويدا نه‌پرواتو زوريش
 له‌خه‌لك سوجده بؤ خوا نه‌به‌ن گه‌ليكيش له‌ خه‌لك سزايان
 بؤ براومه‌وه‌و سوكو ريسوا بوون وه نه‌و كه‌سه‌ش كه‌ الله
 سوكو ريسواى بكات تازه هېچ كه‌سيكيش ريزى لى ناگريټ،
 بېگومان الله نارمزوى له‌چى بېټ نه‌يكاتو هېچ هيزو
 دمسه‌لاتيك نيه كه‌ بتوانيت ريگى لى بگريټ، ئينجا

جاري ڪي تر نه چي ته وه سهر باسي سزاي خراپه کاران و
نه فھر موي:

۱۱) نه مانه دوکھ سن که له سهر پهرو مردگاري خوځيان
کيشه يان ههيه يه کيکيان لايه نگر ڀتي و هه و لو کوششي
رازي کردنيه ڀتي و نه وي ترين دوزمني ڀتي و هه و لو
تهقه لاي ريگرتي ٿاين و ناشيرين کردنيه ڀتي، جا نه وانهي
که بي باومر بوون پوڻا کيکي ناگرينيان به نه ندازهي
به زن و بالايان بو دانراوه و له بهري نه کهن که ناوي کولاو و
داخيان به سهر دا دهگرت.

۱۲) به و ناوه داخه هه ناويان و پيسته کانيان نه توڙي ته وه.

۱۳) جا گورزي ٿايننيان بو ههيه و به و گورزانه لڙان
نه دريت. پوڻا کي ناگرو ناوي کولاو به سهر اکران و دانه بهر
گورزي ٿاين ديارى پاشه روڙي بي باومرانه نه مه ته نه
جاري نه ويو يه ماوهي کورت نه به لکو دريڙه ههيه
وهک ده فھر موي:

۱۴) هه که نه يانه وي له و ناگر دمرچن با دمر ڀنه وه بو
ناوي و پڙيان نه ورتي: به زن سزاي ناگري سوتينر. جا
هه وهک باوي هورانه الله پاش باسي خراپان و سزايان
باسي چاگان و پاداشتيان نه کات و نه فھر موي:

۱۵) بيگومان الله نه وکه سانهي که باومر يان هيناوه و کرداري
چاگان نه نجام داوه نه يان باه ناوباغات يه وه که جوگه کان
به ناوياندا نه پوڻ سهر مرادي نه مهش له ناو نه و باغانه دا
به يازنه زيڙينه کان و به مرواري دمر ڙيڙينه وه هه و هه
پيغه مبرمان الله فھر موي ته: (تَبْلُغُ الْحِلْيَةُ مِنَ الْمُؤْمِنِ إِلَى
حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ/ واته، خشل و رازانده وي باومر دار
نه گاته نه و شوڙنه که ناوي دمست نوڙ پي دهگات) وه
پوڻا کي نه وانه له ناو نه و باغاتانه دا هه وريشمه، جا نه وي
عاهل ته ماشا بکه نه وانهي که له دنيا دا هه وريشميان
ده پوڻي و گويان به حلال و حرام نه ده دا و نه مڙو
پوڻا کي ناگرين ده پوڻ به لام نه وانهي که فرماني الله و
پيغه مبرمه کيان نه نجام ده داو له سهر برپاري نه وانه
هه وريشم و زيڙيان له خوځيان هه دهغه کرد بو و نه مڙو
الله به و دووانه خه لاتيان دهگات. هه وروک پيغه مبرمان

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
۲۵) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالسَّبِيلِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنَافِ فِيهِ وَالْآبَادِ
وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحَكْمِ يُطْلَبُ نَذْرُهُ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ ۲۶)
وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ أَنَّ أَقْبَلَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرَفَ فِي
شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ۲۷) وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۲۸) لِيَشْهَدُوا
مَنْفَعٍ لَّهُمْ وَلِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَعْلُومَاتٍ
عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكْلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۲۹) ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
نَذْرَهُمْ وَلِيَطَّوُّوْا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۳۰) ذَلِكَ وَمَنْ
يُعْظَمْ حُرْمَتُ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتُ
لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا بَلَغَ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۳۱)

۳۲) فھر موي ته: { لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيَّاجَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي
آيَةِ الدَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا فَإِنَّهَا لَكُمْ فِي
الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ / سطر عليه / هه وريشم، به جوڙه کانيه وه
نه قايم و نه ته نه کي نه پوڻ و نه له کاسه زيڙو زيوي دا
نه خوڻ و نه خوڻه وه، چونکه بيگومان نه وه بو بي باومرانه
له دنيا داو بو نيويه له پاشه روڙا. به لي نه و باومر داره
چا که کارانه چونکه خواو ٿاينيان ويستوه پشتگوڙي
نه خراون. ده فھر موي:

۳۳) نه وانه هه بو هه مو هه ڀاڻ و جوانه کان ريڻماي
کراون که گه ورترينيان وشه (لا اله الا الله) يه که وشه
يه کتا به رسته، وه هه له دنيا دا بوڙيگاي په سهندي الله
سوپاسکراو ريڻماي کراون، جا نه و ريڻمايه ده يانگه يه نيٽ
به و جيگايه که هه ڀاڻ جيگايه ٿيڊا نه گرتي که
به هه شته، هه وروک چوڻ له دنيا دا به بي مانده بوون
هه ناسه دمه دين خه لکي به هه شتيش هه به سوپاسي الله وه
به بي مانده بون خهريک دهن. به لي نه وه که باسکرا
پاداشي نه و دوو تاهمه بوون که يه کيکيان بو خوا
نه وپريان دڙي خوا له دنيا دا دڙايه تي يه کتريان نه کرد، نه و

لەمەك دانى راستو ناراستە ھەتا ھیامەت ھەر ئاوا درێژى دەبێت. وتراوە ئەمە لەكاتێكدا دابەزیووە كە على و حەمزە و عوبەیدەى ئامۆزای پێغەمبەر لە غەزای بەدردا دەرچون بۆ شەیبە و عوتبەى كورى رەببەو وەلیدی كورى عوتبە كەسیانەكەى پێشو بۆ خواو سیانەكەى دواىش دژی خوا بەرانبەر یەك وەستان و لەناكامدا ھەرسى بى باوەرەكان كۆژان و عوبەیدەمیش شەھید بو.

٢٥ بەراستی ئەو كەسانەى كە بى باوەر بوون و رێگا لە ئایینی خودا ئەگرن و ئەبن بەپەرچ لەرێگای بلأو بونەوێداو بەرگری خەلك لە مالى خوا دەكەن ئەو مالى كە بۆ ھەمو خەلكمان داناو كە یەكسانە تێیدا خەلكى نیشەجێى ناو مەكەو خەلكى كاروانى، وە ھەركەسىك ببیەوئ لەویدا ھەر جۆرە نارێكى و ستەمىك بكات سزایەكى دەرناكى پێ دەچێژن. ئەم چەند ئایەتە ئەو دەگەيەن كە ئەم ئایەتە (مەدینە) دا ھاتبێتە خوارو، لەبەر ئەو و تراوە كە ئەم سورەتە سورەتێكى سەیرە دوو سوچدەى تێدايە، بەشەوو بەرۆژ دابەزیو، لە سەھەرو لەمالدا ھاتو، (مەكە) و (مەدینە) ییە، ئاشتییە و جەنگیە، ھەلۆشێنەرەو ھەلۆشێنەرەویم (الناسخ و المنسوخ) و موحكەم و مۆتەشابیھە، واتە ئەوانە ھەمو لەم سورەتەدا روى داو.

٢٦ باس بكە ئەو كاتەى كە جیگای (كەعبە) مان بۆ ئیبراھیم دیاری كرد كە دروستى بكات بۆ بەندایەتى تێداكردنى و پیمان وت: كە ھیچ ھاوبەشیك بۆ من دانەنێیت و مالىكەم پاك و خاوین بكەروە بۆ ئەوانەى كە تەنھا بۆ تەواف ھاتوون بۆ ئەو شوینەو ئەوانەیش كە خەلكى ئەو شوینەن، وە بۆگەردن كەچان و سوچدەبەران كە نوێژكەران. ئەمە ترساندن و سەرزەنشێكى گەورەى بۆ قورەیش كەریزى ئەوان بەھۆى مالىكەویمە كە یەكەم جار بۆ یەك تەپەرەستى دروستكراوە كەچى ئەوان لەویدا بت ئەپەرستن؟!

٢٧ جا وتمان بە ئیبراھیم: جارێدە بەناو خەلكدا بۆ حەج كردن، جا كە بانگت كرد لە ھەمو رێگایەكى قوڵ و دورووە بە پیاو بەسەر ھەمو شێكى لەرو لاوازووە دین بۆ

لات. ﴿مُحَسِّرِينَ﴾ لەر، لاواز، لە راستیدا ئەمە ھەمو ھۆیەكانى ئازوگوییى سەردەم ئەگرتەو، وەك: تەیارو سەیارە.

٢٨ تا ئامادەى ئەو سودانەى خۆیان ببن ھەم بازرگانى و ھەم عیبادەت، وە تا ناوى اللہ ببەن لەكاتى سەرپێنى ئەو ئازەلانەدا كە اللہ كردوویەتى بە رۆزبان لەو چەند رۆژە دیاریانەدا، وە بە یاد كردنى اللہ سوپاسى ئەو ھەمو نیعمەتانەى بكەن، جا لەو قوربانیانەى كە ئەيكەن خۆتان لێیان بۆن و بیدن بە ھەزاران و نەدارانىش.

٢٩ پاش ئەو ئازەل سەرپێنە با چلئو پیسى لە خۆیان لابەن جا بە سەر تاشین یان كورت كردنەو و نینوكگرتن، دەست پێ بكەن، پاشان خۆشۆردن و پاك و خاوینى، وە ئەوێ كە پێویستیان كردووە لە سەر خۆیان لەكردارەكانى حەج و جگە لەویش جێبەجێ بكەن، وەبا بە دەورەى مالى خوادا بسورپێنەو و تەوافى ھاتنە خوارو بەجێ بھێنن، ﴿الْحَبِيقِ﴾ واتە: كۆن، چونكە مالى خوا یەكەم مالى كە لەم سەر زەویەدا بۆ خەلك دروستكراوە.

٣٠ بپار ئەویمە كە ئاوا بكەن وە ھەر كەسىك قەدەغە كراوكانى اللہ بە گەورە بگرت و سنور نەبەزێنێت، ئەوسا ئەو چاكە بۆى لەلای پەرۆمردگارى، وە مەرۆ بزى و گاو و شتریان بۆخەلال كراو جگە لەوێ كە لە ئایندەدا ئەخوینرێتەو بەسەرتاندا، جا ئەو بو لەمەدینەدا سورەتى (المائدة) دابەزى و ئەو قەدەغە مكرائەنى دیارى كرد، ئینجا ئەفەرەمۆى جا خۆتان دور بۆخەنەو لەپیسى كە بێكانەن و نەیانپەرستن و خۆتان لەقسەى نەرەو و درۆو ناحەق دور بۆخەنەو، پێغەمبەر ﷺ فەرەمویەتى: ﴿أَلَا أَنْتُمْ بِأَكْبَرِ الْكَافِرِينَ قُلْنَا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْإِشْرَافُ بِاللَّهِ وَغَفُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَكَانَ مُتَكِنًا فَجَلَسَ فَقَالَ أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ وَشَهَادَةُ الزُّورِ أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ وَشَهَادَةُ الزُّورِ فَمَا زَالَ يَقُولُهَا حَتَّى قُلْتُ لَا يَسْكُتُ / مَطْقُ عَلَيْهِ / واتە: ئایا گەورەترینى تاوانە گەورەكانتان پى نەلیم؟ وتمان: بەئێ ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ. فەرەموى: شەرىك دانان بۆخوا و دەرچون لەفرمانى دایكو باوك، پێغەمبەر ﷺ كە شانى داھێلا بوو ئینجا دانیش، جا فەرەموى: ئاگادار بن قسەى درۆ ھەلبەستن،

ناگادار بن شایهتی درودان، نهوسا نهمانه‌ی نه‌هونده و ته‌وه تا وتم تازه بیده‌نگ نابیت) به داخه‌وه نه‌مرو کئی چاکتر بزانی درو هه‌لبه‌سیت و درو بلیت نه‌وه سیاستمه‌دارو لیزانتره؟! نازانن که نه‌وه نیشانه‌ی ناخر زه‌مانه هسه‌یه‌کی راسته و هه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌رمانه: (سَیِّئِی عَلَی النَّاسِ سَوَاتٌ خَدَاعَاتٌ یُّصَدِّقُ فِیْهَا الْکَاذِبُ وَیُکَذِّبُ فِیْهَا الصَّادِقُ وَیُؤَمِّنُ فِیْهَا الْخَائِنَ وَیُخَوِّنُ فِیْهَا الْآمِنَ وَیَنْطَلِقُ فِیْهَا الرُّؤِیْضَةُ قِیلَ وَمَا الرُّؤِیْضَةُ قَالَ الرَّجُلُ النَّافِیَ فِیْ أَمْرِ الْعَامَةِ/ واته: بهم زوانه سالانیک‌ی فریودر به سهر خه‌لکدا دیت که دوزن تئیدا به راستگو داده‌نریت و راستگویش به دروزن، وه خیانه‌تکار به نه‌مین و پیاوی نه‌مینیش به‌خیانه‌تکار هه‌ژمار دم‌کریت، وه روه‌بیزه‌کان دم‌بنه دم راستی خه‌لک. بیژرا روه‌بیزه کییه؟ هه‌رموی: پیاوی هیج و پوچه‌وه وه له کاروباری گشتیدا هسه دمکات).

۳۱) راست هه‌ر بۆ خودا بن و هیج هاوبه‌شیک بۆ دانه‌نین، چونکه هه‌رکه‌سیک هاوبه‌ش‌دانیت بۆ‌الله، جا وه‌ک نه‌وه وایه کهله ناسمانه‌وه به‌ربوبیت‌ه‌وه، جا بالنده پری بداتئ و بیفرینیت و گالی گالی بکات یان گزه بایه‌کی توند لئی بدات و بیخاته شوینیک‌ی دوره‌وه، جا نه‌وه که‌سه‌ی که له ناسمانی به‌رزو چاودیری کراوی نیمان به هوی شیرک و کوفره‌وه بکه‌ویتته خواره‌وه جگه له سزاو به‌لای دنیاو باشه‌روژ شتیک‌ی تری ده‌ست ناکه‌ویت واته موشریکان ناوه‌هان و تازه له ریزی بنیام دهرئه‌کرین وله دنیا‌دا وه‌ک ناژه‌لن و له روژی هیامه‌تیشدا بۆ هه‌میشه به که‌روکویرولائی له‌ناو ناگری دوزه‌خدا. (سَیِّئِی) واته: شوینی دورد‌ه‌ست و ناو‌مید که‌ر.

۳۲) بریاری الله بهو شیوه‌یه که هه‌رکه‌سیک دروشمه‌کانی الله به گه‌وره بگری و ریزی بۆ دابنیت، جا به راستی نه‌وه ریزگرتانه له‌به‌شی پاریزکاری دله‌کانه، واته نه‌ودلانه له خوا ترسو پاریزکارن.

۳۳) بۆتان هه‌یه سود گه‌لیک له‌وه مه‌رو بزنی و گاو و شتره‌ی که ده‌یبه‌ن بۆ سه‌ر برین له‌مه‌که‌دا تا ماوه‌ی دیاری کراو که روژی هوربانی کردنه وه‌ک شیرو خوری و موو نازو گوپاز

خَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الْأَرْضُ فِي مَكَانٍ سَجْقٍ ذَلِكَ وَمَنْ يَعْظَمْ شَعْبَرُ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝۲۱ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْمَقْبُورِ ۝۲۲ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ أَلَا تَعْلَمُونَ ۝۲۳ فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝۲۴ الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهَ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۲۵ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعْبَرٍ لِلَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِئَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمَعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۲۶ لَنْ نَبَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤَهَا وَلَكِنَّ بِنَا لَهَا الْفَقْرَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْنَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۝۲۷ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝۲۸

کردنی که‌لوپهل به‌وان، پاشان جینگای سه‌ربریانی له‌لای نه‌وماله کۆنه‌دایه که مالی خوایه، نه‌مه باسی هوربانی حاجیانه‌وه نه‌بئ که نه‌وه ناژه‌لانه له‌ده‌وروبه‌ری نه‌وه ماله‌دا سه‌ربریان و هه‌ر شیوه سودیکیان له پی‌شه‌وه لی وهرگیریت دروسته.

۳۱) بۆ هه‌رگه‌لو ناینیک یاسای به‌ندایه‌تی و هوربانی کردنه‌مان داناوه تا ناوی خوا به‌ینن له‌سه‌ر سه‌ربریانی نه‌وانه‌ی که کردومه‌مان به روژیان له‌وه مه‌رو بزنی و شتره‌ی گایانه، جا به‌رومردگار و خوی نیوه خوایه‌کی ته‌نهایه‌ی ده‌ی نه‌بئ ته‌نها بۆنه‌وه گه‌ردن که‌چ و ته‌سلیم بن و که‌سیکی‌تر نه‌که‌ن به هاوبه‌شی نه‌له کاتی سه‌ربریانی ناژه‌لداو نه له‌کاتی هیج به‌ندایه‌تی‌ه‌کی تر‌دا، جا مژده بده به‌وانه‌ی که خویان به که‌م ده‌گرن و به ده‌عیه‌وه لوت به‌رز نین نه‌وانه کین؟

۳۲) نه‌وه که‌سانه‌ن که هه‌رکاتئ ناوی خوا ببریت دله‌کانیان ده‌ترسیت و تئته هه‌شوکان، وه نه‌وانه‌ن که خوگرن له‌سه‌ر نه‌وشتانه‌ی که دوو‌چاریان نه‌بیت له‌دنیا‌داو نوێژده‌که‌ن و له‌وه‌ی که پیمان‌داون ده‌به‌خشن، واته "نه‌وه چوار و هه‌سه

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لِمَنْ يَكْفُرُ بِآيَاتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِذْ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ لَقَدِيرٌ الْعِزِّ ﴿٣٢﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَفْسَادُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٣٣﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٣٤﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٣٥﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ كَفَيْتَ كَانَ نَكِيرٌ ﴿٣٦﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرِيبٍ أَمَلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَمِنْهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَبْرِ مَغَطَّلَةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٣٧﴾ أَلْقَاهُ لَيْسَ رَءُوفٌ فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

وہم سفی خو بہ کہم زانانہ (الْمُحْسِنِينَ) نینجا خوی گہورہ
نہفہ رموی:

﴿٣١﴾ وشرہ گہورہ وہ وہ کمان داناوہ بؤتان کہ بہشیک
بن لہ دروشم بہ لگہی دؤزینہ وہی برپارو فرمانہ کانی
اللہ و سودیکی زوریان تیدا ہیہ بؤتان، جا کاتی کہ
نامادہ کرا بؤ سہر برپین بہم شیوہیہ کہ لہسہر سی لاقی
وہستاوہ لافیکی بہسراوہتہوہ، نینجا ناوی اللہ ی لہسہر
بہینن و سہری برپن، نہوسا ہر کاتی کہوتن و پاک کران و
نامادہ کران بؤ خواردن، جا خؤتان لی بخؤن و پاشان بیدہن
بہ ہہمو کہسیکی نہدار داواکہرو داوانہکہر، بہ شاری بہ
لادیو بہ نیستہجیو بہ ریبوار، بہ داراو نہدار. ہر
ناوہا کہ دہیبینن رامو گہردن کہچمان کردون بؤتان، سا
بہلگو ئیوہش ورد ببنہوہو سوپاسی ئیمہ بکہن. (الْقَانِعِ

وَالْمُعْتَرِّ) بہ چہندین مانا باسکراون نہوہ ہہندیک لہو
مانایانہ بو، جا تہماشای نہو وشرہ زمبہلاح و گہورہ بکہن
کہ چؤن اللہ رامو گہردن کہجی کردوہ بؤمان کہ سی پلنگ
بہ نہندازہی و شتریک نابن کہجی مرؤف ناتوانی بہبی

چہک و چؤلہ لہیہک پلنگیش نزیک بکہوئتہوہ نہک دوانو
سیان.

﴿٣٢﴾ نہ خوئنی نہو وشرہ قوربانیانہو نہ گوشتہکانیان
ہہرگیز بہ اللہ ناگاتو نیازیشی بہوہ نیہ بہلام نہو
پاریزکاری و لہ خوا ترسیہکہی ئیوہی دہوئتو پہسہندی
نہکاتو ہر نہوہیشی مہبہستہ، ہہر ناوہا اللہ نہو
وشرانہی رام کردوہ بؤتان بؤ نہوہی اللہ بہ گہورہو خاوند
دہسلات بزاند و سوپاسی بکہن لہسہر نہوہی کہ رینمای
کردون بؤ نہم ناینہ، وہ نہی محمدؐ موژدہ بدہ بہوانہی
کہ چاکہ کارنو ہہمیشہ وائیش نہکەن وہک نہوہی کہ
چاویان لہ اللہ بیت. پیویستہ لہسہر نہو کہسہی کہ قوربانی
یان ہہر ئیشیکی چاکہی تر نہکات لہ ناخی دلیہوہ تہنہا
مہبہستی رزمائہندی اللہ بیت و ہیچی تر، وہ قوربانی
کردن وہک ہہمو عبادہتہکانی تر بؤ نہوہی کہ وەر
گریت دہ بیت جگہ لہمہ کہنیہتی پاکبی دہبی بہو
شیوہیہ بیت کہ لہ شہرعدا دیاری کراوہ. پیفہمبہر
دہفہرموی: {إِنَّ أَوَّلَ مَا نَبْذُ فِي يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ ثُمَّ نَرْجِعَ
فَنَنْخَرُ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ أَصَابَ سُتْنًا وَمَنْ نَخَرَ قَبْلَ الصَّلَاةِ
فَإِنَّمَا هُوَ لِحَمِّ قَدَمِهِ لِأَهْلِهِ لَيْسَ مِنَ النَّسْلِ فِي شَيْءٍ / سفر علیہ /
واتہ: یہکہم شتی کہ لہم روژی جہڑنی قورباندا دہستی پی
نہکەین نوئز کردنہ پاشان دہگہرپینہوہ بؤ مال و قوربانی
نہکەین، جا ہہر کہسیک ناوہای کرد نہوہ سونہتی
ئیمہی پیکاوہ، وہ ہہر کہسیک بہرلہ نوئز ناؤل
سہر برپت نہوہ تہنہا گوشتیکہو پیشکشی خاوخیزانی
کردوہوہیچ پھیوندی بہ قوربانیہوہ نیہو حیسابی
قوربانی بؤ ناکریت}

﴿٣٣﴾ بیگومان کہ اللہ پاریزکاری لہو کہسانہ نہکات کہ
باوہریان ہیناوہ چونکہ بہ بیگومان کہ اللہ ہیچ
خیانہتکارو کافرو سپلہیہکی خوش ناوی.

﴿٣٤﴾ ماوہی شہر کردن درا بہو کہسانہی کہ شہریان لہگل
دا نہکریت، چونکہ بہراستی نہوانہ ناہہقیان پی کراوہ
بیگومان اللہ زور بہتوانایہ لہسہر یارمہتی دان و
سہرخستیان. کین نہوانہی کہ ناہہقیان پی کراوہ ؟

۴۰ ئەو كەسانەن كە بە ناحەق لە مائەكانيان دەرگراون و ھېچ تاوانىكيان نىيە جگە لەوھى كە ئەلئىن: پەرورەدگارمان ﷻ، بەلئى ئەبى ئەو جۆرە جەنگانە لە نىوان سوپاى نىمان و كوفر روبىداتو ھىزى ﷻ لەدەستى مۇسلمانانەوہ دەرگەوئىت، چونكە ئەگەر ﷻ ھەندىك لە خەلكى بە ھەندىكىتر لەناو نەبەردايە ھەمو جىگاكاني خوا پەرستى لەناو دەچون و دەرۆخىنران چ دىرەكان بوايە كە خەلوئەتگاي تاكە تاكە خواپەرستەكانەو چ كلىسەكان و چ كەنەشتەكان و چ مزگەوتەكان بوايە كە لە ناو ئەواندا زۆر ناوى ﷻ ئەبىرى يادى ئەكرىت، بەدئىيائىيەوہ ﷻ يارمەتى ئەو كەسە دەدات كە يارمەتى ئايىنى ﷻ دەدات، بەراستى ﷻ زۆر بە توانايەو زالى و بەدەسەلاتە. جا ژاتى ئاوا بى چۆن سەر ناكەوئى و كى ئەتوانى بەرانبەرى بوەستىت. ئەمە ھەم مۆژدەيەو ھەم ھەرپەشە، مۆژدەيە بۆ ئەوانەى كە لەكارو كۆشش و جەنگياندا تەنھا مەبەستيان ﷻ بە نەترسن و دئىيا بن كە ﷻ يارمەتيان ئەدات، ھەرپەشەيە بۆ بى باومەران و خوا نەناسان كە ھەرچى بكەن ھەر شەكەست ئەخۆن، چونكە دەرەقەتى ھىزى ﷻ نايەن، وە لە لاىكى ترمەو بۆ ئەوانەى كە بەناوى خواوہ جىھاد ئەكەن بەلام مەبەستيان پاك و خواوئىن نىيەو جگە لە ﷻ تىكەلاوى مەبەستيانە، ئەمانەيش ﷻ بەلئىنى يارمەتىدانى پىنەداون و سەرگەوتنىيان نابى مەگەر بەھۆى ستمەكارى زۆرى لايەنەكەى تر يان بە ھۆى زۆرى ھىزو دەسەلاتيان لە بەرامبەر دوژمنەكەيانەوہ يان ھەر ئىرادە كەونىەكىترى ﷻ، جا پىويستە لەسەر ئەم بەشە ئەگەر باومەرى بە ﷻ راستە زوو لەو بۆچونە ھەلانە بگەرپىنەوہو پەشيمان ببەوہو تەنھا لەبەر ﷻ بچەنگىن تا بەر يارمەتى ئىرادە شەرعىەكەى ﷻ بكەون. ئىنجا وەسفى ئەوانە ئەكات كە باومەردارى راستن و ﷻ يارمەتيان ئەدات و ئەفەرموى:

۴۱ ئەو كەسانەن كە ئەگەر ئىمە جىگىرمان كردن لەزەویدا نوئىژ ئەكەن زەكات ئەدەن فرمان ئەدەن بۆ ئەنجامدانى ھەمو ئىشىكى چاك و بەسود بۆ خەلك، و دەرگى ئەكەن لەكارى خراپە، بەلئى نوئىژ كردن و زەكات دان و فرمان بە چاكە كردن و بەرگى لە خراپە كردن

وەسفى ئەو كەسانەيە كە ﷻ يارمەتيان ئەدات و بەسەر دوژمناناندا زال ئەكات، وە ھەر بۆ ﷻ سەر ئەنجامى ھەموكارىك جا ئەمە بەردى داخنانە بە دلى كافران و بى باومەراندا چىئەكەن بىكەن سەرئەنجام ھەر دوژاون، (معروف) بە ھەمو كارىك ئەوترىت كە لە روانگەى شەرعەوہ پەسەند بىت. (منكر) بە ھەر كارىك ئەوترى كە لە روانگەى شەرعەوہ پەسەند بىت. ئىنجا ﷻ بۆدلىدانەوہى پىغەمبەر و پەيپەرەوانى وا باسى ھەندى لە گەلانى پىشو بە كورتى دەكات و دەفەرموى:

۴۲ ئەگەر ئەو بى باومەرانە باومەرى بە تۆ ناكەن و بە درۆت ئەخەنەوہ با دلت ناپەحەت نەبى، چونكە ئەمە تەنھا بۆ تۆ نەبوە بەلكو بەراستى پىش ئەوان گەلى نوح و "عاد" و "سەمود" پىغەمبەرەكانيان كە نوح و ھودو صالح بو بە درۆيان خستەوہو باومەريان پىنەكردن.

۴۳ خۆ گەلى ئىبراھىم و گەلى لوتىش، ۴۴ جا خەلكى مەدەيەنىش كە گەلى شوعەيب بوون، باومەريان بە پىغەمبەرەكانيان نەكردو بە درۆيان خستەوہو خۆ موسايش بە درۆ خرايەوہ، جا ماوہم دا بە بى باومەران تا بە ئارەزوئى خۆيان ئەسپى خۆيان لەمەيدانى كوفرو بى باومەرىدا تاو دەدەن، پاشان تۆلەم لى سەندون جا بزانن ناپازى بوونى من ئەوانى بە چ سەر ئەنجامىك گەياندو چىيان بەسەرھاتو چۆن ئەو نازو نىعمەتەى كە تىيدا بون گۆرىم بۆ سزاو لەناوچونيان؟ واتە با ئەوانەيش كە باومەرى بە تۆ ناكەن ھەرچى زوتر بە خۆياندا بىنەوہو دەست لە بى باومەرى و دژايەتت ھەلگرن، ئەگىنا لە دەستى ئىمە دەرناچن و ئاوا سەرئەنجامىكىش چاومەريانە.

۴۵ جا زۆر و لاتمان ھەر تىخستوون و لەناومان بردوونلەحالىكدا كە ستمەكار بوون، جا ئەو و لاتانە و پىران بوون و داريان بەسەر بەردەوہ نەماوہ بىرى بىخاوەن كەلە پىشدا ھەرمەياڭ بوون و شەريان لەسەر دەرگ و ئىستا دەبين كە چۆل و بىخاوەن و كۆشكى بەرزو بتەوو سىپىكراوہيان ئاوا بوون بە و پىرانەو كەلاوہى روخوا.

وَسَتَجِدُنَاكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ تُخْلَفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَن مِّنْ
قَرِيبَةٍ أُمِلْتُ لَهُمْ فِيهَا ظُلُمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَتَّخِذُ النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَأَلْزِمَنِي
أَمْسُوا وَصَلُّوا الصَّلَاةَ لَكُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيمِ
﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا إِذَا نَسَخَ
أَلْفَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ أَيْدِيَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتَنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخَيَّبَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

﴿٤٦﴾ نایا نه گهراوون به ناوی زه ویدا نهوسا دلانیکیان هه بی
که راستی پی بزنان یان گوچکه یانیکی بیسه ریان هه بی
لهو هه مو هسهو ناموژگاریه پهندهو ناموژگاری وهرگر؟ جا
بیگومان راستی نهوویه که نهوان چاوی سه ریان کویر نیه
بهلام نهو دلانهی که له ناو سینگیاندایه کویرهو بی ناگایه و
پهندهو ناموژگاری وهرناگریت.

﴿٤٧﴾ جا نهوان ههر به پهله داواي هاتنی سزا نهکهن،
چونکه به لایانه وه راست نیه و نازانن که نهوه به لینی
اللهیه و نهو زاته ههرگیز پیچه وانهی به لینی خوئی ناکات
به لکو هه مو به لینه کانی له کاتی خویدا دیتهدی و بی گومان
یهک روژیش له لای پهرومردگارت وهک ههزار سالی نیویه،
واته: الله ههر چهند ماوه به سته مکاران و بی باوهران بدات و
به لای نیویه و زور بی بهلام له لای الله وهک نه ندازهی که متر
له کاتر میتریکی نیویه. جا وورد ببنه وه نهی سته مکاران.

﴿٤٨﴾ خوژور ولات بوون له گهل نهویشدا که سته مکار بوون
ماوهم پیداوون بهلام نهوان له و ماوه پی دانهدا له جیاتی به
خودا هاتنه وه تهو به کردن، تاوان و خراپه ی زیاتریان کرد،
پاشان غه زیم لی گرتن و ته فروتونا م کردن وه گهرا نهویش

ههر بولای منه. واته: ههرچی نه بی ببهو ههرچی نه کهیت
بی کهو ههر چهند نه ژیت بزای ههر نه بی بیته وه بولام و
حیاسبت له گهل دا بکه م، جا خوشبهختی بول نهو کهسهی که
پیش نهووی بگات بهو حیاسبه خوئی ناماده نهکات و له
هه مو تاوانی په شیمان نه بیته وه و تیشوی چاک و پاک ناماده
بول نهو روژه تهرخان دهکات.

﴿٤٩﴾ نهی محمد پیژده نهی خه لکینه من بول نیوه ههر ته نها
ترسینه ریکو روژنکه ره و میه کم که له سزای پاشه روژ نه تان
ترسینم و هه مو راست و ناراستی کتان بول روژن نه که مه وه.

﴿٥٠﴾ جا نهوانه ی که باوهریان هی ناوه و نیشی چاکیان
کردوه بول نهوانه هه م لی خوشبون و هه م رزق و روژه کی
به ریزو شهرا هه تمه ندانه هه یه.

﴿٥١﴾ نهوسا نهوانه ی که هه و لیان داوه دژایه تی نیشانه کانی
نیمه بکه ن و پیان وابوه که دشتوانن به راستی نه مانه زور
له هه لدها بوون و به دهستی خوئیان مالی خوئیانیان رماند،
چونکه نهوانه دژه خین و ته نها دؤست یاری نهوان ناگری
جهه نمه و نه بی له ویدا بول هه میسه جیگیر ببن.

﴿٥٢﴾ پیش تو هیچ رهسول و نه بیبه کمان رهوانه نه کردوه
مه گهر ههر کاتن ناواتی خواست بیت شهیتان شتیکی
هاویشتوته ناو نارمزو که ی، جا چونکه نه مانه نماینده و
نوینه ری الله بوون، الله نهوانی پاراستوه لهو به شه
شهیتانیه و ناگاداری کردونه ته وه لی، نهوسا الله نهووی که
شهیتان فرهی داوته ناو ناواته کانیه وه لای بردوهو پاشان
نیشانه کانی خوئی پته وو به هیژ کرده وه و الله زانا و کار
به جیه. الله ماوه ی به پیغه مبه رانی داوه که نهیجهاد بکه ن
ههر وهک به هه مو زانیان نهو ماوه دراوه بهلام پیغه مبه ران
له م نهیجهادانه دا وهک خه لکی تر نین، چونکه نهوان
نوسوه و چاولیکروا بون بول خه لکو پیویسته له هه مو
بریاریکیاندا گویره لایان لی بکریت، جا ههر کاتیک له
نهیجهادیکدا نهیان پیکا بیت الله زووبه زوو ناگاداری
کردونه ته وه و بویانی راست کردونه ته وه و نه هیلاوه که له
سه ر نهوه بیمینینه وه، جا نه م به شهیه بووه به هوئی
تافیکردنه وه ی خه لک نهوسا باوهرداری راسته هینه باوهریان

لنفس قصة الغرائق) هندیکیس به راستی نه زانن به لام
 نهوانیش له سهر چونیه تیه کهی نا کوکن، جا نهو هسه یه
 نهشی بۆ باس کردن و ری تیده چیت نهو یه که له کاتی
 خویندنه و دی سورمتی (نهجم) له لایه ن پیغه مبهروه ۛ بۆ
 نهو خه لکه ی دانیش بون له باو مردارو کافر کاتی که
 پیغه مبهر ۛ سهر زه نشتی کردن و بتهکانی به سوک ناو
 بردن و چانیکی دا شهیتان له سهر شیوهی دهنگی پیغه مبهر
 تاریخی بتهکانی کردو وتی : نهو بتانه بالنده گه لیکی
 بهرزو تیژ فرن و بیگومان شه فاعهت و تکا کاریان جیگای
 نومیده. جا بی باو مردان نه مه یان بیست وتیان محمد تاریخی
 بتهکانی نیمه ی کردوه به مه شادمان و که یفخوش بوون و
 له کو تایی سورمه که دا کاتی که پیغه مبهر ۛ سو جده ی
 بردوه و موسلمان و بت بهرست هه مویان سو جده یان
 بردوه، جا وا بلا و بویه وه که محمد ۛ و قوره یش ریکه وتون
 ته نانهت نه م دهنگوباسه به حبه شه یش گه یشت و
 کو مه لیک له کوچکه رانی حبه شه هاتنه وه بۆ مه که به لام
 که گه یشتنه مه که دیان نهو دهنگوباسه بهو شیوه یه
 نه بو، له راستیدا نه م رودای "غه رانیق" له سابت نه بو
 نه گهر سابتیش بیت وهک هه ندئ وتویانه ناگو نجیت که به
 ده می پیغه مبهردا ۛ نهو وشانه هات بیت وه نهو ی که
 ده گونجیت نه وه بو که باس مان لی کرد بیگومان ههر
 مرو قشکی ژیر و زانا ته ماشای نایه تهکانی سورمتی (نهجم)
 بکات که سهر اپا سوکی و بی نرخی کردنه به بتهکان
 ده زانیت نهو تاریخه له زمانی پیغه مبهروه ۛ نه بو وه
 ناگو نجی. والله اعلم. ئینجا په رومردگار باسی نهو که سانه وه
 نه کات که له بهر خاتری الله جیگا و ولاتی خو یان به جی
 هیشتوه نه فهرموی:

۵۸ جا نهوانه ی که له ریگای الله دا کو چیان کردوه و ولاتی
 خو یان به جی هیشتوه پاشان بکو ز رین یان بمرن هیچ
 جیا وازی نیه به راستی الله رۆ زیان بی نه دات به رۆ زیه کی
 جوان چونکه نهوان بۆ خوا وازیان له ژیا نی خو شو و ولاتی
 خو یان هی ناوه خو بیگومان ههر الله یشه چا کترینی
 رۆ زی دهره کانه، جا چۆن ده گونجی بۆ نه م زاته دۆ ستانی
 خو ی بی بهش بکات؟ سهر مرای نه وهش ،

۵۹ به دنناییه وه نه یانباته جیگایه کی شه وه که خو یان بی
 رازی دهن، بیگومان که الله ههر زۆر زانیه به کار و کو ششی
 بهندهکانی له چاک و خراپ، به حه وسه له یه بۆ یه په له
 ناکات له تۆ له سهندنه وه، نه گهر جی نهو زاته زۆر به چاکی
 ده زانیت که بهندهکانی جی ده که ن به لام به حه وسه له یه
 بۆ تۆ له سهندنه وه، پاک و بی گهر دی ههر بۆ الله یه لهو
 حه وسه له گه وره ییه ی پاش نهو زانیاریه ورده ی.

۶۰ برپاری الله ناو هاهی، وه ههر که سیک تۆ له ی خو ی
 بسینیت وه بهو شیوه ی که سته می لی کرا وه پاشان ده ست
 در یژی کرایه سهری به راستی الله یار مه تی نهو که سه
 نه دات، بیگومان الله زۆر چا و پۆ شی که ره و تا وان به خشه، جا
 نه م نایه ته نهو ده گه یه نی ت که نه بی ده سه لات داران تۆ له
 وهر گرنه وه بۆ سته م لی کرا وان و پشت گو ییان نه خهن.

۶۱ نه وه برپاری الله یه که باسکرا و نهو ههر چی
 بییه ویت ده یکات، چونکه بیگومان ههر الله یه که شهو
 نه خاته ناو رۆ زو رۆ ز نه خاته ناو شه وه وه به گو یره ی
 پیویستی خه لک زیاد و که میان نه کات خو بیگومان خوا
 بیسه ری هه مو هسه کانه ئاشکرا بیت یان شار وه و بیسه ری
 هه مو کردار مکه نه له ههر کویدا بکری ت شهو بی یان رۆ ز.

۶۲ نه وه یه برپار و هیزی الله چونکه ههر الله یه په رستراوی
 حه ق و راست، وه نهو ی که ئیوه بیجگه لهو ده یه پرستن
 پر و پوچ و بی که لکن و په ره ستنیشیان بی سو ده خو بیگومان
 ههر خو یه تی بالا ده ست و گه وره، جا بۆ به لگه یه ک له سهر
 بالا ده ستی و گه وره یی نه فهرموی:

۶۳ نه ی نه ت دیوه که بیگومان الله له ئاسمانه وه ناوی
 نارد و نهو سا زهوی به هۆ ی نه وه وه سه وز بو؟ بیگومان که
 الله ورد بی نه و ناگاداره به سه ر هه مو شتی کدا.

۶۴ نهو ی له ئاسمانان و زه ویدایه هه موی مولگی نه وه
 نهو سا بیگومان که الله خو ی له هه مو شت بی نیاز وه
 هه می شه سو پاس ده کری ت.

۶۵ نایا نابینی که الله نهو ی که له ناو زه ویدایه ده سته مو و
 رامی کرد وه بۆ تان، تا ههر شتی ک به گو یری خو ی سو دی لی
 وهر بگرن، وه تۆ نابینیت نهو که شتی هه وره و بار

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رِيكَ إِنَّكَ لَمَلِكٌ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمَ الْإِلَهَاتُ بَيْنَتْ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُم بِشَرِّ مَن ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ الْمَصِيرَ ﴿٧٢﴾

رخنه له نه حکامه شهرعيه کان بگرن وهك نه وهی که نه لئن: کرین و فروشتن ههروهك سوو (الربا) وایه، جا نه گهر سو حهرام بیئت نه بی و فروشتنیش حهرام بیئت، جا نه نایه تانه نه وهمان تیده گه یه نیئت که نه بیئت بیئش هه مو شتیك نه مانه بو ریگای الله و باوهر هیئان به نه سلئ په یامی پیغه مبه ر بانگ بکریئ، جا نه گهر باوهر پان هیئا نه وسه کیشه نامینیئت، چونکه بوچونی باوهر دار وایه که نه وهی پیغه مبه ر و تویه تی هه موی له لایهن زاتیکه وهیه که هه مو بریاره کانی حهق و به جییه به لام نه گهر باوهر پان نه هیئا نیوه خوتان به کیشه و دمه قاله کردن له گهل نه واندان سه رقال مه کهن، چونکه نه مانه لهم دمه قاله دا ناماجیان نه وه نیه که حهق و راستیان بو دهرکه ویت، چونکه نه گهر مه به ستیان دوزینه وهی حهق بوایه له نه سل و بناغهی په یامه که وه ده ستیان پی ده کرد، ههروه ها نه وهیشمان تیده گه یه نیئت که دمه قاله کردن و ده سفیکی په سه ند کراو نیه بو یه پیغه مبه ر و ده فرموی: { اَنَا زَعِمُ بَبْنِی فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًا وَبَبْنِی فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ

هورسانه ی بو رام کردون که به فرمانی خوی هیزیکی وای له ناو نه وه دهریادا داناه که راگیری بکات و به ناسانی هاتو چوی تیدا بکات، وه نه م ناسمانه ی راگرتوه که به سه ر زه ویدا نه که وه یئت مه گهر خوی رییی پی بدات، بیگو مان الله سه بارهت به خه لک زور دلسوزو به ره حمه هه رچه ند که نه وان سه مکارن.

نه وسه هه ر خویه تی که ژیان ی پی دا ون و نه تان ژینی پاشان نه تان مرینی و که س ناتوانی ریگای لی بگریئت، پاش نه وه ییش زیندوتان نه کاته وه بو پاداش و سزای نه وهی که کردوتانه به راستی مروف زور خوانه ناس و ناسوپاس و سپله یه و نه وه هه مو نازو نیعمه تانه ی له به ر چاو نیه و له باتی مه دح و سوپاسی الله دژایه تی و کوفری نه کات.

بو هه مو گهل و زه مانیک یاساو به رنامه یه کمان داناه که نه وان نه بی به و شیوه ده قنار بکه ن. واته نه م به رنامه ی تو شتیکی بی وینه و داهاتو نیه، به لکو دریژه ی به رنامه ی گهلانی پی شه، ده ی با نه وان له م کاره دا بگره و به رده ت له گهل دا نه که ن و به لکو ژیری بن و دان به راستی دا بنین وه تو نه ی محمد به روه و په روه ردگاری خوت بانگ بکه نه وانیش چی ده لئن با بلئن به راستی تو له سه ر رینمای و ریگای راستیت.

جا نه گهر دمه قاله یان له گهل دا کردیت له سه ر نه و یاساو به رنامه یانه ی که بو مان داناون تو خوگرو لیئوردبه، جا تو بلئ: الله زاناره له خویشان به وکارو ده قنارانه ی که نه یکه ن ده رحه ق به من.

جا الله له روژی قیامه تدا له باره ی نه وهی که نیوه کیشه تان تیدا هیه بریار نه دات له نیوانتاندا و راست و ناراستان بو دهر نه خات. دیاره الله بو هه مو نومه تانی پی شو به رنامه و په پره و و پرؤگرامیکی تاییه ت و گونجاو بو کاتی خو یانی نارده و، نه گهر چی له نه سل و بنه مادا هه مویان وهك یه کن و گو رانکاری تیدا نه کراوه نه مه جیی ره خنه گرتن نیه، به لام که سانیک هه ن که نه گهر چی له گهل نه سلئ په یامی پیغه مبه ر و کیشه یان هه یه و باوهر پان پیی نیه، نه یانه ویت به عه قلی کورتی خو یان

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّكَ الَّذِي
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
وَلَنْ يَسْلُبَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّلِيلِ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٢٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنْ
اللَّهُ لَقَوِيَ عَزِيزٌ ﴿٢٤﴾ اللَّهُ يَصْطَلِي مِنْ الْمَلَائِكَةِ
رُسُلًا وَمِنْ النَّاسِ إِنَّكَ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٥﴾ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢٦﴾
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٧﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَثَلًا بَيْنَ أَهْلِ الْبَيْتِ هُوَ سَمَّاكُمْ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٢٨﴾

١١٨

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

٢٣

الْكَذِبِ وَإِنْ كَانَ مَا رَحَا وَيَبْتِ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَنَ
خُلُقُهُ/ واته: من زهمانه تي مائيك دهكم له داوینی
بهههشتهوه بۆ نهوکهسهی که وازهینیت له دهمهقائه
نهگهرچی هسهگهیشی راست بیت، وه مائیک له ناومراستی
بهههشتدا بۆ کهسیک که واز له درۆ بهینیت نهگهرچی به
شوخیس بیت، وه مائیک له لای سهروی بهههشتدا بۆ
نهوکهسهی که رهوشتی خوئی جوان کردوه

٢٠ نایا تۆ نازانی که به راستی الله نهودی که له ناسمان و
زهویدایه نهیزانی؟ بیگومان نهودش ههموی تۆمارکراوه
لهناو کتیب دا بیگومان نهودیش لهلای الله ناسانه،

٢١ خو موشریکان جگه له الله شتیک نهپهرستن که
پهرومردگار هیچ بهلگهیهکی لهسمر راستی نهو پهوانه
نهکردوه هیچ زانیارییهکیشان لهو بارهیهوه نییه، دهی
نهو جوۆره پهرهسته جگه له نهفامی نهین چی بیت؟
کهواته نهوانه ناحههیکارو ستهمکارن جا بۆ نهو
ستهمکارانه هیچ یارمهتی دهریک نییه که بیانپاریزی له
سزای الله . بهئی نهه بیباودرو گهوجانه ههرگیز پییان
خووش نیه نیشانهکانی خوا ببینن و شهیتان سواری شانیان

بوهو رهوی له لا کردوون به نارهدواو نارهدوایشی لا کردون
بهردوا و سهری لی تیکداون.

٢٢ خو ههر کاتیک نایهته رهوشنکهرهومکانی نیمهیان به
سهردا بخوینریتهوه تۆ ههر به چرو چاوی نهو
بیباودرهاندا بی زاری رهقی نهوانت لهه نایینه بۆ
دهردهکهویت، بهلکو لهو کاتهدا ها خهریکن ههرش بکهنه
سهر نهو کهسانهی که نایهتهکانی نیمهیان بهسهردا
دهخویننهوه، نهی محمد ﷺ بهوانه بیژده: نایا ههوانتان
پیبدهم به شتیک خراپتر لهو رهقو هینهی نیوه؟ نهو ناگره
سهختو دژوارمیه که الله بهلینی پیداوه بۆ نهوانهی که بی
باومر بوون که زۆر گهوره به نییش و نازارتره لهو کارانهی
که نهوان دژی باومرداران دهیان کرد. جا نا نههمیه سهر
نهنجامی پیسو بهد فهپ، ئینجا الله یاسی لاوازی نهو
پهرستراوانه و گیلی بهندهکانیان دهکاتو دهفهرموی:

٢٣ نهی خهلکینه نمونهو پهندیک هینراوه، جا باش گوئی
لی رابگرن تا خوا تاشراوو درۆزنه کانتان چاک بناسن،
بیگومان نهوانهی که نیوه جگه له الله هانایان بۆ نهبهن و
نهیانپهرستن، نهگهر ههمویشیان کۆ ببهوه ههرگیز
میشتیکان پی دروست ناکریت، جا نهک ههرگیز پییان
دروست ناکریت بهلکو نهوهنده بی نرخو لاوازن نهگهر
میشتیک شتیکان لی بفرینن ناتوانن لیی بسیننهوه. نای
داوا کار که پهرمستراوه ناحهههکانن و داوا کراو که
میشهکهیه، چهند لاوازو بی هیزن، دهی پهرستراوانیک که
به ههمو یانهوه نهتوان میشتیک دروست بکهن وهیان
دهرهقهتی میشتیک نایهن چۆن چاومروانی شهفاعةتو
تکاکاریان لی دهکریت، دهی نامۆژگاری لهمه گرنگتر کوا؟ بۆ
بیر ناکهنهوهو دهست لهخهراقاتو خوایانی تاشراو
ههلگرن و روکهنهوه پهرومردگاری جیهان خو ههرچی بکهن
ههردهچنهوه بهردهستی؟

٢٤ نهوانه اللهیان بهو شیوهی که شییاوو پیویست بی
نهناسیوهو ریزیان بۆ دانهناوه بیگومان که الله نهوپهپی
تواناو دهللاتی ههیهو ههمیشه سههرکهوتوده هیچ شتیک
به سهریدا زال نابیت.

۷۵ ﷻ له ناوهرشتهكانو له ناوختهگدا نمايندهو نيراواني خوۍ ههلهدبژيرئ بېگومان كه ﷻ زور بيسهرووبينهره، هيچ دهنگيك نيه كه نهيببسي و هيچ شتيك نيه كه نهيببيني.

۷۶ ﷻ نهو زاته بهودي كه ئيستا لهبهردهمياندايه لهخوشي و ناخوشي لهچاك و خراپ و بهوديش كه لهمهولا پيۍ دهگهن دمزانئ نهوسا ههر بولاي ﷻ حهواله دهكرينهوه.

۷۷ ﷻ نهى نهو كهسانهۍ كه باومرتان هيناوه گمردن كه چ ببنو سوچه بهرن و پهروهردگارتان بپهرستن و ئيشي چاك بكهن بۆ نهودي سهر كهوتو رزگار ببن له دنياو له پاشه روژدا.

۷۸ ﷻ جيهاد بكهن له ريگهۍ ﷻدا بهو شيويهۍ كه شايهستهۍ نهو زاتهيه كه نهو ئيوهۍ ههلبژاردوه بۆ نهو ئاينه و كردوني به ههلگراني راستهقينهۍ و هيچ شتيكي سهختي لهم ئاينهۍ لهسهر ئيوه دانهناوه، پهپرودي ئايني باوكي خوۋتان ئيراهيم بكهن و ههلگري ئالاي يهكتابهريستين و هك باوكتان ئيراهيم، نهو زاته له پيش هورثان و لهم هورثانهيشدا ناوي ئيوه به موسلمان بردوه تا پيغهمبهري ﷻ شايمت بيت له سهر ئيوه، جا ئيوهش شايمت بن لهسهر خهلك، دهۍ ئيوه نويز بكهن و زكات بدن و دهست به ئاييني ﷻوه بگرن و بهراستي بچهسيپن پييهوه ههر نهو زاتهيه دؤستي ئيوه ئاي ج دؤستيكي بههيزه و چ يارمهتي ديريكي ههركيز نهشكاو.

ليرمهۍ فهرموي له ئاييندا سهختي و گراني نيه بهلام نهمه بهو مانا نيه كه له ئاييندا هيچ نارحهتیهك نيه بهلكو ماناي نهودهۍ كه كارهكاني ئاييني ههموي به سودي باومرداره و نهجماندانيان له چاو پاداشه زۆرو نهبراوكانيدا ههر چهند قورسيش بن وهزنو نارحهتیهكيان نيه، نهمه له لايهكهوه له لايهكي تروه نهجمان نهواني فرمانهكاني ئايين نهونده سزاكهي زۆرو نهبراوويه نهجماندانيان ههرچهند سهخت بڼ زۆر ناسانه له چاو نهو سزا زۆروگهوه و نهبراویدا له روويهكي تروه داواكاريهكاني

ئايين به نهندازهۍ توانايي مروڤه و هيچي له توانا بهدهري تيدا نيه و نابڼ، نهمه گرنگه و چاكي وهرگره بۆ شوينهكاني تري لهم بابته، بهلئ نهو ئايينه بهئيسلام و پهپردي واني بهموسلمان ناوئراوه واته: بهكهسيك نهوتريت موسلماننه كه خوۍ بهتهواوي دابيته دهست ﷻ و گوۍ رايه لومل كهجي فرمانهكاني بيت له ههر كويدا بڼ و ههر رهنگوزمانكي ههبيت نهگهر وانهبو به پهپردي نهو ئاينه دانانريت ههر كهسيك بڼ و له ههر كويدا بڼ و ههرچۆره رهنگوزمانكي ههبيت، وه بهناوي تيرهوو نهژادو ولاتو پيغهمبهروهو ناو نهئراوه.

سورتي موئمنون بيستوسه ههمين سورتي هورثانه و سهدهوهژده يان نۆزده ئايته، لهسهر راي نهوانهۍ كه لهسهر ﴿وَسُلْطٰنٌ مُّبِينٌ﴾ ئايهتي چلوپينج وهستاو كه بهسريهكانن سهدونۆزدهيه وه نهوانهۍ كه لهسهرۍ نهوهستاو كه كوفيهكانن سهدو ههژديه و قسهۍ ههمو لهسهر نهودهۍ كه له مهكهدا هاتوته خوارهوه. عهبدولاي كوري سائيب ﷻ دهگيريتوه كه { حَضْرَتُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْفَتْحِ فَصَلَّى فِي قُبْلِ الْكَعْبَةِ فَخَلَعَ نَعْلَيْهِ فَوَضَعَهُمَا عَنْ يَسَارِهِ فَأَفْتَحَ بِسُورَةِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا جَاءَ ذِكْرُ مُوسَى أَوْ عِيسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَخَذَتْهُ سَعْلَةٌ فَرَقَعَ/النَّاسِي، صححه الألباني/ له گهڻ پيغهمبهردا ﷻ روژي فهتحي مهكه نامادهبوم جا پيغهمبهري ﷻ لهبهردهمي كهعهدا نويزي خويند، ههردوو نهعهلهكي له بڼ كهندو له لاي چهپيهوه داينان، نهوسا دهستي به خويندني سورتي موئمنون كرد جاكاتيڪ كه گهيشه به باسي موسا يان عيسا كوۍ گرتي و لهبهر نهوه چو به ركوعدا { وئراوه نهو سورته بهگوپرهۍ دابهزين سورتي ههفتاو شهشهوه و پاش سورتي (الطور) و پيش (الملك) دابهزيوه بهباس كردني سيفهتهكاني باومرداري راستهقينه دهست پيدهكات، له كوۋاي سورتي پيشو كه سورتي حهجه فهران بهچاكه كردن دراو فهرموي:

﴿وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ﴾ (الحج: ۷۷. جا ليرهدا

بهديژه باس لهو چاكانهدهكات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لَأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ
يَحْفَظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْرِتُونَ
أَلْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبَعُوثٌ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٦﴾

به نای الله ی زور به سوزو بینیهایهت میهره بان

١ به راستی باوپرداران سهرکه وتو رزگارن. جا لیرودا
چهند و مسفتیکی نهو باوپرداره سهرکه وتوانه باس دمکات و
دفعه رموی:

٢ نهو که سانهن که له ناو نویژه کانیاندا خو یان به که م
دهگرن و به دلوه به نویژه که وه خهریکن و خو یان به شتی
ترموه خهریک ناکهن، واته: خشوع هم کاری دلوه هم
کاری نه ندام.

٣ جا نهو که سانهن که خو یان له قسه ی پروپوچ و نابهج
دور دهگرن و خو یان تیکه لاوی نهو که سه خراپانه ناکهن،
واته: رهوشت به رزن.

٤ جا نهو که سانهن که زهکات ددهن، واته: له ماله کانیان
ماقی (الله) و خه لگیان هه میشه له بیره و که م تهر خهمی تیدا
ناکهن، واته: زور له خواترس و مروقه دوست و خیر خوازن.

٥ وه نهو که سانهن که به چاکی شهرمگی خو یان
دهپاریزن له کاری پیس و بی شهرعی،

٦ مه گهر له گهل هاوسه رانی خو یان یان نهو که نهیزانه ی
که مولکی خو یانن، جا بیگومان نهوانه له سهر تیکه لاوی
نهو دووبه شه سهرزه نشت ناکرین، چونکه کاریکی شهرعی و
رهوایه بو یان به لگو پاداشتیش ددهرینه وه.

٧ نهوسا ههر که سیک شهرمگی خو ی بو جگه لهو دوو
ریگا شهرعی به کار بهینیت نهوانه دهستدریژی کهرو له
یاسا دهرچوون، کهوا بوو ههر کهس زینا بکات یان نیرباز
بیت یان دهستپری بکات وه یان له کوومه وه یان له کاتی
عاده ی مانگانه وه یان کاتی پاش مندا ل بوون له گهل
خیزانیدا نزیک بکات نهو که سه تاوانباره وه له یاسا
دهرچووه.

٨ پاشان بهروهر دگار له و مسفی باوپرداراندا دفعه رموی:
جا نهوانه ن که پاریزمری نه مانه ته کانیان و به لینه کانیانن،
نه خیانهت له نه مانهت دهکهن ونه به لین دهشکینن واته
نهو دوو و مسفه ی دوو رو کانیان تیدا نیه.

٩ خو نهوانه یشن که نویژه کانیان دهپاریزن و ههریه که ی
له کاتی خویدا نه نجام ددهن، جا نویژ نهونده گرنگه که
(الله) دوو جار لیرو له و مسفی باوپرداراندا هیناویه تی جاری
یه که م له باره ی خشوع وه یه جاری دوو هم که نیریه له
باره ی پاریزگاری له سهری نویژ و کاته کانیه تی. به لی، نویژ
زور گرنگه چونکه هیلی په یوهندی راسته و خو ی باوپرداره
به پهروهر دگاری خو ی و جیگای رازو نیازیه تی.

١٠ نهوانه میرات گران. پیغه مبه ر (دفعه رموی: ﴿مَا مِنْكُمْ
مِنْ أَحَدٍ إِلَّا لَهُ مَنْزِلٌ مِّنْ رَبِّ فِي الْجَنَّةِ وَمَنْزِلٌ فِي النَّارِ فَإِذَا مَاتَ
فَدَخَلَ النَّارَ وَرِثَ أَهْلُ الْجَنَّةِ مَنَزِلَهُ فَنُذِّلَتْ لَهُ مِنْهَا خِطَابٌ﴾)
﴿هُمُ الْوَارِثُونَ﴾ (ابن ماجه، صححه الالبانی) هیچ کام له نیوه نیه

مه گهر دوو جیگای بو هیه جیگایه که له به هه شت و
جیگایه که له ناگری دوزهخ، جا ههر کاتیک که کافر یک
دهمریت و دهراته ناو ناگر، نهوسا جیگای به هه شتی نهو
کافره به نهوانه ی که چونه ته ناو به هه شته وه دهریت و
بوخو یان دهیبه ن، جا نهوه مه به سته لهفه رموده ی خوای
به شکودا که دفعه رموی: ﴿نهوانه میرات گران﴾.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْآرْضِ وَنَاَعَىٰ ذَهَابٍ
 بِهِ لَقَدْ رَوَىٰ ۝۱۸ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا وَأَعْنَبَ
 لَكُمْ فِيهَا فَوْرَكَ كَثِيرَةً وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۱۹ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
 طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبَّغَ لِلَّهِ ۝۲۰ وَإِنْ لَكُمْ فِي
 الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لَتُفْقَرُ مِنْكُمْ وَفِي بَطْنِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
 وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۲۱ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝۲۲ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُ عِبَدُكُمْ عَلَيَّ وَاللَّهُ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ
 عِلْمٌ ۝۲۳ أَفَلَا تَنْفَقُونَ ۝۲۴ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا
 إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُنَا أَنْ نَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
 مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝۲۵ إِنْ هُوَ إِلَّا
 رَجُلٌ بِدْعٍ جِنَّةً فَنَرِيصُوا بِهِ ۝۲۶ حَتَّىٰ جِئَ ۝۲۷ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَّبُونِ ۝۲۸ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَسَوْفَ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن
 كُلِّ زَوْجٍ مِّنَ الْآثَنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ وَلَا تُخْطِئُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ۝۲۹

گوران و دهمکاری کردنی شتیک بؤ دروستکردنی شتیکی
 نوبی و هک نهوهی که خاک دهمکریت به هور، نینجا به
 ههیکل نه میش همر خهلقی پیده و تربیت جا بهم مانایه
 ده توانین بلین خالیه کان زورن به لام ﴿فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ
 الْخَالِقِينَ﴾ ﴿جا ج عه جایی به خه یرو بهیره﴾ ﴿اللَّهُ﴾ یه که
 با شترینی هه مو دروستکراوانه ﴿

۱۸ پاشان نیوه بیگومان بن که پاش نهو دروستکردنه و
 ته و او کردنی نهو ماوهیهی که بؤ همر که سیک دانراوه،
 به راستی نیوه دهمرن و ده چنه دنیا به کی تروه.
 ۱۹ پاشانیش سور بزانی که نیوه رۆزی قیامت زیندو
 دهمکرینه و بؤ حیساب و پاداشت و توله.

۲۰ جا به راستی ناسمانانمان له جهوت ته به هه که شوینی
 هاتو چوی فریشته گانه له زورده و هی نیوه و دروستمان
 کردوه، وه نیمه بی ناگانین له نه وانهی که دروستمان
 کردوه، وه نیمه هه روا دهمستان لی نه شوردون به لگو بونی
 هه مویان به فرمانی نیمه به و جاکیش ده زانین چی
 دهمکریت و جی یان پیویسته.

۱۱ نه وانهی که فیردهوس به میراتو نیرس دهبه نه وه،
 نه وان بؤ هه میشه تییدا دهمین نه وه، پیغه مبه ر ۱۲ له
 وه سفی فیردهوس دا ده هرموی: ﴿إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ
 أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا
 بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُوهُ الْفِرْدَوْسُ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ
 الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ /
 سفق علیه / واته : بیگومان له ناو به هه شتدا سه د پله هه یه که
 ﴿اللَّهُ﴾ نامادهی کردوه بؤ نهو که سانهی که له ریگای نهو دا
 غه زا ده کن نیوانی همر پله یه که بؤ پله یه کی تر وه ک
 نیوانی ناسمان و زهوییه، جا همر کاتیک داواتان کرد له
 ﴿اللَّهُ﴾ داوای فیردهوس بکن که بیگومان چاکترین و
 بهرترین جیگه ی به هه شته و له سمر نه ووه عهرشی
 ﴿اللَّهُ﴾ یه و روباره گانی به هه شتیش له ویوه هه لده قولین {

۱۲ به راستی نیمه له سه ره تاوه مرو فمان له پوخته یه کی
 دهمرینراو له هور دروستکردوه. سه ره تای دروستبونی
 نادم ﴿اللَّهُ﴾ بهم شیوه بووه له (خاک) به وه بؤ (هور) نینجا بؤ
 هوری بؤ گه نیوو ترشاو، جا هوری وشکه وه بو نه ووسا نادم
 ﴿اللَّهُ﴾. پاشان له خوی هاوسه ری بؤ دروستکردو له وودو وانه وه
 بهم شیویه که دیت دروست بونی مرو ف دهستی پیکرد.

۱۳ پاشان کردمان به توماو، وه نهو توماو دانه را له ناو
 جیگه یه کی پاریزراودا که ره حمی دایکه.

۱۴ پاشان نهو توماوی شه وه ته مان کرد به پارچه
 خوی نیکی مه یو، نه ووسا نهو خوی نه مه یوه مان کرد به
 پارچه گوشتیک به نه ندازه ی پارویه ک، نینجا نهو پارچه
 گوشته یشمان کرد به نیسکان گه لیک، جا نهو نیسکان
 گه له یشمان به گوشت داپوشی پاشان کردمان به
 دروستکراویکی تر، جا به هوی پیدانی رۆح و گیانه وه، له
 جیسمیکی بی گیانه وه گوریمان بؤ گیان له به ریک جا ج
 عه جایی دهمت ره نگین و بوله ند مه قام و به خه یرو بهیره
 ﴿اللَّهُ﴾ یه که با شترینی هه مو دروستکراوانه. وشه ی
 ﴿الْفُلْكَ﴾ دوو مانای هه یه یه که هم: دروست کردنی شتیک له
 نه یون (العدم) که نه مه همر نیشی ﴿اللَّهُ﴾ یه و جگه له و له م
 باروه هج ده سه لاتیک نه و خالیق همر خوایه. دو وه هم:

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ فَقُلْ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا كَرِهَ مِنْ آلِهَةٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةَ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾
أَعْبَدْتُمْ أَنْكُمُ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمُ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾
هَيَّاتِ هَيَّاتِ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
أَنْصُرْنِي بِمَا كُنْتُ بَرًّا ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعَثْنَا الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

﴿٢٨﴾ خۇ ئىمە لە سەرتانەو بە ئەندازەى ديارى كراو و
پىويست ئاوتان بۇ دەبارىنين نە ئەوئەندە كەم كە سودى
نەبى و نە ئەوئەندەيش زىاد كە لە ئاوتان ببات، جا ئىمە
راگىرى دەكەين لە ئاو زەويدا تا سودى لى وەرگرن، وە
بەراستى ئىمە. ھەر وەكو دەبارىنين ھەروايش - زۆر بە
تواناين كە لە ئاوى ببەين و نەبەلەين سودى لى وەرگرن،
واتە: ئەو ئاوەى كە ھىچ گيان لەبەرىك بى ئەو ژيانى نابى
دوو مەترسى گەورەى ھەيە يەكەم (اللہ) نەبارىنى كى
دەبارىنىت. دووھەم ئەگەر باراندیشى زوو لە ئاوى ببات
چ بىكاتەو بە ھەلەم يان بەناخى زەويدا بىباتە خوارەو
كى دەتوانى رىگای لى بگرت ئەگەر سۆزو رەحمەتى خۆى
نەبى؟ بلى: پىم بلەين ئەگەر ئەو ئاوەى كە سەرچاوەى
ژيانتانە بە ناخى زەويدا بچپتە خوارەو و ھىچى بۇ
سەرنەيەت، ئەوسا كىيە كە ئاوى ھەلقولا و كانى ئاوى
بەتام و چاكتان لەناو ئەو خاكەدا بۇ دەردمەينىت؟ ﴿٤١﴾ ملك/

سى.
﴿٤١﴾ جا بەو ئاوە باغەكانى خورماو تریمان بۇ ئیو بەدى
ھیناوە كە ميوە جاتىكى زۆرى تىدايە بۆتان وە لەوانە

دەخۇن و دەبى بە ھوى زىندەگىتان، جا ھەر خورماو ترى
نيە بەلام ئەم دوو ميوە لەوانەيە كە بەبى نان مروۇ
دەتوانىت پىيان بژى و ھەر و سودىكى زۆريان تىدايە بۆيە
بە تايبەت ئاوى ئەو دوانەى بردو.

﴿٢٩﴾ ئەوسا لە چىاي سىنادا درەختىكى چاكو بەفەرەم بۇ
رواندون كە روئى ھەيە و پىخۇرىشە بۇ بخۇران، واتە:
زەيتون كە روئىكى زۆرى ھەيە و سودىكى فراوانى لى وەر
دەگىرى و دەشخورىت كە ئىستا زانست گەلىك لە سودەكانى
روئى زەيتونى زانیو ھەروەكو سودەكانى خورماو ميوو
كشمىش.

﴿٣٠﴾ بىگومان لەناو ئازەلەكانىش دەرس و ئامۆزگارىەكى
يەكجار گەورەتان بۇ ھەيە، ئىمە پىتان دەنۆشين لەوەى كە
لەناو سكياندايە كە شىرىكى پاك و خۆشمەزەيە، وە لەناو
ئەو ئازەلەدا گەلى سودى تەرتان بۇ ھەيە، وە لە گۆشتىشان
دەخۇن.

﴿٣١﴾ جا لەسەر ھەندىكيان لەو ئازەلەنەو لەسەر كەشتى
ھەلەدەگىرىن و بە ھوى ئەوانەو ئازوگوياز دەكەن، ئەمانە
ھەمو نىعمەتى (اللہ) و پىويستە مروۇ سوپاسگوزار بىت.
ئىنجا خواى گەورە داستانى چەند پىغەمبەرىك بە
شىوہيەكى كورت باس دەكات و دەفەرەموى:

﴿٣٢﴾ بەراستى ئىمە (نوح) مان رەوانە كرد بۇ سەر
گەلەكەى و پەيامى خۆمانەن پىدا نارد، جا ئەويش وتى:
بە گەلەكەى: ئەى گەلى من (اللہ) بپەرست، جگە لەو
خوايەكى تەرتان نىە و ھىچ شتىك جگە لەو شايستەى
پەرست نىە دەى ئايا ئیو ھەروا لەسەر ئەوئىشە
خراپانەتان دەروون و ناتەرسن و خۆتان لە روقىنى ئەو
خوايە ناپارىزن؟

﴿٣٣﴾ جا پىاو ماقولانى ھۆزەكەى كە بىباوەر بوون بەو
گەلەى خۆيان وت: ئەمە جگە لەوەى كە مروۇقىكە وەك
ئىو شتىكىتر نىە، دەيەوى خۆى بەسەر ئیوئەدا بەرز
بكاتەو، خۆ ئەگەر (اللہ) مەيلى ناردنى ئەماندەى لى بوايە
بىگومان فرىشتەكانى دەنارد، خۆ ئەوەى كە نوح باسى
دەكات لە باو باپىرانىشمانەو نەمان بىستو.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٢٧﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا
 كُلَّ مَاجَةٍ أُمَةٌ رُسُلُهَا كَذَبُوهُ فَآتَيْنَاهُمْ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ وَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ فَبِعَدَا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
 هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٣٠﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبَدُونَ ﴿٣١﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٣٢﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا
 ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَهُ آيَةً وَأَوْسَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ذَاتَ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
 يَتْلَاهُمَا أَلْأَرْسُلُ كُلُّهُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٣٥﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٣٦﴾ فَذَرَهُمْ فِي عَمْرِئِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾ أَيْخَسُّونَ أَنَّمَا
 نُفِذُهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ﴿٣٨﴾ شَارِعَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ كُلٌّ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ رَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

﴿٣٣﴾ ئەوسا ئىمە لە ناو ئەواندا ھەر لە خۇيان
 بېغەمبەرلىكمان بۇ ناردن گە پىيى وتى: (اللہ) بىپە رىستن،
 جگە لەو خواپە كى تىرتان نىيە گە شايستەى پەرىستن بىت،
 دەى بۇ ئىيە ناتىرسن و خۇتان لە تورپەى رىقو قىنى ئەو
 ناپارىزن؟

﴿٣٤﴾ پىياو ماھولانى ھۆزەگەى ئەوانەى گە كافىرو بى باۋىر
 بوون بە رۆزى قىيامەت، وە لە ژيانى دىنيادا نازو نىعمە
 تىكى بە لىشاۋمان پى دابون بە گەلەكەى خۇيان وت: ئەمە
 جگە لەۋەى گە مەۋقەىكە وەك ئىيە شتىكى تر نىيە
 دەخوات لەۋەى گە ئىيە دەپخۇن و دەخواتەۋە لەۋەى گە
 ئىيە دەپخۇنەۋە .

﴿٣٥﴾ جا ئەگەر ئىيە پەپەرىۋى مەۋقەىكى وەك خۇتان بگەن
 بىگومان بن گە ئىتەر ئىيە زىيان لى گە وتوو رەنجه پۇن.
 ﴿٣٦﴾ ئايا ئەو بەللىنتان پى دەدات گە بىگومان ھەركاتى
 مردن و بوون بە خۇل و ئىسقاھە پتوركاۋو رزىو ئىيە تازە
 زىندو دەكرىنەۋە و دەردەھىنرىنەۋە؟

﴿٢٧﴾ ئەمە جگە لەۋەى گە پىياۋىكى شىتە شتىكى تر نىيە،
 جا لىيى بوەستن ھەتا ماۋەپەك يان چاك دەپىتەۋە يان
 ھەمو كەس دەزانىت گە شىتەۋ گۆپى پى نادەن.

﴿٢٨﴾ نوح زۆر بەم ھسانە دلى تەنگ بوو پەناى بۇ (اللہ)
 بىرد و وتى: ئەى پەروەردگارم بە ھۆى ئەۋەى گە بى
 باۋەرن پىم و بە درۆم ئەخەنەۋە يارمەتىم بەدە.

﴿٢٩﴾ جا نىگامان بۇ ناردو بە ۋەحى تىمان گەياند گە ئادەى
 كەشتىكە لەژىر جاۋدىرى ئىمە و بە گۆپەرى ۋەحى ئىمە
 دروست بگە، ئەوسا ھەر كاتى بىپارى ئىمە ھات بۇ
 سزادانى ھۆزەگەت و لە تەنورى ئاگرەۋە ئاۋ ھۋارى كىرد
 ئىتەر بزانە گە ئەۋە كاتى سزايانە، جا ئەو كاتە لە ھەمو
 زىندەۋەرىك جۆتىك و خاۋوخىزان و پەپەرىۋانت بگەرە
 ناۋىپەۋە جگە لەو كەسەى لە ناو ئەواندا گە (اللہ) زوتر
 بىپارى لە ناۋچونى داۋە، ئەوسا لە بارەى ئەو كەسانەى گە
 ستەمىيان كىردەۋ باۋەرىان نەھىناۋە قسەم لەگەلدا مەكە و
 پاكانەيان بۇ مەكە چونكە بىگومان ئەوانە لە ناو ئاۋدا
 ئەخنىكىنرىن.

﴿٣٠﴾ جا ھەر كاتى خۇت و ئەوانەى گە لەگەلتان لەسەر
 كەشتىكە ۋەستان، ئەوسا بلى: سوپاس بۇ ئەو خواپەى گە
 لە ھۆزى ستەمكاران رىزگارى كىردىن.

﴿٣١﴾ خۇ بىشلى: ئەى پەروەردگارم لە شۆپىنىكى بە پىت و
 بەفەردا دام بەزىنە، جا تۆ چاكترىنى
 ھەمو مىۋاندارانى. واتە مىۋانى خۇتەم و چاۋەپروانى
 چاكترىن و خۇشتىن جىگات لى دەكەم چونكە تۆ چاكترىنى
 مىۋادارانى.

﴿٣٢﴾ بىگومان لەم داستانەدا چەندىن نىشانەى گىرنگ بۇ
 پەندو ئامۇزگارى ھەپە، وەچاك بزانە كەئىمە مەۋقە
 لەدنىادا تاھى دەكەپنەۋە تا راست و ناراست لەپەك جىيا
 بگەپنەۋە خۇى شاپەت بى لەسەر خۇى، واتە: ئەى مەۋقە،
 ھاتنى دنىات بۇ تاھى كىردنەۋە تا لەو دنىيا بەھانەت
 نەمىن.

﴿٣٣﴾ پاشان گەل ھۆزى ترمان لە پاش ئەۋان دروستكىرد.

السَّعَرِ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ
حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغَدْيِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابَ
لِذَلِكَ / سب / نهى خه لكينه بيگومان كه (الله) پاكه و جگه
له پاكيش و مرناگريت، بيگومان كه (الله) نهو فرمانه‌ي كه
به پيغهمبراني كردوه هه‌ر نهو فرمانه‌يشي به باورداران
كردوه، پاشان پيغهمبره (ﷺ) نه‌م نايه‌ته و نايه‌تي سورتي
(به‌قه‌ره) ي خوينده‌وه كه كه فرمان ده دات به باورداران
كه له پاك و خاوينه‌كان بخون پاشان باسي پياويكي كرد
كه سه‌قه‌ري دريژماوه ده‌كات له به‌ندايه‌تي‌دا و موي سه‌ري
نا‌ل‌زوا و ته‌ب و تو‌زوايي‌وه ده‌ستي به‌رزده‌كات‌وه بو ناسمان و
هاوار نه‌كات نه‌ي په‌روم‌ردگارم ... نه‌ي په‌روم‌دگارم ... له
كاتيك‌دا خواردني حه‌رامه و خواردنه‌وي حه‌رامه و پو‌شاك‌ي
حه‌رامه و به‌حه‌راميش گو‌ش بو‌ه جا چو‌ن نه‌و هاوارو
پارانه‌وه‌ي لي و مرده‌گري‌ت؟

۵۲ نه‌وسا بيگومان نه‌م نايه‌ي ني‌وه يه‌ك نايينه، جا به
چاك‌ي ده‌ستي پيو‌ه بگرن و په‌يره‌وي لي بكه‌ن و په‌رته‌وازه
مه‌بن، خو من په‌روم‌ردگاري ني‌وه‌م، جا ني‌وه‌ش خو‌تان له
تورپه‌ي و ره‌ي من بپاريزن و يه‌ك ده‌ست و يه‌ك پارچه‌ بن و
پشتي يه‌كتر بگرن، نينجا خو‌ي تيمان ده‌گه‌يه‌ني كه مرؤف
به زوري سبه‌و نه‌ه‌ك نه‌شناسه‌و له باتي په‌يره‌وي (الله)
په‌يره‌وي نه‌فس و شه‌يتان ده‌كات.

۵۳ كه‌چي نه‌وان له ني‌وان خو‌ياندا كاري خو‌يانيان
بچرپچر كرد چ بچرپچر كردنيش جا بون به ده‌سته
ده‌سته‌وه‌هر ده‌سته و پارچه‌يه‌كيش خو‌ي هه‌ل‌ده‌كيش
به‌وه‌ي كه له‌لايه‌تي و به‌شه‌كه‌ي تري به لاوه لاړي و هه‌له‌يه
پيغهمبره (ﷺ) ده‌فه‌موي: {أَلَا إِنَّ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
افْتَرَقُوا عَلَى نُبِيِّنَ وَسَبَّحِينَ مِلَّةً وَإِنَّ هَذِهِ الْمِلَّةَ سَتَفْتَرِقُ عَلَى
ثَلَاثٍ وَسَبِّعِينَ نَبِيًّا وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ وَوَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ وَهِيَ
الْجَمَاعَةُ / واته: نه‌وانه‌ي پيش ني‌وه كه خاوم په‌راو بون،
بوون به حه‌فتاو دوو به‌شه‌وه، جا بيگومان نه‌م گه‌له‌يش
ده‌بي‌ت به حه‌فتاو سي به‌شه‌وه، حه‌فتاو دوو به‌شي له ناو
ناگردان يه‌ك به‌شيان به‌شه‌شتيه كه هه‌ر نه‌ويشه جه‌ماعه
جا (الله) به هو‌ي نه‌و په‌رته‌وازيه‌وه كه كرديان،
هه‌ره‌شه‌يان لي ده‌كات و ده‌فه‌رموي:

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ مَاءٌ أَنَا وَفُلُوبُهُمْ وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَجُوعُونَ ۵۴
أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْفِرْيَةِ وَهُمْ هُمَا سَاقُونَ ۵۵ وَلَا تَكُفُّ
قَسَا الْأَوْسَعَهَا وَلَدَيْنَا كَنْبٌ يَخْطُبُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ۵۶
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَرَقٍ مِنْ هَذَا وَهُمْ أَعْمَلُ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا
عَمِلُونَ ۵۷ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَخِرُّونَ
۵۸ لَا تَحْزَنُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ تَنْتَصِرُونَ ۵۹ فَكَانَتْ آيَاتِي
تُنْزِلُ عَلَيْنَكُمْ فَنُكِّنْهُمْ عَلَاقَ أَفْعَالِكُمْ نُنْكَصُونَ ۶۰ مُسْتَكْبِرِينَ
بِهِ سَمِيرًا تَهْجُرُونَ ۶۱ أَلَمْ يَذَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ۶۲ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
۶۳ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَفَرُوا بِالْحَقِّ
كَذِبُونَ ۶۴ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۶۵ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خِزْيًا فخرَاجَ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الزَّرْقِينَ ۶۶ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۶۷
وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ ۶۸

۵۴ تو وازيان لي به‌ينه تا ما‌ويه بو نه‌وه‌ي له زه‌لكاوي
كو‌فرو نه‌زاني خو‌ياندا زياتر بچه‌ خواره‌وه واري تاوانيان
هورستر بب‌يت.

۵۵ ناي‌ا وا نه‌زانن كه‌ني‌مه يارمه‌تيان ده‌ده‌ين به‌مال‌و
كو‌راني زور له‌به‌ر نه‌وه‌يه كه،

۵۶ ني‌مه په‌له نه‌كه‌ين له چاكه له‌گه‌ل كردنيان دا؟
نه‌خير به‌لكو نه‌وان هه‌ستي چاك و خراب ناكه‌ن.

۵۷ به راستي نه‌وه‌كه‌سانه‌ي كه له ترسي په‌روم‌ردگاري
خو‌يان له گه‌ل خو‌شه‌ويست‌دا بو‌ي لي‌ي
ده‌ترسن و له‌به‌ر سام‌وه‌ه‌يه‌به‌تي نه‌و ده‌له‌رزن.

۵۸ جا نه‌و كه‌سانه‌يش كه به نيشانه‌كاني په‌روم‌ردگاريان
باومر نه‌ه‌ينن.

۵۹ وه نه‌و كه‌سانه‌يش كه هيج كه‌س ناكه‌ن به هاو به‌شي
په‌روم‌ردگاريان و هه‌ر خو‌ي ده‌به‌رستن.

۶۰ خو نه‌و كه‌سانه‌يش كه له ره‌فتار و تاري چاك
ده‌يكه نه‌وه‌ي كه ده‌يكه‌ن بو (الله) له گه‌ل نه‌وه‌يشدا دليان
هه‌ر ده‌ترسي‌ت، چونكه دليان كه سه‌ر نه‌نجام ده‌گه‌رپنه‌وه

بۇلای ئەو كەسەي كە ئاگای لە ھەمو نىەتو قسەو كردارەو ئەترسن لییان وەرنەگیریت.

ئەوانە لە ئەنجامدانى كردارو رەفتارە چاكەكاندا پەلە ئەكەن، وە ئەوان بۇ ئەنجامدانى ئىشە چاكەكان زۆر لەپىشن.

خۇ ئەرك نادەين بە سەر ھىچ كەسكدا مەگەر بە ئەندازەي توانای خۇي، ئەوسا پەراپىكمان لایە كە تەنھا راست دەلئیتو لەسەر كەس زیادو كەم ناكاتو ئەوان ستەميان لى ناكريت.

بەلگىو بى باوەرەن دلەكانيان بى ئاگايە لەم پەراوە راست وىژەو ئەوان ئىشرو كار گەلئىكى وایان ھەيە دورە لەو راستىيەو دەلئیت ئەوان ھەر بۇ ئەو دەروست كراون.

تا ئەو كاتەي كە خۇشگوزمەرانەكانيان دوچارى سزا دەكەين كوتو پەر ئەوان دەست بە ھاوارو كروزانەو ئەكەن و بەرگەي بچوكترين سزا ناگرن.

ئەمەق مەكروپۆزەنەو ھاوار مەكەن، چونكە بىگومان ئىوہ لە لایەن ئىمەوہ يارمەتى نادرین كەواتە ھاتو ھاوارتان بى كەلگە.

بەرستى نىشانەكانى من بەسەر ئىوہدا خوینرايەوہ، جا ئىوہ پىشتاو پىشت گەرەنەوہ.

بە ھۇي بونتان لەدەوروبەرى مالى(اللہ)دا لەجياتى بەندايەتى بۇ كردنى، بەو مائە خۇتان ھەلدەكئىشنو شەوان كۆر دەگرنو گائە بەپىغەمبەرۈبە قورئان دەكەن.

ئایا بىريان لەم قسە بەنرخە نەكردەوئەوہ كە باوەرى بى بەيئن ؟ يان ھاتوتە لای ئەوان ئەوہى كە نەھاتوتە لای باو باپىرە پىشۈەكانيان؟

يان ئایا پىغەمبەرەكەيان بە راستگۆو ئەمین ناناسن ئەوسا ئاوا حاشای لىكەن؟

يان ئایا دەلئىن: ئەو پىغەمبەرە شىتە؟ نەخىر وانىە كە ئەوان دەلئىن بەلگىو بەراستى ھاتوتە لایان و بۇ راستى بانگيان دەكات؟ بەلام زۆربەي ئەوان راستيان پىناخۇشەو بە دواي ھەلەدا بازبازانيانە.

ئەگەر ھەقو راستى بە گویرەي ئارەزۆي ئەوان بوايە بە راستى ئاسمانان و زەوى ئەوہى كە لە ناوياندایە خراب ئەبو. وەك ئەمەق كە بە جاوى خۇمان دەيىبين كەرست لەلایان لارەو لاریان لارستە؟! چاكەو رەوشت بەرزى عەيىبەو شورەيى و رەوشت نزمى جىگای شانازىە؟ ئەزانى بۇ؟ چونكە لە ياسای (اللہ) لادراوہ وپەيرەوى ئارەزۆ دەكریت، جا ھەر كاتت زانى رۆزى پەش يەخەي گرتین، جا (اللہ) ئەفەرمۆي: بەلگىو ئىمە نامۆزگارى و مايەي شەرفو ریزمان بۆناردن كەچى ئەوان لە نامۆزگارى و مايەي شەرەقى خۇيان كە ئەم قورئانە بەپىزىمە پىشت ھەلدەكەن؟! بەلئى، شەمشەمەكوپەرە دۆر رۆژە!!

ئایا تۆ داواي كرىيان لى ئەكەيت لەسەر گەياندىنى ئەم پەيامە بەوان تا لە تۆ بتەكئىنەوہ؟ نەخىر تۆ ھىچت لەوان ناوئ، تۆ پاداشت وكرئى خۇتت لە (اللہ) دەوئ، چونكە ھەر پاداشت وكرئى پەرۈمردگارت چاكەو خىرە خۇ ھەر ئەو زاتە خۇي چاكترینى رۆزى دەرەنە.

جا بەراستى تۆ ئەوان بۇ رىگای راست بانگ دەكەيتو دەتەوئ كە بيان خەيتە سەر ئەو رىگايە كە مايەي خۇشەختى ھەردوو ژيانیانە كەچى ئەوان دژايەتت دەكەن.

بىگومان ئەوانەي كە باوەرناكەن بە پاشەرۆژ لەو رىگە راستە لادەدەن.

خۇئەگەر بەزمیمان بەواندا بەھاتايەوہو ئەو گىرفتارى تەنگو چلەمەيان لەسەر لاپىردنايە زياتر لە سەرکەشىو زیادپەرەيدا كۆپرانە دەمئىنەوہ. بەلئى بەراستى ئەوان دوو دل تر دەبنو دەلئىن: سروسىتەو خۇشىو ناخۇشى لەدنيدا ھەربوہو نایدەنە پال بەزەيىو سۆزى (اللہ) .

جا بەراستى ئىمە چەندین جار دوچارى سزامان كردن بۇ ئەوہى بە خۇدا بچەنەوہو بىر لە ئايندەي خۇيان بکەنەوہ، كەچى ئەوان نە خۇيان دايە دەست پەرۈمردگارى خۇيانەوہو نە لئىشى دەپارپەنەوہ، چونكە باوەرپان بەوہ نىە كە خوايە ئەم خۇشىو ناخۇشەي دەھئىن. ھەرۈەك ئەمەق دەيىبين كە بومەلەرە يان لاھاو دەدات لە ولاتىك و

﴿۷۵﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۷۶﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَفُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿۷۷﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْسُوتُونَ ﴿۷۸﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۷۹﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۸۰﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۸۱﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ آلِ زُلَيْكَةَ ﴿۸۲﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا هُمْ لَبْعَثُونَ ﴿۸۳﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَوَعَّدَاكَ هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۴﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۵﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۶﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَكَاتِ السَّابِغِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۷﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَنْقُوبُونَ ﴿۸۸﴾ قُلْ مَنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ مَلَكُوتِ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيبُهُ وَيَلْجَأُ بِلَاغِهِ إِلَىٰ رَبِّهِ يَكْتُمُونَ ﴿۸۹﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿۹۰﴾

ئیمهیش باوهری پی‌ناکه‌ین و نه‌لین نه‌مه جگه له داستانه خه‌یالییه‌کانی پی‌شوان شتیکی‌تر نیه.

﴿۸۴﴾ نه‌ی محمد ﷺ بلی: نه‌گهر ئیوه شتیکی دهرانن ده‌ی زه‌وی و نه‌وی که له‌ناویدایه مؤلکی کییه؟

﴿۸۵﴾ زۆربه زوویی ده‌لین: مؤلکی (الله) یه بلی: ده‌ی ئیتر ههر بیر ناکه‌نه‌وه، تاکه‌ی خۆتان گیل و گه‌مزه ده‌که‌ن، جا ژیرین و بیر بکه‌نه‌وه و هه‌نگاوی کویرانه مه‌نین مادامیک خۆتان دان به‌خاومنیه‌تی (الله) دا ده‌نین ده‌ی ژیر بن و ههر به‌ندایه‌تی بۆ نه‌و بکه‌ن.

﴿۸۶﴾ بلی: کییه په‌روهردگاری ههر چه‌وت ئاسمانه‌کان و په‌روهردگاری عهرشی گه‌وره؟

به‌هزاران که‌س به‌چاوتر و گاندنیک له‌ناو ده‌چیت و هه‌زاران خانو و یران ده‌ب و به‌مه‌لایین زیان له‌ولاتیک ده‌که‌ویت، جا له‌حیاتی نه‌وه‌ی که‌پهندو ئامۆژگاری لی و مرگرن و به‌تاوانه‌کانی خۆیاندا بچه‌وه، ده‌لین: روداوکی سروشتیه هیچی تر.

﴿۷۷﴾ جا ههر شیوه‌یه ده‌بن تا نه‌و کاته‌ی که‌ده‌رگای سزای به‌هیزو توندیان له‌سه‌ر ده‌که‌ینه‌وه، کوت و پهر له‌ناو نه‌و سزایه‌دا ناویمید ده‌بن. جا ئا له‌وکاته‌دا په‌شیمان ده‌بنه‌وه و شه‌پ به‌ده‌ستی خۆیاندا ده‌که‌ن به‌لام بیسوده.

﴿۷۸﴾ خۆ نه‌و زاته خۆیه‌تی که‌که‌ره‌سه‌ی بیستن و بینین و بیرکردنه‌وی پیداون تا راستی پی‌ببین و ورد بینه‌وه و نه‌وه‌ی به‌سوده وهری‌گرن و له‌وه‌ی خراپه‌ دور بکه‌نه‌وه به‌لام که‌میکتان شوکرو سوپاسی (الله) ده‌که‌ن، بیگومان نه‌وانه‌ی که‌سوپاسگوزارن که‌من.

﴿۷۹﴾ جا ههر خۆیه‌تی که‌ئیوه‌ی له‌و زه‌وییه‌ی به‌دییه‌ناوه، وه ههر بۆلای نه‌ویش کۆ ده‌کرینه‌وه.

﴿۸۰﴾ جا ههر خۆیشیتی که‌زیندو ده‌کاته‌وه و ده‌مرین، که‌سی تر نه‌وه‌ی به‌ده‌ست نیه، وه ههر به‌فرمانی نه‌وه‌ گۆراندنی شه‌وو رۆژ، ده‌ی ئایا ئیوه عه‌قل و هۆشی خۆتان ناخه‌نه کاره‌وه تاراست و ناراست له‌یه‌ک حیا بکه‌نه‌وه ؟ سا تا که‌ی له‌و هه‌مو ئالوگۆرو نیعمه‌ت و زه‌حه‌مه‌تانه تی ناگه‌ن؟

﴿۸۱﴾ به‌لکو وتیان: نه‌وه‌ی که‌پیشوه‌کان وتیان. ﴿۸۲﴾ وتیان: ئایا کاتی که‌ئیمه‌ مردین و بوین به‌خاک و به‌ئیسقانی پتورکا و ئایا تازه زیندو ده‌کرینه‌وه؟ نه‌خیر شتی و دورو نه‌گونجاوه!

﴿۸۳﴾ به‌راستی ئیمه‌و باو باپیرانمان له‌پیشدا ئهم به‌ئینه‌مان پی‌دراو و نه‌وان باوهریان پی نه‌کردو

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠﴾ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
وَمَا كُنَّا مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١١﴾ عَلِيمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٢﴾ قُلْ رَبِّ
إِنَّمَا تُرِيدُ مَا يُوعَدُونَ ﴿١٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
الْظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾ وَإِنَّا عَلَمَ أَنْ تُرِيدَ مَا نَعِدُهُمْ لَعَدُّوهُمْ ﴿١٥﴾
أَدْفَعْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿١٦﴾
وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿١٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿١٨﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ﴿١٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْخٌ إِلَى يَوْمِ يُعْمَرُونَ ﴿٢٠﴾ فَإِذَا نَفَخَ
فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ يَتَّبِعُهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَنْسَاءُ ثَوْبٌ ﴿٢١﴾
فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿٢٤﴾

﴿١٠﴾ (اللَّهُ) مندالی بۆ خۆی دانه ناوه، نهوسا هيچ
پهره ستر او يکی تری له گهل دا نيه و تالو ته نيايه نه گهر
خودای تری له گهلدا بوايه بيگومان هر خوايهك
دروستكراوى خۆی دهبردو كي شهو ناكوكى له نيوانياندا
روى دهداو كاروبارى بوونه وهر تيك و پيك دهجو، جا نهو
كاتنه هه نديك له خواكان زال دهيون به سهر هه نديك دا،
(اللَّهُ) پاكهو بيگهردهو دوره لهو وهسفهى كه نهو
موشريكانه دهيكهن.

﴿١٢﴾ خوا ناگايه به ههرجى په نامه كى و ئاشكرايه، جا نهو
به رزتره به شكوتره له وى كه نهوان دهيكهن به شهريكى.
﴿١٣﴾ بلى: نهى په رومردگارم نه گهر نهو هه رده شهيهى كه
لهوان دهكرت پيشانى منى دهدهيت و له سه رده مى مندا
دهبيت،

﴿١٤﴾ دهسا نهى په رومردگارم من له ناو نهو سته مكارانه دا
دامه نهى و وهكو نهوان دوجارى نهو سزايه م مهكه، جا به
په روهى له نايه ته پيغه مبه رمان ﴿١٥﴾ دوعاى دهكردو
دهى قهرمو: {وَإِذَا أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَاقْبِضِي إِلَيْكَ غَيْرَ مُفْتُونٍ
/ احمد، صححه الألباني} ههر كاتى ويستت به ندهكانت دوجارى
به لايهك بكهيت جا پيش نهوه من به روهو بولاى خوت بى
نهوهى دوجارى نهو به لايه بيم {

﴿١٦﴾ جا بيگومان ئيمه ههرجى بۆ نهوان برپار بدهين و
ههرچييان به سهر بهينين دهتوانين نيشانى تويشى بدهين،
ئينجا (اللَّهُ) بۆ چاكر گونجان له ناو خه لك و له ناو كوومه لكادا
رينماى پيغه مبه رمان ﴿١٧﴾ دهكات بۆ ئيشيكي گرنگو
دهفه رموى:

﴿١٨﴾ خراپهى خه لك به رهفتارو كردارى جوان، له خوت
دور بخه روهو، وا مهزانه كه ئيمه بى ناگايين لييان، بويه
ئاوا داوايهكت لى دهكهين به لكو ئيمه چاكر دهزانين بهو

﴿٨٧﴾ ههر زوو دهلئين: مولكى (اللَّهُ) بهو نهو
په رومردگارو به دهيه تهنه ريانه، بلى: دهى بۆ هيچ
ترسيكتان لهو نيه؟ نه مه چون عه قليك كه ئا لهو
زاته گه وره به هيژه ناترسن؟

﴿٨٨﴾ نهى محمد ﴿٨٩﴾ بلى: نه گهر ئيوه دهزان
دهسه لاتى هه مو شتيك به دهست كييه له حاليكدا
كه ههرخوى په نا ده دات و په ناى لى نادرئت؟

﴿٨٩﴾ بهم زوانه دهلئين: مولكى (اللَّهُ) به، بلى: دهى
چون وا فريو دراوو سيحر لى كراون، كه حه ق و
راستيتان لى بووه به قسهى پرو وچ و درؤ؟

﴿٩٠﴾ ناوه ها نيه كه دهيلئين به لكو ئيمه راستيمان پيدان
به لام نهوان شوينى قسهى پرو وچ و درؤ كه وتن، بيگومان
بوخويان درؤزنن.

كەمەت با ئەو شتە بېزراۋەى كە بەو پاروۋ دەدرېت
لاى باتو پاشان با ئەو پاروۋ بخوات وازى لى
نەھىنىت بۇ شەيتان، وە ھەر كاتىك لى بويەۋە با
پەنچەكانى بلىسىتەۋە، چونكە نازانىت لە كويى
خواردنەكەى دا خەيرو بەرەكەت ھەيە.

❶❶ خراپەكاران ھەروا سەرگەرمى خراپە و بىدينين
تا ئەو كاتەى كە مەرگ يەخەيان دەگرېت ئەوسا
دەلى: ئەى پەرۋەردگارم بىمگەرپنەۋە بۇ دىناۋ جارى
مەمكۈزە.

❶❷ بەلكو ئەو ئىشە چاكانە بىكەم كە وازم لى ھىنا
بوون، چونكە ئەو كاتە نەفام و نەزان بووم و ئىستا
چاك تىگەشتوم، نەخىر شتى وانىە و جارىكىتر
ناگەرپىتەۋە ئەۋە ھەر قەسەيەكەۋ بەدەمىادىت،
ئەگەر ماۋەى گەرپانەۋمىشى پى بدرى ھەر قەسەيەۋ
ھەرگىز ئىشى باش ناكات بەلكو زىاتر لەخۇبايى
دەبى و دەلىت: قىامەت جىيە؟ كەمردم ديسان داۋا
دەكەم بىمەينەۋە، واتە: قىامەت لەلاى دەبى بە
گالتەۋ گەمە بەلام (اللە) شتى ئاۋەھا ناكات و
پەردەيەكى بىتەۋو بەھىزيان لە بەردەمدايەۋ
ناگەرپنەۋە بۇ دىنا ھەتا رۇزى زىندوكرەنەۋە.

❶❸ خۇ كاتى كە فوكرا بە كەلەشاخداۋ
زىندوكرانەۋە روداۋەكە ئەۋەندە سەختو دژۋارە
ئەوسا ئەو كاتە نە خزمایەتى دەمىنى و نە پىرسىار
لەيەكتر دەكەن.

ۋەسغە ناشىرىنانەى كە بە ئىمەى دەلئىن، جا ۋەلامدانەۋەى
كردارە ناشىرىن و خراپەكانى دوزمىنانت بەچاكە، دەبى بە
ھۋى خۇشەۋىستى خەلك بۇت و دۇستانت بۇ زىاد دەكاتو
دوزمىنانت لى كەم دەكاتەۋە، جا ھەر كەسەك ئەم ۋەسغەى
ھەبى خاۋەنى بەشىكى گەۋرەيە،

ۋە ئىمەش پەلەيان لى ناكەين و تا ماۋەى دىارى خۇيان
نازو نىعمەتى خۇمانيان بەسەردا دەرژىنىن و زۆر نابات
دىنەۋە بەردەستمان و تۆلەى خۇيان ۋەردەگرن. بەلام
خراپەۋ شەرى شەياتىنى جنۇكە شتىك نىە كە مەرۇف بە
چاكە كردن لەگەلىاندا سودى لىۋەر بگرېت، چونكە
خاۋەنى شەپن و ھەرگىز چاكەيان لى ئاۋەشىتەۋەو
ھەمىشە بۇ تۆلەى خۇيان ھەر خەرىكى تىكدانى مەرۇفن
جا بۇ رەفتار لەگەل ئەم بەشەدا پەرۋەردگارمان بەم شىۋە
يە ئامۇزگارى پىغەمبەرمان ﷺ دەكاتو دەفەرمۇى: بلى:

❶❹ ئەى پەرۋەردگارم ھانات بۇ دەھىنم لە
ۋەسۋەسەۋ دىنەدانى شەيتانەكان.

❶❺ دەسا ئەى پەرۋەردگارم پەنات پى دەگرم ھانات
بۇدىنم كە ئەۋانە لىم نرىك بىنەۋەو دەست بىخەنە
ناۋ كاروبارم،

پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇى: {إِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْضُرُ أَحَدَكُمْ
عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ حَتَّى يَحْضُرَهُ عِنْدَ طَعَامِهِ فَإِذَا
سَقَطَتْ مِنْ أَحَدِكُمُ اللَّقْمَةُ فَلْيُمِطْ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَدَى
ثُمَّ لِيَأْكُلْهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ فَإِذَا فَرَغَ فَلْيَلْعَقْ أَصَابِعَهُ
فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي فِي أَيِّ طَعَامِهِ تَكُونُ الْبَرَكَةُ / مسلم وغيره /
بىگومان كە شەيتان لە ھەمو كاروبارى ھەر يەك لە
ئىۋە دا ئامادە دەبىت تەننەت ئامادەى كاتى
خواردنىشى دەبىت، جا ھەر كاتىك پاروى يەكىكتان

أَلَمْ تَكُنْ مِّنَ الْبَاقِيْنَ عَلَىٰ عِلِّيِّكَ فَكُنْتُم بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا عِذْنَا فَإِنَّا عِذْنَا وَلَٰكِنَّا نَمُوتُ ﴿١٠٧﴾ قَالُوا نَحْنُ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنَ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُوا رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيْمِ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرًا حَتَّىٰ أَنسَوَكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ لَّيْسَ فِي الْآرْضِ عِدَّةُ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَيْسَ بِيَوْمَا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَتَمِثِلِ الْعَادِثِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِن لَّيْسَ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيْمِ ﴿١١٨﴾

١٠٥) ئایا نیشانه کایمان نه هاته لاتان که به سه رتاندای بخوینریتته وه، جابه دروٲتان ده خستنه وه و باومرٲتان پی نه ده هینا؟

١٠٦) وتیان به ئی: وایه، ئه ی پهرومردگارمان، نه گبه تی روی تیگردین و به دب هختی زالبو به سه رماندا، وه ئیمه گه لیکی لاری و سه ر لی شیواو بوین.

١٠٧) ئه ی پهرومردگارمان له م سزایه دهرمان بکه و بمانگه رینه وه بو دنیا ئینجا نه گهر ئیمه جاریکی تر گه راپنه وه بو نه و ئیشه خراپانه ی پی شو، نه وسا بیگومان ئیمه سته مکارین.

١٠٨) (الله) دمفه رموی: ده برون دورکه ونه وه و دهنگتان دمرنه یهت و هیج هسه م له گه لدا مه که ن. جا ئابه م شیوه یه (الله) دهمکوتی نه و تاوانبارانه دهکات و له گه رانه وه بو دنیا و لاجونی سزا له سهریان نا ئومیدیان دهکات. ئینجا هه ندی له وکاره ناپه سه ندانه یان ده داته وه به رویاندا و دمفه رموی:

١٠٩) بیگومان تا همیک له بهنده راسته هینه کانم بون که یادی منیان دمکردو دهمان وت: ئه ی پهرومردگارم باومرمان هیناوه، دسا تویش لیمان خو شبه و ره حمان پی بکه، وه تو له هه مو خاوه ن به زه ییه کان به به زه ی و به ره حه تری.

١١٠) خو ئیوه نه و انتان به نه زان و ساویله که دادمه ناو گالته تان پی ده کردن و نه و نه ده به و گه مه و گالته وه خوٲتان سه رگهرم کردبو تا یادی منیان له بیرتان برده وه، له حالیکدا که ئیوه به وان پی ده که نین، جا

١٠٢) جا نه و که سه ی که کیشرای چاکه کانی قورس بیت نه وسا نه وانه دیاره رزگارو خو شبه ختن.

١٠٣) خو نه و که سه یه ی که کیشرای چاکه کانی سوک پی و خراپه ی زو ربیت، جا نه وانه نه و که سانه ن که خو یانیا ن دوړاندوه و زیان لی که وتو شه رمه نده و سه رشوړن و بو هه می شه یه ی له دوژه خدان .

١٠٤) ناگر دهم و چاویان دا ده پلو سینیت، جا نه وان له ناو نه و ناگرده دا دهم ولیو هه لقرچاو و ناشیرین، سه رهرای نه وه ش لومه و سه رزه نشت دمکری ن و (الله) پییان دمفه رموی:

ئەمىرۇ تەماشای بارو دۆخى خۇتاتان بىكەن و چاۋىش لە
خۇشى و ژيانى ئەوان بىكەن،

۱۱۱ بېگومان منىش بە ھۆى خۇ گرتنيان لەسەر
بەندايەتى و ئىش و ئازار ئىكە ئىوہ بۇتاتان دروستکرد
بوون ئەمىرۇ پاداشيان دەدەمەوہ، بېگومان ھەر ئەوانن
سەرگەوت و رزگار بو لە سزا و تولەى من.

۱۱۲ اللہ پىي ئەفەرمون: چەند سال لە زەويدا ژياوون؟

۱۱۳ وتيان: رۇژىك يان تاقىك لە زەويدا بوين جا
پرسىار لە حىساب گەران بىكە، چونكە ئىمە ھەر
ئەوئەندە دەزانين.

۱۱۴ اللہ دەفەرموى: ئىوہ جگە لە ماوہىەكى كەم
لەدنيدا نەبوون، ئاى ئىوہ ئەم راستىەتان بزانىايە،
بەلام ئىوہ ئەو ژيانە كەمتانە بەلاوہ زۆر بوو لەبىرى
ئەم ژيانەى دوارۇژدا نەبوون تا ئەمىرۇ بەو ژيانە
نالەبارە گەيشتن.

۱۱۵ ئاىا ئىوہ بەلاتانەوہ وابوو كە ئىمە ھەروا بە بى سودو
بىمەبەست ئىوہمان دروستکردوہ؟ خۇ ئىوہ دۇنيابوون كە
ناھىنرئەوہ بۇلاى ئىمە بۇ حىساب و كىتاب و پاداشت و سزا؟

۱۱۶ جا ئەو اللہ يەى كە پاشاى راستەقىنەىە دوورە لەوہى
كە كارى بىھودەى ئاوا بىكات و ئىوہى بۇ گالتەو گەمە
دروست كرد بىت، جگە لەو زاتەى كە پەرورەندەو خاوەنى
تەختى بەرئىزە ھىچ پەرستراوئىكى راستەقىنەىە تر نىە.

۱۱۷ ئەوسا ھەر كەسىك لەگەل اللہ دا ھانا بۇ كەسىكى تر
ببات ھىچ بەلگەىەكى لەسەر راستى ئەو ئىشەى نىە، جا
ئەوہ حىسابى ھەر لەلاى پەرورەدگارى خۇيەتى، بېگومان

بىريار ئەوہىە كە بەو ئىشەى كافر دەبى و كاھرانىش لەسزا
رزگار نابن.

۱۱۸ جا بلى: ئەى پەرورەدگارم لىم خۇشەو رەحمم پىبىكە
چونكە تۆ لە ھەمو خاوەن بەزەىيەكان بە بەزەى و
بەرەحم ترى.

پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: {الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ
ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ الرَّحْمَ شُجْنَةً مِنَ
الرَّحْمَنِ فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلَهُ اللَّهُ وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَهُ اللَّهُ / الترمذى
وغیرہ} ئەوانەى كەرەحم و سۆزيان ھەىە خوا رەحمان پى
دەكات، رەحم بىكەن بەوانەى كە لەسەر زەويدان ئەوہى
كەلە ئاسمانە رەحمتان پى دەكات، رەحم تىكەلاوہ
لەوہسفى رەحمان جا ھەر كەسىك پەيوەندى خزمایەتى
بداتە سەر خواىش سۆزى خۇى بۇ دەباتە سەر، وەھەر
كەسىكىش بىبىچرئىت خواىش ئەو لەرەحمى خۇى
دەبىچرئىت.

سورەتى نور سورەتى بىست و چوارەمى قورئانە، شەست و
چوار ئايەتە، لە مەدىنەدا ھاتوئە خوارەوہ، لەم سورەتەدا
باسى روداوى (الإفك) ھاتوہ كەلە سالى چوارەمى كۆچى
پاش غەزای بەنى موسستەلىق رویدا ھەرورەھا وتراوہ ئايەتى
{وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ
شَهَدَاتٍ وَاللَّيْثُ بِأَسْفَلَ مِنْ الصَّادِقِينَ} النور: ۶

لە سالى نۆى كۆچى پاش غەزای تەبوك دابەزىوہ كەواتە
ئەم سورەتە ماوہىەكى درئىزى بردوہ تا بەتەواوى
دابەزىوہ بە ئامازەى پىغەمبەر ئايەتەكانى لە شوئى
خۇياندا دانراون. وشەى(نور) ھەوت جار لەم سورەتەدا
ھاتوہ.

بەناوى اللہ ى زۆر بەسۆزو بىئىھايەت مېھربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ الزَّانِعَاتِ وَقُرْآنُهَا فِيهَا أَيْتَاتٌ يَنْتَبِهُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ١ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
 بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ
 عَدَايُهَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ
 مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ ٣ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
 فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ٤ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ٥ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
 فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٦
 وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٧ وَيَدْرَأُ
 عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ٨
 وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٩ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١٠

باومرداران قهدهغه كراوه. كهوابو نهگهر ئافرهتییكى داوین
 پاك به پیاویكى زیناکار رازی ببیت بۆ نیکاح نهوه یان
 موشریکه و باومردی به بریارى الله نیه یان زیناکاره نهگینا
 چون رازییه به پیاویكى زیناکار، وه ههروهها به
 پیچهوانههیشهوه.

١ جا نهو كهسانه ی كه بۆ ئافرهتانی پاك داوین بوختان
 دهكهن، پاشان لهسهر راستی نهو قسهیان جوار شایهتیان
 نههیتا، نهوسا نهبی ههشتا شهلاقیان لیبدن، وه ههرگیز
 شایهتیان لیومرنهگرن. چونكه نهوانه خویمان بهورهوشته
 ناپهسهندهیان له سنوری متمانه پیکردن تیپهپیون.

٢ مهگهر نهو كهسانه ی كه بهشیمان ببهوه لهدواى نهو
 بوختانهو خویمان به کرداری چالودوروست باش بکهنهوه
 نهوسا بیشك الله چاوپوشیكهرو دلوقانه بۆ بهندهکانى. الله
 لهم بریارهدا کیشه ی ژنو میرد حیا دهکاتهوهو دمهفرموی:

٣ نهوانه ی كه بوختان بۆ ژنی خویمان دهكهن و جگه له
 خویمان هیچ شایهتییكى تریان نیه، نهوسا پیویسته بۆ
 شایهتی، ههر یهك لهوانه جوار جار خوا به شایهت بگریو
 بلن خوا شایهت بی كه به بیدرؤ نهو له راستگویانهو نهو
 قسهیهه درؤی تیدا نیه، جاههر بهمهش کار کوتایی نایهت،
 وهك دمهفرموی:

٤ دهبی بۆ پینجهمین جار بلیت: كه نهفرینی الله ی
 لهسهر بی نهگهر لهم قسهیهدا نهو لهدرؤژنان بوبیت. بهم
 شیویهه پیاوهكه له ههشتا شهلاقی بوختان رزگاری دهبیو
 ژنهكه تاوانبار دهگریت، جا نهگهر دانى پيدا نا یان قسه ی
 نهکرد نهوه سهنگسار دهگریت، بهلام نهگهر دانى پيدا نهنا
 نهوه مافی پارێزگاری له خو ی پیدهدریت وهك دمهفرموی:

٥ جوار جار خوا به شایهتی گرتی ئافرهتهكه لهسهر
 نهوه ی كه نهو پیاوه له درؤژنانه سزا لهسهر ئافرهتهكهش
 لا دهبات و سهنگسار ناکریت بهو مهرجه ی كه:

٦ پینجهمین جار ئافرهتهكه بلیت: نهگهر نهو پیاوه له
 راستگویان بی نهوه بهر رقوقینی خوا كهوم. بهم شیویهه

١ نهمه سورتهتیكه و رهوانمان کردوه، جا بریارهکانی
 ناوی نهو سورتهمان دیاری و پیویستکردوهو چهندین
 نیشانه ی روشنمان تیدا ناردوته خوارهوه بهلکو ئیوه بیر
 بکهنهوهو پهندی لیومربگرن.ئینجا الله بریارهکانی
 بāsدهکاودمهفرموی:

٢ ئافرهتی داوین پیسو و پیاوی داوین پیس ههر کاتی
 نهو نیشه ناپهسهندهیان نهنجامدا . نهگهر له پیش نهمهدا
 هاوسهری حهلاقیان نهبو بیت . نهوه له ههریهك لهو
 دووانه سهد شهلاق بدن نهگهر باومردتان به الله به روژی
 قیامت ههیه بۆ به جی هینانی بریارى الله بهزهیتان
 بهوانهدا نهیهتهوه، جا با کۆمهلیك له باومرداران ناماده ی
 سزا دانى نهو دوانه ببیت بۆ نهوه ی سام لهو کرداره خراپه
 بگریو نهوانیش زیاتر شهرمهزارو تهمی ببو
 بریارهکە ی الله ییش به بی زیادو کهم جیبهجی بگریت.

٣ بهزۆری پیاوی زیناکار جگه له ئافرهتی زیناکارو
 موشریک ناخوایت، وه ئافرهتی زیناکاریش ههر پیاوی
 زیناکار یان موشریک دهی خوایت، وه نهو نیکاحه لهسهر

هەردوو لەسزای دنیا رزگار دەبن و بۆ هەمیشە لەیەک
حەرام دەبن جا ئەگەر دوگیانیشت بێ منداڵەکە هی ئەو
بیاوێ نیە و بە ئاخرمتەکە دەدرێت، ئینجا **اللَّهُ** ئەفەرموێ:

﴿ ١٠ ﴾ ئەگەر چاکە **اللَّهُ** ئەبواوێ بۆ ئێوە و رەحمی بێ
نەکردنایە، راستیەکە دەردەخست و هەر لە دنیادا
شەرمەزاری ئەکردن بەلام ئەگەر ئەو هەمو تائوانانە کە
بەندە دەیکات هێشتا **اللَّهُ** نایەوێ ئابرویان ببات، وە بە
راستی **اللَّهُ** بە زۆری پەشیمانی وەر دەگرێت و زۆر دانایە
لە ئێشەکانیدا، جا ئەم بێراره دەم کووێکیشە بۆ ئەوانە
کە دەلێن دادگای ئیسلامی مافی بە ئاخرمت نەداو،
چونکە لێردا هەر وەک پیاو بۆی بو کە بە چوار
سوێند و ئەفرینێک لە خۆی، لە سزای بوختان رزگار
ببێت ئاخرمتیش بە هەمان شیوە بە چوار سوێند و
ئەفرینێک لە خۆی، لە سزای زینا رزگار دەبێت. لە
ئێبنوعەباسەو هاتووە کە هلالی کورێ ئومەیه لەلای
پێغەمبەر **ﷺ** داوین پیسی ژنەکە خۆی لەگەڵ شەریکی
کورێ سەحمادا باس کرد { فَقَالَ النَّبِيُّ النَّبِيَّةُ أَوْ حَدَّثَ فِي
ظَهْرِكَ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا رَأَى أَحَدُنَا رَجُلًا عَلَى امْرَأَتِهِ
يَلْتَمِسُ النَّبِيَّةَ فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ النَّبِيَّةُ وَإِلَّا فَحَدَّثَ فِي
ظَهْرِكَ فَقَالَ هَلَالٌ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ نَبِيًّا إِنِّي لَصَادِقٌ
وَلَيُنْزِلَنَّ اللَّهُ فِي أَمْرِي مَا يَبْرِي بِي ظَهْرِي مِنَ الْحَدِّ فَتَرَلْتُ
وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَفَرَأَ
حَتَّى بَلَغَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَأَنْصَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِمَا
فَجَاءَا فَقَامَ هَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ فَشَهِدَ وَالنَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ اللَّهُ يَعْلَمُ أَنَّ
أَحَدَكُمَا كَاذِبٌ فَهَلْ مِنْكُمَا مَنْ تَائِبٌ ثُمَّ قَامَتْ فَشَهِدَتْ فَلَمَّا
كَانَ عِنْدَ الْخَامِسَةِ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ وَقَالُوا لَهَا إِنَّهَا مُوجِبَةٌ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فَتَلَكَّاتُ
وَنَكَصَتْ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهَا سَتَرْجِعُ فَقَالَتْ لَا أَفْضَحُ قَوْمِي سَائِرَ
الْيَوْمِ فَمَضَتْ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ أَبْصُرُوهَا فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَحَدُكُلَّ

الْعَيْنَيْنِ سَابِعَ الْأَلْيَتَيْنِ خَدَلَجَ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشَرِّكَ ابْنِ
سَحْمَاءَ فَجَاءَتْ بِهِ كَذَلِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لَوْلَا مَا مَضَى مِنْ
كِتَابِ اللَّهِ لَكَانَ لِي وَلَهَا شَأْنٌ / ابوداود. صحيحه الابناني /

جا پێغەمبەری **ﷺ** خوار **ﷺ** فەرموێ: یا شایەت بێنە یان
تازیانەت لێ دەدرێت، واتە: هەشتا تازیانە ی بوختان،
ئەوسا ئەویش وتی: ئەو پێغەمبەری **ﷺ** خوار **ﷺ** هەرکاتێ
کەسێک لە ئێمە یەکیکی دی لەسەر ژنەکە، جا دەبێ
بجێت بە شوێن شایەت دا بگەرێت؟! جا پێغەمبەر **ﷺ**
هەر دەیفەرمو: شایەت یان تازیانە. ئینجا هلال وتی: بەو
کەسە کە تۆی بە راستی ناردووە من راستگۆم و دلێام کە
اللَّهُ شتێک دەنێرێ کە پشتم بپارێزێ لەم دارلێدانە.
ئەوسا ئەم نایەتانه دابەزین **ﷺ** ئەوانە کە بوختان بۆ
ژنی خۆیان دەکەن و جگە لە خۆیان هیچ شایەتیکی
تریان نیە جا خۆیندییهو هەتا گەیشتە ئەگەر
لەرستگۆیان بێت ﴿

خۆئێتر پێغەمبەر **ﷺ** وازی لەقسە ی پێشو هێناو ناردی بە
شوێن هەردووکیان دا ئینجا هلال هەستاو شایەتی خۆی -
بەو شیوەی کە لە نایەتەکدا هاتووە - داو پێغەمبەر **ﷺ**
فەرموێ: بە راستی **اللَّهُ** دەزانێ کە یەکیکتان درۆ دەکەن،
جا کامتان پەشیمان دەبنەو؟ پاشان ئاخرمتەکەش
هەستاو بەو جوێر شایەتی داو کاتێ گەیشتە پێنجەم
وەستاندیان و وتیان: بە راستی ئەو ئەفرینە دەبێت بە
هۆی سزا، ئێبنوعەباس دەلێت: ئەو ئاخرمتە لە گۆ
کەوتو پاشەوپاش هاتووە تا وامان گومان برد کە لە
قسە ی خۆی پەشیمان دەبێتەو، پاشان وتی: هۆزی خۆم
بۆ هەمو کاتێ ئابرو نابەم جا لەسەر قسە ی خۆی رووی،
ئینجا پێغەمبەر **ﷺ** فەرموێ: تەماشای بکەن جا ئەگەر
منالێکی چاورەشی سمت قەڵەوی قوللاری بو ئەو لە
شەریکی کورێ سەحمایە، خۆپاشان منالێکی بە هەمان

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنِفُسِهِنَّ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى
جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ قَالُوا لَيْتَكُمُ
عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَفَتْ فِي مَا افْتَضَرْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
إِذْ تَلَقَّوهُ بِالْسَنَةِ وَقَالُوا لَنْ نَأْتِيَهُمْ مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
وَنَحْنُ بِحَسْرَتِهِ هِيَ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا مَبْتَنٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾
يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفُتْحَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

شیوهی بو، نینجا پیغمبر ﷺ فرمود: نه گهر نه وهی له
پرواکهی خوادا بوو پیش نه که وتایه نه وه بریاری من
له گهل نه ودا جوریکی تر ده بو.

١١ به راستی نه وانهی که نه و درو بوختانه یان کرد
تاقمیک بوون له خوټان نه وه بو خوټان به خرابی
مه زانن، به لگو نه وه چاکه بوټان و هوټی تاقی کردنه وهی
راستو ناراستانه و جیا که ره وهی په پروهانی سوننه و دژ
به سوننه تانه، بو هه مو که سیټ له وانه نه وهی که
کردویه تی له تاوانی نه و بوختانه ی بو هه یه، وه نه و
که سهی که به شی گه وره ی نه و تاوانه ی هه لگرت له ناو
نه واندان سزایه کی گه وره ی بو هه یه. نه و شانزه نایه ته
درباره ی دایکی باو و دراران عایشه (ره زای خوی لیبت)
هاتوته خواره وه که رودا وه که به م شیوه بووه که عایشه
خوی بوټان باس ده کات و ده لئ: پیغمبر ﷺ
هه رکاتی بیویستایه بجیت بو کاروانیه ک تیروپشکی
ده کرد له نیوان خیزانه کانیدا هه ر کامیان دهرچونایه
ده برید له گهل خویدا، عایشه ده لئ: له یه کی که له

غەزاکانیدا تیروپشکی کردو من دەرچوم، جا منیش له
خزمه تی پیغمه مبهری خوادا ﷺ دەر چوم که نه م رودا وه
پاش دابه زینی نایه تی په رده (الحجاب) بو، جا من له
که ژاوه یه کدا سوار ده کرامو له رویشتندا له ناویا ده بوم
سا کاتی که پیغمه مبهری ﷺ له و غه زایه لی بوویه وه و
گه رایه وه و نزی که بوونه وه له مه دینه شه ویک بریاری
رویشتنی کاروانه که ی دا، جا کاتی که بریاری رویشتنیان
درا منیش بو ده ست گه یانندن به ناو رویشتم تا له
سوپاکه دور که وتمه وه، نه و سا کاتی که هاتمه وه لای بنه و
بارگهی خوټم دهستم له سینگه م دا دیم که گه ر دن به نه که م
له مل دا نه ماوه له به رنه وه گه رامه وه بو دوزینه وه ی
گه ر دن به نه که م و به دوا دگه رانی که بو به هوټی دوا
که وتنم، وه نه و تاقمه ی که که ژاوه که یان سوار ده کرد
که ژاوه که ی منیان سوار کرد له سه ر نه و وشتره ی که
سواری ده بووم، وه نه و ان وایان زانی بو که منی تیدا یه
ژنان نه و کاته سوک بوون و زه به لاج و گوشتن نه بون،
چونکه شتی که میان له خواردن ده خوارد، له به رنه وه نه و
تاقمه ش کاتی که که ژاوه که یان بار کرد بو له
هورسیه که ی نه که وتبونه شکه وه و منیش کچی که تازه
پیگه شتو بوم، جا نیت و شتریان هه لساند بوو رویشتبون،
منیش پاش رویشتنی سوپاکه گه ر دن به نه که م دوزیه وه و
هاتمه وه جیگه که یان و که سی تیدا نه بو، جا جوومه وه
نه و جیگایه ی که تیدا بووم چونکه ده مزانی نه و خه لکه
به م زوانه ده زانن که منیان ون کرد وه ده گه رینه وه
بوټام، جا له کاتی که م من له شوینی خوټم دا دانیشتبوم،
خه و زوری بو هی نام و خه و تم سه فوانی کوری موعه ته ل
له پاش سوپاکه ده هات، جا که هاته لای جیگه که م و
تا پوی که سی کی خه و توی دی، هاته لام و دیمی و ناسیمی،
چونکه نه و پیش نه وه ی که نایه تی په رده بیټ منی دی
بوو، جا منیش به وشه ی (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) ی نه و
خه به رم بوویه وه و به سه رپوشه که م ده م و جاوی خوټم
دابه وش، سویند به الله یه ک قسه ی له گهل دا نه کردم و
یه ک قسه ی شم لی نه بیست بیجگه له وتنی: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ

﴿رَجْعُونَ﴾ تا وىتىرگەكى بۇ يىخ كىردىمىز سوار بووم، ئىنجا رەشوى وىتىرگەكى بە دەستەو بو تا گەشتىنە سوپاكە كە لە گەرمىز نىكى نىوەرۇدا خىستىيان، جا لەبارەى مەنەو تيا چو ئەوەى كە تيا چو بوختان دەستى پىكىرد.

وہ ئەوەى كە بەشى گەورەى لەو بوختانەى ھەلگرت عەبدولای كورى ئوبەى كورى سەلولى دوورو بوو، جا كاتىك كە گەشتەو مەدىنە مانگىك نەخۇش بوم ھەر لەگەل گەشتەو مەدا - خەلگىش لەبارەى قسەى تاقىمى درۆزنەو باسبان دەكرى، بەلام من ھىچ شىكىم ھەست پى نەكرى بوو، ئەوەى بەلامەو جىگەى گومان بوو ئەو بو كە پىغەمبەرى خواﷺ وەكو جارانى تر كە نەخۇش بوم لەو نەخۇشە مەدا زۆر بە لەوزو مۆت نەبو، پىغەمبەرى خواﷺ تەنھا دەھاتە لامو سەلامى دەكرى دەيووت چۆنى؟ جا ئەو دەيخستە گومانەو ھەست بە ھىچ خراپەك نەدەكرى، تا پاش ئەوەى كە بەرەو چاكى دەرۆشتم، جارىك كە بۇ دەست بە ئاو بۇ ناوچەى (مەناسىع) ئەچووم دايكى (مىستەح)م لەگەل دابو - دەر نەئەچوین مەگەر شەواوشەو ئەویش پىش ئەوەى كە ئاودەست لە نىك مائەكانمانەو دروست بكەين، ئىشمان ئىشى عەرەبەكانى پىشوبو پىمان ناخۇش بو كە ئاودەست لەناو مائەكاندا بىت،

جا منو دايكى مىستەح چوین كە كچى ئەبو روھمى كورى مۆتەلىبى كورى عەبدو مەناف بو دايكى كچى سەخرى كورى عامر خوشكى دايكى ئەبوبەكرى سىدىق بو كورەكەى مىستەح كورى ئەساسەى كورى عەبادى كورى مۆتەلىبە - جا منو كچى ئەبوروھم كاتى لە ئىشى خۇمان بوینەو بەرەومال ھاتىنەو، دايكى مىستەح پى لە عەباكەى گىراو كەوتو وتى : بمرىت ئەى مىستەح، جا پىم وت: قسەكەى خراپىت كرى: قسە بە پىاويك دەلىت كە ئامادەى بەدر بوە؟ وتى: ئەى نەزان، ئەى تۆ نەت بىستەو كە ئەو چى وتوہ؟

وتى: ئەو چى وتوہ؟ جا دەنگو باسى درۆزانى بۇ باس كرىم ئىنجا نەخۇشەكەم زىاترى كرى، جا كاتى گەرامەو مال پىغەمبەرى خواﷺ ھاتەلامو سەلامى كرى پاشان فەرموى چۆنىت؟ وتى: رىم پى دەدەيت بچمەو لەى باوكو دايكىم چونكە من ئەم وىست لەوانەو لەم دەنگو باسە باش تى بگەم - جا پىغەمبەرى خواﷺ رى پىدام - ئىنجا ھاتەو لەى باوكو دايكىم، وتى بە دايكى ئەى دايكى خۇم: خەك چى دەللىن؟ وتى : ئەى كچى خۇم، ھىواش و لەسەر خۇت بە، بە اللہ كەم بوو ئافرىتىكى شۇخوشەنگ لەلى پىاويكدا بىت كە ھەوئى ھەبىو خۇشى بویت مەگەر زۆر قسەى پىروچىان وت بىت لەبارەىو وتى: پاكىو بىگەردى بۇ خوا؟ ئاىا خەك ئەم قسەكەى دەكات؟ جا وتى: ئەو شەو تا بەيانى نە خەوم لىكەوت ونە فرمىسك وشك بوینەو ھەر دەگرىام پاشان ئەو رۆزەشم ھەر بەگرىان برىد سەر، ئىنجا پىغەمبەرى خواﷺ لەو كاتەدا وەحى بۇ نەھاتو عەلىو ئوسامەى كورى زەمىدى بانگ كرىد لەبارەى جىا بونەوەى خىزانىو پىرسو راي پىكرى، وتى: ئوسامەى كورى زەمىد بەوەى كە دەيزانى لە دورى خىزانى لەو بوختانەو ئەو خۇشەوئىستەى كە ھەبو بۇيان وتى: ئەى پىغەمبەرى خواﷺ ئەوان خاوخىزانى تۆن جگە لە چاكە ھىچى تر نازانىن لەبارەىانەو، بەلام عەلى كورى ئەبوتالب وتى: خوا تەنگانەى دانەناو بۇ تۆو جگە لەو ژنان زۆرنو ئەگەر پىرسىار لەو كەنیزە بكەى راستىت پىدەللىت، وتى: جا پىغەمبەرى خواﷺ بەریرەى بانگ كرىد فەرموى: ئەى بەریرە ئاىا لە عايشەو شىكىت دیوہ كە بتخاتە گومانەو؟ بەریرەىش پى وت: بەو كەسەى كە تۆى بە راستى رەوانە كرىد ھەرگىز ھىچ عەبىكىم لىنەدیوہ زىاد لەوەى كە كچىكى مىندالەو لە كاتى ھەویر شىلاندا خەوى لىدەكەوت و كارەساوا و مىرىشكو شت دەھاتن و ھەویرەكەيان دەخوارد، جا پىغەمبەرى خواﷺ ھەستاو لەناو يارەكانىدا لەسەر مىنبەردا فەرموى: كى داواى لىبوردنم لى دەكات لەبارەى پىاويكەو - عەبدولای كورى ئوبەى كە لەبارەى خا

خَيْرَانِهِمُوه نازارى داوم؟ به خوا جگه له چاكه له باره
خَيْرَانِهِمُوه شتيكى تر نازانم و پياويكيان باس كردوه جگه
له چاكه له ویش شتی تر شك نابهم وله گهل خوډا نه بڼ
ته هاتوته ناو خي زانی من، ښيجا سه عدی كورې موعازی
ياريدمر هه ستاو وتی: من داواى چاوپوښى له تو څه كه
له باره ښه وه نه ښه وه پيغه مبهري خوا، ښه گهر له تيره
نه وس بوايه له گهر دښمن دده وله برا خه زهره جيه كانمانه و
ښه گهر به مرمويت واى له گهلدا ښه كه ين، وتی: چا سه عدی
كورې عوباده كه گه وړه څه زهره جيه كان بو هه ستاو
هر چه ند پياويكى چاښو به لام دهمارگيرى هه لينا
له سر نه وه به سه عدی كورې موعازی وت: به خوا
نايكوژيتو ناتوانى بيكوژيت، ښيجا ښه سیدی كورې
حوزهير كه ناموزای سه عدی كورې موعاز بو هه ستاو به
سه عدی كورې عوباده وت : درو ښه كه يت، به خوا
دهيكوژين، تو

مونا فقيقت و پاريزگارى له مونا فقان ده كه يت، به خوا
دهيكوژين چا نه و دوو تيره نه وس و خه زهره جيه له يه ك
هه ستاو خهريك بو له يه كتر بدن و پيغه مبهري خوا
له سر مينه بر بو هر خه ريكي هيواش كړنه وه ديان بوو
به دهم و به ښيشاره تي ده ست تا بیدنگ بوون و
پيغه مبهريش ښه بڼ دنگ بو، وتی: نه و روژش تا شه وو
نه و شه وى دوه هميش تاروژ بويه وه نه خه و تم و
فرميسكم وشك نه بوو بويه وه هر ده گريام و باوك و دايكم
پيان و ابو كه نه و گريانه دلم له ت ده كات، وتی: له
كاتيكدا كه هه ردووكيان له لام دانيشتبون ومن ده گريام،
نافره تيكي ياريد دمر (انصارى) ماوه ښه خواستم كه
بيته لام منيش ريم پيداو چا دانيشت له گهل ده گريا،
له و كاته دا كه ښيمه ناوا بوين پيغه مبهري خوا هاته
لامان و سه لامى كړدو پاشان دانيشت، له و كاته ښه كه نه و
قهسيه يم له باره و كرابو له لام دانه نيشتبو مانگيكي
پي چو له باره ښه وه و ده ښه بڼ نه هات، وتی: پيغه مبهري
خوا كاتى دانيشت هه مدو سوپاسى خواى كړدو شايه تي
راسته هينه ښه بو ليداو پاشان پاش سه لام ته حيه بو الله
وتی: { يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتَ بِرِيَّةَ

فَسَيُرِيكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمْتُ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي
إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ/واته:
ښه عايشه من له باره ښه وه نه وه و ښه وه پي گه يشتو وه
چا ښه گهر تو بڼ تاوان بڼ بهم زوانه الله پاكانه ييت بو
ښه نيري وبڼ تاوانيت دهر ښه خات. وه ښه گهر تاوانيكيشت
كردوه داواى لي خوښبون له الله بكه و په شيمان به ره وه،
چونكه به راستى بهنده هه ركاتي داننا به تاوانيداو
پاشان په شيمان بويه وه الله ښه و په شيمان بوونه وه
لي ودرده گرييت.

عايشه وتی: كاتى پيغه مبهري خوا ښه له قسه كه ښه
بوويه وه فرميسكم نه ما ته نانه ت هه ستى دلپه يه كيشم
نه كړد چا به باوكم وت: له باتى من دا ولامى
پيغه مبهري خوا ښه بڼ دهر وه، وتی: به خوا نازانم چي بلنم
به پيغه مبهري، چا به دايكم وت: ولامى پيغه مبهري خوا
ښه بڼ دهر وه و ښه ویش وتی: به خوا نازانم چي بلنم به
پيغه مبهري خوا،

وتی: منيش وتم من كچيكي تازه پي گه يشتوم زور
له قورثان شاره زانيم، سويند به (الله) من دهرانم كه
ښه وه ښه مه تان بيستوه له دلتاندا جيگير بو وه باوهر تان
پي كړدوه. وه ښه گهر من بلنم پاكم له وقسه يه كه الله
دهرانى من پاكم، باوهرم پي ناكه و ښه گهر دان بڼم به
شتيكا كه خواى گه وړه و به شك و ناگاداره كه من دورم
له وه باوهرم پي ښه كه، به الله من بو خوډ و بو ښه
وينه يه كه نابينم جگه له وه كه باوكى يوسف وتی: ﴿
ښيتم خوگرتنيكي جوانه هه رخا يارمه تي دهره له سر
ښه وه كه ښه باسى ده كه ن﴾ يوسف: ۱۸.

عايشه وتی: پاشان پشتم هه لچه رخاندو له سر
جيگه كه ښه خوډ راكشام وتی: به خوا من نه و كاته
دهرانى كه بڼ تاوانم و دنيا بووم كه الله بڼ تاوانيم
دهره خات به لام سويند به الله گومانم نه ده كړد له باره
ښه وه و ده ښه بڼ و بخوښريته وه، خوډ له وه كه مږ
ده گرت كه الله له باره ښه وه به ښه يه كه بدوى كه
بخوښريته وه. به لام من چاوه پروان بوم كه پيغه مبهري

خوای خه ویک ببینی که الله بی تاوانی منی بو دمریخت، سویند به الله هیشتا پیغه مبهری خوا الله نه یویستبو له جیگه ی خویی هه لسی و هیچ که سیش له خه لکی نه ماله نه چونه دمره وه تا الله په یامی نارد له پیغه مبهره که ی و ناره حه تی و قورسی هاتنی و دحی، پیغه مبهری داگرت که زور توندو به هیز بو تاراده ی که له ساردترین روردا ناره ق له نیوچاوانی و د م مرواری دهاته خواره وه، جا کاتیک و دحیه که له سهر پیغه مبهری ته و او بو له و حاله دا که پی ده که نی، ی که م قسه ی نه و مبو که وتی: { يَا عَائِشَةُ اَحْمَدِي اللّٰهُ فَقَدْ بَرَّكَ اللّٰهُ } مژدمت لی بی نه ی عایشه و سوپاسی الله بکه بیگومان که الله بی تاوانی تو ی راگه یاند {

جا دایکم پی و تم : هه لسه بچو لای پیغه مبهرو سوپاسی بکه،

جا و تم: به الله ناچمه لای و سوپاسی جگه له الله یش ناکم. جا ده نایه تی سه بارمت به پاکو خاوینی من ره وانه کرد {

۱۵) نه و کاته ی که نه م درو تانه له یه کتر و مرم دگرتو به زمان و دهمتان دهمتان و ته وه به بی نه و دی که شتیکی لی بزانی، جا به شتیکی سوکو و ناسانتان دهمانی و پی تان وایه وتنی نه و درو ناره وایه ناسانه له کاتیکدا نه و بوختانه له لای الله زور گه و رده یه.

۱۶) نه وه بو کاتی نه و دهمتان بیست نه تان وت: بو نیمه ره وای نه له باره ی نه م بوختانه دا قسه ی ناوا بکه یی؟ نه ی الله ناوا بوختانی که به مالی هه لیزارد و نوینه ی زمان پاک و ره وشت به رزت بکریت نیشانه ی تانه و ته شه رده نه له و نوینه ی که هه لیت بژارد و ره وانه ت کرد و ره و خه نه یه له کاری تو به لام تو له هه مو برپارو کردارتا پاکو بی عه یی و نا بی نه و ماله هه لیزاردی تو ناوا عه یی که روی تی بکات، وه نه مه بوختانیکی زور گه و رده یه.

۱۷) الله ناموزگاریتان دهکات که نیت هرگیز قسه ی ناوه ا نه که ن و نه گه رینه وه بو تاوانی ناوه ا نه گه ر نیوه باومردارن، ناشکرایه نه وه کانی (عه بدولای کوری سه به) نه م مهرجه یان تی دا نه و گو ییان به نه م ناموزگاری الله یه نه داوه و نیستاش هه ر به رده وامن له سهر نه و بوختانه گه و رده یه، به لکو له ویش خراپتر زانی! شیعه (رجب البرسی) له کتبی (مشارق انوار الیقین) دا باس دهکات و ده لی: (إِنَّ عَائِشَةَ جَمَعَتْ أَرْبَعِينَ دِينَارًا مِنْ خِيَانَةٍ / عایشه ی خیزانی پیغه مبهر به زینا چل دیناری کو کرد و ته وه) نیمه ش ده لیین: { سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ } النور: ۱۶ / تو له هه مو برپارو کردارتا پاکو بی عه یی، نه مه بوختانیکی زور گه و رده یه) به لگه ی خاوه ناسی بوختانه که رانه.

۱۸) نینجا په رومردگار دهفه رموی: نه وه بو کاتیک که نه و هه واله پیسه تان بیست پیوانی باومردارو نافرمانی باومردار گومانی چاکیان به براو خوشکی خویان نه بردو نه یان وت : نه مه درو یه کی رونه و نابی باس بکریت؟!

۱۹) ده ی نه گه ر راست نه که ن با جوار شایه تیان هه بوایه، جا چونکه راستیان نه کرد و شایه تیان نه هی نا بو، خو بیانه و ی یان نه یانه و ی له لای الله هه ر نه وانه درو زن.

۲۰) نه و سا نه گه ر چاکه ی الله نه بوایه بو نیوه له دنیا و قیامه تا ره حمی پی نه کردنایه و به زه یی پی تان دا نه هاتایه وه، چاک بزانی له بهر نه و درو یه که دمه و دهمتان پی ده کرد سزایه کی گه و رده تان پی ده گه یشت.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيَاتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَذِيْقُوهُمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ غَيْرِ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَاسْتَأْذِنُوا عَلَيْهَا ذِكْرٌ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

۲۸ جا الله نيشانه کانی روشن دهکاته وه بۆتان تا بيزان و به پیره دی بکه و نه که وه ناو تاوانی ناو ده گه ورده، خو الله زور زانایه به کاره کانتان و دانایه بهو شتانه ی که بۆتان دیاری دهکات و به جییه برپاره کانی.

۲۹ نینجا الله هه ره شه لهو که سانه دهکات که دهیانه وی کۆمه لگای ئیسلامی ناشیرین و عهیدار بکه و دمه رموی به بیگومان نهو که سانه ی که پیا یان خو شه کاری داوین پیسی له ناو باوهر داراندا بلا و ببیته وه، نه وانه سزایه کی دهر دنایان له دنیا و له پاشه روژدا بو هه یه، خو الله دهرانی که نه و تاوانه چه نده گه ورده یه، له کاتی کدا ئیوه نازان، جا نه م سزا و هه ره شه تونده بو نه وانه یه که پیا یان خو شه کاری داوین پیسی بلا و ببیته وه نه ی نه بن سزای نهو که سانه چۆن بی ت که خو ی خه ریکی بلا و کردنه وه ی بی ت؟!

۳۰ نهوسا نه گهر چاکه و سو زی الله به سه ر ئیوه دا نه بوایه له سه ر نه و تاوانه سزای توندی دهدان و رسوا ی دنیا و دوا رو زی ده کردن، به لام باش بزانن که بیگومان الله میهره بان و دلۆخانه بۆیه ناو ده ها چا و پۆشی لی کردوون.

۳۱ نه ی نه وانه ی که باوهر تان هی ناوه دوا ی ههنگا و ده کانی شه ی تان مه که ون و به پیره دی لی نه که ن، چونکه هه ر که سی ک په پیره دی ههنگا و ده کانی شه ی تان بکات و به شوینیا بروات نهوسا نه و ره می پناکات، به لکو بیگومان نهو فرمانی داوین پیسی و کاری خراپی به سه ردا ده دات و سه ره نه نجام شه ره منده و رسوا ی دنیا قیامه تی ده کات و تۆله ی باوه گه ورده ی لی ده کاته وه، خو نه گهر چاکه و به زه یی الله نه بوایه بۆتان هه رگی ز ه یج که سی ک له ئیوه پاک نه ده بو وه به لام الله هه ر که سی کی ناره زۆ لی بی ت له تاوان پاکی ده کاته وه و ده ی به خشیت، نهوسا الله بی سه ری هه مو شه کانتانه، جا ئا سکر ا بی ت یان په نامه کی، وه زانه ره به هه مو هه لئو که و تی کتان.

۳۲ با نه وانه ی که خاوه ن چاکه ن له ناو ئیوه دا و خوا پییدا ون و هه یانه، سویند نه خو ن له سه ر نه وه ی که شه ت نه دن به خرمان و بی نه وایان و کۆچ که رانی ری گای الله، با چا و پۆشی بکه و له هه له کانیان ببورن و با سیان نه که ن ئایا پی تان خو ش نیه که الله لی تان خو ش ببی ت؟ به دلتیاییه وه که الله زور چا و پۆشی که ره و بینیه ای هت میهره بانه. هوی دابه زینی نه م ئایه ته نه وه بو که نه بو به کر. خوالیی رازی بی ت - یارمه تی (می سه ت ح) ی خر می که کۆچه ری و که م ده ست بو ده دا، جا چونکه له بلا و کردنه وه ی بوختان بو عای شه ی دایکی باوهر داراندا - خوالیی رازی بی ت - (می سه ت ح) یش یه کی ک بو له وانه، بۆیه نه بو به کریش - خوالیی رازی بی ت -

سویندی خوارد که نیت یارمته نهدات، به لام الله هم نایه تهی نارد، نینجا نه بوبه کر وتی : بهرئ وه لاهی لی خوشبونی خوام پی خوشه، مهرج بیت هرهو کو پیشو یارمته بدمو ههرگیز لی نه برم.

۲۲ بیگومان نهوانه کی بوختان دهکن بو نافرمتانی پاک داوینی بی ناگای باوهردار، نهوانه دور کراون له رحمهتی الله له دنیاو له دوا روژدوا سزایه کی یه کجار گهوره یان بو هیه.

۲۳ له نهو روژدها که زمانیان و دهستانیان و پیکانیان له سر نهو کی دهیکه شایه تیان لی ددهن، جا نهو روژه ههرجیان کردوه ناشکرا ده بیت.

۲۴ لهو روژدها الله جهزایه کی دادپهروهرانه یان پی دهدات، وه نهو کاته دزمان به بیگومان که الله ههر خوی راسته و روشنکه رهوی راسته و ناراسته و بههانه بری تاوانبارانه.

۲۵ ههر چی نافرته پیسه بو پیاوانی پیسه و ههرچی پیاوانی پیسیشه بو نافرمتانی پیسه و ههرچی نافرته پاکه بو پیاوانی پاکه و ههرچی پیاوانی پاکیشه بو نافرمتانی پاکه،

خو خانه واده پیغمبه ریش و نه بوبه کر پاکو دوورن لهو بوختانه کی نهوان دهیلین به لکو بو نهوان لی خوش بونی الله و روژی کی بهریر هیه. دیاره سهروهری پاکان پیغمبه ریش خواجه و خیزانه کانیشی پاکترینی نافرمتان، جا تهماشا بکه و بزنان که شیعه چهند تاوانبارو بی باوهرن بهم قورئانه نهوان نهو نیفتراو بوختانه عه بدولای کوری ثوبه ی موفاق بو عایشه به راسته دروست دادنه نین به لام باوهریان به پاکانه کی الله نیه، جا نه گهر عایشه به قسه ی نهوان داوین پیسه ده بی

بلین پیغمبه ریش وایه یان پیغمبه ر لهم نایه ته تینه گه یستوه یان لهم باره وه به گوئی خوی نه کردوه؟ جا کامیان دهلین با بلین یه کیکیان بهسه بو کافر بوون و دهرچون له نیسلام، جا یان الله ژیریان کاتو رینمای ریگای راستیان بکات نه گهر نه زانن و به ته مای خراپه و دژایه تی نایین نین نه گینا الله وه عه بدولای ماموستایان رسوایان بکاتو له ناویان ببات،

به راستی نه مانه به دریزای میژوی نیسلام دوزمنی ریگای راست بوون و خه نجه ریکی ژده راوی وکوشنده بوون له پشته وه بو موسلمانان، هازی نه بو یه علا ده لیت: "من قَذَفَ عَائِشَةَ بِمَا بَرَّأَهَا اللَّهُ مِنْهُ كَفَرًا بِإِخْلَافٍ" / الصارم المسلول/ ههرکه سیک بوختان بکات بو عایشه - خوالی رازی بیت - بهو کی که الله پاکانه ی بو کردوه به بی هیچ ناکوییه ک کافر بو

وه هرهو ها نیبوو حه جهری هه یته می ده لیت: "عَلِمَ مِنْ حَدِيثِ الْإِفْكِ أَنَّ مَنْ نَسَبَ عَائِشَةَ إِلَى الزُّنَا كَانَ كَافِرًا، وَقَدْ صَرَّحَ بِذَلِكَ أَيْمَنَّا وَغَيْرُهُمْ لِأَنَّ فِي ذَلِكَ تَكْذِيبَ التَّصَوُّصِ الْقَرَّائِيَّةِ، وَمُكْذِبُهَا كَافِرٌ بِإِجْمَاعِ الْمُسْلِمِينَ" / الصواعق المحرقة/ واته: له حه دیسی نیفکه وه دهرانریت که بیگومان ههرکه سی کاری خراپو داوین پیسی پال بداته لای عایشه، نهو کهسه کافره.

وه پیشه وایانی نیموو جگه لهوانیش نه مهران به راشکاوی وتووو چونکه لهو دا به درو خستنه وهی دهه کانی قورئانه. خو ههر که سیش دهه کان به درو بخاته وه به کو دی دهنگی موسلمانان (الاجماع) کافره."

۲۶ نهی نهوانه کی باوهرتان هیناوه جگه له مالی خوتان نه چنه هیچ مالیکی تره وه تا خوتان دهناسینن و نیجازه دهگرن و سه لام دهکن له خه لکی نهو ماله، نهو چاکه بو نیوه به شکم نیوه ییش دهرسو ناموژگاری لی

فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يَخْرُجَ لَكُمْ رِجَالٌ
قِيلَ لَكُمْ أَنْ جَمِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ يَمُنُّ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلَيْكُمْ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾
قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
يَغْضِضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خُمُرَهُنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ
أَخَوَاتِ نِسَائِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِلَاحَةِ مِنَ
الرِّجَالِ أَوِ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِنَّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

ومر بگرن، نه کهن ههروا له خوتانهوه خوتان بکهن به
زوردا نهوه کاریکی ناپهسهندهو زور جاریش ده بی بههوی
شهرمهندیی و خه میکی ههمیشهیی.

﴿٢٨﴾ جا نهگهر کهستان تیدا نه بیینی و چۆل بو نه کهن
بچه ناویهوه ههتا ریگهتان بی نه دریت، به راستی سهر
به خوجونه ژوره وهی هم جوره جیگایانه نایندهی چاک
نابیت، جا نهگهر بیتان وترا بگه پینه وه نهوسا نیودیش
بگه پینه وه به بی نه وهی که دلگران بین، چونکه نهوه
چاک و پاکتره بوتان له قسهو قسه لۆک هه لیهستن بۆ
یهکتر، خو الله زور زانایه به وهی که نیوه نهیکهن.

﴿٢٩﴾ هیچ تاوانیکتان له سهر نیه که بچه مالیکه وه که
کهسی تیدا نه بیت و گهل و په لی خوتانی تیدا بیت نهوسا
الله دزمانی به نه وهی که نیوه ناشکرای ده کهن و نهوش
که دهیشارنه وه و هیچی لی ون نابیت و دزمانیت که بهج
نییهت و مه بهستی که دهچنه ناو نهو مالانه وه.

﴿٣٠﴾ نهی پیغه مبه ر الله تو به پیاوانی باومردار بلئی: با
چاویان له ناستی نامه حردم داخه و شهرمگای خویان

بباریزن له داوین پیسی و خراپه نهوه خاوینترو پاکتره
بۆ خویان و کومه لگایان، بیگومان الله زور ناگاداره به وهی
که دهیکهن.

﴿٣١﴾ جا به ئاوهرتانی باومرداریش بلئی: چاویان له ناستی
پیاوانی نامه حردمدا داخه و شهرمگای خویان بباریزن
له داوین پیسی و خراپه، وهبا خشلی خویان دمرنه خه
مهگهر نهو خشلانهی که به دمره وهیه با به سهرپوشیان
سهر و یهخه و سنیگیان داپوشن، وه با خشلی خویان
دمرنه خه مهگهر بۆ میردیان یان لای باوکیان یان
باوکی میردیان یان لای کورانیان یان کورانی میردیان
یان لای براکانیان، یان کورانی براکانیان یان کورانی
خوشکیان یان لای ژنانی هاو باومردی خویان یان
غولامانی که بوون به مولکیان، یان نهو پیاوانهی که
ههمیشه لهو ماله دان و هیچ نیازیکیان به ژن نیه، جا
له بهر ههر هویه که ببی یان لای نهو منالانهی که
نهگه یشتونه نهو ته مه نهی که ئارمژوی ژن بکهن و
ناگیان له شهرمگای ژنان نییه، وه ژنان له کاتی
رویشتندا به چۆریک بی به زهویدا نه دهن که خشلی
شاروهیان وه: خرخال و پاوهن بزرنگیته وه و پیتی
بزانریت، نهی باومرداران به رهو لای الله بگه پینه وه له
هه لهو تاوان په شیما ببنه وه تهویه بکهن، به لگو
سهرکه وتو رزگار بین. نهوهیه نه رکی ئاوهرتانی خاوهن
باومرد لادان لهو خوجواننده به کافرو خاوهن ناسانه وه،
پیغه مبه ری خوا ﴿مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ﴾
/ ابوداود، صححه الالبانی / ههرکه سی که خوی بچوینی
به گه لیکه وه له گهل نهودا حیسابی بۆ ده کریت {

﴿٣٢﴾ هاوسهر بۆ پیاوانی بیژن و ژنانی بی میردی
ناوخوتان پهیدا بکهن، ههروهها بۆ چاکان له
بهنده کانتان و که نیزه کانتان. واته: با کهس به بی
هاوسهر و ره بهن نه می نیته وه، جا نهگهر کهم دهست بوون
الله به چاکهی خوی بی نیازیان دهکات، وه به خشلی الله
فرهوانه له بۆ بهنده کانی و الله زور زانایه به بارودوخی
ژیانیان، نه مه بۆ نهو کهسانهیه که ههر نهوه مندهیان

ههیه که ژن بهین و له وه زیاتر شتیکی وایان نیه، بهلام
بۆ ئهوانه ی که ههرهیچیان نهبی دههه رموی:

﴿۳۳﴾ با ئهوانه ی که توانای مالیان نیه بۆ ژن هیئان
خۆیان بگرن تا الله له چاکه ی خۆی بئنیازیان دهکات، وه
ئهو بهنده و کهنیزانه که داوی کرینه وه ی خۆیان دهکهن،
جا ئیوهش نهگهر زانیان مال پهیدا دهکهن و لییان
دههوشیته وه بۆ خو کرینیان ماوهیان بۆ دیاری بکهن و
بۆیان بنوسن، وه ئه ی باوهرداران لهو مالهی که الله
پییادون پییان بدن، واته: یان له وه ی بۆتان داناون
که می بکه نه وه یان مالیان پی بدن تا بتوانن خۆیان
نازاد بکهن، ههر وهک دهزانن که زهکاتدان واجبه و
به شتیکی بۆ نازاد کردنی ئهو بهنده و کهنیزانه دانراوه.
له هه رموده ها هاتوه که پیغه مبه ری خوا لله هه رمویه تی: {
ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ غَوْنُهُمُ الْمَكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ
الْإِذَاءَ وَالنَّكَاحُ الَّذِي يُرِيدُ الْغَفَاةَ وَالْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. /

الترمذي والنسائي وابن ماجه. حسنه الالباني / واته: سئ
کهس هه ن که الله پیویستی کردوه له سه ر خۆی که
یارمه تیان بدات: ئهو بهنده و کهنیزه یه که له گهل
خاوه نه کهیدا ریک ده که ویت که خۆی بکرپته وه، وه ئهو
که سه ی که ژن دههین و مه به ستی پاکداوینیه، مادام
توانای ماره یه که ی هه بی، با له ژیانای ناینده ی
نه ترسیت چونکه الله یارمه تی ده ریته تی. وه ئه وه ی که
له ریکای الله دا ده جه نگیت.

ئینجا الله ریکه به و نه فس زمانه نادات که ئهو
کهنیزانه له داوین پیسیدا به کار بهین بۆ به ده ست
هیئانی سه رووتو سامان و دههه رموی: نه کهن که زۆر
بکهن له کهنیزه کانتان بۆ داوین پیسی له کاتیکدا که
ئهوان خۆیان به ئارمه زۆی خۆیان خو ده پاریزن له و کاره
پیه، نهگهر چی ئافه رته و کۆیله یشن به لام تۆ پیای و
نازادی که چی ده ته ویت به و ئیشه پیسه سه رووتو
سامانی دنیا ییت ده سه که ویت؟! جا ههر که سیك زۆر له وان
بکات و توشی زینایان بکات با ئهو کهنیزانه له سوژی الله
ناو مید نه بن، بیگومان که الله پاش ئه وه ی که ناچار یان

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾
وَلَسْتَ عَافٍ لِّلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَابِتُوهُمْ إِنْ
عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَأَعْتَوْهُمْ مِنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
تُكْرِهُوا فَتِينَكُمْ عَلَى الْبَيْعِ إِنْ أَرَدْتُمْ نَحْصًا لِلْبَيْعِ عَرْضَ الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۵﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكَ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾ ﴿۳۷﴾ وَاللَّهُ نُورُ السَّمَوٰتِ
وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَضَرِبَ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾ ﴿۳۹﴾ فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ
وَيُذَكَّرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْأَعْدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿۴۰﴾

کردوون زۆر لی خووش بوو بیئیهیهت میهره بانه و له
تاوان و خراپه کانیان خووش ده بی و تاوانیان هه رله سه ر نه
و که سانه یه که زۆریان لی کردوون.

﴿۳۶﴾ جا به راستی ئیمه نیشانه گه لیکی روشنه ره وه مان
ناردوته لاتان که قورئانه، وه به سه رهات و وینه گه لیکی
زۆر له و که سانه ی که له پیش ئیوه دا رویشتوون با سمان
کردوه بۆتان. وه بۆ ئهوانه ی که پاریزکارن و خۆیان له
دژیه تی فرمانی خواو پیغه مبه ره که ی پارسا تو ه
ئاموژگاری گرن گمان رهوانه کردوه، ئاشکرایه که قورئان
ئاموژگاری و درسه بۆ هه مو که سیك، به لام چونکه ههر
خو انسانی راست سو دی لی وهر ده گرن وهک ئه وه وایه که
ههر بۆ ئه وان هات بی.

﴿۳۷﴾ الله روناکی ئاسمانان و زهوییه، وینه ی نوری ئهو
وهک تافیکه که هه مو لای گیراوه جگه له یهک لا نه بی
که ئهو تافه جرایه کی تیدا بی و ئهو جرایه ش له
شوشه یهک دا بی و ئهو شوشه یه ش له پاک و خا وینیدا وهک
ئه ستیره یه کی زۆر روناک بدرهوشیته وه، به رو ئیک

رَجَالٌ لَا لُئْلِيهِمْ هَيْدَرَةٌ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ
الزَّكَاةِ يُخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَلَا يَبْصُرُونَ ٣٧
لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَزَيِّدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَزِدُّ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُكُمْ كُفْرًا
بِقَبِيحَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّالِمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
وَوَجَدُوا اللَّهَ عِنْدَهُ فُوقَهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٣٩
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ
فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ
يَكْدِرْهَا ۗ وَمَنْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا أَفْهَمَ لَهُ مِنْ نُورٍ ٤٠ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفْصَفٌ كُلِّ قَدْ
عِلْمٌ صَلَاحُهُ ۗ وَسَيِّحُهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ٤١ وَلِلَّهِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَلِلَّهِ الْمَصِيرُ ٤٢ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ
سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ ۗ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ ۗ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَابِرُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ٤٣

هه لگرت که له دره خهتی پر بیتو بهر دکهت بی، دره ختی
زمیتونیک که بهر دعوام تیشکی خور لئی بدات که رونه کهی بی
نهودی ناگری پین بگات نهونده پالکو پالفتهیه که نزیکه خوی
روناکی بدات، روناکی له سهر روناکی، جا کئی نارمزو لبیت
رینمای بدکات بو نهو روناکی ونوروی خوی. جا وینه کان
دهینیه نهو بو خه لک بو نهودی بهندو ناموزگاری لبیگرنو
بیته مایهی خوشبه ختی ههر دوو دنیا یان، خو زانیاری
هیه به سهر ههمو شتیکداو نه گهوره نه بجوک هیچی لی ون
نابیت. جا نه نمونهی که لهم وینه دا باسی دکات تیمان
دمگه یه نیت که نوری روناکیه کی واتاییه و به چاوی سهر
هستی بی ناگریت، شیودی نه وینه وک لایتیکی شوشهیی
پاک و شوقته که روناکیه کی به بی بلاو بونهودی بی سهر و
بهر به یهک لایه نی راستدا دهروات و ههر کهس لهو راستایه
بیت با دوریش بی لئی نهو روناکیه یی پیده دکات، به لام نه گهر
لهو راستایه دا نه بیت به ملاو به ولادا بلاو بوو بیته وه نهو
روناکیه ههست بی ناکات، نه گهر جی زور نزیکیش بیت لهو
لایته روناکه وه، جا واتیده گهم که نهو نوروی بو مرو فیش
ههر ناودهایه، خو نهو کهسهی که روبه روی نهو نوره بوهستیت
دمیدوزیته وه نه گهر جی لیشی دور بیت کهم و زور تام و چیژی
نهو روناکیه دکات، جا نهو خه لکه میش سه بارمت به نوروی

ههر بهو شیوه یه نه گهر له راستای نوری نهودا وهستان
ههر چهند له یله یه کی زور نرمیشدا بن له بهندایه تیدا، نهو
نوروی روناکیه و مرده گرت جائه و هیله راسته ی که روبه رومان
نه کاته وه لهو نوروی پهیره ی قورنان و سونه تی
پیغه مبه ره و لادان لهو دووانه که و تنه ناو تاریکی و ری
لیونبوونه، بویه ده بین نهوانه ی که گه یشتن به مانگ به و
عیلم و زانستییه له خویان بای بون لهو نوروی روناکی تیمانه
بن به ره بون به لام شوانیک ههر به بیر کردنه وه له ناشه وانیک
تیده گا که نهو بونه و مرده به دیه نه ریکی هیه که تاک و ته نیایه.
جا همدنیک وتویانه نهو تاقه، دلی باورداره که به نوروی
تیمان دهردهوشته وه. والله اعلم، جا له وده سی نهو
که سانه ی که نهو روناکیه دهموزنه وه دغه رموی:

٣٦ له ناو مان گه لیکدا که رینی داود که بهرز بکریته وه و
ریزی لی بگریت و تیدا یادی ناوی نهو بکریت که
مرگه و ته گانه، به به یانیان و به نیواران ناوی به پاک
ده بن و له دهریایی یادی دا مهله وانی دهکن.

٣٧ که پیاو نیکن که بازگانی و مامه له یادی و نویژ کردن و
زکات دان بی ناگایان ناکات و دترسن له رژی که دله کان و چاودکان
لهو رژه دا ده گورین و دله کان له رزیان لی دمنیشیت و چاودکان بهم
لاولادا دمروان تا بزنان چیان بوئی و به ره کوئی دهرین.

٣٨ تا به جوائر لهودی که خویان کردویانه پاداشیان بی
بداته وه لهو چاکه ی خوی بوشیان زیاد بگات، خو بو نهو
که سانه ی که نارمزو لی بی بین زماره پاداشیان دمه تاته وه. نه مه
باسو پاداشتی نهو که سانه بو که دلیان به نوری روناک
بوو دته وه.

٣٩ نینجا باسی بی باورانی که پئیان وایه نیش و کردار دکانیان
ده بیت به هوی خه یرو به رژه وندیان، دکات و دغه رموی، نه و سا
نهوانه ی که بی باور بوون کردار دکانیان وک تراویله که له دورده و
تینو به ناوی دزمانیت و بو دمه جیت که بی دکات هیچی دمهست
ناکه ویت، ههر ودها کافریش کاتیک که به خوی خوی دکات هیچ
شتیکی چاک نیه که سودی لی و مرگرت، جا به تیرو ته سه لی
حیسانی کردار خراپه کانی بو دکات نینجا دزمانی جی کردوه. جا
زوو حساب ته واد دکات.

٤٠ یان وک نهو تاریکاییانه که له دهریایه کی بی بن دا که شه پؤل
له سهر شه پؤل دای پو شیوه و له سه ریشه وه هوریکی نه ستور تاریک
بیت که تاریکاییه کان همدنیکیان له سهر همدنیکیان و به شیوه یه ک
تاریک بیت

که نه گهر دهستی خوئی دهر بهینئی و دخته نه یببینیته وه، جا نهم مروّقه دواکه موتوه نه زانه ناوایه و نازانی چی پی دهکهن و بو کوئی دهبه نه هه موی له لا تاریکه. به راستی ههر که سیک که الله روناکی پی نه دات و ریگی راستی نه گرتن هیچ روناکیه کی نیه و دوا و له ناوچوه نه و دس سر نه نجام و پاشه روژی بی با و دپان و په پره وانیانه.

۴۱) نهی بینهر نایا تو نابینی نه وهی که له ناسمانان و زه ویدایه پاک و بیگهردی الله نیشان ددهات و نهو بالندهی که له حه واده راده و مستن و باله کانیاں دریز دهکهنه وه، به راستی هه مویان ده زانن چوّن له الله بپارینه وه و پاک و خاوینی نهو زاته پیشان بدنه و ته سببجاتی بکهن خو الله یش ده زانی که نه وان چی دهکهن.

۴۲) جا ههر بو خواجه خاوه ندریتی ناسمانان و زه وی و هیچ ها و به شیکی نیه، نهوسا گهرانه و دس ههر بو لای الله یه. نهی مروّف ههر چی بی و ههر چی بکهیت به خو و ت کردارته وه دهبی بجیته وه به ردهم خوی گه و ره و خاوهن دسه لات تا تو لهی خراپه کانت لی و مرگرت و پاداشی چاکه کانت بداته وه، نینجا الله باسی به شیکی تر لهو شتانه دهکات که به لگه ی توانایی و هیزی نهو زاته یه و ده فرموی:

۴۳) نهی بینهر نایا نابینی که الله چوّن پال به هه و ره وه دهنیت کاتی که پارچه ی بچوک بچوکه، پاشان دهیان داته دهمی یه ک و پاشان ته په یان ددهاته سهریه ک و دهیانکات به هه وریکی نه ستور، نهوسا دهبینی که دلّوپه ی باران له نیوانیه وه دمرده چیت، وه لهو هه و رانه ی که وکو چیاوان لهو سهر وه تهرزه دهبارینی، نهوسا نهو تهرزه نهو به سهر نهو که سه ی که نارمزوی لی بی دو چاری زیانی دهکات و دهبی به به لایه ک بو ی و لای ددهات لهو که سه ی که نارمزوی لی به وکو به زه یی و سوزیک بو ی، یان هه ردو و به پیچه وانه وه، خهریکه روناکی بیز که که ی چا و ده کان کویر بکات نه و نه د به په له و روناکه، به راستی ههر نهو ناو راگرتنه لهو به زاییه و دلّوپه دلّوپه کردنی

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝۴۱
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۴۲
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۴۳
أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝۴۴
وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِنْهُمْ مُتَعِضُونَ ۝۴۵
وَلَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْخُفُ يُأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِبِينَ ۝۴۶
أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَنْ يَمْحُوتَ أَنْ يَحِفَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝۴۷
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۴۸
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ الَّذِي هُوَ الْغَافِرُونَ ۝۴۹
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ أُمرَّ بِهِمْ لِيُخْرِجَنَّهُمْ لَنْ نَقْصِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ رِيسًا تَعْمَلُونَ ۝۵۰

له کاره زور گرنگو سهر سوپهینه ره کانه بو که سیک که تو زیک عه قلی هه بی.

۴۱) الله شه و روژ به دوی یه کدا دیتی، جا بو بهر ژه و دندی مروّف هه ندی جار یه کسان و هه ندی جار یه که م و زیادیاں پی دهکات، بیگومان له وهی که باسکرا ناموژگاری و وانه یه کی گه و ره ی تی دیه بو نه وانه ی که خاوهنی دمرک و فامن.

۴۲) خو الله هه مو جانه وهریکی له ناو دروست کردوه، جا هه ندیکیان وهک مار له سهر سک و هه ندیکیان وهک مروّف و بالنده له سهر دو قاچ و هه ندیکیان وهکو مهرومالات له سهر چوار پی دهرۆن، که الله هه رجییه کی ویست دروستی دهکات، به دلتیاییه وه الله زور به توانایه به سهر هه مو شتیکدا.

۴۳) به راستی ئیمه چه ندین نیشانه ی روشنکه ره و ده مان ناردوه بو رینمایي ئیوه نهی نه وهی ئادهم تا ریگی خوش به ختی بدوژنه وه و په پره و ی بکهن و به سهر یابرو، جا الله ویستی له سهر ههر که سیک ببیت رینمای دهکات

بۆ رِیگای راستو دهیگهیهنئ به خوشبهختی ههر دوو دنیا، بهئ **اللَّهُ** ههر خوی خاونهو ههرچی بکات له مولکی خۆیدا راستو رهوایه و کەس ناتوانئ نه رِیگای لی بگریئو نه رهخنه، بهلام **اللَّهُ** نه به زۆر کەس دهخاته سهر ئایینو نه به زۆر لای ددهات، مرۆف خوی به ئارمژوی خوی لایهک ههئدهبژیرئ بهلام **اللَّهُ** یارمهتی ددهات چونکه ههر نهو پهروهردگاریهتیو بیئ نهو هیچی بیئ ناکرئ که وابو لهلایهن ههئبژاردنهو تهماشای بکهین (الاختیار، الکسب) دهئیین: مرۆف خوی چاکه دهکات یان خراپه، بهلام لهلایهن هیزو تواناییو رهخساندنهو تهماشای بکهین که به دهست **اللَّهُ** به، دهئیین: **اللَّهُ** چاکي بۆکردوه یان خراپی بۆکردوه. بهراستی **اللَّهُ** به که خۆتانی دروستکردوه نهوهش که دهیکهن سافات/نهوهدوشهش. نهمه شتیکی گرنکهو بیزانهو له ورته ورتی شهیتان دورت دهخاتهوه.

جا دهئیین: باوهرمان به **اللَّهُ** به پیغهمبهرب **اللَّهُ** هیناوهو پهیرهویش دهکهین پاشان تاهمیک لهوان پاش نهو قسهیهی که دهئیین پشت له ئایین دهکهو گوئ به فرمانهکانی نادهن، نهوسا نهمانه ههر باوهردار نین. ههر نهوهی که به دم بلئین ئیماندارینو گوئپرایهلی ئایینین نا بی به بهلگه لهسهر ئیماندار بونیان بهلکو پیویسته کردار دهری بخت، وهک نهمانه که دهئیین ئیماندارین که چی **اللَّهُ** حوکمی بیئ باوهریان بهسهردا ددهات، بیربکهروه هائهوانه چۆن لهدهمیان درایهوه، چونکه به کردوه نهیان سهملاندوهو رازی به حوکمو بریاری **اللَّهُ** و پیغهمبهرهکی **اللَّهُ** نهبون.

جا ههر کاتئ نهوان بۆ لای یاسای **اللَّهُ** و پیغهمبهرهکی **اللَّهُ** بانگ بکرین بۆ نهوهی که پیغهمبهرب **اللَّهُ** بریاریان له نیواندا بدات وراستو ناراستیان له یهک بۆ جیا بکاتهوه ههر زۆر به زویی تاقمیکیان خۆیانی لیگیل دهکهو به لای دا نایهن چونکه خۆیان دهزانن که ناحهقن و نهگهر روبهرو ببنهوه دهیدۆرینن.

خۆ نهگهر مافیشیان ههبیو بزانن لهلای پیغهمبهرو شهرعهوه دهستیان دهکوهیتهوه به گهردن کهچیوه دین بۆ لایو دهئیین: ئیمه بهشهرع دهیکهینو دهستی شهرع بپریئ خوینی نیهو خۆیان به باوهرداریکی راستو دروست نیشان ددهدن،

جا خوای گهوره رقو بریاری خوی سهبارت بهو تاقمهو وینهکانی باس دهکاتو دهقهرموی: ئایا نهمانه له دئیاندا نهخۆشی ههیه واته بیئ باوهر دووړون؟ یان گومانیان ههبو له پیغهمبهرایهتی پیغهمبهردا **اللَّهُ**؟ یان دهترسن لهوهی که **اللَّهُ** و پیغهمبهرهکی **اللَّهُ** ناههقیان بیبکهن؟ نهخیر وانیه که نهوان بۆی ددچن بهلکو نهوان ههر خۆیانن ستهمکار، ههئویستی دووړوو دل نهخۆشهکان سهبارت به بریاردانی شهرع بهو شیویه بو بهلام ههئویستی باوهرداران گهردن کهچیو متمانه بونه به خواو به پیغهمبهرهکی **اللَّهُ**.

قسهی باوهرداران ههر کاتئ بانگ بکرین بۆلای بریاری **اللَّهُ** و پیغهمبهرهکی **اللَّهُ** بۆ نهوهی بریار بدات لهنیوانیاندا تهنها ههر نهوهیه که دهئیین: بیستمانو به گوتمان کرد، جا ههر نهوانه که رزگارن، بیگوتمان رزگاربون له سزاو گهشتن بهمهبهست تهنها بۆ نهوانهیه که رازین بهشهرعی **اللَّهُ**.

خۆ نهو کهسهی که پهیرهوی **اللَّهُ** و پیغهمبهرهکی **اللَّهُ** بکاتو گوئپرایهلی فرمانیان بیئو له **اللَّهُ** بترسو و خوی بپاریزیئ لهو شتانهی که دهبنه هوئ رقوقینی **اللَّهُ**، نهوسا ههر نهوانه بههرمههندو دورن له ههمو خراپهیهک و ههمو خوشیهکیان بۆ ههیه.

اللَّهُ و سهفیکی تری نهو بیئ باوهر دووړوانه باس دهکاتو دهقهرموی: جا سویندی سهختیان به **اللَّهُ** خوارد که نهگهر هاتو تۆ فرمانیان بیبکهیت که دهریچن بۆ غهزاو هیچ خۆ ماتهل ناکهن و نهو فرمانهتی تۆ جیبه جئ دهکهن، نهی محمد **اللَّهُ** بیئ: سویند مهخۆن چونکه پهیرهوی کردنتان زانراوهو له لای ئیمه شاراو نه جگه

له درو و فیل و ته له که شتیکیتر نیه، ئیوه هه رگیز قسه و کردارتان یه که نه بو و دروژن یان بلن: سویندی ناوی نه گهر راست ده که نه له مه و دوا په پیره و یه کی چاک بکه، بئگومان الله ئاگاداره به و دی که ئیوه دهیکه، پاشان کرده و کانتان به لگه یه له سهرتان.

بلی: په پیره و ی الله و په پیره و ی پیغه مبه ر بکه، جا نه گهر خو دبوژن و پشت له هه مان به رداریان نه که، نه و سا پیغه مبه ر ته نه ها نه رکی گه یاندنی په یامه کی الله ی له سهر و ئیوه ش تاوانی سه ربیچی خو تان تان له سهره، جا نه گهر په پیره و ی بکه نه وه ئیوه ریگای هیدایه تان گرتو ته به و سو دی بو خو تانه. فرستاده ی الله که پیغه مبه رمان و هه مو پیغه مبه رانی تریشه جگه له گه یاندنیکی رو شنه که ره وانه هیچیکی تریان له سهر نیه، ئیتر حیساب و کیتابیان به ده ست الله یه. پیغه مبه ر فهرمو یه تی: {الْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفِرْقَةُ عَذَابٌ قَالَ فَقَالَ أَبُو أُمَامَةَ الْبَاهِلِيُّ عَلَيْكُمْ بِالسَّوَادِ الْأَعْظَمِ قَالَ فَقَالَ رَجُلٌ مَّا السَّوَادُ الْأَعْظَمُ فَقَادَى أَبُو أُمَامَةَ هَذِهِ الْآيَةُ/ احمد، صححه الالبانی/ یه کریزی موسلمانان خو شبه ختیه و بهش بهش بونیشی نه گبه تی و سزایه، جا نه بو ئومامه ی باهیلی وتی: پیو یسته له سهرتان بلکین به تاپوی گه وره تره و، جا پیاویک بانگی کرد و وتی: تاپوی گه وره تر کامه یه؟ نه بو ئو مامه به دنگی بهرز و دلامی دایه وه ئه م نایه ته ی سهر و دی خو یندوه { واته: جه ماعت و تاپوی گه وره تر بریتیه له په پیره و یکردنی هه رمانه کانی الله و پیغه مبه ر هه کی با له ژماره ییش دا که م بن.

الله به ئینی داوه به وانه ی که با وهریان هی ناوه له ناو ئیوه داو ئیشی چاکیان نه نجام داوه که له م زه ویه دا بیانکات به جینشین هه روه کو چو ن نه وانی پیش نه مانی کردبو و به جینشین، جا سه قامگیری کات بو یان نه و ناینه یان که الله بوی هه لباردون و رازیه پیی که ناینی ئیسلامه، تا پاش نه و ترسو له رزه یان ژیانیان بو بگوریت به هیمنی و ئاسایش، من به رستن، هیچ شتیکی

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِن نَّارٍ وَلَيْسَ الْأَمِيرُ ﴿٥٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَذِينَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَبَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَالْظُّهْرِ وَثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوُّهُنَّ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

نه که نه به ها و به شی من، که نه مه خو ی هوی که بو هاتنه دی نه م به ئینه، خو هه ر که سیکی پاش نه و دی که الله نه م نیعمه تی سه رکه و تن و ئاسایشی پی دا سیله و بی و هفا بو به رانه ر به الله نه و سا نه وانه فاسقن و دهر جوون له یاسای الله لیره دا الله به ئینی سه قامگیری بونی ده سه لاتی با وهردارانی به ستوه به دوو مه رجه وه، یه که م: به ندایه تی کردنیه تی به گویره ی شه ریه ته که ی. دوو هه م: هیچ ها و دل و ها و به شیکی بو دانه ریت. جا با وهرداران له کام مه رچیان کو تا هاتن نابین جا وهر وانی هاتنه دی نه و به ئینه ی الله بین.

جانویژ بکه، چونکه به ندایه تی خوی تالو ته نه یاه و میعراجی نه م ئوممه ته یه و ریگای په یو وندی راسته و خو ی به ندیه له گه ل په روه ردارانی تالو ته نه ی خویدا، خو زه کاتیش بدن، بو پاک کردنه و دی خو تان له رمزیلی و رزگار کردنی براو خوشکانی نیازمه ندی خو تان و بلا و بوونه و دی خو شه ویستی له نیوان چینی ده و له مه ندو هه ژاراندو سه ر نه نجام به ده ست هی نانی رزمه مند دی نه و خوا یه ی که نه و سه روه و سامانه ی

چۆنیهی شیهی چونه مالهوهی ناوخوی عانیلهکان دهکات و دهفهرموی:

ئهی ئەو کەسانە کە باوەرمان هێناوە با ئەوانە کە غولام و کەنیزەتان و ئەوانە کە هێشتا بالغ نەبوون لە خۆتان بۆهاتنە ژۆرهوه لە سێ کاتدا داوی ئیزن بکەن و هەروا خۆیان نەکەن بە ژوردا، چونکە هەم خۆتان ئارام نابن و هەم لەوانەییە ئەوانیش بە جۆریک چاویان بە ئیویدا هەلتهقی کە هەر دوولا توشی شەرم و تەریقی ببن، ئەو سێ کاتەش ئەمانەن یەکەم: لە پێش نوێژی بەیانیدا، دووهم: کاتی نیوهرۆکە پۆشاکێ زیاده لە خۆتان دەکەنەوه بۆ حەسانەوه، سێهم: لە دواى نوێژی عیشادا ئەم سێ کاتە جینگای شەرمە بۆتان و پێویستە لەسەرەتای کە پێش هاتنە ژۆرهوه بۆ لاتان ئیزن بخوازن، پاش ئەو سێ کاتە نە ئیوێ ونە ئەوان تاونان لەسەر نیە کە بە بێ ئیزن بێن بە ناو یەکتەراو هەندیکتان بە سەر هەندیکتاندا بچن، چونکە جگە لەو سێ کاتەدا ئەوانە کە منداڵ نابالغ و خەمەتکار و غولام و کەنیزەیان هەبێ زۆر بە ناویەکدا دێن و دەروێن جا خاوەن مالیش نابێ بە شیوێهێک بێت کە بێی بە هۆی شەرمەندەیی. خو هەر وەکو چۆن ئەو هاتوچۆیە ناوخۆتانى بۆرۆشکردنەوه هەروەها **اللَّهُ** نیشانەکانى خۆی بۆ ئیوێ روێن دەکاتەوه، ئەوسا **اللَّهُ** زۆر زانایە بە هەمو کار و هەلس و کەوتیکى ئیوێ و زۆر دانایە لە دانانى بریار و فرمانەکانى داو هیچ شتیکی بێسود نیە، ئەم دوو سیفەتە چەندین جار لەم سورەتەدا هاتو، چونکە باسەکانى هەموى بریار و فرمانى **اللَّهُ** یە تا دُنیا بین کە هیچ بریارىکی گۆترە کارى تێدا نیە و تا بە چاکى وەرى بگرین و پەیرەوى بکەین، جا هەر کەسیک باوەرى بە عەلیم و حەکیمی **اللَّهُ** هەبێ دەبێ بە دلۆبە گیان فرمانەکانى وەرگریت و نەیانگۆریتەوه بە بریارى هیچ کەسیکیتر چونکە هیچ کەسیک نە بە ئەندازەى **اللَّهُ** زانایە و نە بە ئەندازەى ئەو دانایە، لادان لەوه گومراهی و نەقامیە و خو یەکسان کردنە لەگەل خوادا کە کوفرو خوانەناسیە.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَضِدُّوا كَمَا اسْتَضَدُّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٩﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ حَلَائِكُمْ أَوْ مِمَّا مَلَكَتْهُمُ مَفَاحِحُهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُبَدِّلُهَا كَمَا يَشَاءُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

پیداو، دەى پەیرەوى ئەو پێغەمبەرەى خوا بکەن بەشکم رحمتان پێبکڕیت. بەئێ بێگومان هەركەسیک ئەوانە ئەنجام بدات **اللَّهُ** رحمی پێ دەکات وەك لەسورەتى تەوہیدا دەفهرموی: ﴿ئەوانە بەم زوانە **اللَّهُ** رحمیان پێ دەکات﴾. نوێزو زەکات کە دوو بەشى بنەرەتى ئیسلامن زۆر جار بە یەکەوه لە هورئاندا باسکراون، چونکە وەك وتمان یەکەمیان پەيوەندى بەندەییە بە خواوە و دووهمەمیان پەيوەندى بەندەییە بە بەندەکانەوه جا ئەم دووانە بۆ رێک و پێک کردنى ژيانى ئادەمیزاد زۆر پێویست و گرنگ و دەبێ هەروا بە گرنگى لەناو باوەرداراندا بمانێنەوه.

ئهی محمد **ﷺ** بە هیچ جۆریک واگومان مەکە کە ئەوانەى باوەرپیان نەهێناوە و دزایەتى تۆ دەکەن دەتوانن لەم زەویدا لە دەست **اللَّهُ** رابکەن و بە تۆلەى تاوانەکانیان نەگەن، جا ئەوانە جینگایان ئاگرى دۆزەخە بە راستى ئەوێش سەرنوێشتیکى خراپە بۆ ئەو تاوانبارانە، کافران هەرچەند بە هیزو بە دەسلەتەن بەلام ناتوانن لەو زاتە راکەن کە ئەو هیزو دەسلەتەى پێداون. جاخوا باسى

۶۵ جا هەر کاتیک ئەو مندانانەتان بائخ بوون، ئەوسا دەبی وەك خەلکە بیگانهکە که له پیشدا باس کران ئەمانیش له هەمو کاتەکاندا بۆ هاتنە ژورەوه ئیزن بخوازن، هەر وەك ئەوەی چۆن روشتیکردووە هەر ئاوەها **اللّٰه** نیشانەکانی خۆیتان بۆ روشتن دەکاتەوه، خو **اللّٰه** زۆر زاناودانایە.

۶۶ جا ئەوانەى که دانیشتوون و دەرو مال ناکەن لەو ژنانەى که لەبەر پیری هیوايان نەماوە بە شوکردن ئەوانە ئەگەر پۆشاکى سەرەوى خۆيان لابەن تاوانيان ناگات بەو مەرجەى که بە خشلەکانیان خۆيان نەپازیننەوه، خو ئەگەر خۆیشیان داپۆشن ئەوە چاکترە بۆیان، چونکە وتراوە "بۆ هەمو کەوتویەك هەلگرێك هەیه" لەوانەیه کەسێك هەبێت لەو تەمەنەى ئەودا حەزى بچیتە سەرى لەبەر ئەوە خۆپاراستنەکەى چاکترە، جا **اللّٰه** بيسەرى هەمو قسەیهکە بە هەر شیوەیهک بکریت، زۆر زانەریشە بە هەمو کارووکۆششێك.

۶۷ کۆیرو شەلو نەخۆش نە لەسەر وازەینان لە جیهاد ونە لە تیکەڵاو بونیان لەکاتی خواردن دا بە کەسانى ساغو سەلیم، وە نە لەچونیان بۆ خواردن بۆ مالى ئەوانەى که باسیان دیت گوناھیان لەسەر نیە، ئەوسا هیچ گوناھیکتان لەسەر نیە که لە مالى خۆتان و . لە مالى کوربان و کچانتان بخۆن چونکە پیغەمبەرى خواﷺ لەوەلامى کورپێکدا کەوتى باوکم مالهەکەى داگیر کردم فەرموى: **أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَيِّكَ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَطْيَبِ كَسْبِكُمْ فَكُلُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ** / ابن ماجه وغيره. صححه الألباني / خۆتو مالهەکەشت موکى باوکتى و پیغەمبەرى خواﷺ فەرموى: بیگومان که مندانەکانتان له پاکترینى کاسبیەکانتانە جالەمالەکانیان بخۆن

یان خواردن . لە مالهەکانى باوکانتان یان مالهەکانى دایکانتان یان مالهەکانى براکانتان یان مالهەکانى خوشکانتان یان مالهەکانى مامۆکانتان یان لە مالهەکانى

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا إِنْ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَنْزَلْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ **اللّٰه** إِنَّ **اللّٰه** عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ لَا تَجْعَلُوا ذِكْرَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدَعَاءٍ بَعْضُكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ **اللّٰه** الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ أَلَا إِنَّ **اللّٰه** مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتَ عَلَيْهِ وَيَوْمَ رَاجِعُونَ وَإِنَّهُ فَيُنْثِنُهُمْ بِمَا عَمِلُوا **وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ**

سُورَةُ النُّورِ

۷۷

۷۵

بِسْمِ **اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ**

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۚ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ عَنْهُ

پوره کانتان (خوشکانى باوکى) یان لە مالهەکانى خالۆکانتان یان لە مالهەکانى پورهکانتان (خوشکانى دایکى) یان ئەو مالهەى که کلیلى بە دەست ئیوێهە یان لە مالى دۆستو ناسیاوتان خواردن بخۆن هیچ تاوانیکتان لەسەر نیە.

دیاره ئەمە وەختیکە که بە رەزامەندى خۆیان بێت، هیچ تاوانیکتان لەسەر نیە که ئەگەر بە یەکەوه بخۆن یان بە جیا جیا، وە ئەمە رى پێدانیکە ئەگینا بە یەکەوه خواردن چاکترە وەك پیغەمبەر دەفەرموى: **{ كُلُوا جَمِيعًا وَلَا تَفْرُقُوا }** ، فَإِنَّ الْبُرْكَهَ مَعَ الْجَمَاعَةِ / الدیلمى، حسنه الالبانى / پێکەوه بخۆن و جیا جیا مەبن بەراستى که بەرەکەت لەگەڵ یەکریزی و جەماعەتدایە

ئینجا هەر کاتى چوئە مالى خۆتانەوه، یان مالیک که کەسى تیدا نەبو سەلام بکەن لە خیزان و منالتان سەلامێک که لایەن خواوە شیرکراون که مایەى فەرەو دلخۆشکەرە. خو ئەگەر هیچکەسى تیدا نەبو بلى:

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ / سه‌لام له ئيمه‌و له هه‌مو به‌نده چا‌که‌کانی خودا بی‌ت)

هه‌ر ئاوه‌ها چۆن ئه‌م به‌یارانه‌ی رۆش‌ن‌کردوه هه‌ر وایش **اللَّهُ** نیشانه‌کانی خۆیتان یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک بۆ رۆش‌ن ده‌کاته‌وه هه‌مو راست‌و ناراست‌یکتان بۆ شی ده‌کاته‌وه به‌ل‌کو ئی‌وه‌یش فام به‌که‌نه‌وه و راست‌ی هه‌لب‌زێرن و دوور به‌که‌ونه‌وه له چه‌وتی.

٢٢ با‌وه‌رداران به **اللَّهُ** و به‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ن که هه‌ر کات‌یک له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا **ﷺ** بن له‌سه‌ر کار‌یک‌ی کۆ که‌روه وه‌ک نو‌یژی جومه‌وه جه‌ماعه‌ت و غه‌زا نا‌چن به‌ هیچ لایه‌ک دا هه‌تا دا‌وا‌ی ئیزنی لی نه‌که‌ن، بی‌گومان ئه‌وانه‌ی که دا‌وا‌ی ئیزن له تۆ ده‌که‌ن له‌و کاتانه‌دا و له خۆیا‌نه‌وه نا‌چن ئه‌وانه که‌سان‌یک‌ن که با‌وه‌ریان هه‌یه به **اللَّهُ** و به‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی **ﷺ**، جا هه‌ر کات‌ی که ئه‌وان دا‌وا‌ی ئیزنیان له تۆ کرد بۆ هه‌ند‌ی کارو باریان تۆ خۆت سه‌رپش‌کی ئه‌وسا هه‌ر که‌س له‌وان که ئاره‌زۆت لی‌بو ئیزنی پی‌یده، وه له **اللَّهُ** دا‌وا‌ی لی‌خۆش‌بونیشیان بۆ به‌ک. بی‌گومان **اللَّهُ** گونا‌ح به‌خشه‌و بی‌نی‌هایه‌ت می‌ه‌ره‌بانه بۆ به‌نده‌کانی.

٢٣ بان‌گ‌کردنی ئی‌وه بۆ پی‌غه‌مبه‌ر **ﷺ** وه‌ک بان‌گ‌کردنی هه‌ندی‌کتان بۆ هه‌ندی‌ک نه‌بی، واته: به‌و جۆره که بان‌گ له یه‌ک‌تر ده‌که‌ن و نا‌وی یه‌ک‌تر ده‌به‌ن به‌و شی‌ومه له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا **ﷺ** ره‌فتار نه‌که‌ن، جا ناب‌ی بان‌گی پی‌غه‌مبه‌ریش **ﷺ** بۆ ئی‌وه وه‌ک بان‌گی نی‌و خۆتان ته‌ماشای به‌که‌ن چون‌که وه‌لام دانه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر **ﷺ** پی‌ویسته، هه‌روه‌ها ناب‌ی دوعا و نزای پی‌غه‌مبه‌ر **ﷺ** وه‌ک نزای هه‌ندی‌کتان له هه‌ندی‌کتان ته‌ماشای به‌ک‌ریت، چون‌که به‌رو‌ه‌رد‌گار نزای پی‌غه‌مبه‌ر **ﷺ** وه‌ری ده‌گری، به‌راستی **اللَّهُ** نا‌گای له‌و که‌سانه‌یه که له‌و کاتانه دا خۆیان ده‌دزنه‌وه، ئه‌وسا با ئه‌وانه‌ی که له فرمان‌ی پی‌غه‌مبه‌ر **ﷺ** ده‌رده‌چن به‌ترس‌ن له‌وه‌ی که توشی کوف‌رو شیر‌ک به‌بن یان گرفتاری سزایه‌کی پر ئیش و ژان به‌بن،

هه‌ر وه‌ک له فه‌موده‌دا هات‌وه: { مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَّيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ زَدٌّ / متفق علیه / هه‌ر که‌سی‌ک ئیش‌یک به‌کات که فرمان‌ی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی ئه‌وسا ئه‌و ئیش‌ه‌ی به‌ سه‌ردا ده‌دریت‌ه‌وه و لی‌ی وه‌رنا‌گیریت }.

٢٤ ها بزانی که بی‌گومان ئه‌وه‌ی که له‌ناو ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه هه‌مو‌ی مو‌ل‌کی **اللَّهُ** یه، به‌راستی **اللَّهُ** به‌و کرد‌ار و گو‌فت‌ار و به‌رنامه‌و هه‌لو‌یسته‌ی که ئی‌وه‌ی له‌سه‌ره‌ ده‌زان‌ی و له‌و رۆژده‌دا که بۆ حیساب‌و کی‌تاب ده‌گه‌رپ‌ن‌رینه‌وه بۆ‌لای پ‌یتان ده‌ل‌یت که چیتان کرد‌وه و پاداش یان سزای وه‌رده‌گر نه‌وه. خۆ **اللَّهُ** زانی‌اری به‌ سه‌ر هه‌مو ش‌ت‌یک‌دا هه‌یه.

سورته‌ی فوره‌قان سورته‌ی بی‌سته و پی‌نجه‌می فوره‌قانه، له مه‌که‌دا هات‌وته خواره‌وه، چه‌فتا‌وحه‌وت نایه‌ته، و تراوه به‌گو‌یره‌ی دابه‌زین سورته‌ی چ‌ل‌ودووه‌مه‌و پاش سورته‌ی (یس) و پ‌یش (فا‌طر) دابه‌زیوه. وشه‌ی (الف‌رقان) چوار جار له فوره‌قانه‌دا هات‌وه.

به‌نا‌وی **اللَّهُ** ی زۆر به‌سۆزو بی‌نی‌هایه‌ت می‌ه‌ره‌بان ١ گه‌روه‌و به‌ شه‌رو خا‌وه‌نی خه‌یری زۆره ئه‌و که‌سه‌ی که فوره‌قانی نارده‌وته سه‌ر به‌نده‌که‌ی که محمه‌د **ﷺ** بۆ ئه‌وه‌ی بۆ جیهانیان ترس‌ینه‌ر بی‌.

٢ ئه‌و خوا‌یه‌ی که هه‌ر بۆ ئه‌وه مو‌ل‌کی‌تی ئاسمانان و زه‌وی و که‌سی به‌ من‌دا‌ل بۆ خۆی دانه‌ناوه‌و له‌و مو‌ل‌که‌ی‌دا هیچ شه‌ری‌کی‌کی نه‌بو‌وه هه‌مو ش‌ت‌یک‌ی دروست کرد‌وه، جا ئه‌ندازه‌یشی گرت‌وه به‌ئه‌ندازه‌ی گ‌ریه‌کی تی‌رو ته‌وا‌و هیچ‌ی به‌ گۆ‌تره‌و بی‌ سه‌رو به‌ر دروست نه‌کرد‌وه، به‌ل‌کو ما‌وه‌ی ژیا‌نی و کات‌ی له‌نا‌و‌چونی دیاری کرد‌وه هیچ پاش و پ‌یش‌ی له‌ودا ناب‌ی

٢) ئەوان جگە لە ئاللاھ چەندین خاویان بۆ خۆیان داناو
کە هیچ شتێک دروست ناکەن بەلکو ئەوان خۆیان
دروستکاروون بۆ خۆشیان خاوەنی هیچ زیان و سودێک نین،
خۆ نە مردن و نە ژیان و نە زیندو بونە و مێشیان بە دەست
نیە، جا ئەوانە چاومرانی چ خەيرو بەیرێک لەو شتە بێ
دەسلاتانە دیکەن؟

جا نه‌وانه‌ی که بی‌باور بون وتیان: نه‌مه هەر درۆیه‌که‌و هه‌لی به‌ستوه‌وه که‌سانی‌تر له‌سه‌ر نه‌و درۆو هه‌لبه‌ستنه یارمه‌تیان داوه، به‌راستی نه‌وانه له‌م هسانه‌ی‌اندا هەر ناهه‌قی و درۆیان هه‌ی‌ناوه‌وه‌یج شتیکی راستیان به‌ده‌سته‌وه‌نیه.

دەللىن: ئەم قورئانە ئەفسانە گەللىكى پېشوانە و داوا
دەكات بۇى بنوسرىتەو، جا بە بەيانىان و ئىواران
بەسەرىدا دەخوئىرىتەو تا لەبەرى بکات و پاشان
بىخوئىرىتەو بۇ خەلک.

جا خوا دهمکوتیان دهکاتو ددغه رموی: بلی: وانیه که
ئیوه دهلین بهلکو ئەم قورئانه ئەو زاته ناردویهتی که
نهییهکانی ناو ئاسمانان و زهوی ئەزانیٓت، دەی با واز لهو
قسه پر و پوچانه بهینزو بگهڕینهوه بۆ لای **الله** بیگومان
که ئەو زاته تاوان بهخس و بهرحمه.

خۆ وتویشیانە: ئەمە چۆن نێردراویکە که خواردن دەخواتو بۆ بە دەست هێنانی بژیوی بە ناو بازاردا دەروات؟ دەبا بۆ لای ئەو فریشتەیهک رهوانه بکرایه ئەوسا لهگهڵ ئەودا ترسینه‌ر بووایا که خه‌ڵکیان بترساندایه تا باوه‌رمان بێ‌بکرایه. به‌ئێ، کافرانە پێیان وایه پێغه‌مبەر ده‌بی فریشته‌ بێ‌و نیازی به‌ خواردن و ئێش کردن نه‌بێت، خۆ ئەگەر پێغه‌مبە‌ریش له‌ مرو‌ف‌د بێت لای که‌م ده‌بوايه فریشتەیه‌کی له‌گه‌ڵ دا بوايه، به‌یه‌قین ئەگەر وایش بوايه ئەیانوت ئەوه فریشتەیه‌و ئێمه‌ چۆن وەکو ئەومان بێ‌ده‌کریت؟ بێ‌باوه‌ران له‌بەر ناهه‌قی و راکردن له‌ حه‌ق و

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَفْكٌ
أَفَرَقْنَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
﴿٣﴾ وَقَالُوا اسْتَطِيرَ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا فِيهِ نَمْلٌ
عَلَيْهِ بُعْثَةٌ وَأَصِيلًا ﴿٤﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ وَقَالُوا
مَا لِي هَذَا الرَّسُولُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَتَشَبَّهُ فِي الْأَنْوَاقِ
لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٦﴾ أَوْ يُلْقَى
إِلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٧﴾ أَنْظِرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٨﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا ﴿٩﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

راستی له‌سه‌ر چلیك ناوه‌ستن و وەك دوخه‌پێسه شه‌ر
دەریسن و دەپێننه‌وه:

۸) یان گنجینه‌ی کی بۆ حه‌واله بکرایه تا ده‌وله‌مه‌ندو
بۆ نیاز بێت یان باغیکی ببوایه که لێی بخواردایه، جا
سته‌مکاران به باوه‌رداران ده‌وت؛ ئێوه ده‌وی پیاویک که‌وتون
که هه‌ر جادوی لێکراوه، به‌لێ تاوانباران ئه‌و هه‌مو قسه
په‌ڕ پوچ و ده‌م درێژیه‌ی خۆیانیان به‌لاوه جوانه، به‌لام ئه‌و
قسه چا‌ک و په‌ڕ له زانیاری و هه‌ڕه‌ی خه‌یره‌ی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ
به‌لاوه جادوی جادوکه‌رانه؟!

٩ ئىنجا خوا دىمىرمۇئ: تەماشىا بىكە ج تومەنەو ويىنە
گەلىكىيان بۇ تۆ ھىناو! ئەوسا ئەوان سەريان لى تىك جوو
ھەقو راستىيان لى ون بوە، جا ئىتر ناتوانن ريگايەك
بىدۆزنەوہ بۇ ناسىنى راستى.

 خاوهنی خهیری زۆره نهو زاتهی که نهگهر بیهوی
 چاکتر لهوی که نهوان دمیڵین پیت ددهات که باغاتیکت
 هه‌بیت‌چه‌ندین جوگی به‌ناودا به‌روات و چه‌ندین کۆشکت
 پیده‌دهات، به‌راستی نه‌م تاوانبارانه له‌م هسه‌ پو‌جانه‌یان
 مه‌به‌ستیان نه‌وه نه‌بو که راستیان بو‌ درکه‌هویت،

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ يَبْعِدُ سَمِعُوا لَهَا نَفْثًا وَزَفِيرًا ۚ وَإِذَا أَلْفَا مِنْهَا مَكَانًا ضَبَقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۚ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۚ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا ۚ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَتْ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُورًا ۚ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَبْعُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءَ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۚ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُبْنَىٰ لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا نَعُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۚ

۱۱ به لگو ئەوان باوەڕیان بە قیامەت نەبو، جا ئیئەش بۆ ئەو کەسەى کە باوەرى نەهینا بى بە قیامەت ناگرى سوتینەرى دۆزەخمان نامادە کردو.

۱۲ ئەو ناگرەى کە هەر کاتى ئەو تاوانبارانە لە شوینیکی دورەو دییان گوێیان لە دەنگی تورەیی و پینگ خواردنەوێهەتى لە داخى ئەو بى باوەڕانە و خەریکە پارچە پارچە ببیت.

۱۳ خۆهەر کاتیکیش دەستو پى بەستراو دەهاوێژرینە جیگایەکی تەنگی ناو ئەو دۆزەخەو، جا لەو کاتەدا بانگیان لى بى شەرم دەبى و لەویدا داواى لە ناوچون و مردن دەکەن بۆخۆیان.

۱۴ ئەوسا لە لایەن فریشتەکانەو پێیان دەوترى: ئەمڕۆ هاوارى یەك جار مردن مەکەن، دەردتان گرانترەو بارتان زۆر هۆرسە بەلگو داواى مردنى زۆر بکەن بەلام نە وەلامیان دەدریتەو و نە دەمرن تییداو نە دەژین بە ژيانیکی ناسودە، جا ئەو هاوارو دادەشیان هیچ سودیکیان پى ناگەیه نیت.

۱۵ ئایا ئەوە چاکە یان ئەو باغی هەتاهەتاییەى کە بەئین دراوہ بۆ لە خوا ترسان و پارێزکاران؟ کە ئەوە بۆ پارێزکاران پاداش و ئایندەیانە،

۱۶ هەرچییان بوى لەویدا بۆیان هەیه و بۆ هەمیشەیش دەمیننەو و ئەو بەئینیکە لە لایەن پەرورەدگارەو کە لە لایەن بەندەکانیەو داواکراو دەبیت، چونکە بەئینی خواہو بەئینی خوایش راستەو دیتەدى .

۱۷ ئەو رۆژەى کە اللہ ئەوان و ئەوانەش کە پەرستویانن جگە لە اللہ کۆ دەکاتەو، جا پێیان دەفەرموى: ئایا ئیئە ئەو بەندەنەى منتان گومرا کردوہ یان ئەوان هەر خۆیان لەو رێگە راستە لاینداو؟

۱۸ وتیان: پاکو بێگەردى بۆ تۆ، شتى وانابى و لەئیمە ناوہشیتەو کە جگە لە تۆ هیچ دۆستیک بۆ خۆمان بگرین بەلام تۆ گوزەرانت بۆ ئەوان و باو باپیرانیان ئەوہندە خۆش کردو — کە بە مشە خواردیان و خواردیانەو — تا یادى تۆیان لەبیر نەما، جا ئەوان گەلیکی فەوتاون.

۱۹ ئینجا اللہ بەو بى باوەڕانە دەفەرموى: بەراستى ئاوا ئەوان بە درۆتان دەخەنەو کە خودایانى ئیئە بن، جا چى دەکەن خۆ نە توانای لادانى سزاتان هەیه ونە یارمەتیەکتان بۆ هەیه نە لە خۆتانەو ونە لە خوا دەستکردەکتانەو، جا هەر کەسێک لە ئیئە ستم بکات بە تاوان و هاوہەشى دانان، دەبى چاک بزانن کە سزایەکی زۆر گەورەى پى دەچەژین بە مانەوہى هەتاهەتای لە دۆزەخدا.

۲۰ هیچ کەسێکمان نەناردوہ لە پێش تۆدا لە پیغەمبەران مەگەر ئەوانیش هەروەك تۆ خواردنیان دەخواردو بە بازارانیشدا دەگەران، جا ئیمە هەندى لەخۆتانمان کردو بە ھۆى تاقیکردنەوہى ھەندیکى ترتان، ئایا خۆرادەگرن لەسەر ئەو ئەزمون و تاقیکردنەو تا پاداشتان وەرگرن یان خۆ ناگرن تا زیاتر داخوخمە بخۆن؟ ئەوسا خواى تۆ بپنەرى ھەمو ھەئسو کەوتو کرداریکەو گەردیلەپەکیشى لى و ن نابى.

۲۱ خۆنهوانىي كه هيواي گهيشتن به نيمه يان نيهو
باومرپان به دوا رۆژ نيه وتيان: دمبا فريشته مان
بۆبها تايه؟ يان خوامان بيبنايه، بهراستي خويان زۆر به
زل زانى و نافرمانيان كرد به نافرمانيه كي زۆر گهوره.

۲۲ به لئ: بئ باومرپان به شيك له رهخنه كانيان نه هاتنى
فريشته بوو، جا خوا دهفه رموى: ئهو رۆژه ي كه ئهوان
چاويان به فريشته كان دهكه ويئت بارودوخى تاوانباران لهو
رۆژدا جيگاي كهيف بئ هاتنو مژده نيه، جا ئهمه ج
لهكاتى سهرمه رگدا بئ ج له ناو گۆرپو پاشان كۆكردنه وهدا
بئ له همهو كاتيكد چاو بئ كهوتنى فريشته بۆ ئهوان ههر
لؤمهو سهرزه نشته به پيچه وانه ي باومرپاران كه چاو بئ
كهوتنى فريشته دلدانه وهو مژده پيدانيانه به بهههشتو
رمزاهه ندى خواي ميهره بانه، جا ده لئ: ئاوا بهو شيويه
سزaman مه دهن، ئه سگونجئ قسه ي فريشته كان بيت واته:
ئهمرۆ مژدهو قسه ي خووش بۆ ئيوه نيهو ئه بئ ئه وه
بهشتان بيت.

۲۳ خۆ ئه وه يش كه كردبويان له كردار هيچ نرخيمان
بۆ دانه ناو كردمان به تۆزىكي با بردوو، چونكه
مه رجه كانى ومه رگه رتنى تيدا نه بوو.

كردارى چاك له پاش باومرپون كاتيكد ومه رنه گيرئ كه دوو
مه رجى تيدا بيته جي، يه كه م: پالفته ي له همر شتيك كه
كرده وه به تال بكا ته وه وگو همو جوهره كانى شيركو لاملئ
بۆ ئه نجامدانى، دووهه م: په يره ويكردنى شه ريعهت
له ئه نجامدانى عيبادهتدا، جا نه مانى يه كيك له م
دوومهرجانه كرده وى چاكى مروف هه ل ده وه شينيتته وه خۆ
ئاشكرايه له لاي بئ باومرپان هيچ كاميان نيه.

۲۴ خه لكانى بهههشتى لهو رۆژدا باشتري جىگاو
جوانترين شويى حه سانه وى نيوهرپويان هه يه، به هوى
كردارو رهفتارو گوشتارى چالو شه رع په سه نديان.

۲۵ خۆ ئهو رۆژه ي كه ئاسمان به هه ور لهت ده بئ و
فريشته كان به ريكردن رئ ده كرين بۆ سه ر زه وى.
جانه و فريشته انه گه مارۆى هه موخه لك ئه دهن له سه راي
مه حشه ردا و په رومرديگارى عاله ميش ديت بۆ حيسابى

۱ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ الْمَكِينُ
أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا
۲ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
۳ حَجَرًا مَّحْجُورًا ۴ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ مَكَرْتُمُ الْحَصَنَ
هَبْكَ مَنُورًا ۵ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۶ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَيْمِ وَيُزَلُّ الْمَلَائِكَةُ
تَنْزِيلًا ۷ الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۸ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
۹ يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۱۰ يَوْمَئِذٍ لَيْتَنِي لَمْ أَخَذْ
فُلَانًا خَلِيلًا ۱۱ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۱۲ وَقَالَ الرَّسُولُ
يَرْبِّ إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۱۳ وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ۱۴ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۱۵

هه موان، ئهمه يه كيكه له روداوو گرنگه كانى هاتنى پاشه
رۆژ.

۱۶ ئهو رۆژه ده سه لاتى راسته فينه ههر تايبه تي الله يه
وكهس هيچى له ده ست نايهت هه تا خودا ربي پنه دا، جا
ئهو كاته رۆژيكي زۆر تهنگه له سه ر كا هران.

۱۷ لهو رۆژدا سه ته مكار له داخا قه پ نه كات به هه ردوو
ده ستى خويدا و ده لئيت: خوژگه به ريگه ي پيغه مبه ردا
بجومايه .

۱۸ وای بۆ من خوژگه فلانم نه كرده يه به دۆستى خۆم.

۱۹ بهراستى ئهو دۆسته شه يتان سيفه ته، منى لادا له
قورنان پاش ئه وى كه هاته لامو ئهم توانى تيببگه مو
په يره وى بكه م. خۆ شه يتان هه ميشه لادهرى مروقه له ربي
راستو خواناسى. خۆ ئهم روداوو ئه وهنده راسته وهك ئه وه
رويدابئ و ده فه رموى:

۲۰ جا پيغه مبه ريش وتى: ئه ي په رومرديگارم به راستى
ئهم گه له ي من وازيان له م قورئانه هينا، جا ج رۆژيك
تهنگه تره لهو رۆژه ي كه پيغه مبه ر ئاوا شايه تيهك بدات

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَرَسْهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمُ
نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا
وَأَصْحَابَ الْأَرْسِ وَقَوْمًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا صَبَرْنَا
لَهُ الْآمَنَ لِلْأَمَلِ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ
الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا السَّوَّةَ أَفْكَمَ يَكُونُوا يَكُونُوا يَكُونُوا
كَأَنَّا لَا يَرْجُونَ شَوْكَا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخْذَلُونَكَ
إِلَّا أَهْزُوا أَهْذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ
لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرْوُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
مَنِ اخْتَذَىٰ إِلَهَهُ هَوْنَهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

له پیشگوی خوادا؟ نهی خه لکینه بافریای خویمان بکهون و
هرچی زووتره با ناشته‌وایی له گهل خواو په‌یامه‌که‌یدا
بکهین، نه‌گینا دلتیا بن که نهو روژه دینه پی‌شه‌وهو
پهنجی په‌شیمانی ده‌گه‌زین و پی‌غه‌مبه‌ر ﴿٣٣﴾ لی‌مان عاجز
ده‌بی شه‌فاعه‌تمان بو‌ناکات. ئینجا خوای گه‌وره دلنه‌وایی
پی‌غه‌مبه‌رمان ﴿٣٤﴾ ده‌کات و ده‌فهرموی:

﴿٣٥﴾ همر وه‌کو بو تۆ دوژمنانیکی دل‌ره‌ق و سه‌رسه‌خت
هه‌یه بو ههمو پی‌غه‌مبه‌ریکی پیش تۆیش دوژمنانی‌کمان له
تاوانباران بو داناه که بانگی خه‌لک بکه‌ن بو سه‌ر
لی‌شی‌واوی و بی‌باوه‌ری، جا تۆ ناومید مه‌به چونکه
په‌روم‌دگارت به‌سه بو‌ت که ری پیشانده‌رو یارمه‌تی دهرت
بی‌ت.

﴿٣٦﴾ جا نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان نه‌هینا بو وتیان: ده‌ی با نه‌م
قورئانه به یه‌کجار بهاتایه خواره‌وه . وه‌ک ته‌ورات و
ئینجیل و زه‌بور و نه‌وانی‌تریش، په‌روم‌دگاریش ده‌مکوتیان
ده‌کات و ده‌فهرموی: . همر ناوه‌ها به گویره‌ی پی‌و‌یست
ره‌وانه‌ی نه‌که‌ین بو‌ت تا دل‌تی پی‌ سه‌قامگیر بکه‌ین. له
راستیدا نه‌گه‌ر قورئان یه‌کجار بهاتایه خواره‌وه له‌و ماوه

دورو دریزه‌ی ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی پی‌غه‌مبه‌رمان دا ﴿٣٧﴾
له‌گهل بونی نه‌و ههمو ته‌نگو جله‌مه‌و سه‌ختیه‌ی
پی‌غه‌مبه‌رمان و یارانی‌دا له‌وانه‌بو زورجار ناومیدی رووی تی
بک‌ردنایه‌و ترسی نه‌وه‌یان بوایه که خوا توره‌و بی‌زاره لی‌یان
به‌لام هاتنی به به‌ش به‌شی و به‌گویره‌ی پی‌و‌یست زی‌اتر
گه‌رم و گوری پی‌ده‌دان و دل‌تیا ده‌بون که خوا له‌گه‌لی‌اندایه‌و
به‌ته‌نها له‌گویره‌پانی بانگه‌وازی و خه‌بات و جیه‌اددا به‌جیتی
نه‌هیشتون . نه‌وه بو فه‌رموی: وا ده‌که‌ین تا دل‌ت سه‌قامگیر
بکه‌ین و باشت بو رو‌شن ده‌که‌ینه‌وه‌و چاکت بو به‌یان
ده‌که‌ین.

﴿٣٨﴾ جا نه‌وان هه‌چ نمونه‌وه‌په‌ند گه‌لی‌گت بو باس نا‌که‌ن
بو‌یه‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌ت ئیمه راسترت بو دینین و جوانترت بو
لی‌کده‌ده‌ینه‌وه‌و تی‌یان ده‌گه‌یه‌نین که کام راسته‌و کام
نا‌راست.

﴿٣٩﴾ له‌پاشان خوا باسی خراپی دوا روژی بی باوه‌ریان
ده‌کات و ده‌فهرموی: نه‌وانه له‌سه‌رده‌مو چاوانیان به‌ره‌و
دۆزه‌خ پال دهنرین، نه‌وانه خراپ‌ترین جی‌گیان هه‌یه،
چونکه له‌دنیا‌دا لار‌ترین ری‌گیان هه‌لب‌زاردبو. له‌نه‌نه‌سه‌وه
هاتوه که پی‌او‌یک وتی : نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿٣٣﴾ بی
باوه‌ریان له روژی قیامه‌تدا چۆن له‌سه‌رده‌مو چاوان کۆ
ده‌کرینه‌وه؟ جا فه‌رموی: بی‌گومان نه‌و که‌سه‌ی که له‌سه‌ر
هه‌ر دووقا‌جی بر‌دویه‌تی به ری‌دا ده‌توانیت روژی
قیامه‌تیش به سه‌رده‌مو چاوی‌دا بی‌بات به‌ری‌دا.

﴿٤٠﴾ جا‌خوا‌ی بالاده‌ست هه‌ره‌شه له دوژمنانی ئایین و
پی‌غه‌مبه‌رمان ﴿٣٣﴾ ده‌کات و ده‌یان‌ترسی‌نیت له‌و کارمه‌ساتانه‌ی
که بو دوژمنانی پی‌غه‌مبه‌رانی پی‌شو بو، جا له‌موساوه
ده‌ست پی‌ ده‌کات و ده‌فهرموی: به راستی ئیمه په‌راومان‌دا
به موسا و هارونی برایشمان کرد به وه‌زیری.

﴿٤١﴾ جا پی‌مان وتن: بچن بو لای نه‌و گه‌له‌ی که بی
باوه‌ربون به نیشانه‌کانی ئیمه، نه‌وسا نه‌وانیش چون و
په‌یامی ﷻ یان پی‌ گه‌یاندن به‌لام نه‌وان زی‌اتر له‌خوا
په‌رستی دوورکه‌وته‌وه‌و دزایه‌تی موسا و هارونیان کرد، خو
ئیمه‌یش له‌ناومان بردن چۆن له‌ناوبردنی‌ک.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿١١﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿١٢﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿١٤﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لَبَدَى رَحْمَةً وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿١٥﴾ لِنُخْشِيَ بِهِ بَلَدًا مَيْتًا وَنُشْفِيَهُ وَمَا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَلَا نَاسِيًا كَثِيرًا ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذْكُرُوا فَآيَاتِ أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٧﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿١٨﴾ فَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ فِي جَهَنَّمَ كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٠﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٢٢﴾

که سبک که خوا به دبه ختو سهرلی شیواوی بکات نه به توو نه به هیچ کهسی تر خوشبه ختو هیدایهت دراو نابیت تو تنها رینماییت له سهره.

﴿١١﴾ یان تو وا نه زانیت که زوربهی نهوان نه بیسن یان تن دهگه؟ نه خیر نهوان ههر وهکو نازهل وان بهلگو سهرلی شیواو نه زانتر و لاری ترن، چونکه نهوانه بوچی دروستکراون و بهو شیویه لهم ژیاندها نه ژین، بهلام نه مروفه لاری بوانه نازانن بوچیش دروستکراون، جا که سبک که هاتنی بو دنیای به دهست خوئی نه بووه له دنیا دهرجونیشی به دهست خوئی نیه و پاشان زیندوکردنه وهیشی بو حیسابو پاداشو سزا به دهست خوئی نه بیت نهی نابیر بکاته وهو بزانی بوچی دروستکراوه؟ الله دهفه رموی: جنوکه و ئینسانم تنها بو به ندایهتی دروستکردوه.

﴿١٢﴾ نینجا خوی گه وره چهن دین نیشانهی بوون و دهسه لاتی خویمان بو باس دهکات و دهفه رموی: نایا نهت دیوه که پهروهر دگارت چون سیبه ری دریز کردوته وه نه گهر خوئی حهزی بکردایه رای دهوستان، پاشان خویمان کردوته بهلگه له سهری خو نه گهر خو نه بویه سیبه نه دهه بپنرا.

﴿٣٧﴾ جا گهلی نوحیش کاتن باوهریان نه کرد به پیغه مبه ران نوقمی ناو دهریامان کردن و کردومانن به بهند بو ژیر کردنی خه لکی پاش نهوان - گهلی نوح تنها یه که پیغه مبه ریان بووه که نوحه و نو سه دو په نجا سال له ناویاندا ژیاوه و به ره و نایین و یه کتاپه رستی بانگی کردون به لام نهوان به گوپیان نه کردو خوا به توفان نهوانی خنکاندو نوح و پهیره وانی رزگار کرد، بهلام باوه نه بون به یه که پیغه مبه ر باوه نه بوونه به هه مو پیغه مبه ران بویه لیهدا فه رموی: بن باوه ربوون به پیغه مبه ران. جائه م سزاو توله یه تنها بو یه کو دوو گهل نیه بهلگو ناماده مان کردوه بو سته مکاران سزایه کی به نازار.

﴿٣٨﴾ خو عادو سه مودو یارانی بیر و گهلانی زوری تریش لهو نیوانه دا ههر بهو دهردهی نهوان چون رس: واته بیر.

﴿٣٩﴾ بو هه مویان باسو رینمایمان کرد، بهلام نهوان هیچکامیان له هیچیان به ندیان وهر نه گرتو هه مویانمان له ناو بردن چون له ناو بردنیک مه گهر ههر خوئیان بزانی چییان به سهر هاتن.

﴿٤٠﴾ به راستی نه م گه لهی که ئیستا دزایه تی تو نه کهن نهی محمد ﷺ رویشتوون به ناو نهو دپه اتانهی که رهیللهی بارانی به مردیان به سهر داباری - گهلی لوت - نایا نه یان بینوون؟ نه خیر نهوان و نازانن که زیندو ده کرینه وه.

﴿٤١﴾ خو ههر کاتیک که تو ده بینن ههر گالتهت پی نه کهن و ده لئین: نه مه یه که خوا کردویه تی به پیغه مبه ر؟

﴿٤٢﴾ خو نه گهر ئیمه خوگر نه بوینایه خه ریک بو له به ندایه تی خوا کانمان لامان بدات، واته: شانازی نه کهن به دزایه تی پیغه مبه ر ﷺ و خوگر تنیان له سهر بت په رستی بویه خوا هه ره شه یان لی نه کات و دهفه رموی: بهم زوانه کاتی که سزایان دی نه زانن که کی گومراو سهر لی تی کچوه.

﴿٤٣﴾ پیم بلن نهو که سهی که نارمزوی خوئی کردوه به خوی خوئی و ههرچی به نارمزوی خوئی چالو جوان بیت پهیره وی نه کات و هه ره وه نایین و ریبازی تی و پشت له نایین و ریبازی ئیسلام دهکات نایا تو چاودیر و پاسه وانی نه ویت که نه یه لیت گومراو سهر لی شیواو بیت؟ واته:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَتَنَلَّ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَسَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَلَى الْغُلُوقِ هُونا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّكَ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

﴿٥٦﴾ پاشان هیواش هیواش نهو سبیره لا دهبین بههوی هلهاتی خورهده. لیرهدا پینچ بهلگه لهسهر بونو دمهلهاتی خوی پیشان نه دات که نه مه یه کیل بوو لهوانه.

﴿٥٧﴾ دوهمیان: خو ههر نهو زاتهیه که شهوی بو کردون به پوشاکو نه تان شاریته وهو خهوی کردوه به هوی حهسانه وه تان و ژویشی کردوه به کاتی ههستانه وهو بلاوبونه وه تان به زه ویدا بویه اکرندی بریوتیان.

﴿٥٨﴾ بهلگهی سیهم دمه رموی: جا الله نهو زاتهیه که بای وهکو مرده دریک پیش باران و رهوانه کردنی رهمه تی خوی ناردوه تا دلخوشتان بکات به نزیل بونه وهی باران بارین وه له ناسمانه وه ناویکی پاکو خاوینمان بو ناردون.

﴿٥٩﴾ تا بهو ناوه ولاتی مردوی بی گزو گیا زیندو بکهینه وهو نه وهیش که دروستمان کردوه له ناژهل و خه لگیکی زور ناوی پی بدهین.

﴿٦٠﴾ به راستی نهو ناوه دشمن به شیوهی جیاجیا به هندی شوین زورو به هندی کهمو به هندیکیش ههر هیچ بهشمان کرد له ناویاندا تا بیر بکه نه وهو تواناو هیزی

پهرومردگاریان بو دمرکه ویت و باومری پی بکهن که چی زوری بهی خه لک ههر بی باومرییان ده ویت.

﴿٥١﴾ نه گهر حه زمان لیبوایه بو ههمو شارو دیهاتیک پیغه مبه ریکمان دهنارد که به رهو خوا به رستی و ریگی راست بانگیان بکات به لام نیمه نهی محمد ته نه تمان هه لباردوه بو ههمو خه لک بو گه یاندنی نهو هورنانه، ههر وهکو خوی دمه رموی: **كَانَ النَّبِيُّ يَبْعَثُ إِلَىٰ قَوْمِهِ خَاصَّةً وَيَبْعَثُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً** **الحارثی** / ههر پیغه مبه ریک رهوانه کراوه بو گه لی خوی و من بو ههمو خه لک رهوانه کراوم

﴿٥٢﴾ جا تو گوئی مه ده قسه ی کافرانو بهو شیوهی که نهو هورنانه داوا ددکات کوشتو جیهادیکی گهوره یان له گه لدا بکه تا ملکه ج دهن بو فرمانی الله. جا نه وهی که بهلگه یه له سهر نهو خه لکه ته نه تمان نهو هورنانه یه که هه رموده کانی پیغه مبه ریش ماناو روشتکه ره وهیه تی.

﴿٥٣﴾ له بهلگهی جواره میاندا دمه رموی: خو الله نهو زاتهیه که دوو ده ریای به یه که گه یاندوه، نه میان ناوی زور شیرین و تینوشکینه نه می تریان ناوی زور سویروتاله، جا له نیوانیاندا له مبه ریکی زور به هیزی داناو که ریگریکی زور بته وهو نایه لیت تی که لاو ببن و نهو له مبه رو ریگرهیش نیمه به جاو نایبیینین و ریگری هاتو چوی که شتی هکانیش ناکات به لام نایه لیت نهو دوو ناوه تی که ل بن، دهی ج هیزیک ده توانیت نهو نیسه بکات جگه له الله؟ وه سودیکی نهو سویری بهش نه وهیه که نایه لیت ده ریاکان بو گهن بکهن و هه وایش خوشت ددکات.

﴿٥٤﴾ بهلگهی پینجه م: جا الله نهو زاتهیه که لهو ناوه کهمو بی هیزو بی نرخه مروقی دروست کردوه کردویه تی به دوو به شه وه، نیرو می و لهو ریگاوه دوو باره خه لک نه گاته وه به یه که به نه ژادو به ژنو ژنخوازی، خو پهرومردگارت زور به توانایه، که چی نهوان سیله و خوانه ناسن، نه له هیزو دمه لهاتی دهن رسن، وه نه سوپاسی نیعمه ته کانی ده کهن.

﴿٥٥﴾ جا نهوان به ندایه تی ده کهن بو شتانیکی جگه له الله که نه سودیان پی دده دات و نه زیان، خو خوانه ناس بو

دژايەتى پەروەردىگارى خۇي پىشت ھايمكەرى يەكترن، بەلام سەرئەنجام بەشيان تىكشكان و لەناو چوونە.

۵۶) جا تۆمان تەنھا بۆ ئەو ناردودە كە مۇدەدەر بىت بە بەھەشت لە پاشە رۇژداو سەرکەوتن لە دنيادا بۆ چاكەكاران و ترسینەر بىت بۆ خوانەناسان بە دۆزەخ لە دوارۇژداو بەلەناوچون و نەمان لە دنيادا.

۵۷) بلى: لەسەر گەياندىنى ئەم قورئانە بە ئيوە من داواي ھىچتان لىناكەم جگە لەوہى كە كى دەيوەى با ئەم رىبازە بەرەو پەروەردىگارى خۇي بگرىتە بەر، جا ئىتر با مال و دەسلەتتى بە ويست و ئارەزوى خۇي لەم رىگا بەنرخەدا ببەخشىت.

۵۸) جا تۆ پىشت ببەستە بەو زاتە زىندەوى كە نامرىت، وەلەگەل سوپاس كەردنىدا يادى ئەو بکە، خۆ بەسە كە ئەو زۆر بە ئاگايە لە گوناهى بەندەكانى و ھىچى لىون نابىت.

۵۹) ئەو زاتەى كە ئاسمانان و زەوى و ئەوہى كە لە نىوانياندايە لە شەش رۇژدا دروستكردودە، پاشان بەو شىوہى كە شايانى ئەو زاتەيە لەسەر تەختى فرمانرەواي وەستاو ئىشەكانى جىبەجى دەكاتوھەق و راستىەكان بېيار دەدات، وەھەر ئەو چاكترىن جياكەرەوہ كە بە سۆزو مېھربانە بۆ ھەمو دروست كراوہكانى، جا ئەگەر تۆ ئەمە نازانىت دەى لەو كەسەى كە زۆر چاك دەزانىت بېرسە، واتە: لەم بارەوہ تەنھا لە ﷻ خۇي بېرسە و ھەر ئەوہى كە ئەو بە تۆ دەلىت راستە.

۶۰) خۆ ھەر كاتىك بەوان بوترىت سەردانەوینن و گەردنكەچ بن بۆ رحمان دەلىن: رحمان كىيە؟ ئايا سوچدە ببەين و گەردن كەچ بکەين بۆ ئەوہى كە تۆ پىمان دەلىتت؟ وە ئەم بانگ كەردنە بۆ بەنداىەتى بۆ رحمان شتىكى لە ئەوان زىاد نەكرد جگە لە دور بونەوہيان لە ھەق و راستى،

ئەوان باوەرپان بە وەسفى رحمان نىيە بۆﷻ ئەوہ بو لە ئاشتەوايى خودەيبىيەشدا رازى نەبون كە بنوسرىت و وتیان: ئىمە رحمان و رحىم ناناسىن.

۶۱) بىگەردەو خاوەنى ھەر چاكەى زۆرە ئەو زاتەى كە لە ئاسماندا چەندىن كۆشك و لە ناويدا چرايەكى گەرم و رۆشن كە خۆرەو مانگى رونك كەرەوہى داناوہ، جا ئەو كۆشكانە برىتى بن لەو ئەستىرە گەورانە يان ھەر كۆشك بن و ھىشتا زانىارى لە بارەيانەوہ شتىكى نەزانى بىت دور نىيە.

۶۲) خۆھەر ئەو زاتەيە كە شەوورۇژ دىنىت بە داواي يەكداو بە گوڤرەى پىويستى مرؤف لە يەككىيان كەم دەكاتەوہ و دەيداتە دەم ئەووتريان كە گەورە ترين بەلگەيە بۆ ئەو كەسەى كە دەيوەىت بىر بىكاتەوہ يان سوپاسى خوا بىكات.

۶۳) ئىنجا پەروەردىگارى جىھان ھەندى لە سىفەتە بەرزو بە نرەكانى بەندە شايستەكانى خۇيمان بۆ باس ئەكات و ئەفەرموى: جا بەندە راست و چاكەكانى رحمان ئەو كەسانەن كە بە ئارامى و بىغىز لە سەر زەويدا دەرۇن و ھەر كاتىك نەزانان ھەسەى خراپيان لەگەلدا بکەن ھەسەى چاك و بىزيان دەلىن و بە ناشىرىنى وەلأميان نادەنەوہ، چونكە دلى باوەرپارى راستەقىنە پرىەتى لە سۆزو خۆشەويستى و چاكەخوازى و "كاسەيش جى تىدا بىت ھەر ئەوہى لىدەرۇت".

۶۴) جا ئەوانە كەسانىك كە شەوان بۆ پەروەردىگارىان لەسوچدەو لە وەستاندان.

۶۵) وە ئەو كەسانەن كە دەلىن: ئەى پەروەردىگارمان لە سزاي دۆزەخ لامان بدە كە بىگومان سزاي ئەو ئەچەسپىت بە مرؤفەوہو لىي جيا نابىتەوہ.

۶۶) بىگومان كە دۆزەخ خراپترىن ئارامگا و جىگايە.

۶۷) جا ئەوانە كەسانىك ھەر كاتىك شتيا بەخشى نە زىادەرەوى دەكەن و نە رەزىلى بەلكو مام ناوەندن لەو نىوانەدا.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٢٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهْكًا ﴿٢٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٣٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُجِرُوا عَلَيْهَا سُوءًا وَغَمًّا ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمَتَّعَيْتَ إِمَامًا ﴿٣٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا مَجْزِيَةً وَسَلَامًا ﴿٣٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَحْسَنَتْ مُمْسِكًا وَمَقَامًا ﴿٣٦﴾ قُلْ مَا يَعْجُزُ أَكْثَرُ رِبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

٢٢٧

٢٦

وہ بہندہ چاکہکانی رحمان نہو کہسانہن کہ لہگہل اللہدا پهرستراویکی تر ناپہرستن و ہاوارو پہنا بؤ ہیج شتیکیتر نابہن، جا نہو گیانہیش کہ خوا قہدہغہی کردوہ لییان نایکوژن، مہگہر لہسہر حق. وہک نہو کہسہی کہ کہسیکی بہ ناحق کوشت بی یان لہ نایین پاشگہز بوبیتہوہ یان ہاوسہری حہلالی بوو بیت و زینا بکات کہ نہوہ بہحق دہکوژیت، خو زینایش ناکہن. جا ہمر کہسیک شتیکی لہوانہ نہنجام بدات دہگات بہ تۆلہی تاوانی خوی. لہ عہبدولای کوری مہسعودوہ ہاتوہ کہ وتویہتی: { سَأَلْتُ أَوْ سَلَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيُّ الذَّنْبِ عِنْدَ اللَّهِ أَكْبَرُ قَالَ أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ قُلْتُ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشِيتُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ قُلْتُ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ أَنْ تُزَانِيَ بِخَلِيلَةٍ جَارِكَ قَالَ وَنَزَلَتْ هَذِهِ آيَةٌ تَصَدِّقًا لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ } / مطہر علیہ / لہ پیغہمبہری خوا ہر سیارم کرد یان ہر سیاری لیکرا: کام گوناہہ گہورہترہ؟ فہرموی: نہوہیہ کہ تۆ ہاوبہش بؤ اللہ دابنییت لہ

کاتیکدا کہ نہو تۆی دروستکردوہ، وتم: پاش نہوہ چیتر؟ فہرموی: نہوہیہ کہ تۆ مندالی خوت بکوژیت لہ ترسی نہوہی کہ خواردنت لہگہلدا بخوات، وتم: پاش نہوہ چی تر؟ فہرموی: نہوہیہ کہ زینا لہگہل زنی دہراوسیکہتدا بکہیت، عہبدولا وتی: جا بؤ دان پیدانان بؤ راستی نہو فہرمودہیہ اللہ نہم نایہتہی دابہزاندہ جا بہندہ چاکہکانی رحمان نہو کہسانہن کہ لہگہل اللہدا پهرستراویکی تر ناپہرستن و ہاوارو پہنا بؤ ہیج شتیکی تر نابہن، وہ نہو گیانہی کہ خوا قہدہغہی کردوہ لییان نایکوژن مہگہر لہسہر حق، وہ زینا ناکہن

لہ روژی ہیامہتیشدا سزای نہوخراپہکارہ چہند بہرانبہر دہکریت و لہ ناو نہو سزایہدا بؤ ہہمیشہ بہ بی نرخی و سوکی دہمینیتہوہ. لہ عہبدولای کوری عہباسہوہ بوخاری و موسلم ہیناویانہ کہ خہلکیکی موشریک خہلکیان زور کوشت بوو زینایان کرد بو، پاشان ہاتنہ خزمہتی پیغہمبہر ﷺ و وتیان: بہ راستی نہوہی کہ تۆ دہلییت و بانگ دہکہیت بولای زور جوانہ، نای ہہوالت پی بداینہ کہنایا کہفارمتی نہوہی کہ کردومانہ ہہیہ؟ جا نہم نایہتہوہ نایہتی پہنجاوسی سورمتی (زومہر) دابہزین.

بہلن ہمر کہسیک یہکیک لہوسی تاوانہ گہورہ نہنجام بدات نہوہ سزایہتی کہ وترا مہگہر پہشیمان ببیتہوہ کار بکات بہ کار کردنیکی چاک جا نہگہر وای کرد اللہ خرابہکانی بؤ دہگوژیتہوہ بہ چاکہ، نہوہش لای خوا دور نیہ چونکہ نہو زاتہ زور لیبوردوہ بہ سوزہ بؤ بہندہکانی. پیغہمبہر ﷺ باسی پیاوینک دہکات کہ ناخر کہس لہ ناو ناگری دوزخ دہردہہینریت و نہخریتہ بہہہشتہوہ، جا لہ کاتی حیسابی کردوہمکانیدا اللہدہفہرموی: باسی تاوانہ گہورہکانی مہکہن و تہنہا ہر سیاری بچوہکہکانی لی بکہن، جا پیغہمبہری خوا ﷺ دہفہرموی: { قِيلَ لَهُ عَمِلْتَ كَذَا وَكَذَا يَوْمَ كَذَا وَكَذَا عَمِلْتَ كَذَا وَكَذَا فِي يَوْمٍ كَذَا وَكَذَا قَالَ قِيلَ لَهُ فَإِنَّ لَكَ مَكَانَ كُلِّ سَيِّئَةٍ حَسَنَةً قَالَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَقَدْ عَمِلْتُ أَشْيَاءَ مَا أَرَاهَا هَا هُنَا قَالَ فَلَقَدْ زَانَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ / مسلم وغیرہ / بیی دہوتریت : نہو گوناہو نہو گوناہمت لہ فلان و فلان روزدا کردوہ، نہو

گوناهه و نهو گوناھت له فلان و فلان روژدا کردوه، پیغه مبهری خوا ﷺ هه رموی: جا بیگومان پیی دهوتریت له جیات ی هه مو خراپه یه کدا چاکه یه کت بۆ حیساب دهکریت ئینجا کابرا دهلیت: نهی پهروهر دگرم بهراستی گوناھانیکم کردوه که لیژدها نایان بینم، نهبو زهر و تی: جا پیغه مبهرم ﷺ دی که نهو هنده پیکه نی تا دانه پیروژه کانی پیشوی دهر که ویتن { به لئی پهروهر دگار نهو هنده لیبوردوه میهره بانه ته نانهت هه ندی کهس له وانهی که نهک هه ر تاوانه کانی بۆ گۆریون به چاکه به لکو به هوی میهر بانی نهو زاته وه ته ماع دهیانگریت و ئاوات دهخوازن که گوناھی زۆرتریان بکردایه وهک له م هه رموده ها توه: { لَتَمَنَّيْ اَقْوَامٌ لَّوْ اَكْثَرُوا مِنَ السَّيِّئَاتِ قَالُوا بِمَ يَرْسُولُ اللّٰهُ؟ قَالَ الَّذِيْنَ يَدُلُّ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ سَيِّئَاتِهِمْ خَسَنَاتٍ / السَّيِّئَاتُ الصَّحِيحَةُ } بهراستی که لانی که ئاوات دهخوازن که گوناھی زۆریان بکردایه، وتیان: له بهرحی نهی پیغه مبهری خوا ﷺ؟ هه رموی: چونکه کهسانیکن که خوی به دهسهلاتی به شکۆ خراپه کانی بۆ گۆریون به چاکه {

۷۱} جا هه ر کهسیک به شیمان بویه وه له تاوان و ئیشی چاک کرد بیگومان نهو یه که دهگه ریته وه بۆ لای اللّٰه و به شیمانیه که لای وهر دهگریت.

۷۲} جا نهوانه کهسانیکن که شایه تی درۆ نادن، خو هه ر کاتیکیش به لای شتیکی خراپدا برۆن زۆر به بهریزانه تی دهپه رن و خویان بهو شته خراپانه ناشیرین و له که دار ناکه ن.

۷۳} خو نهوانه کهسانیکن که هه ر کاتی ئامۆژگاری کران به ئایه ته کانی پهروهر دگاریان هه روا که پرو کویرانه به سه ریا تی نا به رن، به لکو لئی ورد دهبنه وه و سودی لی وهر دهگرن.

۷۴} جا نهوانه یشن که دهلین: نهی پهروهر دگاران هاوسه ران و وه چه یه کمان پی ببه خشه که چاکو پالو چاو رو شن که ره وه بن بۆمان و وامان لی بکه یه که بۆ پارێزکاران پی شه واو چاو لی کراو بین. به لئی، بهنده

راسته کانی رحمان پییان خو شه هاوسه رو و ده چه نهو ده کانی شیان چاکو پاک بن تا پاداشتی گه وره تریان ده ست بکه ویت نهو هته پیغه مبه رمان ﷺ دهغه رموی: { اِذَا مَاتَ الْاِنْسَانُ اَلْقَطَعُ عَنْهُ عَمَلُهُ اِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ اِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ اَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ اَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُوْهُ / سَم } هه ر کاتی که مرو ف مرد کرداری دوا یی دیت مه گه ر له سی ریگا وه یه که میان: چاکه یه که که پاش خو ی بمینیته وه وهک مزگه وتو پردو بیرو نه خو شخانه، دوهه میان: زانیارییه که که پاش خو ی سودی لی وهر بگریت. سیهه میان: مندالی چاک که دوعای بۆ بکات { وه نه م ئایه ته به لکه یه له سه ر نهو ی که ئیما مهت و پی شه وایه تی شتیکی که سیه. وه مرو ف به پارێزکاری و عیلم و کو شش به گۆیره ی شه ریعت دهگات به پله ی ئیما مهت به لام نه گه ر نه میریکی ته و قیفی و دیاری کراو له لای اللّٰه وه بوا یه نه م دوعایه یه که اللّٰه وه سفی خاونه که ی دهگات بی مانا و مه فهوم ده بییت که نه مه به لکه یه که له سه ر نهو بۆ چونه هه له و بی سه رو به ره ی که ئیما مهت به پله یه کی گه وره تر له پله ی پیغه مبه رایه تی و دیاری کراو به بنه ماله یی تایبهت ده زانی و پیی وایه که که سی تر جگه له وان ناگه یهت بهو پله یه و ناتوانی ت دوا یشی بکات و ده ستکاری نه م ئایه ته شیان کردوه وهک ئایه ته کانی تری نه م قورئانه پیروژه و ده لێن: ئایه ته که گۆرا وه درۆیه که له ئیما می سادقه وه ده هیتن که گوا یه له م باره وه له ویان پرسیه وه ویش وتویه تی: (قَدْ سَأَلُوا اللّٰهَ عَظِيْمًا اَنْ يَّجْعَلَهُمْ لِلْمُتَّقِيْنَ اَنْمَةً، فَقِيْلَ لَهُ: كَيْفَ هَذَا يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ؟ قَالَ: اِنَّمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ "وَاجْعَلْ لَّنَا مِنَ الْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا" [تفسیر القمی "سورة الفرقان] واته: داوای شتیکی گه وره ده که ن له اللّٰه که بییان کات به ئیما م بۆ پارێزکاران، واته: نه م ئیما مه ته له وه گه وره تره که کهسیک بییه ویت له اللّٰه دهوای نهو پله یه بکات وتیان: نهی کوری پیغه مبه ری خوا نهی چۆن دابه زیوه، وتی: اللّٰه ته نها به م شیویه ره وانه ی کردوه "له نا و پارێزکاراندا ئیما می که مان بۆدا بنی"!.

ئینجا خوی گه وره و میهره بان له پاداشتی نهو بهنده چاکانه ی خو ی دا که خاونه ی نهو سیفه تانه بن دهغه رموی:

سورتهی شوعهرا که سورتهی بیست و شهه می قورئانه، له مهکدها هاتوته خوارهوه، دووسه دوبيست و جهوت نایهته، و تراوه بهگویره دابهزین سورتهی چل و جهوته مه و پاش سورتهی (الواقعة) و بیس (النمل) دابهزیوه. وشه (الشعراء) یهکجار له قورئاندا نهویش له نایهتهی دووسه دوبيست و جوارى نهم سورته هاتوه.

بهناوی الله ی زور بهسوزو بینیهایهت میهره بان

١ تا سین میم.

٢ نهمانه که لهم سورته دا دین بهلگهکانی نهم پهراوه رُشنکه رهوهیه که جهق و بهتال و چاک و خراب لهیه که جیا دهکاته وه، بهلام سهر ئی شیواوو ههواو ههوهس په رستان بهراستی نازان و دزایهتی دهکن، جا پیغه میهری نازیزمان بهمه زور خه می دهخوارد، بویه پهرومردگاری میهرمیان دنهواوی دهکات و دهمرموی:

٣ به خه م و پهزاره تو ددهوت خوت بکوژیت له سهر نهودی که نهوان باوه بهم پهراوه ناکه!

٤ نهگهر نیمه نارم زومان ئی بیت له ناسمانه وه نیشانه یهکیان بو دهنیرین که نه توانن هیچ مله جهره یه که بکن، جا گهر دنی بو که چ بکن، بهلام نیمه باوه ری به زوره میلمان ناویت بهلکو باوه ریکمان دهوت که به که یفی خوی هه لیبریریت، جا تو خوت نارحهت مه که و ته نهها په یامه کهت رابگه یه نه، نیمه ناگاداری نهوانین و له سهر هه لویستی نهوان سهبارت به و په یامه پاداشت و سزایان ددهدین.

٥ نینجا الله باسی هه لویستی زوره یی خه لک بهرام بهر به و په یامه دهکات و دهمرموی: نهوان هه میسه پشت دهکته هه مو و قسه و باسیکی تازه که له لای رحمانه وه بویان بیت.

٦ بهراستی نهوان باوه ریان نه کرد بهم په یامه، جا بهم زوانه پیان دهکات ههوالی نهودی که گالته یان پی ده کرد،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ لَعَلَّكَ بَدِيعُ قَلَسِكَ ٣ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٤ إِن شَاءَ نَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ٥ وَمَا يَلِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُنْذِرٍ ٦ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ٧ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٨ وَلَمْ يَرْوُا إِلَى الْأَرْضِ كَرُّ أَعْنَاقِهِمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ٩ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٠ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهَؤُ الرِّعَازِ الرَّحِيمِ ١١ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أُنْزِلِ الْقَوْمَ الْأَفْطِلِمِينَ ١٢ قَوْمٌ فَزَعُونَ إِلَّا يَنْفِقُونَ ١٣ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَدِّبُونَ ١٤ وَصَبِقْتُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ١٥ وَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ١٦ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبْ بِرِشَابِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ١٧ فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقَالَ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٨ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ١٩ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّنَاكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِمَّنْ غُمِرْتَ سِنِينَ ٢٠ وَقَعَلْتَ فَعَلْتَك الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ٢١

٢٥ نهوانه به هو ی خو راگرتیان له سهر نه و رهوست و سیفه ته جوانانه یان هه دهکانی به ههشتیان پی دهریت و له ناویندا له لایه ن پهرومردگاری جیهانیان و هریشته کانه وه پیسوازی و سهلامیان ئی دهکرت،

٢٦ که بو هه میسه دهمین نه وه له ناویدا، جوان نارامگاو جیگاهه که نه و به هه شته.

٢٧ نینجا خوی گه و ره دهمرموی: نهی محمد پیان بلی: نهگهر له بهر به ندایه تیتان نه بیت پهرومردگام هیچ گویتان پی نادات، چونکه نیوه بو به ندایه تی دروست کردوه، جا به راستی نیوه نهی بی باوه ران نهم په یام و پیغه میهره تان به درو خسته وه و دهستان له کوفرو تاوان هه لته گرت، بهم زوانه سزای نه و تاوانانه ده چه سپیت پیتانه وه و لیتان جیانابیته وه.

واته: الله له دنيا دا دوچارى به لايمان دهکات و له قيامه تيشدا به ناگرى دوزخ سزاين دهدات.

۷ له پاشان الله بؤ نهوى بير بکهنه وهو دست له خوانه ناسى هلگرن هه نديک له بهلگه دمه لاتو گه وره يى و توانايى خوى باس دهکات و دمه رموى: ناي اخوا نه ناسان ته ماشاي زموى ناکه ن که نه وه هه مو گزوگياى جووته و له يه کچو وانه مان تييدا پروانده که سوودو که لکى جوان و چاکيان لى و مرده گرن؟

۸ بيگومان له وه هه مو گزوگياى رهنگاورهنگو به که لکانه بهلگه يه کى گه وره هه يه بؤ خاوه ن هوشان، به لام زوربه يى نه وان باوهر دارنين.

۹ بيگومان پهرومردگارت دمه لاتداره و به توانايه بؤ تو له سهندن له سته مکاران و به بهزه يى و ميهره بانه سهبارت به چاکه کارانى خوا ناس. نه دوو نايه ته هه شت جار له سورمه دا هاتوه.

۱۰ نينجا هر له سورمه دا به سه رهاتى جهوت پيغه مبه رمان که له موسا وه دست پى دهکات بؤ باس دهکات و دمه رموى: بؤ گه له که ت باس بکه و ميريان بي نه وه نه و کاته ي که پهرومردگارت بانگى موساى کرد که بجيت بؤ لای نه و گه له سته مکاره.

۱۱ واته: گه لى فیرعه ون و پييان بلن: ناي نيوه ناترسن له الله و واز له تاوان و ستم بهيئن و ته نها الله بيه رستن؟

۱۲ موسا وتى: نه ي پهرومردگارم به راستى من دترسم به درؤم بکهنه وه و باوهرم پى نه که ن

۱۳ جا منيش به وه دلم تهنگ بييت و هسم بؤ نه يه ت، جا راسپيرى بکه بؤ لای هارون، بؤ نهوى پشتيوان و يارمه تيدرم بييت.

۱۴ جا نه وان ره يکى کونيان له منه وه دترسم له سه ره وه بم کوژن.

۱۵ الله فهرموى: نه خير نه وديان پى ناکريت، جا هه ردو وکتان به بهلگه کانى ني مه وه برؤن بؤ لای فیرعه ون

قَالَ فَعَلْنَاهُ إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّا لِينَ ﴿١٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ يَسْمَعُ نَمْنَمًا عَلَى أَنْ عَبْدَتُ بَنِي إِسْرَ اءِيلَ ﴿١٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿١٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿١٥﴾ قَالَ رِ كْتُكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَدَى ارْسِلْ إِلَيْنَا لِمَجْنُونٍ ﴿١٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ قَالَ لَيْنَ اتَّخَذَتْ إِلَ هَا غَيْرِي لَأَجْعَلَ لَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢١﴾ فَأَتَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنْ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْبَعٌ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٢٦﴾ يَا أَتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٢٧﴾ فَجُمِعَ الشَّعْرَةُ لِيَقْتُلَ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٢٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٢٩﴾

که ني مه به يارمه تى و چاو ديري له گه لتانين، بيگومان نهوى که نيوه و نه وان ده يلن ده يبيسين.

۱۱ هه ردو وکتان بچنه لای فیرعه ون و پيى بلن: ني مه فرستاده ي پهرومردگارى جيهانيانين.

۱۲ نهوى ئيسرائيلمان له گه ل بکهنه. به لى نه مانيش هه ردو وکيان چوون و نه م په يامه يان گه يانده فیرعه ون.

۱۳ فیرعه ونيش وتى: ناي ني مه تو مان به مندالى گه وره نه کرد، نه وسا چهند سالى ته مه نيشت له ناو ني مه دا مايته وه؟

۱۴ جا کردت نه و کاره ي که کردت، که پياويکى قيبتي له دست کوژرا که "إِنْ شَاءَ الله" له سورته ي هه صه ص دا باسى ديت، وا دياره که تو نه ي موسا له ريزى نه مک نه ناسانى؟

۱۵ موسا الله وتى: من نه و کاته نه ودم کردو منيش له ريزى رى لى ونبواندا بووم.

۱۶ نه وسا منيش نه و کاته له ترسى نيوه رام کردو ولا تم به جى هيشت، جا پاش ده سال ناواري گه رامه وه نينجا

لَقَدْ نَبَّحَ السَّحَرَةُ إِنَّ كَاثُرًا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَأَنْتُمْ إِذَا لِينُ الْمَقْرِبِينَ ﴿١٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَفَلَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿١٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعَزْوِ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿١٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿١٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِينَ ﴿١٦﴾ قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْمَلِكِينَ ﴿١٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٨﴾ قَالَ أَمْسُوْا قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾ قَالُوا لَا صَبْرَ لَنَا
إِنْ رَيْنَا مُقْتَلُونَ ﴿٢٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ
مُتَّبَعُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٢٣﴾ إِنَّ هَذِهِ لَأَيُّ
آيَاتِنَا لَقِيلُونَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَاطُونَ ﴿٢٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاشِرُونَ
﴿٢٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ ﴿٢٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٩﴾ فَأَتَيْنَاهُمْ مُوسَى بِكَتَابٍ

اللَّهُ له ڪٿيوى (تور) حوڪم و دانايى پيڻه خشييم و له پريزى
په وانه گراوانى خوڻدا داينام.

﴿٢٢﴾ جا ٿايا ٺهوه نيغمه تيڪي وايه كه تُو منه تي بخه يته
سهرم له ڪاتيڪدا كه تُو نه وهى ئيسرائيلت ڪرد بو به
بهندهى خوٽو له ترسى تُو من كه وتومه ته لاي تُو، جا ٺهوه
چاڪه يه له بهرام بهر ٺهوه همو تاوانانه وه كه تُو له گهل
نه وهى ئيسرائيلدا ڪردو ته چ نرخيڪي هه يه؟

﴿٢٣﴾ ٿينجا فيرعون كهوته پرسيار ڪردن له موساو
وتي: ڪن پهروردگاري جيهانيانه؟ چونكه ٺهوه گهله ڪه
خوى وا حالي ڪرد بوو كه جگه لهو خودايه ڪي تر
نه ناسن و تنها بهنديه تي ٺهوبڪهن، جا ههر به يه ڪهم
قسه ي موسا ٺهوه به درو ڪهوته وه، خو بهم پرسياره
مه بهستي ٺهوه بو كه موسا به ترسى و بلى توڻيت، به لام موسا
هه لگري په يامى الله يهوه له وٽنى راستى له ڪهس
ناترسيت.

﴿٢٤﴾ وٽي پهروردگاري جيهانيان ٺهوه زاته يه كه ٿاسمانان و
زهوى ٺهوه ڪه له نيوانياندايه دروستى ڪردوه، ٺهوه
ٺيوه دليڪي سه لمنيرو ديدىڪي تيژتان هه پيٽ.

﴿٢٥﴾ جا فيرعون به وانه ي ڪه له چواردهورى بوون وٽي:
ٿايا گوئ ناگرن بزائن چي ده لئيت!

﴿٢٦﴾ جا موسا عليه السلام دريژمى به قسه ڪانى خوى داو وٽي:
پهروردگاري ٺيوه و پهروردگاري باو باپيرانتانه.

﴿٢٧﴾ فيرعون وٽي: ٺهوه پيڻه مبهري ڪه نيرواوه بو لاتان
بيگومان شيته و نازانى چي ده لئ.

﴿٢٨﴾ موسا عليه السلام وٽي: پهروردگاري جيهانيان به ديهي نه ري
پوڙهه لات و پوڙاواو ٺهوه ڪه له نيوانياندايه ٺهوه گهر ٺيوه
ٺيهريتان ڪار بڪات و نه زانانه بيرنه ڪه نه وه، خو ٺهوه گهر
فيرعون راست دهڪات و پهروردگاريه بائنه وانه پيڇه وانه
بڪاته وه، جا فيرعون ڪاتى ڪه له قسه دا شڪستى خوارد،
ههروه ڪ نه ريتى ههوه سته مڪارنى مله ور ڪهوته
به ڪارهينانى زور تا به باوه ري خوى بهو شيوه ڪارى موسا
به سوودى خوى يه ڪسهره بڪاته وه

﴿٢٩﴾ فيرعون وٽي: ٺهوه گهر جگه له من خودايه ڪي تر
به رستيت دلنيا به ڪه له ناو بهند ڪراوه ڪاندا خوٽ
ده بيني ته وه، واته زيندانت دهگم.

﴿٣٠﴾ موسا عليه السلام وٽي: ٿايا ههر زيندانيم ده ڪه يته ٺهوه گهر
له سهر پيڻه مبهرايه تيم به لگه ي روشنت بو بهينم؟

﴿٣١﴾ فيرعون وٽي: ٺهوه گهر تُو له راستگو يانيت ده ي
بهينه؟

﴿٣٢﴾ جا موسا عليه السلام عه ساكه ي فردها گورج بوو به ماريڪي
راسته هينه.

﴿٣٣﴾ خو ده ستيشى له باخه لئ ده رهينا ڪه چي ٺهوه يش بو
ته ماشا چيان زور سپى بوو نزىڪ بوو ٿاوى چاويان ببات،
به لام خوا نه ناسى سته مڪار زور دووره وابه زوويى خوى
به ده ستى حهق و راستيه وه بدات، ٺهوه ته فيرعون
له جياتى باوه رهينان ده ستى دايه پيلانيڪي تر بو گومان
په يدا ڪردن له پيڻه مبهرايه تي موسادا.

﴿٣٤﴾ به پياو ماڦولانى ده ور به ري خوى وٽ: به راستى
ٺهوه ساحريڪي زور زانه.

۳۵ پاشان خوى به خەم خورى ئەوان دادەننیت و دەلنیت:

موسا دەپه ویت که لەم زەویەى خۆتاندا بەو سىحرەى دەرتان بکات، جا ئیوه لەمبارەو بەرپارتان چییە؟ بەلئى تاغوت و ستمکاران تا خویان ئیشیان بۆ بچیتە سەر پرس بە کەس ناکەن بەلام کاتیک کەوتنە لیژیەو، ئینجا پەنا بۆ دەوروپەریان دەبەن و پرس و رایان پى دەکەن کە گوايە ئیمە برپاری سەرەخۆ نادەین و بە پرس و را ئیش دەکەین، تا کەمیک پيش ئیستا فیرەون هەر خوى خودا بوو کەسى تر مافی را دەربړین و ږخنه گرتنى نه‌بوو و ئیستا بەدەست موساوه داماوو و ناچار دەپه ویت بە جۆلاندنى ویزدان دەوروپەردکەى بەگژ موسادا بکات.

۳۶ ئەوانیش وتیان: خوى و براکەى لیږه گیر بدەو بۆ کۆکردنەوى جادووگەران نوینەر بنیرە بۆ هەموو شارەکان.

۳۷ کە ئەوان هەرچى جادووگەرى زۆر زانایە بۆت دەهینن تا ئەوان بە گژیدا بچن و تۆ بە سەرکەوتویى بمینیتەو، جا فیرەونیش بە قسەى کردن و خەلکى نارد،

۳۸ ئەوسا هەموو ساحیران کۆکرانەو لەکاتى پۆژى دیاریکراودا.

۳۹ جا بە خەلکیش وترا: نایا ئیووش کۆدەبنەو.

۴۰ بەلگو دواى جادووگەرەکان بکەوین ئەگەر ئەوان سەرکەوتن. بەلئى خەلکى هاتن و لە جیگا و پۆژى دیاریکراودا لەگەل هەموو جادوکرانەى زۆرلیزان دا کۆبونەو.

۴۱ خۆ کاتیک جادوگەرەکان هاتن، بە فیرەونیان وت: نایا پاداشتیکمان هەیه ئەگەر ئیمە سەرکەوتین؟

۴۲ وتى: بەلئى پاداشتان هەیه و بیگومانیش ئەو کاتە ئیوه لەناو نزیکانى دەرباردا دەبن، واتە: خەلاتتان دەکەم و لە خۆمتان نزیك دەکەمەو،

۴۳ جا موساش ﷺ هات و چاوى بە جادووگەران کەوت و پى و تن: فیرەوى بدەن، ئەو کە فیرەى دەدەن واتە: چیتان لەدەست دیت بیکەن بى منەت بن.

۴۴ جا ئەوانیش پەت و داردەستەکانیان فیرە داو وتیان سۆیند بە گەرەبى فیرەون: هەر ئیمە سەردەکەوین. جا ئەو جیگایە هەموى لەبەر چاوى خەلک پەر بوو لە ماری جۆراو جۆرو هەمویشیان دەجۆلان، تەننەت موسا ترسى ئەو کە بۆ پەیدا بوو کە ئەگەر لەلایەن خوداوه وەلام نەدریتەو چى بکات، بەلام پەرورەدگار هات بە هانایەو و فەرموى: موسا داردەستە کەت فیرەى بدە.

۴۵ جا موسایش ﷺ دار دەستەکەى فیرەى دا، ئەوسا ئەویش ئەو کە ئەو جادووگەرەکانە کرد بوویان هەموى هەل لوشى و گۆرەپانەکەى خاوینکردەو لەو شتە پەرپوچان جا جادووگەرەکان زانیان بەراستى ئەو کە موسا جادوو نیە، چونکە ئەوان چاک سىحرو جادوویان دەناسى و باش شارەزای سىحر بون،

۴۶ بۆیە هەمویان سەرى گەرەوى و ریزیان بۆ موسا نزم کرد.

۴۷ وتیان: وا ئیمە بە پەرورەدگارى جیهانیان باوەرمان هینا.

۴۸ کە پەرورەدگارى موسا و هارونە، ئینجا تەختى خواپەتى فیرەون کەوتە مەترسیەو بۆیە کەوتە هەرەشە و گۆرەشەکردن.

۴۹ فیرەون وتى: پيش ئەو کە من ماوەتان پى بدەم باوەرتان پى کرد؟ بیگومان ئەو ئەو گەرەبیەتانە کە ئیووش فیرەى جادو کردبوو، بۆیە وا ئەمڕۆ لە قسەى دەرنەچوون جا بەم زوانە دەزانن چیتان بەسەردیّت. دەست و قاچتان بە پینچەوانەى یەگەر دەبړم و هەموتان بە داردا هەلەدەوسم، بەلام ئەو جادووگەرەکانە کەچەند کاتژمیر پيش ئیستا گەرەترین پاداشتیان نزیك بوونەو بوو لە فیرەون و ئیستا پوناکی ئیمان چوو و ناو دلیانەو، جا نەك نزیكى لە فیرەون بەلگو کوشتن و دورکەوتنەو دیان لە فیرەون بە چاکترین خەلات دەزانن.

۵۰ وتیان: بى منەت بە، هەرچى دەکەیت بیکە ئیمە بۆ لای پەرورەدگارى خۆمان دەگەرپنەو.

فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانِ قَالِ أَصْحَبُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُورُونَ ﴿١١﴾ قَالَ
كَلَّا إِن مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فَرَقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ ﴿١٣﴾
وَأَرْزَقْنَا لَهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٥﴾
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ وَأَنْزَلَ عَلَيْنَهُمُ
بَنَاءَ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٠﴾ قَالُوا
تَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْزِلُ لَهَا عَظِيمِينَ ﴿٢١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ
تَدْعُونَ ﴿٢٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٢٥﴾ أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ أَلا تَدْعُونَ ﴿٢٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِلَّهِ الْعَلِيمِ ﴿٢٧﴾
الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يُهْدِينِ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٢٩﴾
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يَحْيِينِ ﴿٣١﴾ وَالَّذِي أَسْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٣٢﴾
رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصِّلِحِ وَرَاحَةً ﴿٣٣﴾

٥١ بیگومان نیمه هیومان وایه که په‌روهر دگارمان له‌و
تاوانانه‌ی که کردومانه‌و له‌و جادوانه‌ی که تۆ زۆرت لی
کردوین چاوپووشی بکاتو لیمان ببوریت، چونکه نیمه
یه‌که‌م باوهر دارین له‌و ناو گه‌لی خو‌ماندا. جا ته‌ماش‌ا بکه‌ن
باوهری راست و دروست چه‌نده مرو‌ف نازاو چاو نه‌ترس
ده‌کات پشه‌کی چونکه خوانه‌ناس بوون چۆن له‌و فیرعه‌ون
ده‌ترسانو له‌و فرمانی دهر نه‌ده‌چوون به‌لام وا نیستا
که‌باوهریان هی‌نا به‌ الله و دانیان ناوه، به‌راستی
پیغه‌مبه‌رایه‌تی موسادا عليه السلام، هیچ باکیان له‌و فیرعه‌ون نیه‌و
بی ترسانه‌ رو به‌روی وه‌ستاون و بی منه‌تیشی ده‌که‌ن له‌و
هرچی که دژیان بیکات، ئینجا پاش نه‌وه‌ی که موسا
چه‌ندین سال له‌و میسر دا په‌یامی به‌و خه‌لکه‌ گه‌یاند به‌لام
نه‌وان ههر زیاتر دژایه‌تیان ده‌کرد، جا په‌روهر دگار
فه‌رموی:

٥٢ به‌ موسامان راگه‌یاند که شه‌و به‌نده باوهر داره‌کاتم ببه
به‌ره‌و نه‌و جی‌گایه‌ی که بو‌ت دیاری کراوه، بیگومان
فیرعه‌ون و سوپاکه‌ی به‌ شوین ئیوه‌دا دین.

٥٣ جا موسا عليه السلام و گه‌له‌که‌ی به‌ فه‌رمانی الله رو‌یشتن هه‌تا
گه‌یشتنه سهر ده‌ریای نیل، نه‌وسا فیرعه‌ونیش که‌سانیک‌ی
نارد بو‌ شاره‌کان بو‌ کو‌کردنه‌وه‌ی هی‌زی چه‌کدار، بو‌ له‌ناو
بردن‌ی موسا و په‌یره‌وانی، جابه‌ خه‌لک‌یش بلین:

٥٤ بیگومان نه‌وانه‌ تا‌قمیک‌ی که‌من. به‌م قسه‌یه‌ ده‌یه‌وی
نه‌ترس به‌لکوسوپایه‌کی زۆری بو‌کو‌بیته‌وه، بو‌یه‌ ده‌لی:

٥٥ بیگومان ره‌ی نیمه‌یان هه‌ل‌سانده‌و تو‌ره‌یان‌کر دوین.

٥٦ بیگومان نیمه‌ هه‌مومان وریاو ئاماده‌ باشین و نابیت
له‌وه‌ زیاتر ماوه‌یان پی‌ بدریت و ده‌بیت له‌ ریشه‌یان به‌ینین،
به‌لام په‌روهر دگاری جیهانیان به‌ پی‌چه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی
نه‌وانی کردو نه‌وه‌نده جوولان تا سه‌ری خو‌یانیان تیدا‌برد،
هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموی:

٥٧ جا نیمه‌ نه‌وانمان له‌ناو باخچه‌و چاو‌گه‌کاندا ده‌ر کرد.

٥٨ خو‌ خه‌زینه‌کان و جی‌گا چاکه‌کانیشمان پی‌ به‌جی
هیشتن.

٥٩ هه‌رئاوه‌ها له‌وانمان سه‌نده‌وه‌ دامان به‌ نه‌وه‌ی
نیسرائیل،

٦٠ جا فیرعه‌ون و په‌یره‌وانی ههر له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی
رو‌ژدا دوا‌ی موسا و په‌یره‌وانی که‌وتن و رو‌یشتن تا گه‌یشتن
پی‌یان.

٦١ جا کاتیک هه‌ردوو تا‌قم چاویان به‌یه‌ک که‌وت
په‌یره‌وانی موسا وتیان: به‌راستی پی‌مان گه‌یشتن و خراپ‌مان
لی قه‌وما.

٦٢ موسا عليه السلام وتی: وانیه‌و گومان‌ی خراپ مه‌به‌ن به‌راستی
من په‌روهر دگارم له‌گه‌ل‌دایه‌و به‌م زووانه‌ رینمایم ده‌کات که
چی بکه‌م.

٦٣ جا به‌ موسامان راگه‌یاند که‌ عه‌ساکه‌ی له‌و ده‌ریایه‌
بدات، موسایش عه‌ساکه‌ی لیداو ده‌ریا له‌تبوو بوبه‌ دوانزه
به‌شه‌وه ههر به‌شیک‌ی وه‌کو‌ چیا‌یه‌کی گه‌وره‌ وابوو،
په‌روهر دگار زۆر به‌ زووی قو‌ری سهر ری‌ی نه‌وانی وا بته‌و

كردەوۋە كە موساۋ پەيپەۋانى بەئاسانى بە سەرىدا
تېببەپەن.

۶۱ جا لەویدا ئەوانى ترمەن نەزىك كەردەوۋە.

۶۲ ئەوسا موسا ﷺ ۋە ئەوانەى لەگەلىدا بون ھەمويانمان
پەزگار كەردو لەو دەريايە پەيپەنەوۋە.

۶۳ لە پاشان ئەوانى ترمەن خەنگەند، واتە: فەرعەۋن ۋە
پەيپەۋانى ھەمويان لەو دەريايەدا بن ئاۋ بوون، پاشان ﷻ
بۇ پەند ۋە مەگرتەن فەرعەۋنى خەستە سەر دەريا ۋە لاشەكەى
ۋەكو خۆى ھەستەوۋە تا ئىستائىش ھەر ماۋە. بەپەستى
جىابوۋنەۋدى ئەو ئاۋە ۋەستانى ۋەك چىا گەۋرەگان ۋە
ۋەك كەردنەۋدى نىۋانىيان ۋە پەزگار بوۋنى موساۋ پەيپەۋانى ۋە
خەنگەنى فەرعەۋن ۋە پەيپەۋانى بۇ پەند ۋە مەگرتەن
پەرداۋىكى زۆر گەۋرە گەنگە بۇيە ﷻ دەفەرەمۇئ:

۶۴ بېگومان لەم پەرداۋەدا بەلگەيەكى گەۋرە ھەيە بۇ
باۋەر ھەتەن بەلام زۆر بەيان باۋەر ناھەتەن.

۶۵ خۇ بەپەستى پەرداۋەگارت زۆر بە توانايە بۇ تۆلە
سەندەن لە خوانەناسان ۋە زۆر بەسۆزە بەرامبەر باۋەرداران.
ھەرۋەكو بىنەيمان فەرعەۋن ۋە پەيپەۋانى خوانەناسى چۆن
خەنگەندو موساۋ پەيپەۋانى چۆن پەزگار كەرد. جا دېتە سەر
باسى ۋە ئىبراھىم ﷺ دەفەرەمۇئ:

۶۶ دەى ھەۋالى ئىبراھىمىيان بۇ بېخوینەروۋە.

۶۷ ئەو كاتەى كە بە باۋكى ۋە بە گەلەكەى ۋە: ئەمە چىە
كە ئىۋە دەپپەرسەن؟

۶۸ ۋەتەن: ئەمە بىت گەلەكەن كە دەيانپەرسەن ۋە بە قەسى
كەسەش ۋەزەيان ئى ناھەتەن ۋە ھەرۋەدا دەمەنەنەۋە لەسەر
بەندايەتى بۆكەرنەيان. جا ئىبراھىم دەپەۋىت بە بەلگە
بۇيان بەسەلەنەت كە ئەو بىتەنە ھىچ نەن ۋە ئەۋان لەسەر
ھەلەن.

۶۹ ئىبراھىم ﷺ ۋە: ئاىا ھەر كاتەك بانگەيان
بەكەن ۋەھانەيان بۇ بېبەن ئەۋان ئەو بانگەى ئىۋە
دەبەسەن ۋەدەن بەدەمەنەۋە؟

۷۰ نەخەير پەمەلەن، ئەگەر بەندايەتەيان بۇ بەكەن ھىچ
سەۋدەكەتەن پە دەگەيەنەن؟ يان ئەگەر دۇايەتەيان بەكەن ھىچ
زەيانەكەتەن ئى دەدەن؟ ئاشكەريە بۇ ئەم سى پەرسىارە ھىچ
ۋەلامەكى زەيرانەيان نەبەۋە بۇيە،

۷۱ ۋەتەن: نەخەير، تەنەا ئەۋەيە كە باۋ باپەرانمان كاتە
خۆى ھەر ئاۋەھەيان دەكەرد، جا ئىبراھىم بەھانەى بۇ
خۆش بوۋ،

۷۲ ۋە: پەمەلەن ئەۋە چىە كە دەپپەرسەن؟

۷۳ خۆتەن ۋە باۋ باپەرانى پەشۋەتەن؟

۷۴ ئەوسا ھەمو ئەۋانەى كەدەيانپەرسەن دۆۋمەنى مەن
جەگە لە پەرداۋەگارى جىھانەيان.

۷۵ ئەو زاتەى كە مەنى دەرسكەردە، خۇ ھەر خۆشەيتە
پەنەمەم دەكات.

۷۶ جا ئەو زاتەى كە ھەر خۆى خەۋەردەن ۋە خەۋەردەم پە
دەدەت.

۷۷ خۇ ھەر كاتەكەش نەخۆش بەكەم ھەر خۆيەتى چاكەم
دەكاتەۋە. واتە شەفا ھەر لای خەۋەيە نەكەسى تر.

۷۸ جا ئەو ھەر خۆشەيە دەم مەن ۋە زەندەشەم
دەكاتەۋە، واتە: مەرگە زەنەم ھەر بەدەست ئەۋە.

۷۹ ۋە ھەر ئەۋە كە ھەۋام پەي ھەيە لە پاشە پۇۋدا
چاۋپەۋشى لە تاۋانەكەنەم بەكات. ئىنجا ئىبراھىم دەست بە
نزاۋ پارەنەۋە دەكات ۋە دەل:

۸۰ ئەى پەرداۋەگارىم دانايەم پە بېخەشە ۋە بېخەرە رەزى
پەۋا چاكەنەۋە.

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لَآئِي إِيَّاهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَزْلَفْتُ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرُزْتُ الْجَحِيمَ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَنْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْبَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجَحُّوا إِلَيْسَ أَجْعَلُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّبُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَسَأَلْنَا مِنْ شَفِيعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدْقَ حِمِيمٍ ﴿١٠١﴾ قَالُوا أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَمَتَّكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنْ رَبُّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ نَبِيَّ الْمُتَرَسِّلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْزِلْ لَنَا آيَةً ﴿١١١﴾

ئەى پەرۋەردگارم، بەپراستی تۆ بەئەنت پى داوم كە لە
رۆژى قيامەتدا شەرمەندەم نەكەيت، جا ج شەرمەندەيك
لەو گەورەترە كە من باوكى خۆم لەناو ناگرەا ببينم؟ واتە
داواى رزگارپونى باوكى دەكات، بەلام اللّ دەفەرموى:
بەپراستی من بەهەشتم لە كافران قەدەغە كردو، واتە:
باوكىشت كافرو نای بەخشم }

﴿٨٨﴾ ئەو رۆژە رۆژێكە كە نە مال و نە منال سوودیان
نیەو بەكار نایەن، بەلكو لەسەر مال دوو پرسیارت ئى
دەكریت چۆنت دەرھینا و چۆنت خەرج كردو پرسیارى
كوپانیش لە باوك و باوكیش لە كوپان دەكات، ھەمو
كەسيك لەو رۆژەدا تەنھا خۆى مەبەستەو تەنھا بیرو
باومپى راستە كە لەو رۆژەدا سوودی دەبیت وەك
دەفەرموى:

﴿٨٩﴾ جگە لەو كەسەى كە بە دڵێكى سافەو دەكات بە اللّ،
دڵێكى ساف كە خالى بیت لە تاوان و شىرك و بیدەو بە
ئارام بیت لەسەر سوننەتى پێغەمبەرﷺ.

﴿٩٠﴾ جا ئەو رۆژە بەهەشت لە پارێزكارانەو نزیك
دەكریتەو. ﴿٩١﴾ ئەوسا دۆزدەخیش بۆ گومرايان ناشكرا
دەكریت و دەبیینن.

﴿٩٢﴾ وە لەو رۆژەدا پێیان دەوتریت لە كوێن ئەوانەى
دەتان پەرست؟

﴿٩٣﴾ ئەوانەى جگە لە اللّ، نایا یارمەتیتان دەدەن؟ یان
ئەوان دەتوانن یارمەتى خویشیان بدەن؟ واتە: نە دین بە
ھاوارتانەو و نە پارێزگارى خویشیان پى دەكریت.
﴿سَمِعَ الْغَلْبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ / پەرستندەو پەرستراو
ھەردووکیان لەو رۆژەدا لاوازن

﴿٩٤﴾ جا ئەو پەرستراوانەو ئەو گومراپانەى كە ئەوانیان
دەپەرست توو پەرستێنە ناویەو.

﴿٩٥﴾ خۆ سەرچەمى سەربازانى شەیتانیشت دەخزیتە
ناویەو.

﴿٩٦﴾ جا لەحالیكدا كە ئەوان لەناویدا لەدژى یەكتر دەدون و
دەلێن:

﴿٨٤﴾ جا وام بۆ بكەيت كە لەناو خەلكانى دوايشدا ناوم بە
جاك بپریت.

﴿٨٥﴾ خۆ بمكە بە بەش بەرى باخچەى پى لە خۆشى
بەهەشتیش، واتە: لە دنیاى ناوى خۆشم ھەبیت و لە
دواپۆزیشدا بمخەرە بەهەشتەو.

﴿٨٦﴾ جا لە باوكم خۆش ببە بەپراستی ئەو لە لاپیانە. ئەم
پارنەوانەى ئیبراھیمەﷺ بۆ باوكى لەسەر بەئەنتىك بوو
كە پى دابو بەلام كاتێك كە زانى كە باومر ناھەنیت ئیتر
دوعاى بۆ نەكرد كە ئەمە لە سورەتى تەوھیدا رۆشن
كراوەتەو.

﴿٨٧﴾ وە لەو رۆژەى كە خەلك زیندو دەكریتەو
شەرمەندەم مەكە. پێغەمبەرﷺ فەرمویەتى: {يَلْقَى إِبْرَاهِيمُ
أَبَاهُ، فَيَقُولُ يَا رَبِّ، إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ،
فَيَقُولُ اللَّهُ، إِنِّي خَرَّمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ/مسكاه. صححه الاباني/
ئىبراھیم سەلامى خواى لەسەر بیت} لە رۆژى دوايیدا
دەكات بە باوكى و دەزانیت كە دۆزدەخىە بۆیە دەفەرموى:

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْتُحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَبَحْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَفْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَكَلِمَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٢٢﴾ كَذَبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ مَاءً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَافِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾ وَأَتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَحَسَنَ وَغَمُونِ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

۱۰۷ بیګومان من بُو نږوه پیغه مبهريکی ددست و دم پاک و نه مينم.

۱۰۸ ددی له الله بترسن و په پړه یی من بکه.

۱۰۹ خو من داوای هیچ پاداشتيک له نږوه ناکه له سهر گهيانندی نه په پامه، به لکو پاداشتی من هر له لای په رومردگاری جيهانيانه.

۱۱۰ ددی له الله بترسن و په پړه یی من بکه.

۱۱۱ وتیان: ثایا باومړت یی بکهین له کاتيکدا تو هر مروځانی ساده و ساويلکعت له گهلدان و تو دته ویت نيمه ش بکهیت به هاوشانی نه وان؟

۱۱۲ نوح علیه السلام وتی: من نازانم نه وان چيان ددکردو له ناو دلياندا نیم و من رواله تم له سهره مادام نه وان به رواله ت باومړيان به من هیناوه به سه.

۱۱۳ نه گهره سستان هبې حيسابيان ته نها له لای په رومردگارمه نه که له لای من.

۱۱۴ وه من باومړداران ناتوړينم و دمريان ناکه م.

۱۰۷ به الله هه سه م نيمه له گومړاييه کی ناشکرا دا بووین

۱۰۸ نه و کاته یی که نږوه مان له گهل په رومردگاری جيهانياندا به په کسان داده ناو فرمانی نږوه مان وده کو فرمانی الله چی به چی ددکرد.

۱۰۹ خو هر تاوانباران بوو که نيمه يان هه لږاو گومړيان کردين.

۱۱۰ جا و نږستا نه تکا کارانيکمان هه يه تکايه کمان بوږکهن.

۱۱۱ وه نه دوستيکی دلسوزمان هه يه که بڼ به هانامانه وه و له ناگره یی دوزخ رزگارمان بکه، ناوايه سهر نه نجامی ملهوران و شوښکته و توانيان که له ناو نه و سزايه به گز په کدا ددچن هه ريه که یی نه ویت تاوانبار دهکات و له ويدا په شيمان ددبته وه و ده لڼن:

۱۱۲ خو نه گهر جاريکيتر بگه رايه وه بُو دنيا نه وسا نږت له باومړداران ددبين، به لام الله ددزانيت که نه گهر بگه رپنه وه بُو دنيا ديسان ددگه رپنه وه سهر به زمی پيشوويان.

۱۱۳ بیګومان له رومرداوه دا به لگه يه کی گه وره هه يه بُو باومړ هينان به لام زوربه يان باومړ ناهينن.

۱۱۴ وه بیګومان په رومردگارت زور به توانايه بُو تو له سهندن له کافران و زور به سوزه به رامبه ر باومړداران. نږنجا ددچيته سهر باسی گه لی نوح علیه السلام و دده فرموی:

۱۱۵ گه لی نوح باومړيان نه کرد به پیغه مبه ران. گه لی نوح په ک پیغه مبه ريان بووه که نوحه و نو سه دو په نجا سال له ناوياندا بووه و جگه له چهند که سيکی زور که م باومړيان یی نه کرد، جا چونکه باومړ نه کردن به پیغه مبه ريک به مانای باومړ نه کردن به هه مو پیغه مبه رانه، بويه له م داستاناندا بی باومړی هه مو گه ليک به پیغه مبه رکه یی به بی باومړبون به هه مو پیغه مبه ران داده نی.

۱۱۶ جا بيريان بخه روه نه و کاته یی که (نوح) یی برايان علیه السلام پي و تن: نه وه بُو له الله ناترسن؟

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَتِلْقُونِ ﴿١٤٢﴾ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتَتَرَكُونَ فِي مَا هُنَا أَمِينٌ ﴿١٤٦﴾
فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾
وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
﴿١٥٠﴾ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ
هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

﴿١٣٥﴾ چونکه من جگه له ترسینه ریکی روون شتیکی تر نیم.

﴿١٣٦﴾ وتیان: نه گهر واز لهم بانگه وازمت نه هیئت نهی نوح
دلنیابه که تو له سەنگسار کراوان ده بیت، واته، بهرد بارانت
دهکین تا ده تکوژین،

﴿١٣٧﴾ ئینجا نوح (علیه السلام) به تهواوی له باومر هینانی گه له که ی
ناو میډ بوو، جا سکالای خوی له لای الله کردو وتی: نهی
پهرومردگارم بیگومان گه له که م به درو یان خسته مه وه
هره شهی کوشتنم ئی ده که ن.

﴿١٣٨﴾ سا تو له نیوان منو نه واندا بریاری خوت بدو منو
نهوانه ی که باومر یان هیناو له گه لم دا بزگار بکه، الله یش
دوعایه که ی و مرگرت.

﴿١٣٩﴾ نهوسا ئیمه نوح (علیه السلام) و نهوانه ش که له گه لیدا بوون
له ناو نهو که شتی پر له گیانه و مرو رفانه دا، بزگارمان
کردن.

﴿١٤٠﴾ پاشان نهوانی ترمان نوقمی ده ریا کرد.

﴿١٤١﴾ بیگومان لهم روودا وهدا به لگه یه کی گه وه هیه بو
باومر هینان به لام زور به یان باومر ناهینن.

﴿١٣٢﴾ جا بیگومان پهرومردگارت زور به توانایه بو تو له
سهندن له کافران و زور به سوژه بهرام بهر باومر داران.
ئینجا ده جیته سهر داستانی هوژی عاد که گه لی هود
پیغه مبه ر (علیه السلام) بوون و ده شه رموی:

﴿١٣٣﴾ گه لی عاده مهو پیغه مبه رانیان به درو خسته نه وه.

﴿١٣٤﴾ نهو کاته ی که (هود) بریایان (علیه السلام) پیی وتن: نه وه
بو له الله ناترسن؟

﴿١٣٥﴾ بیگومان من بو ئیوه پیغه مبه ریکی ده ست و دم پاک و
نه مینم.

﴿١٣٦﴾ دهی له الله بترسن و به پرهوی من بکه ن.

﴿١٣٧﴾ خو من داوای هیچ پاداشتی که له ئیوه ناکه م له سهر
گه یاندنی نه م په یامه، به لگو پاداشتی من له لای
پهرومردگاری جیهانیانه

﴿١٣٨﴾ ئایا ئیوه له هه مو جیگی بهرز کوشک و ته لاری دیار و
گه وه دروست ده که ن بو گالته کردن بهو که سانه ی که
به لاتاندا گوزمر بکه ن.

﴿١٣٩﴾ وه ئیوه به نداوی گه وه و گرنگ دروست ده که ن،
هیوادرن بو هه میشه له زه ویدا بمیننه وه؟ شتی وانیه و
ده بی بمرن.

﴿١٤٠﴾ خو ههر کاتیکی ش شهر بکه ن ده ست ده وه شینن به
ده ست وه شانندیکی مله ورانه، که هیچ سوژو نه ری تیکی
چاک له بهر چاو ناگرن.

﴿١٤١﴾ دهی له الله بترسن و به پرهوی من بکه ن.

﴿١٤٢﴾ ده سا بترسن لهو که سه ی که نهو هه مو شتانه ی پی داون
که خو تان ده زانن.

﴿١٤٣﴾ که مه رو مالآت و کورانی زوری پی داون.

﴿١٤٤﴾ وه باخچه گه ل و کانی ئاوانی زوریش.

﴿١٤٥﴾ نه گهر ههر ناو ده ها بن بیگومان من ده ترسم لی تان له
سزای روژیکی گه وه ره، جا کافران نه ک گو ییان له
ناموژگاریه کانی نه گرت به لگو گالته شیان پی ده کرد.

۱۳۶ وتيان: تۆ ئامۇژگارى بىكەيت يان لە ئامۇژگارى كەران نەبىتو بىدەنگ بىت لای ئىمە يەكسانەو گۆپت بۆ ناگرين.

۱۳۷ ئەمەى كە تۆ باسى دەكەيت جگە لە درۆو دەلەسەى پېشوان هېچى تر نىە، يان ئەوەى كە ئىمە دەى كەين شتىك جگە لەو نىە كە پېشوانى ئىمە كرەويانەو ئىمەش بە شوين ئەواندا دەرۆين. وشەى ﴿خُلِقُ الْآلَآءِ﴾ كە بەماناى ئەخلاقو ھەئسوكەوتى پېشوانە بە ﴿خُلِقُ الْآلَآءِ﴾ دروستكراوى پېشوان دەخوئىرئىتەو دەو ھەردوويشيان سەحىچن.

۱۳۸ خۆ ئىمە ھەرگىزىزا نادىيىن.

۱۳۹ جا ئەوان (ھود) يان ﴿الْحَقِّ﴾ بەدرۆ خستەو، ئەوسا ئىمەش لەناومان بىردن بىگومان لەم رووداودا بەلگەيەكى گەورە ھەيە بۆ باومر ھىنان بەلام زۆربەيان باومر ناھىين.

۱۴۰ جا بىگومان پەرەردگارت زۆر بە توانايە بۆ تۆلە سەندن لە كاھرانو زۆر بەسۆزە بەرامبەر باومر داران. ئىنجا دىتە سەر باسى گەلى (سەمود) كە ھۆزى (سالىح) پىغەمبەرە ﴿الْحَقِّ﴾ و دەفەرموى:

۱۴۱ گەلى (سەمود) پىغەمبەرانىيان بەدرۆخستەو.

۱۴۲ ئەو كاتەى كە براكەيان سالىح پىي وتن: ئەو بە بۆ لە ئالە ناترسن؟

۱۴۳ بىگومان من بۆ ئىو پىغەمبەرىكى دەستو دەم پاكو ئەمىنم.

۱۴۴ دەى لە ئالە بترسنو پەپرەوى من بىكەن.

۱۴۵ خۆ من لەسەر گەياندىنى ئەم پەيامە داواى هېچ پاداشتىك لە ئىو ناكەم، بەلكو پاداشتى من لەلاى پەرەردگارى جىھانىانە.

۱۴۶ ئايا وازتان ئى دەھىنرىت لىرەدا وا بە بى ترسو خۆشى بىزىن لەگەل ئەو ھەمو لاسارى و تاوانانەدا كەدەيكەن؟

۱۴۷ لە ناو باخچەگەل و كانى ئاواندا،

۱۴۸ وە لەناو كىلگەكانو دارخورماگەلىك كە ھىشودەكانى وەك گۆزەى بچوك و نەرمو نۆلن.

۱۴۹ وە لەناو چياكاندا زۆر بە لىزانى مالىنن گەورەفرەوان دروست دەكەن تا ئىتر بومە لەرزە كار لەمالەكانتان نەكاتونەروخىن. خۆ ئەوان لەبەر تەمەن درىژيان مالى قورۇ بەرد بەرگەى نەدەگرتن، جا دووبارە پىي وتنەو:

۱۵۰ دەى ئىتر لە ئالە بترسنو پەپرەوى لە من بىكەن،

۱۵۱ پەپرەوى فرمانى ھەلەكارانى زىادەرەو مەكەن.

۱۵۲ ئەوانەى كە لە زەويدا خراپە بلاو دەكەنەو ھىشى چاك ناكەن، واتە: سەرۆك و گەورەكانىيان كە بانگىيان دەكەن بۆ شىرك و كوفرو دزايەتى ئايين، جا ئەوان لەجىياتى وريا بونەو ھەروەردە خونايسى و پەپرەوى كردنى پىغەمبەرەكەيان،

۱۵۳ وتيان: تۆ تەنھا لەوانەيت كە زۆر جادويان ئى كراو ھۆش و عەقلىان لەدەست داو، تۆ عەقلى و ھۆش نەماو.

۱۵۴ تۆش ھەر مەروفيكى وەك ئىمە، جا ئەگەر لە راستگويانيت دەى بەلگەيەكمان بۆ بەئىنە لەسەر پىغەمبەرايەتى خوت.

۱۵۵ سالىح ﴿الْحَقِّ﴾ وتى: ئەمە حوشترىكە كە لەسەر داخوازى خۇتان وەكو موعجىزەيك ئالە بە منى داو، جا ئەو ئاوەى كە ھەتانە رۆژىكى بۆ ئەو ھەروە رۆژىكى دىيارىشى بۆ ئىو، جا ئەو رۆزەيش بۆ ئەو ئىو لە شىرى ئەو حوشترە دەخون.

۱۵۶ بە خراپە دەستى بۆ درىژ مەكەن، چونكە ئالە بۆ تافىكرەنەو ھى ئىو دروستى كردو، جا ئەگەر دەست درىژيتان كەردە سەرى سزاي رۆژىكى گەورە دەتان گرىتەو، بەلام ئەو گەلە لاسارە ئەم ھەشەشيان وەكو باقى ھەسەكانى ترى گۆي پى نەدا.

۱۵۷ ئەوسا خراپترىن كەسيان بە بىريارى ھەمويان ھەلى كوتايە سەرى و سەرى بىرى ئىنجا زانىان كە ئىشەكەيان خراپ بوو پەشيمان بونەو، بەلام پاش چى؟ پاش ئەو ھى

كَذَبَتْ قَوْمٌ لوطُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١١٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١١١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١١٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١١٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٤﴾ أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رُبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١١٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١١٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١١٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿١٢١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٢٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهِوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٥﴾ كَذَبَ أَصْحَابُ نِجْنَةَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٢٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٠﴾ أَتُفَوِّكُمُ الْمَالَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٣١﴾ وَزَيَّنَّا لِلْفِطْرَةِ الْكَاسِفَةِ ﴿١٣٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٣٣﴾

که دانیابون توله یان لی ورمده گیریت، چونکه صالح پاش سهر بر پینی وتی؛ پاش سی پوژی تر سزا دهر دین جا ده لئین، پوژی یه کهم دهمو چاویان زهر د بوو، پوژی دووهم سور بوو، پوژی سییه م رهش بوو.

جا سزا گرتنیه وه که دهنگیک بوو ههمویان له ترسا زهنده قیان جو ورمردن بیگومان له م رووداودا به لگه یه کی گه وره ههمیه بو باومر هینان به لام زور به یان باومر ناهینن.

خو بیگومان په رومردگار ت زور به توانایه بو توله سهندن له کافران و زور به سوژه به رامبه ر باومر داران.

نینجا ده چپته سهر داستانی گه لی لوت و دهنه رموی؛ گه لی لوت ههمو پیغه مبه رانیان به درو خسته وه

نهو کاته ی که (لوت) ی برایان علی بی وتن؛ نه وه بو له الله ناترسن؟ لوت که برزای ئیبراهیمه و گلدانی یان کورده و گه له که ی عهر موب بوون، واته: نه به نه سه بو نه به نایین یه که نه بوون که چی به برایانی ناو دهبات؟ واته: مروؤ له بنه رمتدا ههموی به ره ی یه که باوک و دایکن، به م بوئنه وه وشه ی برا به کارهینان بو یه که تری دروسته، واته:

برایه تی یان نه سه بیه یان نایینی یان مروفا یه تی، به کارهینانی وشه ی برا به ههر کام له م مه به ستانه بیت باشه و کیسه یه کی نایینی نه.

بیگومان من بو ئیوه پیغه مبه ریکی ده ست و دم پاک و نه مینم.

ده ی له الله برسن و په پرده ی من بکه ن.

خو من داوای هیج پاداشتیک له ئیوه ناکه م له سهر گه یاندنی نه م په یامه، به لکو پاداشتی من له لای په رومردگاری جیهانیانه.

بوچی ئیوه له ناو نه م خه لکه ی جیهاندا په لاماری نیرینه دده ن بو ئیشی نا په سه ندی نیربازی؟

جا واز له هاوسه رانیک دهینن که په رومردگار بو ئیوه ی دروست کردون؟ به راستی ئیوه گه لیکن ههمو سنوریکتان به زانده و غیرمت و مه ردا یه تیتان له ده ست داوه، جا به م هسانه ی لوت علی له حیاتی په شیمان بوونه وه و به خودا جوونه وه، به رامبه ری وه ستان،

وتیان: نه ی لوت بیگومان نه گهر واز له و هسه و یاسانه نه هینیت تو له دهرکراوان ده بیت واته له ولاتی خو مان دهرت ده که ین، جا لوتیش علی بیزاری خو ی له و کرداره ناشیرینه ی نه وان دهربری،

وتی: بیشک من له وانه م که رقی له و کردارانه ی ئیوه یه.

نه ی په رومردگار م من و خاوخیزانم رزگار بکه له سزای نه و کاره پیسه ی که نه وان ده یکن، په رومردگاریش نزاکه ی وهرگرت و فره موی؛

نه وسا نیمه یش خو ی وه همو خاوخیزانی و شوینکه و توانیمان رزگار کرد.

جگه له پیرمه نه که ی که له ناو نه وانه دا بوچه شتی سزا هیستمانه وه.

له پاشان نه وانی ترمان له ناو برد.

جا بارانی به ردمان به سهر دا باراندن ئای چه ند خراپه بارانی ترسینراوان.

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَى ۝۱۸۴ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝۱۸۵ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نُنْظِرُكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ۝۱۸۶ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۱۸۷ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ يَمَاتَ تَمْلُونَ ۝۱۸۸ فَكَذَّبُوهُ فَاخْذَهُمْ عَذَابَ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۸۹ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۹۰ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۹۱ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۹۲ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝۱۹۳ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝۱۹۴ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ۝۱۹۵ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولَى ۝۱۹۶ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۱۹۷ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝۱۹۸ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۹۹ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝۲۰۰ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝۲۰۱ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۲۰۲ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝۲۰۳ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝۲۰۴ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝۲۰۵ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝۲۰۶

۱۸۴ وټيان: تُو ههر له وکه سانهی که جادویان لى کړاوه نازانى جى ده لیت و ناگات له خوت نیه.

۱۸۵ خو تویس ههر مروفتیکى وکو نیمه و هیچ له نیمه زیاد نیه.

۱۸۷ جا بېگومان نیمه وا گومان پى دبهین که تُو له دروژنانیت. جا نه گهر وا نیه دى چنډ پارچه یه کمان له ناسمانه وه بُو بهر دوه نه گهر توله راستگو یانیت،

۱۸۸ وتی: په روږدگارم له هه مو کهس چاکتر دوزانیت به وى که نیمه دهیکن، جا نه گهر شایسته سزا بن سزاتان ددات و سته متان لى ناکات، هه رواش بو الله توله یه کی ریکى کړدو ده کانیانى لى سهندن.

۱۸۹ جا نه وان شوعه یبیاں الله به درو خسته وه نه وسه سزای روژى سیبه هوستیه وه. بېگومان نه وه سزای روژیکى زور گهره بوو. موفه سیرین لیږدا ده لئ: پاش نه وى که نه وان به و ناموژگاریه شوعه یب له تاوان و گزی له پیوانه و کیشانه دا وازیان نه هینا دوچارى گهرماییه کی زور بوون بوماوهی هه فته یه ک پاشان هه ورک هاتو

۱۹۱ بېگومان له م روږد او دا به لکه یه کی گهره هه یه بُو باوړ هینان به لام زور به یان باوړ ناهینن.

۱۹۵ خو بېگومان په روږدگار ت زور به توانیه بُو توله سهندن له کافرانو زور به سوزه بهرام بهر به باوړداران.

۱۹۶ پاشان باسى داستانى خاونداننى دارستان که گلى شوعه یب پیغه مبهره الله دهکات و دهغه رموى: خاوندنى دارستانه کان هه مو پیغه مبهرانیان به درو خسته وه.

۱۹۸ نه و کاته ی که (شوعه یب) پى وتن: نه وه بُو له الله ناترسن؟

۱۹۹ بېگومان من بُو نیمه پیغه مبهریکی دهست و دم پاک و نه مینم.

۲۰۰ دى له خوا بترسن و په پړه وى من بکهن.

۲۰۱ خو من داوای هیچ پاداشتیک له نیمه ناکه له سهر گه یاندى نیم په یامه، به لکو پاداشتى من له لای په روږدگارى جیهانیانه.

۲۰۲ وا دیاره نه و گله سهر پرای خرابى تاوانیان له کیشانه و پیوانه شدا زور خراب بوون بویه به و شیویه ناویان ددهات و دهغه رموى: شوعه یب الله پى وتن: به تیرو ته وای پیوانه بکهن و له وکه سانه مبهین که زیان گه یه نه رن به خه لک، بُو خو یان به مهنى گهره و در دهر گرن و به مهنى بچوک به خه لک دهغوژن.

۲۰۳ نه وسه به میزانیك شت بکیشن ج بُو کرین و ج بُو هروژن راست بیت و گزی له خه لک مه کهن. که له وپهل و سامانى خه لک که م مه کهنه وه به گزیکردن له ریگای پیوانه و کیشانه وه. پیغه مبهره الله دهغه رموى: {مَنْ عَشْنَا فَلَيْسَ مِنَّا} / هه رکه سیك گزیمان لى بکات له نیمه نیه {

۲۰۴ جا له زه ویشدا خرابه بلا و مه کهنه وه.

۲۰۵ دى بترسن له و زاته ی که نیمه و خه لکانى پيش نیمه ویشى دروست کړدو، به لام نه و گله له جیاتى و درگرتنى فرمانه کانى و په پړه وى کړدى.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَمُونُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَهْلَكَ نَارَ قَرِيْبَةٍ إِلَّا
لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٨﴾ ذَكَرْنِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ
الشَّيْطَانُ ﴿٣٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّهُمْ
عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٣٢﴾ فَلَا تَنْفَعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونُ
مِنَ الْمَعْذِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٣٤﴾ وَخَفِضْ
جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي
بِرَبِّي مُعَصِّمٌ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٣٧﴾ الَّذِي
رَبُّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٣٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٤٠﴾ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَن نَّزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٤١﴾ نَزَّلَ عَلَىٰ
كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٤٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَرَهُمْ كِذْبًا ﴿٤٣﴾
وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
يَهِيمُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعُوا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٤٧﴾

سیبیری کردو همویان چونه ژیر سیبهرمهکوه جا زهوی
هاته جموجول و دمنگیکی گهوره گرتنیهوهو سیبهرمهکش
بوو به یهك پارچه ناگرو همویانی سوتاند.

بیگومان لهم رووداوودا بهلگهیهکی گهوره همیه بو
باومر هینان بهلام زوربهیان باومر ناهینن.

خو بیگومان پهرورمدگارت زور به توانایه بو توله
سهندن له کافرانو زور بهسوزه بهرامبهر به باومرداران.

بهم شیوهیه نهم جهوت داستانه کوتای پی هات نینجا
دیته سهر باسی نهم قورئانه گهورهو پر فهر و خیرهو
دمهقموی: نهوهی که له سهرمتای نهم سورتمهوه باسی هات،
نهوه رهوانهکراوی پهرورمدگاری جیهانیانه.

کهبو گهیانندی نهم بهیامه جبرائیل هاتوه.

تابیگهیهنیت به دلی تو تا تویش بو نهم گهلهی
خوت له ترسینهمران بیت به سزای دنیاو تولهی دوزخ بو
سته مکاران.

به زمانیکی عهرمبی پاراوو روونکهرموده ناسان، تا
هیچ کهسک به هانهی نهمینیت بو پاشهرؤژ.

نهوسا بیگومان نهم قورئانه له پهرتوکهکانی پیشودا
وهك تهوراتو نینجیل باسی کراوه.

دهی نایا ههروا لهسهر لاساری و دزایهتی نهم قورئانه
دمرؤن مهگهر نهمه بو نهوان بهلگهیهکی زانیاری گهورهی
نیه که نهوهی نیسرائیل دمرانن که نهم
پیغه مبهرمه راسته و تهنا نمت جیگای هاتنیشی دمرانن؟
لهوانه عهبدو لای کوری سهلام کهیهکک بو لهزانا
گهورمکانی نهوسهردمهه جووکانی مه دینهو شایهتی له
سهر راستی پیغه مبهرمه داو موسلمان بوو نینجا راستیه
شاراووکانی ناوتهوراتیشی سهبارت به پیغه مبهرایهتی
پیغه مبهرمی ناشکراکرد، خوالی رازی بی . دیسان
قورئان باسی کهله رهقی و کوفری ناقلای قوریش
دمکات و دمهقموی:

نهگهر نیمه نهم قورئانه عهرمبیهمان رهوانه لای
ههندی کهس بکردایه که له عهرمبیدا هیچ شارمزاییهکی

نهبوایه جا نهویش بهسهر نهوکافرانیه قورهیشی
بیخویندایهوه باومریان بهو قورئانه نهدهینا، واته: خوا
نمناسان لهبهر تو نیه ناوا دزایهتی دمکهن بهلگو ههر
خویان سروشتیان وایه و دزی راستی و خوا ناسیی
راسته قینهن.

ههر ناوهها بههوی لاساری و کهله رهقی خویانهوه
کوفرو سهرکهشی و دزایهتی نهم قورئانهو ناینمان خسته
ناو دلایانهوه.

که باومر بهو قورئانه ناکهن همتا نهو سزا به ئیشرو
نازاره به جاوی خویان نهبینن.

دهی سا چاک بزائن که نهو سزا به ئیشهیان لهناکاو
کههیچ ههستی پی ناکهن بو دیت و دمیانگریت.

نهوسا که سزا هات دهلین: نایا مؤلتمان پی دمدریت؟
بهلی له پیشهوه گالتهیان به ههرهشهکان دمکردو دمیانوت
کوا؟ نهگهر راست دمکهیت با سزا بیت، وا ئیستاش
کهدمیبنن داوی ماوهپیدان دمکهن!

۲۰۶ دە ئىتر بۇچى پەلەى ھاتنى سزاى ئىمە دەكەن ؟
بەراستى خوانەناسان نەزان و گىل و گەمژەن.

۲۰۷ پىم بلى: ئەگەر چەندىن سالىش بەخۇشيش
بىئانزىن،

۲۰۸ لە پاشان ئەو سزايەى كە ئەوانى پى ترسىنراو ھاتە
سەريان، ۲۰۹ ج سوودىكىان پى دەگەيەنىت ئەو خۇشى و
رەبورداننەيان؟ ئىنجا پەرومردگار تىمان دەگەيەنىت كە
ستەم لە كەس ناكات و تۆلەى لە كەس نەسەندو ھەتا
پەيامى پى نەگەشت بىت و دەفەرموى:

۲۱۰ ھىچ شارىكىمان لەناو نەبردو مەگەر ترسىنەرانىان
بۇ ھاتىت و ئەوان پەيامى ﷻ پى گەياند بن، جا
ئەوانىش دزايەتيا كرىت.

۲۱۱ ئەمەى باسما كرىد پەندو ئامۇزگارەو ئىمە ستەمكار
نىن و ھەر كەس و گەل و ھۇزىك بە گوڭرەى كرىدارى خۇى
رەفتارى لەگەل دا دەكەين.

۲۱۲ جا شەيتانەكان ئەم قورئانەيان دانەبەزانندو،

۲۱۳ خۇ بۇ يشيان نىە كەئەم كارە بكەن و نايشتوانن
چونكە سروشتى ئەوان كوڭرو ھەسادو گومرايىە و ئەم
قورئانە پرىەتى لە رەوشت بەرزى و ھىرمان بە چاكەو
بەرگى لە خراپە، جا ئەوان چۆن شتى وادەكەن؟

۲۱۴ بىگومان كە ئەوان لە بىستنى ھەسى ھرىشتەكان بى
بەش كراون و ھىچ ھەوالىكى تەواوى ئاسمان نابىسن ئىتر
چۆن دەتوانن پەيامىكى گرىگ و موعجىزەى ئاودھا بەئىن؟
جانەم بۇچونەيشتان ھەروەكو بۇچونەكانى تىرتان بى
سەروبەرەو تەنھا خۇ خەلەتاندەنەو بۇڭرىودانى گەمژەو
ساويلكەكانى ژىر دەستتان.

۲۱۵ ئەوسا لەگەل پەرسىنى ﷻ دا كەسىكى تر
نەپەرسىت، چونكە بەو بەندايەتە لە رىزى سزادراواندا
دەبىت.

۲۱۶ جا خىزماى نىزىكتر بىرسىنە لە سزاي سەختى
ھەردوو ژيان ئەگەر ھەق و راستى وەرنەگرن، بەلى
بەراستى پىغەمبەرى ئازىز ﷺ ئەم پەيامەى پىشەكى بە

گوڭى خىزماى نىزىكى خۇيدا دا، ئىنجا بەم لاو ئەولادا، لە
عەبدولائى كورى عەباسەو ھاتو كە كاتىك پىغەمبەرمان
چومتە سەر تەپۆلكەى (سەفا) و بە دەنگىكى بەرز بانگى
لە خىزماى كرىد كە قورىشەو ئەوانىش ھەمويان يان
خۇيان يان كەسىكىان نارد كە كۆبونەو لە دەورى و
فەرموى: ئەى كورائى عەبدولوتەلىب ئەى كورائى ھىھى
ئەى كورائى لوئەى، پىم بلىن: ئەگەر پىتان بلىم كە لە
پشت ئەم جىايە كۆمەلە سوارىك دەيانەوتە لەناكاو بەدن
بە سەرتاندا باوېرم پى دەكەن؟ وتيان: بەلى، فەرموى: دەى
من ترسىنەرىكەم بۇتان پىش ھاتنى سزايەكى توند. جا
ئەبو لەھەبى مامى وتى: لەناوبچىت و لەمپۆ بە دوا
نەزىت، ھەر بۇ ئەمە بانگت كرىدىن، پىغەمبەر وەلامى
نەدایەو بەلام ﷻ ﴿تَبَّتْ يَدَايَ لَهَا وَتُبَّ...﴾ الى قولہ.. مَسَدٍ
۲۱۷ مەسەد: ۱ - ۵ لە وەلامى (ئەبولەھەب) دا نارد.
تادواروژ ئەم جنىو ھەزەنە سەدان و ھەزاران جار بە ئەبو
لەھەب دەوترىت. خوا بەلوتفت لە تورپى خۇت بمان
پارىزى. ئىنجا پەرومردگار دەفەرموى:

۲۱۸ بالى سۆزو مېھربانىت دانەوئە بۇ پەپرەوانى
باومردارت و نەرمونىان بە لەناوينا.

۲۱۹ ئەوسا ئەگەر ئەوان دزايەتى تۆيان كرىد، سا تۆيش
بلى: بەراستى من بىزارم لەو كرىدارو ھەسەنەندانەى
كە ئىو دەكەن.

۲۲۰ جا خۇت بە خاوم دەسەلات و بىننەھىيەت مېھربان
بىسپىرەو باكت لە كەس نەبىت، بەلى، ھەر خۇى بەسە.

۲۲۱ ئەو زاتەى كە جاوى لىتە ھەر كاتىك ھەلدەستىت بۇ
ئىشنىك، واتە: جاودىرو پارىزەرتە لە ھەمو كاتىكدا.

۲۲۲ خۇ چاوى لە ھەلس و كەوتتە لەناو
سوجدەبەرانىشدا.

۲۲۳ چونكە بىگومان ئەو خۇى بىسەرى ھەمو ھەسو
گفتوگوئەكەو زانەرى ھەمو رەفتارىكە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ بِكَ أَيُّدُ الْفَرَّانِ وَكِتَابُ مِيقَاتٍ ① هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ② الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ③ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتُهُمْ
أَعْمَلُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ④ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ ⑤ وَإِنَّكَ لَلْفَلَقِ الْفَرَّانِ مِنْ
لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑥ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِيكُمُ
مِنْهَا خَبِيرٌ أَوْ مَائِيكُمُ بِشَهِابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ⑦ فَلَمَّا
جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مِنْ فِي النَّارِ وَمِنْ حَوْلِهَا وَسَبَّحَنَ اللَّهُ رَبَّ
الْعَالَمِينَ ⑧ يَمْسُجُ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨ وَأَلْقَى عَصَاهُ
فَلَمَّارَةً تَنْهَرُ كَأَنَّهُ جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَّى يُعَقِّبُ يَمْسُجُ لَا يُخَفِّ
إِنِّي لَا يُخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ⑩ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بَعْدَ
سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ ⑪ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ
مِنْ عَمَرٍ سَوْفٍ فِي ثِيَابٍ سَبْعَ مَائَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
⑫ فَلَمَّا جَاءَهُمْ أَنَا بِمُصِرَّةٍ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑬

③ خُو بېگومان نهوان شتیک دهلین که خویان نایکه.

③۷ مهگەر نهوانه ی که باومریان هیئاوهو کرداری چاکیان کردوه له قسهو شیعرهکانیاندا زور یادی الله دهکهن، پاش نهوهی که ستهمیان لیکراوه نهوانیش به شیعرهکانیان تو لهی خویان و مردهگرنهوهو ستهم ناکهن. وه بهم زوانه نهوانه ی که ستهمیان کردوه ج به هونراوهو ج به غهیری هونراوه دهران بهرهو کوئ دهجن، بهلئ لهو شاعیرانه ی که الله به چاکی باسیان دهکات نهوانه بون که له خزمهتی پیغه مبهری نازیزماندا به هونراوهکانیان پاریزگاریان له پیغه مبهره و نایینی نیسلام دهکرد و دهکو حهسانی کوپی سابیت و عهبدولای کوپی رهواحه و کهعبی کوپی مالیک، خوا پاداشتی خیری ههمویان بداتهوه.

سورتهی نهمل

۹۳

۲۷

سورتهی نهمل که سورتهی " سلیمان " یشی پیدهوتریت، سورتهی بیست و ههتهمی قورئانه، له مهکهدا هاتوته خوارهوه، نهوهو سئ نایهتهو وتراوه بهگویره دابهزین سورتهی چلو ههشتهمهو پاش سورتهی (الشعراء) و پیش (القصاص) دابهزیوه، وشه (النمل / میورله) دووجارو (نمل) یهکجار له قورئاندا هاتون نهویش تهنها له نایهتی ههژدهی ئهم سورته دایه.

بهناوی الله ی زور بهسوژو بینیهیهت میهرهبا

① تا سین. ههر خوا خوئ دهزانیت مانای چیه. ئهمه نیشانهکانی ئهم قورئانهیهو بهراوی درخهری راست و ناراسته.

② پینمونیکهرو موژدهره بو باومرداران به نازو نیعمهتی بهردهوامی بهههشت.

③ نهوانه ی که نویرهکانیان به ریک و پیک دهکهن و دهکات دهه، خُو نهوان دلنیا به هاتنی دواوژو زیندوبونهوهو حیساب.

④ بېگومان نهوانه ی که باومریان به دواوژو نیه کرداره خراپهکانیانمان بو جوان کردون و به ههلسوکهوتی نا

③۱ جا دهفرموی: بیتان بلیم: شهیتانهکان بو سه رگ دینه خوا رهوه و قسه بو کئ دین؟

③۲ بوسه ره مو دروژنیک تاونبار دادههزن، چاخو ئه قورهش ههموتان شایهتن لهسه راستگوئی و نه مینی محمد.

③۳ که نهوان گوئ له هریشتهکان رادهگرن تا شتیکیان دهست بکهوئیت و بیده به گوئی دروژن و تاونبارهکاندا واته فالچی و جادووگهران، که لهسه قسهیهکی راسته. کهواته محمدی راستگو ناگونجی بلیت شهیتانهکان دینه لای، ههروهها ناگونجی بلیت ئهم قورئانه ریک و رهوان و پر له ژیری و دانایه قسهی شاعیرانه. ③۴ چونکه شاعیران لاری و گومریان پهیرهوییان دهکهن نه مروقی ژیر و دانا.

③۵ مهگەر نهت بینون سه رگهردان و سه ر ئی شیواوان و به ههمو شیویکدا دهجن و لهههمو راست و ناراستی دهدون؟

لهباری خوځان شادمانن، جا نهوان بهراستی بې ناګاو
سهرګردانن.

۵ نهوانه کهسانیکن له دنیا دا خراپترین سزایان بو
همیهو له دواړوژیشدا هر نهوان زیان لی کهوتوترو
رهنجهړوترن.

۶ جا بیګومان که تو لهلایه زاتیکې داناو زور زاناوه
نهم فورنانه پې گهیشته.

۷ ښجا بو دلدانهوې پیغه مېرمانه خوی گه وره به
کورتی باسې له پیغه مېرمانه موسی علیه السلام دهکاتو
دهمه رموی: بیر بکه رهوه لهو کاته ی که موسی علیه السلام کاتیک
شهو به خوئی و خیزانی دهر ویشتن و ریان لی هله بو، جا
لهو کاته دا موسی علیه السلام ناګرکی بینی و به خاو خیزانی وت:
من ناګرک دهنیم نیوه لیره دا بوستن تا من بچم بو لای
نهو ناګر به لکو لهوئی که سیک هه بیت ههوالی ریکای لی
وهریګرم یان دهسته وارمیهک ناګر بهنیم به لکو ناګرکی
پې بکه نهوه و خوتانی پې گهرم بکه نهوه.

۸ جا کاتیک که لئی نریک بوویهوه بانګ کراو پې
وترا: به پیتو پرژه نهوه ی که لهناو نهم ناګر دایه و
نهوه دهر و به ریشی. واته: موساو فریشته کان یان به
پیچه وانهوه، یان موساو حیای تور، جا پاکی و بې بیګه ردی
بو الله یه که په روهردګاری جیهانیانه.

۹ ښجا الله بانګی موسای کردو فره رموی: نهی موسا
نهوه منم الله ی به دهسه لاتو کار به جی.

۱۰ عه ساکت فره بده موساش علیه السلام وای کرد جا کاتیک
بینی نه گهر چی به جهسته ش گه وره بو، به لام هره وکو
ماریکې بچوک ده جولیت، له ترسان پشی تیکردو ناوړی
لی نه دایه وه، په روهردګار بانګی موسای کردو فره رموی: نهی
موسا لهو مارده مه ترسه بیګومان پیغه مېرمان کاتیک که له
لای من له هیچ شتیک نا بې بترسن.

۱۱ مه گهر نهو که سهی که سته می کرد بیت و توشی
خراپه بوو بیت، نهوه دهنیت بترسیت له تولهی نیمه به لام
نهویش نه گهر له پاشان نهو خراپه یه ی گوری بیت به

وَحَمَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَنَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾
وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَىٰ إِيَّهَا النَّاسُ عِلْمَنَّا مِنْ طَبْرِ
وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٣﴾ وَحِشْرَ
لِّسَلِيمَن جُنُودَهُ، مِّنَ الْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٤﴾
حَتَّىٰ إِذَا اتَوْا عَلٰى وَادٍ لَّمْ يَجِدُوا لَهُمْ يَتَىٰ إِيَّهَا النَّاسُ أَدْخَلُوا
مَسْكَنَهُمْ لَّا يَحْطَسِبُكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾
فَنَبَسَهُ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٦﴾
وَفَقَدَ الطَّيْرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَدْيَ أَتَمَّ كَانَ مَنَ
الْفَاسِيَةِ ﴿١٧﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
أَوْ لِيَأْتَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٨﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿١٩﴾

چا که، خو نهویش با بزانت بیګومان که من لیبوردو
میهربانم.

۱۲ جا دهستیشت بخهره باخه لتهوه، که دهر دیت سپیه به
بې نهوه ی عه بیکی تیدا بیت، نهمه دوو به لگوو نیشان
لهو نو به لګانه ی که پیت دراوه بو لای فرعه ونو
که له که ی، بیګومان نهوان گه لیکن له خراپه و تاواندا له
سنور دهر چوون.

۱۳ جا کاتیک نیشانه روونکه روه وکانی نیمه یان پې
گه یشت، له جیاتی گوی رایه لی و گهر دن که چی وتیان:
نهمه جادوویه کی روونه.

۱۴ له روا لته دا دانیان بهراستی نهو نیشاناندا نهناو
نکولیان لیکرد به لام دلنیا بوون که حهق و راستن ته نها
به هو ی سته و لوت به رزیه وه ناوا دزایه تی موسایان ده کرد،
دهسا تهماشا بکه سه رنه نجامی خراپه کاران چی لی هات، که
همویان به نیوه روژیک خنکانو له ناوچون، جا بابترسن
له دزایه تیکردنی محمد ﷺ که نهو گه وره ی پیغه مېرمانه و
پهراو ده کی گه وره ی پهراوانه، کهوا بوو دزایه تی
کردنیشی تاوانیکې گه وره تره له تاوانی فرعه ونو

إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ أَأَلَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٥﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ أَذْهَبَ بِكَ نَارِي هَذَا فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢٩﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي وَأَنْتُ سُلَيْمَانٌ ﴿٣٠﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣١﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا بِالْأُمْرِ شَدِيدُوا أَمْرُكَ إِلَيْكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٤﴾

گهله که دی ده بیت چاوه پروانی سزای گه وره تر بکریت بؤ تاونبارانی ئەم گهله. ئینجا په رومردگار باسی هندی لهو چاکانهی خوی دکات که داویه تی بهو دوو بهنده چاکه خوی که داوودو سلیمان کورپه تی و دهه رموی؛

١٥ به راستی ئیمه زانیاریه کی گه وره مان دابوو به داودو سلیمان جا نه وانیش و تیان: سوپاس هه ر بؤ الله یه نهو زاته ی که ئیمه ی به ریزتر کردوه به سه ر زوریک له بهنده باوه رداره کانیدا.

١٦ نهوسا سلیمان بوو به جی نشینی داوودی باوکی و زانست و پیغه مبه رایه تی لهو به ئیرس برد، جا وتی: نهی خه لکینه ئیمه فیری هسه ی بالنده کراوین و وتوو ئیزیان له گه ل دا ده کین و لیان تیده گه یین، خو هه مو شتیکی شمان پیدراوه به راستی ئەمه هه ر خوی ریزیکی ناشکرایه.

١٧ جا بؤ سلیمان سه ر بازه کانی له جنۆکه و مروؤه و بالنده کۆکرایه وه، نهوسا نهوان به ریکوپیکی ریزکران و له به رده م سلیماندا که سوپایه کی گه وره و ریکوپیک بوون دهبران.

١٨ ههتا گه یشتنه شیوی میروله، جا لهو کاته دا میروله یه ک بانگی له میروله کان کردو وتی: نهی میروله کان بچه ناو کونه کانتانه وه تا سلیمان و سه ر بازه کانی به بی نه وهی هه ست بکه ن نهتان شکینن به یه کداو له ناوتان نه بهن. به ئی ئەم میروله یه دلسوزی بؤ هاو شیوه کانی خوی دهربری و نه یده زانی سلیمان پێیان ده زانی، به لام سلیمان الله بانگه وازه کی بیست و نیگه ران بوو له وهی که نهو میروله یه نهوانی به بی هه ست ناو برده و.

١٩ نهوسا سلیمان الله به هسه کی بزهی پیکه نینی هات و نه یو بیست سه ر زه نشن یان توله ی هسه کی ئی و مر بگری، به لکو روی له په رومردگاری کردو وتی: نهی په رومردگارم رامم بکه و بؤم بره خسینه بؤ نه وهی بتوانم سوپاسی نهو نیعمه ته گه وره یه ت بکه م که داوته به من و به باوک و دایکم، وه وام ئی بکه کرداری چاکی واکه م که تۆ پێی رازی بیت، وه به سوزو به زه یی خۆت بم خه ره ناو بهنده چاکه کانتانه وه.

٢٠ جاسه ردانی بالنده کانی کردو وتی: نهوه جیه بؤ په پو سلیمان نه نابینم یان نهو لی ره نیه؟ جا کاتیک بؤی دهرکه وت که لهو ئی نهی هه ره شه ی ئی کردو وتی:

٢١ ده بیت سزایه کی زور توندی بدهم یان سه ری بیرم، یان ده بیت به لگه یه کی رۆشنم بؤ بینیت که بی تاوانی لی ره نه بونی به سه لینیت.

٢٢ زوری پی نه چوو که په پو سلیمان هاته وه خزه مته ی سلیمان الله جا وتی: من شتیکم ده سته و توه که ده سته تۆ نه که و توه و پیت نه زانیوه، خو من له (سه به نه) وه هه والیکی راست و دروستم بؤ هیناوی.

٢٣ بېگومان من ئنیکم بینی که پاشایه تی نهو گه له دهکات و هه مو شتیکی پیدراوه و ته ختیکی زور گه وره ی هه یه.

٢٤ بینیم که خۆشی و گه له که یی سوچه بؤ خۆر ده بهن نه بؤ الله، جا شه یان کرداره خراپه کانی بؤ جوان کردون و پێیان وایه له سه ر هه قن، خو به وشیه وه شه یان

پڻگای راسِتی لئِ گرتوون، ئهوسا ئهوانیش پڻگای راسِتیان
 لئِ ون بووه. چاپهپو بۆ ئهوهی گومانی خراپی بی
 نهبریت لۆمهی ئهوه گهله دهکات ودهلئ:

بۆ ئەوانە سوجدە نابەن بۆ ئەو ﷲ یە ی که
 شاراوەکانی ناو ئاسمانان و زموی دەرەهینیت، و مبه وەدی که
 دمیشارنەو و ئەو میش که ئاشکرای دکهەن دزمانیت و هیچ
 شتیک لەلای ئەو شاراوە نیه، چونکه هه‌موی دروستکراوی
 خۆیه‌تی؟!

٦٦) ۛو الله ۛی که هیچ ٲهروستراویکی راسته‌فینه‌تر جگه
لهو نیه و ۛو ٲهرو مردگاری ته‌ختی گهورمیه، دیاره ۛهمانه
قسه‌ی ٲه‌ٲو سلیمانه بوو. جا جیگای خو‌ٲه‌تی که کوشتنی
ۛم بالله‌دیه قه‌دهغه‌کراو بیت هه‌روکو ئیبنو عه‌باس
ده‌گی‌ریت‌ه‌وه که: {نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ
الثَّمَلَةِ وَالْخَلِّ وَالْهُذُودِ وَالصُّرَدِ/بو‌دا‌ود. صححه‌ الالبانی/ که
ٲیغه‌مبه‌ر ﷺ کوشتنی چوار جانه‌وه‌ری قه‌دهغه‌ کرده
می‌روله‌و می‌ش هه‌نگو ٲه‌ٲو سلیمانه‌و سو‌رده که
چۆله‌که‌یه‌کی سه‌ر و ده‌نو‌ک گهورمیه.}

٢٧ سلیمان علیہ السلام: وتی: جاوا تہ ماشا دہکھین بزنانین ئایا تو
راست دہکھیت یان لہ دروژنانی؟

٢٨ ٲٲم نامه‌په‌ی من ببه‌و بیگه‌ینه به‌وان پاشان که‌میٲ له‌وان دووربکه‌وه، جا ته‌ماشا بکه بزانه چ راوٲژٲک ده‌کن. جا ٲه‌ویش نامه‌که‌ی بردو فره‌یی دایه لای پاشاکه‌یان و کاتٲک نامه‌که‌ی خوٲنده‌وه

۲۹ وتی: ئەي پياو ماقولانی دەربار بیگومان من
نامەیهکی بەرزەم بۆ ھاوینراوه.

۳۰) کہ تھو نامہش لہ سلیمانہ و دیہ، کہ نوسراوہ بہ ناوی اللہ، یہ کہ زور بہ سوزو بینہایہت میہرمانہ.

قسم ٲهويه كه نابيت ځوتان بهسر مندا بهر ز
بكهنهوه، جا به گهردن كهچي و باوهرداري وهرنه لام،
ٲهوسا پاش ځوٲندنهوي دهقي ٲهو نامهيه،

۳۲ وتی: ئەی پیاوھ بەرپۆرو مافۆلەکان لە بارەى ئەم
ئىشەى مەوھە بریارم بۆ بەدەن، چونکە خۆتان دەرمانى باوى

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتَيْدُ وَنِي بِمَا لِي فَمَاءَ اٰتَنِ ۚ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا
اٰتٰكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَيْدَتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٦﴾ اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَا نِلَيْهِمْ
بِجُودٍ اِلَّا بِمَا هُمْ بِهَا وَلَخَرَجْنَاهُمْ مِنْهَا اَذَلَّةً وَهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
يٰٓاَيُّهَا الْمَلٰٓئِكَةُ اِيْنُكُمْ بِاَيِّنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ اِنَّا اٰلَيْكَ بِهٖ ۚ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّيْ
عَلَيْهِ لَقَوِيْٓ اٰمِيْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهُ ۙ عَلِمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اِنَّا اٰلَيْكَ
بِهٖ ۚ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرَفُكَ فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ ۙ قَالَ هٰذَا
مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ لِيَبْلُوَنِيْٓ اَ اَشْكُرُّ اَمْ اَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيْ عَنِ كَرِيْمٍ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا
نَنْظُرُ اَتَهْتَدِيْ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الْاٰتِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
اَهٰ كَذٰ اَعْرَشِكِ ۙ قَالَتْ كَاَنَّهُ ۙ هُوَ ۙ وَاُوْتِنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ
﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ
﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ
سَاقِيْهَا قَالَ اِنَّهُ ۙ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرٍ ۙ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ
ظَلَمْتُ نَفْسِيْ ۚ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٤﴾

من وابوہ کہ برپاری تہاوی ہیج شتیگ نادہم تا ئیوہ لہام
نامادہ نہبن و پرسو راتان پی نہکم، ئەوہ کوپی راویژ
یان پەرلہمانی ئەو ژنہ پاشایہ بوو ئەمپوئش وا دەزانن
ہەر خویان لیژان و بیئشکەوتون چونکہ پەرلہمانیان
ہیہ؟!

٢٣ به لږ په رله مانه که یې نه و ټاڼه رته په کدهنگ وټیان؛
نیمه خاوهنی هیڅین و خاوهن زات و زوری توندین و
نامادهین یو شهر کردن به لام هه رچی بکهین بریار هر به
دهست خوټه، جا تمه ماشا بکه و بزانه چ بریاریک ددهیت؟

۴۵ وتی: بیگومان که پادشایان هر کاتیک به زور چونه
هر ولایتیکه وه نهو ولاته تیک و پیک دمدنو بهر پرمکانی
سهرشور دهکن، خو نهوانیش هر ناوها دهکن.

جا من خەلاتىكى گەورەيان بۇ دەنىرم، ئەوسا
چاومىڭ دەكەم بزانم نىرراوەكان چۆن دەگەپنەو، جا
پەپۇ سلىمانە كە ئەم پرسو رايەى بىستو باسى
خەلاتەكەى زانى بە پەلە گەرايەو بۇ لاي سلىمان.

جا کاتیک گه‌یسته سلیمان و باسه‌که‌ی کردو خه‌لاته‌که
 گه‌یسته سلیمان ﷺ و‌تی: به مال و سامان ده‌تانه‌و‌یت
 له‌گه‌ل مندا بجوئینه‌وه له‌سەر ئه‌وه‌ی که من واز له ئیوه
 به‌ینم که هه‌روا له‌سەر شێرک و کوفری خۆتان بم‌ینه‌وه؟
 خۆ ئه‌وه‌ی که ﷻ به منی داوه له پیغه‌م‌برایه‌تی و
 سه‌رومه‌ت و سامان و سه‌رباز و هیژ زۆر چاک‌تره له‌وه‌ی که به
 ئیوه‌ی داوه له مالی دنیا، به‌لکو ئیوه‌ن که به‌و خه‌لاته‌ی
 خۆتان ده‌نازن و پیتان وایه شتیکی گه‌وره‌یه ئیمه له‌و
 جوړه خه‌لاتانه ب‌ی نیازین.

بگه پړه وه بؤ لایان و پیاښ بلی: نهوا ئیښه سهریاز
 گه لیکی وا ددهینینه سهریان که توانای ږووبه ږوو
 بونه و هیان نه بیټ، بیگو مان له ولاته که یان به سمرشوری
 دمریان دمکه یڼ له کاتیکدا که سوک و زه لیل بن، جا کاتیک
 هم ه لویسته ی سلیمان گه یشته وه پاشای (سمبه)، بریاری
 دا که خوی و گه له که ی ملکه چ و گویرایه لی سلیمان بن و
 بهیره ی فرمانه کانی بکه ن.

جا سلیمانیش ﷺ کاتی که ئەم هه‌واله‌ی زانی، وتی:
ئهی به‌ڕێزانی دەربار کامتان ده‌توانن پێش ئه‌وه‌ی که ئه‌و
خۆی به‌ گه‌ردن که‌چی بێته‌ لام ته‌ختی پاشاییه‌که‌ییم بۆ
به‌یئن؟ سلیمان له‌و کاته‌دا له‌ (ه‌ودس) بووه‌ ئه‌و ژنه‌ش له
سه‌به‌ ئی یه‌مه‌ندا بوه‌.

۳۹) جنوڪهه کي گه وري به هيڙ وٽي؛ من ٻوٽ دهينم
پيش نه وري لهم جيگايه ي خوت هه ٿسيت و ڪوڙهڪهت
به جي بهيٺيت، جا بيگومان من زور به توانام و دست پاكم
له سهر به جي هاوردنن ٺهه ٺهه ركهه، به لام سليمان عليه السلام
دهيويسٽ زووتر بگاته دهستي،

١٠ بۆيە ئەو كەسەي كە ھەندىك لە زانىارى ئەو پەراوە
پەوانە كراوۋى لەلا بوو سىڭى دەرپەراندو وتى: من پېش
ئەوۋى چاوت بىرۈككىنيت بۆت دەھىنم، بەلئى ئەو كەسە كە
ھەندىك دەلتىن: ئاسەھى كورۋى بەرخيا، نوسەرى سلىمان
بوو بە جاو تروكانىك ئەو تەختى باشايەتتەي ھىئا، جا

کاتیک که سلیمان بینی له‌لای دانراوه وتی: ئه‌مه به‌شیکه له پێزمه‌کانی په‌روه‌ردگارم بۆ من بۆ ئه‌ودی تاقیم بکاته‌وه که نایا سوپاسی ده‌که‌م یان سپێهه‌و نه‌مه‌ک نه‌ناسم، خۆ هه‌ر که‌سیک سوپاسی بکات سوپاسه‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی و خۆی پاداشتی ئه‌و سوپاسه‌ و مه‌ردگه‌ریته‌وه‌و هه‌ر که‌سیکیش سپێه‌یی و نا سوپاسی بکات و چاکه‌ی له‌به‌ر چاو نه‌بێت، ئه‌ویش هه‌روه‌ها خۆی زیان لی که‌وتوو ده‌بێت چونکه به‌راستی په‌روه‌ردگارم بێ نیاز و سه‌خاوته‌ مه‌نده‌.

٤١) ئىنجى سلىمان عليه السلام وتى: تەختەگەى بۇ بگۇرن تا تەماشى بگەين بزانين دىناسىتەوہ يان لەوانىيە كەسەرى لەبەر دەرناكات و ناياناسىتەوہ.

٤٢
 ٺهوسا كه ٺهو پاشا ٺافرده هات پئي وٽرا؛ ٺايا
 تهخته‌گهي ٽوڙي ٺاوايه؟ وٽي: ٺهڻي همر ٺهوه، وه
 ٺهمش له ٽيري ٺهم ٺافرده بو نه‌ي وٽ: بهڻي، ٺهويه
 چونكه گورانيڪاري ٿيدا ڪرابو، نه‌يوت ٺهوهش نيه چونكه
 ناسيه‌وه، بڙيه وه‌لاميڪي دايه‌وه كه له همر دوو لاهه
 راسته، جا سليمان ڪاتيڪ ٽيري و زيرڪي ٺهو پاشا
 ٺافرده‌ي بو دهرڪه‌وت وٽي: ٽيمه ناسيني هيڙو دسه‌لاتي
 په‌روه‌گارمان و ريڙي پيغه‌مبه‌رايه‌تيمان پي دراوه پيش
 ٺهمه و ٽيمه موسلمان بووين.

٥٣ به‌لام به‌ندایه‌تی ئهو ئافرسته بۆ جگه له **الله** ئه‌وى
له‌و حه‌قیقه‌ت و راستیه به‌رگری کرد بوو، بێگومان که ئهو
له‌ گرو‌ی خوانه‌ناسان بوو.

بَيِّ وِترا بَجَوَ ناو ئەم كۆشكەوێ جاكاتێك جايوى به
 رېنگاى چونه ناو كۆشكەكە كەوت واى زانى ئەوێ ئاوو
 قاچى هەلكرد، سلیمان وتی: ئەمە كۆشكێكى سافە لە شوشە
 دروستكراو، جاكەو ئافرەتە كە ئەم دەسەلاتو هیزی دى
 سەرى سوڤماو جگە لەوێ كە سەرى بەندایەتى بۆ الله
 نەوى بكات هیچی تری به دەستەوێ نەماو وتی: ئەى
 پەروردگارم بەراستى من ستمم لە خۆم كردوێ به
 پەرستنى جگە لە تۆ، وا ئیستا من لەگەل سلیماندا

ملکه جي بهروردگاري جيھانيانم. ٺينجا باسي گهلي
صالحان بڻ دھڪاتو دھفهرموي:

۱۵ بهرستي بڻ گهلي (سهمود) صالحى برايمانان ﷺ بڻ
ناردين كه پييان بلييت: الله بپهرستن وواز له شيرك بھينن،
كه جي ٺهوان بوون به دوو دھستهو دو دزايهتي يھڪريان
دھڪرد ھنديڪيان باوھريان پي ڪردو ھنديڪيان به درويان
دھخستهو.

۱۶ وتي: ٺهي گهلهگم بڻ لهباتي داواي رھمهتو سؤزي
الله بهپهلن بڻ هاتني سزاي؟ دهى داواي ليخوشبوون بھڪن
له الله بهلگو بهزمي پيتاندا بيتهو.

۱۷ وتيان: نهگهتي ٺيمه بههوى توو ٺهوانهن لهگهل
تودان وتي: ٺهوى كه دووچارتان دھبيت له چاڪو خراب
ھموى به فرماني خوايهو دھستي ھيچ كھسي تيديا نيھ،
ٺهوسا ھھر خوتان بهرپريارن لهو بارودوخھي ھهتانه،
بھلگو ٺيوه گھليڪن كه به چاڪو به خراب تافى
دھڪريتهو.

۱۸ لهناو شاري (سهمود) دا نو پيرو تاقم ھهبون كه ھھر
خھريڪي خرابهڪردن بوون له زھويداو ھيچ چاڪهيهڪيان
نھدھڪرد، تا گھيشتنه ٺهو ٺاستھي كه برياري ڪوشتنى سائج
ﷻ بھدن.

۱۹ بهيهڪريان وت: وھرن سويند بخوين به الله كه شھو
بھيهكهو ھهھومان بھدين بهسھر سائج خوى و خاو
خيزانيداو بيانكوڙين له پاشان بڻ خاوهن خويني سائج
سويند بخوين كه ٺيمه له ڪوشتنى ٺهواندا دھستمان نيھو
ناگادارنن، خو ٺيمه بيگومان راست دھڪمين . بهئي ٺهو
تاوانبارانه ٺهو برياره پي مھترسييهيان دڙي سائج ﷻ و
خاو خيزانيداو پييان وابو كهٺو بوونهوھر بهي خاوهنهو
ھهرجي نارھڙوى لي بھڪن وا دھبيت؟! لهراستيدا ٺهوه
رھوشي ستهمكارانه له ھهھو سھردھميڪداو دھيانھويٽ
ھهھو شت ھھر به دھستو فرماني ٺهوان بيتو پيچھوانھي
نارھڙوى ٺهوان نابيت، چا ٺهو نو پيرھ ستهمكارھيش پاش
ڪوشتنى وشترهڪه ٺهه بريارهيان دا بهلام خوا شتيڪي ڪرد
كه ٺهوان به خھيالياندا نھدھهات، دھفهرموي:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿١٥﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
يَا سَيِّفَةَ قَبْلِ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا أَطِيعْنَا بَكَ وَبَيْنَ مَعَكَ قَالَ طَعَيْنُكُمْ
عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿١٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ نِسْعَةٌ
رَهْطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ ﴿١٨﴾ قَالُوا
تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا
مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا
وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢١﴾
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِيَّاكَ فِي ذَلِكَ
لَا بَةَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
وَكُنَّا لَنَقُومَ ﴿٢٣﴾ وَلَوْ طَإِذَ قَالَ لِقَوْمِهِ
اتَّبِعُوا الْفَرِحَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّا كُنَّا نَقُومُ
الرِّجَالَ شَبَّهَ مِنْ دُونِ النَّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ ﴿٢٥﴾

۱۵ خھريڪ بوو كهتنيڪي گھوره بھڪن، ٺهوسا ٺيمهش
ڪاري خوٺانمان لهگهلدا ڪردن، ويستيان كھس نهزانيت ٺهو
ٺيشه بھڪن ٺيمهش به شيوديهڪ بڻ ٺهوان هاتين كه ٺهوان
ٺاگايان له خوٺيان نهبوو، چا به دھنگيڪ لهناومان بھردن و
دھڪ دارو بھرد چھن و مل كهوتن.

۱۶ چا تهماش بھڪن و بزانن سھرٺهنجامي كهتنهڪھيان
بوو به جي بيگومان ٺيمه خوٺيان و گهلهڪھيانمان تيڪرا
تارومار ڪردو لهناومان بھردن.

۱۷ ٺهوه مالھڪاني ٺهوانه چوڻو ھوڻو روخاون به ھوى
ٺهوه ستهمھي كه ڪرديان، بيگومان لهمھدا بهلگھيهڪي
گھوره ھهيه بڻ گھليڪ كه دھسهلاتو ھيڙي ٺيمه بزانن و
پھندي ليوھربگرن.

۱۸ خو ٺهوانھي كه باوھريان ھينا بوو پاريزگار بون لهو
سزايه رزگارمان ڪردن.

۱۹ ٺينجا به ڪورتي داستاني (لوت) ﷻ باس دھڪاتو
دھفهرموي: خوٺوتيشمان ﷻ نارد بڻ گهلهڪھي، چا باس
بھڪه ٺهوه ڪاتھي كه به گهلهڪھي وت: ٺايا ٺيوه ٺهوه ٺيشه

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلْ
لُوطُ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَبْطِغُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَخْبَتْهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَرْنَا مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرُ مِمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦٠﴾
أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ
بَلْ هُمْ قَلِيلًا مِمَّا نَذْكُرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

قیزهون و بهدرهوشتیه نه نجام ددهن له حالیکدا خویشتان
به روشنبیر دهمان؟!

﴿٥٥﴾ نایا ئیوه دهچنه لای پیاوان و واز له ژنان دههین و
مههستان تهنه نارمژو بازیه و هیچی تر؟ نهک هه
نارمژو بازن بهلکو ئیوه گهلیکی نهزان.

﴿٥٦﴾ جا وهلامی ئهوه گهلهی لوت لُوطُ تهنه ئهوه بوو که
به یهکتریان دهوت: لوت و پهیرهوانی له شاری خوٚتان
دهربهکن، چونکه بیگومان که ئهوان خه لکیکن پاک و
خاوینیان دهویت، واته: ههه خویان ئهه ئیشهی خویان به
ناپوخت دهمانی، جا پاش ئهوهی ئهه گهلهی لوت لُوطُ
وازیان لهو تاوانه پیسو و گهورهیه نههینا، خوی زانا و
کاربهجی به سهروین کردن و دهنگی گهوره و بهرد باران
کردنیان لهناوی بردن وهک دهقه رموی:

﴿٥٧﴾ ئهوسا ئیمه لوت لُوطُ و خاو خیزانیان رزگار کرد
جگه له ژنهکهی که بریارمان دا بو بههوی پالپشتی کردنی
له ئهه خراپکارانه، لهناو نهواندا بمینیتهوه و رزگاری
نه بیت.

﴿٥٨﴾ جا بارانمان باراند بهسهریاندا ج بارانیک، بارانی
بهردو سزا، ئای بارانی ترسینراوان چهنده خراپه،

﴿٥٩﴾ بلی: سوپاس ههه بۆ الله و سهلام لهو بهندانهی که
ههلبزیراوان، ئایا الله چاکه یان ئهوهی که ئیوه دهیکهه به
هاوبهشی؟

﴿٦٠﴾ یان ئهه کهسهی که ئاسمانان و زهوی دروست کردوه
له ئاسمانهوه ئاوی نارمژوته خوارهوه؟ جا باخچه گهلیکی
خاوهن جوانی و به رهونهقمان بهو ئاوه روانده که ئیوه
ناتوانن دارهکانیشی بروینن، ئایا خودایهکی تر ههیه
لهگهه الله؟ نهخیر، ئهوان گهلیکن له ریگای و بهرنامهی
راست لایان داوه و هاوتا بۆ الله دادهنین.

﴿٦١﴾ یان ئهه کهسهی که زهوی راگیرکردوه و رووبارهکانی
لهناو داوانده و چیاکانی بۆ راگیرکردنی زهوی داناوه و
لهنیوان ئهه دوو دریا سوپرو شیرینهیشدا پهردی داناوه
که تیکهلاو نابن دهی ئایا خودایهکی تر ههیه لهگهه الله؟
که دهستی له دروستکردنی یهکیک لهو شتانهدا هه بیت؟
نهخیر نیه بهلام زۆریههی ئهوان ئهه راستیانه نازان.

﴿٦٢﴾ کیهه دیت به هاواری پهک کهوتهیهکهوه ههه کاتیک
بانگی بکات و ئهه ناخوشیهی که بهسهریهوهیه لای ببات،
و مېتاکات بهه جینشین لهه زهویهدا؟ ئایا خودایهکی تر
ههیه لهگهه الله؟ که یهکیک لهو شتانهتان بۆ بکات؟
ئهمانه کهه ناموژگاری وهردهگرن، جا نایا ئهه کهسهی که
ئهوان دهپههستن چاکه یان ئهه زاته فریادرس و به
شکویه؟

﴿٦٣﴾ یان کیهه ئهه کهسهی که لهناو تاریکاییهکانی
وشکانی و دریاو رینماییتان دهکات؟ وه یان ئهه کهسهی که
با رهوانه دهکات که موژدهی بارانبارین پپش هاتنی باران
دهکات؟ ئایا خودایهکی تر ههیه لهگهه الله؟ که کاریک لهو
کارانه بکات؟ الله زۆر بئ نیازو بهرزتره لهو هاوبهشیه
که ئهوان بۆی دادهنین.

﴿٦٤﴾ ئایا ئهوهی که ئهوان دهپههستن چاکه یان ئهه زاتهی
که له سهههتادا دروستکراوهکانی دروستکردوه له پاش
مردنیش دووباره زیندویان دهکاتهوه؟ جا یان ئهه کهسهی

که له ناسمان و زموږدا پوځیتان پی ددهات؟ نایا خودایه کی تر هه یه له گهل الله ډدا؟ بلی: نه گهر راست ده کهن دهی به لگه تان بهین؟

بلی: جگه له الله له ناسمانان و زموږدا هیچ که سیکي تر نیه که نهینیی وشاروه بزانیته؟ خو هه ستیش ناکه که کهی زیندوو ده کرینه وه.

به لکو نه وان وا قسه له قیامت ده کهن که گوايه خویان له و باره وه گه یشتون به و پهری زانیاری و پیوستان به پیغه مبه ران نیه، نه خیر نه وان له باره ی قیامت ه وه له گومانان، به لکو نه وان له و پوځه زور بی ناگان و چاوی بینینی نه و پوځه ران نیه.

خو نه وانه ی که بی باوهر بوون، وتیان: نایا نیمه و باو بایرانمان که بووین به خاک جاریکی تر به زیندوی دمرده یتیرینه وه؟

به راستی له پیغه وه باو بایرانمان و نیمه ییش نه م به لینه مان پیدرا که پاش مردن زیندو ده کرینه وه که نه مه جگه له داستانی هه لبه سراوی پیشوان شتیکی تر نیه.

بلی: به زموږدا بگه رپن، جا ته ماشا بکه و بزانی سر نه نجامی تاوانباران چوون بو و چییان به سهر هاتوه؟

نینجا الله دلی پیغه مبه ری نازیرمان ددهات ه وه دمه رموی: جا خه م مه خو له سهر خراپه و تاوانی نه وان و خوت دل ته نگ مه که له بهر نه و فرو هیله ی که نه نجامی ددهن.

خو ده لپن: نه گهر راست ده کهن که ی نه و به لینه دپته دی؟ که سزما ن بو بیت؟

بلی: له وانه یه هه ندیک له و سزایه ی که نیوه په له ی بو ده کهن لی تان نریک بو بیت ه وه.

خو بیگومان که په رومردگارت خاودن چاکه یه به سهر خه لکدا به لام زوربه ی نه وان سوپاسی الله ناکه ن.

نه وسا بیگومان په رومردگارت به وه ی که له دلپاندا شاردویانه ته وه دمرانیت و نه ویش که ناشکرای

أَمَّنْ يَدُّوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْفُكُ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أَوَّلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَيُّ ذَا كُنَّا تَرَبَّاءُ وَآبَاؤُنَا أَتَيْنَا لَمْ نَخْرُجْ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنْ رَبُّكَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَسْأَلْتَهُمْ لَا يَسْأَلُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنْ
رَبُّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمِمَّنْ غَابَتْ
فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كَنْبٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا الْقُرْآنُ
يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

ده کهن. واته: په نهانی و ناشکرای له لای الله یه کسانه و ده که یه که دپانزانیته.

هیچ شاراویدیه که له ناسمان و زموږدا نیه مه گهر له په راوی روښنکه روه ددا تو مار کرا بیت، واته: الله زانیاری به سهر هه مو شتیکی نهینیدا هه یه و پیش له بوونیشی له (له و حوله حفوز) یشدا تو ماری کردوه، جا نه گهر سزاتان بو نه هاتوه تا نیستا مانای بی ناگایي الله نیه به لکو لای نه و کاتی نه هاتوه.

بیگومان نه م هورثانه بو نه وه ی ئیسرائیل زوربه ی نه و شتانه ی که ناکوکیان تیدا هه یه باس ده کات. و ده عیسا که جوله که بوختیانی بو ده کهن و گاوری ش زیاده رموی تیدا ده کهن و به کوړی خودا یان خودای سییه می داده نین.

جا بیگومان نه م هورثانه رپنماییکه رو هو ی سو زو خه یره بو باوهر داران.

وَأَنَّهُ لَمُدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقَبْرَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدَرِينًا ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِنَهُمْ ۚ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّن يَّكَادِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَظْهَرُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَنُجَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۚ لَأَمِّنَ سَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا وَهِيَ تَمْرٌ مِّنَ السَّحَابِ صُغِرَ اللَّهُ إِلَٰهِي أَنْفَعُ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ لِّمَا نَفَعُوكَ ﴿٨٨﴾

ريځاي راست. ښځا په رومردگار باسي يه کيک له نيشانه کاني دواړو دکاتو دمفه رموي؛

﴿٨٢﴾ جا هر کاتيک نهو به لښه به سهر نه واند هاته جي، له زهويه دا زينده وريکيان بو ددرده هينين که قسه يان له گه لدا بکات و بلځي؛ به راستي خه لک يه هينيان نيه به نيشانه کاني نيمه. هاتني نه زينه دهره يه کيکه له نيشانه کاني هاتني قيامهت، حوزميفه کوري نه سيد وتي؛ پيغه مبه رځ هاته ژورتيک که نيمه له ويډا بووينو باسي هاتني قيامهت مان دهرکد، پيغه مبه رځ همرموي: {إِنَّهَا لَن تَقُومَ حَتَّىٰ تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَّرَ الدُّخَانَ وَالْجِبَالَ وَالِدَابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَاجُوجَ وَمَاجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَٰلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْأَيْمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَىٰ مَحْشَرِهِمْ/ الطَّرَافِ/ صححه الآلِهي/ قيامهت نايهت هه تا ده نيشانه نه بينن دوکهل، ده جال، زينده وريک، نه وهی که ليردها باسي هاتوه، رڼو هه لاهتن له رڼو ژناواوه، دهرچوونی عيسای کوري مه ريه م، دهرچوونی یا جوج و ما جوج، سځ به ناخداچوونی زهوی، به ناخداچوونی که له رڼو هه لاهته وهو به ناخداچوونی که له رڼو ژناواوه، وه به ناخداچوونی که له نيوه دوورگه ی عمرميدا، وه کو تاي نه وانه ناگريکه له لاخواروی (يهمه نه) وه ددرده چيت که به رهو مه حشر خه لک پال ددني و کو يان ده کاته وه؛

﴿٨٣﴾ جا باسي رڼو تيک بکه که نيمه له هه مو گه لک پيرتيک کو ده که ينه وه له وانه ی که بي باورن به نيشانه کاني نيمه جا نه وان دواو به ريان ددرينه يه ک و پاشان پال ددرين. ﴿٨٤﴾ تا نهو کاته ی که دينه جيگای پرسيارو وه لام الله به وان دمفه رموي؛ ناي نکوليتان کرد له نيشانه کاني نيمه و باورپتان پي نه کرد له کاتيکدا که نيوه هيچتان لي نه دهرانين؟ ناي نيوه سه بارهت بهو فرمانانه ی که دامان به سهرتاندا چيتان کرد؟ ﴿٨٥﴾ خو به هو ی سته مکردنيانه وه نهو سزايه ی که به لښه پيدرايو هاته سهريان وگرتني، جا نير نه وان نقه يان لي براوه و دهنگيان ليونه نايهت و ناتوانن هيچ بلين.

﴿٧٨﴾ بيگومان په رومردگار به دادپه رومري خوی له نيوانياندا بپيار ددهات خو نهو ههر خو يه تي به توانايه و کهس ناتواني ت دزايه تي بکاتو له دهستي دهرچيت، ههر خوشيه تي زور زانو ناگادار بهو شتانه ی که نا کوکيان تييدا هه بو.

﴿٧٩﴾ سا تو پشت به الله، بهه سته بيگومان تو له سهر چه هتيکي ناشکرايت.

﴿٨٠﴾ بيگومان که تو ناتواني ت قسه به مردو و بيبيستي و ناتواني ت به که ر ههر کاتيک پشت تي بکه و برڼ قسه بيبيستي.

﴿٨١﴾ خو تو ناتواني ت بو کويران رينمونیکه ر بيت تا له گومراي رزگاريان بکه يت و بيانخه يته سهر ريگای راست، تو ته نها بهو که سانه دتواني ت بيبيستي که باورم ده هين به نيشانه کانمان، نه وسا نه وانيش موسلمانن. نه م کافرانه که دلان مردوه و گو يان بو بيستي حقه که ره و چاوی بينيني نهو هه مو به لکه رونه يان نيه، جا ريگای حقه و راستيان و لي ون بو ده که کهس ناتواني ت بيانخه سهر

۸۶ نایا نابینن که نیمة شەومان داناوہ بۆیان تا لەناویدا بەجەسینەوہو و رۆژی شەمان کردوہ بە رۆشنگەرەوہ بۆ کارو کۆشش؟ بیگوومان لەمەدا چەندین نیشانە ھەیە لەسەر دەسەلات و سۆزو بەزەیی اللہ بۆ گەلی کہ باوەر دەکەن بەراست و دروستی ئەم پەیامە. ئینجا پەرورەدگار باسی چۆنیەتی ھاتنی قیامەت بە گورتی دەکات و دەفەر موی:

۸۷ ئەو رۆژە کہ لەلایەن ئیسرافیلەوہ فوو بە کہ لەشاخدا دەکریت، جا ئەوہی لەناو ئاسمانان و ئەوہی لەناو زەویدا پەمویان ترسان و مردن، جگە لەوہی کہ اللہ ویستی لە سەر زانی بو وەکو جبرئیل و میکائیل و ئیسرافیل و فریشتە مەموری مراندن،

ئینو عەباس دەلێت: ئەوانە کہ نامرن شەھیدانن کہ لەلای پەرورەدگاری خۆیان زیندون و رۆزیان پێ دەدریت. ئەوسا ھەمو زیندەوێک لەپاش زیندوبوونەوہی لە رۆژی قیامەت دا دینە بەردەم دادگای اللہ بە ترسو لەرزەوہ بەچاک و خراپەوہ.

۸۸ جا تۆ لەو کاتەدا چیاکان دەبینی پێت وایە کہ ئەوان وەستان و ھیچ جۆلەکیان نیە لە کاتی کە ئەوان ھەر وەکو ھەور ھاتوچو دەکەن تا بە ریزال ریزالی دەکەونە سەر زەوی، پاشان وەکو خوری شیکراوەیان ئێ دیت و دواتریش دەبن بە تۆزو بلاو دەبنەوہو ھەمو چال و جۆلەکانی زەویان پێ ساف دەکریت. ئەمە پە دروستکراوی اللہ ئەو زاتە کہ ھەمو شتێکی تەواوو پێک و پێک کردوہ، بیگوومان ئەو زاتە زۆر بە ناگایە بەوہی کہ ئێوہ دەیکەن.

۸۹ ھەر کەسێک چاکەیک بکات ئەوسا لە لای پەرورەدگاری پاداشتی باشتەر لەوہی بۆ ھەیە، جا ئەوان لە مەترسی ئەو رۆژەش بێ ترسن.

۹۰ خۆ ھەر کەسێکیش بە باری خراپەوہ بێتە بەردەم دادگای اللہ، ئەوسا بە سەر دەم و چاویدا دەخەیتە ناو ناگرەوہ، واتە: ھەمو لەشی، بەلام بۆیە ناوی دەم و چاو براوہ، چونکہ بەرێزترین ئەندامی مرقوئەو ھەر پێنج ھەستەرەکە بیستن و بینین و بۆنکردن و چەشتن و ھەست بەساردی و گەرمی و زبری نەرمی کردنی پێوہیە،

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فِرْعَ وَبَوْمِذَاءِ مَثُونٍ ۝
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تَجْزُونَ ۝
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّكَ هَذِهِ
الْبَلَدُ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ۝ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَّمَا يَهْتَدَىٰ
لِنَفْسِهِ ۝ وَمَنْ ضَلَّ فَلِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُذْذِبِينَ ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ سَيَرْيَكُ أَيْنَهُ ۝ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

سُورَةُ الْقَصَصِ ۸۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طَسَرَ ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ
مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۳ إِنَّ
فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُونَ
طَافَهُ مِنْهُمْ يُدْرِكُ أَهْلَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۴ وَتُرِيدُونَ كُنْ عَلَى الدِّينِ اسْتَضِعُوا
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۵

جا پێیان دەوتریت نایا تۆلە ھیچ شتێکتان ئێ وەرەگیریت جگە لە تۆلە ئەو و کردارە خراپانە کہ کردوتانە؟ واتە: ستەمیان ئێ نا کریت و ھەموکەس بەگوێرە کردی خۆی رەفتار لەگەل دا دەکریت. ئینجا پەرورەدگار بە پێغەمبەرەکە ۞ فرمان دەدات کہ بلیت:

۹۱ من تەنھا فرمانم بەو پێکراوہ کہ پەرورەدگاری ئەم شاردی کہ ھەمو خراپەیکە تێدا قەدەغە کردوہ، بپەرستم، خۆ ھەمو شتێک ھەر مولکی ئەوہو خۆی خاوەنی راستەقینەییەتی و فرمانم پێکراوہ کہ من لە موسلمانان بـ.

۹۲ خۆ فەرمانیشم پێکراوہ کہ ئەم قورئانە بخوینمەوہ، جا ھەر کەسێک پێنمایی وەرگرت، ئەوہ تەنھا سوودی ئەو پێنماییە بۆ خۆیەتی، وە ھەرکەسێکیش گومرا ببیت ئەویش ھەر زانی لە خۆی داوہ، جا پێیان بلی: من تەنھا ترسینەرێکم بۆ ھەمو خەلک جا ھەر کەس باوەر دەکات خۆی قازانج دەکات و ھەرکەسێکیش کہ باوەر ناکات ھەر خۆی رەنجەر و دەبیت.

وَمَكَنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَبَرِي فِرْعَوْنَ وَهَمْنًا وَخُودُهُمَا
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
 أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفِيَ عَلَيْهِ فَكَلَّمَتْهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
 وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝
 فَالْقَطْعَةُ ۝ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
 فِرْعَوْنَ وَهَمْنًا وَخُودُهُمَا كَانُوا خَطِيعِينَ ۝
 وَقَالَتْ أُمُّ رَبِّ مُوسَىٰ فَرَّقْتُ عَيْنِي لِي وَلَكِ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
 أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ
 فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَجِئًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَنْ
 رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِئَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ
 لِأُخْتِهِ قُصِّبِي قُصْرَتِي بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝
 وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
 عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ۝
 فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلَنَعْلَمَ
 أَنْتَ وَعَدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

٣٠ ئىنجا بلى: سوپاس بۆ الله که هیچ كەسك سزا نادات
 تا به هانەى نەبەيت، بەم زوانەش بەلگەكانى خۇيتان
 پيشان دەدات، جا ئەو كاتە دەيانناسن خۇ پەروردگار تى
 ئاگا نىە لەوەى كە ئىو دەيكەن.

٢٨

سورەتى قەصەس

سورەتى قەصەس سورەتى بىست و هەشتەمى قورئانە، لە
 مەكەدا ھاتوتە خوارەو، ھەشتا و ھەشت ئايەتە، وتراو
 بەگوێرەى دابەزىن سورەتى چل و نۆھەمەو پاش سورەتى
 (النمل) و پيش (الإسراء) دابەزىو.

بەناوى الله ى زۆر بەسۆزو بىتەھەت مېھربان

١ تا، سىن، ميم. الله ھەرخۆى دەزانى چى
 مەبەستە

٢ ئەمە نیشانەكانى ئەم پەرتوكە رۆشكەرەو، بۆ
 ھەمو ئەوشتانەى كە بەندەكان پىوستانە.

٣ ھەندىك لە بەسەرھاتى موسا و فیرعەون بۆ
 مەبەستىكى راست و دروست بەسەرتا دەخوینەو تا
 بىت بەپەندو ئامۆژگارى بۆ گەلىك كە باوەر دەھىت.

١ داستانەكەشى بەم شىوہى كە: بىگومان فیرعەون زالى
 بو بەسەر ناوچەى مىسردا و لە خۆ بايى ببوو خەلى ئەو
 ولاتەى كرد بە چەند بەشەو. كەتاهمىك لەوان كە نەوہى
 ئىسرائىل بوون لاواز دەكات، كە كورەكانىان سەر دەبەيت و
 واز لە كچەكانىان دەھىت بۆ خزمەت پى كردن و پى
 رابواردنىان بەراستى ئەو لە خراپە كىلان بوو. بەلى بەش
 بەشى ھەر گەل و ھۆزو مالىك ھۆى لەناوچونى ئەو گەل و
 ھۆزو مالىيە و ستەمكاران لە كۆنەو ئەو سىياسەتەيان
 پەپەرەو كردو، قەسەيەكى بەناوبانگە "فَرَقَ تَسَدُّ" واتە:
 بەش بەشى دروست بكە دەبىت بە گەورە" ھەر بۆيە
 ئىسلامىش بە پىچەوانەو بۆ بەھىز بونى گەل و نەتەو
 داواى يەك دەستى و يەك دلى و يەك پارچەيى دەكات و
 بىزارە لەدوو بەرەكى و بەش بەشى.

٢ جا ئىمە دەمانەوئەت مەنت بەخەينە سەر ئەو كەسانەى
 كە لەناو زەويدا بى دەست و لاوازگراون، واتە: نەوہى
 ئىسرائىل، وە بىانكەين بە پىشەواو بىانكەين بە جى
 نشىنى ئەو گەلە ستەمكارە تا دەرگەوئەت كە ئەوانىش چۆن
 رەفتار دەكەن.

٣ ئەوسا لەو زەوى مىسردا جىگىرو بەھىزيان بكەين، جا
 پيشانى فیرعەون و ھامان و سەربازەكانىا بەدەين ئەوہى كە
 ئەوان لى دەترسان كە لە ناوچونىان بو بە دەستى پياويك
 لە نەوہى ئىسرائىل. جا دايكى موسامان تىگەياند كە شىرى
 بەدرى و ھەر كاتىك لى ترسايت كە پى بزانن ئەو كاتە
 فرەيى بەدە ناو دەريای نىلەو.

٤ جا ھىچ مەترسە و خەمىش مەخۇ چونكە بەراستى
 ئىمە دەيگەرئىنەو بۆ لى خۆت و دەيكەين بە يەكىك لە
 پىغەمبەران، جا دايكى موسا كاتىك ترسى بۆ پەيدا بو
 كۆرپە و جگەرگۆشەكەى خۆى ھاوئىشتە ناو دەريای
 (نىل)ەو. ئەوسا ئالى فیرعەونىش لە ناو دەريای (نىل)دا
 دۆزىانەو ھەلىان گرتەو، تا سەرنجام بىت بە دۆژمن و
 ھۆى داخ و مەينەتيان.

٥ بۆيە ئاوا تۆلەيان لى دەكەينەو، چونكە بىگومان
 فیرعەون و ھامان و سەربازەكانىان تاوانبار بون، سەر ئەنجام
 لەسەر دەستى ئەو مائالە ھەمويان لەناوچون.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَمِنَ الْغُرُوبِ
 فَاسْتَعِذَّ أَلْفِي مِنْ شِيعِيهِ عَلَىٰ أَلْفٍ مِّنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ
 فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ
 ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ
 الرَّحِيمُ الْكَرِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَفْسَحْتَ لِي فَلَئِنْ أَكْرَمْتَ
 ظَهْرِي لَلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 الْفُلُ اسْتَوْرَتْهُ بِأَلَامٍ مِّنْ يَّمْنُورِ هُوَ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَنفِيُّ
 مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَنْ يَنْطِشَ بِالْأُذَىٰ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ
 يَمْوَسِيَّ أَرِيدُ أَنْ نَبْتَلِيكَ كَمَا فَنَّلْنَا نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا
 أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُتَصَلِّينَ ﴿١٩﴾
 وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسِيَّ إِنَّكَ لَأَمْلَأُ
 بَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
 خَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

به‌لینی الله پاسته دیته دی به‌لام زوربه‌ی نه‌وان نازانن که
 حقیق و راستی کامه‌یه، نه‌و منداله تا گه‌وره بوو له‌ناو
 ناسایش و خوشی له‌ لای مالی خوی ژیاڼی به‌ سهر برد، جا
 کاتیک له‌ شیر برابه‌وه هاته‌وه ناو خیزانی فیرعه‌ون و به‌
 خوشی و شادمانی دم‌ژیا.

﴿١٤﴾ جا کاتیک به‌هیز بوو بووبه گهنجیک ته‌واو نیمه
 دانایی و زاناییمان پېدا، خو هر ناو‌ها پاداشتی چاکه‌کاران
 دده‌ینه‌وه.

﴿١٥﴾ جا له‌ و کاته‌ی که شار قهره‌بانغ نه‌بوه جوو‌ته ناو
 شاره‌وه بینی له‌ناو شاردا دوو پیاو شه‌رپانه یه‌کټکیان له
 ږمگزی خوی و نه‌ودی تریان له ږمگزی دوژمنه‌کانی بوو،
 جا نه‌ودی که له ږمگزی خوی بوو داوای یارمه‌تی له موسا
 کرد دژی نه‌ودی که له دوژمنانی بوو، نه‌وسا موسا شته
 کوټه‌یه‌کی پیا کیشا وکابرای کوشت به‌ بئ نه‌ودی مه‌به‌ستی
 کوشتنی هه‌بیت، موسا وتی: نه‌مه له کرداری شه‌یتان بو
 بی‌گومان نه‌و دوژمنی‌کی گوم‌پاکه‌ری ناشکرایه.

﴿١﴾ وا دیاره کاتئ له‌ناو دم‌ریادا دوزیانه‌وه فیرعه‌ون
 بریاری کوشتنی داوه، به‌لام ژنی فیرعه‌ون وتی: چاو
 روښنکه‌رمه‌ویه‌که به‌ومن و بو تو، مه‌یکوژن به‌لکو
 سوو‌دیکمان پئ بدات یان بیکه‌ین به‌ کورې خو‌مان، خو
 نه‌وان نه‌یانده‌زانی که کییه‌و سهرنه‌نجامی نه‌وان له‌گهل
 نه‌ودا چی ده‌بیت.

﴿١٠﴾ جا دایکی موسا پاش فرهدانی نه‌و کوږپه‌یه هوشی لا
 نه‌ماو ههر له بیرې موسای کورپدا بوو به‌راستی خه‌ریک
 بوو نه‌م به‌سهره‌اته بدرکټیت نه‌گهر نیمه دل‌مان بته‌و و
 سه‌هامگیر نه‌کردایه، تا به‌م شیوه‌یه ببیت به‌ یه‌کټک له
 باوم‌رداران به‌ هاتنه‌دی به‌لینه‌کانی الله، ته‌نانه‌ت نه‌ومنده
 بئ تافه‌تی بو کچیکي نارد که دوور به‌دووری بروت‌و
 ناگای ئی بیت.

﴿١١﴾ جا به‌و خوشکه‌ی موسای وت: پئ به‌ پئ به‌دوایدا
 برؤو چاوت لیی بیت له‌ دووره‌وه به‌ شیوه‌یه‌ک که نه‌وان
 هه‌ست پئ نه‌کهن، جا الله چونیته‌ی گه‌رانه‌وه‌که‌یمان بو
 باس دمکات و ده‌فرموی:

﴿١٢﴾ نه‌وسا مه‌مکی هه‌مو شیردم‌ریکمان له‌و منداله هه‌دغه
 کرد پیش نه‌ودی بیت‌وه لای دایکی، جا خوشکه‌که‌ی لیی
 چوه پیش‌وه‌وه به‌ دمست و پیوه‌ندی فیرعه‌ونی وت: نایا
 دم‌تانه‌ویت مالی‌کټان پئ نیشان بده‌م که به‌خوی بکات
 بو‌تان و جاودیریکه‌ریکی باشیشی بو؟ جا نه‌وانیش پاش
 لی‌کوټینه‌وه‌یه‌ک نارديان به‌ شوین نه‌و شیردم‌ردا که دایکی
 خوی بوو، نه‌وسا نه‌ویش هات و کاتیک گرتیه باوه‌شی و
 مه‌مکی پېدا مه‌مه‌که‌ی گرت، دیاره پاش
 لی‌کوټینه‌وه‌یه‌کیش له‌و رازی بوون که له مالی فیرعه‌وندا
 مه‌مکی پئ بدات به‌لام نه‌و نافرته‌ه رازی نه‌بوو می‌ردو
 مالی خوی به‌جئ به‌لټیت و وتی: پیم خو‌شه له مالی
 خو‌مدا مه‌مکی پئ بده‌م نه‌وانیش چونکه که‌سی‌کی تریان
 دمست نه‌که‌وت که نه‌و منداله مه‌مکی بگری‌ت دایه‌نه‌وه
 ده‌ستی.

﴿١٣﴾ جا نیمه گه‌راندانه‌وه بو لای دایکی تا چاوی به‌و
 روښن ببیت‌وه‌وه‌خه‌م نه‌خوات، وه تا بیش‌زانیت که بی‌گومان

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ ابْنُ ابْنَةِ أَخِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
لَا تَحْزَنْ جَعِلَتْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
يَتَأْتِيَ اسْتِجْرَاءُ ابْنِ خَيْرٍ مِّنْ اسْتَجْرَأَتِ الْقَوَى الْأَمِينُ
﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِإِحْدَى ابْنَتَيْ هَٰئِلَةَ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَلَيْهِ سَجْدَةً إِنَّ سَاءَ اللَّهُ مِنَ
الضَّالِّينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿٢٢﴾ وتى: ئەى پەروردگارم بەراستى من سەمم لە خۆم
کرد دەسا لێم ببورە جا پەروردگارى چاوپۆشى لێکرد،
بەراستى ئەو زۆر لێبوردو بە بەزەییە.

﴿٢٣﴾ وتى: ئەى پەروردگارم لە بەرامبەر ئەو نەعمەتەى
بە منت داوە بەلێن بێت منیش ھەرگیز نەبم بە پالپشتى
تاوانبار.

﴿٢٤﴾ ئیتر لەناو شاردادەترساو چاوپۆشى پوودانى شتى
دەکرد لەسەر کابرای کوژراو، جا لەو کاتەى کە بەناو شاردادەگەر
کەجى ئەو پیاوێى کە دوینی یارمەتى داو لەسەر
ئەو، ئەو پیاوێى کوشت دیسان ھاواری بۆ ھینایەو کە
لەگەل یەکیكى تردا بە دەمەقائە ھاتبوو موسایش پێى وت:
بەراستى تۆ شەر فرۆشیكى ئاشکرای.

﴿٢٥﴾ جا کاتیک کە ویستی لەو کەسە بدات کە دوژمنی
ھەردووکیان بوو، کابرای شەر فرۆش وای زانی موسا
دەیهوینت لەو بدات بەبۆنەى قسەکە یەو کە پێى وتبو: تۆ
شەر فرۆشی. وتى: ئەى موسا تۆ دەتەوێ بەکوژیت وەکو
دوینی کەسیكى تەرت کوشت؟ تۆ دەتەوینت ملھوړیک بیت

لەم زەویەداو ناتەوینت لە ناشیخووازان بیت، جا ئەم ھەوالە
گەیشتەو ھەوێرەو ن کە کوژرانى پیاوێکەى دوینی بە دەست
موسا بوو، بۆیە زۆر رقی ھەستاو برپاری کوشتنى داو
ناردى بە شوینیدا.

﴿٢٦﴾ جا پیاویک لەو سەرى شاردو بە ھەلەدەوان ھاتو
وتى: ئەى موسا بەراستى پیاوانى دەربار خەریکی پیلان
نەوێو راپۆژن بۆ ئەوێ کە بتکوژن، جا زوو لێرە
دەرچو بەگومان کە من نامۆزگاریکەریکی دلسۆزم بۆت.

﴿٢٧﴾ جا ئەویش لەو شارە بە ترسەو بەو ریاپییەو کە نەك
دووچاری شتى ببیت دەرچوو ، ئەوسا وتى: ئەى
پەروردگارم لەم گەلە سەمەکارە رزگارم بکە.

﴿٢٨﴾ خۆ لە کاتیکیشدا کە پووی کردە (مەدیەن) وتى:
نزیكە کە پەروردگارم رینماییم بکات بۆ سەر رێگای
راست. واتە: لە رحەم و میھربانی خوا ناویند نەبوم.

﴿٢٩﴾ جا لەو کاتەدا کە گەیشتە ئاوی (مەدیەن) بینى کە
کۆمەلێک لەو خەلگە ئاو دەرەھینن بۆ ئاودانى مەر
مالاتەکانیان و دوو ئاھرەتیشى بینى کە مەر مالاتی خوێان
دور دەخەنەو لەو خەلگە، جا موسا پێى وتن: ئەو چە
ئێو نایەنە ئاوەو خەلگەو مەر مالاتی خوێتان ئاو
بدەن؟ وتیان: ئێمە مەر مالاتمان ئاو نادەین تا ئەم
شوانانە لەسەر ئاوەکە دەرەچن و نەپۆن، وە باوکی ئێمە
پیریکی گەورەو خۆى توانای ئەم ئیشەى نە بۆیە
ئێمەى ئاھرت ھەستاوین بەئەنجامدانى ئەم ئیشە.

﴿٣٠﴾ جا موسا مەر مالاتەکەى بۆ ئاودان و پاشان پشتى
تیکردن و چوو ژێر سیبەرێک و دەستى بە رازو نیاز کرد
لەگەل پەروردگارى خۆى داو وتى: ئەى پەروردگارم
بگومان من نیازمەندى ھەر چاکە یەکم کە بۆم بنیریت.

﴿٣١﴾ جا یەکیک لەو دوو ئاھرەتە بە ھەیاو شەرمەو ریی
دەکرد ھاتە لای و وتى: باوکم بانگت دەکات تا پاداشتى ئەو
ئاودانەت بداتەو، جا کاتیک ھاتە لای و داستانەکەى خۆى
بۆ باسکرد، پێى وت: مەترسە تۆ ئیتر لەو گەلە سەمەکارە
رزگارت بوو.

۲۸ یەکیک لە دوو ئافرەتە وتی: ئەو باوکی خۆم بەکرێی بگرە بەراستی باشتەین کەسێک کە تۆ بەکرێی بیگریت ئەم بیاو بەهێزو دەست و دەم پاکەیه.

۲۹ وتی: بیگومان من دەمەوێت یەکیک لە دوو کچانەم مارە بپریم لێت لەسەر ئەوێ کە هەشت ساڵ شوانیم بۆ بکەیت، جا ئەوسا ئەگەر ویستت دە ساڵ تەواو بکەیت بیاوتمیەکەو خۆت دەیکەیت و ئەگەر خوا ئارەزوێ لێ بێت من نامەوێت ئەزیهتت بدهم کە بەم زوانەش بۆت دەرەدەکهوێت کە لەسەر راستانم لە گەلتا وھیچ بریوانویەکت پێ ناگرم.

۳۰ موسا وتی: ئەو بەرپاریکە لەنیوان من و تۆدا ئەوسا کامیانم لە دوو ماویە تەواوکرد با ناحەقیم پێ نەکریت، ئەوسا ئێش شایەتە لەسەر ئەوێ کە دەبیڵێن.

۳۱ جا موسا ئەو ماویەیی کە برپاریان لە سەر داو تەواوکرد، ئەو کاتە بە شەو لەگەڵ خیزان و دەست و پێوەندی بەرەو میسر رویشتن لە کێوی (تور)ەو ناگریکی بینی و پێی وتن: لێرەدا بوەستن من ناگریکم بەرچاو کەوت بەو هیواویە کە لە لای ئەو ناگرە هەوالیکی رینگاتان بۆ بهێنم یان دەستەوارەیک لەو ناگرمەتان بۆ بهێنم بەلکو خۆتان پێ گەرم بکەنەو.

۳۲ جا کاتێک هاتە لای ئەو ناگرە کە بینی بووی، لەلای راستی شیوەکەدا لەو پارچە پیروژەدا لەو درەختەو بانگ کرا کە ئەو موسا بەراستی من اللّهم پەرورەدگاری جیهانیان.

۳۳ دەو عەساکەت فرەبەدە جا کە فرەیدا دی کە عەساکەو وەک مار دەجووڵێت موسا پستی تیکردو رای کردو هیچ ئاوپێکی بۆ نەداوە جا بانگ کرا: ئەو موسا بگەرێرەو بۆلای مەترسە بەراستی تۆ لەو بێ ترسانەیت کە هیچ زیانیان پێ ناگات.

۳۴ دەستت بخەرە باخەلتەو کە دەرت هێنا سپییەکی بیگەرەد، وە بۆ نەمانی ئەو ترسە دەستی خۆت بخە سەر سینگت، جا فەرموی: ئەو دوو بەلگەن لەلایەن

۲۸ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۲۹ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَظِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْسُحَ إِبْرَاهِيمُ النَّارُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۳۰ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُتَلَوُّنَ كَانَهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْسُحُ بِرِجْلَيْهِ وَلَا يُحِيفُ ۳۱ مِنْ الْأَمْنِيِّكَ ۳۲ أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ يَصْنَاءُ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلَّكَ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۳۳ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۳۴ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۳۵ قَالَ سَنُنْذِرُ عَصَاكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَمُاطًا نَارًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ مَا بِإِبْنِنَا أَنْتَ وَمَنِ اتَّبَعَكَ إِلَّا غَالِيُونَ ۳۶

پەرورەدگار تەو بۆ فیرەو و ئەشرافیانی دەورەبەری بیگومان ئەوان لە خراپەو تاواندا گەلیکی لە سنور دەرچوون.

۳۳ موسا وتی: ئەو پەرورەدگارم بەراستی من یەکیکم لەوان کوشتوو دەترسم لەباتی ئەودا بمکوژنەو،

۳۴ خۆ هارونی بڕام لە من زمانی پاروترە سا ئەویش لەگەڵ مندا رەوانە بکە کە پالێشم بێت و قەسەکانم بسەلمێنێت چونکە بیگومان من دەترسم کە ئەوان بە درۆم بخەنەو، جا کاتێک ئەم داواییە کرد پەرورەدگار وەلامی داوەو،

۳۵ فەرموی: بەم زووانە بە هۆی بڕاکەتەو بەهێزت دەکەین و هیزێکی بتهوی واتان پێ دەدەین کە توانایان نەبێت دەست درێژی بکەن سەرتان، بپرۆن بۆ لای فیرەو و بەبەلگەکانی ئێمە، بەدنیایەو ئەو ئەوانە کە پەرەوێتان دەکەن سەردەکەون.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ أَلَّا هُوَ إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا جَاءَ بِآلِهَيْدِي مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عِقَبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْنَسُنْ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكَبَرَ هُوَ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَانَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاُنظُرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَاطٍ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿٣٦﴾ ئەو خۆی و سەربازەکانی بە ناحەق لەم زەویيەدا خۆیان بە گەورە دەزانی و وایان گومان دەبرد کە ناگەرێنرێنەو بە یۆ لای ئیمە.

﴿٣٧﴾ جا ئیمە خۆی و سەربازەکانیمان گرت و فریاماندانە ناو دەریاوێ تەنھا لەنیو پۆژدا هەمویان خنکێنران. جا ئا لێردا تەماشای بکەن و وردببنەو کە سەرئەنجامی ستمەکاران چۆن بوو؟

﴿٣٨﴾ ئەوسا ئەوانمان کرد بە پێشەوا کە بانگ بکەن ئەو کەسانەی کە دوایان دەکەون بۆ لای ناگر، جا پۆژی قیامەتیش یارمەتی نادریڤن. ئای لەو گالته پێکردنە، تۆ لە دنیادا پێشەوا بیت بۆ بانگ کردنی خەلک بۆ ناو ناگر کە جی لە قیامەتیشدا کاتیکی سزا دەدرێن هیچ کەسیکیش بە هانانانەو نایەت! ئەو کوا گەورەو پێشەواکەت؟

﴿٣٩﴾ خۆ هەر لەم دنیادا نەفریمان بەشوین خستن و لە پۆژی قیامەتیشدا لە خوێن تال و روورەشانن. ئینجا پەرورەدگار باسی ئەو نەعمەتە گەورەیی خۆی دەکات کە دای بە موسا پاش لەناوبردنی فیرعەون و دەفەرەموی؛

﴿٤٠﴾ پاش ئەووی کە خەلکانی پێش ئەوانمان لەناوبردن ئیمە تەوراتمان بە موسا دا کە چاو پۆشنکەرەو بەیت بۆ خەلک و پێنمایکەر و بەرەکەتیک بێ تا بەلکو ئەوانیش بیریکنەووەو بەو ھۆیەووە خۆشەخت و چاوساغانە بژین. دیارە پێغەمبەری ئازیزمان ﷺ لەم رووداوو بە سەر هاتانە کەباس کرا لەپێشدا شتیکی نەدەزانی، بۆیە دەفەرەموی؛

﴿٤١﴾ خۆ تۆ لە تەنیشتی چەپی ئەو شیوە نەبویت کە ئیمە لەلای راستیەووە وەحیمان کردە لای موسا و لەویش ئامادە نەبوویت کە ئیستا ئەو بەسەر هاتانەیان بۆ بگێریتەووە.

﴿٣٦﴾ جا لە کاتیکیدا کە موسا بە بەلگە پۆشنەکانی ئیمە هاتە لایان وتیان: ئەمە جگە لە جادووویەکی ھەلبەستراو شتیکی تر نیە،خۆ ئیمە شتی وایان لەناو باوبا پیرانی پێشوماندا نەبیستووە.

﴿٣٧﴾ ئەوسا موسا وتی: پەرورەدگارم باشتەر دەزانیت بەو کەسە کە بە پێنمایی لەلایەن ئەووەووە هاتووە، وە دەزانیت سەر ئەنجامی ئەو ماله خۆشە قیامەت بۆ کییە بێگومان بریاریش ھەرئەوویە کە ستمەکاران سەرکەوتو نابن.

﴿٣٨﴾ جا فیرعەون وتی: ئەو بەریزانی دەربار جگە لە خۆم هیچ خواپەکی تر شک نابەم بۆ ئیووە جا ئادەیی ھامان کەرپوچم بۆ دروست بکە، جا بەلەخانەییەکی بەرزەم بۆ ساز بکە بەلکو لەوویو ھەوائیکی خوای موسا بزائەم! خۆ بێگومان من پێم وایە کە موسا لە درۆزانانە.

بەلگە ئىمە خەلگى زۆرمان ھىنايە سەر زەوى
تەمەنىشان زۆر بوو، جا كاتىك كە ئىمە تۆمان كەرد بە
پىغەمبەر خەلگ لەم باس و خواسە شتىكىان نەدەزانی جا
تۆ لە ناو خەلگى (مەدەيەن) پىشا نەبوويت كە موسا چوہ
ناويان و شوانى كەرد و ئىنى ھىناو گەرايەو، كەچى
نىشانەكانى ئىمەيان بە سەردا دەخوینىتەوہ و باسى ئەو
رۆداوانەيان بۆ دەگىرپتەوہ بەلگە ئىمەين رەوانەكەرى
پىغەمبەران و تىگەيەنەر و پىگەيەنەريان. كە ئەمە خۆى
لە خۆيدا بەلگەيەكى گەنگە لەسەر راستى پىغەمبەرايەتى
مەحمەدى نەخویندەوار ﷺ.

۵۶) جا تۆلەلەي كۆيۈ (تور) یش نەبوويت كاتيك كە موسا
هاتو تەوراتى وەرگرت بەلام ئەمە بەزىيى و سۆزىكە
لەلەيەن پەروەردگار تەوہ تا تۆگەلىك كە پىش تۆھىچ
ترسىنەرەيكىيان بۆ نەھاتوہ لە سزای دواړۇز بترسىنى بەلگو
بىر بىكەنەوہ و پەندو نامۇزگارى وەرېگرن.

جا ئەگەر لەبەر ئەوه نەبوايە كەئەگەر دوچاری سزايەك بەهۆی بەد رەفتاری خۆيانەوه ببويناوە ئەوسا بڵێن: ئەي پەرەمردگارمان ئەي تۆ بۆچی پێغەمبەريەكت بۆ ئێمە نەنارد تا پەيڕەوی نيشانەكانت بكەين و لەو كەسانەي بين كە باوەردارن، سزمايان زوو بۆدەناردن؟

[illegible]

ثيبنو كه سیر دهليت: بى مله جهره له لای هه مو خاوند
عهقله كان زانراوه كه الله له ئاسمانه مو له ناو ئه و
په راوانه ی كه ناردوو په تى بۆ پيغه مبه ران ته وواترو هه مه
لایه نه ترو په وائترو كه وهره ترو به پزتری له و په راودى كه
ناردويه تى بۆ محمد كه قورئانه نه ناردوه، وه ياش ئه و

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْفِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ مَرْيَمُ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَهُمُ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن نَّصِيبَهُمْ مُصِيبَةً يَوْمَ الْقَدَمَتِ آتَدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رِسْنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَى بِمِثْلِ مَا أَوْفَى مُوسَى أَوَّلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَى مُوسَى مِنْ قَبْلَ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ مِنْ قَبْلِكَ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ ﴿٤٨﴾ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَإَيَّاهِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

له پښو گوره په تيدا نهو پړاوه په که نار دويه تی بؤ
موسای کورې عیمران عليه السلام که ته وراته، خو ئینجیلی په وانه
کراوی لای عیسايش عليه السلام ته واکه ری ته وراته و حه لالکهری
هه ندیک له وانه په که له سر نه وهی ئیسرائیل (یه یعقوب)
حرام کړا بوو. بؤ په دغه رموی:

بہیئن کہ چاکر لہم دووانہ (تہورات و قورٹان) ری
پیشاندہتر بیت منیش دوی دکہوم و پیرہوی دکہم.

 ئەوسا ئەگەر وەلامیان نەدایتە وەو پەپرەویان
 نەکردیت، دەی چاک بزانە که ئەوان ھەر پەپرەوی
 ئارمژۆی خۆیان دەکن و ھیچ بەلگەپەکیان نیە، جا کێیە
 گوپراو سەر ئی شیواوتر لەو کەسەیی که بەبێ رێنمایی
 لەلایەن ﷻ وە پەپرەوی لە ئارمژۆی خۆی بکات؟ ئەوانە
 بەراستی ستەمیان لە خۆیان کردووە، بێگومان کە ﷻ گەلانی
 ستەمکار ناگەینێ بەسەرھەرازی و بەختەموری.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ أَنبَأْنَا عَلَيْهِمُ
 قَالُوا أَمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
 أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 لَا تَبْغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
 نَبَّيْحُ الْهَدَىٰ مَعَكَ نَحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ
 حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا فَبَلَكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تُشْكِنْ مِنْ بَعْدِهِ
 إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَبْلُغُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

پلهیهکی ههره بهرزه بۆ مروقی خاومن باومرو ههمو کهس
 بهوپلهیه ناگات، وه لهو سهرومتو سامانهش که پیمان
 داون بهخزمو بیگانه دمهخشن ج بهشیوهی زهکات ج به
 شیوهی چاکهی تر.

﴿٥٥﴾ خۆ ههر کاتیک شتی بۆ سوودو بۆ کهلک ببیسن
 پشتی تی دهکهن و دهلین؛ کرداری خۆمان بۆ خۆمان و
 کرداری خۆتان بۆ خۆتان، له ئیمهوه تووشی زیان نابن،
 ئیمه نامانهویت سهروکهله لهگهل نهفامو نهزاناندا
 بدمین. دلی باومردار ههمیشه له یادی پهرومردگاری
 خۆیدایه و نایهوی خۆی به شتی بۆ سودو پوو پوچهوه
 سههرگرم بکات. ئینجا پهرومردگار روو دهکاته پیغهمبره
 و دهفهرموئ:

﴿٥٦﴾ بیگومان که تو ناتوانیت ههر کهسیکت خوشیست
 بیخهیهته سههر راسته ریگای ئایین بهلام الله ههر خۆیهتی
 که ئهو کهسهی که ئارهزوئ ئی بیت دهیخته سههر ریگای
 راست، چونکه ههر ئهو زاته دهزانیت کۆ شایستهی
 رینماییهو کیش شایستهی گومرایی. له فهرمودهی راستدا
 هاتوه که ئهم ئایهته سهبارت به ئهبو تالیبی مامی
 پیغهمبرمان ﴿٥٧﴾ دابهزیوه که ههمیشه چاودیری
 پیغهمبرهی ﴿٥٨﴾ دهکردو خوشی دهویستو له ریزی ئهودا
 بوو بهلام لهبههر خزمایهتی نهک لهبههر بیرو باومر، جا
 کاتیک نزیکي مردن بوویهوه پیغهمبرمان ﴿٥٩﴾ بانگی کرد بۆ
 وهرگرتنی ئهم ئایینه پیرۆزه، بهلام ئهو لهبههر لۆمهی بت
 پهستان شایهتومانی نههیناو به موشریکی مرد که
 ئهمهش زور سهخت بوو لهلای پیغهمبرمان ﴿٥٩﴾ جا خوا ئهم
 ئایهتهی بۆ نارد. ئینجا پهرومردگار ههندیک له بههانهی
 ئهو بت پهستانهی مهکه باس دهکاتو دهفهرموئ:

﴿٥٧﴾ جا ئهوان وتیان: ئهگهر ئیمه دوی ئهو رینماییه
 بکهوین لهگهل تۆدا ههر لهم زهویهی خۆماندا پارچه
 پارچه دهکریین، پهرومردگار دهفهرموئ: ئهوان ئاوا دهلین،
 ئهی مهگهر ئیمه ئهوانمان له شوینیکی ئهمنو ئاسایشدا
 دانههزانده که بهروبومی ههمو شتیکیان بۆ دهبریت که
 ئهوهش رۆزییهکه بۆیان لهلایه ئیمهوه؟ بهلام زۆربهی
 ئهوان ئهم راستیانه نازانن و ههنگاوی کویرانه ههلهدگرن

﴿٥١﴾ جا بهراستی ئیمه بۆ پسانهوه ئهم پهندو
 ئامۆزگاریانهمان بۆ وتن بهلکو بیر بکهنهوه. ئینجا
 پهرومردگار باسی ئهو زاناو پیاو چاکانهی ئههلی کیتاب که
 باومریان هیئا بهم هورئان دهکاتو دهفهرموئ:

﴿٥٢﴾ ئهو کهسانهی که لهپیش ئهم هورئانهدا پهراومان
 پیداون ئهوان بهم هورئانه باومر دههینن.

﴿٥٣﴾ جا ههر کاتیک ئهو هورئانه بهسهریاندا بخوینریتهوه
 دهلین: باومرمان پێیهتی بیگومان ئهوه راسته و لهلایه
 پهرومردگارمانهوهیه، بیگومان ئیمه پیش ئهم هورئانهیش
 ههر موسلمان بوین. ئهمهش رۆشنترین بهلگهیه لهسههر
 ئهوهی که ئایینی پیغهمبران له شته بنجینهیهکاندا
 یهکن و له یهک سههرچاوهوه ههلقولاون، ئینجا پهرومردگار
 دهفهرموئ:

﴿٥٤﴾ ئهوانه به هوی خۆگرتنیان لهسههر ئایینی پێشوی
 خۆیان و پاشان باومرهینانی راستههینهیان بهم هورئانه دوو
 بهرامبههر پاداشت دهدرینهوه، وه ئهوانه به چاکه خراپه
 لادهبن و وهلامی خراپه به خراپه نادهنهوه، که ئهمهش

وهكو نهوهی كه نهوان خوځيان نهو رېزو پلهیهیان بۆ خوځيان دابین كردبیت!

۵۸ خو ژور ولاتیشمان لهناوبرد كه خهلكهكهی به هوی رابواردن و ژيانی خوځیانهوه سهركهشو لهخوځایی بون، جا نهوه جیگاكانیاننه ببینن كه له پاش نهوان جگه له كهمك لهویدا نیشتهجی نهبون نهوسا ئیمه ههر خوځمانین دهمینینهوهو خهلك ههموی دهمریت.

۵۹ خو پهرومردگاری تۆ هیچ شاریکی لهناو نهبردوه ههتا پهيامبهری خوځی نهناردبیتته ناو سهرهکی ترین جیگایانهوه كه نیشانهكانی ئیمهیان بهسهردا خوځندبهنهوه تا هیچ بههانهیهکیان نهبیت بۆ رۆزی قیامت، جا ئیمه هیچ ولاتیکیشمان لهناو نهبردوه، مهگهر لهبهر نهوهبوه كه خهلكهكهی ستهمكار بون.

۶۰ جا نهوهی كه پیتان دراوه له ههر شتیک تهنها لهزهتیکی ژيانی دنیاپهه جوانیهكهیهتیو پاش ماودیهکی كهم یان ئیوه لهو دهردهجن یان نهو لهدهست ئیوه دهردهچیت، خو نهوهی كه لهلای الله یه چاکتروژوتر دهمینیتتهوه، واته: ئهم ژيانه فریودهرهو جیگای دنیاییو پشت پی بهستنی نیه، دهی نایاههر تی ناگهن؟

۶۱ نایا نهو كهسهی كه ئیمه بهئینیکی جوانمان پی دابیت، جا نهو بهو بهئینهش بگات ودهك نهو كهسه وایه كه ئیمه رابواردنیکی ژيانی دنیايمان پی دابیت و ژور نهبات لهناو بچیت و پاشان نهو له رۆزی قیامتدا لهو كهسانه بیت لهناو ناگردا ناماده دهكرین؟ نهخیر وهكو یهك نین.

۶۲ جا باس بكه بۆیان نهو رۆژهی كه الله بانگیان دهكاتو نهوسا دهفهرمویت: لهكوین نهو هاوبهشانهی من كه ئیوه واتان گومان دهبرد كه نهوانه هاوبهشی من و دهتوان یارمهتیتان بدن و تكتاتان بۆ بكهن؟

۶۳ نهو كهسانهی كه بریاری ئیمه به سهریاندا هاته دیو جوونه ناو ناگرهوه دهئین: نهمانه نهو كهسانه كه ئیمه سهرمان ئی تیکدان، سهرمان ئی تیکدان ههرهوهكو چۆن خوځمان سهرمان ئی شیوابو له پیشگای تۆدا بیزاری خوځمان لهوان دهردهبرین، نهوان ئیمهیان نهپهرستوه بهلكو ههواو

وَمَا أَوْتِشُرَ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُخْضَرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٠﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا أَغْوَيْنَا إِنَّ الْإِثْمَ مَا كَانُوا يَأْنَا يَعْبُدُونَ ﴿٦١﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسْمَعُونَ ﴿٦٢﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٣﴾ فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّيْنَا أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٥﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٧﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحُكْمُ وَالْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَاللَّهُ يُرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾

ئاردهوۆ بهرژهوهندی خوځایان وپستوه، ئانهوهیه سهرنهجامی عابیدان و معبودانی ساختهیی.

۵۸ جا به پهیرهوان وترا بانگ بکهنه نهو هاوبهشانهی كه بۆ الله تان دانا بو با بین به دهمتانهوهو پاریزگاریتان ئی بکهن، جا نهوانیش بانگیان كردن بهلام ولامیان نهدانهوه، جا نهك لهبهر شههامت و لئهاوویی بهلكو لهبهر ترسنوکی و سهرگرمی به سزای خوځیانهوه، جا چاویان به سزا دهكهویت، بیگومان نهگهر نهوان ریگای هیدایهتیا بگرتایه خو ئیستا نهو سزایهیان نهدهدی.

۵۹ جا باس بكه بۆیان نهو رۆژهی كه الله بانگیان دهكاتو دهفهرمویت: چۆن ولامی پیغهمبهرانان دایهوه؟

۶۰ جا لهو رۆژهدا ههمو ههوالیکیان له بیر دهچیتتهوهو هیچ بهلگهیهکی راست و دروستیان نیه بۆ ولامدانهوه، جگه له شهرمهزاری و سهرشوژی، نهوسا پرسیار له یهکتر ناگهن بۆ ولام دانهوهی ئهم پرسیاره، جا له ترسی رودای پر مهترسی نهو رۆژه سهخته پاش زهمانیکی درێژ دینه قسه و سویندی درۆ دهخۆن ودهك له نایهتی بیستوسیی

پژگاربواندا بیټ، وشه ی (غسی) به لای عهبدولای کوری
عهباسهوه له لای خوا بۆ (وچوب)ه، منیش دهلیم: قسه ی
ناوا له لای الله ی بینیهایهت میهره بانه وههر چاوه ری
ئه وهی ئی دهکریټ ئه گهرچی هیچ شتیک له سهر خوا
واجب نیه.

خۆ ههر بهروردگارته ئه وهی که ئاره زوی ئی بیټ
دروستی دهکات و هه لیده بژیریټ، هه لێژاردن بۆ ئه وان نیه،
الله پاک و بی عه بیه و بهرزه و بی نیازه له وهی که ئه وان
دهیکهن به هاوه ل و هاوه شی. لیره بهرونی ئه وه
دهگه یه نیټ که مرؤف بۆی نیه ریگاوری باز به که یفی خوی
هه لێژیټ به لگو ته نها خالیق مافی هه لێژاردنی
هه یه ومه خلوق ئه ومافه ی نیه.

ئه وسه بهروردگارته دزمانیټ ئه وهی که له ناو دلیاندا
شاردویه ته وه و ئه وهش که ئاشکرای دهکهن، واته: له لای
الله ئاشکراو شاروه یه کسانه.

خۆ ئه وه الله یه و هیچ بهرستراویکی راسته قینه ی تر
جگه له و زاته نیه، ههر بۆ ئه وه و ههر خوی شایسته ی
سوپاسه له دنیا و له قیامه تدا، وه بریارو یاسا دانان ههر بۆ
خویه تی و که سی تر مافی ئه وهی نیه، وه ههر بۆ لای ئه و
دهگه پیرینه وه. ئینجا بهروردگار باسی دوو نیعمه تی
گه وره میه ی خوی دهکات و دهقه رموی:

بَلَىٰ: پێم بلێن ئه گهر الله هه تا قیامهت بیکات به شه و
جگه له الله کام خودای تر هه یه که رووناکیان بۆ
بهینیټ؟ ئایا ئیوه ههر نابیه ستن و فامی هیچتان نیه؟

بَلَىٰ: پێم بلێن ئه گهر الله هه تا قیامهت دنیا تان بۆ
بکات به رۆژ جگه له الله کام بهرستراویکی تر هه یه که
شه و تان بۆ بهینیټ تا ئارامی تیدا بگرن و به سه نیته وه؟ ئایا
ئیوه ههر چا و ناکه نه وه که ئه م راستیا نه ببین؟

جا به شیک له سۆزو چاکه ی ئه و، ئه وه یه که ئه و
شه و و رۆژه ی بۆ دانا و به شیوه یه کی پیکوپیک تا له شه ودا
ئیه راحهت که و به سه نیته وه و له رۆژی شدا بۆ به ده ست
هیئانی خه یرو به یه ره فره وانه کانی ئه و کارو کۆشش بکه ن،
به و ئومیده ی که ئیوه میش سوپاسی بکه ن و نه مک نه ناس

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مِنَ اللَّيْلِ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَضِيَاءٌ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٦١﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنَ اللَّيْلِ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ لَيْلٌ تُسْكُنُونَ
فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٦٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٦٣﴾ وَيَوْمَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءُيَ الَّذِي كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٦٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْتُرُونَ ﴿٦٥﴾ إِن قُلُوبُنَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ فَبَعَثَ
عَلَيْهِمْ وَءَايَاتِنَا مِنَ الْكُتُبِ مَا إِن مَفَاتِحَهُ لَنُنْزِلُهَا بِالْعَصْبَةِ
أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
﴿٦٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٧﴾

سورته ی ئه نعمادا هاتوه و دهلێن: به الله هه سه م، به
بهروردگارمان ئیعه موشریکن نه بووین

ئه گهر به جوانی له رۆژی قیامهت و برسیار و وهلامی ئه و
رۆژه له قورئاندا وردیه نه وه له وانه یه هه ندیک جیگای به
دژی هه ندیک تر بزانیټ، تاوانباران له لایه ک هسه ناکهن،
له لایه ک نهفرین له یه کتر دهکهن، له لایه ک وهکو ئیره
وهلامیان نیه و له لایه کی تره وه وهکو ئه وهی سورته ی ئه نعم
سویند دهخون و دهلێن موشریک نه بووین و چه ندين
جیگای تری له م بابه ته به لام ئه گهر بزانی که ئه و ماوه
به هه زاران ساله ئینجا مانای ئه م ئایه تانه به چاک
دزمانیټ، چونکه دهگونجیټ دهیان سال بی دهنگ و دهیان
سالی تر حنیو به یه کتر دان و چا و له یه ک سوورکرده وه و
دهیان سال به لێن دان به الله که ئه گهر بگه رینه وه بۆ دنیا
نیتر جگه له الله به ندایه تی بۆ شتیک تر ناکهن. ئینجا
بهروردگار دهقه رموی:

ئه وسه ئه و که سه ی که بگه رینه وه بۆ لای بهروردگار و
له تاوان به شیمان بووینه وه و باوه ری هیئا بیټ و کرداری
چاک کردبیټ نزیکه ئه وه له رۆژی قیامه تدا له ریزی

نەبن، جا ئەوانەى كە جگە لە ﷲ دىيانپەرستى ھەر وەك
لە دنيادا ھىچ دەسلەتلىكيان لە سەر ھاتنى شەو و رۆژ نىە
كە ھۆى ئەو ھەموو خەيرو بەيرەن بۆتان، ھەر ئاوا لە
ھيامەتیشدا ھىچ چاكەيەكيان لە دەست نايەت بۆتان دەى
بىرى ئەو رۆژە بكەنەوہ.

جا باس بکه بۆيان ئەو پۇژەي كە **الله** بانگيان دمكاتو دمفەرموئیت: كوان ئەوانەي كە ئیوہ گومانتان دمبرد كە ئەوانە ھاوبەشی منن و دمتوانن یارمەتیتان بدمن و تكتاتان بۆ بکەن؟ ھاوبەشی دانان بۆ **الله** تاوانیکی زۆر گەورمیه و **الله** بە بێ پەشیمان بوونەووە تەوبە لیكردنی پېش مردن چاوپۆشی ئی ناكاتو موشریكان بۆ ھەمیشە جیگیان ناگری داخی دۆزەخە.

له هه مو گهل و تاقمێك شاهه تێك كه پێغه مبهری ئهو
گهل و پیاو چاك و راستگو یانی ههر تاقم و تیره
عه شیرمه تیکهن دهمرده هینین، ئینجا له بێ باوه رانی ئهو
تاقم و گهل و عه شیرمه تیره پرسیار دهرکریت له و کارو
کۆششهی که له دنیا دا کردویانه، جا پێمان وتن ئادهی
به لگه کانتان بهینن ئینجا دهمزان که حه ق و راستی ههر
له لای الله یه و ئهو درۆ و قسه پوچ و بێ که لکانه ی که هه لیان
به ستوه له دنیا دا له بیریان نامی نیت، به لکوده بێ به هوی
شهرمه زاری و سه ره زۆری قیامه تیان.

بیگومان که هارون له گهلی موساو له خزمانی بوو، مام یان ئاموژای بوو کهچی به ناحق دهست دریزی کرده سمریان، که نهونده گهنجینه مان بهو دابوو که هه لگرتنی کلپهکانی به ته نهایی تاهمیکی خاودن هیزی ماندوو شهکته دکرد، جا بهم هویهوه لهجیاتی سوپاسی ﷲ ناسوپاسی کردو زۆر لوت بهرزو خو بهزلزان بوو، جا باس بکه بویان نهو کاتهی که خه لکی تیره کهی پتیا ن وت: لوت بهرزو خو بهزلزان مه به، بهراستی ﷲ خو بهزلزانی خوش ناویت.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهِ ۖ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا
مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُورُونَ ۖ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُفْلِحُهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا
بِهِ وَبِآرِهِ الْأَرْضَ ۖ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَبْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَنَصِّرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
مَكَانَهُ بِأَلْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَذِّبُوا ۖ وَكَانَ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
وَيَكَانُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ لِمَجْعَلِهَا
لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿۷۷﴾ جا بهو سامانه زوړه که الله پي به خشيوي مالي
دواړوژتي پي به دهست بهينه و بهشي ژياني دنياي خوټيست
له بير نه جيت، جا چا که بکه هه روهك الله چا که له گهل
تودا کردوه و نه و هه مو سه رومت و سامانه ي پيداويت، وه
له سر زهويدا خراپه نه که يت چونکه بيگومان که الله
خراپه کاراني خوځ ناويت.

قارون وتی: ئەوێی که به من دراوه به‌هۆی زانیاری
خۆمه‌وه‌یه هیچ منه‌تی تێدا نیه و خۆم شایسته ئەم مال و
سامانه‌م که پێم دراوه، په‌روه‌ردگاریش به ده‌میدا
ده‌دا‌ته‌وه‌و ده‌فه‌رمو‌ی: ئایا نازانی‌ت که به‌راستی ﷻ پێش
ئهو گه‌لانیکی زۆری له‌ناو‌بر‌دوه که له‌و به‌ توانا‌ترو
سه‌روه‌تمه‌ندتر بوون؟ جا په‌رسا‌ر له‌ تاوان‌باران
ناکری‌ت بۆ‌چا‌وپۆشی لی کردنیان چونکه ﷻ
ده‌میان‌سێ‌ت و ده‌زانێ چیا‌ن کردوه، ئەوانه‌ ته‌نها په‌رسا‌ریان
بۆ سه‌رزهن‌شت و لۆمه‌ لی ده‌کری‌ت، جا به‌م شی‌وه‌یه
مانایه‌ ئەم ئایه‌ته له‌گه‌ل ئەو ئایه‌تانه‌ی په‌رسا‌ری کا‌ه‌ران
وه‌کو ئایه‌تی ﴿قَوْلِكَ لَسْتَ لَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (حیجر: ۹۳)

هه موته: سویند به په روهر دگار پرسیار له هه موته

دەگرت ئەك دەگرتەو. بە ئی قارون گوئی به نامۆزگاریی پیاو باشانی گەلەكەى نەداو هەر به باشی و بۆشی خۆیهوه خەریك بوو.

جا لەو كاتەدا بەو بەرگە رازاوو دەست و پێوەندە زۆرمیەوه هاتە ناو تیرەكەى، خۆ ئەوانەى كە ژيانى دنیایان دەویست وتیان: ئای خۆزگە وەك ئەوێ كە به قارون دراوه بەئیمەش بداریه بێگومان ئەو بهشیكى زۆر گەورمیه كە بەو دراوه لە مالى دنیا، دیاره ئەمە هەلۆیستی دنیا وێستانە بەلام ئەوانەى كە به چاكی دنیا دەناسن و بەو سەروەت و سامانە فریو ناخۆن هەلۆیستیشان جیاوازه وەك دەفەرموئ:

جا ئەوانەى كە زانیاری راستەهێنەیان پێدرا بوو كە یەكتاپەرستى و خۆ نامادەكرنە بۆ مالى خۆشترو هەتاهەتای بەو تاقمە دنیا وێستەیان وت: هەى سەر ئی شیواوو مال وێرانان دەك لە ناوچن ئەو كە چى دەلێن؟ ئەو پاداشتەى كە اللّە دايناوه بۆ ئەو كەسەى كە باوەرى هینا بیت و كردارى چاكی كرد بیت كە بریتیه لە بەهەشت و نازو نێعمەتەكانى زۆر چاكترە لەوێ كە دراوه بە قارون لە دنیا، ئەوسا جگە لە خۆگران بە كەسێتر ئەم نازو نێعمەتى گەورەو هەتاهەتایە نادریت. لە فەرمودە دا هاتووە كە اللّە بە بەندەكانى دەفەرموئ: {أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَيَّ قَلْبُ بَشَرٍ/احمد، صحیحە الانبای/} ئەوێ كە چاو نەیبینیووە گوئ نەیبیستووە نەهاتووە بە دلى هیچ كەسیكدا نامادەم كردووە بۆ بەندە چاكەكانم} جا كاتێك پەروردگار باسى لوت بەرزى قارون و شانازی كردنى بەسەر گەلەكەیداو خۆ رازاندنەوێ كرد باسى سەرئەنجامى ئەو هەلس و كەوتەهیشى دەكات و دەفەرموئ:

جا ئەومان بە مالهەكەشیەوه برد بە ناخى زەویدا ئەوسا هیچ دەستەیهكیش نەبوو لە سزای اللّە بێپاریزیت،

و هەخۆشى لەوانە نەبوو كە سەرکەوتن بە دەست بەنیت و تۆلەى خۆى بكاتەو.

ئەوسا ئەو كەسانەى كە دوینی ئاواتى جیگای ئەویان دەخواست، وا ئیستا پاش بە ناخى زەویدا چوونى قارون و مالهەكەشى لەو ئاواتەى خۆیان پەشیمان و دەلێن: وای خۆوا دەردەكەوێت كە بەراستى اللّە بۆ هەر كەسێك لە بەندەكانى كە ئارمۆزى ئی بیت پۆزى فرەوان دەكات و بۆ هەر كەسێكیش كە ئارمۆزى ئی بیت دەگرتەووە كەم دەستى دەكات، جا دەلێن: ئەگەر اللّە منەتى نەخستایە سەرمان ئیمەهیشى بە ناخى زەویدا دەبردە خوارووە، وای بەراستى بى باوەرمان رزگار نابن. وشەى (وَيْكَاكَ) هەندێك بەلایانەووە (وَيْلَكَ) اعلم أن...واتە: وای بۆ تۆ بزانە بەراستى... كە وشەى (اعلم) وپیتى(ل) لە (وَيْلَكَ) لابراون. واللّە اعلم.

ئەو مالى دوا پۆزەو ئیمە هەر بەو كەسانە دەدەین كە لەم زەویدەدا نایانەوێت لوت بەرزو خراپە كێل بن، وە پاشە پۆزیش هەر بۆ پەرەیزكارانە، خۆ بەزلزانی و لوت بەرزى سیفەتێكى ناپەسند و بێزارووە لەلای اللّە. هەر بۆیه پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ: {إِنَّ اللَّهَ أَوْخَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَبْغِ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ/متفق عليه/} بێگومان اللّە نینگا كراوەتەلام كە ئەوێندە خۆتان نزم بكەنەو بە دلى هیچ كەسێك بەسەر كەسێكى تردا خۆى هەل نەكیشیت، وە هیچ كەسێكیش دەست درێژى نەكاتە سەر كەسێكى تر}

هەر كەسێك چاكەیهك بكات زیاتر لەو چاكەیهى بۆ هەیه، (كە لای خواروى دە بەرامبەرە) وە هەر كەسێكیش كارى خراپ ئەنجام بدات ئەوسا ئەوانەى كە ئەو كردارگەلە خراپەیان كردووە جگە لەو كارانەى كە كردووانە تۆلەیان ئی وەرناگیریت.

۸۵ بېگومان ئەو زاتەى كە قورئانى بۇ تۆ ناردودە دىگەپ ئىنتىتەو بۇ قىامەت و حىساب و پىرسىارى كارو كۆشى خۇت و ھەلۋىستى گەلەكەت لىدەكرىت، بەو كەسانەى كە باومرپ پى ناكەن بلى؛ پەرورەدگارم زاناترە بەو كەسەى كە لەسەر رىنمايى و ھىدايەتەو ئەو كەسەش كە لەناو گومرايى ئاشكرادايە.

۸۶ خۇ تۆ بەو ھىوايە نەبوويت كە ئەم قورئانەت بۇ بىت بەلام ئەو قورئانەت بۇ ھات كە بەزىيى و سۆزىك بوو لەلەيەن پەرورەدگار تەو، جا تۆش ھەرگىز پىشتىوانى لە خوانەناسان نەكەيت، بەلكو لىيان جيا بېرەدو و لە خۇت و دوورىان بىخەردو و بە پىچەوانەيانەو بىجولرەو.

۸۷ ئەوسا پاش ئەودى كە نىشانەكانى اللە ھاتە لات نابىت ئەوان تۆ لەو لادەن و لە بلاو كىردنەو نىشانەكانى اللە پىگات ئى بگرن، جا تۆ خەلكى بەرەو ئاينى پەرورەدگار تە بانگ بىكەو تۆ لە موشرىكان نەبىت، ئەمە رووى لە پىغەمبەر ﷺ و مەبەست ئوممەتەكەيەتى، ھەرودە ئەم ئايەتەش كە دىقەر مويت:

۸۸ لەگەل اللە دا ھىچ پەرستراوئىكى تر مەپەرستە، چونكە ھىچ پەرستراوئىكى راستەقىنەى تر جگە لەو نىە، ھەمو شتىك لەناو دىجىت بىجگە لە زاتى خۇى، ھەر بۇ ئەوە برپارو فرمان و ھەر بۇ لای ئەویش دىگەپ ئىنتىتەو بۇ حىساب و كىتاب و ھەر ئەویشە پاداشتان دىداتەو چاكە بە چاك و خراپەش بە خراپ.

سورتي عنكبوت كە سورتي بىست و نۆھەمى قورئانە، شەست و نۆ ئايەتە، لە دواترىن سورەتانيكە كە لە مەكەدا ھاتوتە خوارەو و ھەندىكش وتويانە كە لە مەدىنەدا دابەزىو، وتراو بەگوئىرەى دابەزىن سورتي ھەشتا و پىنچەمەو پاش سورتي (روم) و پىش (موتەففىن) دابەزىو. وشەى (الغەكبوت: جالۆكە) لە قورئاندا تەنھا دوو جار ئەویش لە ئايەتى جلاويەكەمى ئەم سورەتەدا ھاتو.

بەناوى اللە ى زۆر بەسۆزو بىننەيەت مېھربان

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَفِيعٌ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ مَا كُنْتُ تَرْجُو أَنَّ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ۝ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۶۹

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۱ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۚ ۲ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۚ ۳ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ لَاقٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ ۴ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

۱ ئەلىف، لام، ميم. ھەرخوا دىزانى مەبەست چىيە.

۲ ئايا خەلكى وا دىزانن كە وازيان ئى دەھىنرىت كە

وتيان باومرپمان ھىناو و ئەوان تاقى ناكرىنەو؟

۳ لە كاتىكدا ئەوانەى پىش ئەوانمان تاقى كردو تەو تا

اللە ئەوانەى كە راستيان كردو لە بىرو باومرپاندا،

ئەوانەش كە درۆزنن دەريان بخاتو لەيەكيان جيا بىكاتەو.

۴ ئايا ئەوانەى كە خراپە كىلن وا دىزانن لە دەست ئىمە

دەردەچن؟ ئاي چەند خراپ برپار دەدەن، چۆن دەگونجىت

كە ئەوان لە دەستى پەرورەدگارى بە توانا دەرىچن؟

۵ ھەر كەسىك بە ھىواى گەيشتن بە اللە بىت لە

پاشەرۆژداو لە دنياى ئىشى چاكى كرديت، ئەوسا بە

بېگومان ئەو ماوہىيە كە اللە دايئاو دىت و بە پەرورەدگار

شادمان دەبىت، خۇ ئەو زاتە بىسەرى ھەمو قسەو زانەرى

ھەمو شتىكە ئاشكرا بىت يان پەنھان.

۶ جا ھەر كەسىك خۇى زەحمەت بدات بۇ ئەنجامدانى

ئىشى چاك ئەو ئەو ئىشە چاكەى ھەر بە سوودى

خۆيەتى، بېگومان كە اللە بى نيازە لە ھەمو جىھانيان.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلَنَحْمِلَ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ ﴿١٢﴾ مِن خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنفَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَنَسْتَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْرَوْنَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

دهخوی یان ناخوی نارمزوی خوټه جا دایکی دنیابو که په‌شیمان نابیته‌وه دهستی کرده‌وه به‌خواردن.

١ جا نه‌وانه‌ی که باومړیان هیناوه و کرداری چاکیان کردوه به‌پرستی نه‌وانه ده‌خینه ناو پیاو چا‌کانه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ران و دوستانى خوداو شه‌هیدان و راست‌گو‌یانن و له‌گه‌ل نه‌واندا کو ده‌کرینه‌وه.

٢ خو هه‌ندیک له‌خه‌لکیش هه‌ن که ده‌لین باومړیان هیناوه به‌الله، جا نه‌وانه هه‌ر کاتیک له‌بهر الله و له‌سهر رېبازی نه‌و نازار بدرین نه‌و نیش و نازاردی خه‌لک لایان و دکو سزای الله وایه و ده‌ترسن و په‌یره‌ویان ده‌کهن و واز له‌رېبازی الله ده‌نین، له‌کاتیکدا نه‌گهر له‌لایه‌ن په‌روم‌دگارته‌وه سه‌رکه‌وتنیک به‌دهست به‌ینی، به‌پرستی ده‌لین نیمه‌ش له‌گه‌ل نیوده‌ا بووین و داوای ده‌ستکه‌وتت لی ده‌کهن، مه‌گهر الله نا‌گادارتر نیه‌ به‌وه‌ی که له‌ناو دلی خه‌لک‌دایه‌؟!

٣ تا‌کو الله ده‌ریختا نه‌و که‌سانه‌ی که به‌پرستی باومړیان هیناوه نه‌و که‌سانه‌ش که مو‌نا‌ف‌ق و دو‌رو‌ون.

٤ جا کافره‌کان ده‌لین به‌و که‌سانه‌ی که باومړیان هیناوه و مرن داوای رېبازی نیمه‌ بکه‌ون و به‌گو‌یی نیمه‌ بکه‌ن، هه‌فتان نه‌بیټ نیمه‌ له‌رؤ‌زی قیامه‌تدا تا‌وانه‌کانی نیوه هه‌لده‌گرین و گونا‌ه‌تان له‌سهر نیمه‌. له‌کاتیکدا نه‌وان هیچ شتیک له‌تا‌وانه‌کانی نه‌وان هه‌لنا‌گرن، بی‌گومان که نه‌وان درو‌زنن.

٥ جا نه‌وانه‌ی که خه‌لک بو کوفرو بی‌دینی بانگ ده‌کهن باری گرانی خو‌یان هه‌لده‌گرن، وه له‌گه‌ل باری گرانی خو‌یاندای باری گرانی خه‌لکی تریش که‌به‌قه‌سه‌ی نه‌وان فریویان خواردوه هه‌لده‌گرن و به‌دنیاییه‌وه له‌رؤ‌زی قیامه‌تدا له‌باردی نه‌و درو و ده‌له‌سانه‌ی که ده‌یان کرد، په‌رسپاریان لی ده‌کریت. پی‌غه‌مبه‌رمان ﴿وَمَنْ دَعَا إِلَىٰ ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا﴾ هه‌ر که‌س خه‌لکی بانگ بکات بو گومرایی به‌نه‌ندازه‌ی تا‌وانی نه‌و که‌سانه‌ی که په‌یره‌وی

٧ نه‌وسا نه‌و که‌سانه‌ی که باومړیان هیناوه و نیشی باشیان کردوه به‌دنیاییه‌وه نیمه‌ تا‌وانه‌کانیان داد‌ه‌پو‌شین و نایخه‌ینه روو، وه به‌چاکتر له‌وه‌یش که کردویانه پاداش‌تیا‌ن دده‌دینه‌وه.

٨ فرمان‌ماندا به‌سهر مرو‌فدا که چاکه بکا له‌گه‌ل باوک و دایکیدای، جا نه‌گهر نه‌وان هه‌لینان پی‌چایت له‌سهر نه‌وه‌ی که تو‌هاوبه‌شم بو دابنیت به‌شتیک که تو‌هیچ زانیاریه‌کت به‌و شته نیه‌ نه‌وسا له‌مباروه به‌گو‌ییان مه‌که، گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بو لای منه، جا تیتان ده‌گه‌یه‌نم که چیتان کردوه. نه‌م نایه‌ته له‌باردی سه‌عدی کوری نه‌بو و ده‌قاسه‌وه هاتوه که وتویه‌تی چوار نایه‌ت له‌باردی منه‌وه دابه‌زیون جا باس ده‌کات و ده‌لی: دایکی پی‌ی وت: نایا الله فرمانی نه‌کردوه که به‌گو‌یی باوک و دایکت بکه‌یت؟ به‌الله قه‌سم هیچ خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک ناخو‌م هه‌تا ده‌رم یان تو‌کافر نه‌بیته‌وه، سه‌عد ده‌لی: جا هه‌ر کاتیک بیان ویستایه‌ که خواردنی پی‌بدن به‌دار ده‌میان ده‌کرده‌وه جا نه‌م نایه‌ته دابه‌زی‌وسه‌عد به‌دایکی وت چه‌ندین گیانت هه‌بی و هه‌مویان ده‌رجن من وازله‌نایین ناهینم خواردن

فَأَنبِئَنَّهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِ وَأَعْلَنَ مَا آتَاهُ لَعَلَّيُنَاسٌ
 ۱۵ وَإِذْ هَبَّ سَيْفُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَفْوَءٌ وَذَكَرَ
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۱۶ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
 دُونِ اللَّهِ أَشْثَنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ مِن
 دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ
 وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۱۷ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
 فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ۱۸ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۱۹ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۰ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۲۱ وَمَا أَنشَأَ بِمَعْجِرَاتٍ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
 وَلَا نَصِيرٍ ۲۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَبَّأُونَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَمُوتُ
 أُولَئِكَ يَلْمِزُونَ أَوْلِيَاءَ الَّذِينَ هُم مِّن دُونِ اللَّهِ فَتَبَيَّنَ

دەكەن تا رۆژی قیامت تاوانی لەسەرە بە یی ئەوەی که
 هیچ شتیک لە تاوانی ئەو شۆینکەوتوانەش کەم بێتەوه {
 وه هەروەها وتراوه: که لە رۆژی قیامتدا پیاوی وا دەهێنن
 که چاکە ی زۆرە جا ئەوەندە تۆلە ی وەردەگیرێتەوه بۆ
 خەلک هەتا چاکەکانی تەواو دەبێت پاشان هەم داوی ئی
 دەکرێت، جا اللہ دەفەرموی: تۆلە وەرگرن لە بەندەم ئەوسا
 فریشتەکان دەلێن: هیچ چاکە ی نەماوە دەفەرموی: لە
 خراپە ی سەتەم لیکراو هەلگرن و بێخەنە سەر شانی ئەوو
 باری گوناھی ئەوانیش هەلەدەگرێت. ئینجا پەرورەدگار بۆ
 دلدانەوه ی پیغەمبەرمان ﷺ بە کورتی باسی چەند
 پیغەمبەریک دەکات لەوانە نوح پیغەمبەرە ﷺ و
 دەفەرموی:

۱۵ بەراستی ئیمە نوح پیغەمبەرمان ﷺ نارد بۆ لای
 گەلەکە ی بۆ ئەوە ی دەست لە بت پەرستی هەلگرن و
 رۆبکەنە پەرورەدگاری تاک و تەنیا، جا ئەویش لە ناو ئەو
 گەلە ی خۆیدا نۆ سەد و پەنجا سال مایەوه و بەبەرەدوامی
 بەره و یەکتاپەرستی بانگی کردن، بەلام ئەوان جگە لە
 ژمارە یەکی زۆر کەم باوەریان پێ نەهێناو گالته یان پێ
 دەکرد، جا لێزەمە بارانی ئاسمان و ناوی ناو زەوی گرتنی و
 هیچیان دەرباز نەبون، لە کاتیکیدا که ئەوان سەتەمکار بون.

۱۶ ئەوسا ئیمە خۆی ئەوانە ی که لە ناو کەشتیە کەیدا
 بوون رزگارمان کردن، جا ئەم رۆوداوەمان کردووە بە
 نیشانە یەک بۆ پەند و نامۆزگاری جیهانیان.

۱۷ جا باسی ئیبراھیمیش ﷺ بکە ئەو کاتە ی که
 بەگەلەکە ی وت: بەندایەتی اللہ بکەن و خۆتان بپاریزن لەو
 شانە ی که دەبنە هۆی سزای اللہ بۆتان، هەرئەوه چاکە
 بۆتان ئەگەر بزەن.

۱۸ ئەوانە ی که جگە لە اللہ دەیانپەرستن بت گەلێکن، وه
 درۆ و بوختانیکی کە دروستان کردووە بێگومان ئەوانە ی که
 ئیوہ جگە لە اللہ بەندایەتی بۆ دەکەن خاوەنی هیچ
 رۆزیەکیش نین بۆتان، جا که وابو هەر لە اللہ داوی رۆزی
 بکەن و هەر بەندایەتی بۆ ئەو بکەن و هەر ئەو بپەرستن و
 سوپاسی ئەو بکەن کە هەر بۆ لای ئەو دەگەرێنێنەوه.

۱۹ جا ئەگەر ئیوہ بە درۆم دەخەنەوه و باوەرم پێ ناکەن
 بەراستی گەلانیکی زۆریش پێش ئیوہ باوەریان نەکرد بە
 پیغەمبەراینی خۆیان، وه لەسەر ئەم رەوانە کراوە جگە لە
 گەیانەنی پەیاوەکە ی بە رونی و ئاشکراینی شتیکی تر نیە.
 جا باوەر دەهێنن قازانج دەکەن و نایهێنن هەر خۆتان زیان
 دەکەن.

۲۰ ئایا نازانن که اللہ چۆن سەرەتا دروستکردنی دەست
 پێ کرد؟ دە ی باش بزەنن که پاشان زیندوویی دەکاتەوه،
 بێگومان ئەوه لەلای اللہ زۆر ئاسانە

۲۱ بۆی: بەناو ئەم زەویدا بگەرێن جا تەماشای بکەن و
 وردبێنەوه بزەنن چۆن لەسەرەتا دروستکردنی دەست
 پێ کرد؟ پاشان اللہ جاریکی تر زیندووتان دەکاتەوه بۆ
 لێپرسینەوه، بێگومان اللہ بە توانایە بەسەر هەمو شتیکیدا.

۲۲ جا ئەو کاتە که زیندوی کردنەوه ئەو کەسە ی که
 نارەزۆی ئی بێت سزای دەدات لەسەر ئەو خراپانە ی که
 کردووەتی و ئەو کەسە ی که نارەزۆی ئی بێت بەزەیی پێدا
 دیتەوه و سزای نادات، خو هەر بۆ لای ئەو دەتان هێننەوه.

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَجَبَهُ اللَّهُ مِنْ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ يَبْعُضُ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرٍ ﴿٢٥﴾ ﴿٢٦﴾ فَمَأْمُورٌ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُم لَتَأْتُونَ الْفَجْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ أَفَبِكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابٍ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

﴿٢٢﴾ جا ئیوه نه له زهوی و نه له ناسماندا ناتوان خوتان رزگار بکه و له دهستی الله، درېجن، نهوسا بۆ ئیوه جگه له الله، هیج دۆستو یارمهتیدرئیک نیه.

﴿٢٣﴾ خو ئه و کهسانه ی که به نایه تهکانی الله و به گه یشتن به و زاته بئ باوهرن، نهوانه ناویمید بوون له به زهوی من، نهوسا بۆ نهوانه سزای به ژان ههیه. ئینجا دهگه رپته وه سهر چیرۆکی ئیبراهیم پیغه مبهرو الله دهفه رموی:

﴿٢٤﴾ جا ئه و گه له ی جگه له وهی که وتیان: بیکوژن یان بیسو تینن هیج وه لایمکی تریان بۆی نه بوو، جا ناگریان بۆ کوژدوه و خستیانه ناویه وه به لام الله، له و ناگره رزگاری کرد، بیگومان له و باسو داستانه دا چه ندین به لگه ههیه بۆ گه لیک که باوهر دههینن.

﴿٢٥﴾ جا وتی: نه وهی که جگه له الله کردوتانن به خودای خوتان بت گه لیکن که هو ی خو شه ویستی و دۆستایه تی نیوانتانه له دنیا دا، پاشان له رۆزی قیامه تدا باوهر به یه کتر ناکهن، به لگو نهفرین و لعنه ت له یه کتر دهکهن، به لام تازه ئه و بیزاری و نهفرین له یه کتر کردنه هیج

سوودیکتان بئ نادات، نهوسا جینگاتان ناگره و هیج یارمهتیدرئیکیشان نیه.

﴿٢٦﴾ نهوسا لوت ی برازی الله باوهری بئ هینا و ئیبراهیم وتی: به راستی من بۆ لای پهرو مردگاری خو م کوچ دهکهم واته: له ولاتی خو م که خه لکه که ی دزایه تیم دهکهن و باوهرم بئ ناهینن کوچ دهکهم بۆ جینگایه کی تر له بهر گه یاندنی په یامه که م و پاریزگاری له بیرو باوهرم به راستی ههر خۆیه تی به هیزو کار به جی و دانا.

دهلین ئیبراهیم الله یه که م کهس بووه که له بهر الله له ولات و کهسو کاری خو ی دهستی شو رد بیت و به ره و هه ندرمان چوو بیت که لوت ی برازی و ساره خاتونی خیزانی له گه لدا بووه له عیراه وه بۆ شام و بۆ هه له ستین، نه گهر چی هه ندی له ته فسیر زانان ئه م قسه یان به قسه ی لوت زانیوه، جا به هو ی راستی و ئی برانی بۆ الله، پهرو مردگار خه لات ی کردو مندالی پید ا وکو دهفه رموی:

﴿٢٧﴾ نهوسا ئیمهش ئیسحاق و لهویش یه عقوبمان بئ به خشی و زیاد له ویش له ناو نه وهی نهودا پیغه مبهرایه تی و رهوانه گردنی پهراومان دانا، وه له دنیا دا پاداشتی چاکه ی خو یمان پید ا و بیگومان له رۆزی دوا یشتا له ناو پیاو چا کاندایه. له موسا وه الله هه تا پیغه مبهرمان الله هه مو ی نه وهی ئه و پیغه مبهره گه ورو به ریزمیه الله، به راستی ههروهک چۆن تاکه کهس بوو که بۆ الله هه مو شت فیدا کات، هه روا تاکه کهسیکیشه که له لایهن هه مو خاوه ن نایینه کانه وه ریزی هه بی. ئینجا پهرو مردگار باسی لوت پیغه مبهر الله دمکات و دهفه رموی:

﴿٢٨﴾ باسی لوت بکه بۆ گه له که ت ئه و کاته ی که به گه له که ی وت: به راستی ئیوه کاریکی هیزه ونی و دهکهن که له م جیهانه دا هیج کهس لی تان پئش نه که و توه.

﴿٢٩﴾ بیگومان ئیوه نیربازی دهکهن و رپگری دهکهن و له ناو کوژدگانتاندا ئیشی خراپ به بهرچاوی یه کتره وه دهکهن، جا وه لایم گه له که ی جگه له وهی که به گالته وه بییان وت: تۆ سزای الله مان بۆ بهیننه نه گهر راست ده که ی ت، شتیکی تر نه بو.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا تَحَرَّبْنَا عَنْهُمْ وَعَنْهُمْ لَنَنْجِيَنَّهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
 أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِتًّا بِهِمْ وَصَافَك بِهِمْ ذُرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَانِكَ
 كَانَتْ مِنْكَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَكَ عَلَى أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْرًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾
 وَلَقَدْ رَزَقْنَاهَا آيَةً يَسْتَوِي لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾
 وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَتَقَوْمِ آعْبُدُوا
 اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْمُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
 دَارِهِمْ جَنِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَنَعُودًا وَقَدْ تَبَيَّرَك
 لَكُمْ مِنْ مَسْكَنِهِمْ وَزَرَبَك لَهُمُ الشَّيْطَانُ
 أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

﴿٣٦﴾ خُو بُو لای خه لکی مه دیه نیش شوعه بیی برایانمان

ردوانه کرد، جا ئه ویش به گه له گه ی وت: الله بیه رستن و له
 هاتنی رُوژی دواپی بترسن و خرابه کارانه له زه ویدا خرابه
 بلا و مه که نه وه.

﴿٣٧﴾ ئه وسه ئه وان باوه پریان پی نه کرد، جا له رزه یه کی وا
 گرتنی که له ناو مالی خو یاندا چه ن و مل که وتن وهه ست و
 خوستیان ئی برا و که سیان دهرنه چون. ئینجا دیته سهر
 باسی عاد و سه مود به کورتی و ده فهرموی:

﴿٣٨﴾ خُو عاد ی گه لی هود و سه مودی گه لی صالحی شمان
 له ناو برد به راستی جیگا و ریگای ئه وان که به ناویاندا
 هاتو چو ده که ن ئه و راستیه ی بُو روشن کردونه ته وه و
 به جاوی خوتان ده ی بینن، شهیتان کرداره خراب و نا
 له باره کانیا نی بُو جوان کرد بون و ریگای راستی ئی گرتیون،
 خو حه ق و ناحه قیشیان به باشی دهناسی به لام دوا ی هه وا و
 نارم زو که وتن تا به و رُوژه ره شه گه یشتن.

﴿٣١﴾ ئه ویش رُووی له به رومردگاری کرد و وتی: ئه ی
 به رومردگارم یارمه تیم بده و سهرم بجه به سهر ئه م گه له
 خرابه کاره دا، دیاره به رومردگار نزا که ی ئی وهرگرت، جا
 راسپارد هکانی الله دابه زین و پیشه کی رُوویان کرده لای
 ئیبراهیم.

﴿٣٢﴾ جا له و کاته ی که ئیرراوانی ئیمه هاتنه لای ئیبراهیم
 و موژده ی کوپیان پئدا، وتیان: ئیمه خه لکی ئه و گونده
 له ناو ده به یین چونکه خه لکه که ی سته مکارن.

﴿٣٣﴾ ئیبراهیم الله پاش ئه وه ی که زانی داوا ی مؤله ت بُو
 کردنیان بی سووده وتی: بیگومان ئه و گونده لوتیشی
 تئدایه؟! وتیان: ئیمه چاکتر دزمانین به و که سه ی که
 له وئدایه به راستی ئه و ده ست و پیوه ندیشی رزگار ده که یین
 جگه له خیزانی که ئه و له ناو ئه و اندا ده مئینیته وه.

﴿٣٤﴾ جا له و کاته دا که ئیرراوه کانی ئیمه هاتنه لای لوت
 الله ههر به بینیان نیگه ران و دل ته نگ بو و وتیان:
 مه ترسه و خه م مه خو به راستی ئیمه خو ت و ده ست و
 پیوه ندیشت رزگار ده که یین جگه له خیزانت که له ناو
 ئه و اندا بُو تامکردنی ئه و سزایه ده مئینیته وه.

﴿٣٥﴾ به راستی ئیمه بُو خه لکی ئه م جیگه یه له ناسمانه وه
 سزایان بُو دابه به زینن چونکه ئه وان له خرابه کاری و بی
 ره وشتیدا له سنور تی به ریون.

﴿٣٦﴾ خُو به راستی ئیمه له و جیگادا به لگه یه کی گه وره و
 رُو شتمان به جی هیشت بُو ئه و گه له ی که تئده گه ن و له شت
 ورد ده بنه وه. ئینجا ده چیته سهر باسی شوعه یب
 پیغه مبه ر الله ده فهرموی:

وَقَرُّوْكَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَكَذَّابَآءَ هَآءِهِمْ مُّوَسَى
 بِآلَيْهِنَّ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَٰبِقِينَ
 ٣٩ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
 وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
 وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٤٠ مَثَلُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنَكَبُوْتِ
 اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنَكَبُوْتِ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ٤١ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٤٢ وَتِلْكَ
 الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
 ٤٣ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ٤٤ أَتُلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ٤٥

٤١ وینهی نهو کهسانهی که جگه له الله دوستانیک
 دهگرن که یارمه‌تیاں بداتو له سزای الله رزگاریان بکات،
 وهك نهو جالجالؤکهیه که مالیک بؤ پاراستنی خوی دروست
 دهکات که بیگومان لاوازترین مال مالی جالجالؤکهیه نه‌گهر
 بزائن. واته وینهی نهوان له‌هیچو پوچی و لاوازیدا وینهی
 نهو جالجالؤکهیه.

٤٢ به‌بیگومان که الله دهزانی بهو شتهی که جگه
 له‌خوی ده‌په‌رستن، وه ههر خویه‌تی تواناو کار به‌جی.

٤٣ جا نه‌وانه وینه گه‌لیکن که نیمه ده‌په‌ینه‌وه بؤ
 خه‌لک و جگه له زانایان لییان تیناگهن.

٤٤ الله ناسمانان و زهوی بؤ مه‌به‌ستیکی راست و دروست
 کردوه، به‌راستی له‌ودا به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره هه‌یه بؤ
 باوه‌رداران.

٤٥ نه‌ودی بؤت هاتووه له‌م په‌راوه بیخوینه‌وه به
 خه‌لکی رابگه‌یه‌نه‌و هه‌سته به داخوایه‌کانی نوژیرو
 نه‌نجامی بده، به‌راستی نوژیرو به‌رگری دهکات له داوین
 پیسی و ئیشی نارموا، جا به دنئیاییه‌وه یادی الله له هه‌مو
 شت گه‌وره‌تره، خو الله ده‌زانیت که چ کارو پیشه‌یه‌ک
 نه‌نجام دده‌من. له فه‌رموده‌یکی قودسیدا هاتوه که
 په‌روردگار فه‌رمویه‌تی: { إِنَّ ذِكْرِي فِي نَفْسِهِ ذِكْرُهُ فِي
 نَفْسِي وَإِنْ ذِكْرِي فِي مَلَا ذِكْرُهُ فِي مَلَا هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ / متفق
 علیه / ههر که‌سیک له دلی خویدا یادم بکات منیش له دلی
 خویدا یادی ده‌که‌م، وه ههر که‌سیکیش له‌ناو کو‌مه‌لئیکدا
 یادم بکات من له‌ناو کو‌مه‌لئیکی چاکتر له‌وان یادی ده‌که‌م)
 ئینجا په‌روردگار ده‌فه‌رموی:

٣٩ جا قارون و فیرعه‌ون و هامانیسمان له‌ناوبرد، به‌راستی
 موسا به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی رۆشن هاتبوه لایان که‌چی نه‌وان
 له‌م زه‌ویه‌دا خو‌یاں به‌گه‌وره گرتو نه‌پشیاں توانی له
 ده‌ستمان دهریچن، به‌لگو هه‌مویاں به‌ناچاری گه‌رانه‌وه لای
 الله جا نه‌وان له دنیا‌دا ههر یه‌که‌ی به‌شیوه سزایه‌ک
 له‌ناوبران وه‌کو ده‌فه‌رموی:

٤٠ نه‌وسا هه‌ریه‌ک له‌وانمان به‌تاوانی خوی گرت، جا
 هه‌ندی‌کمان به‌رد باران کرد وه‌ک گه‌لی لوتو هه‌ندی‌کیان به
 ده‌نگیکی توند که رده‌گی دلی پارچه پارچه کردن
 له‌ناو‌چوون وه‌ک گه‌لی سه‌مودو هه‌ندی‌کی تریان به‌ناخی
 زه‌ویدا برده‌ماننه‌ خواره‌وه وه‌کو قارون و هه‌ندی‌کی ترمان به
 ناو خنکاند وه‌ک فیرعه‌ون و ده‌ست و پی‌ونده‌که‌ی، جا الله
 سته‌می له‌وان نه‌کرد به‌لام نه‌وان خو‌یاں سته‌میان له
 خو‌یاں کرد.

وَلَا تَجْدِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ. وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَسْمَعُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كُتُبٍ
وَلَا تَخْطُطُ. بِسَمِيعِكَ إِذَا لَا تَرَى الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
آيَاتُ يَنْتُ فِي صُورِ الذِّبْرِ أَوْ تَوَالِ الْعِلْمِ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ
آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ. قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يُسْمَى عَلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
بِمَا فِى السَّمُورِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

لهلايهن الله به دهست نه وه من تنها ترسيه ريكي
ناشكرام و نيشي من ههر نه وه به

٥١ نايا نه وه بهس نيه بويان كه نيمه نه ه قورثانه پر له
زانايو داناييه مان ناردو وه لاي توي نه خوینده وار كه
دهخوینريته وه بهسهر ياندا؟ بيگومان له ه قورثانه دا خه يرو
بهزه وي و پهن دو ناموژگاري هه به بؤ نه وانه ي كه باوهر
دههين.

٥٢ بلي: الله بهسه كه له نيوان من و نيوده دا شايهت بيت
لهسر راستي من و نه و قورثانه، نه و به وه ي كه له
ناسمانان و زه ويدا هه به ده زانيت، جا نه وانه ي كه به شتي
پرو بوچ باوهر يان هيناو وه به الله بي باوهرن ههر نه وانه
دوراو و رهنجه رو.

٥٣ جا نه وان داوات لي دهكهن كه نه و سزاو تو له به ي كه
باسي دهكه يت به پهله بيته سهريان خو نه گهر ماوه ي

٤٦ به شيويه كي جوا نتر نه بيت له گهل نه هلي كيتا بدا
وتويژ مه كه جگه له وانه يان كه سته ميان كردوه، وه بلين
نيمه به وه ي كه ره وانه كراوه بؤ لامان و نه وه يش كه
ره وانه كراوه بؤ لاي نيوه باوهر مان هيناو وه بهر ستر او ي
نيمه و بهر ستر او ي نيوه په كه و نيمه ههر بؤ نه و گهر دن
كه چين.

٤٧ ههر به و شيويه كي په راومان ناردوه بؤ گهلاني
پيشو هه رواش نه ه قورثانه مان نارد لاي تو، جا نه وانه ي
كه په راومان بي دابوون به ه قورثانه باوهر دههين، چونكه
ده زانن راسته و له لايهن الله وه هاتوه. وه كو زاناي پايه
به رزي جوله كه عه بدولاي كوري سه لام و ناوداري ناسراو
سه لماني فارسي و وينه كانيان خو له ناو نه ه گهل ي تو شدا
كه سانيك همن كه باوهر ي بي دهكهن، نه وساجگه له خوا
نه ناسان هيچ كه سيكي تر نكولي له نايه ته كاني نيمه ناكات.

٤٨ تو له پيش نه ه قورثانه دا هيچ په راويكت
نه خوینده وه، وه به دهست هيچ شتي كيش نه نو سيوه،
نه گهر تو خوینده وار بوي تايه و نو سينت بزانيايه بي هوه
كارو ساخته چييان له ه قورثانه دا دهكه و تنه گومانه وه،
به لام نيستا سه بارهت به راستي و دروستي نه ه قورثانه جيبي
هيچ گومانيك بؤ مروهي ژيرو زانا نه ماوه.

٤٩ نه خير نه وانه له سر بير ورايه كي هه نه ه نه ه قورثانه
نايهت گه ليكي روشن له دلي نه وانه ي كه خاوه ني زانستو
زانيارين، وه جگه له سته مكاران هيچ كه سيكي تر نيه كه
نكولي نايه ته كاني نيمه دا بكات.

٥٠ وه بي برويان دهيان وت: دهبا چهن موعجيزه يه ك
له بهر وهر دگاريه وه دابه زيته سه ري، بلي: موعجيزه كان

وَسَتَجْلُوَنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَ هُرُ الْعَذَابِ
وَلِيَايُنْهَمُ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُوْنَ ۝۳۳ سَتَجْلُوَنَكَ بِالْعَذَابِ
وَلِيَايُنْهَمُ لَمْحِيطَةً بِالْكَافِرِيْنَ ۝۳۴ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُوْلُ ذُوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ
۝۳۵ يٰعِبَادِی الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّ اَرْضِیْ وَسِعَةً فَاٰتِنِیْ فَاَعْبُدُوْنِ
۝۳۶ كُلُّ نَفْسٍ ذٰقِیْقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝۳۷ وَالَّذِيْنَ
ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرٰی
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۳۸ الَّذِيْنَ
صَبَرُوْا وَعَلٰی رِجْمِهِمْ يَبْتَكَوْنَ ۝۳۹ وَكَانَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۝۴۰ وَلٰكِنْ
سَآلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وِسْخَرَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنَّى يُؤْفِكُوْنَ ۝۴۱ اللّٰهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهٗ اِنْ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِیْمٌ ۝۴۲ وَلٰكِنْ سَآلْتَهُمْ
مِّنْ نَّرِّكَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهٖ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَلَیْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝۴۳

دیاری نه بویه به دلنیاپییه وه نهو سزایان بۆ دههات،
ودهه دلنیاپییه وه به شیوهیه که نهوان ههست پی نهکهن
نهو سزایه یان بۆ دیت.

داوات لی دهکهن با به په له نهو سزایه بیت له حالیکدا
که دۆزه خ گه ماروی خوانه ناسانی داوه. به بیگومان دهکه وه
ناویه وه، جا نهگهر ژیرین چۆن داوی شتی وادهکهن.

له رۆژیکدا که نهو سزایه له سه ریانه وه وه له ژیریانه وه
دایان ده بۆشیت، جا بییان دهفه رموی؛ دهسا بجه ژن سزای
نهوهی که کردو تانه. ئینجا اللّٰه روو لهو به ندهانهی که
ناتوانن له جیگا و ریگای خۆیاندا نایینه که یان بیه به پرپوه
دهکات و دهفه رموی؛

نهی نهو به ندهانه م که باومرپتان هیناوه به راستی زهوی
من فرموانه نهوسا تهنه به ندهایه تی بۆمن بکهن و به جگه

له ریبازی من رازی مه بن جا نهگهر له جیو ری خۆتاندا
بۆتان نهکرا کۆج بکهن و له مردن مه ترسن چونکه،

همو گیان له بهرێک ده بیت بمریت پاشان هه ربۆ لای
خۆمان ده تانه پیینه وه.

جا نهو که سانهی که باومرپان هیناوه و کردار گه لی
چاکیان نه انجام داوه، به راستی له چهند زۆریکی ناو
به هه شتدا که له ژیریاندا چهن دین روبر تۆ ده په ریت
جیگه یان ده که پینه وه له حالیکدا بۆ هه میسه له ناویدا
ده میینه وه، نای چهند چا که پاداشتی خه باتکارو
تی کو شه ران. جا نهوانه کین؟

نهو که سانهن که له سه ر نایین و به ندهایه تی و ئیش و
نازارهکانی خۆیان گرتوه هه ر به په روه ردگاریان بهشتیان
به ستوه، نا بۆ نهوانه پیه نهو خه لاته به ریزه.

خۆ زۆریک لهو جانه وه رانهی که به سه ر زهویدا
دهگه ریت رۆزی خۆی هه لئاگریت، اللّٰه رۆزی به نهو وه به
ئیهوش ده دات، جا هه ر نهوه بیسه ری هه مو قسه و زانه ری
هه مو کردار تانه. واته: نهکهن له ترسی مردن و رۆزی کۆج
نهکهن چونکه هه مو کهس ده بیت له کاتی دیاری خۆیدا
بمریت، وه رۆزیده ریش هه ر اللّٰه یه و بی ناگا نیه
له دروستکراوهکانی له هه رکۆیدا بین.

خۆ نهگهر په سیاریان لی بکهیت که کی ناسمانان و
زهوی دروستکردوه و کی خۆرو مانگی بۆ به رژه وهندی مروّف
ملکه ج کردوه؟ به دلنیاپییه وه ده لّین: اللّٰه، دهسا چۆن نهوان
لهو راستیه لاده درین و هاوه ل بۆ اللّٰه دادهنین؟

اللّٰه یه که رۆزی فرموان دهکات بۆ که سیک که نارزهوی
لی بیت له به ندهکانی و هه ر نهویشه تهنگی دهکاته وه لی،
به راستی اللّٰه زانیاری وردی هه یه له سه رهه مو شتیک.

جا نهگهر په سیاریان لی بکهیت که کی له ناسمانه وه
باران دهبارینیت، جا به هۆی نهو بارانه وه زهوی پاش
نهوهی وشک و بی گژوگیایه زیندوو دهکاته وه؟ به

دنیا بیهوده دهلین: الله، بلی: تهواوی سوپاس هه ربؤ اللهیه، بهلام زۆربه یان شت هیرنابن و بهم هه مو بهلگهیه له وه تیناگه که نه بئ ههر نهو زاته بیهرستن، چونکه سهردارو سهرپهرشتی هه مو شت ههر نهو.

۶۴) نه م ژیا نهی دنیا جگه له گالته و گهمه شتیکی تر نیه، بهراستی ههر مالی دواوژده که جیی ژیا نه نهگهر نهوان بزنان، چونکه نهو مالی دواوژده به پیچهوانه ی مال و ژیا نی دنیا به ژیا نیکی هه می شه بیه و نه داری و نه خو ش و مردنی تیدانیه.

۶۵) جا ههر کاتیک که سواری که شتی ببین به پالفته ی و بئ غه لغهش له الله، دهپارینه وه خو یان بو یه کلا دهگه نه وه، خو کاتیکیش که رزگاری دهین و دهگه نه وشکانی کتوپر هاوبهش بو الله دادنهین؟!

۶۶) تا سهر نه نجام بئ باوهرو ناسوپاس بن به وهی که پیمان داو، سا با له م دنیا به دا رابویرن به م زوانه دهزان جییان کردوه و چیان ئی دهکریت.

۶۷) ئایا نابینن که (مه که) مان کردوه به جیگای نه م و ناسایش له حالیکدا که خه لکی له چواردهوری نهوان دهفرینرین وهیج نه م و ناسایشکیان نیه، دهی ئایا به شتی پرووچ باوهر دههینن و به نیعمهتی الله بئ باوهرو ناسوپاسن؟!

۶۸) جا کئ سته مکارتره له و که سهی که درؤی به ده می الله وه کرد بئ یان باوهری به و راستیه نه کرد بیت کاتی که هاتوته لای؟ ئایا له دۆزه خدا جیگای کافران نیه؟ واته: بو کوی دهجن مادام باوهر نههینن جیی نهوان ههر دۆزه خه.

۶۹) جا نه و که سانهی که خه باتیان له پیناو ئیمه دا کردوه بهراستی ئیمهیش شاردهای هه مو به شهکانی نه م نایینهی خو مانی دهکهن، چونکه چاکه کاره و الله یش له گه ل چاکه کاراندایه و یارمه تیان ده دات و کردار دکانیان ئی وهرده گریت.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَيْسَ الْآخِرَةُ لِهِيَ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿۶۵﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَيَسْمَعُوا قَسْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۶۶﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُحِطُّ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِيًا لِبَطْلِ يَوْمُئِذٍ وَنِعْمَ اللَّهُ يَكْفُرُونَ ﴿۶۷﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۶۸﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۶۹﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ ۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّئَاتُكَ ﴿۱﴾ فِي يَضْعُ سَيِّئَاتُكَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۲﴾ بَنَصْرَ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۳﴾

وه نه مه بهلگهیه له سهر نه وهی که نه هلی جیهاد و تیکوشان شایسته ترین که سانیکن به م هیدایهت و رینماییه له لایان الله وه. پیغه مبه ر لله له پیناسه ی ئیحسان دا دهفره موی: {أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ / مطلق علیه/ ئیحسان نه وهیه که به شیوهیه که به ندایهتی الله بکهیت وه که نه وهی ببینیت، جا نهگهر تو نابینیت نه و نه و تو ده بینیت}

سُورَةُ رُومِ ۳۰

نه م سورته که سورته سیه می قورئانه، شهست ئایه ته، له مه که دا هاتوته خواره ده، وتراوه به گویره دابه زین سورته هه شتاو جواره مه و پاش سورته (الانشاق) و پیش (العنکبوت) دابه زیوه. نه م سورته هه وه که سورته پیشوی که سورته عه که بوته به (المر ۱) دست پیده کات به لام له هه مو سورته کاند که به بیهت جیا جیاکان (الحروف المقطعة) دست پیده که ن پاش نه م پیتانه باسی قورئان هاتوه جگه له م سورته و سورته پیشوی، وه هه وه ها سورته قه له م، نه م سورته ههر له سهر ده می پیغه مبه ر لله و هاوه لانی به سورته روم ناویراوه، وشه ی (الروم) له قورئاندا ته نها یه کجار

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا السُّوءَاتِ إِنَّ كَذِبُوا يَصِيبُ اللَّهُ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا إِشْرَاكِيبَهُمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِرُ بِفَرْقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْحٍ يُخْبَرُونَ ﴿١٥﴾

نهویش لهم سورته‌ها هاتود، وتراوه له سالی شه‌شه‌دوبیستی زاینی له نیوان روم و فارسه‌کاندا که دوو زلهیزی نهو سهردهمه بون شهرو لهیه‌کدانیکی وا روی دا که رومی به‌رهو نه‌مان برد، جا که‌سیک گومانی نه‌ده‌کرد که بؤ جاریکی تر رومیه‌کان بتوان ده‌سه‌لاتی خوْیان به دست بهینن به‌لام هه‌رلهو سهردهمه‌دا قورئان باسی نه‌م روداوی کردو پیش بینی نه‌وه‌یشی کرد که پاش چهند سالتیک رومیه‌کان زال دهنه‌وه به سهر فارسه‌کاندا دیاره له‌دوای نهو تیکشانه گه‌ورهی رومیه‌کان، هیچ که‌س گومانی نه‌مه‌ی نه‌ده‌کرد، جا بؤیه بی‌باومرانی مه‌که ده‌ستیان کرد به‌گه‌مه‌و گائنه پیکردنی قورئان به‌لام له دوی حموت سال لهو روداوه نه‌وه‌ی که قورئان باسی لی‌کرد بو هاته دیو رومه‌کان توانیان به‌سهر فارسه‌کاندا سهرکه‌هون و نه‌وه‌ی که بی‌باومرآن به هه‌لیکیان دهمانی بؤ رهنه‌گرتن له قورئان بو به به‌لگه‌یه‌کی تر له سهر راستی نه‌م قورئانهو زیاد بونی نیمان له نیو دلی باومرداراندا.

به‌ناوی الله ی زور به‌سوزو بی‌نیهایه‌ت میهرمیان

﴿١﴾ الیف لام میم. رومه‌کان شکینران

﴿٢﴾ له نزمترین زه‌ویدا، به‌لام به‌م زوانه سهرده‌که‌ونه‌وه. رومه‌کان خاوه‌نی په‌راو بون به‌لام فارسه‌کان بت په‌رست بون

بؤیه بت په‌رستانی مه‌که شادمان بون و وتیان: نی‌مه‌یش به‌سهر نیوهدا زال ده‌بین جا نه‌م نایه‌ته که‌باس له سهرکه‌وتنی رومه‌کان ده‌کات دابه‌زی و موژده‌یه‌ک یوو بؤ باومرداران.

﴿٣﴾ له ماوه‌ی که‌مه‌تر له ده سالدا سهرده‌که‌هون، وه ههر به ده‌ست الله یه هه‌مو کاروبار له پیش سهرکه‌وتنی رومه‌کان و له پاش سهرکه‌وتنی‌شیاندا، هه‌مو‌ی به‌ناره‌زو و ویستی الله بوه. وشه‌ی (یَضِع) له سی‌وه‌یه تاکو ده. جا کاتیک که نه‌م نایه‌ته دابه‌زی نه‌بویه‌کر دهرجوو ده‌گه‌را به‌ده‌وری مه‌که‌داو هاواری ده‌کرد به خویندنه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته، هه‌ندیک له بت په‌رستان به نه‌بویه‌کریان وت: جائه‌مه با له‌نیوان نی‌مه‌و نیوهدا بیت، ره‌فیه‌که‌تان وا گومان ده‌بات که روم له ماوه‌ی چهند سالتیکی تردا به‌سهر فارسه‌کاندا سهرده‌که‌هون! نایا نایه‌یت که گره‌ویک بکه‌ین له‌سهری؟ وتی: به‌لی: ناماده‌م جا نه‌مه پیش هه‌ده‌غه بونی قومار بوه، نینجا له‌گه‌ل نه‌بویه‌کرده‌گه‌ویان کردو وتیان: (یَضِع) له سی‌وه‌یه تا نو سال با له‌نیوان نه‌وه‌دا شتیک دیاری بکه‌ین جا شمش سالتیان دانا، شمش سال رویی پیش نه‌وه‌ی که سهرکه‌هون و بت په‌رسته‌کان گره‌وه‌که‌یان له نه‌بویه‌کر وهرگرتو سالی حموته‌م رومه‌کان سهرکه‌هون، جا موسلمانه‌کان ره‌خنه‌یان له نه‌بویه‌کر گرت له‌سهر ناوبردنی شمش سال، وتیان: چونکه الله هه‌رمویه‌تی (فی یَضِع سِتْر) / الرمدی،

حسه‌الابی/ له‌نیوان چهند سالتیکدا ده‌لی: لهو کاته‌دا خه‌لگیکی زور موسلمان بون په‌رومردگار ده‌قه‌رموی: جا نهو روزه باومرداران شادمان ده‌بن،

﴿٤﴾ به‌و یارمه‌تیه‌ی الله، که ناره‌زو‌ی یارمه‌تی ههر که‌سی ببیت ده‌یکاتو سهری ده‌خات.

﴿٥﴾ نه‌مه به‌لئینی الله یه‌و الله به‌لئینی خوی ده‌باته سهر به‌لام زوربه‌ی خه‌لک نه‌م راستیه نازان.

﴿٦﴾ له رواله‌تی زبانی دنیا ناگادارن به‌لام نه‌وان له زبانی دواروژ بی ناگان.

﴿٧﴾ نایا بیر له خوْیان ناکه‌نه‌وه که چؤن دروستکراو؟ الله ناسمانان و زه‌وی نه‌وه‌ی نیوانیانی ته‌نها بؤ مه‌به‌ستیکی راست و بؤ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو دروستکردوه، به‌راستی زوربه‌ی خه‌لک به گه‌یشتن به په‌رومردگاریان و حیسابو کیتاب بی باومردن، به‌لام نه‌م بی باومردیه هیچ گورانه‌کیه‌ک به‌سهر

برپاری الله! ناهینیت و هه مو برپاریکی له جیگا و کاتی خۆیدا دیته دی.

۱) نایا نهگهراون به ناو ئهم زهویداو ورد ببنهوه و بزانی سهر نهنجامی نهوانه پێش نهوان چۆن بوو و جیپان به سهر هاتوه؟ که نهوان له تواناییدا لهوان بههیزتر بون و زهویپان کیلاوه زیاتر لهوانیش ئاودانیان کردوتهوه و پێغه مبه رانیان به بهلگه گهلیکی رونهوه هاتبونه لایان، جا نهوان به درۆیان خستنهوه و پاشان تۆلهیان ئی سهندرا، جا خۆ الله هیچ ستهمیکی ئی نهکردن بهلام نهوان خۆیان ستهمیان له خۆیان کردبو، واته: ژیر بن و لهوانه بهند وهرگرن با وک نهوانتان به سهر نهیهت.

۲) پاشان سهر نهنجامی نهو که سانهی که خراپه کیل بون دوجاری سزای خراپتر لهوه بون که کردیان، چونکه نهوان بی باودر بون به نایه تهکانی الله و گالتهیان پێ دهکرد.

۳) ههر الله به له سهرمتاوه خهک دروست دهکات، پاشان پاش مهرگ زیندویان دهکاتهوه و پاشان ههر بۆ لای نهویش دهتان گیرنهوه.

۴) جا کاتیک که قیامت هات تاوانباران ناو میند و مهئوس دهبین و هیچ بهلگه پهکیان بۆ وتن پێ نامینیت و سهرشۆر داماو دهبین.

۵) خۆ له ناو نهو شه ریکانهی که کردویان به هاوبهش بۆ الله و چاودروانی شه فاعتیان لی دهکردن هیچ شه فاعت کهرو تکااریکیان بۆ نیه بهلگو له هاوبهش بونیشیان نکۆلی دهکن، نهوهیه سهر نهنجامی نهوانهی که پهیرهوی جگه له الله دهکن.

۶) جا کاتیک که قیامت هات ههر لهو رۆژدا بهش بهش دهبین و چاکه کاران و خراپه کاران لهیهک جیا دهبنهوه.

۷) جا نهوانهی که باودریان هیناوه و کرداری چاکیان کردوه نا نهوانه له ناو باخچهی بهههشتدا شادمان و کهیفخووش دهکرین.

۸) جا نهوانهیش که کافر بون و باودریان به نایه تهکانی ئیمه و گهیشتن به دوارۆژیان نهبوه نهوسا نهوانه له ناو سزای توندو بهژاندا ناماده دهکرین.

۹) سا پاک و بی گهردی بۆ الله به نهو کاتهی که ئیواره دهکه نهوه و کاتیک که بهیانی دهکه نهوه، دهی لهو دوو کاتهدا ئیوهش تهسبیحاتی الله بکهن و بهپاکی ناوی ببهن.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسَبِّحْنَا اللَّهَ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ الْأَیْنَ كُمْ وَالْوَدَّ أَنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

۱۶) جا تهواوی سوپاس ههر بۆ نهو زاتهیه له ناو ئاسمانان و زهویداو نیواران و کاتی نیوهروانتان، جا لهوکاتانهدا زیکی (سبحان الله و الحمد لله) به زمان چاکه و پاداشتی زۆره.

۱۷) ههر نهو زاتهیه زیندو له مردو دروست دهکات و مردویش له زیندو دروست دهکات و زهوی پاش و شکی و بی گزوگیای به ناو و گزوگیای زیندو و دهکاتهوه، ههر ئاواش ئیوه له گۆره کانتان دهردههینرین و زیندو دهکرینهوه.

۱۸) جا ههندیکی له بهلگهکانی دسهلات و هیزی الله نهوهیه که ئیوهی له سهرمتادا له خاک دروستکرد که ئادهمی باپیرتانه و پاشان ئیومنه مرقهه که له جیهانهدا په رتو بلا و دهبنهوه.

۱۹) ههم له نیشانهکانی زانیی و دسهلاتی الله نهوهیه که له خۆتان هاوسهری بۆ دروستکردون تا بههوی نهوانهوه بجه سینهوه، و له نیوانتاندا خۆشهویستی و سۆزی داناوه تا پیکهوه به خۆشی و کامهرانی ژیان ببهنه سهر، بهراستی لهودا چه نیدن بهلگه ههیه بۆ گهلیگ که بیریکاتهوه.

۲۰) وه له نیشانهکانی الله دروستکردنی ئاسمانان و زهوی و جیاوازی زمان و رنځتانه، بهراستی لهودا چه نیدن بهلگه ههیه بۆ گهلیگ که زانا بن.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَلْبُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْرِبْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُبِينٌ إِلَيْهِ وَاقْفُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ قَرَعُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا سِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

﴿٢٢﴾ وه هەر له نیشانه‌کانی دسه‌لآتو هیزو زانایی الله چۆنیه‌تی خه‌وه‌کانی شه‌وو رۆژتانه که ده بی به هوی ناسوده‌یی و حه‌سانه‌وه‌تان و هه‌ول و کۆششتان بۆ به‌ده‌ست هینانی خیر و به‌ره‌که‌تی نه‌و، به‌راستی له‌وه‌دا چه‌ندین به‌لگه هه‌یه بۆ نه‌و که‌له‌ی که‌گۆی‌ده‌گرن و ده‌بیس و مه‌رده‌گرن.

﴿٢٣﴾ خۆ هەر له نیشانه‌کانی دسه‌لآتو قودمه‌تی نه‌وه که بروسه‌که‌تان پیشان دمه‌دات که ترسی سزای ئی ده‌که‌ن و چاوه‌ڕێی خیر و به‌ره‌که‌تیش، وه له ناسمانه‌وه ناوتان بۆ ده‌نیریت جا به‌و ناوه زه‌وی پاش مردنی به‌ گزوه‌گیا و روباره‌وه‌کانیاوه‌کان زیندو ده‌که‌ته‌وه، به‌راستی له‌وه‌شدا چه‌ندین به‌لگه هه‌یه بۆ که‌لیگ که تیده‌که‌ن و ژیری خۆیان پشتگۆی ناخه‌ن.

﴿٢٤﴾ وه له نیشانه‌کانی تری دسه‌لآتو که‌وره‌یی و دانایی الله یه که ناسمان و زه‌وی به‌ هه‌رمانی نه‌و وه‌ستاون، ئیتر پاش بیهینی نه‌م نیشانه‌ به‌چاوی خۆتان جا بزانی که هەر نه‌و زاته دمه‌توانیت هەر کاتیک له ناو زه‌ویدا یه‌که‌جار بانگه‌تان بکات بۆ زیندوبونه‌وه پاش مردن به‌که‌توپری زیندو ده‌بنه‌وه و له گۆرمه‌که‌تان دینه‌ ده‌ره‌وه بۆ مه‌یدانی مه‌حه‌شه‌ر.

﴿٢٥﴾ جا نه‌وه‌ی له ناسمانان و زه‌ویدا یه هه‌مو‌ی هه‌رمو‌لکی نه‌وه و هه‌مو‌یشیان رام و گه‌ردن که‌چی به‌ریاری نه‌ون و ناتوانن له ده‌ستی حیساب و کیتابی نه‌و ده‌ربه‌چن.

﴿٢٦﴾ خۆ نه‌و هەر خۆیه‌تی که له سه‌ره‌مه‌تاوه مرو‌ف دروست ده‌که‌ات و پاشان پاش مردنیش زیندو ده‌که‌ته‌وه، جا نه‌و زیندو کردنه‌وه ناسانه‌ره له‌لای له دروستکردنی سه‌رمه‌تایی، سا وینه‌و وه‌سفی به‌رزتر له ناسمانان و زه‌ویدا هەر بۆ نه‌وه و هەر نه‌و خۆیه‌تی به‌ ده‌سه‌لآتو دانا.

﴿٢٧﴾ الله له نه‌فسی خۆتاندا وینه‌یه‌که‌تان بۆ ده‌هینیته‌وه تا بیری ئی به‌که‌نه‌وه و په‌ندو نامۆژگاری ئی وه‌ربه‌گرن، نه‌ویش نه‌وه‌یه که نه‌و به‌نده‌نه‌ی که خۆتان به‌ده‌سته‌تان هیناوه نایا ده‌یانکه‌ن به‌ هاویه‌شی خۆتان له‌و ماله‌ی که ئیبه‌ پیمان داو، جا ئیوه‌ نه‌وان له‌وه‌دا یه‌که‌سان بن، وه نایا هەر وه‌ک چۆن له‌ناو خۆتاندا له یه‌که‌تر ده‌ترسن ناوا له‌وانیش ده‌ترسن؟ دیاره نه‌وان چونکه مو‌لکی ئیوه‌ن نایان که‌ن به‌ شه‌ریکی خۆتان نه‌ی که‌ی ره‌وا یه له‌مو‌لکی الله شتانی‌ک به‌که‌ن به‌ هاوه‌ل و هاویه‌ش بۆ الله و به‌نده‌یه‌تیا بۆ به‌که‌ن و فره‌مانه‌کانیان جی به‌جی به‌که‌ن؟ ئینجا ده‌فه‌رمو‌ی: هەر ناوه‌دا ئیبه‌ نیشانه‌کانی خۆمان رۆشن ده‌که‌ینه‌وه بۆ نه‌و که‌له‌ی که‌ تێ بگات و ژیریان به‌کار به‌ینن.

﴿٢٨﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که سته‌مه‌کارن و په‌ی‌ره‌وی هه‌وا و هه‌وه‌سی خۆیان ده‌که‌ن به‌ بی نه‌وه‌ی که هه‌یچی بزانی، جا کێ هه‌یه که پینمایی نه‌و که‌سه‌ بکات که به‌هوی خراپه‌ی خۆیه‌وه الله سه‌ری ئی تیکداوه له حالیکدا بۆ نه‌وان هه‌ی یاره‌تیده‌ریکیش نیه.

﴿٢٩﴾ ئینجا نه‌ی پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ تۆ هه‌میشه هەر روه‌و له نایین به‌که‌و روه‌و له هه‌مو نایینه‌کانی تر وه‌رچه‌رخینه‌و په‌ی‌ره‌وی نه‌وانی‌نه‌ی الله بکه که مرو‌فی له بنه‌ره‌دا له‌سه‌ر نه‌و بیرو باوه‌ره دروستکردوه بۆ نه‌و نایینه‌شی دروستکردون و هه‌ی گۆره‌نکاریه‌کیش به‌ سه‌ر دروستکردنی الله‌دا نایه‌ت که هەر نه‌وه‌یه ره‌بازو نایینی راست به‌لام زۆریه‌ی خه‌ک نازانی، پیغه‌مه‌به‌ری خوا ﷺ هه‌رمو‌یه‌تی: ﴿مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يَهُودِيٍّ أَوْ نَصْرَانِيٍّ أَوْ مَجَسَّانِيٍّ كَمَا تَنْتَجِ الْجَبَّةُ بَيْعَةً جَمْعًا هَلْ تُجْشُونَ فِيهَا مِنْ خِدْعَاءِ فِي رَوَابِ حَتَّى تَكُونُوا أَنْتُمْ تَجْعَلُونَهَا / سَفْعًا / هِجَ كَسَيْكَ لَه دَايَك نَا بِي مَهْگَمَر لَه‌سه‌ر فیه‌رت، جا باوه‌ک دایکی ده‌یکه‌ن به‌ جوله‌که یان به‌ گاور یان به‌ ناگه‌ره‌ست، هه‌روه‌که له گیانه‌داران به‌چه‌که‌کانیان

به بیگمرد له دایک دمبن نایا دمبین له ناو نهواندا لوتو گوی
هه لبراویتکیان تیدا بیت؟ هه تا ئیوه له پاشدا لوتو گوئیان
دهبرن { وتیان: ئه ی پیغه مبه ر } ئه ی نهو کهسه ی همر به
مندالی دهریت چونه؟ ههرموی { الله اعلم بما كانوا
عامِلین / ابو داود. صححه الالبانی / الله دهرانیت که چی دهکن }

دیاره نهو مندالنه که دهچنه بهههشت بیگومان دهی باوهردار
بن چونکه له ههرموددها هاتو دهکه: { لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ
مُؤْمِنَةٌ / السَّامِي، صححه الالبانی / جگه له باوهردارهیج کهس ناچیته
بههشته وه. وه نهه به گویری باوهرداربون یان نهیونی دایک
و باوک نیه چونکه پیغه مبه ر } له باسی نهو خهونه ی که
بینیویه تی دهه رموی: { وَأَمَّا الرَّجُلُ الطَّوِيلُ الَّذِي فِي الرُّوحَةِ فَإِنَّهُ
إِبْرَاهِيمُ } وَأَمَّا الْوَلَدَانِ الَّذِينَ خَوْلَهُ فَكُلٌّ مَوْلُودٌ مَاتَ عَلَى
الْفِطْرَةِ / البخاری / نهو پیاه بهرزه که له ناو میرگوزارده کهدا
بینیت ئیبراهیم بوو، وه نهو مندالنه ی که به دهو روبه ریدا بون
هه مو نهو مندالنه بون که له سه ر فیترت له دایک بون. وترا:
ئه ی پیغه مبه ر مندالنی موشریکه کانیش؟ پیغه مبه ر
ههرموی: { وَأَوْلَادُ الْمُشْرِكِينَ / به ئن، مندالنی موشریکه کانیش }
نهو ههرمودده به لگه یه له سه ر نهو ی که مندالی موشریکانیش
دهچنه بههشته وهو لیبرسینه وهی له سه ر دایک و باوکی لی
ناکریت، به لام مه به ست به { فکل مولود } هه مویان نیه واته:
{ كُلٌّ } لیردها عموم و تکرایی ناگه یه نیت به لکو زورینه
دهگه یه نیت، واته: دهگونچیت هه ندئ له منداله کان بههشته
نه بن ومک چۆن { الله } باس له نهو بایه دهکات که بۆ
له ناوبردنی گه لی عاد نارویه تی و دهه رموی: { تَدْمُرُ كُلَّ
شَيْءٍ / نهو بایه هه موشتیکی له ناوبرد }

دیاره هه مو نهوانه ی له ناو برده که الله ویستویه تی له ناوچن و
مه به ست به { كُلٌّ } هه موشتیکی به تیکرا نه بوو، به لکو { گشتیه کی
تایه تکراره / عموم مخصوص } وه له لایه کی تره وه له
به سه رهاتی خدر له گه ل موسادا که له سوره تی { الکهف } دا
هاتوه خدر مندالیکی کوشتو له بی باوهرانی دانا له کاتیکدا
دایک و باوکی باوهردار بون خو هه روه ها عایشه ده ئیت:
پیغه مبه ریان بۆ لای جه نازه ی مندالکی نه ساریه کان بانگ کرد
منیش وتم خو زگه م پیی، چۆله که یه که له چۆله که کانی
بههشته پیغه مبه ر ههرموی: { أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ
اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ ،

وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ / مسلم / نایا
هه روا بۆیده چیت و جگه له وه شتیکیتر نازانیت؟ ئه ی عایشه
الله خه لکیکی داناوه بۆ بهههشت و هه ندیکشی داناوه بۆ
ناگری دۆزه خ له کاتیکدا نهوان ههر له پشتی باوکیاندا بون،
واته: پیش به دنیا هاتنیان }

جا نهو ههرمودده به لگه یه له سه ر نهو ی بههشته یان
دۆزهخی مندالنیکی که ههر به مندالی دهرن به پیی باوهردار
بون یان باوهردار نهیونی دایک و باوکیان نیه و دهگونچیت که
مندالی باوهردارانیش بیچته ناو دۆزهخه وه، ئیستا پرسیار
نهو ده که بههشته یان دۆزهخی بونی نهو مندالنه له سه ر
چییه؟ لهو ههرموده به ناو بانگه ی که ئیمامی نهههده و بیجگه
له ویش دهیگر نه وه هاتوه: که پیغه مبه ر } له باسی نههلی
فهترت { اهل الفترة } واته: ئایینی هیج کام له پیغه مبه ره کانیان
بی نهگه یشتوه و هه روه ها نهو که سانه ی که له دنیا دا شیت
بون و عه قل و ده رکی ناسینی چاک و خرابیان نه بوو یان نهو
که سانه ی که کاتی ئایینیان پیگه یشتوه نه وه ند ه پیر بوون
تیگه یشتنی هیجیان نه بوو که الله له قیامه تدا تاقیان
دهکاته وه، جا ههر کام لهو تاقی کردنه وه یه سه رکه وتن دهچنه
ناو بههشته وهو نهوانه ی تر که فرمانی { الله } یان جی به جی
نه کرد دهچنه ناو دۆزهخه وه. وه { الله اعلم } دهگونچیت
مندالنیکیکی که به مندالی مردون هه روه ک نه مانه له
قیامه تدا تاقی بکرینه وه، جا ههر الله دهرانیت که کئ رزگاری
ده بییت و کئ توشی ناگری دۆزه خ ده بییت، جا ئابه م شیویه
سوپاس بۆ الله ده توانریت هه مو ههرموده کان و ئایه ته کان له گه ل
یه کدا یه ک بخرین، نههه بۆچونی نهوانه یه که بههشته یان
دۆزهخی بونی مندالنه ههرله عیلمی خوی ده زانن و بریاری
له سه ر ناددن، به لام زۆریه ی نههلی سونه ت مندالی باوهرداران و
هه روه ها بی باوهرانیش که پیش له بالغ بون دهرن به
بههشته تیان دهرانن.

۳۱ گه رانه وه تان ههر بۆ لای نهو زاته ده بییت و لی برسن و
نویژ بکه ن و له له موشریکان مه بن.

۳۲ لهو که سانه ی که ئایینه که ی خویان بهش بهشکردو بون
به دهسته دهسته ی جیاجیا، هه مو دهسته و پیپرکیکی ههر
به وه ی که لای خۆیه تی که یف خو شه. الله داوا له باوهرداران
دهکات که به ناکوکی و بهش بهشی له ئایین، خویان نه که ن
موشریک، چونکه نه وه وا دهکات که ههر کهس بهس حزب و

وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ
مِنَهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
آلَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٣٣﴾ بَلَىٰ كَأَنَّهُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٥﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾ فَتَاتَ ذَا الْقُرْنَى
حَقُّهُ وَالْيَسْكِينَ وَابْنُ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَاءَ الْيَثَمِ مِنْ رَبِّهَا
لَا يَرَوْنَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءَ الْيَثَمِ مِنْ ذِكْوَةٍ
يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ ﴿٣٨﴾ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٩﴾ طَهَّرَ الْفَسَادَ فِي الْوَالِغِ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

دستمی خوی به حق بزانیّت و نهودی که له لای حزبه کی
حق و راست بیّت همر نهود به حق دزمانیّت، وه نهودی که
حزبه کی به خرابی بزانیّت به خرابی دزمانیّت، نیتر نهود
رهوا بیّت یان نار هوا، جا نه مهش مانای هاو له لایانه بؤ الله، خوا
دفعه رموی موسلمان برای یه کترن توده لیت: له نیّمه نیه،
چونکه سهریه حیزبه کهت نیه دهی پیّم بلّی لیّره به گوئی
خوات کرد یان به گوئی حیزبه کهت؟ دهی تاکه کی کویرانه
همنگا و هله دگریّت؟ خو همرکاتی مردیت تازه ناگه ریّته وه،
موسلمان ههموی یه حیزبه و خاودنی یه که بهرنامه یه
که فورنانه و دمی یه که دس تب دژ به دین دوزمنان نه گهر لهو
ریگایه لاتدا له ئیسلامه تی دهر ده جیت جا ناوی خوّت چی
دهنی بنی خوا دمتناس.

﴿٣٣﴾ همر کاتیّک تهنگو چه له مه یه که هات به سهر نه
خه لکه ده نهو کاته به گهر دن که چی و له ناخی دلّه وه هاوار
ده که نه بهروردگاری خو یان چونکه دزمان لهو کاته ده نهو
بتانه هیچیان پی ناکریّت، پاشان همر کاتیّک سوزو نیعمه تی
الله یان بؤ هات و لهو تهنگانه رزگاریان بوو کتوپر هه نیکیان
هاو بهش داده نیّن بؤ بهروردگاریان.

﴿٣١﴾ نیّمه نهو نیعمه تانه مانه پیّدان که ناوا بی باودرو
ناسویاس بی؟! سا با رابو یتر بهم زووانه دزمان سهر نه نجامی
کردارو رهفته نایه سهنده کانتان به کوئی دهکات.

﴿٣٥﴾ نایا نیّمه هیچ به لگه یه کهمان بهوان داوه که له باره ی نهو
شانه ی که نهوان دهی کهن به هاو به شمان قسه بکات، واته
نه خیر، به لگو نهوان ناحه ق و دروزنن.

﴿٣٦﴾ جا همر کاتیّک نیّمه نیعمه ته کانی خو مان له سهر و متو
سامان و باران و ته ندروستی بهم خه لکه به به خشین شادمان و
که یفخو شن و له خو بیای دهن بهو نیعمه تانه ی که پیّمان
به خشیون، نهوسا نه گهر دوو چاری به لایه که بین به هو ی خرابی
خو یانه وه کتوپر نانومید دهن واته: کهم کهسانیّک هه ن که
بهروردگاری خو یان به چاکی بناسن و بزانی که ژیان به
خو شی و ناخو شی وه دوا یی دیّت و ج خو شی و ناخو شی هه ردو
بؤ تاقی کردنه وهی مروّقه و دهیّ له کاتی خو شو و ناخو شی
ژیاندا ناگای له خو ی بیّت، نه به خو شی له خو بیای بییّت و له
سنور دهر جیت، وه نه به ناخو شیش به سیّت و زمان دریژی بکات
بهرام بهر به بهروردگاری، جا بزانیّت که ههموی به ویستی
الله یه همرودگو دهفه رموی:

﴿٣٧﴾ نایا نازانی که الله، روژی خو ی به لی شاوی دمدات به
که سیّک نارمزوی بیّت و دمیگری ته وه له که سیّک که نارمزوی
بی بیّت، به راستی له مه دا چه ندین به لگه هه یه بؤ که لیک که
باودر ده کهن،

﴿٣٨﴾ جا روو لهو نیعمه ت پیّدراوانه دهکات و دهفه رموی: سا
بهودی که خزمه مافی خو ی بده، هه روه ها به بی نهوایان و به
پیّواران، همر نهود چا که بؤ نهو که سانه ی که مه به ستیان
رهزامه ندی الله یه خو همر نهوایشن رزگار له سزاو تولی
پاشه روژ، نه کهن مه به ستیان همر کوکردنه وهی سهر و متو
سامان بیّت به نه دانی ماف به خاودن ماهان و پاره به سوو دان،

﴿٣٩﴾ نهودی که به سوو دهیدن به خه لک بؤ نهودی سهر و متو
سامانتانی پیّ زیاد بکهن نهو له لای الله زیاد ناکات و نهودی که
به زدهکات دهیدن و مه به ستان رهزامه ندی الله یه به راستی نا
نهوانه ن که مال و سامانی خو یان زیاد ده کهن، چونکه ههم له
دنیا دا الله روژیان بؤ زیاد دهکات و ههم له روژی هیامه تیشدا
پاداشتی چه ند بهرانبه ریان پیّ دمداته وه که واته: نهوانه به مال
به خشین و زدهکات دان سهر و متو سامانی خو یان هرهوانتر کرد

هەر وەك لەفەر مودەدا هاتووە كه: **{ مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ }.** مال بەخشين ههچ له مال كهە ناكاتهوه.

١٠ ئەو زاتەيه كه ئێوهی دروستكردووە پاشان ڕزقی پێدان پاشان دەتان مەريئەت ديسان زیندوتان دەکاتووە، دەي نایا ههچ کام له شهريکهکانتان ههچ شتێک لهوانەتان بۆ دەکات، ئەو زاتە بێ عەيب و پاک و بەرزتره لهوهی كه ئێوه دەیانکەن به هاوێهشی.

١١ بەلاو تەنگانە و وێرانی له وشکایی و له دەریادا دەرکەوت به هۆی ئەو نیشە خراپانەي كه به دەستی ئەم خەلکه نەنجامدراوه تا سزای هەندێک لهوانەي كه کردووانە بهههژن بهلکو بیر بکەنەوه و لهو تاوانانە بگهڕێنەوه. خراپه و تاوانی مەژۆف دەبیته بههۆی بەلاو تەنگانە و وشکە سالی و نەخوشی جوړاو جوړو دەیان و سەدان کارەساتی تر. وه به پێچهوانەنیشەوه بهرێوهبردنی نایین و دادپەرورە و ڕەوش بهرزی دەبیته بههۆی خێرو بهرکەتی زەوی و دابه‌زینی سۆزو نێعمەتی بۆ خەلک. له فەر مودەدا هاتووە كه پاش كوشتنی دەجال و یهنجوو و مەنجوو و بهرێوهبردنی یاسای و چه‌سپاندنی فەرمانەکانی، به زەوی دەوتریت **{ أَخْرِجِي بَرَكَاتِكَ }** قَاكُلْ مِنَ الرِّمَانَةِ الْقَنَامِ مِنَ النَّاسِ، وَتَسْتَظِلُّونَ بِحَقِّهَا، وَيَكْفِي لِنَ الْقَلْبَةِ الْجَمَاعَةُ مِنَ النَّاسِ / رواه الترمذي صححه الألباني / به زەوی دەوتریت فەر و بهرکەتەکانی خۆت دەردە، جا ئەو کاتە يەك هەنار ئەوانە گه‌وره دەبیته كه له يەك هەنار تەریه لهخەلک دەخوات و به تویکەلەكەي سێهەر دەکەن بۆ خۆیان، وه نازەلەکان ئەوانە به‌شەر دەبن كه شیري يەك حەیان بۆ کۆمەلەيک خەلک به‌سه. وه هەروەها له فەر مودەيەدا هاتووە كه: **{ أَذُ الْقَاجِرِ إِذَا مَاتَ تَسْتَرِيحُ الْعِبَادُ وَالْبِلَادُ، وَالتَّحَرُّ وَالنَّوَابِ السَّيِّئُ }** صححه الألباني / به‌بێگومان هەر کاتێک خراپەکار دەمریت به‌ندەکان و شارەکان و درەختەکان و نازەلانیش پشووێهك دەدەن و هەناسەیهکی ناسودەیی دەکێشن.

١٢ بلی: با به‌ناو زەویدا بگه‌ڕێن، جا تەماشای بکەن بزانن ئەوانەي پێش ئەوان چیان به‌سه‌رهات كه زۆربه‌یان هاوێهشیان بۆ خۆی گه‌وره دادەنا؟

١٣ جا به‌رێک و راستی ڕوو بکەرە ئەم نایینه به‌نرخه پێش ئەوهی كه ڕۆژێک بێت كه ههچ به‌ره‌ره‌ج دەرەوه‌یهك بۆ ئەو ڕۆژه له لایان وه نیه، كه لهو ڕۆژەدا به‌ش به‌ش دەبن

١٤ جا هەر كه‌سێک كافەر بێت ئەوه زانی بێ باوهریه‌كه‌ی تەنها له‌سه‌ر خۆیه‌تی، وه هەر كه‌سێکیش کاری چاکی کردبێ، ئەوسا ئەوانه جیگای حەسانه‌وه‌ی چاکیان بۆ خۆیان ناماده‌كردوه.

١٥ تا له كهرەم و چاكه‌ی خۆی پاداشتی ئەو كه‌سانه‌ بداتەوه كه باوهریان هه‌ناوه‌و نیشی چاکیان كرده‌وه، به‌راستی ئەو بێ باوهرانی خۆش ناوێت، جا هەر كه‌سێ خۆا خۆشی‌ته‌وێت ده‌ بێ ئەو ژيانەیان چۆن بێت؟

١٦ جا هەندێک له نیشانه‌ی سۆزو نێعمەتی ئەو زاتە ئەوه‌یه كه بای مۆژدەدر به‌ باران ڕه‌وانه‌ دەکات تا له‌سۆزو ميه‌ره‌بانی خۆیتان

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ۚ قَاقِرٌ وَجْهًا لِلَّذِينَ الْقَيْمِ مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّ يَأْتِي يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُونَ ۚ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ بِهِمْ يَمْهَدُونَ ۚ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۚ وَمَنْ ءَايَنَاهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَةً وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ ۚ وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ ۚ وَلِيَبْتَلِيَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنفَعَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۚ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَزِلُ الدُّرَىٰ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ، مِنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۚ قَاقِرٌ إِلَىٰ ءَانَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ ۚ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ ءَايِ الْمَوْفَىٰ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ

بێ تام بکات، وه تا به‌هۆی ئەو بایه كه‌شیه‌كان به‌ فرمائی به‌ناو دەریادا هاتووچۆ بکەن، جا تا ئێوه‌یش فەر و خیری ئەو به‌ دەست به‌ئین و به‌و ئومێده‌ كه ئێوه سوپاسی بکەن و سبێه و ئەه‌ك نەناس نەین.

١٧ جا به‌راستی پێش تۆ پیغه‌مبه‌رانیکی زۆرمان بۆ لای گه‌له‌کانیان روانه‌ كرده‌وه، جا ئەوانیش به‌ به‌لگانیکی ڕوونه‌وه‌ جوونه‌ته‌ لایان و په‌یامی خۆیان پێگه‌یان‌دون به‌لام گه‌له‌که‌یان باوهریان بێ نەهینان، جگه‌ له‌ ژماره‌یه‌کی كه‌م ئینجا له‌و كه‌سانه‌ی كه‌ تاوانیان كرده‌بوو تۆله‌مان سه‌ند، وه ئەوانه‌ی كه‌ باوهریان هه‌نا بوو ڕزگارمان كردن، چونكه‌ یارمه‌تیدانی باوهردارانمان له‌سه‌ر خۆمان پێویست كرده‌وه.

١٨ ئەو زاتەيه كه‌ با ڕه‌وانه‌ دەکات، جا ئەویش هه‌ور جموجۆل بێ دەکات ئەوسا له‌ ناسماندا چۆنی ئارەزووی ئی بیت ئەو هه‌وره‌ پان و بلاو دەکاتە‌وه‌ و پارچه‌ پارچه‌ ییشیان دەکات، ئەوسا دەبینی له‌نیوان ئەو هه‌وردا دلۆپ دلۆپ باران دێته‌ دەر‌وه‌وه‌، جا هەر کاتێک ئەو بارانه‌ بدات له‌ هەر كه‌سێک له‌ به‌نده‌کانی خۆی كه‌ ویستی له‌ سه‌ر بێ کتوهر ئەوان مۆژده‌ی خۆشی به‌ يه‌گ‌تر دەدەن و شادمان دەبن.

١٩ ئەگەر جی ئەوان پێش ئەوه‌ی كه‌ ئەو بارانه‌یان بۆ به‌اریت پێش ئەوه‌ زۆر ناوهمید ببون.

٢٠ دەي تەماشای شوێنه‌واری سوۆی بکە بزانە چۆن ئەو زه‌ویه‌ی پاش وشکی بێ گ‌ژوگیای و مردویی زیندوی كرده‌وه‌ كه‌ ئەمه‌ هه‌میشه‌ له‌به‌ر چاوتاندايه‌و ده‌یبنن بێگومان ئەو زاتەي كه‌ ئەوانه‌ دەکات مردویش زیندو دەکاتە‌وه‌. خۆ ئەو به‌سه‌ر هه‌مو شتێکدا زۆر به‌توانایه‌.

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَّاهُ مُضْغَرًا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ. يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ وَلَا تَسْمِعُ الضُّعْفَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُشْرَأَ عَنْ سَاعَةِ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ صَرَّبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَكِنْ جَسَّتْهُمُ بَآيَةُ يَقُولْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

به هوی پیریهوه، جا نهو زاته ههرچی ئارمزو بکات دروستی دمکات خو ههر نهو خوئیتهی زاناو به توانایه بو ئه نجامدان وهینانه دی ههمو ویستهکانی.

﴿٥٥﴾ جا نهو رۆزی که قیامت هات تاوانباران سویند دمخون که له دنیاا ساتیکی کهم ماونه تهوه، دپانه ویت بهم سوینده خوین رزگار بکهن که گوايه نهومنده له دنیاا نهزیاوین تا له ئایین تی بگمین، کهواته: بی تاوانین جا وک لیردا ئاوا درو دمکهن له دنیاا شیدا همر ئاوها به دروو دهلهسه له ریگای راست لادران.

﴿٥٦﴾ خو نهو کهسانه ی که زانستو ئیمانیا ن پیدراوه دهئین: بهراستی ئیوه بهو ئه ندازه ی که له لایه ن الله وه یوتان دانراوه له دنیاا ماونه وه که ده تان توانی بو به خته وهری ئه م رۆزه که لکتان لی وهریگرتایه، به لām نه و متان نه کرد تا گه یشتن بهم رۆزی زیندوبونه وه، جا نه مه رۆزی زیندوبونه وه به لām ئیوه نه متان دمزان. واته نه گهر ده توانن با زیندو نه بیه وه تا حیسا بتان له گهل دا نه کهین.

﴿٥٧﴾ نهوسا ئه مرپۆ نه وانه ی که سته میان کردوه، به هانه کانیا ن هیچ سوودیا ن پی ناگه یه نیئت، خو داوی گه رانه وه و په شیما ن بونه و میشیا ن لینا کریت و ریگایشیا ن پی نادریت بو گه رانه وه بو دنیا.

﴿٥٨﴾ جا بهراستی له م قورانه دا بو خه لک وینه ی جوړاو جوړما ن هیئا یه وه، به لām نه و ان هیچ سوودیکیا ن لی وهر نه گرت. وه بهراستی همر به لگه یه کیان بو بهینی، نه و ان به ئیوه ده ئین: ئیوه همر ساخته چین و جگه له قسه ی پر و بو ج شتیکی تر تان لا نیه.

﴿٥٩﴾ همر ئاوها الله دلی نهو کهسانه ی که نایانه ویت راستی بزانن مۆر دمکات، جا ئیتر چاک و خراپ له یه ک جیا نا که نه وه.

﴿٦٠﴾ جا ئارامت بی و دان به خوتدا بگره چونکه زور نابات که نه و ان له ناو ده جن بیگومان نه وه به ئینی الله یه، جا با نه وانه ی که یه هینیا ن به رۆزی قیامت نیه له ریگای راست لات نه دهن و سوکت نه کهن.

﴿٥١﴾ جا به دئیاییه وه نه گهر ئیمه بایه ک بنیرین که زور سارد یا ن زور گهرم بیت که نهو ده غله یا ن زمر د هه لگه ری نیئت و بیگه نی نیئت و وشکی بکات، بهراستی به داوی نه و دا ده ست به گله یی و زمان در یژی و ناسزا ی ده کهن. وه ک نه و دی که هیچ چاکه یه کیان له گه لدا نه کرابیئت، بهراستی نه م جوړه که سانه مردون و زیندو کردنه وه یا ن نه سته مه.

﴿٥٢﴾ بۆیه بهر وهر دگار ده فهر موی: بهراستی تو ناتوانییت بهم مردو وانه ببستی نی و ناتوانی نه م بانگه به کهر بیگه یه نیئت، همر کاتی که نه و ان گو یئت پی نه دهن و به ستت تی بکهن.

﴿٥٣﴾ جا تو ناتوانییت ری نمونیکه ری کویر بیت بو رزگاری کردنیان له گومرایی، تو ته نها به و که سانه ده توانی ببیستی نی که با وهر به نیشانه کانی ئیمه ده کهن نهوسا خو همر نه و انن گهر دن که چی فر مانه کا نما ن ده بن.

﴿٥٤﴾ الله نهو زاته یه که ئیوه ی له سه رم تا دا له لا وازی یه وه دروست کردوه پاشا ن نهو لا وازی یه گو ژی به هیزو توانا و کردنی به مرو فقی ته و او پاشانی ش داوی به هیز بو نتان لا وازی کردنه وه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۲ هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ۳ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۴ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۵ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِ لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۶ وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا ۷ كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ قِرَاطٌ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۸ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۹ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۰ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۱۱ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

ثيبنو عباس و جابر و عيكرهه و سه عیدی كوری جوبه پرو مجاهیدو مه كحول و عه مری كوری شوعه یبو و حه سه نی به صری خوا لیان رازی بیت هه روا ده لین. خو پیغه مبهری خواش بیتمان راده گه یه نیّت كه له ناخر زه ماندا گه لانیك به كارهیانی نامیره كانی موسیقا به حه لال ده زانن و ده فهرموی: { لِيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحْلُونَ الْحَرَّ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ. البخاری } له نومه تی من گه لانیك ده بن كه زیناو هه وریشم و شهرابو گورانی و نامیره كانی موسیقا حه لال ده كهن

راستت فهرموه تهی پیغه مبهری خوا ۱۱ وا نه مرقو نیمه به جواو و گویی خو مان دهی بینن و دهی بیسین. له فهرموده یه کی ترده هاتوه كه پیغه مبهر ۱۱ ده فهرموی: { لَا تَبِيعُوا الْقَيْنَاتِ وَلَا تَشْتَرُوهُنَّ وَلَا تَعْلَمُوهُنَّ وَلَا خَيْرَ فِي تِجَارَةٍ فِيهِنَّ وَتَمْنَهُنَّ حَرَامٌ فِي مِثْلِ هَذَا أَنْزَلْتُ هَذِهِ آيَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِ لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِلَى آخِرِ آيَةِ الترمذی. حه الالبانی / نا فهرته گورانی بیژده كان نه بفروشن و نه بکرن و نه فیری گورانیان بکهن. جا بازرگانی به وانه هیچ سودیکی تیدا نیه و باره که بیان حهرامه، له باره ی شتی وهك

سورته لوقمان كه سورته سی ویه كه می قورثانه، سی و جوار ثایه ته، له مه كه دا هاتوته خواره وه، و تراوه به گویره ی دابه زین سورته پی نه جوا و حه و ته مه و پاش سورته (الصافات) و پیش (سبا) دابه زیوه. وشه ی (لقمان) دوو جار له قورثاندا هاتوه نه ویش ته نها له سورته دایه كه ناوی یه كيك له پیاو چاكان بود كه به زانایی و دانایی و ده سف كراوه و هه ندیکش پییان وایه یه كيكه له پیغه مبه ران.

به ناوی الله ی زور به سوژو و بینیه یه ته میهره بان

۱ نه لیف، لام، میم.

۲ نه مانه ثایه ته گه لیکن له م په راوه پر له ژیری و داناییه دا.

۳ كه ریتمونیکه رو خه یر و خوش به ختی دنیا و دواړوه بو چا که کاران.

۴ نه و كه سانه ی كه نویژ ده كهن و زه كات دده دن له حالیکدا كه هه نه وانه كه یه قینیان به روژی قیامه ته هه یه.

۵ نه وانه كه له سه ر ریتمایین له لایه ن په روه ردگاری خو یانه وه و هه نه وانه یین رزگار یووان.

۶ له حالیکدا هه ندیک له خه لك قسه ی پروپوچ ده كرن تا به وه خه لك له ریگای الله لا بدن به بی نه وه ی بزانی كه به و بازگانیه ی ج زیانیکی له خو ی و له خه لك داوه تا به م شیوه یه گالته به ریگای الله بکات، بوئا نه وانه هه یه سزای زه یونكه رو گالته پیكه ر، چونكه نه وانه گالته به ثاینی نیسلام و قورثان ده كهن. ثیبنو مه سعود سه بارت به (لهو

الحدیث) ده لیت: { الْغَاءُ وَاللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، يُرَدُّهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ / ابن ابی شیه، و الحاکم، البیهقی و قال الحاکم: " صحیح الإسناد و وافقه الذهبی و قال الالبانی: هو كما قالوا و صححه ابن القیم / سویند به و زاته ی كه هیچ په رستراویکی به حق جگه له و نییه نه وه گورانیه، وه سی جباریش نه مه ی دوو باره كرده وه. } وه

وَلَقَدْ آتَيْنَا لَقْمَنَ الْحِكْمَةَ إِذْ أَشْكُرَ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَلَإِذَا قَالَ لَقْمَنُ لِبَنِيهِ أَهْوِ بِعِظَمِ الْبَيْتِ لَمْ يَبْنِ لِأَشْرِكٍ بِاللَّهِ إِنَّكَ أَشْرَكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ وَآتِ مِمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ بَنِي إِثْمَانَ إِنَّكَ مِنْ قَالِ جَبَرٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِي بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ بَنِي أَقْرِ الصَّكْلَةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

ئەوێوە ئەم نایەتە دابەزیوە: ﴿له حالیکدا هەندیک له خەلک هەسە پڕوپوچ دەکەن تا بەو خەلک له ڕێگای الله لا بدەن... تاکۆتایی نایەتەکە﴾ { جا ئەمەش تەفسیری بێغەمبەر ﷺ بو بۆ ئەم نایەتە، وردبەرەو گۆلەبەرۆژەکان نەتخەلتین .

﴿٧﴾ جا هەر کاتیکی نایەت و نیشانهکانی ئێمەى بە سەردا بخوینرێتەو بە لوت بەرزى و فیزەو پشستى تى دەکات، وەکو ئەوێ که نەیبستبێت، جا هەر وەک ئەوێ که لەناو گوێی دا بارێکی گران هەبێت، سا تۆ موژدەى بدەری بە سزایەکی پڕ نیش و ژان، چونکە لە دنیاى بە بیستنى قورئان گوێی ژانى دەکردو پشستى تیدەکردو سەر گەرمبوو بە گالتەو گەمەو گوێدان بەهەسەى پڕوپوچەو جا ئەمپروش بەهوشیوەیە سزا دەدرێت.

﴿٨﴾ بێگومان ئەوانەى که باوەڕیان هیناوەو کردارى چاکیان کردوو، بۆ ئەوانە باخچە گەلى پڕ خێرو بێر هەیه

﴿٩﴾ که هەمیشە تێیدا دەمیننەو، بەلێنى اللهیەو راستەو دیتە دى و هەر خۆیەتى زۆر بە تواناو کاربەجێیه.

﴿١٠﴾ الله ئاسمانانى بە بى کۆلەکەیهک که ببینن دروست کردوو چیاکانى تیدا داناو تا بە هوى ئەوانەو زەوى جمجولتان پى نەکات، خو هەمو جانهو ڕیکیشى تیدا بلاوکردوئەو، جا له ئاسمانەو ئاومان ناردووئەو خوارەو، ئەوسا لەهەمو جوتیکی زەریفمان تێیدا رواندوو. ئەمانە هەموى بۆئێمەى مرووف تابیناسین و بەندایەتى بکەین، بەداخەو زۆربەى مرووف سپله و ئەمەک نەناسە.

﴿١١﴾ ئەمە دروستکراوى اللهیە، جا ئادەى پيشانم بدەن بزانم پەرەستراوانى جگە لەو چییان دروستکردوو؟ بەئکو ستهمکاران لە گومرايیهکی ئاشکرا دان. ئینجا خواباسى لوقمان دەکات و دەفەرموى:

﴿١٢﴾ بەراستى دانايمان بەخشى بە لوقمان که وتمان: سوپاسى الله بکەو هەر کەس سوپاسى بکات سوودى بۆ خۆیەتى و هەر کەسیکیش سپله بێت ئەویش هەر زیانى له خۆى داو چونکە بەراستى الله بى نیازو سوپاسکراوه چى تۆ سوپاسى بکەیت یان نەیکەیت.

﴿١٣﴾ باس بکە بۆیان ئەو کاتەى که لوقمان ئاموژگارى کورەکەى کردو پێى وت: ئەى کورە بچکۆلەکەم هاوێل دانەنێیت بۆ الله بەراستى هاوێل دانان ستهمیکى گەورەیه.

﴿١٤﴾ ئەوسا ئاموژگارى مرووفمان کردوو که لەگەل باوک و داکیدا چاک بى و دلایان نەشکینێت بەتایبەت دایک که ئەوى هەلگرتوئەلە سکیدا، جا بەو حەملەو لاوازی سەختى یەک بەدواى یەکی بەسەردا هاتوو. وە برانەو هیشى لە شیر لە دواى دوو سالد، جا پێمان وت: سوپاسى من بکەو سوپاسى باوک و دایکیش، سەرئەنجام هەر دینەو بۆلای من. وەک لێرەو لە چەند ئایەتیکى تری قورئان دا هاتوو پاش فرمان بە سوپاسى پەرەمردگار، فرمان دەدات که سوپاسى دایک و باوک بکریت. ئەمە ماف پێدانە یان ئەسالتیکدا روژیکى هەبى؟

﴿١٥﴾ جا ئەگەر هەوێلێندا لەسەر ئەوێ که تۆ بیکەیت بە هاوبەشى من ئەوێ که هیچ زانیاریەکت لەبارەو یەو نیه بە گوێیان مەکەو لە ژيانى دنیاى بە چاکی لەگەلێاندا پەفتار بکە، جارێگەى ئەو کەسە بگرە که بۆ لای من

دهگه پیته وه، پاشان گه پانه و متان بۆ لای منه و نهوسا پیتان ده لیم نهوهی که کردوتانه، تو لهسه ر چاکه ی خوت و نهوانیش لهسه ر خراپه ی خوین هه ر یه که تان مافی خوی و مرده گریت، چاک به چاک و خراب به خراب.

۱۶ نهی کوره بچکوله که نه گهر نه و کرداره خراپه به نه ندازه ی تو یی خهرته له یه که بیت، جا له ناو به ردیکدا شاردرابیته وه یان له ناو ناسمانه کان یان له ناو نه م زهویه دا بیت الله دهیه نیته روو، بیگومان که الله وردبین و زور به ناگایه.

۱۷ نهی کوره بچکوله که نویتز بکه و فرمان به چاکه و بهرگری له خراپه بکه و خو بگره لهسه ر نهوهی که دو چاری ده بیت به هوی نه نجامدانی نه م نه رکه پیرۆزه ته وه بیگومان نه وه له کاره پیویست و گرنگه کانه.

۱۸ جا به فیزه وه رووت له خه لک و مرمه گیره و به لوت بهرزیه وه بهسه ر زه ویدا مه رۆ بیگومان که الله نهوانه ی خوش ناویت که به ری دا به لاره و له نه وه ده رۆن و له خو پازین.

۱۹ له رویشتندا میانرهبه و له فسه کردنیشدا هیواش به و دنگت له نه ندازه ی پیویست بهرز مه که ره وه، چونکه ناشیرینترین دنگ دنگی گویدریژه. پیغه مبه ر ﴿فَهَرْمُوه تِی: إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهَقَ الْخَمِيرِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا/مَنْعَى عَلَيْهِ/ هه ر کاتیک گویتان له دنگی که له شیر بوو داوا ی خیر و بهر ده که ت له الله بکه ن، وه هه ر کاتیکیش گویتان له دنگی گویدریژ بوو په نا بگرن به الله له شه ری شهیتان و بلین: اعوذ بالله من الشيطان الرجيم، چونکه نه و شهیتانی بینیه و بویه سه راندویتی).

۲۰ ئایا نه تان بینیه که الله نهوهی که له ناو ناسمانه کاندایه و نه وه ش که له ناو زه ویدایه هه موی رامو گه ردن که چ کردوه بۆتان و خیر و بهر ده که تی ناشکرا و نه یی خوی به لیشاو پیداون، که چی هیشتا هه ندیک له خه لک هه ن که له باره ی زاتی الله وه به بی زانیاری و به بی پینمای،

الَّذِينَ تَرَوُا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا جَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزَنُكَ كُفْرُهُ ۖ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ ثُمَّ لَمْ يَلَمْهُمْ نَصَبُ لَّهُمْ إِلَى عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

وه به بی نه وه ش که په راپو یکی رو شنه که ره وهی به دهسته وه بیت ده مه ده مه ده کات و دزایه تی ئایین ده کات.

۲۱ خو هه ر کاتیکیش به وان بو تریت: په یه روهی نه وه بکه ن که الله ناردویه تی، ده لین نه خیر، ئیمه هه ر په یه روهی له وه ده که ی که با و با پیرانمان له سه ری بون، ئایا هه ر ئا ودها گیل و گه مره ده بن با شه ی تانی ش بانگیان بکات بۆ سزای ناگر؟

۲۲ نهوسا هه ر که سییک به ته وای روو بکاته الله له حالیکدا نه و چاکه کار بیت به راستی نه وه دهستی گرتوه به دهسته یه کی زور بته و و محکه مه وه و سه ره نه نجامی هه مو کار و بار یکیش هه ر بۆ لای الله یه.

۲۳ جا هه ر که سییکیش بی با وهر و خوانه ناس بو با نه و کوفر و خوانه ناسی نه وه خه مبات نه کات، گه پانه وه دیان هه ر بۆ لای ئیمه یه، نهوسا هه و الیان پی ده ده یین به وهی که کردویانه، به راستی الله زور زانه ره به وهی که له ناو ده کاندایه و هیچی لی ون نابیت.

۲۴ که مییک خوشییان پی ده ده یین له دنیادا، پاشان ناچار یان ده که یین بۆ سزایه کی دزوار و سه خت.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ الْبَلَدَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
الْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَنْعَمَتِ اللَّهُ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ
كَالظُّلُمِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾
يَتَأْتِيَ النَّاسُ أَتْقَارَ رَبِّكُمْ وَأَخْشَوْنَ يَوْمًا لَا يُجْزَى وَاللَّهُ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَلَدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
الْفُتُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

٣٠

سُورَةُ النِّحْلِ

٣٢

﴿٢٩﴾ خۆ ئه گهر لهوان بپرسیت که کێ ئاسمانان و زهوی دروست کردوه؟ به بێ دوودلی دهئین: الله، بلی: سوپاس بۆ الله، به لکو زۆربهیان راستی نازان.

﴿٣٠﴾ ئه وهی له ئاسمانان و زهویدایه موڵکی اللهیه، به بیگومان الله ههر خۆیهتی بێ نیاز و سوپاسکراو.

﴿٣١﴾ جا ئه گهر ئه وهی لهناو زهویدایه له دارو درخت ههره موی قه له م بیت و ئهم درمیایه که دهیناسن ئه گهر چهوت درمیای تری له گه لدا بیت هه موی مورده کب بیت بۆ نوسینی وشه کانی الله هیشتا ههر وشه کانی الله تهواو نابیت، به راستی الله به تواناو کارزانه. ئه مه تیمان ده گه یه نیت که ناسینی به تهواوی و حه قیه ته زات و سیفه ته کانی الله له سنوری عه قلی مروؤ به دهره و له بهر ئه مه ده بێ پهیره ی له رینه ماییه کانی زاتی خۆی و پیغه مبه ره که ی بکه ی بۆ ناسینیان ئه وه ته با شترینی به نده کان که پیغه مبه رمانه له دوعایه کیدا ده فهرموی: لَا أُخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ/ السابغی و غیره، صححه الاحادیث/ به و شیوه ی که خۆت ستایش و سه نای خۆت کردوه ناتوانم ستایشت بکه م.

﴿٢٩﴾ بۆ الله، دروستکردن و زیندوو کردنه وهی هه موتان وهک یهک کهس وایه، به راستی الله بیسه ری هه مو رازو نیاز ده کانتانه و بینه ری هه مو کیشه و کار ده کانتانه.

﴿٣٠﴾ ئایا نهت بینویه که الله شه و ده خاته ناو رۆژه وه و رۆزیش ده خاته ناو شه وه وه و خۆرو مانگی رام کردوه که هه مویان هاتو چۆ ده که ن هه تا ماوه یه کی دیاریکراو، خۆ بیگومان که الله زۆر ئاگا داره به وهی که ده یکه ن.

﴿٣١﴾ هه مو ئه وان ه به وه ی ئه وه یه که بیگومان ههر زاتی اللهیه که راسته و ئه وان هی که ده یان په رستن جگه له و شتانی پوچ و بێ که لکن، جابی شک که الله ههر خۆیه تی بلند مه قام و گه وره.

﴿٣٢﴾ ئایا نهت بینویه که له ناو درمیادا که شتی هاتو چۆ ده کات به وه ی نیعه ته ی الله وه تا هه ندیک له به لگه کانی ده سه لات و زانیی خۆیتان په شان بدات، به راستی له وه دا چه ندين به لگه هه یه بۆ په ندو ئامۆژگاری ئی و مرگرتن بۆ هه مو زۆر خۆراگری فره سوپاسگوزار. جا ههر کاتیک شه پۆی دریا وه کو چیان بدات به سه ریاندا زۆر به پالقه تی و دور له شیرکه وه هاوار ده که نه الله بۆ ئه وه ی رزگاریان بکات.

﴿٣٣﴾ جا ههر کاتیکیش الله رزگاری کردن و گه یان دنیه وشکایی، ئه وسا هه ندیکیان له نیوان باومرو بێ باومریدان و هه ندیکێ تریان ههر له سه ره بێ باومری و ناسوپاسی ده میننه وه، ئه وسا جگه له هه مو خیانه تکاریکێ بێ باومری سه یله که سیکی تر نکۆلی له نیشانه کانی ئیمه ناکات.

﴿٣٤﴾ ئه ی خه لکینه خۆتان له تو په یی و رقی په رومردگارتان بهاریزن و له رۆژیک بترسن که نه هیج باوکیک باری تاوانی فهرزه ندی هه لده گریت و نه هیج فهرزه ندی کیش تو له دهره وه یه له جیاتی باوکیدا، به لکو ههر کهس هه لگری باری تاوانی خۆیه تی و کهس له جیاتی که سدا سزا نادریت، بیگومان که به ئینی الله دیته جی، جا با ژیا نی دنیا فریوتان نه دات، وه ئاواتی نابه به جی و نادرستی شه یتان به به خشنده ی الله فریوتان نه دات که به چاوه مروانی به خشی نی الله ده ست بده نه گونا ح و تاوان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَأُرَبِّبَ فِيهِ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 ۲ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا مُشِيعٍ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ۴ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۵ ذَلِكَ
 عَلِيمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ ۷ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُم مِّن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
 مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ۹ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ ۱۰ قُلْ يَتُوبُ لَكُم
 مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۱

به ناوی الله ی زور به سوزو بی نیهایهت میهره بان

۱ ثعلیف، لام، میم.

۲ هیچ گومانی تیدا نیه که دابه زینی نهم هورنانه

له لایهن بهروردگاری جیهانیانه وهیه

۳ به لکو نهوان دهلین: نهوه درویه و خوی هلی

بهستوه، نه خیر نهو بهراوه راسته و له لایهن

بهروردگارتیه وهیه تا بههوی نهوهوه گه لیک برسنیت که

له پیش تودا هیچ ترسنه ریک نه هاتوته لایان به لکو

نهوان ریگای راست بدوزنه وه.

۴ الله نهو زاتهیه که ناسمانان و زهوی نهوهی که له

نیوانیاندا هیه له شهش رؤژدا دروستی کردوه، پاشان

لهسر تهختی فرمانروایهتی خوی بهو شیودی که شایانی

نهو زاته بیت وهستا، که جگه لهو زاتهش هیچ

یارمه تیدرو تکاکاریکتان نیه که له سزای نهورؤژدی

که بیی دهگن رزگارتان بکات، نایاهه روا لاسارو دژ به خوا

دهبن و بهم بهراوه ته می نابن و بیر ناکه نه وه سوودی لی

ومر بگرن؟

۲۱ به راستی زانینی کاتی هاتنی قیامت همر له لای

الله یه و کهسی تر هیچی لی نازانیت، وه عیلم و زانستی

ناردنه خواره وهی باران و وردکر نه وهی به تنوک تنوکی و

بون به مایه ی بهر هکته یان به لا بؤ خه لک همر لای نه وه،

وه نهو ده زانیت له ناو مندالنداندا چی هیه و چون

مندالیک لی دهگیرسیت، تهواو یان کهم نه ندانم، چاک یان

خراب، به ههشتی یان دوزه خسی، هه قیر یان دهوله مه ند،

وهه مو نهو شتانه ی که جگه له الله کهسی تر هیچ

ناگایه کی لی نیه. خو هیچ که سیک نازانیت به یانی چی

دهکات و چی دیته ریگای و چی به سهر دیت له خویشی و

ناخوشیه کان و که سیش نازانیت که له ج زهویه کدا دهریت

به بیگومان الله زور زاناو ناگاداره به هه مونهنیه کان.

پیغه مبهری خوا ۱۱ نهم پیجانه ی به کلیلی نه نییه کان

داناوه که دهه رموی: {مَفَاتِحُ الْغَيْبِ حُمْسٌ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ

السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا

تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

خَبِيرٌ} ماناکه ی هه مان مانای نایه ته که یه و پیویست به

نوسینی دوو باره ناکاته وه.

سورتهی سه جده که سورتهی سی و دووه می هورنانه، سی

نایه ته و له مه که دا هاتووته خواره وه، هه ندیک وتوویانه

جگه له سی نایه تی و هه ندیک تر وتوویانه پینج نایه ت له

{تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ... تَاكُو... وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا

عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ}، و تراوه به گویره ی

دابه زین سورتهی چه فتاو سیه مه و پاش سورتهی (النحل) و

پیش (نوح) دابه زیوه. له سه حیچدا هاتووه که پیغه مبهر

۱۱: {كَانَ يُقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، } التَّ ۱ تَنْزِيلُ

الْكِتَابِ لَأُرَبِّبَ فِيهِ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ} وه {هَذَا عَلَى الْإِنْسَانِ

... / واته: له نویژی به یانی رؤژی جومعه دا سورتهی

سه جده و سورتهی ئینسانی خویندوه} له سورته دا لهو

شته نه نییه {مَفَاتِحُ الْغَيْبِ} که ته نها له عیلمی

بهروردگاران باس دهکات که له کو تای سورتهی پیش واته

سورتهی لوهمان دا به کورتی ناوبراون.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بَأْسَ رَبِّكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا يَّمُوتُونَ وَكُلٌّ لَّهُمْ آجُلٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيهِمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

۵. اللَّهُ: ئەو زاتەيە کە ھەمو کاروبارەکان لە ئاسمانەو بە زەوی بەرپۆە دەبات، پاشان لە رۆژیکدا کە بە گوێرەى زمارەى ئیو ھەزار سالە جبرئیل و فریشتەکانی تر کە لەگەلیدان بەرز دەبنەو بە لای ئەو جیگا و مەقامەى کە دیاریکراو بوێان. تییینی: لە سورەتى (مەعارج) دا دەفەرموئ: ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ مەعارج: ۴/ لە رۆژیکدا کە ئەندازەى پەنجا ھەزار سالە دەگونجیت رۆژەکانی ھاتنی قیامەت و مانەو لەو کاتانەدا ھەندئ رۆژى ھەزارو ھەندیکى تری پەنجا ھەزار سال بیت، یان جوړى سزای بئ باوەران پەنجا جوړ بیت و لەھەر جوړیکیشدا ھەزار سال بمینیتەو. والله أعلم.

۶. ئەوەزاتیكە زانەرى نادیارو دیارەکانەو زۆر بە توانای بئنیھایەت میھرەبانە.

۷. ئەو زاتە کەسیکە ھەمو شتیکی بە جوانی دروستکردو، خو لەسەرھاتشدا مروفی لە قور دروستکرد.

۸. پاشان نەوئ ئەوئ لە دەرھینراو لە ناویکی سوکی بئ نرخ دروستکرد.

۹. پاشان رێک و پێکی کرد، وە لە گیانی خوئ فووی بەو لەشەدا کردو مادەى بیستەو بینین و دلی پێدا، ئیو بە کەمى سوپاسگوزارن و زۆرتەرتان سێلە و خوانەناسن.

۱۰. جا دەلێن: ئایا ئیمە ئەگەر لەناوی زەویدا پتوتراکاین و شوپنەوارمان نەما، تازە دەبینەو بە دروستکراویکی نوئ؟ نەک ھەر ئەو بەلکو ئەوان باوەریان بە گەیشتن بە پەروردگارو زیندووونەو نیه، جا اللہ دەم کوتیان دەکات و دەفەرموئ:

۱۱. ئەى محمد ﷺ پێیان بلئ: ئەو فریشتەى کە ئیوئ پئ سپێراو بە مراندنتان ھەر ئەو بە فرمانی اللہ دەتان مریئیت پاشان دەبرینەو بە لای پەروردگاری خۆتان و تۆلە و پاداشتی کردارەکانتان دەداتەو.

۱۲. جا ئەگەر تۆ دەت دی ئەو کاتەى کە تاوانباران داماوو سەرشۆرن لەخزمەت پەروردگاریناداو دەیان وت: ئەى پە رومردگارمان وا ئیستا ئیمە فەرمودەى تۆمان بەجاکى بینى و بیستمان دەى بمانخەرەو سەر زەوی، ئیتر کارى باش دەکەین، چونکە بەراستی ئیمە بە زیندوو بوونەووەو حیساب یەقینمان پەیدا کرد، جا دەت زانی کە ئەوان بەدەستى خۆیان چۆن ژيانى ھەمیشەى خۆیان بەباد داو و بوھەمیشەش شەرمنەندەو رسوان

۱۳. ئەگەر ھەزمان ئ بووایە ھەموو کەسمان دەخستە سەر رێگای راست، (بەلام ئەو ناکەین چونکە خەلکمان بو تاقیکردنەو دروست کردو و دەبیت خۆیان سەر پشک بکړن تا بە کەیفى خۆیان چاکە یان خراپە ھەلبرن) ئەوسا برپاری ئیمە دیتە دى کە وتمانە: بئگومان دۆزەخ پەر دەکەین لە تەواوی جنۆکە و مروؤ.

۱۴. جا بەھۆئ ئەوئ کە گەیشتن بەم رۆژەتان لە بیر چوو، ئەوسا ئیمەیش ئەمرؤ لەوسرایەدا ئیوئەلەبیرخۆمان دەبینەو جاپێیان دەوتریت: دەبچەزن سزای ھەمیشەى بەھۆئ ئەو کردارەى کە کردوتانە. ئینجا پەروردگار تیمان دەگەپەنیت کە ج کەسانیک باوەر بەم ھۆرئانە دەھینن و دەفەرموئ:

۱۵ هەر ئەوانە باوەر بە نیشانهکانی ئێمه دههێنن که هەر کاتێک بهو نیشانهانی ئێمه ئامۆژگاری بکړین سهریان دهخه نه سهر زهوی به سوجهبردن، خو لهگهڵ سوپاسکردنی پهرومردگاریان به پاك و بى عهیبی یادی دهکهن، جا ئەوان خوځیان به زل ناگرن و لهبهنديهتیی کردن بۆخوا شهرم ناکهن.

۱۶ ئەو کهسانه که بۆ بهنديهتیی الله له شهودا له پێخهفهکانیان دینه دمروهو له پهرومردگاریان دهپاړینهو له کاتیکدا که ترسیان ههیه له سزاو چاودروانی بهههشتیش دهکهن، وه لهووی که پیمان داوان دمبهخشن. لهفهروموددا هاتوه که موعاز دهلی لهسهفهریکدا لهخزمهت پێغهمبهر ﷺ دا بوم روژیک لێی نزیک بوم و دمرویشتین وتم: ئەو پێغهمبهری خوا ﷺ کرداریکم پێ بلێ کهبمخاته بهههشتهوهو دورم بختهوه لهناگر، فهرموی: {لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ عَلَيْهِ تَغَيُّدٌ وَاللَّهُ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ وَتَخْرُجُ الْبَيْتَ تُمْ قَالَ أَلَا أَذْكَاءَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ الصَّوْمُ جُنَّةٌ وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ قَالَ تُمْ تَلَا تَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ حَتَّى بَلَغَ يَغْمُزُونَ تُمْ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ قُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ تُمْ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكَ بِمَلَكٍ ذَلِكَ كُلِّهِ قُلْتُ بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ كَفَّ عَلَيْكَ هَذَا فَقُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ فَقَالَ تُكَلِّمُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاجِرِهِمْ إِلَّا خَصَائِدُ أَلَسْتَنِيهِمْ / الترمذی و غیره صححه الالبانی / بهراستی لهباردی شتیکی گهورهوه پرسبارت کرد، خو ئەوه ئاسانیشه لهسهر ئەو کهسهی که خوا بوی ئاسان بکات،خودا بههرستهو هیج هاوبهشیکی بۆ دامهنی و نوێژ بکهو زهکات بدهو روژیو رهمهزان بگهرو چهجی بهیت بکه، پاشان فهرموی:ئایا ههمو دهرگاکانی چاکهت پیشان بدهم؟ روژیو قههغانه وچاکه تاوانهکان دکوژینیتهوهههروهک چۆن ئاو ناگر دکوژینیتهوه، وه نوێژی پیاو لهناوی شهودا. وتی: پاشان ئەوهکهسانه کهبۆ بهنديهتیی الله له شهودا له

پێخهفهکانیان دینه دمروهو . تا گهیشه کرداری که کردوویان ی خۆندهوه،پاشان فهرموی: ئایا پیت بلێم بهسهری ئەم کاره کۆلکهو سهنگهری ههره بهرزی؟ وتم:بهلێ ئەو پێغهمبهری خوا ﷺ فهرموی:سهری ئەم کاره ئیسلامهو کۆلکهکهی نوێژهو سهنگهری ههره بهرزیی جیهاده، پاشان فهرموی: ئایا پیت بلێم ئەوهی که ئەمانه ههموی بتهوو بههیز دهکات؟ وتم: بهلێ: ئەو پێغهمبهری خوا ﷺ جازمانی خوی گرت، فهرموی: ئەمه بگهرو، جا وتم: ئەو پێغهمبهری خوا ﷺ ئایا ئێمه تۆلهمان لێومردهگیریت لهسهر ئەو قسانهی که بهو دهیکهین؟جا فهرموی: لهباری دایکت چی ئەو موعاز ئەو خهلکی جگه لهسهر قسهکانی زمانیان چی تره کهبه دهموچاویان یان بهسهرلوتیاندا دهیانخاته ناو ناگرهوه؟ئینجا دهفهرموی:

۱۷ ئەوسا هیچ مروفتیکی چاک نازانی که جیی بۆ پهنهان کراوه لهوانهی کهدل خوشکهرهو چاو روشتکهرهوهن بۆی کهپاداشتیکی گهورمیه بههوی ئەو کرداره چاکانهی که دهیکهن. لهپێغهمبهرهوه ﷺ هاتوه که موسا ﷺ پرسباری له پهرومردگاری کردو وتی: {يَا رَبِّ مَا آدَنِي أَهْلُ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةً قَالَ: هُوَ رَجُلٌ يَأْتِي بَعْدَ مَا يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ فَيَقَالُ لَهُ ادْخُلِ الْجَنَّةَ فَيَقُولُ: أَي رَبِّ كَيْفَ وَقَدْ نَزَلَ النَّاسُ مَنْازِلَهُمْ وَأَخَذُوا أَخْدَانَهُمْ فَيَقَالُ لَهُ أَتَرْضَى أَنْ يَكُونَ لَكَ مِثْلُ مُلْكٍ مُلْكٍ مِنْ مُلُوكِ الدُّنْيَا فَيَقُولُ: رَضِيتُ رَبِّ فَيَقُولُ: لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ مَعَهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ فَقَالَ: فِي الْخَامِسَةِ رَضِيتُ رَبِّ فَيَقَالُ هَذَا لَكَ وَعَشْرَةٌ أَهْلًا وَلَكَ مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ وَلَدْتَ عَيْنَكَ فَيَقُولُ: رَضِيتُ رَبِّ قَالَ: رَبِّ فَأَعْلَاهَا مَنْزِلَةً؟ قَالَ: أَوْلَنِكَ الَّذِينَ أَرَدْتُ غَرَسْتُ كَرَامَتَهُمْ يَدِي وَخَتَمْتُ عَلَيْهَا فَلَمْ تَرَ عَيْنَ وَلَمْ تَسْمَعْ أُذُنَ وَلَمْ يَخْطُرْ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ - قَالَ وَمُصَدِّقُهُ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ

... /اسلم/ ئەو پهرومردگارم لاخوار ترين جیگای خهلکی بهههشت کامهیه؟ فهرموی: پیاویکه پاش ئەوهی که خهلکی بهههشت چوونه بهههشتهوهو ههر کهس جیگای خوی گرت، دیت و پیی دوتريت: بجۆره بهههشتهوه، جا ئهویش دهلیت: ئەو پهرومردگارم چۆن بجمه بهههشتهوه بهراستی خهلك جیگای خوځیان گرتوهو بهشی خوځیان

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّهِ ثُمَّ
 أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ
 بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٣٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿٣٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
 ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْأَرْضَ فَخُجًّا
 بِهِ زُرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعُمُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٧﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِسْنُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
 ﴿٣٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَهُهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٤٠﴾

که پاداشتی که گورمیه به هوی ئەو کردارە چاکانهی که
 دەیکەن ﴿٣١﴾

﴿٣٨﴾ نایا ئەو کەسە ی که باوەری هیناوە وەکو ئەو کەسە یه
 که له ڕێگای الله لای داوه؟ (نەخێر) وەکو یهک نین. ئینجا
 جیاوازیەکانیان باس دەکات و دەفەرموی:

﴿٣٩﴾ جا ئەوانە ی که باوەریان هیناوە و کرداری چاکیان
 کردووە ئەوسا به به‌باخچه‌کانی جیگای دانیشن و مانەووە
 حەسانەووە ئەوانە پیشوازیان ئی دەکریت و ریزیان
 لێدەگیریت ئەوەش به‌هوی ئەو کردارە ی که کردویان.

﴿٤٠﴾ به‌لام ئەوانە ی که له دژایەتی کردنی الله و
 پیغەمبەر و ئیسلامدا له سنوور دەرچوون جیگایان
 ناگرە و هەر کاتێک بیانەوێت لهو دەرچن دووبارە
 دەیانگیرنە و بۆ ناوی و پێیان دەوترێ: بچەژن سزای ئەو
 ناگرە ی که ئیووە باوەرتان پێی نەبوو.

﴿٣١﴾ جا بێگومان پێتان دەچەژنن له سزای ئەم دنیا یه
 پیش هاتنی سزای گەورە ی دواوژ بە لکو بگەرێنەووە بۆ
 سەر ڕێگای راست. واتە: سزای دنیا بۆ ئەو یه کە خەلکی
 پەندی لیوهر بگرت و پێی خۆشەخت ببیت.

﴿٣٢﴾ جا کێ هیه سته‌مکارتر لهو کەسە ی که به
 نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاری نامۆژگاری بکریت پاشان ئەو
 پشتی تی بکات؟ به‌بێگومان که ئیمه تۆ له سته‌مکاران
 وهرده‌گیرن و له‌بیرمان ناچن.

﴿٣٣﴾ به‌راستی ته‌وراتمان دا به‌ موسا جا تۆ گومانت نه‌بی
 له پێ گه‌شتن و بینینی ئەو (مه‌به‌ست پێ گه‌شتنی
 پیغەمبەرمان ﷺ به‌ موسا له شه‌وی معراجدا یه، یان پێ
 گه‌شتنی ته‌ورات بۆ موسا یان پێ گه‌شتنی تۆ بۆ ئەم
 قورئانه) خو ئەومان کردو به‌ ڕێنمونیکه‌ری نه‌وه‌ ی
 ئیسرائیل. له‌فه‌رموددا هاتو که پیغەمبەر ﷺ فه‌رمویه‌تی:
 { مَرَرْتُ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِي عَلَى مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَجُلٌ
 آدَمَ طَوَالَ جَعَدَ كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَوْءَةَ / سلم / ئەو شه‌وه‌ ی که
 شه‌وه‌ویم پێکرا دام به‌لای موسای کوری عیمراندا سه‌لامی
 خوی لێبیت پیاویکی گهنم ره‌نگی درێژی قز کرژ بو
 هه‌روه‌کو پیاوانی شه‌نونه‌ وابو. }

وهرگرتو، جا پێی ده‌وتریت: نایا رازی ده‌بیست که به
 ئەندازه‌ ی سامانی پاشایه‌ک له پاشاکانی دنیات هه‌بیست؟
 ئەویش ده‌لی: ئە ی په‌روه‌ردگارم رازیم، جا په‌روه‌ردگار پێی
 ده‌فەرموی: ئەوه بۆ تۆ ئەوه‌نده‌ و ئەوه‌نده‌ ی تریشی
 له‌گه‌ل بیت ئەوه‌نده‌ ی ئەوه‌ و ئەوه‌نده‌ ی ئەوه‌ و ئەوه‌نده‌ ی
 ئەوه‌ و ئەوه‌نده‌ ی ئەوه‌، ئەوسا له جاری پێنجه‌مدا وتی: ئە ی
 په‌روه‌ردگارم رازیم، جا پێی ده‌فەری: ئەمه بۆ تۆ ده
 ئەوه‌نده‌ ی ئەویش و هه‌رچیش ئارمۆزی ده‌که‌یت و چاوت
 پێی خۆشه‌ بۆت هه‌یه، جا ده‌لیت: ئە ی په‌روه‌ردگارم رازیم،
 موسا وتی: ئە ی په‌روه‌ردگارم ئە ی لازووهرترین
 جیگاکامه‌یه؟ فه‌رموی: ئەوانه‌ ی که هه‌لمبازدوون که به
 ده‌ستی خو‌م که‌رم و ڕیزم بۆ چاندوون و سه‌رم مۆرکردو
 که هه‌ج چاویک نه‌بیینیوه‌ و هه‌ج گوێه‌ک نه‌بییستوه‌ و
 نه‌هاتوه‌ به‌ دلی هه‌ج مروفیکیشدا) پیغەمبەر ﷺ فه‌رموی:
 ئەوه‌ ی که ئەم راستیه‌ش ده‌سه‌لینێ له په‌راوی الله‌دا یه
 ﴿ئەوسا هه‌ج مروفیکێ چاک نازانی که جیی بۆ په‌نه‌ان
 کراوه‌ له‌وانه‌ ی که دل خۆشکه‌رو چاو ڕۆشکه‌ره‌وه‌ن بۆ ی

۲۴ جا لهناو نهواندا بههوى نهوى كه خوځيان گرت لهسهر ئيشو نازارو بهردموام بوون لهسهر گهياندى تهوراتو بهجي هيناني فرمانهكانى، پيشهوا گهيگمان دانا جا نهوان دنيايون به نيشانهكانى يهكتاپهرستيو تواناو هيڙى نيمه.

۲۵ بهراستى بهروردگارت ههر خوځيهتى له رږڙى قيامتدا له يهكيان جيا دهكاتوهو به ههر كهسيك بهرهمى كردارى خوځى پى دداتو تيان دهگهيانيت كه كاميان راست بوون لهو شتانهى كه نارېك بوون لهسهرى لهنديادا.

۲۶ نايان نهو هممو خلكه پيش نهمان كه به جيگاو ريگاى نهواندا هاتوچو دهكهنو به جاوى خوځيان دهبين كه چوڻ لهناومان بردن نابن بههوى رينمايو ژير بوونى نهمان؟ بهراستى لهودا چهندين بهلگه ههيه لهسهر هيڙو دهسلاتي نيمه نايان داستاني بهسهرهاتى گهلانويهامى هم پيغهمبره رى څاخر زهمان نابيسن؟ واته ژيرينو بانگهوازي هم پهيامه ببيسن و بهچاكى وهرى گرن تا دوحارى سزاكانى ورك نهوان نهبن.

۲۷ نايان نابين كه نيمه ناو دهنيرين بو نهو زهويانهى كه وشك و بى گزوگياو بى ناو، نهوسا بهو شينايى و كشتوكال دموينين كه خوځيان و مالاتهكانيان ليى دهخون، نايان نهمه به چاوى خوځيان نابين؟ دوى چاو بكهنهوهو راستيهكان ببينن تاگرفتار نهبن.

۲۸ خوځ دهلن: نهگهر راست دهكهن كهى كاتى هم جيا كردهوى نيمه و نيوه ديت؟

۲۹ بلئ: رږڙى جياكردهوه كه هات تازه باور هيناني خوانهناسان هيچ سووديكيان پى ناداتو ماوهيشيان پى نادرېت بو پهشيمان بوونهوهو بههانه هينانهوه.

۳۰ جا تو پشتيان تى بكه و چاوهروانبه بو فرمانى بهروردگارت بيگومان كهئهو انيش چاوهروانى مردنى تو

دهكهن وا دوزانن بهمردنى تو كوتاي بهم پهيامه ديت، سا با دنيا بن كه سهر نهنجامى چاك ههر بو پاريزكارانهو خوانهناسان بهشيان ههر لهناوچونو نهمانه جا با هردوولا چاوهروانين.

سورتي نهحزاب كه سورتي سوسيهامى قورثانه، له مهدينه دا هاتوته خوارموه، چهفتاو سى نايهته، و تراوه بهگويږدى دابهزين سورتي نهودهو پاش سورتي (الأنفال) و پيش (المائدة) دابهزيوه.

مهيهست له وشى (الْحَزَابُ) له سورته دا هممو نهو پارتو حيزبانويه كه لهگهل قورديشدا بو لهناوبردى پيغهمبره و موسلمانان سويابهكى دههزار كهسيان پيكيځناو هيڙشيان كرده سهر موسلمانان، هم روداو له سالى پينچهامى كوجيدا رويداوهو به غزاي نهحزاب يان خندهق بهناوبانگه و هم سورتهش باسى نهو روداو بهرونى و ههلوپستى هممو لايانهكانى دهكات، جا پيغهمبره څا به يهكيك له ناوه پيروردهكانى بهروردگار كه (هَازِمُ الْحَزَابُ) ده دوعاى بو لهناو بردنى هم حيزبانو كردهوهو ههروميهتى: {اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ هَازِمُ الْحَزَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمُهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ} مسلم وغيره/ نهى خودايه كه دابهزينهري هم بهراوهيت، كه بهپهلهى له حيسابدا، تيكيځنهري حيزبهكانى، نهى خودايه تيكيان بشكيځنهو وچانو ورونكيان پى نهدهيت {

جا بهروردگاريش دوعاكهى وهرگرتو نهو حيزبانوى تيكي و پيكي دا. دياره له كوتاي سورتي پيشودا بهروردگار فرمان ددات به پيغهمبره څا كه پشت له بى باورېان بكت، جا له سهرتاي هم سورتهش فرمانى پيدهدات كه له الله بترسيتو گويږايلى بى باورېانو دووويان نهكات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جُوفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ أَدْعَوْهُمْ لِأُبَّائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَكِنْ مَاتَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ ۝ النَّبِيُّ أَوْلىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

هاوسه رانهی که الله پدیداون و بییان دهلین: نیوه ودهکو پشتی دایکمان وان و دهی جویئن بهوانه وه، الله دای نهانوان به دایکتان و هسهیه کی بوجه و ده بیت تولهی بدن. وه نهو که سانهی به دهمی خوتان به کوری خوتانی دادمنین، کورتان نین، نهو هسهیه که و به دهمی خوتان داتانواوه همر الله به راست دهفه رموی و همر خویشی رینمونی دهکات بو ریگی راست، له عه بدولای کوری عومره وه هاتوه که دهلینت: زهیدی کوری حاریسهی خزمه تکاری پیغه مبهرمان به زهیدی کوری محمد بانگ دهکرد تا نه م نایه ته دابهزی. له خاتون عانیشه وه هاتوه که سهلهی کچی سوهیل که خیزانی نه بو حوزیه فی کوری عوبه بوو هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا و وتی: نهی پیغه مبهری خوا نیمه له پیشدا سالمان به کوری خومان بانگ دهکرد جا الله لهو باره وه رهوانهی کردوه نه وهی که رهوانهی کردوه، وه نهو دیت بو لام و من ههست دهکم که نه بو حوزیه فی له بهر دلی گرانه، جا پیغه مبهر فهرموی: {أَرْضِعِيهِ تَحْرُمِي عَلَيْهِ / النَّاسِي صَحْحَهُ الْإِلَهِي / شَرِي بَدْرِي نِيْر تَو لِيِي مَهْرَم دَهْبِيْت وَدَكُو دَايَكِي} و تراوه که نه م نایه ته له م باره وه دابه زیوه. والله أعلم.

۵ جا نیوه به ناوی باوکی خویانه وه بانگیان بکه، له لای الله همر نه وهیه دادیه رومرانه جا نه گهر باوکیان تان نه دهرانی نه وسا نه وان برای نایینیتان و خزمه تکارو دۆستانن، له وهی که به ههله به وناوه ناویان دهبه تاونان له سر نیه، به لام نه گهر به دل و به نه نقه ست وا بلین تاونابارن، وه الله زور لیورده و به سۆزه بو بنده گانی.

۶ پیغه مبهر دلسۆزتر و خهمخۆزتره و پیشتره بو باومرداران له خویان بو خویان. وه خیزانه گانی دایکیان له هه دهغه بوونی نکاحیان و ریز لی گرتنیاندا، وه له برپاری الله دا خزمان له میراتدا هه ندیکیان له پیشترن له هه ندیکیان له په یوهندی دۆستایه تی و برایه تی نیوان یارمه تیدهران و کوچکه راندا مه گهر خوتان بتانه وی چاکه یه که له گهل دۆستاناندا بکه. همرله کۆنه وه نه مه له (لوح المحفوظ) دا تۆمار کراوه. وه له فهرموده دا

به ناوی الله ی زور به سۆزو بینیه اهیت میهره بان

۱ نهی پیغه مبهر بهردهوام به له سر پاریزکاری و ترسان له الله، وه پهیره وی خوانه ناسان و دوور ووان مه که به راستی الله زاناو دانایه.

۲ جا پهیره وی لهو قورنانه بکه که له لایه ن په رومردگارتیه و بۆت دیت به بیگومان الله زور به ناگیه له وهی که نیوه دهی که ن

۳ جا له هه مو کاروبارتدا پشت ببهسته به الله و به سه که الله پشتیوانت بیت، جا نه وهی که الله پشتیوانی بیت کی ده توانی پشتی له زهوی بدات؟

۴ الله بو هیچ کهس له ناوسینگیا دوو دلی دانه واته کهس ناتوانیت دوو بیرو بۆجوونی جیا له یه که له دلدا دانیت. وه که پیغه مبهرمان دهفه رموی: {لَا يَجْتَمِعُ الْإِيمَانُ وَالْكَفْرُ فِي قَلْبٍ أَشْرَى} السلسلة الصحيحة / نیمان و کوفر له دلی که سدا به یه که وه کۆنابنه وه نه گهر که سیک موسلمان بیت ناتوانیت ریگاو ریباریکی تر بغاته ناو دلیه وه خۆ نه گهر خسته دلیه وه درو دهکات موسلمان نیه. وه نهو

هاتو ده که پیغه مبه‌ر ۴ ده‌ه‌رموی: { مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَأَنَا أُولَى بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَقْرَبُوا إِنْ شِئْتُمْ النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَإِذَا مَاتَ مُؤْمِنٌ مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا فَلِئِذِهِ عَصْبَتُهُ مَنْ كَانُوا وَمَنْ تَرَكَ ذَنْبًا أَوْ ضَيَاعًا فَلِئِذِينَ فَأَنَا مَوْلَاهُ / البحاری / هیچ باوهرداریک نیه که من له پیشت نه‌بم بوی له دنیاو دواروژدا. نه‌گه‌ر نارم‌وژتان هه‌بیه ۵ پیغه مبه‌ر ۴ دل‌سوزترو خه‌مخورترو و پیشت‌ره بۆ باوهرداران له خو‌یان بۆ خو‌یان ۶ بخو‌یننه‌وه جا هه‌ر باوهرداریک مردو مالی لئ به‌جیما باخرمه‌کانی هه‌رکس هه‌ن بیبه‌ن، خو نه‌گه‌ر هه‌رزیک‌ی به‌لاوه بوو یان منالی لئ به‌جیما بو، نه‌وسا با بییت بۆ لای من چونکه هه‌ر منم دۆست و یارمه‌تی دهر بۆ نه‌و {

۷ بیخه‌ره‌وه بیر یان نه‌و کاته‌ی که په‌یمانمان وهرگرت له ته‌واوی پیغه مبه‌رانو له تۆو له نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسی کوری مه‌ریه‌م که به‌ندایه‌تی الله بکه‌ن و خه‌لکی بانگ بکه‌ن بۆ به‌ندایه‌تی، وه په‌یمانی به‌ته‌وو به‌هیزمان لئ وهرگرتن.

۸ تا الله ۹ پرسیار بکات له راستگو‌یان سه‌بارمت به راستیان له به‌جیه‌ییانی نه‌و په‌یماننه، نه‌وسا سزای به‌نازاریشی ئاماده کردوه بۆ خوا نه‌ناسان.

۹ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوهرپتان هیناوه بیر بکه‌نه‌وه لهو نیعه‌مه‌ته گه‌وره‌ی الله که پژاندی به سه‌رتاندا نه‌و کاته‌ی که سه‌رباز گه‌لیکی زۆر هاتنه سه‌رتان له پۆزی (خه‌نده‌ق) دا، نه‌وسا ئیمه به باوو به سه‌رباز گه‌لیک که ئیوه نه‌تانینیون دامان به سه‌ریاندا چادهره‌کانیانی له بن هینان و ئاگره‌کانی کوژاندنه‌وه و دیزه‌کانی سه‌رنخون کردن و به‌ردو زیخ‌ولم بارانی کردن و له‌وانیش تی نه‌ده‌به‌ری، و به‌راستی الله بینه‌ری نه‌و کارانه‌یه که ئیوه ده‌یکه‌ن.

۱۰ نه‌و کاته‌ی که له لای سه‌ره‌وه‌و له خواره‌وه‌تان هاتن بۆتان و نه‌و کاته‌ی که چاوه‌کان نه‌بله‌ق بون و گیانه‌کان گه‌یشته‌نه‌گه‌روو گومان‌تان ده‌برد به الله چۆن گومانیک، واته: وایان ده‌زانی که تازه سه‌رکه‌وتن هه‌سه‌یه‌کی نه‌گونجاوه. له فه‌رموده دا هاتوه که پیغه مبه‌ر ۴ فه‌رمویه‌تی: { نُصْرْتُ بِالْصَّبَا، وَأَهْلِكْتُ عَادَ بِالْدُّبُورِ / منق‌ علیه /

وَلَا أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۷ لَيْسَ لِلصَّالِحِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۸ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۹ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَكَلَبَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنُظِّتُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۱۰ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۱۱ وَلَئِنْ قَوْلَ الْمُتِفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۱۲ وَلَئِنْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَأْتِ أَهْلٌ بِرَبٍّ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فَارْجِعُوا وَاسْتَغْنُوا فَرِيقٌ مِنْهُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ إِنْ يَأْتِنَا غُورٌ وَمَا هِيَ بِغُورٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۱۳ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَا تَوْحَاهَا وَمَاتَلَبْتُهَا إِلَّا بَيْرًا ۱۴ وَلَقَدْ كَانُوا عَنْهُمْ ذُؤَابَرًا ۱۵

من به بای سه‌با که له پۆزه‌ه‌لاته‌وه دیت و سارده یارمه‌تی درام، وه عادی‌ش به ده‌بور که بایه‌که له پۆژنا‌واوه دیت له‌ناوبران {.

۱۱ ئا له‌ویدا تاهیکردنه‌وه‌ی باوهرداران هاته کایه‌وه‌و له‌رزینران به له‌رزان‌دیک‌ی توند، چونکه که‌وته‌نه ته‌نگانه‌یه‌کی زۆر سه‌خت و دژواره‌وه که نزیکیبو باوهرپان نه‌مینیت به سه‌رکه‌وتن،

۱۲ جابه بیر به‌ینه‌وه نه‌و کاته‌ی که دوور‌وو‌ه‌کان و نه‌وانه‌ی که له ناو دل‌یاندانه‌خو‌شی دوور له الله یان تیدا بوو ده‌یان وت: الله و پیغه مبه‌ره‌که‌ی ۴ جگه له ده‌سته‌خه‌ره کردنمان هیچ به‌ئینیکی تریان بی نه‌داوین، وه نه‌و به‌ئینی سه‌رکه‌وته‌نه فریودانی‌ک زیاتر نه‌بوو، ئهمه له لایه‌که‌وه‌و له لایه‌کی ترمه‌وه خه‌ریکی ساردکره‌وه‌ی باوهرداران بوون تا گوهرپانی جیهاد چۆل بکه‌ن

۱۳ جا دیسان به بیر به‌ینه‌وه نه‌و کاته‌ی که کۆمه‌لیک لهو دوور‌وو دل نه‌خۆشانه بانگیان له خه‌لکی مه‌دینه کردو وتیان: نه‌ی خه‌لکی یه‌سریب ئهمه جیگای وه‌ستان‌تان نیه و ناتوانن خۆبگرن سا بگه‌رپینه‌وه بۆ ناو شار، جا

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تَسْعَوْنَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنْ أَلَلهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَحِذُّونَ لَهُمْ مِنْ ذُنُوبِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ عَلِمَ اللَّهُ الْمُعَافِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالنِّسَةِ جَدَائِ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَأْذِنُوا عَنْ أَنْبِيَائِهِمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسُوءَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

ههندیکیان داوای گه پانه وهیان له پیغه مبهر ۞ دهکردو دهیان وت: بیگومان که ماله کانمان بی سهر په رسته و کهسمان نیه جاوی لیان بیت، له راستیدا مالیان بی سهر په رست نه بو نه مه جگه له به هانه یهک بو راکردن و چو لگردنی گوره پانی جیهاد شتیکی تریان مه بهست نه بوو، جا دوو رو دهگان نه وهنده دژ به پیغه مبهر ۞ و باو پر داران بون که زمانیان هه ل نه ده هات بلین: مه دینه به لگو دهیان وت: یه سرب تا بهم شیوه یهش دلی پیغه مبهر ۞ و باو پر داران زیاتر نازار بدن.

۱۶ جا نه گهر له هه مو لایه که وه هیرش بهاتایه سهریان، پاشان داوایان لی بکرایه که بینه وه به موشریک زوریان بی نه ده چوو وایان دهکردو خوایان دهخسته ریزی موشریکانه وه.

۱۷ جا به راستی نه وان پیش غه زای خهندهق که ریزو نرخی غه زاکه رانی به دریان بیستبوو پهیمانیان به الله دا که نه گهر بیت و نه جار غه زایه کی تر بیت چالاگانه هاوکاری تیدا بکه و پشت نه که نه به ره ی جیهاد به لام و غه زای خهندهق دهستی پیکردو مهردانی راست و دروست

به فرمانی پیغه مبهر ۞ خهریکی هه لکه ندنی خهندهقن که چی نه وانیش و خهریکی سارد کردنه وهی موسلمانان و دابه زاندنی وره یان و هه مو به لینیکیان له بیر خوایان برده وهته وه، وهک نه وهی که هیچ نه و ترا بیت، به لام به لنیندان به الله لی پرسینه وهی هه یه.

۱۸ جا په رو مردگار دهقه رموی: پیان بلن: راکردن له مردن یان له کوشتن هیچ سوو دیکتان بی نادات، چونکه نه گهر له مهیدانیش دا هه ل بین هه ر تنه نا نه و ماوه که مه ده زین که بو تان دانراوه، کاتی دیاری کراوبه هیچ که سیک ناگوریت.

۱۹ ده بلن: کنیه که له الله ده تان پاریزی نه گهر الله بیه ویت توشی به لایه کتان بکات یان چاکه یه کتان له گه لدا بکات؟ وه نه وان جگه له الله هیچ دؤست و یاره مه تیدهریکی تریان دهست ناکه ویت.

۲۰ به راستی الله خو ی ده زانیت که ج که سیک له نیوه خه لک سارد ده کاته وه به براکانی ده لیت: بینه وه بو لامان واز له غه زای بهین، وه هه ر که میکیان له و شه ردا به شار بوون نه ویش بو چاوبه سترکردنی باو پر داران و بو خو نواندن بو. چاو چنوکن و پیان ناخوشه که نیوه خیری کتان ده سته که ویت، جا هه ر کاتیک ترس رو ویدات تو ده بینیت نه وان که ته ماشات ده کهن چاویان له ترسا بهم لاو به ولادا ده سو ریته وه وهک نه و که سه ی که له سهر مه رگدا بیت به لام که ترس نه ماو سوودتان دهست کهوت به زمانیکی تیزه وه ناویزانتان ده بن و زور سوورن له سهر به شار بو نیان له و ماله ی که دهستان که وته.

۲۱ به راستی نه وان باوهری راسته فینه یان نه بووه له بهر نه وه الله کرداره چاکه کانیا نی لی هه لوه شان دنه وه و نه مه یهش له لای الله شتیکی ناسانه.

۲۲ نه م دوو رو وانه واه دهمانن که حیزبه گان (قورهیش و غه ته فان و جوله که) که بو له ناو بر دنی باو پر داران بون به یهک تا هه مو یان له ناو نه بن، ناچته وه، جا نه گهر جار یکتر نه و حیزبانه بینه وه نه م دوو رو وانه ناوات ده خوازن که له ناو عهر به ده شتی که اندا بو ونا یه و هه ر

له دووره هه والي ئيوهيان پرسيار بگردايه که چيتان به سهر هاتوه؟ خو نه گهر نه وان لهناو ئيوهشدا بوونايه ههر تهنها که ميکيان شهران دهکرد، نه ویش له بهر عه يبهو خو نواندن جا به راستي بونی نانهه جوړه که سانه لهناو ريزی موسلماناندا هيج خه يريکی پيوه نيهو باموسلمان ناواتی که می و پوخته می بخوازيټ نهک زوری و بوری.

٢١ به راستي بو ئيوه له وتارو کرداری پیغه مبهري خوادا سهرمه شقيیه کی جوان هه يه و بو نهو که سهش که له الله دمترسو باومړی به دواړو هه يه و زور يادی الله دمکات.

٢٢ جا کاتيک که باومرداران حيزبه گانيان بينی که هيرشيان بو هيناون وتیان: نه مه نهو به ئينه ی الله و پیغه مبهريه کی له سهر تاهيکردنه وه و يارمه تی دانی باومردارانه و الله و پیغه مبهريه کی راستيان هه رموه، جا نه روداوه تهنها باومړی زياد کردن و نه وانیس چاکتر خو يان دا به دهست خوداوه فرمانه گانی ئه ويان به گهردن که چيه وه نه نجام دها.

٢٣ لهناو باومردارندا پياوړيک بون که راستيان کرد له گهل نهو به ئينه ی که به الله يان دابو، جا هه نديکيان مردن يان گوژران له سهر نهو به ئينه ی خو يان و هه نديکی تريان چاومړی نهو مردنه يان نه وکوشته نه و لهو په يمانه که داويانه به الله هيج گورانکاریکی تیدا ناکه.

٢٤ تا الله پاداشتي راستگو يان بداته وه به هو ی راستيان وه و نه گهر بيه ویت دووړووه گانيش سزا بدات يان په شيمان بوونه وديان ئی وهربرگريت، به راستي الله زور چاوپوشیکره لهو که سهی که په شيمان ده بيه وه و زور به سوزه بوی.

٢٥ خوانه ناسان له گهل نهو هه مو رق و هينه ی که هه يان بوو له موسلمانان هيج سوو ديکيان دهست نه که وت والله سهر شوړانه گه رانديوه بو مه که و الله خو ی له حياتی باومردارندا به باوو به هريشته شهر ی کافرانی له کوّل کردنه وه و الله به توانايه بو نه نجامدانی ههر کاریک و زاله به سهر ته وای بونه وهردا.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا أَبَدِيًّا ۚ لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۚ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْلُوا أَخْبَرَا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ۚ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِبِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۚ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْهَرُوا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۚ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُحِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتَهَا فَمَآ لَكُمْ أُمِّتُكُمْ وَأَنْتُمْ حُرٌّ سَرَلًا جَمِيلًا ۚ وَلِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ أَعْدَلَ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۚ

٢١ جا الله نهو زاته يه که نهو که سانه له جوله که و گاور که بو له ناوبردن باومرداران يارمه تی بت په رستانی مه که يان دابو له هه لاکانيان هينايه خواره وه و ترسی خسته ناو دلپانه وه و خو يان پي رانه گير، که ئيوهش کو مه ليکتان ئی کوشتن و کو مه ليکی تر تان ئی به ديل گرتن له خيلى به نی هوره يزه.

٢٢ نهوسا زهويه گانيان و سامانه گانيان و ماله گانيان و نهو زهويهش که پيتان له سهری دانه نابوو هه موی به ئيوه به خشو و الله به توانايه به سهر هه مو شتيکدا.

٢٣ نهی پیغه مبهري به خيزانه کانت بلې: نه گهر ئيوه ژيان و جوانی دنيا تان ده ویت سا و مرن تا مافی خو تان تان پي بده و به بي گله يی و ناخوشي نازداتان بکه م و له يه که حيا ببينه وه.

٢٤ خو نه گهر ئيوه و پیغه مبهريه کی و زيانی دواړو ژتان ده ویت ده بميننه وه و بهم ژيانه رازی بين، جا الله بو ههر چاکه کاریکتان پاداشتيکی گوره ی داناوه.

﴿ تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُمْ وَقَوِي إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ وَمِنْ أَنْبَعِيَّتِ
مَنْ عَزَلَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ عَنِهَا
وَلَا تَحْزَنْ وَبَرَّضْتَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴾ ٥١
﴿ الْبَنَاتُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِنَ مِنْ أَنْفُسِكِ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا
﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظِيرٍ لِأَنَّهُ وَلَكُمْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَسِينِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ
ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكُحُوا زَوَاجَهُ
مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴾ ٥٢
﴿ تَبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخَفُّوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾ ٥٣

هر کاتیک دعوت کران بچنه ژورهوه، جا هر کاتیک
نانتان خواردهوسا بینه دهرهوه دامه‌نیشن بؤ قسه‌کردن،
چونکه نهوه ده‌بیت به هوی نازاردانی پیغمبر ﷺ و
نه‌ویش شهرمتان لی ده‌کات که جوابتان بکات بؤ دهرچون،
به‌لام ﷻ شهرم له فرمانی راست ناکات که واته: به‌بن
ریگادان نه‌چنه ژورهوه وه که چوشن به‌پی پیوست
دانه‌نیشن. جاهر کاتیک داوی شتیکتان له خیزانانی
پیغمبر ﷺ کرد له پشت به‌ردهوه داوایان لی بکن نه‌مه
باکتره بؤ دلی نیوه و نه‌وانیش، نه‌وسا بؤتان نیه نازاری
پیغمبري خوا ﷺ بدن و هرگیز نابیت باش نهو
خیزانه‌کانی بخوازن به‌راستی نه‌وه له‌ای ﷻ تاوانیکی
گه‌ورده.

﴿ ٥٤ ﴾ نه‌گهر هر شتی که لهو باردهوه به ناشکرا بلین یان
بیشارنه‌وه چاک بزنان که ﷻ به هه‌مو شتی که دهرانیت و
تؤله‌تان لی ده‌سینیت.

﴿ ٥٥ ﴾ ژنانی پیغمبر ﷺ نه‌گهر رووبه‌روو قسه‌یان کرد
له‌گهل باوکیانداو له‌گهل کورپانداو له‌گهل برپانداو له‌گهل
کورانی برپانداو له‌گهل کورانی خوشکانیانداو له‌گهل

که نه‌مه‌یان تایبعت به تؤیه نه‌ک به باوپرداران، به‌راستی
نیمه دهرانین بهو فرمانانه‌ی که له سهر باوپردارانمان
داناون سهارت به چهنیه‌تی و چوئیه‌تی هاوسهران و
که‌نیزه‌کانیان به‌لام نه‌مانه‌مان له‌سهر تؤ دانه‌ناوه تا بهم
شیوه‌یه نارده‌تی له‌سهر تؤ نه‌مینیت، خو ﷻ لی‌بوردیه
له تاوانی به‌نده‌کانی و ژوربه سوزه بویان.

﴿ ٥٦ ﴾ جا نه‌ی محمد ﷺ له چوونه لای خیزانه‌کانت
سهرپشکیت سهری هر کام له خیزانه‌کانت که ویست
دوای خوه هر کامیانت که ویست بیه‌ینه لای خوت وه
کامیانت که واز لی‌هیناوه ده‌توانیت بیه‌ینیه‌وه و هج
تاوانیکت له‌سهر نیه نه‌وه نزیکتره بؤ نه‌وی که نه‌وانه
دلخوش بین و خهم نه‌خون و رازی بن به‌وی که به
هه‌مو یانت داوه، جا بیگومان ﷻ دهرانیت به‌وی که له‌ناو
دله‌کانتاندايه، وه ﷻ زور زانو له‌سهرخویه (به‌م نایه‌ته
پیغمبر ﷺ به‌شکردنی شهو له‌نیوان خیزانه‌کانیدا له‌سهر
پیوست نه‌ماو که‌وته ده‌ست خوی به‌لام نه‌وه هر به
شیوه‌ی په‌کسانی هاوچوی ده‌کردن تا دلان باشر راگیر
بکات و نه‌وانیش بزنان که نه‌مه پیوست نیه له‌سهری، هر
خوایش زانایه. له‌خاتون عانیشه‌وه (خوا لی خوشبیت)
هاووه که‌وتی: من پیم ناخوش بوو که نافرمت خوی
به‌خشیت به پیغمبر ﷺ و دم وت: نایا نافرمت خوی
دمبه‌خشیت؟! جا کاتیک ﷻ نه‌م نایه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه بؤ
پیغمبر ﷺ وتم: په‌روردگارت هر زور په‌له ده‌کات بؤ
نه‌نجامدانی نارده‌ژوکانت/سليم). نینجا ده‌فرموی:

﴿ ٥٧ ﴾ پاش نه‌م ژنانه‌ی که هه‌تن نابیت ژنی تر به‌ینیت و
نابیت نه‌و ژنانه‌ی که هه‌تن به ژنی تر بیگورپته‌وه نه‌گهر
چی جوانی ژنانی تر سرنجیت بؤ لای خویان راکیشت
مه‌گهر نه‌و که‌نیزانه‌ی که به مولکی ده‌ست که‌ویت،
نه‌وسا ﷻ به‌سهر هه‌مو شتی‌کدا جاودیره‌وه هجی لی ون
نابیت.

﴿ ٥٨ ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوپردان هیناوه مه‌چنه
ماله‌کانی پیغمبره‌وه ﷺ مه‌گهر بؤ خواردن ماوه‌تان پی
بدریت و بؤ نه‌و خوارده‌نیش نه‌چن هه‌تا پی ده‌کات به‌لام

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي أَهَابِهِمْ وَلَا أَنْبَاءِهِمْ وَلَا إِخْرَجِهِمْ وَلَا أَنْبَاءَ
إِخْرَجِهِمْ وَلَا أَنْبَاءَ أَخْوَانِهِمْ وَلَا نِسَابِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ وَأَتَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْرِكُنَّ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيلٍ ذَلِكَ أَدْفَعُ أَنْ يُعْرِضَ فَلَا يُؤْذِنُ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَنْ يَنْفَعَكَ الْكُفْرُ وَاللَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ
أَتَيْنَا ثَقُفُوا أَخْذُوا وَقَتُّوا نَفْسِيلاً ﴿٦١﴾ سَنَّةَ اللَّهِ فِي
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ لَسَنَةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

ئافەرتانی موسلماندا و لەگەڵ کەنیزەکانیاندا هیچ
تاوانیکیان لە سەر نیه و پێویستی بە پستی پەردە نیه، جا
لە ئلله بترسن بەبێگومان کە ئلله بە سەر ھەمو شتیکدا
ئاگادارە.

﴿٥٦﴾ بەراستی ئلله و فریشتەکانی سەلاوات لە پێغەمبەر
دەدەن ئەو خاوەنی باوەڕان ئیوەش سەلاواتی لەسەر
بەدەن و سەلامی ئی بکەن، چۆن سەلامیک، وتراوە سەلاواتی
اللله واتە: سۆزو رەزامەندی و سەلاواتی فریشتە واتە دوعاو
داوا ئی خوشبوون بۆ کردنی و سەلاواتی ئوممەتی دیسان
دوعا بۆ کردنی و گەورە و ریزی ئی گرتنی فرمانەکانیەتی، جا
بەراستی کەسێک خوا خۆی ریزی بۆ دانا بێت پێویستی بە
سەلاواتی ئیمە و تەنانت فریشتەکانیش نیه بەلکو ریزی ئی
گرتن و دوعا بۆ کردنی سوودەکە بۆ خۆمان دەگەرێتەو
چونکە دەبێت بە مایە سۆزی اللله و رزاندنی رحمەتی بە
سەرماندا، پێغەمبەرمان دھەرموئ: { مَنْ صَلَّى عَلَيَّ
وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا / مسم / ھەر کەس سلاواتیکم
لەسەر بدات اللله دە جار ناوی بە چاکە دەبات }.

﴿٥٧﴾ بەراستی ئەو کەسانە کە اللله و پێغەمبەرەکە
ئازار دەدەن لە دنیاو لە دواڕۆژدا بەر نەفرینی اللله
کەوتون و سزایەکی زەبونیکیان بۆ ئامادە کراوە.

﴿٥٨﴾ جا ئەو کەسانەش کە پیاوان و ژنانی باوەڕدار ئازار
دەدەن بە بێ ئەوەی کە تاوانیکیان کردبێت بەراستی باریک
بوختان و تاوانی ئاشکریان لەسەر خۆیان بار کردووە بۆ
قیامەتی خۆیان.

﴿٥٩﴾ ئەو پێغەمبەر دھەرموئ بە ژنانت و کچانت و ژنانی
باوەڕداران بلی یا بە سەرپۆشەکانیان یەخەو سینگیان
دابۆشن ئەووە چاکترە بۆ ئەوەی بناسرێنەووە کە پاک
داوینن و ئازار نەدرین، خو اللله لیبوووردو بەسۆزە بۆ
بەندەکانی، ئەمە داب و نەریتیکی جوانە بۆ خواناسان.
ئەوسا سەبارەت بە خراپانیشت دەھەرموئ:

﴿٦٠﴾ بەراستی دووڕووەکان و ئەوانە کە لەناو دلیاندا
نەخۆشی بێ باوەری ھەیەو ئەوانەش کە دژی موسلمانان
لەناو شاری مەدینەدا پرۆپاگەندە بلۆ دەکەنەووە، ئەوانە
ئەگەر واز نەھێنن بەراستی تۆیان ئی ھەلەدەنێن کە دژیان
بوەستیت، جا زالت دەکەین بەسەریاندا پاشان کەمیک
لەوان نەبێت لەو شارەدا ناتوانن ببن بە ھاوسیت یان پاش
ماوەیەکی کەم دەرەکری ئی یان دەکوژری.

﴿٦١﴾ جا ئەمانە دەرکراو لەرحمەتی خوا دەبن و لە ھەر
کوێدا توشبون دەستگیر دەکری و دەکوژری. ئەمە دیمەنی
مەدینە یە لە سەرەتای دامەزراندنی حکومەتی ئیسلامەووە
لەولایشەووە سێ تیرە جۆلەکە تێدابو، بەلام پێغەمبەر
دھەرموئ بە خۆگری خۆی و یارە پەرورەدەرەکانی پاش
ماوەیەکی کەم کردی بە جیگای بتهوی ئەو حکومەتەو
ھەرچی تێدابوو یەک دەست و یەک قەسەو یەک بەرنامە
بون، ئەوسا بۆ چەندین سەدەیش پاش پێغەمبەرمان
ھەر بەم شیوایە مایەووە.

﴿٦٢﴾ ئەمە باوو نەریتی اللله لەناو ئەو کەسانەدا کە لە
پیش ئەمانەووە بوون، کە بە بۆنە سەرپێچی و دزاییەتی
نابین و پێغەمبەرەکانی خۆیان لەناوبران و ھێران، جا
ئەمە باوی اللله بە ئەوانیش بەسەر خۆیاندا بێنەووە

نه گهر هر ناوا بميننه وه چارنوسيان ههروهكو نهوان دمبيت چونكه سونهت و باوى الله ناگوريت.

۶۳ له باره كاتى هاتنى قيامهته وه پرسيارت ئى دهكهن بلى زانيارى نه وه تهنها له لاي الله به، وهتو نازانيت له وانهيه نهو كاته نزيك بيت.

۶۴ به بيگومان كه الله نه فرينى له كافران كردوه له دوزخيشدا ناگريكى به نازارى بو داناون.

۶۵ كه بو هه ميهشه تييدا دممينه وه، كه هيچ دوستو يارمه تيدهرتيكيشيان دهست ناكه ويت كه بيت به دممينه وه و يارمه تيان بدات و لهو سزايه رزگاريان بكات.

۶۶ جا نه وهش له رويكديه كه دهم و جاويان له ناو ناگردا نه م ديو ديو پيدهرت، دهلتن: واي بو نيمه خوزگه به گوئي فرمانى الله و پيغمبه ره كه يمان بهكرديه، تا نيتا له م سزايه رزگار بوينايه.

۶۷ جاوتيان: نهى پهرومردگارمان بهراستى نيمه گوپرايه لى ناغاكان و گه وركه كاني خويمان بووين جا نه وانيش نيمه يان له ريگاي راست لاداو گومرايان كردين.

۶۸ جا نهى پهرومردگارم له سزاي سهختى دوزخ دوو بهرامبهريان پى بدو له عنه تيان ئى بكه له عنه تيكى گه وركه، خو الله سزاي هه مويان دوو بهرامبهر دمكات بهلام نهوان نه زانن.

۶۹ نهى نهو كه سانهى كه باومرتان هيناوه وهكو نهو كه سانه مهين كه موسايان نازار دا، جا الله به دروى خستنه وه له وهى كه دهيان وت: (موسا بويه خوى ناشوريت له گهل نيمه دا چونكه هوره بهلام كاتيك له دوورى گه له كهى پشاكى خوى له سه ر بهرديك داناو خهريكى خوشوردن بوو پييان زانى به پهله هاتن تا موسا ببينن، بهر دهكه راي كرد تا گه يشته ناو خه لكه كه نينجا موسا پي گه يشت و ليا سه كهى پوشى و بويان دهر كه وت كه موسا هور نيه). به لكو نهو له لاي الله پايه بهرزه. له سه حيجى بوخاريدا هاتوه كه: پيغمبه ر جاريك هه نديك شتى دابه شكرد به سه ر كومه ليك له خه لكداو پياويك وتى: نه م به شكرنه مه به ستي خوى تييدا نه بو، جا پيغمبه ر جاريك

يَسْأَلُ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلْيَةً وَلَا نَصِيرًا ۖ يَوْمَ تَقْلُبُ أُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا رَبَّنَا إِنَّمَا ضَعَفَيْنَا مِنْ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَنَا كَيْدًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَاذُوا مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۖ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۖ يُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ

لهمه تووره بوو پاشان فهرموى: رحمه تى خوا له موسا بهراستى به زورتر لهمه نازار درا بهلام نهو هه ر خوى گرت).

۷۰ نهى نهوانهى كه باومرتان هيناوه له الله بترسن و قسه بكه به قسه يهكى راست و دروست.

۷۱ كه كردارهكانتان ئى و مرده گريت و جاو پوشى له تاوانهكانتان دمكات، نهوسا هه ر كه سيك گوپرايه لى الله و پيغمبه ره كهى بيت بيگومان خوشبهخت بو به خوشبهختيهكى گه وركه.

۷۲ به بيگومان خويمان نه م نه مانه ته مان رانواند به سه ر ناسمانهكان و زهوى و جياكاندا (به لكو بتوانن شان بدنه بهرى بهلام نهوان) خويان لادا لى و ترسان له هه لگرتنى و مروقه هه ليگرت بهراستى نهو به م كارهى سته مى له خوى كردو نه زان بوو به سه ر نه نجامى كار كهى.

۷۳ تا سه ر نه نجام الله سزاي پياوان و ژنانى دووروو موشريك بدات و الله ته و به له پياوان و ژنانى باومردار و مر بگريت، خو الله زور لي بوورديه له بهندهكانى و زور به سوزه بويان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَإِعْزُبَ عَنْهُ مَقَالٌ
 ذَرَقَ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغُرُ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَوَّلَتِيكَ أُولَئِكَ هُمْ مَغْفِرُونَ وَرَزَقُ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا مَغْجِرِينَ أُولَئِكَ
 هُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَبَرَى الَّذِينَ أَوْثُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
 يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلُّ مُمْزِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

سورتي سبهه ء كه په نجاو چوار نايه ته، سورتي سى و
 جوارمى قورئانه، له مه كهدا هاتو ته خوارووه جگه له
 نايه تى (وَبَرَى الَّذِينَ أَوْثُوا الْعِلْمَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ
 الْحَقُّ) به لام وتويانه مهبهست لهم نايه تهش نه هلى
 كيتاب نيه، به لكو مهبهست هاو دلاى پيغه مبهرن و نهم
 نايه تهش هر مه كه بيه. وتراوه به گويره دابه زين
 سورتي په نجاو هه شتمه و پاش سورتي (لقمان) و پيش
 (الزمر) دابه زيوه.

وشهى (سبأ) يه كجار له سورتي نه ملو يه كجار يش لهم
 سورته دا هاتوه كه ناوى دهو له تيكي پيشكه وتوى كونه له
 ولاتى يه مه نداو پايته خته كه شارى سبأ يان "ما رب" بوه.

به ناوى ﷻ ي زور به سوز و بينه هايهت ميه ربان

١ ته و او سو پاس بؤ ﷻ يه نه و زاته ي كه نه وى له ناو
 ناسمانان و زه ويدا يه مولكى نه ووه و خوى دروستي كړدون و
 هر بؤ نه ووه سو پاس له دواړو زدا هه روهك له دنيا دا وهر

خوى شايس تهى سو پاسه، جا هر خويشيتى كار به جى و
 زور به ناگا.

٢ نه وى كه ده چي ته ناو زه وى و نه ووش كه لى
 دمرده چي ته و نه وى كه له ناسمانه وه دي ته خوارووه و
 نه ووش كه لى يه وه سهرده كه وى ته و پى دزاني ته و هر
 نه و خويش به سوز به بؤ به نده گان و چا ووشى دهكا له
 تاوانه گان يان.

٣ جا نه و كه سانه ي كه خوا نه ناسن وتيان: قيامهت
 نايه و كاتى كه مردين زيندو نابينه وه بلى: وانيه سويند
 به په رومردگارم قيامه تان دي ته كه خوى زانه رى ته و او
 نه پي نه كانه و به نه نده زى گهر ديله يه ك و بچو كتر له و يش
 يان گه و رهر له ناو ناسمانان و له ناو زه ويدا له و زاته ون
 نابيت، به لكو هه موى له ناو په راوى روشن كره وده دا يه،
 بى گومان كه رو زى حيساب و ليكول يه وه دي ته.

٤ تا به و كه سانه ي كه با وهر يان هينا ووه كردارى چاكيان
 كړدوه پاداشتيان بداته وه، كه نه وانه ليكوردنيان بؤ هه يه و
 رو زي يه كى زور و پاك و خا و ينيش.

٥ جا نه و كه سانه ي كه هه و ليان داوه كه به لگه گان ي
 نيمه هه لوه شينه وه و ايان دزاني كه له ده ست نيمه
 رزگار ده بن بؤ نه وانه هه يه سزايه ك له سزاي زور به زان.

٦ خو نه وانه ي كه زانياريان پى دراوه چاك دزاني كه
 نه وى نيردراوه بؤ لاي تو هر نه ووه راسته و رينموني
 دهكات بؤ ريگاي زاتي به ده سه لاتي سو پاس كراو، واته:
 دزايه تيه كه يان ته نها خو به زل زاني و له خو بايى بوونه و
 هيچى تر.

٧ جا خوا نه ناسان وتيان: ناي پيا و يكتان بؤ ده ست
 نشان بكه ين كه ده ليت: هر كاتيك نيسقانه گان تان به
 ته و او زى و پتوركا به راستى جاريكى تر سهر له نو
 ده بنه وه و كو خوتان؟

٨ ناي نه م كه سه درو به دهم ﷻ دهكات يان شيت ه؟
 نه خير نه و كه سانه ي كه با وهر يان به رو زى دوايى نيه له و
 پو زده و ان له ناو سزاو گومرا ييه كى زور دوور له راستى،

ئینجا پەروردگار باسی هەندیک لەو شتانه دەکات کە
ناشکراکەری دەسلەت و زانی و دانایی اللہیە و دەفەر موی:

۹) ئایا تەماشای ناکەن بۆ بەردەمی خۆیان و بۆ دوایان کە
لە هەموو لایە کەووە ئاسمان و زەوی دەبینن ئەگەر ئێمە
بمانهویت بە ناخی زەویدا دەیانەینە خوار وە یان
پارچەیکە لە ئاسمان دەخەین بە سەریاندا و ئەوان هیچ
بەرگریەکیان پێ ناکرێت، بێگومان کە لەویدا نیشانەیکە
گەورە هەیە بۆ هەموو بەندەیکە کە بگەرێتەووە بۆلای اللہ.
پاشان پەروردگار باسی هەندیک لەو نەعمەتانە خۆی
دەکات کە داوێ بە داود و پاشان سلیمانی کۆری و
دەفەر موی:

۱۰) بەراستی لەلایەن خۆمانەووە بەشیکی چاکمان دا بە
داود کە وتمان: ئەی چیاکان لەگەڵ ئەودا زیکرەکانی
بێنەووە و باندەکانیش، وە ئاسمان لە دەستی ئەودا نەرم
کرد کە بتوانی بە ئارەزووی خۆی هەرچی مەیل بکات
دروستی بکات.

۱۱) جا بە داوودمان وت: بۆشاکێ زری دروست بکەو با
حەلقەکانی وەک یەک بیت تا تیر و شیر نەتوانیت بە ناویدا
بپروات، جا کرداری چاکیش بکە بەراستی من بینەری
ئەوانەم کە ئێوە دەیکەن. لە بوخاریدا هاتووە کە پێغەمبەر
ﷺ شەو گوێی لە قورئان خویندنی ئەبو موسای ئەشعەری
بو، جا پێغەمبەر ﷺ وەستاو گوێی ئی راگرت و
فەر موی: {لَقَدْ آتَىٰ هَذَا مِزْمَارًا مِّن مَّزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} بەراستی
ئەمە ئاوازیکی خۆشی پێدارووە لە ئاوازه‌گانه بەردی داود.

۱۲) خۆ بە سلیمانی بەیەکمەن دا بوو کە بەتاقی بەیانی
رێگای یەک مانگی دەبری و بەتاقی ئیوارەش رێگای یەک
مانگ و چاوگە مزیشتان بۆ تۆندەووە هەندێ لە
جنۆکه‌کانیش بە فرمانی اللہ لەبەر دەستی سلیمان دا
نیشان بۆ دەکرد و هەر کام لەوان بە سەریچی کردن لە
بەریاری سلیمان فرمانی ئێمەیان بشکاندایە ئێمە سزای
ناگومان پێ دەچەژاند

۱۳) جا هەرچی بویستایە لە کۆشک و تەلاری بەرزو
بەیکەرەکان و جەوزی گەورە و ئاوە مەنجەلی گەورە و گران

أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْعَبِيدِ ۝ أَلَمْ نَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن شَأْنٌ مُّخِيفٌ بِهِمْ
الْأَرْضِ أَوْ شَقِطَ عَلَيْهِمْ كَيْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
يَجْعَلُ أَوِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ۝ أَنِ اعْمَلْ
سَبِغَتٍ وَفِذْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صِلَحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝ وَلَسَلِمْنَا أَلْ رِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوْحُها شَهْرٌ
وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِبِ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ ۝ وَمَن يَرْغَبْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحْرَبٍ وَتَمْثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَّاسِيتٍ أَعْمَلُوا أَل دَاوُدَ شُكْرًا وَقِيلَ لَهُ مِن عِبَادِي
الشُّكُورُ ۝ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِن سَعَةِ اللَّهِ ۝ فَلَمَّا خَرَّ تَبِيتُ الْجِبِ
أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝

بۆیان دروست دەکرد. دیارە کە لە ئایینی ئەودا
دروستکردنی پەیکەری گیان لەبەرمان حەرام نەبوو، یان
وتراوە کە ئەوانە پەیکەری گیان لەبەرمان نەبوون. جا
وتمان: ئەی خێل و بنەمالە داود سوپاسگوزار بن کە
بەراستی کەمێک لە بەندەکانم سوپاسگوزارن؟!

۱۴) جا ئەو کاتە کە بەریاری مردنی سلیمانمان دا هیچ
کەس بە مردنەکە نەزانی. وتراوە کە سلیمان خۆی داوود
بەسەر عەساکەیدا جا لەو کاتەدا گیانی دەرچوو بو هەر
بەو شیوەشە مابوووە تا جنۆکه‌کانی ئەو کارە کە پێی
سپاردبوون تەواویان کرد، ئینجا خۆرکە لەبەنەووە عەساکە
خوارد و کەوت ئینجا زانیان کە سلیمان مردو، جا کاتی
کەوت ئیتر جنۆکه‌کان زانیان کە ئەوان نەینی نازان
چونکە ئەگەر ئەوان نەینیان بزانیایە و لە مردنی سلیمان
ناگایان ببوایەووە لەو سزا گالته پیکەرەدا نەدەمانەووە
بەلکو زووتر بلایمان ئی دەکرد و ئەو کارانەیان نەدەکرد،
بەم شیوەیە پەروردگار هەم جنۆکه‌و هەم مرووفی تی
گەیان کە کەستان نەینیەکان نازان. ئینجا پەروردگار
بەسەرەتای گەلیکی خاوەن جیگا و باغ و بیستانی زۆرو

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ، بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ
فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْطٍ خُمٌ وَأَثَلٍ وَمِنْ سِدرٍ قَلِيلٍ
ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَزْقٍ إِنْ فِي ذَلِكَ لَايَسْتَلِكُ كُلَّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوَفِّي بَالِ الْآخِرَةِ مَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ قُلْ أَدْعُوا إِلَيْكَ زَعَمْتُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ

خوش به لایم ناسوپاس به ناو (سه بهه) که له یه مهن دا
نیشته جیبون باس دهکاتو دهفهرموی:

بهراستی له به سهرهاتی جیگا و ریگای (سه بهه) دا
نمونه یه کی گرنگ هیه له سهر دهسه لاتو هیزی الله. له لای
راستو چه پی شه و شیوهی شه وانه وه دوو باخچه ی چرو
پرو بهرو بوومدار بوو. جا پیان و ترا: له رۆزی
په روهردگارتان بخون و سوپاسی بکه، جا بهم شیوهیه
شاریکی پاک و په روهردگاریکی لیئورده.

که چی شهوان پشیمان له خواناسی و سوپاسکردنی کرد،
جا ئیمهش لافاو یکی دابلؤسینه رمان بو ناردن که زهوی و
باغو بیستانی رامالینو له جیاتی شه دوو باخچه
به نرخه یان دوو باخچه مان پیدان که خاودنی میوهی تالو
که زه جارو به شیکی که له سیدر بوو.

نا شه وه تولهی ئیمه بوو که لیمان سهندن، چونکه
زور ناشوکر بون، نایا ئیمه سزای ناوا به بیجگه له
ناسوپاسان دهچه ژنین؟

جا له نیوان شهوان و شه و لاتهی شام که خه یرو
پیتمان تن خست بوو شارو و دیهاتی فرهوان و یهک
به دواپی یه گمان دانا بوو، جا جیگای هاتوجو و شوینی
حه وانه وه مان بو دیاری کرد بون که شه گهر له شاریکدا به
رۆژ بچه سانایه وه له یه کیکی تر شهویان دهکرده وه تا
دهجوون و دههاتنه وه که پیمان وتن: به شهوان و به رۆژان
به ناویاندا به بی ترس بین و بچن. جا له باتی سوپاسی الله و
شادمان بونیان به و بارو دؤخه چاکه ی که بوی رخصاندبون
ناشوگریان کردو بی منهت بون.

شه و سا وتیان: شهی په روهردگاران شه دیهاتو شاره
له یهک نزیکانه ی سهر ریگامان له ناو ببه و جیگای
حه سانه وه مان دوور بخه روه. تا فه قیرو ههزار که وشرو
هوکاری نازو گو یازی چاکیان نیه، نه توانن بو کاسبی و کار
هاتوجو بکه، شه دهوله مهن دو سهرمایه دارانه ویستیان
بهم شیوهیه خو یان له فه قیرو کهم دهرامهت جیابکه نه وه و
سوودیکی زیاتریان دهست دهکه ویت، جا داواکانیان زوو
وه رگریا و دیهاتو شاره نزیکه کانی سهر ریگا له ناو چون، جا
بهم رهفتارو وتاره نابه جیی و سپه له یانه یان - سته میان له
خو یان کرد، شه و سا ئیمهش وا په رتو بلا و مان کردنه وه که
بوون به داستان و چیرۆکی ده می خه لک و به ته وای پارچه
پارچه مان کردن، به راستی له وه دا چه ندین به لگه هیه بو
هه موو خوگریکی سوپاسگوزار. به لی له راستیدا شه مه
فیتی شهیتان بوو که شهوان ناوا سهریان لی شیواو
کردوبونی به مرو فیکسی سیله و ناشوکر، بویه په روهردگار
دهفهرموی:

به راستی شهیتان گومانه که ی خوی که هه لئه تاندنی
شه و خه لکه بوو هی نایه دی و فریوی دان شه وانیش
به په روه ییان لی کرد بیجگه له که میک له باوه رداران.

خو شهیتانیس هیج تونایه کی به سهر شه واندانه بوو
به لگو ئیمه ماوه مان پی دا تا دهرکه ویت بو مان که ج
که سیک باوه ری به دوارؤژ دهینیت و ج که سیکیش له باره ی
شه و رۆژه وه له گوماندا یه، شه مه ته نها بو خو یانه تا له
دوارؤژدا ههر کهس به وهی که کردویه تی لیپرسینه وه ی
له گه لدا بکریت و خویشی نه توانیت نکولی لی بکات شه گینا

وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَآيَاتُ آيَاتِكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ قُلْ لَا تُشْلَوْنَ عَمَّا أَعْرَفْنَا وَلَا تُشْلَوْنَ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٥﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهْوَيْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَفْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغِيثُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُؤْمِرَ بِهِذَا الْقَوْمَانِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ رَأَوْا الظَّلِمَةَ مُوقِفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ أَتَّخِذُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

باس و ليكؤلينهوه بهم وشه نه رمه له گه لئان دا ددوئيت، له راستيدا ئهمه وانه يه كي گرنگه بؤ بانگه وازخوazan.

﴿٢٤﴾ بلى: له بارى ئه و تاوانانه ي كه ئيمه دميكه ين پرسيار له ئيوه ناكريت و له ئيمه ش ناپرسنه وه له بارى ئه وهى كه ئيوه دميكه و ههركهس بارى خوئى هه لده گريت. ته ماشاى ميهره بانى بانگه وازكه رانى راسته قينه بكه كه بؤ خوئيان وشه تاوان ده لئيت بؤ ئه وان كردار ده لئيت ئاوايه بانگه وازى چه كيمانه كه له م سوره ته مه كه ييانه دا هاتوه، ئاى خوژگه بانگه وازكه رانى ئيسلامى ئه م سهرده مه يش ددگه پرانه وه به خوئياندا و پله و پايه ي خوئيان و په يامه كه يان و بهنده گانى الله يان بزانيه وه بؤ هه ر كاميتيان مافى خوئيان پى بدايه و بانگه وازيان بؤ لاي الله بووايه نه ك بؤ لاي پارت و حيزبو خو پهرستى؟

﴿٣٠﴾ بلى: په رومردگارمان له روى قيامه تدا كؤمان ده كاته و پاشان به راستى له نيوانماندا برپار ددات، چاكان بؤ به هه شت و خراپان بؤ ناگر، جا هه ر خوئيه تى برپاردمرو زانه ر به راستى و دروستى هه موو شتيك.

الله پيش دروستكردنمان سهر نه نجامى زانيويين و دكو ددقه رموى: خو په رومردگارت به سهر هه موو شتيكدا جاوديره و ئه و تواناى هه يه كه ماوه به شهيان نه دات به لام دنيا بؤ تافيكردنه وه يه و پئويسته هويه كاني تافيكردنه وه هه بيت. جا له پاش باس كردنى به سهرهاتى ئه م هه ومانه ددقه رموى:

﴿٢٢﴾ ئه ي محمد به موشريكان بلى: بانگ بكه نه ئه و كه سانه ي كه بيچگه له الله دميانپرستن بابين به هاوارتانه وه كه به راستى ئه وانه له م بونه ووردا خاوهنى نه ندازه ي گهرديله يه كيش نين له ناو ئاسمانان و نه له ناوزه ويذا، جا له ناوياندا هيج هابه ش و شه ريكيكى خوايان نيه، خو بؤ الله يش له ناو ئه وان دا هيج وه زيرو يارمه تيدمريك نيه كه يارمه تى بدات نه له دروستكردندا و نه له به رپوه بردنى كاروبارى بونه ووردا. كه وابه ئه ي نه فامان ئه و خوا بى كه لكانه تان چؤن ده توان بين به هاوارتانه وه كه خاوهنى خوئيشيان نين؟!

﴿٢٣﴾ هيج تكا كردنيك له لاي ئه و سوودى نيه مه گه ر بؤ كه سيك كه الله ماوه ي پيدا بيت، واته: نه تكا كاريك ده توانيت تكا بؤ كهس بكات و نه تكا بؤ كراويك تكاى بؤ ددكريت هه تا الله ماوه يان پى نه دات، جا له و كاته ي كه شه فاعه ت ريگاي پى دروا و ترس له سهر دلئيان لاچوو هه نديكيان ده لئين: په رومردگارتان چى وت؟ هه نديكى تريان وه لاميان ددده نه وه و ده لئين: راستى وت و به لئينه كه ي هاته دى و هه ر خوئيه تى بلند مه قام و گه وره. جا ئه وانه ي كه موشريكان دميانپرستن خاوهنى هيج سوود و زياننيك نين و له گه ل ئه و زاته ي كه خاوهنى هه مو سوود و زياننيكه هاوبه ش نين و ئه و زاته يش هيجى به ئه وان نه سپاردوه و تكا كردنيش به بى ويستى ئه و ناكريت، كه وابه بؤ ده بيت له بيچگه له و زاته بترسين و چاوه رپى سوود يان زيان بكه ين؟!

﴿٢٤﴾ بلى: له ئاسمانان و له زه ويذا كى رؤزيتان پى ددات؟ بلى: هه ر الله يه رؤزيتان پى ددات. جا بيگومان په كيكيان من يان ئيوه له سهر ريگاي راسته و ئه و پتر له ناو گومرايى ئاشكردايه؟ ئه مه قسه ي كه سيكه كه له راستى و دروستى ريگاي خوئى دنئيايه، به لام بؤ ئه وه ي كه بيانكيشيت بؤ ناو

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهَدْيِ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنتُمْ تُخْرِمُونَ (٢٢) وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْدَلَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٢٣) وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (٢٤)
وَقَالُوا أَنَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ (٢٥)
قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ (٢٦) وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَدُكُمْ بِالَّذِي تُفْرِكُونَ عِنْدَنَا
زُلْفَىٰ إِلَّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْفَضْلِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ (٢٧) وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
أَرْضِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ (٢٨) قُلْ
إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (٢٩)

٢٧ بلى: پيشانم بدن نهوانه‌ی که کردوتان به هاوبه‌ی
الله، کوانو له‌کوين؟ که‌له راستیدا هیچ هاوبه‌شیکى نیه
به‌لگو نهو په‌رومردگارى به تواناو کار به‌جییه.

٢٨ خو تۆمان ره‌وانه نه‌کردوه مه‌گه‌ر بۆ هه‌مو خه‌لک
به‌بى جی‌اوازی زمانو نه‌ژادو ره‌نگ که موژده‌در بیت به
به‌هه‌شتو پاداشتی و هه‌رگیز دوانه‌هاتوو بۆ چاکانو
ترسینه‌رى بیت به دۆزه‌خو سزای سه‌ختو به ژانو
هه‌رگیز نه‌پراوه بۆ خراپانی خوانه‌ناس. به‌لام زۆربه‌ی
خه‌لک نه‌مه نازانو و خو‌یانی لى لاده‌دن.

٢٩ جا ده‌لین: که‌ی نه‌م به‌لینه دیته جى نه‌گه‌ر راست
ده‌کهن. واته: له باتی په‌شیمان بوونه‌وو داواى لی‌بوردين
گالته به هاتنى نهو رۆژه ده‌کهن و به‌په‌له‌ن بۆى؟! جا
په‌رومردگاریش ده‌فه‌رموى:

٣٠ بی‌یان بلى: بۆ نيوه رۆژیکى دیاریکراو هه‌یه که نه‌گه‌ر
نهو رۆژه هات ئیتر نه‌گه‌ر داواش بکه‌ن تاوێک لهو رۆژه نه
دوا ده‌که‌ون و نه پشیش ده‌که‌ون

٢٢ نهو خوانه‌ناسانه وتیان: نه باومر به‌م قورئانه
ده‌که‌ین و نه باومر به‌وانه‌ی پش نه‌ویش. که هه‌مویان
به‌لگه‌ن له‌سه‌ر زیندووونه‌وو هه‌شرو حیساب، جا خواى
گه‌وره ده‌فه‌رموى: نه‌گه‌ر تۆ دمت بینى که نه‌م سته‌مکارانه
له به‌رامبه‌ر په‌رومردگارى خو‌یانه‌وو جۆن وه‌ستین‌راون که
هه‌ندیکیان له ده‌مى هه‌ندیکیان ده‌ده‌نه‌وو نه‌وانه‌ی که
شوینکه‌وتون به‌وانه‌ی که لوت به‌رزو ناغایان بون ده‌لین:
نه‌گه‌ر هه‌له‌ی ئیوه نه‌بووايه ئیمه باومرمان ده‌هیناو
نه‌مرو ئاوا گرهار نه‌ده‌بوین.

٢٣ لوتبه‌رزان به‌وانه‌ی که ژێرده‌سته بوون ده‌لین: نایا
ئیمه‌ بووین که ئیوه‌مان به زۆر له ریگای راست لادا پاش
نه‌ودى که پیغه‌مبه‌رتان هاته لا؟ نه‌خیر، ئیوه خو‌تان
تاوانبارن و سته‌متان له خو‌تان کردوه.

٢٤ جا ژێرده‌ستانیش به لوت به‌رزیان ده‌لین: نه‌خیر
وانیه که ئیوه ده‌لین به‌لگو شه‌وو رۆژتان له‌ئیمه‌ هه‌رام
کردو به هاتو فیتو وازتان له ئیمه‌ نه‌هیناو ئیمه‌تان
هه‌لخه‌له‌تاندو له ریگای راست لاتان داین نه‌و کاته‌ی که
فرمانتان پى کردین که به الله باومر نه‌که‌ین و
هاوبه‌شانیکیشی بۆ دابنن، جا نه‌و کاته‌ی که سزایان بینى
به‌م شیویه‌ په‌شیمانی خو‌یان ده‌درېن. خو ئیمه زنجیر
ده‌که‌ینه‌مى نه‌و که‌سانه‌ی که خوا نه‌ناسن، نایا تۆله‌مان
لى سه‌ندن بیجگه له‌سه‌ر نه‌و کردارانه‌ی که له دنیا‌دا
کردو‌یانه؟ واته: هه‌ر که‌س سزای هه‌ر نه‌وه ده‌چه‌ژیت که
کردویه‌تى وسته‌مى لى ناکریت.

٢٥ هیچ پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌رمان ره‌وانه نه‌کردوه بۆ
هیچ گه‌لێک مه‌گر سه‌رمایه‌دارو ناغاکانیان به‌و
پیغه‌مبه‌رانه‌یان وتوو: ئیمه به نه‌وى که ئیوه بۆى
ره‌وانه‌کراون بى‌باومرین. جا حالى نه‌وانه‌ی که نه‌مرو باومر
به‌تۆ ناهین هه‌ر وه‌ک نه‌وان وایه و نه‌نجامیشیان هه‌ر وه‌ک
نه‌وان ده‌بی‌ت.

٢٦ جا وتیان: ئیمه سه‌روه‌تو سامانو مندا‌لى زۆترمان
هه‌یه و ئیمه سزا نادریین. چونکه واده‌زانن نه‌گه‌ر له‌لای
الله خوشه‌ویست نه‌بونايه نه‌وانه‌یان پى نه‌ده‌دا.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا لِي بِهَذِهِ الْقَوْمِ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِن دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ آلَ جِنٍّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ قَالُوا لَمْ يَمَلِكْ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمَ إِنَّا نَبْتَلُكُمْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ قَالُوا وَمَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿١٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَى وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَكَبَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿١٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ قُلْ إِنْ رَأَيْتُمْ بِرَحْمَتِي بِالْحَقِّ عَلِمَ الْغُيُوبِ ﴿١٨﴾

﴿١٢﴾ جا پهرومردگار دغه رموي: دې بزانه که نه مړو هيچ کام له نيوه بو نه وي تر تان خاوهنې هيچ سوودو زيانک نه، جا بهو که سانه ی که سته میان کردو ده لئین: بجه ژن سزای نهو ناگره ی که نيوه باو ورتان پي نه بوو. جا با نيستا هر هاوار بکه و بلین که نه مه راست نيه، و نه مه ناگر نيه و ناسوتين!

﴿١٣﴾ هر کاتیک که نيشانه روښنکهره ده کانی نيمه يان به سهردا بخوینريته وه ده لئین: نه وه هر پياوړي کهو که ديه ویت نيوه بهرگری بکات له بهرستنی نه وي که باو بايرانتان په رستويانه. جا ده لئین: نه وه هر دروېه که که هه لېه ستر او و هيچ بنه مایه کی راستی نيه، خوا نه ناسانیش بهو په يامه راسته که کاتیک هاته لایان ده لئین: نه مه جگه له سيجرو جادوويه کی ناشکرا شتيکی تر نيه.

﴿١٤﴾ به نهوانه ی که وا ده لئین هيچ په راوړيکمان نه دابوو که بيخویننه وه و پيش تو و هيچ پيغه مبه ريكشمان بو نه ناردون که بيان ترسيڼي. جا نير له سهره ج بنه مایه کی زانستی ده زانن که تو راست ناکه ویت و به لگه يان جگه له نه فامی جی ترده؟

﴿٣٦﴾ بلې: به راستی پهرومردگارم به ليشاوی روژی ددهات به که سيک که خوی مه یلی لی بیت و هر ودهايش ده گريته وه به لام زوړ بهی خه لک نه و راستيه نازان.

﴿٣٧﴾ پيوسته نه وهش بزانه که نه سهر ویت و سامانتان و نه مندالانتان نابن به ووی نه ووی که له نيمه وه نزيکتان که نه وه به لام نه و که سانه ی که باو وړيان هينا بیت و کرداری چاکيان کرد بیت نه وانه له نيمه وه نزيکن، جا نه وانه به ووی نه و کردارانه ی که کردو و يانه پاداشتی چند به را مبه ريان بو هه يه، خو نه وانه له ناو هوده کانی ناو کوښکه کانيان له به هه شتدا بی تر سانه ژيان به خوشيه کی به رده و امه وه دبه نه سهر.

﴿٣٨﴾ جا نه وانه ی که بو دزايه تی نيشانه کانی نيمه و ناشيرين کردنيان هه وول ددهدن ناتوانن له ده ست نيمه دهر بجن، نه وانه هه مويان له ناو سزای دوزخ دا ناماده ده کرين.

﴿٣٩﴾ بلې: به راستی پهرومردگارم به ليشاوی روژی ددهات بهو که سانه ی که نارمزوی لی بیت له به نده کانی و ده گريته وه ليشی، جا نه ووی که ديه به خشن هر شتيک هه بیت به راستی پهرومردگار جیگای پر ده کاته وه، و نه و چاکرتی روژيد درانه. پيغه مبه ری خوا ﷺ دغه رموي: ﴿مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا لِلَّهِمَّ أَعْطِ مُتَقِفًا خَلْفًا وَيَقُولُ الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلَفًا﴾ (مغ عه) هيچ روژیک له به نده کان نابيته وه مه گهر دوو فريشته داده بز جا يه کيکيان ده لئ: نه ی الله ببه خسه به ووی که ديه خشيت، وه نه ووی تريان ده لئ: نه ی الله بگره وه له ووی که ده گريته وه و نابه خشيت.

﴿٤٠﴾ وه له و روژدها هه مو موشريکان کو ده کاته وه نينجا به فريشته کان دغه رموي: نایا نه مانه به نديا به تی نيوه يان کردو؟ وه نيوه پيتان و توون که ناوا بکه ن.

﴿٤١﴾ نه وانيش وتيان: پاک و بی عه يی هر بو تو يه و هيچ هاو دليک نيه، تو دوستی نيمه يیت نه نه وانه به لگو نه وانه جنو که يان دپه رستو په يرو يان له وانه ده کردو زوړ به يان باو وړيان به وانه بوو.

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ ۝۱ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رِزْقٌ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝۲ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغْنَا فَلَا قُوَّةَ وَانْهَضُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝۳ وَقَالُوا ءَأَمَّنَّا بِهِ ءَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَافُوسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝۴ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝۵ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ۝۶

۴۵

سُورَةُ التَّوْحِيدِ

۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَٰئِكَ أَجْنَحُهُمْ مِثْنَىٰ وَثَلَاثٌ وَرُبْعٌ رَزَقُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ؕ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۲ بَيَّنَّا لِلنَّاسِ أَدْرَأَوْا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرَ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَ ؕ تُؤْفَكُونَ ۝۳

بوچانه تان له جيئ؟ نهو تهنها ترسيته ريکه بو ئيوه پيش نهوهی بگهن به سزای سهختی هيامهت.

۴۷ بلي: من له سمر گهياندي ئهم پهيامه به ئيوه داوای ههر چيتان لي بکهه تهنها بو سوودو خوش بهختی خوټانه، هيچ پاداشتيکم له ئيوه ناوټ پاداشتی من ههر له لای الله يهوه نهو خوئی به سمر ههموو شتيکدا ناگادارهو دمرانټ که من راست دهکهه و ئيوه چوټم له گهلدا دهکهه و پاداشتيشم چهنده؟

۴۸ بلي: بيگومان پهروهر دگار به حهق و راستی بهتال تهفروتونا دهکات ههر نهويشه که زور چاک زانهري تهواوی شارودهکانه.

۴۹ بلي: نهوه پهيامی حهق و راستی هات که ئيسلامه و تازه بي باومري دهست پي ناکاتهوهو جاریکی تريش ناگهريتهوه. له راستيدا نهگهرجي کوفر زوره و پهري سهنده بهلام تازه نهو هيرو توانايه پيش ئيسلامي نيه چونکه له ههمو جيگايهه که به شيکی زور له خهک موسلماننه و کهه و زور پاريزگاري لهو نايينه دهکهه و دوژمن تازه ناتوانيټ گه ماروی ئيسلام بدات به ناوی ئيسلامهوه، نهوه تا نهمرؤ چهندين ناوی جوړاو جوړ دادهنين بو موسلمانان تا بهوه دوو نيشانه بپيکن:

يهکهه: لهرواله تا بلين ئيمه دزی نايینی ئيسلام نين بهلام تهنها دزی نهوانهين که له ئيسلامي لايان داوه؟! دووه: دهيانه وټ دوو بهرکی له نيوان موسلماناندا دروست بکهه که نه مهش بهلگهيه له سهر دهسهلات و هيرو ئيسلام که کوفر ههرچه ندزورو خاوهن هيروبيټ ناتوانيټ راسته وخو دزی نايینی پاکی ئيسلام راوهستيت.

۵۰ بلي: نهگهر من له راستی لاندوه نهوه تهنها تاواني بو خومه و نهگهر ريگای راستيشم گرتوه نهوهش بههوی نهوهيه که پهروهر دگارم وهحي کردوته لامو کردومي به پيغه مبهري خوئی بهراستی نهو بيسهري ههموو هسهکانهه و نزیکه ليئمانهوه.

۵۱ ئای چاوت پيان بکهوتايه نهو کاتهی که به بيبينی نهو سزا گه ورانه ترسان، جا نيتر هيچ ريگهه دهرچونيان

۴۵ خو نهو کهسانهه که له پيش نهوانهوه بوون ههروهو که نه مانهه سهردهمی تو بي باومريوون به پيغه مبهرهکانيان له حالتيکه که دهديهی نهو شتانهی که به نهوا نمان دابوو له هيرو سهرودتو سامان و ته مهن دريژی بهم کافرانهه ئهم سهردهمه مان نه داوه، جا که نهوان کاتی خوئی باومريان به پيغه مبهرائی ئيمه نه کردو به درويان خسته نهوه له ناومان بردن، سا بزانه تو له و سزای ئيمه بو نهوان ده بي چوټ بووبيټ؟ جا په ندو ناموزگاري و مرگرن و لاسايی نهوان مهکه نهوه با دوچاری سزايهکی و دهو سزای نهوان نهبن، نه مهش يهکيکه له ميه رهبايی پهروهر دگار که چهنده به جوانی ناموزگاري به ندمکانی دهکات و چهنده به پهروشه وهيه بويان.

۴۶ بلي: من ناموزگاري تان ههر به يهک شت دهکهه نهويش نهوهيه که له بهر زاتی الله بو پهريهوی کردنی راستی و گهياندي پهيامی الله به دوودو به تاک تاک راپهړن، پاشان نهی بت په رستان بيرکه نهوه لهو پهيامه و لهو پيغه مبهره. که نهو په يقه تان هيچ جوړه شتيهکی پيوه نيه و به چاکيش نه مه دمرانن جا نهو هسه پرو

نیه، ههر که دهرچون له گۆره کانیانه وه گیران و رزگاریان نابیت.

۵۲ جا له و حاله دا وتیان: باوهرمان به و هیناوه جا چۆن ده بێت به دهست هینانی ئیمان له شوینیکدا که زۆر دورن له و شوینهی که ده بوايه باوهر بهینن؟ واته: نه و دنیا یه که نیستا زۆر دوورن لێ شوینی باوهرهینان بوو نهک ئیره.

۵۳ جا چۆن دهین به باوهردار له کاتی که دهوان پێش نیستا له دنیا دا به هورئان و به لینهکان بباوهربون، وه دوور له ههرو راستیهک ده میان له شتانی که دهکوتا که هیچ عیلم و زانستی که له و باره وه پێ نه بوو.

۵۴ تازه له نیوان نهوان و نهو شتهی که ئاره زوی دهکهن و پێیان خۆشه - وهک: تهو به لیهوهرگرتنیان و باوهر هینان له دواوژداو و چونه ناو به هههسته وه - به ریهست دانرا ههروهک نهو ی که کرا به هاوشیوه کانیان له پێش نهواندا. به راستی نهو ی که نه مرۆ ده لێن باوهرمان پێی هیناوه له دنیا دا زۆر به گومان بوون تێیدا و گالته یان پێ دهکرد، جا و نه مرۆ تۆله ی به رهه می کرداره چهو تهکانی خویان وهردهگر نه وه.

سورته فاتیر که سی و پێنجه مین سورته قورئانه، له مه که دا هاتوته خواره وه، چل و پێنج ئایه ته، وتراوه به گۆیره ی دابه زین سورته چل و سیهه مه و پاش سورته (الفره ان) و پێش (مریم) دابه زیوه سورته (الانباکه) یشی پێدهوتریت.

به ناوی الله ی زۆر به سۆزو بێنیها یهت میهره بان

۱ تهوای سوپاس بۆ الله، زاتی الله له سه رهتای پێنج سورته دا به م وشه سوپاسی زاتی خۆی کردوه و نه مه ش ته نه ا شایانی نه و زاته یه و ههر وهکو زاتی بێ وینه یه له سیفاتیشدا بێ وینه یه، ههر نه و ده توانیت وه سفو سه نای خۆی بکات، چونکه بۆ جگه له زاتی نه و ههر که س سوپاسی خۆی بکات ناشرینه، به لام بۆ الله زۆر به جیه یه چونکه هه مو چاکه یه که له ههر که سی که وه بێت به

وَلَا يَكْذِبُوكَ فَقَدْ رُسِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۝ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَحْصَابِ السَّعِيرِ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنْ لَمْ يَضِلُّ مِنْ يَشَاءٍ وَيَهْدَى مِنْ يَشَاءٍ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُبْرِحَ سَحَابًا فُسْقَنَتْهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الْنُشُورُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْإِعْزَازَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُسَوِّرُ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمرٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

خواستی الله یه و نه گهر نه و نیعمه تی خۆی به و که سه نه دایه و یارمه تی و رێنمایی نه کردایه نه و چاکانه ی نه ده کرد، که واته هه موو چاکه یه که سه رچاوه که ی الله یه، له بهر نه وه ههر خۆی شایانی سوپاسه ج خه لک بیکات یان نه یکات، نه مه بۆ چوار جیگا که ی تر بزانه که له سه رهتای سورته ی (فاتیه وه) نه عام و که هف و سه به نه (ومه یه.

نه و الله یه ی که به دیهینه ری ئاسمانان و زهوییه به بێ نهو ی که له پێشدا وینه ی بوبیت. هریشته کانی کردوه به نێردراو بۆ لای پێغه مبه ران که نه و هریشتانه خاوه نی دوو بال و سی بال و چوار بال، وه زیاده کات له و بالانه یش ههر چه ندیک ی ئاره زوی لێ بیت، جا به راستی الله ده سه لاتداره به سه ره هه موو شتی که دا.

۲ الله ههر کاتی که ده رگای خیر له خه لک بکاته وه هیچ که س ناتوانیت ریه گی لێ بگرییت خۆ نهو یش گرتیه وه له پاش خۆی که س ناتوانیت نه و خیره ره وانه بکات و ههر نه وه به ده سه لات و کار به جی. له فه رموده دا هاتوه که پێغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: لَا مَنَعَ لِمَا أُعْطِيَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعَتْ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ سَفْعٌ عَلَيْهِ نَهَى

۱۲) ئەو دوو دەريا كەھەن وەكو يەك نین ئەمیان شریئەو سازگارەو چاك له گەرو دەجیتە خوارەووەو ئەوی تریان سویرەو له سویریدا تالەو له هەردووکیان گۆشتی تەرچك و ناسك دەخۆن و شتی بەنرخى ئى دەردهینن وەكو دورو یاقوت و سەدەفو خۆتانى پى جوان دەكەن، خۆ تۆ دەبینى كەشتى بەناویدا دین و دەپۆن بۆ ئەوێ له نازو نىعمەتى ئەو بەهرەمەند ببن، جا بەلكو ئیووش سوپاسى ئەو زاتە بكەن.

۱۳) اللّٰه شەو دەخاتە ناو رۆژەووەو رۆژیش دەخاتە ناو شەووەو (بە كەم و زیادکردنیان له كەشەكانى سالداهەر جارى یەكێکیان زیاد دەكات بەگۆیرەى پێویستى خەلك) و رۆژو مانگی رام كردووە كە هەمویان دین و دەچن بۆ كاتیكى دیاریكراو واتە: هاتوچۆیان بۆ تەواو كردنى ئەو ماوەیە تا بگەین بەو كاتەى كە ناوبراو كە هاتنى قیامەت و حیسابە، جا ئەوێ ئەو كارە دەكات اللّٰه یە كە پەرورەردگارتانەو تەواوى مۆلك هەر مۆلكى ئەو زاتەییەو ئەو كەسانەى كە ئیو دەیان پەرستن بێجگە لە اللّٰه خاومنى كفنە سپیەكەى پۆشاكى تۆوى خورمايەكیش نین.

۱۴) ئەگەر بانگیان بكەن و بیان پەرستن ئەوان هیچ داواو بەندایەتى و بانگیكى ئیو نابین، وە ئەگەر بېشى بېسن هیچ ولامكێكتان نادەنەووەو له رۆژى قیامەتیشدا نكولى دەكەن لەوێ كە ئیو ئەوانتان كرد بێت بە هاوبەشى اللّٰه و بەندایەتیتان بۆ كردبن، جا بزانه وەك ئەو زاتە زۆر ئاگادارە كە اللّٰه یە هیچ كەسێكى تر ئاوا هەوالێكى ئەم دوو ژيانەت پى نادات و ئاوا سەرئەنجامى هەمو كارێك نازانیت، جا كەواتە گۆئ لە ئیئە بگرو راستیەكان تەنها لەئیئە وەرگرە.

۱۵) ئەى خەلكینە هەر ئیون نیازمەندن بە اللّٰه و اللّٰه هەر خۆیەتى بى نیازو سوپاسكراو. جا چى ئیو سوپاسى بكەن یان نە.

۱۶) ئەگەر ئەو زاتە حەز بكات ئیو لا دەبات و دروستكراویكى تازە دەهینیت.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَابِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لَبَنًا مِنْ فُضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رُبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۝ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يُسْمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ۝ يَتَأَيَّأُ النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلٍهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۝ إِنَّمَا نُذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝

۱۷) خۆ ئەمە لەلای اللّٰه شتیكى گران نیە بەلكو ئەمە لەلای ئەو ناسانە.

۱۸) هیچ كەس بارى تاوانى كەسێكى تر هەلناگریت و هەر كەس تاوانى خۆى له گەردنى خۆیداىە جا ئەگەر كەسێكیش كە بارى تاوانى زۆر گرانه لەسەرى بانگ بكاتە كەسێكى تر كە بۆى هەلگریت هیچ لەو تاوانەى ئى هەلناگریت ئەگەرچى بانگ كراوەكەش خزمى نزیكى خۆى بێت (وەكو باوك و مندالى خۆى) بەلكو هەمو كەس لە ترسى ئەوێتر هەلدیت نەووەكو لەوى داواى شتى ئى بكات، تۆ هەر ئەوەندەت لەسەر پێویستە كە ئەو كەسانەى لە پەنامەكیدا لە پەرورەردگارى خۆیان دەترسن و نوێژ دەكەن بترسینیت و هەر كەسێك خۆى پاك بكاتەووە ئەو تەنها سوودى خۆپاك كردنەووەكەى بۆ خۆیەتى، وە سەرئەنجامى هەموان هەر بۆ لای اللّٰه یە، جا لەویدا هەر كەس بەشیوێ كاری خۆى پاداشت و سزا وەردەگریت. لەفەرمودەدا هاتووە كە باوك و كورێك هاتنە خزمەتى پێغەمبەر ﷺ زۆر لەیەك دەچون، جا پێغەمبەر ﷺ بەكابرای فەرمو: {إِنَّكَ هَذَا قَالَ إِي رَبِّ الْكَفَّةِ قَالَ حَقًّا قَالَ أَشْهَدُ بِهِ قَالَ فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ﴿١١﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿١٢﴾ وَلَا الظُّلُمُوتُ وَلَا الْأَنْوَارُ ﴿١٣﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ﴿١٤﴾ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿١٥﴾ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿١٦﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿١٧﴾ وَإِن يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٩﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ أَلْوَانٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّكَ عَلَى عِزِّ عَرْشِكَ عَظِيمٌ ﴿٢١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٢﴾ لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

﴿ ضَاحِكًا مِّن ثَبْتِ شَيْئِي فِي أَبِي وَمِن خَلْفِ أَبِي عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ أَمَا إِنَّهُ لَا يَجْنِي عَلَيْكَ وَلَا تَجْنِي عَلَيْهِ وَقَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَا تَرَى وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى / ابوداود صححه الالباني / نهمه كورپته؟ وتی: نهري به پهرومردگاری که عیبه. فهرموی: بهراستی؟ وتی: شایهتی ددهم که کورمه، جاکورپه که فهرموده که هیناوه دهلی: جاپیغه مبهری خوا ﷺ پیکهنی له بونی شیوهی من له باو کمداد له وسویندهی باو کم له سهرمن پاشان فهرموی: ناگادار به، بیگومان ههر تاوانی که نهو بیکات له سهر تۆ نیهو تاوانیکیش که تۆ بیکهیت له سهر نهو نیه، وه پیغه مبهری خوا ﷺ ههچ کهس باری تاوانی که سیکی تر هه لئاگری ﷻ ی خویندهوه {

﴿ ١١ ﴾ خۆ کوئرو چاوساغ ودهکو یهک نین. واته: کافرو موسلمان.

﴿ ٢٠ ﴾ خۆ تاریکپهکانو پرووناکیش ودهکو یهک نین. واته: کوفرو نیمان.

﴿ ٢١ ﴾ خوسیهرو گهرمايش ودهکو یهک نین. واته: بهههشتو دوزخ.

﴿ ٢٢ ﴾ زیندوهکانو مردودهکان ودهک یهک نین. واته: باوهردارو خوا نهناس، بیگومان الله ده بیسینی و رینمونی دهکات نهو کهسهی ههز بکات بۆ باوهر هینانو بهندیایهتی الله بهلام تۆ ناتوانیت بیسینی و رینمونی بکهیت نهو کهسهی که لهناو گوږدایه. واته خوا نهناس ودهک مردوی ناوگوږه چهند دووره که تۆ هسه به مردوی ناوگوږ بیسینی کهشتیکی محاله نهو منده دووره که هیدیایهتی بدیت چونکه هیدیایهت به دهست تۆ نیه.

﴿ ٢٣ ﴾ تۆ ههر ترسینه ریت به سهر نه نجامی کوفرو خوانه ناسی.

﴿ ٢٤ ﴾ بهراستی نییه تۆمان به په یامیکی راسته وه ناردوه که موژدهمدر بیت به بهههشت بهو که سانهی که باوهر دههینن و ترسینه ریت بیت بهو که سانهی که باوهر ناهینن، نهوسا ههچ گه لیکیش نه بهو که ترسینه ریان بۆ نه هات بیت.

﴿ ٢٥ ﴾ جا نه گهر نهوان باوهر به تۆ نه کهن و به دروزنت بزانی (تۆ دلته نگ مه بهو خهم مه خو چونکه) بهراستی نهو که سانهی پئیش نهوانیش که پیغه مبهریان به بهلگهی ئاشکراو سپارمو پهراوی پرووناک که رهوه شاهه لایان باوهریان نههینا. ﴿ ٢٦ ﴾ پاشان نهوانه ی که خوانه ناس بون تۆ له مان لی سهندن، جا بزانه تۆ له ی من بۆیان چۆن بو؟ واته با نه م گه له ی تۆیش بترسن نه گهر باوهرت پی نه کهن که الله و مبهر غه زمبیان بخات و تۆ له یان لی وهر بگریت.

﴿ ٢٧ ﴾ ئایا تۆ نه تبینیوه که الله له ئاسمانه وه ئاوی ناردوته خوارهوه، نهوسا بهو ئاوه بهروبوومیکی زۆر که رهنگیان له یهک جیابوو سهوزو سوو زهردمان و مبهر شینا، وه له چیاکانیش ریگیانیکی جوړاو جوړ له رهنګدا سپی و سوو که رهنگیان له یهک جیابوو سووری تۆخ و سووری کال و سپی و سپی تۆزاوی و زهردی کال و رمشو و رمشی زۆر تۆخیش.

﴿ ٢٨ ﴾ جا لهناو خه لک و له گیانه و مران و مهرو مالا تدا جیاوازیان ههیه له جوړو شیوه و رهنگیاندا ههرو دهکو چۆن له بهروبوومو چیاکاندا رهنګی جوړاو جوړیان بوو. نهوسا

لەناو بەندەکاندا ھەر زانیانن کە لە ئاﷲ دەترسن چونکە ھەرئەوانن کە ئاﷲ بە جوانی دەناسن، بەراستی ئاﷲ دەسەلاتدارو چاوپۆشیکەرە لە تاوانی بەندەکانی.

وتراوە کە زانا سێ جوړە: جوړیکیان ھەم ئاﷲ دەناسیت و ھەم فرمانەکانی. وە جوړیکی تریان زانیاری ھەیە لەسەر فرمانەکانی بەلام ئاﷲ نانسیت. وە جوړیکیان زانیاری ھەیە لەبارەى ئاﷲ بەلام فرمانەکانی نازانیت، جا ئەو کەسەى کە ئاﷲ دەناسیت و فرمانەکانیشی دەزانیت ئەو ئەو ئەو زانیانەن کە لە خوا دەترسن بەلام ئەو کەسەى کە فرمانەکانی دەناسیت و زاتی ئاﷲ نانسیت ئەو ئەو کەسەى کە سنوردەکان و پێویستییەکان دەزانیت بەلام لە خوا ناترسیت، جا ئەوانە زۆر پرمەترسین بۆ فریودانی خەلک و لاپرێ کردنیان، ئەو ئەو کە زاتی ئاﷲ دەناسیت و فرمانەکانی نانسیت ئەو ئەو کەسەى کە لە خوا دەترسیت بەلام سنورو پێویستییەکانی نازانیت، جا ئەمانەش لەبەندایەتى کردندا دوچارى گەلیک بیدەعو خەرافیات دەبن.

ھەر لە بارەى پلەى زاناو زانستەو پێغەمبەرى خوا دەفەرموئ: {مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ الْعَالِمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالْجِبَّتَانِ فِي جَوْفِ الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةً أَبَدًا عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ / ابوداود وصحة الالباني/ ھەرکەسێک رێگایەك بگرێت کەبێهەوئ لەم رێگاوە زانستی دەست بکەوێت خوا دەپخاتە سەر رێگایەك لە رێگای بەهەشت، بێگومان کەفریشتەکان بالیان رادەخەن بۆ زانستخوازان بەنیشانەى رازى بونیان لەزاناو زانستخوازان، جا بێگومان کە زانستخوازان ئەوێ کە لەناسمانان و زەویدایە تەنانەت ماسیەکان لەناودەریادا داوای لێ خۆشبونی بۆ دەکەن، خۆبێگومان کە ریزی زانا بەسەر خواناسدا وەك ریزی مانگی چواردەیه بەسەر ھەمو ئەستێرەکاندا، جابێگومان کە زانیان کە لەپور بەرى پێغەمبەران و بێگومانیش کە پێغەمبەران (سەلامى خویان لێ بێ) ھیچ دینار و درھەمیکیان لێ بەجێ نەماوە، ئەوان زانیاریان لێ

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنَّ الَّذِينَ إِصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذَنْ لِلَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّكَ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُهَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّكَ اللَّهُ عَزِيزٌ غَبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

بەجێماوە . کە پەيامەكەى خوايە . جا ھەر كەسێك ئەوێ دەستكەوتبێت بەشیكى فرموانى دەستكەوتووە .

بێگومان ئەو كەسانەى كە پەراوى ئاﷲ دەخوێننەووە بەردەوام لەسەر نوێژەكانیان و لەوێ كە پێمان داو بە پەنھانى و بە ناشكرا دەیبەخشن، ئەوانە بە ھیواى بازرگانیەكن كە رەزامەندى خواو بەهەشتى پەر نازو نەعمەتیەتى كە ھەرگیز لەناو ناچێت.

تاﷲ پاداشتیان بداتەووە لە چاكەى خۆیشی بۆشیان زیاد بكات، بەراستی ئەو لێبوردەیه لە تاوانی بەندەكانى و بە چاكەى بەندەكانى دەزانیت و پاداشتیان دەداتەووە.

جا ئەوێ كە نێگامان كردووە لاى تۆ لەو پەراوە كە ھورئانە ھەر ئەو پاستەو دان دەنیت بەو پەراوانەى كە لە پێش خۆیدا ھاتون، بێگومان كە ئاﷲ زۆر ئاگادارە بە ھەلس و كەوتى بەندەكانى، بێنەرو چاودێرى كاری كۆشەكانیانە.

لە پاشان بەو كەسانەى كە ھەلمان بژاردوون لە بەندەكانمان ئەو پەراوەمان پێ دان، جا لەناو ئەواندا

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَمَنْ عَلَى يَدَيْهِمْ أَنْ يَنْبِتَ مِنْهُ نَبْلٌ إِنْ يَعْدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٣٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنَ الْإِبِلِ الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٣٩﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأُولَىٰ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤١﴾

کهسانیک هه بون که ستمیان له خوځیان کردو کهسانیک
تر له وان مامناوهند بوون و کهسانیک تریان هه بوه که
بهووی چاکه کانیانه وه به یارمه تی الله له هاهو لانیان
پیشده کهوتن، ئا نه وه به ریزو چاکه ی گه وره که خوا
داو به تی بهو بهنده به که پیشپرکی دهکات له چاکه کردند.
لهفه رموده دا هاتوه که پیغه مبهری خوا ۞ له باره ی نه م
نایه ته وهفه رمویه تی: { هَؤُلَاءِ كُلُّهُمْ بِمَنْزِلَةٍ وَاحِدَةٍ وَكُلُّهُمْ فِي
الْجَنَّةِ / الترمذی صححه الالبانی / نه مانه هه مویان له به که ناستدان
له وه ی که ئومه تی پیغه مبهرن ۞ و هه مویان ده چنه
به هه شه وه { به لام جیگایان له به هه شتا به گویره ی
کرداره کانی خو یانه.

﴿٣٢﴾ که نه وه ریزه گه ورهش بریتیه له وه ی که ده چنه ناو
باخچه کانی دانیشه وه که له ناویدا به دست بهندانیک
که له ئالتونه و به مرواریش دهنه خشینرین ، وه
پوشاکیشیان له ناویدا هه وریشمه.

﴿٣٦﴾ نهوسا دهلین: سوپاس بۆ نهو زاته ی که تهواوی
ناره حه تی هه کانی له سه ر ئیمه لابرد، بیگومان که

پهرو مردگارمان زۆر لیبوردهیه و به چاکه ی بهنده کانی
دهزانیت و پاداشتیان دهداته وه.

﴿٣٧﴾ نهو کهسه ی که له مالی دانیشن و هه میشه ییدا له
چاکه ی خو ی جیگای کردینه وه نه هیج رهنج و ناره حه تی
تییدا هه ست ده کهین و نه دو چاری هیج ماندو بوونیک
ده بین تییدا. جا بهم شیوهیه پهرو مردگار پاداشتی
خواناسان و پارێزگاران دهداته وه، ئینجا باسی پاشه پوژی
خوا نه ناسانیش ده کاو دهفه رموی:

﴿٣٨﴾ نهوسا ئاگری دۆزه خ بۆ نهو کهسانه به که خوا نه ناسن
که هیج بریاریک لهو شوینه دا نادریت به سه ریاند تا
بمرن و هیجیش لهو سزایه سوک ناکریت که له سه ریانه
به هه مان شیوه ئیمه سزای هه موو خوانه ناسان دده دین.

﴿٣٩﴾ جا نهوان له ناو نهو ئاگردها هاوار ده کهن و دهلین:
ئه ی پهرو مردگارمان له م ئاگره دهرمان بهینه، ئیتر نیشی
چاک ده کهین نه نهو نیشیه ی که له پیشدا کردو ومانه، واته:
لهو کاته دا په شیمان ده بنه وه له کاره خراپه کانی دنیا و
داوای گه پانه وه له خوا ده کهن به لام بی سووده و پییان
دهفه رموی: ئایا نه وهنده ته مه منم پی نه دان که بیرى تییدا
بکه نه وه و چاکه و خراپه بزائن؟ خو ترسینه ریشان بۆ
رهوانه کرا، سا سزای خو تان بچه ژن چونکه بۆ ستمکاران
هیج یارمه تیده ریک نیه. پیغه مبهری خوا ۞
فه رمویه تی: { أَعَذَّرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَىٰ امْرِئٍ آخِرَ عُمَرِهِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
سِتِينَ سَنَةً / السانی، صححه الالبانی / الله ی دهسلات بدارو گه وره
به هانه ی نه هیشته و بۆ کهسیک که ماوه ی پی بدات تا
ته مه نی ده گاته شه ست سال).

﴿٣٨﴾ به راستی الله زانه ری شاره و کانی ئاسمانان و زهویه،
به راستی نهو زانه ره به وه ی که له ناو دله کاند هه به له
نیه تی چاک و خراپ و هیج لهو ون نابیت، چونکه زاناو
وردبینه و هه ر خو ی خه ته راتی دل دروست دهکات، جا
چۆن ده بی پی نه زانی.

﴿٣٩﴾ الله نهو زاته به که کردونی به جی نشینی به کتر له م
زهویه دا، نهوسا هه ر کهس خوا نه ناس بیت نه وه زیانی خوا
نه ناسیه که ی هه ربۆ خو یه تی و کوفری کافران زیاتر هه ر

رھى پەرورمردگاريان زىاد دەكاتو کافران بەو کوفرديان ھەر زياتر رەنجه رو دەبن.

﴿۱۰﴾ بلى: پىم بلىن ئەوانەى كە جگە لە ئالە بەندايەتيتان بۆ دەكەن پيشانم بدن ئايا چيان لەم زەويەدا دروستکردو؟ ئەك ھەر ئەو، دەى پىم بلىن: ئايا ئەوان ھاوبەشتىيان ھەيە لەناو ئاسمانەکانداو شتىكى بۆ بەدیهينان؟ ئەك ھەر ئەو، ئەى ئايا ئىمە پەرەوئىكمان پىداون لەبارەى ئەو خوانەناسیەو كە ئەوان لەسەر چاو روشنى بن؟ نەخیر ستمەكاران ھەندىكيان بە ھەندىكيان جگە لە فریودان و ھەنخەلەتاندن ھىچ بەلئىكى تریان نەداو بە پەرەوانیان. بەلام پەرەوانیان نەزان و گىل و گەژن تا بە دادگای ئالە نەگەن بە ناگا نایەن، جا ئەو كاتە پەنجەى پەشىمانى دەگەزن بەلام بى سوودە.

﴿۱۱﴾ بەراستى ئالە ىە كە ئاسمانان و زەوى راگرتو ئەگەر بكەون جگە لەو ھىچ كەسى تر ناتوانیت راگريان بكات بەراستى ئەو بە ھەوسەلەيە لە دواخستنى سزا، زۆرخەتا پۆشیشە بۆبەندەكانى.

﴿۱۲﴾ خوانەناسان بە توندى سویندىان بە ئالە دەخوارد كە . دەیان وت . ئەگەر بىت و ترستەنەرىكمان بۆ بەتابیە ئەو كاتە ئىمە لەو دوو گەلە (جولەكەو گاور) چاكتر رىگای راستمان دەگرت، جا كاتىك كە پىغەمبەريان بۆ ھات بەو زياتر لە ئايىن و لە راستى دووركەوتنەو.

﴿۱۳﴾ ھەر لەبەر لوت بەرزى و خۆبەزگرتنيان لە ناو زەويەداو فرۆفیللى خراپ، خۆ زيانى فرۆفیللى خراپیش ھەر بۆ خاونەكەى دەگەریتەو، وتراو "چال ھەلکەن لە بىخ چالدايە" ئايا بىجگە لە چارەنووسى پىشوەكان چاومروانى شتىكى تر ھەن؟ ئەوسا تۆ نابىنى ھىچ گۆرانىك بۆ باوى ئالە، خۆ باوى ئالە جىگۆرکەش ناكات و ئالە ھەرچى وىست بۆ ھەر گەلەك پىي دەكات و ھىچ كەسیش ناتوانیت بەرپەرچى بداتەو.

﴿۱۴﴾ ئايا ئەوان لەم سەر زەويەدا نەگەرەون تا ببينن و بزائن ئەوانەى پىش ئەوان كە لەوانیش بەھىزتر بوون

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظُهُرِهِمْ دَابَّةً وَلَا يَتُوبُونَ إِلَيْهِ أَجَلٌ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَأَبَى اللَّهُ كَانَ بَعِيداً ﴿۱۵﴾

۸۲

سُورَةُ يٰسِينَ

۳۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يٰسَ ﴿۱﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳﴾ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۴﴾ نَزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۵﴾ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرُوا أَبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿۶﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۷﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ أَغْلًا فَهِيَ إِلَى الْآذِقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿۸﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۹﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَوِّشَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿۱۱﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۱۲﴾

چيان بەسەر ھاتو؟ ئەوسا ھىچ شتىكىش نە لەناو ئاسمانان و لەناو زەويەدا نىە كە بتوانى زۆرلە دەستى ئالە بستیئت ، بىگومان ئەو زانايە بە ھەموو ئاشكراو پەنھانیەكانى ناو ئاسمانان و زەوى دلو دەروونى مروفەكان و بە توانايە بۆ تۆلە سەندن و پاداشت دانەويمان. بەلئ ئەو زانايە و سەرئەنجاميان دەزانى و بە پەلە نىە لەتۆلە سەندنەویدا بەلام نەزان و نەفامەكان لەم ماوەدانە ى ئالە بە خراپى سوود وەردەگرن، ئىنجا دەفەرەموى:

﴿۱۵﴾ جا ئەگەر ئالە ھەر كەسەك بەو كارە خراپەى كە دەيات بەپەلە تۆلەى ئى وەرگرتايە ھىچ جموجۆلكەرىكى لەسەر ئەم زەويەدا نەدەھىشت، بەلام ئەو زاتە ماوەيان پى دەدات و دوايان دەخات بۆ كاتى ديارىكراو، ئەوسا ھەر كاتىك كاتى نەمانيان ھات لەناويان دەبات، بەراستى ئالە بىنەرى كاروبارى بەندەكانىيەتى، پاشان چاكان بە چاكەى خۆى بە چاكى پاداشت دەداتەو و خراپانىش تۆلەى رەفتارەكانيان بە دادپەرورمانە ئى وەردەگرتەو. واتە ستم لەكەس ناكات و كەسیش لەبەر ناچىت.

٧ بهراستی بهائی سزای (الله) زورینه یانی گرتوته وه،
سا ئیتر نهوان باوهر ناهینن.

٨ بیگومان که ئیمه زنجیریکمان له ملیان کرده وه که
ئهو زنجیره تا چه ناکه یان شته کی داو و ناتوان سهریان
دانه وینن و چاوشوژن. واته ئهو کافرانه نه و منده دزی
نایینن وه که نه وهی که تهتر پیچ کرابن له سهر کوفرو
نه توانن لئی دهریجن.

٩ جا له بهرده میانه وه له پشتیانه وه بهر بهر چیکی
گه ورده مان داناه که توانای دهر چونیان نه بییت نه و سا
رهشاییشان هیناوه به سهر چاویانداو حق نابینن.

١٠ جا له لای نهوان یه کسانه ج بیانتر سینیت و ج
نه بیانتر سینیت نهوان هه رباوهر ناهینن و گوئی له حق
ناگرن.

١١ ترساندن تهنا بۆ که سیکه که بهر وهی لهم قورئانه
بکاتو له په نامه کیدا له رحمان بترسیت، جا به و که سه
موژدهی لیبوردن و پاداشتی چاکیش بده. له راستیدا
ترساندن بۆ هه موو مروقه به لام هه ر خواناسان سوودی لئی
وهر نه گرن بۆیه ئاوا ده فهرموی.

١٢ بیگومان ئیمه ته وای مردوو و زیندوو ده کهینه وه
بۆ لیبر سینه وه و نه وهی که له پی شه وه گردویانه له دنیا داو
نه وهی که پاش خویان بهر وهی لیوه ده کریت له چاک و
خراب بۆیان دنوسین و هه مو شتی کمان له بهر وای
رۆشنگه ره وه دا که (لوح المحفوظ) به ژماردن دیاری کرده وه
هیچ شتی که ون نابیت. له فهرموده ی سه حیحا هاتوه که
تیره ی بهنی سه لیمه دووری مزگهوت بون و ویستیان بین له
نزیکی مزگهوت وه و مال دروست بکه و نه وه بریاره یان
گه شته پیغه مبه ر جابیی فهرمون: **إِنَّا بَنَىٰ سَلَمَةَ دِيَارِكُمْ**
نُكَبِّ آثَارِكُمْ، دِيَارِكُمْ نُكَبِّ آثَارِكُمْ / نه ی بهنی سه لیمه له
ماله کانی خۆتاندا بمیننه وه نه وه هاتوچۆتانه بۆ دنوسریت،
له ماله کانی خۆتاندا بمیننه وه نه وه هاتوچۆتانه بۆ
دنوسریت

جا وشه ی (آثار) ج نه وه بییت که له پاش خویان خه لکی
له سهر بروات وه کو مانامان کرد یان نه وه هاتوچۆیه بۆ

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ١٣
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ ١٤
قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكِيدُونَ ١٥
قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُم لَمُرْسَلُونَ ١٦ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ١٧
قَالُوا إِنَّا نَطَّعُنَا بِكُمْ لَعَنَ اللَّهُ لَكُمُ الْكِبْرَ وَلَيْسَ لَكُمْ مَتَاعُ عَذَابِ أَلِيمٍ ١٨
قَالُوا طَعْنُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ ١٩
وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَنْفَعُوكُمْ أَنْتَعُوا الْمُرْسَلِينَ ٢٠
أَتَسْبِعُونَ مِنْ أَجْرِكُمْ أَنْ تَبْغُوا ٢١ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٢
أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ يَضْرِبْ لَنَا نَعْفٍ غَيْرَ شَفَعَتِهِمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ٢٣
إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٢٤ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ٢٥
قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَّتْ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ٢٦
يَا غُفْرَانِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ٢٧

سورته یاسین

٨٣

سورته یاسین که سورته سی و شه شه می قورئانه، له
مه که دا هاتوته خواره وه هه شتاو سی ئایه ته، و تراوه
به گویره ی دابه زین سورته ی چلو یه که مه و پاش سورته ی
(الجن) و پیش (الفرقان) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

١ یاسین. له و پیتانه که له سه ره تای هه ندیک له
سورته کانه وه هاتوه هه ر الله خوی دزانیت مه به ست
چیه

٢ سویند بهم قورئانه که هه موی داناییه.

٣ به بیگومان تۆ یه کیکی له پیغه مبه رانی خودا.

٤ که له سهر ریگای راستیت که نایینی ئیسلامه.

٥ که دا به زیوه له لایه ن خاوه ن ده سه لاتی زور به
سوژوه.

٦ بۆ نه وهی تۆ گه لیک بترسینی له سزای (الله) که باو
باپیرانیان نه ترسینراون و پیغه مبه ریان بۆ نه هاتوه بی
ئاگان له نایین و له راستی.

به‌ندایه‌تی بی یان بۆت‌اوان هیچ جی‌اوازی نیه و هه‌ردووک ده‌نوسریت بۆ مرۆڤ.

۱۳ ئه‌ی محمد ﷺ باس بکه به نمونه بۆ گه‌له‌که‌ت خه‌لگی ئه‌و ئاواپیه‌ی (ئه‌نتاکیه) که کاتیک که نی‌رداو‌ه‌کان هاتنه لایان.

۱۴ سه‌مه‌تا باسکه ئه‌و کاته‌ی که دوو نی‌رداو‌مان نارد له‌ لایان و ئه‌وانیش به‌ درۆیان خسته‌وه‌ ئه‌وسا ئه‌وانمان به‌ یه‌کیکی تر به‌هیز کرد که بوون به‌ سی که‌س بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تی ئه‌و ده‌وانه‌یان بدات، جا وتیان: بی‌گومان ئیمه‌ بۆ لای ئیوه‌ ده‌وانه‌ کراوین که به‌ندایه‌تی الله بکه‌ن و هاوبه‌شی بۆ دانه‌نین.

۱۵ وتیان: ئیوه‌ش هه‌ر مرۆڤیک و ده‌کو ئیمه‌ و ره‌حمان هیچ شتیکی نه‌ناردوه‌ و ئیوه‌ هه‌ر درۆ ده‌که‌ن.

۱۶ وتیان: په‌روه‌ردگارمان ده‌زانیت که بی‌گومان ئیمه‌ بۆ لای ئیوه‌ ده‌وانه‌ کراوین.

۱۷ خۆ ئیمه‌ هه‌ر گه‌یاندنی روونمان له‌سه‌ره‌و ئیوه‌ خۆتان به‌رپرسن له‌ په‌فتار و هسه‌ی خۆتان.

۱۸ وتیان: ئیمه‌ نه‌گه‌یه‌تی و رۆژ ره‌شی خۆمان له‌ ئیوه‌ی ده‌زانین ئه‌گه‌ر واز له‌م راگه‌یاندنه‌ نه‌هینن به‌راستی سه‌نگسارتان ده‌که‌ین و له‌ ئیمه‌وه‌ سزایه‌کی ده‌ردناکتان پی ده‌گات.

۱۹ نی‌رداو‌ه‌کان وتیان: نه‌گه‌یه‌تیتان به‌هۆی خراپی خۆتان‌ه‌وه‌یه‌ ئایا ئه‌گه‌ر ئیوه‌ نامۆ‌ژگاری بکړین هه‌روا ده‌بن؟ به‌لکو ئیوه‌ گه‌لێکن له‌ سنور تیپه‌ریون.

۲۰ جا له‌لای سه‌ه‌روی شاره‌که‌وه‌ پیاویک به‌ په‌له‌ هات و وتی: ئه‌ی گه‌لی من به‌ قسه‌ی ئه‌و نی‌رداو‌انه‌ باوم بکه‌ن و به‌په‌رییان بکه‌ن.

۲۱ داوی که‌سیک بکه‌ون که داوی هیچ مووچه‌ و پاداشیکتان ئی ناکات و ئه‌وان رینمایی کراون و ئیوه‌ش رینمایی ده‌که‌ن بۆ رینگای راست و دروست، ئینجا ئه‌و پیاوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر قسه‌که‌ی له‌واندا کار بکات روی قسه‌ی ده‌کاته‌ خۆی و ده‌لی:

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۚ (۲۸) إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فِإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ۚ (۲۹) يَحْسِرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۚ (۳۰) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۚ (۳۱) وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدُنَا مُحْضَرُونَ ۚ (۳۲) وَآيَةٌ لَهُمْ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۚ (۳۳) وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۚ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ ۚ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ إِلَّا يَشْكُرُونَ ۚ (۳۴) سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۚ (۳۵) وَآيَةٌ لَهُمْ الْيَلَّ سَلَخٌ مِنْهُ النَّهَارُ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۚ (۳۶) وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۚ (۳۷) وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ ۚ (۳۸) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْيَلَّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۚ (۳۹)

۲۲ ده‌ی ئه‌وه‌ چیه که من به‌ندایه‌تی ئه‌و زاته‌ ناکه‌م که دروستی کردووم و گه‌رانه‌وه‌ی ئیوه‌ش هه‌ر بۆ لای ئه‌وه‌؟

۲۳ ئایا جگه‌ له‌و من خودایانیکێ تر بکه‌م به‌ خودای خۆم که ئه‌گه‌ر ره‌حمان نارمۆ‌ژی زیانیک بکات بۆم ئه‌و کاته‌ تکه‌ی ئه‌وان بۆ من به‌که‌لگی هیچ نایه‌ت و له‌ سزای (الله) رزگارم ناکات.

۲۴ جا بی‌گومان من ئه‌و کاته‌ به‌ ئاشکرا سه‌ر ئی شی‌وام.

۲۵ بی‌گومان من باوم‌م هیناوه‌ به‌ په‌روه‌ردگارتان، سا گویتان ئی بیت، به‌لئ ئه‌و پیاوه‌ پاش ئه‌و بانگه‌وازه‌ی کافرانی خزمی هیرشیان بۆ کردو شه‌هیدیان کرد، جا (الله) خسته‌ی ناو به‌هه‌شتی خۆیه‌وه‌و به‌ زمانی ئه‌ویش به‌ گه‌له‌که‌ی و به‌ ئیمه‌ی راگه‌یاند که،

۲۶ پئی وترا: بجۆره‌ به‌هه‌شته‌وه‌، ئه‌ویش وتی: ئای خۆزگه‌ خزماتم به‌م ده‌ستکه‌وته‌ به‌نرخه‌ی منیان بزانیایه‌.

۲۷ به‌وه‌ی که په‌روه‌ردگارم به‌خشیومی و له‌نیو به‌په‌رزه‌کاندا دایناوم. ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ ناوی حه‌بیبی نه‌جار بوه‌، ئینجا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

۲۸) جا ئىمە پاش ئەو ھىچ يەك لە سەربازەكانمان لە ئاسمانەو نەناردە سەريان كە تۆلەيان ئى وەرگرنەو ھو ئەو یشمان لەگەل ھىچ كەسكى تردا نەكردو ھە فرىشتە بنىرين بۆ تۆلە سەندەنەو، تەنھا بۆ تۆيە ئەى محمد ﷺ كە فرىشتە دەنيرين بۆ يارمەتيدانت. ئەى ئەوان چىيان لى كرا؟

۲۹) بۆ ئەوان تەنھا يەك نرگەو ھاوار بوە ئيتەر ئەو كاتە ھەمويان چەن و مل كەوتون و لەناو براون.

۳۰) واى بۆ ئەو بەندانە چيان كرد بە خۇيان ھىچ پىغەمبەرىكيان بۆ نەھاتو ھەگەر ئەوان گالتەيان پى كرد بىت.

۳۱) ئايا ئەم خەلگەى كە باو ېر بە تۆ ناكەن ئەى محمد ﷺ نەيانبىنو ھە ئىمە چەندىن پىرو تاقىمان پىش ئەوان لەناو برد كە ئەوان تازە ناگەپنەو ھە بۆ لايان و بۆ ناو مال و خزم و كەس و كارىان.

۳۲) بىگومان ھەمويشيان ھەر لەلەى خۇمان نامادە دىگەين بۆ لى پىرسىنەو ھە پاداشت و سزا.

۳۳) جا بەلگەىەكى گىرنگ ھەيە بۆ ئەوان لەسەر دەسلەلتى (اللہ) بۆ زىندوو كىرنەو ھەيان ئەو یش ئەم زەويە مردو ھە وشك و بى گزۇگىايە كەزىندومان كىردو ھە بە ناو دانەوئەى وەك گەنەم و جۆ و برنج و شتانى تىرىشمان لەو زەويە دەرھىناو ھە خۇيان و مەرو مالايتيان لەو دىخۆن و سوودى لى وەردەگىرن.

۳۴) خۆ لەناو ئەم زەويدا باغاتمان بۆ پروواندون لە خورماو لە تىرئ و چاوكە گەلەيكى ناویشمان بۆ ھەلقولاندون بۆ خواردنەو ھەى خۇيان و مەرو مالايتيان و ناودانى كشتوكال و شىناپىيەكانيان.

۳۵) تا بەروبوومى مەو ھە باسكراو ھەكان بىخۆن، وە لە بەروبوومى ئەو ھەش كە بەدەستى خۇيان پروواندو ھەيانە ئايا ئەوان سوپاسى بەدەپنەرى ئەم ھەرو خەيرە ناكەن؟ واتە با سىلە نەبن و ئەو ھەمو چاكانەيان لەبىر نەچىتەو ھە.

۳۶) پاك و بىگەردى بۆ ئەو زاتەى كە بە جىووت (نېرو مى) ھەمو شتىكى دروست كىردو ھەوانەى كە زەوى سەوى دىكاو لە خودى خۇيان و لەوانەيش كە ناپازان، تەنانەت لە ئاسن و بەردىشدا نېرو مى داناو.

۳۷) جا بەلگەىەكى تر لەسەر دەسلەلتى و ھىزى (اللہ) لەسەر زىندوو كىرنەو ھە حىساب و بەھەشت و دۆزەخ ئەو شەو ھە كە ھەمىشە لەبەر چاواندەيە كە رۆزى لى دادەپنىن، ئەوسا ئەوان لەناو تارىكىدان، كى ئەم گۇرانكارىيەدەكەن؟ جا بۆ بىرى لى ناكەنەو ھە؟

۳۸) جا بەلگەىەكى تر لەسەر دەسلەلتى پەروەردگار لەسەر زىندوو كىرنەو ھە خۆرەيە كە دەرۋات بۆ جىگەى ئارامگىرنى، ئەو ھاتو چۆيەش ئەندازە گىراو و ديارى كىرنەىكە لەلەين زاتىكى دەسلەلتارى زاناو ھە (اللہ) يە.

۳۹) وە يەكەىكى تر لە بەلگەى دەسلەلتى پەروەردگار لەسەر زىندوو كىرنەو ھە ئەم مانگەيە كە چەند قۇناغىكىمان بۆ داناو ھە (كە بىست و ھەشت قۇناغە لە بىست و ھەشت شەودا دوو شەو لەبەر چاوى ئىمە گوم دەبىت ئەگەر مانگ سى تەواو بىت و يەك شەو ون دەبىت، ئەگەر مانگ بىست و نۆ رۆز بىت) ھەتا لە ئاخىر قۇناغدا ئەم مانگەى ئاسمان وەكو لقى ھىشوى كۆنى خورما، زەرد رەنگو چەماو ھە لاواز دەبىت.

۴۰) جا نە خۆر بۆى ھەيە لە شەودا لەگەل مانگدا كۆ بىتەو ھە نە بۆ شەو یش ھەيە پىشى رۆز بىكەو یت و پىش ئەو ھە كە كاتى خۆى تەواو بىت بىت بەسەر رۆزداو ھەمويان لەناو بۆشايى نىوان ئاسمان و زەويدا بەو شىو ھە كە بۆيان ديارى كىراو ھە لەلەوانى دىكەن. واتە وەك مەلەوانى ناودەريا بىپىسانەو ھە دىن و دەچن.

۴۱) جا بەلگەىەكى گەورەو گىرنگىر لەسەر دەسلەلتى و ھىزى (اللہ) ئەو ھەيە كە بەرپاستى ئىمە لە سەردەمى نوح ﷺ دا باو باپىرانى ئەوانمان لەناو كەشتىەكى پىردا ھەلگىرت، چۆنكە پاش نوح ﷺ ھەمو خەلگ لە نەو ھەى ئەون كەوا بو رىگار بوونى ئەوان مەنەتىكى گەورەى (اللہ)

وَمَا يَكُنْ لَهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿١٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿١٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَوْصِيَّةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾ وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يٰوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٢﴾ إِنْ كُنَّا إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا لَا تَنْظِلْهُمْ نَفْسٌ شَقِيَّةٌ لَا تُخَرِّجُكَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

هه ڏانهن هتي ٺهڙي خوا سهرى ٻڙيٽ (مردارپو) چوڻ دهبيٽ هه ڏانهن نه بيٽ؟ ٺيٽر ٺهڙو هه مو ٺايله تي (الله) و هه رموده پيغه مبره دهه ڀان ۛ دهخته پشتگوي، ليرش (الله) بهرپرر چيان دهده ته وهو دهه رموي: بهرستي ٺيٽو هه ر له گومرپا بهه ڪي ٺاڦو ڏاڻي ٺاڻڪرادان.

﴿١٨﴾ جا ده ٺيٽن: ٺه گهر ٺيٽو راس دهه ٺه به ٺيٽنه ڪهي ديت ڪه ٺيٽه بمريو زيندو بڪريٽنه وه؟ جاخوا دهه رموي:

﴿١٩﴾ ٺه وانه چاوهر ٺيٽ ناهه مگهر پهيدا بوني يه ڪه دهنگ ڪه ڪاٺيڪ خهريڪي بگهرو بهرده ٺاو خويان دهيان گريٽو لهه جيهانه وه دهيان بات بو جيهانيڪي تر،

﴿٢٠﴾ ٺه وسا ٺه وانه تواناي وهسيه تگردنيان نايٽو ٺيٽر بو لاي خاوخي زاني خويشيان ناگه رڀنه وه.

﴿٢١﴾ خو هه فوو به ڪه ٺه شاخدا ڪرا ٺه وسا ٺه وانه ڪتوپر به رويو ته هووتو به پيڇاوسى لهناو گورده ڪانياندا ديتنه دمره وه بهر وه گورده پاني مه حشرو دادگاي پهرومردگاري خويان به ترس وله رزه وه دهه ونه رڻ. جا ٺه وه ڪه باومريان پي ٺه بو به چاوي خويان ده پيٺن.

يه به سهر هه مو خه لکه وه، چونڪه ٺه گهر ٺه وانه رزگار نه بونايه هه ٺه وانه ڪاٺه مروڦ ڪوتايي پيڊه ههات، وشه ي (ذريه) ا هه به ماناي نه وڌڪان و هه به ماناي باوڪانيش به ڪارديٽ.

﴿١٢﴾ خو ويٺه ٺه وانه ڪه شتيه شمان بو ٺه وانه دروستگرد ٺه وهي ڪه سواري دهين وه ڪه ته ياره وهسيه ياره ڪه بهم لاو ٺه ولادا دهروڻو ڪه يفو سهيراني خوياني ٺي دهه ڪن و ٻريوي خوياني پي دابين دهه ڪن.

﴿١٣﴾ جا ٺه گهر ٺيٽه هه ز بڪهين لهناو دهريادا نغريوان دهه ڪهين، ٺه وسا هيچ ڪهس به دهه ميانه وه نايه ته و ٺه وانه رزگار ناڪرين. واته با به هه ميسه يي ترسي خوا له ڏيائندا بي وٺي بي ناگا نهين.

﴿١٤﴾ به ڏام ٺيٽه به به زه يي خومان دهيان پاريزين و شادي و خوشيان پي دهه مين هه ته ڪاٺي دياريڪراوي لاي (الله) ٺه وانه ڪاٺه ٺيٽر دهبيٽ بمريو بچن بو دنيا بهه ڪي تر بو بگهرو بهرده و پاداشت و سزا.

﴿١٥﴾ جا هه ڪاٺيڪ پيٺان بوٽريٽ برسن لهو رويو وانه ي ڪه رويو ده بو گهلاني پيش ٺيٽو وه ٺه وهي ڪه له دواروژدا يه خه تان ده گريٽ به لگو رهه تان پي بڪريٽ، به ڏام ٺه وانه گويان به وه نه ده.

﴿١٦﴾ خو هيچ به لگه يه ڪه له به لگه ڪاني پهرومردگاريان نه هه ته وه لا مگهر ٺه وانه پشتيان تيڪردي و گويان به هيچ نيشانه يه ڪه نه دابن. ڪه ٺه موش رهوشي هه ميسه يي ڪافرو بيٺا وهرانه.

﴿١٧﴾ جا هه ڪاٺيڪيش به وانه بوٽريٽ: له وهي ڪه (الله) پيٺا وانه بهه خشن به هه هيران، خوانه ناسان به باومرداران ده ٺيٽن: ٺايا ٺيٽه خواردين بدمين به ڪه سيڪ ڪه ٺه گهر (الله) خو ي هه زبڪات خواردين پي دهدهات. جا دهيان ويست ڪه بهو شيويه دهستگرتنه وهي خويان له چاڪه به شتيڪي ٺايني و په سهند لهه ٺه ٺه بدن چونڪه دهيان ويست بلين: ڪه سيڪ ڪه خوا خواردين ٺي بگريٽه وه ڪه دهستي بڪات چوڻ دهبيٽ ٺيٽه خواردين پي بدمين و ڏايله تي (الله) بڪهين؟! هه ووه دهيان وٽ: ٺه وهي ڪه خومان سهرى برين

إِنْ أَصْحَابَ الْاَلْحَةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكُفُّوا عَنْهُمْ ۖ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِي ظُلُمٍ عَلَى الْاَرَاكِ مُمْكِكُونَ ﴿٥٦﴾ هُمْ فِيهَا فَكِكُهُمْ وَهُمْ مَابِدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ بَنِي اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَاَنْ اَعْبُدُوْنِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَصْلَحَ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا اَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَنْ اَفْوَاهِهِمْ وَنُكَلِّمُنَا اَيْدِيَهُمْ وَنَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَنْهُمْ اَعْيُنَهُمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَآلَفُوْا يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوْا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نَّعْمِرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِيْنٌ لِّیُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَی الْكَافِرِيْنَ ﴿٦٩﴾

﴿٥٦﴾ جا نه لئین: هاوار بۆ ئیمه کی لهم حیگای خه وماندها خه بهری کردینه وه؟! ئه مه نه وه بوو که رحمان به لئینی هاتنی دابوو پیغه مبه رانیس (سهلامی خویان له سه ر بیّت) راستیان کرد. به لئ: نه زانان و هه ئه ئه تینراوان له ویدا دان به هه مو راستیه کاندان دهنن به لام هیچ سوودیکیان پی نادات.

﴿٥٧﴾ ئه و رووداوو کارساتانهش ته نهها یه ک دهنگه جا ئیتر کتوپر هه مو یان له لای ئیمه ناماده ده کرین بۆ لیپر سینه وه.

﴿٥٨﴾ ئه وسا له و رۆژدها هیچ که سیك سته می ئی ناکریت و پاداشتیس نادرینه وه مه گهر به گویره ی نه و شته ی که کردویه نه.

﴿٥٩﴾ بیگومان نه وانه ی که به هه شتین لهم رۆژدها سه رگهرمی خوشگوزهرانی و راده بویرن.

﴿٦٠﴾ خویان و هاوسه رده کانیشیان له ناو سیبه رده کاندان له سه ر ته خته کانه و شانیان داناوه.

﴿٦١﴾ بۆ نه وان هه یه له و به هه شته دا میوه ی چاک، وه بۆیان هه یه هه رچیش داوا بکه ن.

﴿٥٨﴾ له په ره رده گاری به سوژوه به قسه سه لامیان ئی ده کریت. ئه وه یه سه رهنجای باوه رداران. به لام به تاوانباران دهوتریت:

﴿٥٩﴾ نه مرۆ ئه ی تاوانباران جیابینه وه، پاداشتی ئیوه نه فرین و سزای دۆزه خ و رق و قینی (الله) یه.

﴿٦٠﴾ ئه ی نه وه ی ئاده م ئه ی من له پی شه وه په میانه م له گهل نه به ستن که شه ی تان نه په رستن که به راستی نه و دوژمنیکی روونه بۆ ئیوه و سویندی خواردوه که هه موتان جگه له بهنده چاکه کان له ری بترازی نیت و بتان خاته دۆزه خ وه، ده ی بۆ ئاواخوتان دایه دهستی؟

﴿٦١﴾ خو پی شیم وتن: که به ندایه تی راست و دروست بۆ من بکه ن که ئه مه یه ریگای راست؟

﴿٦٢﴾ به راستی نه و خه لکانیکی زوری له ئیوه گو مرپا و سه رلیشیوا و کرد نایا ئیوه هه ر عه قل ناگرن و ژیر نابن که دۆست و دوژمنی خۆتان بناسن و چاک و خراپ له یه ک جیابکه نه وه، جا له و رۆژدها پییان دهوتریت:

﴿٦٣﴾ ئه مه نه و دۆزه خیه که به لئنتان پی دهدرا.

﴿٦٤﴾ جا به هوی نه وه ی که ئیوه باوه رتان پی نه ده کرد ئه مرۆ بچه ناویه وه، ئینجا خاوه ناسان ده که ونه به هانه هیئانه وه درۆکردن و ده یانه ویت خویان درباز بکه ن له دۆزه خ، به لام نه وه له ویدا به دردیان ناخوات چونکه (الله) به توندی تییان ده خوریت و ده ره رموی:

﴿٦٥﴾ ئه مرۆ ده میان له گو ددخه ی و مۆری پیداده نیین و ده سته کانیان و پییه کانیان قسه مان له گهلدا ده که ن و شایه تی دهن له سه ر تاوان و خراپه کارییه کانیان به هوی نه و کاره خراپانه ی که کردویان، به لئ هه مو پارچه کانی له شی مروؤ له و کاته دا دیته قسه و هه رچی له گهل کراوه و چی پی نه نجامدراوه ده یلئیت: ته نانه ت نه ژنوی چه پی پی ش، هه موو شت دیته قسه. جا پاش نه وه ی که سه فهریکی نه و دنیای پی کردین دیسان (الله) دیته وه سه ر باسی نه م ژیا نه و مروؤ له ده سه لات و هیزی خوی

دهترسینیت، به لگو بیر بکاته وه دو چاری نه و پوژه ره شه نه بیت و دمه رموی:

۶۶ خۆ نه گهر چه زمان لی بیت جاویان کویر دهکهن، نه وسا کی بهرکی دهکهن بۆ ریگا جا چۆن ده بین، واته: نه و کاته کویر و هیچ شتیک نابین.

۶۷ جا نه گهر چه زیش بکهین ههر له و پله و مه قام و شوینهی خویندا دهیانگورین به دار و بهرد و جانه و رانی تر، جا نه و کاته توانای رۆشتنیان نیه و نایشگه پینه وه نه بۆشیوهی پی شوی خوین و نه بۆ ناو خاوخیزانی خوین. دهی ئیتر بۆچی ده بیت نافرمانی بکه و گوئی به پیغه مبه رکه یان نه دهن؟

۶۸ جا ههر که سیکی که ته مهنی دریز بکهین له نه سلی ساختمانی له شی کهم دهکهنه وه و ده کو توش بوون به کویری و که ری و کهم عه قلی و نه خو شوی و لاوازی و دهیان عه بیی تر، دهی نایا ژیری ناخنه کاره وه بۆنه وهی له راستیه تی بگهن و بزائن که نه و زاتهی که نه وان والی دهکات ده توانیت له پاش مردنیش زیندویان بکاته وه؟

۶۹ وه ئیمه نه و پیغه مبه رهمان فیتری شیعر نه کرد بوو هیچ پیو یستیه کیشی به و نیه و نا بی شیعریش بلی، نه م هورانه جگه له ئاموژگاری و خویندنه وه یه کی به ریرو روون شتیکی تر نیه.

۷۰ تا به سزای پاشه پوژ بترسینیت نه و که سانهی که زیندون که باوهر داران و تا نه و برپاره ی (الله) یش که داویه تی بۆ سزادانی بی باوهران بیت هدی. به راستی نه وان و ده کو مرد و وان له وهی که له هیچ تی ناگهن و بۆ شتیکی زۆر کهم و دوا هاتو و ژیانیکی هه می شه یی له خوین زایه دهکهن.

۷۱ نایا ههروه ها دریزه به خاونه ناسی خوین دهن و نابین و نازانن که هه ندیک له وانه ی که به دهستی خومان کردومانن که مهرو بز و وشرو گایه ئیمه بۆ نه وانمان دروست کردوه، نه وسا نه وان خاوه نیان و سودیان لی و مر دهگرن؟

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَكِينُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٦٧﴾ وَهُمْ فِيهَا مِنْ مَنَافِعٍ وَمِنْهَا يَكُونُونَ ﴿٦٨﴾ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٠﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْصَرُونَ ﴿٧١﴾ فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّآ نَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٤﴾ وَضَرَبْنَا مَثَلًا وَلَيْسَ خَلْقَهُ أَقَالٍ مِنْ يُحْيِي الْقَوَاطِرَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٥﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٧٧﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٧٩﴾ فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ الْمَكُونُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٠﴾

۶۶ جا نه وانمان رام و دهسته مۆ کردوه بۆیان جا هه ندیکیان بۆ سواری سودیان لی و مرده گرن و له هه ندیکیشیان دهخۆن. به راستی نه گهر په رو مردگار نه سپ یان و شتری رام نه کردایه مروژ نهیده توانی سوودیان لی و مرگرت، مروژ ناتوانیت بی ترس له گهل پلنگیک یان و رچیکدا هه لسوکهوت بکات که زۆر بچوگرتن له نه سپ و وشتر چونکه (الله) نه وانی رام نه کردوه بۆ سوودی مروژ جا ژیرین و وردبهنه وه.

۶۷ جا له و مهرو مالاته سوودیکی زۆر و مرده گرن و خواردنه وه گهلکی هه مه جوژه له شیرو ماست و که ره و په نیرو خوری و موو و پیست، ته نانه ت له میزی هه ندیکیان بۆ چاره سهری هه ندیک نه خو شوی. دهی نایا نه وان سوپاسی په رو مردگاری خوین ناکهن؟ واته: پیو یسته له سهریان سوپاسگوزار بن و سپله و نه مکه نه ناس نه بن.

۶۸ خۆنه وان جگه له (الله) خودایانیکی تر دهکهن به خوی خوین تا به لگو یارمه تی بدرین!

٧٥ له حالئیکدا ئەوانە ناتوانن یارمەتیان بدەن بە ئکو ئەوان سەربازانیکی گۆی لەمشت و نامادەکراون بۆ خوا بێ دەسلەتەکانیان و پاسەوانیان دەکەن و لە دوژمن دەیان پارێزن کەچی ئەو خوا گەلە هیچ چاکەپەکیان نیە بۆ ئەوان و ناشتوانن هیچ خراپەپەکیان لەسەر لابەن.

مَعَكَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ٨/ج ٣ / لاواز بەندایەتی کەرو بەندایەتی بۆکراو

٧٦ جا باتۆ خەفەتبار نەکات قەسەکانیان کە باوەرێت پێناکەن و تانە و تەشەرەت ئی دەدەن و باوەر بە (الله) ناکەن بێگومان ئێمە ئەوەی کە دەشارنەووە و ئەوەمیش کە ناشکرای دەکەن دەیزانین، جا تۆلەیی خراپەکانیان بە دادپەرورەوانە ئی دەسێنین، سا تۆ ئەی محمد ﷺ ئیتر ئارامبەو بەرنامەیی خۆت راپەگەیهێنەو خەفەت مەخۆ.

٧٧ ئایا مەرۆف هەر وا لوت بەرزەو بیر لە خۆی ناکاتەووە و نازانییەت کە ئێمە لە دۆلۆپە یەک تۆی نیرو می دروستمانکردووە کەچی ئەو وا ئیستا دوژمنیکی ناشکرای ئێمەپە؟

٧٨ جا بۆ ئێمە نمونە دەهێنیتەووە دروستبونی خۆی لەبیر چووتەووە ئیسقانه بتورکایەک هەلەدەگریت و دەلیت: کئی ئەم ئیسقانهی کە بتورکاوە زیندوو دەکاتەووە؟ (الله) بەرپەرچیان دەداتەووە دەفەرموئ:

٧٩ بلی: ئەو کەسە کە سەرەتا لە هیچ دروستیکردووە هەر ئەو زیندوویی دەکاتەووە هەر خۆپەتی زانیاری هە یە بەسەر هەمو دروستکراویکیدا بە کورتی و بە درێژی و لە پاش و لە پێش دروستکردنیدا، بێگومان کەزەوی ناتوانیت هەج بەشیک نە گەورەو نە بچوک لە لەشی دروستکراوەکانی (الله) بشاریتەووە رۆژی دواپی هەمو دەهێنیتەووە بۆ بەردەم دادگای (الله) بۆ پرسیار و پاداشت و سزا بە ئکو دروستکردنەووە دوو هەم لە دروستکردنی

یەکەم ئاسانترە، جا بۆ دەبیست مەرۆف بە چاکی بیر لەمە نەکاتەووە پەرورەدگاری خۆی نەناسیت؟! ئایا چاوی

کوێرەو راستی نابینیت یان شەیتان فریوی داو؟ بەلێ لای (الله) هەموو شت ئاسانە. تیپینی: دەلێن: عاسی کوپی وائیل لەناو بەردەلەنەکانی مەکەدا ئیسقانیکی ریزیوی هیناو بە پەنجەکانی وردی کردو، بە پیغەمبەر ﷺ وت: ئایا (الله) ئەم ئیسکە پاش ئەوەی کە ئاوا بتورکاو ریزال ریزال بوو زیندوی دەکاتەووە؟! پیغەمبەر ﷺ فەرموئ: {نَعَمْ يُمِئِكَ اللهُ ثُمَّ يُحْيِيكَ ثُمَّ يَدْخِلُكَ جَهَنَّمَ} بەلێ: (الله) دەمترینیت و زیندوت دەکاتەووە، پاشان دەتخاتە دۆزەخەووە جا ئەم نایەتانەیی کۆتایی سورەتی یاسین بۆ بەرپەرچدانەووەی ئەم خوانەناسە دابەزیون.

٨٠ ئەو زاتە زیندوتان دەکاتەووە کە لەناو درەختی سەوزدا ئاگری داناو بۆ ئیو تا لە مال و لەسەفەردا سودی ئی وەرگیرن، ئەوەتە کە ئیو لەو درەختە ئاگر رۆشن دەکەن، بەلێ: بەراستی ئەو زاتە زاناو بەتوانایی کە ئاگر و درەختی شین و ئاو بەیەکەووە کۆ دەکاتەووە نە ئاو ئاگرەکە دەکوژینیتەووە نە ئاگرەکە درەختەکە دەسووتینیت، زۆر ئاسانە لەلای زیندو کردنەووەی گیان لەبەرانیشت، جا ئەو مەرۆف بیر بکەرەووەو خۆت بناسەو بەراستی بەندا یەتی پەرورەدگارت بکەو خۆت گیل مەکە، چونکە بەگێلی بۆت ناچیتە سەر، هەرچی بکەیت و هەرچی ببیت هەردە بێ رۆژیک بێت کە دادگایی بکرییت. ئینجا دەفەرموئ:

٨١ ئایا ئەو زاتە کە ئاسمانان و زەوی دروستکردووە توانایی ئەوەی نیە کە وێنەیی ئەوان دروست بکاتەووە؟ بەلێ، لە توانیدا هەپەو هەر خۆی دروستکەر و زانەرە بە هەموو شتیک.

٨٢ برپاری ئەو هەرکاتیک کە ببیەوئیت شتیک بکات هەر ئەوەندە پێدەچیت کەبفەرموئ: ببە. کوتوپر بەبی دواکەوتن دەبیست.

٨٣ سا پاکو و بێ عەیبی بۆ ئەو زاتە کە هەموو شتیک بە دەست ئەووەو خاوەنی هەموو شتیکەو هەر بۆ لای ئەویش دەگەرپێنرێنەووە بۆ بگەرە بەردەو پاداشت و سزا.

سورتهی سافات که سورتهی سی و جهوته می قورئانه، له مه کهدا هاتوته خواره ده، سه دوهه شتاو دوو نایه ته، وتراوه به گویره دی دابه زین سورتهی په نجاوشه شه مه و پاش سورتهی (الانعام) و پیش (لقمان) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زور به سوز و بینیه اهیت میهره بان

۱ سویند به وانه ی که ریز دبه ستن به ریز به ستن.

۲ نهوسا سویند به وانه ی که ریگری ده کهن له خراپه کاری و خراپه کردن یان نهو فریستانه ی که پال به هورمه کانه وه دهنین و به ملاو به ولایدا دبه بن بؤ باران بارین.

۳ نینجا سویند به وانه ی قورئان ده خوینن. جا لیله د ده گونجیت له همر سی نایه ته که دامه به ست فریشته بیت ههروه کو ده گونجیت خودی مروقه مه به ست بیت، جا ده همر موی:

۴ به راستی خوداتان یه که و هاوبه شی نیه نه له زاتیداو نه له سیفاتیداو نه له کرداریدا، که نهو زاته

۵ په رومردگاری ناسمانان و زهوی و نهوه ی که له نیوانیاندا ههیه و په رومردگاری جیگای روزه لاته کانه. روزه لاتی خورومانگو نه ستیره کان، نه وانیش هه ریه که یان له سالدا چه ندین جیگای له یه که جودایان ههیه.

۶ بیگومان نیمه ناسمانی نزیک لهم زهوی به مان به نه ستیره کان جوان و رهنگین کردوه. ۷ جا کردمان به پاریزگار یکه ره هه مو شهیتانیک ی سهر کهش نه گریس،

۸ جا نیت نهوان گوئ له مه قه امه بلند پایه کانی ناسمانان ناگرن، چونکه له هه مو لایه که وه ناگرباران ده کرین

۹ نهوشه ی تانانه پالپوه ناراون و سزایه کی دیاریان هه میسه بؤ ههیه و نهو هه وانه ی که له پیش هاتنی پیغمبه ردا ﷺ به گوئی جادووگهرو فالگران یان ددها، نیت ده ستیان ناکه ویت چونکه بهو جوړه ناسمان پاریزراوه و ریگه لهوان گیراوه،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَاتِ صَفًا ۱ فَالْزَجَرِ زَجْرًا ۲ فَالْزَيْلِ زَيْلًا ۳
إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشْرِيقِ ۵ إِنَّا رَتْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بَرِيَّةٍ الْكَوَاكِبِ ۶ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِهَةٍ الْأَعْلَى وَيَقْدِرُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۸ دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ۹ إِلَّا مَنْ خِيفَ
الْخِطْفَةَ فَانْجَسَ ۱۰ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَسَدٌ خَلَقًا
أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۱۱ بَلْ عَجِبْتَ
وَيَسْخَرُونَ ۱۲ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۱۳ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ
۱۴ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۱۵ أَمْ دَاوُودَ وَكَانَ رَايًا وَعِصْفًا
أَمْ نَا لَمْعُوتُونَ ۱۶ أَمْ آدَامُ الْأَوَّلُونَ ۱۷ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
۱۸ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۱۹ وَقَالُوا لَوْلَا هَذَا
يَوْمَ الْذِينَ ۲۰ هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُتِبَ بِهِ تَكَذُّبُوكَ ۲۱
أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۲۲ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَأَهْذَوْهُمْ إِلَى صِرَاطٍ الْحَبِيمِ ۲۳ وَقَفُّهُمْ لَهُمْ تَسْتَلُونَ ۲۴

۱۰ مه گهر نهو شهیتانه ی که له پر شتیکی له دهنک وباس ومهر گوئی بکه ویت و بیفرینیت، نهوسا نهویش پارچه ناگریکی کونکهری بؤ دهریت، جا هه ندیک جار بهری ده که ویت و دهیستونیت و هه ندی جاریش بوی دهرده جیت نه مهش هه موی به ناره زوی (الله) یه جا نهو چون چهز بکات ناودها ده بیت.

۱۱ جا پرسیاریان لی بکه و بلئ: نایا دروستکردنی نهوان سه ختره یان نهوانه ی که دروستمان کردوون له فریشته کان و ناسمانه کان و زهوی؟ به راستی نیمه نهوانمان له قورپکی مچ که ده لکا به دهسته وه دروستکردوه، نیت بوجی و له خو بایی دهن و په رومردگاری خو یان ناسن و به ندایه تی بؤ ناکه ن؟!

۱۲ نه که ههر نه وهنده به لکو تو سهرت سورماوه له پله و ریزی نهو قورئانه له حالیکدا که نهوان گالته ی پیده کهن.

۱۳ جا ههر کاتیکیش که ناموزگاری بکرین بیر ناکه نه وهو سود ومه رناگرن.

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصُرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِّمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَافِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّآ لَذَاقُونَ ﴿٣١﴾
فَأَعْوَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا عَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَأَنْتُمْ تَوْمِيذِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾
إِنَّا كُنَّا لَفَعْلٌ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنْتُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا ءَالَهِمِنَا
إِسَاعِرٍ تَمْجُونِ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصْدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ
لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْآلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تَحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾
فَوْكَاهٌ وَهُمْ مَكْرُمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الطَّرْفِ عَيْنٍ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

دهبرن و به هريشته كاني مهئور دهریت كه پييان
دهوتری:

﴿٢٢﴾ ئا ئهوانه ی كه به شیرك و تاوان سته میان له خو
كردوه و ئهوانهش كه ههروهك ئهوان بون كو یان بكه نهوه
ئهوانهیش كه په رستویانن،

﴿٢٣﴾ جگه له الله ئهوسا بهر وه ریگی دۆزهخ رینماییان
بكه.

﴿٢٤﴾ جا له سهر پردی سهرروی دۆزهخ رایانگرن بهراستی
ئهوان پرسپار لیكراون له كارو كوششی دنیان، جا زیاتر
شهرمه زار دهكرین و پيیان دهوتری:

﴿٢٥﴾ ئهوه چیتانه بو لیژدها یارمهتی یهكتر ناددن وهك له
دنیا دا له سهر یهكتر تان دهكردهوه؟!

﴿٢٦﴾ نهخیر یارمهتیدان نیه بهلگو ئهمرۆ ئهمان خو یان
داوه به دهسته وهو هیچ توانای قسه و بریاریان نیه، جا
جوانتر بۆمان رۆشنتر دهكاته وهو دهقه رموی:

﴿٢٧﴾ ئهوسا هه ندیکیان روو له هه ندیکی تریان دهكهن و
پرسپار له یهكتر دهكهن و مقو مقویانه.

﴿٢٨﴾ په پیرهوی كه هرا ن به په پیرهوی ئی كراوان دهلین:
به بیگومان كه ئیوه بوون له دنیا دا به ریگایهکی وا
دههاتن و قسه تان له گهل ئیمه دا دهكرد كه ئیمه دنیا بوین
لیتان به لام ئیوه فریوتان داین.

﴿٢٩﴾ په پیرهوی ئی كراوان به ژیر دهسته كانیان دهلین:
نهخیر به قسه ی ئیمه تان نه كرده بهلگو ئیوه هه ر خو تان
باوهر دار نه بوون.

﴿٣٠﴾ خو ئیمه هیچ دمه لاتیكمان به سهر ئیوه دا نه بوه كه
به زۆر له باوهر هینان لاتان بدین، بهلگو ئیوه گه لیکی
سهر كهش بوون به نه قامی خو تان له باوهر واز تان هیناوه.

﴿٣١﴾ ئهوسا قسه ی په رومردگار مان كه خسته ناو دۆزهخی
سته مكارانه راست هاته دی له سهر مان، بیگومان ئیمه
دهیچه ژین سزای كرداره كانمان.

﴿٣٢﴾ جا بیگومان ئیمه ئیوه مان سهر ئی شیواند چونكه
ئیمه سهر ئی شیوینه رین و سهر ئی شیوا واته: گله بیتان

﴿١١﴾ خو هه ر كاتیك نیشانه یهك له راستی و دروستی ئه م
په یامه ببینن گالته ی پی دهكهن . ﴿١٥﴾ ئهوسا دهلین ئه مه
جگه له جادویه کی روون و ئاشكرا شتیکی تر نیه.

﴿١٦﴾ ئایا هه ر كاتیك مر دین و بووین به خاك و ئیسقان ئایا
به راستی ئیمه زیندو دهكرینه وه؟

﴿١٧﴾ ئایا هه روا خو مان و باو باپیرانی پی شویشمان زیندوو
دهكرینه وه؟ ﴿١٨﴾ بلی: بهلئ زیندو دهكرینه وه له حالیکدا
كه ئیوه شهرمه نده و جاوشۆرن.

﴿١٩﴾ ئینجا ته نها یهك دهنگه و دیت و هه مو زیندو دهبنه وه ،
ئهوسا ته ماشا دهكهن و ده بین چۆن وا هه مو خه لك زیندو
بونه ته وه و له گو ره كانیان به روت و قوتی و به پیخواوسی
هه ستاون.

﴿٢٠﴾ ئهوسا دهلین: وای بو ئیمه جیمان به خو مان كرد،
خو ئه مه روژی جهزایه. جا پيیان دهوتری:

﴿٢١﴾ ئا ئه مه یه روژی جیا كرده وهی چاك و خراپ كه
ئیوه باوهر تان پی نه بوو، جا له ویدا ئیتر قسه یان له دم

لیمان بی سوده چونکه نیمه‌ش همر له سزادین وهک نیوه و حالمان له نیوه جاکتر نیه.

۳۳ جا بیگومان لهو رۆژهدا نهوان لهو سزایه‌دا هاوبه‌شن، چونکه له سه‌رئی شیواوی دنیا‌دا هه‌ردوو هاوبه‌شی یه‌ک بوون، ئینجا به‌روم‌دگار ده‌فه‌رموئ:

۳۴ بیگومان نیمه هه‌ر ناوه‌ها ده‌که‌ین به‌ تاوانباران.

۳۵ بیگومان نه‌وانه هه‌ر کاتیک پییان بوترايه-بلین- لا اله الا الله" واته هیج به‌سه‌راویکی راسته‌قینه نیه جگه له (الله) خۆیان به‌ گه‌وره ده‌گرتو دانیان به‌و راستیه‌دا نه‌ده‌نا.

۳۶ جاده‌شلین: ئایا نیمه واز به‌ینین له خواکاتمان له‌به‌ر قسه‌ی شاعیریکی شیت؟ به‌روم‌دگاریش به‌ده‌میان دا ده‌داتو ده‌فه‌رموئ:

۳۷ نه‌خیر نه‌و نه‌ شاعیره‌و نه‌ شیت به‌لگو به‌راستی ها‌توه‌و باوه‌ری به‌ته‌واوی پیغه‌مه‌به‌ران هه‌یه. ئینجا به‌روم‌دگار روویان تی ده‌کاتو ده‌فه‌رموئ:

۳۸ بیگومان نیوه سزای به‌ژان ده‌چه‌ژن له‌سه‌ر نه‌و بی باوه‌ری و وتارو کرداره ناپه‌سندانه تان.

۳۹ خۆ هه‌ر تۆله‌ی نه‌ومتان ئی و مرگری‌ت که کردوتانه.

۴۰ بیجگه له‌به‌نده شایسته‌کان چونکه نه‌وان به‌هۆی کرداری چاکی خۆیان‌ه‌وه له‌و سزا به‌ژانه دوورن به‌لگو نه‌مان له‌ نازو نیعه‌متان وهک ده‌فه‌رموئ:

۴۱ بۆ نه‌وان پۆزییه‌کی دیاری هه‌یه. به‌به‌یانیان و ئیواران.

۴۲ که میوه‌هاتی زۆره‌و نه‌وان ریز ئی گیراوشن،

۴۳ له‌ناو باخچه‌ گه‌لی پر خیر و بی‌ردان.

۴۴ که له‌سه‌ر ته‌خته‌کان پووبه‌روی یه‌کتر دادنه‌شن.

۴۵ به‌ناویاندا ده‌خولێنرێته‌وه پیاله‌ی پر له‌ شه‌راب له سه‌رچاوه‌ی هه‌میشه ره‌وان. ۴۶ که سپیه‌و به‌تامه بۆ

نۆشنکه‌رانی. ۴۷ له‌و شوپنه‌دا نه‌ عه‌ق له‌ ده‌ست دان

هه‌یه‌و نه‌ سه‌رخۆش ده‌بن. ۴۸ خۆ له‌ لایاندايه

یَقُولُ أَهْلَكَ لِمَنِ الْمَصْدَقِينَ ۳۴ أَهْلًا مِنَّا وَكُنَّا ذُرِّيًّا وَعِظْلًا إِنَّا لَمَدِينُونَ ۳۵ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْلِعُونَ ۳۶ قَالُوا بَلَّغْنَا فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۳۷ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتَرْوِينَ ۳۸ وَلَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۳۹ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَرِينَ ۴۰ إِلَّا مَوْلَانَا الْأَوَّلَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ۴۱ إِنَّ هَذَا لَمَوْلَا الْعِزِّ الْعَظِيمِ ۴۲ لَيْسَ هَذَا فَالْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ۴۳ أَذَلِكَ خَيْرٌ لَّا أَمْ سَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۴۴ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۴۵ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۴۶ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۴۷ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا لَئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۴۸ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَاقِمَ حِمِيرٍ ۴۹ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ۵۰ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آيَاتَهُ مُرْضًا لَّيْنٍ ۵۱ فَهُمْ عَلَى آثَرِهِمْ يَرْعُونَ ۵۲ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۵۳ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۵۴ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۵۵ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۵۶ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۵۷ وَخَيَّصْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۵۸

ئافه‌رتانیکیش که هه‌میشه چاویان له می‌ردیانه‌و چاو گه‌ورن.

۵۹ سپی و تۆز ئی نه‌که‌وتون وه‌کو هیلکه‌ی شاروون، جا له‌ویدا دادنه‌شن و باسی دنیا‌ی خۆیان ده‌که‌ن و هه‌رکه‌س هاوړیی دنیا‌ی خۆی ده‌که‌وێته‌ بیر.

۶۰ نه‌وسا هه‌ندیکیان روو له هه‌ندیکیان ده‌که‌ن و له یه‌کتر نه‌پرسن، ۶۱ یه‌کیک له‌وان ده‌لی: من دۆستی‌کم بوو له دنیا‌دا باوه‌ری به‌ زیندوکرده‌وه نه‌بو.

۶۲ ده‌ی وت به‌ من: ئایا تۆ له‌ باوه‌ردارانی به‌ رۆژی زیندووبونه‌وه به‌ راستی ده‌زانی؟ ۶۳ ئایا نیمه که مریدین و بوین به‌ ئیسقان تازه‌ حیسابمان ئی و مرده‌گر نه‌وه؟

۶۴ ده‌لی: ئایا نیوه هیج هه‌والیکتان له‌ورمه‌قیقه‌ی من هه‌یه؟

۶۵ نه‌وسا خۆیشی ده‌ست به‌ هه‌وال زانیی ده‌کات که‌چی ده‌بیی و له‌ ناوه‌راستی دۆزه‌خدايه،

۶۶ وتی: به‌خوا وه‌ختو منیش له‌ناوم ببیه‌ت،

وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَرَكَّعَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ
عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّا مِنْ
شَيْعِهِ لَبِظْهِيمٌ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا عَبَدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفَبِكُلِّ عِلَةٍ آلِهَةٌ دُونُ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾
فَمَا تَلْمِزُهُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَتَنْظُرُونَ فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَأَى إِلَهُ الْهَيْمِ
فَقَالَ إِنَّا كُنَّا لَمَكُونٌ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَأَى عَلَيْهِمْ صَرْبًا
بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوقُنَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْفَوْهُ
فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَاذْكُرُوا بِهِ كَيْدًا جَعَلْنَاهُمْ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَبِّحِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾
فَبَشِّرْهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ
يَبْنَئِي إِنِّي آرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى ﴿١٠٢﴾ قَالَ
يَتَابِعُ أَفْعَلْ مَا تُؤْمُرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾

﴿٥٧﴾ خۆنه گهر سوۆزی په روهر د گارم نه بوايه و منی دوور نه خستايه وه له تو ئیستا منیش له گهل سزادر او اندا له گهل توډا ددبووم، جا به نه وه دهلی:

﴿٥٨﴾ نایا وانیه که ئیتر ئیمه هر گیز نامرین،

﴿٥٩﴾ مه گهر نه و مردنه سهرمتایه دنیا و نهویش ته و او بو ، به لکو بو هم میسه له ناو نازو نیعمهت داین و هر گیز ئیمه سزا نادرین؟

﴿٦٠﴾ بیگومان نه م نازو نیعمه ته ی خه لکی به هه شت به هره مه ندی و سهر که وتنیکی گه وره یه.

﴿٦١﴾ جا با بو دست که وتی ناو هه ئی شکه ران ئیش بکه ن.

﴿٦٢﴾ نایا نه وه میوانداریه کی چاکه یان پېشوازی به دره ختی زه قنه موت؟

﴿٦٣﴾ به راستی ئیمه نه و دره خته مان کردو به هو ی تاقی کردنه و دیه ک بو سته مکاران.

﴿٦٤﴾ چونکه نه وه دره ختی که و له ناو ئاگری دۆزه خه وه دهر دیت.

﴿٦٥﴾ هیشو ده کی هه رو ده کو سهری شهیتانان رو و ناشیرین و تر سنا که، جا خوانه ناسان گالته به مه ده که ن و ده لین: دره ختی شین و ئاگری سو تینه ر؟! به راستی نه وان هیشتا خوا یان نه ناسیوه و هیژو دانایي نه و زاته یان نه زانیوه.

﴿٦٦﴾ جا نه وان له و دره خته ده خو ن و سکیانی ئی پر ده که ن

﴿٦٧﴾ پاشان له سهر نه و خوار دنه یش زو خا و نیکی زو ر داخیان بو هیه و ده یخو نه وه،

﴿٦٨﴾ پاشان بیگومان جی که یان هه ر گه رانه و دیه بو دۆزه خ.

﴿٦٩﴾ بیگومان نه وان له دنیا دابه شوین با و با پیرانیاندا که لاړی و گو مړا بوون ده چون.

﴿٧٠﴾ نه و سا نه وان به شوین نه واندا را ده که ن واته: نه و منده چه سپاون به خراپه و نه فامیه وه وه که نه و ی که راپکه ن به شوین نه و به رنامه ناریک و نا په سه نده دا .

﴿٧١﴾ به راستی زوړیک له خه لکی پېش نه وان گو مړا بوون،

﴿٧٢﴾ وه به راستی ئیمه پیغه مبه رانمان بو ره وانه کردوون و په یامی (الله) یان پی گه یان د وون ، به لام زوړ به ی نه وان دژایه تیان کردوون و گو مړا بوون.

﴿٧٣﴾ جا ته ماشا بکه ن و بزنان سهر نه نجامی بی با و ه ران چی بوو، نه و سا بزنان که نه و دوش بو ئیوه هیه نه گهر دژایه تی پیغه مبه رمه کی خوتان بکه ن.

﴿٧٤﴾ جگه له و به ندانه ی که به دلسوزیه وه (الله) یان په رستوه به راستی نه وانه له ناو هه ر گهل دابوون سهر به رزو رزگابوون.

﴿٧٥﴾ به راستی نوح هاواری بو هی ناین و ئیمه ش وه لاممان دایه وه خو ئیمه با شترین وه لام دهره و مین، ﴿٧٦﴾ نه و سا خو ی و خا و خیزان و په ی ره وانیان له و ته نگانه گه وره یه رزگار کرد.

﴿٧٧﴾ جا دامان نا که هه ر نه و ی نه و بمیننه وه، نه وه بو خوا ی گه و ره به و لا فاوه هه مو مروقی هړ کرد جگه له نه و ی نه و کو مه لکی که م که با و ه ر داریون پاشان هه ر له نه و ی نه و خه لکی سهر له نو ی په ر ی سه نده وه ، واته:

تهواوى مروؤف له دوو پښه مېر وه هاتون يه كه م، ئادم،
دووم، نوح (عليه السلام)، جا هر كه سيك لافى په پړهوى باوياپيرى
خوى ليددات دى خواناس وموسلمان بيت نه گينا شهيتان
فريوى داوه درؤ دهكات له گهل باوك وباپيرانى خو يشيدا.

٧٨) نهوسا له ناو خه لكانى پاش خو يشى ناوى خوشمان بؤ
هيشته وه، نه وه تا ئيستا هه مو گه ليك ريزى نوح ده گريو
به باپيرى خوى دزمانيت كه له راستيشدا وايه، چونكه وهك
وتمان پاش نوح هه ر چى خه لكى تر بووه دىبن هه ر له
نه وهى نوحن بؤيه به و تراوه ئادمى دوو هه م.

٧٩) له ناو جيهانياندا درود بؤ نوح.

٨٠) بيگومان ئيمه هه ر ناو هه ا پاداشتى چا كه كاران
ده ديه نه وه.

٨١) بيگومان نه وه له به نده باو د پرداره كانى ئيمه
بو. رزگار كرا.

٨٢) پاشان نه وانى ترمان له ناو ناودا خنكاند.

٨٣) بيگومان ئيراهيم له دهسته و دايره ي نه وه.

٨٤) نه وه كاته ي كه هاته لاي په رومردگارى خوى به دليكى

پا كه وه. ٨٥) نه وه كاته ي كه به باوكى و به گه له كه ي خوى
وت: نه وه چيه ده پيرستن؟

٨٦) نايابيجگه له (الله) به ناحه ق خودايانيكى ترمان
ده وئيت؟

٨٧) سا ئيوه سه بارت به په رومردگارى جيهانيان چى
ده لئو و برو باو د ترمان چؤنه و ده تانه وئيت چؤن حيساب تان
له گه لدا بكات كاتي ك كه ده گه رپنه وه بؤ لاي؟

٨٨) جا ئيراهيم بؤ خو دزي نه وه له گه له كه ي و شكاندى
بته كان چونكه كاتى دمرچونيان بوو بؤ جه ژنيان به
ته ماشا كردنيكى سه ير ته ماشاى هه ساره كانى كرد وهك
نه وهى كه مروؤفيكى له سه ر حال نه بيت.

٨٩) نه وسه وتى: بيگومان من نه خو شم، نه چو
بؤ جه ژنه كه يان. ٩٠) ئيتر نه وانيش گوئيان پينه دا و

پشتيان تيكردو چوون بؤ دهر وه بؤ جه ژن وسه يرانى
خويان.

٩١) ئينجا نه ويش له و كاته هه لى و مرگرتو خوى كي شايه
لاى خواكانيان كه بؤ پيرؤزى خوار دنيان له پيشدا بؤ دانا
بون تا كاتى گه رانه وه پيرؤز بؤ و بيخؤن جا پيى وتن: بؤ
نان ناخؤن.

٩٢) چونكه وه لاميان نه بو پيى وتن بؤ چى قسه ناكهن؟

٩٣) جا به ده ستى راست و به هه مو و هيزيه وه تيى
سره واندى و جگه له بته گه وره گه يان نه وانى ترى هه مو
شكاندى. بيگومانم كه نه م فه ريكه موسلمانان هى نه م
سهر دمه له و كاته ي ئيراهيم دا بو و نايه هه مو يان كا فر
ده بوون چونكه نه و بت شكاندنه يان به شتيكى بؤ سوود
ده زانى؟! هه ي فه و تاوان تا له ژياندىان بير بكه نه وه!
به سيه تى ئارمؤؤ په رستى به ناو خوا په رستيه وه، نه م كارى
ئيراهيم (عليه السلام) بؤ كه س و بؤ پارت و بؤ يارمه تى دهرى روا له تى
بينه بهر چاوتان و بزنان به و بؤ چونه ي نه م رؤتان ج برياريكى
به سه ردا دهن؟ پاشان بزنان په رومردگارى جيهانيان ج برياريكى
به سه ردا داوه جا بزانه تؤ داناييت يان (الله).

٩٤) نه وسه نه وان به په له روويان تيكرد كاتي ك كه بينيان
بته كانيان شكاوه و پاش پرس و راو هينانى ئيراهيم و
بؤيان دهر كه وت كه نه و بو، جا ده ستيان كرد به
سه ر زه نشت كردنى كه نه م له سور هتى (نه نبيا) دا به
دريؤزى باس كراوه.

٩٥) ئيراهيم وتى: ئيوه شتانيك ده پيرستن كه خؤتان
ده يانتاشن و جوانيان ده كهن و دميان كهن به خواى خؤتان؟

٩٦) له حالي كدا كه (الله) ئيوه ي دروست كرده و نه وه يش
كه ده يكه ن، هه ردو و دروست كراوى نه و زاتهن، ده ي ژبير بن
ته نها نه و به رستن، جا نه و نه زانانه له جياتى بير
كردنه وه و گه رانه وه له و هه له گه وره يه هه ر شه ي سوتانيان
بؤ كردوه. وتيان: بيناو ساختمان گه ليك دروست بكه ن و
پريكه ن له دارو ناگرى بدن جا كاتي ك گرې گرت و ناگار
تير بو،

٩٧) نه وسه نه و فرېدنه نه و ناگره وه

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَتَدْنِيَهُ أَنْ يَأْتِيَنَّاهُمْ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
صَدَقْتَ أَزْهَبًا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَمَوْ
الْبَلَاءِ الْمُؤْمِنِ ﴿١٠٦﴾ وَتَدْنِيَهُ بِذِيْعٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي
الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ
الْمُسْلِمِينَ ﴿١١٢﴾ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مِثْرٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَى مُوسَى
وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنْ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ
﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكْنُؤُوا لَهُمُ الْعَنَلِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرْكُنَا
عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ
﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنْ إِلَى آسَاءَ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾
إِنْ قَالِ لِقَوْمِهِ «أَلَا نُنْفِقُ» ﴿١٢٤﴾ أُنَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
الْخَلْقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

که چی وا ئیستا گه وره بوو و توانای کاری هیه له گه لیدا
که چی فرمانی پی دهریت که نهو کورپی بکات به
قوربانی، جا نهویش وتی: نهی کورپی خوشه ویستم من له
خه ونم دا بینومه که تو سهر دهرپم جا تویش ته ماشا
بکه و بزانه چ بریاریک ددهیت و نهو خه ونه به چی
دهرانیت، کورپیش وتی: نهی باوکی خوشه ویستم نهو کی که
تو نهمرت پی کراوه بیکه ان شاء الله تو منت له ناو
خوگراند دهرت دهکه ویت، واته: خو دهرم بو نهو
سهر برینه، به ئی نهو هیه باوک و هه زه ندی راست و خواناس،
کام له ئیمه ناوا نامادهین که خوشه ویسترتین که سمان
فیدای (الله) ی بکهین و کام له هه زانندان ناوا گویرایه لو
هه رمانبهرداری باوکی خو دهرکات بو نه نجامدانی فرمان
الله؟

﴿١٠٣﴾ جا کاتیک هه ردووکیان خو یان دا به دهرت برپاری
(الله) دهو له سهر ناوچاوان رایکشا بو سهر برین و کیردی
له ملی نا.

﴿١٠٤﴾ لهو کاته دا ئیمه بانگمان کرد که نهی ئیبراهیم
﴿١٠٥﴾ بیگومان تو خه ونی خو ت هینایه دی جا ئیمه ش
هاتین به هاوارتانه ووه لهو تهنگانه رزگارمان کردن، خو
بیگومان هه ناو ده ها ئیمه پاداشتی چاکه کاران ددهینه ووه.
﴿١٠٦﴾ بیگومان که نهو تافی کردنه و هیه کی پروون بوو بو
نهو دوو پیغه مبه ره سه لامی خویان لی بی.

﴿١٠٧﴾ جا ئیسماعیل مان (الله) دایه ووه به ئیبراهیم
(الله) و به رانیک گه وره مان له جباتی نهو دا بو نارد که بیکات
به قوربانی. قوربانی نهو ئومه تهیش له و یوه سهر چاوه
دهریت.

﴿١٠٨﴾ جا له ناو به ره ی نایینددا و امان لی کرد که به چاکی
ناوی بهن.

﴿١٠٩﴾ درود بو ئیبراهیم که به چاکی فرمانی ئیمه ی
نه نجامدا. ﴿١١٠﴾ ئیمه هه ناو ده ها پاداشتی چاکه کاران
ددهینه ووه،

﴿١١١﴾ به بیگومان نهو له بهنده باوهردارمکانی ئیمه بوو.

﴿١٢٠﴾ جا نهوان ویستیان بهو هه رفه ئله له ناوی بهن به لام
(الله) دهره رموی: ئیمه نهوانمان سوکو شهرمه نده کردو به
فرمانی (الله) ناگر ئیبراهیمی نه سوتاند.

﴿١٢١﴾ نهوسا ئیبراهیم (الله) وتی: بیگومان من لی ره کوچ دهکم
بو نه نجامدانی برپاره کانی په روه ردگارم که بهم زوانه
رینمایم دهکات که بو کو بیچم. به ئی له ولاتی خو ی که
عیراقه دهرچوو به رهو شام، جا کاتیک که گه یشته زهوی
به پیت و هه ر، داوای له په روه ردگاری کردو وتی:

﴿١٢٢﴾ نهی په روه ردگارم کوریکم پی بده له پیاوچاگانبی،
په روه ردگاریش دهره رموی:

﴿١٢٣﴾ نهوسا ئیمه ییش موژده مان پی دا به کوریک
له سهر خو و به هه وسه له.

﴿١٢٤﴾ جا کاتیک نهو کورپه گه وره بوو توانای نیس کردن
پیدا کرد له گه ل باوکی دا، ئیبراهیم خه ونی بین که لهو
خه ونه دا فرمانی پی کرا که کورپه کی سهر بریت. باوکیک
جه ندین ساله مندالی نهو لهو سهر دهمه ی ته مه نیدا له
(الله) پارایه ووه که کورپی پی بدات و نهویش کورپی پی دا

فَكَذَّبُوهُ فَأَنهَمُ لَمَحْضَرُونَ ﴿١٣٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٣٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَسِينَ ﴿١٤٠﴾ إِنَّا كَذَّلْنَاكَ
بِعِزِّي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَئِنْ لَوَّمَا
لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٣﴾ إِذْ بَحَّثْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا
فِي الْعَدَبِينَ ﴿١٤٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَإِذْ كُنَّا لَمُرُوثِهِمْ
مُصْحِحِينَ ﴿١٤٧﴾ وَيَأْتِلِ أَفْلا تَعْقِلُونَ ﴿١٤٨﴾ وَإِنْ يَوُسَّ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٥٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ
مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٥١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٥٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ
كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٥٣﴾ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥٤﴾
فَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٥٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً
مِّن يَقْطِطِينَ ﴿١٥٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ آلَافٍ أَوْ يُزِيدُوكَ ﴿١٥٧﴾
فَتَأَمَّلُوا فَمَتَّعْنَاهُمُ إِلَى حِينٍ ﴿١٥٨﴾ فَاسْتَفْتَيْهِمْ زَرْنَاكَ أَتَيْنَاكَ
وَلَهُمُ الْبُشُورُ ﴿١٥٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَكِيَّةَ إِنْنًا وَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٦٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكِهَمُ يَقُولُونَ ﴿١٦١﴾ وَلَدَّ
اللَّهُ وَلَئِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٦٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٦٣﴾

۱۳۷ نهوسا موژدهشمان پی دا به نیسحاق که
پیغه مبریکه له ناو پیاو چاکان. وه نه مهش به لگه یه له سر
نهوی که نه و کورهی نامادهی سهر برین بو نیسحاق نه بو
وهک هندیک وتویانه. نینجا پهرو مردگار دمه رموی:

۱۳۸ خه پرو فهران رژاند به سر خوی و به سر نیسحاق
جا له ناو نه و دکانیاند چاکه کارو به پروونی سته مکار له
خوی دمی.

۱۳۹ خو به راستی منه تیشمان نایه سر موسا و هارون.

۱۴۰ جاخویان و گه له که یانمان رزگار کرد له و تهنگانه
گه وره یی که تییدا بون به دست فیرعه ونه وه.

۱۴۱ جا یارمه تیمان دان نهوسا نهوان زالبون به سر
دوژمنانیاند که فیرعه ون و دست و دایره ی بو.

۱۴۲ خو په راوی رؤشنکهره و ده مان که تهورات بو پیدان.

۱۴۳ نهوسا ریگای راستمان پی شان دان.

۱۴۴ جا و امان ئی کردن که پاش خویان به چاکه ناویان
ببهن.

۱۴۵ درود بو موسا و هارون.

۱۴۶ بیگومان نیمه هر ناو ده ا پاداشتی چاکه کاران
ددهینه وه.

۱۴۷ بیگومان نه و دووانه هه ردو وکیان له بهنده
باو پر داره گانی نیمه بوون. نینجا پهرو مردگار باسی نیلیاس
الکس دمه کات و دمه رموی:

۱۴۸ به راستی نیلیاس الکس یه کیکه له پیغه مبران.

۱۴۹ جا و میریان بیته وه نه و کاته ی که به گه له که ی وت:
نایا نیوه خوتان نا پاریزن له و شتانه ی که به لای (الله) دوه
ناره وایه؟! واته: خوتان بپاریزن و له پهرو مردگار بترسن.

۱۵۰ نایا نیوه نه و بته ی که ناوی به عله دمه رستن و واز له
چاکرینی درسته که ران دهینن که (الله) یه؟

۱۵۱ که پهرو مردگار تانه و پهرو مردگاری باو باپیران تانه؟

۱۳۷ نهوسا نهوان باو پریان پی نه کرد، نینجا نهوان
به راستی ناماده دمه رین بو ئی پرسینه وه و حیساب و توله.

۱۳۸ جگه له بهنده چاکه گانی (الله)، که نهوان به چاکه
پاداش دمه رینه وه.

۱۳۹ وه له پاش خوی ناوی چاکمان بو هیسته وه ۱۴۰ درود
له نیلیاس، ۱۴۱ بیگومان نیمه هر بهم شیوه یه پاداشتی
چاکه کاران ددهینه وه.

۱۴۲ به راستی نه و یه کیکه له بهنده باو پر داره گانی نیمه.
نینجا پهرو مردگار به کورتی باسی لوت الکس و پاشان باسی
یونس الکس دمه کات و دمه رموی:

۱۴۳ جا بی گومان که لوت الکس له پیغه مبرانه،
پهرو مردگار ناردی بو سر گه لیکی ره وشت نزم به لام
هر چه ند ناموژگاری کردن سودی نه بوو پاشان (الله) نه و
گه له ی له ناو برد به سهر وین کردنی خویان و دیهاته کانیان و
لوتی رزگار کرد، وهک دمه رموی:

۱۴۴ باس بکه نه و کاته ی که نیمه خوی و دست و
دایره که یمان هه موو رزگار کرد،

١٣٥ جگه له پیرمه نه که ی خیزانی که له ناو له ناو چواندا مایه وه چونکه ئه ویش به بیرو بۆ چون یارمه تی ئه وه گه له ی ددها.

١٣٦ پاشان ئه وانی ترمان له ناو بردن.

١٣٧ جا به راستی ئیوه له کاتی سهفه رتان دا به روژ ددهن به لای ئه واند،

١٣٨ و به شه ویش و هه می شه شوینه واری ئه وان ده بینن ده ی نایا ژیر نابن و له وان په ندو ئاموژگاری و مرناگرن؟ واته، دژایه تی پیغه مبه ره که تان نه که ن، نه که وه که ئه وان تو له تان لیوه رگری ت؟

١٣٩ خو بیگومان یونس یس (علیه السلام) له پیغه مبه رانه. ئه م پیغه مبه ره ش وه کو له سورمه ی (ئه نبیا و شوعه را و ئه عراف) و چه ند جیگای تر دا هاتوه زور زه حمه تی کیشاوه له گه ل گه له که ی خویدا به لام باومریان پی نه کرد وه ئه ویش به بی ئه وه ی فرمانی خوی بۆ بی ت ئه وه گه له ی به جی هیشته وه وای بیر نه ده کرد وه دوچار ی ته نگانه بکری ت، جا لی ره دا هه ندی له وه سهفه رمیمان بۆ باس ده کات و ده فه رموی:

١٤٠ وه بیر یان به ی نه ره وه ئه وه کاته ی که رای کرد و چه و لای که شته کی پر و ئه وانیش هه لیان گرت، به لام له ده ری دا له بهر زوری باره که ی نزیک بو که هه مو یان نو قمی ده ری ا ببین له بهر ئه وه ناچار بون که که سیکی ئی بجه نه ناو ده ری اوه تا به لکو باقی تریان رزگاریان ببی ت.

١٤١ جا تیروپشکیان کرد که چی ئه وه له وانه بو که وه به ره فرمه دان که وت و خسته یانه ناو ده ری اوه.

١٤٢ ئه وسا ماسیه کی گه وه ره قووتی دا له حالی که دا که خوی سه رزه نشتی خوی ده کرد له سه ر ئه وه کاره ی که کردی و پارایه وه له په رومردگاری و دانی نا به هه له ی خویدا و خوی به سه مکار ناو برد جا په رومردگار هات به هاواریه وه وه له وه ته نگانه گه وره یه رزگاری کرد.

١٤٣ جا ئه گه ر ئه وه له وه که سانه نه بووایه که به پاکی ته سبیحاتی په رومردگاری خویان ده که ن و دانی به هه له ی خویدا نه نایه،

١٤٤ بیگومان له ناو سکی ئه وه ماسیه دا ده مایه وه هه تا ئه وه روژ ده ی که خه لک زیندو ده کرانه وه، واته: هه تا قیامه ت له ویدا ده بو.

١٤٥ جا ئیمه به ده رکردنی فرمانمان بۆ ئه وه ماسیه و هی تانه وه ی بۆ که ناری ده ری ا و هه له ی تانه وه ی خسته مانه ئه وه چو لاییه وه له حالی که دا که له شی کو ترا و نه خوش بو و توانای هیج جمو جوی نه بو و می ش و مه گه زیش لی ی کو ده بو و نه وه و نا زاریان ده دا به لام په رومردگار خسته ی بهر ره حمه تی خوی و ده فه رموی:

١٤٦ ئه وسا ئیمه ده رختی کو له که مان بۆ رو واند که په لکه کانی بدا به خویدا تا می ش و مه گه ز لی ی نزیک نه بنه وه و نا زاری نه دن.

١٤٧ جا پاش چاک بونه وه ی ناردمان بۆ گه لی که سه د هه زار که س و زیاتری ش ده بوون.

١٤٨ ئه وسا ئه وانیش باومریان هی ناو تا ماو می ه که ژیا نی خو شمان پی دان، ئینجا (الله) به شیوه ی پرس یاری سه رزه نشتی روله و گه ل و هۆزو که سانه ده کات که ده لێن فری شته کان کچی خودان و ده فه رموی:

١٤٩ ده سا لی یان به رسه نایا په رومردگاری تو کچی هه یه و ئه وان کو ریان هه یه؟

١٥٠ یان نایا ئه وان له وئ بوون که ئیمه فری شته کا نمان می ی نه دروست کرد وه؟

١٥١ باش بزانی بیگومان هه ره به شی که له درو کانیان که ده لێن:

١٥٢ (الله) من دالی بو و بیگومان که ئه وان له وه قسه و با سانه دا درو ژنن

١٥٣ نایا ئه وه له باتی کو ردا کچی هه لبا زرده بۆ خوی؟!

١٥٤ ئه وه چی تانه؟ چو ن ئاوا بریاری که دده ن؟

١٥٥ نایا بیر نا که نه وه؟ واته: ژیر یی و چاک بیر بکه نه وه و چی تر ئه وه قسه پر و پو چانه مه که ن و خو تان فری و مه دن.

۱۶۱) یان نایا به لگه یه کی رۆشنان هه یه له سه ره شه مه
بریارانه تان؟

۱۶۲) جا نه گهر راست ده که ن له مه سه نه تاندا ناده ی کتیبی
خوتان بێنن؟ ناشکرایه که هه یج کتیبکیان نیه چونکه
درۆ بوختان هه لده به ستن و هه یج تریان لا نیه.

۱۶۳) ئه وان له نیوان په ره وردگار و له نیوان جنۆکه کاند
خزمایه تی دادنه ن، به راستی جنۆکه خویان ده زان که له
رۆزی قیامه تدا ئه وانیش ئاماده ده کړن له دادگای
په ره وردگارا و هه یج جوړه په یوه ندیه کیان جگه له
به ندایه تی له گه ل (الله) دا نیه ، هه ره وکو په ره وردگار خوی
ده ره رموی:

۱۶۴) پاک و بێ عه یبه (الله) و نیازی به مندال و خرم نیه و
دوره له و وه سفی که ئه وان ده یکه ن، به لئ جنۆکه و مرۆڅ
ئاوا نمه ک نه ناسن و درۆی گه وره ی ناوه ها ده که ن سه باره ت
به زاتی (الله) و سیفه ت و کرداره کانی.

۱۶۵) جگه له به نده پاکه کانی (الله) که به راستی و به بێ
عه یبی ده یناسن و به پاک و خواوینیش به ندایه تی بو
ده که ن.

۱۶۶) ئه و سا به راستی ئیوه و ئه و دی که ده یبه رستن،
۱۶۷) ئیوه ناتوان دزایه تی (الله) بکه ن و له ده ستی تۆله و
سزای درجن ، که سیستان له درۆی بو فریو نادریت بو بت
په رستی.

۱۶۸) به لئ که ستان پێ ناخه له تیت جگه له و دی که
ده چیته ناو دۆزه خه وه، واته: هه ره دۆزه خیتان
بو دزه خه له تیت. جا فریسته کان ده لئین:

۱۶۹) له ناو ئیمه دا که سیک نیه مه گهر پله و جیگایه کی
ناشکراوتایه تی خوی هه یه و ناتوانی له و پله و جیگایه ی
خوی تی په ریت.

۱۷۰) خو ئیمه هه میسه ریزین له پێشگای په ره وردگارماندا
ئاماده ی به ندایه تین.

۱۷۱) جا بێگومان ئیمه هه ره خه ریکی ته سبیحاتی
په ره وردگارین. له سه حیحی موسلم دا هاتوه که حوزه یفه

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥١﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٣﴾ فَأْتُوا بِكِتٰبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٥٤﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَهَبًا ﴿١٥٥﴾ وَلَقَدْ عَلِمَتْ الْجَنَّةُ أَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٦﴾ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٧﴾ ۞ إِنَّا عِبَادُ اللَّهِ ۖ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٥٨﴾ فَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ نَّارَهُ ۖ مَا أَشْرَ عَلَيْهِ بَقِيَّتِي ۖ إِنَّا مِن هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٥٩﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا أَن نَّمُوتَ مَقَامَ مَعْلُومٍ ﴿١٦٠﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصّٰوِرُونَ ﴿١٦١﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِن كَانُوا لَيَقُولُنَّ ﴿١٦٣﴾ لَوَ أَنَّا عِنْدَ ذِكْرٍ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٤﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٥﴾ فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٦٦﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كُتُبُنَا لِعِبَادِنَا الرُّسُلَ ۚ إِنَّهُمْ لَمُ الْمَصْرُورُونَ ﴿١٦٧﴾ وَإِن جُنَدُنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٦٨﴾ فَنُؤَلِّ عَنْهُمْ كِتٰبَ حَبِ ۖ وَأَنصِرْهُمْ فَسُوفَ يُصِيرُونَ ﴿١٦٩﴾ أَفَعِدَّيْنَا يٰٓأَيُّهَا الْمَلٰٓئِكَةُ ۖ إِنَّا لَمُتَعَجِّلُونَ ﴿١٧٠﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِ ۖ فَسَاءَ صٰحُ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٧١﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ كِتٰبَ حَبِ ۖ وَأَنصِرْهُمْ فَسُوفَ يُصِيرُونَ ﴿١٧٢﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٧٣﴾ وَسَلِّمْ عَلَى الرُّسُلِ ۚ ۞ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٧٤﴾

له پێغه مبه ره وه ﷺ هه ناویه تی که هه رمویه تی: {فُضِّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ جُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا وَجُعِلَتْ ثُرَيَّتُهَا لَنَا طَهُورًا إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ/ئیمه به سێ شت ریزمان ئی نراوه به سه ره خه لک دا:
ریزه کانی نوێزه که مان وه کو ریزی فریسته کانه و زه ویمان بو
کراوه به مزگه وت و خا که که یشی پاکۆ که ره هه رکاتی
که ئومان ده ست نه که ویت}.

۱۷۵) جانگهر چی ئه وان له پێش هاتنی پێغه مبه ردا ﷺ
ده یان وت:

۱۷۶) بێگومان ئه گهر که سیک بێته لامان و فرمانی خوا مان
بو یاس بکات و روداوه کانی گه لانی پێشومان بو بلیت،
ئیمه ش به خو ماندا ده چوینه وه.

۱۷۷) به ندناییه وه ئیمه ده بووین به به نده پاکه کانی (الله)
که چی له م بریاره یشاندا درۆیان کرد.

۱۷۸) جا کاتیک که پێغه مبه ریان بو هات ئه وان بێ
باوه ربوون پێی ، جا به م زووانه ده زانن چییان به سه ره
دیت.

١٧١ بهراستی برپاری ئیمه سهبارمت به یارمهتی دانی بهنده و پیغمبرانمان هر لهکونهوهیه که فهرمویهتی: خوّم و پیغمبرانم سهردهکوهین و دوژمنی ئیمه و پیغمبرانمان لهناودهچیت.

١٧٢ کهوابو بابیگومان بن که پیغمبرانن یارمهتی دراوان.

١٧٣ جا بیگومان که هر سهربازدکانی ئیمه سهردهکوهن له دنیاو له دواړژدا ، نهگهر له دنیاو شکست بخون له دواړژدا هر ئهوانن سهرکهوتوو.

ئهوهیو که قورهیش بهسهرگردایهتی ئهبوچههل و ئهوسوفیان دژایهتی پیغمبر ﷺ و یاردهکانیان کرد تا هاتنه سهر ئهوهیش که برپاری کوشتیانداو ناچار بهفرمانی خوا پاش سیانزه سال بانگه وازی یهکتا پهرسی کۆچی کرد بۆ مه‌دینه و پاشان چهن‌دین جهنگی خویناویشیان له‌دژی کرد تا سهره‌نجام له‌سالی هه‌شته‌می کۆچیدا ﷻ زالی کرد به‌سهریاندا، به‌لام ئه و پاش زالبونی ههموینی به‌خشی.

١٧٤ جا تۆنه‌ی محمد ﷺ گوینیان تی مه‌ده هه‌تا ماوه‌یه‌ک که کاتی هاتنی سزایانه به له‌ناو چون و کوشتن و ده‌ستگیر کردن،

١٧٥ وه‌بیریان بینه‌وه و بۆیان رۆشن بکه‌روه ، ئه‌وسا به‌م زوانه ئه‌وانیش سزاو تۆله‌ی خراپه‌کاری خوین ده‌بین.

١٧٦ ئایا بۆ سزاو تۆله‌یه‌ک که بۆمان داناو پهل ده‌کهن؟! واده‌زانن که درۆیه؟ با په‌له نه‌کهن دنیابن که دیت.

١٧٧ ئه‌وسا که سزای ئیمه هاتنه ناو شارو ماله‌کانیان و یه‌خه‌ی گرتن ئای چ خراپ به‌یانیه‌که به‌یانی هاتنی سزای ترسینراوان.

له‌ فهرموده‌دا هاتوه که ئه‌نه‌س وتویه‌تی: به‌یانی زوو پیغمبر ﷺ دای به‌سهر خه‌یبه‌ردا جا کاتیک هاتنه دهره‌وه به‌ ته‌وشی و زه‌نگن و بیله‌وه بۆ ناو باخ و کیلگه‌کانیان و جاویان به‌و سوپایه کهوت گه‌رانه‌وه و وتیان:

به‌خوا محمده، محمده سوپایه‌کی گه‌وره! جا پیغمبر ﷺ فهرموی: {اللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ خَيْرٌ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةٍ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ / الْحَارِی/ اللّٰهُ له هه‌موشت گه‌وره‌تره، ﷻ له هه‌موشت گه‌وره‌تره، خه‌یبه‌ر ویران بوو، بیگومان ئیمه هر کاتیک بۆ ته‌می و ژیرکردنی گه‌لیکی سهرمۆ بچینه ناو ماله‌کانیانه‌وه ئه‌و کاته خراپترین به‌یانیه به‌یانی ترسینراوان}

جاریکی تر په‌رومردگار له‌م هه‌لومه‌رجه‌ی دابه‌زینی ئه‌م ئایه‌تانه‌دا که جیهاد له‌سهر موسلمانان پئویست نه‌کراوه ده‌فه‌رموی:

١٧٨ تا ماوه‌یه‌ک وازیان ئی به‌ینه.

١٧٩ وه‌ ببینه و بزانه چی ده‌کهن، به‌م زوانه ئه‌وانیش بۆ خوین ده‌بینن که چییان کردوه و چییان هاتوته‌ی "چی بچینی هر ئه‌وه ده‌روینه‌ده‌که‌ی"

١٨٠ پاک و بێ عه‌یبه په‌رومردگاری به‌ ده‌سه‌لاتت له‌و وه‌سفیه‌ی که مشریکان ده‌یکهن که‌خوا مندالی هه‌یه و نیازی به‌ که‌سانیک هه‌یه که هه‌والی به‌نده‌کان و دوعاو وتارو کرداره‌کانیان بێ بگه‌یه‌نی‌ت و له‌روی که‌سانیک داده‌می‌نی و تکا‌کاریان ئی وهرده‌گری‌ت و ده‌یان شتی تر که ته‌نها له‌ توانای خوا دایه.

١٨١ سا درود له‌سهر ته‌واوی پیغمبران.

١٨٢ ئه‌وسا ته‌واوی سوپاسیش هر بۆ (اللّٰهُ) یه‌ که په‌رومردگاری جیهانیانه.

سورته‌ی صاد ٢٨

سورته‌ی صاد که سورته‌ی سی و هه‌شته‌می قورئانه ، له‌ مه‌که‌دا هاتۆته‌ خواره‌وه و هه‌شتا و هه‌شت ئایه‌ته ، و تراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین سورته‌ی سی و هه‌شته‌میشه و پاش سورته‌ی (القمر) و پێش (الأعراف) دابه‌زیوه، ئه‌م سورته‌وه سورته‌ی ئینفتارو له‌سهر رای هندیکیش سورته‌ی نوح سی سورته‌ی قورئانن که ژماره‌ی سورته‌و ژماره‌ی دابه‌زینیان یه‌کیکه.

بەناوی الله ی زۆر بەسۆزو بێنیهایهت میهرهبان

۱) صاد. پیتیکه لهو پیتانهی که لهپیش چهند سورمتیکی تری قورئاندا هاتون و راستترین بۆچون ئهوهیه که زانیاری مانای ئهم وشانه همر لهلای (الله) یه. سوئند بهم قورئانهی که خاومنی بیرو یاد کردنهوهیه. به خوئندنهوهی سودی ئی وهرگرن و به بهیرهوکردنیشی (الله) له خۆتان رازی بکهن. وه ئهو قورئانه مایه شهرف و ریزهجو ههر کهسیک که پهیرهوی بکات.

٢٠ به‌لام ئەو کەسانەى کە خوا نەناسن وان لەناو گێژاوى
خۆ پەسەندى و لوت بەرزى دا وناپێکن لەدایەتەى ئەو
قورئانەدا هەر يەكەو بەشتىكى دادمەنێن. ئینجا پەرورمردگار
دوژمنانى ئەم قورئانە دەرستێنێ و دمهفرموى:

 زۆر گەلو ولاتامان لەپیش ئەواندا بەهۆی
 دژایەتیانەوه بۆ پێغەمبەرەکیان لەناو بردو، جا ئەو کاتە
 کە سزایان بۆ دەهات هاواریان دەکردو پەشیمان دەبنەوه
 لەو هەلسو کەوتە نارهواپانەیان بەلام تازە کاتی پەشیمان
 بونەوه پزگار بون لەدەست دەرچو بو، جا ئێوەش ژیرین
 با وەکو ئەوانەتان بەسەر نەیت.

٤ به‌لایانه‌وه سه‌یر بوو که له‌خوێان ترسینه‌ریان بو
هات بوو و بـی باوم‌پان ده‌یان وت: ئه‌مه جادوگه‌ره‌و زوړ
دروژنه. ٥ ده‌یان وت: ئایا وایه که ئه‌و له جیاتی ئه‌و
هه‌مو بـتانه ده‌لی: ته‌نـها یه‌ک خـودا هه‌یه که شایسته‌ی
په‌رستن بـیت که ناوی (الله) یه؟ به‌راستی ئه‌مه شتیکی
سه‌یره که چه‌ندین خـودا نه‌توانن نیازی ئیمه به‌راورد
بکه‌ن به‌لام یه‌ک خـودا بـتوانیـت نیازی جیهانیان به‌راورد
یکات؟!

۶ جا پياو ماھولانيان بهواني تريان وت: برۋن و گوی بهم هسانه مەدەن و خۇگرن لەسەر پەرستنی خواکانتان بهراستی هەر ئەمەیه ویست و ئارەزووی خاوازاو.

٧) ئىمە ئەمەمان نەبىستوۋ لە ئايىنەكەى تردا، كە
ئايىنى عىساىيە بەئكو ئەوان دەلئىن: خودا سىيان ئىتر چۆن
باوەر بەم بگەين كە دەلئىت (الله) يەكەو ھاوبەشى نىه؟
بەراستى ئەمە ھەردەست ھەئەست و دروستكراو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿١﴾
كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا وَلَاتْ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٢﴾ وَعِجْبُوا
أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٣﴾
أَجْعَلِ الْاِلَٰهَةَ الْإِنثَىٰ وَجِدَا إِن هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿٤﴾ وَأَنْطَلَقُوا لَمَّا
مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِمْ كُنُوا فِي هَٰذَا لَشَيْءٌ عِزًّا ﴿٥﴾
وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْاِلَٰهَةِ الْاٰخِرَةِ إِن هَٰذَا إِلَّا اِخْتِلَاقٌ ﴿٦﴾ اٰءَزْدَلِ
عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ يَنبِئُ بِأَلْهُم مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَ عَذَابَ
﴿٧﴾ اٰمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٨﴾ اٰمَرْلَهُمْ
مَلَائِكَةُ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ﴿٩﴾
جَعَدْنَا مَا هُنَالِكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ﴿١٠﴾ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْنَادِ ﴿١١﴾ وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَاصْحَابُ
التَّنِيكِ اُولَئِكَ الْاَحْزَابِ ﴿١٢﴾ اِن كُلًّا اِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلُ
فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٣﴾ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا
مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا اَعْمَلْ لَنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٥﴾

8) ئايا لەنيوان ئىمەدا لەگەڵ ئەو ھەمو سەرودەتو سامان و دەسلەتەماندا ئەم قورئانە بۆ سەر ئەو کابىراى کەم دەست و بىن ھىزە پەوانە کراوە؟! نەخىر ئەمانە تەنانت لەم قورئانەيشدا ھەر لە گوماندا بون بەئکو ئەوان ھىستا سزاي منيان نەچەشتو، ئەگەر بىچەژن جا ئەوسا دەزانن کە ئەمە پىنەمبەرەو ئەم قورئانە راستە بەلام ئەو زانىنە لەو کاتەدا ھىچ سودىک بەوان ناگەيەنیت.

١ به لڳو ٺاڻا ٺهوان گهنجڻهندي به زميني و نيعمه تي
پهرو مردگاري به دمسلات و به خشندي توڻان له لايه؟ تا
به كهضي خويان بدن بهو كهسي ٺارهوڻيان ليبي تي و
به رگري بكن لهوي كه ٺارهوڻيان ليبي نيه؟

يان نه خير (پييان بلّ) ئايا ھەر ھى ئەوانە
خاوندنیه تی ئاسمانان و زەوی و ئەودیش که له نیوانیاندايه؟
دەى ئەگەر وایه سا به په یژد سەرکهون بۆ ئاسمان و لەوئ
نیگا بهینن بۆ ھەر کهسێک که خۆیان دەیانەوئیت، ئاشکرایه
که ئەمەیان له دەست نایەت.

بده. جا بویه وایان دهوت چونکه حیسابو کیتابیان بهلاوه درؤ بوو، ئینجا بهروردگار دلنهوایی پیغه مبه‌رمان دهکات و دهفه رموی:

١٧ نهی محمد ﷺ خو بگره له‌سهر نهو دمه‌دهمه و هسه ناشرینانه‌یان و باسی داوودی خاوه‌ن دمه‌لاتی به‌ندهی ئیمه ﷺ بکهو بیرى لی بکه‌روه که نهو له هه‌مو ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌کدا ههر روى له ئیمه ده‌کردوو چاوى له یارمه‌تی ئیمه بو.

١٨ بیگومان ئیمه‌ش چیا‌کانه‌مان بؤی مۆتی کرد بوو، جا به‌نیواران و به‌به‌یانیان له‌گه‌ل ئه‌ودا ته‌سبیحاتیان ده‌کرد.

١٩ خو بالنده‌یشمان بؤی مۆتی کردو هه‌مویان له‌لای کۆ ده‌بونه‌وه و به‌یادو ته‌سبیحاتی الله رویان هه‌رله‌و زاته بو.

٢٠ جا دمه‌لاتی چاک و به‌هیزمان بیداو پیغه مبه‌ریمان

پى به‌خشی و تیمان گه‌یاند که چۆن هسه‌ی راست و ناراست له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه و چۆن هسه‌کانی خۆیشی وایی که

خه‌لگی به‌جوانی له‌مه‌به‌ستی تی بگات، پیغه مبه‌رمان ﷺ

له‌باری داووده‌وه ﷺ ده‌فه رموی: { أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ

صَلَاةُ دَاوُدَ وَأَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ، كَانَ يَتِمُّ نِصْفَ

اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَتِمُّ سُدُسَهُ وَكَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَ يَفْطُرُ يَوْمًا وَلَا

يَقْرَأُ إِذَا لَاقَى / مَنَعُ عَلَيْهِ / وَاتِهِ : خۆشه‌ویسترین نوێژ له‌لای

الله نوێژی داووده‌وه خۆشه‌ویسترین رۆژی‌ش به‌لای الله وه

ههر رۆژی داووده‌وه که نهو تا نیوه‌ی شه‌و ده‌خه‌وت و سى

یه‌کی شه‌و به‌نده‌یه‌تی و نوێژی ده‌کردو شه‌ش یه‌کی شه‌و

ده‌خه‌وت و رۆژی رۆژی نه‌گرت و رۆژیکی نه‌ده‌گرت (وه‌کاتی

له‌گه‌ل دوژمندا روبه‌پرو ببوایه‌وه هه‌رگیز پش‌تی تی

نه‌ده‌کرد) / نه‌وه‌ی نیو دوو که‌وانه که له‌لای

ترمزیه‌وه‌ئه‌لبانی‌ش به‌سه‌حیحی داناوه. ئینجا په‌روهر‌دگار

ده‌فه رموی:

٢١ ئایا هه‌والی نهو خاوه‌ن کێشانه‌ت پى نه‌گه‌یه‌وه کاتی‌ک

که به‌بى ته‌فه‌وره‌قه‌له دیواری می‌جراوبه‌وه سه‌رکه‌ه‌وتن ،

٢٢ نهو کاته‌ی که چونه‌لای داوود جا نهو ترسا لی‌یان که

چۆن ئه‌مانه‌ توانیویانه به‌ناو نهو هه‌مو یاسا‌ولانه‌دا له

دیواره‌وه سه‌رکه‌ه‌ون و بی‌نه‌لای، جا ئه‌وانیش که هه‌ستی‌ان

أَصْبَرَ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ١٧

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ ١٨ وَالطُّيُورَ

مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ١٩ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاثَمْنَاهُ الْحَكَمَةَ

وَفَصَّلَ الْخُطَابَ ٢٠ وَهَلْ أَتَاكَ نَبُوءُ الْخَصَمِ إِذْ سُورُوا

الْمِحْرَابَ ٢١ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ

خَصْمَانِ بَيْنَ بَعْضِنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ

وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ٢٢ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً

وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ٢٣ قَالَ

لَقَدْ ظَلَمَكَ لِسُوَالِ نَجْمِكَ إِلَى نَجْمِهِ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ الْخِلَاطِ لَبَغِي

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

مَاهُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

٢٤ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنُ مَكَابٍ

٢٥ يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ٢٦

١١ به‌لکو ئه‌وان سه‌رباز گه‌لیکی سوکو و بی نرخن له‌ناو

نهو کۆمه‌لانه‌داو لهو شوین و کاته‌دا (که بۆیان دیاری

کراوه‌) و تیشکا‌ون. ١٢ له‌پیش ئه‌وانیشدا گه‌لی نوح و عادو

فیرعه‌ونی خاوه‌ن می‌خه‌کان باوه‌ریان نه‌هینا

به‌پیغه مبه‌رانیان.

١٣ جا سه‌مودو گه‌لی لوتو و گه‌لی شوعه‌یب (که خاوه‌نی

باخاتی چروپ بون) ئه‌وانه‌ش کۆمه‌له‌ خه‌لگی‌ک بون

هه‌مویان باوه‌ریان نه‌کرد به‌ پیغه مبه‌ری سه‌رده‌می

خۆیان.

١٤ ئه‌وانه ههر هه‌مویان پیغه مبه‌رانی خۆیان به‌درؤ

خستوه ئه‌وسا نهو تۆله‌یه‌ی که بۆم دانا‌بون هاته‌دی بۆیان

١٥ ئه‌وان ههر چاوه‌روان تا یه‌ک هیزه‌یان به‌سه‌ردا

ده‌کریت ئیتر به‌ ئه‌ندازه‌ی دۆشینی و شتریک ماوه‌یان پى

نادریت.

١٦ جا ئه‌وان به‌ گالته‌وه و تیان: نهی په‌روهر‌دگارمان

پیش هاتنی رۆژی حیساب نامه‌ی کرداری خۆمانمان پى

بهمه کرد وتیان: مهترسه دوو که سین کیشه مان ههیه که ههندیگمان سته ممان له ههندیگمان کردوه، جا توش بهراستی له نیوانماندا بریار بدهو سته له که سمان مه که و راسته ریگمان پیشان بده

بیگومان نه مه برامه و نه وده و نو سهر مه ری ههیه و من یه که تاکه مه رم ههیه جا نه و وتی: نه و دانهیش بده به من و له قسه دا به سهر مندا زالبوو تاکه مه که هیشمی برد.

داوود علیه السلام وتی: بهراستی به داواکردنی نه و تاکه مه ری توو لکاندنی به مه که گانی خویه وه سته می ئی کردویت و بیگومان زوریک له هاو به شهکان ههندیکیان له ههندیکیان سته ده که ن جگه له و که سانه ی که باو دریان هیناوه و کرداری چاکیان کردوه و نه مانهش که من، جا داوود دنیا بو که ئیمه تا هی کردو ته وه له بهر نه وه داوی ئی بوردنی کرد له پهرو مردگاری و به گهردن که چیه وه سه ری نایه سهر خاک (سوجه دی برد) و به شیمان بویه وه له و بریاره به په له یه ی که له گهل نه و دوو خاوه ن کیشه دا دای چونکه ده بوو قسه ییشی له وی تریان و مر بگرتایه، ئینجا بریاری بدایه، لیردها شتی زور له م بارموه و تراوه به لام له رۆحی نایین و رواله تی نایه ته کان من ناوه های بو ده چم والله اعلم.

جا له و بارموه لی خوش بوین به بیگومان نه و له نزیکه گانی ئیمه یه و جوانترین پله و مه قامی ههیه له رۆژی دوا پیدا. لیردها سوجه بردن باشه به لام زور داکوکی له سهر نه کراوه بویه زانیان به لایانه وه وایه له نوێژدا له م جیگایه دا سوجه نابریت. ئینجا پهرو مردگارمان نه و باسه ی داوود علیه السلام دینیته بهرچاو و روی تی دهکات و دهقه رموی:

نه ی داوود بیگومان ئیمه له م زهویه دا تو مان پاش خه لگانی تر داناوه و هیزو ده سه لاتمان پیداویت، جا توش له نیوان خه لکدا بهراستی بریار بدهو پهیره وی هه ووا نارمه زوات نه که ییت نه و سا نه وه له ریگای (الله) لات ده دات بیگومان نه و که سانه ی که له ریگای (الله) لاده دن سزایه کی توندیان بو ههیه چونکه رۆژی حیسابیان له بیر چوده وه.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَاعْتَمَلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ إِذِ انبَأَهُ إِلَىكَ بُرْقَانُ بَنِي إِدْهَمَ إِذِ انبَأَهُ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِإِدْهَمَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَنِيِّ الصَّفَيفَتِ الْخِيَادِ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ فطُفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَصَحَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينُ كُلٌّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ لَهُ عِنْدَ الرَّفِيقِ رَحْمَنٌ مَنَابٍ ﴿٤٠﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

وتراوه که وه لیدی کوری عه بدوله لیک به ئیبراهیم ی نه بو زورعه ی وتوه: که تو پهراوه گانی ترت خویندو ته وه و هورنانیش ئایا ده کریت که خه لیفه لی کو لینه وه ی له گهلدا بکریت؟ ده لیت وتم: نه ی پیشه وای باو درداران قسه بکه م بی ترس: وتی: بلێ و مه ترسه، وتم نه ی پیشه وای باو درداران ئایا تو له لای (الله) به ری زتری له داود؟ که (الله) پیغه مبه ریه تی و خه لافه تی پیدابوو پاشانیش هه ره شه ی ئی دهکات و له پهراوه که ی خویدا هم داستانه ی تو مار کردوه ئینجا هم نایه ته ی خویندوه ﴿بَدَاؤُنَا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ﴾ ئینجا پهرو مردگارمان تی مان ده که یه نییت که هم جیهانه به بیهووده دروست نه کراوه به لکو حیسابو کیتاب هه یه و دهقه رموی:

جا ئیمه ئاسمان و زهوی و نه وه ی که له نیوانیاندا یه به بی هووده دروستمان نه کردوه، نه وه گومانی نه و که سانه یه که خوا نه ناسن، وای بو نه و که سانه ی که خوا نه ناسن بو نه و ناگره ی که تیی ده خرین،

٢٨ نایا لای ئیمه وەکو یەکن ئەو کەسانە ی که باوەڕیان هیناوەو کرداری چاکیان کردووە ئەو کەسانەش که لەم زەویدا خراپەکارن؟ نایا پارێزگاری گەنە کێڵ وەکو یەک حیساب دەکەین؟ نەخێر شتی وانیهو بۆ هەر کامیان جیگا و پاداشتیکی تاییبەت بە کردارەکانی خۆیان هەیه، ئینجا چاریکی تر سرنجمان بەرەو ئەم پەراوە بەنرخە پادەکیشت و دەفەرموی:

٢٩ ئەمە پەراویکە بەفەرپەرۆزە که ئیمه دامان بەزانووە بۆ لای تۆ تا لە نیشانهکانی ورد ببینەووە تا خاوەن عەقڵەکان پەندو نامۆزگاری ئی وەربگرن، ئینجا پەرورەدگار ئەمان باتەووە بۆ داستانێ داوودو سلیمان کۆری و دەفەرموی:

٣٠ بەخەلات سلیمانمان بە داود بەخشی بیگومان سلیمان باشتەین بەندەبوو بیگومان ئەو هەمیشە بە زمان و بە دل لەگەڵ ئیمەدابو.

٣١ باس بکە ئەو کاتە ی ئیوارە که ئەسپانی رەسەن و چاک لەبەر چاوی سلیمان راگیرا و بە تەماشای کردنیان روژی بردەسەر.

٣٢ جا وتی: خۆشەویستی ئەم ئەسپ و مالهەم لایەم لە یادی پەرورەدگارم تا روژم لی ئاوابوو.

٣٣ بیانەیننەووە بۆم جا بە شمشیر هات بە قاج و ملیانداو هەمو ی سەرپرین و کردی بە خێر لەتۆلە ی ئەو چەند ساتە ی که خەریک بوو بەوانەووە یادی (الله) ی لە بیر چووبیەووە. (لێردا چەندین مانای تر باسکراوە ئیمه ئەو دمان هەلبارد که بە نزیکترمان زانی ، والله اعلم).

٣٤ بە حەقیقەت ئیمه سلیمانمان تاقی کردووەو لاشەیهکمان خستە سەر کورسیەکیەووە، پاشان ئەو هەر پووی لە ئیمه کردوو هەر بۆ لای ئیمه گەڕایەووە. لەفەرمودە ی سەحیحدا هاتووە که پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمویهتی: سلیمان وتی: ئەم شەو ئەجمە لای هەر نەووەو خیزانم و هەر یەکە ی کۆریکی ئەبیت و جیهاد ئەکەن لەریگای خوادا، جا هاوڕیکە ی پیی وت: بلی إن شاء الله، جا ئەویش ئەو زیکرە ی لە بیر ی کردو نەبوو ئینجا بەسەر

هەمو ژنەکانیدا گەرا بەلام تەنها یەک ژنی سکی پیدا کردکە ئەویش لەتی مندالی بو، سویند بەو کەسە ی که گیانی محمەدی بەدەستەئەگەر إن شاء الله ی بکرایە نەووەو مندالی ئەبوو لەریگای خودایشدا جیهادیان دەکرد.

٣٥ سلیمان وتی: ئە ی پەرورەدگارم لیم ببورەو دەسلاتیکی وەهام پی ببەخشە که نەشی بە کەسی تری بەدیت لەپاش من، بیگومان که تۆ هەر خۆتیت بەخشندە.

لە فەرمودە یەکدا هاتووە که پیغەمبەر ﷺ فەرمویهتی: **إِنَّ عِفْرِيَا مِنَ الْجِنِّ تَفَلَّتْ عَلَى الْبَارِحَةِ- أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا- لَيَقْطَعَنَّ عَلَى الْأَصْلَةِ، فَأَمَّا كُنِّيَ اللَّهُ مِنْهُ، وَأَزْدَتْ أَنْ أَرْبُطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُصْبِحُوا وَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ، فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ: ﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَنْتَبِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾** فَرَّذَهُ اللَّهُ خَاسِتًا / الجامع الصغير

صححه الألباني / واتە: بیگومان جنوکه یەکی زەبەلاح کتوپر ئەم ئیوارە هێرشی بۆ هینام (یان وشە یەکی وەکو ئەو) بۆ ئەو ی نوێژەکەم ئی بیریت، بەلام (الله) زالی کردم بەسەریداو گرتەم و ویستم بیبەستم بە کۆلەکە یەک لە کۆلەکەکانی ئەم مژگەوتەووە تا روژ دیکەنەووەو هەمو تان بیبینن، جا قەسە ی سلیمانی بڕام کەوتەووە بیر که وتی: **﴿ ئە ی پەرورەدگارم دەسلاتیکی وام پی ببەخشە که نەشی بە کەسی تری پاش من ببەخشیت ﴾** لەبەر ئەووە ئەو جنوکه یە پی ئەو ی شتیکی دەست کەوێت خوا گەڕاندیەووە. جا پەرورەدگار دەفەرموی:

٣٦ ئینجا ئیمه بامان بۆی رام کرد که بە فرمانی ئەو بەنەرمی دەرۆشت بۆ هەر جیگایەک که مەبەستی بوایە.

٣٧ جا ئەو شەیتانانە ی شمان بۆ رام کرد که هەمو یان بینا دروستکەر و مەلەوان بون بۆ ئەنجامدانی فرمانەکانی.

٣٨ ئەوسا ئەوانی تر کە فەرمان بەرداریان بۆ نەدەکرد پیکەووە بە زنجیر بەندکراو بون و لەژێر دەستی ئەودا بون.

٣٩ پیمان وت: ئەمە بەخششی ئیمه یە بۆت، جا وتان: تۆ بە کەیفی خۆت بکە دە ی بەخششی یان بۆ خۆتی هەلەدەگریت پی حیسابە.

۱۰ جا بېگومان ئەو لەلای ئىمە پلەو پايەى بەرزو جىگای جوانى ھەيە، ئىنجا پەرورەدگار باسى ئەيوب عليه السلام بەكورتى دەكات و دەفەرموئ:

۱۱ باسى بەندەى ئىمە ئەيوب عليه السلام بکە بۇ گەلەکەت ئەو کاتەى کە بانگى کردە پەرورەدگارى و وتى: بەراستى من شەيتان دوچارى نارەحەتى و سزای کردوم.

۱۲ ئىمەيش پىمان وت: پىي خۆت بکوتە بە زەويدا، ئەويش پىي خۆى بە زەويدا کوتى و کانیاويک پەيدا بوو، جا وتمان: (ئەمە بۇ خۆ شۆردن دەست دەدات و ساردەو بۇ خواردنەوھش دەبىت) کە خۆتى پى بشۆرەو لىشى بخۆرەو . بەلى بە خواردنەوھى ئەو ناوہو خۆ شۆردن لىي ئەيوب لەو نەخۆشە چاک بويەوہ.

۱۳ ئەوسا ئىمە ھەموو خاوخیزانى و لەگەل ئەوانىشدا ئەوئەندى تریشمان پى بەخشی کە ئەمە سۆزىکی ئىمە بوو بۆى لەسەر ئەو خۆگریەى و نامۆزگارىشە بۇ ئەوانەى کە خاوەنى ژیرین، جا ئەيوب عليه السلام لەم ماوہ زۆردى کە دوچارى نەخۆشى ببوو ھەر تەنھا خیزانى بۇ مایەوہو خزمەتى دەکرد، ئەوہو پۆزىک کە بەھۆى ھەر شىتیکەوہو لىي تورە بو وتى: ئەگەر (الله) شىقام بدات سەد دارت لى دەدەم، جا پەرورەدگارى مېھرەبان ھەر بۇ خۆى لەسەر ئەو ئافرەتە ھاتە جواب و بە ئەيوبى پاش چاک بونەوہ فەرمو:

۱۴ جا بەدەستى خۆت چەپکىک گیا بگرە، جا بەوہ لە خیزانەکەت بدەو سویندى خۆت مەخەو نازاریش بەو مەگەيەنە بەراستى ئەيوبمان دى کە خۆگرو بە ھەوسەلەو باشتەین بەندەمان بو، بېگومان ئەو ھەمیشە پووی لە ئىمە بوو دیسان پەرورەدگارمان. بەكورتى باسى چەندین پىغەمبەرى تر دەکات و دەفەرموئ:

۱۵ جا باسى بەندەکانى ئىمە ئىبراھیم و ئىسحاق و یەعقوب بکە کە خاوەن دەسلەت و پۆشن بىر بوون.

۱۶ بەراستى ئىمە ئەوانمان ھەلئەردبوو بە ھەلئەردنىک بۇ وەبیر ھینانەوھى پۆزى دوايى واتە ھەمیشە نامۆزگارى کەرى خەلک بوون و دواپۆزبان دەخستە بىرى خەلگەوہ.

وَوَحَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ۝۱۳ وَخَذَ بِدِكَ ضَعْفًا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۝۱۴ نَعَمْ أَلْعَبُ إِنَّهُ أَبَاطٌ ۝۱۵ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۝۱۶ أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ ۝۱۷ إِنَّا اخْلَصْنَاهُمْ بِالصَّوْتِ ذِكْرَى الدَّارِ ۝۱۸ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ۝۱۹ وَادْكُرْ سَمْعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ۝۲۰ هَذَا ذِكْرُ وَإِنَ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَتَابٍ ۝۲۱ جَنَّتٍ عَدْنٍ مَفْنَعَةٌ لَهُمُ الْأَنْبُوبُ ۝۲۲ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهْمَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۝۲۳ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظُرْفِ أَنْرَابٌ ۝۲۴ هَذَا مَا تَدْعُونَ لِيَوْمٍ ۝۲۵ لِحِسَابٍ ۝۲۶ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُم مِّن نَّفَادٍ ۝۲۷ هَذَا وَابِتُ لِلطَّغْيَيْنِ لَشَرِّ مَتَابٍ ۝۲۸ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسْرُ لَهَا ۝۲۹ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ۝۳۰ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ۝۳۱ هَذَا فَوجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۝۳۲ قَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ لَنَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مُتُّمْوهَ لَنَا فَيَسْ أَلْفَارُ ۝۳۳ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضَعْفًا فِي النَّارِ ۝۳۴

۱۷ جابېگومان ئەوانە لەلای ئىمە لە ھەلئەزىراوہ زۆر چاکەکان بوون، چونگە ھەمويان پىغەمبەر و پەيام رەسىنى اللە بوون.

۱۸ ئەوسا ئىسماعىل و یەسوع و زولکىفلىش(سەلامى خوايان لى بى) باس بکە بۇ گەلەکەت تاسوديان لى وەرگرن خۆ ئەوان ھەمويان لە مەرۆفە ھەرە چاکەکانمان بون، ئىنجا دەچىتەوہ سەر ئەم قورئانەو باسى بەھەشت و دۆزەخ و کىشەى چاکەو خراپان و بەكورتى و دەفەرموئ:

۱۹ ئەمە نامۆزگارىەو بېگومان جىگای جوان ھەيە بۇ پارىزکاران.

۲۰ باخچە گەل دانىشتن کە دەرگاگانى کراوہیە بۆيان.

۲۱ لەناويدا شانيان داداوہو تىيدا ميوہى زۆر بانگ دەکەن و خواردنەوھى زۆریش لە ھەرشتى کە ئارەزوئ بکەن.

۲۲ جا ئافرەتانىکی ھەشەنگ و زۆر کە ھەمیشە چاويان لە مێردیانەو ھاوتەمەنيان.

له نيمه تيكداو نهم خوا نه ناسيه تان كرد به پيشه بومان
نای بهراستی نهم جيگايه خرابترين نارامگايه بۆ
ههمومان.

دهلئين: نهی پهرومردگارم هر كه سيك نهم بى دينى و
خوا نه ناسيهى گهياند به نيمه و نيمهى بهم رۆژه رهشه
گهياند، سا تو سزاي بۆ چهند قات كه رهوه له ناو ناگردا.
به ئى بهراستی سزا بۆ ههمويان چهند قات دكرته وه،
نهمانه له دنيا دا دزايهتى پهرومردگاريان دكردو هر كه س
ناوى دهبرد بهسوك ته ماشايان دكرد بهلام وا نئىستا
بههسه و گوشتاريان هر (ربنا، ربنا) يانه و دهيا نه ويته له ويذا
بهم وشه جوانه خويان پيش بخهن و فرتو فيليك له الله
بكه! دنيا بن كه نهم فرتو فيل و وشه شيرينه له ويذا به
كه لكيان نايهت، به ئى، خوا نه ناسان له دنيا دا خويان به
پياو چاك و ناشتى خوازو مروفه دوست و ماف پاريز دوزانن
، بهلام موسلمانان به خراپه كارو توقينهرو دژ به مروفه له
قه لهد ددهن، نه وهتا چاوهرين كه له رۆژى قيامه تيشدا
ههروا بى كه خويان دايانناوه، جا ته ماشا بكه و بزنان چى
دهلئين.

خۆ دهلئين: نهوه چيمانه بۆ نيمه له ناو نهم دۆزهخدا
نهو پياوانه نابيين كه نيمه له دنيا دا به خراپه كارمان
ژماردوون؟

نایا نيمه گالته و درۆمان له گهل دكردن يان نهوانيش
هر ليره له ناو دۆزهخدا بهلام به چاو نايان بينين؟ جا
بهم شيويه دلخوشي خويان دهكهن بهلام زور ناخايه نيته
كه دوزانن نهوان وان له ناو بهههشت و خوشى و شادمانيدا
نه پارينه وه لتيان كه كه مى خواردن يان قومه ناويكيان بۆ
رهوانه بكه بهلام نهوان وهلاميان ددهنه وه و دهلئين:
بيگومان الله نهم خواردن و ناوهى قه دهغه كردوه له
خوانه ناسان، ليرهش الله دهغه رموى:

بيگومان نهوه راسته و كيشهى خهلكى ناو ناگرى
دۆزهخه.

نهى محمد ﷺ بلى: من هر ترسينه ريكم بۆ ئيوه نه
هيدياهت و نه سزاو نه لى خوش بوون هيچ كام به دهست

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رَجُلًا كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۖ أَتُخَذَتُهُمْ
سِخْرِيًا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ۖ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
النَّارِ ۖ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۖ
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۖ قُلْ هُوَ نَبِيُّ
عَظِيمٍ ۖ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۖ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى
إِذْ يُخَصِّصُونَ ۖ إِن يُوحَىٰ إِلَىٰ آلِهَةٍ أَنَا أَنْذِرُ مُبِينٌ ۖ إِذْ قَالَ رَبُّكَ
لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۖ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۖ فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ۖ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۖ قَالَ
يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْعَالِينَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ خَلْقِنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
ۖ قَالَ فَخُذْ مِنْهَا فَاكًا رَّجِيمٌ ۖ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ
الذِّينِ ۖ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۖ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
الْمُنظَرِينَ ۖ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۖ قَالَ فَبِعَرَّتِكَ
لَأُعَذِّبَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۖ

نهمه نهويه كه بهلئينتان بى دهرتيت بۆ رۆژى
حيساب و كيتاب.

بيگومان نهمه رۆژى نيمهيه بو تان و ههريگيز دوا
هاتنى بۆ نيه.

نهمه بزانه و هر ناوهها بيگومان بۆ سهركه شان
خرابترين جيگا هيه

كه دۆزهخه و دهچنه ناويه وه نای كه خرابترين
جيگايه دۆزهخ،

نهمهش بزانه و نهوسا با بچيزن ناوى داخ و خوين و
زوخی دۆزهخيان.

وه سزاي تريس له وينهى نهو كه چه ندين جوړه.

نهميشه تاهميكى ترن وهكو خوتان و بهزور له گهل
ئيوه دهخريته ناوناگر جا پتيان دهلئين: بهخير نهيه ن
بيگومان نهوان خويشيان دهچنه ناو ناگره وه،

به زور له كه له خراوانيش وهلاميان ددهنه وه و دهلئين:
نه، ئيوه بهخير نهيه ن چونكه هر ئيوه بوون كه سهرتان

من نیه، وه هیچ پهرستراویکی راسته‌فینەش نیه بیجگه له الله، که یه‌که‌و هاوبشی نیه‌و زاله به‌سەر هه‌مو شتی‌کدا.

که ئەو زاته پەروردگاری ئاسمان و زهوی و ئەوهی که له‌نیوانیاندايه، که ده‌سه‌لاتدارو ئی بورده‌يه.

ئەي محمد ﷺ بلي: ئەم ناردنەي من و په‌يامه‌که‌م هه‌وايکي گه‌وره‌يه،

به‌لام نيوه پشتی تی ده‌که‌ن و ناتانه‌وي خۆتان خۆش به‌خت بکه‌ن.

من هیچ زانیاریه‌که‌م نیه به‌و کیشه‌گه‌ورانه‌ی که له سەری سەر‌وه سەبارەت به‌ ئاده‌م و شه‌یتان و دۆزه‌خی و به‌هه‌شتیان رویداوه .

وه‌حی نه‌کراوه‌ته‌لای من مه‌گه‌ر بۆ ئەوه‌ی که من ترسینه‌ریکی ئاشکرا بم بۆ تان راست و ناراستان بۆ جیا بکه‌مه‌وه‌و سەر‌هه‌نجامی هه‌ردوو‌تان پی بلیم. جاريکی تر پەروردگار به‌سەر‌هاتی ئاده‌م (سه‌لامی خوی ئی بیت) و شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراومان بۆ باس ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

باس بکه ئەو کاته‌ی که پەروردگاری تۆ وتی: به‌ فریشته‌کان من ده‌مه‌و‌یت به‌شه‌ریک له‌ قور دروست بکه‌م

جا هه‌رکاتیک ریک و پیکم کردو له‌و گیانه‌ی که‌خۆم ده‌زانم چیه‌و چۆنه قوم پيدا کرد ئەو کاته ئی‌وه‌ش سو‌جده‌ی ریزو گه‌وره‌یی بۆ به‌ن.

به‌ئێ پەروردگار ئاده‌می له‌قور دروست‌کردو گیانی تی کرد، جا هه‌موو فریشته‌کان سو‌جده‌یان بۆ‌برد

جگه له‌ ئی‌بلیس که خوی به‌ زلانی و له‌ خوا نه‌ناسان بوو سو‌جده‌ی بۆ ئاده‌م نه‌بر‌دو فرمانی خوی بالا ده‌ستی شکاند.

فه‌رموی: ئەي شه‌یتان چی وای ئی کردی که تۆ سو‌جده نه‌به‌ی بۆ ئەوه‌ی که به‌ ده‌ستی خۆم دروستم کردوه، خۆت به‌ گه‌وره زانی یان تۆ له‌ پایه‌ به‌رزان بویت و پیت شه‌رمه سو‌جده‌ی بۆ به‌یت؟ وتی: من چاک‌ترم له‌ ئەو منت له‌ ئاگر دروست‌کردوه‌و ئەوت له‌ قور دروست‌کردوه.

فه‌رموی: ده‌ی ده‌رچوه له‌ به‌هه‌شتدا ئەوسا ئیت‌رتۆ تارینراو و دور‌خراوه‌یت له‌نازو نيعمه‌تی به‌هه‌شتی من بۆهه‌میشه. بی‌گومان نه‌فرینی من له‌سەر تۆیه هه‌تا رۆژی قیامه‌ت که رۆژی به‌رنامه‌و ئایینه.

وتی: ئەي پەروردگارم سا مۆله‌تم به‌دو مه‌مکوژه هه‌تا رۆژی قیامه‌ت.

فه‌رموی: ئەوسا تۆ له‌وانه‌ی که که ماوه‌یان پی ده‌دری.

به‌لام ئەو ماوه‌یه که پیت ده‌دری بۆ‌رۆژی زیندوبونه‌وه نیه به‌لکو هه‌تا کاتی زانراوه که کاتی کۆتا هاتنی ئەم ژيانه‌ی مرو‌قه‌له‌م جیهانه‌دا.

وتی: سا به‌ گه‌وره‌یت قه‌سه‌م هه‌مویان سه‌رئی ده‌شی‌وینم و له‌به‌ندایه‌تیت لایان ده‌ده‌م.

جگه له‌و به‌ندانه‌ت که به‌ پاکی به‌ندایه‌تیت ده‌که‌ن و راست و دلسۆزن له‌ئه‌نه‌جامدانی فرمانه‌کانتا. جائه‌ی باوه‌ر‌دار ناگاداری کارو کۆششی خۆت به‌ چونکه ئەگه‌ر له‌ به‌ندایه‌تیدا خۆت يه‌ك لانه‌که‌يته‌وه بۆ خوا ئەو کردارانه‌ت لی وهرناگریت وله‌ فرۆفیلێ شه‌یتان پاریزراو نیت.

فه‌رموی: ئەوسا ئەمه‌ راسته هه‌ر راستیش ده‌لیم.

بی‌گومان دۆزه‌خ پر ده‌که‌م له‌ تۆو له‌ ئەوانه‌ی که به‌یره‌وی تۆ ده‌که‌ن هه‌ر هه‌موتان .

(الرملي، صححه الاباني) بيغه مبهر نه ده خوت تا سورته
زومه رو بهنى ئيسرايلى نه خوينايدنه
وشه (زمر) كه به ماناى كومه ل، پير، تاقمه تهنه دوو
جار له قورئاندا نه ویش له نايه تى حه فتاويه ك و حه فتاو
سى ئه سورته دا هاتوه.

به ناوى الله ى زور به سوز و بينه ياهه ت ميه ربه ان

١ دابه زىنى ئه م قورئانه له لايه ن (الله) ى، به ده سلا ت و
داناويه.

٢ بيگومان ئيمه ئه م به راوده مان بو مه به ستىكى راست
ناروده ته لات، جا به چاكى هه ر بو زاتى (الله) به ندايه تى
بكه يت وهه ر بو ريبازى نه و خوت يه كلا بكه يته وه.

٣ ئاگادار به نايىنى پاك هه ر هى (الله) يه وه ئه و زاته
ته نه ا كردارى پاك له شيرك و مرده گري ت، جا نه و كه سانه ى
كه جگه له نه و ده كه ن به دوست بو خويان و ده لئىن: ئيمه
به ندايه تى نه مانه ناكه ين مه گه ر بو نه وه ى كه له خوا وه
نزيكمان بكه نه وه واته، موشريكان نه و شيركه ى كه ده يكه ن
به تاوان و شيركى نازانن به لكو به عيبادته ت و نزيك بونه وه
له (الله) ناوى ده به ن كه واته بت به رستان باوه ريان به
بون و ده سلا تى (الله) هه يه به لام له به رستندا هاوه لى بو
داده ني ن بو يه (الله) رهى لايانه و لايان خو ش نابيت مه گه ر
به شيمان ببه نه وه، بيگومان (الله) له باره ى نه وه ى كه تتييدا
ناكوكن له ناوياندا به ريار ده دات، بيگومان ييش كه (الله)
ري نمايى كه سى ناكات كه نه و كه سه درو زن و خوا نه ناس
بيت واته: هاوه ل دانه ران بو خوا به كا فريش ناو ده بري ن
، چونكه راستى ده شان وه وه ناپاستى ده لئىن.

٤ نه گه ر (الله) ئاره زوى ئى بيت كه مندالى هه بى
به راستى هه لى ده بژارد له وه ى كه دروستي كرده نه وه ى كه
خوى بيويستايه، نه و پاك و بى هاوه ل و هاوتايه، نه و
(الله) يه كه خاوه نى هه مو وه سفه جوانه كانه و خاليه له
هه مو وه سفىكى نارىك و نه گونجاوو به ست، يه كه و
هاوسه رو باوك دايك و مندالى نيه به هيزه به سه ر هه مو
دروستكراوه كانيدا.

٥ (الله) ئاسمانان و زهوى بو مه به ستىكى راست
دروستكردوه شه و ده بيجيت به سه ر رۆژداو رۆژش

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ٢٩ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ
مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ٣٠ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
٣١ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ٣٢ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ٣٣

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ ٣٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ٢ أَلَا
لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَلِلَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٣ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ٤ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ٥
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ فِي جَمْعٍ مُقْتَسَمٍ ٦ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ٧

٢٩ ئه ى محمد ﷺ بلى: له سه ر گه ياندنى ئه م به يامه
من داواى هيج پاداشتىك له ئيوه ناكه م و له وانه ش نيم كه
درو به دهم الله وه ده كه ن.

٣٠ به راستى نه و قورئانه هه ر به ندو ئامو زگاريه بو
جيهانيان

٣١ جا به دنلئاييه وه پاش كه مي ك ئه م هه واله ده زانن ،
واته: پاش مردن هه موشتان بو درده كه و يت. جا له ويدا
بهر نه كه نه وه كه به ركر نه وه يش له و كاته دا هيج سو دىكى
نابى، جا تو نه ى مرو فى خواناس و زيركاتى خوت به فپرو
له ده ست مه ده و نه م ژيانه كه كي لگه ى پاشه رو ژته تو يه كى
چاكى تي دا برو ينه تا به ره هه مي كى چاك به ده ست به ينى .

سورته زومه ر ٣٩

سورته زومه ر كه سورته سى و نه هه مى قورئانه، له
مه كه دا هاوته خواره وه و حه فتاو بينج نايه ته و وتراوه
به گو يره ى دابه زين سورته به نجاو نه هه مه و پاش سورته
(سبا) و پيش (غافر) دابه زي وه. دا يكى باوه رداران عايشه
ده لئيت: {كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزَّمْرَ وَبَنِي إِسْرَآئِيلَ

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ
مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَیُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾
وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَلْبُتٌ أَمَّا أَلْبِلْ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰؤُلَاءِ أَلَّا يَتَّقُوا ﴿٩﴾ قُلْ لِّعِبَادِ الَّذِينَ
آمَنُوا أَنْفُسُهُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةُ إِنَّمَا تُؤْتَى الصَّادِقُ الْآخِرُ ثُمَّ بَعَثَ حَسَابٌ ﴿١٠﴾

پاشانیش گهړانه ووتان هر بۆ لای منه ، نهوسا نهووی که
کردوتانه پیتان دهئیم، بیگومان بزنان که نهو زانهری
نهوویه که لهناو دلهکاندایه و هیچی لی ون نابیت نه
چاک و نه خراب. له فهرموده دا هاتوه که (اللهم)
دفعه رموی: (یا عبادي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَجْتُكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ وَجَعَلْتُكُمْ
كَأَنَّا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي
شَيْئًا يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَجْتُكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ وَجَعَلْتُكُمْ كَأَنَّا عَلَى
أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا / سلم)
ئهی بهندهکانم بئ گومان نهگهر لهسهرهتاوه تا کوټاییتان
به مروؤو جنوکهوه ههموتان وهک پهرهیزکارتیرین دلی
پیاویکتان بئ هیچ شتیک لهمولکی من زیاد ناکات ، ئهی
بهندهکانم بئ گومان نهگهر لهسهرهتاوه تا کوټاییتان به
مروؤو جنوکهوه ههموتان وهک خرابترین دلی کهسیک له
ئیوه بیت نهوه هیچ شتیک له مولکی من کهم ناکاتهوه.
ئینجا پهرهردگار باسی بئ وهفایی مروؤو دهکات و
دفعه رمویت:

مروؤو ههرکاتیک دوجاری زیانیک ببیت حالی وایه
دگهړپتهوه لای پهرهردگاری و دهپارپتهوه لی بۆ نهووی

دهپنجیت بهسهر شهوداو بهدوای یهکدا دهیانسورپنیتهوه و
بهگویره پیویستی مروؤو زیادو کهمیان لهسهر حیسابی
یهکتر پی دهکات. جا خوړو مانگیسی گهردن کهج کردوه بۆ
خرمهتی مروؤو و ههمویان دین و دهجن تا کوټایی به ژیانی
نهم بونهومره بینن که کاتیکی ناوبراوو به تیپهړیونی
نهم شهوو روژه کوټای بهم جیهانه دیت واته: هر
چرکهیهک که دهچیت له تهمهنی نهم جیهانه کهم
دهبیتهوه، ناگدار بن هر نهو زاته دسهلاتداره بهسهر
تهواوی نهم بونهومره داو چاو پوښی کهره له گوناوی
بهندهکانی هر کاتی بهراستی روی تیپکهن و داوی
لیبورونی لی بکهن.

له یهک کهس دروستیکردون، پاشان لهو کهسهش
هاوسهری بۆ دروستکردوه و له مهر و مالایش ههشت
جووتی بۆ ناردن، بز و مهر و وشرو مانگاو نیرو می، له
سکی دایکتاندا دروستیکردون به دروستکردن پاش
دروستکردن، دلۆپیهک ناو پاشان گوشتپاره، پاشان
ئیسقان و پاشان ئیسقانی به گوشت داپوشراو ،

ئینجا هاتنه دنیاوه بهم چهشنه که خوټان به چاوی
خوټان دهیبینن ئهمهش له جیهانیکنیک دایه که خاودنی
سئ تاریکیه: تاریکی لهش و تاریکی رحم و تاریکی
مندالان و لهو جیگا تهنگ و بئ دهرتانه دا پهرهردگار
چون بهو سهر و چاو و دم و لوت و گوئ و مل و لاشه و لاق و
پهنجهی دست و پی و سیماجوانه رازاندویهتیهوه، بهلی،
نهوه (اللهم) یه که پهرهردگارتانه دسهلات و فرمان هر بۆ
نهوهو جگه لهو کهسی تر شایستهی پهرستن نیه ئیر
بۆچی لهم راستیه لادهدرین؟

نهگهر نهم ههمو چاکه (اللهم) تان لهبهرجاو نیه
سپله و خوانه ناسن نهوسا بهبی شک که (اللهم) بئ نیازه له
ئیوه و کوهر و ناسوپاسی ئیوه هیچ شتیک له دسهلات و
هیزی نهو کهم ناکاتهوه بهلام نهو بهو بئ
نمهکی و خوانه ناسیهی ئیومرزی نیه و رفیهتی لهو سپلهی
و بئ خواپیه تان بهلام نهگهر سوپاسی بکهن رازی دهبیت
لیتان، وه هیچ کهسیکی تاوانبار تاوانی کهسیکی تر
ههئناگریت، ههرکهس باری خوئی له ملی خوئیتهی ،

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ
قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۚ فَاَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ
قُلْ إِنَّ الْخَلْقَ بَيْنَ الْيَدَيْنِ خَيْرٌ وَانْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ ۝۱۵ لَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يَعْبُدُونَ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الظَّلْمَ ۖ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى ۚ
فَبَشِّرْ عِبَادَ ۚ ۝۱۷ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَاُتْلُوكَ ۚ ۝۱۸ أَمَّا نَحْنُ فَأَنَّا نَبُذُ
الْبَشْرَ ۚ ۝۱۹ لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا رَبَّهُمْ هُمْ غُرُوفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُرُفٌ مُّبِينَةٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۚ ۝۲۰ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَشْبِغُ فِي الْأَرْضِ تُمُتُّ
بِخُرْجِهِ ۚ يَخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ۚ ثُمَّ يَجْعَلُ لِكُلِّ مُمْسِكٍ مُّصَفًّ۟رًا ثُمَّ
يَجْعَلُهُ حُطْلَمًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ ۝۲۱

که ئەو بارەى لەسەر لایەری پاشان هەر کاتى چاکەى
لەگەڵدا بکات زوو خۆى ئى دەگۆرئى و کوردواتەنى "دەلىلىت
نەبای دیو و نەباران" و لەبىرى دەچیتەووە که لەپێشدا لى
پارامتەووە تا ئەو بارەى لەسەر لایردووەکەچى ئەو هاوول
بۆ (الله) دادەنێت تا بەو شێوەیە خەلکیش لە ڕىگای
(الله) لابەت، ئەى محمد ﷺ بەو کەسە بلى: بەو سەلەبى و بى
باومریتەووە کەمىک رابوێرە ، دلىابە کە تۆ لە یارانى
ناگریت، بەئى ئەووەیە سەر ئەنجامى سەلەبى و بى دینى،
بەلام پیاوانى چاک و بەندەیانى راستەقینەى (الله) هەم
کاریان جیایەو هەم پاداشتیش ، وەك دەفەرموئى:

١ ئایا ئەو کەسەى کە لە کاتەکانى شەودا مل کەچن و لە
کاتى سوچدەو وەستاندان و دەترسن لە ڕۆژى دواى و
هەوای بەزەبى پەرورەدگارشان هەبە وەك ئەو کەسە وایە
کە سەلەو نەمەك نەناس و بى باومرەو لەبىرى گیرفان پەردن و
سك پەركردندایە؟ بلى: ئایا ئەوانەى دەزانن وەكو ئەوانەن
کە نازانن؟ بىگومان هەر ئەووەى کە خاومنى ژیرى بەر
دەكاتهووە بەهەرمەند دەبێت، کەسانى تر مەگەر بمرن
ئەوسا بىر بکەنەووە مەخابن لەو بىر کردنەووەیەش.

١٠ ئەى محمد ﷺ بلى: پەرورەدگارم بەندەکانى بانگ
دەكات و دەفەرموئى: ئەى ئەو بەندەنەم کە باومرەتەن
هەناو لە پەرورەدگارى خۆتان بترسن، بۆ ئەو کەسانەى کە
لەم دنیاى چاکەیان کردووە لە ڕۆژى دواىیدا چاکەیان بۆ
هەبە کە بەهەشتە، جا لە دنیاى خۆتان زەبونی بەردەستى
خوا نەناسان مەكەن زەوێەكەى (الله) فراوانەو كۆچ بکەن
بۆ ئەو جىگایەى کە دەتوانن بە نازادى بەندایەتى (الله)ى
تێدا بکەن و خۆتان راگرن لەسەر ئیش و نازارىک کە لەسەر
خوداپەرستى دوچارى دەبن چونکە خوگەران هەر
پاداشتێكى بى ژمارە و مردهگرن.

١١ ئەى محمد ﷺ بلى: بىگومان من فەرمانم پى کراوە کە
بەندایەتى (الله) بکەم و ئایىنم خاوین بکەمەووە بۆى.

١٢ جا فەرمانم پى کراوە تا من یەكەم کەسى ئەم گەلە بەم
بۆ ملکەچى فرمانى پەرورەدگارم.

١٣ بلى: بى گومان ئەگەر من سەربىچى فرمانى
پەرورەدگار بکەم دەترسم لە سزای ڕۆژىكى گەورە.

١٤ بلى: هەر (الله) دەپەرستم کە بۆ ئەو ئایىنم پاک
دەكەمەووەو جگە لەوى تیکەل ناکەم.

١٥ ئەوسا ئىتر ئیووە جگە لە (الله) هەرجیتان ئەوئىت
بىپەرستن. ئەمە هەپەشەبە نە سەربەخۆى لە پەرستندا.
بلى: بى گومان پەنجەرۆ ئەو کەسانەن کە خۆیان و کەس و
کاریان لە ڕۆژى قیامەتدا دۆراندووە، بزانە بەراستى هەر
ئەمەبە پەنجەرۆبونی ئاشکرا.

١٦ لە ڕۆژى قیامەتدا سەبەرى سەریان و پێخەخەفى
ژىریان ئاگرە. ئەمە ئەووەیە کە الله بەندەکانى پى
دەترسێن تا دەست لە خوا نەناسى و خراپەو تاوان
بکێشنەووە، جا بۆیە دەفەرموئى: ئەى بەندەکانم لەمن
بترسن

١٧ جا ئەو کەسانەى کە لە پەرستنى سەركەشو یاخى
بوان دوور دەكەونەووەو دەگەرپەنەووە بۆ لای (الله) مزگىنى
هەر بۆ ئەوانە ، سا تۆ موژدە بدە بەو بەندەنەم.

١٨ ئەو کەسانەى کە گوئى لەهەمو قەسەبەك دەگرن ئەوسا
لەو دىان کە چاکترە پەپەرەوى دەكەن کە قورئان و فەرمودە

به نرځه كانى پيغه مېرمانه ﷺ نه مانه نه و كه سانه كه
(الله) رينمايى كردون، نا نه وانه كه خويان خاوهنى
ژيرين و شاره زايى و تيگه يشتنيان راست و ره وانه.

۱۹ نايان نه وانه ي كه باس كران و نه و كه سه ي كه برپارى
سزا به سهريدا چه سپيوه و هكو به كن؟ نه ي نايان تو دوتوانيت
كه سى كه له ناو ناگردا بيت رزگارى بكهيت؟ نه خير.

۲۰ به لام نه و كه سانه ي كه له پهرومردگارى خويان
دهترسن و دزايه تى ناكه ن، به لكو فرمانه كانى به چاكى جى
به جى ده كن بؤ نه وانه هؤده گه ليك هه يه كه له سهر يانه و
هؤدگه لى تر دروستكراوه و له ژير يانه وه چه ندين رووبار
فركه ي ديت. نه مه به لئنى (الله) يه كه داوئى به و
پاريزكارانه. كه (الله) يش پيچه وانه ي به لئنى خوى ناكات و
نه م به خشه جوان و به نرځه يان پى ددات.

۲۱ نه ي بينه م هگر تو نه تبينى كه (الله) له ناسمانه وه
ناو دابه زاند نه وسا له ناو زه ويدا كړدى به جاوگه ي
گه وړه و بچو كه به گوږه ي پيوستى خه لك پاشان به و ناو
باخ و بيستان و كشتوكالى په ناو رهنكي سهوز كړد، پاشان
پيگه ياند نه وسا تو ده بينى زه وده و پاشان ده يكات به بل و
پوش، به راستى نا له مه دا ناموزگارى و په ند هه يه بؤ
خاودن عه قان، نينجا پهرومردگار پاش نه ودى كه په راوى
بونه وهرى به كورتي خسته پيش چاومان، پيناسه ي نه م
نايين و په راوه به نرځه مان بؤ ده كات و ده فرموى:

۲۲ نايان نه و كه سه ي كه (الله) دلى فره وان كړدوه بؤ
نيسلام، جا نه و له لايه ن پهرومردگاريه وه له سهر پوناكى
بيت وه كه نه و كه سه وايه كه سهر لى شيواو و گوږا بيت؟
واى بؤ نه و كه سانه ي كه دليان په قه له يادى (الله) نه وانه
له گومرايى ناشكرادان.

۲۳ زاتى (الله) جوانترين هسه ي ناردوه كه په راويكه و
سورمه كانى له يه ك ده چن و دووباره كراوه يه و به
خويندنه ودى پيستی له شى نه و كه سانه ي كه له
پهرومردگاريان دهترسن موچر كه ي پيدا ديت، پاشان
پيستان و دليان نه رم ده بيت بؤ يادى (الله) نه مه يه
رينمايى (الله) بؤ هر كه سيك كه نارمزوى لى بيت رينمايى

۱۸ اَمَنْ سَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِأَسْلَمَ فَهُوَ عَلَى ثَوْرٍ مِنْ رَبِّهِ، قَوْلٌ
لِلْقَيْسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَتْكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۱۸
الله نزل احسن الحديث كذباً متشبهاً مَنَانِي نَقَشَعْرُ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
يَضِلِّ اللَّهُ فَما لَهُ مِنْ هَادٍ ۱۹
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ
۲۰ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْتَهُمُ الْعَذَابِ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ۲۱ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْغُرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابِ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۲۲ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۲۳ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
غَرَضِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۲۴ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ
شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۲۵ إِنَّكَ مِيتٌ وَإِنَّهُمْ مَمَيِّتُونَ
۲۶ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْصِمُونَ ۲۷

دهكات و ههركه سيكيش كه (الله) ريگاي لى ون بكات نير
هيچ كه سيكي تری نيه كه رينمايى بكات. قه تاده (رحه تي
خوای لى بيت) نه م نايه ته ي خويندنه ودى: نه مه وده ي
دوسته كانى (الله) يه. (الله) وده يان ده كات كه نه مانه به
خويندنه ودى قورن موچر كه دهات به له شيانداو چاويان
دهگرياو دليان نارام دمبو، خو وده يان ناكات به ودى كه
هوشيان نه دده ماو له خو ده چوون به لكو نه م جوړه رفتار و
بؤچونه هه له ناو خه لكى بيدعه جى دايه. جا بيگومان
نه مه له شهيانه وه يه و خه لك به ره وريايى ده بات و كرده
چا كه كانيان هه لده وده شينيت وه.

۱۸ نايان نه و كه سه ي كه له ناو نازو نيعمهت و سيبه ي
چروپرو كانياو ژيانى خو ش دايه، وه كه نه و كه سه يه كه
له ناو ناگر دايه و ديه ويت به دم و جاوى، خو ي له سزاي
روژى قيامهت به پاريزيت و ناچاوانى كړدوه به سپير بؤ
پاراستنى خو ي له ناگر؟ جا به و سته مكارانه ده وريت سزاي
نه و كاره ناپه سه ندانه ي كه كړدوتانه به چهن.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ
إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِي
جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُ وَخُوفُوكَ بِالْذِّكْرِ مِن دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْقِصَارٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُنْكَسِكُتُ رَحْمَتِي قُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَتَّقُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَأْتِ بِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

یهکه؟ مروقی یهکهه نمونهی نهوانهه که بیجگا له (الله).
یان مه بهسته وه هر جار له ژیر فرمان و بهر ژه ونده
لایه کدان و بو رازی گردنیاں هه مو هه و لیک ددن سهر منجم
هه نندیکیاںی لی دهر منجی. وه مروقی دوو ههه نمونهی
نه هلی ته وحیده که جگه له (الله) مه بهستی تریان نیه و
رازی گردنی (الله) یش زور ناسانه. جا سوپاس ههر بو
(الله) یه چونکه ههر نه وه توانا و دانا و خاوهن به خشش و
نیعمه ته به لام زور به یان نهه راستیه نازان.

بیگومان تو دهر میت، چونکه هاتن بو دنیا ته نها بو
تافی گردنه وهیه و زور به پهله دوا یی دیت، خو نه وانیش
ههر دهرن.

پاشان به راستی له روژی هیامه تدا له لای
پهرومردگارتان کیسه تان ده بییت و له بهر سه ختی سزای نه و
روژه ههر کهس نه ویت تاونبار دهکات، وه برپاری راست
له سهر هه موتان له ویدا دهریت، نه و سا راستان به هه شتین
و ناحه قانیش به ره و دوزه به ری دهرین.

جا کی سته مکار تره له و کهسه ی که درو به دهه (الله)
وه بکات و بلی: الله هاوهل یان هاوسهر یان مندالی ههیه، وه
بی باوهر بو بییت بهم راستیه که هورئانه کاتیک که
ها تو وه ته لای و بیستویه تی، نایا دوزه خ جیگای خاوه ناسان
نیه؟ دهی بو به باوهر هینان بهم هورئانه خو یان له و
دوزه خه ناپاریزن؟

جا نه و کهسه ی که نهه هورئانه ی هی ناوه که محمده
، وه نه و کهسه ی که باوهری پیگردوه ههر نهوانن پاریزکار،
که سهر قافلله ی باوهرداران نه و به کری سدیقه (خوالیی
رازی بی).

له لای پهرومردگاری خو یان نه وهی که بیانه ویت بو یان
ههیه، نا نه وهیه پاداشتی چاکه کاران.

تا له عاقیبه ت دا (الله) له خراپترین کاریک که
گردویانه چا ویشی بکات و پاداشتیان به چاکریش له وهی
که گردویانه بداته وه.

نایا (الله) بهس نیه بو به هانا هاتن و یارمه تیدانی
به نده کانی؟ که چی نهوان تو دهر سیان به کهسانی تری

نهوانه ی بییش نه مانهش پیغم بهرانیان به درو
خسته وه جا به هو ی نه و تاوانه وه سزایان بو هات له
جیگایه که وه که هه ستیان بی نه کرد تا دای به سهریاندا.

جا (الله) ههر له دنیا دا تالای سهرشوری پی چه ژانندن
به راستی نه گهر بزائن سزای روژی دای که وهر ته له سزای
دنیا یه

سا به راستی نیمه بو خه لکی لهه هورئانه دا له هه مو
نمونه یه که پیویست بییت هی نا ومانه به لکو بیر بکه نه وه.

که نهه هورئانیکی عهر بهیه و هیچ ناته وایه کی تیدا
نیه، به لکو نهوان بیر له دهسه لاتی (الله) بکه نه وه لی
بترسن و پهیره یی فرمانه کانی بکه ن.

(الله) نمونه یه کتان بو باس دهکات: پیاو یک که چه ند
که سی دژ به یهک سهر په رشتی بن و ههر کام بو خو ی
برپاریکی به سهر دا بدات و نه ویش نه زانییت به گو یی
کامیان بکات و کام له خو ی رازی بکات. وه پیاو یکی ش
تایبه ت له ژیر فرمانی یهک پیادا بییت و یهک جوړ
فرمانی به سهر دا بدات نایا بارو حالی نهه دو وینه وکو

جگه له و زاته! خو هه رکه سیک که خوا سه ری ئی بشیوینی که سیک تر نیه رینمای بکات.

۳۷ خو همر که سیکش که (الله) رینمای بکات هیچ گومرا که ریک ناتوانیت که سه ری ئی تیک بدات و گومراهی بکات. نایا (الله) به دهسه لات و توله سین نیه؟ جا که واته که سی له دهست دهر ناجیت و توله له همر و سته مکاریک و مرده گریت.

۳۸ جا نه گهر پرسایریان ئی بکهیت کی ناسمانان و زهوی دروست کرده به دلتیایه وه دهلین: (الله)، پیان بلن پیم بلن نه گهر (الله) ویستی زیانیکم ئی بدات نایا نه وانه ی که جگه له (الله) دمیانه رستن دمتوان نه و زیانه لابه رن؟ یان نه گهر ویستی به زمی پیمدا بیته وه نایا نه وانه دمتوان بهرگری له و به زمیه بکه؟ بلن: (الله) بهسه بوم، جا نه وانه ی که دمیانه ویت پیتی خویان جیگرو پته و بکه ن با همر به و پشت بیهستن.

۳۹ بلن: نه ی گه لی من چون بوتان ده گریت ئیشی خوتان بکه ن و منیش چونم بو نه لویت ئیش ده که م جا بهم زوانه دهران جیتان کرده.

۴۰ همر که سیک سزای بو بیت نه و سه رشوړی ده کات و نه و سزایه له سه ری هه میسه یی ده بیت.

۴۱ بیگومان ئیمه نه م هورانه مان به راستی و بو مه به سیک رمو ناره لای تو، نه و سا همر که سیک که رینمای و مرگری خوی سودم نه و همر که سیکش که گومرا بیت نه و همر به خوی زیانی گمیانه و تو زامنی نه و انیت. نه م ش دلانه و میه که بو پیغه مبه رمان تا به و دزایه تی می موشریکان زور خه مبارو دل ته نگ نه بیت. ئینجا بهر و مر دگار تیمان ده که می نه بیت که تنها خویه تی نالوگور له م بونه و مرده ده کات و ده فهرموی:

۴۲ (الله) په که گیانه کان و مرده گریت له کاتی مردنیدا، همر ودها نه و گیانه ش که هیشتا کاتی مردنی نه هاتوه له کاتی خه و تندا و مر دگریت، جا نه و گیانه ی که بریاری مردنی دراوه له لای خوی و مر دگریت و نایکه رینیته وه بو له شی و دمی رینیت. نه و یریان بهر نه

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِمَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝۱۱ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَرَسُولُ الْآخِرَةِ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَتَّبِعُ لِقَوْمٍ يَنْفَعُكَ رُبَّ ۝۱۲ أَمْ آتَاكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفْعَاءَ قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۝۱۳ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۱۴ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝۱۵ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۶ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فُتِنُوا بِهِ مِنْ شَيْءٍ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۝۱۷

ده کات وه که دیته وه له شی هه تا کاتی دیاری کراوی دیت. بی گومان نا له ودها چهن دین به لکه هیه بو نه و گه له ی که تی نه فکرین. نه بو هور هیره ده لیت پیغه مبه ری خوا

هه رمویه تی: { إِذَا أَوَىٰ أَحَدُكُمْ إِلَىٰ فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلِهِ إِزَارَهُ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ/البخاری/واته:

همر کاتیک یه کیک له ئیوه چوو بو سه ر جیگای خه و تنی با به دامینی خوی نه و جیگایه بته کینی، چونکه نازانی پاش خوی چی هاتوته جیگاکه ی پاشان با بلیت: نه ی بهر و مر دگارم به ناوی تو وه شانم داده دم، همر به ناوی تو یشه وه بهرزی ده که مبه وه، نه گهر گیانم و مرده گریت ده ی ره می پی بکه و نه گهر بهر نه لاشی ده کهیت سا بیاریزه به و شیو میه ی که بهنده چاکه کانت ده پاریزیت} ئینجا بهر و مر دگار لومه ی بت بهرست و هاو دل دانه ران ده کات و ده فهرموی:

۴۳ نایا بیجگه له (الله) شتانی تر ده که ن به تکاکار بو خوتان، پیان بلن: نایا ناوا نه زانانه ره فتر ده که ن و نه و

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنَّهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَنُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا
وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ. مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ مِن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَتَأْتُم لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنتَ لِمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

بتانه بهشت دوزانن نهگهر چی نهوانه خاوهنی هیچ شتیك
نین و هیچیش ناهامن؟

﴿٤٨﴾ بلی: تکاکاری و شفاععت هر هه موی تهنها به دست
(اللہ)یه که ناسمانان و زهوش مؤلکیتی پاشان هر بۆ لای
نهو زاتهش دهرینه وه.

﴿٤٩﴾ جا ههر کاتیک یادی (اللہ) به تهنایی بکری و هاوار بۆ
کهسی تر نه بریت دلی نهو که سانهی که به رۆزی دواپی
باومر ناهینن دهشیویت و کۆره که یان به لاوه ساردهو کهم
بایه خه! به لام ههر کاتیک یادی که سانی تری جگه لهو
بکریت کتوپر شادو که یفخوش دهن و بهیه کتر موژده
دهدن. به داخه وه نه مرۆ ههر کهس و گرو و تاقم و پیړیک
نه وهندهی به باسی گه ورده و شیخ و سه روک حیزبه که یان
شادمان و که یفخوشن نه وهنده به باسی تاک و تهنای (اللہ)
که یفخوشنین، وه نه وهنده بهرگری لهوان ده کهن نه ونده
بهرگری له خوا و پیغه مبه ره که ی ناکه ن له ههر کامیش
بهرسیت ده لی: خواناس و موسلمانم. خو نه نایه ته
هه ردو و تای ته رازو ده کی دیاره ، جا بۆ خۆت ته ماشای بکه و

بزانه تۆ له کامیانی و خۆت مه خه له تینه، مردیت
گه رانه و مت نیه بۆ ئیشکردن و په شیمانیش بئ سووده .

﴿٤٩﴾ بلی: پهروهر دگرم، نهی دروستکهری ناسمانان و زهوی و
زانهری شارهو و ئاشکراکان ههر خۆتی که له رۆزی دواپییدا
له نیوان بهنده کانتا لهو شتهی که نارینن تییدا بریار
ده دهیت.

﴿٥٠﴾ به راستی نهگهر نهوهی له ناوی زهوی دایه هه موی و
نه وهندهی تریشی له سه ر بیت مؤلکی نهو که سانه بیت که
سته میان کردو نهامادن له جیاتی سزای خرابی رۆزی
قیامه تدا بیدهن. دیاره نهوه یان نیه و نهگهر نهوه یشیان
ببویا نه نیان و هرنه ده گرا و سته مکاران ههر دمی نهو
سزایه بچه ژن ، جا بیر بکه نه وه پش نهوهی بهو رۆژه
بگهن. به لی ، لهو رۆژده نهوهی که هیچ حیسابیان بۆ
نه ده کردو نه هاتوه به خه یالیاندا هه موی له لای (اللہ)
ئاشکرا دمییت.

﴿٥١﴾ جا لهو رۆژده خرابی نهو کردارانهی که کردویانه
بۆ یان دهر کهوت و دای به سه ریاندا سزای نهوهی که گالته یان
پی ده کرد.

﴿٥٢﴾ نهوسا نهو مرۆقهی که باسی ته وحیدی (اللہ) ی بۆ
دهکرا دلی بهیه کدا دههات ، ههر کاتیک ههستی به زیانیک
بکرایه هاواری بۆ دههینانین پاشان ههر کاتیک له لایهن
خۆمانه وه منه تمان بخستایه سه ری و بکه و تایه خوشیه وه
دهیوت: نه م خۆشی و نیعمه ته بۆیه پی م دراوه چونکه باش
زانراوه که من شایسته ی نه م م ، نه خیر وانیه نه مه پیاو
چاکی تۆ ناگه یه نیت به لکو تاقیردنه وه یه که تا دهر که ویت
ئایا سوپاسی (اللہ) ده کریت یان کوفرو سپله ی و بی نه م کی
له گه لدا ده کریت به لام زۆر به یان نه م راستیه نازانن.

﴿٥٣﴾ به راستی که سانی تر پش نهوانیش نه م هه سیان
کردو به لام نهوهی که کرد بویان و نهوش که کۆیان کرد
بویه وه سودی به نهوان نه گه یاند.

﴿٥٤﴾ ئینجا دو چاری سزای نهو خراپانه بون که کرد بویان،
له ناو نه مانه ی ئومه تی تۆدا نهو که سانهی که سته میان

کردبو بهم زوانه دوجاری سزای نهو ئیشه خراپانه دهین که کردویانه و ناشتوانن رینگا له و سزایه بگرن.

۵۲) نایا دهوله مهندی به نیشانهی خوش بهختی و ههزاری به نیشانهی بهد بهختی دهمزان و نازانن که بهراستی (الله) یه که رۆزی ههروان دهکات بۆ ههر کهسیک که نارمۆزی ئی بیئت و دهبرگرتیهوه له ههر کهسیکیش که نارمۆزی ئی بیئت و هیچ کهس و هیچ شت نابیی به بهرپهرج له رینگای ویستی (الله) دا، دهوله مهندی و ههزاری تهنها بۆ تاهیکردنه و مهیه و بهدهست (الله) یه، به بیگومان لهویدا چهنیدن بهلگه ههیه بۆ گهلێک که باوهر دههینیت، ئینجا پهرومردگاری میهرمبان دهرگای میهرمبانی خۆی دهکاتهوه و گرنگترین مۆژده به مروفه بهتایبهت تاوانباران دهکات و دهقهرموی:

۵۳) نهی محمد ﷺ بلی: پهرومردگاری میهرمبان بانگتان دهکات و دهقهرموی: نهی نهو بهندانهی که به کوفرو تاوان و خرابهکاری زیادهڕهویتان کردوه لهسهر نهفسی خۆتان ناوهمید مهین له سۆزی (الله) بیگومان که (الله) له تهواوی گوناهانتان خوش دهبیئت نهگهر له هاوبهش دانان بۆ (الله) پهشیمان ببهوه، بیگومان نهو ههر خۆیهتی ئی بوردهو بهسۆزه بۆ بهندهکانی. ئای چهند بانگهوازیکی خوشه وای چهند بهدبهخته نهو کهسهی که به دم نهو بانگهوازییهوه نهروات، پیغه مبهرممان ﷺ دهقهرموی: {لَوْلَا أَنْكُمْ تَذُنُّونَ لَخَلَقَ اللَّهُ خَلْقًا يُذُنُّونَ يَغْفِرُ لَهُمْ / و غیره/ نهگهر ئیوه گوناهانتان نهکردایه (الله) دروستکراویکی تری دروست دهکرد که گوناخ بکهن جا لییان خوش بییئت دیاره مه بهست نهوهیه که مروفه ههر توشی تاوان دهبیئت، جا گرنگ نهوهیه لهسۆزی پهرومردگاری ناوهمید نهبیئت و بهباشی بگهڕیتیهوه بۆ لای (الله).

۵۴) سا بگهڕینهوه بۆ لای پهرومردگاری خۆتان و خۆتان بهو بیستیرن پیش نهوهی سزاتان بۆ بیئت، پاشان کهس به دهمتانهوه نهیهت.

۵۵) جا دواى جوانترینی نهوانه بکهون که له لایهن پهرومردگارتانهوه بۆتان رهوانه کراوه که هورئانه پیش

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ ٥٧
أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ ٥٨
بَلَى قَدْ جَاءَ تَكَءَايُسِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ ٥٩
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي
جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ ٦٠
وَيُسْجَىٰ إِلَّاهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
بِمَقَارِنِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ ٦١
اللَّهُ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ ٦٢
لَهُ مَقَالِيدُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
هُمْ فِي الْحَسِيرَاتِ ۝ ٦٣
قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ۝ ٦٤
وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ ٦٥
بَلَى اللَّهُ
فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ ٦٦
وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ٦٧

نهوهی به کتو بری سزاتان بۆ بیئت و ئیوه ههستی بی نهکهن.

۵۸) نهوسا نهو کهسه بلی وای بۆ من لهسهر نهو کۆتایی و کهمکاریهم که له بهرامبهه رهمرانی (الله) کردم و بیگومان من لهو کهسانهش بوم که گالتهیان بهم هورئان و پهيامبهه دهکرد.

۵۹) جا یان بلئیت نهگهر (الله) رینمایی بکردمایه بهراستی له پاریزکاران دهبوم. واته نهوانهی که له دنیا دا زمانیان دریز دهکهن و دهلێن ئیمه ئازادین و نابیی پهتی ئایین لهملماندایی لهوئ دهلێن ئیمه بی دهسلابوین؟

۶۰) یان کاتیک که سزا دهبینی دهلئیت نهگهر جاریکی تر بگهڕیمهوه بۆ دنیا نهوسا له بیاو جاکان دهیم. بهراستی پهرومردگار چاک بهندهی خۆی دهناسیت بۆیه لهو لایه نهوانه دهقهرموی: {نهگهر جاریکی تر بگهڕینینهوه بۆ دنیا دووباره دهگهڕینهوه بۆ سهه نهو کاره خراپانهی که بهرگری کراوه لییان} نهنامه/ ۲۸. لیڕهش دهقهرموی:

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيهَا يَنْظُرُونَ ﴿١٨﴾ وَأُشْرِقَتِ الْأَرْضُ بَنُورَ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمُ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَمَقَتْ كُفْمَةُ الْأَعْدَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ ۖ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ ۖ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ نَبْتًا مِّنَ الْجَنَّةِ ۖ حَتَّىٰ نَشَاءَ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٢٤﴾

١٨ وانیهو تووش راست ناکهیت بهراستی نیشانهکانی من هاته لات جا تو باوهرت پی نه کردو له خوا نه ناسان بویت.

١٩ جا له رهوژی قیامهتدا نهوانه کی دروین بهدهم (الله) وه کردوه رهوین رهشه، نایا جیگای لوت بهرزان له دوزخدا نیه؟

٢٠ خو (الله) نهو کهسانه کی لی ترساون بههوی نهو خووش بهختیه وه که بههوی پاریزکاری خوینانه وه پیان دراوه له تنگو چه لهمه وه سزای هیامهت رزگاریان دهکات و توشی هیچ ناخوشی و خرابهیه که نابین و نهوان نیتر غه مگین نابین.

٢١ (الله) بهدیینهری ههمو شتیکه وه هر زاتی نهوه که چاودیره بهسهر ههمو شتیکه دا.

٢٢ کلیلی ناسمانان و زمو هه ربه دهست نهوده نهو کهسانه کی به نیشانهکانی (الله) پی باوهرن نهوه ههر نهوانن ره نهجه رهو.

٢٣ پیان بلای نایا پاش رون بونه وهی نهو ههمو راستیانه نیوه پیم یه زن که من جگه له (الله) بههرستم نهی نه زانان؟

٢٤ نهوسا بهراستی وه کی کراوه لای تو نهی محمد ﷺ و لای نهو پیغه مبهرا نهیش که له پیش تو دا بون که: نه گهر هاوبهش بو (الله) بگریه دنیا به که ههمو کرده وه جاکه کانت هه لده وه شیتیه وه جا تووش له ره نهجه رهوین ده بیت.

٢٥ به لگو ته نهی (الله) بههرسته وه له گه ل سوپاسگوزاراندا به.

٢٦ وه کی پیویست ره زیان له (الله) نه گرتو وه به چاکی نایانسان، خو ههر جهوت زهوییه کان ههمو یان له ناو مشتی نهودان، له رهوژی قیامهتیشدا به دهستی راستی ناسمانه کان ده پیجیتیه وه. پالکو بی عهیه وه بهر زتره له وهی که هاوبهشی بو دابنن. دهلین: جاریکیان جوله که یه که هاته خزمه تی پیغه مبهر ﷺ و وتی: نهی محمد بیگومان که (الله) ناسمانه کان ده خاته سهر په نهجه یه کی و ههمو دروستکراوهکانی تریش ده خاته سهر په نهجه یه کی تری و پاشان ده فهرمو: من پادشام، جا پیغه مبهر ﷺ پیکه نی تا ددانی پیش خرپی دهر که وهت، پاشان فهرمو: ﴿وَمَا قَدَرُوا

اللَّهُ حَتَّىٰ قَدَرَهُ﴾ وه له فهرموده یه کی تر دا هاتوه که عانیسه (خوالی رازی بیت) پرسیری نه نایه ته ی له پیغه مبهر ﷺ کردو دهلی: و تم نهی پیغه مبهری خوا ﷺ نهی نهو کاته خه لک له کوئ دهن؟ فهرمو: ﴿عَلَىٰ جِسْرِ جَهَنَّمَ﴾ وفي رواية / عَلَى الصَّرَاطِ يَا عَائِشَةُ / واته: له سهر پردی دوزخن، له رهوایه تی تر دا هاتوه: نهی عانیسه له سهر نهو رهگی پردی دوزخن {

٢٧ جا به فرمانی (الله)، که فووکرا به که له شاخدا له لایه ن نیرافیله وه نهو کاته ههر چی گیانه بهر ههیه له ناو ناسمانه کان و له ناو زهویدا بی هوش دهن وده مرن جگه لهوانه کی که (الله) ویستی له سهرمانیانه، پاشان جاریکی تر هووی پیدا ده کرتی، نهوسا دهست به جی هه لده سنه وه که به چاوی خوین دهیبنن. نه بو هورهیره له پیغه مبهره وه هیناویه تی که فهرمو یه تی: ﴿مَا بَيْنَ

التَّافُخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ / الحارِ/ كه نيواني نهو دوو فوو پيدا كرده چله به لام نهو چله رون نهكراوتهوه كه روزه يان مانگه يان سال.

٧٦ نهوسا زهوى به روناكى پهروهردگارى شهوق دهواتهوهو نامهى گروهگان دادنهريتو بيغه مبهران (درودى خوايان لى بيت) دهينرين بؤ نهوى شايهتى بدنو بلين كه نيمه پهيامى (الله) مان بهوان گهياندوهو شايهتهكانيش دهينرين كه هريشتهى نوسهري چاك و خراپى بهندهكانه ، جا بهراست و دادپهروهرانه له نيوانياندا برپار دهرديتو نهوان ستهميان لى ناكريت.

٧٧ نهوسا ههمو كهسيك پاداشتى نهوى پي دهرديت كه كردويهتى، جا خوا خوى لهههمو كهس زاناتره كه چي دهكن.

٧٨ جا نهو كهسانهى كه خوانه ناس بون بهروه دوزهخ دهرينه بهر پؤل پؤل تا دهچنه لاي، دهرگانى دهكرينهوهو دهرگاوانى دوزهخ پييان دهليت: نايي بيغه مبهرانيك له خوتان نههاتنه لاتان كه نيشانه گهلى پهروهردگارتانى بهسهرتاندا خويندبتهوهو له گهيشتن بهم روزهى ترساندين؟ وتيان: بهلئ هاته لامان، بهلام وشى سزا لهسر خوانه ناسان هاتهدي و جيگاي خوى گرت، مهبهست نهو برپارهى (الله) يه كه به شهيتانى ههرومو: بهراستى دوزهخ پر دهكم له تۆو لهوانهش كه پهپهروى له تۆ دهكن ههمو تان ۸۵/صاد.

٧٩ وترا له دهرگانى دوزهخهوهو بچنه ژوورهوهو كه بؤ ههميشه تييدا بن ، جا چهند خراپه جيگاي خوبهزلزانان. نيينجا هورنان وهك باوى خوى پاش باسى خراپان باسى چاكان دهكاتو دهههروموى:

٨٠ جا نهو كهسانهى كه خويان پاراست بو له سهريچي فرمانى پهروهردگاريان پؤل پؤل بهسواري بهروه بهههشت دهبرين تا نهو كاتهى كه پيى دهگن و دهرگانى دهكرينهوهو دهرگاوانى بهههشت پيشوازيان لى دهكاتو پييان دهلي: درود بؤ نيوه، پاك كرانهوهو هيچ

وَبَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٧٥

۸۵

سُورَةُ غَافِرٍ

۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم ١ نَزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلَوِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٣ مَا يُجَدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْيَلْدِ ٤ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا لِابْنِ بَطِلٍ لِيَدْحَضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٥ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ لِكُلِّ ثَمَّةٍ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ٦ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٧

ناپوختيهكتان پيوه نهماوه ، جا بچنه ناو بهههشتهوهو بؤ ههميشه تييدا بن.

٧٦ نهوانيش دهلين: تهواوى سوپاس ههر شايستهى (الله) يه نهو زاتهى كه بهليني خوى هيئاپه دى بؤمان، وه نهم زهويهى پيدين كه له ههر كويدا ناردهزومان لى بيت تييدا دادنهيشين، واى چهند چاكه پاداشتى نيشكهمرانى راستهقينه. له ههروموددا هاتوه كه: { أَلَا مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصْرَاعٍ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَظِيطٌ مِنَ الرِّحَامِ / مسلم/ بانايى ههر دهرگايهك له دهرگانى بهههشت چل سال ريگايه و روزهى ديت كه لهبهز زورى خهك ههروباغ دهبيت.

٧٧ جا هريشتهكانيش دهبيت كه له چواردهورى عهرشدا دهخولينهوهو لهگهل سوپاسى پهروهردگاريان به پاك و بى عهيبى يادى دهكن نهوسا لهنيوانياندا بهراستى فرمان دراوو بيژرا تهواوى سوپاس شايستهى (الله) يه كه پهروهردگارى جيهانيانه.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَنِ فَتُكْفَرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتُنَبِّئُنَا أَنَّ نَبِيًّا فَأَعْرَفْنَا بِدُخُونِنَا فَأَهْلَ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَسَّلْتُمْ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

سورته غافر

٨٥

٤٠

سورته غافر که سورته چل ههمی قورئانه، له مه کهدا هاتوته خواروه، ههشتاو پینج ئایهته، و تراوه به گویره دابهزین سورته شهسته مه و پاش سورته (الزمر) و پیش (فصلت) دابهزیوه، که واته پیش ههمو سورته "حامیم" له کان دابهزیوه. وشه ﴿غَافِرٍ﴾ واته داپوشهرو لیبورد له گونا، په کیکه له ناوه بهرزمهکانی پهرومردگار که بهم کیشه له قورئاندا په کجار له ئایهتی سیهه می ئه سورتهدا هاتوه، ههروهها ئه سورته بهم ناوانهش دهناسریت: (المؤمن، الطول)

به ناوی الله ی زۆربه سۆز و بینیهیهت میهره بان

١ ح، م، م.

٢ دابهزینی ئه مه پهراوه که قورئانه له لایه (الله) ی دهسه لاتداری زۆر زاناویه که خاوهنی ئه مه وهسفانهیه،

٣ چاوپۆشی کاره له گوناو وهرگری تهوبه و په شیمانیه و تۆله ی سهخته و خاوهن بهخشش و کهرده می زۆره و جگه لهو هیچ په سترایکی تری راسته قینه نیه، سهر نه نجام گهرا نه وهش ههر بۆ لای ئه وه.

٤ جگه لهو کهسانه ی که خوا نه ناسن کهسی تر له باره ی نیشانهکانی (الله) وه دهمه قالی ناکات، جا هاتوچویان بۆ ولاتان با تۆ نه خه له تین، چونکه ئه مه شتیکی کهمه و سهر نه نجامیان نه مان و چونه ناو ناگره.

٥ پیش ئه مه گه له ی تۆ گه لی نوح و پارتهکانی تری پاش ئه وانیش باوهریان نه کرد به پیغه مبه رهکانیانو ههمو گه لیکیش نیهت و هه لوێستی خراپیان هه بوه له گه ل پیغه مبه ری خۆیاندا به گرتن و به کوشتن و به قسه ی پوچیش کیشه یان له گه لدا کردوون بۆ ئه وه ی راستی بشکین، ئه وسا من گرتو من و تۆ له م ئی سه ندون، جا بزانه چۆن بوه تۆ له ی من بۆ ئه و گه له ناپه سه نده؟

٦ خۆ به ئینی پهرومردگاری تۆ ههر ئاوه ها له سه ر خاوه ناسان هاته دی، بیگومان ئه وانه یاران ی ناگرن و دۆزه خیین.

٧ ئه و فریشتانه ی که عه رشیان هه لگرتوه و ئه وانه ش که له چوارده وریدان پهرومردگاری خۆیان به پالو و بی عه یب وهسف دمکه ن له گه ل سوپاس کردنی دا و باوهریان به و هه یه و داوای لیبوردن دمکه ن بۆ ئه و کهسانه ی که باوهریان هیناوه و. ده ئین . ئه ی پهرومردگارمان به زمی تۆ ههمو شتیکی گرتوه ته وه و زانیاریه که یشت زۆره و ههمو شت ده زانیت، سا ببوره له و کهسانه ی که په شیمان بونه ته وه له تاوان و شوین ریگا که ی تۆ که وتون و له سزای دۆزه خ بیانبارێزه.

٨ ئه ی پهرومردگارمان ههروهکو لیان دمبوریت بیانخه ره ناو ئه و باخاته هه میشه ییه ی که به ئینت پیداون و ئه و کهسانه ی که چاکه کار بون له با و باپیران و

له و كهسهى كه بهر و (الله) بگهړيته و و هر رمزامه ندى
 نه وى مه به ستنې.

۱۸ دى ئيوش به دلپاكه و و (الله) بپه رستن و خوتان
 په كلا بگه نه و و بوى هر چه ند خوانه ناسانېش پېيان
 ناخوش بېت. له همرموده دا هاتو كه پېغه مېرى خوا
 پاش همرمو نوږه همرزه كان دهغه رمو: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
 لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ
 الْبِعْثَةُ وَ لَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الْقَنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ/ مسلم، احمد، جگه له (الله) هيچ
 بهرستراوېكى راسته قينه نيه و ته نهايه و هاوېه شى نيه،
 دهسلات وهيز ههره نيه و زاتهيه و ههر بۇ نه و سوپاس و
 بهسر همرمو شتيكدا تواناى ههيه و هيچ گورپنه ريك و هيچ
 توانايهك نيه مه گهر به (الله)، هيچ بهرستراوېكى
 راسته قينه نيه جگه له (الله) و ههر نه و دهپرستين
 نيعمهت و ريز ههر مولكى نه و و ههر بۇ نه و سوپاسى
 جوان، هيچ بهرستراوېكى راسته قينه نيه جگه له (الله)
 و ههر بۇ نه و يشه ناييى بى غل و غهش ههر چهند
 خوانه ناسانېش پېيان ناخوش بېت**

۱۹ پله و مه قامى زوربه رزه، خاوندى عرشه هه نديك
 له فرمانى خوى كه مايهى ژيانى سهر به ستانهى دنيا و
 قيامه ته دهنيريت بۇ كهسيك كه نارم زوى لى بيت له
 بهنده كانى بونه ودى خه لك بترسنيى له و روزهى كه روزهى
 بهيهك گه يشته، مروڤ و كرده كانى، خه لكى ئاسمان و
 زوى، عابيدو مه عبود، راست و ناراست، ستم ليكرا و
 ستمكار.

۲۰ نه و روزهى كه نه و دپنه دهر و و ئاشكرا دهن
 و هيچيان له (الله) ناشارپته و و، چارچى چار ددات و
 دهليت: نه مرپو دهسلات به دهست كييه؟ وه لام دهرپته و و،
 دهسلات ته نها به دهست (الله) ى تاك وزال بهسر همرمو
 شتيكدايه و كهسى تر هيچى له دسدانپه. له همرموده دا
 هاتو كه له روزهى قيامه تا خوى بالادست دهغه رموى: **أَنَا**

هاوسهران و مندال و نه و كانيانيشيان به راستى تۇ خوتيت
 دهسلاتدار بهسر همرمو شتيكدا و ليزانيت له كاروباريان.

۲۱ سا له خراپه بيانپاريزه و چاوپوشيان لى بكه، خو ههر
 كهسيك له و روزه دا له تولهى خراپه پراستت به راستى
 به زهيت به و دا هاتو ته و و رحمت بى كرده، وه نه و و
 ههر خوى سهر كه و تنيكي گه و رديه بۇ نه و و. جا ته ماشا
 بگهن كه فريشته كان بۇ نيمهى با و ردار دپارپنه و و دا وى
 ليبورند و به هه شتمان بۇ دهكهن و دپارپنه و و له خوا له
 ناگرى دوزه دورمان بخته و و، نهى بۇ نيمه خومان
 نه و ندى نه و ناپارپنه و و خه مى خومان ناخوين؟ له
 همرموده دا هاتو كه پېغه مېر **فَإِذَا دَعَا
 الْمُسْلِمَ لِأَخِيهِ يَظْهَرُ الْغَيْبُ قَالَ الْمَلَكُ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلِهِ/ مسلم**
 ههر كاتيک موسلمانيك له پاش مله دوعاى كرد بۇ براى
 ناييى خوى نه و فريشتهى كه مه نموره دهليت: خودايه
 لى و مرگرو بۇ توش نهى موسلمانكه ههر به وينه نيه و
 بېت.

۲۲ بيگومان نه و كه سانهى كه خوايان نه ناسيوه له لايه
 فريشته كانه و و بانگ دهكرين و پېيان دهلين: به راستى
 تورمى (الله) له مروزه دا گه و رتره بۇ ئيوش له تورمى
 خوتان له نايين و پېغه مېر **ثُمَّ وَكَلَّمَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ بِالْأَنفُسِ أَنْ يَخْبِرَ أَلْفَاظَ مَا سَمِعُوا**
 بۇ با و ر كه چى ئيوش سپله و نمك نه ناس و بى با و ربون.

۲۳ دهلين: بهر و ر دگارمان تۇ دوو جار نيمهت مراندو و و
 دوو جار يش زيندوت كردينه و و، جا دان به گوناھى خومان
 دادهنين دسا هيچ ريگايهك ههيه بۇ دمرچون له م ناگرو
 گه رانه و و بۇ دنيا؟ وه لاميان: نه خير، تازه گه رانه و و نيه.

۲۴ نه و سزايه كه نه مرپو تييدان به وى نه و بهر
 كاتيک (الله) به ته نهايى بانگ بكرت ئيوش بى با و ر دهن
 پى، خو نه گهر ها و و لى بۇ دابنريت با و ر دهكهن، جا
 برپار ههر بۇ (الله) ى بالادست و گه و رديه.

۲۵ (الله) نه و زاتهيه كه نيشانه كانى خوتان نيشان
 ددات و له ئاسمانه و و رويتان بۇ دهنيريت به وى بارانه و و
 ، به لام بير ناكاته و و سود له راستيانه و و ناگريت جگه

الْيَوْمَ نَخْرِى كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّكَ
 اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْخَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِمَّنْ قُوَّةً وَأَنَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
 قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَقُرُونَ
 فَقَالُوا سَجِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

الْمَلِكُ أَيْنَ مُلْكُ الْأَرْضِ الْحَارِي / منم بادشا کوا باشاکانی
 زهوی؟.

﴿١٧﴾ هەر ئەمڕۆ هەموو کەسێک بەدەریتەوه بەگوێرەى ئەو کارو کۆشەشەى کە کردویەتى چاک بە چاک و خراپیش بە خراپ، وە ئەمڕۆ هیچ جوړە ستمیەک نیه، بێگومان کە (اللَّهُ) لە حیسابدا بە پەلەیه.

﴿١٨﴾ جا لەو ڕۆژه نزیکە کە قیامەتە بیانترسێنە ، ئەو کاتەى کە دڵەکان دێنە قورگ لە ترساو هەمویان هەر پیش دەخۆنەوه لە داخ و خەمدا، جا بۆ ستمکاران لەو ڕۆژەدا نەخزم و دۆستێک هەیه و نە تەکاڕێکی بەگوێکراو.

﴿١٩﴾ (اللَّهُ) دەزانیت بەخیانەتى چاوه خیانەتکارەکان و بەئەو مەیش کە دڵەکان دا یەو نەیاندرکاندوه و کەس پێى نەزانیه.

﴿٢٠﴾ وە (اللَّهُ) بەراستی بریار دەدات و ئەو کەسانەى کە دەیانپەرستن بێجگە لە ئەو هیچ شتیکیان لە دەست نایەت، بەبێ شک کە (اللَّهُ) بێسەرى هەموو قەسو گوشتاریکەو

بینەرى هەموو کرداریکە. بیریكەرەوه کە هەمیشە ناوا چاودیرێکت لەسەرە.

﴿٢١﴾ ئایا هەروا بێ ناگان و بەناو ئەم زەویدا نەگەرێاون ، جا تەماشای بکەن و بزانی کە پاشەرۆژى ئەو کەسانەى کە لەپیش ئەواندا بووه چۆنى بەسەرھاتوه کە ئەوان لەم موشریکانەى ئیستایش بەهێزتر بون و شوینەواریشیان لەم زەویدا لەمان زیاترو بتهوتر بووه ، جا (اللَّهُ) بەهوى گوناھەکانیانەوه تۆلەى ئى سەندن و هیچ کەسیکیان نەبوو کە لە تۆلەى (اللَّهُ) دەرەزبان بکات، دەى ئیووش ئەى ئوممەتى محمد ﷺ جا تا ئاوا ڕۆژێک یەخەى نەگرتون با بەرەو پەرورەدگارى خۆتان بگەرێنەوه و خۆتان لە خۆ پەرستى و دنیا پەرستى رزگار بکەن.

﴿٢٢﴾ ئەو سزایەش لەبەر ئەوەبو کە ئەوان پێغەمبەرانیان بە بەلگەى ڕۆشنەوه بۆ هات ، بەلام ئەوان باوەریان پێ نەکردن ، ئەوسا ئیتمەش تۆلمان ئى سەندن بەراستى ئەو زاتە بە هیژەو تۆلەى توندە. ئینجا پەرورەدگار هەندى لە بەسەرھاتى موسا ﷺ لەگەڵ فیرعەون و دارو دەستەتەکەى بۆ ئەم گەلە باس دەکات تا زیاتر خوورەوشتى دوژمنانى ئایین بناسن و فیری نەترسى و حەق وێژیمان بکات و دەفەرەموى:

﴿٢٣﴾ بەراستى ئیمە موسامان بە نیشانە گەلى خۆمان و بەلگەى ڕۆشنەوه ڕەوانە کرد.

﴿٢٤﴾ بۆلای فیرعەون و هامان و قارون، جا کاتیك کە قەسى لەگەڵدا کردن وتیان: جادوگەرێكى زۆر درۆزنە.

﴿٢٥﴾ جا کاتیك بەو راستیەى کە لە لایەن ئیمەوه پێیگەشت بوو هاتە لایان وتیان: کورانی ئەو کەسانەى کە باوەریان پێ هیناوه بکوژن و کچانیان دەست ئى مەدەن ، ئەویش بۆخزمەت پێکردن و داوین پیسی وسەرشوێرکردنى نەوهى ئیسرائیل ، جا پەرورەدگار دەفەرەموى: فرۆفێلى

خوا نه ناسان جگه له سهر لیشیواوی شتیکی تر نیهو سهر نه نجامی سته مکاران و خوا نه ناسان همر تیشکان و تیاچونه.

۲۶ جا فیرعهون وتی: وازم لی بینن با موسا بکوژم ، جا با بانگ بکاته پهرومردگاری خوی، بیگومان من دهرسم که موسا دینه کاتان بگوړیت یان لهم زه ویدا خراپه بلاو بکاته وه، به لئی نه وه قسه ی پیاو خرابان و سته مکارانه له هه مو سهرده میکا ته ماشا بکه فیرعهون خوی سهرتاپای لوت بهرزی و خوین مزی و خراپه کارییه وانیستا فرمیسیکی تیمساحی دهرژیننی بؤ خه یرو خوشی گه له که یو نایینه که یان، نالی کورسیم له مه ترسیدایه، ده لیت گهل له مه ترسیدایه، نایینتان له مه ترسیدایه؟! و تراوه "نه مړؤ زور له دوینی ده چیت"

۲۷ جا موسایش علیّه وتی: بیگومان من به پهرومردگاری خوژم و نیوه په نا دگرم له شهرې هه موو خو به زل زانی که باومړی به روژی هیامهت و حیساب نه بیت.

۲۸ جا پیاویکی باومردار له نالی فیرعهون که له ترسی سته می فیرعهون باومرداری خوی دهرنه خست بوو، ناتوانی لهم سته مه گه وړه فیرعهون بی دهنک بیت وتی: پیاویک ده کوژن که ده لیت: پهرومردگارم (الله) یه و به لگه ی رو شنی له پهرومردگار تانه وه بؤ هیان و نه گهر نه و دروژن بیت نه وه سزای درو که ی همر بؤ خو به تی و نه گهر راستیش بکات هندی لهو شتانه ی که هه رده می پی دکات لیتان

دو جارتان ده بیت، به راستی (الله) نه و که سه ی که زیاده ووه و دروژنه رینمونی ناکات بؤ ړنگای راست و هه رگیز خوش به خت نابیت. له فهرموده دا هاتوه له عوروه ی کورې زوبه پیره وکه وتی: له باره ی سه خت ترین شتی که بت بهرستان به پیغه مبهری خویان ۲۹ کرد بیت له عه بدولای کورې عه مرم پرسى وتی: {رَأَيْتُ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يُصَلِّي فَوَضَعَ رِجْلَهُ فِي غُنْفِهِ فَخَفَقَهُ بِهِ خَفًّا شَدِيدًا فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى دَفَعَهُ عَنْهُ فَقَالَ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۖ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۖ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۚ يَقُولُ لَكُمْ أَلْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۚ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْفَعُومِي إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۚ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ وَيَنْفَعُومِي إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۚ يَوْمَ تُنْزَلُ السُّجُودُ مَلَأَكُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ غَايِبٍ وَمَنْ يَضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ

اتقتلون رجلا أن يقول ربي الله وقد جاءكم بالبينات من ربكم الحارثي/ ديم که عوقبه ی کورې نه بو موعهیت هات بولای پیغه مبهري ۳۰ که نويزی دهر کرد جا بهر مالگه ی خسته گهر دنی و تاساندی به تاساندنیکی زورتوند، جا نه بو به کر هات و پالی پیوه ناو له سهری لای برد، نینجا وتی: پیاویک ده کوژن که ده لیت: پهرومردگارم (الله) یه و به لگه ی رو شنی له پهرومردگار تانه وه بؤ هیان و نه گهر راستیش

۳۱ نه ی گه لی من نه مړؤ ده سه لات هی نیوه میه و زان له سهر نه و زه ویده ا، جا نه گهر سزای (الله) هات کی یارمه تیمان ددهات بؤ رزگار بو نمان؟ فیرعهون وتی: هیچ شتی که پیشانی نیوه نادهن مه گهر نه وه ی که خوژم به چاکی دهرانه و رینمونی تان ناکه م مه گهر بؤ ړنگای چاک و راست.

۳۲ جا نه و که سه ی که خواناس بو وتی: نه ی گه لی من به راستی من لیتان دهرسم له وینه ی روژی پارت هکان.

۳۳ وده کو نه ریتی گه لی نوح و عاده و سه مود و نه و که سانه ش که له پاش نه واندا هاتن، چپیان به سهر هات نه وده ش به سهر

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كُفْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ أَبْنِيَ لِي صَرْمًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٣﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَقَوْمِ أَتِمُّوا آيَاتِ اللَّهِ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٥﴾ يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْفِكْرِ ﴿٣٦﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْفَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْفَعُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

ئىمە بىت، بە راستى (اللە) نايەوېت ھىچ جۆرە ستمىك لە ھىچ بەندەيەكى خۆى بكات.

﴿٣١﴾ ئەى گەلى من بە راستى لىتان دەترسم لەو رۆژەى كە رۆژى ھاوار ھاوارە لە يەكتر و كەس بە دەم كەسەو نايەت و كەس لەبەر گرهتارى خۆى لە بىرى كەسى تر دا نىە.

﴿٣٢﴾ ئەو رۆژەى كە پشت لە يەك دەكەن و راو راوانە و بى مەبەست دىن و دەچن، ھىچ پارىزەرىكتان نىە لەو رۆژەدا لە (اللە) پەناتان بدات و رزگارتان بكات و ھەر كەس كەش (اللە) رىى ئى گوم بكات، ئەوسا ئىتر ھىچ رى پىشاندەرىكى ترى نىە.

﴿٣٣﴾ بە راستى لە پىشدا يوسف ﷺ ھاتە لاتان بە بەلگە گەلى روون، بەلام ئىو ھەر لە گوماندا بوون لەودى كە بۆى ھىنا بوون تا وھفاتى كرد، ئەو دەبو و تان: ھەرگىز (اللە) پاش ئەو پىغەمبەرىكى تر رەوانە ناكات، واتە تا مابوو باوەرپان نەبوو كە پىغەمبەرە بەلام كاتىك كە وھفاتى كرد دەميان وت: پىغەمبەرى ترى وەكو ئەو نايەت، ھەر

ئاو ھا (اللە) ئەو كەسەى كە زىادەرەو لە تاوانداو بە گومانەلە نايىن و پىغەمبەرانى خوادا رىنمايى ناكات و نايگەيەنئىت بە خۆشەختى پاشە رۆژ.

﴿٣٤﴾ ئەو كەسانەى كە لەبارەى نىشانەكانى (اللە) وە كىشە دەكەن بەبى ئەودى ھىچ بەلگەيەكيان بۆ ھاتبى، رقىو كىنى گەورە ھەيە لەلایەن (اللە) وە لەلایەن باوەرپارانىشەو، جا چۆن سەرى ئى تىكدان ھەر ئاوەھاش (اللە) مۆر دەنئىت، بەسەر دلى ھەمو خۆ بەزلزانیكى زۆردارەو. قەتادە دەنئىت: (نىشانەى مرقوفى ستمەكار كوشتنى خەلگە بە ناحەق).

﴿٣٥﴾ جا فیرعەون وتى: ئەى ھامان قەلایەكم بۆ دروست بكە بەلكو بگەم بە رىگاكان.

﴿٣٦﴾ رىگاكانى سەركەوتن بۆ ئاسمانەكان، سا بەلكو لەوێو ھەوائىك لە خۆى موسا بزانم، وە بى شك من وا گومان دەبەم كە ئەو درۆ دەكات، فیرعەون كردارە ناشیرینەكانى بۆ جوانكرار رىگاى راستى ئى گىراو فرۆفیللى فیرعەونىش جگە لە تیاچونى خۆى شتىكى ترى بەدواو نەبو.

﴿٣٧﴾ جا ئەو كەسەى باوەرى ھىنابو وتى: ئەى گەلى من دوام بكەون من رىگاى باشتان نىشان دەدەم كە رىگاى يەكتاپەرستىە.

﴿٣٨﴾ ئەى گەلى خۆم ئەم دنایە ھەر تەنھا خۆشەكەو دەپرئتەو، بىگومان دواوژ ھەر ئەودىە مالى ئارامگرتن بە يەكجارى و ھەرگىز كوئایى نايەت، جا يان نازو نىعمەت و رابواردنى ھەمىشەيە يان دۆزەخ و كىم و ئاگرى ھەمىشەيى جا ئەم زىانە كىلگەيەكە بۆ ئەو زىانەو جى بكەيت ئەوە دروینە دەكەيت وەكو دەفەرموى:

﴿٣٩﴾ ھەر كەسىك ئىشىكى خراپ بكات ھەر تەنھا بە يەك خراپە لە شىوئى خۆى تۆلەى ئى وەردەگىرئىت و ھەر كەسىكىش ئىشى چاك بكات نىر بى يان مى بى و ئەو باوەرپار بىت ئەو ئەوانە دەچنە ناو بەھەشتەو، جا لەویدا بەبى ژمارە رۆزىان بى دەدرئىت.

۴۱) ئەي گەلى خۆم ئەو جىمە من ئىو بانگ دەكەم كه رزگارتان بكەم له ناگر كه چى ئىو بانگ دەكەن بۆ لای ناگر!

۴۲) بانگم دەكەن تا بى باوەرپەم بە (الله) و هاوبەشى بۆ دانىم كه من بچوكترين زانىاريم نيه له سەر ئەو كە (الله) هيج هاوبەشىكى هەبىت، و دەمن ئىو بانگ دەكەم بۆ لای ئەو دەسەلاتدارە گەورمىه كه ئەم بونە وەرەى هیناوتە دى و لەگەل ئەو هیز و دەسەلاتە گەورمىه شدا زۆر لىبوردەمىه له تاوانى بەندەكانى.

۴۳) بىگومان ئەو كە ئىو منى بۆ بانگ دەكەن كه بەندىهتە بۆ بكەم تاوانى هيجى نيه و نايەت بە دەم كەسەو نه له دنیاو نه له دواړۆژدا بى شك گەرانەو كە هەموومان هەر بۆ لای (الله) بهو بىگومان كه زیادەروان له تاوان و ستمدا هەر بۆ خۆيان دۆزەخين، بەلى باوەردارەكەى ئالى فیرەهون درێژە بە قسەو نامۆزگارىيەكانى دەدات و دەلى:

۴۴) سا بەم زوانە كاتيك كه سزاتان بۆ هات ئەو كاتە دەزانن من جىم بى وتون و ئىشى خۆم دەسپىرم بە (الله) بىگومان كه (الله) بىنەرى بەندەكانىهتەو ئەو كە شایستەى رىنماى بىت رىنماى دەكات و ئەو كە شایستەى سەر لى شىوان بىت سەرى لى تىك دەدات، ئەم پیاو بەوەردارە دلسۆزە بۆ خۆى و گەلەكەى له نامۆزگارى و بانگەوازى يەكتاپەرستى و دزایەتى ملهوپرىكى وەكو فیرەهون كۆتای نه كەردو له كاتى پىویستدا خۆى ئاشكرا كەردو هەلوپىستى مەردانەى خۆى گرت، لەمەو بەلای كەمەو ئەو فیر دەبین ئەگەر بە جوانى سەرنج له نایەتەكان بەدین كه خۆگرتن و بى دەنگى و خۆ حەشاردان ناگونجىت لەگەل بیروباوەرىكى راست و دروستدا ، ئەو پیاو بە ئەو هەلوپىستە مەزنەى گەيشتە ئەو پلەیهى كه (الله) دەفەر موى:

۴۵) جا بەبۆنەى ئەو دەعووت و بانگەوازییەى كه له دژى فیرەهون و دەست و دایرەكەى كردى (الله) له تەنگ و چەلەمەو سەختیەكانى ئەو فروفیلەى كه دژى دەكرا

وَنَقُومَ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ ۚ تَدْعُونِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ ۚ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ۚ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنْتَ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۚ ۴۱ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَخَافَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءَ الْعَذَابِ ۴۲ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۴۳ وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضَّعِيفُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۴۴ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۴۵ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۴۶

پاراستى و فیرەهون و دەست و دایرەكەیشى خراپترین سزای چەسپاند بەسەریاندا،

۴۱) كه ناگر بوو كه هەمو رۆژيك بەبە يانیان و بە ئیواران ئەوان دەبرێنە سەر ئەو ناگەرەو له رۆژى شىامەتىشدا (دەوتریت) فیرەهون و دەست و دایرەى بێخەنە ناو توندترین سزاو.

۴۲) وەبیر بەینەرەو ئەو كاتەى كه لەناو ناگەردا لەگەل يەكتەردا دەمەقەلەیانە ، جا ژێردەستەو لاوازەكانى دنیا بەلوت بەرزان دەلێن: بىگومان ئیمە پەیرەوانى ئىو بووین ئایا ئىو دەتوانن له جىاتى ئیمە بەشيك لەم ناگەرى ئیمە لایەن؟ بەلى ئەمەیه داخوای ئىو كە دواكەوتوو، جا بزەن گەورەو سەرۆكەكانتان چیتان بۆ دەكەن و چۆنتان وەلام دەدەنەو.

۴۳) ئەو كەسانەى كه خۆبەزەزان بوون دەلێن: بىگومان هەموومان لەناو ئەم ناگەرداين (كەس هيجى بۆ كەس بى ناكړیت) بى گومان كه (الله) به دادگەرانه لەنیوان بەندەكانیدا بریاری داووە تازە دۆزەخين و هيج كارىك له

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرُهُمْ
 وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
 الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
 وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَأَصْبَحَ ابْنُ وَعْدِ اللَّهِ
 حَقًّا وَاسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ
 وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
 اللَّهِ يَعْتَرِ سُلْطَانًا أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
 مَّا هُمْ بِسَافِلِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
 خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
 وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

دهستان نایهت، جا نینجا هه مویان روو له دەرگاوانی
 دۆزهخ دهکهن که به لکو به زمیی پیااندا بیته وهو و شتیکیان
 بۆ بکات. وهک دمهفرموی:

﴿٤٩﴾ جا ئەوانەى که لەناو ناگردان به دەرگاوانی ئەو ناگره
 دهلێن: له پهروهر دگارتان داوا بکهن به لکو ئەم سزایه مان
 رۆژێک له سههر سوک بکات، داواى سوک بوونی رۆژێ سزا
 دهکهن، جا گوێ له وهلامی دەرگاوانی ناگر بگره ئەى
 مروڤى نهفام تاکه‌ى به هوش نایه‌یت و هه‌تا که‌ى هه‌نگاوى
 کوێرانه ده‌نییت تا دنیات له دهست نه‌چوه زوو
 بگه‌ڕه‌وه‌و بۆ هه‌میشه خۆت له‌و ناگره‌ رزگار بکه‌.

﴿٥٠﴾ ئەوانیش ده‌لێن: ئایا پیغه‌مبه‌رانتان به‌ به‌لگه‌ى
 روونه‌وه نه‌هاتنه لاتان و ئەم راستیانه‌یان به‌ ئیوه
 نه‌گه‌یانده‌وه؟ ده‌لێن: به‌ئێ هاتنه لامان. ده‌لێن: ده‌ی مادام
 وایه خۆتان داوا بکهن ئێمه نه‌ گوێتان بۆ ده‌گرین و نه
 داوایشان بۆ ده‌که‌ین و نه‌پیمان خو‌شیشه رزگارین و
 دن‌یایش بن که وه‌لامیشتان نادریته‌وه‌و سزایشان له‌سه‌ر
 سوک نا‌کریت و پارانه‌وه‌ی خواره‌ناسان هه‌روا به‌زایه
 ده‌جیت نه‌وه‌ر ده‌گیریت و نه وه‌لام ده‌دریته‌وه‌.

﴿٤٩﴾ بیگومان ئێمه به‌دهم نیراوه‌دکانی خو‌مانه‌وه‌و
 ئەوانه‌ش که باومریان هیناوه‌ دیین له‌م ژیا‌نه‌ی دنیا‌و له‌م
 رۆژه‌ش که شایه‌ته‌کان بۆ شایه‌تیدان راست ده‌بنه‌وه‌ له
 ئەندامی له‌شی خو‌یا‌نه‌وه‌ بگره‌ تا فریسته‌کان و
 پیغه‌مبه‌ران و پیا‌و‌چا‌کان.

﴿٥٢﴾ ئەو رۆژه‌ی که سه‌مه‌کاران پا‌کانه‌کانیان سوودی نابی‌و
 بو‌ئه‌وان له‌عنه‌ت و نه‌هرین هه‌یه، وه‌ بۆ ئەوان خراپه‌ترین
 مال هه‌یه. جا قورئان پاشان دیته‌وه‌ سه‌ر با‌سی موسا (ک‌س‌)

﴿٥٣﴾ جا به‌راستی ئێمه‌ رینمونیان دا به‌ موسا که ته‌ورات
 بو، ئەو په‌راوه‌شمان به‌ که‌له‌پور دا به‌ نه‌وه‌ی یه‌عقوب،

﴿٥٤﴾ بۆ نه‌وه‌ی رینمایى و بیره‌وه‌ریه‌ک بیت بۆ خاوه‌ن
 عه‌قلان.

﴿٥٥﴾ جا تۆش ئارامگره‌ بیگومان به‌ئێنى (الله) راسته‌و دیته
 جى‌و داواى لی‌بور‌دن بکه‌ بۆ تا‌وانه‌کانه‌ت به‌ ئی‌واره‌و به‌
 به‌یانی له‌گه‌ل سوپاسی په‌روه‌ردگارت پاکى و بى‌ عه‌یبى ئەو
 بلی‌و نو‌ی‌زى بۆ بکه‌ تا خه‌لگیش چاو له‌تۆ بکه‌ن.

﴿٥٦﴾ به‌بیگومان ئەو که‌سانه‌ی که له‌ باره‌ی نیشانه‌کانی
 (الله) وه‌ به‌بى‌ نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بۆ هاتبى‌ کیشه‌و
 ده‌مه‌ق‌اله‌ ده‌کهن، جگه‌ له‌ فیزو لوت به‌رزى شتیکی تر
 له‌ناو دل‌یا‌ندا نیه‌و به‌و ئا‌وته‌ش ناگه‌ن، جا تۆ به‌ (الله)
 په‌نا بگره‌ له‌ شه‌رو ئاشوبی ئەوان بیگومان ئەو هه‌ر
 خو‌یه‌تى بیسه‌رى هه‌مو قسه‌و گه‌توگۆیه‌ک و بی‌نه‌رى هه‌مو
 ته‌لاش و کرده‌وه‌یه‌که‌.

﴿٥٧﴾ بیگومان دروستکردنى ئەم ئاسمانان و زه‌ویه‌ گه‌وره‌تره
 له‌ دروستکردنى خه‌لک، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لک ئەم شته
 گرنگ و له‌به‌رجاوه‌ نازانی‌ت، ئینجا په‌روه‌ردگار به‌ نمونه
 باوم‌دارو بى‌ باوم‌رمان بۆ باس ده‌کات و دمه‌فرموی:

﴿٥٨﴾ چا‌وسا‌غ و کو‌یر و‌م‌کو یه‌ک نین و ئەو که‌سانه‌ی که
 باوم‌ریان هیناوه‌و کردارى چاکیان کردوه‌ و‌م‌کو خراپه‌ کێل

نين بيگومان نهوانه‌ي که بير دهکهنه‌وهو سود له نيشانه‌کانی (الله) و مرده‌گرنو له کويران خويان جيا دهکهنه‌وه که من.

بيگومان قيامت ديت که هيچ گومان يکي تيدا نيه ، به لام زوربه‌ي خه‌لک باومر ناهين، نه‌مه‌ش به‌درو خه‌رمه‌وي هسه‌ي نه‌و که‌سانه‌يه که ده‌لتن: ده‌بيت زوربه‌ي خه‌لک باومر به‌ين نينجا به‌رنامه‌ي نيسلام کاري بي بکريت، جا با بير بکه‌نه‌وه نه‌گمر خاوه‌ن ژييرين.

جا به‌رومر دگارتان ده‌فه‌رموي: بانگم بکه‌ن وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه، به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ي که خويان به‌گه‌وره دگرن له پارانه‌وه‌وه به‌ندايه‌تي ئيمه به‌م زوانه سه‌رشوران ده‌خريته ناو دوزخه‌وه، پيوسته بزانيه که وه‌لامدانه‌وه‌ي (الله) بو ئيمه چه‌ند مه‌رجي هيه يه‌کيک له‌وانه نه‌وه‌يه که ئيمه‌ش به‌گوئي نه‌و بکه‌ين. له‌فه‌رموده‌دا هاتوده‌که (ان) الذعاء هو العبادۃ (بو‌داود وصحه‌ الالهي) بيگومان پارانه‌وه هر خوي به‌ندايه‌تیه {

(الله) نه‌و زاته‌يه که شه‌وي داناوه بو نه‌وه‌ي تييدا به‌سه‌ينه‌وه‌وه روژيشي کردووه به‌رونک که‌رمه‌وه تا نيشو کاري تيدا نه‌نجام بدن، بيگومان (الله) چاکه‌ي زوري هيه به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه ، به‌لام زوربه‌ي خه‌لک سه‌له‌و نه‌هک نه‌ناسو سوپاسي نه‌و زاته‌ ناکه‌ن.

نه‌وه (الله) يه که به‌رومر دگاري ئيوه‌يه و دروستکه‌ري هه‌مو شتيکيشه‌و جگه له‌و هيچ به‌رستراويکي راسته‌قينه‌ي تر نيه، ده‌ي بو ئيوه ده‌خه‌له‌تين و له‌ريگاي نه‌و لاده‌رين؟

جا هه‌روه‌کو چون نه‌وان له‌ريگاي (الله) لادران هه‌ر به‌و شيوه‌ش نه‌و که‌سانه‌ي که به‌ نيشانه‌کانی (الله) باومر ناهين له‌ريگاي راست لاده‌رين. واته مروف خوي ده‌بي سوربي له‌سه‌ر گرتي ريگاي راست نه‌گينا لاده‌ريته و ريگاي راستي لي ون ده‌بيت وخوشبه‌ختي هه‌تا هه‌تايي له‌ده‌ست دمدات.

(الله) نه‌و زاته‌يه که زه‌وي بو کردون به‌ نارامگا و ناسماني بو کردون به‌ بان ، نه‌وسا به‌ جوانترين شيوه وينه‌ي کيشاونو له‌و شتانه‌ش که پاکه روژي پيداوان نه‌و

ان الساعه لا يئسف لاريب فيها ولكن اكفر الناس لا يؤمنون ﴿٢٤﴾ وقال ربكم ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين ﴿٢٥﴾ الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصران الله لذو فضل على الناس ولكن اكفر الناس لا يشكرون ﴿٢٦﴾ ذلکم الله ربکم خلیق کل شیء لا اله الا هو فانی توفکون ﴿٢٧﴾ کذلک یوفک الذین کانوا یبیت الله یحجدون ﴿٢٨﴾ الله الذی جعل لکم الارض فکراوا والسماء یسکاء وصورکم فاحسن صورکم ورزقکم من الطیب ذلکم الله ربکم فتبارک الله رب العلمین ﴿٢٩﴾ هو الحی لا اله الا هو فادعوه مخلصین له الذین الحمد لله رب العلمین ﴿٣٠﴾ قل انی نهيئت ان اعبد الذین تدعون من دون الله لما جاء فی الیینت من ربی وامرت ان اسلم لرب العلمین ﴿٣١﴾

زاته‌ي که نه‌م شتانه‌ي بو کردون (الله) يه که به‌رومر دگارتانه، ناي چه‌ند پاکو بي عه‌يبه‌و خاوه‌ني خيري زوره به‌رومر دگاري جيهانيان.

هه‌ر خويه‌تي زيندو هه‌مو زيندوه‌کانی تريش به‌هرماني نه‌و زيندون وجگه له‌ويش به‌رستراويکي راسته‌قينه‌ي تر نيه ، ده‌سا بيبه‌رستن و نايينتان هه‌ر بو نه‌و پاک بکه‌نه‌وه، ته‌واوي سوپاس هه‌ر شايسته‌ي زاتي (الله) يه که به‌رومر دگاري جيهانيان.

بلي کاتيک که من له‌لايه‌ن به‌رومر دگارمه‌وه به‌لگه‌ي روژشم بو هات نيتر به‌رگري کرام له‌وه‌ي که به‌ندايه‌تي بکه‌م بو نه‌وانه‌ي که ئيوه جگه له‌ (الله) به‌ندايه‌تي بو ده‌که‌ن، سه‌رمه‌ري نه‌وه‌ش هرمانم پيکراوه که بو به‌رومر دگاري جيهانيان گه‌ردن که‌ج بکه‌م چونکه جگه له‌و به‌رستراويکي راسته‌قينه‌ي تر نيه.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَکُونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مُّسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
فَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنِّي بَصُرْتُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَعْلَى فِي آعْتَقَهُمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾
فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَتَى
مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ
نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
ذَلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ
تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَذْخَلُوا الْآبُوتَ جَهَنَّمَ خَلْدِينَ فِيهَا قَلِيلٌ
مِّنْ أَلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا
تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَفَّيَكَ فَأَلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

﴿٦٧﴾ ئەو ئەو زاتەیه که ئیووی لە خاکی پاشان لە دۆپە
ئاویک و پاشان لە خوینیکی رەشی مەییو دروستی کردون ،
ئینجا کردونی بە مندال و لە رەحمی دایکەووە هیانوانیە دەر
پاشان ماومتان ددات تا ئەگەن بە هیزو توانایی و پاشان
پەردەبن و بەر لەووە هەندیکتان دەمرینن و هەندیکتان
ماوە پێ دەدرن تا دەگات بەو ماوەی که بۆی دانراوە و بەو
هیواییە لە خۆتان بێر بکەنەووە، بێر لەو هەموو خولانیە که
بەسەرتان هاتوو هێچیشی بەدەست خۆتان نەبۆه ، سا
بەلکو بێنەووە سەرھۆشو لەو خوا نەناسی و سەرە رەوێتانە
دەست بکێشەووە.

﴿٦٨﴾ کەخوا ئەو زاتەیه که دەژینیت و دەمرینیت هەر
کاتیکی شتیکی بویت هەرکە پێی وت: ببە دەبیت و پێگری
بەرپەرچەدەرەوێهەکی نیه.

﴿٦٩﴾ ئایا تەماشای ئەو کەسانە ناکەیت که لەبارە
نیشانەکانی (اللّٰه) وە کێشە دەکەن و باوەری پێ ناهینن،
چۆن ئەوانە ناوا لا دەدرن لە باوەرەیان بەم قورئانە!

﴿٧٠﴾ ئەو کەسانە که بەم قورئانەو بەووی که رەوانەمان
کردووە لای تەواوی پێغەمبەرەن که یەکتاپەرستیە بێ
باوەربون ، ئەوسا ئەوانە بەم زوانە دزمانن چییان کردووە.

﴿٧١﴾ ئەو کاتە که زنجیر ئالا لە ملیان و پێون کران و
راکێشان.

﴿٧٢﴾ بەناو ئاوی داخدا پاشان خزانە ناو ئاگرو
هەلگیرسێران.

﴿٧٣﴾ پاشان پێیان وێژرا لە کوێن ئەوانە که ئیووە دمتان
کردن بە شەریک و بەندایەتیان بۆ دەکردن؟

﴿٧٤﴾ جگە لە (اللّٰه) دەلێن: ئەوانەمان ئی ون بوون، جا هەر
زوو لەو قەسەیهش بەشیمان دەبنەووە دەلێن: نەخێر ئێمە
لەپێشدا هیچ شتیکیان نەپەرستوووە هەر ئاوەها چۆن لە
دنیا دا سەریان ئی تیکچوووە بە جوانی (اللّٰه) یان نەناسیووە
هەر ئاوایش (اللّٰه) خوانەناسان سەر ئی تیک ددات و نازانن
لەو رۆژەدا چی بلێن و چی بکەن. ئەی عاقل بێر بکەرەووە
پێش ئەووی که بەو رۆژە بگەیی و کەس
بەهاناتەو نەیهەت. وتراو "هەلە لەهەر کوێدا ئی
بگەریتەووە قازانجە".

﴿٧٥﴾ ئەو دوش لەبەر ئەوویە که ئیووە بە ناحەق لەسەر ئەم
زەویدا بەدەعیەو فیزەو خۆتان دمناندو بە لوت بەرزی و
سەپرو سەماوە سەرگەرم بون، جا پێتان دەوتریت:

﴿٧٦﴾ لە دەرگایانی دۆزەخەووە بچنە ژوورەووە که هەمیشە
تییدا دەبن، جا چەند پیسە ئارامگا و جیگای خۆ بەزلزانان.

﴿٧٧﴾ سا تۆ ئارام بگرە لەسەر ئەو ئیش و نازارانە که
لەسەر ئەم بانگەوازه دوچارت هاتوودیت، بێگومان بەلێنی
خوا که سەرکەوتنی راستیە، دیتەدی جا ئەگەر هەندئ
لەووی که بەلێنمان پێداون پێشانت بدەین یان تۆ بمرینن
و هیچ لەووبەلێنانه نەبیین خۆئەوان هەر بۆ لای ئێمە
دەهینرێنەووە بۆ لێپرسینەووە ، واتە: ئەوانە هەر بە تۆلە
خراپەیی خۆیان ئەگەن ج لە زەمانی تۆ دابیت یان پاش
مەرگی تۆ، هەر دەبێ بێنەووە بەر دەستمان و ناتوانن
لەدەست تۆلەوسزای ئێمە رابکەن.

بەر راستى پېغەمبەرانىكى زۇرمان بېش تۇ رەوانە
 كىردۈە لەوانە ھەندىكىمان بۇ باس كىردۈيت و ھەندىكى
 ترمان بۇ باس نەكىردۈيت، وە بۇ ھىچ پېغەمبەرىكىش نىە
 كە بە بى ماوہ پىدان لەلايەن (ﷺ) وە ھىچ نىشانەيەك
 بەھىنى ، جا ھەر كاتىك فرمانى (ﷺ) بۇ سزادانىان ھات
 بەدادگەرەنەو راست كار جى بەجى دىكرىت و سزاو تاوانى
 خۇيان وىردەگىرن ، جا ئا لەو كاتەدا رەنجەرۇو شەرەمەندەن
 بى ھودە كاران.ئىنجا پەرورەردگار ھەندى لەو چاكانەى
 خۇى بۇ بەندەكانى باس دىكات و دەفەرەمۇئ:

﴿٦٩﴾ (اللَّهُ) ئەو زاتمىيە كە چوار پىيائى دروستكردوہ بۆتان
تا سورای ھەندىكىيان بىن و گوشتى ھەندىكىيان بخۆن.

خۆ لەواندا زۆر سودی تەرتان دەست دەگەوێت وەکو
شیر و ماست و کەرە و خوری و موو و کورک کە هەندیکیان
بۆ خواردن و هەندیکیان بۆ پۆشاک تا بەهۆی ئەوانەوه
بگەن بە ئامانجەکانی ناو دەروستان، هەر ئاودا ئێوه لەسەر
کەشتی و لەسەر ئەوان هەلەدەگیرێن و ئازو گویازتان پێ
دەکرێت بۆ بژێوی و خۆشی و سەیران.

۸۱ جاً نیشانه‌کائی خوږیتان پیشان دمدات له‌م بونه وهره
له‌خودی خوږتاند، سا ئیوه‌ حاشا له‌ کام نیشانه‌کائی (الله)
دده‌کن و کامتان به‌لاوه‌ راست نیه‌؟

 نایا ئەوان بهم زهویهدا نه گهراون جا ته ماشا بکهن که
 سهر شه ناجمی ئەو که سانهی که له پیش ئەوانه وه بوو
 له وانیش زۆرترو بهیترتر بون له سهر ئەم زهویدا چیان
 به سهرهات له سهر خوانه ناسی و دزایه تیان بۆ نایین و
 پیغه مبه ره که یان؟ ئەوسا ئەوهی که پهیدایان کرد بو له
 سهر و متو سامان و مندال و هیزو دسه لاتی زۆر هیچ سودی
 پی نه دان، جا پیویسته ئەم گه لهش بیر بکه نه وهو له
 دزایه تی نایین و پیغه مبه ره ﷺ دهست بکێشه وهو له پیشوان
 بهند وهر گرن.

جا کاتیڤ که پیغمبره‌دکانیان (درودی خویان ئی بیٚت) به نیشانه گه‌لی روونه‌وه هاتنه لایان ئه‌وان به‌و زانینه‌ی خویان هه‌یان بو ده‌یان نازی و گالته‌یان به

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرُّسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِتَايَئَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا
مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفُلْكِ تَحْمَلُونِ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ
اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَسَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنَ الْعِلْمِ وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا
رَأَوْا بَاسَنَا قَالُوا أَمَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْنَتُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسَنَا سُنَّتَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

پېغه مېرمان ده کړدو گوښان پې نه دان ، جا توله ی نه و گوښان
پې نه دان و گالته کړدنه په خه ی گرتن و دو چاری سزابون.

۸۴ جا کاتیک که سزای نیمه‌یان دی وتیان: باودرمان
هیناوه به تاو ته‌نیایی (الله) و باودرمان نیه به‌وهی که
کردومانن به هاوبه‌شی (الله)، به‌ئی ئەمه کاتی ئی هومانه و
تازه ئەم پەشیمان بوونه‌وه‌یه بئی سووه بۆیه ده‌فه‌رموئ:

جَا ٺهَو باومڙ هيٺانهيان له کاتيکدا که سزای ٺيمه
دهبينن هيچ سوديان پي ناداتو ٺهَو باومڙه ودرناگريٽ
ٺهمه دابو نهريٽي (الله) يه که لهناو بهندهکانيدا تي
پهريوه، بهراستي لهو کاتهدا خوانه ناسان ږمنجه ږوږو
زهرمره نندن، ليږدها ٺه ودهمان بږ ږوون دهبيته وه که (الله)
ته و بهي ٺهَو که سانه ودرناگريٽ که تاوان دهکڻ تا سزا
يه خهيان دهگريٽ جَا دهزانن ږزگار نابڼ ٺه وکاته دان به
تاواني خوځاندا دهنيڼو له کاروگردي پيشوي خوځيان
يه شيمانن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ كَلِّبْتُ فَصَّلَاتٍ
 آيَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاعْرَضَ
 أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣﴾ وَقَالُوا فَلَوْ نَا فِي أَكْثَرِ
 مِمَّا نَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
 فَأَعْمَلْنَا عَمَلُوكَ ﴿٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ
 أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَجِدْتُ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا وَوَيْلٌ
 لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ كَفِرُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٧﴾ قُلْ أَتَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
 الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾
 وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِنْ فَوْقِهَا وَنَزَلَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتًا فِي
 أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿٩﴾ ثُمَّ أَسْرَوْنِي إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
 فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِنَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١٠﴾

سورتهی فوسیلته که سورتهی چلو و یه که می خورنانه، له مه که دا هاتوته خواره وه، په نجاو چوار نایه ته و سورتهی (حم السجدة) و سورتهی (المصابیح) یشی پی دوتریته. وتراوه به گویره دابه زین سورتهی شهست و یه که مه و پاش سورتهی (غافر) و پیش (الزخرف) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زوره سوژ و بینیه هیته میهره بان

١ حامیم. همر (الله) خوی مه بهستی نهم پیته جیا جیا یانه ی سمرته ی نهم سورته ی هورنانه دوزانیته، وه نهمه ش راسترین بوجونه له باره ی نهم پیتانه وه.

٢ نهم هورنانه له لایه ن زور به سوژو بی نیهایته میهره بانه وه دابه زیوه، له بهر نهمه دمیته باوه دیمان هه بیته که برپارو یاساکانی هه موی مایه ی خیره و خوی مروقه چونکه دانراوی زاتیکی به سوژو میهره بانه.

٣ نهمه په راویکه که نیشانه کانی جیا گراوته وه و روشنه، خوینراوه یه کی عهره به یه بؤ گه لیک که بزائن. واته نهم روشنیه که سی که دیزانیته که زانیاری قول و چاکی هه بیته و خوی گیل نه کات.

١ موزده دمه ره به زمزمه ندی (الله) و به به هه شتی هه تاهه تایی به و که سانه ی که باوه ری پی ده که ن و ترسینه ره بؤ نهم و که سانه ش که باوه ری پی ناکه ن، نهموسا زوره یه نهموان پشت له راستی ده که ن جا ههروه کو کهر نهموان هسه ی راست و چاک نابیسن.

٥ جا نهموان وتیان: دلمان له ناو چه ندین بهر گدایه و له باره ی نهموه ی که تو بانگمان ده که یته بؤ لای و تی ناگه ین و وه ری ناگرین و باری گران له ناو گوچه که کانمان دایه و که رین و هیج نابیسین و له نیوان نیمه و تودا په رده هه یه، جا تو چی ده که یته بؤ خوت بیکه، نیمه ش نهموه ی که دهمانه ویت ده یکه ین "دینی خوت بؤ خوت و دینی خومان بؤ خومان".

٦ نهمی محمد ﷺ بلی: من همر مروفتیکم وه کو نیوه، په یامم بؤ هاتوه که په رستراوی راسته قینه ی نیوه همر په رستراویکی ته نه یه، جا به به رده دوا می روی تی بکه ن و داوای لیبور دنی لی بکه ن، وای بؤ موشریکان که (الله) به ته نیا ناناسن (موشریک به و که سه دوتریته که باوه ری به (الله) بی و به خالق و رازیقی خوی بزانی به لام په یرو ی جکه له ویش بکات ج بت بیت یان مروقه یان نارموز یان پله و پایه به شیوه یه که له گه ل برپاری (الله) دا یه که نه که ون و پی و ابی نهم به شانده دمیته دابو نه ریته و واقیع و بهر زده و ندی و... هتد په یرو بکریته، نهم جوړه که سانه دوچار ی گونا هیک بوون که به ته و به نه بیته (الله) چاوپو شیان لی ناکات و هه رکردار و گوفتار و بهرنامه یه کی تری چاکی شیان نه نجام دابیته و نه نجام بدن هه لوه شاو به یه و هیج پاداشتیکی ده ست ناکه ویت، ههروه که دهمرموی: ﴿نهمی باوه دپاران په یرو ی خوا و په یرو ی پیغه مبه ر بکه ن و کرداری خوتان هه لمه وه شیننه وه﴾ محمد: ٣٣.

٧ موشریک نهم و که سانه ن که زه کات نادن و نهموانه همر بی باوه ریش به روزه ی دوا یی، یان هه رکاتی که زه کات پیویست بکریته له سه ریان نایدن. (نهم نایه ته له مه که دا هاتوه و له و کاته دا زه کات واجب نه به و به لگو له سال دووه می کوچیدا زه کات واجب بو، له سه ر لیکنده و ه ی دوا یی ده گونجیته وه کو هه والیکی شراوه بیت و (الله)

دهزانی که نه موشریکانه له پاشدا زهکاتیش نادهن. ههروهه وریا کردنه وهی نهو باوردارانیه نهو سه ردهمه بووه که خویمان ناماده بکهن بۆ نه نجامدانی نهو نه رکهش هه رکات فهرزکرا).

۸ بیگومان نهو که سانهی که باومریان هیناو کرداری چاکیان کرد پاداشتیکی نه بپاوه میان بۆ ههیه که بهههستی هه تاهه تایی و نازو نیعمه ته کانیه تی.

۹ بییان بلی: ئایا ئیوه بهو زاتهی که له دوو رۆژدا نهو زهوییهی دروستکردوه باومر ناکهن و هاوتای بۆ داده نین؟ که نهو پهرومردگاری جیهانیانه به گهروهو بچوک و به گیاندارو بی گیانیه وه.

۱۰ جا له ناودئی نهو زهوییهدا چیا گه لیکی گه وروهو بچوک و بهرزو نزم که له سه ریه وه دهرکه وتوه دروستکردوه تا وکو میخیک زهوی رابگریت و فهرو پیتی له ناویدا داناوه له ماوهی چوار رۆژی ته واودا که رهسهی نهوهی که بۆ ژیان له زهوییهدا پیویست بیت تیدا دانا، یان نهو پیویسته که دایناوه له ناویدا په کسانه بۆ نیازمه ندان.

۱۱ پاش دروستکردنی زهوی و که رهسه پیویسته کانی برپاری (الله) بۆ دروستکردنی ئاسمان دهرجو له حالیکدا که دوو کهل بون، جا به ئاسمانان و زهوی فهرمو: وهرن، پیتان خویش بیت یان پیتان ناخویش بیت نهوانیش وتیان: به خویشی خویمان هاتین و نامادهی گوئی رایه لین بۆ هه موو فرمانه کانت.

۱۲ نهوسا چهوت ئاسمانی ته واوکرد له دوو رۆژدا که رۆژی پینج شه ممه و جومعه بوه، وه ههر ئاسمانیکیش چی پیویست بوه له بهرنامه و ئیش تیدا کردن و چه ندو چۆنیه تی هه موی پی گه یاندوه و ئاسمانی نهو زهویهش که ئیمه له سه ری ده ژین به نه ستیرمکان که وکو چرا روناکی ده دهن و دهرهوشینه وه رازاندوه ته وه و کردونی به پارێزگاری ئاسمانگ له شه یانه کان، نهوهی که باسکرا به درێژی هه موی نه ندازه گیری نهو ده سه لاتدارو زانیه که هه یچی ئی ون نابیت.

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصِيبٍ وَحِفْظٍ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۱۲ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ۱۳ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي آدَمَ يَأْتِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مِنْ سَمَاءٍ مَلَكًا ۱۴ فَإِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كُفْرُونِ ۱۵ قَالُوا عَادٌ قَاتَسَتْ كُفْرًا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنْ قُوَّةٍ أُولَئِكَ رِوَا أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقْتَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۱۶ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَحْصُوتٍ لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۱۷ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَخَذَّاهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۸ وَبَجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ۱۹ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۲۰ حَتَّىٰ إِذَا مَلَآءُهَا شَهْدٌ عَلَيْهِمْ سَمِعَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ وَجَلَّوْهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۱

۱۲ جا نه گهر فه بولیان نه کرد نهوسا بهوان بلی: دهتان ترسینم به دهنگیکی تۆهینهر ههروهو که نهودهنگه تۆهینهره ی که عاده سه مودی له ناو برد.

۱۳ نهو کاتهی که ههر گه لیک له سه ردهمی خویدا پیغه مبهریان بۆ رهوان دهکرا پیش نهوانیش بۆ گهلانی تریش هاتبون هه مویان په ک دهنگ بوون له سه ر نهوهی که جگه له (الله) که سیتی تر مه په رستن، به لام نهوان له وه لامی پیغه مبه ره کانیاندا وتیان: نه گهر پهرومردگارمان ئارمۆی ئی بووایه فریشتهی دهنارد، جا ئیمه بهوهی که ئیوهی بۆ رهوانه کراوه باومرمان نیه و دواتان ناکه وین.

۱۴ خو هۆزی عاد به نارپهوا خویمان به زل گرت له زهویه داو وتیان: کی ههیه له ئیمه به هیزتره؟ ئایا نابین و نازانن که بیگومان نهو (الله) یه ی که نهوانی دروستکردوه نهو لهوان گه لیک به هیزتره، جا نهوان به نیشانه کانی ئیمه باومریان ناکهن و حاشای ئی دهکهن.

۱۵ نهوسا ئیمهش بایهکی ساردی به نرکه و ناله مان رهوانه کرد بۆیان له چه ند رۆژیکی نه گبه تدا که چهوت شهو

وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ يَشْهَدُوا عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْشِدُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ بَصُرُوا قَالَ تَارَ مَتَوَى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْأَمْعِيْنِ ﴿٢٤﴾ وَقَفَّضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْحَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِيعُ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْآخِلَةِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتِيْنَآ بِمُحَدَّثُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّآ نَا مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ نَجْعَلُهُمَا نَحْتِ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

و ههشت رۆژبو بهی بسانهوه، تا لهم ژيانهی دنیادا سزای سهرشۆرکهریان پێ بچهژین و پاشهرۆژیش سزای لهوه بههیزتر و سهرشۆرکهرتیان بۆ ههیه و نهوان بۆ لابرندی نهو سزایه لهلایهن ههچ کهسهکهوه یارمهتی نادرین تا لهسهریان لابریت.

﴿٢٧﴾ خۆ ئیمه گهلی سهمودیشمان بهرمو خۆمان رینمونی کرد بهلام نهوان گومراهیان ههلبژارد لهباتی رینگای راست نهوسا دهنگی سزایهکی سهرشۆرکههر گرتنی نهوش بههوی نهو کهسبو کاره ناشیرینهی خۆیان بو، واته پهرومردگار ستهمی ئی نهکردون.

﴿٢٨﴾ جا نهوانهیان که باومریان هینابوو خۆشیان لهو کارانه پاراستوو که رهمان لییان ههستیت رزگارمان کردن و ههچ بێ تاوانیکمان وهبهر سزا نهخست.

﴿٢٩﴾ ومیریان بهینهرهوه نهو رۆژی که دوژمنانی (الله) بهرهو ناگر کۆ دهکرینهوه جا نهوسا دهسته دهسته پال دهنرین.

﴿٢٠﴾ تا نهو کاتهی که دهگهن بهو ناگره، ئینجا ههر کاریکیان کردوه گوێچکهیان و چاویان و لهشیان شایهتیان لهسهر ددهن و ههچیان بۆ ناپۆشیریت.

﴿٢١﴾ جا به گلهیی و شهرمهزارییهوه به لهشیان دهئین: بۆچی شایهتیتان لهدژمان دا؟ نهوانیش له وهلامیاندا دهئین: (الله) ئیمه هینایه قسهکردن، نهو زاتهی که ههمو شتیک دینیته قسهکردن و ههر خۆیهتی یهکهه جار دروستی کردون و ههر بۆ لای نهویش دههینرینهوه.

﴿٢٢﴾ خۆ ئیوه لهوهی که شایهتی بدات لیتان که گوێچکهتان و چاوتان و پیستانه ههچتان نهدهشاردهوه، چونکه باومرتان به زیندوبونهوه نهبو بهلکو گومانتان وابو که (الله) به زۆریک لهو شتانهی که ئیوه دهیکه بێ ناگایه. له چهند رینگایهکهوه که ههندیکیان جوانه هاتوه که دهئیت: تاقمیک له نهیارانی پیغههمبهرمان ههندیکیان به ههندیکیان وت: ئایا (الله) ههمو قسهیهکی ئیمه دهیسیت؟ ههندیکیان وتیان: نهگهر دهنگمان بهرز نهکهینهوه نایهسیت، ههندیکی تریان وتیان: نهگهر شتیک بیهسیت ههمو دهیسیت ئانهه قسهیه باسکرا بۆ پیغههمبهر (الله) جا (الله) نهو نایهتهی دابهزاندو تیی گهیاندن که نهگهر بهناو دلشیاندا بیت ههر دهیزانی و شایهتی لهسهر ددهات خۆ نهوهی ناو دلش ههر (الله) خۆی دروستی دهکات (الله) ئایا دهگونجیت کهسێ شتی دروست بکات و پێی نهزانی لهحالیکدا کهزۆر وردبین و بهناگایه؟ ﴿مولک/١٤﴾

﴿٢٣﴾ بهئێ نهو گومانه نارهمواتانه بو که واتان گومان دهکرد که پهرومردگارتان بهکارو کۆشتان نازانیت جا نهو بۆچونه ههلهیه لهناوی بردن، نهوسا چونه ریزی رهنجهرۆیانهوه.

﴿٢٤﴾ جا ئیتر نهگهر خۆیان بگرن نهوسا ههر ناگر جیگایانهو نهگهر داوای ئی بوردنیش بکهن، نهوسا نهوان لهوانهین که ئی بوردنیان ئی ورمدهگیریت. واته جگه له ناگری دۆزهخ باچاومرپی ههچی تر نهکهن.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أُولَئِكَ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا دَشْتُمُوهَا أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَانَهُ
وَلِيًّا حَمِيمًا ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا
إِلَّا ذُرِّيَّةٌ عَظِيمَةٌ ﴿٣٥﴾ وَإِمَامٌ مِّنَ السُّبْحَةِ نَزَّغٌ
فَاسْتَعِذَّ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
الْبَلُّ وَالنَّهَارُ وَاللَّيْلُ وَالْقَمَرُ لَا يَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ أَسَسَّكَرُوا فَأَلَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يَسْمِعُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

﴿٣١﴾ ئىمە دۇستانانين لە ژيانى دنياو لە رۆزى دوايشدا،
خۇ بۇتان ھەيە لەناو ئەو بەھەشتەدا ئەودى كە ئەفستان
پىي خۆشەو ھەرچى داوى بکەن لەناويدا دەستان
دەكەوت.

﴿٣٢﴾ ئەمە ميواندارییەكە لەلایەن زاتىكى لىبووردەو
چاوپۆشى كەر لە تاوان و مېھربانەو كە (اللہ) يە.

﴿٣٣﴾ جا كى ھەيە قسەى جوائىر بىت لەو كەسەى كە بانگى
خەلك دەكات بەرەو (اللہ) و كردارى چاك دەكات و دەلىت;
بىگومان من لە موسلمانانەم؟

﴿٣٤﴾ چاك و خراپ يەكسان نين جا با بەو رەوشت
و ئەخلاقی كە جوائە پال بنى بە خراپەو، ئەوسا ئەو
كەسەى كە لەنىوان تۆو ئەودا دوژمنایەتى بوە ھەرودەكو
دۆستىكى نزيك دەبى بۆت.

﴿٣٥﴾ خو ئاوا كارايك ناكەن و ناگەن بەم پلەيە مەگەر ئەو
كەسانەى كە خوڤان راگرتووەو ئەفسى خوڤان لەسەر
لىبوردن و چاوپۆشى رام كردو، ديسان ناگەن بەم پلەيە
مەگەر خاوەنى بەشىكى گەورەبن.

﴿٣٥﴾ جا بەھۆى لاسارى خوڤانەو دۆستانى وامان بۆ
بەيداكردن كە ھەمو كارو كۆششيكى خرابى پيش و باشى
خوڤانى بۆ جوان كردن و بېرىارى (اللہ) يش كە بېكردى
دۆزەخە ھاتەدى لەسەر ئەوان و چوئە ريزى ئەو گەلە
خراپانەى پيشخوڤان لە جنۆكەو ئينسان، كە بىگومان ئەوان
لە رەنجەپۇيان بوون.

﴿٣٦﴾ جا خوانەناسان بە يەكتريان وت: گوى لەم قسانە
مەگرن و ھەر كاتيك ئەم ھۆرئانە خوڤنرايەو قسەى بى
سودو بى كەلكى خۇتانى تىكەن بکەن تاكو ئيوە سەرکەون
بەسەريداو قسەى بېرن و نەيەلن خەلك لىي تى بگات.

﴿٣٧﴾ جا ئيمەش سزى توندمان پى چەژاندن و بىگومان بە
خراپترين لەو كردارو رەفتارە پيسانەى كە كردويانە
تۆلەيان لى وەردەگرين.

﴿٣٨﴾ ئەو تۆلە خراپەى كە باسكرا بۆ دوژمنانى (اللہ)،
ئاگرەودۆزەخ كە ھەر لەويدا ھەيە بۆ ئەوان لەناو ئەو
ئاگرەدا مالى ھەميشەبيان، جا ئەم تۆلە خراپ و سەختە بە
ھۆى ئەوھبو كە ئەوان دانيان بە نيشانەكانى ئيمەدا
نەدەنا.

﴿٣٩﴾ جا ئەو كەسانەى كە خوانەناسن لە قىامەتدا دەلىن;
ئەى پەرورەدگارمان ئەو دوانەى كە سەريان لەئيمە
شيواندو گومرايان كردين لە جنۆكەو لە مروڤ پيشانمان
بدە تا ئىستا بۆ ئەودى بى نرخ و سەرشوڤيان بکەين
بىانخەينە ژىر پىي خوڤان و پى پرەيان بکەين. بەلى،
نەزانان لەوى ئەو قسەيە گەورە يە دەكەن و لەدنيايشدا
بەندەيانن و خوڤان فېدايان دەكەن و كەس و كارو مال و
سامانيان لە رېگياندا دادەنن؟! ئاى ئيمەى مروڤ چەندە
نەزان و پى شەرمين. جا بە دواى باسى خراپاندا
پەرورەدگار باسى چاكان دەكات و دەفەرموى:

﴿٤٠﴾ بەبىگومان ئەو كەسانەى كە دەلىن: پەرورەدگارمان
(اللہ) يەو پاشان لەسەر ئەم قسەيەى خوڤان لانادەن تا
دەگەنە سەرە مەرگ ئا لەو كاتەدا ھريشتەكان دادەبەزە
لايان و دلخوشيان دەكەن و دەلىن: مەترسن و خەم مەخون و
موژدە بدن بەو بەھەشتەى كە بەئىنتان پى دراو.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
 يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَهُمْ آيَاتُنَا فَأَمْسُوا فَيَعْمَلُوا مَا يَشَاءُونَ
 إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاِبِتٌ عَزِيزٌ ﴿٣٣﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَأَنْتَ بِبَيْنِ يَدَيْهِمْ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِمْ تَنْزِيلُ مِنَ الْحَكِيمِ حَمِيدٌ ﴿٣٤﴾ تَأْتِيكَ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
 لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٥﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا مَعْجَمًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَفَمَعْجَمٌ
 وَعَرَفِ قُلُوفُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءً وَالَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ فِي أَذَانِهِمْ وَقُرْوهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ
 يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَأَخْتَلَفَ فِيهِ فَا تَوَلَّى كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضَى
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٣٧﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَمَلِ ﴿٣٨﴾

﴿٣٦﴾ جا هەر کاتێک له شهیتانهوه دوچاری ختورهو
 خهیاڵیک بوی که له رهوشتی بهرزو جوان لات بدات ،
 نهوسا بهپهله پهنا بهره بۆ (الله) بۆ نهوهی لهو ختورهو
 خهیاله خراپه پاکت بکاتهوه که بیگومان نهو ههر
 خۆیهتی بیسهری ههمو هسهو ختورهی بهندهکانی و
 زانهری ههمو کرداریکی، ئینجا(الله) بهشیکی تر لهنیشانه
 گرنگهکانی خۆیمان بۆ باس دهکاتو دهفرموی:

﴿٣٧﴾ خۆ ههندیك له نیشانهکانی بوونی(الله) و هیزو
 دهسهلاتو زانیاری و دانایی نهو زاته شهو و پۆزو خۆزو
 مانگه که چۆنی دروستکردون و ههموایانی رام کردوه بۆ
 نهجامدانی نهو شتانهی که بهسودی مروفن، جا نه
 سوچده بۆ پۆز ببهن و نه بۆ مانگ، نهگهر ئیوه تهنه نهو
 زاته دهبرستن سوچده تهنه بۆ (الله) ببهن نهوهی که
 نهوانی دروستو رامکردوه.

﴿٣٨﴾ نهوسا نهگهر نهوان خۆیان به زل گرتو بهندهیهتی
 (الله)یان نهکرد ههر خۆیان زیان ئی کهوتوو دهبن، چونکه
 نهوانهی که له لای پهروهردگاری تۆن به شهو و به پۆز

تهسیجاتی نهو دهکهن و نهوان ههرگیز بی تاقهت نابن له
 پهڕستنی نهو زاته.

﴿٣٩﴾ وه ههندیکی تر له نیشانهی بوون و دهسهلاتی نهو
 زاته نهوهیه که بیگومان تۆ نهو زهویه دهبینی که وشکو
 بی ههستو خوسته، جا ئیمه بارانی بۆ دهبارینن که
 دهجوئیتو بهرز دهبیتهوهو دانهویلهو رووهکی ئی شین
 دهبیت، بیگومان نهو کهسهی که نهو زهوییهی زیندوو
 کردوه ههروا مردوانیش زیندوو دهکاتهوه، بیگومان نهو
 توانای بهسهر ههمو شتیکندا ههیه.

﴿٤٠﴾ بیگومان نهو کهسانهی که نیشانهکانی ئیمه دهگۆرن
 به لادانی له مانای خۆی بۆ مهبهستی تایبهتی خۆیان له
 ئیمه ناشاریتهوهو سزایان دهدهین به ناگر، جا ئایا نهو
 کهسهی که فری دهدریته ناو ناگردهو چاکه یان نهو
 کهسهی که له پۆزی قیامهتا به ئاسودهیی بهرهو سهرای
 مهحشر دیت؟ دهی ههرچی ئارهزوتان لئییهتی له چاکه
 خراپه بیکهن بیگومان نهو زاته بینهرد بهو شتهی که
 دهیکهن.

﴿٤١﴾ بهبیگومان نهو کهسانهی که باوهریان بهم قورئانه
 نهکرد نهو کاتهی که هاته لایان، تۆلهیان ئی وهردهگیرن.
 وهبه بیگومان که نهوه پهراویکی نایاب و بهپیره.

﴿٤٢﴾ که نه له ئیستایداو نه لهدهاتهویدا شتی پرپوچ
 ناتوانیت رووی تۆ بکاتو شتیکی بیسودی تیدابهدی
 نهکراوه ناکریت، چونکه رهوانه کراوی نهو زاتهیه که زۆر
 داناو سوپاسکراوه.

﴿٤٣﴾ جگه لهو قسه خراپ و نابهجیانهی که به تهواوی
 پیغهمهبرانی پیش تۆ و تراوه، شتیکی تازهتر به تۆ
 ناوتریت، که وابو ئارامگره ههروهکو چۆن نهوان ئارامیان
 گرت دلنایابه نهو خوا نهناسانه سزا دهدرین ههروهکو چۆن
 نهوان پیش تر سزادان، بیگومان پهروهردگارت خاوهنی
 چاوپۆشیه بۆ نهو کهسانهی راستو دروستن و له
 ههلهکانیان بهشیمان دهبنهوهو خاوهنی تۆلهی بهژانیسه بۆ
 نهوکهسانهی لهسهر دژایهتی ئایین و شیرک دهمرن.

 ئەگەر ئەم قورئانەمان بەزمانی غەیرەعەرەبی
 ڕەوانە بکەدایە بێگومان دەیان وت: چۆن وا دەبێت دەبواوە
 نیشانەکانی ڕۆشن بکرایەوه ئایا چۆن وا دەبێت کە ئەم
 قورئانە عەرەبی نەبێت و پیغەمبەر عەرەب؟! واتە شتی وا
 نابێت و ناگونجێت، بۆی ئەو قورئانە ڕێنماید و چارەسەری
 نەخۆشیە لاشەیی و دەرونیەکانە بۆ ئەو کەسانەی کە
 باوەڕیان پێی هێناوە، و ئەو کەسانەش کە باوەڕی پێی
 ناکەن لەناو گوێچکەیاندا باری قورس هەیه و کەپن و هیچی
 ئی حالی نابەن و ئەوان کوێرن و جگە لە بەدبەختی
 سودیکی تری ئی وەرناگرن، بەئێ ئەوەندە بێ ئاگا و دورن لە
 راستیەوه هیچ لەو قورئانە تی ناگەن وەکو ئەوە کە لە
 شوێنێکی دورەوه بانگ بکریڤن و جگە لەدەنگەکە شتیکی تر
 حالی نەبن.

جا بهراستی ئیمه نهو پهراودمان (تهورات) دا به
موسا عليه السلام جا يهك هسه نهبون تيیدا هندیك باوړی پښ
كردو هندیكیش به دروین خسته وه (هروهكو نهو
هورثانهی كه هاتوه بو تو هی محمد ﷺ) جا نكهه برپاری
پهروردگار ته دواختنی سزاو لیکولینه وه له هه مو
خه لكان پيش نهكه وتايه دهميك بو هر له دنيا دا برپاریان
به سهردا نه نجام ددرا له باره ی نهو نارېكیه ی كه هه یانه
سه باره ته ئایین و به پیغهمبر ﷺ بیگومان نهوان
گومانیان هه به له هورثانهو زور لی دوو دلن.

نەمەش دل نەواییە که بۆ پێغەمبەرمان ﷺ واتە: ھەر تۆ
نەبۆیت کە ئاوا گەلەکەت ڕێگای ئایین و بلاوکردنەوێ نەو
ھۆرئانەت لی بگرن و بەدرۆت بێخەنەو، تەماشای موسا و
گەلەکەیی بکەو بزانە حییان کردو ئەگەلیدا.

هەر کەسێک ئێشی چاک بکات بۆ خۆی دەکات و خۆی
سودی لێ وەردەگرێت و هەر کەسێکی خراپە بکات تاوانی
ئەو خراپەپە هەر بە مل خۆپەتی و پەر وەردگارت ستم لە
هیچ بەندەپەکی ناکات.

زانىنى كاتى ھاتنى رۆزى قىيامەت ھەر بۆلەي زاتى
خۇي دەگەرپىتەودو كەس ھىچى ئى زانانىت، ھىچ مېودىيەك
لەناو كالانى نايەتە دەرو ھىچ مېينەيەك ئاوس نابى و ئەو
بارەي دانانىت مەگەر بە گۆپرەي زانبارى ئەو زاتە بىت،

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ مِنْ أَكْثَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَتَيْنَ
ثُرَكَاءٌ يَا قُلُوًّا اذْنًاكَ مَا مِمَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَصَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِّيصٍ ﴿٤٨﴾
لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَتَوْسَّلُ
قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَكِنْ آذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ صَرَاءٍ مَسَّهُ
لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَطْلُبُ السَّاعَةَ فَأَيَّمَةٌ وَلَكِنْ رُجِعْتُ إِلَى
رَبِّي إِنْ لِيَ عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى فَلْيُنَبِّئَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنَذِيرُهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَرَّيْهُمْ
ءَايَاتِنَا فِي الْأَنْفَافِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ نَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

جا ئەو رۆژە بانگیان دەکاتو دەفەرموی: لەکوێن
 هاوبەشەکانم؟ دەئێن: بێمان راگەیاندریوت کە لەناو ئێمەدا
 شایەتیک نیه کە بلیت: تۆ هاوبەشت هەیهو دان بە
 هەڵی خوێاندا دەنیین، چونکە ئەو هەقیامەتەو هەمو
 شتیکیان بۆ روژن بووتەو.

٥٨) جا نه وانهی که له پێشدا هاواریان ئی دگرددو دمیان
پهرستن وا ئیستا لییان گوم بوون و دنیای بوون که هیچ
پهناگایهکیان نهو بێ چارهو بێ دمرتانه.

جا پېم بلښ: ښه وایي کله توله دنیا دا په نایان بډه ده بیت و
پیت وایه دمتوان له دوار وژدا بېن به هوار تانه وه ښه وایه
هه رخو یا خودان یان غه یی خودان؟ ښه گهر ده لښ:
ښه وایش هه رخودان ښه وایتر قسه مان له گه لتان نیه
نه وښه کوفره که تان گهر وښه ناشکرایه، وښه گهر ده لښ:
غه یی خودان دهی به وښه ده بیت به موشریک و هاول دانهر
بڅودا و به بې ته وښه گردن و په شیمان یونه وه له و تاوانه
خوا عه فوت ناکات، دهی ژیر به و به درو و ده له سهی دنیا
به دین خوران خوت شهر مندهی خوا و باشه روژت مه که .

۴۹ مەرۇف لە داواکردنى مال و تەندروستى و شتى چاك وەرەس نابىت خۇ ئەگەر زىيانكى توش ھات ئەوسا وا ئاۋمىدو داماو دەبىت كە بە سەرو سىمايدا دەرەكەۋىت.

۵۰ جا ئەگەر پاش ئەو زىانەى كە توشى ھاتوۋە تامى خۇشيمان پى چەشتو بارودۇخى ژيانمان بۇچاك كرد بە دۇنيايىيەۋە دەلتىت: ئەمە بۇ مەنە، واتە: خۇم شايستەى ئەمەم و دەرەنەم كە قىامەت نايەتو ئەگەر وەكو بېغەمبەران دەلتىن راست بو گەپنەرامەۋە بۇ لای پەرورەردگارم ئەۋە لەۋىش ھەر چاكترم بۇ ھەيە، ئەم مەرۇفە نەزانو خۇ پەسەندە، وا دەرەنەى چۇن لە دىنيادا چاكەى لەگەلدا كراۋە ھەرۋەھا پاشە پۇژىش وا دەبىت، بى ئاگايە لەۋەى كە چاكەى ژيانى دىنيا تەنھا بۇ تاقىكردنەۋەيەۋە ھىچى تر جا كى لەم تاقىكردنەۋەدا دەرچو ئەۋە لە قىامەتیشدا سەرفەرازەو كىيش دەرەنەچو رىسۋاو شەرمەندەيە، ئەۋەتە كە پەرورەردگار لە ۋەلامى ئەو بۇچونە ھەلەدا دەفەرمۇى: ئەوسا بە دۇنيايىيەۋە بەو كەسانەى كە خوانەناس بون ھەۋالى ئەو كىردارىيان پى دەدەين كە كىردويان و سزى چىرو پىرو توندىيان پى دەچەژىن.

۵۱ خۇ ھەر كاتىك كە فەرپو بەرەكەتى خۇمان بەسەر مەرۇفدا بىرژىن لەجىياتى سوپاس كردندا لە خۇى بايى دەبىتو گۆى بە ئايىن ناداتو بە لوت بەرزىيەۋە لای تى دەكات، ئەوسا ھەر كاتىكىش دۇچارى زىانو ناخۇشى بىت خاۋمنى پارانەۋەى پان و بەرىنە.

۵۲ بلى: پىم بىژن ئەگەر ئەم قورئانە لە لايەن پەرورەردگارەۋە بىتو پاشان ئىۋە باۋەرى پى نەكەن،

كى گومپاترە لەو كەسەى كە لە بارەى ئەم قورئانەۋە لە ناپىكى و دەرەۋكىيەكى زۇر دۈۋر لە راستى دابىت؟ ھىچ كەس. ئىنجا پەرورەردگار دەفەرمۇى:

۵۳ بەم زوانە لەم بونەۋەرەۋە لەناو خودى خۇياندا نىشانەكانى خۇمانيان پىشان دەدەين تا رۇشن بىتەۋە بۇيان كە بىگومان ئەو زاتە راستەو تاك و تەنبايەۋە ھاۋەلى نىيە، ئايا ھەروا دزايەتت دەكەن؟ ئەى پەرورەردگار تەس نىيە بۇ تۆ لە ھالىكدا كە ھىچ گومانى تىدا نىيە ئەو ئاگادارە بەسەر ھەمو شتىكدا؟

۵۴ بزانن كە بىگومان ئەۋانە لە گەشتن بە پەرورەردگارى خۇيان بۇ حىسابو پاداشتو سزا لە گومان دان، بزانن كە بىگومان ئەو گەمارۋى ھەمو شتىكى داۋە بەجۇرىك كە ھىچ شتىك لە دەرەۋەى بازەنى زانىارى و دەسەلاتى ئەۋدا نىيە. دەلتىن: عومەرى كورى عەبدولعەزىز چۈە سەر دوانگەۋ سوپاسو ستايشى (ﷺ) كىردو وتى: لەپاشدا، ئەى خەلىكىنە مەن ئىۋەم كۆ نەكردەۋەۋە بۇ ئەۋەى باسى رۇداۋىكتان بۇ بىكەم بەلام بىرم لە ھاتنى قىامەتو حىسابو كىتابىك كىردەۋە كە ئىۋە بۇى دەچن،

جا زانىم ئەۋەى باۋەرى بەمە ھەيە ساۋىلكەۋ كەم عەقەلە، ئەۋەيش كە باۋەرى پى ناكات لەناۋچۈە، چۈنكە ئەۋەى كەباۋەرى پى ھەيە پالى لى داۋەتەۋەۋە بەگۈيرەى پىۋىست بۇى ھەۋل نادات كەۋاتە كەم عەقەلە، ئەۋەيش كە باۋەرى پى نەبى ئاشكرايە كە لەناۋ چۈە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱ عَسَى ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ ۵ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۶ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ۷ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ۸ وَلَوْ سَأَلَ اللَّهُ جَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ
 مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۹
 أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۰ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۱۱

۱ ناسمانان له ترسی (الله) خه ریکه به سه ریسه کدا شهق و
 بهق ببیت و فریشته کانیش له گهل سوپاسی
 په رومرد گاریاندا پاک و خاوینی و بی عهیبی نه و باس
 ده کهن و بو نه وانهش که له سهر زویدان، داوی لی بوردنیان
 بو ده کهن، جا بزانن که بیگومان (الله) ههر خو یه تی لی
 بورده له تاوانی بنده گانی و به به زهیشه بو یان.

۲ جا نه و که سانه ی که جگه له نه و زاته بو خویان
 دوستانیکي تر ده گرن و ده یان په رستن، (الله) ناگای لی یانه و
 تو زامنیان نیت. وه نوبالی کرداری ناپه سندی خویان
 له سهر شانی خویانه و تو ههر تر سینهریکي بو نه و ان و
 (الله) به سه ریانه زاله و ده زانی چی ده کهن.

۳ جا هه رئاو هه قورئانیکی عه ره بیمان ناره لات تا تو
 خه لگی مه که و نه که سانه ی چواره دوری له سزای (الله)
 بتر سین، وه هه روه ها خه لک له رؤزی کو کړنده وهی هه مو
 دروستکراو ده کان که رؤزی حیساب و پردو دوزه خه بتر سین
 که هیچ گومان له هاتنی نه و رؤزه دا نیه، جا خه لک حیا
 ده کړنه وه هه ندیک بو به هه شت و تاقمیکیش بو ناو
 دوزه خو ناگری داخ و سوتینه ر.

سورته شورا به نه لفظ و لامه وه که سورته چلو دوو هه می
 قورئانه، له مه که دا هاتومه خواره وه، په نجاو سی نایه ته،
 هه ندیک ده لین نایه تی **﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى﴾**
 به سی نایه تی ترده وه له مه دینه دا هاتومه
 خواره وه به سورته حم عسق، سورته عسق، سورته
 حم سق و سورته شورا به بی نه لفظ لام ناو ده بریت. و تراوه
 به گویره ی دابه زین سورته شسته و نه هه مه و پاش
 سورته (الکف) و پیش (ابراهم) دابه زیوه.

به ناوی (الله) ی زوره سوژ و بینیه اهت میهره یان

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱
 ده زانیته مه به ست چیه له مه پیتانه.

۱۲ ههر ناوایه بو لای تو و لای نه و که سانهش که له پیش
 تو دابون (الله) ی به ده سه لات و دانا و دهی کردوه به یامی
 خوی بو ناردون. حاریسی کوری هیشام په سیاری له
 پیغه مبه ری خوا **﴿أَحْيَا يَأْيُنِي مِثْلَ صَلَافَةِ الْجَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ
 فَيَقْصِمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ وَأَحْيَا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ
 رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْبِي مَا يَقُولُ قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَلَقَدْ
 رَأَيْتُهُ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيَ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ وَإِنْ
 جِئْتُهُ لَيَقْصِمُ عَرَقًا﴾** / هه ندی جار و دهیم بو دیت
 و دهو دهنکی جه رهس که نه وه زور سه خته له لام جا که
 حیا ده بیت وه لیم له کاتیکدا که نه وهی که و تویه تی
 له به رم کردوه، وه هه ندی جاریش نه و فریشته یه
 (جه ربیل) و دهو پیاویک دیته لام و سه م له گهلدا ده کات،
 جا له به ری ده که نه وهی که ده یلیت، عایشه ده یوت؛
 به راستی دیومه که و دهی بو هاتوه **﴿لَهُ رُؤُوسٌ كُفْرًا
 سَارِدًا كَاتِبًا كَذِبًا﴾** له رؤزیکی زور
 ده تاهه خواره وه. نینجا ده هه رموی؛

۱۳ نه وهی له ناو ناسمانان و له ناو زویدایه هه مو
 هه رمو لگی نه و زاته یه و ههر خوی پایه به رزو گه وره یه.

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَأُبَيِّنَ كَيْثَلَهُ شَيْءٌ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا
تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ بِالْعِلْمِ بَعِيَّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾
فَلِذَلِكَ قَادَعُ وَأَسْتَقِيمُ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تُلْغِ أَهْوَاءَهُمْ
وَقُلْ إِنَّمَا آمَنَ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

۸) وه نه گهر (الله) نارمزوی لی بووایه دهیکردن به یهک
گهل و لهسهر یهک نایین که نیسلامه بهلام الله خهلکی
سهرپشک کردوه له ههلبزاردنی رتگای باش و خراب تا
چاکان بههوی کاری چاکیانوه بخاته ناو بهههشتهوه
خراپانیش بۆ دوزخ، نهوسا ستهمکاران هیچ دوست و
یارمهتی دهریهکیان نیه نه له دنیاوا نه له دواړوژدا.

۹) نایا جگه لهو زاته کهسیکی تر دهکهن به دوست
بوخوتان لهحالیداکه (الله) خوی یارمهتی دهری
باوهردارانهو ههر خوئیتهتی که مردوان زیندو دهکاتهوهو
ههر نهو زاتهیه توانای بهسهر ههمو شتیکیا ههیه؟

۱۰) جا لهسهر ههر شتیک ریک نهکهوتن و ناکوکی کهوته
نیوانتانهوه نهوسا برپاری یهکلاکردنهوهی نهوه ههر لهلای
(الله) یهو نابیی بهرهو چیگاو کهسی تر برپون، نهو (الله) یهی
کهباسی نهکهم پهرومرددگارمه، ههر بهو زاتهش پشت
دهبهستم و ههر بۆ لای نهویش دهگهرپیمهوهو ههمو
برپاریک ههر لهو ورمرددگرم.

۱۱) نهو زاته دروستکهری ههمو ناسمانان و زموییهو
لهخوتان هاوسهرانی بۆ دروستکردون و له جوار پیانییش

نیرو میی داناوه، تا بههوی نهو جوتهوه زورتان بکات، هیچ
شتیک وینهی نهو نیهو ههر خوی بیسهری ههمو
گوفتاریکهو بینهری ههمو رفتهاریک.

۱۲) کلیلی ههمو کاروبارهکانی ناسمانان و زموی ههر به
دهست نهوه که بۆ ههر کهسیک نارمزوی لی بیت رۆزی
فرهوان دهکاتو دهیشیگریتهوه لهوکهسههیش کهنارمزوی لی
بیت، بیگومان که نهو بهسهر ههمو شتیکیا زانیاری زوره.
جا نهو زیادو کهمییهی نیوانی خهک ههموی
دادپهرومرانهو دانیانیهوه لهسهر بناغهی نهو زانیاریه
زورهی خوئیتهتی.

۱۳) الله نایینیکی بۆداناون که ههر نهوهیه بهنوحیشی را
سپاردوه، وه نهوهی که نییمه ناردمانه لای تو و نهوهی که
ناموزگاری ئیبراهیم و موسا و عیسامان پی کردوه نهوهیه
که: نهو نایینهی که بۆم نارووون دهستی پیوه بگرن و بهش
بهش مهن تییذا، واته نایینی پیغهمهران ههر له
نادهمهوه ههتا خاتهم له بنهردتا یهکن و هیچ جیاوازیهکی
تیدانیوه له لقو پویدا جیاوازیان ههیهو به پهیردوانی
ههمویشیان و تراوه بهش بهش مهن، چونکه نهو بهش
بهشیه سهرمرای لاوازیون و سهرشوی لهدنیاوا دهن به
حیزبو پپرو شهخس پهراست و دهچنه ریزی
موشریکانهوه، بۆیه بهدوای نهو قهدهغه کردنی بهش
بهشیهدا دهفرموی: نهوهی کهتو بانگیان دهکیت بۆ لای
که دهست گرتن به نایین و بهش بهش نهبونه سهخته
لهلای هاوبهش دانهران، (الله) نارمزوی لهههر کهسیک
ههبیت ههلیدهبژیریت و ههر کهسیکیش به دل بگهرپتهوه
بۆ لای نهو رینمایي دهکاتو دهیگهیهنییت به خوشبهختی
ههتا ههتایی.

۱۴) جا نهمانه پارچه پارچه نهبون مهگهر پاش نهوهی
که زانیاری باشیان هاتبوه لا که نایینی نیسلامه نههمهش
تهنها لهبهر ئیردی و دوزمنایهتی نهو دینهبو نه شتیکی
تر، چونکه ههمویان لهپیشدا یهک دنگ بون که نهگهر
پیغهمهر و نایینی تازه هات بهدل و بهگیان وهری دهگرین
بهلام کاتیک که هات لهبهر ئیرهیی ناوایان بهخویان کرد،
خو نهگهر برپاری پهرومردگارت پیش نهکهوتایه به

دواخستنى سزا، هر زور زوو کاريان به سزادان يه کسهر
ددکرايه وه بېگومان نه وانهى که په پړاوى خودا يان بډ
به جېما تېيدا که وخته گومانه وه دودل بون لېي.

۱۵ جا له بهر نه مه توش بانگى خه لک بکه بډ نه م
نايينه و راست و دروست له سهرى بوسته و نه م لاو نه ولا
مه که و دكو چوڼ فرمانت پې كراوه، وه په پړهوى له
نارمزوى نه وان مه که و بلې: باومړم هه يه به و په پړاوانهى که
(الله) په وانهى كردون و فرمانم پې كراوه که به
دادپه رومرانه هه لس و كه و تان له نيواندا بكم، (الله)
په رومردگارمانه و په رومردگارمانه، كردارى خو مان هر بډ
خو مان و كردارى خو تان هر بډ خو تان، له نيوان ئيمه و
نئوده هيج به لگه يه كه نيه که باس نه كرابيت، (الله) له گهل
يه كدا له قيامه تدا كو مان ده كاته وه، خو سه رهنجام هر بډ
لاى نه و يشه گه رانه وه مان.

۱۶ جا نه و كه سانهى كه دمه دمه ده كه ن له زاتى (الله) دا
دواى نه وهى كه و دلامى دراو ته وه و كه سانېك به و باومړيان
هيناوه به لگه كانيان بوچ و هه لوښا و ديه و رڼو تورپه ي
په رومردگاريان و دكو چادريك له سهره و سزايه كى سه ختيان
بډ هه يه له سهر نه و دمه دمه و دزايه تى كردنه يان.

۱۷ (الله) نه و زاتيه كه ته و او ي په پړاوه كانى په وانه
كردو كه سه راپا حق و راستن و ميزانېشى ناروده تا
خه لكى فيرى دادپه رومرى بېن له كېشانه و بېوانه و ته و او ي
برپارو كاروبارياندا، وه تڼ نازانيت؟ له وانه يه كاتى هاتنى
رؤزى دوايى نزيك بېت.

۱۸ جا نه و كه سانهى كه باومړيان به و رڼه نيه به په له ن
بډ هاتنى و به گالته وه چونكه به راستى نازان داواى هاتنى
ده كه ن به لام نه و كه سانهى كه باومړيان به و رڼه هه يه لېي
ده ترسن و ده زان كه نه و رڼه راسته و دېت به سهر نه م
مرؤف و بونه و مرده، بزنان بېگومان نه و كه سانهى كه له
باردى هاتنى قيامه ته وه گومانيان هه يه وان له سهر ئى
شيواوييه كى دوور له راستيداو زور نابات په شيمان
دمبه وه، به لام نه و كاته په شيمانى بې سووده بډيان.

وَالَّذِينَ يُخَاجِرُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَنَّاتُ
دَارِجَةٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
۱۶ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۱۷ يَسْعَىٰ جُلُودُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۱۸
اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
۱۹ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
نَصِيبٍ ۲۰ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُتِنَ بِهِمْ
وَأِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۱ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِنْ مَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۲۲

۱۶ (الله) به لوتضو به سوزه بډ بهنده كانى، نه و رؤزى
ددهات به وهى كه نارمزوى لييه تى، جا هر خوى به توانو
دمسه لاتداره و هر شتى نارمزوى ئى بيت دميكات و هيج
به ربهرستېك ناتوانى رېگى پې بگريت.

۱۷ هر كه سيك به و كارو ته لاشى دنياى خوى
دمسكه وتى رؤزى دوايى مه به ست بيت ئيمه نه و ناوميد
ناكهين و به شى ددهدين و بؤيشى زياد ده كه ين، وه هر
كه سيكيش هر دمسكه وتى دنياى مه به ست بيت هه نديكى
له وه پې ددهدين و له رؤزى دواييدا هيج به شيكى ترى نيه.

۱۸ نايان نه وان هاوبه شانېكيان هه يه كه ناينيان بډ
دانابن و په پړهوى لى بكه ن له حالېكدا كه (الله) ماوهى
به وه نه داوه كه جگه له بهرنامهى خوى بهرنامه يه كى تر
هه لېژيرن و په پړهوى بكه ن، نه وسا نه گهر دواخستنى
برپارى جيا كه رمه وى حه ق و ناحه ق زووتر له لايه ن (الله) وه
نه درايه كه ماوهيان پې بدرېت تا ده گهن به كاتى خوى
به بېشك دهميك بوو له نيوانياندا به سزاو توله ئى
سه ندينان ئيش كوتايى پې هاتبو. كه واته نه وانهى كه
نه مړو ياساو بهرنامه بډ خو يان دادمنين به هر ناويكه وه

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا
 أَتَنكحُمْ عَلَيْهٖ أَجْرًا إِلَّا أَلَا أَمُودَةً فِي الْفَرْقِ وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ
 لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا فَإِنْ يَشَأْ اللَّهُ يَحْمِلْهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْسَحْ اللَّهُ الْأَبْطِلَ وَيُخَوِّضْ الْخَوِّ
 بِكُلْمَتِهِ إِنَّهٗ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
 عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾
 وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
 وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ
 لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقُدْرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهٗ بِعِبَادِهِ
 خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
 وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
 إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصْنَعُكُمْ مِنْ مَّصِيبَةٍ فِيمَا
 كُنْتُمْ آيَاتِكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
 فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

بیت نه گهر به زوویی تۆله یان لی و مرناگیریت با دلخۆش
 نهین به کاره کانیان وله خوئیان بای نهبن، (الله) ماوه دمدات
 به هه مو مروفتیک جا به چاکه وه خه ریک بیت یان به
 خرابه وه تا کاتی دیاریکراوی دیت جا نه و کاته چاکه به
 چاکه پاداشت دمداته وه خرابه ییش به سزاو ناگری دۆزه خ
 جا به راستی نه وه که سانه ی که نه م جوړه به رنامه وه یاسایانه
 دادمنین و په پره وی لیوه ده که ن پیشه کی سته م له خوئیان و
 پاشان له خه لکیش بۆیه په رومردگار به سته مکار ناویان
 دمدات و دهفه رموی: بیگومان سزای به ژان هه یه بۆ
 سته مکاران.

﴿٢٣﴾ نه ی بینر له رۆزی دوا پیدا تۆ ده بینی سته مکاران له
 سزای کاری خو کردمین دهرسن خو نه وه سزایه ش تازه
 هاتوته سه ریان و دمرچونیان نیه، وه له ولایشه وه ده بینی،
 نه وه که سانه ی که باومریان هینا وه کرداری چاکیان کردوه
 له ناو شوینه سه یرانگانانی باخچه کاندان و نه وه ی که
 خو شیه له نازو نهمه ت له لایه ن په رومردگاریانه وه هه یانه،
 نه وه ههر خو ی به خششیک ی گه وره یه به خه لات
 په رومردگاریان به وانی ده به خشیت. جا بیر بکه روه بزانه

تۆ له کامیانی، رپیازی خوی گه وره و میهرمدان
 هه لپاردوه و جگه له و به هیچ یاسایه کی تر رازی نابی یان
 به پیچه وانه خو ت داوه به ده ست واقعی ناله بارمده و ههر
 رۆژیک له سه ر په تیک یاری ده که بیت و خو یشت به موسلمان
 دمرانی؟! نه مه قسه ی خویه و له خوا بترسه و دنیا
 فریودمه و بۆ که س نامین.

﴿٢٤﴾ نه وه نه و موژده یه که (الله) ده یدات به و به ندانه ی که
 باومریان هینا وه کرداری چاکیان نه نجام داوه، نه ی
 محمد ﷺ من داوی هیچ پاداشتیکتان لی ناکه م له سه ر
 نه م بانگه وازه، به لام نه مه ویت دژایه تیم نه که ن و نه و
 په یودندیه خزمایه تیه که له نیوانماندایه نه یبچرین، خو
 ههر که سیکیش چاکه یه ک بکات نیمه چاکه کی به
 زیاتره وه پاداشت دمدینه وه، بیگومان (الله) چاوپوشی که ره
 له تاوانی به ندگانی و پاداشت دمه وه یه به زیاده وه له سه ر
 چاکه کانیان و چاکه یان ناخاته پشتگو ی و هیچ که سی له بیر
 ناجیته وه. سه بارت به مه به ستی ﴿قُلْ لَا أَتَنكحُمْ عَلَيْهٖ أَجْرًا إِلَّا

أَلَمُودَةً فِي الْفَرْقِ﴾ له عه بدولای کوری عه باس پرسیار کرا
 سعید کوری جوبه یر پش نه و وه لامی داوه و وتی: مه به ست
 خوشه ویستی خزمه کانی پیغه مبه رده ﷺ، عه بدولای کوری
 عباس وتی: په له ت کرد چونکه هیچ هۆزیک ی هوریش نیه
 که خزمایه تی له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ نه بو بیت، به لام
 مه به ست نه وه یه که: ﴿فَنَزَلَتْ عَلَيْهِ إِلَّا أَنْ تَصِلُوا قَرَابَةً بَيْنِي
 وَبَيْنَكُمْ﴾ البخاری/ نه و نایه ته دابه زیومه ته سه ری واته: نه گهر
 باومریشم پی ناکه ن، من ههر نه وم ده ویت که په یودندی
 خزمایه تی نیوانمان نه بچرین.

﴿٢٥﴾ نایا نه مانه ده لئین پیغه مبه ر ﷺ درۆ به دم (الله) وه
 ده کات، جا نه گهر (الله) نارمۆی لی بیت دلت مۆر ده کات که
 هیچ و مرنه گریت و له هیچ حالی نه بیت، خو (الله) به
 فرمانی خو ی شتی پر وپو وچ له ناو دمدات و راستی
 ده چه سپین، به راستی نه و ههر چی له ناو دله کاندایه
 ده یرانیت. واته: محمد ﷺ هیچی لی نا کریت له سه ر نه م
 قسانه ی که به لای نیوه وه راست نیه، به لگو به راست و ره وان
 نه م په یامه ده گه یه نیت چاک بزانه و دنیا یان که محمد

وَمَنْ آتَيْنَاهُ الْخُزَاءَ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَى ۚ (۳۲) إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۳۳) أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَأَعْلَفَ عَنْ كَثِيرٍ ۚ (۳۴) وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ۚ (۳۵) فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ نَحْوِ مَنَعِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَيْبِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ (۳۶) وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا عَصَبُوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ۚ (۳۷) وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۚ (۳۸) وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۚ (۳۹) وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَأَسْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۚ (۴۰) وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۚ (۴۱) إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ (۴۲) وَلَمَنِ صَبَرَ وَعَفَرَ لَئِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۚ (۴۳) وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَهْدٍ ۚ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۚ (۴۴)

پيغمبهرى خوياهو پهيامهكهى راستو دروستهوه لهلايهن
پهرومردگارتانهوه بوى رهوانه گراوه.

جا ههر نهو زاتهيه كه پهشيمانى له بندهكاني خوى
قهبول دمكاتو له خراپهكان چاوپوشى دمكاتو دزمانى
بهوى كه دهيلينو دهيكهن. سهبارمت به پهشيمان بونهوه
پيغمبهرمان ﷺ دهفرموى: {لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ
أَخِيكُم يَجِدُ ضَالَّتَهُ فِي الْمَكَانِ الَّذِي يَخَافُ أَنْ يَقْتُلَهُ فِيهِ
الْعَطَشُ} بېگومان كه (الله) زور كهيفخوشره به
پهشيمان بوونهوى بندهى خوى لهو كهسهى نيوه كه
وشتري ونبوى خوى بهناوو خواردنهوه دستكهويتهوه له
جېگايهكدا كه ترسى نهوى ههبيت له تينويهتيدا بمرىت،
نهگهر دهستى نهكهوتايهوه.

خو نهو كهسانهى كه باومرپان هيئاوهو كردارى
چاكيان نهنجام داوه (الله) نزايمان لى ومردهگريو به
هانايانهوه ديتو له چاكهى خويشيان زياتر پاداشتيان پى
دهداتهوه، وه بو نهو كهسانهى كه خوانهناسن سزاي توند
ههيه.

دهلئين: نهو كومهله هاوهله ههزارانهى كهبهناو
(اصحاب الصفه) بهناويانگ يون ناواتيان دهخواست كه
نهگهر خوا مالى پى بداينايه ناواو ناوامان دهكرد، جا نه
ثايهته دابهزى. واته: نهگهر (الله) بزيوى بهبى سهروبه
بدايه به بندهكاني لهم سهر زهويده ههمو له خوځايى
دهبونو ستهميان دهكردو ههركيز تير نهدهبون، بهلام نهو
بهو نهندازهى كه خوى دهيهوييتو بهسودى بندهكانيهتى
رهوانهى دمكات، بېگومان كه نهو زور بهناگايه بهناو
دهرونى مروقهكانو بينهرى كرداردهكانيانه.

جا ههر نهوه كه لهپاش ناوميد بونى خهلك لهباران،
باران رهوانه دمكاتو خهپرو فهپى خوى بلاودهكاتهوه،
وههر خوځيهتى كه بهدلسوزيهوه سهرهپرشتى مروقه
دمكات، كهزور سوپاس بو كراوه.

خو ههنديكى تر له بهلگهكاني دمهلاتو هيرو
زانايى و ناگايى نهو زاته دروستكردى ناسمانان و زهوييه،
ومنهو ههمو جانهوهرايهش كه لهناوياندا بلاوى
كردونهتهوه، نهوسا ههر خوځيشى ههر كاتى ويستى
دهسهلاتى ههيه بهسهر كوكرندهوياندا.

جا ههر تنگ و چهلهمهيهكتان دووچار بوييت ههر
به بوڼهى تاوانى خوتانهويهوه له زوريك له تاوانهكانتان
چاوپوشى دمكات. كهواته پهرومردگار له زوريك له
تاوانهكان كه مروقه دهيكهن چاوپوشى دمكات بهلام
ههنديكىتر دهن بههوى دوچار بونى بهلاو كوښپ بو
مروقه، وه نهو بهلاو تنگانه له راستيدا خوى جوړيكه له
ليبوردى پهرومردگار تاكو به ومركرتى تو له له بندهكاني
لهم دنيايدا تو لهى نهو دنيايان لهسهر نهمينى، وهك
پيغمبهرمان ﷺ دهفرموى: {مَا مِنْ شَيْءٍ يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ
حَتَّى الشُّكَّةِ يُصِيبَهُ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً أَوْ خَطَّةً عَنْهُ بِهَا
خَطِيئَةٌ} باومردار هيچ گرفتاريهكى توش نابيت
تهنانهت دريكك كهبهلهشيدا بجيت مهگهر خوى گهوره
چاكهيهكى بو تومار بكات يان خراپهيهكى لهسهر لابيدات
كهواته گرفتاريهكاني دنيا بو باومرداران ههر خهپرو
چاكهيه ههر چهند له رواهتا باريكى سهختو گران بيت.

۳۱ خۆ ئۆيۈ ناتوانن لەم سەر زەويەدا خۆتان لە دەست (الله) رزگار بکەن و خۆتان حەشار بەدن، ئەوسا جگە لە (الله) یش هیچ دۆست و یارمەتی دەرئیکتان نیە، واتە: ژیر بن و لەو بترسن و دەست بە رێبازی ئەوزاتە وەبگرن تا یارمەتیتان بدات و بێت بە ھاناتانەو.

۳۲ جا ھەندیکى تر لە نیشانەکانى ھیزو دەسلالتى ئەوزاتە ئەو کەشتیە گەورەو گرانانەن کە وەکو چیا لە دورەو ديارن و بە ناو دەریاکاندا دین و دەرۆن بۆ نازو گویاز کردن و ھینان و بردن کەل و پەل پێویست لە ولاتیکەو بۆ ولاتیکى تر.

۳۳ ئەگەر خوا ئارەزوێ ئى بێت با دەوستیتى، ئەوسا ئەو کەشتیانە لەسەر ئەو ئاوەى دەریا دەوستن. بێم خۆشە ئەمە کەمى روشنر بکەمەو، کاتى خۆى ئەو سەردەمەى کە ئەم قورئانەى تێیدا دابەزیو ئەو کەشتیە گەورانە بەھۆى باوہ گەشت و گەرانیان پى کراوہ کە ئاگرو بەنزین و گازو شتى تر نەبوہ ئیستا لەوانەى کە کەشتیەکان زۆر زۆر گەورەو گرانتەر دروستکراون و بەو شتانە کار دەکات و با ئەم لاو ئەولای پى ناکات بەلام ئەوہى راستى بێت ئەگەر جوان سرنجى ئایەتەکە بەدەین دەبینین دەفەرموئ: ئەگەر ئارەزوێ ئى بێت ئەو بایە دەوستیتى، جا ئەو کاتە کەشتیەکانیش دیسان ناتوانن ھاتوچۆ بکەن، چونکە ئەگەر با بوەستیت نەک ئاگرەکان ھىچیان رۆشن نابن بەلکو ھەموگیان لەبەرانیش کە ھەناسە دەدن دەخنکێن؟ کەوابو بێک ھاتەى قورئان ھەروا سادەو ئاسان نیە بەلکو موەجیزەى کى گەورەى و پێوسیەتە زیاتر بە دەقەکانى باوەرمان جۆش بەدەین، ئینجا دەفەرموئ: بێگومان چەندین بەلگە لەوہدا ھەبە بۆ ھەمو مروفیکى خۆگرو سوپاسگوزار.

۳۴ یان بە ھۆى کۆششى خراپى خۆیانەو ئەو کەشتیانە لەناو ببات، کى دەتوانى رێگای ئى بگریت؟ خۆ لە زۆر تاوانیش چاوپۆشى دەکات و مروف سزا نادات چونکە خاوەنى سۆزو میھەربانیە بۆ ھەمو دروستکراوەکانى کە مروف لە زۆربەیان بەرێز ترە.

۳۵ جا تا ئەو کەسانەى کە کیشە دەکەن دەربارەى نیشانەکانى ئیمە بزانن کە ھىچ رێگایە کى دەرچونیان نیە لەو سزایەى کە لە سەر تاوانەکانیان یەخەیان دەگریت.

۳۶ ئەو شتەى کە بە ئۆیە دراوہ ھەر خۆشیە کى ژیانى دنیاىەو ئەو شتەى کە لەلای (الله) یەھەر ئەوہ چاکەو بە پیتەو دەمینیتەوہ، جا ئەوہ بۆ ئەو کەسانەى کە باوەریان ھیناوہو ھەر بە پەرورەدگارى خۆیان پشت دەبەستن.

۳۷ جا بۆئەو کەسانەى کە لە تاوانە گەورەکان و داوین پیسى دوور دەکەونەوہو ھەر کاتیکیش رقیان ھەستین، رقى خۆیان دەخۆنەوہو عەقوو دەکەن.

۳۸ خۆ بۆ ئەو کەسانەى کە وەلامى پەرورەدگارى خۆیانیان داوئەوہو نوێژ دەکەن و لەنیوان خۆیاندا کاروباریان بە پرس و رای یەکترەو لەویش کە پیمان داون لەسەر وەست و سامان دەبەخشن.

۳۹ ئەوسا ئەو نەعمەتە ھەتا ھەتاییە بۆ ئەو کەسانەى کە ھەر کاتیک دەست درێژیەکیان بکریتە سەر تۆلە دەستینەوہ.

۴۰ وە تۆلەى خراپە ھەر خراپەى کە وەکو خۆى و نابى زیاتر بکریت، ئەوسا ھەر کەسیکیش چاوپۆشى بکات لەو کەسەى کە ستمەى ئى کردوہو ھەولێ ناشتى بدات ئەوہ پاداشتەکەى لەلای (الله) یە، بێگومان کە ئەو زاتە ستمەکارانى خۆش ناویت. لە فەرمودەدا ھاتوہ کە {وما زاد الله عبدًا بعفوًّا إلا عزًّا} سەم / الله بەندەى خۆى بە چاوپۆشى ھەر بەرز دەکاتەوہ. جا الله دادگەرى و تۆلە سەندنەوہى داناو لەناو بەندەکانیدا بەلام ناشتى و چاوپۆشى و چاکەى بەلاوہ خۆشەوێست ترە بۆ ناو بەندەکانى.

۴۱ جا ئەو کەسەى کە پاش ئەوہى کە ستمەى ئى کراو تۆلەى سەندنەوہ ئەوسا ئەوانە ھىچ تاوانیکیان لەسەر نیە، چونکە مافى خۆیان وەرگرتوئەوہ. ئەى کى تاوانبارە؟

۴۲ تاوان ھەر لەسەر ئەو کەسانەى کە لەم زەویداو بە ملھورى و بە ناحەق ستم لە خەلک دەکەن، بۆ ئەوانە لە پۆزى قیامەتدا سزایە کى بەزان ھەبە.

۴۳ خۆ بەراستى ئەو کەسەى کە خۆى دەگریت و چاوپۆشى دەکات لەو خراپانەى کە بەرامبەرى دەگریت لەحالی کدا کە دەتوانى تۆلە وەرگریت ئەوہ بەشیکە لە ئاکارو رەفتارە گرنگ و پەسەندەکان.

وَتَرْهَمُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ
 مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَبِيرَ مِنَ الَّذِينَ
 خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
 فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ أَنْتُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اسْتَجِبُوا
 لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنْ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 مِنْ مَلْجَأٍ تَوَمِّلُوا وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَسَبَهُمَا فَرِحَ بِمَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ
 بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ اللَّهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً
 وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذِكْرَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنِشَاءً
 وَيَجْعَلُ مِنْ يَشَاءُ عَقِيْمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
 لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
 رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

﴿٥٠﴾ يان كورو كچيان پى دداتو نه ودهيش كه نارەزوى ئى
 بىت نه زوكى دهكاتو هيچى پى نادات، بىگومان كه نه
 زور زانهرو زور به دسه لاته، واته: خهلكى كردوه به
 چوار به شهوه به شىك همر كورى پى دداتو به شىك همر
 كچى پى دداتو به شىكش كورو كچى پى دداتو
 به شىكش هيچى پى نادات همر ودهكو چوڻ مروقى به چوار
 شيوه دروست كردوه به شىكى بى بابو دايك ودهكو نادهم
 الله، ودهب شىكى سهري لاي بابى ههيه و بى دايكه ودهكو
 حهوا، به شىكى دايكى ههيه و بى بابو ودهكو عيسى عليه
 به شهكه تى له بابو دايك دروستبون ودهكو باقى خهلكى
 تر، كه وابو پيوسته همر خوى بناسين و همر بوئه و
 به ندايه تى بكهين و همر له و داواى مال و منداى بكهين،
 چونكه هيچ كهسى تر له بامهرو ههچى پى ناكريت. ئينجا
 له گوتاي سورته كهدا دهمان باتهوه بو باسى سه رده تاي
 سورته كه، كه باسى ودهيه و جوردهكانى ودهفرموى:

﴿٥١﴾ نهوسا هيچ مروقتك نيه كه (الله) له دنياىا روهبرو
 هسهى له گه لدا كرديبت مه گهر شتىكى خستبته دلتهوه
 يان له پشتى په ردهوه ودهكو له گه ل موسادا قسه كرا يان

﴿٤٤﴾ خو ههر كه سىكش (الله) سهري ئى تىك بدات، نهوسا
 له پاش نهو هيچ دوستىكى ترى نيه رينمايى بكات، جا تو
 ده بىنى سته مكاران كاتىك كه چاويان به سزا دهكه وىت
 هاواريان ئى هه لدهستيت و دهلئىن: ئايا هيچ ريگا و
 چارهيه كمان ههيه بو رزگاريون له سزايه؟ نه خير تازه
 به شىمانى و دان به تاواندا نان هيچ سوودىكى نيه بويان.

﴿٤٥﴾ جا كه دهيان به نه سهري نهو ناگره تو دهيان بىنى له
 شه رمه زاريدا چاوشورنو به دزيه وه له ژيره وه چاوه و
 چاويانه تا به لكو دهرمانىك بدوزنه وه بو رزگاريونيان
 به لام تازه هه مو شتيان له دهست داوه و نهو كه سانهش كه
 باوهريان هيناوه دهلئىن: بىگومان له روى قيامه تدا
 رهنجه رو نهو كه سهيه كه خوئيشى و كهس و كاريشى له دهست
 داوه، بزائن كه بىگومان سته مكاران له ناو سزاي هه ميه شى
 دان و هه رگيز رزگاريان نابيت.

﴿٤٦﴾ وه بو نهوان جگه له (الله) هيچ دوستىكى تريان نيه
 كه يارمه تيان بداتو ههر كه سىكش كه (الله) گومراى
 كرد، نهوسا هيچ چاره و ريگايه كى ترى نيه بو رزگارى و
 خو ش به ختى.

﴿٤٧﴾ وهلامى په روه ردىگارى خو تان بده نه وه و په يره وى
 فرمانه كانى بكه ن بهر له وهى كه روى بىت له لايه ن
 (الله) وه كه گه رانه وهى نيه، جا نهو كاته هيچ په ناگايه كتان
 نيه و ناشتوانن نه حاشاى ئى بكه ن و نه خو تان بگورن تا
 نه ناسرينه وه.

﴿٤٨﴾ جا نه گهر پشتيان له نايينه كرد، با بىكه ن چونكه
 تۆمان رهوانه نه كردوه كه چاوديريان بيت، بىگومان ئيمه
 ههر كاتىك له لايه ن خو مانه وه خه يرو خو شى بدهين به
 مروقه به وه شادمان ده بيت، خو نه گهر به تهنگ و
 جه لمه يه كيش گرفتار ببن به وهى كارو ته لاشى خرابى
 خو يانه وه، نهوسا بىگومان نهو مروقه زور سپله و نه كه
 نه ناسه و هه مو خو شيه كانى له بير ده چيته وه.

﴿٤٩﴾ ئاسمانان و زهوى ههر مولكى (الله) يه كه نه وهى نارەزوى
 ئى بيت دروستى دهكات، به كهسى كه نارەزوى ئى بيت كچ
 دداتو به كه سىكش كه نارەزوى ئى بيت كور ده به خشى،

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرَنَا بِهِ. بَلَدَهُ مَيْتًا
كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْأَفَّاكِ وَالْأَنْعَمِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ
ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا أَنْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ إِلَّا نَسْرَكَ
لَكُفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ أَمَّا خَدَّ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ
يَا أَبْنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوَمَنْ يُنَشِّئُ فِي
الْحَلِيقَةِ وَهُوَ فِي لَيْصَامٍ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أَنَاءِثُهُمْ
كُتِبَ لَهُمْ مِنْ قَبْلُ فهُمْ بِه مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

دهکړینه وه بڼه حیسابو پاداشتو سزا، بیتان خوش بیت
یان نا.

﴿١٢﴾ خو ښه زاتهی که ښه همو جوتانهی دروستکړدوه و
بهشیک له کهشتی و جوار بیانیښی دروستکړدوه بۆتان تا
سواریان بڼ بڼ نازو گویازو هاتوچو کردنتان.

﴿١٣﴾ ښه وانه مان رام کړدوه بۆتان بڼ ښه وې بتوانن یوهستن
لهسر پشتیان ، پاشان یادی چاکه ی پهروردگارتان بکهن
هر کاتیک به ته وای ودهستان لهسهریانو بلین: پاکو بڼ
عهیبی بڼ ښه زاتهی که ښه مهی بڼ رام کردوین، خو ښه
توانای رامکردنی ښه مانه مان نه بو ښه گهر ښه زاته رامی
نه کردنایه بۆمان.

﴿١٤﴾ جا بیگومان ښه هر بڼ لای پهروردگارمان
دهگړینه وه. بهراستی ښه شتوه سواربونه بهسر ولاخو
کهشتیه وه وک هه لگرتنمانه به دارمیت بڼ گورستان و
ښه ومان دهخاته وه بیر، له فهرموده دهااته وه که مسلم و جکه
لهویش هیناویانه که پیغه مېر ښه هر کاتیک سوار
ولاخیکی سوار بېوايه سین جار دهیضرمو: {الله اکبر،

ښه گینان لیتان رازی نابڼ، هر که سیک هر بهرنامه یه که
هه لېزېرې بڼ خو ی بیجکه له بهرنامه ی الله لېی
وهرناگړیت و له دواړو ژدا له ریزی زیان لې که ووتوو
ره نه رو یانه.

﴿١٥﴾ خو له ناو گه لانی پیښودا ښه زوریک له
پیغه مېرمانان ره وانه کړدوه.

﴿١٦﴾ جا هیج پیغه مېرکیښ نه هاتوته لایان مه گهر
ښه وان گالته یان پې کردبیت و باومریان پې نه هینابی. واته :
له بڼ باومری ښه گه لهت خه م مه خو هه موگه لان هه ووه که
ښه مان بوون، به لام سرته نه جام هر راستی سهرکه ووتوه و
ناراستی هر تر وود وپاوه.

﴿١٧﴾ ښه وسانیک که له گه لهی تو زوردارتر بون
به هو ی سهر پیچیان له بهرنامه ی الله و باومر نه کردنیان به
پیغه مېرکه ی خو یان له ناومان برن، داستانی
پیښوه کانیش تی پهری، جا ښه مانیش ښه گهر هر ناو ها
ره هتار بکهن دو جاری هه مان چارنوس ده بن چونکه دابی
خودا ناگړیت.

﴿١٨﴾ خو ښه گهر لیان بېرسیت که کڼ ښه ناسمانان و
زه ویهی دروستکړدوه بیگومان ده لین: ښه زاته به ده سه لاته
زور زانایه دروستیکړدوه که الله یه .

﴿١٩﴾ ښه زاتهی که ښه زه ویهی بڼ کردون به بیښکه و
جیگای نارام گرتنتان و له ناویدا چه ندین ریگای
دروستکړدوه بڼ هاتوچو کردنتان ، به لکو ښه وده به ښه
ریگایانه ری دهر بکهن و به جیگای مه به ستی خو تان بگه ن،
ښه نجا به لکو ښه وده به وردبونه وه لهو ریگای بانه
جوړاو جوړانه خوی خو تان بدوزنه زوه و ریگای راست
بگرن.

﴿٢٠﴾ جا ښه زاتهی که له ناسمانه وه به ښه ندازه ی پیو یستی
مرو ف ناو دهنیرته خواره وه ، ښه وسان بهو ناوه ولاتی وشک و
بڼ گروگیا ناودارو پر له شینایی دهکین ، جا هه ووه کو ښه
زه و ی گیا مردوه زیندوده که ینه وه هه ربهم شتویه ښه وده
له گورمه کانتانه وه دهرده هیترین و جاریکی تر زیندو

پاشان دهیضمرو: (سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُسْقِلُونَ) پاشان دهیضمرو: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبَرَّ وَالْتَقَاؤَ وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى اللَّهُمَّ هَوْنًا عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوَاؤَنَا بِعَدَّةِ اللَّهِ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَإِذَا رَجَعَ قَائِلُهُ وَزَادَ فِيهِنَّ آيُونَ تَأْتِيُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ/ئهی پهروردگارم

داوای چاکهو تهقوات لی دهکهم لهم سهفهرمداو له کرداریش ئهوهی که پازیبی لی، ئهی پهروردگارم ئهم سهفهرممان لهسهر ناسان بکهو جیگا دورمکانمان بو نزیك بکهروه، ئهی پهروردگارم ههر خوتیت هاوری لهم سهفهرمداو حی نشینی له کهسو کارو خانهوادهمدا ئهی پهروردگارم یارمهتی دهرمان به لهم سهفهرممانداو حی نشینمانبه لهناو خاوخیزانماندا، ئهی پهروردگارم بهنادهگرم بهتو لهسهختی سهفهرو لهدیمنی خهموکیو لهخرابی گهرانهوه بو ناو مالو کهسوکار. جا ههر کاتیکیش دهگهراپهوه بولای خاو خیزانو چاوی دهکوت به شارکهی ئهو وشانهی دهفهرمو ئهمهشی لی زیاد دهکرد: دهگهړینهوهوه تهوبه دهکهین **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** ، بهردهوامین لهسهر بهندایهتی، ههر بو پهروردگاریشمان سوپاسگوزارین.

١٨ نایا ئهو کهسهی که لهناو خشلدا پهرمورده کرا بیتو له کیشهو دهمهقائهدا توانای به جوانی رۆشکردنهوهی مهبهستهکانی خوئی نهبی، ئا ئهوه داهنن به مندالی الله؟! نای چهند گیل و نهفامن.

١٩ ئهو هریشتانهی که بهندهی رحمانن به مینهیان داهنن، نایا لهوی بون کاتی دروستکردنیان؟! دهی چۆن بریاری وادهدن، ئهوسا ئهم شایهتییه ناحهقهیان ههر بهزوی تۆمار دهکریتو لییشیان پرسیار دهکریتو ههروا بهخوړای لهسهریان ناچیت.

٢٠ خو دشلین: ئهگهر رحمان ئارمزوی لی بووايه ئهوانهمان نه دهپهرستن، ئهوان لهو بارهوه هیچ زانیاریهکیان نیه، بهلکو ئهوان ههر له خووهو به خهملاندن ئهم بریارانه ددهن و درو ههلهدهستن. بهلی خوا نهناسان دهپانهوی بلین: ئیمه تاوانبار نین لهم پهستنهدا، چونکه ئهگهر خوا مهیلی لهپهرستنیان نهبوایه ماوهی بهئیمه نهدهدا، وهلامی ئهم جوړه کهسانه یهك زللهیه لهبن گوئیان، جا ئهو کاته دهمانن که نایا مافی لی پرسینهوه هیه یان نه ، خو ئهگهر ئهوان بی دمنگ دهمین وهلامی زلله وهشین نادهنهوهو دهلین خوا مهیلی لی بوه ، بویه ئهو زللهیهی لی داوم ، ئهم رهخنهیان ری تی دهجیت، ئهگینا با خویان بو توله ئاماده بکهن، چونکه مروّف خوئی سهر پشک کراوه له ههلبژاردن.

١٥ جا ههر له بهندهکانی خوئی ههندیکیان دهکرد به هاوبهشی الله، بیگومان مروّف به ناشکرا زور سپلهو نمهك نهناسه. بهلی، ئهوان بو خویان مینهیان لا پهست بو نیرینهیان له لا چاک بو که چی بو خوا به پیچهوانهوه ربهفتاریان دهکرد بویه الله به دهمیاندا ددهاتو دهفهرموئ:

٢١ نایا ئیمه پش ئهم هورئانه پهراویکمان بهوان داوه، جا ئهوان دمست بهو پهراوه بگرن و بیکه به بهلگه لهسهراستی و دروستی هسهو کرداره ناپهسهندهمکانیان؟

١٦ نایا له ئهوهی که دروستی دهکات کچان بو خوئی ههلهدهبژیریتو کوران به ئیوه ددهات؟! دهی جا هیچ مروّفیکی زیر ناوا بریاریک ددهات؟

٢٢ نهخیر شتی وایان لانیه، بهلکو دهلین: باوباپیرامان لهسهر ئایینیک بون و بیگومان ئیمهش بهشوین پیی ئهواندا دهرۆین، ئیتر گوئیان لهوهنیه کهراست بی یان ناراست.

١٧ خو ههر کاتیکیش به یهکیک له ئهوان موژده بدریت بهوهی که بو رحمانی به نمونه دیننهوه که کهچه، له داخو خهمدادهمو چاوی رهش ههلهدهگهړیتو پینگ دهخواتهوهو

۲۲ جا هەر بهم شیوهیه بوه که هیچ ترسینه ریگمان نهاردوه پيش تو بۆ سهر هیچ گوندیک که نهو خه لکه بترسینیت له تۆلهی الله نهگهر پهیرهوی راستی نهکهن ، مهگهر وتبتیتان بئ گومان نئمه له باوباپیرانی خومان زانیومانه که پهیرهوی ئایینیک بوون و نئمهش بیگومان هەر لهوان پهیرهوی دهکهن و لئی لا نادمین و باومریش به کەسی تر ناکهین.

۲۳ بئ: ئایا هەر نهو پهیرهویه کویرانه هه لدهیژیرن ، نهگهر شتیکیشتان بۆ بهینم چاکتر بیت لهودی باوباپیرانتان؟ دهلین: بیگومان نئمه باومرمان نیه بهودی که تۆی بۆ رهوانه کراومو بهراستی نازانین.

۲۴ نهوسا نئمه تۆلهمان ئی سهندن ، جا ته ماشا بکهو بزانه سهر نهنجامی بئ باومرمان چۆن بوه، واته ئهم گهلهی تۆش نهگهر باومرپت پئ نهکهن با بزانه که هه مان سهر نویشته یه خه ی نهمانیش دمگریته.

۲۵ جاومبیر بئنه رهروه نهو کاتهی که ئیبراهیم به باوکی و به گه له که ی وت: بیگومان من بیزارم لهودی که ئیوه بهندیایهتی بۆ دهکهن و بهراستی نازانم.

۲۶ جگه لهو زاتهی که دروستیکردوم ، جا بهراستی نهو بهم زوانه رهنمایم دهکات بۆ دۆزینهوهی ریگای راست، واته پهیرهوی جگه لهو زاتهی که دروستیکردوم ناکهم که نهمه مانای (لا اله الا الله) یه.

۲۷ جا پهرومردگاریش نهو هسهیهی کرد به وشهیهک تا لهپاش نهودا بمینیته وهواته (لا اله الا الله) ، به لکو نهوانیش لهو تاوانانهی که په رستنی جگه له الله یه واز بهینن و لهو سهرمۆیه بگه رپنه وه بۆ سهر ریگای راست.

۲۸ به لکو من ژیا نی خوشم دا به نهوان و به باو باپیرانیان ههتا فرمانی راست و دروستیان پیگه یشت و پیغه مبه ریکی دۆشن که رهوهی ریگای راست و ناراستیان هاته لا.

۲۹ به لام کاتیک که نهو راستیه هاته لایان و پیغه مبه ر ۳۰ نایینی بۆ باس کردن و راست و ناراستی بۆ جیا کردنه وه و

و کذالك ما أرسلنا من قبلك في قرية من نذير إلا قال مُترها إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم مُقتدون ﴿٢٢﴾ قل أولو جئتمكم بأهدى مما وجدتم على آباءكم قالوا إنا بما أرسلتم به كُفرون ﴿٢٣﴾ فأنقمنا منهم فأنظر كيف كان عقبة المُكذِبين ﴿٢٤﴾ وإذ قال إبراهيم لأبيه وقومه إني براء مما تعبدون ﴿٢٥﴾ إلا الذي فطرني فإنه سيهدين ﴿٢٦﴾ وجعلها كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون ﴿٢٧﴾ تمتعت هتولا وآباءهم هم حق جاءهم الحق ورسول مُبين ﴿٢٨﴾ ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وإننا به كُفرون ﴿٢٩﴾ ولولا نزل هذا القرآن على رَجُلٍ منَ القُرَيبينَ عظيمُ أمرٍ ﴿٣٠﴾ يقسمون رحمت ربك نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحياة الدنيا ورفعنا بعضهم فوق بعض درجاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرحمت ربك خير مما يجمعون ﴿٣١﴾ ولولا أن يكون للناسُ أمةٌ واحدةٌ لجعلنا لمن يكفر بالرحمن لئبؤتهم سُقفاً من فضةٍ ومعارجٍ عليها يظهرون ﴿٣٢﴾

هسهکانی کاری گهری بوو تیایندا له جیاتی بیر کردنه وه له ههلهی خوێان و باومرپهینان، وتیان: نهمه جادوه و بیگومان که نئمه بهو بئ باومرپن.

۳۱ جا دهیان وت : نهگهر نهمه راسته با ئهم په یامه بۆ یه کیک لهودوو پیاوه گه وری ئهم دوو شاره بهاتایه ، واته : شاری مه کهو تانیضو نهو دوو پیاوهش مه بهستیان وه لیدی کورپی موغیره بو له مه کهو عورووی کورپی مه سعودی سهقهفی بو له تانیف که دوو پیاوی گه ورو ناسراوی نهو سهردهمه ی هاتنی پیغه مبه ر بون. جا الله بهر په رچیان دمهاته وه و دهفه رموی:

۳۲ ئایا نهوان رهحمهتی پهرومردگاری تۆ دابهش دهکهن و به دهست نهوانه نهودابهش کردنه؟ هەر ئیمهین که له ژیا نی دنیا دا بژیویمان له نیوانیاندا بهشکردوه و ههندیکیانمان چه ندين پله بهرز کردوه ته وه له مال و دهسه لاتدا به سهر ههندیکیاندا، تا ههندیکیان به کار بهینن له نیش و کاردا، له راستیدا نهگهر هه مویان یه کسان بوونایه کاروباری ئهم ژیا نه به تهواوی تیک دهجو، پیو یسته نهوش بزانیان که پهرومردگاری دانا وای کردوه

وَلْيُؤْمِنُوا بآيَاتِهِ وَسِرًّا عَلَيْهِمْ يَتَكُونُونَ ﴿٣١﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ
كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِالْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ هَرِينٌ ﴿٣٣﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٤﴾ حَقٌّ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَنْفَلِتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْفَرِيقُ ﴿٣٥﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ أَلْيَوْمَ
إِذْ ظَلَمْتُمْ أَتُحْكَمُونَ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٦﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٧﴾
فَأَمَّا نَذْرٌ هُنَّ يَكْفُلُنَّ مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٣٨﴾ أَوْ تُرْسُكَ الَّذِي
وَعَدْتَهُمْ فَأَنَا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٣٩﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ
وَسَوْفَ يَسْأَلُونَ ﴿٤١﴾ وَسَلَّ مِنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٤﴾

که هه مو مروفتیک له ههر ناستیکدا بیټ پیووستی به
کەسی تر هه به، بۆ نمونه نه گهر سهروکی ولاتانیش بیټ
پیووستی به کهسانیک هه به که که ره سههکانی ژیان دروست
دهکەن له دهرزی خه یاتی هه به بگره تا سه یاره و هروکه له
دروستکردنی بلوکی که هه به بیا بهرزوله هه و دره دهکان
پیووستی به پسرپور و لیزان و نه نازیاره هه تا کریکاریکی
سادهش، هه ره ده باقی پیووستیهکانی تری نیتر کهسانی
خواری نهویش ته ماشا بکه و ده بینی مروفت به ته نه
هه رگیز ناتوانیت ته وای پیووستی و نیازو خوشیهکانی
نهم دنیایه ی خوئی دابین بکات، ناشکرایشه له روانگی
نایینه وه نه که کهسی که خزمه تکاره گه وری خه لکه که واته
با کریکاران بزانن که نه وهان خو وهنی پله یه کی گه ورن
له روانگی نایینی نیسه لاه وه و نه وهان گه وری خه لکه و زور
به پزیشن، نه وه ته پشه وای مروفتیه تی کاتی چاوی
به دستی کریکاریک ده که ویت که پئی شهرمه له به رزبری
دهستی ته و هه له گهل پیغه مبه ر دا بکات پی
دهقه رموی: نه وه دهستی که که خواو پیغه مبه ری خوا
خوشیان ده ویت {.

٣٣ بهر و درگار نه وهنده دنیای له لا بی ترخه، دهقه رموی:
نه گهر خه لکه هه موی یه که جوو بی با ورو خوانه ناس
بونایه به راستی نیمه بۆ نه و که سانه ی که با وریان به
رهحمان نیه بانی مالهکانیان له وروی نا ووهیمان بۆ
دهکردن به زیو که به سه ره پلهکانی زوری زیوین دا
سه رده مبه که وتنایه بۆ خانوه به رزه مبهکانیان.

٣٤ جا بۆ مالهکانیان دهرگایانیک و تهخت گه لیکی
زیوینمان پی ددهان که له سه ریاندان شان دابینن.

٣٥ نه و سا له زیویش هه ره ده شتی هه مه رن گمان پی
دهدان، جا نه مانه ی که با سکران هه مویان جگه له
خوشگوزمرانیه کی ژیان دنیای شتیکی تر نین. نه و سا
خووشی و شادمانی پاشه پروژ له لای بهر و درگار هه ره بۆ
پاریزکارانه.

٣٦ جا نه و که سه ی له راست یادرکی رهحماندا خوئی
نایینا دهکات و پستی له نایین دهکات، نه وه شه یانیک بۆ
ناماده دهکه ی، نه و سا نه و ده بیټ به ره فیه ی و چوون خراب
بیټ بۆی ناوای لی دهکات و شه ره مند دی دنیا و دارووی
دهکات چونکه شه یان دوژمنی مروفت که زال بو به سه ری
هه رچی خراپه پیی دهکات و له دارووی شیدا ده لی: به گوی
منت نه کردایه برۆ سه رزه نشتی خووت بکه و باسی من
مه که.

٣٧ جا نه و ره فیه قانه شیان بیگومان له ریگی راست لایان
دهدنه و که چی و گومانیش دهکەن که هه ره خو یانن راسته
ریگیان دیو ته وه و خه لکی راست به هه له ده زان و
گالته یان پیده که نه و ده یان ناو و ناتووری ناروایان پیده لئین:
ساولیکه، توند ره و، نه گونجاو، تو فینه ره ..و..!

٣٨ تا نه و کاته ی که دیته لاهان و خراپی و مایه ی
سه رشووی خوئی به هوئی نه و ره فیه خراپیه وه ده بینی
کاتی که له دنیا دا بو، جا له و کاته دا به و ره فیه ی
ده لیت: خو زگه نیوان من و نیوان تو به نه نازدی دوری
روژه لات و روژ ناوا بو وایه، ئای ج خراب برادره و ره فیه ی
بووی بۆم که ناوا منت دو جاری نه م روژه ره شه کرد، جا

ئەو کاتە دەزانى راست و ناراست کامەيە ، بەلام تازە ئەوزانىنەى بى سۈدە.

جا پىيان دەوترىت: ئىتر ھەرگىز ئەم ناوات و غەم و بىزارىيەتان لەم رۆژدا سودىكتان بى نادات ، چونكە بىگومان ئىوہ لە دنيادا ستەمتان لە خۇتان كردوہ چونكە باومرتان نەھىناوہ و ستەمىشتا لە خەلكى تر كردوہ كە سەرتان ئى تىكداون بە ھۆى قسەى پرپوچ و راگەيانندن و بلاوكراوەكانتەنەوہ لەبەرئەوہ ئەمرو ھەموتان ھاوبەشن لەم سزايەدا، ئىنجا پەرورەدگار دلنەوايى پىغەمبەرى ئازىزمان ﷺ دەكات و دەفەرەمۆى:

ئايا تۆ دەتوانىت بەمروھى كەر شت بىيسىنى يان كوئر رىنمايى رىگاي راستى بكەيت و بىانگەيەنيت بەخۇشى بەھەشتى ھەتاهەتاي؟ وە ئايا تۆ دەتوانىت ئەو كەسەى كە كەوتووتە ناو گومرايەكى رۈنەوہ رىنمايى بكەيت و بىخەيتە سەر راستە رىگا؟ واتە تۆ ئەو ئەركەت لەسەر نىە بەلكو تەنھا گەياندننى ئەو پەيامەت لەسەرە كە بۆمان ناردووت .

جا ئەگەر ئىمە تۆيش بېيەنەوہ و بمرىت خۆ ئەوان پشتگوئى ناخرىن، ئەوسا بەبىگومان ئىمە تۆلە لەوان وەردەگرىن.

يان ئەگەر ئەوہى كە بەئىنمان داوہ بەوان لە سزا لەسەردەمى ژيانى تۆيشدايىت ئەوسا بەراستى ئىمە دەسەلاتمان ھەيە بەسەريانداو دەتوانىن ئەوہ بكەين ئەوان ناتوانن لەو سزايە خۇيان رزگار بكەن.

جا تۆ دەست بگرە بەوہى كە ناردومانە لات كە ھورئانەو بى باكانە راي گەيەنە بەوان كە بىگومان تۆ لەسەر رىگاي راستى.

خۆ بىگومان كە ئەم ھورئانە مايەى شەرەفو رىزە بۆ خۆت و بۆ نەتەو دەكەت، وەبەم زوانەش كۆچ دەكەن و دىنەوہ بەردەستمان و ئەو بارەوہ پرسیارتان ئى دەكرىت كە چۆن جۆلانەوہ لەگەل ئەم ھورئانەداو چىتان لەگەل پىغەمبەردا ﷺ كرد؟

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَأَعْلَمَهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَنْفَوْرَ الْيَسَّ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأَتِ بِكُمْ مُقْرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَافًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَبْرُأْنُ هُوَ مَا ضَرَبْنَاهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُوَ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

جا لە پىغەمبەرانى كەلە پىش تۆدا ناردومانە بېرسە ئايا ئىمە جگە لە رەحمان پەرستراوىكى ترمان داناوہ كە خەلك بىپەرستىت؟ واتە: پىغەمبەرانمان تەنھا بەوہ رەوانە كردوہ كە تۆ باسى دەكەيت بۆيان، كە تەنھا اللہ بېەرستن و جگە لەو كەسى تر نەپەرستن.

خۆ بە راستى موسامان ﷺ بە نىشانەكانى خۆمانەوہ رەوانەى لای فەرەھون و پىاو ماھولانى گەلەكەى كرد ،جا وتى: بەراستى من نىردراوى پەرورەدگارى جىھانىانەم و بانگى كردن بۆ يەكتاپەرستى و عەساكەى و سپىەتى ناودەستى دوو ئايەتى گەورە بۈون كەنىشانى دان بە فەرەھون و كەسانى دەوروبەرى.

جا كاتىك كە بە نىشانەكانى ئىمە ھاتە لايان وەكو عەساو دەستەكەى كەچى ئەوان ھەر زوو بەو نىشانانە بى دەكەنين و بە گالئەوہ تەماشايان دەكرن، بۆيە پەرورەدگار دەفەرەمۆى:

جا ئىمە ھىچ نىشانەيەكمان بەوان نىشان نەدەدا مەگەر ئەو ديان گەورەتر بىت لە پىشيان، وە بەو سزا

سەختانە تۆلەمان ئى سەندىن بەلكو لەو خوانەناسیە
بگەرپنەو، جا ئەوان لە جىياتى گەرانەو بەلكو تا دەهات
زىاتر دژايەتى موسايان ﷺ دەکرد.

٥٩ ئىتر خوا ھەر جار ئى بە جۆرىك لەسزا تۆلەى دەدان،
جا لەو کاتەدا دەیان وت: ئەى جادوگەر داوا بکە لە
پەروردگار ت بەو بەلئىنەى کە داوئىتى پىت، با ئەم
سزايەمان لەسەر لايات، بەراستى ئىتر ئىمە پىنگاى
راستەقىنە دەگرىن و فرمانت ناشکىنن.

٦٠ جا ھەرکە ئەو سزايەمان لەسەر لا بردنايە کتوپر
بەلئىنەکانى خۆيان دەشکاندو دژايەتى موسا ﷺ و
رېبازەکەيان دەکرد.

٦١ جا فیرعەون بانگى گەلەکەى کردو وتى: ئەى گەلى من
نايا ولاتى مىسرو ئەو روبرانەى کە بە بەردەمى مندا
دەرۆن مولگى من نى؟ ئايا خۇتان ئەمە نابىن؟

٦٢ دەى ئايا من چاکترىم لەو کەسەى کە لاوازو کەم
نمودو ناتوانى بە باشىش ھەسەکانى خۆى بکات؟ دەلئىن:
موسا ﷺ لەقسەکردندا زمانى گوئى دەگرت بەباشى
قسەى بۆ نەدەگرا، دەلئىن بەھۆى ئەو بەو کە بە منداى
دەمى لە پشکۆپەک داو، جا فیرعەون ئەو بەعەیب
دادەنا بۆى و خۆى بەخاوەن ھىزو ئەوى بى نرخ تەماشا
دەکرد.

٦٣ سا با چەند دەست بەندىكى ئالتونى بۆ رەوانە
بکرايە يان چەندىن فريشتەى لەگەلدا بوايە تا باوەرمان
پى بکرايە. بەلئى دنيا پەرستان ھەر بىر لە خواردن و
مال و سامان دەکەنەو ھەر ئەو بە پىوھرى چاک و
ناچاکى پياوچاکان دادەنن کە ئەو لە روانگەى ئايىنەو
تەنھا بەلگەى تاقى کردنەو ھەو ھىچى تر.

٦٤ ئەوسا گەلەکەى خۆى سوک کرد جا ئەوانىش لە ترسا
پەپرەوييان کرد بىگومان کە ئەوان گەلئى بون لە ترسى
فیرعەون بىريان لە راستى موسا ﷺ و موعجىزەکانى
نەدەکردەو بەم کارەيان لەدژايەتى خودا لە سنور دەرچو
بون. خوا دەفرمويت:

٥٥ جا کاتئىک کە ئىمەيان رق ھەستان تۆلەمان ئى
سەندنەو، ئەوسا لەو روبرارى کە پىوھى دەنازى ھەر
ھەمويانمان خنکاند. فیرعەون و گەلەکەى بۆ ھەمىشە
بەرەو دۆزەخ بەرپى کران و موسا ﷺ و گەلەکەى لەشەرى
ئەو خراپەکارانە بۆ ھەمىشە رزگار يان بو.

٥٦ ئەوسا کردنمان بە پىشىنەو نمونە بۆخەلگى پاش
خۆيان، تا خەلگى پاش خۆيان لەوان ئامۆژگارى بگرن و
خۆيان لەدژايەتى خواو ئايىنەکەى دووربگرن تا دوچارى
سەرنوشتىكى وەك ئەوان نەبن.

٥٧ خۆ لە کاتئىکدا کە کورى مەريەم بە نمونە ھىنرايەو
لەو کاتەدا گەلەکەت بەو پى دەکەنن و پىيان وابو کە
بەمە بەھانەيەکى باش و بەھيزيان پەيداکردو بۆ دژايەتى
تۆ کە گوايە: ئەگەر محمد ﷺ دەلئىت ھەرچى پەرستراو
ھەيە جگە لە اللہ ھەموى تاغوتەو خۆراکى دۆزەخن خۆ
عیسايش ھەندى لە بەناو مەسیحیەکان دەپەرستن،
کەوابو يان محمد درۆ دەکات يان عیسايش دۆزەخيە؟ بەم
بەرداشتەى خۆيان پىدەکەنن و وایان دەزانى بەلگەيەکى
گەورەيان دۆزیوئەو دژى پىغەمبەر ﷺ.

٥٨ جا وتیان: ئايا خوداکانى ئىمە چاکە يان عیسا؟ ئەم
وینەيە بۆ تۆ باس ناكەن مەگەر ھەر بۆ دەمەقالەو
مشتومپ نەك تەنھا ئەو، بەلكو ئەوان گەلئى چەنەبازو
شەرفروشن. پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفرموي: {مَا ضَلَّ قَوْمٌ
بَعْدَ هَٰذِهِ كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أَوْثُوا الْجَدَلَ ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَٰذِهِ
الآيَةَ (مَآ تَرَوْهُ لَكُمْ إِلَّا ضَلَّالٌ فَرَقَمَ حَصُونَهُ) (البقره، محە
الابن) ھىچ گەلئىک پاش رىنمونى و گەيشتن بەرىنگاى راست
گومرا نەبوون ھەتا دەستيان کردو بەدەمەدەمەو مشتو
مىر لە بارەى ئايىنەو، پاشان پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەم
ئايەتەى خویندەو (مَآ تَرَوْهُ...الآيَةُ) {

٥٩ جابخوا بەرووياندا دەتاتەو و دەفرموي: ئەو ھەر
بەندەيەکە لە بەندەکانمان و تەوحیدو يەکتاپەرستى
بەگەلەکەى وتو و دژى پەرستنى بىجگە لە اللہ بو،
چونکە ئىمە نىعمەتى گەورەى خۆمان کە پىغەمبەرايەتە
بەودابو، جا لە رۆزى قیامەتیشدا نەك سزا نادريت بەلكو

دهنگی ناگریش نابیسیت، وهکردمان به نمونهیه کیش بۆ نهوی یه عقوب ^{۱۰۰} چونکه به بی باوک دروستمان کرد.

^{۱۰۱} خۆ نهگهر نارمزۆمان لی بوايه له جیاتی ئیوه فریشته کانهان دادمان که جینشینی پشویانی خۆیان بوونایه لهم سهر زوویه دا، واته: ئیمه بی نیازین له ئیوه نهگهر بمانه ویت لاتان بهرین لاتان دههین نهستیکی گرانه له سهرمان و نه هیچ شتیک له مولکی ئیمه دا که دههیته وه. بهراستی ئهمه ههره شهیه کی زۆر تونده نهگهر ژیری هه بیت بۆ ههمو مروفه لاسارو سپله و خوانه ناسه کان.

^{۱۰۲} جا بهراستی عیسا یان هورثان یه کیکه له نیشانه کانی قیامهت نهوسا نهکه ونه گومانه وه تییدا ساتۆ ئه ی محمد ^ﷺ بلی: په پیرهوی له من بکه، چونکه ههر ئهمه یه ریگی راست. پاش راستیش ههمو گومراهیه.

^{۱۰۳} سا با شهمیتان ریگی راستان لی نهگریتو به فیتی ئه و نه خه له تین چونکه بهراستی ئه و دوژمنیکی ئاشکراتانه و له هیچ هه لیک بۆ فریودانتان سل ناکات.

^{۱۰۴} جا له کاتی که عیسا به به لگه گه لیکی رۆشنه وه هات، وتی: به راستی من به داناییه وه هاتوم بۆ لاتان تا هه ندی له و شتانه ی که نارێکن تییدا بۆتان روون بکه مه وه، جا ئیوه ش له ^{الله} بترسو و په پیرهوی من بکه، تا سهرههرازو خو شه خت ببن.

^{۱۰۵} بیگومان ^{الله} ههر خۆیه تی پهرومردگاری ئیوه سا ئیوه ش ئه و بهرستن، ئهمه یه ریگی راست که بهرستنی پهرومردگاری جیهانیانه به ته نهایی و هیچ هاو به شیکی بۆ دانه ریت نه له زاتی او نه له سیفاتیا و نه له کرداریدا.

^{۱۰۶} جا ئه و کۆمه لانه، واته: گاورو جوله که له نیوان خۆیاندا نارێکیان تیکه وت ته نانهت گاوره کان بوون به چوار به شه وه: نه ستوری که عیسا به کوری خوا ده زن، مه لکییه که به خوی سیه می ده زان، ویه عقوبی که ههر ئه و به خوا ده زان، هه ندیکیشیان یه کتا به رستی چاک بون، جا وای بۆ ئه و که سانه ی که سته میان کردوه له سزای به ژانی ئه و رۆژه ی که پیتی ده گهن که رۆژی زیندو بونه وه و حیسابه، پاشان پردی سیرات و ناگری دۆزه خه.

وَأَنَّهُ لَعَلَّ السَّاعَةَ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ^{۱۰۱} وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ^{۱۰۲} وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَالَتْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَآئِينَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ^{۱۰۳} إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعِدُّوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ^{۱۰۴} فَاتَّخَلَفَ الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لَلْذِيكَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْآلِيمِ ^{۱۰۵} هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ^{۱۰۶} الْأَخْلَافُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ^{۱۰۷} يَبْعَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ^{۱۰۸} الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ^{۱۰۹} ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ^{۱۱۰} يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا شَتَّاهُمُ الْآنْفُسُ وَلَذَلِكَ الْآعْرُفُ وَأَنْتُمْ فِيهَا تَخْلَدُونَ ^{۱۱۱} وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{۱۱۲} لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ^{۱۱۳}

^{۱۱۴} ئایا جگه له هاتنی رۆژی قیامهت که به کتوپری بدات به سهریاندان و نهوان هه ست به هیچ نه کهن چاوهروانی چی تر ده کهن؟ جا ئه و کاته به ته وای په شیمان ده به وه به لام ئه و په شیمان بو نه وه له و کاته دا هیچ سودیکیان پی ناگهینی.

^{۱۱۵} ئه و رۆژه دۆسته کان هه ندیکیان دوژمنی هه ندیکیان و ههریه که یان ئه و تریان تاوانبار ده کات و داوای سزای توند بۆ یه کتر ده کهن و جنیو به یه کتر ده دهن جگه له پارێزکاران که له وئ دۆستایه تیه کانیان خو شتر و به تامتر و و پاش دهرجونی فرمانی شه فاعهت کردن به هانی یه کتر وه دین و تکا بۆ یه کتریش ده کهن و ده به هوی رزگار کردنی یه کتر له ناگری دۆزه خ. جا له و رۆژدا پهرومردگار بانگ ده کات و ده فهرموی:

^{۱۱۶} ئه ی بهنده راسته کانم ئه مرۆ هیچ مه ترسیه ک بۆ ئیوه نیه و ئیوه ئیتر خه م ناخۆن و دلته نگ نابن به هوی ئه و ههمو چاکه یه که له گه لتان ده کريت له لایه ن منه وه. جانه و بهنده ریز لیگیرا وانه مان بۆ باس ده کات و ده فهرموی:

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّتَخِلِفِينَ ۖ لَّا يُغْنِي عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مَبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَنَنْتُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادُوا يَمْشِكُ إِلَيْكُم مَّيْمَنُكَ قَالَ إِنَّا كُنَّا مُتَكَلِّفِينَ ﴿٧٧﴾ وَخَتَمْنَا بِالصَّخْرِ وَالْحَقِّ كَذِبُكُمْ ۖ وَأَمَّا آتْرَمُوا أَفَرَأَيْنَا أَكْثَرَكُمْ بِالْحَقِّ كَذِبُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَتَرْمَوْا أَثَرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَبْغَضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْمَعُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَن شِئَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ بَرِّبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يَذَّكَّرُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿٧٦﴾ ئەو كەسانەن كە باوەڕیان هێناوە بەتاك و تەنهایى خوا و پەڕەوى پێغەمبەر و نایینی خۆیان كردووە بە چاكی گەردن كە چى فەرمانەكانى اللّە بوون. جا پێیان دەوتری:

﴿٧٧﴾ خۆتان و هاوسەرەكانتان بچنە ناو ئەو سەیرانگای بەهەشتەو و خۆش رابوێرن.

﴿٧٨﴾ كە قاپە زێڕینەكانى پەر لە میوه بەناویاندا دەخولێنرەو و ئەووش كە ئارەزوویان ئى بێت و جاوەكانیان پێى گەش و شادمان بێت لەویدا هەیه بۆیان، ئەوسا ئێوه لەناو ئەو نازو نێعمەتەشدا بۆ هەمیشە دەمێنرەو، جا پەروردگار بۆ زیاتر دڵخۆشکردنیان پێیان دەفەرموێ:

﴿٧٩﴾ ئەو ئەو بەهەشتەیه كە بەهۆى كارو تەلاشى خۆتانەو بە كە لەپور پێمداون، پێغەمبەرى ﷺ خوا دەفەرموێ: {يُنَادِي مُنَادٍ إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيَوْا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَمُوتُوا فَلَا تَحْيَوْا أَبَدًا} وَأَمَّا آتْرَمُوا أَفَرَأَيْنَا أَكْثَرَكُمْ بِالْحَقِّ كَذِبُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَتَرْمَوْا أَثَرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَبْغَضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْمَعُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَن شِئَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ بَرِّبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يَذَّكَّرُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

نامر، جا بێگومان ساق و سەلیم دەبن و ئێتر هەرگیز نخۆش ناکەون، وەبێگومان كە گەنج دەبنەو و هەرگیز پیر نابن، خۆبێگومان كە لە كەیف و خۆشیدا دەبن، سا ئێتر بۆ هەمیشە كەم دەست و ناتومێد نابن، جا ئا ئەمەیه مانای فەرمودەى خۆى بالادەست: «ئەو ئەو بەهەشتەیه كە بەهۆى كارو تەلاشى خۆتانەو بە كە لەپور پێمداون» {

﴿٧٩﴾ كە لەناویدا میوهى زۆرتان بۆ هەیه و لەو دەخۆن بەبێ بێتاهەت بون و بەبێ برانەوى میوهكان، بەلێ خواردن و خواردنەو و باسى میوهكانیشى بۆ كردین تا زیاتر ئارەزووى بكەین و چاكی بۆى هەول بدەین، لەفەرمودەدا هاتووە پێغەمبەر ﷺ: {إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ وَلَا يَغْلُونَ وَلَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَمْتَحِطُونَ قَالُوا فَمَا بَالُ الطَّعَامِ قَالَ جُشَاءً وَرَشَّحَ كَرَشَّحِ الْمِسْكِ يُلْهَمُونَ الشَّيْخَ وَالْتَّخْمِيذَ كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ / مَسْمُومٌ} بێگومان خەلكى بەهەشتى بە ئارەزووى خۆیان دەخۆن و دەخۆنەو، جا نەتف ئەكەن و نەمیزو بېسى و نەجەمیان هەیه. وتیان: ئەى ئەو خواردنە چى لى دیت؟ فەرموى: هەرپێنەیه و ئارەقیكە بۆنى وەكو مېسكە و سبحان الله و الحمد لله و الله اكبر، ئەخریتە ناو دڵیانەو و هەر ئەو دەلێنەو. لەریواپەتییى ترداهاو. كە ئەم زىكرانە وەكو هەناسەدانى لى دیت بۆیان و هەست بەماندوبون ناكەن {ئینجا باسى ستمەكاران و سزاكانیان دەكات و دەفەرموى:

﴿٧٦﴾ بێگومان ستمەكاران لەناو سزای دۆزەخدان بۆ هەمیشە.

﴿٧٥﴾ كە هەرگیز ئەوان سزایان ئى نابچریت، جالەناویداو ناتومێدن و هیچ دەرڤەتییان نیه بۆ رزگار بوون، جا پەروردگار دەفەرموى:

﴿٧٧﴾ خۆ ئێمه هیچ ستمەمێكان لەوان نەكردو بەلكو ئەوان خۆیان ستمەیان لەخۆیان كردو بەهەلزاردن رێبازى هەلە و دژى نایین و دژى مروڤایەتى.

﴿٧٨﴾ جا ئەوان لەویدا ئەوەندە ئێش و ئازاریان زۆرە بانگى دەرگاوانى دۆزەخ دەكەن و دەلێن: ئەى مالك با

پەرۋەردىگار تېرىپارمان بەسەردا بدات و لەم ژىنە خراپە دەرمان بىكات .

۷۸ جا ئەۋىش لەۋەلامياندا دەلتىت: بى گومان ھەر دەمىننەۋە لىرەو دەرچونتان نىيە، جا بۆيە ئەم كارە ساتەيان بەسەر ھاتوۋە چۈنكە بەراستى ئىمە بەرنامەى راست و دروستمان بۇ ناردون بەلام زۆربەتان خۇشتان لە راستى نەبو بەلگو دژايەتيتان كرد جا وا ئەمرو بە بەرھەمى كارە ناپەسەندەكانى خۇتان گەيشتون . ئىنجا ئەمانھىننەۋە بۇ دنيا و دەفەرمۇئ:

۷۹ بەلگو ئەگەر ئەۋان دەيانەۋىت فرۇفلىكى بتەو و بەھىز دژى پىغەمبەر ﷺ و ئايىنەكەى ئەنجام بدن ، سا چاك بزانن كە ئىمەيش لەۋان توندترو سەختەر رەفتاريان لەگەلدا دەكەين.

۸۰ ئەخىر، ئەۋان وا دەزانن كە ئىمە شتە شاراۋەكانيان و چفەكانيان نابىسىن؟ وانىيە، بۇچۈنكە يان زۆر ھەلەيەو نىردراۋەكانى ئىمە وان لەگەل ئەۋانداۋ دەينوسن ئەۋ شتانەى كە دەيلنن چ بە زمان دەرى بىخەن يان بىشارنەۋە.

۸۱ ئەى محمد ﷺ بلى: ئەگەر رحمان مندالى بوايە ئەۋسا من يەكەم كەس دەبووم بۇ پەرستىنى، چۈنكە من لەئىۋە چاكتر خوا دەناسم و زياتر لىي دەترسم ئاشكرايە كە مندالى نىيە كەۋاتە تەنھا ھەر زاتى خۇى دەپەرستم و ئىۋەش بۇ ئەۋە بانگ دەكەم. ھەندىكىش وشەى{ان} بەھەرقى نەقى دەزانن واتە، رحمان كەزاتى اللەيە منالى نىيە و من يەكەم كەسى خەلگى مەكەم لەم سەردەمەدا كە اللە بەتاك و تەنھايى دەپەرستم. ماناى ترىش كراۋەبەلام من يەكەميانم بەلاۋەنزىكتەر.

۸۲ بى عەببى بۇ پەرۋەردىگارى ئاسمانان و زەۋى، پەرۋەردىگارى عەرش لەۋ وەسفە نارەۋايەى كە بۇ اللە دادەننن و دەلنن اللە مندالى ھەيە.

۸۳ سا تۆ لىيان گەرى با ھەر قەسى پىروپوچ و گالئە بىكەن تا ئەگەن بەۋ رۆزەيان كە بەلنننن پىدراۋە، جا ئەۋ كاتە دەزانن كى سەركەۋتوۋە كىيش دۆراۋە.

۸۴ خۇ ھەر ئەۋ زاتەيە كە شايسەى پەرستىنە لە ئاسماندا، وە ھەر ئەۋىشە شايسەى پەرستىن لە زەۋىدا، خۇ ھەر ئەۋە دانايە لە كارۋبارىداۋ زۆر زانايە بە ھەمو نىيەت و قەسە كردارىك كەم يان زۆر، ئاشكرا يان شاراۋە ھەمۋىشى تۆمار دەكرىت و ھىچى لى ون نابىت.

۸۵ جا بى عەببەۋ خاۋەنى خىرى زۆرە ئەۋ زاتەى كە ئاسمانان و زەۋى ئەۋەى كە لە نىۋانندانايە مولكى ئەۋە، ئەۋسا زانينى كاتى ھاتنى قىيامەت تەنھا لەلەى ئەۋە كەسى تر ھىچى لى نازانىت و ھەر بۆلەى ئەۋ دەبىرنەۋە.

۸۶ خۇ ئەۋ كەسانەى كە جگە لەۋ دەيان پەرستىن خاۋەنى تكاۋ پالپشت نىن بۇ كەس، مەگەر ئەۋ كەسەى بەراستى شايسەى دابىت و تەبىتى (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و بە دلش باۋەرى پىي ھەبۋبىت ، ئەمانە پاش رەزامەندى اللە دەتوانن تكاۋ شەفاعەت بىكەن وەكو عىساۋ عوزەيرو پىغەمبەرانى ترىش و پىاۋچاكان و شەھىدان ئەگەر چى خەلگى جاھىل و نەفامىش ئەۋانە بىپرستى، چۈنكە ئەۋان تاۋانىكىيان نىيە لەۋ بارەۋە لە پەلەى ئەۋان كەم نابىتەۋە چۈنكە ئەۋان خەلگيان بۇ يەكتاپەرستى بانگ كردوۋە لە پىناۋى ئەۋەشدا لە دنيا ئازار دراۋن.

۸۷ جا ئەگەر لىيان بىرسىت، كە كى دروستىكردون دەلنن: اللە دەى چۆن لەۋ راستىيە لادراۋن؟

۸۸ ۋەلەلەى اللەيە قەسى پىغەمبەرەكەى كەدەيوت: ئەى پەرۋەردىگارم بىگومان ئەمانە گەلنن كە باۋەر ناھىنن بەم قورئانە، جا پەرۋەردىگار بە پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ:

۸۹ جا تۆ ۋازيان لى بىنەۋ بلى: لە مەۋە ھەر ئاشتى و بى زيانى بۇ ئىۋە ھەيەۋ بە خراپەى ئەۋان ۋەلاميان مەدەرەۋە، بەم زوانە دەزانن چيان كردوۋە و بەرھەمى كردارو رەفتارى خۇيان ۋەردەگرن، ديارە ئەمە بەر لە فرمانى جىھاد بوە: جا ئەگەر مەبەست خۇگرتن بىت لە شەر كردن لەگەلياندا ئەمە مەنسوخە بە ئايەتى فرمان بەغەزاۋ شەر كردن و ئەگەر مەبەستىش ۋەلام نەدانەۋەى خراپە بە خراپە بىت ئەۋە يەككىكە لە رەۋشتە بەرزەكان و نەسخى تىدا نىيە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ① وَالصَّبْرَ ② الْمُبِين ③ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ ④ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ⑤ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑥ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑦ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ⑨ إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ⑩ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَزَبَّ ⑪ أَبَاكُمْ الْأَوَّلِينَ ⑫ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑬ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ ⑭ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑮ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑯ أَفَنْ لَمْ يَذْكُرْنَا وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ⑰ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ⑱ إِنَّا كَاذِبُونَ ⑲ قِيلَ لَا تَنْكُرُوا عِبَادُونَ ⑳ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ ㉑ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ㉒ أَنْ أَدْوَأَ إِلَى عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ㉓

سورتهی دوخان که سورتهی چل و چواره می خورنانه، له مه کهدا هاتوته خواروه، په نجاو نو نایه ته. وتراوه به گویره دابه زین سورتهی شهستو سی هه مه و پاش سورتهی (الزخرف) و پیش (الجالیه) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زوره سوژو بینیه یهت میهره بان

① حامیم. الله ههر خوی دزمانی مه به ست له دوو پیته جیه.

② سویند بهم بهراوه که خورنانه و روشنکره وهی حه لال و حه رام و راست و ناراست و چاک و خراپه.

③ به بیگومان نایمه ترسینه ری خراپه کارانین پیش نه وهی که به دادگا و سزای نایمه بگن، به لکو بیر بکه نه وه واز له تاوان و خراپه بهینن.

④ ههر لهو شه وهدا هه موو بریاریکی بته و که ناگو ریت له باره ی ژیان و مردن و رزق و روزیه وه له لایه ن الله وه یان له {له و حوله حضوره وه} رهوانه ی لای فریشته گانی مه نمور

دهکریت، نهو شه وهدش نه گهر چی وتراوه پانزه ی مانگی شه عیانه به لام راستر نه وه یه که شهوی قه دره که خورنانی تیدا رهوانه کراوته خواروه که جیا که ره وهی هه موو حه رام و حه لال و راستی و ناراستیه که.

⑤ که فرمانیکی گه وره یه له لایه ن نایمه وه به راستی نایمه ی که پیغه مه به رانمان رهوانه کردوه و توش نه ی محمد یه کیکی لهو پیغه مه به رانه، جا خه لک پیی خوش بیت یان نه، چونکه نایمه خه لکمان بو تافیکردنه وه هینا وده نه دنایه وه له تافیکردنه وه چون درجو بهو شیوه له قیامه تدا رهفتاریان له گه لدا دهکریت.

⑥ نه مه سوژو میهره بانیه که له لایه ن بهروردگارتیه بو خه لک بیگومان که نهو خوی چاک قسان ده بیستی و زور زانایه به سهر کاروباری خه لکدا و هیچ شتیک له باز نه ی زانیاری نهو در ناچیت.

⑦ نه گهر یه قینتان هه یه نهو زاته بهروردگاری ته و او ی ناسمانان و زهوی و نه وه یه که له نیوانیاندیه و هه مو ی نهو دروستیکردون و بهرورددیان دهکات.

⑧ هیچ بهرستراویکی راسته قینه ی تر نیه جیه لهو زاته ی که هه مو مردویه ک زیندو دهکاتیه وه ههر خویشی ده میرینی، بهروردگارتانه و بهروردگاری باو باپیرانی پیشویشنه.

⑨ به لکو نهوان لهم نایینه دا له گومانان و گاته دهکهن به پیغه مه بهر ⑩ و به پره وانی و بهرنامه که ی، جا خوا هه ره شه یان لی دهکات و دهفرموی:

⑪ نه وسا تو چاو پرپی رژی که به که ناسمان دوکه لیک ی ناشکرای لی به یه داده بیت.

⑫ که خه لکی داده پو ش ی جا نهو کاته ده لاین: نه مه سزایه کی به ژانه.

⑬ داو دهکهن له خوا و ده لاین: نه ی بهروردگاران نه م سزایه مان له سهر لابه بیگومان نایمه باوهر دهکهن به وهی که پیغه مه بهر که ت راست دهکات، له عه بدولای کوری

عہباسہ وہ ہاتھ کہوتی: پیغمبر مہری خوا کاتی دی کہ
خہلکی مہکہ پشت له خوئی و بہیامہ کہی دہکن ہرموی:
{اللَّهُمَّ سَنَعٌ كَسَنَعِ يُوسُفَ فَأَخَذْتُهُمْ سَنَةً حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى
أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ وَالْجَنَفَ وَنَظَرُوا أَخَذَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَبَرَى
الدُّخَانَ مِنَ الْجُوعِ فَأَنَاءَهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ تَأْمُرُ
بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصِلَةِ الرَّحِمِ وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَأَدْعُ اللَّهَ لَهُمْ
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَأَرْقَبَ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ إِلَى قَوْلِهِ
إِنَّكُمْ عَائِدُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ فَالْبَطْشَةُ
يَوْمَ بَدْرٍ وَقَدْ مَضَتْ الدُّخَانُ وَالْبَطْشَةُ وَاللَّزَامُ وَآيَةُ الرُّومِ/ البخاری،

خوایہ جہوت سال گرانی وہک گرانیہ کانی سہردمی یوسف
علیہ السلام بدہیت بہسہر ٹہم خہلکہدا، جا خوا نزاکہی
لیوہرگرتو سائلہ گرانیہ کی وا گرتنی کہ ہہمو شتیکی
لہناوبرد، تا وایان لی ہات کہ لہبرسا پیستہکانو
مردارہبوو کہ لاشہ بؤگہنیوہکانیان دہخوارد، جاہہرکام
لہوان تہماشای ناسمانی بکردایہ لہبرسا ہہر دوکہلی
دہمینی، جا ٹہوسوفیان ہات بؤلی پیغمبر ﷺ و وتی:

ٹہی محمد تۆ فرمان بہ بہندیہتی خواو بہتین کردنی
بہیوہندی خزمایہتی دہدہیت لہحالیکیا خزمہکانت
خہریکہ لہناودہجن لہبہر سائلہ گرانی، جا داوا بکہ لہخوا
بؤیان بؤ نہمانی ٹہو قاتوہریہ، خوای بالادہست
ہہرموی: ﴿ٹہوسا تۆ چاوہرپی رۆژیک بہ کہ ناسمان
دووکہٹیکی ناشکرای لی بہیدادہبیت/ہہتا/ بیگومان ٹیمہ
ٹہو سزایہ کہمیک لادہبہین بہلام ٹہوان بہ بیگومان
دہگہرینہوہ سہر بہرنامہ خراپہکہی پیشوی خویان. جا
باس بکہ بؤیان ٹہو رۆژہی کہ زللی گہورہتریان لی
دہدہین بہبیگومان کہٹیمہ تۆلہوہردہگرین﴾ کہبریتی بو
لہناو جونی سہرانی قورہیش لہبہدردا، بہراستی دوکہلو
لیدانی گہورہو لیزامونیشانہی رۆم تی بہرین/جا بییان
دہوتریت:

﴿١٣﴾ ٹہو کاتہ تازہ ج سودیکی ہہیہ بیرکردنہوہ؟ وہ
بہراستی پیغمبر مہریک کہ رۆشنکەرہوہی راستو ناراستہ
ہاتہ لایان و بہیامی اللہی پیگہیانندن

﴿١٤﴾ بہلام ٹہوان نہک باوہریان پی نہکرد، بہلگو ٹہوان
پاش ٹہو رۆشنکردنہوہیہ ہشتیان تیگردو وتیان: ٹہمہ

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَإِنِّي عَذْتُ
بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزِّلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرَعَ بِعِادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ
مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ
تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ
كَانُوا فِيهَا فَكَيْهِنَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا
بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ بَلَاءً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلٰى
الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَهَآءِ بَلَاءُهُمْ مِنَ الْآلَاءِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾
إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِن هٰٓؤُلَاءِ إِلَّا مَوْتُنَا الْأَوَّلَىٰ وَمَا
نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَنۢوَا بِأَيِّ آيَاتِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهَمُّ
خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَئِيْبَ ﴿٣٨﴾ مَا
خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

فیرکراویکی شیتہ. بہلام وا ٹیستا سزا دہمین دہلین:
باوہرمان ہہیہ؟! جا پەروردگار دہہرموی:

﴿١٥﴾ بیگومان ٹیمہ ٹہو سزایہ کہمیک لادہبہین، بہلام
ٹہوان بہ بیگومان دیسان دہگہرینہوہ سہر بہرنامہ
خراپہکہی خویان،

﴿١٦﴾ جا باس بکہ بؤیان ٹہو رۆژہی کہ زللی گہورہتریان
لی دہدہین. وہکو رۆژی بہدر کہ حہفتا کہس لہ سہرانی
قورہیش کوژران لہوانہ ٹہوجہہلو شہیبہو عوتیہو
وہلیدو حہفتا کہسیشیان بہ دیلی کہوتنہ دہست
پیغمبرہوہ ﷺ کہ لہپیشیدا بہ بی بارانی و گرانی
رووبہروو بونہوہ تا پارانہوہ لہ پیغمبر کہ دوعایان بؤ
بکات بؤ ٹہوہی لہو سہختیہ رزگاربن، پیغمبرہی
میہربان و بہسۆزیش ﷺ پاراوہ بؤیان و ٹہو بی بارانی و
گرانیہ نہما لہناویاندا، بہلام ہہروہکو پەروردگار
ہہرموی: ٹہوان دیسان دہستیان دایہوہ دژیہتی
پیغمبرہوہ ﷺ و ٹایینہکہی و خواش ناوا ہہرہشہیہکی
لیکردن کہ لہ بہدردا ہاتہ دی.

۱۷ جا بهراستی پئیش ئەوانیش ھۆزی ڤیرعهونیشمان تاقیکردوهو پئغه مبهریکی بهرێزمان بۆ ناردن که موسا **الکافی** بو.

۱۸ که پئی وتن: بهندهکانی **اللهم** بدمره دستوسته میان لی مه که بیگومان که من پئغه مبهریکی دستو دهم پاکم بۆ ئیوه و هه رگیز به خراپهتان رازی نیم و پیم خوشه به خوشی و سه رفه رازی بژین و فرمانی **اللهم** جی به جی بکهن.

۱۹ سا له راست **اللهم** خوتان به زل مه زانن، بیگومان من به به لگه یه کی رۆشنکه ره وه هاتوومه ته لاتان، به لگه کانیشم که دستو عه ساکه مه سه لینه ری راستی و دروستی پئغه مبه ریتی منن، به لام ئەوان هه رفه شه یان لیکرد، جا ئەو پئغه مبه ره به ریزه وتی:

۲۰ بیگومان من په نا دهگرم به په رومردگارم و په رومردگارتان له وهی که به رد بارانم بکهن و ئیش و ئازارم بۆ دروست بکهن. ۲۱ جا ئەگه ر باوه ریشم پی نا کهن، سا وازیشم لی بیئن، به لام ئەوان له سزادانی وازیان نه هیتا.

۲۲ ئەوسا روی کرده په رومردگاری و داوی لی کردو وتی: بیگومان که ئەمانه گه لیکی تاوانبارن، جا په رومردگاری هات به دهمیه وه و نزا که ی لی و مرگرت و برپاری سزادانیانی دا.

۲۳ جا فه رموی: دهی شه و بهندهکانی من، ئەوانه ی که باوه ریان پیت هیتاوه به ره دهره وه و راکه و له دهستی ڤیرعه ون خۆت دهر بکه، بیگومان که ئەوانیش به دواتاندا دین که ئەمه داویکه بۆ ڤیرعه ون که **اللهم** هه رخوی دهرانیته که چۆن نه خشه ی بۆ ده کیشیت، به لی موسا دهرچوو تا گه یشته لیواری دهریای نیل له میسرو رۆژ بویه وه و ڤیرعه ون به له شکره که یه وه که بۆی کۆکرا بویه وه گه یشتنه لایان و گه له که ی موسا وتیان: ئەی موسا ئەوه ڤیرعه ون هاتو به رده میشمان دهریایه و چی بکهین؟ ترسیکی وا دای گرتن مه گه ر هه ر خوی بزانی، موسا وتی: بیگومان من **اللهم** م له گه لدایه. جا **اللهم** به موسای فه رمو: عه سا که ت له و دهریایه بده و موسایش عه سا که ی لیداو

دهریا له ت بوو هه ر یه که ی به ئەندازه ی جیایه ک به رزبوو په رومردگار ئەو رێگایه ی زۆر به زوی وشکی کردوه بۆیان، جا موسا به خۆی و په ڤه وانیه وه له و دهریایه دهرچوون و ڤیرعه ونیش به له شکره که یه وه گه یشته لیواری دهریاکه،

۲۴ جا **اللهم** فه رموی: موسا واز له و دهریایه به یتنه با هه روا به یتنه وه، بیگومان ئەوانه سه رباز گه لیکن له ناویدا ده خنکینرین، به لی و سته مکاران له ناو ئەو دهریایه دا خنکینران و هیچیان دهرنه چوون، چونکه دهریاکه کاتی که ئەوان به ته واوی هاتنه ناویه وه یه کی گرت وهه مویان که وتنه بن دهریاکه وه ۲۵ زۆرێک له باخچه و کانیاوان، ۲۶ له شینایی و جیگای به ریزیان.

۲۷ وه له نازو نیعه مته ی که له ناویدا که یضیان دمکرد، هه مویان به جیه یشتو ئەوان هه ر به خنکاندنیان چونه ناو ناگروه.

۲۸ جا په رومردگار ده فه رموی: برپاری ئیمه هه ر ئاویه و نه گۆراوه بۆ سته مکاران، خو ئیمه گه لیکی ترمان دانا له جیگایاندا.

۲۹ ئەوسا کاتی هاتنی سزایان نه ئاسمان بۆیان گریاو نه زهویی و ئیتر هیچ ماوه یشیان پی نه درا بۆ ژیان، واته هیچ کهس خه می نه خواردن.

۳۰ جا بهراستی نه وهی ئیسرا ئیلمان له و سزا سوک که ره یه مان رزگار کرد.

۳۱ له و ڤیرعه ونه ی که به راستی ئەو له و که سانه بو که له تاوان و خراپه کاریدا له سنور تی په ڤی بوون.

۳۲ جا به راستی ئیمه ئەوانمان هه لبژاردبو به سه ر خه لکی جیهانیانی سه رده می خویندا له سه ر زانیاریه ک که بومان دهر بارمیان.

۳۳ جا له نیشانه گه لی که به وانمان دابو وه ک دهستی موسا و عه سا که ی و له ت کردنی دهریایو شتی تریش تاقیکردنه وه یه کی ږوونی تیدا بوو بۆ هه ر که سی که

مه‌به‌ستی ریگای راستی بوايه، به‌لام فیرعه‌ون و دست و بیونده‌کانی باوهریان پی نه‌کرد تا به‌و رۆژه ره‌شه گه‌یشتن و نه‌ودش سهر نه‌نجامی هه‌مو خوا نه‌ناسیکی تاوانبار، به‌ئی نه‌مانه باوهریان به‌ زیندو بوونه‌وه نه‌بوه.

٢٤ به‌بیگومان نه‌وانه ده‌لین: ٢٥ جگه له مردنی سهرتا که مه‌نی بووین و پاشان گیانمان تیکراوه تازه پاش مردن ئیمه زیندو ناکرینه‌وه بۆ لیبرسینه‌وه و ژیانیکی تر نیه.

٣٦ سا نه‌گهر راست ده‌که‌ن و زیندو کردنه‌وه هه‌یه ده‌ی باو باپیرانمان بۆ به‌ینه‌وه به‌ زیندویی.

٣٧ خواش ده‌فه‌رموی، ئایا نه‌وان چاک‌ترن یان گه‌لی توبه‌ع له سه‌به‌ندا بوون پاشان الله ولاتی ویران کردن و خۆیشیانی پارچه‌ پارچه‌ کرد له ولاتاندا و نه‌و که‌سانه‌ش که له پی‌ش نه‌واندا بوون که له‌ناومان بردن؟ به‌راستی نه‌وانیش گه‌لیکی تاوانبار بون.

٣٨ خۆ ئیمه ئاسمانان و زه‌وی و نه‌وه‌ی که له‌نیواندا به‌ گالته‌و بۆ سودو بۆ به‌رنامه‌ دروست نه‌کردوه و گه‌مه‌که‌رنین.

٣٩ نه‌و دوانه‌مان ته‌نها بۆ مه‌به‌ستیکی راست دروست کردن، به‌لام زۆربه‌یان نازانن و راست و ناراست له‌یه‌ک جیا ناکه‌نه‌وه.

٤٠ بیگومان رۆژی جیاکردنه‌وه که رۆژی قیامه‌ته‌ کاتی هه‌موویانه‌و ده‌بی به‌ یه‌کسانی هه‌مویان بگریته‌وه.

٤١ رۆژیکه که هه‌یج دۆستیک هه‌یج کاریکی پی ناکریت بۆ دۆستی خۆی و نه‌وان یارمه‌تی نادرین.

٤٢ جگه له‌و که‌سه‌ی که الله به‌زه‌یی پێدا هاتوو ته‌وه که باوهردارانی راسته‌قینه‌ن و به‌ فرمانی الله توانای به‌ده‌مه‌وه هاتن و تکا کردنیان هه‌یه بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که الله رازی بیت به‌و تکاکردنه‌ بو، بیگومان که نه‌و ههر خۆیه‌تی ده‌سه‌لاتدار و میهره‌بان.

٤٣ به‌راستی نه‌و دره‌ختی ژه‌هنه‌موته، خواردنی گونا به‌بارانه،

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ٤٠ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٤١ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٤٢ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ٤٣ طَعَامُ الْأَثِيمِ ٤٤ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ٤٥ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ٤٦ خَذُوهُ فَأَعْيُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ٤٧ ثُمَّ صَبُّوا قَوْلَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ٤٨ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ٤٩ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ٥٠ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ٥١ فِي جَنَّاتٍ وَعُثُوبٍ ٥٢ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ٥٣ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ٥٤ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فِرَاقَةٍ آمِنِينَ ٥٥ لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٥٦ فَضَلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٥٧ فَإِنَّمَا يَمْتَرُكَ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٥٨ فَأَرْقُبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ٥٩ سُورَةُ الْحَاقَّةِ ٤٥ ٢٧

٤٥ که‌وه‌کو مزی تاواه له‌ناو سکیاندا ده‌کوئیت،

٤٦ هه‌روه‌کو چۆن ناوی گهرم ده‌کوئیت.

٤٧ جا فرمان ده‌دریت که بیگرن جا به‌ توندی رایکیشن بۆ ناوهراستی دۆزه‌خ.

٤٨ پاشان له‌و ناوه‌ کوئیوه‌ داخه‌ بکه‌ن به‌سه‌ریدا، بو‌سزادان.

٤٩ ده‌بخۆ بیگومان تۆ له‌ دنیا‌دا به‌ده‌سه‌لات و به‌ریز بوویت (ئه‌مه‌ گالته‌ پی کردنیه‌تی).

٥٠ بیگومان نه‌وه‌ نه‌و سزایه‌ بو که نیوه‌ گومان‌تان لێی بو. جا پاش باسی خراپه‌کارو سزاکانیان، ئینجا باسی چاکه‌کاران و نیعمه‌ته‌کانیان ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

٥١ بیگومان پارێزکاران له‌ رۆژی قیامه‌ندا له‌ جیگای هه‌م‌ندان نه‌ترسیان له‌ مردنه‌و نه‌ترسیان له‌ ده‌رجوو‌نه‌و هه‌یج خه‌میکیان نیه‌و له‌ هه‌رو‌فیلی شه‌یتان و شه‌یتان سیفه‌تان رزگارن و هه‌یج ده‌ردو به‌لایه‌کیان نیه‌.

به‌رومردگاریش پاداشتی چاکه‌یان به جه‌ندین به‌رام‌به‌ر ده‌داته‌وه، جا ژیر ئه‌و که‌سه‌یه که‌ئاوا جوان ره‌فتار بگات تا به‌م سه‌رکه‌وته‌نه که‌روه‌یه بگات.

٥٨ نه‌م هورثانه‌مان هه‌ر به‌ زمانێ تۆ که‌ عه‌ره‌به‌یه به‌ ئاسان کراوی ناره‌ده لات، به‌لکو ئه‌وانیش تی‌بی‌گه‌ن و بیر‌که‌نه‌وه، جا له‌ تاوان و خواره‌ناسی بگه‌رینه‌وه و ده‌ست به‌م هورثانه‌وه بگرن تا له‌ هه‌ردوو ژياندا سه‌ره‌هه‌را‌زین.

٥٩ سا تۆ چاوه‌ڕێ بکه‌و بی‌گومان ئه‌وانیش چاوه‌ڕێ ده‌که‌ن و به‌م زوانه‌ ده‌زانن کێ سه‌رکه‌وت و خو‌شبه‌خته‌و کێ دۆ‌راو و شه‌رمه‌نده‌و به‌ده‌به‌خته‌.

سورته‌ی جاسیه ٥٥

و‌شه‌ی (جائیه) ته‌نها له‌م سورته‌دا هاته‌وه، جا ئه‌م سورته‌ به‌ سورته‌ی جاسیه‌ ناسراوه، سورته‌ی جل‌و‌پینجه‌می هورثانه‌، له‌ مه‌که‌دا هاته‌وته‌ خواره‌وه، سی و سی‌ ئایه‌ته‌، و‌تراوه به‌گه‌ڕه‌دی دابه‌زین سورته‌ی شه‌ست و چواره‌مه‌و پاش سورته‌ی (الدخان) و پینش (الأخفاف) دابه‌زیوه.

به‌ناوی الله‌ی زۆربه‌سۆزو‌بینی‌هایه‌ت می‌هه‌ر‌بان

١ ح‌ا می‌م. الله‌ هه‌ر خۆی ده‌زانێ مه‌به‌ست له‌م دوو پیته‌ جیه.

٢ دابه‌زینی ئه‌م په‌راوه‌ که‌ هورثانه‌ له‌لایه‌ن الله‌ی ده‌سه‌لاتداری داناوه‌یه.

٣ بی‌گومان له‌ ئاسمانان و له‌م زه‌ویدا نی‌شانه‌ی زۆر هه‌یه بۆ په‌نده‌و ئامۆ‌ژگاری و ناسینی الله‌ (بۆ هه‌مو که‌س به‌لام چونکه‌ هه‌ر باوه‌ر‌داران سودی ئی وهرده‌گرن له‌به‌رئ‌ه‌وه شه‌رموی) بۆ باوه‌ر‌داران.

٤ خۆ له‌ دروستکردنی نی‌وه‌شدا به‌و شی‌وازه‌ جوان و ریک‌و‌پیکه‌و ئه‌وه‌ی که‌ بلاوی ده‌کاته‌وه له‌وه‌مه‌و جانه‌وره‌ جو‌راو‌جو‌رانه‌، به‌لگه‌ گه‌لی زۆرن بۆ گه‌لیک که‌ دانیان له‌ بیروباوه‌ری خو‌یاندا.

٥ خۆ له‌ گۆ‌رانی شه‌وو رۆ‌ژو له‌وه‌ی که‌ الله‌ په‌وانه‌ی کردوه له‌ ئاسمانه‌وه‌ که‌ بارانه‌و هۆی رۆ‌ژی گیانه‌له‌به‌رانه‌،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ح‌م ١ نَزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤ وَآخِلَافٍ لَّيْلٍ وَالنَّهَارِ ٥ وَمَا أُنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَآخِذُوا بِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٦ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا نَصْرَفُفَ الرِّيحِ ٧ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٨ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٩ وَبَلِّغْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ١٠ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا ١١ كَان لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ١٢ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ١٣ أُولَئِكَ هُمُ عَذَابُ مُهِينٍ ١٤ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ١٥ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٦ هَٰذِهِ هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُ رَبَّهُمْ ١٧ هُمُ عَذَابُ مَنْ رَجَزِ أَلِيمٌ ١٨ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ١٩ وَلِيُبْنِغُوا مِنَ فَضْلِهِ ٢٠ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٢١ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ٢٢ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٢٣

٥٢ له‌ناو باخچه‌گه‌ل و کانی ئاواندان.

٥٣ که‌ له‌ هه‌رو‌ریشمی ته‌نک و قایم ده‌پۆشن، هه‌مو‌یان رووبه‌رووی یه‌که‌رن و هاو سن و سائن.

٥٤ هه‌ر ناوه‌ها که‌ ئه‌و جی‌گا هی‌من و باخچه‌و کانی‌او و بۆشاکه‌ جوانانه‌مان پێ داوان له‌ ئافه‌رته‌ جوان و چاو گه‌وره‌کانی‌شمان پێ داوان که‌ پینش خو‌یان نه‌ جنۆکه‌و نه‌ مرۆ‌ف تو‌خنیان نه‌که‌و‌توون.

٥٥ له‌ناویدا داوای هه‌موو می‌وه‌یه‌ک ده‌که‌ن و دانیان‌ش که‌ ده‌ستیان ده‌که‌و‌یت و بۆیان دینن.

٥٦ تازه‌ له‌ناویدا مردن تام ناکه‌ن مه‌گه‌ر تامی مردنی پینشو که‌ هی‌شتا له‌ بیر‌یان ماییت، وه‌خوا له‌ سزای دۆ‌زه‌خ ده‌یانپاری‌زیت.

٥٧ نه‌مه‌ چاکه‌یه‌که‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌ بۆ پارێزگاران، ئه‌وه‌ش هه‌ر خۆی سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌یه‌ بۆ پارێزگاران، چونکه‌ ئه‌وان له‌ دنیا‌دا چاکه‌یان کردوه‌و

ئەوسا بەو ئاوە ئەم زەویە پاش مردنی زیندو کردووەتەو
بە کانیاو شینایی، وە لە گۆرانی با ھەر جارێک
لەلایەکەووە ھەندێک بەسودو ھەندیکیش دەکات بەھۆی
سزا، لەھەمو ئەمانەدا چەندین بەلگە ھەیە بۆ گەلیک کە
تێدەگەن و ژیری خۆیان دەخەنە کارو لەو ھەمو بەلگانە
سود وەردەگرن.

① ئەو نیشانەکانی اللہیە بۆ مەبەستیکی راستەھینە
دەبوونی ئەو بەسەرتا، جا ئەگەر بەو باوەرناکەن ئەو
پاش اللہ بەھەسو بە نیشانەکانی کۆی تر باوەر دەکەن؟!
لەپاشدا دەفەر موی:

② وای بۆ ھەمو خیانەتکارو گوناھبارێک کە تانە لە
پێغەمبەر ﷺ و پەيامەکەى دەدات و بە جادوو و بەھەسە
پرۆپوچی ناو دەبات.

③ ھەر کاتێک نیشانەکانی اللہی بۆ بخوینرێتەو
دەیبیسیت، پاشان ھەر سور دەبێت لەسەر خۆ بەزەلگرتن و
لادان لە راستی وەک ئەو ھەر نەیبیستبێت، سا تۆ بەو
کەسە مۆژدە بدە بە سزایەکی بەژان. چونکە ئەو کەسە
مروفتیکی دڵخۆش و لاسارە.

④ خۆ ھەر کاتێک لە نیشانەکانی ئێمە شتێک بزانێ
لەجیاتی گوێڕایەڵی و باوەر پیکردنی گالتهی پێ دەکات، بۆ
ئەوانە سزایەکی سەر شۆرکەر ھەیە کە لە روژی قیامەتدا
لەناو ناگردا یاری پێ دەکات.

⑤ لەپێش دەمیاندا دۆزەخ ھەیە نە ئەو کارو کوشتەى
کە کردوانە ھیچ سودێکیان پێ دەدات، وە نە ئەوانەى کە
جگە لە اللہ کردوانێ بە دۆست بۆ خۆیان دین
بەھانایانەووە نەھیچ سودیان پێ دەگەییەن،
ئەوسا سزایەکی گەورەشیان بۆ ھەیە لەسەر ئەو رەفتارو
گوفتارە ناپەسەندو نابەجێیە کە دەیکەن لە دنیادا.

⑥ ئەم قورئانە رینمونی کەرە بۆ ڕێگای راست، جا ئەو
کەسانە کە نیشانەکانی پەرورەدگاریان ناسن بەشتیکی
گەورەیان بۆ ھەیە لە سزای بەژان.

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ①
وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ②
بِئَنِّي إِسْرَءِيلُ ابْنُ الْكَتَبِ وَالْحُكْمِ وَالنَّبُوءَةِ وَرَزَقْنَهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ③
وَأَتَيْنَاهُم بَيْنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ
فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا يَسْأَلُونَ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
④
ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ⑤
إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
⑥
هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
⑦
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُم كَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مِّمَّا هُمْ وَمِمَّا هُمْ سَاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ⑧
وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ⑨

① اللہ ئەو زاتەى کە دەریای رام کردووە بۆتان تا کەشتی
بە فرمانی ئەو ھاتوچۆی تێدا بکات، وەتا بەو ھاتوچۆیەش
فەر و خیری ئەو زاتەتان دەست بکەوێت بەلکو ئێوەش
شوکرانە بژێربن و سێلەو ئەمە کە نەناس ئەبن، جا وانەزانن
کە ئەو بەھۆی ئازایی و لێھاتویی خۆتانە، چونکە
سەرچاوەی ئەو ھەمو شتانە ژیریە کە گەورەترین
نیعمەتەو ئەویش اللہ بە مروفتی بەخشیووە بە ھەر
کەسێکی نەبەخشی ئەو کەسە شیتەو ھیچ نازانیت و ھیچ
نیشیکی بەکەلک و بەسودی لێ چاوەرێ ناکریت، کەواتە
سوپاسی خوا بکەن بەو عەقلەى کەپێی بەخشیون کە
بتوانن بەجوانی سود لەنیعمەتە فرەوانەکانی وەربگرن.

② ئەوسا ئەو ھەمو کە لەناو ئاسمانان و زەویدایە ھەمو
مولکی ئەووە سەرچەم رامی کردووە بۆتان، بێگومان لەودا
چەندین بەلگە ھەیە بۆ گەلیک کە بیر بکاتەووە لەم
بۆنەووەرە گەرمیە کە بە ھەزاران یاسای رێک و پێکی تێدا
ھەر یەکیک لەوانە بەسە بۆ مروفتی ژیر کە خۆی خۆی
پێدۆزێتەووە.

اَفَرَبَّيْتُمْ مَنِ اخَذَ الْاِلَهَهُ هَوْنَهُ وَاَصْلَهُ اَللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَمَّ عَلَى سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَشْرَةَ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اَللّٰهِ اَفَلَا
تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاِذَا نَقَلْنٰ
عَلَيْهِمْ اَيَاتِنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتْهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اَللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلَى يَوْمٍ
الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُمْحِضُ الْمُحْيِيْنَ ﴿٢٧﴾ وَرَبِّ كُلِّ اُمَّةٍ جَائِئَةٌ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَفَلَمْ تَكُنْ اِيْتٰى تَتْلٰى عَلَيْهِمْ فَاَسْتَكْبَرُوْا وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيْلَ اِنْ وَعَدَ اَللّٰهُ حَقًّا وَاَلَسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ
مَا نَدْرٰى مَا اَلَسَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقْبِرِيْنَ ﴿٣٢﴾

باومړې پي بکهن، به لام پاش نهووی که نهو زانیاریه راسته
که هاتنی پیغه مبهیر بوو ﷺ هاته لایان هر له بهر نیرهی
له نیوانیان خویاندا ناریک بوون، هندیکیان باومړیان
هیناو هندیکیان دژایه تیان کرد، بیگومان پهرومردگارت
له رۆزی قیامتدا له نیوانیاندا له بارهی نهو شته وه که
تییدا ناریک بوون بریار ددات پاداشتی باومردارانیان به
چاکه دداته وه و خراپه کارانیان به ناگری گه ورو و ناوی
داخ و زوخ و کیمی دوزخیان سزا ددات، نینجا پهرومردگار
روو به پیغه مبهیرمان ﷺ دهکات و دمه رموی:

﴿٢٣﴾ پاش نهووی که هه لس و کهوتی نهووی یه عقوبت زانی،
بزانه که نیمه تومان له فرمانهی خواماندا له سر
یاسایه ک داناو که ریک راست و ته و او، جا توش په پرهوی
بکه و نه کهی دواي نارم زوی نهو که سانه بکه ویت که چاک و
خراب لیک جیا ناکه نه وه و به نه زانانه هه نگاو هه لده گرن.

﴿٢٤﴾ دلنیا به که نه وانه له باتی ﷻ هیه سودیکت پی
ناگه به نن و پی گومان که سته مکاران هندیکیان لایه نگر و
یارمه تی دمری هندیکیان و ﷻ یارمه تیدرو دوستی
پاریزکارانه.

﴿٢٥﴾ نه م فورانه چاو روونه که ره و میه بو خه لک و رینمای
کهرو به زمییه بو گه لیک که باومړی ته و او و خالی له
گومانیان هه بیت به ﷻ و به رۆزی دواي و به پیغه مبهیر ﷺ
و به بهرنامه کهی.

﴿٢٦﴾ نایا و دوزان که نهو که سانه ی که خراپه یان کردو
و مگو نهو که سانه یان هه ژمار دکه یین که باومړیان هیناو و
نیشی چاکیان کردو؟ ژیانیان و مردنیان و مگو یه که؟ ج
خراب بریاریک ددهن، کهی ره وایه بو زاتیکی و ناوا
بریاریکی بو بدریت نه م گه م کردنه یان باومر نه بوونه
به دادگری ﷻ پاک و پی عه یی هر بو نه وه.

﴿٢٧﴾ سا ﷻ نه م ناسمانان و زه ویه ی به راستی دروست کردو
تا هه مو که سیك به شیوه ی کوششیک که خوی کردویه تی
پاداشت بداته وه، خو نه وان هیه سته میکیان نی ناکریت،
چاک ده بیت به چاک پاداشتی بدریت ته وه و خراپیش به
خراب توله ی نی بسه نریت.

﴿٢٨﴾ نهی محمد ﷺ تو به و که سانه ی که باومړیان هیناو
بلای با چاو پوخی بکهن له و که سانه ی که باومړیان
به کاره سات و رووداو و کتوپرو دل ته زینه گانی ﷻ نیه و
ناترسن له و زاته، بو نهووی هر گه لیک پاداشت بداته وه به
گویره ی کار و کوششیک که خویان دهیکهن.

﴿٢٩﴾ هر که سیك نیشی چاک بکات سوده کهی بو خویه تی و
هر که سیکیش نیشی خراب بکات زبانه کهی له سر
خویه تی له پاشان بولای پهرومردگارتان دمه رینه وه بو
پاداشت و سزا، چاک به چاک و خراب به خراب.

﴿٣٠﴾ جا به راستی نیمه په راو و کارزانی و پیغه مبهیراتیمان
دا به نهووی یه عقوبت ﷻ که موسا و هارون سه رقا فله یان
بوون، وه له شته پاکه گان و مگو گه زو و شیلایه مان کرد به
رۆزیان و به سر خه لگی زه مان خویاندا بهر زمان کردنه وه.

﴿٣١﴾ خو نیمه له فرمانی نه م نایینه به لگی رۆشمنان پی
دان، حه رام و حه لالمان بویاسکردبون و موژده ی هاتنی نه م
پیغه مبهیری ناخر زه مانمان ﷺ پیدابون، جا ناریک نه بوون
لهووی که نه گمر پیغه مبهیری به م ناو و نیشانانه هات

۲۳ ئايا تۆ نەتبىنى ئەو كەسەي كە ئارەزۇي خۇي
كردود بە خوداي خۇي، واتە: بەگوپرى ئارەزۇي خۇي
رەقتارى كردود كە ئەمە پەرستە، جا پىويستە باوەرداران
چاك لەم جۆرە ئايەتەنە بىر بىكەنەو و وانەزانن پەرست
ھەر ئەومىيە كە نوپىزى بۆ بىكەيت يان سوجدەي بۆ بىبەيت،
نەخىر پەپىرەي كردنى ھەر شتىك لە پوانگەي ئىسلامەو
عەبادەتە، جا ئەگەر بۆ خواو پىغەمبەر و قورئان بوو ئەو
جىگاي خۇيەتى و بەھرەمەند و سەرفەرازە، بەلام ئەگەر بۆ
جگە لەوان بوو سەرشۆر و شەرمەندە و رەنجەرۇيە، بەئى
اللہ ئاگاي لەم جۆرە كەسانە ھەيە بۇيە دەفەرمۇي: اللہ
بەگوپرى زانىارىيەك كە ھەيەتى لەبارەي ئەو كەسەو،
سەرى ئى تىكدادەو گوپچەكەو دلى مۆركردودەو لىلاوي
ھىناو بەسەر چاويدا ئىتر نە ھىچ ھەقىك دەبىستەو
نە ھىچ راستىيەك دەجىتە دليەو نە ھىچ بەلگەيەكى
چا وۆشكەرەو دەبىستە. دەي ئىتر پاش اللہ كى ھەيە كە
ئەو كەسە رىنمايى بكات؟ ئايا بىر ناكەنەو؟

۲۴ جا ئەوانە دەللىن: ئەم ژيانە ھەر ئەم ژىنەيە كە
لەدنيدا ھەيە و دەمرىن و دەژىن و ھەر گەردوون لەناومان
دەبات، مەرتەر و زىندووكەرەمىيەكى ترمان نىيە ئەوان
لەم بارەشەو ھىچ زانىارىيەكيان نىيە، بەلگو ئەوان ھەر بە
خەملەندىن قەسەو بىرپار دەدەن و ھىچى تریان بەدەستەو
نىيە.

۲۵ ئەوسا ھەر كاتىك نىشانە ئاشكرانى ئىمەيان بۆ
بخوینىرتەو ھىچ بەلگەيەكيان نىيە بۆ بەرپەرچدانەو
جگە لەوئى كە دەللىن: ئەگەر راست دەكەن و زىندوبوونەو
ھەيە با باو باپىرمان بۆ بھىنەو.

۲۶ بلى: اللہ يە زىندوتان دەكاتەو و پاشان دەتان
مەرتىت و پاشان لە رۆزى قىامەت كە ھىچ گومان لە ھاتن و
بوونيدا نىيە كۆتان دەكاتەو بۆ حىساب و پاداشت و سزا ھەر
كەس بەگوپرى ئىشى خۇي، بەلام زۆربەي خەلك ئەم
راستىيە نازانن، بۇيە دان بە زىندوكرنەو و حىساب دا
نانىن بەلام ئەم ئەزانىنەي ئەوان ھىچ لە مەسەلەكە

۲۷ وە ئاسمانان و زەوى مولكى اللہ يەو ھەر كاتىك كە
قىامەت ھات ئىتر ئەو رۆزە بىھودەكاران رەنجەرۇ دەبن.
چونكە ئەورۆزەجگە لە شىوون و زارى و نوگەو نالىن و
سزاي ئاگرو ئاوى داخ شتىكى تریان بۆ نامىنى.

۲۸ ئەوسا تۆ دەبىنىت لەو رۆزەدا ھەمو گەلىك
بەئەزۇدا كەوتەو ھەمويان گەلىك بانگ دەكرىن بۆ لاي
پەرەندەي خۇي، جا(بىيان دەوترى) ئەمرو پاداشتى
كردەكانتان دەدرىتەو. ئىنجا خوا دەفەرمۇي:

۲۹ ئەمە پەراوى ئىمەيە كە كردار و گوشتارى ئىوئى تىدا
تۆمار گراو كە بەراستى قەسە لەگەل ئىوئى دەكات نە
زىاد و نە كەمى لەسەرتان نەوتەو، بىگومان كە ئىمە
وینەمان گرتەو لە ئەو كردارانەي كە كردتەنە.

۳۰ جا ئەو كەسانەي كە باوەرپان ھىناوەو كردەو
چاكيان كردود، ئەوسا پەرەردگارىان دەيانخاتە ناو نازو
نىعمەت و سۆزى خۇيەو، ئەو ھەر خۇي بەختەو مەرييەكى
ئاشكرایە بۆ ئەو باوەردارانە.

۳۱ بەلام ئەو كەسانەي كە باوەرپان نەھىناو، ئىنجا
رويان تى دەكات و دەفەرمۇي: ئايا نىشانەكانى ئىمە بۆ
ئىوئە نەھات و نەخویندرايەو بەسەرتاندا؟ جا ئىوئە خۇتان
بەزگرت و گویتان بەو نىشانانە نەدا، جا ئىوئە گەلىكى
تاوانبارن بە ھۆي كردارى ناپەسەندتەنەو. جا ئىوئە
سەرەپاي بى باوەرپى و رقى بوونەوئى ناو دەرونتان لەم
پىغەمبەر ﷺ و پەيامە بە نرخەكەي كە ھاتووتە لاتان.

۳۲ خۇ ھەر كاتىك پىتان بوترىت كە بىگومان بەللىنى
اللہ راستەو ھىچ گومانىك لە ھاتنى قىامەتدا نىيە، ئىوئە
دەللىن: ئىمە نازانن قىامەت چىيە؟ جگە لە گومان بە
ھاتنى ئەو رۆزە باوەرپان بە ھىچى تر نىيە ئىمە بەم
قسانە دلمان ئا و ناخواتەو و باوەرپى پى ناكەين. جا
قورئان دەمان باتەو بۆ قىامەت و دەفەرمۇي:

وَبَدَّلْتُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
 وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا
 لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَعَرَوْنَهُ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا قَالِیَوْمَ لَا یُخْرِجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ یَسْتَعْمِلُوْنَ ﴿٣٥﴾
 فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
 الْكِبَرِیَآءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاٰخِرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝١ نَزَلَ الْكِتَابُ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝٢ مَا خَلَقْنَا
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلَ مُّسَيِّ ۝٣ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا مُّعْرِضُونَ ۝٤ قُلْ اَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ اَرُوْنِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِی السَّمٰوٰتِ
 اَنْتُوْنِیْ یَكْتُمْنَ ۝٥ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا اَوْ اَنْتُمْ مِّنْ عِلْمِ اَنْ كُنْتُمْ
 صٰدِقِیْنَ ۝٦ وَمَنْ اَصْلُ مَنْ یَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 لَا یَسْتَجِیْبُ لَهُ اِلَّا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غٰفِلُوْنَ ۝٧

سهردار و پله و پایه بهرز که چوار یهکی غهنیمهت بوخوت
 و مربرگیت؟ نهوسا تو وات دهمانی که دهگهیت بهم روژمت؟
 ههرومی: یهژی: نهخیر، جا اللهی بالادهست پیی
 دههرومی: نهوسا نهمرقو نیمهش تو لهبیر خومان
 دههینهوهو پشتگویت دهخهین لهناو سزادا ههروکو چون
 تو هرهمانهکانی نیمهت لهبیر خوت بردهوهو پشتگویت
 خستن

۳۵) نهام سزاو لهبیر بردنهومتان بههوی نهوهبووه که
 بیگومان نیوه گالتهتان به نیشانهکانی الله دهکردو ژیان
 دنیا ههلیخهلهتاندبوون، نهوسا نهمرقو لهو سزایه
 دهرناهیترین و پهشیمان بوونهوهو داوی لیبوردتان لی
 وهرناگیریت بهلکو سزاتان بی ژمارمیه، جا کاتیک
 پهرومردگار برپاری خوی باس کرد سهبارت به
 باومرداران و بی باومردان دههرومی:

۳۶) جا تهوای سوپاس ههر شایستهی اللهیه، که
 پهرومردگاری ناسمانان و پهرومردگاری زهوییه، که
 پهرومردگاری جیهانیانه.

۳۷) نهوسا له ناسمانان و زهوییدا گهورهیهتی ههر بو
 نهوهو ههر خویهتی دهسهلاتدارو کارزان. کهواته، کهس
 شایانی خو بهزلکردن و گهورهیهتی نیوه ههر کهس به
 نارهوا خوی بهزل بزانیته شهر لهگهل اللهیدا دهکات و
 دلنیابیت که به زووی سهرشورو شهرمهنده دهیت ههر
 له دنیاو سزای دواوژیش ههر الله خوی دهمانیته چی
 لهگهل دهکات،

له ههرموده هاتوه که الله ههرمویهتی: {الْعِظْمَةُ اِزَارِي
 وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَانِي، فَمَنْ نَّازَعَنِيْ وَاجِدَا مِنْهُمَا اَسْكَنْتُهُ نَارِي/سلم/
 واته: گهورمی کراسمه و شکومهندیش عهنامه، نهوسا
 ههرکهسیک کیشی یهکیک لهم دووانهم لهگهلدا بکات و
 بیهویت خو بهزل بگریت یان به با شکوی تهماشای خوی
 بکات دهیخهه ناو ناگرمهوه.

۳۳) جاکاتیک هات ناشکرا دهیت بویمان نهو کاره
 خرابانهی که کردویانه، جا نهو ژیانیهی که نهوان به
 گالتهیان دهمانی و باومردان به هاتنی نهو، وا هات و
 یهخی گرتن. جا نهو کاته ناتوانن نه خویان هشار
 بدن و نه کردارمکانیشیان بشارنهوه.
 ۳۴) وه دهوتریت: جا نهمرقو پشت گویتان دهخهین لهناو
 نهو سزایه داو بوخوتان دهمیننهوه و کهس لیقان
 ناپرسیتهوه ههروه چون نیوه وازتان له کرداری چاک
 هینا و خوتان ناماده نهکرد بو گهیشنتان بهم روژمتان و
 جیگاشتان ناگرد و هیچ یارمهتیدهریکتان نیه.

له ههرموده هاتوه که پهرومردگار له روژی هیامهتدا به
 ههندی له بهندهکانی دههرومی: {اَلَمْ اَجْعَلْ لَّكَ سَمْعًا
 وَبَصَرًا وَمَالًا وَوَلَدًا وَسَخَّرْتُ لَكَ الْاَنْعَامَ وَالْخَرْثَ وَتَرَكْتُكَ تَرَأْسًا
 وَتَرْبَعًا فَكُنْتَ تَطُنُّ اَنَّكَ مُلَاقِيْ يَوْمِكَ هَٰذَا قَالَ فَيَقُوْلُ لَا فَيَقُوْلُ
 لَهُ الْيَوْمَ اَنْسَاكَ كَمَا نَسِيتَنِيْ /الترمذی، وصحه الابانی/ نایا گوئ و
 چاوو سامان منالم بی نهدایت؟ نایا جارهوئ و وشرو مهرو
 مالاتم بو رام نهکردیت؟ وه وازم لی نههینایت تا بویت به

وشهى (الاحقاف) تهنها لهم سورته‌دا هاتوه، جا نه‌م
 سورته‌ که سی و پینج نایه‌ته به سورمتی نه‌حقاف
 ناسراوه، سورمتی چل‌وشه‌ش هه‌می قورئانه، له مه‌که‌دا
 هاتومه‌ خواره‌وه، و تراوه جگه له نایه‌تی ﴿ قُلْ اِنَّ بُشْرٰى كَانَ مِنْ
 عِنْدِ اللّٰهِ ... ﴾ نه‌حقاف: ۱۰ و نایه‌تی ﴿ فَاَصْبِرْ کَمَا صَبَرَ اُولُو الْعَرْسِ مِنَ
 الرُّسُلِ ﴾ نه‌حقاف: ۳۰ . وه جگه له ﴿ وَوَعَدْنَا الْاِنْسَانَ بِوَلَدٍ حَسَنًا ... ﴾
 نه‌حقاف: ۱۰ که سی نایه‌ته. وهه‌روه‌ها و تراوه به‌گویره‌ی
 دابه‌زین سورمتی شه‌ست و پینجه‌مه و پاش سورمتی (الجاثیة)
 و پپش (الذاریات) دابه‌زیوه.

به‌ناوی اللہی زور به‌سۆز و بېنّيهايهت ميهره‌بان

١) حاميہ اللہ ہر خوی دہزانی مہبہست لہم دوو بیتہ چہ

دابه زینی نهم قورئانه له لایهن (الله) ی دمه لاتداری
دنايه وهيه.

٣) ئەم ئاسمانان و زەویە و ئەوێ کە لە نیوانیاندا یە هەر
 بۆ مەبەستیکی راست کە بەلگەن لەسەر هێزو زانیی و
 تەنهای ئیئمە و بۆ کاتیکی ناویرا و کاتی کاوڵ بوونی ئەم
 جیهانە یە و کاتی هاتنی قیامەتە دروستمان کردون، جا ئەو
 کەسانە ی کە خوا نەناسن لە هەر چی بێرسینرین پشتی تی
 دەکەن و نایانەوێت کە راستی بزانن و پەیرەوی بکەن .

۴ ئەى محمد ﷺ بلى پيشانم بدن ئەۋەدى كە جگە لە
(الله) دەپەرستەن، پيشانم بدن لەم زەۋىدەدا چىيان
دروستكرده؟ يان بلى: ئايا بۆئەۋان لە ئاسماناندا
هاۋىبەشك ھەيە؟ ئادەى پيش ئەم پەرۋە با پەرۋايكەم بۆ
بەين؟ يان پاشاۋەيەك لە زانىارى كە لە كۆنەۋە دەستان
كەوت بىتو نوسرابى لەسەر راستى و دروستى خۇيان
ئەگەر راست دەكەن، ئاشكرايە كە ھىچ كام لەۋانەيان نىيە

كهواته دروژنو له راستی خو دهبویرن، ئم كارمشیان له
نرخى راستى كه م ناكاته وه تهنه خویان په نچه پړو پيسوا
دهیڼ.

جَا كِيْ هَهِيَه گومِرَاتِر لَه و كِه سَهِي كِه بِيَجْگَه لَه (الله)
 شَتِي بِيَه رِسْتِيَت كِه هَه تَا قِيَامَت و دَلَامِيَكِي نِه دَا تِه و ه،
 بَه لُگُو ئِه و پَه رِسْتَرَا وَا نِه لَه پَه رِسْتَنِي ئِه م بَه نْدِه نِه قَامَا نِه ي
 خَوِيَان بِي نَا گَابِن؟!

جا ھەر کاتیک ھەمو خەلک کۆ بکریتەو ھە ئو
پەرستراوانە دوژمنی ئەوانەن کە پەرستویانن و پەپرەویان
نی کردون، خو باوەرپیشیان نیە بەو بەندایەتیە کە بۆیان
کردون. چونکە سزای ئەوانیشیان زیاد کردووە لەو
جیگایەدا ناستوانن لە خویشیان پارێزگاری بکەن چ جایی
پارێزگاری لە پەپرەوانیان، ﴿مُعَفَّالًا وَالْمَطْلُوبُ﴾ ھەج،
۷۳ / عابیدو مەعبود ھەردوولا لاوازن.

وہ ہمر کاتیک نیشانہ ناشرکاکانی ٹیمہیان بؤ
بخوینریتہوہ، جا نہو کہسانہی کہ خوا نہناسن کاتیک کہ
نمو راستیہ ہاتہ لایان و نہیان توانی بہ بہلگہ بچنہوہ
بگڑیا دہلین: نئمہ جادیوہکی ناشرکاوروونہ.

يان دەلالتىن: ئەمە درۋىيەكەو بۇ خۇى ھەلى بەستوۋە،
بىلى: ئەگەر ئەمە ئەگەر - ۋەك ۋاى دادەنن - ھەلبەستراۋى
خۆم بىت ئەوسا خۇ ئىۋە خاۋەنى ھىچ شىك نىن بۇ من
لەلى (الله) و ھىچتان بى ناكرىت، ئەو زانائەرە لە ھەمو
كەس بەو پىرو پاگەندەمەي كە رۇچوون تىيدا سەبارەت بە
قورئان، بەسە كە ئەو زاتە خۇى شايەت بىت لەنىۋان من و
ئىۋەدا، خۇ ئەو زاتە چاۋپۇشكەرە بۇ ئەو كەسەي كە
پەشىمان دەمىتەۋەو رۋو دەكاتەۋە لای و بەسۆزەو پەلە
ناكات لە تۆلە ئى سەندنەۋەتان بەلگو پەشىمان بېنەۋەو
گەرئىنەۋە بۆلای.

وَإِذَا خُيِّرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِسَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١﴾ وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَبَّهُ قُلْ إِنْ أَفَرَبْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٣﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنْ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا تُفْعَلُونَ وَلَا يَكُرُّ إِلَيَّ إِلَّا مَا يُرْحَمُ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِذَلِكَ عَلَيْهِمْ قَتَامٌ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ﴿٦﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّنُذِيرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَنُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٨﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

﴿١﴾ بَلَىٰ لَهْناو ئه‌و پيغهمبه‌رانه‌دا من كه‌سيكي بى وئنه‌و تازه نيم تا ئيوه بكه‌ونه گومانه‌وه‌و باوه‌رم پى نه‌كه‌ن خو من نازانم له‌دواى ئه‌مه ج به‌سهر من يان ئيوه‌دا ديت؟ نازانم من له‌م شاره‌م دهرده‌كرىم يان ده‌كوژرىم وه‌كو له‌گه‌ل پيغهمبه‌رانى پيش‌ووى مندا كراوه‌، يان به‌رد باران ده‌كرىم يان ئيوه به‌ناخى زه‌ويدا ده‌برينه‌ خواره‌وه وه‌كو بى باوه‌راني پيش‌خوتان، عه‌وفى كورى ماليك ده‌لئت: رۆژنىك له‌ خزمه‌تى پيغهمبه‌ردا ﷺ له‌ مه‌دينه‌ چووينه كه‌نيسه‌يه‌كى جوله‌كه‌وه كه‌ كاتى جه‌زنىك بوو له‌ جه‌زه‌كانيان، جا ئه‌وان پټيان ناخوش بوو كه‌ ئيمه‌ چوينه‌ ناويان، ئينجا پيغهمبه‌ر ﷺ پىي فه‌رمون: ئه‌ى پىرى جوله‌كه‌ دوانزه‌ پياو له‌ خوتانم بۆ به‌ين كه‌ شايه‌تى بدات جگه‌ له‌ (الله) هيج په‌رستراوىكى راسته‌قينه‌ نيه‌و بيگومان محمد پيغهمبه‌رى خوايه‌ ﷺ و (الله) له‌ ته‌واوى ئه‌و جوله‌كانه‌ى كه‌ له‌ژىر ئاسماندايه‌ ئه‌و تورميه‌ى كه‌ داويه‌تى به‌سه‌رياندا لاي ده‌بات. ده‌لئت : بى دنگ بون و هيج كه‌سيك له‌وان وه‌لاميان نه‌دايه‌وه، پاشان جاريكى تر دووباره‌ى كرده‌وه بۇيان ئينجا هيج وه‌لاميان نه‌دايه‌وه بۆ

سَيِّه‌م جار فه‌رمويه‌وه‌و وه‌لاميان نه‌دايه‌وه، ئينجا فه‌رموى: ﴿أَيُّكُمْ قَوْلَ اللَّهِ إِنِّي لَأَنَا الْخَاشِرُ وَأَنَا الْغَاقِبُ وَأَنَا النَّبِيُّ الْمُصْطَفَىٰ أَمْتُمْ أَوْ كَذَّبْتُمْ﴾ احد، صحه‌ الابابى/ ئيوه ئه‌وه‌تان نه‌كرد، ئه‌وسا به‌ خوا بيگومان كه‌ من كۆكه‌رمه‌وه‌و من كۆتايى پيغهمبه‌رانم و من پيغهمبه‌رم وه‌له‌ئىژىراوم، جا باوه‌رم پى بكه‌ن يان باوه‌رم پى نه‌كه‌ن {پاشان كه‌ گه‌رايه‌وه‌و من له‌ خزمه‌تيا بووم تا خه‌ريك بوو دهرچين له‌ناو كۆر ده‌كيان له‌ دواوه‌ پياويك بانگى كرد: ئه‌ى محمد بوسته‌، جا روى كرده‌ لايان وتى: به‌ پياويكى چۆنم دهران ئه‌ى پىرى جوله‌كه‌ وتيان: به‌ خوا كه‌سيك شك نابه‌ين كه‌ له‌ تۆ زانتر بيت به‌ په‌راوه‌كه‌ى خوا (ته‌ورات) و له‌ تۆ شاره‌زاترو له‌ باوكت له‌ پيش‌ تۆداو له‌ باوانت له‌ پيش‌ باوكتدا، جا وتى: من شايه‌تى ده‌ده‌م كه‌ ئه‌مه‌ ئه‌و پيغهمبه‌ريه‌ له‌ ته‌وراتدا ديوتانه‌، وتيان: درۆ ده‌كه‌يت جا نه‌ك ئه‌وه‌قه‌سيان لى وهر نه‌گرت به‌لگه‌قه‌سى خراپيشيان پى وت، پيغهمبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموى: {به‌دروتان خسته‌وه‌، به‌لام هه‌رگيز ئه‌و قسه‌تان لى وهرناگيريت، ئه‌ى ئه‌وه‌ نه‌بو ئيس‌تا سوپاستان كردو به‌ چاكى باستان كرد به‌لام كاتىك باوه‌رى هينا به‌دروتان خسته‌وه‌و وتان پىي ئه‌وه‌ى كه‌ وتان، ئه‌وسا قسه‌تان هه‌رگيز لى وه‌ناگيريت} ده‌لى جا له‌وى دهرچوين كه‌ سى كه‌س بووين، پيغهمبه‌رى خوا ﷺ و من و عه‌بدولاى كورى سه‌لام، جا (الله) ده‌سه‌لاتدار و به‌شكو ئه‌م ئايه‌ته‌ى دابه‌زانده‌ باره‌ى ئه‌و داو ده‌فه‌رموى:

﴿١٠﴾ ئه‌ى محمد ﷺ بلى: پىم بلىن ئه‌گه‌ر ئه‌م هورئانه‌ له‌لايه‌ن (الله) وه‌ بيت و ئيوه باوه‌رتان پى نه‌كردو يه‌كيك له‌ نه‌وه‌ى يه‌عقوب كه‌ عه‌بدولاى كورى سه‌لام بوو شايه‌تيدا له‌سه‌ر راستى و دروستى ئه‌م هورئانه‌ به‌ گوپه‌رى ئه‌و ديارى كرده‌ى ته‌ورات جا ئه‌و خۆى باوه‌رى هينابيت، ئيوه هه‌ر خوتان به‌ زل گرت جگه‌ له‌ خو‌خه‌له‌تاندن ج شتىكى تراتان ده‌ست ده‌كه‌ويت، به‌راستى ئيوه به‌م هه‌لس و كه‌وته‌تان سته‌مكارن، بيگومان كه‌ (الله) يش رينمايى گه‌لى سته‌مكار ناكات،

﴿١١﴾ جا ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ خوا نه‌ناسن بوون به‌و مرؤفه‌ هه‌زارو كه‌م ده‌ست و بى ده‌سه‌لاتانه‌ى كه‌ باوه‌ريان هينابو،

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحَ لِي فِي
 ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 نَقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَأْعَمِلًا وَنَجَّوهُمْ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 الْحَنَةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
 لِوَالِدَيْهِ أَفِ لَكُمْ أَنْ تُعَدِّيًا أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَيْتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفِغِيَانِ اللَّهَ وَإِلَيْكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا يَقُولُ
 مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْغَنِيِّ وَالْإِنْسَانِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ
 لَا يَظُنُّونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْ طَبِيعُكُمْ
 فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
 بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

بکات و همیشه رو له خوا بیت و به شانازی و ده خوی به
 په کتیک له موسلمانان دابنیت، جا په رومردگار به مانه
 دهفرموی:

﴿١٦﴾ نه وانه که سانیکن که هرچی نیشی باشیان کردو
 لیان و مردمگیرین و چاوپوښی دهکین له و خرابانه ی که
 کردویانه و له روژی قیامه تیشدا لخوا به هه شتدا دهن که
 نه مه به لینه، به لینیکی راستی و که به لینیان پی دراوه
 بویان دپته جی، جا په رومردگار کاتیک که باسی مندالی
 چاک و چاکه کار له گهل باوک و دایکیدا و پاداشته که ی کرد،
 نینجا باسی مندالی ناپه سندو ناله بار له گهل باوک و دایکیدا
 دهکات و دهفرموی:

﴿١٧﴾ جا نه و که سهی که به باوک و دایکی وت: وای بؤ نیوه،
 ثایا به لینی نه ودم پی ددهن که من پاش مردن جاریکی تر
 زیندو دمکریمه وده بؤ لیپرسینه وده، له حالیکدا چهنیدن
 گهل له پیش مندا هاتوون و مردون و هیچیان
 نه هاتونه توده؟ باسی چیم بؤ دهکن؟ وده دایک و باوکیش
 هر دمپارانه وده له (الله) که رینمایي بکات، وده دیان وت:
 وای بؤ تو له ناو دهجیت له م قسه یهت په شیمن به روده و

و دکو بیلال و ثالی یاسرو چهند که سیکي تر له و شیوانه یان
 دهوت: نه گهر نه م نایینه شتیکی چاک بووایه نه وانه پیشی
 نیمه نه دهکوتن بؤ باومرپه ینان، جا کاتیک که ریگای
 راستیان په یدا نه کردو به هه لده راویشتن، نه وسا زور به
 زووی ده لین: نه م قورنانه هه لبه سراو و درو یه کی کونه؟!

﴿١٧﴾ خو له پیش نه م قورنانه دا په راوی موسایه که
 پیشه و او خیربوو بؤ خه لکی سهرده می خوی، نه م قورنانه
 په راویکه راسته و دان دهنیت به هه مو په راو دکانی پیش
 خویدا و هه مو یان به راست دهنیت و به زمانی عه ربه یه تا
 نه و که سانه ی که ستم دهکن برتسینیت له سر نه نجامی
 نه و رفته رفته پیسه یان و موژده ییش بدات به چاکه کاران
 به سر به رزی هه ردو و ژیان.

﴿١٨﴾ بیگومان نه و که سانه ی که وتویانه (الله)
 په رومردگار مانه و پاشان له سر نه و بیرو باومر و قسه یه ی
 خویان ماون، نه وسا هیچ ترسیک بؤ نه وان نیه و له
 نایینه د شدا خه م ناخون.

﴿١٩﴾ نه وانه به هه شتین و هه میسه تیدا ده میننه وده، نه مه
 پاداشتی که به وان ددریت به هوی نه و کار و کوشه
 به نرخانه ی که له دنیا دا کردویانه. جا ناموژگاری مروژ
 دهکات که سپله نه بیت و له گهل باوک و دایکیدا به چاک
 رفته رفته بکات و دهفرموی:

﴿٢٠﴾ جا هه رمانمان دا به سر مروژدا که له گهل دایک و
 باوکیدا چاکه بکات به تاییهت دایک، چونکه دایکی له
 سکیدا به زحمهت هه لیگرتوه، وده به زحمهت بوویه تی،
 جا به زحمهت و نیش و ژانی و هه لگرتنی و بونی و له
 مه مک برینه و هشی سی مانگی خایاندوه . که نه مانه
 هه موی به زحمهت و به نیش و ژان و شه ونخونی بؤ دایک
 ته و او بوو . تا بوو به مروژتیکی به هیزو گه یسته چل سال،
 وتی: نه ی په رومردگار و ام ل بکه که سوپاسی نه و
 چاکه یهت بکه م که داوخته به خو م و به باوک و دایکم و
 نیشی و ابکه م که تو رازی بکات و مندالم بؤ چاک بکه،
 بیگومان من بؤ لای تو گه پامه وده بیگومان له موسلمانانم،
 واته موسلمانان راسته قینه ده بیت ناوا چاک بیت له گهل
 باوک و دایکیدا دوعای خیر بؤ نه وان و نه وده خویشی

وَأَذْكُرْ أَهْلَ عَادٍ إِذْ أَنْذَرْنَاهُمْ أَنَّ قَوْمَهُ بِآلِ أَخِصَافٍ وَقَدْ خَلَتْ الْأُنْدُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا
بِمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَأُفِيضُكُمْ مَا تُرْسِلُونَ بِهِ وَلَئِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا تُجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾
فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ
بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِغُكُمْ
سَمًّا بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا بَرٍّ إِلَّا مُسَكِّمًا كَذَلِكَ تَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَفُتُوهُ فَمَا آغَضُوا عَنْهُمْ سَمْعَهُمْ
وَلَا أَبْصَرَهُمْ وَلَا أَفْقَدْتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَحْكُمُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ
أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيَةِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً
بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٨﴾

باوهر بکه به زیندوو بوونهوه، بیگومان به لینی (الله) یه و
راسته، جا دهیوت ثم قسهیه هر داستان ه پروپوچه کانی
کونه. لهفه رمودهداها توه که یه زیدی کوری معاویه باسکرا
له لایه ن مهروانه وه بوئه وهی پهیمانی پیبدری، جا
عه بدوره حمانی کوری نه بو به کر قسهیه کی پی وت: { فَقَالَ
خُذُوهُ فَذَلْخَلْ بَيْتَ عَائِشَةَ فَلَمْ يَقْبِرُوا فَقَالَ مَرَوَانُ إِنَّ هَذَا الَّذِي
أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أَفْ لَكُمَا أَعْبَدَانِي فَقَالَتْ
عَائِشَةُ مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِينَا شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا
أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ عُذْرِي/البخاري/ وتی: بیگرن، نه ویش چوه مالی
خاتو عائیشهی خوشکیه وه نه یانتوانی بیگرن، جا مهروان
وتی: به راستی نه مه نه وه که سهیه که نه مه نایه ته دابه زیوه
له سهری، جا نه وه که سهی که به باوک و دایکی وت: وای بو
نیوه، نایا به لینی نه وه پی ددهن که من پاش مردن
جاریکی تر زیندو ده کریه وه بو لیپرسینه وه ...؟! جا
خاتون عائیشه له پشت په رده وه وتی: خوا له هورن اندا
له باره ی نیمه هیچی نه نارده وه بیجگه له وهی که خوا
پاکانه ی منی دابه زاند { په روه ردگاریش له وه لایمی نه مه
جوړه که سه و هاوشیوه کانیدا دهفه رموی:

٢٨ نه وانه که سانیکن که بریاری (الله) که دوزه خ پرکرنه
لییان، به وهی لاساری خو یانه وه چه سپاوه پی یانه وه و له ناو
تاقم و پیرو که لانیکن له مروؤ و جنوکه ی له ناو چوی پیش
خو یاندان که بیگومان هه مویان په منجه روؤ و زیان لی
که وتوون.

٢٩ جا بو هه مویان له جنوکه و مروؤ پله ی جیاجیا
ههیه و هر که سهی به گویره ی کرداری خو ی که مو و زور
چاک و خراب، به ره می نه و کارانه ی که کردویانن
و درده گرن، خو نه وان سته میان لی ناکریت نه بی باوهر
توله ی زیاتر له تاوانی خو ی لی و درده گریت و نه باوهر دار
له چاکه کانی که ده کریته وه.

٢٠ نه وسا باس بکه نه و روژی که نه وانه ی خوا نه ناس
بوون به سه ر ناگریاندا دین و پیشانیان دهریت، جا پییان
دهوتریت: له ژیانی دنیا دا خوشیه کانی خو تان تان
به سه ربردو و به باشی سودی خو تان تان لی و درگرت، جا
نه مروؤ به سزایه کی ناشیرین و سووک سزا دهرین به وهی
نه وهی که نیوه له سه ر زه ویدا به ناحق خو تان به زل
ده گرت، و به وهی نه وهی که له گاتان بگاردیو و له خرابه و
خرابه کاریدا.

٢١ به سه رهاتی برای عاد که هوده (الله) باس بکه بو
گه له که ت، به لکو په ندی لی و دریگرن نه و کاته ی که
گه له که ی خو ی له نه حقا فدا ترساند به سزای په روه ردگار
نه گهر به گوپی نه که ن و چه ندین ترسینه ری تریش پیش و
پاش نه ویش بوون که هه مویان وتویانه جگه له (الله) هیچ
شتیکی تر مه په رستن به بیگومان من له سزایه کی گه وره
ده ترسم که له ناکاودا بدات به سه رتاند، جا نه وان له باتی
بیر گردنه وه و پهیره ی کردنی هود زیاتر له سه ر خرابه ی
خو یان سورتر دموون و باوهریان به هود (الله) نه کرد.

٢٢ وتیان: نایا بو یه هاتویته لمان که له به نده یه تی
خودا کانه مان لمان بدیت؟ جا تو نه گهر له راستگو یانی ده ی
بهینه نه و سزایه ی که هه ره شت پی کردوه لیمان.

۲۳) فہرموی: زانینی کاتی ہاتنی تھو سزایہ ہر لہ لای (اللہ) یہو من ہیچی لی نازانم، وہ تھووی کہ بوی رھوانہ کراوم من بہنئودم گھیانود، بہ لآم من نیوہ بہ گھلیکی نہزان دہبینم و فامی ہیچ شتیکی باشتان نیہ.

۲۴) جا کاتیک کہ بینیان ہوریک پرووی کردوتہ شیوہکانیان بہ خوشیہوہ وتیان: تھمہ ہوریکہو بارانمان بؤ دہبارینئ، نہخیر تھوہ تھو شتہبو کہ پھلہتان بوی دہکرد کہ (بایہ) و سزای بہزانی تیدایہ بؤتان. بہئی تھو بایہ بہبئ پسانہوہ حہوت شہوو ہشت پؤز لییدان، لہ فہرمودہدا ہاتوہکہ خاتون عائشہ وتویہتی: { مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ إِذَا رَأَى غَيْمًا أَوْ رِيحًا عَرِفَ فِي وَجْهِهِ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْغَيْمَ فَرَحُوا رَجَاءً أَنْ يَكُونَ فِيهِ الْمَطَرُ وَأَرَأَيْتَ إِذَا رَأَيْتَهُ عَرِفَ فِي وَجْهِهِ الْكَرَاهِيَةَ فَقَالَتْ يَا عَائِشَةُ مَا يُؤْمِنِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ عَذَابٌ عَذَّبَ قَوْمٌ بِالرِّيحِ وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ فَقَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ نَا الْبَعْرِي } پیغہمبہری خواہم نہدیوہ کہ پیکہ نیبیت ناسمانگہی دہمی دہرکہو تبیت تھوہر زہردخہنہی بو وتی: ہہرکاتیک ہوریک یان بایہکی ببینایہ پیناخوشی بہناوچاویدا ہست پئ دہکرا وتم: تھی پیغہمبہری خواہم بیکومان خہلکی کہ ہوردهبینن کہیفخوش دہبن، ہیوای تھووی لی دہکمن کہ بارانی پبئی، جا تؤ دہبینم ہر کاتی دہبینی پیناخوشی بہناچاوتہوہ دہزانریت؟ جافہرموی: تھی عائشہ ج شتیک دنیای کردوم کہسزای تیدا نیہ؟ گھلیک بہبا سزادران، وگھلیکیش سزایان دی، جا وتیان: تھمہ ہوریکہو بارانمان بؤدہبارینئ}.

۲۵) تھو بایہ بہ فرمانی پھروہدگاری خوی تھو شتہی کہ بریار بوو لہناوی ببات ہموی لہناوی برد، جا نہ پیاو و نہ ژن و نہ گھورہو نہ بچوک و نہ سہروہتو سامان ہیچی نہہیشتہوہ تہنہا ہود اللہ و تھو کہسانہی کہ باورپیان پئ ہینابو مانہوہ. تھوسا وایان لی ہات تہنہا جیگای مالہکانیان دہبینرا، ہر ناوہا تؤلہ لہ ستہمکاران ووردہگرین.

۲۶) بہ راستی لہو شوینہدا دہزگا و دوکان و ہیزیکی وامان بہوان دابوو کہ بہ نیودمان نہداوہو گویچکہو چاوو عہقلمان پیدان، تھوسا نہ گویچکہیان و نہ چاویان و نہ عہقلیان ہیچ سودیکی بہوان نہدا چونکہ تھوان گالتہیان بہ نیشانہکانی (اللہ) دہکرد، جا ئیتر سزای تھووی کہ گالتہیان پئ دہکرد دای بہسہریانداو ناوا لہناوی بردن و کردنی بہ پھندی پؤزگار (خوا بہ لوتفی خوی لہ سزای دنیاو ناخیرت ہمانباریزیت) جا ہر کہسیک (اللہ) سہرشوری بکات کی دہتوانیتتی بہہیزی بکات؟ تھم باسانہ ہمویان بؤ تھم تھومہتہیہ تاواز ببئن لہ دزایہتی ہورٹان و بہرنامہ راستہکھی ٹیسلام و بگہپنہوہ بؤلای (اللہ) ہمتا دہرگای تھوبہی لی دانہخراوہ.

۲۷) بہ راستی لہ چواردهوری نیوہ گھلیک ولاتمان لہناوبردو نیشانہکانی خومانمان زور گؤری بؤیان بہلکو لہتاوان و خرابہکاری بگہپنہوہ، بہ لآم ہر لہسہر خرابہی خویان سوربوون تا وایان بہسہر ہات.

۲۸) سا تھو کہسانہی کہ تھوان جگہ لہ (اللہ) دہیانہرستن تا بہوہویہوہ لہ (اللہ) نزیک ببینہوہ دہی با بہدہمیانہوہ بہاتنایہویارمہتیان بدانایہ! بہلکو ہر لیشیان ون بوون، وٹھوہش لہو درؤیانہن کہ بؤ خویان ہہلیان بہستود، کہ گواہیہ دہگنہ فریامان و تکامان بؤ دہکمن لہ لای (اللہ)؟! زور باورپدار ہمیہ ہر بہم شیوہیہ لہ ریکای راست ترازاوہو چاومروانی کہسانی ترن جگہ لہ پیغہمبہر تکایان بؤ بکات و نہیہلئت بچنہ ناودؤزہخہوو لہ پردی سیرات دہستیان بگریٹ، بہراستی گھلیکی نہزان و نہفامن و بیر لہم ہورٹانہ ناکہنہوہو خویانی لی گیل دہکمن. بیربکہنہوہ تاکہی لہناو نہفامیدا دہخولینہوہ ہہی نہزانان؟! پیغہمبہری نازیزمان پاش تھووی کہ لہ مہکدا دنیای لی تہنگ بوو چوو بؤ تانیف بہلکو جیگایہک پھیدابکات بؤ خوی و یارہکانی و بتوانیت نازادانہ تھم بانگہ پیرؤزہی ٹیسلام بہ خہلک بگہیہنیت، بہ لآم پاش قسہو گفتوگؤیہکی زور لہگہل سی سہرپہرشتہکھی تانیفدا نہک ہر وہلامی باشیان نہادیہوہ

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْعِجْنِ إِنَّهُمْ كُفِرُوا أَنفَرًا فَلَمَّا
 حَضَرُوهُ قَالُوا أَنُصَلُّوا قُلُومًا فَضَعَىٰ وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذَرِّينَ
 ٢١ قَالُوا يَنْقُومَنَّا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
 مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
 ٢٢ يَنْقُومَنَّا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَإِن تُؤْمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن
 ذُنُوبِكُمْ وَيُخْزِيَكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٣ وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ
 فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٢٤ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَتَّخِذْ يَخْلُقْهُنَّ يَفْقَدِرْ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ الْكَوْثُفَ بَلَىٰ
 إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٥ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
 أَلَيْسَ هَذَا الَّذِي قَالُوا إِنَّهُمْ وَرِثْنَا قَالَ قَدْ فُتُّوا الْعَذَابَ بِمَا
 كَانُوا يَكْفُرُونَ ٢٦ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرْنَا وَلَوْ أَلْعَزَمْنَا مِنَ الْإِنسَانِ
 وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغَ فَعَلَ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ٢٧

به سزای (اللَّهُ) نه گهر باومر بهم قورئانه نه کمن. جابه م
 شیوهیه (اللَّهُ) دلی پیغمه مبری ﷺ دایه وه، واته نه گهر
 له وسه فهردها خه لکیک نارده حه تیان کردیت و باومر بیان
 نه هیئایت وای نیمه کۆمه لیک له جنۆکه مان نارده لاتو
 باومر بیان هیئاو بون به بانگه وازکهر بۆپه پره وی کردن
 له خۆت و له بهرنامه کهت.

٢١ وتیان: نهی خزمان به راستی نیمه پهراویک که پاش
 موسا رهوانه کراوه و دان دهنیت به وی که له پیش خۆیدا
 هاتوه بیستمان که رینمونی دهکات بۆ هه موشتیکی رهواو
 بۆ ریگای راست،

٢٢ نهی خزمان وهلامی بانگه وازکهر کهی (اللَّهُ) بدمنه وهو
 باومر پی بکهن (اللَّهُ) له تاوانباران خوش ده بیت و له
 سزای به ژان رزگارتان دهکات.

٢٣ خۆهر که سیکیش وهلامی بانگه وازکهر کهی (اللَّهُ)
 نه داته وه، نهوسا نهو له م زهویه دا بۆ خو رزگار کردن هیچ
 دهره تیکی دهست ناکه ویت، وه جگه لهو زاتهش هیچ
 یارمه تی دهر و دۆستیکی نیه نا نهوانه له گومراییه کی
 ناشکرادان.

٢٤ نایا نهوان هه روا له سه ر ذرایه تی نایین و پیغمه مبر ﷺ
 سورن و نه یانزانیه که بیگومان نهو (اللَّهُ) یه ی که
 ئاسمانان و زهوی دروست کردوه، جابۆ دروست کردنیشیان
 ماندوو نه بوه ده توانیت که مردوان زیندو بکاته وه؟ وانیه
 که نهوان بیری لی دهکهنه وه، بیگومان که نهو زاته توانای
 به سه ر هه مو شتیکی هه یه. جاریکی تر قورئان
 ده مانباته وه بۆ قیامهت و ده فهرموی:

٢٥ نهوسا نهو رۆژدی که نهو که سانه ی خوانه ناس بوون
 له سه ر ناگر راده گیرین و پئیان دهوتریت: نایا نهمه راست
 نیه؟ ده لئین: راسته، سویند به پهرومردگارمان، به لی
 ههروهکو له دنیا دا قسه ی بی جییان دهکرد له ویش نه م
 سوینده بی جییاهش دهخۆن چونکه داوای سویندیان لی
 نه کراوه گوايه ده یانه ویت به زه یی (اللَّهُ) بۆخویان
 بیزوین؟! پهرومردگار ده فهرموی: سا به هوی نهوی که

به لکو له کاتی گه رانه وهیدا مندالانیان لی هانداو دایانه بهر
 بهردو برینداریان کرد، به لام نهو زاته دل گه ورده به
 رهحمه نهک هه ر دوعای شه ری لی نه کردن به لکو پاکانه ی
 بۆ کردن له نزا به ناو بانگه کهیدا و فهرموی: نازانن من
 پیغمه مبرم بۆیه وام لی دهکهن که سیرت نویسان به دریژی
 نه م باسه یان نویسه وه لی رده نا مانه ویت زیاتر دریژی پی
 بدمین به لکو ده مانه ویت بلئین: که کاتیکی گه راوه له ریگادا
 له (به تنونه خله) هورئانی دهخۆیند کۆمه لیک له جنۆکه
 هاتنه لای و به خویانیان وت: بی دنگ بن که نو کهس
 بوون و یه کیکیان زهوبیه ناویک بوو جا پهرومردگار نه م
 نایه تانه ی دابه زاندو پیغمه مبری ﷺ له روداوه که ناگادار
 کرده وه و فهرموی:

٢٦ وهیریان بهینه وه نهو کاته ی که هه ندیک له
 جنۆکه کانمان نارده لای تو که گوئی له م قورئانه بگرن، جا
 کاتیکی که ئاماده ی لای تو بوون له ناوخویاندا وتیان: بی
 دنگ بن جا کاتیکی له خۆیندنه وه ی بویته وه نهوان
 گه رانه وه بۆلای گه له که ی خویان که تر سینهر بون بۆیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
 اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۚ فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى
 إِذَا أَتَخْتَمِرُكُمْ فَتُحَدَّثُوا إِلَهُاتُكُمْ فَمَا مَتَّعْتُكُمْ وَلَمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ
 أَوَّارَهَا ۚ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرِمَتْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فَبَعْضُكُمْ
 يَبْغِضُ وَالَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ سَيَجْزِيهِمْ
 وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۚ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۚ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَتُنَبِّئُ أَقْدَامَكُمْ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 فَتَعْسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأَخِطَ أَعْمَلُهُمْ ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَا اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۚ
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۚ

خوانه ناس بوون نهم سزايه بچه زن که سزای ناگره (خوا
 به نامان بدات). نینجا پهرو مردگار روو له پیغه مبه رمان
 دهکات و دهقه رموی:

٢٦ توش ههرو دهکو پیغه مبه ره خاودن عهزم و جهزم و
 کولنه دهره کان خوت رابگره و دهکو چون نهوان خوین راکرت
 و پهله ی سزا مه که بویان، چونکه نهوان نهو روزهی که
 نهو سزا به تین پیدراوه یان چاو پی کهوت و دهکو نهوه وان
 که جگه له کاتیک ی زور که می روزه ی که لهم زیانه دا نه بوون،
 نا نه مه راکه یه نراویکه دهبویه په ندو ناموزگاریان لی
 وهرگرتایه، نهوسا نایا جگه لهو گهله ی که له سنور
 دهرچوون له خرابه و تاواندا که سیکی تر له ناو دهجیت؟
 واته ههر تاوانبار له ناو چوو رهنجه روده بیت، نه مهش
 به لگه ی دادگهری (الله) ی بالادهسته، نه گهر که سیکی
 شایسته ی سزا نه بیت سزا ندریت.

سورتهی (محمد) که سورتهی چلو و حهوتهمی قورنانه،
 له مه دینه دا هاتوته خواره ده جگه له نایه تی (وَكَانَ مِنْ
 قَرَبٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً ...) محمد: ۱۳. وه نهم سورته سی و
 ههشت نایه ته و به سورتهی (القتال) یش ناو دهریت. و تراوه
 به گویره ی دابه زین سورتهی نه وودو شش هه مینه و پاش
 سورتهی (الحديد) و پیش (الرعد) دابه زیوه. ناوی
 پیغه مبه رمان به (محمد) ته نهاچوار جار هاتوه، له م
 سورته و له (نه حزب) و (ثالی عیمران) و (هتج) دایه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه اهت میهره بان

١ نهو که سانه ی که خوانه ناس بوون و ریگای
 بلا و بونه وهی ریباری الله یان دهگرت و ببوون به بهر په رچ و
 دیواریک له ریگای گه یانندن یایی نیسلامدا خوا
 کردوه کانیا نی پوچه ل کرده و.

٢ جا نهو که سانهش که باوه ریان هی ناو کرداری چاکیان
 کردو باوه ریان هی ناو به وهی که ره وانه کراوه بو محمد
 که قورنانه، که ههر نه ووش تاکه ریباری راسته که
 له لایه ن پهرو مردگاریانه وه بویان هاتوه - خوا خرابه کانی

له سهر لابرده ن و کاروباریشی بو ریگخستن، نینجا هو ی
 هه لو ه شانده وهی کاری خوا نه ناسان و وهرگرتنی کاری
 باوه رداران باس دهکات و دهقه رموی:

٣ نه ووش بیگومان له سهر نه ووبو و چونکه خوا نه ناسان
 بهیره ی شتی پرو پوچیان کردوه بیگومانیش باوه رداران
 بهیره ی نهو راستیانه کردوه که له لایه ن پهرو مردگاری
 خو یانه وه بویان هاتوه، ههر ناو هها الله یو نهم خه لکه
 جه نددین نمونه یان بو باس دهکات به لگو زییر بن و بهیره ی
 ریگای راست و دروست بکه ن.

٤ نهوسا ههر کاتیک توشی نهو خوا نه ناسانه بوون له
 ملیان دهن، تا نهو کاته ی که تیکیان ده سکینن و له دهستیان
 دهخن، جا ئیتر دیله کانیا ن توند بهه ستنه وه و پاشان یا به
 منه تنان و بی بهرام بهر نازادیان بکه ن یان بهرام بهریان لی
 وهرگرتن ج گراو به گراو یان به پاره نه مهش ده بیت
 دریزه ی هه بیت تا کاتیک شهر کوتایی دیت واته: نیسلام
 شهر بویه دهکات که شهر نه مین، نه وویه بهرنامه ی الله
 بو مرو ف، خواناس بی یان خوانه ناس، نه گهر الله ناره زوی

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَبَّهُونَ وَيُكَلِّمُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَسْوِيَةٌ لَهُمْ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ قَرْنَيْهِ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْنَيْكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا تَاصِرُ لَهُمْ ۚ أَفَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنِهِ مِنْ زَيْنَةٍ كُنْ زَيْنٌ لَهُ سَوْءَ عَمَلِهِ ۚ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كُنْ هُوَ خَلْقُ النَّارِ وَشِقَاقُ مَاءٍ حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَقًّا إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَالَّذِينَ أَهْدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَيْنَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۚ قُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ۚ فَأَعْلَمْنَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ ۚ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ۚ

ناکات تا هندیکتان به هندیکتان تاقی بکاتهوه تا دهرکهیت باوهرداران چهنده راست دهکن لهگهل نایینی خوینادو چی بۆ دهکن و خوا نهناسانیش چهنده دزایهتی نایینی الله دهکن و خه لکی باوهردار سزا ددهن بۆ پاشهروژ تا ههر کهس بۆ خوئی شایهت بیت لهسهر کردارهکانی خوئی و هیچ کهس نه لئ نهمرانی یان نه متوانی، جا نهو کهسانه ی که له ریگای خوادا کوژراون نهوسا ههرگیز نیشهکانیان لی ون ناکریت و پاداشتی کارو کوئشی خوین پی دهریتهوه.

که بهم زوانه ریگای راستیان پیشان ددهات که بیانگهیه نیته بههشت و کاروباری نه م ژیانهشیان بۆ سامان ددهات.

نهوسا دهیانباته نهو بههشته ی که له دنیا دا بۆی باسکردوون، جا کاتیک که چونه ناویهوه ههر چۆنیک له دنیا دا جیگای خوینا دهناسنهوه ههر ناوها لهویش ههر کهسیک جیگای خوئی دهناسیتهوه.

نه ی نهو کهسانه ی که باوهرتان هیناوه نهگهر نیوه بهراستی یارمهتی نایینی خدا بدن خوداش یارمهتی

نیوه ددهات و پیتان لهسهر ریگای راست و خودا بهرستی راستهقینه بتهو دهکات.

جا نهو کهسانه ی که خوا نهناس بون نهوسا ههر لهناو چوون و پروژ رهشی بهشیانه و خودا کردارهکانیانی پوجهل کردونهتهوه.

نهوهش له بهر نهوهبو چونکه بهبیگومان نهوان خوشیان نهدههات لهوه ی که خوا رهوانه ی کردبو نهوسا (الله) کردارهکانیانی لی ههلوهشاندنهوه و دهستیان له ههمانه ی خالیتهوه دهرچوو.

نایا نهوان بهم زهویهدا نهگهراون جا تهماش بکهن و بزانن سهرنهجامی خراپهکاران و گهنهکیلانی گهلانی پیش خوینا چۆن بووه چییان بهسهر هاتوه؟ که الله تهفروتونای کردون و ههوتاندونی، خودهشفه رموی، بۆ ههمو کافرکی خوا نهناس لهههمو کاتدا وینه ی نهو سزایانه ههیه و چاوهروانیان دهکات.

نهوهش له بهر نهوهبوو چونکه بیگومان الله دوست و یارمهتیدهری باوهردارانه و بیگومان خوا نهناسان دوست و لایهنگریان نیه.

بیگومان که الله جل جلاله، نهو کهسانه ی که باوهرپان هیناوه و کرداری چاکیان کردوه ددخاته ناو باخچه گهلکهوه که بهناویندا چهندن جۆگای پیدا دهروات.وه نهو کهسانهش که کافرو سیله و نهک نهناس بوون رادهبویرن و کهیف و خوئی دهکن له دنیا دا ههرودکو چوار پیانییش دهخۆن و وا دهرانن ههر بۆ خهو و خواردن دروستبوون، نهوسا نهوانه ناگر جیگایانه.

له فهرموده دا هاتوه که: {الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعْنَى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ} مغفله باوهردار له یهک ریخۆلهوه خواردن ددخوات، وه خوانهناس له حهوت ریخۆلهوه ددخوات.

زۆر ولات ههبووه که زۆر بههیزتر بوون لهو ولاته ی که توین دهرکرد، جا نیمه لهناومان بردن نهوسا هیچ یارمهتیدهریکیان نهبو که له دهست تۆله ی نیمه رزگاریان

راست و دروست و درناگرن و پەپرەوى لە ئارەزوكانى خۆيان دەكەن نە تىگەيشتيان چاكە و نە نيەتيان باشە.

﴿۱۷﴾ خۆ ئەو كەسانەى كە رىگاي راستيان گرتو (اللَّهُ) زياتر رينمايان دەكات و ترسى خۆى زياتر دەخاتە ناو دليانەوو ئەوانيش چاكتر رىگاي بەختەوهرى خۆيان دەگرن،

﴿۱۸﴾ ئەوسا ئايا ئەوان جگە لە هاتنى قيامەتيك كە بە كتوپرى ديتە لايان چى تر چاومرئ دەكەن؟ ئەودش بە راستى نيشانەكانى هاتو كە هاتنى پيغەمبەرمان ﷺ يەكيكە لە نيشانەكانى و پاش ئەو پيغەمبەريكى تر نايەت و جيهان بەسەر ئەم گەلەدا ويران دەبيت، دەى ج سوديكي هەيه بۆيان بيركردنەويان كاتيک كە قيامەت هات و سزاي كردارەكانيان يەخەى گرتن؟

﴿۱۹﴾ جا بزانه جگە لە اللَّهُ هيج شتيكى تر شايستەى پەرستەن نيە و بۆ گوناھى خۆت و بۆ باوەردارانيش ج پياو و ج ژن داواى ليخوشبوون بكە، ئەوسا اللَّهُ بە هەموو جموجولتيكى شەو و رۆژتان دەزانى و هيجى ئى ناشاردريتەو. لەفەرمودەدا كە عاسم لە عەبدولاي كورى سەرجيسەو هەيناويەتى كە: { قَالَ رَأَيْتَ النَّبِيَّ ﷺ وَأَكَلْتُ مَعَهُ خُبْرًا وَلَحْمًا أَوْ قَالَ ثَرِيدًا قَالَ فَقُلْتُ لَهُ اسْتَغْفِرْ لَكَ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ نَعَمْ وَلَكَ ثُمَّ تَلَا هَذِهِ آيَةٌ (وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) قَالَ ثُمَّ ذُرْتُ خَلْفَهُ فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَفَيْهِ عِنْدَ نَاقِصِ كَفَيْهِ الْيُسْرَى جُمُعًا عَلَيْهِ خِيَلَانٌ كَأَمْثَالِ النَّالِيلِ/س/ } وتو يەتى: پيغەمبەرى خوا ﷺ بينى و لەخزمەتيدا نان و گوشت يان وتى: تربتم خوارد ، عاسم دەلى وتم: پيغەمبەر ﷺ داواى ليخوشبوونى بۆ كرديت؟ وتى: بەلى، وەبۆ تۆيش، پاشان ئەم نايەتەى خویندەو (بۆ گوناھى خۆت و بۆ باوەردارانيش ج پياو و ج ژن داواى ليخوشبوون بكە) وتى: پاشان بەدەوریدا سورامەو (ئىنجە تەماشای مۆرى پيغەمبەرايەتيم كرد لەنيوانى هەردو شانيدا لەجيگاي جموجولتى شانى چەپى بو كە وەك هيلەكى كەو كەچەندىن خالى وەك بالۆكەى لەسەريو)

بكات واتە: تۆش خەم مەخۆ هەمان چارەنووس چاومەروانى ئەم گەلەيه كە تۆيان دەرکردو لەمەكە. بەلى لەراستيدا زۆرى بى نەچوانا ﷺ سەرانى كوفرى هينايە بەردەستى موسلمانان و درويئە کران و زۆربەى سەرکردەكانيان لە غەزاي بەردا كوژران، يان بەدیل گیران. جا بەم شیوەيه ﷺ هەر لەم دنیايدا پيش سزاي دواروژيان سزاي بچوكى دان و سەر شوڤرى كردن.

﴿۱۴﴾ ئايا ئەو كەسەى كە لەلایەن پەروردگارى خۆيهو لەسەر چاو رۆشنى بيت وەكو ئەو كەسە وایە كە كردارە خراپەكانى بۆ جوان گرابيئت و پەپرەوى لە ئارەزوئى خۆيان بكەن؟ ناشكرایە كە ئەم دووانە وەك يەك نين يەكەميان: نمونەى باوەردارنەو ، دوو هەميان: نمونەى خودا نەناسنە.

﴿۱۵﴾ ويئەى ئەو بەهەشتەى كە بە پاريزكاران بەلئين دراوە نا بەم شیوەيه كە لەناويدا چەندىن جۆگاي ئاوى تيدايە كە نەگۆراون و چەندىن جۆگاي شيرى تيدايە كە ئەوانيش تاميان نەگۆراو و چەندىن جۆگاي شەرابى تيدايە كە پەر تامە بۆ ئەوانەى كە دەپيخۆنەوو و چەندىن جۆگاي هەنگوينى پالفتەى تيدايە سەرمەراى ئەودش لە هەموو بەروبووميكيان بۆ هەيه و چاوپۆشى پەروردگارى خويشيان دەيانگريئەو ، ئايا ئەو كەسەى نا لەم ژيانەدا بيت وەكو ئەو كەسە وایە كە هەميشە لەناو ئاگرەدا بيت و ئاوى داخى وایان بى بدريئت كە رپخۆلەكانيان پارچە پارچە بكات؟ لە فەرمودەدا هاتو كە: (ئەو هەنگوينە ميش نايكات) هەروەها لە فەرمودەيهكى تردا هاتوو كە: { سَيَحْنُ وَجِيحَانُ وَالتِّلْ وَالْفَرَاتُ مِنْ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ /س/ وغيره/ } سەيحان و جەيحان و نيل و فورات لە روبارەكانى بەهەشتن.

﴿۱۶﴾ جا لە ناو ئەوان دا كەسانيك هەن كە گويت ئى دەگرن تا لە لاى تۆ دەچنە دەرەو ، جا چونكە هەر بە روالەت گوڤيان گرتبو هيج حالى نەبوون بۆيه كە دەرچون بەخويندەوارانيان وت: ئەو ئەستە محمد چى وت؟ نا ئەوانە ﷺ مۆرى ناو بە سەر دليانداو هيج شتيكى

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَنَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ طَاعَةُ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّىٰ أَبْصَارَهُمْ ﴿٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ أَمْرُ عَلَىٰ قُلُوبِ أَقْفَاهُمَا ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٦﴾ فَكَيفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٩﴾

﴿١﴾ خۆ باوه‌داران ده‌لێن ئای سوره‌تیک بهاتایه خواره‌وه فرمانی غه‌زای تێدا‌بواوه، جا ههر کاتیک سوره‌تیکى بتهو بهاتایه و باسی غه‌زای بکرده‌یه تۆ ده‌بینی ئه‌و که‌سانه‌ی که نه‌خۆشی دوور‌وویی له‌ناو دێاندایه وه‌کو که‌سیک که له ترسی مردن بێ هۆش بو‌بێت ئاوا ته‌ماشات ده‌که‌ن ئه‌وه‌نده دوترسن له جیهاد و غه‌زا له رێگای الله‌دا، خۆ چاکتر بۆ ئه‌وان ئه‌وه‌بو،

﴿٢﴾ که بییان وتایه: گوێر‌ایه‌لێن وه‌سه‌ی چاکیان بوتایه، جا هه‌رکاتی فرمانی غه‌زاش بدری جا با راست بکه‌ن له‌گه‌ڵ الله‌دا له باوه‌رو گوێر‌ایه‌لیدا که ههر ئه‌وه چاکه بۆیان و به سودی خۆیان‌ه‌وه به‌هری باشیان ده‌ست ده‌که‌ویت.

﴿٣﴾ ده‌ی به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتان ده‌ستکه‌وت، له‌م زه‌ویه‌دا خراپه‌ی بل‌او ده‌که‌نه‌وه و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌بچرێن؟ له‌ فه‌رموده‌دا هاتوه‌ که: {لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ}

اسم/ ئه‌و که‌سه‌ی که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ببچرێت ناچێته به‌هه‌شته‌وه‌.

﴿٤﴾ ئه‌وانه که‌سانیک که الله‌ نه‌فرینی ئی کردون ئه‌وسا که‌روکۆر کردوون نه‌ راستی ده‌بیست‌و نه‌ رێگای راست ده‌دۆزنه‌وه.

﴿٥﴾ ئایا ههر به‌ره‌و گو‌مراهی ده‌چن و بیر له‌م هورثانه‌ ناکه‌نه‌وه؟ یان ده‌که‌ن قه‌ڵ کر‌اون و هیچیان تی ناچیت؟!

﴿٦﴾ به‌بی‌گومان ئه‌و که‌سانه‌ی که پاشه‌و پاش گه‌رانه‌وه‌و له‌م ئاینه‌ به‌شیمان بو‌نه‌وه پاش ئه‌وه‌ی که رێگیان بۆ روون بو‌یه‌وه، ئه‌وه شه‌یتانه که رێگای خراپی لا جوان کرد‌ن و به‌گوێچه‌کانه‌ی چرپاند‌وه،

﴿٧﴾ ئه‌وه‌ش بۆیه شه‌یتان ئاوا‌فیلی لێ‌کردوون چونکه بی‌گومان ئه‌وان به‌و که‌سانه‌ی که ئه‌م هورثانه‌یان خۆش نه‌ده‌ویست وت‌وه‌که الله‌ هیچی ره‌وانه نه‌کرد‌وه، به‌م زوانه ئی‌مه‌ش له هه‌ندێ کاروباری دزی ئه‌م ئایینه‌دا په‌یره‌ویتان ده‌که‌ین، تا ئه‌و جێگایه‌ی که بت‌وانین کارشکێنیش ده‌که‌ین، ئه‌مه له حالیکدایه که الله‌ ئاگاداره به نه‌ینییه‌کانیان. هورپان به‌سه‌ر چه‌نده نه‌زان و بێ ئاگان کاتی که‌سزای خوا یه‌خه‌ی گرتن چی ده‌که‌ن و بۆ کوێ ده‌چن؟

﴿٨﴾ جا ده‌بێت چۆن بن ئه‌و کاته‌ی که فریشته‌کان گیانیان ده‌کش‌ن و له‌ ده‌م و چاو و پشتیان ده‌ده‌ن،

﴿٩﴾ ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه بو چونکه بی‌گومان ئه‌وان په‌یره‌وییان کرد له‌و شته‌ی که رقی الله‌ی هه‌ل‌ده‌سان و رازی بوونی ئه‌ویان پێ‌خۆش نه‌بوو، ئه‌وسا هه‌مو کرداره‌کانیانی هه‌ل‌وه‌شاند‌نه‌وه و ئه‌وه‌ی که کرد‌بو‌یان وه‌کو ب‌لقی سه‌ر‌ئاوی ئی هات‌و هیچ شوێنه‌واریکى نه‌ما.

﴿١٠﴾ یان وا ده‌زانن ئه‌و که‌سانه‌ی که نه‌خۆشی دوودلی له‌ناو دێاندایه که الله‌ ئه‌و ر‌ق و هینه‌ی ناو ده‌رونیان ناشکرا ناکات و رس‌واو شه‌رمه‌نده‌یان ناکات؟!

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَمَرْنَاكُم بِالْحَمْدِ لَكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ بِمَا فِي بُحُولِكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنُصْطِرَّهُنَّ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ ﴿٣٢﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهْتَفُوا بِدَعْوِ الْإِسْلَامِ وَانْتَرُوا أَلْعُلُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَزِيْرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا لِّلْعَبِيدِ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ فِي تَوْفِيقِنَا وَنَقَرْنَا يَوْمَ تَكْمُلُ أَعْمَالُكُمْ وَلَا يَسْتَلْكُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

﴿٣٠﴾ خُو نه گهر ئيمه ئارموزمان لي بيت نهو دوور ووانه يهك به يهك ديارى دهكهن بوْت ، بهلام نهووى نهكردوه جگه له ژماريهكى كهسى كه باسيان هاتوه له فهرموددها كه سى و شهبه كهسى ناوبردوه پاش نهوان فهرموده تى تيتاندا ههيه ، جا له خوا بترسو كهسى ترى ناو نهبردوه، خو نهوانه نهى محمد ﷺ ههريه قسه كانياندا دهيانناسيت، وه الله يش جل جلاله بهكرداركانيان دهمزانيْت و ناتوانن هيچ نيته و قسه و كرداريكى خويان لهو زاته بشارنهوه.

﴿٣١﴾ سا به دنيابيهوه تافيتان دهكهنهوه به جيهاد تا به زانباريهكى ناشكرا بؤمان دهر بكهوَيْت نهو كهسانهى كه جيهاد دهكهن لهناو ئيوودهاو نهو كهسانهش كه خوگرن لهسهر غهزاو باقى كرداره چاكهكانى ترو خويان دهپاريزن له گوناح، وهتا ههوالى گوپرايهلى و سهريپچى و راستى و ناراستيتان دهر بكهين بؤ خوْتان و خهلكى دهووبه رتان تا له رۆزى قيامهتدا شايت بن لهسهر كرداركانتان چاك يان خراب.

﴿٣٢﴾ بيگومان نهو كهسانهى كه خوا نه ناسن و ريگيان له بلا و بونهوى نايينى الله گرتو دزايهتى پيغه مبهريش ﷺ دهكهن پاش نهووديش كه ريگاي راستيان بؤ ناشكرا بو، ههرگيز نهوانه زيانك به الله ناگهيهنن و بهم زوانه كرداركانيان وهكو بلقى سهر ناو پوچهل دهكاتهوه. بهلى، يارهكانى پيغه مبهري ﷺ وايان دهمزاني كه لهگهل وشهى (لا اله الا الله) هيچ پهريستراويكى راستههينى تر نيه بيچگه له الله) نيت گوناح زيانى نيه ههروكهو چؤن لهگهل شيركدا هيچ كرداريكى چاكه سودى نيه، جا ئهم نايهته دابهزى و سنورى بيروباومري روشنتر كردهوه و فهرمودى:

﴿٣٣﴾ نهى نهو كهسانهى كه باومرتان هيناوه پهپهروى له زاتى الله و پهپهروى له پيغه مبهري ﷺ بكهو و كرداركانتان پوچهل مهكهنهوه، واته كردارى چاك كاتيك سودى ههيه كه مروّف دزايهتى الله و پيغه مبهريكهى ﷺ نهكات نه به كردارو نه بهوتارو نه به نيته ، جا نهگهر به يهكيك لهوانه دزايهتى كرد له ئيسلامهتى دهمردهچيت و ههمو كرداريكى چاكيشى ههلهوه وشيتهوه .

﴿٣٤﴾ بيگومان نهو كهسانهى كه كافرو دژ به خودان و ريگرى دهكهن له بلا و بونهوى نايينى الله ، له پاشان ههر بهو كافريه دهمرن ههرگيز الله لييان خوْش نابيت. ئينجا پهروهر دگار روو له باومرداران دهكات و دهفهرمودى:

﴿٣٥﴾ نهوسا كه تووشى برينداريى و شهادهت و تهنگ وچلهمه بوون لهسهر ئهم نايينهى الله لاواز مهين و داوى شهر وستاندن مهكهن ، له كاتيكدا كه ههر ئيوه سهركهوتون ، چونكه باومرتان به الله ههيه و الله يش له گهلاندايه به يارمهتيدان و بههيزكردنتان، خو ههرگيز الله كرداركانتان كه ناكاتهوه ، بهلكو زياتر پيروزو به بيتى دهكات و جيگاي خوْى به باشى دهگريْت.

﴿٣٦﴾ ژيانى دنيا ههر گهمه و گالته و سهركهريهكهو زؤر نابات لهناو دهچيت، نهگهر باومر بهينن و له خوا بترسو پاداشتان دهكاتهوه و داوى مالتان لي ناكات،

﴿٣٧﴾ چونكه نهگهر داواتان لي بكات و پيدا بگريْت لهسهر مان لي سهندنتان ئيوه رۆزى دهكهن و مان نابهخشن و رقو كينهتان سهبارت به نايينى ئيسلام دهمردخات. بهلى:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۚ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۚ
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۚ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۚ وَيُعَذِّبُ
الْمُتَفَقِّهِينَ وَالْمُتَفَقِّهَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
بِاللَّهِ ظُلْمَ السَّوَاءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۚ وَلِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَهِيدًا وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۚ

مروفت ناوايه سهبارت به خو شه و يستی مال و سامان و
كه سيكي خوش ناويت كه مالى ئى كه م بكا ته وه له دنيا دا
مه گه تاك تاك كه سانيك كه خوا دل و دهر و ونى فره وان
كرد بن.

٣٨ با هه مووتان چاك بزائن كه ئيوه بانگ دهكرين بؤ
ئه وهى مال له ريگاي بلا و كردنه وهى نايينى الله دا ببه خشن،
جا له ناو ئيوه دا هه نديكتان رۇدى دهكهن و مال نابه خشن،
ئه وسا ههر كه سيكيش رۇدى بكات خراپه ي ئه و رۇديه ي
ههر خو ي دهگريته وه و الله دهوله مه نده و ئيوه هه ژارو
نيازمه ند به (الله) جا ئه گه ر ئيوه پشت له و نايينه بكه ن
(الله) دمه تان گو رپيته وه به گه ليكي ترى جگه له ئيوه، پاشان
ئه وان و كه و ئيوه رۇدو خوانه ناس نابن.

جا پيوسته كه با وهداران به چاكي له م نايه ته پيرۇزه تى
بگهن و بؤ خزمه تى نايينى الله كه مايه ي خوشبه ختى
مروفت له سهرو مال دريغى نهكهن ئه گينا ههر وامان
به سهرديت كه ئه مپرو به سهرمان هاتوه و هه تا هه ين
هه ميشه خو زگه به پاره ده بين. اللهم ارنا الحق حقاً وارزقنا
اتباعه امين.

سورته فتح كه سورته چل وهه شته مى قورئانه، بيست و
نو نايه ته، له سورته مه دينه ييه كانه و له سالى شه شه مى
كو چى شه و له كاتى گه رانه وه له ناشته وايى حوده ييه دا
به يه كه جارى هاتوته خواره وه، و تراوه به گو يردى دابه زين
سورته سه دوسيانزه هه مينه كه پاش سورته (الف) پيش
سورته (التوبة) دابه زيوه.

سالى شه شه مى كو چى كه پيغه مبه رمان خه ونى بينى
بوو چونه ته ناو مه كه وه و هه نديك سهريان تاشى و
هه نديكيان كورتيان كرده وه و بى ترس بوون، خه ونى
پيغه مبه رانيش له سهري دهر و ن مادام له لايه ن الله وه
به رگرى نه كريت، جا بؤ ئه و مه به سه ته خو ي و هه ژارو
چوار سه د كه س له يار ده كاني بؤ عومره به ره و مه كه
دهر چوون و ئي حرامى عومره يان به ست و پيغه مبه رمان
حه فتا و شترى به ههديه به ره و مه كه هينا و يار ده كانيش
حه وت و شتران هينا بوو، جا كاتيك گه يشته (حوده ييه)

كه گونديكه يه ك هوناغى ده مينيت بؤ گه يشته مه كه بت
په رستانى مه كه پييان زانين و ريگايان ليگرتن و له وى
ناشته واييه كه كرا له سه ر چه ند خالليك يه كيكيان ئه وه بوو
كه ئه مسال بگه رپينه وه و سالى نايينه بپينه وه بؤ عومره
كردن، جا بت په رستانيش ئه و كاته تا سى رۇد دهر وى
مه كه چول بكه ن و ئه وانيش له و سى رۇد دا عومره ي
خويان بكه ن و بجه سينه وه و پاشان مه كه چول بكه ن، جا
ئه وه بو له و شوينه دا ئي حراميان لابر د وههديه كانيان
سه رپرى و سهريان تاشى و پاشان به داخ و خه ميكي زوره وه
به ره و مه دينه گه رانه وه، ئه وسا په رومر دگار ويستى
دلنه وايى پيغه مبه ركه ي بكات و ئه و دل تهنگى و
په ژارديه يان له سه ر لابات، شه و له شيويك له
به رده م (عوسفان) له نيوان (مه كه) و (مه دينه) دا ئه م
سورته هه تا كو تاييه كه ي دابه زى، پيغه مبه رمانى
شادمان كرد و ئه ويش موژده ي به يار ده كاني داو فه رموى:
ئه مشه و سورته يكي قورئانم بؤ هاتوه كه خو شتره له لام له
هه مو شتيك و پاشان خو يندييه وه: (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا)
بيگومان ئيمه سه ركه و تن ج سه ركه و تنيكي ئاشكرامان به

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
اللَّهُ فَمِنْهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلْفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ سَلَّغْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِالْإِسْنَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا السَّوْءِ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُمْزِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
مَعَانِمِ لِنَأْخُذْهَا ذُرُوءًا نَتَّبِعْكُمْ بُرُودًا أَنْ يُبَدِّلُوا
كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

ئاشكرا ناكات وئابرويان نابات كه نهوه لهلايهن الله جل
جلاله بۆ نهوان سهركهوتن و خوشبهختيهكى گهورهيه.

﴿١٠﴾ جا تا بهو سهركهوتنه ئاشكرايه پياوانى دوورو و
ئافرهتاني دوورو و پياوانى هاوئل دانهر و ئافرهتاني هاوئل
دانهر سزا بدات، نهوانهكى كه گومان دهبه به (الله) به
گومانىكى خراب و وادهزانن كه محمد ﷺ ههرگيز
سهرناكهوتت و نهو موژدهو دلخوشيانى دهيكات راست
دمرناچيت، بيگومان خراپيان بهسهر هاتوهو روژگارى
خراب ههر بهسهر نهواندا دوسوپيتهوهو الله رقى ههستاهو
لييان و نهفرينى كردون و دۆزهخى ئامادهكردوه بۆيان،
نهوسا چارهنوسىكى رهش و خراپيان ههيه.

﴿١١﴾ خو سهربازانى ئاسمانان و زهوى ههرمولكى خودان و
خودايش دهسهلاتدارو كار بهجييه.

﴿١٢﴾ بيگومان ئيمه تۆمان ناردوه كه له رۆژى قيامهتدا
شايهت بيت لهسهر ئوممهتهكهت و له دنيايدا موژدهى
بههشت بديهت به چاكهكارانيان و خراپهكارانيان به سزاي
دۆزهخ بترسينى،

تۆدا .جا يارهكانى ههرمويان عافيهت و نۆشى گيانت بيت
نهى پيغهمبهرى خوا ﷺ به حهقيقهت الله رۆشنى كردوهو
كه چى بۆ تۆ دهكات، نهى چى بۆ ئيمه دهكات؟ جا نايهتى
(يَدْخُلُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) ى بۆخويندنهوه تا گهيشته (فَوْزًا
عَظِيمًا).

بهناوى الله ى زۆربهسوژو بينيهياهت ميهرهبان

﴿١٣﴾ بيگومان ئيمه سهركهوتنمان پيدايت بهسهركهوتنىكى
ئاشكرا. عهبدو لاى كورى مهسعود دهليت: خهلك
سهركهوتنى مهكه بهو سهركهوتنه دادهنيان بهلام ئيمه
ئاشتهوايى خودهيبه بهو سهركهوتنه دهمانين چونكه
لهووه سهركهوتن دهستى بيكرد، بهلى پهروهردگارى
نهمهى بۆ كرد

﴿١٤﴾ تا الله له ههلهكانى پيشووت و لهو ههلهانىش كه
لهمهوداش توست دهبيت چاوپۆشى بكات و خيرو چاكهى
خوييت بۆ تهواو بكات و رپگاي راست پيشان
بدات. لهفهرمودهدا هاتوه كه موغهيره دهلى: پيغهمبهرى
خوا نهومنده بهشهو نوژهوه خهريك دهو تا ههردوو
پييهكانى ئاوسا بو جا عهرزى كرا كه: نهى خوا له كوناحى
پيش وپاشت خوش نهبوه؟ فهرموى: {أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا
شَكُورًا} البخارى / دهى ئيتر نايى منيش بهندهيهكى
سوپاسگوزاريم؟

﴿١٥﴾ جا تا الله يارمهتيت بدات به يارمهتيدانىكى وا كه
بيت به خاوهن دهسهلات و سهرت بخات به سهركهوتنىكى
گهروهو شهرافتمههاندانه.

﴿١٦﴾ الله نهو زاتهيه كه ئارامى خسته ناو دلى
باومردارانهوه تا لهگهلهو باومرهى كه ههيايه باومردان
زياترو بههيزتر بكات. وهسهربازهكانى ئاسمانان و زهوى
مولكى اللهيه، وه الله زاناو كار بهجييه و ههمو برپارهكانى
بر خيروچاكهيه بۆ خهلك.

﴿١٧﴾ وه تا نهو سهركهوتنه بكات بههوى نهوى كه پياوانى
باومردارو ئافرهتاني باومردار بخاته ناو باخچهگهليكهوه كه
بهناويدا چهندين جوگا تى دهپهريت، كهبو ههميشه
تييدان و خراپهكانيان بۆ دادهپوشيت و هيچ خراپهيهكيان

٩ تا باومرېكهن به بوون و دمه لآت و په كتای الله و راستی پښه مېره كې ښه و يارمه تې بدن و رېزی بۇ دابنښ و يادی الله بكن به (سبحان الله) به يانېان و نيواران.

١٠ به راستی نه و كه سانه ی كه په يمانت له گهل دمه بستن نه و هه روډكو نه و وایه كه په يمان له گهل الله دا بېه ستن دهستی الله به به ښكردن و خو گریان له سهر دهستی نه واندایه ، جا هه كه سيك نه و په يمانه بشكښت، زيانی نه و په يمان شكندنه هه بۇ خوږه تی و هه كه سيكش نه و په يمانه بپاته سهر به و شيوه ی كه له گهل خوادا به ستويه تی به م زوانه خودا پاداشتی گه وری پی دمدات، به لی: نه و رږډی كه نه م په يمانه به ستر له گهل پښه مېره مان ښه يارمكانی هه زارو چوارسده كهس بوون، هوی به ستنی نه م په يمانه نه و بوو كه كاتيك بت په رستانی مكه په رښكايان به پښه مېره ښه و يارمكانی گرت له (خوده بيه) پښه مېره خوا عوسمانی كوری عه فانی (خه ليفه ی سيپه م پاش وفاتی خو شه ويست) نارد بۇ مكه بۇ ريك كه وتن، عوسمان له هاتنه وه كه پدا به هوی دريژی وتو ويزه كه وه دوا كه وتو پر وپا گهنده بلا و بويه وه كه گوايه عوسمانيان شه هيد كړدوه ، پښه مېره ښه يارمكانی كوكړدوه وه فهرموی: كي په يمانم پی دمدات له سهر مردن؟ جا يارمكانی هه مويان هاتن و په يمانيان پيدا له ژير دره ختيكدا كه له پاشدا باسی ديت جا پښه مېره مان فهرموی: نه ی خودايه بيگومان عوسمان له نه نجامدانی نه ريكی پيوستی الله و پښه مېره كه پدايه، جا دهستی خوی دا به دهسته كه ی تری له جياتی عوسمانداو په يمانی عوسمانيشی به وشيو وهرگرت، ناشكرايه كه دهستی پښه مېره بۇ عوسمان باشتره له دهستی نه واندایه خوږيان، به لی نه و په يمانيك بوو له سهر مردن و راستيان كړد بويه په رومردگار له پاشدا شايه تی راستی و باومرېان بۇ دمدات.

١١ نه و عهرمبه كچه ريانی كه دوا كه وتبون له دمرچون بۇ غهزا له گهل پښه مېره دا ښه و له ناو مال و خيزانی خوږيان دانیشن و خو خهريك كړدن به كارو كوښش و ژيانيان هه لېژارد به سهر دمرچوون بۇ عومره به م زوانه

دهلښ: سهرومتو سامان و خاو خيزانمان خه ريكی كړدين و دهستی نيمه ی گرت له دمرچون بۇ عومره ، جا تو داوی لی خوښبونمان بۇ بكه كه نه مانه به زمان شتيك دهلښ كه له ناو دلياندا وانيه به لكو خو بواردن و ترس له مردن و نيسراحت و يستن وای ليكردن كه دمرنه چن، جا بلې: نه گهر (الله) بيه ویت زيانيك يان سوديك به نيوه بگه يه نيت چ كه سيك هيه كه توانای شتيكي هه بی بوتا؟ نه خير وانيه كه نه واندای: الله زور ليزانه به و شته ی كه نيوه دهيكه و ناتوانن هيجی لی بشارنه وه و به هسه ی بی ناومرېكتان فيلی لی ناكريت.

١٢ به لكو نيوه و اتان گومان دمېرد كه پښه مېره ښه و باومرېدارانيك كه له گهل دمرچون هه رگيز ناگه رپنه وه بۇ ناو مال و خيزانی خوږيان و هه مويان دكوژرين و شه پتان نه و هه لوږسته چه په لی بۇ جوان كړدن و گومانان دمېرد به گومان بردنكي خراب كه يان هه مويان دكوژرين يان گومانيان دمېرد كه پښه مېره ښه و راست ناكات و دميان هسه ی پر وپوچی تر كه ناوبه ناو له هورناندا هسه كانيان باسكراوه، ومنيوه گه ليكي هه وتاو و له ناوچوون به هوی نه و گومانه خرابانتانه وه.

١٣ نه و سا هه كه سيك باومرې به خواو پښه مېره كه ی نه هيتا بېت نه و كاهرو خوانه ناسه و بيگومان نيمه يش بۇ خوانه ناسان ناگري بليسه دارمان ناماده كړدوه.

١٤ خو ناسمانان و زهوی هه مويان مولکی الله ی بالادهسته، كه چاوپوشي دمكات له و كه سه ی كه نارمزی لی بيت نه گهر باومرېدار بيت و سزای نه و كه سه يش دمدات كه نارمزی لی بيت كه سهرجه م هه موكافرانه و نه و باومرېدارانه يشه كه شايسته ی چاوپوشي الله نه بن، جا الله ليبورده و بينيهايته ميه رېبانه سه بارت به به نده كانی.

١٥ نه و كه سانه ی كه به بونه ی دنيا په رستی و ترسان له مردن دواخران هه ركاتيك نيوه برؤن بۇ نه و دهستی كه و تيك وهرگر نه وه له خوانه ناسان به زووی دهلښ: لي مان گهرين نيمه يش دين له گهلاندا دميانه ویت هسه ی الله بگورن كه فهرمويه تی: نه يانېه ن له گهل خوتاندا مادام له سهرمتاوه خوږيان بواردوه له هاتنه دمره وه

نیستایش پیان دهره رموی: بلی هرگز له گهل نیمه دا نایه، چونکه الله وای بریار داوه له پیشدا نهوسا به زوویی دهلین: نه خیر هسهی الله نیه، به لکو نیوه نیرهمیمان پی دهبه و حمز ناکه ن نیمه سودیکمان دهست که ویت، نه خیر وانیه که نهوان دهلین، به لکو نهوان هر که تیده گهن.

۱۶ نهی محمد ﷺ بلی: بهو عهره به کوجه ریانهی که خویان لهو دهرچونه به پاشدا بهم زوانه بانگ دهکرتین بولای گهلکی جهنگاوه ری بههیز که یان هر شه ریانه له گهلدا دهکهن یان خویان به دهسته وه ددهن، جا نه گهر به پیره ویتان کرد لهو فرمانه و بهرو نهو گهله جهنگاوه بههیزه روشتن نهوه الله پاداشتیکی جوانان پی ددهات، نه گهر دیسانیش پشتان تیکرد وکو له پیشه وه پشتان - له فرمانی دهرچون بو عومره - کرد نهوه سزاتان ددهات به سزایه کی پر ژان. به للی په رومردگار له بریاره کانیدا که سی له بیر ناحیت و تاوانبارو بی تاوانی له لا یه کسان نیه، لیره دا که سانیک ههن که دهرنه چوون بو عومره یان لیره ش ناتوانن بو ثم جهنگهیش دهریچن به لام به هانهی شهرعیان هیه نهوانه ی لهو سزایه جیا کردوته وهو دهره رموی:

۱۷ به راستی تاوان نه له سهر کوپرو نه له سهر شهل و نه له سهر نه خوش نیه له سهر به شدار نه بونیان له غهزادا چونکه توانایان نیه، نهوسا هرکه سیک په پرهوی له خواو پیغه مبه رکه ی ﷺ بکات دهیخته ناو باغاتیکه وه که به ناویدا جهندین جوگا دهروات و هر که سیکیشت پشت بکات له فرمانی خواو پیغه مبه رکه ی ﷺ سزای ددهات به سزایه کی به ژان.

۱۸ به حهقیقه الله لهو باومردارانه رازی بوو که له ژیر داره که دا په ایمانیان به تودا که شهر له گهل بت په رستانی قورپیشدا بکهن، جا الله زانی که نهوانه چی له ناو دلپاندایه له راستی و نه انجامدانی په ایمانه کانیان، نهوسا نیر نارامیی پیدان و هیوری کردنه وه به سهرکه و تنیکی نزیکیش که سهرکه و تنی خه یهر بوو پاداشتی نهو سهفه ره و نهو خهم و خفه تهی دانه وه. جا نه بوبه گرو عومره لهو په ایماندها نامادبون و پیغه مبه ر ﷺ دهستی

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأَسْ سُدِّدِ لِقَائِهِمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ أَطِيعُوا فَيُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايَعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ وَمَعَانِدَ كَثِيرَةٍ يَأْخُذُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِدَ كَثِيرَةٍ تَأْخُذُوهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ وَلَوْ قَتَلْتُمْ كُلَّ الْكَافِرِ لَؤْلُوا لَا يَذَرُكُمْ لَابِذُونَ وَلَيَأْتِيَنَّكُمْ اللَّهُ بِمَا هُمْ شُرَكَاءُ ۝ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

خوی دانا له حیاتی عوسمانده ودهی ثم نایه ته رونترین به لگه یه له سهر راستی و دروستی نهو موسلمانانه به گشتی و نهو سی هاووله به تایبه تی، به لام دهست په رومرده کانی جوله که بو توله سهندنه وه له نایینی نیسلام له مالی پیغه مبه ر ﷺ و یاره به ریزه کانیه وه - خوا له هه مویان رازی بیت - دهستیان داومه دوزمنایه تی کردن و بختیان و هسهی نارپه و تن بهوان و بهناو دینه وه شهو و روژ نه فرینیان لی دهکهن که به راستی ثم کاره ناپه سهنده یان دژایه تی دهی قورنانه و بیباومرد بونیانه به پیغه مبه ر ﷺ و به قورنانه و به نایینی نیسلام.

۱۹ جا دهستکه و تانیکی زور که دهستیان دهکه ویت و الله ﷻ دهسه لاتدارو کار به جییه و نهوسوده چاکه تان پی ددهات.

۲۰ خو الله به لینی دهستکه و تنیکی زوری پیداون که دهستتان دهکه ویت، جا نه مه تان بو پیش دهخات که خه پهره و دهستی خه لکتان لی دهگرت که دهست دریژی بکه نه سهرتان، تا نه مه ش ببیت به نیشانه یه کی مه زن بو

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطِينِ مَكَّةَ مِنْ
بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾ هُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَدْيَنَةِ
مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِجْلُهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطْفُرُوهُمْ فَتَضَيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٢﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةَ آلِ أَبِي لَهَبٍ فَانْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٣﴾
لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ آلُؤَاءَ بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخْافُونَ ﴿٢٤﴾ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٥﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٦﴾

باوهرداران و رښنمائيان بکات بؤ ريگای راست بهووی
گوږپرايه لیتان بؤ فرمانی خواو پیغه مبه ره کهی .

﴿٢١﴾ نهوسا دستکوتی تريستان پي ددات که نيوه هيچ
تواناييه کتان نه بوه به سهریدا له حالیکدا خوا جواردهوری
داوهو خوايش به سهر همو شتيکدا توانای هه يه .

﴿٢٢﴾ جا نهوانه ی که خوا نه ناسبون نه گهر شهريشان
له گهلان بکرديا، چاک بزائن که نهوان پشتيان تي
دهکردو رايان دهکرد پاشان هيچ دوستو يارمه تيدريکيان
دهست ناکه ویت که لايه نگرين لي بکاتو يارمه تيان بدات .

﴿٢٣﴾ نه مه باوی خودايه که سهر نه نجام سته مکاران له ناو
بباتو پاريزکاران سهر بخاتو کافرو خوا نه ناسانيش
ته فروتونا بکات که باويکی کونه وهر وابوه له مه ولش
هه روا دهبيت هه رگيز نابينيت که نه م باوهی خوا بگوږيت .
به راستی نه مه موژده يه کی دل فتنک که ره وديه بؤ
باوهرداران که خوگرو به نارام بن له کارو کوښشی
خويانداو له زهبرو زوری دوژمن نه ترسن سهر نه نجام خوا

نه ناس له ناو دهجيتو دهغه ویتو پاريزکار سهر که وتوو
به هره مه ند دهبيت .

﴿٢٤﴾ جا الله نهو زاتيه که نيوي له دستي نهوان
پاراستو نهوانيشی له دست نيوه پاراستو نه يهشت هيچ
جهنگو ليکدانتيک رووبدات له شيوی مه که دا پاش نهووی
که نيوي زالکرد به سهر نهواندا، دهلین: له کاتي
(خوده ييه) دا حهفتا، يان ههشتا کهس به جه که وه له
(ته نعيم) هيرشيان هينا بؤ سهر پيغه مبه ر ۰ و
موسلمانان به لام پيش نهووی دست بکه نه وه دستگير
کران و پاشان نازاديان کردن، ثينجا نه م نايه ته دابهزی و
پاشان فه رموی: الله جل جلاله، بينه ری نهو کردارانه يه که
نيوه دهی که م، به لي نه وديه لي بوردنن ناييني خودا له خوا
نه ناسان به لام نه گهر موسلمانان دست نهوان بکه و تنايه
چييان پي دهکردن؟ ثينجا دهغه رموی:

﴿٢٥﴾ ههر نهوان بوون که له ناييني خودا لايانداو رښيان
به نيوه نه دا که بچه که عبه وه و هورباتيه کانيشتان
راگيرانو نه گه يشته شويني خويان که حه رمی مه که يه
جانه گهر له بهر پياواني باوهردارو نافرماني باوهرداري
ناوشاری مه که نه بوايه که نه تان دناسين و پي پر نه تان
بکردنايه و به يي زانياری دوچاری گونا ه بونايه، ماوه مان
پي ددان بچه ناو شاره وه و دزيان جهنگ بکه م به لام
له بهر نهو مه به سته گه ورديه ريگانان پي نه دان بچه ناو
شاره وه و دزيان جهنگ بکه م، تا الله ههر که سيک شاره وزي
لي بيت بيخاته ناو خيرو چاکه ی خو يه وه، جا نه گهر نهوان
جيا بوونايه وه لهو خوا نه ناسانه بيگومان ني مه نهو دين
دوژمنانه ی نهوانمان سزا ددا به سزايه کی پر نيشرو ژان .

﴿٢٦﴾ نهو کاته ی که خوانه ناسان له ناو دلياندا دهمارگيري
هه بو دهمارگيري يه کی نه زانانه و ريگای چوونه مه که يان له
پيغه مبه ر ۰ و ياره کانيان له (خوده ييه) گرت، نهوسا الله
نارامی و هيوشی به پيغه مبه ره که ی ۰ و به باوهرداران
به خشو وشه ی ته هواو پاريزکاری پيوست کرد
له سهر يان و وای چه ساپاننن پييه و تاسردن جيا نه بيت ه وه
لييان . هه نديک وشه ی ته هواوی به (لا اله الا الله) مانا کرده و

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكُوعًا سَاجِدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْبَةِ وَمَنْ لَمْ يَتُوبْ
فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَفَازَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سَوْفِهِ يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

۲۸

سُورَةُ الْحَجَرِ

۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا فِي يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانفَعُوا اللَّهَ
إِنَّا اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ لِلنَّفَقَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

﴿۲۸﴾ هر ټولو زاتهيه که پیغمبري خوی ښه
رېښمونیی کهرو بهنایینی راست ناردوه تا سهری بخت
بهسهر تهواوی نایین و بهرنامهی تردا، ودهوا بهسه که
شایهت بیت بویان، نینجا بهرومردگار له ودهفی پیغمبر
و یارمکانی دا دهفرموی؛

﴿۲۹﴾ محمد ښه پیغمبري خودایه و ټولو کهسانه ی که
لهگهلیدان زور توندو تیژن بهرامبر بهکافران دین
دشمن و میهرهبانن لهناو خویندا، تو دهبینیت که زور
رکوع و سوجه دهبه و نویژی زور دکهه و چاکه و
پرمزمنندی خودایان دهویت. بههوی زوری سوجه
بردنیانهوه، نهروم نیانی و خو بهکم گرتن له دنیاو
سپیتی و روناکی له قیامتدا بهناو چاوانیانهوه دیاره، نهه
وینهی ټوانه له تهوراتدا، خو له نینجیلیشدا نمونهیان
ودکو گشتوکالیکه که سهوز بوویت و جا بههیزی بویت،
ټوسا نهستور بوویت و لهسهر لاسک و بنجی خوی ودهتا
بیت که جوتیارهکان له جوانی و شینایی ټو کاته سهریان
لی سووې بمینیت. وه بهم شیوهیه کافره خوانهسانهکان
خه مبرتر دکات. خودا بهو کهسانه ی که باومریان هیناوه و

که له راستیدا کهسک پاریزکاره که ټو یهکتا پهرسته ی
لهم وشه دایه بهتهواوی لی حالی بویت و لهکرداریدا
رنگ بداتهوه نه که ټووی که نه مړو نیمه بهزمان دهیلین
بهلام هه مو هه لس و کهوتیکمان دژایه تی کردنیه تی، جا
بهراستی ټوان شایسته تر بون له هه مو کهس بهو
پهریزکاریه و گونجاوتر بون بوی و چاک له مانای (لا اله الا
الله) تیگه یشتبون، خو خودایش زانیاری بهسهر هه مو
شتیکدا هه یه و هیچ شتیک له زانیاری ټو دمرناچیت. ټوم
یاره بهریزانه ی بهشایسته ی هه لگرتی ټوم په یامه ی زانین
بویه پی سپاردن. خوا له هه مو یان رازی بیت -
ودوزمنان یان بی نرخ و رسوا بکات.

﴿۲۷﴾ به لی که ناشته وایی (خوده بییه) کراو گه پانه ووه
خه ونه که ی پیغمبرمان ښه ورساله نه هاته دی باومرداران
زور دلته نگو نارده مت بوون، ناشکاریه که دوو پرومکانیش
ټوم هه لیمان وکو کاته کانی تر هوستوته ووه له دوی
پیغمبر و نایینه بهنرخه که ی نیسلام دهستان
داویه پروپاگهنده ی ژاروی، خواش بهم نایه ته لهدمی
ټوانی داوه و باومردارانشی دلخوش کرده که دهفرموی؛
بهراستی خودا ټو خه ونه ی پیغمبري ښه نایه دی، که
هیشتا نه بوه الله به رابردو باسی دکات چونکه ټومنده
راسته و دیته دی، وه دهفرموی؛ بیگومان دهچنه مزگه وتی
حمرامه وه که بهیته ټه گهر خوا نارموی لی بیت (ټوم وشه
لیردها بو بهستنه وه نیه به لکو بو هیرکردنی نیمه یه له
بهکار هینانی ټوم وشه پیرزدها و بو پیرزی لیردها
هینراوه) چونکه ټو چونه ټومنده مسوگهره پیشه کی
به (لام) و پاشان به (نون) دوو پات کرده ته ووه داکوکی
لهسهر جوونه ناو مه که کرده که بی ترس دهبن، جا
هه ندیکتان سهرتان ده تاشن و هه ندیکی ترتان کورتی
دده که نه وه، هه رگیز ناترسن لهو شوینه دا، خو ټو زاته
شتانیک دهزانیت لهم ناشته واییه دا که ټیوه نایزانن جا
لهباتی ټه وخه مو نارده ته ته دا سهرکه وتنیکی نزیکي بو
داناون که سهرکه وتنی خه یه ربو، به لی ټوم خه ونه له
سالی هه وته می کوجی (پاش سالتیک) ریک و راست هاته دی.

کرداری چاکیان کردوه به ئیننی لیبوردن و پاداشتی گهورهی داوه که بههشتی ههتا ههتاییه. **اللَّهُ** ئایهم شیوهیه و هسفی یارانی پیغه مبهەر خوشه و یستمان **ﷺ** دهکات. که خوی زهره که یه و یاره کانی لق و پویه که یه که سهرتا له که می و لاوازیه وه دهمستان بیکرد پاشان زۆربوون پاشان به جوانترین شیوه به هیز بون و بوون به باشتین یارمه تیدمیری نهم نایینه. جا **اللَّهُ** کافرائی پی داخدار کرد. ئیمامی مالیک نهم ئایه تهی خوینده وه جا فهرموئ: ههرکس له دلی دا بهرام بهر به یه کیک له یارانی پیغه مبهەر رق و کینه یه کی هه بیته بهری نهم ئایه ته ده که ویت که **اللَّهُ** ناحه زانی نه سحاب به کافر و هسف دهکات. پیغه مبهەر **ﷺ** سه بارته به یارانی ده فهرموئ: { لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَلَوْ أَنَّ أَخَذَكُم آتْفَقَ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ } البخاری/ جنیو نه دهن به یاره گانه ئه و سا سویند به و که سهی که گیانی منی به دهسته ههر کام له ئیوه به نه ندازهی چپای (ئوحد) چاکه بکات هیشتا ناگات به نه ندازهی نیو مستی نه و { به لام دوژمنانی نایین که داخ له دلی بۆ یارانی پیغه مبههران **ﷺ** سه بارته به و که له پیاه به ریزانه قسهی نا ماقول دهکن له کاتیکدا که خوا خوی شایه تی چاکترین که سیان بۆ ده دات له ناوهم ئوممه ته دا { كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ .. الآية } آل عمران: ۱۱۰.

سورتهی حوچورات ۴۹

سورتهی حوچورات که سورتهی چل و نۆه می قورئانه، له مه دینه دا هاتوته خواره وه، ههژده ئایه ته. و تراوه به گویره ی دابه زین سورتهی سه دوه هه شته مه و پاش سورتهی (المجادلة) و پيش (التحریم) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زۆر به سۆز و بینیهات میهره بان

۱) ئه ی نه و که سانه ی که باومرپتان هیناوه به خواو به پیغه مبهەر **ﷺ** نه به قسه و نه به کردار پيش برپاری خودا و پیغه مبهەر **ﷺ** نه که ون له خوا بترسن بیگومان خودا بیهری هه مه قسه گانته و زانه ری هه مه کردار و نیه ته گانته. له فهرموده دا هاتوه که: { أَنَّهُ قَدِمَ رَكْبٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ أَمَرَ الْقَعْقَاعُ بْنُ مَعْبُدٍ بْنُ زُرَّارَةَ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْاَفْرَعِ بْنُ حَابِسٍ قَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا أَرَدْتُ

إِلَّا خِلَافِي قَالَ عُمَرُ مَا أَرَدْتُ خِلَافَكَ فَتَمَارَيْنَا حَتَّى ارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا فَتَنَزَلَ فِي ذَلِكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا حَتَّى انْقَضَتْ / البخاری/ و تراوه که وه فدیکی (بهنی ته میم) هاتنه خزمه تی پیغه مبهەر **ﷺ** و نه بویه کر وتی: قه عقامی کوری مه عبده ی کوری زوراره بکه به سه ره پرشتیان، عومه ر وتی: نه با نه قهرمی کوری حاریس بی، نه بویه کر وتی: مه به ست دزایه تی منه ، نه ویش وتی : نه خیره و جا قسه یان تیگه را تا دهن گیان به رزبویه وه جا له و یاره وه **ﷺ** نه ی نه و که سانه ی که باومرپتان هیناو نه به قسه و نه به کردار پيش برپاری خودا و پیغه مبهەر **ﷺ** نه که ون... تا کوئای ئایه ته که **ﷺ** دابه زی.

۲) نه ی نه و که سانه ی که باومرپتان هیناوه دهن گتان به سه ر دهن گی پیغه مبهردا **ﷺ** به رز مه که نه وه و به دهن گی به رز وه کو هه ندیکتان له گه ل هه ندیکتاندا قسه دهکن ئاوا قسه له گه ل نه ودا مه کن نه وه کو هه مه کردارمکانتان هه لوه شیتیه وه ئیوه هه ستی پی نه کن، پوچه ل کردن و هه لوه شان دهن وه ی کرده وه چاکه کان سزای نه و که سه یه که به س دهن گی به سه ر دهن گی پیغه مبهردا **ﷺ** به رز دهکاته وه ، جا سزای نه و که سه ده بی چون بیت که بیرو بۆچونی خوی به سه ر فهرموده ی پیغه مبهردا **ﷺ** به رز دهکاته وه؟ پاشان پهروه ردار نه و که سانه وه که نه بویه کرو عومه ر که له پاش هاتنی نهم ئایه تانه وه دهن گیان له خزمه تی پیغه مبهردا **ﷺ** زۆر نزم ده کرده وه مه دح دهکات و ده فهرموئ:

۳) بیگومان نه و که سانه ی که له لای پیغه مبهری خودا دهن گی خو یان نزم ده که نه وه، نه وانه که سانیکن که خوا دلی نه وانی تافیکردوه ته وه له خواترسی و پاریزکاری پی داو، بۆ نه وان لیبوردن و پاداشتی گهوره هه یه. جا سه بارته به و که سانه ییش که نه زانانه وه کو چون له دهر وه ی هۆده گانه وه بانگی یه کترین ده کرد ناوه ها بانگی پیغه مبهریان **ﷺ** ده کرد ده فهرموئ:

۴) بیگومان نه و که سانه ی که له دهر وه ی هۆده گانه وه بانگی پیغه مبهەر **ﷺ** ده که ون ده لئین: هۆ محمد، نه وانه زۆربه یان هه ست به چاک و خراب ناکه ن. له فهرموده دا

لهباردی نهم نایهتهوه له بهرانی کوری عازیه وهساتوه کهوتویهتی:
 {قَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ حَمْدِي زَيْنٌ وَإِنْ دُمِّي شَيْنٌ فَقَالَ النَّبِيُّ
 ذَلِكَ اللَّهُ/الترمذی صححه الالبانی/ بیاویک هساتو وتی: نهی
 پیغهمبهری خوا بیگومان سوپاسکردنم بۆخهک جواشه و بی گومان
 که لۆمهکردنیشم خرابه. جا پیغهمبهر شهرموی: نهوه تهنه
 نیشی خودایه}

۵ وه نهگهر نهوان خویان بگرتایه تا پیغهمبهر دهردهچوو
 بۆ ناویان نهوسا هسهیان لهگهل بگردایه بیگومان نهوه زۆر چاکتریو
 بۆیان،

بهلام نهوان وایان نهکردو نهزانانه بانگی پیغهمبهریان
 دهکرد. لهگهل نهوهشدا دوو سیفتهی خوی باس نهکات تا هیواداریان
 بکات و لهردحمی نهو زاته ناومید نهین، دهغهرموی: لیبوردیه
 له تاوانی بهندهکانی و بی کوتا میهربانه، جا با واز لهو جوړه
 ههلسوکهوته نابهجیانه بهینن و داوی لیبوردن لهپهروردگار
 میهربانهیان بکهن.

۶ نهی نهو کهسانه که باوهرتان هیناوه نهگهر فاسقیک
 ههوالیک بۆ هینان زوو باوهری پی مهکن جهلکو ههولی رۆشن
 بوونهوی نهو ههواله بدن نهوهک به ههلوئستیکی نهزانانه تافمیک
 توشی بهلا بکهن نهوسا له سهر نهو ههلوئستهی که به قسهی نهو
 فاسقتان کردوه پهشیمان بینهوه.

۷ وه بزانی بی گومان پیغهمبهری خواتان لهناو دایه، نهگهر
 له زۆر شتیکیا به گوئی نیوه بکات بیگومان دووچارى تهنگوچلهمهو
 دهردهسهری دهین بهلام خودا باوههینانی لهلاتان خۆشهویست کردو
 له دلتاندا جوانی کردو کفرو فاسقی و تاوانی لهلاتان ناشیرین کرد،
 جا نا نهوانه شارهزاو تیگهیشتو. جا بهگوئی کردنی پیغهمبهر بۆ
 نهو کهله پیاوانهی که پیشهوايانی ههمو نومهتن لهو سهردهمدا
 موسلمانانی دووچارى زهحمهت دهکرد، دهتو بلی بهگوئی کردنی
 خهلکانی نهمرۆ وگوئی نهدان بهمهرمودهکانی پیغهمبهری نازیزمان
 حالان خۆشتر بیت لهنهمرۆ: زۆرن بهناو نایینهوه لهم رۆژگاری
 نیمهدا دزی سهدان ههرمودی پیغهمبهری نازیزمان بهناو زانیی
 فقهی واقعیهوه رفعتار دهکن؟!

۸ نههمش ریزگرتن و چاکیهکه لهلایه نهوه کهماوهنادات
 مرۆف بهکهیخی خوی بهرنامهی ژیان بۆ خوی دابنیت. وه زۆر
 زانییه بهو کهسانه که شایستهی رینمایی یان گومرایین و دانایه له
 ههرموده کرداردهکانیداو له نهندانمگری و بهرنامهکهیداو ههموی
 بهسودی مرۆف نهگهر به چاکي پهپهروی بکات.

۹ وه ههر کاتیک دوو تافم له باوهداران بهگزیهکدا چوون نهو
 کاته نیوه ناشتهوایی له نیوانیاندا بکهن نهوسا نهگهر یهکیکیان

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
 أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ۝
 وَاعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَنَنِيمَ
 وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
 الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ۝
 فَضَلَا مِنَ اللَّهِ وَرِيعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِن طَائِفَتَانِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغْت إِحْدَاهُمَا
 عَلَى الْآخَرَىٰ فَتَقَاتِلُوا آلِي بَيْتِي حَتَّى تَخْرُجَ إِلَى اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ
 فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝
 ۱ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَخْرَ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ
 عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءِ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
 مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ إِلَٰهًا
 تَتَّبِعُونَ ۝ ۱۱ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

دهست دریزی کرده سهر نهوهریان نهو کاته نیوهش بهگژ نهو
 تافمهدا بچن که دهست دریزی دهکن ههتا دهگهپیتهوه بۆ بریاری
 و نامادی ناشتهوایی و مل کهچی حقی دهبنیت، جا نهگهر مل
 کهچی ههرمانی بوو نهوسا نیوهش به دادپهروهر بههراستی خودا
 نیوانیاندا ناشتهوایی بکهن و دادپهروهر بن بهراستی خودا
 دادپهروهرانی خۆش دهوینت. جا تهماش بکهن که چهندهدزی
 ناوکی وشهری نیوان باوهداران و رازی نیه که نهوجوړه رفعتاره
 لهناوموسلماناندا دریزه ههبنیت و ههرمانی داوهکه لهگهل دریزه
 بیدهراندا شهبرکریت تا لهو کرداره خرابهی خویان دهست
 ههلهدگرن چونکه بهو ناوکی و شهرو ههرایه لاوازدمین و دوژمن
 بهسهریاندا زال دهبنیت. نههس دهلی: { قِيلَ لِلنَّبِيِّ لَوْ آتَيْتَ عَبْدَ
 اللَّهِ بْنِ أَبِي قَالِطٍ إِلَهَ النَّبِيِّ وَرَجَبَ حِمَارًا فَأَلْطَقَ الْمُسْلِمُونَ بِشُتُونِ
 مَعَهُ وَهِيَ أَرْضٌ سَخِيحَةٌ فَلَمَّا آتَاهُ النَّبِيُّ فَقَالَ إِلَيْكَ عَنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ
 آذَانِي ثَنُّ حِمَارِكَ فَقَالَ رَجُلٌ مِّنَ الْأَنْصَارِ مِنْهُمْ وَاللَّهِ لَحِمَارُ رَسُولِ اللَّهِ
 أَطْيَبُ رِيحًا مِنْكَ فَغَضِبَ لِعَبْدِ اللَّهِ رَجُلٌ مِّن قَوْمِهِ فَشْتَمَهُ فَغَضِبَ
 لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَصْحَابُهُ فَكَانَ بَيْنَهُمَا حَرْبٌ بِالْجَرِيدِ وَالْأَيْدِي وَالْتِعَالِ
 قِيلَ لَهَا أَنَا أُنْزِلْتُ وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا
 البخاري/ به پیغهمبهر و ترا خوزگه سهریکی لای عهبدولای
 کوری نویهیت بدایه، جا پیغهمبهر سواری گویریزیک بو چو بۆ
 لایو کومهلیک له یارانی لهگهلدا درویشتن و زهوییهکی بهردهلان بو
 ، جا کاتی پیغهمبهر هاته لای وتی: دوربکهوهرۆ لیم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ اللَّغْوِ إِنكُم بِبَعْضِ اللَّغْوِ إِنَّمَا
وَلَا تَحْسَبُوهُ لَاحِقًا لِّبَعْضِكُمْ بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَمَّا قُلْنَا لَمْ تَزِمُوا وَلَكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ يَكُلُّ شَيْءًا عَلَيْهِ
يُمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ صَادِقِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ لِّمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

به خوابونی گویریزد که ت نازاری دام ، جا پیاویک له وان
له یاریده دهره کان وتی: به خوا گویریزی پیغمبهری خوا
بونی له تو خوشتره ، جا پیاویک له خرمانی عهبدولا
له سر عهبدولا رقی هه ستاو قسهی پی وت، نینجا بو
ههریه کی له وان یاره کانیان رقیان جوو جا له نیوانیاندا
لیدان به دارو دهستو نه عمل روی دا ، جا نه وهی که پیمان
که شیتوه نهم نایه ته له باره ی نه وه دوو تاقمه وه
دابه زیوه {بزانه که هو ی دابه زین نایه ت تایه ت ناکات.

﴿١٠﴾ بیگومان باوهرداران هر برای یه کن جا ناشته وایی له
نیوان براکانتاندا بکهن و ماوه به شهیتان و شهیتان
سیفه تان مه دهن که دوورتان بخاته وه له یه ک و له خوا
بترسن به لکو رحمتان پی بکات. له هه رموده ها هاتوه
که {المؤمن للمؤمن کالبیان یشد بعضه بعضا وشبک بین
أصابه/متفق علیه/ باوهردار بو باوهردار ودکو بینا و ساختمان
هه ندیکیان هه ندیکتریان بته و به هیزتر دهکات و دهب
به هو ی به هیزبونی یه کتر. جا پیغمبه ره بو پیشاندانی
چون پشتگیری کردن له یه ک په نجه کانی به ناویه کدا کرد
وده ره وه دهه رموی: {ألا أخبرکم بخیر من کثیر من الصلاة

وَالصَّدَقَةُ قَالُوا بَلَى قَالَ إِصْلَاحُ ذَاتِ النَّبِيِّ وَإِيَّاكُمْ وَالْبَغْضَةُ
فَإِنَّهَا فِي الْحَالِقَةِ/ابودود. صحه الألبانی/ نایا ناگادارتان نه که مه وه
به شتیک زور چاکتر له نویژی سونه تو سه دهه، وتمان
به لی، هه رموی: ناشته وای دروستکردن، جا خوتان بیاریزن
له رغو قین که به راستی نه وه نیمان هه کانتان له ناو ده بات. {
ته نانه ت پیغمبه ره مان دهه رموی: {لین الکذاب الذي
یصلح بین الناس فیمنی خیرا، او یقول خیرا/متفق علیه/ به
دروژن ناژمیردیت نه وه که سه ی که ناویژی بکات له نیوان
خه لکدا، قسه ی چاک بگوازیته وه یان قسه ی چاک بکات که
راست نه بوو بیت، به مه به سستی ناشتکرده وه {، جا الله
هه ندی له وه نه سوکه وتانه مان که دهبی به هو ی پی
هیزبونی برابه تی له نیوان کومه لگای نیسلامیدا ده خاته
پیش چاو تا خومانی لی دور بگرین و دهه رموی:

﴿١١﴾ نه ی نه وه که سانه ی که باوهردان هیناوه با تاقمیک
له پیاونتان گالته به تاقمیک تر تان نه کات، چونکه
له وانیه نه وه گالته پیکراوانه چاکتر بن له وه گالته که رانه،
وه هیچ نافره تیکش گالته نه کات به نافره تیکی تر نزیکه
که نه وه گالته پیکراوانه چاکتر بن له وه
گالته که رانه. وده هیمای چاوو برو تانه وته شهر له یه ک
نه دهن و ناوو ناتوره بو یه کتر دانه نین، پاش باوهردان
ناوی فاسقی خراپترین ناوه که دابنریت بو باوهردار، یان
به هو ی نهم نیشه خراپانه وه باوهردار خو ی بکات به فاسق.
نه وسه هر که سیک له نیشه خراپانه به شیمان نه بیته وه
نه وه سته مکاره و خوایش سته مکارانی خوش
ناویت. له هه رموده ها هاتوه که نه بو جه بیردی کوری زه حاک
وتویه تی: {فینا نزلت فی نبی سلمة ولا تنابزوا باللقاب قال
قدیم رسول الله المدينة وليس منا رجل إلا وله اسمان أو
ثلاثة فكان إذا دعی أحد بنهم باسم من تلك الأسماء قالوا یا
رسول الله إنه یغضب من هذا قال فنزلت {ولا تنابزوا
باللقاب/الحجرات: ١١/ابودود وغیره صحه الألبانی/ سه به رت

به نیمه له به نی سه لیمه نایه تی {ولا تنابزوا باللقاب}
دابه زی وتی: پیغمبه ره خوا هاته مه دینه هیج که س
نه بو له نیمه که دوو ناو یان سی ناوی نه بیت، جا هه رکاتی

یه کیك له وان بهیه کیك له و ناوانه بانگ بکرایه دهیان وت:
 نهی پیغه مبهری خوا ﷺ به راستی نه و رفیه تی له و ناوه،
 وتی: نه و سا ئایه تی ﷻ و نه ناوو ناتوره بو یه کتر دانه نین
 ﴿دابیه زی﴾

﴿۱۲﴾ نهی نه و که سانهی که باوهرتان هیناوه له زوریک له
 گومانه کان خوتان بباریزن، بیگومان هندیك له گومان
 تاوانه چونکه هیچ بنه مایه کی راستی نیه، سیخوری و
 جاسوسی مه کهن و هندیکتان له پاش مله باسی
 هندیکتان به خرابی مه کهن، ئایا هیچ کهس له نیوه بیی
 خو شه گوشتی برای خو ی به مردووی بخوات؟ ناشکرایه
 که هیزتان لئی دهبیته وه، جا له الله بترسن بیگومان که الله
 په شیمانی و مرده گریت و میهره بانه سه بارمت به بنده کانی.
 لهم باره وه فهرموده زوره له وانه نه م فهرمودیه که
 دمه رمویت: ﴿لَا تَقَاطِعُوا، وَلَا تَذَابُرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا
 تَحَاسَدُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِلْمُسْلِمِ أَنْ يَهْجُرَ
 أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ ابوداود. صححه الالبانی/ په یوهندی خزمایه تی
 نه بچرن، پشت له یه کتر نه کهن، رقتان له یه کتر نه بیت،
 ئیریه به یه کتر مه بهن، بهندهی خودا بن و برای یه کتر
 بن. وه بو هیچ موسلمانیک دروست نیه زیاتر له سی رور
 دنگ له برای خو ی و مرگری و قسه ی له گه لدا نه کات)
 و نه م فهرمودیه ش که دمه رموی: ﴿أَتَذَرُونَ مَا أَلْفَبْتُمْ قَالُوا
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ
 فِي أَخِي مَا أَقُولُ قَالَ إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ
 يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ﴾ اسمع/ ئایا ده زانن غه ییه ت چییه؟ وتیان
 خواو پیغه مبهره کی ﷺ زانن ترن، فهرموی: باسی براهه ته
 له پاش مله به وهی که بی ناخو شه، بیژرا: نهی بیت چونه
 نه گهر له براهه مدا بیی نه وهی که ده یلیم؟ فهرموی: نه گهر
 تییدا بیت غه ییه ته نه گینا بختیانت کردوه و دروت بو
 هه لبه ستوه.﴾

﴿۱۳﴾ نهی خه لکینه بیگومان نیمه نیوه مان له نیرو مییه ک
 دروست کردوه و کردومانن به چه ندین گهل و هوزوه بو
 نه وهی یه کتر بناسن و چاکه له گهل یه کتر دا بکهن بیگومان
 به ریزتان له لای خوا پاریزکاران تانه بی شک که خوا زور
 زاناو به ناگایه. پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا

يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَ أَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ
 وَأَعْمَالِكُمْ؛/ السلسلة الصحيحة / بیگومان که خوا سهیری
 دیمه ن و سامانی نیوه ناکات به لام ته ماشای دلتان و
 کردار دکانتان دمکات) هه روه ها پیغه مبهری خوا ﷺ له رور
 هه تی مه که دا خوتبه ی بو خه لک خوتنده وه و فهرموی: ﴿يَا
 أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمُ غُبَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاظَمَهَا
 بِأَبَائِهَا فَالْنَّاسُ رَجُلَانِ بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ
 عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ قَالَ اللَّهُ
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى...﴾/ الترمذی. حسنه الالبانی/ نهی
 خه لکینه بیگومان الله لوت به رزی نه هامی و خو هه لکیشان
 به باو بپیرانی له ناو نیوه دا لبردوه، چونکه خه لک دوو
 جور، چاک پاریزکاری به ریز له لای خوا، وه تاوانباری
 خرابی سوک له لای خوا، خه لک هه موی کوری ئادهمن، وه
 خوا ئادهمی له خاک دروست کردوه، خوا دمه رموی: ﴿نهی
 خه لکینه بی گومان نیمه نیوه مان له نیرو مییه ک
 دروست کردوه و کردومانن به چه ندین گهل و هوزوه بو
 نه وهی یه کتر بناسن و چاکه له گهل یه کتر دا بکهن بیگومان
 به ریزتان له لای خوا پاریزکاران تانه بیگومان که خوا زور
 زاناو به ناگایه﴾.

﴿۱۴﴾ عه ره به ده شته کییه کان هاتنه خزمه تی پیغه مبهر ﷺ
 و وتیان: باوهرمان هیناوه، خوا دمه رموی: بلای، باوهرتان
 نه هیناوه به لکو راست وایه بلین: خو مان به ده سته وه داوه
 چونکه هیشتا باوهری ئیسلامه تی نه چوته ناو دلتانه وه. جا
 نه گهر په پرده ی خواو پیغه مبهره کی ﷺ بکهن الله هیچ
 شتیک له کارو کو شه چاکه کان تان که م ناکاته وه، بیگومان
 که خوا چاوپوشیکره له تاوانی بهنده کانی و بینیه ایست
 میهره بانه.

﴿۱۵﴾ باوهر داران هه نه و که سانه ن که باوهریان به خواو به
 پیغه مبهره کی ﷺ هیناوه، پاشان نه که و تونه ته گومانه وه
 له خواو پیغه مبهره ﷺ و ئایینه وه، جا به مائیان و به گیانیان
 له ریگی به رز کردنه وی ئالای ئیسلامدا غه زایان کردوه،
 هه نه مانه راستگزیانن له بیرو باوهر و هه لسوکه وتیاندا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ١ بَلْ يَحْسَبُونَ أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ
فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا نَجْوَى بَعْضِهِمْ ٢ أَوْ ذَا مِثْنًا وَكَأَنَّهُمَا
رَجَعُ بَعِيدٌ ٣ نَدْعُوا مَا نَقُصُّ الْأَرْضِ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِيفٌ ٤ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ
٥ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
وَمَا هِيَ مِنْ فُرُوجٍ ٦ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٧ تَبَصَّرْهُ وَذِكْرٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ
مُّنِيبٍ ٨ وَزَلَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَّتٍ لِّخَصِيدٍ ٩ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لِّمَا طَلَعَ نَضِيدٌ ١٠
رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَنُودُوا ١٢ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
لُوطٍ ١٣ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ
١٤ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٥

١٦ بَلَى: ئایا دمتانەوێت بە ئەم قەسەییە خوا لەو ئایینەیی
کە هەتانه ناگادار بکەنەوه له حالىکدا که خوا بهوهی که
لەناو ئاسمانان و لەناو زەویدا هەیه دەزانیت؟ وه خوا زانایه
به هەموو شتی که ئیوه دەیتین و دهیکەن.

١٧ ئەوان منەت بەسەر تۆدا دهکەن که موسلمان بوون ،
بَلَى: منەت مەخەنە سەر من به موسلمان بوونتان به لکو
ئەگەر راستگوین و راستبن لەبیر و باوەرەکانتاندا هەر خوایه
منەت دهاخەتە سەر ئیوه که رێگای باوەرەییانی پیشانداون.

١٨ بێگومان اللہ نهینی ئاسمانان و زەوی دەزانیت، وه اللہ
بینەری ئەو کارانەیه که ئیوه دەیکەن.

سورتهی قاف که به سورتهی (الباسقات) یش ناوبراوه،
پەنجاهەمین سورتهی قورئانە، لە مەکەدا هاتووته خوارده
جگە له ئایهتی (وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ٣٨) ، وهچل و پینج
ئایهته، وتراوه بهگوێهری دابه‌زین سورتهی

سی و چواره‌مه‌و پاش سورتهی (المرسلات) و پيش (البلد)
دابەزیوه. پێغه‌مبەر ﷺ له نوێزی جه‌ژندا (قاف) و
(اقتربت) ی ده‌خوێنده‌وه و هه‌روه‌ها به‌رده‌وام له وتاری
جومعه‌دا سورتهی قافی ده‌خوێند.

به‌ناوی اللہ ی زۆر به‌سۆزو بێنیه‌یه‌ته میهره‌بان

١ قاف، هه‌ر اللہ مه‌به‌ستی ئەم پیتانه دەزانیت، سوێند
به‌م قورئانه به‌شکو‌و به‌رێزه

٢ ئەک هه‌ر باوەریان به‌م قورئانه نه‌کرد به‌لکو له‌وه‌ی
که ترسینه‌ریک له‌ خوێان هاتووته لایان سه‌ریان
سو‌رما‌بوو، جا خوانه‌ناسان وتیان: ئەمه شتیکی
سه‌رسو‌ره‌ینه‌ره.

٣ ئایا کاتی که مردين و بووين به خاک سه‌ره‌له‌نوێ
زیندو ده‌کړینه‌وه، ئەمه گه‌راندنه‌وه‌یه‌کی دوور له
راستی‌وله عه‌قه‌وه ناگو‌نجیت؟! جا په‌روهر‌دگاریش
ده‌قه‌رمو‌یت: بۆچی پیتان دوور ده‌وه گه‌رانه‌وه، وا ده‌زان
که وردو هه‌پرون هه‌پرون بوون نازانین جه‌ندیکن و جیتان
لێهاتوه‌وه ئەو پێزالانه له‌کوین؟

٤ به‌راستی ئی‌مه زانیومانە که زه‌وی جه‌ندیک له‌وان که‌م
ده‌کاته‌وه و چۆن پاش مردنیش لاشه‌یان ده‌ر‌زینیت، خو
په‌راوی چاودێریکه‌رمان له هه‌موو ئەندامه‌کانی ئەوانمان
له‌لایه‌وه هه‌مووی تیدا تۆمار‌کراوه جه‌نده‌وه له‌کو‌ییه‌وه هیه‌چی
لای ئی‌مه شاراوه و بز نه‌یه.

٥ به‌لکو ئەوان له‌کاتی که ئەم په‌راوه راسته‌یان هاته
لا باوەریان پێ نه‌کرد، جا ئەوان له بارودۆخیکی ئالۆزدا
بوون، هه‌رده‌مه‌وه به شتی که ناویان ده‌برد، جارێک
جادوو‌گه‌رو جادوو، جارێکی تر شاعیر و شیعرو هه‌ندئ
جاری تریش هالچی و هالگرتنه‌وه، ئەوسا په‌روهر‌دگار
ده‌قه‌رمو‌ی:

٦ ئایا ئەوانه بۆ ئەو ئاسمانه‌ی که له سه‌ریان‌ه‌وه‌یه
ناروانن و لێی ورد نه‌بونه‌ته‌وه که چۆنمان دروست‌کردوه و
چۆنمان رازاندوه‌ته‌وه له‌حالی که هیه کون و که‌لینیکی
تیدا نه‌یه؟ تا په‌ندو ئامۆ‌ژگاری ئی وهر‌بگرن.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّوْا بِهِ فَنَسِهُ ۖ وَخَسِرَ أَكْثَرُ النَّاسِ
 مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يُلْقَى السَّمَاءَ الْوَهَّابِ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمُ الْوَعْدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَها سَائِقٌ وَرَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾
 وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾ أَفَبِأَفْئَاتِهِمْ كُلُّ فِئَةٍ ﴿٢٤﴾
 عَتِيدٍ ﴿٢٥﴾ مَتَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ قَرِيبٍ ﴿٢٦﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 مَا خَرَفَ الْقِيَامَ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٧﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْفَيْتَهُ
 وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيْهِ وَقَدْ قَدَّمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ﴿٢٩﴾ مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَى وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لَلْعَتِيدِ ﴿٣٠﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣١﴾ وَأَزْلَفَتْ
 الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣٢﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ ﴿٣٣﴾
 مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٤﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٥﴾ هُمْ تَابِعُوا وَفِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

۱۵) نایا ئیمه له دروستکردنی سهرتا که یهکه م جار
 نه وائمان دروستکردماندوو بیوین و گرفتمان هاته ری؟
 نه خیر نه که ماندو نه بیوین، به لکو ئیوه به چای خوتان
 ده بین که به رده وام نه و هه مو بونه ورو نیعمه تانه
 درست ده که ی، به لی نه وان له مه دا گومانیا نیه به لکو
 نه وان له دروستکردنی تازه و دووباره له گوماندا، دهی نایا
 نه مه جگه له گیلی شتیکی تره؟! چونکه دووباره
 دروستکردن زور ناسانتره له دروستکردنی له سهرتادا، له
 هه رموده به کی خودسیدا په رورددگار دهه رموی: {كَذَّبَنِي ابْنُ
 آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ
 إِنِّي فَقَوْلُهُ لَنْ يُعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ
 مِنْ إِعَادَتِهِ / البخاري/ ناده میزاد من به درووم ده خاته وه که نه وه
 بو نه و رهوانیه وه جنیوم پیده دات له حالیکدا نه وه بو نه و
 نیه، جا نه وهی که من به درووم ده خاته وه نه وهی که ده لیت؛
 هه رگیز نامگه ریئیتته وه هه رچونیک له سهرتادا
 دروستیکردم له حالیکدا دروستکردنی یهکه م جارم لا
 ناسانتره له هیئانه وهی سهرله نوی {

۷) جا نایا ته ماشای زهوی ناکه ن که چوئمان راخستوه و
 چپای بهتومان کوتاوه به ناویدا که رای بگریت و له هه مو
 دارو درخت و گول و گیایه کی جووت و جوانمان تیدا
 سه وزکرده؟

۸) تا چای دل روشن بکاته وه و ببیت به ناموزگاریکه رو
 په ند لی وهرگرتن بو هه مو بهنده یه که بیه ویت بو لای
 په رورددگاری بگه ریته وه.

۹) نه وس له ناسمانه وه ناویکی به پیتمان نارده خواره وه،
 جا به و ناوه باغاتیکي زورمان تیدا رواندو نه و دانه ویله ش
 که دره و ده گریت.

۱۰) جا دارخورمای به رز یش به هیشووی له سهریه که
 کوکراوه.

۱۱) نه مانه هه مویان روژیه کی فره وانن بو بهنده کان و به و
 ناوه ش چه ندین ولاتی و شک و بی ناومان به ناوو گزوگیا
 زیندوکرده وه (نه مانه چوئ ده بین به چای خوتان
 به دلنیا ییه وه) هه ر ناوه هاش دهرچوون له گوړه کان و
 زیندو بوونه وهی بهنده کان بو حیساب رووده دات.

۱۲) له پیش نه واندا گه لی نوح و یارده کانی بیرده که و سه مود
 باوه ریان نه کرد به پیغه مبه رده کیه یان.

۱۳) جا عادو فیرعه ون و برایانی لوتیش.

۱۴) جاگه لی شوعه یب و گه لی توبه عیش نه مانه هه ر
 هه مویان باوه ریان نه کرد به پیغه مبه رده کان، جا نیت
 هه رده ی ئیمه ش سه ری گرت بو یان. جا هه ریه که یان وده کو
 له شوینانی تری قورناندا باسکراوه به جوړیک سزادران له
 دنیا داو سزای پاشه روژیش هه ر خوا خو ی له چه ندو چونی
 ده زانیت. جا نه وهی که پیغه مبه ریک به درو بختا وه و
 باوه ری پی نه کات وده نه وه وایه که هه مو پیغه مبه ریکی
 به درو خست بیتته وه، وده چوئ الله له باره ی گه لی نوح
 ده هه رموی: {كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ / الشعراء: ۱۰۵/ واته گه لی
 نوح هه مو پیغه مبه رانیان به درو خسته وه } نه مه
 له حالیکدا یه که نه وان ته نها یه که پیغه مبه ریان بو هاته وه که
 نوح بو.

۱۶ جا به راستی ئىمه مروڤمان دروستكردوده دوزانين بهو خه يالانهشى كه به دل و دهرونی دا ديت، ئىمه له شادهمارى دلى نزيكترين لهو، نه گهر مروڤ به مردن لهشى هيچى به سهر هيچه وه ناميتيت، به لام پاش ئه وېش هه مو ريزاله كانى له ژير چاوديري الله دايه فريشتهى چاوديريكه رى له سهر داناووه له كاتى زيندو كرده ويدا به چاو تروكانيك ديهينينه وه زيندو دهبيتته وه، جا شادهمارى دل له كوئ و زانبارى و سهر بازاني خوا له سهر نهو بهنده له كوئ؟!

۱۷ نهو كاتهى كه دوو فريشته كان گه يشته يهك له سهر شانى راست و چهپى دانيشتن بو تومار كردنى كردارو گوشتارمكاني،

۱۸ جا هيچ قسه يهك به دهميدا نايهت مه گهر فريشتهى چاوديرو ناماده له لاي بن و تومارى بكهن.

۱۹ جا بيهوشى و نازارمكاني سهرمه مرگ هيناي نهو حهقيقهت و راستيه كه مردنه، جا لهو كاتهى سهرمه مرگدا پيى دهوتريت: نهو نهو شتهيه كه تو ناتوانيت خوئى لى دووربخه يته وه يان نهو هيه كه رات دهكرد كه بيت نه گات، كه واته مردن حهقيقهت يكه كه ئىمه نه گهرچى لى راده گهين، به لام له كاتى ديارى كراوى خويدا پيمان ده گات، پرسيار كرا له پيغه مبهري خواست كه كام باودردار له هه مو كهس ژيرو عاقلتره؟ فهرمويى: { أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ ذِكْرًا وَأَخْسَنُهُمْ لِمَا بَعْدَهُ اسْتِعْذَارًا أُولَئِكَ الْأَكْيَاسُ } (ابن ماجه، حهه الالباني) نهو هيمان كه زورتر يادى مردن دهكاته وهو باشتر له هه مويان خوئ بو دواى مردن ناماده دهكات نائه وانهن عاقلترين

۲۰ جا فووكرا به كه له شاختا كه نهو رهوژى نهو هه رهشهيه كه چه ندين جار دووپات بووه ته وه، كه قيامهت و باهى به سهرهاته كانى ترى تيدا ديتته جي كه بهرورده گار به لىنى پيداوه كه ديهينيت و توله له بن باوهران دهمينيت، پيغه مبهريمان ده فهرمويى: { كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقَرْنِ قَدْ اتَّقَمَ الْقَرْنَ وَاسْتَمَعَ الْإِذْنَ مَتَى يُؤْمَرُ بِالتَّقِيحِ فَيَنْفُخُ فَكَأَنَّ ذَلِكَ ثَقُلَ عَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ } فَقَالَ

لَهُمْ قُولُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا (الترمذي، صحهه الالباني) چون له زهت له ژيان بهرم له حاليكدا نهو فريشتهيه كه كه له شاخى به دهسته دهى پيونه اووه گوئى راگرتوه بو نهو دهى كه ئيجازى پى بدريت، جا كهى فرمانى پيكره كه فووى كات نهو سا فووى دهكات، جا وادهركهوت كه نهو فهرمايشه پيغه مبهريمان له سهر ياراني قورس بو، جا بوئه پيى فهرمون: بلين، بهسه بو ئىمه الله كه باشتريين پاريزه روه ههر پشت به الله ش دههستين

۲۱ نهو سا ههر كه سيك كه ديت پال نهريك پالى ددهت و شايه تيكي له گه لدايه.

۲۲ جا پيى دهلن: به حهقيقهت تو له مه بى ناگابويت، نهو سا ئىمه نهو بهردهى كه به سهر چاوتوه وهيه لاي دههين ئينجا چاوى تو ههروهكو ناسن بو ههر لايهكى بگيريت دههينيت و هيچ شتيك نابيت به بهر په رچ له ريگايدا.

۲۳ جا فريشتهى هاوړى و چاوديري وتى: نهو هه مو خوئ و هه مو كرداره تومار كراوه كانى كه له لاي من نامادهيه.

۲۴ ئينجا به ماليكى بهرپرسى ناگر دهوتريت: دهى فريدين، فريدينه ناو دوزهخ هه مو سيلو خوانه ناسيكي سهر كه ش.

۲۵ بهرگريكه ر له چاكه و دهستدرىزكه ر له سهر مافى بهرورده گارو پيشل كه رى مافى خه لكه، نهو دهى كه خوئ به گومانه له پاشه رهوژ و خه لكيشى دهخسته گومانه وه.

۲۶ نهو كه سهى كه له گه ل الله شتانيكى ترى بهرسته وه، نهو سا دهى فريى بدن، فريى بدن بو ناو سزايهكى توند. پيغه مبهري خواست فهرمويى: { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ عَنْكَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُ عَيْنَانِ يُصْرُ بِهِمَا وَأُذُنَانِ يَسْمَعُ بِهِمَا وَلِسَانٌ يُنْطِقُ بِهِ فَيَقُولُ إِنِّي وَكَلْتُ بِثَلَاثَةِ بَكَلٍّ جَبَّارٍ غَبِيٍّ وَبَكَلٍّ مَن ادَّعَى مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَالْمُصَوِّرِينَ } (احمد، صحهه الالباني)

پيغه مبهري خواست فهرمويى: له رهوژى قيامهتدا گهردينك له ناگر بهرز دهبيتته وه كه دوو چاوى ههيه پييان دههينى و دوو گوئى ههيه پييان دههيسى وزمانىكى قسهى پييدهكات جا دهلن من سزاي سن كه سم دراوته دهست، هه مو ملهوپريكي سهر كه ش و هه مو كه سن كه بلن له گه ل خوادا بهرستراويكي

تر ھەيەو ھەمو وىنەگران}. ئەم روداوانە ھەمويان بەشيۋەى رابردوو ھاتوون، بەلام ھىشتا رووينەداوہ مەبەست ئەوہيە: كە ھەوالەكانى قورئان بۆ ئايندە ئەوئندە راستە ھەروەكو ئەوہ وايە كە رووى دابىت ئىمەش ھەتا ئىرە بە شيۋەى رابردوو مانامان كردن. چاك وردبىنەوہو بزانن ھەموو ھەوالەكانى ناو قورئان و ھەرمودەكانى پىغەمبەرمان ﷺ ھەروەكو رابروو چۆن ھىچ گومانى تىدا نەماوہ ئاودھا ھىچ گومانىك لە روودانى ئەوانىشدا نىە. جا خوانەناسان دەلئىن: ئىمە ھاوپىكەمان سەرى ئى تىكدائىن كە شەيتانەو رىگاي راستى ئى ون كردىن.

﴿۲۷﴾ ھاوپىكەيشيان دەلئىت: ئەى پەرورەدگارى ھەمومان من سەرم لەو نەشيۋاندوہ بەلام ئەو خۆى لەوپەرى گومرپىدا بووہ، جا پەرورەدگارپىش دەمكوتى دەكات و

﴿۲۸﴾ دەفەرموئىت: لىرە ھىچ دەمەقەلەيەك لەلای من سوودى نىەو بە راستى لە دنيادا ھەرەشەى ئەم سزايەم پى گەياندن و پىم وتن: ئەگەر باودر نەھىنن رووبەرۋووى رۆزگارپىكى ئاوا سەخت و دژوار دەبن،

﴿۲۹﴾ تازە ئەو قەسم ناگۆرۋم من ھىچ ستەمىك لە ھىچ بەندەيەكم ناكەم. وشەى (ظالم) بە واتاى (الظالم) واتە ستەمكار دىت بۆ مبالغە نىە وردبەرەوودەك (تەمار، نجار) وايە.

﴿۳۰﴾ ئەو رۆژە بە دۆزەخ دەلئىن: ئايا پىر بوويت؟ دەلئىت: ئايا زياترپىش ھەيە؟ واتە: ھەمو دۆزەخيان دەخريئە ناو دۆزەخوہ ھىشتا دۆزەخ پىر نابىت، لە ھەرموودەدا كە ئىمامى احمد و ئىمامى مسلم ھىناويانە ھاتوہ لە ئەنەسەوہ كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموئىت: ﴿لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَتَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟ حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا قَدَمَهُ فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ وَتَقُولُ: قَطُّ، قَطُّ، وَعِزَّتْ لَكَ وَكَرَمَكَ. وَلَا يَزَالُ فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ حَتَّى يَنْشِئَ اللَّهُ لَهَا خَلْقًا آخَرَ فَيُسْكِنُهُمْ فِي فَضُولِ الْجَنَّةِ﴾ (نصف عليه) دۆزەخ ھەر لەبەرەوہ خراپەكارانى تى ددكرىت و ئەو ھەر دەلئىت ھەر ماوہ؟ تا خراپەكار نامىنئىت و دۆزەخ ھىشتا پىر نەبوہ ئىنجا پەرورەدگارى دەسەلاتدار پىى خۆى بەو شيۋەيەى كە شايسەى ئەو زاتەيە دەخاتە ناويەوہ، ئەوسا ھەندىكى دەخاتە ناو

ھەندىكىەوہو دۆزەخ ھاوارى ئى بەرزەدەبىتەوہو دەلئىت: بەس، بەس، بەلام بەھەشت پاش ئەوہى كە ھەمو بەھەشتيان چوئە ناو بەھەشتەوہ چىگاي خالى دەمىنئىت تا خوا دروستكراوئىكى تر دروست دەكات، ئىنجا لەو شويئە خالىيەى بەھەشتدا دايان دەنئىت.

﴿۳۱﴾ ئەوسا بەھەشتپىش لە پارىزگارەوہ نزيك خراوتەوہو دوور نىە، پىيان دەوترئىت:

﴿۳۲﴾ ئەمە ئەو بەلئىنە چاكە بوو كە بەلئىمان دابوو بە ھەمو بەندەيەكى روو لەخواو خۇبارپىز لە خراپەو تاوان و سەرپىچى لە فرمانى خودا، ئەوانە كىن؟

﴿۳۳﴾ ئەو كەسەى كە لە پەنامەكىدا لە رحمان دەترسىت و بە دلئىكى پاكەوہ ھاتووتە لامان.

﴿۳۴﴾ پىيان دەوترئىت بى ترسو ھىمانە بە سلاوو رىزى پەرورەدگارو فرىشتەكان بچنە ناو بەھەشتەوہ، ئەوہ رۆزى نەمرى و نەپراوہيى نىعمەتەكانەو بۆ ھەمىشە سەقامىگر بون لە ناو بەھەشتدايە.

﴿۳۵﴾ ئەوہى كە ئارەزووى بكەن لەناويدا ھەر بۆ ئەوانەو شتى زياترپىشمان لايە.

لەوانە دەعوەتى پەرورەدگارە بۆ بىننىنى خۆى كە لە ھەمو خۇشەيەكانى بەھەشت خۇشترە كە لە ھەمو شەويكى جومعەدا لەو مائە بەرزو بەرپىزەدا بەدىدارى شاد دەبن پىغەمبەرمان ھەرموئىت: ﴿إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ فَيَقُولُونَ أَلَمْ تُبَيِّضْ وَجُوهَنَا أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتَنْجِنَا مِنَ النَّارِ قَالَ فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ﴾ (مسلم وغيره) كاتىك بەھەشتيەكان دەچنە ناو بەھەشتەوہ وتى پەرورەدگار دەفەرموئىت: ئايا شتىكتان دەوئىت بۆتان زىاد بكەم، جا دەلئىن: ئايا دەمو چاوت سىو روئن نەكردين ئايا ئىمەت نەخستە ناو بەھەشتەوہ لە ئاگار رزگارت نەكردين، وتى: جا پەرورەدگار حىجاب لادەبات ئەوسا ھىچ شتىكى خۇشتر لە تەماشاكردنى پەرورەدگاريان پىنەدراوہ

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الِابْتِدَاسِ ۖ قَبْلَهُمْ مِنْ نَحْمِيسَ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ
لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعَ ۚ وَهُوَ شَهِيدٌ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ لُغُوبٍ ۚ فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۚ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ۚ وَاسْمَعْ يَوْمَ يَأْتِ الْوَعْدُ ۚ إِنَّكَ
بِالْعَمَلِ لَشَهِيدٌ ۚ وَاللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالْجَبَّارِ ۚ إِنَّكَ
تَحْنُ نَحْيَ ۚ وَيُثَبِّتُ وَابْنُ الْمَصِيرِ ۚ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَلِكَ حَسْرَةً عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۚ تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۚ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ۚ

سورته زاریات

۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِبِ ذَرَأًا ۚ فَالْحَمَلِيبِ وَقَرًا ۚ فَالْجَرِيدِ كَيْسًا ۚ
فَالْمَقِيسِ أَمْرًا ۚ إِنَّمَا نُوَدِّعُ لَصَادِقًا ۚ وَإِنَّا لَالَّذِينَ لَوْعًا ۚ

۳۱ زور خه لک و ولاتمان له پيش نه واندا که له وان بهیژترو لیدرتر بوون له ناوبردوه، جا برؤن به ولاتاندا بگهړین و بزائن هیچ په ناگه و دمره تانیکیان بؤ په یدابوه. نیتر نیوه بؤ بیرناکه نه وه؟

۳۲ بیگومان له م باسه دا په ندو ناموژگاری هیه بؤ نه و که سهی که دلیکی وریای هه بیت یان به باشی گوئی لی بیت و دلی له لای بیت. جوله که دهیان وت؛ خودا ناسمانان و زهوی له شهنش پوژدا دروستکردوه پاشان له پوژزی حه و ته مدا که پوژزی شه ممهیه حه ساو ته وه، جا په روه ردگار بؤ به درو خستنه و دیان نه م نایه ته ی نارد و دهه رموی؛

۳۳ به راستی نیمه ناسمانان و زهوی و نه وهی که له نیوانیاندا به له شهنش پوژدا دروستمان کردوون و هیچ ماندویش نه بوین تا بیویستمان به حه سانه وه و پشوودان بیت.

۳۴ جا تو خوت بگره له سهر نه و قسه ناشیرینانه ی که دهیلین و پاک و بی عهیبی په روه ردگاری خوت بلل له گهل سوپاسکردنیدا پيش خوره لهاتن و پاش ناوا بوون.

۳۵ جا به شیکیش له شه و دیسان پاک و بی عهیبی نه و بلل و پاش نویژه کانیش ههر یادی په روه ردگارت بکه، و تراوه مه به ست پینج هه رزمیه له گهل سونه ته کانیا ندا جا نه و زیکرانه ی که دهکریت له نویژدا ههر ته سبیحات و سوپاس و ستایشی خودا به.

۳۶ نه و پوژزی که بانگ که ریک له جیگایه کی نریکه وه بانگ دهکات گوئی بؤ بگره.

۳۷ نه و پوژزی که نه عمرته راسته که ده بیستن، که بانگ دهکریت نه ی نیسک و پروسکه رزیوه کان، نه ی جومگه پارچه پارچه بووه کان، بیگومان که خودا فرمان ددات که راست ببنه وه و یهک بگرن بؤ جیا کردنه وهی برپارمکان و و مرگرتنه وهی تو له ی کارو کو ششه کانتان چاکه به چاکه و خراپه ییش به سزاو نه شکنهجه، جا نه و پوژزمیه پوژزی هاتنه دمر له گوردکان و زیندوبونه وهی مرو و زیندوده و رانی تر بؤ حیساب.

۳۸ بیگومان که نیمه یین زیندو دمه کینه وه و دمرینین و ههر بؤ لای نیمه ییشه گه رانه وه.

۳۹ نه و پوژزی که زهوی له سهریان لهت ده بیت و نه وان زیندو دهکرینه وه که نه وهش کو کردنه و هیه کی ناسانه له لای نیمه. پیغه مبه ر دهه رموی؛ {كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُ الْأَرْضَ إِلَّا عَجَبَ الذُّنْبِ مِنْهُ يَنْشُئُ وَيُرْسِلُ اللَّهُ مَاءَ الْحَيَاةِ فَيَسْبُغُونَ فِيهِ نَبَاتَ الْخَضِرِ حَتَّى إِذَا أَخْرَجَتِ الْأَجْسَادُ أَرْسَلَ اللَّهُ الْأَرْوَاحَ وَكَانَ كُلُّ رُوحٍ أَسْرَعَ إِلَى صَاحِبِهِ مِنَ الطَّرْفِ ثُمَّ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ} الساني، محمده الالباني وه له هه رمو و ددها هاتوه که پیغه مبه ر هه رمویه تی؛ {إِنَّا أَوَّلُ مَنْ تَشَقَّقُ عَنْهُ الْأَرْضُ/ سَنَ عَلَيْهِ/ مِنْ يَهْ كَهَمْ كَهْ سَمْ كَهْ زَهْوِيْمْ لَهْ سَهْ رْ لَهْ تْ دَهْ بِيْتْ بؤ هاتنه دمره و دم}

۴۰ نیمه زاناترین به و شتانه ی که ده یلین، وه تو خاوه نی زور نیت به سهر نه واندا که باوهرپان پی به ییتیت، نه وه ییش داوانه کراوه له تو جا تو نه و که سهی که له هه ره شه ی نیمه ده ترسیت به م هورثانه به بیرى به ییتیره وه، نه گهر بیرى کرده وه و ریگای راستی گرت خو شبه خت ده بیت و نه گهر ههر خه ریکی که یفو سهریان و خو شى نه م ژیا نه بوو

ناوریکى له پاشه پوژى خوئ نه دایه وه بیگومان مروقیکی
دوراوه و پاشه پوژ خراوه.

سورته زاریات

۶۰

۵۱

سورته زاریات که سورته پهنجاویه که می خورنانه، له
مه که دا هاتووته خواره وه، به کوئ دهنگ شهست نایه ته.
وتراوه به گویره دابه زین سورته شهست وشه شه مه و پاش
سورته (الأحقاف) و پیش (الغاشية) دابه زیود.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

۱ سویند به و بیانه ی که بلا و که ره وهن.

۲ سویند به و هه ورانه ی که هه لگری باری خورسی ناو.

۳ نهوسا سویند به و که شتیانه ی که به ناسانی له ناو
دهریا کاند هاتوچو ده کهن.

۴ نهوسا سویند به و فریشتانه ی که دابه شکهری
کاروباره کانی مروفن نهوانه ی که په یوه ندیان به مروقه وه
هه یه وه که مه نمورده کانی نوسهری کردارده کان و پوژى و
باران و شتی تر.

۵ بیگومان نهوه ی که به لیتان پی دراوه راسته و ههر
به و چه شنه ی که وتراوه روودهدات.

۶ به راستی نه و قیامه ته ی که حساب و توله و پاداشتی
تیدایه راسته و دیتهدی.

۷ سویند به و ناسمانه ی که جوانه و خاوه نی ریگای زوره
که وه که هزی لول دردمکه ویت، نه گهر له جیگای نزیکه وه
ته ماشای بکریت

۸ بیگومان نیوه قسه تان یه که ناگریته وه، ههر یه که ی
قسه یه که ده کهن سه بارهت به م خورنانه و به پیغه مبه ر .

۹ لاده درئ له و خورنانه نه و که سه ی که له عیلمی خوادا
لادراوه.

۱۰ ده که له ناو بچن نه و که سانه ی که به گوتره قسه و
بریار دده و ده لئین زیندوبونه وه نیه. جا نهوانه کین؟

۱۱ نه و که سانه که که وتونه ته گیزاوی نه زانینه وه و له
قیامهت بی ناگان.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝۷ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝۸ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
أُفِكَ ۝۹ قِيلَ الْحَرَصُونَ ۝۱۰ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرٍ وَسَاهُونَ ۝۱۱
يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ۝۱۲ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝۱۳ ذُوقُوا
فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعِجُونَ ۝۱۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ۝۱۵ يَخِذْنَ أَمْثَلَهُمْ رُحْمًا يُنْتَبِهُ كَأَنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۝۱۶
كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝۱۷ وَلَا لَا سَعَارَ لَهُمْ يَسْتَفِرُّونَ ۝۱۸
رَفَعُوا أَمْوَالَهُمْ حَقًّا لِّلسَّابِلِ وَالْحَرَامِ ۝۱۹ وَفِي الْأَرْضِ أَلْبَتٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ۝۲۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝۲۱ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
وَمَا تَوَعَّدُونَ ۝۲۲ قَرِيبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ يَّمِثُ مَا أُنْكُم
نُطِقُونَ ۝۲۳ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ ضَافٍ لِّإِزْهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝۲۴
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۝۲۵ فَرَأَى إِلَهُ
أَهْلِيهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝۲۶ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝۲۷
فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝۲۸
فَأَقْبَلَ بَعْهَ امْرَأَتُهُ فِي صَرَاقَتٍ وَجْهَهَا وَكَانَتْ بَحُورٌ عَقِيمٌ ۝۲۹
قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝۳۰

۱۲ که ده پرسن و ده لئین: پوژى هیامهت که ی دیت؟ بلئ:

۱۳ نه و پوژه دیت که نهوان له سه ر ناگر رایان ده گرن و
سزا ددرین.

۱۴ جا پییان دهوتریت بچه ژن سزای نه و کرداره
خرابانه ی خوتان نهوه نه و روژیه که له پیشدا زور بوئ
به په له بون و ههر ده تان وت: که ی دیت نه و روژه و
گالته تان پیی دههات؟

۱۵ بیگومان نه و روژه که هات پاریزکاران له ناو
باخچه یان و کانی ناوانی زوردان.

۱۶ جا نهوه ی که په روه ردگاری خوئان بوئ داناون
هه موی و مرده گرن بیگومان که نهوان پیش نهوه ی بچه
نه و به هه شته وه له دنیا دا چاکه کاربون .

۱۷ نهوان که می که له شه و ده خه وتن و زورتر به نوئرو
به ندایه تیه وه خه ریک ده بون. پیغه مبه رمان

هه رمویه تی: رَا أَيُّهَا النَّاسُ أَقْسُوا السَّلَامَ وَأَطِيعُوا الطَّعَامَ
وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ. / الرمدی، الانبای.

محله/ نه ی خه لکینه زور سه لام بکه و خواردن بده و

صححه/ ئەى خەلگىنە زۆر سەلام بىكەن و خواردن بىدەن و شەونوئىز بىكەن لە كاتىكدا كەخەلگى خەوتو، بەئەمن و ئەمانەو دەچنە بەهەشتەو {

١٨ جا بەرەبەيانيان داواى لىبوردنيان لە خوا دەکرد، لە فەرمودەدا ھاتوووە كە پيغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: {إِنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَخِيرِ، فَيَقُولُ: هَلْ مِنْ تَائِبٍ فَأَتُوبُ عَلَيْهِ؟ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرُ لَهُ؟ هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَيُعْطِي سُؤْلَهُ؟ حَتَّى يُطْلَعَ الْفَجْرُ/سُورَةُ الْأَنْكَافَاتِ/ بىگومان ھەمو شەوئىك كاتىك كە بەشى سىھەمى دەمىنئىت ﷻ دادەبەزىت بۆ ئاسمانى دنيا بەو شىوئى كە شايستە بەووە دەفەرموئ: ئايا كەسئىك ھەيە تەووبە بىكات تا تەووبەى ئى وەربرگرم؟ ئايا كەسئىك ھەيە كە داواى لىبوردن بىكات تا لىي بپورم؟ ئايا كەسئىك ھەيە داواى شتم لى بىكات تا داواكارىەكەى پى بدريت؟ ھەتا رۆژ دەبىتەووە كە كاتى بانگى بەيانىە { جا سىفەتئىكى ترى پەرھىزكاران باس دەكات و دەفەرموئ:

١٩ خۆ لەناو مال و سامانىندا بەشكىش ھەيە بۆ داواكاران و بى بەشان. كە ھەمىشە نزاى خىرى فرىشتەى جارچى دەيانگريتەووە . ئىنجا ﷻ سرنجى مروؤ بۆ چەند نىشانەيەكى گرنگى دەسلالتى خۆى رادەكئىش و دەفەرموئ:

٢٠ خۆ لەو زەوئەدا چەندىن نىشانە ھەيە لەسەر تەنھايى و دەسلالت و زانايى و كاربەجئى ﷻ بۆ ئەو كەسانەى كە ھىچ گومانئىك نىە لە بىرو باوەرپاندا. بەئى بەراستى ھەر ئەوان سوودى ئى وەردەگرن ئەگىنا ئەو بەلگانە بۆ ھەمو خەلگە.

٢١ جا لەناو خۆشياندا ديسان چەندىن بەلگەى گەورەو بچوك، ديارو ناديار ھەيە، دەى ئايا چا و نادرنەووەو بەجوانى تەماشائى خۆيان و پىكھاتەى لەشى خۆيان بىكەن و گەورەى و عەزەمەتى ﷻ يان بۆدەر كەوئىت؟

٢٢ رۆزىتان و ھەر بەلئىنئىكتان پى دەدرئىت ھەر لە ئاسمانەوئەيەو بەدەست خواپەو كەس لەو بارەووە ھىچى پى ناكريت، بەراستى ئەم تاكە ئايەتە بەسە بۆ باوەردار كە سەر بۆ كەس شۆر نەكات و ترسى لە كەس نەبئىت، چونكە

ئەوئى كە مروؤ لە دنياىدا لىي دەترسئىت كە لە دەستى بدات رۆزى و تەمەنىەتى كە ئەم دووانەش ھەر لە دەست ﷻ دان و كەس زىاد و كەمى پى ناكريت، پيغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ: {لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَفَعَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ إِلَّا تَرَوْنَ أَنَّهَا تَعْدُو حِمَاصًا وَتَرْوُحُ بِطَانًا/احمد. صححه الألبانى/ بىگومان ئەگەر ئىو بەشت بىهستن بەخوا بە بەشت بەستنئىكى راست بەدئىياپىووە رۆزىتان پى دەدات ھەروەك چۆن كە رۆزى دەدات بە بانئەد، كەبىگومان بەيانى دەردەچئىت سكى خائىو ئىوارە كەدەگەرئەووە سكى پرە؟ { دەى ئىتر ترس لە جگە لە ﷻ بۆجى؟! ئەى باوەرداران بىر بىكەنەووەو بىروباوەرپان چاك بىكەن.

٢٣ سا سوئند بە پەرورەدگارى ئاسمان و زەوى ئەوئى كە بەلئىنتان پى دراووە ئەم قورئانە راستەو ھەروەكو چۆن ئىو لەناو خۆتاندا قسە دەكەن و دەزانن خۆتانن قسە دەكەن ھەر ئاوەھا ئەم قورئانەو ئەو بەلئىنانەى كە پئىتان دراووە راستەو گومانى تئىدانىە.

٢٤ ئايا قسەى ميوانە بەرپزەكانى ئىبراھىم پى گەشتوووە.

٢٥ ئەو كاتەى كە ھاتنە لای و وتیان: سەلام، ئەوئىش بەباشتر لە وان وەلامى دانەووەو وتى: سەلام، واتە سەلاميان لىكردو، ئەوئىش بە سەلام لىكردنيان وەلامى دانەووەو ئىبراھىم ﷺ وتى: خەلگىكى نەناسراون.

٢٦ جابەھئىواشى و بەدزىووەو خۆى گەيانەدە خاوخىزانى و باسى مئوانەكانى بۆكردو خواردنئىكى چاكيان بۆ ئامادە كردن كە گوئىرەكەيەكى قەئەوى برژاو بو بۆى ھىئان.

٢٧ جانزىكى كردەووە لئىيان بەلام ئەوان دەستيان بۆ نەبردو نەيان خوارد ئىبراھىم ﷺ وتى: ئەووە بۆ ناخوئ؟

٢٨ ترسا كە نىەتيان باش نەبئىت (چونكە نان نەخواردن لەناو عەرەبدا بەلگەى يەك نەوئىستەو بەتەماى كەتنن سەبارەت بەو خاوەن مالە) جا كە ئەوانئىش ھەستيان بە ناردەھتى ئىبراھىم ﷺ كرد، وتیان: مەترسەو مژدەيان پئىدا بە كورپكى زانا، چونكە ئىبراھىم ﷺ تا ئەو كاتە

۲۱) جا ژنه‌کە‌ی به‌ هاوارم‌وه‌ هات‌و دای به‌ناو رومه‌تی خویداو وتی: من پیره‌ژنیکی بی سک‌و زام منداڵم‌ چو‌ن ده‌بی‌ت؟ جا ئە‌و می‌وانه‌ به‌ر‌یزانه‌ وه‌لامیان دایه‌وه‌.

۲۲) وتیان: به‌ئێ ههر ئاوه‌هایه‌و منداڵت ده‌بی‌ت که په‌روم‌ردگارت شه‌رمویه‌تی بی‌گومان که ئە‌و ههر خو‌یه‌تی داناو زانا.

۲۳) نی‌راهی‌م که ترسی نه‌ماو مژده‌ی کوریشیان پێ‌دا، خو ئە‌و ههر مرۆ‌فیکی دلسۆ‌زه‌و ده‌یه‌و‌یت بزانی‌ت کاری نه‌وانه‌ چی‌ی تره‌؟ شه‌رموی: ئە‌ی نی‌راوه‌کان ئە‌ی بۆ ج کاریکی گه‌وره‌ی تر هاتوون؟

۲۴) وتیان: بی‌گومان ئیمه‌ ره‌وانه‌ کراوین بۆ سه‌ر گه‌لیکی تاوانبار که گه‌لی لوته‌.

۲۵) تا بده‌ین به‌سه‌ریاندا به‌ به‌ردی له‌قور دروستکراو.

۲۶) که له‌لایه‌ن په‌روم‌ردگارت‌وه‌ دیاریکراوه‌ بۆ ئە‌وانه‌ی که له‌ سنور تی‌په‌ری‌ون و گو‌ی له‌ هیج نامۆ‌زگاریکه‌ریک ناگرن.

۲۷) ئە‌وسا ئیمه‌ش ئە‌وه‌ی که باوه‌ردار بوو له‌و شو‌ینه‌دا ده‌رمان کردن.

۲۸) خو جگه‌ له‌ مائیکی موسلمانیش که‌سی ترمان له‌و شو‌ینه‌دا ده‌ست نه‌که‌وت که لوت‌و دوو که‌چه‌کە‌ی بوون که به‌باوه‌ردارو موسلمان (المؤمن) و (المسلم) خودا ناوی هینان واته‌: خاوه‌نی بی‌روباوه‌ریکی راست‌و دروست‌و کردار گه‌لیکی پاکیان هه‌بوه‌.

۲۹) جا له‌ویدا نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌مان دانا بۆ ئە‌و که‌سانه‌ی که له‌ سزای به‌ژان ده‌ترسن. تابیر له‌ به‌سه‌رهاتی ئە‌و گه‌له‌ بکه‌نه‌وه‌.

۳۰) خو له‌ داستانی موساییدا (عليه‌السلام) په‌ندو نامۆ‌زگاری هه‌یه‌ بۆ خه‌لکی له‌ خواترس ئە‌و کاته‌ی که ناردمان بۆ لای فیرعه‌ون به‌ به‌لگه‌ی ئاشکراوه‌، که‌ده‌ست‌و عه‌ساکه‌ی بو.

۳۱) جا ئە‌و نه‌ک باوه‌ری نه‌کرد، به‌لکو بشتی کرده‌ راستی‌و باوه‌ری نه‌هینا له‌گه‌ل هه‌مو هی‌زو پالێشته‌کانیداو وتیان: جادووگه‌ره‌ یان شی‌ته‌، جا خوا رقی ئێ هه‌ستان‌و ده‌فه‌رموی:

﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ ۲۱ ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ۲۲ ﴿لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِبَارَةً مِّن طِينٍ﴾ ۲۳ ﴿سُومَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ۲۴ ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۲۵ ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَنٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ۲۶ ﴿وَرَكَّاعِينَ إِتَاءَ إِلَٰهٍ لَّا يَدِينُ خَافُونَ عَذَابَ آلَاءِهِ﴾ ۲۷ ﴿وَفِي مِصْرٍ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ ۲۸ ﴿فَتَوَلَّىٰ رُكُودًا وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْثُون﴾ ۲۹ ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ﴾ ۳۰ ﴿فَبَدَّلَ لَهُمْ فِي آلِيمٍ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ ۳۱ ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾ ۳۲ ﴿مَا تَذُرُّ مِّن شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَارِئِمْ﴾ ۳۳ ﴿وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ ۳۴ ﴿فَعْتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ ۳۵ ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ ۳۶ ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِّن قِيَارٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِّينَ﴾ ۳۷ ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمًا فَتَسْقِينَ﴾ ۳۸ ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ ۳۹ ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ﴾ ۴۰ ﴿وَمِن كُلِّ مَثْوٍ خَلَقْنَا رَجُلَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ۴۱ ﴿فَقَرُّوا إِلَىٰ آلِهِ إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ۴۲ ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ۴۳

۲۱) ئە‌وسا ئیمه‌ش خو‌ی‌و سه‌رباز‌ه‌کانیمان به‌ توندی گرت‌و فریمان‌دانه‌ ناو ده‌ریاوه‌ له‌ حالیکدا که ئە‌و سه‌ره‌نشت ده‌کرا.

۲۲) جا هه‌روه‌ها له‌ داستانی گه‌لی عادی‌شدا به‌لگه‌ی گه‌وره‌ هه‌یه‌ بۆ په‌ندو نامۆ‌زگاری دل زیندووون ئە‌و کاته‌ی که بایه‌کی بی خیرمان بۆ ناردن.

۲۳) که نه‌یدا به‌سه‌ر هیج که‌سیکدا مه‌گه‌ر کردبیتی به‌ پێ‌شه‌ی ر‌زیو .

۲۴) خو هه‌روه‌هایش له‌ داستانی گه‌لی سه‌موددا به‌لگه‌ی گه‌وره‌ هه‌یه‌ بۆ په‌ند ئێ وه‌رگرتن ئە‌و کاته‌ی که وش‌ره‌که‌یان کوشت‌و پ‌ییان وت‌را رابو‌یرن تا کاتی هاتنی س‌زا پاش س‌ی ر‌ۆژ.

۲۵) جا ئە‌وان له‌ فرمانی په‌روم‌ردگاری خو‌یان لایان دا، ئە‌وسا نه‌عه‌رته‌یه‌ک گرتنی له‌حالیکدا ته‌ماشایان ده‌کرد، جا نه‌ توانای لادانی ئە‌و س‌زایان هه‌بو نه‌ توانای خو‌گور‌یزدانا ل‌یی.

٤٥ جا نه يانتوانی راست ببنه وه و دزایه تی بکه و نه شیان توانی تۆله ی خویان و مر بگر نه وه، له راستیدا نه وه گالته کردنه پییان چونکه له دنیا دا زۆر به توانا وه یزی خویاندا دهنازین.

٤٦ خۆ گه لی نوحیش له پیشدا سزادران و کران به په ند بۆ پاش خویان چونکه بیگومان نه وانیش گه لیک بوون له سنور تی به ری بوون. جار یکی تر سرنجمان به روه ده سلاتی خۆی راده کیشی و ده فهرموی:

٤٧ جا ئەم ئاسمانانه مان کرد به بان بۆتان و دروستمان کرد به هیزو قوه تی خۆمان و کهس تیییدا به شدار نه بو وه بیگومان به رهیشی پی دده مین و فهرمان تری دمه کین.

٤٨ خۆ ئەم زهویه شمان راخست بۆ دروستکراوه کانه مان ئای ئیمه چه ند ریک و پیک که رو پاخه ری باشین.

٤٩ نه وسا له هه مو شتیکیشدا ئیمه جووتمان دروستکردوه بۆ نه وه ی بیر بکه نه وه و الله به چاکی بناسن و ریگای راست بگرن .

٥٠ ده ی به ره و الله رابکه ن بیگومان من بۆ ئیوه له لایه نی خۆیه وه ترسینه ریکی ئاشکرام.

٥١ له گه ل الله دا هیچ خودایه کی تر مه به رستن بیگومان من بۆ ئیوه له لایه ن خۆیه وه ترسینه ریکی ئاشکرام.

٥٢ ههروهکو له گه ل تۆدا ئەم گه له رهفتاری خراپ دمه کەن ههروهها هیچ پیغه مبه ریکیش نه هاتوه بۆ خه لکانی پیش خویان مه گه ر پییان وت بیّت: جادووگه ره یان شیّت. واته تۆش نا ره حه ت مه به و ئەم هسانه تازه نین که به تۆ دهوتریّت به لکو خوا نه ناسان تازه و کۆنیان قسه یان وه ک یه که.

٥٣ ئایا نه وانه پشت به پشت ئامۆژگاریان کردوه به یه ک که به م جوړه قسه بکه ن (نه خیر وانیه) به لکو نه وان هه ر بۆ خویان گه لیکی سه رکه ش بوون وه ره نه وه سه رکه شه ی ش کردوونی به برای یه ک و له یه ک ده چن.

٥٤ سا تۆ پشتیان تیبه کو خۆتیان ئی هه له بکه و هیچ که سیش گله یی و گازانده له تۆ ناکات، واته: ئیمه تۆ به

کذّٰلکَ مَا اَتٰی الْاٰیٰتِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَیْرُ اَوْجُنُوْهُ ٥٢ اَتَوَاصُوْا بِهٖۤ اَبْلَ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوْنَ ٥٣ قَوْلٌ عَنْهُمْ فَمَا اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ٥٤ وَذِکْرٌ فَاِنَّ الذِّکْرَیْ لَنَنْفَعُ الْمُؤْمِنِیْنَ ٥٥ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِعِبَادُوْنَ ٥٦ مَا اُرِیْدُ مِنْهُمْ مِنْ زَرْقٍ وَمَا اُرِیْدُ اَنْ یُّطِیْعُوْنِ ٥٧ اِنَّ اللهَ هُوَ الرَّزّٰقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِیْنِ ٥٨ فَاِنَّ لِلَّذِیْنَ ظَلَمُوْا ذُنُوْبًا مِّثْلَ ذُنُوْبِ اَصْحٰنِهِمْ فَلَا یَسْتَعِیْجِلُوْنَ ٥٩ قَوْلٌ لِلَّذِیْنَ کَفَرُوْا مِنْ یَوْمِهِمُ الَّذِیْ یُوعَدُوْنَ ٦٠

سُورَةُ الْاَنْكَاسَاتِ ٥٢ ٤٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالطُّوْرِ ١ وَکَتَبَ مَسْطُوْرًا ٢ فِی رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ٣ وَالْبَیْتِ ٤ الْمَعْمُوْرِ ٥ وَالسَّیْفِ الْمَرْفُوْعِ ٥ وَالْحَرِّ الْمَسْجُوْرِ ٦ اِنَّ عَذَابَ رَبِّکَ لَوَقِیْعٌ ٧ مَا لَکُمْ مِنْ دَافِعٍ ٨ یَوْمَ تَمُوْرُ السَّمَاءُ مَوْرًا ٩ وَتَسِیْرُ الْجِبَالِ سِیْرًا ١٠ قَوْلٌ یُّوْمِیْرُ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ ١١ الَّذِیْنَ هُمْ فِی حَوْضٍ یَلْعَبُوْنَ ١٢ یَوْمَ یَدْعُوْنَ اِلٰی نَارٍ جَهَنَّمَ دَعًا ١٣ هٰذِیْہِ النَّارُ الَّتِیْ کُنْتُمْ بِهَا تُکَذِّبُوْنَ ١٤

تاوانبار نازانین و لۆمه یشت ناکه یین له سه ر نه وه هه لۆیسته خراپانه ی نه وان و له و پشت تیگر دنه ت.

٥٥ به بیر به یته ره وه و باسیان بۆ بکه بیگومان به بیر هیئانه وه سوودی هه یه بۆ باوه دران.

٥٦ نه وسا من جنۆکه و مرۆقم هه ر بۆنه وه دروستکردوه که بم په رستن. واته هاتنی دنیا مان بۆ په رستنی الله یه و بۆ تا قی کردنه وه ی په ری و ئینسانه هه تا له دوا رۆژدا هیچکام له ئیمه نه یبیّت به هانه. ئینجا الله ده فهرموی:

٥٧ من له وان رۆزیم ناویّت و نامه ویّت که خواردنم بدنه ی، تا بلّین خوا نیازی به ئیمه هه یه، نه خیر نه و نیازی ئیمه دینیته جی و بزّیویمان پی دده ات.

٥٨ بیگومان که خودا هه ر خۆیه تی رۆزیدهر و خاوه نی هیزی پته و.

٥٩ سا بیگومان بۆ نه وه که سانه ی که سته میان کردوه به شیکیان بۆ هه یه له سزا ههروهکو به شی هاوړی

له ناوچوه پیشوده کانیان جا با پهله نه کهن، د نیا بڼ پتی ده کهن و سزای کرداری ناپه سهندی خویان و هرده گرن.

۶۰ سا واویدلا بۆ نه و که سانهی که خوانه ناس بون له و رۆژهی که به ئینیان پیدراوه که قیامت و باقی به سهرات و روداوه که و هوسه خته کانیه تی.

سورمتی تور

۴۹

۵۲

سورمتی تور که سورمتی په نجاو دووه می قورنانه، له مه کهدا هاتوته خوارمده و چلو نو نایه ته. و تراوه به گویری دابه زین سورمتی هفتاو پینجه مه و پاش سورمتی (نوح) و پیش (المؤمنین) دابه زیوه، و تراوه که ناسخ و مه نسوخی تیدا نیه جگه له نایه تی «واصبر لحکم ربک فانک باعینا... الآية» که به نایه تی "السيف" نه سخ بوته وه، پیغه مبه ر ۱۱ له نوژی مه غریبدا سورمتی توری خویندوه.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینه هایهت میهره بان

۱ سویند به کیوی تور نه و چیا بهی که خوی بالاده ست له گه ل موسادا گفتوگوی کردوه.

۲ وه سویند به په روی دیږ دیږ نوسراو.

۳ له ناو پیست و کاغه زو شتی تر که بلا و کراویه

۴ جا سویندیش به (بیت المعمور) که له ناسمانی هه وته مدایه و فریشته کان ته وافی ده کهن هه روه که له زه ویدا خه لکی ته وافی که عبه ده کهن. له فهرموده دا هاتووه که شهوی میعراج پیغه مبه رمان ۱۱ فهرمویه تی: پاش شهوی که له ناسمانی هه وته مدایه تی په ریم ۱۱ ثُمَّ رَفَعَ إِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَإِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفًا لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ أَحَدٌ مَّا عَلَيْهِمْ / مَقْعُ عَلَيْهِ / پاشان به رزکراوته وه بۆ (بیت المعمور) که چی دی هه مو رۆژیک هه فتا هه زار فریشته ده چنه ناویه وه بۆ ته وافو جاریکی تر ناگه پینه وه بۆ ته وافکردنی، واته: هه ریه که جاریان به رده که ویت.

۵ سا سویند به و بانهی که به رزکراوته وه که ناسمانه.

۶ وه سویند به و ده ریایه ی که لیوان لیوه، سویند به و پینج شتانه.

أَفِصْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۱۵ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۶ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُُنٍ ۱۷ فَتُكْهِمُونَ بِمَاءٍ أَنْهَمُ رِيحُهُمْ ۱۸ وَفَنَّهُمْ مِنْهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ ۱۹ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۰ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۲۱ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ فَأَمَّا إِلَهُكُمْ فَذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلٌّ آمِرٌ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۲۲ وَأَمَّا ذُنُوبُهُمْ فَبِكُفْرِهِمْ وَلَحْرِ مَآئِشَتِهِمْ ۲۳ يَنْتَرِعُونَ فِيهَا كَأَنَّهُمْ لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ ۲۴ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زُلْفًا لَهُمْ مَا كَانَتْهُمْ يُؤْلَوْنَ ۲۵ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۲۶ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۲۷ فَرَجَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ ۲۸ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۲۹ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۳۰ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَبُّ رَبِّكَ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۳۱ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْزِلِينَ ۳۲

۷ بیگومان سزای په روه دگارت بۆ سته مکاران دیته دی.

۸ هیچ پالنه ریکیشی نیه که لای بدات له سهر نه وان.

۹ نه و رۆژهی که ناسمان ده جولیت جا چوون جولاندنیک

و چیاکان ده رۆن ج رۆیشتنیک.

۱۱ نه و سا واویدلا له و رۆژهدا بۆ نه و که سانهی که

پیغه مبه رانیان به درۆ خسبته وه و باوهریان نه هی نابیت.

۱۲ نه و که سانهی که له ده ریای بی ناگایی و شتی په ر و بوچدا یاری ده کهن.

۱۳ نه و رۆژهی که به پالنان به ره و ناگری دۆزه پالده نرین.

۱۴ جا پییان ده و تریت: نه مه نه و ناگره یه که نیوه باوهرتان پیی نه بو.

۱۵ نایا نه مه جادوو یان نیوه چاوتان نابینیت؟ به م شیوه یه له ورۆژهدا گالته یان پیده کریت.

۱۶ جاپییان ده و تریت: بچنه ناویه وه، سا نیر له سهر نه و

ناگره خوتان بگرن یان خوتان نه گرن یه کسانه بۆتان.

چونکه ئەو خۆگرتنەتان هیچ سوودیکتان بێ نادات، ئەو هەر تۆلەى ئەو هەیه که کردووتانە و خوا ستم لە کەس ناکات.

١٧ بێگومان بارێزکاران لەناو باخچەگەل و نازو نیعمەتدان.

١٨ ڕادەبویژ و شادمان بەوێی که پەرورەدگاریان پێی بەخشیون و پەرورەدگاریان لە سزای دۆزەخ پاراستوونی. ئەوسا پێیان دەوتری:

١٩ بخۆن و بخۆنەو لە باتی ئەوێ که کردووتانە و نۆشی گیانتان بێت.

٢٠ لەسەر تەختی ریزکراو پال دەدەنەو و کچی سپی و چا و گەورەمان پێداون.

٢١ ئەوسا ئەو کەسانەى که باوەریان هێناو و ئەوانەش که پەڕەیان کردوون لە رۆلەکانیان بە بیرو باوەر ئەو رۆلەکانیان پێدەگەیهێنن لە بەهەشتدا و هیچ شتیکیش لە چاکەى ئەوان کەم ناکرێتەو و هەمو کەسیکیش لە بارمەتەى کردەوێ خۆیدا. پێغه مېهر ﷺ دەفەرموی: {إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ دَرَجَةً الْمُؤْمِنِ إِلَيْهِ فِي دَرَجَتِهِ وَإِنْ كَانُوا دُونَهُ فِي الْعَمَلِ لَيَرْفَعَنَّ بِهِمْ عِنْدَهُ ثُمَّ قَرَأَ (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ..الآيَةِ) ثُمَّ قَالَ وَمَا نَقَصْنَا الْآبَاءَ بِمَا أُعْطِيَ الْبَنِينَ / السُّلَّةُ الصَّحِيحَةُ

بێگومان کە ﷻ ئەوێ باوەردار بەرز دەکاتەو و بۆ لای هەرچەند لە کرداری چاکیشدا لە پلەى ئەودا نەبێت تا چاوی بەوان رۆشن بکاتەو، لە پاشان ئەم نایەتەى خۆیندەو (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ..الآيَةِ) پاشان فەرموی: خوا فەرموی: ئێمە لە پاداشتی باوکانمان کەم نەکردووەو بەهۆى ئەو بەخششەى کە داومانە بە کۆرەکانیان {بە ئێ باوەرداران مادام باوەریان هێنا بێت دەگەیهێنرێت بە پلەى بەرزى باوکانیان لە بەهەشتدا.

٢٢ جا میوێ فرەوان و هەر گۆشتێک که ئارەزوێ بکەن پێمان داون.

٢٣ لەوێدا پیاڵەى شەراب بەیەکتەر دەگۆرنەو، جا نە قسەى پێو پوچی تێدا و نە گوناھباریش دەبن تێدا. بەلکو هەر کەمێ و سەیران و سەلام سەلامە

٢٤ جا خزمەتکاری تازە پێگەیشتوی کۆرانیان هەیه که بە خزمەتکردنیان سەرگەرمەن ئەوێندە سپین هەروەکو دانەى مروارین لەناو توێکلدا و هەرگیز تۆزى ئى نەکەوتی.

٢٥ ڕوودەگەنە یەکتەر و لە یەکتەر دەپرسن لەو نازو نیعمەتەى که خودا پێی داون چۆن ئەو خێرە گەورەیان دەستکەوتو؟

٢٦ دەلێن: بۆیە ئەمەمان پێداو چونکه بێ گومان ئێمە لە دنیاى ئەناو خاوخێزانى خۆماندا لە خودا دەترساین و خۆمان لەو شتانه دەپاراست که خودا لێمان تۆرە ببێت.

٢٧ جا خوا ئەم چاکەیهى لەگەڵ ئێمەدا کردو لەو سزا ژەهراویە پێ ژانەى پاراستین.

٢٨ بێگومان ئێمە لە دنیاى هەر ئەومان دەپەرست چونکه ئەو بێگومان چاکەکار و زۆر مېهرمبانه

٢٩ سا تۆ بیران بخەرمەو و نامۆزگاریان بکەو گۆى مەدە قسەى ئەوان که دەلێن: کۆلێنانیە یان شیتە چونکه تۆ نە کۆلێنانیت نە شیتیت.

٣٠ یان دەلێن: شاعیرەو چاوەرێ دەکەین تا دەمرێت و پاشان دەنگوباسى نامێنێت.

٣١ تۆش بلێ: چاوەرێ بکەن ئەوسا منیش لەگەڵتاندا لە چاوەرێ کەرانین.

٣٢ نایا خەونەکانیان فەرمانیان پێ دەکات بەمە که بلێن ئەو کۆلێنانیە یان شیتە یان شاعیرە؟ یان ئەوان هەر بۆ خۆیان گەلێکی سەرکەشن؟

٣٣ یان دەلێن ئەمە قسەیهکە و خۆى لە سینەى خۆى هەلێدەبەستێت؟ نەخێر هیچ کام لەوانە نیە بەلکو ئەوان باوەر ناهێنن،

٣٦) نهگەر راست دهكهن و نه مه ددست هه لېسته دهی با
قسهیه کی وهك نه ودم بو بهینن.

ياپا ھەر لە خۇيانەو بەبى دروستكەرىك دروستبوون؟
ياپا ئەوان خۇيان دروستكەرن؟

❦ **يان ئايا ئەوان ئاسمانان و زەوييان دروستكرده؟**
نەخىر، بەلگە ئەوان ئەم راستىە ناسەلمىنن و لە گوماندان.

٢٧
يان ئايا لەلای ئەوانە گەنجینەی پەرورددگارت تا
بەکەیفی خۆیان کۆ دەکەن بە پیڤەمبەر و چی بە کەس
دەدەن بە مەیلی ئەوان بێت؟ یان ئايا هەرئەوان
دەسەڵاتدارن و دەبێت بەگوێرەی داخووزی ئەوان ئیش
بکړیت؟

يان ئايا پەيزمەكيان نيه كه بهسەريدا سەرگەون بۆ
ئاسمان و گوۋ بگرن له فرشتهگان جا ئەوسا ئەو
بیسەرەيان بەلگەي رۆشتيان بۆ بەھنیت؟

❦ يان نايا كچ بۆ ئەو (دەيانووت ھرىستەكان كچى خۇدان) و كوپ بۆ ئەوانە ؟ واتە ئەو كە بۆ خۇيان پېيان ناخۇشە كە كچە دايدەنېن بۆ خۇدا؟!

يان نايا تو له سهر گهيانډنې نهم په پامه داوای کړيږي
 لي ده که یت، جا نه وانیښ به و بونه و توشی زیان بښ و
 باریان هورس بیټ و نه توانن نهم په پامه و مرگړن؟

٤١) يان ئايا نهيئي لاي خوڻانه، جا نهوسا نهوانيش بو
خوڻان دنوسنو دڙايهتي پيغهمبري ﷺ پي دهڪن؟

٤٢ يان نايانئەوان دەيانەوئیت ھێلێك بکەن و ناییتی
پێغەمبەر بەدرۆ بخەنەود؟ جا بادلئایان ئەو کەسانەى کە
خوانەناسن ھەر خۆیان ھێل لى کراو.

۱۳ یان ئایا جگه له خودا پهرستراویکی تری راستیان ههیه که بێت به دهمیانهوه له کاتی تهنگانه داو له روژی دوایشدا له سزای خوا رزگاریان بکات؟ پاکو و بێ عهیبی بۆ خودا لهوێ که نهوان دمیکن به هاویهشی خودا .

٢٢) أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلُمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ
 ٢٣) بَلْ لَا يَتُوبُونَ ٢٤) فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ٢٥) أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ٢٦) أَمْ خَلَقُوا
 ٢٧) السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يَتُوبُونَ ٢٨) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
 ٢٩) رَيْكِ أَمْ هُمْ الْمُضْطَبُّونَ ٣٠) أَمْ هُمْ سَاءُ يَسْتَعِينُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 ٣١) مُسْتَعِينُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ٣٢) أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ٣٣)
 ٣٤) أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ٣٥) أَمْ عِنْدَهُ الْغَيْبُ فَهُمْ
 ٣٦) يَكْتُمُونَ ٣٧) أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ٣٨)
 ٣٩) أَمْ هُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٤٠) وَإِنْ رَوْا كَسْفًا
 ٤١) مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ٤٢) فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا
 ٤٣) يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ٤٤) يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 ٤٥) وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٤٦) وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ
 ٤٧) أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٤٨) وَأَصْبَحَ لِرَبِّكِ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 ٤٩) بِحَمْدِ رَبِّكِ حِينَ تَقُومُ ٥٠) وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ٥١)

خۆ ئەگەر ببینن پارچەبەك لەم ئاسمانەو بەكویتە
خوارەو دەلێن: هەوڕێكی زۆر قایم و پشتمدارەو دان
بەسزاوئۆلەي خودا دا نانێن تانەكەونە ناویەو، جا ئەو
كاتە داوای رزگار بون دەكەن و كەس نایەت بەهانایانەو
دەبێ ئۆلەي سزای خوێان وەرگیرن.

سا تۆ وازيان ئى بېيىنە تا دەگەن بەر رۆژى كە تىيدا
بېيەش دەكەن لەبەر شەرمەزارى و سەختى سزايان،

٤٦) ئەو رۆژەى كە ئەو فیلەیان هیچ سوودیکیان پى ناداتو ئەوان یارمەتى نادرین و هیچ كەسیش ئاوریان لى ناداتهوه.

١٧ جا بئ درو بوئو كه سانهى كه ستميان كردوه سزايهكى گه وهرى تر جگه له مهى دنيا دا ههيه، به لام زوربهى نهوان نازانن كه نهو رۆژه ره شه ديتته به ره وه بۆيان به لكو گالته به باسكه رانى دهكهن.

سا تۆدان بە خۇتدا بىگرە بۇ ھاتنى فرمانى،
پەروردىگارت، جا تۇ بىگومان لەژىر چاودىرى ئىمەدايتو
دەمبىنىن و دەتبارىزىن، سا تۆ تەسبىحاتى پەروردىگارت

سوجدی تیدا بیت سورتهی (النجم) بو، وتی: پیغه مبهری
خو! سوجدی بردو نهووی له پشتیه و میون سوجدیهان
برد، جگه له یهک کهس که هه ندیک له خاکی هه لگرتو
سوجدی برد به سهریدا، ده لیت نهووم بینی له پاشدا به
کافری کوژرا، نهویش ئومهیهی کوری خه له ف بوو.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیهیهت میهره بان

سوتند بهو نه ستیره ی که به رهو ئاوابون ده چیت.

نهو هاورییه تان که زور به چاکی دهی ناسن واته
محمد نه گومرا بووه نه له پیی راست لای داوه.

نهو له خوویه وه قسه ناکات.

نهو قورئانه جگه له وه حیه که بو ی رهوانه کراوه
شتیکی تر نییه. نه مه به لگهیه له سهر نهووه که سونه تی
پیغه مبهره وه حیه له لایهن پهرومردگاره وهیه
پیغه مبهران بو یان بووه که ئیجتههاد بکهن، جا نه گهر له
ئیجتههاد که یاندا نه یان پیکابیت خوا ئاگاداری
کردونه ته وه، دهی که واته له ههر قسه یه کیان ئاگادار
نه کراونه ته وه دیاره پیکایانه و خودا نهووی مه به سته، جا
دهر ده که ویت که پیغه مبهران هیچ قسه یه کی ئارده ژوکاریان
نه کردوه، چونکه ئیردراوی خودان و ده بی نهو جوئی
ده ویت ئاوابلین به بی کهم و زیاد.

فریشته یه کی زور به توانا که جبرئیله نهو
وه حیه یی له لایهنی خوداوه هی ناوه و به پیغه مبهری
گه یاننده وه شارمزی کردوه.

خاوه نی توانایی زورو سهرو سیما جوان و ریک و پیک،
جا نهو له لای سهریه وهی وه ستا.

جا نهو له پرووی رۆژه ه لاته وه له سهری سهره وه بو
پیغه مبهرمان له نه شکوه تی حیرادا له رۆژه لاتی
ناسمانه وه جبرئیلی بینی له سهر شیوهی خو ی که به ههر
کویدا ته ماشای ده کرد پری کردبوو که شهنش سه د بالی
هه بووه.

پاشان نزیکبویه وه نهوسا نزیکتر که و ته وه.

به نه ندازه ی دوو که وان و نزیکتریش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْمَوَىٰ ۝۳ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۸
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱ أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَابَرَىٰ ۝۱۲ وَلَقَدْ رَآهُ
نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝۱۵
إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ
مِنَ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۸ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝۱۹ وَمَنْوَةَ
الْأُثْلَىٰ ۝۲۰ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝۲۱ تِلْكَ إِذْ أَوَّسَهُ
ضُرِبُ ۝۲۲ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهَدَىٰ ۝۲۳ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝۲۴ فَلِلَّهِ
الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝۲۵ وَكَرَّمْنَا فِي السَّمَاءِ لَا تُفْنَىٰ
سَفْعَتُهُمْ سَيْفًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝۲۶

بکه له گهل سوپاسگوزاریدا نهو کاته ی راست ده بیته وه ج
له خه و یان هه ستان بو ههر کاریکی چاک.

جا له به شیکی شهویشدا ته سببجاتی بکه به
شه و نو یژ کردن و پاش ئاوابوونی نه ستیره کانیش
ته سببجاتی بکه به کردنی دوو رکات سونه تی پیش نو یژی
به یانی. له پیغه مبهره وه هاتوه که هه رمویه تی: {رُكْعَتَا
الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا/ مسلم وغیره/ دوو رکاتی نو یژی
سونه تی پیش نو یژی به یانی چاکتره له دنیا و لهووی که
تییادیه}.

سُورَةُ النَجْمِ ٥٣

سورتهی (النجم) یان (والنجم) که سورتهی په نجاو سی هه می
قورئانه، له مه که دا هاتوته خواره وه و شه ست و دوو ئایه ته،
وتراوه به گویره ی دابه زین سورتهی بیست و سی هه مه و
پاش سورتهی (الإخلاص) و پیش (عبس) دابه زیوه.
عه بدولای کوری مه سعود ده لیت: {أَوَّلُ سُورَةٍ أَنْزِلَتْ فِيهَا سُجْدَةٌ
وَالنَّجْمِ قَالَ فَسَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَسَجَدَ مَنْ خَلَقَهُ إِلَّا رَجُلًا رَأَيْتُهُ
أَخَذَ كَفًّا مِنْ تُرَابٍ فَسَجَدَ عَلَيْهِ فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قَتِلَ كَافِرًا وَهُوَ أُمَيَّةُ
بْنُ خَلْفٍ/ مصنف علیه/ یه کهم سورته ی که هاتبیته خواره وه و

۱۰ نهوسا پهرومردگار بههوی جبرئیلوه وهچی کرده لای بهندهی خوی که محمده ﷺ نهودی که ویستی پیی بگات پیی گه یاند.

۱۱ دلی محمد ﷺ دروی نهکرد لهودی به چاوی بینیبوی. ئیبنوعهباس و کهعب پیان وایه مه بهست بینینی ﷺ یه بهلام دایکمان عایشه و نهبو هورمیره و ئیبنو مهسعود رایان لهسهر نهودیه که مه بهست بینینی "جبرئیل" ه. مهسروق دهئیت دایکمان عایشه وتی: هرکهس گومانی واییت که محمد ﷺ ی بینیه بهراستی درویه کی گهوردی بهدهم ﷺ وه درستکردوه، جا منیش وتم: نایا ﷺ نافهرموی: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ بهراستی لهراسه ریه وهله لای رۆژه لاته وه بهرونی بیني ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ بهراستی جاریکی تر بیني ﴿جَا نَهْوِشٍ وَتَى: أَنَا أَوَّلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ إِنَّمَا هُوَ جِبْرِيلُ لَمْ أَرَهُ عَلَى صُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا غَيْرَ هَاتَيْنِ الْمَرَّتَيْنِ رَأَيْتُهُ مُنْهَبِطًا مِنَ السَّمَاءِ سَادًّا عِظَمَ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾ سف/ع/له/ من یه کهم کهسی نه مومه تهم که نهو پرسیاردی له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد بیت، جا فهرموی: نهوه جبرئیل بوه بینیه مبه که نه مدیه لهسهر نهو وینهیه که دروستکراوه، جگه لهو دوو جاره که دیم له ناسمانه وه دهاته خوار که گهوره ییه کهی نیوان ناسمان و زهوی پر کردبو ۱۲ نایا گومانقان هیه لهودی که نهو دهی بینیت و کی شهی له گهل دهکن؟

۱۳ سویند بیت جاریکی تر جبرئیلی لهسهر شیوهی خوی بینیه. ئیبنو مهسعود دهئیت: ﴿قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَأَيْتُ جِبْرِيلَ عَلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَلَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ﴾ احمد، قال الألبانی: إسناده حسن/ پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: لهسهر که ناری نهوپه ردا جبرئیل دی که شش سه دبالی هه بوو { پیغه مبهر ﷺ دوو جارجبرئیلی بهو شیوهی که دروستکراوه بینیه جاریک له بهی زهوی و ناسمانداو جاریکیش له شهوی معراجدا.

۱۴ له لای (سیدره المنتهی) دا واته داری که ناری نهوپه، پیغه مبهر ﷺ له باسی شهوی معراجدا فهرموی: ﴿ثُمَّ رُفِعَتْ إِلَيَّ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى فَإِذَا نَبْقُهَا مِثْلُ قِلَافٍ فَجَرَّ وَإِذَا وَرَقُهَا مِثْلُ آذَانِ

الْفِيلَةِ قَالَ هَذِهِ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَإِذَا أَرَبَعَةُ أَنْهَارٍ﴾ سف/ع/له/ پاشان سیدره تولونته ها بهر زکرایه وه بو لام که بهر ده کی وه کو گۆزه له بچو که کانی هه جهریو و گه لا کانی شی وه ک گوئی فیلان و ابو، فهرموی نهودیه سیدره تولونته ها وهوی جوار روباریش بوو {

۱۵ له لای نهو دار که نارهیه باخچهی جیگای گه رانه وهی فريشته کان و رۆحی شه هیدان و پاریزکاران.

۱۶ نهو کاتهی که نهو که نارهی داپوشی نهودی که داپوشی له فريشته کان و بالنده و نوری پهرومردگارو شتانی تر.

۱۷ چاو لیی لانه داو سهیری دهکرد، به لکو راست چاوی پیی کهوت و له سنوری خوی دهر نه چوو.

۱۸ به راستی زوریک له نیشانه گهوره کانی پهرومردگاری بینیه. ۱۹ نایا لات و عزات بینیه.

۲۰ جا مه ناتی سیه می تریشان بینیه که به خویان دهزانن پاش نهو هه مو نیشانه گهوره و به موانه ی که باسکران سه بارهت به ته نهایی و دهسه لات و زانایی خودا؟!

۲۱ نایا کور دهبی بو ئیوه بیت کج بو ﷺ؟! ۲۲ نه گهر واییت نهوه بهشکردنیکی سته مکارانه یه، شتیک که بو خوتان پیتان ناخوشییت بو خودای دابنن؟!

۲۳ نهوانه ته نه چهند ناویکن که خوتان و باو باپیرانتان ناوتان بو داناون هیچ بهلگه یه کی بههیز نه هاتوه له لایه ن خوداوه تا نهوان به دهستیوه بگرن، به لکو نهوان ههر پهیره ی له گومان دهکن و نهودی که نهفس نارم زوی دهکات و به راستی نهوان له لایه ن پهرومردگاریانه وه رینمایان بو هاتبو و لهسهر زمانی پیغه مبهری خودا ﷺ بهلام پشتگوئیان خست.

۲۴ نایا مروفت ههرچی نارم زو بکات بو دی بیت؟

۲۵ نهوسا ههر بو خودایه دوارو زو دنیایش مولکی خویه تی و چو ن نارم زو بکات دهیکات و هیچ شتیکی نه م بوونه ومره ریگای پی ناگرییت و ناتوانییت گیره شیوینی له هاتنه دی بریاره کانیدابکات.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُوكُنَّ الْمَلَائِكَةَ نَسِيَةً الْأُنثَى
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ يُرِيدُ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَاطِنًا أَفَلَا تُبْصِرُونَ وَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ
إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْعَفْوَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ أَتَقَى ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يَلْبَسْ بِمَا فِي صُحُفٍ
مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَاتَّبِعْ هِمًّا لَدَى وَفَى ﴿٣٧﴾ أَلَا نَزَرُ وَأَنْزَرُ وَنَزَلُخْرَى
﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ
يُرَى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾ وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى
﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

﴿٢٨﴾ لهو ئاسمانه‌دا فریشته گه‌لیکی زور هه‌ن که شه‌فاعه‌ت و تکای ئه‌وان هیچ سوودی نابیت، مه‌گه‌ر پاش ئه‌ودی که خودا خوی ماوه بده بۆ که‌سیک که ئاره‌زووی ئی بیت و رازی بیت لئی. جا ئه‌مه سه‌بارت به‌و فریشتانه بیت که هیچ تاوانیک ناکه‌ن، ئیتر چۆن چاوه‌ری ده‌که‌ن له شتانیک که خاوه‌نی هیچ نین شه‌فاعه‌تتان بۆ بکه‌ن ئه‌ی نه‌زانینه؟

﴿٢٩﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌ رۆزی دواپی نیه فریشته‌کان به‌ناوی کچان ناو ده‌به‌ن و ده‌لێن کچی خودان!

﴿٣٠﴾ ئه‌وان هیچ زانیاریه‌کیان له‌ لا نیه له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌ی خویانه، به‌لکو هه‌ر دوا گومانی پپو پوچ که‌وتوو و گومانیش له‌ بازاری راستیدا هیچ ره‌واجیکی نیه و ناتوانیت جیگای راستی پریکاته‌وه.

﴿٣١﴾ سا تۆش گوئ به‌و که‌سه مه‌ده که له‌باسی ئیمه‌ لای داوه مه‌به‌ستی هه‌ر ته‌نها ژیا‌نی دنیا بوه. پیغه‌مه‌به‌رمان ﴿لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ﴾ له‌ دوعایه‌کیدا فره‌مویه‌تی: ﴿اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ

هَمَّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا/ ئه‌ی خودایه دنیا مه‌که به‌ گه‌وره‌ترین مه‌به‌ستم‌ان و نیه‌یه‌تی زانستم‌ان {

﴿٣٠﴾ ئه‌وه‌یه ئه‌ویه‌ری ئاواتیان له‌ زانیاری که خۆشی و ژیا‌نی دنیا‌یان ده‌سته‌که‌ویت، بیگومان پهره‌م‌ردگارت هه‌ر خوی زاناتره به‌و که‌سه‌ی که له‌ری ئه‌و لای داوه و هه‌ر ئه‌ویه‌شه زاناتر به‌و که‌سه‌ی که ریگای ئه‌وی گرتوه.

﴿٣١﴾ ئه‌وسا هه‌ر بۆ خودایه و موکئی ئه‌وه ئه‌ودی که له‌ناو ئاسمانان و له‌ناوی زه‌ویدایه تا تۆله وهرگرت له‌و که‌سانه‌ی که خراپه‌یان کردوه به‌هوی ئه‌و کاره خراپانه‌ی که کردوین و به‌و که‌سانه‌یش که چاکه‌یان کردوه به‌هه‌شت خویان پی بدات که زور چاکتره له‌ کرداره چاکه‌کانیان، ئه‌و که‌سانه چۆن که خودا ئه‌و چاکه گه‌وره‌یان له‌گه‌ن ده‌کات؟ ده‌فه‌رموی:

﴿٣٢﴾ ئه‌و که‌سانه‌ن که له‌ گونا‌هه گه‌وره‌کان خویان ده‌پاریزن و تاوان ناکه‌ن، جگه له‌ تاوانه بجوکه‌کان که بیگومان پهره‌م‌ردگارت لی‌بو‌ردنی فراوانه. ئیبنو عه‌باس ده‌لی: ﴿مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَشْبَهَ بِاللَّهِ مِمَّا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَقَّهُ مِنَ الزُّنَا أَذْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرَأَى الْعَيْنُ النَّظَرُ وَرَأَى اللِّسَانُ الْمَنْطِقَ وَالنَّفْسُ تَمَنَّى وَتَشْتَهَى وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ كُلُّهُ وَيَكْذِبُهُ﴾ مغل عله/ نه‌م‌دیوه هیچ شتیکی زیاتر له‌ له‌مه‌م بجیت، جگه له‌ودی که ئه‌بوهوریره له‌پیغه‌مه‌به‌روه ﷺ هی‌ناویه‌تی که: بیگومان خوا له‌سه‌ر هه‌مو بنیامیک به‌شی خوی له‌ زینا داناوه که‌بیگومان پیی ده‌گات، جا زینای چاو ته‌ماشاکردنی نامه‌هرمه‌ و زینای زمان قسه‌ی ناب‌ه‌جی‌کردنه له‌گه‌ل نامه‌هرمه‌داو نه‌فس ئاواتی خراپه ده‌خو‌ازی‌ت و ئاره‌زووی ده‌کات‌وعه‌وره‌تیش یان ئه‌وانه هه‌مو دینیت‌ه دی یان به‌درووی ده‌خاته‌وه. هه‌ر خوی زاناتره به‌ ئیوه ئه‌و کاته‌ی که له‌م زه‌ویه دروستیکردن و هه‌ر ئه‌و زاناتره به‌ ئیوه ئه‌و کاته‌ی که ئیوه گۆرپه‌له‌بون له‌ناو سکی دایکتاندا، جا که‌واته ئیوه خۆتان پا‌کانه بۆ خۆتان مه‌که‌ن هه‌ر ئه‌و خوی زاناتره به‌و که‌سه‌ی که لئی ده‌ترسیت، پاداشتی هه‌مویان به‌گویره‌ی کرداری خویان ده‌داته‌وه چاکه به‌ چاکه و خراپه به‌ خراپه. ئه‌بو‌به‌کره ده‌لێت: پیاوێک له‌لای پیغه‌مه‌به‌ردا ﷺ

هات بهباس و سهناى پياويكى تردا، جا پيغهمبهر همرموى:
 {وَبَلَدٌ قَطَعَتْ عَنْكَ صَاحِبِكَ قَطْعَتْ عَنْكَ صَاحِبِكَ مِرَارًا ثُمَّ قَالَ
 مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ أَحْسِبْ فَلَانًا وَاللَّهِ
 خَسِيئُهُ وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ كَذَا وَكَذَا إِنْ كَانَ يَعْلَمُ
 ذَلِكَ مِنْهُ. / **نطق عله** / وای بؤ تو ملى رھيقه كه تت شكند، ملى
 هاوريكه تت شكند، چھند جاريكى همرموده، پاشان
 همرموى: همر كام له نيوه همرناچاره و دھيه وى تاريضى
 برايھى خوى بكات، سابا بليت: وا گومانه كه م فلان كهس
 كه خوا وای بؤ حيساب بكات و پاكانه ي كهس ناكه م بؤ خوا
 من ناوا و ناواى دمزانم نه گھر شتيكى لى دمزانى}.

۳۲ نایا تو نهو كه سهت بينى كه پشتى له نايين كرد.

۳۱ كه ميك له مالى دهبه خشى و نيتر دست دهگريته وه لهو
 به خشينه، وهكو نهو كه سهى كه بيريك هه لكه نييت، پاشان
 بگات به بهرديكى سهخت و واز له بيركه به نييت. يان كه م
 دهبه خشيت و زور كوده كاته وه.

۳۰ نایا نهو زانيارى شاره وى له لايه نهوسا نهو بؤ خوى
 شت بزانييت و ببينييت و برياردات؟ نهوه بهرپه رجدانه وهى
 نهو كه سانه يه كه ده لئن فلانه كهس شه فاعه تمان بؤ دهكات
 يان له قيامه تدا نه گھر راست بيت نيتمه و زمعان باش
 ده بيت.

۳۱ يان نایا له وه ناگادار نهكراون كه له ناو په ركهانى
 موسادا چى نوسراوه.

۲۷ وه له په ركهانى نهو نيبراهيمه ي كه زور نهه كناس و
 به وه فابوه؟ كه نه ویش نهه ميه.

۲۸ كه هيچ كه سيكى تاوانبار تاوانى كه سيكى تر
 هه نئاگريت.

۲۹ جا بؤ مروث جگه له وهى كه كوششى بؤ بكات شتيكى
 ترى دست ناكه ویت.

۲۰ سا بيگومان رهنج و زحمه تي نهو ده بينريت و پاداشتي
 خوى دست دهكه ویت. و تراوه نهه ميه بؤ بى باوه رانه و
 مروثى باوه ردار له چاكه و دوعا و شه فاعه تي دواروژ سود
 به يكتر دهگيه نن، پيغهمبهر ﷺ دهفه رموى: {إِذَا مَاتَ

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تَأَنَّىٰ ۖ وَأَن
 عَلَيْهِ النَّشَأُ الْأُخْرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
 السَّعْرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَثَمُودًا الْآخَىٰ ۖ وَأَنَّهُ
 وَقَوْمَهُ نُوحٌ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا أَكْثَمَ وَأَطْلَمَ ۖ وَأَنَّهُ نَزَّلَ
 آمُودًا ۖ فَفَسَّنَاهَا مَاعَشَىٰ ۖ فَأَنَّىٰءَ الْآرِبُكَ نَمَارَىٰ ۖ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ
 النَّذْرِ الْأُولَىٰ ۖ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ۖ لَن لَّسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۖ
 أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْبُجُونَ ۖ وَتَصْحَكُونَ ۖ وَلَا تَبْكُونَ ۖ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ۖ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۖ ۲۲

سُورَةُ الْقَمَرِ ۝ ۵۴ ۝ ۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَشَقَّى الْقَمَرُ ۖ ۱ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا
 وَيَعْمَلُوا سِحْرًا مُّسْتَمِرًّا ۖ ۲ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
 وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ ۳ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ
 مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۖ ۴ حُكْمُهُ بَلَغَهُ فَمَاتَنِي النَّذْرُ
 ۖ ۵ فَنُكِّلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ۖ ۶

الإنسان انقطع عنه عمله إلا من ثلاثة إلا من صدقة جارية أو
 علم يُتَّقَعُ بِهِ أو ولد صالح يدعو له / **نطق عله** / همركاتى مروث
 مرد كرداره كهى ده جپریت مه گھر له سى لاوه مه گھر له
 چاكه يه كى به رده و امدا يان زانياريه كه پاش خوى سودى
 هه بيت يان منالتيكى چاكى كه دوعاى خيى بؤ بكات} جا
 نه وهى كه له م همرموده دا هاتوه له راستى دا له هه و ل و
 تيكوشانى مردوه كه يه وهك پيغهمبهر ﷺ دهفه رموى: {إِنَّ
 أَطْيَبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ وَإِنْ وَلَدَهُ مِنْ كَسْبِهِ / **نطق عله** /
 صححه الاباني / بيگومان پاكترين خواردن كه پياو ده يخوات
 نهو خوار دنه يه كه به كار و ته لاشى خوى به ده ستي هيناوه و
 بيگومان مناله كهى له كار و ته لاشى خويه تي}.

۱ به پاداشتيكى تيرو ته و اوتر پاداشتي ده ريتته وه.

۲ جا بيگومان گه رانه وهيش همر بؤ لاي پهرومردگارته.

۳ خو بيگومان كه همر نهوه شتى وات بؤ دهكات كه
 پييكه نييت و همر نهو يشه دهگريتي نييت. واته نهو هويانه
 كه شادمانت بكه ن و پييكه نييت و نهو وش كه بتگريتي نييت
 همر به ده ستي نهوه و كه سى تر شتى پى ناكريت لهو باره وه
 نه گھر نارده وى خوداى له سهر نه بيت.

۴۴ سا بېگومان هەر خويته دهرينيت و زيندويش دهکاته وه.

۴۵ خو بېگومان هەر نه وه که جووته کان که نيرو ميه دروست دهکات،

۴۶ له ناويک نهوکاتهی که هرې دهرينه ناو رهمه وه. ثم نايه ته ناماژه به وه دهکات ناوی پياوه که نيرو مې بونی منداډ ديارى دهکاتو زانستی نه مړوش نه وه زانيوه.

۴۷ جا بېگومان هەر له سهر خويته جارېکي تر دروستي بکاته وه بۇ حيسابو پاداشت و توله.

۴۸ خو بېگومان که هەر نه ويشه ده لومهندهکات و سهرمايه زوريش دمدات.

۴۹ سا بېگومان نه وه هەر خويته په رومردگاري گه لاويژ، خو بېگومان که هەر نه ويشه که عادی يه که می له ناوبردوه.

۵۰ جا سه موديشی له ناوبرد و هيچي نه هيشته وه لبيان و هه موی تهر و تونا و هرکردن.

۵۱ خو له پيشدا گه ل نوحيشی له ناوبرد که به راستی نه وان سته مکارتر و سهرکه شتر بون له مانی پاش خويان.

۵۲ نه وسا ناوايه کانی گه ل لوتيشی سهروبڼ کرد.

۵۳ جا دايپوشی نه وه که بشی بۇ دايپوشين. له بهرد باران و پاشان سزای پاش مهرگان که ههر خودا بۇ خوی دزمانيت چيان پیکراييت.

۵۴ سا تو نهی بيسهر به کام يه کی له چاکه کانی په رومردگارت گومانت هميه؟

۵۵ نه وه ترسي نه ريکه له ريزی ترسي نه رانی پيشوو گومان تان له راستي و دروستی خوی و په يامه کهيدا نه بييت.

۵۶ روي زيڼدوبونه وه نزيک بويه وه.

۵۷ بيجگه له (الله) که س ناتوانيت په رده له سه رزانيني نه وه کاته لادات و کاتی هاتنی به وردی ديارى بکات،

۵۸ نایا نيوه له وه هسه يه که قورخانه سهرتان سوړده مينيت

۶۰ جا پيدمکه نه و گالتهی پي دهکهن و ناگرين؟

۶۱ نه وسا نيوه بي ناگان و پشت له و قورخانه دهکهن و به شتی پرو پوچی وه گورانی و هه لپه رکه و چه پله ريزان خوتان خهريک دهکهن؟

۶۲ ده سا سوجه ببه بۇ الله ښه نه و زاتهی که دروستی کردون و ههر به ندايه تی نه و بکهن و واز له بتو شهيتان و شهيتان سيفه تان بهينن.

۵۵

سورتهی هه مهر

۵۴

سورتهی هه مهر يان (اقتربت) که سورتهی په نجاو چواره می قورخانه له مکه دا هاتو و ته خواره وه، و تراوه جگه له نايه تی (سَبِّحْهُمُ لَبَّحٌ وَيُولُونَ الدُّبُرُ ...) به لام دايکی باوهرداران عايشه ده ليت: {نَزَلْتُ بِمَكَّةَ وَ اَنَا جَارِيَةُ الْعَلْبِ: بَلِ اَسْأَعُهُمْ مَّوْعِدُهُمُ} الآية " . و تراوه به گویره دابه زين سورتهی سی و هه و ته مه و پاش سورتهی (الطارق) و پيش (ص) دابه زيوه. ثم سورته په نجاو پينج نايه ته.

ثيمامی بوخاری هيناويه تی له نه نه سه وه که خه لگی مکه داوايان کرد له پيغه مبه ر که موعجيزه يه کيان پيشان بدات، جا نه ويش هيمای بۇ مانگ کرد و کردی به دوو به شه وه و بينيان که جیای حیرا که و توتته نيوانی نه و دوو له ته وه.

به ناوی الله ی زور به سوړو بينيه يات ميه ربان

۱ قيامت نزيک بۇ ته وه مانگ بوو به دوو له ته وه، له هه رموده دا هاتوه که پيغه مبه رمان ښه رمويه تی: {بُعْثُ وَالسَّاعَةَ هَکَذَا/ سَفَى عَلِي/ رهاوه کراوم و له گه ل هاتنی قيامته دا ناواين هيمای کرد به دوو په نجهی ناوهر است و شايه تمان {وه ههروه ها دمفه رموي: {اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَ لَا يَرْدَا النَّاسُ عَلٰی الدُّنْيَا اِلَّا جَرَصًا وَ لَا يَرْدَادُوْنَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّا بُعْدًا/ السِّلْسِلَةُ الصَّحِيحَةُ/ قيامت نزيکويه وه که چی خه لگی هه رسوره له سهر ژيانی دنيا و ههر له خوا دورد ده که ونه وه {

۲ خو ههر به لگه يه که دمبين له سهر راستي و دروستی ثم په يامه و پيغه مبه رمان ښه شتی تيد دهکهن و ده ست به هه لبه ستنی درو و هسه ی پرو پوچ دهکهن سه بارت به و زاته و په يامه که ی و ده ليت: جادويه کی به هيزو بته وه و

بەردەوامە. يان گۈيى پى مەدەن جادوويەكە و دەروا و نامىنىت.

۳ وە بە درۋيان خستەو و دواى ئارەزۋكانى خۋيان كەوتن و ھەموو كاريكىش كاتى ديارى خۋى ھەيە. يان ھەمو كاريك ئارامگرە بە خاوەنەكەى لە بەھەشتدا يان لە دۆزەخ.

۴ جا بە راستى ئەوئەندە ھەوال و دەنگوباسى پيشويان پىگەيشتو و بىستويانە كە بەس بوو بۆ ئەو وى لە تاوان و دزايەتى پىغەمبەر ﷺ و پەيامەكەى وازبەينن.

۵ كە ئەمە ئەو پەرى دانايى و كار بەجىيە و دەگات بەجىگاي مەبەست، بەلام ئەم ترسىنەرەنە سووديان پى ئەدان چونكە بەگويان نەكردن.

۶ سا تۆش گويان پى مەدە، ئەو رۆژەى كە بانگ كەر بانگ دەكات بۆ شتەك كە بەدليان نى، كەزىندوبونەو و دەرگرتى نامەى كردار و ھەشرو حىسابە، بەلكو ئاوات دەخاۋان كە نە نامەيان پى بدرايە و نە زىندو بونايەو.

۷ كزو چاوشۇر كە لە گۆرستان دىنە دەروە، بەراستى ھەروەكو كوللە وان كەبالا و بويىتەو بەودەشت و دەردا، ھەمو مەروۇ بەرو زەوى مەھشەر دىن.

۸ بەپەلە مليان بەرزەكەنەو بەرو بانگ كەرەكە، جا خوانەناسان دەلەين: ئەمە رۆژىكى سەختە.

۹ پيش ئەوانيش گەلى نوح باومريان نەبوو، جا باومريان بە بەندەى ئىمە نەكردو وتيان: شىتە و بەرگريان لىكرد لە بلا و كەرنەو پەيامەكەى.

۱۰ جا ئەو پىش ھاناي برد بۆ پەرورەدگار و وتى: بەراستى مەن شەكستەم خوارد لە ھىزو توانادا ئەك لە قسە و بەلگەدا، داوات ئى دەكەم تۆلەم بۆ بستىنە لەو گەلە خوانەناسە، بەلى پەرورەدگار نزاكەى وەرگرت و فرمانى سزادانى دان.

۱۱ ئەوسا بۆ ھاتنە خوارەو ئاۋىكى زۆرو بە لىزمە دەرگاكانى ئاسمانەن خستە سەرپشت و ئاومان رزاندە خوارەو.

خُسْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۖ
مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۚ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۖ
ثَوَمَ آفِي مَغْلُوبٍ فَأَنْتَصِرَ ۚ فَفَتَحْنَا الْوُجُوهَ السَّمَاءَ بِمَا تُمْطَرُ
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدِيرٍ ۚ
وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ ۖ تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنِ كَانَ
كُفْرٌ ۚ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ ۚ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ
ۚ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۚ يَنْفَخُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ عِجَارٌ
نَحْلٍ مُنْفَعِرٌ ۚ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ ۚ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۚ فَقَالُوا أَبَشَرًا
مِثْلَنَا وَجَدْنَا نَبِيَّكُمْ إِنْ أَلْفَى صَلَاحٍ وَسُعِيَ ۚ أَلْفَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَثِيرٌ ۚ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ
الْأَثِيرِ ۚ إِنَّا مَرْسَلُوهَا فَتَنَّا لَهُمْ فَأَرْسَلْنَاهُمْ وَأَصْطَبِرَ ۚ

۱۲ جاۋگە ئاۋەكانى زەويشمان ھەلقولاند، ئىنجا ئاۋ گەينە يەك بە گويەرى ئەو وى كە بپريارى بۆ درا بوو روى زەوى ھەموى بو بە دەريا.

۱۳ جا نوح ﷺ و پەيرەوانيمان لەسەر كەشتى بە بزمار دروستكراو ھەلگرت.

۱۴ كە لەژىر چاۋديرى خۆماندا دەرويشت و خوانەناسانمان بەوناۋە بن ئاۋ كردو لەناومان بردن كە ئەو تۆلەيەك بو بۆ ئەو كەسەى كە خوانەناس بو.

۱۵ جا بە راستى ئەو رووداۋەمان ھىشتەو كە نىشانەيەك بىت بۆ خەلكى پاش خۋى ئاخۇ كەسەك ھەيە بىرلەم روادە بكاتەو و سوودى لى وەرگيريت؟

۱۶ دەسا سزاو ترساندەكانم چۆن بوو ھاتەدى يان قسەيەكى نەزۇك بو؟ كى سەرگەوت و كى لەناوچوو؟

۱۷ خۆ بەراستى ئەم ھورئانە ئاسان دەكەين بە شىۋەيەك كە ھەمو كەسەيكى ژيىر دەتوانىت لى تىبگات، جا ئايا كەسەك ھەيە كە بىر بكاتەو و سوود لەم ھورئانە

وَيَنْفَعُهُمْ أَنْ الْمَاءَ فَسَمَهُ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُخَضَّرٌ ۖ فَادَّوَا صَاحِبَهُمْ
فَنَعَالِي فَعَقَرٌ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٌ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخَضَّبِ ۚ وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۚ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۚ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۚ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنُّذُرِ ۚ وَلَقَدْ رَوَدُّهُ عَنْ صَلَافِهِ ۖ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذِيرٌ ۚ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِيرٌ ۚ
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرٌ ۚ وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ
ۚ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
أَخَذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۚ أَكْفَارًا ثُمَّ خَرْنَا مِنْ أَوَّلِكَ أَمْرًا لَكُمْ بَرَاءَةً
فِي الزُّبُرِ ۚ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۚ سُبْحَنَ الْجَمْعِ
وَيَقُولُونَ أَلْذُبُّ ۚ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ
ۚ إِنَّا لَمُجْرِمِينَ فِي صَلَافٍ وَشَعْرٍ ۚ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
عَلَى رُءُوسِهِمْ ذُوقُوا أَسْفَرَ ۚ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۚ

وهرېگریت؟ واته با پهندی ئی وهرگرن ههتا دوچارى
سهختی و بهلا نه بوون.

١٨ گهلى عاديش باوهرپان نههينا به هود ﷻ سا چوون بوو
سزاو ترساندنې من بويان.

١٩ بېگومان نيمه بايهكى دهنك گه وړه ساردمان بو
رهوانه كړدن له كاتيكى شوومدا به بهردهوامى له ماوهى
حهوت شهوو ههشت روژدا.

٢٠ كه خهلكى لهناو كه نډرو چاله كانياندا هه لدهكهنډو
دېكوشتن دتوت لاسكى دارى خورمان هه لكه نډراون به
ريشه وه.

٢١ سا بزانه سزاو ترساندنې من چوون بوو بويان،
سهر كه وټن لهو دژايه تيه دا يان ته فروتونا كرانو
لهناو چوون؟

٢٢ جا به راستى نهم قورثانه ناسان دهكهن به شيويهك
كه هه مو كه سيكي ژيير ده توانيت لبي تي بگات، جا ناي
كه سيك ههيه كه بيربكات هودو سوود لهم قورثانه

وهرېگریت؟ واته با پهندی ئی وهرگرن ههتا دوچارى
سهختی و بهلا نه بوون.

٢٣ گهلى سه مووديش باوهرپان نه كړد به ترسي نه مرهكان كه
سالح ﷻ پيغه مبهريان بوو.

٢٤ جا وتيان: ناي شوين تاكه مروفىكى خويمان بكه وين؟
نه گهر ناو هها كاريك بكهين، بېگومان نيمه له گومرايى و
شيتي داين.

٢٥ ناي لهناو نهم هه مو خه لكه ي نيمه دا فرمانى خودا
بهو ددريت؟ نه خير باوهرپانكهين به لكو نهو دروژنه لهو
قهسيه ي كه دهيكاتو خو به زلزانه. جا پهرو مردگار
به دهمه مياندا دمدا ته وه وده فهرموى:

٢٦ سبهينى دهزانن كى دروژنو خو به زلزانه واته پاش
مهرگ، بهلام لهلاى خودا نهو نډه نزيكه به بهياني ناوى
د مبات.

٢٧ بېگومان نيمه نهو وشتره ي كه نهوان داويان كړد ودهكو
موعجزه ديهك له بهرديك كه خو يان چاويان ئى بوو دهرمان
هينا بويان رهوانه دهكهن تا تاقى كړدنه وديهك بيت بويان
سا تو جاو ديريان بهو خو تېگره.

٢٨ جا هه واليان پى بده كه نهو ناوه ي هه يانه لهناو ياندا
به شكر اوه، روژيك بو نهوانو روژيكيش بو وشتره كه يه
بهلام نهوان له ههر دوو جاره كه دا ناماد ددهين لهوى نهو
روژه ي بهشه ناوى خو يانه نهوه هيچ نهو روژه يه كه
بهشه ناوى وشتره كه يه نهوان لهوى دهن بو دوشيني
وشتره كه و دابه شكر دنى شيره كه ي بهسهر خو ياندا، كه چى
به ممش ههر رازى نه بوون به لكو بيريان لهناو بردنى
وشتره كه كرده وه و سهر منجم بريارى لهناو بردنيان دا وهك
د فهرموى:

٢٩ جا نهوان هاوړتيكه خو يانيان بانگ كړدو رايان سپارد
بو كوشتنى نهو وشتره، سا نهو يش به بريارى نهوان
دهستي دا يه شير و سهرى برى!

٣٠ سا بزانه سزاو ترساندنې من چوون بوو بويان،
سهر كه وټن لهو دژايه تيه دا يان ته فروتونا كرانو
لهناو چوون؟

۲۱) بېگومان يەك نەرمەتەن لېدان، ئەوسا ھەمويان چەنومل كەوتن وەك دارى وردىكراوى پەچەكەر چۆن كابراى پەچەكەر دارەكان لەنيوان تىلاكاندا دەچەمىنئەتەو بەم ديو بەو ديو داو ئەوى بى كەلكىي دەكەوئ و لەژىرىيى دا ورد دەبىت ئاوايان لى ھات.

۲۲) جا بەراستى ئەم قورئانە ئاسان دەكەين بە شىۋەيەك كە ھەمو كەسىكى ژىير دەتوانىت لىي تىبگات، جا ئايا كەسىك ھەيە كە بىر بىكەتەو سوود لەم قورئانە وەربرىت؟ واتە با پەندى لى وەرگرن ھەتا دوچارى سەختى و بەلا نەبوون.

۲۳) گەلى لوتىش باوەرپان بە ترسىنەران نەكرد كە لوت القىي پىغەمبەريان بوو، جا خوا دەفەرموئ:

۲۴) بېگومان ئىمە بەرد بارانمان كردن جگە لە ئالى لوت كە لە پىش رۆژبوونەو دەدا رزگارمان كردن لەو بەلايە،

۲۵) ئەمەش چاكەيەك بوو لەلايەن ئىمەو، ھەر ئاوەھائش پاداشتى سوپاسگوزاران دەدەينەو.

۲۶) بە راستى ترساندىنى لە زەبرى لېدانى ئىمە كەچى ئەوان گومانيان بوو لە ترسىنەرەكان و باوەرپان پى نەكردن.

۲۷) خۆ بەراستى لەبارى ميوانەكانىەو زۆر بگرو بەردەيان لەگەلدا كرد، جا چاوەكانيانمان لى سەندەو، چونكە دەيانويست كە خراپە لەگەل ميوانەكانيدا بگەن، جا پىيان و ترا: دەسا بچەژن سزى من و تۆلەى ترساندەكانم چونكە باوەرپان نەبوپىي.

۲۸) سا بەراستى لەكاتى بەيانى زوودا سزى بەردەواميان بۆ ھات كە ئەم سزايە بەردەوام بو تا گەياندىنى بە سزى قەبرو پاشان حىساب و پاشان دۆزەخ، جا پىيان و ترا:

۲۹) دەى سا بچەژن سزى من و تۆلەى گوئ نەدان بە ترساندەكانم.

۳۰) جا بەراستى ئەم قورئانە ئاسان دەكەين بە شىۋەيەك كە ھەمو كەسىكى ژىير دەتوانىت لىي تىبگات، جا ئايا كەسىك ھەيە كە بىر بىكەتەو سوود لەم قورئانە وەربرىت؟ واتە با پەندى لى وەرگرن ھەتا دوچارى سەختى و بەلا نەبوون.

۳۱) جا بېگومان كە ترسىنەران ھاتنە لای فەرعەون و دەست و دايرەكەى.

۳۲) كە باوەرپان نەكرد بە ھەمو نىشانەكانى ئىمە، سا ئىمەش لە تۆلەى ئەو لاسارى و خۆبەزلزانی و تاوانانەياندا گرتمان بە گرتنى دەسەلاتدارىكى بە تواناى وا كە ھىچ شتىكى لە دەست دەرنەچىت، كەبە ئاوى نىل خنكاندىنى پاش رزگاركردىنى موسا ﷺ و پەپرەوانى، ئىنجا رو بەكافرانى ئەم ئومەتە دەكات و دەفەرموئ:

۳۳) ئايا خوانەناسانى ئىو چاكترن لەوانە؟ يان ئايا ئىو لە بەراوەكاندا بىريارى بى تاوانىتان بۆ ھاتو و ئەوئەندە لە خۆتان بايىن؟

۳۴) يان ئايا ئىو دەللىن: كە ئىمە كۆمەللىكى زۆرى يەك دەست و بە توانىن و سەرگەوتو و دەبين بەسەر محمد ﷺ و پەپرەوانىدا؟ بەراستى ھىچكام لەوانە نىن.

۳۵) بەم زوانە ئەم كۆمەلەى ئىو تىكدەشكىت و پشت تى دەكەن و رادەكەن،

۳۶) نەك ھەر ئەو بەلكو قىامەتەش بەللىنگايانەو بەراستى بارودۇخيان لە قىامەت گەورەترو تالترە لەم تىكشكانەى دنيايان.

۳۷) بەبېگومان تاوانباران لە گومرايى و شىتيدان لە دنيا داو لەناو ئاگرى بلىسەدار و توندان لە پاشەرژدا،

۳۸) ئەو رۆژەى كە لەسەر دەم و چاوياندا بەناو ئاگر دا رادەكىشرىن و پىيان دەوترىت: بچەژن ئاگرى گەشتن بە سەقەر. لە قەرمودەى سەحيدا كە ئىمامى بوخارى و

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجْدَةٌ كُلِّجَ بِالْبَصْرِ ٥٠ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ٥١ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ٥٢ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ٥٣ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ٥٤ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ٥٥

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ ٥٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُ ١ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ٢ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ٣
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ٤ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مَحْسَبَانِ ٥ وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ٦ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ٧
أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ٨ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ٩ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ١٠
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ١١ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ ١٢ فَبِأَيِّ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ١٣ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ١٤ وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ١٥ فَبِأَيِّ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ١٦

کرد جا ئەم دوو ئایەتە **(يَوْمَ يُسْجَوْنَ فِي النَّارِ إِلَى قَوْلِهِ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ)** هاتە خوارەووە.

٥٠ ئەوسا فرمانی ئێمە تەنھا یەک جارە وەک چاوەکلاکردن
هەر وتمان ببە دەبیّت.

٥١ جا بەراستی ئێمە خەڵکانی زۆری وەک ئێوەمان
لەناو بردووە، دەی ئایا کەسیک هەیە کە بێر بکاتەووەو لە
پاوەردوو پەندو نامۆژگاری وەر بگرێت؟

٥٢ خۆ هەر شتیکیان کردبێت هەموو لەناو پەراوەکاندا
تۆمار کراوە پێش کردنی لە (لوح المحفوظ) و پاش
کردنیشی لە نامەی کردارەکانیاندا

٥٣ جا هەرچی گەورەو بچوک هەیە لەتاوان و لەکردار هەر
هەموو بە دێر نوسراوە بێ زیادو کەم. ئینجا پەرەردگار
پاش خراپەکاران و سزایان باسی چاکەکاران و پاداشتیان بە
کورتی دەکات و دەفەرموێ:

٥٤ بێگومان پارێزکاران لەناو باخچە گەل و روباردان.

٥٥ لە جینگای بەرپرسی پر خێروبیژدا لەلای پادشای بە
دەسهلاتن کەهەمو داخوازیەکانیان بۆ دینیّتە دی.
پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموێت: **(الْمُقْسِطُونَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَازِلٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ، وَكَلَّمَ يَدِيهِ يَمِينِ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَاؤُلُوا /اسلم وغيره/)** دادپەر وەرمان لەلای
خودا لەسەر مینبەرەکانی نورن، لەلای دەستی راستی
رەحمانەووەن، کە هەردوو دەستی هەر راستەو خاوەنی
فەرە، ئەو کەسانەن کە لە بێپاریاندا لەناو خاوەزانیاندا
لەناو ئەو کەسانە کە سەرپەرشتیان دەکەن دادپەر وەرمانە
رەفتار دەکەن.

سورتهی رحمان ٥٥

سورتهی رحمان کە سورتهی پەنجاو پێنجەمی قورئانە،
حەفتاو هەشت ئایەتە، لە مەکە هاتوووتە خوارەووە،
هەندیک و تویانە لە مەدینە دابەزیووە، وتراوە بەگوێرە
دابەزین سورتهی چل و سێ هەمەو پاش سورتهی (الفرقان) و
پێش (فاطر) دابەزیووە. ناسخ و مەنسوخیشی تێدا نیە.

بەناوی ﷻ ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرمان

نەسائی هیناویانە کە کاتیکی ئایەتی **(سَبِّهْمُ لَجْمَعٌ ...)**
دابەزی، عومەر وتی: کام کۆمەڵە دەشکێت؟ کام کۆمەڵە
لەناو دەجێت؟ عومەر وتی: کاتیکی لەسەر کانیواوەکانی
"بەدر" بووین و هەردوو سوپا پەروو پەرووی یەک وەستاویین
پێغەمبەری خوا ﷺ بینی کە لەناو زریکە خۆیدا
دەجۆلایەووەو دەفەرمو: **(سَبِّهْمُ لَجْمَعٌ ...)** جا ئەو کاتە
منیش زانیم مەبەستی ئەم ئایەتە چیە. واتە ئەم ئایەتە
پێشتر دابەزیووە و مەدەدی تێکشکاندن بێباوەرانی داوە
بەلام هەمو شت کاتیکی دیاری کراوی خۆی هەیە تا
ئەوکاتە نەیت هیچ ناکرێت. وەک دەفەرموێ:

٥٦ بێگومان ئێمە هەمو شتمان بە ئەندازە دروستکردووە.
لە فەرمودەیکدا کە ئەبو هورەیرەو ﷺ هیناویەتی
وتوێت: **(جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ يُلَاحِظُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي
الْقَدْرِ فَنَزَلَتْ: (يَوْمَ يُسْجَوْنَ فِي النَّارِ إِلَى قَوْلِهِ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ)**
/اسلم وغيره/ بت پەرستەکانی مەکە هاتنە خزمەت
پێغەمبەری خوا ﷺ لەبارە (قەدەر) وە کێشەیان لەگەڵدا

۱) ئەو خۇدا زۆر بە بەزەيىيە كە بەو سۆزۈ مېھرەبانىيە
فەرۋانەي ھەمو بونەۋەرى داپۇشيوەو مەرۋقېش لەسايەي
دا ھەساۋەتەۋەو نىعمەتەكانى لەژماردا نايەتو
گەرەتەين نىعمەتى ھىدايەتو قورئانە.

۲) كە ئەم قورئانەي لەرېڭاي پېغەمبەرەۋە ۛ بەم
ئومەتەي گەياندوۋە. ۛ مەرۋقى درووستكردوۋە.

۳) ۛ فېرى قەسەكرەنى كىردوۋە كە دەتوانى بەزەمانى شتە
ناودەرونەكانو ئاۋات و خواستەكانى خۇي باس بىكات.

۴) خۇرۇ مانگېش دېن و دەچن بە پېيى ھىسابىكى دىيارى و
رېكوپېك كە بە ھۆي ئەو ھاتوچۇيەۋە شەۋو رۇزۇ
جىۋاۋى كەش و ھەۋا بەدى دېت و دەتوان كاتەكانىيان
بۇدىيارى بىكەن ھەر بە ھۆي ئەو ھىسابە دىيارى و
رېكوپېكەيە كە دەتوانرېت بزانرېت ج كاتېك خۇرۇ مانگ
لە يەك ئاراستەدا دەبن خۇر گىران و مانگ گىران رودەدات و
ھەر بەو ھاتوچۇي شەۋو رۇزەيە كە دەگات بەتەۋاۋ بونى
تاك تاكى گىيانلەبەر و پاشان تەۋاۋبونى تەمەنى ئەم
جېھانە بەدىيارى كىردىكى پېشى لەلەيەن خۇداۋە.

۵) خۇ گۇرۇگىۋاۋ درەختىش بۇ پەرۋەردىگارىيان سوچدە
دەبەن و تەسلىمى فرمانەكانى ئەۋن و بە ئەندازەي
گەردىلەيەكېش لە فرمانى لانادەن.

۶) ئاسمانى بەرز كىردوۋەتەۋەو تەرازوۋىشى داناۋە بۇ
دادپەرۋەرى، تامرۇقېش فېرى دادپەرۋەرى بىكات.

۷) بۇ ئەۋەي كە ئىۋەش لە ئەندازە دەرنەچن لە سەنگ
كېشانەداۋ سەر پاست بن و لە بېپارتاندا دادپەرۋەرىن.

۸) با ھەئسەنگانەكانتاتان دادپەرۋەرانە بېت و زىيان لە كەس
نەدەن لەتەرازوۋ كېشانەدا.

۹) جا ئەم زەۋىيەشى بۇ مەردوم دانا تا لەسەرى بژىن.

۱۰) كە مېۋەي زۇرى تېدايەۋ دارخورماي خاۋەن
شكۇفەيش.

۱۱) دانەي خاۋەن كاۋو گىاي بۇن خۇشېشى تېدايە.

۱۲) دەي سا ئىۋە ئەي جنۇكەۋ مەرۋق بە كام چاكەي
پەرۋەردىگارتان باۋەر ناكەن؟ جابر دەلېت: پېغەمبەر ۛ
ھات بۇلای يارەكانى و سورەتى رحمانى لە سەرەتاۋە تا
كۇتايى بۇ خويىندەن، جا ئەۋانېش بېدەنگ بون و ھىجىيان
نەۋت، ئىنجا پېغەمبەر ۛ فەرۋى: {لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى الْجِنِّ
لَيْلَةَ الْجِنِّ فَكَانُوا أَحْسَنَ مَرَدُودًا مِنْكُمْ كُنْتُ كُلَّمَا أَتَيْتُ عَلَى
قَوْلِهِ (فَوَيْلٌ لِلْآلَةِ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ) قَالُوا لَا بَشَرٌ مِنْ نَعْمِكَ رَبَّنَا
نُكْذِبُ فَلَكَ الْحَمْدُ/ الترمذى، حسه الألبانى/ بەراستى شەۋى
جنۇكە ئەمەم خويىندەن بەسەر جنۇكە كاندا لەئىۋە جۋانتر
ۋەلامىيان دايەۋە، ھەر ۋەختى دەچوم بەسەرئەم فەرۋەدى
خۋايە } دەي سا ئىۋە ئەي جنۇكەۋ مەرۋق بە كام چاكەي
پەرۋەردىگارتان باۋەر ناكەن؟ } وتيان: بەھىچ نىعمەتېكى
پەرۋەردىگارمان بى باۋەرنېن جاھەرېۋتۇيە سوپاس. } بەم
شېۋەيە دەردەكەۋىت كە پېغەمبەر ۛ قەسەي لەگەل
جنۇكەدا كىردوۋە بانگى كىردون بۇ ئايىن و قورئانى بۇ
خويىندوۋەتەۋە، واتە: پېغەمبەرى ئىنسان و جنۇكەيە.

۱۳) سەرەتا مەرۋقى لە قورېكى وشكىۋى ۋاى دروستكرد
ۋەك گۇزەي بە ئاگر سورەۋەكرۋ دەستت لېبدايە زىنگەي
دەھات.

۱۴) ۋە جنۇكەي لە پوختەي ئاگر دروستكرد. پېغەمبەر
ۛ فەرۋى: {خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ
مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ/ مسلم وغيره/ فريشته
دروستكرۋن لەروناكى و جنۇكە دروستكرۋە لەپوختەي
ئاگرۋ ئادەمېش لەۋەي كە بۇتان باسكراۋە دروستكرۋە }

۱۵) دەي سا ئىۋە بە كام چاكەي پەرۋەردىگارتان باۋەر
ناكەن؟

۱۶) پەرۋەردىگارى دوو رۇژھەلاتى ھاۋىن و رۇژھەلاتى
زىستان يان رۇژھەلاتى خۇرۇ رۇژھەلاتى مانگو
پەرۋەردىگارى دوو رۇژناۋايشە. لە قورئاندا ۋشەي
رۇژھەلات (المشرق) ۋە ۋشەي رۇژناۋا (المغرب) بەگۈيرەي
باسەكان بە شېۋەي تارك و جوتو كۇ ھاتوۋە: لە نايەتى
بىست و ھەشتى سورەتى شوعەرادا ھاتوۋە: {رَبُّ الْمَشْرِقِ

رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَيَأْتِي ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَيَأْتِي ءَالَءَ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يُخْرِجُ مِنْهُمَا الْقُلُوبَ وَالْمَرْجَاتِ ﴿٢٢﴾ فَيَأْتِي
ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
فَيَأْتِي ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَبَقِيَ
وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَيَأْتِي ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَيَأْتِي
ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَيَأْتِي
ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَمْعَسِرُ الْعَيْنِ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٣﴾ فَيَأْتِي ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
حُمْلًا مِنْ نَارٍ وَنُحَاسًا فَلَا تَنْصُرَانِ ﴿٣٥﴾ فَيَأْتِي ءَالَءَ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَيَأْتِي ءَالَءَ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ عَنْ ذُنُوبِهِ
إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾ فَيَأْتِي ءَالَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

وَالْمَغْرِبِ ﴿٣٨﴾) وه له سورحتى معاريجدا به كؤ هاتون: ﴿ ٣٩﴾
أَقِيمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴿٤٠﴾) وه له سورتهدا به جوت
باسكراون: ﴿ رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴾) كاتيك به تاك هاتون
مهبهست ناحيهى رۇژئاواو رۇژهلاته، دياره خۇر ههر
رۇژئى كه ههلديت جينگايهكى تايبهتى ههيه لهسالداو
رۇژئاوايشى ههروههياه مانگيش ههر ئاوههياه، جا لهم
روموه رۇژئاواو رۇژهلهاتهكان زۇرن، وه نهستيرمهكان زۇرن
كه نهوانيش خاوهنى رۇژئاواو رۇژهلاتن، جا لهويذا كه به
كؤ هاتوه دهگونجيت مهبهست نهوانه بيت، وه لهم
سورتهدا كه يهك لهدواى يهك باسى جوتهكان دهكات وهك
دروستكردن و فير كردن، خۇرو مانگ، ئاسمان و زهوى،
جنؤكه و ئينسان، بهههشت و دؤزهخ، ژيان ومردن...
ههتادواى. دهگونجيت دوو رۇژهلاته دوو رۇژئاوا، كه
رۇژئاواو ورۇژهلاتى دريترين و كورترين رۇژئى سال
مهبهست بيت، لهراستيدا لهههموياندا توانايى و زانايى و
دانايى خوادردهكهويت.

دهى سا ئيوه به كام چاكهى پهرومردگارتان باومر
ناكهن؟

دوو دهرياي سهربهخؤ كردهو دهگهن به يهك.

بهلام لهنيوانياندا پهرده ههيهو هيچ كاميان
زيادهرهوى ناكات بهسهر نهويترياندا تا ههردووكيان خراب
بين. زانايانى نهمرؤى فيزياي دهئين: بههؤى هيژيك كه
پيى دهوريت "انشداد السطحي" كه به هؤى جياوازي چرى و
خهستى دوو دهريادا دروست دهبيت نهو دوو دهريايه كاتيك
كه بهيهك دهگهن تيكهلاوى يهكتر نابن و تام و رهنكى يهكتر
ناگؤرن نهو حهقيقهته زانستيه كه نهمرؤ زانايان وهك
دؤزينهوهيهكى زانستى باسى ليوه دهكهن، كه قورئانى
پيرؤز زياتر له ههزارو چوارسهد سال پيش ئيستا باسى
ليكرده، ئايا دهگونجيت نهو ههسهى پياويكى نهخوينهوار
بيت كه له ههمو ژيانيدا له دهرياو ده دور بوه؟

دهى سا ئيوه به كام چاكهى پهرومردگارتان باومر
ناكهن؟

له ههردووكيان مروارى و مهران دهرديت.

دهى سا ئيوه به كام چاكهى پهرومردگارتان باومر
ناكهن؟

لهبهر هيژو تواناي و كاربهجيى خويهتى كه نهو
كهشتيه گهوانهى وهك چيا بهناو نهو دهريا گهوانهدا
دين و دهرؤن .

دهى سا ئيوه به كام چاكهى پهرومردگارتان باومر
ناكهن؟

نهوى كه لهسهر نهو زهويهدايه ههموى له ناودهچئ.
نهوسا تهنهها پهرومردگارى خاوهن شكؤى بهرزو
بهريزت دهمينيت .

دهى سا ئيوه به كام چاكهى پهرومردگارتان باومر
ناكهن؟

نهوى له ئاسمانان و زهويدياه ههمويان داوا لهو
دهكهن و بئ نهو هيچ كارتيكيان بؤ ناكريت، نهو ههمو
رؤژيك به ئيشيكهوه خهريكه. پيغهمهبر ﷺ لهبارهى نهو
ئايهتهوه دهفهرموى: ﴿مَنْ شَهِدَ أَنْ يَغْفَرَ ذَنْبًا وَيُفْرَجَ كَرْبًا وَيَرْفَعَ
قَوْمًا وَيَخْفِضَ آخَرِينَ﴾ ابن ماجه، حسه الابابى/ وه لهو ئيشانهى

پهرومردگار نهوميه که له تاوانیک خوشدهبیت و
گرفتاریه که لادوبات و گهلیک بهرزدهکاتهوهو ههنديکی تر
نزم دمکاتهوه.

دهی سا نیوه به کام چاکه‌ی پهرومردگارتان باومړ
ناکه‌ن؟

بهم زووانه روو له کارو کردارتان دمکهین نهی
جنوکهو مروؤ، جادهستمان خالی دمبیت بو حیسابو کتاب
له گهل نیوهش دا، دیاره الله هیج کات سه‌رهال نیه تا له
پاشدا دهستی خالی ببیت بو توله وم‌گرتن لیمان، به‌لکو
نهمه هه‌پشه‌یه‌کی زور توندهو به‌گویره‌ی عه‌قلی خو‌مان
له‌گلمان ددهویت.

دهی سا نیوه به کام چاکه‌ی پهرومردگارتان باومړ
ناکه‌ن؟

نه‌ی دهستی جنوکهو مروؤ نه‌گهر ده‌توان به ههمو
گو‌شه و به‌شکانی ناسمانان و زه‌ویدا تی‌بهرن، جا تی‌بهرن
ناتوان تی‌یدا تی‌بهرن مه‌گهر به هی‌زیکی گه‌وره، وتراوه
کاتیک که جنوکهو نیسان کو دمکاتهوه، نی‌نجا بی‌یان
ده‌وتریت نه‌گهر ده‌توان هه‌لبین و خو‌تان رزگار بکه‌ن
وابکه‌ن، ناشکرایه که نه‌مه‌تان پیناکریت مه‌گهر به
هی‌زیکی گه‌وره که له‌و رو‌ژه‌شدا هیج که‌س هی‌زو
ده‌سه‌لاتیک له ده‌ستدا نیه و ههمو هی‌ز هه‌ر به‌ده‌ست الله
ج. جا نه‌گهر مه‌به‌ست دنیا بیت لی‌ردها نه‌م نایه‌ته مروؤ
هه‌لده‌نیت بو په‌یداکردنی زانیاری و ده‌سه‌لات تا بتوانیت
بهم جیهانه‌دا بگه‌ریت و زی‌تر ری‌کوپیک نه‌م بوونه‌ومره و
سوودمکانی بو دهرکه‌ویت و بزانی‌ت که خالیقی نه‌م
بوونه‌ومره زور به ده‌سه‌لات و زاناو دانایه و تاکه و هاوبه‌شی
نیه و که‌سیش نه‌وه‌ی که نه‌و کردویه‌تی بی‌ی ناکریت.

دهی سا نیوه به کام چاکه‌ی پهرومردگارتان باومړ
ناکه‌ن؟

جا نه‌گهر بتانه‌ویت هه‌لبین داده‌باریت به‌سهرت‌اندا
گری ناگری ته‌واوی بی دووکه‌ل و به دووکه‌له‌وه نه‌وساش
یارمه‌تی نادرین بو رزگار بوونتان،

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ يَسْمَعُهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالْأَفْئَامِ ۝۴۱ فَيَأْتِي
الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۴۲ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ
۝۴۳ يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَمِيرٍ ۝۴۴ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ
۝۴۵ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۝۴۶ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ
۝۴۷ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝۴۸ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۴۹ فَيَسْمَعُ نِجَانَ
نَجْرِيَانِ ۝۵۰ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۵۱ فَيَسْمَعُ مِنْ كُلِّ فَنَكَمَةٍ
رَوْجَانِ ۝۵۲ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۵۳ مُشْكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ
طَلَّابُهَا مِنْ إِسْتَرْقٍ وَحَى الْجَنَّةِ دَانِ ۝۵۴ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا
تُكْذِبَانِ ۝۵۵ فَيَنْفَنَ قَصِيرَتِ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئْتُنْ إِشْسَ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌ ۝۵۶ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۵۷ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ ۝۵۸ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۵۹ هَلْ جَزَاءُ
الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ۝۶۰ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ
۝۶۱ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ۝۶۲ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ
۝۶۳ مُدْهَامَتَانِ ۝۶۴ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۶۵ فَيَسْمَعُ
عَيْنَانِ نَضَّخَتَانِ ۝۶۶ فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ۝۶۷

دهی سا نیوه به کام چاکه‌ی پهرومردگارتان باومړ
ناکه‌ن؟

جا نه‌و کاته‌ی که ناسمان له‌تېو بو به گولی سورو
وه‌ک چه‌رمی سوری لی‌هات و شیوه‌ی رو‌نی داخکراوی
لی‌نیش له سه‌ختیداو تواپه‌وه که کاتی قیامه‌ته، جا نه‌و
کاته دوزان جیتان کی‌لاوه،

دهی سا نیوه به کام چاکه‌ی پهرومردگارتان باومړ
ناکه‌ن؟

جا له‌و رو‌ژه‌دا نه‌ مروؤ و نه جنوکه پرسیار له تاوانی
ناکریت، له‌و رو‌ژه‌دا ههمو که‌س خو‌ی بو‌خو‌ی دوزانیت چی
کردوه و هه‌ر به شیوازیس دناسرینه‌وه بو مه‌نموران.

دهی سا نیوه به کام چاکه‌ی پهرومردگارتان باومړ
ناکه‌ن؟

تاوانباران هه‌ر به سه‌رو سیمایاندا دناسرین، نه‌وسا
ناو‌چاوانیان له‌گهل پیکانیاندا ده‌گری‌ت و بو‌ناو دوزه‌خ فری
ده‌درین،

۵۲ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟

۵۳ ئەمە ئەو دۆزەخەيە كە تاوانباران باومېريان پىي
نەبوو. ۵۴ جا ئەمېرۆ لەنىۋان ئەو دۆزەخەو لەنىۋان ناۋى
گەرمى داخدا دەخولئىنەو لەم بۆ ئەو و لەو بۆ ئەم، ئەومەيە
سەرئەنجامى تاوانبارانى خوانەناس،

۵۵ دى سا بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر ناكەن؟

۵۶ ئەوسا ھەر كەسك كە لە دنياىدا لە پەرورەدگارى
خۆى ترسا بىت لە رۆزى قىامەتدا دوو باخى بۆھەيە.
بېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموئەت: **إِنَّ فِي الْجَنَّةِ جَنَّتَيْنِ آتِيَهُمَا**
وَمَا فِيهِمَا مِنْ فَضَةٍ وَجَنَّتَيْنِ آتِيَهُمَا وَمَا فِيهِمَا مِنْ ذَهَبٍ وَمَا بَيْنَ
الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ إِلَّا رِذَاءَ الْكِبْرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِي
جَنَّةٍ غَدِيٍّ /سَمٍ وَغَيْرِهِ/ بَيْگومان لەناو بەھەشتى گەورەدا دوو
باخچە ھەيە كەزەرفەكانى و ھەرچى تیدا ھەيە لەزىو و
دوو باخچەى تر كە زەرفەكانى و ھەرچى تیدا ھەيە
لەزىر و لەنىۋان ئەو گەلەو لەنىۋان ئەو كەپروان بۆ
پەرورەدگارى خۆيان تەنھا عەباى گەورايەتە لە سەر روى
ئەوزاتە، لەناو باخچەى ھەمىشەيى حەسانەو ودا.

۵۷ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟

۵۸ ھەردو باخەكە خاومنى درەختى جىرپىر بە پەلك
ويۆن،

۵۹ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟

۶۰ لەناو ئەو دوو باخچەدا دوو جۆگەى ناۋى تىدايە كە
ھەمىشە دەرۋات.

۶۱ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟

۶۲ لەناو ئەو دوو باخچەدا ھەمو ميوەيەكى تىدايەو
جووتى يەكن و لەيەك دەجن.

۵۳ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟

۵۴ لەسەر رايەخ گەلەك كەتەنەكانيان لە ھەوريشى
ئەستورە پالئانداوتەو و ميوەى گەيشتوى ئەو دوو باخە
نزىكە لىيانەو و بە ھەر شىۋەيەك بن دەستيان پىي
دەگات.

۵۵ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟

۵۶ جا لەسەر ئەو رايەخانە ئافرەتانىكى لەسەرە كە ھەر
چاويان لە ھاوسەرەكەى خۆيانەو كەس لەو بە جواىتر
نازانن و ھەمويان كچن و پىش ئەو مېردەى خۆيان نە
جىۋكەو نەمروفي تر نزىكيان نەكەوتون.

۵۷ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟

۵۸ ئەو ئافرەتانە ئەومندە پاك و سىي و جواىن ھەر دەلىي
مروارى گەورەو بچوكن.

۵۹ دى سا ئىۋە بە كام چاكەى پەرورەدگارتان باومېر
ناكەن؟ لەم بارەو دەيان فەرموودە ھەيە، بەلام ئىمە

لەرمدا يەكەك لەو فەرمودانە دەھىنين كە دەفەرموئ: **إِنَّ**
أَوَّلَ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةِ الْبَدْرِ، وَالَّتِي تَلِيهَا
عَلَى أَصْحَابِ كَوْكَبٍ ذُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ، لِكُلِّ امْرِئٍ زَوْجَتَانِ اثْنَانِ،
يُرَى مَخْرَجُ سَوْفِهِمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ، وَمَا فِي الْجَنَّةِ أَغْزَبُ /سَمٍ
وَغَيْرِهِ/ بَيْگومان يەكەم دەستە كە دەچنە بەھەشتەو لەسەر
وئەنەى مانگى چواردەن و ئەودش پاش ئەوان دەچىت لەسەر
شىۋەى روناكترين ئەستېرەى ئاسمانە، ھەر پياويكى
بەھەشتى دوو ھاوسەرى ھەيە كە مۇخى قاجيان لەزىر
گۆشتەو ديارە، ئەوسا لەناو بەھەشتدا ھىچ كەس بى
ھاوسەر نەي

۶۰ نايپا پاداشتى چاكەو خودا پەرستى و يەكتاپەرستى
جگە لە چاكە كە بەھەشت و نازو نىعمەتەكانىەتى شتىكى
تر ھەيە؟ واتە ئەوان منيان پەرستو و منيش بەھەشتيان
بى دەدم.

فِي سَائِكَهٖ وَغُلُّرْمَانٍ ﴿٦٨﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رِيْكَٱ ثَكْذِبَانِ ﴿٦٩﴾
فِيْهِنَّ خَيْرَتٌ حَسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رِيْكَٱ ثَكْذِبَانِ ﴿٧١﴾ خُرُ
مَقْصُوْرَتٌ فِي الْحَيَاْمِ ﴿٧٢﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رِيْكَٱ ثَكْذِبَانِ ﴿٧٣﴾
لَمْ يَطْمِئِنَّ ٱنْشَ قَلْبُهُمْ وَلَا جَآنٌ ﴿٧٤﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رِيْكَٱ ثَكْذِبَانِ
﴿٧٥﴾ مُتَكَيِّبِينَ عَلَى رَقْرِقٍ خُضْرِ وَعَبَقَرِيْ حَسَانِ ﴿٧٦﴾ فَيَأْتِي
ٱلْآءَ رِيْكَٱ ثَكْذِبَانِ ﴿٧٧﴾ نَبْرَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ ٱلْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُوْرَةُ الرَّافِعَةِ ﴿٥٦﴾

بِسْمِ ٱللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
إِذَا رَفَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْعْنٰهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ
﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ ٱلْأَرْضُ رِيْجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ ٱلْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾
فَكَانَتْ هَبَاءً مُّثْبَتًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ
ٱلْأَيْمَنِ مَآ أَصْحَابُ ٱلْأَيْمَنِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ ٱلْأَشْئَمِ مَآ أَصْحَابُ
ٱلْأَشْئَمِ ﴿٩﴾ وَٱلْسَّيْفُونَ ٱلسَّيْفُونَ ﴿١٠﴾ أُوْلَئِكَ ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
فِي جَنَّتِ ٱلنَّعِيْمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ ٱلْآخِرِينَ
﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَكَيِّبِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

نابین، کہ باورداران به سہریندا دسورپنہوہ۔ جا
پہروردگار دہفرموی:

﴿٧٦﴾ کہ نہو نافرمتانہ پیش نہو ہاوسہری خویمان نہ مرفہ
و نہ جنوکہ نزیکیان نہ کہ وتون و ہمیشہ کچن، پیغہمہر
﴿٧٧﴾ دہفرموی: ﴿وَلَوْ اَطَّلَعَتْ اِمْرَاَةٌ مِّنْ نِّسَاءِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اِلَى
الْاَرْضِ لَمَالَتْ مَا بَيْنَهُمَا رِيْحًا وَلَطَابٌ مَا بَيْنَهُمَا وَلَتَنصِفْهَا عَلٰى
رَاسِهَا خَيْرٌ مِّنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيْهَا﴾ / احد، صحہ الالبانی / نہ گہر
ناہرمتیک لہ نافرمتانی خہلکی بہ ہشت بیئہ سہر زہوی
نیوانی ناسمان وزہوی پر دہکھن لہ بوئی خویش و نیوانیان
پاک و خویش دہبیت و بہراستی نہو سہرپوشہی کہ لہ سہر
سہرہتی جاکترہ لہ دنیا و لہوہی کہ تییدایہ

﴿٧٥﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٧٦﴾ شانیان داناوہ لہ سہر رایہ خو پالپشتی بہرزو بہ
پارچہی سہوزو نایاب و جوان داپوشراو۔

﴿٧٧﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٦٩﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٧٠﴾ جگہ لہو دووانہ دوو باخچہی تریش ہمن کہ پلہیان
کہ مفرہ لہ دوو باخچہ کہی پیشوو۔

﴿٧١﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٧٢﴾ نہو دوو باخچہ نہو مندہ سہوزو تیثراو و بہ رہونہقن
لہ دوورہوہ رہش دہنوینن،

﴿٧٣﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٧٤﴾ لہناو نہو دوو باخچہ دا دوو چاوگہی ناوی تییدایہ کہ
ہہ لہ دہقوئین۔

﴿٧٥﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٧٦﴾ لہناو یاندایہ میوہی زورو دارخورماو ہہنار۔

﴿٧٧﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٧٨﴾ لہناو نہو باخچانہ دا نافرمتانی چاکو جوانی تییدایہ،

﴿٧٩﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟

﴿٨٠﴾ نافرمتانی چاو گہورہو رہش ہہر لہناو نہو
خیوہتاندان،

﴿٨١﴾ دہی سا نیوہ بہ کام چاکہی پہروردگارتان باور
ناکہن؟ لہ فہرمودہ دا کہ نیمامی بوخاری و مسلم ہیئاویانہ

ہاتووہ کہ پیغہمہری خودا ﴿فہرمویہتی﴾ ﴿اِنَّ فِي الْجَنَّةِ
خِيَمَةً مِّنْ لُّلُوْءٍ مُّجَوَّفَةٍ عَرْضُهَا سِتُّوْنَ مِيْلًا﴾ (طولہا سِتُّوْنَ
مِيْلًا / مسلم) ﴿فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا اَهْلٌ مَّا يَرْوْنَ ٱلْآخِرِينَ، يَطُوْفُ
عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُوْنَ﴾ / مسلم / بیگومان لہناو بہ ہشتدا خیوہتی

مرورای ناو بوئی تییدایہ پانایہ کہی شہست میلہ (و
دریژہ کہشی شہست میلہ) لہ ہہمو گوہیہ کی نہو
خیوہتہ دا خیزانی باوردارانی تییدایہ کہ نہوانی تر

۷۸ خاودنی فهړو چاکه‌ی زوړه ناوی په‌روم‌دگارت که خاومن شکو زوړ به‌پړزه. له فه‌رموده‌دا که مسلمو خاودنای سونه‌ت هیناویانه که پیغه‌مبه‌رمان ﷺ پاش سه‌لامدانه‌وی نویژ هر بهو نه‌ندازدی دادنه‌یشت که‌سی جار (استغفر الله) ۱ دی د‌کردو ده‌یفه‌رمو: {اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ إِذَا جَلَّالَ الْإِكْرَامُ} نه‌ی خودایه تو هر خوت سه‌لامی و هر له‌تویش‌ه‌وه هیمنی و ناشتی، خاودنی فه‌روخیری زوری نه‌ی خاومن شکو زوړ به‌پړز.

۹۶

سورته‌ی واقیعه

۵۶

سورته‌ی واقیعه که سورته‌ی په‌نجاوشه‌شهمی قورئانه، نه‌ودو شمش نایه‌ته‌و له مه‌که‌دا هاتوته‌ خواره‌وه، هندیک ده‌لین جگه له نایه‌تی {أَفَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى} ۱ و ده نایه‌تی {ثَلَاثَ مَرَّاتٍ} ۲ و {ثَلَاثَ مَرَّاتٍ} ۳ و {ثَلَاثَ مَرَّاتٍ} ۴ و سورته ناسخ و مه‌نسوخی تیدا نیه. و تراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین سورته‌ی چل‌وشه‌شهمه و پاش سورته‌ی (طه) و پیش (الشعراء) دابه‌زیوه. نه‌م سورته له گهل سورته‌ی پیشودا که سورته‌ی "الرحمن" له هم مانا و ته‌واوکه‌ری په‌کترن که باس له هاتنی قیامه‌ت و باسی به‌هه‌شت و دوزخ ده‌کن، جا له سورته‌ی ر‌حماندا ته‌نجا باس له له‌تیونی ناسمان ده‌کات له‌م سورته‌دا باس له جولان و بومه‌له‌رزه‌ی زه‌وی ده‌کات و‌هک نه‌وه وایه که په‌ک سورته‌ی بن، نیب‌نوعه‌باس ده‌لایت: نه‌بویه‌کر به‌پیغه‌مبه‌ری و‌ت: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیربویت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: {شَهِدْتُ هُوَ وَالْوَاقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ} الر‌ب‌عی، صحه‌ الالبانی واته پیری کردم سورته‌ی هودو واقیعه و مورسه‌لات و عمه‌و ته‌کویر {

به‌ناوی الله ی زوړبه‌سوژو بینیه‌ایه‌ت میهره‌بان

۱ هر کاتیک قیامه‌ت هات.

۲ هیچ که‌س ناتوانیت له‌و رووداوه نکولی بکات و هه‌مو دانی پیداده‌نین به‌لام هیچ سوودیک له‌و دان پیدانانیه‌ان و مرناگرن.

۳ که نه‌و روژه‌ نزم که‌رمه‌وی خاونه‌ناس و مله‌رو خو به‌زلزانه‌و به‌رزکه‌رمه‌وی خواناس و پاریزکارانه.

۴ هرکاتیک زه‌وی جولینرا به‌ جولاندن.

۵ و‌د‌چیاکان ریزال ریزال بوون. ۶ نه‌وسا بوون به‌ توژو بلا‌وبوونه‌وه، له‌پاش نه‌و کاته‌ی که نه‌وانه‌ رویانداو خه‌لک هه‌موی مردن و پاشان زیندو کرانه‌وه‌وخه‌لک دادگایی کرا

۷ نیوه له‌و کاته‌دا به‌گویره‌ی کرداره‌کانتان د‌کری‌ن به‌ سی به‌شه‌وه، که به‌شه‌کانیش نه‌مانه‌ن:

۸ نه‌وسا به‌شیکیان یارانی ده‌سته راستین، چ پیاوانیکی به‌رزو به‌پیزن یارانی ده‌سته راستی. نه‌وانه‌ی که به‌ ده‌ستی راستیان نامه‌ی کرداری خو‌یان و مرده‌گرنه‌وه‌و به‌شانازییه‌وه هاوار ده‌کن: ها و مرن بیخویننه‌وه.

۹ جا به‌شیکی تریان یارانی ده‌سته چه‌پین چ پیاوانیکی چاوشوړو شه‌رمه‌ندن یارانی ده‌سته چه‌پی نه‌وانه‌ی که به‌ ده‌ستی چه‌پیان نامه‌ی کرداری خو‌یان و مرده‌گرنه‌وه‌و هاواری مردنی هه‌میشه‌ی ده‌کن بو‌خو‌یان.

۱۰ جا به‌شی سی‌هه‌میان نه‌و که‌سانه‌ن پیشکه‌وتون له‌چاکه‌کاریدا، که‌هه‌میشه‌ و‌ه‌پیشده‌که‌ون له‌پله‌و مه‌قامدا،

۱۱ نائه‌وانه‌ن نزیکانی په‌روم‌دگاری خو‌یان.

۱۲ له‌ناو باخچه‌گه‌لی نازو نیعمه‌تدان،

۱۳ نه‌وانه‌ کؤمه‌لیکن له‌ گه‌لانی پیشو،

۱۴ و‌ه که‌میکیش له‌وانه‌ی د‌وای. پیغه‌مبه‌ر د‌فه‌رم‌وی: {نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ} متفق علیه / نیمه‌ین کؤتایی و

پیشکه‌وتوین { و‌تراوه: مه‌به‌ست له‌م نایه‌تانه‌ نومه‌تی محمه‌ه ﷺ واته پیشکه‌وتوان زوړبه‌یان له‌وانن که له‌ سه‌ره‌تای نه‌م نومه‌ته‌وه بوون و که‌میکیشیان له‌وانه‌ن که‌دواتر دین که‌نه‌مه‌ش گه‌وره‌ی و به‌رزی باوم‌د‌رانی سه‌ره‌تا پیشان ده‌دات، و‌هک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: {خَيْرُ النَّاسِ قُرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ} متفق علیه / باشت‌رینی خه‌لک نه‌مانه‌ی هاوچه‌رخ‌ی منن، پاشان نه‌وانه‌ی که پاش نه‌مانه‌دین، پاشان نه‌وانه‌ی که پاش نه‌وانه‌ش

دین { ناسکرایه لهه مو ئومه تیگدا باوه دارانی سه رمقایان
باشترین که سی ئه و ئومه ته بون. وه زۆرترین ئه هلی
به هه شتیش ئومه تی محمده ﷺ، وه ک خۆی ده فعه رموی:
{ أَهْلُ الْجَنَّةِ عِشْرُونَ وَمِائَةٌ صَفٌّ ثَمَانُونَ مِنْهَا أُمِّي وَأَزْوَاجُ سَائِرِ
النَّاسِ / أحمد، الألبانی: صحیح / ئه هلی به هه شت سه دو بیست
ریزه که هه شتا ریزی ئومه تی منه و چله که یشی خه لکی
تره }.

له سەر ته ختگه لیکی چنراو له زیږن.

شانين داناو له سهریان که روه پروی يه گترن.

۱۷ منڊالانی ھەمیشە منڊال ھەمیشە ھاتوچۆ دەگەن
بەناویانداو خزمەتیان دەگەن.

٥٨ به گۆزهيانی بى ددست و لوله و مه سینه گهل و
پهرداخی پر له شه رابه وه،

١٩ که دهیځونه وه نه سهریان ئی ټیکه داتو نه
له خوځده چن.

٢٠ جا دهگه پڻ به ناياندا بهميوي زور له وي که
خويان هه لي دمېږن.

٦. نهوسا گوشتی بالندهش لهوانه‌ی که ئاره‌زو‌ی ده‌کهن.

جا لهویدا بوْيان ههیه کچانی سپی و چاوردهش.

۴۳ ههروهك مرواری تازهی شاروده كه تۆز لئی نه دابن و دهستی كه سیشیان لی نه كه وتبیئت.

دنیادا کردویانه.

نه هيچ قسه يه کي پرېوېچ و هه رزميانه دبېستن و نه گوناھ و تاوانېک.

تەنھا ھەر سەلام كۆندۈ قەسەي بە كەلگۈ بى زىانە،
جا بۇ بەشى سىيەمىش دىھەر مۆيت:

جا یارانی دهسته راست ج پیاوانیکی بهرزو بهرین
پیاوانی دهسته راست،

٢٨ لہناو باخی گهناری بی درگدان. عامر ده لیت: پیاویکی
 نه عرابی هاته خزمه تی بیغهمبهرو ﷺ وتی: نهی

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَذُنْ مُخْلَدُونَ ﴿١٧﴾ يَا كَاوِبَ أَبَارِقٍ ﴿١٨﴾ وَمَنْ مَعِينِ
﴿١٩﴾ لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَرْفُونَ ﴿٢٠﴾ وَفَكَهَفَ مِمَّا يَشْحَرُونَ
﴿٢١﴾ وَلَعَلَّ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَبُونَ ﴿٢٢﴾ وَحُرِّ عَيْنَ ﴿٢٣﴾ كَأَمْثَلِ الثَّلَاجِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
تَأْتِيهَا ﴿٢٦﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَمًا سَلَمًا ﴿٢٧﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ فِي سِدْرٍ مَحْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣٠﴾ وَظِلِّ مَتْدُودٍ
﴿٣١﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾ وَفَكَهَفَ كَثِيرٌ ﴿٣٣﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ وَفُرسٍ مَّرْكُوعَةٍ ﴿٣٥﴾ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ﴿٣٦﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ
أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾ غَرَابًا مُّزَابَا ﴿٣٨﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ
الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشِّمَالِ ﴿٤٢﴾ فِي سُمُورٍ وَحَمِيرٍ ﴿٤٣﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّمُومٍ ﴿٤٤﴾ لَا بَارِدٍ
وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٥﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ
عَلَى الْخَيْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٧﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظْمًا إِذَا نَا لَمُبْعَثُونَ ﴿٤٨﴾ أَوَءَا بِنَا إِلَى الْوَلَدِ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٥٠﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥١﴾

پَنَغْه مَبْمَر ۞ خوا باس له درمختنیک دهکات له بههه شتدا
که نهو درمخته به هوی درپکهکانی نیش و نازار دروست
دهکات؟ پَنَغْه مَبْمَر ۞ فهرموی: نهوه کامهیه؟ وتی: داری
که نار پَنَغْه مَبْمَر ۞ فهرموی: {أَلَيْسَ اللَّهُ يَقُولُ: ﴿ فِي سِتْرٍ
مَخْشُورٍ ﴾ خضد الله شوکه فَجَعَلَ مَكَانَ كُلِّ شَوْكَةٍ ثَمْرَةً فَإِنَّمَا تَلَيَّبُثُ
ثَمَرًا تُفْتَقِلُ الثَّمَرَةَ مِنْهَا عَنِ الثَّيْنِ وَسَعَيْنَ لَوْنًا مِنْ طَعَامٍ مَا فِيهَا لَوْنٌ
يَشْبُهُ الْآخَرَ / ابن أبي الدنيا، الألباني: صحيح لغيره / نهی الله نافهرموی:
«له ناوباخی که نار ی بیدرکدان؟» الله درپکهکانی لی لابرده
جا له جیگای ههر درپکیکدا میومیه کی لی رواندوه، نهوسا
میومیه که سهوز دهکات که دانهیه کی لی لهت دهکریت
حهفتاودوو رنگ لهخواردنی تیډایه هیج رنگیکی
تیډایه که لهوی تر بیچیت}

سا لەناو باخچەى مۆزى لەسەر يەك سەفتەگراودان.

جا له‌ژێر سییهری پانو به‌ۆرو درێژدان. ئیمامی
بوخاری له‌ ئه‌بو هورمیره‌وه هیناویه‌تی که‌ به‌یقه‌مبه‌ر
هه‌رمویه‌تی: {إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَسُرُّ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مَاءً
غَامًا لَا يَقْطَعُهَا، اقْرَأُوا إِنَّ شِسْمَ (وَقِيلَ مَذْمُومٌ) / بَيِّگومان له‌ناو

ثُمَّ اِنَّا كُنَّا لِلْمَكْرِ بَوْنًا ۝۵۱ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفَرٍ ۝۵۲
فَالْيُونُ مِنْهَا الْيُطُونَ ۝۵۳ فَتَشْرِبُونَ مِنَ الْغَمِيمِ ۝۵۴ فَتَشْرِبُونَ
شَرْبَ الْغَمِيمِ ۝۵۵ هَذَا نَزَّلْنَاهُ بِحَقِّ الْحَقِّ ۝۵۶ تَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
تَصَدَّقُونَ ۝۵۷ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ ۝۵۸ اَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ اَمْ نَحْنُ
الْخَالِقُونَ ۝۵۹ تَحْنُ فَذَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوبِينَ ۝۶۰
عَلَىٰ اَنْ يُبَدِّلَ اَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۶۱ وَلَقَدْ
عَلَّمْنَا الْاِنْسَانَ الْاَوَّلَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝۶۲ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْمِلُونَ
۝۶۳ اَنْتُمْ تَرْعَوْنَهُ اَمْ تَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝۶۴ لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ
حُطَامًا فظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۝۶۵ اِنَّا لَمَغْرُمُونَ ۝۶۶ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
۝۶۷ اَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۝۶۸ اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ۝۶۹ لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ اَنْجَارًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
۝۷۰ اَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ۝۷۱ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا اَمْ
نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ۝۷۲ تَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ
۝۷۳ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝۷۴ فَلَا اَفْسُ
بِمَوْجِعِ الْجُبُورِ ۝۷۵ وَاِنَّهُ لَفَسْرٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝۷۶

بههشتدا درهختی وا ههیه که سهه سال سوار له ژیریدا
بروات هیشتا له ژیرسیبهری درناجیت، نه گهر نارمه زوتان
لیی ههیه با نایهتی (وَعْلٍ مَّذْمُورٍ / سیبهری دریژر)
بخویننه وه.

۳۱ خۆ تییادیه ئاوی هه میسه رویشتویش.

۳۲ سا تییادیه میوهی زوری جوراو جور.

۳۳ نه دواپی دیتو نه قهدهغه دهکریت. پیغه مبه رمان
جاریکیان له نوژدا جموجوئیکی کرد پاشان یارهکانی
ئهو جموجو له یان ل پرسی فه رموی: اَیْتُ الْجَنَّةِ
فَتَنَاوَلْتُ مِنْهَا عُنْفُوًا وَلَوْ اَخَذْتُهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ مَا بَقِيَ الدُّنْيَا
علیه/ بیگومان بهه شتم بینو و دستم برد بۆ هیشویهک،
جا نه گهر بهیانی بهستان بوو ههتا دنیا ههیه.

۳۴ جا فه رشو رایه خهگی نهرم و بهرز یان ئا فرهتانی بالا
بهرز. له راستیدا ههردووکیانی تییادیه.

۳۵ بیگومان ئیمه له ویدا ئا فرهتانی کمان سه رهله نوئ
دروستکرد چۆن دروستکردنیك.

۳۶ ئه وسه بریارماندا که ئهوانه هه میسه کچین.
هه رچه ند جار که میردهکانیان دهچنه لایان دهبنه وه
به کچ و بی نازارن.

۳۷ ئهو ان میردی خو یان خو ش دوویتی و هاوسن و سالی
یه کترن. پیغه مبه رمان باس له ته مهنی ئه هلی بهه شت
دهکات و دهه رموی: اَیَدْخُلْ اَهْلَ الْجَنَّةِ جُرْدًا مُرْدًا کَانْتُمْ
مُكْحَلُونَ اَبْنَاءُ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِیْنَ سَنَةً الترمذی، صحه الانبیاء
بهه شتیان دهچنه بهه شته وه له حالیکدا بی توکو
بی سمل و ریش و جاو رهش، وهک ئه وهی که جاویان
ره شتی که کورانی سی و سی سانهن { ئه م هه مو نیعه ته
بهرز و بهنرخه بۆ کی؟

۳۸ بۆ یارانی دهسته راستین.

۳۹ که تا قمیکی گهلانی پی شون. تا قمیکی گهلانی دواپین
واته بهشیکی ئهوانه هی ئومه تانی پی ش ئیمهیه و
به شهکی تریان له م ئومه تهی ئیمهیه، ولله الحمد.

۴۰ جا یارانی دهسته چهپی ج خراب که سانیکن یارانی
دهسته چهپی، ئه مانه:

۴۱ له ناوی گرپه پای زور گهرم و خواردنه وهی ئاوی
داخدان.

۴۲ وه له ژیر سیبهری چه ره دووکه لی گهرمدان.

۴۳ نه فینکی تییادیه وه نه هه ناسهیه کی ئارامی تیدا
دهدهن.

۴۴ چونکه ئهوانه له پیشتا ئه هلی سه یرو سه فاو
خوشگوزمرانی بوون.

۴۵ جا ئهوان سوربون له سه ر گونا هی گه وره که هاو به ش
دانان بۆ په رومردگار و نه ناسینی ئهو زاته گه ورهیه بو.

۴۶ خۆ ئهوان دهیان وت: ئایا ئیمه کاتی که مر دین و بوین
به خاک و به ئیسکه رزاو تازه ئایا زیندو ده کری نه وه؟

۴۷ ئایا ئهو زیندو کردنه وه بۆ ئیمه ههیه بۆ باو
با پیرانی شمان ده بی و ئه وانیش هه ر زیندو ده کری نه وه؟

۴۹ بلی: بئ گومان نهوانه ی که له پێشدا بوون و نهوانه ییش که له پاشدا هاتون.

۵۰ به دلتیاییه وه هه مویان کۆ دهکرینه وه بۆ کاتی رۆژی زانراو که رۆژی قیامهت و حیسابه،

۵۱ پاشان بێگومان ئیوه نه ی رێ لینگومبوی خوانه ناس پاش زیندو کردنه وه تان و پاش حیساب و فرهدانتان بۆ ناو ناگری دۆزهخ عَیْنِهِ

۵۲ بێگومان ده بی له بهری داری ژدهقنه موت بخۆن که تالترین و بۆن ناخۆشترین درهخته . پیغه مبه ر ﴿لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ الرُّقُومِ قُطِرَتْ فِي دَارِ الدُّنْيَا لَأَفْسَدَتْ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا مَعَاشَهُمْ فَكَيْفَ بِمَنْ يَكُونُ طَعَامَهُ﴾ الرمدی، محمده الالبانی بێگومان نه گهر یهک تکه له ناوی نه و ژدهقنه موته بتکیته نه م دنیا به ژیا نی خه لکی نه م دنیا به خراب دهکات، سا ده بی ژیا نی نه و که سه چۆن بیت که نه مه خواردنی بیت؟!}

۵۳ جا سکی خۆیا نی لێ پر دهکهن.

۵۴ نه وسا به سه ریدا ناوی داخ دهخۆنه وه.

۵۵ جا ههر دهخۆنه وه دهخۆنه وه به لام ههر تینه وه تیتان ناشکی، وهک نه و وشتره ی که دوچار ی نهخۆشی تیرناونه بون ده بیت.

۵۶ نه مه به سه رته ی پێشوازی لیکردنیان بۆ میوانداری! ناخۆده بی له پاشدا چییان لێ بکریت؟

۵۷ ئیمه ئیوه مان دروستکردوه ده ی بۆده بی باوه ر نهکهن به زیندو بونه وه.

۵۸ نایا ئیوه ناوی شه هوه تان بینیه نه وهکاته ی که ده برژین؟

۵۹ نایا ئیوه نه و شه هوه ته دروست دهکهن یان ئیمه ی دروستی دهکهن؟ بۆ بهر له دروستبونی خۆتان ناکه نه وه تا له دووباره زیندو بونه وه تان گومان تان نه مینیت؟

۶۰ ئیمه مردمان داناوه بۆتان و ئیمه به پاش نادریین و کهس ناتوانیت دهست بخاته ناو کاروبارمانه وه.

۶۱ له سه ر نه وه ی که نه گهر ئیوه بگۆرینه وه به وینه گه لیکی وهکو خۆتان و سه ر له نوێ دروستتان بکه ینه وه له شیوه یه کدا که خۆتان نازان.

۶۲ جا به راستی خۆتان ده زانن به دروستبونی یه که مه تان، سا نیتر ده بوا به بیر بکه نه وه؟

۶۳ نایا ده بینن نه وه ی که ده یکی ل.

۶۴ نایا ئیوه سه وزی دهکهن یان ئیمه ی سه وزی دهکهن؟

۶۵ نه گهر ئاره زۆمان لێ بیت هه موی وشک دهکهن خۆ نیتر ئیوه له و روه داوه سه خته کتوپر به سه رتان سو پرده مینیت،

۶۶ نه وسا ده لێن به راستی ئیمه زیانمان لێ کهوت،

۶۷ به لکو ئیمه بی به شکراین.

۶۸ نایا ده بینن نه و ناوه ی که ده یخۆنه وه؟

۶۹ نایا ئیوه له هه وره کانه وه ره وانه ی دهکهن یان ئیمه ین ده یبارینین؟

۷۰ نه گهر ئاره زۆمان لی بیت ده یکه ین به ناویکی تال که کهس نه توانیت بیخواته وه، ده ی حه ق وابو ئیوه سو پاسگوزار بن.

۷۱ نایا ده بینن نه و ناگه ی که خۆتان هه ئیده کهن؟

۷۲ نایا ئیوه دره ختی نه و ناگه تان دروستکردوه یان ئیمه دروستکاری نه و دره خته ین؟

۷۳ ئیمه نه و دره خته مان کردوه به بهر وه ری ناگری دۆزهخ و سود لێ وه رگرتن بۆ ربه واران و دانیش تانیش

چاکتر. پیغه مبه رمان ﴿نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تَوْقَدُونَ جُزْءٌ وَاحِدٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ خَرَجِهِمْ قَالُوا وَاللَّهِ إِنَّ كَانَتْ لَكَافِيَةٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَإِنَّهَا فَضَلْتُ بِتِسْعَةٍ وَسَبْعِينَ جُزْءًا كُلُّهُمْ مِثْلُ خَرَجِهَا﴾ الرمدی، محمده الالبانی نه م ناگه تان که ئیوه

هه ئیده گه ر سین یهک به شه له حه فتا به شی گه رمای

دۆزهخ، وتیان: به خوا ههر نه مه ش بیت به سه نه ی

پیغه مبه ری خوا ﴿فه رموی: جا به راستی نه و شه ست و نۆ یله ی به سه رته مدا زیاده که هه ره یه کیان گه رما که ی وهک

إِنَّهُ لَقَرَّءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
أنتُمْ مُذْهَبُونَ ﴿٨١﴾ وَتَقُولُونَ رِزْقُكُمْ أَنتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٌ نُّظَرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْفَرِينَ
﴿٨٨﴾ فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَحَنْتٌ نَّعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ
الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَيْمٍ ﴿٩٣﴾ وَنَصْلٌ مِّنْ جَعِيمٍ
﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهَوٌ حَقٌّ أَلْبِينٌ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

نهمه { و تراوه له ناو نیوهدوورگهی عهرهیدا دوو درخت
ههیه که یهکیکیان ناوی (مهرخه) و نهوی تریان ناوی
(عهفار) ههگهر دوو لقی له یهک بدهیت ناگر دهکاتهوه، جا
داری تهرو ناگری سوتینهرو پهروردگار له ناو یهکدا کووی
کردوتهوه (سبحان الله) له هیزو دهسهلاتت نهی
پهروردگار). جا ههر دوا بهدوای نهوهدا دهفهرموی:

﴿٧٦﴾ سا بهرزو بهرپیزی بگره ناوی پهروردگاری گهورمت.

﴿٧٧﴾ جا سویند بهو حیگایانهی که نهستیرهکانی لی
ههلدیت و لیی ناوا دهبین.

﴿٧٨﴾ جا بیگومان نهگهر بزانی نهوه سویندیکی گهورهیه.

﴿٧٩﴾ بیگومان نهوه هورثانیکی بهرپیزه.

﴿٨٠﴾ له ناوپهراویکی بارپیزراو شاروهیه که له وحوله حفوزه.

﴿٨١﴾ که بیجگه له فریشتهکان ههچ کهسیکی تری لیی
نزیک نهبوتهوه. واته بی باوهران درو دهکن که دهلین:

نهم هورثانه جادوه یان هسهی پروپوچی کوئه یان
شهیتانهکان بهگویدا دهچپینن.

﴿٨٢﴾ له لایهین پهروردگاری جیهانیانهوه رهوانهکراوه.

﴿٨٣﴾ دهی نایا نیوه بهم هورثانه گاگته دهکن.

﴿٨٤﴾ جا نیوه باران که سهرحاودی رورثانه وا دایدمنین
که بههوی برجی هلائی یان نهستیرهی هلائی بارپوهو
دهیکه به هاویهشی خودا بیگومان که نیوه بی باوهران
نهگینا شتی وا ناکهن، واته بههوی نهو نیعمهتهی که
پیمان دان پیویستبو سوپاسی پهروردگار بکهن، کهچی
نیوه نهو نیعمهتانهتان کرد به هویهک بو نا سوپاسی نهو
زاته. لهم بارهوه پیغهمبرمان ﷺ شهویک له حودهیبیه
بون که باران باری بو فهرموی: دهزانی پهروردگارتان چی
ههرموه؟ وتیان: خواو پیغهمبرمهکی دهزانی،
فهرموی: {قَالَ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ
قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ.
وَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِبَنَاءِ كَذَا وَكَذَا كَافِرٌ بِي مُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ/
مفق علیه/ فهرموی: نهم بهیانیه ههندیکی له بهندهکانم
باوهریان به من هیئاو ههندیکیش بی باوهرپون. جا
نهوانهی که وتیان: بههوی خیرو چاکهی خوداوه بارانمان
بو باری نهوانه باوهریان به من هیئاو کافر بون به
نهستیرهکان، وه نهوانهی کهوتیان: بههوی نهستیره
هلائی و هلائییهوه بارانمان بو باری نهوانه کافر بون به من و
باوهریان هیئا به نهستیرهکان}.

﴿٨٥﴾ جا با نهو کاتهی که گیان دهگات به قورقورگاهو
بهشان ههناسه ددهاتو کاتی گیان دهرچونی نزیک
بووتهوه.

﴿٨٦﴾ خو نیوه لهو کاتهدا تهماش دهکن و له چواردهوری
کوپیونهتهوهو نارپههتن بووی.

﴿٨٧﴾ له حالیکدا که نیمه لهو نزیکترین تا نیوه، بهلام
نیوه نابینن،

﴿٨٨﴾ سا نهگهر پیتان وایه که پرسینهوهو پاداشتو
سزایهک نیه بوستان،

﴿٨٩﴾ نهگهر راست دهکن نهو گیانه بگهرپینهوهو بو نهو
لهشه، چونکه نیمه بو پرسینهوهی دهبین، ناشکرایه که
کس نهوهی بی ناكریت دهی تا کهی نهونده گیلو

راگرتنى، به لكو پټويسته موسلمان هميشه به شيويهك
رهفتار بكات كه گهرميه تي خوداي پټوه دياربټ، ورك
دغه رموي: «په رومردگار نهوسا گه وړه بكه»
موده سير/۳.. ﴿ثَلَاثَةٌ﴾ واته بهش، پارچه، كومه نيك
كه ژماره ي نه زانرټ. و تراوه مهبه ست له ﴿الْأُولَى﴾ گه لاني
پيشوه له ناده موه و تاخته م ۛ.

۲۹

سورتي حديد

۵۷

سورتي حديد كه سورتي په نجاو حه و ته مي قورنانه، له
مهدينه دا هاتومه خواره وه نه ممش بيرواي زوربه ي
رافه كارانه و بيست و نو نايه ته، ناسخ و مهنسوخى تيدا نيه.
نهم سورته يه كيك له و سورمه تانه يه كه پټيان دهر ترټ:
"الْمُسَبَّحَات" واته نه و سورمه تانه ي كه باس له ته سبيحاتي
په رومردگار يان فه رمان به و ده ست پټده كنه كه نهم
حه وت سورمه تن: ﴿الْإِسْرَاءُ، الْخُدَيْدِ، الْحَشْرِ، الصَّفِّ، الْجُمُعَةِ،
التَّغَابُنِ، الْأَعْلَى﴾ عيربازي كوري ساريه ده لټټ: ﴿أَنَّ النَّبِيَّ ۖ
كَانَ يَقْرَأُ الْمُسَبَّحَاتِ قَبْلَ أَنْ يَرْفُلَهُ وَيَقُولَ إِنَّ فِيْهِنَّ آيَةً خَيْرٌ مِنْ
أَلْفِ آيَةٍ﴾ الرمي، حنه الاباني/ بيگومان پټفه مبه ر پټش نه و ي
كه بخه وټ (الْمُسَبَّحَات) ده خوټندو ده يفه رمو: بيگومان
نايه تيكيان له ناودايه چا كتره له هه زار نايه ت
و تراوه نه و نايه ته نايه تي سيهه مي نهم سورمه ته يه،
هه نديكيش وتويانه نايه تي بيست ويه كي سورتي حه شه ر،
له كوتاي سورتي پيشودا كه سورتي (الواقعه) بو فه رمان ي
به ته سبيحي په رومردگار دا له سه رته اي نهم سورمه شه دا
هوكه ي رون ده كاته وه واته: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ خوداي
خوت ته سبيحات بكه و ناوي به پاك و بي عه يب رابگره
چونكه ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
به ناوي خوي زور به سوژو بينيه يه ت ميه رمان

١ ته سبيحاتي الله ده كات نه و ي كه له ناو ناسمانان و
زه ويدا يه و هر خوي ده سه لاتدارو كاريه جي يه. (السَّابَّحَةُ)
واته مه له واني، كه مه له وان ده بټ هميشه له جو له دا
بټ و نابټ بي ناگاو كه مته ر خه م بټ نه گينا ده خنكي ت،
جا نيمه ش داواي ته سبيحاتمان لي كراوه واته: دهن مروي
موسلمان هميشه له جه و جو له دا بټ بوخوا و له ياد كرن ي

گه مژمن و باومر به زيندوبونه وه و پاداشت و سزا ناكه ن؟
نينجا په رومردگار ده مانبا ته وه بو سه رته اي سورمه ته كه و
هه رومكو له وي مروفي كرد به سي به شه وه لي رمش دوو باره
به سي بهش كوتايي به سورمه ته كه ده هټ ني ت و ده فه رموي:

٨٨ نهوسا نه گهر نه و كه سه ي كه گياني ده رجو له وانه
بټ كه نزيكن له خواوه،

٨٩ نه وه نيسراحه ته وله ناو بو ني خو ش و باخچه ي نازو
نيحه مته و له كه يف و سه فادايه .

٩٠ جا نه گهر له ياراني ده سته راستيش بوون،

٩١ نه و كاته ي كه خه ريكه گيان ده رده چټ هريشه كان
دينه لاي و سه لام ي لي ده كنه و ده لټن: مه تر سه و خه مگين
مه به نهم سه لامه يش هي هريشه ده سته راسته كانن كه
نوسه ري چا كه ي به نده كانن.

٩٢ خو نه گهر نه و كه سه ي كه گياني ده رده چټ له و
خوانه ناس و گومرپايانه بټ.

٩٣ نه وه ميوانداري ده كريت به ناوي داخ،

٩٤ نهوسا فرټي ده درټه دوزده وه. جا نټر ناگر له هه ر
چورالايه وه ده سيو تن ني ت و هيچ ده رفه تيكي نيه ج
خوبگريت يان خونه گريت هه ر نه و يه جيگاي.

٩٥ بيگومان نهم باسه هه ر خوي راستيه كي دان پټدانراوه.

٩٦ سا پاكي رابگره و يادي بكه و به ناوي په رومردگاري
گه ورته وه ده ست به كاريه بو گه يانديني په يامه كه ت و
شه ي سبحان الله بلي. نه بو هورميره له پټفه مبه ر ي
خواوه ۛ هټ ناويه تي كه فه رمويه تي: ﴿كَلِمَتَانِ خَفِئَتَانِ عَلَى
اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ
وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ البخاري/ دوو وشه ي سوكن له سه ر
زمان، قورسن له كيشانه ي چا كه ي به نده دا، خو شه ويستن
له لاي ره حمان نه مانه ن: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ
الْعَظِيمِ) واته: پاك و بي عه يب بو خوا له گه ل
سو پاس كرديدا، پاك و بي عه يب بو خوي گه وړه. {
ته سبيحات واته: به بيرو باومر و سه و كردار شتيك
نه كه هټ كه شاياني زاتي خودا نه بټ و بټ به و ي سو ك

 هەر خۆی له ئەوەڵهوه بووهو ههچ شت پێش نهو
 نهبووه، دوايش هەر ئەوهو ههچ شت پاش نهو نيهو ئاشکراو
 زال هەر ئەوهو ههچ شت لهو ئاشکراو زاتر نيهو پهنهان هەر
 ئەوهو ههچ شتيکيش لهو پهنهان ترنيه و هەر خۆيهتی ناگای
 له ههمو شت ههيه. بهشيک له دوعای پيغه مبهрман ﷺ له
 کاتی خهوتندا ئەوه بو که دميژهرمو: **اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ
 قَبْلَكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الظّٰهَرُ فَلَيْسَ
 فَوْقَكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَيْءٌ اَقْصِ عَنَّا الدّٰيْنَ وَاَعِنَّا
 مِنَ الْفَقْرِ /سَلَمَ وَغیره/** ئەهی خوايه هەر خۆتیت له ئەوەڵهوه
 بویت و ههچ شت پێش خۆت نهبووه دوايش هەر خۆتیت و ههچ
 شت پاش خۆت نيهو ئاشکراو زال هەر خۆتی و ههچ شت له
 خۆت ئاشکراو زاتر نيهو پهنهان هەر خۆتی و ههچ شتيکيش
 لهخۆت پهنهان ترنيه، ههزره کانهمان بۆیدهردهوه له که مدهستی
 بێ نیازمان بکه.

ئەم ئایەتە ریزو گەورە یاران پێغەمبەر ﷺ بەگشتی و بە تاییبەت ئەوانە ی که لە پێش فەتحتی مەکەدا ئیمانیاں هیناود و بە گیان و بە مال لە خزمەت ئە و بانگەواژە بیرۆزەدا بون.

ئیبینو حەزم ئەم ئایەتە دەکات بە بەلگە لە سەر ئەوەی که یاران پێغەمبەر ﷺ هەمویا ی بە بئ شک بەهەشتین بەلام ئەوانە ی که پێش کەوتن ﷻ و دەدە ی پلە ی بەرزتری پێداون. خالید کوری وەلید لە گەل عەبدوردحمانی کوری عەوف دا دەمەقالە یەکیان بوو کاتیک پێغەمبەر ﷺ ئەمە ی بیست بە خالیدی فەرمو: {دَعُوا لِي أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنفَقْتُمْ مِثْلَ أُخْدٍ أَوْ مِثْلَ الْجِبَالِ ذَهَبًا مَا بَلَغْتُمْ أَغْمَاءَهُمْ/مفق عليه/} واز لە یاران من بهینن سویند بەوە ی که گیانی منی بە دەستە ئەگەر وە ک کتوی ئوحد یان وە ک کتوکان زێر ببەخشن بە کرداری ئەوان ناگەن.

واتە ئە و یارانە م که دواتر ئیمانی هیناود با قسە بە و یارانە ی من که پێشتر ئیمانیاں هیناود نەئین و بزائن که بە پلە ی ئەوان ناگەن.

جا ئەوانە ی که بە پلە و پایە ی خالید ناگەن دەبیت چۆن ریز لە پێشکەوتوانی ئەسحاب بگرن و پلە و پایە یان بەرز بنرخینن؟ پێغەمبەر ﷺ سەبارەت بە پلەکانی بەهەشت دەفەرموی: {إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ/مفق عليه/} بێگومان لەناو بەهەشتدا سەد پلە هە یە که خوا دایناود بۆ غەزا کەران ی رێگای ئە و که هەر دوو پلە یە ک نیوانیاں وەکو نیوانی ئاسمان و زەویە ی ئەمە جیاوازی پلە ی غەزا کەرانە لە ناو خۆیاندا، جا جیاوازی پلە ی غەزا کەران و دانیشتان دەبیت چەند بیت؟

کێ یە ئە و کەسە ی که قەرز ی جوان بەخوا بدات؟ ئەوسا چەندقاتی دەکاتە وە بۆ ی پاداشتی بەرێزیشی بۆ هە یە. جا لە دە بەرامبەرە وە بۆ حەوت سەد بەرامبەر و زیاتریش دەروات.

و چاوی ئە و پێغەمبەر ﷺ راستی ئە وە بانگەوازیان بۆ دەردەکەوت، وە ک عەبدولای کوری سەلام دەئیت: کاتیک پێغەمبەر ﷺ هات بۆ مەدینە: {فَجِئْتُ فِي النَّاسِ لِأُنْظُرَ إِلَيْهِ فَلَمَّا اسْتَبْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ/الترمذي، صححه الألباني/} جا ئە و کاتە لەناو خەلکدا هاتە بۆ ئەوە ی تەماشای بکە م جا لە کاتیکدا چاک وردیومە وە لئی زانیم بە راستی ئە و دەموچاوە، دەموچاوی درۆزن نیە. خو ئە و پەیمانە که ئەم ئایەتەدا باس کراوە دەگونجیت ئە و پەیمانە بیت، که پەرورەدگار لەکاتی ئادەمدا پەیمانی لەهەموو رۆلەکانی ئادەم وەرگرتووە که تەنها (اللّٰه) پەرورەدگاریانە یان ئە و پەیمانە بیت که پێشەکی پێغەمبەرمان ﷺ وەرگرتووە لە خەلک و پاشان دەیخاتە وە بیر ئەوان، ئەوانیش هەتا کۆتایی دنیا دیت دەبی ئە و پەیمانە بته و رابگرن.

١ هەر ئە وە که چەندین بەلگە ی رۆشنی ناردە سەر بەندە ی خو ی که محمەد ﷺ بۆ ئەوە ی ئیو لە تاریکیەکانی ئەزانی و گومرایی و هەوا و هەوس پەرستی رزگار بکات و بتانیات بۆ روناکی ئایینی پیرۆزی ئیسلام و بێگومان که خوا سەبارەت بە ئیو دلسۆزو میهرەبانە و ئەم هەموو بەلگە روناکیانە ی بۆ ناردوون تا سەرتان ئی نەشیویت و گومرا نەبن.

١٠ ئە وە چیتانە که نابەخشن لەرێگای بلا و کردنە وە ی ئایینی خوادا؟ لە کەمەدەستی و نەداری مەترسن خودا ئیو بە و ماله تاقی دەکاتە وە، ئەگینا خو ی دەتوانیت هەمو باوەرداریک سەر و تەمەند بکات، چونکە ئە وە ی لە ناسمانان و زەویدایە هەر بۆ خوا دەمینیتە وە و ئیو بەجیی دەهیلن، ئە وەش بزائن که ئە و کەسانە ی که لە پێش سەرکەوتنی مەکەدا شتیان بەخشیووە لەرێگای بلا و کردنە وە ی پەیا مەکی خوا دا و شەریان کردووە لەسەری لەگەل باقی باورداریانی دوایدا وە ک یە ک نین ئەوانە پلە یان گەورەترە لە و کەسانە ی که لەپاشدا شتیان بەخشیووە و شەریان کردووە. جا هەمویا ن خودا بەئینی بەهەشتی پێداون و خوا ناگادارە بە وە ی که ئیو دەیکەن و بە هەر کەسیک پاداشتی خو ی دەداتە وە لە چاک و لە خراپ، لە زۆرو لە کەم.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنْفِهِمْ
بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ حَسْبُ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنِفِقَاتُ لِلَّذِينَ
آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِمَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُمُ بُيُوتٌ لَهُمْ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ ينادونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَفَرَّقْتُمْ بَيْنَهُمْ وَأَرْبَعْتُمْ وَاغْرَقْتُمْ الْأَمَانَةَ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهُ الْعَزُورُ ﴿١٤﴾ قَالُوا يَوْمَ لَا تَنُودُنَاكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أَوْفَكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِشِّ الْمَصِيرِ
﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا زَلَّ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمَصْدِقَاتِ وَأَقْرَبُوا
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يَضَعُفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

﴿١٢﴾ نه و روزهی که تو دهبینیت پیاوان و نافر دتانی
باو دپدار روناکی کرداره چاکه کانیان له لای راستیانه وه و
له پیش دهمیانه وه دپروات، خوشی و شادمانی نیوه له مرؤدا
باخچه یانیکه که چند جوگهی بهناودا دپروات، بؤ
همیشه تییدا دهمینه وه، نه وه هر خویه تی شادمانی و
بههری گه ورده. کاتیک که هر کس هرچی بهرستوه له
دنیا دا شوینی نه وه دهکه ویت و بهرو دؤزه دپروات
نه وکاته تنها باو دپداران و موافقان دهمینه وه، جا نه و
کاته باو دپداران الله روناکیان پیده به خشیت که بهسهر بردی
سیراقتا تیپه رن، وهک پیغه مبه رمان ﴿١٣﴾ دهفه رموی:
{فِيُعْطِيهِمْ نُورَهُمْ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ يُعْطَى نُورُهُ مِثْلَ الْجَبَلِ
الْعَظِيمِ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْهُمْ مَنْ يُعْطَى نُورُهُ أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَمِنْهُمْ
مَنْ يُعْطَى مِثْلَ النُّحْلَةِ يَبْدُو مِنْهُمْ مَنْ يُعْطَى أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ حَتَّى
يَكُونَ آخِرُهُمْ رَجُلًا يُعْطَى نُورُهُ عَلَى إِبْهَامِ قَدَمِهِ يَضِيءُ مَرَّةً وَبَطْفًا مَرَّةً
فَبِذَا أَضَاءَ قَدَمَهُ قَدَمٌ وَإِذَا أَطْفَأَ قَامَ قَالَ وَالرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَمَامَهُمْ
حَتَّى يُنْزِلَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ فَبَقِيَ أَثَرُهُ كَحَدِ السِّيفِ دَحْضُ مِرْزَةٍ قَالَ
فَيَقُولُ مَرُوا فَيَمْرُونَ عَلَى قَدْرِ نُورِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَطَرْفَةِ الْغَيْبِ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالسَّحَابِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ
كَانْقِضِاضِ الْكَوَاكِبِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيحِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ

الفرس وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ الرَّجُلِ حَتَّى يَمُرَّ الَّذِي يُعْطَى نُورُهُ عَلَى
ظَهْرِ قَدَمِهِ يَحْبُو عَلَى وَجْهِهِ وَيَدِيهِ وَرَجْلِيهِ تَخْرُ يَدٌ وَتَعْلُقُ يَدٌ وَتَخْرُ
رَجْلٌ وَتَعْلُقُ رَجْلٌ وَتُصِيبُ جَوَابَهُ النَّارُ فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يَخْلُصَ
فَبِذَا خَلَصَ وَقَفَ عَلَيْهَا فَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعْطَانِي مَا لَمْ يُعْطِ
أَخَذًا إِذْ أَنْجَانِي مِنْهَا بَعْدَ إِذْ رَأَيْتُهَا / ابن أبي الدنيا، صححه الألباني / نه وسا
روناکیه کانیان پیده دات به گویرهی کرداره کانیان جا
لهنا وایندا ههیه که روناکیه کی پیده دهریت و دکو جیا به کی
گه ورده له وایندا ههیه که له وه بجوک تری پیده دهریت،
هه یانه که وهک دارخورمایه کی پی دهریت که
به دهستیویه، ههیشیانه له وه بجوکتری پی دهریت ههتا
کو تاییه که یان پیاویکه که روناکیه که ی لهسهر به نهجه
به رانه پی پی پیده دهریت که هه ندی جارووشن ده بیت و
هه ندی جاریش ده کوژیته وه، جا هه راکتی روشن بو دپروات
وهه راکتیش کوژیته وه ده دهستیت، دهفه رموی:
بهرو دپداری بی عیب و به شکو له پیشیانه وهیه تا بهسهر
نه وناگرده دهریان دهکات جا شوینه واری ده مینیتته وه وهک
تیژای شم شیر که خلیسکه و شوین که وتنه فه رموی: پیان
دهفه رموی: برؤن جا به گویرهی روناکیه که یان تیده پهرن
که لهنا و نه وایندا که سی واهیه وهک و دکو چاوپر که یهک
تیده پهریت و ههیشیانه که وهک هه ور دپروات و هی وایشیان
ههیه وهک که وتنه خواره وهی نه ستره گان دپروات وهی
وایشیان ههیه وهک با دپروات و هی وایشیان ههیه وهک
نه سیکی چاک دپروات، له وایندا که سی واش ههیه که وهک
پیاویکی به هیز دپروات، که سی وایش ههیه که
روناکیه که ی لهسهر ههرو و پییه تی به گاه و لکه لهسهر دمو
چاوی و ههرو و دهستی و ههرو و پیی دپروات که دهستیکی
ده خلیسکیت و به دهستیکی ده گیریتته وه و پییه کی
ده خلیسکیت و به پییه کی ده گیریتته وه و هه مولایه کی ناگری
پیده گات هه همیشه هه واده بیت ههتا رزگاری ده بیت، جا
نه وکاته که رزگاری بو لهسهری ده دهستیت و نیجا ده لیت:
سوپاس بؤخوا شتیکی وای داوه به من به که سی نه داوه که
رزگاری کردم له وناگره پاش نه وهی که دیتم {بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ فِي
الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنَّارِ الْتَامَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ / الترمذي، صححه الألباني /

بوو دور که و تنه وه لیو زور بهیان له سنوری راستی
تی بهرین، ئی بنو مه سعود ده لیئت: {مَا كَانَ بَيْنَ إِسْلَامِنَا وَبَيْنَ

أَنْ عَاتَبَنَا اللَّهُ بِهَذِهِ الْآيَةِ أَلَمْ يَأْنٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
لِلذِّكْرِ اللَّهِ إِلَّا أَرْبَعُ سِنِينَ / *اسلم وغيره* / نَيُّوَانِ مُوسُوْلَمَانِ بَوْنِي
ئِيْمَهُو دَابَهْزِيْنِي ئُهُم نَائِيَهْتَهْ كَهْ **اَللّٰهُ** سَهْرَكُوْنَهْیْ كَرْدِيْن تَهْنَهَا
چَوَار سَالِ تَيِّبَهْ رِيْبُوُو { ئُهُمَه تَهْنَهَا چَوَار سَالِ تَيِّبَهْ رِيْبُوُو
بِهَسَهَر خَهْلَكِي مَهْدِيْنَهْدَا كَهْ ئُهُم نَائِيَهْتَهْ دَابَهْزِيُوُو
سَهْرَكُوْنَهْیْ ئُهُو مُوسُوْلَمَانَانَه دَهْكَات لَهْو سَهَرْدَهْمَهْدَا ئُهُیْ
دَهْبِيْتِ حَالِي ئِيْمَه چُوْن بِيْتِ ئِيْسْتَا لَهْلاَی پَهْرُوْمَرْدَا رِمَان؟
پَيْنَه مَبَهْرْمَان **ﷺ** دَهْفَهْرَمُوْیْ: {إِنَّ أَوَّلَ مَا يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ
الْخُشُوعُ/ *الطبرانی، صححه الألبانی* / یَهْکَهْم شَت كَه لَهْناو خَهْلَكْدا
هَهْلَهْدَه گِرِيْتَو نَامِيْنِيْتِ مَلَكَه چِيْبِيَهْ كِي خُوْشَهو یَسْتَانَهْ یَه بُوْ
خَوَا{

بزانن که زهوی پاش نهووی ههرچی لهسهره له
گژوگیا وشک دهبیت و نامیتیت بیگومان ههر خودایه
زیندوی دمکاتهوه (تا بهلگهیهک بیت لهسهر
زیندوکردنهووی نیووش) به راستی ئیمه نیشانهکانی
خۆمان بۆ ئیوه رۆشکردوتهوه، بهلکو ئیویش
تییبگهن و له بیرى زیندو کردنهووی خۆتاندا بن و بزانی
چیتان بۆ ئامادهکردوه.

بیگومان نهو پیاوو نافرمانه‌ی که چاکه دمکهن و
 قهرزی چاک به خودا ددهن، واته: چاکه‌ی بی منته،
 ناشکرایه که خودا نیازی به پارو مالی کهس نیه، به‌لام
 نهو زاته همر چاکه‌یه‌ک بکریّت له‌گه‌ل گیانله‌به‌ریکدا مروؤ
 یان جگه له مروؤ بیّت به چاکه له‌گه‌ل خویدا دادنه‌یت و
 خو‌ی پاداشتی چاکه‌ی چاکه‌کارمه‌که ددهاته‌وه، نه‌مه بزانه
 بو هه‌مو شوینه‌کانی تر شایمه‌ له شوینه‌یکی تردا نه‌م
 قسه‌ت به به‌رچاو نه‌که‌و‌یت، جا خوا به‌و باوه‌دارانه له ده
 به‌رامبه‌ر بو جهوت سه‌د به‌رامبه‌ر روزیاتریش پاداشت
 ددهاته‌وه، به‌راستی پاداشتیکی به‌ریزی سه‌خاوتمه‌ندانه‌یان
 بو هیه.

جا نهو کهسه‌یهی که باومریان هیناوه به خواو به‌پیغه‌مبه‌رانی نه‌وانه‌ن راستگو‌یان و شایه‌تان له‌لای په‌رو‌د‌گاری خو‌یان به‌س‌ر باقی خه‌لکانی تردا، نه‌وانه

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّاهِدَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١﴾ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَنَرُّهُ
مُصْفًى ثُمَّ يَكُونُ حُطُمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّزِيلَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ إِنَّكُمْ وَاللَّهُ
لَا يَجِبُ كُلَّ مُحْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمْ
الَّتِي بَالِغُهَا النَّاسُ بِالْبَحْلِ وَمَن يُبَخِلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْبَخِيلُ ﴿٢٤﴾

لهلای خودا پاداشتیان ههیه و رووناکیش، جا ئه و کهسانه ی که خوانه ناس بون و باومریان به نیشانه کانی نیمه نه کردوه ئه وانه یارانی دۆزه خن (خودا په نامان بدات له دۆزه خو نه هله که ی).

٢٠ جاک بزائن که ژيانی دنیا گهمه و گائته و سرگرمی و خو جوانکردن و خو هه لکیشانه له نیوان خو تاندا و فرهبوونی مال و منداله هه روه ک بارانیک وایه که دانه و یله سهوز دهکات و جوتیاران سهریان سوپماوه له و گه شه و پیگه یاندنه پاشان پیده گات و بهرمبه ره زهره ده بییت پاشان وشک و ورد ده بییت، له رۆزی دوايشدا سزای توند ههیه بۆ تاوانباران و له لایه ن خوداوه لیخو شبون و رازی بون ههیه له چاکه کاران، نهوسا ژيانی دنیا ههر خو شیه کی فریوده ره و هیچی تر، مه گهر بۆ ئه و کهسانه ی که ژیرین و بیکن به کیلگه ی باش بۆ دواړو ژیان. له هه رموده دا هاتوه که پیغه مبهری خوا ﷺ هه رمویه تی: {لَنَجْزِيَنَّ أَقْرَبَ إِلَىٰ أَخْدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالتَّارُ مِثْلُ ذَٰلِكَ / سَفَقَ عَلَيْهِ} بیگومان که به هه شت بۆ ههر یه کیلک له نیوه نزیکتره له هه ی تانی پیلا وه که ی و ناگریش

هه روه ک ئه وه { جا دهفه رموی: کامیانت دهوئیت ههر بهزویی پیی دهگه بییت، خوی گه و ره دهفه رموی:

٢١ دهی کیپرکی بکه ن بۆ لیخو شبون له لایه ن په روه ردگارتانه وه و به هه شتیک که پانییه که ی وه ک پانیی ئاسمانان و زهوییه ئاماده کراوه بۆ ئه و کهسانه ی که باومریان هیناوه به خوا و به پیغه مبه ره کانی، ئه وه چاکه ی خودایه دهیدات به و کهسه ی که ئاره زوی لی بییت و خودا خوا وه نی چاکه ی گه وریه.

٢٢ ههر به لایه ک له م زهوییه دا رووده دات و ههر به لایه ک به سه ره خو تاندا دیت ههر هه موی نوسراوه له (له و حوله حفوز) دا پیش ئه وه ی ئه و خه لکه دروست بکه ی ن یان ئه و به لایه بخه ی نه روو بیگومان ئه و دوش له لای خودا ئیشیک ئاسانه، له هه رموده دا که نیما می مسلم له نه بو هورمیره وه که له پیغه مبه ره وه ﷺ هیناویه تی هاتوه که هه رمویه تی: {قُلْ لِلَّهِ الْمَقَادِيرُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ / سَفَقَ عَلَيْهِ} خودا ئه ندازه ی هه مو شتیک دیاری کردوه په نجا هه زار سال پیش ئه وه ی که ئاسمانان و زهوی دروست بکات}.

٢٣ بۆ ئه وه ی که نیوه شتیک که له دهستان ده چیت خه م نه خو ن و له خو تانی ش بایی نه بن به و سه روه ت و سامان و ته ندروستی و شو روه ت و پله یه ی که پیی دا ون، چونکه یه که میان تازه بو ت ناگه ریته وه و دووه میشیان تاقی دهگریته وه، جا به م زوانه یان ئه و له ده ست تو دا نامینی ت یان تۆ بۆ به کار هینانی ئه و نامینی ت و ده رۆیت. نهوسا خودا مرو فی به ده عیه و فیزو شانازی به خو که ری خو ش ناوئیت، ئه وانه کی ن؟ به م نایه ته وه لاممان ده داته وه که دهفه رموی:

٢٤ ئه و کهسانه ن که خو یان رۆدی ده که ن له پهیره و کردنی ئایین و به خشی نی مالدا و هه رمانیش به خه لکی ده که ن که ئه وانیش هه مان ریگای ئه وان بگر نه بهرو ههر که سی ک پشت له و ئایینه بکات ههر خو ی زیانی پی دهگات، نهوسا بیگومان که خوا ههر خو ی بی نیازو

ستايشڪراوه له ناسمانانو له زهويداو نيازي به به خشين و بهندياهتي نيمه نيه، به لگو نيمه نيازمان به وههيه.

٢٥ به راستي نيمه نيردراوهكاني خويمان نارد، به به لگه گه لیکي روشنه وهو پهراوو ته رازومان پيدان تا خه لگی به دادپه روه رانه له ناو خویندا به يه کساني رهفتار بکهن و ناسن که هيزيکی بته وو خاوهني سزای تونده و سووديشی ههيه بؤ خه لک پيمان داو تا دهر بکه ویت به روونی که کي يارمه تي ثاييني خوداو پیغه مبه رانی ددات و له گه ياندي په يامه کهيدا لهو هيزه سوتينه رو تونده ناسله ویت هوه و پشت به خوا دهبه ستيت که بيگومان خودا به هيزو به دهبه لاته و کهس سه رناکه ویت به سه ريدا له مملانی کردنيدا، نينجا دهفه رموي.

٢٦ به راستي نيمه نوح و نيراهيميشمان ناردو له ناو نه وه گانياندا پیغه مبه رايه تي و پهراومان پيدان واته: نهو جوار پهراوه: ته ورات و نينجيل و زه بورو قورثان که نه وانه به نه وهی نيراهيم دران جا هه نديک لهو خه لگه ی نه وانش ريگای خوشبه ختيان گرت و زوريشيان له ستوري خودا په رستي لايانداو لاري بون.

٢٧ پاشان به شوين نه وانشدا پیغه مبه رانيکمان ره وانه کردو عيسای کوري مه ريه ميشمان به دواي نه واندا ناردو نينجيلمان پيداو به زه وي و سوزمان له ناو دلی نهو که سانه دا دانا که په يره وي نه ويان کردو خو ته رخان کردن بؤ خوايشيان داهينا که نيمه پتويستمان نه کردبو له سه ريان نه وان گوايه هر له بهر رهزامه ندي خودا نهو کاره يان کردبو، به لام به شيوهی گونجاو راست نهو بهندياه تيه يان نه برده سر، نه وسا بهو که سانه ی که باوه ري هينابو پاداشتي خو يانمان پيدان و نيشه که يان به به لاش نه جوو، جا زوربه ی نه وانش له ستوري راستي و خودا په رستي تپيه ري بوون.

٢٨ نهی نهو که سانه ی که باوه رتان هيناوه له خوا برسن و باوه به پیغه مبه رکه ی که محمده بکهن خوا له سوزو چاکه ی خوی پاداشتي دوو بهرامبه رتان پي ددات و رووناکيه کتان پي ددات که ريگای پي برن له

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ٢٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِثْلَهُمُ مَّثَنٍ وَكثيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ٢٦ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عِزِّهِمْ بِرُسُلِنَا وَفَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ٢٧ بَنَاتُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَقُولُ اللَّهُ وَءَامَنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِّن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَتَعْلَمُ كُفْرَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٨ لَّا تَجِدُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٢٩

دنياو له سر پردی سیراتیشداو لیان خوشده بیت و خودا لیورده و میهره بانه بؤ بهنده کانی. هه ندي له زانایان پييان وایه نه نایه ته رو له نه هلی کیتاب دهکات که با باور بهین به محمد، نه وسا پاداشتي دوو بهرامبه ريان بؤ ههيه وهک پیغه مبه ر ددهفه رموي: {ثَلَاثَةٌ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ رَجُلٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَأَذَرَ التَّيَّةَ فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ وَصَدَّقَهُ فَلَهُ أَجْرَانِ وَعَبْدٌ مِّمْلُوكٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى وَحَقَّ سَيِّدِهِ فَلَهُ أَجْرَانِ وَرَجُلٌ كَانَتْ لَهُ أُمَةٌ فَعَدَّاهَا فَأَحْسَنَ غِذَاءَهَا ثُمَّ أَذْبَهَا فَأَحْسَنَ أَذْبَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ / مصفى عليه سى کهس هه ن که پاداشتي دوو بهرامبه ريان بؤ ههيه، پياويک له نه هلی کتاب که باوه ري به پیغه مبه رکه ی خوی هينابيت و گه يشتيت بهم پیغه مبه ر ددهفه رموي، جا باوه ري پيکرديت و دواي که و تيت و به راستي زانبيت نه وسا نه وه پاداشتي دوو بهرامبه ري بؤ ههيه، بهنده يک که به ندي که سيک بيت که مافه کانی الله جی به جی بکات و مافی خاوه نه که شي نه ودهش پاداشتي دوو بهرامبه ري بؤ ههيه، وه که سيکيش که که نيزه يکی هه بيت جا خواردي پيدات به خوارديکی باش، جا به شيوهی جوانيش په رومرده ی بکات و پاشان

ههرچه نده میرده که ویستبوی له گه لیدا هاوچی بیت نه بهیشتبو وتبوی: نابیت نزیکم بکه ویته وه هتا خواو پیغه مبهرمه که پیغه مبهرمه بریار نهدن، جا نه مهی به پیغه مبهرمه، وت: پیغه مبهرمه همر دهیضرمو: نهی خه وله ناموزاته و پیره له خوا بترسه سه بارهت بهو، ده لیت: به خوا لهو جیگادا نه جولابوم قورئان دهرباری من هاته خواره وه، جا پیغه مبهرمه دایبوشی نه وهی که دایبوشی له کاتی هاتنی وه حیدا، پاشان نه وهی له سهر نه ماو پیی فهرمو: (نهی خه وله خوا سه بارهت به خوت و به هاوسهره کهت قورئانی ناردوه پاشان نه ماو نایه تانهی به سهرمدا خوینده وه) **﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ أَلِی وَلَکَ فِی عَذَابٍ أَلِی﴾**

اخلاذله: ۱ - ۴. به لئی: به راستی خوا بیسهری ههمو قسه یه که و بینهری ههمو هه لک و تیکه، جا نه گهر ناگایی و زانیاری به ههمو شتیک نهی چون نه و روداوهی بیست له هودیه کهدا که خاتون عائشه له گوشه یه کیدایه و ده لیت: نهو نافرته نه و نده به هیواش قسهی ده کرد من له زور قسهی تی نه ده گه یشتیم؟ جا ده فهرمو:

نهو که سانهی که به ژنانی خویمان ده لیت: تو و ده کو پشتی دایکم یان و ده کو دایکم یان شتیک لهو شیوهیه نه وانه بهو قسه یه نابین به دایکیان و حهرام نابین له سهریان و دایکیان ته نها نهو نافرته تانه که نه وانه لیی پهیدابون، بیگومان نه وانه قسه یه کی خوین تال و درو ده کهن، پیویسته لیی په شیمان بینه وه به راستی خوا ده بوریت و چاپوشی له تاوان ده کات. ئینجا په روهردگار باسی فیدییه نهو قسه ناشیرینه ده کات و ده فهرمو:

جا نهو که سانهی که نه ماو قسه یه له گه ژنانی خویمان ده کهن (الظهار) و پاشان په شیمان دهنه وه لهو قسهی که کردویانه و دهنه ویت نه ماو ژنانه همر حه لال و هاوسهری خویمان بن، پیویسته یه کی که له سئ ینگایه نه نجام بدن، یه کهم: نازا کردنی به نده یه کی ئیماندار پیش نه وهی هاوچی گای له گه نهو هاوسهره یه دابکات، نه وهی که ئیوه پی ناموزگاری ده کرت و الله زور به ناگایه به وهی که ئیوه ده یکهن، دووه هم و سیه م:

نهوسا همر که سیک توانای نازاد کردنی به ندهی نه بیت دهنیت دوو مانگ له سهریه که رزوو بگریت پیش نه وهی بجیت له خیزان، سیه میشت: نه گهر توانای نهو دوو مانگه رزوو وهی نه بو دهنیت خواردنی شهست هزار (خواردنیکی مام ناوهندی) بدات نه ویش دیسان پیش چوونه له خیزان، پاشان ده فهرمو: نه مه بو نه وهی که ئیوه باومر بهینن به خواو به پیغه مبهرمه که پیغه مبهرمه نه وهی سهرمکانی خودا نه یه زینن و بو خوانه ناسانیش سزایه کی به ژان هیه. ده لیت: که سملانی کوری سه خری نه نساوی که سیک تیره یه نهی به یالیه نه کهی خوی دانا به پشتی دایکی هتا رهمه زان بجیت جا کاتی که نیوهی رهمه زان رویشت جیماعی له گه لدا کرد، ئینجا چوه خزمهت پیغه مبهرمی خوا و روداوهی بو باسکرد، نهوسا پیغه مبهرمی خوا پیی فهرمو: **﴿أَعْتَقَ رَقَبَةً قَالَ لَا أَجِدُ مَا قَالَ فَصُمُّ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ قَالَ لَا أَصْطِیْعُ قَالَ أَطْعَمُ سِتِّینَ مِسْکِیْنًا قَالَ لَا أَجِدُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ لَقَرَوَةُ بَنِ عَمْرِو أُعْطِیْهِ ذَلِكَ الْعَرَقُ وَهُوَ مِکْتَلٌ یَأْخُذُ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا أَوْ سِتَّةَ عَشَرَ صَاعًا إِطْعَامُ سِتِّینَ مِسْکِیْنًا﴾** (ترمذی، صححه الالبانی) به نده یه که نازاد بکه وتی: ده ستم ناکه ویت، فهرمو: دهی دوو مانگ له سهریه که رزوو بگره وتی: ناتوانم، فهرمو: خواردنی شهست هزار بده وتی: ده ستم ناکه ویت، جا پیغه مبهرمی خوا به فهرمو: کوری عه مری فهرمو: نهو سه به تهی بدری که زهمبیله یه که بو پانزه یان شانزه مهن خورمای تیدا بو که خواردنی شهست هزار بو بونه وهی له باتی نهو قسه یه دا بیدات به شهست هزار. نه ماو یسه پیی ده ورتیت (الظهار) و نه ووش که فارته کهی بو، لیروه دهرده که ویت که بهشی جوار هزار له که فارته زیهاردا، ئینجا ده کاته نه ندازهی سهر فیره ی سهری یه که کهس.

بیگومان نهو که سانهی که دزایه تی خواو پیغه مبهرمه که ده کهن رسواو سهرشور کراون هره وهی چون نهو که سانهی پیش نه وانه سهرشور زه بونکران، وه به راستی ئیمه نیشانه کانی روناک که ره ومان نارد بو نه وهی که خه لکی ینگای راست بگریت و بو خوانه ناسانیش

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَافِعُهُمْ وَلَا يَشْعُرُونَ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ
وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمُ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
نُفُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يُعَادِدُونَ لِمَا نُفُوا عَنْهُ وَيَنْجُبُونَ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذْ أُلْحِقُوا الْفِرْعَوْنَ بِمَا كُنَّ يَمْحُوكُهُ
بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْفُسُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا
بِالْيَمْرِ وَالنَّفْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ
مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

سزای وامان داناه که سزاکه خوئی گالتهیان پیدهکات، لهناو
ناگری دۆزهخداو ههئبهزو دابهزو یاریان پیدهکات.

﴿٧﴾ ئەو رۆژی که خوا ههمویان زیندو دهکاتهوه نهوسا
پێیان دهئیت: چییان کردوه، خودا ههمو قسهو کرداری
نهوانی ژماردوهو خویان لهبریان چوهتهوهو ﴿اللَّهُ﴾
ﷻ ناگای له ههمو شتیک ههیه.

﴿٧﴾ ئایا نازانی که بیگومان ﷻ دهمانیت بهوهی که لهناو
ناسمانان و لهناو زهویادهی هیچ سی کهسێک قسه ناکهن
مهگهر خودا چوارهمیان بیت (بهو شیوهی که شایستهی
مهقامی خویهتیه)، وه هیچ پێنج کهسیکیش نیه مهگهر
خودا شههمیان بیت، و نه کهمتر لهوهو نه زیاتر لهوهو
نیه مهگهر خودایان لهگهئدا بیت له ههرکویدا بن، واته
کهس نیه که ﷻ بهو نهزانیت بهلکو بهو شیوهی که
شیایو ئەو زاتهیه لهگهئدایه، که پاشان له رۆژی قیامهتدا
پێیان دهئیت: که چیان کردوه بیگومان که خوا زانیاری
بهسهر ههمو شتیکدا ههیه، ئەم نایهته ههرهوک به عیلم
دهستی پیکردو به عیلمیش کوئای پیهات بهلگههیشه لهسهر
کهمالی عیلمی ﷻ.

﴿٨﴾ ئایا تۆ نهتبینی نهوانهی که بهرگری گرابوون له
چفهکردن، پاشان نهوهی که لییان قهدهغه گرابو
کردیانهوهو بۆ تاوان و دوزمنایهتی و سهڕپچی ههمانی
پێغههمبهر ﷺ لهناو خویاندا چفه دهکهن و ههر کاتیک دینه
لای تۆ سهلامت ئی دهکهن به شیوهیهک که خوا بهو شیوهیه
سهلامی ئی نهکردویت، دهیان وت (السَّامُ عَلَيْكَ/ بهمریت) و
له دلی خویاندا دهیان وت: بلییت خودا لهسهر نهوهی که
دهلیتین سزمان بدات؟ خوا دهمهرومی: جهههنم بهسه
بۆیان که دهخړینه ناویهوه، نهوسا خراپترین جیگایه
بۆیان نهودۆزهخه. لهخاتون عایشه دایکی
باوهردارانوه(خوالیی رازی بیت) هاتوه کهجولهکهکان
هاتنه خزمهتی پێغههمبهر ﷺ و وتیان: (السَّامُ عَلَيْكُمْ
/ بهمرن) جا دایکمان عایشه وتی: ئیوه بهمرن و نهفرینی
خواتان ئی بیت و غهزهبی خوا برژیت بهسهرتاندا
پێغههمبهر ﷺ ههموی: {مَهْلًا يَا عَائِشَةُ عَلَيْكَ بِالرَّفْقِ وَإِيَّاكَ
وَالْغَفْ وَالْفُحْشُ قَالَتْ أَوْلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا قَالَ أَوْلَمْ تَسْمَعْ مَا
قُلْتُ رَدَّدَتْ عَلَيْهِمْ فَيَسْتَجَابُ لِي فِيهِمْ وَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ
فِي/مقر عليه/ ئەو عایشه هیواشبه، دهیی نهرونیان بیت و
دورکهومروهو له توندوتیژی و قسهی بیس وتی: تۆوام پێ
دهئیت! ئەو گویت ئی نهبوچیان وت؟ ههموی: ئەو
تۆگویت ئی نهبو نهوهی من وتم: وهلامم دانهوه، جا دوعای
من وهرگیرا له دژی نهوان له حالیکدا کهلهوان وهر نهگیرا
لهدژی من}.

﴿٩﴾ ئەو ئەو کهسانهی که باوهردان هیناوه ههر کاتیک
چفهتان کرد ههرگیز بۆ گوناخ و دوزمنایهتی و دزایهتی
ههمانی پێغههمبهر ﷺ چفه نهکهن، بهلکو بۆ چاکه و
پاریزکاری چفه بکهن و لهو خوایه بترسن که سههرتهنجام
لهلای ئەو کو دهکړینهوه بۆ حیسابو پاداشت و سزا.
ئیسلام ئا بهو شیوهیه پهیرهوانی خوئی تهمی دهکات. ئینجا
دهمهرومی:

﴿١٠﴾ چفه ههر له شهیتانهوهیه بۆ نهوهی باوهرداران خهمبار
بکات خو مهگهر به ئیزنی خوا نهگینا هیچ زیانیک بهوان نادات
دهی سا باوهرداران با ههر به خوا پشت بیهستن. پێغههمبهر ﷺ
دهمهرومی: {إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَجَّى الثَّانِي دُونَ الْآخِرِ حَتَّى

تَخْتَلِفُوا بِالنَّاسِ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُخْرَنَهُ/مفق علیه/ نه گهر سئ کهس بون دوانتان جفه نه کهن بهیه که وه بی نه ویتان تا تیکه لاو دهبی به خه لک چونکه نهو جفه یه نهویان خه مبار دهکات

۱۱ نهی نهو که سانه ی که باوهرتان هیناوه هر کاتیک بییان وتن له دانیشتندا ماوه و درن بدن و جیگای یه کتر بکه نه وه دهی نیو هیش درن بدن و جیگای یه کتر بکه نه وه، خوداش جیگای نیو ده کاته وه و هر کاتیکیش وتیان: ههستن، ههستن (بؤ ریز له یه کتر گرتن و جیگای یه کتر کردنه وه) چونکه خوا پله ی نهو که سانه ی که باوهریان هیناوه له ناو نیو ده دا نهی خه لکینه بهر ز کردو ته وه، نه وانهش که خاوه نی زانیارین چه ن دین پله ی زیاتریان پیدراوه و خوا زور به ناگایه له وهی که نیو ده یکه ن. لیرده دا ده بیت نه وه بزانی که ههستان له بهر خه لک له جیگای دانیشتنیاند شتیکی باشه، نه وهش نه وه یه که مروف له بهر حاکی نهو جیگایه، یان ریوارو میوانی تازه هاتو یان پیویستی به چه ند که سیک که نزیک بن له نیامه وه و که سانی تری پیش نه وان جیگه یان گرتن که نه وه نده پیویست نه بن بهو نیسه ی که نیام ده یه ویت باسی لیو ده بکات، واته: شتیک بیت مبه سستیکی گرنگی پیو ره گریدر ابیت. دوو هه م: باش نیه ههستان له بهر که سیک بهو شیو نه بیت که باس مان کرد یان بوه ستیت له بهر ده میداو نهو دانیش تیت یان که سیکی گه ورده زانا هر کاتیک بیت و پروات له مه جلیسیکدا له بهری ههستن نه وه ره وشتی ناگر په رستانه نه موسلمانان پیغه مبه رمان ده فهرموی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَمْتَلِ لَهُ الرَّجُلُ قِيَامًا فَلْيَبْتَوْا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ} (ابن ماجه، صححه الالبانی) هر کهس پیی خووش بیت که خه لک له بهر ده میدا وه که هیکل بوهستن، جا با جیگای خووی خووش بکات له ناو ناگر دا.

پیغه مبه ری خوا ده فهرمویت: {لَا يَقِمْ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ فَيَجْلِسَ فِيهِ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا/مفق علیه/ هیچ پیاوینک پیاوینکی تر لهو جیگایه ی که دانیش توه هه لئه سستینیت و خووی دانیش تیت لهو جیگایه دا، به لام درن بدن و جیگای دانیش تنه که فره وان بکه ن}. ده بیت مانای نایه ته که و مانای نه م فهرموده یانهش بهو شیو هیه بو مان شی کردنه وه

يَتَأْتِيهِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تُجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۲ ءَأَسْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَتْ قَوْلُكُمْ فَادْعُوا تَرْفَعُوا وَتَأْتِي اللَّهُ عَلَىٰ كِبَرِكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ يُمَاتَعْمَلُونَ ۱۳ ءَأَلْزَمْتُمْ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمَا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۱۴ ءَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۵ ءَاتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۱۶ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۷ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ءَلَا ءَاتَهُمْ هُمُ الْكُذِبُونَ ۱۸ أَسْحَبُوا عَلَيْهِمُ السَّيْفَانَ فَلْيَسْمُوهَ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ءَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۱۹ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ءَأُولَٰئِكَ فِي الْآذَانِ ۲۰ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَ بَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّكَ اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۲۱

کاریان پی بکریت، جا دزایه تی نامینیت. واللہ اعلم. وه له م نایه ته دا نا ماژه به پله و پایه ی زانیان دهکات، نینجا بهر و مردگار مان موسلمانان ته می دهکات که چون قسه بکه ن له خزمه ت پیغه مبه ردا و ده فهرموی:

۱۲ نهی نهو که سانه ی که باوهرتان هیناوه هر کاتیک جفه بکه ن له گه ل پیغه مبه ردا ده بیت پیش نه وهی کاتی بگرن بهو جفه کردنه چاکه یه ک بکه ن، نه وه باشه بو تان و پا که وه که رتر تانه له تاوان، نه وسا نه گهر هیچان ده ست نه که وت بیکه ن به چاکه نه وه بیگومان که خوا داپو شه ری تاوانه کانتانه و میهره بانه بؤ به نده کانی و گونا هتان له سه ر نانوسریت نه گهر جفه تان کرد له گه لید، به لی پیغه مبه ر بؤ هه مو مرو ف و شتیکی چاک نیه که سیک بؤ نیشی تایبه تی خووی کاتی بگریت و قسه یه کی له گه لدا بکات که که سیکی تر سوودی لی وهر نه گریت، جا نه گهر وای کرد با چاکه یه ک بکات له گه ل هه زارانی باوهر داراندا تا نهو کات گرته ی بو خووی بؤ پر بکاته وه، لیرده دا موسلمانانی تی گه یاند که کات گه لیک بهر خه به تایبه ت کاتی پیغه مبه ر و نابی به شتی که مه وه له ده ست بدریت و هه مو خه لک له

کاته کانئەودا شەریکن . جا ئەگەر دەسلەتای ئەبو ئەویش ھەر ئوممەتی ئەووە ئەوئەندە پێ دەبریت و خوایش چاوپۆشی ئی دەکات تا ئیتر نەزانەکانیش ھەر لەخۆیانەووە کاتی نەگرن، پێغەمبەرمان ﷺ بە شەرم بوە لەسەرخۆی نەهاتووتە جواو بەلام خوا موسلمانان تەمیی دەکات و خەلک ھەمو بەندەدی ئەون شەرمیان لی ناکات و ھەمو راستیەکیان بۆ باس بکات .

١٣ ئایا بەلاتانەووە سەختە پێش ئەووی جفە بکەن چاکەگەلیک بکەن؟ ئەوسا ئەگەر نەتانکردو خوا ئەو بارەدی لەسەر لابردن دەی سا نوێژدەکانتان بکەن و زەکات بدەن و پەپەرەوی فرمانی خودا و پێغەمبەرەکەیی ﷺ بکەن و خوا زۆر بەناگایە بەووی کە ئیووە دەیکەن. ﷻ بەم نایەتە بریاری نایەتی پێشخۆی لەسەر موسلمانان سوک کرد.

١٤ ئایا تۆ ئەوانەت نەبینی کە دۆستایەتیان کرد لەگەل گەلیکدا کە خوا غەزەبی لیگرتوون کەجودەکان بون، ئەوانە نە لە ئیوون و نەلە ئەوانیشن و بە درۆ سویند بە خوا دەخۆن و خۆیشیان دەزانن کە درۆر دەکەن واتە: مەرفقە دووڕودەکان نە لەگەل موسلمانان دان و نە لەگەل خوانەناسان بەلکو بەوڕەوشتە بی نرخانەیان دەیانەوئیت لە ھەردوولا بخۆن، بەلام زۆر نابات لە ھەردوولا رسوا دەبن و رۆژی قیامەتیش لەسزادراوان دەبن.

١٥ خاوی خاوەن دەسلەلات سزای توندی ئامادەکردووە بۆیان، چونکە بەراستی ئەوان ئیشی زۆر خرابیان دەکرد.

١٦ سویندەکانی خۆیان کردووە بە سپێر بۆ خۆیان تا خەلک بە چاکیان بزانی ت کەچی ئەوان رێگای بلاوکردنەووی نایینی خودا دەگرن، جا بۆ ئەوان سزایەک ھەیە کە گالئەیان پێ دەکات، چونکە ئەوان بەو کردارەیان گالئەیان بەموسلمانان دەکرد.

١٧ ئەوان نە سەرودتو سامانیان و نە منالانیان لەلای خوا ھەرگیز ھیچ سوودیک بەوان ناگەینن، ئەوان یارانئ ناگرن و بۆ ھەمیشە تێیدا دەمیننەووە.

١٨ رۆژیک کە خوا ھەمویان زیندو دەکاتەووە، جا سویندی بۆ دەخۆن وەک چۆن لە دنیایدا سویند بۆ ئیووە دەخۆن بەدرۆووە گومان دەکەن لەسەر شتیکی بەسودن بۆ ئەو رۆژەیان، خوا دەفەرموی: بزائن بیگومان ھەر ئەوانن درۆزن، ئەو سویندە درۆزانە کەدەخۆن ھیچ سودیکیان پێ نادات.

١٩ شەیتان بەسەریاندا زال بووە رام و دەستەمۆی خۆی کردن، جا یادی خودای لەبیر بردنەووە، ئەوانە پێری شەیتانن، بزائن بە بیگومان پێری شەیتان ھەر خۆیانن کردە سوتا و رەنجەرۆ، جا پێغەمبەرمان ﷺ یەکیک لە ھۆکارەکانی زال بونی شەیتانمان بۆ باس دەکات و دەفەرموی: ﴿مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذُّبُّ الْقَاصِيَةَ / السَّائِي، حَسَنُ الْإِنْبَانِي / ھیچ سێ کەسیک نیە نە لە دیھاتیکیدا و نە لە ھیچ رەوئەندیکیدا کە نوێژی تێدا نەکریت مەگەر شەیتان زال بوبیت بەسەریاندا، سا پێویستە لەسەرتان کە یەکبن ئەوسا گورگ ئەو ھەیانە دەخوات کە دورکەوت بێتەووە لە ناژەلە کانئ تر﴾.

٢٠ بیگومان ئەو کەسانەیی کە دزایەتی خوا و پێغەمبەرەکەیی ﷺ دەکەن، ئەوانە وان لەناو سەرشۆرتین و داماوترین خەلکاندا.

٢١ خوا بۆ خۆی و پێغەمبەرەکەیی ﷺ وای داناوە کە سەرکەوئیت و دوژمنانی تەفروتوناو رسوا بکات، چونکە بەراستی خوا بەھیزو دەسلەتدارە بەسەر ھەمو شتیکیدا و لەکاتی دیاری خۆیدا تۆلە لەدوژمنان وەردەگرت، ﷻ مۆلەت دەدات، بەلام پشت گوئ ناخات.

۲۲ شتي وا نهگونجاو پهوانيه كه سيك كه باومر به خواو
بهروزي دوايي بكاتو دوستايه تيش بكات له گهل كه سيكدا
كه دوژمنايه تي خواو پيغه مبهردكي بكات، نه گهر چي
نهو گهله باوكانيان بن يان پوله كانيان بن يان براكانيان بن
يان عه شيرمه كانيان بن، جا نهو كه سهي ناوا خوئي له
خوانه ناسان همر كه سيكي بن دوور گرتو دوستايه تي
له گهل نه كردن نهوانه ن كه خوا له ناو دلياندا باومر چي
جيگر كردوهو بههيزي تاييه تي خوئي يارمه تيان ددهاتو
دهبانخاته ناو باختي كه وه كه جهندين جوگهي به ناودا
دهرواتو بو هه ميشه تييدان، خودا رازيه لهوان بههوي نهو
كاره باشانه ي كه كردوويانهو نهوانيش رازين لهو بههوي
نهو هه مو چاكي له گهل ياني كردوه، نهوانه تاقم و حيزبي
خودان و خوشبهختن له ههر دوو دنيا دا. نهو نايه ته جهندين
شتيكي گرنگ دمخاته پيش چاومان، يه كه م: ناگونجيت
باومر دار له گهل دوژمناني خواو پيغه مبهردا دوستايه تي
هه ببت، نه گهر بينرا كه موسلمانيك دوستايه تي دوژمناني
خواو پيغه مبهري دهكات نهوه نهو كه سه يي باومر با
خويشي به موسلمان بزانيت و خاومر نويزو روژوويش
بيت، وهك دهفرموي: **وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاِنَّ مِنْهُمْ** / واته:
ههر كهس له نيوه نهوان بكات به دوستي خوئي جا به راستي
نهو كه سهش لهوانه **۵۱** وده پيغه مبهريشان **۵۲**
دهفرموي: **{ لَا يُحِبُّ رَجُلٌ قَوْمًا إِلَّا جَعَلَهُ اللَّهُ مَعَهُمْ / احيد، صححه**
الاباني / همر پياويك گه ليكي خوش بويت **اللَّهُ**، له گهل نهواندا
حيسابي دهكات دووه م: لهو نايه ته دا باس له حيزبي خوا
دهكات نهك حيزبه كان، چونكه باومر داران هه مو يان ده ببت
يهك ريزو يهك حيزب بن به لئ جياوازي بيرو را له
جوار چيوي ناييندا شتيكي ناساييه به لام نابيت هو كاريك
بيت بو دوبه ره كي نيوان باومر داران، به لام بههوي دور
كه وتنه وهي موسلمانان له نايينه بهرزو بهريزه كه يي اسلام و
لاسا يي كردنه وهي يي باومر داران نهوهي كه پيغه مبهري خوا **۵۳**
باسي ليكردوه روي داوه پيغه مبهريشان **۵۴** دهفرموي: **{ لَيَأْتِيَنَّ**
عَلَى أُمَّتِي مَا أَتَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ خَذُوا الثَّغْلَ بِالثَّغْلِ وَإِنَّ بَنِي
إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مِائَةً وَتَفَرَّقَ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ
وَسَبْعِينَ مِائَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً قَالُوا وَمَنْ هِيَ يَا

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّوْنَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۲۴

سُورَةُ الْحَجَرِ ۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
۱ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَلْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يحْسِبُوا وَقَدَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرَوْنَ يَدِيهِمْ يَآيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ۲ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَالَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۳

رَسُولُ اللَّهِ قَالَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي / الترمذي، حسنه الألباني

به دلياني يوه به سهر نهو نومه ته ي مندا ديت نهوهي
كه هات به سهر بهني ئيسرايل دا ههروهك تاي پيلاو بو تاي
پيلاو به يي جياوازي يي به يي، به راستي بهني ئيسرايلي
بون به حه فتاو دووبه شهوهو نومه تي منيش ده يي
به حه فتاوس ي به شهوه هه مو يان له ناو ناگردان له روژي
قيامه تا بي جگه له يهك به شيان، وتيان: نهو پيغه مبهري
خوا **۴** كنيه نهو به شه؟ دهفرموي: نهو كه سه يه كه له سهر
نهو ريبازه بيت كه خووم ياره كانمي له سهره { لهو
دهرموده يه پيغه مبهري دهفرموي: **"أُمَّتِي"** واته هه مو
نهوانه ي كه خويان به شوين كه وتوي پيغه مبهري **۵**
دهزانو پي شيان وايه كه همر نهوان له سهر حه قن و جگه
لهوان نههلي ناگره نهوه بيربوو چوني هه مو يانه به لام همر
يهك بهش لهو حه فتاو س فرقه يه حه قى پيكاوه كه
شوينكه وتواني راسته قينه ي پيغه مبهري **۶** و ياره كانيه تي و
نهو نايه ته لي ره دا به حيزبي خوا ناويان ده بات، جا بو
نهوهي بزانريت كامانه نهو تاقمه رزگار واهه نديك له
سيغه ته كان ي باس ده كه يي: يه كه م - نهوبه شه ن كه
دوستايه تي و دژمنايه تيان له بهر خوايه پيغه مبهريشان **۷**

دەفەر مەوی: ﴿أَوْتَقُ عَزَى الْإِيمَانِ الْمَوَالَةَ فِي اللَّهِ وَالْمَعَادَةَ فِي اللَّهِ وَالْحُبَّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضَ فِي اللَّهِ / الطَّرَافِي. صَحْحُ الْأَلْبَانِيِّ/

بەهێزترین دەستە ئیمان دۆستایەتی لەبەر خواو دوژمنایەتیە لەبەر خواو خۆشەویستی لەبەر خواو رق لێیونەوه لەبەر خواى دەسەلاتدارى گەورەیه. / وەسفی دووھەمیان - ئەو بەشەن کە جیھاد دەکەن لە پێناوی اللّٰه، دا، پێغەمبەرمان ﷺ دەفەر مەوی: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ / البَغَارِي/ هەمیشە بە شێك لەم ئومەتەم بۆ دامەزراندنی حەق و راستی کە ئاینی پیرۆزی ئیسلامە غەزا دەکەن کە ناشکراو بەلا دەستن هەتا رۆژی قیامتە / وەسفی سێھەم و چوارھەم و پێنجەم و شەشەم و حەوتەمیش لە سورەتی مائیدە ئایەتی پەنجاو چواردا هاتووە کە دەفەر مەوی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ئەى باوەرداران هەركام لە ئێوە لە ئاینی خۆی پەشیمان ببێتەوه ئەو ناسا ئەوەندە نابات خوا گەلێك دینێ كە خوا خۆشی دەون.. ئەوانیش خۆیان خۆش دەوێت.. لەلای باوەرداران خۆیان بەكەم دەگرن و.. بەعیزەتن دژ بە خوانەناسان.. كە غەزا دەكەن لەرێگای بەرزكردنەوهی ئایینی خواداو لە لۆمەى لۆمە كەران ناترسن / وەسفی هەشتەمیان: لەچاكە كاریدا چاو لە خرابەكارى خەلك ناكەن وەك پێغەمبەرمان ﷺ فەرمويەتی: ﴿بَدَأَ الْإِسْلَامَ غَرِيبًا ثُمَّ يَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ الْغُرَبَاءُ قَالَ الَّذِينَ يُضْلِحُونَ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ / السَّلَاسَةُ الصَّحِيحُ/ ئیسلام لەسەرەتادا بە غەریبی هاتو، لەپاشان هەم غەریب دەبێتەوه هەر وەك لەسەرەتاوه هاتو ئەوسا خۆشەختی بۆ ئەو غەریبانە، بێژرا ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەو غەریبانە كین؟ فەر مەوی: ئەو كەسانەن كە هەر كاتى خەلكى خرابەى كرد ئەوان چاكە دەكەن / واتە (ئەمە) نین بەرژمەندى و مەصلە حەت و واقع ناكەن بە خواى خۆیان و هاوڕەنگ نابن لەگەل واقعیدا بەلكو هەول دەدەن واقیعی خراب بگۆرن، وەسفی نۆهەمیان: ئەو دەیه كە دورن لە بەش بەشى و حیزبایەتی، لە سورەتی

ئەنعام ئایەتی/سەدوبەهەنجانۆدا دەفەر مەوی: ﴿بِیْگومان ئەو كەسانەى كە ئایینەكەى خۆیان پارچە پارچە كردووە دەستەى لەیه كتر جیاوازیان پێك هێناوه تۆئەى محمد هیج پەیهەندیهكەت بەوانەوه نیه كاری ئەوان هەر لەلای خودایە باشان بێیان دەلێت جیان كردووە / پێغەمبەرمان ﷺ دەفەر مەوی: ﴿عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ مَنْ أَرَادَ بِخُجُوعَةِ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمُ الْجَمَاعَةَ / التِّرْمِذِي، صَحْحُ الْأَلْبَانِيِّ/ واجبی سەر شانتانە كە یەك بن و خۆتان دور بگرن لە بەش بەشی، سا بزانن شەیتان لەگەڵ یەكدا یە و لەگەڵ دواندا دور ترە، جا هەر كەسێك ناوەرەستى بەهەشتی دەوێت بابجێتە ریزی ئەو موسلمانانەوه كە وەك پێغەمبەر ﷺ و یارەكانی وان / ئەمە هەندێك بون لە سیفەتەكانی حیزبی خوا، جا ئەوێ كە ئەم سیفەتەكانی تێدا بێت ئەو ئومیدی هەبێت كە لە حیزبی خوادا بێت، ئەگینا قەسەى بن كردووە بێجگە لەزیان هیج سودێكى نابێ. لە سورەتی بەقەرە ئایەتی/ دووسەدووهەژدەدا دەفەر مەوی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ/ بێگومان ئەو كەسانەى كە باوەریان هێناوه ئەو كەسانەى كە كۆچیان كردووە غەزایان كردووە لەرێگای خوادا، ئا ئەوانە هیوادارى رەحمەتی خودان و بەراستی خوا زۆر لى بوردو زۆر میهرەبانە / وە لە سورەتی ئەنفال ئایەتی/ حەفتاو چواردا دەفەر مەوی: ﴿ئەو كەسانەى كە باوەردارن و كۆچیانكردووە لەرێگای خوادا غەزایانكردووە ئەوانەش كە جیگایان بەوان داوه یارمەتیان داو، ئا ئەوانەن بەراستی باوەرداران بۆ ئەوانە هەیه لێخۆشبون و رۆژیەكى بەرێز /

جا ئەگەر دەتەوێت بزانیت لەو بەشەیت دەتوانیت خۆت تاقى بكەیتەوه بەم شیوایە: ئەگەر هەموو موسلمانێك بەبەشێكى خۆت داناو سودو زیانی ئەوت بە هی خۆت زانی و نەت وت: ئەو لە ئێمەیه و ئەو لە ئێمە نیه و بەكردار ئەووت سەلماندو هەروا وەسفانى تریشت لەخۆدا بەكردووه بینا ئەو راستەكەیت تۆ لەو بەشەیت، ئەگینا راست ناكەیت و تۆ لەو بەشەنیت هەر چەند قەسەى قەلەو نایابیش بكەیت، جا ئەگەر باوەرت بەقیامت و حیساب

ههیه وفرمانی خواو پیغه مبه ره کهیت ۛ بهلاوه راسته دوربکه وه لهو پارچه پارچه پییه و نه خوت و نه خه لگیش بخه له تینه، به راستی دهست بگره به نایینه کهی خواوه و بگه ری به شوین نه و به شو و تاقمه راسته داو پال بدن بهیه که وه و یارمه تی نایینی خودا بدن خوایش یارمه تی نیوه دمدات ۛ ئه ی خاوه ن باوه ران نه گهر یارمه تی نایینی خوابدن خوایش یارمه تی نیوه دمدات و پیتان بته و دمکات و بؤدژمان نابهن ۛ محمد/۷. بهس بخه له تین به پله و پاره هه ردوو دوا یان دیت و سه رتایان شیرینه و کوتایان تاله، پیغه مبه رمان ۛ دهقه رموی: {إِنكُمْ سَخِرْصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَتَصِيرُ خَسِرَةٌ وَنَدَامَةٌ يَغْمَبُ الْمُرْصَعَةُ وَنَسَبَ الْفَاطِمَةُ/احمد، السانی. صححه الالبانی/ به بیگومان نیوه زور سورن له سهر نه میرایه تی که زور نابات ده بی به هوی خهم و په شیمانی، شتیکی چاکه شیردرو ناخوشه شیر بره وه، سه رده تاکه ی خوشیه و کوتاییه که ی خهم و په زاره یه}.

سورتهی حشر که سورتهی په نجا و نه وه می هورنانه، له مه دینه دا هاتوته خواره وه، بیست و چوار نایه ته، و تراوه به گویره دابه زین سورتهی نه وه دو هه شته مه، پاش سورتهی (البینه) و پیش (النصر) له پاش دهرگردنی (بهنی نه زیر) له سالی چواره می کؤچی دابه زیوه. سورتهی (بهنی نه زیر) یشی پی دهرتیت، چونکه دهرباره ی نه وان هاتوته خواره وه. ئهم سورته "منسوخ" ی تیدانیه، به لام و تراوه نایه تی هه وته می "ناسخ" ی نایه تی یه که می سورتهی نه نضاله. سه عید کوری جویه یه ده لیت: {قُلْتُ لِأَبْنِ عَبَّاسٍ سُورَةُ الْحَشْرِ قَالَتْ قُلْ سُورَةُ النَّصْرِ/ مغلط علیه/ وتم: به ئیبنوعه باس سورتهی حشر وتی: سورتهی نه زیر} واته: ئهم سورته له باره ی جوله که کانی بهنی نه زیره وه دابه زیوه. به نونه زیر کؤمه لیک بون له جوه کان که له پاش زالبونی روم به سهر شامداو کوشتنی زوریک لیان هه ندیکان وه که په نو هوریه زه و به نو نه زیر رایانکردو له دهر و به ری مه دینه نیشته جیبون، کاتیک پیغه مبه ر ۛ کؤچی کرد بؤ مه دینه له گه ل جوله که کاندان بهیمانی به ست، جا له پاش رودای "بیری مه عونه" که پاش

شه هادمتی ده که س و پاشان په نجا و نه که سی تر له یارانی پیغه مبه ر شه هید کران، له و رودا وه دا عه مری کوری ئومه یه ی زه مری توانی به سالی بگریته وه له ریگه دا دوو که سی له خیلی "بنی عامر" کوشت که نه یزانی بو نه وانه له گه ل پیغه مبه ردا هاو په یمانن، کاتیک که گه راپیه وه و پیغه مبه ری ۛ له رودا و ده که ناگادا کرده وه، پیغه مبه ر ۛ هه ولیدا که خوینی نه و دوو کوژراوه کؤبکاته وه و بیدات به خاوه نی نه و دوو کوژراوه، جا پیغه مبه ر ۛ له گه ل چهند یاریکی بهرو به نونه زیر که و ته ری تا وه که هاو په یمانیک داوای یارمه تیان لی بکات، خو که پیغه مبه ر ۛ گه یشته ناویان نه وان له روا له تدا ناماده یی خو یان بؤ یارمه تی پیغه مبه ر ۛ دهربری، به لام نه وان له زیره وه خه ریکی بیلانیک گلاوبون دژ به پیغه مبه ر ۛ و ئهم کاته یان به هه لیک ی پاش زانی که پیغه مبه ر ۛ بکوزن، جا "عمر بن جحاش" وتی: نه وه من ده چه سهر ماله که وه و له وی به ردا شیک دهم به سه ریدا.

جا ۛ پیغه مبه ری ۛ له و پیلانه ناگادار کرده وه، ئیتر پیغه مبه ر ۛ به بی نه وه ی که شتیک بلیت هه لساو یه که سهر به رو مه دینه گه راپیه وه، جا پیغه مبه ر ۛ "محمد بن مسلمه" ی ره وانه کرد بؤ ناویان تا بیان راگه یه نیت به هوی نه و په یمان شکاندن و خیانه ته یان دهمی مه دینه به جی به لین و ده روژ ماوه ی پیدان که له پاش نه و دهر وژه هه رکه س بمینیت لیید دهریت. به لام "ابن اُبی" په یامی بؤناردن که نیوه قه لا گه لیک ی گه ورتان هه یه و منیش به دوو هه رزا چه کداروه نامادهم که یارمه تیان بده ی و جوله که کانی تری غه ته فانیس یارمه تیان دهمن، جا له شوینی خوتاندا بمینینه وه، نه وانیش ته ماع گرتنی و دهرنه چون و خو یان بؤ شه پرکردن له گه ل پیغه مبه ردا ناماده کرد. جا پیغه مبه ر "ئیبنو ئومی مه کتوم" ی له مه دینه له جی خو ی دانا و نالای به ده ست عه لی کوری نه بو تالبه وه داو به رو به نو نه زیر که و ته ری، نه وسا پیغه مبه ر ۛ گه ماروی دان و چهنددار خورمیه کی به رچاوی برین، نه وانه یس که به لینی یارمه تیان دابو به به نونه زیر درویان له گه ل کردن و نه هاتن به ده میانه وه، نه وانیش پاش نه وه ی که زانیان هیجیان پیناکریت وتیان: به پیغه مبه ر ۛ که

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿١﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِثْلَهُ لَيْسَ لَهُ مِثْلُ مَا أَنْتُمْ فَعَلُونَ ۚ فَاعْبُدُوا اللَّهَ
 عَلَىٰ أَصُولِهَا ۚ فَإِذَا دَانَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ فَأَنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٢﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْقُرَىٰ وَالْمَسَاكِينِ ۚ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ كُنْ لَا يَكُونَ
 دُولُهُ بَيْنَ الْآغْيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِالرُّسُولِ فَخْذُوهُ وَمَا
 نَسَكْتُمْ عَنْهُ فَأَنذَرُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣﴾
 لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الصَّدِيقُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْآيَمَةَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 يَحْمِلُونَ مِمَّا هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
 مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

دەردەچىن، بەلام پىڻغەمبەر ﷺ ھەبولى نەکرد، پاشان
 پىڻغەمبەر ﷺ پىي ھەرمون: دەربچن و خويى خوتان
 بۆخوتان و لە مالىھەکانىشتان تەنھا بارى حوشترىکتان بۆ
 ھەيە کە بىبەن کە چەک و پۆشاکی جەنگى تىدا نەبى، جا
 ئەوان ئەوھى کە بۆيان کرا لە بارى حوشترىک برديان
 ئەوھش کە پىيان نەدەبرا بۆئەوھى دەستى مۇسلمانان
 نەکەويت بەدەستى خويان دەيان شکاندو لە ناويان دەبرد،
 ئەم رو داوھ لە "ربيع الاول" ى سالى جوارەمى کۆچى روى
 دا بۆ ماوھى پانزە رۆژ پىڻغەمبەر گەمارۆى ھەلاکانى دان و
 لەم غەزايەشدا مالىكى زۆر بەدەست مۇسلمانان کەوت و
 پالەوانى بەناوبانگى بەنۆنەزىر "عزولک" بە دەستى عەلى
 کورى ئەبوتالب کوزراو لەم خىلە تەنھا دووکەس مۇسلمان
 بوون: "يامين بن عمير بن کعب" وە "ابو سعد بن وھب". وە
 ئەم سورەتە لە سەر ئەم روداوھ باس دەکات.

بەناوى ﷺ ى زۆر بەسۆزو بىنپىھايەت مېھربان

﴿١﴾ ئەوانەى کە لەناو ئاسمانەکان و لەناو زەويدان ھەر
 پاکى و بى عەيبى خودايان ياد کردوھ و ھەر خويەتى
 دەسەلاتدار و دانا. ﴿٢﴾ خوا ئەو زاتەيە کە خوانەناسانى

خاوەناني پەراو (بەنى نەزىرى) لە جىگای خوياندا
 دەريەپراندا (بەھوى لاسارى و پەيمان شکاندى خويانەوھ)
 لەکاتى يەکەم دەركردنياندا ئيوھ گومانتان نەدەکرد کە
 ئەوان دەرجن و ئەوانيش وایان دەزانى کە کۆشکەکانيان
 لەدەست تۆلەى خودا دەريان دەکات و دەيانپاريزيت، جا
 خودا بەشيوھيەک ھاتە سەريان کە ھەرگيز خويان
 گومانيان نەدەکرد و ترسى ھرەدايە ناو دليانەوھ، کە بە
 دەستى خويان و بەدەستى خواناسان مالىھەکانى خويانيان
 ويران کرد، سا ئيوھيش ئەى خاوەن ديدو بۆچونە وردەکان
 لەم بەسەرھاتە پەندو ئامۆزگارى وەربگرن و لە تۆلەى
 خودا بترسن، خودا سەربازى زۆرەو رىگای تۆلە
 سەندنەوھى ئى ناگيريت.

﴿٣﴾ ئەگەر خوا ئەو دەرجونەى لەسەر ئەوان زوو
 تۆمارنەکردايە، بە دليانيپيەوھ ھەر لە دنيايدا سزای دەدان و
 لە رۆژى دوايشدا سزای ناگريان ھەيە، ئەم تاقمە جولەکە
 پاش شەش مانگ لە دواى بەدەر بەھوى خيانەتى خويانەوھ
 دەکران و ماوھيان پيئرا، جگە لە شمشير ھەرسى کەس
 بارى وشتريک کەل وپەل لەگەل خوياندا دەريکەن و برۆن.

﴿٤﴾ بۆيە ئەوھيان بەسەرھات، چونکە ئەوان بەپراستى
 دژايەتى توندى خودا و پىڻغەمبەرەکیان ﷺ کردو ھەر
 کەسيکيش دژايەتى خودا بکات، ئەوسا بزانن بىگومان کە
 خوا تۆلەى زۆر سەختەو تۆلەيان ھەر ناوھە ئى
 وەردەگریت. جاکاتى کەپىڻغەمبەر ﷺ فرمانى برين
 وستاندى خورماى ناوچەى(بوھيرەى)دا تا ناوئوميديان
 بکات لەباخەکانيان و شەرى لەسەر نەکەن، ديارە ئەوھ
 دەمى موناقق و جولەکەکانى کردوھ بۆ قسەى ناشيرين
 کردن ئەمە لەلایەکەوھ، لەلایەکى ترەوھ ئەو مۇسلمانانەى
 کە فرمانى برينى ئەودار خورمانەيان بەسەرا درابو شتيک
 بوھ لەناو دليانداو وتیان: لەپىڻغەمبەر ﷺ پرسيار دەکەين:
 ئايا لەسەر ئەوھى کەبىريومانە پاداشمان ھەيە و لەسەر
 ئەوھى کە نەمان برپوھ تاوانمان لەسەرە؟ جا خواى گەورە
 ئەم ئايەتەى نارد کە دەفەرەموى:

﴿٥﴾ ھەر دارخورمايەکتان برپوھ يان وازتان ئى ھيئا کە
 لەسەر بنى خوى بىمىنيەتەوھ نەتانبرپوھ، ئەوسا ھەموى بە

ٺيڙني خودايه و شتي خراپتان نه ڪردوهو بڻ ٿوهويهه ڪه
خو سنوربه زيان سهرشور بڪات وبه بي شهرناوچه ڪه چوڻ
بڪهن. ۶ ٿوهوي ڪه خدا داوڻي به پيغهمبره ڪهي
له سهرومت و ساماني خوانه ناساني دهوروبهري، به بي
ٿوهوي ڪه ٺيوه چارهوي و سواي تيڊا مانڊو بڪهن به لام
خودا خو پيغهمبره ڪهي ۷ زال دڪات به سهر ٿوهو
ڪه سهي ڪه ٺارمڙي ليبييت و خودا تواناي ههيه به سهر
ههه مو شتيڪداو هيچ شتيڪ ناتوانيٽ ريگاي ٺارمڙي ٿوهو
زاته بگريٽ.

۷ ٿوهو سامانهي ڪه خوا ٺا بهو شيويهه ڪه له پيشدا و ترا
گه پانديوه بڻ پيغهمبره ڪهي ۸ ٿهه مائي خواهيه و
دهريٽ بهم پيڻج تاهمه: بڻ پيغهمبر ۹ و بڻ بهري
عه بدولتو له لب و بهري هاشمه له خزماني پيغهمبرو بڻ
ههتيوانه و بڻ هه ٺارو ڪه دمسته ڪانه و بڻ ٿوهو ريپوارانهيه
ڪه له ريگادا پارهيان پي نامينيٽ، خوا ٿوهو ماله ٺاوهه
بلا و ده ڪاتوه بڻ ٿوهوي ٿوهو مالانه له نيوان سهرومت هه ناندان
ڪو نه بيتهوه واته: ٺيسلام سهرمايه داري پي خوش نيه
به لام هه دهغه ٺه ڪردوه، چونڪه به دريڙاي ميڙو ههر
سهرمايه داران بون ڪه دڙايه تي پيغهمبران و پياو چاڪانيان
ڪردوه و ده ڪهن و بههوي ٿوهو سهرومت و سامانهوه خرايه و
تاوانيان له سهر زهويڊا بلا و ڪردوه تهوه، ٺيسلام به بهه پرهوي
ڪردني گورانڪاري دروست دڪات، جا ٿهوانهي ڪه
سهرمايه دارن و پلهوپايه دارن نايانهوي هيچ گورانڪاريه ڪ
روبدات له بهر ٿوهو دڙ به ٺيسلام رادهوستن، ٺيسلام
ريگايه ڪي داناوه ماوه نادات ڪه سهرومت و سامان ته نه له ناو
يه ڪ ڪومه ٺي تايه ته ٺه دمست و ٺه دهست بڪات، چونڪه
زوري مال هورائيڪه بڻ ٿوهوي ڪه مرؤف له سنوري خو
دهريٽ، ههره ڪ له سورهي شورا ٺايه تي/بيس وحهوت دا
دهه رموي: ۱۰ ٿه گهر خوا رڙي هرهوان بڪات بڻ بهنده ڪاني
ٿوهو به دنيايهيهوه خرايه ڪاري ده ڪهن له ناو زهويڊا
ته نانهت پيغهمبر پيش ههه ڪهس ٿوهو بهرنامهيهي
به سهر ري خوڊا ٺه انجام داوه زهڪاتي نه خواردوه
ههرمويه تي: ۱۱ زهڪات ههرامه له سهر محمڊو ٺالي محمڊ و
دهه رموي: ۱۲ ٺيمهي ڪومه ٺي پيغهمبران ٺيرسمان ٺي

نابريٽ، ٿهوهي ڪه ليٺان به جي دهمينيٽ مائي
موسلمانانه ۱۳ جا ٿهوهي ڪه پيغهمبر ۱۴ پيتان ددات
له ومله ٺيوهيش وهريبگرن و ٿهوهيشي ڪه بهرگري دڪات
ليٺان ٺيوهيش وازي ٺي بهينن و له خوا برسن، بيگومان
خودا توڙهي زور سهخته. ٺه ٺايه ته گهرموي سونه تي
پيغهمبران ۱۵ پيشان ددات و دهمان ليدهڪات ٿهوهي ڪه
پيغهمبر ۱۶ هرماني پيدهدات به جي بهينن و ٿهوهي ڪه
هه دهغي ڪردوه وازي ٺي بهينن، ديسان ٺه ٺايه ته دمڪوتيڪه
بڻهوه ڪه سهي ڪه بلتي من گويرايه ٺي ۱۷ ده ڪه و ٿهوهي ڪه له
هوراندا هاتيٽ ٺه انجامي ددهم، به لام گوي به ههرموده ڪاني
پيغهمبر ۱۸ نادم، واته: هورانم بهسه، راسته هوران بهسه
به لام بڻ ٿهوهي ڪه گويرايه ٺي ههه ٺايه ته ڪاني بيت، جا
ههر هورانيشه ڪه ههرمانم پيدهڪات ڪه گويرايه ٺي سونه تي
پيغهمبر بين، ده جي ڊهگونچيٽ بوتريٽ گويرايه ٺي
هوران ده ڪه به لام به گوي ٺان ٺايه و ٺان ٺايه ناهه ڪه؟
به ٺي ٺه بيروبوچوانه ٺه مرؤف ههيه ڪه خو به لگهيه ڪه بڻ
راستي سونه تي پيغهمبره ڪه مان ۱۹ چونڪه ٿوهو پيغهمبره ۲۰
باس له مانه دڪات و دهه رموي: { اَلَا اِنِّي اُوتِيْتُ الْكِتَابَ وَمِثْلُهُ
مَعَهُ اَلَا يُوْشِكُ رَجُلٌ شَبَعَانُ عَلٰى اَرْبَعِيْهِ يَقُوْلُ عَلَيَكُمْ يَهٰذَا
الْقُرْآنُ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيْهِ مِنْ خِلَالٍ فَاجْلُوْهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيْهِ مِنْ
حَرَامٍ فَحَرِّمُوْهُ } ابوداؤد، احمد، صحيحه الالباني/ ناگاداربن ڪه من هوران
و له گهل ٿوهو هوراننه شدا وه ٿوهو هوراننه شم پيدراوه،
ناگاداربن نزيهه پياويڪي تيرو سڪ پر پالبداتهوهو بلتي: ٺيوه
ته نه ٺه هوراننه بگرن، جا چيتان دهستڪهوت تيڊا له هه ٺان
ٺيوهش بهه ٺالي بزائن و چيتان دهستڪهوت له ههرام ٺيوهش
بهههرامي بزائن واته گوي بهههرموده ڪاني پيغهمبر
مهدهن، به لام ۲۱ دهه رموي: ﴿مَنْ يُّطِيعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اطَاعَ اللّٰهَ﴾
ٿهوهي ڪه گويرايه ٺي پيغهمبر ۲۲ دڪات بههههقيقت ٿوهو
گويرايه ٺي ۲۳ ٺي ڪردوه ۲۴ نيسا/ههشتا.

وه ٿهوهي ڪه بييهويٽ له هوران تيبيگات به بي ڪه ٺه
وهرگرتن له ههرموده ڪاني پيغهمبر ۲۵ به دنيايهيهوه ڪه
ٺهوههه ريگاي ون ڪردوه بههرم ريگاي شهيتان ڪهوتوتهري،
جا ٿهوانه ڪه ناوان ٺايا دهتوان نوڙيڪي هوراني بخوين
بهجي دهست پيده ڪن و چون دواي دههين؟ چهند رماڪاهو
چهند سوجهدهو چهند روڪوع دههين؟ يان دهبيٽ بلن ٺهوهن
سوجهده دههين پاشان روڪوع دههين چونڪه هوران سوجهدي

پیش رکوع داناوه و دهفهرموی: ﴿يَمْرُرُ اقْتَنِي لِرَبِّكَ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ (۱۲) یان الله فهران ددات که زهکات

بدهین، جا لهجی بیدهین و چهندی بدهین؟ وه یان سهدهها پرساری ترکه نهگهر گهرانهوه بۆ سونهت نهبیت هیچ وهلامیکیان بۆ نیه. وه پتویسته بزاین پیغهمبهه هیچ خهیره چاکهیهک نیه مهگهر نهوهی به ئومهتهکهی گهیاندهی وهک خوی دهفهرموی: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُقْرَبُكُمْ إِلَى الْجَنَّةِ إِلَّا قَدْ أَمَرْتُكُمْ بِهِ وَلَيْسَ شَيْءٌ يُقْرَبُكُمْ إِلَى النَّارِ إِلَّا قَدْ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ﴾ (السلسلة المصححة) هیچ شتیک نیه که له بههستهوه نزیکتان بکاتهوه مهگهر نهوهی که بهو فهرانم پیکردون و هیچ شتیکیش نیه که له ناگر نزیکتان بکاتهوه مهگهر نهوهی که ئیووم لهوه بهرگری کردوه} جا نهوهی که بیدعهتیک دهینیت و بهچاکیشی دادهنیت و چاکیش دهزانیت که پیغهمبهه بهوه فرمانی نهداوه چی دهئیت له بهرامبهه نهه فهرمودهیهده؟ نهه کهسه له دوو حال دهرناچیت یان پئی وایه نهه ئیشهی که پئی چاکه و پیغهمبههیش به فرمانی پینهداوه به هوئی بی ناگای پیغهمبهه به بوه لهوه ئیشه چاک و خهیره، یان پئی وایه پیغهمبهه به بیه ناگا نهپوه بهلام شاردویهتیهوه به ئومهتهکی رانهگهیاندهه ! ناشکرایه که ههردوو لاکهی تاوانه دهی با نهه کومهله بیدعهچیه که له کهمتهرخهמידا نهه پهریانگرتوهه نهوانهی که بهناوی هورئان بهسهو ناوی هورئانیهکانیان له خوی ناوه تهویه بکهن و نهه ئایهته بکهن به ریبازی خوین، دلنایان نهگهر بهراستی و خهمخورییهوه پهیرهوی بکهن ریگای راست ددهوزنهوه.

من جارئ لهگهل سئ کهس لهو برادرانه قسم کرد کهکاتی نوئیزی نیومرؤ بو بانگدرا وتم: بهقسهی ئیوه ئیمه وایانگدرا چی بکهین؟ وتیان: نوئیز دهکهن وتم: چهند رکات بکهین و چهند سوجه و رکوع تهحیاته؟ پهکیکیان وتی: ههرچونمان خویندوه ههروا دهی خوینین وتم: من تا ئیستا لههورئاندا نهمدیوه که نهوانهی باسکردبی وهک دهیخوینین، جا رویان لهبرا سهرکردهکیان کهناوی کمال بوکردو چاوهروانی وهلامیان لیکرد سوپاس بۆ خوا مهسئولیهت نهیتوانی فریوی بدات و وهلامی داناوه که بهئ ماموستا راست دهکات، جا لهو ههلهیه وازیان هیئاو بنکهو بارهگیان پیچایهوه و راگهیهنراویکیشیان بلاو کردهوه و نوسخهیهکیشیان بوهینام و ههندئ لهو تاوانانهیشی بوباسکردم که سهرکردهی گهورمیان بهوناوهوه نهنجامی دابو، ئینجا ههریهکیان چو بهدهم کاری خویرهوه.

ئیبینو مهسعود لهپیغهمبههی خوا ﴿وَهُ هَیْناویمهتی کهدهئ: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِقَاتِ وَالْمُشَفِقَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْخُسْفَانِ الْمُغِيرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِي لَا أَعْلَمُ مَنْ لَعَنَ النَّبِيُّ﴾ وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ (الحارثی) خوا لهعنهتی کردوه لهو ئافرهتانهی که خال دهکوتن و خالیان بۆ دهکوتریت و برویان ههئدهگرن و دانیان باریک دهکهنهوه بوجوانی که دروستکراوی خوی بالادهست دهگورن، بۆ دهبی لهعنهت نهکهه لهو ئافرهتهی که پیغهمبهه بهه لهعنهتی لی دهکات لهحالیکیدا که نهوه لههورئانداپه نهوهی که پیغهمبهه بهه پیتان ددات وهری بگرن و نهوهی که بهرگریان لی دهکات مهیکهه پیغهمبهه بهرگری کردوه لهوانه{

۸) لهم ماله دهریت بهو موسلماننه کۆچهرییه ههژارانهی که له مال و سهرومت و سامانی خویناندا دهرکراون لهمهکهوه بۆمهینه که خیره چاکه و رمزامهندی خویان دهویت و یارمهتی ئاینی ئیسلام و پیغهمبههی خوا دهدهن، ئانهوانه ههر خوینان راستگویان. بهراستی راست و راستگۆ گیان فیدابون بۆ سهقامگیر کردنی ئالای ئیسلام(خوالههمویان رازی بی).

۹) جا لهم ماله دهریت بهو موسلمانانهی مهینه که مال و بیرو باوهریان ئامادهکردوه پیش نهوهی که موسلمانان کۆچ بکهن بۆ لایان، خو نهه کهسانهشیان خوش دهویت کهکۆچیان کردوه بۆلایان و به دلش ئیرهیی نابهن بهوهی که دراوه بهوان لهو دهستکهوته، ههمیشه له خوشی زیان و سهرومت و ساماندا نهوان لهپیش خویناندا دانهن، ههرچهههده خویشیان پیویستیان بهو شته ههبیت، جا ههر کهسیک خوی بهپاریزیت له رۆدی، نهوسا ههر نهوانن رزگاربووان. له نهپوه هورمیرهوه هاتوکه: ﴿أَنْ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَبَعَثَ إِلَى بَنَاتِهِ فَقُلْنَ مَا مَعَنَا إِلَّا الْمَاءُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ يَضُمُّ أَوْ يُضِيفُ هَذَا فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنَا فَأَنْطَلَقَ بِهِ إِلَى امْرَأَتِهِ فَقَالَ أَكْرَمِي ضَيْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ مَا عِنْدَنَا إِلَّا قُوتٌ صَبْيَانِي فَقَالَ هَبْنِي طَعَامَكَ وَأَصْبَحِي سَرَاخَكَ وَتَوَمِّي صَبْيَانِكَ إِذَا أَرَادُوا عِشَاءً فَهَبْنِي طَعَامَهَا وَأَصْبَحِي سَرَاخَهَا وَتَوَمِّي صَبْيَانَهَا ثُمَّ قَامَتْ كَأَنَّهَا تُضْلِعُ سَرَاخَهَا فَأَطْفَأَتْهُ فَجَعَلَا يُرِيَانِهِ أَنَّهُمَا يَأْكُلَانِ فَبَاتَا طَائِفَتَيْنِ فَلَمَّا أَصْبَحَ غَدَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ ضَحِكَ

الله اللّٰه اَوْ عَجِبَ مِنْ فَعَالِكُمَا فَانْزَلَ اللهُ وَيُؤْتِرُونَ عَلَى
 اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ / البخارى وغيره / جاريكيان پيغهمبه رمان
 ميوانيكي بؤ هاتو نارديه ماله وه بزانيت چيان ههيه
 ؟ خيزانه كانى وتيان: تهنه ناومان ههيه، هه رموى: كى ئهم
 ميوانه ي پيغهمبه رمان ده باته وه بؤ مالى خوى؟ يه كيك له
 ياره كانى ياريدده ر (الانصار) وتي: من، جاميوانه كه ي
 برده وه ماله وه به خيزانه كه ي وت: ئهمه ميوانى
 پيغهمبه رمان ريزى لى بگره، خيزانه كه ي وتي: تهنه
 خواردنى منداله كانمان ههيه، وتي: خواردنه كه ناماده بكه و
 چراكه ت چاك بكه ومنداله كان بخه وينه، جا كاتيك كه
 كاتى خواردن هات نانى ناماده كردو منداله كانى خه واند
 نه وسا به ناوى چرا چاك كردنه وه چراكه ي كوژانده وه و
 خواردنه كه ي هينا بؤى، خويان واپيشان ددها كه گوايه
 نه وانش نان دهمخون و سكى خويان نه وه شه وه شه ت كه داو
 منداله كانيان به برسى سهريان نايه وه، به يانى پيغهمبه رمان
 هه رموى: خوا پيكنه نى يان تهعه جوبى كرد له و
 كارماتان و ئهم نايه ته ي دابه زانده (وَيُؤْتِرُونَ عَلَى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ

كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ)

۸ جا هه روه ها نه وه دمستكه وته بؤ نه وه كه سانه شه كه
 پاش نه وان (مهاجرو ئه نسا ر) هاتون و ده لئى: نه ي
 په روه رديگارمان ليتمان ببوره وه له و برايانه يشمان كه له پيش
 ئيمه دا بوون، ساهه رگيز له ناو دلماندا كينه يه كه دامه نى
 سه باره ت به و كه سانه ي كه باوده ريان هينا وه، نه ي
 په روه رديگارمان بيگومان كه تۆ دلسوزو ميه ره بانيت
 سه رباره ت به به نده كانت. ئيمامى مالك (ره حمه تى خوى
 لى بيت) ئهم نايه ته ده كات به به لگه له سه ر نه وه ي كه
 شيعه نه گهر له جيهاديشدا به شدارى بكه ن نابيت له
 ده سته وه تى غه زا هيچيان پيبدريت، چونكه نه مهاجرو
 نه ئه نسا ر و نه نه وانه شن كه دوعاى خير بؤ نه و
 باوه ردارانه ي پيش خويان ده كهن، ئهمه سه رمراي نه وه ش
 كه هه ر چوار مه زه به شيعه به كا فر داده نين، چونكه
 له راسيدا شيعه نه ك ئايينيان له لاي خه لك زانراو نيه
 به لكوخويشيان نازانن ئايينيان چيه، چونكه نه وان

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
 غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَى
 الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
 أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ
 وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتِيَنَّكَ الْأَذْبَرُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾
 لَئِنْ أَسَدٌ رَهَبٌ فِي ضُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْدِرُونَ كُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
 مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَادٍ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
 جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾
 كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا أَلْوَاحٍ وَأَلْهَمَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
 قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

به لايانه وه وايه كه قورثانى نه وان چهنده به رامبه رى ئهم
 هورثانه ي ئيمه يه وه له چالى سامه را له لاي ئيمام زهمانيانه و
 يه كه بيتى ئهم هورثانه يشى تيدانيه وه به زمانى عيره شه
 نه كه عه ره بى؟! ده ي نه وه نزيكه ي هه زارو چوار سه د ساله
 به سه ر دروستبونى نه واند تيده په ريت، جا با بزانيان
 كاميان شتيكى گرنگ له و هورثانه يان ده زانيت؟ نه گهر
 خاوه نى ژييريان و به راستى ده تانه ويئت ديندارى بكه ن و
 خوتان له خوا وه نزيك بكه نه وه بؤ پرسيار ناكهن كامه يه
 ريبازمان؟ ئهم دينه تان له كوئى هينا وه؟ له عوره وه وه له
 خاتون عايشه ي دايكى ئيماندارانه وه هينا ويه تى كه وتي:
 يَا ابْنَ أَخْتِي أَمُرُوكَ أَنْ تَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَسَبُّهُمْ
 / سلم/ نه ي كورى خوشكم هه رمانيان پيكره وه كه داواى لى
 خوشبون بكه ن بؤ ياراني پيغهمبه رمان كه چى جنيويان
 پييده دهن! ده چينه وه سه ر ماناى نايه ته كانى ترى ئهم
 سورمه ته پيروزه كه ده هه رمويئت:

۱۱ نايه تۆ ته ماشاى نه وه كه سانه ناكه يت كه دوو روو بوون
 به هاوشيوه كانى خويان (نه وانه ي كه خاوه ناس بون له
 نه هلى كتاب) ده يان وت: نه گهر ئيوه ده ركران به خوا

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّوَا اللَّهَ وَأَنَّهُ لَئِنْ
نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَأَنَّهُ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَمَّا تَعْمَلُونَ
﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمْ الْغَافِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا تَسْتَوِي أَسْحَابُ النَّارِ وَأَسْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْغَايِرُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنَّا هَذَا
الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاَهُ خَشِيْعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيبُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلَّيْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْحَجَرِ

١٣

٦٠

پاریزراو بیت یان له پستی دیواره کانه وه، ناکوکی زور توند
له نیوان خویندا ههیه، تو وا دهرانی یهکن له حالیکدا که
دله کانیا له یهک جیا به، چونکه نهوانه بیگومان گه لیکن
نهفام. نهی باوهر داران بیریکه نه وه بزانی نیمه نه گه له
نهفامه نهین؟ بهر و لته هه موی خو ی به موسلمان داده نیته و
دروشمی خودا بهرستیه که چی له کردارو له ناو دندا
هه ریه که ی گیا یی باسکیک ده خوات، دنیا دوا یی دیت
بیریکه نه وه، با هیامه تیش له ده ست نه دهین، نه وه بهر هه می
حیز بایه تیه بو گه نه که ی ناو نوممه تی نیسلامیه له م
سه رده مه دا که موسلمانانی سه رشو رو زه لیل کردوه،
بیریکه نه وه، خو په سه ندی و نه فامی تا که ی، نه ی
به ناو رو شنیر عه ی به نه فامی، خواناسی عه مه له به وه ی که
له خوا و پیغه مبه ره که یه وه هاتوه نه هسه ی ساف و لوس؟!

﴿١٥﴾ و دکو نه و که سانه ی که میک پش خوینان که توله ی
کاره خراپه کانی خوینان چه شت، مه بهستی کوژرانی به دره،
وه سزای به ژانی شیان بو هه یه له قیامه تیشدا.

﴿١٦﴾ وینه ی نه م مو نافقانه له و به لئینانه ی که دهیدن به
خوانه ناسان هه روه کو کاری شهیتان وایه نه و کاته ی که
وتی: به مرو ف خودا مه ناسه، جا کاتیک به گوپی کردو
خودای نه ناسی شهیتان وتی: بیگومان من هیچ
په یوه ندیه کم به تو وه نیه، بیگومان که من له خودای
جیهانیان دهرسم، به لام نه م دوره په ریزی شهیتان له و
کابرایه ی که خه له تاندویه تی سوودیکش به شهیتان
ناداتو هه ردووک به سزای کاری خوینان ده گهن وه ک
دهفه رموی:

﴿١٧﴾ نه و سا سه ر نه نجامیان نه وه یه که هه ردو وکیان
بیگومان بو هه می شه له ناو ناگردان و نه وه ش سزای
سته مکارانه له هه مو کات و ساتیکدا.

﴿١٨﴾ نه ی نه و که سانه ی که باوهر تان هینا وه له خوا بترسن،
جا با هه ر که سیک ته ماشا بکات و بزانی تی چی پیش خسته
بو به یانی و له خوا بترسن، به بیگومان که خوا زور ناگاداره
به و شتانه ی که ده یکه ن. به لئ خوا هیچی ئ و ن نابیت و
دادپه روه ره له توله و سزادا، لیروه ده درده که ویت
که پاریزکاری چه نده گرنگه له لای خوا که هه رله م

نیمه ییش له گه لئاندا ده رده چین و هه رگیز له دزی نیوه
په یه وه ی له که س ناکه یین و نه گهر شه رشتان له گه ل کرا
به خوا یارمه تیتان ده دهین و خوا شایه تی ده دات که بیگومان
نهوانه دروژنن،

﴿١٩﴾ به خوا نه گهر دهر کرین له گه لئاندا دهر ناچن، بیگومان
نه گهر شه رشیان له گه لدا بکریت له سه ریان ناکه نه وه و نایه ن
به ده میانه وه و نه گهر یارمه تیشیان بدن بیگومان پشتیان
تی ده کن و راده کن، باشان که س به هانایانه وه نایه ت و
له سه ریان ناکاته وه، نیتر چون دروژن نین؟ جا خوا
دهفه رموی:

﴿٢٠﴾ بیگومان نه وان دلان له نیوه زیاتر ده ترسیت تا خودا
نه وه ش له بهر نه وه یه که گه لیکن له هیچ تینا گهن، نه گینا
چون ده بیت له و زاته ناگادارو به هیزه نه ترسن به لام له
نیوه بترسن؟! به راستی خوانه ناسان هیزیان له چا ویندایه
نه گهر خوا وه نی هیز بیت نه وان جوړنه تی رو به رو بونه و هیان
نیه وه ک دهفه رموی:

﴿٢١﴾ نه وان هه مویان شه رتان له گه ل ناکه ن به یه که وه،
مه گهر له ناو نه و جیگایانه دا بن که به هوی هیزو چه که وه

لهو. له فهرمودهدا هاتوه كه **{الْعَظْمَةُ اِزَارِي وَالْكَبْرِيَاءُ رَدَانِي}**، **فَمَنْ نَارَعَنِي وَاجِدًا مِنْهُمَا عَذْبُهُ**، **مَنْ عِلَه**، گهوره يي كراسي منهو له خوډا خو بهگه ووره كردن عهباي منه، جا هر كه سيك يهكيك لهم وسقهه بؤ خوؤ ببات سزاي ددهم} دوره پاكه خودا لهو شته ي كه دهيكه به هاوبه شي،

۲۱ **اللّٰهُ** خوؤ همرئو زاتهيه كه **{الْخَلْقُ}** دروستكهرى ههمو بوونه وورهو **{الْبَارِئُ}** داهينهرى هم بوونه وورهيه له سهرمتاوه بهو شيوهى كه ويستويه تى، **{الْمُصَوِّرُ}** وينهگره بهو شيوهى كه نارمزؤ ليه تى بهو ههمو شيوهو جوړه رنكاو رنكهوه، ناوه جوانه كان هر هى نهون. ههمو ناويكى چهندين ماناي ههيهو ههمو مانايه كيش له زاتى **اللّٰهُ** دا ديتهدى، به لام له هيچ شتيكى تر دا نهوه نايه تهدى بؤ نمونه خودا كه ريمه واته سه خاوتمه نده دى نايه كهس ههيه لهو سه خاوتمه ندر بئيت، يان خودا زانايه نايه كهس ههيه بهو نه ندره ي نهو زانابيت، هرودها بؤ تهواوى ناوه كانى خودا كه هر خوؤ دوزانيت ژمارميان چهنده. نهوه ي كه له ناو ناسمانان و زهويديا ههمو ي پاكي و بئ عهبي نهونيشان ددهات و ته سبيحاتى نهو دهكات، خوهر خو شيتى دسه لاتدار به سهر ههمو شتيكدا هيچ شتيك به سهر نهودا دسه لاتى نيهو كاره كانى ههمو ريكوپيكاو به جييه.

به م شيويه كوتايى سورته كه ي به ست به سهره تاكه يه وه، واته گوزه شتهو ئيستاو ناينده نهوه ي كه له ناسمانان و زهويديا ته سبيحاتى خوا دهكات.

سورتي مومته حنه كه سورتي شه ست ههمى قورئانه، له پاش صولحي حوده ييه وه له مه دينه دا هاتومه خواره وه، سيانزه نايه ته، نايه تى دوانزه هه ميني له رؤؤى هه تى مه كه دا دابه زيوه. و تراوه به گو يردى دابه زين سورتي نهودو دووه مه، پاش سورتي **(المائدة)** و پيش **(النساء)** دابه زيوه.

له سورتي پيشودا كه سورتي حمشره له بارى خوشه ويستى و يارمه تيدانى يه كترى باوه داران له نيوان خو يانداو هرودها يارمه تى دانى بئ باوه ران بؤ يه كتر له

نايه ته دا دوو جار فرمانى پيكراوه چونكه به رهي زكاران دمرگاي خوشه ختيان لى دهكري ته وهو سهر به رزو سهره رازن له ههر دوو ژياندا .

۱۹ **ثِيُوهُ** و هكو نهو كه سانه مهبى كه خويان له بير جو يه وه، نهوسا خوداش واي به سهر هينان كه خو شيان له بير بباته وهو ئيتر هيچ ئيشيكي با شيان بؤ خو يان و رؤؤى دوايى پيش نه خست، نهوانه بؤ خو يان له رى لايانداو له سنورتى به رين.

۲۰ **دُوزَخِيَان** و به هه شتيان و هكو يه ك نين، به هه شتيان هر خو يانن به خته و هرو رزگار بوو له سزاي خودا.

۲۱ **نَهْگَر** نيمه هم قورئانه مان بناردايه بؤ سهر جيا يه ك به خوا تؤ دت بينى كه نهو جيا رهقه مل كه چو شق و بهق دهبو له ترسى خودا (به داخه وه دلى خوانه ناسان لهو جيا رهقانه رهق ترو بير لهو قورئانه ناكه نه وه) نهوانه چهندينه يه كن كه ده يه نينه وه بؤ خه لك، به لكو نهوانيش بير بكه نه وهو روو بكه نه خواو په يره وى پيغه مبه ر و به نامه كه ي بكن،

۲۲ **نَهو (اللّٰهُ)** يه ي كه هيچ په رستراويكى راسته قينه ي تر جكه لهو نيه كه زانه رى ههمو په نامه كيه ك و ناسكر ايه كه و هكو يه ك نهو زور به سوژه و بينيه ايه ت ميه ره بانه.

۲۳ **نَهو اللّٰهُ** يه ي كه جكه لهو هيچ په رستراويكى راسته قينه ي تر نيهو **{الْمَلِكُ}** خا ونى ههمو شتيكه و هر خوؤ دتوانيت به بئ ريگرى و به ربه رچدانه وه نالوگو رى تيدا بكات **{الْفُؤْرُشُ}** پاك و به هرو فرشته به ريزه كان به پيرؤى راده گرن، **{السَّلَامُ}** هيچ نهنگى و كه مايه تى تيدا نيهو سهر چا وهى هيمنايه تيه، **{الْمُؤْمِنُ}** هيمنى دهره به خا وون باوه ران، دلنيان كه ستم له دروستكراوه كانى ناكات، **{الْمُهَيَّبُ}** ناگاي له ههمو شت هه يه و چاوديره به سهر يانه وه، **{الْمَرْبُ}** دسه لاتداره و زاله به سهر ههمو شتدا، **{الْجَبَّارُ}** بيكه وه نه رى ههمو نه ندامه كانه له سهره تاوه و پاش به خاك بونيشى و به ئيسكه پتوركاوو زورداره به سهر ههمو شتيكدا، **{الْمَكْرُ}** خوؤ له خو يدا گهوره يه و كهس شياوى نهو وسقه ي نيه جكه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّتُكُمْ أُولَئِكَ تَلْفُوت
إِلَيْهِمْ بِالْعُدْوَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِنَّا كُنَّا أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي
وَأَبِغَالَةٍ مَرَصَاتِي شُرُونًا إِلَيْهِمْ بِالْعُدْوَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن
يُشَقُّوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
يَأْسُوْهُ وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا ۝ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءٌ وَأُمْنِيكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۝ لَا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُغْفِرْ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَّمَكُنَا نَتْلُوَ الْكِتَابَ وَإِلَيْكَ أَرْجَاؤُنَا ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

نيوخۇياندا باس كرا، لەم سورەتەشدا باوەرداران ناگادار
دەكرتەوهكە يارمەتى بېباوەران نەدەن دژ بە باوەرداران
هەرودەك لە سورەتى پېشودا باسكرا، چونكە ئەو ئەوى
موناھقانە.

هۆى دابەزىنى چەند ئايەتى سەرەتای ئەم سورەتە،
نامەيەك بو كە حاتەبى كورى ئەبى بەلتەعە كاتى چونى
پېغەمبەر ﷺ بۆ سەر مەكەو داواى لە خوا كەردبو، كە
هەوالەكانيان نەگات بە قورەيش هەتا دەچنە لاى مەكە،
جا ئەم پياوە نامەيەكى بەدزىهەو نوسى بۆ قورەيش
بۆناگادار كەردنەوهميان لەو كارەى پېغەمبەر ﷺ ودابوى بە
زنىك لەگەل كاروانىكدا بوو، كە بىيات بۆ مەكەو ئەم
هەوالەيان بەداتى بەلام زۆرى نەبرد خودا پېغەمبەرى
ﷺ بەم نامەيە ناگادار كەردەو پېغەمبەرىش ﷺ عەلى و
زوبەيرو مىقدادى نارد بەشويىن ئەو ژنەداو فەرموى بچن
تا (رەوزەتى خاخ) لەویدا ئافەرەتلىك لەو كاروانەدايە
نامەيەكى پېيە لىي وەرېگرن، عەلى دەلەيت: رۆيشتين هەتا
گەيشتە (رەوزەتى خاخ) لەوى ئافەرەتەكەمان بىنى و
وتمان: ئەو نامەيە پېتە بۆمان بەيئە،

وتى: نامەم پى نيه، وتمان: روتت دەكەينەوه يان دەبەيت
ئەو نامەيەمان پى بەدەيت، دەلەيت: لەناو پەرچيدا نامەكەى
دەرھيئاو نامەكەمان هەيئەوه بۆ لاى پېغەمبەر ﷺ كەجى
لەو نامەيەدا لە حاتەبى كورى ئەبو بەلتەعەو بو بۆ
قورەيش هەندىك لە كاروبارى پېغەمبەرى ﷺ تەيداو، جا
پېغەمبەر ﷺ فەرموى: حاتەب ئەمە چيە؟ وتى: بەلەم ئى
مەكە، بېگومان من يەكێك لەوانەم كە لكێناروم بە
قورەيشەووە لە خۇيان نيم و ئەوانەى لەگەل تۆدان لە
كۆچەريەكان خزميان لەویدا هەيەو خاوخيزانيان
دەپاريزن لە مەكەدا، جا پېم خۆشبو كە ئەووم نيه بەم
نامەيە كارێك بكەم كە خاوخيزانم دەپاريزن، ئەمەم لەبەر
بى باوەرى يان پاشگەز بونەووم نەبوو و رازى نيم بە خوا
نەناسى پاش ناسينى ئىسلام، پېغەمبەر ﷺ فەرموى: راستى
پى وتن، جا عومەر وتى: وازم ئى بەيئە با لە مى ئەم
دوورەو بەدەم، پېغەمبەر ﷺ فەرموى: ئەو نامادەى جەنگى
بەدر بوو، تۆ جى دەزانى خوا بە ئەهلى بەدرى فەرموو:
من لىتان خۆشبووم، چۆن ئارەزو دەكەن ئيش بكەن، جا لەم
بارەو ئەم چەند ئايەتەى سەرەتای ئەم سورەتە دابەزى
كە دەفەرموى:

بەناوى اللّٰه ى زۆر بەسۆزو بىئىهايت ميهردبان

① ئەى ئەوانەى كە باوەرداران هەيئاو، دوژمنى من و
دوژمنى خۆتان مەكەن بە دوژستى گيانى بەگيانى خۆتان
ئىو دەستايەتى خۆتان بەوان رادەگەيەنن لەحالىكدا كە
ئەوان باوەرديان نيه بەو پەيامە راستەى كە هاتو بۆ ئىو،
بەلگەو پېغەمبەر ﷺ و ئىوهميان لە خاكى خۆتاندا دەرەكەن،
لەبەرئەو كە ئىو باوەرداران هەيئاو بە پەروردگارەتان و
تەنها ئەو دەپەرستن؟ ئەگەر ئىو بۆ غەزا لەرېگای من و
رەزامەندى من دەرچون (دوژستايەتيان نەكەن) بە دزىهەو
پىيان دەلەين خۆشمان دەون لە حالىكدا كە من زانام بەو
كە دەيشارنەوه (هەرودەكو چۆن دەيزانم) ئەو كە بە
ئاشكرا دەيكەن و هەر كەس لە ئىو ئەو شتە بكات بە
راستى لە راستە رېگا ترازاوو سەرى لە خۆى تىكداو.

۴) نه گهر ئيوه يان دهست بكه ویت دوژمنایه تیتان دهكهن و دهست و زمانی پیسیان بؤئیوه دریژ دهكهن و ناواته خوازن كه ئیوه له دین دهر بچن.

۵) هه رگیز نه خزمایه تیتان و نه منداله كانتان هیچ سوودیكتان پی ناگه یه نن له رۆژی قیامه تتدابله كو خوا له یهكتان جیا دهكاته وه، جا بؤ ئیوه بهووی نهوانه وه واخه ریکه له دین دهر بچن، خودا بینهری نهو کردارانه یه كه ئیوه دهیكه ن. جا کرداری چاك بكه ن و بزانی كه ههر نهوه سو دتانی پیده گه یه نیئت نهك خزمایه تی ههتا نه گهر خزمایه تی له گهل پیغه مبه ریشدا ۶) بیت، واته نه گهر ئیمان و کرداری چاك نه بی لهو خزمایه تیه كه لك وهر ناگریت، ههروهك له فهرموده ی سه حیحا هاتوه كه پیاویك پرسیری كرد له پیغه مبه ر ۷) له باره ی باوکیه وه كه به كافر ی مردوه كه ئیستا له كویدایه ؟ پیغه مبه ر ۸) فهرموی: {فِي النَّارِ / له ناو ناگر دایه } كاتیك پستی هه لكر دو رۆیشت پیغه مبه ر ۹) بانگی كردو فهرموی: {إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ / مسلم و غیره / بیگومان باوکی من و باوکی تۆش له ناگردان } ئینجا ده فهرموی: لهم باره وه سهیری ئیبراهیم بكه ن كه خزمایه تی وای لی نه كرد كه راستی نه لیئت و بیزاری خو ی له وان دهر نه بریئت.

۱۰) به راستی بؤ ئیوه پی شه واییه کی جوان هه یه بؤ فیربونی خواناسی راسته قینه له ئیبراهیم و نهو كه سانه ی كه له گهل نهودا بون، نهو كاته ی كه به گه له كه ی خو یان وت: بیگومان ئیمه بیوه رین له ئیوه ی خوا نه ناس و لهوانه ی كه دهیان په رستن جگه له ۱۱) باوه رمان بی تان نه ماوه دوژمنایه تی و رقی هین له نیوان ئیمه و ئیوه دا ناشكراوه بؤ هه می شه تا نهو كاته ی كه باوه ر ده هیئن به خوا به ته نهایی، ده بیئت ئیوه لهوانه دا پهیره ی ئیبراهیم و پهیره وانی بكه ن، جگه له یهك قسه ی ئیبراهیم كه وتی: به باوکی به راستی داوای لی خو شبون بؤ دهكهم، نابیئت باوه رداران داوای لی خو شبون بكه ن بؤ خوانه ناسان مادام سورین له سه ر شیر کی خو یان، ئیبراهیم وتی: من خاوه نی هیچ شتیك نیم بؤ تۆ له لای خودا، نه ی پهروه ر دگار مان

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتَّبِعْ أَهْلَ الْغَيْبِ الْحَمِيدُ ۝ ۶ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
لَهُمْ مَخْرَجًا ۝ ۷ وَيَرْحِمَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ ۸
لَا يَتَّبِعُهُمُ اللَّهُ عَنَ الَّذِينَ لَمْ يُقَالُوا لَهُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا
مِن دِينِهِمْ أَن يَرْوَوْهُ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ ۹
إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَالُوا لَهُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوا
مِن دِينِهِمْ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ يُخْرِجُونَهُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمِنْ بَيْنِهِمْ
أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ ۱۰ يَتَّبِعُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ كُفْرًا
مُّهَاجِرِينَ فَامْتَحِنُوهُمْ إِنَّ عَلَمَهُمْ بَيْنَهُمْ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنِينَ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَهُنَّ
مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أَجْرَهُنَّ
وَلَا تُنْكِحُوا بَعْضَ الْكَافِرِ وَسْئَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهُمْ
ذَلِكُمْ حَكْمٌ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ ۱۱ وَإِنْ فَانَكُ
مِنْ أَرْوَجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَلَيْكُمْ فَتَأْتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْوَجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَآفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ ۱۲

هه ر به تۆ پشتمان به ستوه هه ر بؤ لای تۆیه گه رانه وه مان و سه ر نه نجامیش هه ر بؤ لای تۆیه، نه بو هورمیره ده لیئت: {زَارَ النَّبِيُّ قَبْرَ أُمِّهِ فَبَكَى وَأَنكَبَ مِّنْ حَوْلِهِ فَقَالَ اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي فِي أَن أَسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي وَاسْتَأْذَنْتُ فِي أَن أُرْوَرَ قَبْرَهَا فَأُذِنَ لِي فَرَوَّضُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْمَوْتِ / مسلم و غیره / پیغه مبه ر ۱۳) سه ر دانی گۆری دایکی كرد، جا گریا و نهوانه ی ده وریشی گریان، ئینجا فهرموی: داوام كرد له پهروه ر دگارم كه داوای لی خو شبونی بؤ بكه م ماوه ی پی نه دام و داوام لی كرد كه سه ر دانی گۆره كه ی بكه م ماوه م پی در، سا سه ر دانی گۆره كان بكه ن نه وسا بیگومان كه مردنتان ده خاته وه بیر.

۱۴) نه ی پهروه ر دگار مان نه مانكه یه به تافیکه ره وه بؤ خوانه ناسان كه زالبین به سه رماندا و زیاتر خو یان به راست و ئیمه به ناراست بزانی، یان بؤ له بهین بردنی نهوان عه زاب بنی ریت و ئیمه ی ش دو چاری سزای دنیا ببین، به هو ی کرداری نهوانه وه چاوپوشیمان لی بكه نه ی پهروه ر دگار مان، بیگومان كه تۆ هه ر خو تیت ده سه لاتدار و

کار به جی، که واته لادان له بهرنامه و برپارو سنوره کانی
الله نابه جی و نه قامانه یه.

٦ به حقیقهت نهی نوممه تی محمد ﷺ لهو
پیغه مبهرو په پیره واییدا پیشه واییه کی جوان هه یه بۆ
نه وانه ی که هیوایان به خواو باوهرپان به پوژی دواپی
هه یه و هر که سیکش پشت بکاته نه و ناپینه هر خوی
زیان دهکات و خوا هیچ په کیکی له بهر نه و ناکه ویت، نه و سا
خودا هر خوی بی نیازو سوپاسکراوه، جا چی نیوه
سوپاسی بکه یان نه یکه. پیغه مبهرو ﷺ دهفه رموی: اِنِّی
اَرٰی مَا لَا تَرَوْنَ وَاَسْمَعُ مَا لَا تَسْمَعُوْنَ اَطَّ السَّمَاءُ وَحَقٌّ لَهَا اَنْ
تَنْطَ مَا فِیْهَا مَوْضِعٌ اَرْبَعِ اَصَابِعٍ اِلَّا وَمَلَکٌ وَّاضِعٌ جَنَّتَهُ سَاجِدًا
لِّلّٰهِ وَاللّٰهُ لَوْ تَعْلَمُوْنَ مَا اَعْلَمَ لَصَحْحُکُمْ قَلِیْلًا وَلَبَّکُمْ کَثِیْرًا /
الترمذی، الابانی: حسه / بیگومان من ده بینم نه و هی که نیوه
نایبین، جاده بیستم نه و هی که نیوه نایبین ناسمان
چرکه چرکی دیت و پیوست کراوه له سهری که و چرکه
چرکی بیت چونکه جیگای جوار په نه یه نیه مه گهر
فریشته یه که ناوچاوی خوی تیدا دانابیت به سوجه بردن
بوخوا سویند به خوا نه گهر بزائن نه و هی که من دهیزانم
که م پیده که نین و زور دهگریان جا تو نهی نه و هی نادم
نه گهر یادی خوا نه که هیت دهی ج زیانیک له خوا بکه ویت؟
نه ی مروفت تو به ریزی به نافرمانی خوا خوت بی ریز مه که
دنیا به نه گهر دوستی خانه بیت بونه و هر هه مو دوژمنته.

٧ نزیکه خودا له نیوان نیوه و نه و که سانه ی که
دوژمنایه تی په کرتان کردو ده دوستایه تی دروست بکات،
به و هی باوهر هیانان و په یوه ندیکردنیا پی تانه وه، جا
به راستی خودا به هیژ و توانایه و هه مو شت له لای نه و
ناسانه و خودا زور چاوپوشیکره له تاوانی به نده کانی و بی
سنور میهره بانه بویان، جا دوور نیه نه و هی که نه مرق
داواتان لیده کریت خوشتان نه و و بیزار ی خوتان
به رامبهریان دهر بخن، په روه ردگار هی دایه تیان بدات و
دوستایه تی له ناو دله کانتاندا دروست بکات. نه سمای کچی
نه بوبه کر ده لیت: له سهرده می پیغه مبهردا ﷺ دایکم که
موشریک بو، هات بولام جا پرسیارم کرد له پیغه مبهرو ﷺ
که نایا منیش صله ی رحیم به جی بهینم له گهل نه ودا،

پیغه مبهرو ﷺ دهفه رموی: نعم / منی علیه / به لئ جا ده لئن نه و
کاته نه و نایه ته دابهزی که دهفه رموی:

٨ خودا رینگه ی له نیوه نه گرتوه که له گهل نه و
که سانه دا که شهرپان له گهلدا نه کردون له سهر نایین و
له سهر زهوی و زاری خوتاندا دهرپان نه کردون که چاکه یان
له گهلدا بکه و دادپه روه رانه له گهلاندا پهفتار بکه،
چونکه به راستی خودا دادپه روه رانی خوشده ویت.
پیغه مبهرو ﷺ دهفه رموی: اِنَّ الْمُقْسِطِیْنَ عِنْدَ اللّٰهِ عَلٰی مَنَایِرٍ
مِّنْ نُّوْرِ عَنْ یَمِیْنِ الرَّحْمٰنِ عَزَّ وَجَلَّ وَکَلْنَا یَدَیْهِ یَمِیْنِ الَّذِیْنَ
یَعْدِلُوْنَ فِیْ حُکْمِهِمْ وَاَهْلِبِهِمْ وَمَا وُلُّوا سَلَمٌ وَّغَیْرَه / بیگومان
دادپه روه ران له لای خوا له سهر مینه روه رانی نورن له لای
راستی خوی به تواناو گه ورو هه روه و لای هر راسته، نه و
که سانه ی که دادپه روه ران له برپاریاندا و له ناو که سو
کاریاندا و له نیوان نه وانه ی که سهر په رشتیان ده که ن.

٩ تنه نا خوا بهرگریان ل دهکات له دوستایه تی کردنتان
له گهل نه و که سانه ی که له سهر نایین شهرپان بی
فروشتون و له سهر زهوی و زاری خوتاندا دهرپان کردون و
یارمه تیان داوه له سهر دهرکردنتان، جا هر که سیک نه وانه
بکات به دوستی خوی، نه و سا نه وانه سته مکارن و زیانیان
به خویان گه یاندوه. به لئ به ندیک له ریکه و تنه کانی
پیغه مبهرو ﷺ له گهل بی باوهرانی مه که دا له ناشته وایی
خوده بیبه دا، نه و دهو که نه گهر که سیک له وان هات بوناو
موسلمانان نه گهرچی موسلمانیش بیت ده بیت
بیگه رپننه وه، جا په روه ردگار نه م برپاره گشتیه که
له وسونه تدا هاتبو تایبه ت کردوه و حوکی نافرمتانی جیا
کرده وه و دهفه رموی:

١٠ نهی نه و که سانه ی که خواناسن هر کاتیک نافرمتانی
باوهرداری کوچکر هاتنه لاتان (له کاتی ناشته وایی
خوده بیبه دا) و وتیان: باوهرمان هی ناوه تاقیان بکه نه وه و
بزائن راست ده که ن سویندیان بدن و بلین: تنه نا له بهر
موسلمان بون هاتوین و هیچ رقو کینه یه که مان له میردی
خومان نه بوه، خوا ناگاداره به یمانیان جا نه گهر زانیتان
باوهردارن نه که ن بیانگه رپننه وه بولای خوانه ناسان نه نه و
نافرمتانه حه لائن بۆ نه و خوانه ناسانه، نه نه و

خوانه ناسانهش حه لائن بؤ نهو ئافره تانه و نهو دى كه مېرده خوانه ناسه كه دى خه رچى كردوه تېدا بېده نه وه، نه گهر ماره پيتان پېدان نيكاحيان بكنه هيچى تېدا نيه و نيكاحى ئافره تانى خوانه ناس نامېنيت، نه گهر له عېده تېپه رى و موسلمان نه بو، ئيودش داواى نه وه بكنه كه خه رجتان كردوه لهو ئافره تانه داو نه وانيش با داواى نه وه بكنه كه خه رجيان كردوه، نه وه بپارى خوايه كه بپارى دهدات له نيوانتاندو دهبېت هه ردوولا جى به جى بكنه و خوا زانايه به نيشه كانقان و دانايه له دانانى بهرنامه و پياز كه دى داو لادن لى گومرايى و سه رليشوانه له دنيا داو سزاي به ژانى روى دوايشه.

۱۱ خؤ نه گهر هه ندك له ژنانتان پاشگه زبون هوه و جوونه ناو خوانه ناسانه وه (نه وه تياياندا خه رجكراوه بؤيان نه يگه رانده وه) جا هه ر كاتيك ده سكه و تتان لهو خوانه ناسانه وه ده سكه وت بيش دابه شكردنى نه وه ندى كه خه رجيان كردوه لهو ژنانه يان پېيان بده نه وه و لهو خوايه بترسن كه باوه رتان پى هيناوه و مافى كه س نه خون.

۱۲ نهى پېغه مېهر هه ر كاتيك ئافره تانى باوه ردار هاتنه لات و پهمانياندا كه هيچ شتيك نه كهن به هاوبه شى خوداو دزى نه كهن و داوين پيسى نه كهن و مندا لانى خويان نه كوژن و به درؤ مندا لى كه سى تر نه كهن به مندا لى مېرديان و له چاكه دا فرمانى تۆ نه شكين، تۆش له وان نه و پهمانه و مرېگه رو داوا له خوا بكه كه لېيان خوش ببيت، بېگومان كه خودا زور چاوپوشكه رو بېنپه ياهيت مېهره بانه. بوخارى له داىكى عه تيه وه هيناويه تى كه پهمانمان دا به پېغه مېهر هه ر كاتيك له سه ر نه وه دى كه: (هاوبه ش بؤ خودا دانه نيي و... و... هتد) و بهرگري كردين له گريانى دهنگى بهرز له تازيه دا، جا ئافره تيك ده سى خوى گرته وه و تى: فلانه ژن بؤ كه س و كارى من گرياه و ده مه و يت منيش پاداشتى بده مه وه و به دهنگى بهرز بؤى بگريم له تازيه دا، جا پېغه مېهرى خوا هه رچى پى نه وت، رويشت و دوايى گه رايه وه و پهمانى پېدا، (مسلم) يش نه و ريوايه تى هيناوه ته وه نه مه دى ئى زياد كردوه كه (جگه له داىكى عه تيه و داىكى سوله يم كچى ميلحان كه سىكى تر

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهْتَمَنِ بَقَرَتَيْنِ، بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلَيْهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ مَّا يَعْهِنَّ وَأَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبُوءُ الْكَافِرُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

سُورَةُ الصَّفَاتِ ٦١ ١٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْسِمُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بَيْنَ مَرْصُومٍ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقُولُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ قَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

وهفای بهم پهیمانه نه کرد، له رېوايه تىكى ترى بوخاریدا ده لیت: پېنج ئافره ت وهفایان پېكردوه نه وه دووانه و سى ئافره تى تریش. لیره وه دهرده كه ویت كه گريانى ئافره تان بؤ مردو دابونه ریتی سه رده مى نه فامییه و ئیسلام حه رامى كردوه. بوخارى له خاتون عائشه ی خیزانى پېغه مېهر وه هه ر كاتيك هيناويه تى كه: (أَنْ رَسُولُ اللَّهِ كَانَ يَمْتَحِنُ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ بِهَذِهِ آيَةِ يَقُولُ اللَّهُ (يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ.. الى قوله إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ) قَالَ غُرُوه قَالَتْ عَائِشَةُ فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا الشَّرْطِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ قَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ بَايَعْتُكَ كَلَامًا وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدُهُ إِذْ أَمَرَا قَطُّ فِي الْمُبَايَعَةِ مَا يَبَايِعُهُنَّ إِلَّا بِقَوْلِهِ قَدْ بَايَعْتُكَ عَلَى ذَلِكَ/ به راستى پېغه مېهرى خوا هه ر ئافره تانه دى كه كوچيان ده كرد بؤ لای بهم نايه ته تا قى ده كردنه وه (يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ.. الى قوله إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ) عوروه وتى: خاتون عائشه وتويه تى: كه هه ر ئافره تىكى باوه ردار دانى به وه دا نابيت پېغه مېهرى خوا هه ر پى فهرموه: به راستى پهمانمان له كه لتابه ست به قسه، جا به خوا هه رگيز لهو پهماناندا

دهستی نه که و توه له دهستی هیچ نافرمتیک هەر به قسه بهیعتی له گه لدا ده کردن (که دهیقه رمو) به راستی پهیمانم له گه لتا بهست له سهر نه وه.

۱۲) نهی نه وه که سانهی که باوهر پتان هی ناوه نه وه گلهی که خوا غه زه بی لی گرتون، واته: جوله که مه کهن به دوستی خو تان، به راستی نه وانه ناو میدن به هاتنی پوژی دواپی، ههروه که چون خوانه ناسان له مردوی گوستانه کان ناو میدن و پیان وایه زیندو بونه و دیه کیان بونیوه و هیچ نو میدی چاکیان لینا کری.

۱۴

سورتهی سهف

۶۱

سورتهی سهف که سورتهی شهست و یه که می قورئانه، زورینهی رافه که هران له سهر نه وهن که له مه دینه دا هاتوته خواره وه، چواره ئایه ته، ناسخ و مه نسوخی تیدا نیه، و تراوه به گویرهی دابه زین سورتهی سیویه که مه و پاش سورتهی (القارعة) و بیس (الهمزة) دابه زیوه. عه بدولای کوری سهلام ده لیت: {قَعَدْنَا نَقَرٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَتَذَكَّرْنَا فَلَمَّا لَوْ نَعْلَمُ أَيْ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ لَعَمَلُنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ ...﴾ / الترمذی، صححه الألبانی/ ههندی له یارانی پیغه مبهه ﷺ له گه ل یه کدا دانیشتبوین، جا له نیوان خو ماندا باسما ده کرد جا وتمان نه گهر بمانزانیه که کام کردار له لای ﷻ خو شه ویستره به خوا نه وه مان نه انجامان ددا، نه وسا خوی گه و ره نه مانیه تانهی سه ره تای سورتهی صه فی ره وانه کرد که بو ی رون کردنه وه که په روه ردگار نه و موحایدانهی خو ش ده ویت که له ری نه ودا پال به پالی یه که دژ به بی باوهران ده جهنگن.

به ناوی ﷻ ی زور به سو زو بینیه اهت میهره بان

۱) نه وهی له ناو ئاسمانان و له ناو زه ویدایه هه موی ته سبیحاتی خوا ده کهن و له یادی خوا بی ناگانین و ههر خو یه تی ده سه لاتداری کار به جی، نه گهر هه ندیکیان له و به شه سه ربه خو یه که پیان دراوه به زمانیش ته سبیحاتی په روه ردگار نه کهن، به لام هه مو نه ندامه کانی له شیان گو ترایه لی فرمانی په روه ردگارن و توانای زانای و ناگای و بی عه بی ﷻ پیشان ددهن و ته سبیحاتی نه وزاته ده کهن و

هه ربه شیکی ته ماشا بکریت به لگه یه کی گه و ره گرنگه له سهر پاک و بی عه بی و زانای و ناگای و کار به جی نه وزاته.

۲) نهی باوهر داران بو ده لیت و کرده و متان نیه.

۳) رقی خوا زور گه رومیه له و قسانه ی که دهی کهن و کرداری پی نا کهن. له فهرموده ی سه حیحا هاتوه که: {آیة الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا أَخْلَفَ، وَإِذَا أُتْمِنَ خَانَ/ نیشانه ی دو وروو سیانه یه کهم: ههر کاتیک قسه ی کرد درو ده کات، دو وهه م: ههر کاتیک به لیتنی دا نایباته سهر، سیهه م: ههر کاتیک نه مانه تی پی سپیردرا خیانه تی تیدا ده کات} پیویسته خاوهن باوهر ناگای له قسه کانی بی و خو ی به بهر پرس بزانی ت سه باره ت به قسه و کردار دکانی، نه که فرمان بکات به خه لکی به کرداری باش و خو ی نه ی کات، نه وه بو له سورتهی به قهره ئایه تی/ چل و چوار/ فهرموی: ﴿ثِيَابُكُمْ فَخُذُوا خُذُوا خُذُوا﴾ فرمان به خه لکی ددهن به چا که و خو تان تان له بیر چوه ته وه که ههر خو یشتان قورئان ده خو یتنه وه، دهی نه وه بو تی ناگه ن؟! ﴿

۴) بیگو مان که ﷻ نه وه که سانه ی خو شه ده ویت که یه که ریز له دزایه تی خوانه ناسان شه ر ده کهن، وه که نه وه واین که جهن دین ساختمانی به یه که وه جو شدراون، نه بو زهر ده لیت: پرسیارم کرد له پیغه مبهه ﷺ کام کردوه له هه مو چا کتره؟ فهرموی: {إِيْمَانٌ بِاللَّهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ/ صفح ۷۱/ ئیمان به ﷻ و جهیاد له ری نه ودا} وه نه بو هورمیره ده لیت: {قِيلَ لِلنَّبِيِّ ﷺ مَا يَغْدُلُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لَا تَسْتَطِيعُونَهُ قَالَ فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ لَا تَسْتَطِيعُونَهُ وَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَانِتِ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَلَاةٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى/ صفح ۷۱/ پرسیار کرا له پیغه مبهه ی خوا ﷺ ج شتیک ده کات به پله و پایه ی جهیاد له ری ﷻ دا فهرموی: نه و متان پی نا کریت جا دوو جار یان س ج جار نه م پرسیارم یان لی کرد، جا هه مو جار ده یقه رمو: نه و متان پی نا کریت پاشان فهرموی: وینه ی نه و که سه ی که جهیاد ده کات له ری ﷻ دا، وه که نه و که سه وایه که به رو زو به رو زو بی و شه و شه و نو یتر بخو یتنی و

بهردهوام بیت لهسهر خویندنی قورنان که لهروژو لهنوئژ نهبچریت ههتا نهو غهزاکهره دهگهریتهوه بو مالی خو، جا نهه نایهتهش وهلامی نهوانه بو که دهیان ویست بزانی که الله ج کرداریکی له ههمو خوشتر دهویت، الله نهو کهسانه ی خوش دهویت که نهه س سیفهتهیان تیدابیت:

یهکهه: بیاوی مهیدانی چهنگو جیهاد بن.

دووهمه: موخلص بن و نیهتیا ن لهو جیهاده تهنها بهرزکردنی ههرمانی الله بیت.

سیههه: پال بهپائی یهک دور له بهش بهشی و تهفرقه ههستن بۆ بهجیهانی نهو جیهاده. جا نهوهیه سیفهتی خواناسانی راستهقینه نهک وهک ئیمه چهند دهسته و چهند بهشین و ههر کهسیکیش خو ی به جینشینی راستهقینه نهو نایینه دهزانیت، نهگهر جی نایین به دهیان فرسهخ لیمانهوه دوره، کامهیه قسهی راست و کردارمان، کامهیه یهک ریزیمان زوړیکی زوړ له ئوممهتی نیسلام بوته داردهستی خوانه ناسان و براو خوشکی موسلمان خویانیان بۆ راو دهکهن؟! وا وهیلا نهو موسیبهته نازان کوشتن و نازاردانی موسلمان چهند تاوانیکی گه ورده له لای خوی خاوهن دهسهلات.

به بیریان بهینهوه نهو کاتهی که موسا به گهلهکهی خو ی وت: نهی گهلی خو یم بوجی نازارم ددهدن له حالیکدا چاک دهزانن که من پیغه مبهری خودام و رهوانه کراوم بۆ لای ئیوه، جا کاتیک له راستی لایانداو نازاری موسایان دا خوایش دلی نهوانی بهو شیوهی که ههر له سهرهتاوه بۆیان دانرابوو له حهق و راستی لاداو (نهوهی له نهزهدا شاراوو بو دهرکهوت و کافر بون) و خواش گهلی خوانه ناس و لهسنور تیهه پیه تازه رینمایی ناکات.

جا به بیریان بهینهوه نهو کاتهی که عیسی کوری مهربه وتی: نهی کورانی یهعقوب بیگومان من پیغه مبهری خودام رهوانه کراوم بۆ لای ئیوه و باوهرم به تهورات ههیه و موژده دریشم به پیغه مبهریک که پاش من دیت که ناوی نهحمده (که یهکیکه له ناوهکانی پیغه مبهری نازیزمان و له ههرموده هیناویانه که ههرمویه تی: **إِنَّ لِي أَسْمَاءَ: أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ، وَأَنَا الْخَاشِرُ يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ** / الترمذی، صححه الألبانی / بیگومان من چندیان

وَأَذَقَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ نَبِيَّ إِسْرَءِيلَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلَّا أَذْكَرٌ عَلَى الْحَرْقِ تُنْجِيكَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَسَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ فِي جَنَّاتٍ عَذْنٌ ذَلِكَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُفْرًا أَنْصَارًا اللَّهُ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَتَأَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْحَوْا وَالَّذِينَ

ناوم ههیه: من محمدم و من نهحمدهم و من ماحیم که خوا بی دینی به من لادهبات له نیوه دوورگی عهریدا و من حاشرم خودا لهپاش من حهشری خهک دههینیت، وه من عاقیبه که هیچ پیغه مبهریکی تر پاش من نایهت پیغه مبهریان ۞ چندیان ناوی تری ههیه لیرده مه بهستمان هینانی (احمد) بو که عیسا ۞ مژدهی هاتنی داوه و ههندیک بهو بۆنهوه لهم راستیه ههله بون و ریگی چهوتیبیان گرتووته بهرو چاوهروانی هاتنی نهحمده یان کردوه و نیستاش گهلیک بهوه خهله تاون و به گومانیک چاویان لهو ههمو راستیه نوکاندوه، خوا دهههرموئ: جا کاتیک که نهو پیغه مبهریان به نیشانهی روژنهوه بۆ هات وتیان: نهه جادویهکی ناشکرایه و له ناسینی پیغه مبهیر ۞ خویان بوراد، جا خودا لهدهمیان ددهات و دهههرموئ:

کی ههیه سته مکارتر لهو کهسهی که درۆ به دهمی خواوه بکات له حالیکدا که نهو بۆ نایینی نیسلام بانگ بکریت که مایه ی خوشبهختی ههردوو دنیا، به راستی نهوه خوانه ناس سته مکاره و خواش گهلی خوانه ناس و سته مکار ناگه یه نیت به خوشبهختی و رینمایان ناکات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الصَّوَارِيفَ تَمَثَّلُوا
لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْجِمَارِ تَتَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
قُلْ يَتُوبَ إِلَى اللَّهِ مَنْ يَشَاءُ فَإِن رَّعَيْتُمْ أَنَا لَمِنَ الْوَالِينَ
دُونَ النَّاسِ فَمَنَّمَا أَلَمُوا أَلَمًا فَإِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَسْمُنُّوهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِن
الصَّوَارِيفَ الَّتِي تُعْرَضُونَ مِنْهُ فَأَنَّهُمْ مُّكَلَّفُونَ بِهَا حِمْلًا ثَقِيلًا
وَلَا يَحْمِلُونَهَا فِي أَعْنَاقِهِمْ وَلَا فِي أَرْبَابِهِمْ أَفَلَا يَنظُرُونَ
إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٨﴾

مهریه دادمه‌بیزیت که ده‌بیزیت به فرمان‌روایه‌کی دادمه‌روهر،
ئینجا سه‌لیب ده‌سکینیت و به‌راز ده‌کوژیت و سه‌رانه
لاده‌بات و وشر به‌ره‌لا ده‌کریت و گوئی پی نادریت و
به‌خاله‌ت ورق له‌یه‌کبونه‌وه و حه‌سادت له‌ناو ده‌چیت و
بانگ ده‌کات بو و مرگرتنی مال نه‌وسا هیچ که‌سیک و هری
ناگریت}. نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوهردارن ده‌تانه‌ویت
بازرگانی‌یه‌کی واتان پیشان بدهم که له سزای به‌ژان
رزگارتان بکات؟

﴿١﴾ نه‌و بازرگانی‌یه نه‌ودیه که باوهر به خواو به
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکه‌نو له ریگای به‌رزگردنه‌وه‌ی
ثایینه‌که‌ی نه‌ودا هه‌وئبدن به مالتان و به گیانتان، نه‌گه‌ر
به‌خوتان بزنان نه‌وه شتیکی چاکه بو‌تان، جا له پاداشتی
نه‌ودا،

﴿٢﴾ الله له گوناختان خو‌ش ده‌بیزیت و ده‌تانخاته ناو
باخچه‌یانیکه‌وه که چه‌ندین جو‌گه به‌ناوایندا ده‌روات و
جینگایانیکی پاکه‌و که له‌ناویدا باخچه گه‌لیکی هه‌میشه‌یی
تیدایه بو دانیشان که نه‌ودیه سه‌رکه‌وتن و به‌خششی
گه‌وره،

﴿٣﴾ نه‌وسا شتیکی تریش که ئیوه پیتان خو‌شه که
نه‌ویش یارمه‌تیه‌که له‌لایه‌ن خواوه‌و سه‌رکه‌وتنیکی
نزیکه‌وه‌ی محمد ﷺ نه‌م مزده‌یه به‌خواه‌ن باوهران بده.
وه نه‌مه‌ش جگه له پاداشتی دواروژ پاداشتیکی دنیایی بو
بو نه‌وانه که به‌مال و گیانیانه‌وه یارمه‌تی ده‌ری نه‌م
نایینه‌ن.

﴿٤﴾ نه‌ی باوهرداران ببن به یارمه‌تیده‌ری ئایینی خودا
هه‌روه‌کو چۆن عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌م به یارانی خو‌ی وت:
کی به‌ره‌و ری‌بازی خوا یارمه‌تیم ده‌دات؟ یارانی وتیان:
ئی‌مه یارمه‌تیده‌ری ئایینی خوداین، نه‌وسا تا‌قمیک له
من‌دالانی یه‌عقوب باوهریان هی‌ناو تا‌قمیکی تریان هه‌روا به
بی باوهری مانه‌وه، جا ئی‌مه خواوه‌ن باوهره‌کانیانمان
یارمه‌تی دا تا سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر دوژمنانی خو‌یایندا، نه‌وسا
نه‌وان سه‌رکه‌وتن. نه‌مه هه‌لنانی موسلمانانه‌و تییان
ده‌گه‌یه‌نیت که نه‌گه‌ر ده‌تانه‌ویت سه‌رکه‌وتن و نه‌و هه‌موو
خی‌رو چاکه‌ی که‌باسکرا پیتان بدریت ده‌ی ئی‌وه‌ش

﴿٨﴾ نه‌وانه (نه‌وه‌نده نه‌زان) ده‌یان‌ه‌ویت روناکی خوا به
ه‌وی ده‌میان بکوژینه‌وه، جا خوا روناکی خو‌ی که ئایینی
ئیسلا‌مه ته‌واو ده‌کات نه‌گه‌ر چی خوانه‌ناسانیش پی‌یان
ناخو‌ش‌بیت، واته هه‌رچو‌نیک ناتوان‌ریت روناکی خو‌ر به‌هو
بکوژینه‌وه، هه‌ر ئاوه‌هاش روناکی ئایینی ئیسلا‌م ناتوان
بکوژینه‌وه.

﴿٩﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌ی ﷺ ناردوه
به ری‌نمای‌ی و ئایینی راسته‌وه تا نه‌و ئایینه سه‌ریخات به‌سه‌ر
ته‌واوی ئایینه‌کانی تردا نه‌گه‌رجی موشریکانیش پی‌یان
ناخو‌ش بیت، به‌دئ‌نیاییه‌وه به‌لگه‌کانی نه‌م ئایینه
سه‌رکه‌وتو ده‌بیزیت به‌سه‌ر هه‌مو بو‌چونه‌کانداو به‌ده‌ستی
پی‌اوانی نه‌هلی جیه‌ادیش نه‌و ئایینه له ئاخ‌ر زه‌ماندا زال
ده‌بیزیت به‌سه‌ر هه‌مو دینه‌کاندا، پیغه‌مبه‌رمان ﷺ
ده‌فه‌رمو‌ی: {لَنَزِلَّ ابْنُ مَرْثَمَ حَكَمًا عَادِلًا فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ
وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنَزِيرَ وَلْيَضَعْهُنَّ الْجُزْيَةَ وَلْيَتْرَكَنَّ الْقِلَاصَ فَلَا يُسْعَى
عَلَيْهَا وَلْيَذْهَبَنَّ الشُّخَّاءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاوُصُ وَلْيَدْعُوْنَ إِلَى
الْإِمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ} سِلم و غیره/ سو‌یند بیت که عیسی‌ی کوری

بهراستی ببن به يارمه تيدهری نايینی پيروزی نيسلام دنياين که ئيوهش يارمه تي دهدهين و به سهر دوژمنانی خو تاندا زالتان دهکەين.

۱۱

سورتي جومعه

۶۲

سورتي جومعه که سورتي شهست و دووهه می قورئانه، که به کوی دنگ له مهدينه دا هاتوته خواره وه، يانزه نايهته، ناسخ و مه نسوخی تيدا نيه، له سورتي پيشودا فهрман به جيهاد دراو به تيجارعت و بازرگانی ناوی ليبرا، له م سورمه شدا باسی عيباده تيکی گه ورده کريت، که له بازرگانی دنيایي گه ورتمتره نه ویش نويزی جومعه يه، ههروه ها باسی ريزه کان کرا له مهيدانی شهر دا، ليروش باس له نويزی جومعه دهکات که پيوستی به کومه ل و ريزه کان ههيه. عه بدولای کوری عه باس ده ليت: **أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَلَمْ تَنْزِيلُ السُّجْدَةِ وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِنَ الدُّهْرِ وَأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ سُورَةَ الْجُمُعَةِ وَالْمُنَافِقِينَ / مسلم وغيره** که پيغه مبهري ﷺ له نويزی به يانی روژی جومعه دا سورتي (سهجده و) (دههری) خویندوه و له نويزی جومعه دا (جومعه و) (مونا فقين) ی خویندوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بينيه يهت ميهره بان

① نهوی که له ناو ئاسمانان و له ناو زه ويدا يه ته سبيحاتی نه و خودايه دهکات که خاوه نی هه موو شته و بی عه يبه و دهسه لاتدارو کار به جييه، لادان له ياسای خودا دزايه تي ئاشکرای ناوی (حکيم) ی خودايه.

② خوی نه و زاته يه که له ناو نه خویندوه واراندا پيغه مبهريکی له خویان بو ره وانه کردن که نيشانه کانی خودا ده خوینتيه وه، به سهرياندا و پاکيان دهکاته وه له نه قامی و بت په رستی و فيری نه م قورئانه يان دهکات، نه گهرچی پيش نه م قورئانه له سه رگه ردانيه کی ئاشکرای وادا بون که له دار و به رد هه يکه ليان دمتاشی وپاشان به ندايه تيان بۆده کردن و لييان ده پارانه وه و لييشيان ده ترسان؟! هه ندی جاريش له خورما دروستيان ده کردن هه رگاتی برسيان ببوايه ده يانخواردا! ده ی ئايا نه مه سه ر لييشيانکی ئاشکرا و رون نيه؟

③ خو جگه له وانیش نه و پيغه مبهريه نيشانه کانی خودا ده خوینتيه وه به سه ر که سانیکی تر دا که هيشتا نه گه يشتون به نه وان و پاکيان دهکاته وه له نه قامی و بت په رستی و فيری نه م قورئانه يان دهکات، واته: بو هه مو ئومه تي پيغه مبهريه ﷺ و هه ر خوا خويه تي دهسه لاتدارو دانا، نه بو هه ريره ده ليت: **{كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَنْزَلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْجُمُعَةِ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ قَالَ قُلْتُ مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمْ يُرَاجِعْهُ حَتَّى سَأَلَ ثَلَاثًا وَفِينَا سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ وَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ ثُمَّ قَالَ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ أَوْ رَجُلٌ مِنْ هَؤُلَاءِ / متفق عليه** له خز مهت پيغه مبهري ﷺ دانيشتبوين که سورتي جومعه ی بۆدابه زي که **وَأَخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ** / وه جگه له وانیش که هيشتا به وان نه گه يشتون ی تيدا يو، نه لی و تم: کين نه وانه نه ی پيغه مبهري خوا ﷺ؟ جاوه لامی نه دايه وه هه تا سی جار په رسياری کرد و سه لمانی فارسيمان تيدا بو، جا پيغه مبهري خوا ﷺ دهستی له سه ر سه لمان دانا و پاشان فه رموی: نه گهر ئيمان له لای سوره يا بيت پياو انیک يان پياو انیک ئاله مانه پي دهکات} به لی ولاتی فارس جيگای پياو انیکی به رز بو، وه ک ئيمامی مسلم که خه لکی نه يشابوره و ئيمامی نه بوداود خه لکی سه جستانه و ئيمامی تورمزی و نه بو حه نيفه و بوخاری و نه سائی و سه دانی تر که هه لگرانی چرای نه م نايينه بون و هه تا قيامت خه لک سود له وان و مر درگريت له هه مو بواره کاندا، راستت فه رموه نه ی پيغه مبهري ئازيز ﷺ.

④ نه ودهش چاکه ی خودايه دهيدات به که سيک که ئارموزی لی بيت، خوا خاوه نی چاکه ی گه وره يه له وانه پيغه مبهريه تي محمد ﷺ ی کوری عه بدولای مه که يی قوره يشی عه ربه يه بۆنه م ئومه ته، نه گهر نه م ئومه ته يش سوپاسی نه م چاکه گه وری خويان بکر دايه به م رۆژه نه ده گه يشتن، که هه مو که س چاوی تي مان برپوه و سه رومت و سامانمان بخۆن و خو شمان سوک و بی نرخ بکه ن، ئينجا خوا باسی نه و که سانه ی وه ک ئيمه دهکات و ده فه رموی:

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ يُفْلِحُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ مَخْرَجًا فَأُولَئِكَ أَنْتَظِرُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ الْبَيْعَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣﴾

١١

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

٦٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ تَعْجَبُ أَجْسَادُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُو فَاخْذِرْهُمْ فَلَهُمُ الْعَذَابُ الَّذِي يَبْغُضُونَ ﴿٤﴾

۵ وینهی ئەو کەسانەى کە تەوراتیان پێ هەلگیرا و پاشان بەو ئەمرکەى کە تەورات داواى لێکرد و بون هەلنەسان، وەکو وینهى کەریکە و بارى پەراوى هەلگرتییت هەر چۆنیک ئەو کەرە سوود لەو پەراوانە وەرناگرت ئەوانیش هاوشێوەى ئەو کەرەن، ئەمە وینهیه بۆ ئەو کەسانەى کە گوێ بە یاسای خوا نادن، بۆیه دەفەرموێ: وینهى ئەو گەلەى کە باوەرپیان نەهیناوە بە نیشانهکانى خودا زۆر خراپە و خوایش گەلى ستمکار رێنمایى ناکات و نایخاته ریزى خۆشەختانەوه.

۶ ئەى محمد ﷺ بەوانەى کە جولهکەن بێ: ئەگەر ئێوه وا گومان دەبەن کە ئێوه دۆستانی خودان نە خەلکى تر دەى داواى مردن بکەن با زوو بگەنەوه بە خوا و بەو نازو نەیمەتەى کە بۆى داناو ئەگەر راست دەکەن.

۷ ئەوان هەرگیز ئاواتى مردن ناخوازن، چونکە ئەوەندە خراپەیان کردو جگە لە سزا چاوەڕوانى شتى تر ناکەن و خوایش زانیە بە کارو پیشەى ستمکاران و زۆرنابات دەیانکێشێتە دادگا و سزای شیواوبەخۆیانیان بەسەرداوەدات. ئەمەش ئەوه دەگەیهنیت کە کردارەشى ئیمانە، خو

ئەمانە باوەرپیان بەخوا و بەزیند و بونەوه و بەحساب هەبوه بەشایەتى خودا کەجى خوا خوێ بەکافریان نادەبات.

۸ ئەى محمد ﷺ بێ: بێگومان ئەو مردنەى کە رادهکەن لە دەستى ئەوسا بیهەلناییهوه توشتان دەبیت و دەمرن، پاشان دەتانبەنەوه بۆ لای زانای نادیار و دیار، ئەوسا پێتان دەلێت چیتان کردوو دەبیت تالای کردارەکانتان دەردخوارد بەدات. عەبدولای کورى مەسعود دەلێت: {خَطُّ النَّبِيِّ ﷺ خَطٌّ مُرْتَبِعٌ وَخَطٌّ خَطٌّ فِي الْوَسْطِ خَارِجًا مِنْهُ وَخَطُّ الْوَسْطِ صِغَارًا إِلَى هَذَا الَّذِي فِي الْوَسْطِ مِنْ جَانِبِ الْيَدِ فِي الْوَسْطِ وَقَالَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَهَذَا أَجْلُهُ مُحِيطٌ بِهِ أَوْ قَدْ أَخَاطَ بِهِ وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمْلُهُ وَهَذِهِ الْخَطُّ الصِّغَارُ الْأَغْرَاضُ فَإِنْ أَخْطَاهُ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا وَإِنْ أَخْطَاهُ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا الْحَارِي} پێغهەمبەر ﷺ هێلێکى چوارگۆشەى کیشاو هێلێکىشى بەناوەراستیا هینا کە دەرجو لەچوار گۆشەکە و چەندین هێلى بچوکی لەتەنشتى هێلە ناوەراستەکەوه کیشا و فەرموى: ئەمەى ناو چوار گۆشەکە مەرفەوئەم هێلەى چوار دەورى ماوەکەیهتى (الْأَجَل) کە چوار دەورى داوه و لێى دەرناجیت، ئەم هێلەش کە دەرجو ئەواتەکانیهتى و ئەم هێلە وردانەش روداوەکانە ئەگەر یەکیکیان نەبێگرتەوه ئەوى تریان دەپقۆزیتەوه.

۹ ئەى ئەوانەى باوەرپدارن هەر کاتیک بانگ کران بۆ نوێژى جومعه، ئەوسا بەرمو نوێژى جومعه بپۆن و واز لە مامەلە بهینن ئەوه باشتەرە بۆتان ئەگەر بزائن، پۆژى جومعه کە جەژنى موسلمانانە پۆژیکى پیرۆزە کە پێغهەمبەرمان لەبارەیهوه دەفەرموێ: {إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفِيهِ قُبُضَ وَفِيهِ النُّفُخَةُ وَفِيهِ الصُّعْقَةُ فَأُخْبِرُوا عَلَى مِنَ الصَّلَاةِ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَغْرُوضَةٌ عَلَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ تُغْرَضُ صَلَاتُنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرْمَتْ أَيْ يَقُولُونَ قَدْ بَلَيْتَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ السَّامِ، صَحْحَةُ الْأَبَانِ} بەراستى لە چاکترین رۆژەکانتان رۆژى جومعهیه، کە لەو رۆژەدا ئادەم (سەلامى خواى لەسەر بێت) دروستکراوه و لەو رۆژەش دا مردوو لەو رۆژەدا فوودەکریت بە کەلەشاخداو دەنگە گەورەکەش هەرلەو رۆژەدا دەبێ، جا

ئايىنە پىرۋزە ماۋەتەۋە نوپۇزى جومعه و جەماعەتە
ئەۋىشمان پىرۋزە لە بىدعە و زۆربەى سۈنەتەكانمان
پشتگۈى خستە، ھاتو ھاۋارى نوپۇزكەران لەكاتى دوعاى
ئىمام و ھەنگاۋنان بەسەر يەكتەدا بۇ رىزى پىشتەر گۈايە بۇ
چاكەى زياتر نازانن تاۋانەكەى زياترە لە چاكەكەى، وە
دەيان شتى تر لىرەدا باسى بىكەين شتەكەمان ئى درىژتر
دەبىتەۋە، ئەى مۇسلمانان بگەرپنەۋە بۇ پەپرەۋەردنى
خوا و پىغەمبەرەكەى ﷺ ئەۋەى دەتوانن ئەنجامى بىدن و
زىادە و تىپەلگىش مەھىنن بۇ ئەم ئايىنە، چونكە ئەۋەى
كەسەردەمى پىغەمبەر ﷺ دىن نەبوۋىيەت ھەتا قىيامەت
دىن نىيە و بەناۋ دىنەۋە تاۋان دەكات نەچاكە و خىر (بىر
بىكەرەۋە).

﴿۱۱﴾ خۇ ھەر كاتىك بازىرگانيە يان گەمەيە دەبىنن بۇى
دەردەچن و تۇ بە پىۋە بەجى دەھىلن بلى: ئەۋەى لەلاى
خودايە لە پاداشت و رىز بۇتان باشترە تا ئەو بازىرگانيە و
خوا چاكترىنى پۇزىدەرەنە، لە بارەى دابەزىنى ئەم
ئايەتەۋە ئىمامى بوخارى بۇى ھىناۋىن لە جابىرە كە وتى:
كاتىك كە ئىمە لە خزمەت پىغەمبەرەدا ﷺ نوپۇزمان دەكرد
لە و كاتەدا قافلەيەك و شتر كە بارىان خۇراك بو ھاتو
خەلگەكە دەرجون و پىغەمبەر ﷺ خۇى و دۈانزە كەس
مانەۋە، جا ئەم ئايەتە دابەزى و سەرگۈنەى ئەۋانەى كرد
كە پىغەمبەريان ﷺ بەجى ھىشتو بەرەۋ ئەو قافلەيە
رۇيشتن و پاشان گەرەنەۋە. ئەۋە جارىك روىدا بو ئەۋان جا
ئەۋەيان لەسەر دابەزى ئەى چەند جار ئىمە گۈيمان بە
شرمانى ئەو نەداۋە و بەرەۋ ئەملاۋ ئەۋلا رۇيشتىن و
ھەندىكمان مەردىن و ھەر نەگەرەنەۋە، دەبىت چىمان پى
وتراپىت چ سزايەكمان بۇ ئامادە كراپىت. (پەنابەخۇا)

سورەتى موناڧقون كە سورەتى شەست و سى ھەمى ھورنەنە،
كەبە كۇى دەنگ لە مەدىنەدا ھاتۋەتە خۋارەۋە، يانزە ئايەتە،
وتراۋە بەگۈيرەى دابەزىن سورەتى سەدو دوۋەھمەۋ پاش
سورەتى (الحج) و پىش (المجادلة) دابەزىۋە. لە سورەتى
پىشودا باس لە ھەلسۈكەتى باۋەرداران كرا وەلەم سورەتەش
باس لە موناڧقەكەكان دەكات، جا پىغەمبەر ﷺ ئەم دوو

لەرۋۇزەدا سالاۋاتى زۇرم لەسەر بىدن بەبىگومان ئەو
سالاۋاتانەى ئىۋەم پىشان دەدرىت، وتيان: چۇن
ئەۋسالاۋاتانەى ئىمەت پىشان دەدرىت خۇتۇ دەزىيەت؟
فەرەمۋى: بىگومان خۋاى دەسەلاتدارى گەرە ھەدەغەى
كردۋە لەسەر زەۋى كەلاشەى پىغەمبەران بىخۋات} وەلە
فەرەمۋەى تردا ھاتۋە كە لەو پۇزەدا خوا ئاسمانان و زەۋى
دروستكرودەۋ لەو پۇزەشدا ئادەم خرايە بەھەشتەۋە ھەر
لەو پۇزەشدا دەرھىنراۋە، وەلەو پۇزەدا قىيامەت دىت و لەو
پۇزەدا كاتىك ھەيە ئەگەر كەسەك دوعاى تىدا بىكات بۇ
چاكەى دىناۋ دۈارۋۇز دوعاكەى ئى وەردەگىرىت كە لەبارەى
ئەمانەۋە فەرەمۋەى سەحىح ھەيە. ئەم رۇزە ئەۋندە لاى
خوا گەرەيە كە پىغەمبەران ﷺ دەرەمۋى: {مَا مِنْ مُسْلِمٍ
يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَّاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ /
النومذى، حسنة الألبانى} ھەر مۇسلماننىك لەرۋۇز يان شەۋى جومعهدا
بەرىت خوا لەتافى كردنەۋەى گۇر دەپارزىت}

﴿۱۲﴾ جا ھەر كاتىك نوپۇزى جومعه تەۋاۋىۋ، ئەۋسا بۇ
خۇتان بەسەر زەۋىدا بىلۋەى ئى بىكەن و بەشۋىن چاكەى
خۋادا بىرۋن و يادى خودا بەزۇرى بىكەن بەلگۈ خوا لە سزى
دىناۋ دۈارۋۇز رىزگارتان بىكات. گەلەك فەرەمۋە لە بارەى
گەرەۋەى رىزلىگرتنى رۇزى جومعهۋە ھاتۋە لەۋانە
ئەمەيە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرەمۋەتەى: {مَنْ تَوَضَّأَ يَوْمَ
الْجُمُعَةِ فَأَحْسَنَ الوُضْوءِ ثُمَّ رَاحَ إِلَى الْجُمُعَةِ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ
عَفَّرَ اللَّهُ لَهُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْجُمُعَةِ وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. وَمَنْ
مَسَّ الْخَصْيَ فَقَدْ لَغَا سَلَمٌ} ھەر كەسەك رۇزى جومعه
دەستۋىزىكى چاك بگىرىت، پاشان بىجىت بۇ جومعه جا
گۈى لە ئىمام بگىرىت و بى دەنگ بىت خوا لە گۈناھى نىۋان
ئەم جومعه بۇ جومعهى داھاتۋى و سى رۇز زىاترىش
چاۋبۇشى ئى دەكات. ھەر كەسەك دەست لە بەرد بىدات بۇ
چاك كردنى جىگەى سەرى ئەۋە ئىشى بى سۈدى
كردۋەۋەدەفەرەمۋى: {مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ غَيْرِ
عَذْرٍ طَعَّ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ / أحمد، صحيح الألبانى} ھەر كەسەك سى
جومعه لەسەرەك بەبى بەھانەيەكى شەرى جومعه
نەكات خوا دلى مۇردەكات} بەداخەۋە ئىمەى مۇسلمان
شتىك كە جىگای دلخۇشىمانەۋ ھىشتا وەكو دروشمىكى ئەم

سورتهی واته سورمتی "الجمعه" وه "المنافقون" ی له نویژی جومعهدا دهخویند، تا هم باومردانی ناموژگاری کردبیت و هم موناغقهکانیشی ترساندبیت، ههروهه وازهینان له نویژی جومعه نیشانهی دلانیکه که مۆر کراون که له سورتهش دا باسیان هاتوه.

هۆی دابهزینی ئەم سورته ئەو قسه ناشیرینانهی عەبدولای کۆری ئوبهی بو که هورثان خۆی بۆی تۆمار کردوین، ئەم پیاوه سهروکی موناغقهکان بو، زهیدی کۆری ئهرفهم که ئەم قسانهی ئی بیست بۆ پیغهمبهری ﷺ گیرایهوه و پیغهمبهریش ﷺ بانگی کردو عەبدولای سویندی خوارد که قسهی وای نه کردوه، پیغهمبهر ﷺ لهبهر سویندکه باومهری به عەبدولای کرد و زهیدی به درۆزن زانی که زهید بهمه زۆر نارحهت بو، تا خوا ئەم سورتهی ناردو راستی زهید دهرکهوت و پیغهمبهر ﷺ پێی فهرمو: {إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ/ سَقَىٰ عَلَيْهِ/ بَيِّگومان خوای میهرهبا نراستگویی تۆو درۆزنی ئەوانی دهرخست} که سیرت نوسان قسه ناشیرینهکانی عەبدولایان باسکردوه که روداوکهش لهسهر دوو کهس بوه یهکێک له کۆچهریان بهناوی جههجاهی کۆری ئوسهیده و ئەوی تریان ئەنسانیکه بهناوی جووههنيهوه و باسهکه بهناوبانگهولهکاتی تهفسیری نایهتهکاندا روشتن دهبیتهوه.

بهناوی اللّٰه زۆر بهسوۆو بێنیهایهت میهرهبا

ههر کاتیک دووروهکان هاتنه لات و وتیان: شایهتی ددهین که تۆ پیغهمبهری خوایت ﷺ و خواش دزمانیت که بێگومان تۆ پیغهمبهری ئهویت و خوا شایهتی ددات که بێگومان دووروهکان لهو دهرخستنی باومهردا درۆ دهکهن و باومریان نیه و تهنها بوخوچارستن ئهوقسهیهدهکهن. لیرهش دهر دهکهوینت که دان پێدا نانی دل مهرجی راستیونی بیروباومهره ئهگینا ئەوان بهدم وتیان (نَشْهَدُ اِنَّكَ

رَسُولُ اللَّهِ)

ئەم سویندانهی خۆیان کردوه به سپێر تا بهو سوینده خۆیان لهناو باومهرداراندا بشارنهوه، ئەوسا لهناوخۆدا رێگا له بلایونهوهی ئایینی خوا بگرن، بێگومان ئەوان کرداری خراپ و ناپهسهند دهکهن، زیانی ئەمانه

بۆنایین له ههمو خوانهناسهکانی تر پر مهترسی و خرابهره بۆیه خوا جیگای ئەوانهی لهلای خواروی دۆزهخ داناوه. ﴿بِیْگومان موناغقان لهپلهی ههر خواروی ناگری دۆزهدخان﴾ نساء/ سەدو چل و پینج.

ئهووش لهبهر ئهوهیه چونکه بێ شک ئەوان به ناشکرا باومریان هیناوه و پاشان پاشگهزبونهوه (بهو قسهی که وتیان: ئیمه خاوهن دهسهلات و به هیزین، محمد ﷺ و یارهکانی بێ دهسهلات و ناتهاوون که لهپاشاندا ئەم قسهیان ئی ناشکرا دهکات) جا دلایان مۆرکرا ئەوسا ئیتر ئەوان هیچ ناهامن و له هیچ تیناگهن.

خۆ ههر کاتیک چاوت پێیان بکهوینت سهرت سووردهمینیت له لهشو و لۆریان و سهرو سیمایان و ئهگهر قسهش بکهن گوێ دهگری له قسهیان، چونکه قسهی قهلهو وهر بهدم و جوان دهکهن، یان که قسهیان کرد تیدهگهیت که چهند روالهت کوئوشت و بهبهژن و بالاو ناو خالین ههروهکو ئهوهی داریکی بێ ریشک بن، پال درابن به دیواریکدا، ئەمانه ئەوهنده ترسنۆکن (ههر لهبهر ترسنۆکیش بون به دوور و) ههر دهنگیك بیت وا دزمان ئەوه دژی ئەوانه، ئەوانه دوزمنن سا خۆتیا ئی بپارێزه، خوا لهناویان ببات، چۆن ئاوهها لادراون له رێگهی راست. جا کاتیک خوا درۆزنی ئەو دووروانهی دهرخست، موسلمانان پێیان وتن: بچن بۆ لای پیغهمبهری خوا ﷺ و داوای لیبوردنی ئی بکهن، بهلکو ئهویش داوای لیخوشبونتان بۆ بکات له خوا، ئەوان گالتهیان بهوقسانه دهکرد.

جا ههر کاتیک پێیان بوترایه: وهرن تا پیغهمبهری خوا ﷺ داوای لیخوشبونتان بۆ بکات له خوا سهریان بادهداو دمتبینی که خۆیان لهو قسه لادهداو فیزیان دهنواندو بهلایانهوه عهیب بو ئهوکارهکهن، جا لهتۆلهی ئهولوت بهرزای قسه ناپهسهندانهیاندا اللّٰه لییان تورهیهو دهفهرموی:

۶) بۆ ئەوان یەكسانە چ داواى لىخۆشبونيان بۆ بكهيت يان داواى لىخۆشبونيان بۆ نهكهيت، ههركيز خودا لىيان خۆش نابىت.

۷) چونكه ههر ئەوان بون كه به خهلكى مهدينهيان دهوت ئىوه ئىتر شت مهدهن بهو كهسانهى كه لهلاى پىغهمبهرى خوادان ﷺ، تا ئەوانيش رابكهن و دهورى پىغهمبهر ﷺ چۆل بكهن، خواش دهفهرموى: گهنجينهكانى ئاسمانان و زموى ههر به دهست خودايه و ئەو رۆزى كۆچهرىيهكان دهفات نهك خهلكى مهدينه بهلام دووروهكان له هيچ تىناگه. پىغهمبهرمان ﷺ دهفهرموى: {خَصْلَتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي مُنَافِقٍ حَسَنٍ سَمْتٍ وَلَا فِقَةٍ فِي الدِّينِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ، صَحْحَةُ الْأَبَايِ} دوو سيفهت ههيه كهله موناققدا كۆ نابنهوه سهروسيمى جوان و شارهزابون لهنايين {ئەگەر لایه كيانى تىدايىت ئەوى ترىانى تىدا نيه.

۸) كهئەوان دهلّين: ئەگەر گهراينهوه مهدينه به خوا بههيزهكان (كه مهبهست خۆيان بو) لاوازهكان (كهمهبهستيان پىغهمبهر ﷺ و يارهكانى بو) لهو شارهدا دهردهكات، خواش دهفهرموى: دهسهلاتى بى چهندو چۆن تهنا هى خودايه و بههوى ئهويشهوه هى پىغهمبهرهكهيهتى ﷺ و لهريگهى ئهويشهوه هى باوهردارانه بهلام دووروهكان هيچ نازان. وهك لهسهرفتاي سورتهكهوه هيئامان كرده لاي، دهلّين: كاتيك پىغهمبهر ﷺ ئاگادار بويهوه كه جولهكهكانى "بني المصطلق" خۆيان ئامادهكردوه بۆ هيرش كردنه سهر موسلمانان، جا پىغهمبهر ﷺ دهست پىشخهري كردو هيرشى كرده سهر ئەوان و شهركه له ناوچهيهك كه به "مورهيسيع" ناودهبرا رويداو جولهكهكان شكستيان خوارد، جا لهو غهزايهيدا له نيوان يهكيك لهموهاجيركهكان و يهكيك له ئەنصاريهكان ناكۆكى و دهمهقاليهيك دروست بو، جا ههر كاميان هاواريان كردو ئەنصاريهكه هاواري كرد ئەى گهلى ئەنصار يارمهتيم بدن، موهاجيركهيش هاواري له

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّازُ وَسْهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يُصْذَوْنَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝ يَقُولُونَ لَنْ رَجَعَنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَكِنْ خَرَجَ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقْتُ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

۲۸

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۶۴

موهاجيركهكان كرد ئەى موهاجرين يارمهتيم بدن، جا پىغهمبهر ﷺ كهئهمهى بيست دلى نارهحت بوو فهرموى: {دَعُوها فَإِنَّهَا مُتَبِّئَةٌ} واز بهيئن لهم جوړه هاوارگردانه كه بهراستى ئەو جوړه هاوارو بانگ كردنه بۆگهنه {بهلام عهبدلاهى كورى ئوبهى كه سهركردهى موناققان بو، كه لهم روداو ئاگادار بويهوه بهههلى زانى بۆ رزاندنى ژارى ناودهرونى و وتى: كارى ئەو كۆچكهرايه گهيشته بهجيگايهك كه ئاوا دهكهن بهئيوه با بگهريينهوه بۆ مهدينه سويند بيت ئەوانهى كه بههيزو گهورهن دهين زهليل و داماوهدا له مهدينهيدا دهركهن، له راستيشدا ههر خهتاي خۆتان بو ئاوا ئەوانتان لهولاتى خۆتاندا جيئادو له مالى خۆتان به ئەوانتان بهخشي وتى: ئەوى كهروى داوه وهك ئەو هسهيه كهدهلّين: "سهگهكهت ههئهبكه دمتخوات" جا لهمهولا ئىتر هيچيان پيمهدهن، ئەگەر واتان كرد بهدلئيايهوه وازمان ليدههينن و دهرۆن بۆ شويئىكى تر، زهيدى كورى ئهرفهم ئەو هسانهى گيراوه بۆ پىغهمبهر ﷺ،

جا عومهری کوری خه تاب وتی: ئە ی پێغه مبهری خوا ﷺ ریم پێده که له ملی ئەومونا فقه بدهم، پێغه مبهی ﷺ فهرموی: {دَعَا لَا يَتَخَذُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ/ متفق علیه/ وازی لی بهینه نامه وی خه لک بلین که محمد یاره کانی خوی ده کوژیت} ئینجا پێغه مبهی ﷺ بانگی عه بدو لای کردو لهو باره وه پرس یاری لیکرد و نه ویش سویندی خوارد که شتی وای نه وتوه، پاشان خوی گه وره ئەم نایه تانه ی نارد و خواره وه و راستی زمیدی سه لاندنو ئابروی دوروه کانی برد. ئینجا خوا بانگی با وهرداران ده کات که با به خویاندا بچنه وه وهه و لای یارمه تیدانی یه کتر بدهن، با له منه تی دو وهرمه کان دهر بچن و ده فهرموی:

٩ ئە ی با وهرداران با نه سه روه ت و سامانتان و نه فهرزندان تان له یادی خوا که جیهاد و غه زای به شیکی گه وهرن له و یاده ی ﷺ بێ ناگاتان نه که ن، چونکه ههر که سیکی وای لی بییت که سه روه ت و سامان یان فهرزندان ی له غه زای یادی خوا بێ ناگای بکات، ئەوسا ئەوانه ههر خویان دۆرا وهرمه چهرۆن،

١٠ ده ی له و ماله ی که پیم به خشیون ئیوه ش ببه خشن بۆ به زرگرنه وه ی نایینی خوا پێش نه وه ی مردن یه خه تان بگریت، جا ئەوسا ده ئییت: په رومردگارم نای که مێک ماوه ت پێ بدامایه، جا ئەو کاته چاکه ده که م و ده بیم به یه کیکی له پیا و چاکان، پاش چی؟ تازه ناگه رپیته وه وهه ی نه وه ی کو تکرده وه خه لکی تر بو ت ده خۆن و حیسابیشی له سه ر تویه، ئە ی قور ت به سه ر بۆ بیر له خۆت و پاشه رۆژت نا که یته وه تا مردن یه خه ی نه گرتو ییت، به راستی ئەم هورئانه هه تا زهمانی زیاتری به سه ردا به روات تازه تر ده بیته وه، ئەم نایه تانه ئە ئییت بۆ چاره سه ری گرفتاری یه کانی ئەم سه رده مه ی موسلمانانانه که به هوی ناوه ده ستر ده کانه وه پارچه پارچه بوون و هیچ که س به ره به ی نه وی تر نا پیو ییت و له بهر هورسی شه قوشه ری

دنیا یی و کو کردنه وه ی پاره ی هه رام وه ک ناگا کانی کۆن ههر فیلزان و لیزان بۆ ژیا نی دنیا کۆمه لێ خه لکی بۆ خوی به ناوی جۆرا و جۆره وه پێک هینا وه وخوا و قیامه ت و ویزدانی وه لا ناوه و نابی که سیش پێیان بلێت له سه ر جا و تانه وه برۆیه؟! کام ناو له و ناوانه ی جه نابتان له وشه ی مها جرو ئەنصار پیرۆز تره که مادام بۆنی دو و به ره کی لی هات پێغه مبهی ره مان فهرموی: {دَعَوْهَا فَإِنَّهَا مُنْتِنَةٌ/ متفق علیه/ وازی به یین له م جۆره ها و ارگرنانه که به راستی بۆگهنن} ده بیر بکه نه وه و له خوا به تر سن و که م خه لکی موسلمان ی شه قیر به ناوی دینه وه بۆ خزمه تی خۆتان به ناوی جوا ورا و جۆره وه فریو بدهن بۆ دنیا، دنیا بۆ که س تاسه ر نیه و کورسی بۆ که س نامی نی.

١١ خۆ ههر که سیکی که کاتی مردنی هات ههر گیز خودا ماوه ی ژیا نی پێ نادات و خوا زۆر به ناگایه له وه ی که ئیوه ده یکه ن و ههر که سیکی به گو یه ری کرداری خوی ره فتهاری له گه لدا ده کات و سته م له که س ناکات.

سورتهی ته غابون

١٨

٦٤

سورتهی ته غابون که سورتهی شه ست و جواره می هورئانه، زۆریه ی زانیان له سه ر ئەوه ن که له مه دینه دا هاتو ته خواره وه، هه زده نایه ته، یه کی که له سورته کانی "المُسَبِّحات". ئەم سورته ته نها به سورتهی "التغابن" ده ناسریت و ئەم وشه یه ش ته نها له م سورته دا هاتو، و ترا وه به گو یه ری دابه زینی سه ده مین سورته وه له پاش سورتهی جومه عه و پێش سورتهی صه ف دابه زیوه، له ئاخ رین نایه ته کانی سورتهی پێشو که سورتهی "المنافقون" بو باس له وانه کرا که ده ستیان له ربی خودا نه بو وه زه کاتی مالیان نه دا وه تا ئەو کاته ی که مردن یه خه یان پێ ده گری ت، ئینجا په شیما نی رویان تێ ده کات و ده زانن توشی ج ره نه چهرۆی و زیانی ک بوون، جا ئەم سورته ش که ناوی "التغابن" ه که واته زیان و هه لشان، باس له ره نه چهرۆی مرو ف ده کات له دوا رۆژدا که چۆن ئەو ماوه ی که په رومردگار پێیدا بون له ژیا نی دنیا به باشی به کاریان نه هینا وه.

بەناوی **اللّٰه** ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

۱. ئەوۋى كە لەناو ئاسمانەكانەو لەناو زەمىندايە ھەر
ھەموى پاكى و بى عەيبى خوا دەلەين و ھەر ئەو خاوەنى
ھەمو شتىكە لە خودى خۆيداو نيازى بە كەس نىيە ھەر
بۆ ئەو سوپاسى بى پايان و ھەر خۆيەتى تواناى بەسەر
ھەمو شتىكدا ھەيە و ھىچ شتىك ناتوانەت لەزىر
دەسلەتەيدا دەربچەت.

خَوَىٰ نَهْوَ زَاتِهِيَهْ كَهْ نِيَّوَهْ دُرُوسْتَكْرُدُوَهْ، جَا
هَهَنْدِيَكْتَانِ خَوَانَهْ نَاسْوَ هَهَنْدِيَكِي تَرْتَانِ بَاوَمَرْدَارُو خَا
يِينَهْرِي نَهْوَ شْتَانَهِيَهْ كَهْ نِيَّوَهْ دِهِيَكَهْن. وَاتَهْ بَهْرَوْمَرْدْگَارِ
مَرُوقَهْ كَانِي لَهْ دُووْ بَهْشِ دُرُوسْتَكْرُدُوَهْ سَهْرَمَنْجَامِيَشِيَانِ لَهْ
دُووْ حِيگَا دَهْرَنْجَايِيَتِ يَانِ بَهْهَشْتِي يَانِ دَوَّزْدَهْخِي، گَرَنْگِيَشِ
نَهْوَهِيَهْ كَهْ لَهْ سَهْرَكَا مِيَانِ نَهْوَ دَنْيَايَهْ يِ بَهْجِيَهْ شَيْبِيَتِ وَ
وَهْفَاتِي كَرْدِيَتِ، بِيَّغَهْ مَبَهْرُ ۞ دَهْفَهْ رَمُوي: {إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ
عَمَلٌ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَمْيُتُ لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ
لَيَعْمَلُ عَمَلٌ أَهْلِ النَّارِ فَيَمْيُتُ لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ} مَعْنَى
عَلَيْهِ/ پِيَاوِي وَآهِيَهْ كَهْ كَرْدَارِ نَهْوَ نَجَامِ دَهْدَاتِ كَهْوَ دَهْرِ
دَهْكَهْ وَيِيَتِ لَهْ نَاوِ خَهْ لَكْدَا كَهْ كَرْدَارِي خَهْ لَكِي بَهْهَشْتِيَهْ،
كَهْ چِي نَهْوَ نَهْهَلِي دَوَّزْدَهْخِي، وَهْ پِيَاوِي وَاشِ هِيَهْ كَهْ كَرْدَارِ
نَهْوَ نَجَامِ دَهْدَاتِ كَهْوَ دَهْرِ دَهْكَهْ وَيِيَتِ لَهْ نَاوِ خَهْ لَكْدَا كَهْ كَرْدَارِي
خَهْ لَكِي دَوَّزْدَهْخِيَهْ، كَهْ چِي نَهْوَ نَهْهَلِي بَهْهَشْتِيَهْ { وَاتَهْ نَهْوَ
گَرَنْگَهْ كَهْ مَرُوقَهْ لَهْ سَهْرِي دَهْمَرِيَتِ.

٣ که ئاسمانان و زهوی بۆ مه بهستیکی راست دروست کردوه بیهوده و بێ که ئک نیه و وینهی کیشاون، جا سهرو سیمایه کی جوانی پیداون و سه رته نجامیش گه پانه وه ههر بۆ لای نه وه بۆ وهر گرتنه وه ی پاداشت و سزای کردار گانانتان.

٦ ئەو دىزانىت بەو شتەى كە لەناو ئاسمانان و زەوىدايەو دىزانىت چ دىشارنەو و چ ئاشكرا دىكەن (پەنھان و ئاشكرا لەلای خودا وەكو يەك وان) و خودايش زۆر زانايە بەو دى كە لەناو دڵەكاندايەو هېچى ئى حەشار نادىت. جا خۆاى گەورە باسى سەرگەشى و سەرئەنجامى گەلانى پيشومان بۆ دىكات تا ئىمەش پەندى ئى وەرگىرن و دىفەر موى:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصُورَهُمْ فَاحْسَنُ صُورُهُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُبْشِرُونَ وَمَا تُكْتُمُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْهُنَّ بِدِينِنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَعْتَى
اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِ حَيْدٍ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْجِزَ اللَّهُ عَلَى شَيْءٍ وَرَبِّي
لَتُبْشِرَنَّكُمْ لِنُبُوءٍ يَمَّا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَآمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ
يَجْعَلُهُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ الْغُلَاظِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمَلْ
صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

 ئایا پیتان نهگه‌یشتوه دهنگوباسی نهو که‌سانه‌ی که
 خوانه‌ناس بوون له‌پیش ئیوه‌دا ؟ جا سزای کاره‌کانی
 خۆیانیان چه‌شتو بۆ نه‌وان سزای به‌زان هه‌یه، نه‌مه‌ش
 ناحه‌قیان پێ نه‌کراوه، کرداری خۆیان یه‌خه‌ی گرتون.وه‌ک
 ده‌قه‌رموئ:

٦) ئەو لەبەرئەو بو کە بیگومان ئەوان پیغەمبەریان بە نیشانه گەلی ڕۆنەو بو هات، جا ئەوان وتیان: مەرۆڤ ڕینمای ئیمە دەکات! چۆن شتی وا دەبێت؟! جا ئیتر بێ باومر بوون و پشتیان لە ئایین کردو خواش بێ نیازد لەوان و خوا دەوڵەمەندو سوپاسکراو،

۷ خوانه‌ناسان وا گومان ده‌کهن که هرگیز
زیندوبونه‌ویان نیه، بلی: نه‌خیر وانیه و گومانه‌کانتان
راست نیه به په‌روه‌ردگارم هه‌سه‌م زیندو ده‌کرینه‌وه، پاشان
هه‌والتان پی دهریت که چیتان کردوه ئه‌وه‌ش له‌لای الله
کاریکی ئاسانه، ئه‌مه ئایه‌تی سیئه‌مه که خوا فرمان دده‌ات
به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا ﷺ که سویند بخوات که زیندوبونه‌وه
هه‌یه. ئایه‌تی یه‌که‌م: له سوره‌تی (یونس: ۵۲) دابو که
فه‌رموی: ﴿لَبِثَ دَهِرٍ سَنَآیَا ۖ ثُمَّ هُوَ الْوَالِیُّ زَیْنَدُو

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشِ الْأَمْصِيرِ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَأْتِيهَا
الزَّلِيلَاتُ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا آمَوَ لَكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَانْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لَأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شَحْ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَرَوْهُ
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِمُوا الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْمُرِزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ ٦٥ ١٢

کردنه و مرسته بلن: نهري به خوا، سویندبه پهروردگارم
هیچ گومانی تیدا نیه نه و مرستی راسته ﴿١٠﴾ نایه تی دووهم
له سورمتی (توبه) دابوو که فهرموی: ﴿١١﴾ و مین باوردان وتیان:
قیامت نایه تی بلن: وانیه که نیوه ده تین سویند به
پهروردگارم زانای نه نیه کان، به دلنیا ییه وه قیامت پیتان
دهکات ﴿١٢﴾.

٨ دهی جا باورد بهینن به خوا به پیغه مبه ره کهی ﴿١٣﴾ و
به نه و رونا که یی (که هورانه) که ناردومانه بوتان و خوا
زور به ناگایه بهو کارانه کی که نیوه دهیکه.

٩ باس بکه نه و روزه کی هه موتان کؤدهکاته وه بؤ
روزی کؤبونه وه که روزه قیامته، که نه وه روزه
هه لشکان و به شیمان بونه وهی مروقه کانه. (نه و روزه
باورداران جیگا و هاوسه رانی خوانه ناسان له به هه شتدا
دبهن، واته: هه مو پیاویک له به هه شتدا جیگا و هاوسه ری
هه یه جا نه گهر باوردی هینا نه وه دهریت به خو، نه گینا
دهدریت به باورداریک له به هه شتدا، نه ویش ناگری
دوزه و کیم و زوخاوی داخی دوزه خیان نوش دهکات، جا
به راستی کام به شیمانی و زیان هه یه له مه گهرتر؟) خو

ههر که سیک باوردی به خوا هینا بیت و کرداری چاکی
کرد بیت خوا خراپه کانی لی رهش دهکاته وه و دهیخاته ناو
باخچه یانیکه وه که چهن دین جوگه به ناویدا دهروات که بؤ
هه میشه تیدا دهمینه وه، نه وه یه سه رکه و تن و
به خته وری گهره.

١٠ جا نه و که سانه کی که بئ باوردی و نیشانه کانی
نیمه یان به درؤ داده نا، نه وانه یارانی ناگرن که بؤ هه میشه
تیدا دهمینه وه و خراپترین سه رته نجامه نه و ناگره بؤ یان.

١١ هیچ که سیک هیچ به لایه کی به سه ردا نایه تی، تنه نا
مه گهر خوا ریگای پیدات و ههر که سیکیش باورد به خوا
بکات خواش دلی نه و رینمایی دهکات بؤ ریگای راست و
سه رته نجامیش خوش به ختی، نه و سا خوا زانیری به هه مو
شت هه یه و هه مو شت دهرانیت، هیچ شت رونادات مه گهر
نه وهی که له عیلمی الله دا تیبه ریبت و نیزنی له سه ری
هه بوبیت، جا نه و که سه کی که ناوا باوردی کی به
پهروردگاری خو ی هه بیت و به قه زاو هه ده ری رازی بیت
نه و پهروردگاریش دلی فره وان دهکات و چاکی بؤ
دهره خسینیت.

١٢ جا به پیره وی فرمانی خودا بکه و به پیره وی فرمانی
نه و پیغه مبه ره یی ﴿١٣﴾ نه و بکه و له قسه ی لانه دن، نه و سا
نه گهر پشتان تیکردو لی دور که و تنه وه ههر خوتان زیان
دهکن، چونکه پیغه مبه ره که مان ﴿١٤﴾ ههر گه یاندنی رون و
ناشکرای له سه ره و خه لک به قسه ی بکات یان نه یکات نه و
به یامی خو ی گه یاندوه و به رپرستی له سه ر نه ماوه.

١٣ الله جگه له خو ی هیچ به رستراویکی راسته قینه تی تر
نیه و با باورداران ههر تنه نا به خوا پشت به ستن و روو
تنه نا له و بکه و چونکه هه رخویه تی پشت و به نای
باورداران.

١٤ نه ی نه وانه کی که باورداران هه ندیک له
هاوسه ره کانتان و هه ندیک له هه رزه ندانتان دوزمنی نیوه و
ریگای جیهاد و مال به خشینتان لی دهگرن (هاوسه ری پیاو
بیت یان نافرمت هه ردووک بؤ په کتر هه ندیکیان
ناوه هاده بن و نایه ته که هه ردووک دهگریته وه، والله اعلم) سا

ئىيۇە وريابن و ئەو ھاوسەرو ھەرزەندانە فریوتان نەدەن و ئەگەر چاوپۆشیان لی بکەن و تۆلەیان لی وەرنەگرن و بیانبەخشن خودا خۆی ئەمەى پى خۆشە، ئەوسا بیگومان کە **اللّٰهُ** خۆیشی زۆر لیبوردەو میهرەبانە سەبارت بە بەندەکانی و ئەو وەسفەشی پى خۆشە لەناو باوەرداراندا ھەبیت، پیغەمبەر **ﷺ** دەفەرموی: **{مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ الْخَارِئ}** ئەو کەسەى کە رحمی نەبی رحمی پیناکریت **{**

۱۵ سامانتان و مندالتان تافیکەرەودى ئیوون (تا دەربیکەوئیت بۆ ھەمو کەس کە ئایا خودا و جیھاد و مال بەخشین و بەجیھێشتنی مندالان لەلای ئەو کابرایە گرنگە یان پشتگوئى خستنی فرمانی خوا و جیھاد و دەستگرتنەو لە مال بەخشین و ھەلگرتنی بۆ مندالانی؟! خودا داوا لە باوەرداران دەکات کە دوژمنانی نزیکى خۆیان و تافیکەرەودى ناو مالی خۆیان بناسن و فریویان نەخۆن و بە چاکیش لەگەل ئەواندا بجوئینەووە نەک بە شەپ و ھەپوقائی ھەمیشەیی ناوماال و مندال و دەفەرموئیت: ھەر لای **اللّٰهُ** خۆیەتی پاداشتی گەورە،

پیغەمبەرمان **ﷺ** دەفەرموی: **{إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخَلَةٌ مَّجْبَنَةٌ مَّجْهَلَةٌ مَحْزَنَةٌ}** **أحمد، صحیحہ الألبانی** / بەبیگومان کە مندال ھۆی رۆدی و ترسان و نەزانى و خەمبارییە **{**

۱۶ جا لەخوا بترسن و بەندایەتی ئەو بکەن بە ئەندازەى توانای خۆتان و گوئ بگرن بۆ بیستنی فرمانی خودا و پیغەمبەرەکەى **ﷺ** و پەیرەوى بکەن و مال ببەخشن ئەمە چاکە بۆ خۆتان، ھەر کەسیکیش خۆی لە رۆدی بپاریزێت ئەوسا ئەوانە ھەر خۆیانن رزگار. پیغەمبەرى خوا **ﷺ** دەفەرموی: **{إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ/ مَنِ عَلىٰ}** ھەركاتى فرمانم پى دان بۆنەنجامدانى شتیک ئەوسا بەو ئەندازەى کە دەتوانن لى ئەنجام بدەن و ھەر کاتى بەرگرم کردن لە شتیک ئەوسا بە تەواوى وازى لى بهینن **{**

ھەرودھا دەفەرموی: **{لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبٍ عَبْدُ الْإِيمَانِ وَالشُّكِّ}** **السائي، صحیحہ الألبانی** / لەدلى ھیچ بەندەیکدا ئیمان و رۆدى کۆ نابیتەووە **{**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا **﴿١﴾** فَإِذَا بَلَغَ أَحْلَاهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَوْفِرُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُنْتُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا **﴿٢﴾** وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا **﴿٣﴾** وَالَّذِي يَتَسَنَّ مِنْ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِهِمْ إِنْ اتَّبَعْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَا يَحِيضُ وَأُولَتْ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا **﴿٤﴾** ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا **﴿٥﴾**

۱۷ ئەگەر ئیوە ھەرزى جوان بە خودا بدەن، ئەو چەند بەرانبەرى دەکاتەووە بۆتان لە پاداشتداو لیتان خۆش دەبیت و خوا شایانى سوپاس بۆ کردنەو ئەویش سوپاسی کەسى لەلا ون نابیت و بە ھەوسەلەییەو زوو تۆلەى تاوانەکان وەرناگریت، بەلکو بەندەکانى بیریکنەووەو لەو تاوانانە پەشیمان ببنەووە.

مەبەست لەقەرزدان بەخوا چاکە کردنە لەگەل بەندەکانى خوا، ئەگینا خوا نیازی بە سەرودت و سامانى ئیمە نیە بەلکو ھەرچی سەرودت و سامان ھەبە موئکى خۆیەتی و بەئەمانەت دەیات بە بەندەکانى.

۱۸ ئەوزاتە زانەرى پەنامەکی و ناشکرایە وەک یەک، کە ھەر خۆیەتی دەسەلاتدارى رەھاو ھەموکارەکانى رێک و پێک و دانایانەییەو ھەموى لە جیگای خۆیداو لادان لەھەرگۆشەیکى شاکارەکانى لەناو بردن و روخانى ژيانى مروفايەتیە کە ھەرس ھێنانى جیھانى ئەمروۆشترین بەلگەییە لەسەر راستى ھەسەکانمان و دان نەنانە بەزانایى و ناگایى و دانایى **اللّٰهُ ﷻ** دا جا ئیتر چۆن لافى باوەردارى بەخوا لیدەدەیت؟

سورتهی ته‌لاق که سورتهی شه‌ست و پینجه‌می قورئانه له مه‌دینه‌دا هاتوته خواره‌وه و دوانزه ئایه‌ته، له ئیبنو مه‌سعوده‌وه هاتوه که ئەم سورته‌ی به "النَّسَاءُ الْقَصْرَى" ی ناوبردوه، و تراوه نه‌وه‌دوشه‌ش هه‌مین سورته به‌گویره‌ی دابه‌زین و پاش سورتهی "الإنسان" و پیش سورتهی "البینة" دابه‌زیوه، له سورتهی پیشودا باسی ئه‌وه‌ی کرد که هه‌ندئ له ژنانتان و مندالانتان دوژمنی ئیوه‌ن جا هه‌ر له‌وی‌دا داوا‌ی کرد که ئه‌گه‌ر بیانبه‌خشن ئه‌وه جاکتره به‌لام ئه‌گه‌ر وا نه‌کرا و کار به ته‌لاق‌دانی کیشا ناگادارب‌ن که‌له‌و کاته‌دا ئه‌و دژمنایه‌تییه واتان لی نه‌کات که حه‌ق و دادبه‌روم‌ریتان له‌بیر بجیته‌وه به‌لگو ده‌بج ئه‌و ئه‌حکامانه‌ی که له‌م سورته‌دا هاتون جیبه‌جییان بکه‌ن.

به‌ناوی الله‌ی زۆر به‌سوۆز و بینیه‌یه‌ت میهره‌بان

① ئیره‌ی روی هسه له پیغه‌مبه‌ره ﷺ و مه‌به‌ستی ئومه‌ته‌که‌یه‌تی، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر هه‌ر کاتیک ئافرمتانتان ته‌لاق‌دا با له عیده‌ی خۆیاندا ته‌لاقیان بدن، جا عیده بزائن و حیسابی بکه‌ن و له‌و خوایه‌ی بترسن که په‌روم‌دگارتانه، جائه‌و ئافره‌ته‌ی که له عیده‌دان له ماله‌که‌ی خۆیان ده‌ریان نه‌که‌ن و ئه‌وانیش بۆ خۆیان ده‌رنه‌چن مه‌گه‌ر ئه‌و ئافره‌ته‌ی کاری داوین پیسی یان ئیش و ئازار بۆ می‌رد یان که‌س و کاری می‌ردی دروست بکات ئه‌وانه‌ی ده‌ردکرین چونکه ئه‌و‌خۆی به‌وه‌له‌سو که‌وته نارێکه‌ی مافی می‌ردی کۆنی پتیشیل کردوه مه‌عقول نیه ئیترمی‌ردی کۆنی هه‌ر یارمه‌تی بدات، ئه‌وه سنوری خودایه‌و هه‌ر که‌سیک له‌و سنوره‌ی خودا تی به‌پریت ئه‌وسا ئه‌وه سته‌می له‌ خۆی کردوه، تۆ نازانی به‌لگو خودا پاش ئه‌و ته‌لاق‌دانه سه‌ره‌تاییه شتیکی تازه به‌ینیه‌ته‌ی ڕوو که هه‌ردووکیان په‌شیمان بینه‌وه‌و بتوانن به‌یه‌که‌وه ئه‌و ژن و می‌رده ژیان ببه‌نه سه‌ر. له‌م ئایه‌ته‌دا ئەم حوکامانه باسکران: ئافره‌ت ئه‌گه‌ر ته‌لاق درا با له عیده‌ی خۆیدا ته‌لاق بدرین واته ئه‌گه‌ر ئه‌و ئافره‌ته مندال یان ئافره‌تییک بیت که عاده‌ی نه‌بو یان نه‌یمابو یان هیشتا کابرا پاش ماره‌برین به‌ته‌نهایی له‌گه‌له‌ی‌داده‌نه‌یشتبیت ئه‌و ئافره‌ته که

ته‌لاق ده‌دریت یان سکی هه‌بیت و دیار بیت یان له پاکیدا بیت و جیماعی له‌گه‌له‌دا نه‌کردبیت ئه‌گه‌نا ئه‌وه عیده‌ی خۆی نیه‌و بیدعه‌یه‌و ئه‌و سێ تاقمه‌ی پیشو (ئافره‌تی مندال یان ناو‌می‌د له عیده یان نه‌گوازراوه) هه‌ر کاتیک ته‌لاق بدرین نه‌ به‌ سونه‌و نه‌ به‌ بیدعه‌ ناو ناب‌رین، نافع ده‌لتیت: {أَنْتَ ابْنُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ طَلَّقَ امْرَأَةً لَهُ وَهِيَ خَانِضٌ تَطْلِقُهُ وَاحِدَةً فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرَاجِعَهَا ثُمَّ يُمَسِّكُهَا حَتَّى تَطْهُرَ ثُمَّ تَحِيضُ عَنْدَهُ خِيَضَةٌ أُخْرَى ثُمَّ يُمَسِّكُهَا حَتَّى تَطْهُرَ مِنْ خِيَضِهَا فَإِنْ أَرَادَ أَنْ يُطْلِقَهَا فَلْيُطْلِقْهَا حِينَ تَطْهُرُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُجَامِعَهَا فَبَلَكَ الْمُدَّةَ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النَّسَاءُ / مسلم وغيره/ عه‌بدو‌لای کوری عومه‌ر خیزانه‌که‌ی یه‌ک ته‌لاق دا له‌حالی‌که‌دا له عاده‌ی ئافره‌تانه‌دا بو جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی پی کرد که به‌یه‌ینیته‌وه له‌پاشان رایگریت تا پاک ده‌بیته‌وه پاشان جاریکی تر ده‌که‌ویتته عوزروه‌ه له‌پاشان ماوه‌ی پی‌بدات تا له‌و عوزره‌ی پاک ده‌بیته‌وه ئه‌وسا ئه‌گه‌ر ویستی ته‌لاقی بدات باته‌لاقی بدات له‌وپاکییه‌دا پیش ئه‌وه‌ی که جیماعی له‌گه‌له‌دا بکات جا ئه‌وه‌یه ئه‌و‌عیده‌یه که‌خوا فه‌رمانی داوه‌که‌زنی تیدا ته‌لاق بدریت { وه له‌ ریوایه‌تیکی تر‌دا به‌م شیوه‌یه هاتوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: {فَلْيُرَاجِعَهَا ثُمَّ لِيُطْلِقَهَا طَاهِرًا أَوْ خَامِلًا / مسلم وغيره/ جابابه‌ینیته‌وه پاشان ته‌لاقی بدات که‌پاک بیت یان بارداربیت { ته‌لاقی بده‌عی به‌لای زۆریه‌ی زانیانه‌وه ده‌که‌ویت ئه‌گه‌رچی ته‌لاق‌دانه‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌کی شه‌ری نه‌بوه، ئیمه‌ش ئەم ره‌ئیه به‌ راست ده‌زانین چونکه هه‌رک‌س به‌م شیوه‌یه خیزانی خۆی ته‌لاق بدایه‌یه‌و له‌و باره‌وه په‌رسیاری له‌ عه‌بدو‌لای کوری عومه‌ر بکر‌دایه پیی ده‌وت: {أَمَّا أَنْتَ طَلَّقْتَ امْرَأَتَكَ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَنِي بِهَذَا وَإِنْ كُنْتَ طَلَّقْتَهَا ثَلَاثًا فَقَدْ حَرَمْتَ عَلَيْكَ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَكَ وَعَصَيْتَ اللَّهَ فِيمَا أَمَرَكَ مِنْ طَلَاقِ امْرَأَتِكَ / مسلم وغيره/ جا ئه‌گه‌ر تۆ یه‌ک یان دوو ته‌لاقی خیزانه‌که‌ته‌داوه ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مه فرمانی پی‌کردم (که له فه‌رموده‌که‌ی پیشودا باسکرا) به‌لام ئه‌گه‌ر سێ ته‌لاق‌یه ئه‌وه ئه‌و ئافره‌ته‌ت لی حه‌رام بوه تا‌کو نه‌بیت به‌ خیزانی که‌سیکی تر و نه‌ه‌یش ته‌لاقی بدات و عیده‌یشی

بِروَات، جَا تَوْشَى تَاوَانِيش بَویت لَه سَهَر سَهَر بِیْتِجِی نَهَوَدِی
 كِه اَللّٰهُ هَرْمَانِی پِنْدَايِیت لَه تَه لَاقِی خِيزَانَه كَهَت } وَه
 حِيَكْمَهَت لَهَوَدِی كِه نَافَرْمَت بَه شِيَوَدِی بِيَدْمَعِی تَه لَاقِی
 نَه دَرِيْت بَوْنَهَوَدِيَه كِه نَافَرْمَتِی تَه لَاقِدْرَاو مَوَدِيَه كِی زَوُرْتَر
 لَهَوَدِی كِه شَهَرع بَوِی دَانَاوَه رَاگِر نَه كَرِيْت وَ بَارْدَارِیَوَن يَان
 بَارْدَار نَه بَوْنِی نَهَو بِنَافَرْمَتَه دَهْرَه كِه وَیْت وَ شَايَهَت لَهَو
 مَوَدِيشْدَا هَهْر دَوُو كِيَان پَه شِيْمَان بَبْنَهَوَه جَا بَوِيَه
 هَرْمَانْدِرَاوَه نَهَوَدِی كِه بَه شِيَوَدِی بِيَدْمَعِی نَافَرْمَتَه كِه كِی
 تَه لَاقِدْرَاوَه بَه مَهْرَجِيَك تَه لَاقِی سَيِّهَم نَه يِيْت بَا
 بِيگَه رِيْنِيْتَهَوَه، هَهْر بَوِيَه پِيَّغَه مَبَهْر ﴿رُكْنٌ اِنْ
 نَافَرْمَتَه كِه كِی پِيَّش تَه لَاقِدَانِی دَه خَاَت وَ دَه فَهْر مَوِی: ﴿ثُمَّ اِنْ
 شَاءَ اَمْسَكَ بَعْدُ وَاِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ اَنْ يَمْسَ﴾ الْحَارِجِي پَاشَان
 نَه گَهْر نَارْمَزَوِی لَی بَوْبَانِيْتَر بِيگِرِيْتَهَوَه لَه لَای خَوِی، خَوِی
 نَه گَهْر وَیْسَتِيْشِی پِيَّش نَهَوَدِی كِه بَجِيْتَه لَای بَا تَه لَاقِی بَدَاَت }
 نَايَه تِی دَوَاتَرِيْش هَهْر بَهْم شِيَوَدِيَه، يَه كِيَكِی تَر لَهَو
 حَوَكْمَانَه ی تَه لَاقِی كِه لَه نَاوِی زَانَايَانْدَا نَاكُو كِی لَه سَهْرَه
 تَه لَاقِی سِيَانَه بَه يَه ك جَار وَك نَهَوَدِی بَه خِيزَانَه كِه كِی بَلِيْت:
 نَهَوَا سَي تَه لَاقَهَم دَايِت، هَه نَدِی لَه زَانَايَان پِيَّيَان وَايَه كِه
 نَهَم پِيَاوَه هَهْر سَي تَه لَاقَه كِه كِی كِه وَتَوَه وَ نَا تَاوَانِيْت
 بِيگَه رِيْنِيْتَهَوَه مَه گَهْر پَاش نَهَوَدِی كِه بَه نِيكا حَا كِی شَهْرَعِی
 پِيَاوِيَكِی تَر دَهْرَه تَابِيْت وَ پَاشَان تَه لَاقِی دَرَا بِيْت بَه لَام
 هَه نَدِيَكِی تَر پِيَّيَان وَايَه كِه نَه مَهْش حِيَسَابِي يَه ك تَه لَاقِی
 بَوْدَه كَرِيْت جَا نَه گَهْر لَه پِيَّشْدَا هِيْج تَه لَاقِی نَه كِه وَ تَبِيْت نَهَوَا
 بَه يَه كَهَم تَه لَاقِی حِيَسَاب دَه كَرِيْت پِيَاوَه كِه لَهَم شِيَوَدَا
 دَه تَاوَانِيْت خِيزَانِی بَه يِنِيْتَهَوَه،

ثیبونوعه‌باس ده‌لَیت: {طَلَّقَ رُكَانَهُ} بِنُ عَبْدِ یَزِیدِ أَخُو الْمُطَلِّبِ
اِمْرَأَتَهُ ثَلَاثًا فِی مَجْلِسٍ وَاحِدٍ فَحَزِنَ عَلَیْهَا حُزْنًا شَدِیدًا قَالَ
فَسَأَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ کَیْفَ طَلَّقْتُهَا قَالَ طَلَّقْتُهَا ثَلَاثًا قَالَ فَقَالَ
فِی مَجْلِسٍ وَاحِدٍ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَإِنَّمَا تِلْكَ وَاحِدَةٌ فَارْجِعْهَا إِنْ
بِشْتِ قَالَ فَرَجَعَهَا / احمد. صحیح إسناده، احمد شاکر / روکانه‌ی کو‌ری
عه‌بدو یه‌زیدی برای موته‌لیب خیزانه‌که‌ی به‌یه‌ک جار
همر سَی ته‌لا‌فیدا جا زو‌ر نار‌ه‌حمت بو وتی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
له‌بو‌اره‌وه پرس‌یاری لی‌کرد چو‌ن ته‌لا‌قتدا‌وه؟ وتی: سَی‌وه‌سَی
ته‌لا‌قم دا‌وه ثیب‌و عه‌باس وتی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پرس‌یاری
کرد به‌یه‌ک‌جار؟ وتی: به‌لَی، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رم‌وی: له‌یه‌ک

دانیشتندا؟ وتم، بهائی، پیغمبر ﷺ فرموی: ئەو هەر
یه کدانه یه ئەگەر دهتهوئ بیهگر پێنەهه، جا ئەهویش
گهرا ندههه {

به لّام نه گهر فرمانرِ وایِ موسلمانان کاتیکِ دی که خه لک
له گه ل نه حکامه کانی ته لاق به سوکی هه ل سوکه ووت ده کهن
بۆ ته میه کردنیان ده توانیت نه میان له سه ر ته نگ
بکاته ووه نه مهش له سونه دا هاتوه.

ثَبِينَوَعَهَبَاسْ دَهَلَيْتْ؛ {كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبَى بَكْرٍ وَتَسْتَنِي مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ طَلَاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةً فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعَجَلُوا فِي أَمْرِ قَدْ كَانَتْ لَهُمْ فِيهِ آثَاءٌ فَلَوْ أَمْضَيْنَاهُ عَلَيْهِمْ فَأَمْضَاهُ عَلَيْهِمْ ^{سَلَمَ وَغَيْرُهُ} تَهْلَاقُ لَهُ سَهْرَدَمِي بِقَهْمِهِ ^{سَلَمَ} وَتَهَبُو بِهِ كَرُو دُو سَالِي سَهْرَدَتَايْ خَه لَافَه تَتِي عَوْمَه رَدَا تَه لَافِي سَيْدَانَه بَه بَه كَه وَه بَه بَه كَه تَه لَاقْ دَانِرَاوَه جَا عَوْمَه ر وَتِي: بِيْگُومَانْ خَه لَكْ لَهُ نِشِي شَكْدَا كَه بُوْيَانْ هَه بُو تَيِيْدَا لَهُ سَهْر خُوْبِيْنْ بَه رَاسْتِي بَه لَه يَانْ تَيِيْدَا كَرْد خُوْرَزْگَه تِيْمَه شْ بَرِيَارْمَانْ بُوْيَانْ بَدَايَه وَ لَه بِأَشْدَا تَه وَ بَرِيَارَهِي بَه سَهْرِيَانْدَا تَه نَجَامْ دَا { بِقَهْمِهِ بِرِيَشْ ﷺ بَرِيَارِي جِيْنِشِيْنَه كَانِي خُوِيْ بَه سُونَه تْ نَاوْ دَه بَاتُو دَه فَهْرَمُوِيْ؛ {فَعَلَيْكُمْ بَسْمَتِي وَسَمَةُ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّدِينَ الرَّاشِدِينَ} ^{ابوداؤد، صححه} ^{الآلِهي} بِتُوِيَسْتَه لَهُ سَهْرَتَانْ تَه نَجَامْدَانِي سُونَه تَه كَانَمْ وَ سُونَه تِي تَه وَ جِيْنِشِيْنَه رِيْنَمَايْ كِرَاوَرِي بَه رَانَه {

دياره ئەمە رمەزايەتى يارەكەنشى لە سەر بوە. وە لەم
ئايەتەدا داواکراوە کە پیاو ئاگاداری عیدەى ئافەرتى تەلەقى
ئەراوى بێت و بزانیّت کەى دەستى پێکەردووە بۆ ئەوەى ئەگەر
وێستى پێش تەواوبونى بیهێنێتەوہ بۆ ژێر نیکاحى خۆى و
تا ئافەرتەکەیش ماوەیەکی زیاد چاوەڕێ نەبێت.
وہەرودھا پێویست کراوە لەسەر ئافەرتى تەلەقدراو کە
ماوەى عیدەى لە مالى مێردەکەى بھێنێتەوہ تاکو
تەواەبێت و پیاوہکەیش بۆى نیەدەرى بکات یان
بارودۆخەکە وای بکات کە ئەو ئافەرتە ناچار بێت ئەو
مالە بەجی بھێلێت، بەلام ئەگەر ھاتو خۆى بە بێ ئیزن
دەرچو یان داوین پاک نەبو ئەو کاتە تاوانیک لەسەر
پیاوہکە نیە ئەمەش بۆ ئەوەى کە فرسەتیکى تر بدرێت
بەلکو پیاوہکە بەشیمان بێتەوہ.

٤

ئەوسا ھەر کاتیک نزیك بوونەوہ لە تەواوکردنی ماوہی خوێان جا یان بە چاکی رایانگرن یان بە چاکی و بە شیوہیەکی پەسەند بە تەواوی تەلەقیان بدن، جا دوو پیاوی سەرراستی خاوەن داد لە خۆتان بکەن بە شایەت و شایەتیش بۆ خوا بدن، ئا بەوہ ئامۆژگاری کراوہ ئەو کەسە کە باوەرێ بە خوا و بە رۆژی دواوی ھەبێت، خۆ ھەر کەسیکیش لە خوا بترسێت خودا دەروێ خیری ئی دەکاتەوہ، لەراستیدا ئەو ئامۆژگاریە بۆ ھەمو مرفئیکە بەلام چونکە ھەر باوەرپداران بە خوا و بە رۆژی دواوی سوود لەم ئامۆژگاریانە وەردەگرن بۆیە وادەفەرموێ سابەلکو خەلکانی تریش ھەستیان بچوێت و خوێان لەخواوہ نزیك بکەنەوہ، لەم ئایەتەدا پەرورددگار پیاوی باوەرپدار سەرپشک دەکات لە ھەڵبژاردنی یەکیک لەو دوو رێگا و سیھەمی بۆ نیە یان ئەوہیە کە بەردەوام بێت لەسەر ژیانی ھاوسەری خۆی لەگەڵ خیزانی دا بەشیوازیکی جوان و رێک و پێک کە ئەمەیان پێش خستوہ یان ئەوہیە کە وازی ئی بھێنێت و تەلەقی بدات بە چاکی و دوور لە دروستکردنی ئیش و ئازا بۆی و باس کردنی بە خراپە و دەرخیستی عەیبەکانی و دژمنایەتی کردنی، بەلام ئەو کەسە کە ھێچکام لەم دوو رێگایە ناگریتە بەر ئەوہ فرمانی پەرورددگاری بەجی نەھێناوہ، پێویستە ئەوہش بزانێت کەبوارێ ئەحکامەکانی وەرەخساندوہ کە ژیانی ھاوسەری بەو پەری خۆشەوێستی و رێزەوہ بەردەوام دەبێت بەلام ئەگەر ھاتو ژن و پیاو کیشە و ناکوکیان لە بەیندا بو ئیسلام پێش ھەمو شت چەند قوناغیک دادەنێت بۆ ئەوہی کە ئەو ناکوکیە لە ناوببات و ژیانی ھاوسەری بپارێزێت کە لە ئامۆژگارییەوہ دەست پێ دەکات تا ناوبژیوان بۆین بپ کردنی ئەو کیشە، پێغەمبەرمان ﷺ ئامۆژگاری باوەرپداران دەکات و دەفەرموێ: {لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنَّ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرٌ} ھێچ پیاویکی باوەرپدار با ھینی نەبێت لە ئافەرەتیکی باوەرپدار ئەگەر رەوشتیکی لاباش نیە خۆ رەوشتیکی تری ھەبە کەلێ رازی بێت

واتە با ئینسانی ھەبێت و چاکەکانی خیزانی خۆی لە پێش جاوبی و ئەو رق و ھینە نەیکە یەنیت بە تەلەق و

جیاپونەوہ، بەلام ئەگەر ھاتو ھێچ رێگایە بۆ لەناو بردنی کیشە نیوان ژن و پیاو بێجگە لە تەلەق نەبو ئەو تەلەق رێگایەکی ناچارییە کە ئیسلام رێگای پێداوہ تا بەکاربھێنرێت بۆ ئەوہی کە خراپتر رۆنەدات جا بۆیە تەلەق بە بی ھۆکاریکی شەری پەسەند نەکراوہ و پێغەمبەرمان ھانی باوەرپداران دەدات کە ئەو ژیانی ھاوسەری بەرێز بگرن و نەبێچرێن و دەفەرموێ: {إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُمُ بِالْأَنْسَاءِ خَيْرًا، إِنَّ اللَّهَ يُصِيبُكُم وَخَالَاتُكُمْ / الطَّرَافِ، صَحِيحُ الْأَلْبَانِي} بەبێگومان کە ﷺ ئامۆژگاریتان دەکات کە لەگەڵ ژناندا چاک رەفتار بکەن، بەبێگومان کە ﷺ ئامۆژگاریتان دەکات کە لەگەڵ ژناندا چاک رەفتار بکەن، چونکە بێشک کە ئەوانە دایکتان و کچتان و پورتان { جا دەرکەوت کە ھەرچونیک نیکاح کرداریکی شەریە تەلەقیش ھەر و ھا کرداریکی شەریە و ئەحکامی تایبەتی خۆی ھەبە و مافی پیاو و بووگاڵتەو گەمە نیە و موسلمان دەبێ ئاگای ئی بێت بەبێ داخوارییەکی شەری بەکاری نەھێنێ پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموێ: {ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ، وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النِّكَاحُ، وَالطَّلَاقُ، وَالرَّجْعَةُ} ھاتو، صَحِيحُ الْأَلْبَانِي سێ شت ھەبە بەراستی بەکاریان بھێنێ بەراستی دادەنرێن و بەگاڵتەش بەکاریان بھێنیت ھەر بەراستی دادەنرێن: نیکاح و تەلەق رجعت { جا ئەو کەسە کە سەر بەخۆی بە خیزانی بلیت: ئەو تەلەق دایت یان وشەیانیکی تر کە بەو مانا و مەبەستە بەکار دێن بەکارببات تەلەقی دیکەوێت جا ئەو کەسە کە لە ژێر ناچارییەکی مادی یان مەعنەوی دا بێت ئەگەر ئەو وشەییە بەسەر زماندا ھات ئەوہ تەلەقی ناکیوێت لەبەر ئەم فەرمودانە پێغەمبەرمان ﷺ لەعوسمانی کوپی عەفانەوہ ﷺ ھاتوہ کە دەلێت: {لَيْسَ لِمُجْنُونٍ وَلَا سُكَرَانَ طَلَقٌ} ھاتوہ بۆشیت و مەست تەلەق کەوتن نیە { یان ئەو کەسە کە ئەوندە تۆرە بوہ کە ئاگای لەو وشەییە نیە کە دەلێت، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: {لَا طَلَقٌ وَلَا عِتَاقٌ فِي إِغْلَاقِ الْحِمْدِ، صَحِيحُ الْأَلْبَانِي} نە تەلەق دیکەوێت و نە ئازاد کردنی بەندە دەبێت لە کاتی کدا کابرا لەو پەری تۆرەیی یان ناچارێ دا بێت.

بەئى شىتى و سەرخۇشى و تۆردى لەھەدبەدەر
 ھەموشتانىڭن كە مال و پىران كەرن جا چونكە ئايىنى
 ئىسلام ئايىنى كۆكردنە و مەيە نەك جىيا كىردنە وە ئايىنى
 خۇشە و يىستى و پاراستىنى مافەكانە نەك دژمنايەتى و
 پىشپىل كىردى مافەكان جا بۆيە دەبىنىن كە ئىسلام
 جىسابىڭ بۆ تەلاقى ئەم جۆركەسانە ناكات تاكو
 ھەنگاويكى تر بىت بۆ پاراستىنى ژيانى ھاوسەرى و كەم
 كىردنە وە زىيانەكانى ئەم جۆرمەفتارانە لەناوكۆمەلگادا.
 وەلەم ئايەتەپيويستىرا كە لە سەر تەلاقدانەكە يان
 گەپرانە وە ئافىرەتەكە دوو شاپەتتى بۆ دابىنىت كە شاپەت
 بن لە سەرى، تاكو پىاوەكە نەتوانىت تەلاقەكە بىشارىتە وە
 ژمارە تەلاقەكانى دىاربىن يان لەپاش ئەو وە كە
 گەپراندى وە تىيە وە بىشارىتە وە و بىيىت بە ھۆى تىكەل بونى
 وەچە، ئەگەر لە ماو وە عىدەكەيدا نەپيىناو وە ئەوا بەتەواى
 لەيەك جىيادەكرىنە وە وەك دوو نامەحرەمىيان پى دىت و
 ھەرامىش دەبن لەيەكترى مەگەر سەر لە نوئى عەقد
 بىكرىتە وە. جا لە كۆتاي ئايەتەكەدا داوا دەكات كە لەخوا
 بىترسن و فەرمانانەكانى بەچاكى جىبەجى كەن جا ئەگەر
 واتان كىرد اللہ، لەو ناكۆكى و گرفتارىيە رزگارتان دەكات.

جا پۇزى پى دەدات لە پىگايەكە وە كە خۆى ھەستى
 پى ناكات و ھەر كەسەك خۆى بەخوا بىسپىرپىت ئەوسا
 ئەوزاتە خۆى بەسە بۆى لە ھەمو كارەكانىدا، بىگومان كە
 خودا فرمانى خۆى دەباتە سەر، بۆ ھەمو شتىكىش ماو وە
 دىارى خۆى ھەيە لەلای ئەو جا لەو كاتەى بۆى
 دىارى كىردە پاش و پىش ناكات،

ئەو ئافىرەتەنى ئىيە كە لە عادەى ژنانە ناومىدەن
 بەھۆى پىريانە وە (ئەگەر كەوتنە گومانە وە لە چۆنى و چەنى
 عىددەكەيان) ئەو عىدەيان سى مانگە و ئەو ئافىرەتەنىش
 كە نەكە و تەوونەتە عىددە وە لەبەر مىندالىيان (ئەوانىش
 ھەر سى مانگە) و ئەوانەنىش كە سىكان ھەيە ماو وەكەيان
 بەدانانى سىكەكەيەتتى و ھەر كەسەكىش لە خوا بىترسىت
 خودا كاروبارى بۆ ئاسان دەكات. عىدەى دىارى كىراو بۆ
 ئافىرەت ئەمانەيە:

يەكەم: عىدەى ئافىرەتەكە كە تەلاقەكەى رىجىي بىت سى
 عادەيە بۆ ئەوانەى كە دەكەنە وە سورى مانگانە وە سى
 مانگە بۆ ئەوانەى كە عادەيان نىيە و ئەگەر ئافىرەتەكەنىش
 سىكى ھەبو ئەو وە عىدەكەى بەدانانى سىكەكەيەتتى، لەم
 ئايەتەندا باس لەمانەكراو،

دو و ھەم: عىدەى ئافىرەتەكە كە تەلاقى سىيانە دراو و بە
 تەواوى جىيا بونەتە وە

سىيەم: ئافىرەتەكە كە بە خولج جىيا بونەتە وە يان بەھۆى
 ھەلشەنە وەى عەقدى زەواجە وە جىيا بونەتە وە عىدەى
 ئەمانىش ھەروەك ئەو وە واپە كەلەم ئايەتەندا باسكراو،
 چوارەم: عىددەى ئافىرەتەكە كە ھىشتا پىاوەكەى بەتەنھايى
 نەچو تەلای، واتە پىش ئەو وە كەبەپەكە وە بەتەنھايى
 كۆبىنە وە تەلاقى داو وە ئەمە عىدەى لە سەر نىيە و پىويست
 ناكات كە ماو وەك چا وەرى بىكات، پىنچەم: عىدەى
 ئافىرەتەكە كە مىردەكەى بىمىرپىت جا پىش يان پاش ئەو وە
 كە خەلۋەتتى لەگەلدا كىرا بىت ئەو وە چوارمانگە و دە رۆژە
 بەلام ئەگەر سىكى ھەبو ئەو وە عىدەى بەدانانى سىكەكەيەتتى.

ئەو وە كە باسكرا فرمانى خودا و پەوانەى كىردە بۆ
 ئىيە و ھەر كەسەكىش لە خوا بىترسىت خراپەكانى لەسەر
 لادەبات و پاداشتىشى لەسەر چاكەكانى كە كىردى وەتى گەورە
 دەكات، دىارە بناغەى بەجى ھىنانى فرمانەكانى اللہ
 دەگەپىتە وە بۆ تەقوا و لەخواتىسان ئەگەر تەقوا ھەبو پىا و
 خۆى ھەول دەدات كە فرمانەكانى اللہ جىبەجى بىكات و
 مافى خىزانەكەى بدات و لەكاتى تەلاقدانىشىدا ئەومانەنى
 كە اللہ دىارى كىردە بۆ ئافىرەتەكەى پىيى بدات بەلام ئەگەر
 تەقوا كەم بويە وە بى تەقوايى لە ناو خەلگەدا زۆر بو
 ئەوكاتە ئەركى سەرشانى دەسەلاتە كە ئەو مافانەى
 ئافىرەت بىپارىزىت و پىاوەكە مەجبور بىكات كە ئەو مافانە
 جىبەجى بىكات جا لە كۆمەلگەيەكەدا كە نە تقواى تىدا
 بىت و نە دەسەلاتەكە ھوكم بە قورئان بىكات واتە قورئان
 ھىزى لە گەلدا نەبىت ئەوكاتە باس لەم مافانە نامىنىت و
 ئافىرەتىش زۆرتىن زۆلمى لىدەكرىت جا ھەمو ئەو وە كە
 خۆى بە باو و پىدار دەزانىت ئىمانەكەى لە لىۋارى
 لەناوچوندايە تا ئەو كاتەى ئەو وە پىيى دەكرىت بىكات بۆ
 ئەو وە كە ھوكمەكانى شەرىعەت كە فرمانى پەروەردگارە

اسْكُتُوا مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارِزُوا مَنْ لِيَصْطِفَا
عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنْ مِنْ أُولَئِكَ حَمَلٍ فَلْيَقْبُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَبْضَعْنَ حَمَلَهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَأَتِمُّوا إِلَيْنَكُمْ مَعْرُوفَ وَإِنْ
تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيَنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ
وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكْفِ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَاءً آتَاهَا سَيِّجَعُلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرِيبٍ
عَمَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا
عَذَابًا ذَكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خَسِرًا ﴿٩﴾
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَّوَلَّى الَّذِينَ آمَنُوا
قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْنَا ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكُمْ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيُعْلَمَ أَنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

به کردار حی به حی بکرین، به راستی جوانی فهموده
عوسمانی کوپی عهفان که دهمرموی: {إِنَّ اللَّهَ لَيَرْعِ السُّلْطَانَ
مَا لَا يَزَعُ بِالْقُرْآنِ} به بیگومان خوا به هیز شتانیك
لادهبات که به هورثان لای نابات.

له کویدا خوٲان نیشته حیج جیگای نهو نافرته
ته لافدر اوانهش بکه نهو ته عیده یان ته واد دهبیت
به گویره دهست رؤیشتنتان و زیانیان لی مه دهن بو نهو هی
ژیانیان لی ته نگ بکه و ناچار بن که نهو جیگایه جوٲ
بکه. واته نافرته لی عیده ته لافدا دهبیت جیگای بو
دابین بکریت له لایه ته لافدر مهو نهو سکی هه بو
دهبیت تا دانانی سکه کهیشی خهرجی بدریت جا نهو سکی
شیری دا به منداله که تان نهو سا دهبیت کرئی
شیردانه کهیشی پی بدن له ناو خوٲاندا به شیوهیه کی
چاک و به گویره باوی خوٲان پیک بکه و ن جان هگر به و
خهرجیه بارتان گران دهو به شیوهیه که که توانای
هه لگرتنیٲان نه بو با نافرته ٲیکی تر شیری پی بدات بوٲان.
واته نافرته ٲیک که به ریجی ته لاق دراو و پیاده کی
دهتوانیت بیگه ریٲیت هه پیو یسته نهفه هه بدات و له لای

خویدا نیشته حیج بکات ج سکی هه بیت یان نه به لام
نهو ته لافقی سیانه بو نهو پیو یست ناکریت له سهر پیاو،
مهو نهو هی که نافرته که سکی هه بو که نهو نایه ته به
حیا باسی لیو هکرد، فاتی مه کی که یس دهٲی: {إِنَّ زَوْجَهَا
طَلَّقَهَا تِلْكَ، فَلَمْ يَجْعَلْ لَهَا الشَّيْءَ نَفَقَةً وَلَا سَكْنًا} ابوداود، صححه
الالبانی، میردمه کی هه رس ته لافه ی دا جاپیغه مه بر
خهرجی و جیگای بوٲانه نا {هندیکیش و تویانه نهو
فه رموده یه نهو ده ده گه یه نیت که نهو فه رمانه لهو نایه ته دا بوٲ
پیو یست (و جوب) نیه، هه رچهن د پیوانی به رز ره خنه یان
لهو نافرته گرتوه به لام من وای به چاک ده زانم چونکه
بهو شیوهیه ته و افق دروست دهبیت و کار به هه ردو و لا
ده کریت و هیچ کامیان به شتگوئی ناخرین. والله اعلم.

نهو که سه ی که و مزعی نابوری چاکه با لهو مالهی
خوی به خشیت و خهرجی نافرته ته لافدراو و سکدراو
شیرد ره که ی بدات و منداله کی نه خاته ته نگانه وه بهو ی
خوگرته وه له خهرجی کردنی بوٲی، نهو سا هه که سیکیش
که مه دهست بو به گویره کی که مه دهستی خوی خهرجی بدات، خودا
داوا له که س ناکات مهو به نه ندازه ی که خودا پیٲیاده (با
دنیاش بن که) بهم زوانه پاش که مه دهستی و ته نگانه خودا
دهسه لات و فره وانی ده دات و لهو ته نگانه یه رزگاری دهبیت.
بزائن که نه مانه هه مو فره وانی په رومردگارتانه جا له الله
به رسن و نا فره وانی نه که ن چونکه نهو سکی و اتن کرد سزای
په رومردگار چاو مروانیتان دهکات،

جا زور خه لکانی شارانی تر هه بون که سه ریٲیجیان
کرده له فره وانی په رومردگاری خوٲیان و پیغه مه برده کانی
نهو سا ٲیمهش به توندی چهن د و چونیمان له گهل کردون
سزیمان داو به سزایه کی دژوارو بیزارو.

جا سزای خراپی کاره کانیان چه شت و سه رنه نجامی
کاری نه وان په نجه ریوی بو.

خودا سزای توندی داناوه بوٲیان جا له خوا به رسن نه ی
خاو هن عه قلانیکی باو مر دار با دو چاری نهو سزا ناماده
کراوه نه بن، به حه قیه ته خودا شه ره فو به رزی ناروده
بوٲان.

۱۱) ڪه پيڻه مبهريڪه نيشانه ڀڙسڪه رهه ڊڪاني خواتان ٻڙ دهخوڻي ته وه تا نه وانهي ڪه باوه ڀيان هي ناوه و ڪرداري ڇاڪيان ڪردوه تا له تاريڪي سه رلي شيواوي دمريان بهي نيت و بيخاته ناو ڀووناڪيه وه ڪه په پره ويڪردني ڀي بازي نيسلامه و هه ڪه سيڪ باوه ڀ به خوا بڪات و ڪرداري ڇاڪ نه نجام بدات خوا ده بخاته ناو باخچه گه ليڪه وه ڪه به ناويدا چهندين جوگه دمروات (ڪه له ناوي ڇاڪ وه ههنگويني سافو شيري خاوين و شهرابه) و ٻڙ هه ميسه تييدا دهميننه وه، به حهقيقيهت خودا رڙوي و ڀڙوي جواني پييدهات،

۱۲) خودا نه و زاتهيه ڪه حهوت ناسماني دروست ڪردوه و لهزه ويشدا ههرو ڊڪو نه وانه واته حهوت زهوييه ڪه فرماني خودا دادهبه زينيته نيوانيان، هه موي له ڙير فرماني نه ودان و نه حڪامه شهرعياه ڪانيس ٻڙ بهنده ڊڪاني خوي ره وانه دمكات تا بزانن ڪه خوا تواناي به سهر هه مو شتيڪدا ههويه به بي شڪ زانياري خودا هه مو لايه ڪي گرتوته وه و هه موي له گه ماروي زانياري خودا دايه. ڇا نه و فرمانانهي ڪه دهيكات و نه و بريارانهي ڪه داي دنيت ٻڙ بهنده ڊڪاني له سهر بناغيه عيلم و حيكه مته و لادان لئي سهر لي شيواوي و گومراهيه (فَمَا ذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ) يونس: ۳۲ / ساپاش راستي چي ههيه بيچگه له گومراهي؟ ڇا چوڻ له وراستيه لادراون؟! به راستي نه م باسي نيڪاح و ته لافه له پهراوه فيقيهيه ڪاندا زوربه دريڙي باسڪراوه ڇا نه گهر زانياري زياترت دهوي چاويڪ به واندباخشيئه به سوده.

سورتي ته حريم ڪه سورتي شهست و شهشمي هورثانه، به سورتي (النبي) يش ناو دهرت ڪه به ڪوي دنگ له مهدينه دا هاتومه خواره وه، دوازه نايه ته، ناسخ و مهنسوخي تي دانيه، و تراوه به گويهر دابه زين سه دوپي نجه مين سورته و له پاش سورتي "الحجرات" و پيش سورتي "الجمعة" دابه زيوه.

نه م سورته ش ههرو ڊڪ سورتي پيشو رو له پيڻه مبهري دمكات و باس له ناوڪيه ڊڪاني ڙياني هاوسهري دمكات، به لام به هوي بهري پله و پايه پيڻه مبهري و خيڙانه ڊڪاني نه م سورته تايهت بهوان ڪراوه، هه ٻويه له ڪو تايي سورته ڪه شدا باس له و دو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغَّى مَرْضَاتُ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَنِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۲) وَإِذَا أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَ بِهِ، وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ ۳) الْحَبِيرُ ۴) إِنْ نُبُوْنَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكُم وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۵) عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُن مُسْلِمَاتٍ قَيِّنَاتٍ تَبَغَّيْنَ عَيْدَاتِ سَبِّحَن تَبَسَّبَتْ وَأَنْكَرًا ۶) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۷) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُخْرَجُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۸)

نافرته بهريزه بهه شتيه دمكات ڪه ناسيه و مريمي ڪچي عيمرانه، وه به چيا ڪردنه وه تي مان دهگيه نيت ڪه "التخريم" حوڪمي ته لاهي نيه، به لڪو نه وه سوينده، ٻڙ هوي دابه زيني نه م سورته دوو شت و تراوه ڪه جيگاي باوه ڀن يه ڪيڪيان نه وه بو: ڪه پيڻه مبهري ماريه ي قبلي له خوي حرام ڪردو نه م هسيه ي له لاي خاتون حه فسيه خيڙاني ڪرد، حه فسه وتي: تو شتيڪ خوا حه لاي ڪردوه بو، حه رامي ده ڪهيت له خوت، سويندي خوارد نه چي ته لاي، تا حه فسه نه م هسيه ي له لاي عانيشه باسڪرد، ڇا خوا نه م سورته ي نارد. دووه ميان: ده لئين پيڻه مبهري ڪه ده چوه لاي زمينه بو دهمايه وه له لاي، عانيشه ده ليت من و حه فسه هسه مان ڪرد بهيه ڪه نه گهر پيڻه مبهري هاته لاي هه ڪامان بلين: تو بوئي (مه غافير- ڪه بوئيڪي خوش نيه) ليت ديت، ده لئي مه غافيرت خواردوه، ڇا هاته لاي يه ڪيڪمان نه وسا نه وه هسي ي بي وت، هه موي: (ههيناڪه له لاي زمينه بي ڪچي جه حش ههنگوينم خواردوه نيت ناخوڻم) ڇا نه م سورته دابه زي .

به ناوي الله ي زور به سوزو بينيه ايهت ميه رمان

۱۰) ئەي پېغمبەر ﷺ بۇ بۇ راگىر كىردى دلى خىزانە كانت
ئەو شتەي كە خوا بۇي پەوا كىردى لە خۆتى قەدەغە
دەكەيت؟ شتى وا نەكەيت و خوا چاوپۇشى لە تاوانى
بەندەكانى دەكات و بېنىھايەت مېھربانە بۇيان. مەبەست
لە تەحریم ئەومىيە كە پىاو بەخىزانى بلىت: ئەو تۆ لە
من حرام بىت، جا ئەم وتەيە بەم مانايە بە تەلاق ھەژمار
ناكرىت، ئىبىنو عەباس دەلىت: {إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ عَلَيْهِ امْرَأَتَهُ
فَهِىَ يَمِينٌ يُكْفَرُهَا، /سَلَمٌ وَغَيْرُهُ/ ھەركاتى پىاويك ژنەكەي لە
خۆى قەدەغە كىرد، ئەوسا ئەو سۆيىندەو دەبى كەفارەتى
پىدات}.

۴) به حقیقت خوا هلوهشاندهوی سویندهکانی
لهسهرتان هلال کردو خوا گه وره و دوستی نیویه و هر
خویهتی زانا یه بهوی، کهچی خهیری نیوی تیدایه و
کاربه جی یه و نهوی که نهو بوی داناون سودی نیوی
تیدایه، مهبست نهو که فارهی سویندهیه که له سورتهی "
المائده" باس کراوه، بهئی پهروهردگار نهو هوکمانه ی که
دای دمنیت به گویره ی عیلم و حکیمه ته.
وتراوه: (الْحِكْمَةُ: إعطاء الأفعال ما تَقْتَضِيهِ حَقَائِقُهَا دُونَ الْاَوْهَامِ
والتَّخِيلَاتِ: حکیمهت: به خشینی روه راستیه کانه
یه کردارمکان نهک دالفه و خه یال پلاوه کان).

جا له کاتيکدا که پيښه مېر ۞ قسه يه کي به نهښي
له گهڼ هه نديک له هاوسه رانيدا کرد، نهویش نهو هه والي
به جگه له خوږي گهياند، نهو ساخو اش پيښه مېر ۞ ي
ناگادار کرده وه له سر نهو، جا پيښه مېر يش ۞ هه نديکي
بو باسکردو هه نديکي نهو، نيتر کاتيک که نه مهي بهو
خيزانه ي وت خيزانه کهي وتي؛ کي نه مهي بهتو وتوه؟
قه رموي: زاناي زور به ناگايه که (الله) يه به مني وتوه.

٦) نەگەر پەشیمان ببنەو لەو هەلۆیستەى خۆتان ئەمە چاکە بۆتان بەحەقیقەت دلتان لایداو لە شتى چاک که شتیکتان پێخۆشه که ئەو پێی خۆش نیه، کهواته وازهینان له کهنیزه کهى یان له ههنگوین که پێغه مبهى ﷺ ههردووکیانى پێخۆشبو، جا نەگەر ههردووکتان (عائیشه و

حەفصە) پشتی یەك بگرن لە دژی ئارمژوی پیغەمبەر ﷺ،
ئەوسا بیگومان کە خوا خۆی لایەنگریەو جوهرئەیل و
پیاوچاكانی باوەردارو تەواوی هریستەكانیش پاش ئەوە
(ئەگەر پەشیمان نەبنەوه) پشتیوانیەتی، بوخاری
هیناویەتی کە عومەر دەلالت: ژنانی پیغەمبەر ﷺ یەکیان
گرت لە تەنگەلچنین بە پیغەمبەر ﷺ بۆ بابەتی
خەرجیان منیش وتم (نزیكە پەرورەدگاری ئیوێ ئەگەر
ئێو تەلاق بدات هاوسەرانیکی چاکتر لە ئیوێ پێ بدات
موسلمان بن باوەردار بن بەندایەتیکەر بن...و..هتد) جا
خوا هەمان قسەی دابەزاند بۆ پیغەمبەر ﷺ واتە: قسەکانی
عومەر رێك بوو لەگەڵ ئەوەی کە خوا لە ئەزەلدا تۆماری
کردبوو کە دەفەر موی:

نزيڪه پهرومردگاري (نهگهر نيوه تهلاق بدات) بڙى
بگورڻت به هاسهوانىكى چاڪتر لهنيوه كه موسلمان،
باومردار، گوڙپايه، له خراپه پهشيمان، بهندايه تيكهر،
پوڙوگر، بيټوژنو كچيان تيدابديت.

نەى ئەوانەى كە باوەرتان هیناوه خۆتانو
خاوخیزانتان لە ئاگرێك بپاریزن كە هەلگیرسێنەرى
خەلك و بەردە، فریشتە گەلىكى دڵرەق و بەهیز
سەرپەرشتى دەكات كە هەرگیز ئەوانە لە فرمانى خودا
لانادەن و هەر چىيان پى بوتريت ئەنجامى دەدەن.
پێغەمبەرمان ﷺ دەفرمويە: {مُرُوا أَبْنَاءَكُمْ بِالصَّلَاةِ لَسِعَ
وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لَعَسَ وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِ/ ابوداود
الالبانى - صحيح/ بە مندانى حەوت سالتان نوێژ بكەن و لە
دە سالتدا لەسەر نوێژ نەكردن لىيان بدەن و براو خوشك
لەم تەمەندە لە يەك جىابكەنەوه لەكاتى خەوتندا} هەمو
كەسێك لىپرسراوه سەبارت بە خوارى خۆى، چا پىويستە
بە چاكى ئامۆژگارى بكات و لە ئاگرى دۆزەخ دورىان
بخاتەوه.

۷) ئەي ئەو كەسانەي كە خوانەناسن ئەمىرۇ كە قىيامەتە
 ھىچ بەھانىيەك مەگرن، چونكە چۇنتان ئىش كردو ھەر
 ئاۋەھاش تۇلەتان ئى دەسەنرئىت و سىتەم لە كەس ناكىرىت،
 و تراۋە "چى بېچىنىت ھەر ئەو درۋىنە دىكەيت".

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُبَوِّأُ إِلَى اللَّهِ تَوْبَهُ نَصُوحًا عَنِّي رَبِّكُمْ
 أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 أَتِمْمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
 يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهْدًا الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتَ نُوحٍ وَأَمْرَاتَ لُوطَ كَاتَا تَحْتَ
 عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِينَ ﴿١٠﴾
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتَ فِرْعَوْنَ إِذْ
 قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِخْنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهِ وَبِخْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتْ
 عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١٢﴾

بون له بهنده چا کهانی نیمة، نهوسا خیانه تیان کرد هر
 یه که بیان به دژی میردی خوی دجولایه وه، جا نهوانیش
 هیچ سوودیکیان بهو دوو ژنهی خویان نه داوه و هر که
 مردن پیان و ترا له گهل نهو خه لکهی که ده چنه ناو
 ناگره وه ئیووش بچنه ناویه وه. و تراوه خیانه تی خیزانی
 نوح نهو بهو که باوهری پی نه هی ناوه و به خه لگی دهوت که
 پیاو ده کم شیت بو، خیانه تی خیزانی لوتیش نهو بو
 که سهره رای نهو دی که باوهر پی نه هی نا وهوالی میوانه کانی
 لوتیشی به بیباوهران را که یاندو نهوانیش په لاماری مالی
 لوتیان داو زهحه متیکی زوریان بو دروست کرد تا وای لی
 هات که ﴿وتی: خوژگه زورم به ئیوه بشکایه﴾ هود/ههشتا.

﴿١١﴾ وه خوا ژنی فیرعه ون که ناوی ناسیه بوو بو
 باوهر داران به نمونه باس دهکات نهو کاتهی که وتی: نهی
 بهرومردگارم له لای خوټ مائیکم بو چاک بکهو له
 فیرعه ون و کرده وه نا په سنده کانی رزگارم بکهو له گهلی
 سته مکار رزگارم بکه، له دوو نمونه وه چاک ناشکرا ده بیت
 که پیاو و نافرمت هر یه که بیان بوخویان سهر به خون و
 باری که سیان به سهر نهو ویتریاندا نادریت، رافه کاران دهلین:

﴿٨﴾ نهی نهوانی که باوهرتان هی ناوه بکه پینه وه بو لای
 خودا به گهرانه ویه کی راست و دروست و تهویه یه کی راست
 بکه، نزیکه بهرومردگارتان تاوانه کانتان داپوشیت و
 بتانخاته ناو باخچه یانی که وه که چهن دین جوگای به ناودا
 دهروات، نهو روژدی که خوا پیغه مبه ر ﴿٨﴾ و نهو
 باوهر دارانهی که له گهلیدان شهرمه نده و رسوایان ناکات،
 رووناکیه که بیان له پیش دهمیان و به لای راستیاندا دهروات و
 دهلین: نهی بهرومردگارمان هم رووناکیه مان بو ته و او بکه
 تا ده گه یه جیگای مه به ست و لیمان ببوره، بیگومان که تو
 توانات به سهر همو شتیکدا ههیه. زانایان وتویانه تهویه ی
 نه صوح نهو تهویه و گهرانه ویه که چوار مهرچی تیدا
 بیت: ده بی دلی پر بیت له رق و بیزاری بهرام بهر بهو
 تاوانه، جهسته و نانداهه کانی لیدور بخاته وه، دوستان و
 برادرانی خراپی تهرک بکات باشان دست به رزبکاته وه و
 به زمان داوای لیخوشبون بکات له بهرومردگاری، چونکه
 پیغه مبه رمان ﴿٨﴾ دهفرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيَّ كَرِيمٌ
 يَسْتَجِيبُ مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا﴾ / بوداود، صحه
 الانبیاء/ بیگومان که بهرومردگارتان به شهرم و سه خیه کی
 وایه که شهرم دهکات لهو دی که ههرکاتیک بهنده یه کی
 هردوو دهستی به رزبکاته وه بو لای، نهو به خالی
 بیان گه پینیتیه وه} به لام دیاره هم مهرجانه له نهلی
 بیدعه نایه ندهی، چونکه بیدعه چی لی په شیمان نیه
 به لگو به چاکه و خهیری ده زانیت، جا بو یه پیغه مبه رمان
 ﴿٨﴾ دهفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيبُ التَّوْبَةِ عَنْ كُلِّ صَاحِبٍ بِذُنْبٍ خَفِي
 يَدْعُ بِذُنُوبِهِ﴾ / الطهانی، صحه الانبیاء/ بیگومان که الله بهرگری
 تهویه کردوه له هه مو بیدعه چی که هه تا واز لهو بیدعه یه
 دینیت}.

﴿٩﴾ نهی پیغه مبه ر ﴿٩﴾ دژی خوانه ناسان و دووهره کان
 بجهنگه، (له گهل خوانا ساندان به شمشیرو له گهل دووهراندان
 به زمان و لیدانی حهده له سهر نهو تاوانانهی که دهیکه و
 ناشکرا ده بیت) و دلره ق به سه بارت بهوان و جیگایان
 دوزه خه و خراپترین جاره نو سیانه نهو دوزه خه.

﴿١٠﴾ خوا ژنی نوح و ژنی لوت بو نهوانی که خوانه ناسن
 به نمونه باس دهکات که هردووکیان خیزانی دوو بهنده

کچی خوهیلیدو بیگومان پیزی عانیسه لهناو ژناندا وەکو
پیزی تیریتی گۆشتاوه بەسەر هەمو خواردنەکانی تردا.

٢٠

سورەتی مولک

٦٧

سورەتی مولک کە سورەتی شەست و حەوتەمی قورئانە، لە
مەکەدا ھاتووتە خوارەو، سی ئایەتە، و تراوە حەفتا و
شەشەمین سورەتە بە گوێرە دابەزین و پاش سورەتی
المؤمنون " و پێش سورەتی " الحاقة " دابەزیوە.

بە (المُنَجِّية) و (تَبَارَكَ الْمَلِكُ) و (الْوَاقِعَةُ) و (الْمَانِعَةُ) کە
پزگارکەر و پارێزەرە لە سزای گۆڕ ناو براوە، پێغەمبەر ﷺ
فەرمویتە: {إِنَّ سُورَةَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَاهِي إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً شَقَّعَتْ
لِرَجُلٍ حَتَّى أَخْرَجَتْهُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَدْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ وَهِيَ سُورَةُ
تَبَارَكَ الْحَكِيمِ حَسْبُ الْإِنْسَانِ} بیگومان لە پەرەوێکی خوادا

سورەتێک ھەیە کە ھەر سی ئایەتە کە لە پۆژی قیامەتدا
تکا دەکات بۆ مەرۆف، ھەتا لە ناگری دەر دەھێنێت و دەپخاتە
ناو بەھەشتەو ئەویش سورەتی "تەبارەکە" یە {نِيبِنُو
مەسعود دەئیت: {مَنْ قَرَأَ تَبَارَكَ الَّذِي يَبْدُو الْمَلِكُ كُلَّ لَيْلَةٍ مَنَعَهُ
اللَّهُ عَذْرًا وَجَلَّ بِهَا مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ وَكُنَّا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نُسَمِّيُهَا
الْمَانِعَةَ وَالْهِيَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ سُورَةُ مَنْ قَرَأَ بِهَا فِي لَيْلَةٍ فَقَدْ
أَكْثَرَ وَأَطَابَ السَّابِقِ حَسْبُ الْإِنْسَانِ} ھەرکەسێک ھەمو شەوێک
تەبارەکی مولک بخوێنێت، خۆی دەسەلاتدار و گەورە
بەرگری دەکات لە سزای گۆڕ و لەسەر دەمی پێغەمبەردا
بەمانعە ناومان دەبێت و بیگومان لە پەرەوێکی خوادا
دەسەلاتدار و گەورە سورەتێک ھەیە ھەر کەسێ لە ھەر
شەوێکدا ببخوێنێت بەحەقیقەت چاکەیی زۆرتر و پاکتری
کردووە {جَابِرٌ دَلَّيْتُ: {كَأَنَّ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ أَلَمْ تَنْزِيلُ
وَتَبَارَكَ الَّذِي يَبْدُو الْمَلِكُ / الترمذی، صحیحہ الالبانی} نەدەخەوت
ھەتا ئەلیف، لام، میمی تەنزیل و تەبارەکی مولکی
دەخوێند}

بەناوی اللّٰه ی زۆر بەسوێزو بێنییایەت میهرەبان

١ بە فەرەو بەرەکتەو چاکەیی ھەمو لای گرتووتەو و
نەسەرەتای ھەبەو نەکوێتایی و ئەو زاتەیی کە خاوەنیەتی، وە
ئەو بونەو مەرە تاییبەتی ئەو و بەسەر ھەمو شتێکدا توانای
ھەبە، جا چۆنی بییەو ویت ئاوا دەکات، ھەندێک بەرز

٣٠

سُورَةُ التَّائِيَةِ

٦٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١
الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ٢
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَإِذْ جَمِيعٌ الْبَصَرُ ٣
تَفَوتٍ فَإِذْ جَمِيعٌ الْبَصَرُ ٣ ثُمَّ أَزْجِجُ الْبَصَرَ كَرَيْنٍ
يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْكُمْ بِزِينَةٍ رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ ٥ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسُومُونَ
الْعَصِيرَ ٦ إِذَا الْقَوَايِبُ أَسْمَعُوا لَهَا شَيْعًا وَهِيَ تَفُورٌ ٧ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْعَقِيطِ كَلَّمَا لَأَنَّى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ٨
قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ٩ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ١٠ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ١١
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٢

کاتێک کەموسا بە سەر ساحیراندا سەرکەوت ئاسیەیی
خیزانی فیرەوون باوەری ھینا، جا فیرەوون کە لەمە
ناگادار بویەو دەستی کرد بە سزا دانی ئاسیە کە ئەویش
لە ژیر ئیش و ئازاری ئەو سزایانەدا ئەم دوعایەیی کرد
کە قورئان تۆماری کردو، جا ھەتا قورئان ھەبە دەمی و
ھەر بەوتنەوێ قسەکی موسلمانان خیریان دەست
دەکەوێت.

١٢ جا نمونەییەکی تری باوەرداران مەریەمی کچی
عیمرانە کە دامینی خۆی لە کاری خراپ پاراست، جا ئیمە
لەو رۆحەیی خۆمان کردبە ناو باخەلیداو باوەری بە
و شەکانی پەروردگاری و پەرەوێکی کردو لەو کەسانە بوو
کە گوێراپەل و فەرمانبەرداری خودان. لە فەرمودەدا ھاتو
کە پێغەمبەرمان ﷺ فەرمویتە: {كَمُلَ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ
يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا أَمِيَّةُ امْرَأَةٍ فِرْعَوْنَ وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ،
وَحَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ، وَإِنَّ فَضْلَ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ
الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ} زۆر کەس لە پیاوان پیاوی
تەواو بوو، بەلام لە ژنان جگە لەمانە کەسیان تەواو نەبوو،
ئاسیەیی ژنی فیرەوون و مەریەمی کچی عیمران و خەدیجەیی

دەكاتەۋە ھەندىك دەشكىنىت ۋە ھەندىك دەۋلەمەند دەكات ۋە ھەندىكىش ھەزار.

۲ ئەۋ زاتەى كە مردن ۋىانى دروستكردو، تا تاهىتان بكاۋەۋە تا ھەر كەس بۇ خۇى دەرگەۋىت كە كامتان ئىشى جوانر دەكەن، ۋەھەر خۇيەتى دەسلەتدارو لىبورد. و تراۋە مەبەست لە ﴿الْمَوْتُ وَالْحَيٰوةُ﴾ دىناۋ دوارۋۇدە ۋاتە دىنامان بۇ مردن ۋە دوارۋۇمان بۇ ۋىانى ئىۋە دروستكردو. ۋە مەبەست لە كردارى جوانر ئەۋەپە كەنەم دوو مەرچەى تىدابیئ:

يەكەم - ئەۋ كردارە بەۋشۋەپە بىئ كە شەرع فرمانى پىداۋە. دوۋەھەمیان - مەبەست ھەر اللہ بىئ ۋە بە نىەتتىكى پاك ۋە خاۋىنەۋە بكرىئ، ئەگەر مەرچى يەكەمى تىدانەۋە ئەۋە بىدەمەپە ۋە تاۋانە با نىەتەكەشى پاك بىئ، بەلام ئەگەر مەرچى دوۋەمى تىدانەۋە ئەۋ رىاكارىە. بۇ نمونە: شەرع بە رىكو پىك خۋىندىنى نوپۇز فرمان دەدات، بەلام ئەگەر نىەتەكە چاك نەۋە ئەۋە ئەۋ كردارە لە لایەن پىغەمبەرەۋە ﷺ، بە ھاۋبەشدانانىكى شاراۋە ناۋ براۋە پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇئ: ﴿إِلَّا أَخْبِرْكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفٌ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ قَالَ قُلْنَا بَلَى فَقَالَ الشَّرُّ الْخَفِيُّ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّيَ فَيَزِيْزُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ ابْنِ مَاجِه، حَسَنُ الْأَبَانِي﴾ ئايا پىتان بلىم كامەپە لەلای من لەدەجال مەترسى دارترە بۇتان ؟ دەئى وتمان: بەئى. جافەرمۇى: ھاۋبەشدانانى شاراۋەپە ۋەك ئەۋەى كەپپاۋ ھەلدەستىت بە ئەنجامدانى نوپۇز جا كەبىنى لە بەرچاۋى پىاۋەنىكداپە نوپۇزەكەى جوان دەكات}

۳ ئەۋ زاتەى كە ھەۋت ئاسمانى چىن لەسەر چىن دروستكردو ۋە لە دروستكراۋەكانى ئەۋ زاتە بەسۆزەدا نابىنى ھىچ نارىكىەك ھەبىئ، جا ھەم چاۋت بگەرپنەرەۋ پىيدا ئايا ھىچ لەتبوونىكى پىۋە دەبىنى؟

۴ پاشان چەندىن جار چاۋت بگەرپنەرەۋ پىيدا، جا چونكە ھىچ نارىكى ۋ لەت بونىك نابىنىت چاۋت بە دامايۋە دەگەرپنەرەۋ بۇ لات، كە ھەناسە ساردو پەك كەۋتوۋە لەۋگەشت ۋە گەرپنەرەۋ بىسودەپدا .

۵ جا بەھەقىقەت ئاسمانى نرىك لە ئىۋەمان بە چراخان جوان كردو ۋە كردوېشمانە بە دەمكوت بۇ شەيتانەكان ۋ ئامادەمان كردو بۇيان سزايەكى گلپەدار.

۶ ئەۋسا بۇ ئەۋانەى كە باۋەپان بە پەرۋەردگارى خۇيان نىە سزاي دۇزەخ ھەپە ۋ چ خراپە ئەۋ سەرئەنجامە بۇيان كە دۇزەخ ۋ ئاگرو ئاۋى گەرەم،

۷ ھەر كاتىك فرەبدرىنە ناۋپەۋە گوپان لە ئالەۋ نركەپەتى ۋ ھەر دەكولت.

۸ نرىكە لە داخى تاۋانباران شەق ببات كەھەر كاتىك كۆمەللىكى تى فرەبدرىت، سەرپەرشتىارى دۇزەخ پرسىارىان ئى دەكات كە ئايا ترسىنەر نەھاتنە لاتان ۋ باسى سەرئەنجامى خراپەكانتانى بۇ نەكردن؟

۹ وتيان: بەرى ۋە(اللہ)ى ترسىنەر ھاتە لامان بەلام ئىمە باۋەپان پى نەكردن وتمان خوا ھىچى نەناردو ۋ ئىۋە ھەروان لەناۋ سەرلىشىۋاۋىەكى زۆرگەۋەردا.

۱۰ وتيان: ئەگەر بمانبىستاپە ۋ زىرى خۇمان بەكار بھىناپە ۋ باش ھالى بونىاپە، ئىستا ئىمە لەناۋ يارانى ناۋ گلپەى ئاگردا نەدەبوين. بەئى: تاۋانباران كە لە دىنيادا گەمە بە باۋەپداران دەكەن ۋ بەسادەۋنەزانىان دادەنن ۋ خۇيان بە زىر دەزانن، لەۋىدا دان بەگىلى ۋ گەمژەپى خۇياندا دەنن بەلام تازە ئەۋئىعتىراف ۋ دان پىدا نانە ھىچ سودىكىان پى نادات.

۱۱ جا لەۋىدا دان بەگوناھەكانى خۇياندا دەنن، چونكە بەنوسراۋى ۋ بەۋىنەۋ بەتەسجىل گراۋى دەپخەنە رويان ۋ بىجگە لەدان پىدانان ھىچ چارەپەكى تریان نىە، ئەۋسا پىيان دەۋترىت: دوورى لە رەھمەتى خوا بۇ ئەۋانەى كە يارانى گلپەى ئاگرو ۋ دۇزەخىن.

۱۲ بىگومان ئەۋ كەسانەى كە لە پەنامەكىدا لە پەرۋەردگارى خۇيان دەترسن لىخۋشبون ۋ پاداشتى گەۋرەپان بۆھەپە لەلایەن پەرۋەردگارىانەۋە.

وَأَسِرُّوا قُلُوبَكُمْ وَأَنْجَحُوا أَبْصَارَكُمْ عَلَيْهِمُ إِذْ بَاتَ الصُّدُورُ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَمِ اتُّمِّنُّم مِّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ اتُّمِّنُّم مِّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِدٌ وَيَقْبِضُنَّ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصُبُّرُكَ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُ كُمُومَ الْأَمْسَاجِ رِزْقَهُ بَلْ لَحْوٌ فِي عَتَوٍ وَتَقْوَرٍ ﴿٢١﴾ أَمَّنْ يَمَسُّهُ الْكَفَّارُ عَلَى وُجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمَسُّهُ الْيُودُ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُهُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

﴿١٣﴾ نهوسا قسهكانتان بشارنهوه يان ناشكراى بكنه لهلاى الله يهكسانه و پيى دهمانيت، بيگومان نهو زانايه بهودى كه لهناو دلهكاندايه،

﴿١٤﴾ نايان دهگونجيت نهو كهسهى كه خوى دروستكهده نهزانيت بهودى كه دروستيكردوه؟ خو هر خويهتى وردبين و زور بهناگاه. وتراوه ﴿اللَّطِيفُ﴾ واته: نهو زاته كه ناگادارى به ههموشت ههيه و جا به حيكمهت و زانايه و لهسهرخوى بهريوهيان دهبات،

﴿١٥﴾ خوى نهو زاتهيه كه زهوى رام كردوه بو نيوه، جا به ههمو گوشه و كهنايكتدا بگهريپن و له روى نهو زاته بخون و گهرايهودش ههر بو لاي نهوه. ليبردا داوادمكات كه مروف جموجون بكات بو پهيداگردنى روى خوى، نهمه دوى تهوهكول نيه و دهپخاته پيش چاومانهوه كه ههر نهو زهويهى كه بهفرمانى پهرومردگار رام كراوه دهشتوانيت بيكات بهناميريك بو سزا دانى مروف،

﴿١٦﴾ نايان نيوه بى ترسن لهو زاتهى كه له سهه ناسماندايه كه بهناو زهويدا بتانباته خوارهوه، جا لهپردا زهوى

بلهرييت كه كهس هرياي هيج نهكهوييت؟ نهو جوره جونهخوارهوه بههوى لهريزنى زهويه زورجار رويداوه و لهمهولاش زياتر دهبيت، دهى بوچى شهومنده لاسارو بى گوين؟!

﴿١٧﴾ نايان نيوه بى ترسن لهو زاتهى كه لهسهه ناسماندايه كه بهرد بارانتان بكات، جا بهم زوانه دهمانن كه چون بوو ترساندن و سزاي من بوان. نهوسا چاوتان بهخوتان دهكهوى.

﴿١٨﴾ به حهقيقت نهوانه پيش نهوانيش باومريان نههينا، جا بزانه چون بو دوژمنايهتى من بويان و چيان بهسهه هات، بوچى نهمانهى نومتهى توش بير لهوانه ناكهنهوه لهو نهزانى و نهفاميه دهست بكيشنهوه؟!

﴿١٩﴾ نايان نهوان نابيين نهو بالتدانهى كه لهسههريانهوهن چون باليان پان دهكهنهوه و باش نهودش دهيلكينن بهخويانهوه، جگه له رحمان هيج كهسيكى تر رايان ناگريت به ناسمانهوه، بيگومان كه نهو بينهري ههمو شتيكهو هيجى لهپيش چاو ون نابيت.

﴿٢٠﴾ نايان جگه له رحمان كييه نهو كهسهى كه سههريازى نيوه بيت و يارمهتيتان بدات؟ بهراستى كهسيكى ترتان نيه، خوانهناسان ههميشه ههر لهناو لوت بهريزى و غهرايى خوياندان، جا لهراستيدا نهوان خهلهتاون و به هوى نهفامى خويانهوه لهراستى دورخراون.

﴿٢١﴾ نهگهر نهو روى لى گرتنهوه نهوه كييه كه روى نيوه بدات؟ هيجكهس نيه. بهلكو نهوان له سههركهشى و له دووركهوتنهوهدان و نايانهويت خوشبهخت بين.

﴿٢٢﴾ نايان نهو كهسهى بهسهه دهموچاويدا بپوات باشتر ريگا دهمانيت يان نهو كهسهى كه به ريك وييكى و راوهستاوى بهسهه ريگاي راستدا بپوات؟ نهمه وينه باومپردارو بپاومره كه لهم دنياى بهم شيون و لهدواروژيشدا ههروان، نههسى كورى ماليك دهليت: ﴿أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَيْفَ يُخْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ قَالَ أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرَّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمْسِيَهُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (متفق عليه) بيگومان بپاويك وتى نهى پيغهمبهري خوا خوانهناس

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهَذَا تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

٥٢

سُورَةُ الْقَاتِلَةِ

٦٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ت وَالْقَاتِلِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ لِمَنْ يَعْجُزُونَ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسُبْحِرُوا بِصُورٍ ﴿٥﴾ بِأَيْدِيكُمْ أَلْفُتُونَ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِيعُ الْمُكَذِبِينَ ﴿٨﴾ وَذُوا لَوْتٍ ذُنُوبُهُمْ قَدْ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَاتِلَةُ وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَافٍ مَهِينٍ ﴿٩﴾ هَازِلْ مَشَاءَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠﴾ مَتَاعٌ لَلْغَاوِرِ الْمُعْتَدِ أَيْمٍ ﴿١١﴾ عَثَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ﴿١٢﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٣﴾ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

ئوه بدمن خوا خوټان پرگار بکات، نهک هر ناواتان ئوه بیت که خواناسان دوحاری سزاببن ؟!

﴿٢٩﴾ بلی: ئه و خوټی رهمانه و باوهرمان بیی هیه و هر به و پشت دهبهستین، جا بهم زوانه دهمانن که کییه ئه و کهسهی له گومرایی ناشکرادایه و کییه که به خوشبهختی پاشهروژ دهگات.

﴿٣٠﴾ بلی: پیم بلین نهگهر ئه و ناوهی که سهرچاوهی ژیانته به ناخی زهویدا بجیته خوارهوه و هیچی بۆ سهرنهیهت، نهوسا کییه که ناوی ههلقولا و کانی ناوی بهتام و جاکتان لهناو ئه و خاکهدا بۆ دهمدهینیت؟ جگه له خوا کس نیه و کهسیش ناتوانیت قومه ناویکی بی خالک و خوټمان له و زهویدها بۆ دهمبهینیت، نهگهر خوا ناوهکان بهناخی زهویدا بباته خوارهوه. بیربکهنهوه و لهخوا برسنو له و ناموژگاریه بهنرخانهی سوود وهرگرن. وشه (صدر) سینگه و مهبهستی دله، نهمه بزانه بۆ ههمو شوینهکانی تری له م بابته، ناوبردنی شته بهناو جیگهکهیهوه/تسمیه الشیء باسم المحل).

چون بهسهر دم و چاویدا کوډهگریتهوه؟ همرموی: ئایا نهوکهسهی که لهدنیاا بهسهر هاجیدا دهیبات ناتوانیت لهروژی قیامهتدا بهسهر دم و چاویدا بیبات؟ پاداشت بهگویرهی کرداره نهوان لهدنیاا چاکیان بهخراب داناو و خرابیش بهچاک، جا لهویدا بۆ روشتن سهر و بن دهکرین تا ههر به بینینیان بناسرینهوه.

﴿٢٣﴾ بلی: خوټی ههر ئه و زاتهیه که ئیوهی له سهرهتاوه بهدییهناوه و گوټ و چاو و دلانی بۆ ئیوه داناو تا شت ببیستن و ببینن و لئی تیبگهن، بهلام ئیوه کهمتر سوپاسی خودا دهکن. ئه و نیعمهتانهی کهپیمان دراوه نهمانهتن و دهی بۆ بهحیهینانی فرمانهکانی پهروهردگار بهکاریان بهینین تا خودا لهخوټمان رازی بکهین، نهگینا خیانهتمان لهنهمانهت کردوه.

﴿٢٤﴾ بلی: ئه و خوټهتی که له م زهویدها دروستیکردون و سهر نهجامیش ههر بۆ لای ئه و کوډهگریتهوه.

﴿٢٥﴾ جا ئه و خوانهناسانه دهلین: نهگهر راست دهکن کهی ئه و ههرهشانهی که وتوتانه رودهدهن و کهی ئه و بهلینه دیته دی؟

﴿٢٦﴾ بلی: زانینی کاتی هاتنی ئه و ههرهشانه ههر لهلای خودایه و من ههر ترسینهریکی ناشکرام بۆ ئیوه. واته ناتوانم له و بارهوه هیچ بریاریک بدهم و نازانم کهی دیت.

﴿٢٧﴾ نهوسا که ئه و ههرهشهیان له نزیکهوه بیست، ئه و کاته روی خوا نهانسان رهش دهبیټ و دهوتریت نهمهیه ئه و شتهی که ئیوه باوهرتان پی نهدهکرد.

﴿٢٨﴾ بلی: پیشانم بدن بزاتم نهگهر خوا من و نهوهی لهگهلمدایه لهناوی ببات یان بهزدی پیماندا بیتهوه و لیمان ببوریت و سزامان نه دات نهوسا کی خوانهناسان له سزای بهژان دهپاریزیت؟ واته ئه ی بی باوهران که چاوهروانی مردنی من و باوهردان دهکن له مان یان نهمانی ئیمه، ئیوه ج سودیکتان دستدهکهوټ دها، بگهپینهوه بۆ ریگای راست و واز له کوهر بهینن، چونکه کهس ناتوانیت کافران لهسزای پهروهردگار بپاریزیت یان کهوابو ههولئ

سورتي قهلم که سورتي شهست و ههشتهمی قورئانه، له مهکهدا هاتوته خوارهوه، په نجاو دوو ئایه ته و سورتي (ن) یشی پئی دهوتریت. لهو سورته تانهیه که له سهرمتای پیغه مبهرایه تی پیغه مبه رمانه وه و دابه زیوه. و تراوه ئایه تی چل و چوارو ئایه تی چل و ههشتی به ئایه تی "سهیف" نه سخ بونه ته وه. له سورتي پیشودا که باس له دهسه لاتی په رومردگارو له ناوچونی نیعمه ته کانی به هوئی ناسوپاسی بهنده کانی وه کرا، له سورته شدا به سهرهاتی خاوه ن بیستانانیک باس دهکات که به خیلی روی تیکردن و په رومردگاریان له بیرچو، جا په رومردگار نهو نیعمه مه تهی له ناوبردن، ههروهک له سورتي پیشودا به وشه ی: **إِنْ أَنْصَحَ مَأْوَدُ** ناماژه به وه دهکات که چونی ناوهکان به ناخی زمویدا له شهودا روده دات ههروهک له ناوچونی بیستانه که ی ئه مانه ی که له سورته دا باسیان دهکات له کاتی شهودا روی داوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

﴿ت﴾ لهو بیتانهیه که له سهرتای هه ندیک له سورته کانه وه هاتوه که ئه مه کو تاییا نه، زور به ی زانایانی ته فسر و تو یانه هه ر خوا خوئی ده زانیت مه به ستی چیه، هه ندیکیش مانایان کردوه، سویند به قه لم که یه که م دروستکراوی خو یه تی و سویند بهو دیرانه ی که دهینوسن ج تومارکردنی قه لم بیت له سهرتاوه بۆ هه مو ته قدیرات ج نوسینی فریشته کان بیت سه بارهت به کردارو رۆزی و ماوه ی ته مه نه کان یان هه ر نوسینیک بیت و هی هه ر که س بیت که به لگهی ژیری و لی زانی ئه م دروستکراوی خوا ی خاوه ن دهسه لاته. عوباده ی کوری سابت ده لیت بیستم له پیغه مبه روه و که هه رموی: { **إِنْ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ لَهُ أَكْتُبْ قَالَ رَبِّ وَمَاذَا أَكْتُبُ قَالَ أَكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ** / ابوداود، صححه الألبانی / بیگومان یه که م شتی که خوا دروستیکردوه قه لم بو، جا هه رموی: بنوسه وتی: ئه ی په رومردگارم ناماده م و چی بنوسم؟ هه رموی: نه ندازه کانی هه مو شتیک هه تا قیامهت دیت بنوسه {

﴿۲﴾ خوا سویند به قه لم و بهو نوسینانه ده خوات، که تو ئه ی محمد و به هوئی چاکه ی په رومردگارته وه شیت نیت.

﴿۳﴾ بیگومان بۆ تو پاداشتیکی نه بر او هه یه.

﴿۴﴾ جا بی شک تو له سه ر رهوشتیکی گه وره و به رزی که رهوشتیکی نهو قورئانه بو ه واته تو له سه ر ئایینیکی گه ورهیت، هه روهکو دایکی باوه رداران عانی شه (خوا لی) پازی بیت) وتویه تی: { **خُلِقَ الْقُرْآنُ نَسْبًا وَنَحْبًا** / رهوشتی نهو قورئان بو ه } واته، نهو پیغه مبه ره و خوئی قورئانیک ی زیندوو بو ه.

﴿۵﴾ نهوسا به م زوانه تو ده بینیت و نه وانیش چاویان پئی ده که ویت جا نه وکاته ده زانن. ﴿۶﴾ که به کامتانه وه شیتی

هه یه. ﴿۷﴾ بیگومان په رومردگارته هه ر خوئی زانتره بهو که سه ی که له ریگای نهو لایداوه و هه ر خویشی زانتره بهو که سه ی که ریگای خو ش به ختی گرتووته بهر، تو پیغه مبه ری نهو زاتهیت و له تانه و ته شهرو هسه ی پر وپوچی نهوان دلته نگو ناو می د مه به خو الله و بی ئاگانیه لهوان.

﴿۸﴾ نهوسا به گو یی بی باوه ران مه که که داوات لیده که ن عه یبو عاری خواکانیان و پر وپوچی ئاینه کایان باس نه که یهت و بی دهنگ بیت تازیاتر رسوا نه بن.

﴿۹﴾ نهوان زوریان پیخو شه که تو له گه ل نهواندا بگونجییت و له سه ر هه ندی له وه ی که نهوان باوه ریان پئی هه یه له گه لیا ندا ریک بکه ویت یان لای که م بی دهنگ بیت له سه ری، جا نه وانیش نه وکاته خو یان شل ده که نه وه و هه ول ده دن که له گه لئا دا بگونجین، واته نهوانه ماندوو هه راسانن له پیرۆزی و جموجو ئی راستی که به هه مو شیوه یه ک دزایه تیان کردوه ، به لام زوری نه بر دوه به سه ریا ندا شکا وه ته وه و بینو یانه که ده سکه و تیکیان نه بو ه، چونکه خوا خو ی یار مه تی ئایینی خو ی ده دات و هه می شه که سانی چالاک و گیان فیدا و نه به زی بۆ دروست ده کات و

دهبیٔ به سپیړیک له بهر دم ته وژی نه قامی و
 خاونه ناسی و بی به ندوباریدا که له لای نه وان نه مه شتیکی
 چاکه و پیشکه وتنه و بی ناگان له و دی که نه مانه قهوانه
 کونه رزیوه کانی سهر دم می نه قامین و له سر دستي
 پیغه مبه ران و پیاو چاکان به هه زاران جار گوړ کراون، به لام
 شهیتان و دارو دهسته که ی هه میسه نه و مردود زیندو
 ده که نه و ده به پوشاکتیکی نوئ دایده پوښن و مروقه ساده و
 ساویلکه کانی پی فربو دده دن و به شتیکی پیروزی سهر دم
 کاویژی ده که نه و ده دیمانه ویت که هه لگری نه م په یامه
 خاوییه هیورو شل بکه نه و ده تا نه وانیش و چانیلک بدن و
 په رو بالیکی زیاتر بؤ خویان دروست بکه، جا خوا
 ده فهرمویت:

۱۰ نه که ی به گوئی هیج سویند خوریکی سوک بکه یت.
 ۱۱ که هه میسه خه ریکی عه یب و عار دروستکردنه بؤ
 خاوانسان، هه میسه خه ریکی دوو زمانیه.

۱۲ زور ریگره له چاکه و ده ستریزیکره، زورگوناهبارد.
 ۱۳ وشکی دلږقه پاش نه و هه مو وده سفه ناشیرینه نش
 زوله و خوی سه پاندوه به سر نه و بنه مالهدا، تا خوی به و
 بنه چه یه که به درو خوی سه پاندوه به سه ریاندا پله و ناوی
 خوی به رز بکاته و ده.

۱۴ نه و دزایه تی هشی له بهر نه و ده یه چونکه خاوه نی مال و
 کورانه و به وانه له خوی بایبوه و خوی بی نیاز ده زانیٔ.

۱۵ هر کاتی که نیشانه کانی نیمه ی به سه ردا بخوینریت و ده
 له باتی بیر کردنه و ده سودوهر گرتن ده لیت: داستانه پرو
 بوجه کانی پیشینانه.

۱۶ نیمه ش به م زوانه مؤرک دهنین به لوتیدا (لیرده)
 وینه ی نه و به دکاردی و ده که ده رکه دهنک پیشانداوه، چونکه
 نه و خرتومی هه یه (لوتی دریز) به راستی مروقه ده بیٔ له
 خوا بترسیت، چونکه هر که سیک دزایه تی خواو پیغه مبه ر
 و به رنامه که ی بکات و له سنور تیپه ریت، به دلنیا ییه و ده
 نه و که سه خوا ثابروی ده بات هه روه که له م سهر دم هه یه
 جه ندین که سی ناوامان دی و بینیمان جیان به سه ر هات و

سَسْمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ۱۱ اِنَّا بَلَوْتَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَحْصَبَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْبَمُوا
 لَيْصَرُ مِنْهَا مُصْبِحِينَ ۱۷ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۱۸ نَطَافَ عَلَيَّاطِافٍ مِنْ رَبِّكَ
 وَهَرَّ نَابَهُونَ ۱۹ فَاصْبَحْتَ كَالصَّرِيمِ ۲۰ فَنَادَا مُصْبِحِينَ ۲۱ اَنْ
 اَعْدُوا عَلَيَّ حَرْبَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ ۲۲ فَاطْلُقُوا وَهَرَّ يَخْفَتُونَ ۲۳
 اَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۲۴ وَعَدَا عَلَيَّ حَرْبَ قَدِيرِينَ ۲۵ فَلَمَّا
 رَاوْهَا قَالُوا اِنَّا لَصَالُونَ ۲۶ بَلْ عَنَّ حَرْمُومُونَ ۲۷ قَالَا اَوْسَطُكُمْ اَلْزَافِلُ
 لَكُمُ لَوْلَا سَيْحُونَ ۲۸ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۲۹ فَاَقْبَلَ
 بَعْضُهُمْ عَلَيَّ بَعْضٍ يَتَلَومُونَ ۳۰ قَالُوا يَا رَبَّنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۳۱ عَسَى
 رَبَّنَا اَنْ يَبْدِلَ اَحْبَابًا مِنْهَا اِنَّا اِلَيْ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۳۲ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَلَّكَ
 الْآخِرَةُ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۳۳ اِنْ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ
 ۳۴ اَفَنَجْعَلُ الْمُتَسَلِّينَ كَالْمُتْرَمِلِينَ ۳۵ مَا لَكُمُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۳۶ اَمْ
 لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۳۷ اِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا غَيْرُؤُنَ ۳۸ اَمْ لَكُمْ اٰيَاتُنُ
 عَلَيَّا بَلِّغْهُ اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ اِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ۳۹ سَلِّمُوا اَيْهُمْ
 بِذَلِكَ رَعِيمٌ ۴۰ اَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَاْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ اِنْ كَانُوا صٰدِقِينَ ۴۱
 يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۴۲

چون هه رله دنیا دا الله عز و جل سزای گالته پیکه ری خوی
 به سه ردادان، له راستیدا نه و ده شتیکی زور که مه سزای گه وره
 له دواوژدا ده بیٔ، خوا ده فهرموئ: به دلنیا ییه و ده پیش
 هاتنی سزای گه وره تر سزای دنیا یان پیده چیژین به لگو له
 خراپه و تاوان بکه رینه و ده . سه جده ۲۱ .

۱۷ بیگومان نیمه نه و انمان تافیکر ده و ده به بی بارانی و
 قات و قری هه روه کو چون خاوه نی نه و باخچه یه مان
 تافیکر ده و ده کاتی که سویندیان خوارد که نه و باخه یان
 به یانی زو و بؤ خویان بچن و به شی که سی لی نه دن.

۱۸ و (انشاء الله) یشیان نه کرد. ۱۹ نه و سا که نه وان هه
 له خه و دا بوون له لایه ن په روه ر دگار ته و ده به لایه ک دای
 به سه ر نه و باخه و دا سوتان دی. ۲۰ جا هه روه کو چه رمی
 ره شی لی کرد. ۲۱ جا به یانی که له خه و هه ستان بانگی
 یه کتر یان کرد.

۲۲ که به یه کتر یان وت: نه گه ر ده تانه ویت میوه ی خوتان
 بچن و که سی پیتان نه زانیٔ ده ی بابهم به یانیه زوه بکه نه
 سه ر باخه که تان.

۳۳ جا ئەوان رۇيشتىن و لەنيوان خۇياندا بەچپە قەسيان دەکرد.

۳۴ دەيان وت: نابى ھىچ ھەزارىك ئەمرۆ پىتان بزانىتو بىتە ناو ئەم باخەوۋە با خۇمان شتىكى زۇرمان بەرکەوئىت.

۳۵ بەيانى زوو رۇين و پىيان وابو كە دەتوانن بەرگرى قەقىر لەو باخە بکەن تاهەموى ھەر بۇ خۇيان بىت.

۳۶ جا لەكاتىكدا كە ئەو باخەيان بىنى كە ھەموى سووتاوۋە ھىچ شىنايىيەكى تىدا نەماۋە ھەموى رەش بوئەتەۋە ،كە لە باخ ناكات وتيان: بەراستى ئىمە رىگامان ھەلەكردەۋە. پاش وردىبونەۋەدەك زانىان راست ھاتون ھەر ئەمەيە باخەكەيان كە واى بەسەرھاتوۋە.

۳۷ وتيان: نەخىر رىمان لى ون نەبۈە بەلگو نائومىدو بەش براوين.

۳۸ باشتىن كەسيان وتى: ئەى من پىم نەوتن ئىۋە تەسبىحات بکەن و اللہ بە بى عەيبو بى نياز بزانن و لەو ھەلۋىستە نارىك دور لە رەۋشتى خوا بەرستايەتى پەشيمان بىنەۋە.

۳۹ وتيان: پاك و بى عەيبە پەرۋەردگارمان، بىگومان ئىمەين ستەمكار.

۴۰ جا لەسەر ئەۋەلۋىستە خراپەيان ھەندىكىان رۋوى گازندە و سەزەنشتيان لە ھەندىكىان كەرد.

۴۱ وتيان: واى بۇ ئىمە بىگومان كە ئىمە ناخەقىمان كەد كە ئەو بىرپارەمان دا كەبەشى ھەزاران نەدەين و بەرھەمەكەى ھەموى ھەر بۇ خۇمان بىت.

۴۲ نزىكە بەھۋى پەشيمان بونەۋەمان پەرۋەردگارمان چاكتەر لەم باخەمان پى بدات، بىگومان ئىمە ھەر رومان لە پەرۋەردگارى خۇمانە. دەللىن ئەمانە خەلگى شارى زەرەۋان لە شەش كىلۋەمەترى سەنەادا بوون، ھەندىك دەللىن:

خەلگى ھەبەشە بوون ، كە باوكيان ئەو باخچەيەى بۇ بەجى ھىشتىبون و خاۋەنى پەراۋ بون، بەشىۋەيەكى جوان باوكيان لەو باخە رەفتاى دەكرد، بەشىكى لەناۋ باخەكەدا بۇ كەسانىك كە بەناۋىدا ھاتوچۇ بکەن تا سودى لى ۋەرگرن و بەشى سالىكى مال و مندالى خۇى لى ھەلەدەگرت و باقى دەدا بە قەقىرو كەمدەستان، پاش خۇى مندالەكانى وتيان: باوكمان نەزان بوە شتى واى كەردەۋە بەشى قەقىرو كەمدەستانى داۋە ، ئىمە ئەو بەشە نادەين تا خۇمان سودى زياترمان دەستكەوئىت، بەلام خوا بەدزى بۇچونەكەى خۇيان سزى دان و بە ناگرى قودرەتى خۇى ئەو باخەى سوتاند بەشپراۋونائومىدى كەردن نەخۇيان و نە خەلك لەو باخچەيە ،جگە لە ئەمان و نائومىدى و مالۋىرانى كورەكانى سوودىكى تريان نەبەرد.

۳۳ ھەر ئاۋەھايە سزى خودا بۇ ستەمكاران و بى رحمان، بىگومان ئەگەر ئەۋانە بزانن سزى رۇزى دۋاى لەمەش گەۋرەترە، پاش باسى سزى تاوانباران جا پەرۋەردگار باسى پارىزكاران دەكات و دەقەرمۋى:

۳۴ بىگومان بۇ پارىزكاران لەلای پەرۋەردگارى خۇيان باخچەگەلى نازو نىعمەت ھەيە نە لەناۋدەجىتۈنە خراپ دەپىت و نە لىيشيان قەدەغە دەكرىت.

۳۵ ئايا ئىمە مۇسلمانان وەكو تاوانباران دادەننەين؟ وەكو يەك حىسابيان بۇ دەكەين؟ نەخىر.

۳۶ جىتانەۋ چۇن ئاۋا بىرپارىك دەدەن كەئىمە چاك و خراپ وەك يەك تەماشاكەين؟!

۳۷ ئەۋە باس مەكە، ئايا ئىۋە پەراۋىكتان ھەيە كە بىخۋىننەۋە لەناۋايدا ئەۋە نوسرابىت ،

۳۸ كە بىگومان ئىۋە جىتان دەۋىت لەم دنيادا ئاۋا ھەلۋىرن و ئەۋە دنياش ھەر بە ئارەۋى ئىۋە بىت؟

۳۹ ئەۋەش ۋاز لى بىنە، ئايا بۇ ئىۋە ھەيە لەسەر ئىمە پەيمانىكى بتەۋ كە ھەتا قىامەت كە وتىپىتمان بىگومان بۇ

ئىۋە ھەيە ئەو بىرپارەي كە دەيدەن؟ واتە، ھەرخوتان خاۋەنى بىرپارن و كەس قەسە لە قەسە تاندا نەكات؟

۴۰ دەي پىرسىيارىان ئى بىكە بزانە كامىيان بەو ئەر كە ھەلدەستىت و ئەو قەسانەيان بۇ دەباتە سەر؟

۴۱ ئەو ەش واز ئى بىنە، ئايا ھاۋبە شانىكىيان لەلای خوا ھەيە كە ئەو دەي مەبەستى ئەوانىيەت واپان بۇبكات؟ ئەگەر راست دەكەن و ھەيانە دەبا بىيەنن.

۴۲ جا اللہ كاتىك قەرموى بۇ پارىزكاران باخچەيان و نازو نىعمەت ھەيە، ئەو ە رۇشن دەكاتە ە كە كەي ئەو شتە بەنرخە دەبىيەت و دەفەرموىت؛ ئەو رۇژدەيە كە لاق پرووت دەكرىت ،واتە؛ رۇژى قىيامەت و ئەو روداۋە گرینگانەي ئەو كاتە لە بومە لەرزەكان و تاقىكرەننە ەكان و ئەو كارەسات و بەلا گەورانەي كە لەو كاتەدا پەيدادەبن ،جا ئەو كاتە بانگ دەكرىن بۇ سوجدە دوورودەكان ناتوانن سوجدە ببەن. لە قەرمودەي سەحىچدا ھاتو ە كە ئەو سەعیدى خدرى دەلتىت؛ لە پىغەمبەر ەو ﷺ بىستەم كە دەيفەرمو: {يَكْشِفُ رُبُّنَا عَنْ سَاقِبِهِ فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ، وَيَقْبَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ فِي الدُّنْيَا رِيَاءً وَسَمْعَةً فَيَذْهَبُ لَيْسَ يَسْجُدُ فَيَعُوذُ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدًا/ پەرورەدگارمان قاچى خۇي (كەچونىەتەيەكەي ناديارەو بەوشىۋەيە كە شايانى ئەو زاتەيە) دەرەدخات ، ئەو كاتە ھەمو پياو و ژنىكى باۋەردار سوجدە دەبەن بۇ اللہ، دەمىننە ەو ئەو كەسەي كە لە دنيادا نوپۇز كەرنەكەي تەنھا بۇ خۇپشاندان و ناو و شۆرەت بو ە ، جا ئەو كاتىك دەبەۋىت سوجدە ببات پىشتى دەبىت بەيەك تەختە و ناتوانىت سوجدە ببات}.

۴۳ جاۋشۇرەن و دوچارى سەركىزى بوون و بە حەقىقەت ئەوانە لە دنيادا كە ساغ و سەلامەت بون بانگ كران بۇ سوجدە بردن و نوپۇز كەرن بەلام گوييان بەو بانگەۋازە راستەقىنە نەدا. واتە؛ ئەمرو شەرەمەندەو سەرشۇرەن، ئەمەش بەلگەي سۆزى خودايە بۇ بەندەكانى پىش دوچارىونيان بە تەنگ و چەلەمە رىگايان بۇ رەن دەكاتە ەو حەقىقەتەي سەرئەنجاميان بۇ باس دەكات ، تا بەلگو بىرىكەنە ەو بەو سەرئەنجامە خراپە گرفتار نەبن،

خَمِصَةَ أَصْرُهُمْ رَمَقَهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الشُّجُورِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٣٩﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٣﴾ فَأَصْبَرَ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٤﴾ لَوْلَا أَنْ تَدْرِكُهُ نِصْفَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٥﴾ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَنْ يَسْمَعُوا أَلْذِكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴿٤٧﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

۵۲

سُورَةُ الْقَلَمِ

۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْخَافَقَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَزْوَاجُ مَا الْخَافَقَةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَحْنِينًا آتَاَهُمْ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

بەلام زۆربەي پەپرەي راستى ناكات و بەدواي راستيدا ناگەریت.

۴۴ ساتو وازم ئى بىنە بۇ ئەو كەسەي كە باۋەر بەم قورئانە ناكات ھىۋاش ھىۋاش لىي دەگۆرپن تا دەيخەينە داۋەو بى ئەو دەي ھەست بە ھىچ بكات.

۴۵ جا ماۋەشىيان پى دەمدەم بىگومان كە فىلى من بەوان زور سەخت و ئالۇزەو لىي دەرباز نابن. (كىد - مكر) بە ماناي ئەنجامدانى كارىكە لە پىشت پەردە ەو دەرەق بە كەسك كە خۇي نەزانى ھەتا دەكەۋىتە ناو داۋەكەۋە، لە دنيادا ئەو كەسانەي ئەو دەكەن لە ترسا پىۋىستيان بەو كارە ھەيە، بەلام خوا زۆربەي سزاو تۆلەكانى ھەر ئاۋايە ، چونكە كەس نازانىت خودا چى دەكات تا بەلا كە دادەبەزىت نەك ئەمە لە ترسا بىت، بەلگو لەبەر شارۋەيى كارەكەيەو شىۋەي (مەكر يان - كىد - يان حىلە) ەي ھەيە لەبەر شىۋەيەكەيەتى ، بۇيە ئەو كارانەي اللہ بەو ناۋە باسكراۋە ئەگىنا اللہ لە كەس ناترسىت و ھىچ شتىكىش

۸ جا ئايا تۆكەسەڭ دەبىئىت لەوان كە مابىئەتە؟
نەخىر.

۹ ڧىرەئونو ئەوانەى بېش ئەوېشو خەلكى شاره
سەروېنكراوېكانىش تاوانيان كىرد.

۱۰ جا نافرمانى پېغەمبەرى پەرورەدگارى خۇيانيان
كىرد ، ئەوسا خۇ تۆلەى ئى كىردنەو بە تۆلەكىردنەوېهەكى
سەختو دەردناك.

۱۱ كاتىك كەناو ئەوندە زۆربو لە بگاردانەما ئىمە
ئىوېمان لەو كەشتىيە گەورەدا ھەلگىرت، مەبەست باپىرانى
ئىمەيەو كەشتى نوح پېغەمبەرە.

۱۲ تا بۇ ئىوې بېئىت بە وانەيەكە لەو گۆچكەنەى كە
ھەستىيارن بىزىنگىتەوېخۇيان لەورەوشتە ناپەسەندەى
ئەوان بېارېزن. ۱۳ ئەوسا ھەر كاتىك يەكجار ڧووكرا بە
كەلەشاخداو سەرەتەى كارەسات دەستى پىكرد.

۱۴ جا زەوى پانكرىيەوې چىپاكەن وردو رېزال كران.

۱۵ ئىنجا رووداوكە لەو رۆژەدا روودەدات بەئى بەراستى
كارەساتە ج كارەساتىك، زەوى وەكو چەرم رادەكېشرىتو
چىپاكەن وردو رېزال دەبن.

۱۶ جا ئاسمانىش لەت دەبىت ، ئەوسا ئەو ئاسمانە بتەو
و مەككەمە لەو رۆژەدا لاوازو ڧشۆل دەبىت.

۱۷ جا ڧرىشتەكان لە ھەمو لايەكى ئەو ئاسمانەوېندو
تەختى پەرورەدگارە لەسەر ئەوانەيەو ھەشت ڧرىشتە يان
ھەشت بەش لەو رۆژەدا ھەلىانگرتو. لەپېغەمبەرەو
ھاتو ۛ كەڧەرەمويەتى: { أَذِنَ لِي أَنْ أَخَذْتُ عَنْ مَلِكٍ مِنْ
مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ إِنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ
مَسِيرَةٌ سَبْعٌ مِائَةً عَامًا / ابوداود، صححه الألبانى / ماوېم پىدراو كە
باسى ڧرىشتەيەك لەڧرىشتەكان لەوانەى كەھەلگىرى
ەمرشەن بىكەم كە بەراستى لەنىوان نەرمە گۆيى ھەتا شانى
حەو سەد سال رىگايە. }

وَجَاءَ بِرَعُونَ وَمَنْ قَبْلَهُ، وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْغَابِطَةِ ۝۹ فَعَصَا رَسُولُ
رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ۝۱۰ إِنَّا لَنَاطِقَاتُ الْمَاءِ حَمَلَتُكُمُ فِي الْغَابِرَةِ
۝۱۱ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِبَاءَ آذُنٍ وَعِيَةٍ ۝۱۲ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
نَفْخَةً وَاحِدَةً ۝۱۳ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝۱۴
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝۱۵ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَيْ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
۝۱۶ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَجُمِلَ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مُنْبِيَةٌ
۝۱۷ يَوْمَئِذٍ تَعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝۱۸ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى
كُنْبَهُ، يَتَّبِعُهُ، يَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ أَكُنْبِيَةِ ۝۱۹ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ
حَسَابِيَةٍ ۝۲۰ تَهْوِي عِشَّةً رَاضِيَةٍ ۝۲۱ فِي حِجَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۲۲
قُطِفُوا فِيهَا دَانِيَةً ۝۲۳ كُلُّوا وَأَشْرَبُوا هَيْسًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْخَالِيَةِ ۝۲۴ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كُنْبَهُ، يَتَّبِعُهُ، يَقُولُ نِلَيْتَنِي لِرَأْوَتِ كُنْبِيَةِ
۝۲۵ وَلَوْلَا دَرُ مَا حَسَابِيَةٍ ۝۲۶ يَلْتَمِسُ أَكُنْبِ الْقَاضِيَةِ ۝۲۷ مَا أَغْنَى
عَنِّي مَالِي ۝۲۸ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةِ ۝۲۹ خُذُوهُ فَعَلُوهُ ۝۳۰ لَوْلَا حِجْمُ
صَلْوَةٍ ۝۳۱ تُرْفَى سِلْسِلَةً دَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝۳۲ إِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝۳۳ وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۝۳۴

۱۸ ئەو رۆژە ئىوې دىننە مەيدانەوېو رادەنوېنرىن بۇ
حىسابو ھىچ شتىكى شاروې ئىوې ناشاردىتەوېو ھەموى
ئاشكرا دەبىت. جا كارەسات ھەيە لەو كارەساتە گەورەو
سەختو شەرمەزارى ھىنەرە گەورەتر بىت؟

۱۹ ئەوسا ئەو كەسەى كە بەدەستى راستى نامەى
كىردارەكانى پى بدىت جالەخۇشياندا ھاوار دەكاتو
دەلئىت: بگىرنو بېخوئىننەو نامەى كىردارەكانەم.

۲۰ بىگومان مەن دىنباوم كە دەگەم بە حىسابى خۇم
بۆيە باش خۇم بۇ ماندو كىرد.

۲۱ جا خوايش دەڧەرەمۆ: جا ئەو كەسە لەناو ژيانىكدايە
كە ژيانىكى خۇشو ھىچ ناخۇشەيەكى تىدانىە بۆى .

۲۲ لەناو باخچەيەكدايە كە جىگاو كۆشك درەختانى
ھەمويان بەرزىن.

۲۳ كە ھىشوى ميوەى ئەو باخچەيە ھەرچەند بەرزىش
بىت نىزىك دەبىتەوېو بۇ خاوەنەكەى.

۲۴ جا پىيان دەوترىت بىخۇنەوېو نۆشى گىانتان بىت
بەھوى ئەو ئىشە باشانەى كە دەستپىشخەرىتان كىردبو بۆى

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حِسْمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشِيلِينَ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ
لَا الْخَافِضُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أَقْبِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَأْتُمُونُ ﴿٤١﴾
وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ
فَقَوْلٌ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَالِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
بِمَنَ الْوَيْتِ ﴿٤٦﴾ فَمَا يَكْفُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَنِيزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ مَكِيدِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَلْحَسْرَةُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

٧٠ سورة المجادلة ٤٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ (١) لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ (٢) مِنْ
لِلَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ (٣) تَنْزِيلُ الْمَائِكَةِ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ (٤) فَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا (٥)
إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا (٦) وَفَرَنَهُ قَرِيبًا (٧) يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ (٨) وَلَا يَنْتَبِلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا (٩)

لهو زمانه‌ی دنیادا که رؤیست. پیغمبر ﷺ دهفهرموی:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَنْشُرُهُ فَيَقُولُ تَعْرِفُ
 ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا فَيَقُولُ نَعَمْ أَيْ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ
 بِدُؤْبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا
 وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ خَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ
 وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ / البحاری/ بیگومان که ﷻ
 له باومردارم وه نزیك ده بیته وه ئینجا بالی دمخیته سهری و
 دایده پوشتیت نه وس دهفهرموی: نایا فلان گوناخت دمزانى؟
 نایا فلان گوناخت دمزانى؟ جا یه ژئ: به لئ نه ی
 په رومردگارم، هه تاواى لئ دهکات که دان به گوناخی خویدا
 بنیت، ئیتر پیى وایه تازه له ناوچوه، ﷻ دهفهرموی: له دنیادا
 بۆم شاردیته وه وه مپووش لیت خووش دهم جا نامه ی
 چاکه کانى پیدهدریت به لام بۆ خوا نه ناس و دوورو نه وس
 شایه ته کان له بارمیهانه وه ده ئین: نا نه وانه درویان به دم
 په رومردگارى خو یانه وه کردوه، هۆخه ئکینه ناگادارین،
 له عهنتی خوا له سته مکاران}.

جا ئهو كەسەي كه نامەي كردارەكانى به دەستى
چەپى پيڤەرديت (ئەوەندە شەرەمندە دەييت و سزاي
لەبەرچاو ديارە) دەئييت: خۆزگە نامەي كردارم پي
نەدرايه.

۲۶) حیسابی خۇمۇم ھەر نەزانیبايە. ۲۷) خۆزگە ئەم
مردنەم بۇ ھەمیشە بوۋايەو زىندوۋ نەبوۋمايەۋە.

۲۸ ماڻه ڪم هيچ سوودي پئي نه ڏاڻام.

دەسلەلات و ھېزم لەناوچوو. ئینجا خوا بە فریشتەى

بہرپرس دھفہ رموی: بیگرن، جا زنجیریکن۔

پاشان بیخه نه ناو دۆزه خه وه.

پاشان له‌ناو زنجیریکی هفتا‌گه‌زیدا زنجیری‌که‌ن، جا به‌لک‌ن‌شیکه‌ن.

بیگومان نهو باوهری به خوای گه وره نه بود.

۲۶) خوخه لکیشی هه ئه ناوه له سه ره خوار دن به که مه ده ستان.

۳۵ ئەوسا لەمرۆژدە لەم شوینەدا دۆستیکی دڵسۆزی نیه.

۳۶ و دخۆ جگه له خوین و کیمی بۆگه نیوی دۆزدخیان
هیچ خورادنیکی تری نیه.

۳۷ کہ جگہ لے تاوانباران کہس نہوہ ناخواتهوه.

سويند به و همو نيشانه و به لکه گرنگانه ی که
دهيپين.

۳۹ وە سوۋىند بەۋەدەش كە نايبىنن.

٤٠ بیگومان که نه و هورنانه هسهی نیرواویکی بهرپزه و
له بهر و دگاریه وه پیی گه یسته.

جا نه وه نه ڦسه ي شاعيره، كه م باور دهين.

۴۲ وہ نہ قسمی فالجیہ، کہم ہر دہکے نہ وہ۔

سورەتى مەعارىج كە سورەتى ھەفتاھەمى قورئانە ،
بەككۈى دەنگ لە مەكەدا ھاتوتە خوارەو، چلو چوار
ئايەتە، سورەتى ﴿سَالِّ سَالِّ﴾ یشى پى دەوترىت. ھەفتاۋ
ھەشتەمىن سورەتە بەگۈيرەى دابەزىن و لە پاش سورەتى
"الحاقە" وپىش سورەتى "البأ" دابەزىو.

بەناۋى ﷲ ى زۆر بەسۆزو بىنپىھايەت مېھرىبان

۱) داۋاكەرىك داۋاى ھاتنى سزای کرد. ۲) كە ئەو
سزايە بە بىگومان رۇدەدات بۆ خوانەناسان و ھىج
كەسىكىش ناتوانىت رىگای ھاتنى بگرىت.

۳) چونكە ئەو سزايە لەلايەن خۋاى خاۋەنى

پەلەكانەۋەيە. ۴) فرىشتەكان و جبرئىل يان گىيانى
باۋەرداران بەرز دەكەنەۋە بۇلاى ئەو جىگای كە فرمانيان
پىدا دەدرىت لە رۆژىكدا كە بە ئەندازەى پەنجا ھەزار
سالە.

۵) جا تۆ خۆت بگرە لەسەر بانگەوازو ئىش و ئازارى
دىن دوژمنان بە خۆگرتنىكى جوان.

۶) بىگومان ئەۋان ئەو سزايە بە دوور دەزانن.

۷) خۆ ئىمە بە نىزىكى دەبىنين.

۸) رۆژى ھاتنى ئەۋسزايە ئەو رۆژەكە ئاسمان ۋەكو
زىۋى تواۋەى ئى دىت.

۹) جا چىپكان ۋەكو خورى شىكراۋەى رەنگاۋ رەنگى ئى

دىت، فشۆل و سوكنو با بەملاۋبەۋ لادا دەيانفرىنى. جا
ئەو كاتە ئەۋەندە سەختە كەس ناپەررژىتە سەر كەس
ۋەك دەفەرمۈى:

۱۰) ھىج دۇستىكى نىزىك ھەۋالى خزم و دۇستىكى نىزىكى
خۆى ناپرسىت.

۱۱) بە يەكتر پىشان دەدرىن، تاۋانبار ئاۋاتە خۋازە
بۆئەۋەى لە سزای ئەو رۆژە خۆى رزگارى بىت لەجىياتى
كۈرەكانى.

۴۳) بەلكو ئەم قورئانە لەلايەن پەرۋەردگارى جىھانپانەۋە
رەۋانە كراۋە.

۴۴) ئەگەر ھەندى ھسەى بەدەم ئىمەۋە بگردايە.

۴۵) بىگومان زۆر بەتۈندى دەمانگرت.

۴۶) پاشان رەگى دلمان دەبچرى ۋەدەمانكۈشت. ۋاتە نابىت
باۋەردار ھىج گومانىكى ھەبىت لە راستى و دروستى و يەك
سەرچاۋەيى ئەم قورئانەداۋ ھىج كەسىك جگە لە ﷲ لەم
پەيامەدا جگە لە گەياندى بە دروستى ھىچى ترى
بەدەست نى، چونكە ھەر كەسىك خۆى لەم پەيامەدا
تىھەلقورتىنىت خودا تۆلەى ئى دەكاتەۋەۋ بە درۆيشى
دەخاتەۋە.

۴۷) ئەۋسا ھىچكام لەئىۋەيش ناتوانى رىى لى بگرىت.

۴۸) جا بىگومان ئەو قورئانە پەندو ئامۇزگارى
بىرھىنەرەۋەيە بۆ پارىزكاران (قورئان بۆ ھەمو كەس ۋايە
، بەلام ھەر ئەۋان سودى ئى ۋەردەگرن بۆيە ھەندى جار
دەفەرمۈى، بۆ پارىزكاران، بۆ باۋەرداران).

۴۹) خۆ بىگومان ئىمە دەزانن كە لەناۋ ئىۋەدايە
كەسانىك كە باۋەى بەم قورئانە ناكەن. ۋاتە بزائن كە
شتمان ئى ناشاردىتەۋە و بى ئاگای ھەئس ۋەكەۋتەكان نىن.

۵۰) جا بىگومان كە ئەو قورئانە داخو خەمىكە بۆ
خوانەناسان. چونكە لە قىامەتدا پەشىمان دەبنەۋە بەلام
بى سوۋدە.

۵۱) سا بىگومان كە ئەو قورئانە راستىيەكى ۋايە كە ھىج
گومانى تىدانى، جا خوانەناسان پىيان خۆش بىت يان
ناخۆشبىت راستى ھەر ئەۋەيە.

۵۲) دەسا تۆش پاكى و بىگەردى بۆ ناۋى پەرۋەردگارى
گەۋرەى خۆت بلىۋ لە تەسبىحاتى بى ئاگا مەبە بلى :
بىگەردە ئەو پەرۋەردگارە گەۋرەيەى كە ئەم قورئانە
گەۋرەۋ بەرىزەى رەۋانە كىردە .

يُضَرُّوهُمْ يُؤَدُّ الْمَجْرِمُ لُوِيقْتَدَى مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَيْنِيهِ ۝
وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝ وَفَصَّلَتِ أَلْفَى تَوْبَةٍ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝ كَلَّا إِنَّمَا لَطَفُ ۝ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى ۝ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرَ وُفُوقَ ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ رَوَّعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا
الْأَصْلِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِوَعْدِ اللَّهِ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنْ أَتَيْنَ وَرَاءَ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاعِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لَأَمَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۝
وَالَّذِينَ هُمْ بِعَهْدَتِهِمْ قَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝
أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ أَتَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝

ببه‌خشه و مهی ژمیرد ، نهوسا خواش له‌سهر تۆ دهی
ژمیریت و مه‌یخه‌ره کیسه‌وه خوالیت ده‌خاته کیسه‌وه {
۱۱} بیگومان که مروژ به هه‌لوعی دروستکراوه، نینجا
مانای هه‌لوعمان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رمویت:
۱۲} (هه‌لوع نه‌و که‌سه‌یه) که ههر کاتیک هه‌ستی ناخۆشی
یان زیان بکات زۆر بی تاقه‌ته‌و خۆی ناگریت ههر ناخ و
داخیه‌تی. ۱۳} جا ههر کاتیکیش که مائی ده‌سته‌که‌ویت
نایبه‌خشیت و مال په‌رسته. ۱۴} بیجگه له‌وانه‌ی که
نوێژخوینن
۱۵} نه‌وانه‌ی به هه‌میشه‌یی له‌سهر نوێژدکانیان سوورن و
نایقه‌وتینن.
۱۶} وه بیجگه له‌و که‌سانه‌ی که له‌ناو سه‌روه‌ت و سامانیاندا
به‌شیکی دیاری هه‌یه.
۱۷} بۆ خه‌لکانی داواکارو بی به‌ش.

۱۸} وه ژنه‌که‌ی و براکه‌ی.
۱۹} وه نه‌و به‌شه‌ی له تیره‌که‌ی که نه‌ویان په‌ناده‌دا.
۲۰} وه نه‌وه‌ی له‌سهر زه‌ویدا‌یه ههر هه‌موی بدات پاشان
نه‌و رزگار بیت، الله ده‌فه‌رموئ:
۲۱} هه‌رگیز شتی و نابیت و که‌س له بارمه‌ته‌ی که‌سدا
وه‌رناگریت، بیگومان نه‌مه بلێسه‌ی ناگره.
۲۲} که پیستی سه‌رو هه‌مو نه‌ندامه‌کانی له‌شی داده‌رنئ
(به‌لام خوا نایکوژیت به‌لکو‌دیسان بۆی چاک ده‌کاته‌وه‌و
ههر به‌و شیوه‌یه سزا ده‌دریت).
۲۳} نه‌و ناگره بانگ ده‌کاته نه‌و که‌سانه که له ترسا
به‌شتیان تی‌کردوه‌و لێی نزیک نابنه‌وه (هه‌روه‌کو چۆن له
دنیا‌دا به‌شتیان له نایین ده‌کرد).
۲۴} نه‌و که‌سه‌ی که ههر سه‌روه‌ت و سامانی کۆ ده‌کرده‌وه‌و
له‌ناو کیسه‌دا دا‌یده‌ناو ما‌فی ماف‌دارانی ئی نه‌ده‌دا. پی‌غه‌مه‌به‌ر
{ أَنفَقِي وَلَا تُخْصِي } به‌نه‌سمای کچی نه‌بهبه‌کری فه‌رمو:
فِيْخْصِي اللّٰهُ عَلَيْكَ وَلَا تُوعِي فَيُوعِي اللّٰهُ عَلَيْكَ / مغز عله‌

۳۳ ۋە بېجگە لەۋ كەسانەى كە شايەتى راستەقىنە دەدەن و نايشارنەۋە راستى چۆن بېت وا دەلئىن.

۳۴ ۋە بېجگە لەۋ كەسانەى كە چاودىرى نويزەكانيان دەكەن و لەكاتى ديارى خۇيانداۋ بە رېك وپىكى ئەنجاميان دەدەن، لە سەرەتاي ئەم ۋەسەفانەۋە بە نويز دەستى بېكردو لە كۆتايىيەكانىيەۋە دووبارە گەراۋەتەۋە سەر نويز كە بەلگەى گەورەى و بەنرخى و پېر خىرو بەرەكەتى نويزە بۆ بەندەكانى خودا، كە پەيوەندى بەندەىيە بە خوداى خۇى و جىگاي رازو نيازىيەتى لەگەل پەرورەدگارى جىهانىيانداۋ ھۇى نارامى دل و لەشى مروقى خواناسى راستەقىنەىيە و كۆلەكەى ئايىنە و ھەر كەس نويز نەكات ئايىنى روخاندەۋە، جا دەبېت چاودىروانى سزايەكى چۆن بكات بۆ خۇى، بەلئى ئەم دە ۋەسەفە لېرەدا ھاتون ھەر كەسك بىيانبارىزىت ئەۋە باۋەردارىكى راستەقىنەىيە و بەھەشت بۆ ئەۋە.

۳۵ ئەۋانە لەناۋ باخچەكاندان كە رېز لېگىراۋن و بە چەندىن چۆر لە خۇشى و لەزەت و كەيف و سەيراندان. دەسا بەخششى خوداى گەروەۋە مېھرىبان، عافىيەت بېت لېتان ئەى خاۋەن باۋەردان.

۳۶ ئىنجا ئەۋە جىيە و چىيان دەست دەكەۋىت ئەۋە خوانەناسانە كە بەپەلە دىن بۆ لات و مل ھەلدەبېر و بۆت دەروانن بە گالتەكردنەۋە.

۳۷ ئەۋسا دەستە دەستە لەلەى راست و لەلەى چەپەۋە بلاۋەى لېدەكەن و دەلئىن: ئەۋ پياۋە چى وت؟

۳۸ ئايا ھەمو كەسك لەۋان بەتەمايە كە بخىرئە ناۋ باخچەى نازو نىعمەتەۋە لەگەل ئەۋ ھەلۋىستە چەپەل و چەۋاشەكارىانەى كە سەبارت بە پېغەمبەر ﷺ و ئايىنى ئىسلام دەيكەن؟

۳۹ نەخىر شتى وانىيە، بېگومان ئىمە ئەۋانمان لەۋ شتە دروستكردۋە كە خۇيان دەزانن كە شەھۋەتى پياۋە شتىكى كەم ۋە قىزەۋنە، جا ئەۋ لەشە ئەگەر بە بەندايەتى پاك نەبېتەۋە بېگومان ناچېتە ناۋ بەھەشتەۋە، چونكە بەھەشت جىگاي پاكانە، جا ئەى مروقى تاۋانبارو بىرورا

فَلَا أَقِيمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَّمَ أَنْ تُدَلَّ خَيْرَاتُهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ مَخَصُوفًا وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِصُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ فَتَرْهَفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

۲۸

سُورَةُ نُوحٍ

۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا يُغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَأَنْتُمْ كَارِمُونَ ﴿٣﴾ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِن أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَهُ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعًا ﴿٧﴾ فِيءَآذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

خراپ تا نەمردوى كاتى ئەۋەت ھەيە بىرىكەيتەۋە بەرەد پەرورەدگارى خۆت بگەرىيەتەۋە، پەرورەدگارت بەسۆزو مېھرىبانە ئەم ھەلە لە دەست خۆت مەدەۋە فرىۋى جىگاۋ سەرۋەت و سامان و تەندروستى و شەيتان و نارەۋەكانى خۆت نەخۆيت، ھەمويان لە دەستت دەردەجىت و لېت جيا دەبنەۋە، ئىنجا خوا دەفەر مويىت:

۴۰ سويند بە پەرورەدگارى پۆژەھلاتەكان و پۆژناۋاكان (ھى مانگو خۆرو ئەستىرەكان) بېگومان كە ئىمە دەتوانىن،

۴۱ كە ئىۋە لەناۋ بېھىن و چاكتەر لە ئىۋە دروست بىكەين و رېگامان ئى ناگىرئىت.

۴۲ جا وازيان ئى بھىنە با ھەر خەرىكى شتى پېروچ بىن و گەمە بىكەن تا بەۋ پۆژمىيان دەگەن كە ھەردەشەيان لىكراۋە، جا ئەۋ كاتەيە كە لە خەۋى نەزانى و خۆخەلەتاندن خەبەريان دەبېتەۋە خۆ تازە يەخەيان گىراۋەۋە پزگارىيونيان نىيە.

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَنْبَغِلْ
لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
طِبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لَتَسْكُنُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمُ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مِنْ لَدُنِّي
مَالَهُ، وَوَلَدَهُ لَا تَحْسَارًا ۝ وَمَكْرُومًا كَبِيرًا ۝ وَقَالُوا
لَا تَذَرْنَا يَا إِلَهَتَكَ وَلَا نَذَرْنُ وَدَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسِرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَبِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝
مِمَّا حَاطَتْ عَلَيْهِمْ أَغْرُقُوا فَأَدْخَلْوْا أَرَارًا فَلَمْ يُجِدُوا فِيهِمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَفْسِدُوا عِيسَاءَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجَارًا
كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝

بن آخنوخ وهو إدريس بن يرد بن مهلايل بن أنوش بن قينان
بن شيس بن نادم" له . ثيبنوعه باس دهليت: { كَانَ بَيْنَ نُوحٍ وَ
آدَمَ عَشْرَةُ قُرُونٍ كُلُّهُمْ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْحَقِّ فَاحْتَلَفُوا فَبَعَثَ اللَّهُ
النَّبِيَّ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ اسْتَدْرَكَ الْحَاكِمُ، صَحْحُ الْإِسْلَامِ / نَبِيَّانِ نَادِمِ وَ
نُوحٍ (سهلامى خوايان لئيب) دهمده بوهو ههمويان لهسر
ريباريكي راست بوو، جا لهيهك ترازان نهوسا خوا پيغه مبهراى
رهوانه كرد كه مزده دهر و ترسينهر بن؟

بهناوى الله ى زور بهسوزو بينيهايهت ميهره بان

۱ بېگومان نيمه نوحمان نارد بو لای گهلهكهى كه تهواوى
خهلكى زهوى سهردهمى خوى بو(بيمان وت): كه ههمومهكهت
بترسينه و بيداريان بكهروهه پيش نهوى نهو سزا بهزانهيان بو
بيت.

۲ وتى: نهى گهلى خوم بېگومان من ترسينهريكي ناشكرام بو
نيوه.

۳ كهبيتان دهليتم: بهندايهتى خودا بكهن و لهو بترسو
بهپرهوى من بكهن.

۴ كه له گوناهاهكانتان چاوپوشى دهكات و دمتان هيليتيهوه تا
ماوهى دياريكراو ههر كاتيك نهو ماوه هات دواناخريت ، ناي
نهومتان بزنايهوه له نيشى چاك كوتايان نهكرديوه له خراب
دوور بكهوتنايهوه تا سزاي الله يهخهى نهگرتون، دياره نهو
گهلهى نوحيش ﷺ ههرهكو گهلهكانى تر بهگوئى نوحيان
ﷺ نهكردوه بويه لهلاى خوا شكاتى كردون.

۵ وتى: نهى پهروهرديگارم بېگومان من به شهو و به رور نهو
گهلهى خومم بهروو يهكتابهريستى و ترسان له خوا بانگ
كردود.

۶ بهلام نهو بانگهى من بويان جگه له زياتر
دووركهوتنهويان له يهكتابهريستى سوويكي ترى نهبوو بويان.

۷ جا بى شك ههر كاتيك كه من بانگم كردون بو نهوى
كه تو لييان ببوريت نهوان پهنجهى خويان دهخته ناو
گوچكهكانيان و به پوشاكهكانيان سهرى خويان دادهپوشى
تا نه هسمم ببيستن و نه چاويان پيم بكهويت و زياتر
لهسر خراپه و بت پهريستى سووردهبون و خويان له ناست
راستى وخواپهريستيدا زور به زلگرت ج خوزلگرتنيك.

۱۳ نهو روروى كه له ههبرهكانياندا بهپهله دينهدهر
ههرهكو نهوى بو لاي شتانيكى ديارى برورن بهپهله
نهوهكو له دهستان دهر بچيت.

۱۴ چاو شورن كه دوجارى دهسته پاچهيى و سهرشورى
بوون نهوه نهروزميهكه له دنياىا بهلنيرابو بهلام نهوان
باوهريان پيى نهبو و ا پيى گهيشتن.

۷۱ سورهتى نوح ﷺ ۲۸

سورهتى نوح كه سورهتى هفتاويهكه مى هورثانه ، له مهكهدا
هاتوته خواروده، بيست و هشت نايهته، وتراوه بهگوئيهى
دابهزين هفتاو سيههمين سورهته كه پاش سورهتى " النخل " و
پيش سورهتى " الطور " دابهزيوه.

له چلو سئ شوئى هورثاندا ناوى پيغه مبهير نوح ﷺ هاتوه
كه سئ شويان لهم سورتهدايه، نهو سورهته له سهرمتادا باس
له پيغه مبهير نوح ﷺ دهكات، له دواى نهوى كه مروث
ههمويان خواپهريست بون و لهسر بيروبوچونى نادم ، پاش
تيههريونى جهندين سده خهلك كهه كهم روى له لادان و شيرك
كرد جا نهو كاته پهروهرديگار يهكهه نيرراوى خوى رهوانهكرد
بو مروث كه نوح ﷺ بو كه وتراوه كورى "لامك بن مهتوشلخ

۸ پاشان به دىنگى بهرزو به ئاشكرا بانگم كردن، بهلام سوودى نهبو.

۹ پاشان هم هم نام بانگم به شيوى ئاشكراو به شيوى زور نهينى پى گهيانندن.

۱۰ جا پيم وتن له بهروردگارتان داواى ليبوردين بكن بىگومان نهو زور ليبوردميه لهسر نهو تاوانانهى كه بهندهكانى دىكه.

۱۱ كه نهو له ئاسمانهوه ناوى زورتان بۆ رهوانهدهكات.

۱۲ نهوسا سامانيكى زورو كورانتان پى دمدات و باخاتو جوگهيانى ئاوتان بۆ دابين دهكات، واته: به داواى ليبوردين كردن له خوا، خوا دمرگاكان خيى ئاسمان و زهويتان ئى دهكاتوهوه له بهروبومهكانى بهليشاو دهخونهوهوه دهتاكات به خاوهنى سامان و كورانى زور، نهمه بهشيوى جوانكردن و تهماع خستنهبر بانگ كراون، پاشان هرهشهيان ئى دهكات و دهفرمويت:

۱۳ چيه نهوهى كهئيوهى نهوهنده نهزانكردوه كه له گهورهپى و دمسهلاتى خودا ناترسن؟!

۱۴ له حالىكدا كه ئيوهى به چهند هوناغىك دروستكردوه له ئاويكى قيزهون، پارچهپهك خويى مهيوو پارچه گوشتىك و ئيسقان و داپوشينى ئيسقان بهگوشت و مندالى و ههرزمكاري و پياوى تهواو پيرى و پاشان مراندىن يان كهنهفتى و پاشان ههرمراندىن بهلام تونهى مروقه له هيچكام لهم هوناغانهده به هوش نهپهپتهوهوه لهو خودا زاناو دمسهلاتداره گهورهپه نهترسيت، دمبيت چاوهروانى چۆن باشهروژىك بۆ خوت بكهيت؟

۱۵ ئايا ئيوه نابيين كه خوا چۆن نهو كهوت ئاسمانهى لهسهرپهك دروستكردوه؟

۱۶ نهوسا مانگى تيدا داناوه بۆ رونكردنهوهوه خوريشى كردوه به چراپهك بۆ روشنكردنهوهى هم بونهوهره، نهمانه هموى بۆ خزمهتكردنى مروقه بهلام مروقه زور سپلهو نمهك نهناسه.

۱۷ خو ههر خودايه كه ئيوهى له زهوى سهوز كرد به سهوزكردن.

۱۸ پاشان دمتانگيرپتهوه بۆ ناوى و دمريشان دههينپتهوه به دهرهينان له ناوى و زيندوتان دمكاتوهوه بۆ حيسابو پاداشت.

۱۹ خو خوا نهو زاتهپه كه زهوى بۆ راختستون.

۲۰ كه تييدا هاتوچۆ بكن به ريگا پان و بهرينهكانيدا به هممو گوشه و كهنارمكانيدا. نهمانه هموى ناموزگارى نوح ﷺ بو بۆ گهلهكهى، بهلكو له خوا بترسن و له بتهپرستى و خراپهكارى دمست بكيشنهوه، كه هم بانگهوازهى نوح ﷺ نوسهدهو پهنا سالى خاياندوه، بهلام نهوان ههر دژايهتيان كردوه نوحيش ﷺ همموچوره شيوازيكى بهكارهيناهو بۆيان، بهلكو بهپهككيان نهوگهلهى لهسزاي خوا رزگار بكات بهلام نهوان تا دههات زياتر ليى دور دمكهوتنهوه.

۲۱ نوح ﷺ وتى: نهى بهروردگارم بىگومان نهوانه فرمانى منيان شكاندوه و پهپرهوى كهسيك دمكهن كه جگه له زيان نه مال و نه فهرزمندى بۆ زياد نهكردون.

۲۲ نهوسا فيليان كرد به فيلكردنىكى گهوره به نازاردانى نوح ﷺ و پهپرهوانى و بهدروختنهوهى پهيامهكهى خواو ههئنانى نهزان و نهقامهكان دژى نهو پيغهميميره ﷺ.

۲۳ جا وتيان (بهگوپى مهكهن) واز له بهندايهتى (وهده) و (سواع) و (يغوس) و (يغوق) و (نهر) مههينن. نهمانه پياوچاكانى نهو گهلهى له ئادهمهوه تا نوح بون كاتيك كهمردىن شهيتان واى خسته ناو دليانهوه كه له شويى كورو كۆبونوهوياندا ويتهى نهوانه دروست بكن بهناو خويانهوه، نهوانيش واينكرد، جا نهوانه نهپرستران تا نهو كاتهى كه خهلكى نهوسهردمه مردن و خهلكى سهردمى پاش نهوان زانيارى تريان جگه لهوهى ريزيان ليبرگن و بهرزيان بنرخينن نهبو، نهوهبو كه كم بهرستنيان و بهندايهتيان بۆ نهو پهپكهرايه دهكرد، بۆيه ئاينى ئيسلام ههر شتيك سهرنهجامى مروقه بهرهو خراپه ببات ههر له سهرهتاوه قهدهغهى دمكات و دهكو: قهبرو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْكِرْ لِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبْنَا مَا تُحَدِّثُ صَبِيحَهُ وَلَا لَيْلَهُ ۝٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝٤ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝٧ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَثِمَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهْبًا ۝٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن يَسْمِعْ بَلَّغْنَا مَجْدَهُ لِنَبْلُوهُ أَفَأَنصَدًا ۝٩ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝١٠ وَأَنَّا مَالِمَا الْفَصْلُحُونَ وَصَادُوا ذَٰلِكَ كُنَّا طَارِفِينَ ۝١١ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجَزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۝١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَىٰ أَمْتًا بِهِ ۝١٣ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْأَفُ بِحَسَا وَلَا رَهَقًا ۝١٤

وینه و ههیکه لی گه وره و پیاوچاکان ، چونکه زور نابات نه وانه دهرکرتن به خواو له لایهن مرؤفه وه به ندایه تیان بؤ دهرکرت، چونکه مرؤفه له ناخی خویدیدا ههست دهکات به وهی که شتانیک ههن له توانای نه ودا نین جا نه گهر خوا ی به چاکی نه ناسی روو له دارو بنچک و قهبری پیاوچاک و ههیکه له و نه مانه دهکات و لیان دهپاریته وه، که له راستیدا نه وه به ندایه تیه و شیرکه و بت بهرستیه و هه مو کرداریکی چاکی مرؤفه له ناوده بات که به داخه وه نه م سهرده مهی نیمهش به توندی گهراوته وه بؤ هه مان بت بهرستی و قهبری پیاوچاکان بینای گه وره رازاوهی له سهر دروست دهرکرت و نه فامه کانی نه م گه له به ده وریدا ده خولینه وه و ته وافی دهکهن و ماچی دهکهن و داوای شیفا و منالی لی دهکهن و هوربانی بؤ دهکهن که نه و کارانه و مسفی الله یه به و مردوانه ی ددهن و مالی خو یان و یران دهکهن و پیاو چاکانیش گرفتاری لی پرسینه وهی الله به دهکهن، خوا پرسیار له عیسا دهکات چؤن پرسیار له وان ناکات؟.

٢٨ جا نوح علیه السلام له دریزهی سکا لکهیدا ده لیت: به راستی خه لکیکی زوریان گومرا کردوه ،دهی تویش نهی بهر و مردگار سته مکاران جگه له گومرای شتیکی زیاتریان پی مهده.

٢٩ ههر له بهر تا وانه کانیان نه وان به ناو خنکیران ، نه وسا خرا نه ناو ناگره وه، جا بیجگه له خوا هیچ یارمه تیدریکی تریان دهست نه که هوت و خوایش به ده میانه وه نه هات، له سورتهی (هود) دا چهند گو شه یه کی نه م داستانه به نرخه بهرونی باس کراوه.

٣٠ جا نوح علیه السلام پاش نه وهی که له لایهنی بهر و مردگار وه پی راگه یه نرا که نیر نه وگه لهت باوهرت پی ناکهن، وتی: نهی بهر و مردگارم هیچ کهس له م خاونه ناسانه له سهر زهوی دا مه هیله ره وه و هه مویان له ناوبه.

٣١ چونکه بیگومان ههروکو خوت به منت راگه یانده نه گهر وازیان لی بهینیت بهنده کانت گومرا دهکهن و بیجگه له مندالی خراپه کارو سپله که سی تریان لی پهیدا نابیت.

٣٢ نهی بهر و مردگار لی م خوشبه و له دایکیشم له و باوهرداریش که له ناو مالی مندایه و له پیاوان و ئا فرمتانی باوهردار و سته مکارانیش جگه له ناو بردنایان هیچ شتیکی تریان له گه لدا مه که نه له دنیا داو نه له دواوژدا .

سورتهی جین که سورتهی حهفتا و دووه می قورئانه، له مه که دا هاتوته خواره وه، بیست و ههشت نایه ته و به سورتهی ﴿قُلْ أُوحِيَ﴾ یش ناو دهریت، و تراوه به گویره ی دابه زین سورتهی چل هه مه و پاش سورتهی (الأعراف) و پیش (یس) دابه زیوه.

ئیب نو عه باس ده لیت: شهیتانه کانی جنو که پیش هاتنی پیغه مبه ر سهرده که وتن بؤ ناسمان بؤ هه وال زانین، جا له ناکا و ینگایان لی گیرا و هاتنه وه و تیان: شتیکی و امان بینوه ، ئینجا و تیان: به هه مو لایه کی دنیا دا بگه رین بیگومان شتیک رویدا وه، نه وسا بلا و میان لیکرد، نه وهی که به ره و توها مه رویشتن رویان کرده لای پیغه مبه ر که له (به تنونه خله) دا بو بؤ یاره کانی نو یزی به یانی دهرکو

قورئانی دەخویند وتیان: لەبەر ئەمەیه ریگامان ئی گیراود، گەپانەوود و تیان: قورئانیکی سەیرمان بیست .جا خوا سورەتی (الجن) ی ناردە خواروود بۆ پیغەمبەرمان ﷺ / البخاری/ که لەم سورەتەدا هەندیک لە قەسەکانی ئەوانی بۆ باسکردوود دەفرموی:

بەناوی ﷻ ی زۆر بەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

① ئە ی محمد بلی: بە من گەیشتوود که چەند کەسیک لە جنۆکە گوپی لەمن گرتوود (لەکاتی قورئان خویندەم)دا جا وتویانە بیگومان ئیمە قورئانیکی سەیرمان بیست.

② که رینمای دەکات بۆ ریگای راست جا ئیمەیش باوهرمان پیکردو بە راستمان زانی و ئیتر هەرگیز هیچ کەسیک ناکەین بە هاوڕەبەشی خوا.

③ جا بیشک بەرزە دەسەلاتی پەرورەدگارمان، نە ژنی هەیه و نە منداڵ.

④ جا بیگومان نەفامەکانمان لە دژی خودا قەسە پرۆپووجیان دەکرد، کەگواپە خوا پیووستی بە واسیتە هەیه و ژنی هەیه و کۆری هەیه و کچی هەیه و شتی لەو قەبیلە و قوماشە بێ نرخ و سووکانه کە ﷻ پالکوبی نیازە لەو پیرایو قەسە پرۆپووجانە.

⑤ جا بیگومان ئیمە وامان دەزانی کە مروڤ و جنۆکە هیچ درۆیه ک بەدەم خواوە ناکەن.

⑥ سا بیگومان پیاوانیک لە مروڤ بون کە بە پیاوانیک لە جنۆکە پەنایان دەگرت ، جا بەم کارەیان زیاتر دزایەتی نایینیان دەکردو سەرکەشتەر دەبون. دابی عەرەب وابو هەرات رییان لەشوینیک دەکەوت بۆئەوێ کە لە زەرەر و زانی جنۆکەکان لە ئەماندا بن دەیان گوت: ئەو ئیمە خۆمان خستە ئەمانی گەورە جنۆکەکانی ئەم ناوچەیه، تا بەم شیوێه جنۆکەکان ئازاریان نەدەن بەلام جنۆکەکان زۆرتر دەیان ترساندن و زیاتر سەریان لی تیک دەدان، یان دەگونجیت مەبەست ئەو بێت بەم پەناگرتەنی ئینسانەکان بە جنۆکەکان وای دەکرد کە جنۆکەکان زۆرتر لەخو بایی ببو و گوناھو تاوانی زۆرتر بکەن. کەوابو ئەم

ئایەتە ئەمە دەسەلینیت کە هەم جنۆکەکان دەتوانن کاریگەریان هەبیت لەسەر مروڤ و هەم بەپیچەوانەیشەوود.

⑦ جا بیگومان ئەوانیش گومانیان دەکرد هەرودک ئیوود گومانتان هەبو کە هەرگیز خودا هیچ کەسیک رەوانە ناکات و کەس نابیتە پیغەمبەر ، یان پیاوانی وابو خوا کەس زیندو ناکاتوود هەرودک ئیوود واتان دەزانی.

⑧ ئەوسا بیگومان ئیمە دەگەیشتینە ئاسمان بۆ وەرگرتنی دەنگوباس ، بەلام هەر زوو بێنیمان پاسەوانیک بەهێزو بلۆسکی ئاگرین هەمو ئاسمانیان پرکردوود ماوود بۆ گوگرتن و وەرگرتنی دەنگوباسەکان بە ئیمە نادەن.

⑨ ئەوسا بیگومان ئیمە دادەنیشتن لە ئاسمان لە جینگا دانیشتنەکانی گوگرتندا جا ئیستا هەر کەسیک گوئ بگرت بلۆسکی ئاگری بۆ دیت و ناتوانیت لەو شوێنانەدا دانیشیت و گوئ بگرت.

⑩ جا بەراستی ئیمە تێ نەگەیشتن ئایا بەم ریگری ئیمەیه لەزانیی دەنگوباسی ئاسمان مەبەست خراپەکردنە لەگەڵ خەلکی زەویدا یان مەبەستی پەرورەدگاریان چاکەو خوشیە بۆیان؟ لەپیش هاتنی پیغەمبەرمان ﷺ جنۆکەکان دەیاننوانی لە ئاسمان نزیک ببەوودو قەسە لە فریشتەکان وەرگرن و ببیننەوود بۆ فالحیەکان و ئەوانیش بەو قسانە خەلکیان فریوودەدا ، بەلام بە هاتنی پیغەمبەرمان ﷺ ئەو درەگایە داخرا لە فالحیەکان و جنۆکەکان ناتوانن بچنە ئەو جینگایانەو کە لەپیشدا دەچون و ئیتر لەوێو شتیکی وایان دەست ناکەوین، بەم شیوێه فالحیان بازاریان بەرەو کەساسی دارمان هات ، ئەمە خزمەت و خیریکی گەورەیه کە ﷻ لەگەڵ ئومەتی پیغەمبەرمان ﷺ کردوێهتی.

⑪ جا بیگومان لەناو ئیمەدا پیاوانی چاک هەیه، هەیانە وانیه یان باوهردارو چاک نیه یان هەر باوهرداریش نیه خاوەنی چەندین ریگا و ریازی جیا جیاين.

⑫ جا بیگومان ئیمە یەقینمان بو کە هەرگیز لە دەست ﷻ دەرناچین و ناتوانین رابکەین و خۆمانی لی رزگار بکەین، هەرچی بکەین لەژێر دەسەلات و هیزی خودای زاناو داناین. ⑬ جا بێ درۆ ئیمە کاتیک رینمایمان بیست

وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْفَاسِقِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا لِحَبَّتِهِمْ حَطَبًا
 وَالْوُاسِقُونَ عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا سَفِينَتُهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لَنَقْبَنَّهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ
 مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِن أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ
 مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
 رَسُولَتِ رَبِّهِمْ وَاحْطِ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصِ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

باوهرمان پیکرد ، سا همر کهس باوهر بهینیت به
 پهرووردگاری نهوسا نهو کهسه با نهترسیت نه له
 کهمکردنهوئی چاکهکانیو نه له ستهم لی کردن ، الله
 دادپهروهره به زیانی هیچ بندهیهکی خوئی رازی نیهو
 چاکهکانیشی بهلای کهمهوه به ده بهرانبهه بؤ ههژمار
 ددکات.

﴿١٥﴾ خو بیگومان لهناو نیمهدا هم موسلمانو هم
 ستهمکار ههیه نهوسا ههر کهسیک موسلمان بیت جا
 نهوانه ریگای راستو چاکیان بینیهوتهوه، سهر
 نهنجامیشیان خوشیو بهههشتی ههتاههتاییه.

﴿١٦﴾ وه نهوانهیش که ستهمکارن نهوسا نهوانیش
 سوتهمهنیوداری ناگری دۆزهخن.

﴿١٧﴾ جا بیگومان نهگهر لهسهر نهو ریگه راسته
 بهردهوامین بهدلنیاپیهوه بهلشایو تیر ناویان دهکین،
 یان نهگهر لهسهر نهو ریبازه ههلهی خوئیان بهردهوام بن
 تیرناویان دهکینو منتهمان پییان نیه زور نابات دینهوه
 بهردهستمان بؤ حیساب. ﴿١٧﴾ بهو ناوه زورو بهروبوهمی

نهو ناوه تاقیان دهکینهوه ، جا نهو کهسهی که پشتی له
 یادی پهرووردگاری خوئی کرد، الله سزای سهختی بهسهردا
 ددهات.

﴿١٨﴾ نهوسا بیگومان مزگهوتهکان مولکی خودان ، جا
 بهندایهتی جگه له الله بؤ کهسیکی تر نهکهن لهو
 مزگهوتانهداو نهو شوینانه تایبته بکهنهوه بؤ
 بهندایهتیو یادی پهرووردگار . نهمه کاتیک دابهزی
 کهگاورو جولهکهکان لهناو مزگهوتهکانیاندو خهلیکی مهکه
 لهناو بهیتدا سی سهدو شهست بتیان دانابو و له غهیری
 الله دهپارانهوه، جا الله ههرهشهی لیکردن، خوئی نیستایش
 لهناو مالهکانی الله دا دادهنیشو خهریکی شیرکی
 تهریقتهو حیزبایهتینو بیریان لهلای خاوهنی
 راستهقینهی مزگهوت نیهو ههریهکهیان غهیهتی نهوی
 تریان دهکات ، بهلکو زورجاریش بیلان بؤ یهکتری
 دادهنیش؟! بیربکهنهوه، بزنان که چند دوورن لهو
 خودایهی که دهفهرمویت: ﴿برواداران ههر برای یهکترن
 جا ناشتهوایی بکهن لهنیوان براکانتداو لهخوا بترسن
 بهلکو رهمتمان پی بکریت﴾ حوجورت/ده. بهوه له خوئان
 غهرا مهبن که پله یان پاره یان ناویکتان ههیه ههموی
 نهمانهتهو لیئان ودردهگریتهوه نهمانه ههمویان دواپیان
 دیتو به روتوقوتی لهناو گۆر دهنرین، وهلامی کی براوو
 خوشکتانن ناماده بکهن ههی سهرگهرم به خوشیو لهزدهتی
 ژیانهوه، جا بزانه که مزگهوهتیش نادابی تایبتهتی خوئی
 ههیه بؤنمونه پیغهمهبرمان ﴿دهفهرموئی﴾: ﴿إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ
 يَبِيعُ أَوْ يَتَّبِعُ فِي الْمَسْجِدِ فَقُولُوا لَا أَرْبَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ وَإِذَا
 رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ الصَّلَاةَ فَقُولُوا لَا أَدَىٰ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ (الدارمی،
 صححه الألبانی) ههرکاتی دیتان کهسیک دهفروشی یان دهکریت
 لهمزگهوتدا نهوسا نیوهش بلین: خوا بازرگانیهکهت
 سودبهخش نهکات، وههر کاتیک دیتان کهسیک
 لهمزگهوتدا ههوال برسی ون بویهک دهکات نهوسا نیوهش
 بلین: خوا نهیداتهوهپیئت نهی کهی دروسته و چۆن
 ناترسیت کهدانشی لهمالی الله داوخهریکی بلاوکردنهوهی
 دژی ناینی خوابیت؟خهریکی چهواشه کردنی روئهی
 موسلمان بیتو بهناوی ناینیهوموسلمانان پارچه پارچه

بكهيت و له بهر پله و پارو ناو و شورەت له گهل باوهرداردا
دوژمن بيت و له گهل بى باوهراندا دوست؟!

۱۹ خۇ بېگومان كاتيك كه بندهى الله محمد ﷺ هه ئسا بۆ
نويز كردن جنوكه كان به پهلە نه وەندە له سەر شانیه وە
بهرو سەر دانىشتن وەكو يەك پارچەى لىهاتبو، يان كاتيك
نەم بندهى خودايه دەستى دايه بانگه وازى ئىسلام مروڤ و
جنوكه هەر هەمويان هەولئى ئەوەيان دا كه ئەم نوره
بكوژينهوه ، به لام پهرومردگار نورى خوى سەرخست
به سەر نه يارو دژمنانيدا. له ئينبو عەباسه وه هاتوه كه
وتويه تى: { قَوْلَ الْجَنِّ لِقَوْمِهِمْ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا
يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا قَالْ لَمَّا رَأَوْهُ يَصْلَى وَأَصْحَابُهُ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ
فَيَسْجُدُونَ سُجُودَهُ قَالْ تَعَجَّبُوا مِنْ طَوَاعِيَةِ أَصْحَابِهِ لَهُ قَالُوا
لِقَوْمِهِمْ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا / ابو داود،

صححه الألباني/ قسهى جنوكه كان بۆ گه له كهيان ئەمەبو و كاتى
ئەو بندهيه هه ئسا بۆ نويز هەمويان كۆبونەوه له سەرى
نزىك بو بىن به يەك پارچە له سەرى و تى: كاتى كه دىيان
خوى و يارەكانى نويز دەكەن كه نويز دەكەن وەكو ئەو و
سوحده دەبن وەكو ئەو، و تى: سەريان سورما
له و گوپرايه ئيهى يارەكانى بۆى و به گه له كهيان و تى: { لَمَّا قَامَ
عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا / له كاتى كدا
ئەو بندهيه هه ئسا نويزى كردن نىك بو وەك كۆپارهى
حوشتر له سەريه وه كۆبينه وه واته: ئەو بنده گوپرايه ئى بون
هەر كه سەيان دەيوست زياتر لى نىك ببیتە وه، ئينو
عەباس ئەمەيشى هەر به قسهى جنوكه كان داناوه.

۲۰ ئەى محمد ﷺ بلى: من هەر پهرومردگار ى خۆم
دەپەرستم و هيج كه سيك ناكەم به هاو به شى.

۲۱ ئەى محمد ﷺ بلى: بېگومان من خاوەنى هيج زيان و
سودىك نيم بۆ ئيوه، زيان و سوود هەر به دەست الله يه،
ئيتر تاكهى دنيا په رستان خه لك ده خه له تين بۆ ئەو دى
سوودىكى چاك له نه زانان و مرگرن پييان ده لىن: هاوار
له م و له و بكەن دىن به هانانانە وه و مەرامتان بۆ حاسل
دەكەن هەى دىن فرۆشان به دنيا دلىابن كه دنيايستان
دەروات و دىنيستان، به سه واز له و دەستېرى و عوام
خه له تاندنه هه لگرن و ته ماشاى قورشان بكەن، پيغه مبه ر

نەتوانيت نه زيان و نه سوود به خه لك بگه يه نيت نهى
كام شيخ و كام ئىمام و ئىمامزاده له و به ريزترو به تواناترن
كه ئەم مافه له الله بستين بۆ خويان؟! ئينجا زياتر ئەم
باسەمان بۆ رۆشن دەكاته وه و دەقه رمويت:

۲۲ ئەى محمد ﷺ بلى: ئەگەر دژايه تى الله بكم هەرگيز
كەس نيه له تۆلهى ئەو بمپاريزيت و هەرگيز جگه له و
هيج په نايه كى ترم نيه، دى ئيتر نازانم دىن فرۆشان
كيان بينيوته وه له و پيغه مبه ره ﷺ پايه به ريزترو
هاوشانى الله بيت و بتوانيت هەر كه سيك نارموزى لى بيت
په ناي بدات و له سەر پردى سيرات دەستى بگريت و ماوه به
مەئمو رينى الله نه دات به سزادانى؟! گەر به ئەندازەى
زەرپه ك دىنت هەبیت ئەم چەند ئايه ته به سه بۆ
وازهيان له و خه لك خه له تاندنه به ناوى دینه وه.

۲۳ ئەو تەنها گه يه نه ريكه له لايەن خودا وه گه يه نه رى
په يامه كه يه تى و هەر كه سيكيش دژايه تى خودا و
پيغه مبه ره كهى بكات ئەوسا بېگومان ئاگرى دۆزه خى بۆ
هه يه، تييدا دەميينه وه هەتا هەتايه،

۲۴ تا ئەو كاتهى كه ئەو دى به ئينيان پى دراوه ديتە
به رچاويان ، ئەوسا دەزانن كى يارمه تيدە رى لاواز ترو له
ژماريشدا كه مته ر.

۲۵ ئەى محمد ﷺ بلى: من نازانم ئەو به ئينهى كه الله به
ئيوه داوه نزيكه يان پهرومردگارم ماوهمه كى دريژى بۆ
داناوه. ۲۶ زانه رى هەمو ناديارەكانه و هيج كه سيكيشى
به سەر نه ئينه كانى خويدا ئاگادار ناكات.

۲۷ مەگەر بۆ كه سيك كه لى پازى بيت له نيردراوه كانى
ئەوسا ئەو يش له به رده ميه وه و له پشتيه وه پاسه وانى بۆ
دادەنيت تا نه كەس له وه وه شتيك بزانييت و نه كه سيكيش
بتوانيت زيادوكه مى لى بكات ، واته: په يامه كهى بى
غەل و غەش بى ئەو دى كه س پيى بزانييت پيى ده گات.

۲۸ هەتا بزانييت و بۆ خه لكى دەرپخت كه به راستى ئەوانه
به ته واولى به بى كەم و زياد سپارده كانى پهرومردگارى
خويانيان گه ياندوه و ئەو گەمارۆى ئەو دى داوه كه له لای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْمُرْجَمُ ۚ قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَلْيَسِّرْ ۚ أَوْ أَنْفِصْ مِنْهُ قَلِيلًا
 ۚ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۚ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 تَقِيلًا ۚ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۚ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْعًا وَطِيلًا ۚ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَنَتَّلِ إِلَيْهِ تَتِيلًا ۚ
 رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۚ وَأَصْبِرْ
 عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۚ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ۚ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۚ
 وَطَعَامًا ذَا غَضَصٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۚ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
 وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَهِيلًا ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
 عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۚ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
 فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۚ فَنُكِّفْ تَنْفُوعًا إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
 الْوِلْدَانَ شِيبًا ۚ السَّمَاءُ مِنْفُطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۚ
 إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۚ

نهاندا ههیه و هیچ شتیکیان له زانستی نه و دهرناچیت و هه مو شتیکیشی ژماردوه.

لهلای رافه کاران له سهر فاعل (لَعَلَّه) ناریکی ههیه و ئیمه له سهر نه و رایه مانامان کردوه که بۆ خوا بگه پیتوه نه گهرچی دهگونجیت فاعیله که ی (پیغه مبهرم) یان ههر پیغه مبهریک، یان جبرئیل یان شهیتان یان بئ باوهران بیت. والله أعلم).

سورته موزمهیل که سورته حهفتاو سئ هه می قورانه، له مه کهدا هاتوته خوارو، هه نديک وتویانه که ئایه تی ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ...﴾ له مه دینه دا هاتوته خوارو و بیست ئایه ته. به گویره دابه زین دووهم سورته و پاش (المدر) و پیش (القلم) دابه زیوه به لام هه نديکی تر بییان وایه پاش (المدر) سورته (القلم) دابه زیوه ئینجا ئهم سورته دابه زیوه له سهر ئهم رایه سورته سئ هه مه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

۱) نهی نه و که سهی که خوتت داپوشیوه. پیغه مبهرم کاتیک و محی بۆ هات و گه رایه وه ماله وه و له زرگری و فهرموی: دامپوشن، خوایش به و وشه جوانه دهیدوینیت و پاشان پیتی دهفه رموی:

۲) شه و ههسته وه بۆ به نندایه تیگردن، مه گهر که میک له شه و نه بیت واته زور کاته کانی شه و به به نندایه تی وه ته و ابکه، به م شیویه: .

۳) نیوهی شه و یان که میک له و که متر بکه ره وه بۆ یه ک ته قسیم سئی شه و،

۴) یان زیادی بکه بۆ دوو بهش له سئ بهشی شه و به نارمه و خوت به و شیویه به نندایه تی بکه له شه و داو قورئان بخوینه به شیویه کی هیواش و به جوړیک که مافی هه مو پیته کانت دابیت، سه عدی کوپی هیشام ده لیت: به دایکی باوهرداران خاتون عایشه م وت: شه و نوژی پیغه مبهرم چون بو؟ وتی: { أَلَسْتُ تَقْرَأُ يَا أَيُّهَا الْمُرْجَمُ قُلْتُ بَلَى قَالَتْ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ قِيَامَ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ هَذِهِ السُّورَةِ فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ حَوْلًا وَأَمْسَكَ اللَّهُ خَاتَمَهَا اثنی عشر شهرًا فِي السَّمَاءِ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي آخِرِ هَذِهِ السُّورَةِ التَّخْفِيفَ فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ } وتی: [يَا أَيُّهَا الْمُرْجَمُ] ت نه خویندوه ته وه؟

وتم نهی چون بو؟ وتی: بیگومان خوی دهسه لاتداری گه وره له سه رتهای ئهم سورته وه شه و نوژی شه رزکرد، چاپیغه مبهرم و یارده کانی سائیک ئهم شه و نوژی دیان نه نجام دا الله کۆتاییه که ی دوانزه مانگ گیردا له ناسماندا هه تا الله له کۆتایی ئهم سورته دا سوک کردنه وهی دابه زاند، ئینجا هه ستانه وه بۆ شه و نوژی بو به سونه ت پاش نه وهی که

فه رزبو له نه نهس پرسیار کرا که خویندنه وهی پیغه مبهرم بۆ قورئان چون بو؟ نه ویش وتی: { كَانَتْ مَدًّا ثُمَّ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَمْدُ اللَّهُ بِاللَّهِ وَيَمْدُ بِالرَّحْمَنِ وَيَمْدُ بِالرَّحِيمِ } دایکی درێژ کردنه و مبه و، پاشان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

خویندنه که بسم الله ی درێژ ده کرده وه، الرحمن درێژ ده کرده وه، الرحیم درێژ ده کرده وه { به لئ نه و شه و نوژی شه رزکرا له سه ریان تا ئاماده یان بکات بۆ و مرگری کاره

خویندنه که بسم الله ی درێژ ده کرده وه، الرحمن درێژ ده کرده وه، الرحیم درێژ ده کرده وه { به لئ نه و شه و نوژی شه رزکرا له سه ریان تا ئاماده یان بکات بۆ و مرگری کاره

خویندنه که بسم الله ی درێژ ده کرده وه، الرحمن درێژ ده کرده وه، الرحیم درێژ ده کرده وه { به لئ نه و شه و نوژی شه رزکرا له سه ریان تا ئاماده یان بکات بۆ و مرگری کاره

خویندنه که بسم الله ی درێژ ده کرده وه، الرحمن درێژ ده کرده وه، الرحیم درێژ ده کرده وه { به لئ نه و شه و نوژی شه رزکرا له سه ریان تا ئاماده یان بکات بۆ و مرگری کاره

خویندنه که بسم الله ی درێژ ده کرده وه، الرحمن درێژ ده کرده وه، الرحیم درێژ ده کرده وه { به لئ نه و شه و نوژی شه رزکرا له سه ریان تا ئاماده یان بکات بۆ و مرگری کاره

سەختەكانى لەمەو پاشيان وەك دەفەرموى: ۵ بېگومان بەم زوانە قسەى قورس و گرانى بەسەردادەدەدىن،

۶ بە بېشكىش كە بېدارى شەو زۆر بەهېزترە لەسەر وەرگرتن و تېگەيشتن لەو شتەى كە دەخوینىتەووەو قسەكانىش جوانتر و رۆشنتر وەردەگىرىت تېیدا، چونكە كاتىكى نارامەو بى قەپ قالەو مەبەستى چىە ئەمە لەلايەكەووە كە چى دەخوینىتەو مانا مەبەستى چىە ئەمە لەلايەكەووە لەلايەكى ترەو ۷ چونكە بېگومان لە رۆژدا تۆ بۆ كاروبارى ژيانى هاتوچۆو گەرانى درېژت هەيەو ناتوانىت ئەو قورئانەى كە بۆت دادابەزىت بېخوینى و كاتەكانى ئى تەنگىر دەبىتەووە

۸ يادى پەروەردگارت بكەو بۆ بەندايەتى ئەو خۆت لە شتانى تر بېچرە بە بچراندىن،

۹ پەروەردگارى رۆژەلات و رۆژئاوايە، كەهېچ پەرسىراوىكى راستەقىنەى تر نىە بېجگە لەئەو زاتە، جا تۆش هەر ئەو بكە بە پشتىوان و زامنى خۆت.

۱۰ خۆت بگەرە لەسەر ئەو قسە نا پەسەندەنەى كە ئەوان دەيكەن و وازيان ئى بەيئەو وەلاميان مەدەرەو بە وازەيئاننىكى جوان،

۱۱ سا واز لە منىش بەيئە لەگەن ئەو بى باوەرەنەى كە خاوەنى خېرووبېرن تۆكەمىك ماوەيان بېبەدە،

۱۲ بەبېگومان ئىمە تۆلەى سەخت و دۆزەخمان لايە.

۱۳ جاخواردنىكىش كە لە ناخۆشيدا لە قورگدا گىردەبىت و سزايەكى بەژانىش بۆستەمكاران و سېلەو خوانەناسان. ئەوئەش كەى؟

۱۴ ئەو رۆژەى كە زەوى دىتە حەشۆكان و چىاكان دەبن بە تەبۆلكەى لى خزۆك كە هەر لەخۆيەو دىتەخوار پاش ئەودەى كە ئەوچىابە هېزو ئەو بەردە رەقەبون، پاش ئەوئەش دەبىت بە تۆزو با دەبىيات و هەموو چال و چۆلەكانى زەوى پى پردەكاتەووە وەكو لە سورەتى (طە)دا باسى فەرمو. جا پاش ئەوئەوداوە گرنگە نەمانى گيانلەبەر و زىندوكرەنەوەيان و بگەرەبەردەو نامەى كردارەكان و پاشان

بەبەهەشت يان دۆزەخ كۆتای بەم كىشەيەدەيت. ئىنجا دىتەووە سەر باسى پىغەمبەرايەتى و دەفەرموى:

۱۵ بېگومان ئىمە پىغەمبەرمان ناردە لای ئىووە كە شاىەت بىت لەسەرتان هەروەكو چۆن بۆ لای فەرعەون پىغەمبەرمان موسا ﷺ نارد.

۱۶ جا فەرعەون سەرپىچى لە فرمانى ئەو پىغەمبەرە كرد ئەوسا ئىمەش بە گرتنىكى توند گرتەمان و لە دەريای نىل پاش رزگارەونى موسا و پەيرەوانى خۆى و پەيرەوانىمان خنكاند، جا ئىوئەش ناگاتان لەخۆتان بىت و لە فرمانى ئەم پىغەمبەرەمان دەرەچن ئەگىنا بەر تۆلەو غەزەبى من دەكەون وەكو فەرعەون دوچارى رۆژى رەشى خۆتان دەبن.

۱۷ ئەگەر بى باوەرەن چۆن خۆتان دەپارەزن لە رۆژىك كە مەندالى تازە لەدايكبوى تىدا سەر سى دەكات لە ترسا، پىغەمبەرمان ﷺ لەباسى هاتنى قىامەتدا دەفەرموى: { ثُمَّ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَلَا يَسْمَعُهُ أَحَدٌ إِلَّا أَصْفَى لَنَا وَرَفَعَ لَنَا قَالَ وَأَوَّلُ مَنْ يَسْمَعُهُ رَجُلٌ يَلُوطُ خَوْضَ إِبِلِهِ قَالَ فَيَصْعَقُ وَيَصْعَقُ النَّاسُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ أَوْ قَالَ يُنْزِلُ اللَّهُ مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُ أَوْ الطَّلُ نَعْمَانُ الشَّامُ فَتَنْبُثُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ثُمَّ يُقَالُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَلْمْ إِلَى رَبِّكُمْ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ قَالَ ثُمَّ يُقَالُ أَخْرِجُوا بَعَثَ النَّارَ فَيُقَالُ مِنْ كَمٍ فَيُقَالُ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ بَسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ قَالَ فَبِذَاكَ يُؤْمِ بِجَعَلِ الْوِلْدَانَ شِيبًا وَذَلِكَ يَوْمٌ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ اسْمُ يَوْمٍ

پاشان فودەكرىت بەكەلەشاخدا، جا هەرکەس بىستى لايەكى مى نزم دەكاتەووە بۆ بىستەن و لايەكەى ترى بەرزەدەكاتەووە فەرموى: يەكەم كەسەك كە دەبىبىستىت پياويكە كە خەرىكى چاك كردنى حەوزى حوشترەكەيەتى، فەرموى: جا بى هۆش دەكەوئەت و دەمرئەت و خەلكىش بەدواى ئەودا دەمرن، پاشان ﷻ بارانىك دەنئىرئ يان فەرموى: دادەبەزىنئ هەروەك بارانىكى ورد يان وەك سىبەرىك(نوعمان كەوتەوتە دوودليەووە. لەراستيدا ماناى بەبارانى ورد رىك ترە لەگەل رىوايەتەكانى تردا) جا لەو بارانەووە لەشەكانى خەلك دەروئەتەووە، پاشان جارىكى تر هوى پىدا دەكرىتەووە، جا لەودەمەدا كتوپر هەلەدەسنەووە لەپاشان دەوترىت: ئەى خەلكىنە نامادەبن لەپىشگای

﴿إِنْ رَبُّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِ أَيْلٍ وَيَصْفَهُ، وَلَهُنَّ صَافِيَةٌ
 مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ، وَاللَّهُ يَقْدِرُ الْإِيلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُخْصَوْهُ فَنَابَ
 عَلَيْكُمْ قَافِرًا، مَا يَنْتَسِرُ مِنَ الْقُرْءِ أَنْ عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجِيٌّ
 وَأَخْرُوجَ بَصَرِيونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ، وَأَخْرُوجَ
 يُقْنِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَافِرًا، مَا يَنْتَسِرُ مِنْهُ وَأَتِمُّوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا، وَمَا تُقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا، وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

سُورَةُ الْمُنَافِقِ

YΣ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَابِعُهَا الْمَدْمَرُ ١ قَوْمًا يَذَرُ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣ وَتَبَابِكَ فَطَهِّرْ ٤
وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ ٥ وَلَا تَسْتَكْبِرْ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧
فَإِذَا نُفِرَ فِي الْأَقْصَارِ ٨ فَذَلِكَ يَوْمٌ يَوْمَ يَعْبُرُ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ
غَيْرِ يَسِيرٍ ١٠ ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا
مَمْدُودًا ١٢ وَبَيْنَ شُهُودًا ١٣ وَوَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِندًا ١٦ سَاءَ رُفْقًا صُوعُودًا ١٧

پەرودگارتانداو بوہستن بیگومان پرسپارتان لی دہکریٔ،
 فہرموی: پاشان دہبیزئیٔ: بەشی ناگر دەر بہینن، جا
 دہوتریٔ: لەچەند؟ ئەوسا دہوتریٔ: لەھەمو ھەزاریک
 نۆسەدو نەودودو نۆ کەس(واتە لەھەزار کەس یەک کەس
 بەھەشتی دہبیت)فہرموی: جائەو کاتەہیە﴿ئەو رۆژی
 کەمنال سەر سپی دہکات﴾وئەوہ﴿ئەو رۆژیە کەلاقی
 بۆروت دہکریٔ﴾.

١٨) به هاتنی ئەو پڕۆژە ئاسمان شەق دەبات، (ئەمە بە ئێنی
خودایەو) بە ئێنی ئەویش جی بە جیکراو دەبێت و
گەرانەو و نەهاتنەدی نیە.

۱۹) بهراستی نه م سورته نامؤزگاريه کی گه ورهيه ، جا نه و كه سه ی كه نارمؤی لییه با بهره و پهرو مردگاری خوی ریگا بگریته بهر نه و سا نه و سهر نه نجام به پهرو مردگاری خوی ددگات و پاداشتی چا كه كانی له و زاته گه ورهيه و مردد گریټ، نینجا کوتایی سورته كه په یوه ند دداته وه به سهر ماته كه په وه كه باسی شه و نویژ بو ددقه رموی:

بېگومان په وروځ د گارت د زمانيت که بېگومان تُو
هه نديک له و که سانه ش که له گه ل تودان هه ستاون بُو
شه و نو يژ نزيک به دوويه ش له سې به شي شه و نزيک
به نيودي و نزيک به سې يه کي و خوا هر خو يه تي
ته ندازه ي شه و و رُوژ ديارى دهکات، که د زمانيت نيوه
هر گيز بُو تان ناژمي ريت ، جا له سه ري سووک کردن و
چاوپوښي ليکړدن ، نه وسا به و ته ندازه ي که دمتوانن له
شه و نو يژدا له هورثان بخوينن، نه و د زمانيت به راستي ليتان
نه خوښ ده که ويټ، هه نديکتان بُو به د دست هيئاني رُوژي
الله به ملا و به ولاى زه ويدا دهرُون، هه نديکيستان شهر
ده که ن له ريگاي به رزگردنه ودي ثايني الله دا ، جا به و
ته ندازه ي که دمتوانن نه و ونده له و هورثانه بخوينن و نو يژ
بکه ن و دهکات بدن و قه رزي جوان به الله بدن، واته مال
ببه خشن له ريگاي الله دا و نه ودي که پيشي د مخن له چاکه
بُو خو تان له پاشه روژدا له لای الله د دستتان ده که ويته وه که
نه وه چاکتره و گه ورتره له باره ي پاداشته وه و داوای
ليخوښبون بکه ن له الله، بېگومان که الله زور
چاوپوښي که رو بېنيهايه ت ميه ربه يانه،

له فەرموودهی سه حیددا هاتوه که پیغمبه‌رمان ﷺ
 فرمویه‌تی: {اَيُّكُمْ مَالُهُ اَحَبُّ اِلَيْهِ مِنْ مَالِ وَاَرَثِهِ/ کامتان مالی
 خوٲانتان له مالی واریس زیاتر خوٲنده‌وئٲ؟ وتیان: ئه‌ی
 پیغمبه‌ری خوا ﷺ هیچ‌کام له ئیمه‌ نیه مه‌گه‌ر مالی خوٲی
 زیاتر خوٲ بوئٲ له مالی واریسی.

فهرموی: {اعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ} / نایادھزانن چی دهلین؟ وتیان:

هەر ئەمە دەزانن ئەو پیغمبەری خوا ﷺ، فەرموی: **{إِنَّمَا مَالٌ أَخَذَكُم مَّقَدِّمٌ وَمَالٌ وَارِثٌ مَّا خَزَا}** **سُورَةُ الْبَقَرَةِ: ۲۰۰** مالى
هەریەک لە ئیوە ئەوەیە کە لە پێش مردنی خۆیدا لە
چاکەدا خەرجی کردوو ئەوەی پاش خۆی مالى
وارىسەتی.

إِنَّهُ فَعَّرَ وَفَدَّرَ ١٨ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ١٩ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُؤْتِرُ ٢٤ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥ سَأَصْلِيهِ سَقَرًا ٢٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ٢٧ لَا يَقْبِضُ وَلَا تُدْرِكُهُ لَازِمَةٌ لِلْبَشَرِ ٢٨ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرِ آيَاتٍ ٢٩ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا يَهِدِي إِلَّا ذِكْرُنَا لِلْبَشَرِ ٣١ كَلَّا وَالْقَمَرِ ٣٢ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ٣٣ وَالصُّبْحِ إِذَا أَفْرَجَ ٣٤ إِنَّهَا لَإِلَاحِدَى الْكُفْرِ ٣٥ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ٣٦ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ٣٧ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينٌ ٣٨ إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ٣٩ فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ٤٠ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ٤١ قَالُوا لَوْ نَدْرَأُكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ٤٢ وَلَوْ نَشَاءُ لَنُطْعِمُنَّكَ مِنَ السَّمَاءِ ٤٣ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْفَاطِصِينَ ٤٤ وَكَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَآلِئِهِ ٤٥ حَتَّى أَتَيْنَا الْيَقِينَ ٤٦

پيغهامبرانو به پرده وانيان ناشکرا دهبيت و ناتوان حاشا لي بکهن، نيتر چون سخت نيه؟ جا الله دهفرموي:

١١ وازم لي بينه بؤ نهو کهسهی که به تهنهائي دروستم کردوه کهچی نهو هاوبهشم بؤدادنهيت.

١٢ خو داراييهکی زؤريشم پيڊاوه؛

١٣ وه چهندين کورم پيڊاوه که ههميشه لهلاي نامادهن بؤ پاراستن و خزمهتکردنی.

١٤ نامادم کردوه ههمو شتيک بؤی به نامادهکرنیکی تيروتهسهل کهچی دؤايهتيم دهکات؟!

١٥ پاشان لهگهل نهو ههمو سيلهي و خوانهناسيهيدا هيشتا بهتهمايه بؤی زياد بکهم؟!

١٦ نهخير شتي وا ناييت و تازه زياتري بي نامدم، چونکه بهراستي نهو دوؤمنايهتي نيشانهکانی نيّمه دهکات، کهواته لاساری خوئی بوّمته هوئی لهناوچون و نان برانی و نيّمه ستهممان لهو نهکردوه.

١٧ بهم زوانه توشي سزای گهوره و توندي وای دهکهم بهناويدا بهرزبيتهوه، کهسيک کههيج ههدهسهيهکيشی

لهسهر نهبيت نهگهر بيهويت بهشوينيکدا سهرکهويت دوچارى ماندوى و ههناسه تهنکی ديت، نهی نهگهر نهو کهسه به ناو ناگرداو لهسهریهوه چرهدوکهال ههبيت وبهچيای ناگردا سهری بخهن دهبی حالی چؤن بيت؟

١٨ بيگومان نهو بيري کردهوه و قسهکانی پيغهامبري ههلهسنگاندو نهيدهزانی چی بلي. ١٩ بهر نهفرين و سزا کهويت چؤنی ههلهسنگاندوه.

٢٠ پاشان بهر نهفرين و سزا بکهويت چؤنی ليکداومتهوه.

٢١ پاشان تهماشای کرد ههر سهری له هيچ دهرنهجوو.

٢٢ پاشان پروی گرؤ کردو زؤر سپرايه خوئی نهيدهزانی چی بليت.

٢٣ پاشان پشتی تيکردو خوئی به گهوره گرتو نهيويست خوئی لهپيش چاوی قوردهيش بشکينيت.

٢٤ نهوسا وتی: نهمه ههر جادويهکی کؤنه و محمد هيناويهتی.

٢٥ نهمه ههر قسهی مرؤفه، نهوکهسهی نهم قسانهی کردوه وهليدي کورى موغهپرهی مهخزوميه که يهکيک له سهرؤکهکانی نهو کاتهی قوردهيش بوه، که چوه مالی نهبوکهکری سديق و لهباهری قورئانهوه پرسيارى ليکردوه، جا کاتيک نهو باسى قورئانی بؤ کردوه هاتوده ناو قوردهيش و وتويهتی کورى نهبوکهبشه شتيکی سهير دهليت! بهخوا نهوه نه ههلهستهو نه جادوهو نه قسهی بي سهروبهري شيته، بيگومان نهو قسهيه قسهی خودايه. جا کاتيک چهند کهسيکی قوردهيش نهمهيان لي بيست کهوته يهک خويندنهوه و تيان: بهخوا نهگهر وهليد لهم دينهی قوردهيش ههلبگهريتهوهو بجيته سهر دينی کورى نهبوکهبشه ههمو قوردهيش پهپرهوی دهکهن و دهچنه سهر نهو دينه، جا کاتيک نهبوچههلی کورى هيشام بيستی، وتی: من نهومتان بؤ چاره دهکهم، ههستا چووه لای مالی وهليدو پپی وت: نایا نهتبینی که گهلهکهت خير و سهدهقهت بؤ کؤدهکهنهوه؟ جا وتی: نهی من له ههمويان سهرومت و سامان و مندالم زؤرتر نيه؟ نهبوچههل وتی: دهلین: نهو کابرايه دهجيت بؤ لای نهبوقوقافه تا

خواردنیکی دهستکهوئیت، جا وهلید بهم قسهیه رقی ههستا وتی: ئایا هۆزدهکم ئهم قسه دهکهن؟! دوسا سوئند به الله، نه نزيك دهيمهوه له ئه بوقوحافهوهو نه له عومهر و نه له کوری ئه بوهکه بشهوهو قسه کهشی ههر جادوهو دهست به دهست به محمد گهيشته، جا الله، ئهم ئایه تانهی نارد بۆ پیغه مبه ره کهی ﴿لَهْ ئَايَهْتِي: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ههتا ﴿لَا بَقِيَّ وَلَا نَذْرٌ﴾، صبح السيرة/ ئینجا دهفه رموی:

بهم زووانه دهیخهینه ناو سهقه رهوه. ﴿٢٧﴾ جا تو نازانیت سهقه ره چیه؟

سهقه ره نه هیچ شتيك له گوشت و دهمار دههئیت و نه وازی شی ئی دههئیت به لام نامریت و هه میسه بۆی چاك دهكریت هوهو دهسوئیتیت.

﴿٢٨﴾ بیستی هه لده قهرچینیت و دهسوئیتیت.

﴿٢٩﴾ نۆزده فریشتهی گه و رهو دل رهق فهراندارن له سه ره ئه و سهقه ره.

﴿٣٠﴾ خو ئیمه جگه له فریشته كان كه سانیکي ترمان نه کردوه به فهرانداري ناگرو ژماره ی ئه وانمان (به نۆزده) داناهه ههر بۆ تافیکردنه وهیه که بۆ ئه و كه سانه ی که خاوه ناسن، تا ئه وانه ی که په راویان پیدراوه دنیابن له راستی پیغه مبه ره ﴿چونکه ریکه له گهل ئه وه ی که بۆ ئه وان هاتوه تا باوه ردارانیش باوه رکه یان زیاتر ببیت، تا نه ئه وانه ی که په راویان پیدراوه و نه باوه رداران گومانیان نه مینیت له راستی و دروستی محمد ﴿و په یامه کهیدا، وه تا ئه وانه ی که دل نه خو شن و ئه وانه ش که خاوه ناسن بلین: مه به ستی الله، چیه له م نمونه دا (وبۆچی باسی می شوله و جالجالۆکه دهکات؟! ههروه ها خودا باس دهکات و نمونه ش دههئیت هوه و ئه و که سه ی که ئاره زوی لیبت سهری ئی تیکده دات، ئه و که سه ش که ئاره زوی لیبت خو شبه ختی دهکات به رینمویه کانی و سه ربازانی په روه رداگارت (ئه وه منده زۆره که س ژماره یان نازانیت) مه گهر ههر الله، خو ی بزانی، ئهم سهقه ره ییش (دۆزهخ) ههر بۆ به بیر هینانه وهیه به لگو له و سزایه بترسن و ریکای راست هه لیزین، له فهرموده یه کدا که ئیمامی مسلم و

ترمزی هیناویانه هاتوه که پیغه مبه ری خوا ﴿فهرمویه تی: ﴿يُؤْتِي بِحُجَّتِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زَمَامٍ مَعَ كُلِّ زَمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلِكٍ يَحْرُثُهَا﴾ ئه و کاته دۆزهخ دههئین حهفتا ههزار ههوساری ههیه و له گهل ههر ههوساری کدا حهفتا ههزار فریشتهیه که رایدده کیشن.

﴿٣١﴾ وانیه که دین دژمان دهئین و سوئند به مانگ ئهم قورئانه قسه ی خودایه.

﴿٣٢﴾ سا سوئند به شهو ئه و کاته ی که پشتی تیدهکات و بۆی هه لئ.

﴿٣٣﴾ جا سوئند به به ره به یانی ئه و کاته ی که دهرده کهوئیت و زال دهبیت به سه ره تاریکیدا.

﴿٣٤﴾ به بیگومان ئه و ناگه به تینه ی سهقه ره یه کیکه له شته گه و ره کان. ﴿٣٥﴾ که ترسینه ره بۆگشت مروؤ.

﴿٣٦﴾ بۆ ئه و که سه ی له ئیوه که دهیه وئیت به ره و پیش بروات و راستی بناسیت و په پره ی بکات و بگات به به ههشت یان ئه وه ی که دهیه وئیت خو ی دوا بخت و خه ریکی خراپه بیت و بجیته دۆزهخ.

﴿٣٧﴾ هه مو که سیک وا له بارمه ی ئه وه ی که کردویه تی.

﴿٣٨﴾ جگه له یارانی دهسته راست.

﴿٣٩﴾ که له ناو باختیکی زۆرو زه به نه دان.

﴿٤٠﴾ که له باره ی سته مکارانه وه په رسپار دهکهن (و دهئین).

﴿٤١﴾ چی ئیوه ی کیشاوه بۆ ناو سهقه ره؟

﴿٤٢﴾ وتیان: ئیمه نوئیر نه که ره بوین.

﴿٤٣﴾ جا خوار دتمان به نه داران نه ده دا.

﴿٤٤﴾ وه له گهل خه لکی سه ره گهرم به گالته وگه فو پروپوچه کاندای بوین.

﴿٤٥﴾ خو باوه رپیشان به رۆزی قیامت نه بو.

﴿٤٦﴾ ههتا مر دین ئه و کاته گهیشین به یه قین و دنیابوین ئه وه ی که پیغه مبه ران و تبویان هه موراسته، به لام تازه چی سوودیکی ههیه بۆیان خو زۆریش نابات له ناو سهقه ردا.

جا بیریش ناکه نه وه و ناخویننه وه مه گهر خوا
ناره زوی لی بیت، ههر نه و زاتهیه که شایسته ی لی ترسانه و
ههر خویشی لایقه به وهی که جاوېوشی بکات له تاوانی
بهنده کانی.

٤٠

سورته قیامه

٧٥

سورته قیامه که سورته حهفتاوپینجه می هورثانه، له
مه که دا هاتوته خواره وه، چل نایه ته، و تراود به گویره
دابزه زین سورته سی و یه که مه و پاش سورته (القارعة) و
پیش (الهمزة) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

١ سویند به رۆزی قیامت که رۆزی زیندوکرده وهی
هه مو گیانه به رانه بۆ حه شرو حیساب. پتی (لا) زیاده
لیره و له سه ر نایه تی دوايشدا، هه ندیک ده لّین زیاد نیه
به لکو نه و بیه بۆ دووپا تکرده وه یه یان بۆ
به ریه رجده وهی قسه ی بت به رستانه که پیان وابو که
قیامت نیه، واته وانیه که نیوه گومانی ده که ن.

٢ سویند به و نه فسه ی که زور سه ر زه نشکه ره. نه م
جوړه نه فسه باشه و نه فسی باوهر داره، چونکه باوهر ی به
حه شرو حیساب هیه بویه زور سه ر زه نشتی خاونه که ی
ده کات له سه ر نه و نیسه ناپه سندنه ی که ده یانکات به و
هویه وه نه فسیکی باشه و خوا سویندی پی ده خوات،
پیغه مبه ریش: {مَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ
فَذَلِكُمُ الْمُؤْمِنُ / الترمذی، صحیحہ الالبانی} هه رکه سی که چا که ی دل
خوشی کردو خراپه که ی دل ته نگ ی کرد نه وسا نه وه
باوهر داره {نینجا ده فهر موی:

٣ نایا مروّف و گومان ده بات که نیمه ناتوانین نه و
نیسه که رزیوانه کۆبکه یه وه؟

٤ وانیه نه وهی که نه وان بوی ده چن، زیندوی
ده که یه وه و ده سه لاتی نه وه شمان هیه که سه ر
نه نگو شته کانی شی ریک و پیک بکه یه وه (که نه مه ش
یه کیکی تره له موعجیزه زورو زه به نه کانی هورثان که
لیره دا باسی سه ر نه نگو شتی کردوه، چونکه نیستا
ده رکه و توه که نه و هه مو مروّفه له و سه ر زه یه دایه هیچ

فَمَا نَعْمُهُمْ سَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿١٨﴾ فَمَا لَكُمْ عَنِ التَّذْكِيرَةِ مُغْرِبِينَ ﴿١٩﴾
كَانَ هُمْ حُمْرُ مُسْتَفِرَّةٍ ﴿٢٠﴾ فَزَيَّنُوا مِنْ قِسْمِهِ ﴿٢١﴾ بَلْ يُرِيدُ
كُلُّ أَمْرٍ إِلَيْهِمْ أَنْ يَخْلُقُوا مَشْرَعًا مُمَشِّرًا ﴿٢٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
الْآخِرَةَ ﴿٢٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٢٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿٢٥﴾
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ ﴿٢٦﴾

٤٠

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

٧٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَأَمَةِ ﴿٢﴾ أَيْحَسِبُ
الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلْ قَدَرِينٌ عَلَى أَنْ تُسَوَّى بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ
يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرَأَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا رَأَى الْبَصُرُ
وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٧﴾ وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٨﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ الْغَمَرُ ﴿٩﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٠﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَفَرُّ ﴿١١﴾ يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٢﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٣﴾ وَلَوْ أَلْقَى
مَعَاذِرَهُ ﴿١٤﴾ لَا تُخَذِّلُكَ بِهِ لِسَانُكَ لَتَعَجَّلَ بِهِ ﴿١٥﴾ إِنْ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقَرَأَهُ ﴿١٦﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحَ قُرْآنُهُ ﴿١٧﴾ ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٨﴾

١٨ جا تکای تکاران له و رۆژه دا هیچ سو دیک به وان
ناگه یه نی، نینجا هورثان ده مانه یینیه وه بۆ دنیا، وه کو نه وه
بلی بیر بکه ره وه تا به و رۆژه ده شه نه گه یشتوی فریای خو ت
بکه وه و ده فهر موی:

١٩ جا نه وه بۆچی نه وان له م نامۆژگاریه بشت
هه لده چه ر خین؟

٢٠ نه وانه هه ره وه کو نه و که ره کیویانه وان،

٢١ که له ترسی شیر هه لدین. نه وانیش ناوا له هورثان
هه لدین؟!

٢٢ نه که هه ره نه وه ییش، به لکو هه مو که سی که له وان
ده یه ویت چه ندین په ر ی بلا و کراوه ی له لایه ن خودا وه پی
بدریت که فرمانی پی بکات بۆ په یه وه ی کردن له و
پیغه مبه ره . شتی و نابیت، به لکو نه وان له
قیامت ناترسن بویه ناوها بی باکن له دزایه تی ناییندا .

٢٣ باش بزانی، که نه و هورثانه نامۆژگاریه .

٢٤ نه وسا هه ر که سی که ناره زوی لی بیت ده یخوینیت و
په ندی لی وهر ده گریت.

کەسێک سەر ئەنگوشتی لەوی تر ناچیت، ئەمە ئەگەر قسەى خودای زاناو دانا نیه پیغەمبەریکی نەخویندەوار زیاتر لە هەزارو چوار سەد ساڵ لەمەو پێش چۆن ئەمەى زانیوە کە دروستکردنەوێ سەرئەنگوشت کاریکی زۆر سەخت و گەورەیه و جگە لە خودا لە توانای کەسى تردا نیه؟!

۵ نەخیر، مەرۆف هەرچەند ئامۆژگاری بکریت ئەو هەر دەیهوێت پاشەپۆژی خۆی خراپ بکات.

۶ دەپرسیت کەى ئەو پۆژەى قیامەت دێت؟ گالته بهو قسەیه دمکات و باومەرى بهو پۆژە نیه، جا پەروەردگار لە وەلامیدا دەفەرموێ:

۷ جا ئەو کاتەى کە چاو لە ترساندا ئەبلەق دەبییت چونکە چاوی بهو پۆژە دەکەوێت کە باومەرى پێى نەبۆه.

۸ جا کاتێک کە روناکی مانگ نامیێت.

۹ ئەوکاتەى کە پۆژو مانگ کۆکرانە . کەوێکو یەکیان ئی هات لە نەمانی روناکیاندا یان ئەو کاتەى کە هەردووکیان لە پۆژئاواوە هەلدین کە ئیتر ئەو کاتە تەوبە وەرناگیریت.

۱۰ ئەو پۆژە مەرۆف دەلیت: ریگای ڕاکردن کوا؟ بۆ کوئ ڕابکەم و پەنا بۆ کوئ ببەم؟

۱۱ وانیه و جیگای ڕاکردن نیه و ئەو پۆژەش هەر دیت.

۱۲ ئارامگا هەرلەلای پەروەردگارتە و پەناگا و جیگای ڕاکردنی تر بۆ کەس نیه، دەبییت بە خۆی و بە نامەى کردارەکانیەو لەبەر دەمی دادگای خودا دا ئامادەبییت.

۱۳ ئەو پۆژە بە مەرۆف دەوتریت کە چى پێش خستوه بۆ قیامەتى و ج شتیکیشى لى بەجیماوه؟ واتە هەوالی تەواوی کردووەکانی لە چاک و لەخراپ پێ دەدرییت.

۱۴ نەخیر ئەگەر ئەوێش نەبوايه، هەر مەرۆف بۆ خۆی زۆر شارەزای خۆیەتى و چاک خۆی دەناسیت. تاي "(ة) ی (بَصِيرَةً)" بۆ مبالغەیه وەکو (عَلَامَةً/ زۆر زانا) وایه."

۱۵ خۆ ئەگەر دەیان و سەدان بەهانهیش بهیێتەو ههچ سودیكى نابیت. چونکە تاوانەکانی هەموى بە تۆمارکراوی و تەسجیل کراوی و وێنەگیراوی لەپێش دەمیدا دادەنریت و ناتوانیت حاشا لە هیچی بکات و شایەتەکانیشی هەمویان بەخۆیەو، دەست و زمان و لاق و لاشەیهتى و هەمویان لێى دینه قسەو شایەتى لەسەر دەدەن. ئینجادیتهسەر باسی پیغەمبەرایەتى، پیغەمبەرمان ﷺ لەسەرمتای وەحی دا زۆر سوربو لەسەر لەبەرکردنی ئەم قورئانەو زۆر بە پەلەبو ئەوەک لەبیری بجیتەو، جا هەرکە جبرئیل دەیخویند ئەویش بەپەلە لەگەلیدا دەیخویند، بەلام پەروەردگاری میهرەبان ئەم بارەى لەسەر سوک کردو فەرموی:

۱۶ هیچ تەکانیک بە زمانت مەدە بۆ ئەوێ پەلەبکەیت بە خویندنی ئەم قورئانە (واتە، مەترسە لە لەبیرچونەوێ).

۱۷ چونکە بەراستی ئیمە ئەو قورئانە کۆدەکەینەو و بۆت دەخوینیەو.

۱۸ جا هەر کاتێک ئیمە خویندمانەو بۆت لەریگای جبرئیلەو ئەوسا تۆیش بەدواى خویندنهوێ ئەودا برۆو لەکاتى خویندنییدا تەنها گوێ بگرەو بى دەنگ بە و قسە مەکە.

۱۹ پاشان شیکردنەو و رۆشکردنەوێ لەسەر ئیمەیه و ترسی لەبیرچونەوێت نەبییت، ئەم چەند ئایەتە بەقسەى لایەلا (المعترضه) حیسابەو بۆنەى زۆر وتراوه لە

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْمُرَاتِي ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقِي ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقِي ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَتِ
أَلَسَأَى بِالْأَسَاقِي ﴿٢٩﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِي ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صُلَىٰ ﴿٣١﴾
وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَمَطُّي ﴿٣٣﴾ أَوَّلَىٰ لَكَ
فَأَوَّلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَيْنِي وَبَيْنَٰكُمْ عَاقِبَةٌ فَلَمَّا فُتِنْتُم مِّنْهُ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٨﴾ فَعَمَلُهُ
الزَّوْجَيْنِ الذِّكْرُ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَيَّ أَنْ يُخَيَّرَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

٣١

سُورَةُ الْاِنشَاءِ

٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَاهُ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا وَلَا أَغْلًا وَلَا سَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
الْأَبْرَارَ يَتَرَبَّوْنَ مِن كَافِرِينَ كَانَتْ مِرَاجِعُهُمْ كَافُورًا ﴿٥﴾

توانای بهر پهرچدانه و دی هه مو هیرشیکی دوزمنیان هه بو
نهک له مردن ترسیان نه بو، بهلگو بو مردن له رینگای
خودادا کی بهرکییان دمکرد، چونکه باومریان بهو سی
بناغیه باومریکی راستو بتهوو بههیزیو، نهو بو
پیغه مبهری خوا ۛ کاتی باسی بهههشتی دمکرد یهکیک
له یارانی نامادی نهو نه بو که سی دمنکه خورما
تهو ابیکات نهو سا بیجته مهیدانه و دیو شه هادیت، له راستیدا
بیجه وانه کهیشی پیجه وانه یه و دهک نهو پو خومان زیاتر له
یهک ملیاردو نیو موسلمان بیجکه له سهر شوری و دامای
خاوهنی چین؟ به چکه ی موسلماننه و له وانه شه نویژ که رو
روژو گریش بیت دزی خواو نایین و موسلمانان نیسی پی
دمکریته و شانازیسی پیوه دهکات؟!

نهمه له بهر نهو دیه له سهردهو فیری نایین بو و له
بناغیه و هه هیچ نازانیت و له بهر خوشی دنیا و مهستیونی
به پله و سامانه که یه و نامادهیش نیه فیری ببیتا
به راستی موسیبه تیکی زور گه و ردهیه، جا ورن گوی
له خالقی خوتان بگرن بزائن چی دهفرموی:

﴿٢٠﴾ بزائن، یان نه کهن، کاری واکه پشت بکه نه قورئان،
بهلگوئیوه نه و دنیا یه ی که به پله له دهستان درده چیت
نهو دتان خوشده و یت و هه ربه و دهو سهر گهرمن.

﴿٢١﴾ خو وازیستان له دواپوژ هیئاوهو نیسی بونا کهن که
ههر نهو دس مالی ناینده تانه.

﴿٢٢﴾ جا قیامت که هات، ئا لهو پوژدها که سانیک هه که
دهم و جاویان له که یف و شادمانیدا ددهروشیته و.

﴿٢٣﴾ چونکه نه وانه لهو پوژدها ته ماشای پهرومردگاری
خویان ده کهن، له فرموددها هاتوه که پیغه مبه ۛ
فرمویه تی: ﴿اِنَّكُمْ سَتَرُونَ رُبَّكُمْ عِیَانًا﴾ البخاری/ بیگومان
نیوه بهم زوانه به ناشکرا پهرومردگاری خوتان
دمبین {واته، له پوژی قیامتدا. وه چهن دین فرموده ی تر
هه یه و خودی نایه ته که و نه فرموده یه به سه بو خاوهن
باومران.

تهفسیرهکاندا، بهلام من پیم وایه پیویست بهو دور
پویشته نیه، چونکه پیغه مبه رمان ۛ که نهو سورته ی
تا نهو نایه ته بهو ی جیره نیله و بو خوینرا و ته و زور
سوربوو بوله بهر کردنی و ههر له گهل خویندنی نهو دا
(و مگو باسمان کرد) خویندویه تی خودایش بهو چهند
نایه تانه ناموژگاری کردوه و نهو ترسه ی له سهر دلی
لابردوه، پاشان چوته و ده سهر مه بهسته که که باسی
پاشه پوژده که یه کیکه له سی بناغه بنه رده ته که ی نیسلام
(الْمُبْدَاُ وَالْتَبُوَةُ وَالْمِیْعَاد / سهره تاو پیغه مبه رایه تی و کوتایی)
له راستیدا ماوه ی سیانزه سالی پیغه مبه رمان ۛ به
چه سپاندنی نهو سی شته و ده خهریک بو و سورته
مه کییه کان به زوری ههر قسه له سهر نهو سی بابته
ده کهن و نهو سورته ش یه کیکه لهو سورته مه کیانه و
باسی قیامت و پاشه پوژدهکات (الْمِیْعَاد) ، جا ههر چهند
نه وانه لاوازین له دلی مروفا نه ونده نهو مروقه له نایین
دور ده که و یتته و ده، موسلمانانی سهره تای نیسلام له سهر نهو
سی بناغیه پهرومرده بون بویه بهو ژماره که مه و ده
نه ترسانه نه و په یامه یان بهی زیادو کهم به جیهان گه یاندو

۲۶ جا ڪهه سانيڪي تريش ههن ڪه دهم و چاويان مؤن و گرژه لهو رڙهه دا.

۲۷ ڪه گوماني نهوهش دهڪن ڪه سزاي سهخت و پشت شڪينيان توش ببيت چونڪه وهڪ و ترا خويان چاڪ دمرانن چيان ڪيلاوه.

۲۸ نهه مانه همر بيرناڪه نهوه ههتا نهو ڪاتهي ڪه مهرگ ناقيان دهگريت و جوڪه يان دهبريت.

۲۹ جالهو ڪاتهه دا دهبيژريت: ڪي ههيه نزاو دوعاي بو بڪات و يان ڪي نهه روجه بهرز دهڪاتهوه؟ فريشتهي رهممت يان فريشتهي سزا؟ واته لهو ڪاتهه دا خزمانى نزيڪي و ژيري تازه دمرانن نهوه دهريت، باشتين قسه يان نهوهيه ڪه بلين خوا رهمي نيماني پي بڪات و فريشتهي رهممت گياني دهركات، چونڪه هيجي تريان له دست نايهت بوي لهو ڪاتهه دا بيچگه لهوه، جا خوينهري بهريز خوت بخهره نهو ڪاتهو ڪه ميڪ لهه باشه رڙي خوت وردبهره وهه بزانه تو دهي له ڪام يهڪ لهو دووبه شان بهيت.

۳۰ بههه ناسه داني و بهره بينگه بيڪه و تني دنيا دهبيت ڪه بيگومان نههه نيتر جيا بونهويه له ڪه س و ڪارو خوشه ويستان و سهرو و تنو ساماني، ههر چييه ڪي هه بو نهيدا دهرماني، دهي همر بروات بولاي يهزداني، خو نهو ڪاتهش ديت ههرچاوي باري تاواني و له بهر زاني مهرگ نيهتي وچاني، شهيتانيش نهو ڪاته خوي پيشان ده دات وهڪ هاو زماني و دهي به دوستي گياني به گياني و پي دهي سو جدهيه ڪم بوي به گهر به چاويش بي نهوه سهختيهت له سه نامينيت، خو نه گهر واي کرد نيتر نهويهه سهلبى نيماني، خواپه نامان بدات.

۳۱ جا ڪا براي گيان گهيشو به گهرو، قاجه ڪاني به دهوري يه ڪدا باددخون چونڪه تازه گياني تي دا نه ماوهو شلو خاوده به نهوه.

۳۲ نهو رڙه همر بهرهو خوايه جيگاي پالپوهنانت خو متکردن و جيگاي خو دزينهومت نيه، چونڪه ههرگيز نه باومري بوهو نه نوپريشي کردوه. واته، نه کرداري دلي

بوهو نه کرداري لهشي و هيج چاڪه يه ڪي نه بوه نه به نهيني و نه به ناشڪرا.

۳۳ نهڪ همر نهوه به لکو وتويهتي هاتني قيامه تيش درويه و گويي پينه داوهو بهشتي تي کردوه.

۳۴ پاشان به لاره وه نهجهو خوبادانهوه چوته لاي خاوخيزاني له دنيا داو باشه رڙو حيساب و تولهي بهراست نه دمراني، نينجا پهرومردگار روي سهروزه نشتي تي دهڪات و دهفهرموي:

۳۵ به لي شايسته يه بو تو ناوا له خوت بايي ببيت و باومر به دروستڪهري خوت نه ڪه يهت: سا ههر نهوه باشه بو:

۳۶ پاشان همر نهوه شايسته يه تويه، سا ههر نهوه باشه بو: بهراستي نههه ههر شهيه ڪي زور تونده له لايه ن خاليقي مرؤفه وه بو نهو مرؤفه بي باومر و نمهڪ نه ناس و سپله يانه ڪه ريزي پهرومردگاري خويان ناگرن و به ندياهتي بو ناهن، نينجا دهفهرموي:

۳۷ ناي نهه مرؤفه خوانه ناسه پي وايه همر به بي هوهديه و وزي لي هينراوه ڪه جي دهڪات بيڪات و چوني پيخوشه وهه بڪات و بهر حيساب و سزا نه ڪه ويهت: جا نهو خودايه ڪه دانايه چون نيشي بي سودي وادهڪات:

۳۸ ناي نهو ڪه سه دلپه يهڪ شههومت نه بوه ڪه فهدراوته ناو رهمي دا يه ڪه وه؟

۳۹ پاشان بوتهه خوينيكي مهيو نهوسا دروستي کرد، نينجا ريڪوبيكي کرد؟

۴۰ جا لهوهش کردني به جوت نيرو مي؟

۴۱ ناي زاتي ناوهه ناتوانيت مردوان زيندو بڪاتهوه؟ بيغه مبه رمان ههر ڪات نهه نايهتهي دهخويندهوه دهيفهرمو: { سُبْحَانَكَ قُلُوبِي } اودهوه، مَحْمَدُ الْاُمِّيُّ واته پاك و بيگهردي همر بو تويه جا چون ناتوانيت بيگومانه ڪه مردو زيندو ڪردنهوه ناسانتره لهو دروست ڪردنهيه سه رتا، ده نه گهر خوت به روشن بيري ليزان دمرانيت و ناگات له سه رتاي دروست بوني خوت ههيه نيتر بوچي دهبيت له زيندو ڪردنهوهي دووباره دوودن بيت: ناي پيت وايه نهو

پهرومردگاری که دروستی کردویت ناتوانیت پاش مردن زیندوت بکاتهوه؟ جا پر بهدل بلن: سُبْحَانَكَ قَبْلَى.

سورتهی نینسان

۳۱

۷۶

سورتهی نینسان که سورتهی حهفتاو شهشه می قورثانه، زوربهی رافه کاران به لایانه وه وایه که له مهدینه دا هاتوته خواره وه، سی و یهک نایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین نه وه دو هه شته مین سورته وه پاش سورته ی (الرحمان) و پیش (الطلاق) دابه زیوه سورته ی (هل اتی) و (الدهر) یشی پی دهوتریت.

عه بدولای کوری عه باسو موقاتیلو که لپی ده لئین: له مهدینه دا هاتووته خواره وه، نیمای مسلم هیناویه تی که پیغه مبهری خودا ﷻ: له نوژی به یانی روژی جومعه دا له رکاتی یه که مدا (الم، تنزیل) سه جده وه له رکاتی دووه همدای خویندوه.

به ناوی الله ی زوربه سوژوبینیه هت میهره بیان

۱ بیگومان به سهر مروفا ماوه یه که لهم روژگار تبه پیره که نهو شتیکی وانه بوه که باسکریت، له بهر سوکی و لاوازی نه مروفا، سه رتا له خاک و قورو قوری مچ و قوری وشک بوی وکو: گوژه و پاشان گیانی تیگرو ریزی لئراو جاریکی تر الله دروستکردنی مروفا گواسته وه بو شیوه یه کی تر وکو ددقه رموی:

۲ بیگومان نیمه (پاش نادم) نه مروفا مان دروستکرد له دلویه که ناوی شهوه تی که لاو له ناوی پیاو و نافرته له ره می نافرته دا، که تاه ی ددکه ی نه وه، جا کردومان به مروفا کی بیسه رو بینر تا نایه ته کانی نیمه بیسیته و نیشانه کانی نیمه ی چاو پی بکه ویت و به ناره زوی خوی ریگای چاک یان خراب بگریته، تا له روژی دوا پیدا هیج به هانه یه کی نه بیت.

۳ بیگومان که نیمه ریگای راستمان پیشانداوه، جا یان سوپاسگوزارو په پیره ویکه ریگای راسته یان سپله و پی نه زانه، پیغه مبهری خودا ﷻ به که عیبی کوری عوجره ی فهرمو: { أَعْيَدُكَ بِاللَّهِ يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ مِنْ أَمْرَاءِ يَكُونُونَ مِنْ بَعْدِي فَمَنْ عَشِيَ أَبُوَانِهِمْ فَصَدَّقْتُهُمْ فِي كَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى

ظَلَمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَا يَزِدْ عَلَى الْخَوْضِ وَمَنْ عَشِيَ أَبُوَانِهِمْ أَوْ لَمْ يَغْشَ فَلَمْ يَصْدَقْتُهُمْ فِي كَذِبِهِمْ وَلَمْ يَنْهَهُمْ عَلَى ظَلَمِهِمْ فَهُوَ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ وَسِرُّدُ عَلَى الْخَوْضِ يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ الصَّلَاةُ بُرْهَانٌ وَالصُّومُ جُنَّةٌ حَصِينَةٌ وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ إِنَّهُ لَا يَزِيدُ لَحْمَ نَبْتٍ مِنْ سُحْتٍ إِلَّا كَانَتْ النَّارُ أَوْلَى بِهِ (الترمذی. صححه الألبانی) له خوا بوته داوادم که له خرابی نه میرانیکی بتهاریزیت که له پاش من دین، نهوسا هه رکه سیکی بچیته لایان و باوهر بکات به دروکانیان و یارمه تیان بدات له سه رسته مه کانیان، نهوسا نه وه له من نیه و منیش له ونیم له سهر حهوز نایه ته لام، نهوسا هه رکه سیکی بچیته لایان یان هه نه چیت لایان و باوهر نهکات به دروکانیان و یارمه تیان نهکات له سهر سته مه کانیان، سا نه وه له من و منیش له نه وه، به مزوانهش له سهر حهوز دیته لام، نهی که عیبی کوری عوجره نوژی به لگه یه و روژو سپیره و چاکه تاوانه کان رهش دهکاته وه ههروه که چون ناو ناگر ده کوژینیه وه، نهی که عیبی کوری عوجره هه رکه گوشتیک به حه رام گه وره بیت ناگر شایسته تره پیی وه له ریواتی تری نه فهرموده دا هاتو ده که: { لَكَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ أَعَاذَكَ اللَّهُ مِنْ إِمَارَةِ السُّفَهَاءِ قَالَ وَمَا إِمَارَةُ السُّفَهَاءِ قَالَ أَمْرَاءُ يَكُونُونَ بَعْدِي لَا يَقْتَدُونَ بِهَدْيِي وَلَا يَسْتَنْوُونَ بِسُنِّي ... يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ النَّاسُ غَادِيَانِ فَمُبْتَاعُ نَفْسِهِ فَمُعْتَقُهَا وَبَائِعُ نَفْسِهِ فَمُؤْتَقُهَا / احمد، الألبانی: صحيح لغيره / نهی که عیبی کوری عوجره داوی په نات بو ده که له خوا له نه میرایه تی نه فامه کان وتی: کامه یه نه میرایه تی نه فامه کان؟ فهرمو: نه میرانیکی که له پاش من پهیدا دهن نه په پیره ی رینماییه کانم ده که و نه ری و شوینی من ده گرن (وه که پیشو وایه تا) نهی که عیبی کوری عوجره هه مو مروفا کی که روژ دهکاته وه نهوسا فروشه ری نه فسی خویه تی جا یان دو چاری سزای دهکات یان له سزا رزگاری دهکات }

۴ بیگومان نیمه نامادمان کردوه بو خوانه ناسان زنجیرگه لی پیون کردنیان و ته و فگه لی دهست و مل به ستنیان و ناگری بلنیه دار.

۵ به بيگومان که چاکه کاران به پيالهي پر له شهرب دهخونه وه که کافوري تيکه لاوه،

۶ که چاوگه يه که بهنده شايسته کاني الله له ويدا ده بخونه وه و بؤ همر جيگايه که مبه ستiane له مال و کوشک و کوريان ده بيه و به که يفي خويانه له کوي و چون جهنديان بيه و يت وای لي ده کمن، جا په رومردگار و دسفي نه و بهنده چاکانه ي خويمان بؤ ده کات و ده فمرموي:

۷ نه وانه نه و که سانه که همر شتيک له سهر خويان داده نين جي به جي ده کمن و له رويک دترسن که سه ختي و دزواريه که ي همر لايه که ده گريته وه. خاتون عايشه ي دايکي باومرداران (خوا ليتي رازي بيت) هينا و يه تي له پيغه مبهري خوا وه که فمرمويه تي: {مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِيعْهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعُصِيَ اللَّهَ فَلَا يُعْصِهِ} البخاري همر که سيک له سهر خوي دانا که به ندياه تي خدا بکات با به ندياه تي خدا بکات و نه زره که ي خوي بداته سهر، وه همر که سيکيش له سهر خوي پيويست کرده که نافهرماني الله بکات هسه که ي خوي نه باته سهروي فرماني الله نه کات. جا په رومردگارمان دريژه به و دسفي بهنده چاکه کاني خوي ددات و ده فمرموي:

۸ جا نه وانه که سانيکن که له و خوارنده ي خويان حه زيان ليه تي به شي که مده ست و هه تي و گيرا و دده من.

۹ جا ده لئين: نيمه همر له بهر خاتري رهمانه ندي الله خوار دنتان پي دده دين، له نيوه وه پاداشت و سوپاسمان ناويت. موحاهيدو سه عيدي کوري جوبه ير ده لئين: به خوا به دم نه م قسه يان نه ده کرد، به لام خوا ده زاني به نا و دنيان جا سوپاسي کردون له سهر نه و کاره جوانانه يان تا زياتر سوربن له سهر شتي چاک و مرو قدوستي، دياره کاتي دابه زيني نه م نايه ته موسلمانان نه سيريان له زير دستدا نه بو که و ابو نه م چاکه يه که نه م پياو چاکانه کردويانه به رامبه ر به نه سيري کافر بو، جا نه ميه سهرو شتي چاکه کردن و مرو قدوستي له نيسلامدا که چاکه يان له گهل دوژماني خوياندا کرده، نه مرو موسلمان براي موسلمان ي خوي ده گريته و هه موجوده نازاريکي ددات له وانه ش برسي

عَيَّا تَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۖ يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۖ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَسْكِنَتَا
وَيْتِمًا وَآسِيرًا ۖ إِنَّمَا تُطْعَمُونَ فَبِغَيْرِ اللَّهِ لَا يُدْرِكُهُ لَئِيْلُ الْمُتَكَبِّرِينَ
۱۰ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ مِرْدًا ضِعْفَ الْمُرَّةِ الْآخِرَةِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
أَلْوَمٌ وَلَقَدْ مَنَعَهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ۚ وَجَعَلَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
۱۱ مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شِئْسًا وَلَا زَمِيرًا ۚ
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أَقْطُوفُهَا نَذِيرًا ۚ وَطُفَّاطٌ عَلَيْهِمْ بَانِيَةٌ
مِنْ فِضْرٍ وَأَكْوَابٍ ۚ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۚ قَوَارِيرًا مِنْ فِضْرٍ مَدْرُوهَا فَنَقِيرًا ۚ
وَسُقُونَهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۚ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
۱۲ وَطُفَّاطٌ عَلَيْهِمْ وَلَذُنْ مُنَادٍ إِذَا نَذَرَ حِينَ يَسْمَعُ يُدْأَى فَتُدْمَسُ
وَأَذَا دَأَتْ تَمْرًا تَنْبَغِي وَمَلَا كَيْدًا ۚ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُوسٌ
خُضْرٌ وَأَسْفَرٌ ۚ وَحُلُوا أَثَابِرًا مِنْ فِضْرٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ۚ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۚ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ
مَنْهُمْ ۚ إِنَّمَا أَوْفَوْنَا ۚ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۚ

کردن؟! جا نه و پياو چاکانه ده يانگوت: ۱۰ بيگومان نيمه له په رومردگاري خومان دترسين له رويک که زور مؤن و پرغهم و په زارديه به لگو رزگارمان بکات.

۱۱ جا الله له خراپه ي نه و روزه پاراستني وه به شادي و خوشيه وه هات به دمه يانه وه و پاداشتي دانه وه.

۱۲ جا به هوي خوراگريانه وه به باخچه و پو شاک و رايه خي هه وريشم پاداشتي دانه وه،

۱۳ له ناويدا له سهر ته خته کان شانيان دادا وه و چاويان ناکه و يت نه به گهرمايي خورو نه به سه رمايي وه که زستان، به لگو کاتيکي مام ناو دنده نه گهرمه و نه سارده و روناکيه که يشي وه کو کاتي روناکي به يانيه تا خور دهر ده که و يت.

۱۴ سي بهري دره خته کاني نه و باخچه يه هه ميه نزيکه لپيانه وه و ميوه کانيشي رام و گهر دن که ج کراون چون گهر دن که چيک، هه رچونک بن به پيوه يان دانيشتن يان راکشان هه رکه نارده و ي ميوه بکه ن ديت به ده ستیان و ته نها ليک رنده وه و خوار دني نه رکی سه رشان يانه و هيچي تر،

وہک پیغہمبہرمان ﷺ دمفہرموی: { إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ
مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ قِيَامًا وَقَعُودًا وَمُضْطَجِعِينَ / البقرة، الآلای: صحیح
لغیرہ / خەلکی بەھەشتی لەمیوەکانی دەخۆنەووە بەپێوەو
بەدانیشتوی و بەراکشای }.

۱۵) جا بەناویاندا دیت و دەبریت دەفرانیکی زیوی و گۆزە
بئی دەست و لولە ھەروەکو شوشە وان لە ھەروە ناویان
دەبیریت، ۱۶) دەفرانیکن لە زیو بە ئەندازە پێویست
بئی زیادو کەم ئامادەکراون.

۱۷) لەناو ئەو باخچەدا شەرابیان پئی دەردیت بە
پیاڵەھەک کە زەنجەفیلی تێکەلە،

۱۸) کە جاوگەھەکە لەناویداھەو پئی دەوتریت:
سەلسەبیل.

۱۹) مەندالانیک کە ھەمیشە ھەر مەندال (کە بۆ
خەرمەتکردن دانراون) بەناویاندا دەگەڕێن، ھەر کاتی
بیان بینی وادەزانن مروارین پەرژێنراون ئەوەندە پاک و
خاوێن و سپی و جوانن. ئەو مەرقی ژێر پەرەردگارت نا
ئەوێ بۆ ئامادەکردووت، بۆچی ئەوەندە بەم دنیا کۆتاو
پەر لەدەردەسەرییە سەرگەرمیت و بۆ ئەو دنیا ھەمیشەیی و
پەر نازو نیعمەتە کێرکی ناکەیت؟!

۲۰) جا ھەر کاتی نا ئەو جیگایەت بینی جاوت بە نازو
نەیمەتی فرەوان و موئککی گەورە دەکەوێت.

۲۱) جا بە پۆشاک تان و پۆ ھەوریشمی سەوزو ناسک بۆ
ژێرەو و قایم بۆ سەرەو خۆیان پۆشیوە بە دەستبەندی
زیو رازێنراونەتەووە پەرەردگاریان شەرابی پاک و
خاوێنیان پئی دەدات، نەک وەکو شەرابە بۆگەنەکە دنیا
کە زۆریک لە نەزانان خۆیان پئی بیھۆش و سووک دەکەن و
خۆیان لەو شەرابە پاکە بیومری دەکەن، ئینجا پێیان
دەفہرموی:

۲۲) بێگومان ئەمە پاداشتی کارە چاکەکانی ئیوہیە و کارو
کۆششتان رێزلیگیارو سوپاسکراو. لە ھەروودە
سەحیحدا ھاتوو کە خۆی گەورە بە ناخەر کەسیک لە ناگر

دەردەدەیت و ناخەر کەسیکە کە دەجیت بەھەشتەو
دەفہرموی: { إِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا وَعَشْرَةَ أَثْمَالِهَا / البخاری / بێگومان
بۆ تۆیە بە ئەندازە دنیاو دە بەرانبەریشی } جا ئەمە
بەشی ناخەر کەس بێت دەبیت بەشی مام ناوەندەکان و
سەرەتاییەکان چەند بێت؟ تا ئێرە باسی پاشەرۆژ بو
(المعاد) ئینجا دەیتەووە سەر باسی پیغہمبەرایەتی و ناسینی
خواو یادکردنی بەگورتی (النبأ والتبوء) و دەفہرموی:

۲۳) بێگومان ئیمە ئەم قورئانەمان ناردووە سەر تۆ بە
ناردنیکی رێک و پێک و ھیواش ھیواش.

۲۴) سا تۆیش بۆ فرمانی پەرەردگارت خۆگرەو بە
گوئی ھیچکام لەوانە نەکەیت نە گوناھکاریان و نە
خووانەناسیان. تۆ بەردەوام بە لەسەر گەیانە
پەیاھەت و دلت ھەر لای ئیمە بێت.

۲۵) یادى ناوی پەرەردگاری خۆت بکە بە بەیانیان و بە
ئێواران.

۲۶) وە لە بەشیکی شەودا ئەوسا بەندایەتی ئەوزاتە
بکەو سوجدە بۆ ببەو تەسبیحاتی ئەو زاتە بکە لە شەو
درێژەکاندا ، دەگونجیت مەبەست نوێژکردن بێت وە ئەمە
ھەر پێنج کاتەکە دەگریتەووە واتە ھەموکاتیک خۆی
خۆت لەبیر نەجیت.

۲۷) بێگومان کە ئەوانە دنیایان خۆش دەوێت وازیان لە
رۆژی زۆر سەخت و گران کە قیامەتە ھێناوەو خستویانە
پاش گوێیانەووە.

۲۸) ئیمە دروستمان کردن و ھەمو سەرچەمسەرەکانی
لەشیانمان بە توندی بەست بەیەکەووە و بەتەومان کردن و
ھەر کاتیکیش ئارەزوومان لئ بێت دەیانگۆرینەووە بە
کەسانیکی وەکو خۆیان و ئەوان لەناو دەبین، واتە زیانتان
ئەمانەتیکەو ھەر کاتیکی وێستمان لیتان وەردەگرینەووە تا
دنیايش ماوە ھەر خەلکی تری بۆ دروست دەکەین ، ئیتر
بۆچی ئەوەندە دنیاتان خۆش دەوێت کە دلتیان بەجپی
دەھێلن و قیامەتتان ناوێت کە بۆی دەچن و ھەرگیز
نایشتوانن رێگا بەم گۆرانکاریە پەرەردگارتان بگرن.

۲۹ بیگومان که نه م سورته ناموژگاریه جا ههر که سیک نارمژوی لییه با بهرهو بهروردگاری خوی ریگا بگریته بهرو واز له گوناح و خراپه کاری بهینیت.

۳۰ نهوسا نارمژویش ناکهن مهگهر ههر نهوهی که الله دهیه ویت (کهواته دهی زور له خوا بترسو بهگهردن که چیه و مداوی یارمه تی لی بکهن که یارمه تیتان بدات بو گهیشتن به خو شبه ختی دنیاو قیامت) بیگومان خودا زاناو کار به چیه،

۳۱ نارمژوی له ههر که سیک بیت دهیخته ناو نازو نیعمه تی خوی و خو شبه ختی دهکات، جا نامادهی کردوه بو سته مکارانیش سزایه کی گه وره بهژان، سا مروژ نهگهر ژیر بیت تا بتوانی دهی شهوو روژ له خوا بهاریته وه که رینمای بکاتو بیگه یه نییت به خو شبه ختی ههردوو دنیا، چونکه کاتیک که مرد هه مو شتیکی له دهست دهرده حییت و

چی کیلا بیت نهوسا ههر نهوه دروینه دهکات، چاک یان خراپ. نه بوزهر دهلیت: پیغه مبه ره نه م سورتهی خوینده وه تا ته وای کرد جا فهرموی: { إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ وَأَسْمِعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ أَطْتُ السَّمَاءَ وَحَقِّي لَهَا أَنْ تَبْطَأَ مَا فِيهَا مَوْضِعَ أَرْبَعِ أَصَابِعٍ إِلَّا وَمَلَكَ جَبْهَتُهُ سَاجِدًا لِلَّهِ وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَصَجَّحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا وَمَا تَلَذَّذْتُمْ بِالنِّسَاءِ عَلَى الْفُرُشِ وَلَخَرَجْتُمْ إِلَى الصُّعَدَاتِ تَجَارُونَ إِلَى اللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ شَجَرَةً تُعْصَدُ } (الترمذی) إلا أنه قال ما فيها موضع أربع أصابع. حسه

الابانی/ بیگومان من شتیک ده بینم که نیوه نایبین و شتیک ده بیسم که نیوه نایبین، ناسمان چرکه چرکی دیت و مافی خویشیتی که نهو چرکه چرکه لی بیت چونکه جیگی جوار نهنگوشتی نیه مهگهر فرشته یه که به سوجه بردن بو خوا ناوچاوی له سهر دانابیت به الله. ههسم نهگهر بزائن نهوهی که من دهیزانم که م پیده که نن و زور دهگرین و خو ش و مرناگرن له ژنان له سهر فهرشه کاند و دهر دهچون بو بهر زایه کان له الله دهپارانه وه. نه بوزهر دهلیت: بهراستی ناواتم خواست که دره ختیک بومایه که بخورامایه و کوتایم پی بهاتایه {

وَمَنْ أَلْبَسَ الْبَيْتَ فَاسْتَجِدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّا هُنَا لَنَجْعُوْنَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرَوْنَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا قَلِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ إِنَّا هَذِهِ نَذِيرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا نَشَاءُ وَلَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ ۝ ۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ ۱ ۝ فَالْمُصَنِّتِ عَصْفًا ۝ ۲ ۝ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ۝ ۳ ۝ فَالْمُزِقِّتِ فَرْقًا ۝ ۴ ۝ فَالْمُلْقِيَةِ ذِكْرًا ۝ ۵ ۝ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ۝ ۶ ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعَ ۝ ۷ ۝ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ ۸ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝ ۹ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ ۝ ۱۰ ۝ وَإِذَا الرَّسُولُ أَفْتَتْ ۝ ۱۱ ۝ لَا يَوْمَ أَجَلَتْ ۝ ۱۲ ۝ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ ۱۳ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝ ۱۴ ۝ وَلَبَّ يَوْمَئِذٍ ۝ ۱۵ ۝ الْمُكَذِّبِينَ ۝ ۱۶ ۝ أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝ ۱۷ ۝ ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ ۝ ۱۸ ۝ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ ۱۹ ۝ وَلَبَّ يَوْمَئِذٍ ۝ ۲۰ ۝ الْمُكَذِّبِينَ ۝ ۲۱ ۝

سورتهی مورسه لات ۵۰

سورتهی مورسه لات یان (وهروره لات) که ههفتاو ههوتهمین سورتهی هورنانه، له مه ککدا هاتوته خواره ووه به نجا نایه ته.

نومی هه زلی کچی حاریس دهلیت: { صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَيْتِهِ الْمَقْرِبِ فَقَرَأَ الْمُرْسَلَاتِ مَا صَلَّى بَعْدَهَا صَلَاةً حَتَّى قُبِضَ } (السی، صححه الابانی) پیغه مبه ری خوا ﷺ نوژی مه غریبی بو کردین له مالی خویدا، جا مورسه لاتی خویند که پاش نهوه نوژی نه کرد ههتا و هفاتی کرد { به گویره دابه زین سی و سی هه مین سورته، واته له سورته تانه یه که له سهرتای هاتنی پیغه مبه ره وه ﷺ که هیشتا بانگه وازی نیسلام ههر به نهینی بووه، له شه ویکدا که وتراره شهوی عهرقه یوه له شه که وهتیک له مینادا نه م سورته دابه زیوه. عه بدولای کوری مه سعود دهلیت: { بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَارٍ يَمْنَى إِذْ نَزَلَ عَلَيْهِ وَالْمُرْسَلَاتِ وَإِنَّهُ لَيَلْوَاهَا وَإِنِّي لَأَتْلُقَاهَا مِنْ فِيهِ وَإِنَّ فَاهُ لَرُطِبَ بِهَا } (اسحق علی) کاتیک که نیتم له خزمهت پیغه مبه ردا ﷺ بوین له شه که وهتیک مینادا نا له وده مه وهروره لات، بو هاتو نهو دهی خوینده ووه

اَلَمْ يَخْلُقَكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١١﴾ اِلَى قَدْرِ مَعْلُوْمٍ ﴿١٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿١٤﴾ اَلَمْ يَجْعَلِ الْاَرْضَ كَفَاتًا ﴿١٥﴾ اَخْيَاهُ وَاُمُوْنًا ﴿١٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِي سَمِيْحَتٍ وَّاَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا ﴿١٧﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿١٨﴾ اَنْطَلِقُوْا اِلَى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَكْذِبُوْنَ ﴿١٩﴾ اَنْطَلِقُوْا اِلَى ظِلِّ ذِي نُلُلٍ ﴿٢٠﴾ شُعَبٍ لَا ظَلِيْلٍ وَلَا يَغْنَى مِنَ الْاَلْهَبِ ﴿٢١﴾ اِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٢٢﴾ كَاَنَّهُ يَمْلِكُ صَفْرًا ﴿٢٣﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿٢٤﴾ هٰذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٨﴾ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿٣٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلِّلٍ وَعُيُوْنٍ ﴿٣١﴾ وَفَوْقَهُمْ سَآتِسْتِمْوْنَ ﴿٣٢﴾ كُلُّوْا وَاَشْرَبُوْا هٰبِتًا يَّمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿٣٥﴾ كُلُّوْا وَتَمَنَّوْا قَلِيْلًا اِنْ كُنْتُمْ تُحْرَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَرْكَبُوْا لَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَبَلَّيْمْزِلِلْمُكْذِبِيْنَ ﴿٣٩﴾ فَيَايَ حٰدِيْثٍ بَعْدَهُ يُوْمِنُوْنَ ﴿٤٠﴾

دهپر ویننهوه. ﴿١٠﴾ سا سویند بهو فریستانهش که فرمانی خودا داد به زین و راست و ناراست لهیهک جیاده که نهوه
﴿١١﴾ جا سویند بهو فریستانهش که دهیگه یهنن به پیغهمبه ران به بی دهستکاری نهو په یامه ی که پیویسته بییان بگات.

﴿١٢﴾ بو نه هیشتنی به هانه یان بو ترساندن سته مکاران، خوا نه م پینج سوینده ی خوارد که،

﴿١٣﴾ بیگومان نهوه ی که به لیتان پیدراوه روده دات واته : هیامهت دیتو لی پیچینه و متان له گه لدا ده کریت.

﴿١٤﴾ جا نهو کاته ی که نه ستیره کان کوژانه وه.

﴿١٥﴾ وه نهو کاته ی که ناسمان که لیتی تیکراو له تکررا .

﴿١٦﴾ وه نهو کاته ی که جیاکان له ناوبران و هیچ شوینه واریکیان نه ما.

﴿١٧﴾ وه همر کاتیک پیغهمبه ران کاتیان بو دیاری کراو

دواخران. ﴿١٨﴾ بو کام روژ نهو پیغهمبه رانه دواخران؟

﴿١٩﴾ بو روژی جیا کردنه وه دواخران، ئینجا ده فهرموی:

﴿٢٠﴾ تو جوزانی روژی جیا کردنه وه جیه؟ لی ردها باسی روژنکردنه وه ی روژه که ناکات ، به لگو باسی به سهرهاتی خه لک دمکات لهو روژدها و ده فهرموی:

﴿٢١﴾ وای، واوه یلایه لهو روژدها بو بی باوهران، جا به مه کوتایی به باسی نهو خه لکه ی روژی جیا کردنه وه ده هینیت و سرنجی خه لکی دنیا راده کیشیت بو نهو بی باوهرانه ی پیش خو یان به لگو نه مانیش له وه په ندوهرگرن و ده فهرموی:

﴿٢٢﴾ نایا ئیمه مرو فله خوانه ناسه کانی پیشومان له ناونه بردن؟

﴿٢٣﴾ پاشان ههروه کو نه وانیشمان لی کرد نهو گه له خوانه ناسه ی پاش نه وانیش. واته تانه م سهرده مه ی ئیوه هه مو گه لیکی تاوانبار ومله وړمان تیك پیک داوه و له ناومان بردوون.

به راستی منیش له دهمی خو یه وه وهرم گرت هیشتا دهمی تهر بو به وسورده ته {

به ناوی الله ی زور به سوژو بی نیهایهت میهره بان

﴿١﴾ سویند به وانه ی یهک له پاش یهک ره وانه ده کرین، فریسته، یان پیغهمبه ران که یه که میان نزیک تره.

﴿٢﴾ جا بهو بایانه ی که به توندی هه لده که ن و دهنگیان لی دیتو به چاو نابینرین و دارو دره ختان ده شکینن. دایکی باوهرداران عایشه ده لیت: هه رکات بایه کی توند ده هات پیغهمبه ر : ده یفه رمو: { اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِیْهَا وَخَيْرَ مَا اَرْسَلْتَ بِهٖ وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِیْهَا وَشَرِّ مَا اَرْسَلْتَ بِهٖ اَسْمُ وَغیره } نه ی خوا یه داوای چاکه ی نه م بایهت لی ده که م وده چاکه ی نه وشتهش که تییدایه وچاکه ی نه ودهش که بو ی ره وانه کراوه، وه په ناددگرم به تو له خرابی نه م بایه و خرابی نه وشتهش که تییدایه وخرابی نه ودهش که بو ی ره وانه کراوه {

﴿٣﴾ جا سویند به وانه ییش که بلا وده که نه وه هه وهره کان به بلا وکردنه وه و به فرمانی خوا ده یبه ن بو جیگای مه به ست و نه ندیک جاریش هه وهره که گال گال ده که ن و

۱۸) ھەر ئاۋەھايىش دىمكەين بە تەۋاۋى تاۋانبارانى ئىستىۋا
لەۋانەى پاش ئەۋانئىش دىن.

۱۹) ۋاى، ۋاۋەيلايە لەۋ رۇژدە بۇ بى باۋەرپان كە سزاي خوا
دادەبارئىت بەسەرياندا، ئىنجا مۇۋۇ دەباتەۋە بۇ خۇناسىن و
دەفەرمۇئى:

۲۰) ئايا ئىۋەمان لە ئاۋىكى بى نرخ دروست نەكردو؟

۲۱) ئەۋسا لە جىگايەكى بتەۋدا كە رەحمى دايكە جىمان
نەكردنەۋە؟

۲۲) ھەتا ماۋەيەكى ديارى كەشەش مانگ يان نۇ مانگ و
زىاترىش، جا لەۋ ماۋەيەدا ئەۋ دۇپە ئاۋەمان كەرد بەۋ
مۇۋقەى كە بە شلوشۇلى دىتە ئەم جىھانەۋە كە تواناي
مىشۋەيەكىشى نىيە كە لە خۇى دورى بختەۋە، ئەى كى لە
رەحمدا پاراستويەتى ئەۋ ئەندامانەى پىداۋە پاشان
ئىستا فىرى ئەۋەى كەردو كە مەمكى دايكى بگىرىت و
بىمىزىت؟ ئاشكرايە ھەمۇ دەلىن: ﷻ ئەگەر بە زمانى
حالىش بىت، جا دەفەرمۇئى:

۲۳) ئىمە توانىمان ئەۋكارمەگەۋرەۋگىرنگە بىكەين ئاي چەند
جوان توانىمان ئەۋ كارە بىكەين و چەند جوان ئەندازەمان
گرت و ئەۋ دۇپە ئاۋەمان ئاۋا نەخش و نىگار ئى پەيداكرىد و
ھىچ شۋىنەۋارىكى ئەۋ دۇپە ئاۋەشى پىۋەنەۋە، بە
داخەۋە ئىستا ۋا خۇى بادەداۋ بەدەعەىۋە فىزەۋە
ھاتوچۇۋ قەسە دەكات دەلىلى ھەرگىز سەرمەتاي خۇى
نەزانىۋەۋە خۇىشى نەناسىۋە، بەپاستى ۋايە چونكە ئەۋ
كەسەى كە بەپاستى خۇى بناسىت، خۋايش دەناسىت، ۋە
ئەۋ كەسەيش كە خۋاي ناسى ئاۋا لوت بەرزو بەدەعەىۋەۋە
فىز نابىت.

۲۴) ۋاى، ۋاۋەيلايە لەۋ رۇژدە بۇ بى باۋەرپان.

۲۵) ئايا ئىمە زەۋىمان نەكرد بە شۋىنى سەقامگىرى و
گەردبۋنەۋەۋە يەگەرتتەن و ھەموتان لەناۋىدا كۆبىنەۋە،

۲۶) بە زىندوۋ بە مردوتانەۋە؟

۲۷) جا ئايا لەناۋىدا چىا گەلى بەرزو بتەۋمان دروست
نەكردوۋە بە ئاۋى خۇشيش ئاۋمان پى نەداۋن؟ دەى

بۇچى سۋپاسى ئىمە ناكەن و پەپرەۋى پىغەمبەر ﷺ و
بەرنامەكەى ناكەن و باۋەرپى پى ناهىن؟

۲۸) ۋاى، ۋاۋەيلايە لەۋ رۇژدە بۇ بى باۋەرپان.

۲۹) ئادەى بىرۇن بەرەۋ شتەك كە بە درۇتان دەزانى كە
قىامەت و سزايە.

۳۰) بىرۇن بۇ سىبەرىك كە خاۋەنى سى شاخەيە ج لە
گەۋرەيدا بوۋە بە سى بەشەۋە لەسەر خوانەناسان يان
مەبەست سى بەشە لەلەى پاست و لەلەى چەپو لەسەر
سەريانەۋە.

۳۱) جا نە سىبەرىكە فىنكىيان بىكتەۋە، ۋە نە لە بلىسى
دۇزەخ بى نىزايان دەكات.

۳۲) بەپاستى ئەۋ ئاگرە بزوزكى ۋاى ئى دەبىتەۋە دەلىلى
كۆشكە ئەۋەندە گەۋرەيە.

۳۳) جالە رەنگىشدا دەلىلى وشترى زەردە ئەۋەندە زەردە
رەش دەنۋىنىت.

۳۴) ۋاى، ۋاۋەيلايە لەۋ رۇژدە بۇ بى باۋەرپان بۇ دىمەن و
بارودۇخ و گوزەرانى خوانەناسان، ئىنجا پىيان دەۋترىت:

۳۵) ئەمە رۇژىكە قەسە ناكەن.

۳۶) ماۋەى قەسەگەردنىشيان پى نادىت جا با بەھانە
بەپىننەۋە، ئەمە گالتە پىكەردنىانە ئەگەر ماۋەى
قەسەگەردنىان پى نەدرىت ئەى چۈنۋە جى بەھانە
بەپىننەۋە؟

۳۷) ۋاى، ۋاۋەيلايە لەۋ رۇژدە بۇ بى باۋەرپان دەبى چۈن
بىت دىمەن و بارودۇخ و گوزەرانى خوانەناسان، جا
ئەۋدەمەنە دىنىتە بەرچاۋمان ۋەك ئەۋەى كەنىستا لەۋىدا

بىن و دەفەرمۇئى: ۳۸) ئەمە رۇژى جىاكرەنەۋەيەكەئىۋەۋە
پىشۋەكانىشمان لىرەدا كۆكردوۋەتەۋە.

۳۹) ئەۋسا ئەگەر فرۇفەلتان ھەيە بۇ لابرەنى ئەم
بارودۇخەى خۇتان و دەۋتان خۇتان رزگار بىكەن لەم
سزايە كە دەپىنن، دەى دەست بەرگار بن و فرۇفەلى
خۇتان بىكەن، ئاشكرايە ھىچيان پى ناكىرىت، ھەرەك لە
فەرمودەيەكى قودسيدا ھاتوۋە كەخا دەفەرمۇئى: {يَا عِبَادِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۚ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۚ الَّذِي هُوَ فِيهِ يُخْلِفُونَ ۚ
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ
وَالْجِبَالُ أَوْدَادًا ۚ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۚ
وَجَعَلْنَا أَيْلًا لِّبَاسًا ۚ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۚ وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۚ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۚ وَأَنزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۚ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۚ وَجَنَّاتٍ
أَلْفَافًا ۚ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتُنَا ۚ يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ
فَنُتَوَّنِ أَفْوَاجًا ۚ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۚ وَسُيِّرَتِ
الْأَحْجَالُ فَكَانَتْ سِرَابًا ۚ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۚ لِّلطَّغْيِينِ
مَتَابًا ۚ لِّتَبِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۚ لَا يَذُرُّونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۚ
إِلَّا لَّحِيمًا وَعَسَاقًا ۚ جَرَاءً وَفَاقًا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۚ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۚ فَذُرُّوا فَلَنُزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۚ

إِنكُمْ لَن تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَن تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي

(مسلم وغيره) / نهی بهندهکانم نیوه همرگیز ناگهن به‌وشتی که سودی منه تا سودم بی بگه‌یه‌نن، وه همرگیز نایشگهن به‌و شته‌ی که زیان به‌من بگه‌یه‌نیّت تا زیانم بی بدن { که‌وابو نیّمه تهنها بؤ ناوخۆمان ماوه‌مان پیدراوه که زیان و سوود بگه‌یه‌نین نه‌ویش نه‌گهر خوا ناره‌زوی لیبت، فیرعه‌ون بؤ نه‌وه‌ی موسا نه‌بیّت هه‌زاران مندالی کوشت به‌لام الله موسای نارد له مالی فیرعه‌وندا گه‌وره‌ی کرد، همر نه‌م داستانه که چه‌ندین جار له قورئاندا وتراوته‌وه به‌سه بؤ خاوه‌ن باوه‌ران بؤ چاک کردنی بیرو باوه‌ره‌که‌یان، ئای به‌داخه‌وه چه‌ندین باوه‌ردارمان هه‌یه به‌لام موشریکه‌و به‌ندایه‌تیه‌که‌ی به‌لاشه‌و هیچ سوودیکی بی نادات.

۱۰ وای واوه‌یلایه لهو رۆژدا بؤ بی باوه‌ران. شینجا په‌رومردگار پاش سزای تاوانباران باسی پارێزکاران و پاداشته‌که‌یان ده‌کات و ده‌قه‌رموئ:

۱۱ به بیگومان ته‌واوی پارێزکاران وان له‌ژیر سیبه‌ری دره‌خته پانو پۆره‌کانی به‌هه‌شت و له‌سه‌ر کانی ئاوه‌کاندان،

۴۲ جا له‌ناو میوه‌جاتیک دان له‌وانه‌ی که ناره‌زویان لیبه‌تی،

۴۳ که پیان ده‌وتریت: به‌هوی نه‌و کاره جاکانه‌ی که له دنیا‌دا کردوتانه بخۆن و بخۆنه‌وه نۆشی گیان و عافیه‌تتان بیّت.

۴۴ بیگومان نیّمه هه‌رئاوه‌ها پاداشتی چاکه کاران ده‌ده‌ینه‌وه، پاداشتی هیچ چاکه کاریک زایه ناکه‌ین.

۴۵ وای واوه‌یلایه لهو رۆژدا بؤ بی باوه‌ران. شینجا به‌گالته‌وه له دنیا‌دا پیان ده‌وتریت،

۴۶ بخۆن و که‌میك رابویرن بیگومان نیّوه تاوانبارن.

۴۷ وای واوه‌یلایه لهو رۆژدا بؤ بی باوه‌ران. ۴۸ خو ههر کاتیك به‌و تاوانبارانه بوتريت گهردن که‌ج بکه‌ن بؤ خواو به‌ندایه‌تی نه‌و زاته بکه‌ن نه‌وان له خراپه‌ی خوین پاشگه‌ز نابنه‌وه‌و گهردن که‌ج ناکه‌ن بؤ په‌رومردگاریان.

۴۹ وای واوه‌یلایه لهو رۆژدا بؤ بی باوه‌ران و تاوانباران. نه‌م رسته‌یه ده جار له‌م سوره‌ته‌دا وتراوه، نه‌گهرچی نیّمه ماناکه‌یمان ههر به‌یه‌ک شیوه‌وتوه، به‌پراستی ههر کام له جیگای خویدا تامیکی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه. والله أعلم.

۵۰ سا ئیتر پاش نه‌و قورئانه پر په‌ندو ئامۆزگاریه نه‌ی خاوه‌ناسان به‌ کام هسه‌یه‌کی تر باوه‌ر ده‌که‌ن؟ نیّمه‌ش ده‌لێین باوه‌ردارمان هه‌یه به‌ خواو به‌په‌راوه‌که‌ی.

سورتي (نه‌به‌ه) که حه‌فتاو هه‌شته‌مین سورته‌ی قورئانه، له مه‌که‌دا هاتوته‌هه‌ خوارمه‌وه، چل ئایه‌ته‌وه وتراوه به‌گوێره‌ی دابه‌زین هه‌شته‌هه‌مین سورته‌وه پاش سورته‌ی (المعارج) و پيش (النازعات) دابه‌زیوه. نه‌م سورته‌ به‌م ناوانه‌ش ناوبراوه: عَمَّ، التَّسْأُلُ، الْمُعْصِرَاتُ.

به‌ناوی الله‌ی زۆربه‌سۆزو بی‌نییه‌یه‌یت میهره‌بان

۱ خوی دانا ده‌قه‌رموئ: هاوه‌لدانه‌ران دهرباره‌ی چی پرسیار له‌یه‌کتر ده‌که‌ن؟

۴) لەبامى ئەوھەۋالە گەۋرەۋە كە رۇزى قىيامەتە پىرسىياردەكەن؟! واتە: نەدەبو ئەو پىرسىياردەكەن و گالتە بە ھاتنى ئەو رۇزە بەكەن بەپىستى نەزانن، بۇيە لەو بارەۋە پىرسىياردەكەن.

۳) ئەو ھەۋالە گەۋرەۋە كە ئەۋان ناكۆكن تىيدا ھەندىكىيان باۋەرپان پىي ھەيە ھەندىكى تىيان بەپىستى نازانن و بى باۋەرپان پىي، ئىنجا خوا ھەرەشەيان لى دەكاتو دەفەرمۇي: ۱) بىگومان بەم زوانە دەزانن.

۵) لەپاشان بىگومان بەم زوانە دەزانن، چونكە بتانەۋى يان نا، پىي دەگەن و بە چاۋى خۇتان دەيىبنن، ئىنجا خاۋى گەۋرە ھەندى لى دروستكراۋە گىرنگەكانى خۇى كە بەلگەى ھىزو زانايى و دانايى خۇيەتى باس دەكاتو دەفەرمۇي:

۶) ئايا زەۋىمان نەكردوۋە بە بىشكەيەك و رام و گەردن كەچمان نەكردوۋە تا ئىۋە لەسەرى بەسەيىنەۋە؟ لە وشەى (مەھاد) ئەم دوو شتە ۋەردەگىرن يەكەم: چۆن لەبىشكەدا ھەمو پىۋىستىيەكانى مندال ئامادەيە و پەكى بۇھىچ ناكەۋىت، زەۋىش ئاۋەھايە ھەر شتەك كە مۇۋ پىۋىستى پىي ھەبىت ئامادەيە تىيدا. دوۋەم: بىشكە شتەكى چولەكەرە بەشۋەيەك كە مندالەكە تىيدا بەسەيىتەۋە نەك بەشۋەيەك كە مندالەكە بىرسىت و ئارام نەگىت، زەۋىش ھەروا بەردەۋام بەپەلە لەرۋىشتىندايە بۇھىنانەدى پىۋىستىيەكانى مۇۋ بەبى ئەۋەى دانىشتۋانى ھەستى پى بەكەن ۋەھەراسان بىن. ئىنجا دەفەرمۇي: ۷) ئايا چىياكانمان نەكردوۋە بە مېخ بۇ راگىرگىرنى زەۋى؟ ئەو پىرسىيارانە بۇ دان پىدانانە، واتە ھەق ۋايە ھەرچى زوتىر ۋەلام بەدەنەۋە بلىن: بەلئ ئەۋەمۇ شتەگىرنگانە دەستكارى خۇتەۋ بۇ بەرژەۋەندى ئىمە وات لىكردون.

۸) جا ئىۋەشيمان بە جووت دروستكردوۋە كردومانن بە دوو بەشەۋە بەشەك نىرو بەشەك مى تا بەۋ ھۇيەۋە زاۋىزى بىرگىت و بەردى ئادەمى زىاد بىبىت و لەگەل يەكتىدا ئارام بىگىرن و بەسەيىنەۋە خۇشەۋىستىيان زىاتىر بىكات بۇ يەكتى، ۋەك لە سورەتى (روم) ئايەتى: بىستۋىيەك دا

دەفەرمۇي: ۹) ھەندىك لە نىشانەكانى دانايى و ھىزى خۇى ئەۋەيە كە لە خۇتان ھاۋسەرى بۇ دروستكردون تا لەگەلىدا ئارام بىگىرن و لەناۋ تاندا خۇشەۋىستى و بەزەيى بە يەكتى دروستكردوۋە ۱۰) دەفەرمۇي:

۹) جا ئايا خەۋەكانتائمان بۇ نەكردون بەۋى پشودان و ئىسراحتان؟

۱۰) ۋەئاي شەۋمان بۇ نەكردون بە پۇشاكىك كەداتان دەپۇشەت تا تىيدا بەسەيىنەۋە ئامادەى كارو تەلاش بىن بۇ رۇزى پاشى؟ ئەگەر خوا شەۋى دروست نەكردايە كى ئاۋا كاتىكى بۇ دروست دەكردن بۇ ھەسانەۋە؟

۱۱) دەى ئايا رۇژمان نەكردوۋە بەكاتىكى گونجاۋ بۇ كارو تەلاش بۇ پەيداكردى بىۋىتان؟ جا ھەق ۋايە لە شەۋدا پشو بەدەين و لە رۇژدا كارو كۇشش بەكەين كەئەۋە بەسودەبۇژيان و تەندروستىمان.

۱۲) جا لەسەر ئىۋەۋە ھەۋت ئاسمانى بەھىزمان دروستكردوۋە.

۱۳) ۋە دامان ناۋەتتىدا چىرايەكى زۇر بە شەۋق وپىرئىنگدار.

۱۴) جا لە ھەۋرەۋە كە بە با پالى دەنپىن بارانى زۇرتان بۇ دەبارىنن (ۋەشە) (فَجَامَا) بە ماناي رۇزاندە، ۋەك پىتەمبەرمەن سەبارت بە ئىشە گىرنگەكانى ھەج دەفەرمۇي: {أَفْضَلُ الْحَجِّ أَلْعَجُّ وَاللُّجُّ} (الرمذى. حسنە اللہانى) گەۋرەترىن ئىشەكانى ھەج دەنگ بەرگىرنەۋەيە بە زىكرى خواۋ خۇين رۇزاندە بە ھەيوان سەربىن ئىنجا خوا دەفەرمۇي:

۱۵) بۇيە بارانتان بۇ دەبارىنن تا بەۋ ئاۋە دانەۋىلەۋ گىياكان سەۋز بەكەين بۇ خۇتان و بۇ مەرۋمالاتان

۱۶) ۋە بىستانى پىر دارو درەختى جۇراۋجۇرو بە ميوەى رەنگاۋ رەنگىش. بەلئ بە يەك ئاۋو لە يەك خاكدا سەدان ميوە سەۋز دەكاتو ھەريەكەى جۇرئ ميوە دەگىت، ھەر ميوەيەكىش تامىكى تايەتى خۇى ھەيە، كى رىشەى ئەو

درهختهی رښمایي کرد که چ تاميک لهو خاکه دا هه لمړت؟
جا يه کسهر ليروهوبه رهو کوټايي ته مه نى هم بونه وهره
سهرنجمان راده کښيت و دمه رموي:

١٧ به بېگومان روژي جياکردنه وهى چاكو خراب کاتيکى
ديارييهو نه پيش دهکوهيتو نه دوا دهکوهيت به لکو له
کاتى تايبه تى خويدا روودهدات.

١٨ نهو روژهى که فو دهکريت به شه پوردا. به لى
هه روک له دنيا دا فرماندهو خاوهن دهسلاتان نه گهر
نيشکى گرنگان هه بېت شاور لى ددهن تا هيزو
سهربازانان کوښنه وهو مهبهسته گه پى رابگه يه من
هه رئاوها کاتک خوا ويستى خه لکى زيندو بکاته وه فرمان
دهدا فو به شه پوردا دهکريت، جا خه لکى هه ر يه که له
جېگای خويدا زيندو ده بېته وه، نهوسا هه موتان پؤل پؤل
به رهو مه حشر دين، پېغه مبهري خوا دمه رموي: ﴿مَا
بَيْنَ السَّفْحَتَيْنِ اَرْبَعُونَ قَالُوا يَا اَبَا هُرَيْرَةَ اَرْبَعُونَ يَوْمًا قَالَ اَبَيْتُ
قَالُوا اَرْبَعُونَ شَهْرًا قَالَ اَبَيْتُ قَالُوا اَرْبَعُونَ سَنَةً قَالَ اَبَيْتُ ثُمَّ
يُنَزَّلُ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقُلُ قَالَ وَلَيْسَ
مِنْ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجْبُ الذَّنْبِ
وَمَنْهُ يُرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له نيوان فوپيدا کردنى
مردن و فوپيدا کردنى زيندو بونه وهدا چله، پرسيار کرا له
نه بوهوره يره که راوى هم فهرموده يه، چل روژو؟ وتى:
نازانم، چل مانگ؟ وتى: نازانم، چل سال؟ وتى: نازانم، له
پاشان الله بارانيک له ناسمانه وه دهباريتيت نيوده يى زيندو
دهبنه وه وکو چوڼ گيا سهوز ده بېت، هيچ پارچه يه که له
له شى مروفا نامينيت و ده رزيت بېجگه لهو نيسقانه
بچوکهى کوټايي پشت (کلينچک) ى مروفا که نارزيت و
له ويوه مه خلوقات دروست دهکريت وه} به لى کاتک که فو
کرا به شه پوردا هه ر له يه که م شه پوردا هه نديک
له مانه ي که له دواييدا باسيان دمه رمويت پهيدا ده بن و
هه نديکى پاش شه پورى دووم روودهدات و پيتى (واو)
ته نها بؤ په يوه ندييه و هيچى تر نه وده ده فهرموي:

١٩ جا ناسمان دهکريت وهو ده بېت به چهندين ده رگا

٢٠ وه چياکانيش دمه روپنرين و وهک سه رايان لى ديت که
له روا لته دا چيان به لام له راستيدا وکو ته ميکن که له
پاشدا پارچه پارچه وورد ده بن وکو لى شيکراوه و با
لتيان ددهات و ده يان خاته ناو چال و چوله کانه وهو زهويان پى
تهخت و راست دهکاته وه وهک له سوره تى تاها
ثايه تى/سه دوپينج تاسه دوحه وت دا باسى فهرمو. نينجا
خواى گه وره دمه رموي:

٢١ به راستى دوزخ پيش فهره وهو ناماده کراوه و
چاوديريانه و به ديوار يکى ناگرى گه ماروى خه لکى داوه.

٢٢ بؤ سه رکه شو ياخيان جېگای گه رانه وه يانه ،
بيا نه ویت يان نه يانه ویت، به لى هه مو که سيک ده بېت به
سهر ناگرى دوزخدا پروات جا نه گهر ماوهى پيدرا نه وه
ده په رېته وه، خو نه گهر ماوه يى پينه درا ده بى بجيته
ناويه وه. وهک له سوره تى (مريم) ثايه تى هه فتاويه کو
حه فتاوه ودا دمه رموي: ﴿هَيْجَامٌ لَهُ نِثْوَةٌ نِيَهْ كَهْتِيَه پرن
بؤ به هشت مگهر به سهر دوزخدا وه نه وه شتيکى
بېگومانه و برپار دراوه، له پاشدا نيمه نه وانه ي که
په ره يزکار بوون رزگاريان دهکين وه نه وانه ي که سته مکار
بوون له ناويدا ده يانه ي نه وه، ليره ش دمه رموي:

٢٣ چهندين چهرخ له ناو نهو ناگردها ده ميننه وه وشه ي
(حقب) واته ماوه يه کى ديارى له کات، جا هه نديک به
هه شتا سالى هه ر سالى سي سه دو شه ست روژى هه ر روژى
هه زار سالى خو مان مانا کرده. نه وانه کين؟ نه وانه
که سانيکن که باوه ريان به روژى قيامه وتو ثايه تاکانى
په روه ردار نه بوه واته کافر بون، جا کافران بؤ هه ميشه ي
له ناو ناگر ده ميننه وه و مه به ست له ثايه ته که نه وه نيه
که له دواى ته واه بونى نهو ماوه يه ناگرى دوزخ و سزاي
کافران نامينيت، دهقه کانى هورنان نه وه ده گه يه نن که
کافران و موشریکان و مونافيقان بؤ هه ميشه له ناو ناگرى
دوزخدا ده ميننه وه و روژيک نايه ت که رزگار ببن، هه رگيز
ناشمرن له ناو نهو سزاو ناگردها، جا له پاش ته واه بونى
هه ر ماوه يه که له سزادانى بى باوه ران، سهر له نوئ
سزادانيکى تر ده ست پيده کات، هه روک له ثايه تى

قَسَمِي لَهْ گَه لَدَا بَكَات لَه تَرَسُو سَامِدَا هَه تَا خَوِي مَآوَهِي پِي نَه دَات، وَهَك لَه سَوْرَه تِي (هُود) لَه نَآيَه تِي سَه دُوبَه نَجَادَا دَه فَه رَمُو: ﴿رُؤُوسُكَ دَيْتْ كَه هِيچ كَه س نَاتَوَانِيَّتْ قَسَه بَكَات مَه گَه رَتَه نَهَا بَه نِي زِنِي نُهُوزَاتَه﴾ لِيَرَش دَه فَه رَمُو:

38 لَهو رُؤُودَا رُوحُو فَرِي شَه تَه كَان هَه مَوِيَان رِي ز دَه بِنُو هِيچ كَه سِيَان قَسَه نَاكَات، تَه نَهَا نُهُو كَه سَهِي كَه رَه حَمَان نِي زِنِي بَدَات وَ قَسَه رَاسَت وَ دُرُوسَت بَكَات وَ لَه دُنِيَادَا قَسَه رَاسَت وَ دُرُوسَت بَوِيَّتْ وَ اتَه نُهُلِي تَه وَ حِيد بَوِيَّتْ، لَه بَارِي (رُوح) دُوه چَه نَد قَسَه كَرَاوَه لَه وَانَه: يَه كَه م: گِيَانِي نَه وَهِي نَادَه.

دُوه وَهَم: نَه وَهِي نَادَه. سِيَهَم: دُرُوسَت كَرَاوِيكْن لَه دُرُوسَت كَرَاوَه كَانِي خَوَا لَه سَه رَشِي وَهِي نَه وَهِي نَادَه نَه فَرِي شَه تَه وَ نَه نَه وَهِي نَادَه مَن وَ دَه خُون وَ دَه خُونَه وَه. چَوَارَه م: جِرَه نِيل. پِي نَجَه م: هُورُنَان. شَه شَه م: فَرِي شَه تَه يَه كَه لَه هَه مَو فَرِي شَه تَه كَان گَه رَه وَ تَرَه. نِي نَجَا خَوَا دَه فَه رَمُو:

39 نَه وَ رُؤُودِي كَه بَاسَكِرَا رُؤُودِيكِي رَاسَتَه وَ دِي تَه دِي، جَا نُهُو كَه سَهِي كَه نَارَمَزُؤِي لِي يَه، بَا بَه رَه وَ رِي بَازِي پَه رَه مَرْد گَارِي خَوِي بَكَه رِي تَه وَه تَا لَه وَ رُؤُودَا سَه رَه رَازُو كَامَه رَان بِيَّتْ، وَ اتَه: لَاسَارِي وَ خَرَابَه كَارِي مَرُؤُفْ زِيَانِيكْ لَه خَوَا نَادَات بَه لَكُو زِيَانِي بُو خُونَه وَ خَوَاش دُنِيَاي بُو تَاقِي كَرَدَنَه وَه دُرُوسَت كَرَدَه وَ نِي وَهِي كَرَدَه بَه سَه رِي شَكْ لَه هَه لَبْزَارْدَنِي چَاك وَ خَرَابِدَا نُهُو رُؤُودَا گَه وَرَه شِي دُرُوسَت كَرَدَه بُو پَادَاشَت وَ تُولَه بُو يَه پَاش نَه مَه دَه فَه رَمُو:

40 بِيگُومَان نِي مَه پِي مَان رَاگَه يَانْدَن وَ نِي وَه مَان تَرَسَانَد لَه هَاتَنِي سَزَا يَه كِي نَزِيكْ كَه رُؤُؤِي قِيَامَه تَه كَه نُهُو رُؤُودَا هَه مَو كَه س دَه بِي نِيَّتْ كَه چِي پِي ش خَوِي خَسْتَه وَ لَه چَاك وَ لَه خَرَاب وَهَك لَه سَوْرَه تِي (كَه هَف) نَآيَه تِي چَل وَ نُونُودَا دَه فَه رَمُو: ﴿هَه ر چِي يَان كَرَدَه بَه نَامَادَه كَرَاوِي دَه سَتِيَان دَه كَه وَ يَتَه وَه﴾

وَه لَه سَوْرَه تِي (قِيَامَه) نَآيَه تِي سِيَان زَه دَا دَه فَه رَمُو: ﴿لَه وَ رُؤُودَا هَه مَو مَرُؤُفَه كَان هَه وَ الِيَان پِي دَه دَرِيَّتْ بَه وَهِي كَه پِي شِيَان خَسْتَه وَ بَه وَهِي كَه لَه پَاشِيَان بَه جِي مَآوَه لَه چَاك وَ لَه خَرَاب﴾، جَا لِيَرَش خَوَا دَه فَه رَمُو: بِي بَاوَر دَه لِيَّتْ: خُوزْگَه خَاك بُو مَآيَه وَ زِي نَدُو نَه كَرَامَا يَه وَه بُو نَه مَحِي سَاب وَ كِي تَابَه، يَان هَه ر نَه بُو مَآيَه، يَان لَه مَرُؤُفْ نَه بُو مَآيَه، پِي تَه مَبَه رَمَان دَه فَه رَمُو: ﴿تَوُودُنْ الْخُفُوقِ إِلَى أَهْلِهَا حَتَّى يَقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنََاءِ﴾ مَسْمُوعَه وَ غِيَرَه سَوِي نَد بَه اَللّٰهُ دَه بِي مَافِي هَه مَو كَه سِيَكْ بَدَه نَه وَه هَه تَا تُولَه ي حَه يَوَانِي بِي شَاخ وَ مَرْدَه گِي رِي تَه وَه لَه حَه يَوَانِي شَاخ دَارُ

جَا لَه دَوَاي نَه وَهِي كَه پَه رَه مَرْد گَار گِيَان لَه بَه رَانِي ش لَه گَه لْ مَرُؤُفْ وَ جُنُوكَه كُودَه كَاتَه وَه، نِي نَجَا پَاش نَه وَهِي كَه حِي سَاب وَ كِي تَابِي لَه گَه لَدَا كَرْدَن دَه يَان كَاتَه وَه بَه خَاك، جَا نُهُو كَاتَه بِي بَاوَر پَانِي ش نَاوَات دَه خَوَازَن وَ دَه لِيَّتْ: خُوزْگَه نِي مَه ش خَاك بُو يَنَا يَه، بَه لِي بِي بَاوَر مَان لَه وَ رُؤُودَا دَه زَان كَه قَسَه يَه پِي تَه مَبَه رَان وَ پِيَاو چَاكَا ن رَاسَتَه وَ هِيچ دَه رَه فَه تِي كِي تَرِيَان نِيَه، نُهُو سَا جَارِيكْ دُرُودَه كَه ن وَ جَارِيكْ گَه وَرَه وَ نَاغَا كَانِيَان بَه تَاوَانِبَار دَا دَه نِيْن وَ جَنِي وَيَان پِي دَه دَه ن وَ جَارِيكْ دَاوَاي گَه رَانَه وَه بُو دُنِيَا دَه كَه ن تَا نِي تَر خَرَابَه نَه كَه ن وَ جَارِيكْ نَاوَات دَه خَوَازَن هَه ر نَه بُو يَنَا يَه بَه لَام هِي چَاكَا م لَه وَانَه سُو دِيَان پِي نَادَات وَ هِيچ كَه سِي كِي ش فَرِيَا يَان نَاكَه وَ يَتْ. شِي عَه دَه لِيَّتْ: ﴿يَلَيَّتَنِي كُتُّ رَبِّيَّ﴾ وَه شَهِي "أَبَاتَرَا" بُو وَه گُؤُورَه وَ مَه بَه سَتِي پَه يَرَه وَانِي عَه لِيَه چُونَكَه عَه لِي بَه (نَه بُو تَوْرَاب) نَاوَبَرَاوَه، نِي تَر بِي ر لَه وَه نَاكَه نَه وَه كَه نَه م سَوْرَه تَه لَه مَه كَه دَا هَاتَه وَ تَه خَوَارَه وَه وَ نُهُو كَاتَه بِي بَاوَر پَانِي قُورَدِي ش بَاوَر پِيَان بَه پِي تَه مَبَه رَه وَ هُورُنَان وَ رُؤُؤِي دَوَا يِي نَه دَه كَرْد، ج جَا ي نُهُو وَه بَاوَر بَه نِي مَامَه تِي مَنَالِي كِي دَه سَالَهِي وَهَك عَه لِي بَكَه ن نَه مَه لَه لَآيَه كْ، لَه لَآيَه كِي تَرَه وَه لَه مَه دِي نَه دَا نَا زَنَاوِي (نَه بُو تَوْرَاب) بَه عَه لِيَه وَه نَرَاوَه وَ بَه نَاوَه نَابَرَاوَه، وَ مَه گَه ر بُو جَه دَه لِي ش بَلِي ن وَابُوَه، وَ اتَه خُوزْگَه عَه لِي بُو مَآيَه كَه ي مَانَاي پَه يَرَه وَانِي عَه لِي يَه، هَه ي نَه زَان؟

سورەتى نازىعات كە ھەفتاۋ نۆھەمىن سورەتى قورئانە، لە مەكەدا ھاتوتە خوارەو ھەش ئايەتە و تراو بەگوڧرى دابەزىن ھەشتاۋ يەكەمىن سورەتە و پاش سورەتى (النبا) و پيش (الانفطار) دابەزىو. ئەم سورەتە بەم ناوانەش ناو براو: الساهرة، الطامة.

بەناۋى ﷻ زۆر بەسۆزو بېنىھايەت مېھردبان

۱ سوڧىند بەو فرىشتانەى كە لە قولايترىن دەمارەو گيانەكانى خوانەناسان دەكيشن، بەگيانكىشانىك توند كە خاۋەن گيانەكان دوچارى سەخترىن ئيش و نازار دەبن، ۲ جا سوڧىند بەو فرىشتانەى كە بە سۆزو خۆشەويستى و دل نەرمىو گيانى خواناسان دەكيشن.

۳ وە سوڧىند بەو فرىشتانەى كە لە ھاتوچۇدان لە ئاسمانەكانەو بە زەوى و لە زەوشەو بە ئاسمانەكان بۆئەنجامدانى فرمانەكانى ﷻ.

۴ سا سوڧىند بەو فرىشتانەش كە كىبەركى دەكەن بۆ ئەنجامدانى فرمانى ﷻ ئەوانەى كە گيانى خاۋەن باوەران بەپەلە بۆ بەھەشت دەبن.

۵ وە سوڧىند بەو فرىشتانەى كە جى بەجىكەرى كارىكى گرنگن. ئەم وشانە بە چەند شىۋەى تر مانا گراۋن بەلام ئەمەيانم ھەلېژارد، جا خۋاى گەورە سوڧىند دەخوات بەو فرىشتانە وەلامى نەفەرمو واته :سوڧىند بەو فرىشتانە زىندوتان دەكەينەو، لېرەدا بە پىۋىستى دەزانم ئەم قسەپە روتىر بكمەو بە خاۋەن باوەران بەلگو سوودى زياترى ئى وەرېگرن، خۋاى گەورە بۆى ھەپە سوڧىند بخوات بە ھەر شتىك كە خۋى ئارەزۋى ئى بىت، بەلام ئىمە نابىت سوڧىند بە غەبرى خوا بخۋىن، چونكە جياۋازى لەنىۋان سوڧىندى ئىمە و خاۋادا ھەپە، ئىمە بۆپە سوڧىند دەخۋىن تا باوەرمان پى بكرىت كە ئەو قسەپە راستە بەلام خوا پىۋىستى بەو نە، چونكە ھەمو قسەكانى راستە و پىۋىستە مەۋق بەگوڧى بكات، لېرەدا لەوانەپە ئەو پرسىارە

بكرىت: دەى ئىتر سوڧىندخواردى ﷻ سوودى چپە؟ دەلئىن سوڧىندەكانى ﷻ ئەم سوودانەى ھەپە:

يەكەم - بۆ ئەو ھەپە كە خەلكى ئەو سوڧىند لەسەر خوراۋە بە گرنگ بگرن و بە شتىكى سادەو كەمى نەزانن. دووھەم - خۋاى گەورە دەپەوڧىت سودى ئەو سوڧىند پىخوراۋانە دەرخت بۆ خەلك چ سودى مادى بىت وەكو ھەنجىر و زەپتون، وە رۆژو مانگ... يان سودى مەعنەۋى بىت وەكو قورئان و ھەلەم و نوسىن.

سېھەم - تا بزائىت كە سوڧىند پىخوراۋان شتىكى راستن و ھەن وەك فرىشتەكان و رۆژى قىيامەت.

چوارەم - بۆ بەدرۇخستەو ھەپە بىرورپا پوچ وەك كاتى عەسر كە عەرەبەكان بە كاتىكى خراپان دەزانى خوا سوڧىندى بە (عەسر) خوارەو كە كاتىكى بەسودە.

پىنجەم - سرنج راكىشانى خەلك بۆ گرنگى پىدان بەو شتانە وەكو نوسىن و ھەلەم كە ماپەى سەرھەرازى خەلكن ئەگەر بىرۋاوەرى راستەقىنەى لەگەلدا بىت.

شەھەم - سوڧىندەكانى خۋاى گەورە بە ھەندىك لەو شتانە، بەلگەى گەورەپى و دەسلاتى خواپە كە لە راستىدا سوڧىندە بە خۋى، ئەمانە ھەندىك بون لە سودەكانى ئەو سوڧىندانەى كە خۋاى گەورە خوارەونى لە قورئاندا ئىنجا ﷻ دەھەرموئى:

۶ كاتىك كە دەنگو لەرزە و نەعرەتەى گەورە رويدا كە شەپورى يەكەمەو ھەمو خەلك دەمرىت و بىجگە لە زاتى ھەق ھىچ گيانەبەرىك نامىنئىت.

۷ ئىتر بەدۋاى ئەو روداۋەدا روداۋەكانى تر يەك لەدۋاى يەك دىن، ئەمانە برىتىن لە دوو شەپورى لىدانى يەكەم و دووھەم، كە يەكەمىان بۆ مردنەو دووھەمىان بۆ زىندوۋوۋونەو كە بەپەلە ھەمو مەۋقەكان بەرەو خاكى شام دەچن و لەۋىدا راۋەستان و ترسان و چاۋەپىكرنە تا ئەو كاتەى كە لەلاپەن پىغەمبەرمانەو ﷺ داۋاى ھاتنى خواۋ ھوكمەردنى دەكرىت، وەكو لە فەرمودەدا ھاتەو.

۸ دلانىك تەپە تەپیانە لە ترساندا.

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَاوِ الْمَقْدِسِ طُوًى (١٦) أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (١٧)
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبَ (١٨) وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى (١٩) فَأَرْنَاهُ
آيَاتِهِ الْكُبْرَى (٢٠) فَكَذَّبَ وَعَصَى (٢١) ثُمَّ أَذْبَرَ يَتْبَعُ (٢٢) فَحَسَرَ
فَتَادَى (٢٣) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَخْلَى (٢٤) فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى (٢٥)
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى (٢٦) مَا أَنْتُمْ أَشَدَّ خُلُقًا أَمْ أَسْمَاءُ بَنَاتِهَا
(٢٧) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا (٢٨) وَأَغَطَّشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (٢٩)
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (٣٠) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (٣١)
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (٣٢) مَتَّعْنَا لَكُمْ وَلَا تَعْمَلُونَ (٣٣) فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ
الْكُبْرَى (٣٤) يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى (٣٥) وَوُزِّتَ الْجَحِيمُ
لِمَن رَّبَّى (٣٦) فَأَمَّا مَن طَغَى (٣٧) وَءَاثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (٣٨) فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَى (٣٩) وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى (٤٠)
إِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى (٤١) يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا (٤٢)
فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا (٤٣) إِلَى رَبِّكَ مُنْهَبَهَا (٤٤) إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ
مَّن يَخْشَاهَا (٤٥) كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُزَوَّجُوا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا (٤٦)

همیشه هر نهو کاته دهبنن که تییدان، خوایش دهفهرموی:

١٣ بهراستی نهو گهرا نهو نیه بیجگه له یهک تیخوپین که شهپوریکهو لیدهدریت و شتیکی تری ناویت،

١٤ جا هر بهو شهپوورلیدانه کتوپر ههمو مروقهکان لهسر نهو زهویه زیندو دهبهوه، ئینجا الله دلخوشی پیغهمبهردمان دهکات به باسکردنی موسا لهگهل تاغوتی سهردهمی خویدا که فیرعهون بوو، واته نهو پیغهمبهرد بهو ههمو بهلگه دهستهپاچهکهره (المعجزه) لهگهل فیرعهوندا هسهو گفتوگوی کرد بهلام نهو هر بهردوام بوو لهسر کوفرو فسادو نالهباری و سهرتهنجام موسامان رزگارکردو فیرعهونمان لهناوبرد. جا دهفهرموی:

١٥ نایا پیته گهیشتهو و بیستوته دنگوباسی موسا،

١٦ کاتیک که له شیوی پیروزی "توا"دا پهرومردگاری بانگی کردو نیگای کرده لای و ههرموی:

١٧ برؤ بؤلای فیرعهون بهراستی نهو لهخوی بایی بووو لهسنوردهرجوه،

١٨ جا پیی بلئ: نایا ناتهوویت که خوت پاک بکهیتهوه؟

١٩ جا رینماییت بکهه بؤ لای پهرومردگاری خوت نهوسا توفیش لیی بترسیت؟ نا بهم شیویه موسا هاتهلای فیرعهون و بهو شیوه نهرمو جوانه هسهی لهگهلدا کرد،

٢٠ خوهرههراپی نهوهش بهلگهی گهورهی راستی و دروستی خوی پیشاندا که دهست و گوپالهکهی بو، بهلام نهگهر کهسیک نهویست ریگای خوا بگریت شهیتان چاک فریوی دهدات و ههمو راستیهکی لهبر جاو لار دهکات و ههمو

لاری ناپهسهندی و لاسارییهکی لا جوان و ریک و پیک دهکات، چونکه دوژمنی بهرهی نادمیزادهو بؤ نالهباران و بی باومرآن نهو هیزهیشی هیهیه نهوهته فیرعهون لهگهل نهو هسه نهرمو جوانانهو نهو بهلگه گرنگانهی موسادا

لهباتی باومرهینان و بیرکردنهوه لهپاشه روژی خوی، لهباتی باومرهی پین نهکردو سهرککش بو.

٩ جاوی نهو خاوهن دلانه شهرمهندهو زهبونه لهبر نهو ههمو کارهساته سهخت و دژوارانهی که به جاوی خوی دهیبینیت، ئینجا بهرهو دهمهقالهی دنیا سرنجمان رادهکیشت و دهفهرموی:

١٠ بت پهستان و بی باومرآن به روژی دواپی دهلئین: نایا ئیمه پاش نهوهی که مردین و کهوتینه گوژدهو، لهو گوژدهو جاریکی تر زیندو دهکریینهوه؟! واته بهشتیکی دوری دهزانن بویه دهلئین:

١١ نایا کاتیک که ئیمه بوین به ئیسقانی پتورگاوو رزیو چوون دهگونجیت وهکو خویمان لی بکریتهوه؟ وشهی (نخرة) به (ناخرة)ش خوینراوتهوه.

١٢ دهلئین: نهگهر راست بیت - جاریکی تر زیندو بکریینهوه بهراستی نهوه گهرا نهوهیهکی زیان ناومره. بهلئ بی باومرآن به روژی دواپی بیرو بوجونیان ناوایه وزیندو بیونهوهو حیساب و کیتاب بهدرو دهزانن و بیر لهوه ناکه نهوه که نایا لهپیشهوه له چی دروستکراون و

۲۲ ئەپاشان پىشتى كىردە قىسەكانى موسى ﷺ كە پەلەى دەكرىد بۇ دۇايەتى كىردى.

۲۳ جا خەلگى كۆكرىدە، ئەمۇسا جاپىشى دا بەناوياندا.

۲۴ وتى: مەنم پەرۋەردىگارى بالادەستى ئىۋەد بەم بانگەوازە ناپەۋاۋ نادروستەى قەبرى خۇى ھەلگەندو كەوتە بەر رىقۋىنى ﷻ.

۲۵ جا خوا تۆلەى قىسەى كۆتايى وسەرەتاي لىكرىدە كە كىردى بە پەندو ئامۇزگارى بۇ سەردەمى خۇى و پاش خۇىشى. بەلام ھەمىشە ھەر خەلگە راستەكانن لەم پەندو ئامۇزگاربانە سود وەردەگىرن، بۇيە دەفەرمۇئ:

۲۶ بەراستى لەو رۇداۋەدا پەندو ئامۇزگاربانەى كىرگى ھەيە بۇ ئەو كەسانەى كە دەترىن لە پەرۋەردىگارى خۇيان و ھەمىشە لە ھەۋلى رازىكرىدى ئەۋدان، ئىنجا خوا بۇ ئەۋەى دەمكوتى بى باۋەران بە زىندوبونەۋە بىكات دەفەرمۇئ:

۲۷ ئايا دروستكرىدى ئىۋە سەخت و دۇۋارە يان ئاسمان؟ كە ئەۋدروستىكرىدە.

۲۸ كە سەققەكەى بەرزكرىدەتەۋەدو رىكۋىكى كىردە

۲۹ سا شەۋەكەى تارىك كىردەۋە رۇۋىشى روناك كىردە

۳۰ جا دواى ئەۋەش زەۋى خىستەگر بەۋىشۋەى كە لە فەرمۇدەى پىغەمبەر ﷺ دا ھاتۇد: { خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الثَّوَابَ يَوْمَ السَّبْتِ وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ وَخَلَقَ الشَّجَرُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الْاِثْنَاءِ وَخَلَقَ الثَّوْرَ يَوْمَ الْارْبَعَاءِ وَبَثَّ فِيهَا الدُّوَابَّ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَخَلَقَ آدَمَ ﷺ بَعْدَ الْغَضْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فِي آخِرِ الْخَلْقِ فِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ فِيمَا بَيْنَ الْغَضْرِ إِلَى اللَّيْلِ / مسلم، أحمد / ﷻ خۇلى لە رۇۋى شەمەدا دروستكرىدو لە رۇۋى يەكشەمەدا جىپاكانى لەناۋ زەۋىدا دروستكرىدو، لە رۇۋى دوۋشەمەدا دەرختان و لە رۇۋى سەشەمەدا بەلاۋ نەھامەتەكان و، لە رۇۋى چوارشەمە نورو روناكى دروستكرىد، ۋەلە رۇۋى پىنج شەمەدا گىانلەبەرانى لەسەر زەۋىدا بلاۋ كىردەۋە، جالە كۆتاي ھەمۇ دروستكرىدەكان لە دواترىن ۋەختى رۇۋى جومەلە نىۋان عەسرو شەۋدا

ئادەمى دروستكرىدۋاتە ئەۋانە لەو رۇۋانەدا ﷻ دروستىكرىدون ئەك ۋابزانى كەلەيەك ھەفتەدا ﷻ ئەۋانەى بەۋىشۋە دروستكرىدە،چونكە ئاشكرابە كەپاش زەمانىكى درىژ ئادەم دروستكرىدە.

۳۱ كەئۋى ئى دەرھىناۋ لەۋەرى ئى رۇۋاندا.

۳۲ جىپاكانى بىتەۋكرىدەۋە كىردى بە ھۇى رىكۋىكى ۋەستانى زەۋى ۋ ئەمانەمان كىرد،

۳۳ تا خۇتان و مەرو مالاكتان سودى ئى ۋەربگىرن، جا ئىمە كە ئەم ھەمۇ شتە گەۋرەۋ گىرگانەمان دروستكرىدە بۇ ناتۋانين پاش مەرگ ئىۋە زىندو بىكەينەۋەدو ج شىك ھەيە بتۋانىت رىمان ئى بگىرىتو بىيىت بە كۆسپ لە رىنگاى زىندوكرىدەۋەى ئىۋەدا؟ ئىنجا دەفەرمۇئ:

۳۴ جا ئەۋ كاتەى كە گەۋرەترىن رۇداۋ رۇيدا ۋاتە شەپپورى دوۋەم لىبىدراۋ خەلگى زىندوكرىدەۋە.

۳۵ ئەۋ رۇۋە مۇۋق بىردەكاتەۋە لەو شتانەى كە لە دنياۋا ئەنجامىداۋە ھەمۇى دەخىرىتە پىش چاۋى و گەۋرەۋ بچۈكى لەبىر نەكرىدە، بەلام ج سودى ھەيە ئەۋ بىركىدەۋەيە؟

۳۶ ئەۋسا دۇزەخ ئاشكرا دەبىت بۇ ھەر كەسەك كە بىەۋى بىبىنىت دەى بىنىت، جا ئەۋ كاتە خەلگ دوۋ بەشە: ۳۷ جا بەشى يەكەمىيان ئەۋ كەسەى كە سەركەش و تاۋانباربۇە لەدنياۋا،

۳۸ ۋە زىانى دنياى ھەلباردەۋە ھەر لە بىرى كەيفى ۋ خۇشى ۋ كۆكرىدەۋەى سەرۋەت و سامانى دنياۋا بۇە،

۳۹ بىگومان دۇزەخ ھەر ھى ئەۋەد ئارامگىيەتى و ناتۋانىت لە دەستى دەرېچىت و خۇى پەناپادات، بەشى دوۋەم دەفەرمۇئ:

۴۰ خۇ ئەۋ كەسەيش كە ترساۋە لەو كاتەى كە لە پىشگاي پەرۋەردىگارىدا رادەۋەستىت و ترساۋە لەو بىرپارىەى كە لەو كاتەدا بەسەرىدا بىرىت و لەدنياۋا بەرگىرى نەفىسى

خۆی کردوه له ئارمەزۆکاری و جلهوی بۆ شل نهکردوه و به بهندایهتی و خواناسیهوه سههرگهرم بوه،

١١ نهوسا بهبیگومان ئهوه ئهوه كهسه ههر بههشت جیگایهتی، بهم شیویه بهکورتی ئیشی خراپهکاران و سزای نایندهیان و ئیشی چاکهکاران و پاداشتی نایندهیان باسکرد، ناشکریه ههمو مرؤفیک کاتیک ههوالی هاتنی شتیکی گرتگی پیدرا زۆر چهژدهکات که به تهواوی کاتی رودان و پهیدابون و هاتنی بزانیته و پیغههمبهرممان ﷺ ههوالی هاتنی رۆزی دواپی و کۆتاهاتنی ئهم جیهانهی پیدرابو، ئهویش به خهڵکی راگهیاندبو لهوانهیه رۆژانه چهندی جار لهبارهی کاتی هاتنیوه و پرسپاری لیکراییت و ئهویش دیاره پیی خوشبوه کاتی هاتنی به وردی بزانیته، بهلام خوی زاناو کاربهجی نایهویت کهخهڵکی کاتی هاتنی ئهورۆژمزانن، بۆیه لیهدا دهفهرموی:

١٢ پرسپاری ئی دهکهن لهبارهی هاتنی رۆزی قیامهتهوه و دهئین: کهی نهمانی دنیا دیت و قیامهت پهیدادهبیت؟

١٣ تۆ چیت دهویت له باسکردنی کاتهکهی، جا دهگونجیت پیغههمبههر ﷺ زانیاری پی درابیت بۆ خۆی و فرمانی پی نهدرابیت به خهڵکی راگهیانیته، دهشگونجیت پیغههمبهریش ﷺ نهزانیبیت که ئهم مانایه زۆرتر نزیکه له روالهتی نایهتهکهوه، چونکه دهفهرموی:

١٤ زانیی کاتی هاتنی قیامهت لهلای پهروهردگاری تۆ کۆتایی پیدیت، جا جگهلهو زاته کهسی تر لهو کات و ساته ئاگادار نییه، جا بۆیه کاتیک که جهرئیل سهلامی خوی لیبیت پرسپاری له پیغههمبههر ﷺ دهکات سهبارت به کاتی هاتنی رۆزی قیامهت؟ پیغههمبههر ﷺ دهفهرموی: { مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ / مَعْنَى عَلَيْهِ / } پرسپاری لیکراو زانتر نیه له پرسپاریکهر {

١٥ تۆ تهنها ترسینهریکی ئهوه کهسهی کهلهو رۆژه دهترسیت. واته: باوهپی ههیه به هاتنی ئهوه رۆژه سهختهی که قورئان به بومهلهزهی گهوره و به باری قورسی سههرانی ئاسمانان و زهوی ناوی دهبات وهک له

سههرتای سورتهی (حهج) دا دهفهرموی: ﴿بیگومان بومهلهزهی قیامهت شتیکی گهورمیه﴾ و ههرودها له سورتهی (الاعراف: سهدههشتاوحهوت) دا به شیوهی نزیکي نایهتی ههمان سورته هاتوه و دهفهرموی: ﴿لهبارهی قیامهتهوه پرسپاری ئی دهکهن که کهی دیت؟ بلئ: زانیی کاتی هاتنی ئهورۆژه لهلای پهروهردگارمه کهئهو کاتهی رۆشن ناکاتهوه و نایزانیته مهگهر ههر بۆ خۆی، باریکی گرانه له سههرئاسمانان و زهوی، ههر بهکتوپریش دیت، پرسپاری ئی دهکهن وهک ئهوهی کهتۆ زۆر شارمزایت ههپی لهبارمیه و بهلئ: زانیی کاتی هاتنی ئهورۆژه لهلای ﷻ یه بهلام زۆربهی خهڵک نازانن﴾

لیهرش دهفهرموی: تۆ ئیشت ئهوهیه که خهڵک برسینیته له هاتنی ئهوه رۆژه تا بهلکو سوودت لیوهرگرن و خویان له سههرشۆپی و شهرمهندهی ئهوه رۆژه رزگار بکهن و پهله بکهن له ئیشی چاکدا، چونکه نازانیته کهی دیت و هاتنهکهیشی کتوپریهوه کهس ماوهی پهشیمان بونهوی نابیت، ئهم ژیانیهش لهچاو دواپۆژدا وهک تاقیک وایه وهکو دهفهرموی:

١٦ کاتیک که زیندوکرانهوه و هاتنه مهیدانی کۆکردنهوه ژیانی دنیایان زۆر بهلاوه کهم دهبیت و، وا دهزانن تاقیکی ئیواره یان تاقیکی بهیانی لهسهر زهوی دا ژیاون، تاقی ئیواره له پاش نیومرۆیه تا رۆژئاوابون و تاقی بهیانی له رۆژههلهاتهوهیه تا نیومرۆ.

دهشگونجیت مهبهست له مانهوهی ناو گۆر بیت که ههیه به ههزاران ساله مردوه و له گۆردایه، بهلام کاتیک زیندو دهکریتهوه و سهختی و دریزی ئهوه رۆژه دهبینیت بهلایهوه وایه که تاقیک له گۆردا ماوتهوه که داستانی عوزمیر پیغههمبهرو ئهسحابو لکهههف ئهم مانایه زیاتر دهجهسپینیت و نایهتی (١١٣ و ١١٢) ی سورتهی (المؤمنون) که دهفهرموی: ﴿وتی: چهند سال لهم زهوییه دا ژیاون؟ وتیان: رۆژیک یان ههندئ له رۆژیک جا پرسپاری لهوانه بکه که حیساب زانن﴾ بۆ ههر دوو بۆچونهکه دهبیت و ههر خواش زانیه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكَّى ۳ أَوْ
يَذْكُرُ مُنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۴ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۵ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۶
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّى ۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَهُ يَسْعَى ۸ وَهُوَ يَخْشَى ۹ فَأَنْتَ
عَنْ نَحْلِهِ ۱۰ كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرٌ ۱۱ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۱۲ فِي حُجُجٍ مَكْرَمَةٍ ۱۳
مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۱۴ يَأْتِي سَفَرَهُ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قُلْ لِلْإِنْسَانِ
مَا أَكْفَرُهُ ۱۷ مِنْ أَي شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۱۹ ثُمَّ
السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۲۰ ثُمَّ أَمَانَهُ ۲۱ فَأَقْبَرَهُ ۲۲ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۲۳ كَلَّا لَمَّا
يَقِضْ مَا أَمَرَهُ ۲۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۲۵ أَنَا صَبَبْتُ الْمَاءَ صَبًّا
۲۶ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۷ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۸ وَعَبَّأْتُ صَبًّا ۲۹
وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۳۰ وَحَدَّائِقُ غُلَبًا ۳۱ وَفَيْكِهِمْ وَآبَاءُ ۳۲ مَنَعًا لَكُمْ
وَلَأَنْتُمْ كُمْ ۳۳ فَإِذَا جَاءَتْ الصَّاعَةُ ۳۴ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۵
وَأُمِّهِ ۳۶ وَأَبِيهِ ۳۷ وَصَجِيهِ ۳۸ وَبَيْنِهِ ۳۹ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يُعْجِزُهُ ۴۰ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ۴۱ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۴۲ وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۳ تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ ۴۴ أُولَئِكَ هُمُ الْكُفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۵

۵ به‌لام ئەو کەسەى کە خۆى بى نیاز دەزانیت کە
وتراوه ئوبەیهى کورى خەلف بو،

۶ تۆ خۆت به‌وه‌وه خەرىک دەکەیت. کە جى ئىمانىشى
نەهیناو لە غەزای ئوحد دا کوژرا ئەم نایەتە ئەوهمان
فیر دەکات کە کارىکى زانراو بوکارىکى خەيالى وازی لى
ناهیتریت، هەروەها بەرژەوندییەکی دیاری بو
بەرژەوندییەکی خەيالى وازی لى ناهیتریت، کە ئەمە
یەکیک لە بنەماکانى فیهی ئیسلامیە.

۷ جا تۆ هیچ تاوانت لەسەر نیە لەسەر ئەوێ کە ئەو
کابرایە خۆى لەبەت پەرستى و لوت بەرزى پاك ناکاتەوه،
واتە ئەوێ کە بانگەوازەکەى تۆ به‌هیچ نازانیت و گالته‌ت
پى دەکات تۆ خۆت به‌وه‌وه خەرىک دەکەیت و به‌ته‌مایت
پاکى بکەیتەوه به‌لام ئەو خۆى لادەدات، جا تۆ ئەو‌ه‌ندە
خۆت به‌وه‌کەسەوه خەرىک مەکە کەخۆى پاك ناکاتەوه تۆ
تاوانت چیه؟ چونکە تۆ هەر گەياندى ئەم پەيامەت
لەسەرەو زیاتر بەدەم ئەو کەسانەوه برۆ کە بەدەمتەوه
دین بۆیە دەفەرەوى:

سورتهی عه‌به‌سه که هه‌شتاهه‌مین سورتهی قورئانه له
مه‌که‌دا هاتوته خواره‌وه، چل و دوو نایه‌ته‌و وتراوه
به‌گویره‌ی دابه‌زین بیست و چواره‌مین سورته‌ که پاش
سورتهی "النجم" و پێش سورتهی "القدر" دابه‌زیوه. ئەم
سورته به‌م ناوانه‌یش ناوبراوه "الصاخه، السفرة، الأعمى".

به‌ناوی الله ی زۆر به‌ سۆزو بى نیه‌یه‌ت میهره‌بان

۱ ناوچاوی دا به‌یه‌کداو پستی هه‌لگردد.

۲ له‌به‌رئه‌وه‌ی کە کویره‌یک هاته‌لای، زۆربه‌ی ئەم
نایه‌تانه سه‌بارەت به‌ عه‌بدولای کوری ئومومه‌کتوم
هاتوته خواره‌وه: کە جاریکیان پیغه‌مه‌برمان
کوومه‌ئیک له‌ پیاوماه‌ولانی خوهره‌یشی له‌ لای، خه‌ریکی
قه‌سکردن بو له‌گه‌لێانداو چاوه‌ڕوان بو موسلمان ببن له‌و
کاته‌دا (ئیبینو ئومى مه‌کتوم) کە کابرایه‌کی کویره‌ بو
هاته‌ خزمه‌تی و نه‌یزانی کى لایه‌و وتی: ئەى
پیغه‌مه‌برى خوا ﷺ بێم بلێ ئەوه‌ی کە خوا پێی وتویت،
پیغه‌مه‌بریش ﷺ له‌م کاته‌دا به‌رینی قسه‌ی خۆى پى خوش
نەبو، ئەویش هەر ده‌یوت فیرم بکه‌ له‌وه‌ی کە بۆت هاتوه،
پیغه‌مه‌بر ﷺ ناوچاوی دا به‌یه‌کداو وه‌لامى نه‌دایه‌وه، جا
ئەم چەند نایه‌ته‌ دابه‌زی و فەرموى ناوچاوی دا به‌یه‌کدا
له‌به‌رئه‌وه‌ی کە کویره‌یک هاته‌لای،

۳ فەرموى: تۆ جى دەزانی به‌لکو ئەو ده‌یه‌وێت خۆى
پاك بکاته‌وه،

۴ یان په‌ندو ئامۆژگارى وهریگریت، جا به‌و ئامۆژگارى و
بیرخسته‌نوه‌یه‌ سود وهریگریت. وه‌ هه‌روایش بو ئیبینو
ئومى مه‌کتوم یه‌کیک له‌و باوه‌ردارانه‌ی سه‌رته‌ای ئیسلام بو
که‌ پیغه‌مه‌بر ﷺ چەندین جار له‌کاتی ده‌رجونی بو‌غه‌زاگان
ئەوى له‌ شوینی خۆیدا له‌ مه‌دینه‌دا بو‌پیش نوێژی
ئەوانه‌ی کە ده‌مه‌مانه‌وه له‌شار داناوه، وه‌ له‌ شه‌ری قادسیه‌ که
له‌ سه‌رده‌می عومه‌ری کوری خه‌تاب له‌ نیاوان موسلمانان و
فارسه‌کاندا رویدا به‌شداری کردوه، کە هه‌ندیک پێیان وایه
هەر له‌و شه‌ره‌شدا شه‌هید بوه.

۸ جا ئەوۋى كە بەپەلە دېتە لای تۆبۈ شارەزابون

لەنایىن، ۹ لەھالئىكدا كە ئەو لەخوادمەترسى و دەپەوى
خۆى لە خراپە و شىرك و تاوان پاك بىكەتەو،

۱۰ جا تۆ خۆت لەو بە بى ئاگا دەكەيت

۱۱ شتى وا نەكەيت، بەبىگومان كەنەم ئايەتەنەى قورئان
و دىبىر ھىنەرەو و ئامۇزگارن، بەئى بەم شىوۋىيە
پىغەمبەرمان ۱۲ لەلایەن پەرورەدگارەو لۆمە كراو، ئەم
لۆمە كەرنەش لە قورئاندا چەند جار ھاتو، وەك
دەفەرموى ﴿لَمْ يَخْرُجْ مَا أَمَلَ اللَّهُ لَكَ﴾ (التحریم: ۱) وە ﴿مَا كَانَتْ

لَنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى﴾ (الانفال: ۶۷) وە ﴿لَمْ أَؤْتِ لَهْمًا﴾
(التوبة: ۴۳) ئەم لۆمە كەرنەش گەئىك بەسودە لەوانە:

بەلگەيە لەسەر ئەوۋى كە خوا پىغەمبەرەكەى خۆى ۱۳
لەزىر چاودىرى خۆیدا دایناو و ھەروا نەيسپاردو
بەخۆى ھەروەك پىغەمبەرمان ۱۴ لە يەكئىك لە نزاكانىدا
دەفەرموى: ﴿اللَّهُمَّ لَا تَكْنِ إِلَى نَفْسِي طَرَفَةً عَيْنًا/أَمَدًا وَ
أَبَدًا/وَحَسَنَةً/الْإِنشَاءُ/ ئەى پەرورەدگارم يەك چاوپروكەيەك
نەمخەيتە دەست نەفسى خۆم} جا ئەمە بەھەرەيەكى
گەورەيە بۆ پىغەمبەرمان ۱۵. ئەم لۆمە كەرنەش دەبىت
بەھۆى ئەوۋى كە پىغەمبەر ۱۶ زۆر ئاگای لەخۆى بىت و
بزانىت كە حىسابى ئەو حىواوژە لە خەلكى تر. ئەم

لۆمە كەرنەش دەبىت بەھۆى ئەوۋى كە خەلك لەبارەى
پىغەمبەرەو ۱۷ لە سنور دەرئەچن، چونكە كەسئىك كە
لۆمە كرا ديارە ئازاد نىو سىفاتى خوايى پى نادىت
ھەروەك پىغەمبەرمان ۱۸ دەفەرموى: ﴿لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَبَ
التَّصَارَى عَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ فَفُؤُلُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ (مغل عى)
واتە: لە پىئاسەو باسى مندا نابىت لە سنورى خۆم تىم

پەرىن وەكو گاۋرەكان كە عىسای كۆرى مەريەميان وا ئى
كرد، من بىجگە لەوۋى كە بەندەى خواو پىغەمبەرى ئەوم
شتىكىتر نىم، جا بلن بەندەى خواو پىغەمبەرەكەى
ھەروەھا ئەم لۆمە كەرنەش دەبىت كار بىكەتە سەر رەوشتى
خاوەن باوەرپان و زياتر خۆيان لە تاوان و خراپە
بپارىزن، چونكە كاتىك پىغەمبەر ى خوا ۱۹ لەسەر شتىكى
ئاوا بچوك لۆمە دەكرىت دەبىت خەلكى ترجۆن بن،

باسكرىنى ئەو شتانەى كە پىغەمبەر لۆمەى لەسەر كراو
ئەو دەرەخات كە پىغەمبەرمان ۲۰ دوچارى تاوانى گەورە
نەبو، ئەگىنا پەرورەدگار لى بى دەنگ نەدەبو. ئەم لۆمە
كەرنەش دەبىت بەھۆى ئەوۋى كە بپارىرەكانى پىغەمبەرمان
۲۱ و ئەوۋىشى كە ئىجتىھادى بىت بى ھىچ رەخنەيەك
وەرگىرىت، چونكە ئەگەر نەپىياكەى خوا راستىيەكەى بۆ
دەردەخست وەكو لەم شوپىنەندا دەرەكەوتو، گەواتە ھەرچى
پىغەمبەرمان ۲۲ باسى كردو، بۆمان مادام جىگىر بوبىت كە
پىغەمبەر ۲۳ فەرمويەتى: ھەموى راستە و بپارىرى خوايە
كەواتە ۲۴ ھەروەھا لەخۆيەو قسە ناكات وە ئەوۋى كە ئەو
باسى دەكات نىگايە و بۆى رەوانەدەكرىت ﴿النجم: ۲-۳﴾ واتە:
ئىجتىھادى پىغەمبەر ۲۵ وەكو ئىجتىھادى موحتەھىدىن
نىو، چونكە ھى ئەوان زياتر لەو دىيادا راستى و دروستى
دەردەكەوتى ھەرچەند موحتەھىد نەك موشتەھى ھەر
پاداشتىكى ھەيە.

و ئەم لۆمە كەرنەش بەلگەيەكى زۆر بەھىزن لەسەر ئەوۋى
كە ئەم قورئانە قسەى پىغەمبەرمان ۲۶ نىو، چونكە ھىچ
كەسىكى پايەبەرز لۆمەى خۆى باس ناكات بۆ خەلك، بۆيە
ھەر ئەم لۆمە كەرنەش بووتە ھۆى باوەرپەيئانى گەئىك
خەلك، بەئى بەراستى ئەم قورئانە گەورەترىن مامۇستاو
گەورەترىن ئامۇزگارەكەرە بۆ مەروۇف و ئەركى پىغەمبەرىش
تەنھا گەياندىنەتى.

۱۲ جا ھەر كەسئىك ئارەزۆى لىيە با روو لەو قورئانە
بىكات و سودى ئى وەرگىرىت و يادى بىكات،

۱۳ كە لە چەند پەرمەيەكى رېزلىنراو دايە

۱۴ بەرزكراوئەو و خاوەن شكوپە و پاك كراوئەلە
ھەمو كەم و كۆرى و دەست لىدانىكى نادروست،

۱۵ بە دەستى نىردراوانىكە وەيە كە ئەو نىردراوانە،

۱۶ بەرپىزو چاكەكارن، ئەگەرچى ئەم وەسفىانە بۆ
قورئانە لە لەوحو لەحقوزداو بۆ فرىشتەكانە، بەلام
ھەروەھا پىويست دەكات رېز لە قورئان و قورئان خويئانى
راستەقىنە و مامۇستايانى قورئان بگىرىت، ئىنجا خواى
گەورە پاش ئەوۋى كە لۆمەى پىغەمبەرە خوشەويستەكەى

خۇيى كىردۇ تىيىگە ياند كە ئەم قورئانە كەلامى خاۋىيە بۇ بەندەي خاۋا ھاتوۋە نابىت بۇ گەياندىن بەۋان ھىچ حىياۋازىيەك دابىرىتو باسى گەۋرەي رېزى قورئانى كىرد لۇمەۋ سەرزەنشى بى باۋەرەن دىكەتو دىفەرەمۇئ:

﴿بەرىت مەرۇف چ شىك ۋاى ئى كىردە كە كافر بىكەتو باۋەر بەۋ كەسە نەكەت كە دروستىكىردەۋ ھەمۇ شىكى ئىيانى بۇ دابىن كىردەۋ: ھەندىك ۋەشە (مَافَرُ) يان، بە فىعلى تەعەجۇب مانا كىردەۋە واتە: بەرىت مەرۇف چ كەجەيىب كافر بى باۋەرەنكە!﴾

﴿ئەۋ زاتە بالادەستە مەرۇف لى چ شىك دروستىكىردەۋ: كە ئىستان ئاۋا خۇبەزلزانو ناسۇپاسە؟﴾

﴿ئەۋ ئاۋەي كە لى بەشتى پىياۋ دىتەخوارەۋەۋ دىچىتە رەحمى ئافىرەتەۋە دروستى كىردەۋ، جا ئەندازەگىرى ھەمۇ شىكى ئەۋى كىردەۋ، لى شىۋەۋ رەنگەۋجۇرۇ رۇزى ئىش ۋ ماۋەي ئىيانى ۋ چاكى ۋ خرابى ۋ خۇشى ۋ ناخۇشى كە چەندەۋ چۇن دىبىت.﴾ (۲۰) لى پاشان رىگەي ھاتنە دەرەۋەي لى رەحمى دايكە بۇ ئاسان كىردەۋ رىگەي راستو ناراستى بۇ رۇش كىردەۋەتەۋەۋ جا بۇ ئەۋ سەرنۇشتەي كە دىارى كراۋە بۇي رىي بۇئاسان كىردەۋ. پىغەمبەرمان ﷺ دىفەرەمۇئ: ﴿إِعْمَلُوا فَعَلًا مِيسِرًا لِّمَا خُلِقَ مِنْكُمْ﴾ ئىش بىكەن ئەۋسا ئاسانكراۋە بۈھەموان ئەۋەي كەبۇي دروستىكراۋە. واتە ھەركەس بۇچى درىستىكراۋە ئەۋرىگەۋ ئىش ۋ كارەي لەلا ئاسانە﴾

﴿لى پاشان دىمىرىتتو ئىنجا دىخاتە ناۋ گۇرەۋە. واتە: پاش مەرگىش رېزى بۇ دانائەۋەۋ نابىت ۋەكۇ باقى گىانلەبەرەن تەماشىا بىرىت، بەلكو پىۋىستە بشارىتەۋە.﴾

﴿لى پاشان ھەر كات ئارەۋۇي ئى بىت زىندۇي دىكەتەۋە. پىغەمبەرمان ﷺ دىفەرەمۇئ: ﴿كُلُّ الْبَشَرِ آدَمَةٌ تَأْكُلُ الْأَرْضَ إِلَّا عَجَبَ النَّبِيِّ وَفِيهِ رُحْبٌ﴾ ھەمۇ ئەندامىكى ئەۋەي ئادەم دەرزىت بىچكە لەكلىنچكەي سەرەتا لەۋىۋەۋ دروستىكراۋەۋ ھەر لەۋىشەۋەۋ پىك دىمىرىتەۋەۋ﴾ واتە: تەۋاۋى ئەندامەكانى ئەۋەي ئادەم دەرزىت ۋەك خاكى لىدەت بىچكە لەۋ ئىسقانە بچوكەي

كۇتايى بەشتى ئىنسان كەھەرەۋەكو خۇي دىمىرىتەۋەۋ نەخاك ۋ نە ئاگرو نەھىچ مادىيەكى تر كارى تىناكات، كە مەرۇف لەۋ دروستىكراۋە لەسەرتاۋەۋ دۈۋبارە لەۋىۋەۋ دروست دىكەرتەۋە. ئىنجا خاۋى گەۋرە دىفەرەمۇئ:

﴿بەپاستى مەرۇف ئەۋەي كە ﷻ فرمانى پىكىردەۋ تا ئىستا بەتەۋاۋى ئەنجامى نەداۋە، پاش ئەۋە ﷻ سىرنىجان پادەكىشىت بۇ لى ئەۋ خواردىن ۋ خواردىنەۋانەي كە ئىمە رۇزانە دىخۇيىن ۋ دىفەرەمۇئ:

﴿ئەۋ با مەرۇف تەماشىا ئەۋخواردىنەي خۇي بىكەت ۋ بىزانىت ھەرۋا لەخۇيەۋەۋ دىبىت يان پەرۋەردىگارى بۇي بەدىدەھىنىت؟ جا پىۋىستە مەرۇف چاۋى خۇي بىكەتەۋەۋ سۇپاسى پەرۋەردىگارى بىكەت لەسەر ئەۋ ھەمۇ نىعمەتەنەي كە بە بەلاش بە مەرۇف بەخىشون ۋەك دىفەرەمۇئ:

﴿بەپاستى ئىمە بە لىشاۋ ئاۋمان رۇاندەۋبەسەر زەۋىدا.﴾

﴿پاشان زەۋىمان بەگۈيرەي پىۋىست لەت لەت كىردەۋ،﴾

﴿ئىنجا بەھۇي ئاۋو لەتبونى زەۋىۋەۋ دانەۋىلەمان لە زەۋىدا رۋاندەۋە.﴾

﴿ھەرۋەۋا بەۋ ئاۋە رۋاندەۋۋمانە تىرى ۋ شىيانى.﴾

﴿ۋەزەيتون ۋ دارخورمايش.﴾

﴿جا باخ ۋ بىستانانى چىرۇ پىرىش.﴾

﴿جامىۋەۋ بۇ خواردىن مەرۇف ۋ گىاۋ پۇشش بۇ خواردىن ھەيۋانات.﴾

﴿تا خۇتان ۋ مەرۋمالاتان سوۋدى ئى ۋەرىگىرت، بەلى ئەۋەي خۇيىنرايەۋەۋ ئەگەر بە چاكى تەماشىا بىكەين ۋ جان لە پەيدابونىان ۋەد بىيىنەۋە، مادام تۇزىك ھەستمان ھەبىت دىبىت سەرى بەندىيەتى بۇ خاۋى دانائو زاناۋ بەھىز ئەۋى بىكەين ۋ بىلىن: ﴿يَا رَّبَّنَا إِنَّكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلالِ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ﴾. پاش ئەمانە خاۋى دانائو زاناۋ بەھىز سىرنىجان بەرەۋ رۋداۋى گەۋرەۋ سامناكى قىيامەت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا انشَاسُ كُوْرَتْ ١ وَإِذَا النُّجُوْمُ اُنْكَدَرَتْ ٢ وَإِذَا الْجِبَالُ
 سُيِّرَتْ ٣ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ٤ وَإِذَا الْوُحُوْشُ خُسِرَتْ ٥
 وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ٦ وَإِذَا النُّفُوْسُ رُجِعَتْ ٧ وَإِذَا
 اَلْمَوْتُ دُءُ سُبِّلَتْ ٨ بَاقِي ذُنُوبُ قُلُوبِكُمْ ٩ وَإِذَا الصُّعُفُ نُفِرَتْ ١٠
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ١١ وَإِذَا الْجَحِيْمُ سُيِّرَتْ ١٢ وَإِذَا الْجَنَّةُ
 اُزْلِفَتْ ١٣ عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ١٤ فَلَا أَقِيْمُ بِالْخَيْسِ ١٥
 اَلْجَوَارِ اَلْكَلْبِيسِ ١٦ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ١٧ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ١٨
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَّسُوْلٍ كَرِيْمٍ ١٩ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِيْنٍ ٢٠ مُطَاعٍ
 تَمَّ اَمْرٍ ٢١ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ٢٢ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ اَلْمُبِيْنِ ٢٣
 وَمَا هُوَ عَلَى اَلْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ٢٤ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ٢٥
 فَإِن تَذٰهَبُوْنَ ٢٦ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ٢٧ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
 يَسْتَقِيْمَ ٢٨ وَمَا تَشَآءُوْنَ إِلَّا أَنْ يَشَآءَ اَللَّهُ رَبُّ اَلْعٰلَمِيْنَ ٢٩

بپرسیتەو، واتە ئەوندە سەرقالی خۆیەتی کە ناپیەرژیتە
 سەرکەسی تر. ئیبنوعەباس دەلیت: پیغەمبەر ﷺ فەرموی:
 {تَحْشُرُونَ حَفَاةَ غُرَاةٍ غُرَاةٍ فَقَالَتْ امْرَأَةٌ اَيُّصْرُ اَوْ يَرَى نَعَضْنَا
 عَوْزَةَ نَعَضٍ قَالَ يَا فَلَانَةُ لِكُلِّ اَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمِنِدٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ /
 (البزازی، صحیحہ الابانی) ئیو روژی هیامەت کۆدەکرینەو
 لەحالیکیدا کە روتو پیپەتی و خەتەنە نەکران جا
 ئافەرتیک وتی: ئایا عەورەتی یەکتر دەبینن؟ جا
 پیغەمبەر ﷺ فەرموی: ئەی فلانی: هەموو کەسیک لەوان لەو
 رۆژەدا لە بارو دۆخیکیادیە کە تەنها سەرقالی خۆیەتی. جا
 ئەو کاتە ئەوخەلکە دوو بەشن وەک دەفەرموی:

٢٨ دەموچاوانیک هەن لەو رۆژەدا کە زەردن وەکو زێڕ
 دەدرەوشینەو.

٢٩ پێدەکەنییت و مژدە دەدات لە خوشیاندا، وەکو لە
 سورەتی (حافە) لە ئایەتی نۆزدەدا دەفەرموی: ﴿ ئەو
 کەسە کە نامە ی کردەوێکەنی بە دەستی راستی پێدرا
 هاوار دەکات و دەلیت: وەرن نامە ی کردەوێکەنی من
 بخویننەو.﴾ جا سەبارەت بە بەشی دووھەم دەفەرموی:

٣٠ ئەوسا دەمو چاوانیک هەن کە تەپوتۆزی ئی نیشتووە
 ٣١ ٣٢ مۆن و تاریکە. ئەوانە هەر کافرانی خرابەکار
 بون، (خوای گەورە لەو دەمو چاوە نورانی و شادو
 مژدەدرانەمان دابنیت ئامین).

سورەتی تەکویر کە هەشتاو یەکەمین سورەتی قورئانە، لە
 مەکەدا هاتووتە خوارووەو بیست و نۆ ئایەتە، و تراوە
 بەگوێرە دابەزین حەوتەمین سورەتەو پاش سورەتی
 (الفاتحە) و پێش (الأعلى) دابەزیووە. پیغەمبەرمان ﷺ
 دەفەرموی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى غَيْبٍ
 فَلْيَقْرَأْ} {إِذَا انشَاسُ كُوْرَتْ} و {إِذَا السَّمَاءُ اُنْفَطَرَتْ} و {إِذَا السَّمَاءُ
 اُنْفُتَتْ} / أحمد، صحیحہ الابانی / هەر کەسیک پێی خوشە تەماشای
 رۆژی هیامەت بکات وەکو بە چاو ببینییت با
 سورەتی (تەکویر و ئینشیقاق) بخوینیت.
 لەسورەتی پێشودا باسی هەندئ لەروداوێکەنی هیامەتی کرد

٣٣ ئەگەر هەر کاتیک ئەو دەنگە گەورەو سامناکە هاتو
 خەلکی زیندوکرانەووەو لە زەوی کوکرانەوودا کوکرانەو،
 بەراستی گاتیکی پر مەترسی و سەختە کە هورئان بۆمان
 باس دەکات و دەفەرموی:

٣٤ ئەو دەنگە پر مەترسیە لە رۆژیکیادیە کە مروف لە
 براکە ی رادەکات نەوێک داوای مافی خوێ ئی بکات.

٣٥ جا نەک هەر ئەو بەلکو لە دایکی و لە باوکی
 رادەکات.

٣٦ خو نەک هەر ئەوانە بەلکو رادەکات لە خیزانەکە ی
 لە کورەکانی ئەوانە ی کە لە دنیا دا حەرام و حەلالی بەلاو
 گرنگ نەبو بەلکو چاک کردنی باری ژیانی ئەوانی بە
 پیویست دەزانی و ئەمرو رادەکات لییان نەوێک داوای مافی
 خوێانی ئی بکەن و کاتەکە زۆرسەختە.

٣٧ چونکە هەموو کەسیک لەوان لەو رۆژەدا لە بارو
 دۆخیکیادیە کە بێ نیازی کردووە لەوێ کە لە کەسی تر

جالەم سورمته وسى سورمته پاشيشى چەندىن جۆر
لەروداو سەختەكانى قىيامەت باس دەكات.

بەناوى ﷲ ى زۆر بە سۆزو بىنىھايەت مېھرىبان

۱) ھەر كاتىك رۆژ تاريك بو شەوقى نەماو پېچرايەو.

۲) جا ھەر كاتىك ئەستېرەكان لىل بون.

۳) وە ھەر كاتىك چىپاكان پالئران، جا ئەمە شتىكى
ھەروا ئاسان و بى دەنگ نىە كاتىك كە ئەو ھەمو چىايە لە
جىي خۇيان ھەلدەكەندىرىن و وردو رېزال دەكرىن و دەبن
بە تۆز دەنگو ھەرايەكى وا رودەدات كە ھەمو گيانلەبەران
دەترسن و جا بەھەرلایەكدا رادەكەن و دىن بەناويەكدا.

۴) سا ھەر كاتىك كە حوشترانى نزيك بەزان كە
خۆشەويستىرىن و بەنرخترىن مالەكانى عەرەبن
بەرەلەكران و خاوەنى لە ترسا ھۆشى بەلایانەو نەما،

۵) جا ھەر كاتىك كە جانەومرانی كىوى كۆكرانەو وە
تىكەلاو بون. ۶) وە ھەر كاتىك كە دەريا پەر ئاوەكان
ھەلگىرىن، جا لەو كاتەدا زەوى تا حەوت چىنى لەت
دەبىت و لەو كاتەدا بايەك دىت و ھەمويان دەمرن.

۷) جا ھەر كاتىك گيانەكان كرانەو لەش و
زىندوكرانەو، يان ھەر كاتىك كەسەك لەگەل ھاووينەى
خۇيداچاك لەگەل چاك و خراپ لەگەل خراپدا كۆكرانەو.

۸) وە ھەر كاتىك كە نافرەتى زىندەبەچالگراو پىرسىارى

۹) لىكرا، بىژرا بە ج تاوانىك كۆزراو؟ ئەمە يەكك بو
لە رەوشتە ناپەسەندەكانى سەردەمى نەقامى كابرا كچى
خوى ھەر بە زىندوى چالى بۇ ھەلدەكەندو دەيخستە
ناويەو و خۆلى بەسەردا دەدا لەبەرئەو كە عەيب و
عارى نەيەتە سەر، بەلام ئىسلام ھات و ئەو كارە
ناپەسەندەى وەكو سەدان كارى ناپەسەندى تى سەردەمى
نەقامى ھەلەو شەندەو، تەننەت خۆ بەرگىردنى پىاو بۇ
نەبونى مندال بە زىندەبەچالگىردنى پەنامەكى ناوبرا،
وەك پېغەمبەرمان ﷺ دەفەر موى: {ذَلِكَ الْوَأْدُ الْخَفِيِّ وَهُوَ
الْمُؤَدَّةُ سُبُلْتُ / مسم/ ئەو زىندو بەچالگىردنىكى

پەنامەكە، ھەرئەو ھە زىندوبەچالگراو كەپرسىارىان ئى
دەكرىت} ئاينى ئىسلام ئاوا مافى مروف دەدات ھەر لەكاتى
نوتفەيەو دەپارزىت و رېگاي راست و رەوانى بۇ دىارىي
دەكات، بەلام ئەوانەى كە ئەمرو لافى مافى مروف ئى دەدەن
ھىشتا شەرى پىست و شەرى نەژادى بە شتىكى رەواو
راستى دەزانن و بەرنامەى لەباربردنەيان ھەيە (الاجھاض)
ئىنجا خوى گەورە درىژ بە روداوەكانى قىيامەت دەدات و
دەفەر موى

۱۰) جا ھەر كاتىك كە نامەى كردارەكان بلاوكرانەو و ھەر
كەسەك نامەى كردەوى درايە دەستى ھەندىك بەراست و
ھەندىك بە چەپ.

۱۱) وە ھەر كاتىك كە ئاسمان لابراو پېچرايەو.

۱۲) جا ھەر كاتىك دۆزەخىش ھەلگىرىن.

۱۳) وە ھەر كاتىك كە بەھەشت نزيك كرايەو بۇ
بەھەشتيان و كاتىك كە ئەم دوانزە روداوە گىرنگە روياندا،

۱۴) ئەو كاتە ھەمو كەسەك دەزانىت چى ئامادەكردە بۇ
ئەو رۆژە چاك يان خراپ، زۆر يان كەم، وەك لە سورمته
(ال عمران) ئايەتى (سى) دا دەفەر موى: ﴿ئەو رۆژە
ھەموكەسەك ھەرچى چاكەيەكى كردە بۇ ئامادە
دەكرىت، ھەروەھا ئەو ھەش كەردىيەتى لەخراپە، جا
ئەو كاتە ئاوات دەخوازىت كە ماو ھەكى زۆر درىژ ببوايە
لەنيوان خوى ئەو كردارە خراپانەى دا﴾

۱۵) دەگونجىت (لا) زىادەبىت، واتە سويند بە خونەس
دەخۆم يان لای (نافىە) بىت، واتە سويند ناخۆم بە
خونەس، چونكە ھەر خوى شايتە لەسەر زانايى و
دانايى و ھىزى ﷲ، وشەى (خىس) بە ئەستىرە و ئاسك و
گا كىوى ماناكرارە، جا ئەستىرە ھەموى بىت كە بە رۆژ
نابىرىن يان ئەو ئەستىرە ناسراوانە بن، جا ھەر كام
لەوانە بىت

۱۶) ھاتوچۇ دەكەن و دەچنەو ھىگاي خۇيان، وشەى
(كنس) بە ھىگاي خۇشاردەندەى جانەو ھەروە ھەشەكان
دەوترى، كى ئەوانەى ھىزى گەران و ھاتوچۇ گەرانەو بۇ

شوینى خوځایى کردوه؟ ناشکرایه کههر خوای زاناو داناو بههیزه نهوهددکات نهک کهسى تر، ئینجا ددفعهرموئ:

﴿١٧﴾ جا سویند به شهو کاتیک تاریک دهبیټ.

﴿١٨﴾ وه سویند به کاتى بهیانی کاتیک ههناسهدهدات وه شهو جیادههبیټهوه، لیږدها لهجیاتى (طلع) وشهى (نَسَمَى) بهکارهیناوه، که بهپرستى هاتنى بهیانیان ههواو ههناسهیهکى جیاوازی وای ههیه کتوپر بى کاتزمیر دمتوانریت بزانیټ که بانگی بهیانی و کاتى نویژى بهیانی هاتوه وهو ههوایهش زور بهکهکه وهکو پیغههمبرمان ﴿١٩﴾ ددفعهرموئ: ﴿اللَّهُمَّ بوركْ لأمي في بکورها/ الرمدى صححه الابابى/ نهى خودایه پیروزکهیت بۆ گهلهکهه له بهیانیاناندا﴾ ههنديک خهوى پاش نویژى بهیانی تاههتاو کهوتنیا بهلاوهچاک نیه، لهبهر نهو ریوايهتانهى کهلهه بارهوه هاتون، جا خوای زاناو دانا سویند بهوانه دهخواتو ددفعهرموئ:

﴿٢٠﴾ بهپرستى ئهم قورئانه قسهى پهمانهکراویکی بهپیزه که ههرگیز خوای له قسهى بجوک و ناریک نادات، کهئهم قورئانهى لهبهیتولعیزمهوه بهفرمانى خوا گهیاندهته محمد ﷺ.

﴿٢١﴾ کهخاوهنى هیزه وهلاى خاوهنى عهرش به شکوو پایهبهرزه.

﴿٢٢﴾ کهبهگوئیکراوه لهناو فریشتهکانداو لهویدا بهدهم و دهست پاک دهیناسن، مهبهست جبرهئيله که نیردراویکه لهنیوان خواو پیغههمبرماندا ﷺ و کهلامى خوای هیناوه بۆ پیغههمبرمان ﷺ و خاوهن هیزه کههیچ شتیک ناتوانیت دهست بخاته ناوکاریهوهو ئهمینهو به ریکوپیکی بهیامهکهى گهیاندهوه، ئینجا ددفعهرموئ:

﴿٢٣﴾ وهبهپرستى هاوریکی ئیوه که محمد ﷺ شیت نیهو قسه له خوځیهوه ناکات بهلگو

﴿٢٤﴾ بهپرستى لهسهر سهریهوه به رۆشنى جبرهئیلی بینیهوه، ئهمه یهکهه بینین بو که لهناو بهردهلانهکانى مهکهدا جاوی پیکهوت، وا ددردهکهوټ که ئهم سورته بهر له ئیسرا بوه، چونکه لهکاتى میعراجدا جاریکی

تربینیویهتى وهک خوای نهگینا سهدان جارى تر بینویهتى، بهلام ههر جاریک به شیوهیهک بوه که ههنديک جار له شیوهى (دحیهى کهلهبى) دا بوه.

﴿٢٥﴾ وه ئهو محمده ﷺ سهبارمت بهو شته نهینیهى که بۆى هاتوه رژه نیهو به ههمو کهسیکی راگهیاندهوه هیچ شتیکی نهشاردوتهوه، وشهى (بَصْنِ) به (طَلَبِ) خوځیروتهوهکه ههر دوو شیوهکه رهوايه واته هیچ گومانیکی لى ناکریت.

﴿٢٦﴾ جا نهو قورئانه قسهى شهیتانى تاریناو نیهو ناتوانیت شتیک لهو بارهوه بلایت، وهک له سورتهى (شوعهرا) نایهتى (دوو سهدویانزه و دوو سهدودوانزه) دا ددفعهرموئ: ﴿شهیتانهکان نهیانیهناوهو بۆیان نیه کهشتى وا بکهو ناشتوانن، چونکه بیگومان ئهوان بهرگرى کراون له گوځرتن﴾ ئینجا ددفعهرموئ:

﴿٢٧﴾ جا ئیتر بۆ کوئ دهچن و بۆ عهفلتان ناخهنه کار تا راستیهکان بزائن؟

﴿٢٨﴾ ئهم قورئانه بیجگه لهوهى که پهندو ناموزگاریه بۆ ههمو خهلهک شتیکی تر نیه.

﴿٢٩﴾ بۆ ههر کهسیک که بیهوټ ریگای راست بگریټ ئهم قورئانه رینمایى دهکات و ریگای راستى پیشان دهدات.

﴿٣٠﴾ خو ئیوه ویست و ئارمژوی هیچیش ناکهن مهگهر به ویستى خوای پهروهردگارى جیهانیان بیټ، پئویسته بزانیټ کهنایهتى پیشو بهرپهرچدانهوهیهکه بۆ نهوانهى که باوهریان به سهپریشکى و ئیختیارى مروڤ نیه وه ئهم نایهتهش رده بۆ نهوانهى که پییان وایه که ههمو شت به ویست و ئیختیارى مروڤه، بهلام نههلى سونهو جهماعه باوهریان به ههردوو نایهتهکه ههیهو ههرکام لهجیگای خویدا مانای دهکهنهوهو دمرانن خاوهنى ویستى بى قهیدو شهرت ههر الله یه و ویستى مهخلوقاتیش لهژیر ویستى پهروهردگاریه، دمرانن که زور جیاوازی ههیه له نیوان نیرادهو موحهبهتدا، لیږدها پئویسته بزانیټ که باوهربون به قهزاو قهدهر یهکیکه له بناغهکانى باوهرى

ئىماندار، بەلەم يەككە لەو بىناغانەي كە قەسەي زۆرى
لەسەر كراوۋە ناكۆكى زۆرى لەسەر بوۋە زۆرىك لەوبارەو
لەحق لايان داۋە، وە لە راستى دا ھۆي سەرەكى لادان لە
حق لە مەسئەلەي قەزاو قەدەردا دىگەرپتەو ھۆ
نەناسىنى پەرۋەردىگارى جىھانىيان بە ناسىنىكى شىاۋ،
باۋەربون بە قەزاو قەدەر ئەۋەيە كە باۋەردا، باۋەرى
وابىت كە: پەرۋەردىگار ئاگاي لە ھەمۈش ھەيەو
زانباريەكەي گەۋرەو بچوك، ئاشكراۋ پەنھان دىگەرپتەو
ھىچ شتەك نىيە مەگەر ئەۋەي كە اللە لىي ئاگادارە، كە
ئەمە بە پەلەي "العلم" دىناسرپت عىلمەك كە نە نەزانى
توشى دەبىت و نە لەبىرچونەۋە لەناۋى دەبات،

پاشان باۋەرى وابىت كە پەرۋەردىگار پاش ئەۋەي كە
عىلمى بە جەندىيەتى و جۈنەيەتى ھەمۈشەكان بوۋە پەنجا
ھەزار سال پېش ئەۋەي كە ئاسمان و زەۋى دروست بىكات
ھەمۈي نوسىۋە كە ئەمە پەلەي "الكتابه" يە، پىۋىستە
ئەۋەش بزانرپت كە نوسىن چەند شىۋازىكى ھەيە، لەۋانە
نوسىنىكى گشتى كە لە لەۋحولەحقوزدايە، وە نوسىنى
تەمەنى واتە : ئەۋ نوسىنەي كە كاتىك مروۋ لە رەھمى
دايكى دايە دىنوسرپت، نوسىنى سالانە كە ئەۋىش لە
شەۋى قەدەردا دىنوسرپت، ۋەھەرۋەھا نوسىنى بەرەدۋامى
رۇۋانە، ئىنجا باۋەرى وابىت ھەمۈشە لىي رپت وىست و
ئىرادە پەرۋەردىگار رۈدەدات و ئەۋەي ئەۋ زاتە بىيەۋىت
رۈدەدات و ئەۋەي نەيەۋىت رۈنادات، ھەمۈبۈنەۋەر مولكى
پەرۋەردىگارە، جا چۆن دىگۈنچىت لە مولكى اللە دا شتەك
رۈبەدات كە ئاگاي لىي نەبىت وىستى لەسەر نەبىت؟ پاشان
باۋەرى وابىت كە بەدىھىنەرى ھەمۈشە پەرۋەردىگارە كە
لەۋانە ئەۋ ئىرادە ئەۋ ھىزەيە كە بە مروۋى بەخشىۋە،
جا ئەۋە رۈدەدات بەدىھىنەرىكەي اللە ي بالادەستە
تەننەت ئەۋ كىدارانەي كە مروۋ ئەنجاميان دەدات
ئەگەرچى بە وىستى خۆي دەي كات، بەلەم خالىقەكەي اللە
يە چۈن ھەمۈ كىرەۋەيەك سەرچاۋەي لە دوۋ شتە: يەكەم
ۋىست و ئىرادە قەتەي، دوۋھەم ھىزو توانايى تەۋاۋ، خالىقى
ئەم دوۋانەش ھەر اللە يە.

پىۋىستە بزانرپت لە نىۋان خۆشەۋىستى (المحبة) لە گەل
ۋىست (المشينة) ۋە ھەرۋەھا ئىرادە: جىاۋازى ھەيە، كاتىك

دەۋىرپت ھەمۈشە بە وىستى پەرۋەردىگار رۈدەدات ماناي
ئەۋە نىيە كە ئەۋ رۈدەۋە يان ئەۋشە لە لايەن
پەرۋەردىگارەۋە شتەكى چاك و پەسند كراۋەو خۆشەۋىستە،
تاۋانەكان كە رۈدەدەن لە ژىر وىستى پەرۋەردىگاردايە بەلەم
پەرۋەردىگار رەقەيتى لەۋ كىدارانە واتە: وىستى پەرۋەردىگار
لەسەر ھەمۈ ئەۋ شتەنەيە كە رۈدەدەن بەلەم مەرج نىيە
ھەمۈيان پەسەندىكراۋى لاي پەرۋەردىگاربن و لىيان رازى
بىت و خۆش بۈيت، بەلەم ۋشەي ئىرادە ھەر دوۋ ماناكە
لەخۆي دا كۆدەكاتەۋە، جا بۇيە ئىرادە كراۋە بە دوۋ
بەشەۋە، بەشەك كە بەماناي وىست (المشينة) دىت كە بە
ئىرادەي كەۋنى ناۋيان بىردەۋە كە ھەتەن رۈدەدات واتە:
كاتىك كە پەرۋەردىگار وىستى لەسەر شتەك بو ئەۋە
ھەتەن رۈدەدات بەلەم مەرج نىيە كە خا پىي خۆش بىت،
بەشەكى تر كە بە ماناي خۆشەۋىستى و مۈھەبەتە: كە
ئىرادەي شەرى پىدەۋىرپت كە پەرۋەردىگار بەۋە رازىيە
پىيخۆشەۋە بەلەم مەرج نىيە ئەمە ھەتەن رو بدات ۋەك
ئەۋەي كە دىفەرمۈي: ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ اللە
پىيخۆشەۋە كە تەۋبەتان لىۋەربىرپت

دىارە ھەمۈ كەس تەۋبە ناكات واتە ئىرادە لىرەدا ئىرادەي
شەرى پەرۋەردىگارە جا بۇيە ۋشەي "يريد" لە ئايەتەكەدا
بە خۆشەۋىستى مانا كراۋە. ۋەھەرۋەھا پىۋىستە بزانرپت
كە دەستگرتن بە ئەسبابەكان و باۋەربون بەۋەي كە
مروۋەكان لەلايەن پەرۋەردىگارەۋە ئىرادەيان پىدراۋە
ۋسەرپشك كراۋن لە ھەلباردن رىگايان، بەشەكە لە باۋەرى
بون بە قەزاو قەدەر. كەۋاتە ئەگەر پىۋاۋىك كەسىكى
كۈشت بەنارەۋا دەبىت باۋەردار باۋەرى وابىت كە
پەرۋەردىگار لە عىلمى ئەزەلى خۆيدا ئاگاي لەم رۈدەۋەۋە
زانۋىيەتى كە رۈدەدات و پەنجاھەزارسال پېش دروستكىرنى
ئاسمان زەۋى لە لەۋحولەحقوزدا نوسىۋىيەتى، ۋە كاتى
رۈدەۋەكە لەبەر ھىكەتانىك كە خۆي دىزانىت ۋە يان
رەخساندىنى دىرەتەك بۇ تاقى كىرنەۋەي بەندە، ھىز و
ئىرادەي پىۋىستى بۇ ئەۋرۈدەۋە پىدراۋە، جا كابرە بە ھۆي
بەكاربردنى ئەۋ ئىرادە ھىزەۋە لە رىگايەكدا كە اللە پىي
رازى نىيە تاۋانبارەۋە ماھى تۆلە لى ۋەرگرتەۋەي ھەيە.
جا لەم ئايەتەش دا پەرۋەردىگار تىماندەگەيەنىت كە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ
فُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ۝ يُنَادِيهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّدَكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا
كُنِينِينَ ۝ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ
الْفَاجِرَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ وَمَا عَنْهَا يَعْلَمِينَ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَلَا أَمْرٌ يُؤْمِرُ لِقَاءَهُ ۝

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

ويستو ناره زوی ئیوه به ستراره به ویستی نهو زاته وه،
که واته ده بیت چاک گهردن که چ ببن و راست بکهن له گه لیدا
تا خوا یارمه تیتان بدات و سه قامگیرتان بکات له سهر نایین،
نهم سهریشکیه ی ئیمه بریاریکی نه زهلی خودایه واته
سهریشکیه که مان به لگه ی سهر به خوی بی سنور نیه،
به لگو وهک باقی شته کانی تر سنوری هه یه. نه مه
چا کبزانه به سوده.

سورته ئینفیتار

۱۹

سورته ئینفیتار که هه شتادودوهه مین سورته
قورنانه، له مه که دا هاتوته خواره وه نو زده نایه ته،
وتراوه به گویره دابه زینیش ههر هه شتادودوهه مین
سورته و پاش سورته (النازعات) و پیش (الانشقاق)
دابه زیوه.

بیغه مبه رمان ۞ دهفه رموی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَآيَ غَيْبٍ فَلْيَقْرَأْ ۝ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ
انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ انشَقَّتْ ۝ / احمد، صححه (الایمان) ههر
که سیک پی خۆشه ته ماشای رۆزی قیامت بکات وهکو به

چاو بیبیت با سورته ته کویر و ئینفیتار و ئینشقاق
بخوینیت.

به ناوی الله ی زور به سوزو بینیه یه مبه ربهان

۱ ههر کاتیک که ناسمان لهت بو. ۲ وه ههر کاتیک
که نه ستره کان هه لوه رین.

۳ چا ههر کاتیک که ده ریاکان تیکه لاو به یهک بوون و
ته قینه وهو بوون به ناگر.

۴ سا ههر کاتیکیش قه بره کان سهر وین کران و
خه لکه که ی ناویان زیند و کرانه وه.

۵ نا نهو کاته هه مو نه فسیک ده زانیت چی پیش خوی
خستوه له کرده و ی چاک و خراپ وه چیشی به جیهیشتوه،
ئینجا خوی گه و ره دهفه رموی.

۶ نه ی نه و ی نادهم چ شتیک بو به هوی نه و ی که تو
له خویایی بیت له به رامیه ری په روهردگاری خاوهن
که رهمته وه؟ چی بو به هوی نه و ی که تو شهرم نه که یه و
دزایه تی بکه یه؟ کام نیعمه ت له ونیعمه تانه ی که لاته
له چاو و گوئی و ژیری ده سکرده ی خۆته و بی منه تیت له و
په روهردگاره خاوهن که رهمته؟

۷ که توی دروست کردو ریک و پیک کردیتو بالایه کی
راستی پیدایت له جوانترین و ینه داو هه مو نه ندامه کانی
له شتی به گویره ی پیویست و هاوسه نگو دادگه رانه پی
به خشیت؟

۸ له ههر و ینه یه کداو به کییت بجوینیت له باوک و
دایک و خال و مامدا پیک هینایت، واته نهو که سه ی که
به بی هه لباردنن تو به ههر شیوه یه که خوی
و یستویه تی دروستی کردیتو بی هه لباردنن خۆت
ده تمرینیت و بی هه لباردنن خۆت جاریکی تر زیندوت
ده کاته وه، چا که ی ره وایه تو بو نهو چهند رۆزه ی که بو

تافىكىردنەھوت سەرپشكىت پى دراوھ لەخۆت بايى بىيت و
 بەندايەتى ئەو پەرورەردگارە نەكەيت؟ پىغەمبەر ﷺ
 دەفەرموى: { إِذَا أَرَادَ اللَّهُ جَلَّ ذِكْرُهُ أَنْ يَخْلُقَ النَّسَمَةَ فَجَامَعَ
 الرَّجُلَ الْمَرَأَةَ طَارَ مَاؤُهُ فِي كُلِّ عَرَقٍ وَغَضِبَ مِنْهَا فَإِذَا كَانَ يَوْمُ
 السَّابِعِ أَحْضَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ كُلَّ عَرَقٍ بَيْنَهُ وَبَيْنَ آدَمَ ثُمَّ قَرَأَ
 فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ / السلسلة الصحيحة / ھەر كاتى ئەو ﷻ
 يەى كە يادى بەشكۆيە ويستى كەسكىك دروست بكات، ئەو
 كاتەى كە پياو لەگەل خىزانيدا ھاوجىگا دەبىت، ناودەكەى
 بەھەمو رەگ و دەمارىكى لەشى ئاھرەتەكەدا دەگەرپىت، جا
 كەرۆزى ھەوتەمى ھات خواى دەسەلاتدارى بەشكۆ ھەمو
 رەگىك لەنيوان ئەوونادەمدا كۆدەكاتەو، پاشان ئەو
 ئايەتەى خویندەو ﷻ { فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ } / لەج
 وينەيەكدا ئارموزى لى بىت پىكەوەى دەنيت ﷻ جا چونكە
 زۆربەى خەلك پەيرەوى ئايىن ناكەن و دزايەتى خودا
 دەكەن، لىرەدا بە گشتى دەفەرموى:

بەرستى بىر لەو پەرورەردگارە ناكەنەو، بەلكو
 باورناھىنن بە رۆزى دوايى، بۆيە وا بە جورنەت دەبن
 سەبارەت بە تاوانكردن و دزايەتى پەرورەردگار، پىغەمبەر
 ﷺ دەفەرموى: { يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنِّي تُعْجِزُنِي ابْنُ آدَمَ وَقَدْ
 خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ فَإِذَا بَلَغْتَ نَفْسُكَ هَذِهِ وَأَشَارَ إِلَى خَلْقِهِ
 قُلْتُ أَتَصَدَّقُ وَأَنْتَى أَوَأَنْ الصَّدَقَةَ / ابن ماجه، صحيحه الاباى / ﷻ
 بەدەسەلات و گەورە دەفەرموى: تۆچۆن لەدەستى من
 دەردەجىت ئەى نەوەى ئادەم بەراستى من تۆم لەوينەى
 ئەمە دروستكردو، جا كاتى كە گىانت گەيشت بەمەو
 ھىماى كرد بۆلاى ھورگى كە دەلپىت: من چاكە دەكەم، جا
 كەى ئەو كاتى چاكە كردنە؟ ﷻ جا بۆئەو بىرەكەنەو و
 واز لە سەرگەشى بەھىن، ﷻ دەفەرموى:

بەرستى چاودىرەكەرتان بە سەرەوويە كە ئەوانە
 بەرپىزن و نووسەرى كردار و وتارەكانى ئىوھن

كە دەزانن بەئەو شتانەى كە ئىوھ دەيكەن و تۆمارى
 دەكەن لە گەورەو بچوك و چاك و خراپ، جا ئەوان بەرپىزن و

ئىوھش رپىزان لى بگرن و ھسەو ئىشى خراپ مەكەن و
 رپىزان مەشكىنن، جا يەك لەو شاھەتەنەى رۆزى
 ھىامەتەش ئەم فرىشتانەن، ئەوان ئەو كە دەكرىت
 تۆمارى دەكەن پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: { إِذَا مَرَضَ
 الْعَبْدُ قَالَ اللَّهُ لِلْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ اكْتُبُوا لِعَبْدِي مِثْلَ الَّذِي كَانَ
 يَعْمَلُ حَتَّى أَقْبِضَهُ أَوْ أَغَافِيَهُ / صحيح الجامع / ھەركاتىك بەندەمەك
 نخۆش كەوت ﷻ ﷻ بەو فرىشتە نووسەر بەرپىزانە
 دەفەرموى: بۆيەندەم بنوسن وەك ئەو كە لەپىشدا
 كرديەتى ھەتا گىانى دەكەشم يان چاكى دەكەمەو ﷻ ئىنجا
 پەرورەردگارمان پاداشتى چاكەكار و خراپەكار بە شىوھەكى
 كورت باس دەكات و دەفەرموى:

بەبىگومان چاكەكاران لەناو نازو نىعمەتدان.

و بەبىگومانىش تاوانباران لەناو دۆزەخدان.

لەرۆزى ھىامەتدا دەجەنە ناو يەو

وئەوان لەو سزاو ئاگرە سەختە دوورنابن و
 ھەمىشەو بى پسانەو لەناو ئەو سزايەدان و نە دەمرن و نە
 ئاسودە دەبن.

تۆ چى دەزانى ئەو رۆزى دىنە چىيە؟ دووبارە لەبەر
 گەورەيى و سەختى ئەو رۆزە دەفەرموى:

پاشان تۆ چى دەزانى ئەو رۆزى دىنە چىيە؟ ئىنجا
 ماناى رۆزى دىنمان بۆ دەكات و دەفەرموى:

ئەو رۆزە رۆزىكە ھىچ كەسكىك خاوەنى ھىچ شتىك
 نىە بۆ كەسكىك تر مەگەر ﷻ ماوھ بەدات و رازى
 بىت، ھەرەك پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرموى: { يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ
 مُحَمَّدٍ اتَّقِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا / الشيخان / ئەى فاتىمەى كچى محمد ﷺ خۆت ببارپزە لە
 ئاگر، ئەوسا بىگومان بەخوا ھەسەم من خاوەنى ھىچ
 شتىك نىم لەلايەن خواوھ بۆ ئىوھ ﷻ چونكە لەو رۆزەدا
 ھەمو شت بە دەست خوايەو كەس تواناى ھىچى نىە تا ﷻ

ماوه نه دات، نه وهی راستی بیت نه مرؤش هه مو شت هه ربه دهستی خواجه، به لام بهو کهمه سه ریشکیه له خویمان بایی بوین و خویمان به خاوهنی شت ده زانین.

۳۶

سورته موتیفیفین

۸۳

سورته موتیفیفین که سورته هه شتاو سی هه مین سورته قورنانه، له مه دینه دا هاتوته خواره وه، سی و شهش نایه ته، و تراوه یه که مین سورته که له مه دینه دا دابه زیوه.

ئیب نو عه باس ده ئیت: {لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ كَانُوا مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ كَيْلًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَبَلَّ لِلْمُطَفِّفِينَ فَأَحْسَنُوا الْكَيْلَ بَعْدَ ذَلِكَ} (ابن ماجة، حسه الالبانی / کاتیک پیغه مبه رمان ﷺ ته شریفی برده مه دینه خه لکی مه دینه له پیوانه دا خراپترینی خه لک بون، جا الله پاک و بی عه بی بۆ نه وزاته سورته موتیفیفینی ره وانه کرد نه وسا نه وانیش پاش نه وه له پیوانه دا زور چاک بون}

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یه ت میهره بان

۱ وای بۆ ته رازو بازان، ۲ نه وانه ی که کاتیک بۆ خوینی ده کیشن به ته وای به شی خویمان و مرده گرن.

۳ جا هه کاتیکیش که بۆ خه لکی بی یون یان بۆ خه لکی بکیشن به سووکی و به که می بۆیان ده کیشن و زیانیان لی دده دن، هه روه ها نه وانه که چاکه ی خه لک به سوک ته ماشا ده که ن، به لام بۆ خویمان باشی ده پیون و عه بی خویمان لا گچکه یه، به لام هی خه لکیان لا که وره یه، نه مانه ش هه ر ته رازو بازن و کیشانه و پیوانه یان سه رو خوار زور ده کات، نه وه که له ی که له کاتی کیشانه و پیوانه دا زۆلم له خه لک بکات، په رومردگار له دنیا و دواروژدا توله ی لی ده کاته وه، سزای دنیا ی نه وه یه که پیغه مبه رمان ﷺ باسی ده کات و ده فهرموئ: {وَلَمْ يَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِلَّا أَنْجَدُوا بِالسَّيِّئِ وَشِدَّةِ الْمُنُونَةِ وَخَوَرِ السُّلْطَانِ عَلَيْهِمْ} (ابن ماجة، حسه الالبانی / هیچ که لیک پیوانه و کیشانه یان که م نه کرد و ته وه، مه گه ر تۆله یان لی و مرگه رابیت به بی بارانی و سه ختی ژیان و سته می ده سه لاتداران به سه ریاندا}

جا زالبونی ده سه لاتدار ی زالم به سه ر که لیکدا خوی به لگه یه له سه ر تورپی په رومردگار له وه که له، پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموئ: {قَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَا رَبُّ أَنْتَ فِي السَّمَاءِ وَنَحْنُ فِي الْأَرْضِ فَكَيْفَ لَنَا أَنْ نَعْرِفَ رِضَاكَ وَغَضَبَكَ؟ قَالَ: إِذَا رَضِيتُ اسْتَعْمَلْتُ عَنْكُمْ عَلَيْكُمْ خِيَارَكُمْ وَإِذَا غَضِبْتُ اسْتَعْمَلْتُ عَلَيْكُمْ شَرَّارَكُمْ} (ابن عساکر، حسه الالبانی / به نی ئیسرائیلی و تیان: نه ی په رومردگارمان تۆ له ناسمانی و ئیمه له زه ویداین جا چۆن بزانیان به ره زامه ندی و تورپی تۆ؟ هه رموئ: هه رکاتیک رازی بم باشه که تان ده که م به سه ر په رستان و هه رکاتیکیش که ره ق بیت لیتان خراپرتان ده که م به سه ر په رستان} ئینجا په رومردگار هه ره شه ی دوا رۆزیش له ته رازو بازان ده کات و ده فهرموئ:

۴ نایا نه وان دلتیا نین که زیندو ده کړنه وه؛

۵ بۆ رۆژیکی که وره که رۆزی قیامه ته؟

۶ نه و رۆزه ی که هه مو خه لک له پیشگی په رومردگاری جیهانیاندا راده وستن و بیجگه له کرداو وتاری چاکیان هیچی تر ناگاته فریایان، سه باره ت به سه ختی و که وره می و پر مه ترسی نه و رۆزه پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموئ: {إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَدْنَيْتُ الشَّمْسُ مِنَ الْعِبَادِ حَتَّى يَكُونَ قِيدَ مِيلٍ أَوْ مِيلَيْنِ فَتَصْهَرُهُمُ الشَّمْسُ فَيَكُونُونَ فِي الْعَرَقِ كَقَدَرِ أَعْمَالِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى عَقَبِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى حَقْوِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْجَمَامُ} / احمد و مسلم / کاتیک که رۆزی قیامه ت هات رۆز له به نده که نه وه به نه ندازه ی میلک یان دوو میل نزیک ده کړنه وه، جا رۆز ده یان تویننه وه نه وسا هه مو یان به گویره ی کردار ده کانیان له ناو عاره ی خویندان، هه یانه هه تا هه ردو و پاژنه ی گرتوه و هه یانه هه تا هه ردو و نه ژویه تی و هه یانه هه تا دوخینگه یه تی و هه یانه هه تا ناو ده می و ده کو له غاو و ده کړیت به عه ره ی خوی} وه نه و ماوه یه ش په نجا هه زار سال درێژه ده کیشیت و ده کو له فهرموده ی (صحیح) ی پیغه مبه رماندا ﷺ هاتوه، ئینجا خوی دانا و خاوه ن ده سه لات ده فهرموئ: ﴿كَلَّا﴾ نه مه ی باسکرا و نه ویش که دیت شتیکی راست و درسته.

۷ بېگومان که نامه‌ی کرداری خرابه‌کاران له‌ناو (سجین) دایه. ئینجا ده‌فهرموی:

۸ چی شتیک توی تیگه‌باندوه که سجین چییه؟ واته: شتیکی زور گه‌وره و گرنکه، هه‌ندیک ده‌لین: له‌زیر حه‌وته‌مین ته‌به‌قی زه‌ویدایه. ئینجا باس له‌و سجینه ده‌کات و ده‌فهرموی:

۹ په‌رتوکیکه که دیاریکراوه و ژماره‌و نیشانه‌ی له‌سه‌ره‌و هه‌مو تۆمارکراوه، جا که‌س بۆی نیه که گۆرانکاری تیدا بکات.

۱۰ وای، واه‌ویلایه له‌و رۆژده‌ا بۆ بێ باوه‌ران.

۱۱ نه‌وانه‌ی که باوه‌ر ناکه‌ن به‌ رۆژی قیامه‌ت و به‌ شتیکی پرپووچ یان شتیکی دووری ده‌زانن، ئینجا خوی دانا پیناسه‌ی نه‌و بێ باوه‌رانه‌ش ده‌کات و ده‌فهرموی:

۱۲ خۆ بێ باوه‌ر نابیت به‌و رۆژه‌ بێجگه‌ له‌ هه‌مو ده‌ستدریژکه‌ریک بۆ سه‌ر مال و گیان و ناموسی خه‌لک و تاوانباریک له‌ وتار و نیه‌تی خراپدا واته: مرۆقی ره‌وشت به‌رزو چاکه‌کار و نیه‌ت پاک هه‌رگیز بێ باوه‌ر نابیت به‌و رۆژه،

۱۳ جا نه‌و مرۆقه‌ په‌سته‌هر کاتیک نیشانه‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌رده‌ا بخوینرته‌وه ده‌لّیت: نه‌وه‌ داستان و قسه‌ی پرپووچی پيشوانه‌.

۱۴ وانیه که نه‌و ده‌لّیت به‌لکو نه‌و وتار و کرداره‌ ناپه‌سه‌ندانه‌ی که کردویه‌انه دلی نه‌وانی داپۆشیوه‌و زāl بوه به‌سه‌ریدا، چونکه‌ هه‌ر تاوانیک نه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی ئی نه‌کریت ده‌بیّت به‌ خالیکي ره‌شو دل داده‌پۆشیت وه‌کو له‌ فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌رماندا ﷺ هاتوه‌و که ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اذْنَبَ ذَنْبًا كَانَتْ نَكْثَةً سَوْدَاءَ فِي قَلْبِهِ فَإِنْ تَابَ مِنْهَا صَفَلَ قَلْبُهُ وَإِنْ زَادَ زَادَتْ فِدْلُكَ قَوْلَ اللَّهِ ﷻ كَلَّابِلَ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (البقره، ص ۱۷۵) به‌راستی به‌نده‌ی خوا هه‌ر کاتیک تاوانیکي کرد نه‌و تاوانه‌ده‌بیّت به‌ خالیکي ره‌ش له‌سه‌ر دلّیدا، جا نه‌گه‌ر په‌شیمان بویه‌وه لی دلی پاک

كَلَّابِلَ إِنْ كَتَبَ الْفَجَارُ لِنِي سَجِينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينَ ۝ كَتَبَ مَرْفُومٌ ۝ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْإِنشَاءُ قَالَ اسْتَطِرُّ الْآوَلِينَ ۝ كَلَّابِلَ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ كَلَّابِلَهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحُجُوبٌ ۝ ثُمَّ لَأَنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ كَلَّابِلَ إِنْ كَتَبَ الْآبَرَارُ لِنِي عَلَيْ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْ ۝ كَتَبَ مَرْفُومٌ ۝ يُشْهَدُ الْمُقْرُونُ ۝ إِنْ الْآبَرَارُ لَنِي نَعِيمٌ ۝ عَلَى الْآبَرَارِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝ يُسْتَفْتُونَ مِنْ رَحْمَةِ مَخْخُومٍ ۝ خِشْمَهُمْ مِثْلُ مِسْكِ ۝ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۝ وَمَرَجِعُهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّيَسِيرٌ ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنْ الَّذِينَ أَجْرُمُوا كَانُوا مِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝

ده‌بیته‌وه، وه نه‌گه‌ر زیاتری کرد نه‌و خاله‌ش زیاتر ده‌بیّت، جا نه‌وه‌یه فه‌رموده‌ی خوا: ﴿وانیه که نه‌و ده‌لّیت به‌لکو نه‌وه‌ی که کردویه‌انه دلی نه‌وانی داپۆشیوه﴾. ئینجا خوا ده‌فهرموی:

۱۵ با نه‌وان دلّیابن که به‌راستی له‌ رۆژی قیامه‌تدا له‌ بینینی په‌روه‌ردگاری خویان به‌رگری ده‌کرین و نایبینن، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که خاوه‌ن باوه‌ران په‌روه‌ردگاری خویان ده‌بینن، چونکه‌ خوا لۆمه‌ی بێ باوه‌ران ده‌کات و وه‌کو سزایه‌ک ده‌فهرموی: (په‌روه‌ردگاریان نایبینن) جا نه‌گه‌ر خاوه‌ن باوه‌رانی‌ش نه‌یبینن ئیتر ته‌نیا بۆ نه‌وان باس ده‌کات؟ واته‌ مه‌فه‌ومی نه‌م نایه‌ته‌ ده‌بیّت به‌ چه‌سپینه‌ری مه‌نتوقی نایه‌ته‌کانی سورته‌ی قیامه‌ که ده‌فهرموی: ﴿چه‌ند ږوو و دهم و چاوێک هه‌ن که له‌ رۆژی قیامه‌تدا ده‌ره‌وشیته‌وه، چونکه‌ ته‌ماشای په‌روه‌ردگاری خویان ده‌که‌ن﴾. هه‌روه‌ها چه‌ندین فه‌رموده‌ی راستی "متواتر" هه‌ن که خوی گه‌وره‌ هه‌م له‌ مه‌یدانی مه‌حه‌ش‌ه‌رداو هه‌م له‌ناو باخ و بیستانی به‌هه‌شتدا ده‌بینریت، (به‌هوشیوه‌ی که‌خوی ده‌زانیت و له‌موته‌شابیاته‌و باوه‌رمان

پیی ههیه وهك هاتوهو پرسیار ناکهین لهباریهوه) ئینجا نهو بی باوهردانه راپیچ دهکریښ بۆ دۆزهخ بهلام نهوهنده پهستو بی هیژو لاوازن له بهردهستی مهنمورانى دۆزهخدا ومکو نهوه وایه که خوځان بچنه دۆزهخهوه، بویه دهفهرموى:

۱۶) لهپاشان خاومنى نهو دلانه دهچنه ناو دۆزهخهوه

۱۷) پاشان پښان دهوتریت : نهمه نهو شتهبو که ئیوه باوهردان پښ نهدهکرد، نا بهم شیویه سهرهپای سزاو تۆلهی سهختیان تانهو تهشهریشیان ئی دهریت، چونکه نهوان له دنیاو بیجگه لهوهی که نارحهتیو ئیشو نازاریان بۆ موسلمانان دروست دهکرد تانهو تهشهریشیان ئی ددان، جا ههروا له رۆژی قیامتدا به وینهی رهفتاری خوځانیان لهگهڵدا دهکریت، بهلام له نارحهتیو سهختیدا وینهی نیه، ومکو له سورمى (الفجر) ئایهتی بیست وپینچو بیستو شهشدا دهفهرموى: ﴿نهو رۆژه هیچ کهسێک کهسێک سزا نادات ومکو سزای نهو، وههیچ کهسێک کهسێک نابهستیتوهوه ومکو بهستنهوهی نهو﴾. ئینجا با خاوهن باوهردان بهگشتیو بازارپان بهتایبهت زیاتر وریای خوځان بنو خوځان له ترازوبازی بپاریزن، چونکه تاوانهکهی ههمو کونوقوژبنیکی ژيان دهگریتهوهو سزای توندی دواروژیی بهشوینهوهیه، ئینجا ههروهك باوی هورئانه که باسی خراپانی کرد دیته سهرباسی چاکانو دهفهرموى:

۱۸) بهراستیو بیگومان نهمهی که باسی دهکریت راستو بهجییه که بهراستی نامهی چاکهکاران وا لهناو (عَلَيْهِمْ) دا.

۱۹) جا تۆ جیت پی و تراوه لهباری عیلیندا؟ واته: شتیکی زۆر گهورهو بهریزهو له بیخی عهرشو لهسهر ئاسمانهکانهوهیه.

۲۰) نهو پهراوهی چاکهکاران پهراویکی دیاریکراو ژماره لیدراوهو ناگوهریتو زیاد و کهمی ئی ناکریت، لاکو مۆرکراوهو هیچ کهسێک ناتوانیت دهستکاری بکات.

۲۱) نهو فریشته زۆر بهریزو نزیکانهی خوا لهلای دا نامادهو ناگیان لایهتیو شایهتی ددهن لهسهر راستیو

دروستیو پاکىو چاکى نهو تۆمارکراوه. بهرائی کوری عازیب دهلیت: تهرمی یهکێک لهپیاوانی نهنصارمان لهگهڵ پیغهمبهردا ﴿برد بۆ گۆرستان کاتیک خرایه ناو گۆرهوه، پیغهمبهر ﴿دانیشتو ئیمهش ههمومان بیدنگ دانیشتین، جا پیغهمبهر ﴿باسی چۆنیهتی سهرمههرگی کافرو باوهرداری کرد بۆ یارهکانی، نهوسا له باسی رۆحی باوهرداردا فهرموى: ﴿فَيَصْعَدُونَ بِهَا فَلَا يَمُرُّونَ عَلَيْهَا عَلَىٰ مَلَأَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ يَقُولُونَ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّىٰ يَنْتَهَوْا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيَسْتَفْتِيهِمْ لَهُ فَيُنْفَخُ لَهُمْ فَيُشْفَعُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُّقَرَّبًا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا حَتَّىٰ يَنْتَهَىٰ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عِلِّيِّمْ وَأَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ وَفِيهَا أَعِيدُهُمْ وَمِنْهَا أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ﴾ جا بهرزی دهکهنهوهو بهلای هیچ کۆمهله فریشتهیهکدا نارۆن مهگر پرسیار بکهو بلێن: نهو رۆحه پاکه کییه؟ جافریشتهکانی هاوپی دهلێن: رۆحی فلانی کوری فلانه، بهجوانترین ناویک کهلهدنیاو ناویان دهبرد ههتا دهیگهیهننه ئاسمانی دنیا، نهوسا داوای کردنهوهی ئاسمانی بۆدهکهن، جابۆیان دهکریتهوه نهوسافریشته پایهپهزدهکانی ههمو ئاسمانیک بهرپی دهکهن، تا دهیگهیهننه ئاسمانی سهرخۆیان ههتا دهگهیهنریته ئاسمانی ههوتهم، لهویدا خواى دسهلاتداری گهوره دهفهرموى: نامهی بهندهم له علیین دا تۆمار بکهو و بیگهپیننهوه بۆ زهوی چونکه بهراستی من نهوانم لهو دروستکردوهو بۆ ناو نهو دهیانگیرمهوهو لهوهوه جاریکی تر دهریان دههینمهوه}

پاشان پیغهمبهر ﴿لهباسی رۆحی بن باوهردار فهرموى: ﴿فَيَصْعَدُونَ بِهَا فَلَا يَمُرُّونَ عَلَيْهَا عَلَىٰ مَلَأَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ يَقُولُونَ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّىٰ يَنْتَهَىٰ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيَسْتَفْتِيهِمْ لَهُ فَيُنْفَخُ لَهُ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلْجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِّينَ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَىٰ فَيَطْرَحُ رُوحَهُ طَرَحًا ثُمَّ قَرَأَ وَمَنْ

يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ
الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحَابٍ / احمد، محمەد الانبى / جا بەرزى
دەكەنەو دە بەلای ھىچ كۆمەلە ھرىشتە يەكدا نارۆن مەگەر
پرسىار بىكەن و بلىن: ئەم رۆحە پىسە كىيە؟ جا
ھرىشتەكانى ھاوړى دەلن: رۆحى فلانى كورى فلانە، بە
ناشیرنترين ناوېك كە لە دنيا دا ناويان دەبرد، ھەتا
دەيگەيەننە ئاسمانى دنيا، ئەوسا داواى كردنەوئى ئاسمانى
بۆدەكەن، جا بۆى ناكړيتەو، لە پاشان پيښەمبەرى خوا ﷺ
ئەم ئايەتەى خویندەو ﷻ كەدەرگای ئاسمانيان
بۆناكړيتەو و ناچنە بەھەشتەو ھەتا حوشر بەكونى
دەرزىدا نەجيت ﷻ ئەعراف / چل / جا خواى دەسلەلتدارى
گەرە دەفەر موى: نامەكەى لەسجین دا تۆمار بىكەن
لەلاخوارترین زەويدا، ئەوسا گيانەكەى فەرەدمریت چۆن
فەردانىك لە پاشان ئەم ئايەتەى خویندەو: ﷻ ھەرکەسيك
ھاوبەش دابنيت بۆ اللہ وەكو ئەو وایە كە لە ئاسمانەو
بەكویتە خوارەو و بالندەكان پەلامارى بدەن و گال گالى
بىكەن يان با فەرى بداتە جيگايەكى دورەو كە
نەدۆزريتەو ﷻ حەج/سىو يەك.

۲۲ بەراستى چاكەكاران وان لەناو نازو نىعمەتتېكى
گەرەدا

۲۳ كە لە سەر تەخت و كورسپە بەنرخەكان دان و
تەماشای ئەو ھەمو نازو نىعمەتانەى خوا دەكەن كە
بەوانى بەخشىو، لە ھەمويان گرنگتر تەماشای خواى
گەرە دەكەن كە بى باوەران لەو نىعمەتە بپوھرين.

۲۴ ھەر كاتېك تەماشايان بىكەيت بەلگەى شادمانى و
خۆشى لە ناو چاوياندا دەبينيت، ئەوئەندە جيگايان خۆشەو
دلایان گەشەو بىريان ئارامە.

۲۵ كە شەرابى بەھەشتيان پى دەدریت ئەو شەرابەى كە
نە دوچارى سەرئيشە دەبن و نە بپھۆش دەبن و نە كەف
بەدەم و لىوياندا دیتەخوارەو.

۲۶ دوا تامەكەى ميسكەو بە ميسك مۆرگراو، جا با
كىبەرکيەران بۆ ئەو كىبەرکى بىكەن. ئىنجا دەجيتەو
سەر باسى شەرابەكەو دەفەر موىت

۲۷ جا تېكەلاوى ئەو شەرابەيە بەشېك لە تەسنىم،
تەسنىم بەنرخترين و چاكترين خواردنەوئى بەھەشتە،
بۆيە دەفەر موى ئەو تەسنىمە

۲۸ چاوكەيەكەو خەلاتى خاوەن باوەرە پایە بەرزەكانە
كە لەو دەخۆنەو، بەلام بە تېكەلاوى شەرابى تر دەدریت
بە خاوەن باوەرانی دەستە راست (أصحاب اليمين) ئەمە
قەسەى ئىبنو عەباس و ئىبنو مەسعود و مەسروق و قەتادەو
بىجگە لەوانيشە، خواى گەرە پاش ئەوئى دەنگ و باسېكى
دۆزەخ و دۆزەخيەن و بەھەشت و بەھەشتيانى دا بەگوويى
بىسەراند، وا جارېكى تر دەمانھيتتەو بۆدنياو بۆ
بىستنى رەفتارى ناشيرينى تاوانباران و دەفەر موى:

۲۹ بېگومان ئەوانەى كە تاوانكاريان دەكرد، لەو كەسانە
بوون كە ھەميشە گالتيەيان دەكرد بە باوەرداران و پييان
پيدەكەنين و گالتيەيان پيدەكردن.

۳۰ جا ھەر كاتېك بياندايە بەلای خاوەن باوەراندان برۆو
چاويان لى ھەلدەقەرتان و بە شۆو يەكى ناشيرين تەماشايان
دەكردن و تانەو تەشەريان لى دەدان.

۳۱ خۆ ھەر كاتېكيش كە دەگەرەنەو بۆ ناو مال و
مندالى خۆيان شانازيان دەكرد بەو تانەو تەشەرانەى كە
دەياندا لە خاوەن باوەران. وشەى (تَكْبِيرُ) بە (فَكْبِيرُ) ش
خۆينراوتەو و واتە كاتېك كەدەگەرەنەو بۆ ناو مال و
مندال و خيزانى خۆيان چيان داواكردايە دەستيان
دەكەوت ئەوئەندە سەرەوت و سامانيان ھەبو، جا لەباتى
شوكرى خواو پەپرەوى پيښەمبەرەكەى ﷺ دزايەتى خواو
پيښەمبەر ﷺ و باوەردارانى راستەقەينەيان دەكرد و خۆيان
بە راست دەزانى وەك دەفەر موى:

۳۲ جا ھەر كاتېك ئەوان باوەردارانيان دەبينى دەيان و ت:
بەراستى ئەوانە سەرليشواو و گومران، بەراستى ئەم
وەسفەى ناپاكان و تاوانباران و بى باوەران وەسفىكى
كۆنيانەو ھەميشە ھەر بوو ھەر دەبیت، ئەوئەندە ئەمرۆ
ھەمو كارېكى دزى پاك داوينى وەك نيربازى و زينا بە
شتىكى شارستانى و پيشكەوتن دادەنين، بەلام داپوشينى

ئاخرومت وپاك داوینى به دواكهوتن و كونه پهرستی دادهنین؛
شهر له سهر زمان و خاك به مافی مرؤفی دادهنین، به لام
شهر له سهر بیروباوهر بون به خوا به تۆقینهرو
كۆنه پهرستی و نه زانی ناودمهین، به پراستی گهلئى
چه واشه و لاسارن به نازادى دیموكراتى گوئى عالم كه
دهكهن، به لام نابیت خه لى تر نه گهر له بهر ژده و هندی
ئهواندا نه بیت رهئى هه بیته و بتوانیت قسه بكات؟
به پراستی ئه مانه دژى هه مو باو و نه ریتى چاكن، به لكو
به پیچه وانه وه بلا و كه ره وهى هه مو باو و رهوشتیكى دژى
مرؤف و رهوشته و خواناسین، به لام ئه سو ك ته ماشاكردن و
گالته كردن به باوهر داران نابیت ببیت به هوكاریك
بۆئه وهى كه باوهر دار ریی ئى ون ببیت و ههست به كه مى و
سهرشۆرى خۆى بكات چونكه باوهر دار پیى وایه كه پیوهرى
حه ق و ناحه قى یان راستى و ناراستى قسه خه لك نیه
به لكو ئه وهى كه الله و پیغه مبه ره كه ی به راستیاندا وه ههر
ئه وه حه ق و له پاش حه قیش جگه له گومرایی و ناحه قى
شتیكى تر نیه، جا باوهر دار دلنیا به كه پهروهر دگارى هه مو
بونه وهرى له گه لدايه، با هه مو بونه وهریش گالته ی پیكه،
به لكو باوهرى وایه نه گهر كه سێك شیاوى گالته پێكردن
بیت ئه وه ئه و بى باوهرانه به كه دژ به پهروهر دگارى خویان
راوهستان و دهیان هوى مملانی له گه ل ئه و زاته بالاده سته دا
بكه؟ جا چۆن باوهر دار ئیتر خۆى به خاوهن عیزمهت و
گهوره نه زانیته، یارانى پیغه مبه ره ﷺ كاتیک كه نیمان له ناو
دلگانیندا چه سپا زلهیزانى ئه و كاته یان لا گچكه بویه وه،
دهبین له شه رى قادسیه دا پێش ئه وهى كه شه ره كه دهست
پیكاته، فارسه كان داوایان كرد له سوپای موسلمانان كه
نوینه ریکیان بۆ رهوانه بكه ن تا له گه لیدا وتووێژ بكه، جا
سه عدى كورى ئه بى وه قاص، یه كێك له یاره كان به ناوى
ریبى كورى عامیری بۆ رهوانه كردن، ریبى به جلیكى
ساده وه له سهر ئه سپه كه ی رۆیشت بۆلاى رۆسته م كه
فرمانده ی سوپای فارسه كان بو، كه له شوینی تایبه تی
خۆیدا بو كه هه مو جۆره رازاومه یكى تیدا بو كاتیک
گه یشته لایان ویستی بچیته ژوره وه بۆلاى رۆسته م،
پاسه وانه كانى ئیزنیان پینه داو وتیان: ده بی چه كه كهت
له گه ل خۆتدا نه به یته، ئه ویش وتی: {إِنِّي لَمْ آتَكُمْ، وَإِنَّمَا جِئْتُكُمْ

جِئْتُكُمْ، فَإِنْ تَرَكْتُمُونِي هَكَذَا إِلَّا رَجَعْتُ/ من خۆم بۆ خۆم
نه هاتوم من پاش ئه وهى كه ئیوه دهواتان لیكردوم هاتوم، جا
ئه گهر دههیلان ناوا ده چه ژوره وه ئه گینا ده گه ریمه وه، جا
رۆسته م وتی: ئیزنى پیبدن، پاشان چوه ژوره وه ئینجا خۆى دا
به ملی نیه كه یدا، ئه وسا رۆسته م پرسیارى لیكرد: كه جی
ئیه وهى هیناوه بۆ ئیره؟ جا ئه ویش وتی: بیگومان الله، ئیمه ی
ناردوه تا ئه و كه سه ی كه نارمژۆى لى بیت رزگارى بكه ی
له به ندايه تی به نده كان بۆ به ندايه تی الله، به ته نها یی، له ته نگى
دنیا بۆ فره وانى دوارۆژ و له سته مى ئایینه كان بۆ داد په ره وهرى
ئیسلام { دواى بیستینى قسه كانى ریبى، رۆسته م ده وای لیكرد
كه ماوه یه كیان پیبدات ئه ویش وتی: تا سى رۆژ دهتوانین
ماوه ت پیبدین، جا رۆسته م لى پرسى بۆ مه گهر تۆ سهرۆكى
موسلمانانى؟ ئه ویش وتی: { نه خیر، به لام موسلمانان وه كو یه ك
له شن كه كه مترین كه سیان دهتوانیت په نا بدات به سهر پایه
به رزتریناندا { / البداية والنهاية / به لى باوهر دار هه مو كات
سیقه ی ته وای به بیروبوچونى خۆى هه یه و شانازی
پیوهر ده كات و به و په رى شانازی به ده لیت: من موسلمانم و
ههست به سوکی و سهرشۆرى ناكات با روه وهرى زلهیزانیش
بیت.

۳۳

له حالیکدا كه ئه وانه رهوانه نه كراون بۆ سهر
باوهر داران و جاوهر داران باوهر داران نین و ئامۆزگارى
باوهر داران به وان نه سپێر راوه، واته ئه و تاوانبارانه ناوا
چاوه دیرى باوهر داران دهكهن، وهك ئه وهى كه هه یج ئیش و
ئه ركیكیان جگه له وه نیه و به خۆیان ئه و مافه ده دن كه
چى بلێن و چى بكه، ئینجا هورنان ههر زۆر به زوو بى
دواى ئه و قسه ناپه سه نده ی تاوانباران سه باره ت به
باوهر داران كریان ئه مانبا ته وه بۆ مالى هه تا هه تایی و
دیمه نى خاوهن باوهر و تاوانبارانمان ده خاته پێش چاو و
ده قهرموى:

۳۴

جا نا ئه مەرۆ (ئو رهۆزه گه ورمیه ی كه هه مو كهس
ده بی زیندو ببیته وه وه له به رده م دادگای خوادا بوه ستیت و
دادگایی بكریت) ئه و رهۆزه ئه وانه ی كه باوهر یان هینا بو به
بى باوهران و ده سته پاچه یى و سزای ناشیرینیان پى ده كهن
له كاتیکدا كه باوهر داران

۳۵ لهسەر تهختی رازاوه‌نو و شادمان و دلخۆشن و ته‌ماشا ده‌گهن، هه‌روه‌كو چۆن نه‌وان له دنیا‌دا له‌ناو نازو نيعمه‌ت‌دا بون و گالته‌يان به باوه‌رداران و ژيان و گوزهرانيان ده‌كرد، ئينجا ده‌فه‌رموئ:

۳۶ ئايا كاfran پاداشت نه‌درانه‌وه له‌سەر نه‌و تاوانانه‌ی كه كرده‌يان دژ به‌خاوه‌ن باوه‌ران؟ به‌راستی توندترو سه‌خت تر له‌وه‌ی كه كرده‌يان تۆله‌يان ئی سه‌نرايه‌وه.

سورتهی ئینشقاق

۲۵

سورتهی ئینشقاق كه سورتهی هه‌شتاو چواره‌می قورئانه، له مه‌كه‌دا هاتوته خواره‌وه، بیست و پنج ئایه‌ته، وتراوه به‌گویره‌ی دابه‌زین هه‌شتاو سی هه‌مین سورته‌و پاش سورتهی (الانفطار) و پێش (الروم) دابه‌زیوه، له نه‌بو رافيعه‌وه هاتوه كه ده‌لێت: نوێزی عیشام له‌گه‌ل نه‌بو هوره‌رده‌دا كرد كه ﴿إِذَا أَلْمَأْأَمَةُ أَنْشَقَّتْ﴾ ی خویندو سوچه‌ی برد پیم وت: كه تۆ سوچه‌ت برد؟ نه‌ویش وتی: ﴿سَجَدْتُ خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ﴾ ﴿فَلَا أَزَالُ أَنْجِدُ بِهَا حَتَّى أَلْقَاهُ﴾ / البخاری سوچه‌م برده‌و له پشت نه‌بو قاسمه‌وه ﴿و هه‌ر سوچه ده‌بهم له‌و سورته‌دا هه‌تا ده‌گه‌مه‌وه خزمه‌تی﴾ له ریاپه‌تیکێ تردا كه موسلم و نه‌بوداود و نه‌سائی ده‌گێر نه‌وه له نه‌بو هوره‌رده‌وه ده‌لێت: ﴿سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ ﴿فِي إِذَا أَلْمَأْأَمَةُ أَنْشَقَّتْ﴾ و ﴿أَفْرَأَ بِأَسِيرِ رَبِّكَ أَلْقَى حَقَّ﴾ سوچه‌مان برد له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﴿له‌کاتی خویندنی سورتهی ئینشقاق و عه‌له‌ق‌دا﴾.

به‌ناوی اللهی زۆر به‌ سۆزو بێنیه‌یه‌ت ميه‌رده‌بان

۱ هه‌ر کاتیک ئاسمان له‌ت بو، جا نه‌م له‌تبونه چۆنیه‌ته‌که‌ی ڕوون نه‌کراوته‌وه پێویسته که ئیمه باوه‌رمان به له‌تبونه‌که‌ی ببیت و واز له چۆنیه‌تی له‌تبونه‌که‌ی به‌ئین، ئاسمان له‌ت ده‌بیت، چونکه فرمائی اللهیه‌و نه‌ویش وه‌كو باقی دروستکراوه‌کانی الله، فه‌رمانبه‌رداره‌وه‌ك ده‌فه‌رموئ:

۲ جا نه‌ویش گوێراپه‌لی فرمائی په‌روه‌ردگاریه‌تی و پێویستکراوه له‌سه‌ری كه گوێراپه‌ل و فه‌رمانبه‌ردار بیت، چونکه په‌روه‌ردگار گه‌وره‌یه‌کی وایه كه هه‌یج كه‌س توانایی

عَلَى أَلْرَأْيِك يَنْظُرُونَ ۳۵ هَلْ تُؤِيبُ الْكَفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۳۶

سُورَةُ الْأَنْشَاقِ

۲۵

۸۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا أَلْمَأْأَمَةُ أَنْشَقَّتْ ۱ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۲ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۳ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۴ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۵ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۶ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابِهِ بِمِيزْنِهِ ۷ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۸ وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۹ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابِهِ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۱۰ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۱۱ وَيَصْلَى سَعِيرًا ۱۲ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۱۳ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۱۴ بَلَى إِنْ رَبَّهُ كَانَ بِهَوْنٍ بِهَبْصِيرًا ۱۵ فَلَا أَقْسِمُ بِالْأَشْفَقِ ۱۶ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۱۷ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۱۸ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۱۹ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ۲۱ بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۲۲ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۲۳ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۲۴ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۲۵

به‌رگری فرمانه‌کانی نه‌وی پێ ناکریت، به‌لکو نه‌و به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌که‌دا ده‌سه‌لات‌داره‌و خاوه‌نی هه‌زی بی سنووره، كه‌واته ما‌فی خۆیه‌تی ئاسمان گوێراپه‌ل و فه‌رمانبه‌رداری بیت. ئینجا باسی ڕووداویکی تری گرنگی کاتی هاتنی دوا‌ڕۆژ ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

۳ جا هه‌ر کاتیک زه‌وی ڕاکیشراو به‌رزو نزمی و چال و چۆلی تێدانه‌ما، وه‌كو له سورتهی (تاها/سه‌دوحه‌وت) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿تَوَّابِنِيتْ كه‌به‌رزى و نزميه‌ك له‌و زه‌ويه‌دا هه‌بیت﴾. ئینجا ده‌فه‌رموئیت

۴ جا فره‌ی دا نه‌وه‌ی كه تێدایه‌و خۆی خالی كرد. واته: هه‌مو مرده‌كانی فره‌دایه‌ دهر و زیندوكرانه‌وه، لی‌ره‌دا باس ناکات كه پاش نه‌وه چی ڕوودده‌ت بۆ مرو‌ف، به‌لام له سورتهی ته‌كویره ئینفی‌تاردا ده‌فه‌رموئ: ﴿هه‌موكه‌سیك ده‌زانیت چی ئاماده‌ كرده‌و﴾ ته‌كویره/ چواره‌. وه‌ هه‌مو كه‌سیك ده‌زانیت چی پێش خسته‌وه چی دوا‌خسته‌و﴾ ئینفی‌تار/ پێنج. دیسان ده‌فه‌رموئ:

۵ وه نه‌ویش گوێراپه‌لی فرمائی په‌روه‌ردگاریه‌تی و پێویستکراوه له‌سه‌ری كه گوێراپه‌ل و فه‌رمانبه‌ردار بیت.

۶ ئەى مەرۇف بېگومان كە تۆ زەحمەتى خۆت دەدەيت و كۆشى زۆر دەكەيت و ھەمىشە ماندوئيت بە ماندوبونىكى فرەوان و شەو و رۆژ بەدەم يەكەو دەدەيت تا دەگەيتە پەرەردگارت،واتە تۆ تا دەمریت ھەر خەرىكى كارو كۆششیت، سەرئەنجام بەو كارو كۆششەو بە خوای خۆت دەگەيت و پاداشت يان سزای خۆت وەردەگريت.وەك دەفەرەمۆئ:

۷ جا ئەو كەسەى كارى چاكى ئەنجامداو لە دنيادا بە دەستى راستى نامەى كردارەكانى پى دەدرت،

۸ ئە وسا بەدوای ئەو دەدا چەن و چونیەكى ناسانى لەگەلدا دەكرت.

۹ جا زۆر بە شادمانى و دلخۆشەو دەگەرپتەو بۆ ناو خاوخیزانى لە بەهەشتدا، تەننەت لە خۆشیدا رزگاربونی خۆشى بەناو خەلكدا جار دەدات وەك لە سورەتى حاقە/نۆزدە تا بیست و چواردا باسى كرد. پیغەمبەرى خوا ﷺ لەبارەى مشتومرى رۆژى قیامەتەو فەرەمۆئ: ﴿مَنْ حَسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غَذَبًا وَقَالَ لَيْسَ ذَلِكَ اللَّهُ ﷻ نَسَوْتُ ﷻ لِحَاسٍ ﷻ﴾ قَالَ لَيْسَ ذَلِكَ بِالْحَقِّ سَابَ إِنَّمَا ذَلِكَ الْغُرُثُ وَلَكِنْ مَنْ نُوقِشَ الْحَسَابُ يَهْلِكُ الْحَسَابُ الْمَعْرُوضَةُ الْآيَةُ هەرکەس لەرۆژی قیامەتدا لێپێچنەوێ لەگەلدا بکریت سزادەدرت،خاتون عائیشە وتی: ئەى خوا نافەرەمۆئ: ﴿جا بەدوای ئەو دەدا بگەرە بەردەیهى ناسانى لەگەلدا دەكرت﴾ فەرەمۆئ: ئەو دەحیسابکردن نیه ئەو ھەر پیشاندانیكە، بەلام ھەر كەسێك چەند و چونی لەگەلدا بکریت دەفەوتیت و بە پیچەوانەوێ چاكانەو، ئەوانەى كە لە دنيادا بى باوەربون و ھەمیشە سەرگەرمى تاوان و خراپە بوون زۆر بە شیوەیهى سەخت نوسراوەكەى خۆيانیان بە دەست دەگات وەك دەفەرەمۆئ:

۱۰ بەلام ئەو كەسەى كە نامەى كردەوكانى لە پشתיەو پى درا، لە سورەتى حاقەدا فەرەمۆئ: نامەى بەلای چەپدا پى دەدرت، وامەزانە كە سى تاقمەن ئێرەو ئەوێ زیاتر رۆشنكەرەوێ یەكترن، چونكە بى باوەرەن و تاوانبارەن

دەستیان لە پشتهو بەستراو، كەواتە لە پشتهو دەدرتە دەستى چەپیان.

۱۱ ئەوسا ئیتر ئەو تاوانبارە زۆر بەزوویى ھاواری مردن و نەمان دەكات بۆ خۆى، بەلام ھیچ سودى پى نادات بەلكو فریشتەكان گالتهیان پى دەكەن و دەلێن: ﴿داوای یەك لەناوچون مەكەن بەلكو داوای لەناوچونی زۆربكەن﴾ فورقان: چوار دە . جا ئەم تاوانبارانە پاش ئەوێ كە نامەى كردارى خۆیانیان بەو شیوەیه وەرگرت خوا دەفەرەمۆئ:

۱۲ دەخړتە ناو دۆزەخەو كە خاومنى ئاگرى بلیسەدارە. ئینجا خوای گەرە پیناسەى ئەو تاوانبارانە دەكات و ئیشەكانى دنیایان دینیتە بەر چا و تا خەلكى پەند و ئامۆزگارى ئى وەرگیرن و تەماشای خۆیان بكەن و بزەن ئایا لەو دەسغە خراپانەیان تێدانیه؟ جا ئەگەر تێیاندا ھەیه پێش ئەوێ بگەن بە رۆژیكى ئاوا سەخت و بى دەرغەت وازى ئى بەینن و جیگای بە ئیشى چاك پر بکەنەو، ئەمەش ئەو دەسغانەیه كە دەفەرەمۆئ:

۱۳ ئەو تاوانبارە لە دنيادا لەناو خاوخیزانى خۆیدا شادمان و دلخۆشبوو بەو تاوان و خراپانەى كە دەیکردن، وە ژيانى خۆش و نېعمەتى فرەوانى پێدراو،

۱۴ بەبېگومان كە ئەو گومانى دەكرد كە ناگەرپتەو و زیندو نابێتەو و بگەرە بەردەى لەگەلدا ناکریت و كەس نیه ئاگای لەو بێت و تاوانەكانى تۆمار بكات، بۆیه خوا دەفەرەمۆئ:

۱۵ وانیه كە ئەو گومان دەكات بەراستى پەرەردگارى ئەو چاوى لەو دەو كردارەكانى دەبینیت. ئینجا خوای گەرە سویند بە سى شت دەخوات كە گەرەترین بەلگەن لەسەر دەسلالت و دانایی و زانایی خوا، یەكەمیان:

۱۶ سویند بەو سوراییهى كە پاش مەغریب دەست پى دەكات و بە ھاتنى كاتى عیسا كۆتایى دیت، دووھەمیان دەفەرەمۆئ:

۱۷ وە سویندیش بە شەو و ئەوێ كە شەو كۆى دەكاتەو ھەر لە كۆكردنەوێ رۆوناكى رۆژ ھەتا كۆكردنەوێ

گەپاندنەۋەى ھەمۇ گيانلەبەرئىك بۇ جىگەى ھەۋانەۋەى
خۇى، سىئەمىيان دەفەرمۇى :

۱۸ جا سۆيىد بە مانگىش كاتىك كە كۆدەيىتەۋە بە
تەۋاۋى پىر دەيىت ۋەكۇ مانگى جۈاردەۋ پانزە، لەراستىدا
ئەمانە لەلەى ھۇشياران چەندىن بەلگەى ئاشكراۋ رۈنن
لەسەر دانايىۋ زانايىۋ دەسەلەتى بى سۈرى خوا، لە
راستىدا بەم ئالوگۇرگىردنە كۆتايى بە تەمەنى گيانلەبەرۋ
جىھان دىت، واتە تۆ لە ماۋەيەكى زۆر كەمدا ئەى مرۇف
ئەم شتانە بە چاۋى خۆت دەيىنىتۋ پەيداۋونى ئەمانە بە
شۈۋەيەكى رىكۋ پىكۋ بى ۋەستان بەلگەى ئاۋاۋونى
ئارمۇ ۋ ئاۋاتەكانى تۆيەۋ تەۋاكەرى تەمەنن، واتە سۆيىد
بەۋانە،

۱۹ ئىۋە لە تەمەننەندا بە چەند بارودۇخىكدا تىدەپەرن،
مىندالىۋ لاۋىۋ پىۋاۋىۋ پىرىۋ خۇشىۋ ناخۇشىۋ
مەرگ،پاشان زىندۋبۈنەۋەۋ لىپرسىنەۋەۋ سەرئەنجام
بەھەشت يان دۆزەخ، جا ئىۋە لەم قۇناغانەدا چەندىن
كۆسپى گەۋرەۋ بچۈك دىتە رىگاتان كە ئىۋە بە چاۋى
خۆتان يان بە گۆى خۆتان لەخۆتانەۋە بگرە تا
كەسۋكارۋ گەلۋ خەلكانى تر دەيىنۋ دەيىست، جا ئىتر
بۆجى ئىۋە ئەۋەندە نەزانۋ بىر لە پاشەپۇزى خۆتان
ناكەنەۋە ؟

۲۰ ساج شتىك بوۋەتە ھۆى ئەۋەى كە ئەۋان باۋەر
ناھىن؟ ۲۱ خۇ ھەر كاتىكىش كە قورئان بىخوئىرئەۋە
بەسەر ئەۋاندا ئەۋان گەردن كەچۋ گۆپراى فەرمانى خواۋ
پىغەمبەرەكەى ﷺ نابن؟ واتە نەدەۋ ئەۋەندە لاسارۋ
نەقامۋ نەزان بن. ئىنجا دەفەرمۇى:

۲۲ بەلگۈ ئەۋانەى كە بى باۋەرپون قورئان بەدرۋ دىزان
بۆيە گۆپرايەلى نابنۋ سۈدى ئى ۋەرناگرن.

۲۳ جا خوا زانائە لە خۆيان بەۋەى كە لەناۋ دلىاندا
كۆى دىكەنەۋە دزى پىغەمبەر ﷺ ۋ قورئان، ۋە ھىچ
خورپە دلىكى ئى ھەشار نادىت چۈنكە درۈستكەرى
خورپەى ھەرخۆيەتى، چاچۇن دەگۈنچىت خۇى شتىك

سُورَةُ الْبُرُوجِ ۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲ وَشَاهِدٍ مُّشْهُودٍ ۳
قِيلَ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ ۴ النَّارُ ذَاتِ الْوُجُدِ ۵ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا ۶
قُعُودٌ ۷ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُعُودٌ ۸ وَمَا نَقَمُوا ۹
مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۱۰ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۱ إِنَّ الَّذِينَ
فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُمْ
عَذَابُ الْخَرِيقِ ۱۲ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتُ نَجْوَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۱۳ إِنَّ بَطْشَ
رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۱۴ إِنَّهُ هُوَ بَدِيعُ السَّمْعِ وَالْبَصَرِ ۱۵ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۱۶
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۱۷ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ۱۸ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۱۹
فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۲۰ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبِ ۲۱ وَاللَّهُ مِّنْ
وَرَاءِهِمْ مُحِيطٌ ۲۲ بَلْ هُوَ قَوْلُ آبٍ مُّجِيدٍ ۲۳ فِي تَوَجُّعٍ مُّخْفُوظٍ ۲۴

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ۱۷

دروست بىكات بەلام پى نەزانىت؟ ۋەكۇ لە سورەتى مولى
۱۴/ دا دەفەرمۇى: «ئاي نازانىت بەۋەى كە درۈستى كردەۋ
لە خالىكدا كەئەۋ زۆر وردىبنۋ بەئانگايە؟» ئىنجا
بەشۈۋەى گالتەكردن بەۋ بى باۋەرپانە دەفەرمۇى:

۲۵ دەى مژدەيان پى بدە بە سزايەكى دەردناك. لە
راستىدا مژدە بۆ شتى خۇشە نەك بۆ شتى خراب بەلام
چۈنكە ئەۋان لە دىيادا بە تاۋانۋ خراپەكارى شادمانۋ
دلىخۇش بون دەيىت ھەرۋايش دلىخۇشبن بە تۆلەى تاۋانۋ
خراپەكارىەكانيان، جا ئەگەر دلىخۇشش نەبن چارەيان
چىە؟ ئاشكرايە خۋاى مېرەبان پاش باسى خراپانۋ
تۆلەيان ھەمىشە باسى چاكانۋ پاداشتىان دىكات، ئەۋەتە
دەفەرمۇى:

۲۶ تەنھا ئەۋانەى كە باۋەرپان ھىنابىتۋ كىردارى چاكيان
كىردىت، ئەۋانەۋ ۋەكۇ بى باۋەرپان تەماشۋ ناكىن، بەلگۈ بە
پىچەۋانەۋەۋ پاداشتىان چەند بەرامبەرى كىردارەكەى
خۇيانە، كەبۇ ئەۋان ھەيە پاداشتىكى ھەرگىز دۋا نەھاتو ۋ

نەبراو. خوا بە لوتفت بەشدارمان بەرمویت لەو پاداشتە.

٢٢

سورەتی بروج

٨٥

سورەتی بروج کە ھەشتاو پینجەمین سورەتی قورئانە، لە مەکەدا ھاتووتە خوارووە، بیست و دوو ئایەتە، وتراوە بەگوێرە دابەزین بیست و ھەوتەمین سورەتە، پاش سورەتی (الضحی) و پێش (التین) دابەزیووە.

لەم سورەتەدا خۆی بالادەست سرنجی خۆینەری ئەم سورەتە ڕادەکێشێت بۆ سێ داستانێ گرنگ لە میژوی مەرۆفدا کە داستانی یەکەم: باسی کۆمەڵە کەسیکە کە خۆگریان لەسەر ئایین و خواناسی کەم و ینەییە، دووھەمیان باسی خراپترین کەس دەکات بەرانبەر بە پیغەمبەری سەردەمی خۆی و لەناوچونی بەو شتە کە ئەو پێی دا دەنازی کە بەناویانگە بە فیرعەون، وە داستانی سێ ھەم داستانی گەلیکی زۆر لاسارو بەھێزە کە دزایەتی پیغەمبەر و موعجیزە گرنگەکیان دەکرد کە خوا بە دەنگێک لەناوی بردن و بە گەلی سەمود بەناویانگن.

بەناوی ﷻ ی زۆر بەسۆزو بێنیھایەت میھربان خۆی گەرۆد سویند بە چەند شتێک دەخوات و دەفەرموێ:

سویند بەو ئاسمانە کە خاوەنی چەندین بورجە. جا ئەو بورجانە بە مانای کۆشکی گەرۆد پڕ نەخش و نیگار بێت، یان بە مانای ئەو دوانزە جیگایە بێت کە ھەر جیگایەکی شوینی ھەلھاتی رۆژ لە مانگیکدا کە ھەر سێ بورجی بە وەرزیک دەناسرێت و بەو ھۆیەو جەوی ئاسمان لە ساردی و گەرمی و مام ناوەندیدا دەبێت و ھەر سێ مانگی ئاو و ھەوای نزیک لەیەکە، جا ھەر کامیان ببێت بەلگەی دەسلەت و زانیی و ئاگاداری بێ سنوری خودایە، ئینجا دەفەرموێ:

وہ سویند بە رۆژی قیامەتیش کە بەئینی ھاتنی

دراوہ. وە سویند بە خواو بە ھەمو دروستکراوەکانی، یان سویند بە رۆژی ھەینی و رۆژی عەرەفە، یان بە پیغەمبەر و مەرۆف و فریشتە کە لە راستیدا ھەر یەکیک لەوانە شایەتە و شایەتی لەسەر دراویشە جا من یەکەمم

بەلاوہ نزیکترە، بۆیە پێشم خست لەوانی تر ئەگەرچی ئەوانیش ھەریەکە بەلگەی خۆی ھەیە، جا پاش ئەوێ کە خوا سویندی خوارد بەو شتانە سویند لەسەر خوراوی باس نەکرد، بەلام داستانێ پاش ئەم سویندانە و پێشان دەدات کە سویند لەسەر خوراو بەم شیوەبێت، سویند بەوانە ئیووی ئەو خەلکی مەکەو، ئەو ئەوانە کە ئەم پەيامە ی خواتان پێ دەگات و پەپرەوی ناکەن لەناو دەچن و سەختترین سزادەدرێن، ئەوتە ئەوانە پێش ئیو ھەرۆک ئیو لاساریان کردو پەپرەوانی ئایینیان سوتاندن، جا ئیمەش ئاوا بە شایەتی ئەوێ کە ئەم قورئانە بەسەردا دەخوینرێتەو چ باوەری پێ بکەن و چ نەیکەن دەلێن:

نەفرین لەوانە کە چالیان ھەلکەند و خاوەن باوەرانیان تێدا سوتاندن، واتە: ئەوانە ئێتر بۆ ھەمیشە لەناو سزاو دۆزەخدا دەبن، چونکە ئەو ھەواییکی راستەو لەلایەن خوا خۆیەو ھاتووە ئەو کەسەیش کە خوا نەفرینی لێکرد تازە رزگاربونی نیە، وە ئەگەر ئەم ھەواییش بەمانای دوعا و نزایش بێت، ئینجا سەختترە چونکە کەسیک کە خوا نزای نەفرینی بۆ بکات کێ ھەیە بۆی بپارێتەووە عەقوی بکات؟ جا ﷻ باسی ئەو ئاگرە دەکات کە ئەو خاوەن باوەرانیان پێ سووتاندووە دەفەرموێ:

ئەو ئاگریک بو کە خاوەنی سووتەمەنی بوو نەدەکوژایەو، واتە ئەوئەندە سووتەمەنیان بۆ ئامادەکرد بو لەگەڵ تێ فرەدانی ئەو ھەمو خاوەن باوەراندە ئەو ئاگرە نە دەکوژایەو و نە کز دەبو، ئەو کەسانەیش کە ئاگرەکانیان دەکردووە و فرمانی سووتاندنی خاوەن باوەرانیان دەدا ئەوئەندە دلێق و بێ بەزمی بون کاتیک کە ئەوانیان فرەدەدایە ناو ئەو ئاگرە و دەسوتان،

ئا لەو کاتەدا ئەوان بە چواردەوری ئاگرەکەدا دانیشتبون و کەیفیان دەکرد بە سوتاندنی ئەو باوەردارانە، لە فەرمودەیەکدا ھاتووە کە ئیمامی موسلم و بیجگە لەویش ریاوەتیان کردووە لە سوھەیبی رۆمیەووە ئەویش لە

پڻه مبرهوه ﷺ ڪه فهرمويه تي: (له پيش ٿيو هدا پاشايه ڪ هه بهوه ڪه ساحر ٿي ڪي هه بهوه بڻ جادو ڪرڻ، کاتيڪ ساحر ڪه پير بوه به پاشاڪي وتوه: ڪه من پيربووم و کاتي مردنم هاتوه، مندا لئڪم بڻ بنيره با فيري سيحري بڪه م، پاشاڪهيش مندا لئڪي نارد ه لاي ٿه وئيش سيحري فيرده ڪردو له نيوان ساحرو پاشادا خواناسيڪ هه بهوه ٿه مندا لئيش چوته لاي ڪابري خواناس و سهرى سورماوه له شيوهو له قسه ڪاني، جا ههر کاتيڪ دهاته لاي ساحر ڪه لئي دهادو دهيو ت بڻ درنگ دييت؟

وه کاتيڪيش دهگه پايه وه مال له مال لئيان دهادو دهانوت بڻ درنگ گه پايته وه؟ مندا لئڪه شڪاتي ٿه م حاله لاي خوي له لاي خواناسه ڪه ڪردو ٿه وئيش وتي: ههر کاتيڪ ساحر ڪه ويستي لئيت بدات بلئي: له مالهوه دوايان خستوم، وه ٿه گهر له مالهوه ويستي لئيت بدن بلئي: ساحر ڪه دواي خستوم. پڻه مبر ﷺ فهرموي: له ناڪاو رڙيڪ ري ڪهوت له حهيو انيڪي زور سامناڪ و گهوره ڪه ريگاي له خه لڪي گرتبو و تواناي دمر بازبونيان نه بو، جا مندا لئڪه وتي: ٿه مڙو ٿي دهگه م ٿايا ٿيشي خواناسه ڪه خوشه ويسته له لاي خوا، يان هي جادو گهر ڪه (ساحر)؟

پڻه مبر ﷺ فهرموي: مندا لئڪه به ريديڪي هه لگرتو وتي: ٿه لاي خواهه ٿه گهر ٿيشي خواناسه ڪه خوشه ويسته به لاي توهو و پئي رازيتري ٿه م حهيو انه بڪوڙه با ٿه م خه لڪه بتوانن دمر بازبين، جا بهرده ڪه لئيدو ڪوشي و خه لڪه ڪه رويشتن، ٿه وسا مندا لئڪه ٿه م هه والهي به خواناسه ڪه گهيانندو خواناسه ڪهيش وتي: ٿه لاي ڪوري خوشه ويستم ٿه مڙو تڻ له من چاڪتري، جا به راستي تڻ تافي دمگريته وه، جا ٿه گهر دوچاري سهختي هاتيت باسي من مه ڪه، ٿينجا مندا لئڪه ڪويرو به لئڪ و باقي نه خوشاني تري چاره سهر دهگرت، جا يه ڪيڪ له هاو نيشيناني پاشا ڪويرو ٿه م هه والهي پي گهيشته و به سهو هاتيه ڪي زورو به نرخه وه هاته لاي وتي: چاڪم بڪه رهوه ٿه وه ليريه هه موي بڻ تڻ، مندا لئڪه وتي: من ناتوانم ڪه س چاڪ بڪه مه وه ٿه وه ڪه چاڪي دهڪاته وه ته نها خواهي به دهسه لات و به شڪويه، ٿه گهر باومري پي دههينيت منيش دوعات بڻ دهگم لاي خواو ٿه وئيش چاڪت دهڪاته وه، ڪابرا باومري هيناو ٿه وئيش

دوعاي بڻ ڪردو چاوي چاڪ بويه وه، ٿينجا هاته وه لاي پاشاو وهڪو جاراني پيشو دانيشته و پاشا وتي: ٿه لاي ڪه س ڪي چاوي دايته وه؟ ٿه وئيش وتي: بهرو مردگارم، پاشا وتي: من؟ ٿه وئيش وتي نه خير، بهرو مردگاري من و بهرو مردگاري تڻ الله يه، وتي: تڻ بيچگه له من بهرو مردگاري ترت هه يه؟ ٿه وئيش وتي: به لئي، بهرو مردگاري من و بهرو مردگاري تڻ الله يه،

جا هه ستا سزاي دا هه تا قسه ي مندا لئڪه ي بڻ ڪرد، ٿه وسا نارد ي بهشوين مندا لئڪه داو وتي: ٿه لاي ڪوري خوم جادوي تڻ گهيشته وه سهره ي ڪه تڻ ڪويرو به لئڪ و ٿه نه خوشانه چاڪ بڪه يته وه؟!

وتي: من هيچ ڪه سيڪ چاڪ ناڪه مه وه، ٿه وه ي ڪه چاڪي دهڪاته وه ته نها خواهي به دهسه لات و به شڪويه. پاشا وتي: من؟ ٿه وئيش وتي نه خير، پاشا وتي: ٿايا تڻ بيچگه له من بهرو مردگاري تڻ الله يه، ٿينجا دهستي ڪرد به سزاداني و وازي ٿي نه هينا تا قسه ي خواناسه ڪه ي ڪرد، ٿه وئيش بڻ هيئراو پئي وت: بگه پيره وه لهو ٿاينته، نه گه پايته وه، جا مشاري له سهر سهر ي داناو ڪرد ي به دووله ته وه وتي: به ڪابري ڪويروش: بگه پيره وه له سهر ٿه و ٿاينته، ٿه وئيش نه گه پايته وه هه روا مشاري له سهر ته وه ي سهر ٿه و داناو ڪرد ي به دووله ته وه،

ٿينجا وتي: به مندا لئڪه بگه پيره وه لهو ٿاينته، ٿه وئيش به گويي نه ڪرد، جا به چهند ڪه سيڪدا نارد ي بڻ سهر جيگايه ڪي زور بهرزو وتي: ههر کاتيڪ گهياندهانه سهر بهرترين جيگاي داواي ٿي بڪه ڪه په شيمان ببنيته وه ٿه گهر په شيمان نه بويه وه هه واي دهنه خواره وه، جا کاتيڪ برديانه ٿه و جيگايه ڪه به ته ماي خسته خواره وي بون وتي: خواهه به پاريزه لئيان بهو شيوه ي ڪه خوت ٿارمزوت لئيه، جا چياڪه جولئيراو ٿه وان هه مويان ڪه وتنه خواره وه، مندا لئڪه هاته وه لاي پاشاو پاشايش وتي: هاوريانته چيانڪرد؟ وتي: خوا مني له وان رزگار ڪرد، ٿينجا له گه ل چهند ڪه سيڪدا به ڪه شتيه ڪي گهروه دا نارد و وتي: کاتيڪ گهيشته هو لاي دهر يا پئي بلئن په شيمان ببنيته وه، جا ٿه گهر په شيمان نه بويه وه فريده نه

دمريا، ئهوانيش برديان و كاتيك ويستيان فرهيدهنه دمريا
وتى: خوايه بمپاريزه لبيان بهو شيويهى كه خوت
نارمزوت ليه، جا همويان خنكان و منداله كه هاته وه لاي
پاشاو ئهويش وتى: هاوريان چيانكرد؟ وتى: خوا منى
لهوان پاراست، ئينجا وتى به پاشا تو ناتوانيت من بكوژيت،
ههتا بهو شيويه نه كهيت كه خوم پيت دهليم، نه گهر تو
بهو شيويهى كه من پيم وتيت ئيشكر دهمكوژيت،
نه گينا ناتوانيت بمكوژيت،

پاشا وتى: كامهيه ئهوى كه تو دميلايت؟ وتى: خه لك له
شوينيكي بهرزايدا كو بكه يته وه له پاشان بمبهستي به
داري كه وه و تيريك له م جوعبهى خومه دمرهنييت و
له پاشان بلانيت (بهناوى الله) وه كه پهرومردگارى نه و
مندالهي (جا نه گهر تو ئاوه هات كرد نه وه دهمكوژيت.
پاشا بهو شيويهى كردو نه و تيره نايه ناو كه وانه كه و
وتى: بهناوى الله كه پهرومردگارى نه و مندالهي و
تهقندييه منداله كه داي له بناگوئي (له رووى دهم و
چاويه وه كه زولفى پي دمو تريت) و منداله كه دهستي له سهر
برينه كهى خوى داناو گياني دمرجو، ئيت نه و خه لكه كه
چاويان له و روودا وه بو وتيان: (اَمَّا رَبُّ الْمَلَامِ) باومرمان
هينا به پهرومردگارى نه و منداله و ترا به پاشا پيم
ناليت تو له چي دترسيت؟ وه لا الهى ئهوى لبي دترسايت
رويدا ليت، نه و خه لكه هموى باومر هينا، جا پاشا
فهريمانيدا له شوينى دمرجونى همو ريكاكانه وه چال
هه لكه نراو ناگرى تيدا كرايه وه، جا وتى: ههر كهس له
ناينه كهى خوى په شيمان بويه وه نه وه وازى لي بهيئن،
نه گينا بيخه نه ناو نه و چاله ناگروه، ئينجا ئهوانيش بو
پاريزگارى له بىرو باومر خويان، جا خويان فرهددايه ناو
ناگروه، ئينجا نافرمتيك هات كه كوركي شيره خورى پي بو
خه ريكبوو خوى بگريت له چونه ناو ناگروه كه، نه و
مندالهي هاته هسه و وتى: خو بگره نه دايكى خوم
بهراستى تو له سهر بىرو باومر يكي راستيت. جا له
پيوايه تيكي تر دترمزي دهلي: كاتيك كه پيغه مبه ر نه و
روودا وه باس ده كردو ته واو بو دهيفه رمو خوى
به دهسه لات و به شك دمه رموى: ﴿قِيلَ اصْحَبْ الْاُخْدُودِ﴾

اَلتَّارِ ذَاتِ الْوُفْرِ ههتا ده گه يشته ﴿اَلْعَزِيزِ الْخَمِيدِ﴾ به لام
منداله كه شارايه وه، ده لين له زهمانى خه لافه تي عومهر دا
(رمزاي خواي لبييت) نه و منداله دمرهنيرا نه و ههر
په نجه كهى له سهر بناگوئي بو، ئينجا الله بى رحمى و
ناپاكى نه و پاشايه و په پره وانى باس دهكات و دهفه رمويت:
﴿٧﴾ جا نه وسته مكارانه خويان ئاماده بون له ويدا كه
نه و باومر دارانه يان ده سوتانن.

﴿٨﴾ خو نه و بان رقيان نه بوو له و باومر دارانه، مه گهر ته نها
له سهر نه و بوو كه نه و بان باومر يان هينا بو به خواي به
دهسه لات و سوپاسكراو، نه گهر چي نه مرؤ خوا نه و
باومر دارانه ي به دهست نه و تاوانبارانه وه گرفتار كردوه،
به لام پاش ماويه كي كه م دمي نه و تاوانبارانه ش
بگه رينه وه بو دادگاي الله و به توله ي نه و تاوانانه، سزاي
سه ختى دوزخ بچه زن و نه و پياو چاكانه يش به هو ي نه و
سه ختيه وه بهر زترين پله ي به ههشت وهر گرن، واته: بى
باومر بان به هو ي كه ميك خو شى و رابواردن و خو سه پانده وه
دو چارى سه خترين سزاي دوزخ ده بن و خاوه ن باومر انيش
بو كه ميك سه ختى دنيا به بهر زترين و خو شترين جيگاي
به ههشت ده گن، چونكه بى باومر بان دزايه تي خوايه كي
به دهسه لات و به شك دمه كن،

﴿٩﴾ نه و زاته ي كه ئاسمانان و زموى ته نها مولكى نه وه، خو
الله ناگاي له همو شتيك ههيه و هيچي لي په نا نادر يت و
ئيشي كه سى له لا ون نابيت، ده ي خو نه و زاته به دهسه لات
ده بينيت نه و باومر دارانه چيان به سه رديت و نه و بى
باومر بان چ تاوانيك نه نجام دهن ئايا ده گونجيت هه روا
بروات؟ نه خير، الله دهفه رموى:

﴿١٠﴾ به ييگومان نه وانه ي كه نه و باومر دارانه يان دو چارى
به لا كردو سوتانديان له پاشان ته و به يان نه كردو
په شيمان نه بونه وه له و تاوانه گه ورميه ي كه كرديان نه وسا
بو نه و بان ههيه سزاي دوزخ و بو نه و بان ههيه سزايه كي
سوتينه ر، هسه نى به سري دهلي: ته ماشاي نه و ريزو
سه خا و تمه نديه ي الله بكه ن، نه و بان دو ستانى خوايان
شهيد كردوه، كه چي الله بان گيان دهكات بو ته و به و

لِيُخَوِّشُونَ، ئىنجى ئاللاھ باسۇ باۋەرداران و پاداشتەكانيان دەكات و دەفەرمۇئ:

۱۱) بەپراستى بۇ ئەوانەى كە باۋەردان ھىناۋە و كىردارى چاكيان ئەنجامداۋە چەندىن باخچە ھەيە كە لەژىر ئەو باخچانەدا چەندىن جۇگا دەروات. جۇگاي ئاۋى خۇش، جۇگاي شىرى پاك و خاۋىن و جۇگاي شەرابى زۇر بەتام و جۇگاي ھەنگۈينى پالفتەكراۋ ئەمانە ھەمىشەن و خاۋەن باۋەردان لەناۋىدا دەخولئەۋە بە ئارەزۋى خۇيان سودى ئى وەردەگىر و فرىشتەكان پىيان دەلئىن: بۇخۇن نۇشى گىانتان بىت ئەۋە بەرھەمى كىردارەچاكەكانى خۇتانه، جا چ شتىك ھەيە خۇشترو بەلەزەترو بەنرختر بىت لەو نازو نىعمەت و جىگا خۇشەى خاۋەن باۋەردان؟ زۇر جىگاي خۇيەتى كە دەفەرمۇئ: ئا ئەۋەيە خۇشەختى و بەھرى گەۋرە، ئىنجى ئاللاھ ستەمكاران دەترسىئىت و دەفەرمۇئ:

۱۲) بەپراستى لىدانى پەرۋەردگارى تۇ زۇر بەھىزو زۇر توندە. ئىنجى ھەندىك شت باس دەكات كە بەلگەى تواناى و ھىزو زاناى بى سنورى ئاللاھ، دەفەرمۇئ:

۱۳) بەبىگومان كە ئەۋ ھەر خۇيەتى كە پىشەكى دروستكراۋەكانى دروست دەكات و دوۋبارە پاش مەرگىش ۋەك بەكەم جارىيان ئى دەكاتەۋە و زىندويان دەكاتەۋە بۇ حىساب و پاداشت و سزا، بەپراستى ئەگەر دەسلەتدار و زانا نەبىت ناتوانىت ئەۋ ھەمۇ ئىسك و پروسكە و ئەۋ ھەمۇ جومگە و رەگ و گۇشت و ئەۋ خەتەرە شاراۋانەى ناۋ دىل جارىكى تر بەيئىتەۋە ۋو بى زىادوكەم تەننەت سەرنەنگۈشتەكانىش ۋەگۇ خۇى ئى بىكەتەۋە، بەلئى ئەۋ زاتە ھەرۋەك بە دەسلەت و زاناىە،

۱۴) خۇ خۇشى زۇر لىبوردە و مېھرىبانە سەبارەت بە ھەمۇ دروستكراۋەكانى، جا زاتىك ئاۋا لە تاۋانباران بە پەشىمانبونەۋەيەك چاۋۇشى ئى بىكەت ئەى دەبىت لەگەل دۇستانى خۇيدا چى بىكەت؟

۱۵) بەلئى ئەۋ زاتە خاۋەنى عەرشىكى زۇر گەۋرە و بەرئە، ۋشەى (الْمَجِيدُ) بە بۇرى دالەكە و ژىرى

خۇيئراۋەتەۋە يەكەمىيان دەبىت بە ۋسفى خواۋ خواى خاۋەن عەرش و دوۋەمىيان دەبىت بە ۋسفى عەرشەكە ۋەگۇ مانامان كىرد ھەردوۋىگان راستە. ئىنجى دەفەرمۇئ:

۱۶) ئارەزۋى ھەر شتىك بىكەت دەيكات. واتە ھىچ شتىك ناتوانىت بىت بە بەرپەرچ بۇ ئارەزۋىكانى خواۋ كەس ناتوانىت دەست بىخاتە كارۋىباريەۋە، دەلئىن ئەبۋبەكرى صدىق (خۇاى لىي رەزاي بىت) لە نەخۇشى مردندا بوو بىي و ترا ئايا پزىشك نەبىيىنىۋىت؟ وتى: بەلئى، وتيان جى بىي وتيت؟ وتى: فەرمۇيەتى: (إِنِّي مُعَالٍ لِمَا أُبِيدُ/ بەبىگومان من ئەۋەى كە بەھۋى بىكەم دەيكەم). ئىنجى دوو داستانەكەى ترمان بەگورتى بۇ باس دەكات و دەفەرمۇئ:

۱۷) ئايا پىتگەيشتەۋە بەسەرھاتى سەربازەكان، ۱۸) فەرەۋن و سەمۇد كە چيان بەسەرھات و چۇن تۆلەيان ئى سەنرا لەسەر ئەۋ تاۋانانەى كە دەيانكرد؟ ئايا ھىچ كەس توانى رزگارىيانى بىكەت؟ دەى ئىۋەش ئەگەر زۇر ستەمكارىن ھەرۋەگۇ فەرەۋنئان بىي دەكرىت و ھەرچەند بەھىزىن ھەرۋەگۇ گەلى سەمۇد دەبن، جا بۇ دەبىت بىر لەخۇتان و ئايندەتان نەكەنەۋە؟ ئىنجى دەفەرمۇئ:

۱۹) ۋاز لە باسى ئەۋان بەيئە، ئەۋانەى كە بى باۋەردان ھەمىشە ھەر خەرىكى بەدروخستەۋە و سەركەشى و لاسارى بون،

۲۰) جا با ئاگاداربىن كە خوا بە زانىن و بە دەسلەت گەمارۋى داۋن و ناتوانن لە دەستى دەرچن.

۲۱) ۋاز لەۋەش بەيئە، ئەۋەى كە بۇتان دەخۇيئىتەۋە قورئانىكى زۇر گەۋرە بە عەزەمەت و بەرئە،

۲۲) كە لەناۋ لەۋحىكدايە پارىزراۋە لە ھەمۇ زىادو كەمى و تىكدان و گۇرانكارىەك، جۇنيەتى لەۋح و جىگاي بەلگەى زۇر رۋنى لەسەر نىيە ئىمەش پىۋىستە باۋەردان بىي ھەبىت و بەچاكى دەزانم ۋاز لە جۇنيەتى و جىگاي بەيئىن، چونكە زانىنى پىۋىست نىيە ئەگىنا ئاللاھ خۇى يان پىغەمبەرمان ﷺ باسيان دەكرد ئەگەر ئەۋ رىۋايەتەى بەغەۋى و تەبەرىش لە ئىبىنوعەباسەۋە راست بىت باۋەردان بىي ھەيە.

قەسەيەك ناكات نەۋەى ئادەم، مەگەر لاي ئەو بىت رەقىب و
عەتەد) ئىنجا سرنجى مەرۇف رادەكشيت بۇ لاي چۆنىەتى
دروستبونى و دەفەرمۇئ:

سا با مەرۇف تەماشى بىكات و بزانىت لە جى
دروستكراۋە، ئىنجا ئاللا باسى ئەو مادىيە دىكات كە مەرۇفى
ئى دروست بۈە دەفەرمۇئ

دروستكراۋە لە ئاۋىك كە زۇر بەپەلە دەردەپەرىت.

كە لە پىشتى پىاوو ئىسكە وردەكانى سىنگى
ئافرەتەۋە دەر دىجىت، جا لە بەيەك گەپىشتى ئەم دوۋانە
نەۋەى ئادەم دروست دەبىت و قۇناغى يەكەمى دروستبونى
مەرۇف دەست پى دىكات، ئاشكرايە ئەو زاتەى كە ئەم مەرۇفە
رىك و پىكەى لەو ئاۋە نەرم و شلو بى گىانە دروستكردە
زىندوگىرەۋەى پاش مەرگى لەلا ئاسانترە، ئەگەرچى هېچ
شتىك لاي خوا دژوارو سەخت نىيە،

بىگومان كە ئاللا بۇ گەپانەۋە دروستكردەۋە
زىندوگىرەۋەى ئەو مەرۇفە لەپاش مەرگى بەتوانايە و ھەر
كاتىك ئارەزۇ بىكات زىندوى دىكاتەۋە بەتايىبەت بۇ
كۆگىرەۋە و بگەرە بەردەى دواپۇز، ئەگەرچى ماناى تر
كراۋە بەلام من ئەم مانايەم بەلاۋە نىكتە لەبەرئەۋەى كە
دەفەرمۇئ:

ئەو گەپانەۋەى مەرۇفە لە پۇزۇكدا دەبىت كە ھەمو
نەپىيەكان ئاشكرا دەبىت و كەس ناتوانىت شتىكى خۇى
حەشار بىدات و خۇى بشارىتەۋە پىغەمبەرى خوا ﷺ
دەفەرمۇئ: { لِكُلِّ غَادِرٍ لُؤَاءُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لَهُ بِقَدْرِ غَدَرِهِ
أَلَا وَلَا غَادِرٍ أَكْثَرُ غَدْرًا مِنْ أَمِيرٍ عَامَّةٍ } (متفق عليه) بۇ ھەمو
مەرۇفىكى ناپاكى غەدركەر لەرۇزى قىامەتدا ئالاپەك ھەپە
بەئەندازەى ناپاكىيەكەى ئاگاداربىن هېچ ناپاكى و غەدرىك
گەرەتر نىيە غەدرەكەى لەغەدرى ئەمىرى گشتى}

جا ئەۋكاتە ئەۋەندە بى دەسەلاتە بۇ ئەو ھېچ
ھىزىك نىيە، بەلكو زۇر لاۋازو دەستەپاچەپە و كەسپىش
يارمەتى نادات، ھەرەك لە سورەتى ئىنقىتاردا ھەرمۇئ:
(لەو پۇزەدا كەس خاۋەنى هېچ شتىك نىيە بۇ كەسىكى ترو

فرمان لەو پۇزەدا ھەر بۇ ئاللايە) جارىكى تر ئاللا سۆيىند بە
ئاسمان و زەوى دەخوات و دەفەرمۇئ:

سۆيىند بە ئاسمانى خاۋەن گەپانەۋە جا جى پوۋناكى
مانگو پۇزۇ ئەستىرەكان بگەپىننىتەۋە بۇ سەر زەوى تا سوديان
ئى وەربىگىرىت يان گەپانەۋەى يەك لەدۋاى يەكى فرىشتەكان
بۇ پارىزگارى و نوسىنى كاروبارى مەرۇف يان گەپانەۋەى ھۇى
پۇزى مەرۇف يان گەپانەۋەى گىانى خاۋەناسان بۇ لاخواروى
زەوى و تۆماركردنى لەناوسجىن دابىت كە بەفرمانى ئاللا
ھەمويان دىكات، دوورنىيە بە ماناى ئەو پۇزە بىت كە فرمانى
لەناۋچونى دنيا دەدرىت كە لە ئاسمانەۋە دەست پى دىكات و بە
شەق بونى زەوى و دەرھىنانى مردوكان كۇتايى پى دىت.

جا سۆيىند بە زەۋىيەش كە خاۋەنى شەقارودرزوكەلىنە
جا چ بەماناى پىشو بىت يان شەقبونى زەوى بۇ وەرگىرتى
ئاۋى ئاسمان و عەماكردنى بۇ مەرۇف و شەقبونى زەوى بۇ
سەورزكردنى گزۇگىاوو درەخت بۇ مەرۇف و مەرپو
مالاتەكانيان ۋەك لە سورەتى عەبەسەدا باسكرا، كە
ھەمويان راستە و ھەمويىيىنى تىدا رودەدات، جا خوا
سۆيىند دەخوات بە ئاسمانى خاۋەنى گەپانەۋەى زەوى
خاۋەن شەقبون و دەفەرمۇئ: سۆيىند بەۋانە

بەبىگومان ئەو (قورئانە) و ئەو باسەى كەكرا
قەسەيەكە راست و ئاراست لەيەك جىادەكاتەۋە.

خۇ ئەۋە شتىكى گالئە نىيە. بەلكو شتىكى راستە و
لەلاپەن زاتىكى راستەۋە ھاتوۋە بۇ مەبەستىكى راستە و
ھاتوۋە لاي مەرۇفىكى راست و دەست و دەم پاك بەھۋى
فرىشتەيەكى راست و ئەمىنەۋە، تا ئىرە سى مەبەستى
سەرەكى بىروباۋەرى باسكرد يەكەمىيان بون و
پەرورەدگارپەتى ئاللا خۇى، دوۋەمىيان زىندوبوۋنەۋە و
دواپۇزۇ سىھەمىيان، راستى و دروستى قورئان، ئىنجا خوا
پەردە لەسەر نەپىنى و ئىشە ناپەسەندەكانى بى باۋەران
لادەمبات و دەفەرمۇئ:

بەپراستى ئەۋان ھەمىشە ھەر خەرىكى فرۇفىلگىردن و
پىلانگىپران دژى خاۋەن باۋەران، جا ئايا ئەۋە دەبىت

كه خوا دۆستانى خۆى بدات به دهمست ئەو تاوانبارانەو؟
نەخىر، بەلگە دەفەرمۆى:

﴿١٦﴾ منىش چارەى ھەرفەقەلى ئەوان دەكەم و بەشیوەى
بەرنامەى خۆیان دژى باوەرداران تۆلەیان ئى وەردەگرمەو،
واتە: ئەوان بەشیوەىكەى نەینى دەیانەوئیت زيان بگەيەنن
بە خاوەن باوەردان و ئازاریان بەن منىش بەو شیوەى كە
ئەوان بەخۆیان نازانن تا دەیانخەمە داوەو و تۆلەیان ئى
وەردەگرم، جا ئەمە یەكەكە لە دەسە کرداریەكانى اللّٰه و
باوەردان پێى ھەيە و بى ئاگایین لە چۆنیەتیەكەى، ئینجا
روو لە پێغەمبەرمان ﷺ دەكات و دەفەرمۆى:

﴿١٧﴾ دەى سا تۆ ماوەى بى باوەردان بەدە باجى دەتوانن
بیکەن، كەمەك ماوەیان پى بەدە، جا تەماشە بکە خوا و
پیشان دەدات كە لەناو بردن و ھەوتانى بى باوەردان بە دەست
پێغەمبەرەو دەفەرمۆى: تۆ ماوەیان پى بەدە، لەراستیدا
ئەمە دڵخۆش کردنیكى زۆر گەورەيە بۆ پێغەمبەرمان ﷺ
چونكە ماوەدان و ماوەندان تەنھا بەدەست اللّٰه خۆیەتى،
جا ئەم بریارى ماوەپێدانە لەگەڵ نایەتى پێنجى سورەتى
تەو بەدە كە دەفەرمۆى: ﴿جا بت پەرستانان لەھەركویدا
دەستكەوت بیانكوژن﴾ دزایەتى ھەيە وەلامەكەى بەم
شیوەيە كە ئەم نایەتە حوكمەكەى بە نایەتى پێنج و باقى
نایەتەكانى شمشیر ھەلەشاوەتەو و ھەر لەم نایەتەدا
چاوەریکردنى گۆران دەكریت، چونكە دەفەرمۆى: ﴿أَمَلْتُمْ
رُؤُوسًا﴾ ماوەیان پێدە كەمەك، واتە لەپاش ئەو ماوە كەمە
ئەو بریارە دەگوێریت. واللّٰه أعلم. بەلئى ئەوانە ھەرفەقەلىیان
دەكرد تا موسلمانان لە نایەتە بەنرخەكەى ئیسلام لابەدن،
بەلام خوا بەو كۆمەلە لاواز و كەمە تۆلەى لەو بى باوەردانە
سەند و موسلمانان و نایەتەكەى سەرخست.

سورەتى ئەعلا كە ھەشتاو ھەوتەمین سورەتى ھورئانە، لە
مەكەدا ھاتووتە خوارو، نۆزدە نایەتە و تراو بەگوێرەى
دابەزین ھەوتەمین سورەتە و پاش سورەتى (التكوير) و
پێش (الليل) دابەزیو. ئیمامى أحمد لە عەلیەو (رەزى
خوای لى بێت) ھیناویەتى كە وتویەتى پێغەمبەرى خوا ﷺ

ئەم سورەتى خۆشیستو، وە لە بوخارى و مسلم دا ھاتو
كە پێغەمبەر ﷺ بە مەعازى ھەرمو: ﴿هَلَا صَلَّيْتُ بِسَبِّحِ
أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ و ﴿وَالشَّامِثِ وَصَحْبَهَا﴾ و ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ /
دەبوايە نوێژت بۆبەردانە بە خۆیندى ئەو سورەتانە
ھەروەھا لەلای مسلم و لە سونەدا ھاتو كە: ﴿پێغەمبەر
ﷺ لە نوێژى جەژنەكان و جومعەدا سورەتى (ئەعلا) و
(غاشیە) خۆیندو، جا ئەگەر وا رێك بكەوتایە جەژن و
جومعە لە یەك رۆژدا بوايە لە ھەردووکیان دەخۆیندو،
و لە عایشەو لە چەند رێگایەكى ترەو ئیمامى أحمد
ھیناویەتى كە: ﴿پێغەمبەر ﷺ لە نوێژى تاك (الوتر)دا

سورەتى (الأعلى) و ﴿قُلْ يَتَّابِعَا الْكَافِرُونَ﴾ و ﴿قُلْ هُوَ
اللّٰهُ أَحَدٌ﴾ و عایشە زیاد دەكات و دەلێت: ﴿قُلْ أَعُوذُ
بِرَبِّ النَّاسِ﴾ خۆیندو. سورەتەكە بەم شیوەیە دەست
پى دەكات و دەفەرمۆى:

بەناوى اللّٰه ی زۆر بەسۆز بێنیاھەت میھەربان

﴿١﴾ ناوى پەرورەدگارى بێلەد مەقامت پاك و خاوەن رابگەر و
یادى بكەو رێز بۆ ناو پەرۆزەكانى دابنى و ئەو ناوى
كە لەخۆیەو بۆت ھاتو رابگەيەنەو خەلكى لە
ناشیرینکردن و بى ماناکردنى بترسێنە، واتە: ھەروەك
زاتەكەى پاك و بى وینەيە، ھەروەھا ناو پەرۆزەكانیشى
پاك و بى وینەن، وە لە ھەرمودەى پێغەمبەرمان ﷺ دا
ھاتو كە (تەسبیحات) واتە یادکردنى خوا جا كاتێك كە ئەم
سورەتە دابەزى ھەرمو: ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ پێغەمبەر
ﷺ ھەرمو: ﴿سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى﴾ / بوداود، صحیحە الألبانى / وشەى
(سُبْحَانَ) واتە پاك و بى عەیب.

ئینجا لەپاشدا چەند شتێك باس دەكات كە بەلگەى
دەسەلات و زانایى و كاربەجێى خوايە و پۆشكەرەو و مانای
(سُبْحَانَ) ھەو دەفەرمۆى:

﴿٢﴾ ئەو پەرورەدگارى تۆ ئەو زاتەيە كە ھەموشتیکى
دروستكردو، ئینجا رێك و پێكى كردو. واتە خوا ئەو
زاتەيە كە ئەو ھەمو دروستكراوانەى لە نەبوئەو
ھیناوتە كایەو ھەمو شتیکى راست و دروست و

بەگوڭىرى پېۋىست دروستكردو، ھەر لە دروستكردنى
عەرش و كورسى و ئاسمانانەو بەگەر تا مرقۇ و مەرۇمالات و
مىكرۇب ھەموى دروستكراوى ئەو و ھەر كاميان جى
پېۋىست بىت بۇى دروستكردو، واتە بى عەبىيە لە
دروستكردن و رېك و پېك كىردىياندا، وە دەفەرموى:

۳ جا ئەو پەرورەدگارەى تۆ ئەو زاتەيە كە
ئەندازەگىرى ھەموشىتىكى كىردو و ئىنجا رېنمايى كىردو كە
جى بىكات و چۆن بىزىت و چۆن خۆى بېارېزىت. ئاشكرايە
ئەندازەگىرى ﷲ لە ھەموى دروستكراوكانىدا بى كۆتايىيە و
وردو سەرورەھىنەرە تا زانايان زياتر لىي بىكۆلنەو شتى
زياتر و گىرنگىر و سەرورەھىنەرتى تىدا دەبىن، بۇ نمونە
دورى پۇژ لە زەوى كە ئەگەر كەمىك دوورترىبوايە ھەموى
زەوى دەبىيەست و دەبو بە سەھۆلەبەندەن و كەس لەسەرى
نەدەزىا وە ئەگەر كەمىك نىزىكتر بوايە ھەموى دارو
درەخت و گىرۇگىا دەسوتا و دىسان زىندەگى تىدا نەدەكرا،
جا ھەر بەو جۆرە چۆنىيەتى ھەوا و جۆرى و پېۋىستى
مرۇف بەو ھەوايە و چۆنىيەتى دابىنكردن و پاك و
خاۋىنكردنەو بەھوى دارودرەخت و گىا و شىنابىيەو، خۇ
ئەگەر تەماشاي ھەر كۆى بىكەيت يەك لە يەكى گىرنگىر و
سەرورەھىنەرتىن، بۇ نمونە: ھەر سەرئەنگوشتان بەسە بۇ
زانىنى توانايى و زانايى و دانايى ﷲ كە سەر ئەنگوشتى
ھىچ كەس لەوى تر ناكات و ئىستە ھەموى خەلك بەو
دەزانىت، چونكە كراو بەھوى پىناسەى مرۇف و
جىا كىردنەو بەھىك لە ھەموى جىھاندا و ماو بە دوو سەد
سالىكە زانراو، واتە دەرگەوت ئەو زاتە لە
دروستكردنەكانى خۇيدا ھەرورەكو رېك و پېكە ھەر
و ھەپش سنوردارەو ھەر يەكەى سنورىكى تايىبەتى خۆى
ھەيە و رېنمايشى كىردو چۆن بىكات، ھەر بۇ نمونە
بائىدەھىك دەبىت بزانىت كەى كاتى ھىلكە كىردىيەتى و
پىش ئەو دەبىت جىگى ھىلكە كىردنەكەى خۆى چاك
بىكات و كاتىك كە بەچكەن و خواردىيان بۇ دىنىت دەبىت
بزانىت بە كاميانى داو و كاميان ھىچى پى نەدراو، دل
دەبىت بزانىت چۆن ئىش بىكات بۇ دابەشكردنى خۇين و
ھەزاران شتى تر لەم بارەو كە لە تواناي مرۇفدا نىيە

ژمارە كىردىيان ئەك باس كىردىيان كەواتە (سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ
فَسْوَى وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى) ئىنجا دەفەرموى:

۴ ئەو پەرورەدگارەى تۆ ئەو زاتەيە كە گىا و لەوهرى
دەرھىناو بۇ مرۇف و بۆھەموى گىانداران و زەوى پى رەنگىن
كىردو ھەواى پى پاك كىردو تەو و كەم كەم ئەو
گىرۇگىايە پى دەگەن و زەرد دەبن و وشك دەبىتەو و زەوى
جارىكى تر رەش دەبىتەو وەكو دەفەرموى:

۵ ئىنجا ﷲ ئەو لەوهرى كە سەوزى كىردىو، ئەوسا
وشكى كىردو ھەلىوهراندو بەرگى سەوزى زەوىشى لابرەو
رەشى كىردو، لىرەدا بەكورتى دروست بون و زىان و
نەمانى ھىنايە بەرچاومان و پىمان دەفەرموى: ئەو بە
بە جاوى خۇتان لە يەك سالىدا دەبىن و وانەيەكە و بە
ئىو بە دەلېم كە ئىو ش ھەرورەھا دەبن، لەدايك دەبن و كەم
كەم دەبن بە مرۇفى تەوا دىسان كەم كەم دادەبەزن و
لەناكاو گىانتان لى وەردەگىرەت و دەبن بە ئىسك و
پىروسكىكى ھەرا بەيەكدا كوتاو و رەش دەبنەو، ئىنجا
خوای گەورە موژدەيەكى خۇش بە پىغەمبەرمان ﷺ
دەدات و دەفەرموى:

۶ بەم زوانە ئىمە ئەم قورئانە دەخوئىنەو بۇت و
ئىتر تۆ لەبىرت ناچىت.

۷ مەگەر ﷲ خۆى ئارەزوى لەبىرەدەو بەك، بەل
ئەمە مژدەيەكى زۆر دلخۇشكەر بو بۇ پىغەمبەر ﷺ
چونكە زۆر دەترسا لەبىرى بچىتەو تەنانەت جارى و
ھەبو نەدەو سەتا تا جىرەئىل لە خۇئىندەو بەبىتەو
ئەو پەلەى دەكرد بۇ خۇئىندەو تا ﷲ ھەرموى: ھىچ
تەكانىك بە زىمانت مەدە بۇ ئەو پەلەبىكەيت بە
خۇئىندى ئەم قورئانە (مەترسە لە لەبىرچونەو) چونكە
بەرەستى ئىمە ئەو قورئانە كۆدەكەينەو و بۇت
دەخوئىنەو، جا ھەر كاتىك ئىمە خۇئىندەمانەو بۇت
لەپىگى جىرەئىلەو ئەوسا تۆش بەدواى خۇئىندەو

ئەودا بېرۆو/ قىيامە: ۋە ھەرمۇي: ﴿بېگومان ئىمە ئەم
قورئانەمان رەوانە کردو ۋە بېشک کە دەپاريزين﴾ حىجر.
بەم شىۋەيە خۋاي مېھربان پېغەمبەرمانى ﷺ دىئىاکرد
کە ئەم قورئانەي لەبىر ناچىتەو ۋە، مەگەر ﷻ خۋى نارەزۆي
لەبىر بىردنەو ۋە شىتک لەو قورئانە بکات ئەو ۋەش بە نەسخ
دەناسریت لەلای زانايان، جا زياتر دىئوخوشى دەکات و
دەفەر مۆي: بەراستى ئەو دەزانیت بەو شتانەي کە بە
ئاشکرا دەیکەن و ئەو ۋەش کە دەشارنەو ۋە، واتە ھىچى ئى
ناشارریتەو ۋە ئاشکراو نەپنى لای ئەو يەكسانە، جا تۆيش
زياتر سوربە لەسەر بلۆکرنەو ۋەي پەيامەکەت و لە
فیل و فېرى دژمنانت مەترسە، چونکە پەرورەدگارى تۆ
جاودېرى تۆيە ۋە ھەلئوکەوتى دوژمنانتى لەبەر چاۋە.

﴿ئىمە تۆ نامادە دەکەين بە شىۋەيە کە ئەنجامدانى
ئىشى چاکە ۋە قەسەي خىرت لەلا ئاسان بېت و بەرنامەيەکت
بى دەسپېرىن کە ئاسان و چال و پىک و پىک بېت.

﴿دەي سا تۆش بەردەوامبە لەسەر ئامۇزگارى ج
سوودى بېت ئامۇزگارىەکەت و ج نەبېت، چونکە
بەرنامەي تۆ گەياندىنى پەيامى ئىمەيە بە خەلک و
نەھىشتىنى بەھانەي خەلکە، جا ئەگەر پەيامەکەي ئى
ۋەرگرتیت ئەو ۋەش خۆشەخت دەبېت، جا ئەگەر ۋەرى
نەگرت تۆ ئەركى سەرشانى خۆت ئەنجامداو ۋە کابرايش
بەھانەي نەماو ۋە دواپۆژ،

ۋە دەگونجیت بەم مانايە بېت کە تۆ ئامۇزگارى بکە ھەتا
ئەو کاتەي کە دەزانیت ئامۇزگارىکردنیا بەسودە ۋە ھەر
کاتىک زانیت سودى نىە ئىتر ئامۇزگارىکردنیا پىۋىست
نىە لەسەرت واتە: زانيارى خۆت لەبەر دەم کەسکىدا دابنى
کە نرخی بزانییت، چونکە ھەر ئەو کەسەيە سود لە تۆ
ۋەردەگریت وەك دەفەر مۆي:

﴿بەم زوانە پەندو ئامۇزگارى ۋەردەگریت لە قەسە ۋە
ئامۇزگارى تۆ ئەو کەسەي دەترسیت لە ئايندە ۋە پاشەرۆزى
خۋى و دادگاي ﷻ

﴿جا دوردەکە ۋىتەو ۋە لە ئايەتەکانى خواو
ئامۇزگارىەکانى تۆ بەدبەخترین و خراپترين کەس،
ئاشکرايە ھاتنى مروڤ بۆ دنيا بۆ دەرکەوتنى پياو چاک و
پياو خراپە، ۋە دواپۆژ لەسەر ئەو دەرکەوتنەيە بەسەر
بەھەشت يان دۆزەخدا دابەشەدەکرین.

﴿ئەو خراپترين کەسە دەچیتە ناو ئاگرى گەورەترەو ۋە.

﴿پاشان نامریت تا لەو سزايە رزگارى بېت و ناژى بە
ژيانىكى ۋا کە سودى ھەبېت بۆي بەلگو ژيانەکەي زيانە
بۆي وەك لە سورەتى ئىبراھىم دا دەفەر مۆي: ﴿لەھەمو
جىگايەکەو ۋە مردن بۆي دیت بەلام نامریت﴾ ۋە ھەمان
مەبەست لە ئايەتى ھەفتا و چوارى سورەتى (تاھا) دا ھاتو ۋە.
پاشان دەفەر مۆي

﴿بەراستى رزگار بو ۋە ئەو کەسەي کە خۋى لە خراپە ۋە
تاوان پاك دەکاتەو ۋە بە پەشيمان بوونەو ۋە لىيان و
ئەنجامدانى ئىشى چاک.

﴿ۋە ئەو کەسەيش کە يادى ناوى پەرورەدگارى خۋى
کرد بى، جا پىنج نوڤزە ھەرزەکانى ئەنجام دابېت، ھەندىک
لیرەدا (تەزكى) يان بە زەکاتى سەرچاک کردنەو ۋە (زکاة
الفطر) داناو ۋە (فَصَلِّ) بەماناي نوڤزى جەژن داناو ۋە، بەلام
بە ماناي پىشو و گشتى ترە ۋە ھەمويان دەگریتەو ۋە، ئىنجا
ﷻ روى ھەرمودەي دەکاتە بى باۋەران و دەفەر مۆي:

١٦ به لگو ٿيوه ڙياني دنياو رابواردنه ڪورته ڪهي دنيا بڻ
خوتان هه لده ٻڙين و به نه ووهه خوتان خهريڪ دمڪهن.

١٧ سا دلنيابن ڪه ههر پاشه پوڙ ڇاڪڙهه ههر نه وهه
دوانه هاتو.

١٨ خو ٽه م برپاره له په ڀه ڪاني پيشو ڀشدا تو مار ڪراوه .

١٩ ڪه په ڀه ڪاني ٿيراهيم و موسا يه (سه لامي خويان
ليبي) واته نه وهي ڪه له م سورته دا هاتوه له په ڀه ڪاني نه وه
دوو پيغه مبه رهشدا باسڪراوه، و تراوه سه دو چوار په ڀه
هاتوه ده بڻ ناده م په نجا بڻ شيس و سي بڻ ٿيديرسي و ده
بڻ ٿيراهيم و ته ورات و ٿينجيل و زبور و هورنانيش.

سورتي غاشيه

۲۶

۸۸

سورتي غاشيه ڪه هه شتاو هه شته مين سورتي هورنانه، له
مه ڪه دا هاتوته خواره وهه، بيست و شش ٿايه ته، و تراوه
به گوڙهي دابه زين نو هه مين سورته و پاش سورتي
(الذاريات) و پيش (الکف) دابه زيوه، له پيشه وهه وتمان ڪه
پيغه مبه ر سورتي نه علاو ٽه م سورته هي له نوڙي
جهڙن و جومعه دا ده خويند، پرسيار ڪرا له نوعماني ڪوري
به شير ڪه پيغه مبه ر سورتي له نوڙي جومعه دا له گه ل سورتي
(جمعه) دا چيتري ده خويند وتي: **هَلْ أَتَاكَ حَبِيثُ
الْفَنِيَّةِ** ڪي ده خويند. ٿيمامي ماليڪ و ٿيمامي موسلم و
بيجگه له وانيش ٽه م فهرموده يان هي ناوه.

به ناوي الله ي زور به سوڙو بينيهيه ته ميه ره بان

١ ٿايا پيگه يشتوه هسه و باسي نه وداپوشه ره واته: ٿايا
دهنگو باسي پاشه پوڙت پيگه يشتوه ڪه داپوشه ري هه مو
خه لگه و هه مو ڪه سيڪ ده گريته وهه و ڪه س ناتوانيٽ نه وه
پوڙه نه بينيت؟ وشه ي (الغاشيه) ناويڪه له ناوه ڪاني
پاشه پوڙ، ٿينجا هه نديڪ له رووداوه گرنگه ڪاني نه وه پوڙه
سامناڪه باس دمڪات و ده فهرموي:

٢ ڪومه له خه لگيڪ هه ن ڪه له و پوڙه دا شهرمه نه ده و
چاوشورن .

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ إِنَّ
هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

بُيُوتُ الْغَاشِيَةِ

۲۶

۸۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْفَنِيَّةِ ۝ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَنِيعَةٌ ۝
عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝ تُشَقَّى مِنْ عَيْنٍ أَمِينَةٍ ۝
لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝
وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝ لَسَعْيِهِنَّ رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝
لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝
وَأَكْرَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝ وَمَنَارِقٌ مَصْقُوفَةٌ ۝ وَزَوَاجٌ مُبْشُورَةٌ ۝
أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ
رُفِعَتْ ۝ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
بِمُصْطَفِرٍ ۝ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝ فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ
الْأَكْبَرُ ۝ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

٢ ٿيشڪهرو ماندوبون، چونڪه ٿيشه ڪانيان راست و
دروست نه بوو، ٿيستا تنهنا ماندوبونيان بڻ ماوه ته وهه و
دهستيان خالي و ناو مئيد و شهرمه نندن له و پوڙه دا

٣ ده چيٽه ناو ناگري زور گهرمه وهه،

٤ ڪه له سه رچا و گهيه ڪي زور داخ ناوي پي ده دريت.
٥ نه گهرجي وشه ي (خَنِيعَةٌ، عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ، تَصَلَّى) به تاڪ هاتون،
به لام چونڪه مه به ستي به و نه و خاوهن دم و چاوه
شهرمه نه ده و سه رشورانه يه بويه به ڪو ٽه مجاره ده فهرموي:

٦ بڻ نه وان هيچ خوار دنياڪ نيه بيجگه له و درڪي
حوشتر خوار.

٧ نه ڪه س هه له و دمڪات و نه ڪه س له برسيٽي رڙگار
دمڪات واته: نه ويش تنهنا سزايه ڪه و له برسا په لاماري
ده داتي و به هه زار حال تا له گهروي ناو ادبيٽ، به راستي
زور به ي ٿيمه ناو ده اين و هه ميه شه ماندوبين چ نه وانه مان ڪه
هه ميه شه خهريڪي مال ڪو ڪردنه وهه و عه مار ڪردنين و خواو
پاشه پوڙيان له بير نه ماوه، چ نه وانه مان ڪه خوي به ناو

دینه‌وه مان‌دو دهکات به‌لام له ږنگای بیدعته‌و خه‌رافاته‌وه، جینگای ئه‌وه‌یه که ئه‌م جوړه که‌سانه باش له‌م نایه‌تانه وردببنه‌وه‌و خوځان دوچارى ئه‌م ږوژه سامناکه‌و ئه‌و شه‌رمه‌ندمیی و ږوژ په‌شیه نه‌که‌ن، ئینجا هه‌روه‌کو باوى قورئان پاش باسکردنى خراپان و سزایان باسى چاکه‌کاران و پاداشتیان دهکات و دمفه‌رموى:

۸ چه‌ند ږوویه‌کیش هه‌یه له‌و ږوژه‌دا که شادمان و که‌یف خو‌شه.

۹ چونکه ږازیه له‌و کو‌شش‌ه‌ی که له دنیا‌دا کردویه‌تی، جا ئه‌و ږوژه که ئه‌و کو‌مه‌له خراپه ده‌خړینه ناو ناگرى سوتینه‌رو ناوى داخه‌وه، ئه‌وان خو‌شترين خواردنیان پى دهریت و به به‌ره‌مه‌ی کردارى خوځان له‌و ږوژه‌دا شادمانن. ۱۰ له‌ناو به‌هه‌شتى بل‌ند مه‌قامدان.

۱۱ له‌ناو ئه‌و به‌هه‌شته‌دا هېچ قسه‌یه‌کى بى سوود و بى نرخ نابیس‌تیت، به‌لگو هه‌ر سه‌لام کردن و شاد باش به‌یه‌کتر وتنه، ئینجا خوا به‌کورتى باس‌یکى ئه‌و به‌هه‌شته دهکات و دمفه‌رموى: ۱۲ تیدایه چاوگه‌ی ناوى گه‌وره که‌هه‌میشه فرکه‌ی دیت. ۱۳ جا له‌ناویدا ته‌ختگه‌لى به‌رزکراوه هه‌ن.

۱۴ وه گو‌ژه و په‌رداخ گه‌لى تیدا دانراوه

۱۵ جا پائشتى گه‌لیکى فره‌وانى تیدا ږیزکراوه.

۱۶ خو فهرش ریژیش کراوه، ئه‌مانه و سه‌دان به‌لگو هه‌زاران نيعمه‌تى تر له‌و به‌هه‌شته‌دا ئاماده‌کراوه بۇ پياوچاکان، وه‌ک له حه‌دىسى خودسيدا هاتوه که خوا دمفه‌رموى: {عَدَدُ لِعَادِي الصَّالِحِينَ مِائَةٌ زَاتٌ وَلَا أُذُنٌ سَعَتٌ وَلَا حَظٌّ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ / الْحَارَى وَغَيْرُهَا} واته: ئاماده‌م کردوه بۇ به‌نده چاکه‌کانم ئه‌وه‌ی که چاو نه‌ییبینیوه و گوئى نه‌ییبیستوه و نه‌هاتوه به دلى هېچ مرو‌فیکدا { به‌راستى مرو‌فى داناو ژیرر ئه‌و که‌سه‌یه که کتبه‌رکى بکات بۇ به‌ده‌سته‌نیانی ئه‌م جیگا به‌نرخ و پر نازو نيعمه‌ته‌و له هه‌موى خو‌شتر پاش بینینی خوا ئه‌وه‌یه که هېچ ئیش و نازاریکى تیدانیه و هه‌رگیز دواىی نایه‌ت، خوا بیکات به

نسیب گشت لامان. آمین. ئینجا پاش ئه‌وه‌ی سه‌ردانیکی به‌هه‌شت و دۆزه‌خى پیکردین ده‌مانه‌ییته‌وه بو‌دنیا و چه‌ند دروستکراویکی گرنگی خو‌ی ده‌خاته پيش چاومان تا چاکتر ئه‌و زاته بناسین و باستر هه‌ولى خواناسی و چاکه بدمین و دمفه‌رموى:

۱۷ نایا ته‌ماشای خوشتر ناکه‌ن که چۆن دروستبوه؟ به‌راستى دروستکراویکی سه‌رسوپه‌ینه‌ره هه‌م له باره‌ی چۆنیه‌تى دروستبونیه‌وه هه‌م له‌باره‌ی هیزو توانای هه‌لگرتنى شتى زور قورس و گه‌ردن که‌چ و رامى بۇ بى هیزترین مرو‌ف و گوشتى ده‌خوریت و بارى پى هه‌لده‌گریت و سود له کورک و شیرکه‌ی ومرده‌گریت، له راستیدا به‌نرخترین مالى عه‌رمب بوه، به‌تایبه‌ت له‌و کاته‌دا که سه‌یاره نه‌بوه و ناوچه‌کانیشیان که‌م ناو بوه که خوشتر ددتوانیت جاریک ناو بخوات و به‌شى چه‌ند ږوژیکى پیویست هه‌لگرى، به‌هوى ئه‌و کیسه تايبه‌ته‌ی که خوا پییداوه.

۱۸ جا نایا ته‌ماشای ئاسمان ناکه‌ن که چۆن به‌رزکراوته‌وه بى ئه‌وه‌ی کو‌له‌که‌یه‌کى هه‌بیت که ئیمه به چاو بیببینین و جوان و نه‌خشین کراوه به ږوژو مانگو ئه‌ستیره‌کان و هېچ شه‌قاریکى تیدانیه؟

۱۹ سا نایا ته‌ماشای چپاکان ناکه‌ن که چۆن دروستکراون؟ که بوته هوى جوانکردنى زهوى و به هیزکردنى و عه‌مارى ناوى زهوى.

۲۰ جا نایا ته‌ماشای زه‌ویش ناکه‌ن که چۆن پان کراوته‌وه و هه‌مو شتیکی پیویستی زینده‌گی تیدا دانراوه؟ واته بۇ بیر له‌وانه ناکه‌نه‌وه و خواى خۇتان بناسن و گو‌پرایه‌ل و هه‌رمانبه‌ردارى بین، خو‌ چاک دزمانن ئه‌م چوار دروستکراوه که هه‌میشه ومبه‌ر چاوتان ده‌که‌ویت و کراوه به مائیک و ئیوه‌ی تیدا ده‌زى هیچی دروستکراوى ده‌ستى مرو‌ف نیه، به‌لگو مرو‌ف له راست ئه‌و چوار دروستکراوه گرنگه‌دا سه‌رسامه و بیر له کامیان بکاته‌وه ده‌یان و سه‌دان شتى گرنگیان تیدا به‌دى دهکات و هه‌ریه‌که‌ی بانگه‌وازی تا‌ک و ته‌نیایى و زانایى و ده‌سه‌لات و دانایى خوا دهکات، خو‌ هه‌ر خوځان به‌سن نه‌گه‌ر مرو‌ف ژیریى خو‌ی بخاته‌کاره‌وه بۇ

سەلماندىنى تالو تەنبايى و دەسلەلاتى خوا تەنھا
و دەبر ھىنانە ھەي دەويىت، بۆيە پاش ئەوانە دەفەر موى:

۲۱ ئەي محمد تۆ ئامۇژگارى بىكە و دەبريان بىخەروە
بىگومان تۆ بىجگەلە ئامۇژگار يىكارىك شتىكى تر نيت.

۲۲ تۆ زۆرت نىيە بەسەر ئەوانداو زال نيت كە ئەوان
بەزۆر بىخەيتە سەر رېگاي ئايىن، واتە تۆ دلت نارەھەت
نەبىت و خەميان مەخۇ، چونكە ئەركى سەرشانى تۆ تەنھا
ئامۇژگارى و راگەياندىنە، جا ئەو نەبى كە ئەوان ھەرجى
بىكەن لە چاك و خراپ ھەروەكو يەك تەماشى بىكرىن نەخىر
وانىيە.

۲۳ بەلام ئەو كەسەي كە پىشتى كىردىيىتە ئايىن و بى
باوەر بوويىت،

۲۴ ئەوسا خوا سزايان دەدات بە سزايەكى گەورەتر لەو
تاوانانەي كە دەيانكردو لەو ئىش و نازارانەي كە بۆ خاوەن
باوەرانيان دروست دەكرد لە دنيادا.

۲۵ بەبىگومان تەنھا ھەر بۆ لاي ئىمە دەگەرپنەو،
ھەرجى بىن و ھەرجى بىكەن و ھەچەند بژىن ھەر دەبىت
بىنەو بەر دەستمان.

۲۶ لەپاشان بەبىشك پىويستمان كىردو لەسەر خۇمان كە
لى پىچىنە ھەيان لەگەلدا بىكەن و سزاي خراپە و تاوانيان لى
وەرگرين و پاداشتى چاكەي چاكەكارانىش بدەينەو.

سورتي فەجر كە ھەشتاو نۆھەمين سورتي قورئانە، لە
مەكەدا ھاتوتە خوارو، سى ئايەتە، و تراو بەگوڤرەي
دابەزىن دەھەمين سورتە، پاش سورتي (الليل) و پيش
(الضحى) دابەزيو.

ئىمامى نەسائى بۆمان دەگىرپتەو لە جابىرەو كە وتى :
مەعاز ئىمامەتى كىرد لە نوڤزىكداو كابرايەكىش ھات
لەگەل ئەودا نوڤزى دابەست و مەعاز درىژەي دا بە
نوڤزەكەي و كابرا چو كەنارىكى مەزگەوتەكەو بە تەنيا
نوڤزى خۆي خوڤىند، ئەم ھەوالە بە مەعاز گەيشت و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ۴
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۷ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۸
وَتُمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ۱۰
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۱۲ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوَاطِيرَ عَذَابٍ ۱۳ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۱۴ فَأَمَّا
الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۱۵
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۱۶
كَلَّا بَلْ لَّا تَكْرُمُونَ الْإِنْسَانَ ۱۷ وَلَا تَخْشَوْنَ عَلَى طَعْنَارٍ
الْمَسْكِينِ ۱۸ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاكُ الْأَكْلَا لَمَّا ۱۹
وَيُخَيَّرُونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۲۰ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ۲۱ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۲۲ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَعُ الْإِنْسَانُ وَاقْنُ لَهُ الذِّكْرَى ۲۳

ئەویش وتی: ئەو موناقتە، ئەم قەسەییە باسکرا بۆ
پێغەمبەر ﷺ و پێغەمبەریش ﷺ پرسیاری لەو کابرایە کرد،
ئەویش وتی: ئەي پێغەمبەری خوا ﷺ من ھاتوم نوڤزى
لەگەلدا بخوڤنم، کەچى ئەو زۆر درىژەي دا بەو نوڤزەو من
توانام نەما وازم ھىناو ھاتمە گۆشەيەكى مەزگەوتەكەو
نوڤزم كىردو ھاتمەو ئالقم دا بە ولاغە ئاوکىشەكەم، جا
پێغەمبەر ﷺ كاتى كە ئەم قەسەيەي بىست بە تورپەيەو
فەر موى: { أَفَتَأْتَانِ يَا مَعْزُومُ؟ } **أَيْنَ أَنْتَ مِنْ (سَجِّ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى)؟**
وَالنَّاسِ وَخَصَمَهَا؟ و **(وَالْفَجْرِ)؟** و **(وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ)؟** / ئەي مەعاز
تۆ ئىش و نازارو بەلام دروست دەكەيت؟ ئەي تۆ بۆ سورتي
(الاعلى) و (الشمس) و (الفجر) و (الليل) ناخوڤنيت؟
بەگوڤرەي رىوايەتى تر ئەم نوڤزە عىشا بوە واتە: سونەتە
خوڤىندى ئەو سورەتانە بۆ ئىمام لە نوڤزى عىشادا.

بەناوى الله، ي زۆر بەسۆزو بىنپەيەت مېھربان

۱ سوڤىند بە بەيانى، جا ئىتر دەگونجىت مەبەست ھەمو
بەيانىەك بىت، چونكە ئەو كاتە كاتىكى پىر خىرو پىروژە
بۆ باوەرداران كە دوو ركات نوڤزى سونەتى ئەو كاتە لە
دنيا و ئەو لەناويدايە چاكرە بۆيان، وەكاتى گەرانەو

هیزه بۆ لهشی مروؤو ئامادهبونیهتی بۆ دهستیپکردنهوهی ئیش و کاروبارەکانی، دهشگونجیت مەبەست بهیانی رۆژی چهژنی قوربان یان بهیانی شەوی هاتنهخوارهوی قورئان بێت یان مەبەست تهواوی رۆژ بێت.

٢٠ جا سویند به ده شهوهکان، ج ده شەوی سەرەتای مانگی (ذی الحجة) بێت، یان ده شەوی کۆتای مانگی رەمەزان بێت که شەوی قەدری تێدايه، یان مەبەست ئەوان و بێجگه لهوانیش بێت واتە: سویند به ده شەوی زۆر گهوره.

٢١ سا سویند به جووت و به تاکیش که دروستکراو هەموى جووتە و اللّٰهُ خۆى تاکه، پیغه مەبەر ۛ دەفهرموى: { لِلّٰهِ تَسْلَعَةٌ وَتَسْعَوْنَ اسْمًا مَّائَةً اِلَّا وَاحِدًا لَا يَحْفَظُهَا اَحَدٌ اِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَهُوَ وَثَرٌ يُحِبُّ الْوَثَرَ } البخاري وغيره/ خوا نهودو نۆ ناوی هەيه و هەركەسێك لهبهريان بکات و کاریان پیکات دهچیت بهههشتهوه و ئەو تاکه و تاکى خوێش دهوێت {

٢٢ ئەوسا سویند به شهویش کاتیك که دهروات، جا ج رویشتن و نهمانی بێت یان مەبەست شهوێکی دیاری بێت که شەوی چهژنی قوربان و شەوی هاتنه خوارهوی قورئان و شەوی شهورهوی و بهرزبونهوی پیغه مەبەرمان ۛ بێت، که له هەموياندا روداوی گهوره و گرنگ رویداوه و شایانی ئەوهن که اللّٰهُ بهو سویندهی بیانخاتهوه بیری مروؤ، تا مروؤ زیاتر به بهندیایهتی خۆی خۆیهوه خەریک ببیت و زیاتر خۆی له خواوه نزیك بکاتهوه، ئەگەر ژیهرو بهقام بێت، بۆیه لهپاش ئەم پینج سوینده دهفهرموى:

٢٣ ئایا سویند هەيه لهسویندانه گرنگتر تا سویندی بى بخوریت بۆ خاوهنی بیرو ژیهرو؟ واتە سویندیکی گرنگتر لهمانه نیه، لێردها سویند لهسەر خوراوهکەى باس نهکردوو، چونکه ئەم باسەى پاش سویندهکان سویند لهسەر خوراوهکە روێشن دهکاتهوه و دمتوانین بلێین سویند بهوانه بى باومرآن، هەرچهند بههیزبن وهکو: گەلى عادو هەرچهند سته مکارو بى بهزهیی بن وهکو فیرعهون و هەرچهند لهناوخۆياندا بهش بهشبن و له دژایهتی پیغه مەبەر و نایینهکەى و پهیرهوانی یهکدهست بن وهکو:

گەلى سهمود سهره نهجام تیکدهشکێن و تۆلهی تاوانهکانیان ئی وهردهگیریت، ئەوهته لهپاش ئەو سویندانه دهفهرموى: ١ ئایا تۆ نهترانیوه خۆی تۆ چی کرد به گەلى عاد؟ ئەو عادى که له نهوهی

٢ ئیرهمه و خاوهنی بهژن و بالای بهرزو ستونی بهرزى رهشمالهکانیان بون که گەلیکی کۆچهری بوون، ئەم گەله نهوهی عادى کورپی ئیرهمی کورپی عهوسى کورپی سامی کورپی نوح بون که دژایهتی پیغه مەبەرکهکەى خۆیان کرد که ناوی (هود ۛ) بو خۆی گهوره ئەو و پهیرهوانی پزگار کردو ئەو گەلهی به بایهک که حەوت شهو و ههشت رۆژ بى برانهوه لێدان و لهناوی بردن، له چەند سورەتیکی تر به درێژی باسیان کراوه، بهلام لێردها تهنها باسی هیزو توانای ئەوان دهکات و دهفهرموى:

٣ ئەو عادى که وینەى ئەوان تا ئەو کاتهی که ئەم تايهته دابهزیوه نهیوه له هیچ شارێکدا هەم له هیزو دهسهلاتیاندا و هەم له گهورهیی و بههیزی لهشیاندا، ئینجا باسی گەلیکی تر دهکات و دهفهرموى:

٤ ئەى پیتگهیشتهوه دهنگوباسی گەلى سهمود، ئەوانهى که له شیوهکاندا بهردی گهورهیان دهتاشی و شهقیان دهکردو دهیانکرد به مایکی گهوره و خوێش بۆ خۆیان ئەوانه لهجیاتی خانو دروستکردندا لهجیاکاندا نهشکەوتیان دروست دهکردو دهیانکرد به مالى خۆیان و پیغه مەبەرکهکەیان ناوی (صالح ۛ) بو ئەوانیش دژایهتی پیغه مەبەرکهکەیان کردو اللّٰهُ به دهنگیك لهناوی بردن، ئینجا باسی گەلیکی تر دهکات و دهفهرموى:

٥ جا ئایا دهنگوباسی فیرعهونت پیگهیشتهوه، ئەو فیرعهونهی که خاوهنی هیزیکی زۆر بو که نهیارانی خۆی به هەر چوارپهل له هەر چوار لاهه دهبهستهوه به میخهوه و بهردی گهورهی لهسەر دادهنان تا دهمردن، ئینجا اللّٰهُ ئەم سیانه دهکاته پال یهک و دهفهرموى:

٦ ئەو کهسانه بون که لهناو شارهکاندا دهستدریژی و سته میان دهکرد

۱۲ جا ئەمانە لەناوئەو شارائەدا خراپەيان يەكجەر زۆر کرد لە داوین پىسى و بى رحىمى و دژايەتى پىغەمبەران و نازاردانى خەلك، ئەوئەندە تاوانيان کرد خوا رقى لىيان ھەستا و ھەريەكە سزای تايبەتى خۆى بۆ ناردن. وەك دەفەرموى:

۱۳ جا پەرورەدگارى تۆ پڑاندى بەسەر ئەواندا چەندىن جۆر سزا لە دنياداو بىبرى کردن و ھەر لەو کاتەشەوہ چوونەتە ناو ناگر تا رۆژى حىساب دىتە پىشەوہ و ديسان دەخړىنە ناو سەختترين سزاوہ. وەك لە سورەتى (غافر) ۱۲۴:۱۵ دەفەرموى: ﴿ ھاتەدى بۆئالى فیرعەون خراپترين سزا، کە ناگرە بەبەيانيان و بە ئیواراندا رادەگیرىن لەسەرى و کاتى کە قیامەتیش ھات فرمان دەدریٹ کە: ئالى فیرعەون بىخەنە ناو سەخت ترين سزاوہ ﴾ ئینجا دەفەرموى:

۱۴ بىگومان پەرورەدگار ت جاودیرە و کردار و وتار و ئاشکرا و پەنھانى ئەوانە ھەمو دەبیئى و دەزانى و لەپاشدا مافى ھەموى دەدات چاک بەچاک و خراپیش بەخراپ، ئینجا خۆى میھرەبان مەرۆف لە بۆچونى ناپەوا بەرگری دەکات و دەفەرموى:

۱۵ کاتىک کە مەرۆف تافى بکړیتەوہ لەلایەن پەرورەدگارى خۆیەوہ و پړى لى بکړیت و نىعمەتى خۆى بپړىنیت بەسەرىدا ئەو کاتە ئەو بەندىە مانای تافیکردنەوہ نازانىت و وا دەزانیت ئەم پړى نىعمەتە زۆرە لەسەرئەوہ بوہ کە ئەو مەرۆفیکى چاکە و دەلێت: پەرورەدگارم منى بەپړى کردوہ، کەچى ھەر ئەو مەرۆفە ئەگەر دوچارى تەنگوچەئەمە بکړیت زۆر بېزار دەبیت و ناگای لە دروستبون و ھاتنى خۆى بۆ ئەم ژيانە نامىنیت و نازانى ژيان بەخۆشى و ناخۆشیەوہ ھەر تافیکردنەوہیە و پاش کەمىکى تر دەبى بنە و بارگەى خۆى بپىچیتەوہ و بەرە و وەرگرتنى پاداشتى تافیکردنەوہکەى خۆى بپروات وەك دەفەرموى:

۱۶ خۆ ئەم مەرۆفە ھەر کاتىکىش تافى بکړیتەوہ و ژيانى لى تەنگ بکړیتەوہ دەلێت: پەرورەدگارم سووکى کردم، اللہ پىش لە وەلامى ھەردوو لادا دەفەرموى:

۱۷ نەخىر وانىہ و ئەو گومانەى مەرۆف راست نىہ و اللہ مال دەدات بە کەسىک خۆشى بویت و بە کەسىکىش کەخۆشى نەویت، وە ژيان تال دەکات لە کەسىک کە خۆشى دەویت و لە کەسىکىش کە خۆشى ناویت لە ھەردوولا کەسىک دەبیاتەوہ کە سوپاسى بکات و بە ئىشەکانى اللہ پازى بىت. ئەوہ بەجىگای خۆى کە ئیوہ تەنھا خۆشى و ناخۆشى خۆتان لەبەر چاوو دەگرن و بەشیوہیەكى ھەلە ھەلئان دەسەنگىن، ئیوہ ئەم رەوشتە خراپانەىشتان ھەيە يەكەم ئیوہ پړى ھەتیو ناگرن، لە فەرمودەى پىغەمبەران ﷺ دا ھاتوہ کە دەفەرموى: { كَافِرٌ اَلَيْسَ لَهٗ اَوْ لَغَيْرِهٖ اَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ } (احمد و سلم) سەرپەرستى كەرى ھەتیوو جگە لەویش من و ئەو لەبەھەشتدا ناوہاين بە دوو پەنجەى خۆى (پەنجەى شاھادەت و پەنجەى ناوہراست) ھىماى کرد

ئىسلام ئايىنى میھرەبانى و خۆشەووستیە و دەیەوى مەرۆف بەجوانى بڑى و کۆمەلگایەكى بەختەومرى ھەبیت، لەبەرئەو دەژى ھەمو جۆرە ستەمىکە لەوانەمالى ھەتیو بەناپەوا خواردنە و بەیەكىک لەو ھەوت تاوانانەى داناوہ کە مەرۆف لەناو دەبات، بەلام ئەگەر ئەو ھەتیوہ کابرای سەرپەرستى كەرى کەمدەست بو ئەوہ تاوان نىہ لەو مالەى بخوات چونکە ئەویش لەم کاتەدا پىووستى بەیارمەتى دان ھەيە، دەلێن جارێک بپاویک ھاتە خزمەتى پىغەمبەران ﷺ وتى: من کەم دەستم و ھىچم نىہ بەلام ھەتیوێکم لایە دەلێ: پىغەمبەر ﷺ ھەرموى: { كُلٌّ مِنْ مَّالٍ يَبِيْكَ غَيْرُ مُسْرِفٍ وَلَا مُبَادِرٍ وَلَا مُتَأَتِّلٍ } (ابوداود، الالبانى، حسن صحیح) لەمالى ھەتیوہکەت بخۆ بەلام زیادەرەوى مەكە و پەلە مەكە بۆخواردنى و ھەلئى نەگړیت بۆ خۆت { ئینجا باسى رەوشتى دووہم دەکات و دەفەرموى:

۱۸ جا ئیوہ خەلك ھەلئانین بۆ خواردن دان بە نیازمەندان و کەمدەستان، واتە پىووستە لەسەر برپواداران ھەر وەكو خۆيان چاکە دەکەن خەلكى تریش ھەلئەن لەسەر چاکەکردن و نەلێن ئیئە ھەر بەرپرسیارى خۆمانین و بەس. ئینجا خوى سیئەم باس دەکات و دەفەرموى:

کردار یه کانی خوايه وهکو باقی وهسفه زاتی و فیعلیه کانی تری خوا که باسکراون، سهلامهترین ریگا نهوویه که بلین: باومرمان پیی هیه بهو شیوهی که هاتوه بهلام چۆنیه تیه که ی نازانین). ئینجا دهفه رموی:

جا دۆزهخ دههینریت و خه لک به جاوی خوی دمیبینیت، نهوسا نهو رۆژه مروژ بیردکاته وه که چی کردوه دمبیت چۆن رزگاری ببیت، بهلام تازه نهو بیرکردنهویه هیچ سوودیکی پی نادات وهک دهفه رموی: دهی ج سوودیکی هیه بهو نهو بیرکردنهوه، به لی خراپه کاران لهم دنیا دا گوئ ناگرن له قورئان و فهرموده کانی پیغه مبه رمان و ههرچی له دهستیان بیت له خراپه و تاوان کۆتایی ناکهن به لکو زۆر جار خۆیشانی پیه لده کیشن له ناو هاوسه رانیاندا، بهلام خو نهو رۆژه نهو پیاوه نین.

به لکو به شهرمه ندهیی و ترسه وه ده لین: خۆزگه من شتی چاکم بکردایه بۆ نهو ژیا نه م. به لی نهوانه ی کهوا له دنیا دا گوئ له قورئان و فهرموده راسته کانی پیغه مبه رمان ناگرن و گالته به رهوش و سیمای باومر داران دهکهن، لهو رۆژدا قهپ به دهستی خۆیاندا دهکهن و پهشیمان دمبنه وه لهو رهفتاره خراپه یان بهلام پهشیمان بونه وه هیچ سوودیکیان پی نادات، جا با بهر له هاتنی نهو رۆژه بیرکه نه وه و پهشیمان ببنه وه، چونکه خوا زۆر میهره بانه و پهشیمان بونه و دیان ئی و مرده گریته گینا کۆت و زنجیر و سزای سهختیان له بهرده مده یه وهک دهفه رموی:

جا نهو رۆژه هیچ کهس ناتوانیت سزایه ک بدات به وینه ی نهو سزا سهخته ی الله.

وه هیچ کهسیکیش کۆت و زنجیر ناکات که سهخته ر بیت لهو کۆت و زنجیره ی خوا. واته: هه مو جۆره سزا کانی دنیا ی تاوانباران بۆ چه وه ساوه و سته م لیگراوان بخه یته سهریه ک ناگاته سهخته ی سزای نهو رۆژه ی خوا بۆ تاوانباران، وه هه مو کۆت و زنجیری تاوانبارانی دنیا بۆ ژێرده سته و سته م لیگراوان ناگاته ئیش و نازاری کۆت و زنجیری نهو رۆژه ی الله (الله بمانپاریزیت) ناشکرایه نه م

يَقُولُ بَلَيْتَنِي فَلَمَّتْ لِحْيَاتِي ﴿١١﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿١٢﴾ وَلَا يُؤْنَفُ وَلَا يَنْفَكُ أَحَدٌ ﴿١٣﴾ يَكْتُمُنَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١٤﴾ أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿١٥﴾ فَأَدْخِلْنِي عَذَابِي ﴿١٦﴾ وَأَدْخِلْنِي جَنَّتِي ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدِهِ وَمَا وُلِدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَلَدًا ﴿٦﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفْطَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكَرِهَةَ ﴿١٣﴾ أَوْ اطَّاعَهُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتَّبِعُنَا وَمَنْ يَمُرَّ بِهِ ﴿١٥﴾ أَوْ يَسْكِتَ إِذَا مِثْرَبَةٌ ﴿١٦﴾ تُمْرَأْنُ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرَّحْمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَلَتْنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّدَةٍ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

١٥

خۆ ئیوه مالی میراتیش دهخۆن به خواردنیکی نادرست و ناروهواو بهشی خاوهن مافهکان نادهن و گویتان له ههراو ههلال نیه و ههر مالتان دهست بکهویت ئیتر بهلاتانهوه گرنگ نیه لهکوئیه بیت نهو نهه مال خۆشهویستن وهک لهباره ی چوارههه مین خوی خراپدا دهفه رموی:

جا ئیوه مالتان زۆر زۆر خۆشدهویت بهشیویه که له ههر کوئیهو بیت وهریده گرن و که مالیشتان ببیت عه مباری دهکهن و دهستگیروی نیازه مندو که مدهستان ناکهن. ئینجا خوی خاوهن دلهکان به پهله گهشتیک به دلهکان دهکا و رایانده وهشینیت و وریایان دهکاته وهو دهفه رموی:

بهراستی دنیا ناوا نیه که نهوان بیرى ئی دهکهنه وه به لکو نهو کاته ی که زهوی کوئینرا و پانکرایه وهو چیاکان و دهریاکان نه مان و مروژ هه موی زیندو کرایه وهو له مهیدانی کۆکردنه وهدا ئاماده کران.

چابه روهردگارت هات و فریشته کانیش چین چین وهستان. (چۆنیه تی هاتنی پهروهردگار له وهسفه

سزاو کۆتو زنجیرە بۆ تاوانبارانەو خاوەن باوەڕانی راستەقینە لەو رۆژەدا سەربەزو دڵخۆشن و چاوەڕوانی حیڭای خۆشتر و پلەى بەرزتر دەکەن و خوا دەفەرموێ:

﴿۲۷﴾ ئەى گيانە ئارامگرو دامەزراوەکە. ﴿۲۸﴾ بگەرێردووە بۆ لای پەرورەدگار ی خۆت بە پەزنامەندى بەو چاکانەى کە لە گەشتا دەکریت کەرازی دەکریت و بەهۆی ئەو چاکانەش کە کردووە خوات لە خۆت پازی کردووە،

﴿۲۹﴾ دى بچۆرە ناو بەندە چاک و بەرێزەکانى منەو

﴿۳۰﴾ وە بچۆرە ناو بەهەشتى منەو. هەندیک لە تەفسیرنوسان دەلێن: ئەم نایەتە دەربارەى عوسمانى کورێ عەفان خەلیفەى سێیەمى موسلمانان دابەزیووە و هەندیکیش دەلێن: دەربارەى (حمزە) ی کورێ عەبدولوتەلیب ی گەورەى هەموو شەهیدانەو هاتو، دەشگونجیت دەربارەى هەردووکیان دووجار دابەزییەت. والله أعلم. جا تەماشای ئەو لوتف و رێزە گەورە بکەن کە خوا دایناوە بۆ بەندە چاکەکانى. (خوا لەو چاکانەمان حیساب بکات) امین.

سورەتی بەلەد کە نەو دەهەمین سورەتى قورئانە لە مەکەدا هاتووە خوارووەو بیست نایەتە، و تراوە بەگوێرەى دابەزین سى و پینجەمین سورەتەو پاش سورەتى (ق) و پێش (تاریق) دابەزیو.

بەناوی اللّٰه ی زۆر بەسوێزو بێنیهایەت میهرەبان

﴿۱﴾ وانیە، سوێند بەم شارە کە مەکەیه .

﴿۲﴾ جا تۆ ئیستا لەو شارەداى و هەموو خراپەیهك لەو شارەدا قەدەغەیه، کەجى ئەوان ئیش و نازارى زۆر دروست دەکەن بۆ تۆ و بە نازاردانى پەپرەوانت دلت بریندار دەکەن، پێغەمبەرمان لە رۆژى فەتخى مەکەدا فەرموێ: {فَإِنَّ هَذَا بَلَدٌ حَرَّمَ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَإِنَّ لَمْ يَحِلَّ الْقِتَالُ فِيهِ لَأَخَذَ قَبْلِي وَلَمْ يَحِلَّ لِي إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ / مغلّ علی/ جا بێگومان ئەمە شارێکە لەو رۆژەو کە خوا ئاسمانان و زەوى دروستکردو

هەمووچۆرە ستم و کوشتاریکی تیدا قەدەغەکردووە هەر وایش قەدەغەیه بەقەدەغەکردنیکی خواى هەتا رۆژى قیامت، بێگومان شەر لەویدا حەلال نەبوە بۆهیچ کەسیک پێش من و بۆ منیش تەنها سەعاتیک لەرۆژ حەلال بوە {بۆیه هەندئ لە راشەکاران پێیان وایە مەبەست لە نایەتەکە ئەو دێه کە شارى مەکە بۆ تۆ: ئەى پێغەمبەر ﷺ حەلال کراوە کە کیت دەوێ لە دوژمنانت دەتوانى لەم شارەدا بیکوژیت جا پێغەمبەر ﷺ لە رۆژى فەتخى مەکەدا فرمانى کوشتنى کەسانىکى دا کە لەوانە ئیبنو خەتەل.

﴿۳﴾ جا سوێند بە باوک و بە منالەکانى کە ئادەم و نەو دەکانیەتى، واتە پاش ئەو دى کە خوا سوێندى بەو حیڭا بیرۆزە خوارد سوێندى بەو کەسەش خوارد کە پێشەکی لەو حیڭادا بوە کە ئادەم و منالەکانیەتى، هەندیک و تویانە مەبەست پێغەمبەر و ئومەتەکەیهتى وەک لە فەرمودەدا هاتو کە پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموێ: { إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْوَالِدِ أَعْلَمُكُمْ / ابوداود، حەسە الألبانی / من بۆ ئیو هەر وەکو باوکێک وام کە شارەزایى نایبنتان دەکەم } هەندیکیش دەلێن: مەبەستى ئیبراهیم و نەو دەکانیەتى کە پێغەمبەرمان ﷺ یەکیکە لە نەو دەکانى، جا ئەگەر هەر وایە گشتى مانای بکەین هەمویان دەگريته و واتە: سوێند بە مەرۆف هەر لە ئادەمەو هەتا کۆتایی نەو دى ئادەم، ئینجا اللّٰه پاش ئەو سى سوێندە دەفەرموێ:

﴿۴﴾ بەراستى مەرۆفمان دروستکردو بەشیویمەکی رێک و پێک و هەمیشە لە رەنج و زەحمەت و تەلاشدایە هەر لەو کاتەو کە بەئەندازەى گەردیلەیه کە لە سکی دایکیدار خەریکی تەلاش و زەحمەتە بە رێنمایى و فرمانى خوا هەتا ئەو کاتەى دێتە دنیاو گەورە دەبیّت و دەمریت و زیندو دەگریتەو.

﴿۵﴾ ئایا و دەزانیت کەس توانای نیه بەسەریداو خۆى هەرچی بکات و بیهوێت نابێ لێرسینەو دى هەبیّت؟ نەخیر وانیەو پرسىارى ئى دەکریت لە هەموو بابەتیکەو بە تايبەت لەبارەى ئەو سەرەوت و سامانەى کە لە دەستیدا بو.

١٤ كه ده لئيت مائليكي زورم خه رجكردوه، واته شانازی دهكات بهو ههمو مالهى كه له دنيا دا خه رجى كردوه و له ناو خه لى دا باسى دهكات و بهوماله له خوئى بايى دهبيت كه لهم نايه ته دا پهرومردگار خه رج كردنى مال له رى دنيا به "له ناو بردن" ناوى دهبات، چونكه به راستى ههمائليك له رى پهرومردگارا خه رج نه كريت نه وه به راستى له ناو بردنه، جا مروقى ناوا چون بيروبو چونيكى ههميه و چون گومان دهكات.

١٥ نايانهم جوړه مروقه واده زانيت كهس ناييبيت كه چى كردوه له چيدا نهومالهى خه رج كردوه؟ ئينجا خوا باسى چهندينعمه تى گرنگى خوئى دهكات و دهقه رموى:

١٦ نايان ئيمه دوو جاومان بهو نه داوه كه شتيان بى بينيت؟ جا دهگونجيت نهو كه سهى كه چاوى دابيت به تو خوئى چاوى نه بيت كه تو بينيت؟ وتراوه (فَاقِدُ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ) كهس هيجى نه بيت چى ددهات به خه لك. (ناشكرايه نهو كه سهى كه چاوى به تو داوه ده بى خوئى چاوى هه بيت. ئينجا باسى نيعمه تى دووه هم و سيهم دهكات و دهقه رموى:

١٧ وه نايان ئيمه زمانمان بهو نه داوه كه بتوانيت نه وهى له ناو دلدايه به جوانى روئى بكا ته وه بو خه لك و شتى بى تام بكا و تيكى بى نه مديوو نه وديو بكا؟ جا نايان ئيمه دوو ليومان بهو نه داوه كه يارمه تى بدات بو جوان قسه كردن و شاردنه وهى ددانه كانى و جوان جواندى بارو؟ سه ره راى نه م نيعمه ته بهنرخانه يش دهستى مروقى گرتوه و راست و خرابى پيشان ددهات وهكو دهقه رموى:

١٨ نهوسا ئيمه رينمايمان كردوه بو دوو ريگاي راست و ناراست، چاك و خراب، دهشگونجيت به ماناي رينمايمان كردوه بو مزينى ههر دوو مهكى دايكى به لام له ماناي پيشوودا نه ودهش دهگريته وه، ئينجا دهقه رموى:

١٩ نايان نهو پله سهخته نابرن. چى توئى تيگه ياندوه كه نه وپله سهخت چيه؟ ئينجا ماناي نهو پله سهخته مان بو روون دهكا ته وه و دهقه رموى:

٢٠ نازا كردنى گهر دنه ج بهنده بيت و نازا دى بكا و ج نازا ديك گرفتار بيت و رزگارى بكا و ج گهر دن نازا كردنى خه لك بيت له مافيك كه به سهريانه وهيه ههركاميان بيت نازا كردنى گهر دنه و شتيكى زور بهنرخ و گرنگه بهو جوړه نازا كردانه مروقه نهو پله سهخته دهبيت.

٢١ يان خوړاكدانه له روژى بريستى و گراني تهنگانه دا.

٢٢ به خرمى ههتيوى، چونكه چاكه كردن له گهل خزمدا دوو سودى ههميه، يه كه م چاكه يه و دووه هم به جيهينانى په يومندى خزمايه تيه وهكو پيغه مبه رمان دهقه رموى { الصَّدَقَةُ عَلَى الْمَسْكِينِ صَدَقَةٌ وَهِيَ عَلَى ذِي الرَّحْمِ اثْنَانِ صَلَةٌ وَصَدَقَةٌ/الْإِنْسَانِي، محبة الاباني/ واته: چاكه له گهل نه داراندا يه ك چاكه يه، به لام له گهل خزمدا دووانه، يه ك: چاكه يه و دوو: په يومندى خزمايه تيه }، ئينجا دهقه رموى:

٢٣ يان خوړاك دان به نه دارىكى بى كهس و كارو قهرزارو مندالدار.

٢٤ پاش نهو ئيشه گرنگانه نه ممش بزانه كه لهو گرنگتر نه وهيه كه دهبيت نهو چاكه كار لهو كه سانه بيت كه باومرپان هيناوه، چونكه به بى باومرپون هيج شتيكى چاك سودى نابيت بوئى و له لاي خوا هيج نرخيكى نيه و ناموزگارى يه كتر دهكهن بو خوگرى له سر بهندايه تى و خوگرى له تاوان و خوگرى له كاتى تهنگ و چهلمه و زيان ئى كه ووتندا، وه ناموزگارى يه كتر دهكهن له سر بهزه يى هاتنه وه به خه لكدا، له فهرموده دا هاتوه كه: { مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ/سَم وَغیره/ ههركه سيك كه بهزه يى به خه لكدا نه يه ته وه خواى دهسه لاتدار و گه وه بهزه يى بهودا نايه ته وه }.

٢٥ نهوانه ي كه نهو وهسفه بهنرخانه يان تيدابيت، نهوانه كه سانيكن كه نامه ي كردو ديان به دهستى راست بى دهر ديت و سه ره رازو بهخته وهر دهن. جا ههروكه باوى قورئان مادام باسى چاكه كاران و پاداشته كانيانى كرد و باسى خراپه كاران و سزاكانيان به شيومه يكى كورت و

جهرگې دهکاتو دمه رموی: ﴿۱۹﴾ جا نه وانهی که بی باومړن به نیشانه کانی نیمه نه وانه هاوړی دهمته چه پ واته نامه ی کردارمکانیان به دهمتی چه پ بی دهریتو شهرمه نده وړو رهن له وړژدها.

﴿۲۰﴾ که ناگریک دایپوشیون ههرگیز لی پزگار نابن و هیچ درگاهیه کی نیه تا هیوای دهرجونیان بیت، وشه (مؤصده) به مانای داگیرکردن و به مانای داخرا و هاتوو. (الله په نامان بدات له و ناگره، نامین یارب العالمین).

سورتي شمس

۱۵

۹۱

سورتي شمس که نه وده و په که مین سورتي هورثانه، له مه که دا هاتوته خاوروه، پانزه نایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین بیست و شمس هه مین سورته و پاش سورتي (القدر) و پیش (البروج) دابه زیوه، له پیشه وه باسمان کرد که پیغه مبه ر ۱۱ به معازی همرمو: نه ی بؤ نویژت نه کرد به خویندن سورتي (الاعلی) و (الشمس) و (اللیل) ۲.

به ناوی الله ی زوره سوژو بینیه ایت میهره بان

﴿۱﴾ سویند به خور به روناکی و وژمه کهیشی.

﴿۲﴾ جاسویند به مانگ کاتیک که دیت به دوی وژدها (خور).

﴿۳﴾ سویندیش به وژ کاتیک خور به ته وای ناشرکا دهمیت و دهمیت به هو ی گه ران و هه و لدانی مروژ بؤ به دهمته یانی بژیوی و فیرون و یاد دان.

﴿۴﴾ سا سویند به شه و کاتیک که وژ دده پوشت و تاریکایی دینیت و دهمیت به هو ی نارامگرتن و حه سانه و هی مروژ. ﴿۵﴾ سویندیش به ناسمان و سویند به و زاته ی که نه و دهمته کردوه.

﴿۶﴾ جا سویند به زه و ی به و زاته ی که نه و ی راخسته و.

﴿۷﴾ نه و سا سویند به نه و سو نه و په رومردگاری که نه و سو ریک و پیک کردوه دایناوه له سهر بیرو باومړو خواناسی. وک پیغه مبه رمان ۱۱ دمه رموی: ﴿يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلَّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ﴿۱﴾ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ﴿۲﴾ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ﴿۳﴾ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿۴﴾ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ﴿۵﴾ وَالْأَرْضَ وَمَا طَرَاهَا ﴿۶﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿۱۰﴾ كَذَبَتْ ثُمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿۱۱﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿۱۲﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿۱۳﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقُّوْهَا فَعَمَّيْهَا ﴿۱۴﴾ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذِيبُهُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ النَّارُ لَظْفَى ﴿۱۵﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿۱۶﴾

۹۲

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۲۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى ﴿۱﴾ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ﴿۲﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿۳﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿۴﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿۵﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿۶﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۷﴾ وَأَمَّا مَنْ كَفَلَ وَاسْتَفْتَى ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿۹﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۱۰﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿۱۱﴾ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ﴿۱۲﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ﴿۱۳﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۴﴾

فَاجْتَنِبْنَاهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ / رواد مسلم / خوی دهمته لاتدارو به شکو

دمه رموی: من به نده کانی خوم و دهمته کردوه که لاهدن له هه مو چه و تیه ک و ریگی خوا به رستی بگرن، جا شه ی تانه کان هاتن و لایاندان له ناینه که یان).

﴿۸﴾ نینجا تی گه یاند که چ شتیک نه و دله خراب دهکاتو چ شتیک پاکي دهکاته وده و یارمه تیشی ددهات بؤ ههرکامیان که خوی هه لیدم بژیت، یان له نه فسانی خراپه کار خراپه و له نه فسانی چاک پاکي و ته وای دانا، عیمرانی کوړی حوصه ی دهمیت، دوو پیاو له خلی مؤزمینه هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر ۱۱ جا پرسپاریان کرد: نه ی پیغه مبه ر نایا نه و هی که خه لک نه مړو دهمته و هه و لی بؤ دهمته نایا له هه زاو هه دهمته و یان نه و هیان پیدمگات که به هوی نه و هی که پیغه مبه ر که یان بؤ هیان و به لکه یان له سهر ته و او بده؟ جا پیغه مبه ر ۱۱ همرمو: ﴿لَا بَلْ شِئٌ قَضَىٰ عَلَيْهِمْ وَمَضَىٰ فِيهِمْ وَتَصْدِيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا / رواد مسلم / نه به لگو نه وده شتیکه که براو ته وده و برپاری له سهر نه و ان داروه نه وده شتیکه که نه راستیه دهمته یانیت، نه و نایه ته یه که:

﴿سَوْنِدْ بَه نَهْفَسُو نُهُو پەروردرگاری که نهفسی رېك وېيک کرده، جا له نهفسانی خراپه کار، خراپه و له نهفسانی چاک، پاکي و تهقوای دانا﴾ واته: پەروردرگار ههمو نهفسه کانی دروستکردوه و له عیلم و زانیاری نهودا چاکي و خراپي ههرکامیان دیاری کراوه، جا نهمه نهوه ناگهیه نیت که نهفسه کان خامنی هیچ ئیرادهیهک نین، بویه دمفه رموی:

﴿٩﴾ به حقیقت رزگار بو نهو کهسهی که نهو دلای خوی پاک کرده و به خواناسینی راسته قینه و پاریزکاری.

﴿١٠﴾ وه به حقیقت رهنجه رږ بو نهو کهسهی که جلوهی بۆ نهفسی خوی شل کردو چی ویست وا جوولایه وه. ده بیت نهوش بزانی که چاکه و خراپه بهی نارمزو و بهی هیزی خوا ناکریت، به لام خوا مروقی کرده به سهرپشک له هه لباردنیدا، نهو سهرپشکیهش ئیراده و بریاری خوایه و به لگه گی گهرهیی و ریزی نهوهی نادهمه، چونکه زوری ئی ناکات بۆ لایه کیان، به لام پیی راگه یاندوه که له سهر چاکه کانت پاداشت ههیه و له سهر خراپه کانت سزات بۆ ههیه. له نزایه کی پیغه مبه رمان ﴿اللَّهُمَّ آتْ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا﴾ / مسلم، احمد / نهی پەروردرگارم پاریزکاری ببه خشی به نهفسم و پاکي بکهره وه تۆ چاکترینی ههمو پاکو کهرانی تۆ سهرپهرشتی نهوی و به ده ست تویه کاروباری نهو / ئینجا خوی گهره داستانی گه لی سه مودمان به کورتی بۆ یاس ده کات و دمفه رموی:

﴿١١﴾ بی باومرپون گه لی سه مود به پیغه مبه رکه کیان به هوی خراپي و سهرکه شیانه وه.

﴿١٢﴾ به تایبته لهو کاته دا که خراپترین که سیان دهرپه ری که پیاویک بو و خوی ناماده کرد بۆ کوشتنی نهو و شتره کی موعجیزهیه که بو له موعجیزه کانی صالح پیغه مبه ر (علیه سلام) که پیغه مبه رمان له بارهیه وه دمفه رموی: ﴿أَنْتَ لَهَا رَحْلٌ غَزِيرٌ عَارِمٌ مَنَعَ فِي زَهْطِهِ مِثْلَ أَبِي زَمْعَةَ﴾ / البخاری / پیاویک هه ستا بۆ نهو ئیشه که پیاویکی کهم وینه و به شه هاهمه ت و لیها تو بوله ناوگه له که ی خویدا، وهک نه بو زمعه / .

﴿١٣﴾ بهو مهرجه ییش که پیغه مبه رکه کیان پیی وتن نهو و شتره له لایه نی خواوه له سهر داخوازی خوتان وهک به لگه یه کی گرنه له سهر راستی من هاتوه و نه که ن به نیازی خراپه وه نزیکی بینه وه واز له به شه ناوکه ی بهینن.

﴿١٤﴾ که چی نهوان باومرپان بهو نه کردو به درویان خسته وه و چوون و شتره که کیان سهربری ئیتر بهو هویه و خوا رقی هه ستا لییان و سزای بۆ ناردن چا چونکه هه مویان به شدار بون له دزایه تی صالح داو هه مویان بهو ئیشه رازی بون، نهوسا خوا هه مویانی لهو سزادا به شدار کردو هه مویانی به نرکه و ناله یهک له ناوبرد.

﴿١٥﴾ خۆ خوا ناترسیت له ئاینده ی نهو سزایه که نارده سهر نهو گه له تاوانباره واته خوا له تۆله ی کهس ناترسیت، چونکه کهس ناتوانیت زیان بهو بگه یه نیت.

لیردها پیویسته له سهر ئیمه ی موسلمان به خواماندا بیینه وه چونکه هه مومان ناگامان له سته م و تاوانه کانی نه م سهرده مه یه که به شه و به رۆژ له دزی خواو پیغه مبه رو ئیسلام موسلمانان ده کریت و که سیش نارازی نیه لیی و رای خوی دهرنابریت، ناشکرایه بکوژی و شتره که یهک کهس بو به لام خوا تۆله ی له هه مویان و مرگرت چونکه نهوانیش به وه رازی بون له راستیدا بی دهنگی به لگه ی رازی بونه به و تاوانانه دهی ده بی چاومروانی سزای سهختی خوا بکهین. پیغه مبه رمان ﴿إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ وَلَا يُعْزَوُهُ أَوْشَكَ اللَّهُ أَنْ يُعْزِيَهُمْ﴾ / عقیابه / احمد، صححه الالبانی / به راستی خه لک نه گهر خراپه کیان بیناو نه یانگوری زور نزیکه الله هه مویان به تیکرای توشی سزای خوی بکات / .

سورتهی لهیل یان ﴿وَالْبَل﴾ که نهودو دووهه مین سورتهی هورئانه، له مه که دا هاتوته خواروه و بیست و یهک ئایه ته، و تراوه به گویره ی دابه زین نۆهه مین سورته و پاش سورتهی (الاعلی) و پیش (الفجر) دابه زیوه. نه م سورته لهو سورته نهیه که پیغه مبه رمان ﴿﴾ به معازی فهرمو: بۆ

ئەو سورەتەنە ناخوینی کاتیک پێش نوێزی دەکەیت بۆ خەلک.

بەناوی ئەللی زۆربەسۆزو بێنیهایەت میهرەبان

① سویند بە شەو کاتیک کە دروستکراوەکانی ئەللی بە تاریکاییەکی دادەپۆشیت.

② جا سویند بە رۆژ کاتیک کە ناشکرا دەبێت و زەوی رۆشن دەکاتەو بەروناکییەکی.

③ سویند بەو کەسەیش کە نێرو میی دروستکردو، جا هەروەکو سویند پێخوێراوەکان دژی یەکن (شەو - رۆژ، نێر- مێ) هەروا تەلاشو ئیشی بەندەکانی خوا لەیەک جیان، وەکو دەفەر موی: سویند بەوانە،

④ بێگومان کە تەلاشو کۆششی ئێوە لەیەک جیان، هەتەنە بە شەوو رۆژ بە خواناسی و چاکەکاریەو خەریکەو وایشتان تێدایە کە شەوو رۆژ بە تاوان و کوفرو خرابەکاریەو سەرگەرمە جا ئاشکرایە ئەوانە هەروەکو تەلاشەکانیان وەکو یەک نیە نابێت پاداشتەکانیشیان وەکو یەک بێت وەک دەفەر موی:

⑤ جا ئەو کەسە ی کە بەخشی ئەوێ کە داوا لێکراوەو لە خوا ترساو خۆی پاراست لەو شتانە ی کە خوا پێی ناخۆشە. ⑥ جا باوەرپیشی بە بەهەشت و ئەو پاداشتە گەورە یە هێناو، وە بۆ گەشتن بەو شوێنە بەنرخە لە

هیچ ئیشیکی چاک کۆتایی نەکردبو، ⑦ دە ی ئیتر ئیعمەیش ئەو نامادە دەکەین بۆ ئیشی ئاسان کە چاکەو بەندایەتی خوا یە، چونکە ئەگەر بیروباوەری پاک کرایەو لە خرابەو شیرک و چاک خوی خوی ناسی و گەرایەو سەر ئەو باوەرپیشی کە لەسەری بوو کە خواپەرست یە، ئەوسا ئەنجامدانی ئیشی چاک لەلای ئەو کەسە ئاسان دەبێت، وەکو کەسیک وایە بەناو رووباریکدا بەرەو رویشتنی رووبارەکە بروت. عەلی کوری ئەبوتالیب دەلێت:

پێغەمبەرمان ﷺ فەر موی: { مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَنْكُلُ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلُ قَالَ اْعْمَلُوا فَكُلُّ مِيسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ أَمَّا

مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَيُسَرُّ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَيُسَرُّ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ ثُمَّ قَرَأَ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى الْآيَةِ، مَعْنَى: هِيچکام لە ئێوە

نیە مەگەر جیگای لە ناگەر و جیگای لە بەهەشت بۆدیاری کرابی، جا وتیان: ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ دە ی ئایا پشت نەبەستین بەوێ کە بۆمان دیاری کراوە واز بەهێنین لە کردار؟ پێغەمبەر ﷺ فەر موی: هەول بەدن و کردووە بکەن جا هەر کەس بۆ کوێ نوسراوە ریی بۆ ئاسان دەکریت، جا ئەوێ کە لە بەختەو وەرانی کردار و ئیشی بەختەو وەرانی بۆ ئاسان دەکریت، بەلام هەرکەس لە بەدبەختان بێت کردار و ئیشی چارەڕەشانی بۆ ئاسان دەکریت پاشان ئەم ئایەتە ی خۆیندەو: ﴿ جا ئەو کەسە ی کە بەخشی و لە خوا ترساو باوەر ی بە بەهەشت بو، ئەوسا ئیعمەیش ئەو نامادە دەکەین بۆ ئیشی ئاسان ﴾.

واتە ئەوانە کە باوەر دەهێنن و ئیشی چاک دەکەن پەرورەدگار ئەنجامدانی ئیشی چاکیان بۆ دەرەخسینیت، بەلام ئەوانە ی کە دزایەتی ئایین بکەن چونکە دزایەتی بناغە ی خۆیانە سەختە و وەکو کابرای ناو رووبارەو بەرەو پێچەوانە ی هاتنی رووبارەکە بروت وەک دەفەر موی:

⑧ خۆ ئەو کەسە ی کە رۆدی کردبێت لەو شتە ی کە خوا پێی بەخشیووە نەبەخشی و خۆی بێ نیاز بزانیت و مەنتە ی بەخوا نەبوو ی.

⑨ وە باوەر ی بە بەهەشت نەکردبێت

⑩ دە ی ئیتر ئیعمە ئەو نامادە ی هەلگرتنی باری سەخت دەکەین وای لێ دیت هیچ خرابەو تاوانیکی لەلا گرنگ نابێت و بێ پسانەو لە تاوانکردنایەو تاوان، تاوان پادەکیشت و نەفس و شەیتان ئەو تاوانانە ی زۆر بۆ جوان دەکەن، تا سەرئەنجام بەو شیو نالەبارەو لە دنیا دەرەکریت و راپێچی گۆرو لێکۆلینەوێ دەکەین، جا ئەو کاتە دەزانێ چەندە نەزان و نەفام و گەوج بوو چونکە نە مال و نە سامانە زەحمەت بۆکیشراوەکی نەگەشتە فەریای، وەک دەفەر موی:

لَا يَصْلَحُ إِلَّا إِلَىٰ أَلْسِنَةٍ ۖ أَلَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ وَسَيُجَنَّبُهَا
الَّذِي يَتُوبُ إِلَىٰ مَالِهِ يَتُوبُ ۚ وَمَا لِحَدِيثِهِ مِنْ
تَعْمَةٍ يُجْزَىٰ ۖ إِلَّا أَصْغَاءٌ مِنْ رِبَاكَ ۖ وَالسَّوْفَ يَرْضَىٰ ۚ

سُورَةُ التَّوْبَةِ ۙ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصُّحُفِ ۚ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۚ مَا وَدَّكَ رَبُّكَ وَمَاقَلِ ۚ
وَلَا آخِرَةَ خَيْرَ لَكَ مِنَ الْآوَلَىٰ ۚ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَرَضِي ۚ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۚ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَىٰ ۚ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۚ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْجُرْ
ۙ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۙ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۙ

سُورَةُ التَّوْبَةِ ۙ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِي نَنْشُرُ لَكَ صَدْرَكَ ۚ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ ۚ
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۚ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۚ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۙ

۱۱ خۆ ماله که ی نهو سوودیکی بهو نه دا نه نهو کاته ی که له ناو چوه و نه نهو کاته ی که که وتوته نهو دۆزه خه وه، ئینجا دهفرموی:

۱۲ بهربینگومان ئیمه پئویستمان کردوه له سه ره خۆمان که ریگای راست و ناپاست له یه ک جیابکه ی نه وه بۆ بهنده گانمان، نه وه ته خوای میهره بان نهو هه مو پیغه مبه رانه و نهو هه مو په راوانه ی ناردوه بۆ نه وه ی مه ردوم چاک و خراپ بزانه و هیه کهس به هانه ی نه بیت له رۆژی قیامه تداو هه ره به وه رگرتنه وه ی نامه ی کرداره گانی، خۆی دان بنیت به تاوانی خۆیداو به ره و جیگای دیاریکراوی مل بنیت و پروات، چونکه له راستیدا هاتنی مروف بۆ نهو جیهانه ته نه ا بۆ تافیکردنه وه یه و بهس.

۱۳ وه بهربینگومان هه ره مولکی ئیمه یه دوا رۆژو نه مرپوش واته : دنیا و قیامهت هه ره مولکی الله یه و کهس بۆی نه له مولکی نهو زاته دا به بی فرمانی نهو هه لسه و کهوت بکات، جا نه گه ره له دنیا دا مروف کراوه به سه ره پشک و خۆیه تی

ریگای راست یان جهوت هه لده بزی ریت، چونکه تاه ی دهکاته وه، به لام ده بی بزانی ت :

یه کهم: هه رکام هه لبزی ریت به بی مه یلی الله نابیت. دو وه: هه رکامیانی هه لبزا رد نه گه ره الله یارمه تی نه دات ناتوانیت هیه بکات، وه له دوا رۆژا نهو سه ره پشک یه ش نامینیت و ته نه ا الله خۆیه تی بریار ده دات وه که له سورمه ی غافرا دهفرموی: «نه وه رۆژی که که نه وان ده رده که ون و هیه کهس له وان له خوا خۆی ناشاریتنه وه، نه مرپو خا وه نه یه تی بۆکی ته؟ هه ربو الله ی ته نه ا ی به توانایه» هه ره بۆیه الله ی دا نا و میهره بان له و رۆژه ده مانتر سینیت و دهفرموی:

۱۴ ده ی من ده تانتر سینم به ناگریکی بلی سه دار. پیغه مبه رمان دهفرموی: {إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ يُوْضِعُ فِيْ اَخْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِيْ مِنْهُمَا دَمْعًا/ البخاری/ به راستی نا سانترینی سزای خه لکی له رۆژی قیامه تدا بیا ویکه که دوو پشکوی ناگر له نا و پاژنه ی پییدا یه که به و ناگره می شک ی ده کو لیت} ئینجا الله دهفرموی:

۱۵ ناچیت نه نا و نه و ناگره وه مه گه ره نهو که سه ی که زۆر به ده بخت بیت

۱۶ نهو به ده بخت یه ش نهو که سه یه که بی با وه ربوه به خوا و به دوا رۆژو به پیغه مبه ران و بشتی کردوته ئایین، پیغه مبه رمان دهفرموی: {كُلُّ أَمْتِي يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أُتِيَ، قَالُوا: وَمَنْ يُتَى بِرَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أُتِيَ الْبُخَارَى/ هه مو ئومه تم ده جیت به هه شته وه، مه گه ره که سی که خۆی به هه شتی نه ویت، وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا ۚ کئ هه یه به هه شتی نه ویت؟ هه رموی: هه ره که سی که به گو یی من بکات ده جیت به هه شته وه و هه ره که سی کیش سه ره پیچی فرمانی من بکات نه وه خۆی به هه شتی نه ویتسه و. به ئی نه وانه ی که تا وانبارن خۆیان بریاری نه چونه به هه شته وه ده گرن و خوایش یارمه تیان ده دات بۆ تا وانکردن، وه نه وانه ش که به هه شتیان ده ویت نه وانی ش خۆیان کوششی بۆ ده که ن و خوایش یارمه تیان ده دات.

۱۷ جا بهم زووانه خوا ټو پاريزكارو له خواترسانه لهو ټاگره سهخته دپاريزيت و دووريان دهخته وه به شيوهميه كه نالو و نركه ټو ټاگرهش نابيسن و هك له سورمټي نه نيبيا/ دا دهغه رموي: ﴿بِهَيَّگومان ټو كه سانه ټو كه برپاري چونه ناوبه هه شتيان بؤ درجووه ټا ټوانه لهو ټاگره وه دور دمخړينه وه كه هازو هه ټپه يشي نابيسن و ټوان لهو روژده بؤ هميشه وان له وحيگايه ټو كه پتيان خوښه﴾. ټينجا الله پټناسه يه كي ټو پاريزكاره مان بؤ دمكاتو دهغه رموي

۱۸ ټو پاريزكاره ټو كه سه يه كه مائي خو ټو دمه خشيت بؤ ټو وه ټو ماله كه ټو پاك بكتا وه، جا بهو شيوهميه له ټوان پاك دمبټه وه، وه دمبټ به پاريزكار و هك دهغه رموي: ﴿بِهَيَّگومان چا كه كان خراپه كان لاده بات، ټو ماموژگاريه بؤ ټو ټوانه ټو كه ناموژگاري و دريگرن هود. ټينجا دهغه رموي:

۱۹ وه هيچ كه سيك مافيكي لاي ټو نيه و هيچ حهقي كه سيكي به سه ره وه نيه، ټا ټو به خشينه ټو پاداشتي كا برا بټتو چا كه كه ټو حهق به حهق بټت.

۲۰ چا كه و به خشينه كه ټو تنها به مبه ستي ره زامه ندي بهر و دردگاري بلند مه قاميه ټو بهس، به ټو ټو ونده دلپاك و نيش چا كه خوايش دهغه رموي:

۲۱ به راستي بهم زوانه ټو مروقه چا كه كارو دل و نيش پاك و چا كه ټو ونده نيعمه ټي الله ټي ټي ددرټ رازي دهبټ، زوريك له ته فسر نوسان دلټن: ټم ټايه ته درباري ټو به به كرى صديق دابهزيو، ټا شكريه مبه سته همو مروقيكه كه ټو رهوشته بهر زانه ټو هه بټ كه ټو به به كرى سه رها فله يانه، ټو به به وره يره دلټن بيستم له پټغه مبهري خواوه كه دهغه رموي: { **مَنْ انْفَقَ زَوْجَيْنِ مِنْ شَيْءٍ مِنَ الْأَشْيَاءِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ دُعِيَ مِنْ أَبْوَابِ مِنَ الْجَنَّةِ - يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ مِنَ السَّلَةِ الصَّبْحَةِ** } دهغه رموي: ههر كه سيك جوتيك له ههر شتيك به خشيت له ريگاي الله دا بانگ دكرټ له درگاگاني به هه شته وه و دوتريټ: ټي به نده ټو خوا فهرمو ټو مبه يه چا كه كه ټو جا ههر كه سيك له نوټر دا

زورباش بوو له درگاي نوټر وه بانگ دكرټ، ودههر كه سيك له حيهاددا زورچاك بويټ له درگاي حيهادوه بانگ دكرټ، ودههر كه سيكيش له چا كه كردندا زورباش بويټ له درگاي چا كه كردنه وه بانگ دكرټ، جاهر كه سيك له روژووگرتندا زور چاك بويټ له درگاي ره يانه وه بانگ دكرټ. ټو به به كرى وټي: خوټيويست نيه كه سيك لهو هه مو درگا يانه وه بانگ بكرټ ههر درگا يه كيان به سه و وټي: **(هَلْ يَدْعِي مِنْهَا كَلِمًا أَخَذَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ يَا أَبَا بَكْرٍ)** البخاري ټايا كه سيك هه يه له هه مو درگاگانيه وه بانگ بكرټ ټي پټغه مبهري خوا ټو؟ پټغه مبهري ټو دهغه رموي: به ټي، وه هيوادرم كه ټو له وانه بټت ټي ټو به به كرى.

سورەتی زوحا

۱۱

۹۳

سورەتی زوحا يان سورەتی ﴿**وَالشَّعَى**﴾ نه ودهو سيه مين سورەتی قورنانه وله مه كه دا هاتوده خواره وه، يانزه ټايه ته، و تراوه به گوټري دابه زين يانزه مين سورته كه پاش سورمټي (الفجر) و پيش (الشرح) دابهزيو، ده ټين پټغه مبهريمان ټو ناساغ بو چهند شه ويك هه ټنه ده ستاوه بؤ به ندا يه تيكرن، (ټو موجه ميله ټي خي زاني ټو به به هه ب) هاته لاي و وټي: ټي (محمد) وا دوزنم شه يانه كه ټو وازي لي هيناويت، ټينجا الله ټم سورته ټي نارده خواره وه.

به ناوي الله ټو زور به سوژو بي نيهايته ميهره بان

۱ سوټند به چټسته نگاو كه زهوي به ته واي رووناك ده بټته وه و کاتي ته لاشه و کاتي بير كردنه وه و عياده تي راستانه.

۲ سوټند به شه و کاتي كه هه مو شوټنيك دده پو شټت و کاتي حه سانه وه و رازو نيازي دل و دروون پاكانه له گهل بهر و دردگاري خو ياندا، سوټند به وانه

۳ بهر و دردگاري ټو وازي له ټو نه هيناوه و رهي ليت نيه.

۴ به لكو به دل نيابي به وه ټايند دت چا كتر ده بټ له پيشوت به راستي پټغه مبهري نازيزمان ټو چاك له دنيا تيگه يشت و هه ميشه له بيري روژي دواييدا بو، ټي بنو مه سعو دهلټن: پټغه مبهري خوا ټو له سه ره سيريك راکشاو حه سيره كه

جیڭای خۆی کردیوه لهو تهنیشتهی که بهسه ریدا
 راکشابوو، کاتیڤک له خهو ههستا، منیش نهو لایه
 پیغه مبهرم ﷺ تهکاندو وتم: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ
 خه بهرت بێ نه داین تا شتی کمان راختایه بهسه نهو
 ههسیره؟ پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموی: { مَا لِي وَلِلدُّنْيَا مَا
 أَنَا وَالِدُنِي إِنَّمَا مَقْلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا كَرَابٍ ظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ
 رَاحَ وَتَرَكَهَا / احمد، المسئلة الصحيحة / من ج ئیشیکم ههیه به دنیا؟
 من له کوئ و دنیا له کوئ؟ وینهی من و وینهی دنیا بیجگه
 له وهی که وهکو سواریک وایه که ماوهیه که له سیهی
 درهختیکدا بجه سیته وه له پاشان برهوه درهخته که بهجی
 بهیلت شتیکی تر نیه { ئینجا دهفه رموی:

عبدالولای کوپی عهباس دهلیت: ههرچی سه رکه وتنی
 موسلمانان بو پاش پیغه مبهرم ﷺ به پیغه مبهرم ﷺ نیشاندرا
 زۆر کهیف خوش بو، ئینجا خوا نهه نایه تهی نارد
 خواره وه ﷺ سا بهم زووانه په رومردگارت نه و منده شتت پی
 دمدات تا رازی ده بیت ﷺ جا ﷺ له ناو بهه شتدا یه که ملیون
 کۆشکی پیداه، له ناو هه مو کۆشکیکدا نه وهی پیوست بیت
 له هاوسهرو خزمه ته چی تییدا داناوه، به لئ پیغه مبهری
 نازیز ﷺ هه ره بهو ژیا نه دل خوشبو، بویه کاتیڤک که له
 کۆتایی ته مه نیدا خوا خۆی کرد به سه رپشک له نیوان
 مانه وهی له دنیا دا تا کۆتایی دنیا و له پاشدا بیخاته
 بهه شه وه یان گه رانه وهی بۆ لای ﷺ که نهو
 دووه میانی هه لبارد. ئینجا ﷺ چه ند نیعمه تیکی خۆی
 بۆ پیغه مبهرم ﷺ ده خاته روه و دهفه رموی:

نایا تۆ هه تیو نه بویت که په رومردگارت جیڭای
 کردیته وه؟ به لئ پیغه مبهرم ﷺ له سکی دایکیدا بو باوکی
 وهفاتی کردوه و ته مه نی شهش سالان بو که دایکی شی
 وهفاتی کردوه، ئینجا باپیری (عبدالولته نیب) بر دیه لای
 خۆی و له ته مه نی هه شت سالیدا باپیری شی وهفاتی کرد،
 ئینجا نه بو تالیبی مامی بر دیه لای خۆی و سه ره پرشتی
 ده کردو زۆر ریزی ئی دنه و بهو شیوهیه تا له ته مه نی چل
 سالیدا بو به پیغه مبهرو نه بو تالیبی مامی هه رچه ند هه ر
 له سه ر دینی باو باپیری بو زۆر لایه نگری پیغه مبهری
 ده کردو له هه مو ناخۆشیه کانی ژیا نی پیغه مبهردا

هاویه شی کردوه تا نه ویش وهفاتی کرد، ئینجا نه فام و بت
 په رستانی قوره شی ده ستیان کرد به ئیش و نازاردانی خۆی و
 یار دکانی به شیوهیه کی زۆر بێ رحمانه وه سنور به ده ر،
 ئینجا ﷺ جیڭای کردوه و خه لکی مه دینه ی کرد به
 یارمه تیده ری و کۆچی کرد ناویان، نه وانیش به هه مو
 شیوهیه که پارێزگاریان ئی ده کرد که نهه هه مو
 جیگا کردنه وهی ﷺ بو بۆ نهو مرۆفه به نه رخه ﷺ و درودی
 خواش له یاره کۆچه ری و یارمه تیده رکانی بیت و خوا له
 ئیمه و نه وانیش خوش ببیت و له بهه شه شی به ریندا به
 دیداری نهو پیغه مبهره نازیزه مان ﷺ شادیکات امین. ئینجا
 دهفه رموی:

جا په رومردگارت تۆی له نه ناسینی ریڭای راست و
 نایین وه قورنان رزگار کردو رینمایی کردیت و ریڭای راستی
 پیشاندا ییت و نهه قورنانه به ریزی پیدایت، وهکو له سورمه ی
 (الشوری) دا دهفه رموی: ﷺ هه ر ناوه ها ئیمه رۆچی خۆمان
 نارد لات که تۆ له پشدا نه بهم په راونت دزانی و نه بهم
 باومره ﷺ ئینجا دهفه رموی:

وه تۆ هه ژار بوویت خوا بێ نیازی کردیت. تا هه م
 په لی هه ژاری خۆگر و مرگ ریت و هه م په لی دهو له مه ندی
 سوپا سگوزار. دهو له مه ندی دوو جوړه: یه کهم، دهو له مه ندی
 بهه وی سه رومت و سامانی زۆروه، دووه م دهو له مه ندی
 بهه وی دلفرومانیه وه که له کۆتایی ته مه نی پیغه مبه رمان
 ﷺ سه رومت و سامانیکی زۆری رژاند به سه ر پیغه مبه ر
 ﷺ و باومردار اندا و پیغه مبه رمان ﷺ له حه جی مالئا واییدا
 سه د و شتری کردوه به قوربانی، به لام نه وهی گرنگ بیت
 دهو له مه ندی دله که دیسان خوی میهرمان دلی نهو زاته ی
 واهه راون کردبو که هه رچی بۆ دههات دابه شی ده کرد
 به سه ر یار دکانیدا، زۆر جار خۆی و نۆ خیزانی بێ شیو
 سه ریان ناوه ته وه و جاری وابوه دوو مانگ لهو نۆمالانه ی
 پیغه مبه ردا ﷺ ناگر نه کراوته وه، نهو ته نهو زاته به ریزه
 په نجه بۆ نهه خاله راده کیشیت و دهفه رموی: { لَيْسَ الْبَشَرُ
 عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَكِنْ الْغَنَى غِنَى النَّفْسِ / سق عه / دهو له مه ندی
 به زۆربونی سه رومت و سامان نیه به لگو دهو له مه ندی
 دهو له مه ندی دله }، هه روه ها پیغه مبه رمان ﷺ دهفه رموی:

{ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَزُوقْ كَفَافًا وَقْتَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ لِرِوَاءِ مُسْلِمٍ }

بهراستی رزگاری بوو نهو کهسهی که موسلمان بوو بهشی خوی رۆزی پیدراوه و قنیات بئ بهوهی که خوا پییداوه، ئینجا پاش نهوهی که نهو سی نیعمهته گورهی باسکرد بو پیغمهبرمان ﷺ و خستیه بهرچاوی، خوای داناو میهرهبان داوا له پیغمهبرمان دهکاتو دهفهرموئ:

جا کهوابو تۆیش لهبیری ههتیواندا ببهو قسهی توندو سهختیان پی مهلی. نهبوهورمیره دهلیت پیاویک له دلرهقی خوی شکاتی بردهلای پیغمهبرمان جا پیغمهبرمان پیی فهرمو: {إِنْ أَرَدْتَ ثَلَاثِينَ قَلْبًا فَطَاعِمِ الْمَسْكِينِ وَامْسَحْ رَأْسَ الْيَتِيمِ/احمد، حسه الالبانی} گهر دهنهویت دلهکعت نهرم بیت جا خوراک به ههزار بدو دست بهسهر ههتیودا بهینه. { وه داواکاران ج بو زانینو ج بو سامان که دینهلات روویان ئی گرژمهکهو به قسهی ناشیرینو توند وهلامیان مهدهردهوه.

وه تۆ باسی نیعمهتهکانی پهرومردگاری خۆت بکه، واته پیویسته لهسهرت که نیعمهتهکانی پهرومردگارت باس بکهیت بو خهک ج نیعمهتی پیغمهبرمانهتی بیتو ج نیعمهتی یارمهتی خوا بیت بو نهجامدانی ئیشی چاک تا خهک چاوی ئی بکاتو پهیرهوی بکات، وهج نیعمهتی پاراستن و هیرکردن و بارهینانی الله بیت بوی ههر له مندالیهوه تا نهو کاتهی کهلهدنیا داکوچی کردوه. یهک له نزاکانی پیغمهبرمان نهوه بو که دهیفرمو: {وَأَجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنُعْمَتِكَ مَثْنَيْنِ بِهَا قَابِلِيهَا وَأَتَمَّهَا عَلَيْنَا/ابوداود، صححه الالبانی} نهی پهرومردگارم و امان لیبکه که شوکری نیعمهتهکانی تۆ بکهین و بهچاکه باسیان بکهین و پیشوازی لهو نیعمهتانته بکهین و بهکهمی نهزانین جا نهی پهرومردگارم نیعمهتهکانت لهسهرمان تهواو بکه.

سورتهی شهرح ۹۴

سورتهی شهرح کهبه سورتهی ﴿الرَّحْمَ﴾ یان سورتهی (الإنشراح) یش ناوبراوه، نهوه نهوهو جوارهمین سورتهی قورئانه، له مهکهدا هاتوته خوارهوهو، ههشت نایهتهو و تراوه بهگویرهی دابهزین دوانزه ههمین سورته که پاش سورتهی (الضحی) و پییش (العصر) دابهزیوه.

بهناوی الله ی زۆر بهسۆزو بینیهیهته میهرهبان

۱) نایا ئیمه دلی تۆمان فرهوان نهکردو روناکمان نهکردهوه؟ ههندیك وتویانه مهبهست دل لهتکردنی پیغمهبرمان ﷺ لهکاتی بهرزکردنهوهی بو ئاسمان، که واته نهو سورته پاش (میعراج) هاتوته خوارهوه، له فهرمودیهکدا پیغمهبرمان ﷺ دهفهرموئ: {بَيْنَمَا أَنَا عِنْدَ الْبَيْتِ بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ إِذْ سَمِعْتُ قَائِلًا يَقُولُ أَخَذَ بَيْنَ الثَّلَاثَةِ فَأَيُّتُ بِطَلَسٍ مِنْ ذَهَبٍ فِيهَا مَاءٌ زَمْزَمٌ فَشَرَحَ صَدْرِي إِلَى كَذَا وَكَذَا قَالَ قَتَادَةُ قُلْتُ لِأَنْسِ بَنِي مَالِكٍ مَا يَعْنِي قَالَ إِلَى أَصْفَلِ بَطْنِي فَاسْتُخْرِجَ قَلْبِي فَعُصِلَ قَلْبِي بِمَاءِ زَمْزَمٍ ثُمَّ أُعِيدَ مَكَانَهُ ثُمَّ حُشِيَ إِيْمَانًا وَحُكِمَتْهُ /الربذي، صححه الالبانی} لهکاتیکیدا که من لهلای بهیتدا لهنیوان خهو و بییداریدا بووم لهوکاتهدا بیستم یهکیک وتی: یهکیکه لهنیوان نهوسپانهدا جاتهشیکی زیرم بوهینرا کهناوی زهمزهمی تیدابو، جا سینگم لهوی تا نهوی لهتکرا، قهتاده وتی: وتم بهنههس مهبهستی کامهیه؟ وتی: ههتا خواری سکی، نهوسادتم دههینرا، ئینجا دلم بهناوی زهمزهم شۆرا، پاشان خراوه جینگای خوی پاشان پر کرا لهباوهرو دانایی { وه له ریوایهتیکی تردا که ئیمامی نهحمده له نهبوهورمیرهوه دهگیریتیهوه : وا دهگهیهنیته که له تهمهنی ده سالی و چهند مانگیدا جاریک دلی لهتکراوهو دلی پاک کراوتهوهو سوۆزو بهزهیی تیدا دانراوه، وه ههندیك لهسیرت نوسانیش دهلین: پاش دوو سال لهلای حهلیمهی سهعديه کاتیک لهگهل برا شریهکهیدا لهلای گیزگهل بو دلی لهتکراوه، لهراستیدا مانای یهکهه ههمویان دهگیریتیهوه، واته لهشو دلی پاک کراوتهوهو و بیجگه له ئاسودهیی و رزگاربونی خهک له ناخۆشی و سزاو رهمزهندی خوا مهبهستیکی تری له دلدا نهبووه ههر بویه به کهمترین ماوه گهرترین سهرکهوتنی بهدهست هیئا. ئینجا دهفهرموئ:

۲) جا لامان برد لهسهر تۆ باری گرانت.

۳) نهو بارهی که نهوهندههۆرسو گرانبو پشتهی چهماندبویهوه، نهوهبو نهو زاته بهنرخه نهو ریبازهی گهلهکهی بهلاوه شتیکی پوچ و نهزانانهبو، جا ههمیشه بیری لهوه دهکردهوه که چارهسهریهکی بو بدوزیتیهوهو

زۆر دلگران و خەفەتبار بو لەو بارودۆخەى كە تێیدا دەژیان تا خواى گەورە نیگای (وەحى) كردە لاى و رێگای چارەسەرى تێگەياندو ئەو بارە سەختەى سەرشانى لا بردو چاوپۆشى لە هەموو تاوانىكى كرد وەكو لە سورەتى فەتح دا دەفەرموئ: ﴿خَوَا تُهَوِّى بۆكردیت تالە تاوانى رابردو و نایندەت خوێش ببیت و نىعمەتى خوێ تەواو بکات بەسەر تاو بۆرێگای راست رێنمایى بکات﴾

٤ جا ئایا ناوی تۆمان بەرز نەکردووە؟ ئەو مەرۆڤە نەخوێندەوارو هەتیووە لەو دورگە وشكو كەم سامانەدا ﷻ ناوی ناساند بە هەموو جیهان بۆهەتا هەتایە، وە باوەر بە ﷻ یش لە كەس وەرناگیریت تا نەئیت باوەرم هەیه بە محمد ﷺ كە پێغەمبەرى خوايە (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولُ اللَّهِ) لاى كەم رۆژانە لە هەموو شارو دێهاتێكدا دە جار ئەم رێستە بەنرخە بە دەنگىكى بەرز دەوتریتەو، ئێنجا دەفەرموئ:

٥ جا كەوايو بۆت دەرکەوت كە لەگەڵ هەموو نەرحەتى و تەنگانەيەكدا خوێشى و ئاسانى هەیه تۆى بى باوك و نەخوێندەوارو دل تەنگ بگە بەحالى گەلەكەت، دیت كە خواى گەورە جیگای كردیتەووە دلى فرەوان كردیت و تێگەياندیت كە چۆن ئەو گەلەت رزگار بکەیت، واتە : دواى ئەو سەختى و نەرحەتيانە تۆى خستە خوێشەووە، جا ئەم جۆرە باوەى ئێمە (هينانى خوێشى و فەرەحى لەگەڵ ناخوێشى و تەنگانەدا) برپيارىكى هەميشەيە، بۆيە دوبارە دەفەرموئ:

٦ بەراستى لەگەڵ هەموو نەرحەتى و تەنگانەيەكدا خوێشى و فەرەحى هەيه كە هەردووکیان هۆى تاقىکردنەووەى بەندەكانى خوايە و خوێشى و فەرەحى ماوەكەى زیاترە لە كاتى ناخوێشى و تەنگانە،

چونكە وشەى (العسر) بە مەعریضەى ناوبردووە واتە: ئەو سەختیەى لەبەرچاو مانای تاك دەگەيەنیت و وشەى (يسر) نەكردیەو بۆ زۆر بەكاردیت، یانى ئەمە بەرنامەيەكە كە تەواوى نەرحەتيەكان چەندین خوێشى و فەرەحیان لەگەڵدايە، بەهەر حال هەرچۆن ببیت مەرۆڤ زۆرتر لە خوێشى و فەرەحیدايەو كەمتر لە سەختى و تەنگانەدايەو لەم بارەو و تراو: لَنْ يَغْلِبَ عَسْرُ يُسْرٍ، لَنْ يَغْلِبَ عَسْرُ يُسْرٍ / هەرگیز زāl نابیت نەرحەتيەك بەسەر دوو خوێشدا هەرگیز زāl نابیت نەرحەتيەك بەسەر دوو خوێشدا.

٧ هەر كاتێك لى بويتەووە لە كاروبارى دنيات و دلت ئاسودە بو، جا ئەو كاتە خوێت ماندوبكە بە يادى پەرەمردگارت و خەرىكى عىبادەت بە واتە: لە چاكەيەك بويتەووە خەرىكى چاكەيەكى تریە و كاتەكانى تەمەنت بە بى سود لە دەست مەدە، بۆيە پێغەمبەرمان ﷺ رانەدەكشا بۆ ئەوێ بۆهەت بەلكو خەوى دەهات بۆيە رادەكشا، وە دەفەرموئ: {نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، الْصَحَّةُ وَالْفَرَاغُ/البخارى} دوو نىعمەت هەن زۆر بەي خەلك زيانى تێدا دەكەن، لەش ساغى و بى ئىشى} بەلى بەندايەتى خوا و ئىشى چاكە مەرجىكى گرنگى هەيه تا ئەو مەرجەى تێدا نەيەتەدى كاپرا كە خوێ خەرىك دەكات تەنها ماندوبونى بۆ دەمىنیتەووە، ئەويش پالفتەكردنى نىەتە بۆ خوا و راستكردنە لەگەڵ ئەو پەرەمردگارە بەئاگا و دانايەدا بۆيە دەفەرموئ:

٨ ئەوسا تەنها پەرەمردگارى خوێت بكە بەجیگای ئومید و تەنها مەبەستت ئەو بێت و كەسى تر نەكەيت بە جیگای راز و نیازى خوێت و هەر ئەو راز و نیازەكانت بۆ بەراورد دەكات. بەلى بەراستى هەر كەسێك پشت بىەستیت بە ﷻ ئەوسا ئەوازاتەبەسەبۆى.

سورته تین که به سورته ﴿وَالْتِن﴾ یش ناوبراوه، نهوده و پینجهمین سورته قورنانه، له مهکهدا هاتوته خوارهوه، ههشت نایهته، و تراوه بهگویره دابهزین بیست و ههشت ههمین سورته که پاش سورته (البرج) و پیش (قریش) دابهزیوه.

بهناوی الله ی زۆربه سۆزو بینیهیهت میهرههیان

سویند به ههنجیر، سویند به زهیتونیش. دهگونجیت مه بهست ههر ئه و درهخته ناسراوانه بن که بهرهمکانیان گه لیک سودی تیدایه بۆ مروّف، دهسگونجیت ئه و دوو شوینیهیت که عیسی تیداگراوه به پیغه مبه (غلة التین والزیتون) گهرهکی تین وزهیتون).

سویند به چیا ی سهینایش که خوا هسه ی له گهل موسادا کرد.

سویند به و شاره ئه من و ئاسایشه که مهکهیه و مالی خوی تیدایه و پیغه مبه رمانی تیداگراوه به پیغه مبه، سویند به و چوار شته گرنگ و پر مانایه

به بیگومان ئیمه مروّفمان دروستکردوه له جوانترین شیوه و دیمه ندا.

له پاشان هیناومانتهوه بۆ پلهیهکی نرمتر له هه مو نرمهکان و خراب و پهستتر له هه مو خراب و پهستهکان. واته : پاش ئه و دیمه نه جوان و شیرینه و، پاش ئه و بهژن و بالا ریک و پیکه، نه گهر به نادیهتی خوی نه کرد دهیکه نه به و مروّفه ناشیرینه که ته نه ددانیکی به نه ندازه ی جیایه که ده بیت و بیستی له شی هه فتا مه تر نه ستور ده بیت و له نا و ناگردا یاری پی دکریت و له کاترمیریکدا سه دویست جار ئه و پیسته ی ده تویه وه و دووباره بۆی دروست ده کریته وه تا سزای زیاتر بجه ژیت و سه رشۆرو داماو و گالته پیکراو بیت

بیجگه له وانه ی که باومریان هیناوه و ئیشی چاکیان نه نجامداوه، نه وانه نه وه که دوچار ی ئه و ژیا نه په ست و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتِن وَالزّٰتِن ۱ وَطُورِ سِیْن ۲ وَهَذَا الْبَلَدِ الْاَمِیْن ۳
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ اَحْسَنِ تَقْوِیْمٍ ۴ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَفَلِیْن ۵
اِلَّا الْاَلِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مُمْنُوْن ۶
فَمَا یَكْرِهْ بِكَ بَعْدَ الْاَلِیْنَ ۷ اَلَيْسَ اللَّهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِیْنَ ۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَقْرَأْ بِاَسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۱ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۲ اَقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْاَكْرَمُ ۳ الَّذِیْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۴ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ یَعْلَمْ ۵ كَلَّا اِنَّ
الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَیْطَغِی ۶ اَنْ رَّاهُ اَسْتَفْهِنَ ۷ اِنَّ اِلٰکَ رَبِّكَ الرَّجِیْعُ ۸ اَرٰهَیْتَ
الَّذِیْ یَنْهٰی عَبْدًا اِذَا صَلَّی ۹ اَرٰهَیْتَ اِنْ كَانَ عَلٰی الْهُدٰی ۱۰ اَوْ اَمَرَ
بِالْقَوٰی ۱۱ اَرٰهَیْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰی ۱۲ اَلْیَعْلَمُ اَنَّ اللَّهَ بَرِی ۱۳ كَلَّا لَیْن
لَّرَبِّهٖ لَسَمْعًا ۱۴ اَلْاَصْبٰهَ ۱۵ نَاصِیَةً ۱۶ كَذِبًا ۱۷ خَاطِیَةً ۱۸ فَلَیْدُعُ نَادِیَهُ
۱۹ سَنَدُعُ الرِّبٰیةَ ۲۰ كَلَّا لَا نَطِیْعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۲۱

تال و ناخۆشه نابن، به لگو بۆ ئه وان ههیه پاداشتیکی ههرگیز نه برپاوه.

دهی ئیتر ده بیت ج شتیک بیت دوی ئه م هه مو به لگه رۆشن و به هیزانه له سه ر ده سه لات و هیزی الله وایکات له تو ئه ی مروّف که باوه رت به رۆژی قیامهت نه بیت و زیندوکردنه و هت به لاوه دوو ربیت؟

ئایا الله له هه مو دادپهروهران و ده سه لاتداران دادپهروهر و ده سه لاتدارتر نیه؟ ئاشکرایه وهلامی به ویزدان و خواناسان ئه وهیه که ده لئین: به ئی، دهی چونکه خوا دادپهروهر ده بیت قیامهت و زیندوکردنه وه هه بیت تا خوا مافی هه مو مافخوراوان و پاداشتی هه مو پیاوچاگان و تۆله له هه مو سه مکاران وهرگریت،

جا باش وایه ئه و که سه ی ئه م نایه ته ده خوینیت یان گوئی لیبتیت بخوینریت بلّی: (بَلٰی وَاَنَا عَلٰی ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهِدِیْنَ) به ئی خوا له هه مو دادپهروهران و ده سه لاتداران دادپهروهرترو ده سه لاتدارترو و من له سه ر ئه وه شایهتی ده ده م).

سورتي عهلهق كه نهوه دوشه شه مين سورتي قورئانه، يه كه سورته كه له نه شكه وتي حيرا له مه كه دا هاتوته خواروه بۆ پيغه مبه رمان ﷺ و نۆزده نايه ته.

خيزانه به ريزو زاناکه ي پيغه مبه رمان ﷺ خاتون عانيشه (خوا ليی رازی بيټ) ده ليت: يه كه م شتيك كه له باره ي وه حيه وه هاتوه بۆ پيغه مبه رمان ﷺ خوا ﷺ نه وه خوه راستانه بو كه له خه ودا ده بيني و هيچ خه ويكي نه ده بيني مه گهر نه وه خوه وه كو خۆي به اتايه دي، له پاشان ته نهايي به لاهه خوشتر بو له به رنه وه هه ميشه ده چوه نه شكه وتي حه راو خه ريكي به ندايه تي ﷻ بو جا بۆ چهند شه ويك و تويشوي ده برد له گه ئ خويداو هه ر كاتيک تويشوه كه ي دوايي ده هات ده هاتوه مائه وه بۆلای خه ديچه و ديسان تويشوي بۆ ناماده ده كردو ده گه رايه وه نه وه نه شكه وتوه هه تا ته مه ني گه يشته چل سال، شه ويك فريشته يه ك هاته لای و وتي: بخوينه، پيغه مبه رمان ﷺ خوا ﷺ فهرموي: منيش وتم: من خوينده وار نيم،

ئينجا ده فهرموي: گرتم و گوشيمي به خويه وه هه تا زۆر نارحه مت بوم له پاشان به رله لای كردم و وتي: بخوينه، وتم: من خوينده وار نيم هه م گوشيمي به خويه وه ئيشم پي گه يشته له پاشان به رله لای كردم و وتي: بخوينه، منيش وتم: خوينده وار نيم، جا جاري سيهه م توند گوشيمي به خويه وه تا زۆر نارحه مت بوم له پاشان به رله لای كردم و وتي: ﴿اَقْرَأْ

بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ هه تا گه يشته ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾. عانيشه وتي: به و چهند نايه ته وه گه رايه وه كه ده ماري ملي به توندي ليی دها تا هاته وه لای خه ديچه و فهرموي: (زملوني، زملوني) / دامپوشن دامپوشن، جا داياي پوشي هه تا نه و ترسو سامه له دلي دهرجو، ئينجا فهرموي: نه ي خه ديچه چي بوو رويدا؟ جا هه واله كه ي بۆ باسكردو فهرموي: من له خۆم ده ترسم، خه ديچه يش خوا ليی رازی بيټ وتي: نه خير مه ترسه، به لكو موژده بده، به ﷻ هه رگيز ﷻ تۆ شه رمه نده ناكات، چونكه تۆ په يوه ندي خزماتيه تي ده پاريزي و هسمة راسته و بۆ خۆت خۆت زحمه مت ده دديت و هه ر و هه ر ريزي ميوان ده گريت، وه تۆ

يارمه تي ليقه و ماوان ده ديت له پاشان خه ديچه له خزمه ت پيغه مبه ردا ﷺ چونه لای وهرقه ي كوري نه وفهل كه ناموزاي خه ديچه بو، چوبوه سه ر ئاييني عيسا و نوسيني عه ربه ي ده زاني و گه ليك نوسخه ي ئينجيلي به عه ربه ي نوسيويه وه به سالدا چوبو هه ردوو چاوي له ده ستدا بو، جا خه ديچه (ره زاي خواي ليبيټ) وتي: نه ي كوري مامم گوي بگره له برازاكه ت وهرقه يش وتي: نه ي برازام چيت بينيوه؟ نه ويش روداو كه ي بۆ باسكرد، وهرقه يش وتي: نه وه نه و فريشته يه كه هاتوته لای موسا، ئاي خۆزگه من له سه رده مي نه م پيغه مبه رايه تيه دا گه نچ بومايه و بم توانيايه كاتيک كه نه م گه له ت ده رته كه ن يارمه تيم بدايتايه، پيغه مبه رمان ﷺ خوا ﷺ فهرموي: {ئاي ادم ده كه ن؟} وهرقه وتي: به لي، هيچ پياويك به نه و شه رمانه ي كه به سه ر تۆدا دراوه نه هاتوه مه گهر دوژمنايه تي له گه ئدا كرابيټ، خۆ نه گهر من به و رۆژي تۆ بگه م يارمه تيه كي چاكت ده دم، زۆري نه برد وهرقه وه فاتي كردو وه حيش بچراو پيغه مبه رمان ﷺ خوا ﷺ زۆر خه فه تي ده خواردو زۆر نارحه مت بو، هه تا خه ريكيو خۆي له چيا هه وادات، به لام هه ر كاتيک به و حال وباره ده گه يشته، جبرئيل خۆي پيشان دهاو ده يوت: به راستي تۆ پيغه مبه رمان ﷺ خوا ﷺ به و هويه وه نارامي ده گرتو ده گه رايه وه بۆ مال، ده ليت چهند جاريك له و ماوه دا نه م شته دووباره بوته وه بۆيان، ئينجا ده چينه سه ر ماناي سورته كه.

به ناوي ﷻ زۆربه سووزو بنيهايه ت ميهره بان

١ بخوينه به ناوي په روه ردگارته وه نه وه ي كه دروستي كردوه، لي ره دا دروستكردي فهرموه بي نه وه ي ناوي دروستكراوه كان ببات تا هه روا به و مانا گشتيه بمينيته وه، نه گينا نه گهر ته نها هه ر ناوي دروستكراوه كان ي به رموايه به چهندين نه وه منده ي قورئان ته واو نه ده بو، جا ﷻ له ناو نه و هه مو دروستكراوه نا به باسي دروستكردي مروف ده كات به شيويه كي كورت و ده فهرموي:

٢ مروفي دروستكردوه له بارچه گوشيكي ره شي دريژ و كو زالو (زهرو)، دياره له شوينه كان ي تر دا به دريژي باسي نه م دروستكردنه ي كردوه به تايبه ت له نايه ته كان ي

سەرەتاي سورەتى (المؤمنون) داو پىۋىست ناكات لىرەدا
 دووبارەى بگەينەو، بەلام ئەوۋى جىگاي قسەيە ئەوۋىيە كە
 لىرەدا باسى دروستبۇنى مرۇف دىكات لەو كاتەى كە لە
 شىۋەى زالودا بو، چونكە لەپاشان باسى خويندن و نوسين
 دىكات بۇ مرۇف: واتە تۇ ئەو شتە بى نىرخ و بى دەست و بى
 و بى چاۋو گۇى بوى، كەچى ئىمە ئەو ھەموو شتە
 بەنرخانەمان دا بەتۇو تۇ ئىستا دەتوانى داناو زاناو
 ژىربىت و كراۋى بە سەرىشك بۇ ھەلئىزاردنى رىگاي چاك و
 خراپ و تواناي ئەوۋى پىدراۋە كە چاك و خراپ لەيەك
 جىابكەيتەو، دەى بەمە لەخۇ بايى مەبە، تەماشاي ئەو
 كاتەت بگە كە تۇ وەكو كرمىكى رەش بى ھۇش و گۇش
 بویت اللہ ئەو لوتفە گەورەيەى لەگەل تۇدا كىردىتى
 بەم مرۇفە ژىرو زانايە بەھۋى خويندن و قەلەمەو وەك
 دەفەرمۇى:

بىخوینە، خۇ پەرۋەردىگارى تۇ زۇر بەرپىزەو خاۋەن
 بەخششە.

ئەو زاتەى كە مرۇفۋى فىرى زانىارى كىرد بەھۋى
 قەلەمەو، بەلئ ئەگەر نوسين و قەلەم نەبۋايە مرۇف بەو
 پەلە بەرزەى زانايى نەدەگەيشت تەنھا ئەو كەسەى كە اللہ
 بەتايىبەت رىنمايى بىكردايەو خۇى فىرى بىكردايە كە
 پىغەمبەرمان ﷺ نىمۇنەى ھەرە بەرزو گىرنگو رۋونى ئەو
 جۇرە فىركىرنەيە واتە: وشەى (علم بالقلم) گىشتىەو
 تايىبەتكراۋە (عام مخصوص) بەپىغەمبەرمان ﷺ تەننات
 ماۋەى پىنەدراۋە كە شت بنوسىت يان لە رۋى كاغەز شت
 بىخوینىتەو وەك لە سورەتى عەنكەبوت: ۴۸(دا
 دەفەرمۇى: ﴿تۆلەپىش ئەو قورئانەدا ھىچ پەراۋىكت
 نەخويندوۋتەوۋەبەدەستى راست ھىچ شتىكت
 نەنوسىۋەنەگەر ئەوۋىت لەپىشدا بىۋايە ناحەقان دىكەوتەنە
 گومانەو﴾،

مرۇفۋى فىرى شتى وا كىردوۋە كە خۇى ھىچى ئى
 نەدەزانى.

نەخىر وانىە، مرۇف زوو چاكەى لەبىردەچىتەو،
 ناسوپاسە بەراستى مرۇف لەخۇى بايى دەبىت و لوت بەرزى
 دىكات و ھىچ نىرخىك بۇ مرۇفۋى خاۋى دانانىت.

كاتىك كە خۇى بىنى بى نىازەو خاۋەن دەسەلات و
 مال و سامانە. پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇى: ﴿مَنْهُوَ مَنْ لَا
 يَشْعَبُ مَنْهُوَ فِي الْعِلْمِ لَا يَشْعَبُ مِنْهُ وَمَنْهُوَ فِي الدُّنْيَا لَا يَشْعَبُ
 مِنْهَا﴾. صححہ الاباى/ دووچلىس ھەن كەتەر نابىن، چلىسىك
 لەبارەى زانىنەوۋە كە تىر نابىت لىى، وە چلىسىكى كەش كە
 لەبارەى دنياۋە تىر نابىت لىى/ لەراستىدا يەكەمىان
 چاكەومەترسى كەمە، دووھەمىان زۇر لەمەترسىدايە،
 چونكە دنيا زۇر زوو مرۇفۋى فىرو دىكات، چونكە مرۇف
 لەناخى خۇيدا وايە كەزو لەخۇى بايى دەبىت، كاتىك كە
 خۇى بىنى بى نىازەو خاۋەن دەسەلات و مال و سامانە. جا
 پەرۋەردىگارى داناو مېھرىبان بەزەيى بەو مرۇفە
 سەركەشەدا دىتەوۋە لە پاشەپۇژ دىترسىنىت بەلگو
 بىرىكاتەوۋە پاشەپۇژى خۇى خراپ نەكات و دەفەرمۇى:

بەراستى تەنھا بۇلاى پەرۋەردىگارى تۇيە گەراندىنەوۋە
 ھەرچۇن بىى و ھەرچى بگەيت و ھەر چىت ھەبىت
 ھەردەبى بگەرىتەوۋە بەردەم داداگى خواۋ پاداشت و تۆلەى
 كىدارەكانى خۇت وەرگىرىت، جا ھەر لە پىرى ئەو جۇرە
 مرۇفە ناسوپاسانەدا كەسانىك ھەن كە رىگاي خواپەرستى و
 بەندايەتىش لە خەلك دىگىرن و دەبنە كۇسپ لە رىگاي
 بلاۋكردنەوۋەى ئايىنى خواۋاد و دۇستانى خوا نازاردەدەن
 وەك دەفەرمۇى:

ئايا دىت ئەو كەسەى كە بەرگىرى دىكات،

لەبەندەيەكى اللہ ئەو كاتەى كە نوئىزى دىكات، واتە
 بۇچى دەبىت ئەوۋەندە تاۋانبارو ستەمكارو نەقام بىت
 زىاتەر ھەرپەشەى ئى دىكات و دەفەرمۇى:

دەى پىم بلى ئەو بەندە لەسەر رىگاي راست بىت و
 كارى راست نەنجام بدات

۱۲) یان فرمان بدات به پارێزکاری و له خواترسان، تۆ ئەهی ستمهکاری نهفام ههڕه‌شهی ئی ده‌که‌یت و رێگای به‌ندایه‌تی ئی ده‌گریت

۱۳) پێم بێ ئه‌گهر ئه‌و بێ باوه‌ر بوایه‌ و بستی بکردایه ئایین تۆ ئاوه‌ها له‌گه‌ڵیدا ده‌جولایته‌وه؟ ئاشکرایه ئه‌گهر له‌و مرقفه بێ باوه‌ر و خاوه‌نناسان بوایه ئه‌و ئیش و نازاری بۆ دروست نه‌ده‌کرد، بۆیه ئه‌لله‌ زیاتر هه‌ڕه‌شهی ئی ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۱۴) ئایا نازانی‌ت که خوا جایی لێیه‌تی و ئاگای له هه‌مو هه‌ئس و که‌وتیکی هه‌یه‌ و ده‌زانی‌ت دژمنانی چی له‌گه‌ڵ دۆستانی ده‌که‌ن واته: بۆ کۆی ده‌چن و چی ده‌که‌ن، هه‌ر ده‌بی‌ت بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لای ئێمه‌ و ئێمه‌یش چاومان لێیه‌تی چی ده‌که‌ن. بۆیه ده‌فه‌رموی:

۱۵) نه‌که‌ن شتی ئاوه‌ها و بگه‌ڕێنه‌وه و ته‌وه‌به‌ی ئی بکه‌ن به‌راستی ئه‌گهر واز له‌و خراپه‌کاری و تاوانه نه‌هێنی‌ت با دڵنیایی‌ت که‌به‌توندی له‌ناوچاوانی ده‌ده‌ن و به‌ره‌و دۆزه‌خ رایده‌کێشن، کام ناوچاوان؟

۱۶) ناوچاویکی درۆزنی تاوانبار. ۱۷) جا با ئه‌و بانگ بکاته یار و دۆست و هاوێشه‌کانی، چی ده‌توانی‌ت با بیکات بێ منه‌ت بی‌ت.

۱۸) به‌م زوانه ئێمه‌یش بانگ ده‌که‌ینه ده‌رگاوانی دۆزه‌خ بۆی، جا ئه‌و کاته ده‌زانی‌ت کاممان به‌هێزین.

ئیبنو عه‌باس ده‌لێت: جارێکیان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌لای مه‌قامدا (جیگای ئیبراهیم) نۆژی ده‌کرد و ئه‌بوجه‌هل به‌لایدا تێپه‌ری و وتی: ئەهی محمد مه‌گه‌ر من پێم نه‌وتی‌ت نه‌یه‌یه‌ ئه‌م جیگایه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌توندی وه‌لامی دایه‌وه‌و هه‌ڕه‌شهی لێکرد، جا ئه‌ویش وتی: ئەهی محمد تۆ به‌چی هه‌ڕه‌شه‌م ئی ده‌که‌یت؟ ئاگاداریه من له هه‌مو خه‌لکی ئه‌و شیوه‌ هاوێ و هاوێشم زۆرتره! ئینجا ئه‌لله‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارد‌ه‌خواره‌وه ﴿ده‌ی با بانگ بکاته هاوێشانانی خۆی. ئێمه‌ش بانگ ده‌که‌ینه ده‌رگاوانی دۆزه‌خ﴾، ئیبنو

عه‌باس وتی: ئه‌گه‌ر بانگی بکردایه هاوێشه‌کانی به‌راستی فریشته‌کانی سزا هه‌ر له‌و کاته‌دا به‌سه‌ریاندا ده‌دا و له‌ناویان ده‌برد. ئینجا ئه‌لله‌ به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی:

۱۹) نه‌که‌ی و به‌گوێی نه‌که‌یت له به‌ندایه‌تی ئه‌لله‌ دا و پاشه‌گشه نه‌که‌یت، جا له هه‌ر شوێنیکیشدا ده‌ته‌وێت نۆژ بکه‌و مه‌ترسه لێی، خوا یارمه‌تیده‌رو پارێزگارت، نۆژبکه‌و له خواوه خۆت نزیک بکه‌ره‌وه، مه‌به‌ست له وشه‌ی (سوجه‌) نۆژ، به‌لام به‌ناو به‌شیکیه‌وه ناباره‌و که زۆر گرنگه‌و کاتی زۆر نزیکبوونه‌وه‌ی به‌نده‌یه له ئه‌لله‌ وه، واته دوژمنان ده‌یان‌ه‌وێت تۆ له خواپه‌رستی دوربخه‌نه‌وه، جا تۆ زیاتر خۆت نزیک بکه‌ره‌وه، هه‌ر له‌م باره‌وه پێغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ/مسلم﴾ نزیکترین کاتی به‌نده له په‌روه‌ردگاری خۆیه‌وه ئه‌و کاته‌یه که له سوجه‌دا یه‌ ده‌ی پارانه‌وه‌ی زۆر بکه‌ن له‌و کاته‌دا!

سوننه‌ته پاش خوێندنی ئه‌م ئایه‌ته سوجه‌ بیری‌ت و ده‌کو له سه‌ره‌تای سوره‌تی (الانشقاق) دا باس‌مان کرد، جابه‌چاکی ده‌زانم لێره‌دا ژماره‌ی سوجه‌کانی قورئان و سوره‌ته‌کانی و شوێنی سوجه‌ بردنه‌کان باس بکه‌م تا ئیتر پێویست نه‌کات به‌باس کردنیان، له‌پانه‌زه جیگای قورئاندا سوجه‌بردن سونه‌ته، ئه‌مه‌ش جیگاگانیه‌تی له‌گه‌ڵ ناوی سوره‌ته‌که‌دا: ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ (وَالنَّجْم) فَسَجَدَ فِيهَا، وَسَجَدَ مَنْ كَانَ مَعَهُ غَيْرَ أَنَّ شَيْخًا مِنْ قُرَيْشٍ أَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصَى، أَوْ ثَرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى جَبْهَتِهِ، وَقَالَ: يَكْفِي هَذَا، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ بَعْدَ قُلِّ كَافِرًا، مَتَّقٍ عَلَيْهِ﴾

له عه‌بدوڵای کوری مه‌سعوده‌وه ﷺ هاتوه، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ سورتی (النجم) ی خوێنده‌وه، له کۆتاییه‌وه سوجه‌ی بردوه، هه‌ر که‌سیکی له‌گه‌ڵ دابو سوجه‌ی برد بیجگه له بیریکی قوره‌یش، که پر مشتێ ورد به‌رد یان خۆلی هه‌لگرت و برديه‌وه لای ناوچاوانی و وتی: ئه‌وه‌نده به‌سه بۆ من، عه‌بدوڵا وتی: به‌راستی ئه‌و کابرایه‌م دی له پاشدا به‌کافری کوژرا. به‌ئێ (۱۵) شوێن هه‌یه له قورئان دا سونه‌ته سوجه‌یان تیدا به‌ردی‌ت.

۱- کۆتایی سوره‌تی (الأعراف) له‌کاتی خوێندنی ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ﴾

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠﴾

۲۔ لہ سورہتی (الرعد) لہ کاتی خویندنی (وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوِّهِمْ وَيَقُولُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٢٠﴾)۔

۳۔ لہ سورہتی (الإسراء) لہ کاتی خویندنی (إِنَّا بَنَيْنَا عَلَيْهِنَّ جِجُورًا لِّلْأَذْقَانِ سَجْدًا ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ مَسْحَنَ رَبَّنَا إِنَّ كَان وَعَدَ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِّلْأَذْقَانِ يَكُونُونَ فِيهَا خُشوعًا ﴿١٩﴾)۔

۵۔ لہ سورہتی (مریم) لہ کاتی خویندنی (إِذَا نُنَادِي عَالِمًا إِنَّهُمُ الرُّجُزُ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٧﴾)

۶۔ لہ سورہتی (الحج) لہ کاتی خویندنی (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾)۔

۷۔ لہ سورہتی (الحج) لہ کاتی خویندنی (رَبَّائِهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٧﴾)۔

۸۔ لہ سورہتی (الفرقان) لہ کاتی خویندنی (وَلَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾)۔

۹۔ لہ سورہتی (النمل) لہ کاتی خویندنی (أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُغْتَفُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾)۔

۱۰۔ لہ سورہتی (الم تنزيل) لہ کاتی خویندنی (إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾)۔

۱۱۔ لہ سورہتی (ص) لہ کاتی خویندنی (قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِيكَ إِنْ يَحْيَاهُ. وَإِنْ كُيِّدَ مِنْ لَّدُنَّا يَكْفِيَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقِيلَ لَهُمْ وَاظُنْ دَاوُدَ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ

سُورَةُ الْقَهَانِ ۹۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ سَنَةٍ ﴿٣﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ ۹۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

وَأَكْمَأ وَأَنَابَ ﴿١١﴾)۔

۱۲۔ لہ سورہتی (حم السجدة) لہ کاتی خویندنی (وَمِنْ آيَاتِهِ آتِلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾) (یان)

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾)۔

۱۳۔ لہ سورہتی (النجم) لہ کواتی سورہتہ کہ وہ۔

۱۴۔ لہ سورہتی (الانشاق) ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿١﴾﴾ ۲۱/۔

۱۵۔ لہ سورہتی (العلق) لہ کاتی خویندنی ﴿وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿٢﴾﴾۔

۱۶۔ لہ سورہتی (الشمس) لہ کاتی خویندنی ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَائِمًا وَقَبْلَ الْوُجُوهِ ﴿٢﴾﴾۔

سورتي قەدر كە پېنج ئايەتە، نەودو حەفتەمىن سورتي قورئانە، ھەندئ لە زانايان پتيان وايە لە مەكەدا ھاتوتە خوارو، ھەندىكىش دەلئىن ئەم سورتە باسى عىبادەتى شەوى قەدر دەكات كە لە مانگى رەمەزاندايە كەواتە لە مەدينە پاش واجب بونى رۆژوى رەمەزان دابەزيو واته پاش سورتي موفەفيين و پيش سورتي بەقەرە دابەزيو.

بەناوى ﷻ ى زۆربەسۆزو بېنيھايەت مېھربان

بەرستى ئيمە قورئانمان ناردوتە خوارو، ھەندئ لە شەوى قەدردا. وشەى (قەر) بە مانای بەرپۆز بەقەرە يان بە مانای ئەندازەگىرى و برپاردانە، كە ھەردوو ماناكەى راستە ھەم شەوىكى بەنرخ و بەقەرە پېرۆزە، چونكە قورئانى پېرۆزى تيدا ھاتوتەخوارو، كە مايەى خوشبەختى مرۆفە لە ھەردوو ژياندا ئەگەر پەيپەوى بكات، ھەم لەم شەودا ھەمو سالتىك خواى دانا و بەناگا و بەدەسلات پۆزى و ژيان و چۆنيەتى ھەلسوكەوت و پووداو و بەسەرھاتەكانى ھەر مرۆفەك ديارى دەكات و بە فرىشتەى مەئمورى دەسپېرئت، بەرستى ھەردوو بەلگەى زانايى و توانايى و ئاگايى بى سنورى خوايە و شايستەيە كە مرۆفە ئەو شەو بەناسئت ئەوتە ﷻ دەقەرەمۆى:

كى و چى تۆى ئاگادار كەردوتەو، كە شەوى (قەر) چيە؟ واتە، تۆ نازانئت بۆيە خۆى رۆشنى دەكاتەو، دەقەرەمۆى:

شەوى قەدر خيرو بەقەرەترە لە ھەزار مانگ كە ئەو شەوى تيدا نەبئت و بەندايەتى و چاكەى ئەو شەو بە ھەزار مانگ دادەنرئت واتە: ھەشتاوسى سالى چوار مانگ، بەم شەو بە خواى گەرە ئەگەر چى تەمەنى ئەم ئوممەتەى كەم كەردو، بەلام بەو شەو چاكەى تەمەن دريژمەكانى بى بەخشيە (لە ﷻ بەزىادبئت) پيغەمبەرمان ﷺ دەقەرەمۆى: {مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدَرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَتَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ} ھەر كەسيك شەوى (قەر) نەخەويئت و باومرئى بە ﷻ ھەبئت و تەنھا چاومراني پاداشت لەو بكات، چاوپۆشى دەكرئت لە ھەمو تاونيكى كە لە پيش ئەو شەودا كەردويەتى} جا تەماشاي ئەو بەخششە

گەرەوى ﷻ بکەن لەو شەودا ھەم چاكەى زياتر لە ھەشتاوسى سالى بۆ دەنوسرئت و ھەم چاوپۆشى لە ھەمو تاوانەكانى پيشوى دەكرئت، ئەو شەو بەكەيكە لە شەو تافەكانى دەھەى كۆتايى رەمەزانە بەتايبەت شەوى بېست و ھەوتەم، معاويەى كورئى ئەوبوسوفيان دەلئت: پيغەمبەر ﷺ سەبارت بە شەوى قەرەمۆى: {لَيْلَةُ الْقَدَرِ لَيْلَةٌ سَبْعٌ وَعِشْرِينَ ابوداود، صحيحه الألبانى} شەوى قەرەمۆى بېست و ھەوتەمە}

زۆرئك لە فرىشتەكان و جبرئيل لەو شەودا دادەبەزەنە سەر زەوى و خيرو فەرپيكي زۆر لەگەل خوياندا دەھيئن. وشەى (روح) واتە جبرئيل، وە ھەندىكى تر دەلئىن: (روح) فرىشتەيەكى ترە وەكو لە سورتي (النبا) دا ھاتو، بەلئى ئەم فرىشتانە دادەبەزن، بەلام بۆ جى بەجىكردى فرمانى ﷻ وەك دەقەرەمۆى: ئەو دابەزىنە بەھوى ماو پيدانى پەرورەدگارى خويانەو، ھەمو كاروبارىكيان بى سپېردراو، دەشگونجئت {مَنْ مَلَائِكَةُ} پەيوەندى بە {سَلَامٌ عَلَيْكَ} وە ھەبئت واتە: ئەو شەو بى زيانە و ھيچ شتىكى خرابى تيدا روونادات. ھەتا رووناكى بەيانى پەيدادەبئت و نوئز دەبئت، دەشگونجئت بەم شەو بە مانای بکەين {يَا حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ} ئەو شەو كاتەكەى تا نوئزى بەيانى. يان،

ئەمەن و ئاسايش و خيرو بەرەكەتە ئەو شەو ھەتا ئەو كاتەى نوئزى بەيانى دەبئت، ئەم مانايانە ھەمويان نزيك لەيەكەو، گرنگ ئەويە كە بەندايەتى ئەو شەو ئەو خيرو گەرەى ھەيە و شەوىكى ھيئەن و ئاسودەيە و ھيچ شتىكى خرابى تيدا روونادات، وەبەھوى دابەزىنى ئەو ھەمو فرىشتە بەرپۆزانەو كاروبارى سالى ئايندى خەلكى بە مەئمورى تايبەتى خۆى دەدرئت و مەئمورەكان دەزانن كە ئەو كەسە تا سالتىكى تر شەوى (قەر) چى كەردارئك دەكات و چى بى دەدرئت و چى لەو كەمدەكات و چى بەسەردئت، وە بەندايەتى ئەم شەو دەبئت بەھوى چاوپۆشى خواى مېھربان لە تاوانى بەندايەتيكەرەكە، جا ھەرکەس نەيتوانى بەچاكى كەلك لەو شەو بەنرخە

وەرگرت بەراستی خەيرو بەرەكەتێكى گەورەى ناوای
لەدەستجوو كە بۆھىچ كەس جگە لە موحامەد ناردەخسێت،
ئەویش بەھۆى ئەوێ كە پێغەمبەرمان ﷺ دەفەرموئ:
{مَوْفَقٌ سَاعَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ قِيَامِ لَيْلَةٍ الْقَدْرِ عِنْدَ الْحَجَرِ
الْأَسْوَدِ/ ابن حبان، صححه الألباني} خۆگرى كاتێك لە جیھاد لە پێناو
اللّٰه دا زۆر چاكترە لە شەو نوێژى شەوى قەدر لە لاى
بەردەرەشەكەى كەعبەدا}. اللّٰه لە تاوانى من و ئێوێ
موسلمانیش خۆشبیست نامین..

سورەتی بەیینە

۸

۹۸

سورەتى بەیینە لاى زۆربەى زانایان لە مەدینەدا ھاتووتە
خواروو، ھەشت نایەتە، نەوھو ھەشتەمین سورەتى قورئانە،
وتراو بەگوێرەى دابەزین سەدویەكەمین سورەتە كە پاش سورەتى
(الطلاق) و پيش (الحشر) دابەزیو، ھەروھا بە سورەتى
(المنفكین) لم یكن: البریة) پش ناوبراو. ئەنەسى كۆرى مالك
دەلێت: پێغەمبەرى خوا ﷺ بە ئوبەى كۆرى كەعبى فەرمو: {إِنَّ اللَّهَ
أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ قَالَ
وَسَمَانِي قَالَ نَعَمْ فَبُكِيَ / متفق عليه} بەراستى اللّٰه فرمانى پێكردوم
كە بخوێنم بەسەرتا {لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا} ئوبەى وتى: نایا خوا ناوای
بردم بۆت؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمو: بەئى، جا ئوبەى گریا.
بەناو اللّٰه زۆربەسۆزو بێنیھایەت میھەربان

۱ بى باوەڕان لەوانەى كە پەراویان پێدراو (گاورو
جولەكە) و لە بتپەرستان لەخوانەناسى وبت پەرستى وازیان
نەھێنا تا ئەو كاتەى كە بەلگەى ڕوون و ئاشكرا دیتەلایان .

۲ پێغەمبەرێكە كە لەلایەن خواوەیبۇیان رەوانەكراو كە
مەمەدى كۆرى عەبدولایە كە ھەر لە زاتى خۆیدا بەلگەى
ڕوون ھەبو لەسەر راستى و دروستى و پەڕەوانى پەراوانى
پیشو وەكو كۆرى خۇیان دەیانناسى و ھەپەشەشیان لە بت
پەرستان دەكردو دەیانوت: كاتێك ئەو ھات ئیمە پەپەرەى
دەكەین و ئیو لەناو دەبەین و بت پەرستانى مەكەیش
راستى و دەست و دەمپاکیان لە مانگی چواردە لە لا ڕۆشنتربو
ناویان نابو (محمد الامین/ موحەممەدى دەست و دەمپاك)
واتە: ھەر زاتى ئەو پێغەمبەرە ﷺ بەرپەزە بەلگەپەكەى ڕوون
بو لەلای ھەمویان، كەئىستایش قسەى پەروردگارى

جیھانیان بۆ دەكات و چەندین پەپەرە پاكۆكراو لە شتى
زیادەو بى ناوەرۆك دەخوێنیتەو بەسەریاندا،

۳ بەلگەى لەناو ئەو پەپەرە پاكۆكراویدا چەندین باسو
فرمانى راست و دروست و بەنرخى تێداپە، چونكە لەلایەن
خواوە ھاتو، بەراستى ڕەوشت و بەلگەكانى راستى
پێغەمبەر ﷺ ئەوێندە ڕوون بون خواوەن پەراوان ھەمویان
یەكدەنگ بون لەسەر پێغەمبەرایەتى پێغەمبەرمان ﷺ،
بەلام پاش ئەوێ كەفرمانى پێغەمبەرایەتى بۆھاتو
فرمانى خواى بەوان گەیاندا ڕژدى و ڕقو قین وای لێكردن
كە دزایەتى بكەن و خۇیان بەدرۆى بێخەنەو لێرەش
دەفەرموئ:

۴ جا ئەوانەى كە پەراویان پێدراو بەش بەش نەبون
ھەتا بەلگەى ڕوون و ئاشكرا ھاتەلایان كە محمد ﷺ بو،
ئینجا ھەریەكەى بەشیوھەك دزایەتى دەكردو باوەڕیان
پى نەدەكرد، جا خوا دەفەرموئ:

۵ خۆ ئەمانە ئەمریان پى نەكراو، مەگەر تەنھا بەوێ
كە بەندایەتى خوا بكەن بەشیوھەك پالشتەییو
دئسۆزانەو خۇیان یەكلا بكەنەو بۆ ئەوازە بەگوێرەى
ئەو یاسا بەرنامەپەى كە بۇیان ھاتو و لادەن لە ھەمو
رێبازیك و تەنھا رێبازى خوا بگرنەبەر، وە نوێژ بە
رێك و پێكی ئەنجام بدەن و زەكات بدەن، وئەوێ كە
باسكرا (لە بەندایەتى بى غەل و غەش و دوركەوتنەو لە
ھەمو رێبازو رێچكەكان بێجگە لە رێبازى خواو
ئەنجامدانى نوێژو زەكاتدان) ئەوھە ئایینی راستو
دروست و بەنرخ، ئینجا باسى سزاو پاداشتى بى باوەڕان
دەكاتو دەفەرموئ:

۶ بێگومان ئەوكەسانەى كە بى باوەڕبون لە پەراوێداران و
لە بت پەرستان لەناو ئاگرى دۆزەخدا بۆ ھەمیشەیی،
ئەوانە پێستەرن دروستكراوى خودان، چونكە ھەمو
دروستكراویكى پەروردگار بێجگە لە مەروۇ لەو یاسایەى
كەبۆى دانراو تى ناپەریت، بەلام مەروۇى بى باوەڕ لە
ھەمو سنوورێك تێدەپەریت و ھەمو ئیشیكى ناپاك و
نادروست ئەنجام دەدات كە گەورەترینیان بى باوەرپە
بەخواو بە پێغەمبەرمان، وەكو لە سورەتى ئەنزال دا

له نيمه يان له خوځيان نهى پيغهمبهري خوا ﷺ فهرموى: په نجا كهس له نيوه چونكه نيوه يارمه تيدمرتان ههيه له سر چاكه به لام نهوان يارمه تيدمرتان نيه. (نه بوداودو ترمزى و ئيبنوماجه) نه مه يانه ناوه. جا باسى پاداشتى باوهداران دهكاتو دهمه رموى:

پاداشتى نهوان له لاهى په رومردگارى خوځيان به هه شتانيكه كه جيگاي دانيشتنه و له ژير نهو به هه شتانه دا چهندين جوگا دهروات، ودهكو له سورتهى (محمد) دا فهرموى چوار جوگن، وه بو هه ميشه له ناو نهو به هه شتانه دا دهمينه وه و ههرگيز دهرناچن لى، خوا پازيه لىيان و نهوانيش نهو ونده حاليان خو شه و له شوين و جيگاي چاكدان پازين له په رومردگاريان كه نهو هه مو نيعمه تهى پيداوون، جا نا هم هه مو خه لات و به خشين و پيزه گه وره بو نهو خاومن باوهرميه كه له په رومردگارى خوځى ترساوه واته: بهندهى راسته قينه دوو شت پالى پيوه دهنيت بو چاكه كردن يه كه م: به ته ماى ليخوشبونى الله، يه، دوو هه م: لىي دهرسييت وهك له سورتهى سه جده نايه تهى دا دهمه رموى: به نديا تهى په رومردگارى خوځيان دهكهن كه دهرترسو و هيواداريشن، وه له وهيش كه پيمان داوون دمه خشن.

سورتي زلزله

سورتي زلزله له مه كه دا هاتو ته خواروه، هه شت نايه ته، نه وودو نه هه مين سورتي هورانه هه نديك له زانايان پييان وايه هم سورته له مه دينه دا دابه زيوه، جا له سر نه مه به گوږه رى دابه زيني نه وودو چواره مين سورته كه پاش سورتهى (النساء) و پيش (الحديد) دابه زيوه. پيغهمبهري ﷺ و هم سورته به نيوى هورثان دادهنيت دهمه رموى: {إِذَا زُلْزِلَتْ تَعْدِلُ يَصْفُ الْقُرْآنُ التَّوْحِيدِ، صَح} الاي: إِذَا زُلْزِلَتْ به رامبهري نيوى هورثانه {

به ناوى الله زوريه سوو و بينيهايهت ميه ربان

هر كاتيك زهوى زور به په له و به توندى جوتيرا

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

٩٩

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَ يُخَذُّ الْأَخْبَارُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَ يُعَذِّبُ الْمُذْثَرِّ النَّاسَ أَشْنَاءًا ۝ لِيُرَوْا أَعْمَلُهُمْ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝

١٠٠

سُورَةُ الْغَاثِ

١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْغَايَةِ صَبَا ۝ فَأَلْهَمَ رَبِّي فَدَحَا ۝ فَأَلْغَمَ رَبِّي صَبَا ۝ فَأَتَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ ۝

دهمه رموى: به بيوگومان خرابترينى نهوانهى كه به م سهر زهوييه دا دهر و ن نهو كهرو لاله ن كه قامى هيچ ناكهن و وه له سورتهى نه عراف دا دهمه رموى: نهوانه وهك چوارپى وان به لكو سهر لى شيواوترن، نهوانه ههر خوځيان بى ناگان. ئينجا خواى گه وره سه بارهت به باوهداران دهمه رموى:

به پاستى نهوانهى كه باوهدريان هيناوه و كردارى چاكيان نه نجامداوه، نهوانه باشتريين دروستكراوى خودان، كو مه نيك له زانايان هم نايه ته دهكهن به به لگه له سر پيزو گه وره يى مروقى باوهدار به سر فرشته كاندا، منيش هم رايه به لاهه نزيكتره، نه گهرچى فرشته ههرگيز تاوان ناكات چونكه وا دروستكراوه به لام باوهداران به دزايه ته نفوس و شهيتان و زه حمه تدانى خوځيان به نديا تهى خودا دهكهن، كه واته دهنيت پاداشتيان زياتر بيت و پاداشتى زيادهيش زورچار دهنيت به به لگه له سر پلهى بهرتر (وه ههر خوا زانايه).

پيغهمبهريمان ﷺ جاريكيان بو ياره كاني باسى كرد كه: له پاش نهوان كه سانيك دين كه چاكه هه ريهك لهوان به چاكه هه نجا كهس دهنوسرييت، ياره كان وتيان: په نجا كهس

جا زهوی تهواوی باره گرانهکانی دمر کرد وهک پیغهمبه‌رمان ﴿دفعه‌رموی﴾: {تَقِيءُ الْأَرْضُ أَفْلَاذَ كَيْدِهَا أَمَّا نَالُ الْأُسْطُوَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ فَيَجِيءُ الْقَاتِلُ فَيَقُولُ فِي هَذَا قَتَلْتُ وَبِجِيءُ الْقَاطِعِ فَيَقُولُ فِي هَذَا قَطَعْتُ رَحِمِي وَبِجِيءُ السَّارِقِ فَيَقُولُ فِي هَذَا قَطَعْتُ يَدِي ثُمَّ يَدْعُوهُ فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْهُ شَيْئًا/مسلم وغيره/ زهوی هه‌موخه‌زانه‌کانی خوی فره دمداته دمره‌وه‌وهک پایه و کۆله‌که‌کانی خانو له زیرو له‌زیو نه‌وسا بکوژدیت و ده‌بینی و ده‌لئیت: له‌سهر ئه‌مه من گوشتم، وه‌په‌یوه‌ندی بچران خزمان دیت، جا ده‌لئیت: له‌سهر ئه‌مه من په‌یوه‌ندی خزمانه‌تیم بچری، وه‌دزدیت و ده‌لئیت: له‌سهر ئه‌مه ده‌ستم برآ، پاشان بانگ ده‌کرین به‌لام هیچی لی وهرناگرن}.

جا مروؤ ده‌لئیت: ئه‌مه چی بووه بو‌واده‌کات؟ هه‌رچه‌ند وشه‌ی مروؤ گشتیه به‌لام مه‌به‌ست تاییه‌تکراوه (عام مخصوص) چونکه باوم‌داران به‌و شیوه ناپه‌شوکیین به‌لکو ده‌لئین: ﴿نه‌وه به‌لئینی خوی به‌خشنده‌یه و راستیانکرد ره‌وانه‌کراوه‌کان﴾ (یس) په‌نجاودوو. واته ئه‌مانه له‌دنیا‌دا روده‌دن، ئینجا دفعه‌رموی:

ئا له‌و رۆژده‌ا زه‌وی به‌سهراته‌کانی خوی باس ده‌کات، جاده‌گونجیت هه‌ربه‌هسه‌وه نه‌و دنگوباسه‌ بو‌ خه‌لک باس بکات یان به‌ روداو‌ه‌گرنگو په‌ر مه‌ترسیه‌کانی خه‌لکی تیده‌که‌یه‌نیت که چی بووه، وه‌ده‌ش‌گونجیت لی‌ره به‌دواوه پاش زیندوبونه‌ومبیت که له‌و رۆژده‌ا زه‌وی هه‌رجی هه‌والیکی له‌لایه‌ باسی ده‌کات و که‌س ناتوانیت له‌هسه‌ی خوی حاشایکات، واته زه‌وی ته‌واوی دنگه‌کان کۆده‌کاته‌وه‌و هیچی تیکه‌لاو به‌هیچی نابیت، بو‌ نمونه‌ له‌ رۆژانی چه‌جا به‌ ملیونه‌ها حاجی هه‌ریه‌ک دا‌وای شتیک ده‌کات و به‌ سه‌ده‌ها دنگو سه‌ده‌ها زمان و له‌ مه‌یدانی عه‌ره‌فات و موزده‌لیقه‌و شوینی په‌جم دا هه‌موی نرکه‌ی دیت، به‌لام یه‌ک هسه‌ تیکه‌لاوی هسه‌یه‌کی تر نابیت و هه‌ریه‌که‌ی له‌ بۆریه‌یه‌کی تاییه‌تیه‌وه دهرده‌چیت و به‌و شیوه‌یه ده‌مینته‌وه تا رۆژی دا‌ویی، جا نه‌و کاته که کاتی دادگای کردنی مروؤه زه‌وی وه‌کو باقی دروستکراوه‌کانی خوا دیته هسه‌و هه‌مو دنگو باسه‌کانی سه‌ری ده‌گیریته‌وه، جا

په‌یوسته مروؤی خاوه‌ن باوم‌ ناگای له‌ زمانی بیت و هسه‌ی وانه‌کات له‌و کاته‌دا شه‌رمه‌نده‌ ببیت، چونکه زه‌وی ناتوانیت هیچی به‌شاریته‌وه وه‌ک دفعه‌رموی: ﴿ چونکه بیگومان خوی تو نیگای کردووته لای و فرمانی په‌یداوه به‌هه‌لگرتنی هه‌واله‌کان و خسته‌نده‌رموه‌ی مردوه‌کان و پاشان بلاو‌کردنه‌وه‌ی دنگوباسه‌که‌یان، ئینجا دفعه‌رموی:

له‌و رۆژده‌ا خه‌لک به‌شیوه‌ی جیاجیا دهرده‌چیت هه‌ندی‌ک چاکه‌و هه‌ندی‌ک خراپه‌و هه‌ندی‌کیش له‌و نیوانه‌دایه‌ تا بچن و کرداره‌کانی خویان ببین.

نه‌وسا هه‌رکه‌س به‌ نه‌ندازه‌ی زه‌ریه‌ک چاکه‌ بکات له‌ دنیا‌دا له‌وئ ده‌بینیته‌وه‌و پاداشتی وه‌رگیریته‌وه نه‌گه‌ر به‌ شتی تر به‌تالی نه‌کردبیته‌وه.

خو هه‌رکه‌سیکیش به‌ نه‌ندازه‌ی زه‌ریه‌ک خراپه‌ی کردبیت ده‌بینیته‌وه‌و سزای وه‌رده‌گیریت، نه‌گه‌ر چاوپۆشی لی نه‌کرا‌بیت. له‌باره‌ی زمکاتی چاره‌وئ و که‌رمه‌و په‌رسپار له‌ پیغهمبه‌رمان ﴿کرا هه‌رموی﴾: {الْخَيْلُ لِرَجُلٍ أَجْرٌ وَلِرَجُلٍ بَيْتٌ وَعَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَظَّهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَطَالَ بِهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْحَةٍ فَمَا أَصَابَتْ فِي طِيلِهَا ذَلِكَ مِنَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْحَةِ كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٌ وَلَوْ أَنَّهَا انْقَطَعَ طِيلُهَا فَاسْتَنْتَ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ كَانَتْ أَثَارُهَا وَأَرْوَالُهَا حَسَنَاتٌ لَهُ وَلَوْ أَنَّهَا مَرَّتْ بِنَهْرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَمْ يَرُدَّ أَنْ يَسْقَى كَانَ ذَلِكَ حَسَنَاتٍ لَهُ فَفِي ذَلِكَ أَجْرٌ وَرَجُلٌ رَظَّهَا تَغْنًا وَتَعَفًُّا ثُمَّ لَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي رِقَابِهَا وَلَا ظَهْرُهَا فَفِي ذَلِكَ بَيْتٌ وَرَجُلٌ رَظَّهَا فَخْرًا وَرِيَاءً وَنَوَاءً لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَفِي ذَلِكَ وَزْرٌ وَسُئْلٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الْخُمْرِ فَقَالَ مَا أَنْزَلَ عَلَيَّ فِيهَا شَيْءٌ إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْجَامِعَةُ الْفَاذَةُ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ/مفق عليه/ چاره‌وئ سیانن نه‌و بو‌ هه‌ندی‌ که‌س پاداشته‌و بو‌ هه‌ندی‌ داپۆشه‌رمه‌و بو‌ هه‌ندی‌ تاوانه‌، جا نه‌وه‌ی که‌ نه‌و ده‌بی به‌ پاداشت بۆی نه‌و په‌یاوه‌یه که‌ بو‌ جیهاد راگیری ده‌کات جاماوه‌یه‌کی زۆرله‌ له‌وه‌رگه‌و باخچه‌دا به‌خیزی ده‌کات، نه‌مه‌ هیچ شتیک ناخوات له‌و له‌وه‌رگه‌و باخچه‌یه مه‌گه‌ر الله بۆی به‌ پاداشت بنوسی‌ت، جا نه‌گه‌ر له‌وله‌وه‌رگا‌دا په‌ته‌که‌ی ببچریت و

بېروات ئەگەر بەرزايىيەك، يان زياتريش بېرېت بۇ ھەمو بەرزاي وچى سەموتەرسەكەى چاكەى بۇ دەنوسرىت، جائەگەر بە رويارىكداپرواوا ئاوى لى بخوات بەبى ئەووى كەخوى مەبەستى ئاودانى بېت چاكە گەلىكى بۇ ھەيە، ئەووى كە داپۇشەرەبوى ئەووە ئەو بياوويە، كە ئەو چارەويى بۇ بەخشنەدى و ئىشى جوانەو مافى پىشتى وسكى لە بېر ناچىتەو، واتە: چاكەى پى دەكات بۇ خەلك لە بارو لە سوارى و لە تەنگانەو خۆشى دا، ئەووى كە تاوانە ئەو كەسەيە، كە چارەويى بۇ خراپى و لوت بەرزى و خۆپىشانەنە بە خەلك ئەووە ئەوويە، كە ئەبى بە تاوان لەسەرخواوونەكەى، وتيان: ئەى گوئدرىژ ئەى پىغەمبەرى خواﷺ؟ ھەرموى: خوا لەو بارەيەو ھىچى بۇ نەناردوم، بېجگە لەم ئايەتە گىشتيە كەم وئەيە، ئەوسا ھەر كەسەك بە ئەندازەى گەردىلەيەك چاكە بكات، پاداشتەكەى دەبىنى، وە ھەر كەسەكەىش بەئەندازەى گەردىلەيەك خراپە بكات سزاكەى دەبىنى) وشەى زەرە بە مىرولەى سور دەلئىن وە ھەم بەو شتە وردانە دەلئىن: كە كاتىك رۆژ لە دەلافەيەكەو دەچىتەناو ژورىكى تاريكەو شتى وردى تىدا دەبىنرېت يان ئەو شتە زۆر وردەيە كە ئەمپۇ بە زەرە ناوى دەبەن.

بەرپاستى ئەو كەسەى كە ئاگای لەم سورەتە ھەبىت پاشەپۇژى خۆى خراپ ناكات و ھەولى ئەو دەدات كە لەو رۆژەدا سەرىەرەز بېت.

سورەتى عاديات ھەندىك پىيان وايە لە مەكەدا پاش سورەتى (العصر) و پيش (الكوثر) ھاتوتە خوارەو، يانزە ئايەتە، سەدەمىن سورەتى قورئانەو وتراو بەگوئەرى دابەزىن چواردەھەمىن سورەتە، ھەندىكىش پىيان وايە ئەم سورەتە لە مەدىنە دابەزىو، لەم سورەتە بەرپەزە گەورەيى و پلەو پايەى تىكۆشەرانى رىگای ﷻ بەجوانى دەردەكەوئىت، ئەو ھەتتا دەبىنن خواى گەورە سوئند بەو ولاخانە دەخوات كە موحاھىدىن سواريانن و جىھادىيان پى دەكەن، دەى دەبىت موحاھىدەكان ج رېزو پلەيەكيان ھەبىت لای ﷻ؟

بەناوى ﷻ ى زۆر بەسۆزو بىننەھەت مېھەربان

سوئند بەو ئەسپانەى كە لەكاتى جىھاددا غاردەدەن و نركەى سكيان دېت،

جا ئاگر دەكەنەو بە سميان كاتىك كە بەغار دەپۇن بەسەر بەرددا و لەژىر نالەكانياندا بزيكەى ئاگر بەرزەدەبىتەو ئەوئەندە توندو چالاكن لە تاودان و رمبازىدا، ئىنجا لەگەل رويانكى بەرەبەياندا پەلامارى دوژمن دەدەن،

جا لەو شوئەدا تەپوتۆز ھەلدەستىن

ئەوسا دەچنە ناوەرپاستى دوژمنەو ھەمويان وەك يەك كەس بەسەر دژومندا دەدەن و ھىچيان دواناكەون و خۆ ناگرە دواو، بەلگو ھەمويان خۆيان دەكوئە ناوەرپاستى دوژمنەو يان خۆيان دەخەنە ناوەرپاستى تەواوى دوژمنانەو، ئەوئەندە نەترسو گيانفیداو ئامادەى شەھادەتن، بەرپاستى گەلىك كەئاوایىت دورە شكست بەئىت ھەرەكو بىنيمان حكومەتە بچكۆلەكەى ناو شارى مەدىنە بە ماوئەيەكى زۆركەم لە ھەمو لايەكەو گەيشتە سەر دەريا، بەلام كاتىك خۆشەويستى مال و گيان لەناو دەرونى باوپردارندا پەرى سەند ھەمولايەكيان لەدەستچوو، بەلگو خۆيان كران بە بەندەو داردەستى كافران و خۆمان بەخۆمان راوكرين و راودەكرين، بەدوو دەستە سەرەوت و سامانى ولاتى ئىسلاميان خستە ناو دەست دوژمنانە (لاحول ولا قوۋە إلا باللە).

بەرپاستى پەلامارو ئاگر كەردنەو سى ئەسپان و ھىرشى ناو دژمنان و خۆ خستە ناو كۆرى دوژمنان لە بەرەبەيانىدا، ئەسپەكان خۆيان نەبون بەلگو سوارەكان بون، چونكە چاك خواى خۆيان ناسى بو وە چاك لە كەم تەمەنى و لەناوچونى دنيادا ئاگاداربوون، بەلام وەك وتمان كاتىك ئەو باوئە چاكە نەما ئەوئەمان بەسەرھات كە لەبەر چاوتاندايە! ئىنجا خوا دەفەرەموى:

بەرپاستى مروؤ زۆر بى ئەمەكە سەبارەت بە پەرورەدگارى خۆى، وا دەزانىت ئەو سەرەوت و سامانەو ئەوھىزو دەسەلاتە تەنھا بە زرنكى خۆى دەستى كەوتو،

جا ئیتر زور لوتی بهرز دهبیته و مافی خاوهن مافان نادات و له فرمانه کانی الله دهردهجیت وهک له سورته عه له ق دا دهفه رموی به حه قیقهت بیگومان که مروف له خوئی بای دهبیته کاتی که دی بی نیازه له پاشان دهفه رموی:

۷ وه به بیگومان که نهو کابرایه خوئی (یان خوا) له سهر نه م بی نهکی و سبلهیی و رژدییه شایهته، جا رونتر رژدی و سبلهیی و بی نهکی کابرا باس دهکات و دهفه رموی:

۸ سا به بیگومان نهو کابرایه مالی زور خوشدهویت وهک له سورته فه جردا دهفه رموی: وه ئیوه مالی میراتی ش دهخون به خواردنیکی نا دروست و نارهوا و ئیوه مالتان زور زور خوشدهویت ئینجا خوی میهره بان دله کان راده پرنیت و وایان لیده کات که دنیا زور به گرنگ نه گرن و دهفه رموی:

۹ ئایا ههر دهبی ئاوا بی نهک و سبله و مال خوشه و یست بیت؟ ئایا نازانیت که کاتی که زیندو کرایه وه و هیترایه دهره وه نهوهی که له ناو گۆره کاندایه،

۱۰ جا ئاشکرا کراو دهرخرا نهوهی که له ناو دله کاندایه، نهوکاته چی دهکهن و په نا بۆ کی دهه بن؟

۱۱ به پراستی په روهردگاری نهوان لهو رۆژدهدا چاک ناگاداری هه ئس و کهوتی پیشویانه و ناتوانن له هیچ تاوانیک حاشا بکهن، چاکان باشرین پاداشت ده داده وه، جا تۆلهیش له تاوانباران دهستینیت و بچوگترین ستهم له کهس ناکات؟

سورته قاریعه

سورته قاریعه له مه کهدا هاتوته خواره وه، یانزه نایهته، سه دو یه که مین سورته قورئانه و تراوه به گویره دی دابه زین سی هه مین سورته که پاش سورته قریش و پیش (القیامة) دابه زیوه، نه م سورته یه کسه ر باسی رووداوی قیامته و پاداشتی چاکه کارو سزای خراپه کار دهکات به شیوهیه کی تازه و به ناویکی تری قیامته وه و دهفه رموی:

به ناوی الله ی زور به سوژو بینیه یهت میهره بان

وَحْصِلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱ الْقَارِعَةُ ۲ مَا الْقَارِعَةُ ۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۴
 ۵ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُورِ ۶ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۷ فَأَمَّا
 ۸ مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۹ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۱۰ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۱۱ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۱۲
 ۱۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةُ ۱۴ نَارِ حَامِيَةٍ ۱۵

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱ أَلَمْ نَكْمِ التَّكْوِيْنَ ۲ حَتَّى زُرَّمُ الْمَقَابِرَ ۳ كَلَّا سَوْفَ
 ۴ تَعْلَمُونَ ۵ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۶ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
 ۷ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۸ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۹ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
 ۱۰ عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۱۱ ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ النَّارَ ۱۲

۱ قارعهش ههروهو (حافه) و (طامة) و (صاخه) و (غاشیه) ناویکه له ناودکانی قیامته، به مانای کوتانه وهیه، چونکه به نهو رووداوه زهوی و ئاسمان و نهستیره و رۆژو مانگ هه موی دهکوترین بهیه کداو چیاکان دهبن به تۆز، جا جیگای خویهتی به گرنگ ته ماشا بکریته و تیمان بگهیه نیت که رووداوه که گرنگتر و پر مهترسی ترن لهوهی که ئیوه بیرى لی دهکهنه وه و دهفه رموی:

۲ قاریعه چیه؟ ۳ چی تۆی تیگه یاندوه که قاریعه چیه؟ واته نهو شته گه وره تر و سامناکتر و مال ویرانه کتره لهوهی که ئیوه شتیکی له باره وه بزائن، ئینجا بهو پرسیارانه واز له قاریعه دههینیت و باسی نهو بارو شیوهی مروف دهکات کاتی که نهو قاریعهیه رووداوت و دهفه رموی:

۴ لهو رۆژدهدا مروفه کان هه مو زیندو دهکرینه وه و دینه دهره وه وهک به پولهی سه رلیشیواو هه روا دین به ناویه کدا بی نهوهی مه به ستیک لهو چون و گه رانه و هدا هه بیته رووداوه که نهو دهنده سهخت و دژواره.

زۆر كەمە لەو ئاگرە، وەك پێغەمبەرمان ﷺ لە چەند
 ھەرمودەپەکیدا دەفەرموئ: كە يەكێك لەوانە ئەمەيە كە
 ئەبوھورەیرە ﷺ دەلێت: بیستم لە پێغەمبەری خوا ﷺ
 دەیفەرمو: { نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تُوقَدُونَ جُزْءٌ وَاحِدٌ مِنْ سَبْعِينَ
 جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ قَالُوا وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 قَالَ فَإِنَّهَا فَضَّلْتُ بِسَعَةِ وَتِسْتَعِينُ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا /الترمذی،
 صحیحہ الابانی/ ئەو ئاگرە كە ئێوە ھەڵدەگیرسێن بەشێكە لە
 حەفتا بەش لەگەرمایی ئاگرێ دۆزەخ، وتیان: بەخوا ھەر
 ئەمەش بێت بەسە ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموئ:
 بەراستی گەرمایی ئەو شەست و نۆ پلە لەم ئاگرە دنیای
 گەرمایی زیاتری پێدراو. خوا بمان پارێزی لێی.

سورەتی تەكاسور

۸

۱۰۲

سورەتی تەكاسور لە مەكەدا ھاتووتە خوارووە، ھەشت
 ئایەتە، سەدو دوومین سورەتی قورئانە و تراو بەگوێرە
 دابەزین شانزەھەمین سورەتە كە پاش سورەتی (الكوثر) و
 پێش (الماعون) دابەزیووە. دەلێن دوو تیرە یارمەتیدەر
 (الانصار) لە خێلی (بنی حارثة و بنی الحارث) خۆیان
 بەسەر یەكتردا ھەڵدەكێشاو ھەریەكەیان دەپوت: ئایا ئێوە
 بپاوی وەكو ھەلەن و وەكو ھیسار ئێمەتان ھەیە؟ تەنانەت
 دەچونە ناو گۆرستانەووە و مردووەكانیشیان دەژماردو
 ھەروەكو زیندوكان و دەیانوت: ئایا ئێوە بپاوی وەكو
 ئەمەو ئەوەتان بوو ھەمیشە بەو شتەو خەریكبوون، جا
 خوا ئەم سورەتە یارە خوارووە، تا ھەم ئەوان واز لەو
 بەینن و ھەم دەرسێك بێت بۆ باوەرداران تا لەدنیا دا ھەن.

بەناوی ﷻ ی زۆر بەسۆزو بێنیھایەت میھەربان

۱ ئێوەی سەرگەرم کرد خەریكبوونتان بە زۆر كردنەووە،
 زۆر كردنی مال، منداڵ، یارمەتیدەر و خزمەتچی تا واتان
 لێھات كە پاشەپڕۆژتان لەیادچو.

۲ تا ئەو كاتە كە مردن و چوونە گۆرەو، ئەو كاتە
 بێردەكەنەو، وە ئاشكراشە بێر كردنەو دە ئەو كاتە ھیچ
 سوودی كی نابێت بۆتان، بۆیە بەتوندی دلەكان
 رادەپەرێنیت و دەفەرموئ:

۵ جا چیاكانیش دەبن بە خوری شیکراوێ
 رەنگاوردەنگ واتە لە دورەووە وەك جیان، بەلام لەراستیدا
 ھیچ قووت و ھیزیکی تێدا نامینیت وەكو چەند کیلۆ خوری
 شیکراوێ كە جیگایەکی زۆر داگیر دەكات، بەلام بەھیزیکی
 زۆر كەم نازو گۆنیز دەكریت، پێشەکی چیاكان بەو شێو
 دەبن، ئینجا وەكو ھەور بەملاو بەولایاندا دەبات و دواوی
 دەبن بە تۆزو نزماییەكانی زەوییان پێ پر دەكریتەووە ئەم
 زەویە دەبێت بە دەشتێکی كاکی بەكاکی وەك لە سورەتی
 (تاھا) دا دەفەرموئ: ﴿لەبارە ی چیاكانەووە پرسیاړت لێ
 دەكریت جا تۆ بلی: پەروردگارم دەیانھارێت بەھارین،
 ئەوسا ئەو زەویە دەكات بەدەشتێکی كاکی بەكاکی، كەھیچ
 نەوی و بەرزاییەکی تێدا نامینئ﴾ ئینجا بەرەو حیسابمان
 دەبات و دەفەرموئ:

۶ جا ئەو كاتە ھەر كەس لە كێشانی كێدەكانیدا
 چاكە ی قورس بو،

۷ ئێر ئەو كەسە وا لەناو ژیانیدا كە ئەو ژیانە
 بەشێو پەكی زۆر گرنگ و سەر سۆرھێنەر و رازی كەری
 خاوەنەكە یەتی، ئەوەتە ئا بەكەفی كابر لەكویدا بیەوێت
 ھەڵدەھۆلێنیت و ھەر میو پەكی بویت میو پەكە خۆی لەو
 نزیك دەكاتەو و ھەزی لەگۆشتی كام باندەبێت چۆنی
 ئارمۆ لێ بێت ئاوا بۆی ئامادە دەبێت، واتە ئەو ژیانە
 رازیكەری كابراییە و ھیچ شتیکی ناوێت كەبۆی
 ئامادەنەكریت، دیارە كابریش بەو ژیانە پەر نازو نیعمەتە
 رازییە ئەمە بۆ چاكەكارانە، بەلام بۆ خراپەكاران
 دەفەرموئ:

۸ خۆ ئەو كەسەش كە لە كێشانی كێدا چاكە ی سوک
 بوو خراپەكە ی قورس بو،

۹ ئەوسا ئەو كەسە جیگای ھاویە. ئینجا پرسیاړ
 دەكات و دەفەرموئ:

۱۰ جا تۆ چی دەزانی لەبارە ی ئەو (ھاویە) وە؟

۱۱ ئەو ھاویە ئاگرێکی داخكەر و سوتینەرە كە ئەم
 ئاگرە ئەمڕۆ ئێمە كە ئاسنی پێ دەتاوینینەو بەشێکی

۴ نه کهن شتی وا وخوتان بی ناگا مه کهن له پاشه پوژ
بهه زوانه دزمانن که هاتنی پاشه پوژو حیسابو بهه شت و
دوزهخ راسته. دیسان پهرومردگار دمه رموی:

۵ پاشان باش بزنان وانیه، بوجونه کانتان راست نیه و
بهه له دا چوونو بهه زوانه ش دزمانن که چهند
سهرلیشیواوو نه زان بون. نینجا دمه رموی:

۶ بهراستی نیوه نه گهر بزنان به زانینیکی راست
بیگومان نا بهو شیوهیه خوتان سهرگهرم نه ددکردو
نهم زیانه گهورمتان له خوتان نه ددهاو لهو پوژده دا
شهرمه ندهو سهرشور نه دهبون. نینجا دمه رموی:

۷ سویند بیت بهراستی بیگومان نیوه دوزهخ دهبین.

۸ پاشان بهراستی نیوه دوزهخ دهبین و نهو
بینینه ییش بیگومانه و به چاوی خوتان دهبین،
دهلین: ناگر له وکاته دا پرمه یهک دهکات ههمو فریشته
نزیکه کان و پیغه مبه رکان بهروی نه ژنویاندا دهکون
له ترسو گهورمیی بینینی نهو پرووداو گرنکه وهک له
سورمتی که هف/ ۵۲) دا دمه رموی: ﴿خو سته مکاران
نهو ناگره دهبین نهوسا دلنیاده بن که تیی دهکون و هیچ
لادریکیش نیه که لایانبدات لی﴾ نینجا دمه رموی:

۹ له پاشان، سویند بیت له باره ی تهواوی
نیعمه ته کانه وه لهو پوژده دا پرسپارتان لی دکریت، ههر
له تهنروستی و خوراک و پوژاکه وه بگره تا
ناسوودهی و ناوی فینک، جا نه گهر شوکرتان کردبیت و
مافه کانی خواتان پاراستبیت و بوبیت بههوی زیاده
به ندایه تی و چاکه گردن و دوورکه و تنه وه له تاوان نه وه
دیسان خوا نیعمه تانیکی زور زیاترو بی سنورو
به نرختان پی ددهات، به لام نه گهر بههوی نهو

نیعمه تانه وه زیاتر له خوی بایی بوبن و تاوان و سته می
زیاترتان بیکردبیت الله توله ی سخته تان لی و مرددگریت
وهک له سورمتی نه حفاف/ ۲۰) دا دمه رموی: ﴿وه نهو
روژه ی که خوانه ناسان راده گریتن به سهر ناگردا، پییان
دهوتریت: خوشی خوتانتان له ژیان دنیادا برده و
له زمتان لی و مرگرتوه، نهوسا نه مپو به سزایه کی سوکایه تی
سزاده درین بههوی لوت بهرزی نارپه واتانه وه و بههوی
خراپکاری له سنور به دهرتانه وه﴾

لهو کاته ی که نه م ثایه ته دابه یی زوبه یی وتی: {قَائِي
التَّعِيمِ نُسْأَلُ عَنْهُ وَإِنَّمَا هُمَا الْأَسْوَدَانِ التَّمْرُ وَالْمَاءُ قَالَ أَمَّا
إِنَّهُ سَيَكُونُ / الترمذی. حسنه الابانی/ نهی پیغه مبه ری خوا
له کام نیعمه ت پرسپارمان لی دکریت خوثیمه ههر
نهو دووانه مان هه یه: خورماو ناو؟ فهرموی: ناگاداربن
که نهو پرسپار کردنه ههر دهبیت {

پیویسته بزنانن که گور مائیکی کاتیه و دهبیت لی
دهرچین و وشه ی ﴿رَزْمٌ﴾ نه وه دهگه یه نیت چونکه
سهردان گهرانه وه ی تیدایه، به لی دهبیت جاریکی تر
لهو گوره بیینه دهره وه بو حه شرو حیسابو بهه شت و
دوزهخ. پیغه مبه ری نازیز ﴿دهیضه رمو: { أَلْهَاكُمْ
التَّكَاثُرُ قَالَ يَقُولُ ابْنُ آدَمَ مَالِي مَالِي وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ
إِلَّا مَا تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ أَوْ أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ أَوْ لَبَسْتَ
فَأَبْلَيْتَ / الترمذی. الابانی: صححه/ ههولدان بوزورکردنی
سهره ویت و سامان سهرگهرمی گردن، فهرموی نه وه ی
نادم ههرده لی: ماله کهم، ماله کهم مه گهر مالی تو ههر
نه وه نه بوه که کردوته به چاکه نا نه ویت بوماوته وه؟
یان خواردوته خوله ناوت برده و؟ یان پوژیوته جا
رزاندوته؟ {.

ئىنجا بەراوردى قىسى درۆزن لەگەڵ قىسى خوادا بکەن و
بزانن چەند دوورن لەپەگەوه، دۇنيابن ياسا دەستکردگانى
ئەمپۇ جىهان لە بەرانبەر ياساى خواوه هەروەکو
قىسەمى (ئەبو موسەيلەمى درۆزنە) لە بەرانبەر سورتى
(والعصر) دا بەي جياوازي، بەلام چى دەکەيت لەم
پۆڭارەدا پياويكى وەکو عەمرى کورې عاسمان تيدا نيه
(لا حول ولا قوة إلا بالله).

سورہتی ہومہزہ

سورتهی هومزه له مهکهدا هاتوته خوارهو، نو ئایهته،
سه‌دو چوارهمین سورتهی قورنانه و و تراوه به‌گویره
دابەزین سی و سی‌هەمین سورته که پاش سورتهی (القیامة)
و پیش (المرسلات) دابه‌زیوه به سورتهی (الْحُجَّةُ) ش ناو
پراوه.

بەناوى الله ى زۆربەسۆزو بىننىھايەت مېھرىبان

۱) وای دۆزهخ بۆ هه مو تانه و ته شه رده ريك له خاوه ن
باوه ران، وشه ی (هَمَزَق) به و كه سه ده لئین كه به قسه
تانه و ته شه ر ده دات له خه لك و (لَمَزَق) به و كه سانه ده لئین
به ده ست و ئه برۆ و چاو تانه و ته شه ر ده دهن، وه
به پێچه وانه ئیسه وه مانایان كرده، گرن گ ئه ویه كه بزانی ن
خوا ی گه و ره ئه و هه رده شه تونده ده كات له و كه سانه ی كه
تانه و ته شه ر له خه لك ده دهن و نا شیرینی ده كه ن ئیتر
به هه ر شتیویه ك ئه و ئیسه بكه ن، ئینجا خوا رونه تر ئه و
مرو قه ناپه سه ندانه با س ده كات و ده فیه رموی:

نەو كەسەيە كە مالى كۆكر دوتەدەو ھەر خەرىكى
 ئاماردن يەتۈ بىھو ھۈيەو لە پاشەرۆژ بى ئاگايە،

چونکه وا دزانیت كه نهو ماله‌ی خوشبهختی
دكانتو بۆ هه‌میشه له دنیادا دهیه‌ی ئیته‌وه، بۆیه
په‌رومردگاری داناو میهره‌بان نهو جۆره‌ بێ ئاگا‌و نه‌زانانه
را‌ده‌وستی ئیت و ده‌فه‌رموی:

شتی وا نه‌کهن ، به‌سیه‌تی نه‌زانی و نه‌فامی، بیر له
 ئاینده‌ی خۆتان بکه‌نه‌وه، چونکه سویند بیت هه‌مه‌درینه
 ناو هاریهره‌وه، جا پرسپار ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

خۆ تۆ نازانى ئەى (محمد) ﷺ ئەو ھارپىرمەرە چىيە؟
ئىنجا خوا خۆى باسى ئەو شۆينە پىر مەترسىيە دەكاتو
دەفەرەمۆى: ئەو ھارپىرمەرە

۶ ناگریکی هه لگړینراوی خوايه.

۷ که ددات بهسر دلّهکاندا، ئهم ناگره ههمو لهشی دسوتینیت و ههروهک بهردی ناش دهبهاریت، کهچی لیڤردا تهنه باسی دلی کردو فهرموی بهسر دلّهکاندا ددات، بۆ؟ چونکه دلّهکان بون کهخاوهنهکانیان سه‌رگه‌رم کرد به کۆکردنه‌وی مال و عه‌مبارکردنی و نه‌دانی حه‌قی خواو خه‌لک و لوتی به‌رزکردنه‌وو ده‌ستیانکرد به تانه‌و ته‌شه‌ردان له باوم‌دارو که‌مه‌ده‌ستان و ئیشیان گه‌یانده به دلیان و نار‌ه‌حه‌تیان کردن، بۆیه‌ وا ئه‌م‌رۆ ده‌بی‌ت ه‌ورسایێ ناگره‌که له‌سر دلّه‌کان بی‌ت و نا‌شکرایشه‌ ئیشی دل له ههمو ئیشه‌کانی تر سه‌خته‌رو گران‌تر، ئینجا خوا ده‌فه‌رموی:

به‌بیگومان نهو ناگره له‌سه‌ر نه‌وان داخراوه واته
 رینگای دهرچونیان نیه و ده‌نگیان به هیچ جینگایه‌ک ناگات
 به‌لکو له‌وه‌ش زیاتر،

له‌ناو دیره‌کی ئاسنین دا ته‌ته‌ر پیچ کراون و
دریژکراون، به‌ئی دنیا‌په‌رستان وایان ده‌زانی دنیا هه‌ر هی
ئه‌وانه‌و هه‌رگیز نامرن و بیریان ته‌نها له‌ خو‌شی و
رابوراندنی ئه‌م ژیا‌نه‌ ده‌کرده‌وه‌و هیچ نرخیکیان بۆ
باوه‌رداران و که‌م ده‌سه‌لاتان دانه‌ده‌نا تا له‌ناکا‌مدا هه‌ناسه‌ی
داخو گه‌رمی خه‌فه‌تو مه‌راهی ئه‌وان دای له‌ دئی
ماله‌پرستانێ سته‌مکارو و‌دکو پاروو له‌ناو کو‌له‌که‌ی ناگردا
ته‌ته‌ر پیچ کراون و به‌سزای تاوانی خو‌یان گه‌یه‌نران.

سورەتی فیل لە مەكەدا ھاتووتە خوارووە، پێنج ئایەتە،
سەدو پێنجەمین سورەتی قورئانە، و تراوە بەگوێرە
دابەزین نۆزدەھەمین سورەتە كە پاش سورەتی (الكافرون)
و پێش (الفلق) دابەزیوە.

بۆ رۆشنکردنەوی مانای ئەم سورەتە پێشەکی بە
شیوەیەکی مام ناوێندی باسی ئەو پرووداوە دەكەین، وەكو
ئێبێنو كەسیر بۆمان باس دەكات و دەڵێت:

لەپێشەو بەسی (اصحاب الاخود) مان كرد، ئەو لە زەمانی
پاشایەك لە پاشاكانی حمیەر بەناوی (زونه واس) كە بت
پەرست بوە، ھەمو باروودارانێ ئەو داستانە پێشوی
شەھیدكردو كە دەڵێن: نزیکەي بیست ھەزار نەفەر بون،
ھیچیان دەر نەچوو بپجگە لە كەسێك كە ناوی (دەوسی)
زوسەعلەبان) بوو رۆشت و پەناي برده بەر قەیسەر پاشای
شام كە مەسیحی بو دیارە، ئەوانیش لەسەر باوەرپون بە
مەسیح ئەو بەلایانەیان بەسەرھات، ئەویش نامەییەکی
نووسی بۆ نەجاشی پاشای حەبەشە چونكە نزیک بون
لەووە، دوو كەسی بە ناو (ئەریات و ئەبرەهە) ی كۆری
سەباحی باوكی یەكسوم بە سوپایەکی زۆرەو نارد،
ئەوانیش چوونە یەمەن و داگیران كردو لەدەست پاشای
حیمیەریان سەندەو، وە زونەواسیش لە دەریادا خنكا،
حەبەشە یەمەنی بۆ یەكسەر بوووەو ئەو دوو كەسە
سەرپەرشتیان دەكرد، تا ناكۆکی كەوتە نێوانیانەووە
نامادەي ئەووبون كە بە دوو سوپا لەیەكتر بدن، یەكێکیان
وتی بۆ شەر بە سوپایەكە بكەین با دوو بەدوو لەیەكتر
بدەین ھەركامان ماین ئەو ببێت بە پاشا، ھەردوو
ھاتنەدەرەو لەنێوانی دوو سوپاكەداو (ئەریات) ھێرش
بردە سەر ئەبرەهەو شمشیریکی دا بە دەم و لوت و
ناوچاوانیداو لەتی كرد لەو كاتەدا (عەتودە) كە
خزمەتکاری ئەبرەهە بو پەلاماری (ئەریاتی) داو كوشتی و
ئەبرەهە بە برینداری گەراپەووەو تیماری برینەكەي كردو
چاكبویەووەو بو بە پاشای ئەو سوپایەي كە لە یەمەنی
سەربە حەبەشەدابو، جا نەجاشی كاتیك بەمەي زانی زۆر
تورەبو لەسەر ئەو ئیشەي كە ئەبرەهە كردبوی و ھەر شەي
لیكردو سویندی خوارد دەبێت پێ بخەمە ئەو ولاتەو مووی

ناوچاوانیشت بپر، ئەویش ھەستا بەدل دانەوێ نەجاشی و
خەیارمالێكردن و نمایەندەییەکی نارد بۆ لای بە كۆمەڵی
زۆر بەخشش و دیاری بۆی لەگەڵ یەك تورەكە لە خاکی
یەمەن و موێ ناوچاوانی خویشی بری و ناردی لەگەڵیداو لە
نوسراوەكەیدا دەڵێت: با پاشا پێ پختە سەر ئەم كیسەییە
تاكو سویندەكەي نەكەوێت و ئەوێش موێ نیوچاوانمە كە
ناردومە بۆ لات، كاتیك كە ئەمە گەشتە پاشا، سەری
سوڤماو لێی رازی بو، جا داينا لەسەر جیگای خۆی،
ئەبرەهە كەسیکی ناردە لای نەجاشی و پێی وت: بەراستی
من کلیسایەك بۆ تۆ دروست دەكەم لە خاکی یەمەندا كە
بینای وا پێش ئەو نەكرا بێت،

ئینجا دەستێكرد بە دروستکردنی کلیسایەکی زۆر گەورە لە
(سەنعا) دا زۆر بەرزو گەورەبو و دیوارەكانی بە نەخش و
نیگار جوان كردبو كە عەرەب پێیان دەوت (قوله‌یس)
لەبەر بەرزەكەي، چونكە ھەر كەسێك تەماشای
بەرزایەكەي بكردایە كلاًوی لەسەر دەكەوت، ئەبرەهە
ویستی حەج لە كەعبەو بەگوازیتەووە بۆ ئەو ماله،
عەرەبەكانی عدنانی و قەحتانی پێیان ناخویشبو و
قورەیشیش بەمەزۆر پشیمان ھەستا، ھەتا یەكێك لەوان چو
بۆ یەمەن و چووناو ئەو مالهووەو پێسایي تێكردو گەراپەووە،
خزمەتكارەكەي ئەوێش بینی و بە ئەبرەهەي پاشایانی
گەیاندا و وتیان: ئەمە ببێت و نەبێت كاری قورەیشەو بە
رقو تۆلەي مالهكەي خۆیان وایانكردووە، لەبەرئەووە
ئەبرەهە سویندی خوارد كە بجێت بۆ مەكەو بەردی
بەسەر بەردەووە نەییەلێت و وێرانی بكات، جا ئەبرەهە خۆی
نامادەكرد، كەسوپایەکی بەھێزی وای پێكەوونا كە كەس
نەتوانی بەرگری لێ بكات، چەند فیلێکی گەورەیشی
لەگەڵ خۆیدا برد بەتایبەت فیلێکیان كە نەجاشی بۆی
ناردبو بەناو (محمود) كە زۆر گەورەو بەھێزبو كە ژمارەي
ئەو فیلانە ھەندێك دەلێن ھەشت بون، ھەندێك تر
دەلێن دوازدە بون، وەژمارەي پێجگە لەمانەیش و تراوە
(والله اعلم)

ئەمەش بۆ ئەووبو كە زنجیریان پێو ببەستن و بیخەنە
ھەر چوار دیوارەكەي كەعبەووەو لێیان خوڤن و یەكجار
مالەكە برۆخینن، كاتیك عەرەب بەمەیان زانی ئەمەیان

زور به لاهه سهختو گه وهرېو به پيوستيان زاني که
 بهرگري لهو ماله پيروزه بکه، له بهرتهوه پياويک له پياوه
 گه وره کاني يه مهن که ناوی (زونه مهر) يو که خاوهن قسه و
 دسه لات يو گه له کهی خوی بانگ کردو هه رکه سيکی تر له
 عه رب که به گوئی کردو نامادهی کرد بۆ جيهادو بۆ
 پاراستنی مالی خواو شهرکردن له گه ل نه برده ده،
 کومه ليک وده لاميان دايه وه و شهرپان کرد له گه ل
 نه برده ده او شکاندن، له بهر نهو شتهی که خوا دهويست
 له ريزو گه وره یی که عبه و دواتر (زونه مهر) یش گيرا،
 ئينجا له گه ل خویدا هيئای و بهر و خاکی (خه سعه م) هات و
 (نوفه یلی) کورې (حه بیبی خه سعه می) له ناو گه له کهی
 خویدا به ناو (شمران و ناهیس) بهر هنگاری نه برده ده
 بويه وه، بينيان نه وانیسی شکاندو (نوفه یلیشی) گرت و
 ویستی بيکوژیئت له پاشان عه فوی کردو له گه ل خویدا
 هيئای تا رينمایي ريگایان بۆ بکات، کاتيک که نزیکونه وه
 له خاکی (تانیف) چوونه دهر وه بۆ پیشوازی و چاپلوسی تا
 ماله کهی خویان که پييان دموت (اللات) بهاريژيت، ريزيکی
 زوريان ليگرت و پياويکيشيان به ناوی (ابورغال) له گه لدا
 نارد بۆ شارمزا یی ريگا، کاتيک نه برده ده گه يشته
 (موغه مهس) که نزیکي مه که بو دابهزی و وشرو مهر و
 مالاتی نه هلی مه کهی تالانکرد که دوو سهد وشتری
 عه بدولوته لیبی تیداو، دياره نهو تالانه یش به فرمانی
 نه برده ده بو که به فرماندهی گروهی پيش هره ولی که
 ناوی (نه سوده ی کورې مه فسود) بو، وت بوی. ئينجا
 نه برده ده (حوناته ی حمیه ری) نارد بۆ مه که و داوی کرد
 که شريف ترين پياوی هره یش بيته لای و پييان بلئی که
 پاشا نه هاتوه شهرتان له گه لدا بکات مه گهر ريگای بگرن، جا
 (حوناته هات و خه لکيش عه بدولوته لیب یان پی ناساند،
 نه ویش قسه ی نه برده یی به و گه یاند و عه بدولوته لیبیش
 وتی: سویند به ﷻ ئيمه یش نامانه ویت شهریکه یین
 له گه لدا و توانای نه ومان نیه، نه مه مالی خوايه و
 قه دهغه کراوه مالی خوشه ویستی خوايه که ئیراهیمه،
 نه گهر نهو بهرگری بکات لیی نهو مالی خویه تی و
 قه دهغه ی کردوه نه گهر وازیسی ئی بهینیت ههر خوی
 خاونه یه تی، به ﷻ قه سه م ئيمه توانای پاراستنیمان نیه،

(حوناته) وتی: وهره له گه لم بۆ لای، نه ویش چو له گه لدا
 کاتيک نه برده ده بينی زور ريزی ليگرت، عه بدولوته لیب
 پياويکی ريک و پيک و سهرو سيما جوان بو، نه برده ده له سه ر
 ته خته کهی خوی هاته خواره وه و له سه ر به رده له گه لدا
 دانیش، جا به و که سه ی که زمانی نه برده ده و
 عه بدولوته لیب ی دهرانی وت: بلئی پیی هیچ داخوازیه کی
 هه یه؟ نه ویش وتی: داخوازیم گه راندنه وهی نهو دوو سهد
 وشتریه که بردوتانه، نه برده ده به کابرای وت: پیی بلئی
 پیشه کی زور نرخی بو له لام،
 به لام ئیستا له بهر چاوم کهوت که داوی دوو سهد وشتر
 دهکات، داوی نهو ناکات که ئيمه واز لهو ماله بهینین که
 ئایینی خوی و باو باپریه تی، عه بدولوته لیب یش وتی: من
 خاوهنی نهو وشترانه م نهو ماله یش خاوهنی خوی هه یه و
 به م زوانه ده یپاريژيت، نه برده ده وتی: ناتوانی له منی
 بهاريژيت، نه ویش وتی: نهو تۆو نهو، جا نه برده ده
 کومه ليک خه لکی له گه لداو، به ئینياندا که یه کيک له سی
 بهش له سهرومت و سامانی (تیهامه) به نه برده ده بدن که
 بگه رپته وه و واز بینیت له روو خاندنی نهو ماله پيروزه،
 نه ویش قبوئی نه کرد لییان و وشتره کانی عه بدولوته لیب ی
 دايه وه و عه بدولوته لیب گه رايه وه بۆ لای هره یش و پیی
 وتی: له مه که دهرجن و بچه سه ر چیاکان نه وه کو به هوی
 نهو سوپاوه دوچاری ئیش و نازار بین، له پاشان
 عه بدولوته لیب چو حه لقه ی که عبه ی گرتو جهند که سيکی
 تریسی له گه لداو و پارانه وه له خواو داوی کرد که خوا
 سهریان بخت به سه ر نه برده ده و سوپاکه یدا، رویشتن و سهد
 وشتریان گهردن به ند کرده ملو له لای نهو ماله پيروزه
 به جیيان هیشت، به لکو نهو له شکره دستريژيان بۆ
 بکه ن و خوا تۆله یان ئی وهرگريت، کاتيک که رۆژ بويه وه،
 نه برده ده خوی ناماده کرد بۆ نه وه ی بيته ناو مه که و
 فيله کانيان به ری خست له و کاته دا (نوفه یلی ی کورې
 حه بیب) هاته ته نیشت فيله که و گوئی گرت و وتی: نهی
 (محمود) بکه وه لیړه یان بگه رپوه له کوئی هاتوویت به راستی

تۆ له شاری اللہ ی که همدغه کراوه، پاشان گوئی بهرداو
فیلکه کهوت (نوفهیل) بهپهله درجو ههتا گهیشه سهر
چیاکه، دایان له فیل که ههلبستیت بهلام ههلهستا،

ئینجا به تهموشی و تهورزین له سهریاندا عسایان لهدواوه
تی بری ههلهستا، بهلام رویان دهمکرده ههرایهک
ههلهستاوبهپهله دمرۆی که رویان دهمکرده مهکه دهکهوت،
ئینجا خوا چهند پۆلیک بالندهی له دهریاوه بهشیوه
پهرهسلکه و ریشۆله بۆ ناردن، که ههر بالندهیهک سی
دهنکه بهردی له قوری سوروهوکرای پی بو به دهنوکی و
ههردو لاقیهوه بهشیوه نۆک و نیسک له ههرکهسیان
بدایه نهوه یهکسهر دهمکرده ههمویان بهم بهلایه
توشبون و نهیان دهزانی بهره کوئ برۆن و ههر ههوال
پرسی (نوفهیل) یان دهمکرده که ریگیان پیشان بدات،
(نوفهیل) یش لهسهر چیاکهدا تهماشای دهمکردن، که اللہ
چۆن تۆله لهو تاوانبارانه وهردهگریت، فیلکهکان ههمو
دهرچون و نهبرههه خوی بهرکهوت، بهلام کتوپر نهمرده
ههر ساتیک نینۆکیک له لهشی ههلهدومری تا گهیشه
ولاتی (خهسهم) و لهوی مرد، جا نا لهم سالددا پیغهمبهری
نایزمان لهدایکبهوه و اللہ نهمه به نهممهتیک گهوره
دادهنیت بۆ قورهیش و داویان لی دهکات که بهگوئی بکهو
پهپرهوی پیغهمبهر ببن و نهو روداوه دهخاته بهر
جاویان و دهمهرموی:

بهناوی اللہ ی زۆربهسۆزو بیئیهیهت میهرمان

۱) نایا نازانی خوی تۆ چی کرد به خاوهن فیلکهکان؟
واته بیگومان تۆ نهه ههوالته زانیوه، ئینجا خوی بهناگا و
دانا وهلامی پرسیارمهکی بۆ رۆشن دهکاتهوه بهشیوه
پرسیاریکی ترو دهمهرموی:

۲) نایا فروفتلی نهوانمان لهناو نهبرده نهمانکرد به
شتیکی ون بو؟ بهم شیویه که دهمهرموی:

۳) جا اللہ بالندهکانی نارد ههریان پۆل پۆل که ههر
یهکهیان راسپیتردراو بو بۆ لهناوبردنی سی کهس .

۴) کهتیربارانیان کردن به بهردیک که له قوری بهناگر
سورۆکراو دروستکراو لهنیوان نۆک و نیسکا، بالندهکانیش

بهشیوهی پهپهسلکه و ریشۆلهبون ههر بهردیکیان له
کهسک دهدا کتوپر ههمو نهندامهکانی لهشی دهمهرزاندو
به ماویهکی زۆر کهم نهو لهشکره گهورمیهی که له
پیشهوه لهناو داستانهکهدا باسمانکرد تارومار کران و
لهناوچون، نهوهته دهمهرموی:

۵) ههر بهدوای لیدانهکانیدا اللہ وهکو کای خوراوی
لیکردن و نیسک و پروسکهکانیان نهوهنده وردو وشکبونهوه
که بهشیوهی کای خوراو (تهرسی چارهوی و نیسترو
که) نهگهر دهستیان لیبدرایهورد ورد دهمون، نا بهو
شیویهه اللہ نهو لهشکرهی لهناو بردو مالهکی خوی
پاراستو سهروهت و سامانیکی زۆری نهو لهشکره کهوته
دهستی قورهیش، لهو سالددا پیغهمبهرمان لهدایکبهوه،
نهگهرچی قورهیش بت پهراستیون و نهبرههه و پهپرهوانی
مهسیحی بون بهلام شکان لهبر نهو هویانه:
یهکهم. چونکه لهشکرکی ستهمکاربو، خوا بهو شیویه
تاروماری کردن.

دووهم. بت پهراستی تاوانیکی نیوان بهندهو خواجه، بهلام
دهستدریزی و ستهم تاوانیکی نیوان بهندهکانه، اللہ بۆ تۆله
سهندنهوهی مافی خوی پهله ناکات، بهلام بۆ
تۆلهسهندنهوهی مافی خهک بهپهلهیه.

سیههم. نهگهرچی مهکه بت پهراستی تیدایه، بهلام خۆ
نهوان تهنها مهبهستیان لهناوبردنی مالی خوابو، نهوهبو
نهبرهه به (عهبدولوتهلیبی) وت: ئیمه نههاتوین شهر
لهگهل ئیوهدا بکهین نهگهر ریگامان نهگرن بۆ رووخاندنی
نهو ماله.

چوارهم. نهگهرچی خهکی مهکه بت پهراستیون بهلام اللہ
مالهکی خوی مهبهسته و دهمهویت بیپاریزیت، پاشان
بیکات به جیگای هاتنی پیغهمبهر کوتای و بیکات
بهجیگای یهکیک له بهندایهتیه فهرهکانی پهپرهوانی
ناینهکهی کهحهجه و کۆنفرانسی سالانهی موسلمانانه، وه
ههروهها بهلگهیهک بیته لهسهر راستی و دروستی نهو
پیغهمبهره (الارهاص) نهوته خوا بهو شیویه نهو
جیگیه دهپاریزیت تا کهسیکی ناوای تیدا بکات به
پیغهمبهر، جا نهگهر نهو پیغهمبهره نهبویه خوا نیشی
وای بۆچی بۆ دهمکرده؟

سورمتی قورهیش

۴

نهم سورمه که به سورمتی قورهیش واته کورانی نه زری کوری کینانه دناسریت، له مه کهدا هاتودته خوارده و جوار نایه ته، سهدو شه شه مین سورمتی قورنانه که و تراوه به گویره دی دابه زین بیستو نوهه مین سورمه که پاش سورمتی (التین) و پیش سورمتی (القارعة) دابه زیوه.

به ناوی الله ی زوربه سوزو بینیه یهت میهره بان

۱) نه و ده مان هینا به سهر له شکری نه بره که له سورمتی پیشودا باسکرا له بهر پاراستنی ناسایش و کۆکردنه و دی قورهیش یان له بهر نه و عاده ته ی قورهیش و له بهر یه کبون و په یدابونی دۆستایه تی بو یان، کام عاده ت؟

۲) نه و عاده ته یان که کاروانیان ده کرد له زستاندا بو یه مهن و له هاوین دا بو شام، جا به بونه ی نه و ماله وه ری زیان لی ده گرا و کهس ده ستریزی نه ده کرده سهریان و به شیوه یه کی باش ده زیان واته: تاریزی که عبه پایه داربی و نه وان بتوانن له ورزه که لک و هرگرن و بی ترس هاتوجوی خویان بکه ن و له کهس نه ترسن و به وه و یه وه برژیوی خویان په یدابکه ن، جا خوا نه و نیعمه ته به نرخه ده خاته وه بهر جاویان و ده فهرموئ: ۳) ده ی به ندایه تی په روه ردگاری نه و ماله بکه ن،

۴) که خوراندنی داوه به وان و له برسیتی رزگاری کردون و ری زی به وان داوه و له مه ترسی ده ست دریزی خه لکی هیمنی کردنه ته وه و کهس ته مایان تی ناکات.

که به راستی دوو نیعمه تی زور گه ورنه پیویسته له سهر قورهیش سوپاسی نه و په روه ردگاره بکه ن و په یه وه ی پیغه مبه ره کی بکه ن، مه گهر نه وان چوارده وری خویان نه ده بینی که چیان پی ده کرا؟ وه که له سورمتی عه نکبوت/ ۶۷ دا ده فهرموئ: ﴿نَايَا نَهْوَان نَابِيْنِ كَه كَرْدَوَمَانَه بَه مَالِيْكِ بِيْ تَرَس لَه حَالِيْكِدا كَه خَه لَك لَه چَوَارْدَه وِرِيَان چَوْن دَه رَفِيْنِرَان؟﴾ به لی به راستی نه هیشتنی برسیتی و ترس دوو نیعمه تی گه ورنه له زیانی مروفا، هه روه کو پیغه مبه رمان ده فهرموئیت: ﴿مَنْ اَصْبَحَ مِنْكُمْ مُعَافًى فِيْ جَسَدِهِ اَمِنًا فِيْ سِرِّهِ عِنْدَهُ قُوْتٌ يَوْمَهُ فَكَانَ مَ حِيْرَتٌ لِّه الدُّنْيَا

سورمتی قورهیش

۱۰۶

۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
لَا يَلِيْفُ فَرِيْشٍ ۱) اِلَافِيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
۲) فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ۳) الَّذِيْ اَطَعَهُمْ
مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۴)

سورمتی قورهیش

۱۰۷

۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اَرَأَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالْذِّبْرِ ۱) فَاِذَا لَكَ الَّذِيْ
يَدْعُ الْيَتِيْمَ ۲) وَلَا يَحْصُ عَلٰٓى طَعَامِ الْمِسْكِيْنَ ۳)
فَوَيْلٌ لِّلْمُصْلِيْنَ ۴) الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ
۵) الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۶) وَيَسْمَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۷)

سورمتی قورهیش

۱۰۸

۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۱) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَاعْبُدْ
۲) اِيْنِكَ شَانِكَ هُوَ الْاَبَدُ ۳)

الترمدی، حسنہ الالبانی/ ههر کام له نیوه پوژی کرده وه له شی ساغبوو، ترسی نه بوو له ناو کهس وکاری خویدا بوو، و خواردن نه و پوژه شی هه بوو به راستی نه وه دنیا ی له لا کۆبوو ده وه به هه موو په ل و پویه کیه وه، وه نه م شاره هیمن و زیان خو شیهش وه لامدانه وه ی پارانه وه ی ئیبراهیم بو (علی نبینا وعلیه الصلاه السلام).

نهم نایه تانه تیمان ده گیه نه نه رکی سهرشانی مسولمانه شوپشگیر و تیکۆشهره کان به گشتی و ده سه لاتی نیسلامی به تایبهت دابین کردنی باری ئابوری و پامیاری خه لک وهیمن کردنه وه ی خه لک له ترسه، نه وسا چاو مروانی خوا په رستی پیک و ره وان له خه لک ده کريت، جا بو یه ئاینی پیروزی نیسلام که ئاواتی خو شبه ختی و ناسایشی خه لکه و ریگا به ده ست دریزی کردنه سهر مافی خه لک و داگیر کردنی سهر و ت و سامانیان نادات، و به پاریزگاری له مال و له گیان تیژترین و سه خت ترین سزای له بهر چاو گرتوه، چونکه نه گهر نه و پاریزگاریه نه بیت له زیانی مروفا بیجکه له شهرو شوپ و تالان و برۆ شتیکی تر وه بهر چاونا که ویت، جائیسلام بوپاریزگاری گیان و مال یاسای به هیژوتیرو

تهواوی داناوه، بهلکو پییشی وایه که تائهو دوو لایه نه دابین نهکریت خواهرستی راست وړهوان ناکریت.

۷

سورته ماعون

۱۰۷

سورته ماعون له مهکه دا هاتوته خوارهوه، حهوت نایه ته و سه دو حهفته مین سورته قورئانه و تراوه بهگویره دابهزین حهفدهه مین سورته که پاش سورته (التکاثر) و پیش (الکافرون) دابهزیوه به سورته (آرَمَت) یان (الینب) یش ناو براوه.

بهناوی الله ی زوربه سوزو پییهایهت میهره بان

۱) نایا تو نابینی نهو کهسهی که باوهری به رۆزی قیامت نیه؟ واته نهگهر نابینی یان نای ناسیت گوئ بگره تا پییاسه کهیت بؤ بکه م،

۲) نهوسا نهوه نهو کهسهیه که پال به ههتیوه دهنیت و به سووک ته ماشای دهکات و مافی دهخوات و چاکه ی لهگه لدا ناکات. ۳) جا نهو کهسهیه که با خویشی چاکه بکات لهگه ل فیهیراندا بهلام بیجکه له خوی هه لنانیت بؤ چاکه کردن لهگه ل بیی نه وایاندا، نهوه و هسفی بی باوهران بو به رۆزی قیامت و هکو له سورته فیهجر دا دهفه رموی: «وانیه که نهوان ده لئین، بهلکو نهوان ریزی هه تیو ناگرن، و هه لگی هه لنانین له سهر خواردن دان به که مدهستان» نینجا دهفه رموی:

۴) وای دۆزه خ بؤ نوئزگهران،

۵) نهو که سانهی که له باره ی نوئزدهکانیا نهوه سستی دهکهن چ لهکاتی خویدا دوا ی بخهن و چ به ریک و پیکی نهنجامی نه دهن و چ بیر ی نه که نهوه و هیمنی و گهردن که چی به لهش و سیمایاندا دیار نه بییت، کاتیک نوئز دهکهن که ههر کهس یه کیک لهو و هسفانه ی تیدابییت بهر هه ره شه ی نه م نایه ته پیرۆزه ده که ویت جا (پهنا به الله) نه گهر که سیک ههر سیانی تیدابییت بهلگه ی مونا فیقی کرداری به تهواوی تیدایه نه وه ته پیغه مبه رمان باسی نهو جو ره نوئزه دهکات و دهفه رموی: {بَلِّغْ صَلَاةَ الْمُنَافِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسُ حَتَّىٰ إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْيَتَيْنِ الشَّيْطَانُ قَامَ

فَنَقَرَهَا أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا/ متفق علیه) نهوه نوئزی مونا فقه، داهنیشیت و چاوهر وانی رۆزه هه تا وای ی دیت ده که ویت نه ناو دوو شاخه ی شهیتانه وه (نزیکی رۆژ ناو ابون) که هه لده ستیت نهو ساجوار ده نوک له زهوی ده دات، یادی خوی تیدا ناکات مه گهر که میک { هه م نوئزی دوا خستوه و هه م به باشیش نهنجامی نه داوه و هیهچ گهر دن که چیه کی پیوه دیار نه بوه، ناشکرایه نه م کرد نه ییش له بهر خه لکه نه گینا نه یدم کرد، و هکو له و هسفی دووه می نهو نوئز خوینه دا دهفه رموی:

۶) نهو که سانه که ریایی دهکهن تا خه لک چاوی بکه ویت پییان و نه لئین نوئز نه که رن، له م سورته دا باسی بی باوهر کرا به رۆزی دوا یی و له ناو باسه که دا باسی نوئز خوینانی ناتهوا و شیوه مونا فیقی کردو نینجا گه رایه وه سهر و هسفی کی تری بی باوهران به رۆزی دوا یی و دهفه رموی:

۷) جا بهر گریش دهکهن له شتی پیویستی خه لک جا نهو شته پیویستی که دیاری بییت و هکو زهکات یان ههر پیویستی که تر که له لای نهوان ده ست بکه ویت و که سانی تر نه یان بییت و داوایان ی بکه و پتیان نه دهن و هکو ساج و هیلک و تهوشی هه تا دهرزی، عه بد و لاهی کوری مه سعو د ده لیت: {كُنَّا نَعُدُّ الْمَاعُونَ عَلَىٰ عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ غَوْرَ الدُّنُو وَالْقُدْرِ / ابو داود، حسه الالبانی} نیمه له سه رده می پیغه مبه ری خوا دا به نه مانه ت دانی سه تلی ناوه لکیشان و دیزه مان به ماعون داهنا {

به لئ نا به م شیوه یه نایینی نیسلام داوا له خاوه ن باوهران دهکات که هه میسه خه ریکی چاک کرد نه وه ی نیوانی خو یان بن له گه ل یه کتر دا به نهنجامدانی نی شی چاک و دوور که و تنه وه له شتی خراپ، نهو شتانه ی که ببن به هو ی دهن گ له یه کتر و هر گرتن و به شی به شیان و هه ولی به تین کردنی په یوه ندی نیوان خو یان و خوا یان بدن که نوئز گه وره ترین ریگای نهو په یوه ندیه به رخیه، داوامان ی دهکات که که مته رخه می تیدانه که یین.

له م سورته وه یاسایه کی فیقهیمان ده ست ده که ویت نهویش نهوه یه نایه ت بی زانینی پیشو و پاشه که ی مانا ناکریت

دەلئىن: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) لەم سورەتەدا بەشىكە و لەگەن سورەتەكەدا ھاتوووتە خوارەوہ.

بەناوى ﷻ ى زۆربەسۆزو بىئىھايەت مېھربان

بەرپاستى ئىمە شتى زۆرمان بەتۆ داوہ، لە پىغەمبەرايەتى و ھورئانەوہ بگرە ھەتا بەرزکردنەوہى ناوت و تکاو شەفاعەتى گەرودت لە رۆزى قىامەتداو ھەوزى كەوسەر ئاشکرايە ھەموو نىعمەتىكى ﷻ سوپاسى دەوېت و گەرودترىن سوپاسى خوايش نوێژە بۆيە لەپاش ئەوہى كە ھەرموى خېرى زۆرمان پىداوېت دەفەرموى:

دەى تۆيش نوێژىكە بۆ پەرورەدگارى خۆت و ھوربانى بكە بە گيان و بە مال بۆ رازىکردنى پەرورەدگارت. جا ھەرەك چۆن نوێژ عىبادەتە و پىويستە تەنھا بۆ ﷻ بكرىت ھەرەوھا ھوربانى كردنىش وايە بۆيە پىغەمبەرمان دەفەرموى: { لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ سَلَامٌ وَغَيْرُ } بەرنزرىنى خواكەوئ ئەو كەسەى كە بۆ جگە لە ﷻ ھوربانى دەكات.

بەبىگومان ئەو كەسەى كە رقى لە تۆيە و تۆ بە دوابراوہ و ھەجەكۆيەر دەزانىت كە عاسى كۆرى وائىل و ھاو وئەكەنى بوو خۆى دوابراوہ و ناوئەمىدو پاشەرۆژ خراپە، تۆ ئەو ھەموو خېرە گەورائەت بۆ ھەيە و ئەويش مەگەر ھەر بە نەفرىن يادى بكرىت وەكو ئەبوجەھل و ھاو وئەكەنى.

بەئى بەرپاستى بەرزى و نزمى ھەر بەدەست خوايە و ھەر ئەو دەتوانىت ئەو جۆرەپەلئە بەدات و جى بەجىي بكات، مەنئالىكى بەھەتويى ژياو و نەخوئەندەوار پاش رۆيشتنى چل سال تەمەن بەوشىوہيە ئەو زانىيارى گەورە و گرنگەى پى دەدات و بەماوہى بىستوسى سال ئەو ناووشۆرت و پلەو پايەى پى دەدات كە ھىچكام لە نەوہى ئادەم پىي ناگات، (يَا رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَبْغِي لَجَلَالٍ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِ وَلَدِ آدَمَ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ وَاتَّبَاعِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ)

چونكە ﴿قَبْلَ التَّسْلِيمِ﴾ ئايەتىكى سەربەخۆيە، جا ئەگەر تەماشاي پاش خۆى نەكەيت مانگردنى پەر مەترسيە واتە: وای بۆ نوێژخوێنان. ھەرەكو ئايەتى ھەشتاوەشتى سورەتى تاھا دەفەرموى: ﴿لەشى گويەركەيەكى بۆ دروستکردن كە قۆرەى ھەبو جا وتیان: ئەمە خۆى ئیوہ و خۆى موسايە جا موسا لەبىرى چوہ﴾.

۲

سورەتى كەوسەر

۱۰۸

سورەتى كەوسەر لە مەدينەداو ھەندىك دەلئىن لە مەكەدا ھاتووتە خوارەوہ، وەك سورەتى مەسدو سورەتى عەصر سى ئايەتە، بەلام وشەو پىتەكانى لەوان كەمترە.

دەلئىن ئەم سورەتە لەبارەى عاسى كۆرى وائىلەوہ ھاتوہ كە ھەر كاتىك باسى پىغەمبەر ﷺ بكرايە لەلای دەيوت باسى مەكەن وەجەخ كۆيەر ھەر مرد ئىتر ناوى نامىنىت، لە ھەرمودەيەكدا كە مسلم ھىناويەتى، ئەنەس دەلئىت لەكاتىكدا كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لەناو ئىمەدا بو لە مرگەوتدا كەمىك بپھۆشى گرتى لەپاشان سەرى بەرزكردەوہ و زەردەخەنەيەكى كرد، وتمان: چ شتىك پىي كەناندى ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ؟ ھەرموى: ھەرنىستا سورەتىكى ھورئانەم بۆ ھات، جا دەستى كرد بە خوئەندەوہى لە (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّكَ شَانُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (ئىنجا ھەرموى: (دەزان كەوسەر چيە؟ وتمان خواو پىغەمبەرەكەى ﷺ زانائەن، ھەرموى: جۆگەيەكە پەرورەدگارم بەئىنى پىداوم كە خىرىكى زۆرى پىوہيە، ئەوہ ھەوزىكە ئومەتەكەم لە رۆزى قىامەتدا ناوى ئى دەخوات و كاسەكانى بە ژمارەى ئەستىردەكانە، ھەندى خەلگىشى ئى ھەدەغەدەكرىت، جا من دەلئىم: پەرورەدگارم ئەوہ ئومەتى منە، خوايش دەفەرموى: بەرپاستى تۆ نازانىت ئەوہ چى داھىنا لەپاش تۆ

چەندىن ھەرمودەى تر لەم بارەوہ ھەيە و زۆربەى ھورئان خوێنان ئەمە دەكەن بە بەلگە لەسەر ئەوہى ئەو سورەتە لە مەدينەدا ھاتووتە خوارەوہ، چونكە ئەنەسى كۆرى مالىك كە چۆنيەتى دابەزىنى سورەتى كەوسەرى باس كرد لەسەرەتاي ھىجەرەتدا ئىمانى ھىناوہ، وەزۆرىك لە زانايان

شیوهی ناشته‌وایی له‌گه‌ن پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا دوان جا له
کاتی‌کدا که پیغه‌مبه‌ر ته‌وافی که‌عه‌بی ده‌کرد هه‌ندی‌ک
له‌گه‌وره‌مکانی قوره‌میش وه‌ک نه‌سوه‌دی کو‌ری موته‌لیب‌و
وه‌لیدی کو‌ری موغه‌یره هاته‌نه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و وتیان: }
يَا مُحَمَّدُ هَلُمَّ فَلْنَعْبُدَ مَا تَعْبُدُ وَتَعْبُدَ مَا نَعْبُدُ فَتَشْرَكَ نَحْنُ وَأَنْتَ فِي
الْأَمْرِ فَانْزِلِ اللَّهَ فِيهِمْ : ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ... إِلَى آخِرِهَا﴾

صحیح السيرة/ ئەى محمد ومەرە با ئىمە ئەودى كە تۆ دى
پەرەستى بىپەرەستىن و تۆيش ئەودى كە ئىمە دەپەرەستىن
بىپەرەستە، جا ئىمە و تۆ ھاوبەش دەبىن لەم بەرنامەدا يان
وتيان: تۆ سائىك بەندايەتى خواكانى ئىمە بكە ئىمەيش
سائىك بەندايەتى خاى تۆدەكەين، جا اللّٰه سورەتى كافىرونى
رەوانە كەرد و بەتەواى نا ئومىدى كەردن لەو حۆرە رىكەوتنانە}.

بەناوى اللّٰه ي زۆر بەسۆز و بىننەيەت مەهرەبان

بَلَىٰ : نَہی بے باوہران.

هەرگیز ناپه‌رستم نه‌وه‌ی که ئێوه ده‌په‌رستن،
ده‌لێن پاش نه‌وه‌ی له‌ قسه‌و به‌ره‌ره‌کانیدا شکستیان
خوارد، هاتن به‌م شیوه‌یه‌ ناسته‌وا‌یی له‌گه‌ڵ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دا.
بکه‌ن و وتیان: تۆ سالی‌ک به‌ندایه‌تی خواکانی ئێمه
(به‌ته‌کان) بکه‌ ئێمه‌یش سالی‌ک به‌ندایه‌تی خ‌وای تۆده‌که‌ین،
جا خوا ئه‌م سوره‌ته‌ی ناردو فرمانی دا به‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ردا
ﷺ که به‌ته‌وا‌وی ده‌نیایان بکات که ئه‌و به‌یزاره‌ له‌ خواکانی
ئه‌وان و هه‌رگیز شتی وا ناکات وه‌ به‌ه‌وانیش بلی:

جا ڏي�ميش بهنديه تي راسهه ڦينه ناهن ٻو نهو
زاهي كه من دميه رستم كه خوي تاكو ته نياه، تا واز
نههين لهو پتانه به ته ووي.

سا منیش هرگیز به‌ندایه‌تی ناکه‌م بۆ ئهو ب‌تانه که
ئیه به‌رستوتانه نه ئیستا و نه له ئاینده‌دا، به‌ندایه‌تی من
به‌ندایه‌تی‌ه‌کی پاک و خاوینه بۆ به‌روم‌ردگارم و وه‌کو ئیه
ناکه‌م و که‌س ناکه‌م به‌هاوبه‌شی.

خۆ ئۆمۈش بەندايەتى ناكەن بە رېڭوۋېتىكى بەو
شۆۋەيى كە مە بەندايەتى دەكەم بەڭو ئېشەكانتان
لەسەر بناغەيەكى پوچ و گومانى نارەوايە،

سُورَةُ الْبَاقُورَةِ ١٠٩ ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (١) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (٢)
 وَلَا أَتَعْبُدُكُمْ مَا أَعْبُدُ (٣) وَلَا أُنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (٤)
 وَلَا أَسْتَعْبِدُكُمْ مَا أَعْبُدُ (٥) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (٦)

سُورَةُ النَّصْرِ ١١٠ ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ (١) وَرَأَيْتَ النَّاسَ
 يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ (٢) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ (٣)

سُورَةُ الْمَسَدِ ١١١ ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ (١) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ۝ (٢) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ (٣) وَامْرَأَتُهُ
حَمَالَةٌ الْحَطَبِ ۝ (٤) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝ (٥)

سورہتی کافرون ۱۰۹ ۶

سورتي کافرون سهدو نؤيه مين سورتي هورثانه، له مه که دا هاتووته خواردهو شهش ئايهته. وتراوه به گویره دابه زين ههژدهه مين سورته که پاش سورتي (الماعون) و پيش (الفيل) دابه زيوه.

له سه‌حیجی موسلیمدا هاتوه له جابره‌وه که پێغه‌مبهری
خوای **ﷺ** ئهم سورته‌و سورتهی **﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾** ی له
دوو رکاتی ته‌وافدا خویندوه، هه‌روه‌ها ئه‌بوهوره‌یره‌ش
ده‌لیت: که پێغه‌مبهری خوای **ﷺ** که ئهم دوو سورته‌ی له
سوننه‌تی پێش نوێژی به‌یانیدا خویندوه، هه‌روه‌ها
سوننه‌ته‌ کاتێک که چووێته سه‌ر جیگای خه‌وتن ئهم
سورته‌ به‌خوینی، پێغه‌مبهر **ﷺ** به‌یه‌کێک له‌یارانی فه‌رمو:
﴿اقْرَأْ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ثُمَّ نَمْ عَلَى خَاتَمِهَا فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ

الشِّرْكُ (ابوداؤد، صححه الألباني) سورەتى "قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ"
 بخوینە پاشان بڅهوه که بهراستى ټهه سورەته بټیازی
 دمبربرین و رزگارېونه له شېرک و هاوهدانان بڅخوا؟ پاش
 ټههوى له ټسهه بهر بهرەکانېدا شکستیان خوارد، هاتن به

وہک لە سورتمی نەجم/ دا دەفەر موی: ﴿ ئەوانە تەنھا چەند ناویکن کە خۆتان و باو باپیرانتان ناوتان بۆ داناون، هیچ بەلگە یەکی بەھێز نەھاتووە لەلایەن خوداوە تائەوان دەستی پێ بگرن، بەلکو ئەوان ھەر پەپرەوی لە گومان دەکەن و ئەوەی کە نەھس ئارەزووی دەکات و بە حەقیقەت ئەوان لەلایەن پەروردگار یانەووە رێنماییان بۆ ھاتبوو لەسەر زمانی پیغەمبەری خودا ﷺ بەلام پشتگوێیان خست

﴿ ۶ ﴾ بیروباوەرو ئایین و رێبازی خۆتان ھەر بۆ خۆتان و بیروباوەرو ئایین و رێبازی منیش بۆ خۆم، واتە من تەنھا گەیانندی ئایینم لەسەر ئێتر ئیوہ کە ھەڵی نەبژێرن کەیفی خۆتانەو زۆرتان ئی ناکەم ولە رێبازی خۆمیش شتیک کەم ناکەمەوہ بۆ ئەوەی کە ئیوہ رازی ببین، ھەندیک دەلێن ئەم ئایەتە حوکمەکی بە ئایەتی شمشیر ھەلۆەشینراوەتەوہ، بەلام ئەگەر بەو شیوہیە کە ئیمە مانامان کرد راستیمان پێکابیت ھەرودەکو خۆیەتی و ھەلۆەشاوەتەوہ. ئەم سورتمە کورتە ھەلۆیستی باوەردار دەخاتە پێش چاومان لە بەرامبەر داخواری بێباوەران لە باوەرداران بۆ دەست کێشانەوہ لە ھەندیک لە بیروبووچونەکیان بۆ ئەوەی کە بتوانن لەگەڵ یەکدا بگونجین، بێباوەران کاتیکی لە ھەمو ھەولەکانیان بۆ لەناوبردنی ئیسلام ناوئامید دەبن ھەول دەدەن بەم شیوہیە باوەردار توشی فیتنە بکەن جا داوای لێدەکەن واز لە ھەندیک لەبیروبووچونەکانی بەھینیت تا بتوانن پێکەوہ بگونجین، وەک لەئایەتی چل و نوۆ لە سورتمی مائیدە دەفەر موی: ﴿... وَاحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ لەوان وریابە کە توشی فیتنە بکەن و گومرات بکەن لە ھەندئ لەوانەکی کە اللہ بۆتوی رەوانەکردوہ. ﴿ جا ئەم سورتمەشدا پیشانمان دەدات کە پێویستە باوەردار بە ھەلۆیستیکی رون و ئاشکارا ئەم داخواری بێباوەرانە رەد بکاتەوہو رێگای خۆی بەتەواوی لەوان جیا بکاتەوہو بزانیت کە ئیرا شوینی شیرن زمانی و رازیکردن نیە وەک ئەوەی دەوا بکریت لەباوەردار کە باس لە دەسەلاتداری ئیسلامی نەکات ئەوسا دەتوانیت بەگوێرە ئیو یاسایە کە

دەستکردی بەشەرە لەدەسەلاتداری و یاسادا لەگەڵ بێباوەراندە ھاوبەشی بکات. دیارە ئەو کەسە کە لەبەرامبەر ئەم داخواریوہ ھەلۆیستەکی ئیوہ بیت کە لەم سورتمەداھاتوہ زۆر توشی رق و قینی بێباوەران دەبیت وەک چۆن توشی پیغەمبەر و یارەکانی ھات، چونکە ئەوانە کەسانیک بون کە پەروردگار لەووسفیان دەفەر موی: ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾/ وە ئیوہ بەم قورئانە بەتەواوی باوەر دەھێنن بەبێکەم و زۆر...

وہ لەوانە نەبون کە لەباسیاندا دەفەر موی: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ﴿قُورَيْكَ لَتَسْتَخَذَنَّ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿ حجر. ئەو کەسانە کە قورئانیان بەش بەش کردو باوەریان بە ھەندیک ھەبو و ھەندیک تریشیان وازی ھینابو جا سویند بەپەروردگاری تۆ لە ھەمویان پرسیار دەکەین

سورتمی نەسر ۱۱۰

سورتمی نەسرلەو سورتمانەکی کە لە کۆتایی تەمەنی پیغەمبەرەوہ ﷺ لە مەدینەدا ھاتووتە خواروہ، سێ ئایەتە، و تراوہ دوا سورتمە کە بەتەواوی دابەزیوہو ھەندیکیش وتویانە سورتمی تەوبە ئاخیرین سورتمە. بەلام گومانی تیدا نیە کە ئەم سورتمە نیشانەکی کۆتایی تەمەنی پیغەمبەری ئازیزمانە ﷺ، جا بۆیە بە سورتمی "التودیع" ییش واتە سورتمی خواحافیزی و مال ئاوی ناو براوہ. بەناوی اللہ ی زۆر بەسۆزو بێنیھایەت میھربان

﴿ ۱ ﴾ ھەر کاتیکی یارمەتی خوا ھات و سەرکەوتن و پیرۆزیت بەدەستھێنا، ھەر کاتیکی ئەو دوو شتە دەستکەوت.

﴿ ۲ ﴾ جا بینیت کە خەلک پۆل پۆل دینەناو بەرنامەو ئایینی خواوہ.

﴿ ۳ ﴾ دەی تۆیش چاکتر خوای خۆت بەپاک و خاوین رابگرو سوپاسی بکە بۆ ئەو ھەموو نیعمەتانەکی کە پێی داویت و داوای ئیخووشبوونی ئی بکە، بەراستی ئەوازتە زۆر تەوبە وەردەگریت، بەلئ ئەوانەکی کە ماویدیە لەپیش ھاتنی ئەم سورتمە دوژمنی سەرسەختی پیغەمبەر بوون ﷺ بەلام خوا یارمەتیەکی وای بەم پیغەمبەرەدا ﷺ کە

سهرکهوت بهسهر سهخترین دوزمنیداو نهو ولاتهی که نهوی ئی دهرکرا به سهرکهوتویی گهراپهوه سهری، نهو کهس وکارهی که زیاتر له بیستوسئ سالبوو شهریان لهگه‌لدا دهکرد بوون به سهربازو گیان فیدای ریبازدهکی، خه‌لکی تریش له گوشه و کهناری دورگهی عهرهبی تیره‌تیره دئ به‌دئ دههاتنه خزمه‌تی و موسلمان ده‌بوون، وه نه‌ودی پئویست بوو له یاسا بۆ خه‌لک تا رۆزی دواپی ههموی پئ گه‌یشتو نه‌ویش ههموی به خه‌لکی راگه‌یانندو سه‌دان و هه‌زاران پیاوی وای پئگه‌یانند که تا ئیستایش نه له‌بارهی ره‌وانبیزی و نه له‌بارهی لیها‌توویی و نه‌ترسی و نه له‌بارهی سهربازییه‌وه وینه‌یان نه‌بووه، ههریه‌که‌یان قورئانیکی زیندوو بوون له‌ناو خه‌لکدا، جا به هاتنی ئهم سورته وده‌کو له پیشه‌وه وتمان پئغه‌مبه‌ری نازیزمان ﷺ هه‌والی مردنی پیدرا، چونکه ئیشی ته‌واوبوو له دنیا‌داو پئویسته بۆ حه‌وانه‌وه به‌ره‌و باره‌گای به‌رزو به‌نرخ‌ی بۆ لای په‌روهر‌دگاری بگه‌رپته‌وه، جا ده‌وای لیکرا که ته‌سبیحات و ئیستغفاری زۆرتربکات و کو‌تایی ژیا‌نی به‌مه ته‌وابکات.

به‌ئێ ته‌مه‌نی پئغه‌مبه‌رمان ﷺ نیه‌مه‌تیکی گه‌وره‌بوو بۆ خۆیشی و بۆ ئومه‌ته‌که‌ی و کو‌تایی ههمو نیه‌مه‌تیکیش مافی سوپاسکردنی هه‌یه و پئویسته دا‌وای لی‌بور‌دنیش بکری‌ت له‌سهر ههر که‌م و کو‌ریه‌ک که کرابی‌ت، ته‌گه‌رچی الله له تا‌وانه‌کانی پئغه‌مبه‌رمان ﷺ به ته‌وا‌وی چا‌وپۆشی کردوو، به‌لام پئغه‌مبه‌ری نازیزمان ﷺ له‌خۆی بایی نه‌بووه به‌ئێ زیاتر خۆی شکاندوه‌ته‌وه بۆ الله و کاتی‌ک که ده‌ئین بۆ نه‌وه‌نده خۆت ماندوو ده‌که‌یت خۆ الله له ههمو تا‌وانه‌کان‌ت چا‌وپۆشی کردوه ده‌فه‌رموی: { أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا؟ } ئایا نابیت منیش به‌نده‌یه‌کی سوپاس‌گوزاریه‌م؟

ته‌نانه‌ت پاش ئهم سورته زۆرجار له رکوع و سو‌جده‌دا ده‌یفه‌رمو: { سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي } (غیر) پاک و بێ عه‌یبی بۆتۆ ئه‌ی خوا‌یه، ئه‌ی په‌روه‌ردگار‌مان وه له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا سوپاس بۆتۆ، ئه‌ی خوا‌یه لی‌م خۆشبه‌.

سورته میسد له مه‌که‌دا هاته‌وته خواره‌وه و پینج ئایه‌ته. ئی‌بنو عه‌باس ده‌ئیت پئغه‌مبه‌ر ﷺ جو‌ه سهر چیا‌ی نه‌بو‌قه‌به‌یس و بانگی کرده قوره‌یش: ئه‌ی خه‌لکینه، نه‌وانیش هات‌و لی‌ی کو‌بونه‌وه،

ئینجا پئی فه‌رمون: { أَزَأْتِيكُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلًا بِالْوَادِي تُرِيدُ أَنْ تُغِيرَ عَلَيْكُمْ أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِي قَالُوا نَعَمْ مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ إِلَّا صِدْقًا قَالَ فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ } (مفق‌عه/ پیم بلین: ئه‌گه‌ر من پیتان بلیم که ئه‌سب سوارانی‌ک له‌وشی‌وه‌دا ده‌یانه‌وی له‌پیدا به‌سه‌رتان‌دا به‌دن، ئایا با‌وه‌رم پئی ده‌که‌ن؟ نه‌وانیش وتیان: به‌ئێ، ئیمه‌ جگه‌ له راستی شتی‌کی ترمان له تۆ نه‌دیوه، نه‌ویش فه‌رموی: ده‌ی بی‌گومان من ترسینه‌رم بۆتان له‌پیش هاتنی سزایه‌کی به‌هیز}

ئینجا نه‌بوله‌هه‌ب که مامی بو له‌ناو نه‌و خه‌لکه‌دا هه‌ئسا‌و وتی: ئایا تۆ بۆ ئهمه‌ ئیمه‌ت کو‌کردوه‌وه، ده‌ک له‌نا‌و‌چیت و ره‌نجه‌رۆ بی‌ت، ئهم پیا‌وه ده‌ئین به‌شو‌ین پئغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌رۆ‌یشت و له‌پشتیه‌وه ده‌وه‌ستا تا قسه‌ی بۆ خه‌لک ده‌کرد، ئینجا ده‌یوت: درۆ ده‌کات و با‌وه‌ری پئی مه‌که‌ن نه‌وه‌ برا‌زای خۆمه‌ من باشی ده‌ناسم، ته‌نانه‌ت دوو کچی پئغه‌مبه‌ر ﷺ که روقیه‌و ئوم که‌لسوم بون له‌پیشدا هی‌نا‌بونی بۆ دوو کو‌ری‌خۆی، له‌پاش ئهمه‌ هه‌ردوو‌کی پئی ته‌لاق‌دان تا زیاتر نازار به‌ دلی پئغه‌مبه‌ر ﷺ بگه‌یه‌نی‌ت، وه خیزانه‌که‌یشی نا‌وی (ئومو جه‌میل) بو له‌ قسه‌ی ناشیرین و تانه‌و ته‌شه‌ردان له‌ پئغه‌مبه‌ر ﷺ کو‌تایی نه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت دا‌رو‌درکی ده‌هینا‌و له‌ری‌گای پئغه‌مبه‌ردا ﷺ دا‌یده‌نا تا نازاری پئی بگات، به‌لام پئغه‌مبه‌ری دئسو‌زو ره‌وش به‌رز له‌به‌ر ریزی مامیه‌تی له‌ ههمو قسه‌کانی خۆی کر ده‌کرد و ده‌لامی نه‌ده‌دا‌یه‌وه، تا خ‌وای خا‌وه‌ن ده‌سه‌لات و به‌شکو‌ ئه‌رکی وه‌لام‌دانه‌وه‌ی نه‌بوله‌هه‌بی خسته‌سه‌ر خۆی و فه‌رموی:

به‌نا‌وی الله ی زۆربه‌سو‌زو بی‌نی‌هایه‌ت می‌هه‌رمان

له‌نا‌و‌چوو ره‌نجه‌رۆ بی‌ت هه‌ردوو ده‌ستی نه‌بوله‌هه‌ب و رس‌وا بی‌ت، وه بی‌گومان که له‌نا‌و‌چوو ره‌نجه‌رۆش بو، به‌ئێ نه‌بوله‌هه‌ب و ئیستا له‌نا‌و خه‌لکدا هه‌ئسا‌و که‌وت ده‌کات، به‌لام الله فه‌رموی: له‌نا‌و‌چوو.

۴ مال و مندالو ۽ ۽ هوى كه بهدهستى هينابو هيچ سوودىكى بهو نه داو فرياي نه كهوت.

۵ بهلگو بهم زوانه دهخريته ناو ناگريكى خاوهن بليسهوه، چونكه رڦوقيني ۽ هو رڦو له دواى رڦو زياتر دهبو و بليسهوى دهسندو نه دهكوڙايهوه تا مرد جابه شيوهى كرداردهكى، بهلام زور گه وره و گرانتر ۽ هو ناگرهش كه ۽ هو تى دهخريت به گرو بليسهويه و هه رگيز ناكوڙيتهوه.

۶ وه ښه كهيشى كه ناوى ۽ هرواى كچى هه ربى كورى نوميه و خوشكى ۽ هوسوفيانه كه به نومو جهميل ناسراوه، هه لگري كوڙلداره بڼ زياتر خوښكردنى ناگرى ميردهكهى، واته هه روهك چوڼ له دنيا دا يارمهتى ميردهكهى ددها له سه ر كوفرو دڙايهتى ۽ هسلاو پيغه مبهه ر ۽ هه روا له رڦو دوايش له ناو دوزخدا سه رمراى سزى خوى كوڙلدارى پي دهه نيريت بڼ زياتر بليسه دار كردنى ناگرى ميردهكهى و ۽ هه مش سهخت نيه له لاهى ۽ هو زاتهى كه له ناو ناگرى دوزخدا درهختى شينكردوه، وديان و تراوه مبهه ست له ﴿حَالَةَ الْحَلَبِ﴾ واته هه لگري كوڙلدار ۽ هو كه سهويه كه بڼ ناڙاوه ناوه له ناوخه لگدا قسه ۽ هملاولا پي دهكات كه ليږدها خيزانه كهى ۽ هبوله هب بهوه ودهس دكات يان مبهه ست ۽ هويه كه ښه كهى چوڼ له دنيا دا هه لگري دارو درك بو بڼ ناڙاردانى پيغه مبهه ر ۽ هاله و رڦو ښدا بهت دهخريته ملي وهك دهه رموى:

۷ له گهر دنيا به گوري سيكى دروستكراو له ناگرى دوزخ، دهلئين له دنيا دا گهر دن به نيكى چاكى هه بوه فرؤستويهتى بڼ دوزمنايهتى پي كړدى پيغه مبهه ر ۽ بويه خوا بهو شيوهيه ټولهى لى دهكاته وه.

ديسان ۽ هه مش موعجيزه يه كى ترى گرنگه كه بهلگه يه له سه ر ۽ هو كه ۽ هم قورنانه قسهى زاتي كه كه ناگاي له ناينده و سه رنجامى هه مو شت هه يه له سوره ته دا باس له وه دهكات، كه ۽ هبوله هه ب و خيزانه كهى دهخريته ناو ناگروه، واته باوهر ناهين و به كا فرى دهرن، كه چى هه روايش دهرجوو ۽ همانه به بى باوهرى مردن، بهلام

۸ ۽ هه گهر پاش هاتنه خواره وهى ۽ هم نايه تانه ۽ هيمانان بهي نايه ۽ هوا ۽ هم نايه تانه دهكه و تنه ژي ر رهنه و گومانه وه بهم شيوهيش دهيان توانى بيه سه ليمن كه قسهى قورن راس ت دهرنه چو كه واته ۽ هو قسهى ۽ هه نيه، بهلام نومو جهميل كاتي ك زانى كه ۽ هم سوره ته هاتوه ۽ هو ښه ناو داره به كوڼ هه لگر ناوده بات زور تور به و هاتو به رديكى به دهسته وه بو پيغه مبهه ر ۽ كه ۽ هبوله كرى له گه لدا بو دانيشتو له لاهى كه عبه دا هاته لاهى ۽ هبوله كرو به سه ريه وه ودهستا وتى: دهلئين: هاوري كهت قسهى ناشيرينى پى وتوين؟ ۽ هبوله كريش وتى: نه به خواى ۽ هم ماله هيچ هه له به ستيكى نه وتوه و نه هاتوه به دهميداو وتى ټو باوهر پي كراويت، كاتي ك گه رايه وه ۽ هبوله كرى وتى: ناي ا نه بيه نيت؟ هه رموى نه خير، فريشته يه ك دا يده پوښيم هه تا گه رايه وه (صحيح السيرة).

۹ ۽ هم سوره ته كاتي ك دابه زى كه پيغه مبهه ر و يارنى له دڙوار ترين حال دا بون بهلام دهر برنى هه قو حه قيقه ت پيوسته جا بويه پيغه مبهه ران و شوينكه وتوانيان له هه ر سه رده مي كدا به راشكاوى بي زارى و رڦو هينى خويان له شيرك و ۽ هه له كهى دهر خستوه به رونى بانگه وازيان بڼ ته و حيدو يه كتا په رستى كړدوه و پيش ۽ هو كه به ته مردوه كان له ناو به رن و بيان شكي نن به ته زيندوه كانيان شكاندوه به يه كي اندا داو، هه روه ها ۽ هم سوره ته ۽ هوه مان بڼ دهرده خات كه خزمايه تى ناييت به هوى خوښ بهختى يان به دب بهختى به لگو هه ركه سيك له بارمه تى كردارى خو يدايه، ۽ هه گهر چاكى كرد پاداشتى چاكه با هه مو كه سى خراپ بن و ۽ هه گهر خراپى كرد پاداشتى خراپه با هه مو كه سيشى پياوى چاك بن، ۽ هبوله هه ب مامى پيغه مبهه رمانه ۽ هو سزا سهخته ي هه يه و هه مزه ماميه تى گه وره ي هه مو شه هيدانه و ښى فيرعه ون بهه شت جيگايه تى و هاو سه رانى نوح و لوت دوزخ جيگايانه، عه كره ميه كورى ۽ هيو جهل بڼ بهه شت دهر و ات و كورى نوح له دوزخدا يه.

۱۰ به لى هه مومان له دنيا دا بهنده ي خواين به يى جياوا زى، بهلام له پاداشت و سزادا به هه زاران جياوا زى ۽ نه وسا هه ركه س به ۽ هنده زى زمريه ك چاكه بكات له دنيا دا له وى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۳ وَلَمْ يُولَدْ ۝۴ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ اِلٰهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِي يُّوسَّوْسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۵ مِنْ اَلْحِجَةِ ۝۶ وَالنَّكَاسِ ۝۷

دهیبنیته وه پاداشتی و مرددگریته وه نه گهر به شتی تر به تالی نه کردبیته وه، وه همرکه سیکیش به نه ندازهی زهریه ک خراپه ی کردبیت دهیبنیته وه و سزای و مرددگریت نه گهر چاوپوشی ئی نه کراییت ﴿ (الزلزله: ۸۷) به راستی ئه م سورته یه کیکه له و به لگه گه ورانه ی راستی و دروستی ئه م هورئانه دسه لینیت چونکه خو کاتی هاتنی ئه م سورته نه وژن پیاوه مابون بو نه یان توانی نه گهر به شیوه ی منافقیش بوايه به رواهت موسلمان ببونایه و بیان وتایه ئه ی محمد خو ئه وه نیمه باومرمان هینا و هسه ی خواکعت کهوت به درووه، جا ئه ی مروؤ بیر بکه رموه له دانای و زانای پهرومردگارت.

سورتهی ئیخلاص که به سورتهی تهو حیدیش ناوبراوه، له مه کهدا هاتومه ته خواروه وه جوار ئایه ته. ئوبه ی کوری که عب ده لیت: بت په رستانی مه که وتیان: ئه ی (محمد) باسی پهرومردگاری خوتمان بو بکه، اللّٰه ئه م سورته ی نارده خواروه وه.

له گه وره یی و ریزی ئه م سورته دا چه ن دین فه رموده له پیغه مبه رموه ﴿ هاتوه، له وانه ئه و فه رموده یه که نه نه س باسی ده کات و ده لیت: پیاویکی یارمه تیدر ئیمامه تی بو ده کاردن له مزگه وتی (قواء) دا، جا ههر کاتیک سورته یکی بخویندایه پی شه کی ﴿ قُلْ هُوَ اللّٰه ی ده خویند،

ئینجا ئه و سورته ی تری ده خویندو له هه مو رکاتی کدا ئاوی ده کرد، هاوړیکانی پیاو و ت: تو بو هه مبه به م سورته ده ست پیده که بیت پاشان واده زانی به س نیه بو یه سورته یکی تر ده خوینی یان ههر ئه م بخوینه یان واز له سورته به یینه و سورته یکی تر بخوینه؟ ئه ویش وتی: من وازی ئی ناهینم ئه گهر پیتان خو شه به و شیوه ئیمامه تیتان بو ده که م و ئه گهر پیتان ناخو شه واز له ئیمامه تیتان ده هینم، ئه وان به چاکتر له هه مویان ته ماشایان ده کردو پیاو ناخو ش بو که سیکی تر ئیمامه تیان بو بکات بیجکه له و، جا کاتیک هاتنه لای پیغه مبه ر ﴿ ئه و هه واله یان پید، فه رموی: ﴿ يَا فُلَانٌ مَا يَمْنَعُكَ اَنْ تَفْعَلَ مَا يَأْمُرُكَ بِهِ اَصْحَابُكَ وَمَا يَحْمِلُكَ عَلٰی لُزُومِ هَذِهِ السُّورَةِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَقَالَ اِنِّي اُحِبُّهَا فَقَالَ حُبُّكَ اِيَّاهَا اَذْخَلَكَ الْجَنَّةَ / البهاری / واته: فلان کهس چ شتیک بهرگریت ئی ده کات له وهی که به گوئی هاوړیکانت بکه بیت؟ وه چی وای له تو کردوه که له هه مو کاتیکدا تو ئه و سورته بخوینی؟ وتی: به راستی من ئه و سورته م خو شده ویت، فه رموی: خو شه ویستی تو بو ئه و سورته دمتخاته به هه شته وه. هه روه ها پیغه مبه رمان ﴿ فه رمویه تی: ﴿ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ اِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثُ الْقُرْآنِ / مفتح علی / سویند به و زاته ی که گیانی منی به دهسته ئه م سورته به شیکه له سی به شی هورئان و وه سونه ته له کاتی خه وتندا له گه ل سورتهی فه له ق و سورتهی ناسدا بخوینریت، هه روه ها سونه ته پاش هه موو نوژمه کان بخوینریت.

به ناوی اللّٰه ی زور به سوز و بینیه ایته میهرمان

﴿ بلی ئه و پهرومردگاری من تاکه و وینه ی نیه، هه مو و مسفانی جوان و ته واه ههر هی ئه وه که له هیچ کهسی تر دا به دینایه ت.

۴) اللہ! لهوپهري گه وريدايه و هموو شت نيازي بهو ههيه و نهو نيازي به كهس نيهو، كار دمكاته سهر هموو شتيك و هيچ شتيك كاري تي ناكات.

۵) نه كهسي لي بوه تا شتيك لهو بجييت وه نه له كهسيش بووه تا به كهسيك بجييت كهواته

۶) هيچ كهسيك هاوتاو هاووينهني نهو نيه، جا نه گهر بهباشي ته ماشاي بكهين دهيينين نه سئ نايه ته دوايي ماناي نايه ته يه كه مه كه خوا تاكه له زاتي داو تاكه له سيفاتي داو تاكه له كرداريدا، وه له هيچ كامياندا وينهني نيهو كهس بهو ناچييت، لي رهدا ههرو دكو تاكو ته نيايي اللہ! دهسه لينيت بهو چهند نايه ته نهو شمان تيددگه يه نييت كه خاوهني وه سفانيكي سه لينراو و دامه زراوه (الصفات الثبوتية) و دكو وشه "الصمد" واته گه ورو به نا بي براوو لاله نه لا كراوو بي نيازيك كه هموو بهو نيازي ههيه، وه خاوهني سيفاتي كه كه دورن له وزاته (الصفات المنفيه) و دكو نه بووني مندال و هاوسهرو باوك و دايك كه وشه كانى ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ نهوه دهگه نييت، وه نيسبه تداني خوا

لهو و دسفه تاوانيكي گه ورميه و دكو له سورتهي (مريم) دا دهفه رموييت: ﴿وَمَنْ هُوَ نَعْلَيْنِ﴾ (اللہ) مندالي ههيه. به راستي قسه يه كي زور گه ورو خراپتان كردوو نه و دنده گه ورو خراپه كه ئاسمانه كان له داخى نهو قسه يه كي ئيوه دهيكه خهريكن لهت لهت و گالگال بين، وه زهويش خهريكه پارچه پارچه ببويت و چياكان خهريكن لهت و پهت بين و بكهونه خاورموه، له بهر نهو تاوانه گه وري كه ئيوه نه ئين رحمان مندالي ههيه، كه رحمان پيويستي به مندال نيه ونه گونجاويشه، چونكه هيچ شتيك نيه نه له ئاسمانان و نه له زهويديا مه گهر له رۆزي قيامه تدا ديته خزمهت (اللہ) و دان به بهنديايه تي خويدا دهنيت دهی بهنده چون دكات به مندال و هاوشاني خو؟ وه دهبيت به هيچ شتيك نه چوينريت، چونكه هيچ شتيك و دكو نهو نيه و دكو له سورتهي (الشورى) دا دهفه رموي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ هه ربويه له سورتهي (النحل) دا هه پشه ي لهو كه سانه كرد كه وينه بو خوا داده نين و فه رموي: ﴿فَلَا

تَصْرِفُهُ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾. وشه ي (احد) واته تاك كه له گه وشه ي "واحد" واته يهك جياوازي ههيه، چونكه له وشه ي واحد گوماني دووهه ميش ددكريت، جابويه ههركات نهو وشه يه هاتبيت پاش نهو رهدى نهو ده دكات وه كه خوايه كي تر ببويت.

بوره دى نه سه له مى ده ليت پيغه مبه ر ﴿گوئي له دوعاي پياويك بو كه دهويت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَخَذَ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ قَالَ فَقَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ سَأَلَ اللَّهُ بِأَسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ﴾ (الترمذي، صحيحه الألباني) نهى خودايه دهوات ليده كه م بهوى نهوى كه شايه تي ددهم كه بيگومان تو خوايه كيت كه جگه له تو هيچ په ره ستر اويكي راسته قينه ي تر نيه كه نهو كه سه تاكو بي نياز هيت كه نه مندالي ههيه و نه له كهس بووه و نه هاوشانيكي ههيه، جا پيغه مبه ر ﴿فه رموي: سويند بهو كه سه ي كه گياني مني به دهسته بهو ناوه گه وري داواي ليكرد كه، نه گهر بهوه بانگ بكريت و دلام ده داته وهو نه گهر بهوهش داواي لي بكريت دهيه خشييت)

زور به ي زانايان پييان وايه سورتهي فلهق له مه كه دا دابه زيوه، هه نديكيش ده لين له مه دينه دا هاتوته خاورموه، نهو سورته سهدو سيانزهه مين سورتهي قورئانه و به گوئري دابه زين له سهر راي نه وانه ي كه نهو سورته به مه كه يي ده زانن بيسته مين سورته كه له پاش سورتهي (الفيل) و پيش سورتهي (الناس) دابه زيوه و پينج نايه ته.

خويندني نهو سن قولانه ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ أَلْفَلَيْك﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ له پاش هموو نوئريكي هه رزو له كاتي خهوتندا سونه تن و فه رموده ي راستيان له سه ره اتوه، له باره ي نهو سورته و سورتهي (الناس) كه هه ردو وكيان به (مُعَوَّذِينَ) به ناوبانگن، چهند فه رموده ي راست هاتوه له وانه نهو فه رموده يه كه پيغه مبه رمان ﴿به عوقبه ي كوري عامري فه رمو: نهى عوقبه نايا دوو سورته ت فيرنه كه م كه يه كيكه له باشريني هه ردو و

سوره تېكى تر كه خه لك خویندوويه تی؟ وتم: به لئ نهی پیغه مبهری خوا ﷻ، جا نه ویش ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ی بۆ خویندمه وه، له پاشان قامه تکررا بۆ نوێژ پیغه مبهری خوا ﷻ ههستا چوه پیشه وه و نه دوو سوره تهی خویندوه، له پاشان دای به لامداو فهرموی: چۆنت بینى نهی عوقبه؟ ههردووکیان بخوینه ههراکتیک ههستای له خه و (احمد، السائي، صححه الالباني) ههروهها ئیمامی موسلم هه ر له عوقبه وه بۆمان دهگیریته وه که ده لئیت: پیغه مبهری خوا ﷻ فهرمویه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ آيَاتِ أَنْزَلْتُ اللَّيْلَةَ لَمْ يَرِ مِثْلُهَا قَطُّ﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ واته نایا تۆ نازانیت که نه م شهو چهند نایه تیک دابه زیوه هه رگیز وینهی نه و نه بینراوه نه وانیش بریتین له ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾.

به ناوی الله ی زۆربه سۆزو بینیه یهت میهرمان

﴿١﴾ بلی من په نا دهگرم به خوای شه فکهرو دهرهینه ری هه مو شتیک به تایبه تی هینانی روناکی به یانی به دواى شه وداو پالنانی تاریکی که کاتیکى زۆر به پیت و به ره که ته بۆ مروڤ، په نا دهگرم به و په روه ردگاره به هیزو خاوه ن دهسه لاته که نه و گورانکاریه سه رسوپهینه ره دروست دهکات به یی نه وه ی ماندو ببیت.

﴿٢﴾ له شه ری هه مو شتیک که دروستی کردوه، که شه ری شه یتان و سزای دۆزه خیشی به رد ده که ویت، چونکه نه وانیش هه ر دروستکراوی خودان واته: وشه یه کی زۆر پر مانایه و نه وانیه ی دواى که دین تایبه ترن، وه کو ده فهرموی:

﴿٣﴾ وه په نا دهگرم به و په روه ردگاره له شه ری شه و کاتیک که تاریک ده بیت، چونکه کاتی بلا و بونه وه ی هه مو گیان له به ریکی پر مه ترسیه و کاتی بلا و بونه وه ی به دکارانه، جا جیگای خو یه تی که مروڤ له شه ری نه وانیه خو ی به و زاته بیاریزیت که هه مو کهس به ئیراده و هیزی نه و ده توانن شت بکه و بئ ئیراده ی نه و توانای هیچیان نیه، دایکی باوه رداران عایشه ده لئیت: پیغه مبه ر ﷻ ته ماشای مانگی کرد ئینجا فه موی: { يَا عَائِشَةُ اسْتَعِذِي بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا فَإِنَّ هَذَا هُوَ الْفَاسِقُ إِذَا وَقَبَ } (الترمذي، صححه الالباني) نه ی عایشه په نابگره

به الله له شه ری ئانه مه که به راستی نه وه نه و تاریکی یه که دئیت} ئینجا ده فهرموی:

﴿٤﴾ وه له شه ری نه و ئا فره ته ساحیرانه کاتیک که فووده کهن به گریکاندا بۆ سیحرو جادوگه ری و تیکدانى ژيانى خه لك، ئینجا باسی زیان ده ریکی تر دهکات و ده فهرموی:

﴿٥﴾ سا په نا دهگرم به خوای شه له ق له شه ری هه سودیش ههراکتیک که هه سادمت ده بات. چونکه نه و هه سادته پش دیسان کار دهکاته سه ر ژیری و مال و له شو گیانی مروڤ دیاره به مه یل و ئیجازه ی الله، جا نه و که سه ی که بزانی ت قسه کانی کار دهکاته سه ر خه لك پیو یسته خو ی له قسه و باسکردنی خه لك بیاریزیت، هه ر کاتیکش ویستی باسی که سیك بکات با بلی (ما شاء الله) ئینجا نه و قسه یه ی که ده ی بیکات با بیکات، نه و کات به ویستی په روه ردگار زیانی نابیت.

سورته ناس

٦

١١٤

سورته ناس زۆربه ی زانایان پییان وایه له مه که دابه زیوه، هه ندیکش ده لئین له مه دینه دا هاتوته خواره وه نه م سورته دواى سورته قورنانه، وه به گویره ی دابه زین له سه ر رای نه وانیه که نه م سورته به مه که یی ده زانن بیست و یه که مه ین سورته که له پاش سورته (الفلق) و پش سورته (الإخلاص) دابه زیوه و شه ش نایه ته، له باره ی ریزی نه م سورته وه نه وه ی که له سورته (الإخلاص) و (الفلق) دا باسکرا به سه. نه م سورته له سه ر قسه ی نه و که سانه که به مه دینه یی ده زانن له گه ل سورته شه له ق دا دابه زیوه، که هو ی دابه زینیان نه وه بو که کابرایه کی جوله که به ناوی له بیدی کو ری نه عصه م له سه ر ده می پیغه مبه ر ﷻ دا جادوی له پیغه مبه رمان کردوه و نازاری بئ گه یاندوه، به لام له نازاردان به و لاوه کاریکی تری بئ نه کراوه، جا نه م سیحره شه ش مانگی خایاندوه وه کو ئیمام نه حمه دو بوخاری و موسلم بۆمان ده گیرنه وه نه مه ش نه وه ده که یه نیت که جادو به ئیراده ی خوا کار دهکاته سه ر لاشه و

بىر ۋەقە، باش ۋايە كە جادوللىكراۋ ئەم سورەتە زۆر
 بىخوئىنى بەلگە ئالدى، پارانە ۋەكەلى ئى وىر بىگىرىت ۋە شىفائى بىدات،
 دايىكى باۋەرداران عايشە دەلىت: { اَنْ رَّسُولَ اللّٰهِ كَانَ اِذَا
 اشْتَكٰى نَفَثَ عَلٰى نَفْسِهٖ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَمَسَحَ عَنْهُ بِيَدِهٖ / مرق عليه /
 واتە: پىغەمبەر ﷺ ھەركات شۇنىڭكى ئىشى بىكرىدائە سورەتى
 ھەلەق ۋە ناسى دەخوئىندە ۋە ھوى دەكرىدە دەستى دەھىئە
 بەخۇيدا { ۋەھەر ۋەھا پىغەمبەرمان ﷺ لەبارەى ئەم
 دوسورەتە ۋە ھەمىيەتى: { مَا تَعَوَّذَ النَّاسُ بِأَفْضَلِ مِنْهَا / النّاسي.
 صححه الألبانى / خەلگ بە شىئىكى چاكرى لەم دوو سورەتە داۋاى
 پەناى لە ﷻ نەكرىدە. }

بەناۋى ﷻ ى زۆر بەسۆز ۋە بىنىھايەت مېھرىبان

۱) بلى: پەنادەگرم بە پەرۋەردىگارى خەلگ.

۲) بەپادشاۋ خاۋەنى خەلگ.

۳) پەنادەگرم بە مەعبود ۋە پەرسىراۋى راستەقىيەى
 خەلگ، لە چى؟

۴) لە شەپ ۋە خراپەى ئەۋەى كە زۆر خورپە دروستكەرو
 گەراۋىيە واتە: ھەمىشە ھەر خەرىكى دروستكرىدى
 خورپەى خراپە لەناۋ دلى مرقىداۋ ھەر كاتىك يادى ﷻ
 بىكرىت ئەۋە دەگەرپىتە ۋە دەردەچىت ۋە ھەر كە بى ئاگايى
 لە ﷻ پەيداۋ دىتە ۋە خورپە دروست دەكات، كە واتە زۆر
 دىت ۋە دىۋات، كە جىگاي ئەم خورپە ۋە ھاتوچۇيە دلە كە
 لەناۋ سىنگى مرقىدايە، بۇيە دەفەرمۇى:

۵) ئەۋەى كە خورپە دروست دەكات لەناۋ سىنگى
 خەلگدا، مەبەست لە سىنگ دلى ناۋ سىنگە، جا ھەر ۋەكو
 رۈنە ئەۋ خورپانە لە دلى ئەۋەى ئادەمدا دروست دەبىت
 دەشگونىچىت لە دلى جىگەكانىشدا دروست بىيت ۋە ئەۋ
 شتەيش كە ئەۋ خورپانە دروست دەكات ۋە بە يادى خوا
 دەتۋرىت ۋە رادەكات. پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇى: { اِنَّ
 الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ اَبْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ / مرق عليه / بەراستى كە

شەيتان ھاتوچۇ دەكات لە لەشى مرقىدا لەۋشۈيەى كە
 خوئىن ھاتو چۆدەكات }

۶) لە جىگە ۋە لە ئەۋەى ئادەمە. واتە تاقىمىكى
 جىگە ۋە تاقىمىكى مرقى ئەۋ ۋەسفە خراپەيان ھەيە
 پىۋىستە مرقى ئاگاي لەخۇى بىت پىشەكى بۇ پاراستى لە
 شەپ ۋە ھەردوۋىيان پەنا بە ﷻ بىكرىت ھەر بەۋ پەناگرتە
 دەپارىزىت لە شەپ جىگە، بەلام بۇ خۇپاراستى لە
 شەيتانى ئەۋەى ئادەمى پىۋىستە سەرەپاى پەناگرتە بە ﷻ
 لە شەپيان بە رۋالەتىش دەبىت خۇى تىكەلاۋى مرقى
 شەيتان سىفەت نەكات، پىغەمبەرمان ﷺ دەفەرمۇى: مرقى
 لەسەر ئايىنى برادەرەكەيەتى، جا با بزانىت برادەرى
 دۇستايەتى كى دەكات، واتە ئەگەر خۇت خۇشەدەۋىت
 دەترسىت لە پەرۋەردىگارت ۋە لە پاشەپۇزى خۇت
 دۇستايەتى ۋە تىكەلاۋى مرقى خراپ ۋە شەيتان سىفەتان
 نەبىت، بەراستى ئەمەيان مەترسى زىاترە، چۈنكە
 دەيناسىت ۋە خزمەت ۋە ھاوزمانتە ۋە ھاورىتە ۋە شەرم دەكەيت
 دلى بشكىنى، بەلام لە راستىدا ئەۋ لە پوخاندن ۋە
 نەھىشتىنى بىرۋاۋەرى تۇدا درىغى ناكات. سوپاس بۇ خوا
 شەيتانى جىگە ھەر خورپەى لەدەست دىت ۋە بە ياد
 كرىنىكى ﷻ راۋدەكرىت ۋە دەتارىنرىت، دەگىرپەنەۋە لە
 ئىبنوۋەباسەۋە كە پىاۋىك ھاتە خزمەتى پىغەمبەرى خوا
 ﷺ ۋە وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ مەن نەفسم خورپەى
 وام بۇ دروست دەكات كە ئەگەر لە ئاسمانەۋە ۋە ۋەبىرىمە
 خوارەۋە ئەۋەم پىخۇشترە تا ئەۋەى كە ئەۋ ۋەسە بىكەم،
 ئىبنوۋەباس دەلىت: پىغەمبەر ﷺ ۋەرمۇى: { اللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ
 أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَزَقْنَاهُ إِلَى الْوَسْوَاسَةِ / ابوداۋد،
 صححه الألبانى / خوا لە ھەمۋەكەس گەۋەرتەرە، خوا لە
 ھەمۋەكەس گەۋەرتەرە سوپاس بۇ خوا كە ھەمۋە
 ۋە ۋەفەلەكەى كرىدە بە خورپە ۋە ھىچى تر }
 تەۋاۋ بو ولله الحمد والمه.

شماره ناو لا يهده

أ..... مفتحة..... ١	٢٨..... القصص..... ٧٩
١..... الفاعل..... ٢٠	٢٩..... الجمل..... ٧٣٠
٢..... الجملة..... ٢٣	٣٠..... الزمر..... ٧٣٨
٣..... التثنية..... ١٦٢	٣١..... الضمائر..... ٧٤٦
٤..... النكرة..... ٢٣٤	٣٢..... النكرة..... ٧٥٠
٥..... المضافة..... ٢٧٥	٣٣..... الاختلاف..... ٧٥٤
٦..... اللفظ..... ٣٨	٣٤..... التسمية..... ٧٦٤
٧..... الإعراف..... ٣٦٠	٣٥..... كظ..... ٧٧١
٨..... الامتناع..... ٤٠١	٣٦..... بيت..... ٧٧٩
٩..... النون..... ٤٣١	٣٧..... الصافات..... ٧٨٦
١٠..... يونس..... ٤٥٥	٣٨..... خلق..... ٧٩٠
١١..... جود..... ٤٧١	٣٩..... الرزق..... ٨٠٣
١٢..... يوسف..... ٤٩٠	٤٠..... عظم..... ٨١٣
١٣..... النور..... ٥٠٨	٤١..... فضلك..... ٨٢٣
١٤..... إبراهيم..... ٥١٧	٤٢..... السموات..... ٨٣٠
١٥..... المنهج..... ٥٢٧	٤٣..... الرزق..... ٨٣٧
١٦..... النور..... ٥٣٧	٤٤..... النور..... ٨٤٧
١٧..... النور..... ٥٥٦	٤٥..... النور..... ٨٥١
١٨..... النور..... ٥٧٨	٤٦..... النور..... ٨٥٦
١٩..... النور..... ٥٩٨	٤٧..... النور..... ٨٦٢
٢٠..... ظنة..... ٦١٣	٤٨..... النور..... ٨٦٧
٢١..... النور..... ٦٣٠	٤٩..... النور..... ٨٧٣
٢٢..... النور..... ٦٤٤	٥٠..... النور..... ٨٧٧
٢٣..... النور..... ٦٥٨	٥١..... النور..... ٨٨٢
٢٤..... النور..... ٦٧٠	٥٢..... النور..... ٨٨٦
٢٥..... النور..... ٦٨٧	٥٣..... النور..... ٨٨٩
٢٦..... النور..... ٦٩٧	٥٤..... النور..... ٨٩٥
٢٧..... النور..... ٧٠٩	٥٥..... النور..... ٨٩٩

شماره ناو لا يهده

٥٦..... النور..... ٩٠٥	٨٥..... النور..... ١٠١٧
٥٧..... النور..... ٩١٠	٨٦..... النور..... ١٠٢٦
٥٨..... النور..... ٩١٧	٨٧..... النور..... ١٠٢٣
٥٩..... النور..... ٩٢٤	٨٨..... النور..... ١٠٢٦
٦٠..... النور..... ٩٣٠	٨٩..... النور..... ١٠٢٨
٦١..... النور..... ٩٣٥	٩٠..... النور..... ١٠٢٣
٦٢..... النور..... ٩٣٨	٩١..... النور..... ١٠٣٤
٦٣..... النور..... ٩٤٠	٩٢..... النور..... ١٠٣٥
٦٤..... النور..... ٩٤٣	٩٣..... النور..... ١٠٣٨
٦٥..... النور..... ٩٤٧	٩٤..... النور..... ١٠٤٠
٦٦..... النور..... ٩٥٢	٩٥..... النور..... ١٠٤٢
٦٧..... النور..... ٩٥٥	٩٦..... النور..... ١٠٤٣
٦٨..... النور..... ٩٥٩	٩٧..... النور..... ١٠٤٧
٦٩..... النور..... ٩٦٣	٩٨..... النور..... ١٠٤٨
٧٠..... النور..... ٩٦٦	٩٩..... النور..... ١٠٤٩
٧١..... النور..... ٩٦٩	١٠٠..... النور..... ١٠٥١
٧٢..... النور..... ٩٧١	١٠١..... النور..... ١٠٥٢
٧٣..... النور..... ٩٧٥	١٠٢..... النور..... ١٠٥٣
٧٤..... النور..... ٩٧٨	١٠٣..... النور..... ١٠٥٥
٧٥..... النور..... ٩٨١	١٠٤..... النور..... ١٠٥٦
٧٦..... النور..... ٩٨٥	١٠٥..... النور..... ١٠٥٧
٧٧..... النور..... ٩٨٨	١٠٦..... النور..... ١٠٦٠
٧٨..... النور..... ٩٩١	١٠٧..... النور..... ١٠٦١
٧٩..... النور..... ٩٩٦	١٠٨..... النور..... ١٠٦٢
٨٠..... النور..... ١٠٠٠	١٠٩..... النور..... ١٠٦٣
٨١..... النور..... ١٠٠٣	١١٠..... النور..... ١٠٦٤
٨٢..... النور..... ١٠٠٧	١١١..... النور..... ١٠٦٥
٨٣..... النور..... ١٠٠٩	١١٢..... النور..... ١٠٦٧
٨٤..... النور..... ١٠١٤	١١٣..... النور..... ١٠٦٨
	١١٤..... النور..... ١٠٦٩